UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor, Coordinatus, Seu Omnes ...

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-76455

Visual Library

Th. 545a.

G. IX
7

DINATI
Distribut.
No. IX. et X.
E. III
1.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. D. ANTONINI

DIANA

CLERICORUM REGULARIUM

DOCTORIS CELEBERRIMI,

NOVUS INDEX GENERALIS,

Seu Operum Omnium Summa:

A R.P.D. MARTINO DE ALCOLEA,

Monacho Carthusiensi ex Regali Cœnobio de Paulari,

COORDINATI, AD OMNIUM PRÆLATORUM,

Pœnitentiariorum, Confessariorum, Necnon Casuum Conscientiarum Studiosorum Commodiorem Faciliorémque Usum:

EDITIO RECENS

PRIMUM TYPIS MANDATA.

TOMUS DECIMUS.

LUGDUNI,

Sumptib. JOANNIS-ANTONII HUGUETAN, & Soc.

M. DC. LXXX.

CUM APPROBATIONE ET PERMISSU.

R. P. D. ANTONINI

DIANA

CLERICORUM REGULARIUM

DOCTORIS CELEBERRIMI,

NOVUS INDEX GENERALIS,

Seu Operum Omnium Summa:

A R. P. D. MARTINO DE ALCOLEA,

Monacho Carthusiensi ex Regali Coenobio de Paulari,

COORDINATI, AD OMNIUM PRÆLATORUM,

Pœnitentiariorum, Confessariorum, Necnon Casuum Conscientiarum Studiosorum Commodiorem Facilioremque Usum.

EDITIO RECENS

PRIMUM TYPIS MANDATA.

TOMUS DECIMUS.

LUGDUNI,

Sumptib. Ioannis-Antonii Huguetan, & Soc.

M. DC. LXXX.

CUM APPROBATIONE ET PERMISSU.

AD LECTOREM.

TIBI tandem sese offert, Amice Lector, Tomus Decimus, veluti Summa omnium Operum R.P.D. Antonini Dianæ, à V. P. D. Martino de Alcolea Monacho Carthusiensi Coordinatorum, ab omnibus litterarum Amatoribus maximè peroptatus, per quem omnia quæ per novem Tomos diffusa, unà cum Indicibus suis valdè difficilia ac laboriosa erant inventu, modò magna cum animi tui lætitia unico ictu oculi facillimè perlustrabis. Opus sanè locupletissimum, verùm & Prælatis omnibus, Pœnitentiariis, Confessariis, necnon Casuum conscientiarum Studiosis, cæterisque Theologiæ Moralis Amantibus utilissimum; unico enim repertorio cuncta per totum Opus dispersa concluduntur; Nomina à verbis distinguuntur; Appendices seu Additiones Nominibus & verbis frequenter aptéque additæ sunt; Tomi, Tractatus, Resolutiones, Paragraphi ac Paginæ citantur; demum omnia alphabetico ordine ac numeris disponuntur: Credas mihi velim haud exigui ponderis hæc omnia fuisse, nec sine magno labore. Fruere igitur, Lector benevole, hoc Opere, & si aliquod juvamen, ut spero, tibi præstet, Deum pro me ora; habes enim clavem tibi Moralis Theologiæ inæstimabiles Thesauros reserantem, ad laudem & gloriam Omnipotentis Dei, Virginisque Mariæ ante partum, in partu, & post partum semper intemeratæ. Vale.

LICEN

LICENTIA.

NOS Frater Joannes Prior Carthusiæ, ac totius Ordinis Carthusiensis Minister Generalis, concedimus facultatem V. P. D. Martino de Alcolea, Monacho Carthusiæ de Paulari, Professo, tradendi Typographo Dianam Coordinatum, seu Resolutiones Morales Reverendi Patris Antonini Dianæ, ad propria loca per eum distributas, & in plures Tomos digestas, ut typis mandentur, ac in lucem edantur, si ita videbitur iis, ad quos ea cura spectat ex sacro Concilio Tridentino, Pontificiisque ac regiis Decretis. Dummodò id fiat absque expensis & gravamine Domus, ac disciplinæ nostræ regularis detrimento. Datum Carthusiæ sub Chirographo ac Sigillo nostro 16. Maij 1658.

FR. JOANNES *Prior Carthusiæ.*

REGII PROCURATORIS CONSENSUS.

PRo Rege assentio, ut liceat JOAN. ANT. HUGUETAN, Bibliopolæ Lugdunensi, typis mandare R. P. ANTONINI DIANÆ Opera Coordinata per R. P. MART. ALCOLEAM, in decem Tomos distributa, concessis impetranti inhibitionibus ad quinquennium computandis, à die finitæ Impressionis. Datum Lugduni 1. Decembris 1674.

VAGINAY.

PERMISSIO.

FIat juxta Conclusiones Procuratoris Regij, anno & die supradictis.

DESEVE.

Desit excudi 3. Novembris 1679.

INDEX

NOVUS INDEX GENERALIS RERUM ET VERBORUM

Omnium Operum R. P. Antonini Dianæ.

Prima litera indicat Tomum, Secunda Tractatum, Tertia Resolutionem, Quarta Paragraphum, Quinta Paginam.

A

ABBAS ECCLESIASTICUS.

Vide in verbo *Ordinarius.* tom. 2

ABBATES, & alii Prælati habentes jurisdictionem quasi Episcopalem, & ordinariam, an includantur sub nomine Episcopi in Concilio Tridentino sess. 24. cap. 6. quoad dispensandum, & absolvendum. t. 3. tr. 3. r. 5. §. 1. p. 299

Abbates Ecclesiastici habentes jurisdictionem Episcopalem, an possint condere leges? Ubi aliqua curiosa circa hoc. t. 6. tr. 1. r. 18. §. 14. p. 13. & seqq.

Vide verb. *Æbas.* tom. 6. *& Abbates Regulares.* tom. 4

Abbas Regularis.

Abbas quidam Benedictinus contulit Ordines minores quibusdam non sibi subditis, qui postea alios Ordines susceperunt, & in illis ministraverunt, quidnam in hac re statuendum erit? t. 2. tr. 5. r. 79. §. 2. p. 302

Et an dicti Ordines sint saltem reiterandi sub conditione, vel an valeat quidem ordinatio, & tantum sit illicita. ibid. §. 7. p. 303

Abbas in casibus in quibus tonsuram, & minores Ordines conferre possit, an valeat dispensare in interstitiis? t. 5. tr. 3. r. 45. §. 3. p. 190

Ubi docetur, quod in receptione Ordinum minorum nulla requiruntur interstitia. ibid. §. 2

Abbas, vide verb. *Examinare.* tom. 5

Abbatem Regularem si Religiosus percuteret, quis debet eum absolvere ab excommunicatione, maximè si percussio sit gravis, vel enormis? t. 5. tr. 2. r. 77. §. 1. & seqq. p. 167

Abbates Religiosi an possint esse Patrini in Baptismo, & Confirmatione. t. 1. tr. 2. r. 23. §. 7. p. 82

Abbates Regulares quando solemniter celebrant, an sedere debeant ad partem Evangelii sicut facit Episcopus, præcisè loquendo de sessione? t. 2. tr. 1. res. 195. §. 2. pag. 112

Abbates possunt suis subditis sæcularibus dare dimissorias ad Ordines, neque hoc privilegium derogat Concilium Tridentinum. t. 2. tr. 5. r. 83. §. ult. p. 307

Abbates infulati an possint conferre Ordines tam sæcularibus, quam regularibus, qui speciales litteras dimissorias à suis superioribus habuerint. t. 2. tr. 5. r. 80. §. 2. pag. 305

Abbates non benedicti an possint conferre tonsuram, & Ordines minores sibi non subditis. t. 2. tr. 5. r. 81. §. 1. ibid.

Et an Novitiis suis. ibid. §. 6. p. 306

Abbates Benedicti an possint conferre Diaconatum & Subdiaconatum suis subditis. t. 2. tract. 5. res. 82. §. 1. ibid. p. 306

Et quid erga non subditos? ibid. p. 307. §. 3

Et an ubi Concilium Trident. non est receptum nulla sit super hoc difficultas. ibid. §. 3

Abbates communicantes an possint illâ facultate uti? ibid. §. 4

Abbates an possint Clericis sæcularibus sibi subditis litteras dimissorias concedere? tom. 2. tr. 5. res. 83. §. 1. pag. 307

Et quid, si hujusmodi Prælatus esset Ordinarius privativè ad Episcopum, & habeat jus visitandi, & synodum congregandi? ibid. §. ult.

Vide verb. *Diaconus, Ordo.* tom. 3

Abbates, & alii Prælati Episcopo inferiores an possint erigere Oratorium in domo pro Missa celebranda? t. 4. tr. 2. r. 10. §. 1. p. 32

Et quid si habeant jura Episcopalia, & territorium distinctum? ibid. §. 2

Abbates suprà dicti an possint dispensare, ut aliquando celebretur extra Ecclesiam? ibid. §. 5

Abbates an sub nomine Ordinarii loci intelligantur? t. 4. tr. 3. r. 17. §. 5. p. 73

Abbates curam animarum habentes, & jurisdictionem in foro

foro confessionis an includantur sub nomine beneficii Parochialis, itaut per Bullam Cruciatæ possint eligi in Confessarios. t.4. tr.3. r.18. §.5. p.74
Abbates curam animarum non habentes an teneantur inquirere pauperes, ut ipsis eleemosynas faciant de redditibus, &c. t.4. tr.7. r.31. §.1. & 2. p.294
Abbates conferentes tonsuram, vel minores Ordines aliis, quam suis subditis Regularibus an incurrant suspensionem. t.5. tr.3. r.27. §.1. p.180
Abbates conferentes Ordines minores Novitiis non sunt suspensi quamvis peccent. ibid. §.3
Abbates concedendo dimissorias Novitiis an incidant in suspensionem. t.5. tr.3. r.28. §.1. ibid.
Abbates regulares an possint consecrare Calices, Altaria, Campanas, & benedicere Lapides, Pyxides, & alia vasa Ecclesiastica non solum ad usum suarum Ecclesiarum, sed etiam alienarum. t.7. tract.1. resol.23. §.1. pag.16
Abbates olim Principes cum violentia eligebant. tom.9. tr.9. r.5. §.3. p.455
In Abbates perpetuos eligendo an regulares teneantur eligere digniores. t.7. tr.1. r.218. §.1. p.137
Abbatibus privilegio concesso quoad consecranda vasa sacra an possint perfrui aliæ religiones privilegium communicationis habentes. ibid. tom.7. tract. primo. res.23. §.4. p.17. & lege etiam res.24. ibid.
An Abbatibus, & Abbatissis, non autem Monialibus imponantur pœnæ latæ in Bulla Gregor. XIII. contra admittentes aliquem intra septa Monasterii Monialium prætextu licentiarum. tom. 7. tract.1. resol.319. §.1. pag.222
Abbatibus sui Regni an præcipere possit lex ut cum ipso eant ad bellum. t.9. tr.2. r.29. §.4. p.116
Abbatum quorundam privilegium conferendi Ordines an adhuc duret non obstante Concilio Trident. sess.25. cap.10. de Reformatione. t.2. tr.5. r.78. §.1. & seq. pag.301
Abbatum electiones, diversis personis, & statibus in sex diversis temporibus concessæ sunt. t.9. tr.9. r.8. §.2. pag.457

Abbatissa.

Abbatissa suis Monialibus benedicere Evangelium, legere, aut prædicare non potest. t.3. tr.1. r.75. §.13. pag.96
Si Abbatissa non vult aliquid dare pro eleemosyna ad lucrandum Jubilæum, an Moniales subditæ possint clam accipere à Monasterio illam? t.4. tract.4. r.30. §.1. pag.154
Qui cum Abbatissa loquitur an incidat in excommunicationem latam ab Episcopo contra colloquentes cum Monialibus? t.5. tr.1. r.87. §.5. p.61
Abbatissa admittens professionem puellæ absque examine faciendo ab Episcopo an peccet mortaliter? t.7. tr.1. r.325. §.4. p.225
Abbatissa an licitè possit pacisci de certa summa pecuniæ donec Monasterio dos Monialis solvatur, etiamsi Monasterium sit opulentum? tom.7. tract.1. r.327. §.1. pag.226
Abbatissa post expletum triennium an possit Monasterium gubernare? t.7. tr.1. r.331. §.1. p.227
Abbatissa an possit præcipere Monialibus aliquid sub pœna excommunicationis? Et an solum possit præcipere aliquid sub præcepto obedientiæ? tom.7. tr.1. r.332. §.1. p.228
Si Abbatissa possit concedere suis Monialibus licentiam donandi, quam prælatus regularis suis religiosis necne? t.7. tr.3. r.51. §.1. p.270
Abbatissa an possit concedere suis Monialibus licentiam habendi peculium, & facultatem convertendi illud in usus proprios, quæ propriis operibus acquirunt. ibidem §.2
Abbatissa, Vide verb. *Abbates. Pœna.* tom.7
Abbatissæ prohibetur in Concilio Tridentino session.25. cap.17. dare professionem Novitiæ antequam moneat Episcopum pro examine libertatis, & tamen si Abbatissa dat professionem Novitiæ omissa monitione & examine an sit valida professio? t.7. tract.1. res.159. §. Potest etiam. p.105
Si Abbatissæ visitanti cubiculum Monialis res aliquas ob verecundiam occultavit, an peccet mortaliter? t.7. tr.3. r.38. §.3. p.265
Cum Abbatissæ licentia an possint Moniales præbere confessario ultra justum stipendium assignatum aliquid amplius. t.7. tr.3. r.50. §.1. p.269
Idem est de famulo servienti Monasterio cum magna fidelitate, quia hæc non est donatio, sed beneficii remuneratio. ibid.
Abbatissæ an possint vota Novitiarum commutare, vel dispensare, non vero irritare? t.7. tr.1. res.283. §.2. pag.188
In Abbatissam an possit eligi Monialis si tantùm annum quadragesimum attingat? tom.7. tract.1. res.328. §.1. pag.226
Et an contra Decretum super hoc Concilii Tridentini sess.25. cap.17. de Regularibus, possit Episcopus, vel Nuntius dispensare. ibid.
In Abbatissam non potest eligi Monialis nisi 8. annos post professionem laudabiliter vixerit. §.2. ibid.
In Abbatissam an Monialis illegitima eligi possit absque dispensatione? Et an possit Prælatus dictarum Monialium in dicta illegitimitate dispensare? t.7. tr.1. r.329. §.1. p.227
In Abbatissam an possit eligi Monialis vidua absque dispensatione? Et an ab Abbatissæ, seu Priorissæ officio excludantur quæ Virgines non sunt? t.7. tr.1. r.330. §.1. ibid.
Abbatissas olim Principes cum violentia eligebant. tom.9. tr.9. r.5. §.3. p.455
An Abbatissis non autem Monialibus imponantur pœnæ latæ in Bulla Greg. XIII. contra admittentes aliquem intra septa Monasterii Monialium prætextu licentiarum. t.7. tr.1. r.319. §.1. p.222

Abbreviare.

Abbreviare vitam ipsam an liceat vigiliis, pœnitentiis, &c. t.8. tr.5. r.53. §.1. & seq. p.116

Abdicare.

Vide verb. *Rex.* tom.9

Abesse.

Vide verb. *Chorus.* tom. 4
Abesse à Capitulo sine peccato quando possunt Vocales, Cardinales, Senatores, Decuriones civitatum, &c. & quando peccent se absentando à Capitulo. tom.7. tr.1. r.215. per totam. p.135
Vide aliqua notabilia & prædicabilia contingentia in dicto casu.
Abesse à Choro, & lucrari distributiones quotidianas an surdus, & cæcus possint? tom. 8. tractat.9. resolut.1. §.1. & sequent. pag.193

Abjicere.

Si abjiciat clericus Breviarium v. g. in diuturna navigatione, an teneatur aperire hanc circumstantiam in confessione, vel ei sufficiat dicere, vigesies, v. g. omisi Horas Canonicas? t.1. tr.7. r.62. §.2. p.375
Post abjectum Breviarium si quis dolet de causa omissionis data, non amplius peccat omittendo horas, quamdiu novam negligentiam in comparando Breviarium non admittit. ibid. §.3

Abjurare.

Abjurantes Regulares de levi, an reddantur inhabiles ad gradus, & dignitates Religionis? t. 5. tr. 10. ref. 83. §. 3. p. 447

Ut abjurantes de levi abjurent generaliter omnem hæresim, an Inquisitores compellere possint? t. 5. tract. 10. r. 97. §. 1. p. 452

Abjurantes reos tantum de levi, condemnare ad pœnam triremium, fustigationis, &c. an Inquisitores possint? t. 5. tr. 12. r. 1. §. 1. p. 499. & seqq.

Abjurare, vide verb. *Cogere*, tom. 3

Qui abjurare de vehementi ab Inquisitoribus cogitur pro suspectione de hæresi, an sit irregularis? t. 5. tr. 5. r. 51. §. 1. p. 228

Abjurare an debeat Confessarius, qui metu deliquit in sollicitatione? t. 5. tr. 9. r. 60. §. 1. & seqq. p. 402

Abjurare quo pacto debeant Confessarii sollicitantes in confessione? t. 5. tr. 9. r. 88. §. 1. p. 413

Abjurare de levi an debeat Confessarius sollicitans in Confessionario, sine ulla tamen occasione Confessionis? t. 5. tr. 9. r. 91. §. 1. ibid.

Et quid si paulò ante, vel paulò post confessionem Confessarius sollicitavit pœnitentem? ibid. §. 3

Abjurare reos publicè, vel secretò quando Inquisitores debeant hoc facere? t. 5. tr. 10. r. 93. §. 2. p. 450

Ubi pro praxi aliqui casus.

Abjurare an debeat Christianus fingens se infidelem, & pœnitens iterum baptizari propter eleemosynam acquirendam? t. 5. tract. 10. resol. 99. §. 1. & sequent. pag. 452

Abjurare tantum de levi debent blasphemantes hæreticaliter. t. 5. tract. 12. resolut. 8. §. 1. & sequentibus pag. 508

Quomodo debeant abjurare laïci, & Ecclesiastici non sacerdotes, audientes confessiones, & Missam celebrantes, ubi latè circa supradictos. t. 5. tr. 12. ref. 11. & 12. p. 512

Abjurare quo pacto debeant impedientes Officium S. Inquisitionis? tom. 5. tract. 12. resolut. 13. §. 6. pag. 515

Contra nolentes abjurare quid Inquisitores facere debeant. t. 5. tr. 12. r. 14. §. 5. p. 516

Abjurare an debeat Christianus fingens se infidelem, & petens se baptizari, ut certam pecuniarum summam accipiat. t. 9. tr. 1. r. 107. §. 5. p. 61

Abjurare vide verb. *Episcopus*, *Irregularis*, *Relapsus*. tom. 5

Qui abjuraverunt de vehementi, non autem fuerunt convicti per plenas probationes, si postea in secundo relapsu plenè convicti sunt ab Inquisitoribus possint puniri? Ubi aliqua circa hoc. t. 5. tract. 10. r. 98. §. 1. pag. 452

Si abjuravit Confessarius confessus propter sollicitationem alterius, si perseverat sollicitando, an sit denunciandus propter præteritam sollicitationem? t. 5. tr. 9. r. 90. §. 1. p. 414

Qui abjuravit de vehementi, vel de levi an possit admitti ab Inquisitoribus ad audiendas confessiones? t. 5. tr. 10. r. 83. §. 1. p. 447

Ut abjuret reus publicè de levi an Inquisitores possint damnare reum? t. 5. tract. 12. resol. 33. §. 1. & seqq. pag. 530

Abjuratio.

Abjuratio tantum de levi an possit imponi reo licet fuerit tortus? t. 5. tr. 10. r. 95. §. 4. p. 451

Abjuratio aliqua ultra alias pœnas indicenda est Judæis, Mauris, & aliis Infidelibus aliqua crimina perpetrantibus. t. 5. t. 12. r. 2. & seqq. p. 500

Idem est de Apostatis, & renegatis. t. 5. tr. 12. r. 3. §. 11. pag. 503

Abjuratio an sit ab Inquisitoribus imponenda, conspurcantibus, & percutientibus sacras Imagines? t. 5. tr. 12. r. 9. §. 3. p. 510

Idem est de Sortilegis, Divinatoribus, Magicis, &c. t. 5. tr. 12. r. 10. §. 1. & seq. ibid.

Abjuratio de vehementi quamvis fieri debeat publicè, & in loco publico, an possit ex rationabili causa fieri non publicè, sed secretò? t. 5. tr. 12. r. 33. §. 1. & seqq. pag. 530

Abjuratio de formali imponenda est in Sancto Officio ei, qui dixisset Papam posse errare in Canonizatione, & Beatificatione Sanctorum. t. 9. tract. 5. ref. 22. §. 1. pag. 363

Ex abjuratione propter sollicitationem an Confessarius Regularis remaneat inhabilis ad Officia Religionis? t. 5. tr. 9. r. 93. §. 1. p. 416

Et an dictus Regularis non possit rehabilitari nisi per Pontificem, vel Illustrissimos Inquisitores sacræ Congregationis? ibid. §. 2

Ex abjuratione de vehementi non incurritur irregularitas. t. 5. tr. 10. r. 83. §. 4. p. 447

Post abjurationem, & pœnitentiam, an Clericus, qui lapsus est in hæresim possit exercere susceptos Ordines dummodo obtineat dispensationem saltem ab Episcopo? t. 5. tr. 5. r. 50. §. 3. p. 228

Abjurationem propter infamiam an Inquisitores indicere possint? t. 5. tr. 10. r. 94. §. 1. p. 451

An detur casus, in quo abjurationem de vehementi imponere non possint Inquisitores, sed possint torquere reum? t. 5. tr. 10. r. 95. §. 1. ibid.

Abjurationem de vehementi an Inquisitores possint indicere, & punire tanquam credentes hæreticos illos, qui semel, vel bis assistunt concionibus, vel conventiculis hæreticorum? t. 5. tr. 10. ref. 96. §. 1. & seqq. ibid.

Si ad abjurationem cogerent Inquisitores reum sine Episcopo, an talis sic abjurans remaneat subjectus pœna relapsi, & quid è contra? t. 5. tr. 10. r. 100. §. 1. pag. 452

Ubi an liceat Inquisitoribus suspectum de hæresi vehementer cogere ad abjurationem sine Episcopo? ibid. §. 3

Abjurationem de vehementi an Inquisitores semper imponere debeant, quando ex aliquo delicto oritur vehemens suspicio? tom. 5. tract. 12. resolut. 1. §. 2. pag. 499

Ad abjurationem ætas necessaria in masculis est 14. annus, & in fœminis. 12. t. 5. tr. 12. ref. 33. §. 3. & seq. pag. 530

Ablatum.

Vide verb. *Oraculum*. tom. 7

Ablutio.

Ablutio quænam sufficiat ad rationem Baptismi? t. 1. tr. 1. ref. 75. p. 49

Ablutio quæcumque, sive immersione fiat, sive infusione, sive aspersione, sufficit ad valorem Baptismi. t. 1. tr. 1. r. 67. p. 45

Vide verb. *Laicus*. tom. 2

Abolere.

Abolere contrarias consuetudines an teneantur Prælati Regulares, qui sunt custodes cæremoniarum religionis. t. 7. tr. 4. r. 21. §. 6. p. 291

Abortus.

Quid sit Abortus? t. 5. tr. 6. ref. 1. p. 285

Et docetur, quod ille, qui dedit causam ejectionis fœtus animati, est homicida, & tenetur omnibus pœnis juris Canonici, & Civilis, quibus tenentur illi, qui hominem jam natum peremerunt, ac proinde sit irregularis. Ibid. §. 1

Si vero fœtus non est animatus, licet procurare abortum

non sit propriè homicidium, est tamen grave peccatum. ibid. §.2
Quid est procurare abortum? tom.5. tract.6. resol. 2. pag.285
De pœnis procurantium abortum ex jure Canonico, & Civili. t.5. tr.6. r.3. p.285
De pœnis procurantium abortum ex jure novo Sixti V. t.5. tr.6. r.4. p.286
Quas pœnas Greg. XIV. circa prædictam Constitutionem Sixti V. moderavit? tom.5. tract.6. resolut.5. ibid.
Abortus absolutio an includatur in facultate Jubilæi absolvendi à casibus, & censuris reservatis? tom.5. tr.6. res.6. ibid.
Et docetur, quod casus abortus non est amplius Papalis, sed Episcopalis: at vero, quando Episcopus, seu Ordinarius generaliter concedit alicui Confessario facultatem absolvendi à casibus, & censuris sibi reservatis, tunc enim non censetur concessus abortus fœtus animati. ibid. §.2. &c.
Quis potest absolvere ab incursa excommunicatione propter abortum? Sed difficultas est, quisnam dicatur Confessarius specialiter deputatus, ut possit absolvere ab excommunicatione propter abortum? t.5.tr.6. r.7. pag.287
Et docetur non posse Confessarium sæcularem absolvere pœnitentem, qui commisit abortum fœtus animati. ibid. §. ult. &c.
Et quid de Religiosis virtute privilegiorum, si ad hoc per Provincialem non sint deputati? ibid. §.5. &c.
An aliqui alii præter Episcopos possint absolvere ab excommunicatione incursa, propter abortum fœtus animati? t.5. tr.6.r.8. &c. ibid.
An Episcopi possint hodie dispensare in irregularitate contracta ex abortu? tom.5. tractat.6. resolut.9. pag.288
Et observatur, quod supplicans in sacra Pœnitentiaria in casu videlicet occulto pro dispensatione super irregularitate ex abortu, debet exprimere, si erat fœtus à se genitus, alias gratia erit subreptitia. ibid.
An Prælati Regulares possint dispensare in irregularitate suorum subditorum contracta ex abortu animato? Et quid, si homicidium est occultum apud sæculares, & manifestum apud Fratres, an possint Prælati Regulares adhuc in illo dispensare? t.5. tract.6. resolut.10. pag.288
An supradicti Prælati Regulares possint hanc potestatem delegare, & committere uni Confessario subdito, ut dispenset in foro conscientiæ cum delinquente? ibid. in §. ult. r.11
An superiores Regulares possint habilitare ad officia Regulares subditos, qui procurarunt abortum? t.5. tr.6. r.12. p.289
Quid sub prohibitione officiorum contra procurantes abortum intelligatur in Bulla Sixti V. t.5. tr.6. r.13. pag.289
Quomodo obliget privatio privilegii Clericalis, & omnium dignitatum, & officiorum, & beneficiorum imposita in Bulla Sixti V. tom.5. tract.6. resolut.14. pag.289
An pœna inhabilitatis imposita in Bulla Sixti V. obliget ante judicis declarationem, & sententiam? tom.5. tract.6. resol.15. & in aliis quamplurimis ejus not. pag.290
Contra procurantes abortum an detur præventio inter judicem sæcularem, & Ecclesiasticum? Et an si reus sit Ecclesiasticus, an tradendus sit Curiæ sæculari? t.5. tr.6. r.16. ibid.
Et an ad exclusionem pœnæ corporalis, quando criminaliter agitur, fœtus præsumi debet potius inanimatus, quam animatus? ibid. §.2. &c.
Ex abortu casuali an incurratur reservatio? Et pro praxi hujus quæstionis multi casus explanantur, in quibus ex abortu non incurritur reservatio. tom.5. tr.6. r.17. pag.290
Qui abortum procuravit ante animationem, an incidat in excommunicationem, & irregularitatem? Idem est de præbentibus opus, consilium, &c. tom.5. tr.6. res.18. pag.291
Quo tempore fœtus animatur, itaut qui de illo abortum faciunt, incurrant excommunicationem, & irregularitatem. t.5. tr.6.r.19. ibid.
Qui abortum facit, an sit irregularis, si dubitat de animatione fœtus? tom.5. tract.6. resol.20. 21. &c. pag.292
Et quid, quoad alias pœnas annexas irregularitati, qualis est privatio Officii, & beneficii, & inhabilitatis ad hæc duo? tom.5. tractat.6. resolut.22. &c. pag.293
Si quis procuravit abortum fœtus animati, sed dubitat de effectu subsequuto; vel an mulier sit mota ad abortum ex consilio ei præbito, vel à se ipsa, censendus sit irregularis? t.5. tr.6. r.23. p.293
Et in supradicto casu, an possit stare dicto personæ fide dignæ, cui datum est consilium, si dicat non fuisse ab eo motam? ibid. §.4. p.294
An sit irregularis, qui non potuit dimovere fœminam de consilio dato de abortu faciendo? t.5. tr.6. res.24. 25. &c. p.294
An qui procuravit abortum fœtus animati, si effectus non sequatur, incidat in excommunicationem. t.5.tr.6. r.26. p.295
Et an saltem in casum Episcopalem reservatum inciderit in supradicto casu? Et quid de regularibus? ibid.
In excommunicationem an incidat, qui procuravit abortum per alios? Et quid de consulentibus, & scienter cooperantibus ad abortum ope, favore, potione, vel alio cujusvis generis medicamento, aut scribendo literas privatas, vel apochas, aut alia ratione, verbis, aut lignis? t.5. tr.6. r.27. §.1. & 2. &c. p.295
Idem dicendum est de irregularitatibus, & pœnis dictarum Bullarum. ibid. §. ult. &c.
An supradicti excusentur à censura, si in illis adsit ignorantia juris, vel facti, etiamsi sit crassa, supina, & affectata, modo cum ingenti temeritate conjuncta non sit? t.5. tr.6. r.28. p.296
Qui approbat abortum, jam factum etiam suo nomine, an incidat in pœnas latas à Sixto V. Idem dicendum est de casu abortus per Episcopum reservato. t.5.tr.6. r.29. ibid.
Et an mulier incidat in casum reservatum, cui insciæ, & ignoranti amator medicamentum, & potionem tribuerit, ut abortus sequeretur, etiamsi post sumptionem potionis rem illi amator aperiret, & ipsa facto gauderet, atque illud ratum haberet? ibid. §.1
Idem dicendum est, etiamsi postquam fuerit monita de procuratione abortus illum nollet impedire, cum tamen posset. ibid. §.2
An amasius teneatur impedire fœminam, ne abortiatur, & aliter in censuram, & irregularitatem incurrat? t.5. tr.6.r.30. p.296
An Clericus, qui sciens mulierem à se prægnantem redditam meditari conceptæ ab ea sobolis abortionem, irregularitatem suscipiat, si hanc pro virili non impediat? ibid. §.1. 2. & 3. &c.
An Pater, cui mater dixit se velle procurare abortum, si solum taceat, an incurrat irregularitatem? Unde docetur Patrem non teneri defendere vitam filiorum lege justitiæ, sed pietatis, & Paterni officii. ibid. §.4. & 5. &c. p.297
Qui propinavit remedia sterilitatis mulieri, ut impotens fiat ad generandum, an incurrat in censuram Bullæ Sixti V. t.5. tr.6. r.31. p.297
Sed difficultas est in terminis Bullæ Sixti V. ante correctionem

rectionem Gregorianam, an incidebant in censuram, qui porrigebant remedia sterilitatis alicui viro? Et quomodo hodie damnetur hic casus? ibid.
Fœmina, quæ post coïtum mingit, vel digitis semen ejicit, an dicatur procurare abortum, itaut incidat in pœnas? Et an talis fœmina non peccet mortaliter ex se, sed solum ex conscientia erronea, quatenus putat hoc conducere ad non concipiendum? t.5. tr.6. r.32. pag.297
Et an peccet mulier vi oppressa, si post coïtum statim semen ejiciat? ibidem sub finem, & in aliis ejus not.
An vir, vel fœmina, qui in actu carnali retrahunt se à seminis emissione, vel receptione in vase debito causa generationis impediendæ, incurrant in hanc censuram? t.5. tr.6. r.33. p.298
Et an ex casu abortus Episcopalis excusetur, qui ne liberos suscipiat, vel alia de causa, puta ex odio mulieri potionem præstet, quominus concipiat? ibidem §.2
Utrum maritus habens copulam cum uxore, si ex magna corporis agitatione sequatur abortus, incidat in censuras? t.5.tr.6. r.34. p.298
Et an maritus, vel Pater, si uxorem, aut filiam verberassent, unde illa furore percita abortum feciſſet, vel passa fuisset, incurrant in pœnas abortus? ibidem §.3. &c.
A pœnis impositis contra procurantes abortum, an liberetur ille, qui in præsentia mulieris, cum qua rem habuisset, diceret, *nollem te esse gravidam, quia inde aliquod grave malum tibi, & mihi suspicor eventurum*, unde ipsa abortum procuraret? ibidem §. ultimo.
An mater, quæ procuravit abortum incidat in excommunicationem Sixti V. tom. 5. tract. 6. resolut. 35. pag.298
An excusetur ab excommunicatione mulier, quæ per metum cadentem in constantem virum cogitur sumere potionem, ex qua abortus sequatur? ibid. §. ult. pag.299
An stante aliqua rationabili causa, liceat aliquando sterilitatem procurare? Et adducitur notabile dubium pro praxi prædictæ difficultatis. Et an hoc fieri prohibeatur in Bulla Sixti V. de Abortu? t.5. tr.6. res.36. &c. pag.299
Et docetur non licere præbere pharmacum directè tendens ad fœtus nondum animati ejectionem, quando non potest aliter matri succurri. ibid. §. 3. &c.
Mulier experta periculum mortis in partu, an possit sumere medicamentum, ut sterilis evadat, & non concipiat? t.5. tr.6. r.37. p.300
An mulieri gravidæ, quando pro salute nullum aliud superest remedium, liceat indirectè uti medicamentis, ex quibus sequendus sit abortus fœtus inanimati? Et pro confirmanda doctrina hujus quæstionis alii diversi casus adducuntur in exemplum, & pro praxi. t.5. tr.6. r.38. p.300
An pro salute matris prægnantis licitum sit aliquando uti medicamentis non directè tendentibus ad expulsionem fœtus, ut sectio venæ, pharmacum, balneum, &c. ex quibus tamen potest sequi abortus fœtus animati? Et doctrina hujus resolutionis est valde notanda, quia in exemplum prædictæ quæst. multæ aliæ similes adducuntur, & explanantur. t.5. tract.6. resolut.39. pag.301
Et an idem dicendum est, quando medicina applicanda æqualiter tenderet ad salutem matris, & ad fœtus abortum? Et utrum sit licitum in tali casu dicta medicamenta applicare? tom.5. tract.6. resol.40. &c. p.301
Et difficultas est, an cum medicamentum prorsus dubium est, num auxilium, aut mortem sit illaturum, possit adhuc adhiberi, si salus infirmæ omnino desperata est; imò Medicus in tali casu tale medicamentum teneatur adhibere, & applicare? ibidem §. ult. &c. pag.302
An si adsit spes, ut possit fœtus in lucem prodire, teneatur mater cum periculo ipsius vitæ supradicta medicamenta non adhibere, ut fœtus baptizetur? Et an in prædicto casu mortaliter peccet Medicus contra charitatem talia remedia applicando, & mulier assumendo? tom. 5. tractat. 6. resolut. 41. &c. pagina 302
Et si tali remedio non adhibito, valde probabile esset, utcumque moriturum, eo vero adhibito probabile esset, matrem saltem posse conservari, an in tali casu possit adhiberi? ibid. §. ult.
An quando mater probabiliter timet esse in statu peccati mortalis, teneatur abstinere à supradictis medicamentis, si speretur, ut dictum est, fœtum in lucem edendum, & baptizandum fore? t.5. tract.6. res.42. pag.302
Sed tota difficultas est in casu in quo mater moraliter esset certa de sua vita spirituali, an tunc teneatur pati mortem corporalem pro vita spirituali prolis? ibidem §. ult. p.303
Abortum procurare an liceat ad evitandum periculum vitæ, & infamiæ alicujus puellæ prægnantis? tom.5. tractat. 6. resolut. 43. & in aliis ejus primæ not. pag.303
Et quid, si fœtus non sit animatus, & quid si sit animatus fœtus? ibidem & in resolution. 44. & 45. pag.304
Et an doctrina dictæ quæstionis vera sit in fœmina cujuscumque conditionis sit, id est, si Monialis sit, & Deo sacra, vel Nobilis, aut etiam si scandalum timeatur? ibid. sub finem dictæ res.45. pag. 304
Ubi quod postquam natus est fœtus non licet eum occidere, vel suffocare, ne reveletur peccatum matris, ad evitandum periculum mortis, & infamiæ matris. ibid. ad medium dictæ res.
Abortum suadere an licitum sit, quando mater gravida parata est se occidere ad infamiam vitandam? t.5. tr.6. r.46. p.304
An Monialis sumens potionem mortiferam fœtui, aut venæ scissionem, vel pugnis se percutiens ad abortum faciendum, non solum incidat in pœnas Sixti V; sed etiam in censuram cap. *Si quis suadente diabolo*? Idem est de alio propinante potionem pro abortu faciendo Moniali sequuto effectu. t.5. tr.2. res.48. 47. & 7. p.153. 152. & 127
Qui abortum fœtus animati procuravit, sequuto effectu, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ, si ad eam confugiat talis reus? tom. 9. tractat. 1. resolut. 94. pag.55
An si vir sit sanæ mentis licitus sit ei usus conjugii cum uxore amente etiam cum periculo abortus. t.2. tr.6. r.211. p.462
Et quid è contra? ibid.
Ubi advertitur, quod quando fœmina experientia didicit se nequire prolem vivum edere, tunc licebit his conjugibus petere, & reddere debitum, quia melior est puero sic esse cum originali culpa, & carentia visionis Dei, quam non esse. ibid. §.2
An per Bullam Cruciatæ possit Confessarius absolvere ab excommunicatione lata, contra causantes, procurantes, & consulentes abortum? t.4. tract.3. res.66. pag.99
Ubi, quod à peccato, & excommunicatione omnes supradictos quilibet Confessarius approbatus tam sæcularis quam regularis absolvere possint Gregor. XIV. concessit motu proprio. ibid. §.2
* Vide *Adultera, Fœmina, Prægnans.*

Abripere.

Vide verb. *Bona.* tom.7

Abrogandum.

Vide verb. *Lex.* tom.7

Abrogare.

Si abrogat Pontifex præceptum Ecclesiasticum confitendi, an remaneat præceptum divinum vagè, & indeterminatè ? t.1.tr.3.r.67. §.6. p.132
Idem est de præcepto Eucharistico , in quo casu validè, sed illicitè possit Pontifex illud abrogare ? ibid. §.7
Et quid cum aliquo in particulari in eodem casu ? ibid.
Vide verb. *Præceptum.* tom.3
In Indice 1. tom.6. ex tr.2. de Consuetudine lege super hoc verbo Abrogare aliquas difficultates in r.6. 8. 10. 11. 25. 26. 27. 28. 29. 32. & 33
Vide etiam verb. *Canon, Decima, Rescriptio.* tom.6
Si abrogat Episcopus legem latam in Concilio Provinciali , an possit ? Et quid de lege lata in Synodo Diœcesano ? t.4. tr.6. r.69. §.4. & 5. p.238

Abrogatum.

Vide verb. *Consuetudo.* tom.9

Abrumpere.

Vide in verb. *Conjux.* tom.2

Abscindere.

Abscindere propriam manum , vel pedem , etsi sanum an liceat ligato , vel non ligato , ut per fugam imminentem mortem evadat ? t.8. tr.5. r.57. §.5. p.118
Abscindere sibi membrum an sit licitum in aliquibus casibus ? t.8. tr.5. r.59. §.2. p.119
Qui abscidit sibi sponte membrum , vel partem membri, v.g. digitum , vel partem digiti ex indignatione vel impatientia an sit irregularis , etiamsi ex tali abscissione non oriatur notabilis deformitas , vel impedimentum ad celebrandum ? t.5. tr.5. r.65. §.3. p.236
Qui abscindi testiculos voluntariè , vel causa vocis retinendæ fecerit, an sit irregularis ? t.5. tr.5. r.67. §.1. & seq. p.237
Qui abscindit alteri auriculam , ungues, dentes, digitum, testiculos, barbam, capillos, labia, vel mamillam fœminæ &c. an sit irregularis ? t.5.tr.5.r.64.§.3.p.236
Qui non abscindit sed tantum debilitat membrum alterius , & reddit illud inutile , an sit irregularis ? ibid.

Abscissio.

Abscissio alicujus membri facta invito , an inducat ipsi patienti irregularitatem , etiamsi ob culpam id passus sit ? t.5. tr.5. r.66. §.1. & seqq. p.236
Si abscissio integri membri sit occulta , an possit super eam Episcopus dispensare ? ibid. §.3
Idem est si abscissio casu contigerit ex propria culpa, dummodo occulta sit culpa , tametsi abscissio sit notoria. ibid.
Ad abscissionem membri cooperari , vel adjuvare non licet illi , qui dedit consilium alteri ad abscissionem membri , ne committatur homicidium. t.7. tr.5. r.36. §.4. p.346

Abscondere.

Abscondere animal, mancipium , & servum, ne capiantur pro damnis ab eis factis ante judicis sententiam , an Dominus possit ? t.8. tr.5. r.76. §.1. p.127
Quod abscondisti bona hæreditatis præsumitur , si fuisti institutus hæres alicujus , & non fecisti inventarium, & propterea es condemnatus ultra vires , sed si re vera nihil abscondisti , non teneris in conscientia. t.7. tr.1. r.308. §. Non obstant. p.215

Absens.

Absens potest absolvi à suspensione per Cruciatam , vel habentem privilegium. t.4. tr.3. r.128. §.2. p.119
Absens, vide verb. *Conjux, Litera, Promissio.* tom.2
Item verb. *Confessarius , Episcopus , Lucrari , Residere.* tom.3
Qui absens est an teneatur ad jejunia sui loci , & oppidi? t.4. tr.6. r.45. §.1. & seq. p.223
Hæc quæstio proponitur pro peregrinis , advenis, vagis, viatoribus, & similibus. ibid.
Absens,& peregrinus an possit uti indulgentia sui territorii, & oppidi , si in loco ubi moratur servatur jus commune ? v. g. cives Mediolanenses Romæ an possint quatuor primis diebus Quadragesimæ comedere carnes? & quid è contra ? Et Germanus iter faciens per Italiam , an possit diebus Quadragesimæ comedere ova, & lacticinia , & quid è contra ? Et Castellanus transiens per Galliam , & Lusitaniam an possit in die Sabbati vesci animalium intestinis , & quid è contra ? t.4. tr.6. r.45. 47. & 48. à p.223. & 225
Absens , vide verb. *Archiepiscopus , Compositionis Bulla, Irregularitas, Pallium.* tom.4
Absens in crimine hæresis quot vicibus citari debeat antequam condemnetur ? t.5.tr.10. r.124. §.4. p.461
Absens, vide verb. *Episcopus, Medicamentum.* t.5
Si absens sit Princeps an tempus 10. annorum sufficiat ad consuetudinem inducendam ? tom.6. tract.2. r.4. §.3. pag.103
Absens Cardinalis an possit constituere Procuratorem ad eligendum Pontificem , & suffragium ferendum in scrutinio ? t.9. tr.7. r.12. §.1. p.381
Et quid de jure ? ibid.
Absens , vide verb. *Publicatio , Observare.* t.6
Pro absente quis potest acceptare donationem ? Et quid si donatio sit juramento firmata ? t.6. tr.7. r.113. §.1. & seqq. p.371
An Notarius ? t.6. tr.7. r.114. §.4. p.372
Et in dicto casu quatuor valde notanda considerari debent. ibid. §.4
Absente Episcopo an ejus Palatia gaudeant immunitate ? t.9. tr.1. r.19. §.5. p.16
Contra absentem contumacem in crimine hæresis citatio facienda debet continere causam. t.5. tr.10. r.124. §.3. p.461
Absentes vigore Cruciatæ possunt absolvi ab irregularitatibus , quæ includuntur sub nomine censuræ. t.4. tr.3. r.133. §.1. p.122
Absentes an Inquisitores citare debeant trina citatione ? t.5. tr.10. r.35. §.1. & seq. p.429
Inter absentes an tempus 10.annorum sufficiat ad consuetudinem inducendam ? t.6. tr.2. r.4. §.1. p.103
Absenti moribundo an possit in casu valde raro Indulgentia Bullæ Cruciatæ applicari ? tom.4. tr.3. r.158. §.3. pag.130
Absenti moribundo Indulgentia pro tempore mortis applicari potest etiam à laico , si non adsit Confessarius, vel saltem Clericus. t.4. tr.5. r.38. §.1. p.198
Ubi , quod non solum in articulo mortis , sed etiam extra illum potest absolute , & per se absentibus indulgentia applicari. ibid. §.3. p.199
Pro absente citato in crimine hæresis Procurator comparens debet admitti ut defensor innocentiæ , dummodo res sit dubia , & reus sit tantum de hæresi suspectus. t.5. tr.12. r.27. §.4. p.526
Ubi quod si contumaces post annum compareant debent illos Inquisitores audire , etiam quoad bona confiscata. in §.2
Absenti an possit fieri donatio ? tom.6. tr.4. ref.110. §.1. p.369
Et quid , si Notarius nomine absentis donationem acceptet ? ibid. §.2

Absenti donatio facta an valeat, quando juramentum interpositum est de non revocando, seu interveniendo? ibidem.
Si absenti nuntius non tradat rem donatam, an teneatur duplici restitutioni, videlicet donatario, & hæredibus donantis? t.6. tr.7. r.111. §.3. p.370
Et quid in dicto casu, si donatio facta erat Ecclesiæ, vel piæ causæ? ibid. § 4
Per simplicem donationem absenti factam, vel promissionem, rité tamen ab alio legitimè acceptatam, si me obligem, an possim tuta conscientia eam revocare, si is qui pro absenti acceptavit in revocatione consentiat? t.6. tr.7. r.115. §.2. p.373
De absentibus hæreticis, & de pœnis quibus punire eos debent Inquisitores. tom.5. tract.12. r.27. §.1. & seq. p.525
Absentibus pauperibus Ecclesiæ vel piæ causæ donatio facta, an possit à quolibet acceptari? t.6. tr.7. r.120. §.1. p.375
Absentium hæreticorum bonorum sequestratio an sit facienda, vel contra hæreticum defunctum? t.5. tr.10. r.127. §.1. p.462

Absentia.

In absentia, & per scriptum dispensari possunt ad petendum debitum per Cruciatam, & privilegia Regularium. t.4. tr.3. r.133. §.2. p.122
In absentia an possit hæreticus occultus dispensari, & absolvi ab Episcopo, si ipsum adire non possit? t.5. tr.8. r.18 §.1. & seq. p.361
In absentia in casu necessitatis an possit quis dispensari ab Episcopo, vel regularibus, aut à Confessario virtute Cruciatæ ad petendum debitum? t.7. tr.1. r.278. §.3. p.186
In absentia an familiares Cardinalium gaudeant fructibus suorum beneficiorum? t.9. tr.7. r.61. §.1. p.399
Absentia, vide verb. *Abesse*, *Abstinere*, *Parlamentum*, *Servitium*, *Vicarius*. tom.7

Absolutio Sacramentalis.

Absolvens, Absolvere, Absolutus, Absolutio.
An Confessarius absolvens aliquem sine jurisdictione teneatur monere pœnitentem de defectu? t.1. tr.4. r.1. &c. p.221
Item est, si sine sufficienti dispositione pœnitentis eum absolvit, aut non obligavit ad restitutionem faciendam, ad quam debebat illum obligare. Ibid. &c.
An sit valida absolutio Sacramentalis collata sub conditione de futuro, vel de præterito? tom.1. tr.4. res.2. p.223
Et an, si quis impenderet absolutionem Sacramentalem dicendo, *Ego tibi peccata remitto, condono; remittuntur tibi peccata; Sacramentum absolutionis tibi impendo*; an, inquam, peccet mortaliter? ibid. §.14. & seqq. &c. p.224
An Confessarius absolvens pœnitentem sub his verbis, *Nos absolvimus vos in nomine Patris, &c.* Et supponitur Confessarium valide sic absolvere. t.1. tr.4. res.3. §.1. & 2. &c. p.224
Et advertitur posse interdum expedire unica absolutione absolvere multos, quando urget periculum mortis. Ibi, ad medium, §.2. &c.
Et docetur, in forma absolutionis pronomen *Te* esse de essentia Sacramenti. ibid. §.3. & in aliis ejus not.
An plures possint esse Ministri unius pœnitentis in eadem confessione? Et in textu hujus Resolutionis apponuntur ad impossibile aliqui casus pro praxi dictæ quæstionis. t.1. tr.4. r.4. &c. p.225
Sed magis difficultas est, an in dictis casibus essent duo Sacramenta, vel unum tantum? ibid. §.3
Item, quando duo valide simul absolvunt, possint singuli dicere, *Nos te absolvimus?* ibid. §.4
An sit valida forma absolutionis Sacramentalis, si dicatur, *Absolvo te*, non addendo *à peccatis tuis?* t.1.t.4. r.5. &c. p.225
Et quid est sentiendum, si Sacerdos solum diceret, *Absolvo?* Et an talis Confessarius sit denunciandus Sancto Officio? ibid. §.5. &c. p.227
An quando dicta verba *à peccatis tuis*, apponuntur, causent effectum principalem Sacramenti, tanquam pars formæ? t.1. tr.4. r.6. &c. p.227
An Sacerdos in articulo mortis relinquens illa verba *à peccatis tuis*, in forma absolutionis Sacramentalis, peccet mortaliter? Et quid extra articulum mortis? t.1. tr.4. r.7. & in aliis ejus not. 1. & 2. p.228
Et an peccet mortaliter, qui in articulo mortis relinqueret illa verba *in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti*, in Sacramentali absolutione? ibid. §.3. ad medium, à vers. Quod.
An quis peccet mortaliter, si formam absolutionis variet, dummodo tamen verba significent actum judicialem? t.1. tr.4. r.8. p.228
An siquis bona fide confiteatur cum simplici Sacerdote de venialibus, & mortalibus, valida esset absolutio? t.1. tr.4. r.9. & in multis aliis ejus not. p.229
Et an etiam, si quis cum attritione cognita confiteretur cum simplici Sacerdote non approbato, bona tamen fide, si moriatur ante aliam confessionem, salvus, fiat. ibid. §.3
Et infertur confitentem, bona fide, peccata reservata manere absolutum, unde si Sacerdos culpabiliter absolvit, tenet absolutio, ibid. à lin.6. dicti §.3. &c.
An quilibet Sacerdos possit peccata venialia absolvere? t.1. tr.4. r.10. & in multis aliis ejus not. p.229
Et an hoc etiam extendatur ad mortalia legitime confessa? ibid. §.3. in principio. p.230
Et an nullus Prælatus Papa inferior, possit hanc jurisdictionem à Sacerdotibus auferre? ibidem à lin.4. dicti §.3. &c.
Et notatur, quod in dicto casu, quod si quis confitetur sola venialia, si habet aliquod peccatum mortale nondum confessum, quod tamen oblitus est, ab illo remanet absolutus, etiam si confessarius sit simplex Sacerdos, ibid. §.4. p.231
An nominatim excommunicatus possit valide absolvere à venialibus? t.1. tr.4. r.11. p.231
An absolutio Sacramentalis data ab excommunicato vitando sit valida? Et an hoc etiam intelligatur, si confessio, & absolutio de peccatis venialibus tantum sit? t.1. tr.4. r.12. p.231
Et an Sacerdos. v.g. qui in Hispania est nominatim excommunicatus, vel notorius clerici percussor, si in Sicilia venit, ubi hoc ignoratur, & confertur sibi beneficium Parochiale, confessiones, quas audit, validæ sint, &c. ibid. §.7. ad medium, p.232
An Sacerdos suspensus valide absolvat? t.1.tr.4. resol.13. pag.232
An Sacramenrum Pœnitentiæ ministratum à Sacerdote interdicto sit nullum, & ejus absolutio invalida? Ex quo aliqua alia inferuntur circa hoc. t.1. tr.4. res.14. pag.232
An irregularis valide absolvat? tom.1. tractat.4. resol.15. pag.233
An pœnitens graviter peccet petens absolutionem ab eo irregulari, quem scit illam non posse conferre sine gravi peccato, & ponat obicem, ita ut absolutio sit invalida? ibid. §.3
An si non adsit Sacerdos nisi mutus, possit in articulo mortis absolvere moribundum signis, aut scriptura? t.1. tr.4. r.16. §.2. p.233
Et supponitur esse de essentia Sacramentalis absolutionis, ut proferatur voce humana. Et negatur Angelos ministrare posse Sacramenta, etiam per corpora assumpta. ibid. §.1. & in aliis ejus not. ibid.

An

An sit absolvendus, qui non confitetur nisi generalia? t. 1. tr. 4. r. 17. &c. p. 234
Et pro praxi quæritur, an si rusticus, qui grosso modo sine certo numero peccatorum mortalium indocto Parocho, bona fide, confessus est, teneatur postea detecto errore, confessiones factas reiterare? ibid. §. 4. &c. p. 235
Et an saltem in dicto casu teneatur rusticus denuo confiteri, & declarare numerum peccatorum, quæ in aliis Confessionibus non fuit confessus, sed in confuso tantem? ibid. *ad medium dicti* §. 4. p. 235
Et observatur, quod in articulo mortis, si aliquis diceret in specie, commisi multa perjuria, v. g. explicando numerum propter temporis angustiam, possit absolvi, &c. ibid. §. 5. &c. p. 235
Et notatur confessiones bona fide factas post confessionem invalidam non esse necessario repetendas. ibid. §. 7. &c. ibid.
Et datur Regula, quomodo pœnitens debeat se accusare de peccatis omissis in confessionibus invalidis, quando de uno valide confiteatur, ibid. in dicto §. 7. &c.
An pro danda absolutione Sacramentali sufficiat, quod pœnitens se accuset, de peccato veniali in genere? t. 1. tr. 4. r. 18. &c. p. 235
An qui cum dolore universali se accusat in confessione de venialibus, non determinando peccata in particulari, remaneat absolutus ab omnibus? tom. 1. tract. 4. r. 19. pag. 236
An, qui inadvertenter non absolvit pœnitentem, possit illum absolvere parum distantem? t. 1. tr. 4. r. 20. &c. pag. 234
An in dubio, si puer habeat usum rationis, sit absolvendus? Et maxime in articulo mortis an sit absolvendus, & absolvi debet? t. 1. tr. 4. r. 21. &c. p. 237
Ex quo etiam deducitur, quod si quis adultus confiteatur aliquid, quod dubitetur, an sit veniale, an sit absolvendus saltem sub conditione? ibid. ad lin. 10. dictæ Res. &c.
An in dubio, si puer septennis usum rationis habeat, possit Confessarius illum absque conditione absolvere? t. 1. tr. 4. r. 22. &c. p. 237
An in casu, quo Confessarius debeat præbere absolutionem Sacramentalem sub conditione, sufficiat, quod conditio sola mente sistat? tom. 1. tract. 4. resol. 23. &c. pag. 238
An si Confessarius habeat evidentiam, quod pœnitens fecerit tale peccatum, & si non est confessus, debeat illum absolvere? t. 1. tr. 4. r. 24. &c. p. 238
An excommunicatus, si Sacramentum Pœnitentiæ recipiat, valide absolvatur? t. 1. tr. 4. res. 25. & in multis aliis ejus not. p. 239
An blasphemus consuetudinarius, & admonitus sæpius in aliis confessionibus sit statim absolvendus? t. 1. tr. 4. r. 26. &c. p. 239
Et an teneatur acceptare aliquam pœnitentiam, si postea forte blasphemet? Idem quæritur de jurante falso ex consuetudine. ibid. §. 3. & in aliis ejus not. ibid.
Et docetur non esse consilium bonum, si Confessores jurare, vel promittere faciant pœnitentes aliquam pœnam subire, si reinciderint in aliquod peccatum; & ideo neque debent Confessarii exigere à suis pœnitentibus juramenta, vel vota desistendi ab aliquo crimine, ibid. §. 5. p. 240
Et quid est dicendum de eo, qui concubinam domi habet cum proxima & morali occasione peccandi; an si promisit emendationem, & non est emendatus, sit illi absolutio impertienda? t. 1. tr. 4. r. 27. §. 2. ad medium, à vers. Quod tamen. &c. p. 240
An quis teneatur occasionem proximam peccandi vitare cum suo magno detrimento, ita ut Confessarius non possit illum absolvere? t. 1. tr. 4. r. 28. &c. p. 241
Sed difficultas est, quando nullus apparet profectus, an sit impertienda absolutio toties, quoties? ibi, §. 2. &c. ibidem.
An aliquando sint absolvendi, qui nolunt dimittere occasiones proximas peccandi? Et pro praxi dictæ quæstionis multi casus in corpore hujus Res. explanantur, sæpe contingentes in facto, quos Confessarii in promptu habere debent, quia quotidiani. t. 1. tr. 4. res. 29. & in multis aliis ejus not. p. 241
An propter reincidentias frequentissimas sit neganda, vel differenda pœnitentibus absolutio Sacramentalis? t. 1. tr. 4. res. 30. &c.
An prima vice concubinarius sit absolvendus, etiam si concubinam non ejiciat? tom. 1. tract. 4. resol. 31. &c. pag. 243
Et an hoc etiam procedere debeat quoad eos, qui etsi concubinarii non sint, populus tamen credit tales esse? ibi, in fine Res.
An in aliquibus casibus concubinarius non teneatur è domo expellere concubinam, ita ut Confessarius possit ei licite absolutionem impendere? t. 1. tr. 4. r. 32. & in aliis ejus not. p. 243
An Confessarius possit absolvere concubinarium amplius cum concubina non peccantem, permittens illam invisere fine alendi filios, & ne cum aliis ipsa se immiscendo sit dictis filiis dedecori? tom. 1. tract. 4. res. 33. pag. 244
An Parentes sint absolvendi, qui nolunt ad colloquium admittere filium, qui indignum matrimonium contraxit? Et quid si non indignum, saltem multum inæquale? t. 1. tr. 4. r. 34. p. 244
Quidam Sacerdos noluit absolutionem impendere cuidam in triremibus per totam vitam condemnato, quia habebat voluntatem quam primum fugiendi, tunc statim solutionem hujus casus enixe à me petierunt. Et an hoc intelligatur tam in Religiosis, quam in sæcularibus? t. 1. tr. 4. r. 35. p. 245
Quidam Vir nobilis est in mora solvendi debitum uncia-rum ducentarum ex contractu, sæpius confitetur, & non restituit, habet tamen animum restituendi; quæritur à Confessario, an sit illi absolutio deneganda, maxime cum creditor multoties ab illo petierit solutionem? t. 1. tr. 4. res. 36. p. 245
Cuidam Confessario olim hic casus accidit. Quædam mulier inter confabulationem cum viro sibi in matrimonium conjungendo dicebat illi verba non quidem turpia, sed affectuosa, & amatoria, unde postea in pollutionem, & distillationem incurrebat, sine ulla tamen delectatione, vel periculo alicujus consensus, quia erat timoratæ conscientiæ. Interrogatus fui, an peccaverit mortaliter, & si nollet desistere ab his confabulationibus, an esset ei absolutio deneganda? t. 1. tr. 4. r. 37. p. 245
Et in §. ult. dictæ Res. traditur Regula generalis ad decidendos casus particulares in pollutione prævisa, & quando causa pollutionis prævisa notabiliter & per se influit, vel non influit; & in aliis ejus not. p. 246
An absolutio bona fide obtenta à peccatis tantum, & non à censuris sit valida, si pœnitens est innodatus aliqua excommunicatione, etiam reservata, ita ut non teneatur iterare confessionem, sed tantum petere absolutionem ab excommunicatione? t. 1. tr. 4. res. 38. & in multis aliis ejus not. p. 246
Et quid, si Confessarius sciat peccata habere annexam excommunicationem, & eum, hoc non obstante, ex malitia absolvat, licet non habeat potestatem absolvendi à tali censura? ibid. §. 3. &c.
An non solum existens in articulo mortis, sed etiam in periculo possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus? t. 1. tr. 4. res. 39. & in multis aliis ejus not. p. 246
Et an hæc sententia etiam intelligatur, dum absolvendus morali necessitate coactus bellum, v. g. seu naufragium aggreditur,

aggreditur, & secus si ex voluntate propria id faciat ? ibid. prope fin. Ref. &c. p. 247
An moribundus, quando alius non adest Sacerdos, possit petere à Sacerdote excommunicato, hæretico, schismatico, &c. absolutionem, etiam si sciat supradictos cum peccato Sacramentum administraturos ? t. 1. tract. 4. r. 40. & in aliis ejus not. p. 247
An Sacerdos hæreticus, excommunicatus non toleratus, &c. habeat potestatem absolvendi in articulo mortis ? t. 1. tr. 4. r. 41. & 42. p. 247. & 248
Et an in tali casu non solum licite pœnitens possit à talibus expetere absolutionem, sed etiam per se loquendo teneri, quia ex præcepto divino ad confessionem obligatur. ibid. §. 2. dictæ Ref. 41. &c. p. 247
An simplex Sacerdos, præsente Confessario jurisdictionem habente, possit absolvere moribundum ? t. 1. tr. 4. r. 43. & in plurimis aliis ejus not. p. 248
Et in textu dictæ Ref. advertitur, quod quando concurrunt inter se simplex Sacerdos, approbatus, & approbatus in altera Diœcesi, excommunicatus, irregularis, suspensus, interdictus, schismaticus, degradatus, &c. vel habens privilegium, quomodo, & quis præferendus est alter ad alterum in articulo mortis ad confitendum, & absolvendum infirmum. ibid.
An si Sacerdos simplex cœpit audire confessionem moribundi, & accedat Confessarius approbatus, teneatur desistere ab auditione ? t. 1. tr. 4. r. 44. p. 249
Et quid, si contingat simplicem Sacerdotem judicare infirmum esse in extremis, dum incipitur confessio, & postea ante absolutionem ita in melius abisse, quod extra periculum esse judicetur, an adhuc teneatur illum absolvere ? ibidem. prope fin. §. 1. à Vers. Et nota.
Et quid est agendum, si in eo articulo contingat pœnitentem Sacerdoti simplici invalide forsitan confiteri, quia in ea confessione mentitus est, & consequenter fuit invalide absolutus, si cupiente autem illo denuo confiteri eidem Confessario, & simplici Sacerdoti, superveniat legitimus Confessor ? ibid. §. 2
Et quid, si æger valide confessus est, & velit postea aliqua peccata oblita confiteri : an hæc possint, supervenient legitimo Confessario, absolvi ? ibid. ad medium dicti §. à Vers. Secus, &c.
Et an, qui absolutus est in prædicto periculo, vel articulo mortis à casibus reservatis teneatur postea recurrere ad Superiorem, si forte periculum evadat ? ibid. §. 3. &c.
Et quid, si casus habeant annexam censuram reservatam ? ibid. ad lin. 8. dicti §. à Vers. Solum, &c.
Et an, qui virtute Bullæ Cruciatæ absolvitur in articulo mortis à casibus in Bulla Cœnæ reservatis, non teneatur ad comparendum, nec possit illi id onus imponi ? ibid. post medium dicti §. 3. à Vers. Qui etiam, &c.
Quando puer est absolvendus in articulo mortis ? Et quid est faciendum, quando æque dubitatur puerum habere usum rationis & non habere ? tom. 1. tract. 4. resol. 45. pag. 250
An quando multis imminet periculum vitæ, ut sit in naufragio, peste, bello, &c. tunc singuli breviter possint dicere aliqua peccata, & sic absolvi ? Imo in dicto casu, an Confessarius ex charitate, ut aliis subvenire possit, & similiter ipse pœnitens, qui viderit aliorum periculum teneantur non perficere confessionem ? t. 1. tr. 4. r. 46. §. 1. 2. & 3. & in aliis eorum notationum, ibidem.
Et an in dicto casu possint simul, quando imminens periculum aliud non permitteret, ostendere dolorem, & aliqua peccata confiteri, & sic simul omnes absolvi unica absolutione ? ibid. §. 4. &c.
Et an in talibus casibus supradicti teneantur publice, vel per interpretem confiteri, cum remedium habeant contritionis ? t. 1. tr. 4. r. 47. §. 3. &c. p. 250
Et quid, quando probabiliter dubitant se veram contritionem habere ? ibid. in dicto §. 3
Et an sufficiat in dicto casu, ut omnes simul signo aliquo, v. g. ut genuflexione significent se peccasse, & ita possint à Confessario simul absolvi ? ibid. prope fin. Ref. &c.
An tempore pestis possit quis audire aliqua peccata, & confessione non finita, moribundum absolvere ? Et quid, si æger velit integre confiteri ? t. 1. tract. 4. r. 48. pag. 251
An liceat absolvere moribundum, qui vult præbere eleemosynam pro sepultura in loco magis honorifico ? t. 1. tr. 4. r. 49. p. 252
An sit absolvendus moribundus, qui vult mutare testamentum, quod in vita fecit cum juramento ? tom. 1. tr. 4. r. 50. p. 252
An infirmus debeat statim ante mortem restituere pecuniam, & famam ablatam, alias non possit absolvi ? t. 1. tr. 4. r. 51. p. 252
An lethaliter vulneratus, vel alias moribundus teneatur remittere inimico actionem injuriarum, vulgo dicimus, *Fazi la remissione*, nec aliter possit absolvi ? t. 1. tr. 4. r. 52. p. 253
Et quid, si læsus fuit primus, & injustus aggressor, vel inventus est cum uxore ? ibid.
Quidam in platea recepit vulnus lethale, si Confessarius illum audit, non potest mederi, si medetur, non potest confiteri, quid ergo est faciendum, ut Confessarius possit illum absolvere ? tom. 1. tract. 4. resol. 53. pag. 253
Et observatur, quod si evenit infirmum dedisse signa contritionis, & doloris, nullus tamen id testatur, non ob id poterit Confessarius eum absolvere sub conditione, dicendo *te absolvo*. Si forte signa præstitisti ? ibidem §. 3. &c.
De absolutione Sacramentali largienda moribundo. t. 1. tr. 4. r. 54. Prologus. p. 254
An sit danda absolutio ei, qui nutibus tantum quærit à Confessario absolutionem ? tom. 1. tract. 4. resolut. 55. pag. 254
An moribundus, qui non audit, neque loqui potest, sed tantum pectus suum pulsat, suspirans in cœlum oculos tollit, vel respicit aliquam Imaginem, hæc vidente Sacerdote, vel aliis testificantibus, sit absolvendus ? t. 1. tr. 4. r. 56. p. 255
Et an sit absolvendus Sacerdos, qui inchoata Missa, & si corpore prius sanus, voce amissa, cadens ad interitum rueret ? ibid. §. 5. &c.
Et quid est dicendum de illo, qui significans se cupere confiteri, & ideo ad genua Sacerdotis accedens subito apoplexia tangitur, antequam aliquod verbum proferat, an talis sit absolvendus ? ibid. ad medium dicti §. 5
An sit absolvendus moribundus, si exhibeat supradicta signa, sed dubitatur, an sint orta ex contritione, vel ex angustia mortis ? tom. 1. tractat. 4. resolut. 57. pag. 255
An Confessarius possit absolvere moribundum, qui in ejus absentia confessionem petiit, vel signa pœnitentiæ fecit, aliquo hoc testante ? t. 1. tr. 4. r. 58. & in aliis ejus not. p. 255
Quot testes in supradicto casu debeant testificari Confessario de signis contritionis moribundi, vel quod confessionem petierit ? tom. 1. tractat. 4. resolut. 59. pag. 257
Et non oportet in dicto casu testem esse Christianum, aut Infidelem, vel Hæreticum. ibidem ante medium, §. 2. &c.
An quem antea in periculo mortis Confessarius audierat, & non absolverat, si postea superveniens invenit illum adhuc vivum, sed amisisse sensum, possit illum absolvere ? t. 1. tr. 4. r. 60. p. 257

An ad absolvendum moribundum sit sufficiens notitia mediata, quæ ex testibus mediatis proveniat? t. 1. tr. 4. r. 61. p. 257

Et an in prædicto casu, secluſa omni attestatione testium, posset Sacerdos illum moribundum sensibus destitutum absolvere sub conditione? Imò, an ad id teneatur? ibidem §. 4. & in aliis ejus not. pagina 258

Quis non coram infirmo, sed statim in ejus absentia manifestavit Confessario illum petisse confessionem, vel signa contritionis ostendisse, quæritur, an si Sacerdos illum vivum adhuc inveniat, possit sacramentaliter absolvere? tom. 1. tractat. 4. resolut. 62. pag. 259

Et an adversus hoc non faciat decretum Clement. VIII. editum die 20. Junii 1602. in quo damnatur tanquam falsa, temeraria, & scandalosa illa propositio, scilicet licere per literas, seu internuntium confessionem absenti peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere? ibid. §. 2

Et notatur Clem. VIII. In supradicto decreto declarare supradictam absolutionem, non solum illicitam, sed etiam invalidam, & nullam esse. ibidem §. 9. pagina 260

An Confessarius possit absolvere sub conditione moribundum sensibus destitutum, qui neque petiit confessionem, nec ullum signum dedit contritionis? t. 1. tr. 4. r. 63. 64. 65. p. 260. & 261

An Confessarius non solum possit, sed teneatur adhibere absolutionem in casibus supradictis, quia ex duabus opinionibus semper est eligenda illa, quæ favet pœnitenti, & quia in supradictis casibus Confessarius administrando Sacramentum cum opinione probabili, nullam illi injuriam infert? tom. 1. tract. 4. resol. 66. pag. 263

An quando Confessarius ex opinione probabili absolvit moribundum, possit ei absolutionem præbere sine conditione? tom. 1. tractat. 4. resolut. 67. pagina 264

* Vide verb. *Pœnitentiæ Sacramentum.*

Appendix ad cæteras alias difficultates mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Res. quæ simul pertinent ad hoc verbum Absolutio Sacramentalis, &c.

An Pontifex possit auferre à simplicibus sacerdotibus facultatem absolvendi à peccatis venialibus, & idem est dicendum de peccatis mortalibus alias ritè absolutis? Et an simplices sacerdotes habeant potestatem absolvendi à venialibus, & mortalibus alias ritè absolutis, nisi sint ab Episcopo approbati? Et quæritur, à quo jure id habeant absolvendi à supradictis peccatis, an à jure divino, vel per concessionem Ecclesiæ? t. 3. tr. 1. r. 35. p. 42

An Episcopus possit præcipere Parocho, ne absolvat ab aliquo peccato, & irritare aliter factum? Et an sit ministranda absolutio Sacramenti Pœnitentiæ infirmo, qui ante amentiam dedit signa contritionis? Et an, si Confessarius proferat verba formæ absolutionis Sacramentalis super legitimam materiam sine intentione absolvendi, etiamsi postea intentionem adhibeat, nihil efficiat? tom. 2. tract. 6. resolut. 70. 61. & 100. p. 370. 366. & 395

An si quis in forma absolutionis Sacramenti Pœnitentiæ relinqueret particulam *Ego*, incurrat culpam mortalem? Et an in Sacramento Pœnitentiæ in forma ejus absolutionis Sacramentalis exprimenda sit persona suscipientis hoc Sacramentum? Et quid præstare debeat, qui suscipit absolutionem Sacramenti Pœnitentiæ à Confessario de suo Baptismo dubio? Et an Confessarius audiens confessionem in peccato mortali, si ante absolutionem sacramentalem pœniteat, non peccet mortaliter? t. 1. tr. 1. res. 4. 60. 79. & 11. §. 2. in fine p. 5. 38. 51. & 10

An Confessarius non proprius, ut regularis, & non proprii Pastores, & Parochi, peccet mortaliter, vel tantum venialiter, si pœnitentem habentem pro se opinionem probabilem, nollet illum absolvere? Et an hoc etiam procedat, si Confessarius falsam esse opinionem pœnitentis existimet, si tamen probabilis reputatur inter Doctores probatæ authoritatis? Et an qui petiit confessionem possit absolvi sine conditione in articulo mortis? Et an sit opinio probabilis asserere in articulo mortis, præsente Parocho, posse quemlibet Sacerdotem absolvere moribundum? t. 8. tr. 1. res. 6. 3. & 7. p. 5. 2. & 5

An per absolutionem sacramentalem præstitam ab eo, qui Sacerdos non est, inducat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 24. §. 4. p. 218

An Clerico habenti tonsuram sit largienda à Confessario absolutio à suspensione, quatenus indigeat? t. 5. tr. 3. r. 12. p. 174

An si quis esset morti vicinus, & Sacerdos recuset eum absolvere, si non detur quantitas pecuniæ, nec alia via possit conferri absolutio in extrema necessitate, licitum sit ei pecuniam præbere? t. 1. tr. 1. res. 27. in fine p. 20

An absolutio data homini in domo incluso sit valida? Et an Sacerdos, vel laïcus, si sint in periculo mortis, nec adsit, qui eos Sacramentaliter possit absolvere, possint communicare sine confessione? t. 2. tr. 1. r. 110. & 134. p. 131. & 145

An Confessarius propter consuetudinem peccandi possit differre absolutionem? Et an Confessarius jus habeat ad interrogandum pœnitentem de consuetudine peccandi? Et infertur, quod si pœnitens probabiliter credit Confessarium non impensurum illi absolutionem, si fatetur consuetudinem peccandi, possit æquivocatione utendo negare consuetudinem. Idem est de consuetudine proxima inevitabili tamen sine magno incommodo, & scandalo. tom. 1. tr. 7. r. 125. pag. 406

An sit deneganda absolutio pœnitenti, qui mutuo dedit concubinæ centum aureos, quorum recuperationem amittit, si è domo eam ejiciat? t. 8. tr. 6. res. 5. §. 2. ad lin. 4. pag. 137

An sit absolvendus moribundus, qui non vult recipere Extremam-Unctionem, vel Confirmationem? tom. 2. tr. 4. r. 24. p. 256

An mulier superfluè ornata, & potissimum nudans pectora, & si ornatum nollet deponere, possit nihilominus absolvi in confessione? tom. 7. tractat. 5. resolut. 11. §. 2. prope finem, à versu Ex quo, pagina 333

Petrus deambulando per civitatem invenit crumenam cum magna pecuniarum quantitate, facta autem debita diligentia, non reperit Dominum: ideo per multos annos sibi retinuit; nunc Confessarius denegat ei absolutionem, si pauperibus dictas pecunias non restituit, quid faciendum?. Et etiam fuit sæpius à diversis Confessariis ad me delata ista quæstio. An gabella possit imponi rebus ad proprios usus necessariis; nimirum carnibus, piscibus, sali, frumento, oleo, &c. & si pœnitens nolit restituere defraudationem talis gabellæ, an sit illi deneganda absolutio. t. 8. tr. 7. res. 22. & 60. & in aliis plurimis earum notationum. p. 158. & 184

An Pater sit absolvendus, qui vult relinquere filium hæredem tantum in legitima, &c. Et an si moribundus non vult relinquere hæredem fratrem, sed extraneum? t. 6. tr. 8. r. 106. & 107. per tot. p. 446. & 447 An

An Sacerdos, qui non potest absolvere nisi satisfacta parte, si absolvat, non satisfacta parte, absolutio sit illicita, sed non invalida? Et an reus non sit cogendus à Confessario, ut veritatem aperiat in causa capitali, honoris, famæ, triremium, & confiscatione omnium bonorum, & similibus, dum adest spes evadendi, & Confessarius in his, & similibus casibus teneatur absolvere eum, qui est in proposito negandi veritatem, utendo restrictione mentali, aut æquivocatione? tom. 6. tr. 1. res. 30. §. 5. & 100. prope finem pag. 23. & 66

Quidam filiusfamilias, qui parum poterat perdere, lucratus est magnam pecuniarum summam; cum postea ad Sacramentum Pœnitentiæ accederet, noluit illum Confessarius absolvere, nam asserebat non posse plus lucrari, quam posset perdere. Quæsierunt à me postea, an rectè Confessarius procedat, negando absolutionem, si pœnitens nolit dictas pecunias restituere? t. 6. tr. 4. r. 21. p. 253

An qui vi, metu, & fraude, vel dolo, aut alio quocumque casu inter Infideles fidem negans, corde tamen illam retinens, possit postea inter Christianos rediens absolvi à quocumque Confessario ab ordinario approbato? Et quid de blasphemantibus hæreticaliter inter Christianos? Et de illusoribus Imaginum Sanctorum; & de comedentibus carnes tempore prohibito? t. 5. tr. 8. res. 25. & in aliis ejus notationum. pag. 363

An propter sollicitationem in confessione non possit Confessarius aliquem absolvere, si denunciationes non sint factæ ante confessionem; vel sufficiat, ut pœnitens promittat denunciare? tom. 5. tract. 9. resolut. 22. pag. 387

An possit Confessarius absolvere eum, qui unam paginam Libri hæretici legerit? Et quid, si legantur duæ, vel tres lineæ, in quibus legens certo novit contineri hæresim? tom. 5. tractat. 10. resolut. 146. pagina 473

* Nota, quod pro absolutione virtute Cruciatæ legendi, & retinendi Libros hæreticos invenies diversas quæstiones circa hoc in tom. 4. tract. 3. de Bulla Cruciatæ, signanter à resolut. 41. ad 48. inclusivè. Et in multis aliis resolutionibus pro aliis diversis, & mixtis casibus, & absolutione eorum vigore Bullæ Cruciatæ, quos facillimè ibidem, si requiris, invenies, & in hoc indice in verbo *Bulla Cruciata.*

* Adverte etiam, quod in tomo 4. tractatu 4. de Jubilæo sunt aliquæ difficultates, sed omnes mixtæ pro peccatis absolvendis tempore Jubilæi, quas ibi sine fastidio reperies, & in hoc indice in verbo *Jubilæum.* Similiter in tomo 7. tractatu 1. de Regularibus sunt multæ resolutiones, & in illis diversæ quæstiones pertinentes ad Regulares circa hanc sacramentalem absolutionem, dispensationem, & votorum commutationem; ideò si ita casus mixtus occurrerit, require illum ibidem in resolutionibus hic assignandis, & non in aliis præcitati tractatus, videlicet in resolut. 30. 87. 88. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 108. 109. 110. 111. 112. 120. 122. & in aliis pro absolutione à peccatis ipsorummet Religiosorum. Sed pro absolutione à reservatis pœnitentium sæcularium, & absolutione à diversis censuris ab illis incursis pro votorum commutatione, & dispensatione illorum, & dispensatione petendi debitum, require ibi à resol. 263. ad 282. & in res. 300. & 301. Et omnia supradicta in hoc §. invenies in hoc indice in verbo *Regulares.*

An Confessarius habens facultatem dispensandi super certam materiam, dispensatio sit valida, si in confessione sacramentali internè illam fecerit; putando tamen tam ipse, quam pœnitens non esse necessarium verbis expressis illam facere, vel an sit necessarium iterum expressè dispensare, & proferre verba dispensationis, dicendo, *Dispenso tecum, &c.* Et an hæc dispensatio possit fieri à sacerdote, etiamsi dispensans sit absens? t. 3. tr. 2. res. 156. p. 279

Absolutio an deneganda sit pœnitenti, qui non vult acceptare pœnitentiam à Confessario sibi injunctam? t. 1. tr. 6. r. 4. p. 308

Absolutio Sacramentalis, & alia sacramenta an possint licitè recipi à Ministro malo, sed parato ministrare? t. 1. tr. 1. r. 20. p. 17

Absolutio à Confessario an sit deneganda habenti consuetudinem jurandi ex inadvertentia? t. 8. tr. 4. r. 65. §. 3. p. 81

Absolutio an sit deneganda volenti restituere per partes, si habeat potestatem restituendi totum? t. 8. tract. 7. r. 21. p. 158

Absolutio an sit valida, si pœnitens bona fide sua peccata aperiens, sed Confessarius quandoque dormiebat, dum ille confitebatur, an vero talis confessio tanquam nulla sit iteranda? t. 1. tract. 3. resolut. 33. pag. 111

Absolutiones datæ cum errore communi, præsertim si accedat titulus coloratus jurisdictionis, validæ sunt. ibid. r. 20. p. 96

Absolutio à pœnitente obtenta à Confessario cum falsa licentia Ordinarii, an sit nulla? ibid. resolut. 21. pag. 97

Absolutio obtenta à pœnitente, qui scit Confessarium esse privatum jurisdictione, quod ipse Confessarius ignorat, an sit valida? ibid.

Absolutio data à Confessario, qui non recordatur statum pœnitentis, an sit valida? ibid. resolut. 38. pag. 115

Absolutio an sit danda illi, qui sine causa præberet Confessario sua peccata scripta, & de illis, illo præsente se accusaret? ibid. r. 77. p. 138

An muti, & surdi à nativitate teneantur confiteri, & sint absolvendi? tom. 2. tractat. 2. resolut. 93. §. 1. ante medium, à versic. Quod quidem. pagina 216

Absolutio, & Pœnitentia non est deneganda mulieri, si nolit revelare filium esse spurium. t. 2. tr. 6. res. 233. §. 4. in fine. p. 478

Aliquando Confessarius absolvere potest sub conditione de præsenti, dicens, *Ego te absolvo, si habes usum rationis.* Idem est, si judicare non possit, an pœnitens præbeat sufficientem materiam absolutioni Sacramentali. Et an in his casibus sufficiat habere hujusmodi intentionem, & conditionem in mente retentam? tom. 1. tractat. 3. resolut. 16. §. 1. post medium. pag. 94

Docetur non esse puniendum Confessarium absolventem aliquem cum opinione probabili. t. 5. tr. 10. r. 81. §. 2. à lin. 2

An Confessarius propter consuetudinem peccandi possit differre absolutionem? t. 1. tr. 7. res. 125. §. 1. à lin. 5. pag. 406

Et an Confessarius habeat jus ad interrogandum de consuetudine peccandi; quia nullo præcepto humano induci potest, quod pœnitens obligetur peccata legitimè confessa repetere, quando non intervenit reservatio; imò licet interveniat reservatio, non potest pœnitens obligari ad iterum confitendi peccata. ibid. §. 2. ibid.

Et ideo infertur, quod si pœnitens probabiliter credat Confessarium non impensurum illi absolutionem, si fateretur consuetudinem peccandi posse æquivocatione utendo negare consuetudinem? Et an hoc etiam procedat,

procedat, si credat absolutionem se nacturum, ibidem. §. 4. &c.
Idem est de occasione inevitabili tamen sine magno incommodo, & scandalo; nam in tali casu posset etiam pœnitens æquivocatione uti, licet à Confessario de tali occasione interrogetur. ibi. in dicto §. ante medium, à vers. Idem, &c.
Et notatur non esse denegandam absolutionem habenti consuetudinem jurandi, nec ignoranti doctrinam Christianam, & sæpe monitus non didicisset, dummodo pœniteat de præterito, & proponat de futuro. ibidem in fine dicti §. 4. &c.
Et tandem infertur peccatorem consuetudinarium in quocumque peccato, dummodo habeat dolorem de peccatis, & firmum propositum cavendi de cætero esse absolvendum toties, quoties. ibi. §. 5. &c.

DE ALIQVIBVS RESERVATIS, & specialiter de eorum Absolutione.

An non solum in articulo mortis, sed etiam in periculo possit quis eligere Confessarium non approbatum pro omnibus censuris, & peccatis reservatis? Et an quilibet Sacerdos possit absolvere ab omnibus censuris, & peccatis reservatis in prædicto articulo, & periculo mortis? t. 1. tr. 5. r. 1. 2. & in multis aliis earum notationum. p. 264
Et an sub nomine Sacerdotum in hoc casu comprehendantur non approbati, excommunicati, suspensi, irregulares, degradati, cessante periculo perversionis, &c. Et quid de simplici Sacerdote, præsente Parocho? ibidem. §. 1. dictæ r. 2
Et in §. ult. hujus r. 2. docetur, quomodo hæc sententia *in periculo mortis* intelligatur. ibid.
Et quid, si propria sponte quis periculum mortis adeat, v. g. in bello justo, maris longa navigatione, &c. ibidem. §. 2. &c.
An absolutio à reservatis, quæ potest, ut dictum est supra, impendi à quolibet Sacerdote in periculo mortis, possit dari à prima die infirmitatis, quæ ponit infirmum in tali periculo? t. 1. tr. 5. r. 3. p. 265
Quando censeatur non adesse copiam Confessoris habentis potestatem in censuras, & peccata reservata, ut possit constitutus in articulo mortis absolvi à quocumque Sacerdote? t. 1. tr. 5. r. 4. & in aliis ejus not. p. 265
An simplex Sacerdos possit absolvere à censuris, & casibus reservatis omnes parturientes, tanquam constitutas in periculo mortis? t. 1. tr. 5. r. 5. & 6. p. 266
Advertitur quoad absolutionem idem esse periculum, & articulum. t. 1. tr. 5. r. 7. §. 1. &c. p. 266. & seq.
Et notatur quemcumque Sacerdotem potentem alios absolvere saltem à venialibus, habere facultatem in articulo mortis absolvendi quoscumque pœnitentes à quibuscumque peccatis, & censuris quantumvis alias reservatis Sedi Apostolicæ, aut cuivis alteri Superiori, etiam si præsens sit proprius Sacerdos, qui alias habeat facultatem absolvendi ab omnibus. ibidem. §. 3. p. 267
Et docetur, quod quando Sacerdos est impeditus hæresi, apostasia, schismate, & similibus impedimentis notis pœnitenti, tunc non potest in articulo mortis absolvi ab illo, si adsit alius censura carens, aut prædictis, & similibus vitiis. ibi. prope finem dicti §. à vers. Limitat, p. 267
Et an possit Sacerdos absolvere à reservatis in articulo mortis, quando pœnitens solum habet reservata, adest tamen Parochus, vel alius Sacerdos expositus ab Episcopo pro audiendis Confessionibus? ibidem. §. 4. &c.
Et quid, si cum reservatis habeat pœnitens aliqua peccata non reservata, & adsit Parochus, vel alius approbatus, an tunc sint præferendi simplici Sacerdoti? ibidem sub finem resol. à vers. Quod si.
An remigantes possint absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus reservatis tanquam constituti in periculo mortis? t. 1. tr. 5. r. 8. & 9. p. 268. & 269
Et quid de obsessis, & obsidentibus? Ibi. §. 2. r. 8. p. 268
Et quid est faciendum, quando Confessor absolvit pœnitentem de aliquo casu reservato non habens jurisdictionem? ibi. §. 6. p. 269
An bannitus qui impune potest occidi, possit absolvi, ut moribundus? Et quid, si habeat salvum conductum? t. 1. tr. 5. r. 10. p. 269
An damnati ad mortem sint in articulo mortis, ita ut possint absolvi modo, quo supra dictum est de aliis moribundis? t. 1. tr. 5. r. 11. p. 269
Et an si damnati habeant peccata reservata, non teneantur mittere Confessarium, nec Confessarius teneatur adire Superiorem pro facultate, etiamsi possit, & etiamsi simul sint in eadem domo Prælatus, & subditus? ibidem. à lin. 6. r. & in aliis ejus not.
An existens in civitate, & si sanus, ubi grassatur pestis, possit à quocumque Confessario non approbato absolvi, tanquam constitutus in articulo mortis? t. 1. tr. 5. r. 12. p. 270
Et advertitur, quod debent in casu de quo loquimur, Episcopi omnes suos casus, omnemque suam authoritatem omnibus Confessariis à se approbatis, & præsertim omnibus animarum curam habentibus concedere, & etiam pro se, & omnibus aliis Confessoriis obtinere à Sede Apostolica facultatem absolvendi à casibus, & censuris Papalibus pro præsenti casu, & similibus. Ibidem. §. 4. p. 270
An absoluti in articulo mortis à casibus reservatis, teneantur, si convaluerint comparere coram Superiore, sicut tenentur, si fuerint absoluti à censuris? t. 1. tr. 5. r. 13. p. 270
Et subditus absolutus ex facultate concessa cum onere comparendi, si ante absolutionem ignoravit dictum onus, an teneatur comparere? ibidem. §. 1.
An quando quis confitetur, si absque magna nota, & infamia non possit adire Superiorem, relinquendo confessionem, pro absolutione alicujus casus reservati, possit adhuc Confessarius de illo peccato absolvere? t. 1. tr. 5. r. 14. p. 270. & seq.
Et quid in dicto casu, si quis ob peccatum reservatum incidit in excommunicationem similiter reservatam? ibi. §. 3. & in aliis ejus not.
In Sacra Pœnitentiaria conceditur aliquando facultas absolvendi *pro hac vice*, quæritur, quomodo sit intelligenda illa particula? t. 1. tr. 5. r. 15. p. 272
Et notatur, quod quando in Sacra Pœnitentiaria quis peteret facultatem pro uno indigente licentia, ut possit absolvi pro una vice, non censetur excluſus ipse petens? t. 1. tr. 5. r. 15. §. 6. p. 273
Et quid, si aliquis peteret facultatem pro una vice pro casibus reservatis, an includatur in hac petitione ipsemet petens? ibid. ad lin. 5. dicti §. à vers. Sed quid. &c.
An qui legitime impeditus non possit ire Romam pro absolutione, teneatur illam per literas obtinere à Sacra Pœnitentiaria? t. 1. tr. 5. r. 16. & in multis aliis ejus not. p. 273
Difficultas vero est, an facultas à jure Episcopis permissa in tali casu se extendat ad omnes culpas, & censuras Sedi Apostolicæ reservatas?
Et quid in casu hæresis? ibi. §. 6. & in multis aliis ejus notationum, p. 274
Et notatur, quod Episcopus potest subditos impeditos absolvere ab excommunicatione Papali, sive occulta, sive publica, non audita confessione Sacramentali, & sic subditus à censura absolutus, poterit deinde à quocumque Confessario absolvi à culpa, & in prædictis casibus sive

sive Episcopus, sive subditus sint intra diœcesim, sive extra. ibid. §. 9. & in multis aliis ejus not.
An impeditus ire Romam pro absolutione casus Papalis, si sit etiam impeditus adire Episcopum, possit à Parocho, vel à quolibet Confessario absolvi? tom. 1. tr. 5. r. 17. p. 274
An impeditus adire Episcopum pro suis casibus reservatis possit absolvi à quocumque Confessario exposito cum obligatione comparendi coram Episcopo? t. 1. tr. 5. 18. & in aliis ejus not. p. 275
Et in §. ultimo hujus r. explanatur, quid facere debeat absolutus ab inferiori etiam extra articulum mortis à culpis Episcopo reservatis ob accessum ad eumdem Episcopum difficilem. ibidem. &c.
An Pœnitentiarius Ecclesiæ Cathedralis, possit ab omnibus casibus reservatis ab Archiepiscopo absque ejus licentia, & independenter ab illo absolvere? Et pro elucidanda doctrina dictæ quæstionis aliqua alia notabilia explanantur, & tandem probatur factum Prædecessoris, non obtinere successorem. t. 1. tr. 5. r. 20. per totam, p. 276
Magis firmatur id quod dictum est in superiori resolutione, nempe Pœnitentiarium Ecclesiæ Cathedralis non posse absolvere à casibus Episcopo reservatis. Ex quo sequitur, quod non sit credendum Doctoribus testantibus de consuetudine. tom. 1. tract. 5. resol. 21. &c. p. 277
An privilegia à Pontificibus concessa, ut absolvamur à casibus reservatis Episcopo, intelligantur independenter ab Episcopo ipso? Et advertitur potestatem Episcopis reservandi peccata concessam illis esse à summo Pontifice, & non à jure divino. t. 1. tr. 5. resol. 22. p. 279
Et docetur, quod si Pontifex non potest pœnitus ab Episcopali ordine potestatem reservandi casus tollere, potest tamen illam restringere, aut limitare, tanquam supremus jurisdictionis Collator; & ideo, si Pontifex Episcoporum potestatem vellet restringere, & Episcopus vellet potestatem Parochorum limitare plusquam par est, restricta, & limitata erit. ibi. §. 5. per totum.
Et supponitur Pontificem posse sibi reservare aliqua peccata pro tota Ecclesia; Episcopus pro suo Episcopatu; & Parochus pro sua Parochia; sed hæc ultima reservatio ferè semper inutilis erit. ibidem. §. 4. p. 280
An Confessarius absolvens à casibus Episcopo reservatis sine prætextu alicujus privilegij incidat in excommunicationem, & alias pœnas Decreti Clem. VIII. t. 1. tr. 5. r. 23. p. 280
Et an Religiosus, qui absque facultate absolverit ab aliquo casu in Religione reservato, non incidat in pœnas dicti decreti juxta aliud decretum Clem. VIII. ibi, §. 3. &c.
Et an, qui absolvit à reservatis sub spe ratihabitionis, vel ex inconsideratione, aut ignorantia, non tamen crassa, aut affectata, incidat in dictam excommunicationem? §. 4. &c.
Et an Sacerdos, qui in dictam excommunicationem incidit, absolvendo absque facultate à casibus reservatis, possit absolvi ab Episcopo virtute Concilij Trid. sess. 24. de reformat? ibi. §. 5. &c.
Idem est, an Episcopus possit absolvere à casibus reservatis ex nova lege post dictum Concilium Trid. & quid circa hoc declaravit Sacra Cardinalium Congregatio? ibi. à lin. 6. dicti §. & seq. &c.
An absolutio casuum reservatorum ex præsumptione ratihabitionis sit valida? Ex quo in corpore hujus r. quinque objectiones deducuntur circa hoc, & in ultima sequitur Confessarium graviter peccare, qui ita Confessionem audire incipit. Et similiter peccare graviter, qui tale sciens confitetur, quamvis is facilius ex ignorantia possit excusari. t. 1. tr. 5. r. 24. per totam, &c.
Quid facere debeat Confessarius, qui malè absolvit pœnitentem de aliquo casu reservato non habens jurisdictionem? t. 1. tr. 5. r. 25. p. 282
An confitens superiori liberetur à reservatione quoad peccata oblita? t. 1. tr. 5. r. 26. p. 282
Ex quo infertur, si superior absolvat ab una censura solum, & habeat potestatem delegatam, non manere pœnitentem absolutum ab aliis, quas fortè incurrerat, nec ablatam esse reservationem pro illis. ibidem. §. 5. p. 283
Sed quid est sentiendum, quando absolvit generaliter ab omni excommunicatione in quantum potest; & quando absolvit generaliter à peccatis; an tunc verba dirigantur ad omnes censuras, & peccata reservata, & per consequens ad omnia oblita? ibid. ad medium dicti §. 5
An quis possit licite absolvere pœnitentem, qui peccata reservata habet cum onere, ut ea sola postea Superiori confiteatur? t. 1. tr. 5. r. 27. p. 288
Et quid, si excommunicatio annexa sit peccatis reservatis? ibidem cursim in fine r. &c.
An pœnitens, qui à Superiore fuit absolutus à peccatis reservatis, teneatur postea ista cum aliis Sacerdoti inferiori confiteri? t. 1. tr. 5. r. 28. p. 284
An qui confessus est omnia peccata reservata legitimo Superiori, invalidè tamen vel ex defectu doloris, vel ex integritate, teneatur postea cum legitimo superiore confiteri, vel sufficiat cum quocumque Confessario approbato? Et an hoc procedat in dictis peccatis Confessis tempore Jubilæi? t. 1. tr. 5. r. 29. §. 1. per totum, p. 284
Et an, quando quis confitetur bona fide in aliquo die septimanæ Jubilæi casus reservatos, & postea non adimpleat alia opera præcepta in Jubilæo, peccata illa maneant reservata. ibi. §. 2. &c.
Et quid est dicendum de peccatis oblitis in illa Confessione, an possint postea confiteri non habenti potestatem in reservata, etiam si Jubilæum non lucratus fuerit? ibid. in dicto §. &c.
An Confessio reservatorum invalida, si facta est Confessario habenti tantum facultatem delegatam, tollat etiam reservationem? t. 1. tr. 5. r. 30. à lin. 5. §. 1. p. 284
Et an hoc omnino certum sit, quando peccatum est reservatum ob annexam censuram? ibid. in fine r.
An Sacerdos, qui habet casus reservatos, à quibus præsens Confessarius illum non potest absolvere, possit contritus sine prævia Confessione Sacrum conficere? t. 1. tr. 5. r. 31. p. 285
Et si talis Sacerdos habeat cum aliquo peccato reservato aliqua peccata non reservata, vel saltem alia peccata venialia, teneatur confiteri omnia supradicta peccata venialia, & reservata, ut possit saltem ab illis indirectè absolvi? ibi. §. 2. &c.
Et quid est dicendum, si Sacerdos qui habet peccatum reservatum, habeat etiam facultatem, ut possit illud confiteri cum inferiori, sed cum onere postea comparendi coram superiore, an possit omittere Confessionem? ibi. §. ult. &c.
Quidam habebat casum reservatum cum excommunicatione, & urgente necessitate celebravit, quæsierunt, an in tali casu tenebatur confiteri Sacerdoti inferiori? Idem est de laico, urgente necessitate ad communicandum. t. 1. tr. 5. r. 32. p. 285
An si quis habeat peccata reservata, & ratione scandali teneatur confiteri, si non adsit Sacerdos in talia peccata facultatem absolvendi habens, possit quis confiteri alia peccata, & reservata relinquere? t. 1. tr. 5. r. 3. p. 287
Ex quo etiam deducitur, quid facere debeat ille, qui tenetur confiteri tempore Paschatis, vel facere Sacrum, aut sumere Eucharistiam ratione scandali, & tamen est innodatus aliqua excommunicatione propter hæresim? ibid. §. 3. & in multis aliis ejus not.

An qui solum habet unicum peccatum mortale, & illud non potest declarare Confessario sine aliquo ex notabilibus incommodis, teneatur illud tacendo, confiteri sola venialia quando obligat præceptum confessionis, etiam extra mortis articulum? tom. 1. tr. 5. r. 36. §. 2. ad medium, p. 288

An una nox sit longum tempus, ut possit quis confiteri reservata cum Sacerdote non habente potestatem de illis absolvendi? t. 1. tr. 5. r. 37. §. 2. p. 288

Et supponitur posse quem confiteri dimidiata confessione, vel etiam explicato casu reservato cum onere postea comparendi, quando longa temporis mora est interiicienda. ibid. §. 1. &c.

An qui ignorat reservationem alicujus casus incurrat in illam? Et quid ex praxi omnium Religionum, in quibus ignorantia reservationis non tribuit facultatem absolvendi pœnitentem, qui reservationem ignoravit? t. 1. tr. 5. r. 38. per totam, & in r. 39. p. 289

Et in §. 3. Nota etiam, dictæ r. 39. alii septem casus cursisime adducuntur, sed jam omnes in corpore, vel in Appendice hujus tr. 5. sunt appositi. ibid. &c.

An pœnitens bona fide confitens casum reservatum, nesciens esse talem absolvatur valide? tom. 1. tr. 5. res. 40. pag. 291

Et quid, si dubitet, an sit reservatum, & post absolutionem novit esse talem. v.g. Si propter dubium Sacerdos inferior absolvit ab hæresi, vel ab alio peccato reservato, & postea pœnitens, re melius examinata, deponat dubium, & recordetur certo peccati commissi, quod erat reservatum, an censeatur legitime absolutus, vel an debeat recurrere ad Superiorem pro absolutione? ibid. §. 3. & in aliis ejus not.

Et proponitur similis casus de illo, qui dubius de voto Castitatis emisso petiit dispensationem ab Episcopo, qui ratione dubii dispensavit, eo quod votum Castitatis dubium non est reservatum. ibidem post medium dicti §. 3. à vers. Ad quod, & in aliis ejus not.

An quando quis confessus est peccatum dubium, si postea certo comperit esse reservatum, teneatur illud confiteri cum Confessario habente potestatem circa reservata? Et supponitur in reservatione non includi peccata dubia. Ideo potest Confessarius illa absolvere. t. 1. tr. 5. r. 41. & 42. p. 292

Et an saltem teneatur confiteri supradictum tale peccatum tanquam certum apud quemcumque ordinarium Confessarium? ibid. prope finem dictæ r. 41. p. 292

Et an possit reservare peccatum in dubio, an sit mortifera in materia aliqua determinata? ibid. §. 5. dictæ r. 42

An casus dubius, si contineatur in Bulla Cœnæ, possit absolvi à quocumque Sacerdote ab Ordinario approbato? Et deducitur, quod casus dubius non censeatur reservatus. t. 1. tr. 5. r. 43. & in aliis ejus notationum. p. 292. & 293

An reservatio Casuum includat peccata præterita? Et quid, si cum reservatione casuum Superior imponat censuram, & cum censura reservationem? t. 1. tr. 5. r. 44. 45. &c.

Pro quibus aliqua advertuntur contingentia in supradictis casibus ibid.

An in casibus reservatis, & excommunicationibus detur parvitas materiæ? t. 1. tr. 5. r. 46. p. 294

An, qui obtinuit licentiam absolvendi aliquem à casibus reservatis, in quos inciderat, & postea inveniat illum incidisse etiam in dictis casibus post licentiam obtentam, an possit illum absolvere? t. 1. tr. 5. r. 47. p. 294

Et an peregrinus, qui habet casum reservatum in sua Diœcesi, si non est reservatus eo in loco, ubi confitetur, possit absolvi ab omni eo, qui illum alias possit audire? ibid post medium r. à vers. qui etiam, &c.

An Confessarius unius Episcopatus possit absolvere pœnitentem alterius Episcopatus à casibus reservatis? t. 1. tr. 5. r. 48. p. 294

Et an hoc procedat in Confessariis Regularibus, modo pœnitens hoc non efficiat in fraudem proprii ordinarii? ibid. in fine r. &c.

An peregrini incidentes in aliquos casus reservatos illius Diœcesis, possint absolvi à Confessario non habente potestatem, nec jurisdictionem absolvendi à reservatis? t. 1. tr. 5. r. 49. p. 295

Et an, qui habet peccata reservata in una Diœcesi non possit, data opera, ad aliam Diœcesim pergere, ut ibi absolvatur, &c. ib. ad lin. 10. §. 1. & in multis aliis ejus not.

Ideo exterus, qui in hoc loco peccata hic reservata commisit, quamvis non sint reservata in loco, à quo discessit, nequit absolvi, nisi ab habente potestatem circa reservata. ibid. §. 2. &c.

Hic Panormi sodomia reservatur à Domino Archiepiscopo, quidam iter agens per aliam Diœcesim fuit absolutus à tali casu à quodam Sacerdote ordinario, postea Panormum rediens, cum incidenter in altera confessione id explicaret, noluit Confessarius illum absolvere, asserendo illam confessionem fuisse invalidam, & ipsum non habere potestatem absolvendi à casibus reservatis, quæsitum à me fuit, an hæc opinio esset vera? t. 1. tr. 5. r. 50. pag. 295

Et an hoc intelligatur, quando quis non suscipit peregrinationem in fraudem legis, ea de causa sola, ut possit aliis confiteri? ibid. §. 4. p. 296

Et quid est dicendum, si supradictus casus, vel alius fuisset in utraque Diœcesi reservatus? ib. ad lin. 6. §. 2. p. 295

An si v. g. furtum, sodomia, &c. essent casus reservati in aliqua Diœcesi, si committantur in Monasteriis Regularium exemptis, possint absolvi à quocumque Confessario? t. 1. tr. 5. r. 51. p. 296

Et docetur, quod non dicitur subditus, qui intra Diœcesim, furtum, &c. in loco exempto, ut in Monasterio commisit. ibid. ad lin. 9. §. 1

Et quæritur, an puellæ manentes in educatione apud Moniales exemptas subjaceant jurisdictioni, aut reservationi casuum factæ ab Ordinario loci? ibid. §. 2. &c.

An incidat in casum reservatum blasphemiæ, si quis in ebrietate illam proferat, quam ante ebrietatem prævidit? Et an iste censuram incurrat, si ea esset lata contra blasphemantes? t. 1. tr. 5. r. 52. p. 297

Et an si quis vinum usque ad ebrietatem sumat ad finem, & animo jactandi blasphemias, iste incidat in casum reservatum blasphemiæ, si illas proferat in ebrietate? ibid. ad medium. §. 2. à vers. Addit.

Et an iste in isto casu non teneatur confiteri se illas jactasse, sed satis sit dicere, quod se inebriavit animo illas jactandi? ibid. in eod. §. 1

Et notatur casum reservatum blasphemiæ esse de blasphemia publica, & consuetudinaria. Sed difficultas est, quænam dicenda sit blasphemia publica, & quænam dicatur prolata ex consuetudine? ibid. §. 3. &c.

Et an concultantes, & percutientes Imagines sacras sint blasphemi, vel Sacrilegi? Et an hoc delictum pertineat ad S. officium? ibid. §. 4. p. 298

An sit blasphemus consuetudinarius, qui post retractam per actum oppositum pravam voluntatem, iterum deliberate per tres vices blasphemat? tom. 1. tr. 5. r. 53. pag. 298

Et an iste nunquam incidat blasphemando tali modo in casum reservatum blasphemiæ publicæ, & ex consuetudine; & hoc toties quoties per retractationem, & per actum contritionis extra Sacramentum detestatur consuetudinem advertenter blasphemandi, si iterum semel, vel bis, aut ter blasphemat post ultimam retractationem, confessionem, vel contritionem? ibidem §. 2

Et an hoc non debeat intelligi de blasphemiis eodem tempore, eodemque impetu iræ prolatis, sed evomitis in interpolatis temporibus? ibid. §. 3. &c.

Et quid est dicendum de eo, qui in ludo eodem, & cum eisdem

eiſdem perſonis ex intervallo, & interpolatis diverſis verbis, pluries blaſphemaverit Deum, vel B. Virginem, an incidat in caſum reſervatum, ut blaſphemus ex prava conſuetudine? ibid. §.4. p.299
An alumni, qui vivunt in Collegiis Societatis Jeſu, vel aliorum Regularium exemptorum ſubdantur caſibus Epiſcopalibus? Idem eſt quoad confeſſiones, & cenſuras. t.1. tr.5. r.54. per totam, p.299
In Tabella caſuum reſervatorum Diœceſis Panormitanæ adeſt peccatum ſodomiæ, an pueri ante annos pubertatis includantur in tali reſervatione? t.1. tr.5. reſ.55. pag.299
Quidam Sacerdos abſolvit pœnitentem, qui rem habuerat cum fœmina in vaſe præpoſtero, tenens illam opinionem hanc non eſſe veram ſodomiam, & non includi in caſu reſervato ſodomiæ poſito in Tabella Illuſtriſſimi Archiepiſcopi, quæſivit poſtea, an peccaverit, & an illud Sacramentum fuerit nullum, quia ille pœnitens aliud peccatum in illa confeſſione non fuerit confeſſus? t.1. tr.5. r.56. & in aliis ejus not. p.299
Et docetur non ſolum errorem communem, ſed etiam probabilem Doctorum opinionem efficere, ut Eccleſia det juriſdictionem, etiam ſi forte opinio illa ſit falſa; ut ſi probabilis ſit talem poſſe abſolvere, à reſervatis, cenſuris, & ſimilibus. ibidem ad medium §.2. à veri. Adde, &c.
An Bulla Pii V. contra Clericos ſodomitas obliget in foro conſcientiæ, & ſit uſu recepta? t.1. tr.5. r.57. & in aliis ejus not. p.300
An Clericus incurrat in pœnas ſupradictæ Bullæ, ſi habeat rem cum aliqua muliere in vaſe præpoſito? Et an dicto caſu incurrat in caſum reſervatum ſodomiæ? t.1. tr.5. r.58. & in aliis ejus notationum.
An Clericus incurrat pœnas ſupradictæ Extravagantis, ſi non amiſit ſemen intra vas? t.1. tr.5. r.59. p.301
Ex quo deducitur, quod ad incurrendum in caſum reſervatum ſodomiæ neceſſarium eſt, ut ſemen intra vas effundatur, ſin autem non erit proprie ſodomia. ibid. §.2. &c.
An in pœnas dictæ Bullæ incidant Clerici tam agentes vitium ſodomiticum, quam patientes? t.1. tr.5. r.60. pag.301
Et an caſus reſervati ſodomiæ extendantur ſolum ad agentem, & non ad patientem? ibid. in fine §.1. & ſeq. &c.
An clericus ſodomiticum crimen admittens ſemel, vel bis, aut ter incurrat pœnas ſupra dictæ Bullæ? t.1. tr.5. r.61. p.301
Et quid, ſi vitium beſtialitatis commiſerit? t.1. tr.5. r.62. p.302
Et pro praxi dictæ quæſtionis alii ſeptem conſimiles caſus explanantur, & tandem deducitur legem pœnalem non eſſe extendendam de caſu ad caſum ex identitate rationis; & in caſibus reſervatis, utpote pœnalibus ſtrictam debere fieri interpretationem. ibid. à §.3. uſque in finem, & in aliis eorum notationum.
Quum ad incurrendas pœnas ſupra dictæ Bullæ exigatur ſententia judicis, ita ut ante illam Clerici dictas pœnas non incurrant in conſcientia? tom.1 tr.5. reſ.63. pag.302
Et in exemplum dictæ quæſtionis in §. ult. hujus reſ. deducuntur alii ſeptem diverſi caſus; & alii quam plurimi deduci poſſunt, in quibus non incurritur in pœnas à lege Civili, vel Eccleſiaſtica impoſitas ante judicis ſententiam.
Praxis pro Confeſſariis circa abſolutionem clericis ſodomiticis impertiendam. t.1. tr.5. r.64. p.303
Enumerantur aliqui caſus in quibus diſcutitur, an incidatur vel non incidatur in ſodomiam reſervatam. t.1. tr.5. r.65. p.303
Illuſtriſſimus Cardinalis Archiepiſcopus reſervavit in hac Diœceſi Panormitana aliquos caſus, ſed multis Regularium Superioribus dedit poteſtatem illos abſolvendi, interrogatus ſæpius fui à noſtratibus, & exteris, an dicti Superiores Regularium poſſint iſtam authoritatem concedere alicui particulari? Idem quæritur de Pœnitentiariis. t.1. tr.5. r.66. p.304
An Vicarius Epiſcopi ſi habeat poteſtatem ſubdelegandi, poſſit abſolvi ab alio, ſi incidit in caſum reſervatum? t.1. tr.5. r.67. p.305
Et an idem dicendum de Priore, qui, ut Vicarius ab Epiſcopo, talem poteſtatem à Prælato ſui Monaſterii habuit, an ſi in aliquem caſum reſervatum inciderit, poſſit ab alio Confeſſario ſubdelegato de illo abſolutionem obtinere ſine licentia Prælati? ibid. in fine §.1
Et quid de Epiſcopo, ſi in caſum inciderit reſervatum Summo Pontifici, à quo ipſe alios abſolvere poteſt? ibid. §.2. &c.
Et an, ſi ſubditus petat à Prælato omnem ejus authoritatem pro una vice, & una perſona ſibi ſubjecta, includaturipſe petens, ita ut poſſit abſolvi à reſervatis ab aliquo Confeſſario? ibid. §.4. &c.
An mortuo Epiſcopo caſus reſervati expirent, ut poſſint abſolvi à quocumque Confeſſario? t.1. tr.5. r.68. 69. &c. p.305. & 306
Et quid, ſi caſus reſervati ſint per Statutum, vel Synodum Diœceſanam; aut qui jure, vel conſuetudine ipſi Epiſcopo reſervantur, an abſolutio petenda ſit à Succeſſore, vel Capitulo Sede vacante? ibidem.
Et an ſi in mandatis viſitationum Epiſcopi reſervent ſibi aliqua peccata, ſive cum excommunicatione, ſive ſine illa, expiret reſervatio, mortuo Epiſcopo? Idem eſt de Viſitationibus Provincialium Religiorum. ibid. §.3. dictæ r.69. p.306
Et an ſupra dicta intelligantur quoad illos, qui in vita condentis Epiſcopi, vel Provincialis Regularium prædictam cenſuram, aut reſervationem non incurrerunt; nam ſi adhuc vivente Epiſcopo incurræ ſunt; tunc quidem reſervatio, & excommunicatio adhuc durat, mortuo Epiſcopo, aut Prælato Regularium. ibid. in dicto §.3. &c.
* Vide verbum *Reſervatio. Epiſcopus. Prælatus Regularis. Regulares.*

Appendix ad reliquas alias quæſtiones miſtas, & diſperſas per alios Tom. Tract. & Reſ quæ ſimul pertinent ad hoc verbum de Aliquibus Reſervatis, & eorum Abſolutione.

AN Pontifex poſſit reſervare peccata venialia, & eorum Abſolutione? Et docetur cæteros Superiores, & alios Prælatos inferiores Papa non poſſe ſibi reſervare peccata venialia. Et an Pontifex poſſit reſervare peccata mortalia interna? Et quid circa hoc apud Epiſcopos, & Religioſos? Et an Pontifex poſſit reſervare omnia peccata mortalia externa. Et an hoc valide, licet illicite facere poſſit? Et an Pontifex valide poſſit ſibi reſervare abſolutionem caſus, & excommunicationis etiam in articulo mortis? Ex quo infertur reſervationem factam à Papa abſque cauſa, valere reſpectu omnium Confeſſariorum, non tamen eſſe licitam. tom. tertio tract. primo, reſolut. trigeſima prima, trigeſima ſecunda, trigeſima tertia, & trigeſima quarta, pagin. 39. 40. 41. & 42
An Epiſcopus poſſit concedere Bullas cum facultate abſolvendi à caſibus ſibi reſervatis, & diſpenſare, & commutare in eis, quæ ipſe jure ſuo ordinario poſſit? t.3. tr.3. r.67. p.136
An Epiſcopus poſſit præcipere Parocho, ne abſolvat ab aliquo peccato, & irritare aliter factum? t.2. tr.6. r.70. §.2. p.371

An

An Capitulum sede vacante possit concedere facultatem absolvendi à reservatis? Et an possit concedere facultatem, & eam delegare pro casibus Papalibus, quando non est facilis recursus ad Papam, vel ad Nuntium? Et an possit deputare Pœnitentiarios cum potestate absolvendi à casibus reservatis Episcopo? t. 3. tr. 5. r. 23. 24. & 31. §. 4. p. 392. 393. & 395

An Prælatus, qui potest dispensare circa suos subditos in reservatis, possit etiam circa se? t. 4. tr. 6. r. 3. §. 2. ad medium, p. 202

An Bulla Cruciatæ suspendat privilegia Regularium absolvendi à reservatis? Et an ut Episcopus, vel Confessarius virtute Cruciatæ, vel Jubilæi possint commutare aliquod votum, satis sit, quod sit in opinione, an sit reservatum necne? Et an per Bullam Cruciatæ possit quis votum emissum cum intentione efficiendi illud reservatum, ut scilicet, à nullo possit auferri nisi petita commutatione à Pontifice? t. 4. tr. 3. r. 126. 99. & 82. p. 118. 108. & 103

* Adverte, quod in prædicto tom. 4. & tr. 3. de Bulla Cruciatæ sunt multæ aliæ difficultates omnes mistæ pro reservatis, & Bulla Cruciatæ, & etiam pro reservatis Regularium, quas facillimè ibidem reperies in r. 28. 29. 31. 32. 33. & à r. 37. ad 54. & non in aliis prædicti tractatus, & in hoc Indice illas invenies in verbo *Bulla Cruciatæ.*

* Nota etiam, quod in t. 4. tr. 4. de Jubilæo sunt etiam plures quæstiones omnes mixtæ pro reservatis, & eorum absolutione tempore Jubilæi, & etiam pertinentes ad Regulares, & Moniales, quas ibi reperies in resolutionibus hic assignandis, & non in aliis præcitati tractatus, videlicet in r. 10. 11. 13. 21. 36. 38. 40. 41. 42. 55. 57. 59. 60. 61. 64. 65. & 66. & in hoc indice illas invenies in verbo *Jubilæum.*

An Regulares virtute suorum privilegiorum possint absolvere à casibus reservatis Episcopo de jure communi? Et utrum decretum super absolutione à casibus reservatis deroget privilegium Confessariorum commorantium in hoc Regno Siciliæ & Sardiniæ? Et quidam Religiosus, cum in casum reservatum incidisset, ex industria cujusdam negotij se transtulit in aliam civitatem, ut ibi absolveretur; quæsivit, an valida esset illa confessio? Idem docetur quoad sæculares ex Sacra Cardinal. Congregatione. Et an pollutio Regularis cogitando tantum turpia sit peccatum reservatum? Et quid; si sequatur ex aspectu nimis libidinoso, quando superiores Regularium reservant pollutionem voluntariam? Et an Regulares ex confirmatione privilegiorum possint hodie absolvere à quinque casibus Papalibus exceptis in decretis Clem. VIII. & Urbani VIII. ac etiam à casibus Episcopo reservatis? Et an Episcopus possit sibi reservare aliquid circa clausuram in ordine ad Moniales exemptas? Et an in dicto casu contraversionis sint absolvendæ ab Episcopo, vel à Prælato Regulari? Et an Moniales Ordinario subjectæ subjaceant casibus, & censuris quas ipse Ordinarius generaliter reservat pro tota sua Diœcesi, etiam si de ipsis Monialibus non fiat mentio in Edicto reservationis? Et an Prælatus Regularis pro Monialibus sibi subditis possit reservare casus, & censuras, neque opus est, ut Prælatus id faciat cum Capitulo, cum Moniales Capitulum non habeant? t. 7. tr. 1. r. 270. 273. 104. 118. 268. & 317. p. 179. 183. 77. 84. 177. & 221

* Nota, quod in supra dicto t. 7. & tr. 1. de Regularibus invenies alias multas quæstiones pro reservatis ipsorummet Regularium tantum, & etiam Novitiorum, signanter à r. 102. ad 119. & in hoc indice in verbo *Regulares.*

An superior possit reservare excommunicationem minorem? t. 3. tr. 1. r. 31. §. 3. post medium à vers. Sic posset. p. 39

ABSOLUTIONEM AB HÆRESI quis potest dare & quibus personis, & in quibus casibus, &c. Atque de aliis delictis, & eorum absolutionibus pertinentibus ad sanctam Inquisitionem agitur.

An Episcopus possit committere absolutionem ab hæresi saltem in casu particulari, & speciali? tom. 5. tr. 8. r. 14. p. 358

An Episcopi possint absolvere ab hæresi occulta vigore Concilij Trid. t. 5. tr. 8. r. 15. & in aliis ejus not. p. 358

Et an si hæresis nota sit quinque, vel sex, vel si hæreticus quinque, vel sex complices habeat, adhuc dicatur occulta, & in magna civitate non sit publica, si nota fuerit septem, vel octo, aut decem personis? ibid. ad medium §. 4. vers. Unde, &c.

Et an dictam absolutionem possit Episcopus impertiri extra Sacramentum Confessionis, & in absentia, & hoc etiam si talis subditus, & Episcopus sint extra diœcesim? ibid. §. 6. & in aliis ejus notationum.

An Episcopi hodie possint absolvere ab hæresi occulta? t. 5. tr. 8. r. 16. & in aliis ejus not. p. 359

Et an saltem per Bullam Cœnæ sit Episcopis revocata facultas absolvendi ab hæresi, & aliis casibus in ea contentis? t. 5. tr. 8. r. 17. & in multis aliis ejus not. p. 360

Et an Episcopus sequens sententiam & opinionem affirmativam nolens absolvere hæreticum occultum, quid est faciendum? ibidem. §. 5. &c.

An hæreticus occultus possit absolvi in absentia ab Episcopo, si ipsum adiri non possit? t. 5. tr. 8. r. 18. p. 361

An inquisitores habeant facultatem absolvendi ab hæresi, non solum in foro externo, sed in foro conscientiæ? t. 5. tr. 8. r. 19. p. 361

Et an hæc facultas absolvendi ab hæresi competat cuilibet Inquisitori, & non toti Consistorio? Et an quilibet inquisitor possit eandem facultatem cuilibet Confessario delegare? Et an in Inquisitore ad hanc in foro conscientiæ absolutionem, & delegationem impertiendam, non requiratur ordo Sacerdotalis? ibid. §. 2.

Et quid est faciendum, si Inquisitores in casu facultatem, ut ab ipso Confessario hæreticus absolvatur, nollent impertiri, neque Episcopus? ibidem. in fine r. & in r. 21. p. 362

An legitimè impeditus adire Pontificem possit ab hæresi occulta absolvi ab inferiori Sacerdote? Vel in dicto casu extra articulum mortis, an ad Inquisitores, vel ad Pontificem per Procuratorem, tacito nomine, recurrendum sit? t. 5. tr. 8. r. 22. 23. 24. p. 362. & 363.

An qui vi, metu, vel fraude & dolo, aut alio quocumque casu inter Infideles exterius fidem negans, corde tamen illam retinens possit postea inter Christianos rediens absolvi à quocumque Confessario approbato, & quid de blasphemantibus hæreticaliter inter Christianos? t. 5. tr. 8. r. 25. & in aliis ejus not. p. 363

Et quid est dicendum de illusoribus imaginum Sanctorum & comedentibus carnes tempore prohibito, &c? ibid. §. 2. ad medium, p. 364

Et an quando blasphemia est hæreticalis, absolutio Inquisitori reservetur? ibidem. §. 6. ad lin. 3.

An quilibet Sacerdos, etiam Parocho præsente, possit in articulo mortis hæreticum absolvere? t. 5. tr. 8. r. 26. & in plurimis aliis ejus not. 2. p. 364

Et quid, si in dicto casu Episcopus, vel Inquisitor præsens sit? ibid. à lin. 3. §. 1. & in aliis ejus not.

Et an supradictus hæreticus occultus absolutus in articulo mortis, si ab eo evadat, debeat se præsentare summo Pontifici sub pœna reincidentiæ in eamdem censuram, vel sufficiat, ut ab Episcopo, vel inquisitore denuo absolvatur? ibid. §. 4. & in aliis ejus not. p. 365

An hæretico negativo jam destinato ad comburendum sit absolutio impertienda, & Sacra Eucharistia conferenda? t. 5. tr. 8. r. 27. p. 365

Et

Et an in supra dicto casu, si nullus esset Sacerdos præter ipsum judicem Ecclesiasticum, teneatur excipere Confessionem Sacramentalem negativi, & illum absolvere, si prudenter senserit illum rite esse confessum, nec licite possit id prohibere Sacerdotibus. ibid. in fine §. 1.

An sit petenda facultas ab inquisitoribus absolvendi illum qui damnatus est ad mortem, & jam est ut vulgo dicitur, in capella penes Dominos Societatis Alborum, & invenitur hæreticus? t. 5. tr. 8. r. 28. p. 366

An Confessarius virtute alicujus Jubilæi possit absolvere ab hæresi occulta? t. 5. tr. 8. r. 29. à §. 5. & in plurimis aliis ejus not. p. 366

Et supponitur, quod in ordine ad incurrendam excommunicationem in foro conscientiæ, opus est, ut hæreticus habeat errorem in intellectu cum pertinacia, & ejus incredulitas humano sensui subjaceat; ideo si aliquis exterius solum negat Fidem, non erit hæreticus, nec si transiret ad aliam sectam; vel si Idolis externum cultum exhibeat; vel si dæmonem invocaret verbo, cultu, vel alio aliquo opere; vel si magnetem, vel caput asini baptizaret; & cantationes, & maleficia efficeret; & similia horrenda perpetraret, si errorem in intellectu non habet, minimè hæreticus in foro conscientiæ censendus erit. ibid. à §. 1. & seqq. &c.

Et tandem docetur, quod hæreticus pure mentalis non incurrit excommunicationem, nisi verbo, vel aliquo signo, vel facto hæresim explicet. ibidem. §. 3. & in aliis ejus not.

An quando in Jubilæo conceditur facultas absolvendi à casibus Bullæ Cœnæ, excepta hæresi, adhuc sit absolvendus hæreticus occultus, & emendatus? t. 5. tr. 8. r. 30. & 31. p. 367

Et an Confessarius per Bullam Cruciatæ, licet non possit absolvere ab hæresi occulta; possit tamen absolvere receptatores, fautores, defensores hæreticorum; & legentes, tenentes, & imprimentes eorum libros, & Schismaticos, Nigromanticos, &c. ibidem prope finem r. 30. à vers. qui docent, p. 367

An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit absolvere à casibus contentis in edicto Dominorum Inquisitorum, hæresi tamen excepta, vel ex aliis criminibus contentis in Bulla Cœnæ? t. 5. tr. 8. r. 32. 33. p. 368. & 369

An Confessarius possit per Cruciatam absolvere tantùm semel in vita, & semel in morte ab omnibus casibus contentis in primo Canone Bullæ Cœnæ? ibid. §. 3. dictæ resol. 32

Et an vero Malefici, sortilegi, solicitantes in confessione, blasphemantes hæreticaliter, & similes alij possint absolvi toties quoties? ibid. à lin. 5. dicti §. 3. &c.

Et an sit absolvendus Hæreticus, qui ducitur ad combustendum, & moritur negativus, si antea publicè non fatetur? ibid. §. 8. dictæ r. 33. p. 369

An Prælati Regulares possint absolvere suos subditos ab hæresi occulta? Et quid super hoc Sacra Cardinalium Congregatio sub die 27. Novembris 1628. declaravit? t. 5. tr. 8. r. 34. 35. 36. 37. p. 370. 371. 372. &c.

Et an Provinciales subdelegare hanc facultatem in casibus particularibus possint? ibid. §. 8. dictæ r. 34. à lin. 6. & vers. Docet, & in aliis ejus not. p. 370

An Regulares possint absolvere à casibus Bullæ cœnæ, si sint occulti, etiam quoad hæresim. t. 5. tr. 8. r. 38. & 39. pag. 373

Et in §. 5. dictæ r. 37. alij septem casus assignantur, in quibus Regulares virtute suorum privilegiorum minimè possunt sæculares absolvere, nisi in articulo mortis. Sed de illis jam alibi dictum est, videlicet in verbo *Regulares*.

Absolutione Inquisitorum non indiget hæreticus pure mentalis. t. 5. tr. 10. r. 93. in fine. p. 450

Appendix ad alias paucas quæstiones mistas, & dispersas per alios Tomos, Tract. & Res. quæ simul pertinent ad hoc verbum Absolutio ab hæresi. &c.

AN Episcopus possit committere Confessario Monasterij Monialium, ut Monialem absolvat ab hæresi externa? t. 3. tr. 3. r. 16. p. 306

An Capitulum Sede vacante possit absolvere ab hæresi. Et an saltem per Bullam cœnæ sit revocata hæc facultas Capitulo Sede vacante? t. 3. tr. 5. r. 21. p. 391

An inquisitores possint punire Confessarium, qui tempore Jubilæi absolvit hæreticos in foro conscientiæ? t. 5. tr. 10. r. 81. p. 446

An si in aliquo Jubilæo Pontifex concederet absolutionem ab omnibus casibus Bullæ Cœnæ, hæresim tamen non excludendo, videatur illam concedere? Et pro negativa sententia concluditur. Et asseritur à fortiori impeditum adire Pontificem, & Episcopum non posse absolvi ab hæresi à quocumque Sacerdote. t. 9. tr. 7. r. 112. & 118. §. 2. & 3. late & in multis aliis earum notationum. p. 424. & 430

An excommunicatus, qui in aliquam hæresim incidit, contritus, si non possit obtinere absolutionem, lucretur indulgentias, & Jubilæum, si adimpleat alia opera injuncta? t. 4. tr. 4. r. 50. p. 164

Absolvendi facultas generaliter concessa, an crimen hæresis comprehendat? Et quid, si crimen hæresis sit occultum? t. 9. tr. 7. r. 117. §. Nec obstat dicere, quod Bulla. p. 428

De aliis absolutionibus pro diversis casibus & Censuris.

* Absolvere à censura Canonis *Si quis suadente*, quis possit, quas personas, & percussiones Clericorum, &c. leves, graves, & enormes? Vide verbum *de Censura ob percussionem Clerici*. Ubi plura curiosa, & notabilia, & fere omnia contingentia.

* Absolvere à censuris per Bullam Cruciatæ, & Jubilæum, Vide verbum. *Bulla Cruciatæ, & Jubilæum.* ubi plura.

Absolutio à censuris adversus mittentes literas, Nuntios, &c. ad Cardinales in Conclavi existentes, latis, est reservata Pontifici. t. 9. tr. 7. r. 112. §. 1. & seqq. pag. 424.

Absolutio à prædictis censuris an à S. Pœnitentiaria dari possit? ibid.

An ab Episcopo dari possit, si delictum est occultum vigore Concilij Trid. t. 9. tr. 7. r. 113. per totam. p. 424

Absolvendi facultas Episcopo competens ex Concilio Trid. an etiam extra diœcesim dari potest? tom. 9. tr. 7. r. 114. 115. & 116. p. 425. 426. & 427

Absolutio à quibusvis censuris possit dari ab Episcopo. ubi excommunicatus non potest adire Pontificem? t. 9. tr. 7. r. 117. & 118. p. 428. & 430

Et an talis impeditus possit absolvi à quocumque Confessario à casibus Papalibus, etiam ab hæresi? ibid.

Adsolvi non debet prædictis censuris innodatus impeditus adire Pontificem ab Episcopo, multoque minus à quocumque Sacerdote, sed recurrendum est ad Sacram Pœnitentiariam. ibidem. in §. Sed hic, & seqq. dictæ r. 117. p. 428

Absolvi etiam non potest à Regularibus virtute suorum privilegiorum. t. 9. tr. 7. r. 119. 120. & 121. ubi latissimè. p. 432. & 433

Absolvi tamen an poterit talis excommunicatus virtute Bullæ Cruciatæ? t. 9. tr. 7. r. 122. 123. 124. & 125. p. 435. 436. 437. & 438

Absolvere quis possit ab excommunicatione incursa propter abortum? t. 5. tr. 6. r. 7. p. 287

Sed difficultas, quisnam dicatur Confessarius specialiter deputatus, ut possit absolvere ab excommunicatione propter Abortum? ibid. §.2
Et notatur non posse Confessarium sæcularem absolvere pœnitentem, qui commisit Abortum fœtus animati. ibid. §.6. &c.
Et quid de Religiosis virtute suorum privilegiorum, si ad hoc per Provinciales non sint deputati. ibid. §.5. &c.
An aliqui præter Episcopos possint absolvere ab excommunicatione incursa propter Abortum fœtus animati? t.5. tr.6. r.8. p.287
An Prælati Regulares possint sine dubio absolvere subditos suos ab excommunicatione incursa propter abortum? t.5. tr.6. r.11. cursim in fine §.2. &c. p.289
An Religiosus indigeat hac absolutione excommunicationis, si in visitatione, aut Capitulo fuerit absolutus, pro ut fieri solet in visitatione à Prælatis, etiam si Religiosus crediderit se non indigere dicta Prælatorum absolutione pro illo tunc? tom.5. tract.6. resolut.12. §.2. pag.289
An in facultate Jubilæi absolvendi à casibus, & censuris reservatis includatur absolutio abortus? tom.5. tr.6. ref.6. &c.
Et docetur, quod casus abortus non est amplius Papalis, sed Episcopalis. ibid. post medium §.2. à vers. Ac proinde.
An vero, quando Episcopus, seu Ordinarius generaliter concedit alicui facultatem absolvendi à casibus, & censuris sibi reservatis, tunc non censeatur concessus abortus fœtus animati per Gregor. XIV. Constitutionem, nisi specificetur? ibid. sub finem Resolutionis, &c.
* Nota, quod in prædicto tomo 5. & tract.6. de Abortu sunt multæ aliæ difficultates, in quibus discutitur, an in illis incurratur excommunicatio, propter Abortum, & per consequens, an quis indigeat absolutione excommunicationis, si in illis inciderit, quas difficultates invenies in hoc indice in verbo *Abortus*.
* Similiter adverte, quod in tomo 5. tract. de Excommunicatione, & ejus Absolutione, in ejus §. De Absolutione excommunicationis, & in ejus Appendice sunt quamplurimæ quæstiones pro Absolutione excommunicationis, quas ibi consequutivas invenies in supradictis §§. & in hoc indice in verbo *De Excommunicatione, & ejus Absolutione*.
Absolutio excommunicationis Greg. XIV. contra violantes Immunitatem Ecclesiæ an sit reservata Summo Pontifici? Et an possit absolvi ab Episcopo? t.9. tr.1. r.2. §. Dico, &c. p.3
Absolutio ab excommunicatione per metum extorta est nulla. Idem est de revocatione censuræ ante diem, vel conditionem, qua promulgata est? tom.5. tr.1. r.20. §.1. p.13
Absolutio censurarum potest fieri extra Sacramentum confessionis. t.5. tr.1. r.194. §.2. prope fin. &c. p.112
Et quid de Regularibus, si prædictam absolutionem censurarum impendant virtute suorum privilegiorum extra confessionem? t.7. tract.1. r.275. & 263. p.184. & 174

Abstinere.

Vide in verb. *Copula, Pollutio, Tempus*, tom.2
Qui abstinere à carnibus vovit per mensem vel annum, an teneatur hoc observare in diebus Dominicis. t.4. tr.6. r.7. §.2. p.205
Idem est si vovit abstinere ab ovis, & lacticiniis, aut ab aliquo alio cibo. ibid.
Abstinere. Vide verb. *Dubium, Experientia, Lacticinia, Opus servile*. tom.4
Abstinere ab usu Ordinum non tenetur excommunicatus, vel suspensus ex delicto omnino occulto, ne se prodeat. t.7. tr.1. r.294. §.2. post medium. p.204
Abstinere à nuptiis an teneatur certus, quod voverit se non accessurum ad aliquam fœminam, & dubitat, num de accessu fornicario, vel uxorario senserit. t.8. tr.4. r.18. §.3. p.54
Abstinere ab esu carnium an teneantur Cartusiani in periculo mortis. t.8. tr.5. r.57. §.3. p.118
Abstinere. Vide verb. *Acubans*. tom.8

Abstrahere.

Vide verb. *Ecclesia*. tom.7

Absumere.

Ut absumere rem inventam inventor possit, quantum tempus expectare debet? tom.6. tract.6. ref.17. §.4. pag.304
Absumere. Vide verb. *Navis*. tom.7

Abusus.

Abusus Episcoporum procedendi ad bella, an in Gallia ortum habuerit, ex Cardinali Baronio probatur. t.7. tr.7. r.55. §.1. & seqq. p.420. & 421

Ac, particula.

Ac, *particula*, quando conjunctivè, & quando disjunctivè sumatur. t.4. tr.2. r.40. §.2. p.51

Accedentes.

Accedentes ad Ordines non debet Episcopus prohibere sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ne accedant cum impedimento occulto censuræ, irregularitatis, &c. quin potius debet illos absolvere, & dispensare in casibus, in quibus potest eos dispensare, & absolvere. t.2. tr.5. r.106. §.ult. p.323
Accedentes sæculares ad Moniales exemptas ad colloquendum, an incidant in censuram ab Episcopo latam? t.5. tr.1. r.85. §.1. p.58

Accedere.

Accedere ad recipiendam Eucharistiam ante diem integrum post quodcumque peccatum mortale, etiamsi homo sit de illo contritus, & confessus, an sit peccatum mortale? t.2. tr.2. r.48. §.ult. p.186
Accedere ad menstruatam uxorem an sit mortale? tom.2. tr.6. r.187. §.5. p.447
Accedere ad uxorem gravidam, si non adsit periculum incontinentiæ, an sit peccatum veniale? §. ult.
Accedere ad Parlamentum vocati an teneantur Episcopi, & Ecclesiastici, itaut contravenientes possint expelli à Regno tanquam inobedientes mandatis Regiis? t.7. tr.6. r.14. §.1. p.375
Accedere ad Infideles gratia illos convertendi an aliquis possit cum periculo perversionis, & ad prædicandum meretricibus cum periculo peccandi? t.8. tr.6. ref.11. §.3. p.141
Accedere. Vide in verb. *Consanguinea, Vir, Vxor*, tom.2
Item verb. *Equites, Eucharistia, Laicus, Pœnitentia, Processiones, Superior regularis, Religio*. tom.7
Item verb. *Dies, Dictare*, tom.9

Acceleratio.

Qui cum acceleratione nimia in canendo persolvit Horas Canonicas an peccet mortaliter? t.3. tr.6. ref.50. §.1. pag.446

Accensum.

Vide verb. *Gutta*. tom.7

Acceptare.

Qui non acceptant legem in principio, an peccent mortaliter? t.6. tr.1. r.60. §.2. p.48

Si non acceptant executores testamenti officium executionis absque causa, an peccent mortaliter? t.6. tr.9. r.30. §.1. & seqq. p.470
Acceptare injunctam pœnitentiam à Confessario an pœnitens teneatur sub onere peccati mortalis? t.1. tr.6. r.2. §.1. p.306
Et quid, si pœnitentia sit medicinalis, & præservativa? t.1. tr.6. r.4. §.2. p.308
Opinio quod acceptare pœnitens non tenetur pœnitentiam, an tanquam improbabilis sit censuranda? t.1. tr.6. r.3. §.3. p.307
Acceptare pœnitentiam an teneatur pœnitens si Confessarius imponat, ut Eucharistiam tali die non suscipiat? Et quid, si imponat, ut illam pœnitens suscipiat? t.1. tr.6. r.14. §.1. p.315
Et si tales pœnitentias pœnitens acceptet, an teneatur postea illas implere? ibid.
Acceptare. Vide verb. *Adulterium*, *Promissio*. tom.2
Item verb. *Munus*. tom.5
Acceptare beneficium sine nova collatione an possit excommunicatus, post absolutionem? t.5. tr.1. res.170. §.1. p.99
Acceptare officium an teneantur executores testamenti à testatore nominati, & ad id cogi possint? t.6. tract.9. r.30. §.3. p.470
Acceptare munus impositum an saltem in foro conscientiæ executores teneantur sub mortali peccato? tom.6. tr.9. r.32. §.1. & seqq. p.471
Ubi quod quamvis executor non possit compelli ad acceptandum munus, an hoc locum habeat in religiosis si compellantur à suo Prælato? §.3
Si acceptare nolit aliquis ex executoribus testamenti, quid est agendum? t.6. tr.9. r.67. §.3. p.487
In indice 1. tomi 6. ex tractatu 7. de donationibus, & aliquas quæstiones à res.112. usque ad res.120. inclusive, & in resol.128. lege super his verbis *Acceptare*, *Acceptatio*.
Item verb. *Absens*, *Actio*, *Admonere*, *Capitale*, *Commissarium testamentarium*, *Compellere*, *Mors*, *Promissio*, *Sponsio*. tom.6
Acceptare socium an teneatur cæcus, vel infirmus, si cum eo recitare Officium divinum possit, si socius se offerat? t.7. tr.1. r.7. §.5. p.6
Et quid de Beneficiario, & Præbendario cæco? ibid. §.6
Et quid, si antea soliti erant recitare cum socio? ibid. §.5
Acceptare. Vide verb. *Substantia*. tom.7
Item verb. *Adimplere*, *Anima*, *Beneficium*, *Commutatio*, *Donatio*, *Indulgentia*, *Obligare*, *Parvitas materiæ*, *Promissio*. tom.8
Si acceptavit vovens commutationem voti in melius factam, an possit redire ad prius votum? t.8. tr.4. r.75. §.1. p.87
Qui non acceptavit promissum pecuniæ pro homicidio, an sit assassinus? t.9. tr.1. r.87. §.10. p.51
Si non acceptet pœnitens injunctam pœnitentiam, an sit absolvendus? t.1. tr.6. r.4. §.2. p.308
In casu, quod non acceptet nominatus in testamento officium executoris, tunc Episcopus sit executor. t.6. tr.9. r.30. §.3. p.470
Et si non acceptet executor officium, an amittat eo ipso præmium à testatore relictum ob tale officium, imo & legatum quodcumque relictum ei fuerit à defuncto? ibid. r.31. §.5. p.471
Ubi an sit aliqua pœna à jure statuta his, qui executoris testamenti officium non acceptant? §.6
Ut quis acceptet munus executoris testamenti an Episcopus illum cogere possit? Et quid de Religiosis. tom.6. tr.9. r.33. §.1. p.472
Et quid de Religiosis obtenta licentia à suo superiore? t.6. tr.9. r.24. §.1. & seqq. p.467
Ut acceptet Episcopatum an saltem Generalis Religionis subdito præcipere possit? t.7. tr.1. r.25. §.1. & seqq. p.17
Si non acceptet Religiosus aliquod donum, sed rogat ut detur amico, seu consanguineo, an peccet contra paupertatem, & contra Bullam Clementis VIII. de largitione munerum? t.7. tr.3. r.8. §.1. p.251

Acceptatio.

Acceptatio beneficii ab excommunicato an sit valida, si tempore electionis, & collationis non erat excommunicatus? t.5. tr.1. r.171. §.1. p.100
Ubi an sit valida electio, & præsentatio beneficii facta tempore excommunicationis, sed acceptata post obtentam, modò tempore acceptationis electores, & Præsentatores permanserint in sua prima voluntate. §.4
Ubi etiam, quod si periculum est infamiæ & scandali, excommunicatus occultus in electione, & collatione non tenetur suam excommunicationem prodere, sed potest sine scrupulo acceptare beneficium, & postea quam primum petere dispensationem. §.6
Acceptatio populi an requiratur, ut leges humanæ tam civiles, quam Pontificiæ obligent? t.6. tr.1. r.55. §.1. & seqq. p.43
Acceptatio. Vide verb. *Munus*. tom.5
De acceptatione, & publicatione, & contrario usu legum Pontificiarum, præsertim in materia immunitatis Ecclesiasticæ. t.9. tr.2. r.345. §.1. p.302
Acceptationem an inducat, quando executor, seu Commissarius præsens, & tacens invenitur assignationi Officii, seu ejus nominationi? t.6. tr.9. r.31. §.2. p.471
Et an hoc locum habeat in consanguineo præsente, & tacente? Vel si executor, aut Commissarius præsens, & tacens designatus fuit ad executionem Ecclesiæ, Monasterii, vel ad puellas maritandas? ibid. §.3. & seq.
Post acceptationem voti, vel juramenti factam alicui Ecclesiæ, vel pauperi, an possit quis authoritate Episcopi, vel propria in melius commutare? t.8. tr.4. r.70. §.1. pag. 84
Et quid ante acceptationem? ibid. §.3

Acceptatum.

Si acceptata fuerit lex à majori parte, si aliquis illam frangeret, secluso scandalo, an mortaliter peccet? Et quid è contra? t.6. tr.1. r.61. §.1. & seqq. p.49
Si acceptatum sit juramentum præstitum homini, an possit commutari? t.8. tr.4. r.69. §.3. p.84

Acceptio.

In acceptione personarum quoad beneficia conferenda datur parvitas materiæ. t.8. tr.3. r.10. p.34
Acceptio ultima rei ablatæ complens materiam gravem, an in aliquo casu non sit peccatum mortale? t.8. tr.7. r.7. §.1. p.149
Acceptio, & datio pro fornicationis actu est mala, quia pro re turpi, & ob peccatum, sed non contra justitiam; ideo meretrix non tenetur restituere. t.8. tr.7. r.59. §.4. p.184

Acceptum.

Acceptum pro eo, quod ex charitate solum, aut alterius virtutis obligatio erat debitum, an quis teneatur restituere? t.8. tr.7. r.52. §.1. p.179

Accessorium.

Vide verb. *Matrimonium*. tom.9

Accessus ad Monasterium Monialium.

Pœnæ latæ contra accedentes ad colloquendum cum Monialibus ligant loquentes cum Conversis. Item loquentes per nuntios, & signa. t.5. tr.1. r.88. p.61
Sæculares accedentes, & alloquentes Moniales exemptas incurrunt

incurrunt censuram Episcopalem, ubi est. ibidem in Res. 85. p. 58
Licentia alloquendi Moniales indefinita durat probabiliter, usque revocetur. t. 5. tr. 1. r. 89. p. 62
Aliqui dicunt non teneri Episcopum concedere licentiam Regulari alloquendi Monialem consanguineam quater in anno. t. 7. tr. 1. r. 309. p. 216
* Vide *Monasterium, Monialis.*
Accessus ad hortum Conventus, vel ad talem domum alicujus sæcularis, &c. si comparantur ad honestatem & bonum nomen Religionis efficiuntur res magni momenti, & ideo obligat sub mortali præceptum super his à Prælato regulari impositum. t. 7. tract. 1. res. 8. §. 3. pag. 215

Accinctum.

Vide verb. *Equites, Laicus*, tom. 7

Accipere.

Accipere an possint Inquisitores xenia, esculenta, & poculenta, quæ intra paucos dies consumuntur? t. 5. tr. 10. r. 134. p. 467
Et an ita facientes incurrant excommunicationem, officio priventur, & reddere duplum teneantur, & quid si supradicta acciperent ab aliis ministris S. Officii? ibidem.
Accipere, vide verb. *Minister, Munus.* tom. 5
Item verb. *Agratiare, Arbiter, Consentire, Hæres, Filius, Fructus.* tom. 6
Item *Ancilla, Bona, Cibus, Comestibilia, Dare, Depositum, Modicum, Nummus, Pecunia, Res, Restituere, Spolium, Stipendium, Sufficere, Usus.* tom. 7
Item verb. *Comparare, Fœmina, Iudex, Licentia, Meretrix, Pauper, Recipere.* tom. 8
Qui accipit parvam quantitatem pecuniæ pro homicidio faciendo, an sit assassinus? tom. 9. tract. 1. r. 87. §. 11. pag. 52
Qui accipit à fure pecunias ne clamet, & ne indicet, non obligatur ad aliquam restitutionem, nisi furtum ex officio impedire debeat, vel nisi res accepta sit pars furti. t. 8. tr. 5. r. 89. §. 4. p. 131
Si accipit famulus aliquid ab alio famulo furante, ne clamet, vel indicet furtum ejus Domino, non tenetur restituere, nisi pars accepta sit furti. t. 8. tr. 7. r. 32. §. 3. pag. 165

Accipientes.

Accipientes munera Judices, & Ministri publici sola lege positiva prohibita, an sint obnoxii restitutioni in foro conscientiæ nulla expectata sententia, quando data fuerunt ex mera liberalitate, & amicitia, aut ex gaudio, & gratitudine? tom. 8. tract. 7. res. 53. §. 4. pag. 180
An mulieres accipientes à suis amatoribus munera, spe consequendi ab ipsis quod pravè concupiscunt, si non consentiant an teneantur restituere munera, quæ acceperunt? t. 8. tr. 7. r. 59. §. 4. p. 184

Accommodatum.

Accommodatum, conductum, vel precarium accipiens ab alio ante extremam necessitatem, non tenetur restituere si illud in extrema necessitate consumpsit. t. 4. tr. 7. r. 54. p. 306

Accubans.

Accubans in lecto quidam vir nobilis, & comedens cibos calidos incidebat in pollutionem, an teneatur non decumbere, & cibos illos non comedere? Poterat enim sine damno à supradictis abstinere. t. 8. tr. 6. r. 12. §. 1. p. 141

Accusare.

Ad accusandum an Inquisitores possint admittere inimicum capitalem? t. 5. tr. 10. r. 50. §. 1. & seq. p. 435
Accusare an possit Confessarius ex aliis indiciis extra confessionem cognitis famulum, quem scit ex confessione esse furem? t. 1. tr. 8. r. 22. §. 1. p. 434
Accusare an possit quis aliquem, qui occidit Patrem, fratrem, aut consanguineum, sed dolet de culpa, atque sufficientem offert satisfactionem pecuniariam pro damnis inde sequutis? t. 6. tract. 1. res. 114. §. 1. pag. 76
Accusare, vide verb. *Advocatus.* tom. 5
Item verb. *Iuramentum, Minari, Pœna.* tom. 6
Accusare non possunt cæcus, surdus, & mutus, & repelluntur ab accusando. tom. 8. tract. 9. resol. 12. §. 1. pag. 195
Accusare, vide verb. *Extorquere.* tom. 8
Si accusatur reus non præmissa correctione, & admonitione quando debita est, an teneatur Prælatus, vel judex quantum potest commodè accusationem impedire, & conari ut Evangelicus ordo servetur? t. 7. tr. 4. r. 60. §. 1. & seqq. p. 316. & 317
Si accusent Clerici, & laïci in causa criminali cum protestatione quando agitur tantum non de damno illato illis, sed eorum consanguineis, an incurrant irregularitatem? tom. 5. tract. 5. resol. 82. §. 1. & seq. pag. 244
Ut accuset in casu permisso cum protestatione si Clericus alteri consulat, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 83. §. 4. p. 245

Accusatio.

Accusatio delicti proximi an fieri possit sine prævia correctione? t. 7. tr. 4. r. 59. §. 1. p. 315
Et distinguitur inter accusationem, & denunciationem. ibid. §. 3. p. 316
Accusatio, vide verb. *Minari.* tom. 2
Si cum accusatione ipsa non fiat protestatio, sed postea coram judice ante prolationem sententiæ, & non solum quando accusator accusat, sed etiam quando reum retinet, & judici tradit, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 83. §. 3. p. 244
In accusatione hæresis non sunt necessariæ solemnitates legis libellorum. t. 5. tr. 10. r. 50. §. 3. p. 435
Accusatione pendente an superior possit aliquem deponere à Prælatura, nisi prius sit delictum probatum? t. 7. tr. 1. r. 15. §. 2. p. 12

Accusator.

Si accusator tacuerit per annum contra reum, an possit Episcopus cum accusato dispensare ad Ordines? t. 5. tr. 3. r. 23. §. 3. p. 310
Accusator an excusetur ab irregularitate, quando accusat ob læsionem factam eis, qui sunt ipsi commissi, aut in propria persona, aut in propriis bonis, si ante sententiam protestetur se non accusare ad vindictam? t. 5. tr. 5. r. 82. §. 1. & seq. p. 244
Idem est de accusante eum qui dedit damnum Ecclesiæ, vel suis subditis. ibid.
Quando accusator accusat ad evitandum damnum grave innocentis, vel Reipublicæ, quando aliter tale damnum impedire non potest, an sit necessaria protestatio? ibid.
Accusatorem occidere an liceat, euntem ad accusandum falsum contra aliquem? tom. 8. tr. 5. res. 27. §. 1. pag. 104
Accusatorem occidere an liceat, qui falsis calumniis conatur per judicem aliquem interficere, infamare, vel bonis privare, si non adsit alia via evadendi? t. 8. tr. 5. r. 28. §. 1. ibid.
Si accusatoris mors sequatur, an ferens testamentum in favorem

favorem rei incurrat irregularitatem ? t. 5. tr. 5. r. 84. §. 1. p. 245
Et quid, si testis sit Clericus, an in favorem rei possit testari de licentia Episcopi, vel ejus Vicarii ? ibid.

Accusatrix.

Vide verb. *Pars.* tom. 6

Accusatus.

Accusatus, vel denunciatus an debeat expelli ab electione ? tom. 6. tractat. 1. resolut. 137. §. 1. & seq. pag. 96
Et an propter malam famam apud bonos viros talis eligibilis sit ? ibid.

Acholytus.

Acholyti, qui solemniter ferunt cereos in peccato mortali an peccent mortaliter ? tom. 2. tract. 5. resol. 119. pag. 331
Vide verb. *Sacerdos.* tom. 2

Acquirens.

Acquirens aliquid illicitè Religiosus, vel Monialis, an Monasterio acquirat ? tom. 7. tract. 3. resolut. 63. §. 1. pag. 175
Et quid è contra, si quis bona fide recipit munera à Religioso ; vel Moniali dante, credens de illis licitè acquirere posse dominium ? ibid. §. 1. in fine.

Acquirere.

An acquirant libertatem servi, qui ad turpia à dominis sollicitantur ? tom. 7. tractat. 8. resolut. 17. §. 1. pag. 439
Cui acquirantur quæ in nuptiis donata sunt à consanguineis, vel amicis sponsi, & è contra ? t. 2. tr. 6. r. 49. §. 4. p. 359
Et quid de donis factis à sponso sponsæ ? t. 2. tr. 6. res. 50. §. 1. p. 360
Idem est de donis, quæ socer nurui concessit, & largitus est. ibid. §. ult.
Et quid de vestibus, & ornamentis datis sponsæ à sponso in ipso die nuptiarum ? tom. 2. tr. 6. res. 51. §. 1. ibidem.
Et super hoc tria tempora distinguuntur, ante nuptias, in nuptiis, & post nuptias. ibidem §. 2. pagina 361
An acquirantur venæ auri, argenti, aut alterius metalli inventori, vel Regi ? tom. 6. tract. 6. res. 18. §. 1. pag. 304
An acquirat aliquid justè ejectus à religione, an Monasterio acquirat ? t. 7. tr. 1. r. 194. §. 1. p. 123
An nihil acquiratur Monasterio an possit fieri legatum alicui Religioso ? tom. 7. tract. 1. resolut. 235. §. 1. pag. 150
Ubi aliqua alia circa hoc. §. 2. & seq. p. 151
Ad acquirendum thesaurum an sufficiat inventio, vel requiratur etiam apprehensio ? t. 6. tract. 6. res. 2. §. 6. pag. 293
Acquirere jus collectandi Clericos an Principes laïci consuetudine possint. tom. 9. tract. 2. resol. 239. §. 1. pag. 219
Acquirere jurisdictionem in laïcos ex consuetudine, vel præscriptione an possit judex Ecclesiasticus, & non è contra ? tom. 9. tractat. 2. resolut. 284. §. 1. pag. 243
Acquirere, vide verb. *Mulier, Patrimonium.* tom. 2
Item verb. *Cogere, Creditor, Depositarius, Dubium, Episcopus, Famulus, Filius, Fortuna, Minor, Monachus, Negotiator, Pecunia, Religiosus.* tom. 6
Item verb. *Adoptare, Ancilla, Capitulum, Convertere, Eleemosyna, Filius, Fuga, Libertas, Opus*, id est *Labor, Recompensatio.* tom. 7
Acquiri an possit potestas ferendi censuras consuetudine, vel præscriptione ? tom. 5. tract. 1. res. 1. §. 1. & seq. pag. 1
Acquiri an possit hæc potestas circa unam censuram, & non circa aliam ? ibid. §. 2
Idem est de potestate absolvendi ab excommunicatione per alium lata ? ibid. §. 1
Acquiri an possit à Principe laïco præscriptione collatio Episcopatuum, & aliorum beneficiorum ? t. 9. tr. 2. r. 30. §. 1. p. 116
Quæ acquirit servus post fugam, an Domino acquirat ? t. 7. tr. 8. r. 17. §. 2. p. 439
Quæ acquirit servus ludo, an possit ea sibi retinere ? t. 7. tr. 8. r. 28. §. 1. & seqq. p. 443
Quæ acquirit servus parce vivendo, vel si præter opera præscripta aliquid facit, an possit sibi ea retinere ? t. 7. tr. 8. r. 32. §. 1. p. 443
Si acquisierit aliquid postea, qui cessit bonis, an liberetur à restitutione ? t. 6. tr. 5. r. 20. §. 1. p. 284
Qui acquisierunt bona aliena illicitè, ut tabernarii, pistores, Macellarii, caupones, & alii similes, non prodest supradictis Bulla compositionis, si prava ejus confidentia processerunt. tom. 4. tract. 3. res. 173. §. 2. pag. 138

Acquisitum.

Si acquisita sint debita ex justitia, & debito notorio pro quibus quis cedit bonis, an possit tuta conscientia sibi retinere necessaria sibi, & familiæ suæ, ut non indecore vivat ? tom. 6. tractat. 5. resolut. 21. §. 3. pag. 285

Actio.

Actio sacrificii Missæ an consistat in consecratione utriusque speciei, vel in sumptione Eucharistiæ ? t. 2. tr. 1. r. 53. per tot. p. 29
Actio, vide verb. *Consumptio, Gratia, Pollutio, Præceptum.* tom. 2
Item verb. *Actus.* tom. 5
Item verb. *Alienare.* tom. 6
Item verb. *Beneficium, Iudex, Ius, Ordo.* tom. 7
Actio an concedatur adversus servum, si servus promisit pecuniam pro libertate Domino ? t. 7. tr. 8. r. 61. §. 1. p. 454
Quando actio mala proponitur solum confusè, & conscientia erronea non distinguit an mortale sit, vel veniale, an tunc peccatum mortale sit ? t. 8. tr. 3. resol. 6. §. Sed. p. 33
Si actio aliqua talis sit, ut ex ea plerumque damnum tertii sequi soleat, si in ea actione jure tuo utaris, non teneris ad restitutionem, quamvis possis peccare contra charitatem, si parum ipsius interfit eo uti : ut si venas aquarum per tuum prædium currentes, à quibus aqua in puteum vicini influebat, prætextu alicujus operis intercipias, aut si cloacam in prædium alienum aperias, & sic in similibus. t. 8. tr. 5. res. 69. §. ult. p. 124
Actio vide verb. *Adulter.* tom. 8
Si actione eadem, quæ sit tota simul, v. g. baculo quis percutit duos Clericos, vel sclopulo duos interficiat, an incurrat duas excommunicationes ? t. 5. tr. 2. r. 53. §. 1. p. 156
Idem est de eo, qui eadem actione duo vasa rapuit diversorum Dominorum, si furtum erat prohibitum sub censura. ibid.
Idem de judice, qui simul duabus manibus trahit duos homines vi de Templo contra immunitatem. ibid.
Idem de eo, qui eodem tempore conversatur cum duobus excommunicatis. ibid.

Actionem contra Dominum an servus habeat, ut servum manumittat, si servus solvit pecuniam Domino pro libertate? tom.7. tractat.8. resolut. 61. §. 1. pagina 454
Actiones turpes sunt vendibiles, puta hominem occidere, &c. ideo pro illis acceptum non est restituendum. t.6. tr.7. r.140. §.2. p.383
Actionis gravitas per quam interrumpitur probatio Novitiatus magis consideranda est quam temporis diuturnitas. t.7. tr.1. r.155. §.2. p.103
Actiones tres dantur pro executione Legatorum, quæ coram Episcopo proponi poterunt, prout natura negotii patietur. t.6. tr.9. r.51. p.475

Actor.

Actor in judicio an possit esse excommunicatus? t.5.tr.1. r.115. §.2. p.75
Ubi an sit peccatum mortale ex objecto, si excommunicatus jus suum petat in judicio? §.2. p.75
Si tanquam actor Clericus minor litigat in judicio coram judice laïco, an possit ipse judex dare ei curatorem ad litem? tom. 9. tractat. 2. resolut. 283. §.2. pag.242
Actor quomodo, & quando debeat sequi forum rei, & an possit fieri statutum, ut reus sequatur forum actoris? t.9. tr.2. r.280. §.7. p.239
Actor, vide verb. *Actum, Agens.* tom.5
Actori, vel fisco an sit deneganda appellatio, si Episcopus pronunciet reum esse Ecclesiæ remittendum? t.9. tr.1.r.118. §. Quæro quinto. p.72

Actuarius.

Actuarii Curiæ Episcoporum in omnibus delictis etiam commissis extra officium gaudent privilegio fori? t.9. tr.2. r.182. p.184

Actum.

Acta in favorem publicum an valeant facta ab excommunicato denunciato, vel publico Clerici percussore in uno loco, si se transferat in alium, ubi hæc ignorantur, si ibi eligitur in judicem, &c. t.5. tr.1. r.23. §.1. p.14
Acta judicialia facta ab Advocato, Procuratore, actore, teste, & similibus excommunicatis an valeant? t.5. t.1. r.24. §.1. ibid.
Acta tabellionis excommunicati an sint valida? t.5.tr.1. r.111. §.2. p.73
Ubi quid, quando tabellio excommunicatus toleratus, & quid, quando non est toleratus? ibid.
Acta suspensi an sint valida, & quid, si suspensus sit occultus, & ab Ecclesia toleratus, & non sit specialiter denunciatus? tom.5. tractat. 3. resolut. 13. §.1. pag.175
Si acta Concilii Provincialis sint à Pontifice confirmata, vel à Papa specialiter commissa, an Archiepiscopus, vel Episcopus possint illa dispensare, vel revocare? tom.6. tractat. 1. resolut.17. §.3. & seqq. pag.11
An acta sint valida, si Religiosus de licentia superioris certioratus, exequatur contenta in testamento? t.6. tr.9. r.26. §.1. & seq. p.469
Acta in Conclavi circa electionem Pontificis nemini manifestare Cardinales exeuntes è Conclavi juramentum præbent. t.9. tr.7. r.105. §.5. p.418
Actum publicum an Inquisitores debeant facere in die festo? t.5. tr.10. r.64. §.1. & seq. p.440
Actum judicii exercere in die festo quamvis hoc brevi tempore fiat, an sit peccatum mortale? t.7. tr.5. r.17. §.2. p.337
Acta an possint transcribi in diebus festivis à Notariis, Commissariis, Officialibus Curiæ; & idem de aliis transcribentibus sermones Prædicatorum & allegationes Doctorum pro mercede? t.7. tract. 5. resolut.22. pag.339
Actum, vide verb. *Transcribere.* tom.7

Actus.

Pro his actibus an electores ad Majoratum, Cathedram, Capellam, &c. & qui debent eligere pauperes pro dividenda eleemosyna, an possint recipere aliqua munera sine onere restitutionis? t.8. tract.7. res.53. §.1. pag.179
Actu unico an possit quis satisfacere pluribus præceptis, & obligationibus? t.1. tract.6. resol.50. §.1. & seqq. pag.339
Ubi pro praxi aliqui casus. ibid. & r.51. & 52. ibidem & seq.
Qui actu eodem aufert tria vasa argentea trium Dominorum, unum peccatum committit, & sufficienter confitetur dicens, semel furatus sum. t.1. tr.7. res.18. §.8. p.354. & seq.
In actu eodem an dari possint plures malitiæ solo numero distinctæ, & in confessione aperiendæ? t.1.tr.7. r.21. §.2. p.356
Et de hac quæstione pendet decisio multorum casuum, & hic septem casus assignantur pro praxi. ibid. §.3. & seqq. p.357
Qui actu unico voluntatis voluisset plures homines occidere, an teneatur hanc circunstantiam confiteri? t.1. tr.7. r.23. §.1. & seqq. p.358. & seq.
Et quid in dicto casu si unus esset Pater proprius, alter sacerdos, & alter sæcularis? ibid. §.3
Et quid, si actu unico voluntatis quis voluisset pluries ad mulierem accedere, vel desideraret de tribus fœminis, quarum una esset Monialis, altera conjugata, & altera soluta? ibid.
Et quid, si omnes tres essent conjugatæ, solutæ, aut Moniales? ibid.
Quando actu unico quis profert convitia in Deum, asserendo sæpius, *Dio ingiusto, Dio ingiusto*, an teneatur hoc in confessione aperire? t.1. tr.7. res.30.§.1. pag.363
Si ex actu facinoroso quis decedat, si tamen in ultimo vitæ, seu puncto mortis ostendit signa contritionis, non debet privari Ecclesiastica sepultura. t.5. tract.1. r.66. §.2. p.44
Et pro supradictis offerri Missa possit? §.4
Qui actu eodem, & impetu plures blasphemias contra unum sanctum profert, an committat tot peccata quot sunt blasphemiæ? tom.5. tractat. 8. resolut.11. §.3. pag.357
Et quid, si blasphemiæ sint diversi generis, & non sit una, & eadem sæpius repetita? ibid.
Qui in ipso actu venereo conceptus morbo, amisit loquelam, & paulò post expiravit, an sit privandus Ecclesiastica sepultura? tom. 8. tract.8. resolut.5. §.1. pag.190
Et an pro illo possint suffragia offerri? ibid.
Si actum contritionis elicit Confessarius ante absolutionem, qui incipit audire confessionem in peccato mortali, an teneatur postea quando confitetur explicare se incepisse illam confessionem in statu peccati? t.1. tr.7. r.43. §.1. & seq. p.368
Per actum unum eodem tempore an quis possit lucrari plures indulgentias: v.g. si dicitur unica Missa pro diversis rationibus, & concessionibus indulgentiarum, an possit sacerdos secundam, tertiam, & quartam animam à pœnis purgatorii eximere? t.4. tr.5. res.14. §.4. p.186

Si

Si ad actum aliquem requisitum aliquis dubitat an habeat legitimam ætatem, quid facere teneatur? t.4. tr.6. r.2. §.3. p.202
Actum consummatum an censura requirat? ubi aliqui casus pro praxi. tom. 5. tractat. 1. resolut. 9. §. 1. pagina 7
Actum jurisdictionis pro foro interno an possit Episcopus interdictus ab ingressu Ecclesiæ exercere intra illam? tom. 5. tractat. 4. resolut. 15. §. 1. & seq. pagina 202
Actum aliquem exercens, ignorans illi positam esse irregularitatem, excommunicationem, suspensionem, interdictum, &c. an excusetur ab illa, etiamsi ignorantia sit vincibilis, dummodo non sit crassa, vel supina? t. 5. tr. 5. r.6. §. 1. & seq. p. 208
Docetur actum concelebrationis ab Ordinatis non existimari sacrificium primum. t. 5. tract. 5. resol. 17. §. 3. pag. 213
An actum non solum illicitum, sed etiam invalidum reddit lex prohibens aliquid, si utatur verbo hoc: *Non possit*? t.6. tr. 1. r. 30. §. 1. p. 22
Per actum unum an consuetudo decennalis vel quadragenaria interrumpatur? tom. 6. tract. 2. resolut. 5. §. 1. pag. 103
Actum aliquem lex prohibens, an reddat illum non solum illicitum, sed invalidum? t. 7. tr. 1. r. 159. §. 6. pag. 105
Actum irritare lex censetur, quando respicit quis substantiam, non vero quando prohibet aliquam ejus circunstantiam; v.g. quod fiat in tali loco, tempore, &c. ibid. §. Ad quartum. p. 106
Quando actum lex prohibens irritet eum regula generalis dari non potest ad dignoscendum hoc. ibid. §. ult. pag. 107
An actum irritet lex, quæ prohibet illum scilicet ex consuetudine, & ex communi intelligentia ita legem explicante? Item si non solum impediat omnem effectum talis actus? ibid.
Actum non irritari probabile est quando lex prohibens apponit aliquam pœnam, eò quod legislator videtur recedere ab illa pœna *leg. Non dubium* contentus particulari; quam apponit legi suæ. ibidem. in eodem §.
Actum simpliciter lex prohibens, etiamsi nihil aliud addat an irritet illum. t. 7. tr. 2. res. unica §. 1. & seqq. p. 141. & seqq.
Quando in aliquo casu servanda est forma, si deficit, actus est nullus, & corruit. ibid. §. 1
Quando actum lex desiderat cum aliqua qualitate, non sufficit facere actum absque illa qualitate, alioquin actus erit nullus. ibid. §. 6. p. 243
Actum decretum irritans inducit formam, itaut actus aliter factus sit omnino nullus. ibid. §. 8
Actum aliquem an sit symoniacus, vel non approbando, vel reprobando Pontifex, & an possit errare? t. 9. tr. 5. r. 26. §. 1. p. 366
Actus, vide verb. *Contritio, Dolor.* tom. 1
Actus, qui est causa omissionis culpabilis, an sit peccatum distinctum ab ipsa omissione? t. 1. tr. 7. r. 60. §. 1. pag. 374
Actus, qui fiunt ab operante post propositum omittendi præceptum, ut si quis v. g. proponeret omittere Missam propter pigritiam, vel aliam causam, si postea celebrationis tempore domi studeret, aut ambularet, an hi actus dicantur causa omissionis, & consequenter sint peccata? ibid. §. 2. p. 375
Actus ille, quo quis admit actum præcepti exercendi, per accidens in confessione est explicandus: ut si quis v. g. proposuit per multos dies Officium divinum omittere, sed deinde propositum mutans nonnisi quinquies omisit. t. 1. tr. 7. r. 62. §. 2. ibid.
Idem est de similibus aliis. ibidem.
Actus, vide verb. *Conjux, Divortium, Ecclesia, Fornicatio, Iurisdictio, Satisfacere, Sterilis, Versari, Vir.* tom. 2
Per actus diversos an quis possit adipisci eodem tempore diversas Indulgentias? tom. 4. tract. 5. resol. 14. §. 1. pag. 185
Actus, vide verb. *Electio.* tom. 4
Actus irretractabilis, seu irreparabilis an sit excommunicatio ad ornatum Concilii Tridentini sess. 13. cap. 1. de Reformatione. tom. 5. tract. 1. resolut. 7. §. 1. pag. 6
Si actus non judicatur perfectus, & consummatus, ut lex requirit pro defectu alicujus conditionis, nunquam incurritur excommunicatio, nec censura. t. 5. tr. 1. r. 14. §. 1. & seq. p. 10
Actus, vel omissio externa per quam feratur censura, an debeat esse signum actus interni? t. 5. tr. 1. r. 15. §. 1. & seq. p. 11
Actus minorum Ordinum solemniter exercens excommunicatus, suspensus, & interdictus, non incurrit irregularitatem? tom. 5. tractat. 5. resolut. 17. §. 5. pagina 213
Si ad actus illicitos extra venerem Confessarius sollicitat pœnitentem, an incurrat pœnas sollicitationis? tomo 5. tractatu 9. resolut. 71. usque ad 75. à pagina 407. ad 409. & in resolut. 77. §. 1. in fine. pag. 410
Actus immediatus ad Confessionem comprehendi debet in obligatione ad denunciandum confessarium sollicitantem, quamvis confessio non sequatur. t. 5. tr. 9. r. 81. §. 1. p. 411
Actus, vide verb. *Censura, Ignorantia, Magicus, Vir.* tom. 5
Si actus non sit contra jus naturale, vel regni, an quis sit puniendus propter transgressionem legum civilium? tom. 6. tractatu 1. resolut. 50. §. 3. pagina 38
Duo, vel tres actus facti contra legem, an sufficiant, ut lex authoritate careat, maxime sciente Principe, & non puniente cum possit? t. 6. tr. 1. r. 64 §. 1. & seq. pag. 49
Actus in dubio debet interpretari validus. t. 6. tr. 1. r. 138. §. ult. p. 97
Actus aliqui judiciales an requirantur ad stabiliendam consuetudinem. tom. 6. tract. 2. resol. 14. §. 1. & seqq. pag. 108
Et quales actus requirantur? tom. 6. tract. 2. resol. 15. §. 1. pag. 109
Ubi an requiratur, quod actus ex quibus consuetudo constat careant omni malitia, vel necessarium sit, quod tales omissiones quibus lex abrogatur sint peccaminosæ saltem in principio? ibid. §. 2
Actus supradicti an debeant procedere ex intentione introducendi consuetudinem? tom. 6. tract. 2. resolut. 16. §. 1. pag. 110
Et quinam actus consuetudinem non introducant? ibidem.
Actus gesti quando valeant, vel non valeant, si aliter fiunt ab illo qui ad illos petere consilium jussus est? Et doctrina hujus resolutionis deserviet ad solutionem plurimorum casuum. t. 6. tr. 9. res. 23. per tot. pag. 467
Actus, vide verb. *Furiosus, Lex,* tom. 6
Quando actus substantiam prohibiti lex prohibet, & non circunstantias aliquas, an tunc reddat actum invalidum? t. 7. tract. 1. resol. 159. §. Probatur quarto. pag. 105
Ubi pro praxi aliqui casus adduntur.
Actus omnes qui fiunt contra legem prohibentem, an sint invalidi, inutiles, & pro infestis sint habendi, etiamsi

etiamsi lex non dicat ut actus non valeat, sed solum, ut non fiat? ibid. §. Probatur secundo.
Sed sæpè actus irritatur ob circunstantiam aliquam. Sic est irrita professio ante expletum novitiatum, & 16. ætatis annum, ideo ibi non prohibetur substantia professionis, sed circunstantia temporis. ibid. §. Ad quartum p.106
Actus substantia in multis casibus prohibetur, & tamen actus non irritatur. Et sic est in prohibitione matrimonii, quæ fit per impedimentum voti simplicis castitatis, vel religionis. ibid.
Actus an corruat quando deficit forma, etiamsi non adsit Decretum irritans? tom.7. tr.2. resol.unica §.12. pag.244
Actus erit nullus, si ante, vel in ipso actu consensus non currit, quando requiritur pro forma, quamvis postea consensus sequatur. ibid. §.20
Actus professorum exercens non ratificat professionem nullam, dum est ignarus causæ suæ professionis. ibid. §.37. p.247
Actus, vide verb. *Forma, servus.* tom.7
Actus hic, *Comederem carnes in Quadragesima, si Ecclesia non prohibuisset*, an careat culpa? tom.8. tr.6. r.2. §.3. p.135
Et quid, si quis diceret, occiderem inimicum, si hoc non esset peccatum, aut offensa Dei, & similia, vel si supplicium, aut infamiam non timerem, an careat culpa? ibid. §.4
Actus, vide verb. *Acceptio, Amens, Famina, Meretrix, Prætores, Puella.* tom.8
Actus attentatus an sufficiat ad incurrendam excommunicationem Bullæ Cœnæ contra violantes Immunitates Ecclesiarum? t.9. tr.1. r.4. §.1. p.5
Ubi quod non sufficiat sola cogitatio extrahendi, sed requiritur quod sit deventum ad aliquem actum exteriorem. ibid. §.2
Actus per quos adoratio exercetur explicantur, ex quibus infertur quomodo distinguatur adoratio. t.9. tr.4. r.2. §.1. p.321
Actus, vide verb. *Degradatio.* tom.9
Quænam Actuum frequentia introducat consuetudinem? t.6. tr.2. r.13. §.1. & seqq. p.108

Actus internus.

Actum internum an possit Ecclesia prohibere, & an possit præcipere? t.3. tr.1. r.29. §.1. p.36
Et an afficere censuris? tom.3. tractat.1. resolut.32. §.3. pag.40
Actus interni interruptio an sit circunstantia in confessione toties, quoties, aperienda? t.1. tr.7. r.12. §.1. & seqq. p.349
Actus internos lex Ecclesiastica non potest per se præcipere, vel absolutè prohibere, si nullo signo externo quis actus manifestaverit. tom.6. tr.3. r.2. §.1. in fine pag.123

Addere.

Addere an possit Episcopus novum numerum Canonicorum aliis antiquis? t.3. tr.3. r.83. §.1. p.346
Addi octavus septem Germaniæ Electoribus Imperatoris an possit sine assensu summi Pontificis? t.9. tr.10. r.1. §.1. p.459
Vide verb. *Collecta.* tom.2

Addicere.

Addicere Adjutorem cum futura successione Papa non potest. t.9. tr.6. r.4. §.1. p.371

Adeps.

Vide verb. *Gutta.* tom.7

Adesse.

Qui adest præsens, & audit totam Missam, dempto tempore consumptionis sacrificii an adimpleat præceptum? t.2. tr.3. r.24. §.1. p.235
Qui adest præsens tempore consecrationis, an satisfaciat præcepto Missæ? t.2. tr.3. r.25. §.1. p.236
Vide verb. *Assistere, Interesse,* tom.2

Adhærere.

Vide verb. *Probabilis.* tom.6

Adhibere.

Qui adhibentur assumpto aliquo habitu Religioso ad servitia, & obsequia Monialium, & ad petendum pro ipsis eleemosynam, an gaudeant privilegio Canonis? t.9. tr.2. r.163. §.4. p.177
Adhibere Collegium Cardinalium an Papa teneatur in puniendo, & damnando Cardinali, ut simul cognoscat, & judicet? t.9. tr.7. r.74. §.1. p.402
Adhibere, vide verb. *Correctio, Ignis, Testis.* tom.7
Item verb. *Servitium.* tom.9
Adhiberi non debet iterum consecratio Ecclesiis semel consecratis, nisi ab igne exustæ, aut sanguinis effusione, aut cujuscumque seminis pollutione pollutæ fuerint. t.9. tr.1. r.138. §.1. p.90

Adiens.

Vide verb. *Impeditus.* tom.9

Adimplere.

An adimpleat votum, juramentum, vel pœnitentiam injunctam audiendi Missam, vel dicendi officium B. Virginis, si Missam audiat, vel recitet sine interna attentione? t.8. tr.4. r.48. §.1. p.70
Idem est de præcepto audiendi Missam, vel recitandi Horas Canonicas, ibid.
Adimplere, vide verb. *Implere.* tom.1
Item verb. *Forma.* tom.7
Non adimplere promissionem gratuitam, acceptatam in re gravi, an sit peccatum mortale? t.8. tr.4. r.2. §.1. p.48
Adimplere votum in sequentem diem an teneatur, qui vovit certa die v. g. jejunare, audire Missam si eo die impeditus fuit? t.8. tr.4. r.15. §.1. & seqq. p.53
Et quid, si dubius est an votum emiserit intuitu temporis? ibid.
Adimplere votum an quis teneatur in dubio, utrum materia voti sit bona, aut mala? t.8. tr.4. r.17. §.1. p.54
Adimplere an teneatur dubius de voto, & juramento? t.8. tr.4. r.18. §.1. ibid.
Quid, si essent opiniones circa bonitatem, vel malitiam votorum? t.8. tr.4. r.17. §.2. p.54
Adimplere an teneatur, qui non omnino, neque æquè dubitat, sed magis inclinat in eam partem, ut votum emiserit non integrè quidem, sed ad partem, ratione hujus majoris propensionis? t.8. tr.4. r.20. §.1. p.55
Idem est de dubitante in materia justitiæ ibid. §.2
Adimplere votum an teneatur, qui vovit ingredi religionem, si per annum in fornicationem non incideret, si in dicto anno culpa sua fornicetur? t.8. tr.4. r.34. §.1. pag.61
Idem est de illo qui vovit sub conditione, si impetret sanitatem intra mensem, & ob intemperantiam non obtineat illam. ibid. §.2
Adimplere votum religionis, jejunii, &c. an teneatur, qui post 60. annum illud emisit? tom.8. tract.4. r.36. §.2. p.63
Adimplere an teneatur votum, vel juramentum, qui dubius

Ambius est an emiserit votum, vel juramentum habens usum rationis ? t.8. tr.4. r.40.§.1. p.65
Adimplere votum an adhuc teneatur, qui emisit votum mittendi ad domum Lauretanam Calicem, quem postea misit cum persona fideli, sed per viam à latronibus furatus est. t.8. tr.4. r.71. §.1. p.84
Vide verb. *Absolvendus, Anima, Implere.* t.8
Si non adimplet pœnitens pœnitentiam à Confessario impositam, hoc videns Confessarius an possit illum monere, ut promissa adimpleat ? t.1. tr.8. r.57. §.2. & seqq. p.450. & seq.

Adire.

Quando adire summum Pontificem, vel Sacram Congregationem Regulares non possunt, an debeant pignorare vasa, lampades, candelabra argentea &c. cum licentia Episcopi ? tom.7. tr.1. resol.220. §.1. & seq. p.138. & 139
Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu.
Si adire superiorem pro licentia facile Regulares possint, an liberet illos à voto paupertatis licentia præsumpta superioris ? t.7. tr.3. r.39 §.1. p.265
Vide verb. *Capitulum sede vacante, Ecclesia, Hæreditas,* tom.3
Item verb. *Hæreditas.* tom.7

Adjutor.

Vide verb. *Addicere.* tom.9

Adjuvantes.

Adjuvantes Patrem, filium, fratrem, aut maritum ad percutiendum Clericum turpiter agentem cum filia, matre, sorore, aut uxore, an incurrant censuram ? t.5. tr.2. r.18. §.3. p.134

Adjuvare.

Adjuvare ad minus furtum an liceat illi, qui dedit consilium alteri, qui proposuerat committere furtum majus? t.7. tr.5. r.36. §.4. p.346
Adjuvare fideles non tenentur ex præcepto Charitatis animas fidelium defunctorum orationibus, Sacrificiis, & aliis piis operibus. t.8. tr.10. r.12. §.2. post medium pag.200
Adjuvari ab alio potest qui opprimeretur, & adjutor non peccat, etiamsi occideret aggressorem servato omni moderamine. t.8. tr.5. r.20. §.1. p.101
Si adjuves aliquem asportando rem furtivam quam sine tuo auxilio tamen auferret, an tenearis ad restitutionem ? t.8. tr.7. r.28. §.2. p.163
Vide verb. *Abscissio.* t.7

Adminiculum.

Adminicula quænam sint ; ut cum dicto socij criminis faciant contra nominatum indicium ad torturam ? t.5. tr.11. r.7. §.3. p.481
Vide verb. *Depositio, Dictum.* t.5.

Administrare.

Administrare Jurisdictionem an debeat Archidiaconus intra octo dies, in quibus Capitulum sede vacante cogitat de eligendo Vicario ? t.3. tr.5. r.61. §.1. & seqq. pag.408
Vide verb. *Obligare, Opinio probabilis, Balsamum, Error.* tom.3

Administrare Sacramenta.

Administranda an sit extrema unctio cum superpelliceo, stola, & lumine ? t.2. tr.4. r.19. §.5. p.254
Liquid, si hæc non extarent ? ibidem.

Administratio.

Administratio libera fructuum, & reddituum an debeat Religiosus Beneficiarius, si non habet etiam dominium, aut quomodo possit talis libera administratio consistere cum voto paupertatis ? t.6. tr.7. r.10. §.4. pag.312
Vide verb. *Filius.* t.6

Administratio Sacramentorum.

In administratione Sacramentorum in multis casibus excusatur Sacerdos excommunicatus. Lege illos, & non pigebit. t.1. tr.1. r.15. per totam p.12. & seq.
In administratione Sacramentorum an possim redimere vexationem injustam præbendo pecunias sine scandali peccato, & symonia ? t.7. tr.5. r.4. §.1. p.327
Et quid pro audiendo Sacro in die festo ? ibidem §.5. pag.328
Pro administratione Sacramentorum metu mortis vide notabilia. t.7. tr.5. r.76. per totam p.368. & 369
In administratione Sacramentorum an liceat sequi opinionem probabilem, & minus tutam, relicta probabiliori, & tutiori ? tom.8. tract.1. resol.2. §.1. & seqq. pag.1
Ubi pro praxi aliqui casus.
Et quid in administratione Sacramenti pœnitentiæ quando agitur de jurisdictione Confessarij ? t.8. tr.1. r.4. §.1. p.2
In administratione Sacramentorum an liceat uti jurisdictione probabili, relicta certa ? Et an idem sit in materia, & forma ? t.8. tr.1.r.5. §.1. & seqq. p.3. & 4
Si administrationem Ordinum minorum, extremæ unctionis, Confirmationis, & Matrimonij sine lumine quis conferret, non peccaret mortaliter. t.2. tr.2.r.81. §.2. p.210
Vide verb. *Minister Sacramenti.* t.1
Item verb. *Suspendere.* t.2
Item verb. *Eucharistia, Minister, Ministrare, Sacramentum, Unctio extrema.* t.7.
Item verb. *Eligere.* t.8

Administratores.

Administratores rerum Ecclesiasticarum, & rerum piarum quamvis sæcularium, ut sunt personarum miserabilium &c. an ordinari possint. ? t.5. tr.5. r.90. §.2. pag.251
Et quid ante debiti pecuniarij solutionem relicti ex officio, & administratione ? ibidem. §.3

Admiratio.

Admiratio sola an sit sufficiens, ut Sacerdos possit absque prævia Confessione celebrare, si desit copia Confessarij ? t.1. tr.3. r.159. §.1. & seq. p.197

Admissio.

Quando admissio in suam pristinam Religionem desperatur post debitam correctionem, non tenetur ejectus ad aliam transire. t.7. tr.1. r.193. §.3. p.123
Si ab admissione ad professionem superior fuisset suspensus à Generali Religionis, vel Episcopo, an professio sic ab ipso admissa contra talem prohibitionem esset valida, vel invalida ? t.7. tr.1. r.159. §. Probatur 4. in fine. Sed lege eam per totum textum, ubi notabilia super hoc. p.104. & seqq.

Admissum.

Vide verb. *Impuberes, feudum, serviendum.* t.9.

Admittentes.

Admittentes excommunicatos ad divina officia, an aliquam

pœnam incurrant ? tom.5. tract.1. resolut.135. §.1. pag.82
Admittentes Moniales aliquem intra septa Monasterii prætextu licentiarum, an incurrant excommunicationem ? t.7. tr.1. r.319. §.1. p.222

Admittere.

Si admittant Moniales aliquem intra septa Monasterii ad malum finem, an incurrant excommunicationem Concilii Trid. sess.25. c.5. de Regularibus ? t.7. tr.1. r.320. §.1. p.222
Quamvis admittantur testes inhabiles ad probandum aliquem esse hæreticum, è contra verò non admittuntur in favorem illius. t.5. tr.11. r.11. §.3. p.483
Admittere resignationes beneficiorum, an Capitulum sede vacante possit? t.3. tr.5. r.54. §.1. p.405
Et si non simpliciter, saltem resignationes factas permutationis causa ? ibid. §.2
Admittere vide verb. *Regulares.* tom.3
Admittere appellationem rei à sententia torturæ an Inquisitores debeant ? t.5. tr.11. r.20. §.1. p.488
Admittere relapsos, si sponte redeant an Inquisitores possint, & pœnam mortis relaxare. t.5. tr.12. r.26. §.1. pag.525
Admittere, vide verb. *Abjurare, Clericus.* tom.5
Admittere nolentes superiores regulares aliquem absque causa in religionem ad annum Novitiatus an mortaliter peccent ? t.7. tr.1. r.146. §.1. p.97
Et quid, si petens haberet votum ingrediendi religionem illius superioris à quo petit admitti ? ibid. post medium dicti §.1
Admittere, vide verb. *Causa, Injuste, Professio, Novitius, Superior Regularis.* tom.7
Item verb. *Criminale, Tabula.* tom.8
Item verb. *Admissum.* tom.9
Si admittunt Religiosi Mulieres intra septa Monasterii, ex motu proprio Sixti V. non incurrunt pœnas ejus ante judicis sententiam. t.1. tr.5. r.63. §.4. ad medium. vers. Quinto. p.303

Admonere.

Admonendi non sunt à Confessariis, & aliis laborantes ignorantia in aliquibus casibus, quando spes correctionis absit. t.7. tr.4. r.68. §.5. & seqq. p.322
Admonere, vide verb. *Ignorantia.* tom.2
Si non admonet inspector ludi ludentem errare computando puncta, vel non accipiendo primum locum; nisi id promiserit, non tenetur ad restitutionem, licet interdum peccet contra charitatem. t.6. tr.4. r.51. §.5. pag.265
Qui admonuit colluforem significatione aliqua an peccaverit contra justitiam, & teneatur ad restitutionem in defectum ejus quem admonuit ? tom.6. tr.4. r.49. §.1. pag.264

Admonitio.

Si ante admonitionem qui admonuit in ludo dubius erat, an acceptaret, ad quid teneatur ? tom.6. tract.4. r.49. pag.264

Admonitum.

Qui admonitus fuerit ab alio significatione aliqua, & ex eo auctionem factam à collusore acceptavit, an teneatur ad restitutionem ? tom.6. tract.4. res.49. §.1. pag.264

Admovere.

Vide verb. *Scala.* tom.7

Adolescens.

Si Adolescentem Confessarius solicitavit in confessione an sit denunciandus ? t.5. tr.9. r.78. §.1. p.410
Adolescentes robusti, & validi an teneantur jejunare ante vigesimum primum annum ? tom.4. tract.6. r.6. §.3. pag.204
Et quid ad lucrandum Jubilæum, si nondum annum 21. attigerint ? t.4. tr.6. r.63. §.6. p.234
Vide verb. *Masculus, Puer.* tom.5

Adoptare.

Adoptari an possit servus, & adoptatus an acquirat libertatem ? t.7. tr.8. r.19. §.1. p.438

Adoptatum.

Vide verb. *Plebejus.* tom.6
Item verb. *Adoptare.* tom.7

Adoptio.

Adoptio est duplex, una perfecta, & alia imperfecta. t.2. tr.2. r.250. §.1. p.490
Licet adoptio dirimat in linea recta usque ad quartum gradum descendentium, non tamen ascendentium. t.2. tr.6. r.251. §.5. p.491
Ubi an post Concilium Trid. hoc impedimentum solum dirimat matrimonium usque ad secundum gradum inclusivè. ibid. §.5
Ex adoptione imperfecta an oriatur impedimentum cognationis legalis ? t.2. tr.6. r.251. §.1. p.490
Vide verb. *Cognatio, Filia,* tom.2

Adoratio.

An sit licita Adoratio, quam Christi Fideles Summo Pontifici præbent ? Et negativa sententia Hæreticorum affertur. t.9. tr.9. r.1. p.321
Sed responsiones ad argumenta Hæreticorum posita in toto textu hujus r. primæ, invenies infra à r.17. ad r.20. pag.336
Ad supra dictos errores repellendos supponitur, quænam sit Adoratio, quomodo distinguatur, & actus, per quos exercetur, explicantur. t.9. tr.4. r.2. p.321
Contra Hæreticos Summum Pontifem semper ex consuetudine vetustissima in Ecclesia fuisse adoratum genuflexione, pedum osculatione, &c. demonstratur. ibid. r.3. p.322
Supradicta Adoratio Pontificis non solum perpetuo usu, ut visum est, sed etiam ratione nititur, exemplo videlicet Episcoporum. ibid. r.4. p.324
Idem probatur Imperatorum, & Regum exemplo, quos à populis adoratos fuisse, demonstratur. Et de differentia Adorationis politicæ, & sacræ agitur. ib. r.5. p.326
Probatur etiam Adoratio Pontificia ex more apud Veteres, qui ad aliquid impetrandum pedibus advolvebantur, & præsertim filii supplices apud Patres ad eorum pedes procumbebant de offensis veniam petendo. Et notatur SS. Pontificem vocari Patrem communem. ib. r.6. pag.325
Aliqua loca Sacræ Scripturæ afferuntur, in quibus Adorationem Pontificiam indicatam fuisse demonstratur. ibid. r.7. p.326
An licitum sit præter genuflexionem, & pedum osculationem adorare Pontificem pectoris tunsione ? ibid. r.8. p.327
Probatur non solum osculatione pedum Pontificibus præberi adorationem, sed etiam inclinatione capitis, quando eorum nomina in Orationibus publicis audiuntur. ibid. r.9
Quare Eminentiss. Cardinales ordinarie non genuflectunt ad occursum Pontificis, nec ejus pedes osculantur, sed tantum manus. Ubi aliqua curiosa circa osculationem manus observantur; & deducitur manus osculationem esse signum Adorationis. ibid. r.10. p.328

Sub

Sub qua Adoratione comprehendatur Adoratio Pontificis an pertineat ad Latriam, vel ad Duliam? Et responsio Caramvelis affertur. ibidem. r.11. p.329
Refertur circa eamdem difficultatem opinio Tanneri. ibid. r.12. p.330
Opinio Theophili proponitur, videlicet, quod Pontifex adoratur Adoratione Hyperduliæ. ibid. r.13. p.330
Opinio Authoris, & aliorum adducitur, nempe Adorationem Pontificis, reducendam esse ad Adorationem Duliæ. ibid. r.14. p.331
Brevis digressio de gestatione Pontificis super humeros, & cum Regno in capite, quod vulgo *Chamaurus* appellatur. Ubi latè circa supra dicta, & coronationem Pontificis. ibid. r.15. p.332
An si aliquis Pontifex, (quod Deus avertat,) esset impius, scandalosus, &c. sic adhuc modo, quo supra à fidelibus adorandus? ibid. r.16. p.335
Respondetur ad argumenta Hæreticorum superius in r. prima, &c. primo appositа. Et adducitur ratio, quare D. Petrus respuit Adorationem Cornelii. ibidem. r.17. pag.336
Quare Pontifex vocat se seruus servorum Dei contra Theodorum Reinghingh. demonstratur. ibid. r.18. p.337
Quare Summus Pontifex non solum calceamento Cruce signato, sed etiam colore Rubeo utatur? ibidem. r.19. p.338
Respondetur ad scommata Ioannis Fabri, qui Pontifices carpit, portantes calceos Cruce signatos. Et ostenditur, quod humilitatis causa, & ad honorem Crucis ritum hoc à tempore Sylvestri fuisse introductum. ibid. r.20. p.338

Adscribendum.

Adscribendo se militiæ Clerici in minoribus, vel beneficiarij an peccent per se, & ex vi Decretorum Ecclesiæ? t.7. tr.7. r.59. post medium p.423
Et quid, si beneficium habeant, aut habitum, & tonsuram deferant? ibidem.

Adscriptio.

Adscriptio in Ecclesia an hodie sit necessaria de mandato Episcopi, ut Clericus in minoribus gaudeat privilegio fori, vel sufficiat quod realiter sit ad servitium in divinis? t.9. tr.2. r.137. §.5. p.164

Advena.

Advena loquens cum Monialibus an incurrat censuram latam ab Episcopo contra colloquentes cum Monialibus? t.5. tr.1. r.87. §.8. p.61
Advenæ an satisfaciant præcepto sumendæ Eucharistiæ tempore Paschatis communicando in Ecclesia Regularium, an vero teneantur in Cathedrali eam recipere? t.2. tr.2. r.21. §.1. p.170
Advenæ an teneantur servare jejunia, alios festos, leges, præcepta, & consuetudines illius loci in quo reperiuntur? t.4. tr.6. r.39. §.1. ad medium. p.221. & in r.46. per totam. p.223
Et an illos Episcopus possit punire supradicta non observantes? in eadem r. §.1.3. & 5. ibid.
Advenæ tenentur servare in contractibus leges, consuetudines, & statuta loci in quo contrahunt? t.6. tr.1. r.47. §.3. p.36
Ne advenæ assumantur ad beneficia, non possunt Principes authoritate propria statuere. t.9. tr.2. r.99. §.2. pag.149
Advenis, & peregrinis an sit licitus usus sagiminis, & lardi in Regno Siciliæ in diebus quadragesimalibus; & aliis jejuniis cum Bulla Cruciatæ. t.4. tr.3. r.166. §.5. pag.135
Vide verb. *Peregrinus*. t.5
Item verb. *Regulares*. t.2

Adventus.

Vide verb. *Nuptiæ*, *Traducere*. tom.2.
Item verb. *Tempus*. t.7

Adversarius.

Adversarius Petri, si pecunias obtulit Electori, quas ille accepit, an Petrus etiam illum pecuniis allicere possit? t.5. tr.7. r.42. §. ult. Sed lege eam per totam, p.338

Advertere.

Quando quis advertit ex suo homicidio sequuturum damnum tertii, si revera sequatur an teneatur ad restitutionem? v.g. occidit quis Ioannem, imponitur homicidium Petro, qui cum Joanne inimicitiam habebat: capitur Petrus & ad mortem damnatur, an in tali casu verus homicida teneatur restituere hæredibus Petri damna insequuta? t.8. tr.5. r.69. §.1. & seqq. pag.124
Ubi alij consimiles casus adducuntur, sed jam omnes in suis propriis verbis in indice tom.8. sunt transcripti, & appositi.
Vide verb. *Parochus Pollutio*. tom.2

Adulter.

Adulter an possit ex justitia licitè exigere debitum à conjuge illius adulterii ignara? t.2. tr.6. r.16. §.2. p.339
Quando adulter est uterque conjux, & unus vitam emendavit, alter vero minimè, an liceat conjugi emendato petere divortium? t.2. tr.6. r.227. §.4. p.473
Adulter, qui filium suscepit ex adulterio, illumque reliquit inter filios mariti adulteræ præter alimenta, an etiam teneatur occurrere damno hæreditatis, quæ legitimis hæredibus adimitur, vel damno dotis, quam pater putativus tradidit puellæ spuriæ, credens esse propriam filiam? t.2. tr.6. r.235. §.1. p.479
Ubi quod notare debent Confessarii, ut in isto casu adulter tenetur saltem alimenta proli impensa à tertio anno ætatis, & deinceps restituere, quando parens tenetur filium alere, etiamsi non fuerit causa suppositionis. ibidem. §.3
Adulter, Vide verb. *Conjux, filius, Jus, Maritus, Mulier, Vir, Vovere, Vxor*. tom.2
Adulter, qui dum immoderata copula cum muliere prægnante coït, illique abortum fœtus animati causat, an irregularis fiat, non verò maritus, si abortum causat? t.5. tr.5. r.111. §.6. p.262
Adulter an irregularis fiat, si maritus cognito adulterio uxorem interficiat? t.5. tr.5. r.123. §.5. & seqq. p.268
Adulter an efficiatur irregularis, si maritum aggressorem causa necessaria defensionis occidat? t.5. tr.5. r.124. §.1. ibid.
Si adulter dubitat an filius sit suus; vel mariti, si nihil certò possit deprehendi, diligentia facta, an teneatur dictum filium alere? t.6. tr.3. r.138. §.4. p.191
Et quid, si mater affirmat cum juramento esse filium adulterii proles, quæ sit similis adultero? ibid.
Adulter, Vide verb. *Occidere*. tom.6
Adulter an possit occidere maritum invasorem quamvis invasus fuerit in culpa, ut aggrederetur? t.8. tr.5. r.21. §.1. p.101
Si adulter prævidet pericula mortis futura ex actione propria, peccat certo peccato homicidii in corde suo; quando tale periculum mortis prævidens, statuit in illo se instituere. At verò in vero periculo positus non emisit jus defendendi se. ibid. p.102
Si adulter occidit cum moderamine maritum invasorem; an teneatur ad aliquam restitutionem? t.8. tr.5. r.68. §.1. & seq. p.124
Et quid è contra? t.8. tr.5. r.74. §.3. p.126

Adulter, Vide verb. *Altare, Damnum, Ivasor.* tom.8
Adulter an gaudeat immunitate Eccleſiæ? t.9.tr.1. r.27.§. Quæro ſeptimo p.22
Ab adultero, & adultera homicidium perpetratum animo, & intentione contrahendi matrimonium inter ſe, ſi ea intentio non ſignificetur exterius, an inducat impedimentum dirimens? tom.2. tract.6. reſol.171. §.1. pag.438
Adultero ad pœnam ſanguinis imponendam an ſolus judex laïcus ſit competens, & quoad alias pœnas ſit cauſa miſti fori? t.9. tr.2. r.291. §.2. p.245
Idem eſt ſi de amiſſione adulteræ agatur. ibid.
Et de divortii cauſa an ſolus judex Eccleſiaſticus ſit competens? ibid. §.4
Et quid, quando quæſtio mota eſt de alimentis præſtandis adulteræ à viro ſeparatæ? ibid.
Si adulterum inventum cum uxore maritus interficiat, an irregularitatem incurrat? t.5. tr.5. r.125. §.1. & ſeq. pag.269
Ubi an ſit licitum marito adulterum cum uxore turpiter inventum occidere?
Et an peccent contra juſtitiam ſi Pater, & maritus adulterum propria authoritate occidant? ibidem §. 3. pag.270
Idem eſt ſi Judex illis eos tradat occidendos ante latam ſententiam. ibidem.
Ubi, quod ſecundum jus codicis non datur facultas occidendi adulterum, & uxorem, ſed ut adulterum occidat, & uxorem accuſet. ibid. §.1.p.269
Adulterum Clericum percutiens, inventum turpiter cum uxore, non eſt compellendus ad ſedem Apoſtolicam pro abſolutione ire. ibid. §.2. p.270
Si inter adulterum, & maritum ſit dubium cujus ſit proles, ad quid adulter teneatur? t.8. tr.2. r.15. §. Sed quid. p.27
Ubi quod non ſolum adulter non tenetur ad reſtitutionem, ſi probabiliter credat prolem non eſſe ſuam. ſed etiam ſi ſimul credat probabiliter eſſe ſuam. ibidem. §.5

Adultera.

An adultera ſententia lata de adulterio à judice laïco, ut detrudatur in Monaſterium profiteatur in Religione, non eſt neceſſarium ut innocens etiam ad Religionem tranſeat, vel votum caſtitatis emittat, ſed poteſt manere in ſæculo abſque ullo voto. t.2. tr.6.r.226. §.2. pag.472
Idem eſt ſi innocens Religionem ingreditur.
Quando res eſt integra ex parte innocentis adulterii, eo quod jam ſtatum mutavit factus profeſſus, vel Sacris initiatus, manifeſtum eſt nullum ſupereſſe jus innocenti ad reconciliandum adulterum. t.2.tr.6.r.227. §.3. p.472
Et quid, ſi conjux innocens eſt novitius tantum, vel ſolum in minoribus Ordinibus conſtitutus? ibid.
Idem eſt ſi tantum impediatur voto ſimplici extra Religionem tamen quod poteſt redire ad ſuam adulteram conjugem, licet peccet cum ſe exponat periculo violandi votum, quia in hoc caſu tenebitur reddere debitum, ſed petere non poterit. ibidem.
Adultera an aliquando teneatur revelare peccatum ſuum, ut impediat damna legitimorum hæredum? t.2. tr.6. r.234. §.1. p.478
Ubi quod non ſolum adultera, ſed etiam adulter tenentur ad reſtitutionem dictorum damnorum. §.11. pag.479
Adultera etiam infimæ ſortis, & nupta viro nobili cui ſupponit filium alterius pro ſucceſſione majoratus, omiſſis filiis legitimis, ut non ſe prodat etſi ſciat profuturum, non tenetur adultera revelare filio ſpurio, nec filius tenetur credere. Tenebitur tamen adultera in dicto caſu ſi poteſt ex juſtitia ſatisfacere, aut conferendo bona libera filiis legitimis, aut conſulendo ſpurium intrare Religionem. t.8. tr.7.r.65. in fine. p.187

Adulterare.

Si quis adulteravit cum conjugata cum promiſſione ſumendi illam in uxorem mortuo marito, an poſſit abſque diſpenſatione Pontificis matrimonium illud inire, ſi dum commiſit adulterium neſciebat impedimentum dirimens ex illo proveniens? t.2. tr.6. r.170. §.1. p.437
Idem eſt ſi interfecit virum ad finem contrahendi matrimonium, ſi ignorabat invincibiliter ex crimine non potuiſſe ſequi matrimonium abſque diſpenſatione. ibidem. §.1
Ubi an ad incurrendum hoc impedimentum ſufficiat ut unus contrahentium ſciat hujuſmodi impedimentum, vel requiratur ſcientia expreſſa utriuſque contrahentis? ibid. §.1.
Si ut adulteretur uxori maritus occaſionem apponat, ut ſic deprehenſa reſipiſcat, an maritus mortaliter peccet? t.7.tr.5.r.41.§.1. & ſeqq. p.349.
Vide verb. *Suadere*, tom.7

Adulterium.

An ſit adulterium mentale, ſi vir delectetur non ſua, t.1. tr.7.r.102. in fine, & in aliis ejus not. p.394
Adulterii copula cum promiſſione matrimonii an ſit circumſtantia in confeſſione aperienda? t.1.tr.7.r.98.§.1. & ſeq. p.391
In adulterio deprehenſus, ſi metu mortis matrimonium offerat cum aliqua conſanguinea mariti, an ſit validum? t.2. tr.6.r.154.§.1. p.423
Ex adulterio publico an oriatur divortium, ita ut poſſit adultera Religionem ingredi? tom.2.tr.6. r.226.§.1. pag.472
Et an in hoc caſu ſit neceſſaria licentia innocentis, vel an ſufficiat, ſi id ſciat innocens, & non contradicat cum poſſit? ibid. §.2
Et ſi uxor ſententia lata de adulterio à judice laïco detrudatur in Monaſterium, ſi intra biennium illius reclusionis non illam repetat vir, an poterit Religionem profiteri? ibidem.
An quemadmodum carnaliter cognoſcendo ejus uxorem poſt adulterium ab ea commiſſum cenſeatur remiſiſſe adulterium quoad effectum petendi ſeparationem Matrimonij; an ita è contra uxor patiendo ſe carnaliter cognoſci à marito adultero, &c. tom.2.tr.6.r.231.§.3. pag.475
Si adulterium commiſſum fuit cum tribus fœminis, an numerus fœminarum explicandus ſit in Confeſſione? t.1.tr.7.r.116. §.1. p.402
Adulterium quis commiſit cum promiſſione ficta contrahendi poſt obitum viri, quæſivit an contraxerit impedimentum? t.2. tr.6. r.168. & 169. p.436
Et dato, quod dicta promiſſio facta ſit ſerio, & ex animo, tamen hoc non obſtante an requiratur, ut ab altero acceptata ſit, neque ſatis eſt ad contrahendum hoc impedimentum tacita acceptatio, ſed requiratur promiſſio mutua, & reciproca? t.2. tr.6. r.168.§.3. ibidem.
Propter adulterium occultum an poſſit quis ſecluſo ſcandalo uxorem in foro conſcientiæ dimittere? tom.2. tr.6. r.224. §.1. p.470
Et quid ſi uterque conjux ſit reus adulterij, an poſſit fieri hujuſmodi divortium? Et quia ſi unus priori loco commiſit adulterium, aut ſæpius altero, quod unius ſit publicum, & alterius ſit occultum, & lateat conjugem? Et an ſi

si post divortium factum, alter innocens committat adulterium, an teneatur alterum conjugem emendatum, iterum ad thorum admittere? Et an ad instantiam alterius compelli à judice possit ad istud? ibidem §. Notanda sunt.
Per adulterium non incurritur irregularitas, sed suspensio. t.5. tr.5. r.54. §.5. p.230
Si post adulterium violentum maritus cognoscit uxorem, licet non sit notorium, vel ignoratur ab eo, an incurrat irregularitatem bigamiæ. t.5. tract.5. res.149. & 150. §.1. p.283
Ut adulterium perpeteret si Religiosus suadet alteri Religioso, an peccet contra votum castitatis? t.7. tr.1. r.242. §.1. p.154
Adulterium, & de ejus crimine quando judex laïcus, & Ecclesiasticus cognoscere possint? t.9. tract.2. r.291. §.2. p.245
Adulterium in se sacrilegium continet. t.9. tr.2. res.290. §. Sed hæc. p.245
Vide verb. *Sacerdos.* tom.5
Item verb. *Iuramentum, Vxor.* tom.6

Adultus.

In adulta ætate an sit baptizandus surdus, cæcus, & mutus, si ex incuria parentum non sit baptizatus? t.1. tr.1. r.32. §.9. & seq. p.23
Et contra Cajetanum non ponitur in dubium Constantinum ante finem vitæ fuisse baptizatum. ibid.
Adulti sufficienter instructi an teneantur quamprimum suscipere Baptismum? tom.1. tract.1. resolut.32. §.1. pag.23
Et quid sit hujusmodi tempus? ibid. §.2
Ubi etiam an si ex incuria parentum infantes non sint baptizati, si nolunt in adulta ætate baptizari, an possint ad id compelli? ibid. §.10. p.24
Adulti an peccent mortaliter, vel tantum venialiter symboli formam sub verbis præceptis memoria non tenentes? t.6. tr.1. r.5. §.5. p.3
Idem est de Decalogo, Oratione Dominica, & Ave Maria, dummodo eorum substantiam sciant, & intelligant. ibid. §.4
Et quid, si nesciant se signare signo Crucis? ibid.
Adultis in articulo mortis an possit ministrari sacramentum Confirmationis? t.1. tract.2. resol. 18. §.1. pag.79
Adultis an hodie sit medium necessarium ad salutem explicita fides Incarnationis Christi, & sanctissimæ Trinitatis? t.6. tr.1. r.4. §.1. p.3
Adulto an liceat præbere pecuniam sacerdoti si recuset eum baptizare, nisi detur quantitas pecuniæ, nec alia via possit conferri Baptismus? tom.1. tractat.1. resolut.27. §.2. pag.20. & tom.7. tract.5. resol.4. §.2. pag.327
Idem est in extrema necessitate de absolutione sacramentali. ibid.
Adulto an liceat differre susceptionem Baptismi, aut illam prætermittere propter imminentem mortem, cum tamen alioquin possit vitam conservare si Baptismum omittat? t.1. tr.1. r.31. §.1. p.22
Adulto an sit medium necessarium ad salutem Baptismus in re susceptus, vel sufficiat in voto? ibid.
Adulto in articulo mortis recenter baptizato, an sit illi sacramentum Extremæ-Unctionis ministrandum. t.2. tr.4. r.46. & 47. p.265
Et in dicto casu an sit illi ministranda Extrema-Unctio sub conditione? tom.2. tractat.4. resolut.46. §.3. ibidem.
Si quod adultum moribundum postulasse Baptismum aliquis testis, etiam Paganus dicat, an sit baptizandus? t.1. tr.1. r.34. §.1. p.25
Idem est de petitione Eucharistiæ, & Confessionis. ibid.
Et quid quando testis dubitat an adultus moribundus petierit Baptismum? tom.1. tractat.1. resolut.35. §.1. ibidem.
Et quid est agendum si post petitionem Baptismi adultus dicat se jam nolle illum, & dubitatur à Medicis an ex phrenesis læsione renuat baptizari? ibid. Ubi aliqua alia circa supradicta.
Et si adultus supradictus in furia resipiat, an possit ligari, ut sic baptizari valeat? tom.1. tract.1. resolut.36. §.1. pag.25
Ut adultus baptizetur an opus sit explicitè in Trinitatis Mysterium, & Incarnationis credere? t.1. tr.1. r.35. §.2. ibid.
Si adultus confitetur aliquod, quod dubitatur an sit veniale, an sit absolvendus saltem sub conditione? t.1. tr.4. r.21. §.1. p.237
Vide verb. *Baptismus, Baptizare.* tom.7

Advocantes.

Advocantes ad se judices laïci causas Ecclesiasticas, an excusentur ex tolerantia summi Pontificis? t.9. tr.2. r.41. §.1. p.123

Advocatio.

Advocatio causarum spiritualium ad laïca tribunalia an vetita sit sub censura Bullæ Cœnæ, si causæ advocantur à judicibus sedis Apostolicæ? t.9. tr.2. resol.40. §.1. p.123
Et quid, si judices Ecclesiastici negligentes sint in hujusmodi causis cognoscendis? ibid. §.3
Advocationis munus an surdus, & cæcus exercere possint? t.8. tr.9. r.4. §.1. p.193
Et si mutus consulat scripto an peccet? ibid.
Et quid in causa propria? ibid.

Advocatus.

Advocati actu legentes, vel patrocinantur in ordinandis testamentis, an gaudeant privilegiis, quæ militibus sunt concessa? tom.6. tractatu 8. resolut.90. §.4. pag.440
Cum Advocato an cliens possit pacisci de quota lite? t.6. tr.3. r.170. §.1. & seq. p.213
Advocatos possunt compellere Inquisitores censuris, ut patrocinium alicujus rei suscipiant. t.5. tr.10. res.53. §.3. pag.437
Ne in Advocatos laïcos Ecclesiarum perpetuò, vel ad tempus non modicum constituant Prælati Ecclesiarum sibi commissarum prohibitum est. t.9. tr.11. resol.5. §.2. p.467
Advocatos solent litigantes conducere ad annum sub certa annua mercede, seu salario ad omnes causas quas habent, vel habituri sunt, an si nullas causas in illo anno pares habuerint Advocati licitè petant salarium? t.6. tr.3. r.171. §.1. & seqq. p.213
Advocatum esse, ejusque munus exercere an possint Clericus, Beneficiarius, & in sacris constituti in causa propria, & Ecclesiæ, atque in causis viduarum, & pupillorum, & pro junctis, & amicis intimis coram judice sæculari, & si assistunt in Curia Romana pro omnibus? t.6. tr.1. r.85. §.1. p.58
Et quid in aliis tribunalibus Ecclesiasticis? ibid. §.2
Et an possit domi consulere, & conficere juris allegationes in scriptis in causis, in quibus interdictum est Clericis Advocationis Officium exercere? ibid. §.3
Advocatum teneri ex Officio homicidium impedire cum possit non dubium est. tom.5. tract.5. resol.133. §.1. pag.273
Et non impediens an sit irregularis? ibid. p.274
Advocatum an teneantur Inquisitores dare reo? t.5. tr.10. r.53. §.1. & seq. p.436

Advocatus an teneatur ad jejunium ? t.4. tr.6. r.28. §.1. & seq. p.217
Advocatus an teneatur sub mortali defendere causam pauperis, & viduæ, quando aliter defendi non potest? t.4. tr.7. r.9. §.1. & seq. p.279
Advocatus an possit esse, qui est excommunicatus. t.5. tr.1. r.113. §.1. p.74
Advocatus, qui reum defendit an incurrat irregularitatem, si mors accusatoris sequatur ? t.5. tr.5. res.86. §.1. pag.245
Advocatus in causa sanguinis an incurrat irregularitatem si præmittat protestationem, eo modo, quod facit accusator ? tom.5. tract.5. resolut.87. §.1. & seq. pag.246
Advocatus. Vide verb. *Familia Armata, Homicidium, Minister Institia.* tom.5
Advocatus an possit esse judex in causa, cujus Patronus fuit, dummodo sententiam proferat secundum leges ? t.6. tr.1. r.86. §.1. p.59
Advocatus, quando litigat potest informationes adversarii sui ab impressore, vel à famulo judicis, &c. capere, non potest illas recipere, nec illius amanuensis scribere. t.6. tr.1.r.110. §.2. p.72
An Advocatus possit in suam concubinam donationem facere ? t.6. tr.7. r.143. §.1. p.388
Et an teneatur concubinæ solvere salarium in quo convenerunt ? ibid. §.1. & seqq. p.388
Et quando dicta donatio est irrita, an juramento firmetur ? ibid. §.5
Advocatus excommunicatus non potest in judicio patrocinari, nec assistere. tom.6. tractat. 9. resolut.2. §.4. pag.458
Advocatus. Vide verb. *Causa, Clericus.* tom.6
Advocatus probabiliori relicta, an possit consulere secundum opinionem probabilem, in causa sanguinis, vel amissione omnium bonorum ? t.8. tr.1. resol.24. §.1. pag.16
Et an in hoc casu Advocatus teneatur manifestare parti minorem probabilitatem suæ causæ, aliàs restituere eis expensas, & damna teneatur. ibid.
Advocatus an possit patrocinari causam dicentis minus probabilem, etiamsi cognoscat contrariam partis adversæ esse probabiliorem ? tom. 8. tract.1. resol. 25. §.1. pag.17
Advocatus an possit sequi opinionem Antonii Cujacii, & similium Jurisconsultorum ? tom.8. tract.1. res.26. §.1. pag.19
Advocatus, an non solum in causa probabili, sed etiam in causa dubia possit patrocinari ? tom.8. tr.2. res.11. §.1. pag.25
Advocatus, si causa sit criminalis, an possit in dubio patrocinari contra reum ? tom.8. tract.2. res.12. §.1. & seq. p.26
Advocatus an teneatur de culpa levi. tom.8. tr.3. r.22. §.1. & seq. p.41

Adurare.

Vide verb. *Gutta.* tom.7

Ædificare.

Ne ædificari de novo Ecclesiæ, & Monasteria possint in suo statu sine eorum licentia si Principes statuerint, an derogent Immunitati Ecclesiæ ? t.9. tr.2. res.202. §.1. pag.197
Ut ædificari possint Ecclesiæ per totum Orbem, an facultatem Imperator Constantinus concesserit ? ibidem §.3
Si ædificetur de novo tota Ecclesia destructo uno parietem successivè post alterum ex intentione renovandi eam, an amittat consecrationem ? tom.9. tr.1. resolut.130. §.1. pag.84

Ædibilis.

Ædibilis non potest Clericum compellere, ut domum ruinosam destruat, ne vicinis noceat, neque pro plateis mundandis ubi ipsi degunt pœnas pecuniarias extorquere. tom. 9. tractat. 2. resolut. 97. §. 3. pagina 148

Æger.

Æger delirans, vel dilucida intervalla habens, an possit testari ad pias causas ? tom.6. tract.8. resolut.13. §.2. & seq. p.401
Quando ægra curanda fœmina se exponit Medico non peccat ; quamvis prudenter timeat illum accepturum scandalum. tom.7. tractat. 5. resolut.51. §.1. in fine. pag.353
Idem est de viro ægrò, qui possit curari à fœmina, quando non possit sine gravi incommodo id relinquere. ibid.
Vide verb. *Fœmina, Morbus.* tom.7

Ægritudo.

Si ægritudo Monialis est talis gravitatis, ut judicio Medicorum credatur moritura si non exeat à Monasterio, an possit tutò exire ? t.7. tract.1. res.337. §.1. & seqq. p.230
Ægritudine Cardinales laborantes, non possunt sanguinis emissionem pati sine licentia speciali Papæ. t.9. tr.7. r.29. §.1. p.386
Ad ægritudinem evitandam an liceat propriam mortem exoptare ? t.8. tr.5. r.55. §.1. & seq. p.117
Vide verb. *Carthusianus.* tom.8
Item verb. *Infirmitas.* tom.9

Ægrotare.

Vide verb. *Regulares.* tom.4

Ægrotus.

Ægrotus, si non potest res suas transmittere, potest ei Communio dari imposita parva parte Hostiæ cum vino in cochleari. tom.2. tract.1. resol.125. §. Nota etiam. p.74
Ægrotus, si morti sit proximus ; an simplex Sacerdos, etiam Regularis possit, absente, vel nolente Parocho, ministrare Extremam-Unctionem. t.2.tr.4.r.29. & in multis aliis ejus not. p.258
Ægrotus, si non fuerit confessus in articulo mortis, an teneatur Parochus cum periculo mortis Extremam-Unctionem illi ministrare ? tom. 2. tractat.4. res.28. p.258
Vide *Infirmus, Extrema-Unctio, Moribundus.*

Ægyptiana.

Ægyptianas vulgò dictæ *Zingare*, quæ bonam, aut malam fortunam (ut ipsæ asserunt) annunciant, an Inquisitores punire possint ? tom. 5. tractat. 10. resolut.112. §.1. p.457

Æquipollens.

Vide verb. *Decretum, Forma.* tom.7

Æquipollentia.

Vide verb. *Decretum, Forma.* tom.7

Æquivocatio.

Æquivocatione an possit uti pœnitens, eludendo Confessario negando consuetudinem peccandi, si pœnitens probabiliter credat Confessarium non impensurum esse absolutionem, si fatetur consuetudinem peccandi ? t.1. tr.7. r.125. §.4. p.406

Imo

Imo quamvis credat absolutionem esse nacturum, potest uti dicta æquivocatione. ibid.
Et idem est de occasione proxima inevitabili, tamen sine magno incommodo, & scandalo, nam in tali casu potest pœnitens uti æquivocatione, licet à Confessario de tali occasione interrogetur. ibid.
Æquivocatione utens in juramento an possit quis sibi fallum, aut grave crimen imponere ad evitanda gravia tormenta? t.8. tr.4. r.67. §.1. p.82
Vide verb. *Fictè, Ministrare.* tom.2
Item verb. *Amphybologia.* tom.8

Ætas.

Ætas mathematicè completa non requiritur ad valorem sponsalium; unde septennium non physicum, sed morale requiritur. t.2. tr.6. r.4. §.3. p.333
Ætas. Vide verb. *Annus, Malitia, Procurator, Religiones.* tom.2
Ætas ad sacros Ordines suscipiendos ab Ecclesia determinatur. tom.4. tract.8. resol.48. §. Et hæc, & seqq. pag.348
Ætas ad Presbyteratum, & Episcopatum requisita. ibid.
Ætas necessaria ad Episcopatum, de jure etiam in Coadjutoribus Episcoporum requiritur, & in Episcopis titularibus. t.4. tr.8. r.49. §. Et procedit. p.349
Ætas legitima necessariò requiritur in Episcopo per viam electionis promoto. Et quid per viam postulationis? ibid. §. ult. p.350
Ætas. Vide verb. *Annus, Consecratio, Episcopalis actus.* tom.4
Item verb. *Abjuratio, Pensio, Puer.* tom.5
Ætas ut Canonicus sit Pœnitentiarius debet esse 40. anni incepti. t.6. tr.1. r.128. §.1. p.88
Ad Abbatiam, Decanatum, Præposituram, Archipresbyteratum, aliasque dignitates inferiores cum Cura requiruntur 25. anni incepti. ibid. §.4
Idem est pro dignitatibus Regularibus. ibidem. §. Notandum.
Ad Episcopatum requiruntur 30. anni completi. Sed in Gallia sufficiunt 27. ibid. §. Sed cum.
Pro dignitatibus, vel Personatibus sine cura 22. anni completi. ibid. §.4. & 5
Et requiruntur solum pro dignitatibus Cathedralis Ecclesiæ. ibid. §. Sed Castrus.
Ad Cardinalatum sufficit, ut possit ordinari infra annum ad eundem Ordinem ad quem destinatur. ibidem. §. Et tandem.
Ad Papatum nulla determinata ætas requiritur, & ad summum solum 30. anni requiruntur.
Ætas minorum ad gaudendum beneficio restitutionis in integrum quomodo prohibetur. t.6. tract.3. res.161. §.1. p.203
Ætas. Vide verb. *Ordinare.* tom.7
In ætate supputanda ordinandorum an numerandus sit dies Bissexti, vel omittendus? tom.2. tract.5. r.102. §.1. pag.321
Idem est in ordine ad professionem pro anno probationis Novitiatus. ibid. §.2
In ætate requisita ad Ordines an detur parvitas materiæ? t.2. tr.5. r.103. §.1. p.322
Ubi, quod si esset quis in principio sequentis diei v. g. hodie impletur ætas 24. annorum. post dimidiam noctem potest ordinari Sacerdos. ibid. §.3
Et quo, quod licet requiratur septennium completum ad sponsalia, si tamen quis sit in ultimo die septennii, sat est, si ille sit inceptus. ibid. §.3
In ætate requisita ad matrimonium an detur parvitas materiæ? t.2. tr.6. r.57. §.1. p.364
Et quid, si à legitima ætate contrahentes distarent per unum, aut alterum mensem? ibid. §.3. p.365
Et de ætate legitima ad Ordines, ad beneficium, ad alium actum requisitum, & ad servandum jejunium quis dubitat, quid facere teneatur? tom.4. tract.6. res.2. §.3. p.202
Si in ætate sexagesimi anni senes dubitant an sint robusti, & validi, an teneantur jejunare? tom.4. tract.6. r.6. §.3. p.204
In ætate requisita dispensari potest à Pontifice, ut infans possit Presbyter, vel etiam Episcopus ordinari, & promoveri ad Cardinalatum. tom.4. tract.8. resol.48. §.2. & seqq. p.348
De ætate an sit habenda fides parochi, quando in loco domicilii quis vult suscipere sacros Ordines, & nimis distat à loco originis in quo natus est? t.6. tract.3. r.161. §.18. p.204
Si de ætate ad Ordines sufficienti Parentes deposuissent, an Episcopus possit ordinare eorum filium? ibid.
In ætate requisita ad professionem an detur parvitas materiæ? t.7. tr.1. r.158. p.104
Sexdecim annos completos debent habere Novitii, ut in articulo mortis professionem emittant, ante annum probationis completum. tom.7. tract.1. resolut.162. §.2. in fine. p.108
De qua ætate debeant esse Cardinales? tom.9. tract.7. resol.5. §.2. p.377
Ubi an quispiam in Diaconum Cardinalem assumi non possit nisi saltem in vigesimo secundo suæ ætatis anno fuerit institutus? ibid.
De qua ætate debeat esse Episcopus. ibid. §.3
Si ad ætatem debitam deficiant ordinando duo, vel tres dies, an possit Episcopus eos dispensare? t.2. tract.5. r.105. §.3. p.323
Ante legitimam ætatem contrahere matrimonium an sit peccatum mortale? t.2. tr.6. r.55. §.1. p.364
Et an in ultimo die quo ætas legitima completur? t.2. tr.6. r.56. §.1. ibid.
Et quid, si tres dies, aut etiam decem ex ea ætate deficiant? ibid. §.3
Et quid, si malitia suppleat ætatem? ibid. §.4
Si ante ætatem legitimam quis consecraretur in Episcopum, an incurrat aliquam censuram? t.4. tr.8. r.49. §.1. p.349. & r.108. §.1. p.399
Ante ætatem legitimam recipiens Ordines minores, an incurrat suspensionem? tom.5. tract.3. resolut.36. §.1. p.185
Et recipiendo Ordines sacros ante ætatem incurrit suspensionem, & celebrando irregularitatem. t.5. tr.3. r.37. §.1. ibid.
Qui ante ætatem legitimam cum ignorantia non solum invincibili, sed etiam vincibili, & crassa, modo affectata non sit ordinatur Ordine sacro, an suspensionem incurrat, & celebrando irregularitatem? tom.5. tr.3. r.40. §.1. p.187
Qui ante ætatem legitimam ordinatur bona fide, an incurrat suspensionem, & celebrando irregularitatem? t.5. tr.3. r.41. §.1. p.188
Et quid adveniente mala fide? ibid. §.2
Ante ætatem legitimam recipiens Ordinem mala fide, non solum manet suspensus ab executione Ordinum sic mala fide susceptorum, sed etiam ab executione aliorum ante legitimè susceptorum. t.5. tr.3. r.42. §.1. & seq. ibidem.
Suspensus ex ordinatione ante ætatem legitimam an possit celebrare illa completa sine alia dispensatione? t.5. tr.3. r.43. §.1. p.189
Et quid, si mala fide, & omnino culpabiliter ante ætatem susceptit Ordinem. ibid.
Ante ætatem ordinatus an incurrat duas suspensiones, unam ob delictum, alteram vero ob defectum ætatis, ac proinde absolutus à prima, non censetur absolutus ab alia, nec potest ministrare donec attingat legitimam ætatem. ibid. §.3
In omnibus supradictis suspensionibus ex ordinatione ante

ante legitimam ætatem, & irregularitatibus ex miniſtratione Ordinum in dictis ſuſpenſionibus diſpenſare poſſunt Epiſcopus, ſuperior Regularis, Confeſſarius vigore Bullæ Cruciatæ, & Regularis virtute ſuorum privilegiorum. t.5. tr.3. r.38. §.2. p.187. & r.44. §.1. & ſeq. p.189

Ætatem 40. annorum an debeant habere Inquiſitores ante eorum electionem? t.5. tr.10. r.8. §.1. & ſeq. p.421

Et quid de Inquiſitoribus Hiſpaniæ, an ſufficiat ut attingant annum 30. Idem eſt de Commiſſariis Inquiſitorum. ibid. §.2. & 3

Ut ante ætatem 40. annorum Regularis non excipiat mulierum Confeſſiones, an ita Epiſcopus Regulares approbare poſſit? De Sacerdotibus ſæcularibus non eſt dubitandum. t.7. tr.1. r.71. §.1. p.49

Ætatem 35. annorum an habere debeat Magiſter tertiæ Claſſis in noſtra Religione, vel ut dicitur in aliis noviter profeſſorum pro Magiſtro Novitiorum, juxta Conſtitutiones Clementis VIII. t.7. tract.1. r.171. §.1. p.112

Ob ætatis defectum ſponſalia nulla poſſunt poſtea fieri valida, ſi poſt legitimam ætatem expreſsè, vel tacitè ratificentur à ſponſis, modo ſciant à ſeipſis antea irrita ſponſalia fuiſſe invalida. t.2. tr.6. r.5. §.4. p.334

Ubi, quod ſi neſciant ſponſalia fuiſſe invalida, non fierent valida per ratificationem ſimul habitando, vel ſibi oſcula tanquam ſponſis impingendo, vel mittendo munera, &c. ſed debent conſentire de novo. ibid. §.4

Æthiopes.

Æthiopes an ſint irregulares? t.5. tr.5. r.56. §.1. p.131

Vide verb. *Ius rationis.* tom.2

Affectio.

Vide verb. *Delectari.* tom.2

Ex affectione nimia ad rem juramentum factum inadvertenter dictum ab eo, qui pravam conſuetudinem jurandi habet, an ſit peccatum mortale? t.8. tr.4. r.66. §.1. p.81

Et an hoc procedat quoad blaſphemias? ibid.

Et quid, ſi non ex prava conſuetudine blaſphemia, vel juramentum prolatum ſit ex nimia affectione ad rem? ibidem.

Affectus.

Qui cum affectu alicujus peccati venialis accedit ad Communionem an peccet venialiter communicando? t.2. tr.2. r.44. §.1. p.183

Ex affectu interno procedens viſus, ornatus, &c. an includantur in peccato reſervato contra caſtitatem? t.7. tr.1. r.117. §.1. p.84

Et an talia peccata non poſſint reſervari, nec ſubjici excommunicationi. ibid.

Afficere.

Si afficiat Dominus ſupplicio ſervum ob contractum matrimonium, an peccet? t.7. tr.8. r.57. §.2. p.453

Vide verb. *Bulla Cœnæ.* tom.9

Affinis.

Cum affine coitus ſodomiticus in primo, ſecundo, &c. gradu, an habeat malitiam inceſtus, & ſit in confeſſione aperiendus? t.1. tr.7. r.137. §.1. p.410

Ubi impuberes, vel alii commiſcentes ſe cum affinibus, non ſunt incluſi in caſu reſervato inceſtus. ibidem §.3. p.411

Si cum affine aliquis obtinuit diſpenſationem ad contrahendum, ſed ea minimè uſus eſt, ſi poſtea petat aliam diſpenſationem cum alia affine, an teneatur mentionem facere prioris diſpenſationis? t.3. tr.2. r.94. §.1. p.234

Idem eſt ſi fœmina reſiſtat, nolens primo affini nubere. ibidem.

Et quid, ſi actu contrahat cum alia affine, an diſpenſatio illa cenſeatur renunciata? t.3. tr.2. r.95. §.1. ibid.

Cum affine impetrata diſpenſatione ad contrahendum, ſi quis actu alteri copuletur, an poſſit iſta mortua uti priori diſpenſatione? tom.3. tract.2. r.96. §.1. & ſeqq. pag.235

Quando cum affine copula eſt impedimentum; oportet quod copula ſit perfecta, effuſo ſemine viri intra vas, & non ſufficit quod fœmina ſeminet. t.3. tr.2. r.120. §.2. p.250

Inter affines omnes in primo gradu lineæ rectæ, & tranſverſæ, an poſſit Pontifex diſpenſare, ut inter ipſos matrimonium contrahatur? Ubi an dicta affinitas, & gradus dirimat matrimonium jure naturæ? t.3. tr.1. r.80. 81. 82. & 83. à p.105. uſque ad 110

Inter affines an diſpenſatio ſit ſubreptitia non facta mentione de copula habita inter ipſos? t.3. tr.2. reſ.111. §.1. p.243

Et quid, ſi in reſcripto, & diſpenſatione dicatur, dummodo copula non intervenerit. ibid. §.2

Et an in tali caſu non teneantur qui diſpenſationem petunt ad interrogationem Ordinarii de copula reſpondere, ſed poſſint ſine peccato negare? ibid.

Et quid, ſi adſint indicia, infamia, aut ſemiplena probatio? t.3. tr.2. r.116. §.2. p.247

An ſaltem copula ſit exprimenda eo quod habita fuit ad facilius obtinendam diſpenſationem inter affines? t.3. tr.2. r.114. §.1. p.245

Et quid, ſi dicti affines habuerunt inter ſe copulam hac ſpe, & intentione facilius obtinendi diſpenſationem, an tunc ſit neceſſarium non ſolum exprimere copulam, ſed hanc ſpem, & intentionem. ibid. §.2

Et quid, ſi ab uno illorum tantum, hæc ſpes, & intentio concipiatur interius, & alteri non manifeſtetur? ibidem §.4

Quando inter affines copula habita fuit poſt conceſſionem diſpenſationis per Pontificem factam, ante tamen quam Ordinarius illam exequatur, an diſpenſatio valida ſit circa impedimentum ſupra narratum, ſed teneantur contrahentes diſpenſationem obtinere ab Epiſcopo? t.3. tr.2. r.115. §.6. p.246

Quando inter affines copula eſt habita, non eſt narranda in petitione diſpenſationis, quando alter ignorabat affinitatis nexum. tom.3. tract.2. reſolut.120. §.3. pag.250

Vide verb. *Gradus, Ius, Matrimonium, Reſignatio.* tom.3

Affinitas.

Affinitas an ſit diſtinguenda in confeſſione à conſanguinitate? t.1. tr.7. r.110. §.1. p.399

Affinitas ignorata ante matrimonium an dirimat illud? t.2. tr.6. r.170. §.2. p.437

Affinitas an contrahatur, ſi ſemen alicujus viri ope Dæmonis deferatur in uterum fœmineum, t.2. tract.6. r.237. §.3. p.480

Affinitas an oriatur ex fornicaria copula jure naturali? t.2. tr.6. r.238. §.4. p.481

Affinitas ex copula fornicaria contracta an impediat matrimonium poſt Baptiſmum contrahendum? t.2. tr.6. r.239. §.1. p.482

Ex quo, quod ſi quis in infidelitate fornicatus eſt cum Titia, ſi poſtea baptizatur, non prohibetur ut in uxorem ducat filiam, vel ſororem ejuſdem Titiæ. ibidem §.3

Quod affinitas non contrahitur niſi fœmina etiam cum viro ſeminet, an hæc opinio ſit probabilis? t.2. tr.6. r.243. §.1. p.484

Affinitas non contrahitur, nec naſcitur ex penetratione vaſis fœminæ abſque ſeminatione. ibid. §.5. p.485

Item

Item ex seminatione extra vas fœmineum naturale. ibidem.
Affinitas, Vide verb. *Conjux*, *Copula*, *Consanguinea*, *Impedimentum*, *Incestus*. tom. 2
An affinitas, & gradus lineæ rectæ & transversæ dirimat matrimonium jure naturæ ? t. 3. tract. 1. r. 80. 81. 82. & 83. à p. 105. usque ad p. 110
Ad affinitatem contrahendam, an necesse sit, non solum virum, sed etiam fœminam seminare ? t. 2. tr. 6. r. 238. §. 1. p. 481
Qui affinitatem contraxit, vel cognationem cum scientia juris, & facti, sed cum ignorantia pœnæ petendi debitum, an illam incurrat ? t. 2. tr. 6. r. 242. §. 6. & seq. pag. 484
Ad affinitatem contrahendam non sufficit seminatio Viri, sed requiritur etiam seminatio fœminæ. t. 5. tract. 5. r. 153. §. 2. p. 284
Qui affinitatem contraxit conjux, consentiens incestui, an amittat jus petendi debitum à conjuge incestuoso ? t. 2. tr. 6. r. 242. §. 3. p. 483
Impedimentum affinitatis inculpabiliter ignorans, quando quis post copulam habitam cum matre, & filia, & hoc non obstante, contraheret cum ista sine prævia dispensatione an matrimonium esset nullum ? t. 2. tr. 6. r. 170. §. 3. p. 437
In secundo affinitatis gradu Pontifex dispensare potest. t. 3. tr. 2. r. 128. §. 1. & seq. p. 255

Affirmativè.

Vide verb. *Baro*, *Vox*. tom. 7

Afflictio.

Ad afflictionem internam evitandam, an liceat propriam mortem exoptare ? t. 8. tr. 5. r. 55. §. 1. & seq. p. 117

Agasones.

Vide verb. *Muliones*. tom. 7

Agens.

Agens excommunicatus in judicio regulariter loquendo non peccat mortaliter ratione parvitatis materiæ, & secus si sæpius agat. tom. 5. tract. 1. resol. 147. §. 2. pag. 88
Vide verb. *Actor*, *Turpiter*. tom. 5
Item verb. *Cambium*, *Campsor*. tom. 6

Ager.

Si in agris alienis Animalia, seu pecora Religiosorum damnum faciant, an ea defendere debeat Conservator illorum, & ad illum, & non ad Judicem laicum hæc causa pertineat ? tom. 9. tract. 2. resolut. 270. §. 3. pag. 235
Agrorum Depopulatores divini, quia de diuturnis non est difficultas, an gaudeant Ecclesiæ Immunitate ? t. 9. tr. 1. r. 58. §. 5. p. 39

Agere.

Agere contra conscientiam non actu errantem, sed habitu, an sit peccatum mortale ? Ubi pro praxi duo casus. tom. octavo, tract. secundo, res. decimanona, §. 1. p. 28
Agere contra Deum an possit Judex laicus, qui non mandavit extrahere reum ab Ecclesia, sed satellites, vel alii extraxerunt eum vi, vel dolo, vel an teneatur illum Ecclesiæ restituere ? tom. nono, tract. primo, resolut. 110. §. 1. pagina 64

Agere Iter.

Vide verb. *Iter*. tom. 7

Aggravantes circumstantiæ.

Aggravantes circumstantiæ notabiliter peccatum, an sint explicandæ in confessione. tom. primo, tract. septimo, r. 1. §. 1. p. 343
Hoc verbum *Aggravantes* implicitè, vel explicitè continetur in omnibus 165. res. tract. 7. de Circumstantiis aggravantibus in indice primo, tom. primi, ubi quàm plurimas quæstiones invenies.

Aggredi.

Si quis aggrediatur aliquem injustè, & alius se interponat, ut rixam dividat, & ille ad fugiendum ictum rixantis protegat se retro hunc mediatorem, & sic ille ictum excipiat, & moriatur, dummodo ille non fuerit author rixæ, an tota pœna, & culpa sit inferenda in alterum, qui invasit, &c. t. 8. tr. 5. r. 18. §. 5. p. 101

Aggressor.

Si aggressor sit ebrius, aut furiosus, aut Clericus, aut Religiosus, an teneatur quis fugere, & talem aggressorem non occidere ? tom. octavo, tract. 5. resolut. 2. §. 2. per totum. p. 91
Ubi alia notabilia, quæ contingere possunt in dicto casu.
Quando aggressorem quis interficit, an liceat intendere mortem ejus, ut medium ad sui defensionem ? tom. 8. tr. 5. r. 19. §. 1. & seq. p. 101
Si aggressorem occideret alicujus adjutor, qui vi opprimitur, non peccat, servato omni moderamine. t. 8. tr. 5. r. 20. §. 1. ibid.
Aggressorem prævenire an liceat, & eum prius, quàm invadat, occidere ? tom. octavo, tract. 5. resolut. 22. §. 1. pag. 102
Si aggressorem invasus etiam Nobilis occidat, si possit fugere, an teneatur ad restitutionem. t. 8. tr. 5. r. 63. §. 1. & seqq. p. 122
Et quid de Clericis, Religiosis, & viris infimæ notæ ; & conditionis ? t. 8. tr. 6. r. 64. & 65. p. 122. & 123
Aggressor. Vide verbot. *Defensio*, *Invasor*, *Invasus*, *Invadere*. tom. 8

Aggressus.

Vide verb. *Clericus*, *Fuga*, *Laicus*, *Religiosus*. tom. 5
Quando aggressus dicatur occidisse cum moderamine inculpatæ tutelæ. t. 8. tr. 5. r. 1. §. 1. p. 90
Aggressus injustè Clericus Nobilis, an teneatur fugere, si dedecus ex fuga obveniat. tom. octavo, tract. 5. resol. 3. §. 1. p. 91
Aggressus non solum vir infimæ conditionis, sed etiam vir Nobilis, an teneatur fugere, si ex fuga possit evadere mortem, & non interimere aggressorem, vim vi repellendo. tom. octavo, tract. 5. resolut. 4. §. 1. & seq. pag. 92. & 93
Si aggressus est Rex, Dux, &c. an licitum sit occidere invasorem, si ex ejus morte sequatur notabile damnum Reip. quia est persona ei valde necessaria ? tom. 8. tract. 5. resolut. 17. §. 1. pag. 100

Agitare.

Agitare diebus festivis tauros in circuitu, vel in foro an sit peccatum mortale ? tom. septimo, tract. primo resol. 224. §. 12. pag. 142. & 143

Agitatio taurorum.

Agitationibus taurorum assistendo Regulares, an peccent mortaliter ? tom. septimo, tract. primo, resol. 224. §. 1. pag. 142
Et an in ista prohibitione comprehendantur Religiosi non in sacris, vel Religiosi laici. ibidem §. 8. & seqq. pag. 143

Et quid de Novitiis, & Monialibus, Equitibus militarium Ordinum, etiamsi minoribus Ordinibus fuerant insigniti. ibid. §. 10. & 11
Et quid de Canonicis Regularibus, & Fratribus Clericis militarium Ordinum; an sine dubio comprehendantur, quia verè sunt Religiosi regulares? ibid. §. 11
Agitationibus assistentes Clerici sacerdotes, & beneficiarii, an saltem peccent venialiter à §. 1. ad 7. inclusivè.
Et quid, si extra forum, vel circum fiat agitatio, per plateas, & calles civitatis, funibus longis pedes, vel cornua tauri ligati? ibid. §. 15

Agnus.

Agnum vendere Judæis an liceat, quem scit ab ipsis immolandum? t.7. tr.5. r.66. §. 1. p.362
Agnum vendere Infideli an liceat, quem scio velle ad immolandum Idolo? tom.7. tract.5. resolut.67. §.2. p.364

Agnus Dei.

Orbiculi benedicti, qui *Agnus Dei* vocantur, si ita fracti sint, & compressi, ut certa imago non videatur, sed tantùm remaneat sola materia, an adhuc retineant Indulgentias? tom.4. tract. 5. resolut.27. §.1. & seq. pag.192
Agnus Dei vendere, & retinere illos, an sit licitum sine incursione censurarum? tom.5. tract.1. resol.76. §.1. & seq. pag.50
An dicta excommunicatio sit Pontifici reservata? ibidem §.4
Et an peccent laïci si absque contemptu eos tangant? ibid. §.3

Agratiare.

Agratiare, ut vulgò dicitur delinquentes, an possint Proreges, & pro dictis gratiis pecuniam accipere, & in suum commodum convertere, vel an teneantur ad restitutionem? tom.6. tractat.3. resolut.204. §. 1. pag.234
Et quid de consuetudine circa hoc. ibid. §.11. p.235

Agricola.

Agricolæ non habentes pisces, nec piscatum, an possint comedere ova, & lacticinia in diebus vetitis? t.4. tr.6. r.85. §.2. p.246
Et quid, si cum pane habeant herbas, legumina, olera, & fructus? ibid.
Agricola. Vide verb. *Casus, Conductor.* tom.6

Alapa.

Si alapam infringere omittit Episcopus in Confirmatione, an peccet mortaliter? tom.1. tract.2. resolut.9. §.2. pag.75
Alapam minantem invasorem, vel fustis ictum, an Clericus, & Religiosus non possint occidere sine peccato injustitiæ, & Religionis, nisi timeatur jam ex tali percussione vulnus, vel aliud damnum temporale. t.8. tr.5. r.3. §.2. in fine. p.92
Si alapam viro honorato impingere, & inferre quis innititur, an licitum sit tali viro honorato invasorem occidere? t.8. tr.5. r.5. §.1. p.94
Et an hoc admittendum sit in hominibus infimæ conditionis? t.8. tr.5. ref.6. §.2. in fine. ibid.
Et quid post alapam impactum an liceat fugientem insequi, & occidere. tom. 8. tractat. 5. resolut. 7. §.1. ibidem.
Alapa. Vide verb. *Invasor.* tom.8
Qui alapam alicui viro Nobili dedit proditoriè ex proposito, & sub spe amicitiæ, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ. tom.9. tract.1. resolut.98. §.1. p.56

Alba.

Vide verb. *Materia, Vestes.* tom.2

Alea.

Vide verb. *Ludus, Ministrans.* tom.6

Alere.

Vide verb. *Difficultas, Filius, Hæres.* tom.2
Alere donatorem tenetur Ecclesia, vel locus pius, quando eis donatio facta est omnium bonorum præsentium, & futurorum. tom.6. tract 7. resolut.105. §.1. & seqq. p.366
Alere filium spurium, & si fœmina est, dotare, tenetur hæres, cui donata, vel in testamento relicta fuerunt bona Patris habentis filium spurium. t.6. tract.8. r.112. §.8. p 454
Alere filium non tenetur Pater ex justitia, sed ex paterna pietate. ibid.
Alere. Vide verb. *Alimentum, Dubium, Filius, Pater.* tom.6
Alere illegitimum quis teneatur, quando duo dubitant, uter ipsorum sit ejus Pater? tom.8. tract.2. resol.14. §.1. pag.26
Et quid, quando unus ex his est nobilior, & ditior? ibid. §.2
Et quid quando dubitatur magis prolem esse unius, quàm alterius, an uterque teneatur ad alimenta pro æqualitate dubii? tom.8. tractat.2. resolut. 15. §.1. ibidem.
Et quid quando dubium non est inter duos adulteros, absente marito, sed inter maritum, & adulterum? ibid. §.4. pag.27
Alere filios ex concubina an teneatur Pater, qui separari non possunt à matre, & periculum habeat relapsus cum concubina? tom.8. tractat.6. resolut.11. §.3. pag.141
Alere. Vide verb. *Adulter, Adultera, Alimentum.* tom.8

Alienantes.

Alienantes Rectores bona Ecclesiastica sine solemnitatibus necessariis, non tenentur abdicare à se beneficia per extravagantem ambitiosæ ante judicis sententiam, quia dicta Bulla ita fuit usu recepta. tom.1. tr.5. ref.63. §. ult. ante medium, §.4. p.303

Alienare.

Alienando aliquid clandestinè Religiosus, vel Monialis cum licentia tacita superioris, an peccet mortaliter, sciens illum modum clandestinum superiori displiciturum? t.7. tr.3. r.38. §.1. p.264
Si ad alienandum in fraudem creditorum donatarius sciens, & prudens incitaret debitorem, an peccet, & teneatur ad restitutionem? t.6. tr.7. ref.138. §.2. in fine. p.386
Alienare. Vide verb. *Patrimonium.* tom.2
Alienare bona Ecclesiæ, Ecclesiasticorum, & Monasteriorum, an possit Pontifex de potentia absoluta, & plenitudine potestatis, etiam sine causa, & dare ea ad libitum cui voluerit. tom.3. tract.1. ref. 101. §.1. & seqq. p.133
Alienare bona Ecclesiæ, tam mobilia, quàm immobilia, an Capitulum sede vacante possit? t.3. tract.5. r.41. §.1. pag.399
Alienare. Vide verb. *Bona temporalia, Revocare.* tom.5
Alienare Patrimonium an possit Clericus absque licentia Episcopi, si aliunde acquisivit beneficium, vel alia bona sufficientia pro victu? t.2. tract.5. ref.110. §.1. pag.325

Alienare omnia bona sua an possit Pater sine peccato injustitiæ, ad hoc, ut à filiis legitimam auferat? t.6. tr.3. r.208. §.1. p.259
Ut alienare possit inventor rem inventam, quanto tempore expectare debeat? t.6.tr.6. r.17. §.4. paulò post medium. p.304
Alienare. Vide verb. *Bona temporalia*, *Expectare*. tom.6
Ut alienare rem possit Prælatus ad quam summam debet ascendere, ut res pretiosa dicatur. t.7. tract.1. res.221. §.1. p.140
Si ab his, qui alienare non possunt, ut de filiisfamilias, servis Religiosis, & uxoribus quis indebitè aliquid accipiat, ex eo, quòd tenetur ad restitutionem, an rectè restitutio possit fieri eisdem, & non patri, Domino, Religioni, vel marito? t.7. tract.3. r.59. §.1. & seqq. p.253
Alienare filium in quocumque contractu, an possit Pater, aut Mater in necessitate constituti? t.7. tr.8. res.9. §.1. pag.432
Alienare. Vide verb. *Fructus*. tom.9
Alienari absque solemnitate an possint bona Ecclesiastica legata, vel donata, ut possint alienari absque assensu Apostolico, & in proprios usus converti? t.5. tr.1.r.80. § 1. & seqq. p.53
Si, ut alienari vinea non possit, ea lege donata sit Hospitali, an si Hospitale eandem vineam postea alienaverit, an competat donatori actio ad repetendam vineam? t.6.tr.6.r.106. §.2. p.367
An alienari non possint reliquiæ sanctorum, itaut comprehendantur sub bo[illegible]nobilibus pretiosis prohibitis sine debita solemnitate. tom.7. tract. 1. resol.221. §.2. p.140
Alienari per superiorem absque debita solemnitate an possint oblationes Imagini Regularium factæ, præter vota aurea, vel argentea magni valoris. ibidem. §.Nota quarto.
Alienari an possint bona confraternitatum sine assensu Summi Pontificis? tom.9. tract. 2. resolut.177. §.1. pag.182
Si alienet emphyteuta partem, irrequisito Domino an amittat totum, an vero solummodo partem? t.6. tr.3. resolut.199. §.1. pag.229

Alienatio.

Alienatio reliquiarum, an includatur in prohibitione Paulinæ, de rebus Ecclesiæ non alienandis? t.5. tr.1. r.78. §.1. p.50
Ubi explanatur particula *præsumpserit*, posita in dicto extravagante Pauli II. quæ denotat temeritatem; & non comprehendit eum, qui bona fide ignoranter, aut imprudenter, sive inadvertenter facit aliquid contra dictam extravagantem. ibid. §.2
Alienatio an sit nulla facta à Rectoribus cujusdam Ecclesiæ, qui concesserunt aliqua bona in evidentem illius Ecclesiæ utilitatem salvo assensu Sedis Apostolicæ, & ante assensum tradiderunt possessionem? t.6.t.3. r.191. §.1. p.224
Et an in dicto casu inciderint in excommunicationem Paulinæ ambitiosæ. ibid. §.1. & seqq.
Alienatio. In indice primo posito in principio tom.9. lege pro hoc verbo omnes quæstiones tract.3. de statuto prohibente alienationem bonorum stabilium, in Ecclesias, & Ecclesiasticas personas.
Alienationes bonorum Ecclesiarum factas à Capitulo sine authoritate Papæ, an Episcopus electus, & confirmatus rescindere possit? tom.3. tractat.5. resolut.41. §.3. pag.400
Idem est si Episcopus sine Capitulo distraxerit de bonis Ecclesiæ immobilibus. ibid.
In alienationis prohibitione rerum Ecclesiasticarum an detur parvitas materiæ? t.8. tr.3. r.7. §.1. p.33
Et in dicto casu, & alienatione, quænam dicuntur terrulæ, & quæ res exigui valoris? ibid. §.2

Alimentum.

Alimenta à quo debeat prius petere, qui habet Patrem divitem, & filium divitem, & ipse sit pauper. t.4. tr.7. r.45. §.1.p.299
Alimenta ex bonis confiscatis an Inquisitores teneantur dare filiis hæreticorum? t.5. tract.10. resol.119. §.1. & seq. p.459
Non solum alimenta, sed etiam dotes filiis spuriis præbere tenetur Pater. Et an hoc etiam procedat si Pater sit Clericus, & etiam post Constitutionem Pii V. t.6. tr.7. r.48. §.1. & seqq. p.335
Si alimenta donatori indigenti neget donatarius, an donatio possit revocari? tom.6. tractat.7. resolut.133. §.1. p.382
Si, ut alimenta filii spurii in testamento moribundus non declaret, expediat, quid faciendum? t. 6. tract.8. r.104. §.1. p.448
Alimenta solum, quæ pertinent ad status necessitatem, an moriturus possit relinquere filio spurio? t.6. tract.8. r.110. §.1. p.452
Et an etiam aliam pecuniarum summam propter benemerita filii spurii, quia hæc non censetur donatio, sed remuneratio. ibid. §.3
Alimenta, quæ Pater negavit filio quando indigebat, non tenetur Pater restituere illi? t.6. tr.8. resol.112. §.8. p.454
Alimenta petere à Monasterio an obligentur filii, si statim post Patris professionem non debeatur filiis legitima Patris. t.7. tr.1.r.170. §.1. p.112
Alimenta denegare servis, an aliquando licitè Dominus possit. t.7. tr.8. r.44. §.1. p.448
Alimenta in casu æqualis necessitatis an servi possint sibi potius, quàm Dominis ministrare. t.7. tr.8. resol.46. §.1. ibid.
Et quid, si daretur casus, in quo salus, & vita Domini, Christiano populo, vel alicui Reip. necessaria sit, & salus, & vita servi minimè. ibid. §.4
Alimenta præstare an potius teneatur filius Patri bannito, quàm possit illum occidere. t.8. tract.5. res.41. §.1. pag.111
Alimenta debentur tamen ex feudo in casu, quo mutus à nativitate non possit succedere in feudo, quibus possit sustentari, pro quibus non tenetur aliquo modo servire. t.8. tr.9. r.6. §.1. in fine. p.194
Alimenta an sint præstanda reo ab Ecclesia, dum reus existit in ea pro gaudenda immunitate? t.9. tr.1. r.127. §.1. p.80
Pro alimentis pauperum legatum relictum executore à testatore non assignato, ad Episcopum pertinet executio talis legati. t.6.tr.9.r.55. §.5. p.480
De alimentis filio spurio debitis an judex Ecclesiasticus cognoscere possit, vel an cognitio hujus causæ sit mixti fori? t.9. tr.2. r.285. §.1. p.243
Quando de alimentis præstandis adulteræ à viro separatæ quæstio mota est, an judex Ecclesiasticus sit competens. t.9. tr.2. r.291. §.3. & 4. p.245
Alimentorum loco datur dos filiæ spuriæ. tom.6. tract.8. r.112. §.12. p.454
Sub alimentorum nomine quid intelligi censeatur? Ubi aliqua alia contingentia pro alimentis præstandis filio spurio, vel parentibus filii spurii. t.9. tr.2. resol.285. §.3. p.243
Alimentum. Vide verb. *Adulter*, *Frater*, *Vir*. tom.2
Alimentum præstare quo jure parentes filiis, & filii parentibus teneantur? t.4. tr.7. r.45. §.2. p.299

Alimentum, Vide verb. *Ignorantia, Titulus*, tom. 5.
Alimentum quotidianum an sit denegandum ei, qui cedit bonis, vel ipse possit ad hoc aliquid sibi retinere? t. 6. tr. 5. r. 4. §. 1. p. 278.
Alimentum præbere filiis alterius matrimonii, imò etiam Patribus non potest maritus de bonis communibus acquisitis sine licentia uxoris. tom. 6. tr. 7. r. 57. §. 1. in fine pag. 341
Alimentum, Vide verb. *Alere, Clericus, Declarare, Filius, Sustentatio.* tom. 6
Alimentum dare jure naturæ an teneantur filii, etiam ex amplexu damnato nati, parentibus indigentibus, & non habentibus unde se honesta arte, & decenti labore se sustentari possint, etiamsi sint Pagani, Judæi, & Hæretici. t. 8. tr. 10. r. 12. §. Sed ego. p. 200
Et quid quando damnatus est à judice, ut fame pereat? Et quid si Pater esset hostis, aut Proditor Reip. ibid. in eod. §.
Alimentum, Vide verb. *Alere, Filius.* tom. 8

Allegationes.

Allegationes Doctorum ut vulgo dicitur, an possit aliquis illas pro mercede in diebus festivis transcribere, & copiare? t. 7. tr. 5. r. 22. §. 1. & seqq. p. 339

Alligatus.

Vide verb. *Abscindere, Ligatus.* tom. 8

Alloqui.

Alloqui inimicum an quis teneatur, si inimicus, familiaritatem, & amicitiam cum illo habere procuret? t. 7. tr. 5. r. 31. §. 1. p. 342

Alphonsus.

Alphonsus III. Portugalliæ Rex, t. 3. tr. 1. r. 87. §. Notandum, p. 118

Altare.

Altari deserviens debet de Altari vivere. t. 3. tr. 6. r. 8. cursim ante medium, §. 2. p. 423
Vide verb. *Privilegium, Episcopus, Regulares, Visitare, Bulla Cruciatæ,* tom. 4
Altare, Vide verb. *Consecrare, Missam celebrare.* tom. 7
Altare, Vide verb. *Invadere.* tom. 8
Altare non polluitur, quamvis in eo excommunicatus non toleratus celebret. t. 9. tr. 1. r. 131. §. 7. p. 86
In altari non consecrato si Sacerdos Missam celebret, an remaneat consecratum? t. 2. tr. 1. r. 177. §. 1. & 2. p. 102
Sine altari, hoc est ara consecrata, an possit Sacerdos celebrare ad dandum Viaticum moribundo. Vel an hoc concedatur tantùm ad vitandam mortem. tom. 2. tr. 1. r. 178. §. p. 104
Si in Altari valde remoto Missa dicatur & esset privata, an verè dicatur moraliter præsens illi, ac proinde satisfaciat præcepto audiendi Missam in die festo, quamvis quis nec Sacerdotem videat, nec audiat? t. 2. tr. 3. r. 18. §. 2. p. 233
In Altari Crucem variis Reliquiis non tamen approbatis ornatam collocare an liceat? tom. 8. tr. 7. resol. 1. §. 3. pag. 147
In Altaris consecratione an possit apponi frustulum Corporalis loco Reliquiarum? Et an verò earum appositio sit necessaria pro Altari fixo. t. 2. tr. 1. r. 178. §. 1. & 2. pag. 103

Altare Privilegiatum.

Altare privilegiatum, quid sit? t. 4. tr. 1. r. 1. p. 1.
Et quomodo Indulgentia defunctis concedatur? ibid.
Supra dicta magis elucidantur, & contra Medinam explanatur, quo facto Pontifex concedendo Altare privilegiatum applicet Indulgentiam defunctis. t. 4. tr. 1. r. 2. pag. 2
Indulgentia concessa Altari privilegiato applicanda defunctis an habeat infallibiliter effectum? t. 4. tr. 1. r. 3. pag. 2
An ut Indulgentia Altaris privilegiati prosit defunctis, opus sit ut Sacerdos Missam celebrans sit in statu gratiæ? t. 4. tr. 1. r. 4. p. 4
Sacerdos in statu peccati mortalis celebrans in Altari privilegiato an liberet animam à Purgatorio? t. 4. tr. 1. r. 5. pag. 5
Quando Sacerdos in Altari privilegiato dicit Missam an debeat non solum Indulgentiam, sed etiam Sacrificium applicare defuncto? Idem dicendum est à simili, cum pro Indulgentia lucranda præcipitur jejunium, visitatio Templi, peregrinatio, & maximè eleemosyna, quæ in bonum tertij imponitur. t. 4. tr. 1. r. 6. p. 5
Missæ, quæ celebrantur in Altari privilegiato applicatæ pluribus, an æque pariter prosint singulis, ita ut una Missa, quæ dicitur pro uno, possit prodesse pluribus? ibidem. §. ult. p. 6
An ex parte defuncti requiratur aliquid, ut Indulgentia Altaris privilegiati habeat suum effectum? Idem est de aliis Indulgentiis. t. 4. tr. 1. r. 7. p. 6.
Missa celebrata in Altari privilegiato cui prodest, si anima pro qua offertur, non existat in Purgatorio? t. 4. tr. 1. r. 8. p. 7
Difficultas tamen existit, quomodo satisfactiones illæ applicentur animabus indigentibus, & derelictis, an Deus ex misericordia sola sua voluntate id præstet, vel alia ratione id faciat? ibid. §. 2
An in Altari privilegiato pro defunctis satisfaciat, si quis celebret Missam, quæ non sit de Requiem, licet in Indulto non exprimatur? t. 4. tr. 1. r. 9. & in aliis ejus not. pag. 8
Et an in dicto Altari privilegiato possit dici Missa de Requiem in die festo duplici, & de præcepto, qui incidit in die assignato pro dicto Altari privilegiato? ibid. §. 2.
Et colligitur celebrantem pro defuncto accipere majorem fructum ex Sacrificio, quam si pro vivo celebraret. t. 4. tr. 1. r. 10. §. 3. ad medium, ad vers. Sacerdotem. pag. 8
Difficultas vero est in diebus, qui non sunt Dominici, & duplices, an teneatur Capellanus dicere Missam votivam, vel de Requiem, si in institutione dictæ Capellaniæ dicatur, ut sint de Requiem, vel votivæ? Et quæ Missæ ex supradictis magis prosint defuncto? Idem est, quando quis accipit stipendium pro dicenda Missa votiva, ibid. §. ult. Sed lege eam per totam, pag. 9
Pro Altari privilegiato numerus Sacerdotum expressus in Diplomate an sit de necessitate? Et quid est dicendum de hospitibus Sacerdotibus Regularibus quoad præfectum numerum? t. 4. tr. 1. r. 11. p. 9
Et an Provincialis possit in quovis conventu suæ Provinciæ uti Altari privilegiato? ibidem. §. 3. ad medium. vers. Provincialem. p. 10
Et docetur, quod si Superior localis à suo Provinciali petat Sacerdotes ad complendum numerum pro quiete suæ conscientiæ, & illi provisum non fuerit, adhuc satisfaciet pro Altari privilegiato. ibid. §. 2. post medium. vers. Quodsi, p. 9
De clausula negativa similis privilegii apponi solita in Brevibus Altaris privilegiati. t. 4. tr. 1. r. 12. p. 10
Et an Indulgentia sit latè, vel strictè interpretanda? ibid. §. 2. &c.
De alia Clausula septennii in Brevibus Altaris privilegiati, quo pacto sit intelligenda? tom. 4. tract. 1. resol. 15. pag. 10

An

An Sacerdos, qui ex obligatione tenetur celebrare in aliqua Ecclesia, Oratorio vel Altari, peccet mortaliter alibi celebrando, & in tali casu teneatur aliquid restituere? t.4. tr.1. r.14. p.11

Et quid, si Altare designatum sit Altare privilegiatum? ibid. §.2. &c.

In Altari privilegiato obligatus celebrare an possit, & satisfaciat, si celebret alibi cum numismate, Medalia vel Calculo D. Caroli, vel alterius Sancti liberante animam à Purgatorio? t.4. tr.1. r.15. §.2. & in aliis ejus not. magis latè. p.12

Et an possit excusari Capellanus à mortali, si bis, vel ter in anno in tali Sacello, vel Altari non celebret? Et in tali casu an teneatur ad aliquam restitutionem? ibid. §.3. & 4. &c.

Et advertitur Sacerdotem non satisfacere, qui obligatus ad Missam privilegiatam applicat ipsi defuncto Indulgentiam plenariam aliunde acquisitam, ut per visitationem Ecclesiæ. &c. t.4.tr.1. resol.18.§.3. sub finem. pag.13

Si in Altari privilegiato celebrari non potest, ad quid teneatur Sacerdos? tom.4. tract.1. resol.19. & in aliis ejus not. p.13

An Sacerdos obligationem habens celebrandi in aliquo Sacello, Capella, vel Templo, vel tali hora, si in iis oriatur impedimentum, ob quod celebrare in eisdem locis non possit, non teneatur alibi celebrare, quoties veneratio loci, vel temporis prædefiniti à testatore intenditur, secus si satisfactio suorum peccatorum intendatur? ibid. §.2. & 3. p.14

Sacerdos obligatus celebrare in Altari privilegiato, si alibi celebret ad quid teneatur, & an peccet mortaliter? t.4. tr.1.r.20.& in aliis ejus not. p.14

Si testator designavit aliquod Altare non privilegiatum si in illa Ecclesia est aliud Altare privilegiatum, possitne Capellanus dicere Missam pro testatore in Altari privilegiato non assignato à testatore? ibidem. §. ult. pag.15

Sacerdos obligatus dicere Missam in Altari privilegiato, an possit compelli ab Episcopo, ut ipsemet celebret? t.4.tr.1.r.21.p.15

Et an ubi ex clausula testatoris imponitur Capellano interessentia, & residentia, vel assistentia Chori, censeatur injunctum servitium persolvendum personale non solum Chori, sed etiam Missarum, & habeat onus juvandi Curatum in cantando, & aliis similibus? ibidem. §.2

An si relinquatur Missa dicenda in omnibus Altaribus, alicujus civitatis, extendatur legatum ad Altaria postea erecta? t.4. tr.1.r.22. p.15

Et additur, quod si Altari alicujus Ecclesiæ Regularium obtineatur concessio Altaris privilegiati, inscijs ipsis Regularibus, iisque postea renuentibus illam acceptare, utpote applicatam Altari ipsis minus commodo, iisque similem postea concessionem Altari alteri applicatam, validè possint obtinere, & si nullam mentionem prioris concessionis faciant in petitione. ibidem. à lin.12. dictæ r.

An si Ecclesia, vel Capella, ubi constitutum fuit Altare privilegiatum perpetuum, fuit disrupta, vel translata in alium locum per Episcopum, Indulgentia remaneat extincta? Et quid, si Ecclesia, vel Capella paulatim esset destructa, & eadem paulatim constructa? t.4.tr.1. r.23. p.16

An si transferatur Altare privilegiatum de loco ad locum adhuc duret Indulgentia? tom.4. tr.1. resol.24. Pg.16

Et quænam fractio Altaris privilegiati, seu Indulgentiæ plenariæ prædicti Altaris sit necessaria ad id, ut consecrationem, & consequenter Indulgentiam amisisse censeatur? Et multæ distinctiones adducuntur pro supra dictis casibus. ibid. §.2. & seqq. p.17

Et an si quis in Altari, quod vel nunquam habuit, vel amisit consecrationem celebret bona fide, vel etiam mala fide, Altare illud non indigeat alia consecratione, & an peccaverit, qui in illo celebrat Sacrum mala fide? ibid. §.6. & 7

In Altari privilegiato Missa dicta, an prosit vivis? Et an Pontifex possit Altaria privilegiata pro vivis concedere? Et an sit licitum viventem sibi Missam pro defunctis celebrari facere? tom.4. tract.1. resolut.25. pag.17

An si Regulares non promittant celebrare Missam in Altari privilegiato, excusentur aliquando à peccato, si illa in alio Altari celebrent? tom.4. tract.1. resolut.26. pag.18

Et advertitur quod Leo X. concessit Benedictinis, & per communicationem cæteris Religiosis, ut quilibet Religiosus Sacerdos dicens tres Missas pro quocumque affine suo intra tertium gradum in Altari à suo Superiore deputato, & assignato liberet animam illius à pœnis Purgatorij. ibidem.

An sub generali communicatione privilegiorum Mendicantium veniant communicata Altaria privilegiata? t.4. tr.1. r.27. & 28. p.19

Quomodo communicatio in Jubilæis, & Indulgentiis detur inter Regulares, & eorum Ecclesiis, sive ejusdem sive diversi sint Ordinis? Ut v. g. Indulgentiæ concessæ Fratribus Minoribus in Festis suorum Sanctorum censeantur concessæ pro Ecclesiis Prædicatorum & in Festis suorum Sanctorum, & è contra. t.4. tr.1. r.28. §.2. p.19

Altaria privilegiata concessa Regularibus an fuerint revocata per Bullam Pauli V. anno 1606. Vel tantum prædictus Pontifex revocaverit Indulgentias concessas immediatè ipsis Regularibus vivis? t.4. tr.1. resol.29. pag.19

Idem dicendum est de Indulgentiis concessis pro animabus Regularium absque ulla aliorum Regularium, vel sæcularium diligentia. ibid. §. ult. p.20

Est in aliqua Ecclesia Regularium Altare privilegiatum, in quo per Missam liberatur anima à Purgatorio, suspenditur ne hæc gratia per Bullam Cruciatæ? t.4. tr.1. r.30. & in aliis ejus not. p.20

Et stando in sententia affirmativa, quis teneatur Bullam Vivorum accipere, ut talis Indulgentia revalidetur, & applicari possit defuncto, an prædicta Bulla requiratur in Sacerdote, an vero in eo, qui pro defuncto celebrare facit? tom.4. tr.1.r.32.§.2.p.20. Et quid, si Altare privilegiatum sit Religiosorum. ibidem. resolut.33 §.4

Et notatur, quod Indulgentia plenaria in Altari privilegiato pro animabus Purgatorii concessa per promulgationem Jubilæi Anni Sancti, non manet suspensa eo anno. t.4. tr.1. r.31. ad medium. p.20. & in r.34. §.1. pag.22

Supponitur, quod per Bullam Cruciatæ suspenduntur gratiæ liberandi animam à Purgatorio concessæ in Altari privilegiato. tom.4. tr.1. r.33. in initio, à lin.3. pag.21

An Sacerdos obligatus dicere Missam in Altari privilegiato possit applicare Indulgentiam defuncto, & alteri Sacrificium, & accipere duo stipendia? t.4. tr.1. r.35. & in aliis ejus not. p.23

Et notatur Missam, si celebretur in Altari privilegiato alio die à designato, prodesse quidem ex parte sua, non vero Indulgentiæ Altaris privilegiati. t.4. tr.1. r.35. §.1. in fine, p.23

Et advertitur, quod si aliquis obligatus sit dicere Missas in Altari privilegiato, etiam si ei perveniat justum impedimentum, non satisfacit, nisi similiter dicat in alio Altari privilegiato. ibidem. §. ult. &c.

An qui tenetur celebrare tantum de Requiem, v. g.

si illam celebret in Altari privilegiato, possit Indulgentiam applicare alii defuncto? tom.4. tractat.1. res.37. pag.23
An magis prosit animæ existenti in Purgatorio Missa Altaris privilegiati, quam Indulgentia Bullæ Cruciatæ? t.4. tr.1. r.38. p.24
Indulgentia Altaris privilegiati an possit Cathecumenis existentibus in Purgatorio applicari? Et an sacrificium Missæ possit applicari Cathecumenis. t.4. tr.1. r.39. ubi latè. p.24
De clausula apponi solita in brevibus Altaris privilegiati. *Volumus, quod si pro præsentatione, admissione, vel publicatione aliquid, vel minutum detur, vel sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint reipsa*; an non obstante dicta clausula possit quis aliquid dare, vel accipere pro præsentatione, admissione, vel publicatione Brevis Altaris privilegiati? Idem est dicendum de aliis Indulgentiis, & Jubilæis. tom.4. tract.1. resolut.40. p.26
Quando in Altari privilegiato conceditur, ut per octavam omnium Sanctorum, & Defunctorum, dicenda sit Missa de requiem, ut liberentur animæ Purgatorii; in Dominica dicenda sit Missa de Requiem, & si non, an tunc Missa de Dominica idem privilegium habeat? t.4. tr.1. r.41. p.26
Et an idem dicendum sit, si in Feria assignata secunda sit Indulgentia Altaris privilegiati, si in ea Festum duplex inciderit? ibid. §.2. p.27

Alteratio.

Vide verb. *Conjux.* tom.2

Alumnus.

Alumni, qui vivunt in Collegiis societatis Jesu, vel aliorum Regularium exemptorum, an subdantur casibus Episcopalibus? t.1. tr.5. r.54. §.1. p.299
Idem est quoad concessiones, & censuras. ibid. §.2

Amandare.

Amandare, & vendere servum in aliam Regionem an possit Dominus post promissionem, & sponsalia servi? t.7. t.8. r.57. §.2. p.453

Amanuensis.

Vide verb. *Advocatus.* tom.6

Amasia.

Qui amasiam vocat Deum, vel Idolum suum, an sit blasphemus? t.5. tr.8. r.13. §.1. p.357

Amasius.

In amasii domum, an qui vulgò *Sagitteri* vocantur concubinam conducere possint? tom.7. tract.5. resol.42. §.1. p.349
Amasio pingere imaginem concubinæ an sit licitum? t.7. tr.5. r.61. & 62. p.358. & 359
Amasius an teneatur impedire fœminam ne abortiatur, & aliter an incurrat censuram, & irregularitatem? t.5. tr.6. r.30. §.1. p.296
Idem est de Clerico amasio in dicto casu. §.1. & seqq. pag.297
Si amasius, & meretrix jurent fidelitatem, nempe, ut nullam aliam personam carnaliter cognoscant, an tale juramentum obliget? t.8. tract.4. resol.57. §.1. & seq. p.76

Amator.

Vide verb. *Accipere, Fœmina, Munera.* tom.8

Ambitio.

Si ambitionis nulla occasio fuerit largiendo munera Religiosus, an incidat in pœnas Bullæ Clem. VIII. de largitione munerum? t.7. tr.3. r.33. §.1. p.263

Ambulare.

Si ambulare pedester quis possit sine damno aliquo, & nolit, expertus tamen equitando pollutionem pati sine tamen consensu, equitando minimè peccat. t.8. tr.6. r.12. §. Hinc ad medium. p.142
Vide *Fratres Minores.* tom.7

Amens.

Amens ex nativitate si casu inveniat, & comedat Eucharistiam, an recipiat gratiam hujus sacramenti? t.2.tr.2. r.7.§.4. p.159
Si amens resistat in periculo mortis recipere Unctionem Extremam, an sit ligandus, ut recipiat, exclusis tamen laïcis ad tollendum scandalum? t.2. tract.4. resol.50. §.1. pag.266
Amens si non licitè, an tamen validè ordinatur, quia ad hoc non requiritur consensus aliquis de necessitate sacramenti. tom.5. tract.5. resol.60.§.6. & seqq. pag.233
Amens si actum fornicationis, vel pollutionis committat an peccet mortaliter? tom. 8. tract.6. resolut.1. §.7. & 8. pag.135
Ab amente invasus an possit illum occidere cum moderamine inculpatæ tutelæ, si sciat illum incidisse in amentiam in statu peccati mortalis? Et quid, si probabiliter credat illum esse in statu gratiæ? Et quid, si multò dubitet de suo statu? t.8. tr.5. res.47. §.1. & seq. p.113
Perpetuò amentes an sint confirmandi? t.1. tr.2. res.16. §.1. p.78
Ubi quod licitum est confirmare amentem, qui aliquando usum rationis habuerit, si alioquin non constet incidisse in amentiam in statu peccati mortalis. ibid. §.3
Amentes grandioris ætatis, & ut plurimum vivacis ingenii, an sint computandi cum pueris in primis annis post septennium quoad Confessionem, & Communionem? t.2. tr.2. r.93. §.3. p.216
Amentes ad copulam conjugalem, vel non conjugalem incitantes, an peccent mortaliter? t.2.tr.6. r.202. §.1. & seq. p.457
Et quomodo teneantur hanc circunstantiam confiteri? ibidem.
Et quid maximè de incitantibus amentem habentem votum castitatis? ibid. §.2
Amentes an sint irregulares, etiamsi amentia non sit perpetua? t.5. tr.5. r.60. §.6. & seqq. p.233
Et an in hac irregularitate possit Episcopus dispensare, non solum ad utendum Ordinibus susceptis, sed etiam ad alios suscipiendos? ibid.
Perpetuò amentibus an liceat ministrare carnes in diebus jejunii, & prohibitis ab Ecclesia? t.4. tract.6. res.67. §.3. p.236
Perpetuò amentibus licitum est ministrare carnes in diebus jejunii? t.7. tr.8. r.49. §.2. in fine. p.449
Vide verb. *Absolvere, Baptismus, Conjux, Procurator, Vir, Vxor.* tom.2
Item verb. *Opus servile.* tom.7

Amentia.

Si in amentiam moribundus, qui postulavit Baptismum postea incidit, an sit adhuc baptizandus, licet in furia resistat? t.1. tr.1. r.36. §.1. p.25
Et an possit ligari ut sic baptizetur? ibid.

Si

Si in amentiam infirmus incidit, an sit in articulo mortis communicandus? Et hoc si absit periculum vomitus, vel expuitionis? t. 2. tract. 2. resolut. 94. & 95. pag. 217
Et an etiam in sanitate possit sacerdos supradictos amentes excommunicare? t. 2. tract. 2. resol. 96. §. 1. & 2. pag. 218
Illis, qui in amentiam inciderunt an sit in periculo mortis Extrema-Unctio ministranda, licet nunquam hoc Sacramentum petierint? tom. 2. tract. 4. resolut. 50. §. 1. pag. 266
Non est danda Eucharistia illis, qui à nativitate sunt amentes, nec quidem in articulo mortis, nisi priusquam in amentiam incidissent & suæ mentis erant compotes devotionem in hujusmodi Sacramento ostenderint. t. 1. tr. 3. t. 71. §. 1. p. 135

Amicitia.

Amicitiæ signa inimico ostendere an quis teneatur, si ille amicitiam procuret? t. 7. tr. 5. r. 31. §. 1. p. 342
Qui sub amicitiæ spe ex proposito proditorie alapam alicui viro nobili inferret, vel cum fustibus eum percuteret, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tract. 1. r. 98. §. 1. p. 56
Vide verb. *Munera.* tom. 8

Amictus.

Vide verb. *Materia, Osculum, Vestes.* tom. 2

Amicus.

Si ad amici alicujus intentionem Religiosus celebret aliquas Missas, sciens dictum amicum stipendium pro illis accipere, an peccet contra paupertatem, & includatur in Bulla Clementis VIII. de largitione munerum? t. 7. tr. 3. r. 7. §. 1. p. 251
Pro amici defendenda vita, honore, facultatibus, & bonis ejus an liceat exponere propriam vitam? t. 8. tr. 5. r. 35. §. 1. p. 108
Amicis occiti an homicida teneatur restituere damnum per accidens illis sequutum? t. 8. tr. 5. res. 73. §. 1. & seqq. p. 125
Si ab amico Religiosus accipiat aliqua comestibilia, an peccet contra votum paupertatis? t. 7. tr. 3. resol. 20. §. 1. pag. 258
Si ab amico petit Religiosus, ut deponat pecunias penes aliquem, vel apud ipsummet Religiosum, ut quando opus fuerit petat facultatem utendi à superiore Prælato, an frangat votum paupertatis? t. 7. tr. 3. res. 21. §. 1. ibid.
Amico an licitum sit, qui violandi jejunii causa ad caponam divertere cogitur domum, secum abducere, & cœnam ministrare hospitalitatis, aut urbanitatis causa? tom. 7. tract. 5. resol. 73. §. Item contra Vasquez. p. 367
Si quis amico narravit injuriam sibi ab aliquo secretò illatam, ad leniendum dolorem, an peccet mortaliter? t. 8. tr. 10. r. 7. §. 1. p. 198
Amicum conjunctissimum an teneantur testes revelare, denuntiare, & detegere ex vi alicujus monitorii? t. 1. r. 161. §. 1. p. 94
Et quid si casus pertineant ad Tribunal S. Officii? ibidem §. 1
Qui amicum suum reconciliatum occidit tanquam proditor an careat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 82. §. 1. pag. 49
Amicus. Vide verb. *Acquirere.* tom. 2
Si amicus intimus bono animo associavit aliquem, ne an rixa periclitetur an fiat irregularis si amicus inimicum occidat? tom. 5. tract. 5. resolut. 116. §. 1. pag. 265
Amicus. Vide verb. *Pecunia.* tom. 6
Amicus à quo Rex petit auxilium, si dubitet de justitia belli, possit ne illum juvare? t. 7. tract. 7. resolut. 36. §. 7. pag. 408
Amicus. Vide verb. *Receptare, Cella, Facere, Pecunia, Rogare, Voluntas.* tom. 7
Ut amicus interdum evadat, an licitum sit occurrere hostibus, vel bestiæ furenti? t. 8. tr. 5. r. 35. §. ult. post medium.
Amicus pro amico an possit eligere sepulchrum? tom. 8. tr. 8. r. 9. §. 2. p. 191
Amicus. Vide verb. *Consulere.* tom. 8

Amido.

Vide verb. *Panis.* tom. 2

Amissio.

Amissio lucri ex pictura faciendâ amasio imaginis concubinæ, an sit gravis, ut pictor excusetur à mortali, vel an sit necessarium ut minetur pictori metus mortis, aut vulneris? tom. 7. tract. 5. resolut. 61. §. 1. & seq. p. 358
Ob amissionem unius rei an quis aliquando tenetur ad duplicem restitutionem? t. 8. tr. 7. resol. 17. §. 1. & seq. pag. 156. & 157

Amittere.

Qui amisit alterius gemmam mille aureorum, putans tantum esse 100. aureorum, an teneatur restituere mille, aut centum? tom. 8. tractat. 7. resolut. 18. §. 1. pag. 157
An amittat reus immunitatem, qui deceptus fuit subdolis verbis, & fallaciis ad egrediendum ab Ecclesia, & judex possit illum punire? t. 9. tract. 1. resolut. 111. §. 1. pag. 65
An amittat Ecclesia consecrationem, si ex intentione renovandi eam unus paries successivè post alterum destruatur, & de novo tota Ecclesia ædificetur? t. 9. tr. 1. r. 130. §. 1. p. 84
An amittat priora beneficia electus ad Cardinalatum? t. 9. tr. 7. r. 23. §. 1. p. 385
Si amittatur culpabiliter Bulla Cruciatæ an adhuc valeat? t. 4. tr. 3. r. 8. §. 1. & seq. p. 70
Et quid, si inculpabiliter amittatur Bulla? t. 4. tr. 3. r. 10. §. 3. pag. 71
Amittere. Vide verb. *Maritus.* tom. 2
Item verb. *Honor, Privilegium, Status.* tom. 7
Item verb. *Actus, Advocatus,* tom. 8
Item verb. *Dos, Res.* tom. 9
Non amittunt Cardinales jus suorum hæredum, quamvis eo ipso sint soluti à patria potestate in his, quæ ipsis sunt commoda. t. 9. tr. 7. r. 27. §. 1. p. 386

Amor.

Vide verb. *Inquisitores.* tom. 2

Amortizatio.

Amortizationis leges an sint contra Immunitatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 3. res. 4. & 5. p. 308

Amovere.

Amoveri à suis Prælaturis ad libitum suorum superiorum sine causa an Prælati Regulares possint? tom. 7. tract. 1. r. 15. §. 1. p. 12
Et quid pendente accusatione, vel inquisitione contra Prælatum, nisi prius probato delicto? ibid. §. 2

Amphibologia.

Amphibologiis utendo absque necessitate an sit peccatum mortale? ut videlicet si cures v. g. joci causa Principem esse in aula intelligendo pictum? t.8. tr.4. r.63. §.1. p.78
Amphibologiis an quis possit uti ex justa causa, quoties id sit necessarium, aut utile ad salutem corporis, honoris, vel ad res familiares tuendas, & alia similia? ibidem.
Et in dictis casibus an taliter jurans solum excusetur à perjurio, vel etiam à peccato mortali, dummodo non juret in judicio, dum judex juridicè illum interrogat? ibid. §.4
Et pro praxi supradictarum quæstionum vide tom.8. tr.4. r.64. §.3. & seqq. p.79
Vide verb. *Æquivocatio, Judicium.* tom.8

Amplectere.

Vide verb. *Opinio, Parietes.* tom.9

Amplexus.

Ex amplexibus impudicis an amittatur legatum sub conditione castè, & honestè vivendi? t.6. tr.8. r.54. §.1. pag.423
Et quid, si fœmina semel, vel bis amplexus admiserit? t.6. tr.8. r.55. §.4. p.424
Amplexus an sint liciti inter sponsos de futuro, etiamsi prævisa pollutio sequatur, dummodo id faciant necessitate compulsi, & sine periculo consensus in pollutione, cum inurbani, & austeri haberentur, nisi ita se invicem amplexarentur? t.2. tr.6. r.36. §.4. p.349
Et an hoc procedat inter sponsos de futuro sub conditione, si Papa dispensaverit? t.2. tr.6. r.38. §.3. p.350
Et quid impetrata dispensatione, licet ille prior consensus non sit ratificatus? ibid.
Amplexus inhonesti inter conjuges an sint liciti, modò non sit periculum pollutionis? tom.2. tr.6. r.191. §.1. pag.449
Et an etiam cum periculo pollutionis? tom.2. tr.6. r.192. & 193. ibid.
Amplexus, oscula, & tactus impudici uxoris cum viro alieno an pariant divortium? tom.1. tr.6. r.228. §.1. pag.473
Amplexus vultus, manuum, &c. juxta Patriæ consuetudinem necessarius, an sit licitus etiam si pollutio sequatur, quo evitato, in notam inurbanitatis quis incideret? t.8. tr.6. r.12. §.Et tandem, post medium pag.142

Amylo.

Vide verb. *Panis.* tom.2

Ancilla.

Ancilla an possit donare bona ei data ob turpem questum sui corporis? t.6. tr.7. r.32. §.1. p.325
Ancilla vide verb. *Servus.* tom.6
Ancilla an peccet, si juvet concubinam ad se ornandum, vel aperit ostium Adultero venienti, vel juvat eum ut ascendat per fenestram, vel sternit lectum, &c. t.7. tr.5. r.44. §.3. in fine p.451
Ancilla an possit retinere id, quod pro injuria illata, vel ob usum corporis illicitum ei largitum est? t.7. tr.8. r.27. §.1. & seqq. p.443
Ancilla Christiana à paganis capta, an possit genuflectere una cum Domina in templo Idolorum genuflectente, & sese prosternere? tom.7. tract.8. resolut.52. §.2. pag.451
Ancillæ quæ infantibus assistere debent in die festo, an excusentur ab audienda Missa? tom.2. tr.3. res.8. §.1. pag.225
Ancillæ, quæ conducunt, & porrigunt cibos, & mensam heris non jejunantibus sternunt, mensæque ministrant, an culpæ participes efficiantur? t.4. tr.6. r.125. §.4. p.273
Ancillæ an possint accipere cibos communes ex domo heri ad comedendum, ut furta esculentorum, & poculentorum, etiamsi sensim perveniant ad notabilem quantitatem, ut ipsæmet consumant, secus verò, si ut vendant? t.7. tr.8. r.45. §.1. p.448
Et si furta sint præter esculenta, an ancillæ peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem? ibid. §.5
Si ancillam in uxorem Dominus tradat homini libero servitutis ignaro, an ancilla acquirat libertatem, si tamen Dominus dotis instrumentum ancillæ conficiat? t.7. tr.8. r.18. §.1. p.438
Circa ancillarum furta aliqua practicabilia. t.7. tr.3. r.41. lege eam per totam. p.266
Vide verb. *Injuria, Servus, Solicitare, Testamentum.* tom.7
Item verb. *Applicare.* tom.2

Angelus.

Angeli an aliquando ministraverint Sacramenta? t.4. tr.8. r.111. §.Sed his omnibus.
Angeli Dei mandato sacramenta ministrantes voces, & sonos Deus ipse sufficientes ad formam reddere potest. ibid. §.Verum hæc.
Angelos posse ministrare sacramenta etiam per corpora assumpta negatur. t.1. tr.4. r.16. §.1. p.233
Angelus ex se non habet potestatem ministrandi sacramentum. t.4. tr.8. r.111. §.1. p.400
Angelus ex potentia Dei absoluta potest ministrare sacramentum. ibid. §.Verum, & §.Unde p.401
Angelus non potest propriè loqui. ibidem. Verum hæc.
Angelus juxta Nicephorum consecravit in Episcopum S. Amphilochium. ibid. §.1. pagin.400. & §.At obstat. pag.402
Angelus, vide *Missam celebrare.* tom.4

Anglus.

Angli cum triremibus Turcis dimicantes, ignem pulveri injecerunt, seque in mari commiserunt cum magno triremium damno, an hoc facere licitum sit Christianis? t.7. tr.7. r.49. §.1. & seqq. p.416
Anglus vide verb. *Catholicus.* tom.7

Angola.

In Angola an licita sit emptio mancipiorum, Æthiopum, fieri solita ab aliquibus. tom.7. tract.8. resolut.8. §.1. pag.431

Anima.

Si anima, pro qua offertur Missa in Altari privilegiato non existat in purgatorio, cui prodest? t.4. tr.1. r.8. §.1. & seqq. p.7
Pro anima à Purgatorio liberanda Missa celebranda in Altari Privilegiato an sit dicenda de Requiem, & an sit dicenda de Requiem in die festo? t.4. tr.1. r.9. & 10. pag.8
Anima à Purgatorio liberatur per Missam celebratam in altari privilegiato, suspendituine hæc gratia per bullam Cruciatæ vel per Jubilæum Anni sancti? t.4. tr.1. r.30. §.1. p.20
Ut anima liberetur à Purgatorio in Altari privilegiato, quis

quis debet habere Bullam Cruciatæ vivorum, an qui celebrat, an verò qui facit celebrare? t.4. tr.1. r.33. §.1. pag. 21
Anima à corpore humano separata an possit ministrare sacramenta. tom.4. tractat.8. resolut.111. §. Itaq. & seq. pag.401
Si pro anima Petri Episcopus ordinans Sacerdotes offerat illud sacrificium, & alius verò concelebrans pro anima Pauli, & alter pro anima Antonii, &c. quantum satisfactorium, cuinam animarum trium proderit? t.4. tr.8.r.92 §.1. & seqq. p.388
Anima Sacerdotis corpus aëreum assumens an possit esse Minister sacramenti verus, etsi non ordinarius? t.4. tr.8. r.111. §. sed licet. & seqq. p.401
Anima Sacerdotis resurgens in proprio corpore licet glorioso, potest esse Minister verus sacramenti, etsi non ordinarius. ibid. §. sed licet. & seqq. ibid.
Anima quæ semel recepit characterem alicujus sacramenti semper illum retinet. ibid. §. Ita prope fin.
Anima hermaphroditi in quo prævalet sexus virilis ordinati in Sacerdotem, & postea degenerantis in fœminam, an retineat potestatem exequendi ordines? t.4. tr.8.r.112. à §.2. & seqq. p.402
Anima Sacerdotis defuncti, si jubente Deo resurgeret in corpore fœmineo, an esset capax functionis sacerdotalis? ibid. §.Verum his. p.403
Anima, vide verb. *Altare Privilegiatum, & ejus notationem*, & verb. *Character*, *Defunctus*, *Missam celebrare*, *Mortuus*, *Pœna*. tom.4
Pro anima defuncti occisi, an homicida teneatur offerre Missas, preces, &c. t.8. tr.5. r.80. §.1. & seq. p.129
Pro anima parentis jam defuncti non orare, an sit per se peccatum? t.8. tr.10.r.12. §.1. p.199
Et quid, si ex permissione divina parentis defuncti anima sibi appareat, rogetque sacrificia, Eleemosynas, & Orationes offerri? ibid. §.2, p.200
Anima, vide verb. *Adjuvare*. tom.8
Quod anima Beatificati sit in gloria, an remaneat tantum intra latitudinem probabilitatis, & certitudinis moralis ex vi præcisè solius Beatificationis? t.9. tr.5. r.20 §.1.p.360
Si pro animabus Purgatorii Sacerdos sit obligatus celebrare in Altare privilegiato, an satisfaciat, si alibi celebret cum calculo liberante animam à Purgatorio? t.4. tr.1. r.16. §.1. & seq. p.12
Animabus Purgatorii quid plus prosit, an Indulgentia Altaris privilegiati, an vero Bulla Cruciatæ? t.4. tr.1. r.38. §.1. & seqq. p.24
Animabus Cathecumenorum an applicari possit Indulgentia Altaris privilegiati? tom.4. tract.1. res.39. §.1. ibidem.
Animabus Purgatorii an plus prosint Missæ simul dictæ, ac successivè, quam per hebdomadas? ibid. §.Dico secundo. p.26
Animabus Purgatorii an certò, & infallibiliter prosint indulgentiæ? tom.4. tractat.5. resolut.35. §.1. & seq. pag.196
Et an non animabus existentibus in Purgatorio indulgentiæ valeant, sed illis tantum quæ, ut sibi prodessent meruerunt in vita per pietatem, & curam erga mortuos? ibid. §.3. p.197
Pro animabus Purgatorii quidam recitabat quotidie Officium Defunctorum, cum tamen esset in peccato mortali, an dictis animabus orationes illæ prodessent? t.8. tr.10.r.13. §.1. p.201
Pro acceptatione Indulgentiarum pro animabus Purgatorii aliqua supponuntur. t.8. tr.10. r.14. §.1. & seq. ibidem.
Pro animabus Purgatorii pœnitentia injuncta, si pœnitens hoc opus impleat in peccato mortali, an teneatur illud adimplere in statu gratiæ? ibidem, in fine dicti §.
Animæ Purgatorii adjuvantur Indulgentiis, & quomodo? t.4. tr.1. r.1. §.2. p.1
Animæ unius liberationem à Purgatorio an obtineat communicans in peccato, si talis liberatio concedatur sub onere communionis? tom.4. tractat.1. resolut.5. §.4. pag.5
Existens in peccato obtinere potest Indulgentias pro animabus Purgatorii. ibid.
Animæ Beatæ an aliquando ministraverint sacramenta? tom.4. tract.8. resolution.111. §. Sed his omnibus. pag.401
Animam à Purgatorio an liberet Sacerdos in peccato mortali celebrans in altari privilegiato? t.4. tr.1. r.5. per totam p.5
Animam cujuscumque affinis intra tertium gradum à pœnis Purgatorii liberat sacerdos Religiosus, si pro ea celebret tres Missas in Altari designato à suo Superiore, ex privilegio concesso à Leone X. Benedictinis. t.4. tr.1. r.26. §.1. p.18
Animam, quæ à corpore solutam in Purgatorio est destinata an possit Pontifex ita liberare, ut neutiquam in Purgatorium ingrediatur? tom.4. tr.3. r.177. §.6. pag.141
Animam Sancti Thomæ Apostoli ministrasse Eucharistiam Historiis proditum est. t.4. tr.8. r.111. §. sed his omnibus. p.401
Animam Sancti Petri Ecclesiam consecrasse in Anglia utique narrat Baronius. ibid. §.Idipsum.

Animadversio.

Pro animadversione mandati Regii, & Principis an Episcopi ad summum Pontificem transmitti possint? t.9. tr.2. r.25. §.1. p.114

Animadvertere.

Animadvertere an possint Inquisitores infringentes Cedulones, in quibus declarantur excommunicati? t.5. tr.10. r.90. §.1. p.449
Ubi alii casus proponuntur in quibus Inquisitores possunt animadvertere.
Et an in Concionatorem prædicantem animas non detineri in Purgatorio ultra decem vel vinginti annos? t.5. tr.10.r.91. §.1. ibid.
Et an non solum in propositiones hæreticas, sed in alias inferioris notæ animadvertere possint Inquisitores? tom.5. tractat.10. resolut.29. paragrapho 1. ibidem.
Animadvertuntur aliqua in defensionem immunitatis Ecclesiasticæ. Ubi pro praxi aliqui casus. t.9. tr.2.r.16. §.1. p.108
Vide verb. *Blasphemia*. tom.5

Animal.

Vide verb. *Canis*. tom.6
Item verb. *Abscondere*, *Bellua*, *Bestia*, *Brutum*. tom.8
Ab animali aliquo thesaurus inventus, an Domino animalis pertineat ea pars, quæ inventori deberetur? t.6. tr.6. r.8. §.1. p.297
Animalia capta in venatione, an Ecclesiastici, & Religiosi teneantur restituere? t.8. tr.7. r.55. §.1. & seq. pag.180
Et aliqua alia contingentia circa dictam venationem, & piscationem, lege resolutionem seq. per totam pag.181
Si Animalia Clerici damnum, & noxam faciunt, non potest tamen Clericus pro illis conveniri coram judice laico, nec teneri ad pœnas impositas. t.9. tr.2. r.97. §.2. p.148
Contra animalia, & pecora Clericorum, & Religiosorum,

quæ in alienis paſcuis reperta fuerunt, an judex laïcus procedere poſſit? tom.9. tract.2. r.102. & 103. à p.150. & 151
Et an hæc cauſa ad Conſervatorem Religioſorum pertineat, & non ad judicem laïcum ſi eorum animalia, ſeu pecora damnum faciant in agris alienis? t.9. tr.2. r.270 §.3. p.235
Animalium carnes crudas comedere abſque neceſſitate an ſit peccatum mortale? t.8. tr.10. r.9. §.1. & ſeq. p.198

Animus.

Qui animo non aſcendendi ad alios Ordines, ſed gaudendi privilegio fori, & exemptione à tributis ſuſcipit Ordines, videlicet primam Tonſuram, vel minores, an peccet mortaliter. tom.2. tract.5. r.111. §.1. pag.326
Si animo ingrediendi Religionem quis contrahit matrimonium, an peccet mortaliter? t.2. tr.6. r.159. §.1. pag.425
De animo ſe obligandi ad Religionem ratione metus dubius, pro quo ſit præſumendum. t.7. tr.1. r.182. §.1. p.117
De animo, & intentione jurandi, qui certus eſt, dubitat tamen de animo, & intentione ſe obligandi, an teneatur ad juramentum. tom.8. tract.4. r.22. §.1. pag.56
Cum animo jurandi jurans, non ſe tamen obligandi, an teneatur ad juramentum? ubi pro praxi aliqui caſus. ibid. §.2. & ſeqq
Qui animo non ſatisfaciendi voto, vel juramento, aut pœnitentiæ injunctæ audit Miſſam &c. an ſatisfaciat? Ubi multa de animo, & intentione ſatisfaciendi præcepto. t.8. tr.4. r.49. §.1. p.71
Et an hoc procedat in obligationibus juſtitiæ? ibid. §.5
Ubi etiam quod non eſt neceſſarium habere animum, & voluntatem ſatisfaciendi præcepto; nam ſi ex ignorantia præcepti rem præceptam exequaris, præcepto ſatisfacis. §.3
Imò ſi ex animo expreſſo non ſatisfaciendi præcepto per talem rem, illam exequaris, adhuc præcepto ſatisfacies. ibid.
Si abſque animo inferendi malum, etſi poſſet inferre, quis minatur malum alicui, an valeat retinere, quod ſic extorquet? Ubi pro praxi 2. caſus. t.8. tr.7. r.19. §.1. pag.158
Qui animo præmeditato Appenſatè occidit aliquem; an gaudeat Eccleſiæ immunitate? Et quid ſtando in terminis juris communis. tom.9. tract.1. reſol.79. §.1. pag.48
Et quid, ſi animo præmeditato, non tamen proditoriè, ſeu per inſidias occidit inimicum? t.9. tr.2. r.80. ibidem.
Qui animo complacendi tantum alicui homini homicidium perpetravit, an ſit aſſaſſinus? t.9. tr.2. r.87. §.15. pag.52
Animo reſtituendi gabellas in fine anni an licitè Senatus Panormitanus, vel aliqua alia Reſpubl. poſſit exigere eas ab Eccleſiaſticis? tom.9. tract.2. r.243. §.1. pag.220
Si animum non ſolvendi pretium emptor habet, tamen emptio valida eſt. tom.6. tr.4. r.35. §.2. ad medium. pag.259
Qui dubitat an animum ſe obligandi habuerit quamvis certus ſe emiſiſſe votum caſtitatis, an teneatur ſervare Caſtitatem? Et an tale votum ſit Pontifici reſervatum? tom.8. tractat.4. reſolut. 40. §.4. pagina 66
Qui animum habet non implendi juramentum & vi, vel metu jurat coactus petendo prius relaxationem ejus, an hoc non obſtante peccet mortaliter? t.8. tr.4. r.53. §.1. pag.73
Animus, Vide verb. *Adulter, Confiteri, Juramentum, Jus, Occidere, Promiſſio, Votum.* tom.2
Animus, Vide verb. *Introducere, Irritum, Profeſſio, Promiſſio, Quantitas.* tom.6.
Animus, Vide verb. *Beneficium, extorquere, Impedire, Intentio, Obligare, Voluntas.* tom.8
Animus, Vide verb. *Subtrahendum.* tom.9

Annatæ.

Annatæ an ſummo Pontifici debeantur jure divino? t.9. tr.2. r.339. §. Sed ego. p.292
Ne annatæ ſolvantur ex ſuis Regnis ſummo Pontifici ſine eorum conſenſu, an Principes prohibere poſſint. t.9. tr.2. r.339. §.1. p.292.

Annectere.

Si annectantur in quibuſdam Religionibus alia vota tribus votis ſubſtantialibus Religionis, an ad illa teneatur Religioſus factus Epiſcopus? t.7. tr.1. r.29. §.1. & ſeqq. p.19. & 20

Annexum.

Ad annexa Religionis an teneatur expulſus à Religione? t.7. tr.1. r.192. §.3. p.122

Anniverſarium.

Anniverſaria an poſſint moderari ab Epiſcopis? t.2. tr.1. r.5. §.1. p.2
Et hoc ſit illis prohibitum in Decreto Vrbani VIII. t.2. tr.1. r.6. §.1. & ſeq. ibid.
Et non anniverſaria ante Concil. Tridentinum relicta, ſed quæ per Concilium acceptata ſunt. t.2. tr.1. r.13. §.5. p.6

Annona.

Annonæ extractionem, vel introductionem videlicet vini, frumenti, olei, bladæ, leguminum, & hujuſmodi ſtatuta prohibentia an comprehendant Clericos extrahentes, vel introducentes hujuſmodi bona, vel fructus ex ſuis prædiis collectos. t.9. tr.2. r.212.213. & 214. à p.203. & ſeqq.
Vide verb. *Auferre, comprehendere.* tom.9

Annullare.

Annullare confeſſionem factam cum Confeſſario non approbato ab Epiſcopo an Pontifex potuerit, ut patet in Concilio Tridentino ſeſſ. 23. cap. 15. de Reformat. t.3. tr.1. r.37. §.1. p.45
An annullentur omnia vivæ vocis oracula per Conſtitutiones Gregorii XV. & Urbani VIII. die 20. Decembris 1631. t.6. tr.1. r.26. §.1. & ſeqq. p.20
Vide verb. *Profeſſio.* tom.6
An annullet profeſſionem ſolus metus reverentialis. t.7. tr.1. r.180. §.1. p.116
Si quis annullet profeſſionem, non tenetur poſtea voto ſimplicis Caſtitatis. t.7. tr.2. r. unic. §.16. p.244

Annulus.

Annulus Paſtoralis eſt pignus amoris, & fidei conjugalis inter Epiſcopum, & Eccleſiam ſibi commiſſam. t.4. tr.8. r.119. per totam, p.409
Annulus Paſtoralis quo ritu traditur Epiſcopo dum conſecratur? ibid. in §. Alia verò.
Annulus Paſtoralis & ſymbolica deſcriptio ejus. ibid. in eodem §. & ſeqq.

Annuntiatio.

Si Annuntiationis B. M. feſtum cadat in die Paraſceves, an

an quis teneatur Missam illius diei audire sub peccato mortali? t.2. tr.3. r.19. §.1. p.233
Vide verb. *Votum*. tom.4

Annus.

An quocumque anni tempore confitendo fideles satisfaciant præcepto confessionis, vel teneantur confiteri tempore Quadragesimæ? tom.1. tract.3. resol.51. §.1. pag.122
Qui in principio anni confessus est venialia, & postea commisit mortalia, an teneatur ex præcepto annuæ confessionis confiteri intra illum annum dicta peccata mortalia? tom.1. tract.3. resolut.53. §.4. pag.124
In anni sexagesimi primis diebus an senes teneantur jejunare? t.4. tr.6. r.5. §.1. & seqq. p.203
Et quid si in ea ætate senes sexagenarii sint robusti, & validi? t.4. tr.6. r.6. fere per totam p.204
Qui anno præterito omisit confessionem peccatorum mortalium, an teneatur magis probabiliter in principio anni sequentis ad confessionem illorum? t.1. tr.3. r.51. §.4. p.124
Et si anno elapso postea confitetur, an satisfaciat illa unica confessione, & anni præteriti, & anni currentis? t.1. tr.3. r.54. §.1. & seqq. p.124. & seq.
Si in anno Bissextili receptio Novitii fuit facta an faciendæ sit professio die 24. in mense februarii: vel qua die facienda sit. tom.7. tract.1. resol.158. §.3. pag.104
Annorum 12. maior an debeat esse puella volens assumere habitum Monialium. tom.7. tract.1. r.325. §.1. pag.225
Annorum 25. debet esse Prælatus alicujus Religionis, vel conventus. tom.7. tract.1. resol.328. §.1. pag.226
Nisi post annos 100. non præscribuntur privilegia Regularium per non usum. t.7. tr.1. r.256. §.2. p.168
Ante annos discretionis an puellæ destinatæ ad Religionem possint recipi in Monasteriis Monialium? t.7. tr.1. r.324. §.1. & seqq. p.225
Si per annos multos adhuc duraret donativum, an possit ex nunc pro tunc fieri alia nova prorogatio ad alios annos. t.7. tr.6. r.11. §.1. p.375
Annum 23. quidam Religiosus inchoavit hora 23. diei, sed mane in eodem die recepit Ordinem Diaconatus: quæritur an peccaverit, & in suspensionem inciderit, tanquam ordinatus ante legitimam ætatem? t.2. tr.5. r.104. §.1. p.322
Ubi quod stando in rigorosa sententia, quod annus debeat esse jam inceptus, an sufficiat tantùm ad singulos Ordines, ut per unum dimidium diem inchoatus sit annus. ibid. §.4
Imo an sufficiat, ut annus inchoatus sit non per unam horam, sed per unum, vel dimidium quadrantem eorum? t.2. tr.5. r.105. §.2. p.323
Qui annum assignatum pro aliquo Ordine suscipiendo vespere ingreditur, an possit mane præcedenti illum sumere. ibid. in initio.
Ante annum 21. an teneantur jejunare adolescentes robusti, & validi? t.4. tr.6. r.6. §.3. p.204
Post annum 55. an vir liberetur à jejunio. t.4. tr.6. r.8. §.1. pag.205
Et quid de muliere quinquagenaria quamvis annus quinquagesimus sit solummodo inchoatus? t.4. tr.6. r.9. §.1. & seqq. p.206
Et an hoc etiam intelligatur pro jejuniis præscriptis in Religione pro Monialibus, & ex voto pro toto vitæ tempore, dummodo in masculis non fuerit emissum votum post annum 60. & in fœminis post annum 50. ibidem. & propè finem dictæ resol.
Post annum Sexagesimum an Regulares teneantur ad jejunia Regulæ? tom.4. tractat.6. resolut.64. §.1. pagina 234
Et quid si annum 21. non attigerint Regulares pro jejuniis Regulæ? ibid.
Et quid pro jejuniis Ecclesiæ, & Sanctorum? t.4. tr.6. r.63. §.5. & seq. p.234
Si annum 40. tantùm Monialis attingat, an possit eligi in Abbatissam? t.7. tr.1. r.328. §.1. p.226
An, ut quis viginti duo annis completis non sit minor, vel sufficiat ut sint incepti ex Concil. Tridentino quoad dignitates, & personatus sine cura, requiratur. ibid. §.2. in fine.
Annus pro impletione præcepti confitendi an computandus sit de Januario in Januarium, vel à Quadragesima in Quadragesimam, aut à Paschate in Pascha? t.1. tr.3. r.53. §.4. p.124
Annus, Vide verb. *Ætas*, *Puer*, *Religiosus*, *Triennium*. tom.2.
Annus novitiatus debet esse continuatus continuatione Physica, non morali, itaut si per unam, aut duas horas interrumpatur non est validus, etiamsi novitius habitum Religionis retineat. t.3. tr.2. r.171. §.13. p.292
Annus 21. pro obligatione jejunii an computandus sit de momento ad momentum. tom.4. tract.6. resol.1. §.1. pag.202
Annus, Vide verb. *Adolescentes*, *Consecratio*, *Ecclesia*. t.4
Annus, Vide verb. *Ætas*. tom.5
Annus, Vide verb. *Personatus*, *Professio*. tom.7
Annus, Vide vrb. *Absolutio*, *Senex*. tom.8
Ante annum pubertatis admissi in Religionem an gaudeant privilegio Canonis, & fori. tom.9. tr.2. r.163. §.3. pag.176

Anticipare.

Vide verb. *Pontifex*. tom.2
Anticipare, vel postponere notabiliter Horas Canonicas in Choro non est peccatum grave, nisi fiat ex consuetudine, & usu, aut grave scandalum generetur. t.3. tr.6. r.90. §.10. p.472
Anticipari an possit confessio Sacramentalis injuncta singulis mensibus. t.1. tr.6. r.42. §.1. p.335
Idem est si votum sit emissum de confessione facienda singulis mensibus? ibid.
An anticipet Pontifex diem naturalem in ejus Cappella in nocte Nativitatis Domini, ut Missa celebretur à Cardinali, vel an tacitè dispensetur in ejus jejunio? t.3. tr.1. r.55. §.3. pag.73.

Anticipatio.

Anticipatio cujuslibet horæ in comestione jejunii, non est peccatum mortale, t.4. t.6. r.103. & in aliis ejus not. pag.259

Antonius.

Antonius Cotonius author Summæ Dianæ laudatur. t.4. tract.1. r.36. §.1. pag.23

Apalto.

Vide verb. *Viatores*. tom.7

Apensate.

Qui *Apensate*, ut vulgò dicitur, & ex præmeditata animi deliberatione, atque ex industria, non autem proditoriè, seu per insidias occidit aliquem, an gaudeat Ecclesiæ immunitate? tom.9. tr.1. r.79. & 80. à pag.48. & seqq.

Aperire.

Si aperiantur literæ Pœnitentiariæ non habentes qualitates

tates requisitas pro expeditione earum, an suo effectu fruſtrentur, & peccet mortaliter? t. 3. tr. 2. reſol. 155. §. 8. pag. 278
Aperire ſuper hoc verbo in primo indice tomi primi lege fere omnes 165. reſol. 7. de circunſtantiis: ubi hoc verbo implicitum eſt etiam ſub verbo explicare. In quibus reſol. reperies quidquid ſuper hoc verbo Aperire occurri poteſt.
Aperire. Vide verb. *Pyxis*. tom. 2
Aperire literas alienas aliquando an licitum ſit? tom. 8. tr. 10. r. 8. §. 1. p. 198
Aperire tabernas an poſſint laïci, in quibus ſine onere vectigalis Clerici confluere poſſint. t. 9. t. 2. reſ. 240. §. 3. pag. 219
Alius caſus in quo aperienda ſit taberna, in qua ſine tributo Clerici confluere poſſint ad emendum vinum, panem, oleum, &c. juſto pretio. tom. 9. tr. 2. r. 244. §. 3. pag. 221
Aperire. Vide verb. *Baro*. tom. 9

Apoplexia.

Qui apoplexia ſubitò tangitur accedens ad genua ſacerdotis ut confiteatur, antequam aliud verbum proferat, an poſſit abſolvi? tom. 1. tract. 4. reſolut. 56. §. 5. pag. 255
Si apoplexia fœmina ſit correpta, qui tunc cum illa copulam haberet, quodnam peccatum luxuriæ committat? t. 8. tr. 6. reſ. 7. §. 3. p. 138

Apoſtaſia.

An apoſtaſia differat ſpecie ab hæreſi? t. 1. tr. 7. r. 33. §. 1. p. 364. & tom. 9. tr. 2. r. 195. p. 194
De apoſtaſia an judex laïcus cognoſcere poſſit, quando agitur de quæſtione facti, quod idem eſt de hæreſi. t. 5. tr. 12. r. 3. §. 12. p. 503
Apoſtaſia. Vide verb. *Lamia*. tom. 5
Apoſtaſia. Vide verb. *Convictus*. tom. 8
Apoſtaſiæ circunſtantia an ſit in Confeſſione aperienda, vel ſufficiat dicere in hæreſim lapſus ſum? t. 1. tract. 7. reſol. 33. §. 1. pag. 364

Apoſtata.

Apoſtata an debeat explicare in confeſſione ad quam ſectam tranſierit? t. 1. tr. 7. r. 33. §. 1. p. 364
Apoſtata. Vide verb. *Baptizare*. tom. 3
Cum apoſtata an licitum ſit communicare, in quem lata eſt ſententia cum apoſtata declarans; vel neceſſarium ſit ut publicè, ac nominatim, atque expreſsè denuncietur Apoſtata? t. 5. tr. 1. r. 143. & 144. p. 86
Apoſtata. Vide verb. *Fides Catholica*. tom. 7
Apoſtata à Catholica Religione an gaudeat immunitate Eccleſiæ? t. 9. tr. 1. r. 42. §. 2. p. 30
Apoſtatas à Catholica Religione an judex laïcus punire poſſit? t. 9. tr. 2. r. 195. §. 1. p. 194
Apoſtatarum infantes an valide baptizari poſſint invitis eorum parentibus? t. 1. tr. 1. r. 88. §. 5. p. 57

Apoſtata Regula-ris.

Apoſtata Regularis nondum in ſacris an teneatur perſolvere Horas Canonicas? tom. 3. tract. 6. reſolut. 16. §. 1. pag. 427
Apoſtata à Religione an gaudeat immunitate Eccleſiæ? Non autem in Eccleſiis, & Monaſteriis ejuſdem Religionis à qua apoſtatavit, ſed in aliis? t. 9. tr. 1. r. 39. §. 1. pag. 29
An apoſtatæ non ſint Moniales Turris ſpeculatoris Romæ exiſtentes, quamvis à Monaſterio recedant? t. 7. tr. 1. r. 350. §. 1. p. 239
Apoſtatam percutiens an incurrat cenſuram? t. 5. tract. 2. r. 39. §. 1. & ſeq. p. 148
Et quid ſi dimiſerit habitum ſuæ Religionis, & Eccleſiaſticum, & percutiens ſciat eſſe apoſtatam? ibid.
De apoſtatis, & an contra prædictos poſſint Inquiſitores procedere, & de pœnis, & abjurationibus, quas illis in aliquibus caſibus imponere debent Inquiſitores. t. 5. tr. 12. r. 3. §. 1. & ſeqq. p. 501
Apoſtata fidem fictè negans, ſive ſpontè, ſive timore ductus an incurrat irregularitatem? tom. 5. tract. 5. reſolut. 48. p. 227

Apoſtatare.

Si apoſtataret à Religione Religioſus profeſſus, nunquam perderet privilegium fori, etiamſi habitum dimitteret. t. 9. tr. 2. r. 162. §. 1. p. 174

Apoſtolus.

Apoſtoli omnes fuerunt Epiſcopi. t. 4. tr. 8. reſol. 80. §. 1. & ſeqq. p. 375
Apoſtoli quandonam fuerunt conſecrati? ibid. §. Alia ſententia.
In Apoſtolorum legibus, & præceptis an poſſit Pontifex diſpenſare? t. 3. tr. 2. r. 3. §. 2. p. 175
Apoſtolorum limina viſitare an, & quomodo obligentur Epiſcopi? t. 4. tr. 8. r. 97. §. 1. & ſeqq. p. 392
Vide verb. *Votum*. tom. 4

Appellare.

Quando appellans ad plures diverſos judices appellare poteſt, an valeat alternativa appellatio, verbi gratia, appello ad Archiepiſcopum, ad Papam? t. 5. tr. 3. r. 8. §. 2. pag. 172
Appellantes à Papa ad Concilium Generale jam congregatum, & actu exiſtens, an incidant in cenſuram Bullæ Cœnæ? t. 5. tr. 1. r. 39. §. 1. p. 25
Et quid de conſulentibus, & præſtantibus auxilium, aut favorem appellandi ad præſens, vel futurum Concilium, an incidant in cenſuram Bullæ Pii II. incipientis, *Execrabilis*, & confirmata à Julio II. ibidem §. 5. & 6
Appellantes ab ordinationibus Pontificiis quatenus Pontifex Princeps temporalis eſt an ſubjiciantur excommunicationi Bullæ Cœnæ? ibid. §. 3
Et ſupradicti ita appellantes an ſint ſacrilegi, & malè ſentiant de fide? t. 5. tract. 1. reſol. 40. §. 1. & ſeqq. pag. 26
Ubi quod talis prohibitio appellandi comprehendit appellationem à licentia Papæ, in qua motus ira, aliqua alia animi perturbatione videatur committere injuſtitiam. §. 4
Appellare an poſſit ſubditus à ſententia interloquutoria excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, torturæ, carcerationis, & aliorum hujuſmodi, quæ continent factum, & gravamen irreparabile? tom. 5. tr. 1. reſ. 7. §. 2. pag. 6
Appellare à ſententia lata contra hæreticum, an hæredes hæretici poſſint? t. 5. tr. 10. r. 61. §. 1. p. 439
Appellare ad Metropolitanum an poſſint laïci, non autem exempti, ſi gravamen eſt illatum ab Epiſcopo? t. 5. tr. 10. r. 62. §. 4. p. 440
Appellare an liceat à ſententia Cardinalium? Et quid à ſententia unius Cardinalis? tom. 9. tract. 7. reſolut. 66. §. 1. pag. 400
Si appellavit intra terminum declaratus per cedulones incurrit excommunicationem, an poſſit liberè eum omnibus communicare? t. 5. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 85
Idem eſt de recuſatione Judicis excommunicantis. ibid.
Non licet, ut appelles adulterum, qui te appellavit furem, potes tamen dicere quod ſit mendax, & ad ejus confirma

confirmationem patefacere alia mendacia illius, vel occultum crimen objicere quando est necessarium ad tuendum errorem, & famam, quæ aliàs amitterentur? t.6.tr.1.r.89. §.3. p.60
Si quis appellet generaliter à sententia suspensionis, excommunicationis, &c. an suspendat censuram? tom.5. tract.3. resol.8. §.1. p.172

Appellatio.

Appellatio. Vide verb. *Lis.* tom.2
Appellatio post sententiam excommunicationis latam sub conditione si fiat ante completam conditionem, an suspendat excommunicationem? tom. 5. tract. 1. resol. 18. §.2. p.12
Appellatio hæc an possit fieri toto tempore quo conditio non est completa, vel solum intra 10. dies, ut fieri solet aliarum sententiarum appellatio? ibid. §.3
Et quid, si conditione pendente judex moriatur, vel reus forum mutet? ibid. §.4
Appellatio legitima, id est ex rationabili causa facta antequam judex absolutè proferat excommunicationem ipso facto ob peccatum factum impedit excommunicationis majoris incursionem. tom. 5. tract.1. res.141. §.2. pag.85
Si appellatio interponatur post suspensionem latam an suspensio sit valida? t.5. tr.3. r.6. §.1. p.171
Sublata v.g. ab Episcopo suspensione ad reincidentiam, si datur interim appellatio, an suspendat sententiam, ne postea suspensio contrahatur; quod idem quæritur de interdicto? t.5. tr.3. r.7. §.1. p.172
Appellatio non debet recipi, nisi ex justa, & rationabili causa in appellatione specialiter expressa. t.5. tract.3. r.8. §.2. ibid.
Appellatio an detur à sententia Inquisitorum lata contra hæreticos, eorum credentes, fautores, defensores, & receptatores? t.5. tr.10. r.61. §.1. p.439
Appellatio an detur à sententia interlocutoria gravaminis illati ante definitionem, & pariter in appellatione à decreto torturæ? ibid. §.2
Appellatio. Vide *Gravamen.* tom.5
Appellatio an sit licita si sententia lata sit à judice secundum opinionem probabilem, vel quod magis est probabilitorem. t.8. tr.2. r.23. §.1. p.16
Et an hoc etiam procedat non solum in causis capitalibus, & sanguinis, sed etiam in civilibus? ibid. §.3
Appellatio an detur à sententia Episcopi declarantis reum non gaudere immunitate? tom.9. tract.1. resolut.121. §.2. pag.74
Et quid, si sententia sit lata in favorem rei? ibid.
Appellatio coram quo facienda sit, quando causa decisa fuit per diversos judices, unum laïcum, & alium Ecclesiasticum? t.9. tr.2. r.305. §.1. p.252
Appellatio an detur à sententia Regis, & Præfecti? t.9. tr.7. r.66. §.3. p.400
Per appellationem legitimam subsequentem an suspensio à voce activa, & passiva suspendatur? t.5. tract.3. r.6. §.2. p.171
Si appellationem omittere à jure concessam Confessarius consulat reo, an incurrat irregularitatem? t.5. tract.5. r.19. §.1. p.220
Et quid si consulat ut consentiat sententiæ mortis justæ, quam differre non potest, nisi per injustam appellationem? ibid.
Appellationem respuere an possint Inquisitores, quam affert reus? t.5. tr.10. r.62. §.1. p.440
Ubi an hæreticus non per viam appellationis, sed per viam querelæ, & supplicationis possit adire superiorem, ut sententiam, quam justam esse prætendit, revocet, & annullet? §.5
Appellationem rei à sententia torturæ an Inquisitores admittere debeant? t.5. tr.11. r.20. §.1. p.488
Ubi aliqua circa appellationem rei. §.2. & sequentibus. pag.489
Si cum clausula *appellatione remota* mandatur causa Cardinali, an censeatur exclusa etiam appellatio justa? tom.9. tr.7. r.67. §.1. p.401
Appellationes, quæ dicuntur tuitivæ, an rectè à judicibus laïcis in causas Ecclesiasticas concedantur? t.9. tr.2. r.42. §.1. p.123
In appellationis causa an Inquisitores debeant admittere oppositiones testium? tom.5. tract.10. resol.63. §.1. & seqq. p.440
In casu appellationis justæ an possit Regularis omisso medio non appellare ad Provincialem, seu Generalem; sed ad Romanum Pontificem? t.7. tract.1. resol.10. §.1. pag.8
Ubi, quod si aliquæ Religiones habeant privilegia Pontificis interdicentia à Religiosis appellationem, tamen intelligenda sunt eo modo, quod jus commune Religiosis denegat; secus verò quando Prælati eos gravant, limites transgrediendo. ibid. §.3. & vide etiam res.11. §.1. ibid.

Appellatio Iudicialis.

Appellatio, & citatio an sit licita ad judicium Dei in Valle Josaphat? t.6. tr.1. r.119. §.1. p.78
Ubi aliqua notabilia exempla pro praxi hujus quæstionis proponuntur, & datur regula, & doctrina judici quid facere debeat in dicto casu de appellatione, & citatione ad judicium Dei in Valle Josaphat. §.1. & seqq. p.78. & 79
Appellatione remota an clausula includat quamcumque appellationem? t.6. tr.1.r.120. § 1.p.79
Et quid, si per Papam alicui Cardinali sit commissa causa, appellatione remota? ibid. §.4. p.80
Ubi quod dicta clausula nihil operatur, si constet de gravamine notorio, nec operatur contra tertium, neque tollit supplicationem ad superiorem, nec restitutionem in integrum. ibid. §.5
Appellatione sententiæ, & condemnationis pendente, an debitor possit cedere bonis? t. 6. tract.5. resol.10. §.3. in fine. pag.281

Appellatio, seu Nominatio.

In appellatione universitatis, populi, territorii, personæ exemptæ ut Ecclesiastici non veniunt in odiosis, & onerosis, veniunt tamen cum sint pars Reip. in favorabilibus. t.9. tr.3. r.6. §.2. p.309
In appellatione Clericorum, & in appellatione Curialium urbis Romanæ an Cardinales veniant? t.9. tr.7. resolut.68. §.1. pag.401

Applicare.

Si applicandi Indulgentias facultatem quis accipit ab alio, quàm à Summo Pontifice, an possit in alio transferre. t.4. tr.5. r.30. §.1. p.194
Applicare unusquisque sacerdos, quando ordinantur, & cum Episcopo consecrant illud sacrificium an possit cui voluerit. t.2. tr.1. r.35. §.2. p.17
Si applicare alteri Missam sacerdos obliviscitur, an illius fructus redeat ad ipsum? tom.2. tract.1. res.148. §.3. p.88
Vide verb. *Forma.* tom.2
In indice primo tomi secundi, ex tractat.1. de Celebratione Missarum vide super his verbis Applicare, Applicatio, &c. res.20. 21. 35. 37. & a res. 39. usque ad res.46. inclusivè, & à res.49. & à resol.51. usque ad res.56. inclusivè, ubi plura.
Applicare quomodo debeat Episcopus pœnam pecuniariam, & mulctam impositam pro delictis mixti fori, & aliis in indice primo tom. 3. ex tractatu 4. lege

omnes ejus quæstiones, & resolutiones, à pag. 375. ad pag. 381
Applicare Indulgentiam defunctis quo pacto Pontifex possit? tom. 4. tract. 1, ref. 2. §. 4. sed lege eam à principio. pag. 2
Applicare non solum Indulgentiam Altaris privilegiati sacerdos in illo celebrans tenetur; sed etiam sacrificium pro eo applicare debet. tom. 4. tract. 1. r. 6. §. 1. & seqq. pag. 5
Applicare an possit Confessarius Indulgentiam Cruciatæ moribundo sensibus destituto, qui petiit antea confessionem. t. 4. tr. 3. r. 155. §. 1. & seq. p. 128
Et quid, si nec confessionem petiit, nec signa, nec indicia contritionis ostendit, an adhuc possit illi applicari Indulgentia Bullæ? ibid. §. 2. & in resolut. 156. §. 1. pag. 129
Et aliqua à Confessariis valde notanda in hoc casu pro praxi. t. 4. tr. 3. r. 156. & 157. p. 129
Applicare Indulgentias, seu benedictiones an possit, qui eas habet, adhuc mortuo Pontifice concedente. t. 4. tr. 5. r. 30. §. 3. p. 194
Applicare an possit superior Regularis suorum subditorum satisfactiones, & preces benefactoribus, propter interpretativum consensum subditorum? t. 4. tract. 5. r. 31. §. 2. p. 195
Et quid de satisfactionibus, & precibus superfluis? ibid. §. 2
Applicare an possint Regulares Indulgentiam defunctis, stante privilegio Leonis X. concesso Minoribus? t. 4. tr. 5. r. 37. §. 2. p. 197
Applicare. Vide verb. *Commutatio*, *Defunctus*, *Determinare*, *Distributor*, *Missam celebrare*, *Nomen*, *Peregrinatio*, *Pontifex*, *Sacerdos*. tom. 4
Applicare an liceat communia suffragia Ecclesiæ ei, cujus excommunicatio est occulta, si mortuus est in gratia? t. 5. tr. 1. r. 138. §. 4. p. 83
Applicare an liceat sacrificium Missæ pro excommunicato jam per contritionem justificato ante obtentam absolutionem? tom. 5. tract. 1. resol. 139. §. 1. & seq. pag. 83. & 84
Applicare sibi non possunt Inquisitores pœnas pecuniarias impositas reo. tom. 5. tract. 10. resolut. 130. §. 1. pag. 464
Applicare. Vide verb. *Bona temporalia*, *Bulla Cruciatæ*. tom. 5
Applicare sibi eleemosynam inter pauperes distribuendam an possit executor, si testator sciat paupertatem ipsius executoris? tom. 6. tract. 9. resol. 58. §. 1. & seq. pag. 482
Applicare. Vide verb. *Eleemosyna*. tom. 6
Applicare medicinam provocativam effusionis seminis an licitum sit? t. 8. tr. 6. r. 15. §. 1. p. 143
Applicare sibi an possit, qui accipit 60 scuta pro 50. à Mercatore, quem non cognoscit, vel quia ob distantiam convenire nequit, vel an teneatur ea dare pauperibus? t. 8. tr. 7. r. 24. §. 1. p. 160
Applicari an debeat pro anima in Purgatorio existente non solum satisfactio, sed etiam impetratio, quando pro illa sacerdos Missam celebrat? t. 2. tr. 1. res. 148. §. 4. pag. 89
Applicari an possit à sacerdote Indulgentia Altaris privilegiati alicui defuncto, si in illo celebret pro alio Missam de Requiem? tom. 4. tract. 1. resolut. 37. §. 1. & seqq. p. 23
Applicari an possit Missæ sacrificium pro Cathecumenis in Purgatorio existentibus. tom. 4. tract. 1. resol. 39. §. 5. pag. 25
Idem est de Indulgentia Altaris privilegiati. ibidem. in initio.
Applicari an possit moribundo Indulgentia Bullæ Cruciatæ ab alio quàm à sacerdote? t. 4. tr. 3. resol. 158. §. 1. pag. 129
Applicari an possit Indulgentia Medalliis, & Imaginibus sancti Cajetani, B. Andreæ, S. Francisci Borgiæ, &c. t. 4. tr. 5. r. 4. §. 1. & seq. p. 179
Applicari possunt plures, & diversæ benedictiones uni eidemque grano, Imagini, &c. tom. 4. tract. 5. res. 25. §. 5. pag. 190
Applicari moribundo Indulgentia pro tempore mortis à quolibet laïco an possit, si non adest Confessarius, vel saltem Clericus? tom. 4. tract. 5. resol. 38. §. 1. & seqq. pag. 198
Et etiam potest applicari moribundo absenti. ibid. §. 3. in fine. pag. 199
Applicari an debeant fisco Regio, vel Ecclesiæ bona Clericorum, sive mobilia, sive immobilia, quæ ob ipsorum hæresim publicantur? t. 5. tr. 10. resol. 128. §. 1. pag. 463
Si applicat sacerdos sacrificium existenti in peccato mortali, an in thesauro Ecclesiæ tale sacrificium reponatur? t. 2. tr. 1. r. 148. §. 1. p. 88
Si applicavit sibi inventor bona, quæ reperit, Domino comparente, an teneatur illi ea bona reddere, si intra terminum legitimum compareat? t. 8. tract. 7. res. 25. §. 8. pag. 162
An applicentur Inquisitoribus bona hæreticorum confiscata? t. 5. tr. 10. r. 128. §. 1. p. 463
Si applicetur Missa pro anima existente in Purgatorio, quam vult Deus an prosit? t. 2. tract. 1. resolut. 147. §. 1. pag. 87
Ubi alii casus pro applicatione sacrificii in §. pen. hujus resolutionis.

Applicatio.

Applicatio Missæ quæ celebratur in Altari privilegiato pro pluribus, an æquè pariter prosit singulis? t. 4. tr. 1. r. 6. §. 4. p. 6
In applicatione Indulgentiarum opus est, ut quis coram se habeat Medallias, Imagines, Rosaria, &c. & semel Medalliis, Rosariis, &c. Indulgentia applicata postea non possit amplius tolli, & aliis similibus applicari. t. 4. tr. 5. r. 25. §. 4. p. 190
In applicatione Indulgentiæ secundi Numismatis deputati in loco primi, quod quis amiserit non est opus quidquam loqui, aut aliud signum adhibere. t. 4. tr. 5. resol. 28. §. 7. pag. 193

Applicatum.

Si applicata debita materia non fuit in aliqua Ordinatione, an possit die sequenti adhiberi non expectata alia ordinatione? tom. 2. tract. 5. resolut. 18. §. 1. pag. 278
Et an à quovis loco? ibid. p. 279
Et an à quocumque Episcopo? ibid.
Si nondum applicatis Indulgentiis à Pontifice obtentis Religiosus moritur, an possit ejus superior de illis disponere? t. 4. tr. 5. r. 31. §. 1. p. 195

Apponere.

Qui apponit occasionem uxori, ut adulteretur, vel simulis ut furentur, ut sic reprehensi resipiscant an peccet mortaliter? tom. 7. tract. 5. resolut. 41. §. 1. & seq. pag. 349
Vide verb. *Declaratoria*, *Iuramentum*. tom. 9
Item verb. *Restitutio*. tom. 7

Apprehendentes.

Apprehendentes sacerdotem ambulantem non gaudent Immunitate Ecclesiæ. tom. 9. tract. 1. resolut. 13. §. 1. pag. 13

Apprehendere.

Qui apprehendit manibus ferrum, aut valvam Ecclesiæ, an gaudeat ejus immunitate ? t. 9. tract. 1. resol. 8. §. 9. pag. 10
Vide verb. *Acquirere, Possessio.* tom. 6
Item verb. *Possessio.* tom. 9

Approbare.

In approbando, vel reprobando aliquem contractum an Papa possit errare; idem est de aliquo actu an sit symoniacus, vel non ? t. 9. tr. 5. r. 26. §. 1. p. 366
Approbandus an sit ab Episcopo Confessarius Monialium Regularibus subjectarum ? t. 7. tract. 1. resol. 345. §. 1. pag. 235
Et modò non sufficit, quod talis Confessarius, sive regularis, sive sæcularis sit approbatus ab Episcopo generaliter pro Diœcesi, sed egere quoad hoc speciali approbatione. ibid. §. 2. ad medium.
Imò Congregatio Cardinalium declaravit regularem approbatum ad audiendas confessiones Monialium unius Monasterii, nequaquam censeri approbatum ad audiendas confessiones Monialium alterius Monasterii. ibidem.
Approbare. Vide verb. *Confessarius, Confessio, Episcopus, Parochus.* tom. 1
Item verb. *Delectatio, Vidua.* tom. 2
Item verb. *Episcopus, Reliquiæ.* tom. 3
Item verb. *Declarationes.* tom. 7
Approbare Confessarios an possit Capitulum sede vacante ? t. 3. tr. 5. r. 32. §. 1. p. 395
Approbari an debeant ab Episcopo reliquiæ alicujus Sancti noviter inventæ ? tom. 3. tract. 3. resol. 91. §. 1. pag. 355
Ex quo etiam oriuntur aliæ difficultates, quæ contingere possunt in approbatione sanctarum reliquiarum. ibidem.
Si approbat Episcopus aliquos sacerdotes in Confessarios insufficientis doctrinæ, non peccat quando caret sacerdotibus sufficientis doctrinæ. t. 1. tract. 3. resolut. 7. §. 13. pag. 88
Qui approbat abortum jam factum etiam suo nomine, an incidat in pœnas latas à Sixto V. t. 5. tr. 6. res. 29. §. 1. pag. 296
Quando approbat major pars Cardinalium aliquid, quod non bene determinatur in Consistorio, an possit tunc Cardinalis alius tacere ? tom. 9. tract. 7. resol. 18. §. 1. pag. 383
Idem est pro quocumque alio Collegio, Universitate, Communitate, &c. ibid.

Approbatio.

In approbatione Confessariorum an requiratur judicium interius Episcopi, vel examinatoris de eorum sufficientia ? t. 1. tr. 3. r. 7. §. 1. & seqq. p. 87
Absque approbatione Episcopi an Generales, & alii Prælati Regulares possint excipere Confessiones Monialium ipsis subjectarum ? tom. 7. tract. 1. resolut. 343. §. 1. pag. 233
Et quid de confessionibus sæcularium ? §. 2
Et quid, si à sæcularibus eligantur virtute Cruciatæ, vel Jubilæi ? ibid. §. 5. p. 234
In approbatione Religionum an Papa possit errare ? t. 9. tr. 5. r. 23. & 24. à p. 364. & 365
In approbatione Religionum Papam non posse errare, qua certitudine credendum est ? t. 9. tr. 5. r. 25. §. 1. p. 366
Si approbationem Episcopus injustè deneget regularibus pro audiendis confessionibus, an tunc Pontifex præbeat ipsis jurisdictionem audiendi confessiones ? t. 3. tr. 1. r. 38. §. 4. p. 48
Circa approbationes Confessariorum Regularium, & aliquid pro Confessariis sæcularibus ad audiendas confessiones in indice 1. tom. 7. de Dubiis Regularium lege ibi varias, & diversas quæstiones super his verbis Approbare, Approbatio, à resol. 65. usque ad resol. 89. à pag. 42. usque ad 64

Approbatum.

Postquam approbata est consuetudo tacitè, vel expressè à superiore, absque dubio cæteri omnes tenentur illam servare. t. 6. tr. 1. r. 21. §. 2. p. 111
Ut approbati debeant esse confessarii à locorum Ordinariis, quando hoc explicatur in Jubilæo, an tunc Religiosi pro lucrando Jubilæo non possint confiteri cum approbatis tantum à Prælato regulari ? t. 7. tr. 1. r. 343. §. 5. pag. 234
Et si approbati sint Confessarii ab Ordinario pro tota sua Diœcesi, an hoc non obstante, Generales, & alii Prælati Regulares virtute dictæ approbationis non possint excipere Confessiones suarum Monialium ? t. 7. tract. 1. resol. 344. §. 1. ibid.

Aqua.

In dubio si aqua est naturalis puta in jure, carnis, lixivio, &c. an debeat adhiberi Baptismus in dubio ? t. 1. tr. 1. res. 52. §. 1. p. 34
Aqua naturali deficiente, an sit adhibendus Baptismus moribundo cum aqua rosacea, vel ex aliis plantis, & herbis expressa, sub conditione tamen ? t. 1. tract. 1. r. 53. §. 1. ibid.
Et quid, si aqua certa non invenitur, sed aliquis liquor, de quo dubium est, an esset aqua, nec possit id examinari ? ibid. §. 4. p. 35
Aqua vero elementari veniente in dictis casibus, vel sublato periculo baptizandus est sub conditione. ibid. §. 3
Aqua deficiente naturali in extrema necessitate, an sit adhibendus Baptismus sub conditione cum glacie, pruina, rore, nive, vel sale quandiu resoluta non sunt ? t. 1. tr. 1. r. 54. §. 1. p. 35
Quod aqua attingat baptizatum, etiamsi non abluat sufficit ad validitatem Baptismi. §. 2. Ubi quod, si in ipsa applicatione nix, glacies, &c. resolvantur an sit sufficiens materia Baptismi ? ibid. §. 3. p. 36
Cum aqua non benedicta sacerdos baptizans, an peccet mortaliter ? t. 1. tr. 1. r. 55, §. 1. & seq. p. 36
Si aqua Baptismi solum attingit ungues, comam, manum, pedem, brachium, capillos, secundinam, umbilicum per quem à matre infans sugit, vel aliquam aliam minimam partem corporis infantis moribundi, si supervixerit, iterum debet Baptismus iterari, saltem sub conditione ? t. 1. tr. 1. r. 78. § 2. p. 51
Aqua postquam semel abluit in Baptismo, potest iterum assumi pro novo Baptismo, & Sacramento. t. 1. tr. 3. r. 145. §. 2. p. 189
Aqua. Vide verb. *Baptismus, Materia.* tom. 1
Aqua maris, rosacea, aut quavis alia aqua ex floribus, aut herbis distillata panis confectus, an valide conficeretur ? t. 2. tr. 1. r. 197. §. 1. p. 114
Et quid si parva quantitas admisceatur aquæ naturalis ? ibid. §. 2
Cum aqua maris Baptismus collatus est validus. ibidem §. 2
Aqua calida quamvis naturalis, si infundatur in vino consecrando an sit peccatum mortale. t. 2. tr. 1. r. 207. §. 7. pag. 126
Aqua in vinum ante consecrationem non conversa, an in Christi sanguinem immediatè convertatur ? t. 2. tr. 1. r. 208. §. 2. ibid.
Et an si fiat conversio aquæ in vinum in illo medio tempore, in quo profertur forma, prolatis tamen illis verbis, *Hic est Calix*, an tunc illa pars vini quæ sit ex aqua, convertatur in sanguinem Christi. ibid. §. 2

Aqua,

Aqua, Vide *Baptiſmus, Cadens, Dubitans, Miſſam celebrare, Nares.* tom.2
Ut aqua, vino conſecrando non miſceatur, an Pontifex poſſit diſpenſare? t.3.tr.1.r.46.§.1.p.62. Ubi, an neceſſitas admiſcendi aquam vino conſecrando proveniat ex præcepto divino, aut Eccleſiaſtico, ibid.
Mos conſecrandi abſque aqua in ſolo vino, an Armenis permittendus eſt. ibid. §.8
Cum aqua ex ſale reſoluta an licitum ſit ex metu mortis Baptiſmum miniſtrare. tom.7. tract.5. reſol.76. §. ult. pag.369
Aquæ gutta an ſufficiat ad baptizandum motibundum? t.1.tr.1.r.51.§.1.p.33
Si parum aquæ artificialis roſaceæ &c. infundatur in Calice, an Sacramentum conficiatur. t.2.tr.1.r.207. §.6. pag.125
An peccet mortaliter Sacerdos, qui talem aquam adhibet, dum aqua naturalis haberi non poſſit? ibid.
Aquæ multas guttulas Sacerdos infundebat in Calice, quæritur an toties peccaverit. tom.2.tract.1.r.208.§.1. pag.126
Aquæ octavam, vel decimam partem proportionabilem vino conſecrando, an Sacerdos infundere poſſit. ibidem.
Si aquæ gutta in vino à Sacerdote non miſceatur, an excuſetur à mortali ratione parvitatis materiæ? t.2. tr.1. r.209. §.1. ibidem.
Aquam refrigeratam nive non bibere, an quis ſub mortali teneatur, quia exinde prævident Medici, quod citius moriatur? t.8.tr.5.r.54.§.1.p.117

Aqua Benedicta.

Aqua benedicta an deleat peccata venialia ex opere operato? t.1.tr.3.r.1.§.1. & ſeq. p.84
Si aqua non benedicta aquæ benedictæ ſuperaddatur major quantitas, an cenſeatur acquirere benedictionem? t.2.tr.4.r.3.§.5. & r.4.§.6.p.244
Aqua benedicta an poſſit uti excommunicatus? t.5.tr.1. r.132.§.1. p.81
Aqua benedicta an ſit neceſſaria pro Baptiſmo ſolemni. t.1.tr.1.r.55.p.36

Ara.

Ut Ara Altaris benedicatur, & conſecretur præceptum extat. t.2.tr.1.r.179.§.2.p.104
Super aram Altaris manere an debeant particulæ conſecratæ toto tempore Miſſæ. tom.2.tract.1.r.233.§.1. pag.144
Vide verb. *Altare, Contactus, Manus.* tom.2

Arbiter.

Arbiter inter Chriſtianos an infidelis eſſe poſſit? t.3.tr.1. r.75.§.21, p.97
Arbiter, Vide verb. *Iudex.* tom.3
Arbiter an poſſit eſſe mutus, vel ſurdus? tom.8.tr.9.r.3. §.2. pag.193
Arbitri officium non accipiens an peccet, quando ſpes eſt, ut partes ad concordiam reducet? t.6.tr.9.r.30. §.1. p.470
Ut arbitro an poſſit Clericus ſe ſubiicere judici ſæculari? t.9.tr.2.r.71.§.1.p.135
Et an in dicto caſu ſi Clericus nolit ſtare ſententiæ, judex laïcus non poteſt illum per ſe cogere. ibid. §.2
Arbitros an eligere teneantur, quando duo judices ſunt Ordinarii, vel delegati, & pro utroque ſunt rationes probabiles circa eorum juriſdictionem? t.9.tr.2.r.298. §.4. p.249

Arbitrium.

Vide verb. *Diſpenſare.* tom.2
In arbitrio Inquiſitorum an ſit quando delictum eſt vehementer indicatum procedere ad pœnam extraordinariam, vel ad torturam? t.5.tr.11.r.18.§.1. & ſeq. pag.488
Arbitrium, Vide verb. *Infidelis, Legere.* tom.5
Arbitrio alicuius an moriturus poſſit ad pias cauſas teſtamentum ſuum committere? Ubi in dicto caſu quid ſit faciendum. t.6.tr.8.r.28.§.1.p.408
Vide verb. *Committere.* tom.6
Arbitrio Regis an remittatur aſſignare ſummam neceſſariam pro ſuſtentatione Regis, vel Regimine, & defenſione Regni, vel hoc ſpectet ad Parlamentum? tom.7. tr.6.r.6.§.1. p.373
An pro arbitrio quam pecudem liceat Domino occidere ſervum ſuum? t.7.tr.8.r.4.§.2.p.429

Arca.

Si in arca aliqua magna eaque clauſa particulæ contineantur, aut cantarus vini reſervetur, an valeat ſuper his conſecratio? t.2.tr.1.r.99.§.9.p.117
Si in arca fiſcella panis claudatur, an panis ille ſit materia conſecrabilis? t.2.tr.1.r.219.§.9.p.131
Arca, Vide verb. *Panis.* tom.2

Arces.

Arces non deſerere an teneantur milites cum periculo vitæ, aliàs obligentur omnia damna inde provenientia reparare? t.7.tr.7.r.31.§.1.p.404
Arcium Præfecti an poſſint pauciores milites in arce ponere quàm à Principe conſtitutum fuerit? tom.7.tr.7. r.46.§.3. p.415
Vide verb. *Munire.* tom.7

Archibuſum.

Qui cum archibuſiis à tergo, vel feneſtra occidit inimicum, non dicitur proditor, ideo debet gaudere immunitate Eccleſiæ. t.9.tr.1.r.81.§.2.p.49
Qui cum archibuſiis, ſeu ſclopetariis ad Eccleſiam confugit, an ejus gaudeat immunitate. tom.9.tr.1.r.99. §.1. p.56
Et quid ſi alicubi conſuetudo fuiſſet in contrarium? ibidem. §.2

Archidiaconus.

Archidiaconum an præcedat Vicarius Epiſcopi. t.8.tr.1. r.129.§.1.p.90
Et quid ſi Archidiaconus habeat privilegium obtinendi primam ſedem poſt Epiſcopum? ibid. §.5
Archidiaconus, Vide verb. *Inſtrumentum.* tom.2
Archidiaconus, Vide verb. *Adminiſtrare, Iuriſdictio* t.3

Archiepiſcopatus.

Archiepiſcopatus an ſit ordo, ſed non diſtinctus ab Epiſcopatu? t.4.tr.8.r.4.§.1.p.314
Archiepiſcopatus quomodo differat ab Epiſcopatu. ibidem. §.2
Archiepiſcopatus deſignat Principatum quemdam, ibid. prope finem dictæ r. p.315
Archiepiſcopatus eſt præſtantior Epiſcopatu ratione dignitatis, & regiminis, non Ordinis. ibidem. prope finem.

Archiepiſcopus.

Archiepiſcopi exiſtentes in Regnis Hiſpaniarum ſumendo Bullam Ordinariam Cruciatæ poſſunt comedere ova, & lacticinia in Dominicis Quadrageſimæ, & aſſumendo aliam extraordinariam etiam in ſingulis aliis diebus Quadrageſimæ, demptis aliquibus. t.4.tr.3. r.7.§.11. p.70
Archiepiſcopi conſenſus requirebatur olim in conſecratione Epiſcopi, hodie ſecus. t.4.tr.8.r.35.§.1.p.335

Archiepiſcopi abſentia trimeſtris à Diœceſi à quo tempore computanda, quando pallium à Papa petiit? t.4. tr.8. r.68. §. ult. ante medium p.365
Archiepiſcopi an poſſint eligi in executores teſtamenti. t.6. tr.9. r.9. §.2. p.460
Archiepiſcopi Montis Regalis juriſdictio temporalis an ſit à Rege Guillelmo II. ita ei conceſſa, ut omnem ſuperioritatem à ſe abdicaverit, & poſſit ab illo exerceri per Gubernatorem Eccleſiaſticum. t.9. tr.2. r.190. §.1. & ſeqq. p.190
Archiepiſcopos extinguere an poſſit Papa? t.9. tr.7. r.2. §.1. p.376
Si in Archiepiſcopum aliquis non Sacerdos conſecraretur, an conſecratio eſſet valida? tom.4. tr.8. r.53. §.1. pag.352
Archiepiſcopus, Vide verb. *Epiſcopus, Ordinarius*, t.2
Archiepiſcopus diſpenſans in Synodo Provinciali abſque cauſa, an diſpenſatio ſit valida? tom.3. tr.2. r.39. §.2. pag.196
Archiepiſcopus dum actu viſitat, an habeat facultatem, & poteſtatem Decreti Concilii Tridentini ſeſſ. 24. c.6. quoad abſolvendum, & diſpenſandum. t.3. tr.3. r.8. §.1. p.301
Et quid extra tempus viſitationis circa ſuos Epiſcopos ſuffraganeos, & eorum ſubditos. ibid. §.2
Et quid ſi Epiſcopus ſuffraganeus malitioſè ſuis ſubditis differat abſolutionem, vel diſpenſationem, vel ſi ſubditus appellavit ad Metropolitanum? ibid. §.3
Archiepiſcopus factus Epiſcopus an poſſit uti pallio. t.3. tr.3. r.76. §.1. p.341
Archiepiſcopus extra ſuam Provinciam non poteſt uti pallio, etiam de licentia Ordinarii illius Diœceſis in qua reperitur. ibid. §.2
Archiepiſcopus ad alium Archiepiſcopatum tranſlatus non poteſt uti pallio priori, ſed alio novo indiget. ibid. §.1
Et quid ſi iterum redeat ad priorem Archiepiſcopatum. ibid. §.4
Et quid ſi Archiepiſcopus pallium ſuum perdat, vel caſu igne comburatur, an debeat aliud petere à Pontifice? ibid.
Vide verb. *Metropolitanus*. tom.3
Archiepiſcopus nomine Epiſcopi in conceſſione Indulgentiarum intelligitur, qui in tota ſua Provincia eas 40. dies Indulgentiarum concedere poteſt, quamvis eam non viſitet, quos in ſua Diœceſi Epiſcopus concedere poteſt. t.4. tr.5. r.29. §.3. p.194
Archiepiſcopus in ſua Diœceſi 80. dies Indulgentiarum concedere poteſt, & ſi plures dies concedat, valida erit Indulgentia. ibid.
Archiepiſcopus ſic dicitur, quaſi Princeps Epiſcoporum. t.4. tr.8. r.4. prope finem. p.315
Archiepiſcopus habet Epiſcopos ſuffraganeos. ibid.
Archiepiſcopus eſt major Epiſcopo dignitate, & juriſdictione, non verò Ordine. ibid.
Archiepiſcopus quomodo conſecraretur olim? t.4. tr.8. r.34. §.1. p.334
Archiepiſcopus hodie conſecratur à Papa, vel ab alio de ejus mandato ſpeciali. t.4. tr.8. r.35. §.1. p.335
Archiepiſcopus ſuffraganeum conſecrare nequit ante receptum pallium. t.4. tr.8. r.68. §.1. p.364
Nec delegare aliis Epiſcopis, ut conſecrent Epiſcopum ſibi ſuffraganeum, poteſt. ibid. §.6. Sed vide eam à principio. p.365
Archiepiſcopus non poteſt niſi recepto pallio exequi ea, quæ ſunt Ordinis ſui. ibid. §.8
Archiepiſcopus poteſt exercere ea, quæ ſunt juriſdictionis ante receptum pallium. ibid. §.2. p.364
Archiepiſcopus intra quod tempus pallium petere debet? ibid. §. Ad dicendum.
Et ante pallium receptum an poſſit de licentia Epiſcopi illius Diœceſis Ordines conferre. ibid. §.9. p.365
Vide verb. *Pallium, Miniſter*, tom.4
Archiepiſcopus an poſſit diſpenſare, vel revocare leges in Concilio Provinciali latas? Et quid ſi illa acta ſint à Pontifice confirmata, vel à Papa ſpecialiter commiſſa? tom.6. tract.1. reſol.17. §.1. & ſeqq pag.11
Archiepiſcopus an teneatur legibus, & Decretis Synodi Provincialis, etiam quoad vim coactivam, nec poſſit in illis diſpenſare, niſi quatenus illis permiſſum ſit, vel conceſſum. &c. ibid. §.2
Archiepiſcopus an poſſit condere leges Eccleſiaſticas in ſua Diœceſi? Ubi aliqua alia curioſa circa hoc. tom.6. tr.1. r.18. §.13. p.13
Archiepiſcopus Panormitanus an peccet confirmando præſentationem digni omiſſo digniori facta ab Illuſtriſſimo Senatu ejuſdem Urbis in aliquam Parrochiam? Et an Senatus eligendo indignum, amittat pro illa vice jus eligendi, t.3. tr.3. r.111. p.371
Archiepiſcopus, Vide verb. *Eiicere*. tom.9

Archipresbyter.

Archipreſbyteri habentes curam animarum & juriſdictionem in foro confeſſionis includuntur ſub nomine beneficii Parochialis, itaut per Cruciatam poſſint eligi in Confeſſarios. tom.4. tr.3. r.18. §.1. & 5. p.73. & ſeq.
Vide verb. *Nomen*. tom.4
Vide verb. *Ætas*. tom.6

Arduum.

Ardua Eccleſiæ an poſſit Pontifex ſine Cardinalium conſilio definire. t.9. tr.7. r.3. §.1. p.376

Arena.

Vide verb. *Contuſum*. tom.9

Arguere.

Arguere an debeant ſubditi peccata publica, & ſcandaloſa ſuperiorum, etiamſi nulla ſuperetur emendatio? t.7. tr.4. r.26. §.1. p.295
Arguere publicè an teneatur, ſi poſſum privatè corripere eum, qui publicè peccavit. tom.7. tr.4. r.47. §.2. pag.306

Argumentandum.

Argumentandum an ſit de Miſſa, ac de Horarum Canonicarum recitatione? tom.2. tr.1. r.146. §.1. & ſeqq. p.85. & ſeq.

Argumentum.

An in diſpenſationibus locum habeat argumentum ab identitate rationis à majore ad minus? t.3. tr.2. r.46. p.201
Argumentum ex identitate rationis an reſpuat diſpenſatio, t.3. tr.2. r.47. §.1. p.203

Arma.

Arma tradens Titio, quibus Caium occidit, an ſit irregularis? t.5. tr.5. r.120. p.267
Arma vendens, vel tribuens, aut mutuans ad bellum juſtum, an incurrat irregularitatem? tom.5. tr.5. r.97. p.253. & r.100. §. Non deſinam in fine p.255
Arma, equos, &c. transferentes in terris Infidelium, qua pœna olim plectebantur, hodieque plectendi ſunt? t.5. tr.12. r.19. p.518
Arma deferre Infidelibus liceatne, ſi pecunia reportata Chriſtianis ſit utilior, quam arma fuerint noxia? t.5. tr.1. r.46. p.32

Arma deferre Hæreticis ut Christiani nominis inimicis non est prohibitum. t.5. tr.1. r.47. p.32
Arma commodans amico duellare volenti, quo sensu excommunicandus, & quo sensu non? t.5.tr.1.r.63.p.42
Arma, vide verb. *Conficere, Vendere.* tom.7
Arma prohibita an ministri laicæ jurisdictionis possint in Ecclesia reo auferre. t.9. tr.1. r.101. §.1. p.58
Arma tempore noctis Clericis à laicis ministris ablata, an dictus minister laicus possit à judice Ecclesiastico compelli, ut illa restituat? tom.9. tract.2. resol.116. §.1. pag.155
Arma ferens Clericus an possit resistere cum eis birroariis laicis volentibus eum capere. ibid. §.2
Ut arma horis prohibitis Clericis ministri laicales capiant, an valida sit lex, quæ permittit Magistratibus hoc facere. t.9. tr.2. r.118. §.1. p.156
Et in tali casu an possit judex sæcularis damnare Clericum ad pœnam pecuniariam à lege impositam? ibid. §. 3
Cum armis prohibitis Clericus inventus noctu, an possit comprehendi à Judice laico? tom.9.tr.2. r.115.§.1. pag.164
Armis prohibitis an minister laicus possit spoliare Clericum, & privare, maxime tempore noctis? t.9. tr.2. r.116. §.1. p.155

Arma Gentilitia.

Arma Gentilitia sua reponere sæculares in Ecclesiis, Monasteriis, & ornamentis à se factis, & fundatis, an recte, & laude dignum faciant? Et quid maximè de personis Ecclesiasticis? t.8. tr.10.r.17.§.1. & seqq. p.202. & 203

Armatus.

Qui armatus ad Ecclesiam confugit, an ejus gaudeat immunitate? t.9. tr.1. r.100. §.1. p.57
Et an sic confugiens ad Ecclesiam possit à ministris laicis armis prohibitis spoliari? ibid. §.Neque.
An saltem bonis fratris? ibid. in fine dicti §.

Armenus.

Vide verb. *Aqua.* tom.3

Arrendatarius.

Arrendatarii agrorum Regularium an gaudeant eorum privilegiis non solvendi decimas? t.7. tr.1. r.230. §.1. & seqq. p.147

Arreptites.

Arreptites an sint irregulares? Ubi aliqua alia circa hoc. t.5. tr.5. r.60. §.1. p.233

Arrha.

Arrharum donatio per osculum à sponsa acquisita, an teneatur restitui in conscientia, si ipsa non sit Virgo? Ubi alia contingentia in dicto casu. tom.6.tract.7. r.59. §.1. pag.342
Arrhas promittere, & sic donare an possit minor 25. annorum? t.6.tr.7. r.26. §.3. p.321

Ars.

Arte magica inventus thesaurus in loco sacro, ad quem pertineat? Et quid, si arte magica thesaurus inventus est in alieno loco, aut fundo tuo? t.6.tr.6.r.12. & 13. p.298. & seqq.
Et quid, si in fiscali loco arte magica thesaurus est inventus? t.6. tr.6. r.13. §.2. p.300
Arte magica thesaurus inventus, & applicandus fisco, an sit restituendus ante judicis sententiam? tom.6. tr.6. r.14. §.1. ibid.
Ubi, quod si in fundo alieno per malam artem inventus est thesaurus, tunc est fisco tantum adjudicandus pro ea parte, quæ fuisset inventoris. §.2. p.301
Et quid, si forsitan Dominus fundi in illud consensisset, ut per talem artem ex ejus fundo erueretur thesaurus? ibid. §.3
Vide verb. *Creditor.* tom.6

Articulus mortis.

Qui in articulo mortis tenet non habere sufficientem contritionem, & ideo petit confessarium ad obtinendam absolutionem sacramentalem, an teneatur Sacerdos illum audire, & absolvere cum discrimine vitæ? t.1. tr.1. r.8. §.1. p.6
Et quid in tali casu, si existens in peccato mortali omnino ignorat sibi esse necessariam contritionem extra susceptionem sacramenti, aut ignorat quid sit contritio, & quomodo possit eam in se excitare? ibid. §. 2
Pro diversis casibus contingentibus in articulo mortis circa sacramentum Baptismi in Indice primo Tomi primi lege in tr.1. de Baptismo.
Pro contingentibus in articulo mortis circa sacramentum Confirmationis in supradicto Indice. tr.2. de Confirmatione.
Pro contingentibus circa sacramentum Pœnitentiæ in supradicto indic. tr.3
Pro contingentibus in articulo mortis circa absolutionem sacramentalem in prædicto indice tr.4. de Absolutione sacramentali.
Pro contingentibus circa absolutionem sacramentalem à reservatis in dicto indice ex tr.5. de absolutionem sacramentali à reservatis.
Pro absolutione excommunicationis danda & elargienda in articulo mortis in indice primo tomi 5. ex tr.1. de excommunicatione lege à res.201. usque ad res 214. inclusivè, ubi aliqua curiosa.
In articulo mortis an sit licitum sequi aliquam opinionem probabilem, quando fas est illam sequi in vita? t.8. tr.1. r.8. §.1. p.6
Extra articulum, & periculum mortis an vigeat præceptum divinum confitendi peccata? t.1. tr.3.r.66.§.1. & seqq. p.131
In articulum mortis non potest Confessarius absolvere Patrem, nisi prius revocet testamentum, ubi filium exhæreditavit ex eo, quod nupserit contra ejus voluntatem, non obstante, quod sit statutum laicale tale matrimonium prohibens. t.9. tr.2. r.223. §. Notandum est in fine p.213
Articulus mortis, vide *Periculum mortis.* tom.1
Articulus & Periculum mortis quoad absolutionem ab excommunicatione. t.5. tr.1. r.206.§.ult. p.118

Artifices.

Artifices omnes, qui in Repub. laborant excusantur à jejunio indiscriminatim? t.4.tr.6.r.35.§.1.& seq. p.219
Et quid de piscatoribus, & venatoribus. ibid. §.5
Artifices supradicti, qui excusantur à jejunio, an teneantur jejunare uno vel altero die quo non laborant? t.4. tr.6. r.36. §.1. & 2. ibid.
Vide verb. *Officiales.* tom.4

Ascendere.

Ascendens, vide verb. *Adoptio.* tom.2
Si ascendenti furi ad furandum, quis scalam teneat, quam etsi nemo teneret, tamen ascenderet, an teneatur ad restitutionem? t.8. tr.7.r.27. §.1. p.163
Ascendere gradatim in numero testium an quis in correctione teneatur ante quam Prælato denunciet alicujus peccatum? t.7. tr.4. r.46. §.1. & seq. p.306
Vide verb. *Res, Valor.* tom.7
Ascendere, Vide verb. *Tabula,* tom.8

Aspectus.

Aspectus inter sponsos de futuro an sint liciti, modo aspectus non sint valde impudici, ut partium verendarum? t.2. tr.6. r.36. §.4. p.349
Aspectus pudendorum an sit licitus sponsis de futuro. t.2. tr.6. r.37. §.1. ibid.
Et an hoc procedat inter sponsos de futuro sub conditione si Papa dispensaverit? t.2. tr.6. r.38. §.3. p.350
Et quid impetrata dispensatione, licet ille prior consensus non sit ratificatus? ibid.
Vide verb. *Conjux, Vir.* tom.2
Aspectus libidinosus in fœminam directus; ex quo apta est sequi pollutio, an sit casus reservatus? t.7. tr.1. r.118. §.Quæro secundo. p.84
Aspectus, vide verb. *Pollutio.* tom.7

Aspicere.

Aspicere coitum bestiarum, seu verenda turpiter commota, an sit licitum? t.8. tr.6. r.19. §.1. p.144
Et quid de coitu, & verendis aliorum? ibid.
Aspicere ex proposito, & sine necessitate personam alterius sexus nudam, an sit mortale? Imo, etsi solum videat verenda illius? ibid.

Asportandum.

Vide verb. *Adjuvare.* tom.8

Asportare.

Vide verb. *Bona.* tom.7

Assassinus.

Assassini mediator an gaudeat immunitate Ecclesiæ. t.9. tr.1. r.86. §.3. p.50
Assassinum Clericum notorium an judex laicus punire possit. t.9. tr.2. r.65. §.1. p.133
Si assassinus sit Clericus, an excludatur à privilegio Canonis? t.5. tr.2. r.42. §.4. p.150
Assassinus an sit, qui pretio conductus occidit infidelem, & an gaudeat Ecclesiæ immunitate. t.9. tr.1. r.84. §.3. pag.50
Assassinus an gaudeat immunitate homicidio non sequuto, t.9. tr.1. r.87. §.1. p.51
Assassinus non dicitur mandans. ibid. §.6
Assassinus an sit, qui promisit occidenti aliquod se ab ejus parte officium obtinere. ibid. §.13. p.52
Assassinus an dicatur, qui accepta ab aliquo pecunia occidit communem inimicum, vel si recepta pecunia aliquem interfecisset præsente ipso mandante, aut qui promissionem, vel oblationem pro homicidio non acceptavit, vel si accepit parvam quantitatem pecuniæ, aut quando promissio pretii, vel mercedis non fuit certa, & specifica. ibid. §.11
Assassinus an sit, qui animo complacendi alicui, homicidium perpetravit? ibid. §.15
Assassinus an sit, qui promisit dare sicario aliquam in uxorem. ibid. §.13
Ut quis tanquam assassinus non possit uti privilegio immunitatis, an opus sit, ut interveniat mandatum ad occidendum? nam ex mandato ad vulnerandum tantum etiam mediante pecunia non committitur assassinium. t.9. tr.1. r.88. §.2. p.52
Assassinus an sit, qui per preces, & alios respectus occidit aliquem? ibid.
An, ut Clericum notorium Assassinum punire Judex laicus possit, necessarium sit, ut constet de qualitate assassinii, & ut præcedat sententia declaratoria judicis Ecclesiastici? t.9. tr.2. r.328. §.9. p.276
Assassinus, si vulneravit animo occidendi, & ut occideret fecit quantum potuit, non sequuta morte, an pœna ordinaria sit puniendus? t.9. tr.7. r.104. §.4. p.417

Assensus.

Sine assensu Apostolico an bona Confraternitatum alienari possint. t.9. tr.2. r.177. §.1. p.182
Assensu Romanorum Pontificum jus nominandi, designandi, & præsentandi Episcopos multis Regibus datum est. t.9. tr.9. r.7. §.1. p.456
An absque assensu Pontificis Summi, septem Germaniæ Electoribus Imperatoris possit octavus addi? t.9. tr.10. r.1. §.1. p.459

Assentire.

Vide verb. *Chirurgus, Parochus, Pollutio.* tom.8

Assertio.

Assertioni Cardinalis confirmantis statutum ex speciali mandato sedis Apostolicæ creditur. t.9. tr.7. r.69. §.3. pag.401

Assignare.

In assignandis censuris præter hæreticas an Pontifex possit errare. t.9. tr.5. r.10. §.1. p.350
Assignare, Vide verb. *Arbitrium, Gratia, Pater, Pensio, Spiritualis, Stipendium.* t.7

Assistentia.

Ad assistentiam Chori an teneantur Prælati Regulares ratione officii? t.3. tr.6. r.11. §.1. p.423

Assistere.

Ut assistant judices laici tantum in causis fidei, an Inquisitores possint permittere? t.5. tr.10. r.65. §.1. p.441
Si assistant Cardinales Episcopi summo Pontifici, an excusentur à Residentia. t.9. tr.7. r.35. §.1. p.388
Si assistat excommunicatus Missæ, aut Divinis officiis, an incurrat aliquam pœnam? t.5. tr.1. r.135. §.1. p.82
Quomodo assistat Spiritus Sanctus Pontifici quando aliquid de fide determinat. t.9. tr.5. r.11. §.1. p.352
Qui non assistit consecrationi, licet totam Missam audiat pro die festo, an peccet mortaliter? t.2. tr.3. r.23. §.1. pag.235
Qui assistunt homicidæ, si faciliorem faciant occasionem sua præsentia, etiamsi nihil aliud conferant, an sint irregulares? t.5. tr.5. r.111. §.5. p.262
Qui assistunt semel, vel bis Concionibus, vel conventiculis Hæreticorum, an possint ab Inquisitoribus puniri? t.5. tr.6. r.96. §.1. & seqq. p.451
Vide verb. *Adesse, Episcopus, Interesse, Ordinarius, Parochus, Pater, Testis, Vicarius.* tom.2
Item, *Vicarius,* tom.3
Item, *Clericus, Consuetudo, Excommunicatus, Matrimonium, Populus.* tom.5
Item *Agitatio, Clericus, Episcopus, Processiones, Periculum, Residere.* tom.7
Assistere an possint Cardinales in suis Ecclesiis, & dare licentiam assistendi Matrimonio? t.9. tr.7. r.50. §.1. p.396

Associare.

Associantes Patrem, filium, fratrem, vel maritum ad percutiendum Clericum turpiter agentem cum filia, matre, sorore, aut uxore, an incurrant censuram? t.5. tr.2. r.18. §.3. p.134
Associare, vide verb. *Fœmina.* tom.7

Associata Missa.

Associatas Missas conjunctim, & in confuso Sacerdos non potest applicare, sed debet dicere Missas pro singulis t.2. tr.1. r.41. §.13. p.29

Assumere.

Vide verb. *Beneficium, Habitus.* tom.7

Item *Habitus*. tom. 8
Item *Advena, Diaconus, Habitus, Natio, Ordo*. tom. 9

Astrologia.

Contra Astrologiam judiciariam Bulla Sixti V. obligat non solum in foro exteriori, sed etiam in foro conscientiæ. t. 5. tr. 10. r. 101. §. 1. p. 453
Et an contra supradictos possint Inquisitores procedere. ibid. §. 2

Astrologus.

De Astrologis judiciariis, & quibus pœnis sunt puniendi. t. 5. tr. 12. r. 17. §. 1. & seqq. p. 517

Asylum.

Asylum immunitatis an etiam apud omnes gentes receptum fuerit, vel tantummodo Græcorum fuit, ut Templis immunitatem tribuerent ? tom. 9. tractat. 1. resolut. 128. §. 10. pag. 84

Atrium.

Vide verb. *Cœmeterium*. tom. 2
Qui in atrio, seu portali Ecclesiæ commisit homicidium, & postea inventus est in Ecclesia, an gaudeat ejus immunitate ? t. 9. tr. 1. r. 72. §. 1. p. 45

Attendere.

Attendenda sunt magis in lege ea, quæ comprehenduntur ex mente, quàm, quæ comprehenduntur ex verbis legis. tom. 7. tract. 1. resolut. 308. §. 1. ante medium. pag. 215
Attendere an debeat judex solum in ferenda sententia ea, quæ allegata sunt, vel etiam quæ allegari possunt ? t. 6. tr. 1. r. 113. §. 1. p. 74
Attendi debet plus ratio legis, quam ipsa lex. t. 7. tr. 1. r. 308. §. 1. ante medium. p. 215
Vide verb. *Mens*. tom. 9

Attentare.

Qui attentavit assassinium etiam non sequuto effectu, an gaudeat immunitate Ecclesiæ ? t. 9. tract. 1. res. 87. §. 1. pag. 51
Qui attentavit occidere aliquem proditoriè, effectu, & morte non sequuta, an gaudeat immunitate ? t. 9. tr. 1. r. 88. 89. & 90. à p. 52. 53. & seqq.

Attentio.

Qui sine attentione interna voluntariè Missam audiret, an postea teneatur aliam audire ? t. 2. tract. 3. resol. 3. §. 1. pag. 222
Idem videtur dicendum de recitatione divini Officii ? ibid. §. 2. p. 223
Si quis sine attentione interna audiret Missam impositam pro pœnitentia à Confessario an satisfaciat ? t. 2. tr. 3. r. 4. §. 1. p. 223
Idem est dicendum de Rosarii recitatione à Confessario imposita. ibid.
Si quis sine attentione interna audiat Missam in die festo, an satisfaciat præcepto ? ibid. §. 1. p. 223
Attentio. Vide verb. *Adimplere*. tom. 8

Attestatio.

Vide verb. *Dispensare*. tom. 2

Attrahere.

Si quis attrahat per modum respirationis aliquid quod possit nutrire, v. g. vaporem aliqualem, etiam in quantitate, quæ sufficiat ad aliquam nutritionem, an hoc impediat celebrationem Missæ; & communionem ? t. 2. tr. 1. r. 120. §. 4. p. 69
Et quid, si attraheret muscam, vel aliquid aliud simile. t. 2. tr. 1. r. 124. §. 3. p. 73
Vide verb. *Nares*. tom. 2

Attritio.

Attritio sola sine sacramento Pœnitentiæ an sit sufficiens ad removendam fictionem ? t. 1. tract. 1. res. 26. §. 5. pag. 20
Attritio cognita an sufficiat ad suscipiendum sacramentum Baptismi ? t. 1. tr. 1. r. 30. §. 3. p. 22
Idem est quoad sacramentum Pœnitentiæ. ibid.
Attritio sufficiens ad Baptismum non est necessarium, quod sit supernaturalis objectivè, sed sufficit qualiscumque pœnitentia imperfecta. ibid. §. 4
Attritio ob metum Purgatorii sufficit ad valorem Pœnitentiæ. t. 1. tr. 3. r. 95. §. 5. p. 152
Attritio ob infamiam, aut mortem, quam judex infligere potest, aut ob aliud malum temporale, an sit sufficiens ad effectum Pœnitentiæ suscipiendum ? ibid.
Virtute sacramenti Pœnitentiæ an tibi remittantur non solum ea peccata quorum attritionem habes, sed etiam omnia alia, quorum complacentiam non habes ? t. 1. tr. 3. r. 98. §. 8. p. 156
Attritio sola in homine justo an sit sufficiens ad remissionem peccatorum venialium extra sacramentum Pœnitentiæ ? t. 1. tr. 3. r. 105. §. 1. p. 161
Ubi, quod non sufficit quæcumque attritio, sed illa, quæ oritur ex imperio charitatis, aut illa quæ talis est, ut fervore suo adæquet gravitatem talis peccati venialis. ibid. in res. 106. §. 6. p. 162
Et an alia opera bona justi distincta ab attritione sufficiant ad remissionem venialium. ibid. §. 7
Attritio an sufficiat ad justificationem in sacramento ex solo motivo timoris, & non amoris ? t. 1. tr. 3. r. 107. §. 1. pag. 162
Ubi, quod qui detestatur peccata, ob ægritudinem, infamiam, nimiam paupertatem, prout à Deo infligi solent propter peccata, an veram attritionem habere concipiatur ? ibid. §. 8. p. 163
Ad attritionis novum actum an sit obligatus, qui iterum confitetur peccata jam confessa. ibid. p. 164
Et quid de illo qui addit aliquod peccatum reservatum post absolutionem ? ibid. §. 9
Attritio de peccatis ob malum temporale, an sufficiat ad sacramentum Pœnitentiæ ? Ubi plura de attritione. t. 1. tr. 3. r. 108. §. 2. p. 164
Attritio ad sacramentum Pœnitentiæ sufficiens non debet esse existimata contritio. ibid. §. 3
Attritio ad sacramentum Pœnitentiæ requisita non est necessarium quod antecedat confessionem, sed sufficit, quod antecedat absolutionem. ibid. §. 4
Attritio omnium venialium an sit necessaria ad effectum sacramenti Pœnitentiæ ? ibid. §. 5
Attritio an sit habenda de peccatis oblivioni traditis, vel sit necessaria contritio ? ibid. §. 6
Attritio cum sacramento Pœnitentiæ an sufficiat in articulo mortis, vel sit necessarius actus contritionis. t. 1. tr. 4. r. 7. §. 3. p. 228
Sat est, ut attritione detestemur peccata, quæ ex rationabili causa tacemus in confessione, sicut alia, quæ in ipsa confessione explicantur. tom. 1. tract. 3. res. 58. §. 4. pag. 126
Qui cum attritione cognita bona fide confitetur simplici sacerdoti peccata venialia, & mortalia, si ante aliam confessionem moriatur, an salvus fiat. t. 1. tr. 4. res. 9. §. 3. pag. 229
Si attritus, qui sufficienter accedit ad Confessionem absque alio formali proposito non peccandi de cætero, an

an recipiat gratiam, & confessio sit valida? t.1. tr.3. res.109. §.1. p.165
Ubi qualis debeat esse talis propositus. ibid. §.2

Avaritia.

Avaritia non semper est peccatum mortale, nisi aliqua circunstantia vestitur. t.8. tr.10. r.6. §.2. p.198

Avarus.

Avaro homini indigenti, qui propriis rebus uti non valet, an sit danda eleemosyna? tom.4. tr.7. res.41. §.1. p.298

Aucupatio.

Aucupatio an sit licita in diebus festis. t.7. tr.5. r.18. §.1. p.337

Audientia.

Vide verb. *Professus.* tom. 6

Audire.

Audiat Cardinalis in Rota aliquem cum ipso loquentem, ipso tamen nihil respondente, vel è contra, an peccet mortaliter? Idem est de excommunicatione lata contra colloquentes cum Monialibus si quis cum ea loquitur, ipsa vero non respondente, vel contra? t.9. tr.7. r.100. §.1. & seqq. p.415
Si audierit quis aliquam rem à persona valde fide digna, an hoc satis sit, ut hanc rem licitè, & absolutè juret, & secus autem in judicio, ubi debet exprimere quomodo dictam rem sciat. tom. 6. tract. 1. resolut. 102. §.2. pag.67
Qui audivit aliquid à fide digno, an possit illud in judicio deponere tanquam si vidisset, &c. t.6. tr.8. r.113. §.1. p.454
Qui audivit à viro optimæ famæ aliquam rem, an possit cum jutamento deponere in judicio se illam certò scire. t.8. tr.4. r.62. §.1. p.78
Qui audivit casu, vel dolo ea, quæ in Consistorio acta, vel dicta sunt, si aliis ea narret, aut revelet, an incidat in censuram reservatam Papæ. t.9. tract.7. res.20 §.5. pag 384
Audire, & absolvere cum discrimine vitæ an teneatur sacerdos illum, qui in articulo mortis timet non habere sufficientem contritionem, & ideo petit confessarium ad obtinendam sacramentalem absolutionem? t.1. tr.1. r.8. §.1. p.6
Et quid, si in tali casu existens in peccato mortali omnino ignorat sibi esse necessariam contritionem extra susceptionem sacramenti, aut ignorat quid sit contritio, & quomodo possit eam in se excitare? ibid. §.2
Audire. Vide verb. *Licentiatus, Prælatus, Regularis.* tom.3
Audire. Vide verb. *Clericus, Comparere, Concio, Condemnare, Episcopus, Lex, Missam audire, Officium divinum.* tom.5
Audire an sufficiat testatorem in testamento tempore pestis, vel an eum videre testes teneantur? t.6. tract.8. r.64. §.1. p.429
Vide verb. *Missam audire.* tom.6
Audire, & non contradicere detrahenti quando sit peccatum mortale, licet detractione ipsa non delectetur qui audit? t.7. tr.4. res.6. §.2. p.281. & res.72. & 73. p.324. & 325
Et quid si audiens sit superior, vel grave damnum ex detractione sequuturum animadvertitur? t.7. tr.4. r.73. §.1. pag.325
Audire. Vide verb. *Approbatio, Confessarius, Comœdia, Habitus, Officium divinum, Parochus, Reclamare.* tom.7
Audire. Vide verb. *Detractio, Missæ auditio.* tom.8
Audire. Vide verb. *Legere, Officium sacrum.* tom.9

Audire Missam.

Ne audiant Missam in diebus festis servi, & famuli, si Dominus præcipiat, an teneantur illi obedire? t.7. tr.8. r.50. & 51. à p.450
Si audiatur Missa an sit peccatum mortale bellare ind iebus festis. t.7. tr.7. r.42. §.2. p.412
Pro audienda Missa in die festo an possim redimere vexationem injustam præbendo pecunias sacerdoti sine peccato scandali, & simonia, si aliter sacerdos celebrare nolit? t.7. tr.5. r.4. §.5. p.328
Si de audienda Missa servus emisit votum, an possit illud Dominus irritare. tom.7. tractat.8. resolut.56. §.1. pag.452
Ad audiendam Missam in die festo an milites teneantur, quando bellum est in procinctu? t.7. tr.7. r.43. §.5. pag.413
Ad audiendum sacrum non exire an teneatur mulier, si sciat se concupiscendam ab aliquo lascivè? t.7. tr.5. r.8. §.1. & seqq. p.330
Vide verb. *Religiosus.* tom.7

Auditio Missæ.

Vide verb. *Missam audire.* tom.2
Item *Missam audire.* tom. 4

Auditor.

Apud auditores suos tantum an teneatur restituere famam infamator criminis occulti, licet ipsi auditum crimen aliis notum fecerint? tom. 8. tract.7. resol.64. §.1. & sequent. pag.186

Auditum.

Si quis audita peccata alterius narrat ea, & expressa, asserit, se nihil certò scire, sed tantum recensere, quæ audivit, an peccet mortaliter, & teneatur ad aliquam restitutionem famæ illius? t.8. tract.7. res.61. §.1. & sequent. pag.184

Auditus.

Vide verb. *Carere.* tom. 2

Ave Maria, Oratio.

Vide verb. *Adultus, Oratio.* tom. 6

Auferre.

Vide verb. *Absolvere.* tom. 3
Auferre pro libito civibus res suas, vel earum dominium, & ad alios sine ulla causa transferre an Princeps supremus possit ex plenitudine potestatis. t.6. tr.1. r.54. §.20. p.42
Auferre. Vide verb. *Servus.* tom.7
Auferre per vim reo in Ecclesia arma prohibita, vel res furatas an ministri laïcalis jurisdictionis possint, si tradere reus recusat? tom.9. tract.1. resol.101. §.1. & seqq. p.58
Auferre privilegia concessa personis Ecclesiasticis an Princeps laïcus possit. tom. 9. tractat. 2. resolut. 49. §.2. pag.127
Auferre ab Ecclesiasticis an possint ministri laïcalis justitiæ pecuniam, frumentum, equos, &c. quæ exportantur à Clericis extra Regnum contra legem, sine fractione libertatis Ecclesiasticæ, & timore excommunicationis? t.9. tr.2. r.100. §.1. p.150
Vide verb. *Potestas, Spoliare, Tollere, Vestes,* tom.9

Augere.

Si augeret Princeps, vel aliqua Reſpubl. propter aliquam juſtam cauſam tantillum precium carnis, vini, olei, &c. ut illud plus convertatur in illam cauſam, non quidem in gravamen Clericorum faciens principaliter, ſed generaliter in gravamen omnium, an incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ, ſi tales gabellas à Clericis exigant? tom.9. tract.2. r.244. §.1. pag.220
Et in tali caſu quid fieri poſſit. ibid.
Et lege etiam r.245. p.221
Augere, Vide verb. *Gratia.* tom.2
Item verb. *Tributum.* tom.7
Augere, vel minuere valorem monetæ an poſſit Princeps, quando adeſt neceſſitas publica, cui populus tenetur ſubvenire, & marſupium Regis evacuatum eſt, & augmentum dictæ pecuniæ in ſe, & dictis neceſſitatibus convertere. t.9. tr.2. r.217.§.Sed ad hæc,ad medium. p.209

Avis.

Vide verb. *Spoliare.* tom.9

Avocare.

Avocare ad ſe cauſas pendentes coram Prælatis inferioribus an Generalis Religioſus poſſit? t.7. tr.1. r.8. §.1. & ſeq. p.7
Avocati per judicem ſæcularem an poſſit res litigioſa in Clericum alienata, lite pendente, & in eum directè facere executionem ſententiæ latæ ab eodem judice? t.9. tr.2. r.82. §. Ex his. p.138

Avocatio.

Avocatio cauſarum ſpiritualium ad tribunalia laïcorum an poſſit fieri abſque incurſu cenſuræ Bullæ Cœnæ, ſi cauſæ avocentur ab aliis judicibus Eccleſiaſticis ultra judices Sedis Apoſtolicæ? t.9. tr.2.r.40. p.123

Aureum.

Si aureorum duorum munuſculum præbeat Religioſus ſine licentia ſui Prælati, an incidat in Pœnas Bullæ Clement. VIII. de largitione munerum? t.7. tr.3. r.6. §.1. p.251

Auricula.

Auriculam, id eſt, Cartilaginem alteri abſcindens irregularis non eſt, t.5. tr.5. r.64. §. Ex his. p.236

Auriga.

Auriga an poſſit deferre meretricem ab uno loco ad alium quam ſcit illuc petere ad peccandum? t.7. tr.5. r.42. §.1. pag.349

Aurora.

Ante auroram an Cardinales gaudeant privilegio celebrandi in itinere? Et ſupponitur hoc privilegio Epiſcopos gaudere. t.9. tr.7. r.48. §.1. p.392

Authores.

Authores belli v.g. Principes, Duces, Tribuni, Conſiliarii, &c. & quilibet eorum alio omittente,an teneantur reſtituere nocumentum totum, quod intulerunt milites invadentes injuſtè, & deprædantes aliquam urbem? t.7. tr.7. r.35. §.1. & ſeqq. p.407

Authoritas.

Vide verb. *Minari, Præſentia, Profeſſio, Titulus, Vir,* t.2
Authoritas tota Capituli Sede vacante an tranſeat in Vicarium, etiam in his, quæ requirunt ſpeciale mandatum? t.3. tr.5. r.72. §.1. p.412
Authoritas, Vide verb. *Actus, Iudex, Minor, Præſcriptio, Princeps.* tom.6
Si authoritas Pontificis accedat an licitum ſit inferre bellum Infidelibus committentibus Idololatriam, & violantibus jura naturalia. tom.7. tract.7.r.15. §.1. & ſeq. p.390. & 391
Authoritas unius doctoris probi, & docti an reddat opinionem probabilem? tom.8. tract.1. r.14. §.1. & ſeq. pag.9
Vide verb. *Acceptatio, Epiſcopus, Ius,* tom.8
Authoritas unius Doctoris viri docti, & pii, an faciat opinionem probabilem. tom.9. tract.2. reſol.340.§.12. pag.296
Authoritatem ſuam an poſſit Epiſcopus delegare Vicario, vel aliis, ut diſpenſet in impedimentis dirimentibus ante contractum matrimonium. t.3. tr.2.r.135. §.1. pag.261
Ultra authoritatem Prælati an opus ſit aliqua cauſa, quando commutat votum in bonum æquale? t.8. tr.4.r.77. §.1. pag.87
Authoritate propria an poſſit pœnitens commutare pœnitentiam ſibi impoſitam in opus æquale? t.1. tr.6.r.26. §.2. pag.325
Et an ſaltem in opus evidenter melius? t.1.tr.6.r.28.§.1. & ſeq. pag.326
Authoritate propria an quis poſſit Deo ſuam Indulgentiam pro defunctis offerre ſicut poteſt jejunia, diſciplinam, &c. t.4. tr.3. r.37. §.1. p.197
Ut authoritate careat lex per non uſum, an requiratur certum tempus, & opus ſit aliqua præſcriptione. t.6. tr.1. r.64. §.1. p.49
Authoritate propria an ſuperiores Regulares poſſint reſervare caſus in Decreto Clem. VIII. contentos, vel opus ſit hoc facere cum conſenſu Capituli. t.7.tr.1. r.113. §.1. & ſeqq. p.82
Authoritate propria an poſſit quis votum ingrediendi Religionem commutare in ſuſceptionem Epiſcopatus? t.8. tr.4. r.73. §.1. p.86
Et an talis teneatur prius Religionem ingredi? ibidem. §.2
Authoritate propria voventis an commutatio voti in bonum æquale poſſit fieri? Ubi alia contingentia in dicto caſu. t.8. tr.4. r.74. §.1. & ſeq. ibid.
Authoritate propria non poſſunt Principes laïci ſtatuere, ne ad beneficia advenæ aſſumantur, nec poſſunt præcipere, ut poſſeſſio beneficii non apprehendatur ſine eorum licentia, & conſenſu, aut Gubernatoris. t.9. tr.2. r.99. §.2. p.149
Abſque authoritate Pontificis an Principes ſæculares poſſint ex juſta cauſa dare Judæis poſitivam licentiam exercendi uſuras? t.9. tr.2. r.311. §.1. p.255
Authoritate Pontificum Romanorum lex, & conſuetudo antiqua in modum eligendi Epiſcopos, eſt abrogata. t.9. tr.9.r.7. §.1. p.457

Auus.

Ne ab avo nepos filius ſpurii inſtituatur hæres, qui vi, & fraude impedit, an teneatur ad reſtitutionem? t.8. tr.7. r.48. §.1. p.175
Et ſupponitur quod ab avo nepos filius ſpurii poteſt hæres inſtitui ibid.
Avus an teneatur dotare neptem? Et quid in caſu quod neptis partem inopem habeat, tamen mater dives eſt. t.2. tr.6. r.47. §.1. p.357
Avus correctionis cauſa an poſſit percutere filium Clericum in Sacris conſtitutum abſque metu cenſuræ, ſi talis filius Clericus ſit ſub eorum poteſtate? tom.5. tr.2. r.15. §.4. p.132

Et

Et quid, si talis filius sit tantum in minoribus ordinibus constitutus? ibid. §. 3
Avus pro nepote impubere an possit eligere sepulturam? t. 8. tr. 8. r. 8. §. 1. p. 191

Auxiliantes.

Auxiliantes ad abortum ope, favore, potione, &c. an incidant in excommunicationem? tom. 5. tr. 6. r. 27. §. 2. pag. 295
Et quid, si effectus non sequatur? ibid.
Auxiliantes dare, promittere, acceptare, vel accipere munera pro gratiis, & justitiis obtinendis in Romana Curia, & statu Ecclesiastico an incurrant pœnas Bullæ Greg. XIII. de datis, & promissis? tom. 5. tract. 7. resol. 61. §. 1. & seq. pag. 350

Auxilium.

Qui auxilio suo habens votum castitatis causa fuit, ut alii tale votum non habentes peccarent, an teneatur votum suum explicare? t. 1. tr. 7. r. 101. §. 4. in fine. pag. 394
Sine auxilio brachii sæcularis an judex Ecclesiasticus in criminibus misti fori possit laïcos in carcerem detrudere? t. 9. tr. 2. r. 301. §. 1. p. 251
Pro auxilio mutuo exhibendo in bello, an licitum sit Principibus Christianis inire fœdus, cum Turcis, Infidelibus, vel Hæreticis? Ubi multa notabilia. t. 9. tr. 13. r. 1. p. 471. & seqq.
Auxilium præstantes, ut bona naufragantium subripiantur, vel bona subrepta custodiant, an incidant in censuram Bullæ Cœnæ.? t. 5. tr. 1. r. 44. §. 3. p. 30
Auxilium præbentes ad percussionem Clerici an incidant in censuram? t. 5. tr. 2. r. 26. §. 1. p. 140
Auxilium brachii sæcularis pro capiendis Hæreticis, &c. an Inquisitores possint invocare, & ideo si Magistratus negligentes, aut contumaces fuerint in hoc auxilio præstando, an possint Inquisitores eos excommunicare, honore private, & aliis pœnis coërcere. t. 5. tr. 10. r. 16. §. 1. p. 423
Auxilium, Vide verb. *Appellare.* tom. 5
Item verb. *Amicus, Servus.* tom. 7
Si auxilium petit judex Ecclesiasticus, in causis Ecclesiasticis, vel misti fori, an teneatur præbere processum judicibus sæcularibus? tom. 9. tract. 2. r. 299. §. 1. pag. 250
Auxilium, Vide verb. *Bellum.* tom. 9
Auxilium præstans furi, furandi gratia, ascendenti scalam tenens, quam & si nemo teneret, tamen ascenderet, non tenetur ad restitutionem. Et idem est si adjuvares aliquem in asportando rem furtivam, quam sine tuo auxilio & subsidio auferret & furaretur non teneris ad restitutionem. t. 8. tr. 7. r. 28. §. 2. p. 163. & r. 27. §. Ex his. ibid.

B

BACVLVS.

Baculi Pastoralis mystica expositio. t. 4. tr. 8. r. 119. §. 7. pag. 410
Baculus Pastoralis est insigne authoritatis Episcopi. t. 4. tract. 8. r. 119. §. 1. & seq. pag. 409

Balbutientes.

Balbutientes an sint immunes à muneribus publicis? t. 8. tr. 9. r. 8. §. 1. p. 194

Baldachinum.

Baldachino an possit uti Episcopus in Ecclesiis Regularium, ipsis invitis? t. 7. tr. 1. r. 49. §. 2. p. 34

Balsamum.

Si Balsami copia deest, an possit Pontifex dispensare, ut Sacramentum Confirmationis administretur cum solo oleo olivarum? t. 3. tr. 1. r. 19. §. 1. p. 26
Balsamo adulterino non licet uti in unctione Chrismali. t. 4. tr. 8. r. 85. §. 1. signanter §. Ex his p. 382
Balsamo deficiente an liceat solo oleo benedicto Sacramentum Confirmationis, & Consecrationis Episcopi ministrare? t. 4. tr. 8. r. 86. §. 1. & seqq. p. 383
Et an etiam validè? ibid. §. Ex his colligitur.
Balsamo, seu Chrismate veteris anni, an liceat, uti in Sacramento Confirmationis, & in Consecratione Episcopi? t. 4. tr. 8. r. 87. §. 1. ibid.
Balsamo cum oleo misto unguntur Pontifices, cum tamen solo oleo Catechumenorum ungantur Reges. t. 4. tr. 8. r. 88. §. 1. & seq. p. 383. & 384
In Indice primo tomi primi ex tract. 2. de Confirmatione lege omnes quæstiones r. 1. & 2. pag. 69. per hoc verb. *Balsamum.*
Balsamum an in Sacramento Confirmationis sit de necessitate Sacramenti, an vero de necessitate præcepti tantum? t. 3. tr. 1. r. 19. §. 5. p. 27
Balsamum odorem bonæ famæ significat. t. 4. tr. 8. r. 84. §. Probatur 2. p. 380
Balsamum cum oleo mistum est materia Sacramenti Confirmationis, & Consecrationis Episcopi ibid. §. 1. p. 379
Balsamum an sit necessarium tantum necessitate præcepti, vel etiam Sacramenti triplex sententia refertur. ibid. §. 2. & seqq. p. 380
Balsamum an requiratur in unctione consecrationis Episcopalis. ibid. §. Sed instabis. p. 381
Balsamum quodcumque an sufficiat ad unctionem Chrismalem, & an Balsamum Indicum? t. 4. tr. 8. r. 85. §. 1. pag. 381
Balsamum verum an sit cognitu difficile. ibid.

Bancus.

Si in Banco consignaret Conventus, vel particularis Religiosus pecuniæ quantitatem cum fœnore, an possit exinde extracta illa distrahi non obstante Paulina, & Decreto Sacræ Congregationis t. 7. tr. 1. r. 222. §. 1. pag. 140.

Bannitus.

Circa bannitos quædam Epistolæ Clem. VIII. t. 9. tr. 1. r. 62. §. 1. p. 41
Bannitum occidere proditorie, & per insidias an liceat? t. 8. tr. 5. r. 42. §. 1. p. 111
Bannitum Patrem an liceat filio occidere? ibid. §. ult. pag. 111
Et an extra territorium? t. 8. tr. 5. r. 43. §. 1. ibid.
Et quid si reus bannitus esset à summo Pontifice? ibid. pag. 112
Bannitum occidere an licitum sit propter præmium? ibidem. §. 3
Bannitus, qui impunè potest occidi an possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus, & censuris, tanquam constitutus in periculo mortis? t. 1. tr. 5. r. 10. §. 1. p. 269
Bannitus, Vide verb. *Alimentum.* tom. 8
Bannitus si steterit in Ecclesia suæ patriæ an intelligatur exilium fregisse? t. 9. tr. 1. r. 63. §. 1. p. 41
Et quid, si non commiserit delicta in jure exceptuata? t. 9. tr. 1. r. 64. §. 1. ibid.
Bannitus non solum capi, atque extrahi ab Ecclesia non possit, sed neque in ea possit occidi, non obstante quòd ex forma statuti, vel ex alio capite possit impunè occidi. ibid. §. 8. p. 42
Et in tali casu bannitum occidens in Ecclesia incurrit excommunicationem Greg. XIV. contra extrahentes ab Ecclesia. ibid.

Si

Si bannitus quis fuerit, quo tempore erat laïcus, & bannito durante efficitur Clericus, an utique liberetur à jurisdictione laïcali ? t. 9. tr. 2. r. 107. §. 1. p. 152

Bannum.

Bannum emanatum à Judice laïco, ut Clerici non vendant vinum ad minutum est contra immunitatem Ecclesiasticam. t. 9. tr. 2. r. 94 §. 4. p. 145

Baptismus, Baptizans, Baptizare.

Cum Concilium Tridentinum asserat *sess.* 24. *cap.* 17. Sacramentum tribus perfici, materia, forma, & intentione Ministri; & cum intentio sit triplex, habitualis, virtualis, & actualis, quæritur, quænam sit sufficiens ad valide conferendum Sacramentum Baptismi ? tom. 1. tr. 1. resol. 1. pag. 1

An ad valorem Sacramenti Baptismi sufficiat tantum integra, & legitima verba proferre super legitimam materiam, prout jubet Ecclesia, vel sit necessaria intentio Ministri faciendi Sacramentum Baptismi ? t. 1. tr. 1. r. 2. p. 2

An perversa intentio Ministri in conferendo Baptismo suppleatur à Deo quoad gratiam ? Et quid quoad Characterem ? t. 1. tr. 1. r. 3. p. 4

An in verbis formæ Sacramenti Baptismi detur parvitas materiæ ? Et an hoc intelligendum non sit in verbis essentialibus, & mutantibus sensum ? tom. 1. tract. 1. r. 4. §. 1. pag. 5

Et quid, si verba essentialia Sacramenti Baptismi mutentur in alia, idem tamen significatum tenentia ? ibid. §. 2. &c.

Et an peccet mortaliter, qui ex industria corrupta profert, aut mutat verba formæ Baptismi ? ibid. §. 3. &c.

Et quid, si in forma Baptismi omittatur particula *Ego?* ibid. in fine §. 1. & in aliis ejus not.

An in conjunctione materiæ, & formæ Sacramenti Baptismi detur parvitas materiæ ? t. 1. tr. 1. r. 5. p. 5

An in formæ Sacramenti Baptismi interruptione detur parvitas materiæ ? t. 1. tr. 1. r. 6. p. 5

Quædam obstetrix fatetur plures infantes invalide baptizasse, quæritur in hoc casu, quid Obstetrix, & Confessarius cum ipsa obstetrice facere debeat ? tom. 1. tr. 1. r. 8. §. 3. p. 7

An qui ministrat Sacramentum Baptismi invalidè, teneatur cum periculo vitæ, & honoris manifestare hunc defectum ? t. 1. tr. 1. r. 9. p. 7

An qui ministrat Sacramentum Baptismi cum excommunicatione minori, peccet mortaliter, vel saltem venialiter ? t. 1. tr. 1. r. 14. p. 12

An Minister excommunicatus non solum toleratus, sed etiam non toleratus ab Ecclesia, id est, publice denunciatus, vel manifestus percussor Clerici, si in extrema necessitate ministrat Baptismum, peccet, & fiat irregularis ? t. 1. tr. 1. r. 19. §. 1. p. 16

An ad valorem Sacramenti Baptismi, requiratur positivus consensus illud recipiendi maximè in adultis, vel sufficiat, quod non resistat ? t. 1. tr. 1. r. 22. p. 18

An solus Baptismus habeat effectum, recedente fictione ? t. 1. tr. 1. r. 24. 25. p. 19

Quæ peccata sint, quæ remittuntur per Baptismum, recedente fictione ? t. 1. tr. 1. r. 26. p. 19

Et quæ peccata sint, recedente fictione, explicanda, vel non explicanda in confessione ? ibid. §. 4. p. 20

An habens infantem baptizandum morti vicinum, & Sacerdos recuset eum baptizare, nisi detur quantitas pecuniæ, nec alia via possit conferri Baptismus, licitum sit præbere pecuniam ? Et an hoc non solum pro infante, sed etiam pro adulto ? t. 1. tr. 1. r. 27. p. 20

Utrum Parentes quam primum teneantur baptizare infantem ? Et explanatur, quomodo intelligendum sit illud *quam primum.* t. 1. tr. 1. r. 28. p. 21

Quando infantes Christianorum sint baptizandi à Parentibus, vel tutoribus ? t. 1. tr. 1. r. 29. p. 21

Et an consuetudo Ecclesiæ obligans sub mortali Parentes ad baptizandum infantes sit ubique ? ibid. §. 6

An ad suscipiendum Baptismum sufficiat attritio cognita t. 1. tr. 1. r. 30. p. 22

Et an, ut attritio sufficiens sit ad Baptismum, sit necesse, ut sit supernaturalis objectivè, vel sufficiat qualiscumque pœnitentia imperfecta ? ibidem. §. 4. & in aliis ejus not.

An propter imminentem mortem liceat adulto differre susceptionem Baptismi, aut illam prætermittere, cum tamen alioqui possit vitam conservare, si Baptismum omittat. t. 1. tr. 1. r. 31. p. 22

Et cursim infertur, an adulto non sit medium necessarium ad salutem Baptismus in re susceptus, sed in voto sufficiat ? ibidem.

An adulti sufficienter instructi teneantur *quam primum* suscipere Sacramentum Baptismi ? Et quid est hujusmodi tempus ? t. 1. tr. 1. r. 32. p. 23

Et an si ex incuria Parentum infantes non sint baptizati, & nolint in adulta ætate baptizari, possint ad id compelli ? ibid. §. 10

Et an si Parentes non baptizarent infantem surdum, cæcum & mutum sit baptizandus in adulta ætate ? ibidem. §. 9

Et contra Caietanum non ponitur in dubium Constantinum ante finem vitæ fuisse baptizatum. ibidem. §. 7. pag. 23

An tempore mortis sit præmittenda instructio Infidelibus baptizandis ? t. 1. tr. 1. r. 33. p. 24

An si unus testis etiam Paganus dicat moribundum postulasse Baptismum, iste sit baptizandus ? tom. 1. tr. 1. resol. 34. pag. 25

An si testis dubitet, an adultus moribundus petierit Baptismum, sit adhuc baptizandus saltem sub conditione ? t. 1. tr. 1. r. 35. §. 1. p. 25

Præterea, si post petitionem Baptismi, se jam nolle illum dicat adultus, dubitetur tamen à Medicis, an ex phrenesis læsione renuat baptizari, an in dicto casu saltem sub conditione sit baptizandus ? ibid. in dicto §. &c.

Item, si dubitatur de veritate testis, an verum dicat, an non de postulato Baptismo, aut si audientes non recordentur satis, an testis asseruerit expostulatum esse Baptismum, vel non; nec compareat testis, an sub conditione erit ministrandus Baptismus ? Ibidem. in fine dicti §. 1

Et discutitur, an ut adultus baptizetur opus sit explicitè credere in Trinitatis mysterium, & Incarnationis ? ibidem. §. 2

Et asseritur, quod si in dubio sit conjectura, ut moribundus petierit Baptismum, baptizandus est sub conditione. ibid. in fine res.

Et quid, si dubitetur, sit ne mortuus adultus, vel non, an baptizandus erit ? ibidem, ad lin. 3. §. 1

An moribundus, qui postulavit Baptismum, si in amentiam, vel lethurgiam postea incidit, sit adhuc baptizandus, licet in furia resistat ? Et an possit ligari, ut sic baptizari valeat ? tom. 1. tr. 1. r. 36. & in aliis ejus not. pag. 25

An sit validus Baptismus collatus dormienti, qui illum petierat ante somnum ? t. 1. tr. 1. r. 37. p. 26

Et an Minister, qui ante somnum habuit voluntatem baptizandi aliquem, si illum dormiens baptizet, conficiat Sacramentum ? ibid. in fine §. 1

An mutus, & surdus, si in terris Infidelium se immisceat cum aliis ad suscipiendum Baptismum, sit baptizandus ? t. 1. tr. 1. r. 38. p. 26

An in naufragio, vel alio casu ob periculum mortis possit quis plures baptizare ? t. 1. tr. 1. r. 39. p. 27

An unus possit plures baptizare sine necessitate, absque peccato mortali ? tom. 1. tr. 1. r. 40. §. 2. p. 27

Et notatur, quod in tali casu non unum, sed plura Sacramenta confiterentur. ibid. §. 4. &c.

Et

Et an ita baptizans, si esset in peccato mortali, committeret tot peccata, quot personas baptizavit? ibidem §. 5. &c.

Et advertitur, quod si sit aliquod monstrum, puta, si nascitur homo cum duobus capitibus, atque duobus dorsis, itaut certum sit esse distinctas personas, & distinctis animabus constare, singulas earum baptizandas esse cum forma illa, *Ego te baptizo*, *&c.* Sed advertè etiam, quid faciendum sit, si certò deprehendi nequeat esse duas personas, & duabus animabus informari? ibid. §. 6

An possint plures eundem hominem baptizare tanquam causæ partiales, quorum singuli applicent materiam, & proferant formam? Et an hoc modo baptizatus, ut minimum sub conditione esset denuo baptizandus? t. 1. tr. 1. r. 41. p. 28

Et notatur, quod si plures aliquem baptizarent, seu abluerent, & quilibet eorum diceret. *Ego te baptizo*, quamvis hoc illicitè agerent, & puniendi essent, qui primus tamen verba proferret, verum Baptismi sacramentum conficeret. ibid. §. 3

Et quid, si omnino simul verba proferrent, & abluerent, etiamsi unus unam partem baptizati abluat, alius aliam, &c. an plures Baptismi, & plura sint sacramenta, vel tantum unum? ibid. in dicto §. & seqq.

Quidam sacerdos in peccato mortali existens baptizavit infantem in casu necessitatis, quæritur, an peccaverit mortaliter? t. 1. tr. 1. r. 42. p. 29

An non solum sacerdos, sed etiam laïci baptizantes in peccato mortali infantem moribundum peccent mortaliter? Et an sacerdos, & laïcus in dicto casu peccent saltem venialiter? t. 1. tr. 1. res. 43. & in multis aliis ejus not. p. 29

An si sacerdos sit excommunicatus, & adsint alii; sit tamen ab ipso petenda administratio Baptismi in necessitate? t. 1. tr. 1. r. 44. p. 30

An quando baptizatur aliquis in periculo mortis, debeant adstantes servare ordinem inter eos sub pœna peccati mortalis? tom. 1. tract. 1. resol. 45. à lin. 5. pag. 30

Et advertitur, quod quando baptizat aliquis idiota, dicat formam vulgari sermone, potius quam latino, ne erret, nisi constet latinè bene proferendam. ibid. in fine. res. p. 31

An peccet mortaliter laïcus, si præsente Diacono in casu necessitatis baptizat infantem? Et quid præsente sacerdote? t. 1. tr. 1. r. 46. §. 1. & 2. p. 31

Et an quando laïcus baptizat extra casum necessitatis, peccet mortaliter, sed non incurrat irregularitatem? ibid. §. 3

An Diaconus, si baptizet aliquem in articulo mortis, possit aliquando solemniter illum baptizare? t. 1. tr. 1. res. 47. p. 31

Et an si Diaconus sine commissione solemniter baptizat, sit irregularis? ibid. sub fine. p. 32

An Monachi peccent mortaliter extra casum necessitatis aliquem baptizando? tom. 1. tractat. 1. resolut. 48. pag. 32

An in aliquo casu cum vitæ periculo teneatur quis baptizare puerum moribundum? Et quid, si tantum esset dubium probabile de morte pueri sine Baptismo decessuri è vita? t. 1. tract. 1. resol. 49. & in aliis ejus not. pag. 32

Et quid est dicendum, si puer habeat usum rationis, sed nondum est structus in fide? Et quid, si structus sit in fide? ibid. §. 1. post med. p. 32

Et quid est agendum in casu, quo pactum intercessisset de non omittenda cura animæ proximi, etiam cum periculo vitæ? ibid. prope fin. §. 2

Et cursim infertur, an mater gravida teneatur permittere se secari, ut fœtus baptizetur, alias sine Baptismo moriturus? ibid. §. 2. ad lin. 7. & in aliis ejus not.

Notabilia quædam circa materiam Baptismi. t. 1. tract. 1. res. 50. pag. 33

An aqua, quæ distillat ex vite, vel aliqua arbore, sit materia apta pro conficiendo Baptismo? ibid. §. 5. &c.

Et notatur esse aquam sufficientem, & elementarem pro efficiendo Baptismo illam, quæ colligitur ex vaporibus densatis, cum ex ollæ ore evaporantur, & in testaceo tegmento reperiuntur. Item quæ hyemali tempore ex parietibus lapidibusque fluit, nam vapores essentialiter aqua sunt; aqua vero ex parietibus manans, aqua est, aëre humido in aquam verso. ibid. §. ultimo.

An sufficiat ad baptizandum moribundum una, vel duæ guttæ aquæ? t. 1. tr. 1. r. 51. p. 33

An moribundo debeat Baptismus adhiberi in dubio, si aqua est naturalis, puta, in jure carnium, lixivio, &c. t. 1. tr. 1. r. 52. p. 34

Et an hoc à fortiori procedat, quando circa materiam Baptismi adsunt opiniones probabiles? ibid. prope finem res. &c.

An moribundo, deficiente aqua naturali, sit adhibendus Baptismus cum aqua rosacea, vel ex aliis plantis, & herbis expressa sub conditione exterius, vel mentaliter apposita, si materia hæc est idonea? Idem est dicendum de nive. t. 1. tr. 1. res. 53. & in multis aliis ejus not. p. 34

Et in dicto casu non inventa aqua certa, sed aliquo liquore, de quo dubium esset, an esset aqua, nec possit id examinari, an possit in tali casu moribundus sub conditione baptizari? ibid. §. ult. p. 35

Et an in supradictis casibus, veniente aqua elementari, vel sublato tamen periculo, baptizandus sit etiam sub conditione. ibid. ad med. §. 3. p. 35

An in extrema necessitate, deficiente aqua naturali, sit adhibendus Baptismus sub conditione cum glacie, pruina, nive, vel sale, quandiu resoluta non sunt? t. 1. tr. 1. r. 54. p. 35

Et an si in ipsa applicatione, nix, glacies, &c. resolvantur, sint materia sufficiens sacramenti Baptismi? ibid. §. 3. pag. 36

Et an ad validitatem Baptismi sufficiat, quod aqua attingat baptizatum, si eum non abluat? ibid. §. 2. ad medium, &c.

An sacerdos baptizans cum aqua non benedicta peccet mortaliter? t. 1. tr. 1. r. 55. p. 36

Et quid, si alii exteriores Ritus, insufflationes, unctiones, & similes cæremoniæ deessent in solemni Baptismo, vel si sine stola, & superpelliceo fieret Baptismus? ibid. §. 2. &c.

Utrum obstetrices teneantur scire formam Baptismi, & modum baptizandi? t. 1. tr. 1. r. 56. p. 36

Et an sacerdos peccet saltem venialiter, si proferat formam Baptismi lingua vulgari; quia de obstetricibus, & sæcularibus non est dubitandum? ibid. §. ultimo. pag. 37

An qui in forma Baptismi reliquerit illas particulas, *In*, *&*, dicendo *Ego te baptizo nomine Patris*, *Filii*, *Spiritus sancti*, conficeret Sacramentum? Et si conficiat, an ita baptizando peccet mortaliter? tom. 1. tract. 1. resolut. 57. p. 37

An si quis adderet aliquid formæ Baptismi, dicendo, v. g. *Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, & B. Virginis, vel omnium Sanctorum*, conficeret Sacramentum? t. 1. tr. 1. r. 58. p. 37

Mulier quædam domi puerum baptizavit Italicè, hæc verba pronuncians. *Io te battezo col nome del Padre, col nome del Figlovo, & col nome dello Spirito santo*, quæsitum fuit, an sacramentum sub tali forma administratum fuerit validum? tom. 1. tract. 1. resolut. 59. pag. 38

An Baptismus sit validus, si conferatur hac forma. *Baptizata est*, vel *Baptizatus est in nomine Patris, & Filii,*

& Spiritus ſancti, qua forma utuntur Chaldæi ? t. 1. tr. 1. r. 60. p. 38

Et an in ſacramento Baptiſmi exprimenda ſit perſona ſuſcipiens iſtud ſacramentum ? ibid. paulò poſt initium, & ſignanter in §. 2. p. 39

Et an ſit certum pronomen illud, *Ego*, & dictionem illam *Amen*, non eſſe de neceſſitate Sacramenti ? ibid. §. 5. p. 40

Et curſim docetur, quod Baptiſmus datus ab Apoſtolis in nomine Chriſti, validus fuit, & nunc validus eſſet, ſi in eadem forma conferretur. ibid. §. 8. &c.

Et an Baptiſmus datus in nomine unius perſonæ divinæ, quæcumque illa ſit, validus ſit, dummodo vera fides omnium trium retineatur ? ibid. ad med. dicti §. 8

Et an Baptiſmus datus ſub hac forma. *Baptizo te in nomine Dei, & ſanctæ Crucis*, ſit validus ? ibid. paulò poſt inferius dicti §.

Et an ſit valida forma Baptiſmi, qua utuntur in Dalmatia, videlicet, *Ego te Chriſtizo*, ſeu *Chriſtianum facio in nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti* ? ibidem §. ultimo.

An forma Baptiſmi in Eccleſia Græca ſit iſta, *Baptizetur*, vel *Baptizatur ſervus Chriſti, &c.* Et an valide in utraque forma baptizetur ? tom. 1. tract. 1. reſolut. 61. pag. 41

Et an in ipſis formis exprimendum ſit nomen ſuſcipientis Baptiſmum in particulari ? ibid. §. 5. p. 42

Ex quo deducitur Baptiſmum apud Græcos factum ſine expreſſione perſonæ baptizatæ per nomen, aut prònomen eſſe ſub conditione iterandum. ibid. ad medium dicti §. verſic. Ex quo.

Et an ita baptizans ſine expreſſione perſonæ, & nominis baptizati peccet mortaliter ? ibid. in fine dicti §.

Quidam Parochus ſtatim poſt ablutionem pronunciavit formam Baptiſmi, quæritur, an valide baptizaverit ? t. 1. tr. 1. r. 62. p. 43

An ſi finita forma, antequam finiatur ablutio, infans moriatur, ſit adhuc baptizatus ? tom. 1. tract. 1. reſolut. 63. p. 43

An ubi mutus, & orbatus manibus occurrunt, & infans eſt in articulo mortis, debeat ille abluere, & hic verba proferre, & ſic dictum infantem baptizare ? t. 1. tr. 1. reſ. 64. & in aliis ejus not. p. 43

Et an hoc ſaltem ſub conditione faciendum ſit ? Et ſi poſtea occurrat opportunitas, an etiam ſub conditione Baptiſmus ſit iterandus ? ibid. §. 2. &c.

An tempore mortis, ſi quis acceſſum ad puerum non haberet, poſſit de longinquo proferre formam ſub conditione, & jubere, ut alius illum aqua abluat ? Et ſi poſtea occurrat opportunitas, an etiam ſub conditione Baptiſmus ſit iterandus. tom. 1. tract. 1. reſolut. 66. pag. 44

Et explanatur Baptiſmum à tribus miniſtratum omnium judicio eſſe invalidum, videlicet, uno abluente, altero hæc verba proferente. *Ego te baptizo*, tertia iſta ſubjungente. *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti.* ibid. ante med. §. 1

An infans moribundus, ſi ad illum non eſſet acceſſus, ſit baptizandus aſpergendo eum aqua ? t. 1. tract. 1. reſol. 67. pag. 45

Et an conſuetudo Eccleſiarum baptizandi per immerſionem ſervanda ſit ? Et ſi in aliqua Eccleſia trina immerſio uſitata ſit, an una tantum adhiberi poterit cum integra prolatione formæ ? ibid. §. 3

An debeat omitti Baptiſmus propter periculum infantis morituri, ut v. g. ſi puer ita ſit tener, & delicatus, ut credatur Baptiſmum fore cauſam mortis illius ? t. 1. tr. 1. r. 68. p. 45

Et an baptizans in dicto caſu non ſit irregularis ? ibid. in fine reſ. p. 46

An ſi Tyrannus velit infantem occidere, vel ſi demagit anima, alio modo non poteſt baptizari, liceat eum in puteum, vel flumen projicere, & an ita ſit baptizatus ? t. 1. tr. 1. r. 69. p. 46

Et an hoc idem dicendum eſt de adulto Cathecumeno ? ibid. ad med. §. 2

An ſi aliquis baptizaret infantem moriturum projiciendo eum in flumen, vel puteum, quando aliter baptizari non poſſet, peccaret mortaliter peccato homicidii, & irregularitatem incurreret, ſed ſupponitur talem Baptiſmum eſſe validum ? tom. 1. tractat. 1. reſolut. 70. pag. 47

An ſaltem liceat tibi Baptiſmum proximo morituro miniſtrare, ex cujus adminiſtratione agnoſcis mortem accelerandam eſſe ? ibid. ad lin. 10. §. 3. &c.

Et notatur non valere Baptiſmum, ſi quis videat puerum ab alio projici in flumine, vel puteo, & proferat verba formæ. ibid. §. 4. p. 48

Et quid, ſi puer è manibus baptizantis fortè elapſus eſſet, & tunc ipſe baptizans verba formæ profert ? ibidem paulò poſt initium dicti §. 4

Et an valeat Baptiſmus, ſi quis aquæ defluenti è tecto ſubmittit puerum abluendum, & verba Baptiſmi profert ? ibid. ad medium dicti §.

An ſi pueri moriantur in utero matris poſſint ibi baptizari ? t. 1. tr. 1. r. 71. p. 48

Et quid, ſi mors matris inde ſequatur, vel prævideatur ſequutura ? Imo an mater eo caſu teneatur permittere, ut proles baptizetur ? ibid. §. 3. à lin. 7. &c.

An mulier condemnata ad mortem, poſſit prius ſecari, ſi adſit periculum, ne ex aliquo morbo ante partum una cum prole moreretur, & ſpes adſit, ut infans hoc modo poſſit baptizari ? t. 1. tr. 1. reſ. 73. & in aliis ejus not. p. 49

Et an ſaltem mortua matre ſtatim ſecanda ſit, ut puer baptizari poſſit, ſi adhuc vivat ? Et advertitur non licere matri conſentire ſe adhuc vivam ſecari ad hunc effectum. ibid. §. 1

Et notatur, in ſupra dicto caſu primo, differendam eſſe ſententiæ executionem, donec mater pepererit. ibidem §. 2. &c.

An infans moribundus ſit baptizandus in qualibet minima parte ſui corporis, v. g. Capillorum, unguium, pellis, quam Medici *Secundinam* appellant, digiti, &c. Et ſi puer evaſerit periculum, an eſſet ſaltem ſub conditione repetendus Baptiſmus ? t. 1. tract. 1. reſol. 75. pag. 49

Et cum puer eſt in articulo mortis, an poſſit baptizari cum forma dubia, ſi nemo adeſt, qui ſciat certam formam ? ibid. §. ult. p. 50

An Baptiſmus collatus in extrema parte comæ, vel in *Secundina*, ſi jam defluxeret, & quaſi penderet, ſit validus ? t. 1. tr. 1. r. 76. p. 50

An in articulo mortis infans ſit baptizandus in umbilico, per quem à matre ſugit infans, & illi conjungitur ? Et in dicto caſu ita baptizatus, an ſit ſepeliendus Eccleſiaſtica ſepultura ? t. 1. tract. 1. reſolut. 77. pag. 51

An qui recipit in periculo mortis Baptiſmum ex opinione probabili, v. g. in digito, capillis, pedibus, manibus, &c. & in materia dubia cum gutta aquæ, &c deberet, ſi vixerit, iterum ſub conditione baptizari ? tom. 1. tract. 1. reſolut. 78. & in multis aliis ejus notat. p. 51

An ſi quis probabiliter putet ſe non fuiſſe baptizatum, poſſit adhuc recipere ſacramenta ? t. 1. tract. 1. reſ. 79. pag. 51

Et ſupponitur eſſe iterandos omnes Baptiſmos ſub conditione, in quibus baptizans uſus eſt opinione probabili circa ſubſtantialia, v. g. circa formam, ut ſi baptizaretur in nomine Chriſti, vel Genitoris, Geniti, & procedentis ab utroque, & ſic de aliis formis dubiis. ibid. §. 1. p. 52

Idem eſt circa materiam, ut ſi quis baptizaret cum gutta aquæ,

aquæ, cum lixivio, glacie, rore, vel nive nondum resolutis; aut si baptizaretur infans non in capite, pectore, aut scapulis, sed in manu, pede, brachio, vel alia sui corporis parte. ibid.

Item, si detur solum probabilis applicatio materiæ, vel formæ, aut aliorum essentialium, inter quæ intentio Ministri est, iterandum est sacramentum sub conditione. ibid.

Et in §. penultimo hujus resol. sunt aliqui alii casus. Sed jam omnes in suis specialibus §§. sunt explanati in hoc verbo.

Sed adhuc superest difficultas. Quid præstare debeant Episcopus, Sacerdos, & Confessarius, ita quilibet eorum dubius de suo Baptismo, an Baptismum iterari sub conditione necessarium sit? ibid. §.3

Et quid etiam præstare tenentur, qui ordines ab Episcopo, & absolutionem sacramentalem susceperunt à Confessario de suo Baptismo dubiis. ibidem in dicto §.3

An infans repertus in valvis Ecclesiæ, vel domus alicujus, sit baptizandus sub conditione? Et quid, si scriptum habeat in collo appensum, esse baptizatum? t.1. tr.1. r.80. & in aliis ejus not. p.53

Et quid, si dictus infans repertus fuerit in terris infidelium? ibidem paulò post initium §.2. & in aliis ejus notationum.

Et quid est sentiendum de baptizatis domi ab obstetricibus? tom. 1. tract.1. resolut.81. ad medium §.6. pag.54

Et quid, si quæras, an baptizatos ab hæreticis liceat sub conditione iterum baptizare? ibid. §.7

Et an baptizans baptizatos in domo ab obstetricibus, peccet, & sit irregularis? t.1. tract.1. res.82. à lin.3. pag.54

An baptizati in periculo mortis debeant postea in Ecclesiis cæremonias omissas supplere? tom.1. tract.1. res.83. p.55

Et an si quis omitteret supplere in Ecclesia solemnitates omissas in privato Baptismo, secluso scandalo non peccet nisi venialiter? ibid. §.2

Qui sub nomine Principum in Rituali Romano Pauli V. & in Clementina unica de Baptismo, intelligantur, ut eorum filii extra Ecclesiam in domo baptizari possint? t.1. tr.1. r.84. p.55

An licitè baptizentur filii hæreticorum, si sub cura parentum probabiliter timeatur periculum perversionis eorum? t.1. tr.1. r.85. p.55

An in articulo mortis filii Infidelium sint, invitis parentibus, baptizandi? t.1. tr.1. res.86. p.56

Et an secluso mortis periculo non sit licitum, invitis parentibus, baptizari à Dominis suis filios servorum Infidelium? ibid. in fine, &c.

Utrum liceat baptizare filios Infidelium, invitis parentibus, etiamsi parentes Infideles subditi sint Principibus Christianis, imo si fuerint Christianorum servi? Et an Domini teneantur hoc facere? tom.1. tract.1. res.87. pag.56

An filii Infidelium, qui mancipia sunt Christianorum possint baptizari, invitis parentibus? t.1. tr.1. r.88. & in aliis ejus not. p.57

Et quid est dicendum in casu, quod infans esset in certo periculo mortis? ibid. §.3

Et an infantes baptizatorum, quamvis hæreticorum, & apostatarum valide possint baptizari, invitis eorum parentibus? ibid. §.5

Et an liceat baptizare filios Infidelium, etiamsi in potestate Christianorum per injuriam veniant, quando eorum parentibus restitutio non est possibilis? ibid. §.6

An liceat Dominis servorum suorum baptizare filios Infidelium, non separando illos à Patribus? t.1. tract.1. res.89. p.58

An in casibus, in quibus licitum est baptizare filios Infidelium, teneantur Domini hoc facere sub onere peccati mortalis? t.1. tr.1. r.90.91. p.58

An filii Infidelium post septennium, si sit dubium sintne rationis compotes, sint invitis parentibus baptizandi? t.1. tr.1. r.92. p.58

An cognatio spiritualis contrahatur in Baptismo à Patrinis, si non fuerunt designati etiam à Parocho, sed tantum à parentibus, vel tutoribus baptizandi? Ex quo alia deducuntur circa prædictum casum? t.1. tract.1. res.93. p.59

Aliqua curiosa circa Patrinum Baptismi notantur. Primò, quod uxor simul cum marito filium alterius in Baptismo suscipiens, nulla authoritate reperitur prohibitum. t.1. tr.1. r.94. §.1. p.60

Secundò, quod duo viri, etiam soli, aut duæ mulieres etiam solæ non possunt esse susceptores in Baptismo; ex quo colligitur Parochum contra hoc ex Concil. Trid. facientem peccare mortaliter. ibid. §.2

Tertiò, quod hæreticus possit in Patrinum admitti, cum Catholicus commodè reperiri non possit. ibid. §.3

Quartò, quod quando baptizatur filius parentum Infidelium, Minister baptizans, & tenens non contrahit cognationem spiritualem cum his parentibus non baptizatis. ibid. §.4.

An non baptizatus, possit esse Patrinus in Baptismo, & cognationem contrahat? t.1.tr.1. res.95. & in multis aliis ejus not. p.60

Et an recipiens postea Fidem, & Baptismum, possit valide conjugari cum persona baptizata, aut cum parentibus ejus? ibid.

Idem est, si persona Infidelis baptizaret infantem. Et quid de Cathecumeno, hæretico, & de aliis diversis personis baptizantibus, vel rebaptizantibus, aut suscipientibus Baptismum? ibid. §.4. p.61

Possintne in Baptismo assumi in Patrinos duo viri, unus ut interveniat nomine proprio, alter procurario nomine mulieris? t.1. tr.1. r.95. p.62

Et supponitur, quod numerus Patrini in Baptismo designatus, & quoad summum ex Concil. Trid. debent esse duo, vir, & fœmina. ibid. in initio res.

Et an supra id Episcopus dispensare possit? ibidem in fine §.2

Et an quilibet puer in quacumque ætate, dummodo sit capax rationis ad mortale peccatum committendum, possit obire munus Patrini? ibid. §.3

Et notatur, quod quando quis suscipit aliquem in Baptismo per Procuratorem, neque ipse, neque Procurator contrahunt cognationem spiritualem. Idem est, quando quis mittit Nuntium, aut Procuratorem, ut in nomine suo alium baptizet, aut confirmet. ibid. §.4

Et an munus Patrini, & impedimentum ex eo proveniens solum in Baptismo solemni locum habeat, tametsi susceptor in Baptismo privato vellet munus Patrini exercere? ibid. §.5

Et cursim docetur, quod baptizans privatim spiritualem cognationem contrahit cum baptizato, ejusque Patre, & matre. ibid. ad lin.2. §.6. p.63

Et quid, si laïcus baptizet in necessitate? ibid. §.7

An in privato Baptismo tempore necessitatis sit adhibendus Patrinus, & an contrahat cognationem spiritualem? t.1. tr.1. r.97. p.63

Et quid, si quis teneat talem infantem in dicto casu ex proposito, ut Patrini munus obeat, an contrahat cognationem spiritualem? ibid. §.3

Et an improbanda sit consuetudo, secundum quam quibusdam in locis Catholici Patrini existunt filiis hæreticorum, baptizante illos Ministro hæretico in forma sanctæ Trinitatis? ibid. §. ult.

An qui in Baptismo, sive in Ecclesia, sive domi, sive cum cæremoniis, sive sine illis ministrato, assumuntur in Patrinos eandem contrahant cognitionem spiritualem, si prolem offerant ad Baptismum tanquam Patrini, &c

& ut tales ejus curam suscipiant ? t. 1. tract. 1. resol. 99. §. 5. pag. 64
Et quid, si non tetigit infantem in Baptismo, quamvis in Patrinum assumatur ? ibid. ad med. §. 4
Et quando post Baptismum domi collatum propter necessitatem, tunc quando solemnes cæremonias in Ecclesia supplentur, aliquis adhibeatur ut Patrinus, an in tali casu contrahat etiam aliquam propinquitatem ? Et quid de illo, qui adhiberetur, dum quis scienter, vel ignoranter rebaptizaretur ? ibid. post med. §. 5.
An hodie contrahatur impedimentum Catechismi non dirimens, sed impediens, vel sit sublatum per Concil. Trid. *sess. 22. c. 2. de Reformat. matrim.* t. 1. tract. 1. resolut. 100. p. 65
Et an Parochus in supradicto casu debeat, & ad id teneatur scribere in Libro, quod sint illi Patrini in solo Catechismo, & quod puer fuit in domo baptizatus ? ibid. §. 3
Infans fuit propter necessitatem baptizatus, v. g. in capillis, manu, pede, &c. quæritur, an postea, dum rebaptizatur in Ecclesia sub conditione, Patrinus contrahat cognationem ? Et hoc procedit in omnibus casibus, in quibus necesse est rebaptizare puerum sub conditione, & idem procedit in rebaptizante. t. 1. tr. 1. res. 101. p. 65
An qui per errorem levavit in Baptismo filium Petri, existimans se filium Pauli levare, contrahat cognationem spiritualem ? tom. 1. tractat. 1. resolut. 102. pag. 66
Et an conjux, quæ per ignorantiam levavit in Baptismo filium mariti, teneatur arceri à delicti petitione ? ibid. ad medium §. 2
Dum quis post partum uxoris statim ob periculum baptizavit infantem, adstantibus tamen multis, qui hoc facere poterant, dubitatum fuit, (etiamsi graviter peccaverit,) an privatus remanserit jure petendi debitum ? Eadem est ratio uxoris erga virum. Et eadem etiam est ratio tenens filium pro Baptismo in periculo mortis. t. 1. tr. 1. r. 103. p. 67
Et an Episcopus, Commissarius Bullæ Cruciatæ, & Confessarii Regulares ex commissione suorum Provincialium possint dispensare circa supradictum impedimentum ad petendum debitum ? ibid. §. 3
Et quid, quando alteruter, vel uterque conjugum culpabiliter ex malitia, vel ignorantia extra casum necessitatis baptizat, vel tenet filium in Baptismo, an peccet gravissime, & sit puniendus, & impediatur petere delictum ? tom. 1. tract. 1. resol. 104. in fine, & latè in res. 105. p. 67
Et an hoc procedat, in casu, quo conjux baptizet filium solius alterius conjugis in necessitate ? ibid. §. 4. dictæ res. 105. p. 68
Idem est, si conjux jam ad fidem conversus uxorem, quam in infidelitate duxerat, baptizat, occurrente eadem necessitate. ibid. in dicto §. 4. p. 68

Appendix ad alias quæstiones mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resolut. quæ simul pertinent ad hoc verbum.

Baptismus.

Qui formam Baptismi profert sine vera aqua, an peccet mortaliter ? t. 1. tr. 7. r. 74. §. 6. p. 380
Baptismi sacramentum an liceat ministrare personaliter interdicto, qui causam dederit ? tom. 1. tract. 2. res. 20. §. 1. pag. 80
Ubi, qui ministrat hoc sacramentum in dicto casu non peccat per violationem interdicti, sed quia ministrat in peccato mortali, &c. ibid.
Baptismi cæremonias ab Ecclesia præscriptas magna ex parte omittens, an peccet mortaliter ? t. 2. tr. 1. r. 192. §. 1. p. 111
In Baptismi forma, qui omitteret *Amen*, *Ego*, *In*, an excusetur à mortali ratione parvitatis materiæ ? t. 2. tr. 1. r. 222. §. 2. p. 133
Ut Baptismi sacramentum valide conferatur, an una gutta aquæ sufficiat ? t. 2. tr. 4. res. 6. §. 2. p. 246
Baptismi usum, imò & solemnitates ejus an Pontifex possit interdicere ? t. 3. tr. 1. r. 2. §. 1. p. 2
Baptismi exhibendi an Ecclesia potuit determinare tempus, in quo Ministri Ecclesiæ, & non in alio illum exhiberent adultis parentibus, videlicet vigiliam Resurrectionis, & vigiliam Pentecostes ? t. 3. tr. 1. res. 7. §. 6. pag. 12
Baptismi sacramentum ut laïcus in casu necessitatis solemniter ministret, an Pontifex possit committere laïco ? t. 3. tr. 1. r. 8. §. 1. p. 13
Baptismi forma simul cum ablutione proferenda. t. 4. tr. 8. r. 36. à §. Primò ad 2. p. 336
Ubi, quid hæc simultaneitas, & quomodo intelligatur ? ibid. §. 3
Baptismi materia, & forma necessaria quæ sit ? t. 4. tr. 8. r. 84. §. Sed instabis. p. 381
Si pro Baptismi Sacramento Minister petat adulto, ut detur pecunia in pretium illius, & faciat jurare dantem, ut omnino tali pacto det, an possit sine symonia dari, maximè si adultus dubitet de sua sufficienti contritione ? Ubi aliqua circa hoc. t. 5. tr. 7. r. 14. §. 1. p. 315. & in §. 8. p. 317
Si in Baptismi sacramento sacerdos fœminam sollicitavit, an incurrat pœnas Pontificias de sollicitatione ? t. 5. tr. 9. r. 63. §. 1. p. 403
An in Baptismo omnes Religiosi tam mendicantes, quam non mendicantes, sancti-Moniales, Abbates, & Monachi, Canonicus Regularis, Episcopi, Cardinales, Religiosi possint esse Patrini ? t. 1. tr. 2. r. 23. per totam. pag. 81
Qui in Baptismo tenet plures filios alicujus, una est tantum Paternitas. t. 3. tr. 2. r. 62. §. 3. p. 212
In Baptismo quæ intentio requiratur ? t. 4. tr. 8. res. 37 per totam, & signanter. §. Itaque p. 337
In Baptismo non sufficit intentio adhibendi ritum externum. ibid.
Pro Baptismo debet benedici Chrisma etiamsi terra sit interdicto supposita. t. 4. tr. 8. r. 87. §. 1. p. 383
In Baptismo non requiritur aliquis consensus de necessitate sacramenti. t. 5. tr. 5. r. 60. §. 8. p. 233
Ne sine Baptismo infans moriatur non solum licitum sit offerre pecuniam, sed teneri si aliter Baptismus ministrari non possit. t. 7. tr. 5. r. 4. §. 1. & seqq. p. 327
In Baptismo an Cardinalis Religiosus, vel Episcopus Religiosus compater esse possit ? t. 9. tract. 7. res. 87. §. unico. p. 407
Baptismum solemniter sacerdos administrans sine vestibus sacris, an peccet mortaliter ? t. 1. tr. 2. resolut. 9. §. 7. pag. 75
Ad Baptismum suscipiendum an adhuc teneatur qui certò novit se in ventre matris fuisse sanctificatum ? t. 1. tr. 3. r. 142. §. 1. p. 185
Baptismum suscipere cum vitæ discrimine non tenetur, qui moraliter certus est de sua contritione. t. 2. tract. 6. r. 136. paulò post initium. p. 413
Baptismum suscipiendi tempus præcepti divini an Pontifex potuerit determinare. t. 3. tr. 1. r. 7. §. 1. p. 12
Baptismum ministrans sacerdos in peccato mortali in casu necessitatis an peccet mortaliter ? t. 3. tr. 1. r. 7. §. 8. p. 14
Et quid si solemniter sacerdos in peccato mortali baptizans aliquem ? ibid.
Idem est de Diacono, & laïco baptizantes solemniter ex dispensatione. ibid. §. 9
Per Baptismum an tollatur irregularitas homicidii ? t. 5. tr. 5. r. 145. §. 1. p. 282

Per

Per Baptismum an tollatur omnis irregularitas præterquam ea, quæ contracta est ex defectu sacramenti ut bigamia? ibid.
Baptismum suscipere non tenetur adultus cum vitæ discrimine, quia potest elicere actum contritionis, & sibi consulere. t.7. tr.5. r.76. §.8. p.369
Baptismum ministrare cum materia dubia, v. g. cum aqua ex sole resoluta an licitum sit ex metu mortis? ibidem §. ult. ad medium.
Si ante Baptismum infans filius fidelis recentissime natus moriatur, & sepeliatur in Ecclesia, an illam polluat? t.9. tr.1. r.131. §.1. p.85
Baptismus. In principio tomi primi tractatus primi, de Baptismo ipse titulus demonstrat, quod omnes quæstiones dicti tr. pertinent ad hæc verba. *Baptismus, Baptizare*, ubi quam plures difficultates invenies, etiam pro Patrinis in Baptismo.
Baptismus, Vide verb. *Aqua*. tom.1
Baptismus collatus cum aqua maris est validus. t.2. tr.1. r.197. §.2. p.114
Baptismus aqua congelata validè conferri non potest. t.2. tr.1. r.201. §.1. p.118
Baptismus collatus sub hac forma. *Ego te Baptizo, in Nomine Patria, & Filia, & Spiritus Sancta*, an sit validus? t.2. tr.1. r.222. §.3. p.133
Baptismus furiæ tempore receptus, petitus tamen ante furiam validus est. t.2. tr.6. r.61. §.1. p.366
Baptismus, Vide verb. *Adultus, Assimilatus, Rebaptisare*. tom.2
Ut Baptismus licitè conferatur extra casum necessitatis an inter Ministros hujus sacramenti ordo sit servandus sub peccato mortali? t.3. tr.1. r.8. §.3. p.13
Ubi quod baptizantes Pater, aut mater in casu necessitatis Filium, vel munus Patrini in dicto casu exercentes jus petendi debitum conjugale non admittunt. Et quid extra casum necessitatis. ibid. §.5
Baptismus, Vide verb. *Infidelis*. tom.3
Baptismus, Vide verb. *Abjurare, Error, Laicus, Medicamentum, Parochus, Rebaptizantes*. tom.5
Item verb. *Mater*. tom.7
Baptismus, Vide verb. *Innocens*. tom.8

Baptizare.

Baptizandi an sint expositi? tom.5. tract.3. resol.42. §.1. pag.224
Baptizandus an sit postea sub conditione infans ab Infidelibus captus? Pro quo in praxi proponitur pulchrum dubium, & multa explanantur quæ contingere possunt pro baptismo in dicto casu, & aliis. t.5. tr.5. r.21. §.1. & seqq. p.215
Baptizandus an sit sub conditione infans si inveniatur sine schedula Baptismi teste, & puer ex colore, & ætate videatur infans natus ante mensem? t.5. tr.3. r.42. §.3. p.224
Baptizans solemniter Diaconus ex commissione Sacerdotis in peccato mortali, an peccet mortaliter? t.3. tr.1. r.8. §.9. p.14
Baptizans solemniter laicus an incurrat irregularitatem? t.5. tr.5. r.22. §.2. p.216
Baptizate infantem cum periculo vitæ an quis teneatur? t.7. tr.4. r.19. §.7. p.290
Et an etiam adultum, cum difficilis sit Contritio, quamvis possibilis? ibid. §.8
Baptizari possunt plures unica ablutione. t.1. tr.4. r.3. §.2. p.224
Baptizari potest in Ecclesia polluta. t.9. tr.1. r.144. §.12. pag.94
Si laicus solemniter baptizet in casu necessitatis in peccato mortali, an peccet mortaliter? t.3. tr.1. r.8. §.6. pag.13
Et an hoc absque dispensatione hoc non possint facere Diaconi inferiores? ibid. §.2
Ut baptizentur infantes filii Hæreticorum, & Apostatarum, an Pontifex præcipere possit, invitis parentibus eorum? t.3. tr.1. r.6. §.1. p.10
Et quid de filiis Infidelium? ibid. §.5
Et quid, si saltem alter parens sit infidelis? ibid.
Idem est si proles sit sub cura plurium tutorum quorum unus saltem est Christianus. ibid.
Idem est quando alter parens consentit, quamvis uterque sit Ethnicus. ibid.
Et idem quando parvulus non habet Patrem sed avum paternum, quamvis mater sit invita, si avus consentit. ibid.
Et quid de filiis Infidelium, mancipiorum, ibid. §.10. pag.11
Et quid, si Patres infideles politicè sunt tantum subditi Principibus Christianis? ibid §.6
An baptizetur illicitè infans expositus cum schedula testificante illum esse baptizatum? t.5. tr.5. r.19. §.1. pag.214
Et quid, si talis fuisset expositus inter Saracenos, vel Judeos, &c. ibid. §.1
Ut baptizetur fœtus an mater gravida teneatur permittere se secari? t.7. tr.4. r.19. §.7. p.290
Ut baptizetur fœtus, an mater gravida teneatur ut supra, &c. t.8. tr.10. r.3. §.4. in fine p.197

Baptizatus.

Si non baptizatum quis baptizet sub conditione, an peccet mortaliter? t.5. tr.3. r.42. §.4. p.225
Si baptizatus fuit reus invalidè ex defectu formæ materiæ, vel intentionis Ministri, an Inquisitores possint illum punire? tom.5. tract.10. resol.85. §.1. & seqq. pag.447
Et quid quando dubitatur an reus sit baptizatus? tom.5. tr.10. r.86. §.1. p.448
In dubio an baptizatus fuerit infans, an sepeliendus sit in loco sacro, sive dubium sit in conferente Baptismum, sive in suscipiente, sive in materia, sive in forma? t.8. tr.8. r.67. pag.190. & 191
Si non sit baptizatus infans morituras, an teneatur quicumque potest mortem subire, si ab aliquo impeditur, ut illum baptizet? t.8. tr.10. r.3. §.4. p.197

Barba.

Si super barbam alicujus Hostia, vel fragmentum cadat an sit ipsa barba lavanda; Et quid est agendum si sanguis cadat super barbam Sacerdotis? t.2. tr.2. r.54. §.1. & 2. p.189. & 190

Barbaries.

Barbaries inepta ad Politicam, an sit justa causa belli? t.7. tr.7. r.3. §.Non desinam, p.385

Barbitonsores.

Barbitonsores an teneantur jejunare? t.4. tr.6. r.33. §.1. pag.218
Barbitonsores in diebus festivis, an possint tondere omnes, qui ad eos accedunt? tom.7. tr.5. r.21. §.Quoad secundum p.338

Barisellus.

Barisellus Episcopi, cum sit de ejus familia armata, gaudet privilegio fori. tom.9. tr.2. r.182. §.Notandum. p.184.

Baro.

Si baro aliquis v. g. habet aliquam Procuram alicujus

universitatis, an possit in Parlamento dare diversas voces, ut Baro videlicet respondere affirmative, & ut Procurator negative, t.7. tr.6. r.22. §.1. p.378
Baro an possit introducere in quadam terra de novo à se ædificata tabernam dictam *Zagato*, vassallis reclamantibus, & an ita faciens incurrat censuram Canonis 5. Bullæ Cœnæ? t.9. tr.2. r.95. §.1. p.147
Barones feudatarios, & eorum filios an Episcopus possit ordinare? t.2. tr.5. r.45. §.1. p.290
Barones Regni an possint constituere unum, vel alterum in Procuratorem, ad effectum intrandi in Parlamento? t.7. tr.6. r.18. §.1. p.377
Barones Regni an teneantur ad contribuendum, si populares omnes donativum sufferre non possunt? t.7. tr.6. r.34. §.1. p.383
Barones Romani cum stigmatibus Imperatoris, Regis Hispaniæ, Galliæ, &c. appositis in eorum Palatiis an videantur profiteri stare se sub protectione dictorum Principum? t.9. tr.11. r.5. §.1. p.466
Et quid, si in rigore hæc in signum appositio in Palatiis Romanorum Baronum demonstret ipsos sub stricta protectione illorum Regum stare, & non tantum ad ostendendum animi propensionem in talem, vel talem Regem, an possint se subjicere pectori tali, & protectioni. ibid. §.4. p.467
Si in Baronis aliqua terra vendantur comestibilia, & potabilia tantum in ejus taberna vulgo dicta *Zagato*, an possint adhuc Clerici aperire tabernas, & vendere vinum, nivem, & alia recollecta in eorum prædiis? t.9. tr.2. r.95. §.1. p.147

Beatificatio.

In Beatificatione Sanctorum an Papa possit errare? tom.9. tr.5. r.17. §.1. p.357
In Beatificatione Sanctorum Papam non posse errare an de fide tenendum sit? t.9. tr.5. r.19. §.1. p.359
In Beatificatione Sanctorum Papam posse errare si quis dixisset, an in S. Officio sit ei imponenda abjuratio de formali? t.9. tr.5. r.22. §.1. p.363
Et an ex sola Beatificationis vi precisè quod anima beatificati sit in gloria, remaneat tantum infra latitudinem probabilitatis, & certitudinis moralis? t.9. tr.5. r.20 §.1. p.360

Beatificatus.

Sancti Beatificati diem transferre an sit licitum? t.9. tr.5. r.21. §.11. p.362
Ubi quod puniendus est in S. Officio, qui dixisset quod S. Franciscus de Borgia, & S. Cajetanus non sint in Cœlo: secus autem si dixisset, *ego non teneor credere B. Borgiam, & B. Cajetanum esse in gloria.* tom.9. tr.5. r.22. §.8. p.364
Beatificati nondum Canonizati Sancti diem festum instituere an Episcopus possit? t.3. tr.3.r.90. §.1. p.355
Si de aliquo S. Beatificato concedit Pontifex Sacerdotibus certæ Religionis, ut certo die dicant Missam, tunc non possunt facere Octavam, neque in illa dicere Missam, & Officium de dicto S. Beatificato. ibid. §.2
Beatificatum S. an liceat invocare in publicis Litaniis, vel pingere Imaginem viri S. nondum Beatificati cum radiis, & diademate. ibid. §.3
Posito, quod S. Beatificatum venerari sumnus Pontifex concedit aliquibus determinatis personis, & sub determinato aliquo ritu, an possint alii omnes uti tali concessione? t.9. tr.5. r.21. §.1. p.361
Quando quis Beatificatus est, & concessus ejus cultus certæ Religioni, an possint alii Sacerdotes sive Regulares, sive sæculares de illo in Ecclesia assignata in Decreto Beatificationis Missam celebrare? t.2. tr.1. r.81. §.1. p.43
Beatificatus. Vide verb. *Missam celebrare.* tom.3

Bellua.

Qui Belluam mortuam cognoscit, non incurrit in casum reservatum de coeuntibus cum brutis, licet intra ejus vas naturale seminet. t.8. tr.6. r.6. §.4. p.137
Vide verb. *Animal, Bestia, Brutum.* tom.8

Bellare Bellum.

Ne bellando fœdera cum Turcis, vel Hæreticis Principes Christiani contrahant, an summus Pontifex sub censuris prohibere possit. t.9. tr.13.r.7. §.1. p.476
Quis possit indicere bellum offensivum? t.7. tr.7. res.1 pag.384
An Papa possit prohibere in aliquo casu, ne Principes Christiani inter se pugnent? t.7. tr.7. r.2. p.385
Quæ sunt causæ justæ inferendi bellum? t.7.tr.6.r.3.p.385
An detur bellum ex utraque parte justum? t.7. tr.7.r.4. & in aliis ejus not. p.385
Et an aliquando bellantes non peccent, quia ex ignorantia invincibili procedunt? ibid. §.3. p.386
Et notatur, quod supradicta ignorantia facilius habet locum in subditis, & Militibus. ibid. cursim in §.4
An Princeps dubius de justitia belli possit bellum movere? Et quid est dicendum in casu, si Rex, licet dubitet de possessione Regni, habet tamen majorem propensionem, ut Regnum sit. v.g. Regis Galliæ, an in tali casu debeat restituere saltem partem Regni? t.7. tr.7. r.5. p.386
An qui bellum in justum bona fide gessit, cognita justitia belli, teneatur resarcire omnia damna, quæ intulit? t.7. tr.7. r.6. p.386
An si Princeps inferat bellum ex justa causa sine recta intentione, bellum sit injustum? t.7. tr.7. r.7. p.386
An Princeps habens justam causam inferendi bellum, si ex illo tamen in perniciem Regnorum maxima damna timerentur, possit adhuc illud indicere? t.7. tr.7. r.8. p.387
Et an in tali casu Princeps teneatur ad aliquam restitutione? ibid. §.2
Et an illicite moveatur bellum, si minima subsit spes victoriæ, vel an requiratur moralis certitudo victoriæ, ut bellum possit indici? ibid. sub finem. §.1
An post inchoatum bellum, si alius Princeps offerat condignam satisfactionem, bellum adhuc prosequi quis possit? t.7. tr.7. r.9. p.387
Quam satisfactionem possit Princeps in bello petere? t.7. tr.7. r.10. p.388
Si cum consensu Principis vassallus magnam inferat injuriam in alium Principem, qui tamen omnem injuriæ satisfactionem respuerat, nisi illius author ad eum morte plectendum sibi daretur, quod alter Princeps negaret, an in tali casu, bellum contra eum juste indicere possit? t.7. tr.7. r.11. p.388
An aliquando licite possit negari transitus Militum pro bello inferendo alicui Principi? t.7. tr.7. r.12. p.389
An si Princeps impediat mercaturam, peregrinationem, navigationem, transitum, &c. per sua Regna Civibus alterius Regni, possint alii Principes juste contra eum bellum indicere? t.7. tr.7. r.13. p.389
Et quid, si negatur Exercitui transitus? ibid. §.3. &c.
An licite possit inferri bellum Infidelibus propter solam infidelitatem, maxime ex licentia Papæ? t.7. tr.7.r.14 pag.390
Et quid, si non permittant in suis Regnis Prædicatores Fidei? ibid. §.4
Et deducitur non posse Papam conflare Exercitum ex Clericis, & Ecclesiasticis viris ad compescendum Infidelem, nisi alias timerentur in Ecclesia damna. ibid. §.5
Et an potestas impetendi Principem Infidelem, sit penes Reges, & Regna, vel penes Papam tantum? ibid. §.6
Et an possit Ecclesia, & Principes Christiani mittere Prædicatores cum Exercitu ad prædicandum Infidelibus? ib. §.9. &c.
An licitum sit inferre bellum Infidelibus committentibus Idolatriam, & violantibus jura naturalia, maxime si

si accedat authoritas Summi Pontificis? t.7. tr.7. r.15. pag.390
An sit justus titulus bellandi, si Infideles nolint excipere Prædicatores Fidei, sed illos occidant, & liberum transitum in aliis Provinciis ad prædicandum denegent? Et de aliis septem casibus agitur, pro quibus licì um est Infidelibus inferre bellum. t.7.tr.7. r.16. p.391
An licitè indicatur bellum Infidelibus ex titulo donationis obtentæ à Pontifice de eorum Provinciis? t.7. tr.7. r.17. p.392
An licitum sit indicere Bellum Hæreticis propter solam hæresim, nisi ab Ecclesia declarentur Hæretici? t.7. tr.7. r.18. p.392
An Hæretici justo bello capti, fiant servi capientium? Et Resolutio hujus dubii pendet ex illo, an hodie inter Christianos jus Captivitatis cesset? Ubi alia curiosa enucleata invenies. t.7. tr.7. r.19. p.393
Et an Militibus sit concessum ab hostibus emptione, vel donatione accipere bona mobilia aliena? ibidem, §.5. pag.394
Et aliud pulchrum dubium in §.7. dictæ res. decisum invenies. Ex quo deducitur, quod non potest Hispanus Ecclesiasticos Gallos capere, nec Gallus Ecclesiasticos Hispanos, ac eorum bona abripere. ibid. in dicto §.7. & seqq. usque ad §.11. & in aliis eorum not.
Et quid est dicendum de bonis Mercatorum Januæ existentium à Gallis Militibus ablatis. ibidem. §.11. pagina 395
An sit licitum tradere Tyranno aliquam Virginem deflorandam ad tuendam Rempublicam? Et ad firmandam doctrinam hujus quæstionis aliæ in exemplum adducuntur. t.7. tr. 7. r.20. p.396
An aliquando sit licitum in bello obsides occidere? t.7. tr.7. r.21. p.397
Et quid, quando adversarii non stant promissis? Et in tali casu, qui occidunt obsides dicantur innocentes occidere? t.7. tr.7. r.22. p.398
An in bello licitum sit uti insidiis, stratagemis, & sit standum promissis? Et quid, si fidem dedisses hosti non utendi insidiis, nisi forte coactus dedisses, quia tunc etiam firmatam juramento implere non debes. t.7. tr.7. r.23. p.398
An liceat totam Civitatem Militibus diripiendam dare? t.7. tr.7. r.24. ibid.
An liceat in bello innocentes occidere? tom.7. tr.7. r.25. pag.398
Et ad firmandam securitatem in futuro an liceat occidere nocentes, vel innocentes, quorum revelatio timetur, ibid. §.5. p.399
Et in principio hujus Res. explanatur, qui sub nomine Innocentes intelligantur. &c.
An bona innocentium possint in bello diripi, & devastari? t.7. tr.7. r.26. p.399
Et an hujusmodi bona ipsis postea sint restituenda, præsertim cum sint bona innocentium, qui ad Rempublicam hostilem non pertinent, ut bona Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum. ibid. §.2
Et an tali privilegio Immunitatis gaudeant omnia bona quorumcumque sint, si in Ecclesiam ad custodiam reponantur? ibid. §.8. p.400
Et an possit oppugnari Ecclesia, quando est incastellata, idest munita more castri, &c. ibid. ad medium §.9. &c.
An Reliquiæ in bello justo possint abstrahi ab Ecclesia sine onere restitutionis? t.7. tr.7. r.27. p.400
An innocentes possint in servitutem redigi, sicut licet tradi infantes obsides inimico nolenti aliter à bello desistere? t.7. tr.7. r.28. p.401
Et deducitur primo omnes Turcas, & Sarraceros tam infantes, quam mulieres, & viros cum à Christianis justo bello capiuntur fieri mancipia Christianorum. Secundo Christianos, nunquam fieri mancipia Christianorum propter consuetudinem communi consensu, & usu approbatam. Tertio Christianos de facto quidem fieri mancipia Turcarum, & Sarracenorum, non tamen de jure. Quarto innocentes non posse capi, & in servitutem redigi, nisi per accidens. ibidem. §. ult. pag.402
An capti in bello justo possint fugere, etiam quando benigne à Domino suo tractantur, dummodo non fugiant animo evagandi, sed redeundi ad suos, & Patriam repetendi? t.7. tr.7. r.29. p.403
Et quid, si fidem quis dederit non fugiendi, & maximè si juramentum adhibuisset? ibid. §.7. &c.
Et an supradicta maximè procedant ad Christianos à Turcis captos, qui non solum possunt fugere, sed etiam Dominorum suorum bona diripere, & in quacumque quantitate secum asportare? ibid. §.8. &c.
An capti in bello inter Christianos licite possint redimi, & in conscientia teneantur solvere pretium promissum suæ redemptionis? t.7. tr.7. r.30 p.403
An Milites teneantur cum vitæ periculo non deserere arces, & stationem, alias obligentur damna inde provenientia reparare? Et an possint relinquere Castra sine lethali crimine. t.7. tr.7. r.31. & in aliis ejus not. 1. & 2. pag.404
Et deducitur, quod non expedit, ut Duces faciles sint in concedenda licentia Militibus discedendi, &c. ibid. prope finem. §.2
An Principes possint concedere Repræsalias, maximè concurrentibus sex conditionibus? tom.7. tract.7. r.32. pagina 404
Ad quem capta in bello bona pertineant? Et si bona, quæ ab hostibus eripiuntur, sint furto sublata, an restituenda sint veris Dominis, vel possint Milites illa sibi retinere? t.7. tr.7. r.33. p.405
An si emptione, donatione, aut alia ratione aliquis ab hostibus aliquid accipiat, teneatur veris Dominis restituere, quod notandum est pro Catholicis Hollandis, qui aliquando ex præda Indica aliqua à nautis emunt. ibid. §. ult. & in aliis ejus not. p.406
An omnes Milites exercitus deprædantes Urbem teneantur insolidum ad restitutionem in integrum? t.7. tr.7. r.34. pag.406
Et an Dux teneatur ad totum, quod per Milites illatum damnum est? ibidem, in fine r.
An vero authores belli, nempe Principes, & Consiliarii teneantur integrè restituere, & quilibet eorum alio omittente; & similiter speciales Duces, & Tribuni? t.7. tr.7. r.35. p.407
Quæritur etiam, quid facere debeant Milites, qui ignoranter pugnaverint in causa belli injusti, si subditi sunt, & quid, si subditi non sunt? ibid. §. ult. &c.
An Miles subditus possit militare in bello injusto? tom.7. tr.7. r.36. p.407
Et an teneatur subditus inquirere justitiam belli, dum est dubia negativè? ibid. prope finem. §.5. à vers. Nec tenetur, & in aliis ejus not. p.408
Et an subditus indoctus, qui non potest discernere, quando sit causa justa, aut dubia, teneatur semper obedire Superiori præcipienti? ibid. §.6. &c.
Et quid est dicendum, si amicus, à quo Rex petit auxilium dubitet de justitia belli, possitne illum juvare? ibidem. §.7. & seq.
An Milites non subditi alicujus Principis teneantur inquirere justitiam belli? t.7. tr.7. r.37. & in multis aliis ejus not. p.409
Et si tales Milites postea comperiant à parte ipsorum bellum fuisse injustum, teneantur restituere damna, quæ dederunt? t.7. tr.7. r.38. §.17. p.410
Et an capti in bello justo ex parte capientium, injusto autem ex parte adversariorum, ad suos possint fugere sine peccato, modo scandalum & promissio absit? t.7. tr.7. r.39. §. ult. p.411

An

An milites sive subditi sint, sive non, dubitantes de justitia belli possint bellare? Et si postea cognoscant injustitiam belli, quid teneantur restituere? t.7. tr.7.r.40. & in multis aliis ejus not. p.411

An bellare in diebus festis sit per se licitum? t.7. tr.7.r.42. pag 412

Et si fiat prælatio in die festo etiam extra necessitatem, si Missa audiatur an sit peccatum mortale? ibidem. in fine §.2. &c.

Et an in dicto casu etiam excusentur à peccato, qui aggeribus, fossa, & vallo, arces, Urbes, oppidave muniunt, & alia similia faciunt, ibid. in fine r.

Quo tempore sit licitum bellare? t.7. tr.7. r.43. p.412

Et an quando bellum est in procinctu, teneantur Milites audire Missam? ibid. §. ult. p.413

An secreta Principum, seu Exercitus licitum sit revelare, ad vitanda tormenta, & jacturam vitæ? tom.7. tr.7. r.44. pag.413

In quo peccant Milites erga eos, apud quos commorantur? Et quid teneantur restituere? t.7.tr.7.r.45.p.413

Ubi de aliquibus aliis agitur, in quibus peccant mortaliter Milites, si non obediunt Duci, vel Præsidi militiæ, & quis, quid, & quibus in aliquibus casibus aliis tunc occurrentibus restituere teneantur. ? ibid. à §.7. pag.414

De peccatis Ducum in Exercitu regendo. t.7. tr.7. r.46. pag.414

Et an ipsi Præfecti Arcium possint pauciores Milites in Arce ponere, quam à Principe constitutum fuerit? Idem quæritur de Ducibus; & Capitaneis, qui cum in suis centuriis tot Milites constitutos habere debeant, pauciores tamen retineant, ut stipendium aliorum ad suos usus convertant? ibidem. §.3. per totum. p.415

De peccatis aliorum Officialium in Exercitu commorantium. t.7. tr.7. r.147

De peccatis Regum, & Principum, etiam si bellum justum exerceant in Ordine ad Milites. tom.7. tract.7. resol.48. p.415

Et an debeat Rex eis, & aliis restituere damna, quæ inde fuerint sequuta? ibid.

His diebus Angli cum triremibus Turcis dimicantes ignem pulveri injecerunt, seque in mari commiserunt, cum magno triremium damno, quæsierunt tunc à me, an hoc facere licitum fuerit Christianis? tom.7.tr.7.r.49. pag.416

An Ducibus, & Militibus super naves Indicas, quæ vulgo dicuntur *la Flota*, quando aliter manus hostium effugere non possunt, licitum sit ignem adhibere, ut ipsi & naves absumantur? t.7. tr.7. r.50. p.416

An Clerici, inconsulto Summo Pontifice, possint alicui Exercitui præesse? Et an solo jure positivo, & Ecclesiastico, vel etiam naturali interdicta sit Clericis militia? t.7. tr.7. r.51. p.417

Et an hæc prohibitio ad culpam mortalem obliget? ibid.§.2

Et difficultas est contra quam virtutem sit hujusmodi peccatum? ibid. in dicto §.

An initiati minoribus Ordinibus, Beneficiarii, & Monachi laïci includantur in dicta prohibitione? Et an supradicti peccent mortaliter, vel tantum venialiter, si ad bellum procedant? t.7. tr.7. r.52. p.417

Et an prædicti Clerici, Beneficiarii, & Monachi laïci possint pugnare suis manibus, immediate occidere, mutilare, & ducere Exercitum, ac præesse iis, qui machinas, vel tormenta bellica dirigunt, neque occurrere aliquam irregularitatem, quoties bellum est necessarium ad defensionem propriæ vitæ, vel personæ, & patriæ, & boni communis, & ad obtinendam Victoriam, à qua pax, salus innocentium, & bonorum Ecclesiæ dependet? ibid. §.2. &c.

Et an hoc etiam sit prohibitum Episcopis, & Cardinalibus nondum in Sacris constitutis? ibidem, post medium dicti §.2. & latè in r.53. p.419

Et quid est dicendum de Episcopis Germaniæ, temporalem jurisdictionem obtinentibus, an possint bellum inire, Exercitum conscribere, Ducem belli præfigere, & arma ad pugnandum Militibus dare? t.7. tr.7. r.53. §.3. post medium, à vers. Quod p.419

Et an quis possit impune occidere, vulnerare, & expoliare Clericum, Episcopum, vel Cardinalem in bello militantem, ac proinde nullam incurrat pœnam, & excommunicationem, excepta irregularitate? ibid. prope finem. §.3. à vers. Sed si &c.

An liceat Episcopis esse Duces Supremos in aliquo Exercitu terrestri, vel maritimo? t.7. tr.7. r.54. p.420

Et explanantur gravissimæ pœnæ Clericis pugnantibus impositæ. Ibid. post medium. §.5. &c.

Quod abusus Episcoporum procedendi ad bella in Gallia ortum habuerit, ex Cardinali Baronio probatur. t.7. tr.7. r.55. p.420

Defenduntur aliqui Episcopi Hispani, qui ad bellum perrexerunt contra Cardinalem Baronium. t.7. tr.7. r.56. pag.421

Et quatuor proponuntur casus, in quibus ipsum jus naturæ dictat, quod Clerici pugnare possunt absque Pontificis licentia. Ibid. prope finem. §.1. &c.

Contra Gratianum probatur posse Pontificem ex justa tamen causa præbere licentiam, ut Clerici, Episcopi, & Cardinales præsint Exercitibus; sine qua quando, & quo pacto irregularitatem incurrant, demonstratur. t.7. tr.7. r.57. p.422

Et an in hoc præcepto possit solus Summus Pontifex dispensare ex eo, quod non sit divinum, sed humanum? Et an si Pontifex absque rationabili causa dispensaret, licet factum teneret, non tamen rectè faceret, sed peccaret? ibid. ad medium r.

Sed adhuc superest difficultas, an si supradicti Clerici, Episcopi, & Cardinales præsint Exercitibus, non solum peccent mortaliter, sed incurrerent irregularitatem, etiam si aliquem propria manu non occidant; nam Doctores communiter asserunt præbendo pecuniam, consilium, opem, &c. in bello injusto omnes effici irregulares. ibidem. &c.

Et an jura noluerint pugnantes in bello justo esse irregulares, nisi propria manu occidant? ibid. in fine r.

An Clerici interesse possint alicui Exercitui excitando Milites generatim ad pugnam? t.7. tr.7. r.58. p.421

An Clericus sine irregularitatis periculo possit Milites in bello justo hortari generatim ad percutiendum, & occidendum hostes, modo in particulari neminem occidi suadeat? Et quid de Clericis, qui gubernant naves ad pugnam? ibid.

Et observatur Milites sive Clericos, sive laïcos, qui sunt in parte postrema Exercitus, & qui moraliter censeri non possunt propinquis Militibus animos ad occidendum adhibere, non esse irregulares. ibidem.

Et utrum necessaria sit Clericis licentia Prælati ad existendum in Exercitu absque irregularitate, vel tantum sit peccatum contra obedientiam? ibid. §. ult. p.423

Et an Clerici, qui non pugnandi, sed adjuvandi causa spiritualiter bello interfunt, spolia hostium perinde ac Milites accipere possint, & retinere, nisi de contraria Supremi Ducis voluntate constet? ibid. post medium dicti §. ult. & in r.62. p.424

An Beneficiarius, si propria manu in bello aliquem occidat, vel mutilet, beneficium resignare debeat, vel dispensationem super irregularitatem impetrare? t.7. tr.7. r.59. §.3. in fine. p.423

Et quid est dicendum de Religiosis laïcis, & Monachis conversis, vel Choro Mancipatis, an peccent pugnando propria manu? ibid. §.4. & 5. &c.

Et an Clerici in Minoribus militiæ se adscribendo peccent per se, & ex vi Decretorum Ecclesiæ? Et quid, si beneficium habeant, aut habitum, & Tonsuram deferant propter scandalum. ibid. prope fin. r. à vers. Tertiò &c.

An

An in aliquibus casibus licitum sit Clericis pugnare? Et explanantur casus, in quibus Clerici pugnantes, & occidentes non sint irregulares. t.7. tr.7. r.60. p.423
An Clerici sine Superioris licentia; & Episcopus sine licentia Pontificis in aliquo casu possint bello interesse absque peccato? t.7. tr.7. r.61. p.424
Et an Religiosi subditi possint se conferre ad Exercitum sine venia saltem sui Superioris, quia in omnibus ab ejus voluntate pendent? ibid. §.5. &c.
An Clerici assistentes bello sine licentia Pontificis teneantur restituere prædam captam, vel resarcire, si quod nocumentum inferunt? t.7. tr.7. r.63.p.424
An post Victoriam Clerici inventi in Exercitu hostili possint impune occidi, vel spoliari? t.7.tr.7.r.64.p.424
Et an in quocumque bello, dum Clerici pugnant possint occidi, & spoliari? ibidem. in principio. §. ult. pag.425
Et notatur, quod si bellum justum esset contra Prælatum Ecclesiasticum possint Clerici etiam post partam victoriam spoliari. ibid. post medium dicti §. ult.
De potestate, & jurisdictione Ecclesiastica, & quasi Episcopali Vicarii Generalis Exercitus. Et in textu hujus Resolutionis explanatur, quando Milites gaudeant prædicta jurisdictione Vicarii Generalis Exercitus in utroque foro, & quando subsint Ordinariæ jurisdictioni Episcopali. t.7. tr.7. r.65. p.425
Et adducitur pulchrum, & curiosum dubium in §. ult. hujus Resolutionis pro gaudenda Immunitate Ecclesiæ à quodam Milite in Exercitu, qui ad Ecclesiam, vel Altare portatile Exercitus confugerat pro quodam delicto, & Generalis Dux in alium locum Castra diverti jussit, ut ita reum capere, & plectere posset. Sed vir doctus Societatis Jesu Episcopi vices in Exercitu quoad spiritualia exercens tradidit reo Aram Altaris admonens reo, ne eam à se removere permitteret, donec in alio loco Altare poneretur, & sic factum est, & Dux Generalis Exercitus non est ausus capere reum, utpote Ecclesiæ Immunitate gaudentem, eo quod secum Aram deferret. ibid. §.13. p.427
Et cursim deducitur Vicarium Generalem Exercitus esse judicem, quando Miles deberet gaudere Immunitate Ecclesiæ, si confugerit ad tentorium, in quo celebratur, vel ad Ecclesiam Castri. ibid. §.12

Appendix ad alias paucas quæstiones mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum,

Bellum.

Propter bella, quæ sustinet Rex in aliis Regnis, an tributum, & donativum ita positum alicui Regno sit justum? t.7.tr.6.r.10. §.1. p.374
Belli injusti Dux an incurrat tot irregularitates, quot in bello fiunt homicidia? tom.5.tr.5.r.98.§. ult.254. & seqq.
An belli jure quis efficiatur servus? tom.7. tract.8. resol.5.§.1. pag.429
Belli suppositæ justitia, an licitum sit Principibus Christianis inire fœdera cum Turcis, Infidelibus, vel Hæreticis? tom.9. tract.13. pag.471. per totam. Ubi multa notabilia.
An pro bono spirituali Ecclesiæ expediat Principes desistere ab aliquo bello? t.9. tr.13. r.7. §.1. p.476
In bello cum periculum vitæ imminet, an tunc possint simul omnes dicere aliqua peccata, & sic simul omnes absolvi? t.1. tr.4.r.47. §.3.p.251
Et an in tali casu teneantur publicè, vel per interpretem confiteri, cum remedium habeant contritionis? ibid. §.3. pag.250
Et in dicto casu an sufficiat ut omnes simul signo aliquo, v.g. genuflexione significent se peccasse, & ita possint à Confessario simul? ibid. p.251
Qui in bello se exponit manifesto periculo mortis absque causa, an teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam? t.1. tr.7. r.155. §.1. p.418
Si in bello justo quis aliquem occideret an dispensari possit ab Episcopo, & à Prælato Regulari, & quilibet circa suos subditos? t.3. tr.3. r.39.§.1. p.321
Ex bello irregularitatem incursam an Episcopus possit dispensare cum Clericis, ne mendicare cogantur, & ad beneficium obtinendum? t.3. tr.3.r.50.§.2.p.326
In bello injusto pugnans an incurrat irregularitatem, si occidat insequentem se, & ipse confodiatur defensionis causa? t.5.tr.5. r.98. §.1. & seqq. p.254
Ubi quod, si quis prior invaditur ab hoste, nec valet aliter effugere eum occidat non fit irregularis, quamvis pugna sit injusta. §.2
Omnes qui in bello injusto militant, an sint irregulares sequuto aliquo homicidio? tom.5. tr.5. r.98. §.4. p.254. & seqq.
Qui in bello injusto custodiunt sarcinas militum an sint irregulares? ibid. §.6
An omnes, qui in bello injusto inveniuntur, & ex utraque parte sunt varia homicidia, an differentes irregularitates incurrant, unam ex homicidio voluntario ortam ex delicto, aliam ex homicidio casuali, &c. ibid. §. ult. post medium.
In bello justo aggressivo militantes non sunt irregulares, modo suis manibus sanguinem non fundant, quamvis alii mutilent, vel occidant. tom.5. tract.5. resol.99.§.3. p.255
Si in bello justo milites occidant alios ad defendendam proprium vitam cum moderamine inculpatæ tutelæ, an incurrant irregularitatem? t.5. tr.5. r.100. §.1. ibid.
Et quid de mandantibus, cooperantibus, animantibus, subministrantibus arma, &c. si bellum injustum est aggressivum? ibid. §.3
Et quid si bellum defensivum sit justum, & licitum, an milites, si occidant non sint irregulares? ibid.
In bello justo exhortantes milites, ut strenuè se gerant; nec qui illis vendunt, vel donant arma, &c. irregularitatem incurrunt. ibid.
In bello justo, qui pugnant si dubitant an occiderint, vel mutilaverint, an debeant se judicare irregulares? t.5. tr.5. r.101. § 1. & seq. p.255. & 256
In bello an possint Christiani captivi, & mancipia apud Turcas, & Infideles obsequia aliqua illis ministrare? t.7. tr.5. r.74. & 75. à p.366. & 368
Si bello justo Turcæ, & Saraceni, tam infantes, quam mulieres, & viri à Christianis capiuntur sunt mancipia Christianorum, non tamen è contra, quia de facto Christiani fiunt mancipia Turcarum, & Saracenorum, non tamen de jure, quia justo bello non capiuntur? t.7. tr.7. r.28. §. ult. p.402
Si in bello justo captus est Pater, an filii ejus à Domino fugere possint? t.7. tr.8. r.12. §.3. p.435
Qui in bello equum habet, potest alteri tradere ad fugam capessendam. t.8 tr.5.r.35.§.ult. ad medium p.108
De Bello Maurorum miles fugiens, & extrahens torquem aureum ab alio Christiano demortuo in acie, an teneatur restituere eam hæredibus illius? tom.8. tr.6. r.34. §.4. pag.167
In bello opem ferre, & auxilium præstare an teneantur Prælati feuda à Rege tenentes? t.9.tr.2.r.29 §.3.p.116
In bello communicando Catholici cum hæreticis, an peccent contra leges excommunicationis? t.9. tr.13. r.9. §.2. pag.480
Qui bellum coactus aggreditur, an possit absolvi à quocumque sacerdote, ab omnibus casibus, & secus, si ex voluntate propria id efficiat? t.1. tr.4.r.39. §.2. p.247. & in tr.5. r.7. §.1. p.267.

Bellum gerentibus non est administranda Extrema-Unctio, nisi in infirmitate laborantibus. t. 2. tr. 4. r. 49. §. 1. pag. 266
Bellum. Vide verb. *Religiosus*. tom. 2
Ad bellum qui pergit an possit lucrari Indulgentiam Cruciatæ toties, quoties peccaverit, & confessus fuerit? t. 4. tr. 3. r. 154. §. 2. p. 128
Qui ad bellum justam vendit, tribuit, vel mutuat arma, an incurrat irregularitatem? tom. 5. tract. 5. resol. 97. §. 1. pag. 255
Et quid si in ipso belli conflictu aliquis, etiamsi sit Clericus in sacris arma offensiva præbet? ibid. p. 254
Qui ad bellum injustum se conferunt, non quidem ad pugnandum, nec ad inducendos milites, sed ad adjuvandum eos in spiritualibus, non sunt irregulares, etiamsi ad propriæ vitæ defensionem quempiam occidant. t. 5. tr. 5. r. 98. §. 3. p. 254. & seqq.
Bellum. Vide verb. *Clericus, Mutilare, Transferens*. tom. 5
Si bellum justum Christiani inter se gerunt, an sit licitum Christianos captivos detinere non ut servos, sed ut ab illis dum detinentur sint securi, & tuti, & ut pecuniam aliquam justam, & moderatam, pro eorum libertate, & dimissione accipiant. t. 7. tract. 8. res. 5. §. 5. pag. 430
Bellum gerere ex opinione probabili an Rex possit, licet ab altero Rege possideatur Regnum, etiam cum opinione probabiliori? tom. 8. tract. 1. resol. 17. §. 1. & seq. pag. 10
Bellum an possit dari ex utraque parte Regum justum? t. 8. tr. 1. r. 18. §. 13. & 14. p. 12
Bellum. Vide verb. *Hispanus, Miles*. tom. 8
Ad bellum omnibus proficiscentibus Eucharistia potest dari tempore interdicti, tanquam constitutis in mortis periculo, & possunt absolvi à quocumque sacerdote, etiam non approbato ab omnibus casibus, & censuris. t. 9. tr. 7. r. 126. §. 2. p. 439
Bellum. Vide verb. *Rex*. tom. 9

Benedicere.

Si benedicatur Ecclesia per Episcopum excommunicatum non toleratum, an Ecclesia violetur? t. 9. tr. 1. r. 131. §. 4. pag. 86
Benedicendi oleum Extremæ-Unctionis an Pontifex possit Presbyteris præbere facultatem? t. 3. tr. 1. res. 58. §. 1. pag. 76
Benedicens Episcopus oleum ad infirmos in statu peccati mortalis an peccet mortaliter? t. 3. tract. 3. res. 81. §. 1. pag. 345
Validè benediceretur Ecclesia per Episcopum hæreticum, dum fidem S. Trinitatis tenet. t. 9. tract. 1. resol. 131. §. 7. pag. 86
Benedicere oleum ad Extremam-Unctionem ex commissione Episcopi an sacerdos possit? t. 2. tract. 4. resol. 1. §. 1. pag. 241
Benedicere. Vide verb. *Casula, Cingulum, Festicula, Interdictum, Manipulum, Mappa, Nuptiæ, Oleum, Ornamentum, Pallia, Pyxis, Sphæra, Stola, Vestes*, & notationem ejus. tom. 2
Benedicere. Vide verb. *Abbatissa, Chrisma*. tom. 3
Benedicere solemniter suas Ecclesias, & cæmeteria ex privilegio an Regulares possint, si Episcopus nollet, aut negliget? t. 9. tr. 1. r. 143. §. 1. p. 92
Benedicere. Vide verb. *Vestes*. tom. 9

Benedictinus.

Benedictini etiamsi haberent peccata mortalia tenerentur tantum confiteri sub veniali. t. 7. tract. 1. res. 124. §. 4. pag. 87
Venialium confessionem an de facto præceperit Pontifex Benedictinis? t. 3. tr. 1. r. 20. p. 28

Benedictio.

Vide verb. *Vestes*. tom. 1
Benedictio olei Extremæ-Unctionis an necessario debeat fieri per Episcopum? tom. 3. tract. 1. resolut. 58. §. 2. pag. 76
Benedictio. Vide verb. *Applicare*. tom. 4
Benedictio. Vide verb. *Abbates, Beneficiarius, Ecclesia*. tom. 7
Pro benedictione nuptiarum danda sponsis an possit sacerdos si deest copia Confessarii contritus Missam celebrare? t. 1. tr. 3. res. 157. §. ult. paulò post initium, & post medium. p. 195
Si pro benedictione Chrismatis Episcopus omitteret aliquam cæremoniam positam in Pontificali, an dicatur hoc non obstante Chrisma benedictum? t. 3. tr. 3. r. 82. §. 1. pag. 346
Benedictione non indigent Oratoria Regularium, etiam constituta in grangiis, & si quandoque indigeant à suis Prælatis benedici possunt. t. 4. tract. 2. resolut. 11. §. 4. pag. 34
Nec etiam benedictione indigent Oratoria privata Nobilium. t. 4. tr. 2. r. 26. §. 1. & 2. p. 43
Benedictione non petita ab Episcopo, Regulares prædicantes in suis Ecclesiis, an possint ab eo puniri? t. 7. tr. 1. r. 61. §. 1. p. 40
Et an idem possit Vicarius sede vacante? t. 7. tr. 1. res. 62. §. 1. pag. 41
Benedictionem petere ab Episcopo an teneantur Regulares, si extra tempus Quadragesimæ, & Adventus velint in suis Ecclesiis prædicare? t. 7. tract. 1. resolut. 59. §. 1. pag. 38
Benedictionem prædicandi denegare Regularibus an Episcopus possit, si nolint coram ipso emittere professionem fidei? ibid. §. 5. p. 39
Ut benedictionem petat laïcus, an possit cogi ab Episcopo, si prædicare vult in oratoriis Regularium de licentia superioris? t. 7. tr. 1. r. 64. §. 1. p. 42
Antequam benedictiones nuptiarum recipiantur, an sit mortale matrimonium consummare? t. 2. tr. 6. r. 106. §. 1. & 2. p. 398
Benedictiones nuptiales quibus diebus sint licitæ tempore interdicti? t. 2. tr. 6. r. 109. p. 399
Vide *Matrimonium*.
Ex benedictionis Monialium causa, an Moniales possint dare aliquid proprio loci Ordinario? t. 7. tr. 3. r. 49. §. 1. pag. 269

Benedictum.

Ut benedicta, aut consecrata debeant esse Corporalia Patena, Calix, Ara, extat præceptum. t. 2. tr. 1. res. 179. §. 2. pag. 104
Benedictæ an remaneant vestes, & ornamenta Ecclesiastica, si cum illis sacerdos bona fide celebravit. t. 2. tr. 1. r. 177. §. 2. p. 102
Et quid, si mala fide celebravit. ibid.
Idem est de Patena, Corporali, Pyxide, Altari, Luna, Custodia, seu sphæra, &c. ibid. §. 3

Benefactor.

Benefactorem planè insignem an testes teneantur revelare, detegere, & denunciare ex vi alicujus monitorii, & edicti? Et quid, si casus pertineat ad Tribunal S. Officii. t. 5. tr. 1. r. 161. §. 1. p. 94
Benefactores. Vide verb. *Religio, Religiosus*. tom. 2
Benefactores. Vide verb. *Applicare*. tom. 4

Beneficiarius.

Beneficiarii tenentur inquirere graves necessitates pauperum, ut eis succurrant. t. 4. tr. 7. r. 18. in fine, p. 285

Beneficiarii an ex jure naturæ, vel ex jure Ecclesiastico teneantur expendere superfluos redditus Ecclesiasticos in usus pios? t.4. tr.7. r.20. §.2. p.286
Ubi etiam, an extet præceptum positivum hoc prohibens beneficiariis? §.3
Beneficiarii quo ordine teneantur superflua bonorum Ecclesiasticorum erogare in opera pia? t.4. tr.7. r.21. §.1. pag.287
Beneficiarii ex fructibus beneficii an possint filios spurios alere, & filiam spuriam dotare? ibidem, §.3. pag.288
An beneficiarii consanguinei, vel alii recipientes redditus, quos ipse tenetur in usus pios insumere an peccent mortaliter, quamvis ad restitutionem non teneantur. t.6. tr.7. r.6. §.1. & seq. p.309
Beneficiarii an possint validè, & licitè testari, ratione consuetudinis, ut est in Gallia, & Hispania. t.6. tr.8. r.92. §.1. p.440
Et si valide possint testari non tamen licitè in usus prophanos, & ideo hæres quomodocumque sit hæres, qui hoc modo hæreditatem accipit non peccat, nisi fortè induxerit Clericum ad hujusmodi testamentum faciendum, quia inducens ad peccatum peccat, nec tenetur hæreditatem restituere. ibid. §.5. p.442
Ubi an dictum testamentum sit validum, si careat solemnitatibus juris. §.6
Beneficiarii an includantur in prohibitione, ne Clerici pugnent in bello, neque ad bellum procedant. t.7.tr.7. r.52. §.1. p.417
Et an supradicti peccent mortaliter, vel tantum venialiter, si ad bellum procedant. ibid. p.418
Beneficiarii an possint pugnare suis manibus, immediatè occidere, mactare, & ducere exercitum, ac præesse eis, qui machinas, vel tormenta bellica dirigunt, neque incurrere irregularitatem, quoties bellum est necessarium ad defensionem propriæ vitæ, vel personæ, aut patriæ, & boni communis, & ad obtinendam victoriam à qua pax, & salus innocentium, & bonorum Ecclesiæ dependet. ibid. §.2
Cum beneficiariis si non licitè, an validè possit dispensari, ut redditus superfluos Ecclesiasticos non expendant in usus licitos? t.4. tr.7. r.20. §.1. p.286
Et an hoc etiam possit introducere consuetudo? ibid.
De beneficiariorum obligatione ad eleemosynas elargiendas. t.4. tr.7. r.22. §.1. & 2. p.288
Beneficiarios posse testari de fructibus in usus non pios, in Hispania hoc introduxit consuetudo. t.4. tract.7. r.27. §.3. p.293
Beneficiarius potest beneficium retinere donec declaretur, propter quod privatus est ipso facto, nisi fortè ler dicat pœnam in foro conscientiæ subeundam statim esse. t.1. tract.5. resolut.63. §. ult. versic. Item. pag.303
Beneficiarius dispensatus à Pontifice ab onere recitandi Horas Canonicas ex infirmitate oculorum, si postea convaluerit, an teneatur sub mortali recitare, vel fructus restituere? t.3. tr.2. r.74. §.1. p.223
Beneficiarius an possit exercere medicinam sine dispensatione? t.3. t.2. r.152. §.1. p.276
Super hoc verb. *Beneficiarius* in tomo tertio, ex tract.6. de Horis Canonicis lege omnes quæstiones assignatas in ref.7. 4. 5. 7. 15. 74. 95. & à resol.110. ulque à 128. inclusivè.
Beneficiarius. Vide verb. *Clericus, Cæcus, Collatio, Defunctus, Dominus, Eleemosyna, Irregularis, Ius, Parvitas materiæ, Surdus.* tom.3
Beneficiarius, quam quantitatem eleemosynæ necessario debeat expendere in pauperum necessitatibus de redditibus Ecclesiasticis? t.4. tr.7. r.23. §.1. p.289
Beneficiarius potest ad libitum disponere de bonis patrimonialibus, distributionibus, & quovis alio titulo distincto à titulo beneficii acquisitis. ibid. §.3. p.290
Et quid, si beneficiarius aliquid detrahit de necessariis ad decentiam status vivens parcè? ibid. §.4. p.290. & in r.28. latè. p.293
Quænam parvitas dicatur notabilis, ut illam Beneficiarius expendens in usus prophanos peccet mortaliter. t.4. tr.7. r.25. §.1. & seqq. p.290
Beneficiarius. Vide verb. *Ecclesiasticus.* tom.4
Beneficiarius non amittit privilegium fori, etiamsi se immisceat in enormibus, & incedat in habitu laïcali, nisi prius ter moneatur, & præcedat declaratio judicis Ecclesiastici. t.5. tr.1. r.6. §.11. p.5
Beneficiarius si incidat in excommunicationem, an sit privatus fructibus, redditibus, & distributionibus beneficii, & sive beneficiarius sit curator animarum, sive Canonicus, sive habeat beneficium simplex. t.5. tr.1. r.174. §.1. & seqq. p.102
Et si talis excommunicatus sit pauper, & fructibus indigeat, ut sustentetur, an possit aliquid de fructibus percipere. t.5. tr.1. r.173. §.3. p.101
Beneficiarius Clericus in minoribus, an possit exercere Medicinam, & Chirurgiam, abscindendo, & adurando secundum artem? Pro quibus varii casus proponuntur ad incurrendam ex eis, vel non incurrendam irregularitatem, morte sequuta. t.5. tr.5. r.71. 72. & 73. per totas à p.238. ad 240
Beneficiarius incurrens irregularitatem ex delicto an possit renunciare beneficium in favorem tertii? t.5. tr.5. r.142. §.1. p.279
Et supponitur, quod beneficiarius incidens in irregularitatem ex delicto potest retinere beneficium, dum per sententiam non privatur, &c. ibid.
Beneficiarius. Vide verb. *Abjurare, Beneficium, Chirurgia, Clericus, Excommunicatus, Fructus.* tom.5
Beneficiarius tantum in minoribus ordinibus initiatus, an possit sine peccato mortali negotiationem exercere. t.6. tr.3. r.185. §.1. p.218
Beneficiarius an possit licitè absque assensu Apostolico locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium. t.6. tr.3. r.190. §.1. p.223
Beneficiarius omittens Horas Canonicas an satisfaciat si eleemosynam non distribuat pauperibus, sed celebret Missas pro animabus Purgatorii. t.6. tr.8. r.58. §.1. in fine. p.426
Beneficiarius. Vide verb. *Administratio, Causa, Clericus, Ius.* tom.6
Beneficiarius, qui condignè non punitur in foro Ecclesiastico, an possit à Rege privari bonis ab ipsomet Rege obtentis. t.9. tr.2. r.57. §.1. p.130
Beneficiarius dignus cognoscens in electione prætermissum esse digniorem, an peccet, si beneficium acceptet. t.9. tr.7. r.9. §.3. p.379
Beneficiarius ludens, & cum ipsis ludentes, aut meretrices recipientes ex ipsis aliquid ex bonis Ecclesiasticis, an teneantur restituere? t.6. tr.7. r.5. §.5. p.309

Beneficiatus.

Beneficiati an possint licitè pugnare in bello, & ita faciendo, an peccent mortaliter. t.7. tract.7. resolut.59. §.1. pag.423
Et an peccent per se adscribendo se militiæ? ibid. §.5
Beneficiatus si propria manu in bello aliquem occidat, vel mutilet an beneficium resignare debeat, vel dispensationem super irregularitatem impetrare. ibid. §.3.

Beneficium, Remissionis.

Quodnam sit majus peccatum, an quod contra beneficium remissionis peccatorum quis commisit, an verò quod contra innocentiam? tom.1. tractat.7. resolut.3. §.2 pag.344

Beneficium,
Simplex, Curatum, Episcopatum, & Papatum.

Beneficia abdicare à se per extravag. *Ambitiosè*, non tenentur Rectores Ecclesiæ alienantes bona Ecclesiastica sine solemnitatibus necessariis ante judicis latam sententiam, quia dicta Bulla ita fuerit usu recepta. t. 1. tract. 5. resol. 63. §. ultimo, ante medium, versic. Quartò. p. 303

Qui beneficia plura in diversis Diœcesibus habet, an possit à quo maluerit Antistite ordinari. t. 2. tr. 5. res. 37. §. 1. p. 286. & res. 56. §. 1. p. 295

Ad beneficia illegitimus dispensatus, non censetur ad pensionem dispensatus. t. 3. tr. 2. r. 57. §. 1. p. 209

Si ad beneficia duo, vel tria incompatibilia Pontifex licentiam, & dispensationem concedit, dispensatus ejus virtute etiam jam obtenta retinere potest. t. 3. tract. 2. r. 145. §. Cui. p. 269

Ad beneficia plura simul possidenda nemini suffragatur dispensatio Pontificia, nisi ex justa causa fuerit obtenta, & aliter mortaliter peccat, & tenetur alterum beneficium resignare. t. 3. tr. 2. r. 172. §. 1. p. 293

Beneficia Ecclesiastica curam animarum non habentia ex natura rei possunt dari dignis, omissis dignioribus. Ubi multa pro praxi. t. 3. tr. 3. r. 101. & 102. p. 364. & seq.

Et quid, si ad Episcopatum, Cardinalatum, & Decanatum eligatur minus dignus. t. 3. tract. 3. resolut. 101. §. 2. pag. 364

Et quid, quando beneficia per concursum competentium, & oppositorum conferuntur? t. 3. tract. 3. resolut. 104. §. 3. pag. 367

Ad beneficia an Pontifices, & Reges teneantur eligere digniores? t. 3. tr. 3. r. 105. §. 1. ibid.

Ad beneficia curata Patronus laïcus non tenetur præsentare digniorem. t. 3. tr. 3. r. 110. §. 2. p. 371

Super beneficia pinguia suæ Diœcesis an Episcopus possit imponere pensiones. t. 3. tract. 3. resol. 216. §. 1. & seq. p. 373

Beneficia Regularia suarum Ecclesiarum an Prælatus Regularis supprimere possit? t. 3. tract. 5. resolut. 45. §. 1. pag 401

Beneficia ad Episcopum pertinentia, an Capitulum sede vacante conferre possit. Ubi alia difficultas circa hoc. t. 3. tr. 5. r. 50. §. 1. & seqq. p. 402

Beneficia an Capitulum sede vacante conferre possit, si jure devolutionis alias spectaret ad Episcopum? t. 3. tr. 5. r. 52. §. 1. & seqq. p. 404

An Capitulum sede vacante possit unire beneficia. t. 3. tr. 5. r. 56. §. 1. & seqq. p. 406

Et an beneficia commendare ad tempus. t. 3. tr. 5. res. 57. §. 1. pag. 406

Beneficia retinet Episcopus donec consecretur. t. 4. tr. 8. resol. 55. §. Si post tres, post medium à vers. Notandum. pag. 355

Si beneficia Episcopus habet, ipso jure vacant post pacificam possessionem Episcopatus. ibid. §. 5

Beneficia quomodo intelligantur vacare ex causa delicti? t. 4. tr. 8. r. 56. §. Ex quibus. p. 356

Beneficia curam animarum habentia, & dignitates Ecclesiasticæ, & multo magis Episcopatus plures non debent uni, & eidem conferri. t. 4. tract. 8. resol. 72. §. 3. pag. 368

Quid ex dispensatione? ibid. §. 5. p. 369

Beneficia conferre potest Episcopus electus, & confirmatus, licèt non consecratus. t. 4. tr. 8. r. 103. §. Observa. p. 395

Beneficia recipere sine alia dispensatione an irregularis possit, qui jam dispensatus fuit, ut sacros susciperet Ordines. t. 5. tr. 5. r. 143. §. 1. p. 280

Ad beneficia alia obtinenda an simonia inhabilem reddat simoniacum? t. 5. tr. 7. r. 17. §. 1. p. 319

Ubi an Episcopus possit hanc inhabilitatem dispensare ad alia beneficia, si inhabilitas est occulta. §. 3

Beneficia permutantes sine superioris permissu, an incurrant censuras, & alias pœnas ut symoniaci? t. 5. tr. 7. r. 33. §. 1. p. 331

Idem est de reservantibus sibi pensiones beneficii sine authoritate Papæ. ibid. p. 332

Beneficia Ecclesiastica, & materia symoniæ an sint commendæ Ordinum, & Equitum D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. tom. 5. tract. 7. resol. 36. §. 2. ad medium. pag. 335

Ubi, quod quamvis Episcopus nequeat pensionem reservare, ex causa tamen justa maximè pro bono pacis, potest illam imponere super beneficia. §. Probatur secundò prope finem. p. 336

Quando beneficia sunt inæqualia in fructibus temporalibus, non est simonia interveniente authoritate Prælati, per pecuniam inæqualitatem resarcire. ibid. §. Secundò asserunt.

Ubi etiam quod ante jus quæsitum licitum est vexationem redimere ab jis, qui obesse possunt ad consequendum beneficium, non autem prodesse, & hoc non est symonia. §. Probatur tertiò.

Ad beneficia Ecclesiastica sunt inhabiles filii hæreticorum, itaut hæc inhabilitas ipso jure incurritur, & collatio beneficii illis facta irrita est. t. 5. tr. 10. res. 115. §. 3. pag. 458

Ut beneficia obtinere possit illegitimus dispensatus, an talis dispensatio non extendatur ad beneficia curata. t. 7. tr. 1. r. 287. §. 7. p. 192

Et quid, si in dispensatione apponerentur hæc verba, *ad quæcumque beneficia.* ibid.

Si ad beneficia ex natione, & non exteri assumantur, in magnam utilitatem Regni redundaret. t. 7. tr. 6. r. 17. §. 1. pag. 376

Quoad beneficia conferenda an detur parvitas materiæ in acceptatione personarum. t. 8. t. 3. r. 10. §. 1. p. 34

Ne beneficia Ecclesiastica exteris conferantur an Principes authoritate propria statuere possint. t. 9. tr. 2. r. 204. §. 1. p. 198

Si beneficia exteris conferuntur authoritate Pontificis, non est liberum Magistratibus, & judicibus sæcularibus tales literas Pontificias rejicere. ibid. §. 2

Beneficia priora an amittat electus ad Cardinalatum. t. 9. tr. 7. r. 23. §. 1. p. 385

Beneficia duo, vel plura simul habere an Cardinales possint, vel solvantur à legibus hæc prohibentibus. t. 9. tr. 7. r. 24. §. 1. ibid.

Quod beneficia suorum familiarium non possint conferri per Papam sine consensu Cardinalis Patroni, privilegium super hoc Cardinales habent. ibid. §. 3

Ubi, quod pari ratione Cardinalis Legatus quamcumque amplissimam potestatem habens conferendi beneficia non potest conferre vacantia per obitum familiaris Papæ, vel Cardinalis. ibid.

Ad beneficia juris Patronatus an Cardinales possint præsentari? Et quid de Episcopis circa hoc. t. 9. tract. 7. res. 25. ibid.

Beneficia reservata an possit Cardinalis Episcopus providere, vacantia tempore sui antecessoris non Cardinalis. t. 9. tr. 7. r. 55. p. 397

Et quid è converso. ibid.

Beneficia simultaneæ collationis Episcopo, & Capitulo vacantia in mense Apostolico, an à Cardinali simul cum Capitulo provideri debeant, & quid in beneficiis alias reservatis. t. 9. tr. 7. r. 56. §. 1. p. 398

Beneficia extinguendi potestatem non habent Principes laïci, sed hoc expectat solum ad Romanum Pontificem. t. 9. tr. 14. r. 3. §. 2. p. 483

Ut beneficii ratione aliquem Episcopus possit ordinare, an illud debeat esse perpetuum. t. 2. tract. 5. resol. 48. §. 1. pag. 291

Et

Et quid ratione Capellaniæ, etiam perpetuæ. ibid. §. 2
Et quid ratione Commendæ perpetuæ, nam Commenda perpetua est beneficium. ibid.
Beneficii titulo an alibi quis ordinari potest ad fugiendam jurisdictionem Episcopi domicilii. t. 2. tr. 5. r. 54. §. 1. & 2. pag. 293
An beneficii sola actualis possessio, itaut non solus titulus sufficiat & collatio, ut quis ab Episcopo possit ordinari. t. 2. tr. 5. r. 57. §. 1. p. 295
Ad beneficii titulum, si titulus est de futuro, an possit quis promoveri ad sacros Ordines. t. 2. tr. 5. r. 107. §. 4. pag. 324
Ad beneficii præsentis titulum, an possit quis subdiaconatum, vel Diaconatum suscipere, licet fructibus illius non potiretur, nisi post acceptum presbyteratum. ibid.
Ut beneficii simplicis illegitimus, vel irregularis capax sit, an extendatur dispensatio ad minores Ordines? t. 3. tr. 2. r. 55. §. 1. p. 208
Beneficii titulus an revalidetur per regulam Cancellariæ de triennali possess. aut aliam præscriptionem, non obstante pœna inhabilitatis, aut privationis, imposita proviso, &c. t. 3. tr. 2. r. 168. §. 1. p. 286
Et quid de possidente beneficium per triennium, sed mala fide? ibid. §. 4
Et quid si per symoniam provisus quis fuit in beneficium per ignorantiam. ibid. §. 3
Quando beneficii provisus est incapax non juvat illi Regula de triennali possess. tom. 3. tract. 2. resol. 169. §. 1. pag. 287
Beneficii collatio facta invalido, suspenso, &c. non est ipso jure invalida, sed irritanda. tom. 3. tract. 2. resol. 170. §. 18. pag. 289
In beneficii possessione Regula de triennali non suffragatur in gratia subreptitia. ibid. §. 16
Plura dubia elucidantur ad praxim conducentia pro ornatu Regulæ 33. Cancellariæ de possessione beneficii triennali. t. 3. tr. 2. r. 171. §. 1. p. 290
Beneficii concursus an vitietur ex eo, quod cum Examinatoribus Synodalibus, adhibentur examinatores non Synodales. t. 3. tr. 3. r. 98. §. 1. & 2. p. 363
De beneficii fructibus an liceat testari? t. 4. tr. 8. r. 72. § Nota etiam. p. 369
Beneficii collatio facta excommunicato tolerato an sit valida? t. 5. tr. 1. r. 169. §. 1. p. 98
Et quid, si ipse suam excommunicationem ignorat, vel bona fide beneficium accipiat in excommunicatione. ibid.
Et postea recognita, an teneatur beneficium relinquere, sed possit retinere fructus interim perceptos, qui respondeant congruæ ipsius sustentationi? ibid. §. 3. pag. 99
Ubi, quod si provisus ad beneficium ignoret se esse excommunicatum ignorantia probabili, tunc electio, & collatio non erit irrita. §. 4
Beneficii collatio facta ab excommunicato tolerato an sit valida. ibid. §. 5
Beneficii collatio facta excommunicato, an post absolutionem excommunicationis, possit talis retinere, vel acceptare illam sine nova collatione? t. 5. tr. 1. r. 170. §. 1. ibidem.
Beneficii acceptatio ab excommunicato an sit valida, si tempore collationis, & electionis non erat excommunicatus? t. 5. tr. 1. r. 171. §. 1. p. 100
In beneficii electione, & præsentatione, si periculum imminet infamiæ, & scandali, excommunicatus occultus non tenetur suam excommunicationem prodere, sed poterit sine ullo scrupulo beneficium acceptare, & postea quamprimum petere dispensationem. t. 5. tr. 1. r. 171. §. 6. ibid.
Beneficii resignatio ab excommunicato facta in favorem tertiæ personæ an sit valida, & an hoc locum habeat in excommunicato vitando? tom. 5. tr. 1. r. 177. §. 1. & seqq. pag. 103
Beneficii collatio facta suspenso per triennium in suspensione perseveranti, an sit irrita? tom. 5. tract. 3. r. 17. §. 2. pag. 176
Beneficii collatio facta suspenso, vel interdicto an sit valida? t. 5. tr. 3. r. 19. §. 1. & seqq. p. 177
Beneficii collatio facta excommunicato probabiliter suam excommunicationem ignoranti an sit valida? t. 5. tr. 3. r. 35. §. 1. pag. 183
A beneficii collatione an sit suspensus tanquam irregularis Parochus, qui rebaptizavit sub conditione infantem expositum, cum schedula testificante de collato baptismo. t. 5. tr. 5. r. 19. §. 1. p. 214
Beneficii collatio facta irregulari, an sit irrita, & invalida ipso jure ante judicis sententiam? t. 5. tr. 5. r. 139. §. 1. & seqq. p. 278
Circa beneficii collationem factam irregulari aliqua curiosa. t. 5. tr. 5. r. 141. §. 1. & seqq. p. 279
Sub beneficii nomine ad incurrendas pœnas symoniæ an includantur Generalatus, Provincialatus, Correctoratus, Prioratus &c. t. 5. tr. 7. r. 10. §. 1. p. 313
Post beneficii collationem quis novit à Patre, vel amico per pecuniam, ipso ignorante illud obtentum fuisse, quæritur an teneatur in conscientia illud resignare? t. 5. tr. 7. r. 32. §. 1. p. 330
Et quid de fructibus in dicto casu? ibid. §. 2
Ad beneficii permutationem superior sufficiens an sit Episcopus, vel alius Prælatus inferior, ad quem collatio beneficii, aut institutio spectat, & non alii? t. 5. tr. 7. r. 33. §. 2. pag. 332
Si post beneficii collationem quis impediatur injustè accipere possessionem, an possit pecunia redimere hanc vexationem? t. 5. tr. 7. r. 39. §. 1. p. 338
Si beneficii Elector inclinet ad eligendum indignum, vel minus dignum, an possit dignior redimere pretio hanc vexationem? Et an hoc sit symonia? Et an hæc symonia non sit de jure divino, sed humano? t. 5. tr. 7. r. 40. §. 1. & seqq. ibid.
Et aliqua alia sæpius contingentia in praxi pro redimendis vexationibus in oppositionibus ad beneficia. t. 5. tract. 7. resol. 42. §. 3. pag. 539. & Res. 43. §. 1. & seqq. pag. 540
Si non ut beneficii Ecclesiastici pretium aliquis mutuum daret, sed ut provocet amicitiam collatoris, aut gratiam præstet, quam non vult præstare nisi alter statim gratificetur, conferendo beneficium, an sit probabile, quod non sit usura, vel symonia? t. 6. tr. 3. r. 54. §. 10. p. 147
Ubi quod pactum justitiæ inducit usuram, & symoniam, non autem amicitiæ, & gratitudinis. §. 12. p. 148
Ne quis beneficii, vel Ecclesiæ possessionem apprehendat sine facultate Principis vel suorum Ministrorum statutum sit, an contra libertatem Ecclesiasticam conditum sit? t. 9. tr. 2. r. 205. §. 1. p. 198
Ubi quod supradicta non procedunt in Regibus, qui ex privilegio summi Pontificis habent collationem &c. ut in eorum Regnis nullus exterus possit beneficium obtinere. ibidem. §. 2
Ut beneficii possessionem quis retineat, in qua ab alio turbatur an judex laïcus & Minister Regius de hoc cognoscere possint? t. 9. tr. 2. r. 206. §. 1. p. 198
An statim ac beneficii collationem quis acceptavit, teneatur solvere Horas Canonicas? t. 3. tr. 6. r. 4. §. 1. & seq. pag. 419
An in beneficii fructibus detur parvitas materiæ, itaut non consurgat obligatio recitandi Officium divinum, nec restituendi fructus? tom. 3. tract. 6. resol. 7. & 8. pag. 422
Ob beneficii tenuitatem dubius de onere recitandi Officium divinum, an teneatur recitare? t. 3. tr. 6. r. 9. §. 1. & 2. pag. 423
Beneficiis acquisitis Concilium Trident. non privat ipso

jure Clericum homicidam voluntarium. t.3. tr.3 r.49. §.2. p.325
An de beneficiis simplicibus tantum, non autem Curatis Capitulum Sede vacante disponere possit? t.3. tr.5. r.57. §.1. p.406
Beneficiis privare Clericos, quorum collatio ad Episcopum pertinebat, an Capitulum sede vacante possit? t.3. tr.5. r.58. §.1. & seq. p.407
In obtinendis beneficiis dubia plura & notabilia circa symoniam. t.5. tr.7. r.20. 21. & 22. per tot. à p.320. ad 323
In beneficiis obtinendis aliqua pacta, & notabilia, ad incurrendam, vel non incurrendam in illis symoniam. tom.5. tr.7. à res.24. usque ad r.27. à p.324. usque ad 326
Beneficiis privare an possint Inquisitores filios Hæreticorum, obtentis ante parentum hæresim? t.5. tr.10. r.118. §.1. p.459
Si beneficio tenui adjungatur patrimonium, itaut conflatum ex utroque sufficiat ad sustentationem, potest Episcopus quemque ordinare. tom.2. tr.5. r.50. §.3. pag.292
Ubi quod sacra Congregatio declaravit promotum ab alieno Episcopo ex causa beneficii tenuissimi, male promotum fuisse, ipsumque promotum suspensum esse ab executione Ordinum, & collatorem à collatione per annum. ibid. §.4
Beneficio impetrato, sed prohibita possessione à judice laico, non potest quis sacros Ordines sumere. t.2. tr.5. r.107. §.5. p.324
Beneficio Curato, & Episcopatui uni, non debent duo præfici. t.4. tr.8. r.73. §.1. & seqq. p.369
A beneficio an sit suspensus, qui suspensus est ab Officio? t.5. tr.3. r.15. §.1. p.175
A beneficio suspensus, an sit suspensus ab Officio? t.5. tr.3. r.16. §.1. p.176
A beneficio suspensus, si egeat, potest fructus percipere, quantum necessarii sint ad se & suos alendos, ut etiam contingit in simili effectu excommunicationis majoris. ibid. §.2
A beneficio suspensus, si tamen præstat Officium, an lucretur omnes fructus? ibid.
Qui à beneficio suspenditur, an eo ipso ita privetur fructibus, ut ante omnem sententiam eos non faciat suos? ibidem.
A beneficio suspensus, an valide accipiat aliud novum beneficium? t.5. tr.3. r.18. §.1. p.177
Qui à beneficio certo solum privatur, non potest privari à fructibus aliorum beneficiorum, etiamque possit alia beneficia recipere. ibid. §.2
Si de beneficio non potest quis provideri, eo quod dubitat de ætate legitima, quid facere teneatur? t.4. tr.6. r.2. §.3. p.202
A beneficio suspensus an suspendatur à collationis jure beneficii collationis, electionis, &c. sibi proveniente ratione Beneficii à quo suspensus est? t.5. tr.3. r.20. §.1. p.178
A beneficio Episcopus suspensus, potest beneficia conferre. ibid. §.2. p.178
A beneficio suspensus an privetur fructibus pensionis collatæ titulo Clericali? t.5. tr.3. r.21. §.1. ibid.
A beneficio an sit suspensus, qui suspensus est ab Officio, quia interfuit matrimonio clandestino? t.5. tr.3. r.62. §.4. p.197
In beneficio symonia si occulta est, an inducat irregularitatem. t.5. tr.5. r.39. §.3. p.223
Quando in beneficio crimen symoniæ est occultum, solique suo authori notum, an suspensionem ei inferat. t.5. tr.7. r.18. §.1. p.320
Si pro beneficio collato, aut præsentatione, vel intercessione ad illud plus detur Collatori, vel Patrono, &c. quam ratio gratitudinis patitur, non committitur symonia, neque injustitia, modo illud plus detur liberaliter, & gratis. t.5. tr.7. r.26. §.2. ad medium. p.325
Si in beneficio litigioso aliquis fecerit expensas, an possit illas exigere, ab illo cui, vel in cujus favorem beneficium resignat. t.5. tr.7. r.38. §.3. p.338
Si beneficio quo egeo sum dignus an possim illud petere ab Episcopo, licet ille inde occasionem accepturus sit ad symoniam, vel subornationem, vel quid simile. t.7. tr.5. r.51. §.1. p.353
An beneficiorum dispensatio cum illegitimo arctanda sit ad primum beneficium. t.3. tr.2. r.58. §.1. p.210
Ubi dispensatio simpliciter concessa illegitimo, vel irregulari ut possit obtinere beneficia, intelligenda est de beneficiis simplicibus, non extenditur ad Curata, & Dignitates. ibid. §.3
Beneficiorum obligatio restituendi fructus non revalidatur per regulam triennalem. t.3. tr.2. r.168. §.7. p.287
Ubi aliqua alia pro majori explanatione harum quæstionum. ibid.
De beneficiorum pluralitate multa scitu digna. t.3. tr.2. r.172. §.1. p.293
In beneficiorum pluralitate licite Papa dispensare potest, quando justa sub est causa, secus graviter deliquit. ibidem.
In beneficiorum provisione ad Episcopum spectante, an Capitulum sede vacante succedat. t.3. tr.5. r.47. §.1. p.401
Beneficiorum collationem necessariam an Capitulum sede vacante facere possit, ut quando collatio est debitacertis personis? t.3. tr.5. r.51. §.1. & seqq. p.403
Beneficiorum resignationes an Capitulum sede vacante recipere possit. t.3. tr.5. r.53. §.1. & seqq. p.404
Et an ex causa permutationis resignationes factas. tom.3. tr.5. r.54. §.1. p.405
Beneficiorum pluralitas prohibetur. t.4. tr.8. r.72. paulo post initium à vers. Secundò. p.368
Beneficiorum capaces sunt Clerici initiati prima tonsura. t.5. tr.3. r.12. §.1. p.174
De beneficiorum permutatione an possint tractare inter se beneficiarii, accedente authoritate superioris futuri. t.5. tr.7. r.33. §.3. p.353
In beneficiorum permutatione an sit necessaria aliqua causa? Ubi proponuntur aliquæ causæ pro praxi hujus quæstionis. ibid. §.4
Beneficiorum collatio an possit à Principe laico præscriptione acquiri. t.9. tr.2. r.30. §.1. p.116
Beneficiorum resignationes existentium in suis titulis an Cardinales recipere possint. t.9. tr.7. r.60. §.1. p.399
Et an hoc etiam extendatur ad Cardinales habentes Archiepiscopatum, Abbatias, vel Prioratus in Commendam ex dispensatione Papæ. ibid. §.1
Beneficiorum suorum fructibus an gaudeant familiares Cardinalium in absentia. t.9. tr.7. r.61. ibid.
Beneficium non conferre an possit Episcopus, quem novit ex confessione indignum? t.1. tr.8. r.16. §.1. paulò ante finem. vers. Quatto. p.431
Si beneficium quis habens tenue perpetuum, an Episcopus possit illum ordinare. t.2. tr.5. r.49. & 50. p.291. & 292
Qui beneficium tenue duorum ducatorum habet, gaudet privilegio fori, ex sacræ Congregationis declaratione. t.2. tr.5. r.49. §.2. p.291. & r.50. §.2. p.292
Ut beneficium sit simplex an sufficiat ut Episcopus possit ordinare ratione beneficii. t.2. tr.5. r.51. & 52. §.1. p.292. & seq.
Si beneficium non requirit residentiam nec in illo beneficiarius resideat, nec in illius Diœcesi, an possit Episcopus illum ordinare. t.2. tr.5. r.52. §.2. p.293
Cui paulo ante beneficium Episcopus confert an possit illum ordinare. t.2. tr.5. r.53. §.1. ibid.
Si beneficium nullum quis habet in sua Diœcesi, si hac sola intentione illud ei Episcopus confert an possit illum ordinare. t.2. tr.5. r.54. §.4. p.294

Et in supradictis casibus, an possit dispensare cum illo in antenatitiis, & in illegitimitate ad Ordines, sicut potest Episcopus domicilii. ibid. §.7
Beneficium an Episcopus possit alicui conferre immediate ante Ordinem, ut illum justo titulo Episcopus ordinet, & illum statim postea ordinare. t.2. tr.5.r.55. §.1. pag.294
Ad beneficium obtinendum non extenditur dispensatio ad Ordines recipiendos. tom.3. tract.2. resolut.54. §.5. pag.208
Ad beneficium Curatum, vel Episcopatum obtinendum non censetur dispensatus ad sacerdotium. ibid. §.6
Ad beneficium Curatum dispensatus, non intelligitur dispensatus ad Canonicatum. ibid.
Ad beneficium dispensatus non potest per hoc nisi unum obtinere. t.3. tr.2. r.55. §.1. p.209
Beneficium simplex an possit obtinere illegitimus, vel irregularis dispensatus ad Ordines sacros? t.3. tract.2. r.56. §.1. ibid.
Et an non solum ad beneficia simplicia, sed etiam ad Curata an extendatur dispensatio absoluta cum illegitimo super irregularitate? ibid. §.3
Ad beneficium Curatum dispensatus, an egeat nova dispensatione pro Episcopatu? t. 3. tract.2. resolut.58. §.3. pag.210
Ad beneficium Curatum, & Pontificale, an videatur factus habilis homicida, qui per dispensationem factus fuit habilis ad omnes Ordines, & illorum usum? ibidem.
Ut beneficium in Regno quis habere possit consensus Regis habet locum in beneficio jam habito. t.3. tr.2. r.145. §. Ex qua. p.269
Quando unum beneficium est sufficiens ad congruam sustentationem, an absque alia causa quis possit obtinere alia plura beneficia simplicia residentiam non requirentia, idque saltem ex consuetudine nota, & tolerata? t.3. tr.2. r.172. §.3. p.293
Beneficium resignans non est tutus in foro conscientiæ, si omnes fructus beneficii (ut sæpè fit) assignantur in pensionem ipsi resignanti, vel tanta pars, ut resignatarius non possit commodè sustentari. t.3. tr.2. r.173. §.2. pag.295
Ad beneficium simplex, & etiam Curatum possit Episcopus dispensare cum homicida casuali ex subita rixa, & inopinata contingenti, etiam quando homicidium est publicum. tom.3. tract.3. res.44. §.1. & sequent. pag.321
Ad beneficium simplex obtinendum an Episcopus possit dispensare cum homicida voluntario? t.3. tr.3. r.53. §.1. pag.327
Et an etiam ad retentionem beneficii Curati? t.3. tr.3. r.54. §.1. p.328
Item est de Canonico homicida voluntario. ibid. §.2
Quoad beneficium simplex, & minores Ordines an irregularitas veræ bigamiæ sit ab Episcopo dispensabilis. t.3. tr.3. r.58. §.1. p.329
Ad beneficium simplex cum illegitimis an Episcopus dispensare possit? t.3. tr.3. r.64. §.3. p.333
Et an ad Curatum, Dignitates, & Canonicatum Ecclesiarum Collegiatarum, & in dimidiis portionibus, & beneficiis inferioribus Ecclesiæ Cathedralis, &c. t.3. tr.3. res.64.65. & 66. à p.333. ad 336
Idem, quod dictum est de Episcopo in supradictis casibus, dicendum est etiam de Capitulo sede vacante, super dispensatione cum illegitimis. ibid. in dicta r.64. §.3. pag.333
Ad beneficium, an Vicarius Episcopi sine ejus speciali mandato concursum possit facere. t.3. tr.3. resol.95. §.1. pag.360
Ubi an potestas conferendi beneficia possit committi ab Episcopo Vicario in spiritualibus tantum constituto: Et quid si Vicarius constitutus est in temporalibus. ibid. §.4
Si ad beneficium aliquod fiat oppositio per concursum, non licet præmonere deputatos, si examinandi ob timorem examinatorum turbarentur, quamvis idonei sint. t.3. tr.3. r.99. §.1. p.363
Ad beneficium, Cathedram, & Canonicatum, si per concursum dignus electus est, omisso digniori, an possit talia sine peccato acceptare? t. 3. tr.3. res.107. §.4. pag.368
Ad beneficium obtinendum, an minus dignus possit se offerre? ibid.
Ad beneficium juris Patronatus an minor quatuordecim annorum possit præsentari? Et an sufficiat annum 14. esse inceptum? t.3. tr.3. r.112. p.371. §.1. & seqq.
Beneficium an possit obtinere ordinatus intra annum per Capitulum sede vacante contra formam Concil. Trid. t.3. tr.5. r.15. §.1. & seq. p.388
Quoad beneficium simplex obtinendum an Capitulum sede vacante possit cum illegitimis dispensare? t.3.tr.5. r.17. §.1. p.389
Et an Vicarius Capituli possit hanc dispensationem concedere? ibid. §.3
Ad beneficium juris Patronatus Episcopo competentis non potest præsentare Capitulum sede vacante. t. 3. tr.5. r.54. §.8. p.406
Et an præter casus supradictos possit aliquando Capitulum sede vacante conferre beneficia. t.3. tr.5. res.55. §.1. ibid.
Si beneficium quis recipiat per symoniam, vel irregularis, an teneatur dicere Horas Canonicas? t.3. tract.6. r.10. §.1. p.423
Capellania, quæ sit verè beneficium Ecclesiasticum, an possit institui à fundatore cum conditione expressa, ut Capellanus non teneatur Officium divinum recitare? t.3. tr.6. r.68. §.4. p.459
Circa obligationem recitandi Officium divinum, & circa restitutionem fructuum pro ejus omissione qui beneficium habet, in tomo tertio, ex tractatu sexto, de Horis Canonicis lege omnes quæstiones à r.110. usque ad 128. inclusivè.
Beneficium. Vide verb. *Bellum, Causa, Clericus, Collatio, Commemoratio, Concursus, Curatum, Dignior, Dignus, Dominus, Episcopus, Examen, Examinatores, Indignus, Parochiales, Residentia, Resignans, Resignare, Resignatio, Restituere, Symonia.* tom.3
Beneficium. Vide verb. *Ætas, Beneficiarius, Milites, Equites, Testamentum.* tom.4
Beneficium conferentes excommunicato quam pœnam incurrant? t.5. tr.1. r.167. §.1. p.98
Ad beneficium electio excommunicati excommunicationis minoris an sit irritanda, si electores illam ignoraverunt? t.5. tr.1. r.168. §.1. ibid.
Ubi eligentes ad beneficium scienter excommunicatum excommunicatione minori, an sint privati voce? §.4
Si beneficium est collatum excommunicato, talis debet illud resignare in manus collatoris purè, & simpliciter, sed poterit tunc collator eidem secundò illud conferre. t.5. tr.1. r.170. §.1. p.99
Beneficium pinguius, & præbendam meliorem an validè Canonicus excommunicatus optare possit? t.5.tract.1. r.171. §.3. p.100
Ad beneficium electio, & præsentatio facta tempore excommunicationis, sed acceptata post obtentam absolutionem excommunicationis, an sit valida, modo electores, & præsentatores permanserint in sua primæ voluntate. ibid. §.4
Beneficium recipiens, & optans animo resignandi, vel permutandi an peccet mortaliter, & incurrat excommunicationem latam per Paulum IV. & reservatam Papæ? t.5.tr.1. r.175. §.1. & seqq. p.102

Ad beneficium Curatum in concursu potest opponi excommunicatus excommunicatione minori, cujus admissio ad examen, & oppositio valida erunt, sicut & collatio, &c. t.5. tr.1. r.180. §.2. p.104
Si beneficium non habet Clericus, neque requisita Concilii Trid. an percutiens eum incurrat censuram? t.5. tr.2. r.41. §.1. & seq. p.149
Beneficium an illicitè conferatur suspenso ab Officio? t.5. tr.3. r.17. §.1. p.176
Beneficium quis impetravit cum excommunicatione occulta tamen, qui antea recepit Ordines minores cum dimissoriis falsis, quæritur, quid juris. t.5. tr.3. r.35. §.1. pag.183
Si beneficium collatum fuit alicui tempore excommunicationis, non facit suos fructus beneficii, sed eos tenetur restituere, si bona tamen fide servivit beneficio potest recipere, aut retinere stipendium servitio proportionatum. &c. ibid. §.13. p.184
Si ad beneficium eligaris tempore, quo habilis es, acceptes verò illud cum excommunicatus existis, an valida sit tua acceptatio ibid.
Ex quo, si iste, qui acceptavit moriatur, excommunicatus ante absolutionem, ad quem pertineat provisio talis beneficii? ibid.
Beneficium ignoranter Symoniacè recipiens, an incurrat suspensionem, si postea amico pecuniam solvat? t.5. tr.3. r.55. §.1. & seqq. p.193. & 194
Ad beneficium an sint inhabiles filii, & nepotes Hæreticorum, & qui Hæreticis faverunt, vel receperunt. t.5. tr.5. r.46. §.1. p.226
Beneficium Titius obtinuit dando mediatori magnam pecuniarum summam, qui prius erat irregularis, & absque dispensatione sumpsit primam Tonsuram, quæritur quid juris? t.5. tr.5. r.138. §.1. p.275
Et si Titius nolit restituere fructus malè perceptos, quod onus mediatori incumbit? Ubi alia curiosa circa supradicta. ibid. §.11. p.278
Ad beneficium obtinendum, & fructus percipiendos, an irregularitas reddat aliquem inhabilem. t.5. tr.5. r.140. §.1. pag. eadem.
Beneficium non potest obtineri sine nova collatione, seu revalidatione collationis prius factæ, obtenta dispensatione ab irregularitate. ibid.
Et aliqua alia docentur in medio §. ult. dictæ r. quæ talis irregularis facere potest.
Beneficium renunciare in favorem tertii an possit Beneficiarius incidens in irregularitatem? tom.5. tract.5. resol.142. §.1. pag.279
Si ad beneficium dispensat Pontifex cum illegitimo, non potest nisi unum obtinere, & si unum obtinuit, non potest secundum obtinere, etiamsi relinquat primum. t.5. tr.5. r.143. §.1. p.280
Ubi etiam, quod dispensatus, ut beneficium simplex obtineat, non censetur dispensatus ad Canonicatum Ecclesiæ Cathedralis. §.3
Et quid si dispensatus est ad beneficia curata. tom.5. tr.5. r.144. §.3. p.281
Quando beneficium est collatum, si pretium non est solutum, sed tantum præcessit promissio, non est symonia completa, ideo qui tale beneficium recepit non incurrit censuras, & pœnas symoniæ. t.5. tr.7. r.7. §.1. ad medium. p.311
Non est symonia completa etiam si scriptura facta sit, & tradita alteri, qui beneficium dedit. ibidem. §.1. post medium.
Qui beneficium obtinuit symoniacè, an ipso jure privetur beneficiis antea, vel postea obtentis? t.5. tr.7. r.18. §.1. pag.319
Ubi aliquæ pœnæ explanantur, quæ incurruntur ob symoniam realem in beneficio. ibid. p.320
Qui cum pacto, ut beneficium Ecclesiasticum ei conferatur aliquid mutuat, an hoc non solum sit usura, sed etiam symonia? tom.5. tract.7. resolut.19. §.1. pagina 320
Et quomodo hæc circumstantia debeat explicari in Confessione? ibid.
Qui cum intentione beneficium recipiendi non tanquam pretium servitii, sed ex gratia, & benevolentia causata ex servitio Episcopo servit, an sit symonia. t.5. tr.7. r.22. §.4. p.323
Qui cum intentione beneficium recipiendi, ut pretium servitutis Episcopo servit, an teneatur resignare beneficium? t.5. tr.7. r.23. §.1. pag. ead.
Si beneficium resignes ea intentione, & spe, ut alterum tibi à superiore conferatur, alias non resignaturus non eris symoniacus. tom.5. tract.7. resolut.25. §.2. pag.325
Et quid si prædictam spem verbis, aut scripto quis superiori exprimat. ibid.
Ad beneficium habens jus litigiosum, an possit dare aliquid alteri prætendenti tale jus, ut non prosequatur jus suum? t.5. tr.7. r.38. §.1. p.337
Et an sit de eo, qui beneficii possessionem habens, vellet illud relinquere alteri prætendenti, ob aliquod pretium ab eo receptum? ibid. §.2. p.338
Beneficium. Vide verb. *Beneficiarius, Bulla Pontificia, Electio, Excommunicatus, Fructus, Nomen, Patronus, Pensio, Permutare, Pœna, Resignare, Resignatio.* tom.5.
Ad beneficium expositi pro legitimis sunt habendi, neque ulla Pontificis, aut Episcopi dispensatione indigent. t.6. tr.2. r.32. §. Restat modo ad medium. p.27
Qui beneficium Ecclesiasticum habet, sed nondum est ordinatus in Sacris, an possit per se ipsum negotiari. t.6. tr.3. r.184. §.1. & seq. p.218
Beneficium, Vide verb. *Beneficiarius, fructus, Monachus, Ordinatus.* tom.6
Item *Beneficiarius.* tom.7
Beneficium in dubio an censendum sit simplex, an vero Curatum? t.8. tr.2. r.17. §.1. p.27
Ne aliquis beneficium consequatur, si quis vi, vel fraude, & mendaciis impediat, an teneatur ad restitutionem. t.8. tr.7. r.48. §.2. in fine p.176
Et quid, si non fraude, vi, vel mendaciis, sed blanditiis precibus, & suasionibus, vel muneribus hoc impediat, etiamsi cum odio, invidia, & ex malo animo hoc ab aliquo efficeretur an peccet mortaliter, sed non teneatur ad restitutionem? ibid. §.4. & seqq. & melius, & latè in r.49. 50. & 51. p.178. & 179
Beneficium Ecclesiasticum Clericus habens, sed non deferens habitum, & tonsuram, an gaudeat privilegio fori. t.9. tr.2. r.141. §.1. p.165
Et quid, si habeat titulum, & Collationem beneficii, non autem possessionem? Et quid, si habeat beneficium, sed sine redditibus. tom.9. tract.2. resolut.141. §.1. pag.166
Si super beneficium Clericus habet pensionem tantum, an gaudeat tanquam beneficiarius privilegio. tom.9. tr.2. r.143. ibid.
Et quid si incedat in habitu, & tonsura. ibid.
Qui beneficium habet vulgariter dictum *Servitium Missarum*, an gaudeat privilegio fori. tom.9. tr.2. r.144. §.1. ibid.
Qui beneficium obtinuit, quod obtinere non poterat, puta, quia illegitimus, irregularis, vel si ordinatus est cum falsis dimissoriis, vel sine illis, aut ante legitimam ætatem, vel per symoniam, an gaudeat privilegio fori. t.9. tr.2. r.145. §.2. p.167
Et quid, si ordinatus fuit ab Episcopo impedito Ordines faciendi, v.g. excommunicato suspenso, interdicto, &c. t.9. tr.2. r.146. §.3. ibid.
Qui beneficium habens delinquit, & postea matrimonium contrahit, an sit à Judice laïco puniendus? Idem est de

de Clerico conjugato, qui post commissum delictum tempore quo omnia requisita habebat effectus est bigamus, iniens aliud matrimonium. tom.9. tr.2. r.147. §.1. ibid.
Beneficium, vide verb. *Advena, Inferre, Ius, Possessio.* tom.9

Benemeritum.

Circa donationes factas ob benemerita observantur aliqua satis practicabilia. t.6. tr.7. r.12. §.1. & seqq. p.313. & 314
Vide verb. *Alimentum, Meritum.* tom.6

Beneplacitum.

An si ad beneplacitum Episcopus concesserit Regularibus licentiam ad audiendas confessiones semel, & legitimè, ac prævio examine, non debeat, neque possit Episcopus absque magna causa illam revocare. t.7.tr.1. r.67. §.1. p.44. & r.73. §.1. p.50
Et an licitè ex causa, & validè absque causa. t.7. tr.1. r.74. §.6. p.51
Quid si prædictam licentiam dederit Episcopus absque limitatione. ibid. §.6
Beneplacitum licentia concessa Regularibus excipiendi confessiones, an expiret mortuo Episcopo. t.7. tr.1. r.75. §.1. p.52

Benignè.

Vide verb. *Regnum.* tom.7

Bestia.

Qui cum bestia citra concubitum habet pollutionem, an teneatur in confessione præter pollutionem, hanc circunstantiam explicare? tom.1. tract.7. res.142. §.3. pag.413
Bellua, vide verb. *Amicus, Aspicere, Bellua, Brutum, Membrum, Natura.* tom.8

Bestialitas.

Si bestialitatis vitium Clericus commisit an incurrat pœnas Bullæ Pii V. contra Clericos sodomitas? t.1. tr.5. r.61. §.1. p.302
Vide verb. *Divortium.* t.2

Bibere.

Bibentes absque necessitate, sed solum ex voluptate captanda, an peccent venialiter? t.8 tr.10.r.11.§.1.p.199
Bibere, vide verb. *Cervisia, Vinum.* tom.4
Bibere, vide verb. *Aqua, Iejunium, Infirmus, Parvitas materiæ.* tom.8

Bibliopola.

Bibliopola, qui ausus fuerit retinere, habere, legere, scribere, vel exemplare, aut vehere, donare, communicare, vel alienare libros, & Codices Talmudicos Cabalisticos, & alios nefarios, an sit puniendus arbitrio Inquisitorum? t.5. tr.12. r.6. §.5. p.506

Bibliotheca.

Excommunicatione Papali contra extrahentes ex Bibliotheca communi libros, an detur parvitas materiæ. t.5. tr.1. r.123. §.1. p.78
Quid, si extra Bibliothecam aliquis extraheret librum magni pretii, & valoris per tres, vel 4. passus, an excidetur ab excommunicatione ratione parvitatis materiæ? ibid. §.2
Quid, si intra dictum spatium permanendo illum librum per multum tempus legeret? ibid. §.3
Bibliotheca, vide verb. *Liber.* tom.7

Biga.

Vide verb. *Fratres, Minores.* tom.7

Bigamia.

Si ex bigamia propria, & interpretativa irregularitas orta est, an sit dispensabilis ab Episcopo, etiam quoad sacros Ordines? t.3. tr.3. r.55. §.1. p.328
Idem est quoad Prælatos Regulares circa suos subditos ibidem.
Ubi an Episcopus possit dispensare in irregularitate, quam contraxit Subdiaconus ducens viduam.
In bigamia vera an possit dispensare Episcopus, ad minores Ordines, & beneficium simplex. t.3.tr.3.r.56. §.2. p.329. & melius in r.58.§.1. ibid.
Idem est de Prælatis regularibus absolute cum suis subditis. t.3. tr.3. r.57. §.6. p.329
In bigamia similitudinaria an possit Episcopus dispensare cum eo, qui contraxit cum Virgine, & secus si contraxit cum vidua, vel duplex iniit matrimonium? t.3. tr.3. r.58. §.4. p.330
Bigamia, vide verb. *Ordinis Sacramentum.* tom.3
Item verb. *Adulterium, Ignorantia, Privilegium.* tom.5
Ex bigamia Clericus solutus in minoribus, si postea ducat viduam, an amittat privilegium fori. t.9.tr.2.r.149. §.1. p.167
Quando bigamiæ dispensationem quis petit, non est necessarium explicare, an ter, vel quater contraxisset nuptias. t.3. tr.2. r.62. §.3. p.212
In qua bigamiæ irregularitate Commissarius bullæ Cruciatæ possit dispensare? tom.4. tr.3. r.139. §.3. & seq. pag.124
Circa bigamiæ irregularitatem quædam notabilia. t.5.tr.5. r.146. §.1. p.282
Bigamiæ irregularitatem an incurrat ducens fœminam à se defloratam? ibid. §.2
Bigamiæ irregularitatem an incurrat sacris Ordinibus initiatus, si contrahat cum Virgine, vel an hæc bigamia similitudinaria tantum locum habeat, in Religioso? t.5. tr.5. r.148. §.2. p.283
Ad incurrendam bigamiæ irregularitatem an requiratur in copula seminis virilis emissio intra vas fœminæ, vel sufficiat tantum copula absque seminatione. t.5. tr.5. r.152. §.1. p.284
Ubi, an in dicto casu quis possit promoveri ad Ordines sacros sine aliqua dispensatione, si res sit occulta? ibid.
Ad bigamiæ incurrendam irregularitatem, an requiratur non solum effusio seminis viri, sed etiam fœminæ seminis commistio? t.5. tr.5. r.153. §.1. ibid.
An bigamiæ veræ, & interpretativæ, aut similitudinariæ irregularitas sit dispensabilis à Prælatis Regularium cum suis subditis? t.7. tr.1.r.196. §.4. p.206
Et an etiam dicta irregularitas possit dispensari à quocumque Confessario Ordinis ex privilegio Sixti V. ibid. §.2. p.205
Et an saltem Generalis Religionum cum subditis suis possit dispensare supradictas bigamias ex concessione Sixti V. facta Cartusiensibus? ibid. §.3. p.206
Qui bigamiam contraxit cum vidua vel accessit ad propriam uxorem postquam illa Adulterium commisit, an possit dispensari ab Episcopo? tom.3. tr.3. r.59. §.1. pag.330
Et quid, si adulterium est occultum? ibid. §.3
Et quid, si vir ignorans conjugis adulterium illam carnaliter cognovit. ibid. §.2
Idem est si à principio existimans ducere virginem duxerit corruptam. ibid.
Et quid, si per censuras cogatur maritus reddere debitum uxori adulteræ? ibid. §.5. p.331
Et quid si Sacerdos post mortem uxoris legitimæ existens in sacris tentat aliam uxorem accipere. ibid. §.3. p.330
Et quid si laïcus contrahat cum duabus invalidè, vel cum una validè, & cum alia invalidè, vel cum vidua invalidè. ibid.

Bigamus.

Vide verb. *Seminare.* tom. 2
Item verb. *Clericus.* tom. 6
Bigamus an sit, itaut amittat privilegium fori Clericus, qui fœminam prius à se cognitam, ducat postea in uxorem. t. 9. t. 2. r. 149. §. 2. p. 168
Si bigamus sit Clericus, an judex laïcus cognoscere possit. t. 9. tr. 2. res. 150. ibid.

Bimestre.

Intra bimestre non obstante copula violenter extorta, an possit sponsa, quæ vim passa est contradicente viro ad Religionem transire ? t. 2. tr. 6. resol. 40. §. 1. & 2. pag. 351
Ante bimestre sponsa per vim oppressa à sponso an possit semen jam receptum incontinenti expellere. t. 2. tr. 6. r. 41. §. 1. ibid.
Intra bimestre an possit maritus uxorem invitam cognoscere absque peccato mortali, dato quod de ingrediendâ Religione non cogitet. ibid. §. 3. p. 352
Ubi, quod quamvis transiret bimestre ante consummationem, volenti ingredi Religionem irrogatur injuria, si vi comprimatur ad consummationem quando statim ac ab ipso petitur debitum, vult Religionem ingredi, quia ei licet ingredi statim. §. 5. ibid.
Si intra bimestre sponsa duodennis transeat religionem, tenetur sponsus spectare usque ad annum 16. sponsæ, donec profiteatur, & si intrat in religionem S. Franciſci de Paula, usque ad annum 18. t. 2. tr. 6. res. 42. §. 3. pag. 353
Bimestre. Vide verb. *Dubium.* tom. 2

Blanditiæ.

Vide verb. *Beneficium, Corruptor, Impedire, Officium, Virgo.* tom. 8
Si blanditiis reus fuit inductus, ut ab Ecclesia exiret, & inde comprehensus est, an judex debeat illum Ecclesiæ restituere. t. 9. tr. 1. r. 83. §. 3. p. 50

Blasphemantes.

Blasphemantes hæreticaliter inter Christianos an possint absolvi à quocumque Confessario, vel an hæc absolutio reservata sit Inquisitoribus. t. 5. tr. 8. r. 25. §. 6. pag. 364
Et quid virtute Cruciatæ, an toties quoties possit absolvi. t. 5. tr. 8. r. 32. §. 3. p. 368
Contra blasphemantes hæreticaliter ex iracundia an possint Inquisitores procedere. t. 5. tr. 10. r. 78. §. 1. p. 445
Blasphemantes sub conditione, v. g. *non credo in Deum, nisi te occidam*, an Inquisitores punire possint. ibid. §. 4. pag. 446
Blasphemantes Deum, & B. Virginem an gaudeant immunitate Ecclesiæ. t. 9. tr. 1. r. 29. §. 1. p. 25
De blasphemantibus hæreticaliter an debeant cognoscere Inquisitores cumulativè cum judice Ecclesiastico, & laïco, itaut dari possit locus prævention, vel an Inquisitores debeant animadvertere ? t. 5. tract. 12. r. 8. §. 1. p. 508
Et an supradicti sint tantum suspecti leviter de hæresi, & ideo de levi debeant abjurare. ibid. §. 3
Ubi aliqua alia circa supradictos. §. 3. & seqq.

Blasphemia.

Vide verb. *Actus, Amasia, Impetus.* tom. 5
Quando blasphemia est occulta, & non hæreticalis, an correctio sit adhibenda. t. 7. tr. 4. res. 74. §. 1. p. 325
Et quid si præcipiatur sub excommunicatione talem blasphemiam denunciare. ibid.
Blasphemia inadvertenter dicta ab eo, qui pravam consuetudinem blasphemandi habet an sit peccatum mortale, etiamsi fiat ex motu iræ repentino aut ex affectione nimia ad rem aliquam ? tom. 8. tract. 4. resolut. 65. §. 1. pag. 80
Et quid si non ex prava consuetudine blasphemia proferatur ? ibid. §. 2. p. 81
Blasphemia non hæreticalis an potiatur privilegio immunitatis Ecclesiæ. t. 9. tract. 1. resolut. 27. §. Quæro octavo. pag. 22
Qui blasphemiæ multa verba in Deum profert, an solum unum delictum blasphemiæ committat ? t. 1. tract. 7. res. 29. §. 2. p. 363
Blasphemiæ in Deum, & sanctos an differant specie ? t. 1. tr. 7. r. 3. §. 2. p. 364
Et quid, si tales blasphemiæ procedant ex odio Dei formali, vel contineant hæresim, an tunc teneatur pœnitens in confessione explicare qualitatem blasphemiæ ? ibidem.
Blasphemiæ omnes an sint ejusdem speciei ? t. 1. tract. 7. r. 32. §. 1. p. 364
Blasphemiæ hæreticales quænam sint, & quæ vero non ? t. 5. tr. 12. r. 8. §. 11. p. 509
Si quis blasphemiam in ebrietate proferat, quam ante ebrietatem prævidet, an incidat in casum reservatum blasphemiæ ? t. 1. tr. 5. r. 52. §. 2. p. 297
Et an iste in censuram incidat, si ea esset lata contra blasphemantes ? ibid. §. 1
Et quid, si iste vinum usque ad ebrietatem sumeret ad finem ex eo animo jactandi blasphemias, an incidat in casum reservatum blasphemiæ, si illas in ebrietate proferat ? ibid. §. 2
Et an iste in isto casu teneatur confiteri se illas jactasse, vel satis sit dicere, quod se inebriavit animo illas jactandi ? ibid.
Ubi advertitur casum blasphemiæ esse de blasphemia publica, & consuetudinaria. §. 3
Sed quænam dicenda est blasphemia publica, & consuetudinaria ? ibid.
Blasphemiarum circunstantiam, seu diversitatem blasphemiarum an teneatur quis confiteri. t. 1. tr. 7. r. 31. §. 1. p. 364

Blasphemus.

An blasphemi sint, vel sacrilegi, conculcantes, & percutientes imagines sacras ? tom. 1. tract. 5. resolut. 51. §. 3. pag. 297
Et an hoc delictum pertineat ad S. Officium Inquisitionis ? ibid. §. 4. p. 298
In blasphemis contra Deum, & Sanctos an detur parvitas materiæ ? t. 5. tr. 8. r. 12. §. 1. p. 357
Blasphemus consuetudinarius, & admonitus sæpè in aliis confessionibus an sit statim absolvendus ? t. 1. tract. 4. r. 26. §. 2. p. 239
Et an teneatur acceptare aliquam pœnitentiam, si fortè postea blasphemet ? ibid. §. 3
Blasphemus consuetudinarius an sit, qui post retractatam per actum oppositum pravam voluntatem, iterum deliberate per tres vices blasphemat ? t. 1. tr. 5. r. 53. §. 1. pag. 298
Et an iste nunquam incidat blasphemando tali modo in casum reservatum blasphemiæ publicæ, & ex consuetudine, & hoc toties, quoties post retractationem, & post actum contritionis extra sacramentum detestetur consuetudinem advertenter blasphemandi, si iterum semel, bis, aut ter blasphemet post ultimam retractationem, confessionem, vel contritionem ? ibidem §. 2

Ubi

Ubi quod, hoc non intelligitur de blasphemiis eodem tempore, & eodem impetu iræ prolatis, sed de diversis, & interpolatis temporibus. §. 3
Et quid de eo, qui in ludo eodem, & coram eisdem personis ex intervallo, & interpolatis diversis verbis pluries blasphemaverit Deum, & B. Virginem, an incidat in casum reservatum, ut blasphemus ex prava consuetudine. ibid. §. 4. p. 299
Blasphemus hæreticalis an sit censendus si quis dicat *Potius di Di, renego Di.* omissa littera O ? t. 5. tr. 8. r. 11. §. 1. pag. 336
Non est blasphemus jurans per membra honesta Christi, & secus, si per inhonesta. ibid. §. 4. p. 357

Bona Ecclesiastica.

Vide verb. *Alienare, Causa, Dare, Dominus.* tom. 3
Bona Ecclesiasticorum, quomodo, & quando debeant erogari in usus pios, & non prophanos, vide verb. *Beneficiarius, Beneficium, Cardinalis, Clericus, Ecclesiasticus, Episcopus.* tom. 4
Bona Ecclesiæ sub hypotheca generali an superiores possint in contractu licito absque solemnitate obligare, non obstante Paulina, & Decreto Urbani VIII. t. 5. tr. 1. r. 79. §. 1. p. 51
Vbi an obligando tantum fructus bonorum immobilium & mobilia pretiosa Ecclesiæ possit Prælatus, & Capitulum Ecclesiæ, seu Monasteriorum absque solemnitate, quam jura ad alienationem bonorum Ecclesiasticorum requirunt, pecuniam mutuo accipere. ibid. §. 4. p. 52
Et hoc procedit si mutuum sit acceptum absque ulla obligatione aliquid pro eo solvendi, alioquin non potest fieri, etiam si tantum fructus, & mobilia obligentur. ibid. §. 5. p. 53
Si bona expendant Religiosi ejecti in usus illicitos, an teneantur accipientes Monasterio restituere. t. 7. tr. 1. r. 195. §. 1. p. 123
Si bona expendendi in quoscumque usus voluerit Religiosus à superiore licentiam habet, non peccat contra justitiam si det talia bona meretricibus, nec illæ tenentur ad restitutionem. ibid. §. 2. p. 124
Bona Religiosi transeuntis ad aliam religionem, vel Episcopatum, an pertineant ad primum, vel posterius Monasterium. t. 7. tr. 1. r. 200. §. 1. p. 127
Vbi aliqua alia contingentia in dicto casu. §. 1. & 3. ibid.
Super bona exempta Monasterii ab omni onere an Regulares pecuniam relictam cum onere perpetuo celebrandi Missam possint applicare, vel quid aliud facere possint Regulares ex prædicta pecunia. tom. 7. tr. 1. r. 219. §. 1. pag. 138
An ad bona empta, donata, locata, & in Emphiteusim habita extendatur exemptio Regularium, & eorum privilegia non solvendi decimas. t. 7. tr. 1. r. 229. §. 1. & seqq. p. 146
Et an etiam ad colonos, & arrendatarios bonorum, & agrorum Regularium, & non solum ad prædia, & bona tempore Concessionis privilegiorum jam acquisita, sed etiam ad acquirenda, & ad prædia, & bona non solum culta usque ad illud tempus, sed ad nonalia culta post concessionem privilegii. t. 7. tr. 1. r. 230. & 231. p. 147. & 148
Si bona Religionis in aliquo speciali casu largiendo munera aliquis Religiosus non dissiparet, an incidat in pœnas Bullæ Clement. VIII. de largitione munerum. t. 7. tr. 3. r. 33. §. 1. p. 263
Bona aliqua monasterii pertinentia ad cibum, vel potum solent sumere Religiosi sine licentia superioris, an frangant votum paupertatis ? tom. 7. t. 3. r. 44. §. 1. p. 268
Et si paulatim sumpta superveniant ad quantitatem notabilem, an peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem ? t. 7. tr. 3. r. 45. §. 1. ibid.
Bona sua Equites Commendatarii D. Joannis, D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. insumentes in usus illicitos an peccent contra paupertatem, & recipientes teneantur ad restitutionem. t. 7. tr. 3. r. 55. §. 1. p. 271
Idem est de cæteris bonis acquisitis, donatis, &c. licèt in morte de illis absque superioris licentia testari non possint. ibid. §. 2. & seq.
An ut supradicta bona dicti Equites expendant in usus illicitos, nec superiores, nec consuetudo ordinis possint ad id validam facere facultatem. t. 7. tr. 3. r. 57. §. 1. pag. 272
Bona donata, seu relicta Ecclesiæ, vel Monasterio, aut loco pio pro bonorum immobilium capaci, ea conditione ut possint alienari absque solemnitate, & assensu Apostolico, an talis conditio sit adimplenda ? t. 6. tr. 3. r. 190. §. 4. p. 223
Si bona aliqua religiosus sine licentia Prælati sæcularibus donavit, aut in ludis, & cum meretricibus consumpsit, quo pacto debeat restituere ? t. 7. tr. 3. r. 62. §. 1. pag. 275
Quando bona temporalia Ecclesiæ Princeps usurpat sæcularis, an excusetur à peccato Pontifex, qui simulat vel obtinet, si absque minori scandalo, vel damno possit id impedire ? t. 7. tr. 5. r. 77. §. 1. post medium. p. 369
Bona Ecclesiasticorum Galliæ Hispanus abripere non potest, nec Gallus bona Ecclesiasticorum Hispaniæ. t. 7. tr. 7. r. 19. §. 7. ad medium p. 393
Et quid est sentiendum de bonis mercatorum Januæ à Gallis sublatis ? &c. ibid. §. 12. p. 396
Bona Ecclesiæ per accidens diripi, & devastari, & comburi possunt, si hoc necessarium fuerit ad finem belli consequendum, pacemque firmandam. t. 7. tr. 7. r. 27. §. In uno. p. 401
Ne bona Ecclesiarum Episcopi dissipent an Reges possint se intromittere ? t. 9. tr. 2. r. 32. §. 1. p. 117
Bona Clericorum sunt exempta à jurisdictione laicali. t. 9. tr. 2. r. 68. §. 3. p. 134
Contra Bona Clericorum an Judex laicus possit exequi suam sententiam in casibus, de quibus in judicio sæculari actum est. t. 9. tr. 2. r. 82. 83. §. 1. p. 138
Bona Confraternitatum an alienari possint sine assensu Apostolico ? t. 9. tr. 2. r. 177. §. 1. p. 182
Super bona Ecclesiasticorum Principes imponentes gabellas licet justas an incurrant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, vel tantum in aliam Papalem à qua per Bullam Cruciatæ, satisfacta patte possint absolvi ? t. 9. tr. 2. r. 237. §. 1. p. 218
Super bona Clerici sine ejus consensu an Princeps, seu alius superior laicus possit imponere gabellas ex aliqua publica necessitate, ut pestis, &c. t. 9. tr. 2. r. 246. §. 1. p. 222
Et quid pro reparatione murorum, pontium, fontium, viarum, & similium; vel si graculi, vermes, aut locustæ, vel bruchi nascantur in vineis, & messibus alicujus Clerici ? Vel pro reparatione aggerum, ne flumen vicinos agros Clericorum, & aliorum inundet ? t. 9. tr. 2. r. 253. & 254. à p. 226. & 227
Super bona patrimonialia Clericorum, an Princeps imponere gabellas possit. t. 9. tr. 2. r. 255. §. 1. p. 227
Super bona Clericorum, sive patrimonialia sint, sive ipsis donata, aut empta, aut quovis alio titulo quæsita sint, an Princeps laicus gabellas imponere possit ? t. 9. tr. 2. r. 257. §. 1. p. 229
Si super bona laicorum per statutum imposita sit collecta certa, & invariabilis priusquam ad Clericos pervenissent, an Clerici teneantur eam solvere, si postea aliquo titulo ad illos superveniant ? t. 9. tr. 2. r. 258. §. 1. p. 230
Super bona Clericorum qui habitum clericalem assumpserunt sine intentione clericandi, sed tantum in fraude collectarum, an Princeps possit imponere gabellas ? t. 9. tr. 2. r. 261. §. 2. p. 231
Super bona Novitiorum an Princeps possit imponere gabellas. t. 9. tr. 2. r. 263. §. 1. p. 232

Bona Ecclesiæ relicta statutum mandans vendi infra certum tempus, an sit contra libertatem Ecclesiasticam? t.9. tr.3. r.1. & 2. p.305
Ne bona dicta *Realengo* transferantur in Ecclesias vulgo *à Mano morta* sine licentia Regis, an licitum sit hoc prohibere. t.9. tr.3. r.3. 4. & 5. à p.308. &c.
Ne bona stabilia, & immobilia alienentur in Ecclesias, & Ecclesiasticas personas, an statutum, & lex hoc prohibens sit contra sacros Canones, & immunitatem Ecclesiasticam. t.9. tr.3. à r.6. usque ad r.19. inclusivè. p.308. & seqq. Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu.
Ne bona immobilia, aut jura Prælati Ecclesiarum sibi commissarum laicus submittant, aut subjiciant prohibitum est. t.9. tr.11. r.5. §.2. p.467
De bonis patrimonialibus, & ex industria acquisitis an Religiosus Episcopus testari possit. t.7. tr.1. r.27. §.2. pag.18
In bonis Novitii, qui emisit in articulo mortis professionem ante expletum annum probationis, si moriatur sine testamento an succedat Monasterium. tom.7. tr.1. r.160. §.4. p.107
De bonis sibi in usum concessis an possit Religiosus subvenire parentibus in gravi necessitate constitutis? vel an debeat ad illa donanda procurare licentiam. t.7. tr.1. r.211. §.2. p.132
Si ex bonis Conventus Religiosi furantur octo, vel novem reales, an peccent mortaliter. t.7. tr.3.r.39. sub finem. p.265
Quid de bonis Religiosi faciendum sit post mortem, an Prælatus possit dare licentiam Monacho scribendæ schedulæ, in qua de hoc Religiosus disponat, itaut vim habeat testamenti, vel codicilli ea dispositio, t.7. tr.3. r.65. §.3. p.276
Pro bonis patrimonialibus Clericorum aliqua practicabilia explicantur. t.7. tr.6. r.33. §.3. p.382
Bonis temporalibus privari à Judice laico an possit Ecclesiasticus usurpans jurisdictionem sæcularem, aut alia regalia. t.9. tr.2. r.56. §.1. p.130
Ubi quod in bonis patrimonialibus Clerici gaudeant eisdem privilegiis, & exemptionibus, & contra ea facientes incurrunt in excommunicationem Bullæ Cœnæ. ibid. §.3
Bonis ab ipsomet Rege obtentis privari à Rege an possint Clerici in sacris, & Beneficiarii si condignè non puniuntur pro delicto in foro Ecclesiastico. t.9.tr.2.r.57. §.1. p.130
In bonis non autem in corpore an sit puniendus à Judice laico Novitius ob delictum ante Religionis ingressum commissum, si cum fraude ingressus est Religionem. t.9. tr.2. r.164. §.1. p.177
Quæ ex bonis patrimonialibus Clerici collegerunt, ut frumentum, vinum, & similia, ut alibi conducendo carius vendant, an teneantur solvere vectigal in eorum extractione. t.9. tr.2.r.256. §.1. p.228
In bonis, non in persona an possit judex laicus punire Clericum, qui falsum deposuit coram eo? t.9. tr.2. r.268. §.4. p.234
De bonis, quæ filii familias Cardinales habebant, antequam efficerentur Cardinales testari possunt. t.9.tr.7. r.88. p.407
Quamvis bonorum Ecclesiasticorum permutatio sit jure prohibita maximè cum laicis, tamen permutatio cum Imperatore, & Principe Patriæ est permissa absque solemnitate. t.5. tr.1. r.80. §.4. p.53
Idem est cum fundatore, sed solemnitate præmissa. ibid.
Bonorum Clericorum, & Episcoporum executor testamenti an possit adire pro confectione inventarii judicem laicum? t.6. tr.9. r.66. §.1. p.485
Ubi an Clerici teneantur solvere collectam certam, & invariabilem impositam à Rege per statutum super bona laicorum priusquam ad ipsos Clericos pervenissent, quam solebant solvere sæculares quorum antea fuerant ea bona. §.10. p.486
Et aliqua alia valde notanda, pro bonis patrimonialibus, & exemptionibus bonorum Ecclesiasticorum. ibid.
Bonorum Ecclesiasticorum laici conductores ne possint conveniri coram judice Ecclesiastico, an licitum sit condere Pragmaticam prohibentem laicis prorogationem jurisdictionis alienæ. t.9. tr.2. r.282. §.1. p.240
Bonorum Clericorum exemptio fluit à jure divino, vel saltem à jure Pontificio ante Constitutiones, & leges Imperatorias. t.9. tr.2. r.336. §.3. p.287
Bonorum omnium donationem factam à Patre filio Clerico, an statutum, sive lex hoc invalidans sit contra immunitatem Ecclesiasticam? tom.9. tr.3. r.20. §.1. pag.320

Bona temporalia.

Bona patrimonialia vide verb. *Patrimonium.* tom.2
Bona temporalia, vide verb. *Novitius.* tom.3
Bona divitum, quæ ad sublevandas necessitates extremas, graves, & communes pauperum erogari possunt, ad tria genera revocantur. t.4. tr.7. r.1. §.4. p.275
Bona alicujus quando sunt publicanda ipso facto, v. g. per hæresim, aut læsam Majestatem an possit talis ante criminis condemnationem eleemosynas facere? t.4.tr.7. r.58. §.1. & 2. p.308
Qui bona naufragantium ab alio accepta per donationem, aut furtum accipit, an incidat in censuram Bullæ Cœnæ? t.5. tr.1. r.44. §.1. p.29
Ubi, qui auxilium, consilium, mandatum, aut favorem præstant, vel ratum habent, ut bona naufragantium subripiantur, vel bona subrepta custodiunt, an incidant in censuram dicti Canonis? p.30. §.3
Et si Christiani piratæ naufragium faciunt, an excommunicentur eorum bona subripientes? ibid. §.6
Qui bona Christianorum, quæ ab Infidelibus in eorum navibus assecurantur subripiunt an excommunicentur? Et quid è contra. ibid. §.7
Ubi aliqua alia contingentia in supradictis casibus. §.8. & seqq. p.31
Bona lamiarum, & strigium non confiscantur. t.5.tr.10. r.111. §.4. p.457
Bona Majoratus, & fideicommissi hæreticorum an Inquisitores publicare possint? tom.5. tr.10.r.120.§.1. pag.459
Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu. §.1. & seqq. p.459. & 460
Bona Castrensia filiorum an possint à fisco, vel Inquisitoribus ob delictum hæresis publicari? Et quid de aliis bonis? Et quid de bonis profectitiis? t.5. tr.10. r.121. §.1. & seqq. p.460
Si bona adventitia acquirat filius post hæresim, usus fructuum illorum non pertinet ad Patrem, sed ad fiscum, sicut pertinebat proprietas. ibid. §.4
Bona paraphernalia uxoris filius, vel Inquisitores publicare an possint, si scienter contraxit cum hæretico? t.5. tr.10.r.122. §.1. ibid.
Et quid de aliis bonis extra dotem? ibid.
Bona sua amittit Catholicus contrahens scienter cum fœmina hæretica. ibid. §.2. p.461
Quoad bona confiscata an Inquisitores debeant audire contumaces, si post annum compareant? t.5. tr.10. r.124. §.1. p.461
Ubi alia circa hoc.
Quando bona alienata hæreticorum Inquisitores revocant, an teneantur ad pretium? t.5. tr.10.r.125. §.1. pag.462
Ubi alia contingentia in d. c. §.1. & seqq.
Bona confiscata an Inquisitoribus liceat relinquere hæreticis pœnitentibus, & an ad id teneantur? t.5. tr.10. r.126. §.1. & seqq. ibid.
Circa bona hæreticorum confiscata potestas Principum, pro

pro quo aliquâ primo supponuntur. t.5. tr.10. r.147. §.1. pag.474
Bona hæreticorum defunctorum quomodo, & quando, & in quibus casibus, & circunstantiis fisco sint applicanda. t.5. tr.12. r.28. §.1. & seqq. p.526
Bona. Vide verb. *Applicare, Comparere, Deprædantes, Dominus.* tom.5
Is cujus bona ob crimen justè sunt confiscanda, vel diripienda, si hoc fraude, aut mendaciis impediat, an teneatur ad restitutionem. Ubi octo casus pro praxi hujus quæstionis. t.6. tract.1. res.107. §.1. & seqq. pag.69. & 70
Bona vinculata hæreditantes filii, & succedentes Patribus per interpositam personam, an teneantur filii debita parentum solvere post eorum obitum? t.6. tr.3. r.107. §.1. p.238
Bona dotis, quæ in specie erant conservanda maritus ludens, an teneatur uxori restituere? t.6. tr.4. res.24. §.2. pag.255
Quæ sint bona, quæ speciali nomine vacantia appellantur? & an fisco devolvantur? t.6. tr.6. r.17. §.4. sub finem. p.304
Bona Patris donata filio in titulum patrimonii ad ordines an computentur in legitimam, & veniat in divisionem bonorum cum aliis fratribus. t.6. tr.6. res.42. §.1. & seqq. p.332
Bona adventitia an filiusfamilias Patri suo consentienti causa mortis donare possit? tom.6. tract.7. resolut.80. §.1. pag.353
Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu. §.1. & seqq.
Si bona omnia tam præsentia, quam futura, mobilia, & immobilia mortis causa donata sint, an sub hujus universali donatione, nomina, jura, & actiones, non comprehendantur? tom.6. tract.7. resolut.84. §.2. pag.355
Si bona Patris habentis filium spurium alicui in hæreditatem donata, vel in testamento relicta fuerunt, talis hæres in defectu Patris tenetur alere filium spurium, & si fœmina est, dotare. tom.6. tract.8. resolut.112. §.8. pag.454
Bona testatoris vendendi facultatem habent executores ad exequenda opera in testamento præscripta. t.6. tr.9. r.57. §.1. p.473
Ubi pro praxi 14. conclusiones apponuntur. §. 3. per totum.
Ne bona testatoris vendat executor, hæres impedire potest, offerendo pecuniam necessariam, vel exhibendo se paratum ad solvendum. ibid. §.4. p.474
Bona. Vide verb. *Alienare, Cognatus, Consensus, Creditor, Episcopus, Filius, Fiscus, Frater, Hæres, Occultare, Pater.* tom.6
Bona temporalia an sint dimittenda propter scandalum? t.7.tr.5. r.77. §.1. p.369
Bona mobilia aliena accipere an sit concessum militibus, emptione, vel donatione? tom.7. tract.7. resolut.19. §5. pag.394
Bona innocentium an possint in bello diripi, & devastari? t.7. tr.7. r.26. §.1. p.399
Et an hujusmodi bona ipsis postea sint restituenda, præsertim cum sint bona innocentium, qui ad Rempublicam hostilem non pertinent, ut bona Ecclesiæ, & Ecclesiasticorum, &c. ibid. §.2
Et an tali privilegio immunitatis gaudeant omnia bona quorumcumque sint, si in Ecclesiam ad custodiam reponantur? ibid. §.8. p.400
Bona Dominorum suorum diripere, & in quacumque quantitate secum asportare an possint servi Christiani capti à Turcis, & cum dictis bonis fugere? t.7. tr.7. r.29. §.8. p.403
Bona capta in bello ad quem pertineant? t.7. tr.7. r.33. §.1. pag.405
Et si bona, quæ ab hostibus capiuntur sint furto sublata, an restituenda sint veris Dominis, vel possint milites illa sibi retinere? ibid. §.2
Si bona aliqua propria servi habeant, an possint de illis donationem facere? t.7. tr.8. r.34. §.2. p.444
Si ad bona paraphernalia uxoris servus spectat an possit illa irritare vota servi? t.7. tract.8. res.56. §.2. in fine. pag.452
Bona. Vide verb. *Ascondere.* tom.7
Bona incerta, quæ ex justo contractu debebantur, possunt post diligentem inquisitionem ab ipso debitore retineri. t.8. tr.7. r.23. §.10. p.159
Et quid si bona fuerunt incerta per injustitiam acquisita, an piis operibus, & pauperibus restitui deberentur? ibid. §.7. & seqq.
Bona possessa à Turcis an liceat cuilibet Christiano sibi usurpare, & cum aliquibus limitationibus sine aliquo onere restitutionis? tom.8. tract.7. resolut.38. §.1. pag.170
Bona multa quidam vir Nobilis possidebat dubitans esse sua, an teneatur illa restituere? tom.8. tract.7. res.40. §.1. pag.172
Et quid est agendum si inæqualiter dubitet, & magis inclinet in eam partem, ut bona sint aliena? t.8. tr.7. r.41. 42. & 43. p.173. & 174
Ubi aliqua contingentia in dicto casu, & dubio.
Si bona hæreditaria non sufficiant ad solvenda debita, an possint adimi, & deduci expensæ necessariæ ad funus debitoris jam mortui? t.8. tract.8. resolut.14. §.1. pag.192
Bona. Vide verb. *Amicus, Applicare, Defendere, Hæres.* tom.8
Ex bonis necessariis ad statum an sit obligatio opitulandi extremè indigenti. t.4. tr.7. r.6. §.1. p.278
Ex bonis confiscatis an Inquisitores teneantur dare filiis hæreticorum dotes, vel alia alimenta. t.5. tr.10. r.119. §.1. & seqq. p.459
Ex bonis communibus acquisitis non potest maritus sine licentia uxoris Majoratum instituere, filiis alterius matrimonii dotem constituere, aut alimenta præbere, imò parentibus si indigeant alere, nec si hominem occideret maritus non potest pœnam pecuniariam solvere. t.6. tr.7. r.57. §.1. sub fin. p.341
De bonis maritorum uxores accipiendo aliquid in octo casibus non peccant, & expendentes illa in donationibus, eleemosynis, & aliis necessariis ad statum. t.6. tr.7. r.58. §.1. per tot. ibid.
De bonis adventitiis quorum usus fructus Patri non quæritur sine ejus consensu an filiusfamilias mortis causa donare possit? t.6. tract.7. res.79. §.1. & seqq. pag.352. & 353
In bonis tam Paternis, quam maternis incapax omnis successionis est filius spurius ex coitu damnato, & punibili, atque versa vice parentes in bonis filii spurii succedere prohibentur. tom.6. tractat.8. resolut.112. §.1. pag.453
Quando de bonis male ablatis constat in judicio, vel extra, & restitutio fieri debeat per hæredem, vel testamenti executorem, an tamen hoc facere debeat consulto Episcopo? t.6. tr.9. r.56. §.1. & 2. p.481
Et an de istis bonis possit Episcopus disponere, & ea dispensare in reparationem suæ Ecclesiæ? ibid. §.3
De bonis disponere an possit ultimus vocatus, quando dubitatur an fidei commissum expiret? t.8. tr.2. r.16. §.1. pag.27
Si bonis private aliquem testis falsus, & accusator falsis calumniis in judicio conantur, an liceat eos occidere? t.8. tr.5. r.28. §.1. p.104
Pro bonis propriis defendendis an licitum sit occidere invasorem? Et an hoc licitum sit Clericis. Et quid de Religiosis? t.8. tr.5. r.29. §.1. p.105
Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu. ibid. & in res.30. 31. & 32. p.105. & 106

De bonis incertis illicitè acquisitis, an Reges, & Principes possint compensationem facere, vel an hæc compensatio ad Pontificem pertineat ? t. 8. tr. 7. resol. 26. §. 1. pag. 162

Et quid si Pontifex hoc non prohibeat ? §. 5

Ubi an Hispani, & eorum successores, qui injusto bello contra Regis Catholici instructionem obtinuerunt bona, aut retinent oppida, an potuissent, & possint cum Rege facere compensationem. §. 4

Ultra bonorum publicorum vires an fiscus teneatur solvere, si non fecit inventarium ? t. 5. tr. 10. resol. 123. §. 1. pag. 461

Bonorum sequestratio, quando, & quomodo debeat fieri ab Inquisitoribus ? tom. 5. tract. 10. resolut. 127. §. 1. pag. 462

Bonorum hæreticorum absentium sequestratio, an sit facienda, vel contra hæreticum defunctum ? ibidem §. 4. pag. 463

Si Inquisitores non ferant sententiam in hæreticum, an teneantur restituere aliquid Principi sæculari, ad quem pertinebant bona confiscata hæretici ? t. 5. tr. 10. resolut. 129. §. 1. ibid.

Ex bonorum omnium donatione mortis causa an falcidiæ detrahi possit ? tom. 6. tractat. 7. resolut. 91. §. 1. pag. 358

Bonorum omnium præsentium, & futurorum donationes factæ ob causam onerosam dotis, & matrimonii transactionis, aut alterius similis an validæ sint ? t. 6. tr. 7. r. 104. §. Donationes. p. 366

Ubi, quid est sentiendum de donationibus omnium bonorum mortis causa, si non in testamento, vel codicillis, sed extra fuerunt factæ ? §. 1. &c.

Bonorum omnium præsentium, & futurorum donatio inter vivos an sit valida ? Ubi alii diversi casus super hac donatione omnium bonorum. t. 6. tractat. 7. à resol. 102. usque ad resol. 109. inclusivè, à pag. 365. usque ad 369

Bonorum incertorum, & obnoxiorum restitutioni an Episcopus sit executor distributionis faciendæ, vel an hæres inconsulto Episcopo possit supradicta impendere in usus pios ? tom. 6. tractat. 9. resolut. 56. §. 1. pag. 481

Bonorum incertorum debitor potest ex eis Capellam, aut Hospitale, vel Monasterium instituere. t. 8. tr. 7. r. 24. §. 4. pag. 160

Bonorum incertorum inventor potest ea sibi retinere, & non tenetur ea distribuere pauperibus. ibid.

Ubi quid, si bona absolutè certa sint, & incerta secundum quid, ignoratur tamen quibus determinatè pertineant, an necessariò inter illos dividenda sint ? pagina 161. §. 6

An sit satis probabile bona incerta non esse pauperibus distribuenda, sed posse illa inventores retinere, nec sive inanimata, sive animata sint non tenetur Cruciatæ, aut Religionibus Trinitatis, vel B. Mariæ de Mercede restituere, quamvis excommunicationis pœnam ferat Cruciata, &c. contra detentores hujusmodi bonorum. t. 8. tr. 7. r. 25. §. 8. p. 162

Ubi proponitur Regula generalis, quod quando bona incerta sunt injustè acquisita, debentur piis operibus, quando autem sunt justè occupata, ut sunt inventa, post diligentiam factam potest sibi reservare, cum intentione reddendi ea Domino, si compareat intra legitimum tempus.

Bona Fides.

Bona fides operatur, ut celebrans contractum usurarium credens justum esse, possit tantum retinere lucri quantum acquisivisset per contractum licitum. t. 6. tract. 3. res. 50. §. 3. p. 145

Vide *Immunitas Ecclesiæ, Ecclesia.*

Bonifacius Octavus.

Bonifacii VIII. Extravag. *Unam sanctam*, quomodo est intelligenda ? t. 9. tr. 2. r. 18. §. 1. p. 110

Bonifacii VIII. Decretum in cap. Cleticis, de immunitate Ecclesiæ in 6. an hodie persistat ? tom. 9. tract. 2. resolut. 338. §. 1. pag. 291

Bonum.

Si boni consequutione quis non per vim, & fraudem, sed per preces aut aliter illicitè impedivit quempiam idoneum, quod bonum principaliter institutum est in singulorum utilitatem, cujusmodi sunt ærarium publicum, montes pietatis, piæ fundationes, &c. an teneatur ad restitutionem ? t. 8. tract. 7. resol. 48. §. ult. pag. 176

De bono alterius tristari, quia tibi proprium bonum diminuit, an sit mortale peccatum invidiæ ex genere suo ? t. 8. tr. 10. res. 6. §. 1. p. 198

Bonum publicum.

Contra bonum publicum an dicantur peccata fornicationis inter Regulares ? Et quid, si semel, vel bis committeretur fornicatio ? tom. 7. tract. 1. resolut. 140. §. 1. pag. 153

Idem est de crimine nefando, ubi an in his casibus adhibenda sit correctio, si speratur, sicut in casibus hæresis, & sollicitationis ? ibid. §. 2. & seq.

Si bono spirituali Ecclesiæ expediat, an Pontifex possit præcipere sub censuris Principibus Christianis, ut ab aliquo bello desistant ? tom. 7. tract. 7. resol. 2. §. 3. pag. 385

Bos.

Vide verb. *Fratres Minores.* tom. 7

Brachium.

Brachio apprehensum reum in Ecclesia an satellites possint tenere, ne fugiat, donec licentia Episcopi veniat ? t. 9. tract. 1. r. 101. §. 3. p. 58

Brachium sæculare.

Brachio sæculari an Inquisitores possint aliquem relaxare inconsulto supremo Senatu Inquisitorum ? t. 5. tr. 10. r. 67. §. 1. p. 441

Vide verb. *Capere.* tom. 5

Sine brachii sæcularis auxilio an judex Ecclesiasticus in criminibus misti fori possit laïcos in carcere detrudere ? t. 9. tr. 2. r. 301. 302. à p. 251. & seqq.

Antequam brachium sæculare Ordinarius, vel judex delegatus imploret pro sua sententia exequenda, an necessatio debeat præmittere censuras ? t. 9. tr. 2. r. 300. §. 1. pag. 250

Et si brachium suum præstare judex sæcularis non vult, an possit ad hoc cogi pœna excommunicationis ? ibid. §. 2

Brachium Ecclesiasticum.

Ut brachium Ecclesiasticum semper concurrat in Parlamento Siciliæ opus est ad donativum contribuere, t. 7. tract. 7. resol. 23. §. 3. pag. 378

Breviarium.

Ut Breviario, quod ei libuerit uti possit Clericus, vel Regularis, an Pontifex cum eis dispensare possit ? t. 5. t. 2. r. 51. §. 3. p. 206

Vbi etiam, quod Episcopi & Prælati Regulares dispensare non possunt cum subditis, ut non recitent Officium

Officium divinum juxta ritum Breviarii Pii V. ad quod tenentur. §.4
Qui Breviario breviori privilegium habet recitandi Officium, an possit socius recitare eodem modo cum illo absque culpa? t.3. tr.6. r.99. §.1. p.479
Ubi, an Episcopus Religiosus possit recitare cum socio secum recitante per Breviarium suæ Ecclesiæ?
Si Breviario Romano Religiosi sint addicti, an Prælatus Regularis possit in recitatione publica dispensare in Officio unius diei, una, vel altera vice? t.3. tract.6. r.108. §.1. p.483
Si Breviarium Romanum alicui deficiat, an possit imo teneatur, & debeat per aliud approbatum, quod præ manibus habet recitare, etiamsi brevius sit? t.3. tr.6. r.25. §.1. p.434
Breviarium non habens, si sciret Psalmos, an teneatur illos dicere sine lectionibus in Matutino, vel Capitulis, & Versiculis in Horis? t.3. tract.6. resolut.96. §.1. pag.477
Et quid, si sciret aliquas Lectiones, sive Capitula, & Orationes, an teneatur sic dicere Officium? ibid. §.2
Et quid si habet diurnum, & non Breviarium pro Matutinis? t.3. tr.6. r.97. §.1. ibid.
Ibi Breviarium Romanum, vel alterius Religionis, an possit Religiosus relicta consuetudine suæ Religionis, extra Chorum persolvere Officium divinum? t.3. tr.6. r.102. §.1. p.480
Et quid de Clerico sæculari recitante per Breviarium S. Dominici? ibid.
Et quid quoad communitatem Regularium in recitando Officium Romanum, vel alterius Religionis? tom.3. tract.6. resolut.105. §.4. pag.482

Breviatura.

Breviaturis, & notis testamentum Militis confectum an sit validum? t.6. tr.8. r.79. §.1. p.435

Bruchus.

Vide verb. *Reparatio.* tom.9

Brutalitas.

Vide verb. *Divortium.* tom.2

Brutum.

Brutorum confricatio leviter partium obscœnarum, & similium an sit peccatum mortale? t.8. tr.3. resol.17. §.1. pag.37
Qui brutorum membra confricaret sine ulla delectatione, sed solum ex curiositate inspiciendi semen, an peccet mortaliter? t.8. tr.6. r.18. §.1. p.144
Brutum. Vide verb. *Animal, Bellua.* tom.8

Bufones.

Bufones Clerici an gaudeant privilegio Canonis? t.5. tract.1. resol.67. §.3. pag.147

Bulla Cœnæ.

Qui à casibus reservatis in Bulla Cœnæ fuit absolutus in articulo mortis virtute Cruciatæ, non tenetur ad comparendum, ne possit illi hoc onus imponi. t.1. tract.4. ref.44. §.3. p.249
Si in Bulla Cœnæ casus dubius contineatur, an possit absolvi à quocumque Confessario approbato, quia casus dubius non est reservatus. t.1. tract.5. resol.43. §.1. pag.293
Bulla Cœnæ an deroget facultatem Bullæ Cruciatæ quoad absolvendum à reservatis in eadem Bulla Cœnæ? t.4. tr.3. r.37. §.1. & 2. ibid. p.85
Bulla Cœnæ. Vide verb. *Absolvere, Cardinalis, Episcopus.* tom.4
Bulla Cœnæ. Vide verb. *Appellantes, Bona temporalia, Censura, Consanguineus, Custodire, Deferre, Emere, Extrahere, Legere.* tom.5
Bulla Cœnæ ubi non est usu recepta an obliget? t.6. tr.1. r.55. §.4. p.44
Bulla Cœnæ. Vide verb. *Corrigere, Episcopus, Excommunicatio, Frumentum, Princeps, Promulgatio.* tom.6
An in Bulla Cœnæ contra judices violantes immunitatem Ecclesiarum excommunicatio reservetur, vel solum excommunicentur statuentes aliquid contra libertatem Ecclesiasticam? t.9. tr.1. r.5. §.2. p.5
Bulla Cœnæ non afficit eos, qui ad Romanam Curiam veniunt, si illos offendant non ut venientes ad Apostolicam sedem; sed ut inimicos particulares. tom.9. tract.2. ref.187. §. Probatur, ad medium. p.187
Bulla Cœnæ aufert ab Episcopis potestatem absolvendi circa hæresim illis collatam ex Concil. Trid. t.9. tr.7. r.117. §.9. p.429
Per Bullæ Cœnæ clausulam an suspendatur Bulla Cruciatæ? t.4. tr.3. r.36. §.1. p.85
A casibus Bullæ Cœnæ potest Confessarius absolvere per Bullam Cruciatæ semel in vita, & semel in morte. t.4. tr.3. r.41. §.1. p.87
Ubi, quod non possit Confessarius per Cruciatam ab aliis casibus propositis in primo Canone Bullæ Cœnæ tanquam inclusis sub nomine hæresis. §.1. & seq.
Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrant legentes, & retinentes libros hæreticos, magicos, chiromanticos, &c. & egeant Bulla Cruciatæ pro absolutione? t.4. tr.3. r.42. §.2. & seqq. p.87
Et quæ parvitas materiæ excuset in utroque casu? ibid. §.4. pag.88
Et an qui legit librum hæreticum de Religione expresse non tractantem, nec multas hæreses continentem? t.4. tr.3. r.43. §.1. & seq. ibid.
Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrat, qui non per se ipsum, sed per alios legit librum hæreticum? t.4. tr.3. r.44. §.1. ibid.
Et quid, si qui audit, induxit legentem, ut legeret? ibid. §.3
Et an famulus, qui de mandato Domini legit librum hæreticum? Et quid, si compulsus legeret in contemptum fidei? ibid. §. Nota vero.
Et an legens Epistolam, seu literam missivam hæretici? Vel retinens, aut imprimens Epistolam, concionem, aut alia in papyrum hæretici solutam, nec in tractatus formam redactam? t.4. tr.3. r.45. §.1. & seq. p.88
Et an legens librum authoris Catholici, sed cum commentariis hæreticorum? t.4. tr.3. r.46. §.1. p.89
Et an idiota leget librum hæreticorum lingua Latina compositum, quam ipse nullo modo intelligit? t.4. tr.3. r.47. §.1. & 2. ibid.
Et an qui legit librum hæreticum in Gallia, Anglia, & aliis Provinciis ubi Bulla Cœnæ non est usu recepta? t.4. tr.3. r.48. §.1. & 2. ibid.
Et an omnes supradicti incidant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, & possint per Bullam Cruciatæ absolvi? ibid.
In Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrant imponentes gabellas super rebus, quæ ad proprium usum vel familiæ emuntur, & per Cruciatam possint absolvi? t.4. tr.3. r.68. §.1. p.99
Et an prædictæ gabellæ sint injustæ? ibid. §.10. p.100.
A Bullæ Cœnæ casibus an possit Confessarius absolvere quando in Jubilæo conceditur facultas absolvendi ab omnibus casibus Papæ reservatis? t.4. tr.4. resol.13. §.2. pag.147
Et quid quando conceditur facultas absolvendi à casibus Bullæ Cœnæ sine expressa derogatione ipsius Bullæ? ibid. §.3

In

In Bullæ Cœnæ censuram an incurrat qui legit libros hæreticorum ignorantia affectata, quæ fertur contra scienter agentes? t. 5. tr. 1. r. 36. §. 2. p. 24
In Bullæ Cœnæ censuram an incurrat, qui falsificat literas Apostolicas secundum mentem Pontificis? t. 5. tr. 1. r. 37. §. 1. ibid.
Et quid, si integras literas fabricat? ibid. §. 2
Et quid, si aliquis non habuit partem in falsificandis literis Apostolicis, sed illis utendi postquam falsificatæ fuerunt? ibid. §. 5
Et quid de illo, qui falsas impetrat literas? ibid.
Et quid de defensoribus, & fautoribus falsificantium literas Apostolicas, vel per alios falsificantibus, an incurrant censuram Bullæ Cœnæ, vel in censuram Capite. *Ad falsariorum*, quæ reservata non est? ibidem §. 6
Sine incursione censurarum Bullæ Cœnæ in casu dubii, an possint Principes impedire, ne victualia extrahantur ab eorum Regnis ad Romanam Curiam? t. 5. tr. 1. r. 42. §. 1. pag. 28
Et quid, si hoc impediatur à persona privata? ibid. §. 3
In Bullæ Cœnæ censuram an incurrant Piratæ, seu Cursarii non solum discurrentes per mare Pontificium, sed etiam per alia maria? tom. 5. tract. 1. resol. 43. §. 1. pag. 28. & 29
Et quid, si nullam deprædationem actu exerceant? ibid. §. 3. pag. 29
Et quid si cum intentione deprædandi discurrant, si nullam deprædationem exerceant? ibid. §. 4
Et quid tamen si casu semel navigantem deprædantur? ibid. §. 5
Et quid de deprædantibus Infidelium naves à Christianis asseguratas? ibid.
Et quid è contra? t. 5. tr. 1. r. 44. §. 7. p. 30
In Bullæ censuram an incurrant, qui per donationem, vel pactum acceperunt bona naufragantium ab alio accepta? ibid. §. 1. p. 29
In Bullæ Cœnæ censuram an incurrant deferentes, permutantes, ementes, vendentes, commutantes, merces, victualia, pecunias, mercimonia, arma, &c. Infidelibus, Turcis, & Hæreticis? t. 5. tr. 1. resol. 45. 46. 47. & 49. à p. 31. ad 33
Et quid, si hæretici sint publicè denuntiati? t. 5. tract. 1. r. 47. §. 2. p. 32
In Bullæ Cœnæ censuram an incurrat deferens literas Infidelibus, sciens continere revelationem secreti Reipub. Christianæ? t. 5. tr. 1. r. 45. §. 4. p. 31
Et quid, si quis revelat secretum Reipub. Christianæ alicui fideli, qui creditur revelaturus Infidelibus? ibid. §. 6. pag. 32
Et an etiam, qui narrat consilia Regis Catholici alicui Turcarum proditori? t. 5. tr. 1. r. 48. §. 1. ibid.
In Bullæ Cœnæ censuram an incurrat legens inscriptionem, titulum, indicem, præludia, operis intentionem, epistolam ad Lectorem, & his similia libri hæretici? Ubi alia latè circa hoc. t. 5. tr. 1. r. 142. §. 1. p. 85
Vel an in lectione supradictorum detur parvitas materiæ? ibid. §. 2. p. 86
Et quid de retinentibus, & imprimentibus Epistolam, concionem, aut aliam papyrum hæretici solutam, & non in tractatibus, aut formam concinnatam, an in supradictam censuram Bullæ Cœnæ incurrant? ibidem §. 3
Vbi alia notabilia circa supradictam Lectionem libri hæretici §. 5
A Bullæ Cœnæ casibus an Regulares privilegiati possint etiam hodie absolvere, dummodo sint occulti? t. 5. tr. 2. r. 74. §. 2. p. 166
In Bulla Cœnæ censuram an incurrat hæreticus externus per accidens occultissimus? t. 5. tract. 8. resol. 4. §. 1. & seqq. p. 353
Ab omnibus casibus in primo Bullæ Cœnæ Canone contentis, an Confessarius per Bullam Cruciatæ possit absolvere, semel in vita, & semel in morte? t. 5. tr. 8. r. 32. §. 2. & 3. p. 368
A casibus Bullæ Cœnæ si sint occulti, etiam quoad hæresim, an Regulares possint absolvere virtute suorum privilegiorum? t. 5. tr. 8. r. 39. §. 1. p. 373
Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrat intelligens aliquem librum esse hæreticum comburendo illum, & non tradendo Inquisitoribus, & quid de peccato? t. 5. tr. 10. r. 139. §. 1. & seqq. p. 468
Bullæ Cœnæ censuram an incurrat, qui per unum, vel duos dies retinet librum hæreticum, vel prohibitum? t. 5. tr. 10. r. 140. §. 1. p. 469
Bullæ Cœnæ censuram an incurrat, qui legit librum hæretici de Religione tractantem, hæresim tamen non continentem? t. 5. tr. 10. r. 145. §. 1. p. 472
Ad Bullæ Cœnæ censuram incurrendam quanta pars libri hæretici requiratur, si aliquis eam legit? Vbi aliqua alia circa lectionem libri hæretici. ibidem §. 3. pag. 473. & in resolut. 146. per totam. pagina 475. & 474
Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrant Proteges, & Ministri prohibentes extractionem frumenti; & victualium ad Romanam Curiam quando in Regno deficit necessaria provisio? t. 6. tract. 3. resolut. 206. §. 2. pag. 238
A Bullæ Cœnæ casibus an Prælati Regulares suos subditos absolvere possint? t. 7. tract. 1. resolut. 259. §. 1. & 2. pag. 207
In Bullæ Cœnæ censuram an incurrant judices violantes Immunitatem Ecclesiarum? tom. 9. tract. 1. res. 1. part. 18. pag. 2
Ad hujus Bullæ excommunicationem incurrendam, an sufficiat actus attentatus? tom. 9. tract. 1. resolut. 4. §. 1. pag. 5
Bullæ Cœnæ in excommunicationem an incurrant mandantes offendi Cardinales, si effectus non sequatur? t. 9. t. 1. r. 47. §. 1. p. 33
Idem est de illo, qui offensionem in Cardinalem nomine suo factam ratam habet. ibid. §. 3
Et quid de receptatoribus, & defensoribus interficientium Cardinales? t. 9. tr. 1. r. 49. §. 1. p. 33
Bullæ Cœnæ censura an tollat casus Regni Galliæ, quos privilegiatos appellant; & quid de privilegio Monarchiæ Regni Siciliæ? t. 9. tr. 2. r. 6. §. 1. p. 100
Et si re vera talia privilegia in aliquibus Regnis existant, an sint per Bullam Cœnæ revocata? t. 9. tr. 2. r. 7. §. 2. ibid.
Bullæ Cœnæ excommunicationem undecimam an incurrant Principes, & ejus Consiliarii consulentes expellere à Regno Episcopos non obedientes mandatis Regiis, vel ex aliis delictis? tom. 9. tract. 2. resol. 24. §. 4. pag. 113
Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrant Reges si expellant ab Episcopatu Episcopum symoniacè electum? t. 9. tr. 2. r. 28. §. 1. p. 116
In Bullæ Cœnæ censuras an incidant Principes, & Ministri Regii faciendo literas exhortatorias ad Episcopos, ut ab aliqua mala determinatione desistant, ut est in usu in Regno Neapolitano? tom. 9. tr. 2. resol. 33. §. 1. pag. 117
In Bullæ Cœnæ censuras, vel alterius an incurrat Religiosus, si per appellationem, vel aliam viam intra Ordinem potest vitare vim sibi illatam injustè, si ad judices sæculares recurrat? Et quid, si vim vitare non possit? t. 9. tr. 2. r. 36. §. 4. p. 120
In Bullæ Cœnæ censura an sit vetita advocatio causarum spiritualium ad laïca tribunalia, si causæ advocentur à judicibus Sedis Apostolicæ? t. 9. tr. 2. res. 40. §. 1. pag. 123
Et quid, si judices Ecclesiastici negligentes sint in hujusmodi causis cognoscendis? ibid. §. 3

Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrat judex laïcus inducens consuetudinem, vel illa introducta utens contra libertatem Ecclesiasticam? t.9. tr.2. r.44. §.3. pag.124
Et quid si sciant servari statutum contra libertatem Ecclesiasticam, & non impediant? ibid.
A dicta Bullæ excommunicatione an excusentur judices laïci prætextu, quòd in sua Provincia non sit publicata, vel acceptata? t.9. tr.2. r.45. §.1. p.125
In Bullæ Cœnæ censuram an incurrant facientes aliquid contra exemptionem bonorum patrimonialium Clericorum? t.9. tr.2. r.56. §.3. p.130
In Bullæ Cœnæ censuram an incidat judex laïcus, si occultè processat Clericum animo præsentandi processum Pontifici, vel judici Ecclesiastico? t.9. tr.2. r.62. & 63. à p.132. & seqq.
In Bullæ Cœnæ censuram Canonis quinti an incurrat Baro, qui introducit in quadam terra de novo à se edificata tabernam, dictam *Zagato*, vassallis reclamantibus? t.9. tr.2. r.95. §.1. p.147
Idem est de Communitatibus, & Universitatibus civitatum, & locorum, &c. ibid. §.2
Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrat Princeps condens statutum abrogans aliud statutum, quod privilegium Clericorum continebat. t.9. tract.2. r.197. §.1. pag.195
In Bullæ Cœnæ excommunicationem an incidant Principes laïci statuentes, ne laïci vendant Clericis, ne molant, aut coquant panem, vel ne exhibeant aliqua servitia, & obsequia? t.9. tr.2. r.215. p.207
In Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrant Principes imponentes gabellas, licet justas, super bona Ecclesiasticorum, vel tantum incurrant excommunicationem Papalem aliam, à qua satisfacta parte possint per Bullam Cruciatæ absolvi? t.9. tract.2. resol.237. §.1. pag.218
In Bullæ Cœnæ censuram an incurrant Principes, vel alia Respublica si exigant à Clericis gabellas impositas super pane, vino, oleo, &c. propter aliquam justam causam in gravamen non specialiter Clericorum, sed omnium? t.9. tr.2. r.244. & 245. p.220
Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrant statuentes leges prohibentes juramentum apponi in contractibus, ne ratione ipsius prorogetur jurisdictio Ecclesiastica? t.9. tr.2. r.282. §.6. p.241
In Bullæ Cœnæ censuram an incurrant promulgantes, & observantes statutum laïcale, in quo cavetur ne bona immobilia alienentur in Ecclesias, & Ecclesiasticas personas? t.9. tr.3. r.10. §.1. p.311
Bullæ Cœnæ censuram an incurrant offendentes, & interficientes Cardinales, qui nondum Capellum habuerunt? t.9. tr.7. r.11. §.3. p.380
Bullæ Cœnæ primi Canonis censura contra legentes libros hæreticorum, an comprehendat Cardinales? t.9. tr.7. r.31. §.4. p.387
Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrat, si quis ejiciat Cardinales à terris, in quibus nati sunt, vel domicilium habent, si legationem aliquam non exerceant? t.9. tr.7. r.76. §.1. p.403
Et quid, si solis verbis comminatoriis Cardinales ejiciat, si actu ob minas loca relinquant? ibid. §.4
Idem est in dictis casibus de jussa exequentibus? ibidem §.3
Et an idem sit de Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Legatis Sedis Apostolicæ, & Nuntiis. ibidem §.2. in fine.
Bullæ Cœnæ censuram an incurrat, si quis insultum faciat ad domum Cardinalis, ut ex hoc ei verecundiam tantum inferat? t.9. tr.7. r.77. §.1. p.403
Bullæ Cœnæ censuram an incurrat, si quis percutiat Cardinalem percussione levissima? t.9. tr.7. resol.79. pag.404
Et quid, si ictus solummodo vestes Cardinalis tetigit, aut elevavit manum ad illum percutiendum, quamvis postea non percutiat? ibid.
Et quid, si quis offensionem in Cardinalem cum possit, non impedit? t.9. tr.7. r.80. §.1. ibid.
Et an idem sit de illo qui sine vitæ periculo clamando poterat Cardinalibus opem ferre, & non clamavit, aut pecunia eos redimere, & non redemit? ibid. §.2. in fine.
Et quid, si quis sciens tantum aliquos contra Cardinalem conspirasse, si illos non denunciet, & patefaciat? t.9. tr.7. r.81. §.1. p.405
Bullæ Cœnæ censuram an Cardinales incurrant percutientes seipsos? t.9. tr.7. r.82. §.1. ibid.
Bullæ Cœnæ excommunicationem an incurrant offendentes Clericos familiares Cardinalium eorum intuitu? t.9. tr.7. r.83. §.1. p.406
Si ab omnibus Bullæ Cœnæ casibus Summus Pontifex in aliquo Jubilæo absolutionem concedat, hæresim tamen non excludendo, an videatur utique illam concedere? t.9. tr.7. r.112. §.1. p.424
Per Bullæ Cœnæ revocationem non censentur revocata privilegia Bullæ Cruciatæ. tom.9. tract.7. resol.122. §.1. pag.435
Bullæ Cœnæ censuram an incurrant Principes Christiani ineundo fœdera cum Turcis, & Infidelibus, vel Hæreticis, aut saltem peccent mortaliter? t.9. tr.13. res.6. §.1. pag.475
Per Bullam Cœnæ an sit adempta Episcopo potestas dispensandi in irregularitate ab hæresi occulta proveniente? t.5. tr.8. r.16. §.4. p.360
An saltem per Bullam Cœnæ sit Episcopis revocata facultas absolvendi ab hæresi, & aliis casibus in ea contentis? t.5. tr.8. r.17. §.1. ibid.
Per Bullam Cœnæ Domini Papa valide revocat privilegia permodum contractus oneroſi quibusvis personis, quavis dignitate Pontificali, Imperiali, & Regali præfulgentibus, absque ulla restitutione, seu compensatione. t.6. tr.1. r.54. §.19. p.42
Per Bullam Cœnæ Domini an privilegia Mendicantium revocentur? t.7. tr.1. r.251. §.1. & seq. p.162
Per Bullam Cœnæ an sit revocata consuetudo etiam fundata in privilegio trahendi causas Ecclesiasticas ad laïca tribunalia? t.9. tr.2. r.8. §.3. p.101
Per Bullam Cœnæ an singulis annis reprobetur consuetudo immemoriabilis contra libertatem Ecclesiasticam? t.9. tr.2. r.9. §.3. ibid.
Per Bullam Cœnæ an revocentur concordata Summi Pontificis cum aliquo Rege? tom.9. tr.2. resolut.12. §.1. pag.103
Bullam Cœnæ publicando Episcopi in civitate qua degunt, an satisfaciant, vel teneantur etiam extra urbem in Ecclesiis suæ jurisdictionis publicare illam saltem per alios? t.9. tr.2. r.45. §.1. p.125
Et an excusentur à dicta publicatione ob minas, & metum Principum, &c. ibid. §.2

Bulla Cruciatæ.

Bullam Cruciatæ sumentes an lucrentur Indulgentias, si Rex non expendat eleemosynam contra Turcas? Et an in hoc casu teneatur Rex ad restitutionem? t.4. tr.3. res.1. pag.66
Et an Pontifex possit Bullam Cruciatæ revocare, & non concedere? Et quid elapso anno sexennii? ibid. §.2
Utrum, quando quis suscipit Bullam Cruciatæ debeat esse in gratia, videlicet in ordine, ut quis eligat Confessarium, utatur lacticiniis, &c. Et difficultas est in ordine ad consequendas Indulgentias? tom.4. tract.3. res.2. pag.67
An in magna civitate, ut hic Panormi, quis non tenetur primo publicationis die accipere Bullam, si ejus privilegiis

vilegiis uti velit, ſed ſufficiat, quod poſtea in illa hebdomada ſumat? ibid. r. 3
Quidam Princeps ſumere voluit ſecunda vice Bullam Cruciatæ, an teneatur ſolvere tarenos decem? t.4. tr.3. r.4. §.1. p.68
Et quid eſt dicendum de viduis Comitiſſis, Marchioniſſis, Duciſſis, & Principiſſis, atque de aliis, quæ mortuis maritis nullo modo remanent Dominæ, nec uſufructuariæ bonorum habentium vaſſallos, an prædictæ pro ſumenda Bulla Cruciatæ teneantur contribuere decem tarenos? ibid. §.2
Et quid, ſi remanſiſſent uſufructuariæ? ibid.
Et an filii ipſarum qui propriis bonis non utuntur, teneantur hanc majorem eleemoſynam contribuere? ibid.
Et an Domina vaſſallorum, quæ ratione dotis eſt domina, ſi uxor ſit alterius, teneatur contribuere octo argenteos? ibid. §.4
Et an illi, qui titulos ſumunt ſuper cognomina, vel loca, & Vaſſallos non habent, teneantur contribuere dictam ſummam, ſi Bullam Cruciatæ ſumere volunt? ibidem §. 3
An Prælati Regulares peccent mortaliter prohibendo ne ſubditi ſumant Bullam Cruciatæ? Et ſi Religioſus, petita, & non obtenta licentia Superioris, ſumat Bullam non peccet, & fruatur Indulgentiis Bullæ? t.4. tr.3. r.5. p.68
An ſi quis ſciat Patrem, vel amicum quolibet anno Bullam Cruciatæ illi ſumere, poſſit uti dictæ Bullæ privilegiis, antequam Pater vel amicus certiorem illum faciat de Bulla jam ſumpta ejus nomine? t.4. tr.3. r.6. pag.68
An Sacerdotes ſæculares, & etiam Regulares poſſint comedere ova, & lacticinia in Dominicis Quadrageſimæ ſumentes Bullam Cruciatæ? Et quid abſque dicta Bulla? t.4. tr.3.r.7. à §.6. ad 11. & in aliis eorum not. p.69. & 70
Et docetur poſſe Cardinales, Archiepiſcopos, Epiſcopos, &c. exiſtentes in Regnis Hiſpaniæ ſumendo Bullam ordinariam Cruciatæ, comedere ova & lacticinia in diebus Dominicis Quadrageſimæ, & ſumendo aliam extraordinariam Bullam lacticinorum poſſint cum illa comedere ſingulis diebus Quadrageſimæ, demptis aliquibus, prout in dicta Bulla habentur. ibidem §.11. & ſeqq. p.70
Bulla Cruciatæ, ſi ſumatur, & poſtea culpabiliter amittatur, comburatur, vel rumpatur, an adhuc valeat? t.4. tr.3. r.8. p.70
Si Petrus ſumat Bullam pro Joanne, qui jam aliam acceperat, an poſſit Petrus illam alteri applicare? t.4. tr.3. r.9. p.71
Si quis ſumat pro amico Bullam Cruciatæ, & ſcribat in ea nomen ejus, poſſit hic illam non acceptare, ſed nomen ſuum tollere, & illam alicui applicare? t.4. tr.3. r.10. §.1. p.71
Et an oporteat, ut nomen proprium ſit eidem Bullæ inſcriptum. ibid. §.3
Bulla Cruciatæ an valeat ſumpta ex pecuniis ablatis, furatis; & quid, ſi meretrices illam ſumant? t.4. tr.3. r.12. p.72
An ſi elapſo anno Bulla non promulgetur, ſed paulo poſt promulganda erit, poſſit quis intra illud tempus frui privilegio primæ Bullæ? tom.4. tract.3. reſolution.13. pag.72
An ſi ante elapſum promulgetur ſecunda Bulla, poſſit quis uti privilegio primæ Bullæ donec tranſeat annus, non obſtante publicatione alterius Bullæ? t.4.tr.3.r.14. pag.72
An qui ſub fine anni, quo expirat Cruciata, incipiat confiteri, & quia non poteſt ex juſtis cauſis confeſſionem finire, & abſolutionem obtinere, poſſit Confeſſarius, tranſacto anno, virtute præcedentis Bullæ, illum abſolvere, etiam à reſervatis, & cenſuris, tom.4. tractat. tertio, reſolution. decima-quinta, p.72
Bullæ Cruciatæ privilegia an ſint favorabilia, & ampliandа? Idem eſt de Jubilæo. tom.4. tract.3. reſolution.16. pag.73
Per Bullam Cruciatæ Confeſſor approbatus ab Ordinario in una Diœceſi, poſſit in alia in Confeſſorem, ſine nova ordinarii loci approbatione eligi, ſive ille ordinarius ſit Epiſcopus originis, ſine beneficii, ſive domicilii, & ſive ſit Epiſcopus pœnitentis, ſive Confeſſarii? Idem eſt de tempore Jubilæi. t.4. tr.3. r.17. & in aliis ejus not. p.73
Et an ſub nomine ordinarii non intelligatur, nec includantur Abbates, vel Prælati Regulares ſeu Epiſcopus Titularis. ibid. ſub finem.
Per Bullam Cruciatæ an poſſit quis eligere in Confeſſarium habentem beneficium Curatum? Et an hoc etiam procedat quoad illos tantum, qui actu beneficium Parrochiale retinent; non autem ſi habuerunt, ſed renunciarunt? t.4. tr.3. r.18. & in aliis ejus notationum, pag.73
Et an ſub nomine beneficii Parrochialis includantur ſuperiora beneficia, ut Abbates, Archipreſbyteri, & hujuſmodi habentes Curam animarum, & juriſdictionem in hoc foro? ibid. §. ult. p.74
An Epiſcopus, qui renunciavit Epiſcopatui, poſſit eligi in Confeſſarium virtute Bullæ Cruciatæ, aut Jubilæi? t.4. tr.3.r.19. p.74
Idem quæritur de Parrocho, qui beneficium reliquit reſignatione, commutatione, aut per Religionis ingreſſum. ibid.
Et quid ſi Curatum auferatur per ſententiam juridicam ob defectum ſcientiæ, aut ob delictum? ibid. §.10. pag.75
An Sacerdos privatus abſolute à S. Officio Inquiſitionis audiendi Confeſſiones poſſit eligi etiam Virtute Cruciatæ, aut Jubilæi? ibidem §. ſecundo, ſub finem. p.74
An Prælati Regulares ſint eligibiles in Confeſſarios virtute Bullæ Cruciatæ, aut Jubilæi? tom.4. tr.3. reſ.20. pag.75
Et infertur extra tempus Jubilæi, vel ſine Bulla Cruciatæ Prælatos Regulares non poſſe audire Confeſſiones ſæcularium abſque Epiſcopi approbatione. ibidem §.6. pag.76
An approbatus ab Epiſcopo cum limitatione ex defectu ætatis, ut hic Panormi efficitur, ad Confeſſiones virorum, & non mulierum, ſit eligibilis per Bullam Cruciatæ, non ſolum à viris, ſed etiam à fœminis. t.4. tr.3. r.21. p.76
Et quid, ſi aliquis fuiſſet approbatus cum limitatione, ut non audiat Confeſſiones perſonarum habentium difficilia negotia? ibid. in fine. &c.
An Regularis olim approbatus, & poſtea reprobatus, ſine cauſa ab Ordinario ſit eligibilis virtute Cruciatæ? t.4. tr.1. r.22. §.2. p.77
An Religioſus à ſuo Prælato non præſentatus poſſit ab Ordinario approbari, & de ejus licentia confeſſiones ſæcularium audire, & virtute Cruciatæ eligi? ibid. §.3. p.77
An Confeſſarius olim approbatus, ſed poſtea ab ordinario ſine cauſa reprobatus poſſit virtute Cruciatæ eligi ab aliquo ad ejus confeſſionem audiendam? t.4. tr.3. r.23. p.77
An Sacerdos approbatus ab Ordinario pro uno oppido ſit eligibilis pro alio per Bullam Cruciatæ? t.4. tr.3. r.24. pag.77
Et quid, ſi talis Sacerdos eſt approbatus in illo tantum oppido ex defectu Scientiæ? ibid. §.3. &c.
Utrum Confeſſarius, qui pro determinato tempore fuit approbatus, & expoſitus, ſit tranſacto illo tempore per Bullam Cruciatæ eligibilis? t.4. tr.3. r.25. p.77
An Confeſſarius Regularis ab Epiſcopo approbatus, ſed prohibitus

prohibitus à Prælato Regulari, sit, hoc non obstante, per Bullam ad confessiones audiendas eligibilis? Quod dependet ex illa quæstione, an Religiosus, qui obtinuit ab Episcopo licentiam audiendi confessiones possit sine licentia sui Prælati confessiones sæcularium audire? t.4. tr.1. r.26. & in aliis ejus not. p.78
Et in dicto casu dictus Confessarius, qui sine licentia sui Prælati confessiones sæcularium accipit, an peccet mortaliter? ibid. §.4. &c.
Sed notatur dictum Confessarium non posse absolvere pœnitentes ab illis casibus, à quibus absolvere posset Regularis ex vi privilegiorum Religionis. ibid. §.5.
An Regulares possint Virtute Bullæ Cruciatæ eligere Confessarium extra Religionem? Et quid de Novitiis? t.4. tr.3. r.27. p.78
Et quid est sentiendum de Confessione, & Decreto Greg.XIII. anno Domini 1575. die 23. Maii, ne personis Societatis Jesu absque expressa Superioris licentia uti possint facultate Jubilæi, aut Bullæ Cruciatæ in confessionalibus? ibid. §.2. &c.
An Regulares sine licentia suorum Prælatorum virtute Bullæ Cruciatæ possint eligere Confessarium, ut illos à peccatis, & censuris reservatis absolvat? tom.4. tr.3. r.28. p.78
Et an saltem per Bullam Cruciatæ Regulares possint absolvi à peccatis mortalibus non reservatis, & hoc toties quoties? ibid. §.2. p.79. & late in r.32. &c.
An an Regulares possint etiam absolvi à peccatis reservatis per Confessarios deputatos, & approbatos ab eorum Prælatis ad eorum Confessiones audiendas? ibid. §.4. & in r.31. p.82
Et an licitum sit Religiosis sine licentia Prælati procurare pecuniam pro Bulla Cruciatæ sumenda, dummodo non transeat in ejus potestatem, sed ut amicus, qui dat pecuniam sumat illam suo nomine? ibid. §.6. ad medium. à vers. Addit. &c.
Regulares virtute Bullæ Cruciatæ an possint absolvi extra Religionem à peccatis reservatis etiam à Reservatis à suis Superioribus, & Papæ? t.4. tr.3. r.29. p.79
Regulares virtute Cruciatæ, non obstante Bulla Vrbani VIII. an possint hodie sine licentia Superioris à casibus reservatis absolvi? t.4. tr.3. r.30. & in aliis ejus not. p.81
Novitii Regularium an possint sumere Bullam Cruciatæ, & virtute ipsius à casibus reservatis absolvi? t.4. tr.3. r.33. p.84
Et an dicti Novitii etiam sine Bulla Cruciatæ possint absolvi à quocumque Sacerdote approbato à casibus reservatis in Religione? ibid. in fine §.1. &c.
Et an Novitii sumendo Bullam Cruciatæ possint edere laticinia, sicut cæteri sæculares? ibid. §.ult.
Qui peccat ob spem absolutionis Bullæ, an gaudeat ejus privilegio? Idem quæritur de Jubilæo. t.4. tr.3. r.34. pag.84
Bulla Cruciatæ an suspendatur per Jubilæum anni Sancti? t.4. tr.3. r.35. p.84
Bulla Cruciatæ an suspendatur per clausulam Bullæ Cœnæ? t.4. tr.3. r.36. p.85
An Bulla Cœnæ deroget facultatem Bullæ Cruciatæ quoad absolvendum à reservatis in eadem Bulla Cœnæ? t.4. tr.3. r.37. p.85
Et vi Bullæ Cruciatæ an Confessarius possit absolvere pœnitentem pluries à Casibus Summo Pontifici reservatis? Et si sunt occulti toties, quoties? t.4. tr.3. r.38. 39. 40. & in aliis earum not. p.85. & 86
Quoniam Confessarii virtute Bullæ Cruciatæ possint absolvere à casibus Bullæ Cœnæ hæresi excepta, semel in vita, & semel in morte quærendum est breviter de aliquibus casibus inclusis in dicta Bulla; ideo quæritur, quid dicendum sit de aliquibus casibus positis in primo Casu Bullæ Cœnæ, an includantur sub nomine hæresis, ita ut per Bullam Cruciatæ minime possint absolvi? t.4. tr.3. r.41. & in aliis ejus not. p.87
Quænam parvitas materiæ excuset ab excommunicatione legendi libros hæreticos, & an eos legentes possint absolvi per Bullam Cruciatæ? t.4. tr.3. r.42. & in aliis ejus not. p.87
Et an dicta parvitas materiæ detur in retinentibus libros hæreticorum? ibid. §. ult. p.88
Et quid est sentiendum de libris magicis, & chiromanticis, an comprehendantur sub nomine hæreticorum, & in dicta excommunicatione? ibid. §.3. p.87
Qui legit librum hæreticorum, qui non tractat de Religione ex professo, neque continet multas hæreses, sed unam tantum, incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ita ut per Bullam Cruciatæ sit absolvendus? t.4. tr.3. r.43. p.88
An qui non per se ipsum, sed per alios legit aliquem librum hæretici hæresim continentem, seu ex professo de Religione tractantem, incurrat in excomm. ita ut per Cruciatam sit absolvendus? Et quid, quando qui audit legere induxit legentem, ut legeret? t.4. tr.3.r.44.p.88
Et an famulus ex mandato heri legens incurrat in censuram, nisi ignorantia excusetur? ibid. §.3. in fine.
Et si famulus, vel alius fuerit compulsus ad legendum librum hæreticorum in contemptum Fidei, & hoc non obstante, faciat, an peccet mortaliter, & incidat in excomm. Bullæ Cœnæ? ibid. §. ult.
Utrum, qui legerit epistolam, seu literam missivam alicujus hæretici, in quam aliquam hæresim doceret, hanc excomm. incurrat, unde virtute Cruciatæ absolvendus sit? t.4. tr.3. r.45. p.88
Et quid de retinente, aut imprimente epistolam, concionem, aut aliam papyrum Hæretici solutam, nec in tractatus formam redactam? ibid. §.2
An qui legit librum Authoris Catholici, sed cum scholiis, & commentariis Hæreticorum, tam copiosis, ut liber potius ex iis, quam ex textu constare censeatur, incidat in excomm. Bullæ Cœnæ, & per Cruciatam sit absolvendus? t.4. tr.3. r.46. p.89
Utrum Idiota legens librum Hæreticum latina lingua compositum, quam ipse nullo modo intelligit, incidat in excomm. Bullæ Cœnæ, ita ut per Cruciatam sit absolvendus? t.4. tr.3. r.47. p.89
An qui legit librum Hæreticum in Gallia, Anglia, & aliis Provinciis, ubi Bulla Cœnæ non est recepta, incidat, hoc non obstante, in excomm. & egeat Bulla Cruciatæ propter absolutionem? t.4. tr.3. r.48. p.89
An quis per Bullam Cruciatæ possit absolvi à reservatis, & censuris, non solum antea, sed etiam post ipsius susceptionem incursis? t.4. tr.3. r.49. p.89
Idem quæritur de commutatione, seu dispensatione votorum. ibid. §.2
An quis virtute Bullæ possit ex libito ab uno Confessario absolutionem à reservatis obtinere, & ab alio postea votorum commutationem? ibid. in fine.
Quis per Bullam Cruciatæ, seu virtute Jubilæi elegit Confessarium, & facit cum illo confessionem invalidam, & irritam, vel ex defectu doloris, seu examinis, vel ex alio capite, obtinendo absolutionem à reservatis, quæritur, an dicta peccata non sint amplius reservata, ita ut postea possit à quocumque Confessario absolvi? t.4. tr.3. r.50. p.89
Et docetur, quod si aliquis Prælatus tribuit facultatem in aliqua Festivitate absolvendi à reservatis, si aliquis Religiosus efficeret confessionem irritam, & reservata confiteantur, postea à quocumque Confessario possit absolutionem obtinere. ibid. §.3. post initium p.90
Etiamque infertur, quod qui virtute Cruciatæ confitetur casus Episcopales ficte, & sine contritione, postea potest à quocumque Confessario etiam sine Bulla absolutionem obtinere. ibid. in fine.

Qui habet casus reservatos, & confessus vigore Bullæ Cruciatæ fecit scienter confessionem invalidam, an possit postea à quolibet Confessario absolvi? Et quid de peccatis reservatis, & oblitis in dicta Confessione? t.4. tr.3. r.51. & in aliis ejus not. p.90

An qui fuit absolutus virtute Bullæ Cruciatæ sine ulla mentione & intentione reservatorum tam ex parte sui, quam ex parte Confessarii, licet remaneat absolutus à peccatis reservatis oblitis, an etiam remaneat liber ab obligatione postea illa peccata reservata legitimo superiori confitendi, si amplius non habeat Bullam Cruciatæ, vel an poterit absolvi à quocumque Confessario? tom.4. tract.3. resol.52. & in multis aliis ejus not. pag.90

Virtute Cruciatæ an possit quis absolvi à casibus reservatis commissis post annum publicationis elapsum, si ante incipiat, & non perficiat Confessionem? Et quid de commissis ante annum publicationis elapsum? t.4. tr.3. r.54. p.92

Quid significent illa verba, *Satisfacta parte*, quæ ponuntur in Bulla Cruciatæ, & aliis rescriptis, & privilegiis, quando datur facultas absolvendi à censuris? Et aliqua supponuntur pro intelligentia hujus quæstionis. t.4. tr.3. r.55. p.93

An qui vigore Cruciatæ fuit absolutus ab excommunicatione sine satisfactione partis, teneatur iterum confiteri tanquam non legitimè, sed nulliter absolutus? t.4. tr.3. r.56. p.94

Et an stantibus verbis Bullæ Cruciatæ, *Prius satisfacta parte*, nomine satisfactionis partis, non intelligatur judex, sed restitutio honoris, famæ, aliorum bonorum, &c. ibid. §.3

Et si talis dari non potest satisfactio, an tunc quis dare debeat cautionem sufficientem scilicet pignoratitiam, vel fidejussoriam, aut juratoriam? ibid. in fine, &c.

An si excommunicatus posset parti satisfacere, & non satisfacit, si à Confessario delegato à Bulla Cruciatæ, aut alio privilegio absolvatur, valida sit absolutio? t.4. tr.3. r.57. p.94

Et an qui absque dicta satisfactione, aut cautione absolvit excommunicatum, teneatur ad restitutionem parti læsæ? ibid. in fine, & in aliis ejus not.

An Confessarius electus virtute Cruciatæ possit absolvere pœnitentem, qui non potest parti satisfacere? Et si pœnitens non potest in totum, an debeat satisfacere in partem? t.4. tr.3. r.58. p.94

Et quid est agendum, si non potest satisfacere sine gravi jactura, & detrimento famæ, vel status, aut suorum bonorum; an in dicto casu non sufficiat præstare cautionem juratoriam, sed pignoratitiam, aut fidejussoriam? ibidem in fine, & in aliis ejus notationum. pag.95

Et advertitur absolutum ante realem satisfactionem reincidere in excommunicationem, si post modum non satisfacit, quandò commodè potest. t.4. tr.3. resol.59. §.3. pag.95

An per Bullam Cruciatæ, vel Jubilæum possit Confessarius absolvere ad reincidentiam? tom.4. tract.3. resolut.60. pag.95

An Confessarius electus per Bullam Cruciatæ possit absolvere pœnitentem, qui solum satisfacit Clerico, vel Monacho percusso, vel teneatur etiam satisfacere Ecclesiæ, vel Monasterio, & Abbati? tom.4. tract.3. res.61. pag.96

Utrum virtute Bullæ Cruciatæ liceat absolvere excommunicatos nominatim, vel publicos percussores Clericorum, vel alium, cujus excommunicatio deducta est ad forum contentiosum, & lis non est finita? Idem procedit, si quis absolveretur virtute privilegiorum Mendicantium. t.4. tr.3. res.62. & in aliis multis ejus not. pag.96

Et in textu hujus resolutionis advertuntur aliqua, quæ in supradicto casu facienda sunt. Sed adhuc superest difficultas, quando censura est ab homine, & quando lata est à jure, quid faciendum est virtute Bullæ Cruciatæ, ut prosit absolutio in utroque foro? ibid. §. ultimo.

Et an in supradictis casibus possit Confessarius absolvere excommunicatum extra sacramentum Pœnitentiæ? t.4. tr.3.r.63. §. ult. ad medium, & in aliis ejus not. p.97. & latè in res.65. p.98

An per Bullam Cruciatæ possit quis absolvi ab excommunicatione lata contra causantes, aut procurantes, vel consulentes abortum? tom.4. tract. 3. resolut.66. pag.99

Et an Gregorius XIV. in proprio motu concesserit cuilibet Confessario approbato sæculari, vel regulari, ut possit in foro conscientiæ absolvere à peccato abortus fœtus animati, & ab excommunicatione lata contra personas ibi expressas? ibid. §.2

Et notatur posse Confessarium virtute Bullæ Cruciatæ absolvere aliquem ad cautelam, ut quando dubitat probabiliter, an quædam excommunicatio publicè lata comprehendat illum? ibid. §. ult.

An per Bullam Cruciatæ possit quis absolvi ab excommunicatione incursa per duellum? tom.4. tract.3. resolut.67. p.99

An imponentes gabellas super rebus, quæ ad proprium usum, vel familiæ emuntur, incidant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, & per Cruciatam sint absolvendi? Et an supradictæ gabellæ sint injustæ? tom.4. tr.3.r.68. p.99

An commutatio voti virtute Bullæ Cruciatæ debeat fieri in sacramentali confessione? tom.4. tract.3. resol.69. pag.100

Virtute Bullæ Cruciatæ an Confessarius possit commutare vota, quæ Episcopus commutare potest? tom.4. tr.3. res.70. p.101

Et an doctrina hujus quæstionis procedat, quando Episcopus dispensat, ut Episcopus tantum, non autem quando dispensat, ut Sedis Apostolicæ delegatus, quia in tali casu Confessarius virtute Cruciatæ, non possit tale votum commutare, ut quando dispensat in his votis ratione solius necessitatis? ibid. §.2

Quænam vota possit Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ commutare? t.4. tr.3. r.71. p.101

An Confessarius peccet, si sine causa nolit virtute Cruciatæ commutare vota pœnitentis? tom.4. tractat.3. res.72. p.101

An Confessarius possit commutare vota post Bullam susceptam emissa? t.4. tr.3. r.73. p.101

An Confessarius in fine anni possit differre commutationem voti, etiamsi annus Cruciatæ transeat, si velit maturius considerare, super voti commutationem, dicendo pœnitenti, commuto tibi votum, in id, quod ego, vel alius postea existimabit commutandum? t.4. tr.3. r.74. p.101

Et in tali casu an pœnitens peccet, si illud votum violaverit, antequam Confessarius materiam subrogandam præscribat? ibid. §.2

An commutatio facta per Bullam Cruciatæ indigeat aliqua justa causa? t.4. tr.3. res.75. p.102

An quando commutantur vota per Bullam Cruciatæ, non solum vota divitum, sed etiam vota pauperum commutanda sunt in aliquod temporale belli subsidium, per eleemosynam? tom.4. tract.3. resolut.76. pag.102

An commutatio voti facta per Bullam Cruciatæ possit fieri in minus bonum? t.4. tr.3. res.77. p.102

An Confessarius ex jurisdictione ordinaria possit commutare votum in bonum æquale, vel ad hoc faciendum indigeat Bulla Cruciatæ? tom.4.tr.3. r.78. p.102

Et

Et an hoc etiam possit fieri authoritate propria pœnitentis, dummodo votum inæquale commutetur. ibid. §. 2. &c. p. 103

An Confessarius virtute Cruciatæ commutans aliquod votum absque debita æqualitatis investigatione, peccet mortaliter? t. 4. tr. 3. ref. 79. p. 103

Et notatur, quod commutatio voti fieri potest in materiam, de cujus æqualitate dubitatur, quod est valdè notandum? ibid. §. 2. &c.

Per Bullam Cruciatæ an Confessarius possit commutare qualitatem adjunctam voti ultra marini, & Religionis strictioris, ut laxiorem ingrediatur? tom. 4. tr. 3. ref. 80. p. 103

An per Bullam Cruciatæ possit commutare votum factum de non petenda commutatione? t. 4. tr. 3. ref. 81. p. 103

An per Bullam Cruciatæ possit quis commutare votum emissum cum intentione efficiendi illud reservatum, ut scilicet à nullo possit auferri nisi petita commutatione à Pontifice? t. 4. tr. 3. ref. 82. p. 103

An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit quemadmodum vota, ita etiam juramenta facta circa eamdem materiam votorum commutare? t. 4. tr. 3. ref. 83. & in aliis ejus not. p. 103

Et an sententia, & doctrina hujus quæstionis procedat in casu, quod juramenta adjecta sint contractui, in quo est turpitudo in creditore de solvendis usuris, aut metu extorta? ibid. §. ult. &c. & in ref 84. &c. p. 104

Et advertitur quod quando carcer est injustus, & quis juravit se rediturum, tenetur redire, etiam si timeret mortem injustam damnandum. Idem est de eo, qui latroni mille aureos promisit cum juramento, ne occideretur. t. 4. tr 3. ref. 84. §. 3. p. 104

An in his casibus, & similibus possit quis petere relaxationem juramenti à Confessario vigore Bullæ Cruciatæ, & commutationem hujusmodi juramenti? ibid. per totam, &c.

Per Bullam Cruciatæ an Confessarius possit commutare vota juramento firmata? t. 4. tr. 3. ref. 85. &c. p. 104

An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum pœnale quoad pœnam pecuniariam ex ejus fractione incursam? t. 4. tr. 3. ref. 86. p. 105

An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum emissum in favorem tertij, ut verbi gratia, vovit Petrus dare Calicem pro Sacello B. Andreæ, aut certo pauperi eleemosynam, &c. t. 4. tr. 3. ref. 87. & in aliis ejus not. p. 105

Et quid, si hujusmodi votum fuerit à Præposito Ecclesiæ, vel pauperi acceptatum? ibid. §. 2. & seq.

An Confessarius, qui per Bullam Cruciatæ habet potestatem commutandi vota possit illa dispensare? t. 4. tr. 3. ref. 88. &c. p. 105

Votum pœnale Religionis, seu castitatis an sit per Bullam dispensabile, & non solum ante, sed post impletam conditionem? t. 4. tr. 3. ref. 89. & in aliis ejus not. p. 105

An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit commutare juramenta pœnalia, & conditionalia castitatis, seu Religionis? t. 4. tr. 3. ref. 91. p. 106

An juramenta ingrediendi Religionem, vel observandi castitatem, sint per Bullam Cruciatæ dispensabilia? Ubi advertitur, quod quando conceditur facultas relaxandi, vel commutandi omnia juramenta, possunt sine scrupulo illa quinque relaxari, quia in jure nullum juramentum reperitur reservatum, & non sequitur, quod illa quinque vota sunt Pontifici reservata: ergo etiam juramenta de illa materia; nam obligatio voti major est juramenti obligatione. t. 4. tr. 3. ref. 92. per totam, p. 106

An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum castitatis, seu Religionis emissum cum expressa protestatione, ne ad illorum executionem vovens sit obligatus sub onere peccati mortalis, sed venialis tantum? t. 4. tr. 3. ref. 93. p. 106

An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum castitatis, seu Religionis emissum propter levem metum? Et an tale votum sit irritum? t. 4. tr. 3. ref. 94. &c. p. 107

Et quid, si tale votum fuerit emissum ex aliquo magno metu, ibid. §. 3

An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit commutare votum vovendi castitatem, seu Religionem? Et an ita vovens, si fornicatur ante emissam castitatem, non delinqueret contra votum. t. 4. tr. 3. ref. 95. p. 107

An votum ingrediendi Religionem arctiorem possit Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ commutare in laxiorem? t. 4. tr. 3. ref. 96. & in aliis ejus not. p. 107

An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit commutare votum Religionis, ut justa de causa non adimpleatur tempore præscripto. t. 4. tr. 3. ref. 97. p. 107

An Confessarius virtute Cruciatæ possit commutare votum Religionis Militensis? t. 4. tr. 3. ref. 98. p. 107

An per professionem dictæ Religionis dirimatur matrimonium ratum? ibid. §. 3. & in aliis ejus not. p. 108

Et an dicti Milites sint propriè, vel largo modo Religiosi? ibid. §. 1. in fine, & in multis aliis ejus not.

An per Bullam Cruciatæ possit Confessarius commutare votum Religionis D. Iacobi, Calatravæ, Alcantaræ, &c. t. 4. tr. 3. ref. 99. p. 108

Et an hi Ordines non sint propriè, & simpliciter Religiones? ibid. §. 2. & in multis aliis ejus not.

Et docetur, ut Confessarius virtute Cruciatæ possit commutare aliquod votum, satis esse, quod sit sub opinione, an sit reservatum, necne? ibid. in fine, &c.

An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit commutare votum perseverandi in Religione, ut tempore Novitiatus possit ex justa causa egredi? Et in tali casu an vovens possit egredi, nec aliqua commutatione indigere? t. 4. tr. 3. ref. 100. p. 108

Et notatur votum perseverandi in Religione non obligare, si bona fide in probatione putet quis sibi eam non esse commodam. ibid. §. 1. ad medium.

An virtute cruciatæ possit commutari votum Virginitatis servandæ, si non constet de intentione voventis, an intellexerit de Virginitate perpetua? t. 4. tr. 3. ref. 102. p. 109

Et quid, quando constat non esse votum castitatis, sed integritatis corporis servandæ? t. 4. tr. 3. ref. 103. p. 109

Et quid, quando quis emisit votum Virginitatis, & dubius est de intentione, an scilicet fuisset ad solam à primo actu venereo abstinentiam, an in tali casu non posset Confessarius per Bullam Cruciatæ dispensare? ibidem §. 3

An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum castitatis, quando fuit emissum pro tempore limitato? t. 4. tr. 3. ref. 104. p. 100

An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum castitatis, quando diversis votis varia ad castitatem pertinentia sunt promissa, ita ut ex omnibus illis junctis consurgat obligatio ad perfectam castitatem? t. 4. tr. 3. ref. 105. p. 110

An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum castitatis, seu Religionis emissum à persona alterius potestatis subjecta, ut à conjugata, servo, vel filio sine licentia viri, domini, vel Patris? t. 4. tract. 3. ref. 106. p. 110

Et docetur, quod Pater, vir & dominus possunt talia vota irritare. ibid.

Si quis adstrictus voto castitatis ad nuptias transeat, an possit Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ commutare tale votum, ut possit petere debitum? Et mortua conjuge an tota voti obligatio reviviscat. t. 4. tr. 3. ref. 107. p. 110

An per Bullam Cruciatæ sit commutabile votum castitatis conjugalis? Et an ita vovens possit inire matrimonium? t. 4. tr. 3. ref. 108. p. 111

An Confessarius virtute Cruciatæ possit commutare votum castitatis uxoris, vel viri tempore matrimonii emissum, sine consensu reciproco? Et an tale votum non obliget ad non reddendum debitum? tom.4. tr.3. res.109. pag.111

An per Bullam Cruciatæ Confessarius possit commutare votum castitatis emissum cum licentia alterius conjugis? Et an ita vovens, sive ante, sive post consummationem matrimonii teneatur reddere debitum? t.4. tr.3. r.110. p.111

Et quid, quando uterque conjux continentiam vovit absque alterius licentia, vel quando uterque seorsum continentiam vovit, habita tamen ab altero licentia? Et quid, si uterque communi consensu continentiam voverit, per modum contractus, & reciprocæ conventionis? ibid. §.3

Et notatur, quod si prædicti conjuges, qui ita voverent, remitterent sibi ad invicem renunciationem illam petendi, & reddendi debitum, quam vovendo fecerunt, licet quamvis remissio fuerit sacrilega contra votum, esset tamen valida, & teneretur uterque reddere debitum alteri petenti, & poterit tunc Episcopus dispensare ad petendum debitum, & per consequens etiam Confessarius vigore Bullæ Cruciatæ? ibid. §.3. & 4

An per Bullam Cruciatæ possit Confessarius commutare votum non petendi debitum, etiamsi tale votum fuerit emissum ex alterius conjugis licentia? Et quid si uterque conjux communi consensu voveret nec petere, nec reddere debitum? tom.4. tract.3. resol.111. pag.112

An votum non nubendi sit per Bullam dispensabile? Et quid, si tale votum fuisset emissum in favorem alterius conjugis id petentis propter filiorum bonum, & ut ejus amor, nomen, honor, & amicitia cum ejus consanguineis conservetur? tom.4. tract.3. resol.112. pag.112

An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum non nubendi, non tenendæ certæ mulieris, non committendi actum mollitiei, aut abstinendi ab alio actu venereo? t.4. tr.3. r.113. p.112

An per Bullam Cruciatæ possit Confessarius commutare votum disjunctivum, cujus altera pars est reservata, ut si aliquis diceret: Voveo castitatem, & ordinem sacrum? t.4. tr.3. r.114. p.112

An in casu posito supra, quando emittitur votum disjunctivum, nempe, Voveo castitatem, vel suscipere Ordines sacros; an si vovens statuerit postea non ordinari, ex vi voti determinatè obligetur ad castitatem, itaut Confessarius non possit amplius votum illud virtute Cruciatæ commutare? tom.4. tract.3. res.115. pag.112

Qui emisit votum disjunctivum, v. g. castitatis, aut jejunii, si elegit votum reservatum castitatis, possit adhuc commutari per Bullam Cruciatæ? t.4. tract.3. res.116. p.113

Et notatur votum castitatis metu levi emissum posse commutari virtute Cruciatæ. ibid. §. ult. & in aliis ejus not.

An votum disjunctivum Religionis, vel perfectæ castitatis sit per Bullam Cruciatæ dispensabile? t.4. tract.3. res.117. p.114

An Confessarius possit commutare per Bullam Cruciatæ votum disjunctivum, modo quo supra diximus quando materia non reservata effecta est impossibilis, itaut vovens nequeat partem non reservatam adimplere, sed tantum partem reservatam? tom.4. tract.3. resol.118. pag.114

An quando ex urgentissima necessitate possit Episcopus dispensare in votis castitatis, & Religionis, possint etiam commutari virtute Cruciatæ? t.4. tr.3. res.19. & in multis aliis ejus not. p.115

Et docetur, quod quinque sunt vota reservata, videlicet, votum Religionis, castitatis perpetuæ, peregrinationis Jerosolymitanæ, peregrinationis ad limina Apostolorum, & peregrinationis ad Compostellam, in his tamen nec Legatus à latere potest dispensare. Sed si eorum valor est dubius potest Episcopus dispensare, & per consequens Confessarius virtute Cruciatæ. Non potest tamen in his votis, si ab impuberibus emittuntur, dispensare. Potest tamen in supradictis votis ex metu levi factis, & in gravi periculo transgressionis, vel quando ex justa causa quis nequit Pontificem adire. t.4. tr.3. r.119. per totam, & in aliis ejus not. ubi latè. p.115

An per Bullam Cruciatæ possit Confessarius commutare votum assumendi Ordines sacros? Et si ita vovens frangeret votum, an esset sacrilegus fornicando? Et si matrimonium contraheret, (quamvis peccaret contra votum,) an possit petere debitum? tom.4. tract.3. resolut.120. p.116

An, qui obtinuit commutationem alicujus voti per Bullam Cruciatæ, possit redire ad votum prius, omisso eo, in quo facta est commutatio? t.4. tract.3. resol.121. pag.116

Et non solum, quando commutatio facta fuit in rem æqualem, sed etiam in melius? ibid. §.2

An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare materiam subrogatam, in quam fuit commutatum votum reservatum castitatis, seu religionis, vel ultra marinæ peregrinationis? tom.4. tract.3. resol.122. pag.117

An per Bullam Cruciatæ detur facultas recipiendi Eucharistiam præterquam in die Paschatis de manu simplicis sacerdotis sine licentia Parochi, seu Episcopi? Idem est de sacramento Extremæ-Unctionis. t.4. tr.3. r.123. & in aliis ejus not. p.117

An tempore interdicti, si quis habeat Bullam Cruciatæ teneatur audire sacrum? t.4. tr.3. res.124. & in aliis ejus not. p.117

Et qui audit sacrum tempore interdicti virtute Bullæ, an teneatur sub mortali, vel tantum sub veniali aliquas preces pro unione Principum Christianorum contra Infideles emittere? ibid. §.3

An Bulla Cruciatæ suspendat privilegia concessa in jure communi, eaque, quæ usu toleratæ consuetudinis approbantur? t.4. tr.3. r.125. p.117

Et an Bulla Cruciatæ suspendat privilegia, quæ habent Regulares celebrandi tempore interdicti in aliquibus Festivitatibus, in quibus omnes admittuntur ad Officia divina, & ad recipiendum Sacramenta? ibid. §.2

An Bulla Cruciatæ suspendat privilegia Regularium commutandi vota, & in eis dispensandi, & absolvendi à reservatis? t.4. tr.3. r.126. & 127. p.118

An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit absolvere à suspensione incursa propter ordinationem ante legitimam ætatem? t.4. tr.3. r.128. p.118

Et an hoc possit fieri, sive in Sacramento, sive extra illud, sive suspensio sit à jure, sive ab homine; sive pœnalis, sive nominatim, sive ex delicto publico, sive ex occulto? ibid. §.2. p.119

Et notatur invitum, & absentem posse absolvi à suspensione. ibid. in fine dicti §.2

Et an suspensio lata à Pio II. extendatur ad Episcopos ordinatos ante ætatem? ibid. §. ult.

An Confessarius habens facultatem absolvendi à censuris, v.g. per Bullam Cruciatæ possit absolvere à suspensione contracta ob defectum tituli secundum opinionem aliquorum? t.4. tr.3. r.129. p.119

Vel ob malam ordinum susceptionem? Et si supradicti cum dicta suspensione celebrant, possint obtinere dispensationem ab irregularitate incursa virtute Cruciatæ? ibid. in fine res. &c.

An per Bullam Cruciatæ sit dispensabilis omnis irregularitas, quæ est pœna? Et doctrina hujus quæstionis est

est valde notanda, & menti tenenda. t. 4. tr. 3. r. 130. & in aliis ejus not. p. 119
An aliqua species irregularitatis sit dispensabilis per Bullam Cruciatæ? t. 4. tr. 3. r. 131. p. 120
Enumerantur plures casus, in quibus secundum opinionem Doctorum Confessarius virtute Cruciatæ potest tollere irregularitatem. Primò, an virtute Cruciatæ aliqua irregularitas sit dispensabilis? Secundò, quis potest dispensare in hac irregularitate iterandi Baptismum? Tertiò, quomodo tollatur irregularitas ex violatione censuratum? Et an Prælatus Regularis possit cunctis in hac irregularitate dispensare ex vi suorum privilegiorum, si delictum est occultum? Quartò, quis potest dispensare in hac irregularitate illegitima Ordinum susceptione, & usu? Quintò, quis potest dispensare in irregularitate contracta ex Apostasia, & hæresi? Et tandem objicitur, quod in facultate absolvendi contenta in Bulla Cruciatæ non comprehenditur facultas dispensandi, nam aliud est absolvere, & aliud dispensare. t. 4. tr. 3. res. 132. per totam, & in aliis ejus annotationum. p. 121
An absentes vigore Cruciatæ possint absolvi ab irregularitatibus, quæ includuntur sub nomine censuræ? t. 4. tr. 3. r. 133. p. 122
Regulares an possint dispensare cum sæcularibus ad petendum debitum extra sacramentum Confessionis, in absentia, & per scriptum? ibidem §. 2. post medium, &c.
An Commissarius Cruciatæ possit dispensare in aliquibus irregularitatibus? Et in textu hujus resolutionis excipiuntur aliquæ irregularitates, in quibus prædictus Commissarius dispensare non potest. t. 4. tract. 3. resolut. 134. p. 122
Commissarius Cruciatæ an possit dispensare super irregularitate publica, contracta tamen ex delicto? t. 4. tr. 3. res. 135. p. 123
An Commissarius Cruciatæ possit dispensare in irregularitate proveniente ex homicidio casuali, licet publica, & ex injusta mutilatione membrorum? t. 4. tr. 3. r. 136. §. 1. & 2. p. 123
An Commissarius Cruciatæ possit dispensare in irregularitate contracta per simoniam? t. 4. tr. 3. res. 137. & in aliis ejus not. p. 123
Et notatur tantum simoniam in ordine inducere irregularitatem. ibid. §. 3
An irregularitas propter hæresim sit dispensabilis per Commissarium Cruciatæ? Et an hæreticus occultus incurrat irregularitatem? t. 4. tr. 3. r. 138. p. 123
An irregularitas contracta ob malam susceptionem Ordinum, quia suscipiens erat excommunicatus, vel suspensus, sit per Commissarium Cruciatæ dispensabilis? t. 4. tr. 3. r. 139. p. 124
An quia irregularitate contracta ex bigamia potest Commissarius Cruciatæ dispensare? ibidem. in fine §. 3. & sequent.
Et notatur, quod si aliquis contraxit cum corrupta, existente aliquo impedimento dirimente, si non consummavit matrimonium; imò quamvis consummasset, non incurrit irregularitatem. ibid. §. 5. & 6
An Commissarius Cruciatæ possit dispensare in aliquo impedimento matrimonii? tom. 4. tract. 3. resol. 140. pag. 124
An ille primus gradus in quo potest Commissarius Cruciatæ dispensare intelligendus sit in utraque linea transversali, & recta? t. 4. tr. 3. r. 141. p. 124
Et notatur, quod si denunciationes culpabiliter essent omissæ, etiamsi matrimonium contractum sit ante Parochum, & testes, non potest in tali casu Commissarius Cruciatæ dispensare? ibid. §. 2
Quando dicatur impedimentum occultum, ut possit Commissarius Cruciatæ dispensare? tom. 4. tractat. 3. resolut. 142. pag. 124
An quando Commissarius Cruciatæ dispensat in impedimento opus sit, ut qui ignorat impedimentum certior de illo efficiatur? Sed difficultas est, utrum ad matrimonium invalidum, ob impedimentum occultum ratificandum, cessante impedimento, oporteat alterum conjugem certiorem facere de nullitate prioris matrimonii? t. 4. tr. 3. r. 143. p. 125
An Bulla Cruciatæ suspendat Indulgentias Regularium? t. 4. tr. 3. r. 144. p. 125
Et an sub illis verbis Bullæ, *exceptis tamen quoad eorum fratres tantum*, sub nomine *fratrum*, in Bulla intelligantur etiam Novitii, & Moniales? ibid. §. ult.
An sub nomine Mendicantium in Bulla Cruciatæ includantur etiam alii Religiosi, qui Mendicantes non sunt, sed ex beneficio Sedis Apostolicæ eorum fruuntur privilegiis. t. 4. tr. 3. r. 145. p. 125
An ad lucrandas Indulgentias Bullæ Cruciatæ, teneatur quis confiteri, si non habet mortalia, sed tantum venialia? t. 4. tr. 3. r. 146. p. 125
Et docetur, quod Ecclesia non consuevit præcipere confessionem nisi de mortalibus. ibid. §. 2. paulò post init. & in aliis ejus not.
An pro lucranda Indulgentia supradicta sufficiat suscipientem Bullam confessum fuisse in Quadragesima præterita, & habere propositum confitendi in Quadragesima futura? t. 4. tr. 3. r. 147. p. 126
An Oratio facienda in Ecclesiis, vel Altaribus pro lucranda Indulgentia Bullæ Cruciatæ sufficiat, ut sit mentalis? t. 4. tr. 3. r. 148. p. 126
An sufficiat ad lucrandas Indulgentias Bullæ Cruciatæ visitare ex uno loco quinque Altaria sine motu corporali? t. 4. tr. 3. r. 149. p. 127
Et si sint in eodem populo quinque Ecclesiæ, an sufficiat visitare quinque Altaria in eadem Ecclesia, vel in diversis? Et quando in aliquo populo tantum est una Ecclesia, habens tria, vel quatuor tantum Altaria, utrum debeat quis visitare omnia illa, & iterum bis, vel ter unum Altare, vel an debeat visitare unum Altare quinquies? ibid. §. ult. per tot.
An quando quis idem Altare quinquies visitat, non teneatur loco dimoveri, sed eodem loco fixus possit illud quinquies visitare, dummodo qualibet visitatione finita saltem corpus & caput inclinet in signum distinctæ visitationis? t. 4. tract. 3. res. 150. §. 2. post medium, à vers. Quando, & in aliis ejus not. p. 127
An si quis non possit ingredi Ecclesiam, quia est plena hominibus, consequeretur Indulgentiam Bullæ Cruciatæ, visitando tamen talem Ecclesiam à foris, ut possibile est? t. 4. tr. 3. r. 151. p. 127
An supradicta Indulgentia Bullæ Cruciatæ obtineri possit multoties eodem die? t. 4. tr. 3. r. 152. p. 147
Et an supradicta Indulgentia possit sumi pro defunctis, itaut pro illis possit etiam simul sumi uno die multoties? Et utrum aliquis possit sæpius eodem die consequi Indulgentiam concessam visitantibus talem Ecclesiam tali die? ibid. §. 2. per tot.
An per Bullam Cruciatæ quis lucretur in diebus signatis, qui vocantur *Stationes* omnes Indulgentias plenarias urbis Romæ? Et quoties? tom. 4. tract. 3. resolut. 153. & 154. pag. 128
Et notatur posse sæpius eodem die lucrari supradictas Indulgentias, si quis multoties visitaverit Ecclesiam in supradicta die. ibid. §. ult.
An qui pergit ad bellum possit lucrari dictam Indulgentiam toties, quoties peccaverit, & confessus fuerit? t. 4. tr. 3. r. 154. in fine. p. 128
An possit Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ applicare Indulgentiam moribundo sensibus destituto, qui petiit antea confessionem? Et quid, si moribundus nec Confessarium petierit, nec indicia exhibuerit, an hoc non obstante, Indulgentia Bullæ sit illi impertienda? t. 4. tr. 3. r. 155. §. 2. & seqq. p. 128

Quomodo

Quomodo sit applicanda morituris Indulgentia Bullæ Cruciatæ ? Et multa circa contingentia in dicto casu in textu hujus resolutionis explanantur à Confessariis valde notanda, & pro praxi in promptu tenenda. t. 4. tr. 3. r. 156. p. 129

Quomodo Confessarius tempore mortis debeat impertiri Indulgentiam Bullæ Cruciatæ moribundo ? Et notentur multum à Confessariis, quæ facienda sint in dicto casu, quia Indulgentia Bullæ non conceditur pro periculo, nisi pro articulo mortis. t. 4. tract. 3. res. 157. pag. 129

Et si Confessarius non velit uti forma tradita à Commissario Cruciatæ, an satis sit dicere, *Concedo tibi omnes gratias, quas concedere possum virtute hujus Bullæ*, etiamsi hoc ore tenus non explicet, sed solum in mente habeat. Et si quis confiteatur, ut Indulgentias hujus Bullæ obtineat, & Confessarius ex malitia etiam non absolvat, an lucretur Bullæ Indulgentiam ? ibid. §. 2. & in aliis ejus not.

Et an in articulo mortis possit virtute Cruciatæ applicari Indulgentia ab alio quam à sacerdote ? t. 4. tract. 3. resolut. 158. p. 129

Et an aliquando hæc Indulgentia in articulo mortis, in casu licet raro possit applicari absenti, videlicet, si Parochus postquam Extremam-Unctionem contulit pœnitenti ægrotanti oblitus est hujus applicationem, & infirmus jam moritur, nec potest Parochus eum adire, poterit è domo sua infirmo tali absenti applicare Indulgentiam ? ibid. §. ult. p. 130

An Hispani, Siculi, &c. existentes extra Regna Hispaniarum, & Siciliæ, possint sumere per alios Bullam Cruciatæ, & ejus privilegiis frui, secluso privilegio edendi lacticinia ? t. 4. tract. 3. res. 159. & in aliis ejus not. pag. 130

An qui profiscitur extra Regna Hispaniarum, vel Siciliæ, brevi tamen reversurus possit uti privilegio Bullæ Cruciatæ circa esum ovorum, & lacticiniorum ? Et difficultas est in hoc dubio, quinam dicatur statim reversurus, ut illo medio tempore possit extra Regna Hispaniarum edere virtute Cruciatæ ova & lacticinia ? t. 4. tr. 3. r. 161. §. 1. 2. & 4. p. 131

An si quis in mari dum navigat, possit virtute Cruciatæ edere lacticinia, non obstante quod Bulla dicat extra Regna, ubi illa sumitur, non esse comedenda ? t. 4. tr. 3. res. 162. p. 132

An exterus, si veniat in Regno, ubi viget Bulla Cruciatæ animo solo illam sumendi, & statim redeundi, possit pro illo anno uti illius privilegiis ? t. 4. tract. 3. res. 163. p. 132

An Cardinales, si sint Sacerdotes, vel Regulares possint in Regnis Hispaniarum virtute Bullæ Cruciatæ, edere ova, & lacticinia ? t. 4. tr. 3. r. 164. p. 133

An Regulares Militarium Ordinum, etiamsi sint Sacerdotes, possint frui privilegio Bullæ Cruciatæ vescendi ovis, & lacticiniis ? tom. 4. tract. 3. resol. 165. pag. 133

In jejunis ex voto, Pœnitentia, aut Jubilæo, si incidant in Quadragesima possunt sæculares cum Bulla Cruciatæ ovis vesci, non tamen Presbyteri, aut Regulares. ibid. §. ult. p. 134

An in hoc Siciliæ Regno diebus Quadragesimalibus, & aliis jejuniis usus sagiminis, & lardi sit licitus habentibus Bullam Cruciatæ ? Et an hoc sit licitum advenis & peregrinis ? Et multa alia adducuntur pro confirmanda consuetudine circa hoc in dicto Regno Siciliæ. tom. 4. tract. 3. resol. 166. & in aliis ejus annotationum. p. 134

An Bulla Cruciatæ det privilegium illam sumentibus, ut in jejuniis alicujus Jubilæi possint edere lacticinia ? Idem est in jejuniis ex voto, vel pœnitentia. t. 4. tr. 3. res. 167. & in aliis ejus not. p. 135

Et an ubi non adest consuetudo abstinendi à lacticiniis extra Quadragesimam, possunt fieri prædicta jejunia edendo ova, & lacticinia, etiam absque Bulla Cruciatæ. ibid. §. 2. ad medium. p. 134

Et docetur non solum de jure, sed neque de consuetudine interdici in die jejunii lacticinia extra Quadragesimam. ibid. §. ult. p. 135

An Regulares, & Presbyteri sæculares sumendo Bullam possint diebus Dominicis uti lacticiniis ? t. 4. tract. 3. res. 169. & in aliis ejus not. p. 135

An per privilegium Bullæ dispensatus in esu carnium censeatur dispensatus ad jejunandum ? tom. 4. tract. 3. res. 170. p. 136

Et notatur, quod quando per Bullam quis dispensatus est, ut comedat carnes, & lacticinia possit simul comedere pisces. ibid. §. ult.

Et an in tali casu incurrant in excommunicationem latam in aliquibus Diœcesibus contra comedentes pisces, piscatum, & carnes in Quadragesima ? t. 4. tr. 3. res. 171. §. ult. ad lin. 4. p. 136

De privilegio Bullæ Cruciatæ edendi carnes ex licentia utriusque Medici. Et an hoc privilegium deserviat, quando causa est dubia ? tom. 4. tract. 3. resol. 171. pag. 136

Et qui habet experientiam antiquam sibi esse nocivum carnibus non uti in Quadragesima, an teneatur in futuris Quadragesimis abstinere se à carnibus ad experiendum, an nocumentum experiatur ? ibid. §. 3

Senator civitatis emebat salmam frumenti ad tarenos, verbi gratia, 30. sed asserebat illam emisse ad tarenos 36. quæsivit, an possit uti Bulla compositionis, cum illud frumentum illo cariori pretio emisissent cives in pane cocto, qui modo ignorantur, quinam sint ? t. 4. tr. 3. r. 172. & 173. p. 137. & 138

Idem est, si quis scit vendidisse vinum, v. g. in tali loco, vel mistum aqua, vel falsa mensura, & ignorat tamen damnificatos. Et idem est de Macellariis, Cauponibus, Pistoribus, Dulciatoribus, & similibus. ibid.

An facta compositione bonorum incertorum per Bullam, comparente Domino, teneatur, qui se composuit ad restitutionem ? t. 4. tr. 3. r. 174. p. 138

An infirmus possit mandare in testamento, ut post ejus mortem hæres, seu executor sumat pro illo Bullam compositionis ? t. 4. tr. 3. r. 175. §. 1. & 2. p. 139

Ubi notatur primo Bullam compositionis non prodesse, his, qui prava ejus confidentia bona aliena illicitè acquisierunt. ibid. §. 3

Secundò quæritur, quod si creditor ita absens est, ut nequeat illi debitum persolvere, neque speras brevi tempore posse, ob cujus causa excusaris à restitutione facienda, in isto casu an locus compositionis sit ? ibid. §. 4

Tertiò docetur magnam controversiam esse, an si bona, quæ tibi in hac compositione remissa sunt, extent in specie, vel æquivalenter, quatenus eorum occasione dictior factus es, cum creditor comparet, neque præscriptione te tueri potes, tenearis ea creditori reddere ? Ubi etiam an Bulla compositionis possit etiam pro foro externo valere ? ibid. §. 5. & seqq. & latè in res. 174. pag. 139

Et an Episcopus possit concedere supradictam Bullam compositionis pro sua tantum Diœcesi ? ibid. §. ult. dictæ res. 174. p. 138

An Bulla Cruciatæ vivorum prosit in aliquo casu jam mortuis, v. g. ad effectum nempe ut in loco sacro sepeliatur, & absolutio excommunicationis præstetur, & consequenter suffragia Ecclesiæ pro ipso offerantur ? Et quid, si quis relinquat stipem præscriptam, ut post ipsius mortem Bulla pro anima sua sumatur ? t. 4. tr. 3. r. 176. p. 139

An quis possit sumere Bullam defunctorum pro duobus, aut pluribus ? tom. 4. tractat. 3. resolut. 177. pag. 140

Et

Et an animam, quæ à corpore soluta in Purgatorio est destinata possit Pontifex ita liberare, ut neutiquam in Purgatorium ingrediatur? ibid. §. ult. p. 141
* Vide *Privilegium*.

Appendix ad hunc Tractat. 3. & Verbum de Bulla Cruciatæ.

Cum Bulla Cruciatæ an satisfaciat quis præcepto Missæ, si illam audiat in Oratorio privato? t. 4. tr. 2. r. 56. §. 1. & 2. pag. 62
Cum Bulla Cruciatæ ova, quæ intra gallinas inveniuntur, in Quadragesima comedi possunt. t. 4. tr. 6. r. 52. §. 2. pag. 226
Bulla Cruciatæ. Vide verb. *Anima, Bullæ Cœnæ.* tom. 4
Bulla Cruciatæ an possit sumi pro excommunicato, qui mortuus est sine absolutione, si Bullam mortuus antea non habebat, & an per eam possit absolvi ab excommunicatione, ut in Ecclesia sepeliatur? t. 5. tract. 1. t. 109. §. 2. p. 120
Bulla Cruciatæ. Vide verb. *Dispensatio, Edictum.* tom. 5
Item verb. *Absolutio.* tom. 6
Item *Bona temporalia.* tom. 8
Bulla Cruciatæ prodest Siculis, & Hispanis extra Siciliam, & Hispaniam existentibus si alius pro ipsis Bullam suscipiat. t. 9. tr. 7. r. 122. §. 3. p. 435
Bullæ Cruciatæ privilegium habens audiendi Missam tempore interdicti, an teneatur illam audire? t. 3. tr. 1. r. 102. §. 8. p. 136
Et Bullæ Cruciatæ privilegio an teneatur delegatus dispensare, sed adsit causa sufficiens. t. 3. tract. 2. res. 16. §. 1. pag. 184
Bullæ Cruciatæ privilegium, quatenus continet dispensandi privilegium, an sit strictè, vel latè interpretandum? t. 3. tr. 2. r. 50. §. 1. p. 205
Per Bullæ Cruciatæ privilegium an possit Confessarius absolvere, & dispensare in casibus Papalibus, quos potest absolvere, & dispensare Episcopus ratione alicujus impedimenti. t. 3. tr. 3. r. 4. §. 6. p. 298
Bullæ Cruciatæ privilegium quid concedat, quando Commissarius dispensat circa horam celebrandi in Oratorio privato? t. 4. tr. 2. r. 47. §. 1. & seqq. p. 57
An saltem Bullæ Cruciatæ Commissarius possit dare licentiam audiendi Missam, vel celebrandi in Oratorio privato? t. 4. tr. 2. r. 49. §. 1. & 2. p. 58
Ut Bullæ Cruciatæ vigore in Oratorio privato possint audire Missam, qui intelligantur sub nomine domesticorum? t. 4. tr. 2. r. 41. §. 1. ibid.
Et quinam sub nomine consanguineorum? t. 4. tract. 2. t. 53. §. 1. p. 61
Bullæ Cruciatæ Indulgentiam concessam visitantibus Ecclesias, vel Altaria, an possit quis lucrari visitans Oratorium privatum suæ domus? t. 4. tr. 2. resol. 60. §. 2. pag. 65
Bullæ Cruciatæ Indulgentia an prosit defuncto, si sumens, & solvens Bullam pro defuncto sit in peccato mortali? t. 4. tr. 5. r. 36. §. 1. p. 197
Bullæ Cruciatæ Indulgentiam an possit laïcus quando sacerdos non adest moribundo applicare? t. 5. tract. 1. t. 212. §. 1. p. 121
Pro Bullæ Cruciatæ licentiis, & publicationibus Indulgentiarum an possit aliquid sumi ratione laboris? t. 5. tr. 7. r. 46. §. 1. & seqq. p. 341
Ex vi Bullæ Cruciatæ, an Confessarius possit absolvere pluries pœnitentem à casibus Papæ reservatis, si sint occulti? t. 5. tr. 8. r. 31. §. 2. p. 368
Bullæ Cruciatæ privilegia nunquam censentur revocata, etiam per Jubilæum anni Sancti, & etiam per publicationem Bullæ Cœnæ. tom. 9. tract. 7. resolut. 122. §. 1. pag. 435
Per Bullam Cruciatæ datur facultas eligendi Confessarium, an spiret morte concedentis re integra? t. 1. tr. 3. r. 8. §. 4. p. 89
Per Bullam Cruciatæ an sit eligibilis in Confessarium approbatum à quocumque Episcopo? t. 1. tr. 3. res. 12. §. 2. pag. 91
Per Bullam Cruciatæ an Parochi sint eligibiles ubique ad Confessiones audiendas sine approbatione Episcopi? t. 1. tr. 3. r. 13. §. 3. p. 92
Qui ex confidentia obtinendi Bullam Cruciatæ peccat, alias non peccaturus, an teneatur hanc circunstantiam in confessione aperire? t. 1. tr. 7. r. 162. §. 1. p. 420
Per Bullam Cruciatæ an possit dispensari votum castitatis ab utroque conjuge ex communi consensu emisso, propter periculum incontinentiæ, ut petant, & reddant debitum? t. 2. tr. 6. r. 219. §. 1. & seq. p. 467
Per Bullam Cruciatæ Confessarius eligendus, an debeat esse approbatus ab Ordinario? t. 3. tr. 1. r. 39. §. Septimus casus. p. 50
Per Bullam Cruciatæ absolutio à censuris obtenta, an prosit pro foro exteriori? t. 3. tr. 2. r. 64. §. 3. p. 215
Ubi, an judex non solum potest, sed tenetur in foro externo recipere dictam absolutionem? ibidem. §. 6. pag. 216
Per Bullam Cruciatæ an possit Confessarius absolvere ab excommunicatione ingredientes Monasteria Monialium, & cum Moniali incestum committens, si delictum est occultum? tom. 3. tract. 3. resolut. 31. §. 3. pag. 314
Idem est si Monialis egressa est è suo Monasterio ad malum finem. t. 3. tr. 3. r. 30. §. 3. ibid.
Per Bullam Cruciatæ an suspendantur Altaria privilegiata sita in Ecclesiis Regularium, & aliarum Ecclesiarum? t. 4. tr. 1. r. 30. 31. & 32. p. 20
Et in tali casu an sacerdos celebrans in Altari privilegiato, vel qui facit celebrare, debeat habere Bullam Cruciatæ? t. 4. tr. 1. r. 33. §. 1. p. 21
Et quid, si Altare privilegiatum sit Religiosorum? ibidem. §. 4
Bullam Cruciatæ habentes an possint Missam celebrare, vel audire in Oratorio privato in diebus solemnioribus, in quibus ex indulto Papæ pro dicto Oratorio ibi celebrari non possit? tom. 4. tract. 2. resolut. 28. §. 3. pag. 44
Et quid, si Episcopus sub pœna excommunicationis hoc prohibeat? ibid.
Bullam Cruciatæ habens non tenetur Missam audire in die festo tempore interdicti. t. 4. tr. 2. r. 36. §. 3. p. 49
Nec tenetur sumere Bullam Cruciatæ, ut Missam audiat, vel celebret in dicto tempore interdicti. ibid.
Per Bullam Cruciatæ non potest quisque habere Oratorium privatum in sua domo, & in illo Missam audire, vel celebrare extra tempus interdicti. Ubi explicantur verba Bullæ. tom. 4. tract. 2. resol. 48. §. 1. & seqq. p. 57
Per Bullam Cruciatæ sacerdos privilegiatus tempore interdicti potest eligere laïcum, ut interveniat sacro, si non inveniat ministrum habentem privilegium assistendi divinis. t. 4. tr. 2. r. 51. §. 4. p. 60
An saltem per Bullam Cruciatæ possint celebrari plures Missæ in privatis Oratoriis? t. 4. tr. 2. r. 54. p. 61
Laïcus, vel Clericus, qui Bullam Cruciatæ habet, an possit invitare sacerdotem ad celebrandum in Oratorio privato qualibet die, etiam ex solemnioribus, quamvis sacerdos Bulla careat? ibid. §. 1
Ubi, an ipse sacerdos possit ministrum privilegiatum excitare ad utendum suo privilegio per quod facultatem habet, ut sacerdos in præsentia ipsius ministri celebret? §. 1
Per Bullam Cruciatæ utens Oratorio privato, an teneantur fundere aliquas preces, & an vocales, vel mentales? t. 4. tr. 2. r. 59. §. 1. p. 64

Per Bullam Cruciatæ an possit Confessarius commutare jejunia ex voto ? t.4. tr.6. r.3. §.3. p.202
Per Bullam Cruciatæ an Confessarius electus possit dispensare quando causa jejunii, &c. est dubia ? t.4. tr.6. r.4. §.2. p.203
Bullam Cruciatæ habentes an possint in collatione serotina jejunii sumere aliquid casei, vel lactis ? t.4. tr.6. r.115. §.1. p.264
Per Bullam Cruciatæ an possit absolvi cum cautione excommunicatus, eo quod, cum possit non solvit decimas, si postea fiat impotens, non obstante Concilio Tridentino sess.25. c.11. de reform. dicente talem non esse absolvendum, nisi plena restitutione subsequuta ? t.5. tr.1. r.187. §.2. p.108
Per Bullam Cruciatam an possit quis absolvi ab excommunicatione invitus ? t.5. tr.1. r.189. §.2. p.109
Per Bullam Cruciatæ an possint absolvi percutientes Clericum, etiam enormi percussione ? t.5. tr.2. r.80. §.1. pag.169
Per Bullam Cruciatæ an Confessarius possit absolvere à suspensione incursa propter susceptionem Ordinum ante legitimam ætatem extra tempora, & sine dimissoriis, vel cum falsis ? t.5. tr.3. r.37. §.8. p.186
Idem est de Irregularitate, si ita ordinatus ministrat in susceptis Ordinibus ante obtentam licentiam ab Episcopo proprio. t.5. tr.3. r.36. §.2. ibid.
Per Bullam Cruciatæ an possit tolli suspensio ab Ordinato per saltum ? t.5. tr.3. r.58. §.4. p.196
Ubi, quod quamvis promotus per saltum sit impeditus ad superiores Ordines suscipiendos, an hoc impedimentum non sit irregularitas, & si irregularitas sit, an per Bullam Cruciatæ dispensari possit ? §.3. p.195
Per Bullam Cruciatæ an tolli possit irregularitas contracta à solis Clericis, si non Sacerdotes confessiones audiant, ut ad superiores ordines ascendant, & in susceptis ministrent, si delictum est occultum ? t.5. tr.5. r.22. §.3. p.216
Per Bullam Cruciatæ an Confessarius in aliquo casu absolvere possit ab excommunicatione, & suspensione incursis propter symoniam ? tom.5. tr.7. r.7. §.1. sub finem pag.311
Per Bullam Cruciatæ licet Confessarius non possit absolvere ab hæresi occulta, an possit tamen absolvere receptatores, fautores, & defensores hæreticorum, & legentes, tenentes, & imprimentes eorum libros, & Schismaticos, Nigromanticos, &c. t.5. tr.8. r.30. §.2. p.367
Per Bullam Cruciatæ, an Confessarius possit absolvere à casibus contentis in Edicto DD. Inquisitorum ? t.5. tr.8. r.32. §.1. p.368
Per Bullam Cruciatæ an Confessarius possit absolvere tantum semel in vita, & semel in morte ab omnibus casibus contentis in primo Canone Bullæ Cœnæ ? ibidem §.3
An vero Malefici, Sortilegi, solicitantes in Confessione, blasphemantes hæreticaliter, & similes alii an possint per Cruciatam absolvi toties, quoties ? ibid.
Per Bullam Cruciatam an possit Confessarius absolvere fœminam solicitatam, quæ non denunciavit, si postea denunciat ? ibid. p.369
Per Bullam Cruciatæ non est absolvendus, qui excommunicatur, donec ejiciat concubinam, nisi prius sit expulsa, nec sufficit quod promittat eam expellere. t.5. tr.9. r.23. §.2. p.387
Per Bullam Cruciatæ eligi potest in Confessarium Sacerdos semel approbatus ad Confessiones, si absque justa causa reprobatur, vel suspenditur ab Ordinario. t.7. tr.1. r.79. §.9. p.55
Quando per Bullam Cruciatæ Regulares confitentur, an possint eligere Confessorem regularem non approbatum per Episcopum, sed tantum per eorum Regularem Superiorem ? t.7. tr.1. r.96. §.5. p.72
Per Bullam Cruciatæ non potest Confessarius absolvere suspensionem à divinis, excommunicationem, & alias pœnas impositas contra Regulares introducentes fœminas in Monasterio. t.7. tr.1. r.246. §.4. p.156
Per Bullam Cruciatæ an possit Confessarius absolvere excommunicatum extra confessionem ? t.7. tr.1. r.163. §.1. p.174
Per Bullam Cruciatæ an possit Confessarius commutare vota Castitatis, & Religionis, pœnalia, conditionalia, partialia, & temporalia, & in quibus Episcopus jure ordinario dispensare potest ? t.7. tr.1. r.267. §.2. ad medium, p.176
Per Bullam Cruciatæ potest Confessarius commutare, vel dispensare vota extra Sacramentum pœnitentiæ. t.7. tr.1. r.274. §.1. p.184
Per Bullam Cruciatæ an possit Confessarius commutare votum Castitatis emissum ante contractum Matrimonium, ut possit petere debitum ? t.7. tr.2. r.278. §.1. pag.186
Per Bullam Cruciatæ an possit quis absolvi, aut dispensari super irregularitate orta ex delicto, v.g. si Sacerdos excommunicatus celebrasset, aut suspensus sacros ordines suscepisset, & hoc etiam extra sacramentum pœnitentiæ ? t.7. tr.1. r.300. §.1. p.208
Per Bullam Cruciatæ an Generales, & alii Prælati Regulares possint excipere confessiones sæcularium absque approbatione Ordinarii loci ? tom.7. tr.1. r.343. §.1. pag.233
Per Bullam Cruciatæ an possit commutari votum Religionis D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, non autem Religionis D. Joannis ? t.8. tr.1. r.11. §.5. p.8
Quando per Bullam Cruciatæ commutantur vota, an commutari possint in aliquod minus ? t.8. tr.4. r.77. §.5. p.88
Per Bullam Cruciatæ an possint absolvi ab excommunicatione Papali Principes imponentes gabellas, licet justas super bona Clericorum, satisfacta parte ? t.9. tr.1. r.237. §.1. p.218
Qui per Bullam Cruciatam in articulo vel periculo mortis absolutus fuit à censura incursa propter violationem Bullæ Pii IV. & Greg.XV. tempore conclavis, si convaluerit an teneatur se præsentare coram Pontifice ? t.9. tr.7. r.127. §.4. p.440
Si virtute Cruciatæ facultas delegata sit ad dispensandi, vel commutanda vota, an extendenda sit ad vota emissa post publicationem dictæ Bullæ ? tom.3. tr.2. r.71. §.8. pag.222
Virtute Cruciatæ an possit Confessarius ut contrahens cum voto Castitatis possit petere debitum ? t.3. tr.1. r.76. §.3. & 5. p.225
Idem est si post matrimonium ratum vovit quis castitatem, aut Religionem. ibid. §.2
Sed in supradictis casibus ita vovens, si non consummavit matrimonium non potest à Confessario vigore Cruciatæ dispensari. ibid. §.3. & 5
Qui ex vi Cruciatæ fuit absolutus à censuris reservatis Papæ, vel Episcopo in articulo mortis, non tenetur se præsentare superiori si convaluscat. t.5. tr.1. r.202. §.3. pag.117
Vigore Cruciatæ absolutio à censuris à jure latis, valet etiam pro foro judiciali, & exteriori. t.5. tr.2. r.80. §.1. p.169
Virtute Bullæ Cruciatæ an possit absolvi à quocumque Confessario fœmina, quæ jam censuram incurrit, si denunciationis præceptum adimpleat ? t.5. tr.9. r.21. §.3. p.387
Virtute Cruciatæ Bullæ à fœminis posse eligi Confessarium approbatum tantum pro masculis probabile est. t.7. tr.1. r.71. §.1. in fine. p.49
Virtute Bullæ Cruciatæ Siculus statim rediturus in Siciliam, an possit edere lacticinia in Regno Neapolitano ? t.9. tr.7. r.105. §.1. p.417

Virtute Bullæ Cruciatæ an possit quis absolvi à censura Pii IV. & Greg. XV. incursa propter violationem earum tempore Conclavis ? tom. 9. tract. 7. resol. 122. §. 1. pag. 435
Per Cruciatam an Missa possit dici in Oratorio privato coram familiariis, & aliis exteris non præsente Domino Oratorii privati, & illi an satisfaciant præcepto ibi Missam audiendo ? t. 4. tr. 2. r. 29. §. 1. & 2. p. 51
Per Cruciatam tempore interdicti designatio Oratorii privati an possit fieri à quocumque Ordinario ? t. 4. tr. 2. r. 50. §. 1. p. 59
Per Cruciatam ut quis possit celebrare domi in Oratorio privato tempore interdicti, an sit omnino necessaria licentia Episcopi ? t. 4. tr. 2. r. 52. §. 1. p. 60
Et in dicto casu quomodo intelligatur privilegium cum consanguineis, & familiaribus ad audiendam Missam in dicto Oratorio ? ibid. §. 2
Per Cruciatam non solum in diebus concessis, sed in festivitatibus prohibitis licitum est in privatis Oratoriis celebrare, & Missam audire. t. 4. tract. 2. resol. 55. §. 1. pag. 62
Et quid tempore interdicti ? ibid.
Per Cruciatam an possit sumi Eucharistia ab alio sacerdote sine licentia Parochi ? t. 4. tract. 2. resol. 57. §. pag. 63
Et quid in die Paschæ ? ibid. §. 1
Per Cruciatam an sacerdos sæcularis, vel regularis possit ministrare Eucharistiam in Oratorio privato ? t. 4. tr. 2. t. 46. §. 1. p. 56
Et quid in die Paschatis, ex devotione ? t. 4. tr. 2. res. 57. & 58. p. 63
Per Cruciatam an fidelis satisfaciat præcepto communionis Paschalis in Oratorio privato, saltem concedente Parocho, vel injustè negante ? t. 4. tr. 2. res. 58. §. 4. pag. 64
Per Cruciatam Religiosi possunt comedere ova, & lacticinia in diebus Dominicis Quadragesimæ. t. 4. tr. 6. r. 53. §. 5. p. 227
Per Cruciatam an possint absolvi complices in cæteris casibus præter hæresim, & hæreticorum dogmatizantem contentis in edicto DD. Inquisitorum, & non tenentur dicti criminosi prodere se ? t. 5. tr. 9. res. 15. §. 2. p. 384

Bullæ Pii V.

Bulla Pii V. contra Clericos sodomitas an obliget in conscientia, & sit usu recepta ? t. 1. tr. 5. res. 57. §. 1. & seq. p. 300
Et ibi in sex resolutionibus sequentibus reperies quando Clerici sodomitici dicantur, & incurrant, vel non incurrant pœnas dictæ Bullæ. Ubi varii casus in praxi.
Bullæ resignat. beneficii aliqua prædicabilia pro intelligentia ejusdem, ubi est usu recepta. tom. 3. tract. 3. resolut. 115. §. 2. pag. 373

Bullæ Pontificiæ.

In Bulla Sixti V. de abortu, quæ pœnæ impositæ sint, & quomodo, & quando obligent ? t. 5. tr. 6. r. 13. 14. & 15. & in aliis ejusdem tr. 6. p. 289. & seqq.
Bulla Sixti V. contra malè promotos ad Ordines an sit usu recepta, quoad absolutionem censurarum, & inhabilitatum ? t. 5. tr. 7. r. 4. §. 1. p. 308
Pro Bulla Greg. XIII. de Datis, & Promissis. Vide varias quæstiones ex tr. 7. à r. 47. usque ad 62. inclusivè, & à p. 343. ad 350. tom. 5
Bulla Sixti V. contra Astrologiam judiciariam an obliget non solum in foro exteriori, sed etiam in foro conscientiæ ? t. 5. tr. 10. r. 101. §. 1. p. 453
In Bulla quæ incipit Romanus Pontifex die 5. Junii 1641. Urbanus VIII. damnat omnia præjudicialia contra immunitatem Ecclesiæ, etiam sub prætextu, quod Bullæ Pontificiæ non fuerunt publicatæ, vel usu receptæ. t. 6. tr. 1. r. 13. §. 8. p. 10
Bulla Urbani VIII. die 28. Junii 1628. edita contra monetarios an extendatur ad commorantes in Regno Siciliæ, Sardiniæ, & Corsicæ ? t. 6. tr. 1. res. 25. §. 1. & seq. p. 20
Si in Bulla aliqua inferatur pœna privationis vocis, an debeat intelligi tam de activa, quam de passiva ? t. 6. tr. 1. r. 37. §. 1. p. 29
Bulla Pontificia. Vide verb. *Frumentum, Ligare, Præceptum, Professio, Prohibitio.* tom. 6
Stante Bulla Pontificia Innocentii X. hodie cessat omnis difficultas, quod Regulares approbati ad Confessionem in una Diœcesi non sunt approbati extra illam; & ibi non poterunt audire Confessiones sine nova approbatione Ordinarii illius Diœcesis. t. 7. tract. 1. r. 85. §. 5. in fine. p. 62
Bulla Pii V. quæ incipit. Etsi Mendicantium Ordines sub die 17. Calendas Junii 1567. quæ amplissimè Regularium privilegia continet, an fuerit revocata per Bullam Greg. XIII. quæ incipit *In tanta.* t. 7. tr. 1. r. 254. & seq. p. 167. & 168
Bulla Clement. VIII. de largitione munerum, an sit usu recepta, & adhuc obliget ad sui observationem ? t. 7. tr. 3. r. 1. §. 1. & seqq. p. 249
Hujus Bullæ quinam sint fines, seu causæ finales ? tom. 7. tr. 3. r. 2. §. 1. & seqq. p. 249
In Bulla ista an Pontifex condat novum jus circa largitiones munerum Religiosorum ? t. 7. tr. 3. res. 3. §. 1. & seqq. p. 250
Imo lege omnes quæstiones prædicti tractat. pro hac Bulla.
Circa Bullam Sixti V. contra sortilegos notabilia quædam in favorem DD. Inquisitorum. t. 5. tr. 10. r. 102. & 103. p. 453
In Bullis Pii IV. & Pii V. simoniam prohibitam an incurrat beneficium resignans cum intentione, ut resignatarius iterum conferat, & resignet, v. g. suo nepoti, &c. t. 5. tr. 7. r. 31. §. 1. p. 329
In dictis Bullis non solum resignatio beneficii cum accessu, regressu, & ingressu, sed etiam permutationis prohibeatur. ibid. §. 4
In Bullis Pontificiis an sub nomine privationis officiorum, graduum, & dignitatum intelligantur comprehendi Concionatores, Lectores, Confessores, Magistri, Novitiorum, Ministri, Consultores, Diffinitores, &c. t. 6. tr. 1. r. 34. §. 1. p. 28
Ubi, quod dictæ pœnæ, non incurruntur ante judicis sententiam §. 3

Bullæ Apostolicæ.

Post Bullam Greg. XIII. an Cardinales possint ingredi Monasteria Monialium, etiamsi sint Cardinales Protectores ? t. 9. tr. 7. r. 44. §. 1. p. 390
Bullas Apostolicas an Ministri Regii recognoscere, & detinere possint in Regiis Cancellariis ad examinandum, & executioni mandandum ? t. 9. tract. 2. res. 34. & 35. à pag. 117. & 118

Bulla Episcopi.

Vide verb. *Absolvere, Commutare, Facultas.* tom. 3

Bursa.

An si cum bursa denariorum Religiosus (dummodo non sit Minorita) & improviso inveniatur mortuus, non sit statim privandus Ecclesiastica sepultura, quia jura non privant officium Altaris tale Monachum inventum cum peculio, nisi quando prius monitus noluit dimittere. t. 7. tract. 3. res. 66. §. 1. post medium. p. 277. & res. 67. §. 1. p. 278

Butyrum.

Butyrum possunt comedere Regulares, & eorum familiares in jejuniis Quadragesimæ, & in aliis diebus quomodocumque prohibitis ex Bulla Leonis X. t. 4. tract. 6. resol. 53. §. 7. pag. 228

C

CADAVER.

Vide verb. *Exhumare, Fœmina, Funus.* tom. 7

Cadere.

Cadens in flumine, & demersus casu, & violenter deglutiat, & trajiciat ad stomachum aquam, sive in parva, sive in magna quantitate, & sive statim totaliter ejiciat, sive non, an censeri debeat jejunus, ac possit recipere Eucharistiam? tom. 2. tract. 1. resol. 57. §. 7. pag. 193
Si cadat particula super manum, v. g. communicantis, an sint virtute Rubricæ Missalis manus lavandæ, & aqua in sacrario infundenda? tom. 2. tract. 2. resol. 55. §. 1. pag. 190
Et quid, si cadat super vestem Monialis, vel in terra, tabula, panno prophano, vel aliqua alia re, vel si laïcus sustulerit particulam è terra, &c. ibid. §. 1. & 2
Et quid, si in prædictis casibus, & partibus ceciderit aliquid de sanguine? ibid. §. 2
Et quid est faciendum si ex Hostia, vel sanguine aliquid cadat in panno sacro, videlicet super maniculam Albæ, Mappam, linteum, seu Pallam? ibid. §. 2
Si ut cadat ab hæreditate filius contra voluntatem Patris nubens, statutum à Principe laïco fiat, an sit contra immunitatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 2. r. 223. §. 1. p. 213
Cadere. Vide verb. *Barba.* tom. 2

Cædes.

Propter cædes infantium an Inquisitores debeant tradere lamias, & striges judicibus sæcularibus? tom. 5. tract. 10. resol. 111. §. 1. pag. 457

Cæremoniæ.

Cæremoniæ omissæ baptizati in periculo mortis, an postea suppleri debeant in Ecclesiis? t. 1. tr. 1. res. 83. §. 1. pag. 55
Ubi, quod si quis omitteret supplere dictas cæremonias, & solemnitates in privato Baptismo omissas secluso scandalo, non peccat nisi venialiter. ibid. §. 2
Cæremoniæ. Vide verb. *Ritus.* tom. 1
Item verb. *Minister, Nuptiæ.* tom. 2
Item *Consecratio, Rubrica.* tom. 3
Cæremoniæ omnes non præscriptæ in acceptatione professionum Religiosorum sunt de substantia valoris. t. 7. tr. 2. res. unica, §. 24. in fine. p. 245
Cæremoniam novam, & cultum peculiarem ab Ecclesia non præscriptum addunt sacerdotes, addendo tempus meditandi in Missa, non assignatum in Rubricis Missalis. t. 2. tr. 1. r. 95. §. 3. p. 54
Cæremonias minus principales celebrando omittens, an peccet tantùm venialiter, & aliquando nullum peccatum committat, si nullus adsit contemptus, verbi gratia, si omitteret Crucem aliquam, manuum elevationem, pectoris tunsionem, &c. t. 2. tract. 1. res. 186. §. 2. pag. 108
Cæremonias relinquere in absolutione excommunicationis an sit peccatum mortale? t. 5. tract 1. resol. 184. §. 1. pag. 107
Circa cæremonias protestationis sectæ falsæ aliqua notabilia. t. 7. tr. 5. res. 69. §. 3. & seqq. p. 364. & r. 72. §. 1. pag. 366

Calceamentum.

Quare non solum calceamento Cruce signato, sed etiam coloris rubei Summus Pontifex utatur? t. 9. tr. 4. r. 19. §. 1. p. 338

Calceus.

Quare calceos Summus Pontifex portat Cruce signatos? t. 9. tr. 4. r. 20. §. 1. p. 338
Calceus. Vide verb. *Vendere.* tom. 7

Calculus.

* Vide *Indulgentia.*

Calix.

Calix, qui usum aureum amisit, & iterum postea deauratur quoad illam superficiem, quæ tangit sanguinem Christi, an debeat de novo consecrari? t. 2. tract. 1. res. 175. §. 1. p. 101
Calix parum perforatus an amiserit consecrationem, si ab artifice artificio concinnatur sine ulla mutatione Calicis? t. 2. tr. 1. r. 176. §. 5. p. 102
Calix. Vide verb. *Contactus, Presbyter, Sacerdos, Subdiaconus, Tangere, Vinum.* tom. 2
Item *Carthusianus, Missam celebrare.* tom. 3
Item verb. *Jus.* tom. 4
Item verb. *Consecrare, Missam celebrare.* tom. 7
Item verb. *Adimplere, Promittere.* tom. 8
In Calice nondum consecrato an sacerdos possit celebrare, si aliquis alius sacerdos bona fide cum illo antea celebrasset? t. 2. tr. 1. r. 173. §. 2. p. 101
Si in Calice non consecrato quis celebrat bona fide, an remaneat consecratus? t. 2. tr. 1. r. 174. §. 1. ibid.
Et quid, si sacerdos mala fide celebrasset? t. 2. tr. 1. r. 177. §. 2. pag. 103
Et an sit præceptum, ut Calix sit consecratus? t. 2. tr. 1. r. 179. §. 2. p. 104
Si in Calice non consecrato, vel ligneo sacerdos celebrat, an præter peccatum mortale incurrat aliquam pœnam? t. 2. tr. 1. r. 176. §. 1. p. 102
Si cum Calice non consecrato quis celebrat consecratus remanet. t. 9. tr. 1. r. 140. §. 3. p. 91
Quando Calicem sanguinis Episcopus cum Episcopo consecrante illum consecrat quomodo se gerere debeat? Idem est de sacerdotibus, qui in prima Missa simul cum Episcopo consecrant. t. 4. tr. 8. res. 90. §. 1. & seq. p. 386
In Calicis consecratione si quis omittat hæc verba, *Novi, & æterni Testamenti*, aut si sacerdos Latinus proferat consecrationis formam Hispanicè, aut Græcè, an peccet mortaliter, vel tantum venialiter? t. 2. tr. 1. r. 191. §. 1. pag. 111
Post Calicis consecrationem guttæ vini inventæ separatæ à vino, quod est in fundo Calicis an sint consecratæ? t. 2. tr. 1. r. 210. §. 4. p. 127. & r. 211. per tot.
Ante Calicis sumptionem an cæteris laïcis licitè præberi Communio possit? t. 2. tr. 1. r. 232. §. 1. p. 144
Calicem non elevant Carthusiani in sacrificio Missæ ex dispensatione, & pro conservatione suarum cæremoniarum. t. 3. tr. 1. r. 102. §. 2. ad medium. p. 135

Calor.

Vide verb. *Mutilare.* tom. 9

Calumnia.

Vide verb. *Evadere, Testis.* tom. 8
Qui calumniis falsis opprimere aliquem conatur in judicio in causa magni momenti, vel infamare, aut interficere, an liceat clam eum occidere, si evadendi alia via non adsit? t. 8. tr. 5. r. 26. 27. & 28. p. 103. & 104
Qui calumniis falsis vellet te apud consanguineum infamare, ne tibi hæreditatem relinquat, an possis eum occidere? t. 8. tr. 5. r. 28. §. 3. p. 105

Calumniator.

Calumniatorem occidere an liceat aliquando Religiosis gravia crimina de sua Religione spargentem ? t.8. tract.5. ref.13. §.1. pag.97
Idem est de Clerico, & Religioso in singulari. ibid.

Cambium, & Recambium.

Cambium an sit licitum cum pro campsore correspondet Procurator campsoris non de propriis vel alienis pecuniis, sed cum pecuniis ipsius campsoris, quod cambium est hodie valdè usitatum ? t.6. tr.3. r.1. p.121
An supradictum cambium licite exerceatur non solùm à Mercatoribus sed etiam à personis particularibus, & privatis, ut mulieribus, &c. Et an supradictæ personæ possint continuare tale cambium ? t.6. tr.3. r.3. p.124
An Agens, seu respondens in prædicto cambio debet esse Mercator, seu persona dives ? t.6. tr.3. r.4. p.124
An cambium dictum *Con la Ricorsa* de quo dictum est *in ref.* 1. differat ab illo quod vulgo dicitur, *con le continuationi* ? t.6. tr.4. r.5. p.124
An dictæ continuationes, seu recambia sint licita ratione tantum lucri cessantis, vel damni emergentis ? t.6. tr.3. r.6. p.124
In quanam quantitate sumendæ sunt provisiones cambiorum ? ibid. ref.7
An quantitas tertiæ partis sicuti pro centenario sit justa etiam in provisionibus, quæ sumuntur in recambiis, & continuationibus ? t.6. tr.3. r.8. p.124
In recambiis, & continuationibus an campsores possint exigere toties, quoties dictas provisiones ? tom.6. tr.3. ref.9. p.125
An campsor possit toties, quoties recipere duas provisiones, unam in loco, ubi efficitur cambium, alteram in nundinis, quam recipit ejus Agens ? ibid. r.10. p.126
An debeatur una tantum provisio pro cambio magno, ac parvo, verbi gratia pro mille, ac pro centum ? ibid. ref.11. p.126
An id, quod campsoribus debetur ratione provisionum, & interesse possit ab ipsis sors adjici, ut cambium magis augeatur ? ibid. r.12. p.126
An consuetudo campsorum de non acceptanda solutione sortis, nisi simul solvatur detrimentum cambiorum sit licita ? ibid. r.13. p.126
An campsores dantes ad cambium, modo ut supra, sint in loco externo tanquam usurarij puniendi ? ibid. ref.14. pag.126
Utrum capsor, qui bona fide dedit pecuniam Petro ad Cambium solvendum Messanæ, existimans ipsum habere pecuniam in tali loco, & postea comperiat non habere, possit tantum exigere, quantum lucri præcepisset, si Petrus Messanæ solvisset ? ibid. r.15. p.127
Ad cambium, vel mutuo pecuniæ acceptæ cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis an comprehendantur sub decreto Sacræ Congregationis, & Paulinæ, *Ambitiosæ* ? t.5. tr.1. r.79. §.3. ad med. p.52
Cambium. Vide verb. *Bona temporalia.* t.5
Ad cambium non possunt regulares, inconsulta Sacra Congregatione accipere pecunias cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis. t.7. tr.1. r.221. §.6. pag.140

Camisia.

Si Camisiis lineis utantur Fratres Minores de observantia, an peccent mortaliter ? t.7. tr.1. r.206. §.2. in fine. pag.129

Campana.

Vide verb. *Consecrare.* tom.7
Campanas pulsare in signum quod aliquis malefactor mane sit furca suspendendus, an sit licitum ? t.8. tr.8. ref.3. §.1. p.192

Campanile.

Campanile Ecclesiæ, etiamsi ab ea sit disiunctum, gaudet immunitate. t.9. tr.1. r.9. §.1. p.10

Campsor.

Campsori vendidit Victricus cujusdam pueri Thesaurum inventum à dicto puero in loco publico, & campsor fudit, & argentum vendidit ; an Victrico existente, & non solvente possit Procurator Fisci agere contra campsorem, ad pretium re lactum ex argento fuso ? t.6. tr.6. ref.15. §.3. p.101
Campsor. Vide verb. *Cambium*, & resolutiones ejus notationis, & verb. *Negotiari, Provisio.* t.6
Campsor potest sumere provisiones cambiorum ex inveterata consuetudine, & quæ est ista quantitas ? Et an idem procedat in recambiis ? t.6. tr.3. r.7. & 8. p.124
Campsor cum campsario an possit à principio pacisci certum, & determinatum interesse, etiam in casu non solutionis, & in tali casu campsor an peccet mortaliter ? t.6. tr.3. ref.16. p.127
* Vide *Cambium*, ubi alia multa.

Cancellaria.

In Cancellariis Regiis retinere Bullas Apostolicas an possint Ministri Regii ad examinandum & executioni mandandum. t.9. tr.2. r.14. & 35. p.117
Cancellaria. Vide verb. *Regula.*

Cancellarius.

Cancellarius Episcopi non potest ratione laboris aliquid sumere pro licentia audiendi Confessiones, vel concionandi ? t.5. tr.7. r.45. p.340
Cancellarius, vel Notarius Episcopi quas licentias debet gratis dare, & quales non, & quibus ? t.5. tr.7. r.46. p.341

Candela.

Vide verb. *Minister.* tom.2

Cancns.

Vide verb. *Diaconus, Subdiaconus.* tom.2

Canere.

Vide verb. *Accelleratio, Chorus*, tom.3

Canis.

A Cane Thesaurus inventus ad quem pertineat ? t.6. tr.6. ref.8. §.1. p.297
Canes vocando Dominus servos suos Christianos an peccet mortaliter ? t.7. tr.8. r.42. §.1. p.447
Canis, vide verb. *Spoliare.* t.9

Canon, Missæ.

Canon Missæ an incipiat à *Te igitur*, vel à *Communicantes*, vel à *Qui pridie quam paterentur*, & quando finiat, an usque ad *Libera nos*, vel usque ad consumptionem ? t.2. tr.3. r.4. §.3. p.223
Canon. Vide verb. *Episcopus, Omittere.* t.2
In Canone Missæ si quis omitteret sex, aut octo nomina Sanctorum, an excusetur à peccato mortali ratione parvitatis materiæ ? t.2. tr.1. r.192. §.3. p.111
In Canone Missæ si omittatur nomen alicujus Sancti, vel tempore Paschali ea, quæ interponuntur in communicantes, aut in actionem, *Hanc igitur oblationem*, an sit peccatum mortale ? t.2. tr.1. r.166. §.2. p.p.108
Ubi quod si paulo post quis de omissione recordatur, an debeat repetere ? ibid.
In Canone Missæ si Sacerdos omitteret in consecratione Calicis illa verba. *Novi, & æterni Testamenti*, aut si Sacerdos Latinus profert Hispanicè, aut Græcè formam

mam confecrationis, an peccet mortaliter? tom. 2. tr. 1. r. 192. §. 1. p. 111
In Canone Regularis Sacerdos ponens nomen Generalis sui Ordinis, loco nominis Episcopi, an peccet mortaliter? t. 2. tr. 1. r. 194. §. 1. p. 112
Qui Canonem Missæ recitat cum voluntaria distractione, an peccet mortaliter? tom. 2. tract. 1. resol. 145. §. 1. pag. 84
Post Canonem cæptum si Ecclesia polluatur tenetur Sacerdos prosequi Missam? tom. 9. tract. 1. resol. 144. §. 11. pag. 94
Idem est si eodem tempore excommunicatus non toleratus Ecclesiam ingrediatur, & non vult egredi. ibid.

Canon.

Canon nullus extat in jure pro potestate in Cardinalibus concedendi Indulgentias? tom. 9. tract. 7. resol. 46. §. 1. pag. 391
Canonem emphyteuta per triginta, vel quadraginta annos non solvens, an præscribat immunitatem in futurum? t. 6. tr. 3. r. 194. §. 1. p. 226
Et quid, si adsit ignorantia adversus præscriptionem quadraginta annorum? ibid.
Per Canonem non solutum an Emphyteuta jus suum non amittat, sed possit moram purgare? t. 6. tr. 3. r. 197. §. 1. pag. 228
Et quid, si promiserit, & juravit solvere Canonem? §. 5
Et distinguitur inter Emphyteutam Ecclesiasticorum, & inter Emphyteutam laicorum. ibid. §. 1
Si Canonem solvere Emphyteuta triennio cessavit, & Dominus aliquando tacuit, & suam voluntatem non declaravit, nec contra eum processum privationis instituit, si postea verò ad privationem Emphyteusis agat, an fructus interim à triennio perceptos Emphyteuta faciat suos, an verò teneatur eos Domino restituere? ibid. §. 11
Ut adversus Canones consuetudo prævaleat, an opus sit, ut sit introducta cum scientia, & expresso consensu Pontificis? t. 9. tr. 1. r. 116. §. 15. p. 68
Contra Canones Sacros an sit statutum prohibens alienationem bonorum immobilium in Ecclesias, & Ecclesiasticas personas, & illud promulgantes, & observantes, an incidant in censuram Bullæ Cœnæ? t. 9. tr. 3. resol. 10. §. 1. pag. 311. sed lege à resol. 6. usque ad 19. ubi latè.
Canonis privilegio gaudent Clerici in Minoribus conjugati Orientales, quos Græcos appellamus, etiamsi Ecclesiæ non deserviant? tom. 9. tract. 2. resolut. 153. §. 2. pag. 169
Canonis Privilegio an gaudeant Novitij admissi ad Religionem ante annos pubertatis? t. 9. tr. 2. r. 163. §. 3. p. 176
Canonis privilegio an gaudeant, qui assumpto aliquo habitu Religioso adhibentur ad servitia, & obsequia Monialium, & ad petendum pro ipsis eleemosynam? ibid. §. 4. pag. 177
Canonis privilegio an gaudeant Equites D. Ioannis, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, & alij Equites Militares à sede Apostolica approbati? tom. 9. tr. 2. r. 169. §. 1. pag. 179
Canonis privilegio an gaudeant Tertiariæ D. Francisci, vulgò dictæ Bizochæ vel Beatæ? t. 9. tr. 2. r. 176. §. 2. pag. 182
Canonis privilegio an gaudeant Novitij? t. 9. tr. 2. r. 263. §. 2. p. 232

Canon si quis suadente.

In Canonem *si quis suadente*, &c. an incidant Milites Galli capientes, & spoliantes Religiosos Societatis Iesu, qui Romam ad Capitulum Generale pergebant, & teneantur ad restitutionem? t. 7. tr. 7. res. 19. §. sed in ordine. p. 394
Canonis privilegio an Novitij gaudeant? t. 7. tr. 1. r. 164. §. 1. & leqq. p. 108
Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romæ existentium? tom. 7. tract. 1. res. 350. §. 2. pag. 239
Canonis privilegio an gaudeant sorores Tertiariæ, vulgo dictæ Bizochæ, seu Beatæ? t. 7. tr. 1. r. 351. §. 6. in fine. pag. 240

Canonicatus.

Canonicatum an Capitulum sede vacante possit supprimere? t. 3. tr. 5. r. 45. §. 1. p. 401
Ad Canonicatum Ecclesiæ Cathedralis non censetur dispensatus, cui dispensatum est, ut beneficium simplex obtineat? t. 5. tr. 5. r. 143. §. 3. p. 280
Et quid, si dispensatum est, ut beneficium curatum obtineat? t. 5. tr. 5. r. 144. §. 3. ad medium. p. 281
Canonicatus conferendi an Cardinales jus habeant in suis Titularibus Ecclesiis? t. 9. tr. 7. r. 52. §. 1. p. 396

Canonicus.

Canonici an possint ad collationem compelli quando Ecclesiæ vetustate collapsæ sunt instaurandæ? t. 6. tr. 2. r. 39. §. 1. p. 118
Canonici sæculares an satisfaciant obligationi psallendi in Choro, si canant in sacristia ex aliqua justa causa? ubi aliqua alia circa hoc. t. 3. tr. 6. r. 22. §. 1. p. 433
Cum Canonicis novis an possit Episcopus erigere Collegiatam, vel addere novum numerum aliis antiquis? t. 3. tr. 3. r. 83. §. 1. p. 346
Et an supra dictos Canonicos possit Episcopus insignire signo illo, quod vulgo dicitur, *Almutica*, seu *Caputium*, vel *Zambardam*, sine aliqua sedis Apostolicæ licentia? ibid. §. 2
Cum Canonico homicida voluntario occulto, an possit Episcopus dispensare, ut possit interesse Choro & gaudere fructibus Canonicatus? tom. 3. tr. 6. res. 54. §. 2. pag. 328
Canonicorum domus existentes prope 30. passus Ecclesiæ, an gaudeant ejus immunitate, etiamsi habitentur à laïcis? t. 9. tr. 1. r. 21. §. 1. p. 17
Si supra Canonicorum Domorum tectum aliquis confugiat, an gaudeat Ecclesiæ immunitate? t. 9. tr. 1. r. 10. §. 5. pag. 12
Canonicorum Collegium in Ecclesiis Germaniæ, in quibus vetus consuetudo servatur, Episcopum nominat, designat, & eligit, electus verò à Pontifice confirmatur? t. 9. tr. 9. r. 7. §. 2. p. 457
Canonicus Regularis an possit esse Patrinus in Baptismo, & Confirmatione? t. 1. tr. 2. r. 23. §. 2. p. 81
Canonicus Ecclesiæ Cathedralis, qui parum intelligit linguam Latinam, an possit Ordinari præsertim in Sacerdotem? t. 2. tr. 5. r. 75. §. 2. p. 300
Canonicus Basilicæ D. Petri, qui canit Evangelium, & sumit Eucharistiam è manu Sacerdotis celebrantis in die Nativitatis Domini, an possit antea, vel postea dicere saltem duas Missas? tom. 3. tract. 1. res. 54. §. 11. pag. 72
Canonicus surdus assistens Choro an gaudeat distributionibus? t. 3. tr. 6. r. 33. §. 2. p. 436
Canonicus quid tenetur restituere pro omissione in recitatione Officii Divini cujuslibet diei, & quid pro toto Officio, & quid pro singulis horis? tom. 3. tr. 6. r. 123. & 124. p. 491. & 492
Ubi, si contingat Canonicum Canonicatus grossam prius, & absolutè lucrari, antequam Officium Divinum omittat, nihil ejus debet restituere. ibid. §. 2. r. 123
Canonicus quidam recitabat Officium, non tamen canendo cum aliis in Choro, an hoc facere potuerit sine peccato mortali, & distributiones lucrari? ex tr. 6. lege à res. 129. usque ad 137. inclusivè, ubi varias quæstiones reperies

reperies pro dictis Canonicis c..ca restitutionem Officij Divini, & quoad lucrandas distributiones, vel restituendas illas, &c. à pag. 494. t. 3
Canonicus Ecclesiæ Cathedralis loquens cum Monialibus, an incidat in censuram latam ab Episcopo, contra colloquentes cum Monialibus? t. 5. tr. 1. res. 87. §. 7. pag. 61.
Canonicus excommunicatus an validè possit optare, & acceptare præbendam meliorem, & beneficium pinguius, licet collatio sit suspendenda donec absolvatur? t. 5. tr. 1. r. 171. §. 3. p. 100
Canonicus. Vide verb. *Beneficium, Chorus, Pontifex, Præbendarius, Sacristia, Surdus.* tom. 3
Canonicus. Vide verb. *Coadjutor.* t. 6
Canonicus, si non elegit sepulturam an sit sepeliendus in Ecclesia Cathedrali, vel in Parochia? tom. 8. tr. 1. r. 10. §. 1. p. 192
Canonicus an habeat vocem in electione antequam in Choro possessionem nactus fuerit? t. 9. tr. 7. r. 11. §. 3. p. 380

Canonicus, Pœnitentiarius.

Canonicus Pœnitentiarius sine speciali Episcopi approbatione an sit eligibilis in Confessarium per Iubilæum, vel Cruciatam? tom. 4. tract. 4. resolut. 6. §. 2. pag. 144
Canonicus Pœnitentiarius. Vide verb. *Ætas.* t. 6

Canonizatio.

In Canonizatione Sanctorum an Papa possit errare? t. 9. tr. 5. r. 15. & 16. p. 356
Et qua certitudine tenendum est Papam in Canonizatione Sanctorum non posse errare? Et esse de fide probatur? t. 9. tr. 5. r. 18. §. 1. p. 358
Quemlibet Sanctorum Canonizatum esse in gloria si quis diceret, *Ego non teneor credere*, an sit puniendus in S. Officio Inquisitionis? tom. 9. tr. 5. r. 22. §. 8. pag. 364

Cantarus.

Vide verb. *Arca.* tom. 2

Cantores.

Cantores Ecclesiæ Cathedralis, qui parum intelligunt linguam Latinam an possint ordinari in Sacerdotes? t. 2. tr. 5. r. 75. §. 1. p. 300
Cantores ad solatium Principis in Camera concinentes, an teneantur ad jejunium? tom. 4. tract. 6. res. 25. §. 4. pag. 214
Et quid de Cantoribus Ecclesiæ, etiam Religiosis? tom. 4. tr. 6. r. 26. p. 214. & r. 111. §. 4. p. 262
Cantores insignes possunt in diebus jejunij sumere aliquid cibi primo mane ad conservandam vocem? tom. 4. tr. 6. r. 95. §. 3. p. 253
Et an hoc liceat Religiosis canentibus in Choro? ibid.
Et quid, si Religiosi sint insignes Cantores? ibid.

Cantus.

Vide verb. *Examen.* tom. 7

Capax.

Vide verb. *Puer.* tom. 2
Item verb. *Beneficium.* tom. 3

Capella.

Vide verb. *Præceptum.* tom. 2
Si Capella ubi fuit constitutum Altare privilegiatum fuit diruta, aut translata in alium locum per Episcopum, an Indulgentia remaneat extincta? t. 4. tr. 1. r. 23. §. 1. pag. 16
Et quid, si Capella paulatim esset destructa, & eadem paulatim constructa? ibid.
Capella. Vide verb. *Capellanus.* t. 4
Item verb. *Bona, Temporalia, Electores.* t. 8
Item verb. *Deservientes, Grangia Religiosorum.* t. 9
Capellæ Carcerum, & Palatij alicujus civitatis, in quo Senatores negotia tractant, &c. sint sublatæ per Bullam Pauli V. t. 4. tr. 2. r. 17. §. 3. p. 37
Si Capellam aliam testator assignet, an Capellanus possit dicere Missam pro testatore in Altari privilegiato? t. 4. tr. 1. r. 20. §. 1. p. 14
Capellam vendere pro sepultura, &c. an sit symonia? t. 5. tr. 7. r. 37. §. 1. p. 337
Quamvis Capellas particulares, & exemptas Episcopus non visitet, potest tamen inquirere an ibi decenter sacra ministrentur? t. 9. tr. 2. r. 189. §. 2. p. 189
In Capellis Cardinalium quibus privilegiis ipsi gaudeant quoad celebrationem Missarum? tom. 9. tr. 7. r. 49. §. 1. pag. 392

Capellania.

Vide verb. *Capellanus, Defunctus, Sacerdos.* t. 2
Si ut Capellania conferatur Sacerdoti, testator dicat, an possit conferri Clerico minorum Ordinum? tom. 3. tr. 3. r. 113. §. 1. p. 372
Ubi, an Episcopus pro una, vel altera vice possit supradictam qualitatem dispensare? ibid. §. 4
Capellania. Vide verb. *Beneficium, Clericus.* t. 3
Item verb. *Capellanus.* t. 9
Si Capellaniæ totum perjisset capitale sine culpa Sacerdotis, vel Conventus, cui Missarum onus incumbit, an possit omnino à celebratione cessare? t. 2. tr. 1. r. 13. §. 2. pag. 5
Si in Capellaniæ fundatione ignoratur pro quo debeat Sacerdos Missarum valorem applicare, an debeat valorem pro fundatore applicare? t. 2. tr. 1. r. 17. §. 5. p. 9
Si in Capellaniæ institutione dicitur ut Missæ sint de Requiem, vel votivæ, an sint dicendæ in omnibus diebus, qui non sunt Dominici, vel duplices? tom. 4. tr. 1. r. 10. §. 4. pag. 9

Capellanus.

Capellanus, cui non solùm constat teneri quotidie in tali Ecclesia, vel Altari celebrare, an teneatur valorem Missæ pro fundatore Capellaniæ applicare? t. 2. tr. 1. r. 45. §. 1. & 2. p. 24
Capellanus quando licitè, & ex honestate vacat à celebratione Missæ impositæ an possit sacrificium offerre non pro stipite quidem, quod est clarum, sed charitativè in propriam utilitatem, vel parentum, aut amicorum? t. 2. tr. 1. r. 55. §. 2. p. 30
Capellanus ægrotans per duos menses, etsi debeat singulis diebus celebrare, non tenetur per alium satisfacere, nec ipsemet sanus factus relictas missas dicere, vel compensare. ibidem & latè in resolut. 59. & 60. pag. 31. & 32
Capellanus obligatus quotidie celebrare an possit ex causa majoris honestatis relinquere unam Missam in hebdomada? Et an aliquando non solùm unam, sed etiam alteram Missam? t. 2. tr. 1. r. 61. §. 1. p. 32
Capellanus ratione congruentis necessitatis, an possit singulis annis quater, vel sexies celebrare pro seipso, sive pro valdè sibi conjunctis, non verò pro stipite? &c. t. 2. tr. 1. r. 62. §. 1. p. 32
Capellanus simplici beneficio gaudens, an possit pro onere Missarum idoneum substitutum deputare? tom. 2. tr. 1. r. 65. §. 1. p. 34
Et quid, si expressè habeatur in institutione Capellaniæ, quod ipsemet debeat celebrare? ibid. §. 3
Capellanus an possit compelli ab Episcopo ad celebrationem, si in fundatione positum sit quod ipsemet celebret? t. 2. tr. 1. r. 66. §. 1. p. 34

Etsi

Etsi non esset Sacerdos, an possit cogi ad Presbyteratum, quando in fundatione exprimitur, quod debeat Capellanus actu esse Sacerdos. ibid. §. 2
Et quid, si in fundatione tantùm dictum sit Capellanum debere celebrare Missas, an talis Capellania sit Sacerdotalis, vel possit provideri Clerico annorum. 14. ibid. §. 3
Capellanus. Vide verb. *Defunctus*. t. 2
Capellanus obligatus dicere Missam in certa Ecclesia, Oratorio, vel altari, an peccet mortaliter alibi celebrando? t. 4. tr. 1. r. 15. §. 2. & seqq. p. 12
Et quid, si bis, vel ter in anno in tali sacello, Altari, &c. ibid. §. 3
Et quid, si non celebret in destinato loco, an teneatur ad aliquam restitutionem? §. 4
Capellanus obligatus ad celebrandum in tali Altari debet celebrare per se? tom. 4. tract. 1. ref. 21. §. 1. & seqq. pag. 15
Capellanus an possit disponere ad libitum de bonis, quæ recipit ex Capellania collativa? t. 4. tr. 7. r. 28. §. 2. & seqq. p. 293
Capellanus. Vide verb. *Capella, Clausula, Missam celebrare*. tom. 4
Capellanus, cui Capella in perpetuum, vel in titulum fuerit à Papa, vel Episcopo assignata, an gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 144. §. 1. p. 166
Et quid, si habeat Capellaniam vulgariter dictam servitium Missarum. ibid.

Capere.

Capere an possint Prælati Regulares suos subditos in quocumque territorio sint, etiam non implorato brachio Iudicis sæcularis, vel Episcopi? tom. 5. tr. 1. r. 98. §. 12. sub fine? p. 67
Sed an hoc locum non habeat, ubi Prælati Regulares jurisdictionem cum territorio habent? ibid. in fine.
Capere reum in alieno territorio an possint Inquisitores, sine literis subsidialibus Dominorum? t. 5. tr. 10. r. 36. §. 1. p. 429
An idem sit quoad Dominos spirituales saltem in Hispania, quales sunt Episcopi, &c. ibid. p. 430
Capere. Vide verb. *Auxilium, Comprehendere*. t. 5
Capere non potest Hispanus Ecclesiasticos Gallos, nec Gallus Ecclesiasticos Hispanos, nec eorum bona abripere, ubi notabilis casus in praxi? t. 7. tr. 7. r. 19. §. 7. ad medium. p. 394
Capere. Vide verb. *Bellum, Canon, Christianus, Hæreticus, Innocentes*. tom. 7
Item. Verb. *Lictores, Satellites*. tom. 8
Capere delinquentem in Ecclesia an possit Iudex laïcus, in casibus non exceptuatis, si Prælatus Ecclesiæ dederit licentiam extrahendi illum ab Ecclesia? tom. 9. tr. 1. r. 117. §. Quæro 2. p. 70
Ubi, quod si reus restitutus Ecclesiæ postea vult voluntariè exire ab ea, & tunc à Ministris laïcis capiatur, non gaudet Ecclesiæ Immunitate. §. sed hanc, post medium. pag. 71
Capere an possit Iudex laïcus Clericos, & Religiosos impedientes, & resistentes jurisdictioni laïcali, necnon illos punire pœna pecuniaria? tom. 9. tr. 2. ref. 111. §. 1. pag 153
Capere Clericum in aliquibus casibus an possit Iudex laïcus, & detinere in carceribus ultrà 20. horas? Imo neque eo tempore detinere eum possit, si breviori illum Iudici Ecclesiastico remittere possit? t. 9. tr. 2. r. 113. §. 1. p. 154
Etsi statim Iudici Ecclesiastico eum non præsentet, an incidat in excommunicationem? ibid. §. 2
Capere an possit judex laïcus Clericum in flagranti crimine, & deducere eum sine injuria ad suum superiorem Ecclesiasticum? t. 9. tr. 2. r. 114. ibid.
Et quid, si non flagranti, sed noctu cum armis prohibitis, vel mutato habitu aliquem invseniat? t. 9. tr. 2. r. 115. §. 1. ibid.
Et quid, si jure defensionis, vel alicujus innocentis illum capiat? ibid. §. 2. p. 115
Capere laïcum per propriam familiam an Episcopus possit in causis misti fori sine invocatione brachij sæcularis? t. 9. tr. 2. r. 302. §. 1. p. 251
Capere. Vide verb. *Comprehensum, Conjugatus*. t. 9
Capi à satellitibus de licentia Episcopi an possit Sacerdos indutus cotta, & stola extra Ecclesiam, præcedente Cruce ad efferendum defunctum, vel sacramentum Extremæ Unctionis, aut Eucharistiam ad infirmum? t. 9. t. 1. r. 26. §. 9. p. 21
Si capiatur delinquens per aliquam pallij partem, vel per pedem extra locum sacrum existentem, alium vero pedem, & caput intra Ecclesiam habentem, an gaudeat ejus immunitate? t. 9. tr. 1. r. 88. §. 9. p. 10.
Si capiatur à curia sæculari homicida extractus violenter ab Ecclesia à parentibus occisi, an debeat adhuc gaudere immunitate? tom. 9. tract. 1. resolut. 109. §. 1. pag. 64
Ubi, quod idem est, si metu injusto illato quod à judice sæculari capiendus sis in Ecclesia, & fugias ab ea, adhuc non potes capi, quia tunc non diceres egredi, sed extrahi per violentiam. ibid. §. 3
Qui alium capit ex justa causa an possit illum detinere per spatium 20. horarum & ipsum captum judici præsentare? Etsi illum detineat ex injusta causa, qua pœna puniri debetur? t. 9. tr. 7. r. 64. §. 1. p. 399

Capitale.

Vide verb. *Capellania*. tom. 2
Qui Capitale majus, quod vulgo dicitur, (*tutto il resto*) in sponsione aliqua exposuit, an possit ille, qui capitale minus habet, acceptare sponsionem, & lucrari illud plus sine onere restitutionis? tom. 6. tract. 4. r. 56. §. 1. & 2. pag. 267

Capitaneus.

Capitaneus, qui in suis Centuriis tot Milites constitutos habere debet, si pauciores tamen retinet, ut stipendium aliorum ad suos usus convertat, an peccet, & ad restitutionem teneatur? t. 7. tr. 1. r. 46. §. 3. p. 415

Capitolium.

Si in Capitolio Romæ servi libertatem acquirant, an illam per totum orbem acquirant? tom. 7. tr. 8. r. 23. §. 1. pag. 400

Capitula Officij Divini.

Vide verb. *Pronunciare*. tom. 2

Capitulum.

Vide verb. *Bona temporalia*. tom. 5
Item, *Servandum, Statutum*. tom. 8

Capitulum Regularium.

Capituli consensus an sit necessarius, ut Prælati Regulares reservent casus in Decreto Clem. VIII. contentos? t. 7. tr. 1. r. 113. §. 1. & seqq. p. 82
Absque Capitulo an Generales Religionum possint reducere Missas ad summam minorem? t. 2. tr. 1. ref. 4. §. 1. pag. 1
Ut Capitulo alicui generali cæcus interveniat, an sit eligibilis. t. 7. tr. 1. r. 7. §. 1. p. 6
A Capitulo quando abesse sine peccato Vocales, Cardinales, Senatores, Consiliarii, Decuriones civitatis, &c. possunt, & quando peccent mortaliter se à

Capitulo absentando. tom.7. tr.1. r.215. per totam. pag.135
An saltem in Capitulo generali, vel Provinciali, possint Prælati Regulares dispensare cum subditis illegitimis ad Prælaturas, & dignitates Regulares ex Constitutione Greg. XIV. t.7. tr.1. r.285. §.3.p.189
Capitulum, vide verb. *Religiosus*. tom.2
Capitulum generale alicujus Religionis an possit restringere, & limitare, aut omnino tollere Religiosis ullum privilegiorum Religionis? t.7.tr.1. r.13. §.1.p.9
Capitulum generale Religionis an possit statuere aliquid contra jus commune? ibid. §.2
Extra Capitulum generale an Generales Religionum possint dispensare cum subditis illegitimis ad dignitates, & officia Ordinis? t.7. tr.1. res.284. §.1.p.189
Idem est, si licentiam Generalis concedat absque Capitulo Prioribus localibus, & Provincialibus dispensandi super hoc. ibid. §.2
Ad Capitulum generale an spectet cognitio quantitatis muneris largiendi à Religioso, vel ad eos Conventus, & superiores spectare, & eorum arbitrio relinqui quantitatem doni largiendi? t.7. tr.3. r.4. §.1. p.250

Capitulum Ecclesiæ Cathedralis.

Vide verb. *Forus, ubi notabilia*. tom.7

Capitulum Sede Vacante.

An Capitulum Sede vacante succedat in jurisdictionem Episcopi ordinariam? t.3. tr.5. r.1. p.381
Et an succedat in jurisdictionem Episcopi delegatam? t.3. tr.5. r.2. p.382
Ubi cursim docetur, quod nunquam dispensationes matrimoniales diriguntur Capitulis Sede vacante, quamvis ad nominatim petatur, sed Episcopis vicinioribus. ibid. in fine.
An Capitulum Sede vacante succedat in jurisdictione Episcopi voluntaria? t.3. tr.5. r.3. p.382
Et an succedat in jurisdictione Episcopi competenti ex consuetudine? t.3. tr.5. r.4. p.383
An Capitulum Sede vacante in aliis casibus præter mortem Episcopi succedat in ejus jurisdictionem, sive depositione, sive translatione, ad aliam Ecclesiam, sive Episcopus captus sit à Paganis, vel Schismaticis, aut Hæreticis quousque Captivitas perseverat? t.3.tr.5.r.5.p.383
Et difficultas est, an si Episcopo existente in remotis, moriatur Vicarius, succedat in tali casu Capitulum in ejus jurisdictione, ita ut possit eligere Vicarium? ibid.§.3
An Capitulum Sede vacante possit exercere suam jurisdictionem, si Episcopus ad aliam Ecclesiam translatus adhuc non acceperit possessionem? t.3.tr.5.r.6. p.383
Et quo infertur, quod statim Episcopo translato, non tenentur gesta Vicarii post translationem, etiam ab eo ignoratam. ibid. §.2. vers. Ex quo sequitur. p.384
An Capitulum Sede vacante possit exercere jurisdictionem in personas sæculares, quando Episcopus habet potestatem temporalem? Et in supradicto casu an possit exercere per alios jurisdictionem in criminalibus absque metu irregularitatis? t.3. tr.5. r.7. p.384
An Capituli Sede vacante prima instantia censeatur prærvata à Concilio Trid. *sess.24. cap.20. de Reformat?* t.3. tr.5. r.8. p.384
An Capitulum tempore Sedis vacantis possit judicare de causis pertinentibus ad Episcopum, ut v.g. quando verteretur quæstio super proprietatem alicujus juris, seu jurisdictionis, an ad Episcopum pertineat, vel non vel an aliquis sit subjectus vel exemptus; an talis locus sit de Diœcesi, an non, vel pertineat ad meram Episcopi collationem, &c. t.3. tr.5. r.9. p.385
An Capitulum Sede vacante possit revocare licentiam ordines conferendi, & exercendi Pontificalia concessam alicui Antistiti ab Episcopo defuncto? Et quid, si capitulum non revocaverit prædictam licentiam? t.3. tr.5. r.10. p.385
Et aliqua alia inferuntur valde notanda ex doctrina supradictarum quæst. Et tandem advertitur nullum Episcopum posse Ordines conferre Religiosis virtute privilegiorum in Diœcesi, in qua est sedes vacans sine licentia expressa Capituli sub pœnis in Concilio fulminatis. ibid. §.6. & seq.
An Capitulum Sede vacante intra annum possit dare licentiam alicui Episcopo ut conferat Ordines Regularibus, & Clericis alterius Diœcesis? Et an Regulares sint subjecti Episcopo quoad Ordines? t.3.tr.5.r.11.p.386
An Capitulum Sede vacante possit concedere dimissorias ad Ordines suscipiendos intra annum à morte Episcopi? t.3. tr.5. r.12. p.387
Et an Capitulum Sede vacante possit tamen intra annum per alium Episcopum Pontificalia exercentem ordinare Diœcesanos suos, & sic resolutum fuisse à Sacra Congregatione? ibid. §.3
Et an elapso anno à puncto Sedis vacantis possit Capitulum eis dimissorias concedere. Et an dictæ literæ dimissoriæ per adventum novi Episcopi non expirent? ibid. §.4
Et an Vicario Papæ non prohibeantur statim post vacantem Sedem dictas dimissorias concedere? ibid. §.5.
An Capitulum Sede vacante possit saltem intra annum concedere literas testimoniales? t.3. tr.5.r.13.p.387
An Capitulum Sede vacante intra annum possit saltem literas dimissorias pro prima Tonsura concedere? t.3. tr.5. r.14. p.387
An si Capitulum Sede vacante ordinet intra annum contra formam Concilii Trid. ordinatus tamen possit obtinere beneficium? t.3. tr.5. r.15. p.388
An Capitulum Sede vacante possit dispensare, ut quis ordinetur non servatis temporum interstitiis? Et quid quoad hoc de Vicario Capituli Sedis vacantis? t.3. tr.5. r.16. p.388
An Capitulum Sede vacante possit dispensare cum illegitimis quoad ordines minores, & quoad beneficium simplex? t.3. tr.5. r.17.p.389
Et an etiam Vicarius Capitularis possit concedere hanc dispensationem, nisi habeat speciale mandatum? ib.§.3
An sententia degradationis possit fieri à Vicario Capituli Sede vacante, & actualis ab Episcopo, cui ipse commiserit? t.3. tr.5. r.18. p.389
An Capitulum Sede vacante possit dispensare super omnibus irregularitatibus, suspensionibus, &c. quibus potest Episcopus vigore Concilii Trid. *sess.24. c.6.* t.3. tr.5. r.19. p.390
Et explanatur, quomodo non succedat Capitulum Sede vacante, in his, quæ competunt Episcopo jure speciali gratioso, videlicet privilegio, vel commissione Pontificis; & quomodo succedat in his, quæ spectant jure communi speciali. ibid.
An Capitulo Sede Vacante competat privilegium Concilii Trid. *sess.24.c.6.* de Reformat? t.3. tr.5. r.20. p.391
Et an Collegium Cardinalium Sede vacante gaudeat hac facultate Concilii? ibid. in fine.
An Capitulum Sede vacante possit absolvere ab hæresi? t.3. tr.5. r.21. p.391
Et ex doctrina dictæ quæstionis aliqua alia circa supradictam difficultatem explanantur, & tandem infertur, quod saltem per Bullam Cœnæ Domini hæc facultas absolvendi ab hæresi est revocata Capitulo Sede vacante.ib.
An Capitulum Sede vacante possit procedere contra Hæreticos? t.3. tr.5. r.22. p.392
Et an Vicarius Capituli Sede vacante jure ordinario debeat assistere Inquisitoribus in dictis causis Fidei? ib. in fine.§.1
An Capitulum Sede Vacante possit dispensare in petitione debiti, & concedere facultatem absolvendi à reservatis? Idem est dicendum de ejus Vicario, aut Proviso-re. t.3. tr.5. r.23. p.392

An Capitulum Sede vacante possit dispensare in casibus Pontificiis, quando non est facilis recursus ad Papam, vel ad Nuncium Apostolicum, si ad eam dispensationem concedendam potestatem habeat? t. 3. tr. 5. r. 24. p. 393
An Capitulum Sede Vacante possit absolvere à juramento? t. 3. tr. 5. r. 25. 393
An Capitulum Sede Vacante possit dispensare in omnibus votis, & juramentis, quibus possit Episcopus? t. 3. tr. 5. r. 26. p. 393
An Capitulum Sede Vacante possit cognoscere causas matrimoniales? t. 3. tr. 5. r. 27. p. 393
Et an Capitulum possit revocare statuta præcedentis Episcopi si fuerit expediens, & contraria statuere, quæ obligent totam Diœcesim? ibid. §. ult. p. 394
An Capitulum Sede Vacante, & ejus Vicarius Generalis habeant facultatem dandi licentiam assistendi matrimonio, & ingrediendi Monasteria Monialium? t. 3. tr. 5. r. 28. p. 394
An Capitulum Sede Vacante possit concedere monitoria ad effectum revelandi? t. 3. tr. 5. r. 29. p. 394
An Capitulum Sede Vacante, & ejus Vicarius possint ferre censuras? t. 3. tr. 5. r. 30. p. 394
Et an vero Capitulum Sede Vacante possit ponere interdictum, tam personale, quam locale, & etiam cessationem à divinis? ibid. §. 2
An Capitulum Sede Vacante possit absolvere ab excommunicatione incursa propter percussionem Clerici, & quid de aliis censuris? t. 3. tr. 5. r. 31. p. 394
Et similiter, an possit punire, deponere, suspendere, & privare beneficiis, & alia facere, quæ ad correctionem spectant? ibid. in fine §. 3. p. 395
Et an possit deputare Pœnitentiarios cum potestate absolvendi ab hujusmodi excommunicationibus, & aliis casibus Episcopo reservatis? ibid. §. 4
An Capitulum Sede Vacante possit approbare Confessarios? t. 3. tr. 5. r. 32. p. 395
An Capitulum Sede Vacante possit revocare licentias Regularium obtentas ad audiendas confessiones? Idem est de licentiis ad prædicandum. t. 3. tr. 5. r. 33. & in aliis ejus no.
An Capitulum Sede Vacante possit dare licentiam Novitiis disponendi de eorum bonis temporalibus? t. 3. tr. 5. r. 34. p. 396
Et an possit munus syndicandi exercere? ibid. §. 2
An Capitulum Sede Vacante possit dare licentiam Monialibus exeundi è Monasterio ex causa? t. 3. tr. 5. r. 35. p. 396
An Vicarius Sede Vacante possit visitare Monasteria Monialium exemptarum & Sedi Apostolicæ subjectarum? t. 3. tr. 5. r. 36. p. 396
Et explanatur Capitulum Sede Vacante non succedere Episcopo in privilegiis concessis, cum sint personalia, & odiosa. ibid. §. 2
An Capitulum Sede Vacante possit visitare Monasteria Monialium exemptarum? t. 3. tr. 5. r. 37. p. 397
Et an Capitulum Sede Vacante possit concedere licentiam Monialibus immediate subjectis Sedi Apostolicæ egrediendi è Monasterio in casibus permissis in Bulla Pii V. quæ incipit. *Decori, & honestati?* ibid. prope finem §. 4. vers. Ex quo.
An Capitulum Sede Vacante possit visitare Diœcesim? t. 3. tr. 5. r. 38. p. 398
Et an Metropolitanus possit mittere Visitatorem Ecclesiæ Vacanti, si Capitulum negligens sit in exequenda jurisdictione Episcopali ad se devoluta? ibid. propè fin. §. 2.
Et an Capitulum Sede Vacante possit syndicare Vicarium Episcopi defuncti? ibid. §. ult. p. 399
An Capitulum Sede Vacante possit dare licentiam erigendi nova Monasteria? t. 3. tr. 5. r. 39. §. 4. p. 399
Et supponitur Monasterium quorumcumque etiam Mendicantium non posse erigi, nec ædificari, quamvis adsit licentia Episcopi, nisi vocatis, & auditis aliorum Conventuum Procuratoribus. ibid. §. 1
Et an Constitutio Clem. VIII. circa hoc habeat locum quoad erigenda Monasteria Monialium, & quid super hoc Sacra Congregatio censuit? ibid. in fine §. 1
Et an Vicarius Capitularis Sedis Vacantis possit concedere supradictam licentiam? ibid. §. ult.
An Capitulum Sede Vacante possit dare licentiam, ut ædificetur Ecclesia, ut acquiratur jus Patronatus? t. 3. tr. 5. r. 40. p. 399
Et an Capitulum Sede Vacante possit Charitativum subsidium exigere? Et an Canonicorum Collegium Sede Vacante nequeat Statutum condere, quod tale subsidium in futurum ex parte minuatur? ibid. §. 2
An Capitulum Sede Vacante possit alienare bona Ecclesiæ tam immobilia, quam mobilia? t. 3. tr. 5. r. 41. p. 399
Et an superveniens Episcopus electus & confirmatus possint rescindere prædictas alienationes factas à Capitulo sine authoritate Papæ; quod idem dicendum est si quid Episcopus sine Capitulo distraxerit de bonis Ecclesiæ suæ immobilibus? ibid. §. 3. p. 400
An Capitulum Sede Vacante possit concedere Indulgentias? Et quid de consuetudine circa hoc? tom. 3. tr. 5. r. 42. p. 400
Et an sit tutius, quod Capitulum committat alicui Episcopo, ut Indulgentias concedat in nomine ipsius Capituli? ibid. in fine Res.
An Capitulum Sede Vacante possit commutare ultimas voluntates in casibus in quibus poterat Episcopus? t. 3. tr. 5. r. 43. p. 400
An Capitulum Sede Vacante possit compellere executores testamentorum ad eorum complementum? t. 3. tr. 5. r. 44. p. 400
Et alii diversi casus circa hanc executionem testamentorum pro Capitulo sede vacante inferuntur, & cursim explanantur. ibid. §. 3. per tot. p. 400
An Capitulum sede vacante possit supprimere Canonicatum? t. 3. tr. 5. r. 45. p. 401
Et an idem dicendum sit de Prælatis Regularium circa beneficia Regularia suarum Ecclesiarum? ibidem, in fine §. 1
An Capitulum sede vacante possit creare Clericos Salvaticos? t. 3. tr. 5. r. 46. p. 401
An Capitulum Sede Vacante possit providere Pœnitentiariam tum temporis vacantem? t. 3. tr. 5. r. 47. p. 401
Et an Capitulum sede vacante succedat in provisione beneficiorum ad Episcopum spectante? ibid. ad medium §. 1
An Capitulum Sede Vacante possit facere gratiam? t. 3. tr. 5. r. 48. p. 401
Et an Capitulum Sede Vacante possit dispensare, & remittere pœnas per Episcopum mortuũ impositas? ib. in fin.
An Capitulum Sede Vacante possit dare licentiam Clerico transeundi ad Dignitatem Ecclesiasticam in aliena Diœcesi? t. 3. tr. 5. r. 49. p. 402
An Capitulum sede vacante possit conferre beneficia ad Episcopum pertinentia? tom. 3. tract. 5. r. 50. p. 402
Et aliæ diversæ difficultates adnotantur in textu dictæ Resolutionis circa collationem beneficiorum faciendam à Capitulo sede vacante.
An Capitulum sede vacante possit facere collationem beneficiorum necessariam, ut quando v. g. collatio est debita certis personis? t. 3. tr. 5. r. 51. p. 403
An Capitulum sede vacante possit conferre beneficium, si jure devolutionis spectaret ad Episcopum? t. 3. tr. 5. r. 52. p. 404
An Capitulum sede vacante, si non possit conferre beneficia ad Episcopum spectantia, possit saltem eorum resignationes recipere? t. 3. tr. 5. r. 53. p. 404
An Capitulum sede vacante possit admittere resignationes beneficiorum non simpliciter, sed ex causa permutationis facta? t. 3. tr. 5. r. 54. p. 405.
An præter casus supradictos possit aliquando Capitulum sede vacante conferre beneficia? t. 3. tr. 5. ref. 55. p. 406

An

An Capitulum sede vacante possit unire beneficia? t.3. tr.5. r.56. p.406
An Capitulum sede vacante possit commendare beneficia ad tempus? Et an hoc intelligatur de beneficiis simplicibus tantum, non autem Curatis? tom.3. tract.5. rel.57. p.406
An Capitulum sede vacante possit privare Clericos beneficiis, quorum collatio ad Episcopum pertinet? t.3. tr.5. r.48. p.407
An ea omnia quæ dicta sunt de Episcopis ad imponendas pœnas, & mulctas pecuniarias Clericis, & laïcis in delictis misti fori, vel pro dispensationibus, aut commutationibus procedant in Capitulo sede vacante, & ejus Vicario, itaut in quocumque eventu, & casu, semper sint applicandæ locis piis? t.3.tr.5.r.59. p.407
Et an prædicta applicatio statim possit à Vicario Capituli? ibid. in fine res.
An Capitulum sede vacante teneatur solvere debita Episcopi defuncti ex fructibus Episcopatus? t.3. tract.5. rel.60. p.407
Et docetur Capitulum sede vacante teneri eleemosynas impertiri, ad quas Episcopus tenetur. ibidem. in fine. resolut.
An intra octo dies, in quibus Capitulum sede vacante cogitat de Vicario eligendo, debeat Archidiaconus jurisdictionem administrare? t.3. tr.5. r.61. p.401
An Capitulum sede vacante possit restringere tempus octo dierum statutum à Concil. Trid. pro Vicario eligendo? t.3. tr.5. r.62. p.408
An Capitulum sede vacante possit post octo dies antequam Metropolitanus eligat Vicarium purgare moram, & eligere Vicarium? t.3. tr.5. r.63. p.408
Quid determinat Concilium Tridentinum circa creationem Vicarii Capituli sede vacante? tom.3. tract.5. rel.64. p.409
Et an terminus octo dierum currat Capitulo à die scientiæ translationes Episcopi ad aliam Ecclesiam, quando tamen à Summo Pontifice fuerit absolutus à vinculo prioris Ecclesiæ? ibid. §.3
An eligendus sit pro Vicario Capituli sede vacante Doctor Canonum, si haberi potest sub pœna nullitatis? t.3. tr.5. r.65. p.409
Et an in casu, quod non sit Doctor, possit Capitulum in ipso actu deputationis dare ei Consultorem Doctorem sibi bene visum, alioquin, an poterit ipse Vicarius eligere Doctorem Consultorem partibus non suspectum in quibus opus fuerit? ibid. §.2. p.410
Et an Doctor Theologus non possit esse Vicarius capitularis sede vacante. Sed Vicarius Episcopi potest esse non Doctor. ibid. in dicto §.2
Et si Episcopus demortuus relinquit Vicarium non Doctorem, Capitulum debet illum confirmare. ibid. in fine §.1. p.409
An Capitulum sede vacante debeat eligere Vicarium ex gremio ipsius Capituli? t.3. tr.5. r.66. p.410
Et an hoc etiam procedat, quando devolvitur electio ad Metropolitanum, ob negligentiam Capituli? ibidem. paulò post init.
Et in prædictis casibus, si in Capitulo, in quo non sunt Doctores, vel Licentiati in jure Canonico, adesset aliquis juris Canonici peritus, & idoneus, an debeat eligi, alias electio sit nulla? ibidem. ad medium dictæ rel. p.411
An Capitulum sede vacante possit eligere Parochum in Vicarium? t.3. tr.5. r.67. p.411
An Capitulum sede vacante debeat eligere Vicarium, qui sit in sacris constitutus? t.3. tr.5. r.68. p.411
An Capitulum sede vacante in creatione Vicarii teneatur servare formam *cap. quia propter de elect. & Concil. Trid. sess.25. de Reform.c.6.* vel non sit necessarium, ut electio fiat per vota secreta? t.3. tr.5. r.69. p.411
An Capitulum sede vacante, possit eligere duos Vicarios? Et quid, si esset de consuetudine eligere duos Vicarios? t.3. tr.5. r.70. p.411
An Capitulum sede vacante creando Vicarium possit aliqua sibi reservare? t.3. tr.5. r.71. Non tamen postea. In fine. r.73. p.413
Et notatur, quod Vicarius constitutus à Capitulo non possit alium instituere, nisi ad modicum tempus, & ex urgente magna causa. Et quid, si Vicarius infirmitate detentus esset, vel alio legitimo impedimento occupatus? ibid. §. r.71. p.412
An tota authoritas Capituli sede vacante transeat in Vicarium, etiam in his quæ requirunt speciale mandatum? t.3. tr.5. r.72. p.412
An electo Vicario possit Capitulum sede vacante aliquam exercere jurisdictionem? t.3. tr.5. r.73. p.412
Et an Capitulum possit aliquas causas alteri delegare? ibidem. §.3. p.413
Et an Vicarius Capituli sede vacante possit dispensare sine speciali mandato in casibus, in quibus Episcopus dispensat? ibid. propè fin. dicti §.3
An Vicarius Capituli sede vacante possit ad libitum sine justa causa revocari ab eodem Capitulo? t.3. tract.5. rel.74. & 75. p.413
Et in dicto casu an Capitulum sede vacante teneatur tamen alium Vicarium intra octo dies constituere, alias jus deputandi ad Metropolitanum devolvatur? Et si ipsa fuerit Metropolitana ad antiquiorem Episcopum devolvatur? ibid. in utraque. res.
Et quid si in nominatione Vicarii dictum fuisset, quod posset revocari, quoties Capitulo visum fuisset? ibid. ex doctrina. res.75. p.413
Et quid est dicendum si juramentum interpositum fuisset de non revocando Vicario? ibid. §.4. p.414
Et an Capitulum teneatur ad aliquod interesse restituendum, si Vicarium absque justa causa removeat? ibid. in fine. §.6. p.414
An Vicarius Capituli sede vacante absens lucretur distributiones, & in processionibus debeat habere primum locum, & horabiliorem? t.3. tr.5. r.76. p.415
Idem est dicendum quoad distributionibus de electis in Officialibus, & Visitatoribus. ibid. §.2
An Vicarius sede vacante possit cognoscere de causis delegatis Vicario Generali Episcopi, & exequi dispensationes in Matrimonii impedimentis, & literis in formam *Dignum*, quæ hujusmodi Vicario Episcopi solent committi? t.3. tr.5. r.77. p.415
Et quid de Vicario Episcopi electi, & confirmati à Papa; & de Vicario quorundam Abbatum? ibid. §.1
Et notatur Vicarium Capituli sede vacante posse exequi literas directas ad Vicarium Episcopalem sub nomine Vicarii. Etiamque posse executioni mandare literas Episcopo defuncto directas per sacram Congregationem, & ab eo non executas. ibid. §.3. per totum.
An Vicarius, seu Officialis Capituli sede vacante possit exequi dispensationes directas Vicario Generali Episcopi? t.3. tr.5. r.78. p.416
Et quid est dicendum de commissione, seu delegatione facta Episcopo mortuo? ibid. §.6
Quando expiret jurisdictio Vicarii Capituli sede vacante? t.3. tr.5. r.79. p.416
An Vicarius Capituli sede vacante, teneatur stare Syndicatui? t.3. tr.5. r.80. p.417
An Episcopus superveniens possit visitare Capitulum sede vacante? t.3. tr.5. r.81. p.417
Et docetur Vicarium Capituli sede vacante teneri, finito officio, stare Syndicatui, & posse ab Episcopo ad id compelli, & in aliquo comprehensum puniri. ibidem ad lin.3. §.1
Imò & ipsum Capitulum facta remotione Vicarii, vel aliorum Officialium à se nominatorum, illos posse statim compellere ad reddendam rationem administrationis, ac pro admissis culpis punire. ibid. §.2

Appendix ad alias paucas difficultates dispersas per alios Tomos, Tract. & Resp. quæ simul pertinent ad hoc verbum Capitulum sede vacante.

Si cum Capituli sedis vacantis dimissoriis quis ordinatur infra annum, an incurrat suspensionem? t.5. tr.3. resol.46 §.1. p.198

Ubi alii quatuor casus pro Capitulo sede vacante, & pro dimissoriis concedendis, & Ordinibus conferendis tempore sedis vacantis. §.1. & seqq.

Sine Capituli sedis vacantis Vicario an Inquisitores possint procedere ad decisionem causarum? t.5. tract.10. r.60. §.2. in initio. p.439

A Capitulo sede vacante an possint executores compelli ad executionem testamentorum, & ad reddendas rationes? t.6. tr.9. r.40. §.1. p.474

In Capitulum sede vacante, seu ejus Vicarium transit facultas remittendi interstitia concessa Episcopo ex causis, quando tamen ex decretis Concilii potest concedere licentiam ordinandi. t.2. tr.5. r.92. §.2. p.315

Capitulum. Vide verb. *Ordinarius.* tom.2

Capitulum sede vacante an habeat potestatem dispensandi, & absolvendi concessam Episcopis in decreto Concilii Tridentini sess.24.c.6.t.3.tr.3.r.6.§.3. p.300

Capitulum sede vacante an possit dispensare cum illegitimis ad sacros Ordines, & beneficium simplex, & etiam Curatum, Dignitates, & Canonicatum Ecclesiarum Collegiatarum, & in dimidiis portionibus, & inferioribus beneficiis Ecclesiæ Cathedralis, &c. t.3. tr.3. r.64. 65. & 66. à p.333. ad 335

Vide verb. *Compellere, Ecclesia, Eligere, Expirare, Prorogare, Vicarius.* tom.3

Capitulum sede vacante potest committere alteri Episcopo, ut Clericum propriæ Ecclesiæ, vel Diœcesis sacris Ordinibus initiatum consecret in Episcopum. t.4. tr.8. r.68. §. Confirmatur. p.365

Capitulum sede vacante an sit judex in causa hæresis? t.5. tr.10. r.60. §.1. p.439

Et quid in ordine ad exemptos? ibid. §.2

Capitulum sede vacante an possit condere leges in sua Diœcesi? t.6. tr.1. r.19. §.1. p.14

Et an leges latas ab Episcopo prædecessore abrogare? ibid. §.13. p.15

Capitulum sede vacante Ecclesiæ Cathedralis, & etiam vivente Episcopo an possit absque ejus consensu leges, & statuta ferre obligantia suos capitulares in his, quæ pertinent ad rectam, & ordinariam gubernationem? ibid. §.14

Capitulum sede vacante non potest Regularium licentias ad Confessiones suspendere, nec illos de novo examinare. t.7. tr.1. r.80. §.3. p.56

Capitulum sede vacante. Vide verb. *Vicarius.* t.9

Captivantes.

Captivantes personas, & eas componentes in quocumque loco, an gaudeant Ecclesiæ immunitate? tom.9. tract.1. res.58. §.8. pag.39

Captivitas.

In captivitatis statu, & loco an possint mancipia, & Christiani captivi à Turcis testamentum facere? t.7. tr.8. r.63. §.3. p.454

Vide verb. *Christianus, Ius.* tom.7

Captivus.

Captivi bello habito inter Christianos an licitè possint redimi, & in conscientia teneantur solvere pretium promissum suæ redemptionis? t.7. tr.7. res.30. §.1. & seqq. p.403. & 404

Captivos apud Turcas an divites redimere teneantur? t.4. tr.7. r.17. §.1. p.284

Captivus. Vide verb. *Redimere.* tom.5

Item *Culpa, Redemptio, Redimendum.* tom.6

Captura.

Captura Clerici an possit fieri per laïcum authoritate superioris Ecclesiastici? t.5. tr.2. r.11. §.2. p.129

Capturæ tempore an opus sit, ut Clericus in minoribus reperiatur in habitu, & tonsura, ut gaudeat privilegio fori? t.9. tr.2. r.122. §.1. p.157

Ad capturam reorum an alter Inquisitor sine altero possit procedere? t.5. tr.10. r.38. §.1. p.430

Captus.

Capti in bello justo an possint fugere, etiam quando benignè à Domino tractantur, dummodo non fugiant animo vagandi, sed redeundi ad suos, & patriam repetendi? t.7. tr.7. r.29. §.1. p.403

Et quid, si servus fidem dederit de non fugiendo, & maximè si juramentum adhibuisset? ibid. §.7

Et an hoc procedat maximè ad Christianos à Turcis captos, qui non solum possunt fugere, sed etiam dominorum suorum bona diripere, & in quacumque quantitate secum asportare? ibid. §.8

Si captus jurasset Infidelibus apud quos injustè detinetur, se in suæ libertatis prætium daturum mille aureos, an tale juramentum non sit relaxandum? t.8. tract.4. r.54. §.2. p.74

Idem est si jurasset se illuc rediturum. ibid.

Captus. Vide verb. *Bona temporalia, Christianus, Ignorare, Innocens, Iudex, Latro.* tom.8

Si captus à satellitibus affirmat se captum in loco sacro, illis autem negantibus, an ad judicem laïcum cognitio hujus rei pertineat? t.9. tr.1. r.120. §.1. p.74

Idem est, si captus dicit esse Clericum. ibid.

Capuccinus.

Capuccinis donatio facta an sit valida? t.6. tr.7. r.124. §.1. p.376

Caput.

Capite cooperto an sacerdos possit celebrare ex aliqua infirmitate? t.2. tr.1. r.139. §.1. p.81

Ut capite cooperto sacerdos celebret, an solus Pontifex possit dispensare? ibid. §.2

Capite, vel stomacho debiles an possint serotina collatione jejunii vesci ovis? t.4. tr.6. res.118. §.3. p.269

Ad capitis, vel stomachi sublevandam debilitatem an possit quis sumere primo mane in die jejunii aliquid cibi sine fractione jejunii? t.4. tr.6. r.95. §.2. p.253

Caput. Vide verb. *Consecratio, Liber.* tom.4

In caput alienum tortura debet esse moderata pro ratione causæ, & judiciorum. t.5. tr.11. r.27. §.5. p.492

Caput. Vide verb. *Inclinatio.* tom.9

Cap. tua nos, de homicidio, explicatur. t.5. tract.5. resol.72. vers. Restat. pag.239

Carcer.

Vide verb. *Appellare, Consilium.* tom.5

Item verb. *Causa, Reus.* tom.6

Item verb. *Conjugatus, Clericus, Delinquens, Reus.* tom.9

Ut è carcere fugiat, an quis reo consulere possit? t.6. tr.1. r.108. §.2. p.70

Carcere rupto, vel aperto, si alii captivi fugiant modo illis fugam non consuluerit, an in hoc non peccet reus, qui rumpit carcerem, nec teneatur ad restitutionem? ibid. §.5. p.71

In carcere homo detentus, & existimans peccare non audiendo Missam, nequaquam peccaret. t.8. tr.2.res.20. §. Sed ego, post medium. p.29

In

In carcere injusto detentus, etiam mane damnandus ad mortem, si alia via non potest evadere, an possit, ut fugiat, carceris custodem occidere? t.8. tr.5. resol.45. §.1. pag.112
A carcere liberare an quis teneatur detentum injustè ob falsam testium depositionem, absque resistentia tamen inferenda ministris justitiæ? t.8. tract.10. resolut.12. §. Sed negativam, inter medium, & finem, vers. Quamvis. p.200
A carere reus confugiens ad Ecclesiam, an ejus immunitate gaudeat? t.9. tr.1. r.68. §.5. p.44
Ad carcerem confringendum non licet aliis cooperari cum reo. t.6. tr.1. r.97. §.2. p.64
Sed quid de conjunctissimis Patre, matre, fratre, & aliis, cum quibusdam circunstantiis? ibid.
Ad carcerem perfringendum an liceat instrumenta reo suppeditare? t.6. tr.1. r.108. §.1. p.70
Ad carcerem perpetuum, vel temporaneum reus damnatus an possit fugere, & effringere carcerem, rumpendo vincula, & parietes carceris, itaut non teneatur restituere damna inde sequuta, dummodo hoc non efficiat inferendo vim ministris justitiæ, &c. ibidem. §.2. & seqq.
Si ad carcerem debitor se obligavit per juramentum an nihilominus tamen ad cessionem bonorum admitti debeat? t.6. tr.5. r.19. §.5. p.284
Ad carcerem injustum redeundi juramentum præstitum an obliget? t.8. tr.4. r.52. §.1. p.72
Et quid de carcere justo? ibid. §.4. p.73
Carcerem sui Monasterii quidam effugit, & aufugit in alienam Ecclesiam, vel Monasterium, quæritur quid faciendum? t.9. tr.1. r.37. §.1. p.28
Et quid, si ad propriam Ecclesiam sui Monasterii aufugit? ibid. §.2. p.29
Si ad carcerem comprehensus extra locum sacrum per illum tamen ducatur, an gaudeat immunitate loci sacri? t.9. tr.1. r.105. §.1. p.59
Ad carcerem perpetuum, an judices Ecclesiastici, vel sæculares possint pro delicto damnare reum gaudentem immunitate? t.9. tr.1. r.126. & 127. p.80
In carcerem detrudere an judex Ecclesiasticus in criminibus misti fori possit laicos sine auxilio brachii sæcularis? t.9. tr.2. r.301. §.1. p.251
Et in tali casu non in carceribus Regiis, sed in Ecclesiasticis reponendi sint. ibid. §.2
Carcerem habere an Episcopus possit? t.9. tr.2. res.302. §.1. pag.251
Carcerem privatum an Cardinales habere possint ad suos familiares coërcendos? t.9. tr.7. r.64. §.1. p.399
De frangentibus carceres S. Inquisitionis, vel inde fugientibus, dum eorum causa agitur. t.5. tr.12. res.15. §.1. & seqq. p.516
Carceres frangentes, & ad Ecclesiam confugientes an gaudeant ejus immunitate? Et quid, si data fuerit fides redeundi? Et quid, si carceratio fuerit justa? tom.9. tract.1. resol.27. §. Quæro quinto, per totum, & in res.65. p.22
Ad carceres laïcales reus deductus, extractus violenter ab Ecclesia, an possit renunciare privilegium immunitatis? tom.9. tract.1. resolut.117. §. Sed hic non est. pag.71
Omnes, qui ex carceribus publicis extracti fuerunt violenter, si in Ecclesia inveniantur, an gaudeant ejus immunitate? t.9. tr.1. r.107. §.2. p.60
In suis carceribus detinere reum ab Ecclesia extractum an possit judex laicus dum causa agitur, an reus gaudeat immunitate? t.9. tr.1. r.117. §.1. p.69
In carceribus sæcularibus reponere reum ab Ecclesia extractum nomine Episcopi, ut ibi tutius custodiatur, an liceat judicibus sæcularibus in causis exceptuatis? Et quid, si dederit judex laïcus cautionem de immunitate? ibid. §. Sed hic. p.70
Ubi, an extractus ab Ecclesia restituendus sit, etiamsi post extractionem in carceribus sæcularibus commiserit delictum pertinens ad forum sæculare. §. Quæro quarto. pag.71
In carceribus suis an in aliquibus casibus possit judex laïcus detinere captum Clericum ultra 20. horas? Et quid, si breviori tempore possit illum judici Ecclesiastico remittere? t.9. tr.2. r.113. §.1. p.154

Carcerare.

Ad carcerandum reum an unius testamentum omni exceptione majoris sufficiat? t.5. tr.10. r.39. §.2. p.431
Et quid, si accusatus sit Nobilis, ac bonæ opinionis, & famæ? ibid.
Ad carcerandum Episcopus potest habere proprios Ministros, & executores, & familiam armatam tenere. t.9. tr.8. r.5. §.1. p.445
Carcerandus non est sacerdos in causa hæresis ex unius testis delatione. t.5. tr.10. r.39. §.2. p.431
Carcerare Regularem notoriè delinquentem an Episcopus possit vigore Concil. Trid. sess.25. c.14. & contra illum processum formare, ut postea remittat suo superiori, ut illum puniat? t.7. tr.1. r.47. §.1. & seqq. p.33
Incarcerari sine consilio supremi Senatus non debet Religiosus sollicitans in confessione. t.5. tr.11. r.21. §.2. in fine. p.489
Si carceret judex laïcus aliquem à personis privatis per vim extractum ab Ecclesia, an judex violet immunitatem? t.9. tr.1. r.112. §.1. p.65

Carceratio.

Ad carcerationem Confessarii sollicitantis non sufficit delatio unius fœminæ quantumvis honestæ. t.5. tr.9. r.64. §.2. p.404
Et quid, si delatio, & testimonium duarum fœminarum adsit? t.5. tr.9. r.65. §.1. ibid.
Ad carcerationem reorum quando, & quomodo Inquisitores procedere debeant. t.5. tr.10. r.39. §.1. p.430

Carceratus.

Pro carceratis redimendis relicta an possint præstari carceratis ex sua culpa? t.6. tr.9. r.60. §.1. p.482
Carceratus negligens in procuranda libertate, non audiendo Missam in diebus festivis, an peccet contra hoc præceptum? t.2. tr.3. r.14. §.4. p.230
Ubi an sit dispar ratio inter hoc præceptum, & præcepta annuæ Confessionis, & Communionis. ibid. §.4. p.230
Carceratus in domo sua an teneatur audire Missam de præcepto si habet licentiam audiendi illam in Oratorio suo privato? t.4. tr.2. r.35. & 36. §.1. p.49
Si carceratus è carcere fugiat, vel eum, si quis suadet, vel consulat à quo sub pœna mortis effugere non potest, vel ut effringat carcerem, cui effractioni esset imposita pœna mortis, si hæc sequatur, an consulens, vel suadens incurrat irregularitatem? t.5. tr.5. r.110. §.1. sub finem. p.261
Carceratus pro quibuscumque delictis etiam atrocissimis apud judicem sæcularem, an statim sit remittendus ad Tribunal S. Officii, quandocumque petatur ob negotium fidei à DD. Inquisitoribus? t.5. tr.10. r.16. §.2. pag.423

Cardinalatus.

Ad Cardinalatum an possit eligi minus dignus? t.3. tr.3. r.101. §.1. & seqq. p.364
Cardinalatus an inducat obligationem recitandi horas Canonicas, & à quo tempore? t.3. tr.6. r.2. §.8. p.419
Ubi aliqua alia pro supradicta obligatione. in §§. seqq.
Cardinalatus an sit Ordo? t.4. tr.8. r.4. §.1. p.314

Cardinalis.

In Cardinalem potest eligi legitimatus per subsequens matrimonium? t.7. tr.1. r.287. §.6. p.197

Cardinalem turpiter inventum in continenti percutientes an excusentur ab excommunicatione? tom.9. tr.1. r.49. §.5. p.34

Cardinalem occidens an gaudeat immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.54. §.2. p.36

Cardinales Presbyteri olim simul cum Pontifice concelebrare consueverant? t.3. tr.1. r.48. §.5. p.64

Cardinales Presbyteri an possint conferre Ordines minores? t.3. tr.1. r.68. §.1. & seq. p.90

Cardinales in Ecclesiis suorum titulorum an comprehendantur sub nomine Episcopi in Decreto Concilij Tridentini. sess.24. c.6. quoad dispensandum, & absolvendum? t.3. tr.3. r.5. §.5. p.300

Cardinales existentes in Regnis Hispaniæ sumendo Bullam ordinariam Cruciatæ possunt comedere ova, & lacticinia in Dominicis Quadragesimæ, & sumendo aliam extraordinariam singulis diebus Quadragesimæ demptis aliquibus? t.4. tr.3. r.7. §.11. p.70

Et quid, si Cardinales sint Sacerdotes, & Regulares? t.4. tr.3. r.164. §.1. & seq. p.133

Cardinales an expediat consecrare in Episcopos? t.4. tr.8. r.67. §.1. & 2. p.364

Cardinales debent juvare Pontificem consilio, & prudentia. ibid.

Cardinales an possint eligere Confessarium, & exercere cum suis familiaribus ea, quæ Episcopus potest cum suis subditis vigore Concilij Tridentini? sess.24. c.6. t.4. tr.8. r.105. §.2. p.397

Cardinales ex quo electi sunt à Pontifice, & electionem acceptaverunt, tametsi Capellum non obtinuerunt gaudent privilegio, ut eos offendentes incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ? tom.4. tr.8. r.107. §.1. pag.399

Cardinales an sint inclusi in prohibitione ingrediendi Monasteria Monialium Greg. XIII. & Concilij Tridentini. sess.25. cap.5. de Regularibus? t.5. tr.1. r.91. §.3. p.63

Cardinales seipsos percutientes, aut vulnerantes an incurrant excommunicationem Canonis, si quis suadente, &c. t.5. tr.2. r.7. §.5. p.127

Cardinales an includantur in pœnis Bullæ Greg. XIII. de Datis, & Promissis? tom.5. tract.7. resol.55. §.1. pag.348

Cardinales respectu Ecclesiarum suarum an possint condere leges? t.6. tr.1. r.18. §.18. p.14

Ubi aliqua curiosa circa hoc.

Cardinales possunt eligi in executores testamenti? tom.6. tr.9. r.9. §.4. p.460

Cardinales quando à Consistorio possunt abesse sine peccato, & quando peccent mortaliter se absentando? t.7. tr.1. r.215. lege eam per totam. p.135. & 136

Cardinales offendi mandantes, si effectum non sequatur, an incurrant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, & priventur Ecclesiæ immunitate? tom.9. tract.1. res.47. §.1. pag.33

Idem est de illo, qui offensionem in Cardinalem nomine suo factam ratam habet. ibid.

In Cardinales crimen læsæ Majestatis perpetratum non revelantes, an gaudeant Ecclesiæ immunitate? t.9. tr.1. res.48. §.1. p.33

Cardinales interficientium receptores, & defensores an incurrant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, & non gaudeant Ecclesiæ immunitate? tom.9. tract.1. res.49. §.1. ibid.

Et an dicti receptatores, &c. incidant in censuram latam in cap. fœlices de pœnis in 6. ibid. §.2. p.34

Quare Cardinales ordinariè non genuflectant ad occursum Pontificis, nec ejus pedes osculantur? Et de osculatione circa manus Pontificis, aliqua curiosa observantur? t.9. tr.4. r.10. §.1. p.328

Cardinales Eminentissimi cum Stigmatibus Imperatoris, Regis Hispaniæ, Galliæ, &c. appositis in eorum Palatiis, an videantur profiteri se stare sub protectione dictorum Principum? t.9. tr.11. r.5. §.1. p.466

Et quid, si in rigore hæc insignium appositio in Palatiis Cardinalium demonstret ipsos sub stricta protectione illorum Regum stare, & non solùm ad ostendendam animi propensionem in talem, vel talem Regem, an posint se subjicere tali protectori, & protectioni? ibid. §.4. p.467

Cardinali testanti de aliqua re, si vergat in præjudicio tertij, an sit credendum simpliciter? t.1. tr.5. r.20. §.3. pag.277

Cum Cardinali, qui celebrat coram Pontifice in nocte Nativitatis Domini ante dimidiam noctem, an Pontifex dispenset saltem tacitè, ut in illa celebret non jejunus? t.3. tr.1. r.55. §.2. p.73

Cum Cardinalibus si non licitè, an saltem validè possit Pontifex dispensare ne redditus Ecclesiasticos superfluos expendant in usus non pios? t.4. tr.7. r.20. §.1. pag.286

Et an hoc possit introducere consuetudo. ibid. §.2

Ubi, an obligatio, quam Cardinales habent expendendi superflua status in usus pios sit ex jure naturæ, an verò ex jure Ecclesiastico? ibid. §.4

Cardinalis Religiosus an possit esse Patrinus in Baptismo, & Confirmatione? t.1. tr.2. r.23. §.6. p.82

Cardinalis an possit virtute c. fin. eligere Confessarium, & quid de eorum familiaribus? t.1. tr.3. r.23. §.4. & seq. p.98. & seq.

Cardinalis in Sacello Pontificio in nocte Nativitatis Domini sacrum semel celebrans antè mediam noctem, an possit bis postea in matutinis horis celebrare? t.2. tr.1. res.96. §.2. p.54

Et in dicto casu Cardinalis non celebrat jejunus, sed saltem tacitè Pontifex dispensat cum illo, ut in illa nocte non jejunus celebret? t.2. tr.3. r.11. §.4. p.227

Vel an in tali casu Pontifex anticipet diem sequentem? t.2. tr.3. r.12. §.1. p.228

Cardinalis. Vide verb. *Ordinarius, Vir.* t.2

Cardinalis an possit eligere Confessarium, & etiam suæ familiæ confessarium deputare? t.3. tr.1. r.38. §. Tertius casus, & §. sed quæres. p.48. & 49

Cardinalis Diaconus ministrans summo Pontifici communicat sub utraque specie. Et similiter cæteri Cardinales in Missa Papali. t.3. tr.1. r.49. §.11. p.97. & in res.50. §.2. ibid.

Cardinalis, qui sumit Eucharistiam è manu Pontificis in Missa Papali Nativitatis Domini, an possit antea, vel postea dicere saltem duas Missas? t.3. tr.1. r.54. §.11. pag.72

Cardinalis. Vide verb. *Decisio, Declarationes, Facultas.* tom.3

Cardinalis si manet in domo Patris, vel Fratris in habitatione separata, potest erigere ibi Oratorium, quamvis pater, vel Frater haberet indultum Oratorij privati? t.4. tr.2. r.30. §.7. p.45

Cardinalis. Vide verb. *Familiares, Beneficiarius, Clericus, Ecclesiasticus,* quæ pertinent ad hoc verb. circa expendenda Bona Ecclesiastica superflua Cardinalatus. t.4

Item verb. *Ætas, Appellatio, Judicialis, Decisio, Declaratio.* tom.6

Cardinalis, vel quivis alius non professus in Religione, an sit eligibilis in Generalem alicujus Religionis sine authoritate Pontificis? t.7. tr.1. r.1. §.1. p.1

Cardinalis, dum erat Religiosus, multa vota emiserat, an postea irritare illa possit prælatus Religiosus? t.7. tr.1. res.30. §.1. p.20

Cardinalis. Vide verb. *Bellum,* & Resol.53. & 57. per totas ex tr.7. de Bello. p.419. & 421. t.7

Item

Item verb. *Ægritudo, Infirmitas.* t.9
Cardinalium Collegio sede vacante an competat privilegium Concilij Tridentini. sess.24. cap.6. quoad dispensandum, & absolvendum? tom.3. tr.5. r.20. §.3. pag.391
Cardinalium commensalibus concedit Clementina 2. de celebratione Missarum, ut possint se conformare illis in modo recitandi officium, & non tenentur aliud recitare? t.3. tr.6. r.106. §.4. p.482
Cardinalium Oratoria an dicantur Ecclesiæ, itaut in illis possint Ordines conferri, sacra celebrari, Episcopi consecrari? t.4. tr.8. r.81. §.1. p.376
Cardinalium Decretum editum non contra Religiosos accedentes ad loquendum cum Monialibus obligat ad mortale. tom.7. tract.1. ref.305. & tribus sequentibus. Vbi latè, sed excipiuntur aliqui casus. pag.213. & sequentibus.
Cardinalium Declarationes approbatæ à Pontifice an habeant vim legis? t.7. tr.1. r.344. §.3. p.234
Cardinalium Illustrissimorum Palatia an gaudeant Privilegio immunitatis? t.9. tr.1. r.14. §.1. p.13
Et an ubique extra Romam? tom.9. tract.1. resol.16. §.7. pag.14
Cardinalium personas offendentes an gaudeant Ecclesiæ immunitate? t.9. tr.1. r.46. §.1. p.32
Cardinalium Declarationibus an sit standum? t.9. tr.8. r.6. §.2. p.446
Cardinalium familiares an gaudeant privilegio fori? t.9. tract.8. ref.10. §.4. pag.449

Cardinales, Cardinalatus
De potestate, & Privilegiis S.R.E. Cardinalium.

An Dignitas Cardinalium sit prima post Pontificatum? Vbi plura de eorum Præstantia enumerantur? tom.9. tr.7. r.1. p.372
Cardinalatus Dignitas qua ratione sit major Episcopali, & qua non? Et an omnibus Patriarchis præferatur? Et sunt speciales filij Ecclesiæ. ibid.
An Cardinalatus sit Ordo & Papa possit illum extinguere? Ex quo etiam infertur, an Papa possit extinguere Patriarchas, & Archiepiscopos? Et an Cardinalatus sit de jure Divino, vel tantum de jure Pontificio institutus? Et an Cardinales in Ecclesia primum post Pontificem locum habent? t.9. tr.7. r.2. p.376
An Pontifex possit ardua Ecclesiæ sine Consilio Cardinalium diffinire? t.9. tr.7. r.3. p.376
De qua natione assumendi sunt Cardinales? t.9. tr.7. r.4. pag.377
De qua ætate debent esse Cardinales? Vbi etiam de qua ætate debent esse Episcopi? Et an quispiam in Diaconum Cardinalem assumi non possit, nisi saltem in 22. suæ ætatis anno fuerit institutus? t.9. tr.7. r.5. & in aliis ejus not. p.377
De numero Cardinalium, & an expediat semper esse completum? t.9. tr.7. r.6. p.377
An Cardinales mortuo Pontifice possint leges condere, & alia jurisdictionalia facere? Et Sede Apostolica vacante, an tunc non sit prohibitum Sacro Collegio Cardinalium Reverendas dare? t.9. tr.7. r.7. p.377
An Cardinales debeant eligere ad Pontificatum unum ex Sacro Collegio? Ubi an si Cardinales eligerent in Papam aliquem extra eorum Collegium, electio sit valida? t.9. tr.7. r.8. p.378
An Cardinales possint relinquere Digniorem, & eligere dignum, quando pars sufficiens ad electionem vult illum in Papam eligere? Et quid, si juassent eligere Digniorem? Et quid est dicendum in supra dicto casu, an peccet Cardinalis dignus, si acceptet Papatum cognoscens in electione prætermissum esse digniorem, quod idem dicendum est de Beneficiariis. &c. t.9. tr.7. t.9. & in aliis ejut not. p.379
An si duo Cardinales remanerent in Conclavi possint adhuc eligere summum Pontificem? Et quid, si remaneret unus tantum? Et an dictus Cardinalis possit eligere seipsum? t.9. tr.7. r.10. p.380
An Cardinales in electione Pontificis habeant vocem, etiam si gallerij insignia Cardinalitia eis tradita non sint? t.9. tr.7. r.11. p.380
Vbi infertur, an Canonicus habeat vocem in electione antequam in Choro possessionem nactus fuerit? Neque simile est de Episcopo ante Consecrationem à multis prohibetur, quia Consecratio alium ordinem de novo Episcopo confert? ibid. à medio §.1
An offendentes, & interficientes Cardinales, qui nondum Capellum habuere incidant in censuram Bullæ Cœnæ? ibid. §. ult. &c.
An Cardinalis juste impeditus possit vices suas in creando summo Pontifice alteri demandare? Et absens possit constituere Procuratorem ad eligendum, & suffragium ferendum in scrutiniis? Et an sit Cardinalibus id in jure concessum? t.9. tr.7. r.12. p.381
An Cardinales, si non expectent alios intra tempus definitum, quod est spatium decem dierum, & eligatur Pontifex ex ipsorum omnium, vel duarum partium consensu, electio adhuc sit valida? Et quid, si Cardinales præsentes contradixissent, an ipsis invitis electio consisteret? t.9. tr.7.r.13. p.381
An Cardinales, si ita distent à Romana curia, ut omnino inter decem dies post mortem Pontificis accedere non possint, teneantur adhuc præsentes illos expectare? t.9. tr.7. r.14. p.381
An si Ecclesia vacaret tempore, quo Concilium Generale est congregatum, electio Pontificis adhuc spectet ad Cardinales? Et quid est sentiendum de jure? t.9. tr.7. ref.15. p.381
An Cardinales aliquando possint convocare Concilium? Ubi notatur, quod non propterea hujusmodi Concilia imperfecta habenda sint tanquam Conventila. t.9.tr.7. ref.16. p.382
An Cardinales, qui Episcopi non sunt habeant jus præsentiæ, & judicij in Conciliis Generalibus? Ubi notatur Cardinales in Concilio præsentandos esse Patriarchis, & Episcopis? t.9. tr.7. r.17. p.382
Cardinales unde sint dicti. ibid. §. Restat.
Cardinalium authoritas universam Ecclesiam respicit. ibidem.
An Cardinales possint sine scrupulo tacere, quando in Consistorio aliquid non bene determinatur? Et quid, quando major pars Collegij contrarium approbat? Et an doctrina hujus Ref. intelligenda sit, & applicanda pro quocumque alio Collegio, Universitate, & Communitate? t.9. tr.7. r.18. p.383
Sed lege omnes aliàs resolutiones §§. & vers. ejus notationis, ubi invenies quidquid occurrere potest etiam pro isto casu Cardinalium.
Vtrum Cardinales teneantur impedire nominatum à Pontifice pro Episcopo, si alium Digniorem arbitrentur? t.9. tr.7.r.19. p.383
An Eminentissimi Cardinales revelando ea, quæ in Consistorio tractantur, incedant in censuram SS. reservatam? Et quid, si revelet ea, quæ à Pontifice specialiter, & expresse sub silentio fuerint indicta? Et an in hanc excommunicationem non incidas, si ea, quæ tibi Cardinalis inique manifestavit, quæque à Pontifice secreto accepit, reveles? Ubi notatur, quod aliquis casu, vel dolo audiret ea, quæ in Consistorio acta, vel dicta sunt, & aliis narret, non incideret in dictam censuram. t.9. tr.7. r.20. p.383
An an supradicta censura sit usu recepta? Ubi quando est dubium an censura sit usu recepta illam non obligare. ibid. §.3. & in aliis ejus not. p.384
An ut maritus promoveatur ad Cardinalatum, opus sit, ut uxor ingrediatur ad Religionem, vel sufficiat, ut remaneat

remaneat in sæculo cum voto castitatis, sive in juvenili, sive in senili ætate constituta sit. tom.9. tr.7. r.21. pag.384
Et infertur, quid, ut maritus ad sacros Ordines, vel Episcopatum promoveatur. ibid. §. 1. & 2
An Dignitas Cardinalatus statim post contractum matrimonium per verba de præsenti expiret? ibid. §. ult.
An Cardinales in sua consecratione teneantur præstare juramentum Romanæ Ecclesiæ? t.9. tr.7. r.22. p.384. & cum multis DD. in res.1. §.3. p.373
An electus ad Cardinalatum priora beneficia amittat? t.9. tr.7. r.23. p.385
An Cardinales solvantur à legibus, quæ prohibent duo, aut plura beneficia simul habere, ut patet in capite *de multa*, & Extravag. *de Præbendis*? t.9. tr.7. resol.24. pag.385
An Cardinales habeant privilegium, quod beneficia suarum familiarum non possint conferri per Papam sine consensu Cardinalis Patroni? Et an pari ratione Cardinalis Legatus quamcumque amplissimam potestatem habens conferendi beneficia non possit conferre vacantia per obitum familiaris Papæ, vel Cardinalis. ibid. §. ult.
An Cardinales possint præsentari ad beneficia juris Patronatus? Et quid de Episcopis circa hoc? t. 9. tract.7. res.25. pag.385
An Cardinales possint succedere in feudis? Et an in tali casu admittantur ad serviendum per substitutum? t.9. tr.7. r.26. p.385
An Cardinales eo ipso soluti sint à Patria potestate, in his, quæ ipsis sunt commoda, non autem, ut amittant jus suorum hæredum? Et an filiifamilias testari non prohibentur de bonis, quæ habebant priusquam efficerentur Cardinales? t.9. tr.7. r.27. p.386
An Cardinales, si sint divites in patrimonialibus, possint adhuc vivere de redditibus Ecclesiasticis? t.9. tract.7. res.28. p.386
An Cardinalibus egentibus teneatur Summus Pontifex subvenire? Ubi adducitur curiosum dubium de sanguinis emissione Cardinalium, id est, Cardinales ægritudine laborantes non posse sanguinis emissionem pati sine speciali licentia Papæ. Nam Cardinales dicuntur invisceratí Papæ, & pars corporis Papæ, & una persona cum illo. t.9. tr.7. r.29. p.386
An Cardinales teneantur solvere decimas pro generali subsidio à Pontifice imposito? Et an Cardinalis pensionarius teneatur contribuere ad Papalem decimam pro rata pensionis? t.9. tr.7. r.30. p.386
An Cardinales comprehendantur in generali constitutione Pontificia imponente censuras, & pœnas? Ubi præter generales casus tandem quæritur; an Cardinales comprehendantur sub censura primi Canonis Bullæ Cœnæ contra legentes libros Hæreticorum; & comprehendantur in Paulina *Ambitiosæ*? t.9. tr.7. res.31. pag.387
An Cardinales includantur in censura suspensionis, vel interdicti à Summo Pontifice imposita? t.9. tract.7. res.32. p.387
An Cardinales comprehendantur in Regulis Cancellariæ, quæ odiosæ sunt? t.9. tr.7. r.33. p.387
An Regula octava Cancellariæ excipiens Cardinales, excipiat Cardinales à Curia absentes? Et quid de Cardinalibus Titularibus ab urbe? t.9. tr.7.r.34. p.388
An Cardinales Episcopi excusentur à residentia, si Romæ Summo Pontifici assistant? Et an Cardinales possint à Curia discedere sine licentia Papæ? Et quare non præstent juramentum Pontifici? t.9. tr.7.r.35. p.388
An privilegia Episcopis concessa extendantur ad Cardinales? t.9. tr.7. r.36. p.389
An Cardinales in suis titulis gaudeant privilegio Episcoporum ex Concil. Trid. sess.24. c.6. de Reformat. t.9. tr.7. r.37. & in aliis ejus not. p.389
An Cardinales in suis titulis possint dispensare in voto? t.9. tr.7. r.38. p.389
An Cardinales in suis titulis possint excommunicare, suspendere, interdicere, & uti Pontificiis insignis? Ubi an Vicarii Cardinalium possint etiam fulminare censuras, & reliqua facere, quæ sunt jurisdictionis Episcopalis? t.9. tr.7. r.39. p.389
An Cardinales possint leges ferre in suis titulis ligantes in conscientia? t.9. tr.7. r.40. p.390
An Cardinales possint in suis titulis commutare ultimas voluntates in quibus possunt Episcopi respectu suorum subditorum? t.9. tr.7. r.41. p.390
An Cardinales in suis titulis possint derogare fideicommissis ad eas Ecclesias pertinentibus? tom.9. tract.7. res.42. p.390
Quamnam potestatem habeant Cardinales in suis titulis, qui sunt Monasteria Regularium? t.9. tract.7. res.43. pag. 390
An Cardinales Monasteria Monialium ingredi valeant? Et an hoc privilegium intelligendum sit de Cardinalibus Protectoribus solum? Ubi an hoc post Bullam Greg.XIII. possit amplecti. t.9. tr.7.r.44. p.390
An Cardinales possint exigere à suis Ecclesiis titularibus charitativum subsidium? t.9. tr.7. r.45. p.390
An Cardinales possint concedere Indulgentias? Et an potestas Indulgentiarum in Cardinalibus potius sit de consuetudine, quam de jure, cum pro ea nullus extet Canon? t.9.tr.7. r.46. p.391
An Cardinales possint sibi eligere Confessarium? tom.9. tr.7. r.47. & in multis aliis ejus not. p.391
An etiam suæ familiæ possint Cardinales providere de Confessario? t.9.tr.7. r.47. §.2. propè fin. p.391
Et an omnes, qui sunt de familia Cardinalium possint de eorum licentia Confessarium sibi eligere? Et an hoc procedat, ubicumque Cardinales inveniantur, quod contrarium dicendum est de familia Episcoporum extra propriam Diœcesim? ibid. §. 3. per totum, & in aliis ejus not.
An Cardinales gaudeant privilegio in itinere, & etiamsi non iterfaciant, celebrandi, vel sibi facere celebrare ante auroram, & post meridiem? Et supponitur Episcopos hoc privilegio gaudere. t.9. tr.7. r.48. & latè in res.49. §.11. & seqq. p.392
Quibus privilegiis gaudeant Cardinales quoad celebrationem Missæ in suis Capellis? ibid.
Ubi supponitur, privilegiis, quibus Episcopi diversis in rebus fruuntur, potiri etiam Cardinales & etiam amplioribus. ibid. in §.7. & 8. res.49
An Cardinales possint ex privilegio Missam celebrare extra locum sacrum cum Altari portatili, & hoc non tantum si ipsimet celebrent Cardinales, sed etiamsi ab aliis celebrare faciant? ibid. §.9. & quatuor seqq.
An Cardinalium Capellanus possit in Capella Palatii Cardinalis celebrare ante Auroram, & post meridiem, tam pro Dominorum suorum servitio, quam familiæ seorsum, & hoc ex privilegio? Et quanam hora nostri horologii usuales. ibid. §.14. & seqq. p.393
Et supponitur, quod initium Auroræ terminus est, ante quam non licet Missam celebrare. ibid. §.15. & in aliis ejus not. p.393
Et an per tres horas ante solis ortum; ut de Regularibus affirmatur? ibid. §. 22. & seqq. & in aliis ejus not. pag.393
Et deducitur, quod Capellanus Cardinalis pari jure cum ipso censetur, quoad Officia divina, & sibi conformare potest. ibid. §.27. & 28. p.394
Et in supradicto casu quoad celebrandum post meridiem. ibid. §.29. & latè in aliis ejus not.
An plures Missæ in eadem Capella Palatii Cardinalis per domesticos Capellanos, & etiam per exteros Sacerdotes celebrari licitè possint eadem die? ibidem. §.30. & seqq. & in aliis ejus not.

An

An dum Cardinalis absens, durante nihilominus ejus absentia possit in ejus Capella celebrari à Capellanis, & in his terminis ante Auroram & post meridiem? ibid. §. 35. & seqq. p. 395
Ubi quod hoc pro Episcopo negatur. t. 4. tr. 2. r. 6. §. ult. pag. 30
An exteri, & Cardinalium non domestici præcepto Ecclesiæ satisfaciant, si Missæ interfuerint in Capella Palatii Cardinalium? t. 9. tr. 7. r. 49. §. 38. & seqq. p. 395
An Cardinales possint assistere in suis Ecclesiis, & dare licentiam assistendi matrimonio? t. 9. tr. 7. r. 50. p. 396
An Cardinales possint conferre primam Tonsuram, & minores Ordines in suis Titulis? Et an Cardinales Presbyteri Tonsuram, cæteroscque ordines suis familiaribus conferre possint, quia per Concilium Trid. sess. 23. c. 10. videtur derogari hanc facultatem? t. 9. tr. 7. r. 51. p. 396
An Cardinales habeant jus conferendi beneficia in suis Titularibus Ecclesiis? Idem est dicendum de Canonicatibus, & Præbendis, quæ ab ipso Titulo dependent. Et an Cardinales possint absolvere ab juramento in suis Ecclesiis? t. 9. tr. 7. r. 52. p. 396
An Cardinales in Ecclesiis sibi concessis possint conferre beneficia, & exercere jurisdictionem antequam cœperint possessionem, & ostensionem literarum? t. 9. tr. 7. r. 53. p. 397
An Cardinalis ad Episcopatum assumptus, si nondum possessionem fuerit adeptus, possit adhuc beneficia conferre? Et an Cardinales possint conferre beneficia commendata, sive ad tempus, sive ad vitam, dissoluta commenda; & idem est dicendum de unitis, dissolutis unionibus? t. 9. tr. 7. r. 54. p. 397
An Cardinalis Episcopus possit providere beneficia reservata vacantia tempore sui antecessoris non Cardinalis? Et quid è converso? t. 9. tr. 7. r. 55. p. 397
An beneficia simultanea Collationis Episcopis, & Capitulo, vacante in mense Apostolico, à Cardinali simul cum Capitulo prævideri debeant, & quid de beneficiis aliàs reservatis? Et notatur Cardinalem habentem facultatem conferendi beneficia reservata, & in alium substituendi posse substitutum dicta beneficia conferre, sicut potest Cardinalis. t. 9. tr. 7. r. 56. p. 398
An Cardinalis possit in Curia conferre sine concursu Parochialem Ecclesiam, quæ vacavit in sua Diœcesi? t. 9. tr. 7. r. 57. p. 398
An Vicarius Cardinalis habens facultatem conferendi beneficia, possit illa conferre extra Diœcesim, quia de de Cardinalibus non est difficultas? t. 9. tr. 7. r. 58. p. 398
An Cardinales possint conferre beneficia Episcopatuum à se resignatorum, etiam post præconizationem resignatarii, si nondum tamen fuerit adeptus possessionem? t. 9. tr. 7. r. 59. p. 398
An Cardinales possint recipere resignationes beneficiorum existentium in suis Titulis? Et an hoc extendatur ad Cardinales habentes Archiepiscopatum, Abbatias, vel Prioratus in Commendam, ex dispensatione? Et an Cardinales renunciantes Episcopatui retineant facultatem conferendi beneficia in mensibus Papæ ex ejus indulto? t. 9. tr. 7. r. 60. p. 399
An familiares Cardinalium in absentia gaudeant Fructibus suorum beneficiorum? t. 9. tr. 7. r. 61. p. 399
An Cardinales, quando Patroni sunt discordes possint providere Ecclesiis juris Patronatus? t. 9. tr. 7. r. 62. p. 399
An Cardinales in Ecclesiis Titularibus possint cognoscere causas clericorum præsertim criminales? Et quid est faciendum, si Clericus aliquis sit depositione dignus, an Cardinalis debet sententiam ferre, actum vero degradationis Episcopo committere? t. 9. tr. 7. r. 63. p. 399
An Cardinales possint habere privatum carcerem ad suos familiares coarcendos? Et an familiares Cardinalium ex consuetudine remittantur ad ipsos Cardinales, & ipsi Cardinales sint eorum judices competentes, ita ut Vicarius Papæ dictos familiares non judicat, sed eos remittit suo Cardinali; Et an Cardinales possint habere familiam armatam? t. 9. tr. 7. r. 64. p. 399
Ubi, quod qui privatum carcerem tenet, punitur pœna Capitis, ideo qui alium capit ex justa causa, an possit illum detinere spatium 20. horarum, & ipsum captum judici præsentare. Et si illum detinet non ex justa causa, qua pœna puniri debeatur? ibid. paulo post initium dictæ Res. 64. p. 400
An Cardinales, si sint judices recusari possint? Et quid, si Cardinalis sit judex delegatus, & etiam Legatus à latere? Et quid si sint judices alterius Cardinalis? t. 9. tr. 7. r. 65. p. 400
An liceat à sententia Cardinalis appellare? Et quid à sententia unius Cardinalis? Ubi, an à sententia Regis, & Præsidis, vel Præfecti detur appellatio? t. 9. tr. 7. r. 66. pag. 400
An quando mandatur causa Cardinali cum clausula Appellatione remota, censeatur exclusa etiam appellatio justa? t. 9. tr. 7. r. 67. §. 1. p. 401
Et notatur, quod causa semel concessa, & commissa Cardinali, & ab eo non decisa, non committitur alteri inferiori à Cardinali propter ejus reverentiam, &c ib. §. ult.
An Cardinales veniant in appellatione Clericorum, & in appellatione Curialium urbis Romanæ? t. 9. tr. 7. r. 68. pag. 401
An credendum sit Cardinali testanti de re aliqua etiam sine juramento; & etiam in præjudicium tertii? Et notatur, quod assertioni Cardinalis confirmanti statutum de mandato speciali Sedis Apostolicæ creditur Et quid, si dicat factum esse à Papa vivæ vocis oraculo etiam si agatur de præjudicio tertii? Et Cardinali testanti se esse Legatum dicenti creditur circa ordinariam potestatem, etiam si literas Legationis non exhibeat. t. 6. tr. 7. r. 69. p. 401
Quam fidem faciat Cardinalis deponens de facto proprio vel ad favorem sui familiaris; an plus quam semiplenam probationem? t. 9. tr. 7. r. 70. p. 401
A quo lites, & causæ inter Cardinales vertentes sint decidendæ? t. 9. tr. 7. r. 71. p. 402
An familiares Cardinalium in eorum causis sint testes idonei? Idem dicendum est de familiaribus Episcoporum. t. 9. tr. 7. r. 72. p. 402
An in pari causa sententia sit deferenda in favorem Cardinalium? t. 9. tr. 7. r. 73. p. 402
Quot testes requirantur ad damnandum Cardinalem de crimine? Et quot testes, &c. quando Cardinalis est Episcopus? Et quot, quando sunt Præsbyteri; & quot quando sunt Diaconi? Et an Cardinales possint convinci aut damnari de delictis commissis ante Cardinalatum? Et an Papa in puniendo, & damnando Cardinali, teneatur adhibere Collegium, ut simul cognoscat, & judicet? t. 9. tr. 7. r. 74. p. 402
An condemnatus ad mortem, si obviam habeat Cardinalem, sit liberandus? Et docetur hoc procedere, quando Cardinalis casu, & non data opera in rem incidit, cui sine juramento credendum est in hac re. t. 9. tr. 7. r. 75. p. 402
An siquis eiiciat Cardinales à terris, in quibus nati sunt, aut domicilium habent, incurrat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, si non exerceant Legationem aliquam? Et quid, si verbis comminatoriis quis eiiciat supradictos Cardinales, si ob minas actu relinquant loca? Idem est dicendum in prædictis casibus de iussa exequentibus, quia huiusmodi censentur una persona cum mandante. Et an idem dicendum sit de Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Legatis Sedis Apostolicæ, & Nuntiis. t. 9. tr. 7. r. 76. p. 403
An si quis insultum faciat ad domum Cardinalis; ut ex hoc ei verecundiam tantum inferat, an incurrat excommunicationem Bullæ Cœnæ. t. 9. tr. 7. r. 77. p. 403
An offendentes Cardinales incurrant crimen læsæ Majestatis? Et quid si contra illos tantum verba injuriosa protulerit? Et an ipse Imperator offendens Cardinalem

aliquo modo expresso sit reus læsæ Majestatis? Et in textu hujus Ref. proponuntur 37. pœnæ quæ supradictis infliguntur; & quod offendentes familiares Papæ, vel Cardinalis pœna imponitur pro qualitate Culpæ, t.9. tr.7. r.78. p.403

An siquis percutiat Cardinalem percussione levissima, incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ? Et quid si ictus tantum modo vestes tetigerit? aut elevavit manum ad percutiendum Cardinalem, quamvis postea non percutiat? t.9. tr.7. r.79. p.404

An qui offensionem in Cardinalem, cum possit, non impedit, incurrat in excommunicationem Bullæ Cœnæ? Et an idem dicendum est de illo, qui sine vitæ periculo clamando poterat ejusmodi Prælatis opem ferre, & non clamavit, aut pecunia eos redimere, & non redemit? t.9. tr.7. r.80. p.404

An si quis tantum sciens aliquos contra Cardinalem conspirasse, & illos non denunciet, & patefaciat, incidat in excommunicationem? Et an teneatur illos revelare, etiam si per fraternam correctionem speretur correctio? t.9. tr.7. r.81. p.405

An Cardinales percutientes, vel vulnerantes se ipsos incurrant in censuram Bullæ Cœnæ? Et quid quoad censuram Canonis? Idem est de Clericis percutientibus se ipsos quoad censuram c. Si quis, &c. t.9. tr.7. r.82. p.405

An offendentes Clericos familiares Cardinalium eorum intuitu incidant in excommunicationem Bullæ Cœnæ? t.9. tr.7. r.83. p.406

An Cardinales Religiosi statim solvantur à voto paupertatis, & efficiamini Domini redditu um Ecclesiasticorum instar Cardinalium sæculorum, & ideo supervacaneè consumpta, & in usus illicitos non tenentur restituere ab ipsis recipientes? t.9. tr.7. r.84. p.406

Idem infertur de Religiosis Episcopis. ibid. ad medium §.2. & late in omnibus aliis ejus not.

An Cardinales Religiosi recuperent facultatem testandi de rebus suis, quas ex professione Religionis amiserunt? ibid. §. ult. Ref.84. p.406

An Cardinales Religiosi teneantur ad vota, quæ præter triá substantialia emittuntur in Religionibus juxta eorum statuta? t.9. tr.7. r.85. p.407

An Cardinales Religiosi, si deponant habitum suæ Religionis incurrant in excommunicationem? Et quid super hoc de Episcopis Religiosis? t.9. tr.7. r.86. p.407

An Cardinalis Religiosus possit esse Compater in Baptismo, & Confirmatione? Idem est de Episcopis Religiosis. t.9. tr.7. r.87. p.407

An Cardinales ex licentia Summi Pontificis possint testari de bonis perceptis Cardinalitii Galleri? t.9. tr.7. r.88. & in aliis ejus not. p.407

An Cardinales in testamentis gaudeant privilegio Militum? t.9. tr.7. r.89. p.407

An Cardinales testantes ex facultate Pontificis teneantur adhibere formam juris Civilis, aut Canonici? t.9. tr.7. r.90. p.408

An facultas concessa Cardinalibus testandi, intelligatur pro prima vice? Et pro Episcopis in hóc casu quid? t.9. tr.7. r.91. p.408

An licentia concessa Cardinalibus testandi expiret mortuo Pontifice, qui illam concessit? Et an Pontifex possit concedere facultatem testandi non solum in pios usus, sed etiam in quoslibet, dummodo liciti sint & honesti? t.9. tr.7. r.92. p.408

Notabilia quædam de Cardinalibus ex Sacræ Rotæ Decisionibus in quibus fuse tractantur collecta. t.9. tr.7. r.93. p.409

Subsequuntur aliæ plures difficultates pertinentes ad Eminentissimos Cardinales de Scriptionibus, & Collocutionibus vetitu tempore Conclavis.

An Cardinales loquentes cum aliis existentibus extra Conclave de rebus ad electionem Pontificis pertinentibus incidant in censuram Papæ reservatam? Et negative respondetur. Et notatur, quod contra colloquentes palam Cardinalibus nulla est pœna latæ sententiæ, sed contra secreto loquentes. t.9. tr.7. r.94. p.410

Rationes pro affirmativa sententia adducuntur, sed negativa firmatur. t.9. tr.7. r.95. p.410

Cardinales scribentes vel recipientes literas circa materiam electionis Pontificis incidant in censuras? tom.9. tr.7. r.94. pag.410

An Cardinales loquentes cum aliis existentibus extra Conclave de rebus pertinentibus ad electionem Pontificis peccent saltem mortaliter? t.9. tr.7. r.96. p.412

An Collocutiones, & Scriptiones quæ ordinantur ad bonam electionem futuri Pontificis prohibeantur in Bulla Pii IV. in eligendis, &c. Et opinio negativa affertur. t.9. tr.7. r.97. p.413

Opinio affirmativa firmatur. Et explanatur, quod aliquando lex fundatur in periculo facti, vel delicti, & utrumque explanatur, quomodo debeat intelligi. t.9. tr.7. r.98. à principio usque ad §.6. & in aliis ejus not. p.413

An in prohibitione colloquendi, & scribendi contenta in Bulla Pii IV. detur parvitas materiæ excusans à peccato mortali, & ab incursione censurarum? t.9. tr.7. r.99. p.414

An peccet mortaliter Cardinalis, si in Rota audiat aliquem cum eo loquente, ipso tamen nihil respondente, vel è contra? t.9. tr.7. r.100. p.415

An ad incurrendam censuram latam in cap. *Cum periculum*, requiratur, quod missio scripturæ, vel nuntii sit secreta, ut requiritur pro collocutione? Et quid quoad Bullam Pii IV. t.9. tr.7. r.101. p.415

An Collocutiones, & Scripturæ præter materiam electionis sint in dicta Bulla interdictæ? t.9. tr.7. r.102. pag.416

De deferentibus literas, & loquentibus cum famulis Cardinalium an incurrant in censuram? Et quid si sciunt postea famulos omnia referre suo Cardinali? t.9. tr.7. r.103. p.416

Ubi notatur quod dicti famuli, Conclavistæ, & Magister cæremoniarum & alii existentes in Conclavi, licet non incurrant censuram Pii IV. loquendo cum aliis extra Conclave de rebus pertinentibus ad electionem Pontificis, peccabunt tamen mortaliter, & qui cum illis loquentur etiam lethaliter peccabunt propter cooperationem; quod idem dicendum est de loquentibus cum Dominis Cardinalibus. ibid. à lin.10. §.2

Et advertitur secretam locutionem tametsi ad electionem Pontificis non pertineat, excommunicationi subjici. ibid. in fine. p.417

An quis incurrat in censuram, si literæ ad Cardinalem scriptæ ad illum non perveniant? Ubi casus novus apponitur, videlicet, si quis daret in Rota literam Cardinali, qui tunc legeret, ne videretur, & postea literam perderet, an in tali casu uterque incideret in censuram. t.9. tr.7. r.104. p.417

An si Cardinalis, qui propter infirmitatem egressus est è Conclavi scribat literas ad alios Cardinales in Conclavi incurrat excommunicationem? Et advertitur, quod dictus Cardinalis debet quam primum ad Conclave redire. Et notatur Cardinales exeuntes è Conclavi præbere juramentum acta in Conclavi circa electionem nemini ministrandi. t.9. tr.7. r.105. p.417

An Cardinalis, qui propter infirmitatem exivit è Conclavi teneatur postea, si convaluerit, redire? Et an talis Cardinalis, si nolit redire post adeptam salutem intra Conclave, possit compelli intrare? t.9. tr.7. r.106. pag.418

An Cardinalis, qui mandavit Clavistæ, ut scribat extra Conclave circa materiam electionis in censuram Pii IV. incurrat? Et an in tali casu Cardinalis peccet mortaliter propter mandatum, & cooperationem cum peccato famuli? t.9. tr.7. r.107. p.419 Et

Et deducitur quod censura prolata contra aliquid facientes non comprehendit mandantes. ibid. §. 2. &c.
Cardinales ad invicem colloqui possunt, & mittere famulos intra Conclave existentes atque scribere intra se de materia electionis. t.9. tr.7. r.107. p.419
Qua diligentia uti debeant Prælati in persecutandis epulis in Conclavi intrantibus? Ubi notatur, quod si supra dictus Prælatus adhibendo diligentiam moralem in persecutandis epulis alicujus Cardinalis timeret ab ipso inferendum grave damnum, tunc equidem ad nullam diligentiam tenetur. t.9. tr.7. r.108. p.419
Ubi docetur, in isto casu & similibus aliis, quod juramenta de observandis statutis, legibus & constitutionibus Ecclesiasticis, vel sæcularibus, intelligenda sunt, quatenus sunt in usu, & observantur. ibidem. §.4. pag.420
Et advertitur pro suspensione contenta in Bulla Pij IV. in dicto casu non inducere peccatum mortale nisi expresse, & verbis æquivalentibus id significetur. ibid. §.3. & in aliis ejus not.
Ubi proponitur modus cognoscendi, quando lex obligat sub mortali. ibidem post medium dicti §.3. & in aliis ejus not.
An sit prohibitus ingressus alicujus infantis per Rotam, non attingentis ulum rationis intra conclave? Et exponitur cap. *Ubi periculum*. t.9. tr.7. r.109. p.421
An si quis clam in conclavi ingrediatur, incidat in censuram? Ubi notatur, quod si post ingressum in Conclavi, iste talis loqueretur cum aliquo Cardinali, tunc incurreret in excommunicationem. ibid. §.4
Et quid de privatione officii, & beneficii, quam in Cap. *Ubi periculum* imponit Pontifex ipso facto, tenetur ne ad hæc ante judicis declarationem? ibidem §.5.& 6. & in multis aliis ejus not.
An vero intrantes in Conclavi subijciantur tantum supra dictis pœnis, vel an etiam peccent mortaliter? ibid.§.7
Ubi advertitur Sacram Congregationem Cardinalium declarasse Decretum ab ipla edictum, quo prohibetur Regularibus accedere ad Monasteria Monialium sub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & passivæ obligare ad mortale. ibidem in dicto §.7. & latè in aliis ejus not. pro hac quæstione.
An Cardinales peccent mortaliter, cum pluribus ferculis in Conclavi vescuntur? Ubi explanatur hoc verbum *Oportet*, quid importet? t.9. tr.7. r.110. p.422. Et pro dicto verbo *Oportet* in multis aliis ejus not.
An Eminentissimi Cardinales in Feria sexta Parasceves possint devenire ad scrutinium, non audito Officio fieri solito in illa die, non obstante §. Similiter, Bulla Greg. XV. Ubi firmatur, quod in Feria sexta Parasceves nemini licitum est sacrificare ob prohibitionem factam ab Innocentio I. t.9. tr.7. r.111. §.1. p.422
Et deducitur an Officium fieri solitum à Sacerdote in illa die, extracto Sacramento è sepulchro, sit verè Sacrificium, & Missa dici possit? ibid. in §.2. &c.
Ubi discutitur an consumptio Sacerdotis pertineat ad essentiam Sacrificii Missæ, vel sit tantum pars ejus integralis? ibid. §.3. & 4. p.423
Et tandem quæritur, an Cardinales inciderent in excommunicationem, si in aliis diebus omitterent solitam Missam, & procederent ad scrutinium? ibid. §. ult.
An Summus Pœnitentiarius possit absolvere ab excommunicatione lata à Pio IV. in §. Literas. &c. t.9. tr.7. res.112. pag.424
An excommunicatio contracta ex fractione Bullæ Pii IV. & Greg. XXV. si sit occulta possit absolvi ab Episcopo vigore Concilii Trid. sess.24.c.6.de Reformat? t.9.tr.7. r.113. & in tribus seqq. p.424
Et docetur absolutionem ab hac censura impendi posse, dum Summus Pontifex de novo creatus dicit aliquibus Clavistis: Do vobis facultatem qua absolvi possitis ab omnibus excommunicationibus contractis occasione Conclavis, seu creationis Pontificis. ibid. in §.2. dictæ r.113. pag.424
Proponitur sententia affirmativa, nempe Episcopos à dicta censura absolvere posse, & nova opinio circa intelligentiam Trid. affertur, sed non approbatur. tom.9. tr.7. r.114. pag.425
Ubi quæritur, quando verè ista excommunicatio dicenda sit occulta, ibidem in §.2. dictæ r.114. p.425
Stante supra dicta opinione Castri Palai, quæritur, quomodo possunt Cardinales Episcopi vel alii Episcopi absolvere à dicta censura Piana, & Gregoriana? tom.9. tr.7. r.115. p.426
Et difficultas est, quid operetur illa particula Concilii Trid. in Diœcesi sua? Et concluditur non posse Episcopos vigore Concilii absolvere à censuris & aliis casibus reservatis extra suam Diœcesim. Ibid. à §.2. usque prope finem. §.7. &c.
Et tandem quæritur, an possit Cardinalis Episcopus, vel alii Episcopi, si inciderint in censuras de quibus est quæstio, absolvi à suo Confessario vigore Concilii Trid. ibidem §.7. inter medium, & finem à vers. An vero, & in aliis ejus not.
Judicium Authoris de supra dictis sententiis Bonacinæ, & Castri Palai. tom.9. tr.7. r.116. p.427. & lege r.113. & 114. p.424. & 425
An in aliquo casu possit Episcopus absolvere à censuris Bullarum Pii IV. & Greg.XV. Et in §.1.hujus r. proponitur curiosus casus circa supra dictam quæstionem. t.9. tr.7. r.117. p.428
Et deducitur, quod impeditus adire, Pontificem solum absolvendus venit in casu percussionis clerici. ibidem, ad medium §.1. & in aliis ejus not.
Et affirmatur Episcopum posse absolvere impeditos sive ad tempus longum à censuris Pontifici reservatis. ibidem. §.2. &c.
Nec in tali casu impeditus Romanum Pontificem adire tenetur mittere Procuratorem nec scribere ad Sacram Pœnitentiariam. ibidem. §.6. &c.
Nec tenetur adire Legatum, aut alium habentem privilegium absolvendi à casibus Papalibus, sed possit absolvi ab Episcopo. ibid.§.7.& 8.& in aliis ejus not. & lege ibi pro casu hæresis §.9.10.11.& 12.p.429.& 430
Judicium authoris circa ea, quæ dicta sunt in superiori fol 117. Et non approbatur impeditum adire Pontificem posse absolvi ab Episcopo in casu hæresis.t.9.tr.7.r.118. & in multis aliis ejus a notationum latissimè.p.430
An censura ex fractione Bullæ Pii IV.& Greg.XIII. possit à Regularibus hodie absolvi? t.9.tr.7 r.119.p.432
Ubi probatur, quod confirmatio privilegiorum Regularium ex certa scientia, & sine clausulis restrictius, operatur, ut privilegia revocata restituantur, & revalidentur, & dicta clausula habet vim novæ concessionis. ibidem. §.2.& seqq.& latè in plurimis aliis ejus not.
Infertur Corollarium in ordine ad Eminentissimos Cardinales Religiosos, ubi discutitur, an Episcopus Regularis amittat privilegia Religionis, nec possit uti privilegiis, quibus antea cum Religiosis utebatur, quod idem est de Religioso ad Cardinalatum assumpto. tom.9. tract.7. resol.120. pag.432
Judicium Authoris de supra dictis opinionibus. tom.9. tr.7. r.121. p.433
An innodatus censura Pii IV. & Greg. XV. possit absolvi virtute Cruciatæ? t.9. tr.7.r.122. p.435
Et asseritur privilegia Bullæ Cruciatæ nunquam censeri revocata, etiam per Jubilæum anni Sancti, & etiam per publicationem Bullæ Cœnæ. ibidem à lin.7. §.1. & in aliis ejus not.
Ideo privilegia Bullæ Cruciatæ quoad absolutionem censurarum valent pro illo anno ubique locorum inveniatur, qui sumpsit Bullam Cruciatæ excepto privilegio comedendi ova, & lacticinia, & ideo à supra dicta censura possit absolvi. ibidem à lin.7. §.2. &c.

An si aliquis tempore Conclavis irretitus censura Pii IV. & Greg. XV. possit ante obtentam absolutionem ad vitandum scandalum celebrare, & Eucharistiam sumere? Quod à fortiori idem dicendum est de Sacerdote excommunicato, vel regulari, & de Hæretico, qui non potest obtinere licentiam, ut ab hæresi absolvatur. Et idem est de Sacerdote, qui alium Sacerdotem interfecit, & ne se prodat, & crimen ejus fiat manifestum, celebrat. tom.9. tract.7. res.123. per totam, & in multis aliis ejus notationum pro his quæstionibus. p.436

Magis firmatur, & declaratur doctrina in superiori Resolut. 123. adducta. Ubi etiam docetur aliquos negare excommunicatum occultum posse extra mortis articulum communicare, etiam si urgeat scandalum, infamia, &c. t.9. tr.7. r.124. §.1. p.437

Difficultas est, an in supradicto casu possit etiam confiteri, quia plures negant valere absolutionem à peccatis non præmissa absolutione à censura. ibid. §.2. & seqq. & in multis aliis ejus not. lege eas, & non pigebit.

An in casu supradicto Cardinalis, vel Conclavista censurati, possint ad vitandum scandalum confiteri aliqua peccata, non expressa fractione Bullæ Pij IV. & Greg. XV. vel teneatur confiteri inferiori omnia peccata tam non reservata, quam hanc censuram, vel aliam reservatam? Ubi alius similis casus proponitur à linea secunda hujus Res. tom.9. tract.7. res.125. & in aliis ejus not. p.438

An excommunicatio lata à Pio IV. & Greg. XV. possit absolvi, non solum ut ipsi asserunt, in articulo, sed etiam in periculo mortis? Ubi, quod necessitas periculi mortis existimatur moraliter tanquam extrema. t.9. tr.7. r.126. & in multis aliis ejus not. pag.439

An qui in periculo, vel articulo mortis fuit absolutus à censura incursa propter violationem Bullæ Pij IV. & Greg. XV. teneatur postea, si convaluerit se præsentare coram Pontifice? Et nova opinio afferetur, sed non approbatur. t.9. tr.7. r.127. & lege alias plures Res. §§. & vers. ejus adnotationis. p.439

Et quid, si virtute Bullæ Cruciatæ quis absolutus fuisset in supra dicto casu. ibid. §.4. à linea 9. & vers. In uno, & in aliis ejus not.

Et difficultas adhuc superest, si in supradicto casu absolutus convaluerit, intra quod tempus tenetur se præsentare coram Pontifice. ibid. in dicta Res. 127. §. 5. & 6. & in aliis ejus adnot. p.440

Carere.

Vide verb. *Maritus.* tom.2

Carere Patre, & matre an debeat, ut quis dicatur Orphanus pro consequutione legati. t.6.tr.8.r.46.§.1.p.416

Carere. Vide verb. *Actus, Compensare, Præscriptio.* t.6

Item verb. *Novitiatus.* t.7

Item verb. *Actus, Sepultura.* t.8

Qui caret à nativitate visu, vel auditu, aut aliis membris, & organis, an sunt in periculo mortis ungendi, & an sint ungendi in parte proxima membri deficientis. t.2. tr.4. r.1.§.5. p.242

Qui caret digito non tamen pugillari, vel pollice, vel oculo dextro, vel sinistro, auribus, pede, &c. an sit irregularis? tom.7. tract.1.r.289. §.2. & sequentibus. pag.200

Carestia.

Vide verb. *Tempus.* tom.9

Carius.

Vide verb. *Domus.* tom.7

Carnifex.

Carnifex super patibulum existimabat jam reum expirasse, sed unus ex astantibus dixit vivit, vivit: Vnde ipse denuo pedibus collum calcavit, & reus mortuus est, quæsierunt an in tali casu ille irregularitatem incurreret, & an per Episcopum sit dispensabilis. t.5.tr.5.r.80. pag.243

Vide verb. *Scala.* tom.6

Caro.

Carnes non comedere in diebus jejunij an teneantur pueri statim post usum rationis. t.1. tr.3. r.45. §.1. & seq. pag.119

Et quid, si post septennium dubium sit an pueri habeant usum rationis, an præsumendum sit habere, & à carnibus teneantur abstinere in diebus jejunij? t.1. tr.3. r.46. §.1. p.120

Sed ante septennium in dubium præsumendum est non habere usum rationis, nec obligatos esse. ibid.

Et quid, si ante septennium pueri habeant usum rationis, an teneantur abstinere à carnibus in diebus jejunij? t.1. tr.3. r.47. §.1. & seq. p.120

Carnes possunt ministrari fatuis, & infidelibus tempore jejunij, quia non subduntur legibus Ecclesiæ. ibidem. §.3

Qui carnes comedit putans falsò hodie esse Vigiliam, an sufficiat dicere in Confessione, comedi carnes in die prohibito, quia peccatum ejusdem speciei commisit, ac si esset vigilia. t.1. tr.7. r.5. §.3. p.345

Qui carnes sæpius comedit, & lacticinia in die jejunij, an distincta peccata committat, in confessione aperienda. t.1. tr.7. r.67. §.1. p.377

Vbi, qui vovit jejunare aliquo die, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit. ibid. §.2

Carnis. Vide verb. *Conjux.* t.2

De privilegio carnes comedendi virtute Cruciatæ ex licentia utriusque Medici. Vbi pro praxi aliqui casus. t.4. tr.3. §.171. §.1. & 2. p.136

Carnes ex licentia utriusque Medici possunt comedere Regulares, & eorum familiares in jejuniis Quadragesimæ, & in aliis diebus quomodocumque prohibitis ex privilegio, & Bulla Leonis X. tom.4. tr.6.r.53.§.7. pag.228

Carnes comedere potest, qui vovit non comedere ova, & lacticinia in feria 6. vel aliqua alia die, si in eam inciderit Nativitas Domini. tom.4. tract.6. res.61. §.4. pag.233

Carnes ministrare pueris in diebus jejunij ante expletum septennium an sit licitum. tom.4. tract.6. res.67. §.1. pag.236

Et quid, ubi adest consuetudo in contrarium. ibid.

Et quid, si pueri ante septennium doli capaces sint? Idem est de Paganis, & perpetuo amentibus. ibid. §.2. & 3

Vt carnes comedant in Quadragesima tempore pestis, an Episcopus possit dispensare in sua civitate. tom.4. tr.6. r.69. §.1. p.237

Carnes non comedere pro qualibet die quis vovit, an toties peccet, quoties illas comedit. t.4. tr.6. r.70. §.3. pag.239

Qui carnes comedit ex licentia in die jejunij, an possit comedere Lardum, aut alias carnes nocivas? Et quid, si tota refectio ex illo carnis genere fiat. t.4. tr.6.r.71. §.1. & 2. p.239. & 240

Qui carnes comedit in die jejunij ex dispensatione, an possit simul edere pisces. tom.4. tr.6. res.72. §.1. & 2. pag.240

Et quid si hoc sit prohibitum ab Episcopo sub pœna excommunicationis. tom.4. tractat.6. resolut.77. §.4. pag.242

Si carnes comedendi facultatem quis habet, si illas non comedat, an teneatur jejunare. tom.4. tr.6.r.76.§.1. pag.241

Et

Et quid si ad carnes dispensatus est non propter virium debilitatem, sed quia cibi Quadragesimales sunt ei nocivi? t.4. tr.6. r.77. §. 1. p.242
Et quid si carnes comederet ratione debilitatis, & infirmitatis? t.4. tr.6. r.78. §.3. p.243
Qui carnes comedendo frangit jejunium non duo, sed unum tantum peccatum committit, & ideo non est necessarium explicare circunstantiam modi, quo jejunium violatum sit. t.4. tr.6. r.77. §.6. p.242
Qui carnes comedit in die jejunii, & lacticinia, & ova simul, unum tantum peccatum committit, non distincta. ibid.
Qui carnes comedendi licentiam habet à Medico infra annum in diebus Veneris, & Sabbathi, & in Quadragesima, an possit illas edere in diebus 4. Temporum, Quadragesimæ, & 4. Temporum infrà annum? t.4. tr.6. r.78. §.2. p.243
Ut carnes quis comedat in diebus jejunii, an Medicus dubius, si cibi Quadragesimales afferant grave damnum petenti licentiam, an possit illam concedere? ibidem. §.3
Si carnes quis comedit in die jejunii in magna quantitate ex oblivione, vel inadvertentia, an teneatur jejunare in illo die, reliquo tempore? t. 4. tr.6. r.79. §.1. & seqq. ibid.
Si carnes comedit, qui vovit aliquo die jejunare, an toties peccet mortaliter, quoties illas comedit? t.4. tr.6. r.82. §.1. p.244
Et quid, si expresè promitteret in die unicam comestionem? ibid. §.4. p.245
Vbi exponitur differentia inter jejunium ex præcepto Ecclesiæ, & ex vi voti, si in illis aliquis comederet carnes. §.3
Et quid de pœnitentia jejunii à Confessario imposita, an tunc pœnitens toties peccet, quoties carnes comedit? t.4. t.6. r.83. §.1. & seqq. ibid.
Carnes, & ova sacerdos, vel laïcus sine Bulla in die Quadragesimali edentes, an duplici labe inquinentur? t.6. tr.6. r.84. §.1. p.246
Et an teneatur confiteri quoties se applicaverit esui carnium in die, & quoties comestioni ovorum? ibid.
Carnes comedere in die jejunii an possit, si aliquis per unum diem tantum non haberet nisi panem? t.4. tr.6. r.85. §.1. ibid.
Et carnes comedendo in tali casu, an teneatur quis servare jejunium? t.4. tr.6. r.86. §.6. p.248
Carnes in die jejunii famuli ministrantes Dominis, an peccent peccato scandali? t. 7. tract.5. reso.59. §.1. pag.357
Carnes offerre servis Infidelibus in die jejunii, an licitum sit Dominis? t.7. tr.8. r.48. §.1. p.449
Carnes ministrare perpetuò amentibus, & Paganis, an fas sit in diebus jejunii. t.7. tr.8. res.49. §.2. in fine. ibidem.
Carnibus vesci in die Sabbathi an sit licitum, si in illo incidat aliquod festum ex solemnioribus? t.4. tract.6. t.38. §.2. p.220
Et carnibus an possint aliquid comedere in die jejunii, qui inserviunt infirmis ad excitandum appetitum infirmorum? t.4. tr.6. r.81. §.5. p.244
Carnibus vescendo Catholicus Angliæ in diebus vetitis Veneris, & Quadragesimæ ad se occultandum, an peccet? t.7. tr.5. r.70. §.2. in fine. p.365
Idem est de exploratoribus, vulgò dictis *Spiæ* in terris Infidelium? t.7. tract.5. res.71. §.1. & seqq. p.365. & 366
Carnibus humanis vesci an sit licitum in obsidione alicujus civitatis, quando alius cibus non adest? t.7. tr.5. r.76. §.1. p.368
Si carnis particulam minimam quis ederet in singulis diebus Quadragesimæ, quamvis à principio Quadragesimæ haberet voluntatem expressam singulis diebus Quadragesimæ id efficiendi, an peccet mortaliter? t.4. tr.6. r.81. §.1. p.244
Carnis circiter dimidiam unciam comedens in die jejunii non peccat mortaliter. t.4. tr.6. r.96. §.3. p.255
In esu carnium dispensatus per Bullam Cruciatæ, an censeatur dispensatus ad jejunandum? t.4. tr.3. r.170. §.1. pag.136
Et in dicto casu an possit simul comedere lacticinia, & pisces? ibid. §.4
In dubio si carnium abstinentia illatura sit notabile nocumentum ægroto, an sit necessaria dispensatio? t.4. tr.6. r.73. & 74. p.240
In carnium esu dispensatus an censeatur dispensatus ad non jejunandum? t.4. tr.6. r.75. §.1. & seqq. p.241
In carnium esu an parvitas materiæ excuset in die jejunii? t.4. tr.6. r.80. §. primo. p.243
Et quænam quantitas materiæ carnium excuset? t.4. tr.6. r.81. §.3. p.244
Qui de carnium esu in mente concepto perinde, ac si eas re ipsa comederet in die Veneris delectetur sensibili delectatione, an peccet mortaliter? t.8. tr.10. res.10. §.1. pag.199
Caro. Vide verb. *Abstinere, Causa, Dies, Experientia, Fœmina, Lactentes, Mediolanenses, Pœnitentia sacramentalis, Prægnantes.* tom.4
Item verb. *Comedentes.* tom.5
Item verb. *Comedere.* tom.6
Item verb. *Carthusianus, Comedere, Recipere.* tom.7
Item verb. *Animal, Carthusianus, Comedere, Coquus, Edere, Parvitas materiæ, Quadragesima, Votum.* tom.8

Carolus Magnus.

Carolus Magnus quantum detulerit Episcopali foro? t.9. tr.2. r.282. §. ult. p.242

Carthusianus.

Carthusiani non elevant sacrum Calicem pro conservatione suarum cæremoniarum. t.3. tr.1. r.102. §.2. p.135
Carthusiani, secluso scandalo, extra mortem, an possint comedere carnes sine peccato mortali? t.7. tr.1. r.204. §.1. & seqq. p.128
Carthusianus in articulo mortis an teneatur edere carnes? Et an peccet Medicus, vel alius Minister qui Carthusiano ægrotanti, & inscio præberet cibos aliquos ex carnibus? t.7. tr.1. r.205. §.1. p.128
Carthusianus an teneatur in periculo mortis abstinere ab esu carnium? t.8. tr.5. r.57. §.3. p.118
Vbi an Medicus, vel alius, qui Carthusiano ægrotanti, & inscio præberet cibos ex carnibus, an peccet?

Castellanus.

Castellanus per Lusitaniam transiens potest more suæ patriæ intestinis vesci diebus Sabbathi, quæ in Lusitania non permittuntur. t.4. tr.3. r.161. §.3. p.131
Et quid è contra? t.4. tr.6. r.48. §.1. & 4. p.225
Vide verb. *Consuetudo, Lex, Præceptum.* tom.4

Castellatum.

Vide verb. *Ecclesia.* tom.7

Castigare.

Vide verb. *Punire.* tom.7

Castitas.

Vide verb. *Adulterium, Amens, Conjux, Corrumpere, Deflorare, Pubertas, Vir, Vis, Votum.* tom.2
Item verb. *Bulla Cruciatæ, Debitum, Conjugale, Obligatio, Parochus, Votum.* tom.3

Item verb. *Animus*, *Certum*, *Dispensare*, *Dubium*, *Promittere*. tom.8
Si de castitate servanda servus emisit votum, an possit Dominus illud irritare? t.7.tr.8.r.56. §.1.& seq. p.452
Pro castitate servanda an possit aliquis excusari ab homicidio ipsius, præsertim in aliquo casu? Et pro praxi dictæ quæstionis specialis, & notabilis casus. t.8.tr.5. r.49. & 50. p.114
Castitatem servare an teneatur infans promotus ad sacros Ordines? t.1. tr.7.r.74. §.7. p.380
Et quid, si ordinatur aliquis ante annos pubertatis? ibidem. §.8
Et quid, si quis ordinetur ante 16. annum, ubi Concilium Trid. est usu receptum? ibid.
Castitatem servare an teneatur ignorans invincibiliter votum castitatis implicitum contineri in receptione Ordinis sacri? ibid. §.9. p.381
Et quid, si cum metu cadenti in constantem virum quis suscipiat Ordinem Sacrum? ibid.§.10. Vbi aliqua alia pro intelligentia dictarum quæstionum.
Dubius an Castitatem independentem à Religione voverit, an teneatur illam servare? tom.8. tr.4. r.26. §.1. & seq. pag.58
Castitatis votum, vel non nubendi factum à proclivi in Venerem, an valeat? t.8. tr.4. r.37. §.1. p.63
Et an tali voto Episcopus dispensare possit, quia tale votum alternativum est? ibid.
Et quid, si votum non obliget præcisè ad materiam revelatam ex voventis electione, sed quia pars distinctionis non reservatæ est impossibilis? ibid. §.2
Castitatis votum, vel Religionis factum ab eo, cui salubrius est matrimonium ob suam incontinentiam, an sit validum? Idem est de vovente non nubendi? t.8. tr.4. r.38. §.1. p.64
Et an talis sine ulla dispensatione possit matrimonium inire? ibid. §.2
In castitatis perpetuæ voto an in casu magnæ necessitatis possit Episcopus dispensare, sed non Regulares? Vbi pro praxi aliqui casus. ibid. §.3

Castra.

Castra relinquere an possit miles sine lethali crimine? tom.7. tract.7. resol.31. §.2. pag.404

Castrare.

Castrando parentes filios pro voce conservanda an peccent mortaliter? t.9 tr.1.r.107. §.4.p.60
Castrare filium an licitum sit Patri, vel alicui Principi, ut cantu possit Ecclesiæ melius deservire? tom.1. tr.7. r.130. §.3. p.408
Castrare filium an possit Pater, consentiente filio, ut voce, & cantu Ecclesiæ deserviat? tom.8. tract.5. r.58. §.1. & seq. p.118
Castrare seipsum non solum licet ad suavitatem vocis conservandam, sed ad vincendas tentationes carnis. tom.8. tr.5. r.60. §.1. p.119
Castrari à Dominis an servi possint ad suavitatem vocis servandam, si ipsi consentiant? tom.7. tract.8.r.66. §.1. pag.455
Ubi an liceat alicui non servo ad vocis suavitatem servandam permittere se castrari, vel parentibus maximè pauperibus liceat ad lucrum comparandum castrare filios suos.
Qui alterum castrat licet non sit irregularis, tamen, qui se ipsum castrat, aut castrari permittit, ex quacumque causa, excepta causa necessitatis ob ægritudinem, ut Eunuchus causa retinendæ vocis, est irregularis. t.5. tr.5. r.66. & 67. p.236. & 237
Et an super hac irregularitate Episcopus dispensare possit? t.5. tr.5. r.68. §.1. p.237
Qui castrat se, aut permittit hoc fieri à Parentibus, ad conservandam, vel procurandam vocis suavitatem, an peccet? t.6. tr.1. r.118. §.16. p.78

Castrum.

Qui in castris reperiuntur etiam si milites non sint, ut Mercatores castra sequentes &c. an gaudeant privilegio testandi jure militari, modo in loco hostili sint. tom.6. tr.8. r.89. §.1. p.439

Casuale homicidium, & voluntarium.

Casuale homicidium quid sit, & quid homicidium voluntarium? t.3. tr.3. r.48. §.1. p.325
Vide verb. *Dispensatio*, *Irregularitas*. tom.3

Casula.

Casula si gemino colore efficiatur ad varios dies festos potest servire ab utraque parte, etiamsi una tantùm consecratione ab Episcopo sacrata esset. tom.2. tr.1. r.167. §.5. pag.98
Ex casula duplicata possunt fieri duæ sine amissione benedictionis, quia utraque pars potest retinere primam formam. t.2. tr.1. r.184. §.4.p. 108

Casus.

In quibus casibus quis committat novum peccatum in confessione explicandum in omissione restitutionis? t.1. tr.7. r.158. per totam. p.419. Vbi notabilia.
In aliquibus casibus an Episcopus censuris, & pœnis possit punire, & castigare Regulares vigore Concilii Trid. & in quibus à sede Apostolica Regulares subjiciuntur illi? Vbi pro praxi 17. casus. tom.7. tr.1.r.44. §.1. & seqq. p.30. & 31.
An solum in casibus à jure expressis Episcopus possit suspendere Regularibus licentiam prædicandi. tom.7.tr.1. r.57. §.1. pag.37
In aliquibus casibus an possint mulieres ingredi claustra virorum Regularium absque metu censurarum? tom.7. tr.1. r.243.244. & seqq. p.154.& seqq.
In illis casibus in quibus præsumptio deficit non obligat lex, quando fundatur in præsumptione. t.7. tr.1.r.308. §.1. ante medium & seqq. p.214. & seqq.
Vt in casibus necessariis Confessarius Regularis Monialium ingrediatur intra septa Monasterii Monialium, an egeat licentia non solum Prælati sui, sed etiam Episcopi. t.7.tr.1.r.347. §.1. p.236
In casibus necessariis absque licentia Episcopi an Prælati Regulares ingredi possint Monasteria suarum Monialium? ibid. §.4. p.237
In casibus exceptuatis an liceat judicibus sæcularibus reponere reos ab Ecclesia extractos in carceribus sæcularibus nomine Episcopi, ut ibi tutius custodiantur? t.9. tr.1.r.117.§. Sed hic insurgit, p.70
Et quid si dederint cautionem de immunitate? ibidem in eodem §.
In multis casibus Clericus coram judice laïco reconveniri non potest. t.9. tr.2. r.73.§.1. p.135
In casibus, quibus cognitio permissa est judici sæculari, an possit facere realem executionem sententiæ à se latæ contra Clericum? t.9. tr.2. r.82. & 83. p.138
In casibus aliquibus an judex laïcus possit capere Clericum, & detinere in carceribus ultra 20. horas? Vbi pro praxi aliqui casus. t.9. tr.2. r.112.113.114. & 115. p.153. & seqq.
Vt in casibus aliquibus Clerici cum licentia Episcopi teneantur contribuere, quando laïcorum facultatem non sufficere censendum sit. t.9. tr.2.r.249.§.1.p.225
In aliquibus casibus an consuetudo possit tribuere jurisdictionem judicibus laïcis in Clericos? t.9. tr.2.r.335. §.1. & seq. p.285
In casu de jure prohibito disputantes de fide, an Inquisitores possint procedere, & punire? t.5.tr.10.r.77.§.1.p.445

De

De casu ad casum non extenditur consuetudo. t.6. tr.2. r.14. §.2. p.112
In casu sess.7. cap.14. Concilij Tridentini an Episcopus possit punire Regulares. tom.7. tract.1. resol.41. §.1. pag.28
Vbi pro praxi hujus difficultatis aliqua notabilia circa Regulares, & etiam Equites Hierosolymitanos delinquentes extra claustra, etiamsi cum notorietate, & scandalo delinquant intra Ecclesiam sui Monasterij. §.5. & seqq. p.28. & 29
In casu hæresis an Vicarius sede vacante possit suspendere Regularibus licentiam prædicandi. t.7.tr.1.r.63.§.1. pag.41
In casu aliquo an possint superiores Regulares uti scientia, & notitia habita in confessione subditorum, non obstante Decreto Clement.VIII. & an dictum Decretum obliget ad mortale. tom.7. tr.1. res.213. & 214. p.133. & 134
In casu aliquo particulari cessante fine legis an cesset lex pro illo tunc, & pro illo casu. tom.7. tr.1.r.307. §.1. in fine. p.214
Si in casu aliquo speciali Religiosus largiendo munera, nec dissiparet bona Religionis, nec tale donum fuerit ambitionis occasio, an incidat in pœnas Bullæ Clem. VIII. de largitione munerum? tom.7. tract.3. r.33.§.1. pag.263
In casu extremæ necessitatis proximi an non solum Prælatus, sed etiam privatus teneatur pœnitere de suo peccato, quando ob peccatum ineptus efficitur ad correctionem proximi? tom.7. tractat.4. resolut. 33. §.5. pag.199
In casu aliquo an Clerici sine licentia Episcopi, & Episcopus sine licentia Pontificis possint bello assistere sine peccato. t.7. tr.7. r.61. §.1. p.424
In casu æqualis necessitatis an servi possint alimenta præstare sibi potius, quàm Dominis ministrare. t.7. tr.8. res.46. §.1. p.448
Et quid si daretur casus, in quo salus, & vita Domini esset Christiano populo, vel alicui Reipub. necessaria, & salus, & vita servi minime. ibid. §.4. p.449
In aliquo casu particulari an consuetudo possit tribuere jurisdictionem judici laïco adversus Ecclesiasticam libertatem? t.9. tr.2. r.11. §.1. p.102
In aliquo casu an Clerici teneantur ferre subsidium pro communi mista Reipublicæ utilitate, inconsulto Pontifice. t.9. tr.2. r.337. §.1. p.289
Quando casu, & non data opera Cardinalis incidit in reum, liberandus est reus, & sine juramento credendum est Cardinali. t.9. tr.7. r.75. §.1. p.402
Quando omni casui fortuito conductor renunciavit, an ob sterilitatem agri fortuitatem sit aliquid remittendum agricolæ de pensione agri. tom.6. tr.3. r.122.§.2. pag.183
Et quid in foro judiciali, & quid in foro conscientiæ. ibidem.
Casum fortuitum in se recepisse intelligatur qui periculum alicujus rei in se recipit? tom.6. tr.3. r.124.§.1.& seqq. pag.185
Ad casum alium an sit extendenda lex pœnalis? Ubi, quod in his, quæ per rationem legis comprehenduntur, non dicitur fieri interpretatio extensiva, sed comprehensiva. t.9. tr.7. r.95. §.4. p.411
Quando casus est talis, quod pœnitens tenetur consentire in revelatione sigilli confessionis, & non consentit, quid facere debeat Confessarius? Vt si verbi gratia, pœnitens confitetur in quadam domo adesse conventicula hæreticorum, &c. tom.1. tract.8. resol.26. §.1. pag.437
Ad casus alios an lex pœnalis sit extendenda ex identitate rationis. tom.6. tr.1. res.79. §.1. & sequentibus. pag.56
Extra casus expressos in textu hujus resolutionis, judices de complicibus interrogantes reos an lethaliter peccent. t.6. tr.1. r.99. §.2. p.65
Vbi quod Confessarius potest obligare reos ad respondendum in casibus tantùm expressis in textu dictæ resolutionis. §.2
Et ibi absolutè docetur, quod in omnibus casibus non esse complices revelandos, quando quis cognovit correctos emendandos esse, vel si probabiliter cognoscat emendandos iri per solam correctionem fraternam.
Casus fortuitos in se recipiens, vel eis generaliter renuncians, an de insolitis etiam sentire intelligatur. tom.6. tr.3. r.123. §.1. & seqq. p.184
An sit casus misti fori quoad judices in executione legati non pij, sed prophani? Et quid quoad legata pia. t.6. tr.9. r.49. & 52. p.478. & 479
Aliqui casus enumerantur, in quibus laborantes ignorantia non sunt admonendi à Confessariis, & aliis, si spes correctionis absit. t.7. tr.4. r.68. §.4. & seqq. p.322. & r.69. §.1. p.323
Septem casus demonstrantur, pro quibus licitum est inferre bellum infidelibus. tom.7. tract.7. res.16. §. ultim. pag.392
Quatuor casus proponuntur, in quibus ipsum jus naturale dictat, quod Clerici pugnare possint absque Pontificis licentia. t.7. tr.7.r.56. §.1. p.421
Casus in quibus licitum est Clericis in bello pugnare, & occidentes non esse irregulares demonstrantur. tom.7. tr.7. r.60. §.1. p.423
Sex casus in quibus servus potest dominium habere, & de facto habet. tom.7. tract.8. resol.29. §.2. & seqq. pag.441. & in resolut.31. & 32. ubi latè pag.443. & 444
Casus aliqui reprobantur, in quibus homo non tenetur exponere propriam vitam pro salute spirituali proximi, & alij casus proponuntur, in quibus tenetur. t.8. tr.10. r.2. & 3. p.196. & 197
An casus aliqui sint, in quibus Principes sæculares possint pœnis coërcere Clericos. tom.9. tract.2. res.110. §.1. pag.153
Vbi, quod si Papa faceret aliqua mandata in destructionem Ecclesiæ, an possit Princeps sæcularis facto, & vi resistere illis, & impedire executionem talium mandatorum.

Casus Reservatus.

A casibus omnibus an possit absolvi à quocumque Sacerdote non solùm existentes in articulo mortis, sed etiam in periculo. tom.1. tractat.4. resolut. 39. §.1. pag.246
Pro casibus plurimis reservatis, & eorum absolutione in tomo primo lege omnes 69. Resolut. tractat.5. de Reservatis, quæ plenæ sunt quæstionibus pro supradictis.
In casibus Papalibus, quos potest absolvere, & dispensare Episcopus ratione alicujus impedimenti, an Vicarius Episcopi ex generali commissione habeat potestatem illos absolvendi, & dispensandi. tom.3. tr.3. r.4. §.1. pag.298
In casibus reservatis Papæ per novas constitutiones post Concilium Tridentinum an Episcopus absolvere possit. t.3. tr.3.r.27. §.2. p.312
Vt à casibus Episcopo reservatis absolvant, an Pœnitentiarios Capitulum sede vacante deputare possit. tom.3. tr.5. r.31. §.4. p.395
A casibus reservatis absolvi an possit, qui noluit lucrari Iubilæum, si in secunda hebdomada die sabbathi mutat propositum, an lucrari possit Iubilæum. tom.4. tr.4. r.38. §.1. p.158
In casibus reservatis potest superior dispensare secum quidquid cum subditis dispensare valet. t.4. tr.6. r.3. §.2. p.202
A casibus contentis in edicto DD. Inquisitorum absolvere an

an possint Regulares virtute suorum privilegiorum excepta hæresi ? t. 5. tr. 8. r. 33. §. 1. p. 369
In casibus reservatis, utpote pœnalibus stricta est facienda interpretatio, ideo concubitus cum femina in vase præpostero non est casus reservatus peccati nefandi. t. 5. tr. 9. r. 35. §. 1. p. 392
A casibus locorum Ordinariis reservatis an Regulares possint absolvere familiares suos actu servientes, & in Monasteriis commorantes ? t. 7. tr. 1. r. 88. §. 5. p. 64
A casibus Episcopo reservatis an possit absolvi, qui de proximo vult ingredi Religionem per Confessarium illius Religionis ? t. 7. tr. 1. r. 108. §. 1. p. 79
A casibus Papalibus, à quibus Episcopus absolvit, ratione necessitatis, vel impotentiæ adeundi Pontificem, an Regulares absolvere possint virtute suorum privilegiorum ? t. 7. tr. 1. r. 267. §. 1. p. 176
A quinque casibus Papalibus exceptis in decreto Clement. VIII. & Urbani VIII. ac etiam à casibus Episcopo reservatis an Regulares absolvere possint ex confirmatione suorum privilegiorum ? t. 7. tr. 1. r. 268. §. 1. & seqq. p. 177. & 178
A casibus reservatis Episcopo de jure communi an Regulares absolvere possint post decretum Urbani VIII. die 27. Novemb. 1628. t. 7. tr. 1. r. 270. 271. & seqq. p. 179. & seqq.
Et an decretum super absolutione à casibus reservatis deroget privilegiis Confessariorum commorantium in hoc Regno Siciliæ, & Sardiniæ ? t. 7. tr. 1. r. 273. §. 1. & seqq. p. 183
A casibus Bullæ in Cœna Domini an Prælati Regulares suos subditos absolvere possint ? t. 7. tr. 1. res. 299. §. 1. & seqq. p. 207
Casibus reservatis Moniales Ordinario subjectæ an subjaceant, quod ipse Ordinarius generaliter reservat pro sua Diœcesi, etiamsi de his Monialibus non fiat expressa mentio in edicto reservationis ? t. 7. tr. 1. r. 317. §. 3. pag. 221
Si à casibus omnibus Bullæ Cœnæ absolutionem in aliquo Jubilæo Summus Pontifex concederet, hæresim tamen non excludendo, an videatur utique illam concedere. t. 9. tract. 7. res. 112. §. 1. p. 424. & in res. 118. §. 1. pag. 430
A casibus Pontifici reservatis an possit Episcopus absolvere extra Diœcesim ? t. 9. tr. 7. r. 115. §. 2. p. 426
A casibus Papalibus impeditus adire Pontificem, an possit ab Episcopo absolvi ? Et quid in casu hæresis ? t. 9. tr. 7. r. 117. §. 9. p. 428
Et an impeditus adire Pontificem possit absolvi à quocumque Confessario, etiam in casu hæresis ? ibidem §. 10. p. 429
Et quid, si impeditus sit etiam adire Episcopum, præsertim in casu hæresis ? t. 9. tr. 7. r. 118. §. 3. p. 430
A casibus Episcopo reservatis an Regulares possint hodie absolvere, non obstantibus decretis Clement. VIII. & Urbani VIII. t. 9. tr. 7. r. 121. §. 1. p. 433
A casibus omnibus reservatis omnes parturientes possunt absolvi, & proficiscentes ad bellum, tanquam constituti in periculo mortis à quocumque sacerdote, etiam non approbato. t. 9. tr. 7. r. 126. §. 2. p. 439
In casu reservato incestus non comprehenduntur committentes se impuberes, & alii cum consanguineis, vel affinibus in primo, secundo, tertio, & quarto gradu. t. 1. tr. 7. r. 137. §. 3. p. 411
A casu Episcopali abortus reservato an excusetur, qui ne liberos suscipiat, vel alia de causa, puta ex odio, mulieri potionem præstet, quo minus concipiat ? t. 5. tr. 6. r. 33. §. 2. p. 298
In casu aliquo an possit Episcopus absolvere censuram Pii IV. & Greg. XV. incursam propter collocutiones, & scriptiones vetitas tempore Conclavis ? Et pro praxi curiosus casus in §. 1. hujus resolut. t. 9. tract. 7. res. 117. p. 428
In casum aliquem absolutionis, vel privationis ipso facto Prioratus superior alicujus Religionis incidens, etiamsi palam constet de crimine, non incurrit in dictam pœnam donec per superiorem declaretur, & consequenter tuta conscientia in eo manere potest, nec licet subditis illum expellere à gubernatione. t. 1. tr. 5. res. 63. §. ult. post med. vers. Item Sexto. p. 303
In casum reservatum homicidii an incidat morte sequuta, qui propinato jam alteri veneno confitetur illud antequam mors sequatur ? t. 5. tr. 1. r. 10. §. 5. p. 8
In casum reservatum homicidii an incidat, qui dedit consilium ad homicidium facere, licet ex illo consilio libentius, & citius homicidium commiserit ? t. 5. tract. 1. r. 107. §. 6. in fine. p. 259
In casum Episcopalem reservatum an inciderit, qui procuravit abortum fœtus animati, si effectus non sequatur ? t. 5. tr. 6. r. 26. §. 2. p. 295
Et quid de illo, qui approbat abortum jam factum, etiam suo nomine ? t. 5. tr. 6. r. 29. §. 1. p. 296
In casum reservatum an incidat mulier, cui insciæ, & ignoranti amator medicamentum, & potionem tribuerit, ut abortus sequeretur, etiamsi post sumptionem potionis rem illi amator aperiret, & ipsa facto gauderet, atque illud ratum habeat ? ibid.
Idem est etiamsi postquam fuisset monita de procuratione abortus, illum nollet impedire, cum tamen posset. ibid. §. 2
In casum reservatum ab Episcopo an quis incidat, si illum committat in loco exempto intra Diœcesim ipsius Episcopi ? t. 6. tr. 1. r. 48. prope fin. p. 36
In casum reservatum Clem. VIII. an incidat Religiosus tactibus alium polluens ? t. 7. tr. 1. r. 115. § 1. p. 83
In casum reservatum incurrit Religiosus patiens copulam sodomiticam cum seminis emissione, quamvis ipse non seminaret. t. 7. tr. 1. r. 115. §. 6. ibid.
In casum reservatum Clem. VIII. an incurrat Religiosus furans aliquid notabile ad usum fratris particularis, vel alicujus sæcularis ? t. 7. tr. 3. r. 42. §. 1. p. 267
Casus. Vide verb. *Reservatus casus, Peccata.* tom. 1
Casus Papales, quos potest absolvere, & dispensare Episcopus ratione alicujus impedimenti, an possint Regulares absolvere, & dispensare virtute suorum privilegiorum ? t. 3. tr. 3. r. 4. §. 3. p. 298
Et quid vigore Cruciatæ ? ibid. §. 6
Casus occulti quinam dicantur in quibus Episcopus vigore Concilii Trid. sess. 24. c. 6. potest dispensare ? t. 3. tr. 3. r. 19. §. 4. p. 308
Casus. Vide verb. *Absolvere, Reservatus casus.* tom. 3
Casus Episcopales si quis per Cruciatam, vel Jubilæum fictè, & sine dolore confitetur, an possit postea absolvi à quocumque Confessario ? t. 4. tr. 3. r. 50. §. 3. p. 90
Et quid de supradictis casibus oblitis in prædicta confessione facta irritè, & invalidè ? t. 4. tract. 3. res. 51. §. 1. ibid.
Casus. Vide verb. *Absolvere, Absolutio excommunicationis, Reservatus casus,* tom. 4
Casus abortus non est amplius Papalis, sed Episcopalis. t. 5. tr. 6. r. 6. §. 2. p. 286
Casus propinantis remedia sterilitatis mulieri, vel viro, ut impotens fiat ad generandum, quomodo hodie damnetur. t. 5. tr. 6. r. 31. §. 1. & 2. p. 297
Sex casus demonstrantur, in quibus Regulares virtute suorum privilegiorum absolvere sæculares minimè possunt nisi in articulo mortis. t. 5. tract. 8. resolut. 39. §. 5. pag. 374
Casus. Vide *Bulla Cœnæ, Bulla Cruciatæ, Cessare, Reservatio.* tom. 5
Item verb. *Cessare, Dubium.* tom. 6
Casus in decreto Clem. VIII. contentos an superiores Regulares authoritate propria reservare possint, vel opus sit hoc facere cum consensu Capituli ? t. 7. tr. 1. r. 113. §. 1. & seqq. p. 82

Casus reservatus an sit lapsus carnis voluntarius opere consummatus, quando non fuerit perfectè consummatus cum seminis emissione? tom.7. tract.1. r.115. §.5. pag.83
Idem est de copula sodomitica. ibid. §.6
Casus reservati an desinant esse tales, si superior Regularis reservans munere suo functus fuerit? tom.7. tr.1. resol.119. §.1. p.84
Et quid in nostra Clericorum Regularium Religione? ibid. §.2. p.85
Casus reservare circa clausuram in ordine ad Moniales exemptas, an Episcopus possit? tom.7.tract.1. r.317. §.1. pag.221
Et in dicto casu controversionis an sint absolvendæ ab Ordinario, vel à Prælato Regulari? ibid.
Casus reservare an Prælatus Regularis possit pro Monialibus sibi subjectis, neque sit opus, ut Prælatus id faciat cum Capitulo, cum Moniales Capitulum non habeant? ibid. §.4
Casus reservati ab Episcopo, vel reservati à Prælatis Regularibus an comprehendant sorores tertiarias, vulgo dictas *Bizochas*, tom.7. tract.1. tes.351. §.2. & seqq. pag.240
Ad alios casus similes exceptos in Bulla Clem. VIII. de largitione munerum Religiosorum, an prædicta Bulla extendatur. t.7. tr.3.r.11.§.2.& seqq.p.253
Casus, Vide verb. *Absolvere*, *Appellatio*, *Reservatum*, *Vicarius*, *Ecclesiasticus*. tom.7
Item verb. *Bellua*. tom.8
Casus Regni Galliarum, quos privilegiatos appellant an Bulla Cœnæ tollat? Et quid de privilegio Monarchiæ Regni Siciliæ? t.9. tr.2. r.6. §.1. p.100
Casus hæresis non comprehenditur in concessione Jubilæi, etiam anni sancti concedente facultatem absolvendi à casibus Bullæ Cœnæ. tom.9. tract.7. r.118. §.2. pag.430
Casus Papales occulti an vigore Concilii Trid. desinant esse Papales, & efficiantur Episcopales, ex quibus Regulares absolvere possint toties, quoties? tom.9. tr.7. r.121. §.8. p.434

Casus occurr. temp. Mortis.

Super *his* verbis in tomo octavo ex tr.8. De casibus occurrentibus tempore mortis lege omnes ejus quæstiones.
Vide etiam verb. *Articulus*, *mortis*, *Mors*. tom.8

Catapulta.

Vide verb. *Vendens*. tom.8

Cathalonia.

Vide verb. *Iuramentum*, *Ordinatio*, *Regnum*. tom.9

Cathecumenus.

Cathecumenis mortuis sine Baptismo, an possint applicari Indulgentiæ per modum suffragii? tom.4. tract.5. r.39. §.1. p.199
Et an non solum pro Cathecumenis mortuis, sed etiam pro vivis? Idem est Sacrificii Missæ. ibid. §.2
Si Cathecumenus baptizet, aut teneat aliquem in Baptismo, vel Confirmatione, an contrahat cum illo, & parentibus ejus cognationem spiritualem. t.1. tr.1. r.95. §.4. pag.61
Cathecumenus, Vide verb. *Sacrificium*. tom.2
Item, verb. *Anima*. tom.4

Cathedra.

Pro redimendis vexationibus ad Cathedras, aliqua contingentia sæpius in praxi. tom.5. tract.7. r.42. §.3. ad medium. pag.339
Vide verb. *Ius*. tom.7

Item verb. *Dignior*, *Electores*, *Impedire*. tom.7

Cathedralis Ecclesia.

Vide verb. *Advena*, *Ecclesia*, *Peregrinus*, *Seculares*. tom.2
Item verb. *Ecclesia*, tom.8

Catholicus.

Catholici Matrimonium cum hæretico an sit licitum cum periculo perversionis, quando tamen ex magna aliqua causa contrahitur? t.2. tr.6. r.119. §.1. p.403
Catholici habitantes in terris hæreticorum an præceptis Ecclesiæ teneantur? t.6. tr.1. r.49. §.1. p.57
Ut Catholici possint habitare in terris Hæreticorum aliqua requiruntur. t.9. tr.13. r.9. §.4. p.480
Catholicus, Vide verb. *Caro*. tom.7
Item verb. *Convictus*. tom.9

Caupones.

Caupones proponentes cœnam omnibus indifferenter in die jejunii, an peccent mortaliter? tom.4. tr.6. r.127. §.1. pag.274
Et quid quando dubitant, vel credunt alterum à jejunio non excusari? ibid. §.2
Caupones Vide verb. *Compositionis Bulla*. tom.4
Caupones ex quanam culpa teneantur, si res apud ipsos deposita pereat? t.6. tr.3. r.142. §.1. p.193
Caupones, Vide verb. *Filius*. tom.6
Caupones an possint vendere, & ministrare indifferentia omnibus sine peccato? tom.7. tract.5. resol.67. §.3. pag.364
Cauponibus an liceat ministrare cibos soluturis jejunium? t.7. tr.5. r.73.§. Item licitum. p.367

Causa.

Sine causa confirmare infantes ante septennium & usum rationis an sit prohibitum? t.1. tr.2. r.13. §.1. & seq. pag.77. & seq.
Sine causa aliqua justa an sit peccatum mortale confirmare infantes ante septennium, & usum rationis? tom.1. tr.2. r.14. §.2. p.78
Et quid de filiis Principum, vel si periculum mortis infantibus immineat? t.1.tr.2.r.15.§.1. ibid.
Sine causa an revocari possit ad libitum licentia data ab Episcopo sine examine ad audiendas confessiones? t.1. tr.3. r.3. §.2. p.86
Sine causa justa revocatio facta Sacerdotibus sæcularibus non audiendi amplius confessiones an sit nulla? tom.1. tr.3. r.6. §.1. p.87
Et quid de Regularibus in dicto casu? ibid.
Sine causa an Sacerdotes sæculares approbati ab eodem Episcopo possint iterum ad examen vocari, sed non reprobari? ibid.
Ex causa confessionem, & communionem quis differre potest usque ad Pentecostem. tom.1. tr 3. r.52. §.3. pag.123
Qui ex causa justa aliqua in confessione tacet aliquod peccatum, an teneatur statim alteri confiteri, vel possit illud dimittere usque ad confessionem anni sequentis? tom.1. tr.3.r.58. §.1. & seqq. p.126
Ubi quod peccata, quæ ex causa rationabili tacemus in confessione, sat est, ut detestemur attritione sicut ea, quæ in confessione explicantur. ibid. §.4
Qui ex causa justa non debet aperire in confessione peccata mortalia, quæ habet, an teneatur confiteri venialia, ut impleat præceptum annuæ confessionis? tom.1. tr.3.r.61. §.1. & seq. p.128
Qui ex causa justa tacet peccatum in confessione an teneatur ad perfectam illius contritionem? tom.1. tr.3. res.63. §.4. p.129
Causa sufficiens ad celebrandum sine confessione an sit jus stipis ad sustentationem præcisè sumptum? tom.1.

tract.3. resol.157. §.5. p.195. Aliquid in principio, & ante medium.
Causa legis cessante, & causa finali, an cesset etiam lex, & an hoc etiam locum habeat in legibus, & statutis? t.1. tr.5. r.45. §.1. p.293
Ex causa justa, & ex voluntate confessarii, an pœnitentia possit per alium impleri, & suum effectum ex opere operato in eo pro quo impletur sortiri? tom.1. tract.6. r.11. §.3. pag.314
Sine causa an Confessarius possit commutare pœnitentiam à se impositam? t.1. tr.6. r.25. §.5. p.325
Et an etiam alius Confessarius, qui non audivit ptiorem confessionem? ibid. §.2. p.324
Ex causa justa an possit simplex sacerdos mutare pœnitentiam peccatorum mortalium, quæ jam fuerunt legitimo Confessario confessa? t.1. tr.6. r.28. §.4. p.326
Et quid, si pœnitentia fuerit data super peccata reservata? ibid. §.5
Ex causa justa an possit Episcopus commutare pœnitentiam à Pontifice impositam? tom. 1. tract.6. resol.59. §.1. pag.342
Si est causa omissionis culpabilis actus, an sit peccatum distinctum ab ipsa omissione? tom.1. tract.7. resol.60. §.1. pag.374
De causa omissionis data, an sufficiat quis accusare se, vel sit necessarium in confessione ipsam omissionem explicare? t.1. tr.7. r.61. §.1. & seq. p.375
Si absque causa legitima Medicus dat licentiam edendi carnes diebus jejunii, an satisfaciat in confessione dicendo, se concessisse licentiam edendi carnes absque legitima causa diebus prohibitis, non addendo illos esse jejunio consecratos? t.1. tr.7. r.161. §.1. & seqq. p.420
Absque causa ulla potest pœnitens revocare licentiam datam Confessario revelanti confessionem, quoties voluerit. t.1. tr.8. r.30. §.3. p.438
Ex aliqua causa justa an possit Episcopus majores Ordines die Dominico conferre? tom.2. tract.5. resol.96. §.1. pag.317
Et an etiam minores Ordines qualibet Dominica, aut festivo die tribus, aut etiam pluribus, modo non videatur facere ordinationem generalem? ibid. §. ult. & in resol.98. & 99
Sed difficultas est an sit necessarium, ut sint dies festivi de præcepto? t.2. tr.5. r.99. §.3. p.320
Ubi, quod in rigore juris non videtur vetitum quacumque die, etiam feriali minores Ordines conferre, ideo ex causa, in quacumque die conferri possunt. ibidem. §.3
Ex causa justa minores Ordines simul cum Subdiaconatu, secluſa consuetudine Episcopus conferre potest. ibidem. §.4
Qui solum causa evadendi Iudicem sæcularem suscipit primam Tonsuram, & minores Ordines, an peccet mortaliter? t.2. tr.5. r.112. §.1. p.327
Causa, Vide verb. *Absolvere, Catholicus, Conjux, Debitum, Denunciationes, Dispensare, Divortium, Exponere, Fœmina, Fornicatio, Ius, Opinio probabilis, Pollutio, Pontifex, Testis, Vxor.* tom.2
Ex causa justa an Pontifex possit ob gravissima crimina privare aliquem communione in articulo mortis? t.3. tr.1. r.2. §.10. pag.4
Ex justa causa an infantes possint confirmari ante usum rationis absque dispensatione? tom.3. tract.1. resol.10. §.5. pag.16
Si absque causa Episcopus confirmat infantes ante usum rationis, an peccet mortaliter, vel tantum venialiter? ibidem. §.6
Causa cessante facultatis concessæ à Pontifice, ut simplex Sacerdos ministret confirmationem ipsa non cessat, nec aliam mortuo Pontifice. tom.3. tract.1. resol.11. §.13. pagina 18
Sine causa justa si Pontifex dispenset, ut simplex Sacerdos conferat Confirmationem, an dispensatio sit valida, t.3. tr.1. r.14. §.1. p.20
Sine causa justa dispensando Pontifex cum aliquo in præcepto Confessionis, quod peccatum committat? t.3. tr.1. r.27. §.1. pag.35
Idem est de illo, qui sciens nullam causam subsistere inducit Pontificem ad dispensandum in impedimentis dirimentibus. ibid. §.4
Sine causa dispensando Pontifex in suis legibus, an peccet? ibid. §.1
Sine causa potest revocare licentiam audiendi confessiones, qui illam concessit ad suum beneplacitum, & non solùm validè, sed etiam licitè. tom.3. tract.1. resol.36. §.6. pag.45
Si sine causa Pontifex abrogaret præceptum Communionis ex toto, vel in solidum, quamvis peccaret, valeret tamen abrogatio. t.3. tr.1. r.52. §.2. p.69
Ex causa justa existente Pontifex potest, & solet præbere licentiam, ut aliquis Religiosus transeat ex Religione strictiori, ad laxiorem. tom.3. tract.1. resol.79. §.1. pagina 101
Quæ causa sit justa, ut Pontifex possit dispensare in voto solemni Religionis? ibid.
Si sine causa magna Pontifex concedit legitimationem, seu dispensationem in radice matrimonii, an graviter peccet? t.3. tr.1. r.87. §.6. p.117.
Si sine causa justa Pontifex irritat aliqua matrimonia, an sint valida? tom.3. tractat.1. resolut.93. §.1. & seqq. pagina 124
Sine causa an possit Pontifex dissolvere vinculum matrimonii rati? tom. 3. tractat.1. resolution.96. §.1. & seq. pag.127
Causa gravi posita an possit Pontifex dissolvere tale matrimonium eis invitis, vel saltem invito altero ex contrahentibus? ibid. §.3
Ex causa an possit Pontifex dispensare in matrimonio consummato Infidelium? tom.3. tract.1. resolut.99. §.1. pagina 130
Sine causa an possit Pontifex bona Ecclesiarum, Ecclesiasticorum, & Monasteriorum alienare, & ad libitum dare cui voluerit? Ubi latius super hoc. tom.3. tract.1. r.101. §.5. p.133
Absque causa potest licitè Princeps supremus dispensare. ibid. §.4. p.136
Sine causa an possit Pontifex dispensare? Et an sit valida talis dispensatio? tom.3. tractat. 2. resolut.7. §.1. pagina 179
Sine causa Pontifex dispensando, an peccet mortaliter, vel venialiter? tom. 3. tractat. 2. resolut. 8. §.1. pagina 180
Sine causa dispensando superior in lege propria, vel inferioris, an peccet mortaliter? tom.3. tract.2. resol.9. §.10. pag.181
Et quid de subdito petente dispensationem sine causa? t.3. tract.2. r.11. §.2. ibid.
Et quid de utente dispensatione dicta sine causa? t.3. tr.2. r.12. §.1. pag.182
Si sine causa superior dispensat secum, an sit licitus talis usus dispensationis? tom.3. tractat.2. resol.13. §.1. ibidem.
Et in tali casu an superior peccet duplici titulo, uno dispensationem non revocando, altero ea utendo? tom.3. tr.2. r.12. §.1. vers. Conveniat. p.182
Quando causa justa intercedit, an teneatur superior dispensare? t.3. tr.2. r.15. §.1. p.183
Si causa sufficiens adsit, an saltem delegatus teneatur dispensare? t.3. tr.2. r.16. §.1. p.184
An causa dispensationis debeat esse manifestè justa, an potius sufficiat causa dubia? Et quid, si causa sit tantùm probabilis? t.3. tr.2. r.17. §.1. & seq. ibid.
Et quid, quando dubium est, an aliqua causa dispensandi existat? ibid.

In

In dubio an causa sit justa, an superior possit dispensare. t.3. tr.2. r.118. §.1. p.185
Causa sufficiens ad dispensandum est, cum quis dubitat an sine dispensatione teneatur quis v.g. jejunare, &c. nec opus est aliqua commutatione. ibid.
Si causa dispensationis sit justa, quando superior dubitat, an possit licitè dispensare. t.3. tr.2. r.19. §.1. & seq. pag.185
Non prius causa cognita, causa quando revera est justa, an valida sit dispensatio facta ab inferiori in lege superioris. t.3. tr.2. r.33. §.1. p.193
Vbi, quod si subditus utitur tali dispensatione, neque venialiter peccat. §.2
Et an ita dispensans peccet mortaliter. t.3. tr.2. r.34. §.7. pag.194
In causa non justa bona fide Prælatus inferior dispensans, an sit dispensatio valida. tom.3. tr.2. r.36. §.1. & seq. pag.195. Vbi an subditus tutus sit, quamvis postea constet causam non fuisse sufficientem.
Absque causa justa dispensatio inferioris in propriis legibus an sit nulla. t.3. tr.2. r.39. §.1. p.196
Et quid de superiore, vel æquali successore dispensante in lege inferioris sine causa. ibid.
Et quid de legato Apostolico. ibid. §.3. p.197
Et quid de Episcopo in Synodo Diœcesana, vel Archiepiscopo in Synodo Provinciali dispensantibus sine causa. ibid. §.4. & 5
Et quid de Episcopo dispensante in sua lege sine causa, quando illa transisset in contractum. ibid. §.2. p.196
Si sine causa Episcopus dispensat in suis legibus, an dispensatio sit valida. t.3. tr.2. r.41. §.1. p.198
Et quid, si illæ constitutiones, & leges fuissent confirmatæ à Papa. ibid.
Et quid, si Episcopus eas confirmaverit. ibid.
Ex causa rationabili, an Episcopi & Prælati Regulares possint cum subditis dispensare, ut aliquando, non tamen in perpetuum, nec per modum constitutionis recitent de Sancto, die, qua essent recitaturi de Feria. t.3. tr.2 r.51. §.5. p.206
Causa finali dispensationis cessante, an adhuc valeat dispensatio. t.3. tr.2. r.74. §.1. p.223
Quæ causa sit legitima, ut Episcopus aliquando possit dispensare in voto castitatis absoluto? t.3. tr.2. r.75. §.1 p.224
Qui ex causa justa exit tempore Novitiatus, an satisfaciat voto Religionis. t.3. tr.2. r.80. §.4. p.226
Et quid, si sine causa justa exeat, & ex levitate, an tunc teneatur iterum ingredi. ibid.
Causa falsa scienter allegata in eodem rescripto circa unum votum, vera autem circa alterum, an totum rescriptum, & dispensationem vitiet. tom.3. tract.2. res.84. §.4. pag.229
Et quid, si duplicis impedimenti ad matrimonium contrahendum dispensatio in eodem rescripto obtineretur, ut voti castitatis, & consanguinitatis. ibid.
In dubio an causa expressa in narrativa alicujus rescripti sit finalis, vel impulsiva, censenda sit impulsiva, & non finalis. tom.3. tract.2. resol. 86. §.1. & sequent. pag.230
Et quid in dubio an causa falsa allegata sit finalis. ibidem §.2
In dubio, si causa tacita in dispensatione sit finalis, vel impulsiva, an dispensatio sit valida. tom.3. tr.2. r.87. §.1. & seqq. ibid.
In dubio, si causa tacita, vel falsa inter alias veras, sit finalis, vel impulsiva tantum circa dispensationem matrimonij, an dispensatio censenda sit valida. t.3. tr.2.r.89. §.1. p.231
Idem est quando dubium est, an satis probetur veritas narratorum in supplicatione, &c. ibid.
Taciturnitas, quæ causa finalis est concessionis, an dispensationem vitiet, vel solum quando causa finalis est impulsiva. t.3. tr.2. r.91. §.1. p.232. Vbi, quæ causa sit finalis, quæ vero impulsiva.
Si causa quacumque quis non fuerit usus priori dispensatione, & petat secundam non facta mentione prioris, an taciturnitas ejus reddat posteriorem invalidam. tom.3. tr.2. r.93. §.3. p.234
Causa finalis in dispensatione quo tempore debeat verificari, an sufficiat causam fuisse cum dispensatur, an verò requiratur etiam, ut perseveret, dum initur matrimonium. t.3. tr.2. r.101. §.1. p.237
Et quid quando committitur inferiori. ibid. §.2
In causa matrimoniali an dispensatio sit latè, vel strictè interpretanda. tom.3. tract.2. resol. 125. §.1. & seqq. pag.253
Pro causa publica an in secundo gradu sit dispensandum solum inter magnos Principes? t.3. tr.2. r.126. §.1. ibid.
Ex causa legitima an Episcopus possit dispensare in impedimentis dirimentibus matrimonium ante contractum ipsum matrimonium. tom.3. tract.2. r.132. §.1. & seq. pag.258
Vbi, quid in prædictis impedimentis post contractum matrimonium. §.1. & 3
Causa cessante dispensationis, an cesset dispensatio? t.3. tr.2. r.146. §.1. & seq. p.271
Vbi aliqui casus pro praxi.
Absque causa justa sine obreptione, vel subreptione an sit licita pensio à Pontifice obtenta, & possit retineri in foro conscientiæ. t.3. tr.2. r.173. §.1. p.295
Absque causa aliqua an possit abesse per trimestre Episcopus ab ejus Diœcesi. tom.3. tract.3. resol.71. §.3. pag.339
Idem est de Parocho absente à Parochia per duos menses. ibid. §.2
In dictis casibus an teneantur fructus restituere. ibidem. §.4
Si absque causa populus contradiceret Episcopo pro observatione alicujus festi, an servandum sit Festum. t.3. tr.3. r.89. §.1. p.354
Ex causa justa an Episcopus possit imponere pensiones super beneficia pinguiora suæ Diœcesis. tom.3. tr.3. r.116. §.1. & seqq. p.373
Sine causa justa an possit Capitulum Sede vacante ad libitum revocare Vicarium. tom.3. tract.5. res.74. §.1. pag.413
Et quid, si in nominatione cautum fuisset, quod possit Vicarius revocari, quoties Capitulo bene visum fuerit. t.3. tr.5. r.75. §.1. ibid.
Et quid, si juramentum interpositum fuisset, de non revocando Vicarium. ibid. §.4. p.414
Etsi absque justa causa Capitulum removeat Vicarium, an aliquod interesse teneatur Vicario restituere. ibidem. §.6
Ex causa onus psallendi in Choro Horas Canonicas à Regularibus interdum potest dispensari. t.3. tr.6. r.19. §.5. pag.432
Qui sine causa recitat Horas Canonicas lingua Italica, Hispanica, aut alia vulgari, an peccet mortaliter. t.3. tr.6. r.49. §.1. p.445
Et quid, si lingua Hebræa aut Græca quis recitet dictas Horas Canonicas? ibid. §.6
Idem est quando obligatio oritur ex voto, aut pœnitentia à Confessario imposita. ibid. §.1
An alia causa requiratur præter consuetudinem, quæ alias est satis pro causa in recitatione Matutini, & Laudes sequentis diei ad horam tertiam, vel quartam, imo ad secundam horam post meridiem diei præsentis. tom.3. tractat.6. resol.64. §.2. & sequent. pag.454
Absque causa justa ulla anticipatio Horarum Canonicarum neque peccatum veniale est. tom.3. tr.6. r.66. §.5. pag.458

Qui sine causa interrumpit Officium divinum per unam, aut duas horas an peccet mortaliter? t.3. tr.6. r.67. §.3. ibid.

Imò plusquam per 30. horas inter se sine causa in Matutinis vigiliæ absque lethali culpa dici possunt, & ita recitantes divino Officio, & præcepto satisfacere valent, & non tenentur repetere die sequenti Vigiliam, vel Vigilias nocturnas. t.3. tr.6. r.68. §.1. p.459

Qui sine causa justa Matutinum à Laudibus sejungit, an peccet saltem venialiter? t.3. tract.6. resolut.70. §.2. pag.460

Qui cum causa recitat officium extra horas præscriptas, neque venialiter peccat. t. 3. tract.6. resolut.71. §.1. ibidem.

Et quæ causa sit justa ad hoc faciendum? ibid.

Ex causa justa an possit Prælatus Regularis cum Religiosis addictis Breviario Romano dispensare in Officio unius diei, una, vel altera vice in recitatione publica? t.3. tr.6. r.108. §.1. p.483

Qui sine causa justa, & dispensatione pluta beneficia possidet, quorum unum sufficit ad congruam sustentationem, an pluries in eodem die teneatur recitare horas Canonicas? t.3. tr.6. r.111. §.3. p.484

Causa. Vide verb. *Beneficium, Dignus, Dubium, Inferior, Obligatio, Pœnitentiarius, Residere, Restituere, Vicarius, Votum.* tom.3

Quando causa edendi carnes est dubia in diebus prohibitis ex licentia utriusque Medici, an privilegium Bullæ Cruciatæ deserviat? t.4. tr.3. res.171. §.1. & 2. pag.136

Causa Indulgentiæ non solum debet esse pia, sed proportionata. t.4. tr.5. r.1. §.1. & seqq. p.176

An à causa finali sit mensura certitudinis, & efficacitatis concessionis Indulgentiarum? tom.4. tract.5. resol.2. §.1. pag.177

Si causa, ob quam data fuit Indulgentia non s.. omnino sufficiens, an sit valida Indulgentia, modo Pontifex prudenter sentiat esse sufficientem? ibidem §.6. pag.178

In causa dubia jejunii an Medicus possit dispensare, vel tantum declarare, si causa sit sufficiens an non? t.4. tr.6. r.4. §.2. p.203

Quando causa jejunii, &c. est evidenter justa, aut probabilis, nullâ opus est dispensatione, sed tantum quando est dubia recurrendum est ad superiorem Episcopum, vel Confessarium electum per Bullam, ut dispenset. ibid.

Causa quando est dubia circa comestionem carnium si ageretur de nocumento notabili, an sit opus dispensatione? t.4. tr.6. r.73. §.1. & 2. p.240

Causa. Vide verb. *Cessans, Diœcesis, Dispensatio, Infirmitas, Oratorium, Privilegium.* tom.4

In sua causa an possit ferre censuram, qui potestatem ferendi censuram habet? tom. 5. tract.1. resolut.2. §.1. pag.1

Absque causa nimia frequentatio Monasterii Monialium an sit peccatum? tom. 5. tractat. 1. resolut.84. §.11. pag.58

In causa matrimonii, & hæresis, an excommunicati possint esse testes? t.5. tr.1. r.112. §.3. p.74

In causa hæresis an testes privilegiati teneantur denunciare crimen sui conjuncti ad Tribunal S. Inquisitionis? t.5. tr.1. r.161. §.1. in fine. p.94

Ex causa rationabili potest Episcopus dispensare in interstitiis ad Ordines sacros. t. 5. tract.3. resolut.45. §.2. pag.190

Si causa recreationis, & raro venatio fiat à Clericis non est peccatum mortale, & secus si frequens fiat. t. 5. tr.3. r.64. §.1. & seqq. p.197

Quando ex causa famosa, qui fustibus ceditur, infamatur, & non aliter. t.5. tr.5. r.58. §.5. p.232

Si causa generationem impediendi vir, vel fœmina in actu carnali retrahunt se à seminis emissione, vel receptione in vase debito, an incurrant censuram latam contra procurantes abortum? t. 5. tract.6. resolut.33. §.1. pag.298

Causa aliqua rationabili stante an liceat aliquando sterilitatem in uxoratis procurare, vel an hoc fieri prohibeatur in Bulla Sixti V. de Abortu? t.5. tr.6. res.36. §.1. & seqq. p.299. & 300

Ubi notabile dubium proponitur pro praxi.

Causa recipiendi Viaticum, Confirmationem, & Extremam-Unctionem, an sit sufficiens, ut pro illis recipiendis quis det Ministro pecuniam nolenti aliter ministrare? t.5. tr.7. r.14. per totam, signanter. p.314. §.4. & p.315. & 316

Et quid pro recipiendo Baptismo ab adulto? Ubi aliquæ distinctiones, & circunstantiæ circa supradicta proponuntur. ibid. §.5. p.317

Ut in causa spirituali judex Ecclesiasticus ministret justitiam, si quis illum pecunia inducat, an hoc ad symoniam pertineat, & quid in causa alias sæculari? tom.5. tr.7. r.15. §.4. p.318

Causa pendente non est admittendus hæreticus ad audiendam Missam, neque ei debet concedi Confessarius nisi in periculo mortis, si fuerit conversus. t.5. tr.10. r.55. §.4. p.437

In causa hæresis an infamia afficiat quando ortum habuit ab æmulis, & vilibus hominibus? t. 5. tr.10. res.94. §.5. pag.451

Causa. Vide verb. *Absens, Appellatio, Assistere, Beneficium, Capitulum sede vacante, Caput, Castrare, Cessans, Comitari, Consultores S. Officii.* tom.5

Si sine causa subditi non recipiunt legem à Principe legitimè promulgatam, an peccent? t.6. tr.1. r.59. §.1. & seqq. p.48

In causa dubii, qui non recipiunt legem, an mortaliter peccent? t.6. tr.1. r.60. §.2. ibid.

Causa adæquata legis cessante in causa particulari, an cesset obligatio legis respectu talis particularis? t.6. tr.1. r.72. §.1. & seqq. p.52

In causa propria, & Ecclesiæ, atque in causis viduarum, pupillorum, & pro junctis, & amicis intimis coram judice sæculari, & si assistunt in Curia Romana pro omnibus, an Clerici, Beneficiarii, & in sacris constituti possint exercere munus Advocati? t.6. tract.1. r.85. §.1. p.58

In causa capitali, honoris, famæ, triremium, confiscationis omnium bonorum, & in aliis similibus reus judicè interrogatus non tenetur respondere, si adsit spes evadendi. Sed an hæc opinio sit probabilis? t.6. tr.1. r.100. §.3. p.65

Ex causa necessitatis an Principes possint homines malæ vitæ in carceribus existentes deponere super Regias triremibus donec eorum causæ expediantur? t. 6. tr.1. r.125. §.1. p.84

An saltem ex causa necessitatis possint remiges à Proregibus compelli in triremibus perseverare per aliquod tempus? ibid. §.3. p.85

Quando ex causa justa quis excusatur à restitutione, vel solutione, an teneatur saltem damnum emergens, aut lucrum cessans creditori compensare? t.6. tract.3. r.28. §.1. p.132

Et distinguitur inter debita ex contractu, & debita ex delicto. ibid. §.2

Sine causa non potest revocari privilegium quod transiit in vim contractus. t.6. tr.3. r.92. §.2. p.164

Causa nulla justa concurrente dubius de malo vehementi, an excusetur vendens res indifferentes? t.6.tr.3.r.111. §.1. pag.176

Hac de causa sola, ut jurans, vel vovens non ludere, magnum desiderium, & tentationem patitur ludendi, an tale votum, vel juramentum dispensari possit? t.6. tr.4.r.70. §.2. p.272

Qui

Qui causa animi recreandi ludit, & in ludo licito, vel in parva quantitate, an faciat contra votum, vel juramentum non ludendi? ibid. §.3
Si causa superstitis apud Indos sepulchra plena divitiis, an qui ea spoliaverunt, teneantur restituere successoribus defunctorum? t.6. tr.6. r.2. §.3. p.292
Causa mortis an mutus, & surdus possint donare? t.6. tr.7. r.25. §.2. p.321
Causa doris, vel Ecclesiæ donatio revocari non potest, etiam ob ingratitudinem. tom. 6. tract. 7. resolut.41. §.5. pag.332
Causa mortis donatio facta in tom.6. lege in tract.7. de Donationibus multas, & diversas difficultates, ad res.69. usque ad 93. inclusivè, demptis tantum res.74. 77. & 78. à p.346. ad 359
Et pro causa mortis civilis vide res.70. §.1. ibid. p.347
Ex causa præteritionis, vel exhæredationis, an vitietur testamentum ad pias causas? tom.6. tract.8. resol.30. §.3. pag.408
Causa præteritionis an debeat exprimi in testamento Militis, in quo filii prætereuntur? t.6. tract.8. resolut.87. §.1. pag.438
Si sine causa, sed extraordinario affectu inter liberos Pater successionis inæqualitatem inter filios constituat, an peccet? t.6. tr.8. r.109. §.1. p.452
An sit causa misti fori quoad judices in executione legati non pii, sed prophani? Et quid quoad legata pia? t.6. tr.9. r.49. & 52. p.478. & 479
Causa. Vide verb. *Advocatus*, *Appellatio*, *Judicialis*, *Bona temporalia*, *Clericus*, *Delictum*, *Enumerare*, *Gradu*, *Hæres*, *Ingratitudo*, *Laborare*, *Mors*, *Pium*, *Pœna*, *Studium*. tom.6
Sine causa an Prælati Regulares possint amoveri à suis Prælaturis ad libitum suorum superiorum? t.7. tract.1. res.15. §.1. p.12
Pro quali causa debeat Generalis dispensare, ut superior Monasterii in casibus occurrentibus remaneat extra Conventum per aliquot dies? t.7. tr.1. r.17. §.1. ibid.
Absque causa justa si Episcopus non admittat Regulares ad Confessiones audiendas, an possint non obstante dispositione Concil. Trid. Confessiones audire, ac si essent approbati? t.7. tr.1. r.65. §.1. & seqq. p.42
Absque causa magna non debent, nec possunt Episcopi revocare Religiosis licentias audiendi Confessiones legitimè, ac prævio examine concessas, etiamsi Episcopus dixerit in approbatione velle illas tantum valere ad beneplacitum. t.7. tract.1. resolut.67. §.1. in fine. pag.44
Ex causa justa an Episcopi possint approbare Regulares ad audiendas Confessiones limitatè, v. g. ad viros, & non ad fœminas? t.7. tr.1. r.70. §.1. p.48
Causa justa an sit dicere Episcopus se habere superfluitatem Confessariorum, ut possit denegare Regularibus licentiam, & approbationem ad audiendas Confessiones? t.7. tr.1. r.71. §.3. p.49
An licitè ex causa, & valide sine causa possit Episcopus revocare licentias concessas Regularibus excipiendi Confessiones, maximè si illas dederit ad libitum, seu beneplacitum? t.7. tr.1. r.74. §.5. p.51
Et quid, si illas Episcopus dederit absque limitatione? ibid. §.6
Sine causa justa revocatio Confessariorum præsertim quoad Regulares facta ab Episcopo an sit nulla? Et quid circa hoc quoad sacerdotes sæculares? t.7. tr.1. r.76. §.1. & seqq. p.52
Et an sit licita revocatio sine causa? t.7. tract.1. resol.77. §.1. ibid.
Ex causa rationabili, & justa, an approbatio Regularium ad audiendas Confessiones possit ab Episcopo limitati, & restringi ad certum tempus, locum, & personas? ibid. §.2. p.53
Si absque causa semel sacerdos approbatus ad Confessiones, ab Ordinario reprobatur, vel suspenditur, an possit eligi per Bullam Cruciatæ in Confessarium? t.7. tr.1. r.79. §.9. p.55
Nisi causa nova in particulari, & legitima suspensionis, & probata fuerit, nullius Religionem particularis approbatio suspendi potest à Prælato Regulari, à quo concessa fuerit. t.7. tract.1. resolut.81. §.3. post medium. pag.56
Qui absque causa justa retrahit aliquem ab ingressu Religionis, an mortaliter peccet? t.7. tract.1. resol.145. §.1. pag.96
Absque causa nolentes superiores Regulares admittere aliquem in Religionem ad annum Novitiatus, an peccent mortaliter? t.7. tr.1. r.146. §.1. p.97
Et quid, si petens ingressum Religionis haberet votum ingrediendi Religionem ejus superioris à quo petit admitti? ibid. ad medium.
Ex causa levissima quidam Novitius distulit emittere professionem ad sex menses postquam expleto anno probationis fuit admissus à Capitulo Monasterii ad professionem, an sit valida? t.7. tract.1. resolut.176. §.1. pag.114
Si causa est simpliciter delegata duobus, non tenet sententia unius. tom. 7. tract. 1. resolut.196. §. Dices. pag.124
Absque causa justa non possunt Provinciales revocare licentiam subditis concessam, ut dispensent cum sæcularibus, ad petendum debitum ab incestu, vel voto. t.7. tr.1. r.280. §.5. p.187
An causa fundationis, reformationis, Prioratus, vel alterius officii Monialis non possit transire de uno Monasterio ad aliud sine licentia Pontificis? t.7. tr.1. r.333. §.1. & seqq. p.228
Ex causa justa, an possint Prælati Regulares dare licentiam suis Monialibus exeundi è Monasterio absque interventu Episcopi? t.7. tr.1. res.334. §.1. & seqq. pag.229
Ex causa legitima an Religiosi post Concil. Trident. possint habere peculium, id est redditus annuos, ad nutum superiorum revocabiles, & ad solos usus honestos, & pios? t.7. tr.3. r.28. §.1. p.261
Ex causa benedictionis, vel susceptionis habitus, seu professionis Monialium an liceat dare aliquid proprio Ordinario loci? tom.7. tract.3. resol.49. §.1. & seqq. pag.269
Si causa recreationis, & non occasione transitus, vel devotionis Religiosi recipiant aliquem in Monasteriis, an incidant in pœnas Bullæ Clem. VIII. de largitione munerum? t.7. tract.3. resol.52. §.1. & seqq. pag.270
Ex causa aliqua justa an licitum sit commodare cubiculum alicui petenti ad fornicandum? t.7. tr.5. r.48. per totam. p.352
In causa justa an liceat petere à meretrice judicis intercessionem apud ipsum judicem? t.7. tract.5. resolut.51. §.1. pag.353
Qui sine causa deponit penes usurarium pecunias, an teneatur restituere usuras, quas mutuas accepit ex illa pecunia mutuata? tom.7. tractat.5. resolut.53. §.1. pag.354
Qui sine causa justa petit pecuniam mutuam ab usurario parato, an peccet mortaliter? t.7. tr.5. res.55. ibid. §.3. & seqq.
Causa gravis an sit amissio lucri ex pictura concubinæ facienda amasio, vel sit necessarius metus mortis, vel vulneris, ut excusetur pictor à mortali pingendo imaginem? t.7. tr.5. r.61. §.2. p.358
Ex causa aliqua justa an possit postea Parlamentum præbere donativum majus, & Rex imponere novum, vel antiquum tributum augere, si esset stipendium sumptibus Regis assignatum ex pacto inito cum ipso Rege? t.7. tr.6. r.7. §.1. p.374

Causa necessaria de jure communi an sufficiat tantum pro imponendis tributis in hoc Regno Siciliæ. tom.7. tr.6. r.8. per totam. ibid.
Si causa justa adsit præbendi donativum an possint Proreges illud extorquere à Parlamentariis per vim, & metum. t.7. tr.6. r.12. §.1. p.375
Si ex causa justa Princeps inferat bellum sine recta intentione, an bellum sit justum. tom.7. tract.7. res.7. §.1. pag.386
Si absque causa urgenti medendi pudenda fœminarum Medicus, vel Chirurgus exponit se periculo peccandi, tunc est peccatum mortale, alias secus. t.7. tr.7. r.20. §.4. pag.397
Si quando causa belli est dubia, vel justa subditus indoctus discernere non potest, an teneatur semper obedire superiori præcipienti. tom.7. tract.7. resol.36. §. 6. pag.408
Qui sine causa crimen occultum alterius proderit, an extra peccatum teneatur etiam restituere, si aliquid pro depositione talis criminis accepit. tom.7. tr.7. res. 44. §.2. in fine. p.413
Ex causa justa an Pontifex possit præbere licentiam, ut Clerici, Episcopi, & Cardinales præsint exercitibus. t.7. tr.7.r.57. §.1. p.422
Etsi absque causa rationabili Pontifex in hoc præcepto dispensaret, & licet factum teneret, attamen peccaret. ibid. ad medium.
Si causa adjuvandi spiritualiter, & non repugnandi Clerici bello intersint, an spolia hostium perinde ac milites accipere possint, & retinere, nisi de contraria supremi Ducis voluntate constet. tom.7. tr.7. r.58. §.2. in fine pag.423
Qui causa egestatis se vendidit an liceat emere eum. t.7. tr.8.r.7. §.3. p.341
Causa. Vide verb. *Jus*. tom.7
Qui in causa magni momenti in judicio conatur calumniis aliquem opprimere, infamare, aut interficere, an liceat eum clam occidere. tom.8. tr.5. r.26.27. & 28. pag.103. & 104
Qui causa fuit hortatu suo, ut majus damnum inferretur, quid restituere teneatur. tom.8. tract.7. r.27. §.4. pag.163
Et quid, ut citius furaretur. tom.8. tract 7. resol.28. §.1. ibidem.
Qui sine causa justa occultum crimen manifestavit uni, vel duobus viris prudentibus, quos scit non evulgaturos, an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem famæ. t.8. tr.7. r.63. §.1. & seqq. p.185
Et circa hoc lege etiam res.64. & 65. ubi aliqua contingentia in dicto casu. p.185. & 186.
In causa propria mutus scripto consulens an peccet. t.8. tr.9.r.4. §.1.p.193
Causa. Vide verb. *Advocatus, Amphybologia, Appellatio, Authoritas, Cognoscere, Commutare, Convitiandum, Effectus, Differre, Egredi, Factum, Ingredi, Iudex*. t.8
Si causa fuit testis, qui falsum pretio deposuit, ut innocens condemnaretur ad mortem, an gaudeat immunitate Ecclesiæ. t.9. tr.1. r.96. §.1. p.55
Idem est de judice, qui corruptus pecunia damnavit innocentem ad mortem. ibid.
Donec causa ab Ordinario examinetur, reprobatur consuetudo, etiam stando in terminis juris communis, in qua alicubi alligantur compedibus delinquentes in Ecclesia. t.9. tr.1. r.116. §.11. p.68
Dum causa agitur an reus gaudeat Immunitate Ecclesiæ, an Iudex sæcularis possit illum ab Ecclesia extrahere, & in carceribus suis detinere. tom.9. tract.1. r.117. §.1. pag.69
In casibus non exceptis an Prælatus Ecclesiæ possit dare licentiam extrahendi reos ab Ecclesia, & ex ejus mandato an possit judex laïcus delinquentem capere, & punire. t.9. tr.1. r.117. §. Quæro secundo. p.70
Et in dicto casu an Prælatus, vel Episcopus incurrat in excommunicationem. ibid. §. sed stante prope finem. pag.70
Nisi causa excommunicationis prius ostendatur, an Princeps laïcus possit interdicere Episcopis, seu eorum Vicariis, ne quemquam excommunicent. t.9. tr.2.r.48. §.6. pag.127
In causa criminali an Iudex laïcus processans occultè Ecclesiasticum, animo præsentandi processum Pontifici, vel judici Ecclesiastico, an incidat in censuram Bullæ Cœnæ. t.9. tr.2. r.62. & 63. §.1. p.132
Ex causa justa an possit Prælatus Religiosorum differre professionem Novitij apti? tom.9. tract.2. r.168. §.3. pag.179
De causa possessorij beneficij si agatur inter duos Clericos, vel quando reus est Clericus, an judex laïcus cognoscere possit. t.9. tr.2. r.207. §.1. p.199
Causa explorandi voluntatem, lite pendente super sponsaliis, ad quem judicem spiritualem, vel sæcularem spectat sequestrare puellam. tom.9. tract.2. res.229. §.1. pag.215
De causa dotis principaliter, & non incidenter intentata, an judex Ecclesiasticus possit inter laïcos cognoscere? Et quid, si dos testamento relicta est puellæ pauperi. t.9. tr.2. r.231. §.1. p.216
In causa decimarum an judex laïcus simul cum judice Ecclesiastico judicare, & cognoscere possit, ita ut sit causa misti fori. tom.9. tract.2. resol.271. 272. 273. pag.235
Et quid quando de possessorio decimandi causa agitur. t.9. tr.2. r.272. §.2. ibid.
Et quid, quando decimæ sunt sæcularibus Principibus in feudum datæ. t.9. tr.2. r.274.275. §.1. p.236
Et quid si Clerici decimas petant à laïcis, qui præscriptione, & consuetudine immemorabili eas numquam soliti sunt persolvere. t.9. tr.2. r.276. §.1. p.236
In causa divortij an solus judex Ecclesiasticus sit competens. t.9. tr.2. r.291. §.2. p.245
Et quid in causa separationis conjugum ad tempus ob lepram, vel aliud impedimentum. ibid. §.3
Quando causa decisa fuit per duos judices, unum laïcum, & alium Ecclesiasticum, coram quo facienda sit appellatio. t.9. tr.2. r.305. §.1. p.252
Si causa aliqua spiritualis ad judicem Ecclesiasticum remittitur, an possit judex laïcus opponere exceptionem, & præfigere tempus, & terminum peremptorium, in quem probare teneatur, & quid è converso. t.9. tr.2. r.308. §.3. p.253
Ex causa justa an Principes sæculares possint dare Iudæis positivam licentiam exercendi usuras absque Pontificis authoritate. t.9. tr.2. r.311. §.1. p.255
Qui ex causa justa alium capit, an possit illum detinere per spatium 20. horarum, & ipsum captum judici præsentare? Etsi illum detineat captum ex injusta causa, qua pœna puniri debetur. tom.9. tract.7. res.64. §.1. pag.399
Quando causa mandatur Cardinali cum clausula, Appellatione remota, an censeatur exclusa etiam appellatio justa. t.9. tr.7. r.67. §.1. p.401
Causa commissa Cardinali, & ab eo non decisa non committitur alteri inferiori à Cardinali propter ejus reverentiam, &c. ibid. §.2
In causa pari an sententia sit defendenda in favorem Cardinalium. t.9. tr.7.r.73. §.1. ibid.
Ex causa necessitatis publicæ an possint Principes dare licentiam Iudæis exercendi usuras inconsulto summo Pontifice, & possint in hac re per Ecclesiam impediri. t.9. tr.14. r.1. §.1. p.481
Causa. Vide verb. *Forum*. tom.9
Causæ dispensandi in matrimonio rato proponuntur. t.3. tr.1. r.97. §.2. p.128
Causæ proponuntur quare Pontifex possit transferre Episcopum

Episcopum ex una Ecclesia ad aliam. t.3. tr.1.r.100.§.1. pag.131
Causæ justæ ad dispensandum quæ sint. tom.3. tr.2. r.14. §.1.& seq. p.183
Sinè causæ cognitione an inferior possit dispensare, si in potestate dispensandi exprimantur nomina, nulla facta mentione cognitionis causæ. tom.3. tr.2. res.35. §.1. pag.194
Si causæ plures proponuntur in petitione dispensationis, an debeant omnes verificari. tom.3. tr.2. res.118. r.5. pag.294
Et an sola causæ finalis expressio, quæ si verè exprimeretur, non concederetur dispensatio irritet dispensationem. ibid. §.6
Quænam sint causæ excusantes à peccato eligentes minus dignum relicto digniori. tom.3. tract.3. res.107. §.1. pag.368
De causæ sufficientia pro dispensatione in jejunio, &c. Prælatus dubitans, an debeat in alia opera jejunium, &c. commutare. tom.4. tractat.6. resolut. 3. §. 2. pag.202
Causæ duodecim apponuntur excusantes à restitutione, quæ desumuntur ex parte creditoris, ex parte debitoris, ex parte debitoris & creditoris simul, ex parte rei restituendæ, ex parte legis, ex parte legislatoris. Et aliæ quinque causæ adducuntur, quæ licet videantur excusare à restitutione, non excusant. t.6. tr.3.r.28. §.1.p.133
Multæ sunt causæ propter quas licet rem emere minoris pretij, quam emeretur. tom.6. tractat.3. resol.77. §.1. pag.158
Causæ ingratitudinis explicantur, pro quibus donatio, aut legatum revocari possit. tom.6. tract.7. resol.130. §.1. pag.380
Causæ legitimæ quæ sint, ut quis possit transire, de Religione strictiori ad laxiorem. tom.7. tr.1. r.198. §.1. & seqq. p.126
Causæ finales Bullæ Clement. VIII. de largitione munerum quot sunt. tom.7. tract.3. res.2. §.1. & sequent. pag.249.250
Causæ justæ petendi mutuam pecuniam ab usurario quæ sint. tom.7. tractat.5. resolut.55. §.3. & sequentibus. pag.355
Causæ justæ inferendi bellum quæ sint. t.7. tr.7. res tertia per totam. p.385
Multæ causæ proponuntur excusantes à restitutione famæ,& pro praxi hic novem causæ assignantur. tom.8. tr.7.r.66.§.4. & seqq. p.187
Causæ, & lites vertentes inter Cardinales à quo decidendæ sunt. tom.9. tractat. 7. resolut. 71. §. 1. pagina 402
Si causam justam quis habet tacendi in confessione aliquod peccatum, non potest plura retinere. Et in dicto casu an debeat confiteri se habuisse voluntatem verbi gratia, furandi, & actum internum in peccato reservato, tacendo actum externum. tom.1. tr.3. r.58. §.5. pag.126
Causam justam dispensandi secum an Pontifex habeat, si propter tremorem manus dextræ non possit elevare Calicem, nec frangere hostiam, ut omissis his ritibus celebret. tom.3. tractat.1. resolut. 102. §. 1. pagina 135
Causam adesse existimans, cum tamen non sit, dispensans bona fide, an valeat dispensatio. tom.3. tr.2. r.79. §.1. pag.126
Causam sufficientem dispensationis an præstet levitas in vovendo, etiamsi vovens non habeat difficultatem exequendi votum? Vbi pro praxi aliqui casus. tom.3. tr.2. r.80. §.1. & seq. ibid.
Si circa causam impulsivam subreptio dolosa sit, an sufficiat, ut totum rescriptum vitiet. t.3. tr.2. r.85. §.1. & seq. p.230
Et quid, si circa causam finalem sit. ibid
Si causam falsam quis per ignorantiam, vel simplicitatem expressit, & dispensatus est, an validè contraxerit. t.3. tr.2.r.104. §.1. p.239
Causam publicam an Indulgentia debeat habere? Et quid de Medalliis, Calculis, Imaginibus cum indulgentia plenaria. tom.4. tractat.5. resolut.3. §. 1. & sequent. pag.178
Qui causam ejectionis fœtus animati dedit, est verus homicida, & tenetur omnibus pœnis juris Canonici, & Civilis, quibus tenentur illi, qui hominem jam natum peremerunt, ac proinde sit irregularis, si vere fœtus non est animatus, licet procurare abortum non sit propriè homicidium, est tamen grave peccatum. t.5. tr.6. r.1. §.1. & seq. p.285
Si causam negandi debitum quis habuit à principio, an post sententiam, & condemnationem possit gaudere privilegio cessionis bonorum. tom.6. tract.5. r.10. §.3 pag.281
Ob causam præteritam, vel præsentem donatio facta si causa non subsit an sit valida. tom.6. tr.7. r.126. §.1. pag.377
Ubi in exemplum, & pro praxi dictæ quæstionis proponuntur aliqui speciales casus à principio dictæ res. usque ad §. ult. exclusivè, & in §. ultim. concluditur jure naturæ irritam esse donationem per errorem factam, quando error cadit in substantialia donationis, secus quando cadit in accidentalia.
Substantialia donationis sunt omnes eæ causæ, quæ sunt motivæ donationis, quæque si cognitæ fuissent donatio facta non esset. Accidentalia donationis sunt, quæ tantum sunt impulsivæ causæ ad donandum, quibus cognitis adhuc facta esset donatio, ubi etiam quando facienda sit restitutio. ibid. §.5. p.378
Ob causam justam post annum probationis expletum an liceat superiori differre professionem Novitij, non obstante Concilij Tridentini Decreto? Et quid in dicto casu de Monialibus. t.7. tr.1. r.176.§.3. p.115
An causam nullitatis suæ professionis ignorans non ratificet professionem suam nullam exercens actus professorum. t.7. tr.2. r.unica §.37. p.247
Causam justam Princeps habens inferendi bellum, si ex illo tamen in perniciem Regnorum maxima damna timerentur, an possit adhuc illud indicere? t.7.tr.7. r.8. §.1. pag.387
Et in tali casu an Princeps teneatur ad restitutionem? ibid. §.2
Si ob causam filiarum muliet malè à marito tractaretur, an liceat matri optare mortem filiarum. t.8. tr.5. r.56 §.2. pag.117
Si propter causam aliquam justam Parentes divites exponant filios Hospitali, ante teneantur restituere expensas factas circa eorum mutationem. t.8. tr.7. r.47. §.1. & seqq. p.175
Causam Clericorum, qui hæredes sunt alicujus sæcularis an judex laïcus possit judicare, si ante ejus mortem causa fuit incœpta coram se. tom.9. tract.2.res.79.§.1. pag.137
Ad causarum decisionem an Inquisitores possint procedere sine Vicario Capituli Sedis vacantis. tom.5. tr.10. r.60. §.1. p.439
Causarum spiritualium advocatio ad laïca Tribunalia an vetita sit in Bulla Cœnæ si causæ advocantur à judicibus Sedis Apostolicæ. tom.9. tract.2. res.40. §.1. pag.123
Et quid, si judices Ecclesiastici negligentes sint in hujusmodi causas cognoscendo. ibid. §.3
De causarum matrimonialium cognitione locus Concilii Tridentini expenditur. tom.9. tract.2. res.341. §.1. pag.297
Inter causas alias pollutionis advertitur nullam dari causam intra genus luxuriæ, quæ efficax sit ad pollutionem

nem in somnis sequutam; quapropter opus non erit fateri pollutionem prævisam in omni causa, quæ sit peccatum intra genus luxuriæ, nisi quando causa fuisset opposita ea intentione, quod videlicet sequeretur pollutio in somnis? tom.1. tract.7. resolut. 146. §. 1. pag.415
Causas matrimoniales an Capitulum sede vacante cognoscere possit? t.3. tr.5. r.27. §.1. p.393
Causas matrimoniales an Capitulum sede vacante alteri, & non Vicario possit delegare? tom.3. tr.5. r.73. §.3. pag.413
Causas hæresis an Inquisitores possint subdelegare? t.5. tr.10. r.33. §.1. p.429
An delegatus Inquisitoris possit subdelegare. ibid.
Causas reorum quam celeriter Inquisitores debeant expedire. t.5. tr.10. r.56. § 1. & seqq. p.437
Causas meritorum, ut donatarius probet Principis liberalitas hoc non exigit? tom.6. tract.7. resol.18. §.3. pag.318
Causas pendentes coram prælatis inferioribus an avocare à se Generales Religionum possint? t.7. tr.1. r.8. §.1. & seqq. p.7
Quamvis per solas quinque causas donatio revocari possit, tamen idem potest ex aliis gravioribus causis, vel æquè gravioribus. t.7. tr.3. r.11. §.2. p.253
Causas Ecclesiasticas per viam violentiæ, ut vulgo dicitur, an Ministri Regii cognoscere possint? t.9. tr.2. r.36. & 37. p.119. & 120
Et an summus Pontifex hanc praxim approbet, vel saltem ex consuetudine immemorabili vel conjunctam cum fama privilegii? tom.9. tr.2. r.37. §.4. & seqq. p.121. & 122
Causas Ecclesiasticas advocantes ad se judices laïci an excusentur ex tolerantia Pontificis? t.9. tr.2. r.41. §.1. pag.123
Causas Ecclesiasticas cognoscendi si privilegium concessum sit Principi laïco, an revocari possit etiamsi per consuetudinem immemorabilem tali privilegio innixam observatum fuerit? tom.9. tract.2. resol.43. §.1. pag.124
Et quid, si privilegium concessum sit in remunerationem, & in vim contractus, an possit revocari sine justa causa? ibid. §.3
Causas adversus Equites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. sive civiliter, sive criminaliter, an judex laïcus cognoscere possit? tom.9. tract.2. resol.169. §.1. pagina 179
Causas Ecclesiasticas an Prælati inferiores summo Pontifici, laïcis delegare, indistinctè possint? t.9. tr.2. r.314. §.1. p.256
Et supponitur summum Pontificem hoc efficere posse, & non solum causas civiles, & criminales, sed etiam spirituales. ibid. §.1. & 2
Causas Clericorum præsertim criminales, an Cardinales in Ecclesiis suis titularibus cognoscere possint. tom.9. tract.7. r.63. §.1. p.399
Et quid, si Clericus dignus sit depositione, an tunc Cardinalis debeat sententiam ferre, & actum degradationis Episcopo committere? ibid. §.2
De causis per quas Pontifex solet dispensare in matrimoniis. t.3. tr.2. r.123. §.1. & seqq. p.251
De causis pertinentibus ad Episcopum an possit Capitulum sede vacante judicare? Ubi pro praxi aliqua difficultas. t.3. tr.5. r.9. §.1. p.385
In causis fidei jure ordinario Vicarius sede vacante debet assistere Inquisitoribus. tom.3. tract.5. resolut.22. §.1. pag.392
De causis delegatis Vicario generali Episcopi, Vicarius Capituli sede vacante an cognoscere possit, & exequi dispensationes in matrimonii impedimentis, & litteras in formam Dignum? t.3. tr.5. r.77. §.1. p.415
In causis tam criminalibus, quàm civilibus an testes privilegiati ex vi monitorii teneantur revelare, detegere, & denunciare crimen sui conjuncti, si non sint alii testes? t.5. tr.1. r.161. §.1. p.94
In causis fidei an Inquisitores possint procedere simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura judicii? tom.5. tr.10. r.31. §.1. p.428
In causis lamiarum an soli Inquisitores possint procedere? t.5. tr.10. r.110. §.1. p.456
In causis Hæreticorum contra lamias, & striges, an Inquisitores simul cum Episcopo debeant procedere? ibid. §.2. p.457
In aliis causis piis præter legatum relictum pro redemptione captivorum, & pro eleemosynis, & alimentis pauperum, an earum executio pertineat ad hæredem, & non ad Episcopum, executore non creato? t.6.tr.9. r.55. §.1. & seqq. p.480
In causis violentiæ arcendæ an aliquis Princeps habeat à Pontifice privilegium? tom.9. tract.2. resol.39. §.1. pag.123
In causis Ecclesiasticis an rectè à judicibus laïcis appellationes, quæ dicuntur tuitivæ, concedantur? tom.9. tr.2. r.42. §.1. ibid.
De causis compromittendis inter affines statuto laïcorum an Clerici ligentur, itaut ipsi possint alios compellere, & compelli ad compromittendum? t.9. tr.2. r.78. §.3. pag.137
In causis sponsalium an Judex Ecclesiasticus sit competens? Et quid, si juramento firmatæ sint? Uel an sint saltem causæ misti fori? t.9. tr.2. r.228. §.1. p.215
In causis Ecclesiasticis, aut misti fori, an judex Ecclesiasticus teneatur præbere processus judicibus sæcularibus, à quibus auxilium petit? tom.9. tract.2. r.199. §.1. pag.250
In causis Cardinalium an eorum familiares sint testes idonei? t.9. tr.7. r.72. §.1. p.402
Idem est de familiaribus Episcoporum. ibid. §.2
In causis etiam urgentissimis non possunt Principes Christiani inire fœdera cum Turcis, Infidelibus, vel Hæreticis, permittendo eis libertatem conscientiæ, vel exercitium falsæ sectæ absque licentia summi Pontificis. t.9. tr.13. r.8. §.8. p.479
Et latè in Tract.14. per totum. tom.9

Cautio.

Vide verb. *Iuramentum, Pignorantia.* tom.5
Cautionem juratoriam an sufficiat præbere, qui cessit bonis, si non possit præbere fidejussores idoneos? tom.6. tr.5. r.16. §.1. p.283
Ad cautionem juratoriam an admitti debeat, si propter inopiam debitor fidejussores, & pignora præbere non potest, stantibus dilationibus moratoriis? tom.6. tr.5. r.34. §.1. p.291
Si cautionem, securitatem, & juramentum præstitit judex laïcus, qui extraxit reum ab Ecclesia sine licentia Episcopi, non esse reum corporaliter puniturum, non excusatur ab excommunicatione, si non restituit reum Ecclesiæ, &c. tom.9. tr.1. r.117. §. Sed hic insurgit, & §. Et nota. p.70

Cecidere.

Vide verb. *Cadere.* tom.2

Cedere.

Qui cedit bonis an sit irregularis? Et quid, si cessio est ignominiosa? t.5. tr.5. r.58. §.1. p.232

Cedulones.

Vide verb. *Animadvertere.* tom.5
Ut Cedulones tollantur à portis Ecclesiarum, an judex laïcus ordinare possit? t.9. tr.2. r.48. §.1. p.126

Celebrare.

Celebrare.

Celebrare an possit Sacerdos excommunicatus, si non possit à sacro faciendo abstinere sine infamia? t. 1. tr. 1. r. 15. §. 1. p. 12
Et an ut detur Communio moribundo, cui aliter non possit succurri? ibid. §. 13
Et si ipse Sacerdos excommunicatus sit morti vicinus, nec habeat alium cui possit confiteri, an possit celebrare, ut se communicet? ibid.
Ad celebrandum sine confessione, an sit justa causa stipis ad sustentationem præcisè sumptam? t. 1. tr. 3. r. 157. §. 5. pag. 195
Et quid si Sacerdos teneatur celebrare ex obligatione Capellaniæ, vel ex alia obligatione? ibid.
Celebrare Missam an possit Sacerdos constitutus, si desit copia Confessarii, pro benedictione nuptiali danda sponsis? ibidem paulò post initium, & post medium.
Celebrare. Vide verb. *Communio.* tom. 1
Item verb. *Concelebrare, Missam celebrare.* tom. 3
Item verb. *Contractus, Missam celebrare, Res, Solemnitas.* tom. 7
Item *Missam celebrare, Sacerdos.* tom. 9
Celebrat Episcopus noviter consecratus cum Episcopo consecrante. t. 3. tr. 1. r. 48. §. 5. p. 64

Celebratio Missæ.

Vide verb. *Missam celebrare.* tom. 4

Cella.

Vide verb. *Cubiculum, Liber.* tom. 7

Censura,
De censura ob percussionem Clerici, & de ejus Absolutione.

Quinam dicatur manum violentam in Clericum injicere? t. 5. tr. 2. r. 1. p. 123
Et quis vero excusetur ab incursione hujus censuræ? Et pro praxi hujus quæstionis multi casus cursim exponuntur, pro ista excusatione; sed ferè omnes illi magis latè explanantur in suis specialibus quæstionibus. ibidem §. 2. paulò post initium, usque in fin. resol. & in aliis ejus not.
In percussione Clerici an detur parvitas materiæ ad excusandam excommunicationem, licet facta fuerit interius pravo animo, & mortaliter peccaminosò. Idem est de quovis alio opere, cui annexa est excommunicatio si opus externum est tantum veniale, & leve, licet internum fuerit mortale? t. 5. tr. 2. r. 2. & in aliis ejus annot. p. 124
An si quis percuteret Clericum pugno, vel baculo uno, vel altero ictu, incurrat in censuram Canonis. *Si quis suadente diabolo?* t. 5. tr. 2. r. 3. p. 124
Et quænam parvitas materiæ excuset ab incursione hujus censuræ pro percussione Clerici? ibidem §. ultimo. pag. 125
Et docetur, quod si aliquis pugno percuteret Clericum in schola publica, ista levis percussio, ratione loci, efficitur gravis, & ideo talis percussio in hoc casu non posset absolvi ab Episcopo, sed accedere debet ad Sedem Apostolicam. ibidem. §. 6. paulò post initium, à vers. Si aliquis
Et cursim alii diversi casus adducuntur pro percussione Clerici, tangente injuriosè illum, sputo, aqua, oleo, pulvere; vel si quis eriperet de manu Clerici violenter, scripturam, librum, vel ejecerit de Capite ejus birretum, aut tangit pectus, vel tunicam, &c. ibidem per tot. res.
Quandonam percussio Clerici dicatur levis, gravis, & enormis? t. 5. tr. 5. r. 4. p. 125
An quando est dubium, an percussio Clerici sit levis, vel gravis, judicandum sit esse gravem? tom. 5. tract. 2. res. 5. p. 126
Percussio Clerici superioris Ecclesiastici, vel Regularis præter malitiam contra Religionem, an contineat etiam malitiam impietatis? t. 5. tr. 2. r. 6. p. 126
An Clericus voluntariè percutiens se ipsum incurrat in excommunicationem Canonis. *Si quis suadente?* t. 5. tr. 2. r. 7. p. 127
Et an Cardinalis se ipsum percutiens, aut vulnerans in supradictam excommunicationem incurrat? ibid. § 5
Et an Monialis, quæ potione, aut venæ scissione abortum intendit, incurrat in supradictam excommunicationem? ibid. §. 4
An si Clericus consentiat in suam percussionem, an talis percutiens, & ipse Clericus percussus pro excommunicatis habendi sint? tom. 5. tract. 2. resolut. 8. §. 2. pag. 128
Et an Clerici, qui in luctu ex more amicorum se alapis cædunt, capillosque evellunt, incidant in excommunicationem Canonis? ibid. sub fin.
An si duo Clerici, ensibus districtis, unus contra alium degladiatur, incurrant in censuram? Et infertur, quod qui animo deliberato per vestes Clericum apprehendit, aut percutit, *Suadente diabolo*, vel aliquid corpore adhærens Clerici, puta, equum, cui Clericus insidet, vulnerat, aut ei injuriam infert: vel si quis de manu Clerici per vim aufert ensem, vel illum de latere per injuriam eripiat, aut galerum, seu pileum de capite, &c. est excommunicatus. t. 5. tract. 2. resol. 9. pag. 128
Et an volens percutere Clericum gladio, vel sagitta, aut ictu, & casu aberret, illumque non attingat, etiamque si sagittam emittat, vel ictum dirigat, incurrat excommunicationem? ibid. §. 4
Et notatur eum, qui non est initiatus primâ tonsura, & si in habitu Clericali incedat, inserviendo Ecclesiæ animo ascendendi ad statum Clericalem non gaudere privilegio Canonis; & de Clericis Salvaticis idem dicendum est. ibid. §. ult. p. 129
An percutientes Clericum consentientem incurrant in excommunicationem? Et an Clericus consentiens dictæ percussioni non sit excommunicatus, sed possit excommunicari? t. 5. tr. 2. r. 10. p. 129
Pro quo explanatur, quod aliud est subjicere se clementiæ alicujus, & aliud participare cum aliquo in crimine criminoso, quod non participat se submittens misericordiæ alicujus, qui de facile solet parcere subjectis, & prostratis. ibid.
An Prælati Regulares, & sæculares percutientes Clericos titulo correctionis per alios incidant in censuram? Et an hic alius, qui in Religione debet esse Monachus, possit esse unus ex conversis? tom. 5. tract. 2. resol. 11. pag. 129
Et an restrictio, ne fiat per laïcum percussio, habeat locum etiam in Prælatis Clericorum sæcularium? Et an captura Clerici possit fieri per laïcum authoritate superioris Ecclesiastici? ibid. §. 3. & seq. p. 130
An percutiens Monachum, aut Novitium titulo correctionis incidat in censuram, si in Religione adsit statutum, ne Prælati causa correctionis percutiant Monachos? Et quid, si Submagister corrigat contra prohibitionem Magistri principalis? tom. 5. tractat. 2. res. 12. p. 130
An Magister percutiens Clericum discipulum per laïcum incidat in censuram? tom. 5. tractat. 2. resolut. 13. pag. 130
An percutientes Clericum titulo correctionis incidant in censuram? t. 5. tr. 2. r. 14. p. 130
Et quid, si excedant modum, vel corrigant ex odio? an incurrant hanc censuram? ibidem. §. 3. & 4. pag. 131

Et in textu hujus resolutionis explanantur diversæ personæ, quæ hanc correctionem facere possunt sine censuræ incursione.

An Pater correctionis causa possit percutere filium Clericum in sacris constitutum absque metu censuræ? Et quid in prædicto casu de Clericis inferioribus gradibus, sive Ordinibus constitutis? tom. 5. tractat. 2. res. 15. p. 131

Et notatur hoc locum habere in avo, si talis Clericus est in ejus potestate. Et quid de Matre? ibid. §. ultimo. pag. 132

An si quis percutiat Clericum turpiter agentem cum filia illegitima incidat in censuram? Et quid de filia adoptiva? Et etiam de matre, sorore, & uxore agitur in prædicto casu, & non solum in actibus proximis ut osculis, amplexibus, & similibus, sed etiam in colloquio suspecto, & secreto? Imò hoc procedit, si Clericus puerum infestet pro nefanda libidine. tom. 5. tractat. 2. resolution. 16. & in multis aliis ejus not. pag. 132

An si quis percutiat Clericum turpiter agentem cum sua sponsa de futuro, incidat in censuram? t. 5. tr. 2. r. 17. §. 2. & in aliis ejus not. p. 132

Et in §. 1. hujus resolutionis apponuntur omnes personæ, cum quibus, si Clericus turpiter ageret, & percussus fuerit, percutiens non incidit in censuram, & non solum si turpiter in actu fornicationis inveniatur Clericus, sed etiam si inveniatur vacans amplexibus, osculis, aliisque tactibus turpibus, quinimo in loco suspecto.

Et quid si in loco honesto Clericum loquentem cum uxore, &c. post trinam monitionem reperit maritus domi cum uxore solum loquentem, si per 24. horas captivum detineat, aut verberet? ibidem. §. ultimo. pag. 133

Et in supradictis casibus an percussio Clerici incontinenti præstanda sit? ibid. §. 4

Et an Patri, filio, fratri, marito, &c. volenti interficere Clericum in flagranti repertum liceat alicui absque incursione excommun. quando alia via non potest illum avertere, consulere percussionem tantum, vel mutilationem? ibidem. §. 5. & in multis aliis ejus notationum.

Et notatur supradictos non posse per alios percutere Clericum turpiter agentem cum uxore, filia, sorore, &c. nam in tali casu tam mandans, quam percutiens mandatarius incurrerent in excomm. ibid. §. 6

An incurrat censuram maritus, si data opera se abscondat, ut Clericum adulterum inveniat cum uxore, & illum occidat, aut percutiat? tom. 5. tract. 2. res. 18. pag. 134

Et quis possit percutere Clericum turpiter inventum cum avia, aut nepte? ibidem. §. 2. post medium. versic. Deinde.

Et advertitur, quod si maritus procuraverit, ut Clericus vocetur ab uxore ad illam turpem actionem, & sic eum percuteret, incurreret uterque, scilicet tam uxor, quam maritus excommun. ibid. ante medium dicti §. vers. quæst.

Et tandem quæritur, an adjuvantes, seu associantes supradictum Patrem, filium, fratrem, &c. vel maritum in prædicta percussione, incidant in excomm. ibidem. §. ultimo.

An mulier Nobilis, quæ fuste, vel alapa percussit Clericum ad venerem sollicitantem, incideret in censuram? Et quid, si Clericus verbis tantum eam tentaret, vel aggrederetur? t. 5. tract. 2. res. 19. & in aliis ejus not. pag. 133

Idem est in prædicto casu de puero sollicitato à Clerico cum peccato nefando. ibid. §. 3. ad lin. 9. vers. Quod adolescens, & in aliis ejus not. p. 135

An percutiens Clericum, qui post inflictum fustem, alapam, &c. fugit, incidat in censuram? t. 5. tr. 2. r. 20. pag. 135

An percutiens, vel occidens Clericum aggressorem, si possit fugere incidat in censuram? Et an hoc intelligatur, tam de viro Nobili, quam de viro infimæ notæ, vel de Clerico, aut Monacho? t. 5. tr. 2. r. 21. p. 136

Et an si aliquis extraneus, vel propinquus consulat Patri, filio, fratri, aut marito occisionem Clerici in flagranti reperiendi, vel injustè invadentis, an sequuto homicidio in personam ipsius Clerici, talis consulens incidat in excomm. ibid. ante fin. à vers. Pone.

An percutiens Clericum in defensionem alterius incidat in censuram? t. 5. tract. 2. resolut. 22. §. 1. & 2. pag. 137

Et supponitur percutientem Clericum in sui defensionem non incurrere in censuram, quod intellige incontinenti, cum moderamine inculpatæ tutelæ, quamvis scienter, & deliberate operetur; secus vero si moderamen legitimæ defensionis transgressurus fuerit. Et docetur, quod prudentis viri arbitrio relinquitur, in quo consistat dictum moderamen. ibid. §. 1. & 3

Qui violenter expellit à domo Clericum injustè illam occupantem in censuram hanc non incidit. Nec si violenter expellas Clericum tibi honorificam sedem occupantem. Nec si Clericum bona tua furantem insequeris & ab eo violenter extrahas. Et quid, si res furatas domi haberet, depositas, easque pacifice possideret? Fugientem debitorem Clericum, aut de fuga suspectum detinere poteris, ut superiori præsentes, debitumque recuperes. Idem est dicendum, si in flagranti delicto, vel in ejus probabili suspicione judex sæcularis Clericum inveniat. Et tandem explanatur in quibus casibus consistat excessus moderamine defensionis. ibid. §. 3. per tot.

An qui tantum ex charitate tenetur impedire percussionem faciendam Clerico, si non impediat, incurrat in censuram? Et quid, si dolosè non impediat talem percussionem, cum posset obviare sine periculo, & damno? Et quid est dicendum, si non obstet propter odium, & pravum affectum, licet peccaret mortaliter? tom. 5. tr. 2. r. 23. p. 138

Et quinam ex justitia teneatur obstare percussioni Clericorum? ibid. §. 4

Et notatur, quod ut non impediendo percussionem Clerici incidant in censuram, quatuor copulative debent concurrere. ibid. §. 5

An Helvetii arcentes turbam, dum Pontifex, vel alius Princeps egreditur, si percutiant Clericum, incidant in censuram? Et quid tamen, si id facerent, animo maligno, ex proposito, scilicet intendens Clericum verberare, sine sufficiente necessitate? t. 5. tr. 2. r. 24. pag. 139

An percutientes Clericum ex ignorantia incurrant in censuram? Et quid, si ignorantia sit invincibilis; & quid si vincibilis? t. 5. tr. 2. res. 25. & in plurimis aliis ejus not. p. 139

Sed major difficultas est de ignorantia crassa, seu supina, & affectata, licet ignorantia affectata procedat ex dolo & temeritate. ibid. §. 3

Difficultas adhuc superest de ignorantia concomitante, sive juris, sive facti. ibid. §. 4

Et in textu hujus resolutionis adducuntur alii diversi casus in exemplum supradictarum quæstionum.

An mandantes, consulentes, seu precibus, & promissis incitantes, consentientes, & ratum habentes, & auxilium præbentes ad percutiendum Clericum, incidant in censuram? t. 5. tr. 2. r. 26. p. 140

Et quid est dicendum, si mandatum non sit expressum, sed tacitum? Et utrum vero mandans incurrat censuram, si mandatarius excesserit fines mandati, ut quia mandavit tantum verberare Clericum, & mandatarius vulneravit? Et quid, si mandaret, ut tantum inferatur Clerico

Clerico injuria verbalis, & mandatarius excesserit faciendo illi injuriam personalem? ibid. §. 2

Et nota ur, quod licet si aliquis non mandet, vel consulat percussionem Clerici expresse, dicit tamen coram suis amicis, vel familiaribus se desiderare vindictam de tali Clerico, si postea sui moti his verbis percutiant, iste incurrit censuram, unde ut iste sit liber ab excommun. debet affirmare se non dicere eo animo, ut percutiant, & quod non desideret, ut ipsi percutiant. ibid. §. 3. p. 141

Etiamque advertitur ratam habentem percussionem Clerici, etiam post factum incurrere censuram Canonis, ad quod requiruntur tria, quæ explanantur in §. ult. hujus res. ibid. §. ult.

Qui consuluit homicidium cujusdam Clerici, sed postea serio consilium revocavit, quæritur, an ex homicidio sequuto incurrerit excommunicationem, irregularitatem, & obligationem restituendi? tom. 5. tract. 2. resolut. 27. & in plurimis aliis ejus notationum. p. 141

Et quid est dicendum de illo, qui propinato veneno Clericum occidit, tametsi diligentiam adhibuerit ad damnum impediendum? t. 5. tr. 2. r. 28. §. 2. ad lin. 12. vers. Sicuti. p. 141

An mandantes, & consulentes percussionem Clerici, si ante percussionem pœniteant, & conterantur, incidant in censuram? Et supponitur non posse revocare mandatum, nec consilium. tom. 5. tract. 2. resolut. 29. pag. 142

An excommunicatio incurratur ab illo, qui postquam mandavit, moritur, antequam percutiatur Clericus? ibid. sub fin. p. 143

Et in conclusionem supradictæ primæ difficultatis aliquæ aliæ adducuntur in exemplum, in textu hujus resolutionis.

An furans cingulum, vel aliam vestem Clerico dormienti incidat in censuram? Et quid, si vestes è domo Clerici auferat latro, aut pecuniam ex crumena ab eo gestata arripuerit subdole, & sine vi? t. 5. tr. 2. r. 30. pag. 143

An si quis capiat Clericum, vel Monachum per capillos, seu barbam, aut caputium dicens, *si non esses Clericus, vel Religiosus, te occiderem*, vel *percuterem* incidat in censuram? t. 5. tr. 2. r. 31. p. 144

Et notatur Cleticum indignatum elevando manum contra alium Clericum rejicientem illum aliquantisper de loco, in quo morabatur, non incidisse in censuram. ibid. in fine res.

An si quis porrigeret venenum Clerico incidat in censuram? Et quid de Moniali sumente venenum, ut fœtus moriatur? t. 5. tr. 2. r. 32. p. 144

Et notatur propinantem venenum Clerico in censuram non incurrere, antequam venenum operari incipiat. Unde quæritur, an si talis isto medio tempore confiteretur, vel eliceret actum contritionis, incideretne postea, veneno operante, in censuram? ibidem. §. ult. pag. 145

Et in §. 1. hujus resol. multi, & diversi casus explanantur pro incursione censuræ in illis, qui reducuntur ad percussionem injuriosam Clerici.

An percutientes Clericum mortuum incidant in censuram? t. 5. t. 2. r. 33. p. 145

An percutiens Clericum per jocum, si aliquantulum excedat, incurrat in censuram? t. 5. tract. 2. resol. 34. pag. 145

An qui intendit percutere Caium Clericum, & facta diligentia percussit Titium Clericum, incidat in censuram? t. 5. tr. 2. resol. 35. & in aliis ejus notationum. pag. 146

Et in exemplum adducitur, quod projiciens lapidem, ut percuteret Sempronium Clericum, & casu inculpabiliter percussit Titium etiam Clericum illuc tunc transmeantem, is enim non incidit in censuram, nec inde morte sequuta, contraxit irregularitatem. ibidem.

Et quod, si percuteret laïcum in eo casu, non incideret in censuram, quamvis intentio fuerit percutiendi Clericum. Et quod mandans occidere Petrum, si mandatarius occidat Joannem, non incurrit mandans irregularitatem ortam ex homicidio voluntario. ibid. in fine.

An percutiens Clericum in sacris Ordinibus initiatum, cum quo fuit dispensatum à Pontifice, ut possit contrahere matrimonium antequam illum contrahat, an illum percutientes incidant in censuram? t. 5. tract. 2. res. 36. p. 146

An qui percutit Clericum incorrigibilem incidat in censuram? Et an talis Clericus amittat privilegium fori? t. 5. tr. 2. r. 37. p. 147

Et notatur, quod excluduntur ab hoc privilegio Canonis Clerici Jaculatores, Goliardæ, aut Bufones, si per annum huic ignominioso Officio vacaverint. Etiamque excluduntur exercentes Officium Carnificum, Macellariorum, Tabernariorum, modo conjugati sint, vel habitum Clericalem dimiserint. Et si conjugati non sint, habitumque Clericalem retineant privilegio Canonis, & fori quoad personas non privantur, sed solum quoad eorum bona. ibid. §. 3. per totum.

An percutiens Clericum realiter degradatum incidat in censuram? tomo quinto, tractatu 2. resolut. 38. pag. 148

An percutiens Apostatam incidat in censuram? Et quid, si dimiserit habitum suæ Religionis, & Ecclesiasticum, & percutiens sciat esse Apostatam? t. 5. tr. 2. r. 39. p. 148

Et an Novitius, si maneat extra Conventum cum habitu suæ Religionis, & licentia Superioris, etiamsi illicitè, & absque justa causa fuit dicto Novitio à Superiore concessa præfata licentia, gaudeat privilegio Canonis. ibid. §. 1. ad med.

Et notatur, quod non solum conversi laïci, oblati, seu donati, qui veram professionem amittunt, sed etiam ji, qui se, suaque Monasterio tradiderunt, habitu aliquantulum mutato gaudent privilegio Canonis. ibidem. §. 2

Et quid est dicendum de percutiente manifeste Clericum hæreticum, an in censuram incurrat, etiamsi non traditus sit brachio sæculari? ibid. §. ult.

An percutientes Clericum damnatum ad triremes incidant in censuram? t. 5. tr. 2. r. 40. p. 149

Et docetur, quod in hoc casu, quando comes, vel Magister triremis percutit Clericum sicut alios remigantes non incurrit excomm. secus vero si ille, vel alius rixando cum illo, percutit illum. ibid.

Et quid, si prædictus Clericus damnatus ad triremes sit incorrigibilis? ibidem ante medium dictæ resolut. ad vers. Verum.

An percutiens Clericum constitutum in Minoribus, si non incedat in habitu, & Tonsura, & habeat beneficium, & non observet requisita Concil. Trid. sess. 23. cap. 6. de Reform. incidat in censuram Canonis? t. 5. tr. 2. r. 41. & in aliis ejus not. p. 149

Et notatur, quod excluduntur ab hoc privilegio Canonis, qui deserto habitu Clericali, gravibus criminibus se immiscent, inverecunde, quod à fortiori procedit, si in crimen assassinii inciderint. Et quid de Clericis excommunicatis, suspensis, interdictis, vel depositis verbaliter tantum, aut irregularibus, an prædicti gaudeant privilegio Canonis? Et quid de Clericis hæreticis, & schismaticis? t. 5. tr. 2. r. 42. §. 4. per tot. & in aliis ejus not. p. 149

Et quid est dicendum de Clericis ordinatis per saltum, ante legitimam ætatem, vel per alienum Episcopum absque dimissoriis, vel cum dimissoriis falsis, vel

per Episcopum excommunicatum, suspensum, vel depositum? ibidem §. ult. p. 150
An qui percutit Clericum conjugatum non deservientem alicui Ecclesiæ, incurrat in censuram Canonis? Et quid de privilegio fori? tom. 5. tract. 2. resol. 43. pag. 150
Et an uxor Clerici conjugati, & filii eorum gaudeant privilegio Canonis & fori mariti, & Patris incedentis in habitu, & Tonsura? Et quid si manus injectio fieret uxori supra dictæ in odium viri, an tunc injiciens incurreret excommun. ac si ipsum percuteret? Idem est, si percussio fieret in personam alicujus consanguinei Clerici in odium ipsius Clerici. ibidem. §. 3. per totum, pag. 151
Et an ad evadendam dictam excomm. sufficiat, si tempore, quo percutitur talis Clericus conjugatus, non ferat Tonsuram, vel non habeat vestes Clericales? Et notatur, quod Clericus conjugatus non bigamus si dimittat habitum, & Tonsuram, & postea illum reassumat, gaudet privilegio Canonis. ibid. §. 4
Ex quo sequitur, quod Clerici bigami, bigamia vera, & interpretativa, in minoribus Ordinibus constituti omni privilegio denundantur; secus vero de bigamia similitudinaria; ut si Clerici bigami in Sacris initiati sunt, vel ex dispensatione, vel ex illegitimitate, hoc privilegio Canonis gaudent, & secus in minoribus constituti. Idem docetur de Religiosis bigamis, etiam si habitum dimiserint, quare illos percutientes erunt excommunicati. ibid. ante medium dicti §. 4. à vers. Ex his.
An torquentes Clericum per laïcum incidant in censuram etiam si de licentia Episcopi hoc faciant? Et an consuetudo in contrarium excuset à culpa? t. 5. tr. 2. r. 44. §. 1. & 2. p. 151
Et an saltem in tali casu Superiores torquentes, & corrigentes Clericum per alium laïcum peccarent? ibid. §. 3. pag. 151
An percutiens Religiosum invalidè professum incidat in censuram? Et an hoc procedat, si propria culpa, & non tantum Religionis sit nulliter professus, imo & si contra jura receptus sit? t. 5. tr. 2. r. 45. p. 152
An percutientes Religiosum nullo Ordine insignitum, & expulsum à Religione incurrant in censuram? Et quid si portet habitum, & Tonsuram clericalem? t. 5. tr. 2. r. 46. pag. 152
Et docetur Clericum ex defectu habitus non amittere privilegium Canonis. ibi. §. 2. &c.
An Monialis, quæ sumit potionem, vel pugnis se cædit, ut abortum faciat, incurrat in censuram? Et quid est dicendum de alio propinante potionem pro abortu faciendo Moniali, illa consentiente, sequuto effectu? t. 5. tr. 2. r. 47. p. 152
Et an in prædicto casu dicta Monialis incidat non solum in pœnas Bullæ Sixti V. sed etiam in censuram *Cap. si quis suadente Diabolo?* t. 5. tr. 2. r. 48. p. 153
An Equites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. gaudeant privilegio Canonis, & fori? Et in utroque, quid est dicendum, si dicti Equites professionem non emiserint, sed tantum habitum acciperent? t. 5. tr. 2. r. 49. & in aliis ejus annotationum. p. 153
Et quid est dicendum de commendatariis, in quibus major potest esse difficultas? Et quid de consuetudine circa supra dicta? Et quid etiam sentiendum est de Equitibus D. Ioannis? t. 5. tr. 2. r. 50. p. 153
Etiam, qui non Canonicè ad statum Clericalem pervenisset, ita ut pro pœna sit à gradu deijciendus, veluti si servus, &c. gaudeat privilegio Canonis? ibidem. §. ult. p. 154
An notorius percussor Equitis Ierosolymitanæ, Calatravæ &c. vel Religiosi alterius Religionis Ordines non habentis sit propter excommunicationem incursam vitandus? t. 5. tr. 2. r. 51. p. 154
Et an talis percussor sit vitandus ante judicis sententiam, & declarationem? Et an ad notorietatem per evidentiam facti requiratur quod sciatur saltem evidenter à decem personis in oppido parvo, & à pluribus aliis in magna civitate? ibid. §. 4. & in aliis ejus not. p. 155
Et docetur, quod in odiosis nomine Clerici, non veniunt Religiosi, ibid. §. 2. in principio.
An percutientes Eremitas, si sunt sub obedientia Episcopi, vel alterius Prælati, incidant in censuram? Et quid est dicendum de Fratribus Tertii Ordinis D. Francisci, & D. Dominici vitam in communitate gerentibus, & habitum Religionis gestantibus, an hoc privilegio Canonis, imo & fori gaudeant? tom. 5. tract. 2. r. 52. pag. 155
Et quid de prædictis Fratribus, qui in propriis domibus commorantur, & se, suaque bona Religioni obtulerunt? ibidem
An si quis eadem actione quæ sit tota simul, v. g. baculo percutiat duos Clericos, vel sclopo duos interficiat, incurrat duas excommunicationes? tom. 5. tr. 2. r. 53. pag. 156
An percutiens plures Clericos successivè incurrat tot censuras, quot sunt Clerici percussi? Et an ligatus una censura sit adhuc capax alterius, non tamen diversæ rationis, sed ejusdem? t. 5. tr. 2. r. 54. p. 156
Et notatur, quod plures censuræ incurrantur ab eo, qui fecit unum actum habentem plures circunstantias, pro quibus singulis lata est sententia censuræ, si tamen dictæ circunstantiæ mutent speciem actus moralis, & secus autem si non mutent speciem? ibid. §. 6. p. 157
Et an si quis percuteret Monachum initiatum prima Tonsura, an duas censuras incurrat? ibidem post medium dicti §. 6
Etiamque notatur, quod tot censuræ incurruntur, quot sunt Superiores prohibentes, quando habent diversam potestatem, secus si eamdem. ibid. §. ult.
In quadam Civitate hujus Regni quidam percussit Clericum publicæ, & notoriè, quæsierunt statim à me, an eo ipso statim sit semper vitandus ante judicis sententiam? t. 5. tr. 2. r. 55. 56. 57. p. 157. & 158
Et quot autem testes requirantur, ut factum dicatur notorium in percussione Clerici? tom. 5. tract. 2. res. 57. §. 1. ante medium, à vers. Quot. autem, & in aliis ejus not. pag. 158
Et an scilicet, si quis notoriè consuluit, vel mandavit, vel ratam habuit, aut non impedivit percussionem Clerici, sit evitandus, sicut notorius percussor? ibid. §. ult.
An dubius de percussione Clerici teneatur vitare percussorem? Et docetur, ut teneamur vitare excommunicatum denunciatum, non sufficere dubium adhuc prudens denunciationis, sed requiri notitiam illius moraliter certam, quod excommunicatio sit expressè denunciata. t. 5. tr. 2. r. 59. & in aliis ejus not. p. 158
Quidam calcibus percussit Clericum in publica platea & cum à tali excommunicatione non posse ab Episcopo absolvi dixissent aliqui viri docti, quæsierunt à me, quid in hac re ego sentirem, an dicta percussio dicatur levis? t. 5. tr. 2. r. 60. & in aliis ejus not. p. 159
Et in dubiis an percussiones declarandæ sint potius graves, quam leves. ibid. in fine §. 2. &c.
Quis potest absolvere à dictis percussionibus? Et an hæc potestas extendatur ad quoslibet Prælatos jurisdictionem quasi Episcopalem habentes? tom. 5. tr. 2. r. 62. pag. 159
Et in textu hujus Resolutionis explanantur omnes personæ in jure expressæ, quæ excusantur adire Pontificem pro absolutione ob enormem Clerici percussionem.
An si quis pro enormi percussione Clerici non potest adire Pontificem teneatur Romam mittere Procuratorem, vel epistolam pro absolutione? tom. 5. tr. 2. r. 63. & in multis aliis ejus annot. p. 160
An Episcopus possit absolvere ex quacumque percussione Clericorum, etiam si percussor possit recurrere ad Summum

mum Pontificem, dummodo percussio sit occulta? Et an fere eadem facultas Mendicantibus Religiosis concessa sit? t. 5. tr. 2. r. 64. p. 160

Quando ab Episcopo non est exigendum juramentum, ut absoluti à censura Canonis teneantur adire Pontificem? t. 5. tr. 2. r. 65. p. 160

An Principum Ianitores, Ostiarij, &c. percutientes Clericos sub prætextu Officij possint absolvi ab Episcopo, quamvis percussio gravis sit, modo non sit enormis? Et an Officialis non fortuito, & incaute, sed titulo jurisdictionis percutiens ex odio Clericum, semper sit remittendus ad Papam pro absolutione, exceptis casibus legitimi impedimenti. t. 5. tr. 2. r. 66. p. 60

Et quæritur in hoc casu, cui incumbit onus probandi an fortuito, vel deliberate officialis (ut supra,) percusserit Clericum arcendo turbam ad hoc ut declaretur excommunicatio Episcopalis, aut Papalis. ibid. §. 3. pagina 161

Et observatur dictis Ianitoribus, & Officialibus, dum ab Episcopali absolvuntur ab excomm. *Si quis suadente*, contracta ob delictum enorme non esse injungendum onus se præsentandi postea Sedi Apostolicæ, sicut etiam nec mulieribus, pueris, impuberibus & delicatis magnæ potentiæ id onus non injungitur. ibid. §. 2. p. 161

An Episcopus possit absolvere Clericos, qui collegialiter vivunt, vel in Seminariis, Convictoribus se invicem percutientibus, non percussione levi, sed gravi. tom. 5. tr. 2. r. 67. p. 161

Et notatur, quod quando dictis Clericis collegialiter viventibus ab Episcopo absolutio censuræ impertitur, non est eis onus imponendum præsentandi se postea Sedi Apostolicæ. ibid. §. 2. &c.

Et quid est dicendum in prædictis casibus de pueris ministrantibus in Ecclesia Cathedrali, vel alia Ecclesia, qui ibi communiter vivunt, & sustentantur de redditibus ab Ecclesia ad id deputatis. ibid. ad medium dicti §. 2

An Episcopi possint absolvere impuberes, qui Clericum percusserunt? Idem est de puellis puberibus. t. 5. tr. 2. r. 68. & in aliis ejus not. p. 161

Et docetur, quod tales non tenentur postea se Sedi Apostolicæ præsentare, etiam si pueri impuberes doli tamen capaces non petant absolutionem ante pubertatem, quamvis læsio facta tempore impubertatis sit enormis. ibid.

An Episcopus possit absolvere mulieres cujusvis status, & conditionis percutientes Clericos ex quavis percussione? Et an dicta absolutio danda sit simpliciter, & non ad reincidentiam? Idem est, & multo magis de Monialibus. tom. 5. tract. 2. resolut. 69. §. 1. per totum, &c. pag. 162

Et an status personæ prius, & veritas negotij sit intimanda Romano Pontifici antequam absolutio censuræ impendatur ab Episcopo, mulieribus supradictis. ibid. §. 2. ad medium.

Episcopus an possit absolvere senes ex quacumque Clerici percussione? Sed difficultas est, quinam dicendus sit senex. t. 5. tr. 2. r. 70. p. 162

An Episcopus possit absolvere à gravi, & enormi Clericorum percussione servos, & alios sub potestate constitutos? Idem dicendum est de viro, qui in fraudem uxoris Clericum percuteret. tom. 5. tract. 2. resolut. 71. pag. 163

Et si supradicti fiant defluxu temporis sui juris, vel liberi, an teneantur adire Sedem Apostolicam. ibid. §. 3. &c.

Et advertitur, quod quando prædicti absolvuntur ab Episcopo injungendam esse illis satisfactionem aliquam pro recompensatione laboris in itinere. ibid. §. 1. ante medium, vers. Quando.

An pauperes possint absolvi ab Episcopo, etiam si percussio Clerici sit enormis? Et quid est dicendum de infirmis, & Valetudinariis? Et in textu hujus Res. explanantur, qui sunt supradicti pauperes. t. 5. tr. 2. res. 72. pag. 164

Et notatur, quod infirmi, Valetudinarij, aut præpediti à quacumque alia impotentia corporis incidentes in excom. Canonis. *Si quis suadente*, possunt absolvi ab Episcopo, etiam, si infirmitas sit temporalis, nempe febris, tertiana, vel quartana, aut podagra, & multo fortius si infirmitas sit incurabilis, & diurna. Et in corpore hujus Res. explanantur impedimenta, pro quibus excommunicatus jure communi possit absolvi ab Episcopo, & non tenetur recurrere ad Papam pro absolutione, etiam si percussio Clerici sit enormis. ibid. §. 2. & 3

Et an si cum supradictis impedimentis, quis non teneatur personaliter adire Papam, & Romam, etiam non teneatur mittere Procuratorem pro absolutione? Et an cessante impedimento teneatur se præsentare Pontifici. ibid. §. 4

Et an talis impeditus teneatur adire Legatum, vel alium habentem privilegium Papæ, ut absolvatur. ibid. §. 5. & in aliis ejus not.

Sed adhuc duo advertuntur. Primum, non esse concedendam hujusmodi absolutionem ab Episcopo, quin excommunicatus parti læsæ satisfactionem præstet. Secundum in eventu, quo quis absolvitur ob temporale impedimentum, exigi debere juramentum comparendi coram Sede Apostolica, vel alias authoritatem absolvendi habente, si convaluerit, alias in similem incidet excommunicationem. ibid. §. ult. & in aliis eius not. pag. 165

An Episcopus possit absolvere Religiosos, si se invicem percusserunt, vel an sit necessaria licentia Superioris Regularis? Et quid si percussio sit gravis aut enormis? Et quid est dicendum, si Prælatus Regularis nolit per se, vel alium concedere absolutionem. t. 5. tr. 2. r. 73. §. 1. per totam. p. 165

Et notatur, quod idem est dicendum de Monialibus, etiam Novitiis, si aliqua aliquam etiam Conversam, aut Clericum percusserit, quod potest absolvi ab Episcopo, in cujus Diœcesi Monasterium fuerit. ibid. §. 2. &c.

An Regulares possint absolvere à percussione enormi Clericorum quando est occulta. tom. 5. tract. 2. res. 74. pag. 165

Et an Regulares privilegiati possint etiam hodie absolvere sæculares à casibus Bullæ Cœnæ Domini, dummodo sint occulti. ibid. §. ult. &c.

An Regulares possint absolvere sæculares, qui percusserunt Clericum levi percussione. tom. 5. tr. 2. res. 75. pag. 166

An si in Monasterio sit tantum Superior, & Religiosus, & se invicem percusserunt, possint se invicem absolvere? Et an in hoc casu se invicem absolvendo, neque peccatum participando in divinis, neque irregularitatem supradicti incurrant. t. 5. tr. 1. r. 76. p. 166

Sed advertitur, quod prius absolvens non absolvat Sacramentaliter, hoc est etiam à peccatis, sed tantum extra Sacramentum, & ab excommunicatione tantum, præcisè, deinde absolutus primus potest ab utrisque absolvere. ibid.

An Superiores Regulares possint absolvere à censura hujus Canonis suos subditos? Et quid est agendum, si Religiosi se invicem percutiant extra Clausstrum Monasterij? Et quid si Prælatus Regularis percutiat aliquem subditum? t. 5. tr. 2. r. 77. §. 1. p. 167

Et an Prælati Regulares, & eorum Vicarii ex privilegio possint suos subditos absolvere, etiam si percussio sit enormis. ibid. in fine dicti §. 1

Et notatur supradicta procedere, quando Religiosi se adinvicem percusserunt, nam si percutiant Clericum suæ, vel alterius Diœcesis, non gaudent prædicto privilegio. Potest tamen in tali casu illos Episcopus absolvere,

si percussio sit talis, à qua Episcopus eosdem Clericos absolvere possit, id est levis. ibid. §. 2. &c.
Et qui, si Religiosus percusserit Episcopum ipsum, vel Abbatem. ibid.
An Regularis percutiens Regularem alterius Religionis sit absolvendus à proprio Prælato, si percussio non sit enormis? Vel an sit necesse ut Prælatus ejus, qui passus est injuriam, ut eam condonet, ac pœnam in satisfactionem definiat, & sit præsens ad talem absolutionem. t. 5. tr. 2. r. 78. §. 1. p. 168
An vero Prælatus percussi ipsum percussorem verberare debeat? Et an talis Prælatus possit delegare talem actionem verberationis? Et quid est faciendum in eventu, quod Prælati discordaverint in satisfactione imponenda. ibid.
Et quid est agendum, quando Regularis percutiat Regularem ejusdem Religionis, ac diversi Monasterij. ibid. §. 2
Et notatur, quod hodie per specialia privilegia Prælati Regulares possint absolvere suos Religiosos ab excomm. propter injectionem manuum violentam in Clericum, etiamsi sit Sedi Apostolicæ reservata. ibid. §. ult. &c.
An Superiores Regularium possint absolvere Novitium ab excomm. incursa propter percussionem Clerici ante ingressum Religionis. t. 5. tr. 2. r. 79. p. 168
Et quid est agendum, si postea talis Novitius ita absolutus ab ista, vel quavis alia censura egrediatur à Religione, an in illas reincidat? Et quid est faciendum si in prædictam censuram Canonis Novitius incurrat animo probationis, modo non sit percussio enormis. ibid. §. 2. & 3. pag. 169
An virtute Bullæ Cruciatæ possint absolvi percutientes Clericum etiam enormi percussione. Et infertur absolutionem virtute Bullæ Cruciatæ à censuris à jure latis, valere etiam in foro exteriori, & judiciali. tom. 5. tr. 2. r. 80. & in multis aliis ejus annotationum.

Appendix ad alias paucas quæstiones mixtas simul pertinentes ad istud verbum de censura ob percussionem Clerici, & ejus absolutione.

An liceat absque censura excommunicationis cap. *Si quis suadente*, &c. percutere Pontificem pro defensione necessaria. t. 8. tr. 5. r. 17. p. 100
An si quis percutiat Cardinalem percussione levissima, incurrat in censuram Bullæ Cœnæ? Et quid si ictus solum modo vestes tetigit aut levavit manum ad percutiendum Cardinalem, quamvis postea non percutiat? Et an Cardinales percutientes seipsos incurrant in censuram Bullæ Cœnæ. tom. 9. tr. 7. r. 79. & 82. p. 401. & 402
An percutientes Cardinales, Episcopos, & alios Prælatos expressos turpiter inventos in continenti non excusentur ab excommunicatione, &c. tom. 9. tr. 1. r. 49. pag. 33
An quis impune possit occidere, vulnerare, & expoliare Clericum, Episcopum, & Cardinalem in bello militantem, ac proinde nullam incurrat pœnam, & excommunicationem. t. 7. tr. 7. r. 53. p. 419
An prima Tonsura initiatus gaudeat privilegio Canonis? Et an Regularis excommunicatus propter percussionem Clerici, si recipiat Ordines incurrat suspensionem. t. 5. tr. 3. r. 12. & 33. p. 133. & 174
Asseritur, quod si quis intendat occidere, aut enormiter percutere aliquem Clericum determinatum, & casu errans alium Clericum percuteret, aut occideret, illa occisio, & percussio enormis non erit reservata. tom. 8. tr. 5. r. 91. pag. 132
An Novitius in Religione Clericorum Regularium, cum licentia Generalis acceptatus ante pubertatis annum, sit propriè Novitius, itaut gaudeat privilegio Canonis? Et an impuberes admissi ad cæteras alias Religiones ante annos pubertatis gaudeant privilegio Canonis? Et an hospites nostræ Religionis, & Novitij laici antequam annum Novitiatus incipiant, gaudeant privilegio Canonis? Et an illi, qui assumpto aliquo habitu Religioso, adhibentur ad servitia & obsequia Monasterij, & ad petendum pro ipsis eleemosynam, gaudeant privilegio Canonis? Et quid de Clericis Orientalibus conjugatis, & in minoribus Ordinibus initiatis. tom. 9. tr. 2. r. 153. & 163. p. 169. & 176
An Moniales Turris Speculatorum Romæ existentium sint Religiosæ, & earum vota solemnia, & gaudeant privilegio Canonis. t. 7. tr. 1. r. 350. p. 239
An si quis consilium, vel mandatum dedit ad percussionem Clerici, & constat de effectu sequuto, sed dubitat, an ille motus sit à sua operatione, seu à Consilio, vel mandato; an vero alias id principalis esset facturus, censeatur pœnas, & censuram incurrisse. t. 5. tr. 6. r. 33. pag. 298
An publicum Clerici percussorem in uno loco teneantur vitare in alio loco, ubi delictum est occultum. tom. 5. tr. 1. r. 145. p. 87
An si quis jactavit se percussisse Clericum, teneatur confiteri Circunstantiam Clericatus, &c. tom. 1. tr. 3. r. 37. §. 1. pag. 365
An in articulo mortis, si alius non adsit, possit quis sumere Eucharistiam à Sacerdote publico percussore Clerici. t. 2. tr. 2. r. 60. p. 194
An publici percussores Clerici habeant potestatem in articulo mortis absolvendi moribundum. t. 1. tr. 4. r. 42. pag. 248
An Capitulum Sede vacante possit absolvere à censura incursa propter percussionem Clerici. t. 3. tr. 5. rel. 31. pag. 394
An absolutus in articulo mortis à censura ob percussionem Clerici, teneatur postea se præsentare personaliter Superiori, vel sufficiat ut se præsentet per Procuratorem. t. 5. tr. 1. r. 203. p. 117
An Confessarius electus per Bullam Cruciatæ possit absolvere pœnitentem, qui solum satisfacit Clerico, vel Monacho percusso, vel teneatur etiam satisfacere Ecclesiæ, vel Monasterio, & Abbati? Et utrum vigore Cruciatæ liceat absolvere publicos percussores Clericorum, quorum percussio, & per consequens excommunicatio deducta est ad forum contentiosum? Idem est, & procedit, si quis absolveret virtute privilegiorum Mendicantium. Et in textu hujus Res. aliqua alia advertuntur, quæ facienda sunt in prædicto ultimo casu. t. 4. tr. 3. r. 61. & 62. p. 94
Percutiens Clericum, seu Religiosum an gaudeat immunitate Ecclesiæ. t. 9. t. 1. r. 78. p. 47
Percutiens aliquem ter, vel quater pugno an unum peccatum committat. t. 1. tr. 7. r. 21. p. 356
Percutiens Clericum mortuum an incidat in censuram Canonis. tom. 8. tractat. 6. resolut. 6. §. 1. ad medium. pag. 137
* Vide Privilegium Canonis.

De aliis Censuris.

Percutiens aliquem non incurrit Censuram latam contra homicidium, donec sequatur mors. t. 5. tr. 1. r. 9. p. 7
Censura lata ab Episcopo per modum sententiæ ligat proprios subditos etiam extra territorium. t. 5. tr. 1. r. 101. pag. 68
Censura lata à jure, & lata ab homine quomodo differant. ibid.
Censura lata contra facientes, non comprehendit mandantes, aut consulentes, & quare. t. 5. tr. 1. r. 75. p. 94
In censura ferenda non necessario requiritur monitio. t. 5. tr. 1. r. 4. p. 2
Censura sine trina monitione non est valida. t. 5. tr. 1. r. 5. p. 5

Censura non potest valide ferri, ac proinde nec incurri nisi ob peccatum exterius inobedientiæ, seu contumaciæ respectu Ecclesiæ. t.5. tr.1. r.8. p.7.
Censura requirit actum consummatum. tom.5. tr.1. r.9. pagina 7
Censuram ferri metu gravi, seu cadente in constantem virum, non obstat valor ejus. t.5. tr.1. r.10. p.8
Censuræ sententia lata sub forma disjunctiva, an habeat effectum? t.5. tr.1. r.17. p.11
Censura potest ferri sub conditione. tom.5. tract.1. r.18. pag.12
Censuræ sententiam patiens quo sensu debeat se gerere ut censura innodatum, & quo sensu non? tom.5. tract.1. resol.27. pag.16
Censura, vel casus reservatus contra conficientes falsum instrumentum an comprehendat falsificantes illud? t.5. tr.1. r.38. p.25
Censura una ligatus capax est etiam alterius non solum rationis diversæ, sed etiam ejusdem. tom.5. tract.1. resol.54. p.37
Censura duplici ligatur, qui facit aliquid à jure communi, & particulari prohibitum. ibid. §. Secundo.
Censuræ plures incurruntur ab eo, qui fecit unum actum habentem plures circunstantias pro quarum singulis lata est sententia Censuræ si dictæ circunstantiæ mutent speciem actus moralis. ibid.
Censuræ non incurruntur, quæ sunt Superiores habentes diversam potestatem, secus si eamdem, ibidem. §. Tertio.
De censura incursa dubitans consulto debet absolutionem procurare, & se ut excommunicatum, si commodè fieri potest gerat, & à communicatione abstineat. tom.5. tract.1. r.126. p.79
Censuræ causam quando necessarium est explicare, & quando non? t.5. tr.1. r.183. p.107
A censuris latis à jure potentes absolvere, poterunt etiam à censuris latis ab homine per sententiam generalem, quæ se habet per modum præcepti. tom.5. tr.1. r.193. prope finem. p.111
A censuris absolutus tempore mortis, an teneatur postea se præsentare Superiori? tom.5. tract.1. res.203. pag.117
Censuras ferendi potestatem potest Pontifex committere laïco, & an laïco infideli? tom.3. tract.1. resol.75. §. Notandum.
Censuras ferre an Capitulum Sede vacante possit? tom.3. tract.5. resol.30
Censuræ ferendæ sunt in scriptis, & aliter facientes peccant, & incurrunt suspensionem ab ingressu Ecclesiæ, per mensem, & à divinis. tom.7. tract.1. resolut.135. §.1
Vide Absolutio, & signanter Excommunicatio, ubi latissimè per totum verbum. *Bulla Cœnæ*, *Bulla Cruciata*, *Jubilæum*, *Prælatus*, *Regularis*, *Regulares*, *Circunstantia*.
Censura una ligatus an sit adhuc capax alterius non tamen diversæ rationis, sed ejusdem, &c. t.5. tr.1. r.54. §.5. pag.37

Census.

Pro censu imposito ad rationem quinque pro centenario quis dedit tantum uncias octoginta, rogatus tamen enixè à venditore, quæritur, an teneatur ad restitutionem? t.6. tr.3. r.79. §.1. p.159
Census redimibilis an sufficiat ad patrimonium Clerici? t.1. tr.5. r.107. §.1. p.324
Si census pactum de retrovendendo in favorem emptoris appositum sit, an sit licitum? tom.6. tract.3. r.58. §.1. & 2. p.149
Census an constitui possit de pecunia antea debita, vel tempore contractus tradendo aliquas merces in pretium census? tom.6. tractat. 3. resolution. 59. §.1. pagina 150
Ubi, quod ex pensionibus non solutis, ubi Bulla Pii V. de censibus non est usu recepta, potest quis reditum, & censum antiquum augere, vel novum constituere. §.5
Census institui potest in re, quæ non reddit tantam utilitatem, quantam habet census. ibid. §.6
Census irredimibilis an sit census, stante Bulla Pii V. de Censibus? t.6. tr.3. r.60. §.1. & seq. p.150.151
Census vitalitius an sit licitus, quia reducitur ad contractum sponsionis? t.6. tr.4. r.82. §.1. p.276
Et pro praxi lege etiam tres sequentes res. ibid.
Census inter mobilia an computetur, & pecunia retracta ex redemptione census Ecclesiæ, an possit distrahi absque facultate Apostolica? tom.7. tract.1. resolut.222. §.2. pag.141

Cera.

Vide verb. *Gutta*. tom.7

Certiorare.

Vide verb. *Monere*. tom.8

Certitudo.

Qua certitudine tenendum est Papam non posse errare in Canonizatione, & Beatificatione Sanctorum? Et esse de fide probatur. tom.9. tract.5. resol.18. & 19. pag.358.359
Qua certitudine credendum est Papam non posse errare in approbatione Religionum? tom.9. tr.5. r.25. §.1. pag.366
Intra certitudinis moralis latitudinem an remaneat, quod anima Beatificati sit in gloria ex vi præcisè solius Beatificationis? t.9. tr.5. r.20. §.1. p.360
Certitudo moralis victoriæ an requiratur, ut bellum possit indici? t.7. tr.7. r.8. §.1. in fine. p.387
Certitudo, Vide verb. *Dubium*. tom.2

Certò.

Qui certò non scit peccatum fratris, an teneatur illum corripere? t.7. tr.4. r.14. §.1. p.286.
Certò Vide verb. *Concludendum*. tom.7

Certus.

Certus de voto, dubius autem de qualitate, an teneatur ad strictiorem? Ubi pro praxi aliqui casus. t.8. tr.4. r.23. §.1. p.57
Qui certus est vovisse castitatem, aut Religionem, aut inter duas Religiones ad strictiorem, vel minus strictam, dubitat tamen utrum harum unam potius voverit, quam aliam, an teneatur ad minorem partem? t.8. tr.4. r.27. §. Verum post initium. p.58
Certus, Vide verb. *Abstinere*, *Animus*, *Dubium*, *Intentio*, *Promittere*, *Pollutio*. tom.8

Cervisia.

Cervisiæ defectus loco vini an possit excusare à jejunio? t.4. tr.6. r.70. §.5. p.239
Cervisiæ potio an frangat jejunium? tom.4. tract.6. r.92. §.3. pag.250
Si cervisiam bibat, qui fecit votum de jejunando tali die in pane, & aqua, an peccet toties, quoties illam biberit? t.4. tr.6. r.65. §.1. p.235

Cessans.

Cessante causa privilegii ipsum cessat, sicut perseverante causa concessionis, ipsa perseverat, licet aliæ circumstantiæ mutentur. t.4. tr.2. r.34. §.2. p.48

Cessante

Ceſſante fine legis in aliquo caſu particulari, an ceſſet lex pro illo tunc, & pro illo caſu? t.7. tr.1. reſ.307. §.1. in fine. p.214

Ubi, quod quando lex, ſeu præceptum fundatur in periculo facti, vel delicti, etſi delictum, vel factum ceſſet in aliquo caſu ſpeciali, quia non ceſſat generaliter, ideo non ceſſat lex, neque præceptum? ibidem. reſ.308. §. Nec obſtant. p.214. & 215

Ceſſare.

Ceſſare diſpenſatio variis modis poteſt. t.3. tr.2. r.104. §.3. pag.239

Ceſſare. Vide verb. *Cauſa.* tom.3

Item verb. *Contractus, Falcidia, Ligare.* tom.6

Qui non ceſſat ab operibus ſervilibus in die duplici feſto ab Eccleſia indicto, an peccet dupliciter? t.4. tr.6. r.63. §.1. p.234

Quando ceſſat finis adæquatus legis in aliquo caſu particulari, an ceſſet legis obligatio? t.6. tr.1. reſol.70. §.1. pag.51

Quando ceſſat adæquatus, & fundamentalis finis legis etiam in particulari, lex non obligat. t.9. tr.7. reſ.97. §.4. pag.413

Et an hoc ſit contra communem opinionem? t.9.tr.7.r.98. §.6. p.414

Ceſſatio à divinis.

Si ceſſatio à divinis eſt in aliqua civitate, & conceditur facultas alicui Eccleſiæ, ut in illa agatur res ſacra, tunc probabile eſt, quod non tenetur populus audire Miſſam, nec hoc privilegio uti. t.1. tr.3. r.157. §.3. pag.195

Ceſſationem à divinis an Capitulum ſede vacante ponere poſſit? t.3. tr.5. r.30. §.2. p.394

Si tempore ceſſationis à divinis conceditur privilegium celebrandi Miſſam, extenditur ipſum privilegium ad Miniſtrum ſervientem. t.3. tr.6. r.65. §.3. p.456

Ceſſio bonorum.

Ceſſio bonorum quid ſit? Et an in ceſſione bonorum requirantur aliqui ritus, aut ſolemnitas, vel ſufficiat ſola voluntatis expreſſio? t.6. tr.5. r.1. p.277

Ceſſio bonorum an competat pro debitis ex delicto? t.6. tr.5. reſ.2. p.277

Beneficio ceſſionis bonorum an gaudeat, qui faſtu, & dolo malo bona ſua perdiderunt? t.6. tract.5. reſ.3. pag.278

Idem eſt de illo, qui bona ſua luxurioſè vivendo conſumpſit, vel partem fortunæ vitio. ibid. §.2

An qui ceſſit bonis ſint neganda alimenta quotidiana? Vel an ipſe poſſit aliquid ſibi retinere? tom.6. tract.5. reſ.4. pag.278

Et an creditores, aut judices teneantur aliquid ei relinquere præter inſtrumenta ſuæ artis, ſi artifex ſit, & veſtes, quibus eſt indutus tempore ceſſionis; imò ſi pretioſæ ſint, pro aliis commutandæ ſunt. ibid. §.2. à lin.7

Ceſſionis privilegio an gaudeat, qui occultaverit bona? t.6. tr.5.r.5. p.279

Ceſſionis beneficio an quis in conſcientia uti poſſit, & occultare aliquid ad ſui ſuſtentationem ſine onere reſtitutionis? ibid. reſ.6

An dicta in ſuperiori reſolutione procedant; etiamſi delicta oriantur ex delicto? ibid. reſ.7

An ſaltem de bonis acquiſitis poſt ceſſionem debeantur neceſſaria, etiam in foro exteriori? ibidem. reſolut.8. pag.280

An dicta in ſuperiori reſolutione procedant etiam in foro conſcientiæ? ibid. reſ.9. p.280

Ceſſionis privilegio gaudere an poſſit, ſi quis negavit debitum? Et quid, ſi tamen debitor à principio negavit debitum, poſtea vero ante ſententiam illud confeſſus eſt, pœnitentia videlicet ductus? ibid. reſ.10. pag.280

Et quid poſt ſententiam, & condemnationem, ſi cauſam negandi delictum habuit? Et an pendente ſententiæ appellatione, & condemnationis debitor poſſit cedere bonis. ibid.

An qui ceſſit bonis, ſi aliquid in fraudem creditorum egerit, gaudeat tali privilegio, ut verbi gratia, quando bona ſua luxurioſè vivendo conſumpſit, vel ludendo, aut cum meretricibus expendendo dilapidavit? t.6.tr.5.r.11.p.281

Et notatur, quod Clerici, qui in fraudem creditorum conſumpſerunt bona, illa alienando, vel ludendo, &c. non gaudent beneficio ceſſionis. ibidem. §. ultimo, &c.

An qui non doloſè, ſed culpabiliter ad inopiam pervenit, gaudeant privilegio ceſſionis? ibid. reſolut.12. pag.281

An debitor, qui ſpe ceſſionis contraxit, gaudeat ceſſionis beneficio? Idem eſt dicendum de Clerico. ibidem. reſ.13. p.282

Beneficio ceſſionis uti an poſſit hæres, qui non fecit inventarium? Idem eſt dicendum de Clerico. ibid. reſ.14. p.282

An valeat pactum, ſi quis beneficio ceſſionis renunciaſſet? Et quid ſi pactum, & renunciatio ceſſionis bonorum firmetur cum juramento? ibidem. reſolut.15. pag.282

Et an in tali caſu debitores poſſint abſolutionem juramenti petere ab Epiſcopo? ibid. in fine. p.283

Qui ceſſit bonis, ſi non poſſit præbere fidejuſſores idoneos, ſufficiat præbere cautionem juratoriam? ibid. reſ.16. p.283

An ſi creditores offerant debitori delationem quinquennalem excludantur à beneficio ceſſionis bonorum? ibid. reſ.17. p.284

Ceſſio bonorum an liberet non ſolum debitores, ſed etiam fidejuſſores? ibid. r.18. p.284

An beneficium *cap. Odoardus de ſolut.* proficiat laïco fidejuſſori pro Clerico? ibid. §.2

Et an ſi Clericus ſit fidejuſſor laïci, gaudeat tali beneficio ex generali *cap. Odoardus.* ibid. §.3

Ceſſio bonorum in quibus non competat? ibid. reſol.19. pag.284

Et an ſi debitor per juramentum ſe obligavit ad carcerem, vel ad manus injectionem, nihilominus tamen ad ceſſionem bonorum admitti debeat? ibid. §.5. ad medium.

Ceſſio bonorum an liberet à reſtitutione, ſi poſtea ad pinguiorem fortunam pervenerit, aut aliquid acquiſierit? ibid. reſ.20. p.284

Qui ceſſit bonis, ſedendo in loco publico, ſi venerit ad pinguiorem fortunam, an teneatur ad reſtitutionem? t.6. tr.5.r.21. p.285

Qui ceſſit bonis, an poſſit tuta conſcientia retinere neceſſaria ſibi, & familiæ, ut non indecore vivant, etiamſi debita, pro quibus cedit, ſint ex juſtitia, & delicto notorio acquiſita? ibid. §.3

An ſaltem ceſſio ignominioſa bonorum, liberet à reſtitutione? Et ſi poſtea ad pinguiorem fortunam advenerit, an tunc etiam teneatur ad integram ſatisfactionem? ibidem reſol.22. & in aliis ejus notationum. p.285

Et an ſtatuto hæc ignominioſa ceſſio introduci poſſit? ibid. §.5

Ceſſionem bonorum faciens, an incurrat irregularitatem? t.5. tr.5. r.58. p.232

Si ceſſionis bonorum beneficium contra debitorem Clericus obtinere velit, an Judex laicus clericum citare poſſit ad exhibenda jura coram eo? tom.9. tract.2. reſol.86. §.1. p.139

Chamam

Chamaurus.

Chamaurus, vulgo appellamus Regnum, quod gestat Summus Pontifex in capite. tom. 9. tract. 4. resol. 15. §. 1. & seqq. pag. 333

Character.

Vide verb. *Episcopus, Tangere, Vir.* tom. 2
Character imprimitur in consecratione Episcopi. tom. 4. tr. 8. r. 20. & 21. p. 324. & 325
Character Episcopalis præsupponit necessario Presbyteralem. ibid.
Character quandonam imprimatur in consecratione Episcopali? t. 4. tr. 8. r. 22. §. 1. p. 326
Character imprimitur in substantia animæ. t. 4. tr. 8. resol. 22. §. 1. p. 327
Character Episcopalis remanet post mortem. ibid. §. 2
Quoad characterem an perversa intentio Ministri in conferendo Baptismo, & aliis Sacramentis suppleatur à Deo? t. 1. tr. 1. r. 3. §. 3. p. 5
Characterem imprimi in consecratione Episcopi distinctum à Sacerdotali quis neget. tom 4. tract. 8. resol. 20. à principio. p. 324
Characterem Sacerdotalem an retineat Hermaphroditus Ordinatus, si mutetur in fœminam? t. 4. tr. 5. r. 112. §. Pro parte. per totam. p. 402
Characteris Episcopalis effectus. tom. 4. tract. 8. resol. 23. §. 4. pag. 328

Charitas.

Qui ex charitate possunt impedire percussionem Clerici, & non impediunt, an incurrant censuram? t. 5. tr. 2. res. 23. §. 1. pag. 138
Et quid, si dolose, vel propter odium, & pravum affectum dictam percussionem Clerici non impediant? ibidem §. 3. in fine.
Contra charitatem, & justitiam an sit non præmittere correctionem fraternam antequam deveniatur ad denunciationem judicialem in delictis tendentibus in damnum Communitatis? &c. tom. 7. tract. 4. resol. 65. §. 1. pag. 319. & seqq.

Charta.

Qui chartam invenit in qua scripta erant alicujus peccata, an teneatur illam abscondere sub sigillo confessionis, sive jam confessio facta sit, sive adhuc facienda sit? t. 1. tr. 8. r. 42. §. 1. p. 444
Et quid, si dicta peccata vergant in damnum commune, vel alicujus tertii innocentis, an teneatur repertor chartæ illa peccata revelare, ad evitandum tale damnum? ibid.
Et quid, si in dicta charta scripta sunt tantum peccata venialia? ibid. §. 3
Et quid, si charta est ad virum doctum directa ad petendum consilium pro confessione? tom. 1. tract. 8. resolut. 43. §. 3. p. 445
Et quid, si supradictam chartam Judex vel superior inveniat, quid facere possit, debeat, & teneatur? ibidem pag. 444
Chartis excommunicati non tolerati an quis respondere possit? t. 5. tr. 1. r. 146. §. 2. p. 87

Charta, ideſt Alea.

Qui chartas non signatas noscit, an teneatur restituere? t. 6. tr. 4. r. 46. §. 1. p. 263
Ubi agitur de aliquibus fraudibus, & deceptionibus contingentibus inter collusores ad chartas.
Qui chartas susurrat, vel notat, vel utitur chartis, quas à tergo novit, collusores eas ignorante, non per negligentiam, sed quia illis chartis antea non luserit sicut collusor, an teneatur lucrum restituere? tom. 6. tr. 4. r. 47. §. 4. ibid.
Et quid de eo, qui componit chartas arte, & industria, ut melior pars sibi obveniat? ibid.
Qui ex collusoribus chartas alterius videt, an teneatur semper restituere? t. 6. tr. 4. r. 48. §. 1. p. 264
Qui cum falsis chartis vincit ludentem, an teneatur ad restitutionem? t. 6. tr. 4. r. 41. §. 1. p. 261
De chartis suis an possit socius admonere socium, ut sciat quomodo se gerere debeat, quando socii contra socios ludunt? t. 6. tr. 4. r. 48. §. 2. p. 264
Vide verb. *Eligere, Ministrans.* tom. 6

Charta, seu Papelsellado.

Super Chartam Pragmatica, vulgo dictam *Papelsellado* an violet immunitatem Ecclesiasticam? tom. 9. tract. 2. resol. 217. §. 1. p. 208

Chiragra.

Vide verb. *Ministrare.* tom. 2

Chirographum.

Chirographa immatura an emi, & extingui possint minori pretio, imo dimidio pretio, non solum à tertia persona, verum etiam ab ipsomet debitore? t. 6. tr. 3. res. 80. & 81. p. 159. & 160

Chiromanticus.

Vide verb. *Ligare.* tom. 6

Chirurgia.

Chirurgiam exercere quando possunt Clerici in Minoribus, Beneficiarius, Subdiaconus, Diaconus, Sacerdos, Religiosus, & Monachus, & non incurrant irregularitatem, morte sequuta, & quando vero illam incurrant, pro quibus omnibus varii casus proponuntur in praxi. tom. 5. tract. 5. res. 71. 72. 73. & 74. ubi latè per totas. p. 238. & seqq.

Chirurgus.

Chirurgo non ostendere verenda in periculo mortis an liceat fœminæ etiam ignobili? tom. 8. tract. 8. resol. 2. §. 1. pag. 189
Chirurgus pauperibus indigentibus ejus operibus, an illa gratis ministrare teneatur? tom. 4. tract. 7. resolut. 17. §. 1. p. 284
Chirurgus, qui sine urgenti necessitate exposuit se periculo peccandi causa medendi pudenda fœminarum, tunc est peccatum mortale, & aliàs secus. t. 7. tract. 7. res. 20. §. 4. post medium. p. 397
Chirurgus expertus dum medetur pudenda fœminarum in pollutionem assentire, an poterit se tali periculo objicere? t. 8. tr. 6. r. 10. §. 8. p. 140
Et quid, si cum determinatione non consentiendi tali periculo se objiciat? ibid.
Si Chirurgus in variis casibus inculpatè effudit sanguinem in Ecclesia, illa tamen non polluitur. tom. 9. tr. 1. resolut. 132. §. 1. pag. 86

Chocolata.

Chocolatæ potus an frangat ieiunium? tom. 4. tractat. 6. res. 91. §. 1. p. 249
An saltem possint sumi duæ unciæ chocolatæ sine fractione jeiunii? tom. 4. tract. 6. resolut. 92. per totam. pag. 250
Chocolatam non frangere jejunium an sit probabilis opinio? ibid. §. 3. p. 251

Chorea.

Choreas ducere an possit fœmina nobilis, si timeat aliquem in particulari arrepturum occasionem peccandi? t.7. tr.5. r.12. §.1. p.335
Si in choreis publicis mulier scit se tangi ab aliquo intentione mala, si tactus sunt ex suo genere liciti, ut consortio manuum in choreis, non peccat admittendo illos coram aliis. t.8. tr.6. r.12. §.5. p.142

Chorus.

Qui chori sui versus integrè cantat, & alterius Chori versus auscultat, an satisfaciat obligationi suæ, si modo suos versus non inchoat priusquam alter finierit, & quid si secus faciat. t.3. tr.6. r.50. §.2. p.446
Idem est de recitante privatim cum socio. ibid.
In Chori publica recitatione an excuset ea parvitas materiæ à mortali, quæ excusat in recitatione privata, nisi tamen interveniat scandalum. tom.3. tract.6. r.81. §.5. pag.467
In Choro recitare horas Canonicas nullo modo excusantur Regulares, si sint quatuor, sicut Beneficiarii Collegiati. t.3. tr.6. r.15. §.3. p.426
In Choro an Communitas Religiosorum teneatur quotidie canere Horas Canonicas sub onere peccati mortalis? t.3. tr.6. r.19. §.1. p.430
Ubi, an dicta obligatio non excedat communem obligationem Regulæ. §.5. p.432
Et an saltem ad id teneatur Communitas Regularium ex consuetudine sub peccato mortali, quamvis interdum ex justa causa possit hoc onus dispensari. ibidem.
Et an supradicta obligatio obliget singulos Regulares? ibidem. §.6
Ubi etiam an excusantur à Mortali Religiosi, ex quorum absentia in Choro Ecclesiasticum Officium notabile damnum pateretur.
Si in Choro ex consuetudine Religiosus non recitat Horas Canonicas, an peccet mortaliter. tom.3. tract.6. resol.20. §.1. p.432
Ubi, an obligatio canendi in Choro per se, & directè sigillatim singulas personas afficiat. §.2
In Choro an soli Novitii faciant Communitatis corpus, & satisfacere possint præcepto solvendi Horas Canonicas. t.3. tr.6. r.21. §.1. p.433
In Choro psallendi obligationem, an satisfaciant Regulares, vel Canonici sæculares, si canant in sacristia ex aliqua justa causa? Ubi alia circa hoc. t.3. tr.6. r.22. §.1. & seq. ibid.
In Choro an possint anticipari vel postponi Horæ Canonicæ extra tempus illud quod ab Ecclesia præscriptum est. t.3. tr.6. r.56. §.3. p.449
Si in Choro recitentur omnes novem lectiones Matutini ab his, qui alioquin nullo modo canunt Psalmos, an reliqui interessentes Choro, qui recitant Psalmos dici possunt non satisfacere suæ obligationi. t.3. tr.6. res.57. §.1. p.451
Qui in Choro recitat, an teneatur audire partem alterius Chori. t.3. tr.6. r.59. §.1. ibid.
Et quid, si aliquis suam partem canit, & percipere non potest quam alius Chorus canit quamvis attendat, an satisfaciat obligationi Chori, & possit distributiones integras percipere. ibid. §.2. & seqq.
Et in dicto casu an quis debeat privatim supplere, quæ non percipit. ibid. §.3. p.452
Et quid de surdo, qui alios canentes in Choro non intelligit, nec eos sequi potest. ibid.
Qui in Choro invertunt ordinem Horarum Canonicarum an peccent mortaliter. tom.3. tract.6. resol.69. §.2. pagina 460
In Choro ex justa causa cantantes Officium Divinum extra Horas præscriptas, an peccent mortaliter. tom.3. tr.6. r.71. §.1. ibid.
Et quid de Communitate Religiosorum circa hoc, vel invertit ordinem. t.3. tr.6. r.72. §.9 p.462
In Choro an omissio minoris partis possit sufficere ad peccatum mortale, quam in recitatione privata. t.3. tr.6. r.80. §.2. pag.466
Qui in Choro non intersunt tribus, vel quatuor diebus, ultra tempus in Concilio permissum non peccant nisi venialiter. ibid. §.5
Si in Choro fiat mutatio dicendo Officium sub ritu duplici, ubi sit dicendum de simplici; vel è contra, an sit tantum veniale, dummodo absit scandalum. t.3. tr.6. r.90. §.2. & seqq. p.471
In Choro anticipare, vel postponere notabiliter horas Canonicas non est peccatum grave, nisi fiat ex consuetudine, & usu, aut grave scandalum generetur. ibid. §.10. pag.472
Si in Choro interruptio notabilis fiat divini Officii an sit peccatum mortale. t.3. tr.6. r.98. §.5. p.478
In Choro an Communitas Regularium possit dicere officium divinum per Breviarium Romanum, vel alterius Religionis. t.3. tr.6. r.105. §.4. p.482
Quando in Choro Canonicus, vel Præbendarius recitat, & canit, vel non recitat nec canit, & quando assistit, vel non assistit in Choro, an gaudeat, vel non gaudeat distributionibus in tertio tomo ex tract.6. de Horis Canonicis lege omnes quæstiones contentas à r.129. usque ad 137. ubi plura.
Qui à Choro abest in utilitatem Ecclesiæ, an luctetur distributiones, si extra tempus Chori possit expedire negotia Ecclesiæ. t.4. tr.5. r.5. §.4. p.180
Chorus, Vide verb. *Pronunciare.* tom.2
Chorus non existit cum duobus, sed ad minus tres, vel quatuor sunt necessarii. t.3. tr.6. r.56. §.6. p.450
Chorus Vide verb. *Assistere, Distributiones, Prabendarius, Præfectus, Chori, Prælatus, Regularis, Sacristia, Surdus.* tom.3
Item verb. *Clausula.* tom.4
Item verb. *Abesse.* tom.8
Item verb. *Canonicus, Interficere.* tom 9

Chrisma.

Ut Chrisma pro Sacramento Confirmationis sit ab Episcopo consecratum, an sit de necessitate Sacramenti. tom.1. tr.2. r.1. §.4. p.69
Et an talem consecrationem possit Pontifex simplici Sacerdoti committere. ibid.
Chrisma, Vide verb. *Oleum.* tom.2
Chrisma sanctum Episcopus benedicens in statu peccati mortalis, an peccet mortaliter. tom.3. tract.1. resolut.15. §.5. p.21
Chrisma sanctum consecrandi facultatem an possit Pontifex committere simplici sacerdoti. t.3. tr.1. r.20. §.1. & seqq. p.28
Chrisma, Vide verb. *Benedicere, Consecratio.* tom.3
Chrisma est symbolum gratiæ. t.4. tr.8. r.83. cursim prope finem. §.1. p.379
Chrisma salutatur ab Ecclesia magna cum veneratione quando conficitur. ibid. post medium dicti §.
Chrisma ab Episcopo benedici debet. ibid.
Chrisma benedicendi facultas an possit delegari à Pontifice simplici Sacerdoti. ibid. §. Sed hic.
Chrisma in casu necessitatis an possit confici ex balsamo adulterino? tom.4. tractat. 8. resolution. 85. §.1. ibidem.
Chrisma deficiente, an sufficeret oleum tam in unctione Episcopali, quam in Sacramento Confirmationis. t.4. tr.8. r.86. §.1. p.383

Chrisma veteris anni comburi debet novo confecto. Et quid, si veteri aliquis uteretur. tom.4. tract.8. r.87. §.1. ibid.
Chrisma confici debet pro Baptismo, etiamsi terra interdicto sit supposita. ibid.
Chrisma est verè benedictum, quamvis Episcopus aliquid forte per distractionem de ritibus accidentalibus omiserit. ibid. §. Adverte.
Si Chrismate sacro fiat extrema unctio moribundo, an valeat tale Sacramentum? Et in hoc casu an nihil sit repetendum. t.2. tr.4. r.2. §.3. p.243
Si Chrismati consecrato addatur major quantitas olei non consecrati, an remaneat adhuc hoc non obstante totum consecratum. tom.2. tract.4. resolut.3. §.1. pag.243
Chrismatis modum benedictionis an Pontifex variare possit? t.3. tr.1. r.15. §.1. p.21
Chrismatis confectio an requirat necessario mixtionem balsami cum oleo. tom.4. tract.8. resolut.84. §.1. pagina 379
Chrismatis unctio an sit necessaria in consecratione Episcopi? ibid. §. Sed instabis. p.381

Chrismare.

Vide verb. *Ecclesia.* tom.7

Christianus.

Christiani remigantes in triremibus Turcarum, an peccent mortaliter, & incidant in excommunicationem? Ubi plures alios casus decisos invenies. tom.7. tr.5. r.73. §.1. pag.367
Christiani captivi, & mancipia apud Turcas, & Infideles remigantes in eorum triremibus an possint licitè domos Christianorum perfringere, & devastare, & bona subripere, & Dominis aliqua obsequia ministrare in bello. t.7. tr.5. r.74. & 75. p.367. & 368
Et an teneantur restituere damnum, quod ita dederunt. ibidem.
Christiani numquam sunt mancipia Christianorum propter consuetudinem communi consensu, & usu approbato receptam. tom.7. tract.7. resol.28. §. ult. vers. Secundo. pag.402
Christiani de facto fiunt mancipia Turcarum, non tamen de jure, quia justo bello non capiuntur. ibidem. vers. Tertio.
Christiani capti à Turcis non solum possunt fugere, sed etiam Dominorum suorum bona arripere, & in quacumque quantitate secum asportare. tom.7. tr.7. r.29. §.9. pag.403
Christiani mancipia infidelium an teneantur in conscientia solvere gabellas à Principe impositas. tom.7. tr.8. resol.16. §.1. p.437
Christiani infidelium servi, an licitè possint præbere obsequium Dominis, quando intrant in templum Idolorum? Et an Christiana ancilla à paganis capta possit genua flectere unà cum Domina in templo Idolorum genua flectente, & se prosternente. t.7. tr.8. r.52. §.1. & seqq. p.450. & 451
Christiani capti à Turcis, an possint in statu, & loco captivitatis testamentum facere. tom.7. tract.8. res.63. §.3. pag.454
Christianis captivis an licitum sit metu mortis nocumentum ferre Christianis destruendo, vel captivando, & ad triremes asportando, aut alia similia faciendo. t.7. tr.5. r.76. §.9. p.369
Cum à Christianis omnes Turcæ tam infantes, & mulieres, quam viri justo bello capiuntur, fiunt mancipia Christianorum. tom.7. tract.7. resolut.28. §. ult. vers. Primo. pag.402
Christianis Anglis an licitum sit cum triremibus Turcis dimicantibus ignem pulveri injicere, seque in mari committere cum magno triremium damno. tom.7. tract.7. r.49. §.1. & seqq. p.416
Christianis an licitum sit, qui bellum cum Christianis gerunt Christianos captos detinere, non ut servos, sed ut ab illis, dum detinentur sint securi, & tuti, & ut pecuniam aliquam justam, & moderatam pro eorum libertate, & dimissione accipiant. tom.7. tract.8. r.5. §.5. pag.430
A Christianis tributa per Regnum Principis solvenda, etiam infidelis transeuntibus, an talis Princeps possit ea imponere. t.7. tr.8. r.16. §.1. p.437
Christianorum servi si in Tribunali Inquisitionis damnantur tamquam Heretici. An remaneant servi ipso facto liberi? Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu. tom.7. tractat.8. resolution. 22. §.1. pagina 439
Inter Christianos an hodie jus captivitatis cesset. tom.7. tr.7. r.19. §.1. pag.393
Inter Christianos in bello habito capti an licitè possint redimi, & in conscientia teneantur solvere pretium promissum suæ redemptioni? tom.7. tract.7. resol.30. §.1. & seqq. p.403. & 404.
Christianos servos Domini vocando canes, vel si graviter eos verberent ex levi culpa, an peccent mortaliter? tom.7. tract.8. resol. 42. §.1. pag.447
Christianus, Vide verb. *Arbiter.* tom.3
Item verb. *Abjurare.* tom.5
Si Christianus aliquis sit, non semper Infideli interroganti obligatur ad respondendum, ob præceptum de confitenda fide. tom.7. tract.5. resolution.69. §.6. pagina 365
Christianus, Vide verb. *locus.* tom.7
Christianus servus, qui injustè detinetur à Turcis, an non solum possit fugere, sed etiam jure belli possit subripere, quæcumque voluerit, ex tacito sui Principis consensu. tom.8. tract.7. resolution.38. §.3. pagina 171
Christianus, Vide verb. *Bona, temporalia, Captus, Consensus, Emere, Usurpare.* tom.8
Christianus fingens se infidelem, & petens baptizari, ut certam pecuniarum summam accipiat, an debeat abjurare. tom.9. tract.1. resol.107. §.5. p.61

Christus.

A Christo Domino an materia, & forma Ordinum instituta fuerint. tom.2. tractat.5. resolut.2. §.1. pagina 268
Christus Dominus an determinaverit in individuo omnes materias sacramenti Ordinis. tom.2. tract.5. r.1. §.1. pag.267

Cibus.

Si cibos communes ex domo Heri ad comedendum servi, & ancillæ accipiant, ut esculenta, & poculenta furta, etiamsi sensim perveniant ad notabilem quantitatem, ut ipsimet consumant; secus vero si ut vendant, an peccent mortaliter. tom.7. tract.8. resolut.45. §.1. pagina 448
Cibos ministrare Dominis in die jejunii an servi possint. t.7. tr.8. r.47. §.1. p.449
Ad cibum pertinentia aliqua bona Religiosi sine licentia Prælati solent sumere, an infringant votum paupertatis. t.7. tr.3. r.44. §.1. p.268
Et si perveniant ad quantitatem notabilem, an peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem. tom.7. tr.3. resol.45. §.1. ibid.
Cibus, Vide verb. *Conjux, Reus, Tempus.* tom.2
Item verb. *Earus.* tom.6
Quando cibus alius non adest, an licitum sit in obsidione alicujus civitatis vesci carnibus humanis. tom.7. tr.5. resol.76. §.1. p.368

Cibus. Vide verb. *Caro, Cartusianus, Comedere, Comestibile, Ministrare.* tom.7
Item verb. *Caro, Cartusianus, Comedere, Edere, Esus, Indigens, Necessitas.* tom.8

Cicatrix.

Pro cicatrice ex vulnere facta ab aliquo, an sit facienda aliqua restitutio ante judicis sententiam. t.8. tr.5. r.78. & 79. §. Notandum est. pag.128

Cingulum.

Cinguli fracti connectis partibus an sit licitum uti in celebratione Missæ. tom. 2. tractat.1. resolut. 169. §. 1. pag.98
Cum cingulo non benedicto, aut fracto sine necessitate Sacerdos celebrans, an peccet mortaliter. tom.2. tr.1. r.170. §.1. ibid.
Si cingulum ita frangatur, ut neutra pars sola sufficiat ad cingendum sacerdotem, an perdat benedictionem, etiamsi aliquo modo uniat partes illas separatas. t.2. tr.1. res.168. §.1. p.98

Cingulum, militare.

Cinguli Militaris non prius sumpto ornamento an professio N. emissa in Religione Ierosolymitana fuerit invalida. tom.7. tract.2. r. unica p.241. & sequent. curiosa.
Vt cingulo Militari sit ornatus miles Ierosolymitanus, quando professionem emittit, an sit de forma professionis. ibid.

Circunstantia.

De circunstantiis aggravantibus, & non aggravantibus, &c.

An Circumstantiæ notabiliter aggravantes sint in Confessione à pœnitentibus aperiendæ. tom.1. tract.7. res.1. pag.343
An Circunstantias notabiliter minuentes peccatum teneatur quis in confessione explicare. tom.1. tr.7. r.2. pag.343
An ingratitudo, qua quis post remissa peccata denuo peccat, sit necessario confitenda. tom.1. tract.7. r.3. pag.344
Et utrum majus peccatum sit, quod committitur contra innocentiam, an contra beneficium remissionis peccatorum. ibid. §.2
An qui solum meminit peccasse mortaliter, nescit tamen speciem peccati, possit illum tantum in genere confiteri, non se accusando de aliquo peccato in particulari. t.1. tr.7. r.4. p.344
Et an qui non habet peccata mortalia, sed tantum venialia, satisfaciat in genere, dicendo se peccasse venialiter, non explicata specie, vel numero peccatorum. ibid. §.3. &c.
An sit peccatum necessario in Confessione explicandum, si quis facit aliquid contra conscientiam dictantem illud confuse, ut peccatum, non determinata materia in particulari, nec unde possit deduci an sit mortale vel veniale. t.1.tr.7.r.5. p.344
Et notatur, quod si quis falso putans hodie esse Vigiliam carnes comedat, an sufficiat dicere in confessione, comedi carnes in die prohibito, quia peccatum ejusdem speciei commisit, ac si vere fuisset Vigilia. ibid. §.3. pag.345
Ex quo infertur agere contra conscientiam non esse speciale peccatum contra speciale præceptum, vel virtutem. ibid. ad medium dicti §.3
An qui cum conscientia erronea fecit aliquid, non tamen in cogitatione distinxit, an illam actionem facere esset peccatum mortale, vel veniale, debeat in confessione talem circunstantiam conscientiæ erroneæ aperire, si postea invenit non esse peccatum mortale illud, quod fecit. t.1. tr.7. r.6. p.345
An sit necessarium in confessione explicare, si quis peccavit scienter, aut ignorantia culpabili. t.1. tr.7.r.7. pag.345
Et quid est dicendum, quando ea ignorantia moraliter vincibilis excusaret à mortali transgressione humani præcepti? Et quid, quando ignorantia est affectata, & maxime si affectata est ad liberius peccandum. ibid.
Et an quando quis peccat ex ignorantia, sint ibi duo peccata, unum ignorantiæ, alterum, quod ex ignorantia admittitur, verbi gratia, est aliquis, qui ex invincibili ignorantia non legit Horas Canonicas, ad quas ratione Ordinis tenetur, an ille peccet duplici peccato, uno ignorantiæ, altero contra virtutem Religionis? Vel si quis ex ignorantia culpabili Decalogi incidat in peccatum homicidij, &c. ibid. §.3. p.346
Idem est de Confessarij ignorantia eorum, quæ ad officium suum pertinent, absolventis eum, quem absolvere non potest. ibid. in fine Res.
An aliqua ignorantia, quæ alias esset mortaliter culpabilis, quæ non sit affectata, aut crassa excusetc à transgressione præceptorum humanorum, quia jus humanum non obligat cum tanto rigore, ut obligat jus divinum? t.1. tr.7. r.8. p.346
An ignorantia Mysteriorum Fidei sit speciale peccatum in confessione explicandum. t.1. tr.7. r.9. p.347
Et an in ordine ad confessionem sit necessarium explicare, cujus præcepti Decalogi fuerit ignorantia, & secus in ignorantia Mysteriorum Fidei. ibid. §.3
Ex quo infertur ignorantem vincibiliter plures articulos Fidei, non committere plura peccata, specie distincta, & secus vero si ignoret plura præcepta decalogi, vel Ecclesiæ. ibid. in fine dicti §.3
Et an ignorantia vincibilis præceptorum Decalogi sit speciale peccatum? Vnde sequitur, quod qui ex ignorantia culpabili nescit scire præceptum non fornicandi, &c. non committit duo peccata mortalia, si de facto fornicetur, occidat, &c. unum negligentiæ sciendi hujusmodi præceptum, alterum fornicationis, & ideo sufficit, ut in confessione dicat fornicatus sum, &c. ibid. §.5. &c.
Et quid est sentiendum, si hujusmodi ignorans præceptum non fornicandi, de facto fornicetur, an teneatur adhuc eam culpabilem ignorantiam, ac negligentiam confiteri, quia periculo transgrediendi illud præceptum se exposuit, & consequenter voluit transgressionem illius. ibid. in eodem §.5
An ignorantia vincibilis sit peccatum speciale distinctum ab eo, cujus est causa? Et in textu hujus Res. multa explanantur, quæ omnia quamvis aliquantulum speculativa videantur, tamen pro Confessariis ea scire est valde necessarium. t.1. tr.7. r.10. p.347
An ut ignorantia dicatur vincibilis, sufficiat te esse obligatum advertere. t.1. tr.7. r.11. p.348
Et quid, si incidenter quis quærat, quibus in rebus possit contingere ignorantia vincibilis. ibid. §.4
An circunstantia interruptionis actus interni sit in confessione toties, quoties exprimenda. t.1. tr.7.r.12.p.349
An circunstantia scandali indirecte voliti sit in confessione aperienda? t.1. tr.7.r.13. & in aliis ejus not. p.349
Sed difficultas, quæ magis affligit in confessione est ista, an sit explicandus numerus personarum, quibus scandalum datum est etiam unico peccato, ut quando, v.g. peccavit quis publice coram multis præbendo eis scandalum. ibid. §.3. & in multis aliis ejus not. p.350
Et quid est dicendum de alio casu passim occurrenti, nempe quando quis se accusat de delectatione rerum turpium ex colloquio cum aliis, an in tali casu teneatur explicare, & exprimere conditionem personarum adstantium, an fuerint conjugatæ, solutæ, &c. & teneatur etiam qualitatem sermonis, si videlicet fuerit circa conjugatos,

conjugatos, circa solutos, circa nefandum crimen, &c. ibid. prope finem dicti §.

An quando unica occasione alii inducuntur ad peccatum mortale, quomodo sit hoc in confessione exprimendum? Hoc est, an talis pœnitens teneatur non solum explicare speciem peccati ad quod suo exemplo induxit, sed etiam exprimendum esse numerum personarum, quas ad tale peccatum traxit? t. 1. tract. 7. ref. 15. p. 351

Et utrum delectationes diversæ, nunc de una soluta, deinde de alia soluta; item de una conjugata, deinde etiam de alia conjugata, &c. si successive habeantur eodem tempore morali possint constituere unum peccatum moraliter in ordine ad confessionem; sicuti possint, si essent illi actus ita simul successive circa eandem sive solutam, sive conjugatam. ibidem §. 7. pag. 352

Et quid est dicendum de illo, qui sæpius decrevit cum eodem fornicari, & ita deinde cum illa pluries fornicatur absque interruptione sufficienti ad multiplicandum peccatum, an tunc unum tantum numero peccatum censeatur admisisse, an vero plura? ibid. §. 13. & in multis aliis ejus not.

An qui suo exemplo occasio est alterius peccati, peccet eodem specie peccati, & debeat hoc necessario aperire in confessione? t. 1. tr. 7. r. 16. à §. 2. & in multis aliis ejus not. p. 352

Et an in scandalo indirecto duplex virtus violetur, sed in ordine ad confessionem satis sit, si exprimas speciem peccati, cujus occasionem absque justa causa præbuisti? ibid. §. 4. à lin. 6. p. 353

Aliquis optabat mala notabilia, & contumeliis afficiebat soforem, quæsivit, an hæc circunstantia esset explicanda in confessione, vel sufficiat dicere, mihi conjunctam contumeliis affeci? Idem est dicendum de Patre, matre, filio, fratre, uxore. t. 1. tract. 7. ref. 17. pag. 353

Et an contumelia in Principem, vel Sacerdotem sit circunstantia mutans speciem? ibid. propè fin. §. 1

An sit explicanda in confessione species contumeliæ, qua quis aliquem afficiat? tom. 1. tract. 7. resolut. 18. pag. 354

Idem est dicendum in detractione, & judicio temerario. ibid. §. 2

Et an desiderans ex odio malum, teneatur in confessione explicare speciem mali? ibid. in fin. §. 3

Et docetur, quod qui rumpit jejunium in Vigilia cadente in Quatuor Temporibus debet explicare utrumque titulum ex natura rei. ibid. §. 4

Item qui peccans quocumque peccato in Ecclesia, an debeat hanc circunstantiam in confessione exprimere, secluſa ignorantia, aut inadvertentia? ibid. §. 5

Et notatur eum, qui toto anno statuit non jejunare, non audire sacrum, non recitare horas Canonicas unum peccatum committere, & sufficienter confiteri, si dicat, habuit propositum non jejunandi, non audiendi sacrum, &c. ibid. §. 8

Item quod qui eodem actu auferret tria vasa trium dominorum, unum peccatum committit, & sufficienter confitetur dicens, semel furatus sum. ibid. ad lin. 7. dicti §. 8.

Et quid, quando quis habuit secum pollutionem cogitans multas uxoratas, vel Moniales? ibid. ad medium dicti §. 8

Et tandem docetur non esse necessarium explicare in confessione gradus affinitatis, vel consanguinitatis personæ ad quam quis luxuriose accedit. Sed ratione reservationis aliquando est explicandus gradus, &c. ibidem §. 9. & seqq. & in plurimis aliis ejus notationum. p. 355

An qui unico impetu profert in servos plures injurias, vocando illos fures, sodomitas, &c. an, inquam aperienda sit quantitas, & numerus injuriarum, & etiam personarum, vel sufficiat accusare se injuriam gravem intulisse alicui, non explicando injurias, neque personas? Et quid, si quem hæreticum, aut Patriæ proditorem, aut quid aliud simile appelles. tom. 1. tract. 7. ref. 19. p. 355

Ubi, an omnes contumeliæ sint ejusdem speciei? ibidem §. 2. à linea 3. & in multis aliis ejus notationum.

Et doctrina supradictæ primæ quæstionis applicanda, & practicanda est in detractionibus, & sic à multis scrupulis & interrogationibus immunes Confessarii erunt. ibid. §. 4. p. 356

Utrùm, itaut in superiori casu sentiendum sit, quando quis infert injuriam pluribus personis, an vero sit necessarium explicare in confessione numerum personarum? t. 1. tr. 7. r. 20. p. 356

Sed resolutio hujus casus pendet ex illa quæstione; utrum in eodem actu possint dari plures malitiæ solo numero distinctæ? ibid. §. 2

Utrum in eodem actu possint dari plures malitiæ solo numero distinctæ, & in confessione aperiendæ? Et de hac quæstione pendet decisio multorum casuum in praxi sæpius occurrentium, & in textu hujus resol. septem casus in exemplum assignantur. t. 1. tr. 7. r. 21. & in aliis ejus not. p. 356

Et tandem notatur, quod si quis uno ictu tres occideret Clericos in tres excommunicationes incurreret. Idem est dicendum de irregularitate. Secus autem, si ter percuteret Clericum, nam tunc unam tantum incurreret excommunicationem. ibid. §. ult. per tot. p. 357

An ratione distinctionis numericæ objectorum peccata numero distinguantur? Et pro praxi hujus quæstionis multi casus cursim adducuntur, sed jam fere omnes magis latè in suis specialibus §§. ad hoc verbum sunt redacti. tom. 1. tract. 7. ref. 22. & in aliis eius notationum. p. 357

An si quis unica voluntate voluisset plures homines occidere, aut pluries ad mulierem accedere, &c. teneatur hanc circunstantiam confiteri? Et quid in dicto casu, unus est Pater proprius, alter Sacerdos, & alius sæcularis? t. 1. tr. 7. r. 23. p. 358

Et quid, si unico actu voluntatis quis desideraret, & delectaret se de tribus fœminis, quarum una esset Monialis, altera conjugata, & alia soluta? Et an secus sit dicendum, si omnes tres essent solutæ, conjugatæ, aut Moniales? ibid. §. 3. ad med. à vers. Sicut, & in multis aliis ejus not. p. 359

An qui successive, & unico impetu ter, v. g. fornicaretur, committat tria peccata, vel unum? Et pro firmanda doctrina hujus quæstionis alii casus adducuntur, sed jam omnes in suis propriis §§. in hoc verbo sunt discussi. t. 1. tr. 7. r. 25. p. 359

An qui unica explosione tormenti bellici occideret decem homines, committat decem peccata in confessione necessario fatenda? t. 1. tr. 7. r. 26. & in multis aliis ejus not. p. 360

Et deducitur, an quando conjugatus cum conjugata adulteratur, & Religiosus cum Moniali habet copulam, contrahant duplicem, & inter se diversam speciem malitiæ? ibid. ante medium §. 4. à vers. & postea, &c. pag. 361

An qui uno conflictu cum pluribus pugnaret, & successive, v. g. occideret tres, committeret unum tantum peccatum? t. 1. tr. 7. r. 27. p. 361

Aliquis habens simplicem complacentiam de homicidio fratrum suorum quæsivit, an commiserit plura peccata, & teneatur hoc in confessione explicare? tom. 1. tr. 7. r. 28. p. 362

Et an qui furatus est centum, satisfaciat in confessione, si dicat, furatus sum quinquaginta? ibid. §. 4.

An, si quis uno continuato sermone in eadem re ter perjuret,

perjuret, sufficiat, si in confessione dicat se falsum jurasse. t.1. tr.7. r.29. p.363

Et notatur quod si quis aliquem uno iræ impetu ter, vel quater pugno percuteret, aut vulneraret, unum tantum numero peccatum committeret. ibidem à linea 6. §.1. &c.

An quando quis profert unico actu convitia in Deum, asserendo sæpius. *Dio ingiusto*, *Dio ingiusto*, teneatur hoc in confessione aperire. t.1. tr.7. r.30. & in aliis ejus not. p.363

Et advertitur, quod in confessione non sunt exprimenda, quæ verba contumeliosa fuerint in Deum, vel Sanctos prolata, ex eo quod omnes contumeliæ sint ejusdem speciei. ibid. §. ult. p.364

An quis teneatur confiteri circumstantiam, seu diversitatem blasphemiarum. t.1. tr.7. r.31. p.364

Et an blasphemiæ in Deum, & Sanctos non differant specie. ibid. §.2. &c.

Et an, si tales blasphemiæ procedant ex odio Dei formali, vel contineant hæresim, teneatur pœnitens explicare in confessione qualitatem blasphemiæ. ibid. ad medium dicti §. & late in Res. 32. p.364

An circunstantia Apostasiæ sit in cõfessione aperienda, vel sufficiat dicere in hæresim lapsus sum. t.1. tr.7. r.33. p.364

Et an Apostasia differat specie ab hæresi, vel an Apostata debeat explicare ad quam sectam transierit. ibidem §.2

An qui peccatum hæresis, vel superstitionis commisit, teneatur in confessione explicare qualitatem superstitionis, vel hæresis. t.1. tr.7. r.34. p.365

An divinationes differant specie, & sint in confessione aperiendæ? Et quid, si per expressum pactum cum Dæmone divinaret, an id esset exprimendum in confessione. t.1. tr.7. r.35. p.365

An peccatum odij adversus proximum non sit peccatum unius speciei, sed plurium, ita ut pœnitentes in confessione teneantur explicare mala volita, v. g. si fuerint circa facultates, vel circa personam, vel circa honorem, &c. t.1. tr.7. r.36. p.365

An jactantia de peccato mortali sit in confessione explicanda species peccati, & circunstantia? Et quid si jactans complaceat se de illo peccato. t.1. tr.7. r.37. & in aliis ejus not. p.365

Et recitanter advertitur, quod licet verba contumeliosa sint diversæ speciei, eo quod per illa objiciantur proximi defectus speciei diversæ, non tamen sunt peccata mortalia contumeliæ specie distincta. ibid. sub finem Res. p.366

Et notatur, quod si de dexteritate, ingenio, virilitate in committendo peccato jacteris, non esse mortale, si audientes intelligant te in peccato non complacere, neque de illo laudari, sed solum de modo, qui in committendo adfuit. t.1. tr.7. r.38. §.2. p.366

Etiamque advertitur, quod si aliquis de peccato te laudet, & tu laudes acceptes, mortaliter peccas, nisi tibi displiceret, & præ verecundia taceres, nisi talis esses ut tacendo stantibus scandalum præberes. ibid. §.3

An si Sacerdos in Missa vel extra Missam Eucharistiam ab aliis consecratam in peccato mortali multis ministrat, debeat hanc circunstantiam in confessione explicare. tom.1. tr.7. res.40. & in plurimis aliis ejus not. pag.367

Et an saltem stando in opinione affirmativa, sufficiat, si se accuset Eucharistiam administrasse in peccato mortali sine expressione, & numero personarum, quas communicavit. ibid. §.3

Et an hoc intelligatur de aliis Sacramentis excepta Eucharistia. t.1. tr.7. r.41. prope finem, vers. Et hoc &c. pag.367

Et quid, quando Minister esset in aliquo gravissimo peccato, & extraordinario, aut si sit multis, & gravibus peccatis irretitus. ibid. ad lineam 4. §.2

An qui in peccato mortali excipit confessiones multorum, non solum peccet mortaliter, sed teneatur hanc circunstantiam in Confessione aperire? Et an teneatur explicare numerum personarum, etiam si successive eos absolvat. t.1. tr.7. r.42. p.367. & ex r.27. §. Nec, &c in plurimis eorum not.

An Confessarius, qui incipit audire confessionem in peccato mortali, sed postea ante absolutionem elicit actum contritionis, teneatur postea quando confitetur, explicare se illam confessionem incepisse in statu peccati mortalis. tom.1. tract.7. resol.43. & in aliis ejus not. pag.368

Quidam Confessarius ex negligentia culpabili non interrogavit pœnitentem de circunstantia necessaria ad confessionis integritatem, quæritur an teneatur monere pœnitentem de defectu commisso? Et quid si defectus hujusmodi esset conjunctus cum damno tertij, vel ipsius pœnitentis. tom.1. tract.7. res.44. & in aliis ejus not. pag.368

Et notatur pro consolatione Confessariorum, quod omittere aliquam interrogationem necessariam per inadvertentiam, aut oblivionem non erit mortale. ibid. §.4

An Confessarius, qui statim post confessionem sollicitavit pœnitentem, & rem habuit cum illa, teneatur hanc circunstantiam confiteri? Et quid, si tale peccatum committitur unico die post confessionem, vel proximè ante illam. t.1. tr.7. r.45. p.368

Consultus sum sæpius; An Confessarius, qui carnaliter pœnitentem cognovit, teneatur in Confessione exprimere hanc circunstantiam, vel an sufficiat tantum dicere se copulam cum conjugata, vel soluta habuisse. t.1. tr.7. r.46. p.368

An in opinione, quam in Res. 12. refutavimus, quod Confessarius obligetur confiteri circunstantiam copulæ cum filia confessionis, teneatur id facere, si cum vero filio Confessionis accubaret. tom.1. tract.7. resolut.48. pag.369

Et notatur, quod stando in opinione, quod Confessarius teneatur confiteri circunstantiam copulæ cum filia spirituali, non tenetur tamen confiteri circunstantiam tactus, aut pollutionis habitæ inter fœminæ fœmora. ibidem in fine. Res.

Etiamque advertitur, ante Bullam Greg. XV. Confessarios sollicitantes viros in confessione non esse denunciandos. ibid. §.3

An concubina possit confiteri cum Confessario concubinario? Et an vero copula cum Confessario, vel pœnitente sit necessario in confessione aperienda? Et quid, si de illa interrogaretur à Confessario. t.1. tr.7. res.49. §.1. & 2. p.370

Et an Confessarius, qui peccata pœnitentis audivit, & non absolvit, si postea cum ipsa, vel cum filio Confessionis accubaret; vel è contra, contrahat circunstantiam aggravantem, vel mutantem speciem. ibid. §.3

Vtrum in confessione aperienda sit circunstantia complicis, si ex hac nullum damnum sequatur complici præter infamiam apud Confessarium. t.1. tr.7. r.50. & in aliis ejus not. p.370

Et an nec etiam in articulo mortis possit quis licite talem circunstantiam confiteri. ibid. §.3

An peccatum sit explicandum in Confessione, non obstante, quod Confessarius cognoscat complicem. tom.1. tr.7. r.51. p.371

Quis manifestavit complicem in confessione, cum haberet copiam adeundi alium Confessarium, cui non erat notus complex; in alia vero confessione, eum scrupulum de hoc haberet, manifestavit Confessario, qui sacrilegam putavit primam Confessionem, dum in ipsa pœnitens peccavit mortaliter manifestando peccatum occultum proximi sine necessitate, ideo repetendam esse dicebat. Consultus ego de hac re ab ipsomet pœnitente negativè respondi. t.1. tr.7. r.52. p.371

Ex

Ex quo deducitur, an sit peccatum mortale revelare crimen occultum uni, vel duobus viris prudentibus, qui secreto retinebunt? ibid. à lin. 3. §. 1. & in multis aliis ejus not.
Et an aliter faciendo in supradicta quæstione teneatur pœnitens ad restitutionem famæ? Et an sit aptior modus restituendi famam in dicto casu si extra Confessionem dicat Confessario sub eodem sigillo, erravi, dum tibi unum complicem pro alio dixi. t. 1. tr. 7. r. 53. §. 3. p. 372
An si quis perpetravit aliquod delictum carnale in die Jovis sancti, vel eo die, quo ad Confessionem accedit, teneatur postea in Confessione aperire hanc circunstantiam? Idem est dicendum, si aliquis peccatum perpetravit in die, qua sacram Eucharistiam sumpsit, vel in die alicujus magnæ festivitatis. t. 1. tract. 7. res. 54. pag. 372
Et infertur, an circunstantia diei festi sit in confessione aperienda, ut blasphemare, pejerare, furari, &c. ibid. in fine §. 1. & in aliis ejus not.
An si quis statim post communionem fornicaretur, teneatur hanc circunstantiam in confessione explicare? t. 1. tr. 7. r. 55. p. 372
An suscipiens Eucharistiam in peccato mortali, & qui facit in Quadragesima confessionem invalidam committat duplex peccatum in confessione explicandum? t. 1. tr. 7. r. 56. p. 373
An qui in statu peccati mortalis, & non jejunus sumit Eucharistiam peccet duplici peccato in Confessione explicando? t. 1. tr. 7. r. 57. p. 373
An qui non audit Missam in die Dominico, in quem incidit festum alicujus Sancti, satisfaciat dicendo in confessione, se in die festo semel Missæ sacrificium prætermisisse? Idem quæritur, si eodem die duplici titulo jejunandum sit. Et idem est, si quis festum violasset opere servili ratione duplici festo occurrente. t. 1. tr. 7. resolut. 58. §. 1. & 2. & in aliis eorum notationum. pag. 374
An si quis omisit sacrum propter studium, teneatur explicare in confessione hanc circunstantiam, ut peccatum distinctum ab ipsa omissione? t. 1. tr. 7. resol. 59. & 60. pag. 374
Et an actus, qui fiunt ab operante post propositum omittendi præceptum, ut si quis, v. g. proponeret omittere Missam propter pigritiam, vel aliam causam, & postea tempore celebrationis Missæ domi studeret, aut ambularet, an inquam, hi actus dicantur causa omissionis Missæ, & consequenter sint peccata? ibid. §. 2. res. 60. pag. 375
An sit necessarium in Confessione ipsam omissionem explicare, vel sufficiat tantum se accusare de causa omissioni data? t. 1. tr. 7. r. 61. p. 375
An si Clericus, v. g. in diuturna navigatione abjiciat Breviarium, teneatur aperire hanc circunstantiam, vel ei sufficiat dicere, vigesies, v. g. omissi horas Canonicas? t. 1. tr. 7. r. 62. p. 375
Et notatur pro praxi, quod propositum omittendi, ut & actus ille, quo quis ademit actum præcepti exequendi, & exercendi per accidens in Confessione explicandum est, ut si quis, v. g. proposuit per multos dies Officium divinum omittere, sed deinde propositum mutans non nisi quinquies omisit. Idem dicendum est de aliis similibus. ibid. §. 2
Etiamque advertitur eum, qui post abjectum Breviarium dolet de causa omissionis data, non amplius peccare omittendo horas, quandiu novam negligentiam in comparando Breviarium non admittit. ibid. §. 3
An sufficiat, si pœnitens dicat in Confessione anno integro omisi Officium divinum, vel non restitui, licet aliquoties intra annum doluerit de culpa, & statuerit recitare, vel restituere, & propositum postea non adimpleverit? t. 1. tr. 7. r. 63. p. 376
An qui omisit aliquo die omnes horas Canonicas, vel notabilem illarum partem, teneatur in confessione aperire id, quod omisit, vel sufficiat dicere se mortale peccatum commisisse in non persolvendo divinum Officium? t. 1. tr. 7. r. 64. p. 376
Et notatur, quod habens plura beneficia non committit tot peccata, quot sint beneficia in omissione horarum Canonicarum. ibid. in fine res.
Utrum, qui ratione Ordinis sacri, & beneficii tenetur persolvere horas Canonicas, si illas non recitet, peccet dupliciter, & sit ista circunstantia in Confessione aperienda? t. 1. tr. 7. r. 65. p. 376
An si quis recitando Officium divinum vidit mulierem, & concupiscit eam, teneatur non solum illam pravam concupiscentiam confiteri, sed etiam dicere, quod tale peccatum admisit Psallendo, vel orando? t. 1. tract. 7. res. 66. p. 376
Et an qui orat non solum in peccato mortali, sed etiam cum proposito actuali, & voluntate peccandi mortaliter, peccet? ibid. ad medium, §. ult. p. 377
An si quis in die jejunii comedit carnes, & lacticinia, an distincta peccata commiserit, & in confessione aperienda? t. 1. tr. 7. r. 67. p. 377
Et notatur, quod qui vovit aliquo die jejunare, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit. ibidem §. ult. & in aliis ejus not.
Et an qui dixit peccatum oblitus alicujus circunstantiæ, satisfaciat postea in alia Confessione explicando gravitatem circunstantiæ oblitæ? t. 1. tract. 7. resol. 68. pag. 377
An Sacerdos, vel initiatus sacris Ordinibus, si aliquem percutiat, teneatur in Confessione explicare hanc circunstantiam? t. 1. tr. 7. r. 69. p. 377
An Prælato præcipienti aliquid sub præcepto obedientiæ, si subditus non obediat, peccet dupliciter, & teneatur hanc circunstantiam in Confessione aperire? t. 1. tr. 7. res. 70. p. 378
An Prælatus, si omittat correctionem subditi, satisfaciat in Confessione dicendo omisi correctionem proximi? t. 1. tr. 7. r. 71. p. 378
Idem est dicendum de Patre, tutore, Domino respectu mancipii, non autem respectu famuli ob salarium servientis. ibid. sub fin. res.
An Episcopus, & Generalis alicujus Religionis, si peccet mortaliter, teneatur explicare hanc circunstantiam? t. 1. tr. 7. r. 72. p. 378
Et notatur, quod Episcopus fornicans non tenetur circunstantiam Episcopatus fateri, nisi fornicatio illa ab Episcopo, seu Generali Religionis admissa, ita publica esset, ut scandalum pareret. ibid. ad medium §. 2
Utrum Sacerdos, vel Religiosus professus satisfaciat in Confessione, si dicat se violasse votum castitatis, non manifestando votum solemne, quod habet? t. 1. tr. 7. r. 73. & in aliis ejus not. p. 378
Et notatur eum, qui votum castitatis simplex in sæculo, vel Novitiatu emisit, & postea in Religione professus est, vel si post votum simplex castitatis sacris Ordinibus initiatus est, sufficere, si dicat se habere votum castitatis, & non tenetur explicare circunstantiam sacrorum Ordinum, vel professionis in Religione? ibid. §. ult. p. 379
Sacris Ordinibus initiati exercentes actum venereum exteriorem, quot peccata committant? Et quot peccata committant in solo appetitu, & voluntate interiori? t. 1. tr. 7. r. 74. §. 1. p. 379
Et resolutio dictarum quæstionum pendet ex illa celebri, an obligatio continentiæ annexa Ordini sacro sit immediate à lege Ecclesiastica, vel à voto? ibid. §. 2
Et notatur, quod si quis non vult vovere, sed cum expresso animo non vovendi suscipiat Ordinem sacrum, & fornicatur, in illo actu fornicationis non peccat, peccato Sacrilegij contra votum, quia non est aliquod votum,

votum, sed peccabit tamen non emittendo votum, quod emittere debet. ibid. §.6. p.380
Et an si quis in sacris, & cum voto initiatus attentet contrahere matrimonium, & illud attentatum consummet, an tunc etiam peccet contra præceptum Ecclesiæ prohibentis matrimonium contrahere, & ideo in hoc casu tripliciter peccet? ibid. post med. dicti §.6. vers. Secus.
An Religiosus professus, qui emittit votum de non committenda mollitie, vel fornicatione, teneatur explicare hanc circunstantiam voti emissi post professionem; & idem quæritur de sacerdote, vel sacris Ordinibus initiato? t.1. tr.7. r.75. p.381
An quando aliquis solus se polluit tangendo aliquem professum, vel in sacris constitutum, teneatur explicare hanc circunstantiam? t.1. tr.7. r.76. p.381
An Regularis, vel Monialis, vel aliquis in sacris constitutus, si sæcularem polluat, committat sacrilegium? Et an patiens in prædicto casu pollutionem circunstantiam personatum teneatur aperire? tom.1. tract.7. resol.77. p.381
An mulieri peccanti cum Religioso satis sit dicere se commisisse sacrilegium cum sacerdote, vel initiato sacris Ordinibus? t.1. tr.7. r.78. p.382
An mulier habens rem cum Novitio, vel solutus cum Novitia Religiosa teneatur aperire hanc circunstantiam? Et quid, si mulier haberet rem cum Clerico Minorum Ordinum? tomo primo, tract.7. resol.79. pag.382
An si quis fornicaretur gestando aliquod frustulum Reliquiæ sanctæ Crucis, Clavorum, vel Spineæ Coronæ, aut Hostiæ consecratæ occultæ, debeat necessario hanc circunstantiam in confessione explicare? tom.1. tr.7. r.80. p.382
Idem est, quando non solum quis cum complice peccaret, sed etiam cum polluerit se ipsum. ibid. §.4. p.383
Et idem, si Parochus dum iret cum sacro oleo ad ministrandum Sacramentum Extremæ-Unctionis in itinere cum illo rem haberet cum muliere? ibid. §.5
An gestatio Reliquiarum in actu venereo, vel illas amasiæ dare, sit circunstantia in Confessione aperienda? Idem est de Agno benedicto, vel calculo cum Indulgentia. t.1. tr.7. r.81. & in aliis ejus not. p.383
Et quid, si prædictæ res dentur amasiæ non ex gratitudine, & benevolentia, sed tanquam pretium actus venerei, an in isto casu esset sacrilegium hoc facere? ibid. ad medium res.
An si quis haberet concubitum cum vestibus sacris, istæ polluerentur, & deberet hanc circunstantiam in Confessione aperire? Et an in tali casu vestes sacræ debeant iterum benedici? t.1. tr.7. r.82. p.383
Et cursim docetur perditissimos homines in ore coïre, & in hoc casu turpitudo illa contra naturam consistit, unde hoc in Confessione explicandum est. ibid. §.2
An sit circunstantia aperienda in Confessione, si quis haberet copulam in Oratorio alicujus domus, in quo de licentia Episcopi Missæ celebrantur? Idem dicendum est, si copula haberetur in Sacristia Ecclesiæ, vel in porta Ecclesiæ à parte externa Ecclesiæ; vel in Monasterio in Cellis Religiosorum, etiamsi superior Conventus singulis noctibus benedicat dormitorium, & aqua aspergat lustrali, & ibi sit Altare ad celebrandum. t.1. tr.7. r.83. p.384
An si quis mœchatus est in Refectoriis, Cubiculis, Bibliothecis, Dormitoriis, & Monasteriis Regularium, & de Cameris, & Campanilibus Ecclesiæ adhærentibus teneatur hanc circunstantiam in Confessione explicare? t.1. tr.7. r.84. p.384
Et an si quis furetur aliquid in supradictis locis, quod sit notabile, teneatur in Confessione aperire hanc circunstantiam, vel sufficiat dicere furatus sum? ibid. in fine res.
An sit circunstantia aperienda in Confessione copula inter conjugatos habita in loco sacro? Et quid si per longum tempus in illo loco aliquis ex conjugatis detentus sit? t.1. tr.7. r.85. p.384
Et quid, si ibi nullo modo conjuges concluси sint? ibidem §.4
Et quod vero longum tempus sit, & intelligatur? ibid. §.1. & 2
An tactus impudici facti in Ecclesia habeant specialem malitiam sacrilegii mortalis necessario in Confessione explicandam? Et quid est dicendum de turpi aspectu, aut nutu, aut levi verbo, maxime quando in transitu, & sine notabili mora, & scandalo fiunt? t.1. tract.7. res.86. p.384
An pollutio occulta facta in Ecclesia contineat sacrilegii malitiam necessario in Confessione explicandam? Idem quæritur de fornicatione. t.1. tract.7. resol.87.88.89. p.386. & 387
Ex quibus colligitur ratio ob quam blasphemare, vel loqui turpia, oscula, & tactus in Ecclesia non habent malitiam sacrilegii. ibid. inter principium, & medium §.1. à vers. Hinc.
An si quis percutiat bacculo, ense, &c. aliquem in Ecclesia, debeat hanc circunstantiam in Confessione explicare? t.1. tr.7. r.90. p.386
Et quid, si percussio, vel occisio hominis in Ecclesia fiant, cum effusione sanguinis? ibid. §.2. & seq.
Et asseritur Ecclesiam multis pollui, & pro praxi aliqui casus assignantur in textu hujus resol. in quibus decidit, quando Ecclesia polluatur, necne.
An si quis peccavit cum muliere habente votum virginitatis pro prima copula, & non ultima, teneatur explicare tactus, & oscula post copulam cum ipsa sequuta? Et dubium est, an oscula, & tactus, quæ copulam subsequuntur, novam aliam malitiam contineant, & in Confessione ob hanc rationem explicari debeant? t.1. tr.7. r.91. & in aliis ejus not. p.387
Et notatur delectationem, & gaudium de copula habita immediate post illam novam malitiam non addere, neque in Confessione necessario explicandam. ibid. §.5. pag.388
An vir, qui prima vice virginitatem amisit, teneatur hanc sui floris circunstantiam in Confessione aperire? t.1. tr.7. r.92. p.388
An Virgines, quando sponte primo fornicantur, teneantur in Confessione hanc circunstantiam explicare? t.1. tr.7. r.93. p.389
Et an peccatum Virginis, si sponte consentiat, sive sit, sive non sit sub cura tutorum, aut Parentum, non sit peccatum stupri, sed simplicis fornicationis, & ideo ista circunstantia non est in Confessione aperienda. ibid. §.2. à lin.2
Ex quo infertur, & rectè, quod Virgo, quæ morosè delectatur, circa aliquem non tenetur aperire in Confessione circunstantiam virginitatis, & dicere se, cum esset Virgo, delectationem de juvene susceпisse, & etiamsi Virgo se polluat cogitando super illum. ibid. §.3
Secundo infertur, juveni, qui morosè delectatur de Virgine, sine tamen voluntate inferendi ei violentiam, sufficere, si dicat, in Confessione, se delectationem habuisse circa fœminam solutam. Idem dicendum est, si cum Virgine copulam habuerit, nam si sponte consentit, sufficit dicere, se toties copulam habuisse cum soluta. ibid. §.4. in principio, &c.
Et notatur non esse explicandam Sodomiam commissam fuisse cum Virgine, sed sufficere, si dicatur in Confessione commissam fuisse cum fœmina. ibidem in fine dicti §.4
Etiamque advertitur, sat esse stuprantem fœminam per vim, fateri se commisisse simplicem fornicationem per vim. ibid. §.5
Et tandem cursim docetur, quod quando Virgo sola polluitur,

polluitur, non tenetur explicare circunstantiam virginitatis. ibid. §. ult.

An raptus sit circunstantia necessario confitenda, si virgo sponte consentit? Et quid, si Parentes actualiter repugnent, quia tunc fit eis manifesta vis, an tunc erit talis circunstantiain confessione aperienda? t. . tr. 7. r. 94. & 95. p. 389. & 390

Et docetur, quod quando Virgo sponte consentit, stuprum, & raptus non differt à simplici fornicatione, & sic sufficit, ut in confessione quis dicat: fornicatus sum semel. ibid. ante medium §. 2. dictæ r. 94. p. 389

Nec tenetur corruptor ad aliquam restitutionem faciendam Virgini, vel Parentibus, quia volenti, & consentienti non fit injuria, & Virgines sunt dominæ sui corporis, non autem Parentes, aut tutores. ibid. ad medium dicti §. 2. &c.

An sponsus, & sponsa de futuro, & cum eis se carnaliter commiscentes, teneantur in confessione istam circunstantiam explicare? tom. 1. tractat. 7. resolut. 96. pag. 390

An uxoratus, si peccet cum conjugata, teneatur in confessione hoc exprimere, vel sufficiat tantum dicere se commisisse adulterium? t. 1. tr. 7. r. 97. p. 391

Utrum copula uxoricidæ, vel adulterii cum promissione matrimonii sit circunstantia in confessione aperienda? tom. 1. tr. 7. r. 98. p. 391

Si quis coïtum habeat cum qua nequit inire matrimonium ob impedimentum consanguinitatis, vel affinitatis an sit circunstantia explicanda in confessione? Et quid, si quis rem habeat cum cognata spirituali in eo gradu in quo hæc cognatio matrimonium dirimit? Et quid de concubitu cum cognatis legalibus? Et quid, si accessum habeat cum consanguinea sponsæ suæ de futuro contra publicæ honestatis impedimentum? ibid. §. ult.

An circunstantia modi in copula sit in confessione aperienda? t. 1. tr. 7. r. 99. & in aliis ejus not. p. 392. Et quid, si adsit periculum effundendi semen. ibid.

Et notatur, quod aliquando hoc efficitur sine culpa veniali, ubi non captandæ voluntatis hoc efficitur, sed aliqua justa causa interveniente propter pinguedinem viri, vel propter periculum ne proles suffocetur. ibidem. §. 2

Etiamque advertitur, quod uxor tenetur reddere debitum, etiamsi vir cum copula veniali ex variatione situs velit copulam complere. ibid. §. 3. &c.

An conjugati, quando delectantur morose de aliquo objecto libidinoso, teneantur in confessione explicare circunstantiam conjugii, videlicet se esse conjugatos? tom. 1. tract. 7. res. 100. & 101. & in aliis notationum. pag. 392. & 393

Et docetur delectationem de aliquo opere in eo sensu sumere malitiam ab illo, quod respiciat opus, seu objectum hoc, aut illo modo sub quo opponitur virtuti; ac proinde quamvis delectatio sit de opere malo, si tamen illud non respicit ut malum, ei ut sic se conformando, aut sub motivo, sub quo elicita non opponitur virtuti, non erit mala saltem mortaliter. ibidem §. 4. in principio, &c. supradictæ resolut. 100. pagina 392

Unde delectatio de occisione quamvis injusta, non est mortalis, quando est de illa, quatenus est honeste utilis sive occiso, sive ipsi, qui de ea delectatur. Similiter delectatio de esu carnium, quamvis prohibito, quando est de illo, ut est delectabilis gustui ob rationem dictam. ibid. paulo inferius dicti §.

Et ob eam rationem delectatio Patris de morte filii, quia eum non potest commode sustentare: & è contra delectatio filii de morte Patris, quia ei succedit in bonis. Item delectatio Beneficiarii de morte sui Pensionarii, quia liberatur à debito solvendi pensiones, hæc non sunt mortalia. ibid. paulo inferius dicti §.

Et idem est de desidério simplici, quo prædicti desiderant supradictis mortem ob dicta motiva, & non ob odium, neque ob aliud motivum malum, & mortale. ibidem paulo inferius dicti §.

Et cursim docetur, quod qui habet votum Castitatis debet votum explicare, quando ipse consilio, vel auxilio causa fuit, ut alii tale votum non habentes peccarent. t. 1. tr. 7. r. 101. sub finem. à vers. Nota, p. 393

An si vir, ut possit coïre cum uxore, cogitat alienam, teneatur hanc circunstantiam in confessione aperire? t. 1. tr. 7. r. 102. p. 394

An delectatio morosa sumat malitiam de opere externo, ita ut necesse sit in confessione aperire circunstantiam operis, & exprimere objectum v. g. si mulier de qua sumpta est delectatio fuerit conjugata, Monialis, libera, &c. t. 1. tr. 7. t. 103. 104. & in aliis earum not. p. 394. & 395

Et notatur, quod ex doctrina supradictæ quæstionis excipiuntur duo casus. Primus est conjugatorum. Secundus est habentium votum absolutum castitatis, hi enim in quavis delectatione morosa non solum peccant contra castitatem, sed etiam illi contra fidem datam in matrimonio, & isti contra Religionem. ibidem. §. 3. pagina 395

An in delectatione morosa circunstantia de copula sodomitica sit in confessione aperienda? tom. 1. tract. 7. resol. 105. p. 395

Et pro elucidanda doctrina hujus quæstionis aliæ cursim in exemplum adducuntur in textu hujus res.

An qui delectatur de peccatis confessis, teneatur explicare illa? Et an hoc procedat in casu, quo Religiosus delectatur de adulterio alias commisso, si de eo delectatur, non quantum fuit injuriosum marito adulteræ, sed solum quatenus fuit fornicatio? t. 1. tract. 7. resol. 106. §. 1. p. 396

Et advertitur, quod si sola esset jactantia de peccatis mortalibus in genere, sufficit dicere in confessione, toties peccavi laudem, & gloriam quærendo de peccatis mortalibus, licet non specificentur illa peccata mortalia, quæ forte non fecit, vel alias quis confessus est. ibidem. §. 4. p. 397

Insuper docetur, quod si quis coëat cum aliquo, & postea cum fratre illius, sufficit in confessione exprimere duo peccata nefaria, nam nulla affinitas oritur ex actu præpostero, & extra vas debitum. ibid. §. 5. &c.

Item si sodomia commissa est cum persona cognata cognatione spirituali, vel legali, non est necessario explicanda circunstantia cognationis, ut si quis congressus cum persona à se baptizata, vel levata ex Baptismo, vel cum adolescente sibi in filium adoptato. ibid. ad medium §. ult. &c.

An qui commisit incestum cum matre, vel filia, aut sorore debeat explicare circunstantiam personæ sive junctæ sanguine, vel affinitate naturali, vel legali, aut spirituali, an satisfit dicere: pollui me peccato incestus duabus vicibus, &c. t. 1. tr. 7. r. 107. & in aliis undecim locis ejus not. p. 397

Et cursissimè docetur, quod incestus cum noverca, si Pater vivat, habet malitiam specie distinctam, ac haberet, si Pater obiisset, etiam si noverca virum alium duxerit. t. 1. tr. 7. r. 108. in fine. p. 398

Et an consanguinitas sit distinguenda in confessione ab affinitate? tom. 1. tract. 7. resol. 111. §. 2. & in aliis ejus not. p. 399

Sed notatur diverso modo violari pietatem cognatorum occidendo, quam fornicando, & hoc etiam intelligendum est etiam in Sacrilegiis, v. g. diverso modo violatur Religio fornicando cum Virgine Sacrâ Deo, quam percutiendo illam. tom. 1. tract. 7. t. 109. §. ult. pag. 398

Quis concupierat sæpius habere copulam cum matre, & filia, quæsivit, an teneatur istam circunstantiam aperire in confessione? t. 1. tr. 7. r. 111. §. 1. p. 399

An si quis commisit fornicationem, sufficiat, si dicat in confessione commisi grave peccatum in materia castitatis cum soluta? tom.1. tractat.7. resolution. 112. pagina 400

An copulam consummatam fuisse sit explicandum in confessione? Id est an sufficiat in confessione explicare peccatum grave contra castitatem habitum cum soluta, &c. non explicata copula consummata. t.1. tr.7. r.113. p.400

Ex quo deducitur, an etiam si quis consilio directe induxerit aliquem ad fornicandum, satisfaciat, si postea in confessione dicat: Induxi meo consilio aliquem ad grave peccatum contra castitatem cum soluta, &c. ibid. à linea 6. §.1

An qui commisit verbi gratia, fornicationis peccata cum tribus fœminis, teneatur in confessione dicere se cum tribus fœminis fornicatum esse, vel satisfaciat dicendo ter se fornicatum fuisse. tom.1. tractat.7. resolut.114. pag.401

An confitenda sit circunstantia inductionis ad peccatum, si alter ad peccatum paratus esset, ut si quis fornicaretur cum muliere parata. tom.1. tract.7. resolut.115. pag.401

Et notatur, quod quando quis utitur aliqua persona parata, ut maleficium solvat alio maleficio cum pacto Dæmonis, an teneatur hanc circunstantiam explicare? Et advertitur, quod tenetur confiteri peccatum additionis sagæ, vel sagi. ibid. §. Notandum, & seq.

An si quis peccavit cum fœmina, sufficiat de hoc se accusare non addendo se illam invitasse. tom.1. tract.7. res.116. p.402

Et an fatenda sit circunstantia scandali, si fœmina virum paratum sollicitasset. ibid. §.2. à linea 8

Et an necessario fatenda sit inductio facta extraordinariis precibus, & æquivalentibus violentiæ morali. ibid. in fine dicti §.2

Et an numerus fœminarum, quibus cum adulterium, v.g. fuit commissum, sit in confessione explicandus. ibid. in fine §.1. &c.

An circunstantia durationis temporis sit in confessione aperienda? Et an quando fuerit nimia explicari oporteat. t.1. tr.7. r.117. p.402

Et an si donatur casus, in quo pœnitens in memoriam haberet omnes delectationes morales, verbi gratia, quas per annum habuit, teneatur in confessione aperire talem durationem temporis, vel sufficiat dicere, toties morose delectatus sum. ibid. §.2. à linea 5

An qui tota nocte dormivit cum muliere concubina, teneatur in confessione explicare hanc circunstantiam, vel sufficiat confiteri numerum copularum. t.1. tr.7. res.118. & in aliis ejus not. p.402

An si quis fornicatur, teneatur non solum explicare actum, sed circunstantias, ut tactus, oscula, &c. quæ subsequuntur per copulam. tom.1. tract.7. resol.119. pag.403

Idem docetur de gaudio, aut collocutione consequente ad præhabitam fornicationem, licet intercesserit magna interruptio temporis inter copulam & consequentia ad illam. ibid. §.3. &c

Quidam adivit meretricem, ut ejus tactibus frueretur sine intentione fornicandi, & postea fornicatus est, quæritur, an sufficiat in confessione explicare fornicationem tantum sine tactibus. tom.1. tract.7.res.120. pag.403

Et docetur, quod non in isto casu, sed in aliis ordinariis tactus, & oscula non sunt explicanda, quando ordinantur, & sunt inchoationes ad copulam, vel sequuntur fornicationem. ibid.

An sufficiat, ut meretrix inveterata in confessione tantum manifestet tempus ejus officij? Et an saltem præter tempus oporteat, ut principales species peccatorum, quas possit numerare, dicat, ut si cum Clericis, Religiosis, propinquis, conjugatis peccaverit, vel si crimen nefandum cum ipsis commisit. tom.1.tr.7.r.122. pag.404

Ex quo sequitur, quod quando pœnitens per longum tempus fuit in malo statu aut consuetudine iterationis alicujus peccati, itaut non possit designare numerum, quantum humanitus fieri potest, satisfacit declarando tempus, quo fuit in tali statu, & consuetudine. ibid. §.3. &c.

Ex quo etiam infertur, quod Rustici homines, qui agresti, & inculto modo confitentur sine numero, & diligentia, cogendi non sunt repetere confessiones factas cum indoctis Parochis. ibid. §.4. &c.

An pœnitens à Confessario interrogatus teneatur confiteri se habuisse consuetudinem peccandi. tom.1. tr.7. res.123. & in aliis ejus not. p.404

Et an in tali casu possit pœnitens uti æquivocatione, Confessarium illudendo. ibid. §.2. &c.

An consuetudo peccandi sit circunstantia aperienda in confessione. t.1. tr.7.r.124. p.405

Et quid, quando consuetudo illa peccandi fuisset ex occasione proxima. ibid. à linea 4. §.2

An circunstantia recidivæ sit aliquando confitenda? Et an Confessarius propter consuetudinem peccandi possit differre absolutionem. tom.1. tract.7. resolut.125. pag.406

Et an Confessarius jus non habeat ad interrogandum de consuetudine peccandi, quia nullo præcepto humano induci potest, quod pœnitens obligetur peccata legitime confessa repetere, quando non intervenit reservatio, imo licet interveniat reservatio, non potest pœnitens obligari ad iterum confitendum peccata. ib. §.2. pag.407

Et ideo infertur, quod si pœnitens probabiliter credat Confessarium non impensurum illi absolutionem, si fateretur consuetudinem peccandi, possit æquivocatione utendo negare consuetudinem? Et an hoc ultimum procedat, si etiam credat absolutionem se nacturam. ibid. §.4. &c.

Idem est de occasione proxima inevitabili tamen sine magno incommodo & scandalo; nam in tali casu posset etiam pœnitens uti æquivocatione, licet à Confessario de tali occasione interrogetur. ibid. ante medium dicti §.4. &c.

An concubitus viri Christiani cum muliere Infideli, Turca, Iudæa, Hæretica, &c. sit circunstantia in confessione aperienda? Et quid, si hic casus fuisset ab Episcopo reservatus. tom.1.tract.7. res.126. p.406

Et an hoc peccatum pertineat ad Sacrilegium, quia talis conjunctio est prohibita ab Ecclesia in honorem Christianismi. ibid. in fine §.1. p.407

An Dominus peccans cum servo, vel serva infideli debeat in confessione hanc circunstantiam explicare. t.1. tr.7. r.127. p.407

An qui copulam sodomiticam habuit cum infideli, vel copulam cum Hæbrea, aut hæretica debeat explicare in confessione circunstantiam personæ. t.1. tr.7. r.128. pag.407

An si frigidus, vel Eunuchus haberet copulam cum muliere, deberet aperire hanc circunstantiam in confessione. t.1.tr.7.r.129. & 130. p.408

Et observatur in hujusmodi personas etiam in confessione peccatorum infernorum adesse obligationem explicandi talem circunstantiam, nisi forte fuerint desideria, quæ talem malitiam præscinderent. ibid. post medium §.2

An qui contra naturam peccavit cum mare, vel fœmina, vel cum bestia diversæ speciei, debeat explicare circunstantiam maris, vel fœminæ, aut bestiæ hujus vel alterius generis. t.1.tr.7.r.131. & in multis aliis ejus not. p.409

Et quid, si circunstantiam fœminæ, vellet pœnitens aperire propter reservationem, ne videretur incidisse in casum sodomiæ reservatum. t.1. tr.7.r.132. in fine p.409

An

An in peccato sodomiæ teneatur quis exprimere in confessione, an fuerit agens, vel patiens, aut gradus cognationis carnalis? t.1.tr.7.r.133. & in aliis ejus not.p.409

Et an peccata omnia contra naturam sint unius speciei infimæ, & non subalternæ? ibid. §. ult. &c.

Et quid tamen, si patiens præter cooperationem ad pollutionem alterius, pateretur ipsemet aliunde pollutionem in illa actione? t.1.tr.7.r.136.ad lin.9 §.2.p.410

An coitus sodomiticus inter masculos in primo, & secundo gradu habeat etiam malitiam incestus, & sit in confessione aperiendus gradus consanguinitatis, vel affinitatis. Et quid, si intra tertium, & quartum gradum sodomia committatur? t.1. tr.7.r.137. & in aliis ejus not. pag.410

Et cursim notatur impuberes commiscentes se cum consanguineis, vel affinibus non esse inclusos in casu reservato incestus. ibid. §.3. p.411

An qui copulam sodomiticam habet cum baptizato à se, vel cum eo, quem levavit ex Baptismo, teneatur in confessione hanc circunstantiam explicare? tom.1. tract.7. resol.139. p.412

Et quid, si actus sodomiticus est commissus cum filio adoptato, vel adoptata? ibid. in fine. §.1. &c.

An si quis coïens cum homine, & supercubans sicuti super mulierem teneatur aperire hanc circunstantiam, si tantum se polluat, vel satis sit dicere in confessione tactu alterius mollitiem commisi, vel pollutus sum tangendo alterum impudice? t.1. tr.7. r.140. p.412

An mollities consummata cum puero mutet speciem? t.1.tr.7. r.141. p.413

An qui pollutionem habuit cum puero nondum doli capaci; vel cum fœmina dormiente, vel cum bestia circa cubitum, teneatur in confessione præter pollutionem has circunstantias explicare? Et tota doctrina hujus res. subtilis est, & curiosa. t.1. tr.7. r.142. & in aliis ejus not. pag.413

An si quis cum virgine copulam sodomiticam habuerit, teneatur in confessione explicare circunstantiam virginitatis? t.1. tr.7. r.143. p.414

Et cursim docetur pœnitentem non teneri exponere se sodomiam habuisse cum fœmina, quia sodomia cum muliere, aut cum viro solum differunt in genere entis, non in genere motis. ibid. in fine. &c.

Vir quidam habebat magnam verecundiam aperire in confessione se sodomiam commisisse cum uxore; quæsierunt à me per literas Doctorum opiniones circa præsentem casum. Et supponitur in dictam copulam sodomiticam uxorem consentire. t.1. tr.7.r.144. p.414

An pollutio prævisa, sed non intentata in ebrietate, nimia comestione, &c. sit in confessione aperienda; vel an sufficiat in tali casu se accusare de nimio potu, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem? tom.1. tract.7. resol.145. & in aliis ejus not. p.414

Et obiter docetur quod verba impudica, cogitationes turpes, & tactus, licet sint crimina mortalia, & sint causæ ordinatæ ad pollutionem, non tamen efficaciter in illam influunt. ibid. §.2. &c.

Etiamque obiter notatur pollutionem prævisam, sed non intentatam ex actibus peccaminosis tantum venialiter in genere luxuriæ, non esse mortale, ut ex tactu levi, v. g. manus, visu, verbis, lectionibus aliquantulum libidinosis, &c. ibid. §.3. &c.

Quidam in die tetigit sæpius carnaliter verecunda sua, unde nocte pollutionem postea passus est, quæritur, an teneatur fateri dictam pollutionem insomnis habitam? Et quid, si tactus continuati cum commotione spirituum magna? t.1. tr.7. r.146. p.415

Et inter alias causas pollutionis advertitur nullam dari causam intra genus luxuriæ, quæ efficax sit ad pollutionem sequetam in somnis. ibidem, post medium res. verl. ut tamen, &c.

Quapropter opus non erit fateri pollutionem prævisam in omni causa quæ sit peccatum intra genus luxuriæ; nisi causa fuisset apposita ea intentione, videlicet, quod sequeretur insomnis pollutio. ibid. paulo post medium res. vers. Quapropter.

An si quis commisit aliquod peccatum, cujus periculo se antea exposuit, teneatur explicare hanc circunstantiam in confessione? t.1. tr.7. r.147. p.415

An si aliqua tentatio carnis nimis notabilis sit, quis teneatur tunc orare, unde hoc minime faciens, duplex peccatum committat, si venere delectetur? tom.1. tract.7. r.148. p.415

An qui pluries vovit, vel pluries juravit facere aliquam rem, frangatque votum, seu juramentum, teneatur hoc in confessione aperire? t.1. tr.7. r.149. p.416

Ex quo infertur, quod qui per diversos Sanctos, & formas jurandi juret, aut voveat, unum tantum juramentum, vel votum efficere, ideo hanc circunstantiam tanquam aggravantem non tenetur in confessione aperire; sicut etiam testis, qui simul rogatur de multis articulis sub uno juramento, & in omnibus mentitur, unum tantum peccatum committit, & non tenetur hoc in confessione aperire. ibid. §.2. & in r.150. p.416

An Clericus, vel Sacris Ordinibus initiatus, vel Religiosus, quæ in ludo taxillorum, & alearum fraudavit aliquem in magna quantitate, satisfaciat in confessione dicendo, se proximum in quantitate notabili fraudasse, an vero teneatur circunstantiam instrumenti, & medii aperire, asserendo illam fraudem fecisse in ludo taxillorum, seu alearum? tom.1. tract.7. resolution.151. pagina 416

Utrum, si quis furetur propter fornicationem teneatur hanc circunstantiam finis explicare in confessione, vel sufficiat dicere furatus sum, & postea per alium actum dicere habui intentionem fornicandi? tom.1. tract.7. r.152. pag.416

Et notatur quod circunstantia finis tunc explicanda est, quando quis peccando intendit finem aliquem, qui continet malitiam mortalem; unde si quis confessus est propter inanem gloriam, hæc circunstantia mali finis, id est vanæ gloriæ, non erit necessario in confessione aperienda. ibid. §.4. p.417

An qui furatur rem sacram ex loco Sacro, teneatur in confessione utramque circunstantiam explicare, vel satisfaciat dicendo, commisi furtum Sacrilegum, vel furatus sum rem Sacram? t.1. tr.7. r.153. p.417

Quidam latro furatur crumenam divitis in Ecclesia, quæritur, an hoc peccatum præter malitiam furti, contineat etiam malitiam Sacrilegii necessario in confessione aperiendam? t.1. tr.7. r.154. p.417

Et an furari ex Ecclesia ea, quæ sub jure, & quasi potestate Ecclesiæ v.g. quia illi sunt tradita ad custodiendum, vel in pignus data, vel alio simili modo in Ecclesia deposita, ut furari tapeta, tabellas, cortinas, vel sellas, quæ erant accommodata à Sacrista pro ornamento alicujus Festivitatis in Ecclesia, sit Sacrilegium, & secus vero si quis deferat sellam, tapeta, vel baldachinum, vel quid hujusmodi in Ecclesiam pro sua commoditate, vel ornamento, ut faciunt Principes, Officiales Nobiles. &c. ibid. §.2. & seqq.

Et brevissimè notatur non committere Sacrilegium, qui furatur aliquid à Clerico jure Ecclesiastico possessum, ibid. in fine r.5. p.418

An si quis furatur coram judice, vel cum manifesto periculo vitæ, teneatur postea aperire hanc circunstantiam in confessione? Et quid de illo, qui in bello se exponit manifesto periculo mortis sine causa? tom.1. tract.7. r.155. p.418

Idem est de eo, qui alteri suadet peccatum cum periculo incurrendæ pœnæ mortis. ibid. sub finem res.

An qui furatus est v.g. mille aureos, satisfaciat, si in confessione dicat, subripui rem notabilem? tom.1. tr.7. res.156. pag.418

An diuturnitas voluntariæ retentionis de re aliena furto sublata sit circunstantia necessario in confessione aperienda. tom. 1. tract. 7. resolut. 157. & 158. pag. 418. & 419

Et supponitur plura non committi peccata, sed tantum continuare antiquum, quamvis uno anno, vel plus injuste retineatur, etiamsi forte sæpius renovetur propositum non restituendi, dummodo tamen pœnitentia ductus rem proponat restituere, & postea mutato animo ex proposito, habeat animum non restituendi. Et notet hoc Confessarius, & à multis scrupulis immunis erit. ibid. in dictis Res. 157. & 158

Et docetur, quod in duobus tantum casibus quis committit peccatum novum in omissione restitutionis. Primò, quoties directe, & expresse renovatur propositum retinendi rem alienam. Secundo, quando quis proposuit restituere, & postea data opportunitate non restituit. ibid. §. 4. dictæ Res. 158. p. 419

In aliis sex casibus positis in §. 2. dictæ Res. minime.

An si aliquis in Ecclesiam confugiat, & intra illam postea judex ei auferat arma, an debeat judex hanc circunstantiam in confessione aperire. tom. 1. tr. 7. r. 152. pag. 419

An si judex, vel alia persona publica furto capiat res alienas, quas ex officio custodire tenetur debeat in confessione explicare circunstantiam officij sui. t. 1. tr. 7. res. 160. p. 419

An Medicos satis sit fateri se concessisse licentiam edendi carnes absque legitima causa diebus prohibitis non manifestando illos jejunio esse consecratos. t. 1. tr. 7. r. 161. p. 420

An qui peccavit, alias non peccaturus ex confidentia obtinendi Iubilæum, aut Bullam Cruciatæ, teneatur hanc circunstantiam in confessione aperire. t. 1. tr. 7. r. 162. pag. 420

De aliquibus circunstantiis peccatorum in confessione explicandis, vel non explicandis in confessione. Sed omnes fere casus jam in his proprioribus §§. latè sunt discussi in isto verbo. tom. 1. tractat. 7. resolut. 163. pagina 420

Sed desunt duo casus. Primus, An qui infamat aliquem dicendo falsum, vel verum occultum, teneatur in confessione declarare, utro istorum modorum infamaverit. ibid. §. 3

Secundus, an si quis utatur mediis extraordinariis, & nimium impudicis in actu venereo teneatur pœnitens illa specialiter confiteri. ibid. §. 9. p. 421

Aliqua notabilia circa circunstantias peccatorum in confessione explicandas observantur. Sed omnes quæstiones hujus Res. jam in aliis §§. hujus verbi, sunt magis latè discussi. t. 1. tr. 7. r. 164. p. 421

* Additiones ad tractatum de circunstantiis in confessione non necessario explicandis. Sed jam omnes difficultates hujus Res. in suis spectalibus §§. in hoc verbo latè sunt explanatæ.

Appendix ad alias diffic. mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Res. quæ simul pertinent ad hoc verbum Circunstantia.

An quando Sacerdos celebrat, dum tria præstet, quia primo quidem consecrat, secundo ministrat sibi ipsi, tertio suscipit Sacramentum, tamen hoc non obstante, si est in peccato mortali, committat unum peccatum, an vero tria? Et quæ peccata sunt, quæ remittuntur per Baptismum, recedente fictione, & quæ explicanda, vel non explicanda in confessione in prædicto casu? Et an in naufragio, vel alio casu, si quis unica actione, etiam continuata plures baptizat existens in peccato mortali, committat tot peccata mortalia, vel unum tantum. tom. 1. tract. 1. resol. 11. 26. & 39. pag. 9. 19. & 27

An Episcopus existens in peccato mortali, si Sacramentum Confirmationis in eodem tempore, verbi gratia, centum personis conferat, committat centum peccata mortalia? Et an saltem committat duo peccata unum omissionis, quia non conteritur, alterum commissionis, quia indigne ministrat? Et an, qui ministrat Sacramentum Baptismi, vel confirmationis personaliter interdicto, qui causam dederit, committat duo peccata, primum quia ministrat in peccato, secundum quia violat interdictum, &c. tom. 1. tract. 2. res. 5. & 20. p. 71. & 80

An qui non se accusavit in confessione de circunstantiis peccati omissis, & de numero peccatorum, teneatur repetere confessiones? Et an exprimendæ sint in confessione circunstantiæ peccati dubij confessi? Et notatur explicandas esse circunstantias peccati tanquam conditionaliter certas, sive etiam tanquam conditionaliter dubias, si tales circunstantiæ mutent speciem. Et an Sacerdos peccans in actu celebrandi, teneatur confiteri se tale peccatum commisisse in ipsa Missæ celebratione? Et an qui celebrat, vel sumit Eucharistiam non præmissa confessione casu, quo eam præmittere tenebatur, committat duplex peccatum? Idem est de illo, qui non præmittit contritionem. Et an in confessione generali peccatorum debeat quis explicare, quod peccata commissa post ultimam confessionem non sint amplius confessa? Et notatur, quod transgressio inspirationis oblatæ, quando offertur occasio frangendi præceptum, non est distinctum peccatum à crimine transgressi præcepti. tom. 1. tr. 3. r. 119. 138. 131. 162. 186. 193. & 196. p. 169. 182. 176. 199. 214. 217. & 219.

An si quis vinum usque ad ebrietatem sumeret ad finem, & animo jactandi blasphemias, iste in isto casu confiteri teneatur se illas jactasse, vel satis sit dicere, quod se inebriavit animo illas jactandi. tom. 1. tr. 5. res. 52. pag. 297

An si à Confessario imponatur pœnitenti pro pœnitentia opus præcepti, pœnitens illam omittens peccet dupliciter. t. 1. tr. 6. r. 73. p. 332

An duplicem culpam committat mortalem specie diversam violator Sigilli confessionis, unam contra Religionem injuriam Sacramento afficiendo, reddendoque illud odiosum pœnitentibus, alteram contra injuriam infamando proximum, cujus delictum occultum prodit, & teneatur in conscientia prædictus violator hanc duplicem circunstantiam confiteri, sicuti duplicem committit culpam lethalem etiam diversam specie, qui frangit illicite secretum naturale, quod sub juramento servare promisit. tom. 1. tract. 8. resolut. 1. pag. 424

An Sacerdos celebrans in peccato mortali peccet tripliciter, nempe, quia indigne consecrat, indigne offertur, & indigne sumit corpus? Et an saltem peccet duplici peccato, quia conficit; & quia sumit corpus? Et an committat in dicto casu duo peccata, unum videlicet, quia celebrat in peccato, alterum, quia omisit confessionem illius peccati? Et an Sacerdos excommunicatus committat duplex peccatum, sciens se teneri vinculo peccati, & censuræ? Et an iste Sacerdos, neque ut duo peccata, neque ut circunstantiam aggravantem ejusmodi circunstantias teneatur confiteri. t. 2. tr. 1. r. 149. & 152. p. 89. 92

An qui ministrat Eucharistiam peccatori peccet duplici peccato? Et an recipiens Eucharistiam contra præceptum aliquod humanum committat duo peccata, unum contra prohibitionem illam; alterum, quia communicat indigne, & an hæc circunstantia sit explicanda in confessione? Ex quo deducitur, quod qui se ingurgitat, quo tempore erat indictum jejunium, peccet dupliciter, nam & temperantiam, & Ecclesiasticam jejunij legem violat. tom. 2. tract. 2. resolut. 28. & 43. p. 174. & 182

An contrahentes matrimonium in peccato mortali, peccent dupliciter, quia non solum suscipiunt, sed etiam ministrant hoc Sacramentum? Et an excommunicati contrahentes matrimonium peccent dupliciter ex eo, quod non solum recipiant Sacramentum in excommunicatione, sed etiam ex eo, quod conferant? Et an contrahere matrimonium cum impedimento dirimente sit duplex peccatum? Et an impedimenta matrimonii addant novam malitiam, etiam in copula fornicaria distincte explicandam in confessione? Et an pollutio voluntaria extra vas inter conjuges habeat specialem malitiam, & quomodo illam debeant explicare in confessione? Et notatur, quod si aliquis sine interruptione morali multoties osculetur pudenda alicuius fœminæ, vel pueri, sufficit, ut in confessione dicat: Osculatus sum solutam, vel puerum, & non est opus explicare, quod talis tactus, vel osculum fuit in partibus pudendis. Et an incitantes amentes ad copulam peccent mortaliter, & quomodo teneantur hanc circunstantiam explicare, in confessione? tom. 2. tr. 6. r. 113. 127. 129. 130. 186. 191. & 202. pag. 401. 408. 446. 449. & 457

An sit unum peccatum internum tantum, etiam si voluntas omittendi Horas Canonicas sæpius per diem facta morali interruptione iteretur? Et an Beneficiarius in in Sacris initiatus Horas Canonicas omittens peccet duplici peccato contra justitiam, & Religionem, adeoque in confessione utrumque explicandum? Et an si quis omittat omnes Horas canonicas unius diei, committat unum peccatum, an plura? Et an in confessione debeat explicare quot Horæ fuerunt omissæ? Et notatur unum peccatum committere non recitantem Officium defunctorum & illud diei octavæ omnium Sanctorum. tom. 3. tract. 6. resol. 74. 75. & 95. p. 463. & 476

An pollutio prævisa in ebrietate, nimia comestione, vel in comestione talis cibi, aut ex tali modo jacendi in lecto, dum quis dormit, habeat specialem malitiam pollutionis contra castitatem, si non sit intentata? Et quid, si fuerit intentata ad eundem finem? Et an Religiosus, vel quivis alius, qui ex voto, vel ex alio capite tenebatur jejunare, v. g. Feria sexta, in qua occurrit Vigilia alicujus Sancti, si non jejunet peccet dupliciter? Et quid est dicendum, si Prælatus in virtute Sanctæ obedientiæ præcipiat Religioso jejunium in dicta Vigilia alicujus Sancti, vel alterius jejunii? Et notatur, quod qui frangit jejunium edendo carnes, & ova non duo, sed unum tantum peccatum committit, & ideo non est necessarium explicare circunstantiam modi, quo jejunium violatum sit. Et an toties peccet mortaliter, quoties aliquis in die jejunii carnes comedit, vel in quadragesima edens lacticinia? Et an teneatur confiteri, quoties se applicaverit esui carnium, in die, & quoties comestioni ovorum? Et advertitur, quod qui comedit lacticinia in Quadragesima sine causa, & absque Bulla, unum tantum peccatum facit. tom. 4. tract. 6. resol. 18. 62. 77. & 84. p. 210. 233. 242. & 246

An qui per annum non audivit Missam in diebus festis ex eo, quod esset excommunicatus, si postea obtenta absolutione, confitetur, teneatur se accusare, quod peccaverit toties contra præceptum audiendi Missam? tom. 5. tract. 1. resol. 129. p. 80

An percussio Clerici Superioris Ecclesiastici, vel Regularis præter malitiam contra Religionem, contineat etiam malitiam impietatis? Et percutiens plures Clericos successive, an incurrat tot censuras, quot sunt Clerici percussi? Et an, qui percutit Monachum initiatum prima Tonsura duas censuras incurrat? Et notatur, quod plures censuræ incurruntur ab eo, qui facit unum actum habentem plures circunstantias, pro quibus singulis lata est sententia censuræ, si tamen dictæ circunstantiæ mutent speciem actus moralis, secus autem si non mutent. t. 5. tr. 2. res. 6. & 54. p. 126. & 156

An mutuare aliquid cum pacto, ut ille, qui recipit mutuum conferat officium, aut Ecclesiasticum beneficium, non solum sit usura, sed etiam Simonia, & utraque deformitas, scilicet usuræ, & Simoniæ in confessione aperienda erit? tom. 5. tract. 7. resol. 19. pag. 320

An omnia peccata, quæ à Principe committuntur ob non observantiam propriarum legum, sint ejusdem speciei? t. 6. tr. 1. res. 53. p. 39

An prohibitus non ludere, si ludat continuate per noctem cum quinque committat quinque peccata, vel tantum unum? t. 6. tr. 4. res. 61

An qui occidit Petrum, putans & intendens occidere Paulum, si confiteatur occidisse Paulum, teneatur postea iterum confiteri, dum deprehendit esse Petrum, & explicare occisum esse Petrum, & non Paulum? Et hæc sunt generalia pro conscientia erronea, in aliis similibus casibus, pro suorum explicatione in confessione. t. 8. tr. 2. res. 22. p. 30

Si quis haberet copulam cum fœmina mortua, quodnam peccatum luxuriæ committat? Et an talis circunstantia sit aperienda in confessione, vel sufficiat dicere, se habuisse pollutionem? t. 8. tr. 6. res. 6. p. 137

Si in confessione determinatur numerus ad centum plus, minusve, si postea comperiatur esse centum exacte, an debeat iterum id exprimere? tom. 1. tract. 13. res. 188. pag. 215

Circunstantia Consecrationis Episcopalis an sit necessario in confessione aperienda? Et quid, secluso scandalo? Et an circunstantia Episcop. Confirmati, non habeat specialem malitiam, secluso scandalo? t. 4. tr. 8. r. 98. pag. 392

An vir mittens pudenda in os conjugis peccet mortaliter, & an hæc circunstantia sit in confessione aperienda. t. 2. tr. 6. r. 184. §. 7. & 8. p. 445

Mulier an peccet mortaliter mingendo statim post coitum, vel si se erigat, ut semen emittat, ne concipiat? Et an id faciens peccet contra conscientiam erroneam, si crederet ita mingendo peccare? t. 2. tr. 6. r. 212. per totam, & in aliis ejus notationum. p. 463

Circunstantiam levem in Historia Sacræ Scripturæ mutuare an sit peccatum mortale? t. 3. tr. 3. res. 5. p. 32

An valida sit dispensatio circa irregularitatem homicidii, si non fuisset explicata circunstantia Sacerdotii, si occisus erat Sacerdos? Et quid, si Pontifex non esset dispensationem concessurus, si sciret dictam circunstantiam Sacerdotii? t. 3. tr. 2. res. 59. p. 210

Citare.

Citando reum inquisitores simul eodem tempore cum Episcopo, an sint Episcopo præferendi? tom. 5. tr. 10. r. 34. per totam. p. 429

Citare subditum suum in aliena Diœcesi existentem, an Episcopus possit? Et quid, si adsit privilegium, vel per consuetudinem? tom. 5. tract. 1. r. 98. §. 1. & seqq. pag. 65

Citate absentem an debeant Inquisitores trina citatione, t. 5. tr. 10. r. 35. per tot. p. 429

Citare an possint Inquisitores reum in alieno territorio sine litteris subsidialibus Dominorum? t. 5. tr. 10. r. 36. §. 1. ibid.

Et an idem sit quoad Dominos spirituales saltem in Hispania, quales sunt Episcopi, &c. ibid. ad med. p. 430

Citare, vide verb. *Absens*, *Consuetudo*, *Delatoria*. tom. 6

Item verbor. *Appellatio judicialis*, *Clericus*, *Delictum* tom. 6

Citare reum an debeat Episcopus, quando cognoscit, an reus gaudeat necne Ecclesiæ immunitate? tom. 9. tr. 1. r. 123. §. 1. p. 74

Citare an possit judex laïcus Clericum ad exhibenda jura sua coram eo, quando ejus debitor petit dilationem ex consensu majoris partis creditorum, vel si velit beneficium cessionis bonorum obtinere? t.9. tr.2. r.86. §.1. p.139
Citari, nec puniri ab Inquisitoribus Episcopus non potest, etiam propter hæresim, sed hæc causa reservatur Papæ. t.9. tr.2. r.332. §.5. p.281
Vide verb. *Clericus, Laicus.* tom.9

Citatio.

Vide verb. *Appellatio, Judicialis, Clericus, Delictum.* tom.6

Citatus.

Si citatus aliquis, dum versabatur in alieno Episcopatu fuit coram illo Episcopo in aliqua causa, in qua contingit illum excommunicare, an rediens in patriam possit absolvi à proprio Episcopo? t.5. tr.1. r.200. §.1. pag.115

Cives.

Cives Panormitani possunt vendere vinum ex suis prædiis collectum ultra prætium à lege impositum, uti dicitur *Acanatella?* t.6. tr.3. r.91. p.164
Ubi an vinum debeat esse collectum ex suis propriis vineis, an vero possit emi, & colligi ex aliis vineis? ibid. §. Notandum.
Vide verb. *Consuetudo, Filius, Lex, Moderatio, Vendere, Vinum.* tom.6
Item verb. *Impedire.* tom.7

Civile.

Vide verb. *Communicatio civilis.* tom.5
Item verb. *Contemptus, Ius, Parere.* tom.6
Item verb. *Appellatio.* tom.8
Item verb. *Convictus, Negotium.* tom.9
In civilibus communicatio cum excommunicato tolerato, & non tolerato, quando sit licita? Vide verb. *Communicatio civilis.* tom.5
In civilibus, an judex conscius veritatis possit contra aliquem ferre sententiam, juxta allegata, & probata? t.6. tr.1. r.111. §.1. p.73
Etiam in civilibus omnes consuetudines trahendi Clericos coram judice laico sunt reprobatæ in Concilio Tridentino, & aliis juribus. t.9. tract.2. resolut.139. §.2. pag.165
In civilibus an Ministri laicalis jurisdictionis possint exercere jurisdictionem in Clericos conjugatos, vel an etiam in civilibus dicti Clerici gaudeant privilegio fori? t.9. tr.2. r.151. & 152. p.168

Civiliter.

An civiliter judex laicus possit cognoscere causas adversus Equites D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. t.9. tr.2. r.169. p.179

Civitas.

Vide verb. *Decretum, Pactum.* tom.2
Item verb. *Creditor, Derogare, Frumentum, Lex, Mercatores, Merces, Observare, Puella, Senatus.* tom.6
Item verb. *Custos, Iuramentum, Pratores, Statutum.* tom.8
Civitas aliqua an possit exigere tributa à Clericis, quia per consuetudinem immemorabilem ita semper factum est? t.9. tr.2. r.238. §.1. p.219
De civitate, in civitatem an extendatur consuetudo? t.6. tr.2. r.24. §.2. p.112
Quando in civitate propria non fuerit consuetudo certa, vel statutum, sive lex de re aliqua, an attendenda sit consuetudo vicinarum civitatum, si rationabilis sit, & amplectenda in judicando? t.6. tr.2. r.37. §.3. p.118
Civitatem totam diripiendam militibus dare an liceat? t.7. tr.7. r.24. §.1. p.398
Ut civitatem tradat inimicis conjurans, aut machinans, an gaudeat immunitate Ecclesiæ? t.9. tract.1. res.53. §.1. p.35
Civitates non possunt facere, aut statuere aliquid in his, quæ tangunt jus superioris, in grave præjudicium ejus. t.9. tr.11.r.2. §.1. p.464
Civitatis quidam creditor frangendo gabellam, volebat sibi compensare debitum, an hoc servatis legibus compensationis, esset sibi licitum? t.6. tract.3. resol.147. §.1. p.194
Ubi aliqua contingentia circa hoc.
Si civitatis communitas, & universitas introducit in quadam terra sua tabernam dictam *Zagato*, vassallis reclamantibus, an incurrat censuram Canonis V. Bullæ Cœnæ? t.9. tr.2. r.95. §.1. p.147
Civitatum, & Vniversitatum Gubernatores, Decuriones, & Rectores an possint donare? t.6. tr.7.r.14.§.1.p.315
Et quando civitatum Decuriones faciunt aliquam donationem remuneratoriam, an standum sit illorum assertioni circa benemerita? ibid. §.3

Clam.

Si clam aliquis in Conclavi ingrediatur, an incidat in censuram? t.9. tr.7. r.109. §.4. p.421
Et si post ingressum intra Conclave iste talis loqueretur secretè cum aliquo Cardinali an incurrat excommunicationem, & privationem Officii, & beneficii ipso facto ante judicis declarationem? ibid.

Clamare.

Qui clamando sine vitæ periculo poterat opem ferre Cardinalibus, & non clamavit, an incurrat censuram Bullæ Cœnæ? t.9. tr.7. r.80. §.2. p.404
Clamare non tenetur mulier vi oppressa ad evitandam mortem, infamiam, &c. etiamsi adsit periculum consentiendi in copulam carnalem. t.8.tr.6.r.5.§.1. p.137
Clamare. Vide verb. *Corruptio, Fur, Puella.* tom.8
Qui clamat adesse latronem, ut comprehendatur, vel detegit malefactionem, an sit irregularis, vel tantum, quando quis manifestat, esset accusator, vel testis necessarius ad cognitionem causæ, vel hoc faceret ut minister justitiæ? t.5. tr.5. r.78. §.4. p.243

Clandestinum.

Vide verb. *Licentia, Modus.* tom.7

Clandestinum Conjugium.

Clandestinè contrahentes, copula interveniente, an teneatur saltem ratione injustitiæ vir fœminam in uxorem ducere? t.2. tr.6. r.76. §.1. p.375
Pro clandestino conjugio, etiam sine Parocho, & testibus celebrato quatuor casus proponuntur in praxi. t.2. tr.6. r.73. §.1. p.373
Vide verb. *Impedimentum.* tom.2

Classis.

Vide verb. *Episcopus.* tom.4
Item verb. *Vexillum.* tom.7

Claviſta.

Si Claviſtæ mandat Cardinalis, ut scribat extra Conclave circa materiam electionis Pontificis, an incurrat censuram Pii IV. t.9. tr.7. r.107. §.1. p.419
Et in tali casu peccat Cardinalis propter mandatum, & cooperationem cum peccato famuli Claviſtæ. ibid. §.4

Clauſtrum.

Vide verb. *Fœmina, Vir.* tom. 2
Item verb. *Regulares.* tom. 4
Extra, & intra clauſtra degentes, ſi intra, & extra clauſtra deliquerunt Regulares, & etiam Equites Jeroſolymitani, quando, & in quibus caſibus poſſint ab Epiſcopo puniri vigore Concil. Trid. ſeſſ. 7. cap. 14. t. 7. tr. 1. r. 41. §. 1. & ſeqq. p. 28. & 29
Clauſtrum. Vide verb. *Subditus.* tom. 7

Clauſula.

Clauſula appoſita in Bulla Cruciatæ, *prius ſatisfacta parte*, quid operetur; & ſub nomine partis quis comprehendatur; & nomine ſatisfactionis, quid intelligatur? t. 4. tr. 3. r. 56. p. 94
Clauſula *ſimpliciter, & de plano*, &c. in crimine hæreſis non tollit ſolemnitates juris Gentium, vel divini. t. 5. tr. 10. r. 31. §. Notandum. p. 428
Clauſula in Brevi Indulgentiarum apponi ſolita, *Volumus autem quod ſi alias Chriſti fideles dictam Eccleſiam viſitantibus aliam Indulgentiam*, &c. quomodo ſit intelligenda? t. 4. tr. 5. r. 20. §. Ad primum. p. 188
Clauſula motu proprio quid operetur in diſpenſationibus, quando adeſt vitium ſubreptionis? t. 3. tract. 2. reſ. 98. p. 235
Clauſulæ diſpenſationum in literis Pœnitentiariæ quid? t. 3. tr. 2. r. 154. p. 277
Clauſula diſpenſationum ob periculum incontinentiæ? t. 3. tr. 2. r. 160. p. 282
Clauſula diſpenſationum in ordine ad diligentem oratoris examinationem? tom. 3. tractat. 2. reſolut. 161. pag. 282
Clauſula diſpenſationum in ordine ad Confeſſiones, & alias pœnitentias injungendas? tom. 3. tr. 2. reſ. 162. pag. 282
Clauſula diſpenſationum, *dummodo impedimentum inde proveniens occultum ſit*, &c. tom. 3. tract. 2. reſol. 164. pag. 284
Clauſula literarum diſpenſationum ſacræ Pœnitentiariæ. *Gratis ubique*? t. 3. tr. 2. r. 165. p. 284
Vide *Indulgentia.*
Item verb. *Litera.* tom. 3
De clauſula negativa *ſimilis privilegii* apponi ſolita in Brevibus Altaris privilegiati. t. 4. tract. 1. reſolut. 12. §. 1. pag. 10
De clauſula alia *ſeptennii* in Brevibus Altaris privilegiati quo pacto ſit intelligenda? tom. 4. tract. 1. r. 13. §. 1. & ſeqq. ibid.
In clauſula teſtatoris imponitur Capellano intereſſentia, & reſidentia, ſeu aſſiſtentia chori, an cenſeatur injunctum ſervitium perſonale non ſolum chori, ſed etiam Miſſarum, & habens onus juvandi curatum in cantando, & aliis ſimilibus? tom. 4. tr. 1. reſolut. 21. §. 2. pag. 15
De clauſula apponi ſolita in Brevibus Altaris privilegiati. Volumus, quod, ſi pro præſentatione, admiſſione, vel publicatione præſentium aliquid, vel minutum detur, vel ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint re ipſa. tom. 4. tract. 1. reſolut. 40. §. 1. pag. 26
Idem eſt de aliis Jubilæis, & Indulgentiis. ibid. §. 3
Idem eſt pro collatione Ordinum quorumcumque, vel examinatione, & de Ordinario, & Officialibus, quibus à ſede Apoſtolica committuntur diſpenſationes matrimoniales, & aliæ. ibid. §. 2
Et hæc clauſula deſerviet pro applicatione verborum, quæ Greg. XIII. appoſuit in Bulla, de Datis, & Promiſſis. ibid. §. 3
De clauſula apponi ſolita in indultis Oratorii privati, *ſine tamen jurium Parochialium præjudicio*, quomodo ſunt intelligenda prædicta? t. 4. tr. 2. r. 29. §. 3. p. 44
Clauſula indulti Oratorii privati, *necnon hoſpitum tuorum præſentia*, quomodo eſt intelligenda? t. 4. tr. 2. r. 41. §. 3. & ſeq. p. 52
De clauſula apponi ſolita in Indulgentiis Papalibus, *dummodo alias non conceſſimus*, &c. an intelligenda ſit de alia ſimili expreſſa in eadem conceſſione? t. 4. tr. 5. r. 42. §. 1. & ſeqq. p. 200
Clauſula. Vide verb. *Bulla Cœnæ.* tom. 4
Item verb. *Derogare.* tom. 6
Clauſula ex certa ſcientia appoſita in Bullis Pontificiis confirmantibus privilegia Regularium, an reviviſcere faciat, & renovet privilegia revocata? t. 7. tr. 1. r. 253. §. 1. & ſeqq. p. 164. & 165
Si clauſula adſit de non alienando, an poſſit fieri executio per judicem ſæcularem in prædio ſpecialiter obligato à laïco, etſi Clericus illud poſſideat? t. 9. tract. 2. reſ. 84. §. 1. pag. 139
Quando cum clauſula appellatione remota cauſa committitur Cardinali, an cenſeatur excluſa appellatione etiam juſta? t. 9. tr. 7. r. 67. §. 1. p. 400
Per clauſulam generalem revocantem conſuetudinem, an conſuetudo immemorialis cenſeatur derogata? tom. 6. tr. 2. r. 38. §. 1. p. 118
Et quid, quando conſuetudo eſt iniqua, & irrationabilis? ibid. §. 3
Ubi aſſeritur Concilium Tridentinum in clauſula non obſtantibus conſuetudinibus in contrarium non includere immemoriabilem. §. 2
Clauſulam derogatoriam aliorum, an cenſeatur habere teſtamentum ad pias cauſas? tom. 6. tract. 8. reſol. 35. §. 1. pag. 410
Clauſulam in ſe incluſam decreti irritantis an habeat lex, quæ inducit ſolemnitatem aliquam? t. 7. tract. 2. reſol. unica §. 12. pag. 244

Clauſura.

Vide verb. *Ingredi.* tom. 5
Item verb. *Regula.* tom. 7
In clauſuræ violatione an detur parvitas materiæ tam reſpectu exitus, quam ingreſſus, vel reſpectu temporis? t. 5. tr. 2. r. 83. §. 5. p. 56
Et quæ quantitas ſit parvitas materiæ in ſupradictis caſibus. ibid.
In clauſuræ Monalium ingreſſu, vel egreſſu an detur parvitas materiæ? Idem eſt de fœminis ingredientibus clauſtra Religioſorum, ubi pro praxi aliqui caſus. t. 7. tr. 1. r. 339. & ſeqq. p. 231
Circa clauſuram Monaſterii Monialium notabilia quædam. t. 5. tr. 2. r. 83. §. 1. & ſeqq. p. 55. & 56
Clauſuram an frangat Monialis, quæ aſcendit ſupra tectum Monaſterii? ibid. §. 2. p. 56
Clauſuram Monalium poteſt intrare Confeſſarius, quoties dixerit Monialis infirma indigere ſacramento Pœnitentiæ, & Prælatus in aliquo caſu electionis Abbatiſſæ, vel Prioriſſæ. t. 5. tr. 1. r. 91. §. 4. p. 63
In ordine ad clauſuram an Epiſcopus poſſit viſitare Monaſteria Monialium Regularibus ſubjecta? t. 7. tr. 1. r. 316. §. 1. & ſeqq. p. 220. & 221
Circa clauſuram in ordine ad Moniales exemptas, an Epiſcopus poſſit reſervare caſus? tom. 7. tract. 1. reſol. 317. §. 1. p. 221
Clauſuram an frangat Monialis, quæ ſe in Rota ponit, & facit eam volvere in partem externam, ad quam ſæculares accedunt, & incidat in pœnas, quamvis non egrediatur è rota? t. 7. tr. 1. r. 338. §. 1. p. 231
Vt contra clauſuram Monalium quis non dicatur peccare, quænam mora dicatur Brevis intra Monaſterium morando poſt finitam Confeſſionem Monialis infirmæ, vel in alio contingenti, vel neceſſario caſu pro aliquo alio, qui non ſit Confeſſarius? t. 7. tr. 1. r. 349. §. 2. p. 239

Clemen-

Clementinæ.

Clementina unica de ſtatu Monach. ubi præcipitur Religioſis S. Benedicti, ut ſemel in menſe confiteantur, non obligat ſub mortali, ſi habeant tantum venialia. t. 1. tr. 3. r. 61. §. 4. p. 128

Et quid, ſi dicti Monachi etiam peccata mortalia habeant? ibid.

Clementina. Ne in agro Dominico, de ſtatu Monach. an obliget ad Confeſſionem venialium ſub peccato mortali? Vbi alia contingentia circa dictam Clementinam. t. 3. tr. 1. r. 24. §. 2. & ſeqq. p. 33

Clericus.

Clericorum domus in Communitate viventium an gaudeat immunitate? t. 9. tr. 1. reſ. 6. recitantes in §. ult. pag. 5

Clerici an ſit jure humano, vel divino exempti à legibus, & juriſdictione Principum ſæcularium? tom. 9. tract. 2. reſ. 1. & latiſſimè in aliis multis ejus notationum. p. 94

Probatur ſententia affirmativa, quod Clerici ſunt exempti jure divino à legibus, & juriſdictione Principum ſæcularium ex locis ſacræ Scripturæ. t. 9. tr. 2. reſol. 317. pag. 257

Probatur idem ex locis Conciliorum, & ſacrorum Canonum. t. 9. tr. 2. r. 318. p. 259

Idem probatur rationibus, & ex Doctorum authoritate. ibid. r. 319. & 320. p. 260. & 261

Reſpondetur ad argumenta contraria. tom. 9. tract. 2. reſ. 321. p. 262

Expenditur locus D. Gregorii adductus. tom. 9. tract. 2. reſ. 322. p. 263

Reſpondetur ad exemplum Salomonis cum Abiathar ſacerdote. t. 9. tr. 2. r. 330. p. 278

Refellitur aliud exemplum Joas Regis. t. 9. tr. 2. reſ. 331. pag. 280

Rejicitur argumentum deſumptum authoritate Boërii, & Curtii, & ex cap. 1. de homicidio in 6. t. 9. tr. 2. reſ. 332. p. 280

Expenduntur exempla Chriſtianorum Principum adducta, & eorum leges. tom. 9. tract. 2. reſolut. 334. pag. 283

An Pontifices, & Concilia habeant authoritatem inducendi hanc exemptionem, invitis Principibus laïcis? t. 9. tr. 2. latè in reſ. 329. p. 277

An Clericorum exemptio, dato & non conceſſo, quod non ſit de jure divino, fuerit primario de jure civili, & ortum habuerit, ab Imperatoribus? Ubi multa ſcitu digna circa ſupradicta invenies. Et ſatis latè explanatur, quod exemptio Clericorum ſit de jure divino. tom. 9. tract. 2. reſol. 2. p. 94. & latè in reſ. 324. pag. 265

An privilegium exemptionis à juriſdictione temporali Clericis conceſſum fuerit, & inceperit tempore Conſtantini? t. 9. tr. 2. r. 3. p. 99

An Principes, vel Summus Pontifex poſſint revocare hoc privilegium Eccleſiaſticæ Immunitatis, etiam ſtando in ſententia aſſerentium hanc exemptionem non eſſe de jure divino, ſed tantum de jure humano? tom. 9. tr. 2. reſol. 4. & latiſſimè in ea & aliis pluribus ejus not. p. 99

An ſi Clericorum Immunitas eſſet primario ex conceſſione Imperatorum, non poſſint adhuc Principes illam reſtringere, & limitare? ibid.

Explanantur leges Imperatorum largientes immunitatem Clericis non eſſe inſtitutorias, & conceſſorias, ſed declarativas, ſubſidiarias, executivas, & adjutrices. tom. 9. tr. 2. reſol. 323. & in aliis ejus notationum. p. 263

An Bulla Cœnæ tollat caſus Regni Galliarum, quos privilegiatos appellant; & quid de privilegio Monarchiæ Regni Siciliæ? Et an per aliquod privilegium ſit in aliquibus Regnis prædictæ Eccleſiaſticæ libertate derogatum? Et an dicta privilegia, ſi re vera exiſtant, Regibus Galliæ, Hiſpaniæ, vel aliis Principibus conceſſa judicandi Clericos in aliquibus caſibus, & delictis ſint modo per Bullam Cœnæ Domini revocata? t. 9. tr. 2. reſ. 6. & in multis aliis ejus notationum. p. 100

Dato, & non conceſſo, quod Clericorum exemptio non ſit de jure divino, difficultas eſt, an conſuetudo poſſit contra illam prævalere? t. 9. tr. 2. reſ. 2. §. 9. & ſeqq. p. 97. & reſ. 11. p. 102

An conſuetudo poſſit tribuere juriſdictionem judicibus ſæcularibus in Clericos ſaltem in aliquibus caſibus? t. 9. tr. 2. r. 11. & 335. p. 102. & 285

Clerici an teneantur ſervare conſuetudines laïcorum? t. 6. tr. 2. r. 23. p. 112

Conſuetudines Clericorum, & laïcorum an ſint valitæ, etiamſi ſint contra libertatem Eccleſiaſticam? Sed quando dicimus dictam conſuetudinem communem Clericis & laïcis, etiam ligare Clericos, intelligendum de conſuetudine, quæ non præjudicat ſacris Canonibus, quo caſu ſaltem conſenſus tacitus Pontificis deſideratur; ideo concordata inter Clericos, & ſæculares etiam in Concilio Provinciali facta, niſi confirmentur authoritate Pontificis nihil operari contra privilegium immunitatis. t. 9. tr. 2. r. 2. §. 13. poſt med. à verſ. Unde, & in multis aliis ejus not. p. 98

An Clerici poſſint tali exemptioni renunciare, non ſolum quoad negotia criminalia, ſed etiam civilia? Et an hoc procedat, etiamſi Clericus renunciaret tali privilegio de licentia Epiſcopi? t. 9. tr. 2. r. 5. & in aliis ejus not. p. 99

Utrum Epiſcopi, & Clerici tanquam inobedientes mandatis Regiis, vel ex aliis delictis poſſint expelli à Regno? Et in dicto caſu an tam Principes, quam Conſiliarii id conſulentes incurrant in excommunicationem undecimam Bullæ Cœnæ? t. 9. tr. 2. r. 24. & in aliis ejus not. p. 113

Et quid, ſi tanta eſſet neceſſitas, ut clarè, & evidenter periculum eſſet in mora, ut Pontifex non poſſit conſuli? t. 9. tr. 2. r. 24. § 5. p. 113

An Reges ut executores Concilii Tridentini poſſint Clericos compellere, ut illud obſervent? t. 9. tr. 2. reſ. 50. pag. 127

Et Clericos compellere ad reparationem Eccleſiarum? t. 9. tr. 2. r. 5. p. 128

An Reges, & judices laïci poſſint ejicere à Regno Clericum ſeditioſum, & perturbantem Rempublicam, & temporalitatibus privare? t. 9. tract. 2. r. 52. & in aliis ejus not. p. 128

Sed in clauſula Bullæ Cœnæ excommunicantur quomodolibet mulctantes perſonas Eccleſiaſticas, & necnon executores, & ſubexecutores dicti banni. t. 9. tract. 2. r. 52. §. 2. p. 128. & in reſ. 326. §. ult. p. 271

An immunitas Eccleſiaſtica extendatur ad omnia delicta? Et confirmatur ex multis Conciliis judices laïcos non poſſe Clericos punire, etiamſi eorum delicta ſint enormia; quod Reges Hiſpaniarum declararunt, &c. firmarunt, in ſuis legibus, ut patet in 1. part. leg. 61. tit. 6. t. 9. tr. 2. r. 326. p. 269

An Clerici, qui commiſerunt crimen læſæ Majeſtatis per Principes ſæculares, & eorum judices puniri poſſint abſque prævia degradatione judicis Eccleſiaſtici? t. 9. tr. 2. reſ. 53. 54. & 327. p. 129. & 271

An ſi Clericus feudum à ſæculari teneret, poſſit ratione debiti, etiam criminis læſæ Majeſtatis perſonaliter diſtringi? Et quid de Clericis perduellionibus? t. 9. tr. 2. reſ. 327. §. 6. & 7. p. 273

An Clericus propter crimen læſæ Majeſtatis ſit degradandus, & Curiæ ſæculari tradendus? t. 9. tract. 2. reſ. 55. & in aliis ejus not. p. 129

An

An Clerici, qui sine habitu, & Tonsura in gravissimis delictis, & criminibus se immiscent, priventur omni privilegio fori ante aliam sententiam depositionis, vel degradationis judicis Ecclesiastici? Ubi notatur dictos Clericos ante trinam monitionem non esse privandos privilegio Clericali, etiam fori, nec Curiæ sæculari tradendos. t.9. tr. 2. res.109. & latè in aliis ejus not. pag.152

An Clericus incorrigibilis amittat privilegium fori ante judicis Ecclesiastici declarationem, & sententiam? t.9. tr.2. r.328. §.4. ad med. p.274

Difficultas est, an Clericus pro enormissimo crimine sit degradandus, & Curiæ sæculari tradendus absque eo, quod non incorrigibilis? tom.9. tract. 2. resolut.328. §.5. pag.274

An Clericus assassinus non possit à judice sæculari puniri, nec subjici ejus jurisdictioni, nisi prius constet de qualitate assassini, & præcesserit sententia declaratoria judicis Ecclesiastici? t.9. tract.2. res.65. p.133. & 328. §.9. & 10. p.274. & 276

Item est dicendum de Sodomita notorio. ibid.

An Clericus usurpans jurisdictionem sæcularem, aut alia regalia possit à judice laico bonis temporalibus privari? t.9. tr.2. r.56. p.130

Advertitur exemptionem Clericorum, quoad eorum bona, sive sint patrimonialia, sive sint ipsis donata, vel empta, aut quovis alio titulo quæsita fluxisse à jure divino, vel saltem ex jure Pontificio ante Constitutiones & leges Imperatorias; ideoque à vectigalibus & tributis, exactionibus, aliisque muneribus dicta bona libera esse. t.9. tract.2. res.66. p.133. & r.336. §2. & seqq. & in aliis plurimis earum notationum. pag.287

An Clerici in sacris, vel beneficiati, qui condigne non puniuntur in foro Ecclesiastico, possint à Rege privari bonis ab ipso Rege obtentis? t.9. tr.2. r.57. p.130

Clericum punire an possit judex laicus in defectu justitiæ Ecclesiasticæ? Et quid è contra? Vbi quomodo sit explicandus textus in cap. Filiis, & Nepotibus 17. q.7. t.9. tr.2. r.58. 59. 60. p.131

Et explanatur, quod jus cap. Filiis, & Nepotibus fuisse sublatum, & abrogatum ab Innocentio III. in cap. Qualiter, & Quando. t.9. tr.2. r.59. §.4. p.131

Clericum punire pœna pecuniaria an judex laicus possit, quia reverentiæ signa ei non exhibuerit, vel quia coram eo deliquerit? t.9. tr.2. resol.61. pag.132. & latissimè in resol.66. §.2. & in multis aliis ejus notationum. p.134

Clericus falsum testimonium dicens coram judice laico, an possit ab eo puniri? Et quid è contra? Et an vero ad effectum repellendi Clericum à testimonio possit judex laicus per viam exemptionis cognoscere de crimine Clerici? tom.9. tract.2. res.66. 67. & 268. §.4. p.134. & 234

Et in supradicto casu possit judex laicus si non in persona saltem in bonis punire dictum Clericum? tom.9. tr.2. res.66. §.2. p.134

Clericos in Minoribus Ordinibus constitutos, an judex laicus ex consuetudine possit judicare in criminalibus? Et quid etiam de constitutis in prima Tonsura? tom.9. tr.2. r.64. p.132

Clerici in Minoribus in Hispania non gaudent exemptione gabellarum ex consuetudine. ibid. §.2. paulò post initium, &c.

Vt Clerici in Minoribus debeant assumere sacros Ordines sub pœna privationis habitus, ex sacra Congregatione notatur Episcopum super hoc non posse publicare edictum. ibid. in fin. p.133

An Princeps sæcularis possit punire Clericum delinquentem tatione officii sibi ab ipsomet Principe concessi? t.9. tr.2. r.68. p.134

Clericum delinquentem in officio sæculari Medici, Chirurgi, Advocati, Tutoris, Curatoris, vel Administratoris bonorum, an judex laicus possit punire? t.9. tr.2. r.69. p.134

Et notatur, quod stando in affirmativa sententia, venit limitanda, ut si Clericus appareat debitor, vel in officio deliquisse, exequutio sententiæ contra Clericum in casibus permissis, non ad ipsum judicem laicum, sed ad Ecclesiasticum spectat. ibidem §. ultimo. pag.135

An Clericus possit se subjicere jurisdictioni Regali quoad ejus bona patrimonialia? Vbi quod bona patrimonialia Clericorum gaudent privilegio exemptionis, quam Clerici renunciare non possunt. tom.9. tract.2. res.70. p.135

Clericus an possit se subjicere judici sæculari ut arbitrio? Et in dicto casu si Clericus nolit stare sententiæ, judex laicus non possit illum per se cogere. tom.9. tract.2. res.71. p.135

Clericum compellere ad restituendum depositum an judex laicus possit quoties se obligavit restituere in tribunali judicis sæcularis? t.9. tr.2. res.72. & in aliis ejus notationum. p.135

Clericus an possit reconveniri coram judice laico de re, quæ non habet connexionem cum petitione? Vbi notatur in multis aliis casibus Clericum coram judice laico reconveniri non posse. tom.9. tract.2. resol.73. pag.135

Vbi etiam advertitur, quod licet Clericus possit à laico reconveniri & teneatur stare sententiæ, nihilominus sequuta sententia non poterit à judice laico cogi ad solvendum. ibid.

Clericus an sit conveniendus in Curia sæculari pro debitis regalibus? t.9. tr.2. res.74. p.136

Clericus in feudalibus an possit conveniri coram judice laico? t.9. tr.2. r.75. p.136

Clericus si conveniatur pro evictione, an conveniendus sit coram judice Ecclesiastico, vel ab emptore interpellatus teneatur eum defendere coram iudice sæculari? t.9. tr.2. r.76. & 77. p.136

Clerici ex vi statuti laicalis an possint conveniri pro iure congrui, vel laicos convenire? Vbi an Clerici ligentur statuto laicorum de causis compromittendis, inter affines, itaut ipsi possint alios compellere, & compelli ad compromittendum? tom. 9. tract. 2. resolut.78. pag.137

Et notatur quod statuta laicorum prosunt Clericis, licet eis non æque noceant; unde Clerici possunt uti statutis, & consuetudinibus laicorum quatenus concernunt eorum favorem, non autem è contra. ibid. §.2. ad lin. 7

Clericorum causam, qui hæredes sunt alicuius sæcularis, an judex sæcularis judicare possit, si causa ante eius mortem sit coram se incœpta? t.9.tr.2.r.79. 80. & 81. p.137. & 138

Et an instantia cœpta contra Clericum coram iudice Ecclesiastico debeat continuari contra laicum hæredem Clerici coram eodem iudice? ibid. in fine res.79. pag.137

Clericus citatus coram laico, si putans sua interesse compareat, an teneatur stare sententiæ à iudice laico latæ? t.9. tr.2. r.80. §.1. post med. p.138

Laicus effectus Clericus in civilibus an debeat respondere in iudicio, ubi prius citatus est? ibid. §. ult. & in res.106. p.151

Judex laicus an possit facere realem executionem sententiæ à se latæ contra Clericum in casibus, in quibus sibi à iure cognitio permissa est? tom.9. tract.2. res.82. 83. & in multis aliis earum not. p.138

An si adsit Clausula, De non alienando, possit fieri executio per sæcularem judicem in prædio specialiter obligato à

laïco, & si Clericus illud possideat? tom.9.tract.2. resol.84. p.139
Clericum creditorem citare an possit judex laïcus in confectione alicujus inventarii? tom.9. tract.2. resol.85. pagina 139
Clericum citare an judex laïcus possit ad exhibenda jura sua, quando ejus debitor petijt dilationem ex consensu majoris partis Creditorum, vel si velit beneficium cessionis bonorum obtinere? t.9.tr.2.r.86.p.139
Clericum, qui spoliavit laïcum sua possessione, an judex laïcus cogere possit ad illam restituendam? tom.9.tr.2. resol.87. p.139
Clericos cogere an sæculares Magistratus possint, ut triticum vendant, si necessitas adsit? t.9. tr.2. res.88.89. pag.140
Clerici an sint exempti, & non subijciantur legibus Principum sæcularium, quæ spectant ad Reipublicæ gubernationem, & pacem, nec cum Sacris Canonibus & statu Clericorum non pugnant? tom.9. tract.2. resol 90. p.141
Difficultas est, an Clerici subijciantur dictis legibus Principum sæcularium tantum vi directiva, non autem vi coactiva? tom.9. tract.2. late in resol.92. & in aliis ejus not. p.142
Et notatur, quod secluso scandalo Clerici non peccant mortaliter dictas leges non observando. t.9. tr.2. r.90. §.1. ad lin.9. & in aliis ejus not.
Clerici, si vendant frumenta ultra pretium justè à Republica taxatum an peccent mortaliter sicut laïci, & teneantur ad restitutionem? tom.9. tract.2. resol.90. §.3. ad lin.9. p.141
Et advertitur judicem Ecclesiasticum in dicto casu non debere, quamvis possit, Clericis violantibus dictas leges eamdem pœnam infligere, quæ laïcis statuta est, nec judex laïcus potest ad eam Clericos condemnare? t.9. tr.2. resol.93. pag.144
Clerici an possint vendere vinum ad minutum, & de aliquibus aliis statutis quoad hanc materiam contra immunitatem Ecclesiasticam? Et supponitur, quod dicitur statutum contra Immunitatem Ecclesiasticam, sive directè, sive indirectè, sive expresse, sive tacitè, etiam si non loquatur de personis Ecclesiasticis. tom.9. tr.2. r.94. §.1.2. p.144
An si in aliqua terra Baronis vendantur comestibilia tantum in ejus taberna, vulgo dicta *Zagato*, possint adhuc Clerici aperire tabernas, & vendere vinum, nivem, & alia recollecta in eorum prædiis? t.9. tr.2. r.95.p.147
An Clerico vendenti vinum, frumentum, &c. ultra taxam à Principe impositam, possit justitia sæcularis dicta victualia ei in pœnam tollere, ut à lege statutum est? Et si Princeps expresserit, ut ea pœna afficiantur etiam Clerici? t.9.tr.2.r.96.97. p.147.& 148
Et in tali casu an Clerici possint puniri ab Episcopis mitiori tamen pœna? ibidem in fine r.96. p.147
Et notatur ædilem non posse Clericum compellere ut domum ruinosam destruat, ne vicinis noceat; neque pro plateis mundandis ubi clerici degunt pœnas pecuniarias extorquere judex laïcus potest. tom.9. tract.2. r.97. §. ult. pag.148
Clerici, qui falsa mensura triticum, & vinum, vel oleum venduut, vel quoad pretium rerum venalium an possint puniri in mulctis pecuniariis impositis à lege per judicem laïcum? t.9.tr.2. r.98.99.p.148. & 149
Clerici transgressores legum sæcularium exportantes pecunias, frumentum, equos, &c. an possint puniri à judice laïco, & talia auferre, &c. t.9.tr.2.r.100.& 101.p.150
Ubi proponuntur alii similes casus.
Contra animalia, & pecora Clericorum, quæ in alienis pascuis reperta fuerint, an judex laïcus possit procedere, & damnum factum exigere. t.9. tr.2. r.103. p.151
Notarius effectus Clericus an sit puniendus à judice laïco pro falsitate quando erat laïcus? Et difficultas est quid faciendum, si talis Clericus conficeret acta, & instrumenta falsa? t.9. tr.2. r.104.p.151
An instrumentum incusari possit coram judice laïco contra debitorem, qui post obligationem Clericus effectus est? t.9. tr.2.r.105.p.151
An si quis effectus est Clericus postquam lis contra eum coram judice sæculari mota est, possit apponere declinatoriam pro remissione ad judicem Ecclesiasticum? Vbi quod stando in prima opinione, illa multis modis limitatur. t.9. tr.2. r.106. p.151
An laïcus relegatus per certum tempus intra quod efficitur Clericus, & rumpit exilium, sit à judice laïco pro dicta fractura cognoscendus? Et quid è contra? tom.9. tr.2. r.107. & 108. p.152
Et quid, si Clericus committat delictum tempore Clericatus, & post delictum ducat uxorem? ibid. in fine r.108. p.152
An sint aliqui casus, in quibus Principes sæculares possint pœnis coërcere Clericos? t.9. tr.2. r.110. p.153. & in multis aliis §§. hujus verbi, Clericus.
Clericos impedientes, & resistentes jurisdictioni laïcali an judex sæcularis possit illos capere, nec non eos punire pœna pecuniaria? tom.9. tract.2. resolution.110. pag.153
Clericum capere & detinere in carceribus ultra viginti horas, an judex laïcus possit in aliquibus casibus? Imo neque eo tempore detinere eum possit, si breviori tempore judici Ecclesiastico remittere possit? t.9. tr.2. r.113. & in aliis ejus not. p.154
Et in dicto casu si officialis laïcus capiens Clericum statim suo judici non tradit, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ. ibid. ad medium §.2.resolut.113. pag.154
An judex laïcus, & ejus minister possit capere Clericum in fragranti crimine & deducere illum sine injuria ad suum Ecclesiasticum Superiorem? t.9. tr.2.r.114. & in aliis ejus not. p.134. Clericus potest capi à ministro laïco concurrentibus tamen tribus conditionibus. t.9. tr.2. res.112. p.153
Quid sentiendum, si non in fragranti crimine sed noctu cum armis prohibitis, vel mutato habitu Clericus inventus est, an in tali casu Clericus comprehendi possit? Ubi an judex sæcularis jure defensionis suæ, aut alterius innocentis licite comprehendat Clericum non solum in actuali aggressione, crimen patiendo prevenendo illum, sed etiam in crimine patrato ne fugiat, ut præsentetur suo Superiori? tom.9. tract.2. resol.115.§.1. & 2. p.154. & 155
Clericum spoliare armis prohibitis an minister laïcalis possit absque metu excommunicationis maxime tempore noctis? Ubi an Clericus ferens arma possit resistere cum armis Birroario volenti eum capere? Et in dicto casu an judex Ecclesiasticus possit compellere arma illa spoliata restituere? tom.9. tract.2. resol.116.117. 118.119. 120.§.1.p.155. & 156
Clericus exercens prohibitam venationem, vel piscationem an possit spoliari à judice laïco, vel suis ministris, avibus, vel canibus, aut aliis instrumentis? tom.9. tr.2. r.116. §. ult. p.155
Clericis vestes prohibitas deferentibus an minister laïcalis possit eas tollere? tom.9. tract.2. resol.117. ad medium §.3. p.156
Clericatus possessio an sufficiat ad declinandum forum judicis sæcularis? Et an prima Tonsura unius testimonio probetur? tom.9. tract.2. resolution.120.§.1.2.3. & 4. pag.157
Clericus in Minoribus, ut gaudeat privilegio fori an opus sit ut tempore delicti vel saltem capturæ reperiatur in Tonsura, & habitu? tom.9. tract.2. resolution.122. pagina 157

Si

Si Clericus aliquis dimisisset habitum Clericalem, & illum reassumeret etiam sine licentia Episcopi, gaudet privilegio fori, etiamsi in Synodo hoc prohibitum sit fieri? ibidem §. 3. &c.
Clericus an gaudeat privilegio fori incedens in habitu, & Tonsura, & per paucas vices in Choro, & processionibus interfuit, quamvis de mandato Episcopi alicui Ecclesiæ non inserviat, vel beneficium Ecclesiasticum non habeat. t. 9. tr. 2. r. 123. §. 3. p. 158
Clericus an gaudeat privilegio fori, si tantum deferat habitum, & non Tonsuram, vel è contra? tom. 9. tr. 2. r. 123. & 124. p. 158
Clericus ut gaudeat privilegio fori, an debeat portare non solum pallium, sed etiam togam usque ad talos? t. 9. tr. 2. r. 125. p. 158
De clericatu, vel de habitu an judex laïcus in casu contingenti cognoscere possit? t. 9. tr. 2. r. 126. 127. & in aliis earum not. p. 159
Clericus captus, si incedat in habitu laïcali, an tunc possit detineri per judicem sæcularem donec judex Ecclesiasticus ferat declarationem, an habitus, in quo inventus est clericus, sit clericalis, & dum pendet talis cognitio judex sæcularis debeat supersedere à progressu in causa delicti? Et quid, si fama sit publica, & notoria, quod ille esset clericus? tom. 9. tr. 2. ref. 126. à lin. 6. p. 159
An judex laïcus possit punire Clericum, qui assumpsit habitum Clericalem post delictum patratum intentione subtrahendi se à sæculari potestate? tom. 9. tr. 2. r. 131. 132. p. 160. & 161
Et in tali casu, si talis dicat se suscepisse habitum Clericalem ex vi voti, an ipsius juramento standum sit? ibid. §. 2. ref. 132. p. 161
Et notatur non posse judicem laïcum talem Clericum ordinatum in fraude punire quoad pœnam Corporalem, sed tantum quoad pœnam pecuniariam, & confiscationem bonorum, quamvis hoc non careat difficultate, quia exempta persona, non potest in rebus molestari? t. 9. tr. 2. r. 132. §. 3. p. 161
Clerici Salvatici, gaudent privilegio fori tantum. tom. 9. tr. 2. ref. 134. §. 2. p. 162
Clericum non deferentem habitum, & Tonsuram percutiens an incurrat in excommunicationem Canonis? t. 9. tr. 2. ref. 135. §. ult. p. 163
Clericus incedens cum habitu & Tonsura, sed non deserviens alicui Ecclesiæ an gaudeat privilegio fori? Ubi alia notabilia circa hoc. t. 9. tr. 2. ref. 135. 136. p. 163
Et quid, si deserviat alicui Ecclesiæ, etiam si non faciat de mandato Episcopi? Et quid ex licentia obtenta à Vicario Episcopi? t. 9. tr. 2. ref. 136. §. 2. p. 163. & ref. 137. pag. 164
An Clerici adscriptio in Ecclesia hodie non sit necessaria de mandato Episcopi, sed sufficiat, quod realiter fiat servitium in divinis? t. 9. tr. 2. ref. 136. post medium §. 2. p. 163
Clerici Minores ut gaudeant privilegio fori, an debeant in diebus Dominicis cum superpelliceo divinis interesse? Et an hoc intelligendum sit non rigide, id est pro omni tempore, sed pro majori parte ipsius? t. 9. tr. 2. r. 138. p. 164
Clerici in Minoribus observantes requisita Concilii Trid. an gaudeant omnibus privilegiis, quibus gaudent Clerici in Sacris constituti? t. 9. tr. 2. r. 139. p. 164
Et explanantur omnia, quæ determinat Concilium Trid. sess. 23. cap. 6. ut quis gaudeat privilegio fori. t. 9. tr. 2. ref. 140. p. 165
Utrum Clericus habens beneficium, sed non deferens habitum, & Tonsuram, nec alicui Ecclesiæ deserviens gaudeat privilegio fori? ibid. §. 2. & in r. 141
An si dictus Clericus habeat tantum titulum, & collationem beneficii, non autem possessionem gaudeat privilegio fori: Et an hoc procedat etiam in Clerico possidente beneficium, sed sine redditibus: t. 9. tr. 2. r. 142. p. 166
Clericus, qui habet possessionem tantum super aliquo beneficio, an gaudeat tanquam Beneficiarius privilegio fori? Et quid, si non incedat in habitu, & Tonsura, r. 143. ibid.
An Clericus, cui Capella in perpetuum, vel in titulum fuerit à Papa, vel Episcopo assignata, gaudeat privilegio fori? Et quid, si habeat Capellaniam, vel beneficium vulgariter dictum servitium Missarum? Et quid si Clericus habeat Præstimonium, seu Fratranstam; si hoc possideat in titulum perpetuum, & aliquod spirituale annexum habeat? t. 9. tr. 2. r. 144. p. 166
Clericus habens Coadjutoriam à Papa concessam an gaudeat privilegio fori? Et quid de Clerico, qui beneficium obtinuit, quod obtinere non poterat, puta, quia illegitimus, irregularis. Vel si ordinatus est cum falsis dimissoriis, vel sine illis, aut ante legitimam ætatem, vel extra tempora, aut per symoniam, vel per Episcopum impeditum ordines faciendi? t. 9. tr. 2. r. 145. §. 1. 2. & ult. & in ref. 146. p. 167
Clericus, qui beneficium habens deliquit, & posteà matrimonium contrahit sit à judice laïco puniendus? t. 9. tr. 2. ref. 147. §. 1. & 2. p. 167
Clericus conjugatus cum unica, & Virgine, vestes clericales & Tonsuram deponens, si postea illas reassumat, gaudeat privilegio fori. t. 9. tr. 2. r. 148. p. 167
An Clericus conjugatus qui post delictum commissum tempore, quo omnia requisita habebat, ut privilegio fori gauderet, effectus sit bigamus iniens aliud matrimonium? t. 9. tr. 2. r. 147. §. ult. p. 167
Clericus solutus in Minoribus tempore delicti, si postea viduam ducat, ex bigamia amittat privilegium fori? t. 9. tr. 2. ref. 149. p. 167
An Clericus sit bigamus, ita ut amittat privilegium fori, siquis fœminam prius à se cognitam, ducat postea in uxorem? ibidem §. 2. p. 168
Clericus an sit bigamus, judex laïcus an possit cognoscere? t. 9. tr. 2. r. 150. p. 168
Circa Clericos conjugatos an minister laïcalis jurisdictionis possit exercere jurisdictionem non in criminalibus, sed in civilibus? t. 9. tr. 2. r. 151. & 152. p. 168
Omnis negociatio, quæ aliis Clericis prohibita est, etiam conjugatis Clericis prohibita censeri debeat? ibid in fine r. 151. p. 168
An Clericus conjugatus post dimissum habitum, & Tonsuram, si pro delicto aliquo in Curia laïcali est citatus, & ob contumaciam condemnatus fuerit; si deinde te assumpto habitu, & Tonsura, modo non in fraudem Ecclesiæ deserviat, an possit à judice laïco propter delictum in carcerem conjici, aut personaliter adstringi? Ubi docetur, quod si Clericus conjugatus, pro crimine capiatur, incedens sine habitu, & Tonsura, & deinde è carcere fugiens habitum, & Tonsuram reassumat, & in ea iterum capiatur, an gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 152. §. 3. p. 168
Clerici in Minoribus conjugati Orientales, quos Græcos appellamus gaudeant privilegio Canonis, & fori, etiam si Ecclesiæ non deserviant? t. 9. tr. 2. r. 153. §. 2. prope fin. Vbi quod dicti Græci primum sumunt ordines, & postea uxorem. p. 169
Et quid de uxoribus Clerici, Græci, & Latini, vivente marito, & etiam mortuo durante viduitate? t. 9. tr. 2. r. 154. & in multis aliis ejus not. p. 170
Clericorum filii an gaudeant privilegio? Et an hoc intelligatur de filiis legitimis, & vivente Patre? t. 9. tr. 2. r. 158. 159. p. 173
Et quid de exemptione gabellarum? ibid. in fine. §. 1. r. 158. p. 173
Clericus Emphyteuta an sit conveniendus ad solutionem Laudemii, vel coram Ecclesiastico? ibid. in fin. r. 159. pag. 173
Clericorum familia laïca an gaudeat privilegio fori? Et diffi

difficultas est de servis Clericorum temporalibus, & conductoriis. tom. 9. tract. 2. resolut. 160. §. 2. & seq. pag. 173

Et quid de Clericorum servis perpetuis, etiam si sint Mauri, Turcæ, & à Catholica Ecclesia alieni. t. 9. tr. 2. r. 160. §. 1. & ult. p. 173

Vt Clericus perdat privilegium fori, quæ sunt necessaria. tom. 9. tract. 2. res. 162. §. 4. & seq. p. 174

Clericorum Patres, fratres, & nepotes, dum una simul vivunt, an sint exempti ab onere hospitandi? Et an in domibus Clericorum, quamvis laïcis locatis. t. 9. tr. 2. res. 179. p. 183

Clericos offendentes an sint puniendi à judice Ecclesiastico, vel sæculari? Vel an saltem sit causa mixti fori. t. 9. tr. 2. r. 187. p. 182

Quando Clericus instituit hæredem alium Clericum, vel laïcus condit testamentum ad pias causas possit judex Ecclesiasticus dicta testamenta publicare? Et in dicto casu an inventarium sit faciendum coram judice Ecclesiastico. t. 9. tr. 2. r. 191. & 192. p. 193

A Clericis exigere tributa an aliqua civitas, vel Princeps possit, quia per consuetudinem immemorabilem semper factum est? Et an colore talis prætextus liberentur à censura excommunicationis, & restitutionis debito. t. 9. tr. 2. r. 238. & 239. p. 219

An quædam doctrina Sylvestri, de gabella solvenda à Clericis super carne, vino, &c. sit vera. tom. 9. tr. 2. r. 240. 241. & 244. p. 219. & 220

Et an laïci possint aperire tabernas, in quibus sine onere vectigalis confluere possint Clerici. ibid. prope fin. res. 240. p. 219

Pro Clerico filio, vel Capellano suæ familiæ emens victualia, an teneatur solvere gabellam. tom. 9. tr. 2. res. 242. pag. 220

An licite Senatus Panormitanus, & alia Respublica exigant gabellas à Clericis cum animo restituendi eas in fine anni. t. 9. tr. 2. r. 243. p. 220

An si Princeps, vel aliqua Respublica propter aliquam justam causam augeret tantilum pretium carnis, vini, olei, &c. ut illud plus convertatur in illam causam, non quidem in gravamen Clericorum faciens principaliter, sed generaliter in gravamen omnium incurrant in excommun. Bullæ Cœnæ, si talem gabellam à Clericis exigant. t. 9. tr. 2. res. 244. §. 1. & 2. p. 220. & 221

An in tali casu aperienda sit alia taberna, in quam sine tributo confluere possint Clerici ad emendum vinum, oleum, &c. justo pretio. ibid. §. ult.

Sine Clerici consensu an Princeps, seu alius Superior laïcus possit imponere gabellas super eorum bona ex aliqua publica necessitate, ut pestis, &c. t. 9. tr. 2. r. 246. & in aliis ejus not. p. 222

Clerici an teneantur ad subsidium Patriæ & onera communia. tom. 9. tract. 2. res. 336. & in multis aliis ejus not. pag. 287

An in casu, quo collectæ, seu gabellæ juste Clericis imponantur pro communi & justa Reipublicæ utilitate, possint imponi inconsulto Romano Pontifice? Et quid, si periculum est in mora. tom. 9. tract. 2. resolut. 247. pag. 222

De conditionibus, quas requirit *Cap. Non minus, & cap. Adversus de Immunit. Eccles.* ut Clerici possint collectari in communibus utilitatibus, vel necessitatibus. tom. 9. tr. 2. r. 248. pag. 223

An in tali casu, inconsulto Summo Pontifice, an sufficiat ad validitatem actus consensus Episcopi, & Clerici? Et qui sub nomine Clerici intelligantur. t. 9. tr. 2. r. 248. §. 2. & 4. p. 223. & 224

Et advertitur, quod hæc necessitas, ut imponatur gabella, inconsulto Summo Pontifice, potest contingere in exactione quæ ad unum actum, vel ad breve tempus fit. t. 9. tr. 2. r. 248. §. 3. p. 223

Et si adsit consensus Pontificis, an sit necessaria consultatio Cleri? Et vocato Clero, an tunc sit necessarium servare formam *Cap. Non minus* de Immunit. ibid. §. ult. & in aliis ejus not. p. 225

Et notatur, quod exactio in dictis casibus, & contributionibus per Ecclesiasticos persolvenda est, & per personas similiter Ecclesiasticas tantum ab Episcopis deputatas efficienda erit. ibid. prope fin. dictæ Res. 248

An Decretum Bonifacij VIII. *in Cap. Clericis, de Immunit. Eccles. in 6.* hodie persistat? Et quidquid sit de aliis Regibus, difficultas est de Regibus Galliæ, stante privilegio Bonifacij VIII. concesso Philippo Pulchro, ut non expectato Episcoporum consensu, possint, urgente necessitate, imponere onera Clericis, & an tale privilegium sit in usu. tom. 9. tract. 2. res. 338. p. 291

Ad hoc, ut Clerici cum consensu Episcopi, & consulto Romano Pontifice, contribuere in aliquibus casibus teneantur, quando laïcorum facultates non sufficere censendum sit. t. 9. tr. 2. res. 249. p. 225

Et notatur in dicto casu Dominos Episcopos non debere statim licentiam Pontificis executioni mandare, nisi visis videndis, &c. quæ in dictis Bullis Pontificum ponuntur. tom. 9. tract. 2. resol. 248. §. ultim. p. 225

An Clerici teneantur solvere gabellam impositam pro primo introitu Regis in Civitate. tom. 9. tr. 2. r. 251. pag. 226

Vtrum Clerici teneantur ad gabellam, quæ imposita est pro manu tenendo exercitum in partibus inimicorum, ut tutius confinia Regni conserventur. t. 9. tr. 2. r. 252. pag. 226

Super Clericorum bona an Princeps laïcus possit imponere gabellas propter reparationem murorum, viarum, fontium, pontium, & similium, ad communem usum Clericorum, & civium necessaria, nisi in subsidium, nempe quando deficerent facultates laïcorum. t. 9. tr. 2. r. 253. & in multis aliis ejus not. p. 226

Clerici an teneantur ad expensas Academiæ publicæ Principis sæcularis? Et quid pro Physico, Chirurgo, Ludi-Magistro, &c. t. 9. tract. 3. res. 337. in fine. p. 291

Clerici an teneantur ad contributionem, ut oppidum, quod Rex vendere parat, se redimat. t. 9. tr. 2. r. 253. §. 4. in fine & seq. p. 227

Clerici an teneantur, & possint per judices sæculares cogi ad reparandam viam ante domos suas. t. 9. tr. 2. r. 254. pag. 227

Et quid, si graculi, aut vermes, vel locustæ, seu bruchi nascantur in vineis vel messibus alicujus Clerici, vel pro reparatione aggerum, ne flumen vicinos agros Clericorum, & laïcorum inundet. ibid. §. 3. &c.

Super Clericorum bona patrimonialia an Principes possint imponere gabellas, sibi ipsis Clericis donata, vel empta, aut quovis alio titulo quæsita sint. tom. 9. tractat. 2. resolut. 255. & in multis aliis ejus not. pagina 227

Clerici, an teneantur solvere vectigal in extractione frumenti, vini, olei, & similium, quæ ex bonis patrimonialibus collegerunt, ut alibi conducendo carius vendant. tom. 9. tract. 2. res. 256. & in aliis ejus not. pag. 226

Et docetur Clericis non omnem negotiationem lucrativam esse interdictam, sed illam tantum, quando res ipsa non meliorata cariori pretio vendenda est, & quæ debitum tributi habet annexum; secus si res meliorata cariori pretio vendenda quam empta fuit. Et pro utraque negociatione lucrativa ex re meliorata, & non meliorata. tom. 9. tract. 2. resolut. 256. §. 3. pag. 228. & resol. 214. §. 17. pag. 206. & in resolut. 264. §. 2. p. 232. & in plurimis aliis Resol. & §§. earum not.

Clerici an teneantur solvere gabellam, & collectam certam, & invariabilem impositam per statutum super aliqua bona priusquam ad eos pervenissent. t. 9. tr. 2. res. 258. p. 230

Et

Et asseritur, quod prædia omnia sunt obligata pro tributis Reipublicæ impositis, & imponendis, & cum hoc onere transire ad Ecclesiam, sed resolvitur hanc opinionem esse falsam, ibidem. §. ult.

A Clericis in Minoribus constitutis an Princeps possit imponere, & exigere gabellas? Et quid de constitutis in prima Tonsura? Et an qui vectigalia à Clericis exigerent, vel imponerent, in excomm. Bullæ Cœnæ incidерent? t. 9. tr. 2. r. 259. p. 230

Et quid, si Clerici in Minoribus non habeant requisita Concilii Trid. sess. 23. cap. 6. tom. 9. tract. 2. resol. 260. pagina 231

Super Clericorum bona an Princeps possit imponere gabellas, si Clerici habitum Clericalem assumpserunt sine intentione Clericandi, sed tantum in fraudem collectarum? t. 9. tr. 2. r. 261. p. 231

Clericus conducens agros alienos an teneatur solvere gabellam ex fructibus inde perceptis? t. 9. tr. 2. r. 264. pag. 232

Clericus negociator an statim ante trinam monitionem teneatur solvere gabellam, & Princeps laïcus illas ab illo possit licitè exigere? tom. 9. tractat. 2. resolution. 265. 266. &c.

Quando Clerici tenentur dictam, vel aliam gabellam solvere, an possit superior laïcus illas ad solvendum compellere? t. 9. tr. 2. r. 268. p. 234

An Clericus negociator post trinam monitionem non perdat exemptionis Immunitatem quoad bona Ecclesiastica? t. 9. tr. 2. r. 267. §. ult. p. 234

Et explanatur, quod si Clericus negociator in judicio pulsaretur, plura allegate posset, quæ eum à culpa relevarent & excusarent. ibid. in dicto §. ult.

An Clericus possit convenire laïcum coram judice Ecclesiastico pro rebus non solum Ecclesiæ, sed etiam pro fructibus? t. 9. tr. 2. r. 280. 281. p. 238

Et discutitur quomodo, & quando actor debeat sequi forum rei. t. 9. tr. 2. r. 280. §. 1. in principio, & late in §. 7. & seq. p. 238. & 239

Quando agitur de dando Tutore Clerico minori, aut mente capto an judex Ecclesiasticus sit competens? Vbi notatur, quod si Clericus minor litigat tanquam actor coram judice sæculari possit idem judex sæcularis dare ei curatorem ad litem. Et an inventarium bonorum Clerici mortui, qui filios minores reliquit, pertineat ad judicem laicum, illud facere? t. 9. tr. 2. r. 283. p. 242

Clerici filium legitimare an Princeps laïcus possit? Et quid si filius Clerici sit laïcus? tom. 9. tract. 2. resolut. 313. pag. 256

Clericus hæres non conficiens inventarium, an teneatur ultra vires hæreditatis? t. 9. tr. 2. r. 219

Clerici inservientes Ecclesiæ si primam Tonsuram non deferant, an gaudeant privilegio fori? tom. 9. tract. 2. resol. 134. p. 162

Clerici an comprehendantur sub statuto laïcorum prohibente generaliter librorum impressionem absque eorum licentia? t. 9. tr. 2. r. 216. p. 207

Clerici an dici possint, & vere sint vassalli Principum sæcularium? t. 9. tr. 2. r. 49. p. 127. Vbi quod Clerici in quatuor tantum casibus non dicuntur vassalli Principum sæcularium.

Clerici veniunt in appellatione populi & Universitatis in favorabilibus, secus in odiosis. t. 9. tr. 3. r. 6. §. His tamen. pag. 208

Clerici tam agentes, quam patientes vitium sodomiticum, an incidant in pœnas Bullæ Pii V. contra sodomiticos? t. 1. tr. 5. r. 60. §. 1. p. 300

Clerici sacris Ordinibus initiati an peccent mortaliter, si non deferant habitum clericalem, & coronam in capite? t. 2. tr. 5. r. 117. §. 1. p. 331

Et quid, si prædicti clerici cum ense, vel aliis similibus incedant? ibid.

Clerici in minoribus an teneantur recitare Psalmos, quos Episcopus in Ordine injunxit? tom. 3. tract. 6. r. 3. §. 1. pag. 419

Clerici non tenentur servare consuetudinem laïcorum in jejuniis, nec è contra. Et quid quoad observationem festorum? tom. 4. tract. 6. resol. 58. §. 2. p. 230. & resol. 59. §. 2. p. 231

Clerici curam animarum non habentes, an teneantur inquirere pauperes, ut ipsis eleemosynas faciant de superfluis ex redditibus Ecclesiasticis? tom. 4. tr. 7. r. 31. §. 1. & 2. p. 294

Clerici non amittunt privilegium fori etiamsi se immisceant in enormibus, & incedant in habitu laïcali, nisi prius ter moneantur, & præcedat declaratio judicis Ecclesiastici. tom. 5. tractat. 1. resolution. 6. §. 11. pagina 5

* Ob Clerici percussionem quando incurratur censura, & quando non, & quis potest à prædicta censura absolvere, in tomo quinto ex tractatu 2. de Censura ob percussionem Clerici lege omnes difficultates præcitati tract. ubi plura, & notabilia.

Clerici prima tonsura initiati gaudent privilegio Canonis, & sunt capaces beneficiorum, & si ordinantur ab Episcopo alieno suspenduntur. tom. 5. tract. 3. r. 12. §. 1. p. 174

Clerici publici concubinarii an sint suspensi? tom. 5. tr. 3. r. 66. §. 1. p. 197

Clerici, qui possunt in interdicto Divinis officiis assistere, an possint etiam communicare absque celebratione? t. 5. tr. 4. r. 9. per totam. p. 200

Clerici conjugati an possint interesse divinis Officiis tempore interdicti? tom. 5. tract. 4. resol. 12. per totam p. 202

Clerici, qui non sunt Sacerdotes confessiones audiendo incurrentes irregularitatem propter hoc; an in ea solus Papa dispensare possit, ut ad superiores Ordines ascendant, & in susceptis vero, ut ministrent; Episcopus proprius? tom. 5. tract. 5. resolution. 22. §. 3. pagina 216

Et quid, si delictum est occultum, an tunc Episcopus cum dictis Clericis dispensare possit ad ulteriores Ordines? ibid. in fine, & in r. 26. §. 3. p. 219

Clerici publici concubinarii suspensionem contrahunt, sed hæc suspensio consuetudine contraria sublata est. t. 3. tr. 5. r. 39. §. 4. in fine p. 223

Clerici an possint exercere Medicinam; & an illis interdictum sit exercitium Medicinæ, & Chirurgiæ? Et pro praxi varii casus assignantur. tom. 5. tr. 5. r. 71. 72. 73. & 74. à p. 238. ad 241

Clerici exhortantes in bello justo, ut hostes occidantur, an incurrant irregularitatem? tom. 5. tr. 5. r. 92. per totam. p. 251

Clerici, qui in gravi necessitate pugnant in bello, an incurrant irregularitatem? tom. 5. tract. 5. resol. 93. §. 1. pag. 252

Vbi, quod licet in casibus, in quibus Clerici in bello justo pugnando lethaliter peccant, non sunt irregulares, esto in eo bello aliqui interficiantur, aut mutilentur. §. 3

Clerici in casibus, in quibus licitè possint pugnare occidendo hostes an irregularitatem incurrant? tom. 5. tr. 5. r. 95. §. 1. p. 253

Vbi quod si in bello justo ad cujus felicem exitum non est necessaria pugna Clerici, si tamen Clericus pugnat, peccat graviter, sed non est irregularis, nisi ipse hominem occidat, aut mutilet, quamvis aliquem feriat, & alii socii hostem occidant. §. 3

Clerici bello assistentes, pro spirituali Militum auxilio, si illos in conflictu excitent ad præliandum, an irregularitatem incurrant? tom. 5. tract. 5. resolut. 96. §. 1. ibidem.

Vt Clerici assistant in exercitu absque irregularitate, utrum sit necessaria licentia Prælati? ibid. §. 2

Clerici an mitius torquendi sint, quam laïci in casu occurrenti? t. 5. tr. 11. r. 36. §. 3. p. 497
Vbi quod quando datur tortura Ecclesiasticis, non laïci, sed Clerici debent illos torquere. ibid. §. 4
Clerici an possint in propria domo vendere per famulos vinum collectum ex eorum prædiis. t. 6. tr. 3. r. 182. §. 1. pag. 217
Clerici an possint esse fidejussores? t. 6. tr. 3. res. 189. §. 1. pag. 222
Et quid, si Clericus pro alio, vel aliis Clericis fidejussisset? ibid. §. 8
Clerici an possint aliquid ludo exponere? t. 6. tr. 4. r. 8. §. 1. p. 247
Clerici de quibus fructibus sint verè Domini, & de quibus possint ludere, unde lucrantes ab eis non teneantur restituere: licet fortè Clerici ludo insumentes aliqua bona beneficii, peccent mortaliter. ibid. §. 3
Clerici an peccent mortaliter ludendo ludis prohibitis? t. 6. tr. 4. r. 9. §. 1. p. 247
Et an non solum ludere, verum etiam ludis ejusmodi interesse prohibitum sit Clericis? ibid.
Et quid in dictis casibus de Clericis in sacris, & quid de Clericis minoribus Ordinibus initiatis? t. 6. tr. 4. res. 10. §. 1. & seq. p. 248
Clerici non peccant mortaliter, si inspiciant notabili tempore ludos fortunæ mortaliter peccaminosos, nisi ludi causa sint, vel omittant corrigere quando tenentur. ibid. §. 5
Clerici an peccent mortaliter aspiciendo eos, qui ludendo mortaliter peccant? t. 6. tr. 4. r. 11. §. 1. ibid.
Clerici, qui in fraudem creditori consumpserunt bona, illa alienando, vel ludendo, &c. an gaudeant beneficio cessionis bonorum? t. 6. tr. 5. r. 11. §. 5. p. 281
Si Clerici fideiussor sit laïcus, an illi proficiat beneficium. Cap. Odoardus ad solut? tom. 6. tract. 5. res. 18. §. 2. pag. 284
Et quid è contra? ibid. §. 3
Clerici an validè possint donare? tom. 6. tr. 7. res. 3. §. 1. pag. 308
Et supponitur bona temporalia esse triplicis generis, quæ Clerici habere possunt, scilicet patrimonialia, quasi patrimonialia, & merè Ecclesiastica. Et de quibus ex his possint validè Clerici donare, agitur. ibid. §. 1. & seqq.
Et an etiam licitè? t. 6. tr. 7. res. 4. §. 1. ibid.
Et an obligatio, quam habent Clerici, expendendi in usus pios, quod supereſt de congrua sustentatione, non solum oriatur ex iure humano, sed etiam ex iure naturæ? ibid. §. 2
Quod ex Clerici donatione illicita accipitur, an restituendum sit? t. 6. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 309
Vnde, quod meretrices, & ludentes cum Clericis beneficiariis, vel aliud ex ipsis recipientes ex bonis Ecclesiasticis non tenentur aliquid restituere. ibid. §. 5
Clerici an possint testari de fructibus beneficiorum ad usus non pios? t. 6. tr. 8. r. 94. §. 2. p. 442
Et an peccent mortaliter si de notabili quantitate ad usus non pios testentur? ibid.
Clerici an possint eligi in executores testamentorum, tam ad pias causas, quam ad prophanas? t. 6. tr. 9. r. 9. §. 1. pag. 460
Et quid quando deputaretur Clericus executor testamenti simul cum laïco? ibid. §. 3
Clerici executores testamentorum, an teneantur reddere rationem coram judice laïco? tom. 6. tract. 9. res. 73. §. 1. pag. 489
Clerici Regulares, vulgo dicti Theatini an gaudeant privilegiis concessis aliis Religionibus? t. 7. tr. 1. 4258. per totam. p. 169
Clerici incedentes per civitatem in diebus baccanalibus personati, vulgo Macherati, an peccent mortaliter peccato scandali? t. 7. tr. 5. res. 6. §. 1. p. 328
Clerici, inconsulto Summo Pontifice, an possint alicui exercitu præesse? tom. 7. tract. 7. r. 51. §. 1. p. 417
Et an solo jure positivo, & Ecclesiastico, vel etiam naturali interdicta sit clericis militia? ibid.
Et contra quam virtutem sit hujusmodi prohibitio? ibid. §. 2
Clerici an gaudeant immunitate Ecclesiarum, itaut ad Ecclesiam confugientes pro criminibus non exceptuatis in Bulla, ab eorumdem judicibus Ecclesiasticis inviti extrahi ab ea non possint? t. 9. tr. 1. res. 34. & 35. pag. 27
Si Clerici ex consuetudine in aliquibus locis solvant jus Tractæ, quando extrahunt à portu aliquas merces, an hæc consuetudo sit contra Immunitatem, & improbanda? t. 9. tr. 2. r. 217. §. Probatur 2. post medium, à vers. Et tandem licet, & in §. Ad quartum. p. 209
Clerici percutientes seipsos an incurrant censuram, cap. Si quis suadente? t. 9. tr. 7. r. 82. §. 2. p. 406
Praxis pro Confessariis circa absolutionem Clericis sodomiticis impertiendam. t. 1. tr. 5. r. 64. §. 1. p. 303
Clericis an possit dari Extrema-unctio tempore interdicti? t. 3. tr. 1. r. 2. §. De susceptione post medium, p. 2
Clericis alterius Diœcesis an possit Capitulum sede vacante concedere licentiam alicui Episcopo, ut eis Ordines conferat? t. 3. tr. 5. r. 11. §. 1. p. 386
An Clericis ultra psalmos, quos Episcopus in Minoribus injunxit possit præcipere aliquid singulis diebus recitandum? t. 3. tr. 6. r. 3. §. 2. p. 419
Clericis Presbyteris an sit licita venatio, vel suspensionem incurrant? t. 5. tr. 3. r. 64. §. 1. p. 197
Et si raro tamen fiat causa recreationis non sit peccatum mortale, & secus si frequenter fiat? ibid. §. 2
Clericis in sacris an sit prohibita venæ sectio, itaut incurrant irregularitatem, morte sequuta? t. 5. tr. 5. r. 73. §. 1. p. 240
Clericis in sacris, & Beneficiariis assistentibus, quando reus in patibulo suspenditur, an incurrant irregularitatem, peccent mortaliter? tom. 5. tract. 5. res. 76. §. 1. pag. 241
Et aliqua alia contingentia in dicto casu. t. 5. tr. 5. res. 77. §. 1. & seqq. p. 241. & 242
Clericis non infamatis, sed tantum indicatis an Inquisitores debeant torturam adhibere? tom. 5. tr. 11. res. 36. §. 1. p. 497
De Clericis Sacris Ordinibus initiatis matrimonium ineuntibus. t. 5. tr. 12. r. 5. §. 1. p. 505
Et an tales non solum committant sacrilegium, sed sint de hæresi suspecti, & qua pœna puniendi sint. ibid.
Cum Clericis an regulares dispensare possint in omnibus irregularitatibus ab ipsis contractis, in quibus Episcopus dispensare potest? Vbi pro praxi curiæ octo casus. t. 7. tr. 1. r. 301. per totam. p. 209
Si cum Clerico minorum Ordinum mulier rem habet, an teneatur hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 1. tr. 7. r. 79. §. 1. p. 382
Qui Clerico furatur aliquid jure Ecclesiastico possessum, non committit sacrilegium. tom. 1. tract. 7. res. 154. §. 3. pag. 418
Cum Clerico ne resideat ratione studii, an Episcopus teneatur dispensare? t. 3. tr. 2. r. 15. §. 6. p. 184
Clerico an possit Capitulum sede vacante dare licentiam transeundi ad dignitatem Ecclesiasticam in alienam Diœcesim? t. 3. tr. 5. r. 49. §. 1. & seqq. p. 402
Clerico peregrinaturo non potest Episcopus præcipere sub pœna suspensionis ne ludat, ne arma prohibita ferat, ne dicat sacrum, & similia in alieno territorio, & extra propriam Diœcesim. tom. 5. tract. 1. res. 99. §. 4. pag. 67
Clerico potest Pontifex concedere facultatem, ut absolvat ab Excommunicatione in articulo mortis. tom. 5. tractat. 1. resolut. 214. §. 9. paulo ante medium. pagina 122

Clerico habenti tantum primam Tonſuram an ſit largienda à Confeſſario abſolutio à ſuſpenſione, quatenus indigeat ? t.5. tr.3. r.12. §.1. p.174
Clerico interdicto, an Religioſi intelligantur interdicti ? t.5. tr.4. r.24. §.1. p.206
Clerico perito Medico an liceat dare conſilium, ut fiat minutio ſanguinis, dummodo per ſe ipſum non faciat dictam minutionem ? tom. 5. tract. 5. reſol. 73. §. 1. pag.240
A Clerico donata ſuæ concubinæ, hæredes ipſius Clerici non poſſunt repetere. tom. 6. tract. 7. reſol. 29. §. 5. p.323
Et in dicto caſu an prædicta dona debeant adjudicari fiſco ? ibid.
Clericorum bonorum executor teſtamenti an poſſit adire pro confectione inventarii judicem laïcum ? t.6. tr.9. r.66. §.1. p.485
Pro Clericorum bonis patrimonialibus aliqua practicabilia explanantur. t.7. tr.6. r.33. §.3. p.382
Clericorum domus in communi viventium, an gaudeat immunitate Eccleſiæ ? t.9. tr.1. r.6. §.12. p.7
Clericorum domus juncta Eccleſiæ, vel intra 30. vel 40. paſſus conſtructa, an gaudeat Immunitate ? t.9. tr.1. r.7. §.11. p.8
Clericorum conſenſus quando adeſt libertatis præjudicium, nihil operatur. t.9. tr.1. r.57. § 8. p.38
Clericorum cauſas præſertim criminales an Cardinales in ſuis Eccleſiis titularibus cognoſcere poſſint ? t. 9. tr. 7. r.63. §.1. p.399
Et quid, ſi Clericus dignus ſit depoſitione, an tunc Cardinalis debeat ſententiam ferre, & actum degradationis Epiſcopo committere. ibid. 8.2
Contra Clericos ſodomitas, an Bulla Pii V. obliget in conſcientia, & ſit uſu recepta ? tom. 1. tract. 5. reſol. 57. §.1. p.300
Qui Clericos tres unico ictu occideret, an in tres excommunicationes incurrat ? t.1. tr.7. v.21. §.11. p.357
Idem eſt de irregularitate. ibid.
Et quid, ſi ter percuteret Clericum, an tunc unam tantum excommunicationem incurrat ? ibid.
Clericos ſalvaticos an Capitulum ſede vacante creare poſſit ? t.3. tr.5. r.46. §.1. & 2. p.401
Clericos an obliget conſuetudo laïcorum ? t.6. t.2. r.23. §.1. p.112
Et quid quoad feſta, & jejunia à laïcis introducta ? ibid. §.3
In ordine ad Clericos multas reſtrictiones Epiſcopus apponere poteſt circa modum exorcizandi. t.7. tr.1. r.48. §.2. p.33
Clericos familiares Cardinalium offendentes an incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ, ſi intuitu eorum Cardinalium eos offendant ? tom.9. tract.7. reſ.83. §.2. pag.406
Clericum degradare, tradere brachio ſæculari ad puniendum an Epiſcopus poſſit, ob aliquod delictum enorme, & qualificatum ? tom. 3. tractat. 3. reſolut. 79. §.1. p.343
Clericum torquentes per laïcum, an incidant in cenſuram, etiamſi hoc de licentia Epiſcopi faciant ? Et an conſuetudo contraria excuſet à culpa ? tom. 5. tract.2. reſ.44. §.1. p.151
Clericum percutiens Pater, Filius, Frater, Maritus, &c. turpiter inventum cum filia, matre, ſorore, & uxore non eſt compellendus ad Sedem Apoſtolicam ire pro abſolutione gravis, & enormis percuſſionis, t.5. tract.5. r.125. §.2. p.270
Inter Clericum, & Concubinam an donatio renunciatoria valeat ? t.6. tr.7. reſ.23. §.4. p.320
Clericum delinquentem ratione officii ab ipſomet Principe conceſſo, an Princeps ſæcularis punire poſſit ? tom. 6. §. fic, & §. Nec obſtat, p.489.490
Et quid ſi Clericus commiſit crimen læſæ Majeſtatis ? ibidem. §. Quemadmodum, & §. Nec etiam.
Clericum compellere an poſſit judex laïcus ad reſtitutionem depoſiti, ſi ad id in ejus Tribunali ſe obligavit ? ibid. §. Eodem modo Judex, & §. Nec ſuſtineri. tom. 6. pagina 490
Clericum aliquem an ſuperiores religionum transferre poſſint ad ſtatum laïcalem ? tom. 7. tract. 1. r.178. §.1. p.115
Et quid è contra ? ibid. §.3
Si Clericum aliquem determinatum quis intendat occidere, aut enormiter percutere, & caſu errans alium etiam Clericum percuteret, vel occideret, an illa occiſio, vel percuſſio enormis non ſit reſervata ? t.8. tr.5. r.91. §.2. per totum, p.132
Clericum percutiens, aut occidens, an gaudeat Eccleſiæ immunitate ? t.9. tr.1. r.77. & 78. p.47
Si ſe eſſe Clericum dicit reus captus à judice ſæculari, an cognitio hujus rei ſpectet ad judicem laïcum ? t. 9. tract. 1. r.120. §.1. p.74
In Clericum res litigioſa alienata, lite pendente, an poſſit ab eo avocari per judicem laïcum, & in eum directè fieri executio ſententiæ latæ ab eodem judice ? tom.9.tr.2. r.82. §. Ex his, p.138
Clericus non incurrit pœnas Bullæ Pii V. contra ſodomitas, ſi habeat rem cum aliqua muliere in vaſe præpoſtero. tom. 1. tractat. 5. reſolut. 58. §. 3. pagina 300
Et quid ſi non emiſit ſemen intra vas ? t.1. tr.5. r.59. §.2. p.301
Clericus ſodomiticum crimen admittens ſemel, vel bis, aut ter, an incurrat pœnas dictæ Bullæ ? t.1. tr.5. reſ.61. §.3. ibid.
Et quid ſi Clericus vitium beſtialitatis commiſit ? t.1. tract.5. r.62. §.2. p.302
Ut Clericus incurrat pœnas dictæ Bullæ, an exigatur ſententia judicis, itaut ante illam Clericus pœnas dictæ Bullæ non incurrat in conſcientia ? t.1. tr.5. reſol.63. §.3. p.303
Ex qua quæſtione alii ſimiles caſus deducuntur, in quibus Clerici non incurrunt pœnas impoſitas in aliquibus Bullis ante judicis ſententiam, & declarationem condemnatoriam, etiam ſi palam conſtet de crimine, niſi forte res dicat pœnam in foro conſcientiæ ſtatim ſubeundam eſſe; lege omnes illos ibi, & non pigebit, à §. 1. & ſeqq. pag. 302. & ſeqq.
Clericus qui in ludo taxillorum, vel alearum fraudavit aliquem in magna quantitate, an teneatur aperire in confeſſione hanc circunſtantiam inſtrumenti & modi, vel ſatisfaciat dicendo, ſe fraudaſſe proximum in quantitate notabili ? tom.1. tract.7. reſolut.151. & §.1. & ſeq. pag.416
Clericus ſecluſo ſcandalo, ſi frequenter ludat, non peccat mortaliter. ibid. §.2
Clericus Ordinis inferioris ſi tangat Calicem, Patenam, aut Corporale, an peccet ſaltem venialiter ? t.2. tr.1. r.182. §.1. p.106
Clericus, *Vide verbum Capellania, Matrimonium*, tomo 2
Clericus Beneficiarius recitans Horas Canonicas exterius integrè, & completè, quamvis voluntariè ſine ulla attentione recitet, an adimpleat præceptum, ut faciat fructus ſuos ? tom.3. tract. 1. reſol.29. §. Secundo inferunt, & §. Secundo infertur, & §.Ex quo pagin. 36. & 37
Clericalis in minoribus conſtitutus, an poſſit exercere Medicinam ſine diſpenſatione, & quid, ſi ſit in ſacris, vel Beneficiarius ? tom. 3. tractat. 2. reſolut. 152. §. 1. pag. 276
Clericus habens capellaniam, cujus fructus, dempta eleemoſyna pro Miſſis ad quas tenetur, paucos percipit an teneatur perſolvere horas Canonicas ? tom. 3. tract. 6. r.6. §.1. & ſeqq. p.421

Nota,

Nota, quod fere omnes quæstiones appositæ in tract. 6. tom. 3. de horis Canonicis pertinent ad hoc verb. *Clericus*, ideo ibi require.
Clericus. Vide verb. *Beneficiarius, Beneficium, Cardinalis, Excommunicatio, Parochiale, Suspensio.* tom. 3
Clericus potest ad libitum disponere de patrimonialibus, & de distributionibus omnibus, & de acquisitis quovis alio titulo distincto à titulo beneficii. t. 4. tr. 7. r. 23. §. 2. pag. 289
Clericus de grosso beneficii id, quod detrahit ex necessariis ad decentiam status, an teneatur pauperibus largiri sicut superflua? tom. 4. tract. 7. resolut. 28. §. 1. pag. 293
Clericus quilibet ex delegatione an possit absolvere ab excommunicatione minori? t. 5. tract. 1. res. 182. §. 4. pag. 107
Clericus Sodomita est privatus privilegiis Clericalibus per Bullam Pii V. sed intellige post declarationem criminis? t. 5. tr. 2. r. 12. §. 2. p. 130
Et an sub nomine Clericorum sodomitarum intelligantur patientes crimen nefandum? ibid.
Clericus depositus verbaliter an gaudeat privilegio Canonis? t. 5. tr. 2. r. 37. §. 4. p. 147
Clericus suspensus ab Officiis divinis, si illa audiat, an peccet, sed non incurrat irregularitatem? t. 5. tract. 3. r. 63. per tot. p. 197
Clericus utens vestibus prohibitis an suspensionem incurrat? t. 5. tr. 3. r. 65. per tot. ibid.
Clericus excommunicatus an incurrat irregularitatem, si faciat coram se celebrare? tom. 5. tract. 5. resol. 31. §. 1. pag. 221
Clericus Sodomita occultus an sit suspensus, & si celebret incurrat irregularitatem? t. 5. tract. 5. res. 37. per totam. p. 222
Et quid si cum fœmina actum sodomiticum talis Clericus, etiam Sacerdos exerceat occultè tamen talem actum sodomiticum? tom. 5. tract. 5. resolut. 38. §. 1. pag. 223
Clericus, qui lapsus est in hæresim, an possit post pœnitentiam, & abiurationem exercere susceptos Ordines? t. 5. tr. 5. r. 50. §. 3. p. 228
Vbi, quod prohibitum est Inquisitori Generali Hispaniarum, ut non possit cum Clericis hæreticis pœnitentibus dispensare, ut Missam celebrent.
Si Clericus in bello iusto incitet ad aliquem determinatum occidendum, an sit irregularis? t. 5. tr. 5. res. 91. per tot. p. 251
Si Clericus ex licentia Pontificis pugnat in bello, si aliquem occidat, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 94. per tot. p. 252
Clericus in sacris, si præbet arma offensiva in ipso conflictu belli, an irregularitatem incurrat? t. 5. tr. 5. r. 97. propè fin. p. 254
Clericus an sit irregularis ex oppressione filiorum, si ipsis procurantibus, aut studiosè negligentibus fuerunt oppressi? t. 5. tr. 5. r. 121. §. 1. p. 267
Si Clericus aggressus invasorem occidit, præter peccatum mortale an incurrat irregularitatem, si fugere possit? t. 5. tr. 5. r. 126. §. 1. p. 270
Et an in hoc casu non peccet contra iustitiam, sed contra charitatem? ibid. §. 2. ante medium. p. 271
Et quid, si Clerico fuga sit ignominiosa? t. 5. tract. 5. r. 127. §. 3. ibid.
Clericus cognoscens fœminam in vase non debito non incurrit pœnas Extravag. Pii V. t. 5. tr. 9. r. 35. §. 1. in fine. p. 392
Si Clericus occultè ponat se in loco Confessionibus deputato, & inter Confessionem fœminæ illam sollicitet, an sit denunciandus? t. 5. tract. 9. resolut. 84. per totam. pag. 412
Et an in dicto casu saltem quia talis Clericus simulat se sacerdotem, quamvis fœminam non absolvat, sit denunciandus? t. 5. tr. 9. r. 85. per tot. ibid.
Ut Clericus concionibus edicti Fidei assistat an possint Inquisitores sub pœna excommunicationis hoc præcipere? t. 5. tr. 10. r. 24. §. 1. p. 426
Et an hoc præceptum obliget sub mortali? §. 2
Clericus quamvis indoctus disputans de fide non includitur in prohibitione c. 2. de Hæreticis in 6. quamvis peccet contra legem naturalem exponendo se periculo errandi, & non incidit in excommunicationem latam in dicto cap. t. 5. tr. 10. r. 77. §. 3. p. 445
Clericus non debet admitti ad Canonicam purgationem quando est gravatus indiciis ad torturam, sed debet torqueri. t. 5. tr. 11. r. 36. §. 5. p. 497
Clericus. Vide verb. *Accusare, Applicare, Bufones, Chirurgia, Conjugatus, Consuetudo, Correctio, Curia, Excommunicatus, Fugere, Goliarda, Iaculatores, Incorrigibile, Mortuum, Patientes, Privilegium, Protestatio.* tom. 5
Clericus Beneficiarius, vel in sacris constitutus, an possit exercere munus Advocationis coram judice sæculari pro uno tantum negotio, & hoc finito pro alio, & sic de aliis? t. 6. tr. 1. r. 85. §. 1. p. 58
Et an ex jure in propria causa, & Ecclesiæ, & in causis viduarum, pupillorum, & pro junctis, & amicis intimis, & si assistat in Curia Romana pro omnibus? ibidem.
Et quid in aliis Tribunalibus Ecclesiasticis. ibid.
Et an possit domi consulere, & conficere juris allegationes in scriptis, in causis in quibus interdictum est Clericis Advocationis officium exercere. ibid. §. 3
Clericus an possit emere pro victu suo, & familiæ in abundantia, & si quid supereat postea vendere, etiamsi vendat carius, quàm emerat? t. 6. tract. 3. resol. 87. §. 5. pag. 220
Clericus, qui spe cessionis contraxit, an gaudeat beneficio cessionis? t. 6. tr. 5. r. 13. §. 1. p. 282
Clericus, qui non fecit inventarium, an possit uti beneficio cessionis? t. 6. tr. 5. r. 14. §. 3. ibid.
Clericus debitor ratione depositi, locationis, seu conductionis, an gaudeat beneficio cap. *Odoardus?* t. 6. tr. 5. r. 27. §. 2. p. 287
Clericus Pater, an non solum alimenta, sed etiam dotem filiis spuriis præbere teneatur, etiam post Constitutionem Pii V. t. 6. tr. 7. r. 48. §. 1. & seqq. p. 335
Clericus, qui contrahit cum illa, quæ antea ab ipso corrupta fuit, an gaudeat privilegio Canonis & fori, nec etiam dicatur bigamus, aut irregularis ad sacros Ordines suscipiendos? t. 6. tr. 7. r. 60. §. 3. p. 343
Clericus in suam concubinam an donationem facere possit? t. 6. tr. 7. r. 143. §. 1. p. 388
Et an de justitia dictæ concubinæ salarium servitiorum suorum, in quo convenerunt, teneatur Clericus solvere? ibid. §. 2. p. 389
Et an quando dicta donatio est irrita, firmetur juramento? ibid. §. 5
Clericus an possit testari in morte in usus non pios? t. 6. tr. 8. r. 91. §. 1. p. 440
Clericus filiusfamilias an possit testari de bonis adventitiis, etiam ante Clericatum, & constante Clericatu acquisitis? t. 6. tr. 8. r. 94. §. 1. p. 442
Clericus an possit præterire liberos impunè, vel parentes, itaut testamentum ex eorum præteritione non infirmetur? t. 6. tr. 8. r. 95. §. 3. p. 443
Si Clericus sit Pater filiæ spuriæ, an Pater possit instituere hæredem maritum dictæ filiæ spuriæ, sicut è converso uxorem filii spurii? t. 6. tract. 8. resolut. 111. §. 11. pag. 454
Clericus tenetur dotem dare filiæ spuriæ, dos autem datur loco alimentorum. ibid. §. 12
Clericus executor testamenti super confectione inventarii an possit citari à judice laico? t. 6. tract. 9. resolut. 74. §. 1. p. 489
Clericus. Vide verb. *Beneficiarius, Beneficium, Bona temporalia, Ecclesiasticus, Festum, Fraus, Index, Negotiator, Negotiari.* tom. 6

Clericus an possit condere testamentum servatis tantum solemnitatibus juris Ecclesiastici, & non civilis? t.7. tr.1. r.167. §.1. p.110
Et in dicto casu an hæres Clerici possit in conscientia hæreditatem adire? ibid. §.4
Clericus an possit de licentia superioris Regularis accipere professionem solemnem alicujus Novitii? t.7. tr.1. r.177. §.1. & seq. p.115
Clericus delinquens in alieno Monasterio puta ludens aleis, &c. non incurrit suspensionem latam ab Episcopo, contra ludentes, &c. tom.7. tract.1. resol.197. §.1. pag.125
In indice primo, vel in titulis ad textus tom.7. in resolut.53. 54. & 56. cum sequentibus, usque ad 64. tract.7. de bello vide aliquas quæstiones pro Clericis in bello assistentibus, pugnantibus, occidentibus, &c. pag.419. & seq.
Clericus filius non potest vendi à Patre, vel matre in necessitate constitutis. t.7. tr.8. r.9. §.2. p.433
Clericus. Vide verb. *Ecclesiasticus, Funus, Monere, Papa, Pœna, Symoniacus.* tom.7
Clericus an teneatur fugere, & non occidere alium pro defensione honoris? t.8. tract.5. resol.2. §.1. & seqq. pag.91
Clericus nolens fugere cum possit, si occidat invasorem, an teneatur ad restitutionem? t.8. tract.5. resolut.64. §.1. pag.122
Clericus. Vide verb. *Aggressor, Alapa, Bona temporalia, Calumniator, Censura, Ecclesiasticus, Defendere, Fustis, Invasus.* tom.8
Vide verb. *Ecclesiasticus, Filius,* & passim in aliis verbis. tom.9

Cliens.

Vide verb. *Advocatus.* tom.6
Clientibus occisi an homicida teneatur restituere damnum per accidens illis sequutum? t.8. tr.5. r.74. §.2. pag.126

Coactio.

Vide verb. *Index, Metus.* tom.2

Coactum.

Vide verb. *Index, Metus.* tom.2
Item verb. *Lucrari.* tom.6
Item verb. *Fides.* tom.7
Item verb. *Animus, Iurare, Latro, Metus, Relaxare.* tom.8

Coadjutor.

Coadjutor Canonicæ Præbendæ Diaconalis, an sedere debeat ante Canonicos Subdiaconales? t.6. tract.1. res.130. §.1. p.91
Et supponitur, quod dictus Canonicus non potest sedere, & incedere in loco antiquo coadjuti, quamvis sit cum futura successione. ibid. §.2

Coadjutoria.

Coadjutoria cum futura successione, an inducat obligationem recitandi horas Canonicas? t.3. tr.6. r.27. §.1. & 2. p.433
Ad coadjutoriæ titulum an possit quis promoveri ad sacros Ordines? t.2. tr.5. r.107. §.4. p.324
Et quid maximè, si coadjutoria habeat de præsenti congruam sustentationem? ibid.
Coadjutoriam à Papa concessam habens, an gaudeat privilegio fori? t.9. tr.2. res.145. §.1. p.166

Coalescere.

An coalescant in unum parvæ materiæ diversorum præceptorum, vel diversorum votorum pro eodem die, & faciant quantitatem notabilem mortaliter peccaminosam? Ubi aliqui casus pro praxi. t.8. tr.3. r.2. & 3. p.31. & 32

Coarctare.

Coarctari ab Episcopo an possit licentia ad audiendas Confessiones concessa Regularibus ad tempus, vel pro diversis personis? t.7. tr.1. r.68. §.2. p.44

Codicillus.

In codicillis cæci an servanda sit eadem solemnitas, quæ servatur in testamento cæci? tom.6. tract.8. resol.14. §.2. pag.402
Et quid, si ad pias causas testetur? ibid. §.3
In Codicillis an Milites directo hæredem instituere, & substituere, ac hæreditatem adimere possint? t.6. tr.8. res.85. §.1. p.437
Quoad Codicillos an procedat, quod dictum est de testamentis confectis tempore pestis? t.6. tr.8. à res.59. usque ad 66. à p.426. ad 429
Si Codicillus est inceptus, & non finitus, an valeat ad pias causas? t.6. tr.8. r.25. §.1. p.406
Ubi aliqua alia circa hoc. §.1. & seqq.

Cæcus.

Cœci testamentum an valeat, si ante hæredis institutionem legata sunt relicta? Ubi plura alia circa testamenta cœcorum. t.6. tract.8. resolut. 98. §.1. & seqq. pag.444
Cœcus non omnino Sacerdos an possit licitè celebrare, si possit videre Calicem, & hostiam, non obstante, quod non possit legere, &c. Vbi aliqua advertuntur, quæ facienda sunt in dicto casu. t.2. tr.1. resol.137. §.1. pag.80
Cœcus sacerdos an possit valide celebrare? t.2. tract.1. res.138. §.1. p.81
Vbi advertitur cœcum, qui sine Pontificia dispensatione consecraret graviter peccaturum. ibid.
Et an possit cum illo fieri talis dispensatio? §.2
Cœcus Sacerdos an possit consecrare hostiam ante se positam, quàm nullo sensu perciperet? t.2. tr.1. res.219. §.1. pag.130
Cœcus festivo die an teneatur Missam audire? t.2. tr.3. res.10. §.1. p.226
Cœcus à nativitate an sit ungendus Extrema-Unctione in articulo mortis? Ubi quod deficiente organo alicujus sensus, locus organi est ungendus. t.2. tract.4. res.48. §.1. p.265
Cœcus an possit ordinari? tom.2. tract.5. resolut.73. §.1. pag.299
Et quid de carente visu oculi sinistri, qui dicitur oculus Canonis? ibid. §.3
Cœcus. Vide verb. *Elector, Mutus, Surdus.* tom.2
Cœcus an sit adstrictus horas Canonicas recitare? Et quid, si memoria tenet majorem partem Officii, an sit obligatus ad illam recitandam. tom.3. tract.6. resolut. 34. 35. & 36. pag.437. & 438. Ubi aliæ diversæ difficultates, & casus pro cœcis circa hanc obligationem, in quibus etiam agitur de fructuum restitutione pro omissione recitationis Officii divini.
Cœcus an possit donare sine certis conditionibus? t.6. tr.7. res.85. §.1. & seqq. p.356
Et an causa mortis absque solemnitate *leg.* Hac consultissima, *Cod.* Qui testamenta facere possunt? t.6. tr.7. res.86. §.1. ibid.
Cœcus an possit condere testamentum? t.6. tr.8. res.14. §.1. pag.401
Cœcus. Vide verb. *Codicillus.* tom.6
Cœcus an sit eligibilis ad Prælaturas? t.7. tract.1. res.6. §.1. pag.5

Ubi, si quis eligatur in Visitatorem alicujus Religionis, & postea factus est cœcus, an possit cœcitate non obstante, visitationem cum Visitatore sano, & socio continuare? §.2. ibid.
Cœcus Regularis an possit eligi, ut interveniat alicui Capitulo generali? tom. 7. tractat. 1. resolut. 7. §.1. pag.6
Cœcus an possit eligi in visitatorem, Scribam, Collegam, vel an saltem in commissum? ibid. §.2
Cœcus an teneatur recitare horas Canonicas cum socio? ibid. §.3
Et an horam integram quam memoria retinet? ibidem §.4
Et quid, si adest dies, in quo integrum Officium divinum memoria tenet, an istud recitare debeat? ibid. in fine dicti §.
Cœcus si possit recitare Officium cum socio, & iste se offerat, an teneatur recitare? ibid. §.5
Et quid, si cœcus est Beneficiarius, aut Præbendarius? ibid. §.6
Et quid, si antea solitus erat recitare cum socio? ibidem §.5
Cœcus an possit esse Religiosus professionem emittendo? t.7. tr.1. r.142. §.1. p.95
Et quid, si simul esset cœcus mutus? ibid.
Et quid, si quis sit simul cœcus, & omnino surdus, quamvis non mutus, si hæc à natura non habeat, sed casu, & antequam in hæc incideret, nosset quid esset professio? ibid.
Cœci an priventur jure eligendi? tom. 8. tractat. 9. resol. 1. p. 193
Cœci an possint abesse Choro, & lucrari distributiones quotidianas? t.8. tr.9. res.2. p. 193
Cœcus an possit esse judex, & dignitatem obtinere? t.8. tr.9. res.3. p.193
Cœcus an possit munus Advocationis exercere? t.8. tr.9. resol.4. p.193
Cœcus an possit succedere in feudo? tom.8. tract.9. resol.6. p.194
Cœcus an possit esse fidejussor? t.8. tr.9. res.7. p.194
Cœcus an sit immunis à muneribus publicis? t.8. tr.9. resol.8. p.194
Cœcus, ut persona miserabilis an possit forum declinare? t.8. tr.9. res.10. p.195
Cœcus, si confiteatur fecisse homicidium, an ex ea Confessione cum testium attestationibus, dato ei curatore condemnari possit? t.8. tr.9. r.11. p.195
Cœcus an possit torqueri, & puniri pœna ordinaria? Et an cœcus possit accusare, & repellatur ab accusando? t.8. tr.9. r.12. p.195

Cœmeterium.

Cœmeteria an gaudeant immunitate, quamvis sint polluta, vel interdicta, & ab Ecclesia separata? t.9. tr.1. r.8. §.1. p.9
Cœmeteria sua an possint Regulares ex privilegio solemniter benedicere, si Episcopus nolit, aut negligat? t.9. tr.1. r.143. §.1. p.92
Qui in cœmeteriis commisit gravia delicta extra homicidium, & mutilationem, an gaudeat immunitate? t.9. tr.1. r.24. §.1. p.18
In cœmeterio an possit interdictus ab ingressu Ecclesiæ audire Officia Divina, & ibi Missam celebrare? t.5. tr.4. res.18. per totam, p.204
Cœmeterium adjunctum Ecclesiæ comprehenditur nomine Ecclesiæ. t.4. tr.5. r.17. §.1. p.187

Cœna.

Cœnam proponentes caupones, seu tabernarii in die jejunii omnibus indifferenter, an peccent mortaliter? t.4. tr.6. r.127. §.1. & seq. p.274
Et quid quando credunt, vel dubitant alterum à jejunio non excusari? ibid. §.1. & 2

Cœnare.

Ad cœnandum invitare causa urbanitatis in die jejunii eum, qui paratus est cœnare, an sit licitum? t.4. tr.6. r.125. §.1. p.272
Cœnans in die Jovis, & dubitans, si sit transacta media nox, an possit adhuc edere carnes? t.8. tr.2. r.5. §.1. p.23
Dum quis cœnat, si audiat pulsus, designantes mediam noctem, non tenetur cessare à cœna, si die sequenti jejunare teneatur. tom.4. tract.6. res.38. §.3. p.220
Et in dicto casu an possit quis protrahere, & differre cœnam infra spatium unius horæ post mediam noctem? ibid.
Et in nocte ultima Bacchanalium an licitum sit differre cœnam usque ad tertiam horam post mediam noctem? ibid.
Si quis cœnat eo fine, ut sequatur pollutio nocturna, an peccet contra temperantiam, quamvis non peccet contra illam cœnando? tom.8. tract. 7. resol.18. §.3. pag. 157

Coërcere.

Ad coërcendos familiares suos an Cardinales possint privatum carcerem habere? tom. 9. tract. 7. resolut.64. §.1. pag.399
Coërcere pœnis Clericos an Principes sæculares in aliquibus casibus possint? t.9.tr.2.r.110. §.1. p.153

Coëundum.

Vide verb. *Vir.* tom.2

Cogens.

Cogens alium ad ludum, an possit lucrari sine onere restitutionis, & quid, si coactus ad ludum lucretur? t.6. tr.4. res. 43. & 44. p.262
Cogentes fœminas intrare in Monasterium educationis causa, an incidant in excommunicationem latam in Concilio Tridentino sess.35. cap.18. t.5. tr.1. res.81. §.1. pag.54
Et quid de peccato in quacumque opinione circa hoc? ibid. §.5
Ubi quod non incurrit dictam censuram ille, qui reliquit filiam hæredem cum pacto, ut aliquod Monasterium ingrediatur. §.6. sub fin. pag.55

Cogere.

Coëgit quidam nobilis, qui in ludo taxillorum perdiderat magnam summam pecuniarum, socium ad persistendum in ludo, unde postea pecuniam perditam acquisivit, imò plus quam perdiderat, quæritur an teneatur ad restitutionem? tom. 6. tractat. 4. resolut.42. §.1. pag.261
Si cogat Pater filiam impuberem intrare Monasterium, an incurrat excommunicationem Concil. Trid. sess.35. c.18. t.5. tr.1. r.82. §.1. p.55
Et quid, si importunis precibus Pater cogat filiam intrare Monasterium? t. 5. tract.1. res.81. §.6. ad medium. ibid.
Et quid, si educationis tantum causa? t.5. tr.1. res.82. §.3. in fine. ibid.
Cogendi an sint Prælati Regulares ad examen, & approbationem Episcoporum ad audiendas Confessiones sæcularium, non obstante Concil. Trid. t.7. tract.1. res.69. §.4. p.47
Cogendi an sint Domini vendere servos propter sævi-

tiam nimiam in eos? tom.7. tract.8. resolut.43. §.1. pag.447
Cogere. Vide verb. *Iudex, Ius, Metus, Parentes, Vxor.* tom.2
Cogere potest Episcopus Parochum dignissimum, ut se opponat concursui alicujus Beneficii, Curati, vel Canonicatus Magistralis. tom.3. tract.1. res.100. §.11. pag.132
Cogere an possit Episcopus, ut populus in diebus Dominicis, aut solemnioribus festis ad propriam Parochiam conveniat? tom.3. tract.3. resolut.87. §.1. pag.352
Ubi aliqua alia pro majori intelligentia dictæ quæstionis.
Cogere. Vide verb. *Abjuratio, Metus.* tom.5
Item verb. *Acceptare, Compellere, Creditor, Excommunicatio, Inofficiosum, Mercator, Metus.* tom.6
Item verb. *Compellere, Reus.* tom.7
Cogere an possit judex laicus Clericum, qui spoliavit laicum sua possessione, ad illam restituendam. t.9. tr.2. t.87. §.1. p.139
Cogere Clericos, ut triticum vendant si necessitas adsit, an Magistratus sæculares possint. t.9. tract.2. resol.88. §.1. pag.140
Cogere potest Episcopus statuentes ne bona immobilia alienentur in extraneos, ut declarent illud statutum non debere extendi ad Clericos. t.9. tract.3. resol.7. §.5.pag.309
Cogere. Vide verb. *Juramentum.* tom.9
Cogi an possit Pater, qui vendidit filium in necessitate, si venerit ad pinguiorem fortunam illum redimere. t.7. tr.8. r.9. §.1. paulò post initium. p.432
Cogi an possit surdus, & mutus per judicem ad respondendum per scriptum super delicto, si sciant scribere? t.8. tr.9. r.11. §.1. p.195
Cogi à Prælato Religionis Novitius non potest ad luendam pœnam delicto condignam, etiamsi re integra, id est ante cœptum judicium discedere velit à Religione. t.9. tr.2. r.166. §.4. p.178
Cogi possunt statuentes, quando Clerici, & Ecclesia non nominantur in aliquo statuto, declarare, quod non comprehenduntur Ecclesia, & personæ Ecclesiasticæ. t.9. tr.2. r.198. §.3. p.196
Cogi per censuras an possit judex laicus, si non vult auxilium præstare pro exequenda sententia Judicis Ecclesiastici? t.9. tr.2. r.360. §.2. p.250
Qui cogitur, vi, fraude, aut metu, ad mutuandum, an possit licite damna emergentia recipere, quamvis hæc damna in pactum non fuerint deducta. t.6. tr.3. r.24. §.1. p.130
Si cogunt Reges, & Imperatores subditos suos quominus libere matrimonium contrahant, non incurrunt excommunicationem Concilii Tridentini sess.24. c.9. tom.9. tract.2. res.223. §. Notandum est ante medium. pag.213
Qui coguntur abjurare de vehementi per Inquisitores propter suspicionem hæresis, non sunt irregulares inhabiles ad Officia. tom.3. tract.3. resolution.32. §.5. pag.315

Cogitans.

Qui cogitans multas uxoratas, vel Moniales secum pollutionem habuit, an unum, vel plura peccata committat in confessione explicanda. tom.1. tr.7. r.18. §.8. pag.355

Cogitare.

Vide verb. *Conjux, Delectare.* tom.2

Cogitatio.

Vide verb. *Conjux, Delectare.* tom.2
Item verb. *Latro, Malefica.* tom.8
Cogitatio sola extrahendi aliquem ab Ecclesia non sufficit ad incurrendam censuram, sed requiritur, quod sit deventum ad aliquem actum exteriorem. t.9. tr.2. r.4. §.2. p.5
In cogitationibus venereis, an sit peccatum mortale, si voluntas non consentiat positivè, nec etiam positivè dissentiat, tantum permissivè quis se habeat. t.8. tr.6. r.8. §.1. & seqq. p.139

Cognata.

Cum Cognata spirituali si quis haberet rem in secundo gradu, in quo hæc cognatio matrimonium dirimit, hæc circumstantia explicanda est in confessione, & speciem hanc aliqui vocant incestum spiritualem. tom.1. tract.7. res.98. §.ult. paulo post initium vers. secundò. pag.391

Cognatio spiritualis.

Cognatio spiritualis an contrahatur à Patrinis, si non sunt designati etiam à Parocho, sed tantum à parentibus, vel tutoribus baptizandi. tom.1. tract.1. resolut.93. §.1. & sequent. pag.59. Vbi aliqua alia circa dictum casum.
Cognationem spiritualem cum parentibus infidelibus baptizati an contrahant Minister, & tenens in Baptismo filium illorum. tom.1. tractat.1. resolut.94. §.4. pag.60
Cognationem an contrahat non baptizatus, si Patrinus in Baptismo sit. tom.1. tract.1. r.95. §.1. & seqq. p.60. & seq.
Vbi an talis postea recipiens fidem possit conjugati cum persona baptizata, aut parentibus ejus. ibid. §.1
Idem est si persona infidelis baptizet infantem. ibid.
Et quid de Cathecumeno, Hæretico, &c. ibid.
Cognationem spiritualem an contrahat Nuntius, vel Procurator, missi ab aliquo, ut in nomine suo baptizent, vel teneant infantem in Baptismo, vel ille, qui eos misit. t.1.tr.1. r.96. §.4. p.62
Cognationem spiritualem an contrahat cum baptizato, ejusque parentibus, qui in necessitate baptizat. ibid. §.8. pag.63
Idem de Patrino in necessitate. tom.1. tr.1. res.97. §.1. ibid.
Vt cognationem contrahat Patrinus, Baptismus debet esse solemnis. tom.1. tractat.1. resolution.98. §.2. pagina 64
Cognationem spiritualem an contrahant omnes, qui prolem offerunt ad Baptismum tanquam Patrini. t.1.tr.1. r.99. §.5. ibid.
Et quid, si non tetigissent infantem in Baptismo, quamvis in patrinos assumantur, quod idem est dicendum de Confirmatione. ibid. §.4
Et quid de illo, qui adhiberetur ut patrinus, dum quis scienter, vel ignoranter rebaptizaretur. ibid. §.5
Cognationem spiritualem an contrahat, & impedimentum Catechismi non dirimens, sed impediens, qui adhiberetur ut patrinus, quando post Baptismum domi collatum propter necessitatem, tunc in Ecclesia supplerentur solemnes cæremoniæ. tom.1. tract.1. r.100. §.1. pag.65
Et an etiam hodie contrahatur hoc impedimentum vel sit sublatum per Conc. Trid. sess.22. cap.2. de reformat. matrimonij. ibid. §.2
Cognationem spiritualem an contrahat patrinus, dum rebaptizatur sub conditione in Ecclesia puer, qui fuit baptizatus propter necessitatem, v.g. in capillis, manu, pede, &c. t.1. tr.1. r.101. §.1. p.65
Et hoc procedit in omnibus casibus, in quibus necesse est rebaptizare puerum sub conditione. ibid. §.2
Et idem est in prædictis casibus etiam in rebaptizante. ibid. & seq.
Cognationem spiritualem an contrahat, qui tenet in Ba-

ptiſmo filium Petri, exiſtimans ſe filium Pauli tenere. t.1. tr.1. r.102. §.1. & ſeq. p.66
Et quid de uxore, quæ per ignorantiam filium mariti in Baptiſmo levavit, an teneatur à petitione debiti arceri. ibidem.
Cognationem ſpiritualem an contrahant Regulares omnes, tam Mendicantes, quam non Mendicantes, Abbates, & Monachi, Canonicus Regularis, Sanctimoniales, Epiſcopi, & Cardinales Religioſi, ſi munus Patrini exerceant in Baptiſmo, & Confirmatione. t.1. tr.2. r.23. §.1. & ſeq. p.81
Cognationem de facto contrahunt omnes, qui tenent confirmatum, quamvis non plures quam una vice vel fœminæ accedere debeant. t.1. tr.2. r.24. §.1. & ſeq. p.82. & ſeq.
Cognationem an contrahat non confirmatus, ſi in confirmatione tenet alium. t.6. tr.1. r.30. §.4. p.23
Super cognationis ſpiritualis impedimento an diſpenſatio ſit ſubreptitia non facta mentione de copula habita. t.3. tr.2. r.119. §.1. & 2. p.249

Cognatio legalis.

Cognatio legalis orta ex adoptione imperfecta, an dirimat Matrimonium. t.2. tr.6. r.250. §.1. p.490
Cognationis legalis impedimentum non procedit inter adoptivum, & filiam naturalem adoptantis, ſi ſit illegitima. t.2. tr.6. r.252. §.2. p.491
Super cognationis legalis, aut publicæ honeſtatis impedimento an diſpenſatio ſit ſubreptitia non facta mentione de copula habita. tom.3. tr.2. r.119. §.1. & 2. pag.249

Cognatus.

Cum cognatis legalibus concubitus addit malitiam ſpecificam neceſſario fatendam, & reducitur ad inceſtum. tom.1. tract.7. reſ.98. §. ult. poſt medium, verſ. Tertio. pag.391
Cognatis, niſi ſint mali, aut indigni, an teneatur teſtator relinquere bona, qui non habet liberos, aut parentes. t.6. tr.8. r.108. §.2. p.451
Si cognatos intra tertium gradum non habeat occiſus, an interfector teneatur ad aliquam reſtitutionem. tom.8. tr.5. r.71. §.1. p.125

Cognitio.

Vide verb. *Cauſa*. tom.3
Cognitio Enſalmorum an pertineat ad Inquiſitores, & poſſint punire Enſalmatores? tom.5. tr.10. r.108. §.1. pag.455
Cognitio. Vide verb. *Conſultor S. Officij, Conſuetudo, Epiſcopus, Papa*. tom.5
Cognitio quantitatis muneris largiendi in Religioſis, an ſpectet ad Capitulum Generale, vel ad eoſdem Conventus & ſuperiores, & an eorum arbitrio relinqui poſſint quantitates donorum largiendorum. t.7. tr.3. r.4. §.1. p.250
Cognitio dubia an ſufficiat in Prælatis, ut teneantur ſub mortali inquirere peccata ſubditorum ad correctionem faciendam? Et quid de aliis. tom.7. tr.4. reſ.14. §.1. in fine p.286
Cognitio, an Religioſus, qui aufugit pro delicto ad Eccleſiam ſui Monaſterij, vel ad Eccleſiam, & Monaſterium aliorum Ordinum, gaudeat necne immunitate Eccleſiæ, an ſemper pertineat in quocumque eventu ad Epiſcopum. t.9. tr.1. r.37. §.1. p.28
Cognitio, utrum reus debeat gaudere immunitate Eccleſiæ, an poſſit aliquando ſpectare ad judicem laïcum. t.9. tr.1. r.119. §.1. p.73
Cognitio loci, an ſit ſacer, & Religioſus ad gaudendum immunitate, an ſpectet ad Iudicem laïcum. ibid. §.3
Cognitio an ſpectet ad Iudicem laicum vel Eccleſiaſticum, ſi captus à ſatellitibus affirmat ſe fuiſſe captum in loco ſacro, illis autem negantibus. t.9. tr.1. r.120. §.1. pag.74
Et quid, ſi captus dicat eſſe Clericum. ibid.
Cognitio habitus Clericalis ad Iudicem Eccleſiaſticum pertinet, & non ad laicum, & dum hæc cognitio coram Eccleſiaſtico pendet, debet Iudex laicus ſuſpendere, &c. t.9. tr.2. r.126. §.1. p.159
Cognitio de Clericatu, & habitu an ſpectet ad Iudicem laicum. t.9. tr.2. r.127. uſque ad reſ.130. incluſivè. p.159. & ſeqq.
De cognitione cauſarum matrimonialium locus Concilii expenditur. tom.9. tractat.2. reſolution. 341. §.1. pagina 297

Cognoſcere.

Ad cognoſcendam juſtam cauſam pro commutatione votorum quidam Confeſſarius ſcrupulis cruciabatur. Vbi pro praxi aliqui caſus. tom.8. tr.4. reſ.77. §.1. p.87
Cognoſcendi cauſas Eccleſiaſticas privilegium conceſſum Principi laico, an revocari poſſit, etiamſi per conſuetudinem immemorabilem tali privilegio innixam obſervatum fuerit. tom.9. tractat.2. reſolut.43. §.1. pag.124
Et quid, ſi privilegium conceſſum ſit in remunerationem, & vim contractus. ibid. §.3
Cognoſcendi cauſas Clericorum privilegium ab Eccleſia ſi conceſſum ſit alicui Principi revocari poteſt, etiamſi per conſuetudinem immemorabilem tali privilegio innixam obſervatum fuerit. tom.9. tract.2. reſ.196. §.1. pag.195
Cognoſcendum quomodo ſit, quando in aliquo præcepto datur, vel non datur parvitas materiæ. tom.8. tr.3. r.1. §.1. & ſeq. p.31
Ad cognoſcendum laicum pro re, quam in Emphyteuſim tenet ab Eccleſia, an judex Eccleſiaſticus ſit competens. t.9. tr.2. r.279. §.1. p.237
Ad cognoſcendum Clericum pro reſtitutione pecuniæ illi liberatæ cum cautione de reſtituendo, dum creditor anterior comparuerit, an Iudex laicus non ſit competens, ſed in tali caſu adeundum ſit ad Iudicem Eccleſiaſticum. ibid. §.7
Cognoſcere. Vide verb. *Bimeſtre, Corrumpere, Deſtrator, Fictè, Ius, Mulier, Parochus*. tom.2.
Item verb. *Cauſa*. tom.3
Item verb. *Conſultor S. Officij, Conſuetudo, Epiſcopus, Papa*. tom.5
Cognoſcere an poſſit Iudex laicus de nullitate relaxationis juramenti ab Eccleſiaſtico judice conceſſæ. tom.8. tr.4. r.80. §.5. p.90
Cognoſcere. Vide verb. *Bellua, Detinere*. tom.8
Cognoſcere an poſſit Epiſcopus electus, & confirmatus, ſi non eſt conſecratus, an reus gaudeat Eccleſiæ immunitate. tom.9. tract.1. reſolut.118. §. Quæro 2. pag.72
Cognoſcere, an ſi quis eſt Clericus, vel non ſine ulla limitatione, an ſequatur poſtea mors, ſpectat ad Epiſcopum, ſine metu alicujus irregularitatis. tom.9. tr.1. r.129. §.3. p.84
Cognoſcere an poſſit ſummus Pontifex, & Iudex competens exiſtere, ubi lis aliqua vel diſcordia oritur inter duos ſupremos Principes, neminem in temporalibus recognoſcentes. tom.9. tractat.2. reſolut.19. §.1. pag.110
Cognoſcere cauſas Eccleſiaſticas per viam violentiæ, ut vulgo dicitur, an Miniſtri Regij poſſint. t.9. tr.2. r.36. & 37. p.119. & 120
Cognoſcere incidenter an poſſit judex laicus nullitatem cenſurarum, & ordinare, ut ſæculares, & Eccleſiaſtici illas non obſervent. tom.9. tractat.2. reſolut.48. §.1. pag.126

Cognoscere, an Clericus sit bigamus, an Iudex laicus possit. tom. 9. tractat. 2. resolution. 150. §. 1. pagina 168
Cognoscere causas adversus Equites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. tam criminaliter, qua civiliter, an Iudex laicus possit. tom. 9. tract. 2. resol. 169. §. 1. pag. 179
Cognoscere an possit Episcopus de delicto à laico Officiali suo admisso, etiam extra Officium, & de delicto commisso à familia laica servorum suorum, & possit excommunicare Iudices laicos, qui volunt cognoscere delicta supradictorum. tom. 9. tr. 2. à r. 180. usque ad r. 183. inclusivè, ubi latè. p. 183
Cognoscere an possit Iudex laicus de crimine hæresis, si agatur de quæstione facti. tom. 9. tract. 2. r. 193. §. 1. pag. 194
Cognoscere de crimine sortilegij, quando hæresim continet, an judices laici possint. ibid.
Cognoscere causam an Iudex laicus possit, cum agitur, v. g. ut Petrus Clericus recuperet Ecclesiæ possessionem, à qua per vim est ejectus, vel ut retineat beneficij possessionem, à qua ab alio turbatur. t. 9. tr. 2. r. 206. §. 1. p. 198
Sed neque ob receptam consuetudinem hæc causa ad judices laicos pertinere potest, neque adduci potest tolerantia Pontificis. ibid.
Cognoscere de causa debet Iudex Ecclesiasticus tanquam dignior, quando est controversia inter Iudicem laicum, & Ecclesiasticum, cujus sit jurisdictio. t. 9. tr. 2. r. 207. §. 7. pag. 200
Cognoscere inter laicos de causa dotis principaliter, & non incidenter intentata, an judex Ecclesiasticus possit. t. 9. tr. 2. r. 231. §. 1. p. 216
Et quid, si dos in testamento relicta fuerit puellæ pauperi. ibid.
Vt cognoscere possint conservatores Religionis forum de manifestis jejuniis, & violentiis factis adversus Religiosos, an illis concedatur. t. 9. tr. 2. r. 270. §. 2. p. 235
Cognoscere causam decimarum an Iudex laicus, simul cum Ecclesiastico possit, itaut sit causa misti fori. t. 9. tr. 2. r. 271. 272. 273. p. 235
Et quid, quando de possessorio decimarum agitur. tom. 9. tr. 2. r. 272. §. 2. ibid.
Et quid, quando decimæ sunt Principibus, vel aliis sæcularibus in feudum datæ. tom. 9. tract. 2. resol. 274. §. 1. pag. 236
Et quid quando Clerici decimas petunt à laïcis, qui præscriptione, & consuetudine immemorabili eas nunquam soliti sunt persolvere? tom. 9. tract. 2. resol. 276. §. 1. ibidem.
Cognoscere inter laïcos an Judex Ecclesiasticus possit de alimentis filio spurio debitis? Vel an cognitio hujus causæ sit misti fori? tom. 9. tract. 2. resol. 285. §. 1 pagina 243
Ubi, quid sub nomine alimentorum intelligi censeatur, & aliqua alia contingentia in dicto casu. §. 3. ibidem.
Cognoscere an possit Judex Ecclesiasticus laïcum delinquentem simul cum Clerico, maximè si præveniat? t. 9. tr. 2. r. 286. & 287. §. 1. ibid.
Cognoscere de crimine adulterii quando judex laïcus, & Ecclesiasticus possint? tom. 9. tract. 2. resolut. 291. §. 1. pag. 245
Cognoscere solus judex laïcus potest ad imponendam pœnam sanguinis adulteræ, & quoad alias pœnas est causa misti fori. ibid. §. 2
Idem est, si de amissione dotis adulteræ agatur. ibidem. §. 3
Cognoscere solus Judex Ecclesiasticus potest causam divortii. ibid. §. 4
Idem est, si de sola separatione conjugum ad tempus, ob lepram, vel aliud impedimentum agatur. ibid. §. 5
Et quid, quando quæstio mota est de alimentis præstandis adulteræ à viro separatæ? ibid. §. 4
Cognoscere an possit incidenter Judex Ecclesiasticus de rebus temporalibus, seu prophanis, & è contra Judex laïcus de rebus spiritualibus, & Ecclesiasticis? tom. 9. tr. 2. r. 296. §. 1. p. 247
Cognoscere crimen usuræ ad quem forum pertineat; vel an sit causa misti fori? tom. 9. tract. 2. resolut. 309. §. 1. pagina 253
Cognoscere causas Clericorum præsertim criminales, an Cardinales in Ecclesiis titularibus possint? t. 9. tr. 7. resol. 63. §. 1. p. 399
Et quid, si Clericus sit depositione dignus, an Cardinalis debeat sententiam ferre, actum tamen degradationis Episcopo committere? ibid. §. 2
Ut simul cognoscere, & judicare possit Papa, an teneatur adhibere Collegium in puniendo, & damnando Cardinali? t. 9. tr. 7. r. 74. §. 1. p. 402
Cognoscere, Vide verb. *Crimen, Frangere.* tom. 9
Quando non agnoscit delictum proximus, an quis teneatur ad correctionem? tom. 7. tract. 4. resolution. 68. §. 1. pag. 321
Quando cognoscit Episcopus, si reus gaudet necne immunitate Ecclesiæ, an debeat illum citare? tom. 9. tr. 1. r. 123. §. 1. p. 74
Qui cognovit secretum alterius per injuriam, si eo utatur in suum commodum cum incommodo alterius, aliquando non tenetur ad restitutionem. Vbi pro praxi cutiosus casus. tom. 8. tract. 7. resolut. 48. §. Duodecimo. p. 176

Cohabitare.

Vide verb. *Hæreticus, Lit.* tom. 2
Si cohabitent vir, & fœmina cum manifesto periculo internæ libidinis, & separari non possint sine ingenti periculo mortis, infamiæ, vel scandali, an licitum unà permanere cum eo periculo, &c. tom. 8. tract. 6. r. 4. §. 3. p. 136

Cohabitatio.

Vide verb. *Hæreticus, Lit.* tom. 2

Coïre.

Qui coiens cum homine & supercubans, sicuti super mulierem, an teneatur aperire hanc circumstantiam in confessione, si tantum se polluat, vel satis sit dicere: tactu alterius mollitiem commisi, vel pollutus sum tangendo alterum impudicè? tom. 1. tract. 7. resol. 140. §. 1. pag. 412
Coïre in ore an sit peccatum contra naturam, ideo debeatur hæc circumstantia in confessione aperiri? t. 1. tr. 7. r. 82. §. 2. p. 383
Vt coïre possit vir cum propria uxore, si cogitat alienam, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 1. tr. 7. r. 102. §. 2. p. 394
Coïre, Vide verb. *Copula, Sodomia.* tom. 1
Item verb. *Conjux*, ubi plura, *Mulier, Vir, Vxor.* tom. 2

Coïtus.

Circa coitum conjugalem quædam notabilia. tom. 2. tr. 6. r. 187. §. 1. p. 447
Coitus sodomiticus inter masculos in primo, secundo, tertio vel quarto gradu an habeat malitiam etiam incestus, & sit in confessione aperiendus? t. 1. tr. 7. r. 137. §. 1. pag. 411
Vbi impuberes commiscentes se cum consanguineis, vel affinibus, non sunt inclusi in casu reservato incestus. ibidem. §. 3
Coitus, Vide verb. *Aspicere.* tom. 8

Collatio Beneficii.

Vide verb. *Beneficium.* tom.3
Item verb. *Beneficium*, ubi plura, *Penſio*, *Prælatura Regularis.* tom.5
Collatio facta digno, omiſſo digniori, an in foro externo ſit nulla, & ſubreptitia, quando proviſio ſit per concurſum, & conquerente digniori, an debeat revocari dicta collatio facta digno? tom.8. tract.7. r.54. §.2. pag.180
Collatio Epiſcopatuum, & aliorum beneficiorum an poſſit à Principe laico præſcriptione acquiri? tom.9. tr.2. r.30. §.1. p.116
Vide verb. *Beneficium.* tom.9
A collationis die, an beneficiarius teneatur perſolvere Horas Canonicas? tom.3. tract.6. reſolution.4. §.1. & 2. pag.419
Collatio, Vide verb. *Beneficium.* tom.3

Collatio, Ordinum.

Vide verb. *Ordo.* tom.1
Item *Ordinis Sacramentum.* tom.3
Item *Clauſula, Ordinis Sacramentum.* tom.4

Collatio Serotina.

Collatio ſerotina in Vigilia Reſurrectionis, & Pentecoſtes, an poſſit fieri in majori quantitate? tom.4. tr.6. r.111. §.2. p.262
Collatio ſerotina in Vigilia Nativitatis Domini poteſt fieri in quantitate 16. unciarum. ibid. §.1
An in præfata Vigilia Nativitatis Domini ex fructibus, ſive ex conſervis, poſſit collatio ſerotina ſumi ſine menſura, & uſque ad ſatietatem? ibid.
Et hoc etiam caſu, quo Vigilia incidat in Sabbato, & dies Nativitatis Domini in feria ſecunda. ibid.
Et an ſaltem hoc ratione conſuetudinis? tom.4. tract.6. r.113. §.1. p.263
Et an ſupradicta extenſio, & conſuetudo vigeat in Hiſpania inter Regulares? ibid. §.5
Et quid de Religioſo Franciſcano in dicto caſu? t.4. tr.6. r.114. §.3. p.264
Et quid de Religioſo, vel ſæculari habente votum jejunandi feria 6. vel alia die, ſi in ea inciderit vigilia Nativitatis Domini? ibid. §.3. & ſeq.
Et an ſupradicta non intelligantur, ſi quis vellet ſumere collationem ſerotinam mane in Vigilia Nativitatis Domini? tom.4. tractat. 6. reſolution.112. §.1. pagina 263
Et quid eſt ſentiendum de collatione ſerotina groſſa, ut vulgo dicitur Romana, quam Curiales Romani faciunt ſecundum conſuetudinem Romanæ Curiæ? t.4. tr.6. r.113. §. ult. ibid.
Et quid de collatione longiori Nobilium? t.4. tr.6.r.116. §.24. pag.266
Collatio Vide verb. *Bulla Cruciatæ, Stomachus, Vigilia, Votum*, tom.4
In collatione ſerotina jejuniorum, an ſit potius attendenda quantitas, quàm qualitas, ideo in ea an poſſint ſumi piſces, legumina, & omne genus juſculorum, ova, lacticinia, biſcoctum, caſeum, amigdalarium, triticum, &c. & totam quantitatem imbibere in vino, vel alio liquore, atque poſſe fieri in pane cocto, vel pane cum amigdalis, & in ſolo pane &c. t.4. tr.6. à r.115. uſque ad r.124. incluſivè, à p.264. uſque ad 272
Qui collationem ſerotinam mane ſine cauſa in die jejunii ſumeret, & ſero poſtea cœnet, an ſaltem peccet venialiter? tom.4. tractat.6. reſolution.8. §.4. & ſeq. pagina 206.
Collationis ſerotinæ quantitas eſt unciæ octo. t.4. tr.6. reſ.90. §.2. p.249
Et qui in collatione ſerotina per unam vel duas unciæ præfixam quantitatem unciarum 8. excederet, non franget jejunium. tom.4. tract.6. reſolution.96. §.5. pagina 255
Collationis ſerotinæ mutatio, ſi efficiatur ex cauſa juſta, v. g. propter ſtudium &c. non erit neque peccatum veniale. t.4. tr.6. r.109. §.3. p.261

Collator.

Collator beneficii an peccet acquieſcendo reſignationi minus digni, digniori relicto? tom.3. tract.3. r.114. §.2. p.372

Collecta.

Vide verb. *Bona temporalia, Canonicus, Parochus.* tom.6
Item verb. *Defraudantes, Solvere.* tom.7
Si collectæ, ſeu gabellæ juſtæ in aliquo caſu Clericis imponuntur, an poſſint imponi inconſulto Pontifice? & ſi dictæ collectæ excedant octavam partem, an ſint injuſtæ? t.9. tr.2. r.247. §.1. p.222
Vide verb. *Pradium, Solvere, Vendere.* tom.9

Collecta Miſſæ.

In collectis Miſſæ an ſine peccato mortali poſſit Sacerdos aliquid addere præter orationem ſolitam pro Rege, ejuſque prole, & exercitu? t.2. tract.1. r.194. §.1. p.112

Collectare.

Collectandi Eccleſiaſticos an Principes laici conſuetudine jus acquirere poſſint? Et an colore talis prætextus liberentur à cenſura excommunicationis, & reſtitutionis? t.9.tr.2. r.239.§.1. p.219
Ut collectari poſſint Clerici in communibus utilitatibus, vel neceſſitatibus quas conditiones requirit cap. Non minus, & cap. Adverſus, de Immunitat. Eccleſiaſt. t.9. tr.2. r.248.§.1.p.223
Qui ne poſſint collectari, in fraude collectarum tantùm, & non cum intentione clericandi habitum clericalem ſuſceperint, an teneantur ſolvere gabellas à Principe impoſitas? tom.9. tract.2. reſol.261. §.1. pag.231

Collega.

Collega, qui in aliquo Collegio, vel Univerſitate aliitur eo fine, ut ſtudeat, & poſtea Reipublicæ proſit, ſi vacet otio, & tempus terat, an peccet mortaliter? t.4. tr.7.r.27. §.5. p.293
In Collegam an poſſit eligi Religioſus cæcus, vel ſurdus? t.7. tr.1. r.7. §.1. p.6.

Collegiata.

Vide verb. *Canonicus.* tom.3

Collegium.

Collegio nondum erecto donatio facta an ſit valida? Et an Collegio nondum erecto poſſit concedi privilegium? t.6. tr.7. r.123. §.1. & ſeqq. p.376
Quando in Collegio aliquo non bene aliquid determinatur, an poſſit aliquis ex dicto collegio ſine ſcrupulo tacere? Et quid, ſi major pars collegii illud approbat? t.9. tr.7. r.18. §.1. p.383
Collegium an poſſit excommunicari? tom.5. tr.1. r.107. §.1. pag.72
Et quid, ſi quilibet ſigillatim excommunicetur, etiamſi omnes ejus Collegii excommunicentur. ibid. in fine.
Collegium, Vide verb. *Teſtamentum.* tom.7
Item verb. *Servandum.* tom.8
Collegium de propaganda fide, & ſimilium, an gaudeat Immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1.r.22. §.1.p.17

Collegium. Vide verb. *Canonicus.* tom. 9.

Collegium Cardinalium.

Vide verb. *Cardinalis.* tom. 3
Collegium Cardinalium an Papa teneatur adhibere, in puniendo, & condemnando Cardinali, ut simul cognoscat, & judicet? t. 9. tr. 7. r. 74. §. 1. p. 402

Colligere.

Vide verb. *Bona, Mens.* tom. 9

Collocare.

Vide verb. *Altare.* tom. 8

Collocutio vetita, Tempore Conclavis.

* In Tomo nono, Tract. septimo lege super hoc verb. à r. 94. usque ad r. 104. & si perlegis omnes difficultates sequentes usque ad finem dicti tractatus, scio non te pigere, signanter pro absolutione excommunicationis incursæ propter dictas collocutiones à r. 112. usque in finem dicti Tract. Vbi latè, notabilia & curiosa.

Collocutio cum Monialibus.

Circa collocutionem cum Monialibus notabilia quædam. Vbi 10. casus pro praxi. tom. 5. tr. 1. r. 84. §. 1. & seqq. pag. 57.

Colloquentes.

Contra colloquentes cum Monialibus an prohibitio, & excommunicatio afficiat, si Monialis ipsa non respondeat? t. 5. tr. 1. r. 87. §. 1. p. 60
Et quid è contra, Et quid, si quis loquitur cum Moniali per interpretem? & quid, si de domo posita prope Monasterium cum Moniali loquitur? Et quid de colloquentibus cum Abbatissa? ibid. §. 1. & seqq.
Et quid de scribentibus ad illas? §. 6. p. 61
Et quid de Advenis, peregrinis, pueris, & puellis ante 14. annos accedentes ad colloquendum cum Monialibus? ibid. §. 8
Et quid de declarante Moniali aliquem casum conscientiæ? ibid. ante medium.
Et an Episcopi includantur in dicta excommunicatione lata ab Ordinario illius loci contra colloquentes cum Monialibus? ibid. §. 7
Et an Canonici Ecclesiæ Cathedralis? ibid.
Colloquentes cum Conversis Monialibus, an censuram supradictam incurrant? Et si sint Regulares in pœnas decreti Sixti V. & Sacræ Congregationis? tom. 5. tr. 1. r. 88. §. 1. p. 61
Et an colloquentes cum Monialibus signis, aut nutibus, vel per intermediam personam, aut per scriptum. ibid. §. 3.
Vt colloquentes cum Monialibus non incidant in excommunicationem, quod tempus dicatur breve? t. 5. tr. 1. r. 124. §. 1. p. 78
Colloquentes. Vide verb. *Loquentes.* tom. 5
Colloquentes Regulares cum Monialibus contra formam Decreti Cardinalium, & Sacræ Congregationis, editi nonis Maii 1590. ultra pœnas impositas, an peccent mortaliter? t. 7. tr. 1. res. 305. & tribus seqq. ubi latè, & ubi excipiuntur aliqui casus. p. 213. & seq.
Colloquentes Regulares cum Auscultatricibus, vel aliis Monialibus ex officio interessentibus quando accedunt cum licentia ad colloquendum cum Moniali, an peccent mortaliter? t. 7. tr. 1. r. 308. §. 4. p. 216
Colloquentes Regulares cum Monialibus exemptis, an incidant in censuram latam ab Episcopo? Et quid, si accedant ad colloquendum cum non exemptis, sed subjectis ditioni ordinariæ Episcopi? t. 7. tr. 1. res. 315. §. 1. p. 219
Idem est in utroque casu de peregrinis. §. 3. p. 220
Contra colloquentes cum Monialibus excommunicationem latam an incurrat, si quis loquatur cum Moniali, ipsa verò non respondente, vel è contra? t. 9. tract. 7. resol. 100. §. 1. pag. 415.

Colloqui.

Qui colloquendi cum Monialibus habet licentiam indefinitam, an possit sæpius colloqui cum illis? t. 5. tr. 1. r. 89. §. 1. p. 62
Qui colloquendi cum Monialibus habet licentiam particularem, & Prælatus aliam generalem concedit, an possit cum illis bis loqui in die? ibid. §. 3
Ad colloquendum cum Monialibus varii casus proponuntur, pro licentia concedenda ab Episcopo, vel deneganda Regularibus, & Novitiis S. Joannis, vel alterius Religionis. tom. 7. tract. 1. à res. 308. usque ad 313. à p. 214. ad 218

Colloquium.

Colloquia inter sponsos de futuro an sint licita, etiamsi prævisa pollutio sequatur, dummodo absit periculum consensus? t. 2. tr. 6. r. 36. §. 4. pag. 349

Colluſor.

Colluſor an possit licitè retinere, quod alter solvit, licet credito perdiderit? tom. 6. tract. 4. resol. 34. p. 258
Vide *Ludus, Ludere.*

Colonus.

Coloni, & arrendatarii agrorum Regularium, an gaudeant eorum privilegiis non solvendi decimas? tom. 7. tr. 1. res. 230. §. 1. & seqq. p. 147
Coloni, seu affictatores prædiorum Ecclesiasticorum non tenentur solvere gabellam, vulgo dictam *Diluxiuri.* t. 9. tr. 2. r. 269. §. 4. p. 235
A Colonis partiariis Religiosorum an judex laïcus possit exigere gabellas? t. 9. tr. 2. r. 269. §. 1. p. 234
Et quid, si dicti coloni fructus collectos deferant de loco ad locum, aut alienent? ibid. §. 3. p. 235
Colonus laïcus Religiosorum pro sua portione colonica, an teneatur decimas solvere? ubi latè. t. 9. tr. 2. r. 277. §. 1. p. 236.
Colonus. Vide verb. *Superior Sacularis.* tom. 9

Color.

Quare coloris rubei sit crux, quam in calceamento Summus Pontifex habet? tom. 9. tr. 4. r. 19. §. 1. & seqq. pag. 338

Comburentes.

Comburentes Ecclesias, an gaudeant earum immunitate? tom. 9. tract. 1. res. 30. §. 1. pag. 25

Comburere.

Si comburatur culpabiliter Bulla Cruciatæ, an adhuc valeat? t. 4. tr. 2. r. 8. §. 1. & seqq. p. 70
Et quid, si inculpabiliter Bulla comburatur? t. 4. tr. 3. r. 10. §. 3. p. 71
Comburere vide verb. *Bulla Cœna.* tom. 5
Item verb. *Conductum, Incendium.* tom. 6
Item verb. *Bona temporalia, Ecclesia.* tom. 6
Item verb. *Incendiarius.* tom. 9
Item verb. *Folium.* tom. 2

Comedentes.

Comedentes carnes in diebus prohibitis an possint absolvi à quocunque Confessario? t. 5. tr. 8. r. 25. §. 2. post medium. p. 364
Contra comedentes carnes in diebus prohibitis, an Inquisitores

quisitores possint procedere? t.5. tract.10. res.87. §.1. p.448
Comedentes absque necessitate, ob solam voluptatem captandam, an saltem venialiter peccent? t.8.tr.10.r.11. §.1. p.199

Comedere.

Qui comedendi lacticinia in diebus jejuniorum privilegium habet, an possit comedere saginam? t.8.tr.3. r.5. §.5. p.33
Comedere, *Vide verb. Jejunium, & ejus annotationem; Mulier.* tom.2
Item verb. *Butyrum, Caro, Collatio serotina, Dies, Lacticinia, Lardum, Lacertus, Nox, Ova.* tom.4
Comedere carnes in diebus prohibitis ab Ecclesia an liceat transeuntibus per loca Hæreticorum? t.6. tr.1. r.49. §.12. p.37
Et an hoc admittatur tantùm in casu, quo eis periculum grave immineat vitæ, bonorum, &c. ibid.
Comedere. Vide verb. *Vita.* tom.6
Si Comedere carnes in die jejunii ex oblivione invincibili quis alium videat, an teneatur illum monere? t.7. tr.4. r.31. §.1. p.298
Comedere cibos vetitos an liceat transeunti per loca infidelium, & Hæreticorum, ad evitandum grave damnum, dummodo absit scandalum? t.7. tr.5. r.68. §.1. p.364
Comedere. Vide verb. *Caro, Cibus, Edere, Res, Viatores.* tom.7
Comedere sub culpa mortali an teneatur condemnatus ad mortem famis, non obstante superioris præcepto de non comedendo, etiamsi jurasset se cibos oblatos non manducaturum? tom.8. tract.4. resol.52. §.4. & 5. pag.73
Qui comedere carnes toto anno diebus prohibitis ob metum mortis alicui juravit, an debeat, vel possit dictum juramentum servare, cessante metu? tom.8. tr.4. r.55. §.ult. p.75
Comedere. Vide verb. *Accubans, Actus, Caro, Edere, Esus, Infirmus, Vovens.* tom.8
Si comederet infirmus rem nocivam, putans, vel non advertens, quod ei nocebit, an peccet mortaliter, imò etiam si credat, quod ob id eveniet ei aliquod nocumentum, sed non magnum? tom.8. tract.8. res.1. §.2. pag.188
Qui comedit carnes falsò putans hodie esse Vigiliam, an sufficiat dicere in confessione: Comedi carnes in die prohibito; quia peccatum ejusdem speciei commisit, ac si verè fuisset Vigilia? tom.1. tract.7. res.5. §.3. p.345
Qui sæpius comedit carnes, & lacticinia in die jejunii, an distincta peccata committat in confessione aperienda? t.1. tr.7.r.67. §.1. p.377
Ubi, qui vovit aliquo die jejunare, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit. ibid. §.2

Comes.

* In Indice primo tomi 7. quamvis in tr.6. de Comitiis, seu Parlamento non nisi in res.24. & 30. explicitè nominetur hoc verb. Comes, tamen implicitè continetur in omnibus quæstionibus dicti tract. ideo ibi require quidquid super hoc verb. occurrerit.

Comestibilia.

Si Comestibilia aliqua Religiosus accipiat ab amico, an peccet contra paupertatem? tom.7. tract.3. res.20. §.1. p.258
Ex Comestibilibus quænam quantitas requiratur, ut eam sine licentia superioris Religiosus usurpans, peccet mortaliter? tom.7. tract.3. res.40. §.2. p.266. & r.44. §.1. p.268
Et si paulatim ad usum proprium Comestibilia accepta à Religiosis perveniant ad quantitatem notabilem, an teneantur restituere? tom.7. tractat.3. resolut.45. §.1. pag.268
Vide verb. *Cibus, Esculenta, Prælium, Quantitas, Res, Usus.* tom.7
Item verb. *Baro, Vendere.* tom.9

Comitari.

Si comitantur Pater, Filius, consanguineus, vel intimus amicus bono animo alterum, ne quid periculi patiatur, an incurrant irregularitatem, ex occisione adversarii? t.5. tr.5. r.111. §.5. p.262
Si comitatur quis alios, & nihil omnino per se faciat, id est cum his circunstantiis, celerius, acrius, animosius, audacius, &c. alii aliquem occidant, an sit irregularis? t.5. tr.5. r.118. §.3. p.265

Comitissa.

Comitissa, quæ mortuo marito nullo modo habens vassallos, sumens Bullam Cruciatæ an teneatur solvere tarenos 10. Et quid, si remansisset usufructuaria? t.4.tr.3. r.4. §.2. p.68

Commemoratio.

Pro Commemoratione Beatificatorum in Missa facienda aliqua advertuntur. tom.3. tr.6. r.91. §. Sed quæritur. p.472
An tot commemorationes quis teneatur facere in Officio divino, quot sunt beneficia ab ipso possessa? t.3.tr.6. r.111. §.1. p.484

Commenda.

Vide verb. *Beneficium.* tom.5

Commendare.

Vide verb. *Beneficium.* tom.3

Commendatarius.

Commendatarii Divi Iacobi, Calatravæ, Alcantaræ, de Avis, &c. morituri, an possint testari de bonis Commendarum in usus non pios? Et quid de commendatariis D. Joannis. t.6.tr.8. r.93. §.1. & seq.p.442
Commendatarius an possit in suam concubinam donationem facere? Et si dicta donatio est irrita, an juramento firmetur? t.6. tr.7.r.143. §.1. p.388
Et an dictæ concubinæ teneatur solvere salarium in quo convenerunt? ibid. §.2
Commendatarius. Vide verb. *Equites.* tom.7

Commensalis.

Dummodo commensales sint, an Cardinales possint eligere illos in Confessarios, etiamsi si non sint ab Ordinario approbati, & etiam pro sua familia unum ex his in Confessarium designare? t.3. tr.1. r.38. §. Tertius casus, & §. Sed quæres. p.48. & 49
Commensales Cardinalium, & Episcoporum, tam Clericis sæcularibus, quam Regularibus in Clementina 2. de celebratione Missarum conceditur, ut possint se conformare illis in modo recitandi Officium divinum, & non tenentur aliud dicere. t.3.tr.6. r.106. §.4. p.482.
Commensales sæculares continui Regularium, qui sunt de familia, aut alias deserviunt in Monasteriis, possunt ex sacra Congregatione confiteri cum Prælato Regulari, vel aliis Confessariis Regularibus ab Episcopo non approbatis. tom.7. tr.1. r.69. §.2. in fine, p.27. & in res.88. & 89. p.64. & 65
Et an possint absolvi à casibus locorum Ordinariis reservatis? t.7. tr.1. r.88. §.5. p.64
Et an dictis commensalibus commorantibus in Monasterio possit

rio possit à Regularibus ministrari Eucharistia in Paschate, & Viaticum in articulo mortis, etiamsi sint conjugati, & dormiant nocte extra Conventum? ibid. §.6. in fine.

Commercium.

Commercium cum infidelibus, & permutatio, non intelligitur tempore necessitatis. t.5. tr.1. r.49. §.3. p.33
Ubi, quando jure positivo hoc sit licitum, & quando vero prohibitum. §.6. in fine.
Commercium. Vide verb. *Convictus, Negotium*, tom.9

Comminatorium.

Vide in verb. *Verbum*. tom.9

Commiscentes.

Commiscentes se cum sponso, vel sponsa de futuro, an teneantur hanc circunstantiam explicare in Confessione? t.1. tr.7. r.96. §.1. & seqq. p.390
Commiscentes impuberes cum consanguineis, vel affinibus, non sunt inclusi in casu reservato incestus. t.1. tr.7. r.137. §.3. p.411
Vide verb. *Copula, Fornicatio, Sodomia*. tom.1

Commiscere.

Si Commiscuerit se delinquens inter illas personas, quæ per plateas associant venerabile Eucharistiæ Sacramentum an gaudeat immunitate? t.9. tr.1. r.12. §.2. p.12

Commissarius.

Commissarii an possint à singulis tantum exigere, quantum ab uno possint, si pro illo solo negotium facerent? t.6. tr.3. r.169. §.1. & seq. p.212
Ut à Commissario mandari non possit rescriptum, non vitiat illud, si error aliquis incuria scriptoris irrepserit in dispensatione, ut si pro 3. gradu affinitatis, positus sit consanguinitatis. t.3. tr.2. r.109. §.3. p.242
Commissarius an possit in diebus festis acta transcribere? t.7. tr.5. r.22. §.1. p.339
Commissarius. Vide *Minister justitiæ, Statutum*. tom.8

Commissarius Bullæ Cruciatæ.

Commissarius Cruciatæ potest dispensare ad petendum debitum cum conjugatis, qui culpabiliter alteruter, vel uterque baptizavit, vel tenuit filium in Baptismo extra necessitatem. t.1. tr.1. r.103. §.3. p.67
Commissarius Cruciatæ an possit in irregularitate ex defectu lenitatis dispensare? t.3. tr.3. ref.35. §.3. p.319
Commissarius Cruciatæ quando dispensat circa horam celebrandi in Oratorio privato, quid concedat? tom.4. t.2. r.47. §.1. & 2. p.57
Commissarius Cruciatæ an possit dare licentiam audiendi Missam, & celebrandi in Oratorio privato? t.4. tr.2. r.49. §.1. & 2. p.58
Commissarius Cruciatæ potest dispensare in aliquibus irregularitatibus: & aliæ verò excipiuntur. t.4. tr.3. r.134. §.1. p.122
In irregularitate contracta ex delicto? t.4. tr.3. r.135. §.1. pag.123
In irregularitate proveniente ex homicidio casuali, licèt publica, & ex injusta mutilatione membrorum? t.4. tr.3. r.136. §.1. ibid.
In irregularitate contracta propter symoniam? t.4. tr.3. r.137. §.1. ibid.
In irregularitate propter hæresim incursa? t.4. tr.3. r.138. §.1. ibid.
In irregularitate propter malam susceptionem Ordinum, quia suscipiens erat excommunicatus, suspensus, &c. t.4. tr.3. r.139. §.1. p.124
Sed in qua irregularitate bigamiæ? §.3. & seq.

Commissarius Cruciatæ an possit dispensare in aliquo impedimento matrimonii? t.4. tr.3. r.140. §.1. ibid.
Et an ille primus gradus in quo Commissarius Cruciatæ dispensat, intelligendus sit in utraque linea, transversali, & recta? t.4. tr.3. r.141. §.1. p.124
Commissarius non potest dispensare, si denunciationes pro matrimonio contrahendo culpabiliter sint amissæ, quamvis matrimonium sit contractum ante Parochum & testes. ibid. §.2
Ut commissarius possit dispensare, quando dicitur impedimentum occultum? t.4. tr.3. ref.142. §.1. & seqq. ibid.
Commissarius Cruciatæ quando dispensat in impedimento Matrimonii occulto, an opus sit, ut qui ignoravit impedimentum certior de illo efficiatur? t.4. tr.3. r.143. §.1. p.125
Commissarius Bullæ Cruciatæ an possit dispensare in irregularitate contracta à ministris justitiæ ex defectu lenitatis? t.5. tr.5. r.89. §. Sed quis. p.248

Commissarius Inquisitorum.

Commissarii Inquisitoris jurisdictio an expiret per mortem Inquisitoris concedentis? t.5. tr.10. r.2. p.419
Commissarii Inquisitorum an possint ex privilegio se adinvicem super irregularitatibus dispensare? t.5. tr.10. r.69. §.2. p.442
Vide verb. *Ætas, Jurisdictio*. tom.5

Commissarius testamentarius.

Commissarii an possint esse Religiosi, & fratres Minores ad condendum testamentum in nomine committentis? t.6. tr.9. r.17. §.1. p.464
Vbi, quod, si Religiosus absque licentia superioris hoc munus acceptet, & exequatur, conficiens testamentum nomine committentis, an valeat testamentum? §.3. p.465
Aliquid de Commissario excommunicato. Et si commissarius excommunicatus de facto testatoris voluntatem adimpleverit, an executio sit valida? tom.6. tr.9. r.2. §.7. p.458
Commissarius conficiendo testamentum nomine committentis, si casus dubius se obtulerit, tenetur consilium petere, & post consultationem illud sequi. t.6. tr.9. r.22. §.2. p.267
Vt Commissarius Religiosus existat ad condendum testamentum ex voluntate testatoris, an indigeat speciali licentia superioris? t.6. tr.9. r.27. §.1. & seq. p.469
Commissarius. Vide verb. *Acceptatio Mulier*. tom.6

Commissio.

Vide verb. *Benedicere, Sacerdos*. tom.2
Commissio dispensandi in impedimentis matrimonii, vel in irregularitate, & aliis, quæ in foro externo, vel interno committuntur cum clausula: Si preces veritate nitantur, an expiret morte concedentis re integra? t.3. tr.2. r.144. §.1. & seqq. p.267
Commissio. Vide verb. *Absolvere, Expirare, Indulgentia, Residentia*. tom.3
Quando commissio sit facta nomine dignitatis, vel personæ, in quo cognoscetur? t.6. tr.9. r.29. §.2. p.470
Ex commissione generali Episcopi, an ejus Vicarius habeat potestatem dispensandi in casibus papalibus, quos potest absolvere, & dispensare Episcopus ratione alicujus impedimenti? tom.3. tr.3. r.4. §.1. p.298. & in tr.2. r.130. §.4. p.256
Excommunicatione Pontificis an mulieres excommunicare, & censuras ferre possint, vel an sint ex jure divino incapaces potestate Ordinis, & Jurisdictionis? t.7. tr.1. r.332. §.1. ad medium, p.228

Commissum.

In commissum an eligi possit Religiosus cœcus, vel surdus? t.7. tr.1. r.7. §.2. p.6

Commistio.

Vide verb. *Bigamia.* tom. 5

Committere.

Si non commiserint rei delicta in jure exceptata, an neganda sit immunitas Ecclesiarum, aliquibus reis? t. 9. tr. 1. r. 26. §. 1. p. 19

Enumerantur alia delicta, in quibus qui ea commiserit, gaudet immunitate Ecclesiæ. Ubi 15. casus pro praxi. t. 9. tr. 1. r. 27. per totam. p. 21

Si commiserint personæ Ecclesiasticæ crimen læsæ majestatis, an per Principes sæculares, & eorum judices puniri possint? t. 9. tr. 2. r. 53. & 54. p. 129

Et an sint degradandæ, & curiæ sæculari tradendæ? t. 9. tr. 2. r. 55. §. 1. ibid.

Si commiserit reus delictum pertinens ad forum sæculare, postquam extractus est ab Ecclesia reus, an adhuc sit Ecclesiæ restituendus? tom. 9. tract. 1. r. 117. §. Quæro quarto. p. 71

Si non commisisse rerum delictum exceptuatum constet, licet extractus sit ab Ecclesia cum licentia Episcopi, an restituendus sit reus Ecclesiæ? tom. 9. tr. 1. r. 121. §. 1. pag. 74

Qui commisit aliquod peccatum cujus periculo se antea exposuit, an teneatur explicare hanc circumstantiam? t. 1. tr. 7. r. 147. §. 1. p. 415

Quis commisit homicidium, ob cujus delictum alius cui imponitur per errorem, punitur, an teneatur ad restitutionem? t. 8. tr. 7. r. 18. §. 6. p. 157

Et quid, si in eum finem, ut alter puniretur commisit homicidium, ut v. g. si interfecit illum cum gladio alterius, & data opera relinqueret gladium, ut agnosceretur esse alterius, & propterea alter convinceretur de delicto, an tunc teneatur restituere damnum, &c. ibid.

Qui commisit gravia delicta extra homicidium, & mutilationem in Ecclesiis, vel Cœmeteriis, an gaudeat immunitate? t. 9. tr. 1. r. 24. §. 1. p. 18

An committat 5. peccata prohibitus ludere, si ludat continuatè per noctem cum quinque? tom. 6. tr. 4. r. 61. §. 1. pag. 268

An committat unum tantum peccatum Confessarius existens in peccato mortali, & plures confessiones eodem tempore excipiens? ibid. §. 2

An committat novum peccatum mortale per quodlibet novum furtum, qui post quantitatem notabilem addit alia furta parva? tom. 8. tract. 7. resolution. 6. §. 1. pag. 149

Si committat moribundus uxori, vel filio, aut alteri electionem suæ sepulturæ, an talis electio fieri debeat eo vivente? t. 8. tr. 8. r. 13. §. 1. p. 192

Si committendi omnia peccata venialia quis voluntatem haberet, an peccaret mortaliter? tom. 8. tract. 10. r. 4. §. 1. pag. 197

Committere, Vide verb. *Fornicatio, Furtum, Incestus, Sacrilegium, Sodomia.* tom. 1

Item verb. *Absolvere, Expirare, Indulgentia, Residentia.* tom. 3

Committere absolutionem ab hæresi, saltem in casu particulari, & speciali, an Episcopus possit? t. 5. tract. 8. r. 14. per totam. p. 358

Committere Vide verb. *Crimen, Delictum.* tom. 5

Item verb. *Arbitrium, Electio Facultas,* tom. 6

Item verb. *Crimen, Duellum, Furtum, Idololatria.* tom. 7

Item verb. *Copula.* tom. 8

Committere laïcis an possit Summus Pontifex causas Ecclesiasticas non solum civiles, & criminales sed etiam spirituales? tom. 9. tract. 2. resol. 314. §. 1. p. 256

Committere actum degradationis Episcopo debet Cardinalis, si Clericus sit dignus depositione, sententiam vero degradationis in suis titulis ipse Cardinalis ferre debet. t. 9. tr. 7. r. 63. §. 2. p. 399

Committere, Vide verb. *Assassinus, Causa, Crimen, Delictum, Homicidium, Reus, Sacrilegium.* tom. 9

Quando committit quis novum peccatum in confessione explicandum in omissione restitutionis? t. 1. tr. 7. r. 158. §. 4. pag. 419

Ubi multi casus assignantur pro praxi hujus difficultatis; sed concluditur, quod in duobus tantum casibus committitur novum peccatum in omissione dictæ restitutionis, non vero in aliis. Sed lege eos omnes in textu hujus res. præcedentis.

Si committit quis ignoranter peccata, an hæc subsint præcepto correctionis? tom. 7. tract. 4. resolution. 68. §. 2. pag. 321

Si quis committit aliquod enorme delictum non exceptuatum in Bulla Greg. XIV. an gaudeat Ecclesiarum immunitate. t. 9. tr. 1. r. 25. §. 1. p. 18

Ubi pro praxi aliqui casus. ibid.

Si committo omnia bona mea arbitrio, vel dispositioni Titii, testator dixerit, an tunc Titium hæredem nudum; ac solo nomine, atque obligatum esse totam hæreditatem in causas pias distribuere intelligendum sit? tom. 6. tract. 8. r. 28. §. 1. pag. 408.

Commodare.

Commodare, vel mutuo dare an possit Religiosus sine peccato aliquas res, quæ ipsi ad usum permissa sunt, etiam pecunias non solum Religiosis professis ejusdem Monasterii, sed etiam exteris sæcularibus? tom. 7. tr. 3. r. 14. §. 1. & seqq. p. 254. & 255

Commodare ensem volenti aliquem occidere, an quis ex metu mortis, vel alio gravi metu possit? tom. 7. tr. 5. r. 76. §. 4. p. 368

Vide verb. *Comprehendere, Cubiculum.* tom. 7

Commodatarius.

Commodatarius dubius an sua culpa commodatum perierit, an teneatur ad restitutionem, quia in contractibus quis tenetur tantum de dolo, & lata culpa, quæ constituat peccatum mortale. tom. 6. tract. 3. resolut. 140. §. 1. pap. 192

Commodatum.

In commodato præstanda est levissima culpa. t. 8. tr. 3. resol. 28. §. 13. p. 47

Commodatum accipiens, si illud in extrema necessitate consumpserit, an teneatur restituere? tom. 4. tract. 7. resolution. 54. §. 1. pag. 306

Commodum.

Ob commodum notabile temporale, an sit licitum à Sacro abesse, si alia ratione id obtinere quis negavit? tom. 2. tractat. 3. resolution. 13. cursim ad medium §. 1. pagina 229

Commodum, Vide verb. *Cognoscere.* tom. 8

Commorantes.

Commorantes in terris Infidelium an possint contrahere matrimonium non servata forma Concilii Trid. tom. 2. tr. 6. r. 77. §. 1. p. 376

Commorantes in domo sæcularis habentis Oratorium privatum, an gaudeant privilegio ibi audiendi Missam si suis expensis vivant? tom. 4. tract. 2. resol. 47. §. 1. pag. 52

Commorantes Regulares in domibus sæcularium Mediolanensium in primis 4. diebus Quadragesimæ, non tenentur ad jejunia, imo possunt comedere &c. & secus si in suis Monasteriis commorantur. t. 4. tr. 6. r. 41. §. 3. p. 222

Et quid observare teneantur Regulares commorantes in diebus

diebus Rogationum in dictis domibus sæcularium Mediolanensium? Et quid, si in suis Monasteriis? ibidem.
Vide verb. *Bulla Pontificia, Ligare.* tom.6

Commorari.

Vide verb. *Bulla Pontificia, Ligare.* tom.6

Commotio.

Commotiones sensibiles, quæ ex cogitatis osculis, & amplexibus habitis inter sponsos de futuro resultant an sint licitæ. tom.2. tract.6. resolution.36. §.3. pagina 349
Commotiones, Vide verb. *Conjugatus.* tom.2

Communicare Sacramentaliter.

Communicandi quis sit modus? Ubi dantur exempla. t.2. tr.1. r.195. §.4. p.112
Communicare an possit quis sine prævia confessione pro adimplendo præcepto annuæ communionis, si deficiat copia confessarii? t.1. tr.3. r.153. §.3. p.193
Et an etiam quando cum peccatis non reservatis habet peccatum reservatum, & non adest Confessarius potestatem habens super reservata? ibid.
Communicare sine confessione, vel celebrare an possit Religiosus, qui habet aliqua peccata gravia cum aliqua infamia, si habet præsentem solum Sacerdotem laïcum ad evitandam infamiam suæ Religionis? t.1. tr.3. r.157. §.1. p.195
Communicare sine confessione an possit, qui habet præsentem Sacerdotem, cui potest confiteri ex privilegio, quia non vult confiteri nisi proprio Sacerdoti? ibidem. §.2
Communicare an possit sine confessione, qui peccata reservata habet cum annexa excommunicatione, & non adest Confessarius potestatem habens super illa, vel an in dicto casu teneatur confiteri Sacerdoti inferiori? t.1. tr.5. r.32. §.4. p.285
Qui communicare tenetur singulis mensibus non peccat mortaliter, si sex, vel 8. dies communionem distulerit? t.1. tr.6. r.24. §.8. p.323
Communicare quo intervallo dierum potest infirmus post Viaticum? t.1. tr.7. r.57. §.2. p.374
Communicare sæpius in die non est prohibitum jure divino. t.3. tr.1. r.54. §.3. p.71
Communicare bis aut ter in die Nativitatis Domini non possunt Sacerdotes extra Missam. ibid. §.11. pagina 72
Communicare seipsum in casu necessitatis an possit Sacerdos, etiam devotionis causa, & qualibet diei hora, dummodo sit jejunus, & scandalum absit? t.3. tr.1. r.56. §.7. p.24
Qui communicare non potest tempore Jubilæi, an egeat commutatione in aliquod aliud opus pium? t.4. tr.4. r.31. §.1. p.155
Si in Jubilæo dicatur tantum, quod communio efficiatur die Dominica, an quis satisfaciat communicando alia die hebdomadæ? tom.4. tractat.4. resolution.52. §.1. pagina 165
Communicare absque celebratione an possint Sacerdotes, qui possunt in interdicto missam celebrare & Clerici, qui possunt divinis Officiis assistere? t.5. tr.4. r.9. per totam. p.200. & 201
Communicare an possint Regulares peregrinos pro satisfactione præcepti sumendi Eucharistiam tempore Paschatis? t.6. tr.1. r.45. §.2. p.35
Communicare quotidie, seu communicandi præceptum an fuerit in primitiva Ecclesia? tom.3. tract.1. r.62. §.4. pag.69
Si non communicasse aliquem in Paschate publicè constet, si moritur, an debeat sepeliri in loco sacro? Et quid, si occultum hoc esset? tom.8. tract.8. resol.4. §.1. pag.189
Vt communicet pœnitens tali die, si committat tale peccatum, an Confessarius pro pœnitentia hoc onus imponere possit? tom.1. tract.6. resol.19. §.1. & seqq. p.319. & seq.
Si communicet laïcus infirmum in articulo mortis, absente Sacerdote, an incurrat irregularitatem? tom.5. tr.5. r.23. §.1. p.216

Communicare civiliter, & politicè.

Communicans cum excommunicato nominatim, præter peccatum veniale an incurrat excommunicationem minorem? tom.5. tract.1. resol.149. §.1. & seq. post medium. p.89
Et an dentur aliqui casus, in quibus etiam incurrat excommunicationem majorem? ibid. §.4
Et an extra causas in hoc verb. inclusas, *Vtile, Lex, Humile, Ignorantia, Necesse*, si quis communicat cum excommunicato denunciato in civilibus an peccet mortaliter? t.5. tr.1. r.150. §.1. ibid.
Communicare an quis possit cum eo, quem dubitat esse excommunicatum? tom.5. tract.1. resolut.134. §.1. pagina 82
Communicare an quis possit libere cum omnibus declaratis per cedulones incurrisse in excommunicationem si intra terminum appellavit? tom.5. tract.1. r.141. §.1. pag.85
Idem est de recusatione judicis excommunicantis. ibidem in fine.
Communicare an licitum sit cum Hæretico, Schismatico, Apostata, Symoniaco, &c. in quos lata est sententia eos tales declarans, vel necessarium sit, ut publicè, ac nominatim, ac expressè denuncientur excommunicati? tom.5. tract.1. resolut.143. & 144. pagina 86
Communicare cum excommunicato tolerato, ac si non esset excommunicatus, an sit licitum, non solum in humanis, sed etiam in Sacramentis & in quibuscumque aliis divinis? t.5. tr.1. r.148. per totam. p.88
Communicare cum excommunicato in diversa mensa an liceat? t.5. tr.1. r.151. §.1. p.90
Idem est de lecto. Et quid in diversis mensis facto convivio in eadem domo, & eodem tempore per modum unius? Et quid, si mensæ sint in diversis cubiculis? ibid.
Communicare an possit sponsus excommunicatus cum sponsa? Et distinguitur inter sponsos de futuro, & de præsenti. t.5. tr.1. r.152. per totam. ibidem.
Communicare cum viro excommunicato an liceat uxori. Et quid, quando excommunicatio lata est causa matrimonii? Vbi aliqui casus in quibus non potest uxor uti communicatione viri excommunicati? tom.5. tr.1. r.153. §.1. p.90
Communicare an possit mulier cum viro, si scienter contraxit matrimonium cum viro excommunicato? ibidem. §.2
Communicare cum uxore excommunicata, an possit maritus? t.5. tr.1. r.154. §.1. p.91
Idem est si contingat utrumque esse excommunicatum. ibidem. §.2
Et si maritus neglexerit corrigere uxorem à contumacia, ob quam excommunicata est an peccet? ibidem. §.3. sub finem.
Et an nepotes, pronepotes, nurus, gener, socer, privignus, privigna, spurius, & pupillus comprehendantur sub nomine filiorum, itaut possint cum avis, abavis, Patre, tutore, &c. excommunicatis communicare, & è contra? t.5. tr.1. r.155. §.1. p.91
Et consequenter etiam, an nomine Patris intelligantur avus, abavus, tutores &c. ibid.

Communicare an possint filij, etiam emancipati, naturales, & adoptivi cum Patre excommunicato. t.5. tr.1. r.156. per totam. p.92
Communicare an possit Pater cum filio excommunicato. t.5. tr.1. r.157. §.1. ibid.
Communicare an possit Pater cum filia excommunicata, eo quod, post professionem matrimonium duxerat, incurrunt excommunicationem. ibid. ad medium.
Et quid, si censura incursa est à Patre, Filio, &c. propter hæresim, si instet periculum infectionis. ibid.
Ubi, quod si filius Parochus est, non licebit ei sacra ministrare Patri excommunicato, nec coram eo divina facere.
Communicare an possint servi cum Domino excommunicato. t.5. tr.1. r.158. §.1. p.92
Et quid, quando servitus non præcedit, sed fuit posterior excommunicatione, quod idem est dicendum de famulis, & etiam operariis. ibid.
Et an etiam uxor, filius, servus, & supradictæ personæ possint communicare cum Marito, Patre, Domino, &c. excommunicatis etiam in sacris. ibid. §.3. ad medium. pag.93
Communicare an possint servi ejusdem Domini cum alio ex illis, qui excommunicatus est. tom.5. tr.1. r.159. §.1. ibid.
Idem est de filiis, respectu alterius filij. ibid.
Communicare an possit Dominus cum servis excommunicatis. ibid. §.2
Communicare cum suspenso an quis possit si talis excommunicatio fuit quædam cooperatio cum illo in delicto, & malo usu ministerij, & quando vero dicatur cooperari peccato suspensi. tom.5. tractat.3. resolut. 14. §.1. pag.175
Communicare. Vide verb. *Injustè, Judæus, Missam audire, Resultare, Sacerdos, Vitare.* tom.5
Communicare an Religiosus possit cum Prælato excommunicato. t.7. tr.1. r.138. §.1. p.93
Communicare cum excommunicato non tolerato, aut publico Clerici percussore, an licitum sit ex metu mortis, vel alterius gravis nocumenti. t.7. tr.5. r.76. §. Quarto licitum. p.369
Communicare cum Hæreticis damnatis in Tribunali S. Inquisitionis non est illicitum. tom.9. tr.13. r.9. §.7. pag.480

Communicatio civilis, & politica.

Communicatio civilis, & politica in commercio, mercatura, bello, convictu, &c. & aliis negotiis politicis an Catholicis sit licita cum Hæreticis? Et quid cum Infidelibus, & Turcis. tom.9. tract.14. r.8. & 9. §.2. pag.480
Et quid in dictis casibus de excommunicatione vel si adsit scandalum, & periculum perversionis. t.9. tr.14. r.9. §.3. ibid.
Ubi, ut habitare possit Catholicus in terris Hæreticorum, aliqua requiruntur. §.4. ibid.
In communicatione cum excommunicato non tolerato an detur parvitas materiæ. tom.5. tract.1. r.147. §.1. pag.88
Et quid in divinis, & sacris. ibid. post medium.
Et quid si communicet in crimine criminoso, vel in aliis casibus, in quibus fidelis communicando cum excommunicato incurrit excommunicationem majorem. ibid.
Cum nominatim denunciato, vel excommunicato communicatio in humanis, & civilibus, an sit peccatum mortale, vel tantum veniale. tom.5. tract.1. resol.149. §.1. pag.88

Communicatio Privilegiorum.

Communicabile privilegium potest ab aliis Regularibus exhiberi, quasi sub nomine propriæ Religionis transcriptum, & concessum absque nota falsitatis. t.7. tr.1. r.257. §.3. p.169
Communicatio privilegiorum. Vide verb. *Fratres Minores, Privilegium.* tom.2
Communicatio in Iubilæis, & Indulgentiis quomodo detur inter Regulares, & eorum Ecclesias, sive ejusdem, sive diversi sint Ordinis. t.4. tr.1. r.28. §.2. p.19
Communicatio privilegiorum, quam inter se habent Regulares, an prosit in exemptione solvendi decimas. t.7. tr.1. r.228. per totam. p.145
Sub communicatione generali privilegiorum Mendicantium, an veniant communicata Altaria privilegiata Regularium. t.4. tr.5. r.27. §.1. & 2. p.19
Per communicationem privilegiorum inter Regulares, & Religiosos, non proinde communicant in privilegiis odiosis, & pœnis. Ubi pro praxi specialis casus. tom.7. tract.1. resolut.144. §.2. pag.96. & resolut. 257. §.1. pag.168

Communio sacra.

Vt communio detur moribundo, aut aliter non possit succurri, an Sacerdos excommunicatus possit celebrare, vel dictam communionem ministrare excommunicatus. t.1. tr.1. r.15. §.1. p.12
Communio. Vide verb. *Eucharistia Viaticum.* tom.1
Communio. Vide verb. *Eucharistia, Mulier, Pascha, Puer.* tom.2
Communio an sit præcepta sub utraque specie ex jure divino? Et qui sub una specie communicat, an impleat præceptum, quo dicitur: *Nisi manducaveritis carnem filij hominis, & biberitis ejus sanguinem, &c.* t.3. tr.1. r.49. §.2. & seqq. p.65
Ubi quod Cardinalis Diaconus ministrans summo Pontifici communicat sub utraque specie, & in Missa Papali cæteri Cardinales etiam communicant sub utraque specie, & Rex Franciæ in sua auguratione. §.11. p.67. & in res.50. §.2. ibid.
Idem est in aliis locis Græcorum, Ethiopum, Moscovitarum, & Parisiis, in Conventu Cluniacense, &c. t.3. tr.1. r.50. §.2. ibid.
Sicut pro communione præcipit Pontifex usum panis tantum, an potuerit præcipere usum sanguinis. ibidem. §.1
Communio. Vide verb. *Eucharistia.* t.3
Communio sacrilega an sufficiat ad consequendum, & obtinendum Iubilæum, vel Indulgentiam pro defunctis. t.4. tr.1. r.5. §.4. p.5
Communio puerorum ob defectum ætatis an sit commutanda in aliud opus pium, ut possint lucrari Iubilæum, vel sufficiat communicare spiritualiter. t.4. tr.4. r.51. §.2. & res.54. in fine. p.167
Idem est do infirmis, patientibus tussim, vomitum, vel quid simile, & de illo, qui inadvertenter die designato communionis bibit, & ita in similibus. t.4. tr.4. r.51. §.2. p.165
Communio facta in peccato mortali an sufficiat ad lucrandum Iubilæum. ibid. §.1
Et quid, si in ultima Iubilæi periodo per actum contritionis sit in gratia. tom.4. tractat.4. resolution.53. §.2. ibidem.
An vero debeat iterum confiteri, & Eucharistiam sumere in gratia. tom.4. tractat.4. resolut.54. §.4. pagina 166
Communio, quæ præcedat tempus Indulgentiæ, an sufficiat ad lucrandum illam. ibid. §.5
Communio unica an sufficiat quando plures indulgentiæ eadem die diversis Ecclesiis concessæ sint, quarum quælibet communionem præcipit. ibid.
Et quid, si Indulgentia non eadem die, sed sequenti, & intra debitam distantiam occurrerit. ibid.
Communio. Vide verb. *Anima, Eucharistia, Puer, Scandalum.* tom.4

Item

Item verb. *Eucharistia, Iurare, Laicus.* tom. 5
Item verb. *Eucharistia, Viaticum.* tom. 7
An in Communione consistat essentia sacrificii, vel in consecratione? t. 2. tr. 3. r. 25. §. 3. p. 236
Communione privare aliquem ob gravissima crimina an Pontifex possit etiam in hora mortis ex justa causa? t. 3. tr. 1. res. 2. §. ult. p. 4. Ubi, quod hæreticis relapsis datur communio, ad mortem damnati si pœniteat, & confiteantur, in eodem. §
In Communione quotidiana concedenda laicis, debent Confessarii caute procedere. tom. 3. tract. 1. resol. 52. §. 6. pag. 70
In Communione sumentes majores, vel plures Hostias, seu particulas, an possint Inquisitores punire? tom. 5. tr. 10. r. 84. §. 1. p. 447
Si de Communione sacra servus emisit votum, an possit Dominus illud irritare? tom. 7. tractat. 8. resolut. 56. §. 1. pag. 452
Communionem prævenire an teneatur, qui timet, quod quando obligabit præceptum non erit opportunitas communicandi? t. 1. tr. 3. r. 65. §. 2. p. 130
Si Communionem à Confessario petant publicus usurarius, & publicus concubinarius, qui à dicto Confessario non fuerunt absoluti, an possit Confessarius dictam Communionem illis negare, dicendo eos esse in publico peccato? tom. 1. tractat. 8. resolut. 22. §. 1. pag. 434
Qui ad Communionem accedit cum distractione voluntaria, aut cum affectu alicujus peccati venialis, an peccet venialiter? t. 2. tr. 2. r. 44. §. 1. p. 183
Communionem more laicorum tempore interdicti, an Pontifex prohibeat sacerdotibus, quibus tamen concedit celebrare? tom. 3. tract. 1. resol. 2. §. Et tandem. pag. 3
Communionem ne laici sumant sub utraque specie, an Pontifex prohibere potuerit? tom. 3. tract. 1. resol. 49. §. 1. pag. 65
Communionem pro lucrando Jubilæo, an possit Confessarius ex justis causis commutare ultra tempus præscriptum in Jubilæo per aliquas hebdomadas? t. 4. tr. 4. res. 26. §. 3. p. 153
Ubi duo casus assignantur pro praxi.
Communionem in peccato Sacerdos pluribus ministrans, an unum peccatum committat? An vero plura. tom. 4. tr. 6. r. 126. §. 4. p. 274
Communionem quis voverat singulis festivitatibus Annunciationis B. Mariæ, sed festum illud incidit feria sexta Hebdomadæ sanctæ, an teneatur in illa die sacram synaxim sumere? tom. 8. tractat. 4. resolut. 46. §. 1. pag. 69
Communionem sumere in feria sexta Paraseves an sit licitum? ibid. §. 2
Communiones, quæ ex consuetudine præfinitæ sunt fieri, potest Prælatus imperare, quæ vero præfinitæ non sunt, non potest jubere, quia ad id quod est super regulam non potest obligare. tom. 1. tract. 6. resol. 13. §. 2. pag. 315
Ut Communionis præceptum Paschale Sacerdos ipse, & alii impleant, an possit absque prævia Confessione dictus Sacerdos celebrare, deficiente copia Confessarii? t. 1. tr. 3. r. 152. §. 2. p. 192
Et an aliter dicendum sit de Communione debita ex voto, vel alio præcepto particulari? ibid.
A Communionis annuæ præcepto an Pontifex eximere aliquem possit? t. 3. tr. 1. r. 51. §. 1. p. 68
Ad Communionis præceptum an teneatur Pontifex? ibid. §. 2
Communionis annuæ præceptum, an Pontifex penitus abrogare possit. t. 3. tr. 1. r. 62. §. 1. p. 69
Si Communionis præceptum Pontifex sine causa penitus abrogaret ex toto, vel in solidum, quamvis peccaret, valeret tamen prædicta abrogatio. ibid. §. 2
Communionis præceptum an possit Pontifex restringere. ibid. §. 3
Ad Communionis præceptum in Paschate adimplendum si quis Ecclesiam non possit adire, ut habet Oratorium privatum in domo, & Bullam Cruciatæ, & petita à Parocho licentia, & injustè negata, an virtute Cruciatæ possit sumere Eucharistiam in dicto Oratorio, & adimplere præceptum Ecclesiæ. t. 4. tr. 2. resol. 58. § 4. pag. 64
Si Communionis annuæ præceptum pueri non observent, an incurrant in censuram latam ab Episcopo super hoc. t. 5. tr. 1. r. 109. §. 1. & seq. p. 72
An Pontifex possit dispensare, ut aliquis ante Communionem non confiteatur, dummodo eliciat actum contritionis de peccatis mortalibus commissis? t. 3. tr. 1. res. 30. p. 38
An sacramentum Eucharistiæ sit necessarium necessitate medii ad salutem, itaut detur præceptum divinum positivum sumendi Sacramentum? Ex quo infertur primo, præceptum divinum Eucharistiæ sumendæ obligare in articulo mortis, etiamsi mors sit violenta, & authoritate judicis inflicta. Secundo in reliqua vita, toties, quoties tali remedio opus est, ad perseverandum in statu gratiæ. Tertio, quando quis prævidet, & prudenter putat se non amplius habiturum commoditatem in tota vita sumendi Eucharistiam. t. 2. tract. 2. res. 1. & in aliis ejus not. p. 155
An si non adesset præceptum sumendi Eucharistiam potuisset quis salvari, si non haberet propositum illam recipiendi? t. 2. tract. 2. resol. 2. & in aliis ejus not. pag. 156
An hæretici teneantur præcepto communicandi singulis annis contento in cap. *Omnis utriusque sexus, de pœnit. & remiss.* Et cursim docetur omnes fideles baptizatos comprehensos esse in præcepto dicti capitis, & tantum excludit ab ipso Infideles? tom. 2. tract. 2. res. 3. pag. 156
An præceptum sumendi Eucharistiam obliget Infideles? t. 2. tr. 2. r. 4. p. 157
An pueri tempore, quo sunt capaces confitendi sint etiam capaces recipiendi Eucharistiam? t. 2. tr. 2. res. 5. & in plurimis aliis ejus not. p. 157
Et docetur, quod pueri non obligantur ad Communionem usque ad decennium annum. ibid. §. ultimo. pag. 158
Sed infertur peccare Parentes puerorum, & Confessarios non sinentes illos communicare statim ac peccare norunt. ibid. §. 3
Et docetur, quod pueri non communicantes in Paschate, nec excommunicatione, nec pœnis Canonis ligantur usque ad 14. annum? ibid. ad med. dicti §. 3
Et advertitur ad lucrandum Jubilæum pueros, qui possunt confiteri esse etiam ad sacramentum Eucharistiæ admittendos? t. 2. tr. 2. r. 6. §. 2. p. 158
An si ex incuria Sacerdotis dum alios communicat, porrigeret Eucharistiam infanti genuflexo non habenti usum rationis, reciperet gratiam? Et resolutio hujus quæstionis pendet ex illa; an infantes ante usum rationis sint capaces fructus spiritualis, quem Eucharistia ex opere operato confert? tom. 2. tract. 2. res. 7. pag. 158
Et an antiquitus fuerit consuetudo in Ecclesia in variis Provinciis conferendi Eucharistiam infantibus. ibidem §. 3
Et an si puer, & amens nunquam doli capaces inveniant casu Eucharistiam, & comedant, accipiant gratiam, licet non sint capaces manducationis sacramentalis? ibid. §. 4. & 5
An qui prævidet impedimentum futurum, ut in tempore Paschatis Eucharistiam accipere non possit, teneatur prævenire tempus & illam sumere? t. 2. tr. 2. resol. 8. & in aliis ejus not. p. 159

Et an ita præveniens tempus, non ſequuto impedimento tempore ab Eccleſia conſtituto, teneatur iterum communicare? ibid. §. 3

Et aſſeritur, quod qui prævidet ſe in Paſchate à Communione impeditum iri, non tenetur tempus præſcriptum prævenire, dummodo intra eundem annum ſemel communicaverit. ibid. §. 4. p. 160

An qui in Paſchate indigne ſumpſit Euchariſtiam, incurrat excommunicationem latam ab Ordinario contra tranſgreſſores præcepti Communionis? t. 2. tr. 2. reſ. 9. pag. 160

An ſi quis in Paſchate Euchariſtiam non ſumpſit, teneatur poſtea *Quamprimum* communicare? tom. 2. tract. 2. reſ. 10. p. 160

An ſi poſt Dominicam Reſurrectionis credis impediendum eſſe à Communione, obligeris Hebdomada ſanctа communicare? tom. 2. tract. 2. reſolut. 13. §. 5. propè finem. p. 162

Et an ſi alicubi (ut eſt in Hiſpania, adſit privilegium adimplendi præceptum Communionis per totam Quadrageſimam, teneatur quis in illo tempore ſumere Euchariſtiam, ſi prævidet non poſſe illam ſumere tempore Paſchali? ibid. §. 6

An excommunicati, ſuſpenſi, & interdicti excuſentur à præcepto annuæ Communionis? Et quid, ſi poſſint abſolvi, & nollent abſolvi eo fine, ut non communicarent in Paſchate, peccarent contra præceptum? t. 2. tr. 2. r. 14. p. 162

Et an qui ſumeret Euchariſtiam uno, vel altero die ante, vel poſt quindecim dies Paſchales deſignatos pro adimpletione præcepti, adhuc ſatisfaciat præcepto. ibidem §. 4

Et an, qui non communicavit intra illos quindecim dies aſſignatos ab Eccleſia pro adimplendo præcepto annuæ Communionis, teneatur amplius communicare, vel an elapſo anno teneatur etiam ſub præcepto communicare? ibid. §. 8. & ſeqq. p. 163

Et an ſi quis communicavit ex devotione in Natali Domini, & poſtea tranſgreſſus eſt præceptum in Paſchate, an poſſit expectare uſque ad ſequens Natale, in quo annum complet? ibid. §. 11

Et quid, ſi non communicavit à Januario uſque ad Paſcha? Et quid, ſi communicavit poſt Januarium ante Paſcha? ibid. §. 12

An ſi quis in Paſchate ſumit Euchariſtiam in Eccleſia Cathedrali, ſatisfaciat præcepto? t. 2. tr. 2. reſolut. 15. pag. 163

Quidam converſus, ſeu laicus Religioſus ſumpſit tempore Paſchali Euchariſtiam à Sacerdote ſuæ Religionis ſimul cum ipſo commorante in viridiario ejuſdem Religionis, quæſierunt an ſatisfaceret præcepto annuæ Communionis? Quod eſt quærere, an Regulares, qui communicant more laico, teneantur, ut impleant præceptum Paſchale Communionis, illam ſumere de manu proprii Prælati, cum ipſe ſit proprius Sacerdos ipſorum? t. 2. tr. 2. r. 16. p. 164

Et docetur Regulares poſſe miniſtrare Euchariſtiam pro præcepto Eccleſiæ operariis, qui conventionem faciunt per aliquod tempus ad laborandum in Conventu, & Parochia carent, & aliis laicis & famulis ſervientibus intra Monaſterium Religioſis, & etiam famulo non ſoluto poſſunt miniſtrare Euchariſtiam tempore Paſchali pro adimpletione præcepti. ibid. §. 2

Et notatur, quod Religioſi poſſunt ex privilegiis miniſtrare Euchariſtiam, extra tempus, & ſumere Viaticum, & poſſunt dare Viaticum quando non poteſt expectari Parochus, aut conſenſus ejus, & in dicto caſu datur regula ad hoc magis ſecurè faciendum. ibid. §. 4. p. 165

Et tandem firmatur, quod tacita licentia, & ratihabitio Parochi etiamſi ſit de futuro ſufficit ad validè, & licitè miniſtrandam ſacram Euchariſtiam, & Extremam-Unctionem, ſecus de Matrimonio, & Confeſſione. ibid. §. 5

An Regulares ex privilegio poſſint miniſtrare laicis Euchariſtiam pro adimplendo præcepto annuæ Communionis? Et quid pro advenis, & peregrinis? t. 2. tr. 2. reſ. 17. p. 165

Referuntur aliquæ opiniones circa Regulares in ordine ad miniſtrandam Euchariſtiam ſæcularibus tempore Paſchatis, & in articulo mortis; & etiam familiaribus, & ſervitoribus actualiter ſibi ſervientibus, & intra Monaſterium commorantibus, & etiam extra Monaſterium degentibus. tomo ſecundo, tractat. ſecundo, reſolut. 18. & in multis aliis ejus notationum. p. 166

An Regulares virtute ſuorum privilegiorum poſſint miniſtrare Euchariſtiam vagis, advenis, & peregrinis in die Paſchatis, ad implendum præceptum Communionis? Vel an teneantur ſupradicti confluere ad Eccleſiam Cathedralem, & Matricem pro adimplendo præcepto Communionis? tom. 2. tractat. 2. reſolut. 21. & in aliis ejus notationis primæ. pagina 170

An Regulares ſine incurſione cenſurarum poſſint miniſtrare Euchariſtiam in die Paſchatis ad implendum præceptum Equitibus Jeroſolymitanis, D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. tom. 2. tract. 2. reſol. 22. §. 2. pag. 171

Et ſupponitur non licere ſub pœna excommunicationis Papalis Regularibus jure communi miniſtrare Euchariſtiam, & Extremam-Unctionem ſine licentia Parochi. Poſſunt tamen miniſtrare Euchariſtiam extraneis Religioſis, etiam tempore Paſchali ad implendum præceptum Communionis, quando abſunt à loco, ubi ſunt eorum Prælati. ibid. §. 1

Et notatur Regulares ſine incurſione cenſuræ poſſe in multis caſibus præbere ſæcularibus Euchariſtiam pro adimplendo præcepto tempore Paſchatis, & in textu hujus reſolutionis aſſignantur quinque caſus pro praxi. ibid. §. 4. & in aliis ejus not.

Et an Parocho deficiente, aut nolente per ſe Euchariſtiam miniſtrare, nec licentiam concedere, poſſint Religioſi etiam ſæcularibus illam porrigere ad implendum annuæ Communionis præceptum. ibidem §. 5

Et notatur Regulares poſſe hoſpitibus ſæcularibus, ſi in eorum Monaſteriis infirmentur ad mortem miniſtrare ſacrum Viaticum, Extremam-Unctionem, & ſepulturam in ſuis Eccleſiis abſque licentia Parochi, & hoc ex pluribus Pontificiis privilegiis. ibid. §. ult. & in multis aliis ejus not.

An Epiſcopus poſſit prohibere Regularibus ne miniſtrent ſacramentum Euchariſtiæ in die Paſchatis? t. 2. tr. 2. reſ. 23. §. 3. p. 172

Et notatur per diem feſtum Paſchatis Reſurrectionis Dominicæ non intelligi ſolum diem Paſchatis, ſed totum tempus, quo currit præceptum Eccleſiaſticum annuæ Communionis. ibidem §. 2. & in plurimis aliis ejus notationum.

Et an fuerit uſu receptum privilegium Regularibus conceſſum, ut poſſint miniſtrare ſæcularibus Euchariſtiam, ut impleant præceptum Communionis? ibidem §. 6

Et advertitur, quod Jeſuitæ habent ampliſſima privilegia circa miniſtrationem Euchariſtiæ, Confeſſionis, & Prædicationis, ſed curſim docetur ſtylum Curiæ eſſe contrarium. ibidem, & in multis aliis ejus notationum.

An ſi quis ſumpſerit viaticum, v. g. Feria ſecunda hebdomadæ ſanctæ, ſi poſtea non moriatur extra tempus Paſchale, vel convaleſcat, teneatur iterum Euchariſtiam ſumere, ad ſatisfaciendum præcepto annuæ communionis?

munionis. tom.2. tract.2. ref.24. §.1. & signanter, 3. pag.173

Et quid, si in prædicto casu una die ante Dominicam Palmarum talis infirmus sumpserit Viaticum, an detur parvitas materiæ in isto casu, ita ut illa communione satisfaciat etiam præcepto Paschalis communionis. ibidem. §.2

Et infertur, quod si Petro in pœnitentiam injungeretur ut intra quindecim dies communicaret, & alias voviſſet, ac simul præcepisset Prælatus intra eosdem dies communionem facere, & si cum eisdem occurrerit dies Paschalis communionis, tenebitur ad quadruplicem communionem faciendam, intra illos quindecim dies, nam cum unica communione satisfacere non potest. ibid. ante medium dicti §.2

Et cursim docetur, quod uno, atque eodem actu potest quis satisfacere pluribus præceptis. ibid. §.3. ante medium.

An Sacerdos, qui ministrat aliis cum peccato mortali in Missa, vel extra Missam Sacram Eucharistiam, peccet mortaliter. t.2. tr.2. r.25. & in plurimis aliis ejus not. pag.173

An qui ministrat Eucharistiam peccatori, peccet duplici peccato. t.2. tr.2. r.28. p.174

An in dubio utrum peccator sit publicus, vel occultus, danda sit ei Eucharistia. tom.2. tractat.2. resolut.29. pag.174

An si Sacerdos sciat ex confessione aliquod delictum alicujus non emendatum, si occulte petat Eucharistiam, sit illi deneganda. t.2. tr.2.r.30. p.174

Et deducitur, quod sigillum confessionis ita obligat, ut finita ea neque cum ipso pœnitente possumus amplius de illa loqui, nisi de speciali licentia illius, & non solum loqui, sed neque etiam vultu, aut factis exprobrare peccata illius possumus. ibidem §.2. ad medium, &c.

An liceat ministrari peccatori scienti, & petenti sibi dari Hostiam non consecratam ad Sacrilegium ipsius, & grave damnum vitandum. tom.2.tract.2. resol.31. pag.175

Et an debeat Sacerdos in tali casu proponere Hostiam consecratam adorandam, & à tergo post illam, non consecratam, ita ut Hostia non consecrata non videatur, nec adoretur, vel possit Sacerdos saltem simulare se Eucharistiam in os illius immittere, licet ad hoc facere non teneatur. ibid. §.ult.

An possit aliquis ita accedere ad Eucharistiam, ut non accipiat gratiam, neque peccatum committat. t.2. tr.2. ref.32. p.175

Et infertur, quod quamvis hoc Sacramentum per se primo non sit institutum à Christo ad conferendam primam gratiam, sed ad conferendum augmentum illius, tamen in duobus casibus illam conferre & peccatum mortale remittere, ac delere potest. ibid. §.3. &c.

Quandonam communicanti conferatur gratia Sacramentalis. t.2. tr.2. r.33. p.176

Et in textu hujus Resol. proponuntur diversi casus pro praxi dictæ quæstionis? Et notatur Eucharistiam non causare gratiam toto tempore, quo est in stomacho, sicut nec toto tempore manducationis. ibid. §.3. & in aliis ejus not.

Et inque advertitur nullo modo aliquem recipere majorem gratiam, quia sumit majores, aut plures Hostias. ibid. §.4. &c.

An detur major gratia sumenti duas species, quam sumenti unam. t.2. tr.2. r.34. p.177

An Sacerdotes sumentes species Corporis, & Sanguinis Christi recipiant majorem gratiam, quam laici sumentes tantum Corpus Christi. tom.2. tract.2. resolut.31. pag.175

Et it accidit, quod Sacerdos ponat obicem in sumptione Corporis Christi, si ante sumptionem sanguinis redditur in gratia, an ex sumptione sanguinis recipiat gratiam. ibid. §. ult. &c. p.176

De communione quotidiana. t.2. tr.2. r.36. Vbi latissimè, & docte. p.177

Et notatur non esse definitum jure divino positivo, an sæpius uno die liceat communicare, sed tantum Ecclesia prohibet communionem iterare eodem die. ibid. §. ult. &c. p.179

An Eucharistia possit sumi quacumque hora diei. t.2.tr.2. ref.37. p.179

An Sacerdos existens in peccato mortali possit sine peccato mortali sumere Eucharistiam, ne perveniat in manus Hæreticorum, non tamen sumendo illam sicut sumunt fideles, nempe communicando, sed solummodo abscondendo, ac si in aliquo foramine reconderet. t.2. tr.2.r.38. p.180

Et notatur, quod si periculum sit, ut Eucharistia perveniat, vel male tractetur ab Hæreticis, vel Infidelibus possit sumi à non jejuno, etiam laico, si Sacerdos desit. Et an etiam præsente sacerdote, possit laicus in tali casu illam accipere. ibid. §. ult. &c.

An Sacerdos extra casum necessitatis possit pro devotione tantum, si non adsit alius Sacerdos, administrare sibi Eucharistiam, secluso scandalo. t.2. tr.2.r.39. & in aliis ejus not. p.181

Idem est dicendum de Diacono, si non adsit Sacerdos, vel alius Diaconus, qui illi ministrent Eucharistiam ex devotione. ibid. §.4

Et in supradicto primo casu, præsente Diacono, an debeat Sacerdos potius Eucharistiam sumere ex manibus Diaconi, quam ex propriis. ibid. §.7. & 8. p.182

An Sacerdos debeat propriis manibus seipsum communicare, quando Diaconus illi Sacramentum debent tempore mortis. t.2. tr.2. r.40. §.3. p.182

An Sacerdos si ex devotione extra Missam communicat, possit communicare qualibet hora diei, etiam post meridiem. t.2. tr.2. r.41. p.182

An Sacerdos Corpus Christi ab alio Ministro pro devotione, sive in die Parasceves sumens, debeat stolam Ecclesiastico præcepto adhibere, cap. Eccles.23. Et an hujusmodi Decretum sit contrario usu abrogatum. t.2. tr.2. r.42. p.182

An recipiens Eucharistiam contra præceptum aliquod humanum committat duo peccata, unum contra prohibitionem illam, alterum, quia communicat indigne? Et an hæc circunstantia sit explicanda in confessione. t.2. tr.2. r.43. p.182

An qui accedit ad communionem cum distractione voluntaria, aut cum affectu alicujus peccati venialis communicando peccet venialiter. tom.2. tract.2. resol.44. pag.183

An quis possit in die Veneris Sancti communicare. t.2. tr.2. r.45. p.183

Quidam Episcopus volebat punire Parochum, qui ministravit Eucharistiam aliquibus in die Veneris Sancti, quæsivit à me Antistes ille, quid sentirem? Ubi an sit licita administratio Eucharistiæ in die Parasceves, seclusoscandalo. t.2. tr.2. r.46. p.184

An laici in Missa Nativitatis Domini, quæ post mediam noctem canitur vel in aliis, quæ statim postea dicuntur, possint Sacram Eucharistiam sumere. tom.2. tr.2. r.47. pag.185

Et cursim docetur Sacram Communionem posse recipi qualibet hora diei etiam post meridiem. ibid. in fine §.1. &c.

Et advertitur Regulares ex privilegio celebrando ferme tribus horis ante auroram, posse tunc in suis Missis, si velint, licite laicis Sacram Eucharistiam ministrare. ib. §.2. & in aliis ejus not.

An si quis post pollutionem voluntariam, vel fornicationem

tionem postea confiteatur, peccat tamen venialiter sumendo Eucharistiam intra unum diem sine aliqua justa causa. t.2. tr.2. r.48. p.185
Et an sit peccatum mortale accedere ad recipiendum Sacramentum Eucharistiæ ante diem integrum post quodcumque peccatum mortale, etiam si homo sit de illo contritus, & confessus. ibid. §. ult. p.186
Et an in supradicto casu quis faciat contra Consilium Rubricæ Missalis sumendo Eucharistiam, & peccet venialiter. t.2.tr.2.r.49. p.186
An sit licitum conjugatis die habitæ copulæ Eucharistiam sumere, vel sit minus, vel magis expediens. t.2. tr.2. r.50. & in aliis ejus not. p.186
Et docetur ex Sancio, quod habenti pollutionem nocturnam, non est consulendum abstinendi ab Eucharistia sumenda, præsertim, si causa non fuisset voluntaria, imo etiam si fuisset voluntaria, vel fornicationem aliquis noctu commisisset, & ab ea confiteatur. ibidem. §.2
Etiamque infertur invalidum esse votum de non communicando die habitæ copulæ. ibidem ad medium dicti §.2
Et an supposito, quod quis nollet curare distractionem expellere, non est sanum consilium non communicare. ibid. paulo inferius, vers. Quarto, &c.
An sit culpa venialis eodem die communionis ad uxorem accedere voluptatis causa. tom.2. tract.2. res.51. pag.187
Et an sit culpa venialis accedere ad Eucharistiam post pollutionem, aut copulam carnalem, quam aliquis absque peccato mortali passus fuerit, vel habuerit. ibid. §.2. in principio, &c.
Et quid, si adest menstruum, aut lepra. ibid. in fine Res. pag.188
An Sacerdos Chiragra impeditus possit ministrare Eucharistiam non pollice, & indice, sed aliis digitis. t.2. tr.2. r.53. p.188
Et de aliis dubiis circa ministrationem Eucharistiæ agitur. Primo, an Sacerdos ministrans Eucharistiam extra Missam, omittendo cæremonias, ut luminis accensi, confessionis generalis, absolutionis venialium, &c. peccet mortaliter, si absque ulla causa illas cæremonias omittat. ibid. §.3
Secundo, an Sacerdos possit differre Eucharistiam moribundo valde festinanter, currendo. ibid. §.5
Tertio, an Sacerdos possit vehi equo ad præbendum viaticum moribundo longe distanti, & in hoc casu aliqua advertuntur, quæ contingere possunt in praxi. ibid. §.7. p.189
Et infertur, an Sacerdos non jejunus possit Missam celebrare ad communicandum alium, vel seipsum in articulo mortis. ibid. §. 5. inter medium, & finem, &c.
Quarto, an laicus in articulo mortis, si non adsit alius Minister, possit non solum ipse cum suis manibus sumere Viaticum, sed etiam illud aliis ministrare. ibidem prope finem §.5. & post medium, & in fine §.7
Quinto, an cum infirmus particulam deglutire non possit, possit Sacerdos illam ponere in cochleari argentea cum parvo jure etiam calido, ut ita infirmus facilius in stomachum transmittat, vel saltem hoc possit fieri intra parum aquæ, vel vini, si aliter non possit Infirmus particulam deglutire. ibid. §. ult. p.189
An si cadat super barbam alicujus Hostia, vel fragmentum, sit ipsa barba lavanda. t.2. tr.2. r.54. p.189
Et quid, si sanguis cadat super barbam Sacerdotis. ibid. §.2. pag.190
An si particula cadat super manum v.g. communicantis, sint virtute Rubricæ Missalis manus lavandæ & aqua in Sacrarium effundenda. t.2. tr.2. r.55. p.190
Et quid, si labatur super veste Monialis, vel in terra, tabula, panno prophano, vel aliqua alia re, vel super barbam communicantis, vel si laicus sustulerit à terra, &c. ibid. §.1. & 2. per totam.
Et quid est faciendum, si in supradictis locis, & partibus ceciderit aliquid è sanguine. ibid.
Et quid, si ex Hostia, vel Sanguine ceciderit in panno sacro, videlicet super manicam Albæ, Mappam, linteum, seu pallam, &c. ibid. §.2. ante medium.
An dubius si sit duodecima hora noctis, comedat, possit mane communicare, vel si sit dubius si comederit post mediam noctem. t.2. tr.2. r.56. p.191
Et infertur non solum in materia strictæ, & propriæ justitiæ, sed etiam in aliis materiis esse meliorem conditionem possidentis, quando supervenit dubium. ibid. §.8. pag.192
An detur parvitas materiæ respectu temporis excusans à mortali, si quis comedat post mediam noctem, & postea sumat Eucharistiam? Et dubitatur, quantum temporis in tali casu possit haberi pro minimo. t.2. tr.2. res.57. p.192
Et advertitur, quod cum media nox sit tunc, & completus antecedens dies quando sol incipit ascendere ad nostrum hemispherium, si quis noctu ex aspectu stellarum, vel aliunde sciret cognoscere eamdem mediam noctem & tempus parvum illud, in quo sol ad nostrum hemispherium accedere incipit, licet ante illud tempus sonuerint omnia horologia loci, possit absque fractione jejunij naturalis sequentis diei comedere, & bibere usque ad illud tempus, in quo novit solis ascensum incepisse. ibidem prope finem §. 4. à vers. Nota tamen. pag.193
Et an detur parvitas materiæ quoad cibum, & potum in ordine ad sumptionem Eucharistiæ. ibid. §.5. &c.
Et utrum cadens in flumen, & demersus casu, & violenter deglutiat, & trajiciat in stomachum aquam, sive in parva, sive in magna quantitate, & sive totaliter statim ejiciat, sive non, censeri debeat jejunus, ac possit recipere Eucharistiam. ibid. §.7
Et deducitur deglutientem casu, & violentet, & præter intentionem globulum ex saccharo, vel alium cibum, & potum sibi dormienti, vel non advertenti in os apertum, & in guttur ab altero immissum, censeri jejunum, & possit communicare, vel celebrare eodem die, sicut cum attrahitur ad stomachum musca, aut aliud animal ex improviso intrans in os apertum. ibid. in dicto §.7
Idem est, si aliquid descenderet ab extra in stomachum, etiam alicujus quantitatis, ita quod homo non perciperet, vel intenderet illud deglutire, sed sicut saliva descenderet in stomachum, non impediat communionem. ibid. in dicto §. paulo post initium.
Et tandem notatur, quod credens esse mediam noctem communicavit, poterit post mediam noctem iterum communicare, etiam si post priorem communionem cibum sumpserit, dummodo sit ante mediam noctem. ibid. §. ult. p.194
An in articulo mortis tempore pestis teneatur Parochus Eucharistiam infirmis ministrare. t.2. tr.2. r.58. p.194
An Sacerdos mutus possit tempore necessitatis Eucharistiam aliis ministrare. t.2. tr.2. r.59. p.194
An in articulo mortis, si alius non adsit, possit sumi Eucharistia à Sacerdote excommunicato nominatim, vel publico Clerici percussore. t.2. tr.2. r.60. p.194
An in articulo mortis, absente Parocho, si periculum est in mora, licitum sit Religiosis ministrare Viaticum? Et in tali casu, adveniente Parocho, an teneatur infirmus iterum Eucharistiam ab illo recipere. t.2. tr.2. res.61. pag.195
Et supponitur, quod Religiosi contrahunt Papalem excommunicationem qui Clericis, aut laicis Sacramentum extremæ Vnctionis, vel Eucharistiæ ministrant, vel matrimoniumeorum solemnizant, non habita prius Parochi

Parochi licentia ſpeciali. ibid. à linea 4. §. 1. & in plurimis aliis ejus not.
Sed notatur primo, hoc non procedere in Religioſo miniſtrante Euchariſtiam alteri Religioſo, quantumvis in eo peccaret. ibid à linea 4. §. 2. &c.
Secundo Religioſum bona fide procedentem, vel etiam cum ignorantia craſſa, & præbentem hoc Sacramentum Euchariſtiæ laico ex præſumpto conſenſu paſtoris non incurrere hanc cenſuram. ibid. verſ. Notandum ſecundo, &c.
Tertio, non incurrere cenſuram Religioſum, qui in neceſſitate miniſtrat hoc Sacramentum infirmo, quia videlicet abeſt Paſtor, vel quamvis adſit, ſi injuſtè negat infirmo Viaticum. ibid. §. Notandum tertio, &c.
Et an tibi ægrotanti, & ex devotione communicanti poſſit Religioſus Euchariſtiam miniſtrare, ſed non poſſit per vicos, & plateas ſolemniter deferre Euchariſtiam. t.2. tr.2. r.62. §. 2. ante medium. p.196
Etiamque advertitur, quod hujus Euchariſtiæ adminiſtratio non requirit antecedentem juriſdictionem, ſed ſufficit quæcumque probabilis ſpes futuræ ratihabitionis. Unde Sacerdos, qui ſine juriſdictione actum exerceret, non incurreret irregularitatem. ibid. §. ult. &c.
An in articulo mortis Regulares poſſint miniſtrare Viaticum ſuis familiaribus, ſine licentia Parochi. t.2. tr.2. r.63. & in aliis ejus not. p.196
An Sacerdos in articulo mortis debeat ſibi miniſtrare Euchariſtiam ſi Diaconus adſit, vel an Diaconus poſſit propriis manibus in os Preſbyteri Euchariſtiam immittere. t.2. tr.2. r.64. p.197
An ſi non extet Sacerdos, ſed tantum Diaconus, poſſit iſte in magno Feſto Euchariſtiam ſibi, & aliis miniſtrare? Non eſt dubitandum in extrema neceſſitate, ſeu in articulo mortis poſſe Diaconum Viaticum miniſtrare. tom.2. tract.2. reſol.65. §.1. & 2. & in aliis eorum notationum. p.197
Et docetur, quod ſi Parochus vel Epiſcopus, imo Summus Pontifex ex iniquitate nollet concedere facultatem Diacono, ut in articulo mortis communicet ægrotum, poſſet in tali caſu Diaconus deferre Sacramentum infirmo moribundo ex voluntate, & commiſſione Chriſti. ibid. §.3. &c.
Et infertur, quod in caſu neceſſitatis poteſt laicus, & debet Corpus Chriſti tangere, ut ſi in aliquo loco immundo jaceret. ibid. in fine §.4. &c.
Et curſim docetur, quod ſi laicus exiſtens in peccato mortali deferat ad infirmum in articulo mortis Euchariſtiam, non peccat mortaliter. ibid. in fine. §.8. p.189
Et curſiſſime infertur, quod Sacerdos poteſt ſine veſte Sacra, & extra officium Miſſæ Sacramentum Euchariſtiæ conficere, ut ægrotus moribundus impleat præceptum divinum ſumendi in dicto articulo Viaticum. t.2. tr.2. reſ.67. §.1. poſt medium, verſ. Quod ex eo, & in aliis ejus not. p.187
An ſi eſſet præſens Parochus, vel alius Sacerdos, & nollent communicare infirmum exiſtentem in periculo mortis, poſſit laicus, ſupradictis renuentibus, & prohibentibus infirmo Sacram Communionem porrigere? Et an in hoc caſu Diacono tantum, & non aliis hoc permiſſum ſit. t.2. tr.2. r.68. In diverſis ejus §§. ſignanter §.11. p.200
Et docetur non poſſe fieri legem, qua ſtatuatur, quod neque in caſu neceſſitatis extremæ poſſit laicus Euchariſtiam miniſtrare. ibid. §.17. p.201
Et infertur, quod Regularis, vel alius Sacerdos poſſit miniſtrare infirmo Viaticum, ſi Parochus præſens nollet ei miniſtrare, nec ad hoc licentiam concedere. ibidem §.19. & in aliis ejus not.
Etiamque advertitur infirmum, qui ſatisfecit præcepto ſumendi Viaticum è manibus ſui Parochi, poſſit ab illo, vel aliis poſt aliquos dies in eadem infirmitate recipere Euchariſtiam etiam non jejunum. ibid. §.20. & in aliis ejus not.
Et notatur non eſſe mortale, ſi laicus exiſtens in mortali, reverentiæ & honoris cauſa Euchariſtiam deoſculetur. ibid. §. ult.
An qui ſumpſit Euchariſtiam tempore Paſchatis, teneatur ſub mortali illam ſumere in articulo mortis. tom.2. tr.2. r.69. & in multis aliis ejus not. p.201
Et notatur, quod adeſt præceptum divinum, quod obligat ſumendi Euchariſtiam tempore mortis, etiam ſi tempore Paſchatis fuerit ſumpta. ibid. §. 3. & in aliis ejus not. p.201
Infirmus in articulo mortis quonam tempore teneatur Viaticum ſumere, & ſi illud non ſumat, an peccet tantum venialiter? Et an infirmus, qui ſemel Euchariſtiam ſumpſit in anno, ſi illam in articulo mortis omittat ex negligentia peccet. t.2. tr.2. r.70. p.202
Et quæritur, quando ergo lex divina ſuſcipiendi Euchariſtiam, ſi non in mortis articulo, obliget? Et pro praxi hujus quæſt. aliqui caſus adducuntur in §. Quandonam. ibid. §.11. & in aliis ejus not. p.203
Et notatur, etiam ſecluſa aliqua Eccleſiæ determinatione, omittentem per tres, vel quatuor annos communionem præcepti divini reum eſſe, & illum conſtringere, quamvis alij ajunt, ſecluſa determinatione Eccleſiæ, nullius peccati reum eſſe, qui toto vitæ tempore uſque ad mortis articulum, vel periculum omitteret communionem. ibid. §.12. & ſeq.
Et an Euchariſtia ſit medium neceſſarium, ad ſalutem, ſaltem in voto. ibid. §.9. ad medium.
An qui paulo ante, v.g. 8. vel 15. dies communicaverit, teneatur in articulo mortis iterum communicare. t.2. tr.2. r.71. p.203
Et curſim docetur non eſſe mortale omittere Euchariſtiam in articulo mortis, niſi adſit contemptus. t.2. tr.2. r.72. §.3. p.204
An qui ſumpſit Euchariſtiam mane, vel Miſſam dixit, & poſt meridiem incidit in periculum mortis, poſſit iterum Euchariſtiam ſumere. tom.2. tract.2. reſolut.73. pag.204
Et an in tali caſu non ſolum poſſit, ſed teneatur talis iterum Euchariſtiam ſumere, ſive mors ſit naturalis, ſive violenta. tom.2. tract.2. reſ.74. §.2. p.206
Et aſſeritur, quod quando concurrunt duo præcepta, majus præponderat & eſt anteponendum, ut eſt in ſupradicto caſu, in quo concurrunt præceptum divinum de ſumenda Euchariſtia, & præceptum Eccleſiaſticum de jejunio, & non ſumenda Euchariſtia bis in die. ib. §.3. pag.205
Et an præceptum de ſumenda Euchariſtia non ſit divinum. ibid. paulo poſt initium dicti §.3. &c.
An qui in articulo mortis ſumpſit Viaticum, teneatur ex præcepto toties ſumere Euchariſtiam, quoties poſt ſumptionem amiſſa eſt gratia. tom.2. tr.2. reſ.76. 77. pag.207
Et explanatur, quando in eadem infirmitate poſſit infirmo non jejuno qui recepit Viaticum, iterum, atque iterum Euchariſtiam miniſtrari. ib. in §.2. dictæ Reſ.77. p.207
An reus ad mortem damnatus, ſi pridie Euchariſtiam ſumpſit, poſſit in illo die ſupplicij denuo illam ſumere, ſi cibum ex inadvertentia ſumpſit? Et quid, ſi forſan advertens ſumpſit cibum, ſi poſtea pœnitens facti vellet communicare. t.2. tr.2. r.78. & in aliis ejus not. pag.208
Et docetur ſanum damnatum ad mortem, ſi judex nolit expectare, poſſe, imo debere Euchariſtiam non jejunum accipere, eodem die ſupplicij ſi jejunus non poſſit. ibid. in fine §.1
Et advertitur eodem die plectendum capite teneri jejunare, donec ſumpſerit Euchariſtiam, modo jejunare poſſit abſque notabili incommodo, ſicut etiam ægrotus,

ægrotus, si commode potest, tenetur accedere jejunus ad Eucharistiam sumendam Ibid. in fine res. &c.
Et asseritur duobus, aut tribus diebus, imo & pluribus sequentibus, si adhuc perseverat mortis articulus, vel periculum posse infirmum non jejunum communicare. ibid. ad medium §. 2. &c.
Et notatur non esse necessarium tempus viginti horarum inter sumptionem Eucharistiæ, & suscipientis mortem intercurrere, si judex nolit tempus majus dare pro supplicio. t. 2. tr. 2. r. 79. §. 2. p. 209
Imo docetur posse Sacramentum Eucharistiæ ministrari damnatis ad patibulum ante unam horam mortis. ibidem. §. 5. &c.
Etiamque advertitur reo expetenti, vel non recusantem confessionem & Eucharistiam, judex ad confitenda peccata, & Eucharistiam recipiendam tenetur dare tempus sufficiens. t. 2. tr. 2. r. 80. §. 2. ad medium. vers. Notandum est. p. 209
An aliquando licitum sit deferre Viaticum moribundo absque stola, superpelliceo, & lumine? t. 2. tr. 2. r. 81. & in aliis ejus not. p. 210
An infirmus in articulo mortis constitutus si commode potest recipere Sacrum Viaticum jejunus ad id teneatur? t. 2. tr. 2. r. 82. p. 210
Et notatur, quod licet infirmus expectare possit jejunus per unam vel alteram horam post mediam noctem, adhuc non esse obligationem in illa intempestiva hora sumendi Eucharistiam, sed posse differri ad aliud tempus, in quo non sit jejunus. t. 2. tr. 2. r. 84. §. 2. ad medium. p. 211
Quando Sacerdos iterum præbet ægroto non jejuno Sacram Eucharistiam, quænam temporis intercapedo habenda est inter unam, & alteram communionem? Ut vult Rituale? t. 2. tr. 2. r. 85. & in multis aliis ejus not. pag. 211.
Et notatur, quod si quis proximè ante mediam noctem cœnavit in Dominica incidente in Vigilia Nativitatis Domini possit statim post mediam noctem sacrificare, & communicare? t. 2. tr. 2. r. 86. §. 2. p. 212
Deinde licet deceat aliquo tempore post Sacram communionem à cibo, & potu abstinere, tamen ad id non tenetur sub mortali, & ideo potest quis statim sine gravi culpa de Sacristia ad prandium accedere. ibid. ad medium dicti §. 2
An infirmus non jejunus, qui sumpsit Viaticum possit illud iterum sumere sequenti die? tom. 2. tract. 2. r. 87. pagina 212
An Eucharistia danda sit in articulo mortis puero capaci rationis & Confessionis? t. 2. tr. 2. resol. 88. & in aliis ejus not. p. 213
Et quid, si dubitatur, an sint pueri doli capaces, & discernant sufficienter hoc Sacramentum? ibid. in fine res. p. 214
An pueri capaces Sacramenti Pœnitentiæ teneantur in articulo mortis ex vi juris divini communionem sumere? t. 2. tr. 2. r. 89. p. 214
Et quæritur, quando puer censeatur ad annos discretionis pervenisse, ut teneatur præcepto suscipiendi Eucharistiam? ibidem. §. 2. ad medium, & in aliis ejus not.
An Sacrum Viaticum possit pueris præberi, si confessarius dubitat, an sint doli capaces? tom. 2. tract. 2. r. 90. pagina 214
Et docetur fuisse in multis locis in Ecclesia usum conferendi infantibus Eucharistiam, & habuisse Patres sic facientes. ibidem ad medium §. 5. vers. Præterea. pagina 215
Et cursim infertur in dubio tam de comestione, quam de tempore ante & post mediam noctem posse communicare post habitam diligentiam manente dubio. ibid. in fine dicti §. 5
An Infidelis in articulo mortis naturali, vel violento conversus ad Fidem statim post Baptismum sit communicandus? t. 2. tr. 2. r. 91. p. 215
An mutus, & surdus à nativitate sit in articulo mortis communicandus? t. 2. tr. 2. r. 92. p. 215
An non solum in articulo mortis, sed etiam in vita surdus & mutus à nativitate sit communicandus? Et quid, si sciat scribere? t. 2. tr. 2. r. 93. p. 216
Et asseritur habentes usum rationis, sed debilem, & imperfectum, ut sunt quidam Æthiopes, & semifatui, seclusa irreverentiæ periculo, admittendos esse ad communionem, non solum in articulo mortis, sed etiam in Paschate. ibid. §. 2
Et an amentes grandioris ætatis, & ut plurimum vivacis igenii sint computandi cum pueris in primis annis post septennium, quibus Doctores concedunt confessionem non autem Comm[illegible]nionem. ibidem. §. ult. ad medium. vers. Vel respondeo. p. 217
An Sacerdos possit præbere Viaticum infirmo deliranti, qui propter febrim in amentiam incidit? tom. 2. tr. 2. r. 94. & 95. p. 217
Et an hoc procedat, quando infirmus potest sine irreverentia, & periculo vomitus dictam Communionem sumere? ibid.
Et docetur, quod tales amentes tunc communicandi non sunt, quando clare, & evidenter constat eos in peccato mortali usum rationis amisisse, quod vix potest constare. ibid. in §. 2. dictæ r. 94
An Sacerdos possit aliquando in sanitate communicare supradictos amentes? tom. 2. tr. 2. resol. 96. pag. 218.
Et quid, si sint amentes à nativitate, nec in vita, nec in morte non sunt communicandi. tom. 1. tract. 3. res. 71. §. 1. ad medium. p. 135.
Et an hæc opinio non procedat in perpetuo, & absolute fatuis, sed in semifatuis, quibus Eucharistiam in Paschate dari debere; imo quoties Eucharistiam sibi ministrare postulaverint. ibidem. §. 2. à lin. 10. resol. 96. p. 218
Et infertur non esse expediens Prælatis Religionum privare aliquoties suos Religiosos susceptione Sacræ Eucharistiæ causa illos mortificandi. Idem est de Confessariis erga suos pœnitentes. ibid. prope finem res. vers. Quinto.
An moribundo danda sit Eucharistia cum periculo vomitus? Et an si accidit, quod infirmus nunquam vomitus passus fuerit, & sumpta Eucharistia vomitum faciat, quid est faciendum. t. 2. tr. 2. r. 97. p. 218
An in articulo mortis si laïcus non possit deglutire particulam Hostiæ, ministranda sit & species sanguinis? tom. 2. tr. 2. r. 98. p. 219
Et advertitur si contingat Sacerdotem sacrificantem mori post consecrationem, & ante sumptum sanguinem, nullumque adesse Sacerdotem, à quo possit assumi, posse laïcum sumere sanguinem, si servari non possit nisi cum periculo acceleret, & corrumperetur, aut in manus Infidelium deveniret, aut aliquid simile. ibidem. §. 3. &c.
An tempore pestis licitum sit ministrare Eucharistiam infirmis in cochleari argenteo? t. 2. tr. 2. r. 99. p. 219
An peste laboranti prope mortem liceat ministrare Eucharistiam super folium paginæ, & postea illud comburere. t. 2. tr. 2. r. 100. p. 219
An Laïcis infirmis Reliquiæ Sacramenti inventæ post ablutionem dari possunt. Et quid, si ablutionem non sumpserint? t. 2. tr. 2. r. 101. p. 220
Et notatur ad evitandam irreverentiam aliquando licitum esse accipere Eucharistiam sine jejuno, ut si prudenter timeatur perventuram in manus Infidelium, vel Hæreticorum, aut ab incendio absumi? ibid. §. 3. &c.
Et quid est agendum in dicto casu, si esset Sacerdos non jejunus & laïcus jejunus; vel laïcus esset excommunicatus

municatus, & jejunus, Sacerdos non quidem censura ligatus, sed non jejunus? Et quid, si Sacerdos esset excommunicatus, & laïcus non? ibidem.
Ulterius, si Sacerdos, peracta consecratione, pereat, nec alius Sacerdos adsit jejunus, si non jejunus adsit, an iste debeat perficere Sacrificium? Ibidem ad medium dicti §. 3.
Et quid in prædicto casu. Si est qui celebrat in Pontificalibus, & deficit, & non sit alius Episcopus, ut simplex Sacerdos possit supplere simplici, & ordinario modo, quæ desunt? ibidem.
Et in dicto casu pereunte Episcopo. Utrum sit præferendus simplex Sacerdos jejunus alteri Episcopo non jejuno, ut perficiat, quæ desunt. Ibidem.
Et an Sacerdos post longam communionem factam immediate post Sacrificium, possit vasa purificare, & Reliquias, seu fragmenta, quæ supersunt consumere, etiamsi Reliquiæ fuerint consecratæ in ea Missa, vel ab alio in alia Missa? Ibidem. §. ult. & in aliis ejus notationum. p. 221
Vide *Confessio, Eucharistia, Circumstantia.*

Communis necessitas.

Vide verb. *Necessitas.* tom. 4

Communitas.

Vide verb. *Chorus, Concedere, Dispensatio, Potestas, Regulares.* tom. 3
Item verb. *Collegium.* tom. 5
Item verb. *Damnum, Delictum.* tom. 7
Item verb. *Locus, Vendere, Universitas.* tom. 9
Si in Communitate aliqua non bene aliquid determinatur, an aliquis tunc possit sine scrupulo tacere? Et quid, si major pars Communitatis illud approbat? t. 9. tr. 7. r. 18. §. 1. p. 383

Commutantes.

Vide verb. *Bulla Cœnæ.* tom. 5

Commutare.

Cum commutandi facultate in omnibus, quæ Episcopus jure suo ordinario commutare potest, an Bullas pro sua Diœcesi concedere Episcopus possit? t. 3. tr. 3. r. 67 § 1. & seqq. p. 336
Commutandi opera Jubilæi potestas, an ita se extendat ad præterita, ut possit Confessarius electus commutare omnia, & singula opera omissa? t. 4 tr. 4. r. 25. §. 2. p. 152
Et quid, si ex malitia pœnitens omisit opera præscripta in jubilæo, an ultimo die possint à Confessario dicta opera commutari? t. 4. tr. 4. r. 26. §. 1. ibid.
Commutandum est in alia opera pia jejunium, &c. dubitans an debeat, vel possit jejunare, &c. t. 4. tr. 6. r. 3. §. 1. pag. 202
Commutare sacramentalem pœnitentiam an possint Pontifex, & Episcopus extra judicium sacramentale per publicationem Indulgentiæ? t. 1. tr. 6. r. 9. §. 5. p. 311
Commutare pœnitentiam à se impositam an idem Confessarius extra confessionem possit? t. 1. tr. 6. ref. 23. §. 1. & seq. p. 322
Et an post unam hebdomadam? t. 1. tr. 6. r. 24. §. 1. ibid.
Et quid, si intra unum, vel alterum diem, aut triduum pœnitens, ad eundem Confessarium redeat pro commutatione pœnitentiæ? t. 1. tr. 6. r. 25. §. 5. p. 324
Commutare an possit Confessarius pœnitentiam? ibid. in principio, p. 325
Et quid, si pœnitentia est medicinalis, & præservativa? ibid.
Et in utroque casu an secundus Confessarius possit commutare tales pœnitentias extra sacramentalem Confessionem? t. 1. tr. 6. r. 26. §. 1. p. 325
Commutare an possit pœnitentiam secundus Confessarius, qui non habet potestatem absolvendi à peccatis reservatis, super quibus pœnitentia imposita est? ibid. & seq.
Commutare pœnitentiam an pœnitens possit propria authoritate in opus æquale? ibid. §. 2
Et an saltem in evidenter melius? t. 1. tr. 6. r. 28. §. 1. & seq. p. 326
Idem est de voto. ibid. §. 3
Commutare. Vide verb. *Causa, Sacerdos, Periculum.* t. 1
Commutare ultimas voluntates an Capitulum Sede vacante possit in casibus, in quibus Episcopus hoc facere potest? t. 3. tr. 5. r. 43. §. 1. & 2. p. 400
Commutare. Vide verb. *Votum.* tom. 3
Commutare pœnitentiam erogandi eleemosynam non potest Confessarius per solam applicationem ad ipsummet pœnitentem tanquam ad pauperem? t. 4. tr. 7. r. 43. §. 1. pag. 298
Commutare. Vide verb. *Votum, & verba ejus notationis, Communio, Confessarius, Eleemosyna, Iuramentum Materia, Metus, Oblitus, Opus pium, Malitia, Peregrinatio, Perseverare, Privilegium, Redire, Virginitas, Visitare,* tom. 4
* In tomo quarto in tractatu tertio de Bulla Cruciatæ sunt multæ difficultates super eis verbis *Commutare, Commutatio,* &c. & signanter à ref. 69. usque ad r. 122. ubi quam plurimas, sed omnes consequutivas quæstiones invenies.
Commutare legatum aliquod in æquale, aut melius, an Episcopus possit? t. 6. tr. 9. r. 64. §. 1. & seqq. p. 483
Commutare ultimas voluntates an possit Cardinalis, in quibus possunt Episcopi respectu suorum subditorum? t. 9. tr. 7. r. 41. §. 1. p. 390

Commutare res.

Commutare aliquas res etiam cum sæcularibus an religiosus possit, quando nullam jacturam patitur Conventus? t. 7. tr. 3. r. 15. & 16. p. 255
Vide verb. *Comparendum, Parochus.* tom. 7

Commutare vota.

Commutans vota virtute privilegiorum regularium non importat, ut sit Confessarius voventis. t. 7. tr. 1. r. 274. §. 3. p. 184
Commutans Sacerdos votum in æquale sine justa, & legitima causa, an peccet mortaliter, vel tantum venialiter? t. 8. tr. 4. r. 77. §. 3. p. 88
Et quid, si virtute Cruciatæ, vel Jubilæi faciat Confessarius commutationem, an possit commutare vota in aliquid minus? ibid. §. 5
Commutare an possit Confessarius virtute Cruciatæ jejunia ex voto, sicut jejunia à Confessario imposita quilibet alius Confessarius? tom. 4. tract. 6. ref. 3. §. 3. pag. 202
Commutare non potest Prælatus Regularis in statu Religioso, cum votum aliquod habeat ex peculiari ratione talis status præter vota communia. tom. 7. tr. 1. r. 203. §. 3. p. 128
Commutare virtute Jubilæi, & Cruciatæ an Confessarius possit vota Castitatis, & Religionis pœnalia, conditionalia, partialia, temporalia, & in quibus Episcopus dispensare jure ordinario possit? t. 7. tr. 1. ref. 267. §. 2. post medium. p. 176
Commutare vota extra Confessionem an regulares virtute suorum privilegiorum possint? t. 7. tr. 1. r. 274. §. 1. pag. 184
Idem est de Confessario sæculari commutante vota virtute Cruciatæ, vel Jubilæi, ibid. §. 3
Commutare, vel dispensare an possint regulares votum peregrinationis ultra duas dietas? tom. 7. tract. 1. r. 276. §. 1. p. 185
Commutare an possint regulares virtute suorum privilegiorum votum castitatis emissum ante contractum matrimonium, ut vovens possit petere debitum? t. 7. tr. 1. r. 278. §. 1. p. 186

Et quid super hoc quoad Episcopum, & Bullam Cruciatæ? ibid. §. 1. & seq
Commutare an possint Prælati Regulares & Abbatissæ vota Novitiorum, & Novitiarum, non vero irritare? t.7. tr.1. r.283. per totam, p.188
Commutare vota, Vide verb. *Acceptatio, Authoritas, Bulla Cruciatæ, Dubium, Episcopus.* tom.8
Commutari potest votum extra sacramentalem Confessionem. t.1. tr.6. r.26. §.1. p.325
Commutari an possit votum, vel juramentum non ludendi in meliorem, vel æquè bonam rem, & Deo gratam per Episcopum, sive per alium ex privilegio habentem authoritatem commutandi? t.6. tr.4. r.70. §.1. p.272
An commutentur omnia vota in votum solemne Religionis? t.8. tr.4. r.69. §.1. p.83

Commutatio.

Commutatio pœnitentiæ an possit fieri ab eodem Confessario sine causa? t.1. tr.6. r.25. §.5. p.325.
Et quid si ab alio Sacerdote pœnitentia commutetur sine causa? ibid.
Commutatio jejuniorum pro lucrando Jubilæo, an ex justa causa fieri possit feria quinta v. g. t.4. tr.4. r.25. §.1. p.152
Commutatio legati in æquale an spectet ad solum Papam secundum jus canonicum, & ad supremum Principem secundum jus civile? tom.6. tractat.9. resol.65. §.2. p.484
Commutatione pœnitentiæ facta, an possit pœnitens eligere quam maluerit? t.1. tr.6. r.32. §.2. p.329
Commutatione an egeat tempore Jubilæi pauper, qui non potest ad lucrandam Indulgentiam eleemosynam præbere? t.4. tr.4. r.31. §.2. p.155
Idem est de illo, qui non potest jejunare, visitare Ecclesias, communicare, &c. ibid. §.1

Commutatio voti.

Commutatio voti emissi post transactum Jubilæum, & ejus tempus, an possit fieri à Confessario ejus, cui ipse ex justa causa distulit absolutionem per tempus elapsum Jubilæi? tom.4. tract.4. resol. 41. §.1. & 2. pag.159
Qui commutationem alicujus voti voluntariè, vel ex oblivione tempore Jubilæi non petiit, an possit inde transacto Jubilæo, etiam post multos annos eandem commutationem obtinere, si Jubilæum consequutus fuisset? t.4. tr.4. r.58. & 59. p.169
Post commutationem alicujus voti, an licitum sit voventi redire ad prius votum, etiamsi commutatio fieret in melius? t.8. tr.4. res.75. §.1. p.87
Et quid, si vovens acceptavit commutationem in melius? ibid. §.4
Circa commutationem votorum aliqua practicabilia, & octo casus pro praxi. t.8. tr.4. r.78. §.1. & seqq. p.88. & 89
Qui ex commutationibus aliquam elegit, & aliis renunciavit, an possit redire ad prius votum, vel ad aliam commutationem? tom.8. tract. 4. resol.76. §.1. pag.87

Comœdia.

Comœdiarum turpium recitationem Magistratus permittendo, an peccent mortaliter? t.7. t.5. r.29. §.1. & seq. p.342
Comœdias audientes an peccent saltem mortaliter, quia ex eorum stipendiis aluntur histriones, qui peccant, (ut suppono) lascivas comœdias repræsentando? t.7. tr.5. r.27. §.1. & seqq. p.340. & 341
Et quid si Comœdiæ sint obscenæ? t.7. tr.5. res.28. §.1. pag.341
Ad comœdias invitare alium nullus potest sine peccato scandali, sive comœdiæ sint amatoriæ, sive quibus inhonestæ Choreæ, & cantilenæ inferuntur, &c. ibid. §.3. p.342
Comœdiis interesse tam quoad Clericos, quam quoad sæculares, cessante scandalo, an sit peccatum mortale? t.7. tr.5. r.26. §.1. p.340

Comparens.

Comparente Domino, an possessor bonæ fidei, adhibita diligentia, si mansit adhuc dubius, an res sit aliena in posterum teneatur restituere? tom.8. tract.7. r.43. §.4. pag. 174
Et quid est faciendum si spes moralis non est ut verus Dominus compareat? ibid. §.5
Et quid, quando probabilis spes est Dominum compariturum? ibid.

Comparere.

Si compareant contumaces post annum, an Inquisitores debeant eos audire, etiam quoad bona reorum confiscata? Vbi aliqua alia circa bona reorum. t.5. tr.12. r.27. §.2. p.526
Si compareat verus Dominus, an pauperes, qui res aliquas inventas acceperunt pro eleemosyna, teneantur illas restituere? t.8. tr.7. r.25. §.1. p.161
Si compareat Clericus citatus coram judice laïco, putans sua interesse, an teneatur stare sententiæ à judice laïco latæ? t.9. tr.2. r.80. §.1. p.138
Vide verb. *Præceptum, Præstare, Recurrere, Subditus.* t.1.
Item verb. *Absens.* tom.5
Item *Applicare, Dominus, Dubium, Possessor.* tom.8

Compater.

Compater in Baptismo, & Confirmatione, an Cardinales, vel Episcopi Religiosi esse possint? t.9. tr.7. r.87. §.1. p.407

Compellere.

Si compellatur Religiosus à suo superiore, an teneatur acceptare munus executoris testamenti? t.6. tr.9. r.31. §.3. p.471
Compellendus an sit homicida restituere, licet ex restitutione constituatur in gravi necessitate? Et quid, si constituatur in extrema necessitate? t.8. tr.5. r.81. §.1. pag.129
Et quid etiam, si hæres occisi esset etiam in gravi necessitate? ibid.
Compellere. Vide verb. *Excommunicatio.* t.2
Compellere an possit Capitulum Sede vacante executores testamentorum, ut pias defunctorum voluntates intra annum exequantur? tom.3. tract.5. res.44. §. Igitur. pag.400
Compellere Capitulum Sede vacante an possit Religiosos piarum voluntatum executores, ad reddendas rationes. ibid. post medium dicti §.
Vide verb. *Abjurare, Pater.* tom.5
Item verb. *Acceptare, Capitulum Sede vacante, Causa, Cogere, Creditor, Iudex, Officium.* tom.6
Item verb. *Censura, Masculus, Processus, Puella.* tom.7
Compellere Dominum ad vendendum servum an in aliquo casu Ecclesia possit? t.9. tr.1. r.69. §.1. p.44
Compellere Clericos an possint Reges, ut executores Concilii Trid. ut illud observent, & ad reparationem Ecclesiarum? t.9. tr.2. r.50. §.1. p.127
Idem est de Magistratibus Regis. tom.9. tr.2. r.51. §.1. p.128
Compellere censuris judicem sæcularem, ut suo munere fungatur an judex Ecclesiasticus possit? t.9. tr.2. r.60. §.3. p.131

Compellere Clericum ad restituendum depositum an judex sæcularis possit, quoties se obligavit restituere in tribunali judicis laïci? tom. 9. tract. 2. res. 72. §. 1. & seqq. p. 435
Compellere, & compelli ad compromittendum inter affines an Clerici possint ex vi statuti laïcorum de causis compromittendis inter affines? tom. 9. tract. 2. r. 78. §. ult. pag. 137
Compellere non potest ædilis Clericum, ut domum ruinosam destruat, ne vicinis noceat. tom. 9. tr. 2. r. 97. §. 3. pag. 148
Compellere laïcos suos ad observationem juramenti super contractu, vel simili negotio interpositi, non solum judex laïcus possit, sed etiam Ecclesiasticus, itaut in tali casu materia juramenti sit misti fori. tom. 9. tract. 2. r. 235. §. 1. p. 217
Compellere Clericos ad solvendum an judex laïcus possit, quando Clerici tenentur gabellas solvere? tom. 9. tr. 2. r. 268. §. 1. p. 234
Compelli an possit ministrer laïcalis jurisdictionis à judice Ecclesiastico restituere arma spoliata Clerico? t. 9. tr. 1. r. 116. §. 1. p. 155
Compelli intrare in Conclave, si nolit, an possit Cardinalis, qui è Conclavi exivit propter infirmitatem? t. 9. tract. 7. resolution. 106. §. 2. pag. 418

Compensare, Compensatio.

Compensatio, ut juste fiat in foro interiori, quænam conditiones necessariæ sunt? tom. 6. tract. 3. resol. 148. pagina 195
Compensatio in foro conscientiæ an sit valida etiam si adsint creditores anteriores? t. 6. tr. 3. res. 153. & 154. §. Notandum 1. & §. Sed ego. p. 198. & 199
Et quid, si creditor possideret rem debitoris jure depositi? ibidem.
Quæ omnia intelligenda sunt de debitis tantum personalibus, & non habentibus hypothecam specialem, aut pignus. ibid. §. Notentur, in fine.
Compensatio famæ an debeat fieri cum pecunia, si infamator non possit famam restituere? t. 8. tr. 7. r. 65. §. Notandum. 1. p. 186
Compensatione uti possunt, qui se mutuo infamarunt, dummodo infamia non sit inæqualis, & non oriatur scandalum, vel si unus velit alteri reddere, tunc enim etiam alter tenetur ipsi restituere. ibidem §. Notandum. 2
Ad compensationem occultam faciendam, an debitum debeat esse liquidum, & certum? tom. 6. tract. 3. resol. 149. p. 195
Compensatione occulte utens, an peccet mortaliter, si rem debitam poterat in judicio absque gravi detrimento repetere? t. 6. tr. 3. r. 150. p. 196
Compensatione uti an quis possit, etiam si sub juramento promittit debitum solvere? ibidem §. 3. pagina 197
Compensatione uti an quis possit ex re quam debitor mittit donum ad alium, dum donatio est acceptata? Et quid est dicendum, si eam mittat non dono, sed in solutionem debiti? ibid. §. 4
Compensatio an sit licita, quando debitum actu non debetur? ibid. §. 5. &c.
Quidam creditor Principis, vel civitatis frangendo gabellam volebat sibi compensare debitum, quæsivit, an hoc, servatis legibus compensationis esset licitum? t. 6. tr. 3. r. 147. p. 194
Et quid est dicendum si Princeps locaverat aliis subditis vectigal, & gabellas alias justas, an liceat creditori facere compensationem? Et quid, si Princeps vectigal vendiderit? ibidem.
An qui ex testamento minus solemni legatum debet habere possit legatum detinere, vel de novo accipere, aut occulte sibi compensare? tom. 6. tract. 3. resol. 49. §. 3. pag. 195
Et an hæres ab intestato possit etiam uti compensatione occulta contra eum, qui bona defuncta possidet ex testamento minus solemni? ibid.
An in debitis ex justitia dari possit compensatio cum bonis vel obsequiis gratuitis? Et difficultas est, quando præbui donum, vel obsequium ignorabam debitum ex justitia, an possit postea facere compensationem? tom. 6. tract. 3. resolution. 152. & in aliis multis ejus not. pag. 198
Et notatur, quod compensatio non est facienda, si aliquis tibi debeat ex sola charitate, vel titulo gratitudinis. ibid. §. 2. &c.
An quando aliquis facit compensationem cum præjudicio creditorum quid est faciendum in prædicto casu si quis ligetur monitorio, & cogatur denunciare debitum sub pœna excommunicationis? t. 6. tract. 3. resol. 154. ad medium. p. 199
Compensatio an sit licita in justitia utrinque probabili de re ab alio possessa? tom. 8. tract. 1. resol. 29. pagina 20
Compensare sibi an quis possit damnum acceptum in elee-mosynis Missarum minuendo numerum? tom. 2. tr. 1. resol. 32. p. 16
Compensatio occulta an sit licita minori læso, qui sine expensis non potest obtinere beneficium restitutionis in integrum? t. 6. tr. 3. r. 166. p. 209
An Reges, & Principes de bonis incertis, & illicite acquisitis possint compensationem facere, vel an hanc compensationem ad Summum Pontificem pertineat? Et quid, si non prohibeat? Et an Hispani, & eorum successores, qui injusto bello contra Regis Catholici instructionem retinuerunt bona, aut retinent, an potuissent, & possunt cum Rege facere compensationem? tom. 8. tractat. 7. resolution. 26. pag. 162

Compescendum.

Vide verb. *Infideles, Papa.* tom. 7.

Competere.

An competat cessio bonorum pro debitis ex delicto? t. 6. tr. 5. r. 2. §. 1. & seq. p. 277
Competere, Vide verb. *Consortes, Fidejussores, Fructus.* tom. 6
Item verb. *Iudex.* tom. 9.
Competit Episcopis juramenti præstiti in contractibus convenire laïcos in Curia Ecclesiastica, t. 9. tr. 2. r. 282. §. 7. pag. 241.
Si quæ competunt Clericis de jure communi tanquam civibus per statutum tollantur, an sit contra immunitatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 2. r. 208. §. 2. & r. 211. p. 200. & 202

Complacendum.

Qui complacendi animo tantum alicujus hominis homicidium perpetravit, an sit assassinus? t. 9. tr. 1. r. 87. §. 15. pag. 52

Complacentia.

Qui complacentiam simpliciter habet, quando unico ictu vel una explosione tormenti bellici occiderit infinitos homines, an commiserit plura peccata, & teneatur hoc in confessione aperire? tom. 1. tract. 7. r. 28. §. 6. pag. 363

Completum.

Vide verb. *Numerus.* tom. 9

Complex.

Vide verb. *Restitutio.* tom. 1

Item verb. *Confessarius.* tom. 5
Item verb. *Casus.* tom. 6
De complice an liceat Confessario interrogare in Confessione in ordine ad ipsius correctionem, & illam facere ex licentia pœnitentis, vel an hoc sit absolutè contra sigillum? t. 1. tr. 8. r. 47. §. 3. p. 446
De complice interrogare in Confessione, ut corrigatur, an licitum sit? t. 7. tract. 4. res. 25. §. 3. in fine. pag. 295
Complicem explicare an quis possit, ut integrè confiteatur peccatum veniale? t. 1. tract. 3. r. 104. §. 1. & seq. p. 160. & seq.
Si complicem agnoscit Confessarius, an peccatum explicandum sit in Confessione? tom. 1. tract. 7. res. 51. §. 1. pag. 371
Ad complicem declarandum an aliquando Confessarius possit obligare pœnitentem? t. 1. tract. 8. resolut. 46. §. 1. pag. 445
Ubi, quod attingere potest, ut licet pœnitens dicat se velle per seipsum immediatè, vel per alium dare notitiam complicis ad impedienda mala juxta suam obligationem, adhuc potest Confessarius illi differre absolutionem. ibid.
Complicem, aut alterius peccatum manifestare in Confessione an liceat pœnitenti in ordine, ut Confessarius illum corrigat? tom. 1. tract. 8. resolut. 49. §. 1. & seq. p. 447
Complices an teneantur denunciare criminosi? t. 5. tr. 9. r. 16. §. 1. p. 384
Fœmina consentiens sollicitationi factæ in Confessione an teneatur denunciare Confessarium sollicitantem? ibid. §. 2
Ad extorquendum complices an Inquisitores possint torquere reum confessum? tom. 5. tract. 11. resol. 27. §. 1. pag. 492
Ex complicibus quis prior ab Inquisitoribus debeat torqueri? t. 5. tr. 11. r. 26. per tot. p. 491
Pro complicibus non est torquendus hæreticus, nisi cum semiplena probatione, quos socios criminis habeat. t. 5. tr. 11. r. 27. §. 3. p. 492
Quando super complicibus datur tortura reo convicto, an danda sit ab Inquisitoribus cum clausula citra præjudicium probatorum? tom. 5. tract. 11. resol. 32. per totam. p. 495
De complicibus nulla infamia laborantibus reus convictus, & confessus de uno crimine, an interrogatus teneatur respondere? tom. 6. tract. 1. resolut. 99. §. 1. & seqq. p. 65
Complicis circunstantia an sit aperienda in Confessione, si ex hoc nullum damnum sequeretur complici, præter infamiam apud Confessarium? t. 1. tr. 7. resol. 50. §. 2. pag. 370
Et an hoc procedat etiam in articulo mortis? ibidem §. 3
Ne complicis crimen manifestetur in Confessione, an obligetur pœnitens adire alium Confessarium, cui confitendo, in cognitionem complicis venire non possit? t. 1. tr. 7. r. 53. §. 2. p. 371
Et aliter faciendo audita Confessio sit sacrilega, & iteranda, & an etiam teneatur ad restitutionem famæ proximi? ibid. §. 3. p. 372
Et in dicto casu an sit aptior modus restituendi famam, si pœnitens extra Confessionem dicat Confessario sub eodem sigillo: Erravi, dum tibi unum pro alio complice dixi. ibid.
Complicis revelare peccata absque complicis licentia, an sit contra sigillum Confessionis, etiam cum licentia pœnitentis? t. 1. tr. 8. r. 51. §. 2. p. 448
Si unius complicis Confessarius scit peccata alterius, & alter in Confessione tacet, quid debeat facere Confessarius? t. 1. tr. 8. r. 52. §. 1. & seq. ibid.
Ex complicum sola denunciatione in crimine sagarum, absque ullis aliis indiciis, an possint Inquisitores torquere personas denunciatas bonæ alioquin famæ? t. 5. tr. 11. res. 30. per totam. p. 494

Componentes.

Vide verb. *Captivantes.* tom. 9

Componere.

Componere partes an debeat judex, quando res dividi non potest, & sunt probationes æquales ex parte facti? t. 8. tr. 1. r. 21. §. 2. p. 14
Vide verb. *Hæres.* tom. 6

Compositio.

Compositionem bonorum incertorum factam per Bullam Cruciatæ comparente vero Domino, an teneatur, qui se composuit ad restitutionem? Et an Episcopi possint concedere prædictam Bullam pro suis Diœcesibus? t. 4. tr. 3. r. 174. p. 138
Compositionis Bulla an uti possit emens salmam frumenti ad tarenos 30. sed asserens illa emisse ad tarenos 36. cum illud frumentum illo cariori pretio emissent cives in pane cocto, qui modo ignorantur; quinam sint. tom. 4. tract. 3. resolut. 172. & 173. pag. 137. & 138
Idem est si quis vendidisset vinum, v. g. in tali loco, vel mixtum aqua, vel falsa mensura, & ignorat tamen damnificatos. Et idem est de Macellariis, Cauponibus, Pistoribus, Dulciatoribus, & similibus.
An infirmus possit mandare in testamento, ut post ejus mortem hæres, seu executor sumat pro illo Bullam compositionis? t. 4. tract. 3. resolut. 175. §. 1. & 2. pag. 139
Ubi notatur primo Bullam compositionis non prodesse his, qui prava ejus confidentia bona aliena illicitè acquisierunt. ibid. §. 3
Secundo quæritur, an si creditor ita absens est, ut nequeat quis illi debitum persolvere, neque speras brevi tempore posse, ob cujus causa excusaris à restitutione facienda, in isto casu an locus compositionis sit? ibidem §. 4
Tertio docetur magnam controversiam esse, an si bona, quæ tibi in hac compositione remissa sunt, extent in specie, vel æquivalenter, quatenus eorum occasione ditior factus es, cum creditor comparet, neque præscriptione te tueri poteris, tenearis ea creditori reddere? Vbi etiam an compositio Bullæ possit etiam pro foro exteriori valere? ibid. §. 5. & seqq. & latè in res. 174. pag. 138

Comprehendere.

Vt non comprehendant Inquisitores particulares nullum Religiosum, nullumve Nobilem, aut alia ratione insignem, quam prius certiorem faciant Inquisitorem Generalem, & ejus supremum Senatum, sancitum est. t. 5. tr. 10. r. 67. §. 2. p. 441
An comprehendantur Reliquiæ Sanctorum sub bonis mobilibus pretiosis prohibitis, itaut non possint alienari sine debita solemnitate? tom. 7. tract. 1. res. 221. §. 2. pag. 140
An comprehendantur Cardinales in generali Constitutione Pontificia imponente censuras, & pœnas? t. 9. tr. 7. r. 31. §. 1. p. 387
Et an comprehendantur sub censura primi Canonis Bullæ Cœnæ contra legentes libros hæreticorum. ibid. §. 4
Et an in Paulina, *Ambitiosæ*? ibid.
Et an in sententia suspensionis, & interdicti? t. 9. tr. 7. r. 32. §. 1. ibid.
Et an in regulis Cancellariæ, quæ odiosæ sunt. t. 9. tr. 7. r. 33. §. 1. ibid.

An

An comprehendat mandantes censura lata contra facientes. t.5. tr.1. r.75. §.1. p.49
An comprehendat mutuum, aut commodatum decretum Concil. Trid. sess.25. cap.16. de Regularibus, prohibens recipi aliquid, ultra victum, & vestitum Novitiæ? t.7. tr.1. r.326. §.1. p.225
An comprehendat sorores tertiarias casus reservatus ab Episcopo? Et quid de reservatis à suis Prælatis Regularibus. tom.7. tract.1. resol.351. §.2. post medium & seqq. p.240
An comprehendat Clericos statutum, ne extrahatur, vel introducatur in civitatem annona, videlicet vinum, frumentum, oleum, &c. t.9. tr.2.r.212. 213. & 214. p.203. & seqq.
An comprehendat Clericos statutum laicorum prohibens generaliter Librorum impressionem absque ejus licentia. Et an hoc etiam Episcopus statuere possit? t. 9. tr.2. r.216. §.1. p.207
An comprehendat Clericos, Ecclesiam, vel Monasteria, lex, seu statutum, quod adiens hæreditatem non confecto inventario, teneatur ultra vires hæreditatis? t.9. tr.2. r.219. §.1. p.211
Quod non comprehendatur Ecclesia; & personæ Ecclesiasticæ, declarare statuentes cogi possunt, quando Ecclesia, & Clerici in aliquo statuto non nominantur. t.9. tr.2.r.198. §.3. p.196
Comprehendere. Vide verb. *Regulares*. tom.2
Item verb. *Capere*, *Decretum*, *Irregularitas*, *Verbum*. tom.5
Item verb. *Agitatio*, *Taurorum*, *Lex*. tom.7
Comprehendi an possit ipse petens à superiore authoritatem absolvendi à reservatis pro una persona sibi subjecta? t.7. tr.1. r.111. §.1. p.81
Non comprehendit mandantes censura prolata contra aliquid facientes. Ubi alii tres similes casus. t.9. tr.7. r.107. §.2. & seqq. p.419
Non comprehenditur privilegium incertum in corpore juris in derogatione generali privilegiorum, si non fiet ejus specifica derogatio. t. 7. tract.1. resolut.272. §.8. pag.183
Non comprehenditur casus hæresis in concessione Jubilæi, etiam anni sancti, concedentis facultatem absolvendi ab omnibus casibus Bullæ Cœnæ. t. 9. tr.7. r.118. §.2. p.430
Non comprehenduntur Regulares, quando de illis specialiter non loquitur, si Episcopus novus revocet omnes approbationes audiendi Confessiones. t.7. tract.1. r.80. §.3. p.56
Quæ comprehenduntur ex mente legis, magis sunt attendenda, quàm quæ comprehenduntur ex verbis legis. tom.7. tract.1. resolut.308. §.1. ante medium. pag.215
In his, quæ comprehenduntur per rationem legis non dicitur fieri interpretatio extensiva, sed comprehensiva. t.9. tr.7. res.95. §.4. p.411

Comprehensum.

Comprehensus extra locum sacrum, si per illum tamen ad carcerem ducatur, vel ad supplicium, aut ad mortem trahatur per aliquam Ecclesiam, an gaudeat ejus immunitate? t.9. tr.1. r.105. §.1. p.59
Vide verb. *Capere*. tom.9

Compressio.

Vide verb. *Agnus Dei*. tom.4

Compromissum.

Compromissum facere, & transigere, an Capitulum sede vacante possit? t.3. tract.5. resol.44. §. Igitur, in fine. p.400. & 401

Compromittendum.

Vide verb. *Compellere*. tom.9

Computandum.

Vide verb. *Annus*. tom.4

Computare.

Computare in sortem fructus ex pignore perceptos an teneatur mutuator? Ubi aliqua alia curiosa circa hoc. t.6. tr.3. r.31. §.1. p.134
Computare. Vide verb. *Filius*, *Fructus*, *Legitima*, *Notarius*. tom.6
Computare, cum operariis eorum mercedem, & solvere, an sit licitum in diebus festis? t.7. tract.5. resolut.24. §.1. pag.340
Computare. Vide verb. *Census*. tom.7

Conari.

Vide verb. *Calumnia*, *Causa*, *Fœmina*, *Fricatio*, *Satellites*. tom.8
Item verb. *Proditorie*. tom.9
Si conetur Dominus impedire, ne servus suus ineat matrimonium, an peccet? t.7. tr.8. r.57. §.2. p.453

Concedere.

An concedatur, quando reus fugit ad Ecclesiam ut inde liberè non fugiat, quod Ecclesia à satellitibus obsidatur, dum licentia Episcopi venit? t.9. tr.1. resol.101. §.3. pag.58
Concedens Episcopus judici laico licentiam exhumandi corpus defuncti occisi, ut de corpore constet delictum, in nullam irregularitatem Episcopus incurrit? t.9. tr.1. r.129. §.1. p.84
Concedere, Vide verb. *Consuetudo*. tom.2
Item verb. *Indulgentia*, *Ingredi*, *Regulares*. tom.3
Item verb. *Causa*, *Commissarius Cruciatæ*, *Ecclesia*, *Mensura*, *Pœna*, *Privilegium*. tom.4
Item verb. *Confessarius*, *Curia*. tom.5
Item verb. *Consuetudo*, *Creditor*, *Delatio*, & ejus notationem, *Delictum*, *Facultas*, *Licentia*, *Pecunia*, *Potestas*. tom.6
Concedere Represalias an Principes possint maximè concurrentibus sex conditionibus? t.7. tr.7. r.32. per tot. p.404. & 405
Concedere, Vide verb. *Facultas*, *Laicus*, *Licentia*, *Milites*, *Opus pium*, *Usus*. tom.7
Item verb. *Revocare*, *Rex*, *Tabula*. tom.8
Concedere Indulgentias an Cardinales possint. t.9. tr.7. r.46. §.1. p.391
Et an hæc potestas Indulgentiarum in Cardinalibus potius sit de consuetudine, cum pro illa nullus extet Canon. ibid. §.2
Concedere an possint Pontifices titulum, & insignia Regia Principibus de Ecclesia benemeritis? t.9. tr.12. res. unica, §.1. p.468
Concedere, libertatem conscientiæ sine consensu Pontificis an liceat Principibus Christianis. t.9. tr.13. per totum. p.481
Concedere. Vide verb. *Appellatio*, *Facultas*, *Jubilæum*, *Licentia*, *Monopolium*, *Privilegium*. tom.9
Posito, quod concedit Summus Pontifex aliquibus determinatis personis, & sub determinato aliquo ritu venerari S. Beatificatum, an possint alii omnes laici uti tali concessione. t.9. tr.5. r.21. §.1. p.361
Si conceditur dispensatio privatis personis, est strictè interpretanda, non autem toti communitati, aut integræ Religioni. t.3. tract.2. res.48. §. Infertur tertio. pag.204

An concesserit Constantinus Imperator facultatem, ut Ecclesiæ per totum orbem possint ædificari. tom.9. tract.2. res.202. §.3. pag.197

Concelebrare.

Quando concelebrant sacerdotes noviter ordinati cum Episcopo ordinante, quam intentionem habere debent. t.3. tr.1. r.48. §.3. & 7. p.65
Concelebrat Episcopus noviter cum Episcopo consecrante. ibid. §.5. p.64
Concelebrare consuerunt Presbyteri Cardinales cum Pontifice, & Sacerdotes cum Episcopo. ibid.
Et quid hodie circa hoc in Ecclesia Græca cum Episcopis.
Vide verb. *Sacerdos.* tom.2

Conceptum.

Nondum conceptis donatio facta an valeat. t.6. tract.7. resol.33. §.3. pag.326

Concernere.

Vide verb. *Consuetudo, Statutum.* tom.9

Concertare.

Concertare de rebus ad usum concessis an Religiosus possit cum alio Religioso ejusdem Monasterii. tom.7. tract.3. res.61. §.4. pag.274

Concessio.

Concessio Indulgentiarum per modum Jubilæi an habeat annexam facultatem eligendi Confessarium. t.4. tr.5. r.5. §.1. p.179
Concessio. Vide verb. *Revocare, Rex, Tabula.* tom.8
Item verb. *Appellatio, Facultas, Iubilæum, Licentia, Monopolium, Privilegium.* tom.9
In concessione absolvendi à reservatis in Bulla Cœnæ, non venit facultas absolvendi à casu hæresis. tom.3. tract.2. res.64. §.2. pag.213

Concessum.

Concessa, & signata à Pontifice dispensatio an valeat in foro conscientiæ. t.3. tr.2. r.140. §.1. p.264

Concilium.

Concilia, & Summus Pontifex habent potestatem inducendi exemptionem Clericorum, si Principes sæculares noluissent in eam consentire. t.9. tract.2. resol.1. §.1. pag.95
In Concilii lege an Episcopus jure ordinario dispensare possit, quoties facultas dispensandi ei non adimitur, vel restringitur. tom.3. tractat.2. resolut.24. & 25. pag.187
Idem est de absolutione censuræ. t.3. tract.2. resolut.24. §.3. ibid.
Et quid, si expresse non concedatur. t.3. tract.2. res.26. §.1. pag.189
Concilii Tridentini præceptum de susceptione Confirmationis ante Ordines, an obliget sub mortali tam eum, qui recipit, quàm Episcopus, qui confert. t.6. tr.1. r.27. §.4. p.21
Ad ornatum Concilii Tridentini sess.25. cap.4. de Regularibus, an Religiosi possint recurrere ad superiores supremos sine inferiorum Prælatorum licentia. tom.7. tr.1. r.11. §.1. p.8
Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu.
Ut Concilii Tridentini executores Reges, an possint compellere Clericos, ut illud observent, & ad reparationem Ecclesiarum? tom.9. tract.2. resolut.50. §.1. pag.127
Concilii Tridentini locus de cognitione causarum matrimonialium expenditur. t.9. tract.2. resol.341. §.1. & seqq. p.297
In Conciliis verba imperativa posita, an obligent ad peccatum mortale. t.6. tr.1. r.28. §.1. p.21
In Conciliis verba imperativi modi an semper accipienda sint imperativa? t.6. tr.1. r.29. §.1. p.22
In Conciliis generalibus Cardinales, qui Episcopi non sunt, an habeant jus præsentiæ, & judicii? t.9. tr.7. res.17. §.1. p.382
In Conciliis an Cardinales præferendi sunt Patriarchis, & Episcopis? ibid. §.4
In Concilio includente ipsum Pontificem, an dispensare Pontifex possit? t.3. tr.2. r.3. §.1. p.174
A Concilio an possit fieri lex, qua sub mortali obligetur Pontifex ad non dispensandum ex ulla causa? ibid.
In Concilio Provinciali legem latam, an possit Episcopus abrogare? Et an saltem in ea dispensare. t.4. tract.6. r.69. §.4. p.238
In Concilio Provinciali concordata, & facta inter Clericos, & sæculares, nisi authoritate Pontificis confirmentur, nihil operantur contra privilegium immunitatis. t.9. tr.2. r.13. §.3. p.104
In Concilio Tridentino, & aliis juribus sunt reprobatæ omnes consuetudines trahendi Clericos coram judice laico, etiam in civilibus. tom.9. tract.2. resolut.139. §.2. pag.165
Concilium. Vide verb. *Abbas, Commorantes, Decretum, Denunciationes, Excommunicatio, Hæreticus, Impedimentum, Parochia, Privilegium, Raptus, Regulares.* tom.2
Vbi Concilium Tridentinum non est usu receptum, an Episcopus possit uti facultate ejus sess.24. c.6. quoad dispensandum, & absolvendum? t.3. tract.3. resol.2. §.1. pag.297
Et quid, ubi circa aliquam specialem, vel onus non est receptum? ibid. §.2
Si Concilium Provinciale convocetur, ex eo, quod oriatur aliqua gravis quæstio, an tunc vota Episcoporum sint decisiva, & non consultiva? t.3. tr.3. resolut.91. §.5. pag.356
Concilium Tridentinum quid determinat circa creationem Vicarii Capituli sede vacante. t.3. tract.5. res.64. §.1. pag.409
Concilium generale non habet potestatem concedendi Indulgentias. t.4. tr.5. r.41. §.3. p.200
Ad Concilium generale, & non ad Inquisitores spectat cognitio, quando Papa in hæresim est deprehensus. t.5. tr.10. r.9. per tot. p.422
Concilium. Vide verb. *Appellare.* tom.5
Item verb. *Actum, Archiepiscopus, Clausula, Episcopus, Obligare, Princeps.* tom.6
Concilium Calcedonense excommunicationis gladio Prælatum vulnerat, qui sine licentia Domini recipit servum in Monasterio, imo excommunicantur qui etiam servis suadent Dominum contemnere causa Religionis. t.7. tr.1. r.143. §.1. p.95
Omnia, quæ Concilium Tridentinum sess.23. c.6. determinavit, explanantur, ut Clericus gaudeat privilegio fori. t.9. tr.2. res.140. §.1. p.165
Extra Concilium generale definiendo aliquid Papa ex fide, an possit errare. t.9. tr.5. r.1. 2. 3. & 4. & ne deseras legere cæteras resol. & quæstiones dicti tract. & non te pigebit. à p.340
Si tempore quo Concilium generale est Congregatum Ecclesia vacaret, an adhuc electio spectet ad Cardinales? Et quid de jure. t.9. tr.7. r.15. §.1. p.381
Concilium an Cardinales aliquando convocare possint. Et non propterea hujusmodi Concilia imperfecta habenda sint tanquam conventicula. t.9. tr.7. resol.16. §.1. pag.382

Concio.

Vide verb. *Bulla Cœnæ.* tom.4
Item verb. *Animadvertere, Excommunicatio, Hæreticus, Laicus, Populus.* tom.5
Item verb. *Infidelis, Orator, Prædicator, Sermones.* tom.7
Concionem audire non tenentur fideles in suis Parochiis diebus Dominicis, & festis stante consuetudine, & privilegiis. Et quid si super hoc Episcopus ferret excommunicationem ? t.3. tract.3. ref.87. §.3. & seqq. pag.353
Qui concionem audivit simul cum hæreticis nondum denunciatis, an peccet ? t.5. tr.1. res.72. §.3. ad medium. pag.48
Concionem in Ecclesia simul cum aliis an excommunicatus audire possit ? t.5. tr.1. res.133. §.1. paulò ante finem. pag.81
Et an interdictus ab ingressu Ecclesiæ ? t.5. tr.4. res.16. §.1. pag.203
Si concionem habuerit laicus in Ecclesia cum stola, & superpelliceo tanquam Diaconus, an sit irregularis ? t.5. tr.5. r.23. §.5. p.217
Si concionem nunquam, vel raro Parochus ad populum habet, an peccet, etiamsi in sua Parochia non desint concionatores ? tom.8. tract.10. res.15. §.1. & seqq. pag.202
Quoad conciones, & lectiones, quas Regulares habuerint ad populum in diebus festivis ab Episcopo indictis, debent se conformare Evangeliis & Epistolis, quibus Clerus sæcularis utitur in illis diebus ? tom.7. tract.2. resolut. 34. §.1. pag.24

Concionari.

Ab officio concionandi suspensus, an incurrat irregularitatem, si concionetur saltem cum solemnitate ? t.5. tr.5. r.34. §.1. p.222
Idem est de excommunicato. ibid.

Concionator.

Concionatores prædicantes in peccato mortali, an peccent mortaliter, etiamsi peccatum sit occultum ? t.2. tr.5. r.120. §.1. p.332
Et quid, si peccatum sit publicum ? ibid.
Concionatores quotidiani, tempore Quadragesimæ, an excusentur à recitatione horarum Canonicarum ? t.3. tr.6. r.29. §.1. p.434
Concionatores an excusentur à jejunio, si tantum ter in hebdomada concionentur ? Imò an excusentur à jejunio præcedentis diei, si intra annum prædicent, etiamsi concionentur propter stipendium ? ibid. §.2
Concionatores an possint pro concionibus aliquid temporale accipere sine labe symoniæ ? t.5. tr.7. resol.15. §.1. & seqq. p.317
Concionatores tenentur corrigere peccata publica, quamvis non multum fidant de emendatione. t.7. tract.4. r.27. §.1. p.296
Concionatoribus an licitum sit publicè Principem, Prælatum, Superiores, Ecclesiasticos, & Religiosos reprehendere ? ibidem §.1. & seqq.

Concipere.

Vide verb. *Fœmina, Mulier, Vxor.* tom.2

Conclave.

Conclavi clauso nulli debet patere ingressus. t.9. tract.7. r.109. in princ. p.421
Conclave ingrediens clam, & furtive an incurrat censuram ? ibid. §. Sed quia.
Conclave clam ingressus, quibus pœnis afficiatur ? ibidem.
Conclave ingressus, si secretè de electione cum Cardinali colloquatur, incidit in excommunicationem. ibid. §. Sed quia.
Conclave furtim ingressus an privetur officio, & beneficio ipso jure ? ibid. §. Sed quia.
Conclave furtim ingressus licet variis pœnis subjiciatur, an tamen peccet mortaliter ? ibidem. §. An vero.
Conclave ingredi an liceat infanti. t.9. tr.7. res.109. in initio. p.421
Conclavis custodiam habentes diligenter inspicere debent, ne infans intromissus aliquas literas prohibitas deferat. ibid. in fine. §. Ad confirmationem.
Conclavis custodes qua diligentia epulas præscrutari debeant, ne sub earum velamine literæ prohibitæ mittantur ? t.9. tr.7. r.108. p.419
Conclavis custodes, quam censuram incurrant ex negligentia ? ibid.
Conclavis custodes constringuntur juramento ad exactam diligentiam in suo munere servandam ; & quomodò illa diligentia exacta, & pœnæ impositæ, & juramentum interpretari debeant ? ibidem. §. Et quia. pag.420
E Conclavi egressus præ infirmitate, an debeat sanitati restitutus in illud redire. tom.9. tract.7. resolut.106. pag.418
* Vide verb. *Cardinales*, & à prædicta resolut.106. usque in finem dicti tract.7. tom.9. ubi alia plura pro hoc verbo, *Conclave.*

Concludendum.

Quando concludendum esse pro re aliqua injusta certò scitur à majori parte in Parlamento, an possit quis pro illa die domi manere sine peccato mortali, & onere restitutionis ? t.7. tract.6. resol.28. per totam. pag.380
Et quid, si ad concludendum non sufficiat major pars, sed omnes sigillatim concurrere deberent ? t.7. tract.6. res.29. §.1. p.381
Ubi, quod peccat, qui data opera accipit occasionem loquendi cum aliquo existente in Parlamento, & illum exire facit extra Comitia, ut interim sine ipsius voto, & præsentia statim res injusta concludatur in loco Comitiorum.
Ad concludendum an sufficiat major pars Congregatorum, quando adest licentia Regis, ut Parlamentarii possint offerre donativum aliquod Proregi, vel an omnes Parlamentarii concurrere debeant. t.7. tr.6. r.31. §.1. ibid.

Concludere.

Dubius an concluderit suum suffragium rem injustam, an teneatur ad restitutionem, licet alioquin peccaverit. t.8. tr.2. r.18. §.1. p.27
Quando concluserit major pars Comitiorum rem apertè injustam, qui se subscripsit sententiæ conclusæ, an peccet mortaliter ? t.7. tract.6. resolut.24. §.1. in fine. pag.378

Concordatum.

Concordata Summi Pontificis cum aliquo Rege an sint privilegium, & sint revocata per Bullam Cœnæ. t.9. t.2. r.13. §.1. p.103
Vide verb. *Concilium, Revocare.* tom.9

Concordata.

Concordata cum Pontifice an possint postea revocari à laico Principe. t.9. tr.2. r.13. p.103

Concordata cum Principe an possint postea revocari à Pontifice? t.9. tr.2. r.13. p.104
Concordata inter Ecclesiasticos & sæculares etiam in Concilio Provinciali facta, nisi confirmentur à Pontifice, nihil operantur contra privilegium Immunitatis? t.9. tr.2. r.13. §. ult.p.104. Vide verb. *Transactio, Immunitas Ecclesiastica.*

Concordia.

Vide verb. *Ecclesia, Solemnitas.* tom.7

Concubina.

Concubina an possit confiteri cum Confessario concubinario? t.1.tr.7.r.49. §.1. p.370
Qui cum concubina rem habuit tota nocte, an teneatur explicare hanc gravitatem totius noctis, vel sufficiat dicere, semel, vel bis fornicatus sum? t.1. tr.7. r.118. §.1. & seq. p.402.
Concubina, Vide verb. *Denunciationes.* tom.2
Concubinæ judicis an licitum sit alicui deferre munera, ut pro se apud judicem intercedat, dum adest periculum alicujus gravis nocumenti, vel si alias jus suum à judice minimè consequi possit? tom.6. tract.3. r.94. §.3. pag.167
Concubinæ suæ Miles an donare possit? tom.6. tract.7. r.29.§.1. p.323
Donatio concubinæ facta à Clerico, Milite &c. an sit irrita, vel an juramento firmetur? tom.6. tr.7.r.143. §.2. & seqq. p.388
Concubinæ judicis an licitum sit donare, & petere, ut intercedat apud illum in causa justa? t.7. tr.5.r.50. & 51. p.353
Concubinæ imaginem pingere Amasio an sit licitum? t.7. tr.5.r.61. & 62. p.358.
Vide verb. *Pingere.* tom.7
Ne concubinæ teneantur pro furtis ab ipsis concubinis factis, an judex laïcus hoc statuere possit, si hoc extendat ad concubinas Clericorum? tom.9. tr.2. r.294. §.1. pag.247
In concubinam suam, an Clerici, Milites, viri uxorati, Doctores, Advocatus, & Commendatarius donationem facere possint? tom.6. tract.7. resol.143. §.2. & seqq. pag.388
Et an supradicti teneantur de justitia præbere Concubinis salarium servitiorum suorum in quo convenerunt solvere? ibid. §.2
Si concubinam Confessarius in confessione de zelotypia arguit, an sit denunciandus? tom.5. tract.9. r.70. per totam. p.407
Vide verb. *Clericus, Valere.* tom.6
Concubinam in domum amasii an conducere possint, qui vulgo *Saguteri* vocantur? Et quid de famulo? t.7.tr.5. r.42. §.1. p.349. & r.47. §.1. p.352
Ad concubinam Domini scribere, & deferre litteras amatorias an liceat famulis, servis, & ancillis? Ubi aliqua contingentia circa hoc inter Dominos, & concubinas, famulos, servos, & ancillas ad inhonesta intervenientes. t.7. tr.5. à r.43. usque ad 47. ubi latè, à p.349. usque ad 352

Concubinarius.

A concubinario publicè Sacerdote non habens alium, an quis excusetur ab auditione Missæ in die festo? tom.2. tr.5.r.15.§.3. p.231
Qui à concubinario Episcopo notorio, aut fornicario suscipit Ordines, an remaneat suspensus ab Ordinis exequutione? t.5. tr.3.r.66. ante finem. p.197.§.1
Concubinarios laïcos an possit judex Ecclesiasticus punire, vel an hoc delictum sit misti fori? tom.9. tr.2. r.192. §.1. p.245
Concubinarius, qui domi concubinam habet cum proxima, & morali occasione extrinseca peccandi, an si promisit emendationem, & non est emendatus, sit illi absolutio impertienda? tom.1. tract.4. resolution.27. §.2. pag.240
Concubinarius an teneatur occasionem proximam vitare cum magno suo detrimento? Et an Confessarius possit illum absolvere. tom.1. tract.4. resolut.28. §.1. & seq. pag.241
Difficultas vero est, quando nullus apparet profectus, an sit illi impertienda absolutio toties, quoties? ibidem. §.2
Concubinarius an sit prima vice absolvendus, etiamsi concubinam non eijciat? tom.1. tract.4. resol.31. §.1. pag.243
Et an etiam procedat quoad eos, qui etsi concubinarii non sint, populus tamen credit tales esse? ibid. §.4
Concubinarius an in aliquibus casibus non teneatur è domo expellere concubinam, itaut Confessarius possit ei licitè absolutionem impendere? t.1.tr.4.r.32.§.1. & seq. p.243. & seq.
Concubinarius amplius cum concubina non peccans, an possit Confessarius absolvere illum, permittens illam visitare fine alendi filios, & ne cum aliis ipsa se commiscendo sit dictis filiis dedecoris? t.1. tr.4. r.33. §.1. & seq. p.244
Concubinarius publicus, qui non fuit absolutus à Confessario, si ab eo petat communionem, an possit Confessarius eam illi denegare, dicendo eum esse in publico peccato? t.1. tr.8.r.22. §.1. p.434
Concubinarius, Vide verb. *Clericus.* tom.5
Item verb. *Actus.* tom.8.
Concubinarius potionem concubinæ, vel adulterum tradendo ad effectum faciendi abortum fœtus animati, an gaudeat immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.93.§.1. pag.55

Concubitus.

Si concubitum cum vestibus sacris quis haberet, an ipsæ polluantur, & ille debeat hanc circumstantiam in confessione explicare? tom.1. tract.7. resol.82. §.1. pag.383
Concubitus viri Christiani cum Muliere Turca, Infideli, Hebræa, &c. an sit circumstantia in confessione aperienda? t.1.tr.7.r.126. §.1. & seq. p.406.& seq.
Et quid, si hic casus fuisset ab Episcopo reservatus? ibid. §. 3. pag.407
Et an hoc peccatum pertineat ad sacrilegium, quia talis conjunctio prohibita est ab Ecclesia in honorem Christianismi? ibid. §.1
Concubitus, Vide verb. *Copula, Fornicatio, Sodomia,* tom.1
Concubitus consummatus cum fœmina mortua, an præbeat causam ad celebrandum divortium? tom.2. tr.6. r.230. §.4. p.475
Vide verb. *Filius.* tom.2

Conculcantes.

Conculcantes imagines Sacras an sint blasphemi, vel sacrilegi? Et an hoc delictum pertineat ad S. Officium Inquisitionis? t.1.tr.5.r.52. §.4. p.298

Concupiscere.

Qui concupiscit mulierem recitando Officium divinum, an teneatur non solum illam pravam concupiscentiam confiteri, sed etiam dicere, quod tale peccatum admisit psallendo, orando &c. tom.1. tract.7. r.66. §.1. pag.376
Qui concupierat sæpius habere copulam cum matre, & filia, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t.1. tr.7. r.111. §.1. p.399

Concurrere.

Vt concurrat in Parlamento major pars congregatorum, an ſufficiat ad donativum contribuendum. t.7. tract.6. r.23.§.1. p.378
Ubi quod in Parlamento Regni Siciliæ opus eſt ut brachium Eccleſiaſticum ſemper ad hoc concurrat, ſi aliquis concurrat poſtquam in Parlamento numerus ſufficiens ſuffragatus eſt, ſive pro injuſto donativo, ſeu alia re, an peccet mortaliter, & teneatur ad reſtitutionem. t.7. tr.6. r.25. §.1. p.379
Et an doctrina hujus quæſtionis ſit applicanda in primis ſuffragantibus. ibid. in fine.
Concurrere an poſſit minor pars in aliquo capitulo cum majori ad eligendum indignum. tom.6. tr.1. r.136.§.1. pag.95
Et quid, ſi eſt dubium de indignitate perſonæ eligendæ. ibid. §.2. p.96
Concurrere. Vide verb. *Concludendum.* tom.7

Concurſus.

In concurſu Beneficiorum, Cathedræ, & Canonicatus Eccleſiæ eligentes dignum, omiſſo digniori, an teneantur ad reſtitutionem. tom.3. tr.3.r.108. §.1. & ſeqq. pag.369
In concurſu propter damnum tertij an poſſint Examinatores aliquid manifeſtare examinandis. tom.8.tr.3.r.5. §.4. p.32
Quando per concurſum efficitur proviſio, ſi quis eligat dignum omiſſo digniori, an teneatur ad reſtitutionem? t.8. tr.7. r.54. §.1. p.180
Et an in foro externo dicta electio ſit nulla, & ſubreptitia, & conſequente digniori, an debeat revocari collatio facta digno. ibid. §.2
Concurſus. Vide verb. *Beneficium, Examinatores.* t.3

Condemnare.

Condemnare aliquem pro Hæretico per præſumptiones, an Inquiſitores poſſint. t.5.tr.10.r.72. per totam.p.443. & 444
Condemnare abſolutum an Inquiſitores poſſint iterum de eodem crimine pleniori ſuperveniente probatione. t.5.tr.10.r.76. per totam. p.445
Condemnare reum Hæreticum ad pœnam ordinariam an Inquiſitores poſſint, ſi adſunt tantum teſtes ſingulares. t.5.tr.12. r.31.§.1. p.528
Et quid, ſi teſtes de eadem hæreſi ſint concordes, ſed eam quiſque audivit in vario loco, & diverſo tempore, an dicti teſtes ſufficiant ad condemnandum reum pœna ordinaria. ibid. §.2. ante medium. p.529
Condemnare iterum an poſſint Inquiſitores reum abſolutum, ſuperveniente probatione pleniori. t.5. tr.12. r.35.§.1. p.531
Condemnare an liceat Proregibus aliquem de mandato, non adhibitis ſolemnitatibus, terminis, & proceſſu neceſſariis, aut non data facultate ſe tuendi ſecundum leges. t.6. tr.1.r.122.§.1. p.80
Et an peccent miniſtri, ſi hujuſmodi Principum mandatis obediunt. ibid. p.81
Condemnare delinquentem an Princeps poſſit exiſtente rationabili cauſa abſque juridica probatione per teſtes, & abſque citatione, & defenſione rei, ſi delictum rei ita eſt occultum, ut non poſſit probari ſaltem plenè, ſed ſcitur tamen à Principe. tom.6. tract.1. reſ.123. §.5. pag.82
Condemnare. Vide verb. *Pœna.* tom.6
Condemnare reum ad exilium, perpetuum carcerem, triremes, ad mortem, vel ad aliam pœnam corporalem, an Judices Eccleſiaſtici, vel laici non poſſint, dum reus in Eccleſia exiſtit pro gaudenda ejus immunitate. tom.9. tractat.1. reſolut. 126. & 127. §.2. pagina 80
Condemnari nemo poteſt à judice, ut ſibi mortem inferat, ſed ut mortem patiatur. tom.6. tr.1.r.117. §.2. pag.77
Condemnari ad pœnam corporalem non poteſt, quamvis confugiens ad Eccleſiam ex illa egrediatur ex eo, quòd qui ſemel ad Eccleſiam confugerat, gaudet ejus immunitate. ibidem reſolutione 127. §.3. pagina 81
Si non condemnet Iudex Eccleſiaſticus Clericum in pœnam legis laicalis pro delicto, an poſſit illum Iudex laicus condemnare. tom.9. tract.2. reſol.93.§.1. pagina 144

Condemnatio.

An ſolum poſt condemnationem liget obligatio reſtituendi damnum à ſervis illatum, & non liget in foro conſcientiæ. tom.7. tractat.8. reſolut. 67. §.8. pagina 456

Condemnatum.

Condemnati ad ſervitutem in pœnam criminum an poſſint fugere. tom.7. tractat.8. reſolut. 11. §.5. pagina 434
Condemnato reo in pœnam extraordinariam ob defectum probationis, ſi ſuperveniant novæ probationes, an poſſint illum Inquiſitores in pœnam ordinariam condemnare. tom.5. tractat.12. reſolut. 35. §.2. pag.351
Condemnatum. Vide verb. *Defenſio, Delictum, Fames, Reus,* tom.6
Item verb. *Comedere.* tom.8
Condemnatus ad verbera an gaudeat Immunitate Eccleſiæ. t.9. tr.1. r.67. §.2. p.43
Condemnatus ad mortem, ſi obviam habeat Cardinalem, an ſit liberandus? Et an hoc procedat quando Cardinalis caſu, & non data opera in reum incidit, cui ſine juramento credendum eſt. tom.9. tr.7. r.75. §.1. pag.402

Condere.

An condat novum jus Clemens VIII. in Bulla, de Largitione munerum Religioſorum. tr.7. tr.3. r.3. per totam. p.250
Condere leges Eccleſiaſticas in ſua Diœceſi an Epiſcopi poſſint. t.6. tr.1.r.18. §.1. p.12
Et an Cardinales reſpectu ſuarum Eccleſiarum. ibid. §.18. pag.14
Et quid de Legato, ſeu Nuncio ſummi Pontificis in ſua Provincia. ibid. §.19
Et quid de Patriarchis, Archiepiſcopis, & Abbatibus Eccleſiaſticis juriſdictionem Epiſcopalem habentibus. ibid. §.13. & 14. p.13
Condere leges an poſſint Generales Religionum, quæ à ſummo Pontifice ſunt approbatæ. ibidem. §.3. pagina 12
Condere leges ad quem pertineat, ſi Regnum, vel Principatus pertinet ad Reginam, eaque nubat. t.6. tr.1. r.20. §.6. p.16
Condere. Vide verb. *Capitulum Sede Vacante, Deportatus, Merces, Miniſtrans.* tom.6
Item verb. *Novitius, Teſtamentum.* tom.7
Item verb. *Lex, Pragmatica, Statutum, Teſtamentum.* tom.9

Conditio.

Vide verb. *Adultus, Impedimentum, Puer, Sponſalia, Vis.* tom.2
Item verb. *Votum.* tom.3

Item verb. *Conditionale*, *Consecratio*, *Episcopi*, *Opinio*. tom.4.
Si conditio, sub qua censura lata est, esset de futuro, & omnino impertinens, an censura esset valida. t.5. tr.1. r.18.§.4. ad medium.p.13
Conditio, Vide verb. *Actus*, *Appellatio*, *Conferre*, *Creditor*, *Pensio*, *Reus*, tom.5
Si conditio turpis, vel impossibilis in contractu matrimonii apponatur, an sit valida? tom.6. tract.7. t.141. §.3. pag.388
Et si in foro externo, vel interno dubium sit an contrahentes matrimonium hanc conditionem serio, vel joco adjecerint, præsumendum sit quod joco adjecta est? ibid.§.5
An conditio castè, & honestè vivendi in aliquo legato apposita, non intelligatur debere toto vitæ cursu caste, & honestè vivere, sed arbitrio prudentis sufficienti, quale est annorum decem; unde si fœmina castè vixerit per decennium, licèt postea in fornicationem inciderit, an debeatur ei adhuc legatum cum tali conditione? t.6. tr.8. r.26. §.3. p.407
Conditio, Vide verb. *Bona temporalia*, *Famina*, *Fornicatio*, *Legatum*, *Notarius*, *Obligare*, *Vxor*. tom.6.
Item verb. *Legatum*, *Suffricari*. tom.8.
Item verb. *Feudum*. tom.9
Quando iterandus est Baptismus sub conditione in principio tomi 1. lege ex ejus tractatu 1. de Baptismo resolut.53.54. & 78.
An saltem sub conditione absolvendus sit adultus, qui confitetur aliquid, quod dubitatur an sit veniale? t.1. tr.4.r.21.§.1. p.237
Absque conditione an sit absolvendus puer septennis in dubio, si habeat usum rationis? tom.1. tr.4. r.22. §.1. & seq. p.237
In casu, quo sub conditione Confessarius debeat præbere absolutionem, an sufficiat, si conditio sola mente sistat? t.1.tr.4.r.23.§.1. & seq. p.238
Sub conditione non potest absolvi moribundus si nullus testatur dedisse signa contritionis? t.1. tr.4. r.53. §.3. pag.253. Sed contrarium. ibidem. in resolution.63. 64.65. &c.
Et in dicto casu an Confessarius teneatur præbere dictam absolutionem sub conditione. tom.1. tr.4. r.61. §.2. pag.258
Sub conditione an absolvendus sit, qui inchoata Missa post introïtum, & si prius corpore sanus voce amissa cadens ad interitum rueret? tom.1. tract.4. r.64. §.3. pagina 261
Absque conditione an possit Confessarius absolvere moribundum, quando illum absolvit ex opinione probabili? t.1. tr.4. r.67. §.1. p.264
Sub conditione honesta matrimonium initum per verba de præsenti, *Vt contraho tecum, si pater tuus voluerit*, adveniente conditione, an efficiatur validum absque alio novo consensu? tom.2. tract.6. resolut. 143. §.1. pag.417
Ubi, quod stando in opinione affirmativa requiritur, ut conditio adimpleatur coram Parocho & testibus, vel ut Parochus, & testes cognoscant conditionem esse adimpletam. ibid. §.6. p.418
Sed ex contraria sententia infertur, si post eventum conditionis ante novum consensum præstitum alter aliud matrimonium contrahat, peccare quidem contra fidem datam, at validum esse matrimonium quia prius tantùm habet vim sponsalium. ibid. §.2. pagina 417
Etiamque deducitur, si duo consanguinei contrahant coram Parocho, & testibus per verba de præsenti, sub conditione, si Papa dispensaverit non esse matrimonium absque novo consensu post obtentam dispensationem. ibid. §.3
Sub conditione sunt iterum ministranda Sacramenta suscepta in articulo mortis, sub materia, & forma, & Ministro dubiis, si suscipientes supervixerint. tom.3. tr.1. r.3. §.9. p.6
Sub conditione an censura ferri possit? tom.5. tr.1. r.18. §.1. pag.12
Sub conditione in futurum data excommunicationis absolutio, an sit valida? tom.5. tr.1. resolut. 190. per totam p.110
Sub conditione suspensio lata, v.g. donec quis satisfaciat, vel restituat, sequuta satisfactione, an tollatur ipso facto suspensio sine aliqua absolutione? t.5. tr.3. r.10. §.1. p.173
Idem est de interdicto, & secus de excommunicatione. ibid. §.2. per totum
Cum conditione illicita an sponsiones sint licitæ? tom.6. tr.4. r.81. §.1. p.275
Et an lucrum ex hujusmodi sponsionibus acquisitum sit et obligatione restituendum? ibid.
Cum conditione impossibili vel turpi donatio facta an sit valida, an vero sit irrita? tom.6.tract.7. resolut.141. §.1. pag.387
Cum hac conditione legatum concessum, si Titius legibus studuerit, an sit intelligendus quoad usque legatarius ad gradum Doctoratus pervenerit? tom.6. tr.8. r.50 §.4. ad medium. p.419
Cum conditione cum capax erit, sive cum à Principe legitimetur, an filius spurius possit hæres institui? tom.6. tr.8. r.111. §.6. p.453
Si sub conditione superior aliquid præcipiat, de qua dubitandum est an sit impleta, an subditus teneatur obedire? t.7. tr.1. r.134. §.3. p.92
Et quid si Prælatus præcipiat sub pœna excommunicationis latæ sententiæ? ibid.
Sub conditione legatum relictum Religioso, quæ impleta est tempore Religionis secundæ, an ad secundum Monasterium pertineat? tom.7. tract.1. resol.200. §.3. pagina 127
Si sub conditione vota in electionibus feruntur, an habenda sint pro nullis? tom.7. tract.1. resolution.217. §.1. pag.136
Cum conditione, ut nihil acquiratur Monasterio, an possit fieri legatum alicui Religioso? t.7. tr.1. r.235. §.1. pagina 150
Sub conditione paterni consensus quis votum Religionis emisit, an si de facto precibus, & rationibus talis procuret, ne Pater consentiat, an faciat contra votum? t.8. tr.4.r.16.§.2. p.53.
Et quid, si per vim, & fraudem consensus Patris impediretur? ibid.
Qui sub conditione juravit, aut vovit, & consulto conditionem impedit, an teneatur ad votum, & juramentum? Ubi pro praxi specialis casus. t.8.tr.4.r.34.&35. pag.61.& 62
Conditionem personarum adstantium, an fuerint conjugatæ, solutæ, &c. an teneatur exprimere in confessione, qui se accusat de delectatione rerum turpium ex colloquio cum aliis, & teneatur etiam explicare qualitatem sermonum, si videlicet fuerit circa conjugatos, circa nefandum vitium, &c. nec satis sit dicere in alio casu fui injustus in materia gravi, sed opus sit dicere an in fortunis, an in fama, an in vita, &c. t.1. tr.7. r.13. §.1. p.350
In conditionem necessariam dotem Novitiæ ponere non debemus propter Symoniam, ideo si puella in Monasterium Monialium ingressa est animo Monachandi, sed paupertatem oppressa dotem promissam solvere non possit, non est compellenda. t.7. tract.1. resolut.326. §.3. pag.226
Conditionem eandem subit proles, quàm Mater. tom.7. tr.8. r.11. §.6. p.434

Conditiones, quæ communiter apponuntur in licentiis, in Brevibus Oratorii privati exponuntur. t.4. tract.2. reſ.1. §.1. p.27
Quænam conditiones ſint neceſſariæ ad juſtam compenſationem? tom.6. tract. 3. reſolut.148. §.1. & ſeqq. pag.195
Conditiones requiſitas ad impoſitiones gabellarum an donativa habere debeant? tom. 7. tract.6. reſolut.1. §.2. pag.372
Quænam conditiones requirantur ad impoſitionem juſtæ gabellæ, & donativi? t.7. tr.6. reſolut.2. per totam. ibidem.
Conditiones, quas habere debet judicium temerarium, ut ſit peccatum mortale, proponuntur. t.8. tr.3. r.13. §.2. pag.55
De conditionibus, quas requirit cap. *Non minus*, & cap. *Adverſus*, de Immunitate Eccleſiæ, ut Clerici poſſint collectari in communibus utilitatibus, vel neceſſitatibus. t.9. tr.2. r.248. §.1. p.223

Conditionale.

Vide verb. *Votum.* tom.3
Conditionalia vota, vel juramenta caſtitatis, vel Religionis an poſſint commutari per Cruciatam? Et non ſolum ante, ſed poſt impletam conditionem? t.4. tr.3. r.89. 90. & 91. p.105. & 106
Si conditionalis eſt excommunicatio, & dubium eſt an conditio fuerit impleta, non ligat. t.5. tr.1. reſ.125. §.5. pag.79
Conditionalis donatio, ut, *Do tibi mille aureos, ut per vitam meam ſolvas 100. quotannis*, an valeat? tom.6. tract.7. reſol.141. §.6. p.387

Condonare.

Vide verb. *Obligatio.* tom.9

Conducens.

Conducens operam alicujus ſi per conductorem ſtetit, etiam ob cauſam fortuitam, quominus locator operam ſuam præſtaret, an teneatur ad omnem mercedem. t.6. tr.3. r.172. §.1. p.213
Conducens pretio occidens Infidelem, an ſit aſſaſſinus, & gaudeat Immunitate Eccleſiæ. t.9. tract.1. reſol.84. §.3. pag.50
Conducens Clericus, vel Religioſus agros alienos, an teneatur ſolvere gabellam ex fructibus inde perceptis? t.9. tr.2. r.264. §.1. p.232
Conducentes laici redditus Eccleſiarum, & Eccleſiaſticorum, in contractibus an juramentum apponere poſſint? t.9. tr.2. reſ.280. §.3. p.238

Conducere.

Vide verb. *Advocatus, Caſus, Clericus, Commodatarius, Locator, Procurator.* tom.6
Item verb. *Concubina.* tom.7
Item verb. *Aſſaſſinus, Conveniendum, Laicus.* tom.9

Conductor.

Conductor an teneatur de culpa leviſſima? t.6. tract.3. reſolut. 119. §.1. pag.181

Conductus.

Si conducta domus comburatur, an damnum ſit locatoris, vel potius conductoris. t.6. tract.3. reſol.120. §.1. pag.182
Et quid, ſi neſciatur utrum culpa, vel caſu ortum fuerit incendium? ibid.
Conductum accipiens, ſi illud in extrema neceſſitate conſumpſit, an teneatur reſtituere? t.4. tr.7. reſol.54. §.1. pag.306
Conductus famulus per annum, ſi diſcedat ante tempus completum, an perdat mercedem? t.6. tr.3. reſol.173. §.1. pag.214
Qui conductus pecunia occidit inimicum mandantis, præſente ipſo mandante, an gaudeat immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1. reſ.85. §.1. p.50

Confectio.

Vide verb. *Inventarium.* tom.6. & tom.9

Conferre.

An conferatur validè abſolutio excommunicationis data ſub conditione in futurum? t.5. tract.1. reſ.190. per totam. pag.110
Conferendi beneficia in ſuis titularibus Eccleſiis an Cardinales jus habeant? tom.9. tract.7. reſolut.52. §.1. pag.396
Idem eſt de Canonicatibus, & Præbendis, quæ ab ipſo titulo dependent. ibid.
Et quid ante cœptam poſſeſſionem Eccleſiarum, & literarum oſtenſionem? tom. 9. tractat. 7. reſolut. 53. §.1. pag.397
Et quid, ſi Cardinalis ad Epiſcopatum fuerit aſſumptus, ſi nondum fuerit poſſeſſionem adeptus? t.9. tract.7. reſ.54. §.1. ibid.
Si conferendi beneficia reſervata, & in alium ſubſtituendi Cardinalis facultatem habeat, an poſſit ſubſtitutus dicta beneficia conferre ſicut poteſt Cardinalis? t.9. tract.7. reſol.56. & lege etiam reſol.57.58.59. & 60. Ubi aliæ difficultates ſuper hoc verb. *Conferre.* §.3. pag.398
Non conferre beneficium an Epiſcopus poſſit ei, qui novit ex Confeſſione indignum? tom.1. tract.8. reſolution. 16. §.2. paulò ante finem. verſic: Quarto. pag.431
Conferre. Vide verb. *Beneficium, Licentia.* tom.3
Item verb. *Beneficium, Conſuetudo.* tom.5
Conferre primam Tonſuram, & minores Ordines, an Cardinales in ſuis titulis poſſint? t.9. tr.7. reſol.51. §.1. pag.396
Et an ſuis familiaribus conferre poſſint Cardinales, ſi ſint Preſbyteri, Tonſuram, cæteroſque Ordines? ibidem §.3
Conferre beneficia commendata an Cardinales poſſint, ſive ad tempus, ſive ad vitam diſſoluat Commenda: & idem de unitis, diſſolutis unionibus. t.9. tract.7. reſ.53. §.3. p.397
Conferre. Vide verb. *Beneficium, Providere.* tom.9

Confeſſarius.

Confeſſarii pœnitentibus inceſtuoſis, uxoricidii, &c. non debent imponere onus, ut ſi contrahere volunt, diſpenſationem obtineant? tom. 2. tract.6. reſolut.172. §.2. pag.438
Sed ſi aliquis ſcrupuloſus, hoc non obſtante, diſpenſationem ſuper his petere velit, eam Epiſcopus conferre poterit. ibid.
Confeſſarii, qui tenentur diſtribuere aliquam pecuniarum ſummam inter pauperes, an teneantur eligere pauperiores? t.4. tr.7.reſ.61. §.1. & 2. p.309
Confeſſarii an poſſint reos obligare ad reſpondendum in caſibus expreſſis in textu hujus reſolutionis. t.6. tr.1. r.99. §.2. p.65
Confeſſarii deputati tantùm in Religione poſſunt abſolvere pœnitentes de familia, aut alias deſervientes in eorum Monaſteriis à caſibus reſervatis Ordinariis locorum. t.7. tr.1. r.88. §.5. p.64

Confessarii Societatis Jesu an possint absolvere Clericum symoniacum per privilegium concessum à Paulo III. per quod Papa concessit illis Patribus (ac proinde cum illis communicantibus) ut pœnitentes ad se venientes possint absolvere ab omnibus censuris, & pœnis Ecclesiasticis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ Domini? t.7. tr.1. r.298. §.2. in fine p.207
Confessarii an possint inquirere motes pœnitentium? t.7. tr.4. r.30. per totam. p.297
Confessarii dictum an sufficiat affirmantis infirmum dixisse se velle in tali Ecclesia sepeliri, ut in ea sepeliri debeat? t.8. tr.8. r.12. §.1. p.192
Pro Confessariis advertitur, quod ex mandato Urbani VIII. præcipitur Ordinariis, ut omnibus Sacerdotibus tam Regularibus, quam Sæcularibus approbandis ad confessiones audiendas in actu ipsius approbationis legatur Constitutio Greg. XV. de solicitatione, &c. t.5. tr.9 r.54. §.3. p.400
De Confessariis solicitantibus, & an Inquisitores possint eos punire? Ubi plura super hoc. t.5. tr.12. r.7. §.1. pag. 506
A Confessariis deputatis tantùm in religione ex sacra Cardinalium Congregatione, & consequentia cap.11. sect.75. Concil. Trid. in religione quorumcunque regularium Sacramentum Pœnitentiæ administratur pœnitentibus de familia, aut alias deservientibus in eorum Monasteriis, si tamen sint continui commensales. t.7. tr.1. res.69. §.2. in fine p.46. & in res.88. & 89. p.64. & 65
Pro Confessariis enumerantur aliqui casus, in quibus laborantes ignorantia non sunt admonendi. t.7. tr.4. res.68. & 69. Vide, & lege omnes prædictos casus, quia non ita passim sunt noti. p.321. & seqq.
Confessario à Papa electo, an teneatur Papa ei parere sicut cæteri fidelium? tom.3. tract.1. resolut.28. §.7. pag. 36
Cum Confessario non approbato ab Ordinario confessionem factam, an Pontifex potuerit illam annullare, ut patet in Concilio Trid. sess.23. cap.15. de Reform. t.3. tr.1. r.37. §.1. p.45
An à Confessario potestatem habente dispensandi, dispensatio fieri possit, etiam si dispensans sit absens? t.3. tr.2. r.156. §.1. p.279
Si Confessario in testamento relinquitur, ut pauperioribus detur eleemosyna, an obligetur Confessarius ad restitutionem, si inter pauperes tantùm illam distribuat? t.4. tr.7. r.61. §.4. p.309
A Confessario non est cogendus reus ut veritatem aperiat in causa capitali, honoris, & famæ, triremium, confiscationis omnium bonorum, & in aliis similibus, dum adest spes evadendi: & Confessarius teneatur absolvere reum, qui est in proposito negandi veritatem, utendo restrictione mentali, vel æquivocatione. t.6. tr.1. r.100. per totam. p.65. & 66
An à Confessario reus non sit absolvendus, nisi se ad fatendam veritatem etiam non rogatus offerat, & nisi facere proponat? tom.6. tract.1. res.104. §.2. & seq. pag.68
Confessario religioso Prælatus prohibuit per obedientiam ne Confessiones audiret, sed hoc non obstante, talis Confessarius confessiones audivit, an dictæ Confessiones fuerint validæ, quidquid sit de ejus peccato, nam Religiosus alias erat approbatus? t.7. tr.1. r.159. §. Potest etiam. ad medium. p.105
A Confessario Religionis an possit dispensari irregularitas veræ bigamiæ, & interpretativæ, ex concessione Sixti V. t.7. tr.1. r.296. §.2. p.205
Confessario an Moniales cum licentia Abbatissæ, seu Priorissæ possint dare aliquid aliud ultra justum stipendium assignatum? t.7. tr.3. r.50. §.1. p.269
Confessario dedit Fœlix uncias 70. ut restitueret Ioanni suo creditori. Post duos annos scit Confessarium non restituisse, an denuo dictus Fœlix debeat restituere? t.8. tr.7. r.45. §.1. & seq. p.174
De Confessario an Cardinales suæ familiæ providere possint? t.9. tr.7. r.47. §.3. p.391
Et an hoc ubicumque Cardinales fuerint? ibid.
A Confessario suo an Cardinalis Episcopus, vel alii Episcopi si incidant in censuras Pauli IV. & Gregor. XV. latas contra colloquentes, & scribentes tempore Conclavis absolvi an possint virtute Concilii Trid. sess.24. cap.65. t.9. tr.7. r.115. §.7. p.426
A quocumque Confessario an possit absolvi impeditus adire Pontificem à casibus Papalibus, etiam ab hæresi? t.9. tr.7. r.117. §.10. p.429
Et quid, si talis impeditus etiam sit adire Episcopum, an possit absolvi etiam ab hæresi à quocumque Confessario? t.9. tr.7. r.118. §.3. p.430
Confessarios an Capitulum sede vacante approbare possit? t.3. tr.5. r.32. §.1. p.395
Confessarios frangentes sigillum confessionis an Inquisitores punire possint? t.5. tr.10. r.80. §.1. p.446
Confessarios, qui tempore Iubilæi absolvunt Hæreticos in foro conscientiæ, an Inquisitores punire possint? t.5. tr.10. r.81. §.1. ibid.
Confessarios Regulares, an Vicarius sede vacante revocare, & reexaminare possit? tom.7. tr.1. res.63. §.9. pag. 42
Et quid circa hoc de Episcopis, & circa approbationem, examen, admissionem, suspensionem, limitationem, coarctationem, & revocationem Confessariorum Regularium, & aliquid etiam ex his pro Confessariis sæcularibus. t.7. tr.1. à res.65. usque ad res.88. ubi plura, & in multis aliis res. dicti tract. aliqua notabilia circa Confessores regulares, & à res.345. usque ad 349. dicti tract. aliqua alia pro Confessariis Monialium præter sequentes difficultates.
Circa Confessarios ordinarios, & extraordinarios Monialium exemptarum, & non exemptarum vari casus. Vbi, qui tales Confessarii possint, & debent esse, & quam licentiam, & approbationem teneantur habere, etiam pro tempore Iubilæi. t.7. tr.1. à res.343. usque ad res.349. inclusivè, à p.253. à 338
Confessarium eligendi à quo Papa accipiat facultatem, cum in terra non habet super se superiorem? t.3. tr.1. r.28. §.7. p.36
Confessarium eligere in itinere non approbatum ab Ordinario an regulares possint? t.3. tr.1. r.39. §. Et tandem. p.51
Et quid de Equitibus D. Ioannis, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. ibid. §. ult.
Ad Confessarium electum per Bullam Cruciatæ an possit recurrere pro dispensatione, vel commutatione dubitans an debeat, vel possit jejunare, &c. t.4. tr.6. r.4. §.2. pag.203
Si Confessarium petant rei an debeant Inquisitores illis eum concedere? t.5. tr.10. r.55. §.1. p.437
Confessarium asserentem pœnitenti, ut sibi revelet complicem, alias eum non posse, nec velle absolvere, an Inquisitores possint punire? t.5. tract.10. res.79. §.1. pag. 446
Confessarium talem an pœnitens teneatur denunciare in tribunali S. Inquisitionis? ibid. §.2
Confessarium solicitantem torquere an Inquisitores possint ex delatione unius fœminæ bonæ famæ? tom.5. tr.11. r.21. §.1. p.489
Si per Confessarium debitor ex delicto rem, vel pretium restituat an liberetur à restitutione, si Confessarius verè non restituat, sed sibi retineat? t.6. tr.3. r.149. §.7. p.196
Ad Confessarium solicitantem denunciandum non excusat parvitas materiæ, ut premere manum, brachium, vel pedem pœnitentis in confessione vellicare, aut digitos torquere, &c. t.8. tr.2. r.21. §.9. in fine p.41

Confessarium

Confessarium eligere sibi an Cardinales possint. t. 9. tr. 7. r. 47. §. 1. p. 391
Confessarius, super hoc verb. in Indice primo t. 1. ex tr. 1. de Baptismo lege r. 8. 9. & 27. & ex tr. 2. de Confirmatione, r. 5. & in tr. 3. de Sacramento Pœnitentiæ, & in tr. 4. de Absolutione Sacramentali, & in tr. 5. de reservatis, & eorum absolutione, & in tr. 6. de satisfactione Sacramentali perlege omnes eorum difficultates, & resolutiones pro verb. *Confessarius*, *Confessio*, *Confiteri*.
Confessarius. Vide verb. *Ignorantia*, *Ministrare*, *Mulier*, *Titius*. tom. 2
Confessarius Papæ à quo accipiat potestatem illum absolvendi. t. 3. tr. 1. r. 36. §. 7. p. 45
Confessarius Episcopi à quo accipiat potestatem illum absolvendi. t. 3. tr. 1. r. 38. §. 1. p. 47
Confessarius eligendus per Bullam Cruciatæ, an debeat esse approbatus ab Ordinario. t. 3. tr. 1. r. 39. §. septimus calus. p. 50
Confessarius approbatus pro viro tantum ob defectum ætatis, an iste poterit exequi litteras, in forma Brevis Sacræ Pœnitentiariæ ad favorem mulieris, verbi gratia, obtentas? vel è contra. tom. 3. tr. 2. r. 154. §. 2. pag. 277
Confessarius semel electus virtute literarum prædictarum, an possit variari inconsulto majori Pœnitentiario. t. 3. tr. 2. r. 155. §. 1. p. 278
Confessarius aperiens supradictas literas non habens qualitates requisitas pro expeditione earum, an peccet mortaliter, & dictæ literæ suo effectu frustrentur. ibidem §. 8
Confessarius habens potestatem dispensandi an dispensatio sit valida, si internè illam faceret in Sacramentali confessione, vel an sit necessarium iterum expressè dispensare, & proferre verba dicendo: *Dispenso tecum*. t. 3. tr. 2. r. 156. §. 1. p. 279.
Confessarius ad expediendas supradictas literas an debeat esse approbatus sine limitatione. tom. 3. tr. 2. res. 157. §. 5. ibid.
Confessarius audiens confessiones per totum diem an excusetur ab obligatione recitandi Officium Divinum. t. 3. tr. 6. r. 29. §. 1. p. 434
Et quid, si talis Confessarius sit Regularis. ibid. §. 2
Confessarius. Vide verb. *Cardinalis*, *Communio*, *Confessio*, *Copula*, *Episcopus*, *Facultas*, *Litera*. tom. 3
Confessarius, Confessor super his verb. in Indice primo t. 4. tr. 3. de Bulla Cruciatæ totus est plenus quæstionibus mistis pro Confessariis, & Bulla Cruciatæ: ideo ibi invenies quidquid vigore Bullæ Cruciatæ potest Confessarius, Absolvere, Dispensare, Commutare, aut Relaxare, & aliquid etiam pro Confessariis Regularibus.
Eadem est ratio in dicto indice 1. pro tract. 4. *de Iubilæo*. tom. 4
Confessarius licet ex actu Confessionis prævideat sequuturam pollutionem, vacat culpa, si præter intentionem ejus pollutio sequatur, secus autem si sit prius ab eo intentata, & audiat confessiones in eum finem, ut sibi pollutio eveniat. tom. 4. tractat. 6. resolution. 18. §. 2. pag. 210
Confessarius an teneatur ad jejunium? Vbi distinguitur. t. 4. tr. 6. r. 24. §. 4. p. 214
Si Confessarius imponit jejunium pro pœnitentia Sacramentali, semper tale jejunium intelligitur Monasticum quoad Regulares, & quoad sæculares Ecclesiasticum, nisi Confessarius contrarium explicet. t. 4. tr. 6. res. 60. §. 2. p. 232
Confessarius accipiens plurium confessiones successivè in peccato mortali, an unum peccatum tantum committat, an vero plura. tom. 4. tract. 6. resol. 126. §. 4. pag. 274
Confessarius, qui incipit audire confessiones in peccato mortali, si ante absolutionem conteratur, an sit liber à mortali peccato. tom. 4. tract. 8. resol. 41. à principio. pag. 340
Confessarius. Vide verb. *Commutatio*, *Concessio*, *Confessio*, *Episcopus*, *Inquisitio*, *Monialis*, *Regulares*, *Restituere*. tom. 4
Confessarius quilibet potest absolvere à censura permanente per modum statuti, & lata ab homine, sicut potest absolvere ab excommunicatione lata à jure nemini reservata. tom. 5. tract. 1. resol. 193. §. 1. & sequent. pag. 111
Et an hoc etiam extra Sacramentalem confessionem. t. 5. tr. 1. r. 194. §. 2. ante finem. p. 112
Confessarius potest absolvere à reservatis Papæ, existente impedimento adeundi illum, si impeditus nequeat etiam adire Episcopum, & Parochum onere tamen comparendi, &c. tom. 5. tractat. 1. resolut. 195. §. 4. pag. 113
Confessarius an possit in articulo mortis absolvere ab omni excommunicatione. tom. 5. tract. 1. res. 206. §. 1. pag. 118
Et quid, si moribundus per Confessarium possit recurrere ad superiorem. ibid. §. 2
Et an sit necessarium, ut possit à censura moribundus absolvi, ut præmittat aliquod signum constitutionis. t. 5. tr. 1. r. 207. §. 1. p. 119
Confessarius approbatus an possit absolvere à suspensionibus, etiam à jure communi non reservatis? t. 5. tr. 3. r. 9. §. 2. in fine. p. 173
Confessarius an possit tollere interdictum personale particulari sine reservatione latum post satisfactionem, vel satisfaciendi cautionem. tom. 5. tr. 4. r. 23. per totam. pag. 205
Confessarius, qui obligat pœnitentem ad confitendum delictum dignum morte, si juridicè interrogaretur, an incurrat irregularitatem. tom. 5. tract. 5. resol. 29. §. 1. pag. 220
Idem est, si illi consulat, ut consentiat sententiæ mortis justæ, quam differre non potest nisi per injustam appellationem. ibid.
Et quid, si illi consulat omittere appellationem à jure concessam. ibid.
Confessarius qui frangit sigillum confessionis an sit irregularis. t. 5. tr. 5. r. 30. §. 1. ibid.
Confessarius an sit irregularis, si interrogatus à judice an sit obligatus ad occidendum reum, respondeat esse obligatum. tom. 5. tractat. 5. resolut. 78. §. 1. pagina 242
Confessarius sæcularis an possit absolvere pœnitentem, qui commisit abortum fœtus animati. t. 5. tr. 6. res. 7. §. 6. pag. 287
Confessarius specialiter deputatus quisnam dicatur, ut possit absolvere ab excommunicatione propter abortum. ibid. §. 2. & in res. 6. §. 2. p. 286
Confessarius non potest reum hæreticum absolvere prius quam ab excommunicatione fuerit absolutus. tom. 5. tr. 10. r. 55. §. 3. in fine. p. 437
Confessarius non debet concedi hæretico, causa pendente, nisi in articulo mortis, si fuerit conversus. ibid. §. 4
Confessarius absolvens aliquem cum opinione probabili non est puniendus. tom. 5. tract. 10. resol. 81. §. 2. pagina 446
Confessarius, qui non declarat fœminæ solicitatæ obligationem denunciandi, aut qui ei dicit ad talem denunciationem faciendam non teneri, an ab Inquisitoribus pro qualitate culpæ possit puniri. t. 5. tr. 12. r. 7. r. 10. pag. 508
In Indice primo t. 5. ex tr. 9. de Confessariis solicitantibus in confessione ferè omnes ejus quamplurimæ difficultates pertinent ad hoc verb. Confessarius.

Vide etiam verb. *Absolutio, Bulla Cruciatæ, Carcer, Clausula, Confessio, Iubilæum, Mandans, Sacerdos.* t.5
Si Confessarius post mortem testatoris producat schedulam continentem legata ad pias causas, quam testator scripsit antequam decederet, an debeat dicta schedula pro ultima voluntate haberi. tom.6. tract.8. r.23. §.1. pag.405
Vbi aliqua alia pro dicto Confessario. §.2. & seqq.
Confessarius tempore pestis, an debeat facere, ut moribundus testetur, etiamsi non adsint testes sufficientes. t.6. tr.8. r.59. §.1. p.426
Confessarius. Vide verb. *Committere.* tom.6
Confessarius habens licentiam confitendi ad tempus, potest eo transacto Confessionem prosequi antea cæptam. t.7. tr.1. r.101. §.2. in fine. p.76
Confessarius potest imponere pœnitentiam gravem sub veniali. t.7. tr.1. r.131. §.3. p.91
Confessarius, qui ex notitia habita in confessione scit, quod quædam mulier nobilis, quando vocat Confessarios in domum suam ad confitendum, sæpius illos solicitat, an ab ipsa vocatus possit se excusare, propter periculum labendi in peccatum, licet nullam habeat justam excusationem. t.7. tr.1. r.214. §.8. p.134
An si Confessarius in excommunicationem incidit Papæ reservatam ex decreto Clement. VIII. quia absolvit à casibus reservatis, non possit absolvi à Regularibus vigore suorum privilegiorum, etiam stante moderatione dicti decreti facta à Sacra Congregatione. tom.7. tract.1. resol.269. §. Notandum est, & ibi lege tres §. sequentes, ubi notabilia circa prædictum, & aliud decretum supradicti Clement. VIII. p.179
Et quid de commutatione votorum. t.7. tr.1. r.274. & 275. ubi latè. p.184
Vt Confessarius sit voventis non est necessarium, quando commutantur vota virtute privilegiorum Regularium. Et idem est, si vota dispenset. t.7. tr.1. r.274. §.3. ibid.
Confessarius Regularis an possit dispensare cum sæcularibus super irregularitatem ortam ex delicto, verbi gratia, si Sacerdos excommunicatus celebrasset, vel suspensus Ordines sacros suscepisset. t.7. tr.1. r.300. §.1. pag.208
Idem est de quibuscumque Confessariis sæcularibus electis ab ipsis pœnitentibus virtute Cruciatæ, & Iubilæi, & hæc absolutio, vel dispensatio potest dari extra Sacramentum pœnitentiæ. ibid. §.2. & seqq. pag.208. & 209
Confessarius an possit uni juxta unam opinionem probabilem consulere, & alteri juxta contrariam. t.7. tr.6. r.22. §.1. p.378
Confessarius. Vide verb. *Absolvere, Bulla Cruciatæ, Confessio, Eligere, Examen, Fœmina, Infirmus, Iubilæum, Novitius, Sacerdos, Valide, & in aliis.* t.7
Confessarius an teneatur sequi opinionem pœnitentis. t.8. tr.1. r.6. §.1. p.5
Confessarius non proprius ut Regularis, & non proprii pastores, & parochi, an peccet mortaliter, vel tantum venialiter, si pœnitentem habentem pro se opinionem probabilem nollet absolvere. ibid. §.2
Et an hoc etiam procedat, si Confessarius falsam esse opinionem pœnitentis existimet, si tamen probabilis reputetur inter Doctores probatæ authoritatis. ibid. §.3
Si Confessarius imponat levem pœnitentiam pro mortalibus, & in ea intendat sub mortali obligare, an ejus omissio sit mortalis, vel tantum venialis. t.8. tr.4. r.12. §.1. pag.52
Confessarius ex devotione solum audiens confessiones expertus pollui, non tamen consentiens, an peccet confessiones excipiendo. t.8. tr.6. r.12. §.3. p.142
Et quid de Parocho. tom.8. tractat.6. resolut.11. §.1. pag.141
Confessarius. Vide verb. *Absolvere, Administratio.* t.8
Confessarius non potest absolvere patrem in articulo mortis, nisi prius revocet testamentum ubi filium exhæredavit ex eo, quod nupserit contra ejus voluntatem, non obstante, quod sit statutum laicale tale matrimonium prohibens. t.9. tr.2. r.223. §. Notandum est in fine. pag.213

Confessio Sacramentalis.

Confessio an sit præmittenda antequam Parochus infirmum moribundum inungat. tom.2. tract.4. r.23. §.1. pag.256
Ubi, an sit mortale conferre Sacramentum extremæ-Vnctionis infirmo, antequam susceperit Sacramentum Pœnitentiæ, & Eucharistiæ. ibid.
Confessio. Vide verb. *Episcopus.* t.2
Si Confessio sit invalida, & sacrilega, an sufficiat ad valorem dispensationis pro literis pœnitentiariis. t.3. tr.1. r.159. §.1. & seqq. p.281
Confessio. Vide verb. *Confessarius, Ecclesia, Episcopus, Equites, Facultas, Ignorantia, Licentiatus in sacra Theologia, Prælatus, Regularis, Sacerdos.* tom.3
Confessio informis an sufficiat ad lucrandum Iubilæum, & Indulgentias. Et an possit dari confessio informis? Et quando confessio dicatur informis, & quando invalida. t.4. tr.4. r.43. §.1. & seqq. p.160
Si Confessio requiritur pro lucrando Iubilæo, an confitenda sint peccata venialia. tom.4. tract.4. r.47. §.2. pag.163
Confessio an sit præmittenda quando in Iubilæo, vel indulgentia exigitur, vel satis sit ut postponatur, dummodo sit intra tempus Iubilæi. tom.4. tr.4. res.8. §.3. ibid.
Et quid est dicendum de Iubilæo Annisti. ibid.
Confessio unica an sufficiat, quando plures indulgentiæ eadem die diversis Ecclesiis concessæ sunt, quarum quælibet confessionem requirit. tom.4. tr.4. r.54. §.5. pag.166
Idem est, si non eadem die, sed sequenti, vel intra debitam distantiam indulgentia occurrerit. ibid.
Confessio. Vide verb. *Moniales, Novitius, Puer, Regulares, Satisfacere, Scandalum.* t.4
Item verb. *Confessarius, Iubilæum, Obedientia, Oblitus, Tempus, Valere.* tom.7
Item verb. *Absolvere, Conscientia erronea.* t.8
Quando in Confessione sunt explicandæ, vel non explicandæ circumstantiæ notabiliter aggravantes, vel minuentes peccatum in tomo primo lege omnes 165. rel. tr.7. de Circumstantiis, ubi reperies alias quamplurimas quæstiones, & quidquid excogitare velis pro verb. *Confessio, Confiteri.*
Sine Confessione potest celebrare Sacerdos ad dandum viaticum moribundo, si non adsit copia Confessarij. t.2. tr.1. r.134. §.2. p.79
Idem est, si etiam Sacerdos sit excommunicatus. ibid.
Pro Confessione moribundi audienda, an Sacerdos possit relinquere Missam inchoatam, etiam post consecrationem. t.2. tr.1. r.136. §.1. p.80
De Confessione præmittenda ante Eucharistiam, an sit præceptum à Domino, vel sit divinum positivum, aut Ecclesiasticum. t.3. tr.1. r.30. §.2. & seqq. p.38
In Confessione Sacramentali an dispensatio fieri debeat pro literis pœnitentiariis. t.3. tr.2. r.157. §.1. p.279
In Confessione Beneficiarius in sacris omittens Horas Canonicas, an debeat utrumque exprimere ut peccans dupliciter contra Religionem, & justitiam. tom.3. tr.6. r.74. §.1. p.463
In Confessione an quis teneatur exprimere quot Horæ sint omissæ in recitatione Officij divini. t.3. tr.6. r.75. §.1. ibid.

In

In Confessione sacramentali an debeat fieri commutatio voti per Cruciatam ? t.4. tr.3. r.69. §.1. p.100
Idem est si facta sit commutatio voti per Jubilæum, vel per privilegia Regularium. ibid. §.3. p.101
In Confessione informi, vel invalida, quomodo in utraque se gerere debeat Confessarius ? tom.4.tract.4.r.43. §.2. p.160
In Confessione Jubilæi quis non manifestavit peccatum reservatum, ne manifestaretur complex, vel ex alia justa causa, an transacto Jubilæo possit à quocunque Confessario absolutionem obtinere ? tom.4.tr.4.r.46. §.5. p.162
Et Confessione subditorum scientia, & notitia habita an uti possint Prælati Regulares in aliquo casu, non obstante decreto Clement. VIII. & an dictum decretum obliget ad mortale ? tom.7. tr.1. resolut.213. & 214. p.133. & 134
In Confessione interrogare de complice, ut corrigatur, an licitum sit ? t.7. tr.4. r.25. §.3. in fine, p.295
In Confessione quomodo scandala explicari debeant ? t.7. tr.5. r.2. §.1. & seqq. p.326
In Confessione an tenearis explicare numerum personarum, & speciem peccati in casu quo times à te alios scandalizatos esse ? t.7. tr.5. r.3. §.2. p.327
Ad Confessionem, & contritionem procurandam antequam species sacramentales in stomacho corrumpantur, an teneatur Sacerdos, si recipiat Eucharistiam in peccato mortali, vel si statim post communionem peccavit ? t.2. tr.1. r.150. §.11. p.90
Confessionem an Pontifex potuisset præcipere, si non fuisset à Christo præcepta, sed tantum instituta ? t.3. tr.1. res.21. §.1. & seqq. p.30
Confessionem venialium an Pontifex possit præcipere ? t.3. tr.1. r.23. §.1. & seq. p.32
Confessionem venialium an de facto Pontifex aliquibus præceperit ? t.3. tr.1. r.24.§.1. ibid.
Ad Confessionem venialium sub peccato mortali an obliget Clementina : Ne in agro Dominico, de stat. Monach. ibid.§.2. & seqq. p.33
Confessionem annuam sacrilegam ex defectu doloris, an Pontifex possit censuris punire ? tom.3. tr.1. r.29. §.1. pag.26
Confessionem audire, & absolvere potest Metropolitanus subditus suorum suffraganeorum tempore visitationis. t.3. tr.2. r.31. §.1. & seqq. p.192
Qui Confessionem invalidam, & irritam fecit, & obtinuit absolutionem à reservatis per Cruciatam vel Jubilæum, an dicta peccata non sint amplius reservata, itaut postea possit à quocunque confessario absolvi ? tom.4. tr.3.r.50. §.1. p.89
Idem est, si Prælatus tribuat facultatem in aliqua festivitate absolvendi à reservatis, & tunc Religiosus efficeret confessionem irritam, & invalidam, si peccata reservata confiteretur. ibid. §.3. p.90
Et idem est, si quis ficte, & sine contritione confitetur casus Episcopales. ibid.
Et quid de peccatis reservatis, & oblitis in supradictis confessionibus factis invalidè, & irritè ? t.4. tract.3. r.51. §.1. ibid.
Si Confessionem quis incipiat ante annum publicationis Bullæ Cruciatæ elapsum, & ob justas causas non perficiat, an possit absolvi à peccatis reservatis commissis post annum publicationis, si adhuc non perfecit confessionem ? tom. 4. tract. 3. resol. 54. §. 1. & seqq. pag.92
Et quid de commissis ante annum publicationis elapsum, sed per confessionem supradictam incœptam ? ibid.§.9. pag. 93
Confessionem nisi de mortalibus Ecclesia non consuevit præcipere. t.4. tr.3. r.146.§.2. p.126
Nec Confessionem sacrilegam non lucratur Jubilæum. t.4. tr.4. r.44. §.7. p.161
Qui Confessionem sacrilegam fecit, an lucretur Jubilæum, si in ultima Jubilæi periodo per actum contritionis sit in gratia ? t.4. tr.4. r.53. §.1. p.165
An vero teneatur iterum validè confiteri ? t.4. tr.4. r.54. §.2. p.166
Confessiones audiendi in perpetuum an Pontifex facultatem delegare possit, & privatim quoad Episcopos ? t.3. tr.1.r.36. §.1. p.44
Confessiones audire ubique terrarum an possit, qui jurisdictionem habet à Pontifice ? ibid. §.5. p.45
Idem est de eo, qui delegatam habet jurisdictionem ab Episcopo pro sua Diœcesi. ibid.
Vt Confessiones excipere possint Regulares sine licentia Parochi, in ordine ad præceptum annuæ confessionis, an Pontifex de facto concesserit Regularibus ? t.3.tr.1. r.40. §.1. p.51
In ordine ad Confessiones de clausula dispensationum agitur. t.3. tr.2. r.162.§.1. p.282
Ad Confessiones audiendas in sua Parochia an possit Parochus dare licentiam ei, qui antea erat Parochus ? t.4. tr.4. r.2. §.1. p.142
Et an etiam Sacerdoti approbato ab Episcopo alterius Diœcesis, secluſa prohibitione proprii ordinarii ? tom.4. tr.4. r.3. §.2. p.143
Ne Confessiones sæcularium audiat Religiosus per sententiam privatus à suo Prælato, si ab Episcopo sit approbatus, an sit eligibilis per Jubilæum, vel Cruciatam in Confessarium à sæcularibus ? t.4.tr.4. r.5. §.1. ibid.
Et quid in dicto casu absque facultate Iubilæi, vel Cruciatæ ? ibid.
Confessiones audientes laici, & Ecclesiastici non Sacerdotes, quomodo sint puniendi ab Inquisitoribus. t.5. tr.12. r.11. §.1. p.513
Et quid, si supradicti confessiones audiunt, sed non absolvunt ? ibid. §.4
Vbi etiam an simplex Sacerdos, vel etiam approbatus, sed suspensus ab audiendis confessionibus non comprehenduntur in decretis Pontificum, quamvis confessiones audiant, & absolutionem impendant ? ibidem. §.3
Confessiones Regularium quando, & quomodo, & qua licentia, & approbatione Regulares audire possint, in indice primo tomi 7. ex tract. 1. de dubiis Regularium lege plures difficultates à res. 65. usque ad res. 89. & pro confessionibus ipsorummet Regularium, inter se, & Novitiorum, Equitum D. Ioannis, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. Vide ibi à supradicta resol. 89. usque ad res. 112. & in multis aliis resol. dicti tract. & pro confessionibus Monialium perlege ibid. à resol. 343. usque ad resolut. 349. inclusivè.
Confessiones sæcularium an Generales, & alii Prælati Regulares excipere possint absque Episcopi approbatione ? t.7.tr.1. r.343.§.3. p.233
Et an saltem virtute Iubilæi, & Cruciatæ ? ibid. §. 5. pag.234
Pro Confessionis sigillo, & ejus fractione in indice primo tomi 1. vide difficultates in tr. 8. de sigillo Confessionis pro verb. *Confessio, Confiteri.*
De Confessionis aliquo usu, an hodie sit à Pontifice latum præceptum distinctum à præcepto annuæ communionis ? t.3. tr.1. r.22. §.1. p.31
In Confessionis præcepto, ut quisquam nunquam teneatur confiteri, an Pontifex possit dispensare, seu obligare ? t.3. tr.1. r.25.§.1. p.33
In Confessionis præcepto quare Pontifex non possit dispensare, & dispensat multoties in votis, tametsi vinculum utriusque à jure divino ortum non habeat ? ibid. §.3. p.34
In Confessionis præcepto, ut aliquando, quis non confiteatur ; an Pontifex possit dispensare, vel abrogare ? t.3. tr.1. r.26. §.1. & seq. ibid.

In Confessionis præcepto Pontifex dispensando sine causa, quod peccatum committat? t. 3. tr. 1. r. 27. §. 1. p. 35
Ad Confessionis annuæ præceptum an Pontifex teneatur? t. 3. tr. 1. r. 28. §. 1. ibid.
Sed si Confessionis præceptum non adimplet Pontifex, non incurrit excommunicationem, nec potest declarari, nec Ecclesiastica sepultura privari. ibid. §. 2
Si Confessionis annuæ præceptum impuberes non observent, an incidant in censuram latam ab Episcopo super hoc? t. 5. tr. 1. r. 109. §. 1. p. 72
Confessionis tempus an quis teneatur prævenire, si timeat, quod quando obligabit confessio non erit copia confessarii? t. 5. tr. 9. r. 21. §. 2. p. 386
Ex vi Confessionis annuæ, & præcepti nullus fidelis carens peccato mortali tenetur confiteri venialia. tom. 7. tr. 1. r. 124. §. 1. p. 87

Confessio Iudicialis, & extraiudicialis.

Confessio extrajudicialis an sufficiat, ut Inquisitores possint torquere reum? t. 5. tr. 11. r. 12. §. 1. p. 484
Confessio extrajudicialis an ita valeat ad torturam, ut si reus in tortura idem confitetur possit condemnari, si postea non ratificat confessionem? ibid. §. 5. p. 485
Confessio extrajudicialis an non probetur per testes singulares? Et quid in crimine hæresis? §. 6
Confessio. Vide verb. *Delictum, Revocare.* tom. 5
Si Confessionem extrajudicialem revocavit reus an sit torquendus? t. 5. tr. 11. r. 12. §. 4. p. 485
Vt Confessionem in tormentis factam reus ratificet, quomodo, ex quo tempore Inquisitores debeant hoc facere? t. 5. tr. 11. r. 22. §. 1. & seqq. p. 489. & 490. Vbi aliqua alia circa hoc.
De revocantibus Confessiones. Ubi an Inquisitores debeant stare secundo dicto, etiamsi testes negent hæresim in primo dicto commissam? t. 5. tr. 12. r. 22. §. 1. & seqq. p. 521

Confessor.

Confessores an peccent non sinentes pueros communionem accipere statim ac peccare norunt? t. 2. tr. 2. res. 5. §. 3. p. 158
Confessores Regulares ratione suorum privilegiorum, & Confessores sæculares virtute Cruciatæ, an possint absolvere à Censuris, & dispensare super irregularitate, voto, juramento & petitione debiti conjugalis extra Sacramentum Pœnitentiæ? t. 7. tr. 1. r. 263. per totam, p. 174
Confessores privati Regulares an possint absolvere Clericum Symoniacum in Ordine, vel beneficio ad se venientem pro confessione sacramentali audienda? tom. 7. tr. 1. r. 298. §. 2. post medium. p. 207

Conficere.

Conficere aliam similem scripturam an licitum sit, amissa aliqua vera, & legitima scriptura, quod à legibus severè prohibetur? t. 6. tr. 1. r. 83. §. 2. ad finem. pag. 57
Conficere. Vide verb. *Hæres.* tom 6
Conficere, & vendere aliquas res, qua ratione sit licitum, vel illicitum, quibus emptores creduntur ad peccandum abusuri, ut vestes, fucos, arma, venena, &c. t. 7. tr. 5. r. 66. §. 2. p. 363
Conficere Sacramenta in materia dubia metu mortis an licitum sit, ut Eucharistiam cum vino congelato, vel cum pane ex spelta confecto, vel Baptismum cum aqua ex sale resoluta. &c. t. 7. tr. 5. r. 76. §. ult. p. 369
Vide verb. *Ancilla.* tom. 7

Confinium.

Ut Confinia Regni tutius conserventur, an Clerici teneantur ad gabellam impositam pro manutenendo exercitum in partibus inimicorum? t. 9. tr. 2. res. 252. §. 1. p. 226

Confirmare.

Vide verb. *Statutum.* tom. 7
Item verb. *Retractatio.* tom. 8
Item verb. *Statutum.* tom. 9
Confirmari ad aliud sexennium an Generalis Religionis Clericorum Regularium, Minorum, absque ulla dispensatione possit? t. 7. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 3
Qui confirmavit magis hortatu suo alterum recto proposito determinatum ad damnum faciendum, vel ut citius, aut expeditius damnum inferatur, an restituere teneatur sequutum damnum? tom. 8. tr. 7. res. 27. §. 4. p. 163
Qui confirmavit consilio suo furem, ut citius furaretur, an teneatur ad restitutionem? tom. 8. tract. 7. res. 28. §. 1. ibid.
Nisi confirmentur authoritate Pontificis concordata inter Clericos, & sæculares, etiam in Concilio Provinciali facta, nihil operantur contra privilegium immunitatis. t. 9. tr. 2. r. 13. §. 3. p. 104

Confirmare Sacramentum.

Valide confirmandi an Pontifex ab Episcopis possit potestatem auferre? t. 3. tr. 1. r. 63. §. 5. p. 84
Confirmans Episcopus alienum subditum in sua Diœcesi non peccat, & consequenter non incurrit censuram aliquam. t. 2. tr. 5. r. 100. §. 4. p. 321
Confirmare. Vide verb. *Administrare, Dubitare, Essentia* tom. 2
Confirmare alios valide potest Episcopus non confirmatus, neque hoc faciendo peccat mortaliter. t. 2. tract. 5. r. 100. §. 5. p. 321
Confirmare an possit Episcopus illum, qui ab alieno Episcopo, vel Prælato Regulari cum dimissoriis mittitur ad suscipiendos Ordines, si non est confirmatus? t. 3. tr. 3. r. 61. §. 1. p. 332
Confirmare. Vide verb. *Chrisma, Consecratio.* tom. 3
Item verb. *Mitra.* tom. 4
Si confirmat Episcopus infantes ante usum rationis absque justa causa an peccet mortaliter, vel tantum venialiter? t. 3. tr. 1. r. 10. §. 6. p. 16
Si confirmat Episcopus in sua Diœcesi alienum subditum, an peccet? t. 3. tr. 3. r. 61. §. 1. p. 332
Si confirment aliquem Nuntius, vel Procurator, vel teneat illum in Confirmatione in nomine mittentis illos, an contrahant cognationem Procurator, aut Nuntius, vel ille, qui eos misit? t. 1. tr. 1. r. 96. §. 4. p. 62
Ut confirmentur infantes ante usum rationis, an Pontifex possit dispensare? t. 3. tr. 1. r. 10. §. 1. p. 16
Et quid ex justa causa, etiam sine dispensatione? ibid. §. 5

Confirmatio.

Confirmatio privilegiorum Regularium ex certa scientia, & sine clausulis restrictivis operatur, ut privilegia revocata restituantur, & revalidentur. t. 9. tr. 7. r. 119. §. 2. p. 432
Et confirmatio facta uni Religioni, valet pro omnibus aliis. ibid.
Ex confirmatione privilegiorum an possint hodie Regulares absolvere à quinque casibus Papalibus, exceptis in decreto Clement. VIII. & Urbani VIII. & etiam à casibus Episcopo reservatis? t. 7. tr. 1. r. 268. per totam. p. 177. & 178

Confirmatio Sacramentalis.

Confirmatio in forma latina an perficiatur ante expressionem divinarum personarum? tom. 3. tract. 1. res. 16. §. 14. p. 22
Et an talis expressio in Confirmationis forma sit essentialis? ibid.
Et quid de cæteris verb. *Signo te signo crucis, & confirmate Chrismate salutis?* ibid. §. 5. & 6

Ut Confirmatio administretur cum solo Oleo Olivarum, an Pontifex possit dispensare, si Balsami copia deest? t.3. tr.1. r.19. §.1. p.26
Confirmatio an sit iteranda in eo, qui cum solo Oleo unctus est? t.4. tr.8. r.84. §.10. p.381
Et quid, si unctio fiat cum oleo, & balsamo adulterino? t.4. tr.8. ref.85. §.1. ibid.
Confirmatio an ministrari possit cum solo oleo benedicto propter carentiam balsami? tom.4. tract.8. r.86. §.1. p.383
In Confirmatione an exprimenda sit persona suscipientis istud sacramentum? t.1. tr.1. r.60. §.1. p.39
Et quid de pronomine illo *ego*, & dictione illa *amen*? ibid. §.5. pag.40
Si in Confirmatione Infidelis, Cathecumenus, vel Hæreticus teneat filium Catholici, an contrahat cum illo, & parentibus ejus spiritualem cognationem? t.1. tr.1. r.95. §.4. p.61
In Confirmatione Patrinus, qui non tetigit confirmandum, non contrahit cognationem spiritualem, quamvis in Patrinum assumatur. tom.1. tract.1. ref.99. §.4. pag.74
De Confirmatione prævia ante Tonsuram, & Ordines præceptum Concilij Tridentin. an importet peccatum mortale, vel tantum veniale? t.3. tr.1. ref.9. §.4. & seqq. p.15
Ut in Confirmatione Græci utantur hac forma signaculum doni Spiritus sancti, an Pontifex permittere possit? t.3. tr.1. r.16. §.1. p.21
In Confirmatione an Balsamum sit de essentia Sacramenti, vel tantum de necessitate præcepti? t.3. tr.1. r.19. §.5. p.27
Ante Confirmationem suscipientes Ordinem sacrum, an peccent tantum venialiter? tom.2. tract. 5. r.100. §.1. p.320
Vbi, eo ipso quod quis habeat literas dimissorias à suo Episcopo, ut possit ordinari, hoc ipso potest etiam ab Episcopo confirmari. ibid. §.3
Ante Confirmationem suscipiens Ordinem Diaconatus, an incurrat irregularitatem? tom.2. tract.5. r.101. §.3. p.321
Confirmationem administrandi an possit Pontifex delegare potestatem simplici Sacerdoti? t.3. tr.1. r.11. §.1. p.17
Ad Confirmationem ministrandam an possit Pontifex dispensare Sacerdotem saltem priori consecratione consecratum? t.3. tr.1. r.12. §.1. p.18
Ad Confirmationem ministrandam potestas concedendi facultatem simplici Sacerdoti an pertineat privativè ad Summum Pontificem? tom.3. tractat.1. resol.13. §.1. p.19
Vbi, an vero ex divina institutione, vel ex solo præcepto Ecclesiæ oriatur, ut Episcopus non possit eam facultatem delegare in sua Diœcesi? §.7. p.20
Vt Confirmationem simplex Sacerdos conferat, si Pontifex dispenset sine causa, an dispensatio sit valida? t.3. tr.1. r.14. §.1. ibid.
Ne Confirmationem Episcopus conferat, potest Papa prohibere, sed nequit facere, ut non valeat, si illam conferat. t.3. tr.1. r.19. §.13. p.28
Confirmationem an liceat ministrare in Oratorio privato Episcopi? tom.4. tr.8. r.81. in initio. p.376
Confirmationem ministrare cum Chrismate veteri anni quale peccatum sit? tom.4. tract. 8. resolut. 87. §.2. pag.383
An Balsamum requiratur in Confirmatione de necessitate Sacramenti? tom.1. tr.2. ref.1. & in multis aliis ejus not.1. & 2. p.69
Et an sit de necessitate Sacramenti Confirmationis, ut Chrisma sit per Episcopum consecratum? Et an Summus Pontifex possit simplici Sacerdoti talem consecrationem committere? Et an simplex Sacerdos possit hoc Sacramentum ministrare? Ibid. §.4. per totum, & in plurimis aliis ejus not.
Quanta Balsami quantitas sufficiat pro materia Sacramenti Confirmationis, ut admisceatur oleo? tom.1. tract.2. ref.2. p.69
Et an si forte subsidente balsamo ex oleo supernatante conferatur Sacramentum, valide, & licite conferatur, & quid econtra? Ibi, ad medium §.2. à vers. Imo. p.70
Et notatur, quod si Sacramentum Confirmationis collatum fuerit tantum cum oleo sive Balsamo, esset tamen iterandum, non tamen absolute, sed sub conditione. Ibidem. §.3. & in aliis ejus not.
De forma Sacramenti Confirmationis. Et in textu hujus ref. specialiter explanantur omnia: & singula verba prædictæ formæ Confirmationis. tom.1. tr.2. ref.3. & in plurimis aliis ejus notationum.
An Episcopus non Confirmatus ministrans Sacramentum Confirmationis peccet mortaliter? tom.1. tr.2. ref.4. & in aliis ejus not. p.70
Ex quo infertur an sit peccatum mortale suscipere, vel conferre Ordines præsertim majores ante Confirmationem, vel ante quam conferens Ordinem sit Confirmatus? Ibid. alin.5. §.1. & in aliis ejus not.
An Episcopus existens in peccato mortali, si Sacramentum Confirmationis eodem tempore, v.g. centum personis conferat, committat centum peccata mortalia? t.1. tr.2. ref.5. p.71
An sit de necessitate Sacramenti, ut Vnctio in Confirmatione adhibeatur ab Episcopo in fronte? Et an peccet mortaliter Episcopus, si saltem talem Vnctionem non faciat in fronte, & efficiat Sacramentum nullum? t.1. tr.2. ref.6. p.73
An Episcopus, qui in Confirmatione ungeret alio digito, quam dextero pollice, peccaret mortaliter? Et utrum talis variatio sit materia gravis, aut levis? tom.1. tr.2. ref.7. & in aliis ejus not. 1. & 2. p.74
Et an sit de necessitate præcepti, & Sacramenti, quod Vnctio Confirmationis fiat immediate manu Confirmantis, & sub signo Crucis, unde nunquam sit efficienda aliquo instrumento, ut tempore pestis potest dari Sacramentum Extremæ-Vnctionis? ibid. §.3. &c.
An Episcopus ministrans publicè in Ecclesia Sacramentum Confirmationis sine Pluviali, & Mitra, & Baculo Pastorali, peccet mortaliter? tom.1. tract.2. resol.9. p.74
Et quid est dicendum si Episcopus Confirmando omitteret tantum unum ex indumentis sacris? ibid. §.11. &c. pag.75
Et quid, si Episcopus infligeret alapam, quando ministrat Sacramentum Confirmationis? ibidem §.13
An Episcopus in sua Diœcesi peccet, si confirmet subditos alterius Episcopi, & hoc extra Ecclesiam, & post prandium? tom.1. tract.2. resol.10. & aliis ejus not. p.76
Et an cæteris paribus per Sacramentum Confirmationis major gratia conferatur, quam per Baptismum, & per ullum aliud Sacramentum, excepto Ordine? Ibidem §. ult.
Et notatur non esse peccatum veniale recipere Euchatistiam ante Confirmationis Sacramentum. ibidem. §.4
An Confirmatus ab alio Episcopo, quam proprio peccet? t.1. tr.2. ref.11. ad medium §.1. p.76
An Episcopus possit confirmare aliquem, afferentem dimissorias sui Episcopi, ut ordinetur? tom.1. tr.2. r.12. pag.77
Et notatur Episcopum confirmantem in sua Diœcesi subditum alterius nullam censuram, aut culpam incurrere. ibid. §.2. &c.

Et si Episcopus ordinet aliquem non Confirmatum, quæritur, an peccaverit mortaliter; sicut etiam dicendum est de illo, qui vult suscipere ordines, si non est confirmatus? Ibid. §. 3. & in multis aliis ejus not.

An infantibus ante usum rationis morituris posset conferri Sacramentum Confirmationis? tom. 1. tr. 2. r. 13. & in aliis ejus not. p. 77

Et notatur, quod confirmare infantes non est prohibitum etiam sine causa. Ibidem. §. 3. &c.

An infantes filii Principum, vel si periculum mortis imminet, vel ob alias honestas causas ante usum rationis possint ab Episcopo confirmari? tom. 1. tract. 2. resp. 15. pag. 78

Et an sit peccatum mortale confirmare infantes ante septennium, & usum rationis? ibid. §. 2. &c.

Et an sit licitum confirmare non solum amentem, qui aliquando usum rationis habuit, si alioquin non constet incidisse in amentiam in statu peccati mortalis, sed etiam perpetuo amentes, atque adeo etiam illos, qui sunt in articulo mortis constituti. ibid. §. 3. &c.

Et notatur, quod Episcopus non est damnandus de peccato, si hoc facere permittat? ibid. in fine resp.

An quis peccet mortaliter non suscipiens Sacramentum Confirmationis, dummodo non adsit contemptus, aut scandalum? tom. 1. tr. 2. r. 17. & in aliis ejus not. p. 7

Et an notabilis negligentia contemptus censeatur, ut si quis data opportunitate suscipiendi illud Sacramentum, qualem postea facile non habiturus sit, illud suscipere intermittat? ibid. §. 2

Et notatur, quod per accidens, ut ratione scandali, possit omissio hujus Sacramenti esse peccatum mortale. ibid. in fine resol.

An adultis in articulo mortis possit ministrari Sacramentum Confirmationis? Et an sit præceptum, data opportunitate suscipiendi Confirmationem? tom. 1. tract. 2. r. 18. p. 79

An in aliquo casu in articulo mortis teneatur quis sumere Sacramentum Confirmationis? Et an sit peccatum saltem veniale omittere hoc Sacramentum? tom. 1. tr. 2. r. 19. & in aliis ejus notationum. p. 80

An liceat ministrare hoc Sacramentum Confirmationis personaliter interdicto, qui causam dederit? tom. 1. tr. 2. resol. 20. p. 80

Et an, qui sic ministraret hoc Sacramentum, non peccaret per violationem interdicti, sed quia ministraret in peccato mortali, & proinde non faceret duo peccata, primum, quia ministraret in peccato, secundum, quia violaret interdictum. ibid. prope finem. resp.

Notabilia quædam circa Patrinum in Sacramento Confirmationis. Pro quo notatur primo, dictum Patrinum non contrahere obligationem instruendi confirmatum. tom. 1. tr. 2. r. 21. p. 80

Secundo, quod si non Confirmatus teneat alterum in hoc Sacramento, non contrahit cognationem spiritualem. Sed an peccet mortaliter? ibid. §. 2. &c.

Tertio, quod susceptor in Confirmatione debet esse alius ab illo, qui suscepit in Baptismo. ibid. §. 3. p. 81

Quarto, quod Religiosi Mendicantes, Monachi, & Regulares, possunt esse Patrini in Confirmatione. ibid. §. 4. & seq. &c.

Et an omnes Religiosi tam Mendicantes, quam non Mendicantes, & Sanctimoniales etiam licite possunt obire munus Patrini in Confirmatione? Et quid, de Canonicis Regularibus? tom. 1. tr. 2. resp. 23. p. 81

Et notatur, quod si Abbates, & Monachi in Confirmatione aliquem susceperint, licet peccarent mortaliter, spiritualem tamen cognationem contraherent. ibid. §. 7. p. 82

Nulla tamen est difficultas Episcopos, & Cardinales Religiosos posse munus Patrini in Confirmatione exercere. ibid. §. 6. &c.

An in Confirmatione unus solus possit esse Patrinus? Et an si plures de facto teneant Confirmatum, omnes contrahant cognationem quamvis non plures, quam unus vir, aut fœmina accedere debeat? tom. 1. tr. 2. r. 24. pag. 82

Et notatur, quod Pontificale Romanum vult, quod masculi fœminis Patrini esse non possint, & econtra. ibid. in fine §. 3. p. 83

Et an secluso scandalo, & contemptu, nec venialiter peccet, qui hoc Sacramentum omitteret. ibid. §. ult. post medium à vers. Imo plus.

Si Confirmationis finita forma, antequam finiatur unctio infans moriatur, an sit confirmatus? t. 1. tr. 1. r. 63. §. 2. p. 43

Confirmationis Sacramentum omittere ex negligentia gravi, an sit mortale, tom. 2. tract. 4. resp. 24. §. 1. p. 256

Ante Confirmationis sacramentum susceptum suscipientes Ordines minores, nec ipsi, nec Episcopus peccant mortaliter. tom. 2. tractat. 5. resol. 99. §. 5. pagina 320

Confirmationis usum, imo & solemnitates ejus interdicere, an Pontifex possit? tom. 3. tract. 1. resol. 2. §. 1. pag. 2

Confirmationis Sacramentum an Pontifex sub præcepto præcipere possit? tom. 3. tract. 1. resol. 9. §. 1. pagina 14

Ad Confirmationis susceptionem an sit præceptum divinum, vel naturale obligans sub mortali? ibid. §. 2. & 3

Et quid quoad præceptum Divinum positivum? ibidem §. 2

Confirmationis Sacramentum olim in prima Ecclesia, & postea per multos annos infantibus cum Baptismo administratum fuit. ibid. §. 2. t. 3. tr. 1. res. 10. p. 16

Ubi quod præcipuè in Oriente, in Græcia, & Ethiopia vetus consuetudo perseveret. ibid. §. 2

Confirmationis Ministrum an sit de fide posse esse Presbyterum? t. 3. tr. 1. r. 11. §. 11. p. 18

Ubi an Pontifex electus, sed nondum in Episcopum consecratus possit hanc facultatem simplici Sacerdoti concedere? Et concessa, an expiret mortuo Pontifice concedente, vel cessante causa concessionis? §. 12. & 13

Confirmationis sacramentum ut nullus Episcopus valide conferat, an Pontifex possit hoc indirecte efficere? t. 3. tr. 1. r. 15. §. 4. p. 21

In Confirmationis forma Græci ante Schisma invocabant implicitè Trinitatem. Vbi aliquæ opiniones Amici, & Pontii, & illos impugnantium proponuntur. tom. 3. tractat. 1. resp. 17. & 18. pagin. 23. & seqq.

Pro Confirmationis sacramento potest Papa committere facultatem simplici Sacerdoti consecrandi sanctum Chrisma. tom. 3. tract. 1. resol. 20. §. 1. & seqq. pagina 28

Confirmationis Minister ex commissione Pontificis potest esse simplex Sacerdos. tom. 3. tract. 1. resol. 73. §. 2. p. 94

Confirmationis administratio an possit simplici Sacerdoti committi? t. 4. tr. 8. r. 32. §. 1. p. 333

Et si committatur sine justa causa, an talis commissio non solum sit illicita, sed invalida? ibidem §. 3. pagina 334

Confirmationis Minister ordinarius est Episcopus. ibid. §. 1. p. 333

Confirmationis administratio solius Pontificis authoritate simplici Sacerdoti delegari potest. ibid. §. 2

Et utrum delegatus à Pontifice subdelegare possit? tomo 4. tract. 6. resp. 33. §. An vero. p. 334

Confirmationis Sacramentum debet suscipi ante Ordines. t. 4. tr. 8. r. 46. §. 1. p. 343

Idem

Idem est de Episcopo ante ejus consecrationem. ibidem.
Et quid, si secus faciat? ibid.
Confirmationis Sacramentum quo in loco debet ministrari? tom.4. tractat.8. resolution.81. in initio. pagina 376
In Confirmationis administratione Unctio Chrismalis fieri debet cum pollice Episcopi. t.4. tr.8. r.82. §.1. pag.377
Et quid, si cum indice? ibidem. & resolution.60. §.1. pagina 361
Et quid etiam si cum aliquo instrumento? t.4. tr.8. r.82. §. Verum. p.377
Confirmationis materia est Chrisma, sive oleum mixtum cum balsamo. tom.4. tract.8. resolution.84. §.1. pag.379
Confirmationis an ea sit necessitas, ut in aliquo casu liceat se exponere periculo nulliter ministrandi? tom.4. tr.8.r.86. §.5. p.383
Si Confirmationis Sacramenti Minister petat, ut detur ei pecunia in pretium illius, & faciat jurare dantem, ut omnino tali pacto det, an possit sine Symonia dari? Ubi aliqua alia circa hoc. t.5. tr.7. r.14. §.1. & seq. & in fine §.4. p.315. & 316
Confirmationis Sacramentum, Vide verb. *Cognatio, Concilium.* tom.6
Item verb. *Ecclesia.* tom.7
Item verb. *Compater.* tom.9

Confirmatum.

Confirmata an sint per Concilium Trid. omnimodæ exemptionis Regularium privilegia? tom.7. tract.1. r.252. per totam. pag.163

Confirmatus, ideſt Chrismatus.

Non Confirmatus Episcopus, an valide ministret Sacramentum Confirmationis? tom.4. tr.8. r.46. §. Sed hic. pag.344
Non Confirmatus baptizatus, si alium suscipiat in Confirmatione, an contrahat spiritualem cognationem? ibid. ad medium. §.1

Confiscatio bonorum.

Vide verb. *Pœna.* tom.9

Confitens Iudicialiter.

Confitens diminutus de se non tamen omnes errores, quid cum eo Inquisitores facere possunt? t.5. tr.12. r.25. §.2. per totum. p.524. & 525

Confitens Sacramentaliter.

Qui confitentem actu, & re ipsa Sacerdoti, occidit, aut vulnerat, an gaudeat immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.27. §. Quæro duodecimo. p.23

Confiteri Iudicialiter.

Si postquam confessus est reus in tormentis, sequenti die confessionem factam negat, an Inquisitores debeant iterum torquere reum? tom.5. tract.11. r.23. per totam. p.490
Si reus bis tortus, bis confessus est, & revocat confessionem, an sit tertio ab Inquisitoribus torquendus? t.5. tr.11. r.24. per totam p.491
Si confiteantur surdus, & mutus feciſſe homicidium, an ex eorum confessione cum talium attestatione, dato eis Curatore, possint damnari? t.8. tr.9.r.11. §.1.p.195
Si confitetur reus crimen, quando torquetur sine legitimis indiciis præcedentibus, confessio talis non est efficax ad condemnandum, nec confitenti præjudicat. t.5. tr.11. r.2. §.4. p.478
Et quid, si post confessionem in tortura extortam sine indiciis legitimis superveniat novum indicium? ibid. ad medium.
Qui confitetur delictum in tortura cum legitima ratihabitione, an sit ab Inquisitoribus reconciliandus? t.5. tract.12. resol.24. in fine. p.524

Confiteri Sacramentaliter.

Confessum fuisse in Quadragesima præterita, an sufficiat ad lucrandas indulgentias Bullæ Cruciatæ, & habeat propositum confitendi in Quadragesima futura? t.4. tr.3. r.147. §.1. & seqq. p.126
Qui non est confessus tempore Jubilæi, quia mortalia non habebat, an iste talis possit absolvi post transactum jubilæum à peccatis reservatis? tom.4. tr.4. r.62. §.4. pag.171
Qui confessus est invalidè invincibiliter hoc ignorans, an sit monendus à Confessario? tom.7. tract.4. r.69. §. ult. pag.323
Ut quis non confiteatur ante Communionem, dummodo eliciat actum contritionis de peccatis mortalibus commissis, an Pontifex dispensare possit? tom.3. tr.1. r.30. §.1. p.38.
Si quis confiteatur intra tempus Jubilæi, & ante consequutionem Indulgentiæ incidat in aliud peccatum, an teneatur iterum confiteri? tom.4. tract.4. r.45. §.1. pagina 162
Et quid si oblitus est alicujus peccati, & recordatur illius intra tempus Jubilæi, & Indulgentiarum? ibid.§.2
Idem est si ex causa inculpatè omittit peccatum aliquod in Confessione. ibid.
Si quis solùm confitendi animo illi Parocho eò accedat, & à sui domicilii Parochia recedat, an liceat illi Parocho illo confiteri, dum extra suam Parochiam abest? t.2. tr.6. r.74. §. ult. p.374
Ad confitendum quis accessit die Sabbathi Jubilæi, sed confessarius distulit confessionem ob angustiam temporis post transactum Jubilæum, an possit absolvi à casibus reservatis commissis post tempus elapsum Jubilæi? tom.4. tract.4. resolution.40. §.1. & seqq. p.158
Idem est si nova vota emittat. tom.4. tract.4. resolut.41. §.2. p.159
Et quid de casibus reservatis commissis, & votis emissis intra tempus Jubilæi, si confessio finiatur post tempus Jubilæi elapsum? tom.4. tractat.4. resolution.42. §.3. pag.159
Confiteri an teneantur surdi, & muti à nativitate, & sint absolvendi? tom.2. tractat.2. resolution.93.§.1. pag.216
Confiteri, Vide verb. *Episcopus.* tom.2
Quamvis confiteri integrè ex præcepto divino quis teneatur, tamen pro adimpletione talis præcepti non tenetur quis adhibere medium extraordinarium. Idem in aliis similibus casibus, ut de surdis, mutis &c. t.3. tr.1. r.102. §.12. p.137
Si confiteri quis incipiat in fine anni, quo spirat Bulla Cruciatæ, & ob justas causas non potest confessionem finire, an possit Confessarius transacto anno virtute præcedentis Bullæ illum absolvere? t.4. tr.3. r.15 §.1. & 2. p.72
Idem est, si aliquis haberet licentiam confitendi ad tempus, quod potest transacto prosequi confessionem ante cœptam. ibid. §.2
Confiteri an quis teneatur ad lucrandas Indulgentias Bullæ Cruciatæ, si non habet mortalia, sed tantum venialia peccata? tom.4. tract.3. resolution.146. §.1. pag.125
Confiteri an quis possit tempore Jubilæi cum uno confes-

sario, & postea vel antea ab altero possit petere commutationem votorum? tom.4. tract.4. resolution.23. §.1. pag.151
Confiteri sub mortali in Quadragesima pro præcepto Ecclesiæ an teneatur qui caret mortalibus, & venialia tantum habet? tom.4. tractat.4. resolution.47. §.4. pag.163
Si in Bulla Jubilæi, vel Indulgentiæ dicitur, omnibus, verè pœnitentibus, & confessis, vel omnibus contritis, & confessis &c. ad lucrandum Jubilæum, & Indulgentiam, an sufficiat vera, & perfecta contritio cum confessione in voto? t.4. tr.4. r.48. §.2. ibid.
Confiteri bis an teneatur, qui vult lucrari duo Jubilæa, quando occurrunt duobus diebus immediatis, quorum quilibet requirit confessionem? tom.4. tract.4. r.51. §.1. pag.164
Confiteri iterum eadem peccata Parocho teneri dicentes confessos Religiosis ab Episcopo approbatis, an possint Inquisitores punire? tom.5. tract.10. resol.82. §.1. pag.447
Et an sic dicentes suspecti sint de hæresi, & sint denunciandi in S. Officio? ibid.
Confiteri cum Sacerdote non approbato ab Ordinario an possint Equites B. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. sicut alii Regulares? tom.9. tract.2. r.262. §.2. pag.232
Confiteri an possit excommunicatus occultus? t.9. tr.7. r.124. §.2. p.437
Confiteri aliqua peccata non expressa fractione Bullæ Pii, IV. & Greg. XV. tempore Conclavis, an possit Cardinalis, vel Conclavista ad vitandum scandalum, vel an teneantur confiteri inferiori omnia peccata tam reservata, quam non reservata, ut de illis indirectè, & ab istis directè absolvantur? t.9. tr.7. r.123. & 125. §.1. pag.436
Idem est de Hæretico occulto, qui non potest absolutionem censuræ obtinere, & de Sacerdote, qui alium Sacerdotem interfecit, & urget necessitas celebrandi, vel communicandi. t.9. tr.7. r.123. per totam. ibid.
Idem est de aliquo alio pœnitente innodato aliqua censura, & peccato reservato. ibidem. §. Sed contra. pagina 438
Qui confitetur in Quadragesima diminutè tacendo, & omittendo in confessione peccata cordis per se occulta, non incurrit excommunicationem forte latam contra eos, qui non observant præceptum Ecclesiæ confitendi semel in anno. t.3. tr.1. r.29. §. Infertur eum. p.36
Qui confitetur per Cruciatam, nullam faciens mentionem reservatorum, tam ex parte sui quam Confessarii, an adhuc desinat reservatio? t.4. tr.3. r.52. & 53. p.90. & 91
Idem est pro Jubilæo. t.4. tr.3. r.52. §.3. p.91
Si confitetur pœnitens die sabbathi pro lucrando Jubilæo, an possit Confessarius ei differre absolutionem ultra tempus in Bulla statutum ex justis causis per aliquas hebdomadas? t.4. tr.4. r.26. §.3. p.153
Ubi duo casus pro praxi.
Qui confitetur die Dominico, an satisfaciat Jubilæo? t.4. tr.4. r.39. §.1. & seqq. p.158
Quis confitetur, & absolvitur virtute Jubilæi, quod intendebat lucrari, si postea illud non lucratur an peccata reservata oblita possit postea confiteri cuicumque Confessario? tom.4. tract.4. resolution.61. §.1. pag.170
Si quis confitetur animo lucrandi Jubilæum, & absolvitur à peccatis reservatis, & excommunicationibus, & postea illud non lucratur, reservatio, & excommunicatio illa iterum non redit, nec reviviscit. ibidem. §.2
Nec potest qui confitetur virtute Jubilæi absolvi à peccatis reservatis, & censuris eo animo, ut Jubilæum lucretur. ibid. §.3
Quando confitetur negligens in procuranda absolutione excommunicationis, an teneatur se accusare quod peccaverit toties contra præceptum audiendi Missam, confitendi, & communicandi? t.5. tr.1. r.129. §.3. in fine pag.80
Si quis confitetur ante ebrietatem, vel antequam subsequantur peccata committenda in ebrietate, & accuset se de causa data, an teneatur postea iterum confiteri, si dicta peccata subsequantur? tom.7. tract.5. ref.39. §.6. pag.348
Et in dicto casu an prædicta peccata inducant excommunicationem, irregularitatem, & restituendi obligationem. ibid.

Confiteri.

Si confiteatur, qui alias erat successurus, defunctum scripsisse testamentum ad pias causas, sed tamen non adhibuisse testes, & propterea testamentum allegare nullum, an ipse non debeat audiri, quia satis est propria ipsius confessio? tom.6. tract.8. r.18. §. ult. ante medium. p.404
Et quid, si nec scriptura, nec testes de eo reperiuntur, & non confitetur, quamvis scit factum esse hujusmodi testamentum ad pias causas? ibidem. ad medium dicti §.1

Conflare.

Vide verb. *Papa.* tom.7

Conflictus.

Qui conflictu unico cum pluribus pugnat, & successivè v. g. occidit tres homines, an unum tantum peccatum committat? t.1. tr.7. r.27. §.1. & seq. p.361
Conflictus, Vide verb. *Opinio.* tom.9.

Confluere.

Ut confluant Clerici sine onere vectigalis ad tabernas laïcorum, an ipsi laïci aperire tabernas possint? t.9. tr.2. r.240. §.3. p.219
Proponitur alius specialis casus, in quo confluere possunt Clerici ad tabernas particulares ad emendum vinum, oleum, panem, &c. sine tributo. t.9. tr.2. r.244. §.3. p.221

Conformare.

Vide verb. *Concio.* tom.7

Confraternitas.

Vide verb. *Funus.* tom.7
Confraternitates laïcorum an gaudeant privilegio fori, itaut Episcopo sint subjectæ? tom.9. tract.2. r.177. §.1. pag.182
Et quid, si in eis opera charitatis, & pietatis, & exercitia spiritualia exerceant, quod idem est de Hospitalitatibus. ibid.
Inter Confraternitates controversias ortas in aliqua processione, an Judex laïcus dirimere possit? t.9. tr.2. r.178. §.1. p.182
Confraternitates an possit Episcopus visitare, quoad decentiam divini cultus, etiamsi existant sub protectione Regum? t.9. tr.2. r.189. §.1. p.189
Confraternitatum dictarum bona, an possint alienari sine assensu Apostolico? tom.9. tract.2. resolut.177. §.1. pag.182
Vide verb. *Oratorium.* tom.9

Confricatio.

Confricatio ad expellendum semen corruptum, etiamsi inde sequatur aliqua vera emissio seminis, an sit licita. Et quid si esset certitudo de corruptione seminis? Ubi

Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu. tom.8. tr.6. r.14. p.143.
Confricatio levis membri pudendi brutorum an sit peccatum mortale. t.8.tr.6. r.18. §.1. p.144
Confricatio membri pudendi brutorum sine ulla delectatione facta ab aliquo, sed solum ex curiositate inspiciendi semen, an sit peccatum mortale? tom.8. tr.6. r.18. pag.144
Vide verb. *Brutum*, *Dubium*, *Expellere*, *Fricatio*, *Semen*. tom.8

Confugientes.

Pro confugientibus ad Ecclesiam ad gaudendum ejus immunitate in Indice primo tomi 9. in tract.1. de immunitate Ecclesiæ quamplurimas quæstiones invenies, & si quærendo, quod desideras super verbis *Confugere*, *Confugientes* totum Indicem dicti tract. perlegeris, non te pigebit. tom.9

Confusum.

Vide verb. *Associata Missa*. tom.2

Congregatio Sacra.

Congregatio Sacra hodie dat potestatem legendi libros hæreticos, & alios prohibitos, & nullus alius Inquisitor. t.5. tract.10. ref.137.§.4. pag.468

Congregatum.

Vide verb. *Concludere*, *Pars*. tom.7
Item verb. *Concilium*. tom.9

Conjectura.

Vide verb. *Conjux*. tom.2
Conjectura probabilis de obtenta dispensatione an sufficiat ad validitatem, & honestatem actus? tom.3. tr.2. r.139.§.9. p.264
Conjecturæ non sufficiunt ad declarandum, ut reus commiserit delictum exceptuatum pro gaudenda Ecclesiæ Immunitate, sed opus est ut certò Episcopo constet de tali delicto per concludentem, & plenam probationem. t.9. tr.1. r.124. §.4. p.75

Conjugale.

Conjugalis copula est illicita seni, qui dum congreditur cum sua uxore, effundit semen extra vas. tom.2. tr.6. r.186. §.3. p.446
Ubi quæritur de malitia speciali pollutionis extra vas inter conjuges, & quomodo illam in confessione debent explicare docetur, quæ doctrina est valde notanda à Confessariis. §.4. p.447
Conjugalis actus factus solùm ad evitandam incontinentiam ejus, qui petit debitum, seu ob propriam fornicationem vitandam, an sit culpa venialis? t.2. tr.6. r.201. §.17. p.456
Et quid in casu quo petens debitum carnis molestiis non veretur, si satis sit probabiliter timere vexatum fore. ibid. §.19

Conjugatus.

Si cum conjugata uxoratus peccat, & è contra, an teneatur hoc aperire in confessione, vel sufficiat dicere se commisisse adulterium? tom.1.tr.7.r.97.§.1. & seq. pag.391
Conjugati an peccent mortaliter, vel tantùm venialiter ex conscientia erronea, si variant situm ordinarium in coïtu, etiamsi ex eo copulæ modo aliqua pars seminis elabatur? tom.2. tract.6. resolution.187. §.3. pag.447
Conjugati peccant venialiter, quando cibis solidis, aut unguentis, oleis, musco, & aliis medicamentis calidis utuntur ad excitandum, & magis accendendum voluptatem. t.2. tr.6. r.201. §.13. p.456
Conjugatis an sit licitum sumere Eucharistiam eodem die habitæ copulæ? tom.2. tract.2. resolution.50. §.1. pag.186
In conjugatis potest aliquando contingere seminatio extra vas sine ulla copula, ut in viris potentibus. tom.2. tr.6. r.187. §.4. p.447
Conjugatis non est moraliter illicita delectatio morosa de actu conjugii in absentia, etiam quoties copula conjugibus est illicita, vel ob circumstantiam extrinsecam, vel ob periculum sanitatis, aut abortus. t.2. tr.6. r.196. §.7. p.452
Inter conjugatos an in aliquibus casibus tactus, oscula, &c. sint licita cum periculo pollutionis? t.2. tr.6.r.192. & 193. p.449
Inter conjugatos an tactus, oscula, aspectus, & verba impudicâ sint licita, etiamsi ex illis prævideatur sequutura distillatio, aut membrorum servientium generationi commotio? tom.2. tract.6. resolution.194. §.1. p.450
Inter conjugatos copula ob sanitatem tuendam, vel conservandam, non includit culpam venialem. t.2. tr.6. r.201. §.16. p.456
Conjugatus, qui habet plures delectationes morosas de aliquo objecto libidinoso, an teneatur aperire in confessione esse conjugatum? tom.1. tract.7. resol.100. §.1. p.392
Conjugatus, Vide verb. *Maritus*, *Vir*, *Vxor*. tom.1
Conjugatus vir semine intra vas emisso, membrum virile extrahit, manente fœmina valde irritata libidine, quæ postea tactibus se excitando seminat, an ita faciens peccet mortaliter? tom.2. tr.6. resolution.213. §.1. p.463
De emissione seminis tactibus provocata inter conjugatos. t.2. tr.6.r.214.§.1. ibid.
Si conjugatus est filius, an pater, aut mater in necessitate constituti filium vendere non possunt? t.7.tr.8. r.9. §.1. ante medium. pag.432

Conjugatus Clericus.

Conjugati Clerici uxor, & filii an gaudeant privilegio Canonis, & fori mariti, & Patris incedentis in habitu, & tonsura? t.5. tr.2.r.43. §.3.p.151
Et quid, si manus injectio fieret dictæ uxori, & aliis in odium mariti, vel patris, an tunc injiciens manus incurrat excommunicationem? ibid. ante finem.
Et an ad evitandam excommunicationem dictam sufficiat, si tempore quo percutitur talis Clericus conjugatus non ferat tonsuram, vel vestes clericales? ibidem. §.4
Conjugati Clerici an possint interesse divinis officiis tempore interdicti? tom.5. tract.4. resolution.12. per totam. p.202
Conjugati Clerici an gaudeant privilegio fori etiam in civilibus? t.9. tr.2. r.151.§.1. p.168
Conjugati Clerici Orientales in minoribus, quos Græcos appellamus, gaudent privilegio Canonis, & fori, etiamsi Ecclesiæ non deserviant? tom.9. tract.2. r.153. §.2. p.169
Conjugati Clerici servientes Episcopis non gaudent exemptione gabellarum, quamvis gaudeant privilegio fori. t.9. tr.2. r.163. §.5. p.177
Conjugatis Clericis an sit prohibita omnis negotiatio, quæ aliis Clericis est prohibita? tom.9. tract.2. r.151. §.2. p.168
Conjugatum Clericum non servientem Ecclesiæ percutiens an incurrat censuram? tom.5. tract.2. r.43. §.1. pag.150
Et an talis Clericus perdat privilegium fori? ibid.
Conjugatus Clericus non bigamus, si dimittat habitum,

&c.

& tonſuram, & poſtea illum reaſſumat, an gaudeat privilegio Canonis. t. 5. tr. 2. r. 43. §. 4. p. 151
Unde Clericus bigamus bigamia vera, & interpretativa omni privilegio denudatur, ſecus de bigamia ſimilitudinaria, quando Clerici bigami in Sacris conſtituti ſunt. ibid. poſt medium.
Vide verb. *Debitum*, *Maritus*, *Matrimonium*, *Officium*, *Vir*, *Vxor*. tom. 5
Conjugatus Clericus cum unica, & virgine, veſtes Clericales, & tonſuram deponens, ſi poſtea illas reaſſumat, an gaudeat privilegio fori? tom. 9. tr. 2. r. 148. §. 1. p. 167
Conjugatus Clericus poſt dimiſſum habitum & tonſuram, ſi pro delicto aliquo in curia laïcali eſt citatus, & ob contumaciam condemnatus fuerit, ſi deinde reaſſumat habitum, & tonſuram, & Eccleſiæ deſerviat, an poſſit à judice laïco propter delictum in carcerem conjici, aut perſonaliter adſtringi? tom. 9. tr. 2. r. 152. §. 3. p. 169
Et quid ſi Clericus conjugatus pro crimine capiatur incedens ſine habitu, & tonſura, & deinde è carcere fugiens, habitum, & tonſuram reaſſumat, &c. ibidem.

Conjunctim.

Vide verb. *Aſſociata Miſſa*. tom. 2

Conjunctio.

In conjunctione materiæ, & formæ Sacramentorum, an detur parvitas materiæ? tom. 1. tract. 1. reſol. 5. §. 1. & ſeq. pag. 5
Conjunctio, & ſimultas quanta eſt inter dolorem peccatorum, & confeſſionem. tom. 1. tract. 3. reſolut. 94. pag. 151

Conjunctus.

Conjuncti omnes priùs deſerendi in temporalibus & ſpiritualibus quàm parentes. tom. 4. tract. 7. reſolut. 44. pag. 299

Conjungere.

Vide verb. *Parochus*. tom. 7

Conjurans.

Conjurans, ut tradat inimicis Regnum, civitatem, &c. an gaudeat immunitate Eccleſiæ? tom. 9. tract. 1. r. 53. §. 1. pag. 35

Conjux.

Ad conjugem vir reſuſcitatus non tenetur redire. tom. 3. tr. 1. r. 100. §. 14. p. 132
Conjuges baptizantes, aut tenentes filium in Baptiſmo in periculo mortis, an impediantur poſtea à petitione debiti? tom. 1. tractat. 1. reſolution. 104. §. 1. pagina 67
Inter conjuges copula habita in loco ſacro, an ſit circumſtantia aperienda in confeſſione? tom. 1. tr. 7. reſol. 85. §. 1. pag. 384
Et quid, ſi per longum tempus, aliquis ex conjugibus in illo loco detentus ſit? ibid. §. 2
Et quid, ſi conjuges ibi nullo modo concluſi ſunt? ibidem. § 4
Et quid vero, ſi longum tempus ſit, & intelligatur in ſupradicto caſu? ibid. §. 1
Conjuges ſi habeant rationes probabiles matrimonium valere, quamvis probabilius judicent matrimonium non tenere, an poſſint in tali caſu reddere & petere debitum? t. 2. tr. 6. r. 174. §. 1. p. 439
Conjuges an aliquando excuſentur à peccato ſi effundant aliquid ſeminis extra vas? tom. 2. tract. 6. reſolut. 186. §. 1. pag. 446
Conjuges excuſantur à mortali, caſu, quo parva aliqua pars ſeminis elabatur, dummodo alia retineatur, & abſque veniali, caſu quo præter intentionem dum vir legitimè congredi conatur, at ex feſtinatione, & vigore naturæ ſemen extra vas effunditur. ibid. §. 1
Ubi, quod ſi ſolum ſit periculum, ut conjux amens ſeminet extra vas, non ideo cenſenda ſit copula illicita, ibid. §. 2
Si conjuges inter ſe tangant, & oſculentur pudenda propter ſolam voluptatem, an peccent mortaliter? t. 2. tr. 6. r. 191. §. 1. p. 449
Idem eſt de verbis impudicis, & aſpectibus partium verendarum, & amplexibus inhoneſtis inter conjuges modo non ſit periculum pollutionis. ibid. §. 2
An conjuges non peccent mortaliter, qui libere poſſunt actum conjugalem exercere, ſi tactus circa ſe, vel copulam exerceant ad ſedandas carnis tentationes, quamvis actum conjugalem non intendant? t. 1. tr. 6. r. 196. §. 6. p. 452
Inter conjuges an ſit licita delectatio de copula cogitata, ut præſenti, quando ipſa copula eſt illis interdicta ob aliquam cauſam? tom. 2. tr. 6. reſolution. 198. §. 1. p. 453
Vbi pro praxi dictæ quæſtionis diverſi caſus.
Conjuges utentes copula cauſa voluptatis, an peccent venialiter? tom. 2. tract. 6. reſolut. 200. & 201. pag. 454
Conjuges an peccent venialiter, ſi actum matrimonii exerceant cauſa vitandæ fornicationis? t. 2. tr. 6. r. 203. §. 1. p. 458
Conjuges an peccent venialiter ſi exerceant actum conjugalem cauſa valetudinis conſervandæ? tom. 2. tract. 6. r. 204. §. 1. ibid.
Et quid, ſi occurrit aliud medium accommodatum pro conſervanda valetudine? ibid. §. 3
Conjuges an etiam ſine peccato veniali, ne ſeminatio noceat ſaluti, vel ob aliam juſtam cauſam poſſint cœptam copulam abrumpere? tom. 2. tract. 6. r. 205. §. 1. pag. 459
Et an hoc ſit peccatum mortale, etiamſi conjuges conſentiant. ibid.
Et an ceſſante in utroque conjuge pollutionis periculo, non peccet maritus mortaliter ſi cœptam copulam ante ſeminationem abrumpat, ne proles generetur, modo id fiat uxore conſentiente, aut non rationabiliter invita, dummodo etiam mulier non ſeminet, alioquin etiam maritus ordinariè ſeminare debet, ne alterius ſemen fruſtra effundatur? ibidem. §. 2
Conjuges an peccent, qui in ſignum matrimonii conjugalis amplectuntur, quamvis prævideatur ſequutura pollutio? tom. 2. tract. 6. reſolution. 207. §. 6. pagina 460
Conjuges, qui communi conſenſu votum Religionis emiſerunt poſt contractum matrimonium, an peccent mortaliter prima vice conſummando? tom. 2. tract. 6. r. 220. §. 1. p. 467
Et quid, ſi unuſquiſque voveat Religionem dependenter ab alterius in Religionem ingreſſu? ibidem. §. 3 pag. 468
Et quid, ſi unuſquiſque voveat Religionem, non quidem dependenter ab alterius in Religionem ingreſſu, ſed dependenter ab ejus voto, eo quod promiſerit Religionem ingredi, ſi alius ſimilem præſtiterit promiſſionem, promiſſione ab utroque facta, an quilibet teneatur Religionem ingredi, eſto alius non ingrediatur? ibid.
Circa donationes inter conjuges, in indice 1. tomi 6. ex tract. 7. de donationibus lege multas quæſtiones ſignanter in reſol. 23. & à reſol. 62. uſque ad 71. inclusivè, à p. 343. ad 348
Conjugi ebrio an poſſit negari debitum? tom. 2. tr. 6. r. 208. §. 4. p. 460

Idem

Idem est de conjuge amente, & furioso dum tales sunt. ibidem.
Et quid tamen, si periculum sit, quod ebrius extra ebrietatem, aut furiosus extra furorem effundat semen, vel in aliud incontinentiæ peccatum elabatur, an teneatur alter conjux in ipsa ebrietate, & furore, reddere debitum? ibid.
Conjugi legatum relictum, quandiu cum filiis defuncti commorata fuerit, an pereat transeundo ad secundas nuptias. t.6. tr.8. r.54. §.3. p.424
Et in dicto casu decedentibus filiis, an mater amittat prædictum legatum? ibid. in fine dicti §.
Si alter ex conjugibus ex malitia, vel ignorantia baptizat, aut tenet filium in Baptismo extra casum necessitatis, an peccet? t.1. tr.1. r.105. §.2. p.67
Conjugibus ligatis voto castitatis non est licitum delectari de copula legitimè habita, vel habenda, & hoc etiam procedat, si conjux emiserit votum castitatis absque consensu alterius conjugis, ratione cujus non deobligatur à debiti redditione. t.2. tract.6. resol.199. §.4. pag.454
Conjugibus an licitum sit non absolvere copulam, sed illam incipere delectationis causa, dummodo non subsit pollutionis periculum alterius conjugis, & uxor inchoata ea copula contenta sit. tom.2. tract.6. ref.209. §.1. p.460
Dum unus ex conjugibus, si potest, non expectat alterius seminationem, an committat peccatum mortale. t.2. tr.6. r.216. §.1. p.465
Conjugis delectatio cum fœmina aliena, an habeat non solum malitiam contra castitatem, sed etiam contra justitiam. t.2. tr.6. r.199. §.1. p.454
Coniugis votum castitatis, vel Religionis sine licentia mariti emissum, potest commutari, vel dispensari per Cruciatam, Jubilæum, vel Episcopum. t.4. tract.3. ref.106. §.1. p.110
Coniugis tale votum potest maritus irritare. ibid.
Si de coniugum sola separatione ad tempus ob lepram, vel aliud impedimentum agitur, an solus iudex Ecclesiasticus sit competens? t.9. tract.2. resolut.291. §.3. pag.245
Quid, si coniux baptizat filium solius alterius coniugis in necessitate? t.1. tr.1. r.105. §.4. p.68
Idem est si coniux iam ad fidem conversus uxorem, quam in infidelitate duxerat, baptizat in necessitate. ibid. §.5
Coniux. Vide verb. *Maritus, Vir, Vxor.* tom.1
Si coniux alter non cogitat intrare Religionem, an possit adhuc duobus primis mensibus, non reddere debitum alteri petenti. t.2. tr.6. r.42. §.1. p.352
Si coniux infidelis velit permanere cum coniuge fideli, sine iniuria Creatoris, & scandalo, an possit hoc non obstante, coniux fidelis inire matrimonium? t.2. tr.6. r.121. §.1. p.405
Ubi quod tutius est in hoc casu consulere Summum Pontificem, & dispensationem petere, & si aliquis hoc nollet efficere tenetur alterum coniugem monere, & invitare ad fidem, & aliqua alia, quæ contingere possunt in dicto casu. ibid. §.4
Idem, quod supra dictum est de matrimonio, dicendum est de ingressu Religionis, & de susceptione Ordinis sacri. ibid. §.5
Coniux infidelis, qui fidelem coniugem sequi noluit, an possit sibi novum coniugem eligere. t.2.tr.6. r.122. & 123. §.1. p.405
Et si postea convertatur, an possit ei concedi dispensatio, ut alteri nubat, si vir eius aliam duxerit uxorem. ibid. §.2. ref.122
Coniux fidelis volens post Baptismum contrahere matrimonium an teneatur requirere consensum coniugis infidelis in remotissimis partibus habitantis. t.2. tract.6. ref.124. §.1. p.406
Vel an in dicto casu dispensatio Pontificis sit necessaria, qua suppleatur admonitio à iure præscripta. §.2. ibidem.
Coniux non tenetur regulariter credere alteri asserenti, etiam sub iuramento se, vel non consentire ab initio, vel aliud dirimens impedimentum subesse, atque adeo dubio deposito potest petere debitum. t.2. tr.6. r.175. §.3. pag.440
Et quid, si adsint aliæ sufficientes circunstantiæ, & coniecturæ, &c. an tunc nec petere, nec reddere possit debitum? ibid.
Coniux impedimenti conscius, an teneatur impetrata dispensatione matrimonii nullius aperire alteri matrimonium contractum fuisse irritum? t.2. tr.6. ref.177. §.1. pag.441
Ubi docetur quid in dicto casu esset faciendum. ibidem §.3
Et quid est agendum, quando revalidatur matrimonium nullum, quia uni defuit consensus verus, an in tali casu sufficiat, ut renovet consensum, absque eo quod alter, qui verè, & legitimè consentit hoc sciat, & iterum de novo consentiat? ibid. §.4
Coniux quando tenetur reddere debitum petenti sub onere peccati mortalis. tom.2. tract.6. resolut.179. §.1. pag.442
Coniux utrum teneatur reddere debitum alteri petenti cum peccato veniali, quoad situm, &c. t.2. tract.6. r.180. §.1. ibid.
Coniux non peccat reddendo debitum incestuoso, qui scilicet peccavit cum ipsius uxoris consanguinea antè dispensationem, quia ex hoc non cooperatur peccato alterius. ibid. §.2. p.443
Coniux an peccet mortaliter, qui intra vas fœminæ naturale digitos, quasi membrum virile immittit, sicuti est peccatum mortale inchoatio copulæ sodomiticæ cum uxore, etiam animo consummandi intra vas legitimum. t.2. tr.6. r.188. § 1. p.448
Coniux, si in absentia alterius coniugis, tangat libidinosè, & ad captandam voluptatem sua membra pudenda, an peccet mortaliter? t.2. tr.6. r.189. & 190. ibid.
Coniux in absentia alterius sæpius habuit delectationem de actu coniugii præterito, & etiam futuro, ac si actu præsens esset, sine tamen aliquo periculo pollutionis. Confessarius obligavit illum ad explicandum numerum prædictarum delectationum, quæsivit, an verè in illis delectationibus peccaverit mortaliter. t.2. tract.6. r.195. & 196. p.450
Et quid, si ex talibus delectationibus procedat aliqua commotio, & alteratio in partibus pudendis absque periculo pollutionis? t.2. tr.6. r.195. §.2. p.451
Coniux an excusetur à mortali peccato, si voluntariè delectetur in commotione sensitiva orta ex imaginatione coniugis absentis. t.2. tr.6. r.197. §.1. p.453
Vbi supponitur abesse probabile pollutionis periculum. ibidem.
Coniux, qui reddit debitum postulanti illud ex sola voluptate, an similiter peccet venialiter. t.2. tr.6. r.201. §.3. pag.455
Coniux an possit negare debitum petenti propter notabile damnum salutis corporeæ, etiamsi in illo adsit periculum incontinentiæ. t.2. tr.6. r.208. §.1. p.460
Coniux sanus an teneatur reddere debitum coniugi amenti, si iste ad aliam accessurus sit, vel se polluturus sit. t.2. tr.6. r.210. §.1. p.461
Vbi quod quando ambo coniuges sunt amentes, sunt separandi, ne carnaliter coniungantur. §.5
Et an peccent mortaliter, qui coniuges amentes ad copulam excitarent? ibid.
Si uterque coniux ebrius esset, an liceat concubitus inter illos? ibid. §.6. p.462
Conjux, quando experientia didicit se nequire prolem vivam

vivam edere, an liceat his conjugibus petere, & reddere debitum, quia melius est puero sic esse cum originali culpa, & carentia visionis Dei, quàm omnino non esse. t. 2. tr. 6. r. 211. §. 2. ibid.
Quando uterque conjux ex communi consensu castitatem vovit, potest propter periculum incontinentiæ Episcopus dispensare, ut petant, & reddant debitum. t. 2. tr. 6. r. 219. §. 1. p. 467
Si uterque conjux sit reus adulterii, neuter potest ab altero divertere? tom. 2. tract. 6. resolut. 224. §. 4. pag. 470
Et quid, si unius crimen sit publicum, & alterius occultum? ibid.
Et an, si innocens post factum divortium commisit adulterium, teneatur alterum conjugem emendatum iterum ad thorum admittere, & ad instantiam alterius? ibidem.
Ubi, quod si præcessit sententia judicis Ecclesiastici de divortio, hoc non obstante, innocens quandiu non mutat statum, habet jus liberum revocandi ad se nocentem si velit. Vnde non potest dictus nocens, invito, aut consulto innocente ad Religionem transire, vel sacris Ordinibus initiari, nec votum castitatis emittere, & etiamsi professus sit, vel sacris initiatus, vel votum castitatis emiserit, potest revocari ab innocente, & votum irritare. ibid. §. 5
Vbi, quod si dictus conjux nocens se omninò emendasset, sæpiusque, ac instanter reconciliationem petiisset, & innocens absolutè eam negasset, posset Religionem, aut Ordines suscipere, quia innocens in tali casu irrationabiliter est invitus. §. 6
Conjux consentiens incestui an amittat jus petendi debitum à conjuge incestuoso, qui contraxit affinitatem. t. 2. tr. 6. r. 242. §. 3. p. 483
Conjux, si adulterium committit, & alter conjux voto perpetuæ castitatis est obstrictus, an teneatur ei debitum petendi reddere? tom. 2. tract. 6. resolut. 245. §. 5. pag. 487
Conjux non tenetur reddere debitum viro, leprâ, morbo Gallico, &c. infecto, etiamsi in gravia peccata carnis labatur, debitum non reddendo. t. 2. tract. 6. res. 246. §. 5. pag. 488
Conjux. Vide verb. *Adulter*, *Bulla Cruciatæ*, *Coitus*, *Consanguinea*, *Copula*, *Denunciationes*, *Dubium*, *Episcopus*, *Error*, *Fœmina*, *Hæreticus*, *Incestus*, *Parvitas materiæ*, *Privilegium*, *Proles*, *Sterilis*, *Vir*, *Vovere*, *Vxor*. tom. 2
Item verb. *Matrimonium*, *Vxor*. tom. 3
Conjux, qui adstrictus voto castitatis transiit ad nuptias, & per Cruciatam, vel Episcopum dispensatus est, ut possit petere debitum, si alter conjux moritur, tota obligatio voti reviviscit, ideo tunc tenetur servare castitatem. t. 4. tract. 3. resol. 107. §. 1. & seqq. pag. 110
Conjux. Vide verb. *Debitum conjugale*, *Matrimonium*, *Vxor*. tom. 4
Conjux ipsa an comprehendatur sub nomine consanguineorum, itaut sit testis privilegiata, ad effectum revelandi aliquod delictum mariti, & ejus consanguineorum usque ad quartum gradum, ex vi alicujus monitorii? t. 5. tr. 1. r. 162. §. 2. p. 94
Conjux. Vide verb. *Debitum*, *Maritus*, *Matrimonium*, *Officium*, *Vir*, *Vxor*. tom. 5
Item verb. *Consensus*, *Fœmina*, *Iuramentum*, *Ius*, *Lex*, *Maritus*, *Mulier*, *Valere*, *Vir*, *Vxor*. tom. 6
Item verb. *Tactus*, *Vxor*. tom. 8
Item verb. *Vxor*, *Divortium*, *Fœmina*, *Maritus*, *Matrimonium*, *Mulier*. tom. 9

Connivere.

Si connivet Summus Pontifex, quando Princeps sæcularis usurpat bona temporalia Ecclesiæ, an excusetur à peccato, si absque minori scandalo, vel damno possit id impedire? tom. 7. tractat. 5. resolut. 77. per totam §. 1. pag. 369

Consanguinea.

Cum consanguinea in primo gradu sponsæ propriæ de futuro, si quis accessum habet, an sit impedimentum contra publicam honestatem, & reducatur hæc copula ad incestum. t. 1. tr. 7. r. 98. §. 3. p. 391
Si cum consanguinea quis obtinuit dispensationem ad contrahendum, an illa mortua, si secundam dispensationem petat pro alia in eodem, vel diverso gradu conjuncta, an valide secundam obtineat sine mentione primæ? t. 3. tr. 2. r. 93. §. 3. p. 234
Et quid si talis persona non fuerit usa priori dispensatione quacumque ex causa? ibid. & in resol. 94. lit. §. 1. ibid.
Idem est, licet fœmina resileat nolens primo consanguineo nubere. t. 3. tr. 2. r. 94. §. 2. ibid.
Si cum consanguinea quis obtinuit dispensationem ad contrahendum, & postea actu contrahat cum alia, an dispensatio illa censenda sit renunciata, vel revocata. t. 3. tr. 2. r. 95. §. 1. p. 234
Et in dicto casu mortua, cum qua contraxit, an possit uti priori dispensatione. tom. 3. tract. 2. resolut. 96. §. 1. & seqq. p. 235
Cum consanguinea incestus non est impedimentum proveniens ex jure naturæ, neque ex jure divino positivo, nec denique de jure humano inductum. t. 3. tract. 2. r. 113. §. 6. p. 244
Si cum consanguinea copula habita fuit ad facilius obtinendam dispensationem, an sit exprimenda. t. 3. tr. 2. r. 114. §. 1. p. 245
Et in dicto casu an sit necessarium non solum exprimere copulam, sed etiam hanc spem, & intentionem. ibidem §. 4
Et quid, si ab uno illorum tantum hæc spes, & intentio concipiatur interius, & non manifestetur alteri? ibidem.
Quando cum consanguinea incestus est impedimentum, oportet, quod copula sit perfecta, effuso semine viri intra vas fœminæ, & non sufficit ut fœmina seminet. t. 3. tr. 2. r. 120. §. 2. p. 250
Quando cum consanguinea copula fuit incestuosa ex parte alterius tantum, nempe, quod alter ignorabat consanguinitatis nexum, non est narranda copula in petitione dispensationis. ibid. §. 3
Consanguinea. Vide verb. *Consanguinitas*, *Copula*, *Fœmina*, *Frater*, *Gradus*, *Resignatio*. tom. 3
Ad consanguineam uxoris quis scienter accessit, ignorabat tamen prohibitionem, & pœnam juris, an stante dicta ignorantia, egeat dispensatione ad petendum debitum. t. 2. tr. 6. r. 241. §. 1. p. 482
Sed difficultas magis est, quando conjux habet ignorantiam solius pœnæ impositæ, videlicet ne petatur debitum, scit tamen prohibitionem à jure. ibidem §. 2. pag. 483
Consanguinea. Vide verb. *Acquirere*, *Affinitas*, *Conditio*, *Conjux*, *Gradus*, *Incestus*. tom. 2

Consanguineus.

Consanguinei contrahentes per verba de præsenti, sub conditione, si Papa dispensaverit, incurrunt excommunicationem latam in Clem. unic. de Consang. t. 2. tr. 6. r. 19. §. 3. p. 340
Consanguinei quinam intelligantur, ut possint in Oratorio privato cum privilegio audire Missam, & etiam virtute Cruciatæ? tom. 4. tractat. 2. resolut. 53. §. 1. pag. 61

Consanguinei, vel alii recipientes ab Episcopis, seu ab aliis beneficiariis redditus, quos ipsi tenentur in usus pios insumere, an peccent mortaliter, quamvis non teneantur ad restitutionem? t.6.tr.7.r.6. §.1. & seqq. pag.309
Et quid de Episcopo Religioso? tom.6. tract.7. resolut.7. §.1. pag.310
Cum consanguineis actus sodomiticus in 1. 2. 3. & 4. gradu an habeat etiam malitiam incestus, & sit in Confessione aperiendus? tom.1. tract.7. resolut.137. §.1. pag.410
Cum consanguineis impuberes, & alii commiscentes se non sunt inclusi in casu reservato incestus. ibidem §.3. pag.411
Qui consanguineis hæreticis favet, & recipit, an incurrat excommunicationem latam in Bulla Cœnæ contra fautores, & receptatores hæreticorum. t.5.tr.12.r.21. §.3. & seqq. p.520
Si consanguineo pauperi aliquid legetur non censetur legatum pium. t.6.tr.8.r.49. §.3. p.418
Sibi consanguineo an Religiosi, quibus aliqua distributio commissa est, possint aliqua erogare? t.6.tr.9.r.57. §.1. & seqq. p.481
Si ut consanguineo detur aliquod donum oblatum Religioso, ipse Religiosus rogat, & illud non acceptat, an peccet contra paupertatem, & contra Bullam Clement. VIII. de Largitione munerum. t.7.tr.3.res.8. §.1. pag.251
Consanguineorum Principum matrimonia contracta sine eorum consensu esse valida probatur. t.9.tr.2.res.344. §.1. & seqq. p.301
Inter consanguineos sponsalia irrita cum conditione, si Papa dispensaverit, an sint valida, & obligent in conscientia impetrata dispensatione? t.2. tract.6. res.19. §.1. pag.340
Ubi, an licitum sit utrique contrahenti ante, & post impetratam dispensationem, altero invito à sponsalibus resilire? §.3
Et an hoc procedat, si talis promissio fuerit juramento confirmata? ibid.
Et si magnæ expensæ factæ sint causa talis promissionis pro impetranda dispensatione, an resiliens à dictis sponsalibus teneatur illas restituere? ibid.
Quando inter consanguineos ex matrimonio contrahendo scandalum timetur, an debeat judex illud impedire. t.2.tr.6.r.44. §.2. p.354
Idem est, quando est timor probabilis pessimi exitus odii capitalis inter ipsos contrahentes. ibid. §.4
Inter consanguineos an dispensatio sit subreptitia non facta mentione de copula habita inter illos. t.3.t.2. r.111. §.1. p.243
Et quid, si in rescripto dicatur, dummodo copula non intervenerit. ibid. §.2
Et an in tali casu non teneantur, qui dispensationem petunt ad interrogationem Ordinarii de copula respondere, sed possint sine peccato negare. ibid.
Et quid, si præcedant indicia, aut infamia, aut semiplena probatio? t.3.tr.2.r.116. §.2. p.247
Quando inter consanguineos copula habita fuit post concessionem dispensationis per Pontificem factam, ante tamen quam Ordinarius illam exequatur, dispensatio valida fiat circa impedimentum supra narratum, sed in hoc casu tenentur contrahentes dispensationem obtinere ab Episcopo. t.3. tract.2. resolut.115. §.6. pag.246
In consanguineos usque ad quartum gradum leges Ecclesiasticæ prohibentes matrimonia, illa irritant, quamvis non habeant verba irritantia. t.7. tr.1. resol.159. §. Probatur tertio. p.105
Ne inter consanguineos matrimonia contrahantur, an Princeps laicus pœnas imponere possit, & illas exigere, etiam impetrata Pontificis dispensatione. t.9. tract.2. r.226. §.1. p.214
Si in consanguineum Clerici aliquis injecerit manus in odium Clerici, an incidat in censuram ac si ipsum Clericum percuteret? t.5. tract.2. resol.43. §.3. ante finem. pag.151
Consanguineus. Vide verb. *Acquirere, Affinitas, Conditio, Conjux, Gradus, Incestus.* tom.2
Item verb. *Consanguinitas, Copula, Fœmina, Frater, Gradus, Resignatio.* tom.3
Consanguineus usque ad quartum gradum; an teneatur testificari vigore edictorum, si non sunt alii, qui denunciare valeant? tom.5. tractat.1. resolut.162. §.1. pag.94
Et an nomine consanguineorum comprehendatur uxor ipsa? ibid. §.2
Et an hoc intelligatur tam in causis criminalibus, quàm in civilibus? Et quid in causa hæresis, & aliis delictis pertinentibus ad tribunal S. Inquisitionis? ibidem §.5
Consanguineus. Vide verb. *Homicidium, Debitum conjugale.* tom.5
Item verb. *Consensus, Fœmina, Acceptatio, Beneficiarius, Cognatus, Prælatus, Ecclesiasticus.* tom.6
Item verb. *Consuetudo, Facere, Matrimonium, Relinquere.* tom.7
Item verb. *Calumnia.* tom. 8

Consanguinitas.

Consanguinitas an distinguenda sit in Confessione ab affinitate? t.1.tr.7.r.110. §.1. p.399
Consanguinitatis gradus cujuslibet inter se, an sint in Confessione distinguendi. ibid.
In consanguinitatis primo gradu lineæ rectæ, & transversæ an possit Pontifex ad matrimonium dispensare? tom.3. tract.1. res.84. §.4. p.111. Ubi an dictus gradus, & consanguinitas dirimat matrimonium jure naturæ? ibid.
In consanguinitatis secundo gradu Pontifex potest dispensare inter magnos Principes, & pro causa publica. t.3.tr.2.r.126. §.6. p.254
In omnibus consanguinitatis gradibus lineæ transversæ, excepto primo gradu, potest dispensare Pontifex, & solet. ibid.
Vide verb. *Consanguinea, Consanguineus, Copula, Frater, Gradus, Ius.* tom.3

Conscientia dubia, & aliquid de erronea.

An licitum sit operari cum conscientia dubia speculativè, & non practicè. t.8.tr.2.r.1. p.22
Et notatur, quod licet ad rectè operandum requiratur judicium practicum moraliter certum, non tamen itaut excludatur omnis formido oppositi. ibid. §.2
An hæc regula, scilicet *In dubio melior est conditio possidentis*, non solum sit vera in materia justitiæ, sed etiam in materia aliarum virtutum? t.8.tr.2.r.2. & in aliis ejus not. p.23
An in dubio *tutior pars est eligenda?* Et an dicta regula non præceptum, sed consilium contineat? t.8.tract.2. res.3. pag.23
Occurrentibus duobus præceptis, si quis dubitaret, utrum illorum obligaret, eo quod simul impleri non possint, quid facere debeat? t.8.tr.2.r.4. p.23
An si quis dubitet in die Jovis cœnans, si sit transacta media nox, possit adhuc edere carnes? Et quid è contrario, si hodie dies Veneris, aut jejunii, & dubitetur, an hora duodecima noctis sonuerit, an quis possit comedere carnes? t.8.tr.2.r.5. p.23
In dubio, an effectus sit à causa naturali, vel à dæmone,

quid faciendum, etiamsi verba addita sint sacra. t.8. tr.2. r.6. p.24
Ubi, quod non est licitum uti remedio superstitioso, aut de quo dubium est, an contineat tacitam dæmonis invocationem. ibid. §.3
Pari modo fas non est à Mago petere, ut maleficium dissolvat, si dubitet, an absque novo maleficio id possit? ibid. ad med. §. ult.
An concurrentibus talibus indiciis, quibus intellectus prudenter dubitet an Ensalmus operetur virtute divina, naturali, vel diabolica fas sit eo uti? Et utrum fas est uti Ensalmo dubio saltem ad medendum, vel succurrendum in gravi necessitate? Et utrum in dubio, an dæmon sit author Ensalmi, fas sit eo uti saltem sub conditione, & protestatione si dæmon non subest? ibid. §.2. & in res.7. in princ. p.24
De quodam Ensalmo particulari ad perseverandum à peste agitur? t.8. tr.2. r.7. à lin.5. res. p.24
An subditus dubitans de justitia tributi, teneatur illud solvere, maximè si sint gabellæ, & tributa nova. t.8. tr.2. r.8. & in multis aliis ejus not. p.24
An in dubio privilegium censendum sit reale, vel personale? t.8. tr.2. r.9. p.25
Et notatur, quod si tibi possidenti privilegium ut reale, suboriatur dubium, an sit personale, & diligenter re examinata dubium vincere non possis, reale esse poteris reputare. ibid. §.3
Et an in dubio, si privilegium est revocatum, præsumatur revocatum. ibid. §.4
Judex quid facere debeat in pari dubio. tom.8. tract.2. res.10. p.25
An Advocatus non solum in causa probabili, sed etiam in causa dubia possit patrocinari? t. 8. tract.2. res.11. pag.25
An Advocatus, si causa sit criminalis possit in dubio facti patrocinari contra reum? tom.8. tract.2. res.12. pag.26
An in dubio quis censendus sit illegitimus? t.8. tract.2. res.13. p.26
Ex quo sequitur expositum, de cujus Parentibus dubium est, habendum esse legitimum. ibid. ante medium res. & in aliis ejus not.
Etiamque infertur, quod si dubitetur, an aliquis filius sit naturalis, vel spurius, debeat præsumi, quod potius sit naturalis, quam spurius? ibid. in fine res.
Quis tenetur alere illegitimum, quando duo dubitant, uter ipsorum ejus sit Pater? Et quando unus ex his est Nobilior, & ditior. t.8. tr.2. r.14. p.26
Et quid, si dubium est magis prolem unius esse, quam alterius? t.8. tr.2. r.15. p.26
Et quid est dicendum, quando dubium non est inter duos adulteros, absente marito, sed inter adulterum, & maritum? ibid. §.4. p.27
Et infertur non solum adulterum non teneri ad restitutionem marito si probabiliter credat, prolem non esse suam, sed etiamsi simul credat prolem esse suam. ibid. in fine res.
An in dubio si fideicommissum expiret, possit ultimus vocatus de bonis disponere? tom.8. tract.2. resol. 16. pag.27
An in dubio beneficium censendum sit simplex an Curatum? t.8. tr.2. r.17. p.27
An dubius suumne suffragium concluserit rem injustam, teneatur ad restitutionem, licet alioquin peccaverit? t.8. tr.2. r.18. p.27
An sit peccatum mortale agere contra conscientiam non actu errantem, sed habitu, v. g. erraſti vincibiliter putans in hac hebdomada nullum esse diem festum, vel jejunii, cum tamen sit; adveniente die festo Missam, vel jejunium omittis, quin tibi dubium occurrat esse diem festum, vel jejunii, peccasne omittens Missam, vel jejunium, & sic de similibus? tom.8. tract.2. res.19. p.28
An peccet sequens conscientiam errantem, si dictat utramque malam? Et in textu hujus quæstionis, & resolutionis adducuntur diversi casus in exemplum dictæ difficultatis. t.8. tr.2. r.20. p.28
Et tandem quæritur, an supradicta procedant circa eum, qui sine culpa sua in eo statu venit, ut utraque pars contradictionis videatur sibi peccatum; an veto verificentur tantum de eo, qui ob suam culpam in eas angustias redactus est? Rogabis quidem, quid in tali casu agendum sit homini, ut prudenter se gerat? ibid. §.5. & 6. dictæ res.20. p.29
Et infertur à fortiori hominem in carcere detentum, & existimantem peccare non audiendo Missam, nequaquam peccare, quia omissio sacri non est libera ullo modo. ibid. post med. §.4. à vers. Unde.
Quo pacto deponenda est conscientia errans? t.8. tract.2. res.21. p.29
An qui occidit Petrum, & intendens occidere Paulum, si confiteatur occidisse Paulum, teneatur postea iterum confiteri, dum deprehendit occisum esse Petrum? t.8. tr.2. res.22. p.30
Et an qui violavit jejunium, quod putabat esse sub obligatione, cum tamen re vera non esset, teneatur fateri se ita peccasse, vel satis sit, si dicat: Violavi jejunium? ibid. §.2
Et hæc sunt generalia pro conscientia erronea, & pro aliis casibus, quando quis tenetur explicare fuisse errorem, sive propter aliam obligationem, sive propter censuram, quæ non incurritur, nisi quando non erratur. ibid. §.4. & seqq.
An in conscientia erronea detur parvitas materiæ. tom.8. tr.3. r.6. p.33
Sed difficultas est, quando conscientia erronea non distinguit, an mortale sit, vel veniale, sed solum proponitur actio mala, an tunc peccatum mortale sit? ibidem §.2

Appendix ad alias quamplures difficultates mixtas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Res. quæ simul pertinent ad hoc verbum Conscientia dubia, &c.

An moribundo debeat Baptismus adhiberi in dubio, si aqua sit naturalis, puta in jure carnium, lixivio, vel aliquo liquore, de quo dubium est, an esset aqua, nec possit id examinare? Et quid de glacie, tota, pruina, nive, vel sale, quando resoluta non sunt? Et an cum puer est in articulo mortis, possit baptizari cum forma dubia, si nemo adest, qui sciat formam certam? Et an, qui recipit in articulo mortis Baptismum cum materia dubia, cum gutta aquæ, &c. si vixerit, teneatur sub conditione iterum baptizari? Et an filii Infidelium post septennium, si dubium sit, necne rationis compotes sint, invitis Parentibus, sint baptizandi? Et si sit tantum dubium probabile de morte pueri sine Baptismo decessuri, teneatur quis cum periculo vitæ baptizare puerum moribundum? Et an Episcopus, vel Sacerdos dubii de suo Baptismo, teneantur iterum sub conditione recipere Baptismum? Et quid est dicendum de ordinato ab Episcopo dubio de suo Baptismo. t.1. tr.1. r.52. 53. 54. 75. 78. 49. 92. & 79. p.34. 35. 49. 51. 32. 58. & 51
An Confessarius dubius de sua jurisdictione possit Confessiones excipere? Et an quis teneatur aliquando confiteri cum Confessario, de quo dubitatur, an habeat jurisdictionem, v. g. si non adest, nisi approbatus in aliena Diœcesi? Et quando pœnitens integrè Confessus est

est peccatum, quod fecit, dubitat tamen esse mortale, quamvis Confessor simili dubio teneretur, non sit iterum, confessio iteranda illius peccati, si postea alteruter doctior factus, aut aliis consultis, novit illud peccatum esse mortale? Et an, quando dubium est puerum habere usum rationis, si implevit septennium præsumendum sit habere, & obligatum esse præceptis Ecclesiæ Confessionis, Eucharistiæ, &c. & à lacticiniis, abstinere in die jejunij, & à carnibus? Et an quando in articulo mortis quis dubitat de sua contritione, teneatur confiteri per interpretem omnia peccata mortalia, ne se exponat periculo æternæ damnationis, vel quid in dicto casu pœnitens facere debeat? Et an conficiens, verbi gratia, fornicationem, de qua dubitat an alias confessus fuisset, si hoc dubium in confessione non explicet, confessio sit valida? Et an, qui dubius manet se perpetrasse aliquod peccatum, teneatur sub tali dubio confiteri, & si non deponat dubium, & communicet, an peccet? Et an hoc procedat, quando pœnitens est in dubio puro; secus autem, si habeat assensum probabilem circa factum, quod judicet, quod nullum commisisset peccatum, vel tale peccatum non esset mortale? Et an si post confessionem hujus peccati in dubio pœnitens habeat notitiam certam, vel probabilem, an teneatur illud confiteri ut certum? Et an in vero dubio, an quis habeat peccatum mortale possit sumere Eucharistiam sine confessione? Et an in casibus, quibus licitum est sumere Eucharistiam ante confessionem possit eam sumere, si dubitet, num forte habeat sufficientem contritionem, vel sufficiat attritio, etiam si cognita sit? Et an peccata dubia sint materia necessaria confessionis? Et an, qui dubitat se ex verecundia tacuisse aliquod peccatum in confessione, teneatur confessionem repetere? Et quid, si magis inclinet se peccatum tacuisse ex verecundia? Idem est de voto? Et an, qui per ignorantiam crassam temere, & etroneè aliquod peccatum omisit in confessione, teneatur confessionem repetere. tom. 1. tr. 3. r. 16. 17. 28. 45. 46. 78. 79. 129. 131. 133. 134. 137. 138. 136. 135. 197. 130. 128. & 120. pag. 94. 95. 107. 119. 139. 174. 178. 179. 182. 181. 180. 220. 174. 175. 170

An in dubio si puer habeat usum rationis, sit absolvendus? Et an si adultus fatetur aliquid, quod dubitetur, an sit veniale, sit absolvendus saltem sub conditione? Et an cum periculum vitæ imminet ut in naufragio, peste, bello, &c. & quis dubitat probabiliter, se veram contritionem habere, teneatur confiteri? Et an sit absolvendus moribundus, qui non audit, neque loqui possit, sed tantum pugno pectus suum pulsat, vel suspirans oculos in cælum ponit, vel respicit aliquam imaginem, sed dubitatur, an prædicta signa sint orta ex contritione, vel ex angustia mortis. t. 1. tr. 4. r. 21. 21. 45. 47. & 57. p. 237. 250. & 255

An pœnitens bona fide confitens peccatum reservatum, & dubitans an sit reservatum, & post absolutionem novit esse tale, verbi gratia, si propter dubium Sacerdos inferior absolvit ab hæresi, vel ab alio peccato reservato, & postea pœnitens, re melius examinata, deponat dubium, & recordetur certo peccati commissi, quod erat reservatum, an censeatur jam legitime absolutus, an vero debeat recurrere ad Superiorem pro absolutione? Et pro solvenda prædicta quæstione proponitur alius similis casus de illo, verbi gratia, qui dubius de voto castitatis emisso petit dispensationem ab Episcopo, qui ratione dubij dispensavit, quia votum castitatis dubium non est reservatum. Et an dubitans utrum casus reservatus sit, possit Confessarius illum absolvere? Et an possit reservari peccatum in dubio, an sit mortifera in materia aliqua determinata? Et an casus dubius si contineatur in Bulla Cœnæ possit absolvi à quocumque confessario ab ordinario approbato? Et deducitur, quod casus dubius non censetur reservatus. tom. 1. tr. 5. res. 40. 47. 42. & 43. p. 291. 294. & 292

An si pœnitens probabiliter dubitat se pœnitentiam post aliquod tempus adimplere non posse, teneatur cum primum possit illam adimplere? Si vero hoc non dubitat, an possit illam post annum differre. t. 1. tr. 6. r. 24. pag. 322

An in dubio, si revelatio confessionis fiat, vel non fiat de licentia pœnitentis, credendum sit testimonio Sacerdotis. t. 1. tr. 8. r. 31. p. 438

Nunc dubitans, an aliquid cibi, vel potus sumpserit, possit communicare, vel Missam dicere? Idem dicendum est, si dentibus quidpiam masticans dubitat, an deglutiret? Et an qui dubitat, an sit audita hora noctis duodecima, & comedat, aut bibat, an possit die crastino sumere Eucharistiam; vel si sacharum in os misit, & dubitat, an post mediam noctem aliquas partes in stomachum trajecerit, an, &c. Et an peccet Sacerdos in Sacrificio Missæ utens materia, & forma dubia, omittens certam, etiam si sequatur opinionem de veritate, & sufficientiam probabilem, aut speculativè probabiliorem? Et quid facere debeat, Sacerdos, qui perficit Sacrificium ab alio inchoatum, si dubitet, an Hostia sit consecrata? Et adducitur *Regula generalis*, quod in Missa nihil est repetendum, nisi probabiliter quis dubitet se aliquid essentiale omisisse: Imo nisi quando certo, vel probabiliter dubitat, eo quod non sufficiat quodcumque dubium. t. 2. tr. 1. r. 123. 115. 202. 237. & 191. p. 72. 67. 119. 136. & 110

Vtrum in dubio si peccator sit occultus, aut publicus danda sit ei Eucharistia? Et an in vero dubio an habeat peccatum mortale, possit quis sumere Eucharistiam sine confessione? Et an, quando dubitatur, an pueri sint doli capaces in articulo mortis danda sit eis Eucharistia? Et an dubius, si sit hora duodecima noctis, comedat, possit mane communicare: vel si dubius sit, si comederit post mediam noctem? Idem est de illo, qui assumens aquam ad os abluendum, dubitat, an aliquam guttam transierit, necnon de illo, qui dentibus masticans quidpiam, dubitat an aliquid deglutierit; & de illo, qui adhæret dicto aliquorum dicentium sibi horam noctis duodecimam non sonuisse, aliis vero affirmantibus sonuisse. tom. 2. tr. 2. resol. 29. 88. 90. 56. p. 174. 213. 215. 191. & ultima quæst. quæ est in dicto. t. 2. tr. 1. r. 250. p. 152

Quidam dubitabat, an haberet intentionem requisitam consecrandi, audiendi Missam, recitandi Horas Canonicas, ideo benignam aliquam opinionem à me postulabat. t. 2. tr. 3. r. 1. p. 221

An pueri sint ungendi sub conditione, quando dubitatur, an habeant usum rationis? Et an in dubio, (non loquor in casu opinionis,) si morbus sit de se, vel in hoc individuo periculosus, possit extrema-Vnctio ministrari. tom. 2. tract. 4. res. 43. 45. & 38. pag. 264. & 261

Quid est sentiendum, quando dubium est, an inter volentes contrahere matrimonium adsit aliquod impedimentum dirimens? Et in dubio an res egeat dispensatione, an Episcopus possit declarare, vel ad cautelam dispensare? Et an dubius de valore matrimonij post bimestre tempus, si illud non consummavit quid facere debeat? Et an possit uxor in tali casu, vel teneatur reddere debitum? Et an conjux dubitans de valore matrimonij petere, & reddere debitum, sive conjux bona fide, sive mala contraxerit? Etsi ante debitam diligentiam petat debitum, teneatur alter reddere? Et quid, si post debitam diligentiam non constet veritas? Et quid, quando dubium matrimonij oritur ex dubio impedimenti impotentiæ, an tunc uterque conjux possit petere, & reddere debitum? Et an dubitans

de valore matrimonij contrahendi, si illud ineat, possit adhuc petere, & reddere debitum? Et quid, si uterque mala fide contraxit? Et quid est faciendum, si conjuges habeant rationes probabiles matrimonium valere, quamvis probabilius judicent matrimonium non tenere? Et an dubius de valore matrimonij, quia dubitat de servitute alterius, possit, ac teneatur reddere debitum? Et docetur per Canones non esse prohibitum jure matrimonium cum dubietate impotentiæ ad coëundum. Et an ille, qui bona fide contraxit, possit libere petere, & reddere debitum, quando, novit alterum dubitare de valore matrimonij? Et an si matrimonium est contractum, sed non consummatum, & ante consummationem incidat dubium de impedimento, quid facere teneantur tales conjuges? Et an dubitante de jure suo, si post diligentem inquisitionem magis propendeat in eam partem sibi jus non assistere, quid facere debeat? Et an dubius de valore matrimonij, quod contraxerat, nondum habita certitudine conjugij prioris præmortuæ, debitum à conjuge sua iterum exigere possit? Et an pro valore matrimonij, & professionis sequi aliquis possit opinionem singularem contra communem, quando ipsa communis opinio est dubia, secus verò si esset clara? Et notatur, quod licet pro matrimonio præsumendum est, & judicandum, tamen hoc procedit, quando in matrimonio contrahendo, vel contracto datur paritas personarum, secus data imparitate. Etiamque docetur in foro conscientiæ tam quoad sponsalia, quam quoad matrimonium dubitantem liberandum esse in dubio æquali, cum melior sit conditio possidentis. t.2. tr.6. res.131.173.174.175. 132. & 135. p.409.438.439.440.410. & 412

An Pontifex possit præcipere, ut in articulo mortis, deficiente materia certa ministrentur Sacramenta cum materia, forma, & Ministro dubio? Et an in casu extremæ necessitatis, non solum possint adhiberi Sacramenta cum materia dubia, &c. sed etiam adesse obligationem charitatis sic ministrandi, secluso omni præcepto particulari Pontificio. tom.3. tract.1. resolut.3. pag.4

* Nota quod in tom.3. tr.2. de Dispensatione, sunt multæ, & diversæ difficultates omnes mistæ pro causa dubia in diversis dispensationibus, quas ibi reperies à resol.17. ad 22. & in r.49.72.78.86.87.88.89. & 142. & in hoc Indice in verbo *Dispensatio*.

An si quis petat in dubio dispensationem à Prælato, & & ipse concedat, licèt à meridie convaleat, & à febri liberetur, non tenetur Horas Canonicas persolvere? Et ad quid teneatur, si dubium est, an possit majorem partem Officij Divini recitare? Et quid etiam, si Medicus dubius sit an graviter sit nocitura recitatio, an æger illas persolvere obligatus sit? Vel in dicto casu an recurrendum sit ad Superiorem pro dispensatione? Et an dubius ob tenuitatem beneficij de onere recitandi Officium Divinum teneatur recitare? Et an dubius aliquem Psalmum vel Horam Canonicam omisisse teneatur repetere. t.3. tr.6. r.39.43.9.44. & 84.p.439. 441.423. & 468

An si sit purum dubium in materia justitiæ *sit melior conditio possidentis*, ita ut donec liberetur à dubio, nihil teneatur solvere? Et an in tali eventu secundum forum conscientiæ non erit obligatus ad satisfactionem ad quam jure naturali non est obligatus? Et an, quando quis emisit votum Virginitatis, & dubius est de intentione, an scilicet fuisset ad solam à primo actu venereo abstinentiam, an inquam, in tali casu nec Confessarius per Bullam Cruciatæ, nec Episcopus possit dispensare? Et an privilegium Bullæ cruciatæ edendi carnes ex licentia utriusque Medici deserviat, quando causa est dubia? Et an quando dubitatur probabiliter, an quædam excommunicatio comprehendat aliquem, possit Confessarius ad cautelam illum absolvere per Bullam Cruciatæ? Et notatur, quod commutatio fieri potest in materia, de cujus æqualitate dubitatur, quod est valde notandum. t.4. tr.3. r.39.105.171.66. & 79. p.85.110.138.100. & 103

Proponitur Regula generalis, videlicet, quod quando est dubium an pro aliqua re sit præceptum impositum, tunc judicandum est, non dari tale præceptum. Et an possit adduci consuetudo, ut in jejuniis ex Iubilæo extra tempus Quadragesimæ non possit quis comedere lacticinia sine Bulla Cruciatæ, & in dubio de tali consuetudine an fuerit introducta animo se obligandi, vel causa devotionis, & honestatis, præsumendum sit non obligare. tom.4. tract.4. resolut.65. & 27. pag.171. & 153

An dubius, si expleverit viginti, & unum annum, teneatur jejunare? Et si facta debita diligentia, quis dubitat, an hodie sit dies jejunij, teneatur jejunare? Idem est, quando est quis dubius, an hodie sit dies festus, an enim teneatur quis ab operibus abstinere, & Missam audire. Et quid est faciendum, quando quis dubitat, an habuerit legitimam ætatem ad ordines, vel beneficia, aut ad alium actum requisitum? Et quid agere debeat dubius, an teneatur ad jejunium, an in tali casu teneatur recurrere ad Superiorem? Et quid est faciendum, si Prælatus etiam dubitat de sufficientia causæ, aut judicet eam minus sufficientem, an debeat tunc jejunium in alia opera pia commutare? Et an quod Prælatus potest circa jejunia subditorum possit etiam circa sua, quod etiam procedit in reservatis? Et an sexagenarij dubitantes an in supradicta ætate sint robusti, & validi, teneantur ad jejunium? Et an prægnantes, & lactantes, dubitantes an sint robustæ & validæ, & virilis ætatis teneantur jejunare? Et an in dubio, si prohibeantur lacticinia in diebus jejuniorũ extra Quadragesimam ex consuetudine, & an talis consuetudo obliget ad mortale, necne, dicendum sit non obligare? Et an promittens jejunare in Quadragesima, dubius autem, an intenderit abstinere à lacticiniis, peccet, si illis vescatur? Et an quando causa fuerit dubia circa comestionem in jejunio, opus sit dispensatione, si ageretur de nocumento notabili? Et docetur Prælatos & Superiores, quando subditi proponunt causam dubiam ad obtinendum dispensationem non debere esse nimis scrupulosos, ac ambiguos, remittentes id conscientiæ subditi petentis, cum potius ad illos spectet dispensare causam dubiam per dispensationem faciendo illam justam. Et an Medicus in causa dubia possit dispensare in jejunio, imo dictis illorum acquiescere, dicendo se non posse jejunare absque alia veritatis indagatione, an vero solum posse declarare, si causa sit sufficiens, an non, non autem dispensare? Et an Medicus dubius, si cibi Quadragesimales afferant grave damnum petenti, possit concedere licentiam, ut comedat carnes in diebus jejuniorum. t.4. tr.6. r.1.2.3.6.10.51.56.57.73. 74. 4. & 78. pag.202.204.207. 226.230.240.203. & 243

Dubitans, an proximus sit in extrema necessitate, tenetur veritatem indagare. tom.4. tractat.7. resolution.7. pag.278

An in dubio, utrum censura sit lata, vel ferenda, censendum sit tantum ferenda? Et an dubius, utrum excommunicationem contraxerit, censendus sit excommunicatus? Idem est dicendum de dubio suspensionis, & interdicti. Et an dubius de alterius excommunicatione, & denunciatione, an debeat illum vitare? Et quid est dicendum, quando excommunicatio est conditionalis, & dubium est, an conditio fuerit impleta? Et dubius, an censuram incurrerit, quid facere debeat? Et an qui dubitat se esse excommunicatum, possit audire Missam? Et an similiter liceat aliis, simili dubio existente

existente cum eo communicare? Et an in casu dubij possit Princeps sine incursione censurarum Bullæ Cœnæ impedire, ne victualia extrahantur ab ejus Regnis ad Romanam Curiam? Et notatur, quod in foro externo in prædicto casu, si impedimentum præstetur à persona publica præsumitur, justo titulo appositum esse; secus verò, si à persona privata. t.5.tr.1.r.3.125.126. 134.& 42. p.179.82. & 28

An quando est dubium, an percussio Clerici sit levis, vel gravis, judicandum esse gravem? Et an dubius de percussione clerici notoriâ, teneatur vitare percussorem? Et docetur, ut teneamur vitare excommunicatum denunciatum non sufficere dubium adhuc prudens dictæ denunciationis, sed requiritur notitia illius moraliter certa, quod excommunicatio sit expresse denunciata. tom.5. tractat.2. resolutione 5. & 59. pagina 126. & 158

An si aliquis Superior præcipiat, ne quis tali hora ambulet tali loco sub pœna excommunicationis absolute, quia dubitat, quod aliquod grave malum sit eventurum, si aliquis transgrederetur hoc præceptum obedientiæ, licet sit de re levi, in se esset peccatum mortale, & per consequens excommunicatus esset excommunicatione majori. tom.5. tractat. 1. resolution. 13. pag.10

An quando dubium est de jure, idest, an sit pro aliquo delicto imposita aliqua irregularitas, tunc judicandum sit non esse irregularitatem in eo casu constitutam? Et an in dubio, si incurrerit excommunicationem, ministrando quis Sacramenta efficiatur quis irregularis? Et an dubius, si quis sit illegitimus debeat censeri irregularis? Et an, qui pugnat in bello injusto, si dubitat, an occiderit, vel mutilaverit, sit irregularis? Et an in dubio facti circa homicidium, & in aliis casibus censendus sit quis irregularis? Et an hoc extendatur ad dubium mutilationis, vel homicidij juste commissi, ut in bello justo, & quid in aliis casibus dubiis juris, vel facti, an nunquam incurratur irregularitas, nisi in dubio facti homicidij prohibiti? Et si quis manet dubius, an suum consilium influxerit ad homicidium factum, debeat se reputare irregularem & in dicto casu an standum sit dictis ipsius consulti? Et an, si inter multos sit dubium, quis ex illis occiderit, omnes remaneant irregulares. tom.5. tract.5. tes.8.33.44.100. 102.103.105.104. & 118.p.210.221.225.255.256. 258.257. & 265

An in dubio, an fœtus sit animatus, quis censendus est irregularis ex ejus abortu sequuto? Et an in dubio, utrum fœtus sit animatus procedat non solum quoad irregularitatem, sed etiam quoad alias pœnas? Et an si quis procuravit abortum fœtus animati, sed dubitat de effectu sequuto, vel an mulier sit mota ad abortum faciendum ex consilio præstito, vel à seipsa, censendus sit irregularis? Et an possit stare dicto personæ fide dignæ, cui datum est consilium? Et cum medicamentum prorsus dubium est, num auxilium, aut mortem sit illaturum matri prægnanti, si salus ejus omnino desperata est, possit adhuc adhiberi, si tenderet ad salutem matris, & ad fœtus abortum? Et an si mors certa immineat ab incendio excitato, vel à fera invadente, licitum sit detento, seu invaso, è loco alto se præcipitare cum dubio mortis periculo? Et an fœmina, quæ post coïtum mingit, vel semen digitis ejicit, non peccet mortaliter de se, sed solum ex conscientia erronea, quatenus putat hoc conducere ad non concipiendum? t.5. tr.6. r.20.21.22.23.40. & 32. p.292. 293.301. & 297

An dubius in Fide sit Hæreticus? Et an, qui asserit de rebus Fidei se dubitasse, puniendus sit tanquam Hæreticus? Et an, qui dixit hæresim externam, sed postea dubitatur, an dum illam protulit, ita mente senserit, vel illam affirmaverit causa loci, quæritur, an talis hæresis sit reservata? Et an si propter illud dubium inferior absolvat ab hæresi, vel ab alio peccato reservato, & postea pœnitens re melius examinata, deponat dubium, & recordetur certo peccati commissi, quod erat reservatum, censeatur jam legitime absolutus, an vero debeat recurrere ad superiorem pro absolutione. t.5.tr.8.r.1.2. & 3. p.351. & 352

An si dubum sit, utrum in peccatis pertinentibus ad Tribunal S.Inquisitionis correctio profutura sit, necne, sit etiam præmittenda correctio, vel facienda sit denunciatio? Et an dubius de emendatione alicujus rei, & præsertim de Hæretico formali, quia semper dubitari potest, an re vera sit emendatus, teneatur illum denunciare? Et an, cum Confessarius cum verbis dubiis sollicitat fœminam in confessione, teneatur pœnitens illum denunciare. t.5.tr.9.r.3.6.8. & 54. p.376.381. 382. & 400

An Inquisitores verba dubia debeant interpretare in sensu Catholico? Et an hoc non solum procedat in dubio rei, sed etiam in dubia testium depositione? Et an quando datur æquale dubium, absolvendus sit reus? Et an Inquisitores possint punire reum, quando dubitatur, an sit baptizatus? Et an in dubio, si sapiat ne Sortilegium hæresim manifeste, possint Inquisitores se intromittere. t.5.tr.10.r.27.58.104. & 86.p.427. 438.453. & 448

An in crimine hæresis pro absente citato si Procurator compareat admittatur, ut defensor innocentiæ, dummodo res sit dubia, & reus sit tantum de hæresi suspectus. t.5.tr.12.r.27. p.525

An quando dubium est, an lex excommunicationis, suspensionis, & irregularitatis sit usu recepta, necne, præsumendum sit esse aceptatam, verbi gratia, de Bulla Clement. VIII. de Largitione munerum, & de Extravagant. Ambitiosæ Pauli II. contra alienantes bona Ecclesiastica, & similibus? Et an quando existit æquale dubium, an detur consuetudo sufficiens ad obligationem in foro conscientiæ, partem negantem sequi possimus? Et an, quando constat de lege, dubium est, an in aliquo casu obliget, liceat contra illam facere? Et an in casu dubio legis, detur locus Epykeiæ? Et quid, si dubitetur alteri legi graviori contrariari? Et an in casu dubio legis, quando dubitatur, an lex obliget ad mortale, vel ad veniale, judicandum sit obligare ad mortale? Et an, quando quis dubitat de justitia tributi, teneatur illud solvere. t.6.tr.1.r.40.41.66.67. & 68. p.32.33.50. & 51

An peccet mortaliter, qui in casu dubij in principio legem non acceptat, & recipit illam? Et an reus, & testis teneantur respondere, si dubitant, utrum judex juridice illos interroget? Et an si in re dubia judex inquirat, peccet; & testis, si obsequatur, sit injustus? Et an quando judex, & Superior generaliter inquirit super aliquo delicto notorio, cujus author ignoratur, tunc subditus, qui dubitat, an infamia, vel indicia sint contra illum, quem ipse scit commisisse delictum, an teneatur prodere delinquentem occultum, vel debeat respondere se nescire quis commisit delictum? Et an testis falsus teneatur revocare dictum suum, cujus ratione mors, aut mutilatio est inferenda alicui, quamvis ipsi similis pœnæ periculum immineat, imo licet ex revocatione majus damnum immineat ipsi, si dubitat, an talis revocatio sit profutura, necne? Et an quando minor pars in aliqua Civitate est dubia, de indignitate personæ eligendæ, possit concurrere ad talem eligendum? Et an in dubio actus interpretandus sit validus. t.6.tr.1.r.60.96.93.136.& 138.p.48.63.62.95.& 96

An in dubio, si consuetudo sit introducta animo obligandi, obliget? Et utrum, quando dubitatur, an consuetudo fuerit introducta animo devotionis, vel ex animo se obligandi, sit præsumendum inductam fuisse animo obligandi? Et an dubius de præcepti obligatione

tione per consuetudinem introductam, teneatur illam observare? Et an postquam consuetudo est approbata tacite, vel expresse à Superiore, absque dubio cæteri tenentur observare illam? Et an in dubio, si consuetudo contraria legi sit rationabilis, id est expediens communi bono, præsumenda sit rationabilis & communi bono expediens. t.6. tract.2. resol.19. 21. 18. 20. & 1. p.111. 110. 111. & 100

An dubius de malo usu ementis excusetur vendens res indifferentes nulla causa justa concurrente? Et an dubitans si res sit furtiva, possit illam emere, & ut postea à vero Domino tantum pretium accipiat? Et in dicto casu, si Dominus non comparuerit, an emptor rem illam teneatur in pios usus convertere, deducto tamen pretio, maxime si illam emit modico pretio? Et an si quis studio venditionis, vel donationis, qui rem furtivam sub dubio possidet, & facta diligentia, dubium autem persistit, ad quid teneatur? Et qui emit rem aliquam bona fide, & postea dubitat rem esse alienam, nec res opposita, facta debita diligentia scire potuit, quæritur, an qui illam vendidit, teneatur paratum esse ad illum pretium, quo vendidit, restituendum Domino, quoties comparuerit? Et an, qui certus de debito, dubius autem an solverit, teneatur solvere? Et an, quando non solum debitor, sed creditor etiam dubius est, num debitum sit satisfactum, teneatur adhuc solvere illud? Et in dictis casibus an ad integram solutionem, vel ad partem secundum dubii proportionem debitor teneatur? Et an commodatarius dubius, an sua culpa commodatum perierit, teneatur ad restitutionem? Idem est dicendum de depositario, locatore, seu conductore. tom.6. tract.3. resol.111. 126. 127. 128. 139. 143. & 140. pag.176. 186. 187. 190. & 193

An si adulter dubitet, an filius sit suus, vel mariti, si nihil possit deprehendi, diligentia facta, ad quid teneatur? Et quid est faciendum, si mater affirmat cum juramento esse filium adulteri, prolesque sit similis adultero? Et quis filium illegitimum alere teneatur, quando dubitatur, quis sit Pater illius, quia nimirum plures matrem cognoverunt? Et an quilibet, Patre deficiente, vel nolente filium alere, alius sit obligatus in integrum, ne proles alimento destituatur? tom.6. tr.3. r.138. p.190

Petrus, v. g. dubitabat, utrum Paulum, cum quo lusit, esset lucraturus si ipse fraudes non adhibuisset, an teneatur ex hoc ad aliquam restitutionem? Et si dubius est, an ipse ob fraudem acquisierit aliquod lucrum, teneatur ex dubio perseverante ad aliquam restitutionem ejus? Et ad quid teneatur, si quis ante admonitionem alicujus de ludo, & punctis collusoris dubius erat, an acceptaret auctionem factam à collusore, ex eo quod admonitus fuit ex amico videnti collusorem? Et an cum quis certo sciret rem, si incipit postea dubitare, an possit adhuc spondere super re. t.6.tr.4.r.39. 47. 49. & 76. p.261. 263. 264. & 274

An in dubio, si donatio sit remuneratoria, aut mere gratuita, & liberalis, censendum esse remuneratoriam? Et an donator in dubio præsumatur cogitasse de liberis? Et an in dubio ea est tenenda sententia, & interpretatio, quæ humanior, & benignior est? Et an in dubio si expresse non constat qualem donationem conjuges, vel alii facere voluerunt, donatio præsumatur causa mortis, & non inter vivos? Et an si in foro, vel interno dubium sit, an contrahentes matrimonium conditionem turpem serio, vel joco adjecerint, præsumendum sit, quod joco adjecta sit? Et an, si Petrus dedit uxori suæ aliquas gemmas, & ipsa subscrupulosa dubitat, an in proprietate illas ei dederit, an vero in usum, quid est faciendum? t.6. tr.7.res.18. 51. 49. 71. 141. & 69. p.317. 337. 335. 348. 387. & 346

An si dubium sit, qua mente testator reliquerit legatum, an præsumatur in dubio ad piam causam, id est pro Deo, & animæ salute reliquisse, & non pro persona? Et an Miles in dubio præsumatur jure communi, & non militari testatus? Et an, qui dubius est, de suo statu possit testari ad pias causas? t.6. tr.8. res.49. 81. & 12. p.414. 432. & 396

An in eventibus, in quibus testator ad res dubias, quæ ex oneratione suæ conscientiæ concernunt, teneatur consilium petere, & post consultationem illud sequi? Idem est, de executore, & Commissario testamenti. t.6. tr.9. r.22. p.462

Docetur, quod quando præceptum est dubium, non obligat. Et quæritur an subditus dubius de legitima Superioris potestate, teneatur illi obedire? Et an subditus dubitans, an res præcepta sit licita, teneatur obedire? Etsi Superior præcipiat aliquid sub conditione, de qua dubium est, an sit impleta, an subditus teneatur obedire? Et quid, si Prælatus præcipiat sub pœna excommunicationis latæ sententiæ? Et notatur, quod si Prælatus dubius de honestate præcepti, vel de excessu suæ jurisdictionis imperet, subditus, si etiam dubitet, non tenetur obedire? Et an dubius, utrum Parentum necessitas sit gravis, possit ingredi Religionem? Et in dubio, an metus justus incussus fuerit, & an professio sit valida, pro quo sit præsumendum? Idem est, quando dubium est de animo se obligandi ratione metus. Et dubius, an ante quinquennium elapsum ratificaverit professionem nullam, an maneat obligatus? Et an si professus dubitet, an priorem invalidam professionem ratificaverit, teneatur stare professioni? Et aliquis dubitans, si Monasterio expediat admittere Novitium ad professionem, possit illum reprobare? Et an in tali casu dubitans adstringatur ad veritatem inquirendam, antequam suffragium ferat? Et an privilegia dubia Regularium, dubietate orta ex ambiguitate verborum, & ex Juristarum interpretatione, in favorem Religionum sint intelligenda? t.7. tr.1. r.106. 133. 134. 139. 182. 183. 175. & 287. p.78. 91. 92. 94. 117. 114. & 191

An quando dubium est, an forma alicujus actus inducta sit substantialis, vel accidentalis, præsumi debeat substantialis? t.7. tr.1. res. unic. §.38. p.248

An in dubio quis teneatur adhibere correctionem, maximè quando dubium est, an correctio nocitura, vel profutura sit? Et quid, si peccatum dubium sit? Et an in Prælatis sufficiat suspicio, vel dubia cognitio, ut teneatur sub mortali inquirere peccata subditorum ad correctionem faciendam? t.7. tr.4.r.15. 16. 14. & 17. p.287. 286. & 288

An Princeps dubius de justitia belli possit bellum movere? Et quid in casu, si Rex licet dubitet de possessione belli, habet tamen majorem propensionem, ut Regnum sit, v. g. Regis Galliæ, an in tali casu debeat restituere saltem partem Regni? Et an Milites extranei, dubitantes de justitia belli possint sine peccato militare? Et quid de Militibus non extraneis, sed subditis? Et si postea cognoscant iniustitiam belli, quid teneantur restituere? Et an subditus indoctus, qui non potest discernere, quando sit iusta causa, aut dubia, teneatur semper obedire Superiori præcipienti? Et quid, si dubium est de iustitia belli pure negativum? Et quid est agendum, si amicus, à quo Rex petit auxilium, dubitet de iustitia belli, possitne illum adiuvare. t.7. tr.7. res.5. 40. 39. & 36. p.386. 411. & 407

An Medicus possit adhibere morituro medicamentum dubium, & sequi opinionem probabilem, relicta probabiliori. t.8. tr.1. r.27. & 28. p.19

* Nota, quod in tom.8. tr.4. de Voto, & Juramento sunt plures difficultates, omnes mistæ pro dubio Voti, & Juramenti, & de eorum obligatione in prædicto dubio; ideo require ibi, quidquid ita mistum tibi occurrerit, à res. 17. ad 27. & in res.40.41.42. & 74. & in hoc indice in verbo *Votum*, vel *Iuramentum*.

An

An in dubio quis privandus sit Ecclesiastica sepultura? Et an consulens furtum, homicidium, &c. dubitat tamen, an ex tali consilio motus ille fuerit ad faciendum, teneatur ad restitutionem totius damni, ratione cujus mors, furtum, &c. sequutum est? Vel partem pro ratione dubii? tom.8. tract.5. resolution.50. & 88. pagina 114. & 131

An si dubium sit, an in quantitate, an in qualitate semen peccaret, liceat juvare naturam confricationibus ad expellendam quantitatem seminis morbidam? tom.8. tr.6. r.14. p.143

Quidam vir Nobilis possidebat multa bona dubitans esse sua, quæsivit an teneatur illa restituere? Et difficultas est, quando quis inæqualiter dubitat, & magis inclinat in eam partem, ut res aliena sit, quid in hoc casu faciendum sit? Et an, si præmissa debita diligentia adhuc dubius sis, propendas tamen rem esse alienam, tenearis illam restituere vel dividere? Et an durante investigatione Domini, possis uti re, quæ usu non consumitur, ut equus, mancipium, &c. Et an in supradictis casibus si manserit quis adhuc dubius, teneatur in posterum, vero Domino comparente, restituere? Et quid est facturus ita dubius, si spes moralis non est, ut verus Dominus compareat? Et quid, quando probabilis spes est, Dominum compariturum? Et an possessor bonæ fidei, qui dubitans rem esse alienam, & neglexerit investigare verum Dominum, unde impotens effectus est ad eum sciendum, teneatur ad restitutionem? tom.8. tr.7. resol.40. usque ad 44. inclusive, p.172. ad 174

An quando dubitatur, sitne infans baptizatus, sepeliendus sit in loco sacro, ut si infans sit baptizatus in *Secundina*, pede, &c. sive dubium sit in susciente, sive in conferente; sive in materia, sive in forma. t.8. tr.8. r.7. p.191

In dubio an reus gaudeat Immunitate Ecclesiæ, an spectet ad judicem sæcularem, an vero ad Ecclesiasticum definire controversiam? tom.9. tract.1. res.118. pag.71

An in dubiis opinionibus in consulendo, & judicando illa est tenenda, quæ favet Ecclesiæ? Etsi dubium est an statutum sit contra Immunitatem Ecclesiasticam, debemus opinionem, quæ favet Immunitati Ecclesiasticæ amplecti, vel consulendus sit primus Summus Pontifex? tom.9. tract.2. resolut.201. & 207. p.197. & 199

Docetur, quod in dubiis opinionibus Summus Pontifex discernere potest, quæ est verior & sequenda. tom.9. tr.8. r.4. p.443

An qui solum meminit se peccasse mortaliter, nescit tamen speciem peccati, possitne illud tantum in genere confiteri, non se accusando de aliquo peccato in particulari? Et an sit peccatum in confessione explicandum, si quis fecit aliquid contra conscientiam dictantem illud confusè, ut peccatum, non determinando materiam particularem, nec unde possit deduci, an sit peccatum mortale, aut veniale? Et quid, si aliquis operetur contra conscientiam dictantem aliquid esse mortale, vel veniale speciatim? Et an qui cum conscientia erronea fecit aliquid, nec tamen in cognitione distinxit, an illam actionem facere esset peccatum mortale, vel veniale, debeat in confessione talem circunstantiam aperire, si postea invenit non esse mortale quod fecit? Et an sit necessarium in confessione explicare, si quis peccavit scienter, an ignorantia culpabili? Et quid, si ignorantia sit affectata ad finem liberius peccandi? tom.1. tract.7. resolut.4.5.7. & 6. pag.344. & 345

Consecrare, Consecratio Episcopi.

Consecrans Episcopus Chrisma, & benedicens oleum ad infirmos in statu peccati mortalis, an peccet mortaliter? tom.3. tractat.3. resolution.80. §.1. pagina 345

An Consecrans Episcopus, Aram Ecclesiam, Calicem, Vestes, Virgines &c. peccet mortaliter; Et quid si conferat minores Ordines in peccato mortali? ibid. §.3. & 5

Quando consecratur Episcopus, celebrat cum Episcopo consecrante? tom.3. tractat.1. resolution.48. §.5. pag.64

An Consecratio Episcoporum sit Ordo? Et opinio negativa affertur? tom.4. tractat.8. resolution.1. pagina 312

Opinio affirmativa adducitur, & probatur Episcopatum esse verum Ordinem. tom.4. tract.8. resolution.2. pag.313

Dissolvuntur argumenta adducta pro prima sententia. t.4. tr.8. r.3. p.314

Quid est dicendum de Patriarchatu, Archiepiscopatu, item de Cardinalatu, & Papatu? tom.4. tr.8. resol.4. pag.314

Et explanatur, quod Ordo Episcoporum est quadripartitus, sive quatuor gradus habet, hi sunt Patriarchæ, Archiepiscopi, Metropolitani, & Episcopi, quod attinet ad Archiepiscopatum, & Patriarchatum, hi non sunt Ordines distincti ab Episcopatu. Sed Cardinalatus non est Ordo Ecclesiasticus. ibidem. §.2. & seqq.

An Consecratio Episcopalis sit vere Sacramentum? Et opinio negativa adducitur. tom.4. tract.8. resolut.5. pag.315

Episcopatum esse Sacramentum demonstratur. tom.4. tr.8. r.6. pag.315

An Episcopatus sit ita verus Ordo, & Sacramentum, ut distinguatur à Sacerdotio, & novum ordinem, & Sacramentum constituat? tom.4. tract.8. resolution.7. pag.316

Affertur opinio asserens Episcopatum absolute distingui ab Ordine Sacerdotali. tom.4. tract.8. resolution.8. pag.317

Judicium de supradictis opinionibus. Et asseritur certum esse non solum Episcopatum esse Ordinem, sed & verum Sacramentum. t.4. tr.8. r.9. p.317

An opinio asserentium Episcopatum non esse Sacramentum, mereatur aliqua censura inuri? Et an Angelicus Doctor D. Thomas defenditur. tom.4. tract.8. res.10. pag.318

Respondetur ad illud argumentum, si Consecratio Episcopi est verus Ordo & verum Sacramentum, ergo non septem, sed octo sunt Ordines, & Sacramenta? t.4. tr.8. r.11. p.319

De matetia Consecrationis Episcopalis. Et prima Isamberti, & aliorum opinio affertur. t.4. tract.8. resol.12. pag.320

Adducitur secunda, tertia & quarta sententia Fornarii, Sylvii, & Merceri. t.4. tr.8. r.13. p.321

Proponitur quinta sententia Doctoris Hallier. tom.4. tr.8. r.14. p.321

Affertur sexta sententia Patris Dicastilli. t.4. tr.8. r.15. pag.322

Exhibetur septima, & ultima sententia Vasquez, Bellarmini & aliorum. t.4. tr.8. r.16. p.322

Judicium de supradictis sententiis. tom.4. tract.8. res.17. pag.323

Ultima sententia, quæ asserit, quod materia, & forma Consecrationis Episcopalis sit manuum impositio, & verba. *Accipe Spiritum Sanctum*, magis probatur, & firmatur. t.4. tr.8. r.18. p.323

An in opinione asserentium porrectionem libri Evangeliorum, & Baculi Pastoralis esse materiam partialem Consecrationis, si Episcopus dicta instrumenta non tangeret, ejus consecratio esset invalida? Ex quo sequitur,

quitur, an contactus physicus Instrumentorum Sacramenti Ordinis sit de necessitate Sacramenti? t.4. tract.8. resolut.19. & in multis aliis ejus notationum. pag.324

An Consecratio Episcopalis imprimat Characterem diversum à Sacerdotali? Et negativa sententia affertur D. Thomæ, Amicii, & aliorum. tom.4. tr.8. resol.20. pag.324

Adducitur opinio affirmativa. tom.4. tract.8. resol.21. pag.325

Quando in consecratione Episcopali imprimatur Character? Et quid si Episcopus moriatur in medio, v. g. Consecrationis. t.4. tr.8. r.22. p.326

Et difficultas est, supposita opinione Doctorum asserentium in Consecratione Episcopali dari plures materias, & formas partiales substantialiter necessarias, quando imprimatur Character, & conferatur gratia. ibidem. §.2. &c.

Et si in Consecratione Episcopus moreretur ante receptas omnes partiales materias, in tali casu acciperet partialem gratiam correspondentem partiali materiæ ab Episcopo receptæ. ibid. §.3. & 8. p.327

An ratione Characteris, si Episcopus consecratus moreretur, & postea resurgeret, possit iterum munia Episcopalia exercere. tom.4. tract.8. resolution.23. pagina 327

Pro quo quæritur primo, an Character ita sit indelebilis ut etiam post mortem tam in Beatis, quam in damnatis permaneat? ibid. §.2. &c.

Secundo, an Character ita in alia vita permaneat, ut maneat cum potestate sibi annexa ad valide recipienda, & danda alia Sacramenta. ibid. §.3. &c.

Quisnam sit Minister Consecrationis Episcopalis? Et explanatur, quod olim Corepiscopi ex concessione Episcoporum ordinabant Sacerdotes. t.4. tract.8. r.24. pag.328

An simplex Sacerdos ex commissione Papæ possit esse Minister Consecrationis Episcopalis. tom.4. tr.8. r.25. pag.328

An si Pontifex diceret alicui: *Esto*, v. g. *Episcopus Ferrariensis*, talis esset vere Episcopus? Idem est pro Sacerdotio. t.4. tr.8. r.26. p.329

Et asseritur, quod dum Pontifex simplici Sacerdoti committit ministerium Confirmandi, illum consecrat in Episcopum, quamvis hoc non placet. ibid. in fine.

An in Consecratione Episcopi de jure divino requirantur tres Episcopi? Et sententia negativa affertur. t.4. tr.8. r.27. p.330

Alia sententia proponitur asserens ternarium numerum Episcoporum esse de jure divino. tom.4. tract.8. r.28. pag.330.

Judicium de supradictis opinionibus, & prima magis confirmatur. t.4. tr.8. r.29. p.331.

An stando in opinione, quod requirantur tres Episcopi de jure divino in Consecratione Episcopi, possit in casu necessitatis super hoc Papa dispensare. t.4. tr.8. r.30. & in aliis ejus not. p.332

Et observatur, quod quando consecratio fit ex commissione ab uno Episcopo, adhibendos simul esse ex eadem commissione alios duos Presbyteros, loco Episcoporum, qui non sunt. ibid. post medium. §. ult.

Exemplis demonstratur Pontifices sæpius super numero Episcoporum in Consecratione Episcopi dispensasse. t.4. tr.8. r.31. p.333

An Pontifex, si concedat absque justa causa Episcopo, ut possit consecrari absque aliis Episcopis, sit non solum illicita, sed invalida. t.4. tract.8. resolution.32. pag.333

An Sede Apostolica vacante, possit à Collegio Cardinalium vel ab alio cui eorum nomine Ecclesia commendata est, administratio talis facultas Ordinandi committi. t.4. tr.8. r.33. p.334

Et an vero possit Pontifex hanc facultatem, quam habet committendi simplici Sacerdoti facultatem administrandi hoc Sacramentum, alteri alicui committere, qui tanquam delegatus nomine Pontificis, quando subest justa causa possit hanc facultatem concedere. ibid. §.2

An Consecratio Episcopalis possit fieri à pluribus Episcopis, quam à tribus? Et quomodo olim Archiepiscopus consecrabatur. t.4. tr.8. r.34. p.334

An sit de essentia Consecrationis Episcopalis, ut fiat jussu Archiepiscopi, vel Patriarchæ. t.4. tr.8. r.35. à §.2. pag.335

Et primo supponitur, quid de jure super hoc? Et cursim docetur Primates, seu Patriarchas, & Archiepiscopos, & Cardinales consecrari à Papa, vel ab alio de ejus commissione. ibid. §.1. per totum.

Quomodo Episcopi in Consecratione debeant imponere manus super caput Ordinandi, & proferre verba, *Accipe Spiritum Sanctum*, &c. tom.4. tract.8. resol.36. pag.336

Quæ intentio sufficiat in Episcopo, ut Consecratio sit valida. tom.4. tr.8. r.37. p.336

Unde procedat, ut Episcopi assistentes aliquos Ritus ad substantiam Consecrationis pertinentes non simul peragant. t.4. tr.8. r.38. p.338

An Episcopi in Consecratione debeant esse jejunii sub præcepto. t.4. tr.8. r.39. p.339

An Episcopus Consecrando aliquem in peccato mortali, peccet mortaliter. tom.4. tract.8. resolution.40. pag.340

An si Episcopus incipiat Consecrationem in peccato mortali, si in mea sententia paulo ante impositionem manuum, & verborum prolatione, *Accipe Spiritum Sanctum*, eliceat actum contritionis, excusetur à peccato mortali. t.4. tract.8. r.41. & ex consequentia in multis aliis ejus not. p.340

An si Episcopus in peccato mortali consecret, v.g. tres Episcopos, unum tantum peccatum committat, vel tria. t.4. tr.8. r.42. §.2. p.341

Et supponitur, quod duo, vel tres, & quinque Episcopi, simul consecrari poterunt sine dispensatione. ibid. §.1

An irregularis, vel excommunicatus electus, & confirmatus Episcopus, non obtenta absolutione, vel dispensatione, possit absque peccato mortali sumere consecrationem Episcopalem. tom.4. tract.8. resol.43. pag.341

An Episcopus eadem die suæ Consecrationis possit Ordines conferre. t.4. tr.8. r.44. p.342

An si aliquis ex tribus Episcopis non imponeret manus, super caput consecrandi, vel non proferret formam, *Accipe Spiritum Sanctum*, consecratio esset invalida. t.4. tr.8. r.45. p.342

Pro quo quæritur, an quilibet trium Episcoporum manus imponentium, & Evangelii Codicem tenentium consecret. ibid.

An Episcopus consecrandus si non fuerit insignitus Sacramento Confirmationis peccet mortaliter, & Episcopi eum Consecrando. tom.4. tract.8. resolution.46. pag.343

Et an hic Episcopus non Confirmatus sic consecratus peccet postea mortaliter, conferendo aliis Sacramentum Confirmationis. ibid. §.3. p.344

An Consecratio Episcopalis ministrata cum opinione probabili, sit iteranda cum conditione. tom.4. tr.8. r.47. pag.344

An infans consecratus in Episcopum ejus consecratio sit valida. t.4. tr.8. r.48. p.347

Et an valide Consecratio Episcopalis possit conferri insano. ibid. §.7. vers. Ex his.

An si quis ante legitimam ætatem quis consecraretur in Episcopum incurrat aliquam censuram. t.4. tr.8. r.49. à §.2. p.349

Et

Et supponitur, quod ad Episcopatum requiritur ætas triginta annorum. ibid. §. 1. &c.
Et an hoc procedat non tantum in ipsis Episcopis, verum etiam in adjutoribus eorum. ibid. §. 3.
Et notatur, quod Episcopi ante præicriptam triginta annorum ætatem electio invalida est, secus postulatio. ibid. § 4. p. 350
Aliquid relictum in consecratione Episcopali, quomodo postea sit iterandum? tom. 4. tract. 8. resolut. 50. pag. 350
Et notatur, quod id, quod supplendum est, debet supplere ad eodem, qui consecravit, si est possibile? ibidem. §. 5. &c.
Et quid est dicendum, si Episcopus consecrandus deficeret ex aliquo deliquio? ibid. §. 7
An in consecratione Episcopali contrahatur ab Episcopo matrimonium spirituale cum Ecclesia? tom. 4. tract. 8. r. 51. p. 351
Unde translatio Episcopi ex una Ecclesia ad aliam nequit fieri absque licentia Pontificis, & absque justa causa. ibid. à lin. 13. §. 1. &c.
An Episcopus existens in peccato mortali peccet mortaliter, non solum quatenus suscipit Sacramentum Ordinis, sed etiam quatenus contrahit matrimonium cum Ecclesia. t. 4. tr. 8. r. 52. p. 352
An si aliquis non Sacerdos consecraretur Episcopus consecratio esset invalida. t. 4. tr. 8. resol. 53. p. 352
Et observatur, quod quando antiquitus Subdiaconatus non numerabatur inter Sacros Ordines, scilicet ante B. Gregorium, nullus Subdiaconatus potetat ad Episcopatum promoveri absque Papæ dispensatione, sed nunc potest. Idem est de Archiepiscopis, Patriarchis, & Primatibus, ibid. inter medium, & finem, §. ult. à vers. Observa. p. 353
Qui sunt incapaces Consecrationis Episcopalis? Et fabula de Ioanna Papissa refellitur. tom. 4. tract. 8. res. 54. pag. 353
Intra quod spatium temporis Episcopus electus, & Confirmatus consecrare debeat, & si non faciat, in quibus pœnis incurrat. t. 4. tr. 8. r. 55. p. 354
Et an si tribus mensibus elapsis consecratio facta non sit, & non obstent aliqua impedimenta ad restitutionem fructuum perceptorum teneatur. ibidem. §. 2. & 3. pag. 355
Et advertitur, quod post pacificam possessionem Ecclesiæ, si prius aliqua beneficia Episcopus habet, ipso jure vacant, sed potest tamen retinere pensiones. ibidem. §. 5
An Episcopi negligentes Consecrationem suscipere incurrant pœnas, de quibus supra, ante judicis sententiam. t. 4. tr. 8. r. 56. p. 356
An Episcopus ante consecrationem debeat præstare juramentum fidelitatis erga Romanum Pontificem? Et an prædictum juramentum, & etiam Fidei professio per Procuratorem possint fieri. t. 4. tr. 8. r. 57. §. 1. & 2. p. 356. & 357
Et explanatur illud, quod contingere posset, scilicet, si in Bulla commissionis alicui supradicta committantur, in cujus manibus velit facere prædictam professionem, & juramentum, sit mortuus, &c. quid est faciendum. ibid. §. 3. p. 357
An aliquando valida sit consecratio Episcopi antequam recipiat Bullas Romæ emanatas, ut possit consecrari etiam ab uno Episcopo? Et opinio affirmativa adducitur. t. 4. tr. 8. r. 58. p. 358
Opinio negativa contra superius dicta stabilitur. Et infertur, quod Consecratio Episcopi facta ab uno tantum Episcopo absque dispensatione Pontificis est invalida. t. 4. tr. 8. r. 59. p. 359
An Episcopus adhibendo unctionem Chrismaticam non cum pollice, sed cum indice, peccet mortaliter. t. 4. tr. 8. r. 60. p. 361
An Episcopus aliqua censura innodatus valide possit alium consecrare in Episcopum. t. 4. tr. 8. r. 61. p. 361
An consecratio Episcopi possit fieri quocumque die festivo. t. 4. tr. 8. r. 62. p. 362
Et quare consecratio Episcopi præcipue efficiatur die Dominico. ibid. §. 4
Quare Consecratio Episcopi non ministratur die Sabbathi, ut ministrantur cæteri Ordines. t. 4. tr. 8. res. 63. pag. 362
Quo loco, & qua hora debeat fieri Episcopi consecratio. t. 4. tr. 8. r. 64. p. 362
Difficultas tamen est, an si Papa committat Consecrationem fieri in aliqua Ecclesia, possit fieri in alia. ibid. §. 2. p. 363
An si quis ex dispensatione Ordinaretur Sacerdos in die Dominica, possit in eadem die Consecrari Episcopus. t. 4. tr. 8. r. 65. p. 363
An quando quis ordinaretur Sacerdos in die Sabbathi, possit consecrari in Episcopum in die Dominica jejunio continuato. t. 4. tr. 8. r. 66. p. 363
An expediat Eminentissimos Cardinales in Episcopos Consecrare. tom. 4. tractat. 8. resolution. 67. pagina 364
An Archiepiscopus ante pallium receptum possit delegare aliis, ut consecrent Episcopum sibi suffraganeum. t. 4. tr. 8. r. 68. p. 364
Et docetur, quod Capitulum Sede vacante committere potest alteri Episcopo, ut Clericum propriæ Ecclesiæ, vel Diœcesis Sacris initiatum Ordinibus consecret. ibid. §. 5. p. 365
Quidam est confirmatus, & Consecratus Archiepiscopus, petit à Papa pallium, quandone incipiant tres menses absentiæ, quam potest facere, &c. ibidem. §. ult. à lin. 6
An si Episcopus Consecrator prius adhiberet unctionem Chrismaticam, & postea traditionem libri, Consecratio Episcopalis esset valida, vel saltem illicita. t. 4. tr. 8. r. 69. p. 366
Et an saltem in tali inversione Episcopus peccet mortaliter. ibid. §. 2
An relinquere aliquem Ritum in consecratione Episcopi sit tantum peccatum venialè ratione parvitatis materiæ. t. 4. tr. 8. r. 70. p. 366
Quam scientiam Episcopus ante Consecrationem habere teneatur? Et deducitur Examinatores promoventes Episcopum indoctum lethaliter peccare. tom. 4. tr. 8. t. 71. pag. 367
Et quæritur, an eligendus sit ad Episcopatum Theologus, an Canonista. ibidem. prope fin. resolution. à vers. Sed an.
An possit Episcopus duabus Ecclesiis præfici. tom. 4. tr. 8. r. 72. pag. 368
Et notatur, quod dispensatio habita à Papa in pluralitate Ecclesiarum absque justa causa neque valida est, neque licita. ibid. §. 2. à lin. 8
An possint consecrari duo Episcopi pro una eademque Civitate. t. 4. tr. 8. r. 73. p. 369
Quam potestatem accipiat Episcopus in consecratione. t. 4. tr. 8. r. 74. p. 370
Et an vero Episcopus Confirmatus ante consecrationem, & Sacerdotium possit concedere peccatorum condonationes, quas Indulgentias vocamus. ibid. §. 5. &c.
Et difficultas est, an talis Episcopus confirmatus possit de jure communi exequi ea, quæ superius dicta sunt, antequam possessionem Episcopatus acceperit. ibid. §. 4. pag. 371
Potestas, quam Episcopus in sua consecratione accipit, an possit à Summo Pontifice auferri. t. 4. tr. 8. r. 75. pag. 371
Et à quonam Episcopi habeant potestatem jurisdictionis. ibid. §. 4. &c.
An Consecratio Episcopalis sit major Ordinatione

ne Sacerdotali? tom.4. tractat.8. resolution.76. pagina 372
An sit valida Consecratio Episcopalis Titularis, cum non signatur ei civitas? Et supponitur, quod Episcopi Titulares verum in consecratione recipiunt Ordinem Episcopalem. t.4. tr.8. r.77. p.373
An consecratio Episcoporum Ecclesiæ Latinæ differat à Græca? t.4. tr.8. r.78. p.374
Afferuntur aliqua ex consecratione Episcoporum Græcorum, quæ firmant plures ex supradictis. t.4. tr.8.r.79. pag.374
Observantur aliqua circa Consecrationem Apostolorum in Episcopos, & de tempore. t.4. tr.8. resolution.80. pag.375
An si Episcopi consecrarent in aliquo oratorio privato Cardinalium, Episcoporum, & Regularium peccarent mortaliter? tom.4. tractat.8. resolution.81. pagina 376
An stando in opinione, quod unctio Chrismatica sit de essentia Consecrationis Episcopalis, quæritur an si illa efficiatur medio aliquo instrumento, sit valida? t.4. tr.8.r.82. p.377
An Sacrum Chrisma adhibendum in Consecratione Episcopi sit necessario benedicendum ab Episcopo? tom.4. tr.8. r.83. p.378
An in Chrismate adhibendo in Consecratione Episcopali sit necessaria mistio Balsami cum oleo? t.4. tr.8. r.84. pag.379
An Episcopus peccet mortaliter, si in consecratione Episcopali adhibeat Unctionem Chrismaticam confectam ex Balsamo adulterino? tom.4. tract.8. resolution.85. pag.381
An Episcopus peccet mortaliter, si ex necessitate in Consecratione Episcopali, uteretur unctione Chrismatica cum solo oleo absque Balsamo? t.4.tr.8.res.86. pag.383
An Episcopus peccet mortaliter, si in Consecratione Episcopi uteretur unctione Chrismatica alterius anni? t.4. tr.8. r.87. p.383
Et an Chrisma censeatur benedictum, si Episcopus aliquid in Rituali positum omitteret? ibidem. §.2. &c.
An unctio Consecrationis Episcopalis differat ab unctione Papali, & Regia? Et quinam Reges hodie ungantur? t.4. tr.8. r.88. p.383
Quo pacto se gerere debeat Episcopus consecratus, qui in celebratione Missæ Hostiam simul consecrat cum celebrante? t.4. tr.8. r.89. p.385
Quomodo se gerere debeat Episcopus consecratus, qui simul consecrat Calicem cum Episcopo celebrante, & de ipso Calice participante? tom.4. tract.8. resolut.90. pag.386
Et an sit laudabilis talis consuetudo, ut Episcopus consecret simul in Missa cum Episcopo celebrante? tom.4. tr.8. r.91. p.387
De reverentia, quam debet Episcopus consecratus Episcopis, qui illum consecrarunt. tom.4. tract.8. r.93. pag.389
An Episcopus consecratus in die Nativitatis Domini post sumptam Communionem, & facta consecratione cum Episcopo celebrante, possit postea dicere duas Missas? t.4. tr.8. r.94. p.389
An Episcopus per Consecrationem accipiat potestatem creandi Doctores? tom. 4. tractat. 8. resolution. 95. pag.390
An Episcopus ex vi consecrationis sit adstrictus voto obedientiæ ad firmitatem statuum emissæ? tom.4. tr.8. r.96. pag.391
Ex quo infertur, quod Episcopus non potest Episcopatum deserere, nec ad alium se transferre sine dispensatione Pontificis; nec etiam ad Religionem transire. ibid. in principio r. & in §.5. &c.
An in Consecratione Episcopus obligatur voto, vel juramento ad Apostolorum limina visitanda? Et quid, si legitimo impedimento detentus fuerit? tom.4. tract.8. r.97. p.392
An Consecratio Episcopi inducat circunstantiam necessario in confessione explicandam? tom.4. tract.8. r.98. pag.392
Et deducitur à fortiori certum esse fornicationem Episcopi nondum consecrati, nec Sacro Ordine initiati, secluso scandalo, non excedere malitiam simplicis fornicationis. ibid. §.3
An Episcopus consecratus ab Hæretico, seu excommunicato efficiatur irregularis, & privetur usu Ordinum? t.4. tr.8. r.99. p.393
An liceat tempore interdicti consecrationem Episcopalem ministrare? tom.4. tract.8. resolution. 100. pag.393
Et an saltem Sabbatho Sancto in loco interdicto possit Episcopus conferre Consecrationem Episcopalem. ibidem. §.2
An saltem tempore interdicti liceat ministrare Consecrationem Episcopalem in illis quatuor Festivitatibus in quibus ex indulto *Cap. Alma*, permittitur celebratio Divinorum Officiorum. t.4. tr.8. r.101. p.394
An sola Consecratio Episcopi, vel etiam si tantum sit electus, & confirmatus tribuat ei privilegium *Cap. fin. de privileg. in 6.* Altaris portatilis. t.4.tr.8.r.102. p.394
An sola Consecratio Episcopi tribuat ei privilegium *Cap. cum ex eo de pœnitent. & remiss.* conferendi Indulgentias, vel etiam post electionem, & confirmationem possit illas concedere? t.4. tr.8. r.103. p.394
Et observatur, quod Episcopus etiamsi non sit consecratus, dummodo sit electus, & confirmatus, potest conferre beneficia. ibid. §.7. p.395
Et notatur, quod Episcopus non consecratus, sed electus, & confirmatus potest absolvere à juramento. ibidem §. ult. &c.
An Consecratio Episcopi tribuat ei privilegium *Concilii Trid. sess. 24. c.6. de reformat.* circa absolutiones, & dispensationes, &c. Et quid de Episcopis Titularibus? t.4. tr.8. r.104. p.395
An sola consecratio Episcopi tribuat ei privilegium *Cap. fin. de pœnitent. & remiss.* eligendi Confessarium? Et quid, si sit electus, & confirmatus, non tamen consecratus? Et quid tamen si sit electus, & non confirmatus? Idem est pro Episcopis Titularibus. tom.4. tr.8. r.105. p.396
An Consecratio Episcopalis liberet Regularem à vinculo paupertatis &c. tom.4. tr.8. r.106. & in multis aliis ejus not. p.397
An Consecratio Episcoporum efficiat, ut ipsi offendentes incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ, contra offendentes Cardinales? Et quid, si Episcopus tantum sit electus, & confirmatus, non tamen consecratus? t.4. tr.8. r.107. p.399
Et advertitur, quod in appellatione Pontificis, seu Episcopi non venit nisi consecratus Episcopus, quia electus, & non consecratus non est Episcopus. ibid. inter medium, & finem res. à vers. Advertr.
An Consecratio Episcopalis suscepta per saltum inducat suspensionem? t.4. tr.8. r.109. p.400
An antequam Episcopus consecretur rectè prætermittantur processus de vita, & moribus? t.4.tr.8.r.no. p.400
An Consecratio Episcopalis facta per Angelum sit valida? Ubi aliqua curiosa, & notabilia circa hoc. tom.4. tr.8. r.111. p.400
Hermafroditus Consecratus Episcopus, si postea in eo prævaleat sexus fœmineus an si consecraret alios Episcopos, valida esset talis consecratio? Idem est de Episcopo Ordinante. t.4. tr.8. r.112. p.402
Quare Episcopus consecrandus ducitur vestitus veste candida, & in habitu Sacerdotali? Ac de ejus præsentatione,

tione, postulatione, & interrogationibus agitur. t. 4. tr. 8. ref. 113. p. 404
Quare Episcopis Consecrandis calceantur pedes, & aliquibus Tunicis Ordinantur, & de aliis vestibus? t. 4. tr. 8. ref. 114. p. 405
Quare Episcopo consecrando imponitur liber super caput, & humeros? tom. 4. tr. 8. ref. 115. p. 406
Quare Episcopo consecrando ungantur manus, & caput? Ubi plura pro illorum significatione. tom. 4. tract. 8. ref. 116. p. 407
Quare Episcopo consecrando tradatur liber Evangeliorum? tom. 4. tr. 8. ref. 117. p. 408
Quare Episcopo imponatur manus super caput? t. 4. tr. 8. ref. 118. p. 408
Quare Episcopo consecrando traditur Baculus, & Annulus? tom. 4. tr. 8. ref. 119. p. 409
Quare Episcopi consecrandi manus Chirotheciis induantur? t. 4. tr. 8. ref. 120. p. 411
Quare Episcopo consecrando traditur Mitra? tom. 4. tr. 8. ref. 121. p. 411
Quare Episcopus consecratus offerat Episcopo consecranti panem, & vinum? tom. 4. tr. 8. ref. 122. p. 412
Quare Episcopo consecrando præbeatur osculum pacis? tom. 4. tr. 8. ref. 123. p. 412
Explicantur cætera mysteria sacrorum Rituum, qui in consecratione Episcopi adhibentur. t. 4. tr. 8. resol. 124. p. 413
Quare in Consecratione Episcopali tres Episcopi adhibeantur, ut visum est supra, & an sit de necessitate præcepti, vel ut alii volunt de necessitate Sacramenti? t. 4. tr. 8. ref. 125. p. 414
In quo sensu Episcopus, quando consecratur vocat Pontificem Vicarium D. Petri, & an dicta verba sint in Pontificali corrigenda? tom. 4. tractat. 8. resolut. 126. pag. 415
In Consecratione Episcopi an possit Pontifex dispensare ut adsit tantum unus Episcopus? tom. 3. tr. 1. r. 61. §. 9. pag. 82
Vbi an ad valorem talis consecrationis requiratur ut fiat à tribus Episcopis? §. 8
An omittens intra terminum duorum mensium professionem Fidei, Episcopus amittat fructus, sed non teneatur illos restituere, donec condemnetur, seu sequatur sententia declaratoria? Et notatur, quòd si Episcopus omitteret professionem Fidei per ignorantiam, seu inadvertentiam non peccaret mortaliter, neque teneretur restituere fructus in foro conscientiæ. Etiamque advertitur, quod Episcopus non amittit fructus, si Procurator, cui mandatum dedit faciendi Fidei professionem, illam non fecit, ipso inscio absque culpa. Et explanantur, quæ sunt insignia, & ornamenta Pontificalia. t. 3. tr. 3. r. 69. & 77. p. 337. & 342
Ante consecrationem Episcopi à multis prohibetur Episcopus, quia consecratio alium de novo ordinem Episcopo confert. tom. 9. tr. 7. res. 11. §. 1. p. 380.

Consecrare, Consecratio Ecclesiæ.

Consecratur valide Ecclesia per Episcopum hæreticum, dum fidem SS. Trinitatis tenet. tom. 9. tract. 1. r. 131. §. 7. pag. 86
Si Consecretur Ecclesia per Episcopum excommunicatum non toleratum, an Ecclesia violetur? ibid. §. 4
Si in consecratione Ecclesiæ plures Episcopi concurrunt, non potest nisi unus indulgentiam unius anni concedere. t. 4. tr. 5. r. 29. §. 3. p. 194
Consecrationem an amittat Ecclesia, si ex intentione renovandi eam unus paries successive post alterum destruatur, & de novo tota Ecclesia ædificetur? t. 9. tr. 1. r. 130. §. 1. & seqq. p. 84
Vide verb. *Altare, Cœcus, Episcopus, Ecclesia.*

Consecrans, Consecrare, Consecratio Panis, & Vini, in Celebratione Missarum, &c.

Consecratio an esset valida, si quis in Missæ Sacrificio parum aquæ rosaceæ, aut extractæ ex aliis floribus pro aqua naturali vino misceret? t. 2. tr. 1. res. 207. §. Quæro tertio. p. 125
Consecratio à Sacerdote in Germania, & aliis locis an valide possit fieri in vino paulo antea congelato in Calice? tom. 2. tr. 1. res. 201. p. 118
Et an peccaret, qui tale vinum consecraret? Ibi, §. Notandum.
Et si Vinum consecratum congeletur, non desinit esse Corpus Christi sub speciebus, nec aliud vinum est consecrandum, sed congelatum debet liquefieri. Et an possit consecrari quoddam vinum apud Hispanos, quod ipsi vocant, *Hypprocasso*, confectum ex diversis rebus odoriferis? Et quid de vino cum multa aqua commisto, quod vocatur *Agua pie*? Ibidem. §. Sed quia.
Consecratio vini in Calice facta à Sacerdote, an censeatur facta de guttis vini vel extra Calicem, vel in Calice separatis à toto vino, & consequenter illas Sacerdos abstergendo cum Purificatorio ante sumptionem, an peccaverit mortaliter? tom. 2. tr. 1. res. 210. p. 127
Consecratio vini in Calice facta à Sacerdote an censeatur facta de guttis vini in Calice separatis à vino existente in fundo Calicis? tom. 2. tr. 1. r. 211. p. 127
Consecratio Hostiarum an censeatur facta à Sacerdote de Hostiis, quas inscio Sacerdote, quis apposuit consecrandas in corporali? t. 2. tr. 1. r. 216. p. 128
Consecratio fit, si Pixis posita super Corporale non apetitur tempore Consecrationis. tom. 2. tr. 1. r. 217. §. Nota tamen. p. 129
Consecrare an liceat Sacerdoti particulas, quæ illi dantur non solum post offertorium, sed etiam post Præfationem? t. 2. tr. 1. res. 215. p. 128
Consecrare non est licitum in materia dubia. t. 2. tr. 2. r. 1. §. Nota etiam ex his.
Mos consecrandi in fermentato an Græcis permittendus sit? t. 3. tr. 1. r. 46. §. 8. p. 62
Consecrare. Vide verb. *Aqua, Chrisma, Confirmationis sacramentum, Extinguere.* tom. 3
Item verb. *Altare, Cœcus, Episcopus.* tom. 2
Consecrare Calices, Altaria, Campanas, &c. an Abbates Regulares possint, non solum ad usum suarum Ecclesiarum, sed etiam alienarum? tom. 7. tractat. 1. res. 23. §. 1. p. 16
Qui consecraret malitiosè in una tantùm specie peccaret mortaliter. t. 2. tr. 5. r. 15. §. 1. & 6. p. 277
Si consecravit Sacerdos in Missa panem absque vino, an sit verè, & propriè sacrificium? tom. 2. tr. 1. r. 229. §. 1. pag. 139
Ubi an præceptum consecrandi in utraque specie sit divinum, vel Ecclesiasticum? §. 5. p. 140
Vt consecrent aliquæ nationes sub specie tantùm panis an sit falsum; & quod hoc concessit Innocentius VIII. Novercis? t. 3. tr. 1. r. 47. §. 1. & seqq. p. 63
* In tomo secundo ex tract. 1. de celebratione Missarum pro variis casibus circa materiam, & formam, & consecrationem Corporis, & Sanguinis Christi lege omnes quæstiones ibi contentas à res. 196. usque ad r. 240. inclusivè, ubi plura, & aliqua notabilia.
Consecratio. Vide verb. *Altare, Cœcus, Episcopus.* tom. 2
Vt consecratio Eucharistiæ efficiatur sub una tantum specie an Pontifex possit dispensare? t. 3. tr. 1. r. 47. §. 1. & seqq. p. 63. Vbi, quod præceptum consecrandi Eucharistiam sub utraque specie, an sit divinum, vel humanum?
Consecratio. Vide verb. *Aqua, Chrisma, Confirmationis Sacramentum, Extinguere.* tom. 3
Consecratio administrata cum opinione probabili an sit iteranda cum conditione? tom. 4. tract. 8. r. 47. §. 1. pag. 344

Consecratio, in qua unctionis, & traditionis libri Evangeliorum pervertitur, an sit valida? tom. 4. tract. 8. r. 69. §. 1. p. 366
Consecratio. Vide verb. *Angelus*, *Character*, *Episcopus*, *Minister*, *Privilegium*. tom. 4
In consecratione an consistat essentia sacrificii, an verò in communione? tom. 2. tract. 3. resol. 25. §. 3. pagina 236
Qui à consecratione usque ad finem audit Missam ab uno Sacerdote, & postea ab alio à principio usque ad consecrationem, an satisfaciat præcepto? t. 2. tr. 3. r. 26. §. 1. p. 236
Si pro consecratione Chrismatis Episcopus omittat aliquam cæremoniam, an dicatur hoc non obstante Chrisma consecratum? t. 3. tr. 3. r. 82. §. 1. p. 346
Qui consecrationi non assistit, quamvis cætera Missæ audiat, non satisfacit Ecclesiæ præcepto de audienda Missa in die festo. tom. 2. tractat. 3. resol. 24. §. 2. pagina 235
Et quid, si ingrederetur sacristiam tempore consecrationis, ad afferendum aliquid necessarium sacrificio Missæ? ibid. §. 3
Idem est, si exiret extra Ecclesiam ad faciendum, vel deferendum aliquid ad Missam necessarium? ibid.
Consecrationis tempore si qui præsens adesset an satisfaceret præcepto Ecclesiæ de audienda Missa? t. 2. tr. 3. r. 25. §. 1. p. 236
Et quid, si à consecratione usque ad Pater noster inclusivè omitteret? ibid. §. 2

Consecratio Episcopi Cardinalis.

In consecratione sua an Cardinalis debeat præstare juramentum Romanæ Ecclesiæ? tom. 9. tract. 7. resol. 22. §. 1. p. 384

Consecratum.

Consecrata an remaneat Ecclesia polluta si quis in ea Missam celebret? t. 9. tr. 1. r. 139. §. 1. p. 90
Quid, si Sacerdos in ea polluta mala fide celebret? ibid. §. 2
Qui consecratas multas formulas excedentes parvitatem materiæ in aliqua vigilia sumeret, an frangeret jejunium? t. 4. tr. 6. r. 94. §. 1. & seqq. p. 252
Et quid, si consecraret panem excedentem dictam parvitatem materiæ, & illum sumeret? ibid.
Consecratis semel Ecclesiis non debet iterum consecratio adhiberi, nisi ab igne exustæ, aut sanguinis effusione, aut cujuscunque seminis pollutione pollutæ fuerint. t. 9. tr. 1. r. 138. §. 1. p. 90
Consecratus remanet Calix si non sit consecratus si quis cum eo celebret. tom. 9. tr. 1. r. 139. §. 2. ibid.

Consensus.

Ex consensu mutuo an dissolvantur sponsalia jurata, etiamsi juramentum intuitu pietatis emissum fuerit? t. 2. tr. 6. r. 21. §. 1. p. 341
Ubi, quod hoc intelligendum est de sponsalibus puberum, nam de impuberum sponsalibus alia est juris dispositio; quippe impuberes sponsalia contrahentes resilire non possunt, quousque pubertatem nacti sint, & merito ne passim contrahant. §. 5
Si consensu communi sponsalia dissolvantur, an hoc non obstante oriatur ex eis impedimentum publicæ honestatis? t. 2. tr. 6. r. 22. §. 1. p. 342
Sine consensu contrahentium an Deus conjunxerit matrimonium inter aliquos? t. 3. tr. 1. r. 90. §. 3. p. 120
Sine consensu populi an Episcopus possit instituere dies festos? t. 3. tr. 3. r. 89. §. 1. p. 355
Et quid in dicto casu si Episcopus fulminet excommunicationem? ibid. Vbi, quod si populus sine justa causa contradiceret, servandum est festum.
Et an possit Episcopus instituere diem festum alicujus Beati nondum Canonizati? tom. 3. tract. 3. r. 90. §. 1. & seq. p. 355
Sine consensu curatoris an minor 25. annorum obligetur? t. 6. tr. 3. r. 159. §. 1. p. 200
Sine consensu Prælati loci sacri, & data opera thesaurus inventus in loco sacro ad quem pertineat? tom. 6. tr. 6. r. 12. §. 1. & seqq. p. 299
Si cum consensu Patris filiusfamilias testamentum fecit, adiecta clausula codicillari, si non valet jure testamenti valeat jure codicilli; aut cujuscunque alterius ultimæ voluntatis. Vtrum in vim donationis causa mortis valere possit? t. 6. tr. 7. r. 81. p. 354
Absque consensu curatoris an minor. 25. annis donationem mortis causa facere possit? t. 6. tr. 7. res. 82. §. 1. ibid.
Si ex unanimi consensu conjugum donum factum sit Ecclesiæ post eorum mortem, an aggravet superviventem alteri medietatem illius doni dare Ecclesiæ? t. 6. tr. 7. r. 119. §. 12. p. 375
Quando ex consensu viri uxor vult ingredi Religionem, ut ibi profiteatur, an sit necessaria licentia Episcopi? Et saltem sit necessaria pro ingressu licito? t. 7. tract. 1. res. 323. per totam. p. 224
Si cum consensu Principis ejus vassallus magnam inferret injuriam in alium Principem, qui tamen omnem injuriæ satisfactionem respueret, nisi ille auctor ad eum morte plectendum sibi daretur, quod alter Princeps negaret, an in tali casu bellum contra illum juste indicere possit? t. 7. tr. 7. r. 11. per totam. p. 388
Ex consensu tacito sui Principis, an liceat cuilibet Christiano defraudare vectigalia à Turcis imposita sine onere restitutionis? tom. 8. tractat. 7. resol. 38. §. 5. pagina 171
Cum consensu expresso, & scientia Pontificis opus est, ut consuetudo introducta sit, ut prævaleat adversus Canones, & leges Pontificias. tom. 9. tr. 1. r. 116. §. 16. p. 68
Vt sine consensu, & licentia Principis, aut Gubernatoris, vel Præsidis possessio beneficii non apprehendatur, authoritate propria Princeps laïcus præcipere non potest. t. 9. tr. 2. r. 99. §. 2. p. 149
Sine consensu DD. Inquisitorum, an Reges possint statuere, ne familiares S. Inquisitionis in aliquo delicto gaudeant privilegio fori? tom. 9. tract. 2. resol. 196. §. 1. p. 195
Vt sine consensu Patris, ne filius, vel filia contrahant, aliàs cadant ab hæreditate, an tale statutum valeat? t. 9. tr. 2. r. 223. §. 1. p. 213
Sine consensu Cleri an Princeps, seu alius superior laicus possit imponere gabellas super ejus bona ex aliqua publica necessitate, &c. tom. 9. tractat. 2. resol. 246. §. 1. p. 222
Vt consensu Episcoporum non expectato possint imponi onera Ecclesiasticis, urgente necessitate, stante privilegio Bonifacii VIII. concesso Philippo Pulchro, an tale privilegium sit in usu? tom. 9. tract. 2. res. 338. §. 1. p. 291
Vt sine consensu Principis non solvantur annatæ ex suo Regno summo Pontifici, an Principes prohibere possint? t. 9. tr. 2. r. 339. §. 1. & seqq. p. 292
Sine consensu parentum matrimonium contractum, non obstantibus prohibitionibus Principum, validum esse probatur. t. 9. tr. 2. r. 343. §. 1. p. 299
Sine consensu Principum matrimonia consanguineorum valida esse demonstratur. t. 9. tr. 2. r. 344. §. 1. & seqq. pag. 301
Si de consensu omnium Cardinalium, vel duarum partium Cardinales summum Pontificem eligant, non expectando alios intra tempus definitum, quod est per spatium 10. dierum, an electio adhuc sit valida? tom. 9. tract. 7. r. 13. §. 1. p. 381

Et

Et quid, si Cardinales præsentes resistant, an ipsis invitis electio consisteret? ibid. §. 2
Sine consensu Cardinalis Patroni non potest Papa, vel Legatus conferre beneficia familiarium suorum. tom. 9. tr. 7. r. 24. §. 3. p. 385
Sine consensu Summi Pontificis an liceat Principibus Christianis concedere Hæreticis libertatem conscientiæ, vel exercitium falsæ sectæ? Et quid in casibus urgentissimis? tom. 9. tract. 13. & 14. per totum. pagina 479
Consensum adhibere post longum tempus an sufficiat ad revalidandum matrimonium fictè contractum? t. 2. tr. 6. r. 147. §. 1. p. 419
Vbi, quod licet in contrahendo matrimonio non sit necessarium consensum utriusque conjugii simul tempore præstari, tamen exigitur simultas moralis, itaut non magnum intervallum inter unius, & alterius consensum distet, magnum verò intervallum est, quando annus intercedit. §. 2
Consensum in matrimonio an possit Pontifex supplere, vel saltem præcipere, ut ab aliquibus contrahatur? t. 3. tr. 1. r. 90. §. 1. p. 120
Præter consensum filio præstitum à Patre donandi causa mortis, an adhuc vivente filio, talis donatio à Patre revocari possit? tom. 6. tractat. 7. resolut. 80. §. 3. pagina 353
Non solum per consensum expressum, sed etiam tacitum tam promittentis, quam promissarii promissio nondum accepta revocari possit? tom. 6. tr. 7. resol. 128. §. 6. pag. 379
Propter consensum an deceptus in pretio videatur donare excessum? t. 6. tr. 7. res. 144. §. 1. p. 389
Consensus positivus an requiratur ad valorem sacramenti illud suscipiendi, maximè in adultis quoad Baptismum, & alia sacramenta vel sufficiat, quod non resistant? t. 1. tr. 1. r. 22. §. 1. & seq. p. 18
Consensus fictus an sufficiat in sponsalibus? t. 2. tr. 6. r. 7. §. 11. p. 335
Si consensus contrahentium intelligatur à Parocho, & testibus per interpretem, an matrimonium sit validum? t. 2. tr. 6. r. 101. §. 1. p. 395
Idem est si fiat matrimonium per litteras ignoratæ linguæ, ibid.
Si ob consensus defectum quis invalidè contraxit, an teneatur iterum consentire ante Parochum, & testes? t. 2. tr. 6. r. 145. §. 1. p. 418
An ratione consensus matrimonium nullum ex parte unius revalidetur postea, si ipse solus consentiat? t. 2. tr. 6. r. 146. §. 1. p. 419
Consensus. Vide verb. *Ætas*, *Bulla Cruciatæ*, *Conditio*, *Conjux*, *Contrahere*, *Divortium*, *Episcopus*, *Impedimentum*, *Metus*, *Minister*, *Parentes*, *Parochus*, *Privilegium*, *Raptus*, *Signum*, *Tutor*, *Vsus rationis*. tom. 2 Item verb. *Beneficium*. tom. 3
Consensus aliquis de necessitate sacramenti an requiratur in Sacramento Baptismi, & Ordinis? t. 5. tr. 5. res. 60. §. 8. p. 233
Consensus populi an requiratur, ut leges humanæ tam civiles, quam Pontificiæ obligent? tom. 6. tract. 1. r. 55. §. 1. p. 43
Consensus tacitus Principis an sit necessarius, ut lex non obliget, & v. g. noscaj usu legem non recipi & tamen toleret? tom. 6. tractat. 1. resol. 63. §. 1. pag. 49
Et quid circa hoc quoad lges Pontificias? ibidem. §. 2
Consensus personalis expressus, vel saltem tacitus Legislatoris, Principis, vel apæ an requiratur ad stabiliendam consuetudinem adversus legem? t. 6. tr. 2. r. 10. §. 1. p. 105
An solus consensus ipsius Patris donationi authoritatem præbentis sufficiat, vel an potius requiratur judicis authoritas, si filius donaverit causa mortis? t. 6. tr. 7. r. 80. §. 5. p. 353
Consensus Conventus non requiritur, ut Religiosus possit exercere munus executoris testamentorum, sed licentia tantum Prælati Conventus. t. 6. tr. 9. r. 12. §. 1. p. 461
Et an hoc possit Conventualis Prælatus secum ipso dispensare, nisi per Ordinis statuta, vetetur secum dispensare? ibid. §. 2
Consensus. Vide *Bona temporalia*, *Curator*, *Dividere*, *Donare*, *Festum*, *Filius*, *Licentia*, *Minor*, *Mulier*, *Obligatio*, *Pontifex*, *Testamentum*, *Vxor*. tom. 6
Consensu utriusque Monasterii an indigeat Novitius, qui novitiatum fecit partim in uno conventu, & partim in alio ejusdem Ordinis? tom. 7. tr. 1. res. 151. §. 3. p. 101
Consensus Conventus non requiritur, sed sufficit licentia Prælati Religioso facta ad assistendum in studio. t. 7. tr. 1. r. 225. §. 2. p. 143
Quando consensus requiritur pro forma, si non currit antèa, vel in ipso actu, actus erit nullus, quamvis postea consensus sequatur, ut in alienatione bonorum Ecclesiarum, & in licentia, & facultate testandi. t. 7. tr. 2. r. unica §. 20. p. 244
Consensus. Vide verb. *Capitulum*, *Generalis*, *Prohibere*, *Regulares*. tom. 7
Item verb. *Accipere*, *Christianus*, *Clamare*, *Cogitatio*, *Conditio*, *Corruptio*, *Corruptor*, *Pollutio*, *Virgo*. tom. 8
Consensus Clericorum in aliquam consuetudinem quando adest libertatis Ecclesiasticæ præjudicium nihil operatur. t. 9. tr. 1. r. 57. §. 8. p. 38
Consensus tacitus Summi Pontificis an adsit cum consuetudine, itaut Principes aliquid licitè efficiant adversus libertatem Ecclesiasticam? tom. 9. tract. 2. res. 10. §. 1. & seqq. p. 102
Consensus. Vide verb. *Facultas*, *Licentia*, tom. 9

Consentiens.

Consentiente majori parte creditorum, an judex possit dilationes moratorias concedere? t. 6. tr. 5. r. 23. §. 5. p. 286
Consentientes percutere Clericum an censuram incurrant? tom. 5. tract. 2. resol. 26. §. 1. pag. 140

Consentire.

Si consenserunt Episcopi, & Clerici inconsulto Summo Pontifice, an teneantur Clerici solvere gabellas? t. 9. tr. 2. r. 250. §. 1. p. 225
Et si Princeps impetret Bullam à Summo Pontifice, an tunc necessarium sit servare formam in cap. *Non minus*, de Immunit. Eccles. ibid. §. 2
Si consentiat Religiosus, vel Monialis in delectationem morosam, an violet votum Castitatis? t. 7. tract. 1. r. 241. per totam. p. 154
Si consentire voluissent Principes in exemptione Clericorum, an Summus Pontifex, & Concilia potestatem habeant inducendi eam? t. 9. tr. 2. r. 1. §. 1. p. 94

Consequi.

Vide verb. *Legatum*. tom. 9

Consequutio.

Vide verb. *Bonum*. tom. 8

Conservare.

Vide verb. *Infirmus*. tom. 8

Ut conserventur tutius confinia Regni an Clerici teneantur ad gabellam impositam pro manutenendo exercitum in partibus inimicorum? tom. 9. tr. 2. r. 52. §. 1. p. 226

Conservator Regularium.

Conservator Regularium an possit esse Prælatus alterius Ordinis, vel loci? tom. 7. tr. 1. r. 227. p. 144
Conservatorem eligere an possint Regulares, qui defendat sua animalia seu pecora damnum facientia in agris alienis, & an hæc causa pertineat ad conservatorem, & non ad judicem laïcum? tom. 9. tr. 2. res. 270. §. 3. p. 235
Conservatores Religiosorum an possint procedere contra eorum debitores laïcos? t. 9. tr. 2. r. 270. §. 1. p. 235
Et an iis conservatoribus concedatur posse cognoscere de manifestis injuriis, & violentiis factis adversus Religiosos? ibid. §. 2

Consignare.

Vide verb. *Pecunia.* tom. 7

Consiliarius.

Consiliarii Hispani, an teneantur ad jejunium? tom. 4. tr. 6. r. 27. §. 1. & seq. p. 216
Consiliarii Regis an possint vendere merces suas, quando agnoscunt brevi diminuendum earum pretium ex lege, vel mandato Principis? tom. 6. tract. 3. res. 97. §. 1. pag. 167
Vbi, quod non possunt tamen differre eam manifestationem, & promulgationem solum eo fine, ut prius vendant suas merces. ibidem §. 2. sub finem. pagina 168
Consiliarii Principis an teneantur ad restitutionem, si ex eorum negligentia illa notitia legis promulgandæ circa merces &c. pervenit ad aures subditorum, unde ipsi postea ex tali scientia merces vendiderunt cum aliorum detrimento. tom. 6. tractat. 3. resolut. 104. §. 3. p. 172
Consiliarii quando sine peccato possint abesse à Capitulo, & quando verò peccent mortaliter se absentando. tom. 7. tractat. 1. resolut. 215. per totam pagina 135
Consiliarii belli an teneantur restituere in integrum, & quilibet eorum alio omittente nocumentum totum, quod intulerunt Milites invadentes injustè, & depræ dantes Civitatem aliquam? tom. 7. tract. 7. resol. 35. §. 1. p. 407
Consiliarii Principum sæcularium an gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 46. §. 2. p. 32
Consiliarii consulentes Regibus, & Principibus, ut à Regno expellant Episcopos, tanquam inobedientes mandatis regiis, vel ex aliis delictis, an incurrant excommunicationem undecimam Bullæ Cœnæ? t. 9. tr. 2. r. 24. § 4. p. 113
Consiliarios Regis an Episcopi, & Inquisitores excommunicare possint? tom. 9. tract. 2. resol. 46. §. 1. pagina 125
Consiliarium Principis offendentes, intuitu, & contemplatione Officii, an incurrant in crimen læsæ Majestatis, & secus, si hoc efficiant ex odio, & inimicitia particulari? t. 9. tr. 2. r. 187. §. Probatur paulo post initium. p. 187
Consiliarius Regum, & Principum, ut v. g. Regentes, Præsidentes, Magistri, Rationales, &c. an sint irregulares, itaut sine dispensatione ordinari non possint? tom. 5. tract. 5. resolut. 90. §. 1. pag. 251

Consilium.

Per modum consilii an Confessarius possit imponere pœnitentiam dicendo, si hoc, vel illud feceris, serviat tibi in satisfactionem? tom. 1. tract. 6. res. 37. §. 4. p. 333
Consilii opera an dimittenda sint propter scandalum ex malitia, aut ob scandalum ex infirmitate semel, aut iterum? t. 7. tr. 5. r. 5. §. 1. p. 328
Ratione consilii, quo consulitur pauperi volenti subripere à divite an teneantur ad restitutionem si furtum alicui diviti factum sit? t. 7. tr. 5. res. 36. §. 1. post medium. p. 346
Et quid in dicto casu, si persona dives furanda non determinaretur, an in tali casu, qui consilium dedit non peccet, nec teneatur aliquid restituere, si furtum sequatur? ibid. §. 3
Et quando quis proposuit committere majus furtum, an licitum sit consulere minus furtum ab eadem tamen persona, & in dicto casu an liceat cooperari cum illo, & adjuvare ad minus furtum, & secus in consilio abscissionis membri, ut non committatur homicidium, quia in hoc casu non licet cooperari ad abscissionem propter eundem finem. ibid. §. 4
Consilij humani contemptus formalis in re levi, an sit solum peccatum veniale? tom. 8. tractat. 3. resol. 9. §. 1. p. 34
Et quid, si sit consilii divini? ibid. §. 3
Pro consilii alicujus Regni gubernatione, an Principes possint detinere Episcopos? Ubi aliqua contingentia in dicto casu. tom. 9. tractat. 2. resolut. 27. per totam. p. 115
Qui consilio suo habens votum castitatis causa fuit, ut alii tale votum non habentes peccarent, an debeat votum explicare in confessione? tom. 1. tr. 7. r. 101. §. 4. pag. 394
Qui consilio suo directè induxerat aliquem ad fornicandum, an satisfaciat, si in confessione dicat, induxi meo consilio aliquem ad grave peccatum contra castitatem cum soluta, &c. tom. 1. tr. 7. resol. 113. §. 1. & seq. p. 400
Qui à consilio prius dato fœminæ ad abortum faciendum illam dissuadere non potuit, an censendus sit irregularis? t. 5. tr. 5. r. 106. §. 1. p. 259
Quis consilio Petri aufugit in quadam obsidione à Castris, qui captus, & postea suspensus fuit, an Petrus incurrerit irregularitatem? tom. 5. tract. 5. r. 110. §. 1. pag. 261
Ubi alii casus ac incurrendam, vel non incurrendam irregularitatem ex consilio, verbi gratia qui alteri consuluit furtum, cui scit impendere supplicium mortis, si hæc sequatur, an sit irregularis? Idem est de consulente alteri, ut effugiat è carcere, à quo sub pœna mortis effugere non potest, vel effringat carcerem, cui fractioni esset posita pœna mortis? Et idem est in aliis similibus. Ibidem per totam resolutionem.
Quando singulorum consilium sine aliorum consilio non fuisset efficax, an plures suadentes eandem injustitiam teneantur singuli restituere in integrum? t. 7. tract. 6. r. 30. §. 2. sub finem. p. 381
Si sub consilio alterius votum sit emissum, an facias contra votum, si de facto procures precibus, & rationibus, ne consulat adimplet. nem talis voti? tom. 8. tr. 4. r. 16. §. 2. p. 53
Et quid, si per vim, & tandem consilium impediretur? ibidem.
Qui consilio suo causa fui, ut majus damnum inferretur, quid teneatur restituere? tom. 8. tract. 7. res. 27. §. 4. pag. 163
Consilio Cardinalium, vel Theologorum non adhibito, an Decreta Pontificis loquentis ex Cathedra sint infallibilia? tom. 9. tract. . resolut. 5. §. 1. & seq. pag. 344

Sine

Sine consilio Cardinalium an possit Pontifex arduа Ecclesiæ diffinire? tom.9. tract.7. res.3. §.1. & seqq. pag.376
Consilium bonum non est, ut Confessarius jurare, vel promittere faciat pœnitentes aliquam pœnam subire, si reincidant in aliquod peccatum. t.1. tract.4. res.26. §.5. pag.240
In ordine ad consilium petendum Confessarius cum licentia pœnitentis manifestavit cuidam Sacerdoti aliqua peccata, de quibus ipse postea cum aliquibus locutus: Quæritur an dictus Confessarius fregerit sigillum Confessionis? t.1. tract.8. res.32. §.1. & seq. pag.439
Si ad consilium petendum pro Confessione quis in charta scriberet sua peccata, an repertor talis chartæ teneatur eam celare sub sigillo Confessionis. t.1. tr.8. res.43. §.3. pag.445
Consilium. Vide verb. *Distractio*, *Pollutio*. tom.2
Item verb. *Consulere*. tom.5
Consilium revocantes si percussio Clerici sequatur, an incidant in censuram? tom.5. tract.2. resol.28. §.1. pag.141
Qui consilium dedit mutilationis, quem non potuit aliquem ab homicidio avertere, non est irregularis. t.5. tr.5. r.69. §.1. in fine. p.238
Dubius an consilium suum influxerit ab homicidium factum, an debeat se reputare irregularem? t.5. tr.5. res.205. §.1. p.258
Et in dicto casu an standum sit dictis ipsius consulti, itaut si dicat se motum non fuisse per consilium consulens maneat liber ab irregularitate? ibidem §.2. in fine.
Quis consilium dedit cuidam, qui jam determinatus erat Petrum occidere, sed ex dicto consilio citius occidit, an irregularitatem incurrerit? t.5. tract.5. resol.107. §.1. pag.259
Et in dicto casu an inciderit in casum reservatum homicidii? ibid. §.6. sub fin.
Qui consilium præbet ad abortum faciendum, an incurrat excommunicationem, & irregularitatem? t.5. tract.6. res.18. §.3. in fine. p.291
Consilium dans ad abortum fœtus animati, si dubitat de effectu subsequuto, vel an mulier sit mota ad abortum faciendum ex consilio illi præstito, vel à se ipsa, an censendus sit irregularis? t.5. tract.6. resolut.23. §.1. pag.293
Et in dicto casu an consulens possit stare dicto personæ fide dignæ, cui datum est consilium, si dicat non fuisse ab eo motam? ibid. §.4. p.294
Idem est de illo, qui dedit consilium, vel mandatum ad delictum, ut ad homicidium, vel Clerici percussionem. ibid. §.3
Qui consilium dedit de abortu faciendo, si non potuit dimovere fœminam in consilio dato, an incurrat censuram, & irregularitatem? t.5. tr.6. r.24. per totam. ibidem.
Si propter consilium requisitum à petente ad pacandam conscientiam, & in illius foro responsor casus conscientiæ recipiat pecuniam, an sit symoniacus? t.5. tr.7. r.44. per tot. p.340
Qui consilium etiam justum dederit reo incarcerato, inscius Inquisitoribus an possit puniri ab Inquisitoribus? t.5. tr.10. r.89. per tot. p.448
Consilium dare Religiosi etiam Minoritæ an possint executoribus alicujus testamenti? t.6. tract.9. res.14. §.1. & 2. p.462
Ut consilium fratrum Minorum, vel aliorum Religiosorum executores sui testamenti sequantur, an testator præcipere possit? ibid. pag.464
Et an consilium hoc Religiosi præstare possint absque licentia superioris. t.6. tr.9. r.16. ibid.
Quando consilium à Religiosis, vel ab alio præcipitur executoribus testamenti petere, ad quid teneantur executores. t.6. tr.9. r.21. §.1. p.466
Consilium omittens executor, an faciat executionem irritam? t.6. tr.9. r.22. §.1. ibid.
Idem est de aliis actibus, in quibus mandatur petere consilium. ibid. p.467
Ubi quod in eventibus in quibus testator ad res dubias, quæ exonerationem Conscientiæ concernunt, tenetur consilium petere, & post consultationem illud sequi. §.2. p.467
Si consilium petere jussum est executori, an teneatur illud sequi. t.6. tr.9. r.23. §.1. ibid.
Ubi quando consilium petere & sequi teneatur executor, & quando non sequi, & quando in dictis casibus valeant, vel non valeant actus gesti, si aliter ab executore fiunt. §.2. ad med.
Et hæc doctrina pluribus resolutionibus deserviet, & casibus. ibid.
Consilium. Vide verb. *Consulere*. tom.7
An consilium & decentiam tantum importet hoc verbum, *Oportet*, vel necessitatem, & præceptum. tom.7. tr.2. res. unic. §.3. p.242
Qui consilium ad fugam servis dedit, an peccet, & teneatur ad restitutionem damni inde sequuti? t.7. tract.8. res.11. §.6. p.434
Consilium dans ad damnum faciendum quid teneatur restituere? tom.8. tr.7. res.29. §.1. p.174
Difficultas est de aliis consulentibus, aut Consiliariis ad contractus, & alia negotia. ibid. §.2
Consilium. Vide verb. *Confirmare*, *Consulere*. tom.8
Item verb. *Accusare*, *Appellare*, *Bona temporalia*, *Bullæ Cœnæ*, *Caro*, *Clericus*, *Confessarius*, *Consilium*, *Secretum*. tom.5
An Consilium tantum, & adhortationem, & non præceptum ad mortale importent illa verba Concilii, *Quamprimum confiteatur Sacerdos, qui celebravit urgente necessitate sine prævia confessione*. tom.9. tract.7. res.96. §.1. p.412
Consilium. Vide verb. *Filius*. tom.9
Consilium petenti responsori casuum, quid ipse sentiat esse verius, an tunc responsor debeat consulere, quod ipse judicat esse verius, & probabilius? t.8. tr.1. r.12. §.2. pag.8
Consilium, & non præceptum an contineat hæc regula: *In dubio tutior pars est eligenda*? t.8. tract.2. resol.3. §.1. pag.23
Consilium dans ad damnum faciendum, quid teneatur restituere. t.8. tr.7. r.29. §.1. p.164
Difficultas est de aliis consulentibus, aut Consiliariis ad contractus, & alia negotia. ibid. §.2
Consilium. Vide verb. *Confirmare*, *Consulere*. tom.8

Consistere.

Vide verb. *Electio*. tom.9

Consistorium.

Quando in Consistorio non bene aliquid determinatur, an Cardinales possint sine scrupulo tacere? Et quid quando major pars illud approbat? t.9. tr.7. r.18. §.1. & seqq. p.383
Quæ in Consistorio tractantur Cardinales revelando, an incidant in censuram Papæ reservatam. t.9. tr.7. res.20. §.1. ibid.
Et quid de illo, qui casu, vel dolo audivit, quæ in Consistorio acta, vel dicta sunt, si aliis ea narret, aut revelet. ibid. §.5. p.384

Consobrinus.

Consobrinum relinquere, & extraneum hæredem instituere,

tuere, an in testamentis aliquis possit? Ubi aliqua contingentia in dicto casu. t.6. tract.8. res.106. §.1. & seq. p.450
Vide verb. *Novitius.* tom.6

Consortes.

Consortibus ejusdem litis minorum an competat beneficium restitutionis in integrum. t.6. tr.3. r.163. §.1. & seqq. p.205. & 206

Conspirare.

Vide verb. *Sciens.* tom.9

Conspurcantes.

De conspurcantibus sacras imagines. Et an hoc factum sit hæreticale, & ejus cognitio pertineat ad Inquisitores, & quomodo supradicti sint puniendi quoad abjurationem, & alias pœnas. t.5. tr.12. res.9. per totam. pag.510

Constantinus Imperator.

Constantini Imperatoris donatio facta D. Sylvestro an sit vera, & id negantes an sint denunciandi Inquisitoribus. t.6. tract.7. resol.147. §.1. & seqq. pag.390. & seqq.
An à Constantini tempore inceperit privilegium exemptionis Clericorum. t.9. tr.2. r.3. §.1. p.99
Constantinum ante finem vitæ fuisse baptizatum à B. Sylvestro non ponitur in dubium contra Cajetanum. t.1. tr.1. r.32. §.6. & seq. p.23
Constantinus Imperator an concesserit facultatem, ut Ecclesiæ per totum orbem possint ædificari? tom.9. tract.2. res.202. §.3. pag.197

Constare.

Constare quomodo potest, vel possit de delicto fractionis sigilli Confessionis à Confessario commissa? t.1. tr.8. res.60. §.1. p.452
Constare. Vide verb. *Meritum.* tom.6
Constare certò an debeat Episcopo de delicto in Bulla Greg. XIV. exceptuato priusquam reum tradat Curiæ sæculari? t.9. tr.1. res.122. §.1. p.74
Si constaret moraliter Regem non esse in necessitate, an intrantes in Parlamentum possint credere Regi attestanti se esse in necessitate. t.7. tr.6. resol.5. per totam. pag.373
Si constaret notoriè reum non gaudere immunitate Ecclesiæ, an possit illum judex sæcularis extrahere ab Ecclesia sine licentia Episcopi? t.9. tr.1. res.113. 114. & 115. §.2. p.65
Si non constet legem quoad forum conscientiæ esse usu receptam, an quis teneatur illam servare? t.6. tract.1. res.39. §.1. p.32
Si constet notoriè de injusta sententia prolata ab Episcopo reum gaudere immunitate Ecclesiæ, an concedatur fisco, vel actori appellatio de tali sententia? t.9. tr.1. r.118. §.11. p.73. Sed lege eam à §.9
Si constet reum non commisisse delictum exceptuatum, licet extractus sit ab Ecclesia cum licentia Episcopi, an restituendus sit Ecclesiæ? t.9. tract.1. resolut. 121. §.1. pag.74
Ut constet delictum de corpore defuncti occisi, an judex laicus possit, inconsulto Episcopo, exhumare corpus defuncti occisi. t.9. tr.1. r.129. §.1. p.84

Constituere.

Constituere an possit Pontifex impedimenta dirimentia? t.3. tr.1. r.91. §.1. & seqq. p.121
Constituere Vicarium generalem an teneatur Episcopus. t.3. tr.3. r.92. §.1. p.356
Constituere, & creare Vicarium an possit Episcopus ante apprehensionem possessionis Episcopatus? ibid. §.1. & seqq.
Constituere duos Vicarios an Episcopus possit? ibid. §.13. pag.358
Constituere. Vide verb. *Census.* tom.6
Constituere unum, vel alterum in Procuratorem ad effectum intrandi in Parlamentum, an plures Universitates, & Barones Regni possint? t.7. tr.6. r.18. per totam. p.377
Constituere. Vide verb. *Prælatus Ecclesiasticus, Procurator.* tom.9

Constitutio.

Constitutio Papæ Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum, an sit derogatoria juris communis, & consuetudinum. t.9. tr.1. r.3. §.1. p.4
Et an tollat omnes consuetudines? t.9. tract.1. resol.116. §.13. p.68
Constitutio Papæ Greg. XIV. septem casus excludit ab immunitate Ecclesiarum. tom.9. tract.1. resolut.79. §. Sed hoc. p.48
Constitutiones Justiniani Imperatoris præsertim, 3.5.6. 57. & 58. an dicantur leges Ecclesiasticæ? t.9. tract.2. res.15. §.1. p.108
Constitutiones Pontificiæ, ut omnes obligent, an sufficiat, ut tantum publicentur Romæ, & non in singulis Diœcesibus? t.9. tract.2. res.345. §. Dico primo. pag.302
Constitutiones Pontificiæ ut obligent, an pendeant ab acceptatione populi? ibid. §. Dico secundo, & §. Dico tertio.
Et an dicere Summum Pontificem non posse condere legem aliquam independenter à populo, vel à contrario usu, est propositio contra fidem. ibid. §. Dico quarto. pag.304
Constitutiones Pontificiæ in materia immunitatis Ecclesiasticæ, an fuerint latæ à Summis Pontificibus independenter ab acceptatione populi, & ab usu contrario. ibid. §. Dico quinto.
Constitutio Papæ Gregor. XV. contra sollicitantes in Confessione non extenditur ad præterita delicta, sed tantum ad futura. tomo quinto, tract.9. resolut.80. pag.411
Constitutio Papæ Sixti V. contra Astrologiam judiciariam, an obliget non solum in foro exteriori, sed etiam in foro conscientiæ? tom.5. tract.10. resol.101. pag.453
Constitutio Clement. VIII. de Paupertate Religiosi, & largitione munerum excipiens certos casus, an extendatur ad alios similes. tom.7. tract.3. resolut.11. pag.253
Constitutio Pij V. incipiens *Decori*, quæ concedit Monialibus posse propter morbum lepræ, aut epidemiæ exire de Monasterio, an extendenda sit ad aliam infirmitatem, non tantum aliis nocivam, sed soli Moniali nocivam, cui exeunti à Monasterio remedium adhiberetur, si alias periculum vitæ, aut gravis, & diuturnæ infirmitatis probabiliter timeretur? t.7. tr.1. r.335. p.229
Constitutio Gregor. XIII. contra ingredientes Monasteria Monialium sub prætextu licentiarum, ut excommunicationem incurrant, an comprehendat ingredientes absque ulla prorsus licentia etiam ad malum finem? tomo quinto, tractat.1. resolution.90. pag.62
Et an hæc Constitutio comprehendat Moniales admittentes aliquem intra septa Monasteria etiam ad malum finem sub prætextu licentiæ? ibid.

Et

Et an saltem incurrant aliquam excommunicationem tales Moniales admittentes aliquem intra septa Monasterii etiam ad malum finem. t. 7. tract. 1. resol. 319. pag. 222
Et absolutio talis excommunicationis an possit obtineri ab Episcopo, vel à Confessario virtute Bullæ Cruciatæ. t. 3. tr. 3. r. 31. p. 314
Constitutio Societatis Jesv, quod deferantur peccata fratrum Prælato, ut Patri absque prævia correctione, an sit licita? t. 7. tr. 4. r. 52. p. 316
Constitutio Papæ Pii V. quoad pœnas contra Sacerdotes sodomitas, an procedat in foro conscientiæ? t. 1. tr. 5. res. 38. §. Quoad pœnas.
Et an procedat contra Sacerdotem exercentem actum sodomiticum cum fœmina? Et an illud sit peccatum Sodomiæ? ibid. §. An in hac.
An dicta Constitutio obliget in foro conscientiæ, & sit usu recepta. t. 1. tr. 5. r. 57. p. 300
An dicta Constitutio procedat, si semen est emissum extra vas. t. 1. tr. 5. r. 59. p. 301
Et an pariter procedat dicta Constitutio contra patientes vitium sodomiticum. t. 1. tr. 5. r. 60. p. 301
Constitutiones cum sint pœnales non sunt extendendæ ad alium casum. t. 5. tr. 9. r. 55. §. 3. p. 401
Vide *Sodomia.*
*Nota, quod hoc verbum *Constitutio*, est multum generale, ideo illud passim invenies in multis aliis verbis, & §§. hujus indicis.
Constitutio Clem. VIII. de ætate 35. annorum necessaria pro Magistro Novitiorum, an sit extendenda ad Magistrum noviter professorum. tom. 7. tract. 1. resol. 171. pag. 112
An Episcopus possit dispensare in suis Constitutionibus à Papa confirmatis. t. 3. tr. 2. r. 40. 41. p. 197. & 198

Constitutus.

Constitutus in sacris an debeat esse Vicarius Capituli sede vacante. t. 3. tr. 5. r. 68. §. 1. & 2. p. 411

Construere.

Construere Synagogas Judæorum an licitum sit. t. 7. tr. 5. resol. 64. §. 5. pag. 362

Consuetudinarius.

Consuetudinarius blasphemus; & admonitus sæpius in aliis Confessionibus, an sit statim absolvendus. t. 1. tr. 4. r. 16. §. 2. & seq. p. 239
Et an teneatur acceptare aliquam pœnam si fortè postea blasphemet? ibid. §. 3
Idem est de jurante falsum ex consuetudine. ibid. §. 4. pag. 240
Consuetudinarius blasphemus non est, qui post retractatam pravam voluntatem per actum oppositum retractationis, Confessionis, vel contritionis, iterum, & liberatè per tres vices blasphemat. t. 1. tr. 5. res. 53. §. 1. & seq. p. 298
Et hoc toties, quoties post retractationem, contritionem, vel Confessionem detestatur consuetudinem blasphemandi. ibid. §. 2
Et quid est sentiendum de blasphemiis eodem tempore, eodemque impetu iræ prolatis. §. 3
Ubi etiam, qui in eodem ludo, & coram eisdem personis, ex intervallo, & interpolatis diversis verbis pluries blasphemaverit Deum, & B. Virginem, an incidat in casum reservatum, ut blasphemus ex prava consuetudine. ibidem §. 4. pag. 299

Consuetudo.

Quænam dicatur consuetudo rationabilis. t. 6. tract. 2. res. 1. pag. 100
Et in dubio an consuetudo contraria legi sit rationabilis, id est expediens communi bono, præsumenda sit rationabilis, & communi bono expediens. ibid. §. 6
Et notatur posteros consuetudinem observantes à culpa excusari, nec tenentur investigare de illius justitia, sed præsumere debent in favorem consuetudinis. ibidem §. ult. p. 101
Quænam dicatur consuetudo legitimè præscripta? Et cujus temporis cursus esse debeat consuetudo contra legem civilem, & contra legem Canonicam? tom. 6. tract. 2. resol. 2. à §. 1. ad 7. & in aliis eorum notationum. p. 101
Et an consuetudo abrogans legem Ecclesiasticam non sit contra Ecclesiam, sed potius pro illa, & adversus Ecclesiam Romanam non datur præscriptio nisi centum annorum spatio. ibid. §. 7
An Ecclesiæ Romanæ adhuc competat præscriptio centum annorum. t. 6. tr. 2. r. 3. p. 102
Et an vero in aliis Ecclesiis quadragenaria præscriptio tantum competat. ibid. in fine. §. 3
Et notatur contra supremos Principes, & Reges non dari nisi præscriptionem centum annorum. ibidem §. quinto.
An tempus decem annorum sufficiat ad consuetudinem inducendam, non solum inter præsentes, sed etiam inter absentes. t. 6. tr. 2. r. 4. p. 103
Et an idem tempus sufficiat, si Princeps sit absens. ibid. à lin. 6. §. 3
Et adducitur distinctio inter leges Canonicas, & civiles. ibid. §. 1. & 2
An consuetudo decennalis, vel quadragenaria interrumpatur per unicum actum? tom. 6. tract. 2. resol. 5. pag. 103
An in foro conscientiæ, ut consuetudo abroget legem, requiratur præscriptio aliqua temporis? Et notatur tempus sufficiens ad abolendam legem non solum civilem, sed Canonicam. t. 6. tr. 2. r. 6. & in multis aliis ejus not. p. 103
Et explanatur introducentes consuetudinem adversus legem peccare toto tempore, quo consuetudo introducta non est. ibid. prope fin. §. 2
Et notatur, quod si consuetudo viget, sciente Principe, & non contradicente non requiri longum tempus, sed sufficit, si bis, aut ter contra legem actum fuerit, ipseque Princeps non resistat, cum facile possit, secus verò ignorante Principe, & Pontifice in lege Canonica. ibid. §. 3. p. 104
An tempus determinatum, ut consuetudo sit legitimè præscripta procedat etiam in foro conscientiæ? tom. 6. tr. 2. r. 7. p. 104
Et an introducentes consuetudinem contra legem, seu contra antiquam consuetudinem legitime receptam in foro conscientiæ non peccent, quando consuetudo ita invaluit, ut docti, & pii viri sine remorsu conscientiæ eam sequuntur. ibid. §. 2
Et infertur, quod licet consuetudo contra legem, & Canonem introducta sit ex causa non justa, & primi illi legis transgressores peccaverint, successores eorum tamen excusantur à peccato ob talem consuetudinem introductam. ibidem ad medium §. 2. à vers. Unde.
An consuetudo legitime præscripta sufficiat ad legem abrogandam ex convenientia Principis, sive tacite ejus approbationis personalis. t. 6. tr. 2. res. 8. p. 104
An requiratur expressus, seu personalis consensus legislatoris, quo approbet consuetudinem introductam? tom. 6. tract. 2. resol. 9. & in multis aliis ejus notationum. pag. 105
Et an ad introducendam consuetudinem contra Canones requiratur scientia, & expressus consensus Papæ, alias nunquam per consuetudinem contrariam lex abrogetur. t. 6. tr. 2. r. 10. §. 6. p. 106

Et notatur irritam esse consuetudinem, cui Princeps resistit. ibid. §. ult.
Et aliqua advertuntur, circa supradicta in hac resol. 9. & 10.
An consuetudo legitimè præscripta possit abrogare aliam consuetudinem, & de tempore ad hoc requisito præcipue in materia Ecclesiastica? tom. 6. tract. 2. res. 11. pag. 107
An consuetudo dicatur legitime præscripta absque bona fide. t. 6. tr. 2. r. 12. p. 107
Quænam frequentia actuum introducat consuetudinem? t. 6. tr. 2. r. 13. p. 108
An ad stabiliendam consuetudinem requirantur saltem aliqui actus judiciales? tom. 6. tract. 2. resolut. 14. pag. 108
Quales actus ad stabiliendam consuetudinem requirantur. t. 6 tr. 2. r. 15. p. 109
Et an requiratur, quod actus, ex quibus consuetudo constat, careant omni malitia, vel necessarium sit, quod tales omissiones, quibus lex abrogatur, sint peccaminosæ, saltem in principio? ibid. §. 2
An actus supradicti debeant procedere ex intentione introducendi consuetudinem, hoc est introducendi obligationem? t. 6. tr. 2. r. 16. p. 110
Et pro praxi, quinam actus consuetudinem non introducant in corpore hujus resol. aliqui casus adducuntur, & explanantur.
Quomodo cognoscatur consuetudinem esse introductam animo inducendi obligationem? Et assignantur quatuordecim conditiones, ex quibus deduci potest consuetudinem obligare. t. 6. tr. 2. r. 17. & in multis aliis ejus not. p. 110
Utrum quando dubitatur, an consuetudo fuerit introducta ex animo devotionis, vel ex animo se obligandi, sit præsumendum introductam fuisse animo obligandi. tom. 6. tract. 2. resolut. 18. 19. 20. & in aliis earum notationum.
Quinam possint consuetudinem introducere. t. 6. tract. 2. res. 21. p. 111
Et an postquam consuetudo est approbata tacite, vel expresse à Superiore, absque dubio cæteri teneantur servare illam? ibid. ad med. §. 2
Et an Peregrini teneantur ad consuetudinem? ibid. in fin. res.
An mulieres possint introducere consuetudinem? tom. 6. tr. 2. r. 22. p. 111
An consuetudo laïcorum obliget Clericos? Et an Clerici teneantur servare festa, & jejunia, si quæ vigeant ex consuetudine laïcorum introducta? t. 6. tr. 2. resol. 23. & in aliis ejus notationum, pro praxi dictarum quæstionum. p. 112
Quas personas consuetudo obliget? Et an consuetudo extendatur de persona ad personam; vel de loco ad locum, aut de civitate in civitatem, vel de casu ad casum. t. 6. tr. 2. r. 24. §. 1. & 2. p. 112
Et an consuetudo obliget Principem, aut Senatum supremum? Et quid quoad forenses, exteros, & peregrinos, vel subditos extra territorium, &c. ibid. §. ult. per tot. & pro parte in multis aliis ejus not.
An non usus possit introducere consuetudinem. t. 6. tr. 2. res. 25. p. 113
Sed difficultas est, an non usus possit abrogare legem, & quoad hunc effectum consuetudinem introducere. ibid. à lin. 4. §. 2
Et an privilegia Religiosorum non amittantur per non usum, nisi post 60. annos? ibid. prope fin. §. 1. & in aliis ejus not.
An consuetudo possit abrogare pœnam legis, manente obligatione legis. t. 6. tr. 2. r. 26. p. 113
An consuetudo possit abrogare legem quoad culpam, manente obligatione quoad pœnam? t. 6. tract. 2. res. 27. pag. 114
Et quid quando pœna supponit intrinsece culpam, quales sunt Ecclesiasticæ censuræ. ibid. §. 3
An consuetudo possit abrogare legem prohibentem consuetudinem contra. t. 6. tr. 2. r. 28. p. 114
Et an mutatis rerum circumstantiis, poterit etiam consuetudo legem mutare? ibid. §. 4
An prior consuetudo maneat abrogata per legem, si in ipsa non efficiatur mentio de consuetudine in contrarium. t. 6. tr. 2. r. 29. p. 115
An si lex improbat consuetudinem per verba generalia, non solum de consuetudine præterita, sed etiam de futura intelligatur. t. 6. tr. 2. r. 30. p. 115
An consuetudo habeat vim interpretandi legem. t. 6. tr. 2. res. 31. p. 115
An consuetudo possit lege abrogari. t. 6. tr. 2. resol. 32. pag. 116
Et notatur, quod per legem universalem non censetur abrogata consuetudo alicujus loci, neque statutum jus commune non continens, nisi talis statuti, aut consuetudinis fiat mentio specialis. ibid. §. 2
Etiamque advertitur legem specialem factam à Princip. vel Pontifice pro aliqua civitate, aut Provincia non derogare consuetudinem illius Provinciæ, nisi expressè apponatur clausula derogatoria. ibid. §. 3
Et tandem quæritur, an Episcopus sicut potest revocare suam legem, ita extollere consuetudinem suæ Dicecesis propriam? ibid. §. 4
Qualis debeat esse consuetudo, ut lex non censeatur illam abrogare ex præcisa positione legis, sed addenda sit clausula derogatoria. t. 6. tr. 2. r. 33. p. 116
An credendum sit Doctori testanti de consuetudine. t. 6. tr. 2. r. 34. p. 116
Et an in foro conscientiæ possit quis stare assertioni unius Doctoris testantis de consuetudine. ibid. §. 2
An in materia præcedentiæ sit attendenda consuetudo? t. 6. tr. 2. r. 35. p. 117
Et an hoc procedat, si illa consuetudo repugnet dispositione juris communis, puta, si minus dignus præferatur digniori? ibid.
An valeat consuetudo, quod minor numerus testium, quam septem in testamento sufficiat? tom. 6. tract. 2. res. 37. p. 117
An consuetudo particularis attendenda sit, ubi adest universalis? t. 6. tr. 2. r. 37. p. 117
Et an quando in propria civitate non fuerit consuetudo certa, vel statutum, sive lex de re aliqua, attendenda sit consuetudo vicinarum civitatum, si rationabilis sit, & amplectenda in judicando. ibidem prope finem resolutionis.
An consuetudo immemorialis censeatur derogata per clausulam generalem revocantem consuetudines. t. 6. tr. 2. res. 38. p. 118
Et quid, quando consuetudo est iniqua, & irrationabilis, an censeatur in dictis verbis damnata, & reprobata? ibid. à lin. 4. §. ult.
Et asseritur Concil. Trident. in clausula, *Non obstantibus consuetudinibus in contrarium*, non includere immemorabilem. ibid. in fin. §. 2
An quando Ecclesiæ vetustate colapsæ sunt instaurandæ, possint Parochi collectas exigere à populo, vel ad collationem possint etiam Canonici compelli. t. 6. tract. 2. res. 39. p. 118
Et quid, quando consuetudo adest, ut populus reficiat Ecclesiam. ibid. §. 3
An laïcus ratione consuetudinis, vel præscriptionis possit esse immunis à solutione decimarum, dummodo adsit tempus quadraginta annorum cum titulo, & sine titulo tempus hominum memoriam excedens nempe centenaria. t. 6. tr. 2. r. 40. & 41. p. 119
Et an vero pro consuetudine non solvendi decimas sufficiat tantum spatium decem annorum. t. 6. tr. 2. res. 41. post med. §. 1. à vers. An vero.

An

An sint æqua, & justa, ac valeant statuta, & constitutiones civitatum & leges Regum, & Principum, quibus vetant decimas à laicis exigi, quæ per consuetudinem solvi minime solent. ibid. §. 2
An consuetudo eligendi per sortes Sanctos titulares sit licita. t. 6. tr. 2. r. 42. p. 120
An venationes licite per Dominos terrarum prohibeantur, ut habet consuetudo. tom. 6. tract. 2. resolut. 43. pag. 120
An vineas ingredientes possint licite, & impune uvas comedere, & an hoc observetur ex consuetudine, etiam sine necessitate. t. 6. tr. 2. r. 44. p. 120

Appendix ad alias plures quæstiones mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Res. quæ simul pertinent ad hoc verbum, Consuetudo.

De consuetudine testantibus DD. non est credendum. t. 1. tr. 5. r. 21. §. 4. p. 278
De consuetudine, & publica blasphemia intelligitur casus reservatus blasphemiæ. tom. 1. tract. 5. res. 52. §. 3. pag. 297
Sed quænam dicatur blasphemia prolata ex consuetudine. ibidem.
Quando in consuetudine iterationis alicujus peccati pœnitens per longum tempus fuit, itaut non possit designare numerum quantum humanitus fieri potest, an satisfaciat declarando tempus, quo fuit in tali statu, & consuetudine. t. 1. tr. 7. r. 122. §. 3. p. 404
De consuetudine peccandi, an jus interrogandi habeat Confessarius, quia nullo præcepto humano induci potest, quod pœnitens obligetur peccata legitimè confessa repetere, quando non intervenit reservatio, imo licet reservatio interveniat. ibid. §. 2
Ubi, si pœnitens probabiliter credat Confessarium non impositurum illi absolutionem, si fatetur consuetudinem peccandi, potest æquivocatione utendo negare consuetudinem; & etiamsi credat absolutionem se nacturum esse. §. 4
Idem est de occasione proxima inevitabili tamen sine magno incommodo, & scandalo, nam in tali casu posset etiam pœnitens æquivocatione uti, licet à Confessario de tali occasione interrogaretur. ibid.
Ex consuetudine dispensant Parochi in jejuniis, & observatione festorum, etiamsi adiri possit Episcopus. t. 3. tr. 2. r. 25. §. 12. p. 189
Consuetudine stante, & privilegiis, populus non tenetur audire Missam, & concionem in diebus Dominicis, & festis in propriis Ecclesiis parochialibus. t. 3. tr. 3. r. 87. §. 2. pag. 352
Et quid, si super hoc Episcopus ferat excommunicationem. ibid. §. 3. p. 353
Ex consuetudine an possint Examinatores Synodales accipere aliquod stipendium intuitu sui officij absque symonia. t. 3. tr. 3. r. 96. §. 5. p. 362
Ex consuetudine saltem an Episcopus habeat fiscum. t. 5. tr. 4. r. 1. §. 2. p. 375
De consuetudine, per quam pars pœnarum applicatur Vicario, vel Cameræ Episcopi, vel fabricæ Ecclesiæ, quid est sentiendum. tom. 3. tract. 4. res. 2. & 3. pag. 375. & seqq.
De consuetudine Doctori attestanti an sit credendum. t. 5. tr. 4. r. 3. §. 1. p. 377
Si ex consuetudine Episcopo competat jurisdictio, an in ea Capitulum sede vacante succedat. t. 3. tr. 5. r. 4. §. 1. pag. 383
Ex consuetudine an Capitulum sede vacante possit concedere indulgentias. tom. 3. tract. 5. resolut. 42. §. 2. pag. 400
Si de consuetudine est duos Vicarios eligere, an Capitulum sede vacante teneatur duos Vicarios eligere. t. 3. tr. 5. r. 70. §. 1. & seqq. p. 411
Consuetudine relicta Religionis, vel Ecclesiæ an possit Regularis, vel Clericus recitare privatim Officium per Breviarium Romanum, vel alterius Religionis, seclusso præcepto aliquo. tom. 3. tract. 6. resolut. 102. §. 1. pag. 480
Neque de consuetudine, neque de jure ova, & lacticinia extra Quadragesimam interdicuntur. t. 4. tr. 3. res. 167. §. 3. pag. 135
Ex consuetudine saltem in Vigilia Pentecostes an sit jejunandum. t. 4. tr. 6. r. 38. §. 1. p. 219
Si consuetudine generali in aliqua civitate, vel loco recepta sint nonnulla jejunia, an ea quoque obligent Regulares. tom. 4. tract. 6. resol. 40. in fine §. 1. & seqq. pag. 221
Saltem ex consuetudine ova, & lacticinia sint prohibita in jejuniis extra Quadragesimam. t. 4. tr. 6. r. 51. §. 2. pag. 226
Et quid in dubio de tali consuetudine. ibid. §. 3
Saltem ex consuetudine, si non ex jure positivo, ova, & lacticinia sint prohibita in Quadragesima. tom. 4. tr. 6. r. 52. §. 3. ibid.
Et quid, si in aliqua Provincia esset in contrarium consuetudo. t. 4. tr. 6. r. 53. §. 1. p. 227
Ubi ex consuetudine ova, & lacticinia non comeduntur, an peccet contra votum, qui vovit jejunare, si in Quadragesima, vel intra annum sine bulla comedat illa. t. 4. tr. 6. r. 55. §. 1. & seqq. p. 229
De consuetudine, qua gaudent privilegio Canonis, & fori Equites D. Ioannis, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. Commendatarij, & Novitij prædictorum Equitum, quid est sentiendum. t. 5. tr. 2. r. 50. §. 1. per totum. p. 153. & 154
Ex consuetudine in Hispania de hæresi solum Inquisitores cognoscunt, & ut Episcopus per se, vel per Vicarium Inquisitoribus assisteret, &c. tom. 5. tr. 10. res. 3. §. 2. pag. 420
De consuetudine salutandi Virginem, quando publicum signum datur in principio noctis quid est sentiendum, an tunc cadat sub peccato saltem veniali talis oratio, & salutatio. t. 6. tr. 1. r. 7. §. 4. p. 5
Quid de consuetudine Religionis circa verba imperativi modi, an præceptum contineant. tom. 6. tr. 1. r. 29. §. 3. pag. 22
Consuetudine contraria an leges civiles prohibentes ludos taxillorum, & aleatum sint abrogatæ. t. 6. tr. 4. r. 1. & 2. pag. 243
Consuetudine contraria non obstante, si laici ense, & pugione accederent ad Sacramentum Eucharistiæ & pœnitentiæ nullum peccatum committerent, imo nec irreverentiam. t. 7. tr. 1. r. 99. §. 8. p. 75
An ex consuetudine recepta Ecclesiæ, & Apostolorum traditione matrimonia inter consanguineos usque ad quartum gradum sint etiam irrita. t. 7. tr. 1. r. 159. §. ad tertium per totum. p. 106
An ex consuetudine, & ex communi intelligentia ita legem explicante lex prohibens actum irritet illum. ibid. §. 12. p. 107
De consuetudine circa funera mortuorum aliqua notabilia. t. 7. tr. 1. r. 239. ubi latè per totam. p. 152. & 153
Ex consuetudine an excusentur viatores à peccato iter agentes in diebus festis. tom. 7. tract. 5. resol. 18. §. 3. pag. 337
Ex consuetudine saltem simplices fures an licitum sit ab Ecclesia extrahere. t. 9. tr. 1. r. 57. §. 4. p. 37
Cum turpi consuetudine an adsit tolerantia, & consensus tacitus summi Pontificis, itaut Principes aliquid licite efficiant adversus libertatem Ecclesiasticam. t. 9. tr. 2. r. 10. §. 1. p. 102

De consuetudine Regis in Regno Siciliæ disponentis de fructibus Ecclesiarum vacantium in quoscumque usus voluerit ad libitum, quid est dicendum. t.9. tr.2.r.14. §.1.p.104
An saltem ex consuetudine immemorabili, vel conjuncta cum fama privilegij sit judicibus sæcularibus per viam violentiæ cognoscere causas Ecclesiasticas. tom.9. tr.2. r.37. §.1. p.120
Ex consuetudine an judex laicus possit in criminalibus judicare Clericos in Minoribus constitutos: & quid de constitutis in prima tonsura. tom.9. tract.2. r.64. §.1. pag.132
Ex consuetudine in Hispania Clerici minores non gaudent exemptione gabellarum. ibid. §.2
Consuetudine sola an possit introduci impedimentum dirimens. t.9.tr.2.r.222. §.4. p.212
Consuetudine an Principes laici possint acquirere jus collectandi Ecclesiasticos? Et an colore talis prætextus liberentur à censura excommunicationis, & restitutionis debiti. t.9. tr.2.r.239. §.1. p.219
Si consuetudine immemorabili laici numquam soliti sunt decimas persolvere, si eas Clerici illis petant, an causam hanc judex laicus cognoscere possit, &c. t.9. tr.2. r.276. §.1. p.236
Ex consuetudine an judex Ecclesiasticus possit acquirere jurisdictionem in laicos, & non è converso. t.9. tr.2. r.284. §. unico. p.243
Potius de consuetudine, quam de jure est potestas in Cardinalibus concedendi indulgentias, cum pro ea nullus extet canon. t.9.tr.7.r.46. §.2. p.391
Consuetudinem peccandi an teneatur pœnitens confiteri, si de hoc interrogatus sit à Confessario. t.1.tr.7.r.123. §.1. p.404
Et an in tali casu possit uti æquivocatione confessarium illudendo. ibid. §.6
Propter consuetudinem peccandi an Confessarius possit differre absolutionem. t.1. tr.7. res.125. §.1. p.406
Consuetudinem introducere an possint Moniales, quæ circa horas persolvendi apud ipsas habeat vim legis circa hoc. t.3. tr.6.r.15. §.2. p.426
Ubi multa pro infirmanda hac consuetudine, & alia plura pro confirmanda hac obligatione, & in resolut.17. §.1. pag.427
Præter consuetudinem non est necessaria alia justa causa in recitatione Matutini, & Laudes ad horam tertiam, imo & secundam post meridiem hujus diei. t.3.tract.6. r.64. §.2. p.454
Per consuetudinem præscriptam, an Prælati inferiores Episcopo habentes etiam jurisdictionem Episcopalem, vel Capitulum sede vacante possint acquirere potestatem concedendi Indulgentias. tom.4.tract.5.res.41.§.1. & seq. pag.200
Et quid de Concilio generali. ibid.
Per consuetudinem laici non possunt acquirere jurisdictionem Ecclesiasticm ordinariam? Sed quid de delegata. t.4.tr.6.r.4. §.1. & seqq. p.203
Consuetudinem laicorum in jejuniis Clerici, & Religiosi servare non tenentur, nec è contra. t.4. tr.5. r.58. §.2. pag.230
Per consuetudinem an possit Episcopus in alieno territorio suos subditos citare, & in eos jurisdictionem exercere. t.5.tr.1. r.98. §.12. p.67
Propter consuetudinem Inquisitores Hispaniarum an possint exercere aliqua, etiamsi illis non competat de jure. t.5.t.10.r.4. per totam. p.420
Secundum consuetudinem patriæ fœmina ornans se, si sciat ex hoc ornatu lasciv è ab aliquo amari, an peccet mortaliter se ornando, vel ex domo exeundo. t.7.tr.5. r.9. §.1. p.331
Et quid si ornatus esset superfluus, & maximus, dummodo sit secundum morem patriæ. ibid. §.6
Consuetudinem fœminarum incedendi pectore nudato an Principes, & Episcopi sub peccato mortali teneantur extirpare, & an tales fœminæ à sacra Synaxi repellendæ sint. t.7.tr.5.r.11. §.2. p.333
Et an sint absolvendæ, si non deponant tale ornatum, & modum incedendi pectore nudato. ibidem in fine dicti §.
Et an semper peccent mortaliter fœminæ, si incidant pectore nudato, ubi non est talis mos incedendi. ibidem §.5
Propter consuetudinem ex communi consensu, & usu receptam Christiani numquam fiunt mancipia Christianorum. tom.7.tract.7.resol.28. §. ult. vers. Secundo. pag.402
In consuetudinem aliquam consensus Clericorum, quando adest libertatis Ecclesiasticæ præjudicium nihil operatur. t.9.tr.1. r.57. §.8. p.38
Per consuetudinem maximè si sit immemorabilis, an immunitas trahendi causas Ecclesiasticas ad laica tribunalia revocari possit. tom.9. tract.2. resolution.9. §.1. pag.101
Et an talis consuetudo nihil operetur, eo quod singulis annis per Bullam Cœnæ reprobatur. ibid. §.3
Si per consuetudinem immemorabilem observatum fuerit privilegium cognoscendi causas Ecclesiasticas concessum Principi laico, an revocari possit. t.9.tr.2.r.43. §.1. pag.124
Consuetudinem inducens judex laicus, vel alia introducta utens contra libertatem Ecclesiasticam, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ. t.9.tr.2. res.44. §.1. pag.124
Et quid, si sciat servari statutum contra libertatem Ecclesiasticam, & non impedit. ibid. §.3
Per consuetudinem receptam non potest pertinere ad judices laicos cognitio, dum agitur, ut Petrus recuperet possessionem, à qua ejectus est per vim, vel ut retineat possessionem in qua ab alio turbatur. t.9. tr.2. r.206. §.1. p.198
Si per consuetudinem immemorabilem ita semper factum sit, an possit civitas, vel Princeps exigere tributa à Clericis. tom.9. tractat.2. resolution. 238. §.1. & 2. pagina 219
Consuetudines laicorum in quibus peregrini reperiuntur, an teneantur dicti peregrini observare. t.6. tr.1.r.45. §.1. pag.35
Et quid de advenis in contractibus. tom.6. tract.1.r.47. §.3. pag.36
Consuetudines contrarias reprehendere, & abolere si possint, an teneantur Prælati Regulares, qui sunt custodes cæremoniarum Religionis. t.7. tr.4. r.21. §.6. in fine. pag.291
Consuetudines contra immunitates Ecclesiarum reprobantur, cum sint non solum contra Ius Canonicum, sed etiam contra jus divinum. t.9. tract.1.resol.1.§.1. pag.1
Consuetudines, quæ tribuunt jurisdictionem judici laico adversus libertatem Ecclesiasticam, &c. an excusentur ex tolerantia Papæ. tom.9. tract.2. resolution.11.§.3. pag.103
Consuetudines omnes trahendi Clericos coram Iudice laico etiam in civilibus sunt reprobatæ in Concilio Tridentino aliis juribus. tom.9. tract.2. resol.139.§.1. pag.165
Consuetudines laicorum, & Ecclesiasticorum justæ an sint validæ, etiamsi sint contra libertatem Ecclesiasticam. t.9.tr.2.r.295. §.1.p.247
Consuetudini, quæ est optima legum interpres standum est, quando intelligentia verborum alicujus decreti habet aliquam difficultatem. tom.2. tract.1. resol.14.§.4. pag.7
Idem est dicendum de legibus, & statutis. ibid.

Consuetudinibus, & præceptis illius loci an ligentur Prælati, Prætores, Gubernatores, Præfecti, Scholares, Castellani, Milites, advenæ, peregrini, hospites, extranei, famuli ad tempus servientes, & alij similes, qui omnes ad patriam redire semper cogitant, vel secluso scandalo non teneantur ad jejunia, festa colenda, Missam audiendam ex consuetudine illius loci, in quo reperiuntur. t.4.tr.6.r.39.§.1.p.220
Et supradictas personas, consuetudines, leges, & præcepta loci non observantes an Episcopus possit punire. t.4. tr.6.r.46.§.1. & seq. p.223
Aliquid de consuetudinibus circa symoniam. tom.5.tr.7. res.36.§. Probatur secundo. Ubi non approbantur aliquæ consuetudines particulares exigendi pecuniam in materia spirituali pro excusanda symonia. pag.336. & sequentibus.
De consuetudinibus vendendi officia à Proregibus & applicandi pecunias sibi ipsis, quid est sentiendum. tom.6. tr.3.r.203.§.1.6. & 7. p.233
Et quid de consuetudinibus quando Proreges aggratiant delinquentes; & pro dictis gratiis pecuniam accipiunt sibi ipsis. tom.6.tract.3.res. 204.§.1.7.& 11.p.234
Et quid de consuetudinibus quando Proreges concedunt privilegiatas tractas pro anno sterili non extractas, & illas vendunt, & pecuniam in eorum commodum convertunt. tom.6.tr.3.res.205.§.1. & seqq. p.236
Consuetudinibus & juri communi derogat Constitutio Gregorij XIV. de Immunitate Ecclesiarum. t.9. t..1. r.3.§.1. & seqq. p.4
Consuetudinibus laicorum an possint uti Clerici quatenus concernunt ejus favorem, non tamen è contra. t.9.tr.2. r.78.§.2. p.137
Consuetudinis, & recidivi circumstantia an sit aliquando confitenda. t.1.tr.7.r.125.§.1. p.406
Ex vi consuetudinis tantum, an subdiaconus teneatur sub mortali ad recitandum officium divinum. tom.3.tr.6. r.17.§.4. p.429
Consuetudinis ratione, an collatio serotina in vigilia nativitatis Domini sit sumenda in magna quantitate? Et an hæc consuetudo vigeat inter Regulares. tom.4.tr.6. r.113.§.1. & seqq. p.263
Votum circa consuetudinis moderationem permittentis Civibus Panormitanis non vendere vinum de eorum vineis collectum juxta taxam. tom.6. tract.3.r.92.§.1. pag.164
An saltem consuetudinis ratione judices laici possint extrahere reos ab Ecclesia in delictis exceptuatis. t.9.tr.1. r.116.§.1. p.67
Consuetudo Ecclesiæ, obligans sub mortali parentes ad baptizandum infantes, an sit ubique. tom.1.tr.1.r.29. §.6. pag.21
Consuetudo Ecclesiarum baptizandi per immersionem an servanda sit. t.1.tr.1.r.67.§.3. p.45
Et si consuetudo trinæ immersionis usitata sit in aliqua Ecclesia, an una tantum adhiberi possit cum integra prolatione formæ. ibid.
Consuetudo improbanda est, secundum quam quibusdam in locis Catholici Patrini existunt filiis hæreticorum, baptizante illos ministro hæretico in forma SS. Trinitatis. t.1. tr.1. r.97.§.4. p.63
Consuetudo an possit tollere præceptum de confessione præmittenda ante Eucharistiam, si tale præceptum fuisset de jure Ecclesiastico, & non divino. t.1. tr.3.r.141. §.2.p.185
Consuetudo legitimè, plenè, & perfectè, atque concludenter probanda est. tom.1. tract.5. res.20.§.2. p.277
Consuetudo non solum debet esse rationabilis, sed etiam legitimè præscripta, itaut ut per unum actum interrumpatur. ibid.§.6
Consuetudo, ut prius imponatur pœnitentia, quàm pœnitens absolvatur, an nullam inducat obligationem. t.1. tr.6.r.1.§.2.p.306
Consuetudo peccandi an sit circumstantia aperienda in confessione. t.1.tr.7.r.124.§.1. p.405
Et quid, quando consuetudo illa peccandi fuisset ex occasione proxima. ibid.§.2
Consuetudo omnis non obligat ad mortalem culpam, sed illa solùm, quæ tali intentione per modum obligationis, & præcepti inducta est. Ubi multa de vi consuetudinis. t.2.tr.1.r.86.§.4. p.46
Et si dubitatur an consuetudo fuerit introducta etiam cum intentione obligandi non obligat. ibid. in fine.
Consuetudo celebrandi absque ministro, ut in Germaniæ locis an possit excusari. tom.2. tract.1. resol.159.§.1 pag.95
Consuetudo an fuerit antiquitus in variis Provinciis conferendi Sacramentum Eucharistiæ infantibus rationis usu adhuc carentibus. tom.2. tractat.2. resolut.7.§.1. pag.158
Consuetudo recepta Episcoporum concedit, ut Feria sexta vespere ante Sabbathum, in quo Sabbatho jure possint Ordines omnes conferri, liceat dare Ordines Minores. t.2.tr.5.r.96.§.2. p.317
Consuetudo. Vide verbum. *Acquirere*, *Causa*, *Dispensatio*, *Mulier*, *Mustum*, *Nuptiæ*, *Parochus*, *Regulares*. tom.2
Consuetudo subsequens declarat verba legis, statuti, &c. t.3.tr.3.r.84.§.5. p.347
Consuetudo persolvendi Horas Canonicas à Monialibus, an obligatoria ad culpam mortalem sit. tom.3.tr.6. r.12.14. &c. p.423. & 424
Consuetudo numquam vim habet obligandi in conscientia, nisi sit de consensu illius, qui potest lege condere, & nisi sit introducta hac intentione obligandi. tom.3. tr.6.r.19.§.2.p.431
Consuetudo an sit recitandi Officium defunctorum in die 4. Novembris obligans ad mortale? Et quid de Litaniis in diebus S.Marci, & Rogationum. tom.3. tractat.6. resolut. 95. §. 1. pag. 476. & in resolut. 93. §.1. pag.473. Ubi latè, quando cognoscere possumus consuetudinem obligare, & habere vim legis, vel non obligare.§.5. p.476
Consuetudo est optima legis interpres. tom.3.tr.6.r.138. §.3. pag.499
Consuetudo. Vide verb. *Beneficium*, *Chorus Communio*, *Concelebrare*, *Confirmationis Sacramentum*. tom.3
Consuetudo an adduci possit, ut in jejuniis Iubilæi extra Quadragesimam, non comedantur ova, & lacticinia. t.4.tr.4.r.27.§.1.p.153
Idem est de jejuniis ex voto, & pœnitentia à Confessario injuncta. t.4.tr.6.r.55.§.1. p.229
Et in dubio de supradicta consuetudine, quid est agendum. t.4. tr.4.r.27.§.3.p.153
Consuetudo an sit in Religionibus non comedendi ova, & lacticinia in Quadragesima, itaut obliget ad mortale? Sed adducitur quædam Bulla Leonis X. in qua concedit Regularibus, & eorum familiaribus comedere ova, & lacticinia in Quadragesima, & aliis diebus quomodolibet prohibitis, etiam ex consuetudine. t.4. tr.6.r.53.§.6. & 7. p.228
Consuetudo an sit in vigiliis, & jejuniis extra Quadragesimam abstinendi ab ovis, & lacticiniis. tom.4. tr.5. r.58.§.1. & seqq. p.230
Si consuetudo universalis obligatoria abstinendi ab ovis, & lacticiniis in jejuniis extra Quadragesimam in aliqua provincia extaret, an Regulares teneantur illam observare. tom.4.tract.6. resol.59.§.1. & sequentibus. pag.231
Consuetudo alicujus loci non obligat Regulares ad jejunia. ibid.§.2
Et quid de consuetudine laicorum observandi aliqua festa. ibidem.
Consuetudo laicorum in jejunio, & observatione festorum, &c. an obliget etiam Ecclesiasticos. ibid.

Si

Si consuetudo jejuniorum etiam sit confirmata in Synodo Provinciæ, non obligat Regulares. ibid. §.3
Ubi consuetudo est in contrarium, an liceat pueris ante septennium expletum ministrare carnes in diebus jejunij, & ab Ecclesia prohibitis. tom.4. tr.6. res.67. §.2. pag.236
Consuetudo an possit introducere, ne redditus superfluos Ecclesiastici expendant in usus non pios. t.4.tr.7.r.20. §.1. & seqq. p.286
Consuetudo, ut Episcopus consecret panem & vinum cum Episcopo illum consecrante, & sacerdotes cum Episcopo illos ordinante, an sit laudabilis. tom.4.tr.8. r.91. §.1. p.387
Consuetudo. Vide verbum. *Beneficiarius, Collatio serotina, Dies, Dubium, Mediolanensis, Oratorium, Vigilia.* tom.4
Consuetudo torquendi, & corrigendi Clericos per laicos an excusetur superiores à culpa? Et quid de censura. t.5. tr.2. r.44. §.1. & seqq. p.151
Ubi consuetudo viguerit ante Concilium potest Episcopus eodem die conferre Ordines minores simul cum subdiaconatu. tom.5. tractat.3. resolution.36. §.3. pagina 195
In æquali dubio an consuetudo sufficiens detur ad obligandum in foro conscientiæ, an partem negantem sequi possimus. tom.6. tractat.1. resolution.41. §.2. in fine. pag.33
Consuetudo nihil prævalere potest contra jus naturale, & divinum defensionis. tom.6. tract.1. resol.124. §.13. pag.83
Consuetudo Campsorum de non acceptanda solutione sortis, nisi simul solvatur detrimentum cambiorum, an sit licita. tom.6. tract.3. resol.13. §.1. & sequent. pag.126
Consuetudo. Vide verb. *Beneficiarius, Contractus.* t.6
Consuetudo universalis est in Monasteriis Mulierum, ut Novitia solvat expensas, quas in eam alendam fecit Monasterium, cum redit ad sæculum; ideo quid est sentiendum in dicto casu de viris Novitiis. tom.7.tr.1. r.165. per totam. p.109
Consuetudo contra Regulam, & constitutiones Religionis, an excusetur ab eorum observantia. t.7. tr.1. r.303. §.1. pag.211
An non solum consuetudo 40. annorum, sed etiam 10. annorum sufficiat, non solùm ad abrogandam legem civilem, sed etiam canonicam. ibid. post medium.
Consuetudo ordinum militarium non potest facere validam facultatem, ut Equites commendatarij expendant redditus bonorum suorum in usus illicitos. tom.7.tr.3. r.57. §.1. p.272
Ubi consuetudo adest, quod mulieres incedant pectore nudato, mamillas ostendentes, an hoc non obstante peccent mortaliter. tom.7. tractat.5. resolut. 11. §.1. pag.333
An hæc consuetudo excusetur ratione parvitatis materiæ, vel ignorantiæ, aut simplicitatis. t.7.tr.5. res.63.§.15. pag.361
Consuetudo. Vide verb. *Lex, Observantia.* t.7
Item verb. *Affectio, Pollutio, Tactus.* t.8
Consuetudo hæc est reprobanda, etiam in terminis juris communis, in qua alicubi alligantur compedibus delinquentes in Ecclesia dum causa examinatur ab Ordinario. t.9.tr.1.r.116. §.11.p.67
Vt consuetudo prævaleat adversus Canones, & leges Pontificias, opus est, ut introducta sit cum scientia, & expresso consensu summi Pontificis. ibid. §.17. p.69
Consuetudo an possit prævalere contra exemptionem Clericorum. tom.9. tractat.2. resolution.2. §.2. & 9. pagina 95
Consuetudo immemorabilis an probet extitisse privilegium faciendi aliquid contra immunitatem Ecclesiasticam. t.9.tr.2.r.8. §.1.p.101
Consuetudo fundata etiam in privilegio trahendi causas Ecclesiasticas ad laica tribunalia, an sit revocata per Bullam Cœnæ. ibid. §.3
An consuetudo turpis, & exprobrata, etiam immemorabilis non possit inducere privilegium. tom.9. tr.2. res.9. §.3. ibid.
Consuetudo an in aliquo casu possit tribuere jurisdictionem judici laico adversus libertatem Ecclesiasticam. t.9.tr.2.r.11. §.1. p.102
Vt consuetudo excusetur, & valeat debet esse legitima, & præscripta. tom.9. tractat.2. resolution.30. §.2. pagina 116
An sit improbanda consuetudo, quæ in aliquibus locis Clerici solvunt jus tractæ quando extrahunt à portu aliquas merces. t.9. tr.2. res.217. §. Probatur secundo post medium, & §. Ad quartum. p.209
Si consuetudo adsit an Princeps possit imponere, & exigere gabellas à Clericis in minoribus Ordinibus constitutis. tom.9. tractat.2. resolution. 259. §.1. pagina 230
Consuetudo an valeat, ut possit laicus indistinctè conveniri, coram Ecclesiastico. tom.9.tract.2.r.284.§. unico. pag.243
Consuetudo an possit tribuere jurisdictionem judicibus laicis in Clericos, saltem in aliquibus casibus. tom.9. tr.2.r.335. §.1. & seqq. p.285
Consuetudo subsequens est optima legum interpres. t.9. tr.7. r.96. §.2.p.412
Consuetudo vetus solum in Germaniæ Ecclesiis servatur, in quibus Canonicorum Collegium Episcopum nominat, designat, & eligit; electus verò à Pontifice confirmatur. t.9.tr.9.r.7. §.2.p.456
Consuetudo antiqua in modum eligendi Episcopos Romanorum Pontificum authoritate est abrogata. ibidem in §.1
Consuetudo. Vide verb. *Familiares.* tom.9

Consulens.

Si consulens revocat consilium, an incurrat adhuc excommunicationem, si delictum adhuc committatur. tom.5. tr.1.r.74. §.1. p.48
Et quid sit sentiendum de irregularitate ex tali consilio morte sequuta? Et an teneatur restituere damna ex tali homicidio emersa. ibid. §.2. per totam.
Consulens ad mutilandum aliquem, an sit irregularis. t.5. tr.5.r.69. §.1.p.238
Quidam consulens omnia, quæ Advocatus exercere solet in quadam causa, in qua contingit reum condemnari ad mortem, sed facta sunt à consulente extrajudicialiter, sed ipse direxit causam consuluit, reaptavit scripturam factam à fisco, quæritur an incurrerit irregularitatem, & si incurrit an Episcopus, & Regulares privilegiati eam absolvere possint, vel an ad sacram Pœnitentiariam recurrere debeat. tom.5. tr.5.r.88. per totam, ubi latè. p.246. & seq.
Consulens homicidium ad evitandam irregularitatem, an non solum teneatur revocare consilium, sed monere occidendo ut caveat. tom.5. tract.5. resolut.114.§.1. pag.264
Et quid, si bona fide consulens putabat sufficere tantum revocationem solam consilij, an erit irregularis, si homicidium sequatur. ibid. §.4
Consulens abortum effectu non sequuto non incidit in excommunicationem, nec irregularitatem. tom.5. tr.6. r.27. §.2. p.295
Consulens dare, promittere, acceptare, vel accipere munera pro gratiis, & justitiis obtinendis in Curia Romana, vel statu Ecclesiæ, an incidat in pœnas Bullæ Gregor. XIII. de Datis, & promissis. t.5. tr.7. res.61. per totam. p.350
Consulens non incurrit excommunicationem latam contra facientes.

facientes. tom. 5. tractat. 9. resol. 77. §. 1. post medium. pag. 410
Consulens homicidium, furtum, &c. dubitans tamen an ex tali consilio motus ille fuerit ad id faciendum, an teneatur ad restitutionem? tom. 8. tract. 5. resol. 88. §. 1. p. 131
Et an teneatur restituere totum damnum, vel partem pro ratione dubii? ibid.
Et si nihil velit restituere an absolvi possit? ibidem. §. 5
Ubi an sit conjectura sufficiens ad credendum consilium nihil operatum esse, si homicida huic asserat consulenti, se ad homicidium perpetrandum non fuisse motum ex consilio? ibid. §. 3
Consulens Petro ut Joannem occidat, si inde Petrus occisus est, an consulens irregularitatem incurrat? tom. 8. tr. 5. r. 91. §. 2. p. 132
Consulens in scriptis mutus, an peccet? tom. 8. tract. 9. r. 4. §. 1. p. 193
Et quid in causa propria? ibid.
Consulentes an comprehendat censura lata contra facientes? Vbi, quod non ligatur excommunicatione qui pantum occidere Clericum consuluit tantum percutere. tom. 5. tr. 1. r. 75. per totam p. 49
Consulentes percutere Clericum an incurrant censuram? t. 5. tr. 2. r. 26. §. 1. p. 140
Consulentes percussionem Clerici, si ante percussionem eos pœniteat, & conterantur, an incidant in censuram? t. 5. tr. 2. r. 29. §. 1. p. 142
Et supponitur non posse revocare consilium. ibid.
Ubi an excommunicatio incurratur ab illo, qui postquam consuluit percussionem Clerici moritur, antequam Clericus percutiatur? §. Confirmatur insuper in fine. pag. 143
Consulentes homicidium, an possint dispensari ab Episcopo super irregularitate, non obstante restrictione Trid. sess. 14. c. 6. t. 7. tr. 1. r. 294. §. 3. p. 204
Idem est de consulente mutilationem, vel an mutilationem consulens non sit irregularis? ibi. §. 4
De consulentibus binas nuptias. tom. 5. tract. 12. r. 4. §. 8. pag. 504

Consulere.

Si consulas homicidium, vel mutilationem eris irregularis. Sed debet tamen consilium influere, alias non eris illius causa. t. 5. tr. 5. r. 109. §. 6. p. 260
Si consulat aliquis virum doctum in ordine ad confessionem faciendam non cum illo, sed cum alio, an teneatur dictus consiliarius ad sigillum? t. 1. tr. 8. r. 40. §. 1. pag. 443
Et in dicto casu prædictus consiliarius non tenetur manifestare Prælato, etiamsi sub excommunicatione præcipiat, quid consuluit, ne quid consultus fuit. ibid. §. 3
Vbi, quod quando obligatio tegendi est tantum secreti naturalis, & non sigilli sacramentalis, tenebitur Consiliarius manifestare rem sibi revelatam, & consultam, si Prælatus sub excommunicatione manifestare præcipiat. ibid.
Si consulat Paulus, quod homicidium, quod Petrus vult hodie committere, cras committat, an sit irregularis? t. 5. tr. 5. r. 109. §. 1. p. 260
Et sequitur, quod in omnibus eventibus, quibus non pecco suadendo, neque teneor ad restitutionem. ibid. §. 5
Quomodo consulendi sunt Theologi à Proregibus, & intrantibus in Parlamentum pro solutione justitiæ donativi. t. 7. tr. 6. r. 15. per totam. p. 376
Consulendus an sit Summus Pontifex, quando est dubium an statutum sit, vel non sit contra immunitatem Ecclesiæ? t. 9. tr. 2. r. 207. §. 7. p. 200
Consulere. Vide verb. *Consilium.* tom. 1
Item verb. *Distractio, Pollutio.* tom. 2
Consulere percussionem tantum, vel mutilationem an quis possit Patri, Filio, Fratri, marito, &c. volenti interficere Clericum in flagranti repertum cum filia, matre, sorore, vel uxore quando alia via non possit illum avertere absque incursione censuræ? t. 5. tr. 2. r. 17. §. 5. p. 133
Et si supradictis personis consulat occisionem Clerici in flagranti reperti, vel injustè invadentis, an sequuto homicidio in personam ipsius Clerici, talis consulens incidat in censuram. t. 5. tr. 2. r. 21. §. 3. ante medium. pag. 137
Consulere. Vide verb. *Accusare, Appellare, Bona temporalia, Bulla Cœnæ, Caro, Clericus, Confessarius, Consilium, Secretum.* tom. 5
Consulere an quis possit reum, ut fugiat? tom. 6. tr. 1. r. 108. §. 2. p. 70
Consulere minus malum ei, qui paratus non erat illud efficere, an licitum sit sine scandali peccato? t. 7. tr. 5. r. 35. per totam p. 345
Consulere an licitum sit volenti subripere pauperi, ut à divite subripiat, determinando etiam personam? t. 7. tr. 5. r. 36. §. 1. ibid.
Consulere uni juxta unam opinionem probabilem, est alteri juxta contrariam, an possint Confessarius, & Responsor casuum conscientiæ? tom. 7. tract. 6. r. 22. §. 1. p. 378
Consulere an possit responsor casus conscientiæ in his, quæ pertinent ad utilitatem pœnitentis, & interrogantis juxta aliorum opinionem, contra propriam, quando petentem consilium eximit v. g. ab obligatione restitutionis, & alia quacunque? t. 8. tr. 1. res. 12. §. 1. pag. 8
Et quid, quando ipsum ad quidpiam obligat? ibidem. §. 3
Quando responsor casuum interrogatur, quid ipse sentiat esse verius, & probabilius, an tunc debeat consulere, quod ipse judicat esse verius, & probabilius? ibid. §. 2
Qui vovit aliquid facturum, si alius sibi consuluerit, quæritur an teneatur ad votum, si imprudenter talis, qui consulitur rem promissam consulat? t. 8. tr. 4. r. 16. §. 1. p. 53
Consulere. Vide verb. *Advocatus, Consilium.* tom. 8
Consuluerat quidam vir nobilis alteri, ut homicidium committeret, sed postea ante perpetratum facinus consilium revocavit, an teneatur ad restitutionem damni sequuti ex illo homicidio? tom. 8. tract. 5. r. 85. §. 1. pag. 130
Et distinguitur inter consulentem, & mandantem homicidium. ibid. §. 2
Sed in supradicto casu postquam revocavit consilium, an teneatur non solum ex charitate, sed etiam ex justitia monere secretò contra quem hujusmodi consilium datum fuit ad effectum se tuendi, & aliter faciendo an teneatur ad restitutionem? tom. 8. tr. 5. res. 86. & 87. pag. 130
Quis consuluerat furtum minus à Petro, ut averteret furem à furto majori à Paulo, an teneatur restituere Petro? t. 8. tr. 7. r. 30. §. 1. p. 164
Et quid, si fur erat determinatus ad furandum æqualem à Petro, vel Paulo, indeterminatus autem à quo velit, an amicus Pauli possit consulere, ut furetur potius à Petro? ibid. §. 2
Qui consuluit homicidium cujusdam Clerici, & postea seriò consilium revocavit, an ex homicidio sequuto incurrat irregularitatem, excommunicationem, & obligationem restituendi? tom. 5. tract. 2. res. 27. per totam. pag. 141
Qui consuluit notoriè percussionem Clerici, an sit vitandus sicut notorius percussor? tom. 5. tract. 2. r. 57. §. 2. pag. 158

Quis consuluit Petro, ut ad duellum vocaret Paulum, si Paulus postea interfecit in duello Petrum, an consulens incurrat irregularitatem? tom.5. tr.5. r.111. & 112. p.262. & 263
Idem est, si quis alteri consulat, ut occidat inimicum, & is cui dedit consilium occisus, vel mutilatus est. t.5. tr.5. r.112. §.1. p.263

Consultores S. Inquisitionis.

Consultores S. Officii immunes sunt ab omni irregularitate propter sententiam latam contra hæreticos. t.5. tr.10. r.17. §.4. paulo ante finem. p.424
Dum Consultores de causis fidei auditis inter se discurrunt, non audientibus aliis, qui non sunt Consultores, quamvis de his discurrant extra Congregationem, non incurrunt pœnas violati secreti. Imo postquam publicatus est processus, & lata sententia, possunt dicere votum, quod in dicta causa dederunt, quia agitur de re jam publicata. Potest tamen esse peccatum, quando alii devenerunt in cognitionem illorum, qui contra delinquentes vota emiserunt. t.5. tr.12. r.38. §.ult. ad medium. p.536
Consultorum vota an teneantur sequi Inquisitores in imponendis pœnis? t.5. tr.12. r.38 §.1. p.535
Ubi aliqua alia contingentia inter Consultores, & Inquisitores. ibid.

Consummare.

Vide verb. *Denunciationes.* tom.2

Consummatio.

In consummatione matrimonii, an requiratur etiam seminatio fœminæ? t.2. tr.6. r.238. §.2. p.481

Consummatum.

Consummatum quando dicatur matrimonium. t.2. tr.6. r.216. §.3. in fin. p.465
Vide verb. *Denunciationes.* tom.2
Item verb. *Copula, Lapsus, Sodomia.* tom.7

Consumens.

Consumens rem furatam in extrema necessitate, an illa transacta teneatur restituere, si ad pinguiorem fortunam pervenerit? t.8. tr.7. r.13. & 14. p.153. & 155
Et quid, si ante extremam necessitatem quis acceperat rem per contractum translativum dominii, ut per mutuum, vel emptionem, quia re sua providit, nec tunc erat in extrema necessitate rei alienæ si illam consumpsit in necessitate extrema. t.8. tr.7. r.13. §.2. p.153
Et quid, si rem acceperat commodatam, conductam, depositam, vel per delictum, si rem consumpsit in extrema necessitate. ibid. §.2
Ubi, quod non solum in extrema, sed in gravi necessitate tui, vel proximi (quale est periculum mortis, magnæ famis, nuditatis, captivitatis, diuturni, ac tetri carceris, vel similium afflictionum) excusant à restitutione rei ablatæ, quamdiu hæc durant.
An verò creditori existenti in similibus necessitatibus morbi, famis, &c. debeat fieri restitutio? ibid. §.6. p.154
Consumens bona fide res consumptibiles unico usu, an teneatur vero Domino restituere, quatenus locupletior evasit, & fur non impotens ad restituendum? t.8. tr.7. r.16. §.1. p.156

Consumere.

Consumere vigesimam partem redditus in usus honestos, an possit uxor sine licentia mariti? t.8. tr.7. r.2. §.2. p.147
Consumere. Vide verb. *Res.* tom.8
Qui consumpsit bona sua fastu, dolo malo, vel luxuriosè vivendo, aut partim fortunæ vitio, an gaudeat beneficio cessionis bonorum? t.6. tr.5. r.3. §.1. p.278. & r.11. §.1. p.281
Si consumpsit Religiosus aliqua bona sine licentia Prælati cum sæcularibus, meretricibus, ludis, &c. quo pacto debet restituere? t.7. tr.3. r.62. per totam. p.275

Consumptio.

Consumptio an sit de substantia sacrificii Missæ? tom.2. tr.3. r.24. §.1. p.235
Consumptio. Vide verb. *Adesse, Interesse.* tom.2
Item verb. *Pars.* tom.9

Consumptum.

Vide verb. *Dominus, Religiosus.* tom.9

Contactus.

Contactus exterior, Aræ, Patenæ, & Calicis an sit licitum laicis? t.2. tr.1. r.182. §.2. p.106
Contactus physicus, & non moralis instrumentorum an sit de necessitate Sacramenti Ordinis, vel tantum de necessitate præcepti? t.2. tr.5. r.7. §.6. p.271
Contactus. Vide verb. *Tangere.* tom.2
Ne contactus physicus instrumentorum adhibeatur in sacramento Ordinis, an Pontifex dispensare possit? t.3. tr.1. r.66. §.1. p.86
Contactus instrumentorum in sumendis Ordinibus, an sit de necessitate Sacramenti? ibid.
Sine porrectione instrumentorum an Pontifex possit permittere, ut Græci ministrent sacerdotium? tom.3. tr.1. r.67. §.1. & seqq. p.87. Vbi multa alia circa materias Ordinum.
Contactus physicus instrumentorum in sacramento Ordinis an sit de necessitate sacramenti? tom.4. tr.8. r.19. §. ult. p.324

Contemptus.

Qui ex contemptu transgreditur legem, an peccet mortaliter? t.6. tr.1. r.56. §.1. & seqq. p.44
Quando ex contemptu legis Ecclesiasticæ sit mortale per se loquendo. t.6. tr.1. r.57. §.9. p.46
Contemptu secluso an sit peccatum mortale non parere legibus civilibus? ibid.
Contemptus formalis in re levi, videlicet legislatoris humani, legis, præcepti, & consilii an sit solum peccatum veniale? Et quid, si contemptus sit de legislatore, & præcepto divino? t.8. tr.3. r.9. §.1. p.34

Contentiosum.

Vide verb. *Forum.* tom.7

Conterere.

Si Conterat Sacerdos ante absolutionem, quamvis incipiat in peccato audire confessionem, non peccat mortaliter. t.1. tr.3. r.158. §.6. p.196
Conterere de peccato tenetur, qui ad limen altaris recordatur alicujus peccati, si antea non præmisit confessionem, si autem confessus est, & oblitus est alicujus peccati, tunc non tenetur conteri de illo, sed proponere confiteri illud suo tempore. tom.1. tr.3. r.185. §.3. pag.213
Conteri non tenetur, qui non habet copiam confessarii in Paschate, quamvis tunc confiteri teneatur. t.1. tr.3. r.164. §.4. p.201
Conteri peccator statim ac peccat non tenetur, nisi cum aliqua latitudine temporis, & in articulo mortis? t.7. tr.4. r.56. §.5. ad medium. p.314

Conteſtari.

Qui conteſtatur ſe certò ſcire, & alter contendit, & adhuc vult ſpondere, an teneatur reſtituere? tom. 6. tr. 2. r. 74. §. 1. p. 273

Continentia.

Vide verb. *Caſtitas.* tom. 1
Item verb. *Metus, Pubertas, Vis.* tom. 2

Continere.

Vide verb. *Metus, Pubertas, Vis.* tom. 2
Item verb. *Forma.* tom. 7.

Contingere.

Vide verb. *Homicidium.* tom. 9

Continuare.

Vide verb. *Interruptio, Viſitatio.* tom. 7
Item verb. *Inſtantia.* tom. 9
Vt continuari poſſit annus Novitiatus interruptus, an privilegium Julii II. conceſſum minoribus ſit revocatum? t. 7. tr. 1. r. 156. per totam. p. 103

Continuatio.

In continuatione omni novitiatus an detur parvitas materiæ? t. 7. tr. 1. r. 155. per totam. p. 103
Vide verb. *Interruptio, Viſitatio.* tom. 7

Continuatum.

Qui continuato uno ſermone in eadem re ter perjurat, an ſufficiat in confeſſione dicere ſe falſum juraſſe? t. 1. tr. 7. r. 29. §. 1. p. 363
Continuatus. Vide verb. *Actus, Impetus, Succeſſivè, Voicus.* tom. 1
Item verb. *Annus.* tom. 3

Contractus.

Vide Verbum *Cambium Campſor.*
An contractus Maſſarii ad Mercatorem, qui vulgo dicitur *Allameta*, ſit licitus, qui contractus paſſim celebratur in hoc Regno Siciliæ? tom. 6. tr. 3. reſ. 17. p. 127
Et an quis licite poſſit vendere frumentum alienum, quod non habet, nec habere poteſt? Vbi aliqua alia circa hoc. ibidem à §. 3. & ſeqq.
An in ſupradicto contractu, ſi venditor non tradat frumentum tempore præfixo, poſſit emptor petere, & accipere ſummum in illo anno frumentorum valorem, qui dicitur, *le maggiore Valute*? t. 6. tr. 3. r. 18. p. 128
Et notatur, quod debitor in tali caſu tenetur tantum ex mora culpabili, non autem, ſi inculpabiliter rem venditam non tradidit, niſi pactum in contractu poſitum non obſtet. t. 6. tr. 3. r. 19. ſub finem.
Olim fuit inter me, & Religioſum Dominicanum orta hæcquæſtio. An debitor moroſus inculpabiliter teneatur ſuo creditori ad intereſſe damni emergentis, ſeu lucri ceſſantis? Et pro deciſione hujus quæſtionis primo ſupponuntur aliqua alia intelligenda pro ſupradicto caſu. t. 6. tr. 3. r. 20. p. 128
An debitor moroſus ſit monendus à creditore antequam accipiat pecuniam cum intereſſe propter ejus moram? t. 6. tr. 3. r. 21. p. 129
Aliqua notabilia circa debitores moroſos. t. 6. t. 3. r. 22. p. 129
Et quid eſt dicendum, quando in contractu apponitur pœna conventionalis, non ut ſatisfactio pro intereſſe, ſed quatenus ad ſolvendum in termino debitor adigatur? tom. 6. tr. 3. reſ. 23. poſt medium §. 2. p. 129
An pœna conventionalis ſolvenda ſit ante judicis ſententiam? t. 6. tr. 3. r. 25. p. 130
Et an dicta pœna debeatur in conſcientia, ſi debitor non ſit in mora culpabili, vel ſi non ſit moderata? Ibid. §. 3. &c.
Et an dicta pœna conventionalis intra contrahentes ſit licita? ibid. §. 4
Cum lucrum ceſſans debeatur mutuanti, quæritur modo, an totum vel in qua quantitate? t. 6. tr. 3. r. 26. p. 136
Et proponitur Regula, ſecundum quam Confeſſarii poſſint ſine ſcrupulo taxare quantitatem ſupra dicti lucri ceſſantis. ibi. §. 2. p. 131
An in mutuo pro incerto lucro, probabili tamen, poſſit quis promittere certam aliquam ſummam pecuniæ? tom. 6. tr. 3. r. 27. p. 131
Et notatur poſſe exigi lucrum ceſſans, etiam ſi ego non liberaveram negotiari, ſed anceps eram ea ratione, quia mutuans in gratiam mutuatarii ſe privat hac poteſtate deliberandi, & deſtinandi ſuam pecuniam negotiationi, quæ libertas pretio æſtimabilis eſt, neque tenetur gratis eam ſpem, & poteſtatem à ſe abdicare. ib. §. 5
Et an mutuatarius debens ſolvere decem pro mutuo, poſſit dare alteri mutuo dimidiam partem pro quinque? ibid. §. 7. p. 132
An quando quis ex juſta cauſa excuſatur à reſtitutione, vel ſolutione, teneatur ſaltem damnum emergens, ac lucrum ceſſans creditori compenſare? tom. 6. tr. 3. r. 28. p. 132
Et diſtinguntur debita ex contractu, & debita ex debito. ibidem.
Et notatur duodecim eſſe cauſas excuſantes à reſtitutione, quæ deſumuntur ex parte creditoris, & ex parte debitoris, & ex parte creditoris, & debitoris ſimul, ex parte rei reſtituendæ, ex parte legis, & ex parte legiſlatoris. ibid. §. 5. p. 135
Et aliæ quinque cauſæ adducuntur in dicto §. 5. quæ licet videantur excuſare à reſtitutione non excuſant, &c.
An licitum ſit tradere pecuniam alteri ſibi aliam rem tradenti, verb. gr. domum hoc pacto, ut ipſe utatur re, alter vero pecunia, qui contractus dicitur *Agodere*? tom. 6. tr. 3. reſ. 29. p. 133
An contractus, qui vulgo dicitur *Godere, Agodere*, ſit licitus? t. 6. tr. 3. r. 30. p. 133
An fructus ex pignore perceptos teneatur mutuator in ſortem computare? Et an ratione lucri ceſſantis, damni emergentis, vel alterius juſti tituli ex pacto eos ſibi poſſit reſervare? t. 6. tr. 3. r. 31. p. 134
Et alii duo caſus excipiuntur in §. 4. & 5. hujus reſ.
Sed difficultas eſt, quo titulo poſſit mutuator in tali caſu fructus feudi, vel rei Emphyteuticæ ſibi in pignus creditæ ſine uſura percipere, & in ſortem non computare? ibid. ad medium. §. 4
Et an Princeps Supremus, ſive tempore belli, ſive in alia Reipublicæ neceſſitate, accepit à ſubditis magnam pecuniæ ſummam, & interim dum differt ſolutionem dat in pignus Civitatem, vel dominium fructiferum, Nobiles illi, qui talia pignora accipiunt, non ſolent in ſortem computare fructus, quos ex pignore accipiunt, quæritur, an hoc licite fiat? ibid. §. 6
Et alius longus caſus adducitur circa hoc in §. ult. dictæ reſ.
Cuinam competat fructus rei venditæ. tom. 6. tr. 3. r. 32. pag. 135
Et difficultas eſt, quando nihil de fructuum conventione actum eſt? ibid. §. 2
Pro quibus proponitur primo, ad quem pertineant fructus venientes quidem poſt rei traditionem, ſed ante pretii ſolutionem, vel antequam habitum ſit pro ſoluto. ibid.
Secundo, ad quem pertineant fructus apparentes rei venditæ, & nondum traditæ, & ante ſolutionem pretii? ibid.
Tertio, ad quem pertineant fructus rei venditæ, & traditæ ſoluto pretio, vel data fide de pretio, & conceſſa dilatione ad ſolvendum? ibid.

Sed in ſupradictis caſibus ſunt etiam aliquæ diſtinctiones. ibid.
Ad quem periculum rei venditæ ante traditionem pertineat, emptori, vel venditori? t. 6. tr. 3. r. 33. p. 136
Et notatur, quod ſi vendita res ſub condicione, pendente conditione, venditoris eſt commodum, vel incommodum, & idem eſt, ſi res menſuranda vel guſtanda ſit. ibid. §. 2. p. 137
Et difficultas eſt, ſi res vendatur ſub indeterminatione. ibid. §. 3
Et ſi vendentes decem modios tritici, duplicem ſervum, &c. abſque ulla deſignatione loci, ex quo deberent extrahi, ob cujuſcunque tritici, à te poſſeſſi abſumptionem, vel ſervi interitum, non excuſaris; ſi autem ſub determinatione venditio inſtituta eſt, ut ſi venderes decem modios tritici ex his, quos habes congregatos, debent, ut ab hac obligatione excuſeris, omnes abſumi? ibid. §. 4
An ſupradictus contractus *Allameta*, poſſit ſæpius renovari? t. 6. tr. 3. r. 34. p. 137
An ſupradictus contractus, dum renovatur, licite poſtea in illo adjiciatur intereſſe ſorti principali? t. 6. tr. 3. r. 35. pag. 138
Et notatur intereſſe pœnarum nullo modo peti poſſe, ut, v. g. aliquis nomine pœnæ tenetur aliquid ſolvere, ſi pœnam in tempore non ſolvit, non tenetur intereſſe dictæ pœnæ ſolvere. ibid. §. 4
An ſi venditor tradit rem emptori, & ipſe non ſolvit pretium, poſſit recipere uſuras pretii pro ratione fructuum? Et quid pro ratione damni emergentis, & lucri ceſſantis? Et aliqua alia circa hoc advertuntur. tom. 6. tr. 3. r. 36. p. 138
Pluries quæſitum à me fuit, an contractus, qui vulgo dicitur *Apagare*, & *Conſignare*, in hoc Regno Siciliæ frequenter celebratus, ſit licitus, & non uſurarius? Et pro praxi, & intelligentia hujus contractus prius aliqua notantur. t. 6. tr. 3. reſ. 37. p. 138
An liceat vendere pretio currenti tempore ſolutionis? t. 6. tr. 3. r. 38. p. 139
Et notatur non eſſe licitum vendere triticum, vel aliquid aliud pretio præſenti cum pacto, ut cum ſolutio fiat, tempore præfixo, ſit in ipſa ſpecie tritici, vel in pecunia ad electionem venditoris? ibid. §. 3
Utrum licitum ſit percipere lucrum ceſſans ex mutuo, ſi compenſetur alio lucro, quo caret mutuans, ſi non mutuaret? t. 6. tr. 3. r. 39. p. 139
Olim hac quæſtione tentatus ſum: Utrum ſit licitum exigere aliquid ſupra juſtum pretium ratione periculi ſortis, cui interdum vendens credito exponitur, & hoc ſine onere reſtitutionis? tom. 6. tr. 3. r. 40. & 41. p. 139. & 140
Idem eſt, ſi aliqua res ad creditum vendatur. ibid. in dicta. reſ. 41. p. 140
An quis poſſit vendere equum, torquem auream, vel aliquid aliud ultra juſtum pretium, & hoc cum conditione, ut emptor illud ſolvat, cum uxorem ducat? t. 6. tr. 3. r. 42. p. 140
An contractus innominati pariant obligationem in foro conſcientiæ, vel detur eis locus pœnitentiæ, ut diſponunt jura Civilia? t. 6. tr. 3. r. 43. p. 140
Petrus mutuo dedit Ioanni Vnctias centum per duos annos, ita ut intra id tempus repetere non poſſet dictas uncias 100. Quæritur modo, an Petrus poſſit aliquid accipere, non pro mutuo; nam eſſet uſura, ſed pro illa privatione non repetendi dictas pecunias per illud tempus duorum annorum? t. 6. tr. 3. reſ. 44. & in multis aliis ejus not. p. 141
Petrus mutuavit centum Joanni, quæritur, utrum poſſit cum eo paciſci, ut ſibi ſtatim reddantur quinque ratione lucri ceſſantis? Et advertitur dupliciter poſſe fieri pactum de lucro ceſſante in mutuatione. t. 6. tr. 3. r. 47. & 48. p. 143. & 144
Et notatur, quod ut lucrum ceſſans ſit licitum præter dictam conditionem quod non ſtatim quod mutuo reciatur, requiruntur aliæ duæ poſitæ in §. 9. & 10. dictæ r. 48. p. 144
Sed alia Regula ſtatuitur, nempe, ut qui mutuat tantum remittat de lucro ſperato, quantum ipſe daret ob contractum aſſecurationis, ideſt, quantum daret illi, qui ipſum ſecurum redderet de toto lucro ſperato, in ſe ipſo recipiens totum periculum. ibid. §. 11
Et an ex lucro certo vel probabiliter ſperato teneatur mutuans deducere laborem, quem in eo comparando apponeret? ibid. in dicto §.
An quis poteſt dare Titio mercatori magnam ſummam pecuniarum, cum pacto, ut pro tali pecunia accipiat ab ipſo Titio in fine anni, v. g. quinque pro centenario? t. 6. tr. 3. r. 49. p. 145
Petrus mutuavit Ioanni magnam pecuniarum quantitatem, putans ſe poſſe ex mutuo aliquid accipere; quod ſi ſciviſſet ſe licite non poſſe, alium non injuſtum contractum celebraſſet; quæritur modo, utrum poſſet lucrum retinere, quod acquiſiviſſet celebrando contractum juſtum, v. g. Societatis, Cambii, &c. t. 6. tr. 3. r. 50. 51. p. 145
An ſit uſura mutuare, ut mihi, cum opus habebo, remutues, vel juſto pretio à me emas, vel in meo molendino molas; quod eſt quærere, an mutuator licite poſſit deducere in pactum eam juris naturalis obligationem, qua ex honeſtate tenemur benefacere noſtris benefactoribus, & hoc totum intelligendum eſt ſine incommodo mutuatarii? tom. 6. tract. 3. reſolution. 51. pag. 146
Rogatus, an mutuanti liceat in pactum deducere, ut mutuatarius ſtatim emat, vendat, remutuet, &c. tom. 6. tr. 3. r. 53. p. 146
An ſit uſura mutuare cum conditione, quod pro futuro det mutuatarius aliquid ex gratitudine? Et pro praxi hujus quæſtionis aliqui caſus ſupponuntur, & inferuntur à §. 1. ad 9. hujus reſ. t. 6. tr. 3. reſol. 54. & in aliis ejus not. 1. 2. & 3. p. 147
Et an ſit ſufficiens ſignum uſurariæ mentis, quod non mutuares, ſi crederes illum fuiſſe ingratum? ibidem. §. 9. &c.
Et an ſit licitum non mutuare, donec mutuatarius ab eo excitatus dicat ſe daturum auctarium ex gratitudine, ac proinde ex veritate, & fidelitate, licet non ex juſtitia, maneat obligatus? ibid. in fine dicti §. &c.
Et an ſi quis mutuum daret, non ut pretium beneficii Eccleſiaſtici, ſed ut provocet amicitiam Collatoris, aut gratum præſtet, quam non vult præſtare, niſi alter ſtatim gratificetur conferendo beneficium, ſit probabile, quod non ſit uſura, nec ſymonia? ibidem. §. 10
Et tandem docetur pactum juſtitiæ inducere uſuram, & ſymoniam, non autem pactum amicitiæ, & gratitudinis, ex qua multa inferuntur pro praxi. ibid. §. 12. & in aliis ejus not. p. 148
Petrus mutuans magnam pecuniarum ſummam excitavit mutuatarium ad mutui beneficium remunerandum, & mutuatarius ſic excitatus miſit illi aliqua dona, quæritur, an iſta dona extra ſortem accipiens ſit uſurarius? t. 6. tr. 3. r. 55. p. 148
An ſit contractus uſurarius vendere fundum alicui, vel domum, & reſervare ſibi fructus annuales, vel reditus, donec ſolvatur pretium? tom. 6. tract. 3. reſol. 56. pag. 148
An qui emit fundum, vel domum ad plura debita hypotecatum, teneatur dicta debita in conſcientia ſolvere? t. 6. tr. 3. r. 57. p. 149
An pactum de retrovendendo appoſitum in favorem emptoris cenſus ſit licitum? tom. 6. tract. 3. reſolut. 58. pag. 149
An de pecunia ante debita poſſit cenſus conſtitui, vel tempore

tempore contractus tradendo aliquas merces in pretium census? t.6. tr.3. r.59. p.150
Ex quo sequitur, quod ex pensionibus non solutis, ubi Bulla Pii V. non est usu recepta possit quis redditum, & censum antiquum augere, vel novum constituere. ibid. §.5
Et notatur, quod potest census institui in re, quæ non reddit tantam utilitatem, quantam habet census. ibidem. §.6
An stante Bulla Pii V. de censibus sit licitus census irredimibilis? t.6. tr.3. r.60. p.150
De quodam locationis contractu in praxi frequentissimo v. g. Aromatarius quidam locavit omnia vasa, & medicamenta suæ tabernæ ad decem annos, &c. t.6. tr.3. r.61. p.151
An sit licitum Mercatoribus dicere petenti mutuo centum: Nolumus tibi dare tantam pecuniam, sed mutuabimus 50. & si volueris totidem dabimus in mercibus, vel etiam totum, quod mutuo petis ad summum pretium ad creditum? tom.6. tract.3. resolution.62. pagina 152
Utrum sit licitum res vendere credita pecunia pretio rigoroso, & postea illas statim emere numerata pecunia pretio infimo, vel medio? tom.6. tract.3. resolut.63. pag.152
Et quid, si venditor iniret pactum cum emptore, ut rem emptam iterum sibi vendat infimo, vel medio pretio? ibid. §.2. &c.
Solent Mercatores aliquando non mutuare indigenti, sed credito merces offerre, & vendere summo pretio, ut eas vendat numerata pecunia, cui voluerit, sed emptor statim illas offert ipsis Mercatoribus, qui easdem merces emunt pecunia numerata pretio medio, vel infimo, qui contractus Hispane vocatur *Mohatra*, Italice *Stocco*, quæritur, an sit licitus? tom.6. tract.3. resol.64. pag.152
Et deducitur, quod Mercator non potest ad hoc cogere illum nec pactum explicitum, aut implicitum adhibere. ibid. in fine §.3. &c.
An Mercator, vel quivis alius, qui non exercuit *Monopolium*, possit juste suas merces vendere pretio illo quod *Monopolium*, creavit? tom.6. tract.3. resol.65. pag.153
Et an *Monopolium*, sit contra justitiam, quando Mercatores conspirant, ut nullus eorum vendat nisi pretio supremo, vel medio? ibid. §.3. &c.
An licite possit quis pluris vendere res illas, quæ communiter credito pluris venduntur? tom.6. tr.3. resol.66. pag.153
An merces, quæ solent frequentius vendi pecunia credita, quam numerata, possint carius vendi? Idem est dicendum de mercibus, quæ solent in magna quantitate è mari asportari, & vendi pecunia majori pretio, quam tunc pecunia numerata venderentur. t.6. tract.3. r.67. p.153
An liceat minoris emere, anticipata solutione, cum aliquæ res eo modo solent, ut lanæ, &c. t.6. tr.3. r.68. pag.154
De emptione *Zuccharorum*, in hoc Regno Siciliæ fieri solita? t.6. tr.3. r.69. p.154
Et difficultas est, quanto merces ultroneæ vilescant, & emptor rogatus à venditore, quanto minus à pretio ordinario possit in emenda merce minuere, an vilescant supradictæ merces pro tertia parte, an pro medietate? ibid. §.2. & in multis aliis ejus not.
Dubitare aliquis fortasse posset, an qui ob fervorem contra licitantium vendidit sub hasta rem plus duplo, quam valebat, teneatur aliquid restituere? t.6. tr.3. r.70. & in aliis ejus not. p.155
Quidam vir Nobilis olim in quadam subhastatione, seu licitatione rogavit amicos volentes emere, ne plus offerrent, certa quantitate, & hoc ut ipse postea, (ut in facto contingit,) emere rem illam pretio infimo, secundum modum illum vendendi, quæsivit, an peccaverit contra justitiam & teneatur ad aliquam restitutionem? t.6. tr.3. r.73. p.156
Idem quæritur de illis, qui hoc pacto emerunt aliquod officium vel vestigalia, aut proventus. ibid.
Et docetur, quod non quodcumque Monopolium mercatorum est iniquum, ut non nisi certo pretio emant, si re vera illud est justum pretium, ibidem. ad medium resol.
Quanta sit latitudo trium pretiorum, Infimi, Medii, & Supremi? t.6. tr.3. r.74. p.156
Quæ sit læsio ultra dimidium justi pretii? Et an sit consideranda & in emptore, & in venditore, & quomodo? t.6. tr.3. r.75. p.157
Et notatur, quod in foro conscientiæ non licet contrahentibus se invicem decipere usque ad dimidium justi pretii? Et cur igitur jura permittant hanc deceptionem usque ad dimidium justi pretii? ibid. §.8. p.158
Et an læsus usque ad dimidium justi pretii possit recurrere ad judicem Ecclesiasticum, ut ratione peccati compellat adversarium ad restitutionem, etiam per censuras? ibid. §.10
Quandonam præsumatur donatio in emptoribus, & venditoribus circa excessum, vel defectum justi pretii. t.6. tr.3. r.76. p.158
In quibus casibus res aliquando possit vendi carius, quam alioquin venderetur? tom.6. tract.3. resolution.77. pag.158
Ex quo etiam deducitur multas esse causas propter quas licet aliquando rem minoris pretii emere, quam alioquin emeretur, & quod necessitas facit, ut quod venditor offerat merces ultroneas, quæ vilescunt non solum pro tertia parte, sed etiam pro medietate. ibidem. &c.
Quidam vir emerat vestem quadraginta, quæ valebat sexaginta aureos, sed emerat rogatus à venditore, consultus fui, an emptor teneatur aliquid restituere? t.6. tr.3. r.78. p.158
Quis pro censu imposito ad rationem quinque pro centenario, dedit tantum unctias octoginta, rogatus tamen enixe à venditore, quæsivit, an teneatur ad restitutionem? t.6. tr.3. r.79. p.159
An Chirographa seu credita immatura emi, & extingui possint minori pretio non solum à tertia persona, sed etiam ab ipsomet debitore? Quod est dicere, an jus, v. g. ad centum aureos solvendos intra annum, possint modo emi ab aliquo, vel ab ipso debitore minoris, ut 96. vel 97. t.6. tr.3. r.80. p.159
Hic Panormi à Thesaurario Regni expediuntur militibus quædam libranciæ, quæritur, an emi possint dimidio pretio si difficilis est solutio? Item quæritur de omnibus aliis Chirographis. t.6. tr.3. r.81. p.159
An gemmas insignes, Canes, falcones, picturas antiquas, & similia, quæ non habent pretium taxatum à Principe, vel à communi hominum æstimatione, possit venditor vendere eo pretio, quo voluerit. t.6. tr.3. r.82. p.160
An si in fasce herbarum, olerum, vel lignorum, quæ ad cibum hominum, vel ad pabulum animalium, vel ignem venduntur, inveniatur herba magnæ virtutis ignoratæ possit emi pretio currenti? t.6. tr.3. r.83. p.160
Et infertur, quod si quis sciret in alterius fundo latere Thesaurum, vel venam pretiosi metalli, vel fontem delitescentem, possit illum emere non majori pretio sed pretio currenti. Idem dicendum est de lapidibus pretiosis gemmis, & similibus. ibid. à lin.5. §.2. &c.
An qui vulgo vocantur, *Recatones*, sint obligati ad restitutionem? t.6. tr.3. r.84. p.161
Et infertur primo Mercatores, sive alios posse sine onere restitutionis impedire, ne aliunde ab aliis merces in Civitatem portentur, dummodo non efficiant fraude, minis, &c. sed ex sua industria, & bonis artibus. ib. §.3. &c.

Secundo posse quemlibet supprimere merces suas usque ad tempus opportunum, quo eis majori pretio vendant. ibid. in dicto §.3

Tertio excusantur transferentes triticum extra territorium, etiam si ob id pretium notabiliter augeatur. ibid.

Solent aliqui merces certo pretio vendere, quæritur, an hoc sit licitum? t.6. tr.2. res.85. p.161

Celebris, & difficilis est ista quæstio: An tempore magnæ sterilitatis, & inopiæ, Pragmatica frumenti, & aliarum rerum servanda sit in conscientia, vel liceat vendere frumentum secundum pretium commune, & vulgare? tom. 6. tractat. 3. resol. 86. à §. 2. pag.161

Et supponitur duplex esse rerum pretium, aliud legitimum, seu legale, aliud naturale, aut vulgare. ibid. §. 1

An Victualia debeant à Republica taxari, seu potius arbitrio vendentium relinqui? t.6. tr.3. r.87. p.162

Et quid est faciendum tempore necessitatis, & penuriæ? ibid. §.7. &c.

An qui vendit fructus meliores pretio majori, deteriores pretio taxato, peccet, & teneatur ad restitutionem. Et aliqua alia notantur quoad peccatum mortale, tam emptorum, quam venditorum in dicto casu. t.6. tr.3. r.88. p.163

Cum in hoc Regno Siciliæ pretium, quo venduntur boves, sit à Regia pragmata taxatum, quæritur modo, an Petrus, qui habet aliquos boves in bovitate excedentes alios, possit illos vendere ultra taxam dictæ pragmaticæ? t.6. tr.3. r.89. p.163

Idem dicendum est de vino, tritico, &c. & de cæteris mercibus, quarum pretium fuerit à lege taxatum. ibid. à lin.5. §.2. &c.

Quidam habebat multa dolia vini generosi, cui apponebat magnam quantitatem aquæ, sed ex illa mistione non efficitur deterius eo, quod passim venditur, ab aliis; quæritur modo, an possit tuta conscientia sine onere restitutionis in venditione talis vini exigere totum pretium à lege taxatum? Idem potest quæri de tritico, & aliis. t.6. tr.3. r.90. p.164

An Cives Panormitani possint vendere vinum ex eorum vineis, & prædiis collectum ultra pretium à lege positum, & ut vulgo dicitur, *Acannetela*? Non autem si vinum ex aliis vineis emant, ut vendant, quia tunc peccant, & tenentur ad restitutionem. t.6. tr.3. r.91. p.164

Votum pro Illustrissimo Senatu Panormitano circa moderationem privilegii, seu consuetudinis permittentis Civibus hujus Vrbis non vendere vinum ultra taxam. t.6. tr.3. r.92. p.164

Et inter alia, quæ pro elucidanda doctrina dictæ quæstionis latè docentur, adducitur, quod privilegium, quod transiit in vim contractus est ultro, citroque obligatorium, nec potest sine causa revocari. ibid. §.2

Et quod taxa frumenti in anno magnæ sterilitatis non est mutanda, sed servanda. ibid. §. 22. ad medium. pagina 166

An qui vendit vinum aquæ dilutum descendendo tamen in pretio tantum quantum cum eo vitio valet, quod emptori non manifestat, an peccet & teneatur ad restitutionem? tom.6. tr.3. res.93. p.166

An si quis tradat aliquibus vinum, ut nomine suo vendatur, si cognoscat illos minuendo mensuram, & admiscendo aquam vendituros, peccet? tom.6. tr.3. res.94. p.166

Ex quo infertur posse quemquam pecuniam apud usurarium apponere etiam si sciat fore illi materiam exercendæ usuræ. ibid. §.2. ad medium. p.167

Et quid, si in nomine ipsius Domini tabernarii venderent vinum, & sciente Domino illud corrupissent, secus si Dominus vini id nesciret, qua vis timeretur talis admistio? t.6. tr.3. r.95. ad medium, §.1. p.167

An si aliquis sciat rem brevi minus valituram possit vendere pretio currenti? Et quid si cognoscat emptorem emere ad revendendum? t.6. tr.3. r.96. p.167

An Senatus Civitatis vel Consiliarii Regis possint vendere res suas, quando agnoscunt brevi diminuendum earum pretium ex lege, vel mandato Principis? tom.6. tr.3. r.97. p.167

Et notatur quod non possint tamen differre manifestationem eam, & promulgationem solum eo fine, ut prius vendant suas merces. ibid. sub fin. res.

Quonam tempore Senatus Civitatum, & præcipue hujus Urbis Panormi provisionem frumentorum facere debeant? t.6. tr.3. r.98. p.168

Et an postea dictum frumentum possint vilius populo vendere, quam emerant? ibid. §.3

An si quis vendat librum, quem scit brevi prohibendum, possit illud vendere pretio currenti? Idem est de rebus aliis. t.6. tr.3. r.99. p.169

An si quis rogatus de futura copia mercium, vel tritici, aut monetæ diminutione, vel de discessu Proregis, & Aulæ, dicat se nescire, vel respondeat negative, aut æquivoce, vel amphibologice, peccet contra justitiam & teneatur restituere? t.6. tr.3. r.100. p.169

An si quis sciat Aulam, & Proregem cito Messanam discessurum possit domum locare pretio currenti? t.6.tr.3. r.101. p.170

Et infertur, quid si sciam pretium mercis, mox minuendum, possim eam vendere pretio currenti, etiamsi sciam Magistratum condidisse Decretum de illis minuendis, si tamen tale Decretum non sit promulgatum. ibid. in fine resol.

An si quis sciat brevi valorem monetæ diminuendum esse, possit illam alicui mutuare cum pacto, ut eam sibi restituat juxta valorem, quem dicta pecunia habet, non eo quem habebit tempore, quo restituendum erit mutuum? t.6. tr.3. r.102.103. p.170

Olim in hoc Regno propter monetæ tunsionem promulgatum fuit Edictum ab Excellentissimo Prorege Marchione Villenæ, ut in posterum omnia genera monetarum secundum pondus valerent, & expenderentur; cum hoc scirent multi ante Edicti promulgationem omnem pecuniam vel mutuo dederunt, vel ex ea res emerunt. Quæsitum fuit à multis, an hoc cum crimine, & onere restitutionis factum fuerit? t.6. tr.3. r.104. p.172

Et an Princeps, & ejus Consiliarii teneantur ad restitutionem, si ex eorum negligentia illa notitia legis promulgandæ pervenit ad aures subditorum; unde illi postea ex tali sententia merces vendiderunt cum aliorum detrimento? ibid. §.3

An pro nummis aureis simpliciter, sive generaliter datis, debitor possit alterius generis nummos argenteos, æreosque, invito creditore solvere? tom.6. tr.3. r.105. pag.172

An aliquid pro alio, invito creditore, solvi possit? tom.6. tr.3. r.106. p.173

An quod debetur, statuto tempore, solvi possit ante diem invito creditore? t.6. tr.3. r.107. p.174

Petrus debebat Ioanni centum nummos solvendos post annum, sed nunc vult solvere quinquaginta hoc pacto, ut Ioannes spectet per biennium alios quinquaginta, quæritur, an hæc solutio sit usuraria? t.6. tr.3. r.108. & 109. p.175

An quis possit vendere res indifferentes, si sciam emptores abusuros in damnum alicujus tertii innocentis, v. g. ornamentum meretrici, fucos, monialia, taxillos, aleas, &c. tom.6. tract.3. r.110. & in aliis ejus not. pag.176

Et an quis possit deponere pecunias apud usurarium, qui illis exercebit usuras; & domos locare meretricibus, etiamsi honestas vicinas perversuræ sint? Ibid. in fine §.2. & seq. & in aliis ejus not.

An dubius de malo usu ementis excusetur vendens res indifferentes,

differentes, nulla causa justa concurrente ? tom.6. tr.3. r.111. p.176
An quis possit vendere aliqui ' cum vitio occulto, quod si emptor sciret, non esset rem empturus saltem eodem pretio? Et quid, si venditor probabiliter intelligit emptorem emere rem illam ad revendendum ; an tunc venditor debeat manifestare occultum vitium ? tom.6. tr.3. r.112. §.1.2. & 3. p.176
Et in §. ult. aliqui alii casus explanantur circa Pharmacopolas, sutores, & galeros vendentes, & alios similes. ibidem.
An contractus factus ex metu levi valeant in conscientia? t.6.tr.3.r.113. p.177
Et ex doctrina dictæ quæstionis decidi possunt alii multi casus facti ex prædicto metu levi, & tandem quæritur in §. ult hujus res. an contractus matrimonii factus ex metu levi sit irritus, vel irritari possit ? ibid. &c.
An contractus lucrativi & promissorii ex metu injusto celebrati jure naturali sint validi, & quid de jure Civili? Et an supradicti contractus ex metu gravi celebrati sint juris positivi dispositivi ipso jure irriti, vel rescindendi? t.6 tr.3.r.114. à §.1. ad ult. exclusive. p.177.& 178
Et in §. ult. hujus res. inferuntur alii octo casus, pro metu injusto in illis contracto. &c.
An contractus onerosi celebrati ex metu gravi sint validi jure naturali, & quid de jure civili, exceptis matrimonio, ludo, & alienatione rerum Ecclesiasticarum ? t.6. tr.3.r.115. p.178
Utrum prodigus ex contractu juramento confirmato ? t.6. tr.3.res.116. p.178
Sed difficultas est, an dictum juramentum non solum obliget ex Religione, sed etiam confirmet contractum alias nullum, efficiendo validum, & consequenter dantem jus justitiæ ad rem, vel in re ? ibid. §.5. p.179
Ex quo deducitur, contractus non transire ad hæredes suorum bonorum, & quod dictum juramentum possit relaxari à Superiore. ibid. §.7
An juramentum metu, aut dolo adjectum contractibus invalidis, & de jure reprobatis, obliget in conscientia? Et an prædictum juramentum non indigeat relaxatione? t.6. tr.3. r.117. p.179
An solus metus reverentialis sine minis, aut alicujus gravis mali timore censeatur cadere in virum constantem? Idem quæritur de precibus importunis, etiam si cum ipsis non sit metus reverentialis? t.6. tr.3.r.118.p.180
Et quæstio hujus r. deserviet ad rescindendos contractus uxorum, & filiorum familias, maxime si sint lucrativi, & quia liberalitate proficiscuntur. ibid. §.4
An conductor teneatur de culpa levissima ? Et doctrina hujus quæstionis deserviet in empto, locato, in dote, in pignore, & in societate. tom.6.tr.3.r.119. & in multis aliis ejus notationum. p.181
Si domus conducta comburatur, an damnum sit locatoris, vel potius conductoris ? Et quid, si nesciatur, utrum culpa, vel casu ortum fuerit incendium. t.6. tr.3. r.120. p.182
Et an Dominus, seu Pater familias ex incendio familiæ, seu domesticorum teneatur ? ibid. §.4. p.183
Et notatur res quæ in incendio versantur, non haberi pro derelictis. ibid. §.5
An in contractibus gratia utriusque contrahentis celebratis, si aliquod damnum contingat sine culpa illius, dividatur inter utrumque ? tom.6. tract.3. resolut.121. p.183
An ob sterilitatem agri fortuitam sit aliquid remittendum de pensione agri ? tom.6.tract.3. resolution.122. pag.183
Sed difficultas est, quando conductor renunciavit omni casui fortuito. ibid. §.2. &c.
Et quid in foro judiciali, & quid in foro conscientiæ ? ibidem. §.3
An casus fortuitos in se recipiens, vel eis generaliter renuncians, de insolitis etiam sentire intelligatur ? t.6. tr.3. r.123. p.184
An qui periculum alicujus rei in se recepit, casum etiam fortuitum in se recepisse intelligatur? t.6.tr.3.r.124. pag.185
An contractus ille, qui vulgo dicitur *Beneficiata, seu lotto*, sit licitus ? t.6. tr.3. r.125. p.185
Et notatur, quod res quæ ibi venduntur, non possunt vendi nisi justo pretio, quo res ipsæ valent, & aliter facientes peccant mortaliter, & tenentur ad restitutionem pauperibus, si veri Domini nesciuntur. ibid. §.2.p.186
An dubitans, si res sit furtiva, possit eam emere, ut postea à vero Domino totum pretium recipiat ? t.6.tr.3. r.126. p.186
Et in prædicto casu, si Dominus non comparuerit, an emptor teneatur rem illam in pios usus convertere, deducto tamen pretio, maxime si illam emerit modico pretio ? ibid. ad medium. §.1. & seq.
An si quis studio emptionis, vel donationis rem furtivam sub dubio possidet, & facta diligentia, dubium adhuc persistit, ad quid teneatur? Ubi aliqua alia circa hoc advertuntur ? t.6. tr.3. r.127. p.186
Quis emit rem aliquam bona fide, & postea dubitat rem esse alienam, nec veritas opposita, debita diligentia facta, sciri potuit, quæritur, an qui illam vendidit, teneatur paratum esse ad illud pretium, quo vendidit, restituendum Domino quoties comparuerit ? t.6. tr.3. r.128. p.187
Et supponitur, quod qui rem per viam emptionis, seu permutationis, etiam bona fide de manu latronis accipit, sed deinde incipit dubitare probabiliter quod sit furtiva, si facta diligentia sit dubius, possit illam tuta conscientia retinere, & vendere. ibid. à lin.1. §.1
Petrus bona fide rem emit à latrone, quam postea, durante bona fide, vendidit Ioanni, & deinde cognoscit rem illam esse alienam, quæritur, an licitè possit sibi pretium retinere, & non rescindere contractum cum Ioanne, dummodo rem illam vendiderit eo pretio, quo emerat ? t.6. tr.3. r.129. p.187.
An vendens bona fide rem alienam eodem pretio, quo emerat, teneatur pretium vero Domino restituere? t.6. tr.3. r.130. p.187
An si quis rem alienam à fure, bona fide, emptam majori deinde pretio vendidisset, teneatur restituere Domino illud plus, in quo locupletior factus est ? tom.6. tr.3. r.131. p.188
Et notatur furem vendentem rem furtivam, & postea juste minori pretio redimentem, non teneri excessum illum pretii Domino restituere, sed satisfacere reddendo ei rem suam non deterioratam, & fructus ex ea debitos. ibidem. §.3
Petrus emit bona fide equum à latrone, postea de hoc certior factus est, quæritur, an possit tuta conscientia rescindere contractum, & latroni equum illum reddere, ut pretium pro eo datum recuperet ?t.6. tr.3.r.132.p.188
Et si equum recepit à latrone gratis, an possit eum ei tradere, vel teneatur tradere Domino ? ibid. §. ult.
An si quis à fure emente pecunias furtivas bona fide accepit, easque cum propriis commiscuit, teneatur ad restitutionem dictarum pecuniarum, Domino comparente ? t.6. tr.3. r.133. & 134. p.189
Et docetur, quod si aliquis ludendo falsis aleis, pecuniam lucratus est, quam cum propriis miscuerat, ejusque partem socio, vel amico suo donavit, quamvis scienti, tamen non operante ad fraudem committendam, recte dici possit dictum socium, vel amicum ad nullam restitutionem obligari. ibid. sub finem res.
Petrus emit rem furtivam mala fide, postea comperto vero Domino, quæritur, an teneatur eam illi restituere, & non furi ad repetendum pretium, quod pro ea dedit? t.6. tr.3. r.135. à §.2. & r.136. p.189
Ex quo deducitur, qui furatus est a fure, potest reddere rem

rem furtivam eidem furi. ibid. in fine dictæ resol. 136. pag. 190
Quis vendit scapham frumenti, v. g. furatam, cujus pretium postea decrevit, quæritur, an teneatur restituere pretium frumenti secundum quod venditum fuit, an secundum taxationem temporis, in quo restitutionem facit? t. 6. tr. 3. r. 137. p. 190
Et quid est dicendum, quando res apud furem melior facta est augmento intrinseco, veluti si pullus equinus furatus adolevit, an in tali casu semper restitutio fieri debeat rei spectatæ secundum optimum statum, quem in manu furis habet? Et quid quando prædictus pullus equinus deterior factus est, &c. ibid. §. 2
An non solum quando debitor, sed etiam creditor dubius est de solutione debiti, sit illud restituendum? t. 6. tr. 3. r. 138. & 139. p. 190. & 191
Et in dicto casu an ad integram solutionem vel ad partem secundum dubii proportionem debitor teneatur? ibid. post medium. §. 3. r. 139
Et quid, quando solum debitor certus est de debito, sed dubius de solutione? ibid. in §. 1. dictæ res. 139. & in r. 140. p. 192
Sæpius in praxi occurrit ista quæstio. Ex quanam culpa teneatur depositarius quando perijt penes ipsum res deposita? t. 6. tr. 3. r. 141. p. 192
Et quid in foro conscientiæ in ordine ad restitutionem, an requiratur lata culpa theologica & mortalis, vel levis, & levissima? ibid. §. 3. & 4. &c.
Ex quo infertur, quid est dicendum de Bullariis, Cauponibus nautis, fattoribus, fullonibus, & habentibus curam molendinii & domorum publicarum, & aliis similibus? ibid. §. 2. & in r. 142. p. 193
An quando commendatarius, vel depositarius est dubius, utrum res sit sua culpa amissa, teneatur illam restituere? Et an ad hoc requiratur lata culpa Theologica, & mortalis? Idem est de locatore, & conductore. tom. 6. tr. 3. r. 143. p. 193
Et notatur, quod in foro externo, si res depositarii appareant incolumes, præsumitur in dolo, &c. ibidem. §. 3
An depositarius possit uti re deposita usu consumptibili, v. g. frumento, oleo, &c. dummodo certus sit se tantumdem ejusdem generis, & bonitatis pretio habiturum cum Dominus repetiverit? t. 6. tr. 3. r. 144. p. 193
An Thesaurarius alicujus Principis, vel Procurator, seu famulus alicujus Domini, inscio ipso, possit cum Domini pecuniis, quas ad expendendas, vel conservandas habet, negotiari, & lucrum in suam utilitatem vertere? t. 6. tr. 3. r. 145. p. 194
Et asseritur, quod si quis tradat famulo, vel negotiatorum gestor mille aureos in auro, ut solvat suo creditori, non curans qua specie id fiat, & ille eos commutet in monetam argenteam cum lucro, eamque solvat creditori, retento lucro, non tenetur restituere illud lucrum neque creditori, neque Domino, sed posset illud sibi retinere. ibid. in fine res.
Solent Mercatores in suis libris scribere rationem dati, & accepti, & quid ipsis debeatur, quæritur, an possit postea debitor eligere, in quo debito pecunia sibi debita compensetur. Et aliqua alia notantur circa debita, & solutiones pro diversis causis, & debitis eidem creditori. t. 6. tr. 3. r. 146. p. 194
Quidam creditor Principis vel civitatis frangendo gabellam volebat sibi compensare debitum, quæsivit, an hoc, servatis legibus compensationis, esset licitum? t. 6. tr. 3. r. 147. p. 194
Et quid, si Princeps locaverit aliis subditis vectigal, & gabellas alias justas, an tunc liceat creditori facere compensationem: & quid, si Princeps illud vendiderit? ibid. prope finem. §. 2
Quænam conditiones sint necessariæ ad justam compensationem faciendam? t. 6. tr. 3. r. 148. p. 195
An in compensatione occulta facienda, debitum debeat esse liquidum, & certum? tom. 6. tract. 3. resol. 149. pag. 195
Et an infamia compensanda sit pecunia, quando non potest in proprio genere restitui? Ibidem. à lin. 4. §. 1. &c.
Et an, qui ex testamento minus solenni legatum debet habere, possit legatum detinere, vel de novo accipere, aut occulte sibi compensare? ibid. §. 3. &c.
Et an hæres ab intestato possit etiam uti compensatione occulta contra eum, qui bona defuncti possidet ex testamento minus solenni? ibid. in fine dicti §.
Et an debitor, ex debito liberetur à restitutione, si rem vel pretium restituat per Confessarium, si Confessarius vere non restituat, sed sibi retineat? ibidem. §. 7. pag. 196
An si quis occulte utatur compensatione, peccet mortaliter, si rem debitam poterat in judicio absque gravi incommodo repetere? tom. 6. tract. 3. resolution. 150. pag. 196
Et an quis possit compensatione uti, etiam si sub juramento promiserit, debitum solvere? ibidem. §. 3. pag. 197
Et an quis possit compensatione uti ex re, quam debitor mittit dono ad alium, dum donatio est acceptata? Et quid, si eam mittat non dono sed in solutionem debiti? ibid. §. 4
Et an compensatio sit licita, quando debitum actu non debeatur, &c. ibid. §. 5. &c.
An in foro conscientiæ privata compensatio fieri possit ex re deposita apud tuum debitorem? tom. 6. tract. 3. r. 151. §. 7. ante medium, à vers. Item, & in multis aliis ejus not. p. 198
An in debitis ex justitia dari possit compensatio cum bonis, vel obsequiis gratuitis? Et difficultas est, quando præbui donum, & obsequium ignorabam debitum ex justitia, an possim postea facere compensationem? tom. 6. tract. 3. resol. 152. & in aliis ejus not. pag. 198
Et notatur, quod compensatio non est facienda, si aliquis tibi debeat ex sola charitate, vel titulo gratitudinis. ibid. §. ult. &c.
An compensatio in foro conscientiæ sit valida, etiamsi adsint alii creditores anteriores? tom. 6. tract. 3. resol. 153. pag. 198
Et notatur, quod quando debitor solvit debitum posteriori creditori, cum solvi deberet priori, in tali casu creditor non tenetur ad restitutionem, sed potest retinere pecuniam illam contra ordinem restitutionis sibi solutam. ibid. §. 5. p. 199
Et quid est agendum, si qui utitur compensatione quando adsunt creditores anteriores rogatur denunciare debitum sub pœna excommunicationis? tom. 6. tract. 3. resol. 154. ante medium, à vers. At multi, & melius in r. 155. p. 199
An depositum compensationem admittat? t. 6. tr. 3. r. 157. & in aliis ejus not.
An uxores, & filii aliquando post mortem viri, vel Parentum possint occultare bona creditorum? tom. 6. tr. 3. r. 158. p. 200
Et an in judicio vocati, si compellerentur sub juramento aperire, si nihil abstulerint ex bonis mariti, vel Parentum teneantur in conscientia veritatem dicere? ibid. à lin. 7. res. &c.
Et quid, si obligantur ex vi, & virtute excommunicationis, an teneantur revelare, si aliquid occultaverint vel abstulerint ex supradictis creditorum? ibidem ad medium res.
Et notatur filium succedentem Patri, avo, vel matri in bonis acquisitis per usuram, sive per alios contractus illicitos, vel delictum non tenentur restituere cum gravi detrimento sui status, &c. ibid. An

An si minor 25. annorum curatorem habens sine ejus consensu obligetur? t.6. tr.3. ref.159. & in aliis ejus not. p.200
Et docetur, quod prædicti minores possunt facere contractum matrimonii, & testamentum sine consensu curatoris. ibid. §.3. & seqq. p.201
An in foro conscientiæ minor 25. annis sine curatorum consensu pacisci, & ex pacto obligari possit. t.6. tr.3. ref.160. p.201
Et an hoc procedat, non solum quando pupillus factus est locupletior, sed etiam quando locupletior non est factus, quia quando locupletior est factus, non solum naturaliter, sed etiam civiliter obligatur. ibidem §.18. pag.202
Quomodo probetur ætas minorum ad gaudendum beneficio restitutionis in integrum? Pro quo primo aliquid supponitur, & in textu hujus resol. demonstratur qui sunt, qui privilegio restitutionis in integrum gaudere possunt. t.6. tr.3. r.161. ubi latè. p.203
An restitutio in integrum competat minoribus etiam post annum 25. t.6. tr.3. r.162. p.204
An beneficium restitutionis in integrum competat minoribus fidejussoribus, vel consortibus ejusdem litis. t.6. tr.3. r.163. p.205
An competat restitutio in integrum minoribus, si contractum juramento firmaverint? t.6. tract.3. ref.164. pag.206
Aliqua practicabilia circa beneficium restitutionis in integrum. Primo, an quando læsio contingit tantum in pretio, possit, verbi gratia, minor agere ad rescissionem contractus, vel ad reparationem pretii. tom.6. tract.3. r.165. p.208
Secundo, an minor adversum minorem, vel Ecclesia adversus Ecclesiam, &c. gaudeant beneficio restitutionis in integrum. ibid. §.5
Tertio, an in restitutione in integrum restituendi sunt fructus percepti? ibid. §.8
Et tandem, an Ecclesia læsa in contractu cum laico possit petere restitutionem non solum coram judice ipsius laici, sed etiam coram judice Ecclesiastico? ibidem §.15. p.209
An minor 25.annorum si non possit sine magnis expensis coram judice obtinere restitutionem in integrum contra læsorem, possit in conscientia uti compensatione occulta? Et primo aliqua supponuntur pro ejus restitutione in integrum, & quadriennio tempore postquam facti fuerint majores, quod etiam transiit ad hæredes. t.6. tr.3. r.166. p.209
Et decluditur, quod contractus initi cum prædictis minoribus, & pupillis valent quatenus illis sunt utiles. ibid. §.7. p.210
Et notatur minores non obligari naturaliter pro foro animæ ad supradictos contractus, sicut nec civiliter pro foro externo ad illos obligantur. Et aliquid aliud adducitur pro aliis diversis minorum contractibus. ibid. §.8. & seqq.
An filiusfamilias obligetur in conscientia solvere pecunias mutuo acceptas? tom.6. tr.3. ref.167. & in aliis ejus not. p.211
Et quid, si mutuum versum est in utilitatem pupilli, an teneatur in foro conscientiæ mutuanti solvere? ibidem §.2
Et quid si juravit mutuum solvere, & quid secluso juramento? tom.6. tract.3. resol.168. à §.3. ad 6. pag.211
Et quid est dicendum, si filiusfamilias mutuum in rebus à pecunia distinctis dare sibi passus est, puta, si pannum ad vestem, equum ad iter, non numerata pecunia emerit. §. ult. p.212
Et in §.3. hujus resol. adducuntur sex casus, in quibus filiusfamilias debet solvere sicut alii.
An Commissarii possint à singulis tantum exigere, quantum ab uno possent, si pro illo solo negotium facerent. t.6. tr.3. r.169. p.212
An cliens possit pacisci cum Advocato de quota lite. t.6. tr.3. r.170. p.213
Solent litigantes conducere Advocatos, & Procuratores ad annum, vel annos sub certa annua mercede, seu salario ad omnes causas, quas habent, vel habituri sunt; quæritur modo, an si nullas causas in illo anno partes habuerint, Advocati licitè petant salarium. t.6. tr.3. ref.171. p.213
An conducens operam alicujus, si per conductorem stetit, etiam ob causam fortuitam, quo minus locator operam suam præstaret, teneatur ad omnem mercedem? t.6. tr.3. r.172. p.213
Ex quo infertur, quod possessor malæ fidei non tenetur ad fructus, quos in veritate Dominus rei non erat probabiliter percepturus. ibid. in fine resol. &in aliis ejus not.
An famulus conductus per annum, si discedat ante tempus completum, perdat mercedem? t.6. tr.3. resol.173. pag.214
An filius, v. g. Cauponis, Mercatoris, &c. possit exigere salarium, quia Patris bona administravit? t.6. tract.3. ref.174. p.214
Et si filius ob metum reverentialem supradictum salarium petere non audeat, an clam à Patre accipere possit. ibid. ad medium §.2
An Domini teneantur præstare salarium famulis infirmis. t.6. tr.3. r.175. p.214
Quædam practicabilia valde notanda à Confessariis circa famulos, & sartores. t.6. tr.3. r.176. p.214
An quis licitè possit emere à sartoribus fragmenta, quæ supersunt ex vestibus, & si justè ea sibi retineant? t.6. tr.3. r.177. p.215
An sartores possint à Mercatoribus accipere partem pretii. t.6. tr.3. r.178. p.215
An Religiosi ex occasione, quod merces empta cariori pretio potest vendi, si hoc faciunt, dicantur negotiari. t.6. tr.3. r.179. p.216
Utrum Clericus in sacris constitutus, vel Religiosus possit negotiari per alium? t.6. tr.3. resol.180. & 181. pag.216
Et an peccent mortaliter in dicto casu, negotiando per alium? ibid.
Et an fas sit Religiosis, & Clericis inire contractum societatis cum campsore, aut Mercatore conferente totam operam Clerici, vel Religiosi ex parte sua non nisi nummos negotiationis, sive pecuniam conferentes, in quo nec venialiter quidem peccent. ibid. ad medium §.3. r.181. à vers. Fas esse. p.216
An Clerici, vel Religiosi possint in propria domo, vel Monasterio vendere per famulos vinum, v. g. collectum ex suis prædiis? Et supponitur Clericos, & Religiosos non esse negotiatores, neque teneri ad gabellam, si vendant vinum recollectum ex suis prædiis. tom.6. tr.3. r.182. p.217
An negotiatio prohibita sit Novitiis nondum in sacris Ordinibus initiatis? tom.6. tractat.3. resolut.183. pag.217
Et in §.3. hujus resol. alium curiosum casum, satis longum, sed sæpius in praxi contingentem, pro negociatione in illo decisum invenies.
An saltem, qui habet beneficium Ecclesiasticum, sed nondum ordinatus est in sacris possit negotiari per ipsum. t.6. tr.3. r.184. & 185. p.218
Clericus ex portione hæreditatis acquisivit aliquos boves, quos aliquando post culturam suorum prædiorum aliis locabat, an esset Clericus negotiator. t.6. tract.3. ref.186. p.218
Et quid, si jumenta emat, ut postea lucri gratia locet? ibid. §.2
Aliqua notabilia circa negociationem Clericis, & Religiosis

gioſis interdictam. Et inter alios caſus, qui pro praxi adducuntur, quæritur, an Clericis ſit interdictum emere uvas, ut vinum ad vendendum faciant. t.6. tr.3. reſ. 187. & in aliis ejus not. p.219

Et an Clericus, vel Religioſus peccet mortaliter, ſi una, vel altera vice negotietur? ibid. §.4

* Sed nota, quod in textu hujus reſolutionis alii curioſi caſus adducuntur pro praxi & negotiatione alicujus rei mutata forma, vel non mutata, & de aliis notabilibus caſibus agitur, in quibus Clerici, & Religioſi negotiari liberè poſſunt.

Et an Epiſcopus poſſit tenere cymbam piſcatoriam pro ſuo uſu, familiæ, prædicatorum, hoſpitum, &c. & piſces, qui poſtea ſuperſunt vendere? ibid. §. ult. p.220

Et an Clericus poſſit emere pro victu ſuo, & familiæ in abundantia, & ſi quid ſupereſt poſtea vendere, etiamſi vendat carius, quam emerat? ibid. poſt med. §. ult. à verſ. illud.

An Clericus, vel Religioſus, qui ſuis ſumptibus, vel Monaſterii imprimit libros à ſe compoſitos, eaque exemplaria poſtea in diverſis Religionibus vendit, dicatur negotiator. t.6. tr.3.r.188. p.221

Et docetur, quod illa tantum eſt negociatio propriè dicta, qua res emitur, ut eadem immutata in eadem ſpecie carius vendatur. ibid. ante med. §.5. à verſ. Quia.

Et alii multi caſus pro Regularibus adducuntur, in quibus illis eſt licita negociatio, ut ſi vendant panem coctum ex fructibus eorum, lateres, calcem, &c. ibid. & multi alii ſimiles caſus reperies in reſolutione antecedenti 187

An Clerici poſſint eſſe fidejuſſores? Idem eſt de Epiſcopis. t.6. tr.3. reſ.189. p.222. Et quid pro aliis Clericis? ibid. p.222

Et notatur, quod Monachi abſque licentia Prælati, & majoris partis Capituli fidejubere non poſſint, quod ſi fecerint, & mutuo acceperint, non obligatur Monaſterium niſi quantum in ejus utilitatem converſum eſt. Et an hæc doctrina locum habeat in Prælato. ibidem §.14

An beneficiarius poſſit licitè abſque aſſenſu Apoſtolico locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium. t.6. tr.3. r.190. p.223

Et notatur redditus Cancellariæ Epiſcopalis locari non poſſe, ſed debere per proprios Miniſtros exerceri. ibid. §.3

Et an bona donata, ſeu relicta Eccleſiæ, ſeu Monaſterio, aut loco pro bonorum immobilium capaci, ea conditione, ut poſſint alienari abſque ſolemnitate, & aſſenſu Apoſtolico, an inquam talis conditio ſit adimplenda? ibid. §.4

Et an pecunia data pro dote Monialis poſſit inſumi in emendo agro, vel vinea, ut de fructibus ipſius Monialis ſuſtentetur? ibid. §. ult. p.224

Rectores cujuſdam Eccleſiæ conceſſerunt aliqua bona in evidentem illius Eccleſiæ utilitatem, ſalvo aſſenſu Sedis Apoſtolicæ, & ante aſſenſum tradiderunt poſſeſſionem, inſtanter à me quæſierunt, an dicta alienatio ſit nulla, & an inciderint in excommunicationem Paulinæ *Ambitioſæ*? t.6. tr.3. r.191. p.224

An rei Eccleſiaſticæ in emphyteuſim conceſſio non conſueto modo facta, cenſenda ſit omnino inutilis, vel ſaltem valeat, quantum fieri potuit? tom.6, tract.3. reſ.192. p.224

An ſcriptura ſit de forma, & ſubſtantia contractus emphyteuſis? t.6. tr.3. r.193. p.225

Et an emphyteuſi aliquo modo finita, non cenſeatur tacita renovatio, ſi ſcriptura non intervenit? ibid. ſub finem §.1

An emphyteuta per 30. vel 40. annos non ſolvens Canonem, præſcribat immunitatem in futurum? Et quid, ſi adſit ignorantia adverſus præſcriptionem 40. annorum. t.6.tr.3. r.194. p.226

An ſi emphyteuta juret ſe ſingulis annis penſionem ſoluturum ſub pœna incidendi in commiſſum, ſi non ſolvat, in pœnam incidat? Et aliqua primo ſupponuntur pro intelligentia hujus quæſtionis. t.6. tr.3. reſ.195. pag.226

An ſi emphyteuta ceſſavit à ſolutione Canonis, & Dominus per aliquod tempus, ſed poſtea ad privationem emphyteuſis agat, an fructus interim à triennio perceptos emphyteuta teneatur reſtituere. tom.6. tract.3. reſ.196. p.227

An emphyteuta moram purgare poſſit, itaut per non ſolutum Canonem jus ſuum non amittat? Et diſtinguitur inter emphyteutam Eccleſiarum, & inter emphyteutam laïcorum. t.6. tr.3. r.197. p.228

Et quid ſi promiſit ſolvere Canonem, & juravit? ibidem §.5

An Dominus poſt incurſam caducitatem poſſit propria authoritate poſſeſſionem rei emphyteuticæ apprehendere. t.6. tr.3. r.198. p.229

Et quid, ſi emphyteuta non reſiſtit, vel reſiſtit verbis tantum, non vero ſi factis reſiſtit? ibidem in fine §.1

Et quid eſt dicendum, ſi adſit ſcandalum? ibid. in fine reſolut.

An ſi emphyteuta alienet partem, irrequiſito Domino, amittat totum, an vero ſolummodo partem. t.6. tr.3. reſ.199. p.229

Et an quando duo ſunt ejus rei emphyteuticæ proprietarii, uterque ſit requirendus? Et an uno dumtaxat non requiſito incidatur in pœnam commiſſi totius rei, an partis tantum expectantis ad Dominum cujus conſenſus non fuit requiſitus. ibid. §.5

Et quid, quando ſunt plures Domini directi, an omnes requirendi ſint? ibid. §.6

An Prælatus rem emphyteuticam ad Eccleſiam reverſam, etiam conſanguineis ſuis denuo in emphyteuſim concedere valeat. t.6. tr.3. r.200. p.230

Et quid, ſi luculenter conſtat eam fuiſſe factam in Eccleſiæ utilitatem, & obſervatas fuiſſe ſolemnitates à lege requiſitas? ibid. inter med. & fin. §.1. à verſ. Niſi luculenter.

An qui habet licentiam à Rege officium in aliam perſonam transferendi, poſſit vendere. t.6. tr.3. reſol.201. pag.231

Et an in dicto caſu, quidquid ſit de peccato, non teneatur ad reſtitutionem. ibid. §.4

Et docetur adeſſe tacitam facultatem vendendi officia, cum ea dantur fœminis, aut viris Nobilibus, quas Princeps certo credit non eos per ſe talia munera obituros. ibid. §.3

An officia ſæcularia vendi poſſint? t.6. tr.3. r.202. & in aliis ejus not. p.231

An Proreges poſſint vendere officia, & pecunias ſibi ipſis applicare? Et an ſi ſine titulo & poteſtate Regis ita vendant, peccent mortaliter, & ad reſtitutionem teneantur? Et quid de conſuetudinibus circa hoc? tom.6. tractat. 3. reſolut. 203. ubi latè. pag.232

Et ſupponitur, quod Rex poteſt talia officia vendere. ibidem.

An Proreges poſſint pro eorum arbitrio aggratiare, ut vulgo dicitur, delinquentes, qui accuſatorem non habent, & pro dictis gratiis pecuniam accipere? Et an in quolibet peccent mortaliter, & teneantur ad reſtitutionem? Et quid de conſuetudinibus circa hoc, tom.6. tr.3. r.204. p.234

Et docetur peccare Proreges condonando reis pœnam ad petitionem famulorum, recipiendo pecunias, ſi hoc ipſi ſcirent. Sed hoc limitatur, ſi pecunia eſſet moderata, & ſumpta propter diligentias, & labores ad impetrandam gratiam. ibidem in fine §.12. pag.235

An

An Proreges possint concedere privilegiatas tractas pro anno sterili non extractas. t.6.tr.3. r.205. p.236
Et an possint vendere tractas, & in eorum commodum pecuniam accipere? Et an ita faciendo an peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem? Et quid de consuetudinibus circa hoc? ibid. §.5. p.237
Quando faciendæ sunt extractiones frumentorum à Dominis Proregibus in hoc Regno Siciliæ? t.6. tract.3. res.206. p.237
Et notatur non incurrere in excommunicationem Bullæ Cœnæ Proreges, & Ministros prohibentes extractiones frumenti, & aliorum victualium ad Romanam Curiam, si in Regno deficit necessaria provisio. Et in §. ult. hujus ref. aliud pulchrum dubium circa hoc decisum invenies. ibid. §.2. & 3. p.238
An filii succedentibus Patribus per intermediam personam, hæreditantes tantum Majoratum, vel bona vinculata, teneantur solvere debita parentum post eorum obtum? t.6. tr.3. r.207. p.238
Et quid de uxore, mortuo marito, etiamsi vestes, aut alimenta, quæ maritus emit ex pecunia mutuo accepta etiam actu extent, apud uxorem, an, hoc non obstante, non sit obnoxia restitutioni? ibidem in fine. §.2. & seq.
Et quid est dicendum, si debita contracta sint ab illo, qui Majoratum instituit, & ante institutionem Majoratus. ibid. §. ult. p.239
An Pater, vel mater peccet mortaliter gravando legitimam filiorum gratuitis donationibus, vel minuendo onerosis, sed fictis contractibus. t.6. tract.3. res.208. pag.239
Et an Pater possit sine peccato injustitiæ alienare omnia bona sua, ad hoc, ut à filiis legitimam auferat. ibid. ad medium ref.
An debitor sciens statum suum deficere possit integre satisfacere alicui non petenti, qui alioquin jus Prælationis non haberet? tom.6. tractat.3. resolution.209. pag.239
Et an iste teneatur restituere. ibid. §.2
Et inter alia, quæ circa supradicta discutiuntur, & inferuntur, tandem quæritur an quando ex contractu onerofo, vel titulo gratuito quis accepit aliquid à debitore, teneatur restituere? Et pro praxi hujus quæstionis aliquæ aliæ difficultates proponuntur in textu hujus ref. ibid. §.10. & seqq. p.240
An priori petenti debi um liceat prius solvere? Et pro solutione hujus difficultatis prius aliquid supponitur. t.6. tr.3. r.210. p.241
Et an vero hoc intelligatur de petitione in judicio, & post sententiam latam, an etiam de petitione privata, & extra judicium. ibid. ante med. §.2
Et an etiam præferendus sit aliis creditoribus posterius petentibus. ibid. in eodem. §.
An seclusо alio privilegio, & cæteris paribus in solutione alicujus debiti creditor antiquior, & pauperior sit præferendus creditori posteriori. t. 6. tract.3. ref.211. ubi late. pag.242
Pro contractibus Matrimonii, Vide *Matrimonium.*

Appendix ad alias difficultates mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum Contractus.

An Pontifex possit errare approbando, vel reprobando aliquem contractum, ubi agitur de Monte pietatis. t.9. tr.5.r.26. p.366
Quidam vir Nobilis est in mora solvendi debitum unciarum ducentarum ex contractu, sæpius confitetur, & non restituit, habet tamen animum restituendi, quæritur à Confessario, an sit illi absolutio deneganda, maximè cum creditor multoties ab illo petierit solutionem. t. 1. tr.4. r.36. p.245
An promissionis contractus sine animo se obligandi vero, sed tantum ficto obliget promittentem. tom.2. tract.6. res.7. p.335
An capitulum sede vacante possit alienare bona Ecclesiæ, tam mobilia, quàm immobilia. tom.3. tr.5. resol.41. pag.399
An quis liberetur à restitutione pro debitis ex furto, & usuris propter eleemosynas pauperibus largitas, non tamen hoc intuitu, quæ fortè solvendæ sunt pauperibus ob incertitudinem creditorum. tom.3. tract.6. res.126. p.492
An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare juramenta quando sunt adjecta contractui, in quo est turpitudo, & injustitia in creditore, ut de solvendis usuris, aut metu extorta? tom.4. tract.3. resolut.83. & 84. p.103. & 104
An si creditor, & Pater, aut mater debitoris sint in extrema necessitate, debitor possit subvenire illis relinquendo creditorem? Et an id possit facere cum uxore, filiis, & etiam cum fratre? Et an, quando creditor, & debitor sunt in extrema necessitate, debitor teneatur solvere creditori? Idem est dicendum de depósito, & mutuo. t.4. tr.7. r.47. & 46. p.301. & 300
An alienatio reliquiarum includatur in prohibitione Paulinæ de rebus Ecclesiæ non alienandis? Et explanatur particula *Præsumpserit*, posita in dicta Extravag. Pauli II. quæ denotat temeritatem, & non comprehendit eum, qui bona fide ignoranter, aut imprudenter, sive inadvertenter facit aliquid contra dictam Extravagantem. Et an bona Ecclesiastica donata, vel legata, ut possint alienari absque assensu Apostolico, & in proprios usus converti, possint, stante hoc, absque dicta solemnitate alienari? Et an quamvis permutatio bonorum Ecclesiasticorum maximè cum laïcis sit jure prohibita, tamen permutatio cum Imperatore, & Principe Patriæ est permissa absque solemnitate. Idem est cum fundatore, sed solemnitate prius permissa. Et an Superiores possint in contractu licito absque solemnitate obligare bona Ecclesiæ sub hypotheca generali non obstante Paulina, & decreto Urbani VIII. Et an pecuniæ ad cambium, vel mutuo acceptæ cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis comprehendantur sub decreto sacræ Congregationis, & Paulinæ *Ambitiosæ?* Et an obligando tantum fructus bonorum immobilium, & mobilia non pretiosa, possit Prælatus, & Capitulum Ecclesiæ, seu Monasterium absque solemnitate, quam jura ad alienationem bonorum Ecclesiasticorum requirunt, pecuniam mutuo accipere? Et an hoc procedat, si mutuum sit acceptum absque ulla obligatione aliquid pro eo solvendi, alioquin non possit fieri, etiamsi tantum fructus, & mobilia non pretiosa obligentur? Et an validi sint contractus, qui cum excommunicato fiunt? Et an excommunicatus vitandus possit petere à suo debitore suum creditum, & is ad id teneatur? Et an vendentes arma Infidelibus in terris tamen Christianorum incidant in censuram Bullæ Cœnæ? Idem est, si illis vendant, quos certo sciunt ea ad Infideles esse missuros. Et an liceat in magna penuria emere ab Infidelibus animalia, & cum illis alia victualia permutare. t.5. tr. 1. r.78. 80. 79. 120. 116. 45. & 49. p.50. 53. 56. 77. 75. 31. & 33
An contractus initus cum excommunicato vitando sit validus non solum in favorem contrahentium, sed etiam in favorem ipsius excommunicati & hinc sit validam esse venditionem, emptionem, locationem, & donationem tum ab excommunicato, tum ipsi excommunicato factam? Et quid de prædictis contractibus factis à Prælato excommunicato, Tutore, Curatore, & similibus. t.5. tr.1. res.119. p.76

An mutuare aliquid cum pacto, ut ille, qui recipit mutuum, conferat Officium, vel beneficium, usura sit, & simonia? Et an liceat vendere pensiones? Et an sit simonia vendere locum honoratiorem pro sepultura? tom.5. tract.7. resol.19. 28. & 37. p.320. 327. & 337

An Inquisitores, aut fiscus teneantur satisfacere creditoribus hæreticorum? Et an fiscus teneatur solvere ultra vires bonorum publicatorum, si non confecerit inventarium? Et an in foro conscientiæ, si fiscus non solvat debita ab hæreticis contracta, ipsi non teneantur ea solvere, quamvis ad pinguiorem fortunam postea devenerint? Et an quando Inquisitores revocant bona alienata per hæreticos, censeantur ad pretium? Et an possint revocare, quæ hæreticus alienavit pro rebus necessariis? Et notatur, quod Inquisitores tenentur ad melioriationes factas ab emptore. Et quid quando emptor sciebat venditorem esse hæreticum? t.5. tract.10.ref.123. & 125. p.461. & 462

An Princeps teneatur stare contractibus à se celebratis cum suis subditis, & aliter faciendo peccet mortaliter. t.6. tr.1. r.57. p.38

An, qui à minoribus per ludum, aut similem contractum aliquid acquisierunt, teneantur illud restituere? Sed multa alia pro contractibus in ludo, & pensionibus, adducuntur in tom.6. tractat.4. à resolut.14. ad 22. pagina 249. ad 254. & in resolut.25. 26. pag.255. & à resolut.71. usque in finem præcitati tractatus. pag.272

An sciens in fundo latere Thesaurum, sive venam aurei, possit licitè pretio currenti emere illud fundum? Et quid, si ab ignorante, & bona fide procedente aliquis emat prædictum fundum, vel lapidem pretiosum? Et in exemplum aliqui alii casus adducuntur, & tandem deducitur, quod si aliquis in saccis, quos Miles in urbis expugnatione cœpit, putans solo tritico, aut lana plenos esse, sciret esse vasa aurea, vel laminas argenteas, possit illos emere currenti pretio, tanquam solo tritico plenos, & non teneatur Militi, quod ipse scit, indicare? t.6. tract.6. resol.16. pag.302

An usurarius causa mortis possit donare? Et quid ad pias causas? Et quando aliquid emitur ultra, vel infrà dimidii pretii, si illud ultra excedat valorem, quod donari non possit absque insinuatione, non possit valide ab emptore remitti absque prædicta insinuatione? Et an si donator insinuationem renunciet, valeat saltem dicta renunciatio tanquam nudum pactum? Et docetur locationem rerum Ecclesiasticarum ultra triennium vitiari in totum. Et an donatarius peccet, & teneatur ad restitutionem quando scit donationem fieri cum damno creditorum, etiamsi ab ipsis intra annum non reparetur? Et quid est sentiendum, quando donatarius sciens, & prudens incitaret debitorem ad alienationem in fraudem creditorum? Et an donatarius, vel legatarius teneatur ad persolvendum defuncti debita ex justitia, & contractibus. t.6. tr.7. ref.83. 93. 100. 108. 146. & 138. p.354. 362. 368. 390. & 386

Advertitur, quod leges, quæ irritant legitimos contractus, habeant pro fine bonum commune, & quamvis cesset finis legis in particulari, semper ejus obligatio permanet. tom.6. tract.8. resolut.57. pag.421

An in legatis solvendis sit servandus aliquis ordo sicut in debitis? tomo sexto, tractat.9. resolut.39. pag.470

An si Conventus, vel particularis Religiosus consignaverit in Banco pecuniæ quantitatem cum fœnore, possit inde extracta illa distrahi non obstante Paulina, & decreto sacræ Congregationis? Et an census computetur inter bona immobilia, & pecunia retracta ex redemptione census Ecclesiæ possit distrahi absque assensu Apostolico? Et an ingressus Religionis liberet debitorem ab onere restituendi? Et notatur, quod si post ingressum Religionis hæreditate, legato, donatione, &c. Religioso aliquid acquiratur, tenetur Monasterium illius debita solvere. Et an teneatur Religiosus ad laborandum in Monasterio pro solvendis debitis? Et an debitores, si non habent spem, quod manendo in sæculo fiant potentes ad solvendum possint Religionem ingredi, non obstante Bulla Sixti V. Et quid quando quis brevi tempore, verbi gratia, duorum annorum manendo in sæculo habeat spem solvendi debita creditoribus? Et an Regulares, quando adire non possunt Summum Pontificem, vel sacram Congregationem, debeant pignorare vasa, lampades, candelabra aurea, argentea, &c. cum licentia Episcopi? Et circa hoc aliqua alia pro occurrenti casu valde notanda advertuntur, & docentur. Et quæritur, ad quam summam debet ascendere res, ut pretiosa dicatur ad effectum, ut Prælatus illam non possit alienare? Et an possit fieri permutatio ab una Ecclesia ad aliam absque solemnitate? tom.7. tractat.1. resolution.221. 140. 141. 220. & 221. pagina 140. 94. 95. 138. & 140

Utrum quis possit sumere mutuum ab usurario sub usuris non solum ad sublevandam necessitatem, sed etiam propter convivia, torneamenta, & similia juxta exigentia proprii status? Et solent Rustici inter se diebus festivis, vel cum Dominis celebrare contractus; quæritur, an Notarii, & ipsi contrahentes peccent? Et an liceat locare domum meretricibus carius? Idem est de usurariis publicis. Et an liceat sine scandalo solvere usuras? Et an qui sine causa deponit pecunias apud usurarium teneatur restituere usuras, quas mutuas accepit pro illis pecuniis? Et an liceat vendere Gentilibus Idolum, vel Judæis Agnum ad immolandum, &c. Et quid de aliis similibus venditionibus. t.7. tr.5. r.54. 21. 49. 52. 53. 65. & 66. p.354. 338. 352. 354. & 362

An Pater, aut mater in necessitate constituti possint vendere filium, vel commutare, vel alio quolibet modo alienare? Et quid, si filius sit conjugatus, aut sacris Ordinibus initiatus, vel Clericus? Et etiam de aliis emptionibus servorum agitur. Et an servi possint dare mutuo, vel si contrahant, valide obligentur? Et an contractus servi collati ad tempus libertatis valeant? Et an quis efficiatur servus titulo venditionis? Et an liceat emere eum, qui se egestatis causa vendit? t.7. tr.8. r.9. 8. 60. 61. 55. & 7. p.432. 431. 453. 454. 451. & 430

An in prohibitione alienationis rerum Ecclesiasticarum detur parvitas materiæ? Et an mandatarius, Procurator, seu negotiorum gestor teneantur de levissima culpa? Et an in usura detur parvitas materiæ? Et notatur, quod in contractibus aliisque negotiis (sub quo, & lata culpa continetur,) interdum levis, interdum levissima culpa præstanda venit. Dolus, & lata culpa præstantur in depositio. Culpa levis præstatur in empto, locato, in dote, in pignore, & in societate. Diligentia, sive levissima culpa, (quæ duo sibi invicem opponuntur,) est præstanda in commodato. t.8. tr.3. ref.11. 7. 23. 25. 24. & 27. p.34. 33. 41. 43. 42. & 46

An homicida teneatur restituere damnum creditoribus occisi pro ejus morte? t.8. tr.5. r.74. p.126

An infamatus possit sibi ipsi ex debito pecuniario infamantis compensare, si alia ratione satisfacere nolit, aut non possit. t.8. tr.7. r.65. p.186

An

An usurarius manifestus careat sepultura. t.8. tr.8. r.4. pag.189
An Mercator, qui fraudulenter decoxit, gaudeat Immunitate Ecclesiæ? Et an simplices debitores, qui sine causa criminis confugiunt ad Ecclesiam, gaudeant ejus Immunitate? Idem est de debitore publico, exactore debitorum, & de debitore ex causa administrationis, & de aliis? Et an Decoctores, vulgo dicti, *Falliti*, gaudeant Immunitate Ecclesiæ? Et an debitores fraudulenti, qui cum bonis ad Ecclesiam confugiunt, non debeant ibi multo tempore tolerari. t.9. tr.1.r.60. & 61. pag.40
An Principes sæculares possint ex justa causa dare Iudæis positivam licentiam exercendi usuras absque Pontificis authoritate? Et ad quem forum pertineat crimen usurarium? Et an Clericus, vel Religiosus conducens agros alienos teneatur solvere gabellam ex fructibus inde perceptis? Et an possint uti negotiatione artificiosa, id est, qua res arte mutatur, & sic venditur, ut emere jumenta, ut nutrita, & meliorata vendant cum lucro? Item oves emere, & nutrire, ex quibus vendant caseos, agnos, & lanam, vel quodcumque genus rei, quod noverit sua arte meliorandum. Et an Clericus negotiator, statim ante trinam monitionem teneatur solvere gabellas, & Princeps laicus possit illas ab illis exigere? Et an Clericus post trinam monitionem negotians non perdat exemptionis Immunitatem quoad bona Ecclesiastica? Et docetur, quod si Clericus in judicio pulsaretur pro negociatione, plura allegare potest, quæ eum à culpa relevarent, & pro excusatione Clericorum, qui forsitam negotiarentur. Et utrum Emphyteuta Ecclesiæ teneatur ad tributa? Et an doctrina de Emphyteuta non procedat in censuario. t.9. tr.2.r.311.264.265.266.267. & 278. pag.255.232. 233. & 237
*Nota, quod in prædicto t.9. & tract.2. sunt multæ aliæ difficultates pertinentes ad hoc verbum. *Contractus*, quas etiam in hoc indice invenies in verbo *Immunitas Ecclesiastica*.

Contradicere.

Si contradicat superior Religioso executionem testamenti an irritum sit, quod Religiosus executor sine licentia superioris fecerit. tom.6. tract.9. resol.25. §. 1. & seqq. pag.468
Si sciens non contradicat volentibus alium occidere in vindictam injuriæ ei illatæ, an fiat irregularis. t.5. tr.5. r.155.§.1. p.274
Contradicere. Vide verb. *Detrahens, Servus*. t.7
Item verb. *Electio*. tom.6

Contrahentes Matrimonium.

Quando contrahentes matrimonium sunt in eodem gradu duplicato consanguinei, vel affines, verbi gratia, tam ex parte matris, quam patris, an teneantur in dispensationis petitione illum gradum in eodem genere manifestare. t.3. tr.2.r.98.§.1. & 2. p.235
Vide verb. *Affines, Affinitas, Consanguineus, Consanguinitas, Matrimonium*. t.3
Quando contrahentes sunt diversæ Diœcesis quisnam Prælatus potest relaxare juramentum. tom.8. tractat.4. resol.80. §.1. pag.90

Contrahere Matrimonium.

Dummodo contrahat cum Virgine si alicui privilegium concedatur, an illud consequatur, si contrahat cum ea, quam antea ipse corruperat. tom.6. tract.7. r.60. §.3. pag.343
Contrahere. Vide verb. *Curator, Parentes, Promissio, Tutor*. tom.2
Item verb. *Bona Temporalia, Fœmina, Maritus, Matrimonium, Nuptiæ, Vxor*. tom.5
Item verb. *Conditio, Matrimonium*. tom.6
Item verb. *Matrimonium, Validè*. tom.7
Item verb. *Impedimentum, Matrimonium, Nubere*. t.9
Si contraheret de facto sponsus cum sorore sponsæ suæ de præsenti, tenetur ad priorem redire, si autem conjunctio carnalis accederet cum secunda, tunc neutram potest accipere in uxorem, si verò cum posteriori contrahat tantùm sponsalia, ea nulla sunt. t.2. tr.6. r.24. §.4. pag.343
Quando contrahunt aliqui pro aliis præsentibus, & tacentibus sponsalia, an horum taciturnitas sit signum sufficiens interni consensus. tom.2.tract.6. res.31. §.1. pag.347
Et an hoc etiam procedat, si parentes contraherent sponsalia coram filiis emancipatis, & spuriis. ibid. §.3

Contrahere Cognationem.

Contrahere cognationem spiritualem quando dicatur. Vide verb. *Cognatio*. tom.1

Contrarium.

Vide verb. *Constare*. tom.7

Contravenientes.

Contravenientes Iudices, vel alij constitutioni Greg. XIV. de immunitate Ecclesiarum, an sint absolvendi ab Episcopo, vel talis absolutio sit Pontifici reservata. t.9. tr.1. res.5. §.1. p.5
Et an talis absolutio reservetur in Bulla Cœnæ. ibid.

Contribuendum.

Ad contribuendum an teneantur Barones Regni, si populares onus donativi sufferre non possunt. t.7.tr.6.r.34. per totam. p.383

Contribuere.

Contribuere Ecclesiastici an teneantur, quando in Parlamento aliquod donativum præstatur pro custodia Regni, pro reparatione pontium, turrium, &c. t.7. tr.6. r.33. §.1. p.382
Et an saltem ad dictas reparationes teneantur quando non sufficiunt bona laicorum, interveniente licentia Pontificis, vel saltem Episcopi. §.2
Contribuere. Vide verb. *Facultas temporalis, Pensionarius*. tom.9

Contributio.

Vide verb. *Oppidum*. tom.9

Contritio.

Contritio an habenda sit de peccatis oblivioni traditis, vel sufficiat sola attritio. tom.1. tr.3. re.8.§.6. p.164
Contritio. Vide verb. *Dolor*. tom.1
Item verb. *Baptismus, Eucharistia, Gratia*. t.2
Item verb. *Actus*. tom.5
Cum contritione potest laicus ad linteum communionis, & Sacerdos post inchoatam Missam Eucharistiam sumere, & Missam prosequi, quia tunc censendi sunt non habere copiam Confessarij. tom.1. tract.3. r.147. pag.190
Et pro praxi etiam alios casus lege ibi à res.148. usque ad res.158. inclusivè.
Qui sine contritione ministrat Sacramentum, transacto ministerio non tenetur confiteri. t.1. tr.3.r.168.§.2. pag.203

Absque contritione, & confessione, an aliquando quis excommunicatus, urgente necessitate, possit celebrare, vel Eucharistiam sumere. tom. 1. tract. 3. resolut. 176. §. 5. pag. 209

Ad contritionem perfectam peccati an teneatur, qui illud ex justa causa tacet in Confessione. t. 1. tr. 3. r. 63. §. 4. pag. 129

Qui contritionem existimat habere de peccatis an in articulo mortis teneatur confiteri per interpretem, si aliter confiteri non possit. t. 1. tr. 3. res. 79. §. 1. & seq. p. 139. & seq.

Et quid, si in dicto casu quis dubitat de sua contritione. ibid. §. 3. p. 140

Et quid tunc facere debet. ibid.

Ad contritionem perfectam non tenetur quis statim post peccatum, sed tantum ad aliquam pœnitentiam imperfectam. t. 1. tr. 3. r. 86. §. 2. p. 144

Et an etiam hoc procedat quoad Religiosos. ibidem §. 5. pag. 145

Si contritionem sufficientem non habere in articulo mortis quis timet, & ideo petit Confessarium ad obtinendam sacramentalem absolutionem, an Sacerdos teneatur eum adire, & absolvere cum discrimine vitæ. t. 1. tr. 1. res. 8. §. 1. p. 6

Et quid, si in tali casu existens in articulo mortis, & in peccato mortali omnino ignorat sibi esse necessariam contritionem extra susceptionem Sacramenti, aut ignorat quid sit contritio, & quomodo eam possit in se excitare. ibid.

Si contritionem vix Sacerdos possit elicere, an possit excusari à sacrificio alterius perficiendo. t. 1. tr. 3. r. 156. §. 2. pag. 194

Si ad contritionem eliciendam Sacerdos in Altari non possit excitari alicujus peccati, quod in mentem tunc venit, quid facere debeat. tom. 1. tract. 3. res. 167. §. 1. pag. 203

Idem est de laico jam jam recepturo Eucharistiam. ibidem §. 2

Qui contritionem non præmisit, casu, quo præmittere tenebatur ante celebrationem, vel sumptionem Eucharistiæ, &c. an committat duplex peccatum. tom. 1. tr. 3. r. 186. §. 1. p. 214

Quando per contritionem subsequentem homo resurgit, an satisfactio Sacramentalis facta in peccato revivisca. t. 1. tr. 6. r. 36. §. 1. & seq. p. 332

Ad contritionem, & confessionem antequam species Sacramentales corrumpantur, an teneatur Sacerdos, qui Eucharistiam accepit in peccato mortali, sive statim, quod communicavit, peccavit. t. 2. tr. 1. r. 150. §. 7. & seqq. p. 89

Idem est de laico quoad contritionem, non verò quoad confessionem. ibid. §. 10. & seqq. p. 90

Contritionem habendi in articulo mortis an sit obligatio ex capite alio, scilicet diligendi Deum, quando non potest Sacramento pœnitentiæ suppleri. t. 3. tr. 1. res. 42. §. 13. p. 57

Contritiones distinctæ non requiruntur, pro singulis distinctis peccatis, sed sufficit una pro omnibus. t. 1. tr. 3. r. 87. §. 8. p. 147

Si contritionis actum ex temporis angustia aliquando quis elicere non potest, an licite possit ministrare, & conficere Sacramentum. tom. 1. tract. 1. resolut. 12. §. 1. pag. 10

Constitutionis actum elicere sæpiùs intra annum an sit obligatio propter vitandum periculum incidendi in nova peccata mortalia. tom. 1. tract. 3. resolut. 69. §. 5. pag. 134

Contritionis actum elicere de peccatis mortalibus perpetratis, an teneantur servi Christiani Infidelium tempore Paschatis, qui non habent copiam confessarij. t. 1. tr. 3. r. 82. §. 1. p. 142

Constitutionis præceptum quando obliget. t. 1. tr. 3. r. 85. §. 2. pag. 143

Vbi an, qui peccavit, teneatur præcepto affirmativo habendi contritionem de peccatis jam remissis, quoties memoriæ occurrunt. ibid. §. 8. p. 144

Si Sacerdos administraturus sit Sacramentum & non sit Sacerdos Confessarius, an tunc teneatur conteri de peccato, quod habet. ibid. §. 7

Quando contritionis actum elicit existens in peccato mortali propter administrationem alicujus Sacramenti, an teneatur ad examen conscientiæ, & commemorationem omnium peccatorum. tom. 1. tr. 3. r. 87. §. 1. & seq. pag. 146

Idem est, quando ex defectu Confessarij ad vitandum scandalum quis celebrat absque confessione. ibid. §. 9. pag. 148

Contritionis actum omnium mortalium, quæ in vita commisimus, an teneamur elicere in articulo mortis, etiam post Confessionem factam tamen cum attritione cognita. tom. 1. tract. 3. resolut. 91. §. 1. & seqq. pag. 150

Contritionis actum an quis teneatur elicere in articulo mortis, itaut non sufficiat attritio cognita cum Sacramento. t. 1. t. 3. r. 92. §. 1. p. 151

Qui contritionis actum sero in examine elicuit, proponens sequenti die confiteri, sed postea in confessione nullum actum doloris exprompsit, an confiteatur validè. t. 1. tr. 3. r. 94. §. 2. p. 151

Constitutionis novum actum elicere an teneatur, qui confitetur peccatum oblitum in prima confessione. t. 1. tr. 3. r. 145. §. 1. p. 189

Et quid si habuit generalem contritionem de peccatis suis in prima confessione. ibid. §. 2

Contritionis actum elicere an opus sit in casibus quibus licitum est sumere Eucharistiam ante confessionem. t. 1. tr. 3. r. 158. §. 1. & seq. p. 196

Ubi, quod si talis bona fide putet se contritum esse, potest Eucharistiam sumere, neque peccat, si sibi dubitet, num fortè sufficientem habeat contritionem. ibidem. §. 3

Et quando contritionis actus elici debet à sacerdote, cum deest copia confessarij, & adest urgens necessitas celebrandi, an ante inchoationem Missæ, vel ante consecrationem. ibid. §. 6

Et quid, si Sacerdos recordetur de peccato mortali post consecrationem. ibid. §. 7

Contritionis actum elicere an teneatur Sacerdos antecons ecrationem, & sumptionem Eucharistiæ, si ante Missam confessus est, & postea celebrando peccatum mortale in confessione oblitum in mentem venit. t. 1. tr. 3. r. 163. §. 3. & seq. p. 201

Et quid in tali casu confessionis, & peccati obliti, si contritio, & dolor non fuit universalis, an absque dubio teneatur de illo conteri. t. 1. tr. 3. r. 166. §. 3. p. 202

Contritionis actum elicere in articulo mortis an teneatur pœnitens, dum confitetur, & non sufficiat attritio. t. 1. tr. 4. r. 7. §. 3. p. 228

Si contritionis actum elicit confessarius ante absolutionem, qui incipit audire confessionem in peccato mortali, an postea quando ille confitetur teneatur explicare se incepisse illam confessionem in statu peccati. t. 1. tr. 7. r. 43. §. 1. p. 368

Constitutionis præceptum in articulo mortis an possit suppleri cum Sacramento Pœnitentiæ. t. 3. tr. 1. r. 42. §. 8. pag. 56

Qui per contritionis actum est in gratia in ultima jubilæi periodo, quamvis susceperit Eucharistiam in peccato, & fecerit confessionem sacrilegam, an lucretur Jubilæum. t. 4. tr. 4. r. 53. §. 1. & seq. p. 163

An vero debeat iterum validè confiteri, & Eucharistiam in gratia sumere. t. 4. tr. 4. r. 54. §. 2. p. 166

Si

Si contritionis signa excommunicatus ostendit, aut, si mortuus est in iis etiamsi sit denunciatus, potest applicari Missa. tom.5. tract.1. resolut. 66. §.4. in fine. pag.44
Si contritionis nullum signum ostendit obmutescens notorie excommunicatus in articulo mortis, an possit à censuris absolvi. t.5. tr.1. r.208. §.1. p.119
Et quid, si constaret evidenter ægrum privatum usu rationis omnino impœnitentem in talem statum incidisse. ibid. §.2
Et an in tali casu, etiam laicus possit talem excommunicationem concedere. ibid. §.3
Ubi aliqua alia contingentia in supradictis casibus.
Si contritionis signa dedit excommunicatus tempore mortis sed non fuit absolutus, quid est faciendum. t.5.tr.1. r.209.§.1. p.119
Et quid est faciendum, si non dedit signa contritionis. ibid. in fine. pag.120

Contritus.

Contritus sine prævia confessione, an possit sacrum facere Sacerdos, qui habet casus reservatos, à quibus præsens confessarius illum non potest absolvere. t.1.tr.5.r.31. §.1. & seq. p.285
Idem est pro sumenda Eucharistia. tom.1. tr.5. r.33.§.2. pag.286

Controversia.

Quando est controversia inter judicem laicum, & Ecclesiasticum, an sua sit jurisdictio, an tunc judex Ecclesiasticus tamquam dignior debeat cognoscere. t.9. tr.2. r.207. §.7. p.200
Controversiam diffinire an ad judicem laicum spectet in dubio, an reus gaudeat Immunitate Ecclesiæ. t.9. tr.1. r.118. §.1. p.71
Vide verb. *Processio.* tom.9

Contumacia.

Contumacia an requiratur ad valorem censuræ respectu Ecclesiæ comminantis sub censura. t.5. tr.1. res.8. §.1. pag.7
Ubi supponitur censuram, suspensionem, & interdictum non posse valide ferri, ac proinde nec incurri, nisi ob peccatum exterius inobedientiæ, & contumaciæ respectu Ecclesiæ: Et tripliciter contingit aliquem esse contumacem. §.1. & seqq.
Contumacia ablata an cesset suspensio, & interdictum ipso jure, sine ulla absolutione. tom.5. tract.3. res.11. §.1. pag.173
Et quid de excommunicatione majori, an semper sit necessaria absolutio. ibid. §.2. p.174
Contumacia. Vide verb. *Auxilium, Corrigere, Invitus.* tom.5

Contumax.

Contumacem aliquem esse contingit tripliciter. tom.5. tr.1. r.8. §.3. p.7
Vide verb. *Absens, Inquisitores, Comparere.* tom.5

Contumelia.

Si contumelia sit in Principem, vel sacerdotem, an hæc circumstantia mutet speciem. t.1. tr.7.r.17. §.1. & seq. pag.353
Contumeliæ species, qua quis aliquem afficiat, an sit explicanda in confessione. tom.1. tract.7. resol.18. §.1. pag.354
Idem est in detractione, & judicio temerario. ibid. §.2
Contumeliæ omnes an sint ejusdem speciei. t.1. tr.7.r.19. §.2. pag.355
Quæ verba fuerint in Deum, vel sanctos prolata, non sunt in confessione explicanda, ex eo, quod omnes contumeliæ sint ejusdem speciei. tom.1. tract.7. res.30. §.3. pag.364
Quis contumeliis afficiebat sororem, & mala notabilia optabat ei, an hæc circumstantia sit explicanda in confessione? Vel an sufficiat dicere: Ego mihi conjunctam contumeliis affeci. tom.1. tract.7. res.17. §.1. & seq. pag.353
Idem est de Patre, Matre, Filio, uxore, fratre, &c. ibid.

Contumeliosus.

Licet contumeliosa verba sint diversæ speciei, eo quod per illa objiciantur proximo defectus speciei diversæ, non tamen sunt peccata mortalia contumeliæ specie distincta. t.1. tr.7.r.37. §.2. p.366
Contumelioso quando licitum sit dicere, Mentiris, t.8. tr.5. r.10. §.1. p.96
Contumeliosum occidere an liceat quando aliter injuria coërceri nequit, quia talis invasor est honoris. t.8. tr.5. r.11. §.1. ibid.

Contusum.

Vide verb. *Pollutum.* tom.9

Conveniendum.

Conveniendus an sit Clericus in Curia sæculari pro debitis regularibus. tom.9. tract.2. resol.74. §.1.& seqq. pag.136
Et quid in feudalibus. t.9. tr.2.r.75.§.1. ibid.
Conveniendus an sit laicus conductor decimarum coram judice laico, vel sit causa misti fori. t.9. tr.2. r.273.§.1. pag.235

Convenire.

Vide verb. *Famulus.* tom.7
Convenire laicum coram judice Ecclesiastico an Clericus possit, non solum pro rebus Ecclesiæ, sed etiam pro fructibus. t.9. tr.2. r.280. §.1. p.238
Conveniri pro jure congrui, vel laicos convenire an Clerici ex vi statuti laicalis possint. tom.9. tr.2.r.78. §.1. pag.137
Conveniri coram judice laico non potest Clericus pro damno, & noxa data à suis animalibus, neque teneri ad pœnas impositas. tom.9. tract.2. resolut. 97. §.2. pag.148
Conveniri coram Episcopo pro solutione pensionis an Emphyteuta Ecclesiæ possit. tom.9. tr.2. res.280. §.4. pag.238
Vide verb. *Clausula, Consuetudo, Evictio, Executor, Heres, Hypotheca, Invasores, Iuramentum, Laudemium, Pauper, Pragmatica, Verbum, Vidua, Vxor.* tom.9

Conventiculum.

Vide verb. *Concilium.* tom.9

Conventio.

Conventio quædam Equitum Ierosolymitanorum excusatur à Labe Symoniæ. t.5. tr.7. r.36. §.1. p.335

Conventualis.

Vide verb. *Consensus.* tom.6

Conventualis Missa.

Conventualis Missa an possit applicari. t.2. tr.1.r.55. §.1. pag.30

Conventus.

Extra Conventum an Regulares possint facere processiones sine licentia Episcopi. t.7. tr.1.r.35. §.1.p.24

Et

Et quid de processione Sanctissimi Rosarij in quatuor festivitatibus B. Mariæ Nativitatis, Annunciationis, Purificationis, & Assumptionis. ibid. §. 3
Conventus, cui Missarum onus incumbit si totum capitale Capellaniæ inculpabiliter perditur, an possit prorsus à celebratione Missarum cessare. tom. 2. tr. 1. r. 13. §. 2. pag. 5
Conventus, cui relicta est pecunia cum onere perpetuo celebrandi Missas, an implicari possit super bona ipsius conventus exempta à simili onere assignando tale fundum Monasterij, quod subest illi oneri, aut faciendo fabricam necessariam. tom. 2. tract. 1. resolut. 21. §. ult. pag. 10
Si Conventus teneatur Missas solvere, an per absentes Religiosos sacerdotes possit satisfacere. t. 2. tr. 1. res. 145. §. 4. pag. 84
Conventus. Vide verb. *Consensus*. t. 6
Si Conventus, vel particularis Religiosus consignaret in Banco pecuniæ quantitatem cum fœnore, an possit exinde extracta illam distrahi, non obstante Paulina, & Decreto Sacræ Congregationis. tom. 7. tract. 1. r. 222. §. 1. pag. 140
Ad eosdem Conventus, vel ad Capitulum generale an spectet cognitio doni muneris largiendi à Religiosis. t. 7. tr. 3. r. 4. per totam. p. 250
Quando Conventus nullam jacturam patitur, an possit Religiosus commodare, aut commutare aliquas res cum sæcularibus. t. 7. tr. 3. r. 14. 15. & 16. p. 254. & 255
Si ex Conventus bonis Religiosi furentur 8. vel 9. reales, an peccent mortaliter. tom. 7. tr. 3. r. 39. sub finem. pag. 265
Conventus totus non potest facere validam facultatem, ut Religiosus expendat pecuniam, vel aliquid aliud in usus illicitos. t. 7. tr. 3. r. 58. §. 4. p. 273
Vide verb. *Consensus, Eleemosyna, Eripere, Iactura, Monasterium, Mutare, Novitius, Novitiatus, Remanere*. t. 7

Conversa Monialis.

Vide verb. *Colloquentes, Mulier*. t. 5

Conversari.

Qui conversatur eodem tempore cum duobus excommunicatis, an duas excommunicationes incurrat. t. 5. tr. 2. r. 53. §. 1. post medium. p. 156

Conversus Religiosus.

Conversi Religiosi an comprehendantur, si censura interdicti feratur sub nomine personarum Ecclesiasticarum? t. 5. tr. 4. r. 24. §. 2. p. 206
Conversus, seu laicus Religiosus sumpsit tempore paschali Eucharistiam à Sacerdote suæ Religionis cum ipso commorante in viridario ejusdem Religionis, quæritur an satisfecerit præcepto annuæ communionis, vel an teneatur eam sumere de manu proprij Prælati. t. 2. tr. 2. r. 16. §. 1. p. 164
Conversus. Vide verb. *Corrigere, Disputare*. t. 5

Convertendum.

Vide verb. *Usus*. tom. 7
Item verb. *Accedere*. tom. 8

Convertere.

Si convertatur ad fidem servus infidelis, vel Hæreticus, an acquirat libertatem. tom. 7. tract. 8. resolut. 21. §. 1. pag. 439
Et si convertatur ad fidem Dominus infidelis, vel Hæreticus simul cum servo, an perdat dominium servi. ibidem §. 2
Vide verb. *Fides*. tom. 7

Conviciandum.

Conviciandi causa an sit mortale dicere in faciem, præsertim viro honorato esse filium Clerici, natum ex adulterio, & similia. t. 8. tr. 3. r. 15. §. 1. p. 35

Convictus.

Quando convictus est reus, & datur tortura super intentione, & complicibus, & danda sit ab Inquisitoribus cum clausula: Citra præjudicium probatorum. tom. 5. tr. 11. r. 32. per totam. p. 495
Qui convictus est plene de Apostasia, aut Hæresi, quæ non commisit, itaut si neget tradendus est curiæ sæculari, à confiscatione bonorum, extremoque supplicio afficiendus, si verò fatetur crimen leviori pœna puniendus sit, an possit ipse absque mortali culpa imponere sibi crimen, quod non admisit, nec obligatur sub mortali ad retractandam confessionem post sententiam prolatam, & reconciliationem sequutam. t. 8. tr. 4. r. 68. §. 12. pag. 83
Vide verb. *Gradus*. tom. 8

Convictus civilis.

In convictu, & commercio civili, & politico, aut aliis negotiis communicando Catholicus cum Hæreticis, Turcis, & Infidelibus an possit fœdera inire, & non peccet contra leges excommunicationis. tom. 9. tr. 12. r. 8. & 9. p. 480
Et quid, si adsit periculum perversionis, & scandalum, &c. ibid.

Convincere.

Convinci, aut damnari non potest Cardinalis de delictis commissis ante Cardinalatum. tom. 9. tract. 7. res. 74. §. 1. pag. 402
Vide verb. *Convictus*. tom. 5. & tom. 8

Convitium.

Quando convitia in Deum quis profert, unico actu asserendo sæpius Dio ingiusto, Dio ingiusto, &c. an teneatur hoc in confessione aperire. t. 1. tr. 7. res. 30. §. 1. pag. 363
Convitium in Sanctos non ut Sancti sunt, sed ex alio capite, potest esse peccatum veniale ex parvitate materiæ, ut si quis per risum diceret SS. Crispinum, & Crispinianum fuisse Sutores, & SS. Ioannem, & Paulum fuisse Eunuchos, &c. t. 5. tr. 8. r. 12. §. 3. p. 357

Convocare.

Vide verb. *Ecclesia, Processiones*. t. 7
Item verb. *Concilium, Ius*. tom. 9

Cooperantes.

Cooperantes ad abortum ope, favore, potione, vel alio cujuscumque generis medicamento aut scribendo literas privatas, vel apochas, aut alia ratione verbis aut signis, an incidant in censuram. tom. 5. tract. 6. resol. 27. §. 2. pag. 295
Et quid, si effectus non sequatur. ibid. §. 3. in fine.

Cooperari.

Cooperari cum peccato suspensi quando dicatur. t. 5. tr. 3. r. 14. §. 1. p. 175
Cooperari. Vide verb. *Carcer*. tom. 6
Item verb. *Consilium*. tom. 7
Cooperari propriæ morti, an saltem liceat, aut ejus periculum subire, si non liceat occidere seipsum directè? Vbi aliqui casus pro praxi hujus quæstionis. t. 8. tr. 5. r. 51. & 52. p. 115. & 116

Copia.

Sine copia indiciorum data reis, & nominibus testium, an Inquisitores possint torquere reum? t.5. tr.11. r.28. per totam, p.492. & 493

Copia, Vide verb. *Curia.* tom.5

Item verb. *Sanguinis.* tom.9

Ad copiam actorum reo dandam, an alter Inquisitor sine altero possit procedere? tom.5. tract.10. resol.38. §.1. pag.430

Copiare.

Qui copiant pro mercede Prædicatorum sermones, & allegationes Doctorum, ut vulgo dicitur in diebus festivis an peccent? t.7.tr.8.r.22.§.2.p.339

Copula.

Vide verb. *Circumstantia, Concubitus, Fornicatio, Sodomia,* tom.1

Si copula haberetur à quocumque in Sacristia Ecclesiæ, vel in porta Ecclesiæ à parte externa, vel in monasteriis, in Cellis Religiosorum, & dormitoriis, si ibi sit altare ad celebrandum an sit circumstantia aperienda in Confessione? t.1. tr.7. r.83. §.1. p.384.

Copula habita inter conjugatos in loco sacro an sit circumstantia aperienda in confessione? t.1. tr.7. r.85. §.1. ibid.

Et quid, si per longum tempus in illo loco aliquis ex conjugibus detentus sit? ibid. §.1

Et quid, si ibi nullo modo conjuges concluſi sunt? ibidem §.4

Et quod vero longum tempus sit, & intelligatur in dicto casu? ibid. §.2

Si pro copula prima mulier habeat votum virginitatis, an qui cum ea peccat, teneatur explicare tactus, & oscula post copulam cum ipsa sequuta? t.1.tr.7. r.91.§.1.& seq. pag.387

Ubi an oscula, & tactus, quæ copulam subsequuntur novam malitiam contineant, & in confessione ob hanc rationem explicare debeant? ibid. §.5

De copula habita delectatio, aut gaudium immediatè post illam, an novam malitiam addat in confessione necessario explicandam? ibid.

Copula uxoricidæ, vel adulterii cum promissione matrimonii, an sit circumstantia in confessione aperienda? t.1.tr.7.r.98. §.1.& seq. p.391

In copula conjugali circumstantia modi, an sit in Confessione aperienda? t.1. tr.7. r.99. §.1.p.392

Ubi aliqua alia pro praxi dictæ quæstionis, & obligatione uxoris in reddendo debitum in hoc casu.

Si una cum copula sequantur sponsalia cum secunda an dissolvantur prima? tom.2. tract.6. resolution.26. §.1. pag.345

Et quid, quando secunda fæmina, quæ cognita est, & violata sub spe conjugii notabile damnum pateretur? ibid. §.2

Ubi quod quando ex aliquo casu cessant priora sponsalia, an servanda sint secunda? §.3

Si in copula conjugali aliqua pars seminis labatur propter variationem situs, an sit peccatum mortale? t.2. tr.6. r.185. §.1. p.445

Et quid de copula quando vir est incubus, & mulier succuba? ibid.§.4. p.446

A copula conjugali non tenentur conjuges abstinere, si fœtus non est animatus, quamvis sit periculum, ut non animetur? ibid. §.5

Copula, Vide verb. *Affinitas, Amens, Bimestre, Clandestine, Conjux.* Vbi plura. *Delectatio, Divortium, Error, Gradus, Impedimentum, Ius, Maritus, Opinio probabilis, Sponsalia, Triennium,* tom.2

Copula sæpius repetita non inducit novum impedimentum, nec est necessarium facere mentionem omnium delictorum in dispensatione. tom.3. tract.2. r.62. §.3. pag.212

De copula mentione facta cum consanguinea in impetratione dispensationis, si post obtentam dispensationem à Pontifice aliam copulam cum supradicta habeat, antequam Episcopus, vel Confessarius dispenset; an ista copula comprehendatur in dispensatione Pontificis? t.3. tr.2. r.118.p.249

Et quid postquam Episcopus, vel Confessarius expediat dispensationem Pontificis, si cum prædicta consanguinea copulam iterum habeat nondum contracto matrimonio; an tunc non poterit jam Episcopus, vel Confessarius dispensare, quia jam functus est munere suo, & præterea per jam factam dispensationem, sublatum sit impedimentum quod antea extiterat, non verò id, quod de novo ortum fuit? ibid. §. ult. per totum.

Copula, Vide verb. *Cognatio, Consanguineus, Consanguinitas, Fœmina, Honestas, Impedimentum irritum, Matrimonium.* tom.3

In Indice tomi 3. ex tract.2. lege à resolut.111. usque ad 121. inclusivè.

Item, Vide verb. *Bigamia, Maritus.* tom.5

Quando copula non fuerit perfectè consummata cum seminis emissione, an sit casus reservatus? tom.7. tr.1. r.115.§.2. p.83

Idem est de copula sodomitica. ibid. §.6

Si copulam Religiosus cum Moniali habeat, an contrahat duplicem, & inter se diversam speciem malitiæ? t.1. tr.7. r.26. §.4. p.361

Qui copulam in Oratorio alicujus domus haberet, in quo de licentia Episcopi Missæ celebrantur, an sit circumstantia aperienda in confessione? tom.1. tract.7. res.83. §.1. pag.384

Qui copulam habere sæpius concupierat cum matre, & filia, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t.1. tr.7. r.111. §.1.p.399

Copulam fuisse consummatam, an sit explicandum in confessione? t.1. tr.7. r.113. §.1. p.400

Ideſt, an sufficiat in confessione explicare peccatum grave contra castitatem habitum cum soluta, &c. non explicata copula consummata? ibid. §.2

Qui copulam sodomiticam habet cum infideli, vel copulam cum muliere Hæbrea infideli, Turca, vel Hæretica, an debeat explicare circumstantias personarum? t.1. tr.7. r.128. §.1. & seq. p.407

Si copulam cum muliere enuchus, vel frigidus habet, an debeat aperire hanc circumstantiam in confessione? tom.1. tract. 7. resolution.129. §.1. & seq. pag.408

Et an hujusmodi personæ etiam in confessione peccatorum internorum debeant explicare talem circumstantiam, nisi fortè fuerit desiderio, quæ talem malitiam præscinderet? tom.1. tractat.7. resolution.130. §.2. ibidem.

Qui copulam sodomiticam habuerit cum virgine, an teneatur explicare circumstantiam virginitatis? tom.1. tr.7. r.143. §.1.p.414

Si quis copulam haberet cum matre, & haberet copulam cum filia, ignorando inculpabiliter impedimentum affinitatis, si hoc non obstante contraheret cum ista sine prævia dispensatione, an matrimonium esset nullum? t.2. tr.6.r.170. §.3. p.437

Qui copulam cum fœmina mortua haberet, quodnam peccatum luxuriæ committitur? tom.8. tract.6. r.6. §.1. pag.137

Et an talis circumstantia copulæ non sit aperienda in confessione, sed sufficiat asserere se pollutionem habuisse? ibid. §.6. pag.138

Qui copulam cum fæmina dormiente, vel subito apoplexia correpta, vel aliquo alio morbo sensibus destituta haberet, quodnam peccatum luxuriæ committeret? t.8. tr.5. r.7. §.1. p.138

Copulam sodomiticam Religiosus patiens cum seminis emissione, incurrit in casum reservatum, quamvis ipse non semine. tom. 7. tract. 1. resolution. 115. §. 6. pag. 83

Coquere.

Ne coquant panem laïci Clericis, an Princeps statuere possit? t. 9. tr. 2. r. 215. §. 1. p. 207

Coquus.

Quando coqui multa fercula carnis in die jejunii prægustare debent, an peccent? tom. 8. tr. 4. resol. 72. §. 3. pagina 86

Et quæ quantitas carnium in dicto casu comedere possint? ibid. §. 1. & seq. p. 85

Coquus, Vide verb. *Clamare, Semen.* tom. 8.

Corepiscopus.

Corepiscopi olim ex concessione Episcopi ordinabant Sacerdotes. tom. 4. tractat. 8. resolution. 24. §. 2. pagina 328

Corona.

Vide verb. *Clericus.* tom. 2

Corporale.

Si in Corporali non benedicto, aut consecrato Sacerdos bona fide celebrat, an remaneat Corporale benedictum. t. 2. tr. 1. r. 177. §. 3. p. 103

Et quid, si mala fide celebrat? ibid. §. 2

Ut Corporalia benedicantur extat præceptum. t. 2. tract. 1. r. 179. §. 2. p. 104

Corporalia si quis lavet ante primam lotionem factam à Diacono, an peccet venialiter? t. 2. tr. 1. res. 181. §. 1. pag. 105

Corporalia post primam lotionem fœminis, maximè Virginibus possunt tradi integrè lavanda, & reficienda. t. 2. tr. 1. r. 182. §. 1. ad medium. p. 106

Vide verb. *Altare, Reliquiæ.* tom. 2

Corporalia magni valoris an Monialis, vel Religiosus facere possit amico, vel cognato cum licentia superioris, & non incidat in pœnas Bullæ Clement. VIII. de largitione munerum. t. 7. tr. 3. r. 9. §. 1. p. 252

Et an hoc procedat quando primo corporalia Religiosus, vel Monialis fecit sumptibus Monasterii. ibidem. §. 5

Corpus.

Corporis defectus, quod sit ita notabilis, ut inducat irregularitatem, vel non, ad quem spectet cognitio. t. 7. tr. 1. r. 289. p. 200

Vide verb. *Ancilla, Exhumare, Præfectus, Irregularitas.* t. 7.

Item verb. *Exhumare.* tom. 9.

Correctio.

Si correctio speretur, an pœnitens debeat denunciare Confessarium solicitantem in confessione. t. 5. tr. 9. r. 4. §. 1. p. 377

Et quid de hæretico formali? ibidem. §. 2. & in resol. 5. pag. 378

Et quid de aliis criminibus contentis in Edicto DD. Inquisitorum. t. 5. tr. 9. r. 5. §. 23. p. 381

Sine correctione prævia an denuncianda sint delicta pertinentia ad tribunal S. Inquisitionis, si probari non possunt? t. 5. tr. 9. r. 3. §. 1. p. 376

Et quid, si peccatum sit de crimine hæresis, aut muliere solicitata in confessione. ibid. §. 3. p. 377

Et quid, si dubium sit an correctio profutura sit necne. ibid. §. 4

Si correctionem subditi Prælatus omittat, an satisfaciat dicendo in confessione, omisi correctionem proximi? t. 1. tr. 7. r. 71. §. 1. p. 378

Idem est de Patre, Tutore, & Domino respectu mancipii, non autem respectu famuli, ob salarium servientis. ibid. §. 2

Ad correctionem filii negligens Pater, aut Tutor, an teneatur hanc circumstantiam in Confessione explicare. t. 7. tr. 4. r. 23. §. 9. p. 293

Personæ, quæ ad correctionem Clerici tenentur, si excedant in modum percussionis relatæ ad correctionem, vel corrigunt ex odio, an incurrant censuram? Ubi quæ sunt tales personæ. tom. 5. tr. 2. resol. 14. per tot. p. 130. & 131

Quando post correctionem debitam admissio in suam pristinam Religionem desperatur, non tenetur ejectus à Religione ad aliam transire. tom. 7. tract. 1. res. 193. §. 3. p. 123

Et an teneatur redire ad ipsammet Religionem, de qua ejectus est. ibid.

Correctionis titulo Prælati Regulares, & sæculares percutientes Clericum per alios, an incidant in censuram? Et hic alius, qui in Religione debet esse Monachus, an possit esse Conversus. tom. 5. tract. 2. resol. 11. §. 1. pag. 129

Correctionis titulo percutiens Monachum, vel Novitium, an incidat in censuram? Si in Religione adsit statutum, ne Prælati causa correctionis percutiant Monachos. t. 5. tr. 2. r. 12. §. 1. p. 130

Et quid, si submagister contra prohibitionem Magistri principalis? ibid.

Correctionis causa an Pater aut mater possint percutere filium in Sacris constitutum absque metu censuræ, & quid si tantum sit in minoribus Ordinibus constitutus filius. t. 5. tr. 2. r. 15. §. 1. p. 131

Idem est de avo, si talis filius Clericus sub ejus potestate est. ibidem. §. 4. pag. 132

Correctio Fraterna.

Quotuplex sit Correctio. tom. 7. tract. 4. resolution. 1. pag. 278

Ad quam virtutem spectet Correctio fraterna. t. 7. tr. 4. r. 2. pag. 279

An detur præceptum de Correctione fraterna. t. 7. tr. 4. r. 3. pag. 279

Et an hoc præceptum obliget sub mortali. t. 7. tr. 4. r. 4. pag. 279

Et notatur, quod quamvis omissio Correctionis de mortalibus ex genere suo mortalis sit, potest fieri venialis ex imperfectione actus, & possit aliquando omitti. ibid. § 5. p. 280

Quando obligat hoc præceptum. tom. 7. tract. 4. resol. 5. pag. 280

Quando omissio correctionis fraternæ sit peccatum mortale. t. 7. tr. 4. r. 6. p. 280

Et explanantur circumstantiæ requisitæ, ut præceptum Correctionis obliget sub mortali. ibid.

Et docetur, quando sit mortale audire, & non contradicere detrahenti, licet detractione ipsa non delectetur, qui audit. ibid. §. 2. p. 281

An ratione circumstantiarum omissio correctionis fraternæ sit sæpius tantum peccatum veniale. tom. 7. tract. 4. resol. 7. p. 281

An quis sub peccato veniali teneatur corripere peccata venialia proximi. tom. 7. tract. 4. resolution. 8. pagina 282

Et quid de Religiosis, maxime de Prælatis Regularium, & Gubernatoribus Reipublicæ, an isti sub peccato mortali peccata venialia subditorum corrigere teneantur. ibid. ad medium §. 2. & seqq. &c.

An particulares Religiosi, sicut Prælati sub eodem onere corripere

corripere fratres de peccatis venialibus teneantur? ibid. §. ult. p. 283
An sit præceptum sub veniali corripiendi peccata venialia? t. 7. tr. 4. r. 9. p. 283
An in peccato Correctionis fraternæ detur parvitas materiæ? t. 7. tr. 4. r. 10. p. 283
Et docetur Prælatos Religionis peccare mortaliter, quando negligunt corrigere peccata venialia in suis Religionibus committi solita, si ex correctionis omissione disciplina Regularis imminuatur. ibid. paulo post initium res. &c.
An ut præceptum correctionis obliget, opus sit, ut adsit probabilis spes emendationis? tom. 7. tract. 4. resol. 11. pag. 284
Et an requiratur necessario fructum ex correctione fraterna sperare, vel sufficiat, si decursu temporis speretur? ibidem. §. 5
An proximus sit corrigendus, si correctio initio obierit, sed postea proderit? t. 7. tr. 4. r. 12. p. 284
An ad avertendum damnum alienum, teneatur quis corripere aliquem, etiam si credat peiorem esse futurum? t. 7. tr. 4. r. 13. p. 285
An qui certo non scit peccatum fratris, teneatur illum corrigere? tom. 7. tract. 4. resolution. 14. pagina 286
Et an in Prælatis sufficiat suspicio, vel dubia cognitio, ut teneatur sub mortali inquirere peccata subditorum ad correctionem faciendam? ibid. in fine §. 1
An in dubio teneatur quis adhibere correctionem fraternam, maxime quando dubium est, an correctio noceatura, vel profutura sit? Et quid, si peccatum est dubium? tom. 7. tract. 4. resolution. 15. 16. & 17. p. 287. & 288
Et quid si probabile est, quod correctio nocebit, & quod proficiet? tom. 7. tract. 4. resolution. 16. §. 6. pag. 288
An teneamur adhibere correctionem, cum adest periculum nostri damni, & incommodi gravis? tom. 7. tr. 4. r. 18. p. 288
Et si leve dumtaxat immineret an teneamur? Et quid, quando proximus est in peccato mortali, & nullum est tempus aliud in quo possit adhiberi correctio, cum ex hypothesi jam jam moriturus? ibid.
An in extrema necessitate proximi teneamur illum corripere cum propriæ vitæ periculo, vel cum gravi periculo amittendi honorem vel statum? tom. 7. tr. 4. r. 19. pag. 288
An saltem Episcopi, Prælati, & alii Superiores teneantur in extrema necessitate proximi cum periculo vitæ correctionem adhibere? t. 7. tr. 4. r. 20. p. 290
Idem est dicendum de Magistratibus, quod attinet ad suum munus. Idem de Sacris oratoribus. Et quid, si proximus non sit in extrema necessitate, sed in gravi? ibid. prope finem res.
An Prælati, & Magistratus teneantur aliquando sub peccato mortali corrigere peccata venialia? Et an hoc etiam intelligatur de Episcopis? tom. 7. tr. 4. r. 21. & in aliis ejus not. p. 291
Et an etiam quivis privatus præsertim, si sit membrum illius Religionis teneatur ad hujusmodi correctionem? ibid. post medium §. 1. vers. Ubi &c.
Et an Prælati Religionum, qui sunt custodes cæremoniarum Religionis teneantur contrarias consuetudines reprehendere, & abolere si possint? ibidem. & in §§. seqq.
An Magistratus, & Prælati teneantur ad correctionem subditorum non solum lege Charitatis, sed etiam justitiæ? t. 7. tr. 4. r. 22. p. 292
Et hæc circunstantia, quod Prælatus vel Magistratus negligant supradictam correctionem, an mutet speciem, vel tantum in eamdem speciem notabiliter aggravet, ita ut supradicti teneantur in confessione aperire mu-
nus suum Sacerdoti illud ignoranti? ibidem. à lin. 7. §. 1
Et an Magistratus, & Prælati in tali casu teneantur ad restitutionem tam stipendii illi parti correspondentis, quam damni inde sequuti? ibidem. ad lin. 10. §. 1
Idem dicendum est de Patribus, Tutoribus, Dominis respectu mancipii, non tamen famuli ob salarium servientis, nisi sit domesticus, & contubernalis. tom. 7. tract. 4. resolution. 23. post medium §. 9. vers. Idem. pag. 293
An Prælati, & Magistratus debeant inquirere, & explorare vitam subditorum ad fraternaliter corrigendos? Et an ista obligatio oriatur principaliter ex præcepto correctionis fraternæ, an ex officio Prælati, Patris, & Magistratus? t. 7. tr. 4. r. 24. p. 293
Et an Prælati, & Magistratus teneantur exploratores designare, à quibus edoceatur, quæ sint apud suos crimina? ibid. §. 2. & seqq. p. 294
Et an nullus privatus possit aliorum facta inquirere? ibid. post medium §. 1. vers. At vero, & in §. 3. r. 25. & in aliis eorum notationum. p. 295
An subditi teneantur suos Superiores corrigere? Et quid si peccata sint publica, & scandalosa, an tunc argui debeant, etiam si nulla speretur emendatio? t. 7. tr. 4. r. 26. p. 295
An Concionatores teneantur corrigere publica peccata, quamvis non multum fidant de emendatione? t. 7. tr. 4. r. 27. p. 296
Et an teneantur, vel sit eis licitum publice Principem, Prælatum, Superiores Ecclesiasticos, & Religiosos reprehendere? ibid. §. 4. per totum.
An si Concionatores corrigant in peccato, peccent mortaliter? t. 7. tr. 4. r. 28. p. 297
An judices præsertim Ecclesiastici in peccato mortali existentes possint exercere correctionem judicialem in alios? Et an de judicibus sæcularibus non sit difficultas? t. 7. tr. 4. r. 29. p. 297
An Confessarii, ut Prælati possint mores pœnitentium inquirere? t. 7. tr. 4. r. 30. p. 297
An si quis v. g. videat Clericum ex oblivione invincibili omittere officium, vel aliquem comedere carnes in die jejunii, &c. teneatur illos monere? t. 7. tr. 4. resol. 31. pag. 298
An Parentes, Domini, & Mariti teneantur strictius ad correctionem? tom. 7. tract. 4. resolution. 32. pagina 298
An privatus teneatur vitam suam emendare, ut possit peccatum corrigere, quando ob peccatum ineptus efficitur ad correctionem? tom. 7. tract. 4. resolution. 33. pag. 298
Et an saltem ob correctionem fraternam in casu extremæ necessitatis non solum Prælati, sed etiam privati sint obligati pœnitere? ibid. §. 5. & seq.
An licitum sit permittere alicujus peccatum, ut melius corrigatur? tom. 7. tractat. 4. resolution. 34. pagina 299
Et an liceat differre correctionem eo fine, ut proximus oppressus peccatis, ferventius resipiscat, propriam miseriam cognoscendo? ibid. §. ult. p. 300
An statim adhibenda sit correctio? t. 7. tract. 4. resol. 35. pag. 300
An teneamur sæpius ad correctionem? tom. 7. tr. 4. r. 36. pag. 300
Quo ordine facienda sit correctio fraterna? t. 7. tr. 4. r. 37. pag. 301
An modus præscriptus à Domino Math. 18. in facienda correctione contineat præceptum, vel Consilium solum? t. 7. tr. 4. r. 38. p. 301
Et an Ordo correctionis præscriptus à Domino semper sit sub præcepto servandus? ibidem. §. 3. pagina 302

An supradictus ordo in correctione adhibenda cadat sub præcepto? tom.7. tract.4. resolution.39. & 40. p.302. & 303

Et an aliquando possit quis incipere correctionem fraternam, relicto primo gradu, à secundo gradu, & aliquando relictis duobus, à tertio gradu incipere? ibid. ante medium, §.5. à vers. Ex hac. p.303. Et dicere Prælato tanquam Patri?

An ordo circa adhibitionem testium sit servandus quoad peccatum uni tantum notum? tom.7. tract.4. resol.41. pag.304

An quando delictum est occultum teneatur ad correctionem fraternam quis adhibere testes, etiam si illud peccatum antea non cognoverint? tom.7. tract.4. res.42. pag.304

Quales testes adhibendi sunt in secundo gradu correctionis, & in quem finem? tom.7. tract.4. resol.43. pag.305

An sit necessarium adhibere unum testem, aut duos in correctione fraterna? tom.7. tract.4. resolution.44. pag.305

Et an quando peccatum scitur ab aliquibus illi sunt adhibendi, & non alii testes? ibid. §.3. &c.

An qui in correctione testes adhibuit, teneatur adhuc alios adhibere? t.7. tr.4. r.45. p.306

An in correctione quis teneatur in testium numero gradatim ascendere antequam Prælato denuncietur? t.7. tr.4. r.46. p.306

Quando peccatum censendum sit publicum, ut liceat prætermisso primo gradu privatæ monitionis corrigere publice coram aliis? tom.7. tract.4. resolution.47. pagina 306

Et quid si possim privatim corrigere eum, qui publice peccavit, teneorne nihilominus arguere publice, aut Prælato denunciare? ibid. §.2

An quando peccatum est notorium, notorietate facti ut non possit ulla tergiversatione celari, sit servandus ordo in correctione fraterna facienda, ita ut præcedat secreta admonitio? t.7. tr.4. r.48. p.306

An quando non speratur fructus ex correctione fraterna, sint adhibendi testes vel his omissis recurrendum ad Superiorem? t.7. tr.4. r.49. p.307

An in Religione sine prævia correctione fraterna peccatum occultum fratris possit quis denunciare Prælato tanquam Patri? Et an in tali casu possit Prælatus cum suis Consultoribus, si necessarium sit agere de illo peccato? t.7. tr.4. r.50. p.307

Et notatur, quod non sit deveniendum ad denunciationem Evangelicam, & multo magis ad judicialem, si antea non adhibeatur correctio fraterna? ibidem. §.5. pag.308

Et infertur, quod quando Episcopi, Visitatores, Prælati Religiosorum, & alii Superiores Regulares aut seculares Ecclesiastici præcipiunt sub excommunicatione, ipso facto, ut scientes crimina intra certum terminum sibi revelent, semper intelligendum esse servato ordine correctionis fraternæ, alias non est illis obediendum. Et si aliquis Prælatus expresse præceperit contra hunc ordinem, & ipse peccabit præcipiens, & obediens. t.7.tr.4. r.51. §.15. p.310

An sit licita Constitutio Societatis Jesu, quod deferantur peccata fratrum Prælato ut Patri absque prævia correctione? t.7. tr.4. r.52. p.310

An stando in opinione, quod licitum sit absque prævia correctione deferre delicta fratrum Prælato, ut Patri, quæritur, quid possit facere Prælatus cum subdito sic delato. t.7. tr.4. r.53. p.311

An si frater est emendatus possit quis illum Prælato ut Patri denunciare, ut sic securior sit ne in posterum labatur? t.7. tr.4. r.54. p.312

Et quid, quando adsit periculum relapsus? ibidem. §.3. & seqq.

An saltem in Societate Jesu frater emendatus sit denunciandus Prælato, ut sic securus sit à recidivo? t.7. tr.4. r.55. p.312

An correctio sit facienda de peccato habituali, si non est periculum labendi? t.7. tr.4. r.56. p.313

Ex quo infertur, an peccator non statim ac peccat, teneatur de peccato conteri, sed cum aliqua latitudo temporis, & in articulo mortis. ibid. ad medium, §.ult. p.314

An quis teneatur corripere peccatorem alia ratione emendandum? t.7. tr.4. r.57. p.314

An testium inductio debeat præcedere denunciationem publicam? t.7. tr.4. r.58. p.315

Et difficultas est, si proximus in correctione obdurueritt ibid. §. ult. &c.

An idem dicendum sit, si procedatur via accusationis ita ut in tali casu possit fieri accusatio sine prævia correctione? Et distinguitur inter viam accusationis, & denunciationis. t.7. tr.4. r.59. p.315

An ordo correctionis non solum in foro conscientiæ, sed etiam in foro externo sit servandus? tom.7. tr.4. r.60. pag.316

Et an si Prælato, vel judici constaret injuriam fieri reo, eo quod denunciatur vel accusatur, non præmissa admonitione, quando debita est, teneatur, quantum commode potest denunciationem, & accusationem impedire, & conari, ut Evangelicus ordo servetur. ibid. §.ult. p.317

An aliquando Prælatus possit ex denunciatione Paterna procedere ad judicialem, maxime quando delictum esset in grave damnum Reipublicæ, vel Communitatis, aut alicujus innocentis? t.7. tr.4. r.61. p.317

Et an in hoc casu possit obligare denunciantem ad denunciandum judicialiter, & ipse denuncians teneatur id facere &c. ibid. §.3. & seq.

Et in tali casu an denunciator adhibendus sit tanquam testis? ibid. §.5

An inter Religiosos peccata carnalia occulta sint denuncianda Prælato ut judici absque prævia correctione? t.7. tr.4. r.62. p.318

An sit necessaria correctio fraterna ex peccatis etiam occultis, quæ vergunt in damnum tertii? tom.7. tr.4. r.63. p.318

An quando prætermittitur correctio fraterna in delicto vergente in damnum tertii, & periculum non est in mora, & speretur correctio, quis peccet contra justitiam crimen tunc aperiendo? t.7. tr.4. r.64. p.319

An quando proceditur via denunciationis judicialis in delictis tendentibus in damnum Communitatis sit præmittenda correctio fraterna? Et an in dicto casu sit contra justitiam, & Charitatem non præmittere correctionem fraternam? t.7. tr.4. r.65. p.319

Et notatur, quod est magnum discrimen inter hæc crimina, quando sunt omnino occulta, & improbabilia, & quando sunt occulta probabilia tamen. ibid. §.9. p.320

Etiamque advertitur delicta pertinentia ad S. Officium esse denuncianda, etiamsi sint occulta, & probari non possint. ibid. §.10. &c.

Quando liceat Prælato procedere via judiciali adversus denunciatum? t.7. tr.4. r.66. p.320

An Rector, vel Prior alicujus Gollegii, seu domus peccet manifestando Provinciali, vel Generali delictum occultum, si ipse potest absque tali manifestatione fratrem emendare? t.7. tr.4. r.67. p.321

An quis teneatur ad correctionem, quando proximus delictum non cognoscit? tom.7. tract.4. resolution.68. pag.321

Et dubitatur, utrum peccata, quæ quis ignoranter committit, subsint præcepto correctionis? ibid. §.2

* Attendant Prælati, & Confessarii, & in aliquo casu etiam privati, & valde in mente & promptu teneant omnia, quæ deducuntur ex doctrina hujus Resolutionis, & sequentis, quæ sunt valde notanda, & sæpius in praxi contingentia.

Enumerantur aliqui casus in quibus laborantes ignorantia non sunt admonendi si spes correctionis absit. Sed in promptu omnes Confessarii habeant casus contentos in textu huius, & præcedentis Resolutionis, quia sæpe occurrunt in facto. t.7. tr.4. res.69. p.323
An teneamur corripere Infideles? Et utrum Infideles ad corrigendos alios, sive fideles, sive infideles obligentur? tom.7. tr.4.res.70. p.323
An correctio adhibenda sit peccatoribus publicis, ut meretricibus, usuratiis, &c. t.7. tr.4. r.71. p.324
Quidam vir timoratæ Conscientiæ audivit detrahentem de re gravi, & non correxit, quæritur, an à tali culpa excusari possit? t.7. tr.4. res.72. & in multis aliis ejus not. p.324
Et quid in dicto casu, si audiens detrahentem sit Superior, vel grave damnum ex detractione sequuturum, animadvertitur? Et quid, si quis ex negligentia, verecundia, & timore non corripiat detrahentem? tom.7. tr.4. r.73. p.325
An correctio fraterna sit adhibenda, cum blasphemia est occulta, & non hæreticalis? t.7. tr.4. r.74. p.325

Appendix ad alias paucas difficultates mistas, & dispersas per alios tom. tract. & res. quæ simul pertinent ad hoc Verbum, Correctio fraterna.

AN si quis sciat aliquos contra Cardinales conspirasse, & illos non denunciat, incidat in excommunicationem, etiam si per correctionem fraternam speretur emendatio? t.9. tr.7. r.81. p.405
An si quis sciat aliquos commisisse delictum contentum in Edicto DD. Inquisitorum denunciatio sit facienda sine correctione fraterna? Et quid, si peccatum est de crimine hæresis, vel de muliere solicitata in confessione? Et an si dubium sit, utrum in talibus casibus correctio profutura sit, necne; sit etiam præmittenda correctio, vel potius facienda sit denunciatio? Et an si speretur correctio, pœnitens debeat denunciare Confessarium sollicitantem? Et an Hæretici sint denunciandi Inquisitoribus ante præviam correctionem fraternam? tom.5. tr.9. r.3.4. & 5. p.376. 377. & 378
An si quis sciat aliquem violasse Bullam Greg. XIII. de Datis, & Promissis antequam eum denunciet, teneatur adhibere correctionem fraternam? t.5. tr.7. res.60. per totam p.350
Clerici, & Religiosi, si inspiciant notabili tempore ludos fortunæ mortaliter peccaminosos, peccent mortaliter, si omittant corrigere, quando tenentur? tom.6. tr.4. r.10. p.148
An peccata fornicationis inter Regulares, si semel, vel bis committantur, non dicantur vergere in perniciem publicam; & ita in casu fortiori de peccato notando, hæresi, & sollicitatione, ita ut in his criminibus adhibenda sit correctio fraterna, quando speratur. tom.7. tr.1. §.3. r.240. p.153
An liceat Confessario interrogare de complice in confessione in ordine ad ipsius correctionem, & illam facere de licentia pœnitentis? tom. 1. tractat. 8. resol. 47. & 48. pag.446
Docetur absolute in omnibus casibus non esse complices revelandos, quando quis cognovit correctos, & emendatos esse, vel si probabiliter quis cognoscat emendatos iri per correctionem fraternam, quod est valde notandum. t.6. tr.1.r.99.§.2.p.65
An peccent domini si sint notabiliter negligentes in corrigendis servorum suorum peccatis, & procurandis iis, quæ sunt necessaria ad salutem servorum? tom.7. tr.8. res.42. p.447

Correctoratus.

Correctoratus an ineludatur sub nomine beneficii ad incurrendas pœnas Symoniæ? tom.5. tractat. 7. resol.10. p.313

Correptum.

Vide verb. *Actus.* tom.8

Corrigere.

Vide verb. *Inquisitores.* tom.3
Item verb. *Pœna.* tom.6
Corrigere se an teneatur Religiosus expulsus, ut iterum ad Religionem admittatur? tom. 7. tr.2. res. 192. §. 2. & seq. p.122
Qui corrigit literas juxta mentem Pontificis, non est falsarius, nec incurrit excommunicationem Bullæ Cœnæ. Vbi pro praxi aliqui casus. tom. 6. tractat. 1. resolut.83. §.3. p.57

Corripere,

Si corripere neglexerit maritus uxorem de contumacia, ob quam excommunicata est, an peccet? t.5. tr.1. r.154 §.3. ante finem p.91

Corruere.

An corruat dispensatio, si falsò exprimatur substantia voti? t.3. tr.2. r.69. §.1. p.220
Corruere. Vide verb. *Actus.* tom.7

Corrumpere.

Qui corrumpit testem prece, minis, aut pretio, ut falsum in tribunali S. Inquisitionis deponat, an debeat puniri ab Inquisitoribus, & quibus pœnis? t.5. tr.12. r.16. §.5. pag.517
Si quis corruperit virginem, decipiendo eam sub promissione conjugii, ad quid teneatur? tom.2. tr.6. res. 150. §.1. pag.420
Ubi, quod in multis casibus talis non tenetur illam ducere; & in textu hujus res. proponuntur sex casus pro praxi dictæ quæstionis.
Qui corrupit fœminam sub pacto conjugii post votum Religionis, seu castitatis, an teneatur illam ducere? t.2. tr.6.r.155.§.1.p.423
Et in dicto casu an talis teneatur contrahere, sed ante consummationem debeat ad Religionem transire? ibidem §. 2
Vide verb. *Defloratur, Fictè.* tom.2

Corruptè.

Qui corruptè profert verba Sacramentorum, an peccet mortaliter? tom.1. tract.5. res.4. §.3. p.5

Corruptio.

Corruptionem externam an possit mulier pati, non tamen consentiendo, sed merè passivè se habendo, ad vitandam mortem, vel infamiam? tom. 8. tract. 6. resol. 4. §. 2 pag.136
Et quid, si in muliere vim patiente adesset periculum consentiendi? ibid. §.3
Vide verb. *Clamare, Puella.* tom.8

Corruptor.

Corruptor virginis consentientis non tenetur ad aliquam restitutionem faciendam virgini, neque parentibus ejus, quia volenti, & consentienti non fit injuria, & virgines sunt dominæ sui corporis, non autem parentes, vel tutores. tom. 1. tractat. 7. resolut. 94. §. 1. & seq. pagina 389
Si corruptor virginis non adhibuerit vim, aut dolum, sed importunis precibus, vehementibus blanditiis, & persuasionibus induxerit illam ad consensum; an teneatur ad restitutionem? t.8. tr.7. r.57. §.1. p.182

Et quid, si præces, &c. factæ fuissent à Principe, Domino, Superiore? ibid. §. 3
Ubi, quid si puella vi, aut fraude violata foret, si postea neque commodis potita est nuptiis, itaut detrimenti nihil acciperet, non debet corruptor necessariò ei quidquam restituere.
Si corruptor virginis obtineat ab ea remissionem damnorum eidem ratione stupri illatorum, an requiratur etiam, ut à Patre ipsius obtineatur? ibid.
Idem est, si virgo sponte consenserit, tunc nihil est restituendum parentibus pro violata integritate virginali, & gravata dote, vel similibus damnis inde sequutis. ibid.

Cotta.

Vide verb. *Deferre, Pixis.* tom. 2

Creandum.

Vide verb. *Demandare.* tom. 9
In creando Vicario, an Capitulum sede vacante possit aliqua sibi reservare? t. 3. tr. 5. r. 71. §. 1. p. 412
Vide verb. *Clericus, Concilium, Constituere.* tom. 3

Creare.

Creare Sacerdotes, & Episcopos solo verbo, an Pontifex possit? t. 3. tr. 1. r. 63. §. 1. p. 84

Creatio.

In creatione Vicarii an Capitulum sede vacante teneatur servare formam cap. *Quia propter*, de elect. ex Concilii Trid. sess. 25. de Regul. c. 6. tom. 3. tract. 5. r. 69. §. 1. p. 411
Vide verb. *Clericus, Concilium, Constituere.* t. 3

Credere.

Si quis credat aliquem ex correctione pejorem futurum, an hoc non obstante ad avertendum damnum alienum teneatur illum corrigere? t. 7. tr. 4. res. 13. per totam. pag. 285
Credere explicitè in Trinitatis Mysterium, & Incarnationis an sit necessarium, ut adultus baptizetur? t. 1. tr. 1. r. 35. §. 2. p. 25
Credere. Vide verb. *Doctor, Fideles, Mysterium.* tom. 6
Credere Regi attestanti se esse in necessitate an intrantes in Parlamento possint? Et quid, si moraliter aliud constet contrarium? tom. 7. tract. 6. resol. 5. per totam. p. 373
Credere. Vide verb. *Adultera, Conscientia erronea, Irregularis.* tom. 8
Item verb. *Iuramentum, Legatus, Puniendum, Statutum, Testans.* tom. 9

Creditor.

Quando creditor petit debitum, & debitor non solvit, an committat novum peccatum in omissionem solutionis talis debiti? tom. 1. tract. 7. res. 158. §. 2. vers. quinto. pag. 419
Et quid, si creditorem egere vidit debitor, & non solvit? ibid. vers. Sexto.
Si creditor Pater, vel Mater debitoris sint in extrema necessitate, an debitor possit illis subvenire relinquendo creditorem? t. 4. tr. 7. r. 46. §. 1. & seqq. p. 300
Et an idem sit de uxore, filiis, & etiam de fratre debitoris? ibid.
Et an idem de amico? t. 4. tr. 7. r. 48. §. 4. p. 304
Idem est de depositо, & mutuo. tom. 4. tr. 7. res. 48. §. 3. ibid.
Creditor. Vide verb. *Compositionis Bulla, Depositum.* tom. 4
Si creditor pendente conditione, sub qua lata est excommunicatio, v. g. terminum solutionis à judice latum proroget, & postea debitor non solvat, an incurrat talem censuram? t. 5. tr. 1. r. 19. §. 1. p. 13
Et supponitur posse creditorem terminum prorogare, difficultas est, si debitor non solvit in secundo termino dato à creditore, quid est faciendum? ibid.
Creditor excommunicatus vitandus, an possit petere à suo debitore suum creditum, & is ad id teneatur? t. 5. tr. 1. r. 116. per totam. p. 75
Si non solum creditor, sed etiam debitor dubius est num debitum sit satisfactum, an teneatur adhuc debitor illud solvere? t. 6. tr. 3. r. 139. §. 1. p. 191
Et in dicto casu an ad integram solutionem, vel ad partem secundum dubii proportionem debitor teneatur? ibid. §. 3. p. 192
Et quid quando debitor solus certus est de debito, sed dubius est de solutione? ibid. §. 1. p. 191
Creditor quidam Principis, vel civitatis frangendo gabellam volebat sibi compensare debitum, an hoc servatis legibus compensationis esset licitum? t. 6. tr. 3. r. 147. §. 1. p. 194
Et quid, si Princeps, vel civitas locaverit aliis subditis vectigal, & gabellas alias justas, an liceat creditori facere compensationem? Et quid, si Princeps, vel Civitas illud vectigal vendiderit? ibid. §. 1. & seqq.
Creditor antiquior, & pauperior, an sit præferendus creditori posteriori, cæteris paribus, & secluso alio privilegio in solutione alicujus debiti? t. 6. tr. 3. r. 211. §. 1. & seq. p. 242
Si creditor unus qui aliàs habet plures debitores cum juramento habet debitorem obligatum, an teneatur cum cæteris creditoribus ad dilationem quinquennalem v. g. Consentio si hanc induciam acceperint? t. 6. tr. 5. r. 31. §. 5. p. 290
Creditor. Vide verb. *Causa, Debitor, Debitum, Emptor, Excommunicatio, Famulus, Gestor negotiorum, Mercatores, Solutio, Vir.* tom. 6
Item verb. *Confessarius, Consumens.* tom. 8
Item verb. *Debitor.* tom. 9
Creditore invito an solvi possit aliquid pro alio? tom. 6. tract. 3. r. 106. §. 1. p. 173
Creditore invito, an quod debetur statuto tempore solvi possit ante diem? tom. 6. tract. 3. res. 107. §. 1. & seqq. pag. 174
Si creditores alii anteriores adsint, an compensatio in foro conscientiæ sit valida? tom. 6. tract. 3. res. 153. §. 1. pag. 198
Et quid, si creditor possideret rem jure depositi? ibidem. §. 3
Creditores an teneantur relinquere aliquid ei, qui cedit bonis præter instrumenta suæ artis, si artifex sit, & & vestes, quibus indutus est tempore cessionis, imo si pretiosæ sint pro aliis commutandæ sint? t. 6. tr. 5. r. 4. §. 2. & seq. p. 278
Si creditores offerunt debitori dilationem quinquennalem, an excludatur à beneficio cessionis bonorum? t. 6. tr. 5. r. 17. §. 1. p. 284
Si creditores omnes concedant, ut debitor inducias quinquennii accipiat, & non cedat bonis, an teneatur debitor eas accipere, nec possit cedere bonis? tom. 6. tr. 5. r. 31. §. 3. ad medium. p. 289
Creditores Patris an jus acquirant in bona donata filiofamilias à Principe intuitu meritorum Patris? tom. 6. tr. 7. r. 13. §. 1. p. 314
Creditori invito pro nummis aureis simpliciter, seu generaliter datis an debitor possit alterius generis nummos argenteos, aureosque solvere? t. 6. tr. 3. r. 105. §. 1. & seqq. p. 172. & 173
Quando creditori posteriori debitor soluit debitum cum soluere deberet priori, an in tali casu creditor non teneatur ad restitutionem, sed possit retinere pecuniam illam contra ordinem restitutionis sibi solutam? t. 6. tract. 3. r. 153. §. 5. p. 199

Et

Et quid, si creditor cogatur ab aliis creditoribus anterioribus denunciare debitum sub pœna excommunicationis restitutionem inducente? t.6. tr. 3. r. 154. §. 1. ibid.
Creditoribus hæreticorum, an teneantur Inquisitores, vel fiscus satisfacere? t. 5. tr. 10. r. 123. §. 1. p. 461
Creditoribus occisi an homicida teneatur restituere damnum ex occisione sequutum? t. 8. tr. 5. r. 74. §. 1. p. 126
Creditoribus, & parentibus ad extremum redactis, an teneantur filii potius parentibus, quàm creditoribus subvenire? tom. 8. tr. 10. r. 12. §. 5. p. 200
Et quid quando creditor, & simul debitor ad eandem extremam necessitatem devenerunt? ibid.
Creditorum bona an uxores, & filii post mortem viri, vel patris occultare possint? t. 6. tr. 3. r. 158. §. 1. p. 200
Et quid, si in judicio vocati compellerentur aperire, si nihil abstulerint ex bonis mariti, vel parentum, & teneantur in constitutionem veritatem dicere? ibidem.
Et quid, si ex vi excommunicationis obligantur revelare? ibid.
Si in creditorum fraudem aliquid egerit qui cedit bonis, an gaudeat tali privilegio? ut v. g. quando bona sua luxuriosè vivendo consumpsit, vel ludendo, vel cum meretricibus ea expendendo dilapidaverit? t. 6. tr. 5. res. 11. §. 1. p. 281
Item est de Clericis volentibus privilegio cessionis gaudere. ibid. §. 5
Creditorum majori parte consentiente, an Judex possit dilationes moratorias concedere? tom. 6. tr. 5. r. 23. §. 5. pag. 286
In creditorum præjudicium, an induciæ moratoriæ concedi possint? tom. 6. tr. 5. r. 26. §. 2. p. 287
A majori parte creditorum an possint concedi moratoriæ dilationes, quæ à Principe conceduntur? tom. 6. tr. 5. r. 31. §. 1. p. 289
Quando cum creditorum damno donatarius scit donationem fieri, an donatarius peccet, & teneatur ad restitutionem? t. 6. tr. 7. r. 138. §. 1. p. 386
Et quid quando donatarius sciens, & prudens incitaret debitorem ad alienandum in fraudem creditorum? ibid. §. 2. in fine.

Creditum.

Credita pecunia rem vendere pretio rigoroso, an sit licitum, & postea illam statim emere numerata pecunia pretio infimo, vel medio, seclusa obligatione, ut illam mercem sibi reddat, & revendat? t. 6. tr. 3. r. 63. §. 1. p. 152
Et quid, si venditor iniret cum emptore, ut rem emptam iterum sibi vendat infimo, vel medio pretio? ibid. §. 2
Credita immatura an emi, & extingui possint minori pretio, imo dimidio pretio, si difficilis est solutio, & non solum à tertia persona, verum etiam ab ipsomet debitore? t. 5. tr. 3. r. 80. §. 1. p. 159
Qui credito, & oppignorata fide lusit, & perdidit, an teneatur in conscientia solvere? tom. 6. tr. 4. r. 32. §. 1. p. 258
Quod alter solvit, licet credito perdiderit, an collusor possit licitè retinere. Et an id locum habeat quando solvens ignorabat non esse obligatum ad solvendum? t. 6. tr. 4. r. 34. §. 1. & seqq. ibid.
Si ad creditum vendatur res aliqua, an licitum sit propter periculum in recuperanda forte aliquid aliud exigere? t. 6. tr. 3. r. 40. §. 1. & seqq. p. 139
Vide verb. *Mercator*, *Vendere*. tom. 6

Crimen.

Ne crimen socii manifestetur in confessione, an obligetur pœnitens adire alium Confessarium, cui confitendo in cognitionem complicis venire non possit? t. 1. tract. 7. r. 53. §. 1. & seq. p. 371
Et aliter faciendo an confessio sit sacrilega, & iterada & teneatur ad restitutionem famæ? ibidem. Ubi modus in praxi talis restitutionis famæ.
Crimen occultum revelare uno, vel duobus viris prudentibus, qui secreto retinebunt, an sit peccatum mortale? t. 1. tr. 7. r. 52. §. 1. p. 371
Crimen. Vide verb. *Delictum*. tom. 1
Item verb. *Impedimentum*. tom. 2
Item verb. *Communio*, *Degradatio*, *Delictum*, *Episcopus* tom. 3
Crimen inducens irregularitatem, si sit occultum, modo sit externum, an inducat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 137. §. 1. p. 275
Ubi quod excipitur homicidium, & peccata quibus censura est annexa, nam si in ea celebratur, irregularitas incurritur, etsi hæc celebratio occulta fiat ab excommunicato, vel suspenso. §. 3
Crimen sollicitationis an sufficienter probetur per testimonium duarum fœminarum? t. 5. tr. 9. res. 64. §. 1. pag. 404
Crimen illorum, qui binas nuptias contrahunt, an sit mixti fori, & an Inquisitores hoc delictum cognoscere possint? tom. 5. tractat. 12. resol. 4. §. 1. & seqq. pag. 503
Crimen. Vide verb. *Complex*, *Condemnare*, *Confessio extrajudicialis*, *Delictum*, *Episcopus*, *Evitare*, *Filius*, *Frater*, *Infamia*, *Patientes*, *Pœna*, *Saga*, *Socius*. tom. 5
Crimen falsum objicere testi falsum, aut contra jus testanti, an sit peccatum mortale? t. 6. tr. 1. res. 88. §. 1. pag. 59
Et an sit peccatum contra justitiam? t. 6. tr. 1. r. 89. §. 4. & seq. p. 60
Et quid, si falsus testis jam esset mortuus ante finitam causam? ibid. §. 7. p. 61
Crimen occultum objicere alicui an sit licitum, quando est necessarium ad tuendum honorem, & famam, quæ alias omitteretur? ibid. §. 3. p. 60
Quando crimen est notorium, & publicum; sed ignoratur author illius, an testis teneatur respondere, si judex ad evitandum scandalum interroget? t. 6. tr. 1. r. 95. §. 1. p. 63
Sed in tali casu an judex non possit inquirere, nec interrogare, & aliter faciendo an peccet mortaliter? ibid.
Si crimen à se admissum injustè negat reus, pecuniariam meritus, & juridicè interrogatus, an teneatur ad restitutionem? tom. 6. tract. 1. resol. 105. §. 1. & seqq. pag. 69
Qui crimen capitale commisit an possit donare? t. 6. tr. 7. r. 29. §. 1. p. 323
Crimen. Vide *Bona temporalia*, *Delictum*, *Retractare*, *Reus*, *Testis*. tom. 6
Crimen nefandum Religiosus committens, an dicatur contra bonum publicum? Et quid, si semel, vel bis committeretur, & an in his casibus adhibenda sit correctio, si speratur? tom. 7. tr. 1. res. 240. §. 2. p. 153
Si crimen occultum verum quis objiciat alicui, an possit illi respondere: Mentiris? tom. 7. tract. 5. res. 32. §. 1. p. 343
Adversus objicientem crimen verum occultum licet defensio, non obstante ejus morte. ibid. in fine.
Crimen occultum, & peccatum alterius tibi sub secreto revelatum, an liceat manifestare, ad evitandum grave damnum, etiamsi illi inde mors inducatur, aut infamia, modo illud secretum sine vi, & fraude ab eo acceperis? t. 7. tr. 7. r. 44. §. 2. p. 413
Et quid, si sine causa quis supradictum crimen occultum, & peccatum prodeat, an extra peccatum teneatur restituere, si pro depositione aliquid accepit? ibid.

Si

Si ob crimen mater servituti addicta est, proles non potest fugere. t.7. tr.8. r.14. §.2. p.436
Crimen. Vide verb. *Damnum, Dictum, Excommunicatio, Nefandum, Revelare.* tom.7
Qui crimen occultum alterius verum dicendo propalavit illum infamando ad quid teneatur? Et quomodo debeat restituere illius famam? tom. 8. tract. 7. res. 65. §. 1. pag. 186
Ubi alia notabilia contingentia in praxi circa hoc, ideo lege præcitatam res. per tot. & non pigebit.
Crimen aliquod minus propalare illius, qui de criminibus gravioribus est infamis, an non sit saltem peccatum mortale? t. 8. tr. 7. r. 66. §. 3. p. 187
Ubi proponitur facilior modus restituendi famam illius, de quo propalatum est aliquod crimen; vel peccatum. §. 13. & 14
Crimen. Vide verb. *Auditor, Causa, Convictus, Delictum, Æquivocatio, Infamia, Peccatum, Reus, Tormentum.* tom. 8
Circa crimen læsæ Majestatis in tract. 1. tomi 9. lege aliquas difficultates à r. 50. usque ad 54. inclusivè p. 34. & seq.
Crimen. Vide verb. *Adulterium, Capere, Carcer, Collegium, Convincere, Culpa, Delictum, Forum, Hæresis, Imperator, Miscere, Offendentes, Puniendum, Requirere, Revelare, Reus, Sacrilegium.* tom. 9
Si de crimine etiam constet posito in aliquibus Bullis Pontificiis ipso facto pœnam imponentibus, non incurritur dicta pœna, donec per sententiam declaretur, nisi lex dicat in foro conscientiæ, statim pœnam subeundam esse? Et hæc resolutio est universalis pro multis casibus, & hic etiam in exemplum positis. t. 1. tr. 5. r. 63. §. 4. p. 303
De crimine hæresis an possit fieri inquisitio, licet contra reum nulla præcedat infamia? t. 5. tr. 9. r. 32. §. 2. in fine. pag. 391
In crimine hæresis an tollantur solemnitates juris gentium, vel divini? tom. 5. tract. 10. resolut. 31. §. 2. pag. 428
In crimine hæresis an sola infamia sufficiat ad inquirendum, & procedendum? t. 5. tr. 10. r. 94. §. 3. p. 451
In crimine hæresis an infamia ad judicandum purgationem probetur per testes inhabiles? ibid. §. 4
De crimine Clerici per viam exemptionis, an Judex laïcus cognoscere possit, ad effectum repellendi Clericum à testimonio? t. 9. tr. 2. r. 66. §. 3. p. 134
Pro Crimine enormissimo Clericus an sit degradandus, & curiæ sæculari tradendus absque eo, quod sit incorrigibilis? t. 9. tr. 2. r. 328. §. 5. p. 274
Et quid de Clerico etiam in sacris, qui dimissis Tonsura, & vestibus Clericalibus, variis, & enormissimis criminibus se immiscuit? ibid. §. 7. & 8. p. 275
Crimina pro quibus infamia juris, & irregularitas incurritur. tom. 5. tr. 5. res. 54. §. 5. p. 230. Sed lege eam per totam.
Crimina contenta in Edicto DD. Inquisitorum an sint denuncianda ante præviam correctionem? t. 5. tr. 9. r. 5. §. ult. sub finem p. 381
Crimina omnia cujuslibet personæ si sint publica, sive ex judicis sententia, sive ex notorietate facti possunt absque ullo peccato evulgari in quibuscunque locis. t. 5. tr. 10. r. 131. §. 6. p. 466
Crimina aliqua Infideles, & Mauri perpetrantes, quibus pœnis puniri debent, & an abjurare? t. 5. tr. 12. r. 2. §. 1. p. 500
Inter crimina, quæ vergunt in damnum Communitatis est magnum discrimen, quando sunt omnino occulta, & improbabilia, & quando sunt occulta probabilia tamen in ordine ad correctionem fraternam, & viam denunciationis judicialis. tom. 7. tract. 4. res. 65. §. 9. pag. 320
Crimina alia objicere contumelioso, an sit licitum, ex quibus adstantes facile credant illum esse mendacem? t. 7. tr. 5. r. 32. §. 2. p. 343
Ex criminibus, quibus à jure infamia annexa est, an incurratur irregularitas, v. g. ut sunt perjurium in judicio, symonia, usura, sacrilegium, Duellum, hæresis, ejusque favor, crimen læsæ Majestatis, percussio hostilis Cardinalium, & similia? t. 5. tract. 5. res. 38. §. 1. pag. 223
Et quid, si crimen est occultum? t. 5. tr. 5. resol. 39. §. 1. ibid.
In criminibus gravissimis Clerici se immiscentes, an priventur omni privilegio fori ante aliam sententiam depositionis, vel degradationis Judicis Ecclesiastici? t. 9. tr. 2. r. 328. §. 1. p. 273
Et quid, si Clericus sit incorrigibilis? ibid. §. 4. p. 274
Si circa criminis impedimentum aliquis sit dispensatus, & postea incidat in aliud simile, vel diversum crimen, an teneatur mentionem facere de priori dispensatione? t. 3. tr. 2. r. 148. §. 1. p. 273
In criminis pœnam justè condemnatus ad servitutem, an possit fugere? tom. 7. tr. 8. r. 11. §. 5. p. 434

Criminale.

In criminalibus amplectenda est opinio, quæ favet reo relicta probabiliori? tom. 5. tr. 7. r. 36. §. 2. p. 336
In criminalibus levibus, an judex conscius veritatis possit contra aliquem ferre sententiam, juxta allegata & probata? t. 6. tr. 1. r. 111. §. 1. p. 73
In criminalibus, si mutus literas sciat an admittatur, & recipiatur ejus testimonium? tom. 8. tract. 9. res. 9. §. 1. pag. 195
Vide verb. *Causa, Cognoscere, Consuetudo.* tom. 9

Criminosus.

Criminosi jam emendati an sint vigore Edicti Inquisitorum denunciandi? t. 5. tr. 9. r. 6. §. 1. p. 381
Criminosi, & complices delicti an teneantur prodere seipsos, præter hæreticum dogmatizantem, & eos hæresim docentem? t. 5. tr. 9. r. 15. §. 2. p. 384
Criminosi in cæteris casibus ex Edicto Inquisitorum non tenentur prodere se ipsos, sed possunt absolvi per Cruciatam, vel per privilegium Regularium. ibid.
Etan dicti criminosi teneantur denunciare complices? t. 5. tr. 9. r. 16. §. 1. p. 384
Criminosus. Vide verb. *Crimen.* tom. 9

Crumena.

Crumenam quis invenit cum magna pecuniarum quantitate, & facta debita diligentia, non invenit Dominum, quæritur an debeat eas pecunias restituere pauperibus, vel possit eos sibi retinere? t. 8. tr. 7. r. 22. §. 1. pag. 158

Crura.

Vide verb. *Divortium.* tom. 2

Crux.

Sub Crucis signo in fronte, ut Confirmatio adhibeatur ab Episcopo, an sit de necessitate sacramenti & præcepti? t. 1. tr. 2. r. 6. §. 1. & seqq. p. 73
Si non in Crucis forma ministratur Sacramentum Extremæ Vnctionis, an sit peccatum veniale? t. 2. tr. 4. r. 2. §. 3. pag. 243
Et quid extra casum necessitatis? t. 2. tract. 4. res. 10. §. 3. pag. 247
In modum Crucis faciendæ sunt unctiones Sacramenti extremæ-Vnctionis saltem ex necessitate præcepti. t. 2. tr. 4. r. 18. §. 1. & 2. p. 254

Si

Si Crucis signo signare se adultus nesciat, an peccet mortaliter, vel tantum venialiter. tom.6. tract.1. resolut.5. §.5. pag.4
Crux. Vide verb. *Imago.* tom.2
Item verb. *Altare.* tom.8
Item verb. *Calceamentum, Calceus, Fratres D. Ioannis.* tom.9
Crux signata, vulgò dicitur *Sanbenito.*
In Crucis signatæ depositione, vulgo dicta *Sanbenito,* an hodie Inquisitores minimè dispensare possint. tom.5. tract.12. res.37. §.3. in fine. p.535

Cubiculum.

Si in cubiculo, & cella Religiosus palam habeat libros emptos inscio Prælato ex pecuniis acceptis à devotis amicis, an peccet contra votum paupertatis. t.7. tr.3. res.22.23. & 24. p.258. & 259
Idem est à fortiori si accipiat ipsos libros. t.7. tr.3. r.24. §.2. pag.260
Cubiculum. Vide verb. *Episcopus, Regulares.* tom.4
Cubiculum, & cellam visitanti Abbatissæ Monialis ob verecundiam occultavit aliquas res, an peccaverit mortaliter? t.7. tr.3. r.38. §.3. p.265
Cubiculum commodare alicui petenti ad fornicandum, an licitum sit ex aliqua justa causa? tom.7. tract.5. resolut.48. §.1. pag.352

Cudentes monetam.

Cudentes monetam falsam, an gaudeant immunitate Ecclesiæ. t.9. tr.1. r.52. §.2. p.35

Culpa.

De culpa levissima an conductor teneatur. t.6. tr.3.r.119. §.1. pag.181
Et hæc resolutio deservit in empto, in locato, in dote, in pignore, & in societate. ibid. §.6
An culpa sua commodatum perierit commodatarius dubius, an teneatur ad restitutionem, quia in contractibus quis tenetur tantum de dolo, & lata culpa, quæ constituat peccatum mortale? t.6. tract.3. resol.140. §.2. pag.192
Idem est de depositario, locatore, seu conductore? ibidem §.4
Ex quanam culpa teneatur depositarius quando periit penes ipsum res deposita. t.6. tract.3. resol.141. §.1. ibidem.
Et quid in foro conscientiæ in ordine ad restitutionem, an requiratur lata culpa Theologica, & moralis, vel levis, & levissima. ibid. §.4. p.193
Idem est de Bullariis, Cauponibus, nautis, sartoribus, fullonibus, & habentibus curam molendini, & domorum publicarum, & aliis similibus. ibid. §.2. p.192. & in res.142. & 143. p.193
Ex culpa sua pauperibus an executores possint eleemosynam præbere? tomo sexto, tractat. 9. resolut.60. §.1. pag.482
Ubi an relicta pro redimendis captivis, & carceratis possint præstari captivis, & carceratis ex sua culpa.
Culpa. Vide verb. *Excusare, Damnum.* tom.6
Qui sine culpa sua in eum statum venit, ut utraque pars contradictionis videatur sibi peccatum, an peccet sequens conscientiam erroneam, an vero verificentur de eo, qui ob culpam suam in eas angustias redactus est. t.8. tr.2. r.20. §. Sed an. p.29
Ubi in exemplum aliqui casus.
De culpa levi, & levissima an mandatarius teneatur. t.8. tr.3.r.23.§.1. p.41
Et quid, si mandatarius non sit mercede conductus. t.8. tr.3. r.24. §.1. & seqq. p.42
De culpa levissima an teneatur Procurator, & negotiorum gestor? tom.8. tract.3. resol.25. p.43. & 26. pag.45
Culpa levis competit tutelæ, & non solum de dolo, & lata culpa. t.8. tr.3. r.26. §.13. p.46
De quanam culpa hæredes Magistratuum teneantur? ibidem.
De quanam culpa teneantur hæredes tutoris. t.8. tract.3. res.27. §.1. p.47
Supponitur Tutorem, & Curatorem teneri de dolo, lata, & levi culpa. ibid. §.2
Ubi, quid in contractibus, aliisque negotiis interdum (sub quo, & lata culpa continetur) interdum levis, interdum levissima culpa præstanda venit. §.13. pag.47
Dolus, & lata culpa præstantur in depositò. ibid. §.11. pag.47
Culpa levis præstatur in empto, locato, in dote, in pignore, & in societate. ibid. §.13. p.47
Diligentia, sive levissima culpa (quæ duo sibi invicem adversantur) est præstanda in commodato. ibidem.
Si culpa sua postea à Religione quis expellatur, an satisfaciat voto Religionis, si Religionem ingrediatur. t.8. tr.4. res.29. §.3. & seq. p.59
Ex quanam culpa ex homicidio casuali dicatur obligatio restitutionis, an ex culpa lata, & non levissima, vel levi. t.8. tr.5. r.83. §.3. p.130
Culpa. Vide verb. *Actus, Adimplere, Advocatus, Damnum.* tom.8
Item verb. *Familiares.* tom.9
Quoad culpam an consuetudo possit abrogare legem, manente obligatione quoad pœnam? tom.6. tractat.2. res.27. §.1. p.114
Et quid quando pœna supponit intrinsecè culpam, quales sunt Ecclesiasticæ censuræ. ibid. §.3

Culpabiliter.

Qui culpabiliter, & non dolosè ad inopiam pervenit, an gaudeat privilegio cessionis? tomo sexto, tract.5. resolut. 12. §.1. pag.281

Cultus.

Cultui divino omnia dicata, qualia sunt vasa, vestes, & ligna, an possint in prophanos usus converti, si non remaneant in eadem forma. t.2. tract.1. resol.183. §.1. & 2. p.107
Vide verb. *Cæremoniæ.* tom.2

Cura.

Vide verb. *Custodia.* tom.8

Curandum.

Ad curandum se exponere Medico fœmina ægra potest, & non peccat, quamvis prudenter timeat illum accepturum scandalum. tom.7. tract.5. resol.51. §.1. in fine. pag.353
Idem est de viro, qui possit eadem ratione curari à fœmina, quando non potest sine gravi incommodo id relinquere. ibidem.

Curare.

Si non curent Episcopi, & Principes ut leges Pontificiæ promulgentur, & recipiantur, an excusentur? tom.6. tract.1. resol.16. §.1. pag.11

Curatio.

Vide verb. *Hæmista.* tom.2

Curator.

Si Curator reſpondeat pro puella, valida ſunt in utroque foro ſponſalia, vel matrimonium, ipſa præſente, & tacente? tom.2. tractat.6. reſolut.32. §.1. pag.347
Curator. Vide verb. *Puella, Tutor.* tom.2
Item verb. *Pupillus.* tom.4
Curator an poſſit eſſe excommunicatus. Et utrum validi ſint contractus, qui cum curatore excommunicato fiunt? t.5. tr.1. r.114. per tot. p.74
Curator an poſſit eſſe Officialis Inquiſitionis? t.5. tr.11. reſ.31. §.1. p.495
Ubi quod Pater non eſt conſtituendus in Curatorem filiorum. §.3
Curator. Vide verb. *Minor, Pater, Pupillus.* tom.6
Curator ad reſtitutionem tenetur, ſi negligit impedire damnum pupilli. t.8. tr.7. reſ.33. §. Et notent, poſt medium. p.166
Curator an poſſit eſſe mutus? tom.8. tract.9. reſolut.5. §.1. pag.193
Curator an dari debeat ſurdo, & muto, maximè ſi ſint ſurdus, & mutus à nativitate? ibid.
Curator. Vide verb. *Confeſſio judicialis, Culpa, Tutor.* tom.8
Item verb. *Litigare, Tutor.* tom.9
Curatore non dato, an poſſint Inquiſitores torquere minorem reum, & an Curator debeat eſſe præſens in tortura? t.5. tr.11. r.31. §.1. p.495
Curatorem ſupponitur de dolo, & lata culpa teneri. t.8. tr.3. r.27. §.14. & ſeqq. p.47
Curatores an poſſint facere eleemoſynam de bonis pupillorum, & ipſi pupilli conſentire teneantur? Idem eſt de donationibus. t.4. tr.7. r.37. §.1. p.297

Curatum.

Ad curata duo beneficia diſpenſatus, cenſetur diſpenſatus ſuper reſidentia alterius? tom.3. tract.2. reſolut.47. §.6. pag.204
Curatum. Vide verb. *Beneficium.* tom.3

Curia.

In Curia Eccleſiaſtica Neapolitana reſolutum fuit poſſe concedi Curiæ ſæculari copiam ſententiæ depoſitionis, ſeu degradationis verbalis, & renunciationis habitus clericalis alicujus Clerici inquiſiti de homicidio in Curia ſæculari allegantis eſſe Clericum, & Curia ſæcularis negabat eſſe Clericum ob prædictam depoſitionem, & renunciationem, ſine metu irregularitatis. t.5. tr.5. r.11. §. ult. p.211
Curia. Vide verb. *Dare, Incorrigibilis, Irregularitas, Index, Lamia, Striges, Relapſus.* tom.5
Pro Curiarum Procuratoribus aliqua notabilia ad ſervandam formam in juſto tributo, & donativo. t.7. tract.6. reſ.3. §.1. & ſeqq. p.372. & 373

Curia Romana.

In Curia Romana an poſſint Cardinales conferre ſine concurſu Eccleſiam Parochialem, quæ vacavit in ſua Diœceſi? t.9. tr.7. r.57. §.1. p.398
Vide verb. *Licentia, Offendentes.* tom.9

Curia ſecularis.

Vide verb. *Appellatio, Conveniendum, Crimen, Tradere.* tom.9

Curialis.

Si Curialis mutuat narrationis ſubſtantiam, ut facilius impetret diſpenſationem, an incurrat excommunicationem. t.3. tr.2. r.167. §.1. & ſeqq. p.285

Currere.

An currat terminus octo dierum Capitulo ſede vacante à die tranſlationis Epiſcopi ad aliam Eccleſiam, quando tamen à Pontifice fuerit abſolutus à vinculo prioris Eccleſiæ. t.3. tr.5. r.64. §.3. p.409
An currat uſura, vel currant uſuræ, & intereſſe ſtantibus dilationibus. t.6. tr.5. r.33. §.1. & ſeqq. p.290
Currere tempus dilationum à quo die incipiat. t.6. tract.5. reſ.25. §.1. p.287
Currere. Vide verb. *Conſenſus.* tom.7

Currus.

Vide verb. *Fratres Minores.* tom.7

Curſarius.

Vide verb. *Pirata.* tom.5

Curſor.

Vide verb. *Offendentes.* tom.9

Curſus.

Vide verb. *Probare.* tom.7

Cuſtodia.

Vide verb. *Reponere.* tom.7
Ad cuſtodiam Civitatis diligentem monere an Confeſſarius poſſit, qui in Confeſſione novit proditorem, vel parare malum alicui innocenti. t.1. tr.8. reſol.16. §.1. pag.431

Cuſtodia Domus.

Si cuſtodia domus, pecorum, &c. aliarumque rerum Domini famulo data eſt, an teneatur impedire eos qui à ſuis Dominis furantur? t.8. tr.7. r.33. §.3. p.165
Vide verb. *Domus.* tom.8

Cuſtodire.

Qui cuſtodit bona ſubrepta naufragantium, an incidant in cenſuram Bullæ Cœnæ? t.5. tr.1. r.44. §.4. p.30

Cuſtos.

Cuſtos Civitatis, portarum, ſylvarum, &c. quid, quomodo, & quando teneatur ad reſtitutionem, & ad pœnam pecuniariam impoſitam contra eos, qui certas merces exportant, vel ligna, &c. ſi diſſimulant. t.8. tr.7. reſ.35. §.1. p.167
Vide verb. *Carcer.* tom.8

D

DÆMON.

Vide verb. *Inceſtus.* tom.2
Item verb. *Ligare.* tom.6
Item verb. *Effectus, Enſalmus, Maleficium, Remedium.* t.8.
Qui à Dæmone obtinuit pecunias, an teneatur illas reſtituere. t.8. tr.7. r.15. §.1. p.156

Dæmoniacus.

Dæmoniaci an ſint irregulares, ſi omnino à vexatione dæmonis liberati ſunt. t.5. tr.5. r.60. §.1. p.233
Dæmoniacus poſt Ordines ſuſceptos ab illis abſtinere debet, ubi tamen curati fuerint, in judicio Epiſcopi, & unius anni ſpatio liberi poterunt ſua officia repetere. ibid. §.5

Damnandum.

Damnandus non eſt ad triremes ſenex ſexagenarius. t.8. tr.4. r.36. §.2. p.63

Damnare.

Vide verb. *Bulla Pontificia.* tom.6
Item verb. *Abjurare, Pœna.* tom.5
Si damnatur aliquis Christianus tanquam hæreticus in Tribunali S. Inquisitionis, an ejus servi remaneant ipso facto liberi? Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu. t.7. tr.8. r.22. §.1. pag.439

Damnatus.

Damnati ad mortem, an possint absolvi à quocumque sacerdote ab omnibus casibus, & censuris reservatis tanquam constituti in periculo mortis. t.1. tr.5. r.11. §.1. pag.269
Si damnati ad mortem habent peccata reservata, non tenentur mittere Confessarium, nec Confessarius tenetur adire superiorem pro facultate, etiamsi possit, & etiamsi sint simul in eadem domo Prælatus, & subditus. ibid.
Damnatis ad mortem per supplicium à judice non est administranda Extrema-Unctio. t.2. tract.4. resol.49. §.1. pag.266
Damnatus. Vide verb. *Communio.* tom.2
Item verb. *Communio, Hæreticus.* tom.3
Damnatus ad mortem an possit ad pias causas testari? Et quid si ante damnationem ad pias causas testatus fuerit? t.6. tr.8. r.8. §.1. & 2. p.399
Damnatus capite Miles an possit testari, modo ex militari delicto damnatus fuerit, &c. t.6. tr.8. resol.78. §.1. pag.435
Et quid de aliis, quam de castrensibus bonis? ibidem §.2
Damnatus ad mortem propter aliquod facinus, an possit testari. t.6. tr.8. r.96. §.1. p.443
Damnatus. Vide verb. *Defendere.* tom.6
Damnatus juste ad pœnam triennium, an licitè fugere possit. t.7. tr.8. r.14. §.1. p.436
Si damnatus est capite homicida, an ejus hæredes teneantur ad aliquam restitutionem. t.8. tr.5. resol.82. §.1. pag.129
Damnatus injustè Pater ad suspendium, vel triremes, si pars offensa punitionem remitteret, oblatis 100. denariis, non tenetur filius ex præcepto offerre dictam pecuniam, & quantitatem, nec tenetur filius liberare Patrem, licet re vera sit innocens. t.8. tr.10. resol.12. §.2. pag.200
Damnatus. Vide *Cancer, Confessio judicialis.* tom.8
Damnatus ad mortem, si cum ad supplicium duceretur, & se eximens è manibus satellitum ad Ecclesiam confugerit, an ejus gaudeat immunitate? t.9. tr.1. res.68. §.2. pag.43
Damnatus. Vide verb. *Cardinalis, Crimen, Collegium, Condemnare, Pœna, Triremes.* tom.9

Damnum.

Damna omnia quæ intulit, resarcire an teneatur, cui bellum injustum bona fide gessit, cognita injustitia belli. t.7. tr.7. r.6. per totam. p.386
Si damna maxima in perniciem Regnorum timerentur ex bello, an Princeps habens justam causam inferendi bellum possit adhuc illud indicere? t.7. tract.7. resol.8. §.1. pag.387
Et in tali casu an Princeps teneatur ad restitutionem? ibid. §.2
Damna, quæ dederunt Milites an restituere Duces teneantur, si postea comperiant à parte ipsorum bellum fuisse injustum. t.7. tr.7. r.38. §.17. p.410
Ad damna inde sequuta, ad restitutionem an teneatur, qui consilium ad fugam dedit servis. t.7. tr.8. res.11. §.6. pag.434
Damna, quæ mandatarius intulit ultra mandatum suum, an mandans restituere debeat? t.8. tract.5. resolut.90. §.1. pag.132
Quando damni nostri periculum adest, an teneamur adhibere correctionem? Et quid si damnum sit leve. t.7. tr.4. r.18. §.1. p.288
Ad damni sequuti restitutionem an teneantur Prælati, & Magistratus negligentes corrigere subditos. tom.7. tr.4. r.22. §.1. p.292
Cum damno magno triremium Angli cum triremibus Turcis dimicantes ignem pulveri injecerunt, seque in mari commiserunt, an hoc facere licitum sit Christianis? t.7. tr.7. r.49. per totam. p.416
Damnum. Vide verb. *Adulter, Adultera, Conjux, Copula, Diminuere, Impedimentum, Ius.* tom.2
Si damnum aliquod contingat sine culpa illius in contractibus gratia utriusque contrahentis celebratis, an dividatur inter utrumque. tom.6. tract.3. resolut.121. §.1. pag.183
Damnum. Vide verb. *Cogere, Conductor, Exportatio, Extrahere, Incendium, Metus.* tom.6
Ad damnum alienum avertendum an teneatur quis corrigere aliquem, etiamsi credat pejorem futurum? t.7. tr.4. r.13. per tot. p.285
Si in damnum grave Reipublicæ, vel Communitatis, aut alterius innocentis peccatum subditi vertatur, an aliquando Prælatus possit ex denunciatione paterna procedere ad judicialem. t.7. tr.4. r.61. §.1. p.317
Si in damnum tertii vergunt peccata occulta, an sit necessaria correctio fraterna. t.7. tr.4. res.63. per totam. pag.318. & 319
In damnum tertii delicto vergente, etsi prætermittitur correctio fraterna, & periculum non sit in mora, & speratur correctio, an quis peccet contra justitiam crimen tunc aperiendo. t.7. tract.4. resol.64. per totam. pag.319
In damnum communitatis delictis tendentibus, quando proceditur via denunciationis judicialis, an sit prætenda correctio fraterna. t.7. tr.4. r.65. §.1. p.319
Et in dicto casu an sit contra justitiam, & charitatem non præmittere correctionem fraternam. ibidem §.6. & 7. pag.320
Si damnum grave ex detractione sequuturum quis animadvertit, an audiendo detractionem, & non corrigendo mortaliter peccet. t.7. tr.4. r.73. §.1. p.325
Damnum, quod dederint Christiani captivi, & mancipia apud Turcas, & Infideles remigando in eorum triremibus, vel domos Christianorum perfringendo, aut devastando, & bona subripiendo, vel Dominis alia obsequia in bello ministrando an restituere teneantur. t.7. tr.5. r.74. & 75. p.367. & 368
Ad damnum totum, quod per milites illatum est, an Duces teneantur? t.7. tr.7. r.34. §.3. in fine. p.406
Damnum à servis illatum an restituere teneatur Dominus, vel an ita obligatio non liget in foro conscientiæ, sed solum post judicis declarationem, & condemnationem. t.7. tr.8. r.67. per tot. p.455. & 456
Damnum. Vide verb. *Evitare, Incommodum, Papa, Pontifex, Reputare, Resarcire.* tom.7
Qui damnum grave detractionibus inferre nititur, & infert, nisi occidatur, quamvis defectus detractionis, qui publicatur sit verus, si sit occultus, an liceat eum occidere. t.8. tr.5. r.28. §.2. p.105
Si damnum tertii sequuturum ex suo homicidio quis advertit, si re vera sequatur, an teneatur ad restitutionem? Et quid si damnum tertii non advertit? Ubi pro praxi specialis casus. t.8. tr.5. r.69. §.1. p.124
Damnum ex morte adulteri occisi sequutum, an restituere maritus teneatur, si adulterum occidat? t.8. tr.5. r.74. §.3. pag.126
Si damnum nullum quis intulit occiso, quod justè non erat passurus, si injustè præveniendo illum occideret, qui naturali, vel alias justa morte erat moriturus, ideo non

non teneatur aliquid restituere. t.8. tr.5.r.77. §. ult. ad medium. p.127
Si damnum inferre quis sciat aliquem nomine suo paratum esse, v.g. inimicum occidere, neque prohibeat, cum facile possit, an teneatur ad restitutionem. tom.8. tr.5. res.89. §.1. p.131
Et quid, si filius nomine patris, vel famulus nomine Domini sui nescientis, & non consentientis damnum intulit, an nec Pater, nec Dominus teneantur ad restitutionem, etiamsi postea re intellecta illam ratam haberent? ibid. §.3
Ut damnum proximo inferatur, omittens data opera diligentiam adhibere, quam alias non teneretur, an teneatur ad restitutionem? tom.8. tract.7. resolut.18. §.3. pag.157
Damnum datum cum culpa in seminibus, plantis, &c. in proxima dispositione, an sit restituendum, ac si essent matura deductis expensis, & secus si longè distabant adhuc. t.8. tr.7. r.20. §.1. p.158
Si ad damnum faciendum certo proposito determinatum hortatu suo illum confirmavit, vel ut citius, aut expeditius damnum inferatur, quid restituere teneatur? t.8.tr.7. r.27. §.4. p.163
Et quid, si hortatu suo causa fuerit, ut majus damnum inferatur. ibid.
Qui damnum impedire absque proprio incommodo potuit, & non impedit, an ad restitutionem teneatur? t.8. tr.7. r.34. §.1. p.166
Ubi docetur omnes, & solos, qui ex justitia, & ratione Officii, vel contractus tenentur damna impedire, & desinunt impedire culpabiliter culpa lata, teneri ad restitutionem damni non impediti. Pro quibus multi casus, & personæ proponuntur pro praxi.
Et an supradicti cum periculo mortis teneantur impedire, loqui, obstare, ac manifestare? ibidem §.3. pag.167
Damnum resarcire an teneantur Principes, & alii Domini, in quorum territorio viatores patiuntur depræ-dationes, & qua ratione damnum probari debeat. t.8. tr.7. r.37. §.1. p.168
Vide verb. *Actio, Amicus, Cliens, Committere, Confirmare, Consilium, Consulere, Corruptor, Creditor, Familiares, Gladius, Hæredes, Iubens, Litera, Pugna, Tutor, Virgo.* tom.8
Item verb. *Cardinalis, Convertere, Hæreticus, Animal, Restitutio, Reus.* tom.9

Dare.

Dando munera in Curia Romana pro gratiis, & justitiis obtinendis, quando quis incurrat, vel non incurrat in pœnas latas in Bulla Gregor. XIII. de Datis, & Promissis. Vide aliquos casus in praxi in tractat.7. tom.5. à resol.47. usque ad 58. inclusivè à pag.343. ad 349
Dare bona Ecclesiarum, Ecclesiasticorum, & Monasteriorum ad libitum cui voluerit, an Papa possit, &c. t.3. tr.1. r.101. §.1. & seqq. p.133
Dare Religiosus leviora alterius generis, licet non sint de levibus comestibilibus, & ad devotionem pertinentibus concessis in Bulla Clem. VIII. de Largitione munerum an possit? tom.7. tract.3. resolut.11. §.1. pag.253
Dare aliquid proprio loci Ordinario an liceat ex causa benedictionis, vel susceptione habitus Religionis, seu professionis Monialium? tom.7. tr.3. res.49. per totam. pag.269
Dare licentiam Monacho an possit Prælatus scribendæ schedulæ qua disponat, quid de suis bonis faciendum sit post mortem eo animo, ut vim habeat testamenti, aut Codicilli ea dispositio? tom.7. tract.3. resolut.65. §.3. pag.276
Dare diversas voces in Parlamento an possit Baro, qui habet etiam aliam procuram alicujus Universitatis, ut Baro, videlicet, respondeo affirmativè, & ut Procurator negativè? t.7. tr.6.r.22. §.1. p.378
Dare mutuo an possit servus? t.7. tr.8. r.60. per totam. pag.453
Dare. Vide verb. *Civitas, Sufficere.* tom.7
Si daret aliquis sæcularis aliquid Monacho non sibi retinendum, nec ad libitum consumendum, sed dandum fœminæ, cum qua ipse Monachus fornicatur, si is de facto illud tradat fœminæ, an hæc non teneatur ad restitutionem. t.7. tract.3. res.63. §.3. paulò post initium. p.276
Si quis daret alicui 100. ignorans quod ex justitia tantum etiam illi debebat, an teneatur postea solvere alia centum. t.8. tr.7. r.46. §.1. p.174
Quando dat Prælatus subdito plenam, ac liberam facultatem expendendi aliquid pro suo libito, si ex usu illicito, vel licito fœmina, vel alius aliquid ab isto recipiat, an teneatur illud restituere. t.7. tr.3.r.63.§.3. ad med. p.276
Et quid si dedit Prælatus talem facultatem ad usum etiam illicitum? ibid. in fine.
Dederat quidam vir Nobilis plura munera ad malum finem Moniali, & aliqua ab ipsa acceperat, an de istis teneatur ad restitutionem? t.7. tract.3. resol.63. §.1. pag.275
Et an talis restitutio possit fieri Moniali danti, & non Monasterio? ibid. §.2
An detur præceptum de correctione fraterna. t.7.tract.4. resolut.3. per totam. pag.279

Datio.

Vide verb. *Acceptio, Confessarius, Pauperes.* tom.8

Debent.

Hoc verb. *Debent*, quid importet, explanatur. tom.9. tract.7. resolut.110. §.2. pag.422

Debere.

Quidam debebat 100. aureos cuidam Monasterio, & habebat facultatem distribuendi legatum 200. ducatorum Monasterio Regularium sibi bene viso, & elegit supradictum Monasterium cum pacto, ut dictum debitum remitteret, quæsivit, an licitè hoc facere potuerit. t.6. tract.8. res.56. §.1. pag.425

Debiles.

Vide verb. *Caput, Stomachus.* tom.4
Item verb. *Fœmina, Vir.* tom.2

Debilitas.

Vide verb. *Caput, Stomachus.* tom.4

Debitor.

Si debitor est in mora solvendi debitum unciarum ducentarum ex contractu, sæpius confitetur, & non solvit, an sit illi absolutio deneganda, maximè cum creditor multoties ab illo petierit solutionem. t.1. tract.3. res.36. §.1. & seq. p.245
Debitor. Vide verb. *Compositionis Bulla, Creditor, Depositum.* tom.4
In indice primo tom.6. in tr.3. de Contractibus, & Cambiis sunt quamplurimæ difficultates super his verbis *Debere, Debitor, Debitum*, ideo si occurrerit casus ita mistus require illum. ibid. in res. 20. 21. 22. 23. 25. 57. 80. 105. 107. 108. 109. 139. 140. 146. 147. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 156. 207. 209. & 211.

& ex consequentibus in aliquibus aliis præcitati tract.
In prædicto indice ex tract. 5. de Cessione bonorum vide super supradictis verb. *Debere, Debitor, Debitum.* resol. 2. 7. 10. 13. 15. 17. 19. 26. 27. 29. 31. 34. & 35. ubi plura.
Quidam erat debitor 50. ducatorum fœminæ famulæ, quæ ei inservivit, & ex alia parte tenebatur singulis annis ex vi legati distribuere 100. ducatos pro maritandis puellis; quæritur, an tuta conscientia possit inire pactum cum famula, ut dimittat ei, quod debet ratione servitii præstiti, & ipse applicabit ei legatum 100. ducatorum, quando ipsa contrahat matrimonium, &c. t. 6. tr. 8. r. 56. §. 1. p. 425
Et supponitur famulam verè esse egenam. ibid.
Debitor ex justitia satisfacit tradendo solutionem personæ fidei, ut Confessario, vel alteri, ut eam Domino restituat, etiamsi de facto non restituat, vel quia eam consumpsit, vel quia casu periit apud ipsum. t. 8. tract. 4. res. 71. §. 1. in initio. p. 84. & §. Ad doctrinam. p. 85
Debitor incertorum bonorum potest ex eis Capellaniam, & Hospitale, vel Monasterium instituere. t. 8. tract. 7. res. 24. §. 4. p. 160
Debitor ignorans se 100. debere Petro ex justitia, si dedit illi 100. an teneatur postea solvere alia 100. t. 8. tr. 7. r. 46. §. 1. p. 174
Debitor. Vide verb. *Bona temporalia, Creditor, Debitum.* tom 8
Debitor officialis Regius ex causa syndicatus an gaudeat immunitate Ecclesiæ? tom. 9. tract. 1. resolut. 56. §. 4. pag. 37
Debitor. Vide verb. *Citare, Conservatores, Conveniendum, Instrumentum.* tom. 9
Debitorem an liberet ab onere restitutionis ingressus Religionis? t. 7. tr. 1. r. 140. §. 1. p. 94
Et si post ingressum Religionis hæreditate, legato, donatione, &c. Religioso tali aliquid acquiratur, an Monasterium teneatur ejus debita solvere? ibid. §. 4
Et in supradicto casu an teneatur Religiosus ad laborandum in Monasterio pro solvendis debitis? ibid.
Debitores, si non habent spem, quod manendo in sæculo fiant potentes ad solvendum, an possint Religionem ingredi, non obstante Bulla Sixti V. t. 7. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 95
Et quid, quando quis breviter, v. g. duorum, vel trium annorum manendo in sæculo habeat spem solvendi debita creditoribus. ibid. §. 5
Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu pro intelligentia dictæ Bullæ Sixti V.
Debitores simplices, qui sine causa criminis confugiunt ad Ecclesiam, an gaudeant ejus immunitate. t. 9. tr. 1. res. 60. §. 2. p. 40
Idem est de debitore publico, exactore tributorum, & de debitore ex causa administrationis, & redditionis rationum, &c. ibid.
Debitores fraudulenti, qui ad Ecclesiam cum bonis confugiunt, non debent ibi multo tempore tolerari, sed ab Ecclesia sunt ejiciendi. tom. 9. tract. 1. res. 61. §. 3. pag. 41
Circa debitores quædam epistolæ Clem. VIII. t. 9. tr. 1. r. 62. §. 1. ibid.
Ob debitoris gravem necessitatem potest differri restitutio, quandiu necessitas durat? tom. 4. tract. 7. resolut. 48. §. 5. pag. 302

Debitum.

Si debita ab hæreticis contracta fiscus non solvit, ipsi in foro conscientiæ non tenentur ea solvere, quamvis postea ad pinguiorem fortunam pervenerint. t. 5. tr. 10. res. 123. §. 2. p. 461
Debita defuncti ex justitia, & contractibus, non tenetur donatarius, vel legatarius persolvere. t. 6. tr. 7. r. 146. §. 1. pag. 390
Debita defuncti solvere executores, an possint invito hærede? t. 6. tr. 9. r. 38. §. 1. p. 474
Debita incerta per injustitiam, an sint restituenda necessario pauperibus, vel piis operibus? t. 8. tr. 7. r. 23. §. 1. pag. 159
Ubi, quod probabile est bona incerta, quæ ex justo contractu debebantur, posse post diligentem inquisitionem ab ipso debitore retineri.
Pro debito pecuniario an possit ferri interdictum personale generale? t. 5. tr. 4. r. 2. per tot. p. 198
Debitum restituens non satisfacit voto de danda eleemosyna. t. 1. tr. 6. r. 50. §. 4. p. 339
Quando debitum creditor petit, & debitor non solvit, an committat novum peccatum in omissione solutionis talis debiti? Et quid, si debitor vidit creditorem egere, & debitum non solvit? t. 1. tr. 7. resol. 158. §. 2. vers. Quinto, & vers. Sexto. p. 419
Debitum Episcopi defuncti an Capitulum sede vacante solvere teneatur ex fructibus Episcopatus. t. 3. tract. 5. res. 60. §. 1. p. 407
Debitum. Vide verb. *Compositionis Bulla, Creditor, Depositum.* tom. 4
Debitum incertum ratione incertitudinis personæ, loci, Ecclesiæ, &c. an sit dividendum, vel quid est faciendum. t. 6. tr. 8. r. 51. §. 1. & seqq. p. 419
Debitum. Vide verb. *Clericus, Compensare, Debitor, Depositum, Differre, Excommunicatio, Hæres, Iuramentum, Lis, Mercatores, Negare, Pœna, Satisfacere, Venditor.* tom. 6
Item verb. *Debitor.* tom. 7
Non solum quando debitum contractum est ante extremam necessitatem, sed etiamsi res accipiatur in ipsamet extrema necessitate restituendum est, quando fuerit facultas. t. 8. tr. 7. r. 14. §. 5. p. 155
Debitum acceptum pro eo, quod ex charitate solum, aut alterius virtutis erat obligatio, an quis teneatur restituere. t. 8. tr. 7. r. 52. §. 1. p. 179
Debitum. Vide *Bona temporalia, Creditor.* tom. 8
Item verb. *Conservatores, Citare, Conveniendum, Debitores, Instrumentum.* tom. 9

Debitum conjugale.

De debito non petendo votum factum ab uno conjuge de licentia alterius, an per Cruciatam, vel Episcopum possit commutari, vel dispensari, ut possit petere debitum. t. 4. tr. 3. r. 111. §. 1. p. 112
Et quid, si uterque conjux communi consensu novit non reddere, nec petere debitum? ibid.
Debitum petendi jus an amittant conjuges, quando uterque, vel alteruter culpabiliter baptizat, vel tenet filium in Baptismo extra casum necessitatis? tom. 1. tract. 1. res. 105. Ubi alii casus circa hoc. §. 1. & seqq. pag. 67
Et an circa supradictum impedimentum petendi debitum dispensare possint Episcopus, Commissarius Cruciatæ, & Confessores Regulares virtute suorum privilegiorum? tom. 1. tract. 1. res. 103. §. 1. & seqq. pag. 67
Debitum petere causa captandæ voluptatis post susceptam Eucharistiam in eodem die an sit peccatum veniale. t. 2. tr. 2. r. 52. §. 1. p. 188
Ubi, an sit eadem ratio de copula habita ante sumptionem Eucharistiæ? ibid.
Debitum conjugale petere cum aperto periculo effusionis seminis extra vas naturale est peccatum mortale. t. 2. tr. 6. r. 193. §. 4. p. 450
Debitum conjugale. Vide verb. *Adulter, Bimestre, Conjux,* ubi plura, *Consanguinea, Denunciationes, Difficultas,*

Dolor, Dubium, Gradus, Ignorantia, Inceſtus, Ius, Mulier, Parvitas Materiæ, Proles, Sterilis, Vir, Vxor, Vxoratus. tom.2

Vt debitum petere poſſit contrahens matrimonium cum voto caſtitatis, an poſſit Epiſcopus, vel Regulares virtute privilegiorum, aut Confeſſarius vigore Cruciatæ diſpenſare. tom.3. tract.2. reſolut.76. §.1. & ſequent. pag.224

Idem eſt de voto caſtitatis, vel Religionis facto ante matrimonium, vel poſt matrimonium ratum facto. Et quid in his caſibus, ſi ita vovens nondum matrimonium conſummavit. ibid. §.3. p.225

Si debitum petendi impediant aliqua impedimenta dirimentia matrimoniis jam contractis, an Epiſcopus in illis diſpenſare poſſit. tom.3. tractat.2. reſolut.133. §.5. pag.259

Debitum conjugale. Vide verb. *Baptizare, Baptizantes, Vicarius.* tom.3

Vt debitum petere poſſit adſtrictus voto caſtitatis, ſi ad nuptias tranſiit, an poſſit per Cruciatam tale votum commutari. tom.4. tractat.3.reſ.107. §.1. & ſequent. pag.110

Debitum tenetur reddere, qui votum caſtitatis ante, vel poſt conſummationem matrimonij de licentia alterius conjugis fecit, non autem poteſt petere. t.4.tr.3. r.110. §.3. pag.111

Et quid eſt agendum quando uterque caſtitatem vovit ſine licentia alterius conjugis. ibid.

Et quid quando uterque continentiam voverunt per modum contractus, & reciprocæ conventionis. ibid. §.3

Et ſi in iſto caſu, qui ita voverunt, remitterent ſibi adinvicem renunciationem illam juris petendi, & reddendi debitum, licet remiſſio ſit ſacrilega contra votum, an eſſet tamen valida, & teneretur uterque reddere debitum alteri petenti. §.4

Et tunc poſſet Epiſcopus, vel Confeſſarius virtute Cruciatæ diſpenſare, ut licitè petant debitum. ibid.

Debitum an poſſit petere, qui contrahit matrimonium ſuſcipiendi Ordines poſt votum emiſſum, quamvis peccet contra votum. tom.4. tract.3. reſolution.120. §.1. pag.116

Ad debitum petendum an poſſint Regulares diſpenſare extra ſacramentum in abſentia, & per ſcriptum. tom.4. tr.3.r.133.§.2. p.122

Debitum. Vide verb. *Coniux.* t.4

Qui ſcienter acceſſit ad conſanguineam uxoris ſuæ, ignorans tamen privationem petendi debitum eſſe ab Eccleſia ob hoc peccatum impoſitam, non illam incurrit, nec eget diſpenſatione ad petendum debitum. t.5. tract.5. r.7. §.3. p.209

Ad debitum conjugale petendum an Regulares diſpenſare cum ſæcularibus poſſint, ſi ad hoc à ſuis ſuperioribus minimè deputati fuerint. t.7. tr.1. r.260. §.1. p.173. vide etiam reſolut.280.281.& 282. Vbi latè pag.187. & 188

Et an hoc facere Regulares poſſint extra ſacramentum pœnitentiæ, & Confeſſores ſæculares virtute Bullæ Cruciatæ. t.7. tr.1. r.263. §.2. p.174

Et an in caſu neceſſitatis an etiam in abſentia. t.7. tract.1. r.178. p.286. & r.280. §.5. p.187

Hoc impedimentum ignorantibus conjugatis an opus ſit eos docere de hujuſmodi impedimento; maximè ſi nullus ſperetur fructus. tom.7. tract.1. reſol.282. §.2. pag.188

Debitum conjugale. Vide verb. *Commutare.* tom.7

Decalogus.

Decalogi præceptum ignorantiæ an ſit ſpeciale peccatum in confeſſione explicandum. t.1. tr.7. r.9. §.1. & ſeqq. pag.347

Ubi in ordine ad confeſſionem an ſit neceſſarium explicare, cujus præcepti decalogi fuerit ignorantia. ibidem §.3

Qui Decalogi plura præcepta ignorat, committit plura peccata ſpecie diſtincta. ibid. §.4

Sed qui ex ignorantia culpabili Decalogi negligit ſcire præceptum non fornicandi, &c. non committit duo peccata, unum negligentiæ ſciendi hujuſmodi præceptum, alterum fornicationis; & ideo ſufficiet ut in confeſſione dicat, fornicatus ſum, &c. ibid. §.5

Idem eſt de aliis Decalogi præceptis.

Decalogus. Vide verb. *Adultus.* tom.6

Decanatus.

Ad Decanatum an poſſit eligi minus dignus. t.3. tract.3. r.101. §.2. p.364

Decanatus. Vide verb. *Ætas.* tom.6

Decedere.

Vide verb. *Duellantes, Sepultura.*

Decentia.

Vide verb. *Oportet.* tom.7

Item verb. *Viſitare.* tom.9

Deceptio.

Deceptionem uſque ad dimidium juſti pretij cur jura permittant. t.6.tr.3.r.75.§.8. p.158

Vide verb. *Conſenſus.* tom.6

Deceptor.

Deceptor ad matrimonium non obligatur in multis caſibus, & in §. ult. hujus reſ. quinque caſus proponuntur pro praxi. tom.2. tr.6. r.148. p.420

Deceptum.

Si deceptus fuerit reus ſubdolis verbis, & fallaciis ad egrediendum ab Eccleſia, an amittat ejus immunitatem, & judex poſſit illum punire. tom.9. tr.1. tract.§.1. pag.65

Vide verb. *Conſenſus.* tom.6

Decernere.

Vide verb. *Opinio.* tom.9

Decidendum.

Vide verb. *Lites, Præcipere.* tom.9

Decidere.

Vide verb. *Lites, Præcipere.* tom.9

Decimæ.

Decimarum cauſa an ſit ſpiritualis. tom.9.tr.2.reſol.271. pag.235

Et quid quando decimæ ſunt datæ in feudum ſæcularibus. t.9. tr.2. r.274. p.236

Et quid quando Clerici petunt illas à laicis qui præſcriptione & conſuetudine immemorabili eis nunquam ſunt ſoliti perſolvere. tom.9. tract.2. reſolution.276. pag.236

Et quid quando conductor laicus decimarum convenitur. t.9. tr.2. r.272. p.235

Ne Decimæ fructus præter conſuetos Epiſcopi exigant, an Reges poſſint ſe intromittere. tom.9. tract.2.r.52. §.1. p.117

A decimarum ſolutione an laicus ex conſuetudine, vel præſcriptione ſit immunis, dummodo adſit tempus 40. annorum cum titulo, & ſine titulo præſcriptio immemorabilis

morabilis nempe centenaria. t.6. tr.2. r.41. §.1. p.119. & t.6. tr.3. r.109. p.175
Vbi an sufficiat tempus decem annorum.
Vbi etiam, an sint æqua, & justa, & valeant statuta, & Constitutiones Civitatum, vel leges Regum, & Principum, quibus vetant decimas à laicis exigi, quæ per consuetudinem solvi minimè solent. §.2
Si in decimarum contractibus apponatur juramentum, an Princeps laicus possit statuere irritando talem contractum, & juramentum. tom.9. tract.2. resolut.232. §.1. pag.216
Circa Decimas non solvendas à Regularibus, eorum agrorum colonis, & arrendatariis virtute privilegiorum variæ quæstiones. tom.7. tractat.1. resolut. 228. 229. 230. & 231. ubi notabilia, à pagina 145. à 148
Si decimas in aliqua provincia Moniales, Regulares, & eorum coloni solvunt, hoc forsitan evenit, quia Episcopi obtinuerunt aliquod Breve Pontificium revocatorium dictorum Privilegiorum, secus minimè tenentur. t.9. tr.2.r.277. §.3. p.236
Decimæ nomine feudi collatæ Principibus, vel aliis sæcularibus an debeant exigi coram Iudice Ecclesiastico, an vero coram Iudice laico. tom.9. tractat.2. resolut.275. pag.236
Decimarum causa licitè in feudum datarum sæcularibus discutienda est coram judice Ecclesiastico. tom.9. tr.2. r.279. p.237
Vide verb. *Cognoscere*, *Colonus*, *Pensionarius*, *Subsidium*. tom.9

Decipere.

Decipere se invicem usque ad dimidium justi pretium non licet contrahentibus in foro conscientiæ. t.6. tr.3.r.75. §.8. pag.158
Vide verb. *Consensus*. tom.6

Decisiones.

Decisiones Cardinalium an habeant vim legis. t.3. tr.3. t.60. §.3. p.331
Decisiones Cardinalium an sint tantum doctrinales, etiamsi emanaverint facto verbo cum Pontifice. tom.6. tr.1. r.23. §.1. & seqq. p.17. & 18
Decisionibus Cardinalium, & Decisionibus Rotæ Romanæ an sit standum. tom.3. tractat.3. resolut. 60. §.3. pag.331
Vide verb. *Declarationes*. tom.6
Ex decisionibus Rotæ Romanæ notabilia quædam de Cardinalibus. t.9.tr.7.r.93. p.409
Decisio L.Barchinon. Exemptionis, in fine Partis 8. pagina 205
Decisio in causa Hispalensi Sponsalium. ibidem 2. pagina 206
Decisio in causa Gerunden. Scribaniæ. ibidem 3. pagina 208
Decisio in eadem causa. ibid.4. p.209
Decisio in causa Gerunden. Scribaniæ. ibidem 5. pagina 211
Decisio in causa Cordubens. Decimarum de Luzena. ibidem 6. p.212
Decisio in causa Firmana Professionis. ibidem 7. pagina 214
Decisio in causa Majoricen. Indultorum. ibidem 8. pagina 216
Decisio in causa Corduben. de Luzena. ibidem 9. pagina 217
Decisio in causa Toletana nullitatis matrimonij. ibid.10. pag.220
Decisio in causa Majoricens. Indultorum. ibidem 11. pag.220
Decisio in causa Romana Donationis. ibidem 12. pagina 222
Decisio in causa Perusina oblationum. ibidem 13. pagina 224
Decisio in causa Pampilon. electionis Canonicorum. ibidem 14.p.225
Decisio in causa Vlixbonen. Professionis. ibidem 15. pag.226
Decisio in causa Melevitana Marescialatus. ibidem 16. pag.229
Decisio in causa Calaguritana Matrimonij. ibidem 17. pagina 230
Decisio in causa Melevitana bonorum. ibidem 18. pagina 231
Decisio in causa Valentina juris sedendi. ibidem 19. pagina 232
Decisio in causa Montis Alti Primiceriatus. ibidem 20. pag.233
Decisio in causa Baugusina Electionis. ibidem 21. pagina 234
Decisio in causa Luzana Suffragiorum. ibidem 22. pagina 235
Decisio in causa Lucrienn. Quartæ. ibid.23. p.236
Decisio in causa Elnen. Iurium Parochialium. ibid. 24. pag.236
Decisio in causa Hispalensi Quartæ Funeralium. ibid.25. pag.237
Sententia lata super exemptione à solutione Quartæ funeralis, ac jure deferendi defunctos ad Ecclesiam Cœlestinorum sine Capituli, & Clerici consensu, seu interventu. ibid.
Decisio super Confirmatione supradictæ sententiæ. ibidem 26. p.238
Decisio in causa Lucanæ Iuris Patronatus. ibidem 27. pag.238
Decisio in causa Gerunden. Capellaniæ. ibidem 28. pagina 240
Decisio in causa Compostellana Parochialis. ibidem 29. pag.241
Decisio in causa Ceragustana Beneficij de Linares. ibidem 30. p.243
Decisio in causa Civitatem Presbyteratus. ibidem 31. pag.244
Decisio in causa Barchinonen. Iuris Patronatus. ibid.32. pag.245
Decisio in causa Valentina Parochialis. ibidem 33. pagina 247
Decisio in causa Leopolen. Administrationis Hospitalis. ibid.34. p.248
Decisio in causa Barcinonen. Canonicatus. ibid.35.p.248
Decisio in causa Toletana Matrimonij. ibidem 36. pagina 250
Decisio in causa Toletana Canonicatus Pœnitentiariæ. ibid.37. p.251
Decisio in causa Boven. Abbatiæ. ibid.38. p.253
Decisio in causa Civitatem Presbyteratus. ibidem 39. pagina 254
Decisio in causa Colonien. opinionis. ibidem 40. pagina 255
Decisio in causa Papien. beneficij, &c. ibidem 41. pagina 255
Decisio in causa Calaguritana beneficij de Cornago. ibidem 42. p.257
Decisio in causa Toletana Pensionis. ibidem 43. pagina 258
Decisio in causa Vercellen. Decimarum. ibidem 44. pagina 260
Decisio in causa Regien. Canonicatus. ibidem 45. pagina 261
Decisio in causa Ampurien. seu Civitatem Deputationis Vicarij. ibid.46. p.262
Decisio in causa Barcinon. Canonicatus. ibidem 47. pagina 263
Decisio in causa Ferrarien. Pensionis. ibid.48. pag.264

Decisio

Decisio in causa Melphien. Cantoriæ. ibidem 49. pagina 266
Decisio in causa Neapolitana separationis Thori. ibid. 50. pag. 268
Decisio in causa Lauden. Pensionis. ibidem 51. pagina 268
Decisio in causa Barcinonen. Exemptionis. ibidem 52. pag. 269
Decisio in causa Vlixbonen. nullitatis professionis. ibidem 53. p. 273
Decisio in causa Vlixbonen. nullitatis professionis. ibidem 54. p. 277
Decisio in causa Pampilonen. Parochialis. ibidem 55. pag. 281
Decisio in causa Calaguritana Prætensi Matrimonii. ibidem 56. p. 281
Decisio in causa Hispalen. Decimarum. ibidem 57. pagina 284
Decisio in causa Gandaven. Exemptionis. ibidem 58. pagina 285
Decisio in causa Barchinon. Exemptionis. ibidem 59. pagina 286
Decisio in causa, Veneta Indulti. ibidem 60. pagina 287
Decisio in causa Pictavien. Commenda. ibidem 61. pagina 288
Decisio in causa Ianuen. Privilegiorum. ibidem 62. pagina 289
Decisio in causa Hispalen. Decimarum. ibidem 63. pagina 290
Decisio in causa Majoricen. Parochialis. ibidem 64. pagina 296
Decisio in causa Calaguritana beneficij de Cornago. ibidem 65. p. 297
Decisio in causa Montis-Gassin. Parochialis. ibidem 66. pag. 298
Decisio in causa Toletana Decimarum de Capilla. ibidem 67. p. 299
Decisio in causa Calaguritana beneficij *de la Casa de la Reyna*. ibid. 68. p. 300
Decisio in causa Colonien. Decimarum. ibidem 69. pagina 302
Decisio in causa Marionen. seu Acen. beneficij. ibid. 70. pag. 303
Decisio in causa Hispalen. Decimarum. ibidem 71. pagina 304
Decisio in causa Pasaunen. Iocalium. ibidem 72. pagina 305
Decisio in causa Fanen. Præcedentiæ. ibidem 73. pagina 309
Decisio in causa Bargen nullitatis professionis. ibid. 74. pag. 310
Decisio in causa Ianuen. Privilegiorum. ibidem 75. pagina 313
Decisio in causa Pampilonen. Alienationis. ibidem 76. pag. 316
Decisio in causa Romana hæreditatis de Gratianis. ibidem 77. p. 318
Decisio in causa Culentina Canonicatus. ibidem 78. pagina 319
Decisio in causa Cæsaraugustana, Distributionum. ibidem 79. p. 320
Decisio in causa Pampilonen. Decimarum de Verastegui. ibid. 80. p. 322
Decisio in causa Romana Rotis. ibid. 81. p. 322
Decisio in causa Toletana Decimarum. ibidem 82. pagina 324
Decisio in causa Hispalensi Decimarum. ibid. 83. p. 324
Decisio in causa Calaguritana Beneficij de Ocon. ibid. 84. pag. 327
Decisio in causa Pampilonen. Beneficij de Esparza. ibidem 85. p. 329
Decisio in causa Præposituræ Tongren. ibidem 86. pagina 330
Decisio in causa Militen. Parochialis. ibidem 87. pagina 331
Decisio in causa Fulginaten. Hæreditatis. ibidem 88. pagina 332
Decisio in causa Conchen. Pensionis. ibidem 89. pagina 334
Decisio in causa Vincen. Iurisdictionis. ibidem 90. pagina 335
Decisio in causa Catachen. Prætensæ Obedientiæ. ib. 91. pag. 337
Decisio in causa Acernen. Vicarij. ibid. 92. p. 337
Decisio in causa Pisana Sepulturæ. ibid. 93. p. 338
Decisio in causa Romana Legati. ibid. 94. p. 339
Decisio in causa Cracovien. Præposituræ. S. Floriani. ibid. 95. p. 341
Decisio in causa Cracovien. Decimarum. ibidem 96. pagina 342
Decisio in causa Vincen. Iurisdictionis. ibidem 97. pagina 343
Decisio in causa Bononien. Gabellæ. ibidem 98. pagina 344
Decisio in causa Cæsaraugustana Decimarum. ibidem 99. pag. 345
Decisio in causa Neapolitana Matrimonij. ibidem 100. pag. 346
Decisio in causa Fulginaten. Hæreditatis. ibidem 101. pag. 348
Decisio in causa Calaguritana beneficij. ibidem 102. pag. 349
Decisio in causa Romana, seu Ianuen. Cambii. ibid. 103. pag. 351
Decisio in causa Romana Censuum. ibidem 104. pagina 352
Decisio in causa Calaguritana beneficij. ibidem 105. pagina 353
Decisio in causa Bononien. Hæreditatis. ibidem 106. pag. 354
Decisio in causa Majoricen. Celebrationis Missarum. ibidem 107. p. 355
Decisio in causa Albiganen. Præcedentiæ. ibidem 108. pag. 356
Decisio in causa Romana Fructuum Dotis. ibidem 109. pag. 358
Decisio in causa Asten. Coadjutoriæ. ibidem 110. pagina 360
Decisio in causa Placentina, seu Abulen. Decimarum. ibid. 111. p. 361
Decisio in causa Toletana Nivis. ibid. 112. p. 362
Decisio in causa Placentina, seu Abulen. Decimarum. ibid. 113. p. 363
Decisio in causa Melevitana Nullitatis Professionis. ibidem 114. p. 363
Decisio in causa Trullen. Matrimonij. ibidem 115. pagina 366
Decisio in causa Hieracen. Parochialis. ibidem 116. pagina 369
Decisio in causa Aversana Iuris Patronatus. ibidem 117. pag. 370
Decisio in causa Mindonien, Parochialis. ibidem 118. pag. 371
Decisio in causa Compostellana Coadjutoriæ. ibid. 119. pag. 374
Decisio in causa Pastien. Beneficii. ibidem 120. pagina 376
Decisio in causa Hieracen. Parochialis. ibidem 121. pagina 377
Decisio in causa Reatina Pensionis. ibidem 122. pagina 378
Decisio in causa Corduben. Dimidiæ portionis. ibid. 123. pag. 379

Decisivum.

Decisivæ an sint Declarationes Cardinalium ? tom. 6. tr. 1. resolut. 22. §. 1. pag. 16

Decisum.

Vide verb. *Appellatio, Contractus.* tom. 9

Declarans.

Declarans aliquem casum conscientiæ Moniali an incurrat censuram latam ab Episcopo contra colloquentes cum Monialibus ? t. 5. tr. 1. res. 87. §. 8. ante medium pag. 61

Vide verb. *Beneficiarius, Sententia.* tom. 5

Declarare.

Vide verb. *Dubium.* tom. 2

Declarare non tenetur Confessarius hæredibus personas quibus in secreto dixit testator in schedula, vel testamento se velle centum illis erogare per Confessarium. t. 6. tr. 8. r. 104. §. 1. pag. 448

Declarare testamentum suum ante professionem factam, an licitum sit Religioso ? tom. 7. tr. 1. res. 169. per totam p. 11

Vide verb. *Obligare.* tom. 9

Nisi declarentur Hæretici ab Ecclesia, an licitum sit indicere bellum hæreticis propter solam hæresim ? tom. 7. tr. 7. res. 18. per totam. p. 392. & 393

Si ut non declaret moribundus in testamento aliquas restitutiones, vel alimenta, expediat, quid est faciendum ? t. 6. tr. 8. r. 104. §. 1. p. 448

Declarationes.

Declarationes Cardinalium editæ Romæ auctoritate Papæ circa Concilium Tridentinum sunt invariabiles, & tamen non faciunt jus commune, eo quod non sint promulgatæ toti Ecclesiæ. tom. 3. tract. 2. resolut. 63. §. 4. pag. 213

Declarationes. Vide verb. *Beneficiarius, Sententia.* t. 5

Declarationes Illustrissimorum Cardinalium an habeant vim legis ? tom. 6. tr. 1. r. 21. §. 1. & seq. p. 16

Declarationes Cardinalium à Pontifice approbatæ, an habeant vim legis ? tom. 7. tractat. 1. resol. 344. § 2. pagina 234

Declarationes Cardinalium an sint tantum doctrinales, & non decisivæ, & non sit necessarium standum illis ? tom. 7. tr. 3. r. 28. §. 4. p. 262

Declarationibus Cardinalium an sit standum ? t. 9. tr. 8. res. 6. §. 2. p. 447

An alicujus declarationis Cardinalium authentica forma conferat ei vim legis generaliter obligantis in utroque foro ? t. 6. tr. 1. r. 24. §. 1. & seqq. p. 19

Vide verb. *Decisiones.* tom. 6

Declaratoria.

Declaratoria incursionis in censuras latas contra N. an sit valida ex defectu citationis ? t. 5. tract. 1. res. 6. §. 1. pag. 3

Vide verb. *Lis.* tom. 9

Declinandum.

Vide verb. *Forum.* tom. 9

Declinare.

Declinare Forum, ut personæ miserabiles, an mutus, surdus, & cæcus possint ? t. 8. tr. 9. r. 10. §. 1. p. 195.

Decoctores.

Decoctores qui semel bonis cesserunt, non possunt denuo bonis cedere. t. 6. tr. 5. r. 19. §. 4. p. 284

Decoctores, vulgo dicti *Falliti*, an gaudeant Ecclesiæ immunitate ? t. 9. tr. 1. r. 61. §. 1. p. 40

Decretum.

In Decreti Clementis VIII. pœnas, & excommunicationem an incidat Confessarius absolvens a casibus Episcopo reservatis sine prætextu alicujus privilegii ? t. 1. tract. 5. r. 23. p. 280

Et quid, si absolvit sub spe ratihationis, vel ex inconsideratione, aut ignorantia non tamen crassa, aut affectata ? ibid. §. 4

In pœnas dicti Decreti non incidit Religiosus qui absque facultate absolverit ab aliquo casu in Religione reservato juxta illud Decretum Clem. VIII. ibid. §. 3

Pro Decreti Urbani VIII. intelligentia, & explanatione circa licentiam concedendam ab Episcopo Regularibus ad loquendum cum Monialibus varii casus. t. 7. tr. 1. à res. 309. usque ad res. 315. ubi latè à pag. 216. ad 219

Decreti irritantis clausulam censetur habere lex, quæ inducit solemnitatem aliquam, etiamsi decretum irritantis non adsit, an actus corruat quando defuit forma ? t. 7. tr. 2. r. unic. §. 12. p. 244

Decreti Urbani VIII. non obstantibus, an in aliquo casu possit pecunia relicta pro Missis non investiri in bonis fructiferis ? Ubi dantur casus pro praxi. tom. 2. tr. 1. r. 15. §. 1. p. 7

In Decretis multis statuitur Pœnitentiæ Sacramentum denegari non debere phreneticis, si constiterit ante confessionem desiderasse, & contritionis signa dedisse: tom. 2. tr. 2. r. 94. §. 1. p. 217

Vbi idem colligitur de Eucharistia.

Et advertitur non esse necessarium, quod ea expresse petierint adhuc rationis usum habentes aut ostenderint signa contritionis, desideriumque confitendi, & communicandi. ibid.

Idem asseritur de Sacramento Extremæ-Vnctionis. ibid. §. 3

Decretis, & legibus Synodi Provincialis an Archiepiscopus, & alii Episcopi teneantur etiam quoad vim coactivam, nec possint in illis dispensare, nisi quatenus in illis permissum est, & concessum ? tom. 6. tr. 1. r. 17. §. 7. p. 12

Decretis Pontificiis an clausis oculis standum sit ? tom. 6. tract. 1. r. 27. §. 1. p. 21

In Decretis Pontificiis an semper verba imperativi modi accipienda sint imperativa ? tom. 6. tr. 1. res. 28. §. 1. & seqq. ibid.

In Decretis sacræ Congregationis an sub nomine privationis Officiorum, Graduum, & Dignitatum intelligantur comprehensi Concionatores, Lectores, Confessores, Magistri Novitiorum, Ministri, Consultores, Definitores, &c. t. 6. tr. 1. r. 34. §. 1. p. 28

Vbi, quod dictæ pœnæ non incurruntur ante Judicis sententiam. ibid. §. 4

In Decretis Pontificiis verba aliquid operari debent, & non solum verbum, & quælibet dictio non debent sine effectu aliquid operandi apponi, sed etiam quælibet syllaba. t. 7. tr. 1. r. 287. §. 7. sub fine p. 193

Sub Decreto Vrbani VIII. & Sacræ Congregationis, & Paulinæ *Ambitiosæ*, comprehenduntur pecuniæ ad Cambium, vel mutuo acceptæ cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis. tom. 5. tr. 1. r. 79. §. 3. ad medium p. 52

Absque decreto irritante professio est nulla ex defectu formæ. t. 7. tr. 2. r. unic. §. 12. in fine p. 244

Ex Decretorum Ecclesiæ vi per se, an Clerici in Minoribus peccent, militiæ se adscribendo ? t. 7. tr. 7. res. 59. §. 5. post medium. p. 423

Et quid, si beneficium habeant, aut habitum, & tonsuram deferant propter scandalum ? ibid. sub finem.

De infallibilitate Decretorum Pontificis lege omnes ejus quæstiones pro verbo Decretum. tom. 9. ex tr. 5. posito in Indice primo illius tomi.

Decretum Clementis VIII. editum die 20 Junii 1602. in quo damnatur tanquam falsa, temeraria, & scandalosa ista propositio, scilicet, licere per litteras, seu internuntium Confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere. tom. 1. tractat. 4. resolut. 62. §. 3. pagina 259

Ubi supradictus Clemens VIII. declarat prædictam absolutionem non solum illicitam, sed invalidam, & nullam esse. ibid. §. 9

Decretum edidit Clem. VIII. anno 1592. qui præcepit superioribus Regularium, ut diligentissimè caveant, ne ea notitia, quam in confessione de aliorum peccatis habuerunt ad exteriorem gubernationem utantur. t. 1. tr. 8. r. 9. §. 2. p. 427

Sed decretum supradictum non ad omnes confessarios, sed ad eos, qui superiores sunt, vel deinceps erunt tantum dirigitur. ibid.

Sed an non obstante supradicto Decreto, an possit probabiliter sustineri, licere superiori ob peccatum in Confessione cognitum privare subditos officiis ad nutum amovibilibus, negare suffragium pœnitenti, & negare subditis licentiam exeundi foras, alloquendi exteros, claudere fœnestras, & alia hujusmodi facere? ibid. & §. seq.

Et an supradictum Decretum non contineat solam directionem, sed præceptum, & ideo obliget sub mortali? t. 1. t. 8. r. 6. §. 3. & seq. p. 432

Decretum sacræ Congregationis de celebratione Missarum, in quo prohibetur Episcopo reductio Missarum, an comprehendat etiam Anniversaria, & Officia Defunctorum? tom. 2. tractat. 1. resolut. 6. §. 1. & 2. pag. 2

Decretum prædictum quam facultatem tollat Episcopis, & Generalibus Ordinum revocandi Missas ad minorem numerum? tom. 2. tractat. 1. resolut. 7. §. 1. ibid.

Et an revocet privilegia Regularium circa legata Missarum? t. 2. tr. 1. r. 8. §. 1. ibid.

Post Decretum Urbani VIII. an habeant Regulares aliquod privilegium, cujus vigore possint hodie, ut olim reducere Missas ad minorem numerum? t. 2. tr. 1. res. 9 §. 1. ibid.

Decretum Urbani VIII. non revocat privilegium moderandi Missas, & anniversaria à testatoribus ante Tridentinum relicta, sed tantum earum Missarum reductionem, quæ post Tridentinum acceptata fuerunt. t. 2. tract. 1. r. 13. §. 5. p. 6

Si Decretum Concilii Tridentini in aliqua civitate publicatum fuerit, modo tamen expulsis Catholicis non adsint Parochi proprii, an valeat coram hæretico prædicante vel sine prædicante matrimonium contractum? t. 2. tr. 6. r. 77. §. 2. p. 376

Et quid, si absolute ibi matrimonium contrahatur sine ullo ministro, & parocho? tom. 2. tr. 6. res. 78. §. 2. ibid.

Decretum. Vide verb. *Capitulum sede vacante, Consuetudo, Regulares.* tom. 2

Item verb. *Appellare, Statutum.* tom. 5

Decretum Gratiani an habeat vim legis? tom. 6. tr. 1. r. 9. §. 1. & seq. p. 5

Decretum. Vide verb. *Constitutio, Ligare, Merces, Promulgatio.* tom. 6

Decretum Cardinalium editum Nonis Maii 1590. ultra pœnas impositas contra Religiosos accedentes ad loquendum cum Monialibus, an etiam obliget ad peccatum mortale? tom. 7. tr. 1. à resol. 305. usque ad 308. ubi latè sed excipiuntur aliqui casus, pagina 213. & 214

Decretum Concilii Trid. sess. 25. cap. 16. de Regularibus, prohibens recipi aliquid ultra victum, & vestitum Novitiæ an comprehendat mutuum, aut commodatum? t. 7. tr. 1. r. 326. §. 1. p. 225

Contra Decretum Concilii Trid. sess. 25. c. 7. de Regularibus, an dispensare possit Episcopus vel Nuntius in ætate 40. annorum requisita, ut Monialis possit eligi in Abbatissam? t. 7. tr. 1. r. 328. §. 1. p. 226

Decretum Pii V. quod incipit: *Decori, & honestati*, editum anno 1569. in quo conceditur Monialibus propter morbum lepræ, & Epidimiæ exire è Monasterio, an dictum Decretum extendendum sit ad aliam infirmitatem, non tantum aliis, sed soli Moniali nocivam, cui exeundo è Monasterio remedium adhiberetur, si alias periculum vitæ, aut gravis, & diuturnæ infirmitatis probabiliter timeretur? tom. 7. tr. 1. r. 335. per totam p. 229. & 230

Decretum irritans actum, inducit formam, itaut aliter factus est omninò nullus. tom. 7. tr. 2. res. unic. §. 8. pag. 243

Etiamsi decretum irritans non adsit, an actus corruat, quando defuit forma? ibid.

Decretum. Vide verb. *Legere.* tom. 7

Decretum Bonifacii VIII. in cap. Clericis, de immunit. Eccles. in 6. an hodie persistat? tom. 9. tr. 2. res. 338. §. 1. p. 291

Decretum. Vide verb. *Intromittere, Obligare.* t. 9

Pro hoc verbo Decretum, lege tractatum quintum tomi 9. de Infallibilitate Decretorum Pontificis.

Decrevere.

Qui Decrevit sæpius cum eadem muliere fornicari, & ita deinde pluries cum illa fornicatur, absque interruptione sufficienti ad multiplicandum peccatum, an unum tantum numero peccatum censeatur admisisse, an plura? t. 1. tr. 7. r. 15. §. 13. p. 352

Decuriones.

Decuriones an donare possint? t. 6. tr. 7. r. 14. p. 315

Decuriones civitatis quando possint sine peccato abesse à Capitulo, & quando verò peccant mortaliter à Capitulo se absentando? t. 7. tr. 1. r. 215. per totam p. 135. & 136

Dedicatio.

Vide verb. *Consecratio Ecclesiæ, Indulgentia.* tom. 4

Deducere.

Si Deducere quis non potest, an sit mortale, vel veniale id, quod fecerit contra conscientiam dictantem illud confusè ut peccatum, non determinata materia particulari, an sit necessarium in confessione explicare peccatum? t. 1. tr. 7. r. 5. §. 1. & seq. p. 345

Deducere an possit, qui dedit pro chartis, & pro lucernis, pro bellariis, & pro *Mumia*, ut vulgo dicitur, &c. qui ob fraudes in ludo factas tenetur restituere? t. 6. tr. 4. r. 40. §. 1. p. 261

Deducere dictas expensas non potest, si quis lucratus est ab eo, quem vi traxit ad ludum. ibid.

Vide verb. *Expensas.* tom. 8

Item verb. *Insidiæ.* tom. 9

Deductio.

Deductionem legis Falcidiæ, & Trebellianæ an testator prohibere possit? t. 6. tr. 8. r. 105. §. 1. p. 449

Et pro intelligentia hujus quæstionis aliqua primò supponuntur. ibid. §. 1. & seqq.

Defatigare.

Qui defatigatur labore aliquo, an excusetur à jejunio, quamvis illud in alio die commodè differre queat,

queat, etiamsi, data opera, ut non jejunet, hoc ageret? tom. 4. tractat. 6. resolut. 16. §. 1. & seqq. pagina 209
Vide verb. *Defessus.* tom. 4

Defectus.

De quibusdam defectibus corporis in ordine ad celebrandam Missam: v. g. quidam sacerdos Missam celebrando non potest quando se signat, manu tangere frontem, neque sumere Eucharistiam manu dextera, sed sinistra; an isti defectus inducant irregularitatem, itaut absque dispensatione celebrare non possit? tom. 2. tr. 1. res. 140. §. 1. p. 81
De defectu commisso in confessione, an teneatur Confessarius monere pœnitentem, v. g. si Confessarius ex negligentia culpabili non interrogavit pœnitentem de circunstantia necessaria ad integritatem confessionis? t. 1. tr. 7. r. 44. §. 1. p. 368
Et quid, si hujusmodi defectus esset conjunctus cum damno tertii, vel ipsius pœnitentis? ibid. §. 2
Ex defectu lenitatis irregularitatem incurrunt ministri justitiæ, & non alii. tom. 5. tract. 5. res. 79. per totam. pag. 243
Sed vide casum specialem in res. 80. per totam. ibid.
Si defectum aliquem, vel errorem Confessarius commisit, an statim post finitam confessionem, & datam absolutionem possit loqui cum pœnitente de illo absque ejus licentia? tom. 1. tract. 8. res. 53. §. 1. & seq. p. 448. & seq.
Vt defectum commissum in Confessione Confessarius pœnitenti aperiat, si ipse pœnitens non vult concedere Confessario licentiam, ut illum ei aperiat, an possit adhuc illum aperire? tom. 1. tract. 8. resol. 55. §. 1. pag. 449
Defectum prædictum an possit Confessarius in secunda confessione pœnitenti aperire absque ejus licentia? tom. 1. tr. 8. r. 57. §. 3. p. 451
Defectum jurisdictionis an suppleat Pontifex in administrandis sacramenta cum opinione probabili? tom. 3. tr. 1. r. 4. §. 1. p. 6
Defectus naturales pœnitentis revelare, an sit contra sigillum Confessionis, v. g. si pœnitens dicat in confessione se natum esse ex parentibus sordidis, infamibus, aut non conjunctis legitimo matrimonio? tom. 1. tract. 8. r. 18. §. 2. p. 433
Defectus. Vide verb. *Ætas, Consensus, Septennium, Supplere, Vsus rationis.* tom. 2
Defectus vini, vel cervisiæ, aut alterius potationis communis loco vini, nullo modo excusat à jejunio. t. 4. tr. 6. r. 70. §. 5. p. 239
Defectus. Vide verb. *Consulens, Irregularitas.* t. 5
Si defectus notabilis corporis inducat irregularitatem, vel non, an hoc judicare circa suos subditos spectet ad Prælatos Regulares? Vbi pro praxi aliqui casus. tom. 7. tract. 1. r. 289. §. 1. & seqq. p. 200
Vide verb. *Damnum.* tom. 8

Defendere.

Ad defendendam rem propriam, ut quis interficiat invasorem illius, an sit necessarium, ut res illa aliter non possit recuperari, sed etiam ut non possit aliter custodiri, etiamsi possit postea recuperari? tom. 8. tr. 5. r. 29. §. 4. pag. 105
Ad se defendendum an miles, qui certò scit bellum esse injustum, an possit occidere militem contrarii exercitus, à quo invaditur? tom. 8. tract. 5. res. 38. §. 1. pag. 109
Defendere vitam filiorum non tenetur Pater lege justitiæ, sed pietatis, & officii paterni. tom. 5. tr. 5. resol. 134. §. 2. pag. 274
Defendere. Vide verb. *Bulla Cruciatæ, Fugere, Moderamen, Pœna, Sepelire.* tom. 5
Defendere se vi, & armis à judice, & ab ejus Ministris, etiam occidendo eos, si necessarium sit, an possit reus innocens, qui reipsa damnatur injustè ad mortem, justè tamen juxta allegata, & probata? tom. 6. tr. 1. r. 97. §. 3. p. 64
Defendere. Vide verb. *Delictum.* tom 6
Defendere vitam Dominorum an teneatur servus cum periculo vitæ? t. 7. tr. 8. r. 53. per totam p. 451
Defendere. Vide verb. *Crimen.* tom. 7
Se defendere sub peccato mortali, & occidere aggressorem an in aliquo casu teneatur invasus? tom. 8. tr. 5. r. 16. §. 1. p. 99
Si defendere se aliter quis non posset, an invasorem cum peccato nefando occidere posset etiam si sit Clericus, aut Religiosus? tom. 8. tract. 5. resol. 20. §. 1. in fine pag. 101
Non se defendere occidendo invasorem, quamvis possit an liceat alicui? tom. 8. tr. 5. r. 35. §. ult. ad medium §. 6. p. 108
Defendere. Vide verb. *Adulter, Aggressor, Amicus, Bona temporalia, Calumniator, Compensatio, Invasus.* tom. 8
Defendere emptorem coram judice laïco an teneatur Clericus interpellatus ab emptore? tom. 9. tract. 2. r. 77. §. 1. p. 136
Defendere. Vide verb. *Animadvertere, Conservator, Interficientes, Polluere.* tom. 9
Defenduntur jura Tribunalis S. Officii, ubi aliqua prima supponuntur. t. 5. tr. 10. res. 147. §. 1. p. 474

Defensio.

Vide verb. *Bulla Cruciatæ, Fugere, Moderamen, Pœna, Sepelire.* tom. 5
Defensio est de jure naturali, & divino; ideo consuetudo nihil adversus illud prævalet. tom. 6. tr. 1. res. 124. §. 13. pag. 83
Defensio. Vide verb. *Delictum.* tom. 6
Item verb. *Crimen.* tom. 7
Quid sit defensio, & quid sit vindicta declaratur. tom. 5. tr. 5. res. 7. §. 5. pag. 95
Defensio. Vide verb. *Adulter, Aggressor, Amicus, Bona temporalia, Calumniator, Compensatio, Invasus.* tomo 8
Item verb. *Animadvertere, Conservator, Interficientes, Polluere.* tom. 9
Si in defensione quis excedat moderamen, & occidat aliquem, an incurrat irregularitatem, & sit per Episcopum dispensabilis? t. 3. tr. 3. r. 42. §. 1. p. 322
Qui in defensione bonorum temporalium, honoris, pudicitiæ, &c. occidit invasorem, an sit irregularis? tom. 5. tr. 5. r. 131. §. 1. p. 273
Ubi, quod quatuor conditiones in tali casu sunt necessariæ, ut defensio sit licita sine metu peccati, & irregularitatis. ibid. §. 3
Pro defensione Regni assignare summam necessariam Regi an spectet ad Parlamentum, vel hoc remittatur arbitrio Regis? t. 7. tr. 6. r. 6. per totam p. 373
Pro defensione honoris, an in foro conscientiæ liceat occidere aliquem? t. 8. tr. 5. r. 2. §. 1. pag. 91
Et quid, si persona sit Ecclesiastica, aut Religiosus, an teneatur fugere, & non occidere? ibid. §. 2
Pro defensione necessaria an liceat absque censura excommunicationis cap. *Si quis suadente*, &c. percutere Pontificem? t. 8. tr. 5. r. 17. §. 2. p. 100
Pro defensione pudicitiæ, an liceat occidere invasorem? tom. 8. tr. 5. r. 20. §. 1. p. 101
Vt pro defensione rei interficere furem liceat, quanti valoris oporteat ut sit res? tom. 8. tract. 5. resol. 32. §. 1 pag. 106

Pro defensione vitæ proximi, an liceat occidere injustum invasorem? tom. 8. tractat. 5. resolut. 33. §. 1. pagina 107
Et an ad id teneatur? ibid. §. 2
Et quid, si vita proximi maximè sit necessaria Reipublicæ, vel sit Princeps, proprius pater, mater, frater, & filius, aut uxor? ibid.
Et quid, si invasus cedat juri suo? ibid. §. 3
Pro defensione rerum extremarum proximi, an liceat occidere invasorem? t. 8. tr. 5. r. 34. §. 1. p. 107
Et an ad id teneatur? ibid. §. 2
Et quid, si ex officio, vel justitiæ lege, ut ministri publici, &c. ad id teneantur defendere proximum? ibid. §. 2
Si ob defensionem extremam, & inevitabilem omnino vitæ suæ, honoris, vel bonorum alium quis occidit, nullam incurrit irregularitatem, nec ulla dispensatione eget. t. 3. tr. 3. r. 42. §. 1. p. 322
Qui ad defensionem non vitæ, sed alicujus membri alterum occidit cum moderamine inculpatæ tutelæ, an sit irregularis? t. 5. tr. 5. r. 130. per totam. p. 272
Propter defensionem licitam proximi maximè innocentis, & sibi propinqui, an quis sit irregularis, si occidat invasorem? t. 5. tr. 5. r. 132. per tot. p. 273
Sine defensionis aliquo termino an licita sit petitio fisci instantis, ut aliqui rei indiciati tantum ad torturam condemnentur ad triremes? tom. 6. tract. 1. resolut. 124. §. 1. pag. 82

Defensores.

Defensores hæreticorum an possint sepeliri in Ecclesia absque incursione excommunicationis? tom. 5. tract. 1. r. 72. §. 1. pag. 47
Defensores hæreticorum an sint irregulares? tom. 5. tract. 5. res. 52. §. 1. p. 228
Contra Defensores Hæreticorum, & recusantes se purgare, an Inquisitores procedere possint? tom. 5. tr. 12. res. 21. §. 1. & seqq. p. 519
Vide verb. *Bulla Cruciatæ, Fugere, Moderamen, Pœna, Sepelire.* tom. 5
Item verb. *Animadvertere, Conservator, Interficientes, Polluere.* tom. 9

Deferens.

Deferens prohibita Infidelibus, quando aliter captivi redimi non possunt, an excusetur à Censura Bullæ Cœnæ? t. 5. tr. 1. r. 45. §. 9. p. 32

Deferre.

Ut deferantur peccata fratrum Prælato, ut Patri absque prævia correctione, an sit licita Constitutio societatis Jesu super hoc? tom. 7. tract. 4. res. 52. per totam. p. 310. & 311
Deferre Viaticum moribundo absque stola, superpellicio, & lumine, an aliquando sit licitum? tom. 2. tr. 2. res. 81. §. 1. pag. 210
Deferre. Vide verb. *Clericus.* tom. 2
Deferre arma infidelibus an sit licitum, si pecunia reportata sit utilior Christianis? t. 5. tr. 1. resol. 46. per totam. pag. 32
Deferre arma Hæreticis, & instrumenta bellica, an sit prohibitum in Bulla Cœnæ? tom. 5. tract. 1. resol. 47. §. 1. ibidem.
Et quid, si Hæretici sint publicè denunciati? ibidem. §. 2
Quando deferre mercimonia Infidelibus jure positivo sit licitum, & quando prohibitum? t. 5. tr. 1. res. 49. §. 6. in fine pag. 33
Deferre. Vide verb. *Bulla Cœnæ, Diaconus.* tom. 5
Item verb. *Concubina.* tom. 6
Item verb. *Habitus, Tonsura.* tom. 7
Deferre secum scripta, & libros à se compositos an possit Religiosus, qui transit ad aliam Religionem? tom. 7. tr. 3. r. 31. per totam. p. 263
Deferre meretricem de uno loco ad alium an auriga possit, quam scit illuc petere ad peccandum? tom. 7. tr. 5. res. 42. §. 1. pag. 349
Si non deferret famulus litteras Dominæ in quibus provocatur ad peccandum quidam minabatur illi mortem, an si hoc faceret peccaret mortaliter? tom. 7. tr. 5. r. 43. §. 1. ibidem.
Ubi aliqua alia notabilia contingentia in dicto casu, & pro famulis, & servis deferentibus litteras amatorias, &c. ad concubinam Domini. ibid. & in res. 44. & 45. p. 350. & 351
Et qui famuli non sunt an egeant graviori causa ad honestandas tales actiones? tom. 7. tr. 5. res. 44. §. 3. post medium. pag. 351

Defessus.

Defessus ex labore sumpto ob recreationem, an teneatur jejunare? tom. 4. tr. 6. r. 17. §. 1. p. 209
Vide verb. *Defatigare.* tom. 4

Deficere.

Vide verb. *Actus, Forma, Irregularitas.* tom. 7
Si deficiat Clericus in re aliqua Tridentini sess. 23. cap. 6. præscripta, an possit puniri, & judicari à judice sæculari, & etiam à judice Ecclesiastico? tom. 9. tr. 2. res. 120. §. 3. pag. 157

Deficiens.

Deficiente Materia, forma, & Ministro certis, an possit Pontifex dispensare, ut in articulo mortis ministrentur sacramenta cum materia, forma, & ministro dubiis? t. 3. tract. 1. res. 3. §. 1. p. 4
Deficientes. Vide verb. *Religiosus.* tom. 2

Defloradum.

Vide verb. *Virgo.* tom. 7

Deflorantes.

Vide verb. *Monialis.* tom. 9

Deflorare.

Qui defloravit virginem, an satisfaciat constituendo illi dotem sufficientem ad supplendum defectum defloratonis? t. 2. tr. 6. r. 151. §. 4. p. 421
Et an hoc à fortiori procedat, quando contrahentes sunt inæquales? ibid. §. 5
Qui defloravit virginem, fide data contrahendi, si prius emiserat votum Religionis, vel castitatis, an teneatur eam in uxorem ducere, vel votum adimplere? tom. 2. tr. 6. r. 156. §. 1. p. 424
Et in dicto casu an iste teneatur contrahere, sed ante consummationem debeat ad Religionem transire? ibd.
Vide verb. *Fictè, Corrumpere.* tom. 2

Deflorator.

Deflorator virginis sub spe conjugii, an teneatur illam ducere? t. 2. tr. 6. r. 151. §. 1. p. 421

Deformitas.

Deformitas valde magna debet esse sponsi, quæ de novo accidens det sponsæ jus resiliendi. tom. 2. tract. 6. r. 17. §. 3. p. 339
Deformitas. Vide verb. *Pulchrum.* tom. 2
Item verb. *Compensatio.* tom. 8
Pro deformitate ex vulnere facta ab aliquo, an sit facienda aliqua restitutio? tom. 8. tract. 5. res. 78. & 79. §. Notandum est. pag. 128

Defraudantes.

Defraudantes donativi collectas, & vectigalia, an teneantur ad restitutionem, si adsunt rationes probabiles de justitia, & injustitia illorum? t.7. tr.6. r.32. §.1. post medium. p.382
Vide verb. *Absolvere.* tom.9

Defraudare.

Vide verb. *Absolvere, Consensus.* tom.8

Defraudatio.

Vide verb. *Absolvere, Consensus.* tom.8

Defunctus.

Ex defuncti parte an requiratur aliquid, ut indulgentia Altaris privilegiati habeat suum effectum. tom.4. tr.1. r.7. §.1. p.6
Defunctis indulgentia Altaris privilegiati applicanda, an habeat infallibiliter effectum. tom.4. tract.1. r.3. §.1. & seqq. p.2
Pro defunctis indulgentiæ Bullæ Cruciatæ possunt sumi multoties eodem die. Et etiam indulgentiæ plenariæ, quæ vocantur stationes urbis Romæ. t.4. tr.3. r.152. §.2. p.127. & r.153. §.1. p.128
Pro defunctis an lucretur indulgentiam existens in peccato mortali? Idem est si solvens Bullam Cruciatæ pro defuncto, existit in peccato mortali. tom.4. tr.5. r.36. §.1. pag.197
Pro defunctis an quis privata authoritate possit suam indulgentiam applicare, sicut potest jejunium, &c. t.4. tr.5. r.37. §.1. ibid.
Pro defunctis an saltem Regulares possint applicare indulgentiam, stante privilegio Leonis X. concesso Minoribus. ibid. §.2
Pro defunctis indulgentias, & privilegia concessa Regularibus, non censentur revocata à Paulo V. t.4. tr.5. r.40. pag.200
Ubi aliquæ diversæ indulgentiæ concessæ à Clemente VIII. Calixto III. & aliis Pontificibus proponuntur, quæ non sunt revocatæ à supradicto Paulo V. §.3. & seqq.
De defunctis Hæreticis, & quomodo contra prædictos debent Inquisitores procedere, & quomodo, & quando, in quibus casibus, & circumstantiis eorum bona fisco sunt applicanda: & aliqua alia circa supradicta notantur. tom.5. tract.12. resol.28. per totam. pag.526. & 527
Pro defuncto Sacerdos Missam celebrans majorem gratiam ex Sacrificio recipit, quam si celebraret pro vivo. t.4. tr.1. r.10. §.3. p.9
Pro defuncto obligatus ad celebrandum in Altari privilegiato an satisfaciat, si alibi celebret cum calculo libetante animam à Purgatorio. tom.4. tr.1. r.16. §.1. & seqq. pag.12
Liquid, si ipsi defuncto applicet indulgentiam plenariam aliunde acquisitam, v. g. per visitationem Ecclesiæ &c. t.4. tr.1. r.18. §.3. p.13
Qui lucratur indulgentiam aliquam an defuncto possit per modum suffragii applicare propriam satisfactionem, quam ex opere operantis inde habet. tom.4. tr.1. r.37. §.2. pag.24
Defunctorum recitare Officium omittens in secunda Novembris: an peccet mortaliter. tom.3. tr.6. r.94. §.1. pag.473
Et qui in prælicta die omittit recitare dictum defunctorum Officium, & Octavæ, an committat duo peccata, vel unum. tom.3. tract.6. resolut.95. §.1. pag.476
Et qui defunctorum Officium omittit in supradicta die, an teneatur fructus restituere, si est beneficiarius. ibidem §.2
Si in defunctorum omnium Octava concedatur Missa in Altari privilegiato, an in Dominica sit dicenda Missa de Requiem. tom.4. tract.1. resolution.41. §.1. pag.26
Idem est quando in feria secunda signata pro Altari privilegiato incidit festum duplex. ibidem §.2. pagina 27
Defunctorum Bulla an possit sumi pro duobus, aut pluribus. t.4. tr.3. r.177. §.1. p.140
Defunctus, Vide verb. *Anima, Applicare, Authoritas, Missam celebrare, Papa, Peregrinatio, Sacerdos, Status, Visitatio.* tom.4

Degentes.

Vide verb. *Regulares.* tom.4
Item verb. *Delinquentes,* tom.7

Deglutiens.

Deglutiens casu, & violenter, & præter intentionem globolum ex Saccharo, vel alium cibum, aut potum sibi dormienti, vel non advertenti in os apertum, & guttur ab alio immissum, an censeatur jejunus, & possit communicare, vel celebrare eodem die. t.2. tr.2. r.57. §.7. p.193
Idem est, si aliquid descenderet ab extra in stomachum, etiam alicujus quantitatis, ita quod homo non perciperet, vel intenderet illud deglutire, sed sicut saliva descenderet in stomachum, non impediet communionem. ibid.

Deglutire.

Si quis deglutiat chartam, cretam, frustulum signi, aut quid simile non comestibile an possit celebrare, vel Eucharistiam sumere. tom.2. tract.1. resol.119. §.1. pag 68
Et quid, si granum aliquod parvum in os sumeret ad masticandum pro confortatione capitis sine intentione comedendi, si casu deglutiatur, & in stomachum descenderet. tom.2. tract.1. resolution.120. §.5. pag.70
Et quid, si deglutiat in magna quantitate nummos aureos, vel aliquid de plumbo; de officulis aliquorum fructuum, de fragmentis Metallorum, de vitro, de lapillulis, ligno duriori, papyro, & similibus. ibidem.
Qui deglutire solet mane aliquid ex propriis unguibus, vel papyri, &c. an possit celebrare, vel Eucharistiam sumere. t.2. tr.1. r.118. §.1. p.68
Si deglutire particulam infirmus in articulo mortis non posset, mos fuit in Græcia, ut possit Sacerdos ei præbere speciem sanguinis pro viatico. tom.3. tract.1. resolution.1.§. Potest etiam. pag.2. & in resol.50. §.2. pag.67
Vide verb. *Cadere, Dubium, Infirmus, Laïcus, Particula, Reliquiæ cibi.* tom.2

Degradare.

Degradare an possit Episcopus Clericum propter aliquod crimen enorme qualificatum præter casus in jure expressos. t.3. tr.3. r.79. §.1. p.343
Et quodnam sit crimen, & delictum qualificatum? ibid. §.2. pag.344
Degradare, nec deponere non potest Prælatus Regularis de jure communi suos subditos, nisi competat ei ex consuetudine, vel privilegio. t.3. tr.5. r.18. §.2. p.390. Ubi an sit aliquod privilegium, quod extendi possit ad depositionem verbaliter tantum.

Vide verb. *Ecclesia.* tom.7
Item verb. *Committere, Crimen, Sententia.* tom.9

Degradatio.

Degradatio actualis an debeat fieri à proprio Episcopo? t.3. tr.3. r.78. §.1. p.343
Et an debeat fieri ab Episcopo consecrato, & non sufficiat, quod Episcopus sit electus, & confirmatus? ibidem.
Degradationis sententia an possit fieri à Vicario Capituli sede vacante, & actualis ab Episcopo cui ille commiserit? t.3. tr.5. r.18. §.1. p.389. Ubi quod Episcopus electus, & confirmatus, non tamen consecratus potest cognoscere de criminibus depositione dignis, & deponere sacerdotem, & verbaliter degradare, & remittere ad Episcopum consecratum, qui illum actualiter degradet.
Degradationis actum Episcopo committere an debeat Cardinalis in Ecclesiis suis titularibus, quando Clericus est dignus depositione? tom.9. tr.7. res.63. §.2. pag.399
Vide verb. *Curia.* tom.5
Item verb. *Committere, Crimen, Sententia.* tom.9

Degradatus.

Qui à degradato Sacerdote audit Missam in die festo, an satisfaciat præcepto? tom.2. tr.3. resolution.15. §.1. pag.230
Degradatum realiter Clericum percutiens, an incidat in censuram? t.5. tr.2. r.38. §.1. p.148
Degradatus ad pensum Horarum Canonicarum an teneatur? tom.5. tract.2. resolution.36. §.1. in fin. pagina 147
Degradatus, si de facto celebret, an conficeret verum Christi Corpus? tom.5. tract.2. resol.38. §.1. ante medium p.148
Si degradatus restituatur, vel si degradatus moriatur, & resurgeret, an deberet iterum ordinari? ibidem post medium.
Vide verb. *Episcopus.* tom.2
Item verb. *Curia.* tom.5.

Delatio.

Vide verb. *Carcer, Confessarius.* tom.5

Delectari.

Si delectatur carnaliter sponsa de futuro, vel vidua de copula præterita, vel futura, an peccet mortaliter? t.2. tr.6. r.39. §.1. p.350
Vbi, quod vidua non peccat mortaliter, si obortam cogitationem copulæ carnalis cum marito defuncto eam approbet voluntate, quod idem est dicendum de sponsa circa copulam carnalem futuram; si eam vel desideret, vel simplicis voluntatis affectione approbet, quod alii extendunt ad omnem voluntatis affectionem, etiam amplius complacentiæ conceptæ ex cogitatione concubitus cum muliere, si uxor esset. ibid. §.3
Vide verb. *Conjux, Sponsa, Vidua.* tom.2
Qui delectatur se unico voluntatis actu de tribus fœminis, quarum una esset Monialis, altera conjugata, altera soluta, an tria peccata committat, & teneatur hanc circumstantiam confiteri? tom.1. tract.7. res.23. §.3. pag.359
Et quid, si omnes tres essent solutæ, aut conjugatæ, vel moniales? ibid.
Si delectatur virgo morosè circa juvenem, non tenetur in confessione aperire hanc circumstantiam virginitatis, etiam si virgo se polluat cogitando super illum? tom.1. tract.7. resolution.93. §.3. pagina 389
Idem est si delectatur juvenis de virgine, sine tamen voluntate ei inferendi violentiam. ibid. §.4
Qui delectatur de peccatis confessis an teneatur explicare illa? tom.1. tract.7. resolution.106. §.1. pagina 396
Quando delectatur Religiosus de Adulterio aliàs commisso, si de eo delectatur non quatenus fuit injuriosum marito adulteræ, sed quatenus fuit fornicatio, an teneatur hoc explicare in confessione? ibid.

Delectatio.

Delectatio de copula habita immediatè post illam, an novam malitiam addat, in confessione explicandam? t.1. tr.7. r.91. §.5. p.388
Delectatio de aliquo opere, an in eo sensu sumat malitiam ab illo, quod respiciat opus, seu objectum hoc, aut illo modo, sub quo opponitur virtuti, ac proinde quamvis delectatio sit de opere malo, si tamen illud non respicit ut malum, ut sic se confirmando, aut sub motivo sub quo elicita non opponitur virtuti, non erit mala, saltem mortaliter. tom.1. tr.7. res.100. §.4. pag.392. Vbi aliqui casus pro praxi, & intelligentia dictæ difficultatis.
Delectatio de seminis effusione, ob sanitatem, vel alium honestum finem, non est mortale. ibidem §.5. pagina 393
Vbi etiam vovens castitatem in solo opere externo, an peccet contra votum in delectatione de aliquo opere venereo? ibid. §.6
Delectatio venerea ab habente votum absolutè castitatis capta præter malitiam luxuriæ, etiam habet malitiam contra votum. ibid
Delectatio morosa an sumat malitiam de opere externo, itaut necessarium sit aperire circumstantiam operis, & exprimere objectum, v. g. si mulier, de qua sumpta est delectatio fuerit conjugata, Monialis, libera &c. tom.1. tract.7. resolution.103. §.1. pag.394
Delectatio, Vide verb. *Consentire.* tom.7
Item verb. *Bibere, Carnes, Comedere, Gaudere.* tom.8
Quando de delectatione rerum turpium quis se accusat ex colloquio cum aliis, an in tali casu teneatur exprimere conditionem personarum adstantium, an fuerint conjugatæ, solutæ, &c. & etiam teneatur explicare qualitatem sermonis, si videlicet fuerat circa conjugatos, circa solutos, circa nefandum crimen, nec satis sit dicere in alio casu, fui injustus in materia gravi, sed opus est dicere an in fortunis, an fama, an in vita &c. t.1. tr.7. r.13. §.3. p.350
In delectatione morosa an circumstantia de copula sodomitica sit in confessione aperienda? tom.1. tract.7. resol.105. §.1. & seqq. p.395. Vbi pro solvenda hac quæstione aliæ consimiles proponuntur in textu hujus resolutionis, & tota ejus doctrina subtilis est, & valdè notanda, & à Confessariis necessario menti tenenda, quia sæpè contingit in praxi.
Si ex delectatione sensibili ex osculis consurgente osculata fiunt absque alia finistra intentione, & admistione alterius delectationis de aliquo actu luxurioso, an sint mortalia talia oscula? tom.8. tract.9. resolution.9. §.1. pag.139
Vbi an inter solutos, quamvis ejusdem sint sexus, an sit semper mortale osculari, & tangere ob solam veneream delectationem, ex ejusmodi actibus consurgentem, vel possit dari parvitas materiæ? ibidem.
Delectationes diversæ nunc de una soluta, deinde de alia soluta; item nunc de una conjugata, & deinde etiam de alia conjugata &c. si successivè habeantur eodem

eodem tempore morali, an possint constituere unum peccatum moraliter in ordine ad confessionem, sicuti possent, si illi actus ita simul successivè circa eandem, sive solutam, sive conjugatam fuissent? tom. 1. tr. 7. r. 15. §. 7. p. 352

Si daretur casus, quod delectationes omnes morosas, quas per annum quis habuit, in memoria haberet, an teneatur in confessione aperire talem durationem temporis, vel sufficiat dicere, toties morosè delectatus sum? tom. 1. tract. 7. resolution. 117. §. 2. pag. 402

Delectationes, quæ ex cogitatis osculis, & amplexibus inter sponsos de futuro resultant, an sint licitæ? t. 2. tract. 6. resol. 36. §. 3. pag. 349

Delegabile.

Delegabilis an sit fœminis potestas legislativa Ecclesiastica? tom. 6. tr. 1. resol. 20. §. 1. p. 15

Delegare.

Si una cum delegandi potestate, Vicarius Episcopi, Prioris, vel quivis alius facultatem habet à suo superiori, casu, quo ipse incidat in casum reservatum à suo Episcopo, an possit ab illo casu absolvi ab eo, quem ipsemet delegaverit? tom. 7. tract. 1. resol. 111. §. pag. 81

Delegare potest Pontifex aliquem pro foro conscientiæ pro tota Ecclesia, etiam repugnantibus Episcopis, & Parochis? tom. 3. tract. 1. resolution. 35. §. 12. pag. 44

Item est de Episcopo pro tota sua Diœcesi, repugnantibus Parochis. ibid. §. 13

Delegare an possit Episcopus authoritatem suo vicario, ut impedimentis dirimentibus dispenset ante contractum matrimonium? tom. 3. tract. 2. resolution. 135. §. 1. pag. 261

Delegare aliis an possit Episcopus facultatem sibi tributam in Concilio Trident. sess. 24. cap. 6. absolvendi, & dispensandi? tom. 3. tr. 3. resol. 14. & 15. p. 304. & seqq.

Delegare alium ad dispensandum an Episcopus extra Diœcesim possit? tom. 3. tract. 3. resolution. 14. §. 3. pag. 305

Et cum potestate delegata ab ipsomet Episcopo, an possit Episcopus ab illo absolvi, & dispensari, si incidat Episcopus in aliquo delictorum, de quibus agitur in dicto Concilio? tom. 3. tract. 3. resol. 17. §. 1. pag. 306

Idem de Prælatis Regularium. ibid. §. 4

Delegare an possit Episcopus absolutionem ad hæresi, & aliis excommunicationibus Papalibus, & casibus reservatis? tom. 3. tract. 3. resolution. 15. §. 1. & seqq. pag. 305

Delegare aliquos casus alteri, & non Vicario an possit Capitulum sede vacante? tom. 3. tract. 5. resol. 73. §. 1. pag. 413

Delegare, Vide verb. *Censura, Committere, Confessarius, Confessio, Confirmationis Sacramentum, Episcopus, Facultas, Indices, Iurisdictio, Legatus, Potestas.* tom. 3

Item verb. *Consuetudo, Confirmationis Sacramentum, Facultas, Indulgentia.*

Delegare facultatem absolvendi ab hæresi an possit quilibet inquisitor alicui Confessario? tom. 5. tr. 8. res. 19. §. 2. p. 361

Delegare examen testium in aliquo casu an Inquisitores possint? tom. 5. tract. 10. resolution. 40. per totam. pag. 431

Delegare, Vide verb. *Committere, Diaconus, Iurisdictio, Præsentare, Provincialis, Subdelegare.* tom. 5

Delegare possunt omnes Prælati Conventuales Religiosorum suam jurisdictionem tamquam ordinariam in utroque foro. tom. 7. tract. 1. resol. 94. §. 1. post medium. pag. 70

Vide verbum. *Causa.* tom. 7. & 9

Delegatio.

Vide verb. *Committere, Delegare, Diaconus, Iurisdictio, Præsentare, Provincialis, Subdelegare.* tom. 5

Delegatus.

Si delegatis Gubernatoris Judicum Capitolii, & Officialium status Ecclesiastici quis promittat, vel donet munera pro gratiis, & justitiis obtinendis, quando incidat in pœnas latas in Bulla Grægorii XIII. de datis, & promissis? tom. 5. tr. 7. resolution. 50. & 51. p. 345. & 346

Ad delegatos judices citramontanos non spectant pœnæ latæ in dicta Bulla Gregorii XIII. tom. 5. tr. 7. resolution. 58. §. 4. p. 349

Delegatus, Vide verb. *Dispensare.* tom. 2

Delegatus an teneatur dispensare, si adsit causa sufficiens? tom. 3. tract. 2. resolution. 16. §. 1. pag. 184. Ubi quid de Regularibus virtute suorum privilegiorum, & quid de delegatis virtute Cruciatæ, & Jubilæi.

Delegatus ad expediendas litteras Sacræ Pœnitentiariæ, an debeat esse doctor, vel Magister in sacra Theologia in Academia approbata, vel sufficiat Licentiatus, &c. t. 3. tr. 2. r. 157. §. 7. p. 280

Et quid de Regularibus virtute Privilegiorum circa hoc. ibid. § 6

Delegatus, Vide verb. *Consuetudo, Confirmationis Sacramentum, Facultas, Indulgentia.* tom. 4

Delegatus an possit pro dispensationibus matrimonialibus sumere aliquid ratione laboris? tom. 5. tr. 7. resolution. 46. §. 1. p. 341

Vide verb. *Causa.* tom. 7

Deliberatio.

Vide verb. *Animus.* tom. 9

Delicatum.

Delicatis magnæ potentiæ non imponendum est onus se præsentandi Sedi Apostolicæ, quando ab Episcopo absolvuntur ab excommunicatione incursa ob percussionem Clerici enormem. tom. 5. tract. 2. resol. 66. §. 2. pag. 161.

Delictum.

Delicta pro quibus incurritur infamia juris, & irregularitas. t. 5. tr. 5. r. 54. §. 2. p. 230. Sed lege eam per totam à p. 229. ad 231

Delicta, & peccata pertinentia ad Tribunal S. Inquisitionis an sint denuntianda, etiamsi probari non possint? Et quid, si delictum est de crimine hæresis? t. 5. tr. 9. r. 2. per totam. p. 375

Et an sine prævia Correctione denuncianda sint? Et quid, si delictum sit de crimine hæresis, vel de muliere solicitata in Confessione, aut contra Communitatem? t. 5. tr. 9. r. 3. §. 1. p. 376

Delicta pertinentia ad Tribunal S. Inquisitionis sunt denuncianda, etiamsi sint occulta, & probari non possint. t. 7. tr. 4. r. 65. §. 10. p. 320

Utrum delicta, & peccata, quæ quis ignoranter committit, subsint præcepto Correctionis? tom. 7. tr. 4. r. 68. §. 2. pag. 321

Delicta aliqua enumerantur, quæ debent gaudere immunitate Ecclesiarum. tom. 9. tract. 1. resolut. 27. §. 1. pag. 21

Ad

Ad delicta omnia an extendatur Immunitas Ecclesiastica? tom.9. tract.2. resolution.326. §.1. & seqq. pag.269

Delicti ratione an possit Episcopus excommunicare subditum alienum? tom.5. tract.1. resolution.105. §.1. pag.71

Sed quando censura lata est ab Episcopo per sententiam generalem, non ligat nisi subditos ratione personæ, & domicilii, non autem eos, qui subditi non sunt etiam si extra ejus Diœcesim existant, & tale delictum committant. tom.5. tract.1. resolut.105. §.3. ibidem.

Ubi alius curiosus casus circa hoc.

Quando in delicti periculo fundatur lex, vel præceptum, etsi delictum cesset in aliquo casu speciali, ideo non cessat lex, neque præceptum. tom.7. tract.1. resolution. 308. §. Nec obstat, ad medium. pagina 215

Ex delicti pœna facti servi an possint fugere? t.7. tr.8. r.14. §.1. p.436

In delicti alicujus pœnam, an licitum sit adurere mancipia guttis accensi alipis, vel ceræ? tom.7. tr.8. r.40. per totam. p.447

Pro delictis misti fori, an possit Episcopus imponere pœnam, & mulctam pecuniariam, & quomodo sit applicanda? tom. 3. tract. 4. resolution. 1. & lege etiam alias resolution. seqq. à pagina 375. usque ad 380

Et an omnia supradicta in prædictis resolutionibus procedant in Capitulo sede vacante, & ejus Vicario? t.3. tr.5.r.59 § 1. p.407

De delicto fractionis sigilli Confessionis à Confessario quomodo constare possit? tom.1. tract.8. resolut.60. §.1. p.452

Si à delicto deducto ad forum contentiosum reus fuerit liberatus, an possit cum illo Episcopus uti facultate Concilii, etiam si reus mediis depravatis fuerit absolutus? tom.3. tractat.3. resolution.23. §.1. pagina 310

Et quid, si accusator per annum tacuerit? §.3

Si existente delicto, & crimine occulto reus obtinuerit absolutionem ab Episcopo, si inde detegatur, & ad forum contentiosum deducatur, an dispensatio facta proderit etiam pro foro contentioso? ibidem §.4

Pro delicto extra territorium commisso, si ad suam Diœcesim redeat subditus, an possit illum Episcopus punire? tom.5. tract.1. resolution.99. §.5. in fine pagina 68

Ex delicto an irregularitas incurratur, si delinquens noscat peccatum, sed ignorat jus positivum prohibens sub dicta pœna irregularitatis? tom.5. tr.5. r.4. per totam p.207

Si pro delicto aliquo commisso dubium est, an à jure imposita aliqua irregularitas sit, &c. an tunc judicandum sit non esse irregularitatem &c. in eo casu constitutam? tom.5. tr.5. resol.8. §.2. p.210

Pro debitis ex delicto an competat cessio bonorum? tom.6. tract.5. resolution.2. §.1. & seqq. pag.277. & 278

Si ex delicto debita oriantur, an qui cessit bonis, possit occultare aliquid ad sui sustentationem? &c. t.6. tr.5. r.7. §.1. p.279

Ex delicto debitoribus an Principes debeant concedere dilationes moratorias? tom.6. tract.5. resol.26. §.1. pag.287

Ex delicto publico, & ad forum contentiosum deducto, an Prælati Regulares possint dispensare in irregularitatibus ex illo provenientibus, præterquam homicidii voluntarii, bigamiæ, & mutilationis membrorum? t.7.tr.1.r.293. §.5. p.205

Ex delicto omnino occulto excommunicatus, vel suspensus, an teneatur abstinere ab usu Ordinis, ne se prodat? tom.7. tract.1. resolution.294. §.2. sub fine, pag.204

Pro delicto perpetrato, an mutus, & surdus possint puniri pœna ordinaria? Idem est de cœco. tom.8. tr.9. r.11. & 12. §.1. p.195

Quando delictum non est publicum, vel notorium, quamvis sit notum tribus, vel quatuor, an Episcopus dispensare possit? tom.3. tr.3. resolution.19. §.4. pag.308

Et quid, quamvis delictum sit publicum, & notorium, si non est deductum ad forum contentiosum? t.3. tr.3. r.20 §.1. ibid.

Et quando delictum dicatur publicum, & notorium, & quando occultum? ibid. §.3

Delictum publicum in uno loco, & occultum, in quo non sit spes ut publicetur, an possit Episcopus dispensare? t.3. tr.3. r.21. §.1. p.309

Quando non dicatur delictum deductum ad forum contentiosum, ut Episcopus non possit uti facultate Concilii ad dispensandum? tom.3. tract.3. resolut.22.§.1. ibidem.

Si delictum est deductum ad forum contentiosum, Episcopus non potest dispensare, nec absolvere etiam alibi, ubi ignoratur. ibid. §.4. p.310

Si delictum fuerit deductum ad forum contentiosum, & probatum, post judicium finitum, & delictum punitum, an possit adhuc Episcopus uti facultate Concilii? t.3. tr.3.r.24.§.1. p.311

Et quid, si reus non fuit absolutus diffinitivè? ibidem §.2

Idem est si transegit cum fisco, vel cum parte. t.3. tr.3. r.26. §.1. p.312

Et quid, si saltem per aliquod tempus constiterit in probatione progredi? ibid. §.2

Delictum, Vide verb. *Crimen, Degradare, Ingredientes, Ozzu.* tom.3

Si delictum subditus committit in loco exempto intra proprium territorium Episcopi, an Episcopus possit eum censura ligare? tom.5. tr.1. resol.102. §.5. circa medium. p.70

Si delictum inchoatum sit in proprio territorio, & consummatum in alieno, an tunc subditus Episcopi incurrat censuram statuti generalis sui Episcopi, v. g. an quis contrahat homicidio, & stupro censuram impositam, si existens in suo territorio occideret existentem in alieno, vel si decipit virginem in Territorio, & extrahit eam à territorio, & in alieno illam violavit? t.5. tr.1.r.103. §.1. ibid.

Quando delictum scitur à decem personis, an dicatur delictum occultum? tom.5. tr.8. resol.16. §.1. in fin. pag.359

Delictum Ensalmorum non est misti fori, respectu Magistratuum sæcularium. tom.5. tr.10. resol.108. §.1. pag.455

Delictum, si alia via probari potest, nullo modo adhibenda est tortura. t.5. tr.11.r.1. §.5. p.477

Qui delictum confitetur in tortura cum legitima ratihabitione, an sit reus ab Inquisitoribus reconciliandus? tom.5. tractatu duodecimo, resol.14. §.5. in fine. pag.524

Delictum, Vide verb. *Adjuratio, Arbitrium, Crimen, Denunciare, Edictum, Vitare.* tom.5

Si delictum plene probatum est, an reus teneatur ad mentem judicis respondere? tom.6. tr.1. resol.101. §.4. in fine. pag.67

Quando delictum ita est occultum, ut non possit juridicè probari saltem plene, scitur tamen à Principe, an tunc Princeps rationabili causa existente possit condemnare aliquem delinquentem absque juridica probatione per testes, & absque citatione, & defensione rei? t.6. tr.1. r.123. §.5. p.82

Delictum,

Delictum. Vide verb. *Crimen, Denunciare, Hæreticus, Iudex, Iuramentum, Pœna, Princeps, Reus, Subditus.* t.6
Propter delictum grave semel perpetratum, an Prælati Regulares virtute privilegiorum possint expellere Religiosos, non obstante Decreto Vrbani VIII. de ejectis, & fugitivis. t.7.tr.1.r.189.§.1.p.118
Quando delictum est occultum, an teneantur ad conjectionem fraternam adhibere testes, etiam si illud peccatum antea non cognoverunt. tom.7. tr.4. res.42. per totam. p.304
Delictum occultum manifestando Provinciali, vel Generali, Rectori, vel Prior alicujus Collegij vel Conventus, an peccet, si ipse potest absque tali manifestatione fratrem emendare. tom.7. tract.4. res.67. per totam. pag.321
Quando delictum proximus non cognoscit, an quis teneatur ad correctionem. tom.7. tractat.4. resolut.68. §.1. ibid.
Ob delictum an quis efficiatur servus. t.7.tr.8. res.6. §.1. pag.430
Delictum. Vide verb. *Accusatio, Crimen, Damnum, Præmittere.* tom.7
Item verb. *Committere, Crimen, Gladius.* t.8
Item verb. *Bigamia, Cognoscere, Committere, Constare, Crimen, Delinquere, Dubium, Familia, Familiares, Forum, Genus, Habitus, Hæreticus, Minister justitiæ, Novitius, Probatio, Vxor.* tom.9

Delinquens.

Delinquens occultus, an possit se prodere judici, ut in eo debitam sequatur punitionem, cum id fiat ob virtutem justitiæ, volendo potius in hoc mundo peccati pœnam sustinere, quam in alio luendam servare. t.8. tr.4.r.67. §.ult. pag.82
Et quid, si esset persona maximè authoritatis, & reipublicæ utilis. ibid. §.3
Delinquens Religiosus in alieno Monasterio an possit puniri ab Episcopo, vel saltem à superiore illius Monasterij. t.7.tr.1.r.197. §.1. p.125
Delinquentem non manifestare sub peccato mortali tenentur Ecclesiastici, qui interfunt sententiæ contra Confessarios solicitantes in confessione. t.5. tr.9. r.94. per totam. p.416
Notariè delinquentem Regularem, an possit Episcopus vigore Concilii Trident. sess.25. cap.14. carcerare, & contra illum processum formare, ut postea remittat suo Prælato, ut illum puniat. tom.7. tr.1. res.47. per totam. pag.33
Delinquentes extra territorium, an possint ligari censuris annexis statuto, præcepto, vel sententiæ sive generali, sive speciali proprij Episcopi. tom.5.tract.1. res.99. §.1. pag.67
Et quid, si delictum subditi perpetratur intra Diœcesim, & extra Diœcesim subditus non commoretur. ibid. §.5. pag.68
Delinquentes. Vide verb. *Abjuratio, Arbitrium, Crimen, Denunciare, Edictum, Vitare.* t.5
Item verb. *Claustrum, Clericus.* t.7
Delinquentes in Ecclesia an capi possint ab Ecclesiasticis Ministris, etiam extra Ecclesiam, ut fures, & alii. tom.9. tr.1. res.57. §.10. pag.38
Delinquens in Ecclesia an ejus Immunitate gaudeat. t.9. tr.1.r.28. §.11 p.24
Delinquens prope Ecclesiam sub spe confugiendi ad eam, si postea ad eam confugit, an admittatur ad Immunitatem Ecclesiæ. t.9.tr.1.r.70. p.44
Delinquens ab Ecclesia cum licentia Episcopi abstractus, eidem restitui debet, si constat reum non commisisse delictum. t.9. tr.1.r.83. §. Notandum. p.50
Item si suasionibus, & blanditiis reus fuerit inductus ut ab Ecclesia exiret. ibid.
Delinquens an amittat Immunitatem Ecclesiæ, si deceptus fuit verbis dolosis, & fallaciis ad egrediendum ab Ecclesia, ut judex laicus possit illum capere, & punire. t.9.tr.1.r.111. p.65
Delinquens, qui ex proposito, & sub spe amicitiæ proditorie alapam alicui viro Nobili inferens, vel cum fustibus eum percutiens, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ. t.9.tr.1.r.98. p.56
* Vide, *Immunitas Ecclesiæ*, ubi alia multa.
Delinquentes plures diversi fori possunt cognosci à judice Ecclesiastico, tanquam digniori, & omnes debent remitti ad eumdem Ecclesiasticum. tom.9. tr.2. r.286. pag.243
Delinquens semel punitus in foro Ecclesiastico, an pro eadem culpa iterum à judice sæculari possit puniri ad excessum. t.9. tr.2. r.303. p.252
* Vide *Immunitatis Ecclesiastica*, ubi aliqua alia.

Delinquere.

Vide verb. *Abscissio, Amens, Beneficium, Bulla Cœna, Bulla Cruciatæ, Abjuratio, Arbitrium, Crimen, Denunciare, Delictum, Edictum, Vitare.* t.5
Item verb. *Crimen, Denunciare, Delictum, Hæreticus, Iudex, Iuramentum, Pœna, Princeps, Reus, Subditus.* t.6
Item verb. *Claustrum, Delictum.* t.7
Item verb. *Committere, Crimen, Gladius.* t.8
Item verb. *Beneficium, Capere, Delictum, & ejus notationem, Extractus, Ferrum, Laicus, Officium, Pœna, Prælatus Ecclesiasticus, Reus, Spes, Valva.* t.9

Delirans.

Vide verb. *Æger.* tom.6

Demandare.

Demandare alteri vires suas in creando, & eligendo summo Pontifice, an Cardinalis justè impeditus possit? Et quid de jure. t.9. tr.7. r.12. §.1. p.381

Demonstrare.

Qui demonstravit ex timore mortis personam aliquam, quæ postea occisa fuit, an teneatur ad restitutionem. t.8.tr.5.r.84. §.1. p.130
Vide verb. *Imperator.* tom.9

Denarius.

Vide verb. *Bursa.* tom.7

Denegandum.

Vide verb. *Absolutio.* tom.9

Denegare.

Denegare an possit Episcopus Regularibus licentiam, & approbationem ad audiendas Confessiones, dicendo se habere superfluitatem Confessariorum, & hoc sit justa causa. t.7.tr.1.r.71.§.3. p.49
Denegare alimenta servis an licite Dominus aliquando possit. t.7. tr.8.r.44. per totam. p.448
Si denegent Infideles liberum transitum in alias Provincias ad prædicandum, an sit justus titulus velandi. t.7. tr.7.r.16. §.1. p.391
Vide verb. *Approbatio, Episcopus.* t.3
Item verb. *Absolutio, Benedictio.* t.7

Denunciare, Denunciatio, &c.
Maximè pro Confessario solicitante in Confessione, &c.

An si quis sciat aliquem commisisse delictum in Edictum DD. Inquisitorum contentum, sed hoc non posse probare,

teneatur in tali casu denunciare? Et quid, si casus esset de hæresi formali. t.5.tr.9.r.1. p.374
An dicta denunciatio facienda sit sine prævia Confessione? Et quid, si crimen sit de hæresi, vel de muliere sollicitata in confessione, vel contra communitatem. t.5. tr.9. r.3. & in aliis ejus not. p.376
Et an si dubium sit utrum in tali casu correctio profutura sit, necne, sit etiam præmittenda correctio, vel potius facienda sit denunciatio. ibid. §. ult. p.377
An si speretur correctio, pœnitens debeat denunciare Confessarium sollicitantem in confessione? Et quid de hæretico formali. t.5.tr.9.r.4. p.377
An Hæretici sint denunciandi Inquisitoribus ante prævium correctionem? Et sollicitantes in confessione, vel prætextu confessionis an sint denunciandi? Et quid de aliis criminibus contentis in Edicto DD. Inquisitorum. tom.5. tract.9. resol.5. & in plurimis aliis ejus notat. pag.378
An Criminosi jam emendati sint vigore Edicti denunciandi. t.5.tr.9.r.6. p.381
Et difficultas est de Hæretico formali, & dogmatizante, quia semper dubitari potest, an re vera sit emendatus. ibid. §.4. & seq. & in aliis ejus not.
Et quid de Confessario sollicitante in prædicto casu. ibid. ante medium. §.2. &c.
An dubius de emendatione alicujus rei in Edicto Inquisitorum positi, & præsertim Hæretici teneatur illum denunciare? Et quid, si moraliter constet esse emendatum? tom.5. tract.9. resolut.8. & in aliis ejus notat. pag.382
An filius teneatur denunciare Patrem hæreticum? Idem est dicendum de uxore, viro, fratre, &c. t.5.tr.9.res.9. 10.11. p.382
An quis teneatur denunciare, si ex denunciatione timeat damnum notabile cum periculo probabili mortis, infamiæ, aut gravis alicujus damni proprij, patris, aut mariti, matris, uxoris, filij fratrum, aut aliorum conjunctissimorum. tom.5. tractat.9. resolution. 12. pagina 383
Et an si aliqua mulier solicitata à Confessario, vel Monialis, aut alia non potens adire Inquisitores absque infamia, satisfaciat per epistolam missam ad Inquisitores denunciare. ibid. §.2
Et an excusetur uxor non denuncians maritum hæreticum timens ab eo male tractari, aut interire. ibidem §.3. in principio.
Et quid faciendum est, si Hæreticus abjurans apud Inquisitores, si iterum delatus, quod nonnullos complices in suo examine subtacuisset si respondeat hoc feciſſe, quia valde timuit ab ipsis complicibus, quia ditiores, & potentiores erant, &c. ibidem in dicto §. & sequent.
An fœmina excusetur à denunciatione, si timeat grave damnum in bonis temporalibus amici maximi. t.5.tr.9. res.14.p.384
Vtrum quis teneatur denunciare seipsum. t.5. tr.9. r.15. pag.384
An criminosi, & complices delicti teneantur prodere seipsos propter Hæreticum dogmatizantem, & eos docentem hæresim. ibid. §.2
Et an in cæteris casibus criminosi ex Edicto Inquisitorum teneantur prodere seipsos, vel possint absolvi per Cruciatam, vel privilegium Regularium. ibid.
An saltem dicti criminosi teneantur denunciare complices? Et quid, in casu hæresis. t.5.tr.9. r.16. & in aliis ejus not. p.384
Et an fœmina consentiens solicitationi factæ in confessione, teneatur Confessarium solicitantem denunciare, etiam si illa sit delicti complex. ibid. §.2
An quando Edictum fundatur præsumptione, & ego scio præsumptionem in tali casu deficere, tenear ad denunciandum. t.5. tr.9. r.17. p.385
An fœmina Edicti ignora teneatur denunciare solicitantem, statim vel intra eosdem dies, quod Edictum significat. t.5.tr.9.r.18. p.385
An qui per impotentiam, vel ignorantiam Edicti non denunciavit intra terminum teneatur postea denunciare. t.5.tr.9.r.19. p.385
Et an qui non denunciat intra terminum præfixum in Edicto incurrat novam excommunicationem, vel tantum maneat in eadem. ibid. §.4. p.386
Et an si in talibus Edictis jubeatur denunciare intra sex primos dies, ex praxi constet inter eos non nominari diem primum. ibid. §.5
An fœmina in decimo mense, verbi gratia, anni post Edictum publicatum teneatur denunciare Confessarium solicitantem. t.5.tr.9.r.20. p.386
An Edicta Episcoporum non durent per totum annum, sed per duos, vel tres menses; unde si post hoc tempus transactum novit quis aliquem esse concubinarium non tenetur illum denunciare. ibidem in fine Resolut. &c.
An fœmina in aliquo casu teneatur denunciare ante completum terminum publicationis Edicti Inquisitorum. t.5.tr.9.r.21. p.386
Et an supradicta fœmina, quæ jam censuram incurrit, si denunciationis præceptum adimpleat, possit virtute Bullæ Cruciatæ a quocumque Confessario absolvi, vel à Regularibus virtute privilegiorum. ibidem §. ultim. pag.387
An supradictæ denunciationes faciendæ sint ante confessionem, itaut non possit Confessarius aliquem absolvere, nisi prius denunciet, vel sufficiat, ut promittat denunciare. t.5. tr.9.r.22. p.387
An fœmina post incursam excommunicationem, quia non denunciavit Confessarium solicitantem sit absolvenda virtute Cruciatæ, si promittat illico denunciare. t.5. tr.9.r.23. p.387
An si Edictum non publicetur, teneatur adhuc fœmina Confessarium solicitantem denunciare sub pœna excommunicationis. t.5.tr.9.r.24. p.387
Et an præceptum Inquisitorum circa denunciationem in Confessarios solicitantes sit perpetuum, & perconsequens etiam excommunicatio perpetua? Et alij quatuor casus adnotantur circa supradictum Edictum contingentes, sed jam omnes in suis §§. in hoc indice sunt discussi. ibid. à §.4. usque in fin. Res. p.387
An fœmina solicitata teneatur sub mortali denunciare Confessarium. t.5.tr.9.r.25. p.388
An fœmina teneatur denunciare solicitationem commissam ante promulgationem Bullæ Greg.XV. & aliorum Pontificum. t.5.tr.9.r.26. p.389
Vtrum Confessarius contraveniens huic Constitutioni Greg. XV. & aliorum Pontificum ex parvitate materiæ sit excusandus, vel denunciandus. t.5.tr.9.r.27.28. 29.30. p.389. & 390
An fœmina solicitata, si non denunciavit, & tamen Confessarius ex aliarum delatione confessus, vel convictus, punitus fuit, teneatur adhuc denunciare. t.5.tr.9.r.31. pag.391
An sint denunciandi Confessarij solicitantes, qui de tali delicto non sint infamati. t.5.tr.9.r.32. p.391
Et an in crimine hæresis possit fieri inquisitio, licet contra reum nulla præcedat infamatio. ibid. post medium §.2
An si Confessarius post solicitationem statim pœniteat se solicitasse, si denunciandus. t.5.tr.9.r.33. p.392
An quando Confessarius cum verbis, vel signis dubiis, obscuris, ambiguis, nutibus, vel tactibus solicitavit, teneatur pœnitens illum denunciare. t.5.tr.9. r.34. & in aliis ejus not. p.392
An Confessarius, qui in Confessionario, vel in aliis locis prætextu Confessionis, non tamen Confessionis sequutæ, solicitavit fœminam, sit denunciandus. tom.5.tr.9. res.35. p.392

An

An sit denunciandus Confessarius, qui sedens in confessionario, & loquens cum pœnitente stante, vel sedente ante Confessionarium illam solicitat. tom. 5. tr. 9. r. 36. pag. 392

Et an hoc procedat, si Confessor in subselliis Ecclesiæ, in quibus etiam sæculares sedere solent, & non in confessionario solicitet, tametsi aliquando in eisdem subselliis, & scamnis confessiones suscipiat. ibid. in fine §. 2. pag. 393

An si fœmina sine ullo ordine ad confessionem loquatur cum Confessario de negotiis in Confessionario, & interim ab ipso solicitetur, an sit dictus Confessarius denunciandus. tom. 5. tract. 9. ref. 38. & in aliis ejus not. pag. 393

An si Confessarius, & pœnitens conveniant in simulatione confessionis, ut ibi inhonestos sermones habeant, sint denunciandi, & incidant in pœnas Bullarum. t. 5. tr. 9. r. 39. p. 394

Et quid, si bono animo pœnitens accedat alia negotia in confessione tractaturus, Sacerdos vero, occasione accepta ad venerem inducat. ibid. §. 3. &c.

An Confessarius, qui ante, vel post confessionem fœminam solicitavit, sit denunciandus? Et quid, si post longum tempus eam solicitavit. t. 5. tr. 9. r. 40. p. 394

Et an sit denunciandus Confessarius, qui pœnitentem litteris amatoriis, lenonibus, & internuntiis solicitat; vel qui accedit post auditam confessionem ad domum mulieris, & ibi illam solicitaverit. ibid. in fine. Resolut. &c.

An sit denunciandus Confessarius prætextu confessionis agendæ vocatus, si postea in domo solicitet. t. 5. tr. 9. ref. 41. p. 394

An sit denunciandus Confessarius, qui dicente fœmina se velle in crastinum confiteri, illam solicitat, & confessionem dissuadet. t. 5. tr. 9. r. 42. p. 395

An Confessarius solicitans fœminam ad confessionem accedentem, quia eam ipse prævenit, faciendo differre confessionem ad aliud tempus, sit denunciandus. t. 5. tr. 9. r. 43. p. 395

Et quid est dicendum, si mulier absque Confessarij suasu, in ipsa jam confessione incepta à confitendi proposito desistat, dicatque confessario amplius nolle confiteri, sed confabulari, & postea longa confabulatione interjecta solicitatio sequatur. ibid. in fine §. 1. &c.

An sit denunciandus Confessarius, qui fœminam ad confessionem accedentem ante signum crucis solicitat illam, dilata in aliud tempus confessione. t. 5. tr. 9. r. 44. pag. 395

Et quid est sentiendum, si Confessarius sciens pœnitentem, velle confiteri, illam solicitat, quamvis confessio non sequatur. ibid. sub finem Res.

Et an sit denunciandus Confessarius, qui non absolvit fœminam ex aliqua juxta causa, si tamen illam solicitet. t. 5. tr. 9. r. 45. p. 395

Et quid, si fœmina sub Crucis signo velit peccata detegere, & à Confessario interrumpatur, ad turpia solicitante. ibid. post medium Res.

Et quid est dicendum, si filiam spiritualem, hoc est ex præcedentibus confessionibus notam ad genua procumbentem ante signum Crucis illam præoccupat Confessarius solicitans. ibid. prope finem Res.

An Confessarius audiens in confessione mulierem inciditse in aliqua peccata sensualia, insequens illam descendentem paulo post ab Ecclesia & in itinere illam solicitat, incidat in pœnas, & sit denunciandus. tom. 5. tr. 9. r. 46. pag. 396

Et quid, si ante discessum ab Ecclesia talis Confessarius fœminam solicitaverit. ibid. ad medium §. 2

An sit denunciandus Confessarius, qui tribuit pœnitenti Chartam in confessione, postea tamen legendam, in qua ad venerem solicitabat. t. 5. tr. 9. r. 47. p. 396

An pœnitens, quæ ignoranter accusavit se in confessione habuisse animum peccandi cum ipsomet Confessario, unde ex hoc illam solicitavit, teneatur dictum Confessarium denunciare. t. 5. tr. 9. r. 48. p. 396

An Confessarius, si in actu Confessionis dicat pœnitenti, *Scio fosse secolare vi prendere per moglie*, sit denunciandus, tanquam solicitator. t. 5. tr. 9. r. 49. p. 396

Et an interpres Confessionis, si solicitet pœnitentem sit denunciandus. ibid. §. 5. p. 397

Et alia curiosa dubia circa crimen solicitationis adducuntur in textu hujus Res. sed jam omnia discussa sunt in aliis §§. hujus verbi.

An Confessarius si det aliquod donum mulieri in confessione, dicatur illam solicitasse, itaut sit denunciandus. t. 5. tr. 9. r. 50. p. 397

An mulier teneatur denunciare Confessarium illam solicitantem, si ante solicitationem ei præbuisset multa dona intuitu eleemosynæ absque malo fine. t. 5. tr. 9. ref. 51. pag. 398

Et quid, si contingat ante impensa beneficia Confessarium solicitasse, & tempus solicitationis incumbendo maxima dona, & beneficia impertiri fœminæ solicitatæ, an sit denunciandus talis Confessarius. ibidem paulo post initium §. 1. à vers. Imo.

Et quid, si ipsi fœminæ nulla fuerit Confessarius solicitans impertitus beneficia, sed fœminæ filiis, marito, Parentibus, vel fratribus. ibid. in fine dicti §.

An Confessarius, si laudet pœnitentem ex pulchritudine, venustate, &c. dicatur illam solicitare, ideo ex hoc sit denunciandus. t. 5. tr. 9. r. 52. p. 398

An sit denunciandus Confessarius, qui actus turpes cum pœnitente exercet, si gravi somno, aut morbo inter confitendum oppressa fuerit? Et quid, si Confessarius aliqua arte, vel medicina induxit fœminam. t. 5. tr. 9. ref. 53. p. 399

Et quid est dicendum, si somnus aut morbus esset levis, & non bene ligaverit sensus fœminæ, nec in totum impedierit illorum operationes, & ideo pœnitens aliqualiter adverteret actus Confessarii, &c. ibid. post medium §. 2

An fœmina, si consentiat solicitationi, teneatur Confessarium denunciare. t. 5. tr. 9. r. 54. p. 400

Et notatur, quod ex mandato Vrbani VIII. præcipitur Ordinariis, ut omnibus Sacerdotibus tam Regularibus, quam sæcularibus approbandis ad confessiones audiendas in actu ipso approbationis legatur, & intimetur Constitutio Greg. XV. &c. ibid.

An mulier solicitans Confessarium sit ab ipso, vel ab aliis, qui hoc sciunt denuncianda. t. 5. tr. 9. r. 55. p. 400

Et docetur, quod hæ Constitutiones, cum sint pœnales, non sint extendendæ ad alium casum. ibid. §. 3. p. 401

An Confessarius à fœmina solicitatus, si consentiat solicitationi, & ad actus turpes, & inhonestos, sit ab aliis, qui hoc sciunt, denunciandus. tom. 5. tr. 9. r. 56. 57. 58. pag. 401

An si Confessarius consentiat solicitationi metus causa sit denunciandus, & ab Inquisitoribus puniendus. tom. 5. tr. 9. r. 59. & 60. p. 402

Et an talis Confessarius, qui metu deliquit, debeat abjurare. ibid. in fine Res. 60

Et deducitur, quod qui metu peccat, pœnam extraordinariam non effugiet. ibid. §. 5. dictæ Res. 60

An si pœnitens solicitat ad fornicandum, & confessarius renuet contentus tamen osculis, & tactibus, sit denunciandus. t. 5. tr. 9. r. 61. p. 403

Et quid de aliis similibus, v. g. si fœmina provocat Confessarium ad sodomiam; ipse vero ad naturalem congressum incitaret, vel si fœmina solicitaret ad fornicandum, ipse vero ad mollitiem, vel è contra. ibid. post medium. §. 2.

Et an si fœmina Confessarium solicitasset, postea vero dolore tacta pœniteat, & absolutionem petat, Confessarius tamen solicitet illam, an in tali casu Confessarius sit denunciandus. ibid. §. 3

An quando Confessarius, & fœmina adinvicem se solicitant, sit in tali casu Confessarius denunciandus. t.5. tr.9.res.62. p.403

An Confessarius incidat in Bullas Pontificias, si solicitet fœminam in aliis Sacramentis Baptismi, Matrimonij, &c. t.5.tr.9.r.63. p.403

An hoc crimen sufficienter probetur per testimonium duarum fœminarum. tom.5. tractat.9. resolution.64. pagina 404

Et an vi unius fœminæ quamtumvis honestæ delatione, non sit Confessarius in carcerem detrudendus. ibid. in fine §.2. &c.

An testimonium duarum fœminarum sufficiat ad carcerationem Confessarij solicitantis. tom.5. tract.9. res.65. pag.404

Et an sufficiat ad condemnationem hujus criminis duarum fœminarum testimonium. ibid. §.2. &c.

An si quis sub sigillo naturali sciat ab aliquo mulierem fuisse solicitatam à tali Confessario, teneatur illum denunciare? Et quid, in casu hæresis formalis. t.5.tr.9. r.66.67. & 68. p.404. & 405

Et quid, si secretum fuisset promissum sub juramento. ibid. à linea 3. §.2. r.68

An quis teneatur denunciare Confessarium solicitantem, si hoc sciat, & audivit non solum à fide dignis, sed etiam à levibus personis. tom.5. tractat.9. resolut.69. pag.406

An Confessarius sit denunciandus, qui concubinam in confessione de zelotypia arguit. tom.5. tract.9. res.70. pag.407

An Confessarius solicitans fœminam non ad turpia, sed ad alia peccata sit denunciandus, verbi gratia, ad sortilegium, &c. t.5.tr.9. r.71. p.407

Et quid, si Confessarius, tanquam leno urgeret fœminam in confessione, ut cum aliquo peccaret, vel prostitueret sibi filiam, &c. ibid. §.3. ad medium. p.408

An Confessarius, qui in confessione urgeret pœnitentem de prostituenda sibi, vel aliis filia, consanguinea, amica, &c. sit denunciandus. tom.5. tract.9. resolut.73. pag.408

An Confessarius in confessione petat à pœnitente domum suam, ut ibi adducat concubinam, sit denunciandus. t.5. tr.9.r.75. p.409

Et an Constitutio Greg. X V. intelligatur de actu, quo Confessarius suadet fœminæ ut sibi det pecuniam ad largiendum meretrici. ibid. à linea 3. §.1

An mandans Confessario, ut solicitet pro se pœnitentem, sit denunciandus. tom.5. tract.9. resolution.76. & 77. pag.409

An sit denunciandus Confessarius, qui tactibus, nutibus, vel signis provocat, dum illa alteri confitetur. t.5. tr.9. r.77. §.2. p.410

Et quid, si Confessarius solicitet pœnitentem ad alia peccata non inhonesta, ut ad furtum, homicidium, &c. ibid. §.1. in fine.

An Confessarius, qui solicitavit in confessione adolescentem, an sit denunciandus. tom.5. tract.9. resolut.78. pag.410

An etiam secluſa Bulla Greg. X V. Confessarij solicitantes masculos sint denunciandi. tom.5.tract.9. resol.79. pag.410

An Confessarius, qui solicitavit puerum ante Constitutionem Greg. X V. vel fœminam extra confessionem in Confessionario, aut in loco quocumque, ubi confessiones Sacramentales audiuntur, &c. sit denunciandus. t.5.tr.9.r.80. p.411

An Confessarius statim post confessionem ducens ad cellam puerum, ut Chirographum Confessionis tradat, & illum solicitet, an sit denunciandus. t.5. tr.9. r.81. p.411

Et quid, si Confessarius fœminæ sibi confessæ pœnitentiam imponat, ut ab ipsomet Confessario nuda verberetur, ut postea accidit, vel si Confessarius suadet fœminæ, ut ipsi eo in loco verenda ostendat, ex eo quod ipse in eadem confessione morbo affecta habere dixerat. ibid. à linea 6. dictæ res. & in Res.82. p.412

Et notatur, quod actus immediatus ad confessionem comprehendi debet in obligatione ad denunciandum, Confessarium quamvis confessio non sequatur. ibid. post medium. Res.81. à vers. Qui etiam.

An interpres, si solicitet in confessione, sit denunciandus. t.5.tr.9.r.83. p.412

Et quid, si interpres sit etiam Sacerdos. ibid. §.2. &c.

An si laicus, vel Clericus occulte ponat se in loco confessionibus deputato & inter confessionem fœminæ, illam ibi solicitet, sit denunciandus. t.5. tr.9. resol.84. pag.412

An dictus laicus, vel Clericus saltem quia simulavit se Sacerdotem, si solicitaverit fœminam in confessione, non tamen illam absolvendo, sit Inquisitoribus denunciandus. t.5. tr.9. r.85. p.412

An sit denunciandus Sacerdos, qui non habens facultatem audiendi confessiones ab Ordinario, solicitat fœminam in confessione, fingens se habere talem potestatem incurrat pœnas solicitantium, & sit denunciandus? Et quid, si mala fides confessarij, & pœnitentis interveniat, &c. t.5. tr.9. r.86. 87. 412. & 413

Et an hoc non procedat, si Confessarius deprehendens fœminam verum propositum non habere emendationis, & ob id illam non absolvat, sed illam, hoc non obstante, solicitet. ibidem post medium §.3. resolut.87. &c.

Et an Confessarius, qui ad libidinem mulierem provocat, quæ ei confitetur, ut excommunicationem Ecclesiæ pro defectu annuæ confessionis fugiat, comprehendatur in supradictis Pontificum Decretis. ibid. in §.4. dictæ Resol.87

An Confessarij solicitantes in confessione sint suspecti de hæresi vehementes, & quo pacto debeant abjurare. t.5. tr.9. r.88. p.413

An quis teneatur denunciare Confessarium, qui propter solicitationem alterius confessionis abjuravit. t.5. tr.9. r.89. p.414

An Confessarius, qui abjuravit propter solicitationes, si perseveret solicitando, sit denunciandus ob præteritam solicitationem. t.5. tr.9. r.90. p.414

An Confessarij solicitantes in confessione, sine vlla tamen occasione confessionis debeant abjurare. tom.5.tr.9. res.91. p.414

Et an vero idem dicendum sit de Confessario solicitante paulo post, vel paulo ante confessionem. ibid.§.3

Et quid quoad alios casus, quando solicitatio fit in Confessionario. ibid. §.5. p.415

Et notatur, quod potest Tribunal S. Inquisitionis recognoscere solicitantes Confessarios, etiam si non judicentur suspecti de hæresi, & potest tales punire. tom.5. tr.9. r.92.§.3. p.415

Et an Inquisitores possint imponere Confessariis Regularibus solicitantibus quod teneant ultimum locum inter Regulares sui Monasterij in Choro, & Retectorio, & in aliis locis, & aliquando mandare, ut sententia contra Confessarium Regularem lata publice legatur in proximo Capitulo Generali suæ Religionis. ibidem §.4. &c.

An Confessarius Regularis ex abjuratione propter solicitationem remaneat inhabilis ad officia Religionis. t.5. tr.9. r.93. p.416

Et an supradictus non possit rehabilitari nisi per Pontificem, vel Illustrissimos Inquisitores Sacræ Congregationis. ibid. ad medium. §.2

An Ecclesiastici, qui intersunt sententiæ contra Confessarios solicitantes, teneantur sub peccato mortali non manifestare delinquentem. tom.5. tractat.9. resol.94. pag.416

An

An Episcopi possint cognoscere de hoc crimine, itaut aliquis penes ipsos possit Confessarios sollicitantes denunciare. t.5. tr.9. r.95. & 96. p.416
Et an hoc etiam separatim ab Inquisitoribus, ubi adest Inquisitio Hispanica? Et quid est dicendum in aliis Regnis, & Inquisitionibus? ibidem §.1. & 2. resolut.96
Et in Regnis, ubi non est Inquisitio Hispanica, si Confessarius sollicitans, & fœmina sollicitata eodem tempore ab Episcopo, & Inquisitore citentur an coram Inquisitore comparere debeant, non autem coram Episcopo? Et quid, si Confessarius sit Regularis exemptus. ibid. §. ult. p.417
Et docetur, quod Episcopi possunt separatim ab Inquisitoribus procedere in causis fidei, contra suspectos, imo contra hæreticos, ideo jurisdictionem Inquisitorum non præjudicare jurisdictioni Episcoporum, cum censeatur concessa comulativè, non autem privativè. ibid. §.3. & seqq.
An Episcopi, ubi non adest Inquisitio Hispanica, possint separatim ab Inquisitoribus proferre sententiam contra Confessarios solicitantes, & è contra, etiamsi sola abjuratio eis adjungatur? tomo quinto, tract.9. ref.97. pag.417
Sed quid dicendum est de sententia absolutoria, an possit dari ab Episcopo sine Inquisitoribus? ibid. §.2
An Inquisitores possit animadvertere in sollicitationem præteritam, si jam præjudicata fuerit ab Episcopo? t.5. tr.9.r.98. p.418
Et an Confessarius solicitans, qui non judicatur suspectus, non ideo ad suum Ordinarium sit remittendus, sed ab Inquisitoribus ratione culpæ puniri debeat? ibid. §.4
An qui legeret, & retineret Adon Marini, esset S. Officio denunciandus. t.5. tr.9. r.99. p.418
* Vide *Correctio fraterna, Inquisitores, Servus.*

Appendix ad alias paucas quæstiones mistas, & dispersas per alios Tom. Tractat. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum Denunciare, Denunciatio, &c.

Denuncianda an sit mulier, quæ semel maleficium, aut superstitionem fecit, nisi saperet hæresim. t.1. tract.5. ref.61. §.3. p.302
Denuncianda Prælato ut judici absque prævia correctione, an sint peccata carnalia occulta inter Religiosos? t.7. tr.4. r.62. per tot. p.318
Denuncianda an sint delicta pertinentia ad Tribunal S. Inquisitionis, quamvis sint occulta, & probari non possint? tom.7. tract.4. resolut.65. §.10. in fine. pag.320
Denunciandi an sint S. Officio, qui utuntur medicamento, ut dicunt sympatico, quando in absentia infirmi vulnerati applicatur ejus sanguini. t. 5. tr.10. r.109. §.1. & seqq. p.455
An denunciandus sit S. Officio Confessarius, qui in forma absolutionis sacramentalis solùm diceret *Absolvo?* t.1. tr.4. r.5. §.5. p.227
Denunciandus non est aliquis ob levem suspicionem de hæresi, sed ob vehementem. t.5. tract.10. resolut.30. §.1. pag.428
Denunciandus an sit frater emendatus, saltem in societate Jesv, ut sic securior sit à recidivo. t.7. tr.4. ref.55. per tot. p.312. & 313
Denunciare S. Officio an teneatur sciens Titium legere, & retinere libros non ob hæresim, seu ejus suspicionem prohibitos, ut sunt Relationes Antonii Perez, & alios contra bonos mores, & continentes res lascivas, &c. t.3. tr.3. ref.84. §.11. p.348
Qui denunciare tenetur ex vi monitorii furtum, si non denunciat, non solum incurrit excommunicationem, sed insuper tenetur restituere damna inde sequuta. t.5. tr.1. r.163. §.1. p.95
Item vide verb. *Confessarius, Confessio, Debitum, Detegere, Dubium, Filius, Hæreticus, Revelare.* tom.5
Denunciare an testis non teneatur, quando scit nullum alium scire delictum illud, etiam interrogatus sub præcepto, & juramento. tom.6. tr.1. ref.94. §.1. & seqq. pag.62
Denunciare. Vide verb. *Constantinus Imperator, Excommunicatio, Ligare.* tom.6
Denunciare an possit Episcopus, ut evitentur Regulares exempti, si inciderent in aliquam excommunicationem? t.7. tr.1. r.42. §.1. p.29
Et an tantum in illis casibus, in quibus id illis specialiter permittitur, ut si Regulares Extremæ-Unctionis, & Eucharistiæ Sacramentum ministrant, aut Matrimonium solemnizant? ibid. §.2
Denunciare Prælato tanquam Patri an teneat, si possim privatè corrigere eum, qui publicè peccavit. t.7. tr.4. r.47. §.2. p.306
Denunciare Prælato tanquam Patri an quis possit peccatum occultum fratris in Religionibus sine prævia correctione. t.7. tr.4. r.50. §.1. p.307
Et an in tali casu possit Prælatus cum suis Consultoribus, si necessarium sit agere de illo peccato. ibid.
Et an supradicta procedant in aliqua Religione, in qua adest statutum, ut qui noverit peccatum socii denunciet Prælato non præmissa correctione? ibidem §.3. pag.308
Vbi, quod non est veniendum ad Evangelicam denunciationem, & multo magis ad judicialem, si antea non adhibeatur correctio fraterna. §.5
Denunciare an quis possit fratrem emendatum Prælato, ut Patri, ut sic securior sit, ne in posterum labatur? Et quid, si adsit periculum relapsus. t.7. tr.4. ref.54. per tot. p.312
Denunciare. Vide verb. *Interdictum, Revelare.* tom.7
Item verb. *Confessarius, Iurare, Relaxare.* tom.8
Item verb. *Sciens.* tom.9
Denunciari an debeat blasphemia occulta, si non sit hæreticalis, si præcipiatur denunciari sub excommunicatione ante præviam correctionem? Et quid, si blasphemia sit hæreticalis? tom.7. tractat. 4. resolut. 74. §.1. pag.325
Si non denunciat fœmina sollicitata, an possit absolvi per Cruciatam, si postea denunciet. t.5. tr.8. resol.32. §. Notant, post med. p.369
Si denunciatur reus non præmissa correctione, quando debita est, an teneatur Prælatus, vel judex quantum commodè potest denunciationem impedire, & conari, ut Evangelicus ordo servetur. t.7. tr.4. ref.60. §. ult. pag.317
Si denunciaverit servus Infidelis bono zelo Inquisitoribus Dominum apostatam à fide, etsi nullibi inveniatur concessa illi libertas, at certè illi danda sit. t.7. tract.8. ref.22. §.4. p.439
Qui non denunciavit delinquentes contra Bullam Gregorii XIII. de Datis, & Promissis, an incidat in excommunicationem? t.5. tr.7. r.59. §.1. p.349
Et an in hac pœna solum ligentur existentes in Curia Romana. ibid. §.2
Et an antequam quis denunciet tales delinquentes, teneatur adhibere correctionem. t.5. tract.7. ref.60. per totam. p.350
Antequam quis denunciet aliquem de peccato Prælato, an teneatur ascendere gradatim in numero testium. t.7. tr.4. r.46. per tot. p.306
Denunciatio judicialis, & matrimonii.
Vide verb. *Confessarius, Confessio, Debitum, Detegere, Dubium, Filius, Hæreticus, Revelare.* tom.5

Ex denunciatione paterna an aliquando Prælatus possit procedere ad judicialem, maximè quando delictum esset in grave damnum Reipublicæ, vel Communitatis, aut alicujus innocentis? tom.7. tract 4. resol.61. §.1. pag 317
Et an in tali casu possit Prælatus obligare denunciantem ad denunciandum judicialiter, & ipse denuncians teneatur id facere, &c. ibid. §.3
Et in dicto casu an denuncians adhibendus sit tanquam testis. ibid. §.5
Denunciationem omittens fœmina sollicitata, an ut fautrix sit ab Inquisitoribus punienda. t.5. tr.12. resol.7. §.12. pag.508
Denunciationem publicam, an testium inductio debeat præcedere? Et quid, si proximus obdurnerit in correctione? t.7. tr.4. r.58. per totam. p.315
Et distinguitur inter viam denunciationis, & accusationis. t.7. tr.4. r.59. §.1. & seqq. ibid.
Si denunciationes omittantur, an matrimonium sit validum. t.2. tr.6. r.62. §.1. p.367
Ante denunciationes factas contrahentes, an peccent mortaliter consummando Matrimonium? Idem est de Parocho tali Matrimonio assistente. §.2
Quando denunciationes ante nuptias non fuerunt factæ, post nuptias ante consummationem matrimonii faciendæ sunt ex Concil. Trid. ut si fortè impedimentum dirimens subsit ante copulam fornicariam detegatur, nisi Episcopo consulto videatur eas omnino intermitti? ibid. §.3
Denunciationes prætermitti non possunt sola authoritate Parochi. ibid. §.4
Ante denunciationes an conjux teneatur reddere debitum alteri conjugi petenti? tom. 2. tract.6. resol.63. §.4. pag.368
Ubi, quod si contingat casus, in quo matrimonium contrahi bono communi, vel speciali contrahentium expediat, maximè si non est recursus ad Ordinarium, qui in prædictis denunciationibus dispenset, an possint contrahentes absque ulla culpa matrimonium contrahere coram Parocho, & testibus, Parochusque, & testes adesse possint? ibid. §.6. p.368
Denunciationes non possunt fieri extra Ecclesiam, etiamsi locus sit aptus, ut ad multorum notitiam perveniant. t.2. tr.6. r.64. §.3. ibid.
Et si in tribus diebus festivis continuatis, & non interpolatis Parochus dictas denunciationes efficeret, an peccet mortaliter? ibid. §.5. p.369
Denunciationes an faciendæ sint in utraque Parochia, in qua diutius commorati sunt sponsi, vel sufficiat illas facere in Parochia, in qua brevi tempore commorantur. t.2. tr.6. r.65. §.1. ibid.
Quando contrahentes sunt ex diversis Diœcesibus, & Ordinarius unius dispensat in denunciationibus, an hoc sufficiat, ne fiant in Parochia alterius? t.2. tr.6. resol.66. §.1. ibid.
Ut denunciationes omittantur, an Ordinarius dispensare possit? Et quid intelligendum sit sub nomine Ordinarii Concil. Trid. sess. 24. de Matrim. cap.1. t.2. tract.6. resol.67. §.1. p.369
Et quænam verò sint justæ causæ, ut dispensetur in denunciacionibus. ibid.
Ne denunciationes efficiantur an Vicarius Episcopi ex justa causa dispensare possit? Sed hoc non procedit in Vicariis foraneis? tomo secundo, tract.6. resol.68. §.1. pag.370
Denunciationes potest omittere Parochus, quando in articulo mortis quis vellet concubinam ducere, idque omnino videatur necessarium ad legitimandam prolem ex ea susceptam, & ad adimplendam fidem ei datam? t.2. tr.6. r.71. §.2. & seqq. p.371
Unam de dictis denunciationibus prætermittere, an sit peccatum mortale? Vbi plura de denunciationibus.
Et an Parochus qui id suo arbitratu faceret, graviter puniendus esset? t.2. tr.6. r.64. §.1. p.368
Quando in denunciationibus adest justa causa, an teneatur Episcopus dispensare? tom.3. tract.2. resol.15. §.6. pag.184
Quando denunciationis judicialis via proceditur in delictis tendentibus in damnum Communitatis, an sit præmittenda correctio fraterna? tom.7. tract.4. resol.65. §.1. pag.319
Et in dicto casu an sit contra justitiam, & charitatem non præmittere correctionem fraternam? ibidem §.6. & seqq. p.320
Ex vi denunciationum an quis teneatur denunciare impedimentum matrimonii occultum, quod probare non potest. t.2. tr.6. r.69. §.1. p.370
Vbi, quod delato ad Ordinarium impedimento si unus tantum testis sit, absque aliis adminiculis matrimonium non potest interdici, nec deberi. §.3

Denunciatum.

Adversus denunciatum quando liceat Prælato procedere via judiciali. t.7. tract.4. resol.66. per totam. pag.320. & 321
Vide verb. *Accusatus.* tom.6

Depictum.

Vide verb. *Signum, Vestes.* tom.7

Deponendum.

Quo pacto deponenda sit conscientia erronea? tom.8. tract.2. resolut.21. §.1. pag.29.

Deponere.

Si deponat laïcus coram judice Ecclesiastico falsum: an possit ab eo puniri? Et quid, si Clericus deponat falsum coram judice laïco? t.9. tr.2. res.67. §.1. & seqq. pag.134
Deponens pecunias apud usurarium sine justa causa, an peccet, & teneatur restituere usuras quas accepit. t.7. tr.5. res.53. §.1. p.354
Deponere. Vide verb. *Fidem facere, Filius, Socius, Testis, Crux signata, Curia.* tom.5
Item verb. *Ornatus, Pecunia, Vestes.* tom.7
Item verb. *Audire.* tom.8
Item verb. *Conjugatus, Clericus, Factus, Factum, Falsum, Habitus, Populus, Tonsura.* tom.9

Depopulatores.

Vide verb. *Ager.* tom. 9

Deportatus.

Deportatus an possit condere testamentum ad pias causas. t.6. tr.8. res.9. §.1. p.400
Deportatus miles an possit condere testamentum. t.6.tr.8. res.78. §.1. p.435
Et quid de aliis quam de castrensibus bonis, an talis miles testari possit. ibidem. §.2

Depositarius.

Si depositarii res appareant incolumes in foro externo depositarius præsumitur in dolo. t.6.tract.3. resol.143. §.3. pag.193
Depositarius an possit uti re deposita usu consumptibili, verbi gratia, frumento, oleo, &c. dummodo certus sit tantumdem ejusdem generis, ac bonitatis pretio habiturum cum Dominus repetiverit? tomo sexto, tractatu 3. resolution. 144. §.1. & sequent. ibidem.

Depositarius ludens alienam pecuniam, an faciat suum lucrum quod acquirit? tom.6. tractat. 4. resolut. 25. §.1. pag.255
Vide verb. *Culpa, Pecunia.* tom.6

Depositio.

Depositio unius testis inhabilis, an sufficiat ad torturam? Et quid, si sint duo? tom.5. tract.10. resol.74. §.2. pag.444
Depositio duorum sociorum criminis, an sufficiat ad torturam. t.5. tr.11. r.7. §.4. p.481
Depositio socii criminis adminiculata, an sufficiat ad torturam, si Inquisitores videant ipsum pati alios defectus. t.5. tr.11. r.8. §.1. p.482
Et quid, si sit bonæ famæ, & conditionis. t.5. tr.11. r.9. §.1. ibid.
Depositio socii criminis facta in tortura, an ratificanda sit extra illam? tom.5. tractat. 11. resolut.27. §.4. pag.492
Depositio. Vide verb. *Eidem facere, Filius, Socius, Testis, Crux signata, Curia.* tom.5
Si depositio testium non notificetur, an reus teneatur judici respondere? Et quid circa hoc cum Regularibus. t.6. tr.1. r.98. §.2. in fine. p.64
Vide verb. *Audire, Causa, Reus.* tom.6
Item verb. *Clericus, Conjugatus, Habitus, Sententia.* tom.9

Depositum.

Si depositum sit pecunia numerata, an Principes debeant concedere inducias debitoribus? t.6. tract.5. resol.27. §.1. pag.287
In deposito præstatur dolus, & lata culpa. t.8. tract.3. rel.27. §.13. p.47
Depositum habens tenetur reddere creditori, quando uterque sunt in extrema necessitate. t.4. tr.7. resol.47. §.3. pag.301
Depositum. Vide verb. *Culpa, Pecunia.* tom.6
Si in depositum Religiosus res aliquas accipiat, itaut possit jis uti, petita postea, & obtenta licentia superioris, an peccet contra votum paupertatis. t.7. tr.3. res.23. §.3. pag.259
Si in depositum Religiosus recipiat pecunias sæcularium absque superioris licentia, an peccet contra votum paupertatis. t.7. tr.3. r.66. §.1. p.277
Ubi, quod casu contingente supradictum depositum pecuniæ sæcularium non admittat Religiosus in vim depositi, sed solum in vim cujusdam familiaris custodiæ, & sic erit immunis à scrupulo. ibid. §.2
Vide verb. *Compellere.* tom. 9

Depositus.

Qui à depositio Sacerdote audit Missam in die festo, an satisfaciat præcepto? tom.2. tractat.3. resolut.15. §.1. pag.230
Vide verb. *Episcopus.* tom. 2

Deprædantes.

Vide verb. *Bulla Cœnæ, Subripere.* tom.5
Item verb. *Vrbs.* tom.7

Deprædatio.

Vide verb. *Bulla Cœnæ, Subripere.* tom.5
Item verb. *Damnum.* tom.8

Deprehensum.

Vide verb. *Adulterium, Stuprum.* tom.2

Deputare.

Vide verb. *Exponere.* tom.1
Deputare an possit Episcopus examinatores synodales absque Synodi celebratione, si tempore quo fieri debet provisio per concursum non adsint examinatores synodales. t.3. tr.3. r.97. §.1. p.362
Et an beneficium sic collatum possit ab alio impetrari? ibid. §.2
Deputare. Vide verb. *Cardinalis, Examinatores, Excommunicationis absolutio, Pœnitentiarius.* tom.3
Deputare Confessarios ordinarios suis Monialibus Prælati Regulares non possunt, nisi prius sint ab Episcopo approbati ad hoc? tom.7. tract.1. res.348. §.2. pag.238

Deputatio.

Deputatio Oratorii in Monasteriis, & Grangiis Regularium, an debeat fieri à Provinciali per se, vel per alios? tom.4. tract.2. resol.11. §.2. pag.33. & res.16. §.4. pag.36
Vel an etiam Prælati Regulares locales possint facere dictam deputationem, & Oratoria approbare. t.4. tr.2. res.12. §.5. p.35
In deputatione Indulgentiæ secundi numismatis in locum quem quis amiserit, non est opus quidquam loqui, aut aliud signum externum adhibere. t.4.tr.5.r.28.§.8. pag.193

Derogare.

Vide verb. *Concilium.* tom.6
Derogare fideicommissis an Cardinales possint in suis titulis ad eas Ecclesias pertinentibus. t.9. tract.7. res.42. §. unic. p.390
Derogare. Vide verb. *Jus patronatus.* tom.9
Non derogat lex specialis facta à Principe, vel Pontifice pro aliqua civitate, vel Provincia consuetudinem illius Provinciæ, nisi expresè apponatur clausula derogatoria. t.6. tr.2. r.32. §.3. p.116
Et qualis debeat esse consuetudo, ut lex non censeatur illam non abrogare ex præcisa positione legis, sed addenda sit clausula derogatoria. t.6. tract.2. res.33. §.1. & seq. ibid.
An deroget Constitutio Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum juri communi, & consuetudinibus. t.9. tr.1. res.3. §.1. & seqq. p.4
An deroget privilegiis Confessariorum commorantium in hoc Regno Siciliæ, & Sardiniæ decretum super absolutione à reservatis. tom.7. tract.1. res.273. per totam pag.185
Vide verb. *Præceptum.* tom.7

Derogatio.

Derogatio in amplissima forma privilegiorum Societatis Jesv, & nostræ Religionis an valeat, & præjudicet, si non sit dictis Religionibus intimata, & insinuata? t.7. tr.1. r.261. & 262. p.173. & 174
Derogatio amplissima privilegiorum Regularium proponitur facta ab Urbano VIII. sub.5. Novembris 1631. t.7. tr.1. r.171. §.16. p.182
In derogatione generali privilegiorum, non comprehenditur privilegium insertum in corpore juris communis, si non fiat ejus specifica derogatio. t.7. tr.1. resol.171. §.2. pag.180
Vide verb. *Præceptum.* tom.7

Derogatum.

Derogata an censeatur consuetudo immemorialis per clausulam generalem revocantem consuetudines. t.6. tr.2. res.38. §.1. p.118
Et quid, quando consuetudo est iniqua, & irrationabilis? ibid. §.3
Vide verb. *Concilium.* tom.6
Item verb. *Præceptum.* tom.7

Descen-

Descendens.

Vide verb. *Adoptio, Deglutire.* tom. 2

Descendere.

Qui descendit mane ex loco, ubi est jejunium, perventurus ad locum ubi non jejunatur, an possit sumere jentaculum, & comedere in illo loco ubi jejunium non servatur? t. 4. tr. 6. r. 42. §. 1. & seqq. p. 222

Ubi etiam quamvis nocte sit perventurus iterum ad ipsummet locum, à quo mane exivit, & ubi jejunium servabatur. §. 2

Vide verb. *Adoptio, Deglutire.* tom. 2

Describere.

Qui describit alicujus rudis Confessionem, & peccata, ut ita melius possit ea in Confessione recensere, an teneatur ad sigillum. tom. 1. tract. 8. resol. 33. §. 3. post medium. vers. Sexto. pag. 440

Deserere.

Non deserere arces, & stationes cum periculo vitæ, an teneantur milites, aliàs obligentur omnia damna inde provenientia reparare? tom. 7. tract. 7. res. 31. §. 1. pag. 404

Deservire.

Si non deserviant Ecclesiæ Clerici in minoribus conjugati Orientales, quos Græcos appellamus, an gaudeant privilegio Canonis, & fori? t. 9. tr. 2. res. 153. §. 2. pag. 169

Si non deserviat Clericus in minoribus alicui Ecclesiæ ad certum ministerium ex licentia Episcopi, an amittat privilegium fori? tom. 9. tractat. 2. resolut. 136. §. 1. pag. 163

Et an sufficiat ut dicta licentia sit oretenus. t. 9. tract. 2. res. 135. §. 2. p. 163

Sed non sufficiat, ut deserviat in temporalibus? ibid.

Et an, ut deserviat alteri Ecclesiæ, quam illi, in qua mandavit Episcopus. ibid. §. 3

Et an ut deserviat Capellæ existenti in Ecclesia, quæ ab Episcopo confraternitati laicorum pro Oratorio esset assignata. ibid. §. 3

Et quid, si deserviat alicui Ecclesiæ, etiamsi hoc non faciat de mandato Episcopi? t. 9. tract. 2. res. 136. §. 2. ibidem.

Deservire. Vide verb. *Commensales.* tom. 7

Item verb. *Conjugatus, Clericus, Famulus, Inservientes, Vicarius.* tom. 9

Desiderans.

Desiderans ex odio malum, an teneatur explicare in Confessione speciem mali? tom. 1. tract. 7. resolut. 18. §. 3. pag. 354

Vide verb. *Delectatio.* tom. 1

Desiderare.

Vide verb. *Delectari.* tom. 2

Desiderare mortem inimico, an aliquando quis possit? t. 7. tr. 5. r. 30. per tot. p. 342

Desiderare pollutionem in somnis, aut de illa sic habita gaudere, non ob delectationem, sed ob sanitatem, vel alium bonum finem, an sit peccatum mortale. t. 8. tr. 6. res. 17. §. 1. p. 144

Vide verb. *Exoptare, Optare.* tom. 8

Desiderium.

Desiderium ut fornicatio esset licita, an sit peccatum mortale. t. 8. tr. 6. res. 2. p. 135

Desiderium comedendi carnes in Quadragesima, si Ecclesia illud non prohiberet, non est peccatum mortale. ibid. §. 3

Desiderium, vel gaudium de malo proximi ob hæreditatem habendum, beneficium, &c. an sit peccatum mortale. t. 8. tr. 5. r. 56. p. 117

Desiderium matris, quæ desiderat mortem filiarum, eo quod ob deformitatem, vel inopiam non posset eas juxta suum desiderium nuptui tradere; vel si ob illarum causa malè tractaretur à marito, an sit peccatum. ibid.

Vide verb. *Sensus.* tom. 8

Designare.

Vide verb. *Exploratores.* tom. 7

Item verb. *Canonicus, Dies, Renunciare, Rex.* tom. 9

Designatio.

Designatio Oratorii virtute Cruciatæ tempore interdicti, an possit fieri à quocumque Ordinario? t. 4. tr. 2. r. 50. §. 1. pag. 59

Et an hoc non procedat in designatione Oratorii viri notabilis, sed talis designatio debet fieri ab Ordinario loci? ibidem §. 3. pag. 59

Designatum.

Vide verb. *Canonicus, Dies, Renunciare, Rex.* tom. 9

Desinere.

Vide verbum *Casus.* tom. 7

Desistere.

Vide verb. *Inimicus.* tom. 7

Item verb. *Bellum, Litera.* tom. 9

Desperare.

Vide verb. *Determinatio.* tom. 7

Destructio.

Vide verb. *Diruptio, Ecclesia.* tom. 4

Item verb. *Ædilis, Domus, Habitatio Ecclesiæ, Impedire, Paries.* tom. 9

Destructum.

Destructa Medallia, Rosario, Imagine, Cruce, &c. an pereat Indulgentia illis concessa? t. 4. tract. 5. resol. 15. §. 1. pag. 190

Et quid, si non sit penitus destructa? ibid. §. 2

Et quanta debeat esse fractio, aut ruptura, ut censeatur periisse Indulgentia? ibid.

Vide verb. *Diruptio, Ecclesia.* tom. 4

Item verb. *Ædilis, Domus, Habitatio Ecclesiæ, Impedire, Paries.* tom. 9

Destruere.

Si destruatur Ecclesia superioris authoritate in pœnam delinquentium, an Indulgentia illi concessa pereat? t. 4. tr. 5. r. 23. §. 1. p. 189

Vide verb. *Diruptio, Ecclesia.* tom. 4

Item verb. *Ædilis, Domus, Habitatio Ecclesiæ, Impedire, Paries.* tom. 9

Detegere.

Detegere Patrem spiritualem ex vi monitorii, an teneatur filius spiritualis? Et quid, si casus pertineat ad Tribunal

Tribunal S. Inquisitionis? tom. 5. tr. 1. r. 161. per totam, pag. 94
Detegere, Vide verb. *Clamare, Denunciare, Revelare.* tom. 5
Detegere peccatum notorium facti, vel juris in alio loco, vel civitate ubi ignorabatur, & in quem facile ejus fama non erat perventura, an sit peccatum saltem contra charitatem? tom. 8. tract. 7. resolut. 67. & 68. pag. 188
Detegere alicui amico injuriam sibi ab aliquo secretè illatam ad leniendum an sit peccatum mortale? t. 8. tr. 10. r. 7. pag. 198
Detegere crimen occultum sine justa causa viro, vel duobus viris prudentibus, quos quis scit non evulgaturos peccet mortaliter? t. 8. tr. 7. r. 63. p. 185
Qui detegit malefactorem ut comprehendatur an incurrat irregularitatem, si mors ejus sequatur? t. 5. tr. 10. r. 70. §. 5. p. 443

Detentum.

Vide verb. *Carcer, Consensus, Custos,* tom. 8

Determinare.

Vide verb. *Christus.* tom. 2
Item verb. *Creatio.* tom. 3
Determinare an possint laici, & fœminæ imagines, Grana &c. ut illis applicetur à potente Indulgentia? t. 4. tr. 5. r. 25. §. 4. p. 190.
Determinare, Vide verb. *Consilium, Consistorium, Desistere, Persona, Ritus.* tom. 9
Si determinaverint executores semel, v. g. eligere S. Augustini Monasterium, &c. an possint variare? t. 6. tr. 9. r. 61. §. 1. & seq. p. 482
Quando determinat summus Pontifex aliquid de fide, quomodo Spiritus Sanctus ei assistat? t. 9. tr. 5. r. 11. §. 1. & seqq. pag. 352.

Determinatio.

Vide verb. *Amissio.* tom. 7
Item verb. *Consilium, Consistorium, Desistere, Persona, Ritus.* tom. 9.
Determinationi factæ à majori parte Comitiorum an aliquis possit se subijcere, licet ipse contrarium votum emiserit? t. 7. tr. 6. r. 24. §. 1. p. 378
Ubi, quod quando major pars concluserit apertè rem injustam, an tunc qui se subscripsit sententiæ, & determinationi conclusæ à majori parte peccet mortaliter? §. 2

Determinatum.

Vide verb. *Consulere, Damnum.* tom. 8
Item verb. *Consilium, Consistorium, Desistere, Persona, Ritus.* tom. 9

Detinere.

Detinere an possit quis tuta conscientia rem, quæ juxta leges præscribit, si postea cognoscit fuisse alterius? t. 8. tr. 7. r. 39. §. 1. p. 171
Vide verb. *Carcer, Consensus, Custos.* tom. 8
Item verb. *Cancellaria, Captus, Episcopus, Extractus, Remittere.* tom. 9

Detractio.

Quando detractio est effecta cum verbis generalibus, videlicet aliquem esse mendacem, ambitiosum &c. non est obligatio restituendi famam, nisi ratione dignitatis personæ? t. 8. tr. 7. resol. 65. §. Notandum est quarto. p. 186
Detractio, Vide verb. *Conviciandum, Damnum, Fama, Infamator.* tom. 8
In detractione an sit explicanda species detractionis, & contumeliæ? tom. 1. tr. 7. r. 18. §. 2. p. 354. Ubi aliqua alia contingentia in detractione circa contumelias, & injurias.
In detractione an detur parvitas materiæ? t. 8. tr. 3. r. 15. §. 1. pag. 35
Si detractionem audiens sit superior an teneatur impedire? tom. 7. tract. 4. r. 73. §. 1. p. 325. Et quid si grave damnum ex detractione sequuturum animadvertitur? ibidem.
Detractiones leves de aliquo an possint pervenire ad damnum grave sicut furta? tom. 8. tract. 3. resol. 16. §. 1. pag. 36
Et quid quando aliquis per plures detractiones etiam leves detrahit pluribus personis? ibid. §. 2
Et quid quando leviter detrahitur fama Petri, qui plures detractiones etiam leves ab aliis passus est circa eandem materiam levem.
Et quid, si circa diversas materias leves apud eosdem auditores? ibid.
Et quid, si in prædictis casibus detractio Petri sit apud Prælatum? ibid. §. 2
Et quid est sentiendum si omnes detractiones leves sint circa diversas personas, & quid apud eosdem auditores? ibid.

Detrahens.

Detrahentem audire, & non contradicere quando sit peccatum mortale, licet detractione ipsa non delectetur? Qui audit? tom. 7. tract. 4. r. 6. §. 2. p. 281. & r. 72. & 73. p. 324. & 325

Detrahere.

Vide verb. *Falcidia.* tom. 6
Item verb. *Conviciandum, Damnum, Detractio, Fama, Infamator.* tom. 8

Detrudere.

Vide verb. *Carcer.* tom. 9

Devastare.

Vide verb. *Bona Temporalia, Ecclesia.* tom. 7

Devenire.

Vide verb. *Necessitas.* tom. 8
Item verb. *Feria sexta Parasceves; Missam audire.* tom. 9

Devolvere.

Quando, & in quibus casibus devolvatur executio testamenti quoad legata pia, & etiam prophana, & electio pauperum, & distributio bonorum incertorum ad Episcopum, in indice 1. tomi 6. ex tractatu 9. de executoribus testamentorum lege varias quæstiones à resol. 45. usque ad 56. demptis 52. & 53. à pag. 476. ad 481

Devotio.

Si non devotionis, sed recreationis causa Religiosi recipiant aliquem in Monasteriis an incidant in pœnas Clement. VIII. de Largitione munerum. t. 7. tr. 3. r. 52. per totam. p. 270

Devotum.

Vide verb. *Accipere. Cubiculum.* tom. 7

Deus.

Deus solus potest in materia levi obligare ad mortale peccatum. t. 7. tr. 1. r. 132. §. 3. p. 91

Diaconatus.

Diaconatum an possint ex privilegio quidam Abbates Cistercienses conferre Religiosis ejusdem Ordinis ? t.3. tr.1. r.69. §.2. & seqq. p.91
De diaconatus Ordinis materia. tom.2. tract.5. r.5. §.1. pag.269

Diaconus.

Diaconis venatio est prohibita sub pœna suspensionis in cap. de Cler. venat. t.5. tr.3. r.64. §.1. p.197
Sed si rarò causa recreationis fiat, non est peccatum mortale, & secus, si frequens fiat. ibid. §.2
Diacono præsente, Sacerdos volens ex devotione communicare, an debeat potius Eucharistiam sumere ex manibus Diaconi, quam ex propriis manibus ? t.2. tr.2. r.39. §.7. p.181
A Diacono Extrema unctio facta in quocumque eventu non erit Sacramentum. t.3. tr.1. r.59. §.1. p.77
Diacono an ex officio competat Eucharistiæ dispensatio? Et quid de dispensatione sanguinis ? t.5. tr.5. r.23. §.8. pag.217
Diacono an sit licitum deficiente Sacerdote, vel absente, in die Paraseeves in Altari hostiam consecratam consumere, & reliquas cæremonias peragere ? ibid. §.12
Diaconus, si baptizat aliquem in articulo mortis, an possit aliquando solemniter illum baptizare. t.1. tr.1. r.47. §.1. p.31
Si Diaconus sine commissione solemniter baptizat, an incurrat irregularitatem ? ibid. §.2. p.32
Diaconus canens Evangelium ex consuetudine in peccato mortali, an peccet mortaliter, vel venialiter tantum? t.1. tr.2. r.5. §.7. p.73
Diaconus secluso scandalo, & necessitatis casu, an sola ex devotione, possit sibi, & aliis Eucharistiam præbere, si non adsit Sacerdos, vel alius Diaconus, qui possit ministrare ? t.2. tr.2. r.39. §.1. p.181
An Diaconus possit se communicare præsente Sacerdote ex devotione qualibet hora dici post meridiem, modo ipse sit jejunus ? t.2. tr.2. r.41. §.1. p.182
Si Diaconus adsit, an Sacerdos in articulo mortis debeat sibi ipsi Eucharistiam ministrare, vel an Diaconus possit propriis manibus in os Presbyteri Eucharistiam immittere ? t.2. tr.2. r.64. §.1. p.197
Diaconus an possit in articulo mortis ministrare viaticum ægroto ? t.2. tr.2. r.65. §.2. ibid.
Ubi docetur, quod potest Diaconus licitè præbere Viaticum infirmo sine licentia Parochi, aut Episcopi, vel etiam summi Pontificis, illam ex iniquitate denegantium, cum ex Christo Domino hanc potestatem Diaconus habeat. ibid. §.3
Si Diaconus aliquis ab Episcopo Ordinetur cum traditione libri Evangelii tantùm, sine impositione manuum, an esset verè Ordinatus. t.2. tr.5. r.5. §.2. p.270
Diaconus an peccet mortaliter frequenter canens Evangelium in peccato mortali, & quid, si longo tempore talem actum exerceat in peccato mortali? t.2. tr.5. r.118. §.1. pag.331
Diaconus ministrans Eucharistiam in peccato mortali, an peccet mortaliter ? ibid. §.4
Diaconus, Vide verb. *Abbas, Ætas, Beneficium, Religiosus, Sacerdos.* tom.2
Diaconus solemniter baptizans, vel Eucharistiam ministrans ex commissione Sacerdotis in peccato mortali, an peccet mortaliter ? t.3. tr.1. resol.8. §.9. p.14
Ut Diaconus alium Diaconum, vel saltem Subdiaconum ordinet, an Pontifex facultatem possit concedere. t.3. tr.1. r.74. §.1. p.94
Diaconus audiens Lectorem Legum, & Medicinæ in domo sua, an incidat in excommunicationem ? t.5. tr.1. r.73. §.4. pag.48
Et quid in Scholis publicis ? ibid. §.3
Diaconus ex delegatione an possit absolvere ab excommunicatione minori ? tom.5. tract.1. resolution.181. §.4. pag.107
Diaconus suspensus ex ordinatione ante legitimam ætatem, si canat Evangelium in eadem Missa suæ Ordinationis, an incurrat irregularitatem ? t.5. tr.5. r.18. §.1. pag.213
Diaconus ministrans Eucharistiam an incurrat irregularitatem, si id faciat sine commissione Sacerdotis, & extra extremam, vel gravem necessitatem ? t.5. tract.5. r.23. §.6. p.217
Diaconus nulla urgente necessitate, an jussu Sacerdotis possit Eucharistiam ministrare ? ibid. §.11
Diaconus in casu necessitatis, an adhuc prohibente Sacerdote, vel Episcopo, possit moribundo ministrare Viaticum? ibid. in fine.
Diaconus an possit in die Paraseeves hostiam ex Altari deferre ad Sepulchrum, sicut potest idem Sacramentum ex uno Altari ad aliud transferre ibidem §.13
Diaconus exercens Medicinam, & Chirurgiam quando incurrat irregularitatem morte sequuta, & quando verò illam non incurrat ? Pro quibus diversi casus proponuntur in praxi. tom.5. tr.5. r.71.72.73. & 74. per totas. à p.238. ad 240
Vide verb. *Ætas.* tom.9

Dicere.

Dixisse infirmum si aliquis testatur se velle in tali Ecclesia sepeliri, an in ea sit sepeliendus ? tom.8. tr.8. r.12. §.1. pag.192
Vide verb. *Actus, Mentiri.* tom.8

Dictio.

Vide verb. *Decretum, Rescriptum.* tom.7.

Dictum.

An dictum Confessarii testantis infirmum dixisse se velle in tali Ecclesia sepeliri sufficiat, vel codicilli invalidi? t.8. tr.8. r.12. §.1. p.192
Vide verb. *Crimen, Negare, Socius.* tom.5

Dies.

Qui in die Jovis Sancti, vel eodem die quoad Confessionem accedit, vel sacram Eucharistiam sumpsit, vel in die alicujus magnæ festivitatis fornicationem commisit, an teneatur postea in confessione aperire hanc circumstantiam ? t.1. tr.7. r.54. §.2. p.372
Qui in die Dominico in quem incidit festum alicujus sancti non audivit Missam, an satisfaciat in confessione dicendo, se in die festo semel Missam prætermisisse ? t.1. tr.7. r.58. §.1. p.374
Idem est, si eodem die duplici titulo jejunandum sit, ibidem §.2
Et idem est etiam si quis diem festum violasset opere servili ratione duplicis festi occurrentis. ibid.
In quibus diebus non sit licitum celebrare in Oratoriis privatis ? t.4. tr.2. r.27. §.1. p.43
Et quomodo sint intelligendi supradicti dies. ibid. §.2
In dictis diebus, in quibus ex indulto Oratorii non potest ibi Missa celebrari, si habeat Bullam Cruciatæ, an possit privilegiatus Oratorii, & quivis alius in dicto Oratorio celebrare, & Missam de præcepto audire. t.4. tr.2. r.28. §.1. p.44
Si in diebus omnibus mensis, vel anni quis vovit jejunare, an teneatur Dominicis diebus ad jejunium ? tom.4. tr.6. r.7. §.2. p.205
Idem est si vovit abstinere à carnibus, ovis, lacticiniis, aut ab aliquo cibo. ibid.

Dies festi an possint ab Episcopo institui sine populi consensu? t.3. tr.3. r.89. p.354
Dies festus quis dicendus secundum Doctores. t.2. tr.5. r.98. p.319
Diebus festivis Typographi, Compositores, an possint caracteres componere. tom.4. tract.6. resol.31. §.1. pag.217
In diebus prohibitis comedendi ova, an sit licitum comedere panem biscoctum in quacumque magna quantitate secluſa consuetudine. tom.4. tr.6. resol.38. §.3. pag.220
In diebus quatuor primis Quadragesimæ si Cremonenses existunt Mediolani, an possint comedere carnes in illis diebus? Et postea in diebus Rogationum existentes Cremonæ non teneantur ad jejunia, quæ Mediolanenses observare tenentur illis diebus? Et quid è contra. t.4. tr.6. r.41. §.3. p.222. & in resp.48. §.1. p.224. in tr.3. r.161. §.3. p.151
Idem est de Regularibus, si existant in domibus sæcularium Mediolanensium? Et quid quando in supradictis diebus in suis Monasteriis existunt? tom.4. tr.6. r.41. §.3. pag.222
In diebus Quadragesimæ Germanus per Italiam transiens an possit comedere ova, & lacticinia? t.4. tr.6. r.48. §.1. pag.224
Ubi alii similes casus in exemplum adducuntur.
In diebus Veneris, & Sabbathi an prohibita sint ova, & lacticinia de jure communi. t.4. tr.6. r.52. §.5. p.226. & in r.58. §.3. p.231
In diebus Dominicis Quadragesimæ virtute Cruciatæ an licitum sit comedere ova, & lacticinia. t.4. tr.6. r.53. §.7. pag.228
Et quid sine Bulla. t.4. tr.6. r.54. §.1. p.229
In diebus jejunii an licitum sit Dominis ministrare carnes servis infidelibus, & paganis, vel eis imponere opera servilia in diebus festis? Idem est de perpetuò amentibus. t.7. tr.8. r.48. & 49. p.449
Ne in diebus festis servi, & famuli audiant Missam, vel ut laborent in diebus festis si Dominus præcipiat, an possint servi, & famuli obedire Dominis. tom.7. tr.8. r.50. & 51. p.450
Diei festi circumstantia an sit in confessione aperienda, ut blasphemare, pejerare, furari &c. t.1. tr.7. r.54. §.1. pag.372
Diei alicui festo indulgentiæ concessæ an transferantur, si dies festus transferatur. t.4. tr.8. r.21. §.1. & seqq. pag.188
Per diem festum Paschatis Resurrectionis Domini quoad præceptum annuæ communionis, non intelligitur solùm dies Paschatis, sed totum tempus quo currit præceptum Ecclesiasticum annuæ Communionis. t.2. tr.2. r.23. §.2. p.172
Si in unum diem inciderint duo jejunia ab Ecclesia indicta, & illa quis violaverit, an peccet dupliciter? Idem est pro auditione Missæ, & cessatione ab operibus servilibus. tom.4. tract.6. resolution.63. §.1. pagina 234
Dies Vide verb. *Ætas, Annus, Causa Pontifex.* tom.2
Item verb. *Prorogare.* tom.3
An dies, jejunii, vel festi sit hodie, dubitans non tenetur jejunare, ab operibus servilibus abstinere, nec Missam audire. t.4. tr.6. r.2. §.2. p.202
Dies festos indictos ab Episcopo Regulares tenentur observare ex Concilio Tridentino. Et quid de diebus jejunii indictis ab Episcopo. tom.4. tr.6. r.40. §.1. & seq. p.221
Et quid, si dies jejunii indicta sit ab Episcopo in Synodo. t.4. tr.6. r.41. §.2. p.222
Si Dies Nativitatis Domini inciderit in diebus, in quibus quis vovit jejunare, vel non comedere ova, &c. an possit sine culpa non jejunare, & carnes, & ova comedere. t.4. tr.6. r.61. §.1. & seq. p.232
Qui in feria 6. vel aliqua alia die tenebatur jejunare ex voto, si in ea occurrerit vigilia alterius Sancti, an peccet dupliciter? Idem est de Religiosis Franciscanis, si in die supradictæ feriæ 6. non jejunent. tom.4. tract.6. r.62. §.1. & seq. p.233
Et quid si Prælatus in virtute S. Obedientiæ præcipiat Religioso v. g. jejunium in die vigiliæ alicujus S. vel alterius jejunii? ibid.
Dies, Vide verb. *Archiepiscopus, Carnes, Confiteri, Consecratio, Episcopi, Consuetudo, Diœcesis, Dominicæ dies, Lacticinia, Privilegium, Stationes, Successor, Votum.* tom.4
Item verb. *Actum.* tom.5
Item verb. *Laborare, Missam audire.* tom.6
In indice primo tomi 7. ex tract.5. de scandalo lege omnes quæstiones positas à resol.14. usque ad resol.24. inclusivè, & in tr.7. r.42. Ubi plures, & curiosas difficultates invenies super hoc verb. *Dies*, maximè pro diebus festis, in quibus demonstratur, qui sunt, & quæ personæ sint, quæ laborare, & quanto tempore possint in diebus festivis, & alia plura in illis sine peccato facere.
Dies, Vide verb. *Absolvere, Causa, Copiare, Domicella, Festum, Indulgentia, Laborare, Legere, Monasterium, Occupare, Res.* tom.7
Item verb. *Adimplere.* tom.8
Si dies festos aliquis non observat, an judex laïcus possit contra eum pœnas imponere. tom.9. tract.2. r.226. §.2. pag.214
Vide verb. *Eligere, Feria 6. Parasceves, Interesse, Licentia, Transferre.* tom.9

Dieta.

Dieta quanta, & qualis sit. tom.9. tract.1. resol.143. §.3. pag.92
Vide verb. *Episcopus.* tom.9
Ultra dietas duas peregrinationis votum, an Regulares commutare, vel dispensare possint. t.7. tr.1. r.276. §.1. pag.185

Differens.

Vide verb. *Adire, Industria, Ingressus, Novitius.* tom.7

Differentia.

Differentia an sit inter Procuratores intrantes in Parlamentum, itaut præcedere debeant secundum qualitatem suorum principalium. tom.7. tract.6. resol.19. §.2. pag.377
Quænam sit differentia inter miraculum, & gratiam. t.8. tr.10. r.1. §.1. p.196
Differentia reconciliationis inter Ecclesiam consecratam, & benedictam, quando fuerit violata, & polluta demonstratur, & modus, atque Ritus in reconciliatione in utroque casu proponuntur. tom.9. tract.1. r.141. §.1. pag.91
Differentia inter privilegium ab Ecclesia concessum à Principibus Ecclesiæ, & privilegium ab Ecclesia concessum Principibus laïcis hæc est, quod hoc revocari potest tamquam privilegium concessum subditis, illud autem minimè. t.9. tr.2. r.196. §.2. p.195
Differentia adorationis politicæ, & Sacræ demonstratur. t.9. tr.4. r.5. §.4. p.325
Vide verb. *Ius.* tom.9

Differre.

Vide verb. *Dilatio.* tom.1
Item verb. *Cœna, Dominus.* tom.4
Item verb. *Consiliarius Regis, Senatus.* tom.6
Differre correctionem an liceat eo fine, ut proximus ferventius peccatis oppressus resipiscat, propriam miseriam cognoscendo? t.7. tr.4. r.34. §.2. p.300

Differre, Vide verb. *Adire, Industria, Ingressus, Novitius.* tom.7
Differre Religionis ingressum ex voto an possit, qui habet sororem in gravi necessitate constitutam? t.8. tr.4. r.33. §.1. p.61
Differre. Vide verb. *Novitius.* tom.9
Differri an possit ultra confessio Sacramentalis injuncta singulis mensibus? tom.1. tr.6. resolution.42. §.1. pag.335
Idem est si votum esset emissum de confessione agenda singulis mensibus. ibid.
Differri an possit ad unum annum pœnitentia à confessario imposita? t.1. tr.6. r.44.§.1. ibid.
Et quid, si intra prædictum annum iterum pœnitens vult confiteri, & non adimplevit pœnitentiam primam confessionis præteritæ. ibid. §.2. & seq.
Et alia dubia proponuntur circa hoc. t.1. tr.6. r.45. §.1. & seqq. p.336
Quando differunt executores solutionem debitorum, & legatorum defuncti, an à peccato mortali excusentur? t.6.tr.9.r.30. §.4. ad medium p.470
Si distulisset subditus ex industria, & sine sufficienti causa confessionem à reservatis in illum diem, quo superior abst à Domo, an tunc Vicarius possit concedere facultatem illi, ut à reservatis tunc absolvatur? t.7.tr.1. r.112. §.2. p.82

Difficultas.

Difficultas gravis in alendis filiis an excuset à reddendo debitum? Et an in hoc casu distinguendum sit inter personas nobiles, communes, & pauperes. t.2.tr.6.r.183. §.1. p.443

Diffinire.

Vide verb. *Arduum, Consilium, Controversia, Iurisdictio, Mos, Quæstio, Vicarius.* tom.9

Diffinitores.

Diffinitores an teneantur eligere digniores ad Prælaturas Regulares. t.7. tr.1. r.5. per totam. p.5

Diffinitum.

Si diffinitum non sit aliquid in legibus Regni Hispaniæ, & aliorum Regnorum, an jus civile obliget in dictis Regnis. t.6. tr.1. r.50. §.1.p.38

Digitus.

Qui digitos sex in manu sua habet conjunctos, vel divisos, si non adsit impedimentum in usum membri, an sit irregularis. t.5. tr.5.r.62. §.1. p.235
Et an hoc arbitrio Episcopi relinquatur, si hæc deformitas inducat irregularitatem? ibid. §.2
Qui digitum in rixa alteri præscindit, an sit irregularis. t.5. tr.5. r.63. §.1. ibid.
Qui digitum, vel partem digiti, ex indignatione, vel impatientia abscidit sibi, an sit irregularis. t.5. tr.5. r.65. §.3. p.236
Digitus. Vide verb. *Conjux, Vir, Virgo.* tom.2
Item verb. *Confessarius, fœmina.* tom.8.
Item verb. *Mensura.* tom.9

Digladiatio.

Digladiatoriæ artis Magistri, vulgo *Schermidori*, an possint illam docere in diebus festivis. t.7.tr.5.r.19. p.338

Dignior.

Vide verb. *Beneficium, Concursus.* tom.8
Item verb. *Eligere, Impedire.* tom.9
Item verb. *Indignus.* tom.3
Item verb. *Electio,* ubi latè. & verb. *Nomina.* tom.6
Digniorem an teneantur Examinatores Synodales indicare Episcopo, licet ipse præcipiat, ut ei solum dicant, qui sunt digni, & idonei. t.3. tr.3.r.100.§.1. & seqq. pag.364
Digniorem an sub peccato mortali debeat ad beneficium præsentare Patronus, qui non est primus fundator? tom.3. tract.3. resol.110. §.1. p.371. Ubi quod Patronus laïcus non tenetur præsentare digniorem ad beneficia Curata. §.2
Digniorem eligendi obligatio, an extendatur etiam ad resignantem beneficium suum in favorem alterius. t.3. tr.3. r.114. §.1. pag.372. Ubi an Collator peccet acquiescendo resignationi factæ minus digno, relicto digniori. §.2
Digniores an sint eligendi, quando per concursum competentium, & oppositorum conferuntur beneficia. t.3. tr.3. r.104. §.3. p.367
Digniores an teneantur Pontifices, & Reges eligere ad beneficia. t.3.tr.3.r.105. §.1. ibid.
Digniores, dignis postpositis, an teneantur Proreges ad Episcopatum nominare in nomina, quam mittunt ad Regem. t.3. tr.3.r.106. §.1. p.368
Digniores eligere ad Prælaturas Regulares an Generales, & Diffinitores teneantur. t.7. tr.1.r.4. §.1. p.4
Idem est de Religiosis in suis electionibus, ibid. & melius in r.218. §.1. p.137
Et quid quando Regulares eligunt Abbates perpetuos, & Generales? ibid. §.2
Et si ad Generalem solum pertineat eligere superiores, an obligetur eligere digniores, vel æque dignos? ibid. §.4. in fine. p.138
Digniori relicto, quæ sunt causæ excusantes à peccato eligentes minus dignum. tom.3. tract.3. resol.107. §.1. pag.368

Dignitas Ecclesiastica.

Vide verb. *Renunciare.* tom.2
Dignitas Cardinalium an sit prima post Pontificatum? Ubi plura de eorum præstantia. tom.9. tr.7.r.1. §.1. & pag.372
Dignitas, Vide verb. *Matrimonium.* tom.9
Item verb. *Dispensare, Illegitimus, Legitimatus.* tom.7.
Ad dignitatem inferiorem dispensatus, an vi talis dispensationis possit eligi etiam ad dignitatem superiorem. t.7. tr.1.r.286. §.4. p.191
Dignitatem obtinere an possint surdus, cœcus, & mutus. t.8. tr.9.r.3. §.1. p.193
Ad dignitates Ecclesiæ Cathedralis, & principales Ecclesiæ Collegiatæ non censetur dispensatus, qui ad beneficia curata dispensatus fuit. t.5. tr.5. r.144.§.3. ad medium. p.281
Dignitates Ecclesiasticæ, Vide verb. *Dispensare.* tom.5
Dignitates Ecclesiasticæ cum cura, & sine Cura, Vide verb. *Ætas, Decretum.* tom.6
Ad dignitates sine cura an requiratur, ut quis 22. annis completis non sit minor, vel an sufficiat ut sint inepti ex Concilio Tridentino. tom.7. tract.1. resolution.328. §.3. pag.226

Dignitas Regularis.

Vide verb. *Ætas, Decretum.* tom.6
Ad dignitates Regulares dispensatus, non censetur dispensatus ad dignitates sæculares. Et quid è contra. t.7.tr.1. r.286. §.5. ad medium. p.191
Vide verb. *Dispensare, Illegitimus, Legitimatus.* tom.7

Dignoscere.

Unde dignosci possit legem humanam obligare in conscientia, & ad mortale? Ubi aliquæ regulæ proponuntur ad cognoscendum hoc. tom.6. tr.1.r.58.§.1. & seqq. p.46. & 47

Dignus.

Digni præsentationem confirmando Archiepiscopus Panormitanus, omisso digniori, an peccet? tom. 3. tr. 3. r. 111. §. 1. p. 371

Dignum eligere an licitum sit prætermisso digniori in Canonicatibus, Personatibus, Dignitatibus, & cæteris præbendis Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, & in Præstimoniis, & aliis simplicibus Beneficiis curam animarum non habentibus? t. 3. tr. 3. r. 101. §. 1. & seqq. p. 364

Dignum eligendo prætermisso digniori in concursu beneficiorum, Canonicatuum, & Cathedræ, an teneantur ad restitutionem? t. 3. tract. 3. r. 107. §. 3. & in r. 108. §. 1. p. 369

Et quid, si minus dignus eligatur ad Episcopatum, Cardinalatum, & Decanatum, quos conferunt Pontifices, & Reges? t. 3. tr. 3. r. 101. §. 2. & in r. 104. §. 1. p. 367

Et in dicto casu an minus dignus, etiamsi sibi, & electoribus notum sit digniorem esse prætermissum, an possit sine peccato mortali dignitatem acceptare? tom. 3. tr. 3. r. 107. §. 4. p. 368

Et an minus dignus possit se offerre ad obtinendum beneficium? ibid.

Dignus. Vide verb. *Indignus.* tom. 3

Item verb. *Electio*, ubi latè, *Præcedentia.* tom. 6

Item verb. *Beneficium, Concursus.* tom. 8

Item verb. *Eligere, Impedire.* tom. 9

Dilatare.

Si Dilatet pars tempus absolutionis excommunicationis ad reincidentiam à judice factæ, an incurratur excommunicatio, elapso tempore, vel necesse sit aliam excommunicationem ferre? tom. 5. tr. 1. r. 192. per totam pag. 111

Dilatio.

Dilatio pœnitentiæ gravis est nimia quando differtur post tertium diem. t. 1. tr. 6. r. 18. §. 6. p. 319

Sed si tempus à confessario non sit præfixum, potest pœnitentia ad annum differri. ibid.

In dilatione pœnitentiæ injunctæ an detur parvitas materiæ? t. 1. tr. 6. r. 46. §. 1. p. 337

Vide verb. *Differre.* tom. 1

Item verb. *Dispensatio.* tom. 8

Item verb. *Citare.* tom. 9

Dilationes moratoriæ.

Si Dilationem quinquennalium debitori offerant creditores, an excludatur à beneficio cessionis bonorum? t. 6. tr. 5. r. 17. §. 1. p. 284

Dilationes an assignandæ sint reo, & Ecclesiæ in cognitione pro gaudenda Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tract. 1. r. 118. §. Quæro 4. p. 72

Vide verb. *Citare.* tom. 9

An Dilationes, seu Inducia moratoriæ possint à Principibus concedi? tom. 6. tr. 5. r. 23. p. 286

Et an jura territorialia habentes possint concedere has dilationes moratorias? ibi. §. 5

Et an consentiente majori parte creditorum judex quilibet possit dare & concedere dictas dilationes moratorias? ibi post medium dicti §. &c.

An Principes possint concedere dilationes pro longo tempore? Et an si excedatur modicum tempus dilationis concessio non valeat? tom. 6. tr. 5. res. 24. p. 286

A quo die incipiat currere tempus dilationum? t. 6. tr. 5. r. 25

An Principes debeant concedere dilationes moratorias debitoribus ex delicto? tom. 6. tr. 5. r. 26. p. 287

Et explanatur quibus debitoribus in præjudicium Creditorum hæ inducia concedi possint? ibid. §. 2

An Principes debeant concedere inducias debitoribus ex contractu? Et an hoc etiam procedat, si pecunia numerata esset deposita? tom. 6. tract. 5. resol. 27. pag. 287

De aliis casibus, in quibus Princeps non debet concedere dilationes. t. 6. tr. 5. r. 28. p. 287

An Dilationes moratoriæ generaliter loquentes extendantur ad debitum juratum, maximè si de juramento non est facta mentio in rescripto impetrato? tom. 6. tract. 5. res. 29. p. 288

Et an hoc procedat non solum in Principe sæculari, sed etiam in Summo Pontifice? ibid. ad medium res.

An Potestas concedendi dilationes pro debitis juratis ad solum Summum Pontificem spectet? t. 6. tr. 5. res. 30. in fine §. 1. p. 288

Et quid, si quis sub pœna promisit non impetrare moratoriam dilationem, quia eo ipso, quod impetrat incidit in pœnam? ibidem.

An Dilationes moratoriæ, quæ à Principe conceduntur, possint concedi à majori parte creditorum? t. 6. tr. 5. r. 31. pag. 289

Et an si creditores omnes concedant, ut debitor inducias quinquennales accipiat, & non cedat bonis, teneatur debitor eas accipere, & non cedere bonis? ibid. post medium. §. 3. à vers. Si creditores.

Et quid, si unus cum juramento debitorem habet obligatum, an teneatur cum cæteris creditoribus ad dilationem quinquennalem consentire? ibid. §. 5

An Dilationes moratoriæ prosint fidejussoribus? tom. 6. tr. 5. r. 32. p. 290

Et apponuntur quinque casus, in quibus dilatio principali concessa prodest quoque fidejussoribus. ibid.

An pendentibus dilationibus usura, & interesse currant? t. 6. tr. 5. r. 33. p. 290

An stantibus dilationibus præstandi sunt fidejussores de debito solvendo post lapsum tempus? t. 6. tr. 5. res. 34. pag. 291

Et an si debitor propter inopiam fidejussoribus, & nec pignoribus cavere potest, ad juratoriam cautionem admitti debeat? ibid. propè finem res.

An lite pendente circa exactionem delicti possint debitores impetrare dilationes moratorias? tom. 6. tr. 5. res. 35. pag. 291

Et an induciæ moratoriæ, & quinquennales concedi etiam debeant Judæis? ibid. §. 3

Vide *Immunitas Ecclesiæ.*

Dilectio.

Dilectionis Dei præceptum quo tempore obliget. t. 6. tr. 1. r. 3. §. 1. & seqq. p. 2

Diligentia.

Si diligentia debita adhibita fuit, an incurratur irregularitas ob homicidium casuale, si factum fuit dando operam rei illicitæ? t. 5. tr. 5. r. 122. per totam p. 268

Vide verb. *Dubitans.* tom. 2

Item verb. *Negligentia, Venenum.* tom. 5

Item verb. *Damnum.* tom. 8

Item verb. *Prælatus, Conclavis.* tom. 9

Diminuere.

Diminuere Missas an quis possit in compensatione damni dati, non obstantibus Decretis Urbani VIII. ubi pro praxi curiosus, & specialis casus. tom. 2. tr. 1. res. 325 §. 1. p. 16

Vide verb. *Bonum.* tom. 8

Diminutus.

De Diminuto reo quid est faciendum, qui confitetur de se, non tamen omnes errores? t. 5. tr. 12. r. 25. §. 2. per totum, p. 524

Dimissoria.

Vide verb. *Negare.* tom. 1

Si in dimissoria concedatur licentia ordinandi à quocumque Episcopo in propria Diœcesi ordinante, an possit quis ordinari ab Episcopo in aliena diœcesi ordinante de licentia Ordinarii loci ordinationem exercente? t.2. tr.5. r.33. §.1. p.285
Dimissoria. Vide verb. *Abbas, Diœcesis, Domicilium, Familiares, Privilegium, Regulares, Superior Regularis.* t.2
Item verb. *Expirare, Littera.* tom.3
Item verb. *Abbates, Capitulum sede vacante, Dispensare, Episcopus, Examinare, Patrimonium.* tom.5
Item verb. *Ordinatus.* tom.9
Dimissoriæ concessæ à Capitulo sede vacante intra annum, per adventum novi Episcopi non expirant. t. 3. tr. 5. r.12. §.4. p.387
Si dimissorias litteras quis habeat à suo Episcopo, vel Prælato Regulari pro Ordinibus suscipiendis, an possit confirmari, absolvi, aut dispensari ab irregularitate, vel quovis alio impedimento ab Episcopo, qui eum ordinare debet? t.3. tr.3. r.61. & 62. p.332
Dimissorias ad Ordines suscipiendos intra annum à morte Episcopi, an Capitulum sede vecante concedere possit? t.3. tr.5. r.12. §.1. p.387
Dimissorias supradictas an saltem elapso anno à puncto sedis vacantis possit Capitulum concedere? ibid. §.4
Dimissorias concedit Vicarius Papæ statim post vacantem. ibid. §.5
Dimissorias literas an Capitulum Sede vacante concedere possit intra annum saltem pro prima Tonsura? t.3. tr.5. r.14. §.1. & seqq. p.387
Qui dimissorias impetrat titulo ficto, an incurrat suspensionem latam in eos, qui sine literis dimissoriis ordinantur, v.g. qui ob fictum patrimonium initiantur? t.5. tr.3. r.47. §.1. p.190
Ubi, quid de eo, qui patrimonio, aut donationi sibi factæ renunciavit antequam literas dimissorias impetraret, an contrahat suspensionem? §.3
Et quid, si post Ordines susceptos donationem restituit donanti? t.5. tr.3. r.50. per totam p.192
Dimissorias an Regulares, qui volunt sacris Ordinibus initiari habere debeant ab Episcopis in quorum Diœcesibus tunc manent, vel an eas dare debeant proprii Prælati Regulares juxta formam Congregationis Concilii Trid.? t.7.tr.1.r.128. per totam p.89
Dimissorias concedere Novitiis, ut ab Episcopis ordinentur, an Prælati nostræ Religionis, & aliarum concedere possint? tom.7. tractat.1. resol. 129. & 130. p.89. & 90
Qui sine dimissoriis literis, vel cum falsis suscipit Ordines minores, an incurrat suspensionem? t.5. tr.3.r.36. §.1. p.185
Et quid, si suscipit Ordinem sacrum? t.5. tr.3. r.38. §.1. pag.186
Difficultas verò est, an incurrat irregularitatem? ibid. §.2. pag.187

Dimissum.

Vide verb. *Christianus, Ejectus.* tom.7
Item verb. *Clericus conjugatus, Habitus,* tom.9

Dimittendum.

Dimittenda an sint bona temporalia propter scandalum? tom.7. tr.5. r.77. §.1. p.369

Dimittere.

Dimittere an possit Confessarius famulum, quem scivit ex confessione esse furem? tom.1. tract.8. res.21. §.1. pag.434
Vide verb. *Adulterium, Vir, Vxor.* tom.2
Item verb. *Habitus, Officium, Peculium.* tom.7
Item verb. *Habitus.* tom.9

Diœcesis.

In Diœcesibus singulis, ut promulgentur leges Pontificiæ, an necessarium sit ut obligent? t.6. tr.1.r.10.§.1. pag.6
In Diœcesibus suis an Episcopi teneantur leges Pontificias publicari, & observari facere? tom.6. tr.1. res.14. §.1. p.10
Vt in Diœcesibus omnibus publicentur leges Pontificiæ, an necessarium sit, ut obligent in toto orbe? t.7. tr.1. r.272.§.1.pag.182
In Diœcesi aliena an possit Episcopus sine licentia conferre suis subditis primam Tonsuram? t.2. tr.5.r.32. §.1. pag.284
In Diœcesi aliena Episcopus invitatus ad ordinandum, an possit ibi ordinare non solum suos subditos, sed etiam alienos, litteras dimissorias suorum Episcoporum portantes? t.2. tr.5. r.34. §.1. p.285
Si in Diœcesi sua quis fortuitu natus est, an possit Episcopus illum ordinare itaut sit subditus originis? tom.2. tr.5. r.39. §.1. p.287
In sua Diœcesi Episcopus 40. dies Indulgentiarum concedere potest, & Dedicatione Ecclesiæ unum annum. t.4. tr.5. r.29.§.3. p.194
Sed propter diversas causas sæpius dictos 40. dies indulgentiarum concedere potest. ibid. §.4
In Diœcesi sua an Episcopi possint condere leges Ecclesiasticas? t.6. tr.1. r.18.§.1. p.12
Vbi aliqua curiosa circa hoc. §.1. & seqq.
Idem est de Archiepiscopis, Patriarchis, Abbatibus Ecclesiasticis, Cardinalibus, Legatis, & Nuntiis. ibid. §.13. & seqq. p.13. & 14
In Diœcesi una Regulares approbati, si in itinere commode se præsentare non possint ordinariis, an possint confessiones audire, non repugnantibus Parochis? t.7. tr.1. r.83. §.1. p.58
Si in Diœcesi aliena Regulares invenerint subditum Diœcesis in qua fuerunt approbati, possunt hodie illum audire, & absolvere, stante Constitutione Vrbani VIII. quod etiam potest quilibet Sacerdos sæcularis. ibid. §.4. pag.59
In una diœcesi Regulares approbati ad Confessiones, an censeantur ubique approbati? tom.7. tract.1. resol.84. §.1. ibid.
Et an hodie cesset omnis difficultas, stante Bulla Innocentii X. quod tales Regulares non sint approbati pro aliena Diœcesi, nec in illa possint audire confessiones sine nova approbatione? t.7. tr.1. res.85. §.1. in fine pag.62
Ista particula in diœcesi sua, quomodo in Concilio Trid. sess.24.c.6. est intelligenda. tom.9.tract.7. res.115.§.2. pag.426
Sive extra diœcesim sit Episcopus, sive subditi, an Episcopus extra sacramentum confessionis possit absolvere, & dispensare in absentia in omnibus suspensionibus, & & irregularitatibus provenientibus ex delicto occulto, excepta irregularitate orta ex homicidio voluntario? t.3. tr.3. r.12. §.1. p.303
Extra diœcesim an possit Episcopus alium delegare ad dispensandum? t.3. tr.3. r.14. §.3. p.305
Extra diœcesim an possit licitè Episcopus celebrare Missam in Pontificalibus absque licentia ejus Ordinarii? t.3. tr.3. r.77. §.1. p.342
Idem est de locis exemptis intra propriam diœcesim. ibid. §.6
Diœcesim visitare an possit Capitulum Sede vacante? t.5. tr.5. r.38. §.1. p.398
Extra diœcesim potest Episcopus etiam Titularis tantum erigere Oratorium in suo Palatio, ut ibi celebret, vel Missam audiat, non autem Romæ. t.4. tr.2, r.5. §.2. & seq. p.29. & r.9. §.1. p.31
Si extra diœcesim transferatur imago, ad quam Episcopus concessit

concessit orantibus 40. dies indulgentiarum, an portet illam indulgentiarum collationem ? t.4. tract.5. res.30. §.4. pag.195

Extra diœcesim an possint Episcopi eligere Confessarium non approbatum ab Ordinario ? t.7.tr.1.r.92.§.1.p.68

Extra diœcesim non potest Episcopus vigore Conc. Trid. sess.24. c.6. absolvere à censuris, & casibus papalibus reservatis. t.9. tr.7. r.115. §.5. p.426

Diœcesis. Vide verb. *Beneficium, Denunciationes Dimissoria, Episcopus, Filius, Locus, Pater, Pensio, Regulares.* tom.2

Si in diœcesis nomine erratur, an dispensatio sit subreptitia? t.3. tr.2. r.108.§.1. p.241

Diœcesis. Vide verb. *Episcopus, Facultas, Fructus, Pontificalia, Potestas, Revocare.* tom.3

Diœcesis externæ homo, & peregrinus orans ante Imaginem B. Virg. ad quam Episcopus 40. dies indulgentiarum orantibus contulit, an lucretur eadem ratione indulgentiam ? t.4. tr.5. r.30. §.4. p.195

Diœcesis. Vide verb. *Archiepiscopus, Parochus.* tom.4

Item verb. *Delictum, Episcopus, Subditus, Territorium.* tom.5

Item verb. *Capitulum Sede vacante, Episcopus.* tom. 6

Item verb. *Domus, Familia, Palatium, Territorium, Vicarius.* tom.9

Dirigere.

Item verb. *Præesse.* tom. 7

Dirimens.

Vide verb. *Controversia impedimentum.* tom. 9

Dirimere.

Vide verb. *Adoptio, Affinitas, Cognatio, Raptus, Vir, Votum.* tom.2

Item verb. *Controversia, Impedimentum.* tom. 9

Diripere.

Vide verb. *Bona temporalia, Civitas, Ecclesia.* tom.7

Diripiendum.

Vide verb. *Bona temporalia, Civitas, Ecclesia.* tom.7

Diruere.

Si superioris authoritate diueretur Capella, vel Ecclesia. ubi constitutum est Altare privilegiatum perpetuum, an indulgentia remaneat extincta ? Et quid si destruatur in pœnas delinquentium ? t.4. tr.1. resol.23. §.2. pag. 16

Vide verb. *Destruere.* tom. 4

Diruptum.

Diruptâ Capellâ, vel Ecclesia, ubi constitutum fuit Altare privilegiatum perpetuum, an indulgentia remaneat extincta ? t.4. tr.1. r.23. §.1. p.16

Et quid, si paulatim Ecclesia, vel Capella esset destructa, & eadem paulatim constructa ? ibid. §.2

Vide verb. *Destruere.* tom.4

Discalceatus sancti Augustini.

Vide verb. *Votum.* tom. 7

Discedendum.

Vide verb. *Dux.* tom. 7

Discedere.

Vide verb. *Præsentia.* tom.2

Item verb. *Licentia.* tom. 9

Disciplina.

Si disciplina regularis imminuatur ex correctionis omissione, an Prælati Regulares peccent mortaliter, quando negligunt corrigere peccata venialia, in suis Religionibus committi solita ? t.7. tr.4. r.10. §.1. p.284. & in res.21. §.1. p.291

Discordes.

Vide verb. *Controversia, Lis, Patronus.* tom.9

Discordia.

Vide verb. *Controversia, Lis, Patronus.* tom.9

Discrepare.

Quando discrepant Inquisitores, & Ordinarii in imponendis pœnis, quid est faciendum? tom. 5. tract.12. res.37.§.1. p.534

Discrimen.

Vide verb. *Fides Catholica.* tom. 9

Discurrere.

Vide verb. *Consultores S. Officij.* tom. 5

Discutere.

Vide verb. *Magistratus.* tom. 9

Disjunctivum.

Disjunctiva suspensio nempe ab Officio, vel beneficio an sit valida. Ubi aliqua contingentia in dicto casu. t.5. tr.3. r.5. per totam p.171

Vide verb. *Forma.* tom. 5

Dispar.

Vide verb. *Fictè.* tom. 2

Dispensabile.

Dispensabile an sit per Jubilæum, Cruciatam, aut aliud privilegium votum Religionis strictioris in laxiorem ? t.4. tr.4. r.15. §.1. p.148

Dispensabile an sit votum Religionis, vel Castitatis perpetuæ per Jubilæum, Cruciatam, aut aliud privilegium, quando non est tota materia voti ? tom.4. tr.9. res.16. §.1. ibid.

Dispensabilia an sint saltem per Generalem vota vitæ quadragesimalis Minimorum, Redemptionis Captivorum Mercenariorum, non acceptandi prælaturas extra Religionem Patrum Societatis Jesu, & Discalceatorum S. Augustini, & similia ? tom.7. tractat.1. r.203.§.1. pag.127

Idem est de quocunque statu Religioso habente votum aliquod ex peculiari ratione talis status præter vota communia, quod Prælatus Religionis non potest dispensare, irritare, aut commutare. ibidem §.3. pagina 128

Dispensabilis an sit per Episcopum irregularitas contracta ex defectu lenitatis ab aliis quam à ministris justitiæ ? tom.5. tractat. 5. resolution. 79. §.1. pagina 243

Idem est de Confessario Regulari privilegiato. t.5. tr.5. res.88. §.3. p.247

Et si in dicto casu Episcopus, & Confessarius Regularis nollent dispensare, an Advocatus consulens homicidium, vel alius incurrens irregularitatem ex defectu lenitatis possint confugere ad sacram Pœnitentiariam pro dispensatione ? ibid. §.8

Dispensare.

Dispensandi facultas interstitia concessa Episcopis ex causa transit in Capitulum Sede vacante, seu ejus Vicarium, quando tamen ex decretis Concilii potest concedere licentiam ordinandi. tom. 2. tractat. 5. r. 92. §. 2. pag. 315

Qui dispensandi in votis potestatem habet, an possit dispensare cum habente votum non ludendi? tom. 6. tr. 4. r. 60. §. 1. p. 272

Dispensando Pontifex in jejunio sine causa, non peccat neque venialiter. tom. 4. tract. 6. resolut. 70. §. 6. pagina 239

Dispensando Pontifex in jure positivo sine causa non peccat secluso scandalo. tom. 4. tractat. 7. res. 27. §. 2. pagina 292

Idem est de quocunque alio legislatore. ibid.

Ad dispensandum in interstitiis à Diacono ad presbyteratum, an sit necessaria utilitas, & necessitas Ecclesiæ copulativè? t. 2. tr. 5. r. 94. §. 2. p. 316

Ubi apponuntur quinque causæ, ut ex qualibet earum possit Episcopus cum prædictis dispensare. ibidem §. 5

Ubi etiam quoad minores Ordines, & Tonsuram merè arbitrium Episcopi sufficit ad dispensandum. §. 3

Dispensare potest Papa, & dispensatum aliquando fuit, ut Missæ sacrificium sub sola specie panis celebretur. t. 2. tr. 1. r. 229. §. 2. p. 139

Dispensare an possit Episcopus in interstitiis, & legitimitate, sicut potest Episcopus domicilii cum illo, quem ordinavit titulo beneficii in sua diœcesi habentem, si ita fuerit ordinatus ad fugiendam jurisdictionem Episcopi domicilii? t. 2. tr. 5. r. 54. §. 7. & seqq. pag. 294

Et quid si nullum beneficium habebat in dicta diœcesi, Et Episcopus confert illi beneficium, hac sola intentione, ut illum ordinet ad fugiendum jurisdictionem Episcopi? ibid. §. 4

Dispensare in interstitiis Regularium, an pertineat ad Episcopum, vel ad superiorem Regularem? tom. 2. tr. 5. r. 87. §. 3. p. 312

Dispensare cum suis subditis quoad interstitia, & ut ordinentur extra tempora, an Prælati Regulares possint? t. 2. tr. 5. r. 88. §. 1. ibid.

Dispensare possunt in interstitiis cum subditis suis Generales Societatis Jesu, & ab eorum deputatis, juxta Bullam Greg. XIII. tom. 2. tract. 5. resol. 89. §. 2. pag. 314

Ut dispensare possit Episcopus in interstitiis Ordinum Presbyteratus, quæ causa sit sufficiens? tom. 2. tract. 5. res. 92. §. 1. p. 315

Dispensare an possint cæteri Superiores Regulares quemadmodum Episcopi sess. 25. Tridentin. cap. 11. & 13. super temporum interstitiis cum suis subditis? ibidem §. 3

Dispensare an debeat prius in interstitiis si conferre vult Episcopus eodem die primam Tonsuram, minores Ordines, & Subdiaconatum? t. 2. tr. 5. r. 94. §. 7. & in r. 97. §. 6. p. 318

Dispensare non potest Episcopus ab interstitiis familiarem suum aliàs non sibi subditum. tom. 2. tract. 5. res. 94. §. 5. pag. 316

Dispensare an possit Episcopus beneficii in interstitiis? Et quid de illegitimitate ad minores Ordines? t. 2. tr. 5. r. 95. §. 1. & 1. p. 317

Dispensare. Vide verb. *Accedere, Adulter, Ætas, Bulla Cruciatæ, Caput, Cardinalis, Cæcus, Conditio, Confessarius, Conjux, Consanguinea, Consanguineus, Defectus, Denunciationes, Dubium, Fœmina, Familiares, Generalis, Impedimentum, Intentio, Pontifex, Privilegium, Sponsalia, Suspensio, Vxor, Vxoratus.* tom. 2

Dispensare an possit Episcopus in lege Pontificia, apponendo pœnam pecuniariam? tom. 3. tract. 4. resolut. 7. §. 1. pag. 380

Idem est si super aliqua irregularitate orta dispenset. t. 3. tr. 4. r. 8. p. 381

Dispensare an possit Capitulum Sede vacante, ut quis ordinetur non servatis temporum interstitiis? Et quid de Vicario Capituli super hoc. t. 3. tr. 5. r. 16. §. 1. & seqq. pag. 388

Dispensare an possit Capitulum Sede vacante cum illegitimis quoad Ordines minores, & beneficium simplex? Et quid de Vicario Capituli super hoc. t. 3. tr. 5. r. 17. §. 1. & seqq. p. 389

Dispensare an possit Capitulum sede vacante super omnibus irregularitatibus, suspensionibus, &c. quibus potest Episcopus vigore Concil. Trid. sess. 24. c. 6. t. 3. tr. 5. r. 19. §. 1. p. 390

Et an in his, quæ competunt Episcopo jure speciali gratioso, videlicet privilegio, vel commissione Pontificis? Et quid in his, quæ spectant Episcopo jure communi speciali? ibid. §. 3

Idem est de Collegio Cardinalium Sede vacante. tom. 3. tr. 5. r. 20. §. 3. p. 391

Dispensare an possit Capitulum Sede vacante, & ejus Vicarius in petitione debiti? tom. 3. tract. 5. resol. 23. §. 1. pag. 392

Et an in casibus Pontificiis quando non est facilis recursus ad Papam, vel Nuntium Apostolicum? t. 3. tract. 5. r. 24. §. 1. p. 393

Et an in omnibus votis, & juramentis quibus Episcopus dispensare potest? t. 3. tr. 5. r. 26. §. 1. ibid.

Dispensare, & remittere pœnas per Episcopum mortuum impositas, an Capitulum Sede vacante possit? t. 3. tr. 5. r. 48. §. 4. p. 402

Dispensare an possit Capitulum Sede vacante, vel ejus Vicarius in legibus Pontificiis, apponendo pœnam pecuniariam, &c. t. 3. tr. 5. r. 59. §. 1. p. 407

Dispensare an possit Vicarius Capituli Sede vacante sine speciali mandato in casibus, in quibus Episcopus dispensat? t. 3. tr. 5. r. 73. §. 3. p. 413

Dispensare ex justa causa in officio unius diei una, vel altera vice an possit Prælatus Regularis in publica recitatione cum religiosis addictis Breviario Romano? t. 3. tr. 6. r. 108. §. 1. p. 483

Dispensare an possit Superior Regularis cum suis Religiosis circa obligationem recitandi Officium divinum? Et quid cum Religiosis nondum in sacris? t. 3. tr. 6. r. 109. §. 1. & seqq. ibid.

Dispensare. Vide verb. *Baptismus, Beneficium, Chorus, Consanguineus, Consanguinitas, Copula.* tom. 3

Dispensare quinque vota reservata Pontifici, Legatus à latere non potest. tom. 4. tractat. 3. resolut. 119. pag. 116

Quando dispensare potest Superior, & Prælatus circa jejunium, suorum subditorum, potest etiam circa sua. Idem est pro reservatis. tom. 4. tractat. 6. resol. 3. §. 2. pag. 202

Dispensare an possit Episcopus in auditione Missæ in diebus festivis cum omnibus reclusis in domo propter suspicionem pestis, vel quid est faciendum? tomo 4. tractat. 6. resol. 69. §. 2. pag. 238

Dispensare an possit Episcopus in legem localem jejunii latam in Synodo Diœcesana? Et quamvis an saltem validè dispensare possit, sed non licitè, & id faciat sine causa? ibid. §. 5

Dispensare an possit Pontifex ex causa in præcepto, ne redditus Ecclesiastici expendantur in usus pios? t. 4. tr. 7. r. 19. §. 1. p. 285

Dispensare an possit Pontifex, si non licitè, saltem validè cum Cardinalibus, Episcopis, & aliis Beneficiariis, ne redditus Ecclesiasticos superfluos expendant in usus pios? tom. 4. tractat. 7. resolut. 20. §. 1. pag. 286

Dispen

Dispensare. Vide verb. *Abbas*, *Bulla Cruciatæ*, *Caro*, *Causa*, *Commissarius Cruciatæ*, *Concilium*, *Conditionale*, *Consecratio Episcopi*, *Debitum conjugale*, *Dominus*, *Dubium*, *Episcopus*, & ejus notationes, *Ecclesia*, *Impuberes*, *Infans*, *Irregularitas*, *Lallicinia*, *Naufragium*, *Pœnale*, *Prælatus Regularis*, *Revocatio*, *Virginitas*. tom.4

Dispensare an possit Episcopus, si æquum judicaverit cum contritis, & confessis mortuis in duello, ut sepeliant eos in loco sacro. Vel an possint sepelire eos absque ulla dispensatione? tom.5. tract.1. resolut.67. §.1. pag.44

Dispensare an possit Episcopus super suspensione à jure lata, & Pontifici reservata, si delictum est occultum? tom.5. tractat.3. resolut. 9. §. 2. paulò post initium. pag.173

Dispensare an possit Episcopus Confessarius virtute Cruciatæ, & Regularis vigore privilegiorum super suspensione incursa ob receptionem Ordinum extra tempora extra legitimam ætatem, & sine literis dimissoriis, vel cum falsis, & si ita ministrant in susceptis Ordinibus ante obtentam licentiam, an etiam super hac irregularitate dispensare possint. tom.5. tract. 3. resol.37. §.10. & sequent. pag.186. & resol.38. §.2. in fine. pag.187

Dispensare potest Episcopus ex rationabili causa in interstitiis ad Ordinem. Idem est quando Abbates remittunt suos subditos, ut ab Episcopo ordinentur. tom.5. tr.3. r.45. §.2. & 3. p.190

Dispensare an possit Episcopus, ut quis ordinetur sine patrimonio, v. g. ut si quis sit doctus, & gradu insignis. t.5. tr.3. r.49. §.3. p.192

Dispensare an possit Episcopus cum promoto per saltum, vel prætermissum Ordinem suscipiat, & in Ordine male suscepto ministret, & ad superiores ascendat, vel an indigeat Apostolica dispensatione? t.5. tr.3. res.58. §.4. pag.195

Dispensare an possit Episcopus etiam post administrationem in male suscepto Ordine, si administratio fuit ex ignorantia? ibid. ad med.

Et quid, si publicè, & scienter ante dispensationem ministravit in male suscepto Ordine, an Episcopus dispensare possit, ut prætermissum Ordinem suscipiat, & in male suscepto ministret, vel indigeat Apostolica dispensatione. t.5. tr.3. r.60. per tot. p.196

Et an hoc etiam procedat non solum in majoribus Ordinibus, sed etiam in minoribus? ibidem §. primo, in fine.

An dispensare Episcopus minimè possit in irregularitate contracta, quando Episcopi ferunt excommunicationem contra furtivè, &c. ordinationi se ingerentes. t.5. tr.5. r.15. § 1. p.212

Dispensare solus Papa potest, ut ascendant ad superiores Ordines Clerici, qui non sacerdotes confessiones audierunt, in susceptis verò, ut ministrent, Episcopus proprius dispensare possit. t.5. tr.5. res.22. §.3. p.216. & in res.26. §.3. p.219

Et quid, si delictum est occultum, an tunc dispensare Episcopus possit ad ulteriores Ordines? t.5. tr.5. r.22. §.3. pag.216

Dispensare quis possit in irregularitate, si est occulta contracta ab hæreticis, Schismaticis, & suspectis de hæresi, an solus Pontifex. t.5. tr.5. res.46. §. ultimo. pag.227

Dispensare est prohibitum Inquisitori generali Hispaniarum cum sacerdotibus hæreticis pœnitentibus, ut Missam celebrent? tomo quinto, tract.5. resolut.50. §.3. pag.228

Dispensare potest in irregularitate ex defectu lenitatis Prælatus Regularis circa suos, & Episcopus, & Commissarius Cruciatæ circa alios. t.5. tr.5. res.89. §. Sed quis, & seq. p.248

Dispensare an possit Episcopus in irregularitate mandantis aliquem occidere, si mandatarius occisus est. t.5. tr.5. res.113. §.1. & seq. p.263. & 264

Dispensare Episcopus potest irregularitatem contractam ex homicidio facto in sui defensionem culpabilem, sed comprehenditur in Concil. Trid. sess.24. c.6. t.5. tr.5. res.127. §.4. p.271

Dispensare in irregularitate contracta ex abortu, an Episcopus possit. t.5. tr.6. r.9. §.1. p.288

Ubi, quando in sacra Pœnitentiaria in casu occulto quis petit dispensationem super irregularitate abortus, debet exprimere si erat fœtus à se genitus, alias gratia est subreptitia.

Dispensare in irregularitate suorum subditorum contracta ex abortu animato, an Prælati Regulares possint. t.5. tr.6. r.10. §.1. ibid.

Et quid, si homicidium est occultum apud sæculares, & manifestum apud fratres. ibid. §.2

Et an hoc extendatur ad quodcunque homicidium voluntarium subditorum? t.5. tract.6. resol.11. §.1. in fin. ibid.

Et an hanc dispensationem possit Prælatus committere uni Confessario subdito? ibid. §.3. p.289

Et an hac dispensatione super excommunicationem, & irregularitatem indigeat Religiosus, si in Visitatione, aut Capitulo fuerit dispensatus in irregularitatibus, prout fieri solet in visitatione à Prælatis, etiamsi Religiosus crediderit se non indigere dicta Prælatorum dispensatione pro tunc? tom.5. tract.6. resol.12. §.2. ibidem.

Dispensare Principem videtur cum illo cui confert dignitatem, si Princeps sciat talem esse ad eam inhabilem. t.5. tr.7. r.1. §.2. p.305

Dispensare an possit Episcopus in inhabilitate occulta symoniæ ad alia beneficia? t.5. tract.7. resolut.17. §.3. pag.319

Dispensare potest Episcopus jure suo cum promoto symoniacè in minoribus Ordinibus, & prima Tonsura. t.5. tr.7. r.32. §.11. p.331

Item, ut in majori Ordine ministret ritè susceptо, non autem in eo, quem per symoniam recipit, neque, ut ad alios Ordines possit ascendere, si sciens, & volens viam fecit sibi ad Ordines per symoniam. §.12

Dispensare Inquisitores possunt se ad invicem super irregularitatibus. t.5. tr.10. r.69. §.1. p.442

Et an hoc privilegium Commissariis Inquisitorum competat? ibid. §.2

Dispensare super irregularitate contracta ab hæreticis, an Inquisitores possint? tom.5. tract.10. resolut.136. §.1. pag 467

Dispensare. Vide verb. *Abscissio*, *Amens*, *Beneficium*, *Bulla Cœnæ*, *Bulla Cruciatæ*, *Castrare*, *Commissarius Regis*, *Crux signata*, *Delegatus*, *Extra tempora*, *Invitus*, *Officium divinum*, *Pœnitentiaria*, *Superior Regularis*. tom.5

Item verb. *Absolvere*, *Concilium*, *Conventualis*, *Decretum*, *Ecclesia*, *Expositus*. tom.6

Dispensare an possit generalis in pœnam subdito impositam à Prælato inferiori sine consensu dicti Prælati inferioris. t.7. tr.1. r.9. §.3. p.7

Et quid, si Prælatus inferior objisset, vel vacaret? ibidem §.3

Dispensare pro quali causa debeat generalis in casibus occurrentibus, ut superior Monasterii remaneat extra Conventum per aliquos dies? tom.7. tract.1. res.17. §.1. pag.12

Dispensare, non vero irritare an possit Prælatus Regularis votum subditi de transeundo ad strictiorem Religionem? tom.7. tract.1. resolut.201. per totam. pag.127

Dispensare, in principio indicem positum in tom.7. ex tract.1. de Dubiis Regularibus lege super hoc verb. omnes difficultates, in res.246. 247. 260. 263. 264.

274. & à ref. 276. usque ad 296. & in resolut. 298. 300. 301. 328. usque ad 330. ubi multa notabilia.
Dispensare. Vide verb. *Licentia*. tom. 7
Dispensare an solus Pontifex possit in præcepto, ut Clerici, Episcopi, & Cardinales præesse exercitibus possint. t. 7. tr. 7. r. 57. §. 1. p. 422
Et si Pontifex absque rationabili causa in dicto præcepto dispensaret, licet factum teneret, an tamen peccaret? ibid. ad med.
Dispensare an possit Episcopus in dilatione viri Religionis cum illo, qui habet sororem in gravi necessitate constitutam, quia in hoc casu non dispensat in substantia voti, sed in sola dilatione? t. 8. tract. 4. ref. 33. §. 3. pag. 61
Dispensare an possit Episcopus juramenta castitatis, Religionis, Peregrinationis Jerosolymitanæ, &c. Et distinguitur, nam natura juramenti omnino est distincta à natura voti, & votum, & juramentum habent distinctas essentias, &c. t. 8. tract. 4. ref. 79. per tot. pag. 89
Dispensare. Vide verb. *Acceptatio*, *Castitas*, *Episcopus*, *Prætores*, *Privilegium*. tom. 8
Dispensare in irregularitatibus, & censuris, an Episcopus electus, & confirmatus, nondum tamen consecratus possit. t. 9. tract. 1. resol. 118. §. Quæro secundo propè finem. p. 72
Dispensare. Vide verb. *Necessitas*, *Residentia*, *Successor*, *Votum*. tom. 9
Si expressè non dispensaret Papa cum illo, qui cum ipso Pontifice sciente committeret symoniam, an in pœnas incidat. t. 5. tr. 7. r. 1. §. 1. p. 305
Dispensari vota quædam per privilegia Regularium possunt, suspendunturne dicta privilegia per Bullam Cruciatæ? t. 4. tr. 6. r. 126. §. 1. p. 118
Dispensari potest, ut uni Ecclesiæ præficiantur duo Prælati prout in Ecclesia Veneta. t. 4. tr. 8. ref. 73. §. Dico. pag. 370
Dispensari quomodo potest infamia juris, ob quam irregularitas incurritur. t. 5. tr. 5. r. 54. §. 1. p. 230
Dispensari votum, vel juramentum non ludendi, an possit hac sola de causa, quia vovens, vel jurans magnum desiderium, & tentationem patitur ludendi. t. 6. tr. 4. ref. 70. §. 2. p. 272
Ubi alia notabilia circa commutationem dicti voti.
Dispensari semel possunt Religiosi ab irregularitatibus, excepto homicidio voluntario, & mutilatione à Confessario ex eadem observantia ab ipsis electo, virtute insignis privilegii relati à Roderigo. t. 7. tr. 1. ref. 98. §. 6. pag. 74
Dispensari an quis possit in pœna privationis officiorum, & inhabilitatis ad ea, lata in Bulla Pii V. contra Regulares introducentes fœminas in Monasterio? Idem est de suspensione à divinis, & excommunicatione imposita super hoc. t. 7. tr. 1. r. 246. §. 1. p. 156
Si dispenset Episcopus super aliqua irregularitate orta ex delicto, an possit. t. 3. tr. 4. r. 8. §. 2. p. 381

Dispensatio.

Vide verb. *Accedere*, *Adulter*, *Ætas*, *Bulla Cruciatæ*, *Caput*, *Cardinalis*, *Cæcus*, *Conditio*, *Confessarius*, *Conjux*, *Consanguinea*, *Consanguineus*, *Defectus*, *Denunciationes*, *Dubium*, *Fœmina*, *Familiares*, *Generalis*, *Impedimentum*, *Intentio*, *Pontifex*, *Privilegium*, *Sponsalia*, *Suspensio*, *Vxor*, *Vxoratus*. tom. 2
Dispensatio quantumvis odiosa extenditur ad partes sub toto concesso comprehensas. t. 3. tr. 2. r. 48. §. Infertur primo. p. 204
Dispensatio etiam odiosa extenditur ad ea, sine quibus non potest dispensationis effectus consistere. ibidem §. Infertur secundo.
Ea tantum dispensatio est strictè interpretanda, quæ privatis personis conceditur, non autem quæ conceditur toti Communitati, aut integræ Religioni. ibid. §. Infertur tertio.
Dispensatio. Vide verb. *Baptismus*, *Beneficium*, *Chorus*, *Consanguineus*, *Consanguinitas*, *Copula*. tom. 3
Si dispensatio voti, & aliorum quorumcumque revocetur, an ipsa actualis notitia talis revocationis necessarium sit, ut ad aures perveniat possidentis dispensationem? t. 4. tr. 5. r. 26. §. 9. p. 192
Dispensatio in jejunio, &c. facta ab Episcopo, vel alio Prælato inferiori Papa sine justa causa, non solum est illicita, sed invalida, ideo peccat mortaliter Episcopus, vel Prælatus ex defectu potestatis. t. 4. tract. 6. ref. 69. §. 3. pag. 238
Dispensatio super ternario numero Episcoporum in consecratione Episcopi adhibendo, an possit à Papa concedi? t. 4. tr. 8. r. 30. §. 1. p. 332
Dispensatio prædicta an aliquando de facto concessa sit. t. 4. tr. 8. r. 31. §. 1. p. 333
Dispensatio illa sine justa causa data an sit valida. t. 4. tr. 8. ref. 32. §. 1. & seqq. ibid.
Dispensatio eadem an possit concedi à Collegio Cardinalium sede vacante? t. 4. tr. 8. r. 33. §. 1. p. 334
Dispensatio excusat Episcopum consecrationem ultra trimestre protrahentem. t. 4. tr. 8. ref. 55. paulò post initium. p. 355
Dispensatio super pluralitate beneficiorum absque legitima causa an sit licita ex parte concedentis, & tuta ex parte dispensati in foro interno. t. 4. tr. 8. resolut. 71. §. Neque. p. 369
Dispensatio à juramento concedi potest ab Episcopo etiam ante consecrationem. t. 4. tract. 8. ref. 103. §. ult. pag. 395
Dispensatio irregularitatis ex homicidio casuali occulto ab Episcopo concedi potest, non etiam publico. tom. 6 tr. 8. r. 104. §. Nota. p. 396
Dispensatio irregularitatis ex homicidio voluntario est reservata Pontifici. ibid.
Dispensatio irregularitatis ex homicidio voluntario, an possit ab Episcopo concedi? ibid.
Dispensatio. Vide verb. *Abbas*, *Bulla Cruciatæ*, *Causa*, *Commissarius Cruciatæ*, *Debitum conjugale*, *Dominus*, *Dubium*, *Episcopus*, & ejus notationes, *Concilium*, *Conditionale*, *Consecratio Episcopi*, *Ecclesia*, *Impubes*, *Infans*, *Irregularitas*, *Lactitinia*, *Naufragium*, *Papa*, *Prælatus Regularis*, *Revocatio*, *Virginitas*. tom. 4
Item verb. *Abscissio*, *Amens*, *Beneficium*, *Bulla Cœnæ*, *Bulla Cruciatæ*, *Castrare*, *Consiliarius Regis*, *Crux signata*, *Delegatus*, *Extra tempora*, *Invitus*, *Officium divinum*, *Pœnitentiaria*, *Superior Regularis*. tom. 5
Item verb. *Absolvere*, *Concilium*, *Conventualis*, *Decretum*, *Ecclesia*, *Expositus*. tom. 6
Dispensatio super hoc verb. in indice primo tom. 7. ex tract. 1. de Dubiis Regular. lege omnes difficultates in ref. 246. 247. 260. 263. 264. 274. & à resol. 276. usque ad 296. & in ref. 298. 300. 301. 328. usque ad 330. ubi multa notabilia, & curiosa invenies.
Vide etiam verb. *Licentia*. tom. 7
Item verb. *Acceptatio*, *Castitas*, *Episcopus*, *Prætores*, *Privilegium*. tom. 8
Item verb. *Necessitas*, *Residentia*, *Successor*, *Votum*. tom. 9
In dispensatione interstitiorum pro Episcopis cum Regularibus, an sufficiat sola attestatio Superiorum. t. 1. tr. 5. r. 90. §. 1. p. 314
Pro dispensatione an recurrendum sit ad Superiorem, quando Medicus dubitat, an sine timore gravis damni infirmus possit Horas Canonicas persolvere. t. 3. tr. 6. ref. 44. §. 1. & 2. p. 441
Si pro dispensatione in jejunio, &c. Superior, & Prælatus dubitat de sufficientia causæ, vel etiam judicat minus sufficientem, an tunc debeat ieiunium, &c. commutare? t. 4. tr. 6. r. 3. §. 2. p. 202

Absque

Absque dispensatione excommunicatus, excommunicatione minori impetravit pensionem, quam postea sine licentia Papæ extinxit; quæritur quid juris. t.5. tr.1. res.180. §.1. p.104

Ubi quod absque dispensatione pensio redimi non potest. Et probatur simoniam esse extinguere pensionem sine assensu Apostolico. §. Quinto, post medium. pag.105

Sine ulla dispensatione suspensus ex ordinatione ante legitimam ætatem, an possit celebrare, illa completa, si bona fide, & inculpabiliter suscepit Ordinem. t.5.tr.3. res.43. §.1. p.189

Et quid, si in dicto casu mala fide, & omnino culpabiliter suscepit Ordinem? ibid.

Sine dispensatione an possit ascendere ad superiores Ordines, verbi gratia, Ordinatus ad Subdiaconatum sine titulo, & patrimonio? t.5. tr.3. resol.49. §.3. in fine. pag.192

Sine dispensatione potest celebrare Sacerdos publicus concubinarius, vel adulter, post peractam pœnitentiam. t.5. tr.5. r.39. §.4. p.223

Sine dispensatione ulla an possit hæreticus occultus post impetratam absolutionem celebrare. t.5. tr.5. resol.49. §.2. pag.227

Et quid, si hæreticus sit publicus post pœnitentiam, & abjurationem. t.5. tr.5. r.50. §.3. p.228

Et quid de suspectis de hæresi post pœnitentiam, & abjurationem. ibid. §.1

Absque dispensatione Titius irregularis sumpsit ptimam tonsuram, & postea obtinuit beneficium, dando mediatori magnam pecuniarum summam, quæritur, quid juris? Vbi aliqua alia curiosa circa hoc. t.5. tract.5. res.138. per tot. p.275

Sine dispensatione an illegitimus possit obtinere pensionem, si saltem sit prima tonsura initiatus. t.5. tract.5. res.143. §.5. p.281

In dispensatione ad dignitates, non censetur dispensatus ad dignitatem majorem Ecclesiæ Cathedralis, & principalem Ecclesiæ Collegiatæ. t.5. tr.5. r.144. §.3. ante finem. p.282

Cum dispensatione Principis an impubes doli capax possit ad pias causas testari? t.6. tr.8. r.7. §.1. p.399

Cum dispensatione Episcopi an executor testamentarius possit recedere à voluntate testatoris, vel an hæc dispensatio pertineat solum ad Papam secundum jus Canonicum, & ad supremum Principem secundum jus civile? tom.6. tract 9. resol.65. §.1. & seqq. p.484. & 485

Absque dispensatione ulla an Generalis Clericorum Regularium Minorum possit confirmari ad alium sexennium. t.7. tr.1. r.3. §.1. p.3

Sine dispensatione ulla an N. ex genere Mahometano, sed infans baptizatus possit ad Prælaturas assumi? Vbi aliqua alia pro intelligentia Bullæ Pauli IV. circa hoc. t.7. tr.1.r.144. §.1. & seq. p.96

Dispensationem ut incestuosus possit petere debitum ob impedimentum affinitatis, concedere potest Episcopus saltem ex consuetudine; & ex privilegio Sedis Apostolicæ Superiores Regularium, & quibus ipsi commiserunt. t.2. tr.6. r.245. §.3. p.487

Si dispensationem in morbo, vel in dubio à Prælato quis petat, & ipse concedit, licet à meridie convaleat, & à febri liberetur, non tenetur horas persolvere Canonicas. t.3. tr.6. r.39. §.5. p.439

Dispensationem voti non solum ante susceptionem Bullæ Cruciatæ, sed post ejus susceptionem facti, potest quis per Bullam obtinere. tom.4. tract.3. resolut.49. §.1. pag.89

Idem est pro Jubilæo. ibid. §.2

Dispensationem votorum potest quis obtinere ab uno Confessario, & postea ab alio absolutionem à reservatis. ibid.

Qui dispensationem voti irregularitatis; & de reliquis in Jubilæo concessis voluntariè, vel ex oblivione tempore Jubilæi non petiit, an possit inde post transactum Jubilæum eandem dispensationem obtinere, si lucratus est Jubilæum? tom.4. tr.4. tesol.58. §.11 & seqq. pag.168

Per dispensationem generalem datam in Confessione vigore Jubilæi, vel Cruciatæ, non est dubitandum pœnitentem manere dispensatum in irregularitatibus oblitis. t.4. tr.4. r.60. §.3. p.170

Si dispensationem petendi symoniacus est in mora, non est absolvendus virtute Cruciatæ; alioquin interim absolvi possit? tom.5. tract. 7. resolut.7. §.1. in fine. pag.311

Dispensationem impetrare an debeat beneficiarius, si propria manu aliquem in bello occidat, vel mutilet? t.7. tr.7.r.59.§.3. in fine. p.423

Circa dispensationem votorum aliqua practicabilia, & octo casus pro praxi? tom.8. tract.4. resolut.78. §.1. pag.88

Dispensationes exequi in matrimonii impedimentis, & literas in forma dignum, an possit Vicarius Capituli sede vacante? tomo tertio, tract. 5. resolut.77. §.1. pag.415

Dispensationes matrimoniales, & aliæ à sede Apostolica committuntur Ordinario, an pro earum expeditione Ordinarius non possit aliquid, nec minutum accipere. t.4. tr.1. r.40. §.2. p.26

Dispensationes, quæ solo verbo perficiuntur, an sub nomine gratiarum includantur in Bulla Greg. XIII. de Datis, & Promissis? tom.5. tract.7. resol.47. per tot. pag.343

Quid sit dispensatio? tomo tertio, tractat. 2. resolut.1. pag.173

Et notatur inter dispensationem, & dispensandi potestatem esse quoddam discrimen, ex eo, quod dispensatio est strictè interpretanda, potestas vero dispensandi, etiamsi delegata sit, est latè interpretanda, seu intelligenda. ibid. §.2

An possit Pontifex dispensare in jure divino positivo. t.3. tr.2. r.2. p.173

Et an possit Pontifex authoritate divina dispensare, & relaxare vota, & iuramenta? ibidem §. ultimo. pagina 174

An Pontifex possit dispensare in his, quæ statuta sunt à iure Canonico positivo? tom. 3. tractat. 2. resolut.3. pag.174

Et an possit Pontifex dispensare in legibus Episcopi, & aliorum Prælatorum. Imo & in Concilio ineludente ipsum Pontificem. ibid. §.1

Et an possit fieri lex in Concilio, qua sub mortali obligetur Pontifex ad non dispensandum ex ulla causa? ibid. propè finem dicti §.1

Et an in lege, & præceptis Apostolorum Papa dispensare possit? Et ex doctrina huius resol. aliqua alia notabilia inferuntur, & explanantur. ibid. §.2. p.175

An Pontifex possit directè secum dispensare in his omnibus, in quibus cum aliis potest? tom.3. tract.2. res.4. pag.175

Et an hoc procedat, & tribuatur Episcopis, & Principibus sæcularibus, & Prælatis etiam Regularibus? ibid. §.6. à lin.5. &c.

An qui habet potestatem dispensandi cum aliis in lege possit secum dispensare? Itaut non solum Summus Pontifex, & Episcopi, sed etiam omnes Prælati, & Superiores Ecclesiastici, tam sæculares, quam Regulares, etiam locales, & illis absentibus, vice-Rectores, vice-Priores, &c. & idem est de aliis Principibus sæcularibus Supremis, cum habeant plenissimam potestatem in temporalibus, sicut Pontifex in spiritualibus? tomo tertio, tract.2. resolut.5. & 6. pag.175. & 177

Idem est de habente potestatem delegatam ad dispensandum in universum cum aliqua Communitate, cujus est pars, secus vero si haberet limitatam potestatem dispensandi cum certis personis, vel cum determinato numero personarum. ibidem in utraque resolution. 5. & 6.

An Pontifex possit dispensare sine causa, & dispensatio sit valida. t. 3. tr. 2. r. 7. p. 179

An Pontifex dispensando sine causa peccet mortaliter, an vero tantum venialiter? t. 3. tr. 2. res. 8. & in aliis ejus not. p. 180

Et an Princeps secum dispensans in legibus, quas ipse debet ex honestate servare peccet mortaliter, vel tantum venialiter. ibidem §. 7. & in aliis ejus notationum. 1

Et infertur subditum petentem dispensationem sine causa peccare eodem genere peccati, quo peccat Superior illa concedens. Contingere autem potest ut excusetur subditus, si ignorantia invincibili laboret, & non excusetur Superior cognoscens causam non adesse, & è contra. ibid. in eodem §. ad medium, & in multis aliis ejus not. 2

An utentes dispensatione à Superiore facta sine causa peccent? tom. 3. tract. 2. res. 12. & in aliis ejus not. 1. pag. 182

Et an peccet gravius Legislator injusta dispensatione utendo, quam subditus? Et an Legislator peccet duplici titulo, uno eam non revocando, dum potest, altero ea utendo. ibid. ante med. §. 1

An si Superior sine causa secum dispensaret, esset licitus usus talis dispensationis? tom. 3. tract. 2. resol. 13. pag. 182

Quænam sit causa justa ad dispensandum. tom. 3. tract. 2. pag. 183

An quando intercedit justa causa, teneatur Superior ad dispensandum? tomo tertio, tract. 2. resolut. 15. pag. 183

Et quæritur, quando dispensatio est debita, & quando est gratia? Et deducitur, quod in quatuor casibus dispensatio est debita, extra quos non erit debita, sed gratia. ibid. §. 2

Et infertur, quod tenetur Episcopus dispensare cum Clerico, ne resideat ratione studii, & in denunciationibus matrimonii, & in interstitiis & aliis similibus? ibidem §. 6

An saltem delegatus teneatur dispensare, si adsit causa sufficiens. t. 3. tr. 2. r. 16. p. 184

Et an excusentur Regulares nolentes dispensationes votorum concedere pœnitentibus virtute suorum privilegiorum? Et quid, si privilegium sit concessum in favorem pœnitentis, ut est privilegium Bullæ Cruciatæ, & Jubilæi? ibid. §. 1

An causa dispensationis debeat esse manifestè justa, an vero sufficiat causa justa dubia? tom. 3. tr. 2. resol. 17. pag. 184

Et an idem dici potest, quando Superior dispensat in causa tantum probabili? Et quid, quando dubium est, an causa aliqua dispensandi existat? ibid.

An Superior possit dispensare in dubio, si causa sit justa. t. 3. tr. 2. r. 18. p. 185

Et docetur pro praxi, cum dubitatur, an sine dispensatione teneatur quis jejunare, vel aliam legem servare, eo ipso esse sufficientem causam ad dispensandum, nec opus esse aliqua commutatione. ibid. in fine res.

Inferior an possit in lege Superioris dispensare, quando dubitat, an casus egeat dispensatione. t. 3. tr. 2. res. 20. & in aliis ejus not. 1. p. 185

An Episcopus, v. g. quando dubitat, an res egeat dispensatione, possit in lege Superioris dispensare. t. 3. tr. 2. res. 21. p. 185

Quando casus dubius egeat dispensatione? Et an Prælatus inferior possit dispensare in legibus Superioris, si ei interdictum non sit? t. 3. tr. 2. r. 22. à princ. & in §. 3. & in aliis ejus not. 1. 2. & 3. p. 186

An possit Episcopus dispensare in lege Pontificia, quando in ea dispensare posse conceditur, non tamen cui concedatur? Et aliqua alia circa hoc in textu hujus resolutionis explanantur. t. 3. tr. 2. r. 23. & in multis aliis ejus not. p. 186

An Episcopus jure Ordinario possit dispensare in lege Concilii, seu Summi Pontificis, quoties facultas dispensandi non adimitur? t. 3. tr. 2. r. 24. p. 187

Et notatur Parochos non posse dispensare in legibus, si attendatur ius præcisè, sed ex consuetudine tamen dispensat in ieiuniis, & observatione festorum etiamsi aditi possit Episcopus. ibid. §. 12

An sint aliqui casus, in quibus Episcopi possint dispensare in legibus Pontificiis, etiamsi non habeant expressam potestatem? Et pro praxi huius quæstionis enumerantur aliqui casus, in quibus potestas dispensandi debet dici ordinaria potius quam delegata. t. 3. tr. 2. r. 26. p. 189

Et notatur potestatem, quam habet Legatus ad dispensandum in legibus, & votis esse ordinariam. ibid. ante medium. §. 10

Et advertitur potestatem, quam Superiores Religionum habent ad dispensandum cum Religiosis, & ad illos absolvendum esse etiam ordinariam, & non delegatam. Ex quo infertur posse hanc potestatem delegare. ibid. post med. dicti §. 10

An Episcopus habeat tantam potestatem in suis Diœcesibus, quantum habet Summus Pontifex in toto Orbe, ubi agitur, an possit dispensare in legibus Pontificiis? t. 3. tract. 2. resolut. 27. & in aliis quam plurimis eius not. p. 190

An Episcopus possit dispensare, non admonito Summo Pontifice, quem in casu pauperum suis sumptibus admonere potest? t. 3. tr. 2. r. 28. p. 191

An Metropolitani possint dispensare cum Episcopis suffraganeis? t. 3. tr. 2. r. 29 p. 191

An Metropolitanus possit dispensare cum subditis suorum suffraganeorum? tomo tertio, tract. 2. resolut. 30 pag. 192

Et an saltem, si Episcopus suffraganeus dispensationem petitam deneget, quando dispensare tenetur, possit Archiepiscopus per appellationem aditus dispensare? ibidem §. 2

Et quid, si adsit causa iusta, sed non tenetur Episcopus dispensare, vel non sit subditis debita, sed meregratuita, aut partim gratuita, & partim debita? ibidem §. 5. & 6

An Metropolitanus extra casus supradictos possit saltem tempore visitationis dispensare cum subditis suffraganeorum, sicut potest Confessiones audire, & absolvere pœnitentes. t. 3. tr. 2. r. 31. p. 192

An in extraordinario aliquo eventu possint inferiores dispensare in legibus Superiorum, sive lex sit de matrimonio impediendo, vel de aliqua irregularitate, aut de reservatione voti, aut similium. t. 3. tract. 2. resol. 32. pag. 193

Et an quoties Episcopus potest certiorem facere Pontificem, & pauperiem eorum cum quibus dispensandum est, supplere, ut negotium ad Pontificem deferatur, dispensare Episcopus non possit? ibid. §. 2

An sit valida dispensatio facta ab inferiori in lege Superioris, non præcognita prius causa, quando re vera causa erat iusta, & legitima? Et si subditus utatur tali dispensatione, neque peccet venialiter? Et in dicto casu, quamvis dispensatio valida sit, an ita dispensans peccet mortaliter. t. 3. tr. 2. res. 33. & 34. p. 193

An inferior possit dispensare sine cognitione causæ, sub potestate dispensandi exprimantur nomina, nulla facta mentione cognitionis causæ? tom. 3. tract. 2. resol. 35. pag. 194

An

An valida sit dispensatio à Prælato inferiori, bona fide dispensante, in causa non justa, & ideo in tali casu, an tutus sit subditus, quamvis postea constet causam non fuisse sufficientem. tom. 3. tract. 2. resolut. 36. & 37. pag. 195

An quando inferior dispensat in lege Superioris, possit imponere aliquod onus ei, cui dispensatur. tom. 3. tr. 2. res. 38. p. 196

Et quid, si Episcopus super aliqua irregularitate orta ex delicto. ibid. §. 4

Et an, quando ipsemet Legislator dispensat in lege sua, tunc, si dispensatio non est debita, sed grata, possit imponere aliquod onus ei, cum quo dispensat. ibid. ante medium dicti §. 4

An dispensatio inferioris in propriis legibus absque causa sit valida. t. 3. tr. 2. r. 39. p. 196

Idem dicendum est, quando Superior, vel æqualis Successor dispensat absque causa in lege inferioris, vel æqualis prædecessoris. ibid. in fine §. 1

Et quid, si Episcopus in Synodo Diœcesana, & Archiepiscopi in Synodo Provinciali dispensant sine causa. ibid. §. 4. & 5. p. 195

Et quid de Legato Apostolico, qui plenam habet à Pontifice potestatem an proinde ejus dispensatio sine causa etiam data sit valida. ibid. §. 3

Et additur Episcopum regulariter loquendo non posse dispensare sine causa in sua lege, quando illa transisset in contractum. ibidem prope finem §. 2. à vers. Addit. &c.

An Episcopus possit dispensare in suis Constitutionibus à Papa confirmatis. tom. 3. tractat. 2. resolution. 40. pag. 197

An in aliquo casu dispensatio Episcopi in suis legibus sine causa sit valida. t. 3. tr. 2. r. 41. p. 198

Et quid, si Constitutiones Episcopi fuerint iuramento confirmatæ. ibid. §. 2

An Episcopus possit dispensare, quamvis petens prius adierit Pontificem, qui dispensationem negavit, judicans causam propositam non esse justam. tom. 3. tr. 2. res. 42. pag. 198

Et notatur eum, qui impetravit dispensationem à Pontifice voti, in quo poterat Episcopus dispensare, posse ad eum confugere, ut dispenset, & etiam posse confugere ad potentem ex privilegio. ibid. §. ult.

An Episcopus possit cum Regularibus exemptis dispensare, si ipsi cedant exemptioni. tom. 3. tr. 2. res. 43. & in aliis ejus not. p. 199

Et an hoc intelligatur casu, quo in Prælato Superiore non esset potestas absolvendi, vel dispensandi. ibid. §. 3. pag. 200

Et an in nomine Episcopi in præsenti intelligatur tantum Episcopus loci, in quo Religiosus ortus est vel habet domicilium, aut saltem commoratur. ibid. §. 5

An sola patientia Prælati sufficiat pro dispensatione. t. 3. tr. 2. r. 44. p. 200

Et an si ex pacto dederit Papæ pecuniam pro aliquo beneficio, eo ipso quod in eum ipsum contulerit dispensasse super symoniam. ibid. §. 6

Idem dicendum est de aliis inferioribus Papæ, quoad dispensandum in eorum statuta. ibid. in fine Res.

An verbi gratia, Prælatus Superior possit dispensare circa pœnas impositas à Prælato inferiori, ipso renuente. t. 3. tr. 2. r. 45. p. 201

Et advertitur, si condemnans finierit officium suum, posse nunc Provincialem, aut Generalem subditum condemnatum à Rectore absolvere, nulla requisita licentia à Rectore moderno, seu ab eo, qui reum condemnavit. ibid. prope finem Res. 201

An in dispensationibus locum habeat argumentum ab identitate rationis à majori ad minus? Et pro praxi hujus difficultatis in textu hujus Resolutionis multi explanantur casus sæpius contingentes in facto, & tota doctrina est valde notanda. tom. 3. tract. 2. resolut. 46. pag. 201

An dispensatio respuat extensionem, & argumentum ex identitate rationis. t. 3. tr. 2. r. 47. p. 203

Et notatur certum esse dispensationem extendi ad annexos, & accessorios, & inclusos sub dispensatis, ideo dispensatus ad duo beneficia curata, censetur dispensatus super residentia alterius, &c. ibidem §. 6. per totum, &c.

An dispensatio sit strictè interpretanda? Ex quo deducitur resolutio aliquorum casuum in particulari. tom. 3. tr. 2. r. 48. p. 204

An potestas dispensandi sit late, vel stricte interpretanda? Et ex doctrina hujus quæstionis resolvendi erunt varij casus. t. 3. tr. 2. r. 49. p. 204

Et in dubio, an dispensatio extendatur ad aliquem casum interpretandum est, eam non extendi? Ita in dubio, an potestas dispensandi extendatur, ut virtute illius possit dispensari in aliquo casu, interpretandum esse extendi. ibid. §. ult. p. 205

An privilegia Bullæ Cruciatæ, vel Iubilæi quatenus continent potestatem sint stricte, vel latè interpretanda. t. 3. tr. 2. r. 50. p. 205

Et quid est dicendum de facultate concessa alicui eligendi Confessarium, qui eum absolvat à peccatis, & censuris, (loquor extra Iubilæum, & Bullam Cruciatæ) an sit strictè, vel latè interpretanda. ibid. §. 3

An Pontifex possit dispensare in recitatione Horarum Canonicarum? Et an recitatio Horarum Canonicarum sit de jure divino, vel etiam de jure naturali, & qualitas officij sit de jure positivo Ecclesiastico. t. 3. tr. 2. res. 51. §. 1. & 2. p. 206

Et an Papa possit dispensare cum quocumque Clerico, vel Regulari ut licite possit uti Breviario, cui voluerit. ibid. §. 3

Et è contra, an non possint Episcopi, & Prælati Regulares cum suis subditis dispensare, ut non recitent Officium juxta Ritum Breviarij Pij V. ad quod tenentur, sed juxta alium Breviarium approbatum. ibidem §. 4

Et an ex rationabili causa in hoc possint dispensare, ut aliquando, non tamen in perpetuum, nec per modum Constitutionis recitent de Sancto die, qua essent recitaturi de Feria. ibid. §. 3

An dispensatio concessa Subdiacono, ut possit uxorem ducere, liberet eum à recitatione Officij Divini? Et quid, si fingamus Titium matrimonium ratum contraxisse cum Catharina, & deinde clam ad Diaconi, vel Subdiaconi ordinem, & gradum esse promotum. t. 3. tr. 2. r. 52. p. 207

Et circa supradicta aliqua alia notabilia explanantur. ibidem.

An illegitimus dispensatus, ut possit recipere ordines censeatur dispensatus etiam ad ordines sacros. tom. 2. tr. 2. res. 53. p. 207

An illegitimus dispensatus, ut Clericus fiat, censeatur dispensatus ad omnes minores ordines; vel tantum ad primam Tonsuram. t. 3. tr. 2. r. 54. p. 208

Et an dispensatus ad ordines, censeatur dispensatus ad ordines sacros. ibid. §. 3

Et quid, si Pontifex diceret, dispenso tecum ad omnes Ordines. ibid. §. 4

Et notatur dispensatum ad ordines recipiendos non extendi ad beneficium obtinendum. ibidem §. 5. & in aliis ejus notat.

Et deducitur dispensatum ad Sacerdotium non censeri dispensatum ad beneficium Curatum, vel Episcopatum; & dispensatum ad beneficium Curatum, non censeri dispensatum ad Canonicatum; & ideo Regularis admissus ad ordines non potest sine speciali, Summi Pontificis

tificis dispensatione admitti ad Prioratum, vel ad aliam Dignitatem. ibidem §. 6. per totum, & in multis aliis ejus not.

An dispensatus, ut intelligitimus, vel irregularis possit sumere minores Ordines sit extendenda, ut beneficij simplicis capax sit. tom. 3. tractat. 2. resolution. 55. pagina 208

An illegitimus, vel irregularis dispensatus ad ordines sacros, censeatur dispensatus ut possit obtinere beneficium simplex. t. 3. tr. 2. r. 56. p. 209

Ex quo infertur privilegium seu dispensationem, quantum odiosa sit, extendi debere ad ea, quæ illi sunt necessario connexa, & sine quibus effectum habere non possit, & pro praxi explanantur aliqui casus. ibidem paulo post initium. §. 1. à vers. Ex quo, &c.

Et an dicta in hac, & superiori Resolutione non procedant, quando cum illegitimo dispensaretur absolute in irregularitate, quia tunc extenderetur dispensatio non solum ad beneficia simplicia, sed ad curata. ibidem. §. 3

An illegitimus dispensatus ad ordines sit capax pensionis? Et an illegitimus dispensatus ad beneficia, non censeatur dispensatus ad pensionem. tom. 3. tract. 2. resol. 57. pag. 209

An dispensatio cum illegitimo ad beneficium arctanda sit ad primum beneficium. tom. 3. tract. 2. resolut. 58. pag. 210

Et notatur dispensationem simpliciter concessam illegitimo, vel irregulari, ut possit obtinere beneficia, intelligendum esse de beneficiis simplicibus, & non extendi ad Curata & dignitates. ibid. §. 3

Et an dispensatus ad beneficium Curatum, non egeat nova dispensatione pro Episcopatu. ibid. in dicto §. 3

Et homicida, si per dispensationem legitimam sit habilis ad omnes ordines sacros, & illorum usum, an videatur factus habilis ad beneficium Curatum, & Pontificale. ibid. in fine dicti §. 3

An valida sit dispensatio circa irregularitatem homicidij, si non fuisset explicata Circunstantia Sacerdotij, si occisus erat Sacerdos? Et an hoc etiam procedat, si Pontifex non esset dispensationem concessurus, si sciret dictam Circunstantiam Sacerdotij. t. 3. tr. 2. res. 59. 60. pag. 210

An impedimentum plurium irregularitatum sufficiat separatim exprimere, & de illis dispensationem obtinere? Idem dicendum est de aliis similibus pœnis. t. 3. tract. 2. res. 61. 62. p. 211

Et an qui plura homicidia commisit, si uno tantum narrato, velit unius irregularitatis dispensationem obtinere, nihil fiat. ibid. in utraque Res. &c.

Et pro firmanda doctrina dictarum quæstionum alij diversi casus adducuntur pro praxi. ibid.

De dispensatione cujusdam irregularitatis homicidii voluntarii casus curiosus, & novus, & positus in principio textus hujus Resolutionis. Et quæritur, an fuerit in eo quis dispensatus, & an dicta dispensatio prosit ei pro foro externo. t. 3. tr. 2. r. 64. p. 213

Ubi etiam agitur de dispensatione cujusdam irregularitatis in causa Toletana.

Quando Pontifex dispensat, ut ante Novitiatus annum emittatur professio, quomodo facienda sit renunciatio bonorum juxta Concilium Tridentinum sess. 25. c. 16. de Regularibus? Idem dicendum est, si minor sit sexdecim annis, atque ita abbreviaretur tempus professionis à jure præscriptum. tom. 3. tractat. 2. resolut. 65. pag. 218

An Pontifex possit dispensare in voto solemni paupertatis, & obedientiæ? Et quid de Religioso facto Episcopo. tom. 3. tract. 2. resolut. 66. & in aliis ejus notat. pag. 218

An si quis habeat votum Castitatis, & Religionis, & petat à Pontifice dispensationem unius, teneatur alterum narrare. t. 3. tr. 2. r. 67. p. 219

An qui vovit se perseveraturum in Religione, & explicet se vovisse Religionem, dispensatio sit valida. t. 3. tr. 2. res. 68. p. 220

Et an si voto Religionis superaddas votum illius perseverantiæ, ad amplius obligeris. ibid. §. 2. & in multis aliis ejus not.

An quando falso exprimitur substantia voti corruat dispensatio. t. 3. tr. 2. r. 69. p. 220

An facultas delegata dispensandi vota, extendatur etiam ad ea commutanda. tom. 3. tractat. 2. resolution. 70. pagina 220

An quando adsunt expresse simul votum, & juramentum soli Deo factum, & non explicetur utrumque vinculum, dispensatio sit invalida. tom. 3. tract. 2. resol. 71. pag. 221

An facultas concessa ad dispensanda vota, & commutanda, extendatur ad vota, & juramenta ejusdem rei, cum simul duo vincula concurrant. tom. 3. tract. 2. res. 72. pag. 221

Et pro explanatione prædictæ difficultatis aliqua alia notabilia supponuntur, quæ contingere possunt in dicto casu, videlicet, quid dicendum sit, si non præstetur juramentum in voti confirmatione, sed independenter ab illo; ut si quis prius juravit jejunium, & postea vovit illud, vel si prius vovit, & postea juravit, non quasi votum confirmans, sed vel ejus immemor, vel omnino independenter? Et quid in dubio, an juramentum posterius emissum sit præstitum ad solum confirmandum votum. ibid. à §. 3. ad 8. p. 222

Et an facultas delegata ad dispensanda, vel commutanda vota virtute Cruciatæ, & Jubilæi, extendenda sit ad vota emissa post publicationem dicti privilegij. ibid. §. 8. &c.

An potestas delegata dispensandi, vel commutandi extendatur ad relaxanda juramenta soli Deo facta? Et quid è contra? Et an hoc procedat etiam quamvis juramentum non habeat inclusam promissionem, sed absque ea soli Deo faciat. tom. 3. tract. 2. resolut. 73. à §. 1. ad 7. p. 222. & 223

Et an ea facultas delegata ad vota, extendatur ad juramenta adjecta contractui, in quo est turpitudo, & injustitia in creditore, ut juramentum factum homini solvendi usuras, aut metu extortum. ibid. §. 7

Quidam dispensatus à Summo Pontifice in voto Religionis ratione infirmitatis post multos annos convaluit, quæritur, an ad ingressum Religionis sub mortali teneretur. t. 3. tr. 2. r. 74. p. 223

Et an Sacerdos Beneficiarius dispensatus ab onere recitandi Horas Canonicas ex infirmitate oculorum, si postea convaluerit, teneatur sub mortali Officium Divinum recitare vel fructus restituere. ibidem §. 2. pagina 224

Ex quibus infertur, quod cessante causa finali dispensationis, adhuc valet dispensatio. ibid. à linea 5. §. 1

An aliquando Episcopus possit dispensare in voto Castitatis absoluto, & in aliis votis Papæ reservatis? Et in hoc casu quis censebitur difficilis ad Pontificem aditus, & quæ causa legitima. t. 3. tr. 2. res. 75. & in multis aliis ejus not. p. 224

Et an si occurrat prædicta necessitas, & aditus neque ad Episcopum pateat possit Parochus dispensare, ex præsumpta Pontificis voluntate. ibid. §. 3

An Episcopus valeat dispensare, ut contrahens cum voto Castitatis possit petere debitum. tom. 3. tr. 2. r. 76. & in aliis ejus not. p. 224

Et quid circa hoc de Regularibus, virtute privilegiorum, assignatos tamen per Provinciales, vel etiam non assignatos virtute alterius privilegij Julij II. ib. §. 3. & 4. & in plurimis aliis eorum notat. p. 225

Et

Et quid de Confessario virtute Bullæ Cruciatæ? Et notatur, quod si supradictus vovens castitatem, vel cum voto Religionis facto ante matrimonium, vel post matrimonium ratum, facto, nondum consummavit matrimonium in istis casibus neque Episcopus, neque Regularis, neque Confessarius virtute Cruciatæ potest dispensare. ibid. §. 5

De quodam voto conditionali, postea confirmato, an possit per Episcopum dispensare, verbi gratia, N. febri acuta correptus, magno cum vitæ discrimine, ad hoc ut pristinam recuperaret sanitatem, vovit ingredi Religionem quod votum postea confirmavit, an, &c. t. 3. tr. 2. r. 77. p. 225

An in dubio de valore voti reservati possit Episcopus dispensare? Ex quo colligitur posse Episcopum dispensare in ejusmodi votis reservatis, quando emissa sunt ex metu cadenti in virum constantem. tom. 3. tract. 2. res. 78. p. 225

Unde cum dubium sit, an vota pœnalia, & conditionalia sint reservata sequitur ratione ejus dubii posse Episcopum in eis dispensare, etiam purificata conditione, & commisso delicto. ibidem in fine resolutionis.

An bona fide dispensatus in voto, existimans adesse causam, cum tamen non sit, valeat dispensatio. t. 3. tr. 2. res. 79. p. 226

Ubi aliqua alia explanantur pro intelligentia dictæ difficultatis.

An levitas in vovendo præstet sufficientem causam dispensandi, etiam si vovens non habeat difficultatem exequendi votum? tomo tertio, tractat. 2. resolut. 80. pag. 226

Et pro intelligentia hujus quæstionis adducitur, quod si in tenera ætate votum emisisti, vel intervenientе metu, vel in tristitia, aliave passione, vel errore circa causam impulsivam, vel quia causa, qua motus fuisti ad vovendum cessavit; in his casibus justam habes dispensandi causam in voto, etiamsi difficultatem illud exequendi non habeas. Sed in prædictis casibus semper cum dispensatione admiscenda sit aliqua commutatio. ibid. §. 2. 3. & 4. p. 226

An sit credendum dicenti se habere potestatem delegatam dispensandi? tomo tertio, tractat. 2. resolut. 81. pag. 227

Et infertur credi posse literis Summi Pœnitentiariæ asserentis, sibi vocis oraculo commissum esse ut dispenset in aliquo casu Pontifici reservato? ibidem §. sexto.

An dispensatio in votis, vel aliquo alio impedimento possit fieri, invito eo, cum quo dispensatur? tom. 3. tr. 2. res. 82. p. 227

An dispensatio impetrata pro aliquo prosit, si eo ignorante impetrata est? tomo tertio, tract. 2. resolut. 83. pag. 228

Et an dispensatio impetrata ab altero volentium matrimonium inire, vel qui irritum injerunt, prosit utrique, quamvis alter prorsus impedimentum, ac dispensationem ignoret? ibid. §. 10. & seqq.

An in dispensatione subreptio circa unam partem vitiet alteram partem, si partes rescripti sint omnino separatæ? t. 3. tr. 2. r. 84. p. 229

Ex quo sequitur, quod si in eodem rescripto impetret quis dispensationem voti castitatis, ac peregrinationis Jerosolymitanæ, allegata scienter falsa causa circa alterum votum, vera autem circa alterum, non vitiatur dispensatio circa utrumque, sed tantum circa illud, in quo causa falsa fuit; secus vero si duplicis impedimenti ad matrimonium contrahendum dispensatio in eodem rescripto obtineretur, ut voti castitatis, & consanguinitatis, &c. ibid. §. 4

An subreptio dolosa, ut totum rescriptum vitiet, sufficiat, ut sit circa causam etiam impulsivam? Et quid, si subreptio sit circa causam finalem? tom. 3. tract. 2. res. 85. p. 230

An in dubio, utrum causa expressa in narrativa alicujus rescripti sit finalis, vel impulsiva, censenda sit impulsiva, & non finalis? tom. 3. tractat. 2. resolut. 86. pag. 230

Idem dicendum est, quando dubium est, an satis probetur veritas narratorum, vel quia est dubium, an causa falsa allegata sit finalis? ibid. in fine res.

An in dubio, si causa tacita in dispensatione sit finalis, vel impulsiva, dispensatio sit invalida? t. 3. tract. 2. res. 87. p. 230

An qui dubitat, num dispensatio obtenta sit valida, possit ea uti? t. 3. tr. 2. r. 88. p. 231

Idem est, quando dubium est, an satis probetur veritas narratorum in supplicatione. t. 3. tr. 2. res. 89. à lin. 4. §. 1. p. 231

An taciturnitas veri reddat subreptitiam dispensationem, quando tacetur aliquid, quod secundum stylum Curiæ est necessario declarandum? tom. 3. tractat. 2. resolution. 90. & 91. & in aliis earum notationum. p. 231. & 232

Et docetur, quæ sit causa finalis, & quæ vero impulsiva. ibid. §. 1. dictæ res. 91

An taciturnitas dispensationis prius petitæ, & non obtentæ, vitiet sequentem dispensationem postea ab eodem Superiore obtentam? tomo tertio, tract. 2. res. 92. pag. 233

Eadem ratio erit, si negata ab uno Superiore, obtineatur ab alio, nulla facta mentione negationis ab alio Superiore datæ? ibid. ante med. res.

Et quid, si Prælatus, qui modo dispensat, sit inferior illi, qui dispensare noluit? Imo quid, si qui dispensat, habeat potestatem delegatam, qui vero dispensare noluit, habeat potestatem ordinariam? ibid. propè finem resolut.

An taciturnitas prius dispensationis obtentæ reddat posteriorem invalidam? tomo tertio, tract. 2. resol. 93. pag. 233

Et an, si quis obtineat unam dispensationem cum una cognata, & illa mortua, secundam petat pro alia in eodem gradu, vel diverso conjuncta, sit valida secunda, licet obtineatur sine mentione primæ? ibidem §. 3. pag. 234

Et quid, si talis persona non fuerit usa priori dispensatione, quacumque ex causa, & petat secundam, non facta mentione prioris? ibidem in fine dicti §. & in resol. 94

Et an idem sit dicendum, licet fœmina resideat nolens primo consanguineo nubere, ac impetrat posteriorem dispensationem ad nubendum aliis, &c. ibid. à lin. 7. §. 2. dictæ res. 94. p. 234

An si quis obtinuit dispensationem cum consanguinea, & postea actu contrahat cum alia, dispensatio illa censeatur renunciata? tomo tertio, tract. 2. resolut. 95. pag. 234

An qui obtinuit dispensationem contrahendi cum consanguinea, si alteri copuletur, possit, ista mortua, uti priori dispensatione? tomo tertio, tract. 2. resolut. 96. pag. 235

An quando prima dispensatio matrimonii fuit irrita: necessarium sit in secundo mentionem facere de nullitate primæ. t. 3. tr. 2. r. 97. p. 235

An quando contrahentes sunt in eodem gradu duplicato, v. g. tam ex parte matris, quam patris, teneantur in petitione dispensationis illum gradum in eodem genere explicare. t. 3. tr. 2. r. 98. p. 235

An possit peti dispensatio super aliquo impedimento matrimonii, tacito alio in posterum dispensando. t. 3. tr. 2. res. 99. 100. p. 236

Sed difficultas major est; quando in eadem persona duo sunt impedimenta, quorum alterum occultissimum est, ex

ex cujus revelatione si sciatur, sequitur personæ eo laboranti magnum detrimentum, & alia gravissima damna, quid in tali casu faciendum est? ibid. post medium §. 3. res. 100. ad vers. Difficultas major. p. 237

Quo tempore dispensationis debeat verificari causa finalis, an sufficiat causam subfuisse, cum dispensatur, an vero requiratur etiam, ut perseveret, quando initur matrimonium? Et quid, quando committitur inferiori. tom. 3. tract. 2. resol. 110. & in aliis ejus notationum. pag. 236

Quæ falsitas vitiet rescriptum in quacumque dispensatione? Et hic apponuntur aliquæ Regulæ, ex quibus Confessarij, & Responsores casus conscientiæ multos casus extricare poterunt. tom. 3. tr. 2. r. 102. & in aliis ejus not. p. 238

An expressio falsi vitiet dispensationem? Et pro praxi explanantur, aliqui casus particulares, & alij deducuntur, & annotantur. tom. 3. tr. 2. res. 103. p. 238

An si per ignorantiam, vel simplicitatem quis expressit causam falsam, & dispensatus fuit, valide contraxerit. t. 3. tr. 2. r. 104. p. 239

Et notatur, quod dispensatio variis modis potest cessare. Primo per renunciationem, &c. ibidem §. 3. & sequent. &c.

Quid operatur in dispensatione clausula, *Motu proprio*, quando adest vitium subreptionis. tom. 3. tr. 2. res. 105. pag 240

An si dispensatus ex falso nomine in rescripto appositio intelligat personam sibi notam, vitietur dispensatio. t. 3. tr. 2. r. 106. p. 240

An dispensatio sit subreptitia, quando erratur nomine personæ. t. 3. tr. 2. r. 107. p. 241

An dispensatio sit subreptitia, quando erratur nomine Diœcesis. t. 3. tr. 2. r. 108. p. 241

Et notatur, quod rescriptum non vitiatur, ut à Commissario mandari non possit, si error aliquis ex incuria scriptoris irrepserit, ut si pro tertio gradu affinitatis positus sit tertius gradus consanguinitatis. t. 3. tr. 2. r. 109. §. 3. p. 242

An error commissus circa personam, cui committitur rescriptum expediendum, vitiet illud. tom. 3. tr. 2. r. 109. & 110. p. 242

An dispensatio inter consanguineos, vel affines sit subreptitia, non facta mentione de copula habita inter eos? Et an in tali casu, quid est dicendum si Pontifex dispensaverit cum conditione, dummodo copula non intervenerit. tom. 3. tractat. 2. resolution. 111. 112. 113. pag. 243

Et an in supradicto casu non teneantur, qui dispensationem petunt ad interrogationem Ordinarij de copula respondere, sed possint sine peccato negare, quamvis in rescripto dicatur, si copula non fuerit, dummodo copula sit occulta, & secus si fuerit publica. ibid.

Et explanatur, quod incestus cum consanguinea non est impedimentum proveniens ex jure naturæ, neque ex jure divino positivo, nec denique ex jure humano inductum. ibid. à linea 12. §. 6. resol. 113. à vers. Quod vero. p. 244

An saltem copula sit exprimenda, quando habita fuit ad facilius obtinendam dispensationem. t. 3. tr. 2. res. 114. 115. 116. p. 245. & 246

Et quid, si illa intentio tantum interius concepta fuerit, & non manifestata? Et quid, quando ita facta copula fuit ex parte unius tantum. ibid.

Et notatur, quod quando copula fuit habita post concessionem dispensationis per Pontificem factam, ante tamen quam ordinarius exequatur, dispensatio valida fuit circa impedimentum supra narratum, sed tenentur in hoc casu contrahentes dispensationem ab Episcopo obtinere. ibid. §. 6. dictæ Res. 115

Et an contrahentes non teneantur copulam fateri Ordinario nisi casu quod interrogarentur ab Ordinario præcedentibus indiciis, aut infamia? Imo quamvis infamia in dicto casu, aut semiplena probatio copulæ sit, & quamvis contrahentes interrogati negent illicite, dispensatio ab Ordinario facta erit valida. ibid. prope finem. §. 2. dictæ Res. 116. à vers. unde contrahentes. pag. 247

Et asseritur, quod non est necessarium in eadem supplica omnia impedimenta ejusdem qualitatis explicare, sed sufficere unum post alterum in diversis supplicationibus, & temporibus explicare, & de illis dispensationem obtinere. ibid. §. ult. dictæ Res. 116. &c.

Solet Pontifex dispensare, vel ratione jacturæ famæ, vel ratione copulæ, sed in hac sola existente, ut facilius dispensatio impetraretur, quidam apposuerunt in petitione quod adfuit copula, & quod adest jactura famæ, quæritur, an talis dispensatio sit valida. t. 3. tr. 2. r. 117. & in aliis ejus not. p. 247

An si allegata copula, & exinde jactura famæ, & scandali, si vere justa adsint, Papa dispensaverit, dispensatio sit irrita, copula non sequuta. tom. 3. tr. 2. res. 118. pag. 248

Et an si in ipsa petitione dispensationis plures proponantur causæ, debeant omnes ad hoc, ut dispensatio valida sit, verificari. ibid. §. 3. p. 249

Et an sola expressio causæ falsæ finalis, quæ si vere exprimeretur, non concederetur dispensatio, dispensationem irritet. ibid. §. 6

Et in §. ultimo hujus Resolutionis alius valde notandus adducitur, qui sæpius contingit in praxi, & ex quo etiam deducuntur alij casus lege illos. ibid. &c.

An dispensatio super impedimento cognationis, vel publicæ honestatis, non facta mentione de copula, sit subrepetitia. t. 3. tr. 2. r. 119. 120. & 121. pag. 249. & 250

Et advertitur, quod etiam quando incestus cum consanguinea est impedimentum, oportet, quod copula sit perfecta, effuso semine viri intra vas, & non sufficit, quod fœmina seminet. ibid. in fine §. 2. & seq. res. 120

Et additur non esse copulam narrandam, quando fuit incestuosa ex parte alterius tantum, nempe, quando alter ignorabat consanguinitatis, vel affinitatis nexum. ibid. ad medium. §. 3. dictæ Res. 120

An dispensationes possint revocari ad libitum concedentes? Et quid, si gratis dispenset Pontifex, & non per modum contractus. t. 3. tr. 2. r. 122. p. 251

Et docetur in duobus casibus peccare mortaliter Pontificem, si dispensationem revocaret, maxime absque causa sufficienti. ibid.

De causis, per quas Pontifex solet in matrimoniis dispensare. t. 3. tr. 2. r. 123. p. 251

An si aliqua fœmina remaneret innupta propter deformitatem, v. g. sed in dispensationis petitione ponitur, quod remaneret innupta ex defectu dotis, quæritur, an talis dispensatio sit valida. t. 3. tr. 2. r. 124. p. 253

Idem est si alios defectus notabiles fœmina patiatur, pro quibus innupta remanebit, si ita non impetrat dispensationem talem cum prædicta narrativa. ibid. §. 2

An dispensatio in causa matrimoniali sit late, vel stricte interpretanda. t. 3. tr. 2. r. 125. p. 253

An in secundo gradu sit dispensandum solum inter Magnos Principes, & pro causa publica. tom. 3. tr. 2. r. 126. pag. 253

Et an Summus Pontifex in omnibus gradibus consanguinitatis lineæ transversæ excepto primo gradu dispensare possit, ac proinde soleat. ibid. §. 6. & seqq.

An Summus Pontifex possit licite acquiescere petitioni cujusdam Oratoris volentis contrahere cum muliere sibi conjuncta in secundo gradu affinitatis. t. 3. tr. 2. r. 128. pag. 255

An Episcopus in casu valde raro possit aliquando dispensare in impedimentis matrimonij? Et pro praxi prædictæ difficultas explanantur aliqui casus in quibus Episcopus potest dispensare. t. 3. tr. 2. r. 129. p. 255

Et

Et quid est dicendum in casibus prædictis in textu hujus ref. quando non est facilis recursus ad Pontificem, est tamen facilis ad Apostolicum Legatum? ibid. §. 10. &c.
An in casibus supradictis, ut Episcopus possit dispensare, requiratur, ut matrimonium sit contractum bona fide, saltem ex parte unius? Et quid, si cum mala fide ambo contraxerint? tom. 3. tr. 2. ref. 130. p. 256
Et an non sit mala fides, quamvis procedat ex lata culpa, & ignorantia crassa, & culpabili, sed requiratur, ut scienter præsumatur? ibid. §. ult. p. 257
Et an in quibus vero casibus potest Episcopus dispensare, non ideo possit ejus Vicarius Generalis, nisi specialiter ab Episcopo id ei committatur? ibid. §. 4
An Episcopus ex urgentissima causa, & necessitate possit dispensare in impedimentis dirimentibus matrimonium, ante contractum ipsum matrimonium? tom. 3. tr. 2. ref. 132. à §. 2. & in aliis ejus not. pag. 258
Et quid in prædictis impedimentis post contractum matrimonium? ibid. §. 1. &c.
An Episcopus post matrimonium contractum, dispensatione impedimenti subreptitie obtenta, possit dispensare in eo impedimento confirmando dispensationem Pontificis? t. 3. tr. 2. r. 133. §. 4. p. 259
Et an Episcopus possit dispensare in impedimentis dirimentibus supervenientibus matrimoniis jam contractis impedientibus petitionem debiti? ibid. §. 5
Et an Episcopus possit dispensare cum his, qui cum voto Castitatis simpliciter contraxerunt matrimonium, ut possint licite petere? ibid. ad lin. 5. dicti §. &c.
An detur casus, ut Episcopus possit dispensare cum divitibus super impedimento aliquo dirimente ex illo capite, quod non pateat aditus ad Pontificem? tom. 3. tract. 2. r. 137. p. 263
An si quis matrimonium contrahat ante dispensationis notitiam sit validum? Ex quo docetur, quando nempe dispensatio censetur suum effectum operari, an à die suæ concessionis, vel à die notitiæ, & receptionis & acceptationis? tom. 3. tr. 2. r. 138. per totam. p. 263
An dispensationes valeant ante literarum expeditionem? tom. 3. tr. 2. ref. 139. p. 263
Et infertur dispensationes, & alias gratias non expirare mortuo Pontifice ante earum expeditionem. ibid. §. 3. & seqq. p. 264
Et an sola probabilis conjectura de obtenta dispensatione sufficiat ad validitatem actus & ejus honestatem? ib. §. 9
An dispensatio à Pontifice concessa, & signata valeat in foro conscientiæ? tom. 3. tract. 2. ref. 140. p. 264
An sit valida dispensatio, si fœmina repudiavit legatum ad finem obtinendi dispensationem ob paupertatem? tom. 3. tr. 2. ref. 141. p. 265
Et quid est sentiendum, si antequam mitteret Romam, vel postquam misit antequam Pontifex dispensaret, instituta sit in prædicta hæreditate, vel legato? ibid. §. 2
Et an valida sit dispensatio, si fœmina, quæ sufficienti dote caret, ut nubat extraneo, ad obtinendam dispensationem alleget, se innuptam remansuram ob defectum dotis, si non nubat consanguineo, &c. ibid. §. 6. pag. 266
An quis possit libere contrahere, si dubitet de impedimento ante matrimonium contractum? tom. 3. tr. 2. r. 142. pag. 266
Et quid, si autem dubites, an impedimentum habeas, eo quod scias habuisse verum impedimentum, & nescias tamen an obtinueris veram dispensationem? ibid. in fine §. 1
An dispensatio prima vice, qua illa utimur, extinguatur? t. 3. tr. 2. r. 143. p. 266
An Commissio dispensandi in impedimentis matrimonii, vel irregularitate, & aliis, quæ in foro externo, vel interno committuntur cum Clausula, *Si preces veritate nitantur*, expiret morte concedentis, re integra? t. 3. tr. 2. r. 144. p. 267
An dispensatio, seu potius facultas testandi concessa Episcopis, Monachis, vel aliis, quibus testandi interdictum est, expiret morte concedentis? Ubi aliæ curiosæ quæstiones resolvuntur sæpius contingentes in praxi pro licentiis, gratiis, & privilegiis, an expirent, morte concedentis, necne. tom. 3. tr. 2. ref. 145. p. 269
Et advertitur, quod testamentum factum sine licentia convalidatur, supervenienti facultate testandi. ibid. §. 3. &c.
Idem dicendum est, si Princeps alicui indulserit licentiam ad dedicandum molendinum illicite jam factum. ibid. §. 5. &c.
Idem etiam infertur pro aliis similibus casibus. ibid. à §. 6. usque in finem ref. ubi late, & curiosi, & valde notandi casus in praxi demonstrantur.
An cessante causa dispensationis, cesset ipsa dispensatio, post integre, & perfecte obtentam dispensationem? tom. 3. tr. 2. r. 146. 147. p. 271
Vbi in exemplum dictæ difficultatis diversi casus adducuntur, & tota doctrina prædictarum Resolutionum est valde notanda. ibid.
An si dispensatus circa aliquod impedimentum criminis, postea incidat in aliud simile crimen, teneatur mentionem facere de priori dispensatione, & quid de criminibus diversi generis? tom. 3. tr. 2. r. 148. p. 273
An dispensatio obtenta per vim, & metum sit valida? t. 3. tr. 2. r. 149. p. 274
An si quis petat facultatem à Superiore ad dispensandum in quodam casu, quem data opera, non explicat, quia timet de exclusiva Episcopi, impetratio sit valida? t. 3. tr. 2. r. 150. p. 274
An Forenses, & Peregrini possint dispensari ab Episcopis, etiam si brevi tempore in eorum Diœcesi commorentur? t. 3. tr. 2. r. 151. p. 214
Et quid de Scholaribus, Prætoribus, Medicis, Officialibus, &c. ibid. in fine ref. &c.
An Clericus in Minoribus constitutus possit exercere medicinam sine alia Pontificia dispensatione? Et quid, si sit Clericus in Sacris, aut Beneficiatus? t. 3. tr. 2. r. 152. & in aliis ejus notationum. pag. 276
Ex pluribus rescriptis à Pontifice impetratis, quodnam sit præferendum. t. 3. tr. 2. r. 153. p. 276
De clausulis dispensationum, quæ apponuntur in litteris Pœnitentiariæ, & primo, de prima Clausula. *Discreto viro Magistro in Theologia, &c. & Confessori ex approbatis, &c.* t. 3. tr. 2. r. 154. p. 277
Et advertitur errorem esse vulgi literas dispensationis frustrari suo effectu, si aperiantur à non habente dictas qualitates. ibid. à lin. 2. §. 1. &c.
Sed difficultas est de Confessore, qui fuit approbatus ab Ordinario ad audiendas sacramentales Confessiones, videlicet virorum dumtaxat, & non mulierum, vel econtra, non tamen ex defectu scientiæ, sed ratione juvenilis ætatis, an iste possit exequi literas in forma Brevis Sacræ Pœnitentiariæ ad favorem mulieris obtentas, vel econtra? ibidem §. 2. &c.
An semel Confessarius electus ex virtute litterarum dispensationis possit vigore ejusdem Bullæ, inconsulto Majori Pœnitentiario variari? tom. 3. tract. 2. ref. 155. pag. 278
Et an peccet prædictas literas aperiens, si illis qualitatibus Bullæ præditus non fuerit? ibid. §. 8
An Confessarius habens facultatem dispensandi super certam materiam, dispensatio sit valida, si in confessione Sacramentali interne illam fecerit, putando tam ipse, quam pœnitens non esse necessarium verbis expressis facere? Vel an sit necessarium iterum expresse dispensare, & proferre verba dispensationis, dicendo, *Dispenso tecum, &c.* t. 3. tr. 2. ref. 156. & in multis aliis ejus not. p. 279
Et an hæc dispensatio possit fieri à Sacerdote, etiam si dispensans sit absens? ibid. ad medium ref.

An dispensatio in literis Pœnitentiariis fieri debeat in confessione Sacramentali? t.3. tr.2. r.157. p.279
Et an ad valorem confessionis sufficiat, si confessio sit invalida? ibid. §.4. &c.
Et an opus sit, ut talis Delegatus sit Doctor juris Canonici, vel Magister in Theologia, in Academia approbata, & non Licentiatus, nec cæteri alii? ibid. § 7. p.280
Et notatur, quod Regulares, quibus Superiores permiserint, habent privilegium expendendi has literas, etiamsi non sint Doctores, vel Magistri. ibid. §.6. &c.
Et alii casus circa supradicta explanantur, & pro cæteris aliis clausulis prædictarum literarum. ibid.
De clausula dispensationum propter periculum incontinentiæ. tom.3. tr.2. r.160.p.281
De clausula dispensationum in ordine ad diligentem Oratoris examinationem. tom.3. tractat. 2. resolut. 161. pagina 282
De clausula dispensationum in Ordine ad confessiones, & alias pœnitentias injungendas. Et adducuntur diversi casus contingentes in praxi pro adimplendis supradictis pœnitentiis. t.3. tr.2. r.162. p.282
De clausula apponi solita in dispensationibus. *Dummodo copula non intervenerit.* tom. 3. tr.2. r.163. p.283
Et quid de alia clausula. *Dummodo copula interfuerit sub spe facilioris dispensationis*, an in tali casu si spes non fuerit exterius significata, sed tantum interius concepta, an in tali casu, si copula taceatur, dispensatio sit valida? ibid. §. 5. &c.
De clausula dispensationum. *Dummodo impedimentum inde proveniens occultum sit.* tom. 3. tract. 2. resolut. 164. pag.284
Et notantur, & explanantur illa, quæ in literis Pœnitentiariæ aliquando apponuntur, ut conjux impedimenti ignarus certior fiat de prioris consensu nullitatis. ibidem. §. 2. &c.
De clausula litterarum dispensationum Sacræ Pœnitentiariæ, nempe *Gratis Vbique.* tom. 3. tractat. 2. resolut. 165. pag.284
An pro expediendis dispensationibus recipere quis aliquid possit? t.3. tr.2. r.166. p.285
An si Curialis, qui ut facilius dispensationem impetret, mutet narrationis substantiam, incurrat in excommunicationem? t.3. tr.2. r.167. p.285
An beneficii titulus revalidetur per regulam Cancellariæ de triennali possessione, aut aliam præscriptionem, non obstante pœna inhabilitatis, aut privationis imposita proviso, nec alia opus sit dispensatione, aut tituli habilitatione? t.3. tr.2. r.168. p.286
Et quid de possidente beneficium pacifice per triennium, sed mala fide, ut si quis simoniace sit institutus in beneficium per ignorantiam? ibid. §.4. & 5. &c.
Et an pensio revalidetur per regulam de triennali? ibid. §.6.
Et an obligatio restituendi fructus, v. g. beneficiorum non tollatur per regulam de triennali. ibid. §.7. p.287
Si quis per triennium possidet pacifice beneficium, sed à principio cum mala fide, an juvetur per regulam Cancellariæ de triennali, & quid, si à principio possedit bona fide? t.3. tr.2. r.169. p.287
Et notatur triennalem possessionem juvare, quando provisus beneficiis est capax. ibid. §.9. p.288
Alia dubia excutiuntur circa Regulam Cancellariæ de triennali possessione. Primo, an irregularis possit adjuvari hac triennali possessione? t.3. tract.2. r.170. p.288
Secundo an hæc regula de triennali possessione habeat locum in conscientia? ibid. § 9. &c.
Tertio, an hæc regula de triennali suffragetur in gratia subreptitia? ibid. §.16.p.289
Et tandem notatur collationem beneficii factam invalido, vel suspenso, non esse ipso jure invalidam, sed irritandam. ibid. §. 18. &c.
Ex quibus aliqua alia inferuntur circa supradicta. ibid.
Plura dubia elucidantur ad praxim conducentia pro ornatu Regulæ 33. Cancellariæ, de possessione triennali. Primo, an dicta Regula procedat in foro interno, & externo? tom.3. tr.2.r.171. à lin 8.§.1. p.290
Secundo, an hæc Regula defendat possessores triennales pacificos aliàs inhabiles modo non sint Hæretici, intrusi, &c. ibid. §.3. &c.
Tertio, an defendat possessores beneficii malæ fidei? ibid. §.7. p.291
Quarto an si aliquis, v.g. te ignorante, simoniace procuravit tibi beneficium? ibid. §.9. &c.
Quinto, an tempus possessionis triennalis, sit computandus ultimus dies de momento ad momentum, vel sufficiat, ut sit inceptus? ibid. §.11. p.292
Multa de pluralitate beneficiorum scitu digna adnotantur. Et inter alia, quæ dicuntur in textu hujus res. pro prædicta materia, tandem deducitur quod Papa licite dispensare potest in pluralitate beneficiorum, quando juxta subest causa, secus graviter delinquet. tom.3. tr.2. res.172.§.1. pag.293
Et quod nemini suffragatur dispensatio Pontificis ad possidendum simul plura beneficia, nisi ex justa causa fuerint obtenta, & aliter peccat mortaliter, neque tutus est in conscientia per hujusmodi dispensationem, sed tenetur alterum beneficium resignare. ibid.
Et an quando unum beneficium est sufficiens ad congruam sustentationem, licitum sit absque dispensatione Papæ, vel Episcopi, & nulla alia causa tenere plura beneficia simplicia, residentiam non requirentia, idque saltem ex consuetudine nota, & tolerata? ibid. §.3
Et in §. penultimo, & ultimo hujus res. datur gravis doctrina, & in promptu, & mente tenenda à Confessariis, quomodo se gerere debeant cum supradictis circa absolutionem, nisi superflua erogent in Ecclesiæ utilitatem, & opera pia, &c.
An in foro conscientiæ sit licita, & possit retinere pensio obtenta à Pontifice absque justa causa sine obreptione aut subreptione? Et prius aliqua supponuntur pro intelligentia hujus quæstionis. t.3. tr.2. r.173. p.295
Et an sit tutus in foro conscientiæ resignans beneficium, si omnes fructus beneficii, (ut sæpe fit,) assignentur in pensionem ipsi resignanti, vel tanta pars, ut resignatarius non possit commode sustentari. ibid. prope finem. §.2
Vide verb. *Pontifex, Episcopus, Prælatus Regularis.* In quibus alia quamplura.

Dispensatus.

Dispensatus illegitimus à Papa, ut possit obtinere beneficium Curatum, si postea efficiatur Religiosus, an possit sine nova dispensatione fieri Prælatus Regularis? tom.5. tr.5. r.143. §.ult. p.281
Qui dispensatus est, ut beneficium simplex obtineat, non censetur dispensatus ad Canonicatum, & dignitates Ecclesiæ Cathedralis, & principales Ecclesiæ Collegiatæ. ibid. §.3. pag.280
Et quid, si talis dispensatus est ad beneficia Curata? t.5. tr.5. r.144. §.3. p.281
Dispensatus illegitimus ad Ordines, an intelligatur solum ad minores ordines dispensatus? ibidem in initio dicti §. pag.281
Dispensatus. Vide verb. *Dispensare*, *Dispensatio.* tom.2.3. 4.5.6.7.8. & 9

Displiciturum.

Vide verb. *Modus.* tom. 7

Disponere.

Vide verb. *Facultas*, *Pecunia*, *Schedula*, *Relinquere.* tomo 7.
Item verb. *Bona temporalia.* tom. 8
Item verb. *Exequiæ*, *Filia*, *Fructus*, *Funus*, *Lex.* tom.9

Dispositio.

Dispositio juris eadem debet esse, ubi est eadem ratio, & ubi est eadem ratio, dicitur adesse eadem legis dispositio non extensivè, sed comprehensivè. t.2.tr.1.r.179. §.2. pag.104

Eadem dispositio juris debet esse, ubi militat eadem ratio, & tunc non dicitur adesse eadem lex extensivè, sed comprehensivè. t.7. tr.1. r.3. §.1. ante finem p.4

Disputantes.

Disputantes de fide in casu de jure prohibito, an Inquisitores possint punire, & contra illos procedere? t. 5. tr.10. r.77. §.1. p.445

Et in dicto casu an includatur Clericus, quamvis indoctus, &c. ibid. §.3

Ubi quod in dicto casu excommunicatio non incurritur à laïcis ipso facto, sed per judicem Ecclesiasticum est infligenda.

Disputare.

Disputare an possit laïcus doctus cum Hæretico? Vbi explanatur quid in cap. *Inhibemus*, significent illa verba, Inhibemus, ne cuique laïcæ personæ, &c. t.5.tr.8. res.10. §.3. p.356

Vbi, an comprehendantur sub dictis verbis Religiosi laïci, seu Conversi, Donati, & Sanctimoniales? ibid. §.3.

Vide verb. *Laicus.* tom. 6

Dissensio.

Vide verb. *Controversia, Discordia, Quæstio.* tom. 9

Dissentire.

Quando dissentiunt duo, vel plures executores testamenti, quid est agendum? t.6. tr.9. res.34. & 35. per totam pag.472

Vide verb. *Cogitatio.* tom. 8

Dissipare.

Si non dissiparet Religiosus in aliquo speciali casu largiendo munera bona Religionis, an incidat in pœnas Bullæ Clement. VIII. de largitione munerum? tom.7. tr.3.r.33. §.1. p.263

Vide verb. *Bona temporalia.* tom. 9

Dissolvere.

An dissolvantur sponsalia ex matrimonio valido? t.2.tr.6. r.27. §.1. p.345

An dissolvantur sponsalia per solum ingressum Religionis, vel sit expectanda professio? t.2. tr.6. resol.29. §.1. pag.346

Vt dissolvatur matrimonium ratum per subsequens consummatum, an possit Pontifex legem ferre? t.3. tr.1. r.96. §.7. p.128

Vt dissolvatur à maleficio maleficium, an licitum sit petere hoc ei, si dubitas, an absque novo maleficio id facere possit? t.8. tr.2. r.7. §.1. p.24

Ad dissolvendum matrimonium, posita gravi causa, Pontifex non requirit necessario consensum partium, sed id facere potest etiam eis invitis. t.3. tr.1. res.96. §.3. pag.127

Dissolvere. Vide verb. *Consensus, Copula, Infidelis, Ius, Ordinis Sacramentum, Professio.* tom.2

Dissolvere an possit Pontifex matrimonium ratum, & non consummatum? t.3. t.1. r.95. §.1. p.126

Et quid de Episcopo circa hoc? ibid. §.5

Et quid sine causa? t.3. tr.1. r.96. §.1. p.127

Dissolvere matrimonia si verata, sive consummata Infidelium Pontifex dispensando non potest. ibid. §.8

Et an sit circa hoc alia ratio Hæreticorum? ibid.

Et quid, si Pontifex habeat supremam jurisdictionem temporalem in quosdam infideles? ibid. §.9

Dissolvere matrimonium ratum, & non consummatum, an possit Pontifex solum inter magnos Principes? t. 3. tr.1. r.97. §.1. p.128

Dissolvere dictum matrimonium an possit Episcopus in casu valdè raro? t.3. tr.1. r.98. §.1. p.129

Dissolvere matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesia per consecrationem consummatum, cur magis Pontifex possit, quàm carnale consummatum? t.3. tract.1. resol. 100. §.2. pag. 131

Dissolutus.

Dissoluto matrimonio valido, an teneatur qui ita contraxit prima sponsalia implere? t.2. tr.6. res.27. §.2. pag.345

Distantia.

Distantia ab Ecclesia quænam excuset à peccato, ut quis non teneatur illam adire ad audiendam Missam in die Festo? t.2. tr.3. r.6. §.1. p.225

Vbi advertitur, quod si in urbe contigerit templa omnia & loca esse interdicta, longiusque distare Ecclesiam aliquam extra, vel intra muros liberam ab interdicto, omnes secluſa gravis temporis intemperie ad illam confluere tenentur, etiam fœminæ delicatæ, alicujus authoritatis, ut in die festo audiant missam. ibid. in res. 6. ad medium.

Distantia unius Leucæ an sufficiat, ut quis excusetur ab audienda Missa in die festo? t.2. tr.3. r.7. §.1. p.225

Et quid, si iter sine equo minimè fieri possit, & alia hujusmodi impedimenta occurrant? ibid.

Vbi docetur milliarium sufficere ad excusandum quemlibet ab audienda Missa, sed præcipuè delicatas fœminas, & alicujus authoritatis. ibid. §.2

Distare.

Si ita distant Cardinales à Romana curia, ut omnino inter decem dies post mortem Pontificis accedere non possint, an teneantur præsentes illos expectare? t.9. tr.7. r.14. §.1. p.381

Distillatio.

Vide verb. *Conjugatus.* tom. 2

Distinctio.

An ratione distinctionis numericæ objectorum peccata numero distinguantur? t.1. tr.7. r.22. §.1. p.357. Vbi pro praxi aliqui casus.

Distinguere.

Quando distinguatur adoratio, & actus per quos exercetur, explanatur, & quomodo. t.9. tr.4. res.2. §.1. & seq. p.321

Distinguenda an sit in confessione consanguinitas, ab affinitate? t.1. tr.7. r.110. §.1. p.399

Distinguendi an sint in confessione gradus cujuslibet inter se affinitatis, vel consanguinitatis? t.1. tr.7. r.110. §.1. ibid. Distinguendum. Vide verb. *Difficultas.* t.2

Distinguitur inter Emphyteutam Ecclesiarum, & inter Emphyteutam laïcorum. t.6.tr.3.r.197. §.1. p.228

Sed lege ibi à r.192. usque ad 200. inclusivè, ubi aliqua curiosa invenies circa dictum Emphyteutam, à p.224. ad 230

Vide verb. *Actus, Conscientia erronea.* tom.8

Distractio.

Qui cum distractione voluntaria accedit ad communionem, communicando an peccet venialiter? t.2. tr.2. r.44. §.1. p.183

Si cum distractione voluntaria Sacerdos dixerit Missam die festo, an satisfaciat præcepto de audienda Missa? t. 2. tr. 3. r. 4. §. 2. p. 223
Et si cum distractione voluntaria in aliis diebus non festivis Sacerdos celebrat Missam, an mortaliter peccet? ibidem.
Qui cum distractione voluntaria audit Missam in die festo, vel recitat Horas Canonicas, an satisfaciat his præceptis? t. 2. tr. 3. r. 25. §. 3. p. 236
Vide verb. *Absolvere Clericus.* tom. 3

Distractus.

Qui distractus voluntariè recitat Horas Canonicas, & audit Missam, an satisfaciat præcepto? t. 3. tr. 6. r. 48. §. 1. pag. 444
Et an ad fructuum restitutionem teneatur? ibid.
Et quid si caret attentione extrinseca ex inadvertentia? ibid. §. 6
Distractus. Vide verb. *Parochus, Testis.* tom. 2
Item verb. *Absolvere, Clericus.* tom. 3

Distrahere.

Vide verb. *Bancus, Pecunia.* tom. 7

Distribuentes.

Distribuentibus eleemosynas pauperibus dantur documenta ad tollendos scrupulos. t. 4. tr. 7. r. 59. §. 1. & seqq. p. 308

Distribuere.

Vide verb. *Chorus, Episcopus, Executor, Fœmina, Legatum, Pauper, Superfluum, Vxor.* tom. 4
Distribuere eleemosynam inter pauperes an possint executores ante tempus designatum à testatore? t. 6. tr. 9. r. 62. §. 1. & seq. p. 482. & 483
Vide verb. *Bona temporalia, Debere, Ecclesia, Eleemosyna, Orphanus.* tom. 6
Item verb. *Lucrari, Pauperes.* tom. 8

Distributio.

Si distributio aliqua commissa est Religioso, vel aliis, an possint suo consanguineo, vel Monasterio aliqua erogare? t. 6. tr. 9. r. 57. §. 1. & seq. p. 481
Distributio. Vide verb. *Bona temporalia, Debere, Ecclesia, Eleemosyna, Orphanus.* tom. 6
Item verb. *Chorus, Episcopus, Executor, Fœmina, Legatum, Pauper, Superfluum, Vxor.* tom. 4
Item verb. *Lucrari, Pauperes.* tom. 8
Distributiones an lucretur Vicarius Capituli Sede vacante absens? t. 3. tr. 5. r. 76. §. 1. p. 415
Idem est de aliis Officialibus, & Visitatoribus electis à Capitulo Sede vacante. ibid. §. 2
Distributiones possunt dari propter laborem, & per consequens possunt à Beneficiario, & Cardinali expendi ad libitum, & testari de illis, & tamen possunt obligare ad Officium divinum. t. 3. tr. 6. r. 2. §. 8. p. 418
Qui distributiones non percipit de præsenti, sed expectat eas de futuro, an teneatur ad Officium divinum recitandum? t. 3. tr. 6. r. 112. §. 6. p. 486
Super hoc verbo Distributiones in tomo 3. ex tract. 6. de Horis Canonicis lege aliquas difficultates à r. 129. ad 137. à p. 494. ad usque 497
Distributiones. Vide verb. *Canonicus, Chorus, Lucrari, Præbendarius, Surdus, Visitator,* tom. 3
Distributionibus Præbendarum an gaudeant Inquisitores, quamvis non resideant? t. 5. tr. 10. r. 135. per tot. p. 467
Ab distributionum restitutione an liberetur ille, qui ad Chorum accedit non solum post primum psalmum, verum etiam præter hanc partem reliquit recitare aliam non notabilem? t. 3. tr. 6. r. 117. §. 3. p. 488

Distributor.

Distributor eleemosynæ ex testamento, an possit partem sibi applicare, si verè pauper est? t. 4. tr. 7. r. 64. §. 1. & seqq. p. 311
Distributoris, vel testatoris filio spurio an executores possint aliquid dare de eleemosyna distribuenda? t. 6. tr. 9. r. 59. §. 1. & 2. p. 482

Divertere.

Vide verb. *Conjux.* tom. 2

Dives.

Dives in gravi necessitate pauperum an teneatur præbere elemosynam de superfluis ad statum, vel sufficiat illam mutuare? t. 4. tr. 7. r. 11. §. 1. & seqq. p. 280
Ut à diviti subripiat, qui volebat pauperi nummos subripere, an licitum sit ita consulere, maximè si persona divitis determinaverit? Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu. t. 7. tr. 5. r. 36. §. 3. & seqq. p. 346
Contra divites an pauperes in extrema necessitate possint implorare officium judicis? tom. 4. tract. 7. resol. 3. §. 1. pag. 276
Divites compellere ad eleemosynam faciendam, an judices possint non solum in extrema necessitate pauperum, sed etiam quoties præceptum adest jure divino, aut naturali? ibid. §. 2. p. 277
Divites an sæpius obliget præceptum elargiendi eleemosynas? t. 4. tr. 7. r. 5. §. 1. & seq. ibid.
Quando divites eleemosynas largiri, & de quibus bonis teneantur pauperibus in eorum communibus, gravibus, & extremis necessitatibus doctrina generalis proponitur. t. 4. tr. 7. r. 8. §. 1. & seqq. p. 279
Si divites plures possint uni pauperi succurrere in extrema necessitate, vel in gravi indigenti, quis eorum teneatur eleemosynam dare? t. 4. tr. 7. r. 16. §. 1. p. 284
Divites an teneantur redimere captivos apud Turcas? t. 4. tr. 7. r. 17. §. 1. ibid.
Divites. Vide verb. *Eleemosyna, Pauper.* tom. 4
Item verb. *Patrimonialia bona.* tom. 9
Cum divitibus an Episcopus dispensare possit super aliquo impedimento dirimente ex illo capite, quod non pateat aditus ad Pontificem? t. 3. tr. 2. r. 137. §. 1. & seqq. pag. 263
A divitibus, & opulentis an possit in gravi necessitate constitutus subripere necessaria? t. 4. tr. 7. r. 49. & 50. pag. 303
De divitum obligatione largiendi eleemosynas in gravi necessitate pauperis de necessariis ad statum. t. 4. tr. 7. r. 9. §. 1. p. 280

Dividere.

Dividere legata incerta ratione incertitudinis personæ, loci, Ecclesiæ, pauperum, &c. an hæres in conscientia teneatur, si in id consentiant? Idem est de debito, ubi diversi casus pro praxi. tom. 6. tr. 8. res. 51. & 52. p. 419. & 420
Dividere rem, & bona an teneatur cum persona, de qua dubitat an ejus sint bona, quæ aliquis possidet bona fide, sed magis inclinat esse aliena? t. 8. tr. 7. r. 42. §. 1. pag. 173
Vide verb. *Legitima.* tom. 6
Item verb. *Bona temporalia, componere.* tom. 8

Divinatio.

Divinationes an differant specie, & sint in confessione aperiendæ? t. 1. tr. 7. r. 35. §. 1. & seq. p. 365
Et quid, si per expressum pactum cum dæmone quis divinaret, an id esset exprimendum in confessione? ibid. §. 2

Divinatores.

De divinatoribus, & de pœnis, quibus ab Inquisitoribus debeant puniri. t.5. tr.12. r.10. §.1. p.510

Divisio.

Vide verb. *Dividere, Legitima.* tom.6

Divitiæ.

Ob divitias contrahere matrimonium non est peccatum veniale. t.2. tr.6.r.200. §.3. p.454

Divortium.

Divortii justam causam an pariat copula sodomitica imperfecta, quia semen non fuit emissum. tom.2. tr.6. r.228. §.1. p.473

Et quid est de actu bestialitatis, & brutalitatis? ibidem §.2

Et quid, si cum uxore alius pollutionem habuerit, interim, ipse volente, & consentiente. ibid. §.4

Et quid, si uxor habuerit oscula, amplexus, & tactus cum viro alieno. ibid. §.1

Ad divortium celebrandum an causam præbeat concubitus consummatus cum fœmina mortua. t.2. tr.6.r.230. §.4. p.475

Divortium licet in septem casibus, ob alias causas præter adulterium, sed hæc separatio non debet fieri in perpetuum. t.2. tr.6. r.231.§.4. in fine & seqq. p.476

Circa divortium matrimonii aliqua notabilia, & sex casus observantur. t.2. tr.6. r.232.§.1. ibid.

Vide verb. *Adulterium, Conjux, Error, Hæreticus, Mulier, Sententia, Vir, Vovere, Vxor.* tom.2

Item verb. *Causa, Separatio.* tom.9

Diurnum.

Vide verb. *Breviarium.* tom.3

Diurnus.

Vide verb. *Ager.* tom.9

Diuturnitas.

Diuturnitas voluntariæ retentionis de re aliqua furto sublata, an sit circumstantia necessario in confessione apienda? t.1. tr.7. r.157. §.2. p.418

Et supponitur plura non committi peccata, sed tantum continuare antiquum, quamvis uno anno, vel plus injustè retineatur res aliqua aliena. ibid. §.1

Diuturnus depopulator.

Vide verb. *Ager.* tom.9

Doctor.

Doctor, cui ex licentia pœnitentis peccatum, & persona ejusdemmet pœnitentis manifestatur, obligatur Sacro sigillo confessionis. t.1. tr.8. r.33. §.2. p.440

Doctor, Vide verb. *Consuetudo.* tom.1

Doctor Canonum si haberi potest an eligendus sit in Vicarium pro Capitulo Sede vacante, & sub pœna nullitatis. t.3. tr.5. r.65.§.1. p.409. Vbi in casu quod non sit Doctor, an possit in ipso actu deputationis dari ei Consultorem Doctorem sibi bene visum, alioquin an poterit ipse vicarius eligere Doctorum Consultorem partibus non suspectum in quibus opus fuerit? §.2. pag.410

Et an Doctor Theologus non possit esse Vicarius Capitularis Sede vacante. ibid. §.3

Et an non Doctor possit esse Vicarius Episcopi? ibidem §.2.

Doctor, Vide verb. *Consuetudo, Delegatus, Vicarius.* tom.3

Doctor, Vide verb. *Osculum.* tom.4

Doctor an gaudeat in conficiendis testamentis privilegio Militis? t.6. tr.8. r.50. §.1. p.440

Doctor, Vide verb. *Concubina.* tom.6

Item verb. *Allegationes.* tom.7

Item verb. *Authoritas.* tom.8

Item verb. *Authoritas, Matrimonium.* tom.9

Si non Doctorem Vicarium Episcopus demortuus reliquit, Capitulum non debet eum confirmare. tom.3. tr.5. r.65. §.2. p.410

Doctores regentes Cathedram an teneantur jejunare. t.4. tr.6. r.27. §.8. & seqq. p.216

Doctores creandi an consecratio facultatem tribuat Episcopi. t.4. tr.8. r.95. §.1. & seqq. p.390

Doctoribus existentibus in Synodo, an Clerici non Doctores possint eligi in examinatores Synodales. t.3.tr.3. r.97.§.3. p.363

Doctori testanti de consuetudine an sit credendum. tom.6. tr.1. r.34. §.2. p.116

Vbi an in foro conscientiæ possit quis stare assertioni unius Doctoris testantis de consuetudine. ibid.

Doctoris unius opinio an faciat rem probabilem in his, quæ ad jus pertinent, & secus autem, quæ ad factum spectant. t.3. tr.4. r.3. §.1. p.377

Doctorum opinio probabilis an sufficiat, ut Ecclesia det jurisdictionem, etiam si fortè opinio illa sit falsa, ut si probabile sit talem posse absolvere à reservatis censuris, & similibus. t.1. tr.5. r.56. §.2. p.299

Doctorum communis opinio an possit introducere aliquam irregularitatem, vel suspensionem, etiamsi clarè non sit expressa in jure. tom.5. tract.5. resol.9. per totam. p.210

Doctorum opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, ut Ecclesia det jurisdictionem, etiamsi opinio illa sit falsa, ut probabile sit aliquem posse absolvere à reservatis, vel censuris, aut assistere matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium &c. tom.7. tr.1.r.92. §.6. post medium. p.69

Doctorandus.

Pro Doctorando filio expensæ factæ à Patre non veniunt in legitimam. tom.6. tract.7. resol.43.§.2. ad medium. pag.333

Doctoratus.

Vide verb. *Conditio, Gradus.* tom.6

Doctrina.

Vide verb. *Sylvester.* tom.9.

Doctrinales.

Vide verb. *Decisiones, Rubrica.* tom.6

Dogmatista.

De dogmatistis, & pœnis quibus debent puniri. Et an vero in pœnam deneganda sit illis Eucharistia. tom.5. tr.12. r.23. per totam. pag.522

Dolens.

Qui sine dolenti proposito saltem post confessione peccatorum confitetur, an tunc sufficiat elicere dolorem de peccatis confessis sine proposito dolendi saltem post confessionem, an potius debeat iterare confessionem tamquam substantialiter invalidam. tom.1. tr.3. r.96. §.10. p.154

Dolor.

Dolor de peccatis an semper exigatur tempore absolutionis? t 1. tr.3. r.90. § 1. p 150

Dolor, Vide verb. *Contritio.* tom. 1

Dolor an debeat præcedere confessionem, & sit referendus à pœnitente ad Sacramentum pœnitentiæ, ut sit postea dolor sufficiens quando pœnitens confitetur? t. 1. tr. 3. r. 96. §. 1. p. 153

Dolor virtualis an sufficiat in confessione venialium? t. 1. tr. 3. r. 98. §. 1. p. 155

Dolor, & propositum circa omnia venialia, & mortalia ex motivo universali, an censeatur retractatus per unum tantum novum peccatum veniale? t. 1. tr. 3. r. 99. §. 1. & seqq. p. 156

Dolor de mortalibus omnibus jam confessis an sit necessarius ad effectum Sacramenti pœnitentiæ? tom. 1. tr. 8. r. 107. §. 8. post medium. p. 164

Dolor, Vide verb. *Amicus.* tom. 8

Absque dolore supernaturali an sit mortale confiteri tantum venialia? t. 1. tr. 3. r. 98. §. 4. p. 155

Sine dolore confiteri aliquod veniale, an sit mortale? t. 1. tr. 3. r. 100. §. 1. & seqq. p. 157

Qui cum dolore universali se accusat in confessione de venialibus, non determinando peccata in particulari, an remaneat absolutus ab omnibus? t. 1. tr. 4. r. 19. §. 1. & seqq. p 236

Si à dolore non valens se cohibere persona injuriata secretò graviter, in querimonias publicas prorumpit, si injuria infametur, an injuriatus peccet mortaliter? t. 8. tr. 10. r. 7. post medium. p. 198

Dolorem de peccatis pœnitens non tenetur habere nisi pro puncto absolutionis. tom. 1. tract. 1. resol. 11. §. 2. pag. 10

Dolorem novum an necessariò debeat elicere, qui confitetur peccatum oblitum, vel peccata aliàs confessa iterum confitetur? tom. 1. tract. 3. resol. 88. §. 1. & seqq. pag. 148

Si post dolorem pœnitens novum peccatum committat, an novum dolorem debeat elicere cadentem super omnia, vel an sufficiat de novo tantum peccato dolere? t. 1. tr. 3. r. 96. §. 1. p. 154

Si quis dolorem non habet venialium, neque propositum cavendi de omnibus, an sit valida confessio talium venialium? t. 1. tr. 3. r. 102. §. 1. & seq. p. 159

Ubi an liceat confiteri illa de quibus neque dolorem, neque propositum cavendi quis habet? idid. §. 5

Qui dolorem habuit generalem in confessione, si oblitus sit alicujus peccati, an quando illud confitetur teneatur elicere novum dolorem? t. 1. tr. 3. r. 145. §. 3. pag. 189

Propter dolores Ordinarios, quos fœminæ in partu solent pati, an possint debitum maritis negare? tom. 2. tr. 6. r. 208. §. 3. p. 460

Doloris actus si per multum tempus præcedat confessionem, an sufficiat ad ejus validitatem? Et quantum sit illud tempus in re nostra? tom. 1. tract. 3. resolut. 95. §. 1. pag. 152

Vbi, quod quando quis unius, aut alterius peccati statim post absolutionem recordatur, & addit illud, in tali casu non indiget novo actu doloris. ibid. §. 3

Si doloris actus pœnitens eliciat post narrata peccata ante absolutionem, an recipiat Sacramentum Pœnitentiæ? t. 1. tr. 3. r. 97. §. 1. & seqq. p. 154. & seq.

Doloris actum an teneatur elicere sub pœna peccati mortalis, qui tantum confitetur venialia. t. 1. tr. 3. r. 145. §. 1. pag. 189

Dolosè.

Qui dolosè non impedit percussionem Clerici, cum impedire possit, an incurrat censuram? t. 5. tr. 2. r. 23. §. Sed non, ad medium. p. 138

Dolus.

Dolo juramentum adjectum contractibus invalidis, & de jure reprobatis an obliget in conscientia? Et an dictum juramentum indigeat relaxatione? t. 6. tr. 3. r. 117. §. 1. & seq. p. 179

Qui dolo bona sua perdiderint, an gaudeant beneficio cessionis? t 6. tr. 5. r. 3. §. 1. p. 278

Dolus, Vide verb. *Parochus.* tom. 2

Item verb. *Extrahere, Verbum.*

Domesticus.

Sub domesticorum nomine qui intelliguntur, ut possint in Oratorio privato audire Missam tempore interdicti vigore Cruciatæ? tom. 4. tract. 2. res. 51. §. 1. & seqq. pag. 59

Et qui stat extra domum Domini, si ejus expensis alitur, an gaudeat dicto privilegio? ibidem §. 2. pagina 60

Domicella.

Domicellæ consuentes, vel alio modo laborantes in diebus festis ad evitandum otium, non peccant. t. 7. tr. 5. r. 20. §. 5. p. 338

Vide verb. *Occupare.* tom. 7

Domicilium.

Si domicilia duo quis habeat, an possit uterque Episcopus illum Ordinare? tom. 2. tract. 5. resolut. 43. §. 1. pag. 289

Et quid est dicendum de ejus filio? ibid. §. 2

Et quid, si filius natus fuerit fortuitò in alio loco? ibidem §. 4

Qui domicilia duo habet, unum in loco interdicto, alterum in loco non interdicto, an censeatur ille interdictus? t. 5. tr. 4. r. 13. per totam. p. 202

Quando domicilium contrahere quis dicatur, ut Episcopus possit illum Ordinare? tom. 2. tr. 5. resol. 44. §. 1. pag. 289

Ubi aliqua adverturtur pro Clericis externis, qui cum dimissoriis suorum Ordinariorum in Civitate Neapolitana morantur. §. 3. p. 290

Domicilium, Vide verb. *Pactum, Parochus, Pater, Velare.* tom. 2

Qui domicilium mutat post quam ab Episcopo excommunicatus fuit, an possit absolvi ab Episcopo hujus novi domicilii, vel absolvendus sit ab Episcopo, qui eum excommunicavit? t. 5. tr. 1. r. 199. per totam. p. 115

Vide verb. *Ejicere, Missa.* tom. 9

Domina.

Domina vassallorum, quæ ratione suæ dotis est Domina, si uxor sit alterius, an teneatur sumens Bullam Cruciatæ solvere octo argenteos. tom. 4. tr. 3. resol. 4. §. 4. pag. 68

Vide verb. *Comitissa, Ducissa, Marchionissa Vidua.* tom. 4

Dominica Oratio.

Vide verb. *Adultus, Oratio.* tom. 6

Dominica dies.

In Dominica infra octavam omnium Sanctorum an sit dicenda Missa de Requiem in Altari Privilegiato, quando concedatur privilegium in dicto Altari pro præfatis octavis, an vero Missa de Dominica idem privilegium habeat? t. 4. tr. 1. r. 41. §. 1. p. 26

Dominicis diebus Quadragesimæ Sacerdotes sæculares, & Regulares, Cardinales, Archiepiscopi, Episcopi existentes

existentes in Regnis Hispaniarum sumendo Bullam Ordinariam Cruciatæ possunt comedere ova, & lacticinia. t.4. tr.3. r.7. §.6. & seqq. p.69. & r.169. §.1. & seq. p.135
Et quid sine bulla? t.4. tr.6. r.54. §.1. & seqq. p.228
Vide verb. *Abstinere, Confiteri, Consecratio, Episcopi, Dies, Votum*. tom.4
Item verb. *Interesse*. tom.9

Dominium.

Dominium sibi reservavit pecuniæ, vel alterius rei unico actu non consumptibilis, qui dedit talia Religioso, vel Monasteriali ad ipsius usum liberè disponendum, an Religiosus, vel Monialis illis utendo votum paupertatis frangat? t.7. tr.3. r.25. & 26. p.260
Et quid de comestibilium usu? tom.7. tr.3. resol.26. §.4. ibidem.
Quicumque, in quod dominium Religiosus habet, an possit sine licentia ludere? tom.7. tr.3. r.62. §.3. ante medium. p.274
Dominium servi an perdat Dominus Infidelis, vel Hæreticus, si convertatur simul cum servo ad fidem? t.7. tr.8. r.21. per totam. p.439. &c.
Dominium aliquarum rerum in sex casus servus potest habere, & de facto habet. tom.7. tract.8. resolut.29. §.1. pag.441. & in resol.31. & 32. ubi latè. pag.442. & 443
Dominium rei an transferat semper præscriptio, vel tantum aliquando? t.8. tr.7. r.39. §.5. p.172
Esto dominium temporale in loco, & Diœcesi Episcopus non habeat, potest tamen tenere familiam armatam, & proprios habere ministros, & executores ad carcerandum &c. t.9. tr.2. r.302. §.2. & seqq. p.251. Sed melius in tr.8. r.5. p.445
Vide verb. *Eximere, Pontifex, Territorium*. tom.9

Dominus.

Sine Domini licentia vota Religionis, vel castitatis à servis emissa an possint commutari, vel dispensari per Cruciatam, Jubilæum, vel Episcopum? tom.4. tr.3. r.106. §.1. p.110
Quando plures sunt Domini directi rei Emphyteuticæ, an omnes sint requirendi? t.6. tr.3. r.199. §.5. in fine, & seq. p.229. & 230
Sine Domini licentia thesaurus inventus ex industria in fundo alieno, an sufficiat in conscientia ante judicis sententiam dare tantum Domino dimidiam partem? t.6. tr.6. r.4. §.1. p.293
Si Domini plures sint ejusdem fundi ex inæqualibus partibus, quomodo applicabitur thesaurus in dicto fundo? ibid. §.5. p.294
Quoties ob Domini præsumptam voluntatem possumus colligere illum non esse invitum, aut esse tantum invitum quoad modum, quia daret, si peteretur aliquid ab eo, aut non ægrè ferret, an censendi non sint peccare mortaliter fures, ut in uxore, filiis, servo, famulo, & amicissimo? tom.7. tr.3. resol.39. §.3. ante medium, p.265
Domini an teneantur strictius ad correctionem? t.7. tr.4. r.32. per totam. p.298
Dominis ministrantes famuli carnes in die jejunii, vel cibaria in refectiuncula, an peccent peccato scandali? t.7. tr.5. r.59. per totam. p.357
Dominis in quibus possunt servi, & mancipia ministrare absque peccato. tom.7. tract.5. resolution.75. §.1. pag.368
Dominis veris an restituenda sint bona, quæ ab hostibus eripiuntur, si furto sublata sunt, vel possint mitites illa sibi retinere? tom.7. tract.7. resolut.33. §.2. pag.405
Et quid, si ab hostibus quis accipiat aliquid emptione, donatione, aut alia ratione? ibid. §.8. p.406
Domino non præsente an possit in suo Oratorio privato celebrari, & ibi ejus familia, & familiares, Missam de præcepto audire? t.4. tr.2. r.39. & 40. p.51
Et quid, si ad hoc familiares habeant Bullam Cruciatæ? ibidem.
A Domino audito sacro in suo Oratorio, an possit Dominus alteri interesse in gratiam familiarium qui aberant? t.4. tr.2. r.51. §.3. p.60
Domino absente, vel ignorante, si Episcopus suum servum scienter ordinet, an servus liber fiat, & Episcopus duplicatum Domino pretium reddere teneatur? t.5. tr.5. r.57. §.4. p.232
Domino sciente, vel non contradicente, si servus recipiat Ordines, an fiat liber? ibidem.
Domino tradere equum an teneatur, qui eum gratis recepit à latrone, vel possit illum tradere ipso latroni? t.6. tr.3. r.132. §.4. p.188
Domino irrequisito, an si Emphyteuta alienet partem, amittat totum, an verò solummodo partem? t.6. tr.3. r.199. §.1. p.229
Et quando sunt duo ejusdem rei Emphyteuticæ Domini proprietarii, an uterque sit requirendus? ibid. §.5
Et an uno Domino dumtaxat non requisito Emphyteuta in pœnam commissi totam rem, an vero partem spectantem ad Dominum, cujus consensus non fuit requisitus, amittat? ibid. p.230
Quando à Domino suo captivi bello tractantur benignè, an possint capti in bello justo fugere? tom.7. tr.7. r.29. §.1. pag.403
Dominorum suorum bona diripere, & in quacumque quantitate asportare an possint servi Christiani, capti à Turcis, & cum dictis bonis fugere? ibid. §.9
Inter Dominos, famulos, servos, ancillas, & concubinas Dominorum aliqua notabilia circa inhonesta contingentia inter Dominum, & concubinam mediantibus, & adjuvantibus famulis, servis, & ancillis. t.7. tr.5. à r.43. usque ad 47. inclusivè, ubi latè, à p.349. ad 352
Inter Dominos & servos multas, & varias difficultates invenies in tract.8. de servis tom.7. signanter in res.4. 12.15.17.22.29. usque ad 33. & 37. usque ad 59. & in r.61.64.66. & 67.
Ad Dominum proprietatis an pertineat thesaurus inventus in fundo Emphyteutico, vel an ad Emphyteutam? t.6. tr.6. r.5. §.1. & seqq. p.294. & 295
Dominus quando possit baptizare servos, & mancipia filios infidelium, invitis parentibus, & quando ad id teneatur sub peccato mortali? t.1. tr.1. à r.86. usque ad 92. p.56. & seqq.
Si Dominus omittat correptionem mancipii, non autem famuli ob salarium servientis, an satisfaciat, si in confessione dicat, omisi correptionem proximi? t.1. tr.7. r.71. §.2. p.378
Dominus peccans cum servo, vel serva infideli, an debeat in confessione hanc circumstantiam explicare. t.1. tr.7. r.127. §.1. p.407
Dominus, an sit necessarium, ut semper sit præsens, ut possit celebrari Missa in suo Oratorio, pro consanguineis, familiaribus, & domesticis? t.4. tr.2. r.52. §.2. pag.60
Quidnam, si hoc efficiatur virtute Cruciatæ? t.4. tr.2. r.53. §.1. & seqq. p.61
Dominus potest irritare vota Castitatis, Religionis, &c. à servis emissa. t.4. tr.3. r.106. §.1. p.110
Dominus, si non vult aliquid dare pro eleemosyna ad Jubilæum lucrandum, an possit servus, vel mancipium illam clam à Domino recipere? tom.4. tr.4. r.30. §.1. pag.154
Dominus an teneatur compellere servos ad servanda jejunia, quæ frangere volunt? tom.4. tr.6. r.13. §.1. & seqq. pag.208

Dominus compellendo famulum in die jejunii ad opus incompatibile ratione laboris an mortaliter peccet, si illud opus possit commodè differre in alium diem? t.4. tr.6. r.14. §.1. & seqq. ibid.
Dominus, Vide verb. *Familia, Familiares, Famulus, Oratorium.* tom.4
Si Dominus nihil prorsus mancipio præbeat, quod insumat in justam recreationem, an tunc poterit servus ex bonis Domini insumere aliquid ad moderatam recreationem, &c. t.5. tr.7. r.16. §.2. p.318
Dominus, Vide verb. *Communicatio civilis.* tom.5
An Dominus ex incendio familiæ, seu domesticorum teneatur? t.6. tr.3. r.120. §.4. p.183
Si Dominus rei fructus in veritate ex ea probabiliter non erat recepturus, an possessor malæ fidei dictæ rei non teneatur ad fructus? tom.6. tr.3. r.172. §.2. in fine. pag.213
Dominus an teneatur præstare salarium famulis infirmis? t.6. tr.3. r.175. §.1. & seq. p.214
Si Dominus postquam Emphyteuta à solutione Canonis cessavit per aliquod tempus tacuit, sed postea ad privationem Emphyteusis agat, an fructus interim à triennio perceptos Emphyteuta faciat suos, an verò teneatur eos Domino restituere? tom.6. tr.3. resol.196. §.1. & seqq. pag.227
Dominus post incursam caducationem, an possit propria authoritate possessionem rei Emphyteuticæ apprehendere? t.6. tr.3. r.198. §.1. p.229
Et quid, si Emphyteuta non resistit, vel resistit verbis tantum, non verò factis resistit. Et quid, si adsit scandalum? ibid. §.1. & seqq.
Si Dominus fundi in quo thesaurus est inventus dicat illam pecuniam inventam fuisse absconditam à majoribus suis, inventor verò dicat esse thesaurum, quis debet probare? t.6. tr.6. r.4. §.6. p.294
Si Dominus fundi consensisset, ut per artem magicam ex ejus fundo erueretur thesaurus, ad quem pertineat? t.6. tr.6. r.14. §.3. p.301
Dominus, Vide verb. *Animal, Canis, Dubium, Emere, Exigere, Famulus, Fiscus, Fur, Gestor, Negotiorum, Incendium, Restituere, Servus, Tabernarius, Vendere.* tom.6
Dominus negligens correctionem mancipii, non tamen respectu famuli ob salarium servientis, nisi sit domesticus, & contubernalis, an teneatur hanc circumstantiam explicare in confessione? t.7. tr.4. resol.23. §.9. pag.293
Vide verb. *Protectio, Servus, Superior, Secularis.* t.9

Dominus temporalis.

Domini temporales impedientes familiam armatam S. Inquisitionis pro delatione armorum, an possint ab Inquisitoribus puniri tamquam turbatores S. Officii Inquisitionis? t.5. tr.10. r.20. §.2. p.424
Vide verb. *Excommunicatio.* tom.2
Item verb. *Communicatio civilis.* tom.5
Dominus in dubio utrum votum servi sit emissum tempore libertatis, an possit illud irritare? tom.8. tr.4. r.41. §.3. pag.66
Dominus an possit omnia vota, & juramenta servi irritare facta tempore subjectionis? tom.8. tr.4. r.44. §.2. pag.68
Et quid, si emissa fuerint ad tempus, dum servus fuerit liber? t.8. tr.4. r.45. §.4. p.69
Dominus principalis, an vero Procurator sit Perjurus, si Procurator nomine principalis juravit falsum? t.8. tr.4. r.66. §.3. p.81
Dominus rerum ignito globo, vel sagitta an possit interficere furem, equo insedentem, & cum rebus furatis aufugientem? t.8. tr.5. r.30. §.1. p.106
Et si judex desit, an Dominus rei furatæ possit intrare locum, ubi rem furatam in pacifica possessione fur constituit, & illum occidere cum moderamine, si eam recuperare impediat? tom.8. tract.5. resolution.31. §.1. ibid.
Ut Dominus rei furem interficere possit, quanti valoris oportet ut res sit? t.8. tr.5. r.32. §.1. ibid.
Dominus membrorum suorum nemo est. Ubi pro praxi aliqui casus, in quibus licitum erit aliquibus membrum sibi abscindere? tom.8. tract.5. resol.59. §.1. & seqq. p.118
Dominus an teneatur ad aliquam restitutionem ante judicis sententiam, si mancipium occidat aliquem absque Domini culpa? tom.8. tract.5. resolut.76. §.1. pag.127
Dominus an possit eligere sepulchrum pro servis impuberibus, qui illam non eligerunt? tom.8. tract.8. r.8. §.1. p.191
Dominus, Vide verb. *Abscindere, Comparare, Consumere, Corruptor, Damnum, Domus, Dubium, Extrahere, Mancipium, Possessor, Servus.* tom.8

Dominus reddituum Ecclesiasticorum.

Domini redditum Ecclesiasticorum an efficiantur Cardinales Religiosi, & Episcopi Religiosi instar Cardinales, & Episcopi sæculares, ideoque supervacaneè consumpta, & in usus illicitos non tenentur restituere ab ipsis recipientes. t.9. tr.7. r.84. §.1. p.406
Dominus bonorum Ecclesiasticorum & beneficiorum an sit Papa, itaut de potentia absoluta possit privare quoslibet Prælatos, vel beneficiarios etiam sine causa, & bona Ecclesiæ arbitratu suo alienare posse? t.3. tr.1. r.101. §.1. p.133
Vbi etiam an possit de plenitudine potestatis ad libitum dare bona Ecclesiæ, & Monasteriorum cui voluerit, & res unius Ecclesiæ, vel Monasterii in aliam Ecclesiam, vel pium usum transferre? ibid. §.5. & seqq.

Domus.

E domo exeundo fœmina in publicum, an peccet mortaliter, si sciat lascivè ab aliquo amari? tom.7. tr.5. r.9. & 10. p.331
In domo vendita ante traditionem thesaurus inventus cui cedat? t.6. tr.6. r.6. §.5. in fine. p.296
Domum locare pretio currenti an possit, qui scit Aulam, Proregem cito Messanam discessurum? t.6. tr.3. r.101. §.1. pag.170
Domum locare meretricibus an quis possit, etiam si honestas vicinas perversuræ sint? tom.6. tr.3. r.110. §.3. pag.176
Vt domum aliquis exponat ludo, an Princeps licentiam concedere possit? tom.6. tract.4. resol.1. §.1. p.243
Domum habentes expositam ludo, an non solum peccent, sed teneantur ad restitutionem, si principales lusores tenentur restituere, & non restituatur? ibid. §.4. pag.244
In domum Amasii an qui vulgo Sagitteri vocantur concubinam conducere possint? tom.7. tract.5. r.42. §.1. pag.349
In domum heri an liceat famulo conducere concubinam, per januam intromittere, &c. tom.7. tr.5. r.47. per totam. p.352
Domum locare cariis meretricibus, & usurariis publicis, quàm aliis honestis personis, an liceat, &c. t.7. tr.5. r.49. §.5. p.353
Domus, Vide verb. *Episcopus.* tom.2
Item verb. *Dominus, Episcopus, Oratorium, Privilegium.* tom.4
In domus venditæ parietibus pecunia, vel alia res recondita, vel sub terra abscondita, non ad emptorem, vel inventorem spectat, sed venditori, vel alii, qui illam ibi reposuit restitui debet? tom.6. tr.6. r.2. §.2. ad medium. p.292

Domus. Vide verb. *Incendium, Solvere.* tom. 6
Item verb. *Cibus, Hæres, Locare, Manere.* t. 7
Si ex aliqua domus officina alii famuli res sæpius furantur, an famulus alius hoc videns teneatur manifestare domino, aliàs teneatur ad restitutionem. t. 8. tr. 7. r. 32. §. 1. pag. 165
Et quid de famulo cui custodia domus demandata est. ibidem.
Et quid, si fures extranei domum ingrediantur ad furandum. ibid. §. 2
Domus seminarii, puellarum, Orphanorum, & Clericorum in communi viventium, & authoritate Episcopi fundatæ, an gaudeant immunitate Ecclesiæ. t. 9. tr. 1. r. 6. §. 12. pag. 7
Domus Clericorum juncta Ecclesiæ, vel intra 40. passus constructa an gaudeat immunitate. t. 9. tr. 1. res. 7. §. 2. ibid. & melius in §. 11
Et quid, si laicis sit locata, aut in Emphyteusi concessa. ibid. §. 17. p. 9
Domus Episcopi quando in visitatione per suam Diœcesim transcurrit, an gaudeat immunitate. t. 9. tr. 1. r. 19. §. 1. pag. 16
Domus Parochorum, Canonicorum, & aliorum Ecclesiasticorum existentes prope 30. passus Ecclesiæ an gaudeant ejus immunitate, etsi habitetur à laicis. t. 9. tr. 1. r. 21. §. 1. p. 17
Ubi, quod nomine passus quænam mensura intelligatur. §. 2. ibid.
Vide verb. *Ædilis, Hospitari, Insultum, Meretrix, Oratorium, Tectum.* tom. 9

Donatarius.

Donatarius an peccet, & teneatur ad restitutionem, quando scit donationem fieri cum damno creditorum, etiam si ab ipsis intra annum non reparetur. t. 6. tr. 7. r. 138. pag. 386
* Vide *Donatio*, ubi alia multa.

Donans, Donare, Donatio.

Quid sit donatio. t. 6. tr. 7. r. 1. p. 307
Quotuplex sit donatio. tom. 6. tractat. 7. resolution. 2. pagina 307
An Episcopi, & alii Clerici possint donare. t. 6. tr. 7. res. 3. & 4. pag. 308
Et supponitur bona triplicis generis esse, quæ Clerici habere possunt, scilicet patrimonialia, quasi patrimonialia, & mere Ecclesiastica; & de quibus his Episcopi Clerici, &c. donare possint, agitur. ibid. &c.
Et an obligatio, quam habent Clerici expendendi in usus pios id, quod supereſt de congrua sustentatione, non solum oriatur ex jure humano, sed etiam ex jure naturæ. ibid. in §. ultim. dictæ res. 4. p. 309. & in §. 5. r. 3. pag. 308
An id, quod accipitur ex illicita donatione Clericorum, sit obnoxium restitutioni. tom. 6. tract. 7. resolut. 5. pag. 309
Et infertur, quod meretrices, & ludentes cum Clericis Beneficiariis, vel aliud ex ipsis accipientes de bonis Ecclesiasticis non tenentur aliquid restituere. ibidem §. 5
An consanguinei, vel alii recipientes ab Episcopis, seu aliis Beneficiariis etiam Religiosis redditus, quos ipsi tenentur in usus pios insumere, peccent mortaliter, quamvis non teneantur ad restitutionem. t. 6. tr. 7. r. 6. & 7. p. 309. & 310
An Superiores Regularium donare possint? Et quanta summa à Prælatis donari possit. tom. 6. tr. 7. res. 8. §. 1. & 2. pag. 310
Et quid de aliis Officialibus. ibid. §. 3
Et in quo casu ab ipsis dona, vel aliis Religiosis aliqua munera recipientes teneantur ad restitutionem? ibidem §. 4. & 5
Et an Religiosi subditi possint donare, & quomodo. ibid. §. ult. p. 311
An donatio Episcopi Religiosi ad usus prophanos non solum sit illicita, sed invalida, & accipientes teneantur ad restitutionem. tom. 6. tractat. 9. resolution. 9. pagina 311
Ex quo deducitur, an quando Monachus, aut alius Religiosus assumitur ad Episcopatum, liber sit à voto paupertatis, & dominium acquirat, possitque contractus inire sicut alii Episcopi non Regulares. ibid. à linea 7. §. 2
An Monachi habentes beneficia in perpetuum ad libitum possint disponere de suis fructibus, quemadmodum sæculares disponunt de fructibus beneficiorum sæcularium. ibid. §. 8. p. 312
An donationes Beneficiarii Regularis in usus prophanos sint validæ, licet illicitæ, & accipientes possint tutâ conscientia retinere, quæ acceperunt indebite à Beneficiario Regulari. tom. 6. tractat. 7. resolut. 10. pagina 312
Difficultas vero est, an qui habet liberam administrationem fructuum, reddituum, non habeat etiam dominium; aut quomodo possit talis libera administratio consistere cum voto paupertatis. ibidem. à linea 4. §. 2
An Reges, & Principes possint donare, & ideo, an Successores poterunt ejusmodi donationes revocare. t. 6. tr. 7. r. 11. p. 313
Observantur aliqua satis practicabilia circa donationes Principum factas ob benemerita. tom. 6. tr. 7. resol. 12. pag. 313
An donatio facta filiofamilias à Principe intuitu meritorum Patris sit conferenda, & computanda inter hæreditatem, & creditores Patris in ipsa bona jus acquirant. t. 6. tr. 7. r. 13. p. 314
Et an in hujusmodi bonis habeat Pater usumfructum. ibid. §. 6
Et quid est sentiendum, si Pater à Rege pecunia, vel precibus obtineat Officium, & postea donet filio, an tunc sit computandum quoad æstimationem cum aliis fratribus, quia quando Officium obtinetur precibus, prædictæ preces subrogantur loco pecuniæ. ibid. §. 7. & sequent.
An Gubernatores, Decuriones, & Rectores Universitatis, & Civitatum possint donare. t. 6. tr. 7. res. 14. p. 315
Et an quando Decuriones Civitatum faciunt aliquam donationem remuneratoriam, standum sit illorum assertioni circa benemerita. ibid. §. 3
Et an facultas faciendi donationes remuneratorias transeat ad Successores. ibid. §. 4
An donatio remuneratoria Principum transeat in vim contractus, itaut revocari non possit, maximè si Reges donent sub nomine Dignitatis. t. 6. tr. 7. r. 15. p. 316
An donationes remuneratoriæ Principum, si sint immoderatæ debeant rescindi, etiam si privilegium, & donatio juramento firmentur. t. 6. tr. 7. r. 16. p. 316
An donatio remuneratoria sit proprie donatio? Et an hæc donatio remuneratoria indigeat insinuatione. t. 6. tr. 7. res. 17. p. 317
Et an quoties permissum est alicui donare ob benemerita, & servitia intelligatur de meritis, & servitiis præteritis, & non futuris. ibid. §. 6
An donatio remuneratoria valeat, si de ipsis meritis non constet, nisi per assertionem donantis. t. 6. tr. 7. r. 18. p. 317
Et an Principis liberalitas non exigat, ut donatarius probet meritorum causas. ibid. §. 3. p. 318
Et in dubio autem, an donatio sit remuneratoria, an vero gratuita & liberalis, censendum est esse remuneratoriam. ibid. §. 5

An dicatur donatio remuneratoria, quæ efficitur propter obsequia debita. t.6.tr.7.r.19.p.318
Et an donatio remuneratoria non egeat insinuatione dummodo merita quantitatem donationis adæqueant. ibidem §. 6
An ut dicatur donatio remuneratoria, merita debeant æquivalere donationi. tom.6. tr.7. r.20. & in aliis ejus not. pag.318
An donatio remuneratoria, & ex causa possit revocari ob ingratitudinem. tom.6. tractat.7. resolution. 21. pagina 319
An donator teneatur de evictione si donatio est remuneratoria. tom.6. tractat. 7. resolution. 22. pagina 319
An in donatione facta à Novitio servanda sit forma præscripta in Concilio Tridentino sess.25. cap.16. de Reformat. tom.6. tractat. 7. resolution. 23. pagina 320
Et infertur donationes remuneratorias inter Patres, & filios; ac inter conjuges, & filium spurium, & inter Clericum & concubinam valere. ibid. §.4
Et quod beneficium in pupillum, vel adolescentem collatum Tutor, aut Curator de bonis pupilli, vel adolescentis remuneratoriam donationem facere possit. ibid. §. 5
Idem est de Procuratore Generali cum libera administratione constituto. ibid. §. 6
Qui donare possunt non habentes usum rationis? Et an multi, surdi, senes, impuberes, pupilli, furiosi, & mente capti possint donare. tom.6. tract.7. resolut. 24. pag.320
An mutus, & surdus possint aliquid donare inter vivos, & quid causa mortis. tom.6. tractat.7. resolution. 25. pag.321
An minor 25. annis possit donare. tom.6. tract.7.res.26. pag.321
Et an minor, & filiusfamilias possint promittere arrhas, & aliquid sic donare. ibid. §.3
An in casibus, in quibus minores non possunt donare, recipientes teneantur statim dona restituere. tom.6. tr.7. res.27. p.322
An Tutores de bonis pupillorum possint donare. t.6. tr.7. res.28. p.322
An Miles, vel qui capitale crimen commisit possit donare. t.6.tr.7.r.29. p.323
Et an Miles suæ concubinæ donare possit. ibid. §. 4
Et an donata ab Ecclesiastico suæ concubinæ, Ecclesiastici hæredes repetere non possunt; vel an in dicto casu, prædicta dona debeant adjudicari Fisco. ibid. §.5
An donatio Hæretici ante delictum sit valida. tom.6.tr.7. res.30. p.323
Idem est, si donatio non simpliciter fiat inter vivos, sed etiam causa mortis. ibid. §. 3
Et aliqua alia circa supradicta explanantur. ibid.
An servus possit donare bona ei relicta expressa vel tacita, aut data cum conditione, ut non acquiratur Domino. t.6.tr.7.r.31. p.324
Et an mutata materia hæc ratio possit applicari Religioso. ibid. §. 2. à linea 3
An servus, vel ancilla possint donare bona eis data ob turpem quæstum suorum corporum. tom.6. tr.7. r.32. pag.325
Idem est, de Moniali, vel Religioso, si quæstum sui corporis facerent, an sibi, & non Monasterio lucrarentur. ibid. §. 2
An donatio facta infanti valeat? Et an nondum conceptis, vel natis inutiliter donetur. tom.6. tract.7. res.33. pag.325
Et nota prædictam donationem nascituro, vel infanti Notarii stipulatione factam irrevocabilem esse, itaut nec ex consensu secundi donatarii revocari possit. Idem est, si Pater nomini nasciture, aut stipulatur, aut donationem comprobat. ibid. §. 2. & 4. p.326
Et quid, quando quis donaret infanti absenti. ibid. §.5
An mater possit filio donare. tom.6. tractat.7. resolut.34. pag.326
An filiusfamilias possit donare. tom.6. tr.7. res.35. à §.1. pag.327
Et supponitur quatruplex distingui bonorum, seu peculii genus, quod potest filiisfamilias competere, scilicet Castrense, Profectitium, quasi Castrense, & Adventitium. ibid. §.1
Et in certis aliis casibus contingit filiumfamilias habere quoque simul usumfructum hujus peculii. ibid.
An filiusfamilias possit Patri donare. tom.6.tr.7. resol.36. pag.327
An in dubio filius præsumatur impensas factas pro Patre, animo donandi fecisse? Et quid è contra? Et quando colligatur impensas factas pro filiis Patrem fecisse animo repetendi. t.6.tr.7. r.37. p.328
Et sequitur, quod vitricus in dubio non censetur animo donandi, sed repetendi expensas fecisse. ibid. §.15
Et quid vero, si vitricus bona privigni administrans, alimenta petebat anne, vel tunc repetitionem habebit? ibid. §.16. p.329
An donatio inter Patrem, & filium sit valida. tom.6. tr.7. res.38. p.329
Et an donationes factæ filio illegitimo invalidæ sint. ibidem §. 4
An donatio Patris facta filio juramento firmetur. tom.6. tr.7.r.39. p.329
An donatio facta filio studiorum causa sit valida. tom.6. tr.7.r.40 p.330
Et an Pater ad submini strationem sumptuum studiorum causa à filio cogi possit. ibid. §.9. p.331
Et quid, si contra voluntatem Patris in Scholis versetur. ibid.
Et an si non sit facta donatio à Patre filio studiorum causa debeant tales sumptus in legitimam computari. ibidem.
An Pater teneatur donare aliquid filio pro sacris ordinibus suscipiendis. tom.6. tractat.7. resolution. 41. pagina 331
Et an jure obligationis naturalis pater ad id teneatur, atque officio judicis Ecclesiastici compelli possit. ibidem §.2. pag.332
Et an si faciat Pater talem donationem ad suscipiendos Ordines, revocare eam Pater non possit, etiam propter ingratitudinem. ibid. §. 3. & 4
Et an donatio causa dotis, vel Ecclesiæ ob ingratitudinem Prælati revocari non possit. ibid. §.5
Et docetur Patrem teneri dotare filios ad matrimonium, & ingressum Religionis. ibid. §.1. p.331
An bona Patris donata filio in titulum patrimonii computentur inter legitimam, & veniant in divisionem bonorum cum aliis fratribus. tom.6. tr.7. r.42. & 43. pag.332. & 333
Et an expensæ factæ pro Doctorando filio, vel ingredienda Militia, aut alio officio emendo in legitimam non veniant. ibid. post medium §. 1. & seq. dictæ resol.43. p.333
Quando donatio Patris filio Clerico facta censeatur facta in fraudem gabellarum. tom.6. tractat.7. resolut.44 pag.333
An donatio Patris facta filio remunerationis causa sit valida? Et aliqua notabilia circa hoc explanantur. tom.6. tr.7.r.45. p.334
An donatio Patris filii morte confirmatur. tom.6. tract.7. res.46. pag.334
Et an ad donationem, ut morte Patris confirmetur, requiratur, quod quingentos aureos non excedat, aut si excedat, legitime sit insinuata. ibid. prope finem §.1

Et

Et an donatio à Patre filiis sit eo mortuo ad hæreditatis divisionem conferenda. ibid. §.3. p.335
Enumerantur alij casus, in quibus donatio Patris facta filio est valida. t.6.tr.7.r.47. p.335
An Pater teneatur non solum alimenta, sed etiam dotem filiis spuriis præbere. tom.6. tractat.7. resolution. 48. pag.335
Et an hoc procedat, si Pater sit Clericus, etiam post constitutionem Pij V. ibid. in fine §.2
An Pater possit renunciare beneficio legis, *Si unquam*, & donationem facere extraneis in præjudicium filiorum. t.6.tr.7.r.49.p.335
Et notatur, quod in casu, quo donatio propter prolem supervenientem esset nulla, donatarium non obligari ad restitutionem, donec res donata repetatur. ibidem §.8
An si liberi post donationem suscepti, vivo donatore, decesserint, donatio semel revocata reconvalescat. t.6. tr.7.r.50. p.336
An donatio Patris possit revocari ob natos filios, etiam si de illis præcogitasset. tom.6. tractat.7. resolution. 51. pag.337
Et an donator in dubio præsumatur cogitasse de liberis. ibid. §.3. & seqq.
Et an si donatio fiat apposita clausula, & conditione, quod revocari non possit ex nulla causa, neque ingratitudinis, possit adhuc revocari. ibid. §.6
Et quid, si juravit non revocaturum donationem, an adhuc, & nihilominus possit revocare, suscepta prole. ibid. §.7
An donatio facta à Patre desperatione liberorum procreandorum ducto, revocetur per subsequentem filiorum generationem, etiam si donator fuisset patronus, & donatarius libertus. tom.6. tractat. 7. resolut. 52. pag.338
An donatio remuneratoria possit revocari per supervenientem prolem. tom.6. tractat.7. resolution. 53. pagina 338
An donatio, si filij illegitimi post illam nati legitimentur, à Principe, vel per subsequens matrimonium, possit revocari. tom.6. tractat.7. resolution. 54. pagina 338
Et quantæ quantitatis debeat esse donatio, ut nativitate filiorum revocetur in solidum, & in totum. ibid. §.6. & seq. p.339
An donatio facta Ecclesiæ, vel causæ piæ possit revocari ob prolem supervenientem. tom.6. tract.7. resolut.55. pag.339
Et an donatio facta Ecclesiæ, vel pio loco sit quoad rem ipsam remuneratoria, & ideo non posse revocari nativitate filiorum. ibid. prope finem §.7. p.340
An donatio mortis causa revocetur per supervenientiam liberorum juxta legem, *Si unquam*, *Cod. de revocanda donatione*. tom.6. tractat.7. resolution. 56. pagina 340
Et an per revocationem teneatur donatarius, non solum rem donatam, sed etiam fructus perceptos restituere. ibid. §. ult. p.341
An maritus ex bonis communibus acquisitis possit donationes facere? Et infertur non posse virum ex bonis communibus absque licentia uxoris Majoratum instituere, filiis alterius matrimonij dotem constituere, aut alimenta præbere, imo nec Parentibus, si indigeant, sed de suis bonis alere tenetur, nec si hominem occiderit vir potest pecuniariam pœnam ex bonis communibus solvere. tom.6. tractat.7. resolution. 57. pagina 341
An uxores, inscio marito, possint aliquid donare? Sed explanantur octo casus, in quibus uxores non peccant accipiendo aliquid de bonis maritorum, & expendentes illud in donationibus, eleemosynis, & aliis necessariis. t.6.tr.7.r.58. p.341
An donatio arrharum, & sponsaliæ largitatis per osculum à sponsa acquisita teneatur restitui in conscientia, si ipsa non sit virgo. t.6.tr.7.r.59. p.342
Et notatur, quod quando arrhæ simul, & sponsalitia largitas interveniunt in matrimonium, si consummato matrimonio sponsus moriatur, non potest sponsa utrumque acquirere, sed datur electio sponsæ, vel illius hæredibus. ibid. §.7
Et quid, si hæc donatio largitatis sponsalitiæ summam superet, quæ absque insinuatione donari non possit, an valida sit. ibid. §.6
An qui confessus est recipisse pro dote majorem quantitatem, censeatur illam donare. t.6.tr.7.r.61. p.343
An donatio remuneratoria inter conjuges sit licita, & valida. tom.6. tract.7. resolution.62. & in aliis ejus not. pag.343
An maritus senex, & ignobilis possit donare uxori Nobili, & ætati florenti. t.6.tr.7. r.63. p.344
An donatio facta inter conjuges in die Nativitatis Domini, sit valida. t.6.tr.7.r.64. p.344
Et de aliis septem casibus agitur, in quibus lex interdicit conjugibus, ne donationes revocent. ibid. §.2
An donatio, qua unus conjux donat alteri reditus annuos ad dotandam capellam, vel ad illuminandum Templum oleo, vel cera, aut pro sepulturæ causa sit valida. t.6.tr.7.r.65. §.1. 2. & 3. p.344. & 345
An sit valida donatio, quando uxor donat viro aliquid ad consequendum aliquem honorem, vel dignitatem? Idem est, quando vir ingreditur ludos publicos, velut h stiludia authoritate publica facienda? Et idem est si causa studiorum, vel gradum Licentiatus, aut Doctoratus obtinendi uxor viro donet, aut pro Nobilitate obtinenda donatio ab uxore viro suo fiat. ibid. §.4. per totum. pag.345
An donatio inter conjuges non veros, sed putativos valeat. t.6.tr.7.r.66. p.345
An simplices donationes inter conjuges sint prohibitæ, t.6.tr.7.r.67. p.345
Et notatur illas leges, vel statuta prohibentia donationem inter virum, & uxorem non ligare in interiori animæ judicio, in quo non statur præsumptionibus. ibid. §.5. pag.346
Et an valeat donatio facta ante matrimonium, dilato effectu ad tempus celebrati matrimonij. ibid. §.3
Et pro supposito, quod donationes inter conjuges possint revocari, occurrit pulchrum, & longum dubium explanatum in §.4. hujus Res.
An simplex donatio inter conjuges juramento confirmetur. t.6.tr.7.r.68.p.346
Et notatur, quod licet donationes inter virum, & uxorem regulariter sint prohibitæ, tamen morte confirmantur. ibidem §.4. & latè in resolution.69. pagina 346
Et quid est dicendum, si Petrus dedit aliquas gemmas uxori suæ, & ipsa subscrupulosa subdubitat, an illas in proprietatem dederit, an vero in usum. tom.6. tractat.7. resolution. 69. §.5. & in aliis ejus not. pagina 347
Et an supradicta donatio non solum morte naturali, sed etiam civili confirmetur, verbi gratia, exilio, servitute, & professione in Religionem, aut si timeatur ne maritus ponatur in banno, &c. ibid. à linea 5.§.1. & latè Res.70. p.347
Et notatur, quod concurrentibus aliquibus conditionibus donatio inter virum & uxorem secundum leges permittitur. ibid. §. ult. p.348
An donatio mortis causa inter conjuges sit valida. tom.6. tr.7.r.71. p.348
Et docetur, quod regulariter cuicumque legari potest, eidem & mortis causa donari possit, & nullo jure prohibitum sit, quin à conjuge conjugi legatum relinquatur. ibid. ad medium §.2

Et quod in dubio, an donatio, si expresse non constat, quales donationes conjuges, vel alii facere voluerunt, præsumitur causa mortis, nec inter vivos. ibid. §.4
Quid sit donatio causa mortis, & quotuplex. t.6.tr.7.r.72. pag.349
Et an mortis causa donatio in præsentem, & tacentem conferri possit. ibid. §.6
Et an donatio inter vivos acceptata, nondum tamen tradita, regulariter revocari nequeat? Et an donatio causa mortis etiam post traditionem revocari possit à donatore, quatenus vivit. ibid. §.10
Qui possunt donare causa mortis. tom.6. tract.7. res.73. pag.349
An Regulæ Cancellariæ obligent in foro conscientiæ, & interiori. t.6.tr.7.r.74. p.350
An donatio inter vivos facta ab Episcopo intra viginti dies ante ejus mortem sit valida in foro conscientiæ, licet per Regulam Cancellariæ de viginti in foro exteriori, sit nulla, & licet sanus esset Episcopus. ibid.
Et an prædictæ donationes validæ sint in utroque foro, unde donatarius possit obsurdescere, si forte publicetur excommunicatio contra non revelantes bona Episcopi defuncti, quod est valde notandum. ibid. & in res.75. pag.350
An donatio causa mortis facta à Novitio post ingressum Religionis sit valida non obstante Decreto Concilij Trid. sess.25. c.16. de sepult. tom.6. tract.7.resol.76. pag.356
Et notatur, quod nulla existente professione, nulla etiam existit donatio in consobrinis collata. Et quod Monachus, qui fecit professionem, si licite à Religione recessit, recuperat bona Ecclesiæ collata contemplatione ingressus Religionis. ibid. §. 4. & 5
An in Concilio Trid. sess.25. cap.26. de Regularibus comprehendatur renunciatio, vel donatio facta ante ingressum Religionis, & Novitiatus intuitu ingressus Religionis. tom.6. tract.7. resolut.77. & 78. pag.350. & 351
An filiusfamilias de bonis adventiis, quorum ususfructus Patri non quæritur, sine ejus consensu mortis causa donare possit. t.6.tr.7.r.79. p.352
An filiusfamilias Patri suo consentienti, causa mortis donare possit bona adventitia. tom.6. tract.7.resol.80. pag.353
Et in dicto casu, an consensus Patris debeat specialis, & expressus intercedere, vel sufficiat tactus. ibid. §.4
Et quid, si filius donaverit causa mortis, an tunc requiratur judicis authoritas, an potius sufficiat solus ipsius Patris consensus, donationi authoritatem præbentis. ibid. §.5
Et quid præter consensum filio præstitum, an adhuc vivente filio, talis donatio à Patre revocari possit. ibidem §.3
An filiusfamilias, si testamentum faciat cum consensu Patris, adjecta clausula codicillari, *Si non valet jure testamenti, valeat jure codicilli, aut cujuscumque alterius voluntatis*, utrum in vim donationis causa mortis valere possit. t.6.tr.7.r.81. p.354
An minor 25. annis Curatorem habens absque illius consensu donationes mortis causa facere possit? Et supponitur, quod minores 25. annis firmo destituantur judicio, & propterea res mobiles sine Curatoris authoritate donare nequeunt. tom.6. tractat.7. resolution.82. §.1. pag.354
Et similiter prodigi donare vetantur. Sed difficultas est causa mortis. ibid. in fine §.1. & seqq. &c.
Et docetur puberes, inconsulto, insciosque Curatore testari posse, & causa mortis donare posse. ibid. §. Probatur, &c.
An usurarius causa mortis donare possit. t.6. tr.7.res.83. pag.354
Et advertitur, quod ad pias causas attinet, constat manifestos usurarios, sive testamento, sive codicillo, sive donatione causa mortis disponere valide, & licite posse. ibid. §.5. p.355
An Iudæus causa mortis possit donare. tom.6. tr.7.res84. pag.355
Et notatur, quod si omnia bona tam præsentia, quam futura mobilia, & immobilia mortis causa donata sint, quod sub hujusmodi donatione universali, nomina, jura, & actiones non comprehenduntur. ibid. §. Nota.
An cœcus possit donare sine certis conditionibus, & solemnitatibus. tom.6. tractat.7. resolution.85. & 86. pag.356
Et an mortis causa donare potest mulier, quæ non potest contractum facere absque consensu mariti, sive curatoris, vel duorum propinquorum, ita disponente municipali lege, seu statuto, quæri solet. ibid. §. 4. & sequent.
Et an verbum donationis in aliquo statuto appositum, non significet donationem mortis causa, sed donationem inter vivos. ibid. §.6
Quænam signa demonstrent donationem esse factam causa mortis. t.6.tr.7.r.87. p.357
An reservatum in donatione mortis causa pertineat ad hæredem, vel ad donatarium. tom.6. tract.7. resol.88. pag.357
An ex sola pœnitentia donatio causa mortis juramento firmata revocari possit. tom.6. tract.7. resolution. 89. pag.357
An donatio causa mortis regulanda sit secundum leges contractuum, an secundum leges loquentes de testamentis. t.6.tr.7.r.90. p.357
An ex donatione mortis causa omnium bonorum Falcidia detrahi possit. t.6.tr.7. r.91. p.358
Et quid, si donatio mortis causa non in testamento, vel Codicillis, sed extra illos fuerit facta. ibid. §.4
An in donatione mortis causa necessaria sit insinuatio, vel saltem fieri debeat, coram quinque testibus. t.6. tr.7. res.92. p.358
Etsi sit ad pias causas, an duo, vel tres testes sufficiant. ib. in fine §.3. p.359
Et an quinque testes in donatione mortis causa uno contextu adhiberi debeant. ibid. §.4
Et an valeat mortis causa donatio, si eam per donatoris epistolam propria ipsius manu scriptam facta sit absque ullo teste. ibid. §.5
Et an donatio mortis causa per Procuratorem fieri possit. ibid. §. 6
Et notatur, quod quando aliquid emitur ultra, vel infra dimidium justi pretij, si illud ultra, vel infra dimidium excedit pretium & valorem, qui donari non potest absque insinuatione, non potest valide ab emptore remitti, & condonari venditori absque prædicta insinuatione. t.6.tr.7.r.93. §.3.p.359
An in donatione facta Ecclesiis requiratur insinuatio. t.6. tr.7. r.94. p.359
Idem est, si donatio facta sit piæ causæ. tom.6. tr.7.r.95. pag.359
An ut donatio sit valida, necessaria sit insinuatio coram judice. t.6.tr.7.r.96. p.361
Et an insinuationis omissio non totam donationem vitiet, sed illud dumtaxat, quod superfluum est, & legitimam summam excedit. ibid. §.6
Et an donator possit huic legi, & necessitati insinuationis renunciare? Et explanatur, quid vero nomine *Solidi*, intelligatur. ibid. §.5. per totum, &c.
An in aliquibus casibus donatio sine insinuatione valeat. t.6.tr.7.r.97. p.361
Et an sit valida remissio debiti liquidi excedentis quingentos solidos. ibid. §.2
An qui sperat legatum, aut aliud bonum, quod nondum obtinuit, possit illud renunciare in quacumque quantitate absque insinuatione. ibid. §.3

An donatio juramento firmata sit valida absque insinuatione? Imo, si donator renunciaverit legi de insinuatione. t.6. tr.7. r.99. p.362
An si donator insinuationi renunciet, valeat saltem dicta donatio tanquam nudum contractum, & pactum? Et quid, si in prædicta donatione appositum sit juramentum. t.6. tr.7. r.100. p.362
An si donatio non sit insinuata, donatarius possit in conscientia retinere excessum donationis? Et quid, si donator ignoret se posse excessum repetere? tom.6. tr.7. res.101. p.363
An donatio inter vivos omnium bonorum præsentium, & futurorum sit valida? Et quid, si adsit insinuatio. t.6. tr.7. r.102. p.364
Et in exemplum dictæ quæstionis, aliqui casus in praxi adducuntur in corpore hujus resol.
An in foro conscientiæ donatio omnium bonorum, (ut suprà) possit à donatario retineri? Et quid, si exigatur ab ipso donatore, vel hæredibus. t.6. tr.7. res.103. pag.365
Et an supradicta donatio sit contra bonos mores an proinde juramento firmari non possit? ibidem §.2. & 4
Et quid si quæras, an donatio omnium bonorum præsentium, & futurorum possit esse valida, si Principis authoritate firmetur? ibidem §. quinto, pagina 366
An in aliquo casu donatio omnium bonorum sit valida? Et praxi assignantur aliqui casus in textu hujus resolutionis? tomo sexto, tractat. 7. resolut.104. pag.366
An donatio omnium bonorum præsentium, & futurorum facta Ecclesiæ sit valida? tom.6. tract.7. res.105. pag.366
Et in tali casu tenetur tamen Ecclesia, vel pius locus alere donatorem. ibid. in fin. §.3. p.367
An donatio facta Ecclesiæ cum aliquo onere, si non adimpleat, competat actio ad repetendam donationem? t.6. tr.7. r.106. p.367
Et supponitur, quod quilibet in contrahendo possit legem, quam vellet rei suæ dicere? ibidem in principio.
Ex quo sequitur, quod si vinea donata sit Hospitali ea lege, ut non possit alienari; an si Hospitale eandem vineam postea alienaverit, competat donatori actio ad repetendam vineam. ibid. §. ult.
An donatio omnium bonorum præsentium, & futurorum juramento firmetur, itaut non possit revocari. t.6.tr.7. res.107. p.367
An donatio omnium bonorum præsentium, & futurorum sit valida quoad præsentia? tom.6. tr.7. res.108. pag.368
Et an si quis faciat donationem causa mortis suorum omnium bonorum præsentium, & futurorum, talis donatio sit Superiori lege damnata? ibidem §. tertio, pag.369
Et docetur locationem rerum Ecclesiasticorum ultra triennium vitiari in totum. Et probatur, quod prohibetur dari emphyteusim ultra tres vitas. ibid. §.2. & in aliis ejus not. p.368
An si quis donavit bona præsentia, & futura, reservando sibi usum fructum ut non possit tamen de illo in morte disponere, an talis donatio sit valida? Et in dicto casu, an possit testari de pecuniis, quas acquisivit, & lucratus est, cum esset usufructuarius? tom.6. tract.7. res.109. p.369
An donatio possit fieri absenti? Et quid, si Notarius nomine absentis donationem acceptat? tom.6. tractat.7. res.110. p.369
Et an valeat donatio absenti facta, quando juramentum interpositum sit de non revocando, seu interveniendo. ibid. sub fin. §.2
An si Nuntius non tradat injustè absenti rem donatam, teneatur ad duplicem restitutionem donatario, & hæredibus donatoris. t.6. tr.7. r.111. p.370
Et quid in prædicto casu, si donatio facta erat Ecclesiæ, vel piæ causæ. ibid. §.4
An post mortem donatoris possit donatio acceptari. t.6. tr.7. r.112. p.370
Et quid, si donatio facta sit in favorem piæ causæ? ibid. in fin. §.1
An quis possit acceptare donationem pro absente? Et quid, si donatio sit firmata juramento. tom.6. tract.7. res.113. p.371
An Notarius possit pro absente stipulari, itaut non possit donator retrocedere etiam ante absentis acceptationem? Et quid, si donatio sit firmata juramento. t.6. tract.7. res.114. p.372
Et in dicto casu quatuor valde notanda considerari debent, quæ in textu hujus resolutionis docentur.
An donatio facta absenti, & nondum acceptata juramento firmetur. t.6. tr.7. r.115. p.373
Et an per simplicem donationem, vel promissionem factam absenti, ritè tamen ab alio legitimè pro absente acceptatam, me obligem, possim tuta, conscientia eam revocare, si is, qui pro absente acceptavit, in revocatione consentiat? ibid. §.2
Et an si donatarius moriatur, antequam sciat, ratumque habeat donationem, siveque acceptationem pro se ritè factam ab eo, qui jure poterat acceptare jus, quod donatarius ex tali donatione habeat, transeat ad hæredes, possintque donationem ratam habere, & acceptare? ibid. §.3
An obligatio donatoris transeat ad hæredes antequam donatio sit acceptata? tom.6. tractat.7. resolut.116. pag.373
Et si donatarius mortuus est ante acceptationem donationis, vel ratihabitionem factam ab eo, qui poterat suo nomine acceptare, succedantne hæredes illius in donationis acceptationem. ibid. §.2
Et an donatio facta infanti ante usum rationis, & à Tabellione acceptata, vel ab alio, qui jure potest acceptare, estne revocabilis, vel an expectari debeat infantis ratihabitio. ibid. §.3
An donatio, quæ post unum alteri fit, possit in secundo ante acceptationem revocari? tom.6. tract.7. res.117. pag.373
An promissio, seu donatio facta Ecclesiæ, vel ad piam causam ante acceptationem valeat, itaut non possit per pœnitentiam revocari? Et quid, si donatio prædicta juramento sit firmata? t.6. tract.7. r.118. & 119. pag.373. & 374
Et an donum factum Ecclesiæ ex unanimi consensu conjugum post eorum mortem aggravet superviventem alteri medietatem illius doni dare Ecclesiæ? ibidem §. ultimo.
Et deducitur donationem factam etiam ad favorem privati præsentis, & tacentis, valere absque alia acceptatione. ibid. §.11. & in aliis ejus not.
An donatio facta Ecclesiæ, piæ causæ, aut pauperibus absentibus, possit à quolibet acceptari. t.6. tr.7. res.120. pag.275
An in donatione possit apponi pactum, ut perveniat ad Ecclesiam cum aliquo onere? tom.6. tract.7. res.121. pag.375
Et notatur, quod dum Rex donat aliquid, potest ponere pactum, ne detur Ecclesiæ, licet generaliter statuere, ne quis prædia sua vendat Ecclesiæ, esset iniquum, & contra ipsius libertatem. ibid. §.2
Et an donans cum pacto, ut post mortem det Ecclesiæ, possit postea tale pactum tollere. ibid. §.3. & in r.122. §.2. pag.376
An donatio facta Ecclesiæ possit revocari. tom.6. tract.7. res.122. p.375

An donatio facta Ecclesiæ, nondum constructæ, & Collegio nondum erecto sit valida? t.6. tract.7. res.123. pag.376
Ex quo à fortiori colligitur, Collegio nondum erecto, & Ecclesiæ nondum constructæ posse concedi privilegium. ibid. §.5
An donatio facta Capuccinis, Minoribus PP. Societatis Jesv, sit valida? Et an prædictæ Religiones possint succedere ab intestato? tom.6. tractat.7. resolut.124. pag.376
Et an donatio facta supradictis Religionibus, vel alicui Religioso in particulari sit irrita per modum legati? ibidem.
An donatio facta intuitu paupertatis, vel sanctitatis sit valida, paupertate, vel sanctitate non existente. t.6. tr.7.r.125. p.377
Et in dicto casu cui est facienda restitutio. ibid. §.3
An donatio ob causam præteritam, vel præsentem, si causa non subsit, sit valida? tom.6. tract.7. res.126. pag.377
Et pro praxi dictæ quæstionis aliqui casus adducuntur, & alii obiter explanantur.
An donatio mere interna, donatorem obliget? t.6. tr.7. res.127. p.378
Et in tali casu, an donatarius possit facere occultam recompensationem, si sciat, v. g. promissionem internam. ibid. in fin. res.
An promissio, seu donatio externa ex jure naturæ obliget ante acceptationem, nec possit revocari? t.6. tract.7. res.128. p.379
An donatio metu gravi extorta sit ipso jure irrita? Idem quæritur de promissione. tom.6. tract.7. resolut.129. pag.380
Et quid, si donatio fuerit per nimiam importunitatem, vel reverentiam concessa? ibid. §.3. & 4
An donatio ex causa ingratitudinis possit revocari? Et in textu hujus resol. explanantur causæ ingratitudinis, pro quibus prædicta donatio revocari possit. t.6. tr.7. res.130. p.380
Et an ex capite ingratitudinis revocari possit donatio à solo donatore, non autem ab ejus hæredibus, quando nempe donator scivit causam ingratitudinis, & tacuit, secus vero si eam ignoravit? ibidem §. quarto, pag.381
An donatio facta Ecclesiæ ob ingratitudinem Prælati, & Clerici possit revocari? t.6. tractat.7. resolut.131. pag.381
An donatio ex ingratitudine revocari possit, non obstante juramento adhibito non revocandi? Et an valeat pactum donationi appositum de non revocanda donatione propter ingratitudinem donatarii. t.6. tr.7. res.132. p.381
An si donatarius neget alimenta donatori indigenti, donatio possit revocari? t.6. tr.7. r.133. p.382
Et an si filia donata, & conjugata committat aliquam causam ingratitudinis adversus Patrem, poterit Pater, stante matrimonio, donationem revocare? Idem est de soluto matrimonio, si filios habeat. ibidem §.5. pag.383
An sit necessaria sententia, ut donatarius in conscientia ex causa ingratitudinis teneatur restituere bona donata? t.6. tr.7. r.134. p.383
Et an ex causa ingratitudinis poterit donator, aut ejus hæredes occultè se compensare ante latam sententiam juxta regulas occultæ compensationis? ibid. §.2
Et an causæ revocandi donationes habeant locum in revocando legato, comparatione legatarii ingrati, si testatorem afficiat gravi injuria, ut si carnaliter cognovit ejus uxorem, &c. ibid. §.5
Et an donatarius ingratus restituere quoque teneatur, fructus ex re donata ante revocationem perceptos? ibid. §.6
An donatio inofficiosa revocari possit, diligenter examinatur. t.6. tr.7. r.135. p.384
Et quid, si donatio inofficiosa facta sit Ecclesiæ, vel piæ causæ, an solum possit revocari quoad legitimam filiorum. ibid. §.6
Et quid, si Pater, aut mater prodigis donationibus inter vivos, sive in unum filium, sive in extraneam personam totam substantiam, aut notabilem ejus partem effuderit. ibid. §.7
Et an donatio inofficiosa possit revocari, etiamsi juramento sit confirmata, vel si donator eam renunciavit, aut nanciscatur? ibid. §.8. p.385
An donatio prodiga sit ipso jure nulla. t.6. tr.7. res.136. pag.385
An donatio obliget, si notabiliter varietur status rerum? Et quid, si promissum sit juramento firmatum. t.6.tr.7. res.137. p.385
Et infertur, quod si ex incognita mutatione rerum licet revocare donationem, & promissum, ergo & vota plurima. ibid. §.3
Et an, si duo mutuo sibi promittat, unusquisque independenter à promissione alterius, fas sit à promissione resilire, ea tantum ratione, quod alter suam promissionem non adimplevit. ibid. §.4. p.386
An donatarius peccet, & teneatur ad restitutionem, quando scit donationem fieri cum damno creditorum, etiam si ab ipsis intra annum non reparatur. t.6. tr.7. r.138. pag.386
Et quid est dicendum, quando donatarius sciens, & prudens incitaret debitorem ad alienandum in fraudem creditorum? ibid. in fine res.
An donatio facta pro patrimonio ad suscipiendos Ordines sit in foro conscientiæ retrodonanda donatori. t.6.tr.7. res.139. p.386
Et an talis Clericus sit ordinatus nullam incurrat suspensionem, nec tenetur retrocedere donationem. ibidem in fine §.4
Et an donatio facta Clerico inopi, ut ad Subdiaconatum promoveri possit, si ipse statim post susceptos Ordines moriatur, debeant ad donatorem bona donata reverti, vel an transmittantur ad hæredes donatarii? ibid. §.5. pag.387
An donatio facta judici, vel testibus ut injustè judicent, vel falso jurent, sit valida, vel maneat obnoxia restitutioni. t.6. tr.7. r.140. p.387
Et advertitur actiones turpes esse vendibiles, puta, occidere hominem, &c. ac proinde pro illis acceptum non est restituendum. ibid. in fine §.2. & seqq.
An donatio cum conditione turpi, vel impossibili, sit valida. t.6. tr.7. r.141. p.387
Et quid, si in contractu matrimonii apponatur conditio turpis, aut impossibilis. ibid. §.3. p.388
Et si in foro interno, vel externo dubium sit, an contrahentes matrimonium hanc conditionem serio, vel joco adjecerint, præsumendum sit, quod joco adjecta sit? ibid. §.5
Et an valeat donatio conditionalis, ut: Do tibi mille aureos, ut per vitam meam solvas centum quotannis, &c. ibid. §.6
An jure naturæ irrita sit donatio ejus, quod quando promisit, non habuit animum donandi, etiam si verbis promisisset se daturum? tom.6. tractat.7. resolut.142. §.2. pag.388
An quis possit in suam concubinam ferre donationem, maximè quæritur de Clericis, & Militibus, & etiam de viris uxoratis, & Doctoribus, Advocatis, & Commendatariis. t.6.tr.7. r.143. p.388
Et an supradicti teneantur supradictis concubinis de iustitia salarium servitiorum suorum, in quo convenerunt, solvere. ibid. à lin.4. §.2. p.389
Et an quando donatio Clerici, Militis, &c. est irrita, firmetur iuramento. ibid. §.5

Et

Et an donatio promissa meretrici, ipso in judicio peti possit. ibid. §. 7
An deceptus in pretio propter consensum, vid a u excessum donare. t. 6. tr. 7. r. 144. p. 389
Et an si aliquis tradiderit aliquam rem alteri, & nihil expresserit, eam donare videatur? ibidem. §. Sed an. pag. 390
Et quid, si sit Nobilis, qui eam tradidit? ibid. §. Non desinam.
An si aliquis donavit aliquam rem alicui, qui talem donationem probare non potest, possit in conscientia tantum suscipere ab hærede, quantum res illa valebat. t. 6. tr. 7. r. 145. p. 390
An donatarius teneatur solvere vota donantis, si non sit solvendo, aut mortuus sit? Et quid, si donatarius accepit, sciens voventem effici impotentem ob id ad solvendum votum? tom. 6. tractat. 7. resolut. 146. pag. 390
Ex quo infertur, quod donatarius, aut legatarius non tenetur ad persolvenda defuncti delicta ex justitia, & contractibus. ibid.
An donatio Constantini facta D. Sylvestro sit vera, & valida, & id negantes sint denunciandi Inquisitoribus. t. 6. tract. 7. res. 147. pag. 390

Appendix ad alias paucas difficultates mistas, & dispersas per alios Tom. Tractat. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum Donatio, &c.

AN Principes possint leges condere circa Donationes inter virum, & uxorem, & sponsalitiam largitatem? Et an Patres possint donationes facere filiis Clericis de tota illa summa, quam expensuri sunt pro illis, & postea eorum nomine expendere in eorum servitium? Et an Princeps possit imponere gabellas super bona Clericorum ipsis donata. t. 9. tr. 2. res. 221. 257. & 242. p. 212. 229. & 220
An statutum, seu lex invalidans donationem omnium bonorum factam à Patre, filio Clerico, sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? tom. 9. tract. 3. res. 20. pag. 320
An sufficiat patrimonium ab aliquo donatum sub conditione, ut cesset statim, ac ordinando de sustentatione provisum sit? Et an hoc passim non sit admittendum? t. 2. tr. 5. r. 107. p. 324
An qui donationi factæ sibi renunciavit antequam literas dimissorias, vel ordinem recipiat, contrahat in hac promotione suspensionem? Et quid, si aliquis impetravit à consanguineo patrimonium, ad cujus titulum ordinatus fuit, & promittens cum juramento, quod ante donationem retrodonaverit, &c. Et quid si post ordines illud restituat donanti, an præter peccatum mortale incurrat in suspensionem, & teneatur postea restituere? t. 5. tract. 3. res. 47. 49. & 50. p. 190. 191. & 192
An qui, per donationem, & furtum accepit bona naufragantium, incidat in censuram Bullæ Cœnæ. t. 5. tr. 1. res. 44. p. 29
* Nota, quod in t. 5. tr. 7. de Symonia, & de Datis, & Promissis prohibitis in Bulla Gregor. XIII. à res. 47. ad 58. sunt multæ difficultates pro diversis donationibus factis, & prohibitis in dicta Bulla, & illas invenies in hoc Indice in verbo *Symonia*, &c.
An si cui donarentur, v. g. centum aurei, qui finxit se Episcopum expulsum ab hæreticis ab Episcopatu, vel quid simile, teneatur verè restituere id, quod accepit. t. 4. tr. 7. r. 56. p. 306
Quando præsumatur donatio in emptoribus, & venditoribus circa excessum, vel defectum justi pretii. t. 6. tr. 3. res. 76. §. 1. & seq. p. 158
An morituris filio spurio ultra alimenta possit ei aliam pecuniarum summam relinquere propter benemerita filii, quia hæc non censetur donatio, sed remuneratio? Et an donationes causa mortis valeant, si infirmus convalescat? Et an filiusfamilias de Castrensi, vel quasi Castrensi peculio donare causa mortis possit, & tamen in tali casu quinque testes adhibere teneatur. t. 6. tr. 8. res. 110. 66. & 85. p. 448. 425. & 437
Qui donationis studio rem furtivam sub dubio possidet, & facta diligentia dubium adhuc perstitit ad quid teneatur? Ubi aliqua circa hoc advertuntur. t. 6. tr. 3. res. 127. §. 1. & seqq. p. 186
An si per ingressum Religionis donatione aliquid Religioso acquiratur, teneatur Monasterium ejus debita contracta ante ingressum Religionis solvere. t. 7. tr. 1. res. 140. p. 94
An donatio remuneratoria sit prohibita in Bulla Clement. VIII. de largitione munerum, itaut Religiosus, seu Monialis largiendo aliquod donum in remunerationem non contraveniat huic Constitutioni? Et an Religiosus, seu Monialis possint largiri dona non solum æquipollentia meritis, sed etiam ultra? Et utrum Abbatissa possit concedere Monialibus licentiam donandi, quam potest Prælatus Religiosus, suis Religiosis? Et utrum Milites D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. includantur in supradicta Bulla, itaut sit illis interdictum donare? Et an Religiosus tempore mortis cum licentia Superioris possit aliquid donare? Et an Religiosus de annuis redditibus ex Superioris licentia ad usum suum concessis sine aliqua restrictione, possit libere parce vivendo aliis donare? tom. 7. tr. 3. resol. 47. 48. 29. 51. & 65. pag. 268. 269. 262. 270. & 276
* Nota, quod in prædicto tom. 7. tract. 3. sunt multæ aliæ quæstiones, quæ largo modo pertinent simul ad hoc verbum *Donatio*, &c. & in hoc Indice illas invenies in verbo *Paupertas Religiosa*.
An sit licitum donare aliquid judicis concubinæ, ut ipsa intercedat apud illum, ex eo, quod se exponat peccato scandali, & perinde periculo peccandi, & labendi, &c. t. 7. tr. 5. r. 50. p. 353
An servi, si habeant aliqua bona propria, possint de eis donationem facere? tom. 7. tract. 8. resol. 34. §. 2. pag. 444
An mandatum donandi expiret morte mandantis. tom. 8. tr. 7. res. 17. p. 156
Donata causa nuptiarum à consanguineis alterius sponsi cui acquirantur? Et quid de donatis à sponso? Et quid de vestibus donatis ipso nuptiarum die. t. 2. tr. 6. r. 49. 50. & 51. p. 359. & 360
An donatio facta ad certum usum, & finem, vel sub certo onere, si illud onus, vel finis, non præstetur, sit valida. t. 6. tr. 7. r. 126. §. 4. p. 185
Donatio per errorem facta jure naturæ est irrita, quando error cadit circa substantialia donationis, & secus quando cadit in accidentalia. ibid. §. 5
Quamvis donatio per solas quinque causas revocari possit, tamen idem potest ex aliis gravioribus causis, vel æquè gravibus. t. 7. tract. 3. resol. 11. §. 2. ad medium. pag. 253
Donatio facta Petro præsenti, etiamsi non acceptet, sed taceat, an obliget in conscientia. tom. 8. tract. 4. resolut. 4. §. 4. pag. 49

Donativum.

Donativum, quod singulis tribus annis in Parlamento Regni Siciliæ fit Regi nostro, an sit voluntarium, an vero necessarium, itaut verè impositio dicatur. t. 7. tr. 6. r. 1. p. 371
Ubi proponuntur necessaria ad dictam impositionem imponendam. t. 7. tr. 6. r. 2. p. 372

Donativum maximè extraordinarium, quod petitur, ut dicatur juſtum in Parlamentis, debet reſpicere vires Regni, & populorum, ſi ſuppetunt ad illud referendum. t.7.tr.6.r.3. p.372
Donativum alicui Regno impoſitum propter bella, & ſumptus, quos ſuſtinet Rex in aliis Regnis, an dicatur, & ſit juſtum? tomo ſeptimo, tract.6. reſolut.10. pag.374
Donativum, ſi adhuc duraret per multos annos, an poſſit ex nunc pro tunc prorogari ad alios annos? tom.7. tr.6.r.11. p.375
Donativum, ut ſit juſtum, quod petitur in Parlamento, quinam Theologi ſint conſulendi à Prorege, & ab intrantibus in Parlamento? tom.7. tract.6. reſol.15. pag.376
Donativum, ut contribuatur ab unoque brachio, an ſufficiat major pars Congregatorum? tom.7. tract.6. reſ.23. p.378
Donativum, ſi non poteſt ſufferri à populo, an teneantur Barones contribuere? tomo ſeptimo, tract.6. reſol.34. pag.378
Donativum, ut contribuatur, an ſufficiat, ut concurrat major pars Congregatorum? Sed in Regno Siciliæ an opus ſit, ut brachium Eccleſiaſticum ſemper concurrat. t.7.tr.6.r.23. p.378
Donativum à Parlamentariis an poſſit præbere Domino Proregi, & adhuc an debeant concurrere omnes, & ſinguli Parlamentari? tomo ſeptimo, tract.6. reſ.31. pag.381
Donativum an dicatur juſtum, ſi Rex imponat illud propter egeſtatem in quam incidit Rex ex culpa ſua, ſcilicet propter largitiones immoderatas, ludos, injuſta bella, & ſimilia? tom.7. tract.6. reſolut.32. pag.381
* Vide verb. *Parlamentum.*

Donator.

Vide verb. *Donare.* tom.2.6.7.
Item verb. *Donatio.* tom.5.6.7.8.9

Donatum.

Vide verb. *Acquirere.* tom.2

Donum.

Vide verb. *Acquirere.* tom.2
Si donum accepiſſe miniſtrum Inquiſitionis alius miniſter ſciverit, an teneatur ſub pœna excommunicationis illum Inquiſitori revelare? t.5.tr.10. reſ.134. §.1. pag.467
Donum ſi attingat quantitatem ſufficientem ad conſtituendum peccatum mortale furti, an ſufficiat ad incurrendas pœnas Bullæ Gregorii XIII. de Datis, & Promiſſis? t.5.tr.7.r.54. p.348
Vide verb. *Symonia.*
Donum. Vide verb. *Bulla Cœnæ, Dimiſſoria.* tom.5
Vide verb. *Donare, Donatio.* tom.6. & 7

Dormiens.

A dormiente invaſus an poſſit illum occidere cum moderamine inculpatæ tutelæ, ſi ſciat illum incidiſſe in dormitionem in ſtatu peccati mortalis? t.8.tr.5.r.47. §.1. pag.113
Et quid ſi probabiliter credat illum eſſe in ſtatu gratiæ? Et quid, ſi multum dubitet de ſuo ſtatu? ibidem §.5. & ſeq.
Qui cum dormiente fœmina copulam habuerit, quodnam peccatum luxuriæ committat? t.8. tract.6. reſ.7. §.1. pag.138
Vide verb. *Inimicus.* tom.9

Dormire.

Dormiebat quidam Religioſus propter æſtum ad capiendum ſomnum ſine tunica lanea, quæ erat habitus ſuæ Religionis, an peccaverit mortaliter. t.7.tr.1.r.206. §.1. pag.129
Qui dormire ſimulat, & profert aliquam hæreſim, quam verè tenet, an ſit hæreticus externus, ſi audientes ſibi perſuadent verè dormire? t.5.tr.8. reſ.7. per totam. pag.355
Vide verb. *Somnus.* tom.5
Illi qui dormit Baptiſmus collatus, an ſit validus, ſi illum petierit ante ſomnum? tom.1. tract.1. reſolut.37. §.1. pag.26
Ubi Miniſter qui ante ſomnum habuit voluntatem baptizandi aliquem, ſi illum dormiens baptizet, an conficiat Sacramentum? ibid. §.2

Dos.

Vide verb. *Adulter, Avus, Deflorator, Filius, Frater, Hæres, Iurans, Mater, Parentes, Pater, Patruus, Promiſſio, Vir.* tom.2
Si dos petatur à Moniali quando Monaſterium eſt dives, an incurrant labes ſymoniæ. t.5.tr.7.r.13. per totam. pag.314
Dos. Vide verb. *Bona temporalia.* tom.6
Item verb. *Cognoſcere, Lex, Teſtamentum.* tom.9
Pro dote Moniali pecunia data, an poſſit inſumi in emendo agro, vel vinea, ut de fructibus ejus Monialis ſuſtentetur? t.6.tr.3.r.190. §.6. p.224
Qui pro dote majorem quantitatem pecuniarum recepiſſe confeſſus eſt, an cenſeatur illam donare. t.6.tr.7.r.61. §.1. pag.343
In dote culpa levis præſtatur. t.8. tract.3. reſol.27. §.13. & ſeqq. p.46
Dotem etiam, & non ſolum alimenta filiis ſpuriis præbere Pater tenetur? tom.6. tractat.7. reſolut.48. §.1. pag.335
Et hoc procedit etiam ſi Pater ſit Clericus Sacerdos, & etiam poſt Conſtitutionem Pii V. ibid. §.2
Dotem præbere an poſſit maritus filiis alterius matrimonii de bonis communibus acquiſitis ſine licentia uxoris. t.6.tr.7.r.57. §.1. poſt med. p.341
Si dotem habeat puella, ſed non ſufficientem, an debeatur illi legatum factum puellis, ut nubant. t.6.tr.8. reſ.44. §.1. p.414
Si dotem promiſſam paupertate oppreſſa ſolvere non poteſt puella ingreſſa Monaſteria Monialium animo monachandi, non eſt compellenda, eo quod dotem in conditionem neceſſariam ponere non debemus propter ſymoniam. t.7.tr.1.r.326. §.3. p.226
Dotem exceſſivam pro ingreſſu Novitiæ Monaſterium Monialium recipiens, exceſſum ultra ſufficientem ſuſtentationem tenetur reſtituere. ibid. §.4
Donec dotem Monialis Monaſterio ſolvat, an poſſit Abbatiſſa licitè paciſci de certa ſumma pecuniæ, etiamſi Monaſterium ſit opulentum? t.7.tr.1.r.327. per tot. ibidem.
Qui dotem dare mulieri jurat intuitu pietatis, & ſolum propter Deum, an fœmina poſſit illius obligationem remittere. t.8.tr.4.r.50. §.1. p.71
Et quid eſt agendum quando illa dos nulli eſſet determinatæ perſonæ promiſſa? ibid. §.3
Et an in hoc caſu ad Prælatum Eccleſiaſticum pertineat relaxare juramentum, &c. ibid.
Et quid, ſi filiæ intuitu Patris ſub iuramento promittit, an tunc non ad filiam, ſed ad patrem remiſſio juramenti pertineat? ibid.
Dotes ex bonis confiſcatis an Inquiſitores teneantur dare filiis hæreticorum. tom.5. tract.10. reſol.119. per totam. pag.459

Dotis causa donatio facta revocari non potest, etiam ob ingratitudinem. t.6. tr.7. r.41. §.5. p.332
Vide verb. *Vxor*, tom.6
Item verb. *Ancilla*. tom.7

Dotare.

Dotare filios ad matrimonium, & ingressum Religionis, an teneatur Pater? t.6. tr.7. r.41. §.1. p.331
Dotare filiam spuriam in defectum Patris, an hæres cui donata, vel in testamento relicta fuerunt bona Patris habentis filiam spuriam, teneatur? tom.6. tr.8. r.112. §.8. pag.454
Vide verb. *Adulter*, *Avus*, *Deflorator*, *filius*, *Frater*, *Hæres*, *Iurans*, *Mater*, *Parentes*, *Pater*, *Patruus*, *Promissa*, *Vir*. tom.2

Dubietas.

Cum dubietate impotentiæ ad coeundum, per Canones licitum est inire Matrimonium. tom.2. tr.6. r.132. §.3. pag.410

Dubitans.

Dubitans de jure suo, si post diligentem inquisitionem magis propendeat in eam partem, sibi jus non assistere, quid facere teneatur? tom.2. tract.6. resol.132. §.8. pag.411
Dubitans tam quoad sponsalia, quam quoad matrimonium, in foro conscientiæ liberandus est in æquali dubio, cum melior sit conditio possidentis. Et quid in foro externo? t.2. tr.6. r.135. §.4. p.413
Dubitans conjux de valore matrimonii, an possit petere, & reddere debitum? tom.2. tract.6. r.174. §.1. pag.439
Dubitans conjux de valore matrimonii, si ante debitam diligentiam petat debitum, an teneatur alter ei reddere? ibid. §.4
Dubitans conjux de valore matrimonii contrahendi, si illud ineat, an adhuc possit reddere, & petere debitum? ibid. §.6
Et quid, si uterque conjux mala fide contraxit, an neuter possit petere, nec reddere debitum? ibid.
Dubitans de valore matrimonii, à se bona fide contracti, quia dubitabat de servitute alterius, an possit, & teneatur reddere debitum? ibid. §.7. p.440
Contrahens bona fide, si postea non dubitet dubio suspensionis, sed potius opinetur matrimonium esse nullum, non solum possit reddere, sed etiam petere debitum? ibid. §.8
Dubitans de valore matrimonii, postquam bona fide contraxit, & adhibita diligentia non constat veritas, an possit adhuc non solum reddere, sed etiam petere debitum? tom.2. tract.6. resolution.175. §.1. pag.440
Dubitans an expleverit 21. annum, an teneatur jejunare? t.4. tr.6. r.2. §.3. p.202
Dubitans an teneatur, vel possit ieiunare, an teneatur recurrere ad superiorem pro dispensatione? t.4. tr.6. r.3. §.1. ibid.
Dubitans an proximus sit in extrema necessitate, teneatur veritatem indagare? tom.4. tract.7. resolut.7. §.1. pag.278
Dubitans subditus an res præcepta sit licita, an teneatur obedire? tom.7. tract.1. resolution.134. §.1. pagina 92
Et si superior præcipiat aliquid sub conditione, de qua dubitatum est, an sit impleta, an subditus teneatur obedire? ibid. §.3
Et quid est dicendum, si Prælatus præcipiat sub pœna excommunicationis latæ sententiæ? ibidem sub finem.
Et si Prælatus est dubius de honestate præcepti, vel de excessu suæ iurisdictionis, & imperet, subditus, si etiam dubitet non tenetur obedire. §.4
Dubitans, si Monasterio expediat admittere Novitium ad professionem, an possit illum reprobare? tom.7. tr.1. r.175. §.1. p.114
Et an in tali casu dubitans adstringatur ad veritatem inquirendam, antequam suffragium ferat. ibidem §.3
Dubitans possessor bonæ fidei rem esse alienam, si neglexit investigare verum Dominum, unde impotens effectus est ad eum sciendum, an teneatur ad restitutionem? tom.8. tract.7. resolution.44. §.1. pagina 174
Dubitantes de justitia belli milites, sive subditi sint, sive non, an possint bellare? Et si postea cognoscatur injustitia belli, quid teneantur restituere? tom.7. tract.7. resol.39. & 40. pag.411

Dubitare.

Si dubitant reus, & testis, utrum judex illos juridicè interroget, an teneantur respondere? tom.6. tr.1. r.96. §.1. pag.63
Et si judex in re dubia inquirat, an peccet, & si testis obsequatur, an sit injustus? ibid. §.3
Qui dubitare videt alterum conjugem de valore matrimonii, an possit liberè petere, & reddere debitum, si bona fide contraxit? tom.2. tract.6. resol.132. §.5. pag.411
Dubitare, Vide verb. *Consuetudo*, *Hostia*, *Intentio*, *Materia*, *Minister*, *Omittere*, *Opinio*, *Puer*. tom.2
Item verb. *Dispensatio*, *Episcopus*, *Medicus*, *Votum*. tom.3
Item verb. *Actus*, *Ætas*, *Cœna*, *Caro*, *Causa*, *Consuetudo*, *Dies*, *Episcopus*, *Missam audire*, *Opus servile*, *Virginitas*. tom.4
Item verb. *Baptismus*, *Bulla Cœnæ*, *Conditio*, *Consilium*, *Correctio*, *Homicidium*, *Mutilare*. tom.5
Si dubitare incipiat postea, qui rem certò sciebat, an possit adhuc spondere? t.6. tr.4. r.76. §.1. p.274
Dubitare, Vide verb. *Admonitio*, *Adulter*, *Conditio*, *Conductor*, *Consilium*, *Creditor*, *Hæres*, *Obligare*, *subditus*. tom.6
Item verb. *Materia*. tom.7
In tomo 8. ex tract.2. de conscientia dubia lege omnes difficultates à r.1. usque ad 18
Vide etiam verb. *Absolvere*, *Abstinere*, *Adimplere*, *Advocatus*, *Alere*, *Animus*, *Bona Temporalia*, *Concludere*, *Consilium*, *Dividere*, *Edere*, *Effectus*, *Enfalmus*, *Intentio*, *Iubens*, *Possessor*, *Præceptum*, *Privilegium*, *Tutor*. tom.8
Qui se dubitasse de rebus fidei asserit, an sit puniendus tamquam hæreticus? tom.5. tract.8. resol.2. per totam. pag.352
Si dubitat testis, an adultus moribundus petierat baptismum, an sit adhuc baptizandus saltem sub conditione? t.1. tr.1. r.35. §.1. p.25
Et quid, si de veritate testis dubitatur? ibid. §.1
Ubi etiam, si post petitionem baptismi ab adulto se jam nolle illum dicat, & dubitatur à Medicis an ex phrenesis læsione renuat baptizari, an sit baptizandus sub conditione? ibid.
Qui dubitat, an Confessarius habeat jurisdictionem, an aliquando teneatur cum illo confiteri peccata, v. g. si non adsit alius, nisi Confessarius approbatus in aliena diœcesi? tom.1. tract.3. resol.17. §.1. & seq. pagina 95
Qui dubitat, an peccatum, quod fassus est, sit mortale, vel veniale, si integrè illud confessus est, non est iteranda confessio, quamvis postea noscat id peccatum esse mortale? tom.1. tract.3. resolution.28. §.2. pag.107

Qui dubitat de sua contritione in articulo mortis, an teneatur confiteri per interpretem? tom. 1. tr. 3. r. 78. §. 2. pag. 139

Qui dubitat se ex verecundia reliquisse in confessione aliquod peccatum, an teneatur repetere confessionem illam, vel solum peccatum omissum? t. 1. tr. 3. r. 128. §. 1. pag. 173

Et quid, si pœnitens magis inclinet, quod ex malitia tacuerit peccatum? ibid.

Ubi etiam qui dubitat, & magis in eam partem inclinat, ut votum emiserit, & sic suspicionem voti habet, non tenetur ad votum, neque ad partem ratione hujus majoris propensionis, ibid. & seq.

Confitens fornicationem de qua dubitat, an illam aliàs confessus sit, si hoc dubium in confessione non explicet, an confessio sit valida? tom. 1. tr. 3. r. 129. §. 1. pag. 174

Qui dubitat se habere veram contritionem cum periculum vitæ imminet in naufragio, peste, bello, an teneatur confiteri publice, vel per interpretem, ut ita omnes possint absolvi? tom. 1. tract. 4. resol. 47. §. 3. pag. 250

Qui dubitat se pœnitentiam post aliquod tempus implere non posse, tenetur cum possit illam adimplere. t. 1. tr. 6. r. 24. §. 9. p. 323

Si dubitat qui noctu misit ad raucedinem faucium leniendam saccharum in os, paulatim deglutiendum, an si illud duraverit post mediam noctem; an possit celebrare, & communionem sumere? tom. 2. tr. 1. r. 115. §. 1. pag. 67

Si dubitat Confessarius, an pueri sint doli capaces, an possit illis viaticum præbere? tom. 2. tract. 2. r. 90. §. 1. pag. 214

Idem est de Extrema Unctione. ibid.

Quando dubitat inferior an casus egeat dispensatione, an possit in lege superioris dispensare? t. 3. tr. 2. r. 20. §. 1. & 2. pag. 185

Qui dubitat an dispensatio obtenta sit valida, an possit ea uti? t. 3. tr. 2. r. 88. §. 1. p. 231. Vbi quando dubitatur, an causa in dispensatione, vel gratia, aut privilegio tacita, vel falso expressa sit finalis, vel tantum impulsiva; an præsumendum sit esse causam impulsivam, & non finalem. §. 2

Qui dubitat se esse excommunicatum, an possit audire Missam. Et simili dubio existente, an liceat aliis cum eo communicare? tom. 5. tract. 1. resol. 134. per totam. pag. 82

Qui dubitat an occiderit, vel mutilaverit in bello justo, an sit irregularis? tom. 5. tr. 5. resol. 101. per totam. pag. 255

Qui dixit hæresim externam, & postea dubitat, an dum illam protulit, ita mente senserit, vel illam affirmavit causa ioci, an talis hæresis sit reservata? t. 5. tr. 8. r. 3. §. 1. pag. 352

Et si propter dubium illud inferior absolvat ab hæresi, ab alio peccato dubio reservato, & postea pœnitens re melius examinata deponat dubium, & recordetur certo peccati commissi, quod erat reservatum, an censeatur jam verè absolutus, vel teneatur recurrere ad superiorem pro absolutione? ibid. §. 3. p. 353

Si quis dubitat de justitia alicuius tributi, an teneatur illud solvere? t. 6. tr. 1. r. 68. §. 2. p. 51

Quando dubitat testis falsus, an revocatio ipsius falsi testimonii profutura sit, necne, an revocare teneatur dictum suum? tom. 6. tract. 1. resol. 93. §. 1. post medium. p. 62

Qui dubitat post emptionem rei bona fide factam esse rem alienam, nec veritas opposita debita diligentia facta sciri potuit, an qui illam vendidit teneatur paratus esse ad illud pretium Domino solvendum quoties comparuerit? tom. 6. tr. 3. resolution. 128. §. 1. pag. 187

Et supponitur, quod qui rem per viam emptionis, seu permutationis, etiam bona fide de manu latronis accipit, sed deinde incipit dubitare probabiliter, quod sit furtiva, si facta diligentia sit dubius, potest illam tuta conscientia retinere, & vendere. ibid.

Si dubitat Petrus, utrum Paulus, cum quo lusit, esset lucraturus, si ipse fraudes non adhibuisset, an teneatur ex hoc aliquid restituere? tom. 6. tract. 4. r. 39. §. 1. pag. 261

Vbi, quod si quis ludens dubius sit, an ipse ob fraudem acquisierit aliquod lucrum, tenetur ex dubio perseverante ad restitutionem ejus.

Si dubitat scrupulosa uxor, an gemmas quas maritus illi dedit, an illas in proprietate dederit, an verò in usum, quid est faciendum. tom. 6. tract. 7. resol. 69. §. pag. 347

Si quis dubitat, an promiserit omnimodam castitatem, aut conjugalem solam, an teneatur ad hanc, quæ minor est? t. 8 tr. 4. r. 22. §. Verum. p. 56

Vbi, si quis certus est vovisse castitatem, aut Religionem, vel inter duas Religionem an strictiorem, vel minus strictam, dubitat autem utrum harum partium voverit, an teneatur ad minorem? ibid. in eod §. paulo post initium.

Si dubitatur sitne mortuus adultus, vel non, an baptizandus sit, si antea petierit baptismum? t. 1. tract. 1. r. 35. §. 1. pag. 25

Si æque dubitatur puerum habere usum rationis, & non habere, quid est faciendum in articulo mortis circa ejus absolutionem? t. 1. tr. 4. r. 45. §. 1. p. 250

Si dubitatur, an signa, quæ moribundus non audit, neque loqui potest, exhibet, an sit orta ex contritione, vel ex angustia mortis, an sit absolvendus? tom. 1. tract. 4. r. 57. §. 1. p. 255

Si dubitatur an revelatio confessionis fiat, vel non fiat de licentia pœnitentis, an credendum sit testimonio Sacerdotis? t. 1. tr. 8. r. 31. §. 2. p. 439

Quando dubitatur an cadaver sepeliendum sit in loco sacro, tunc debet in loco sacro sepeliri; nam in partem favorabilem, & meliorem est inclinandum, & non est deneganda sepultura Ecclesiastica, nisi in casu claro, & manifesto. t. 5. tr. 1. r. 214. §. 1. in fine. p. 122

Si dubitatur an percussio Clerici sit levis, vel gravis, an judicandum sit esse gravem? tom. 5. tract. 2. res. 5. per totam. p. 126

Quando dubitatur, an lex fuerit promulgata, & usu recepta, tunc non obligat lex, etsi censuram, suspensionem & irregularitatem imponat. tom. 5. tr. 3. r. 37. §. pag. 186

Quando dubitatur quis sit Pater filii illegitimi, quia nimirum plures matrem cognoverunt, quis eorum dictum filium alere tenetur? tom. 6. tract. 3. resolut. 138. §. pag. 191

An quilibet eorum, Patre deficiente, vel nolente, alere filium alius sit obligatus in integrum, ne proles alimento destituatur? ibid. §. 8

Quando dubitatur, sitne infans baptizatus, an sepeliendus est in loco sacro, v. g. si infans fuerit baptizatus in secundina, pede &c. sive dubium sit in suscipiente, sive in conferente, in materia, sive in forma? t. 8 tr. 8. r. 7. §. 1. p. 191

Si Rex dubitet de possessione Regni, si habet tamen majorem propensionem, ut Regnum sit v. g. Regis Galliæ, an in tali casu debeat saltem restituere partem Regni? t. 7. tr. 7. r. 5. §. 1. ante finem. p. 386

Si dubitet de justitia belli amicus à quo Rex petit auxilium, possitne illum juvare? tom. 7. tract. 7. resol. 36. §. 7. pag. 408

Si multum dubitet invasus ab ebrio, furioso, dormiente, vel amente de eorum statu in gratia, an possit illos invasus occidere cum moderamine inculpatæ tutelæ. t. 8. tr. 5. r. 47. §. 5. p. 114

Dubium.

Dubium.

In dubii causa qui non recipiunt legem, an mortaliter peccent? t.6. tr.1. r.60.§.2. p.48
Si in dubio est conjectura an moribundus petierit baptismum, baptizandus est adultus sub conditione. tom.1. tr.1. r.35.§.2. p.25
In dubio, si aqua est naturalis, an moribundo sit adhibendus baptismus. t.1. tr.1. r.52.§.1. p.34. Ubi aliqua pro praxi. r.53.§.1. & seqq. ibid.
In dubio an lex sit usu recepta, non obligat. tom.1. tr.3. r.10.§.12. p.96
In dubio an puer habeat usum rationis, an sit absolvendus? t.1. tr.4. r.21.§.1. p.237
Et quid maximè in articulo mortis. ibid.
Vbi si quis adultus confitetur aliquod, quod dubitatur an sit veniale, an sit absolvendus saltem sub conditione. ibid.
In dubio, si puer septennis usum rationis habeat, an possit Confessarius absolvere absque conditione. t.1. tr.4. r.22.§.1. & seq. p.237.
In dubio an possit reservari peccatum, an sit mortifera in materia aliqua determinata. tom.1. tr.5. r.42.§.5. pag.292
In dubio an sit audita hora noctis duodecima, edens, & bibens, an possit sequenti die Missam dicere, vel communicare. t.2.tr.1. r.123. p.72. & 250. p.154
Idem est de illo, qui assumens aquam ad os abluendum, dubitat an aliquam guttam transiverit. t.2. tr.1. r.123. §.2. pag.72
Et de illo, qui dentibus quid masticans dubitat an aliquid deglutiverit. ibid. §.3
Et de illo, cui adhæret dicto aliquorum dicentium sibi horam noctis 12. non sonuisse, aliis sonuisse affirmantibus. t.2. tr.1. r.250. p.154
In dubio utrum peccator sit publicus, vel occultus, an danda sit ei Eucharistia? tom.2. tract.2. resol.29.§.1. pag.174
In dubio tam de comestione, quàm de tempore ante, vel post mediam noctem, an quis possit communicare, vel celebrare, post habitam diligentiam, manente dubio? t.2. tr.2.r.90.§.5. p.215
In dubio, an morbus de se, vel in hoc individuo sit periculosus, possit ministrari extremaunctio. t.2. tract.4. r.38.§.5. p.262
Et in hoc casu an sit administranda extremaunctio sub conditione? ibid.
In dubio an res egeat dispensatione, potest Episcopus declarare non desiderari dispensationem, vel ad cautelam dispensare. t.2. tr.6. r.131.§.2. p.409
Licet in dubio pro matrimonio præsumendum sit, & judicandum, tamen hoc procedit quando in matrimonio contrahendo, vel contracto datur paritas personarum; secus de imparitate. t.2. tr.6. r.135.§.3. p.413
In dubio an superior possit dispensare; & an licitè. tom.3. tr.1. r.17. & 18. p.184
In dubio an potestas dispensandi extendatur ad alium casum, interpretandum est extendi. t.3. tr.2. r.49.§.5. pag.205
In dubio verò an dispensatio extendatur ad aliquem casum interpretandum est non extendi. ibid.
In dubio an juramentum posterius emissum sit præstitum ad solum confirmandum votum prius emissum, an facultas concessa ad commutanda vota, & illa dispensanda, extendatur ad vota, & juramenta ejusdem rei, cum duo vincula concurrant. tom.3. tract.2.r.72.§.3. & 1. p.222. & 221
In dubio utrum causa expressa in narrativa alicujus rescripti sit finalis, vel impulsiva, an censenda sit impulsiva, & non finalis. tom.3. tract.2. resolut.86.§.1. pag.230
Idem est quando dubium est, an satis probetur veritas narratorum, vel quando dubium est an causa allegata sit finalis. ibid. §.2
In dubio an causa tacita in dispensatione sit finalis, vel impulsiva, an dispensatio sit valida? t.3. tract.2. r.87. §.1. & seqq. ibid.
In dubio circa dispensationem matrimonii, an dispensatio censenda sit valida? tom.3. tract.2. resol.89. §.1. pag.231
In dubio an consuetudo non comedendi ova, & lacticinia in jejuniis extra Quadragesimam sine Bulla Cruciatæ sit introducta animo se obligandi, vel causa devotionis, quid est agendum? t.4. tract.4. r.27.§.2. pag.153
Et hæc quæstio deservit pro jejuniis Jubilæi, voti, & impositis pro pœnitentia. ibid.
In dubio, si prægnantes, & lactentes sint robustæ, & validæ, an teneantur jejunare. tom.4. tr.6. r.10. §. Adde. pag.207
In dubio utrum censura sit lata, vel ferenda, censenda sit tantum ferenda? t.5. tr.1. r.3. §.1. p.1
In dubio si incurrerit quis excommunicationem in ministrando Sacramenta an efficiatur irregularis? t.5.tr.5. r.33. per totam. p.221
An in dubio facti non solum homicidii, seu in aliis casibus dubiis quis censendus sit irregularis? tom.5. tr.5. r.103.§.1. p.256
In dubio, an fœtus sit animatus, qui fecit abortum, an sit irregularis? t.5. tr.6. r.21.§.1. p.292
Et quid quoad alias pœnas annexas irregularitati, qualis est privatio Officii, beneficii, & inhabilitatis ad hæc duo? ibid. §.2. ante finem. p.293
Et quid, si dubitat de effectu subsequuto, qui procuravit abortum fœtus animati, vel an mulier sit mota ad abortum faciendum ex consilio ei præstito, vel à se ipsa, an censendus sit irregularis? tom.5. tract.6. r.23.§.1. ibidem.
In dubio nemo censendus est symoniacus. t.5. tr.7. r.36. §. Vnde ex his. p.337
In dubio an sortilegium sapiat hæresim manifestè, an Inquisitores possint se intromittere? tom.5. tr.10. r.104. per totam. p.453
In dubio an actus interpretetur validus? tom.6. tract.1. r.138. §.3. p.97
In dubio an consuetudo contraria legi sit rationabilis; præsumendum sit, quod sit rationabilis, & communi bono expediens? t.6. tr.2. r.1. §.6. p.100
In dubio si consuetudo sit introducta animo obligandi, vel devotionis, an obliget? tom.6. tract.2. resol.16. §.1. pag.111
Si sub dubio emptionis, vel donationis studio rem furtivam quis possidet, & facta diligentia dubium adhuc persistit, ad quid teneatur? tom.6. tr.3. r.127.§.1. & seqq. p.186
Vbi aliqua alia circa hoc advertuntur.
In dubio an donatio sit remuneratoria, an vero gratuita, & liberalis, censendum esse remuneratoriam. t.6. tr.7. r.18.§.2. p.317
In dubio an filius præsumatur expensas factas pro Patre animo donandi feciisse? tom.6. tract.7. resol.37.§.1. pag.328
In dubio victricus non censetur animo donandi, sed repetendi potius expensas pro privigno feciisse. ibidem. §.15
Et quid, si victricus bona privigni administrans alimenta privigno petebat annuè? ibidem §.16. pagina 329
In dubio illa est tenenda sententia, quæ humanior est, & benignior? tom.6. tract.7. resolution.49.§.2. papag.335
In dubio an donator præsumatur cogitasse de liberis. t.6. tr.7. r.51. §.1. p.337
In pari dubio, quid est sentiendum de re, an dividenda

sit &c. Vbi pro praxi aliqui casus. tom.6. tract.8. r.51. §.3. pag.419

In dubio miles an præsumatur jure communi an verò militari testatus ? tom.6. tract.8. resolut.81. §.1. & seqq. pag.436

In dubio an justus metus incursus fuerit, & an professio sit valida, pro quo sit præsumendum ? tom.7. tract.1. r.182. §.1. p.117

Idem est, quando dubium est de animo se obligandi ratione metus. ibid.

In dubio positivo, an in favorem Principis præsumendum sit ? Habet v.g. subditus rationes probabiles, ut aliquod tributum sit injustum, adsunt verò pro Principe, & justitia vectigalis aliæ rationes probabiles, an teneatur subditus solvere tributum ? tom.8. tr.1. r.19. §.1. pag.13

In dubio utrum votum sit emissum ante pubertatem, an possit Pater illud irritare. tom.8. tract.4. resol.41. §.1. pag.66

Idem est de Tutoribus, Curatoribus, etiam in casu, quod dubium sit circa tempus subjectionis; ut v.g. si uxor dubitat, an ante matrimonium emiserit votum, aut servus, qui aliquando fuit liber, an tempore libertatis emiserit votum, aut pupillus, qui aliquando caruit Tutore, & minor, qui aliquando caruit curatore an tempore sui juris, an post subjectionem illis votum fecerunt. ibid. §.3

Et quid, si dubium est, an votum fuerit confirmatum ab impubere transacto subiectionis tempore ? §.4

In dubio quis non debet privari Ecclesiastica sepultura. Pro quo notabilis, & specialis casus. t.8. tr.5. r.50. §.1. pag.114.

In dubio an aliquod statutum sit contra immunitatem Ecclesiasticam, an debemus opinionem, quæ favet Ecclesiæ amplecti. tom.9. tract.2. resol.201. §. unic. pag.197

Si dubium sit an filii infidelium post septennium sint necne rationis compotes, an sint, invitis parentibus baptizandi. t.1. tr.1. r.92. §.1. & seq. p.58

Si dubium est puerum habere usum rationis post septennium, præsumendum est habere, & esse obligatum præceptis Ecclesiæ; sed ante septennium in dicto dubio præsumendum est non habere, nec esse obligatum. t.1. tr.3. r.46. §.1. p.120

Si propter dubium Sacerdos inferior absolvit ab hæresi, vel alio peccato reservato, & postea pœnitens, re melius examinata deponat dubium, & recordetur certò peccati commissi, quod erat reservatum, an censeatur jam legitimè absolutus, vel an debeat recurrere ad superiorem. t.1. tr.5. r.40. §.3. p.291

Et an saltem supradictum peccatum reservatum teneatur postea tamquam certum confiteri apud quemcumque Confessarium. tom.1. tract.5. resolution.41. §.1. pagina 292

Quando dubium supervenit non solum in materia strictæ, & propriæ justitiæ, sed in aliis materiis, est melior conditio possidentis. t.2. tr.2. r.56. §.6. p.191

Ad dubium verum non est sufficiens sola oblivio, aut solus timor, ut illicò Ordo iterandus sit. t.2. tr.5. r.19. §.3. pag.280

Quando dubium est inter volentes contrahere matrimonium, an adsit aliquod impedimentum dirimens, quid est agendum. t.2. tr.6. r.131. §.1. p.409

Si dubium incidat de impedimento & matrimonium est contractum, & non consummatum, an qui dubitat teneatur reddere debitum, vel an teneatur ingredi Religionem, ut liberum relinquat alterum conjugem. t.2. tr.6. r.132. §.6. & seqq. p.411

Quando dubium valoris matrimonii oritur ex dubio impedimenti impotentiæ, an tunc uterque coniux possit reddere, & petere debitum. tom.2. tr.6. r.174. §.3. pag.439

Dubium, Vide verb. *Dubitare*. tom.2. & 3

Si dubium purum sit in materia justitiæ, melior est conditio possidentis: ideo donec liberetur à dubio, nihil tenetur solvere. tom.4. tract.3. resolution.59. §.2. pag.95

Regula generalis, quod quando dubium est, an pro aliqua re sit præceptum impositum, tunc judicandum est non dari præceptum. tom.4. tract.4. resol.65. §.1. pag.172

Dubium autem quando Prælato subditi ad obtinendam dispensationem proponunt, non debent esse nimis scrupulosi, sed debent illam dispensare per dispensationem efficiendo illam justam. tom.4. tr.6. resol.74. §.4 pag.241

Dubium, Vide verb. *Dubitare*. tom.4

Dubium prudens denunciationis excommunicationis non sufficit, ut teneamur vitare excommunicatum, sed requiritur notitia moraliter certa dictæ denunciationis. t.5. tr.1. r.3. §.1. p.1

Quando dubium est an de jure sit pro aliquo delicto commisso imposita aliqua irregularitas, judicandum sit non esse irregularitatem in dicto casu constitutam. t.5. tr.5. r.8. §.2. p.210

Si dubium sit inter multos, quis ex illis occiderit, an omnes remaneant irregulares. tom.5. tract.5. res.118. §.1. pag.265

Cum dubium est, an medicamentum, num auxilium, aut mortem sit illaturum, an possit adhiberi matri gravidæ infirmæ cum periculo ejectionis fœtus ? Imo an Medicus in tali casu medicamentum tale teneatur applicare, & adhibere. t.5. tr.6. r.40. §.1. ad medium, & §.3. pag.302

Si dubium æquale datur ex parte juris, an tunc absolvendus sit reus. t.5. tr.10. r.58. §.2. in fine. p.438

Dubium, Vide verb. *Dubitare*. tom.5

Si dubium est an excommunicationis, suspensionis, & irregularitatis lex sit usu recepta necne, præsumendum si esse usu receptam. t.6. tr.1. r.40. §.1. p.32

Vbi pro praxi aliqui casus, & Bullæ Pontificiæ. §.1. & seqq.

Dubium æquale existens, an detur consuetudo sufficiens ad obligandum in foro conscientiæ, partem negantem sequi possumus. t.6. tr.1. r.41. in fine. p.33

Si dubium est an in aliquo casu lex obliget, an liceat contra illam facere, quando constat de lege. t.6. tr.1. r.66. §.1. & seq. p.50

Si dubium est de indignitate personæ eligendæ, an minor pars in aliquo Capitulo possit concurrere cum majore ad eligendum indignum. tom.6. tr.1. resol.136. §.1. pag.96

Si dubium sit, qua mente testator reliquerit legatum, an præsumatur in dubio quod ad piam causam, idest pro Deo, & animæ salutæ reliquisse, & non pro persona. t.6. tr.8. r.49. §.4. p.418

Dubium, Vide verb. *Dubitare*. tom.6

Quando dubium est præceptum non obligat. tom.7. tr.1. r.106. §.4. p.78

Quando dubium est an forma inducta pro aliquo actu sit substantialis, vel accidentalis, præsumi debet substantialis. t.7. tr.2. r. unic. §.38. p.248

Si dubium est peccatum, an quis teneatur adhibere correctionem fraternam. tom.7. tract.4. resolut.15. §.1. pag.287

Et quid maximè quando dubium est, an correctio profutura, vel nocitura sit. t.7. tr.4. r.16. & 17. p.287. & 288

Dubium, Vide verb. *Dubitare, Materia*. tom.7

Dubium medicamentum an Medicus possit morituro adhibere, & sequi opinionem probabilem relicta probabiliori ? t.8. tr.1. r.28. §.1. p.19

Si dubium sit, num in quantitate, an in qualitate semen peccaret, an liceat viro, vel fœminæ iuvare naturam cum fricationibus

frications ad expellendam qualitatem morbidam ? t.8.tr.6. r.14. §.2. p.143
Et an hoc fieri debeat cum medicamentis, non autem cum frications ? ibid. §.1
Et quid, si quis prævidet verum semen emittendum fore? t.8. tr.8. r.20. §.4. p.146
Dubium. Vide tract. 8. *de Conscientia dubia.* tom. 8
Item verb. *Dubitare.* tom. 8
Quando est dubium inter DD. an debitum gaudeat immunitate Ecclesiæ, necne, an judex Ecclesiasticus possit judicare contra reum, ut privetur immunitate ? t.9. tr.1. r.118. §. Quæro 6. p.73
Vide verb. *Controversia, Opinio, Pontifex, Vicarius.* tom.9

Dubius.

Cum dubia forma an possit baptizari puer in articulo mortis, si nemo adest, qui sciat certam formam ? t.1. tr.1. r.75. §.3. p.50
Si cum dubia materia v.g. cum gutta aquæ, lixivio, nive, pruina, rore, nondum resolutis, vel cum aqua rosacea, &c. aliquis in articulo mortis susciperet Baptismum, si evaserit periculum, an teneatur iterum baptizari saltem sub conditione ? t.1. tr.1. r.78. §.1. & seq. pag.51
Peccata dubia an sint materia necessaria confessionis ? t.1. tr.3. r.131. §.2. & seqq. p.176
Vbi, qui confessus peccatum ut certum, qui sic putabat, si postea habet dubium, non tenetur illud, ut dubium confiteri, nisi forte ex alio capite. ibid. §.20. p.178
Vbi etiam, quod explicandæ sunt circumstantiæ peccati tanquam conditionaliter dubiæ, vel sive tanquam conditionaliter certæ, si mutant speciem. ibid. §.21
Dubia causa dispensationis an sufficiat, vel debeat esse justa ? t.3. tr.2. r.17. §.1. p.184
Dubia verba an Inquisitores debeant interpretari in sensu Catholico ? Et an hoc non solum procedat in dubio rei, sed etiam in dubia testium depositione ? t.6. tr.10. r.17. per totam p.427
Si in dubia re judex inquirat, an peccet, & si testis obsequatur an sit injustus ? t.6. tr.1. r.96. §.3. p.63
Dubia privilegia dubietate orta ex ambiguitate verborum, & Juristarum interpretatione, an in favorem regularium sint intelligenda ? t.7. tr.1. ref.287. §.9. post medium p.198
Dubia cognitio an sufficiat in Prælatis, ut teneantur sub mortali inquirere peccata subditorum ad correctionem faciendam ? Et quid de aliis. t.7.tr.4.r.14.§.1. in fine. pag.286
Si quando causa est dubia, aut justa belli subditus discernere non potest, an teneatur semper obedire superiori præcipienti ? t.7. tr.7. r.36. §.6. p.408
Dubia peccata an sint in confessione aperienda ? t. 8. tr.1. r.30. §.1. & 2. p.21
Si dubia est materia subrogata commutationis voti, non erit licita talis commutatio, sed debet saltem esse æqualis. t.8. tr.4.r.74. §.4. p. 87
Dubiis Episcopis, Sacerdotibus, & Confessariis de suis Baptismis, an Baptismum iterari sub conditione necessarium sit ? t.1. tr.1. r.79. §.3. p.52
Vbi quid præstare tenentur qui Ordines susceperunt ab Episcopo, & absolutionem sacramentalem à Confessario dubiis de suo baptismo ? ibid.
In dubiis percussionibus, an potius percussiones declarandæ sint graves, & enormes, quam leves ? t.5.tr.2. r.60. §.2. in fine p.159
Quando cum verbis dubiis, vel signis Confessarius solicitat, an teneatur pœnitens illum denunciare ? t. 5. tr.9. r.34. per totam p.392
In dubiis an aliquod statutum sit contra immunitatem Ecclesiasticam, an debemus opinionem, quæ favet Ecclesiæ amplecti ? t.9. tr.2.r.201. §.unic. p.197
Qui de peccato dubio confitetur, debet adjungere aliquod aliud certum. t.1. tr.3. r.131. §.22. p.178
Quod dictum est de peccato dubio an sit materia necessaria confessionis, procedit, quando pœnitens est in dubio puro ; secus autem, si habeat assensum probabile circa factum, quod judicet, vel nullum commisisse peccatum, vel tale peccatum saltem non esse mortale, excepto in articulo mortis, propter irreparabile periculum damnationis. t.1. tr.3. r.134. §.7. 180
Qui de dubio peccato confessus est, si postea scit certò, vel probabiliter illud peccatum commisisse, vel fuisse mortiferum, an teneatur illud iterum confiteri ? t.1. tr.3. r.137. §.1. p.182
Ubi, quod hoc non procedit, quando pœnitens integrè fassus est peccatum, quod fecit, dubitat tamen an esset mortale, quamvis etiam Confessor simili dubio teneatur, nam tunc non est repetenda confessio illius peccati. ibid.
Vbi etiam an circumstantiæ dubii peccati confessæ exprimendæ sint ut certæ in dicto casu ? tom. 1. tr.3.r.138. §.2. p.182
Cum dubio ministro, materia, & forma, an possit Pontifex præcipere, ut in articulo mortis ministrentur Sacramenta deficientibus Ministro, materia, & forma certis ? t.3. tr.1. r.3. §.1. p.4
Et in tali casu an sit obligatio charitatis sic ministrandi Sacramenta ? ibid. §.8. p.5
Sed in tali casu, si supervixerint, denuo eis administranda sunt sacramenta sub conditione. ibid. §. 9. & seqq. pag. 6
In dubio casu an dispensatio extendatur ad aliquem casum, interpretandum est non extendi. t.3. tr.2. r.49. §.5. p.205
Cum dubio periculo mortis an sit licitum detento, vel invaso è loco alto se præcipitare, si mors certa imminet ab incendio excitato, vel fera invadente ? t.5. tr.6. r.40. §.1. & seqq. p.302
In dubio casu legis, an detur locus Epicheiæ ? t.6.tr.1. r.67. §.1. p.50
Et quid, si dubitatur an alteri legi graviori contrarietur ? ibid. §.4. p.51
Dubius Confessarius de sua jurisdictione, an possit Confessiones excipere ? t.1. tr.3. r.16. §.1. p.94
Et in tali casu confessus an teneatur iterum sua peccata confiteri Sacerdoti habenti certam jurisdictionem ? ibidem §.2.
Dubius casus, si contineatur in Bulla Cœnæ, an possit absolvi à quocunque Confessario ab Ordinario approbato ? t.1. tr.5. r.43. §.1. p.292. & seq.
Ex quo, quod casus dubius non censetur reservatus. ibid.
Dubius de impedimento dirimente matrimonium an possit, hoc non obstante, illud contrahere ? t. 2. tract.6. r.132. §.1. p.410
Dubius de valore matrimonii quod contraxit, nondum habita certitudine conjugis prioris præmortuæ, an debitum interim à conjuge suo exigere possit ? §. 6. & seqq. p.411
Dubius de valore matrimonii post bimestre tempus, si non consummavit illud, quid facere debeat ? t.2. tr.6. r.173. §.1. p.438
Dubius conjux an præmiserit sufficiens examen de valore matrimonii, & adhuc dubius manet, poteritne uti matrimonio non solùm reddendo, sed etiam petendo, & hoc verum sit etiam, quando moraliter est impossibile adhibita diligentia posse vinci dubium ? t.2. tr.6. r.174. §.2. pag.439
Dubius de impedimento ante matrimonium contracto, an possit liberè contrahere ? tom. 3. tract. 2. r.142. §.1. pag. 266
Et quid, si dubites, an impedimentum habeas, eo quod scias te habuisse verum impedimentum, nescias tamen, an obtineris veram dispensationem ? ibid.

Dubius ob tenuitatem beneficii de onere recitandi Officium divinum, an teneatur recitare? t.3. tr.6. resol.9. §.1. & 2. p.423
Dubius an possit majorem partem officii divini recitare, an teneatur recitare? tom. 3. tractat.6. resolut.43. §.1. pag. 441
Dubius an aliquem Psalmum, vel Horam Canonicam omiserit, an teneatur repetere? t.3. tr.6. resol.84. §.1. pag.468
Dubius an excommunicationem contraxerit, quid facere debeat? Idem est de suspensione, & interdicto. t.5. tr.1. r.125. §.1. p.79
Dubius de intentione voti virginitatis an intenderit perpetuam, an possit commutari, aut dispensari per Cruciatam, Jubilæum, vel Episcopum? t.4. tr.3. r.103. §.2. pag.109
Dubius, qui vovit jejunare Quadragesimam, an intenderit abstinere ab ovis, & lacticiniis, non peccat contra votum, si illis vescatur, licet peccet contra præceptum Ecclesiæ. t.4. tr.6. r.56. §.3. p.230. & r.57. §.1. ibid.
Dubius de alterius excommunicatione, & denunciatione, an debeat illum vitare? tom.5. tract.1. res.125. §.3. pag.79
Dubius an irregularitatem incurrerit, quid facere debeat? t.5. tr.1. r.126. §.1.ibid.
Dubius de percussione Clerici notoria, an teneatur vitare percussorem? t.5. tr.2. r.59. §.1. p.158.
Dubius an quis sit illegitimus, debet censeri irregularis. t.5. tr.5. r.44. §.1. p.225
Dubius, si mandatum suum influxerit ad homicidium, an debeat irregularem se existimare? t.5. tr.5. res.106. §.1. pag.258
Dubius in fide, an sit hæreticus? t.5. tr.8. res.1. per totam p.351
Dubius de emendatione alicujus delicti in Edicto Inquisitorum positi, præsertim hæretici, an teneatur illum denunciare? t.5. tr.9. r.8. §.1. p.382
Dubius de malo usu mentis, an excusetur vendens res indifferentes, nulla justa causa concurrente? t.6. tr.3. r.111. §.1. p.176
Dubius, si res sit furtiva, an possit illam emere, ut postea à vero Domino totum pretium recipiat? t.6. tr.3. r.126. §.1. p.186
Et in dicto casu, si Dominus non comparuerit, an emptor teneatur rem illam in pios usus convertere, deducto tamen pretio, maximè si illam emit modico pretio? ibid.
Dubius commodatarius an sua culpa commodatum perierit, an teneatur ad restitutionem, quia in contractibus qui tenetur tantum de dolo, & lata culpa, quæ constituat peccatum mortale. tom. 6. tract.3. res.140. §.2. pag.192
Idem est de depositario, locatore, seu conductore. ibid. §.4
Dubius de suo statu, an possit testari ad pias causas? t.6. tr.8. r.12. §.1. p.400.
Dubius subditus de legitima Prælati potestate, an teneatur illi obedire, maximè si sit in possessione superioritatis? t.7. tr.1. r.133. §.1. p.91
Idem est quando adsunt diversæ opiniones probabiles. ibid. §.2. p.92
Si Dubius est Prælatus de honestate præcepti, vel de excessu suæ jurisdictionis, & imperet, subditus, si etiam dubitet, non tenetur obedire? t.7. tr.1. r.134. §.4. p.92
Dubius utrum parentum necessitas sit gravis, an possit ingredi Religionem? t.7. tr.1. r.139. §.1. p.94
Dubius an ante quinquennium elapsum ratificaverit professionem nullam, an maneat obligatus? t.7. tract.1. r.183. per totam pag.117
Dubius Princeps de justitia belli, an possit bellum movere? t.7. tr.7. r.5. §.1. p.386
Dubius manens, omnibus circumstantiis attentis, an votum emiserit intuitu temporis, an teneatur illud adimplere? v. g. vovit quis jejunaturum, vel missam audire, &c. certa die pro Animabus Purgatorii, atque adeo eo die impeditus fuit, an teneatur altero die jejunare, Missam audire, &c. t.8. tr.4. r.15. §.1. p.53
Qui certus est se emisisse votum Religionis, si dubius sit an Religionis in communi, vel hujus in particulari, an possit quamlibet ingredi? t.8. tr.4. r.18. §.3. p.54
Dubius an habuerit voluntatem se obligandi voto, quid facturus? ibid. §.4
Dubius de qualitate certus de voto, ad teneatur adstrictiorem? Ubi plures casus in exemplum. t.8. tr.4. r.23. §.1. pag.57
Dubius de quibus nummis, seu mensuris voverit seu ligaverit, ad quid teneatur? Ubi pro praxi aliqui casus. t.8. tr.4. r.24. §.1. ibid.
Dubius, qui vovit virginitatem, quid intenderit, an perpetuam videlicet castitatem, an saltem continentiam à primo actu venereo, ad quid teneatur? tom.8. tr.4. res.25. §.1. p.58
Dubius utrum voverit Castitatem independenter à Religione, an teneatur illam servare? tom.8. tr.4. res.26. §.1. ibid.
Dubius an promiserit solum ingredi Religionem, an profiteri, an teneatur ad profitendum? tom.8. tr.4. r.27. §.1. ibid.
Qui dubius est an emiserit votum, vel juramentum habens usum rationis, an teneatur adimplere? t.8. tr.4. r.40. §.1. p.65
Vbi, quod quando quis certus est se emisisse votum Castitatis, sed dubitat, an habuerit animum se obligandi, an teneatur servare castitatem? §.4
Et an tale votum sit reservatum Pontifici? ibid. pagina 66
Dubius an res apud dominum periret, sicut periit apud furem, aut iniquum possessorem, vel quia, si apud dominum extitisset, ante interitum fuisset vendita vel distracta, aut alio aliquo modo utilis, an restitui debeat? t.8. tr.7. r.12. §.2. & seq. p.152
Facta sufficienti diligentia, si adhuc dubius sit, qui rem possidet, putans esse alienam, adhuc possit ea retinere, & alienare? tom.8. tractat.7. resolut.43. §.1. & legg. pag.173
Et an durante investigatione domini, non possit in tali casu uti re, quæ non consumitur, ut equo, mancipio, &c. ibid. §.3. p.174
Et si adhibita diligentia manet adhuc dubius, an teneatur in posterum vero domino comparenti restituere? ibid. §.4
Et quid est faciendum, si spes moralis non est, ut verus dominus compareat? Et quid, si spes est Dominum compariturum? ibid. §.5
Vide verb. *Dubitare, Dubium.* tom.1.2.3.4.5.6.7.8. & 9. cum omnibus suis notationibus.

Ducere.

Ducere Choreas an fœmina nobilis possit, si timeat aliquem in particulari arrepturum occasionem peccandi? t.7. tr.5. r.12. per totam p.335
Vide verb. *Clandestine, Denunciationes, Filius, Iurare, Promittere.* tom.2
Item verb. *Exercitus.* tom.7
Item verb. *Damnatum, Supplicium.* tom.9

Ducissa.

Ducissa, quæ mortuo marito non manet Domina vassallorum, &c. vult sumere Bullam Cruciatæ, an teneatur solvere tarenos decem. Et quid, si remaneat usufructuaria? t.4. tr.3. r.4. §.2. p.68

Ductum.

Vide verb. *Damnatum, Supplicium.* tom. 9

Duellatores, Duellum.

Qui duellum facit, & moriens in ipso conflictu duelli privandus est sepultura Ecclesiastica? Et quid, si moriatur ex vulnere recepto eodem die vel alio, an sit pariter privandus Ecclesiastica sepultura? tom. 5. tract. 1. r. 52. pag. 35
Ad duellum provocans aliquem, conferens se postea ad locum præfixum, & præfixo tempore, ibique frustra expectato inimico discedens, an incidat in excommunicationem Bullæ Greg. XIII. t. 5. tr. 1. r. 53. p. 36
Duelli excommunicationem latam contra procurantes duellum, non animo pugnandi, sed causa honoris defendendi, an incurrant eam? t. 5. tr. 1. r. 52. p. 35
Et an incurrat supra dictam excomm. si quis ad inimicum accedat arguendo illum mendacii, si sustinere voluerit, quod sibi relatum fuit, etiam si hoc dicendo manum ensi apponat? ibid. §. Dico secundo. pag. 35
Et quid de provocante ad pugnandum, nullo statuto loco, & tempore? ibid. §. Dico tertio.
Et an accedens ad locum duelli causa inspiciendi, incurrat excomm. si actus ad pugnam proximus sequutus non sit? ibid. §. Dico quarto.
Et quid de transeunte obiter, & aspiciente duellum? ibidem.
Narrans factum aliquid, ex quo prævidens aliquis, qui illud intellexerunt arrepturos occasionem provocandi se ad duellum, an incurrant excomm. jam dictam? ibid. §. Dico quinto. p. 36
Audientes, & legentes scripta, in quibus aliqui se provocant ad duellum quid? ibid. §. Dico sexto.
Ratam habens provocationem, vel pugnam, vel aliam actionem in Bullis Pontificiis expressam, suo nomine factam, an, &c. ibid. §. Dico septimo.
Provocans ad duellum, si se contulit ad locum constitutum, & altero non comparente discessit, an incurrat, &c. ibid. §. Dico octavo.
Duellum consulens, etiam si consilium non sit efficax, vel non influat in effectum, incidat &c. ibid. §. Dico nono.
Et quid de consulente, si conatus fuerit influxum consilii revocare, sed reipsa non revocaverit? ibid. §. Dico decimo.
Rixantes, si unus iramotus ad dimicandum in certo loco alium invitet, & incontinenti ibi dimicent, an incurrant, &c. ibid. §. Dico undecimo.
An diffidentes se ad pugnam in aliquo loco, ad quem statim tendunt, si non adsit assignatio temporis an incurrant &c. ibid. §. Item ait.
Miles si in exercitu, vel Equestris in Aula Regia, Officio, vel dignitate excidere debeat ob ignominiæ, vel timiditatis notam, nisi itidem provocanti se sistat; vel si quis ab injustis convitiis, ac subeundo dedecore aliter se liberare nequeat, nisi cum provocante congrediatur, non incidunt in censuram contra duellantes. ibid. §. Non reticeam.
Duellatores, an acceptato duello, & non sequuta pugna, an incidant &c. tom. 5. tr. 1. ref. 54. p. 37
Duellum in quo sensu, & in quibus circunstantiis possit vir Nobilis acceptare? tom. 5. tract. 1. ref. 55. p. 37
An ad duellum provocatus teneatur se domi continere, quando sine gravi incommodo, & damno id efficere non possit? t. 5. tr. 1. r. 57. p. 38
Vel qua voluntate debeat in publicum exire. ibid. §. ult. pag. 39
Duelli pœnæ an incurrantur ipso facto? tom. 5. tract. 1. ref. 50. pag. 33
Duellum an in aliquo casu possit permitti à Principibus absque incursu censurarum? tom. 5. tract. 1. resol. 51. pag. 34
Duellum an censeatur, si conventio de pugnando facta sit in rixa, & inter conventionem intercedat tempus, & incurratur in pœnas latas contra duellantes? t. 5. tr. 1. ref. 58. p. 39
Duellum consulens, si revocet consilium, an incurrat, &c. ibid. §. Notandum.
Duellum purgativum quando licite possit acceptari? t. 5. tr. 1. r. 59. p. 39
Duellum in aliquo casu an acceptari possit? t. 5. tr. 1. r. 56. pag. 38
Ad duellum duo requiruntur. t. 5. tr. 1. r. 60. p. 40
In duelli pœnas non incidit, qui alicui dicit, tecum pugnabo, cum tibi obiavero. t. 5. tr. 1. r. 60. p. 40
Duelli spectatores, qui incidant in excommunicationem, & qui non? t. 5. tr. 1. ref. 62. p. 41
In duello percussus, si lethaliter decidat in terram, & signa contritionis ostendat, sed ex defectu Confessoris non fecit confessionem, & mortuus est, an possit sepeliri in loco sacro? t. 5. tr. 1. r. 66. p. 44
Et an pro tali mortuo, sepulto tamen extra Ecclesiam, & non in loco sacro, possit quis offerre Sacrificium Missæ? ibid. §. Sed hic.
A duello, uno vel altero die super viventes, aut etiam una hora, & confessi sunt, an sepeliri possint in loco sacro? t. 5. tr. 1. r. 67. p. 44
Lethaliter vulneratus in duello, & mox decedens an sit privandus Ecclesiastica sepultura? Et quid in Germania, & Gallia? tom. 5. tr. 1. r. 68. p. 45
Duellantes an gaudeant Immunitate Ecclesiæ, si occidant aliquem in duello? tom. 9. tr. 1. ref. 26. §. Quæro decimo tertio.
Pro Absolutione. Vide *Episcopus, Regulares, Bulla Cruciatæ, Excommunicatio.*
Extra duelli locum moriens, an sit sepeliendus in Ecclesia? t. 8. tr. 8. r. 5. §. 3. pag. 190
Et an pro ipso possint suffragia offerri. ibid. §. 2
In duello ex occisione facta, an oriatur obligatio restitutionis? t. 8. tr. 5. r. 67. §. 1. p. 123
Per duellum excommunicatio incursa an per Bullam Cruciatæ absolvi possit? t. 4. tr. 3. r. 67. §. 1. p. 99
Duellum committere volentes aliquos non peccat Natta clerus, qui metu mortis cymba transvehit illos. t. 7. tr. 5. r. 76. §. Et ideo, post medium. p. 369
Qui ad duellum ex condicto descendit, & mortem, & vulnus alteri intulit, ad nullam restitutionem hæredibus, seu vulnerato tenetur. t. 8. tr. 5. r. 79. §. ult. ad medium. pag. 128
Vide verb. *Inimicus, Occidens.* tom. 9

Duo.

Si duobus causa est simpliciter delegata, non tenet sententia unius? tom. 7. tract. 1. resol. 196. §. Dices, post init. p. 124
Vide verb. *Eligere.* tom. 9

Duplex.

Duplicem culpam mortalem specie distinctam committit violator sigilli confessionis, sicuti duplicem committit culpam lethalem, etiam diversam specie, qui frangit illicitè secretum naturale, quod sub juramento servare promisit. t. 1. tr. 8. r. 2. §. 1. p. 424
Vide verb. *Amissio.* tom. 8

Dupliciter.

Dupliciter an peccent contrahentes matrimonium in peccato mortali, quia non solum suscipiunt, sed etiam ministrant hoc Sacramentum. t. 2. tr. 6. r. 113. §. 1. p. 401

Duplum.

Duplum.

Duplum reddere an teneantur Inquisitores accipientes esculenta, & poculenta, quæ intra paucos dies consumantur, & spontè sint sibi oblata, &c. t. 5. tr. 10. r. 134. §. 1. p. 467
Vide verb. *Dominus.* tom. 5

Durare.

Si duraret adhuc donativum per multos annos, an possit ex nunc pro tunc fieri alia nova prorogatio ad alios annos? t. 7. tr. 6. r. 11. per totam p. 375
Vide verb. *Abbas, Dubitare.* tom. 2

Duratio temporis.

Durationis temporis circunstantia an sit in confessione aperienda? Et quid, si fuerit nimia? t. 1. tr. 7. r. 117. §. 1. p. 402. Ubi duo casus proponuntur pro praxi.

Dux.

Duces tenentur specialiter ad præliandum, quando omnes cives tenentur, & si dicti duces non præliantur, an teneantur, hanc circunstantiam, nempe esse Duces, explicare? tom. 1. tractat. 7. resolut. 72. §. 3. pag. 378
Vt duces faciles sint in concedenda licentia militibus discedendi à Castris, non expedit. t. 7. tr. 7. r. 31. §. 2. ante finem p. 404
Duces supremos esse in aliquo exercitu terrestri, vel maritimo, an liceat Episcopis? tom. 7. tract. 7. resol. 54. §. 1. pag. 420
Si Duci, & Præsidi militiæ milites non obediant, in quibus casibus peccent mortaliter? tom. 7. tract. 7. res. 45. §. 7. pag. 414
Quid de ducibus, qui cum in suis centuriis tot milites constitutos habere debent, pauciores tamen retinent, ut stipendium aliorum in suos usus convertant? tom. 7. tr. 7. r. 46. §. 3. ante medium p. 415
Ducibus, & Militibus super naves Indicas, quæ vulgo dicuntur *la flotta*, quando aliter naves hostium effugere non possunt, an licitum sit ignem adhiberi, ut ipsi, & naves, absumantur? tom. 7. tract. 7. resol. 50. per totam. p. 416
De Ducum peccato in exercitu regendo. t. 7. tr. 7. r. 46. §. 1. p. 414
Dux an teneatur ad totum damnum, quod per milites illatum est in deprædatione alicujus urbis? tom. 7. tr. 7. r. 34. §. 2. & seq. pag. 406
Vide verb. *Generalis exercitus.* tom. 4
Item verb. *Bellum.* tom. 5

E

EBRIETAS.

SI quis in ebrietate profert blasphemiam, quam ante ebrietatem prævidit, an incidat in casum reservatum blasphemiæ? t. 1. tr. 5. r. 52. §. 1. & seqq. p. 297
Et an iste in censuram incidat, si ea esset lata contra blasphemantes? ibid.
Et quid, si iste vinum biberet usque ad ebrietatem ad finem, & animum jactandi blasphemias, si illas in ebrietate proferat? ibid. §. 2
Et an iste in isto casu teneatur confiteri, se illas jactasse, vel satis sit dicere, quod se inebriavit animo illas jactandi? ibid.
In ebrietate qui pronunciavit hæresim externam, an sit hæreticus externus? tom. 5. tr. 8. resol. 3. §. 5. post medium. p. 353
Si peccata in ebrietate ab aliquo commissa confiteatur, si antea voluntas fuit per pœnitentiam interrupta, an inducant excommunicationem, irregularitatem, & restituendi obligationem? t. 7. tr. 5. r. 39. §. 6. in fine p. 148
Si quis ante ebrietatem, vel antequam subsequantur peccata externa confiteatur, & accuset se de causa, subsequantur in ebrietate? t. 7. tr. 5. r. 39. §. 5. ibid.
Vide verb. *Impotens.* tom. 4
Item verb. *Inebriare.* tom. 5. & 7

Ebrius.

An ebriorum facta aliqua non reputentur peccata, quæ alioquin essent? t. 7. tr. 5. r. 39. §. 1. p. 348
Ebrius si quis fiat, ut tyranni, vel hostis sævitiam effugiat, an peccet? t. 7. tr. 5. r. 38. §. 3. ibid.
Vide verb. *Ebrietas, Inebriare.* tom. 5
Item verb. *Aggressus.* tom. 8
Item verb. *Conjux.* tom. 2

Ecclesia.

In Ecclesia an possit iterum baptizari infans saltem sub conditione, si domi jam ab obstetrice baptizatus est? t. 1. tr. 1. r. 82. §. 1. p. 54
Ecclesia an tribuat jurisdictionem, quando adest communis error sine titulo collata? t. 1. tr. 3. r. 19. §. 1. & seqq. p. 95
Ecclesia confessionem sacramentalem de peccatis venialibus præcipere minimè potest? tom. 1. tract. 3. res. 61. §. 3. pag. 128
In Ecclesia peccans quocumque peccato, an debeat hanc circumstantiam explicare in confessione, secluso ignorantia, vel inadvertentia? tom. 1. tr. 7. res. 18. §. 1. pag. 354
In Ecclesia facti tactus impudici, an habeant specialem malitiam sacrilegii mortalis, necessario in confessione explicandam? t. 1. tr. 7. r. 86. §. 1. p. 384
In Ecclesia pollutio, vel fornicatio occulta, an habeat malitiam sacrilegii in confessione explicandam? tom. 1. tr. 7. r. 87. §. 1. p. 385
Et quid de turpi aspectu, aut nutu, aut levi verbo, maximè quando transitu, & sine notabili mora fuerit in Ecclesia? t. 1. tr. 7. r. 86. §. 1. p. 384
In Ecclesia blasphemare, loqui turpia, oscula, & tactus, an habeant malitiam sacrilegii? t. 1. tr. 7. r. 89. §. 1. & seqq. p. 386
Si in Ecclesia quis percutiat baculo, ense, &c. aliquem, an debeat hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 1. tr. 7. r. 90. §. 1. & 3. p. 387
Et quid, si percussio, vel occisio hominis in Ecclesia fiant cum effusione sanguinis? ibid. Vbi explanatur Ecclesiam multis pollui, & pro praxi aliqui casus proponuntur.
Si in Ecclesia furatur crumenam divitis, an hoc peccatum præter malitiam furti, contineat etiam malitiam sacrilegii, necessariò in confessione aperiendam? t. 1. tr. 7. r. 154. §. 3. p. 417
Ex Ecclesia furari ea, quæ sub iure, & quasi sub potestate Ecclesiæ sint, v. g. quia illi sunt tradita ad custodiendum, vel in pignus data, vel alio simili modo in Ecclesia deposita, an sit sacrilegium? ibid.
Quamvis Ecclesia universalis per impossibile pereat, nisi reveletur sigillum confessionis, tale sigillum revelari non poterit. t. 1. tr. 8. r. 1. §. 1. p. 424
Ecclesia polluta non eget nova reconciliatione, si bona fide Sacerdos in ea celebravit. t. 2. tr. 1. res. 173. §. 2. pag. 101
Ecclesia non amittit suam consecrationem quando paulatim reficitur, secus, si præcipua pars parietum simul corruit? t. 2. tr. 1. r. 175. §. 2. ibid.
Si in Ecclesia Cathedrali sæculares sumunt Eucharistiam, an præcepto annuæ communionis satisfaciant? t. 2. tr. 2. r. 15. §. 1. & 2. p. 163

In

In Ecclesia Cathedrali an Peregrini, advenæ, teneantur sumere Eucharistiam pro præcepto Communionis Paschalis? t.2.tr.2.r.21.§.1.p.170
Ecclesia prohibet binam communicationem in eodem die. t.2.tr.2.r.36.§.14.p.179
Ecclesia actus interiores nec prohibere omnino, nec præcipere potest. t.2.tr.6.r.171.§.2.p.438
Ecclesia quando dicatur polluta ex effusione seminis in illa, & ad hoc quid requiratur? Ubi pro praxi aliqui casus. t.2.tr.6.r.247.§.2.p.488
Ecclesia. Vide verb. *Denunciationes, Græcus, Missa nova, Opinio probabilis, Sacularcs, Tabachus.* tom.2
Ecclesia solum determinavit tempus, quo divinum præceptum Confessionis esset executioni mandandum. t.3.tr.1.r.22.§.5.p.32
Ecclesia an possit constituere, ne in posterum ad primam Tonsuram, vel minores Ordines promoveantur, nisi qui se voto solemni castitatis adstrinxerint? t.3.tr.1.r.76.§.10.p.98
Ecclesia habet potestatem ad irritandos contractus immediatè, & directè ad reddendos eos nullos, & ad irritandas personas ad tales contractus, quod est irritare ipsos contractus. t.3.tr.1.r.91.§.4.p.122
Ut Ecclesia ædificetur an Capitulum sede vacante licentiam possit dare? t.3.tr.5.r.40.§.1.p.399
Ecclesia. Vide verb. *Absolvere, Actus internus, Alienare, Baptismus, Censuræ, Communio, Concelebrare, Confirmationis Sacramentum, Dominus bonorum, Parochiale.* tom.3
In Ecclesia aliqua certa si Sacerdos sit obligatus celebrare, an peccet mortaliter alibi celebrando? Et an in tali casu teneatur aliquid restituere? t.4.tr.1.res.14.§.1.pag.11
Si in Ecclesia Regularium obtineatur concessio Altaris privilegiati, insciis ipsis Regularibus, & istud non sit illis commodum, & ideo non acceptent, an possint alium similem concessionem petere pro alio Altari, nulla mentione facta prioris concessionis? t.4.tract.1.r.22.§.1.p.15
Si Ecclesia ubi constitutum fuit Altare privilegiatum perpetuum, fuit dirupta, aut translata in alium locum per Episcopum, an Indulgentia maneat extincta? t.4.tr.1.r.23.§.1.p.16
Et quid, si Ecclesia fuisset paulatim destructa, & paulatim eadem construcla? ibid.
Si Ecclesia authoritate superioris, & Prælati destruatur ea lege, ut alio in loco reædificetur, servando eundem titulum, & Patronum, an secum ferat suas Indulgentias, & privilegia? tom.4.tract.5.resolut.24.§.1.pag.189
Si in Ecclesia aliqua consecrationem Episcopi fieri Papa committat; an possit fieri in alia? t.4.tr.8.resolut.64.§.2.pag.363
Ecclesia una non debet duabus Prælatis cum æquali potestate committi. tom.4.tract.8.resol.73.§.1. & seq. pag.369
Ecclesia Venetorum habet simul Patriarcham, & Episcopum ex dispensatione Pontificis. ibid. §. Dico. p.370
Ecclesia Græca, an, & quomodo differat à Latina in consecratione Episcopi? t.4.tr.8.r.78.§.1.p.374
Ecclesia Græca quo ritu consecret Episcopos? ibid. §.1. & seqq.
In Ecclesia Græca utitur Chrismate ex oleo, & balsamo confecto in sacramento Confirmationis, & Consecratione Episcopi. t.4.tr.8.r.84.§. Probatur hæc opinio. pag.380
Ecclesia. Vide verb *Abbas, Communio, Confessio, Destruere, Episcopus, Oratio, Pontifex, Satisfacere, Templum, Translatio, Visitare.* tom.4
Ecclesia non polluitur sepeliendo excommunicatum, vel hæreticum, nisi sint denunciati, & vitandi. t.5.tr.1.res.70.§.1.p.46
Super hoc verb. *Ecclesia*, in Indice primo tom.5. ex tr.4. de Interdicto lege à res.15. usque ad 21. & si placet omnes resol. prædicti tract.
Ecclesia adversus Ecclesiam an gaudeat beneficio restitutionis in integrum? tom.6. tract.3. resolution.165. §.5. pag.208
Ecclesia læsa in contractu cum laico, potest petere restitutionem non solum coram judice ipsius laici, sed etiam coram judice Ecclesiastico. ibidem. §.13. pagina 209
In Ecclesia ludere, an sit peccatum mortale? t.6.tract.4.r.3. per tot. p.245
Si nulla Ecclesia sit ejus nominis, vel Sancti in illo loco ubi testator legatum fecit, an tale legatum cedat Ecclesiæ Cathedrali? t.6.tr.8.r.51.§.3.p.419
Ecclesia. Vide verb. *Alienatio, Arma, Bona temporalia, Dispensare, Distinguere, Fidelis, Fructus, Ingratitudo, Pactum, Privilegium, Promissio.* tom.6
In Indice primo tom.6. ex tract.7. de Donationibus lege varias difficultates circa donationes factas Ecclesiæ, signanter à res.55.94.95.105.106.111. & à r.118. ad 123. & in res.131. & 135
In sua Ecclesia possunt Religiosi sepelire familiares suos intra claustra morientes. t.7.tract.1.resol.163.§.2.in fine. pag.108
Ab una Ecclesia ad alteram, an possit fieri permutatio absque solemnitate? tom.7.tractat.1.resolution.221.§.3.p.140
Ut in Ecclesia sua moribundus sepulturam eligat si Religiosus hoc moribundo persuadeat, an incidat in aliquam pœnam, excommunicationem, & peccatum? Et quid, si persuadet electionem sepulturæ in aliena Ecclesia? t.7.tr.1.r.236.per totam. p.151
In Ecclesia Regularium an sepeliendus sit hospes Regularium, si inter illos moriatur, vel in Ecclesia Parochiali in qua situm est Monasterium? t.7.tr.1.r.238.§.1.ibid.
Ecclesia an possit mittere Prædicatores cum exercitu ad prædicandum Infidelibus? tom.7.tract.7.res.14.§.9. & seq. p.390
Ecclesia an possit oppugnari, quando est incastellata, id est munita more castri, &c. t.7.tr.7.r.26.§.9.ad medium. p.399
Ab Ecclesia reliquiæ in bello justo an possint abstrahi sine onere restitutionis? t.7.tr.7.r.27.§.1.ibid.
Ecclesia per accidens, ejusque bona diripi, devastari, & comburi possunt, si hoc necessarium fuerit ad finem belli consequendum, pacemque firmandam. ibid. §. In uno. pag.401
Ex Ecclesia an possint hostes extrahi, & occidi in illa, si prius illi Ecclesia abusi sunt tanquam arce, & castro ad repugnandum, quia eo ipso amittunt privilegium immunitatis. ibid. ante med. dicti §.
Quod tamen privilegium non amittunt, si Ecclesiam munierunt ad præcisam Ecclesiarum innocentiumque defensionem. ibid. & §.2
Ecclesia. Vide verb. *Census, Funus, Immunitas, Prædicare,* tom.7
In Ecclesia an sint adhibenda instrumenta musica? t.8.tr.10.r.16.§.1.p.202
Ecclesia. Vide verb. *Acceptatio, Arma gentilitia, Canonicus, Dicere, Peregrinus, Promittens.* tom.8
* Nota, quod in t.9.tr.1. de Immunitate Ecclesiæ, ipse titulus demonstrat, quod omnes quamplurimæ ejus difficultates ita mistæ pertinent ad hoc verbum *Ecclesia*, ideo, quidquid ita mistum occurrerit, facillime ibi reperies, & in hoc Indice in verbo *Immunitas Ecclesiæ.*
Ecclesiam fundatam sub nomine alicujus Sancti, vel B. Virginis parem habere Immunitatem, ac si dicata fuisset nomine Christi. tom.9.tractat.1.resolut.13. pag.13

An si ex intentione renovandi Ecclesiam unus paries post alterum successivè destruatur, & reædificetur, de novo tota Ecclesia amittat consecrationem ? Ubi, quod Ecclesia successivè reparata non est iterum reconcilianda. t. 9. tr. 1. r. 130. p. 84

An infans filius fidelis recentissimè natus, si ante Baptismum moriatur, & sepeliatur in Ecclesia, illam polluat ? Et supponitur, quod polluitur Ecclesia per sepulturam hominis Infidelis. tom. 9. tractat. 1. resolut. 131. pag. 85

An Ecclesia violetur, si per Episcopum excommunicatum non toleratum consecretur, aut benedicatur. ibid. §. 4. & seqq. p. 86

Et docetur Episcopum hæreticum valide consecrare, & benedicere Templa, & Ecclesias, dum fidem SS. Trinitatis retinet. ibid. §. ult.

Et advertitur, quod Ecclesia non violatur, quamvis excommunicatus non toleratus celebret in ea; nec Altare, & paramenta sacra polluuntur, per usum talium excommunicatorum. ibidem in fine resolutionis.

Quænam quantitas sanguinis requiratur, ut Ecclesia maneat violata, & polluta ? tom. 9. tractat. 1. resolut. 132. §. 2. pag. 87

Et docetur, quod effusio sanguinis debet esse injuriosa, & ut intra Templum, aut locum sacrum fiat, ut cœmeterium, & in magna quantitate, & non sufficit, ut guttatim effundatur; nec Ecclesia polluitur, si quis occidat aliquem in Ecclesia in sui defensionem, si casu sanguis effundatur in Ecclesia, aut si phreneticus alium vulneret; aut Chirurgus dum vulnus curat in Ecclesia, vel venam, aut tumorem incidit, & effundit sanguinem inculpate. ibid. §. 1

Quidam in Ecclesia rixando cum alio, pugno in naribus percussit, ex quibus magna sanguinis quantitas exivit, quæritur, an Ecclesia maneat polluta ? tom. 9. tractat. 1. resolution. 133. & in aliis ejus notationum. pag. 88

Quidam fuit occisus ante Ecclesiam, & cum adhuc calidus esset intra eam illatus, credens inimicus esse adhuc vivum, vulnus grave ei intulit, ex quo manavit copiosa sanguinis effusio; quæsitum fuit, an Ecclesia remaneat interdicta, & polluta ? tom. 9. tract. 1. resol. 134. pag. 88

Quidam fuit in Ecclesia vulneratus, & persequens inimicum fugientem magnam copiam sanguinis extra Ecclesiam vulnus effudit, quæritur, an Ecclesia remaneat polluta ? tom. 9. tractat. 1. resolution. 135. pag. 89

Olim in Ecclesia Regularium fuit quidam sacculis arenæ ita acriter contusus, ut post tres dies extra Ecclesiam mortuus sit, quæritur, an Ecclesia remanserit polluta ? t. 9. tr. 1. r. 136. p. 89

An Ecclesia violetur, si quis vino consecrando immiscuisset aliquod venenum, ut illius sumptione Sacerdos moriretur, qui eo sumpto domum rediens mortuus est ? ibid. §. 3. p. 90

An Ecclesia non censeatur polluta per quamcumque delicti notitiam, nisi hoc fuerit per sententiam iudicis declaratum. t. 9. tr. 1. r. 137. p. 90

An Ecclesia, quæ stetit in campo per longum tempus absque tecto, & janua, & plena multis spurcitiis, sit denuo ab Episcopo reconcilianda ? Et notatur, quod Ecclesiis semel consecratis, non debet iterum consecratio adhiberi, nisi ab igne exustæ, aut sanguinis effusione, aut cujusque seminis effusione, & pollutione pollutæ fuerint ? tom. 9. tract. 1. resol. 138. pag. 90

An in Ecclesia polluta, si quis celebret, remaneat consecrata ? Et quid vero si Sacerdos mala fide celebret. tom. 9. tract. 1. resol. 139. & in multis aliis ejus not. pag. 90

Et notatur Sacerdotem celebrantem in Ecclesia polluta non esse irregularem, imo neque incurrere suspensionem ab ingressu Ecclesiæ ? ibid. §. 3

Olim per effusionem humani sanguinis injuriosam fuit violata quædam Ecclesia consecrata, quæsierunt an simplex Sacerdos de licentia Episcopi possit illam reconciliare ? t. 9. tr. 1. r. 141. p. 91

Et docetur, quod est differentia inter Ecclesiam benedictam, & consecratam, nam si sit benedicta tantum potest reconciliari per simplicem Sacerdotem, & cum aqua benedicta communi; si vero sit consecrata, debet reconciliari per Episcopum proprium, vel per alium Episcopum de ejus licentia, & cum aqua à se, vel per alium Episcopum benedicta cum vino, & cinere. ibidem §. 1

An Regulares possint reconciliare eorum Ecclesias pollutas, & maximè, si Episcopus distet per duas dietas ? Et quid de aliis Sacerdotibus ? t. 9. tr. 1. resol. 142. §. 1. per tot. p. 92

Et an non solum quando Episcopus distat per duas dietas, sed etiam quando defunctus est ? Imo si Episcopus absit, morte, renunciatione, depositione, &c. ibidem §. 2

Et quid intelligatur per duas dietas ? Et explanatur, quod dieta alia est vulgaris, alia legalis. t. 9. tract. 1. res. 143. §. 3. pag. 92

Et docetur ex privilegio posse Regulares solemniter benedicere suas Ecclesias, & cœmeteria, si Episcopi nollent, aut negligant ? ibid. in fine §. 1

Et notatur, quod si homicidium, vel magna sanguinis effusio contingat in porta Ecclesiæ, tunc considera, an contigerit in primo limine, sive linea à parte interna portæ, vel in parte externa illius. Priori modo Ecclesiam pollutam declaraveris. Posteriori, minimè. tom. 9. tractat. 1. resolut. 144. pag. 93. recitanter. §. 9

An stans in Ostio Ecclesiæ, si recipiat vulnus lethale ab inimico, & mortuus cadat extra Ecclesiam, sanguinem in ea non effundendo, an Ecclesia remaneat polluta ? ibidem §. 10. & in aliis ejus notationum pag. 94

Et advertitur, quod excusatur à peccato Sacerdos celebrans in Ecclesia polluta, quoties pollutio contigerit post cœptum Canonem, imo tunc tenetur Missam prosequi, ut Sacrificium perficiat, secus si ante Canonem Missæ violatio accideret. ibid. §. 11

Idem est, si Ecclesiam ingrederetur eodem tempore excommunicatus nominatim declaratus, aut publicus Clerici percussor. ibid.

Deinde excusatur celebrans in Ecclesia polluta, si id fieret ad communicandum infirmum. Et quamvis in polluta Ecclesia Sacramenta ministrari non possint, si tamen Ecclesia est Parochialis, licebit in ea baptizare, & servare Eucharistiam pro infirmis. ibidem §. 12

An quod dictum est de sanguinis effusione, ut censeatur Ecclesia polluta, procedat in casu, in quo polluitur ex seminis humani effusione illicita, sive voluntaria pollutione, sive copula carnali, quamvis effusio non perveniat ad pavimentum Ecclesiæ ? t. 9. tr. 1. res. 131. §. 6. pag. 87

Et an requiratur, quod effusio seminis sit notoria ? ibidem.

Et an ex pollutione in somnis polluatur Ecclesia ? ibidem §. 8

In tom. 9. ex tract. 3. de statuto prohibente ne immobilia alienentur in Ecclesias lege omnes ejus difficultates à res. 1. usque ad 19. inclusivè super hoc verb. *Ecclesia.* tom. 9

Vide etiam in eodem Indice verb. *Ædificare, Arduum, Assistere, Bona temporalia, Cedulones, Censura, Cogere, Cognoscere, Compellere, Concilium, Conferre, Consuendo, Convenire,*

Convenire, Curia Romana, Deservientes, Differentia, Dubium, Emphyteusis, Emphyteuta, Fructus, Immunitas Ecclesiæ, & ejus notationem, *Impedire, Imperator, Inservientes, Insignia, Invasores, Inventarium, Juramentum, Jusjuronatus, Jus, Laicus, Licentia, Matrimonium, Opinio probabilis, Pensio, Pontifex, Possessio, Prælatus Ecclesiasticus, Probare, Servus, Subsidium, Titulus.* tom. 9

Si ad Ecclesiæ valvas infans expositus sit, an sit baptizandus sub conditione? tom. 1. tract. 1. resolut. 80. §. 1. pag. 53

Et quid, si scriptum habeat collo appensum baptizatum? ibidem.

Et quid, si infans ita expositus repertus fuerit in terris Indelium? ibid. §. 2

Ecclesiæ præceptum Confessionis. Vide verb. *Præceptum.* tom. 1

Si Ecclesiæ plura præcepta ignorat vincibiliter, an committat plura peccata specie distincta? t. 1. tract. 7. res. 9. §. 3. pag. 347

Sed ignorantia vincibilis præcepti Ecclesiæ non est speciale peccatum. ibid. §. 5

Unde qui ex ignorantia culpabili neglexit scire præceptum jejunandi, &c. non committit duo peccata mortalia, si de facto non jejunet, &c. unum negligentiæ sciendi hujusmodi præceptum Ecclesiæ, alterum jejunii: ideo sufficiet, ut in Confessione dicat, non jejunavi. ibid.

Qui in Ecclesiæ Sacristia, vel in porta Ecclesiæ apertè externa habet copulam, an teneatur hanc circunstantiam aperire in Confessione? tom. 1. tract. 7. resol. 83. §. 1. pag. 384

Idem est de Cameris, & campanilibus Ecclesiæ adhærentibus. t. 1. tr. 7. r. 85. §. 1. ibid.

Ecclesiæ Cathedrales, & Collegiatæ casu occurrenti, an debeant duas Missas celebrare, primam post tertiam de festo, & alteram de Feria post Nonam. t. 2. tract. 1. res. 83. §. 1. p. 44

Et an etiam Ecclesiæ Regulares. ibid.

Ecclesiæ Regularium an Collegiatæ dicantur. ibid.

Ecclesiæ Collegiatæ, & Cathedrales an aliquando possint sine peccato mortali abstinere à celebratione Missæ solemnis. t. 2. tr. 1. r. 84. §. 1. p. 44

Ut in facie Ecclesiæ matrimonium celebrari dicatur, an sit opus, ut in Ecclesia ipsa materiali, vel in ejus limine celebretur, vel satis sit coram fidelium multitudine. t. 2. tr. 6. r. 111. §. 1. p. 400

Ubi an hodie dicatur satis contractum matrimonium in facie Ecclesiæ, si coram Parocho, & duplici teste, denunciationibus præmissis, matrimonium ineatur? ibidem.

An ex Ecclesiæ præcepto sit obligatio castitatis in sacris Ordinibus initiatis directè præcipiente illis castitatem, vel immediatè sit ex voto castitatis in Ordine sacro tacitè emisso? t. 3. tr. 1. r. 77. §. 6. p. 99

Ecclesiæ hæreditatem legatam an Capitulum sede vacante adire valeat. t. 3. tract. 5. r. 44. §. Igitur, propè finem. pag. 400

Ecclesiæ immunitate an gaudeant Palatia Prælatorum, & Abbatum habentium jura Episcopalia, & Palatia Inquisitorum? t. 4. tr. 2. r. 10. §. 1. p. 32

Ecclesiæ immunitate an gaudeant Oratoria Regularium in Monasteriis, Grangiis, &c. constructa. t. 4. tract. 2. r. 12. §. 4. p. 34

Si Ecclesiæ quinque sint in populo, an sufficiat visitare in una Ecclesia 5. Altaria pro lucranda Indulgentia Cruciatæ? t. 4. tr. 3. r. 49. §. 3. p. 127

Et quid est agendum, si in populo est unica Ecclesia habens tantum tria, vel 4. Altaria. ibid.

Quot Ecclesiæ in Jubilæo sint visitandæ? Visitandæ sunt tot, quot Bulla exposuerit. t. 4. tr. 4. r. 69. §. 1. p. 174

Et quid, si Episcopus deputaret plures Ecclesias, vel pauciores, aut unam tantum, quàm sunt à Papa præscriptæ in urbe. ibid. §. 2

Nomine Ecclesiæ cœmeterium adjunctum Ecclesiæ comprehenditur. t. 4. tr. 5. r. 17. §. 1. p. 187

Ecclesiæ duæ, plurésve non debent uni Prælato conferri regulariter. t. 4. tr. 8. r. 72. §. 3. p. 368

Et quid, si dispensatio intervenit? ibid. §. 5. p. 369

Ecclesiæ bona, bona pauperum. ibid. §. Nota.

Ecclesiæ an dicantur Oratoria Cardinalium, vel Episcoporum. t. 4. tr. 8. r. 81. §. 1. p. 376

Ecclesiæ suffragia an liceat offerre pro excommunicatis non toleratis, si per contritionem justificentur antè obtentam absolutionem. tom. 5. tract. 1. resol. 138. §. 1. pag. 83

Ecclesiæ communia suffragia an liceat applicare, cujus excommunicatio est occulta, si mortuus est in gratia? ibid. §. 4. ad med.

Ecclesiæ præceptis an Catholici teneantur, habitantes in terris hæreticorum. t. 6. tract. 1. resol. 49. §. 1. & seqq. pag. 37

Ecclesiæ Romanæ an adhuc competat *privilegium* præscriptionis 100. annorum? tom. 6. tractat. 2. resolut. 3. §. 1. pag. 102

Quando Ecclesiæ vetustate collapsæ sunt instaurandæ, an possint Parochi collectas exigere à populo, vel ad collationem possint etiam Canonici compelli? t. 6. tr. 2. r. 39. §. 1. p. 118

Et quid, quando consuetudo adest, ut populus reficiat Ecclesiam? ibid. §. 3

Circa Ecclesiæ emphyteutum in tr. 3. tom. 6. Vide aliquas difficultates à res. 192. usque ad 200. inclusivè.

Ecclesiæ cuidam testator reliquit legatum unciarum 18. quolibet anno in perpetuum, & cum eis & elapsum à morte testatoris tempus 100. annorum, quæsierunt, utrum hæredes teneantur solvere suprà-dictum legatum? tomo sexto, tractat. 8. resolut. 26. §. 1. pag. 407

Ecclesiæ legatum relictum, & scriptum manu propria testatoris, an valeat tale legatum, si testator moriatur ubi non possit condere testamentum. t. 6. tr. 8. res. 27. §. 1. ibid.

Si Ecclesiæ B. Mariæ, vel alterius Sancti testator legatum fecerit, & in eodem loco plures sint Ecclesiæ ejusdem nominis, an dividendum sit tale legatum inter illas, vel quid est facienhum in pari dubio. t. 6. tr. 8. res. 51. §. 3. pag. 419

Et an Ecclesiæ Cathedrali cedat tale legatum, si nulla Ecclesia sit talis nominis in illo loco? ibid.

Ecclesiæ fabricæ pauperi an executor possit dare eleemosynam distribuendam inter pauperes. t. 6. tr. 9. res. 63. §. 1. pag. 483

De rebus Ecclesiæ, an possit fieri sine debita solemnitate transactio, remissio, aut concordia aliqua, in quarum possessione ipsa Ecclesia non exiitit, sed sub dubio sperat habere? t. 7. tract. 1. res. 221. §. Nota tertio. pag. 140

Quando Ecclesiæ bona temporalia Princeps sæcularis usurpat, an Summus Pontifex excusetur à peccato, si simulat, vel connivet, si absque minori scandalo, vel damno id possit impedire? t. 7. tr. 5. r. 77. §. 1. per tot. pag. 369

Contra Ecclesiæ libertatem est statutum, quando est contra libertatem unius Ecclesiæ tantum. t. 9. t. 2. res. 197. §. 3. pag. 196

Ut extra Ecclesiam filii Principum in domo baptizari possint, qui sub nomine Principum in Rituali Romano Pauli V. & Clementina unica de Baptismo intelligantur. t. 1. tr. 1. r. 84. §. 2. p. 55

Si extra Ecclesiam Episcopus confirmet subditos, an peccet mortaliter. t. 1. tr. 2. r. 10. §. 2. p. 76

Extra Ecclesiam baptizare aliquem sine necessitate est peccatum mortale? tomo primo, tract. 2. resolut. 11. §. 3. pag. 77

Si ad Ecclesiam aliquis confugiat, & intra illam postea judex auferat arma, an debeat judex hanc circunstantiam in Confessione aperire. tom. 1. tract. 7. res. 159. §. 1. pag. 419

Extra Ecclesiam celebrare sine justa causa, secluso scandalo, & contemptu, an sit licitum. t. 2. tr. 1. res. 141. & 142. §. 1. p. 82

Ubi quod præter peccatum mortale, nullam tamen pœnam suspensionis, vel interdicti ipso jure incurrunt hujusmodi violatores? tom. 2. tract. 1. resolut. 142. §. 10. pag. 83

Quoad Ecclesiam totam Pontifex habet ordinariam jurisdictionem in foro pœnitentiæ, idque à jure divino, cum primùm est electus, ideo potest aliquem delegare pro tota Ecclesia, etiam repugnantibus Episcopis, & Parochis? tomo tertio, tract. 1. resolut. 35. §. 12. pag. 44

Ex una ad aliam Ecclesiam quo jure an divino, vel Ecclesiastico sit prohibita Episcopi translatio. t. 3. tr. 1. r. 100. §. 1. pag. 131

Et an hanc translationem Pontifex facere possit, & Ecclesiarum bona an Papa possit alienare, & ad libitum etiam sine causa cui voluerit dare? ibid. & in res. 101. per tot. p. 133

Extra Ecclesiam celebrandi privilegia Mendicantium, an sint revocata per Concil. Trid. t. 4. tract. 2. res. 15. §. 1. & 2. pag. 35

Extra Ecclesiam celebrare quando licitum est causa magnæ necessitatis, an sit adeundus Episcopus pro licentia. t. 4. tr. 2. r. 18. §. 1. p. 37

Et pro praxi enumerantur aliqui casus. t. 4. tr. 2. r. 20. 21. & 22. p. 39. & seqq.

Si Ecclesiam ingredi quis non posset, quia est plena hominibus, an consequatur Indulgentiam Cruciatæ, vel Jubilæi visitando talem Ecclesiam à foris. t. 4. tract. 3. res. 151. §. 1. & seqq. p. 127

Si Ecclesiam talem visitantibus tali die concessa sit Indulgentia, an possit eodem die multoties lucrari. t. 4. tr. 3. r. 152. §. 2. ibid.

Idem est pro Indulgentiis, quæ stationes vocantur urbis Romæ? tomo quarto, tractat. 3. resolut. 153. §. 1. pag. 128

Ecclesiam visitantibus an lucretur Indulgentia, si pro illo die concessa sit visitantibus talem Ecclesiam, quamvis ignorent Indulgentiam. tom. 4. tract. 5. resolut. 19. §. 2. pag. 187

Ad Ecclesiam Cathedralem nullus assumitur, nisi habeat sacrum Ordinem? tom. 4. tractat. 8. resolut. 53. §. 5. pag. 353

Ecclesiam ingredi an possit excommunicatus. t. 5. tract. 1. res. 133. §. 1. p. 81

Et an possit ibi orare, etiamsi alii fideles ibi orent, dummodo separatim ibi orent? ibid.

Et an ibi possint concionem audire cum aliis? ibid.

Et quid, si Ecclesiam excommunicatus ingrediatur quo tempore celebrantur ibidem divina Officia, non quidem ut interfint illis, sed ut transeat per Ecclesiam ob commoditatem itineris, etiamsi transeundo genuflectat, & privata oratione oret. ibid. §. 2

Si Ecclesiam intrat denunciatus excommunicatus dum celebratur, quid Sacerdos facere debeat. t. 5. tract. 1. res. 136. §. 1. p. 82

Et in dicto casu, an sit omittenda Missa post inceptum Canonem, si consecratio non sit facta? ibidem §. secundo.

Ecclesiam hanc, vel illam qui ex devotione inviserit, & non recordatur, quod ad id teneatur ex voto, vel pœnitentia à Confessario injuncta, si postea recordatur voti, vel juramenti, vel pœnitentiæ, non tenetur illas iterum visitare? tom. 8. tract. 7. resolution. 46. §. 2. pag. 175

Peregrinus, & Advena, & ille, qui in villam ruralem se transtulit recreationis causa, & ibi moritur, ubi sit sepeliendus? tomo octavo, tractat. 8. resolut. 11. §. 1. pag. 192

Ecclesiarum bona tanquam bona innocentium, qui non pertinent ad Rempublicam hostilem, an postea restituenda sint. t. 7. tr. 7. r. 26. §. 2. p. 399

Eodem privilegio immunitatis gaudent quorumcumque bona sint, si in Ecclesiam ad custodiam reponuntur, ibid. §. 8. p. 400

Ecclesias visitans tempore Jubilæi in uno loco, potest ad lucrandam Indulgentiam jejunium, Confessionem, & communicationem in alio loco peragere. t. 4. tr. 4. r. 35. §. 1. pag. 157

In Ecclesiis an debeant baptizari infantes in periculo mortis, postea cæremonias omissas supplere. t. 1. tr. 1. res. 83. §. 1. p. 55

Ubi quod si quis omitteret supplere in Ecclesia solemnitates omissas in privato Baptismo, secluso scandalo non peccat nisi venialiter. ibid. §. 2

In Ecclesiis Clericorum Regularium an sit mortale relinquere Missam solemnem in diebus festivis. t. 2. tr. 1. r. 86. & 87. p. 45. & seq.

In Ecclesiis Regularium relinquere Missas solemnes tantùm in diebus festivis non est peccatum mortale. t. 2. tr. 1. r. 144. §. 3. p. 84

Si in Ecclesiis suis in diplomate beatificationis est concessum Religiosis aliquibus, celebrare Missam de sancto Beatificato, non licebit sæcularibus in aliis Ecclesiis Parochialibus, aut Monasterio alio alterius Religionis celebrare. t. 3. tract. 6. resol. 91. §. ultimo, pag. 473

In Ecclesiis Regularium sunt Altaria privilegiata, suspenditurne Indulgentia illorum per Bullam Cruciatæ? t. 4. tr. 1. r. 30. §. 1. p. 20

In Ecclesiis Regularium in die Paschatis ex devotione an possit quis sumere Eucharistiam. t. 4. tr. 2. res. 57. §. 1. pag. 63

Ecclesiis Regularium illas visitantibus sunt concessæ Indulgentiæ ab antiquis Pontificibus, quæ non sunt revocatæ per Bullam Pauli V. tom. 4. tract. 5. resolut. 40. §. 3. pag. 200

In Ecclesiis Cathedralibus, in quibus adsunt statuta de puritate sanguinis, an expositi sint admittendi, etiamsi statuta de puritate juramentum, & informationem exposcant? tom. 6. tract. 1. resolut. 32. §. 1. & seqq. p. 25. & seqq.

In Ecclesiis Cathedralibus, & Regularibus solent stare sedilia laicorum pro audiendis concionibus, an Episcopi, & superiores Regulares possint amplius illa non admittere, & ideo removere, vel alia eorum loco apponere, laicis invitis? tom. 6. tract. 1. resolut. 127. §. 1. pag. 86

Et quid de sedili Jurispatronatus? ibidem §. octavo, pag. 87

Et quid de jure sepulchri, & habente insignia in Ecclesia, etiam Mendicantium, an utique amoveri non possint, & illud jus transeat ad hæredes? ibid. §. 9

In Ecclesiis aliis an quadragenaria annorum præscriptio competat, sicuti Romanæ Ecclesiæ 100. annorum? t. 6. tr. 2. r. 3. §. 2. p. 102

In Ecclesiis Regularium ipsis invitis, an possit Episcopus prædicare, divina Officia privatim, & publicè audire, & ea etiam in Pontificalibus celebrare, & solemniter populo ibidem benedicere, & Baldachino uti? t. 7. tr. 1. r. 49. §. 2. p. 34

Et an possit Chrismare, ordinare, & confirmare, degradare, & alia jurisdictionalia exercere? ibid.

Et

Et an ibi possit Episcopus convocare processiones, vel, ut ibi reus vinctus detineatur. tom.7. tract.1. resol.50. §.1. ibid.
In Ecclesiis Regularium, ipsis invitis, an possint Inquisitores eorum acta publica celebrare. ibidem §.3. in fine.
In Ecclesiis an possint fieri repræsentationes sacræ. tom.7. tr.5.r.25. per totam. pag.340

Ecclesiasticus.

Ecclesiastici, si eleemosynas debitas non præbeant, non solum peccant mortaliter, sed etiam ad restitutionem tenentur. Et hoc procedit ex illa quæstione, an Ecclesiastici sint Domini redditumum Ecclesiarum. t.4. tr.7. r.16.§.1. & seq.p.291
Ecclesiastici extra necessitatem gravem corporalem proximi, an teneantur erogare superflua in usus pios ex præcepto tantum positivo. tom.4. tract.7. res. 27.§.1. pag.292
Ecclesiastici an sint irregulares, si aliquem degradatum, aut exhæresi condemnatum tradunt curiæ sæculari, & quid de eorum officialibus. tom.5. tractat.5. r.89.§.2. pag.248
Ecclesiastici an excusentur à mortali, qui agitationibus taurorum intersunt, contra prohibitionem sub pœna excommunicationis ferendæ. tom.6. tr.1. res.43. §.1. pag.33
Ecclesiastici an teneantur, vocati, accedere ad Parlamentum itaut contravenientes possint expelli à Regno tanquam inobedientes mandatis Regiis. tom.7. tr.6. r.14. per totam. p.375
Ecclesiastici an teneantur contribuere, quando in Parlamento præbetur aliquod donativum pro custodia Regni, pro reparatione pontium, turrium, &c. t.7. tr.6. r.33.§.1. p.382
An saltem Ecclesiastici teneantur ad tales impositiones, quando non sufficiunt bona laicorum, interveniente licentia Pontificis, vel saltem Episcopi, si de facili non datur accessus ad Pontificem. ibid. §.2
De quantitate Eleemosynæ ab Ecclesiasticis necessario expendenda in pauperum necessitatibus. t.4.tr.7. r.23. §.1. pag.289
De Ecclesiasticis non Sacerdotibus Missam celebrantibus. tom.5. tract.12. resolut.12. ubi latè, & notabilia. pagina 513. & 514
Pro Ecclesiasticis Exemptionibus, & bonis eorum Patrimonialibus aliqua notabilia. tom.6. tract.9.res.66. §.8. pag.486
Ecclesiasticis ex sui materia venatio est licita, quibus interdicitur tantum illa, quæ est clamorosa, & assidua, non tamen sub mortali culpa ratione Ecclesiastici præcepti, nec ratione scandali, dummodo raro fiat. t.7.tr.5. res.6. §.3. pag.329
Ecclesiasticorum bona tamquam innocentium, quæ non pertinent ad rempublicam hostilem, debent restitui. t.7. tr.7.r.26. §.2. p.399
Ecclesiasticos Gallos capere Hispanus non potest, nec Gallus Ecclesiasticos Hispanos, nec eorum bona subripere. t.7.tr.7.r.19.§.7. ad medium. p.394
Inter Ecclesiasticum judicem, & sæcularem, an detur præventio contra procurantes abortum. t.5.tr.6.r.16.§.1. pag.290
Ecclesiasticus. Vide verb. *Alienare, Dominus Bonorum, Clericus.* tom.3
Item verb. *Beneficiarius, Beneficium, Cardinalis, Clericus, Consuetudo, Pensionarius, superfluum.* tom.4
Ecclesiasticus committens judici laico in particulari causam alicujus rei dignam morte, si sequatur, an incurrat irregularitatem. tom.5. tract.5. resolution.81.§.1. pag.244
Et an hoc procedat si in communi Ecclesiastici jurisdictionem temporalem habentes dicant judici, cui causas committunt, ut contra malefactores invigilent. ibid. §.2
Si Ecclesiasticus sit reus abortus, an sit tradendus illicò curiæ sæculari. tom.5. tractat.6. resolution.16.§.1. pagina 290
Ecclesiasticus. Vide verb. *Clericus, Confessio, Delinquens, Irregularis, Judex, Patronus.* tom.5
Item verb. *Clericus, Concubina, Hæres, Legislator, Lex, Locatio.* tom.6
Item verb. *Brachium, Clericus, Papa.* tom.7
Item verb. *Animal, Arma Gentilicia, Clericus.* tom.8
In tomo 9. tract.2. de Immunitate Ecclesiasticorum omnes quæstiones ad hoc verbum pertinent à res.6. usque ad finem dicti tract.
Vide etiam verb. *Clericus, Domus, Dubium, Expoliantes, Forum, Judex, Persona.* tom.9

Edere.

Si edat Carnes Religiosus Episcopus Feria sexta, in qua Natalis Domini incidit, contra id, quod in sua Regula præcipitur, non peccat, etiamsi Episcopus esset ex fratribus Minimis. tom.7. tract.1. resolution.27.§.4. pag.19
Edere usque ad vomitum an sit peccatum mortale. tom.7. tr.5.r.40. per totam. p.349
Edere carnes an adhuc possit cœnans in die Iovis, & dubitans an sit transacta media nox. tom.8. tr.2.r.5.§.1. pag.23
Edere carnes an possit dubitans in die jejunii, an hora duodecima noctis sonuerit. ibid.
Vide verb. *Lacticinium.* tom.9

Edictum.

Edicti fœmina ignara, an teneatur denunciare solicitantem statim, vel intra eosdem dies, quos Edictum signaverat. t.5.tr.9.r.18.§.1. p.385
Edicti conscia fœmina, & non denuncians, intra terminum, an excommunicationem incurrat, à qua absolvi non possit per Cruciatam, nisi facta sit denunciatio ibid.§.3
Qui propter edicti ignorantiam, vel impotentiam non denunciavit intra terminum, an teneatur postea denunciare. t.5.tr.9.r.19.§.1. ibid.
Et qui intra edicti terminum non denunciavit, non incurrit in novam excommunicationem, sed tantum manet in eadem. ibid.§.4. p.386
Ante edicti Inquisitorum completum terminum publicationis, an fœmina in aliquo casu teneatur denunciare. t.5.tr.9.r.21.§.1. p.386
Quando in edictis jubetur denunciare intra sex primos dies, ex praxi constat inter eos non numerari diem primum. t.5.tr.9.r.19.§.5. p.386
Si in edicto delictum contentum quis sciat aliquem commisisse, sed hoc non potest probare, an teneatur in tali casu denunciare. tom.5. tract.9. res.1. per totam. pag.374. & 375
Et quid si delictum sit contentum in edicto DD. Inquisitorum, & præsertim, si peccatum sit de hæresi. tom.5. tr.9.r.2. per totam. p.375
Quando edictum fundatur in præsumptione, & ego scio præsumptionem in tali casu deficere, an teneat ad denunciandum. tom.5. tract.9. resolution.17. per totam. pag.385
Post edictum publicatum, an fœmina in mense decimo anni teneatur denunciare Confessarium solicitantem. t.5.tr.9.r.20.§.1. p.386
Edictum Episcoporum non durat per totum annum, sed per duos, vel tres menses, unde, si post hoc tempus

transactum novit quis aliquem esse concubinarium, non tenetur illum denunciare. ibid. §. 2. ante finem.
Si edictum non publicetur, an teneatur adhuc fœmina Confessarium solicitantem denunciare. t. 5. tr. 9. res. 24. §. 1. pag 387
Edictum Inquisitorum an sit perpetuum, & per consequens etiam excommunicatio perpetua. ibidem §. 4. pag. 388
Edictum fidei an solum Inquisitores in Regnis Hispaniarum publicare possint, & non Episcopi. t. 5. tr. 10. r. 23. per totam. p. 426
Vide verb. *Bulla Cruciatæ, Monitorium, Populus.* tom. 5
Item verb. *Habitus.* tom. 9

Educatio.

Vide verb. *Mater.* tom. 2

Effectus.

De effectu excommunicationis minoris, & de ejus absolutione. t. 5. tr. 1. r. 182. §. 1. p. 106
Ad effectum Sacramenti Pœnitentiæ an sufficiat implicitum propositum de cætero non peccandi, quod in ipsa detestatione peccati virtualiter continetur. t. 1. tract. 3. r. 110. §. 1. & seqq. p. 165
Effectum suum an habeat satisfactio sacramentalis in peccato mortali facta. tom. 1. tract. 6. resol. 35. §. 1. & sequent. p. 332
Effectum suum quando censetur operari dispensatio, an à die suæ concessionis, vel à die notitiæ, acceptionis, & acceptationis. t. 3. tr. 2. r. 138. §. 2. p. 263
Vt effectum suum habeat indulgentia Altaris privilegiati, an ex parte defuncti requiratur aliquid. t. 4. tr. 1. r. 7. §. 1. & seqq. p. 6
Idem est de aliis Indulgentiis. ibid.
Effectum suum an sortiatur indulgentia, sublata peccati fictione. t. 4. tr. 5. r. 11. & 12. p. 183
Vt effectum Indulgentiæ quis obtineat sibi, an requiratur status gratiæ eo tempore, quo præstat omnia opera præscripta ad Indulgentiam consequendam vel sufficiat in eo instanti, in quo applicatur Indulgentia? t. 4. tr. 5. r. 12. §. 3. p. 184
Vt effectus gratiæ redeat, an sit proprium solius Baptismi, vel etiam commune sit aliis sacramentis, saltem imprimentibus Characterem? tom. 2. tract. 1. resol. 151. §. 2. pag. 91
Effectus. Vide verb. *Aperire, Dispensatio.* tom. 3
Effectus Indulgentiæ Altaris privilegiati an sit infallibilis. t. 4. tr. 1. r. 3. §. 1. & seqq. p. 2
Effectus excommunicationis quoad privationem usus jurisdictionis, an habeat locum in judice sæculari excommunicato non tolerato. tom. 5. tract. 1. resolut. 25. §. 1. pag. 15
Effectus suspensionis. tom. 5. tractat. 3. resolut. 1. per totam. pag. 170
Effectus. Vide verb. *Forma.* tom. 5
Item verb. *Barones, Vniversitas.* tom. 7
An effectus sit à causa naturali, vel à dæmone, quid faciendum in dubio, si verba addita sint sacra? Ubi pro praxi specialis casus. tom. 8. tract. 2. resolution. 6. §. 1. pag. 24
Vide verb. *Ensalmus, Maleficium, Remedium.* tom. 8
Item verb. *Dominus, Impedire, Iuramentum,* tom. 9

Efficax.

Vide verb. *Consilium, Injustitia.* tom. 7

Efficere.

Efficere Regnicolas in Parlamento an liceat. t. 7. tr. 6. r. 17. §. 1. pag. 376
An efficiantur liberi servi post 30. annos, si mala fide à Dominis fugiant. tom. 7. tractat. 8. resolution. 15. §. 3. pag. 437
Efficitur quis servus jure belli, delicti, venditionis, & Nativitatis. tom. 7. tract. 8. resol. 5. 6. 7. & 11. pagina 430 & 434
Vide verb. *Dominus, Impedire, Iuramentum.* tom. 9

Effigies.

Vide verb. *Vexillum.* tom. 7

Effluere.

Vide verb. *Polluere, Pollutum.* tom. 9

Effringere.

Vide verb. *Consulere.* tom. 5

Effugere.

Ut effugiat quis obligationem præcepti, an possit transire ad alium locum propinquum, ut non jejunet, si jejunetur in suo. tom. 4. tractat. 6. resolution. 44. §. 1. & 2. pag. 223
Vide verb. *Dux, Ebrius.* tom. 7

Effundere.

Vide verb. *Conjux, Debitum conjugale, Vir.* tom. 2
Item verb. *Polluere, Pollutum.* tom. 9

Effusio.

Vide verb. *Sanguis.* tom. 1
Item verb. *Conjux, Debitum conjugale, Vir.* tom. 2
Item verb. *Semen.* tom. 8
Item verb. *Polluere, Pollutum.* tom. 9

Egens.

Vide vide verb. *Pontifex.* tom. 9

Egestas.

Si in egestate inciderit Rex culpa sua propter largitiones immoderatas, ludos, injusta bella, an possit justè imponere tributa, & Regium illi donativum præbere, quidquid sit de peccato Regis, & quid in dicto casu Rex agere teneatur. tom. 7. tract. 6. resol. 4. per totam. pag. 373
Qui egestatis causa se vendit, an liceat eum emere. tom. 7. tract. 8. res. 7. §. 3. pag. 431

Egredi.

Egrediendi à Religione quæ causa sit legitima, an sit sufficiens sola Religionis displicentia, & invenire eam non gratam, & commodam. tom. 8. tract. 4. resolut. 29. §. 2. pag. 59
Egredi à Religione an licitè possit Religiosus, quamvis ad id non teneatur, petita licentia, & non obtenta, si pro viribus in Religione non possit succurrere gravi parentum necessitati. tom. 7. tract. 1. resolut. 210. §. 1. pag. 132
Et aliqua alia contingentia in dicto casu. t. 7. tr. 1. r. 211. per totam. ibid.
Egredi an debeat statim finita Confessione Confessarius Regularis, qui necessariam licentiam habet ad confitendum Monialem infirmam? Et quænam mora dicatur brevis, ut quis in tali casu intra Monasterium immorando non dicatur peccare contra clausuram. tom. 7. tr. 1. r. 349. §. 2. p. 239

Egredi à Religione ſtante voto profitendi an poſſit, qui tempore novitiatus deprehendit talem Religionem ſibi non eſſe commodam propter vitæ aſperitatem. t.8. tr.4. r.30. per totam. p.60
Vide verb. *Novitius*. tom.7
Item verb. *Condemnare, Infirmitas, Ingredi*. tom.9

Egreſſio.

Vide verb. *Monialis*. tom.3
Item verb. *Novitius*. tom.7

Egreſſus.

In egreſſu clauſuræ Monialium an detur parvitas materiæ excuſans à pœnis, & peccato mortali? Ubi pro praxi aliqui caſus. tom.7. tr.1. r.338. 339. 340. p.231. & 232
Vide verb. *Condemnare, Infirmitas, Ingredi*. tom.9

Ejectus.

Ejecti à Religione non tenentur ad præcepta, & jejunia in Regula Religionis de qua ejectus eſt. t.7. tr.1.193. §. Item. p.123
Ejecti ſupradicti an poſſint ad Ordines promoveri. ibid. §. ultim.
Ejecti Religioſi, ſi expendant bona in uſus illicitos, an teneantur ea recipientes Monaſterio reſtituere. tom.7. tr.1. r.195. §.1. p.123
Super cujuſdam ejecti nullitate profeſſionis ſententia ab Epiſcopo N. data, abſque interventu ſuperioris Religionis an fuerit nulla. tom.7. tract.1. reſolut.196. §.1. pag.124
Et quid ſupra hoc ſi Religioſus non fuerit ejectus, ſed petierat nullitatem profeſſionis coram Epiſcopo. ibid. §.1. & ſeqq. p.124. & 125
Ubi aliqua alia notabilia circa hoc.
Ejecti à Religione, vel dimiſſi à ſuperioribus Societatis Jesu, an reincidant in irregularitatem ex defectu natalium, itaut non poſſint exercere Ordines receptos, nec ad alios promoveri. tom.7. tr.1. r.288. §.3. ad medium. p.199
Et quid de Religioſo illegitimo poſt annullatam profeſſionem. ibid,
Ejecti à Religione ex declaratione S. Cardinalium Congregationis, & extra illam degentes ſunt perpetuò ſuſpenſi ab exercitio Ordinum ſublata Ordinariis locorum facultate, dictam ſuſpenſionem relaxandi, aut moderandi. ibid. §.4
Ejectis à Societate Jesu, ſi ſint conſtituti in ſacris, an debeatur aliquid pro patrimonio. tom.7. tr.1. r.191. per totam. p.121
Ejectus à Religione ad tempus, vel perpetuum nondum in ſacris, an teneatur perſolvere Horas Canonicas. t.3. tr.6. r.30. §.2. p.435
Ejectus Religioſus ab Ordine, ſi emendatus petat ingredi, an teneantur Superiores, iterum in Regione eum recipere, ſicut jus habet Religio revocare Religioſum ejectum. t.7. tr.1. r.193. §.1. p.122
Ejectus Religioſus, quando admiſſio in ſuam priſtinam Religionem poſt debitam correctionem deſperatur, non tenetur ad aliam Religionem tranſire. ibid. §. Notandum. pag.123
Ejectus Religioſus non tenetur redire ad ipſammet Religionem de qua ejectus eſt. ibid. in fine.
Vide verb. *Expellere, Expulſus*. tom.7

Ejicere.

Vide verb. *Fœmina, Semen*. tom.5
Ejicere à Regno Clericum ſeditioſum, & perturbantem Rempublicam an judex laicus poſſit. t.9. tr.2. r.52. §.1. & ſeqq. p.128
Ejici à Religione an incorrigibilis poſſit à ſolo Generali, vel Provinciali. tom.7. tract.1. reſolut.190. per totam pag.119. & 120
Si quis ejiciat Cardinales à terris, in quibus nati ſunt, aut domicilium habent, an incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ, ſi non exerceant legationem aliquam. t.9. tr.7. r.76. §.1. p.403
Idem eſt de Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Legatis Sedis Apoſtolicæ, & Nuntiis. ibid. §.1
Vide verb. *Expellere, Expulſus*. tom.7
Item verb. *Mina*. tom.9

Electio.

Pro Electione ſummi Pontificis, & omnibus quæ circà eam contingere poſſunt. Vide verb. *Cardinales*.
De Poteſtate Pontificis eligendi ſibi Succeſſorem. Vide verb. *Poteſtas*.

De Priſco more eligendi Epiſcopos, Abbates, Priores, & Abbatiſſas.

De jure Divino Electionem Epiſcoporum ad Summum Pontificem pertinere probatur. tom.9. tract.9. reſol.1. pag.451
De modo olim eligendi Epiſcopos. ibid. reſ.2
An populus in electione Epiſcoporum olim aliquando habuerit jus eligendi & ſuffragandi? Et ſecundum alios affirmative reſpondetur. ibid. r.3. p.452
Opinio affirmativa affertur, probans populum in electione Epiſcoporum non habuiſſe jus ſuffragandi, & eligendi, ſed tantum poſtulandi, & teſtimonium ferendi. ibid. r.4. p.453
An etiam Principes aliquando in electione Epiſcoporum partem habuerint? Ubi notatur tantam olim fuiſſe violentiam circa Epiſcoporum electionem ut Principes etiam novos Epiſcopos inſtituere conſueverunt, in locis, in quibus antea non fuerint; & etiam Abbates, & Abbatiſſas eligebant. ibid. r.5. p.455
Fuiſſe olim à SS. Pontificibus interdictum, ne populi, & Principes in electione Epiſcoporum ſe immiſcerent demonſtratur. ibid. r.6. p.455
Circa ſuperius dicta quoad Epiſcoporum electionem, Authoris judicium ex Sacris Canonibus deſumptum breviter exponitur. Et notatur, quod hodie ſolum in Germaniæ Eccleſiis, vetus conſuetudo ſervatur, in quibus Canonicorum Collegium Epiſcopum nominat, deſignat, & eligit, electus vero à Pontifice confirmatur. Ubi advertitur, quod lex, & conſuetudo antiqua in modum eligendi Epiſcopos Romanorum Pontificum authoritate eſt abrogata, & jus nominandi, deſignandi, & offerendi, atque præſentandi Epiſcopos datum eſt multis Regibus eorumdem Romanorum Pontificum nutu, & aſſenſu. ibid. r.9. p.456
Brevis digreſſio contra reſponſum falſo, ut puto, adſcriptum aliquibus Doctoribus Sorboniſtis, in qua deſcribuntur ſex diverſa tempora, in quibus conceſſæ ſunt diverſis perſonis, & ſtatibus electiones Epiſcoporum, Abbatum, & Prioratuum. ibid. r.8. p.457
Electio Epiſcopi ante 30. annorum ætatem invalida eſt. t.4. tr.8. r.49. §.4. p.350
Electio Grani, Medalliæ, &c. quod loco omiſſi ſubrogatur, & quod habebat fixam indulgentiam, an poſſit fieri per actum merè internum. tom.4. tract.5. reſ.32. §.2. pag.195
Electio. Vide verb. *Canonicus, Confeſſarius, Epiſcopus, Executor, Fœmina, Monialis, Novitius, Pœnitentiarius, Prælatus, Privilegium, Regularis, Votum*. tom.4

De aliis Electionibus communibus & ordinariis.

Electio passiva ejus, qui est irretitus excommunicatione minori non est irrita, sed irritanda. tom.5. tr.1. r.181. §.4. pag.107
Electio, Vide verb. *Beneficium, Pœna.* tom.5
Si electio maneat apud duos, an unum alterum eligere possit. t.6.tr.1. r.138. §.1. p.96
Quando electio fit per plura suffragia, an ad officia sæcularia debeant digniores eligi. tom.6. tract.1. res.140. §. ult. pag.99
Electio facta metu reverentiali non valet, ideo irritanda, & declaranda irrita. tom.6. tract.3. resolution.118. §.4. pag.180
Electio pauperum an possit committi Religiosis, & an saltem fratribus Minoribus. tom.6. tr.9. r.15. §.1. & seq. p.463
Electio executorum testamenti qualiter facienda. t.6.tr.9. r.28. §.1. p.469
Electio. Vide verb. *Excommunicatio, Mercatores, Metus.* tom.6
Electio facta in Ecclesia Regulari de non professo venit irritanda, consuetudine non obstante contraria, imò hodie ex ipso jure nulla. tom.7. tract.1. res.1. §.3. in fine. pag.1
Electio, Vide verb. *Abbatissa, Cæcus, Confessarius, Dignior, Dignitas, Ecclesia.* tom.7
Vide verb. *Actus, Commutatio, Concursus, Filius, Ens, Sepultura.* tom.8
Electio. Vide verb. *Abbates, Abbatissa, Absens, Amittere, Arbiter, Canonicus, Concilium, Confessarius, Demandare, Episcopus, Insignia, Loqui, Mandare, Negare, Pertinere, Princeps, Renunciare, Successor.* tom.9
Si in electione Regulares conveniunt inter se, ut alter in una electione suffragetur uni, & alter alteri, in alia, an committant symoniam. tom.5. tract.7. resolut.11. §.1. pag.314
Et quid, si pactum non interveniat, sed tantum futuræ spei obligatio, ut si dicatur: Da hoc suffragium, & providebitur tibi de alia re, vel quid simile. ibid.
Ab electione an debeat expelli accusatus, vel denunciatus. t.6. tr.1. r.137. §.1. p.96
Et an talis ineligibilis sit propter malam famam apud bonos viros. ibid.
Super electione Pontificis, & Cardinalium sponsiones an hodie sint licitæ? Ubi alia circa hoc. tom.6. tr.4. r.73. §.1. pag.273
In electione opinionum, an illa sit amplectenda, quæ est probabilior, & securior. tom.8. tract.1. resolut.4. §.6. pagina 3
Pro electione partis, pro qua ferat sententiam, an judex possit recipere aliquid sine onere restitutionis, quando in lite dantur duo vota æqualia. tom.8.tr.7. res.53. §.3. pag.179
Circa electionem in executorem testamenti Religioso à testatore commissam, an Religiosus indigeat speciali licentia superioris. tom.6. tract.9. resolution. 28. §.1. pag.469
Electionem puellarum an Novitus PP. Minorum, & Capucinorum in suo testamento reservare possit, quibus suus hæres debet quotannis solvere certam pecuniarum summam. t.7. tr.1. r.168. §.2. p.111
Ante electionem an sint habendi tractatus. t.7.tr.1.r.216. per totam. p.136
Per electionem personarum, & non per testamentum solemne, an relinqui aliquid Monacho possit cum facultate disponendi de eo tempore mortis in Consanguineos per suprædictam electionem. tom.7. tr.3. resol.65. §.4. pag.276
Si ad electionem bonam futuri Pontificis ordinantur scriptiones, & locutiones, an prohibeantur in Bulla IV. de eligendis, &c. tmo.9. tr.7. t.97. & 98. pag.413
De electionibus Officialium rectè faciendis, & præsertim ab Illustrissimo Senatu urbis Panormi. tom.6.tr.1. r.135. §.1. p.94
Pro quo primo aliqua notabilia proponuntur, & suppo. nuntur. ibid. §.2
In electionibus, si vota ferantur per conditionem, vel personis incapacibus, an habendi sint pro nullis, itaut qui à majori parte aliorum votorum fuerit electus, rectè sit electus. tom.7. tr.1. res.217. §.1. p.136
Idem est dicendum in scrutinio per schedulas celebrato, si reperiatur aliqua schedula alba, tunc enim illa rejecta, ac si non esset, cætera vota numerantur. ibid. §.2. ad medium. p.137
Electionis simoniacæ mediatores ad Prælaturam aliquam Religionis, an incurrant excommunicationem. tom.5. tract.7. res.10. §.4. pag.313

Elector.

Elector si fiat cœcus, ad electionem nihilominus admitti cum aliis potest. Ubi docetur quomodo in dicto casu se gerere debeat cœcus. tom.2. tractat.1. resolut.137. §.4. pag.80
Si electori inclinat ad eligendum indignum, vel minus dignum, an possit dignior redimere hanc vexationem, & an hoc sit simonia. t.5. tr.7. r.40. §.1. pag.338
Et an in hoc casu simonia non sit de jure divino, sed humano. ibid. §.2
Si electorem pauperum ad distribuendas eleemosynas testator relinquit quempiam, quibus aliquid sit distribuendum, si is intra annum, aut sex menses eligere neglexerit, utrum eo tempore elapso jus eligendi transeat ad Episcopum. tom.6. tract.9. resolution.54. §.1. pag.480
Electores an possint renunciare juri suo, cum non sit privatum jus, sed publicum totius Collegij, Communitatis, Capituli, &c. t.6.tr.1.r.136. §.1. p.95
Si electori ad beneficium, ad Cathedram, &c. meus adversarius pecuniam, verbi gratia dat, quam ille accepit, utrum ego possim illum pecuniis allicere, ut mihi opituletur. t.5.tr.7. r.42. §.4. p.339
Qui solum electoribus subornationem, preces, & munera offert, & non vi, vel fraude illata impedit, ne quis eligatur ad beneficium, Cathedram, &c. an possit ille pretio redimere hanc vexationem, etiam dando pretium, & pecuniam non solum tertiæ personæ, sed etiam uni ex electoribus, ne subornet alios, &c. tom.5. tr.7. r.43. §.1. p.340
An absque assensu summi Pontificis septem Germaniæ Electoribus possit octavus addi? Ex quo infertur an Potestas eligendi Imperatorem sit largita septem Electoribus Germaniæ à summo Pontifice. tom.9.tract.10. r.1. pag.459
Opinio negativa proponitur & probatur tum ex jure Canonico, tum etiam authoritate Historicorum & diplomatum ipsorum Electorum, septem Electores Germaniæ potestatem eligendi Imperatorem à Sancta Romana Sede accepisse. ibid. r.2. p.460
Confirmatur eadem opinio negativa ex authoritate Theologorum & Iuris Consultorum, & ipsorum Hæreticorum. ibid. r.3. p.461
Respondetur ad argumenta, quæ pro affirmativa sententia adduci possunt. ibid. r.4. p.462

Electuarium.

Electuaria non solum curativa, sed etiam præservativa an licitum sit sumere mane in diebus jejunij. tom.4. tr.6. r.95. §.8. p.253
Et quid, si electuaria ex saccharo sumantur mane in die jejunii ob solam delectationem. ibid. §.2. in fine.

Electus.

Vide verb. *Electio.* t. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9
Item verb. *Eligere.* t. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Eleemosyna.

Quædam suppositа pro intelligentia dicendorum. Primo, quod indigentia pauperum est triplex, extrema, gravis, & communis. tom. 4. tractat. 7. resolution. 1. pag. 275

Secundo, quod bona, quæ ad subveniendum prædictis necessitatibus erogari possunt, ad tria genera revocantur, quædam sunt necessaria ad sustentandam propriam vitam, alia solum ad statum conservandum; aliud quod superfluum appellatur. ibid. §. ult.

An quis teneatur in extrema necessitate dare eleemosynam, non solum lege charitatis, sed etiam lege Iustitiæ? tom. 4. tr. 7. res. 2. p. 276

Et an in aliquo casu quis teneatur restituere damna, quæ ex ejus omissione in danda eleemosyna sunt sequuta, ut v. g. quis fame periit, relinquit filios, quibus deberentur opera Patris, &c. ibid in fine §. 1

An pauperes in extrema necessitate constituti possint contra divites implorare Officium judicis? tom. 4. tract. 7. res. 3. p. 276

Et an judices possint compellere divites ad eleemosynam faciendam non solum in causa extremæ necessitatis, sed etiam quoties præceptum adest iure divino, aut naturali? ibidem §. ult. p. 277

An satisfaciam præcepto, si in extrema necessitate subveniam pauperi mutuando? tom. 4. tractat. 7. resol. 4. pag. 277

Et notatur, quod si proximus indiget non re, sed usu, sufficit, si quis usum donet, mutuando rem. ibidem. §. ult.

An sæpius præceptum elargiendi eleemosynas obliget divites, ita ut peccent mortaliter illas non præbendo? tom. 4. tr. 7. res. 5. p. 277

An sit obligatio ex bonis necessariis ad statum opitulari extreme indigenti? tam. 4. tractat. 7. resolut. 6. pagina 278

Et inter alia, quæ in textu hujus Res. notantur, tandem quæritur, an censeatur extrema, vel quasi extrema necessitas, in quam quis venit ex alieno delicto, v. g. Titius, cum sit innocens, creditur à Tyranno perimendus, nisi Cajus eum pecunia redimeret. ibidem §. 4

Et qui sunt, qui teneantur restituere, si in communibus necessitatibus famis, & infirmitatum non succurrunt? ibid. in fine §. 1

Dubitans an proximus sit in extrema necessitate, teneatur veritatem indagare? tom. 4. tr. 7. res. 7. p. 278

Confessarius quidam angebatur magnis scrupulis in excipiendis confessionibus cujusdam divitis circa præceptum largiendi eleemosynam. Tunc ego in ejus gratiam hæc ex multis Doctoribus adnotavi. Et in textu hujus Resol. docetur in quibus, & de quibus divites teneantur, necne largiri eleemosynam in communibus, gravibus, & extremis pauperum necessitatibus? tom. 4. tract. 7. resol. 8. & in aliis ejus notationum pag. 279

De obligatione Divitum largiendi eleemosynas in gravi necessitate proximi de necessariis ad statum? tom. 4. tract. 7. res. 9. pag. 279

Ex quo infertur, Advocatum teneri defendere causam pauperis sub mortali, si aliter defendi non potest. ibid. ad lin. 5. §. 1

Et notatur, quod raro contingere potest, ut sæculares sub mortali teneantur pauperibus erogare superflua decentiæ suæ. ibid. §. 3. p. 280

An in gravi necessitate teneamur præbere eleemosynam de superfluis naturæ, & status? tom. 4. tract. 7. res. 11. pag. 280

Et an possit non liberaliter dando, sed illam mutuando? ibid. §. ult.

Rem satis controversam propono. An in communibus pauperum necessitatibus, sicut in extremis, & gravibus sit obligatio faciendi eleemosynam ex bonis omnino superfluis? tom. 4. tract. 7. resolut. 12. 13. p. 281. & 282

Et an pauperibus, qui ad mendicandum publicis in locis expositi, vel ex nuditate vel ex morbo extremæ necessitatis evidentia signa ostendunt, sub præcepto teneatur quis succurrere, si habet superfluum vitæ? ibid. §. 5. dictæ res. 13. pag. 283

Et notatur, quod si quis habens superflua, ita omittit eleemosynam, ut nihil omnino det, communem necessitatem patientibus, aut ita modicum pro quantitate suæ substantiæ, peccat mortaliter. ibid. §. 6

An spes ascendendi ad superiorem statum liberet ab onere elargiendi eleemosynam de superfluis? tom. 4. tract. 7. res. 14. pag. 283

An quis teneatur de superfluo ad statum opitulari illi, qui in periculo versatur amittendi fortunas injustè? tom. 4. tr. 7. res. 15. p. 284

An si plures divites possint uni pauperi succurrere in extrema, vel gravi indigentia, quia omnes æque illum norunt, quis eorum teneatur eleemosynam dare? t. 4. tr. 7. res. 16. p. 284

An divites teneantur redimere captivos apud Turcam? tom. 4. tr. 7. res. 17. pag. 284

Et quid est dicendum de multis aliis casibus occurrentibus de Advocatis Medicis, Chirurgis, Pharmacopolis, &c. an teneantur defendere pauperem, &c. ibidem §. 1

An privati homines teneantur inquirere pauperes? Et quid in tempore pestis? Et de multis aliis casibus circa hoc agitur. tom. 4. tr. 7. res. 18. per totam p. 285

An Summus Pontifex teneatur superflua ex suis redditibus elargiri in eleemosynas? tom. 4. tract. 7. resol. 19. pag. 285

Et an Papa in hoc præcepto possit dispensare? Et an hoc præceptum sit humanum, & Ecclesiasticum? ibid.

An Pontifex, si non licite, saltem valide possit dispensare cum Cardinalibus, Episcopis, & aliis Beneficiariis, ne redditus Ecclesiasticos superfluos expendant in usus pios? Et an possit introducere consuetudo? t. 4. tr. 7. res. 20. pag. 286

Et resolutio harum quæstionum pendet ex illa, an obligatio expendendi bona superflua status, quam habent Ecclesiastici oriatur ex jure naturæ, vel ex jure Ecclesiastico? ibid. à lin. 1. §. 1. & in multis aliis ejus not. 1

Et an extet præceptum positivum prohibens Ecclesiasticis expendere superflua in usus non pios? ibid. §. 3

Quo ordine Episcopi, & alii teneantur superflua bonorum Ecclesiasticorum erogare in opera pia? tom. 4. tract. 7. res. 21. p. 287

Ex quo deducitur, an Ecclesiastici ex fructibus beneficii possint filios spurios alere, & dotem filiæ spuriæ dare? ibid. §. 3. & in multis aliis ejus not. p. 288

De obligatione Episcoporum, & Beneficiatiorum ad eleemosynas faciendas. tom. 4. tr. 7. res. 22. pag. 288

De quantitate eleemosynæ necessario ab Episcopis, & Ecclesiasticis expendenda in pauperum necessitatibus? t. 4. tr. 7. res. 23. p. 289

Et an hoc etiam procedat quoad Regulares ad Episcopatum assumptos? ibid. §. ult. p. 290

Et aliqua alia deducuntur pro intelligentia illorum bonorum, quæ censentur esse vel patrimonialia, vel quasi patrimonialia, de quibus Episc. & Ecclesiastici possint ad libitum disponere, ut de bonis patrimonialibus, videlicet de distributionibus quotidianis; pro comitando funere defunctorum, pro facienda Missa, habenda concione; visitando

visitando Episcopatu, ferendis sententiis, & tandem pro quacunque industria personali, pro labore, aut donatione, hæreditate, contractu, vel quovis alio titulo distincto à titulo beneficii. ibid. §. 3. &c.

Et an Clericus, si de grosso beneficii, & ejus redditibus aliquid detrahit ex necessariis, poterit quidquid detraxerit, expendere pro libito absque peccato mortali, dum modo non sit in usus prophanos? ibid. §. 4. &c.

An Episcopi teneantur erogare in usus pios omne id, quod supereſt ex congrua, & decenti sustentatione? t. 4. tr. 7. res. 24. pag. 290

Quænam quantitas dicatur notabilis, ut illam expendens Episcopus, vel alius Beneficiarius in usus prophanos, peccet mortaliter? tom. 4. tr. 7. res. 25. pag. 290

An Ecclesiastici, si eleemosynas debitas non præbeant, non solum peccent mortaliter, sed etiam ad restitutionem teneantur? Et hoc procedit ex illa quæstione, an Ecclesiastici sint Domini reddituum Ecclesiarum? t. 4. tract. 7. res. 26. & in multis aliis ejus not. p. 291

Et an hoc etiam procedat quoad Regulares ad Episcopatum assumptos? ibid. §. 3. &c.

Et infertur Episcopum Regularem posse testari de patrimonialibus. ibid. §. 5. p. 292

Et advertitur Regularem Episcopum legitimæ renunciationem ante emissam professionem factam, servata Concilii forma, revocare. ibid. ad medium dicti. §.

Et an hoc etiam procedat, si forte Episcopi essent ex illis Religiosis, qui in Societate Iesu emiserunt sola vota biennii? ibid. §. ult. &c.

An Ecclesiastici extra necessitatem gravem corporalem, vel spiritualem proximi, teneantur erogare superflua in usus pios ex præcepto tantum positivo? t. 4. tr. 7. r. 27. & in multis aliis ejus not. p. 292

Et advertitur in Hispania Consuetudinem introduxisse contra jus positivum Beneficiarios posse testari de fructibus in usus non pios. ibid. §. 3. p. 293

Et cursim docetur peccare Collegam, qui in aliquo Collegio, & Vniversitate alitur eo fine, ut studeat, & postea Reipublicæ prosit, si otio vacat, & tempus terat. ibid. à lin. 5. §. ult.

Difficultas est, quoad obligationem Beneficiariorum conferendi superfluum pauperibus, an idem dicendum sit de quotidianis distributionibus ac de cæteris beneficii fructibus? Et an idem de pensionibus? tom. 4. tract. 7. res. 28. §. 3. & 4. p. 293

Et quid, de Præstimoniariis? tom. 4. tr. 7. res. 29. §. 3. post medium. vers. Clerici p. 294

An Milites D. Iacobi. Alcantaræ, Calatravæ, & D. Joannis teneantur ad eleemosynam faciendam, si beneficia possident Ecclesiastica? tom. 4. tr. 7. res. 30. p. 294

An Priores, Abbates, & alii Clerici curam animarum non habentes, teneantur inquirere pauperes, ut ipsis eleemosynas faciant, de redditibus Ecclesiasticis? t. 4. tr. 7. res. 31. pag. 294

An Monasteria Religiosorum, quibus proventus redundant, teneantur de illis eleemosynas facere? Et an possit, vel debeat Prælatus Regularis omnes superabundantes in eleemosynam dare? tom. 4. tract. 7. resol. 32. per totam. pag. 295

An Religiosi possint eleemosynas facere? tom. 4. tract. 7. resol. 33. p. 295

Et an quamvis Superior interdicat eleemosynas largiri, non videatur interdicere moderatas, & consuetas? ibidem §. 3

An uxores possint facere eleemosynas? Et in corpore hujus res. explanantur septem casus in quibus uxores possint facere eleemosynas. tom. 4. tr. 7. res. 34. p. 295

Et an uxor possit præbere eleemosynas filiis ex priori matrimonio indigentibus? Et quid de fratribus? ibidem. §. 9. pag. 296

Et an Uxor possit, inscio viro, vigesimam partem annui proventus in eleemosynas distribuere? ibid. §. 10. &c.

Uxor cujusdam Nobilis Viri secundum consuetudinem aliarum mulierum suæ conditionis solebat facere moderatas donationes, & eleemosynas; postea maritus hoc sciens prohibuit uxori; quæsitum à me fuit, an hoc non obstante uxor possit sine scrupulo dictas eleemosynas facere? tom. 4. tr. 7. res. 35. p. 296

An uxor, inscio marito, possit tribuere eleemosynam, ut Deus avertat grave damnum mariti, ne scilicet eum puniat, vel ut impetret ejus conversionem à fratu malo? t. 4. tr. 7. res. 36. pag. 297

Et quid, si maritus tale quid sciret, & id illi displiceret? ibid. in fine §. 2

An Tutores, & Curatores possint facere eleemosynas de bonis pupillorum, & ipsi pupilli consentire teneantur? tom. 4. tr. 7. res. 37. pag. 297

Et an non solum Tutores, sed etiam ipsi pupilli, & minores possint moderatas eleemosynas facere, & Tutores teneantur ad id consentire? Et docetur, quod Tutor pro pupillo aliquid potest donare. ibidem, ad medium, resolut. &c.

An filiusfamilias possit facere eleemosynas? Et docetur, quod si filius familias ludo aliquid lucri faciat, an id etiam pauperibus erogari queat? tom. 4. tract. 7. res. 38. pag. 297

Quibus sumptibus solvenda sit eleemosyna Prædicatori? tom. 4. tr. 7. res. 39. pag. 298

An sit præceptum dandi eleemosynam iis, qui voluntarè pauperes fiunt, ut Religiosi? tom. 4. tract. 7. resol. 40. pag. 298

An sit danda eleemosyna homini avaro indigenti, qui propriis rebus uti non valet? Et quid de vagabundis, qui voluntariam, culpabilem, & vitiosam inopiam patiuntur? tom. 4. tr. 7. res. 41. p. 298

An recte excludantur aliquando à Civitatibus pauperes, peregrini. Et an liceat legem ferre, ne quis pauperum publice, & ostiatim mendicet? tom. 4. tract. 7. res. 41. pag. 298

An promittens eleemosynam cui pauperi, possit alteri, vel sibi pauperiori conferre? t. 4. tr. 7. res. 43. p. 298

Et inter alia quæ circa hoc deducuntur, tandem docetur non posse Confessarium commutare pœnitentiam eogandi eleemosynam per solam applicationem ad ipsummet pœnitentem tanquam ad pauperem. ibid.

An sit peccatum mortale invertere ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, uxori, avo, & nepoti? t. 4. tr. 7. res. 44. pag. 299

An aliquis habeat Patrem divitem, & filium divitem, & ipse sit pauper, à quo debeat prius petere alimenta? Et quo jure filii, & Parentes alimenta præstare teneantur? t. 4. tr. 7. res. 45. p. 299

Et an ad extremam necessitatem redactis filiis, & Parentibus, teneantur potius filii Patribus succurrere quam propriis filiis, & secus extra necessitatem extremam? ibid. §. 3. p. 300

An si creditor, & Pater, vel Mater debitoris sint in extrema necessitate, possit debitor subvenire illis, relinquendo creditorem? t. 4. tr. 7. r. 46. p. 300

Et an id possit facere, & debeat cum uxore, & liberis, & etiam cum fratre? ibid. §. 2. pag. 301

An quando debitor, & creditor sunt in extrema necessitate, debitor teneatur solvere creditori, quod debet? Idem est de deposito, & mutuo. t. 4. tr. 7. r. 47. p. 301

Et notatur, quod cum quis extrema necessitate pressus abstulit rem alienam Domino, in extremam quoque necessitatem redacto, eam debere Domino restituere. ibidem §. 5.

Et quid, si Patres, consanguinei, & amici debitoris in extrema necessitate sint constituti? tom. 4. tr. 7. res. 48. §. 3. pag. 302

Et notatur ob gravem necessitatem debitoris posse differri restitutionem quandiu necessitas durat? Ibidem, §. 5. &c.

An

An non ſolum in extrema, ſed in gravi neceſſitate ſit licitum pauperibus occulte ſubripere ab opulentis, ſi aliter illud grave malum avertere nequeat. tom. 4. tract. 7. reſ. 49. pag. 303
Et an in extrema neceſſitate poſſit pauper cum moderamine inculpatæ tutelæ necem inferre impedienti talia furta? t. 4. tr. 7. r. 50. à lin. 5. §. 1. p. 303
Et quid intelligatur nomine gravis neceſſitatis? t. 4. tr. 7. reſ. 51. §. 3. p. 394
An vir honeſtus, cui magnum dedecus eſſet mendicare, poſſit clanculum neceſſaria ſubripere? tom. 4. tract. 7. reſ. 52. pag. 305
An ſi in extrema neceſſitate conſtitutus accipiat aliquam rem, teneatur poſtea reſtituere, ſi poteſt? tom. 4. tr. 7. reſ. 53. p. 306
An ſi quis ante neceſſitatem extremam accipiat ab alio commodatum, conductum, vel precarium, teneatur reſtituere, ſi illud in extrema neceſſitate conſumpſit? tom. 4. tr. 7. reſ. 54. p. 306
An ſi ante neceſſitatem extremam furatus es aliquam rem, quam poſtea in dicta extrema neceſſitate conſumpſiſti, tenearis ad reſtitutionem? tom. 4. tr. 7. reſ. 55. pag. 306
An recipiens eleemoſynam ſimulans paupertatem peccet mortaliter, & teneatur ad reſtitutionem? tom. 4. tr. 7. reſ. 56. pag. 306
Et quid, ſi alicui donarentur, v. g. centum aurei, qui finxit ſe Epiſcopum, qui ab Epiſcopatu ab Hæreticis per vim expulſus, indiget peculiaribus ſumptibus ut ad Epiſcopatum redeat, vel quid ſimile, teneatur verè reſtituere id, quod accepit? ibid. in fine §. 2. p. 307
Et an pauper mendicans cauſa otioſitatis, vel cupiditatis, etiam ſi ſit validus corpore, an peccet mortaliter? ibidem §. 4
Etan pauper ſtans ad oſtium divitis, & Monaſterii, & expectans eleemoſynam, dicat alteri pauperi accedenti jam eſſe datam, an teneatur ad reſtitutionem? ibid. §. 5
Cui facienda ſit reſtitutio eleemoſynæ receptæ ex ficta paupertate, an Domino ipſi danti, vel pauperibus? t. 4. tr. 7. reſ. 57. p. 307
Et quid vero, ſi aliquis quantitatem magnam in eleemoſynam ficto pauperi dediſſet? ibidem ſub finem reſolut. &c.
An quando bona alicujus ſunt publicata ipſo facto, v. g. propter hæreſim, aut læſam Majeſtatem, poſſit ante criminis condemnationem facere eleemoſynam? tom. 4. tr. 7. reſ. 58. pag. 308
Quidam habebat facultatem diſtribuendi pauperibus certam pecuniarum ſummam, quæſivit à me aliqua documenta ad tollendos ſcrupulos? tom. 4. tract. 7. reſolut. 59. pag. 308
Et difficultas eſt, quiſnam dicatur pauper? ibidem §. 2. pag. 308
An in diſtribuenda eleemoſyna inter pauperes præferendæ ſunt Moniales viris Religioſis? tom. 4. tract. 7. reſ. 60. pag. 308
An ſi inter executores teſtamenti eſt contentio ſuper electione pauperis, devolvatur ad Epiſcopum, ut adhæreat uni ex executoribus? Et an hoc intelligatur data paritate inter pauperes ab utroque executore nominatos, & non aliter? ibidem à principio reſolut. & ejus lineæ 3. &c.
An executores alicujus, vel legati, qui debent inter pauperes diſtribuere aliquam pecuniarum ſummam, teneantur eligere pauperiores? Idem quæritur de Confeſſariis, & Religioſis, qui habent facultatem à ſæcularibus diſtribuendi aliquam eleemoſynam. tom. 4. tract. 7. reſ. 61. p. 309
Et qui habet facultatem diſtribuendi inter pauperes poſſit eligere Religioſos Mendicantes, vel Religioſos ſui Monaſterii, ſi diſtributor eſt Religioſus pro ſuis neceſſitatibus. ibid. §. 3. &c.
Et docetur, quod quando in teſtamento relinquitur, ut pauperioribus aliquid detur, quamvis pauperibus detur, ſufficit, ut non teneatur ad reſtitutionem. ibidem §. 4
Idem dicendum eſt, quando eleemoſyna fuit relicta ad fœminas maritandas. tom. 4. tract. 7. reſol. 62. in fine. §. 1. pag. 310
Et an legatum ad pauperes, poſſit in unum diſtribui? ibid. in fine reſ. &c.
An legatum relictum, ut diſtribuatur pauperibus poſſit diſtribui tantum inter duos pauperes? tom. 4. tract. 7. reſ. 63. pag. 310
Et an legatum relictum diſtribuendum uni pauperi poſſit duobus diſtribui? ibid. §. ult. p. 311
An diſtributor eleemoſynæ ex teſtamento, poſſit partem ſibi applicare ſi vere pauper eſt? tom. 4. tract. 7. reſ. 64. pag. 311
Et notatur, quod ſi à Confeſſario imponatur in pœnitentiam, ut quis aliquid in pauperes diſtribuat, non poſſit ſatisfacere ſubveniendo ſibi, & ſi poſſit ſubveniendo conſanguinibus. ibid. §. 3. &c.
An qui habet licentiam petendi eleemoſynam poſſit hoc jus alteri locare? tom. 4. tr. 7. reſ. 65. p. 311
An liceat exponere ſacras Reliquias, videndas, vel tangendas, ut magis eleemoſynæ accreſcant? tom. 4. tr. 7 reſ. 66. pag. 311

Appendix ad aliquas Difficultates miſſas, & diſperſas per alios Tom. Tract. & Reſolut. quæ ſimul pertinent ad hoc verbum, Eleemoſyna.

DE danda eleemoſyna non ſatisfacit voto, ſi det fratribus, avis, & parentibus indigentibus, ſecus aliis conſanguineis indigentibus. tom. 1. tract. 6. r. 50. p. 5. pag. 339
Et quid, ſi extremè indigenti dat eleemoſynam? ibidem §. 6
Si eleemoſyna præcipiatur ad lucrandam indulgentiam pro defuncto, debetur eleemoſyna applicari ipſi defuncto. t. 4. tr. 1. r. 6. §. 1. & ſeqq. pag. 5
Si eleemoſyna præcipitur tribus diebus jejuniorum pro lucrando jubilæo, an in eiſdem diebus facienda ſit? t. 4. tr. 4. r. 28. §. 1. p. 153
Et quid, ſi indeterminatè mandatur eleemoſyna, an ſufficiat ſemel eleemoſynam facere, etiam die dominico, non ſolum ante, ſed poſt communionem? t. 4. tract. 4. reſ. 28. §. 3. ibid.
Si eleemoſyna in jubilæo, vel indulgentia præſcribitur ſimpliciter, & indeterminatè, an hæc facienda ſit ſecundum qualitatem perſonæ? tom. 4. tract. 4. reſ. 29. §. 1. pag. 154
Et quid quando in Bulla præcipitur eleemoſynam faciendam eſſe juxta facultates cujuſque perſonæ? ibidem §. 3
Si pro eleemoſyna in Jubilæo ſuperior non vult aliquid dare, an poſſit illam ſubditus clam à Monaſterio accipere, & dare? t. 4. tr. 4. r. 30. §. 1. ibid.
Idem eſt in dicto caſu de Monialibus, uxoribus, filiis, & mancipiis reſpectu Abbatiſſæ, mariti, patris, & domini. ibid. §. 2
Quando eleemoſyna danda relinquitur uniuſcujuſque arbitrio, ſufficit minima. ibid. §. 4. pag. 155
De eleemoſyna largienda tempore Jubilæi pro omnibus perſonis tam ſæcularibus, quam Regularibus quamplura notanda. tom. 4. tract. 4. reſol. 32. §. 3. & ſeqq. ibidem.
Si eleemoſyna mitteretur tempore Iubilæi ad pauperem diſtantem, ad quem non poſſet pervenire intra tempus Iubilæi, an tunc eleemoſyna daretur intra tempus legitimum? t. 4. tr. 4. r. 54. §. 3. pag. 166

Eleemosyna. Vide verb. *Beneficiarius, Clericus, Cardinales, Commutatio, Episcopus.* tom. 4
Eleemosyna largienda pauperibus, an possit applicari pro missis celebrandis, ad sublevandas animas Purgatorii? t. 6. tr. 8. r. 58. §. 1. p. 426
De eleemosyna distribuenda an executores possint dare aliquid filio spurio testatoris? Et quid de filio spurio ipsius distribuentis? tom. 6. tractat. 9. resol. 59. §. 1. pag. 482
Quando pro eleemosyna distribuenda testator expressit certum genus pauperum, aut certum locum, an tunc nec hæres, nec Episcopus possint mutare? t. 6. tract. 9. res. 63. §. 4. pag. 483
Eleemosyna, vide verb. *Applicare, Beneficiarius, Culpa, Distribuere, Ecclesia, Electio.* tom. 6
Item verb. *Pecunia.* tom. 7
Item verb. *Pauperes.* tom. 8
Item verb. *Actus.* tom. 8
Qui eleemosynam vult præbere pro sepultura in loco magis honorifico, an sit absolvendus? tom. 1. tr. 4. r. 49. §. 1. pag. 252
Qui eleemosynam tenetur dare pro sacramentali pœnitentia, satisfacit dando illam Patribus, Fratribus, aut aliis indigentibus, etsi teneatur aliter eis subvenire. t. 1. tr. 6. res. 9. §. 6. p. 311
Si eleemosynam Confessarius præcipiat pro pœnitentia, an intelligatur eleemosyna quomodocunque facta? t. 1. tr. 6. r. 12. §. 3. p. 314
Ut statim eleemosynam pœnitens det pauperibus, si committat tale peccatum, an Confessarius hoc onus pro pœnitentia imponere possit? tom. 1. tract. 6. r. 19. §. 1. & seqq. pag. 319
Si eleemosynam, vel jejunium disiunctim imposuit Confessarius alicui, & ipse dederit eleemosynam cum intentione non adimplendi pœnitentiam per illam partem, sed jejunando postea, an adhuc possit postea pœnitens non jejunare? t. 1. tr. 6. r. 55. §. 3. p. 341
Eleemosynam vovens dare non satisfacit restituens debitum. t. 1. tr. 6. r. 50. §. 4. p. 339
Eleemosynam Cruciatæ si Rex non expendat contra Turcas, an sumentes Bullam lucrentur Indulgentiam? t. 4. tr. 3. r. 1. §. 1. p. 66
Et in dicto casu an Rex teneatur ad restitutionem? ibid.
Eleemosynam dando illi, quem puto esse pauperem, cum revera sit dives, & fingat se pauperem, an sufficiat pro eleemosyna cuicumque danda? t. 4. tract. 4. res. 30. §. 4. pag. 155
Qui eleemosynam præberet per servum, qui illam tamen non daret, an lucraretur Jubilæum? t. 4. tr. 4. res. 32. §. 1. ibid.
Innotescente eleemosynam à Domino acceptam ut pauperibus elargiretur famulum non dedisse, an teneatur Dominus adhuc alteram eleemosynam erogare, ut Jubilæum lucrari possit? tom. 4. tract. 4. resolut. 33. §. 1. pag. 156
Si Dominus, ut det eleemosynam præcipiat tantum Oeconomo, & iste illam non dedit, an Dominus lucretur Jubilæum? tom. 4. tractat. 5. resolution. 54. §. 3. pag. 166
Ut in eleemosynam liberè disponat Religiosus nomine ipsius, qui dedit, si ab illo sine licentia superioris accipiat aliquam pecuniæ summam, an peccet contra paupertatem, & Bullam Clem. VIII. t. 7. tr. 3. r. 27. per totam pag. 261
Si eleemosynam det Religiosus, vel Monialis absque licentia superioris, an peccet contra votum paupertatis, & contra Bullam Clem. VIII. de largitione munerum? t. 7. tr. 3. r. 64. §. 1. p. 276
Eleemosynam an servi facere possint? tom. 7. tr. 8. res. 34. §. 1. pag. 444
Ubi aliqui casus, in quibus, & de quibus servi eleemosynam facere possint.
Eleemosynam parvam vovens quotidie dare, si pluries omittat dare istam parvam eleemosynam, & omissio devenit ad materiam gravem, an teneatur ad restitutionem? t. 8. tr. 4. r. 13. §. 2. p. 52
Eleemosynam facere extremè indigenti an quis teneatur de his, quæ ad vitæ sustentationem necessaria sunt? tom. 8. tr. 5. res. 35. paulo post initium. §. 1. p. 101
Eleemosynas an Capitulum Sede vacante facere teneatur, ad quas Episcopi tenentur? tom. 3. tract. 5. resolut. 60. §. 5. pag. 408
Eleemosynas jam factas voluntariè, an Beneficiarius possit compensare cum obligatione postea contracta restituendi fructus propter omissionem Officii divini? t. 3. tract. 6. r. 126. §. 1. pag. 492
Si per eleemosynas minutas ficti pauperis aliquid acceperunt, an teneantur illud restituere? tom. 4. tr. 4. res. 36. §. 5. pag. 155
Si eleemosynas pauperes non possint largiri ad lucrandum Jubilæum, & Indulgentias; an egeant commutatione in aliud opus pium? tom. 4. tract. 4. res. 31. §. 1. ibid.
Vbi an sufficiat, ut pauper curet, ut eleemosyna detur ab alio pro se? §. 2
Pro eleemosynis, & alimentis pauperum legatum relictum, executore à testatore non assignato, an executio talis legati pertineat ad Episcopum? tom. 6. tr. 9. r. 55. §. 1. & seqq. p. 480
Si ex eleemosynis Missarum aliquid acquisivit, quas sibi intra annum Conventus, vel Religio concedit, an illud de sola licentia superioris Religiosus donare possit, stante Bulla Clem. VIII. t. 7. tr. 3. r. 7. §. 2. p. 251

Elevare.

Vide verb. *Cartusianus.* tom. 3
Item verb. *Manus.* tom. 9

Eligendum.

Quænam sit eligenda opinio, an illa quæ est Sacramento favorabilis, an verò illa, quæ est favorabilis sufficienti? Vbi pro praxi specialis casus. tom. 8. tr. 1. r. 3. §. 1. pag. 2
Eligenda an sit in dubio tutior pars? tom. 8. tract. 2. r. 3. §. 1. pag. 23
Et an hæc regula non præceptum, sed consilium contineat? ibid.
Qui eligendi sibi Confessarium facultatem habet, an possit eligere simplicem Sacerdotem non approbatum? t. 1. tr. 3. r. 31. §. 6. p. 109
Qui eligendi Confessarium pro una vice facultatem habuit, an possit pro oblitis uti illa facultate? t. 1. tr. 3. res. 49. §. 1. & seq. p. 121
Ab eligendi jure an sit suspensus, qui suspensus est ab Ordine? t. 5. tr. 3. r. 30. per totam, p. 180
Eligendi Confessarium extra Religionem, præsente etiam Superiore, an Vicarii superiorum localium præsertim nostræ Religionis possint? tom. 7. tr. 1. r. 93. per totam pag. 69
Eligendi Confessorem Regularem, vel sæculares Regulares iter facientes de licentia superioris secum virtualem licentiam portant, sed tunc à reservatis non possunt absolvi. t. 7. tr. 1. res. 96. §. 6. ad medium, & seq. pag. 72
Ad eligendum indignum an minor pars possit concurrere cum majori in aliquo Capitulo. t. 6. tr. 1. r. 136. §. 5. p. 95
Et quid, si est dubium de indignitate personæ eligendæ? ibid. §. 2. p. 96
Eligendus ad Episcopum an sit Theologus, vel Canonista? t. 4. tr. 8. r. 71. §. 9. p. 367

Eligentes.

Senatores eligentes indignos non solum peccant mortaliter, sed tenentur reparare damnum inde sequutum. t. 6. tr. 1. r. 135. §. 6. p. 95

Et an sint perjuri pro juramento; quod ante electionem faciunt, vel facere debent dicti senatores urbis Panormi? ibid. §.2. p.94
Et quid si per secreta suffragia electionem fecerint? ibid. §.5. pag.95
Eligentes dignos omissis dignioribus, an peccent? ibidem. §.6.
Et possit esse peccatum ex modo, ut si quis fraudibus utatur in sortibus? ibid. §.7
Et quid, si aliquis ex Senatoribus unum pro alio legat, vel aliquam chartam ex tribus, quæ in pileo sunt paulo grandiorem efficiat, ut illam facilius, aliis in pileo relictis, assumat, &c. ibid.

Eligere.

Si semel elegerunt executores testamenti v. g. S. Augustini Monasterium, an possint variare? tom.6. tract.9. r.61. per totam. p.482
Ut eligant Religiosi Confessorem extra Religionem, an Generales, Guardiani, Priores, Præpositi, & Rectores Regularium possint illis licentiam dare? Et quid in nostra Religione? tom.7. tract.1. resol.94. & 95. pag.70. & 71
Si eligant Cardinales aliquem in Papam extra eorum Collegium, an electio sit valida? tom.9.tr.7. r.8. §.3. pag.379
Si eligatur illegitimus in Prælatum à sciente illegitimitatem ejus, & potente dispensare super ea, an hoc ipso censeatur dispensatus saltem in foro conscientiæ, & secus quoad forum externum? tom.7. tr.1. res.286. §.3. pag.190
Si eligatur Pontifex ex Cardinalium omnium, vel duarum partium consensu, si Cardinales non expectant alios intra tempus diffinitum, quod est spatium 10. dierum, an adhuc electio sit valida? tom.9. tr.7.r.13. §.1. pag.381
Et quid, si Cardinales præsentes contradixissent, an ipsis invitis electio consisteret? ibid. §.2
Eligere sibi Confessarium non potest Parochus, nisi ab Episcopo approbatum? t.1. tr.3. r.14. §.2 p.92
Eligere an quis possit alienum Confessarium propter ignorantiam proprii Parochi? tom.1. tract.3. resol.31. §.1. pag.109
Et quid quando Parochus, vel proprius Confessarius nequam est adeo? ibid. §.4
Eligere Confessarium non approbatum pro omnibus peccatis, & censuris reservatis an possit, qui est non solum in articulo mortis, sed etiam in periculo? tom.1. tr.5. r.1. §.1. & seq. p.264
Eligere, Vide verb. *Electio.* tom.3. & 4. & 5
Eligere seipsum an aliquis possit, dum facultas eligendi pluribus commissa est. tom.6. tract.1. r.138. §.1. & seq. pag.97.
Eligere digniores ad Officia sæcularia an Rex teneatur, sed non teneatur ad restitutionem eligens tantum dignos? tom.6. tract.1. resolution.139. per totam. pagina 97. & seq.
Idem est de quocumque alio Principe. tom.6.tr.1. r.140. §.1. pag.99
Eligere equum Titius, an vero hæres debeat, si testator habens plures equos Titio legaverit equum? t.6. tr.8. r.114. §.12. p.456
Eligere pauperes an possint Religiosi, prout commisit testator absque licentia superioris? t.6. tr.9. r.15. §.4. p.464. & in r.20. §.1. p.466
Eligere pauperiores an teneatur ille cui eleemosyna distribuenda commissa est? tom.6. tract.9. resol.63. §.3. pag.483
Eligere, Vide verb. *Eligendum, Electio, Electores.* tom.6
Eligere Confessarium quemcumque Sacerdotem etiam ab Episcopo non approbatum intra, & extra Religionem, an Generales, & alii Prælati Religionum possint? t.7. tr.1. r.90. §.7. ad medium. p.66
Et an hæc extendi possint ad Vicarios nostros in Sede vacante, vel alio modo absente Præposito? ibid. §.10. pagina 67
Eligere Confessarium non approbatum ab Ordinario, an Episcopi extra Diœcesim possint? t.7. tr.1. resol.92. §.1. pag.68
Idem est de Prælatis Regularium. ibid. §.3
Et idem etiam est de quolibet Regulari habente licentiam eligendi Confessarium. ibid.
Eligere Confessarium ab Episcopo approbatum non tenentur Regulares, quando ex licentia, vel privilegio confitentur extra Religionem, sed sufficit eligere idoneum Sacerdotem, idest non suspensum, vel excommunicatum. tom.7. tract.1. resol.94. §.5. p.71. & r.96. §.1. ibid.
Et quid de Equitibus D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ; &c. t.7. tr.1. r.96. §.1. ibid.
Eligere an possint Regulares Confessarium Regularem non approbatum per Episcopum, sed tantum per illorum superiores, quando confiteatur vigore Jubilæi, vel Bullæ Cruciatæ? ibid. §.5. p.72
Eligere an possint Regulares ex vi insignis privilegii semel ex eadem observantia Confessorem, qui ab omnibus peccatis, & censuris possit eos absolvere, imo, & dispensare in irregularitatibus, excepto homicidio, & mutilatione voluntaria? tom.7.tract.1.resol.98. §.6. pag.74
Eligere sepulturam an Novitii morientes possint? Et quid, si in domo parentum moriantur cum habitu, & licentia superioris? tom.7. tract.1. resol.163. §.1. pag.108
Eligere in judices Conservatores an Regulares possint Prælatos aliarum Religionum? tom.7. tr.1.r.227. per totam. p.144
Eligere ex Fratribus Minoribus Prælatum, qui actualiter, & ante officium æquitate indigeat, non est laudabile. t.7. tr.1.r.304. §.6. p.213
Eligere sepulturam an possint servi invitis Dominis? t.7. tr.8. r.64. §.1. p.454
Eligere sepulturam pro servo impubere an possit Dominus, quod idem est de servo impubere, si puber servus eam non elegit. ibid.
Eligere, Vide verb. *Electio, Eligibilis.* tom.7
Item verb. *Electio, Eligendum.* tom.8
Eligere ad Papatum an Cardinales debeant unum ex Sacro Collegio? t.9. tr.7. r.8. §.1. p.378
Eligere dignum, & relinquere digniorem in Papam an Cardinales possint, quando pars sufficiens ad electionem vult eum in Papam eligere? tom.9. tract.7. r.9. §.1. pag.379
Et quid, si jurassent eligere digniorem? §.2
Idem est pro Electione beneficiarii. ibid. §.3
Eligere Pontificem an possint si duo tantum Cardinales remanerent in Conclavi? tom.9. tract.7. resol.10. §.1. pag.380
Et quid, si remaneret unius tantum? ibid. §.2
Et an tunc Cardinalis solus possit eligere seipsum? ibid.
Eligere, Vide verb. *Electio, cum suis notationibus.* tom.9
Eligi à fœminis virtute Cruciatæ, & Jubilæi probabile est posse in Confessarium approbatum tantum pro masculis? tom.7. tract.1. resol.71. §.1. in fine. pag.49
Eligi in Confessarium per Bullam Cruciatæ potest Sacerdos semel approbatus ad Confessiones, si absque causa suspenditur, vel reprobatur ab Ordinario. t.7. tr.1. r.79. §.9. p.55
An eligi ad Prælaturas, & dignitates Regulares non possit illegitimus dispensatus in sæculo ad omnia, & qualiacumque beneficia? tom.7. tr.1. resol.286. §.5. pag.191

Eligi potest in Episcopum, Cardinalem, & Papam legitimatus per subsequens matrimonium. tom.7. tr.1. resol.287. §.10. pag.193. & magis clarè inferius ad pag.197. §.6

Qui eligit Confessarium ineptum, ignarum, indoctum, & non idoneum peccat. tom.1. tract.3. resol.32. §.4. pag.110

Eligibilis.

Eligibiles sunt Parochi per totum mundum in Confessarios per Bullam Cruciatæ, Jubilæum &c. ad confessiones audiendas sine approbatione Episcopi.t.1.tr.3. r.13. §.3.p.92

Eligibiles ad Prælaturas an sint mutus, surdus, & cœcus? t.7. tr.1.r.6. p.5

Et an in Scribam, Visitatorem, Collegam, & Commissarium. t.7.tr.1.r.7. §.1. p.6

Eligibilis an sit in Generalem alicujus Religionis Cardinalis, vel quivis alius non expressè professus in Religione sine authoritate Pontificis? tom.7. tr.1. r.1. §.1. pag.1

Idem est quoad Prælati electionem alicujus Religionis, quod non potest eligi in superiorem professus alterius Religionis. ibid.§.2. in fine.

Emancipatus.

Emancipatus filius non potest vendi à Patre, vel matre in necessitate constitutis. t.7. tr.8. resol.9. §.1. ante finem. pag.432

Embaxadores.

Vide verb. *Palatium.* tom.9

Emendare.

Emendandum alia ratione an quis teneatur corripere peccatum? tom.7. tract.4. resolution.57. per totam. pagina 314

Emendare vitam suam an privatus teneatur, ut possit peccatum proximi corrigere, quando ob peccatum efficiatur ineptus ad correctionem? Et quid si proximus est in extrema necessitate? tom.7. tract.4. resol.33. per totam. p.298. & 299

Si emendare potest Rector, Prior, vel Prælatus alicujus collegii, vel Conventus fratrem absque manifestatione, an peccet manifestando Provinciali, vel Generali delictum occultum talis fratris? t.7. tr.4. r.67. per totam. p.321

Vide verb. *Denunciare, Ejectus, Fidere, Recidivus, Sperare, Spes.* tom.7

Emendatio.

Vide verb. *Emendare.* tom.7

Item verb. *Sciens.* tom.9

Emendatus.

Ut emendatus probetur pœnitens in foro externo an prosit testimonium Confessarii de licentia pœnitentis? t.1. tr.8.r.29. §.1. p.438

Vide verb. *Emendare.* tom.7

Emens, Emere, Emptio, Emptor, Emptum.

Emere à Turcis animalia, & cum illis alia victualia permutare tempore necessitatis, an hoc sit licitum absque metu excommunicationis Bullæ Cœnæ? t.5. tr.1. r.49. §.1. pag.33

Emere ab infidelibus Reliquias Sanctorum licitum est Christianis absque peccato simoniæ. t.5. tr.1.r.77. §.3. pag.50

Emere eum qui se egestatis causa vendit, an licitum sit? t.1. tr.8. r.7. §.3. p.431

Emere à Turcis, vel Piratis hæreticorum res furto ablatas, an licitum sit Christianis? tom.8. tract.7. resol.54. §.4. pag.167

Emptio Massarii ad mercatorem, quæ vulgo dicitur *Allameta*, an sit licita, si venditor non sit agricola, neque Dominus prædiorum, habens frumenta jure terragiorum, neque in solidum se obliget cum aliquo, qui talis sit? t.6. tr.3. resol.17. p.127

Emptor *allameta* an possit petere summum valorem frumentorum in illo anno, ut dicitur *le maggior valute?* t.6. tr.3.r.18. p.128

Emptio *Allameta*, an possit sæpius renovari? tom.6.tr.3. r.34. pag.137

Emere res minoris pretii anticipata solutione an liceat, cum aliquæ res eo modo emi solent? Ubi ponit multas circunstantias pro validitate talis emptionis. tom.6. tr.3. r.68. pag.154

An emptor rei quæ reperitur obligata ad plura debita, an teneatur in conscientia illa debita solvere? tom.6.tr.3. r.57. pag.149

An emens rogatus à vendito vestem pro quadraginta, quæ valebat sexaginta, an teneatur aliquid restituere venditori? t.6.tr.3.r.78. p.158

Emere censum impositum ad rationem quinque pro centenario, an liceat pro octoginta? Vbi proponitur, quantum vilescant merces ultroneæ. tom.6. tr.3.r.79. pag.159

Emptio creditorum, vel Chirographorum immaturorum an possit fieri pro minori pretio, an verò sit usura? Et an hoc procedat respectu tertii, an etiam respectu debitoris? t.6. tr.3. r.80. p.159

Emere an liceat Chirographa, seu Apochas Thesaurarii Regni, seu alia, quæ sunt difficilis solutionis pro dimidio pretio? t.6. tr.3.r.81. p.159

An emptio mercium certo pretio an sit licita, quando dubitatur, num futuro tempore pluris, aut minoris æstimabuntur, & quid in hoc Regno Siciliæ, ubi adsunt Pragmaticæ prohibitæ? t.6. tract.3.resol.85.per totam. pag.161

Emptor fructuum electorum, carnium &c. maiori pretio taxato, an peccet? t.6.tr.3.r.88. p.163

Emptor rei alienæ bona fide, si eodem pretio bona fide eamdem rem vendat, an teneatur pretium vero Domino restituere? t.6. tr.3.r.130. p.187

Emptor rei alienæ à fure bona fide emptæ, si eam deinde maiori pretio vendat, an teneatur restituere vero Domino illud plus, in quo locupletior factus est? tom.6. tr.3. r.131. p.188

Emptor malæ fidei rei furtivæ, postea si compareat Dominus, an teneatur restituere illi rem, an vero possit restituere furi ad repetendum pretium quod pro ea dedit t.6. tr.3. r.135. p.189

Emere an quis licite possit à Sartoribus fragmenta, quæ supersunt ex vestibus, & si ipsi justè ea sibi retinent? t.6. tr.3. r.177. p.215

Emens Senator Civitatis salmam frumenti ad tarennos 30. sed asserens illa emisse ad tarennos 36. an possit uti Bulla Compositionis, cum illud frumentum illo carior pretio emissent cives in pane cocto, qui modo ignorantur, quinam sint? tom.4. tract.3. resolution.172. pag.137

Emens Vicariatum Episcopi, an teneatur resignare, & Episcopus pretium restituere? tom.5. tract.7. resol.9. §.1. pag.312

Emens schedulam habitus D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ &c. ab aliquo ministro Regis, an sit simoniæ t.5. tr.7. r.35. §.1. p.334

Emere an possit pretio currenti fundum, qui in eo scit latere Thesaurum? tom.6. tract.6. resolution, 16. pagina 302

Emptio mancipiorum Æthiopum fieri solita ab aliquibus in Angola Guinea, & viridi Promontorio an sit licita? t.7. tr.8. r.8. §.1. p.431
Emens victualia pro filio Clerico, vel Capellano suæ familiæ, an teneatur solvere gabellas? t.9. tr.2. res.242. §.1. pag.220
* Vide *Contractus*. Vbi alia multa.

Emptum.

In Empto culpa levis præstatur. tom.8. tract.3. resol.27. §.13. p.47

Emissio, Emittere.

Vide verb. *Conjux, Fœmina, Semen, Vir, Votum, Vxor, Professio fidei, Professio Religionis, Vestis.*

Emphyteusis, Emphyteuta.

Emphyteuta Ecclesiæ, an teneatur ad gabellas, seu tributa, & quid, si Emphyteusis sit redimibilis? tom.9. tr.2. r.278. p.237
Emphyteuta Ecclesiæ non tenetur ad collecta, & onera realia per statuta laïcorum super rebus & bonis imposita? t.9. tr.2. r.279. §. Quinta. p.237
Emphyteutam Ecclesiæ posse conveniri coram Episcopo pro solutione pensionis. tom.9. tract.2. resol.280. §. Unde. pag.238
Emphyteuta, si cessavit à solutione Canonis, & Dominus per aliquod tempus taceat, sed postea ad privationem Emphyteusis agat, an fructus interim à triennio perceptos Emphyteuta teneatur restituere? t.6. tr.3. r.196. pag.227
Emphyteuta per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, an præscribat Immunitatem in futurum? tom.6. tr.3. r.194. p.226
Emphyteuta jurans solvere pensionem sub pœna caducitatis, si non solvat, an incidat? tom.6. tract.3. r.195. pag.226
Et sedulo juramento, an moram purgare possit? tom.6. tr.3. r.197. p.228
Et an tacente Domino, faciat fructus suos? ibidem §. Sed hic.
Et incursa caducitate, an Dominus propria authoritate possessionem capere possit? t.6. tr.3. r.198. p.229
Emphyteuta alienans partem fundi, Domino irrequisito, perdit totum? t.6. tr.3. r.199. p.229
Et quid, si Domini duo sint, & unus illorum irrequisitus sit? ibid. §. Sed ex his.
Locatio rerum Ecclesiasticarum dari in Emphyteusim ultra tres vitas prohibetur. tom.6. tr.7. resol.108. §.2. ad fin.13. pag.368

Encommenda.

Si Encommendas Equitum, & Ordinum, Divi Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ &c. Rex vendat, an sit simonia, vel saltem sit peccatum mortale? t.5. tr.7. res.34. §.5. pag.334

Enecare.

Vide verb. *Vxor.* tom.2

Energumenus.

Energumeni an sint irregulares? Ubi aliqua contingentia circa hoc. t.5. tr.5. r.60. §.1. & seqq. p.233

Enorme.

Super enormi percussione Clerici in indice 1. tomo 5. in tract.2. de censura ob percussionem Clerici &c. aliquas difficultates invenies, signanter à res.60. usque ad 73. & resol.80
Enormis percussio Clerici quando dicatur? tom.5. tract.2. r.4. per totam. p.125
Vide verb. *Committere.* tom.9.

Ensalmatores.

Vide verb. *Cognitio, Delictum.* tom.5

Ensalmus.

De quodam ensalmo speciali ad præservandum à peste. t.8. tr.2. r.7. §.1. p.24
In dubio an ensalmus operetur virtute divina, naturali, vel diabolica, an fas sit eo uti? ibid.
Ensalmorum cognitio an pertineat ad Inquisitores, & an possint punire Ensalmatores. t.5. tr.10. r.108. p.452

Ensis.

Ensem vendere, aut commodare volenti aliquem occidere, an possit quis ex metu mortis, aut alio gravi metu? t.7. tr.5. r.76. §.4. p.368
Vide verb. *Clericus.* tom.2

Enumerare.

Enumerantur sigillatim omnia, quæ ad pias causas reducuntur. t.6. tr.8. r.37. & 38. p.411

Epiikeia

Epiikeiæ an detur locus in casu dubio? tom.6. tract.3. resol.67. pag.153

Episcopalis.

Si ab Episcopali ordine Pontifex non possit penitus potestatem reservandi peccata tollere, potest tamen illam restringere, & limitare, tamquam supremus jurisdictionis collator. t.1. tr.5. r.22. §.5. p.280
Episcopales Cancellariæ redditus locari non possunt, sed debent per proprios Episcopi ministros exerceri. tom.6. tr.3. r.190. §.3. p.223
Episcopalibus casibus an subdantur alumni, qui vivunt in Collegiis Societatis Iesu; vel aliorum Regularium exemptorum? t.1. tr.5. r.54. §.1. & seq. p.299
Idem est quoad confessiones, & censuras. ibid.
Episcopalis ordo, Vide verb. *Ordo.* tom.1

Episcopatus, Episcopus.

De potestate Episcoporum quoad dispensandum & absolvendum vigore Capituli VI. sess. 24. Concilii Trident. de Reformatione, & aliæ diversæ difficultates, & Resolutiones ad ipsos Episcopos pertinentes specialiter; & etiam quoad provisiones per concursum ad beneficia, Canonicatus, Dignitates, &c. faciendas per Episcopos, Pontifices, & Reges: & pro admissione resignationis beneficiorum, & impositione pensionis super ea, etiam in hoc verbo discutiuntur.

Prologus ante Resolutionem primam tom.3. tract.3. pagina 296
An Episcopus electus, & Confirmatus, quamvis non consecratus possit uti supradicto privilegio Concilii Trid. quoad dispensandum, & absolvendum? tom.3. tract.3. resol.1. p.297
Et quid, si Episcopus tantum sit electus, & non Confirmatus? ibid. in fine §.4
Et an hæc facultas non competat Episcopis carentibus Diœcesi, & Titularibus. ibid. §.5
An Episcopi, ubi non est receptum Concilium Trid. possint uti facultate hujus Decreti? Et quid, ubi circa aliquam specialem legem, vel onus non est receptum? tom.3. tr.3. r.2. p.297
Et quid circa hoc declaravit Sacra Congregatio. t.3. tr.3. r.3. §.2. pag.279
Et docetur in Gallia Episcopos uti facultate dispensandi per Canonem *Liceat Concilii Trid.* absque ullo ad Summum Pontificem recursu. ibid. in fine.

An

An vicarius Episcopi ex generali commissione habeat potestatem dispensandi in casibus Papalibus, quos potest absolvere, & dispensare Episcopus ratione alicuius impedimenti. t.3. tr.3. r.4. p.298
Et quid de Regularibus, & privilegio Bullæ Cruciatæ. ibid. à §.3. usque in finem &c.
An Abbates, & alii Prælati habentes jurisdictionem quasi Episcopalem includantur sub nomine Episcopi in Decreto Concilii Trid. sess.24.c.6.de Reformat.quoad dispensandum,& absolvendum. t.3. tr.3. r.5. p.299
Et an Eminentissimi Cardinales in Ecclesiis suorum Titulorum comprehendantur sub nomine Episcopi in hoc Decreto. ibid. §.5.p.300
An Capitulum Sede vacante habeat facultatem dispensandi, & absolvendi concessam Episcopis. t.3. tr.3. ref.6. §.3. pag.300
Et docetur supradictam facultatem competere etiam Superioribus Regularibus circa suos subditos. ibid. sub finem Ref. &c.
An Episcopus ex licentia Superiorum possit uti facultate hujus Decreti cum Regularibus exemptis. tom.3. tr.3. ref.7. pag.300
Et quid dicendum est, si facultas absolvendi, aut dispensandi, quæ non est in immediato Religionis Prælato, esset in Provinciali, aut alio Superiore Religionis; an tunc Episcopus absolvere non possit de consensu Superioris immediati,nisi accederet etiam consensus Provincialis,aut Superioris. ibid. §.3. p.301
Et si Prælatus Religionis absolutione, aut dispensatione indigeat, an possit se Episcopo subijcere, sicut potest suos subditos. ibid. §.4. &c.
An Archiepiscopus, dum actu visitat, habeat potestatem concessam in hoc decreto. t.3. tract.3.r.8.p.301
Et an extra tempus visitationis possit uti dicta facultate dispensandi, & absolvendi circa suos Episcopos suffraganeos? ibid. §.2. &c.
Et an extra tempus Visitationis possit Archiepiscopus uti hac facultate cum subditis suffraganeorum si malitiose suffraganeus differat absolutionem, vel si subditus appellavit ad Metropolitanum? ibid. §.3. &c.
An Episcopus extra suam Diœcesim possit uti hac facultate Concilii. t.3. tr.3. r.9. p.301
An Episcopus possit uti hac facultate Tridentini cum suis subditis existentibus extra Diœcesim. t.3. tr.3. ref.10. pag.302
Et an possit Episcopus sive existens in propria Diœcesi, sive extra illam dispensare super irregularitate subditorum, sive extra Diœcesim, sive intra existentium? ibidem §.3. &c.
Et an sit necessaria Sacramentalis confessio ad gaudendum tali facultate? ibid.§.4. &c.
An Episcopus possit dispensare in suspensionibus, & irregularitatibus virtute Concilii Trident. sess.24. c.6. tantum in foro conscientiæ,& intra Diœcesim. tom.3.tr.3. r.11. & in multis aliis ejus not. p.302
Et an dicta facultas possit exerceri ab Episcopo erga suos subditos in absentia, & sive Episcopus,sive subditi sint extra Diœcesim. ibid.
An Episcopus vigore dicti Decreti Concilii possit absolvere extra confessionem sacramentalem, & dispensare in irregularitatibus omnibus, & suspensionibus omnibus ex delicto occulto provenientibus, excepta ea irregularitate, quæ oritur ex homicidio voluntario. tom.3. tr.3 r.12. p.303
Et an dicta dispensatio valeat pro foro exteriori. ibid. in fine resol.
Quinam includantur nomina subditorum in dicto Decreto Concilii. t.3. tr.3. r.13. p.303
Et an Episcopus possit uti prædicta facultate Concilii quoad dispensandum cum forensibus, seu non habentibus firmum domicilium, videlicet cum Scholaribus, Mercatoribus, Medicis, Prætoribus, &c. in votis, irregularitatibus, & suspensionibus Papalibus. ibid. prope finem. ref.
An Episcopus possit facultatem dispensandi sibi tributam à Concilio aliis delegare. t.3. tr.3. r.14. p.304
Et an Episcopus possit etiam alium subdelegare ad dispensandum extra Diœcesim. ibid. §.3. in principio.
Et an Episcopus solum per seipsum possit dispensare super irregularitate occulta orta ex hæresi, sicut per se ipsum solum possit ab eadem hæresi absolvere juxta Tridentinum. ibid. sub finem ref.
An Episcopus possit subdelegare absolutionem ab hæresi. t.3. tr.3. r.15. p.305
Et an Episcopus possit committere Confessario Monialium, ut Monialem absolvat ab hæresi externa simul. ibid. sub finem. §.5. & in r.16. p.306
An Episcopus, si incidat in aliquod delictorum, de quibus agitur in dicto decreto Concilii possit ab alio dispensari, vel absolvi cum potestate ab ipso delegata. t.3.tr.3. r.17. pag.306
An Episcopus habens potestatem dispensandi cum aliis possit secum dispensare. t.3. tr.3. r.18. p.307
Et quid de absolutione excommunicationis, suspensionis interdicti, &c. & de dispensatione super irregularitate, vel qualibet alia inhabilitate? ibid. à lin. §.2
Quinam dicantur casus occulti, in quibus Episcopus vigore Concilii valeat dispensare. t.3. tr.3. r.19. & in aliis ejus not. p.307
Et an possit Episcopus dispensare, quando delictum non est publicum, vel notorium, quamvis sit notum tribus vel quatuor, nec de illo sit fama in maiori parte viciniæ, vel Collegii. ibid. §.4. &c.
An Episcopus vigore Concilii Trid.cap.6. sess.24. de Reformat. possit dispensare in delictis notoriis, dummodo non sint deducta ad forum contentiosum. t.3. tract.3. ref.20. p.308
Et explanatur, quando delictum dicatur notorium, & quando occultum. ibid.
An delictum publicum in uno loco, & occultum, in quo non sit spes, ut publicetur, possit Episcopus vigore Concilii Trid. dispensare. tom.3. tract.3. resolution.21. pag.309
Et an possit Episcopus dispensare in irregularitate proveniente ab excommunicato celebrante, quando excommunicatio est occulta, quamvis manifesta sit celebratio. ibid. §.4
Quandonam delictum dicitur deductum ad forum contentiosum, ut Episcopus non possit uti facultate Concilii. t.3. tr.3. r.22. p.309
Et an si delictum sit deductum ad forum contentiosum, non possit Episcopus absolvere, nec dispensare etiam alibi, ubi omnino ignoratur. ibid.§.4. p.310
An si reus à delicto deducto ad forum contentiosum fuerit liberatus, possit cum illo Episcopus uti facultate Concilii, etiam si reus mediis depravatis obtinuerit. tom.3. tr.3. r.23. p.310
Et quid est dicendum, si accusator per annum tacuerit. ibid. in fine. §.4
Et notatur, quod si post obtentam ab Episcopo absolutionem, & dispensationem existente crimine occulto,idem crimen deinde detegatur, & ad forum contentiosum deducatur, dispensatio facta non solum proderit in foro conscientiæ, sed in foro externo etiam admittenda est. ibid. post medium. §.4
An si delictum fuerit deductum ad forum contentiosum, & probatum, post judicium finitum, & delictum punitum, possit Episcopus adhuc uti facultate Concilii. t.3. tr.3. r.24. p.311
Et si reus non fuit absolutus diffinitivè defectu probationis, sed eductus è carcere cum onere se præsentandi toties, quoties, an tunc Episcopus non possit uti facultate hujus decreti? ibid. §.4
An Episcopus vigore Concil. Trid. sess.24. cap.6. de Reform.

format. possit dispensare cum reo, qui accusatus in suo tribunali, transegit cum fisco, vel cum parte. t.3. tr.3. res.26. p.312
Et quid, si saltem per aliquod tempus constiterit Actorem in probatione non progredi? ibidem cursim in fine resolutionis.
An Episcopi possint absolvere à casibus occultis vigore decreti Concilii reservatis Papæ post dictum Concilium per novas Constitutiones. t.3.tr.3.r.27. & in aliis ejus not. p.312
An si quis ex aliquo justo impedimento non possit Romam personaliter adire pro absolutione à Summo Pontifice obtinenda, teneatur per Epistolam recurrere ad Pœnitentiariam, vel possit ab Episcopo absolvi. t.3. tr.3. r.28. p.313
Et si impedimentum non sit futurum in perpetuum, Episcopus debeat absolvere ad reincidentiam? ibidem à lin.2. §.3
Et in textu hujus resolutionis explanantur causæ, pro quibus impeditus adire Pontificem possit absolvi ab Episcopo à censuris, suspensionibus, &c. ibid. §.2
An Episcopus vigore dicti decreti possit absolvere ab excommunicatione contracta ob delictum occultum duelli contra Bullam Clem. VIII. t.3. tr.3. r.29. & in aliis ejus not. p.313
An Episcopus vigore hujus decreti possit absolvere à censura occulta contracta ex Bulla Pii V. & Gregor. XIII. ob ingressum Monasterii Monialium. t.3. tr.3. res.30. & in aliis ejus not. p.314
Et an Episcopus vigore Concilii possit absolvere à suspensione; quam incurrunt Religiosi admittentes fœminas intra claustra, si sit occulta; quod idem dicendum est de Prælatis Regularium. ibid.§.3
Et an fas sit Episcopis, vel Prælato Regulari absolvere Monialem sibi subditam, quæ è suo Monasterio ad malum finem egressa est, dummodo delictum sit occultum. ibid. post medium dicti §.3
An ingredientes septa Monasterii Monialium, & cum sacta Virgine incestum committentes, si casus sit occultus possint ab Episcopo absolutionem excommunicationis obtinere. t.3.tr.3.r.31. p.314
Quidam Hæreticus externus, sed occulus impetravit in foro conscientiæ absolutionem ab hæresi, Romæ à quodam Pœnitentiario Summi Pontificis, modo vult sacros ordines suscipere; quæritur primo, an propter illam hæresim incurrerit irregularitatem? Secundo, an possit eam dispensare vigore Conc. Trid. t.3. tr.3.r.32. §.1. & tribus seqq. p.315
Et notatur, quod non sunt irregulares, & inhabiles ad officia, qui de hæresi suspecti coguntur per Inquisitores abjurare de vehementi. ibid. §.5
Et an non solum possit Episcopus dispensare quantum ad usum ordinum jam susceptorum, sed etiam ut ad novos ordines recipiendos possit habiles reddere quoscumque Hæreticos occultos ad Fidem reversos, & ab excommunicatione Summo Pontifici reservata jam absoluto. ibid. in fine.
An dato, & non concesso, quod judex propter sententiam sanguinis, morte etiam non sequuta, incurrat irregularitatem, possit obtinere dispensationem ab Episcopo? Et an Episcopus possit dispensare super irregularitate contracta ex homicidio voluntario omnino occulto. t.3. tr.3. r.34. p.316
Et notatur, quod per homicidium omnino occultum, & quod nulla ratione probari potest in judicio, neque in notitiam hominis devenire, nisi ex confessione ipsius occisionis, nulla incurritur irregularitas. ibidem §.7. pag.317
Et an ignorantia invincibilis excuset ab irregularitate proveniente ex homicidio voluntario. ibid. §.9. & in aliis ejus not.
Et an homicidium factum ex repentina rixa inducat irregularitatem dispensabilem ab Episcopo. ibid. §.10. pagina 318
An irregularitas contracta ex defectu lenitatis sit dispensabilis ab Episcopo. t.3. tr.8. r.35. & in aliis ejus not. pag.318
Quidam minister justitiæ ex timore cujusdam Magnatis non impedivit homicidium ab illo perpetratum, quare quæsivit à me, an super irregularitatem contractam possit dispensationem obtinere ab Episcopo. t.3. tr.3.r.37. pag.319
Ex quo cursim infertur alii diversi casus; videlicet pro Medico, Rege, Gubernatore, Subditis, Custodibus Viarum, Domino, Patre, marito, tutore, Curatore, pædagogo, Advocato, Procuratore, & teste, pro quolibet illorum est difficultas an incurrant irregularitatem pro homicidio, vel mutilatione sequuta ex eorum omissione, negligentia, & incuria. ibid. à §. 2. usque in finem Res.
An irregularitas orta ex homicidio justo sit per Episcopum dispensabilis. t.3.tr.3.r.38. p.320
An Episcopus possit dispensare vigore Decreti Concilii in irregularitate contracta ex homicidio in bello justo. t.3.tr.3.r.39. p.321
An irregularitas contracta ex mutilatione alicujus membri sit ab Episcopo dispensabilis. t.3.tr.3.r.40. p.321
Et notatur mutilationem membrorum inimici jam mortui non incurrere irregularitatem, cum membrum mortui non dicatur nec sit simpliciter membrum, utpotè carens anima, & vita. tom.3. tr.3.res.41. in fine Resol. pag.322
An Episcopus possit vigore Concilii dispensare in irregularitate orta, & contracta ex excessu in sui defensione. t.3.tr.3.r.42. p.322
Et advertitur, quod qui ob extremam, & omnino inevitabilem vitæ suæ defensionem alium occidit, nullam incurrere irregularitatem, & ideo neque Episcopi dispensatione eget. ibid. prope finem Res.
An Episcopus ex hoc Decreto possit dispensare in irregularitate occulta mandantis, si mandatarius excessit mandatum, ita ut mors sequuta sit. tom.3. tract.3. resol.43. pag.322
An si quis percutiat prægnantem in utero sine intentione causandi abortum, etiam si postea ille ex hujusmodi percussione sequatur, non sit homicida voluntarius; unde possit ab Episcopo in irregularitate dispensare. ibidem post medium §. 1
Et an si quis mandans homicidium in persona alterius, si committatur in persona alterius, non incurrat irregularitatem, quæ contrahitur ex homicidio voluntario, & ideo possit Episcopus dispensare. ibid. §.2
An vigore hujus Decreti Episcopus possit dispensare in irregularitate contracta ex homicidio casuali, quando est publicum; & non solum ad minores Ordines, sed etiam ad majores, & beneficium simplex, & etiam ad beneficium curatum. tom.3. tract.3. res.44. & in aliis plurimis ejus not.
Frequens hic casus accidit. In rixa subita, & inopinata contingenti quis occidit alium, quæritur, an hoc homicidium non dicatur voluntarium simpliciter, sed casuale, ita ut occidens possit impetrare dispensationem ab Episcopo, qui potest vigore Concilii dispensare super irregularitatibus ex homicidio casuali. t.3.tr.3.r.45. & tribus seqq. p.323
Et advertitur irregularitatem contractam ex excessu vitæ, honoris vel bonorum temporalium, non esse nuncupatam irregularitatem ex homicidio voluntario, sed casuali, etiam si excessus sit ex proposito, & ex calore rixæ, & pugnæ; imò etiam si quis jam fugientem sequatur, & occidat; ideo iste talis possit dispensari ab Episcopo super irregularitate. tom.3.tr.3.res.46. §.2. à linea 4. p.324
Et an cum hujusmodi homicida possit Episcopus dispensare

sare ad retinendum beneficium Curatum antea obtentum. ibid. §. ult.

Quod sit homicidium voluntarium, & casuale, ex quibus irregularitas incurratur. t. 3. tr. 3. r. 48. p. 325

Et doctrina hujus Res. est valde notanda, & menti tenenda, quia deserviet ad explicationem multorum casuum, quando irregularitas sit ab Episcopo dispensabilis, necne; & ex illa Confessarij, & Consultores casuum Conscientiæ habent principia satis ampla ad extricandos multos casus circa dispensationem irregularitatum occurrentes. ibid.

Et notatur, quod est magna differentia inter Episcopum, & Prælatos Regulares quoad potestatem dispensandi circa irregularitatem homicidii casualis. Nam Episcopi possunt dispensare illam, quando homicidium est occultum; Prælati verò Regulares etiam quando homicidium casuale est publicum. ibid. §. ult.

Et si homicidium casuale sit publicum potest Episcopus dispensare ad minores Ordines tantum, & ad beneficium simplex. t. 3. tr. 3. r. 49. in fine. p. 325

An in aliquo casu Episcopus possit dispensare cum irregulari ex homicidio occulto, ut ministret in ordinibus susceptis. t. 3. tr. 3. r. 50. p. 326

Et an Episcopus possit etiam post Conc. Trid. dispensare cum homicida voluntario ad usum saltem minorum Ordinum, & ad beneficium simplex. ibid. §. 2

Et asseritur posse Episcopum in irregularitatem incursam ex bello dispensare cum Clericis constitutis in sacris, ne mendicare cogantur, & ad beneficium obtinendum. ibid. in fine Res. &c.

An irregularitas, quam nemo scit nisi ipse homicida sit ab Episcopo dispensabilis, ut ministrare possit in ordinibus susceptis, licet non possit ad superiores ascendere. t. 3. tr. 3. r. 51. p. 326

An Episcopus in aliquo casu possit dispensare cum homicida voluntario ad suscipiendos sacros ordines. tom. 3. tr. 3. r. 52. p. 326

Et infertur, quod urgente necessitate, seu scandalo, & non sit facilis recursus ad Summum Pontificem, potest Episcopus dispensare cum homicida voluntario, occulto tamen, ut ministret in susceptis ordinibus sacris. ibid. §. 3

An Episcopus possit dispensare cum homicida occulto voluntario quoad simplex beneficium retinendum. tom. 3. tr. 2. r. 53. p. 327

Et quid quoad retinendum beneficium curatum. tom. 3. tr. 3. r. 54. p. 328

Idem est de Canonico homicida occulto, ut possit interesse Choro, & gaudere fructibus Canonicatus. ibid. cursim in fine Res.

An irregularitas ex bigamia propria, & interpretativa sit aliquando dispensabilis ab Episcopo etiam ad sacros Ordines. t. 3. tr. 3. r. 55. 56. 57. p. 328. & 329

Et inter alios casus, qui pro praxi supradictæ quæstionis adducuntur, tandem quæritur, an Episcopus possit dispensare in irregularitate occulta, quam contraxit Subdiaconus ducens viduam. ibid. prope finem. Res. 55

Et an in vera bigamia possit Episcopus dispensare ad minores Ordines, & beneficium simplex. ibid. in §. 2. dictæ Resol. 56

Et pro exemplo supradictæ primæ quæstionis adducitur singularis, & satis longus casus, quem invenies à linea 5. § 1. res. 57. p. 329

Et notatur posse Episcopum dispensare in bigamia similitudinaria cum eo, qui contraxit cum virgine, secus si contraxit cum vidua, vel duplex iniit matrimonium. t. 3. tr. 3. r. 58. §. 4. p. 329

Si quis contraxit bigamiam cum vidua, vel accessit ad propriam uxorem, postquam illa adulterium commisit, an possit petere dispensationem hujus irregularitatis ab Episcopo? Et quid, si res adulterii sit occulta. t. 3. tr. 3. r. 59. à §. 3. p. 330

Et supponitur esse irregularem ex bigamia interpretativa, si contrahas cum vidua, quæ prius matrimonium consummaverat; & idem si contrahas cum corrupta ab alio. ibidem §. 1

Et quid, si vir ignorans adulterium uxoris, illam carnaliter bona fide cognovit. ibid. §. 2. & 4. p. 330. & 33

Idem est, si à principio existimans ducere virginem duxeris corruptam. ibid. à linea 3. §. 2

Et quid, si maritus per censuras cogatur reddere debitum. ibid. §. 5

Et an Episcopus possit dispensare in irregularitate, quam contraxit Sacerdos, qui post mortem uxoris legitimæ existens in Sacris, tentat aliam uxorem accipere, & quam Subdiaconus contraxit ducens viduam. ibid. ante medium §. 3. à vers. Item.

Et an laicus contrahat irregularitatem ineundo matrimonium cum duabus invalide, vel cum una valide, & cum alia invalide, vel invalide cum vidua. ibid. ad medium dicti §. 3. vers. Tertio.

An Episcopus vigore hujus Decreti possit dispensare in inhabilitate contracta ob simoniam occultam. t. 3. tr. 3. r. 60. pag. 331

Et an Episcopus, si fuerit complex in simonia, possit secum etiam dispensare. ibid. §. 4

An si quis habeat à suo Episcopo literas dimissorias pro Ordinibus recipiendis possit absolvi ab irregularitate occulta ab Episcopo, qui eum ordinare debet, vel à quolibet alio impedimento. t. 3. tr. 3. r. 61. & 62. p. 332

Et an peccet Episcopus, si alienum subditum in sua Diœcesi confirmet? Et quid, quando Episcopus mittit subditum cum dimissoriis ad suscipiendos ordines & subditus non est confirmatus, an tunc possit illum confirmare priusquam ab ipso ordinetur. ibid. à linea 5. §. 1. dictæ Res. 61. p. 332

Vtrum illegitimus possit dispensationem obtinere super irregularitate ab Episcopo vigore Concil. Trid. ad recipiendos sacros Ordines? Et beneficia Curata. t. 3. tr. 3. res. 63. & in tribus seqq. p. 333

Et notatur posse Episcopum cum illegitimis ex quocumque damnato coitu ad majores Ordines, & beneficium dispensare. ibid. §. 3. res. 64. in principio, &c.

Et an hoc procedat ad Canonicatus Collegiatarum Ecclesiarum; & in dimidiis portionibus, & inferioribus beneficiis Ecclesiæ Cathedralis? Et an hanc dispensationem possit etiam Capitulum Sede vacante impartiri. ibid. in dicto §. &c.

Et quid, si aliquis bona fide ordinatus fuerit, & postea cognito natalium defectu, an Episcopus possit dispensare, ut in susceptis ministret? Et quid etiam, si mala fide ordinatus fuerit. ibid. ante med. dicti §. à vers. Nota, &c.

Et an cum illegitimo occulto quoad sacros ordines, dignitates, & beneficia Curata solus Papa dispensare possit, ad minores vero ordines, & beneficium simplex possit Episcopus dispensare, & hoc cum limitatione, quod tale beneficium simplex non fuerit possessum à Patre, & quod tale beneficium non requirat sacrum ordinem; ideo cum tali illegitimo non possit dispensare ad Canonicatum Ecclesiæ Cathedralis, cum habeat annexum ordinem sacrum; poterit tamen ad Canonicatum Ecclesiæ Collegiatæ. t. 3. tr. 3. r. 66. §. 4. p. 335

Et notatur, quod tales illegitimi, causa gravi urgente possint promoveri ad sacros Ordines etiam sine ulla dispensatione, si hæc peti, & obtineri nequeat sine propria infamia, & Parentum. ibid. cursim in fine Res.

An Episcopi possint concedere Bullas cum potestate absolvendi à casibus sibi reservatis, & dispensare, & commutare in eis, quæ ipsi jure suo ordinario possint. t. 3. tr. 3. res. 67. p. 336

An ad Episcopatum sit præferendus Theologus Canonistæ. t. 3. tr. 3. r. 68. p. 336

An professio Fidei possit fieri per Procuratorem Episcopi Et de fructuum restitutione in hoc casu etiam agitur. t. 3. tr. 3. r. 69. p. 337

Et

Et notatur, quod omittens infra terminum duorum mensium professionem Fidei amittit fructus; non tenetur tamen illos restituere, donec condemnetur, seu sequatur sententia declaratoria. ibid. §. 3. p. 338
Et an non peccet mortaliter, si eam omitteret per ignorantiam, seu inadvertentiam, neque teneatur fructus restituere in foro conscientiæ, etiam si in foro externo fuerit condemnatus. ibid. §. 4
Et notatur, quod Episcopus non amittit fructus, si Procurator, cui mandatum est facere Fidei professionem, non fecit illam, ipso nesciente absque culpa, ibidem in fine Resol.
An residentia Episcoporum sit de jure divino, & quo pacto possit Pontifex in illa dispensare. tom. 3. tract. 5. res. 70. p. 338
An Episcopi ultra tempus præscriptum à Conc. Trident. videlicet trium mensium, si absint à Diœcesi per octo, vel decem dies peccent mortaliter. t. 3. tr. 3. r. 71. p. 339
Et an Episcopi absque justa causa possint à suis Ecclesiis dictis tribus mensibus abesse. ibid. §. 3
Et in prædicto casu, si sine causa Episcopi absint etiam spatio trium mensium vel minori tempore teneantur fructus restituere pro rata temporis. ibid. §. 4
Et an Episcopi non incurrant pœnas residentes prope Diœcesim in loco non distanti intra unum milliare. ibid. prope fin. Res. vers. Et tandem.
Idem est dicendum in omnibus his de Parocho absente supra tempus concessum, nempe ultra duos menses à sua Parochia. ibid. prope fin. §. 2. à vers. Addo.
An Episcopus absens à residentia licite possit continuare timestre unius anni cum timestre alterius anni. tom. 3. tr. 3. r. 73. p. 340
An Episcopus, qui propter bona temporalia, vel ambitum alium pinguiorem Episcopatum desiderat, peccet mortaliter. t. 3. tr. 3. r. 74. p. 340
Verum Episcopi ratione majoris doctrinæ, aut Nobilitatis possint plus ex redditibus Ecclesiasticis in sua sustentatione insumere? Et quid, si filius Regis Episcopus fiat. t. 3. tr. 3. r. 75. p. 341
Verum Archiepiscopus factus Episcopus possit uti pallio. tom. 3. r. 76. p. 341
Verum Episcopus existens in alterius Diœcesi licite possit celebrare Missam in Pontificalibus, seu cum Baculo, & Mitra absque licentia ejus Ordinarii? Idem dicendum est de locis exemptibus intra propriam Diœcesim. t. 3. tr. 3. r. 77. ubi latè. p. 342
Et explanantur, quæ sint Signa, & Ornamenta Pontificalia. ibid. §. 1
An actualis Degradatio debeat fieri à proprio Episcopo, vel possit altero Episcopo committi? Et an prædicta degradatio fieri debeat necessario ab Episcopo consecrato, & non sufficiat, quod Episcopus sit tantum electus, & Confirmatus. t. 3. tr. 3. r. 78. p. 343
An Episcopus præter casus in jure expressos propter aliud delictum enorme & qualificatum possit Clericum degradare, & tradere brachio sæculari ad puniendum? Et quodnam censeatur delictum enorme. tom. 3. tract. 5. res. 79. p. 343
Et docetur homicidium qualificatum Prælati, vel Sacerdotis, Fratris, Patris? Item assassinium, furtum, Sacrilegium, deprædationem omnium bonorum & similia; & generaliter omnia delicta, quæ pœna mortis jure Civili statuta est, si pluries repetita fuerint, enormitates continent. ibid. signanter, prope finem §. 2
An Episcopus consecrando Chrisma, vel oleum, seu conferendo ordines minores in peccato mortali, peccet mortaliter? Idem est de Episcopo consecrante Ecclesiam, Aram, Calicem, vestes, Virgines, &c. in peccato mortali, &c. t. 3. tr. 3. r. 80. 81. p. 345
An si Episcopus omittat aliquam cæremoniam appositam in Pontificali pro benedictione Chrismatis, dicatur, hoc non obstante, Chrisma benedictum. t. 3. tr. 3. r. 82. p. 346
An Episcopus possit erigere Collegiatam cum novis Canonicis, vel addere novum numerum Canonicorum, aliis antiquis. t. 3. tr. 3. r. 83. p. 346
Et in tali casu an possit Episcopus insignire supradictos Canonicos signo illo, quod vulgo dicitur, *Almutica*, seu *Capuccio*, vel *Zambarda*, sine aliqua Sedis Apostolicæ licentia. ibid. in fine Res.
An Episcopus possit præbere licentiam legendi libros, qui prohibiti sunt, donec corrigantur, non obstante Bulla Greg. XV. & Vrbani VIII. t. 3. tr. 3. r. 84. p. 347
Et notatur libros non omnino prohibitos, sed cum clausula donec expurgetur, posse retineri, donec opportune eorum correctio, aut expunctio sit indulta, & aliqua alia super supradictos libros prohibitos, & alios. ibid. à §. 8. & seqq. p. 348
An Episcopus possit visitare Regularem ut Parochum, vel Vicarium in Ecclesia sui Monasterij inservientem; aut in Ecclesiis aliis Parochialibus exemptis Vicarium agentem. t. 3. tr. 3. r. 85. &c. ubi latè. p. 348
An Illustrissimus Episcopus Laudensis possit examinare, & visitare Parochum Oppidi, seu Hospitaleti Ordinis S. Hieronymi de Lombardia ad ornatum Concil. Trid. sess. 25. cap. 11. de Reform. t. 3. tr 3. r. 86. ubi latissimè. pag. 350
An Episcopus possit cogere, ut populus in diebus Dominicis, aut solemnioribus Festis ad propriam Parochiam conveniat. t. 3. tr. 3. r. 87. p. 352
Et an si Episcopus ferat excommunicationem in eos, qui non audiunt sacrum in Parochia diebus Festivis, & Dominicis, excommunicatio sit nulla. ibid. post medium § 3. à vers. Sed quidquid.
Et deducitur, quod stante consuetudine, & privilegiis, non tenentur fideles audire Missam, & concionem diebus Dominicis, & Festivis in Templis Parochialibus. ib. §. 2
An Episcopus possit transferre Festum alicujus Sancti? Et in textu hujus Resol. alii casus adducuntur pro praxi dictæ quæstionis, t. 3. tr. 3. r. 88. p. 353
Et infertur, quod inferior nullam habet potestatem circa id, quod Superior determinavit. ibid. à linea 4. §. 2
Et an, quando Vigilia S. Mathiæ occurrit in Feriam tertiam post Dominicam Quinquagesimæ, possit eam Episcopus transferre in Sabbathum præcedens? ibid. ad lin. 11. §. 3
An Episcopus sine populi consensu possit instituere dies festos? t. 3. tr. 3. r. 89. p. 354
Et quid, si in tali casu fulminet Episcopus excommunicationis fulmen? Et si populus absque justa causa contradiceret, an tunc contradictione non obstante, sit servandum Festum? ibid. post med. §. 1
An Episcopus possit instituere diem Festum alicujus Beati nondum Canonizati? t. 3. tractat. 3. resolut. 90. pag. 355
An reliquiæ alicujus Sancti noviter inventæ, debeant approbari ab Episcopo? tom. 3. tr. 3. r. 91. pag. 355
Ex quo etiam oriuntur aliæ difficultates, ideo quæritur primo. An reliquiæ Sancti nondum Canonizati possint approbari ab Episcopo? Secundo, quænam certitudo requiratur in approbandis supradictis Reliquiis? Tertio, an vota Theologorum sint in hoc casu consultiva tantum, itaut Episcopus possit decernere adversus eorum placita? ibid. à §. 2. & duobus seqq.
Quarto, an si oriatur aliqua gravis quæstio, & ideo convocetur Concilium Provinciale, vota Episcoporum sint decisiva, & non consultiva? ibid. §. 5. p. 356
Quinto, an Episcopus extra Diœcesim possit approbare Reliquias vigore Concil. Trid. sess. 25. de Reliquiis? ibid. §. 6
An Episcopus teneatur constituere Vicarium generalem? Et an possit Episcopus creare Vicarium ante apprehensionem Episcopatus? t. 3. tr. 3. r. 92. p. 356
Et an Vicarius habeat potestatem delegatam, vel ordinariam? ibid. §. 4

Et an Episcopus ad expediendas causas possit constituere duos principales Vicarios, dummodo tamen ij sint in loco, ubi sedem habet? Ex quo fit, quod non possit creare duos Vicarios Generales in principalibus locis duarum Diœcesium æque principaliter unitarum. ibid. §. ultim. p. 358

An vicarius possit revocari ad libitum ab Episcopo? Et hoc ampliatur in quolibet Vicario cujuscumque Superioris. t. 3. tr. 3. r. 93. §. 1. p. 358

Et quid, si Episcopus juraſſet non revocare Vicarium? Et infertur posse Episcopum causam coram ejus Vicario pendentem ad se advocare, & prohibere illi ne judicet, in ea causa. §. 2. & 3

Et an per constitutionem secundi Vicarij censeatur primus revocatus. ibid. §. 4

An Regularis illegitimus absque alia dispensatione possit eligi in Vicarium Episcopi? Et an talis Regularis illegitimus non possit per privilegia Religionis dispensari, ut sit Vicarius Episcopi, quia virtute illorum solum potest dispensari quoad Prælaturas in Religione, non ad Dignitates extra. t. 3. tr. 3. r. 94. p. 359

Et an Monachus possit eligi in Vicarium Episcopi. ibid. §. 2. & duobus seqq.

Et docetur quolibet Religiosos exceptis Franciscanis, esse posse Vicarios Episcopi ex licentia suorum Prælatorum, & non esse obtinendam licentiam à suo Generali, vel Provinciali, sed sufficere licentiam Prælati immediati. ibid. §. 5. & 6

Et quid est dicendum, quando Religiosus non esset exemptus à jurisdictione Episcopi, an tunc requiratur licentia Abbatis, & Episcopi? Et quid, si discordent. ibid. à linea 10. §. 6. & 7. p. 360

Et an si Monachus constituitur Vicarius Episcopi absque licentia Superioris teneantur gesta, & acta per eum. ibidem §. 8

An Vicarius Episcopi sine speciali mandato possit facere Concursum ad beneficium. t. 3. tr. 3. r. 95. p. 360

Et an Vicario in spiritualibus tantum constituto possit committi ab Episcopo potestas conferendi beneficia? Et quid, quando Vicarius constitutus est tantum in temporalibus. ibid. §. 4. & 5. p. 361

An sit nullum examen, in quo intervenerunt Examinatores Synodales designati nomine Dignitatis, verbi gratia, Prior S. Dominici, Lector talis Monasterii, Canonicus Pœnitentiarius, &c. tom. 3. tr. 3. r. 96. p. 361

Et quid, si designatio fieret hoc pacto: Eligo in Synodalem examinatorem Guardianum Capuccinorum, & eum, qui pro tempore erat, &c. ibid. §. 4

Et an Examinatores Synodales possint ex consuetudine aliquod stipendium intuitu sui Officij accipere absque Symonia, tam accipientis, quam dantis? Et notatur Episcopum de suo posse dare aliquid Examinatoribus. ibid. à §. 5. usque ad fin. Res.

An si eo tempore, quo fieri debet provisio per Concursum non adsint Examinatores Synodales, de quibus loquitur Concilium Tridentinum sess. 24. cap. 18. possit Episcopus deputare alios absque Synodi celebratione. tom. 3. tr. 3. r. 97. p. 362

Et an beneficium sic collatum possit ab alio impetrari. ibidem prope fin. §. 2

Et an existentibus in Synodo Doctoribus, Clerici non Doctores possint eligi in Examinatores Synodales. ibid. §. 3. pag. 363

Et quid, si quotannis Synodus non fiat, an Examinatores deputati munus suum debeant exercere, donec nova Synodus habeatur? Et an si anno autem elapso, aliqui ex eis mortui fuerint, officium omnium expiret. ibidem §. 4

An concursus alicujus beneficij vitietur ex eo, quod cum Examinatoribus Synodalibus adhibeantur alij Examinatores non Synodales. tom. 3. tr. 3. r. 98. p. 363

An quando examinandi ob timorem Examinatorum turbarentur, si vere sint idonei, licitum sit eos præmonere de punctis, de quibus erunt interrogandi. t. 3. t. 3. r. 99. pag. 363

Et an hoc locum habeat tantum in examine Episcoporum, v. g. coram Pontifice; & in examine Confessariorum coram Episcopo, & secus autem in examine ad aliquod beneficium, quod fieret per oppositionem, & Concursum. ibid. §. 2

An Examinatores Synodales teneantur indicare Episcopo digniorem, licet ipse præcipiat solum, ut ei dicant, qui, & quot sint idonei, & digni. t. 3. tr. 3. r. 110. p. 364

An in Canonicatibus, Personatibus, Dignitatibus, & cæteris Præbendis, & dimidiis Præbendis Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, & in Præstimoniis, & aliis simplicibus beneficiis Curam animarum non habentibus licitum sit eligere dignum prætermisso digniori. t. 3. tr. 3. r. 101. p. 364

Et quid, si ad Episcopatum, Cardinalatum, Decanatum eligatur minus dignus. ibid. à linea 4. §. 2

An beneficia Ecclesiastica possint ex natura rei dari dignis, omissis dignioribus. t. 3. tr. 3. r. 102. p. 365

Et doctrina hujus Res. procedit etiam quoad Dominos Proreges, & quoad suprema Consilia Regum, quando proponunt Regi, *nella nomina*, ut vulgo dicitur, aliquem ad Episcopatum, &c. nam in tali casu tenentur proponere digniores. ibid. §. 15. p. 366

An aliquando sit licitum eligere indignum ad beneficium. t. 3. tr. 3. r. 103. p. 366

Et major difficultas est. An sit licitum aliquando eligere in Parochum, vel Episcopum hominem improbum, & pravis moribus notorie indignum, & diffatum concubinarium, si alias non reperiatur alius idoneus ad ministranda Sacramenta. ibid. §. 5. p. 365

Diximus supra in beneficiis simplicibus non teneri Electores eligere digniores, sed tantum dignos; quæritur modo, an hæc sententia procedat etiam in beneficiis Curatis, ut sunt Episcopatus, &c. quæ conferunt Pontifices, & Reges. t. 3. tr. 3. r. 104. p. 367

Et an hoc non procedat, quando beneficia per Concursum competentium, & oppositorum conferuntur. ibidem in fine.

An Summus Pontifex, vel Reges teneantur ad beneficia eligere digniores. t. 3. tr. 3. r. 105. p. 367

An Proreges debeant ad Episcopatum nominare Dignores, dignis postpositis, in *Nomina*, ut vulgo dicitur, quam mittunt ad Regem. t. 3. tr. 3. r. 106. p. 368

Quænam sint causæ excusantes à peccato eligentes minus dignum, relicto digniori. t. 3. tr. 3. r. 107. p. 368

Et an in concursu beneficiorum, & Cathedrarum eligentes dignum, prætermissio digniori, teneantur ad restitutionem. ibid. §. 3

Et notatur in dicto casu minus dignum, etiamsi sibi, & Electoribus votum sit digniorem in electione esse prætermissum, posse, hoc non obstante, sine peccato beneficium, & Cathedram acceptare. ibid. §. 4

Et an minus dignus possit se offerre ad obtinendum beneficium, &c. ibid. §. ult.

Idem est de electione ad Canonicatum Ecclesiarum, si fiat per concursum. t. 3. tr. 3. r. 108. §. 7. p. 369

An præsentatus à Patrono laico ad Ecclesiam Parochialem possit ab Episcopo examinari coram Examinatoribus non constitutis in Synodo. t. 3. tr. 3. r. 109. p. 370

Et an Parochialibus juris Patronatus requiratur examen per Concursum. ibid. ad linea 9. §. 2

Et quid, si Patronus laicus præsentet plures Clericos ad Parochialem. ibid. §. 4. prope finem.

Et quid, si Parochialis esset juris Patronatus mixti, partim Ecclesiæ, & partim laici? Et quid, si pro duabus partibus pertinet ad laicum, & pro una tantum ad Ecclesiasticum. ibidem §. 5

Quidam Patronus, qui non erat primus fundator beneficij quæsivit à me, an sub peccato mortali deberet præsentare

tare digniorem? Et quid etiam ad beneficia Curata. t.3. tr.3. r.110. p.371
An Archiepiscopus Panormitanus peccet confirmando præsentationem digni, omisso digniore, factam ab illustrissimo Senatu hujus urbis ad aliquam Parochiam? t.3. tr.3. r.111. p.371
Et an Senatus eligendo indignum, amittat pro illa vice jus eligendi? ibid. §.4
An minor quatuordecim annorum possit præsentari ad beneficium Jurispatronatus? Et an sufficiat annum 14. esse cœptum? t.3. tr.3. r.112. p.371
An si testator dicat, ut Capellania conferatur Sacerdoti, possit conferri Clerico minorum Ordinum? t.3. tr.3. res.113. p.372
Et an saltem pro una, vel altera vice possit Episcopus dispensare supra dictam qualitatem? ibid. §.4
An obligatio eligendi digniorem extendatur etiam ad resignantem beneficium suum in favorem alterius? t.3. tr.3.r.114. p.372
Et an Collator peccet acquiescendo resignationi minus digno, relicto digniori? ibid. in fin. res.
An Episcopi post resignationem alicujus beneficii factam in eorum manibus, possint illud conferre suis, vel resignantis familiaribus, affinibus, &c. Ubi aliqua notabilia circa intelligentiam Bullæ Pii V. de Resignatione beneficiorum. t.3. tr.3.r.115. p.373
Et an ubi prædicta Bulla est usu recepta, Patroni possint præsentare, ad beneficia hæc resignata consanguineos resignantis? ibid. §.3. in initio. p.374
Et an resignanti liceat nominare successorem, non deducendo in pactum ut ipsi dentur, sed significando Collatori, ut si velit, det ipsi? ibid. in dicto §.
An Episcopus ex justa causa possit imponere pensiones super beneficia pinguia suæ Diœcesis? t.3. tract.3. res.116. p.373
* Vide verb. *Ecclesia.*

Appendix ad alias quamplurimas quæstiones missas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad hæc verba, Episcopatus, Episcopus, &c.

Ad Episcopatum non censetur dispensatus, qui ad omnes, seu quascumque dignitates dispensatus est. t.7. tract.1. res.287. §.11. p.193
Episcopi judicium interius in approbatione Confessariorum, an requiratur de eorum sufficientia? t.1.tr.3.r.7. §.1. & seqq. p.87
Absque Episcopi Diœcesani licentia Regulares etiam Societatis Jesv non possunt audire Confessiones, etiamsi in alia Diœcesi approbati sint. t.1.tr.3.r.14.§.6. p.93
Absque Episcopi approbatione an possit superior Regularis designare Vicarium, quando habet Parochiam annexam? t.1.tr.3.r.20. §.16. p.97
Episcopi an possint eligere Confessarium virtute Cap. fin. intra, & extra Diœcesim? t.1.tr.3. resol.23.§.13. & seqq. p.99
Et quid de Regularibus Episcopis. ibid.
Episcopi in tempore pestis, & simili an debeant concedere omnem suam authoritatem omnibus Confessariis à se approbatis, & etiam pro se, & omnibus aliis Confessariis obtinere à Papa facultatem absolvendi à casibus, & censuris Papalibus pro præsenti casu, & similibus. t.1. tr.5. r.12. §.4. p.270
Episcopi statutum, vel sententiam violantes in Monasterio exempto, an incurrant excommunicationem ab eo latam? t.1. tr.5. r.51.§.3. p.296
Episcopi an possint reducere Missas in fundatione appositas vigore Concilii Trid. t.2.tr.1.r.1.§.1. pag.1
Episcopi an possint Missas, quæ post Concil. Trident. rectæ fuerunt, ad minorem summam reducere. t.2. tr.1. res.2. §.1. ibid.
Et quid, si ante Concilium fuerint impositæ? §.2
Episcopi possunt moderare Missas alicui Ecclesiæ, sive ante, sive post Concilium relictas, sive ob tenuitatem eleemosynæ, sive ob aliam causam ab eadem Ecclesia non acceptatas. tom. 2. tract. 1. resolution. 13. §.5. pag.6
Absque Episcopi authoritate Oratorium privatum fundatum non ut ibi celebretur, sed ut ibi oretur, non est sub potestate Episcopi quoad jus visitandi. t.4.tr.2. res.4. §.2. p.29
In Episcopi Oratorio non possunt familiares audire sacrum eo mortuo, vel absente. t.4. tract.2. res.7. & 8. pag.30. & 31
Episcopi Titulares extra Urbem possunt in domo sua erigere Oratorium. tomo quarto, tract. 2. resolut. 9. §.1. pag.31
Et an exercere omnia Pontificalia possit? Episcopo titulari debetur locus inter cæteros Episcopos in Capellis, & in Consistoriis publicis, & Semipublicis, aliisque sessionibus juxta Ordinem suæ promotionis, etsi est Regularis, non est subjectus jurisdictioni Ordinarii, neque Superiori suæ Religionis, sed immediatè Summo Pontifici. Et ejus familia gaudet privilegio fori, ut sacra Congregatio immunitatis declaravit. ibid. §.1. per totum.
Non obstante Episcopi prohibitione an Regulares possint ministrare Eucharistiam in privatis Oratoriis? t.4. tr.2. r.44. §.1. p.54
Et quid, si ad hoc Sacerdotes tam sæculares, quam Regulares virtute Cruciatæ eligantur? ibid. §.3
Episcopi an possint prohibere Regularibus, ne ministrent Eucharistiam in Oratoriis privatis? t.4. tr.2. res.45. §.6. pag.56
Episcopi licentia an sit omnino necessaria, ut tempore interdicti quis possit celebrare domi in Oratorio privato virtute Cruciatæ? tom.4. tract.2. resolution.52. §.1. pag.60
Episcopi Diœcesani non expectata promulgatione Jubilæi, an superiores Regulares possint pro suis subditis Jubilæum promulgare? t.4. tract.4. resolut.12. §.1. pag.146
Et quid si non mittit copiam Episcopus, vel Breviarium Bullæ Jubilæi? ibid. §.2. p.147
Episcopi quo ordine teneantur superflua bonorum Ecclesiasticorum erogare in opera pia? t.4. tract.7. res.21. §.1. pag.287
Episcopi possunt de patrimonialibus distributionibus visitando Episcopatum, & de acquisitis quovis alio titulo distincto à titulo beneficii Episcopatus ad libitum disponere. t.4. tr.7. r.23.§.3. p.290
Episcopi, id quod retrahunt de necessariis ad decentiam status, viventes parcè, an teneantur pauperibus erogare, sicut superflua? ibidem §.4. & in resolut.28. §.1. pag.293
Episcopi an teneantur erogare in usus pios omne id, quod supereſt ex congrua, & decenti sustentatione? t.4. tr.7. r.24. §.1. p.290
Episcopi manuum impositio an pertineat ad essentiam Ordinis, itaut si Episcopus moriatur, postquam contulit Sacerdoti potestatem consecrandi, an verè manebit integrè ordinatus, & poterit à peccatis absolvere? t.3. tr.1. r.12. §.6. p.19
Episcopi an possint reservare peccata venialia? t.3. tr.1. res.31.§.1. p.39
Et an peccata mortalia interna? §.7. p.41
Quando Episcopi confessiones Sacerdos excipit, unde habeat jurisdictionem? tom. 3. tractat. 1. resolut.38. §.1. pag.47. Ubi an Pontifex tribuat jurisdictionem sacerdotibus, ut possint eligi ab Episcopis extra suam Diœcesim in Confessoribus, non obstante, quod

non sint approbati ? tom. 3. tract. 1. resolut. 35. §. Sed difficultas. pag. 42
In Episcopi legibus an Pontifex dispensare possit ? tom. 3. tr. 2. r. 3. §. 1. p. 174
Episcopi an aliquo jure excipiantur ab incurrendo excommunicationem, quamvis excipiantur ab incurrendo suspensionem, & interdictum, quæ jure generali feruntur, quæ sunt distincta ab irregularitate, & excommunicatione. t. 5. tr. 5. r. 10. §. 1. p. 210
Episcopi an possint cognoscere de crimine solicitationis, itaut qui penes ipsos possit Confessarios solicitantes denunciare ? tom. 5. tractat. 9. resolut. 95. per totam. pag. 416
Pro quo apponuntur aliquæ distinctiones. Ubi adest Inquisitio Hispanica, & ubi non adest. t. 5. tr. 9. res. 96. §. 1. ibid.
Episcopi ubi non est Inquisitio Hispanica an possint separatim ab Inquisitoribus proferre sententiam contra Confessarios solicitantes, & è contra etiamsi sola abjuratio eis adjungatur ? t. 5. tract. 9. resolut. 97. §. 1. pag. 417
Et quid de sententia absolutoria ? ibid. §. 2
Episcopi in recipiendis testibus contra hæreticos, an adhibere debeant duas personas Religiosas ? t. 5. tr. 10. r. 42. §. 2. p. 432
Episcopi è suis Diœcesibus debent eliminare medicamentum, ut asserunt sympaticum, quod in absentia infirmi vulnerati applicatur ejus sanguini. t. 5. tract. 10. r. 109. p. 1. & 16. p. 455. & 456
Episcopi an possint libros hæreticos legere ? t. 5. tract. 10. r. 137. §. 3. p. 468
Episcopi an excusentur, si non curant, ut leges Pontificiæ promulgentur, & recipiantur ? t. 6. tr. 1. res. 16. §. 1. pag. 11
Episcopi, qui hoc tempore vivunt, & quorum antecessores non receperunt Concil. Trid. aut Bullam Cœnæ Domini, an liberi sint in conscientia, & multo magis eorum subditi ? ibid.
Episcopi an possint condere leges Ecclesiasticas in sua Diœcesi ? t. 6. tr. 1. r. 18. §. 1. p. 12
Episcopi an potestatem hanc condendi leges habeant immediatè à Christo, an vero à Pontifice ? ibidem §. 8. & seqq.
Et hoc pendet ex solutione illius quæstionis, quo jure Episcopi sint superiores sacerdotibus quoad jurisdictionem, &c. ibid.
Idem est de institutione festi. ibid. §. 6. p. 14
Qui juxta Episcopi mentem, & supplicationem factam illi literas corrigit, non incurrit excommunicationem. t. 6. tr. 1. r. 83. §. 3. p. 57
Episcopi an possint esse fidejussores ? t. 6. tract. 3. res. 189. §. 1. pag. 222
Episcopi an peccent mortaliter ludendo ludis prohibitis ? t. 6. tr. 4. r. 12. §. 1. p. 248
Episcopi an possint valide donare ? t. 6. tract. 7. resol. 3. §. 1. pag. 308
Et supponitur bona temporalia triplicis generis esse, quæ Episcopi habere possunt, scilicet patrimonialia, quasi patrimonialia, & merè Ecclesiastica. Et de quibus his Episcopus possit valide donare, agitur. ibidem §. 1. & seqq. p. 308
Et an licitè ? t. 6. tr. 7. r. 4. §. 1. ibid.
Episcopi Religiosi donatio ad usus prophanos non solum est illicita, sed etiam invalida, & accipientes tenentur ad restitutionem. t. 6. tr. 7. r. 9. §. 1. p. 311
Episcopi donatio intra 20. dies ante obitum an sit valida ? t. 6. tr. 7. r. 75. §. 1. p. 350
Et quid, si donatio fuerit facta extra infirmitatem, cum scilicet sanus esset Episcopus. Quare adhuc si publicetur excommunicatio contra non revelantes bona Episcopi defuncti, manet unus in conscientia donatarius. ibid.
Episcopi licentia an sit necessaria pro ingressu Religionis, quando uxor ex consensu viri vult in ea profiteri, & an saltem pro ingressu licito necessaria sit licentia Episcopi ? tom. 7. tract. 1. res. 323. per totam. pag. 224
Absque Episcopi interventu an Prælati Regulares possint dare licentiam Monialibus exeundi à Monasterio ex justa causa ? tom. 7. tract. 1. resol. 334. per totam. pag. 229
Episcopi an teneantur saltem in extrema necessitate proximi cum periculo vitæ correctionem adhibere ? t. 7. tr. 4. r. 20. §. 1. p. 290
Et quid, si proximus non sit in extrema necessitate, sed gravi ? ibid.
Episcopi an aliquando sub peccato mortali teneantur corrigere peccata venialia ? tom. 7. tract. 4. resolut. 21. §. 1. pag. 291
Episcopi an teneantur sub peccato mortali stirpare consuetudinem incedendi mulieres pectore nudato ? t. 7. tr. 5. r. 11. §. 2. p. 333
Episcopi aliqui prohibuerunt repræsentationes sacras nullibi posse fieri sine eorum licentia. t. 7. tr. 5. r. 25. §. 2. in fine. p. 340
Episcopi an teneantur vocati accedere ad Parlamentum, itaut contravenientes possint expelli à Regno tanquam inobedientes mandatis Regiis ? t. 7. tract. 6. res. 14. per totam. p. 375
Episcopi an includantur sub prohibitione ne Clerici præsint exercitibus ? tomo septimo, tract. 7. resol. 53. §. 1. pag. 419
Et quid de Germaniæ Episcopis, temporalem jurisdictionem obtinentibus, an possint bellum inire, exercitum scribere, Ducem belli præficere, & arma ad pugnandum militibus dare ? ibidem §. tertio, post medium.
Episcopi aliqui Hispani defenduntur, qui ad bella perrexerunt contra Cardinalem Baronium. t. 7. tr. 7. r. 56. §. 1. pag. 421
Ut Episcopi præsint exercitibus an Pontifex ex justa causa præbere licentiam possit, sine qua, quando, & quo pacto irregularitatem incurrant, demonstratur. t. 7. tr. 7. r. 57. §. 1. p. 422
An si Episcopi præessent exercitibus, non solum peccent mortaliter, sed incurrant irregularitatem, etiam si propria manu non occidant ? ibid. sub fin.
Episcopi an excusentur à residentia quando pro gubernatione alicujus Regni, vel Consilii detinentur ? tom. 9. tr. 2. r. 27. §. 3. p. 115
Et an hoc possint efficere Reges ex privilegio aliquo Pontificis ? Et si re vera tale privilegium existat, an modò sit revocatum ? ibid. §. 4
Et an in hoc Pontifex non possit dispensare, nisi adsit magna necessitas publica, & bonum commune ? ibid.
Episcopi residentia an sit de jure divino ? ibid.
Episcopi Cardinales, & alii Episcopi quomodo possint absolvere à censuris Pii IV. & Greg. XV. t. 9. tr. 7. r. 115. §. 1. p. 426
Ubi, quid operatur particula Concil. Trid. in sua Diœcesi ? ibid. §. 2
Episcopis facultas à jure permissa absolvendi subditos legitimè impeditos adire Romam pro absolutione, an in tali casu se extendat ad culpas, & censuras Sedi Apostolicæ reservatas ? tomo primo, tract. 5. resol. 16. §. 6. pag. 274
Et quid in casu hæresis ? ibid.
Et in tali casu an Episcopus possit absolvere subditos extra sacramentalem absolutionem, sive excommunicatio sit occulta, sive publica, & sive Episcopus, sive subditus sit extra Diœcesim ? ibid. §. 9
Episcopis est concessa potestas reservandi peccata à Summo Pontifice, & non à jure divino. t. 1. tract. 5. res. 22. §. 1. & seq. p. 279

Et hanc potestatem potest Pontifex restringere, & limitare tanquam supremus jurisdictionis collator. ibidem §. 5. pag. 280
Et supponitur posse Episcopum reservare aliqua peccata pro suo Episcopatu. ibid. §. 4
Episcopis prohibitio facta moderandi Missas, an comprehendat etiam anniversaria, & officia defunctorum? t. 2. tr. 1. r. 6. §. 1. p. 2
Episcopis quænam sublata sit facultas reducendi Missas ad minorem numerum? tom. 2. tract. 1. resol. 7. §. 1. ibidem.
Episcopis an possit Pontifex tollere potestatem circa sacramentalia? t. 3. tr. 1. r. 64. §. 1. p. 84
Et an illis possit Pontifex auferre potestatem conferendi Subdiaconatum, & minores Ordines? ibid.
Ab Episcopis excommunicatis, suspensis, &c. collationes minorum Ordinum factas, an possit Pontifex habere illas invalidas? tomo tertio, tractat. 1. resolut. 65. §. 1. ibidem.
Et quid quoad collationem primæ Tonsuræ? t. 3. tract. 1. r. 65. §. 5. p. 85
Episcopis an sit de jure divino continentia perpetua? t. 3. tr. 1. r. 77. §. 2. p. 98
Episcopis facultas testandi concessa, an expiret morte concedentis? t. 3. tr. 2. r. 145. §. 1. p. 269
Ab Episcopis an possint dispensari Forenses, Peregrini, Scholares, Prætores, Medici, Officiales, &c. etiamsi brevi tempore in eorum Diœcesim commorentur? t. 3. tr. 2. r. 151. §. 1. p. 274
Episcopis tantum, & non Summo Pontifici, an sint reservata juramenta pia Religionis, & perpetuæ castitatis? t. 4. tr. 4. r. 18. §. 2. p. 149
De quantitate eleemosynæ ab Episcopis expendendâ in pauperum necessitatibus. tomo quarto, tr. 7. resol. 23. §. 1. pag. 289
Et an hoc procedat quoad Episcopos regulares? ibidem §. 5. pag. 290
Episcopis an liceat esse Duces supremos in aliquo exercitu terrestri, vel maritimo? tom. 7. tractat. 7. resolut. 54. §. 1. pag. 420
Episcopis adoratio politica præbetur. tom. 9. tract. 4. res. 4. §. 1. pag. 324
Episcopo exercenti ordines in peccato mortali ministrare, an sit peccatum mortale? tom. 1. tract. 1. resolut. 18. §. 4. pag. 15
Ut ab Episcopo unctio in Confirmatione adhibeatur in fronte, & sub signo Crucis, an sit de necessitate Sacramenti? t. 1. tr. 2. r. 6. §. 1. & 4. p. 73
Ab Episcopo an possint confirmari infantes, filii Principum, vel si periculum mortis immineat, vel ob alias honestas causas ante septennium, & usum rationis? t. 1. tr. 2. r. 15. §. 1. p. 78
Ubi an sit peccatum mortale confirmare infantes ante septennium, & usum rationis? ibid. §. 2
An ab Episcopo possit admitti sine examine ad Confessiones audiendas notoriè sufficiens? t. 1. tr. 3. r. 3. §. 1. & seq. p. 86
Et an talis licentia possit revocari ad libitum sine causa? ibidem.
Ab Episcopo eodem an possint sacerdotes sæculares approbati vocari sine causa ad examen, sed non reprobari? t. 1. tr. 3. r. 6. §. 1. p. 87
Et quid de Regularibus circa hoc? ibid.
Ab Episcopo Neapolitano Confessarius etiam Regularis approbatus an possit excipere Confessiones Neapolitanorum in aliena Diœcesi? t. 1. tract. 3. r. 10. §. 1. & seqq. p. 90
Ab Episcopo quocumque approbatum an possit Parochus exponere ad Confessiones audiendas suorum subditorum? t. 1. tr. 3. r. 12. §. 1. & seqq. p. 91
Et quid, si hoc prohibeat Parochis, & superioribus Regularibus Episcopus? ibid. §. 3
Et an ipse possit punire contrarium facientes? ibidem §. quarto.
Et quid, si virtute Cruciatæ hoc faciunt absque novâ approbatione dicti Episcopi? ibid.
Si ab Episcopo Sacerdos simplex non est approbatus, an eum possit Parochus exponere ad audiendas Confessiones suorum subditorum? tom. 1. tract. 3. resol. 13. §. 1. pag. 91
Et an saltem in aliquo casu? Pro quo duo casus proponuntur in praxi. tomo primo, tract. 3. resolut. 14. §. 3. pag. 92
Et an talis opinio sit probabilis? ibid. in init.
Ab Episcopo casus reservati, si committantur in Monasteriis Regularium exemptis, an possint absolvi à quocumque Confessario? tom. 1. tract. 5. resolut. 51. §. 1. pag. 296
Unde puellæ manentes in educatione apud Moniales exemptas, an subjaceant supradictis casibus ab Episcopo reservatis? ibid. §. 3
Episcopo mortuo an casus reservati expirent, itaut possint absolvi à quocumque Confessario. t. 1. tr. 5. r. 68. §. 1. pag. 305
Et quid, si casus reservati sint per statum, vel legem synodalem Diœcesanam, aut qui jure, vel consuetudine ipsi Episcopo reservantur. ibid. §. 2
Et quid, si in mandatis Visitationum Episcopi reservent aliqua peccata, sive cum excommunicatione, sive sine illa, an expiret reservatio, mortuo Episcopo. t. 1. tr. 5. r. 69. §. 3. p. 306
Ubi quod supradicta intelliguntur quoad eos, qui in vita condentis Episcopi prædictam censuram, aut reservationem non incurrunt, nam si adhuc vivente Episcopo incursæ sunt, tunc quidem reservatio, & excommunicatio adhuc durat mortuo Episcopo. ibidem §. 3. pag. 306
Ab Episcopo an sint approbandi simplices sacerdotes ad hoc, ut possint absolvere à peccatis venialibus, & mortalibus jam ritè confessis? t. 3. tract. 1. res. 35. §. 1. & seqq. p. 42
Ab Episcopo an possit Pontifex auferre potestatem conferendi Subdiaconatum, & minores Ordines. t. 3. tr. 1. r. 64. §. 1. p. 84
Si ab Episcopo quis petat facultatem dispensandi, vel absolvendi in quodam casu, quem data opera non explicat, quia timet de exclusiva Episcopi, an tunc impetratio sit valida. t. 3. tract. 2. resolut. 150. §. 1. & 2. pag. 274
Episcopo alicui an possit Capitulum sede vacante licentiam concedere, ut conferat ordines Regularibus, & Clericis alterius Diœcesis? tom. 3. tract. 5. resol. 11. §. 1. pag. 386
Episcopo an sint subjecti Regulares quoad Ordines? ibid. §. 7
Ab Episcopo an possit compelli Vicarius Capituli sede vacante, & Vicarius debeat stare syndicatui. t. 3. tract. 5. res. 81. §. 1. & 2. p. 417
Ab Episcopo an possit compelli Sacerdos obligatus dicere Missam in Altari privilegiato, ut ipsemet celebret. t. 4. tr. 1. r. 21. §. 1. p. 15
Episcopo præsente potest quis in ejus Oratorio celebrare, non autem eo ablente. tomo quarto, tract. 2. resolut. 6. §. 3. pag. 30
Episcopo contradicente an possint Regulares constituere oratoria. t. 4. tr. 2. r. 12. §. 1. p. 34
Episcopo contradicente an possint Regulares in Grangiis, seu cellis particularibus celebrare cum Altari portatili. t. 4. tr. 2. r. 13. §. 1. ibid.
Episcopo an liceat procedere, & punire Sacerdotes tam sæculares, quam Regulares celebrantes in Oratoriis Palatii, Civitatis, & carcerum, &c. t. 4. tr. 2. res. 17. §. 4. pag. 37
Si ab Episcopo oratorium sit approbatum, & privilegiatus mutet

mutet domum, an denuo in alia domo ab Episcopo sit approbandum? tomo quarto, tract. 2. resolut. 26. §. 1. pag. 43
A quo Episcopo debeat esse approbatus Confessarius per Jubilæum eligibilis? Idem est ex vi Bullæ Cruciatæ. t. 4. tr. 4. r. 1. §. 1. & seqq. p. 141
Ab Episcopo non approbatus, sed à Parocho, an in aliquo casu sit eligibilis per Jubilæum? Et quid, si approbatus sit ab Episcopo alterius Diœcesis? t. 4. tr. 4. r. 3. §. 1. pag. 142
Ab Episcopo loci an debeat esse approbatus Confessarius eligendus virtute Jubilæi, vel Cruciatæ, etiam quoad Regulares, itaut non sufficiat esse approbatum à Prælato Regulari suæ Religionis; vel alterius. tom. 4. tr. 4. r. 7. §. 1. & 2. p. 144
A casibus Episcopo reservatis an Confessarius absolvere possit virtute Jubilæi? tom. 4. tract. 4. resolution. 21. §. 1. pag. 150
Et an à casibus, & censuris ab Episcopo reservatis post publicationem Jubilæi? ibid. §. 2
Si ab Episcopo sit indictum jejunium pro certo die, vel fixa lege, & constitutione etiam in Synodo, an obliget Regulares? t. 4. tr. 6. r. 40. & 41. p. 221
Ab Episcopo dies festi indicti obligant Regulares ex Concilio. t. 4. tr. 6. r. 40. §. 2. ibid.
Qui ab Episcopo schismatico ordinatur, an sit irregularis. t. 5. tr. 5. r. 16. §. 2. p. 213
Et quid, si Latinus ordinetur ab Episcopo Græco, & è contra? ibid. in init. §. 1
Sine Episcopo an Inquisitores possint proferre sententiam absolutoriam rei? tomo quinto, tract. 10. res. 59. §. 1. pag. 439
Ubi an sit usu receptum indicere abjurationem, & purgationem sine Episcopo? §. 6
Sine Episcopo an possint Inquisitores inferre torturam, & alios ad hoc subdelegare? tom. 5. tract. 11. res. 17. §. 1. pag. 487
Sine Episcopo an Inquisitores possint reconciliare eos, qui vulgò dicuntur Renegati, si spontè ad eos venerint, & pœnitentiam postulent. t. 5. tract. 12. res. 3. §. 11. pag. 503
Ab Episcopo an possint debitores petere absolutionem à juramento quando pactum, & juramentum cessionis bonorum in aliquo contractu juramento firmaverunt. t. 6. tr. 5. r. 15. §. 12. p. 283
Si Episcopo relinquitur aliquid à propinquo præsumitur esse relictum non intuitu Ecclesiæ, sed personæ. t. 6. tr. 8. r. 49. §. 2. p. 418
Episcopo excommunicato, si non est denunciatus, aut publicus Clerici percussor, an teneatur subditus illi obedire? t. 7. tr. 1. r. 138. §. 2. p. 94
Ab Episcopo latam suspensionem contra ludentes non incurrit Clericus ludens aleis in Monasterio exempto. t. 7. tr. 1. r. 197. §. 2. in fine. p. 125
Ab Episcopo an necessario sit faciendum examen pro professione puellæ, etiamsi ingressa fuerit in Monasteria Monialium exemptarum, & dicto Episcopo non subjecta? tom. 7. tract. 1. res. 325. §. 4. ad medium. pag. 225
Ab Episcopo an possit absolvi excommunicatio contracta in fractione Bullæ Pii IV. & Gregor. XV. de collocutionibus, & scriptionibus tempore Conclavis, si sit occulta, vigore Concilii Tridentini sess. 24. c. 6. tom. 9. tract. 7. res. 113. 114. 115. & 116. pag. 424. & seqq.
Et nova opinio circa intelligentiam dicti Concilii Tridentini affertur, sed non approbatur. t. 9. tr. 7. r. 114. §. 1. pag. 425
Et quando vero dicta excommunicatio dicenda sit occulta. ibid. §. 2
In Episcoporum Oratoriis si quis audiat Missam satisfacit præcepto. t. 4. tr. 2. r. 42. §. 4. p. 54
Episcoporum Indulgentiis an gaudeant peregrini, & homines externæ Diœcesis, & Regulares exempti. t. 4. tr. 5. r. 29. §. 1. pag. 193
De Episcoporum obligatione ad eleemosynas elargiendas. t. 4. tr. 7. r. 22. §. 1. & 2. p. 288
Episcoporum judices, & Officiales an ordinari possint? t. 5. tr. 5. r. 90. §. 2. p. 251
Episcoporum leges synodales an Regulares observare teneantur. t. 6. tr. 1. r. 44. §. 1. p. 34
Ubi, quod multi sunt casus, in quibus Religiosi etiam exempti tenentur legibus, & sententiis Episcoporum. ibid. §. 2
Et quid quoad festorum observationes, jejunia, interdicta, cæteraque censuras, pro quibus ferendis Episcopi facultatem habent à jure Tridentini? ibid.
Quod Episcoporum abusus procedendi ad bella in Gallia ortum habuerit ex Cardinali Baronio probatur. tom. 7. tr. 7. r. 55. per tot. ibid.
Episcoporum examinatores non possunt aliquid Episcopis examinandis manifestare, etiamsi sint doctissimi, & præ verecundia timeretur non bene responsuros, & hoc ratione juramenti, quod dicti examinatores faciunt. t. 8. tr. 3. r. 5. §. 4. p. 32
Quoad Episcopos Regulares an sit indicta quantitas eleemosynæ faciendæ in pauperum necessitatibus. t. 4. tr. 7. r. 23. §. 5. p. 290
Contra Episcopos non residentes de pœna interdicti ab ingressu Ecclesiæ apposita ab Urbano VIII. in ejus Bulla super hoc. t. 5. tr. 4. r. 15. §. 1. p. 203
Ubi clare & breviter exponitur quid dicta pœna importet.
Contra Episcopos an Inquisitores procedere possint? Et quid, si Episcopus sit titularis, vel electus, & confirmatus, nondum tamen consecratus. t. 5. tr. 10. res. 11. per tot. p. 422
Quoad Episcopos privativè an Inquisitores possint cognoscere de sortilegiis omnibus per Bullam Sixti V. contra sortilegos? tom. 5. tract. 10. res. 103. per totam. pag. 453
Episcopos detinere an possint Reges pro gubernatione alicujus Regni, vel Consilii? tom. 9. tract. 2. res. 27. §. 1. pag. 115
Concluditur Episcopos non posse extra Diœcesim vigore Concil. Trid. absolvere à censuris, & aliis casibus reservatis Papæ. tom. 9. tractat. 7. resolution. 115. §. 3. pag. 426
Ut per Episcopum sit consecratum Chrisma pro sacramento Confirmationis, an sit de necessitate sacramenti? t. 1. tr. 2. r. 1. §. 4. p. 69
Supponitur posse Episcopum reservare aliqua peccata pro suo Episcopatu, quando Pontifex potest potestatem illam restringere, & limitare tanquam supremus jurisdictionis collator. tomo primo, tract. 5. resol. 22. §. 4. pag. 280
Per Episcopum alium Pontificalia exercentem, an Capitulum sede vacante possit ordinare Diœcesanos suos? t. 3. tr. 5. r. 12. §. 3. p. 387
Si per Episcopum censuræ synodales promulgantur, an ligent Regulares? tom. 4. tractat. 4. resolution. 22. §. 3. pag. 151
Ad Episcopum an teneatur recurrere pro dispensatione dubitans, an debeat, vel possit jejunare. t. 4. tr. 6. r. 1. §. 1. pag. 202
Episcopum pauperem fingens se esse, & dantur ei, v. g. in eleemosyna centum aurei an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem? tom. 4. tract. 7. resolut. 56. §. 2. pag. 307
Ad Episcopum an devolvatur electio pauperum, quando inter duos executores est contentio super electione, ut Episcopus adhæreat uni eorum, data paritate inter nominatos ab executoribus? tom. 4. tract. 7. resol. 60. §. 1. pag. 308

Per

Per Episcopum post pœnitentiam tollitur suspensio simoniaci manifesti. tom. 5, tract. 7. resolution. 4. §. 3. in fine pag. 308
Quando ad Episcopum Monachus, aut Religiosus assumitur, an sit liber à voto paupertatis, & Dominium acquirat, possitque contractus inire sicut alii Episcopi non regulares. tom. 6. tract. 7. resol. 9. §. 1. & seqq. pag. 311
In Episcopum potest eligi legitimatus per subsequens Matrimonium. t. 7. tr. 1. r. 287. §. 6. p. 197
Episcopum in bello militantem an quis possit impune occidere, vulnerare, & spoliare, ac proinde nullam incurrat pœnam, & excommunicationem, excepta irregularitate. tom. 7. tract. 7. r. 53. §. 3. post medium. pag. 419
Episcopum percutiens turpiter incontinenti inventum, an incurrat excommunicationem. tom. 9. tract. 1. r. 49. §. 5. pag. 34
Episcopum an possint Reges expellere ab Episcopatu, si symoniacè electus est. t. 9. tr. 2. r. 28. §. 1. p. 116
Et an ita facientes incurrant in censuram Bullæ cœnæ. ibidem §. 2
Si Episcopus unus tantum esset, & ille esset excommunicatus denunciatus, aut publicus Clerici percussor, an possit ordines conferre in casu, quo in aliqua Provincia remota penuria esset Sacerdotum. t. 1. tract. 1. r. 15. §. 5. p. 14
Episcopus dubius de suo baptismo, an debeat iterare baptismum sub conditione. t. 1. tr. 1. r. 79. §. 3. p. 52
Episcopus an possit dispensare super numero Patrini designato ex Concilio Tridentino in Baptismo. t. 1. tract. 1. resol. 96. §. 2. p. 62
Episcopus potest dispensare ad petendum debitum cum conjugibus, qui culpabiliter alteruter, vel uterque in Baptismo extra necessitatem filium baptizat, aut tenet. t. 1. tr. 1. r. 103. §. 3. p. 67
Episcopus non confirmatus ministrans Sacramentum Confirmationis, an peccet mortaliter. tom. 1. tract. 2. r. 4. §. 1. pag. 70
Idem est, si Episcopus conferat Ordines, antequam ipse sit confirmatus. ibid.
Episcopus existens in peccato mortali, si Sacramentum Confirmationis eodem tempore, v. g. 100. personis conferat, an committat 100. peccata mortalia. tom. 1. tr. 2. r. 5. §. 1. p. 71
Episcopus an peccet mortaliter si unctionem Confirmationis non faciat in fronte, & sub signo Crucis, & faciat Sacramentum nullum. t. 1. tract. 2. resol. 6. §. 2. pagina 73
Ubi an sit de necessitate Sacramenti, & præcepti, quod unctio Confirmationis fiat immediata manu confirmantis in fronte sub signo Crucis; itaut nullum sit hoc Sacramentum si conferatur pollice sinistro, & non dextero, vel alio digito, vel quovis alio instrumento sive coniuncto, sive separato. ibid. §. 4. & latè in r. 7. §. 1. & seq. p. 74. & in r. 8. per totam.
Episcopus, qui in Confirmatione ungeret alio digito quàm dextero pollice an peccet mortaliter, & an talis variatio sit materia gravis. tom. 1. tract. 2. resol. 7. §. 1. pag. 74
Episcopus ministrans publicè in Ecclesia Sacramentum Confirmationis sine Pluviali, Mithra, & Baculo Pastorali, an peccet mortaliter. t. 1. tract. 2. r. 9. §. 1. & seqq. pag. 75
Et quid, si omitteret tantùm unum ex indumentis sacris. ibid. §. 11
Et quid, si omitteret infligere alapam. ibid. §. 2
Episcopus ministrans ordines sacros statim post Missam sine aliis indumentis Pontificalibus, an peccet mortaliter. ibid. §. 15. p. 76
Episcopus in sua diœcesi an peccet, si confirmat subditos alterius Episcopi, & hoc extra Ecclesiam, & post meridiem. tom. 1. tract. 2. resolution. 10. §. 1. & seqq. pag. 76
Et an incurrat in aliquam censuram. tom. 1. tract. 2. r. 12. §. 2. pag. 77
Episcopus an possit confirmare aliquem afferentem dimissorias sui Episcopi, ut ordinetur? ibid. §. 1
Si Episcopus ordinet aliquem non confirmatum, an peccet mortaliter? ibid. §. 3
Episcopus an sit damnandus de peccato, si confirmet perpetuo amentes? tom. 1. tract. 2. resolution. 15. §. 3. pagina 78
Episcopus Religiosus an possit esse patrinus in Confirmatione, & Baptismo? tom. 1. tract. 2. res. 23. §. 6. pagina 82
Episcopus non peccat, quando carens Sacerdotibus sufficientis doctrinæ, etiam pro rusticis approbat aliquos Sacerdotes in Confessarios pro excipiendis eorum, aut alicujus generis hominum confessionibus, & ut illos Sacramentaliter absolvant. tom. 1. tract. 3. resolut. 7. §. 13. pag. 88
Episcopus an jam Parochos possit aliquoties examinare? t. 1. tr. 3. r. 15. §. 1. p. 93
Episcopus an possit dare subdito, potestatem eligendi Confessarium per eandem potestatem approbando talem, etiam si antea approbatus non fuisset? t. 1. tr. 3. r. 26. §. 13. & seq. p. 104
Quando Episcopus, Regularibus legitimè, & digne præsentatis licentiam confitendi denegat, ipso jure censetur concessa. t. 1. tr. 3. r. 39. §. 2. p. 116
An Episcopus possit absolvere subditos extra Sacramentalem absolutionem, impeditos adire Romam pro absolutione, sive excommunicatio sit occulta, sive publica, & sive Episcopus, sive subditus sit extra diœcesim? t. 1. tr. 5. r. 16. §. 9. p. 274
Episcopus an possit absolvere à casibus reservatis ex nova lege post Concilium Trid. & quid circa hoc sacra Congregatio declaravit? tom. 1. tract. 5. resolution. 23. §. 5. pag. 280
Episcopus potest dispensare votum dubium castitatis, eò quod dictum votum non est reservatum? t. 1. tract. 5. r. 40. §. 4. p. 291
Episcopus si in casum reservatum summo Pontifici inciderit, à quo ipse alios absolvere potest, an possit à Confessario à se subdelegato de illo absolutionem obtinere? tom. 1. tractat. 5. resolution. 67. §. 2. pagina 305
Idem est de dispensatione. ibid. §. 2
Episcopus potest commutare pœnitentiam sacramentalem extra judicium sacramentale per applicationem Indulgentiæ? tom. 1. tract. 6. resolution. 9. §. 5. pagina 311
Episcopus ex justa causa an possit commutare pœnitentiam à Pontifice, vel Dataria super aliquo impedimento Matrimonii imposita? tom. 1. tract. 6. resol. 58. §. 1. pag. 342
Episcopus, si peccat mortaliter an teneatur explicare hanc circumstantiam in confessione? t. 1. tr. 7. r. 72. §. 1. & seqq. p. 378
Episcopus fornicans non tenetur Episcopatus circumstantiam fateri, nisi fornicatio illa ab Episcopo admissa, ita publica esset ut scandalum pareret? ibidem §. 2
Ideo Episcopus non tenetur in dicto casu fateri se esse Episcopum, aut Sacerdotem, sed satis est dicere, quod habet votum Castitatis. tom. 1. tract. 7. resol. 74. §. 6. pag. 380
Episcopus an possit dimissorias negare, vel beneficium non conferre ei, quem novit ex confessione indignum? t. 1. tract. 8. res. 16. §. 1. paulo ante finem vers. Quarto. pag. 431

Episcopus an debeat facere reductionem Missarum in Synodo. t.2. tr.1. r.3. §.1. p.1
Episcopus non potest ordinare quod Sacerdotes non dicant Missas pro minori stipendio à lege taxato. t.2.tr.1. r.31. §.2. p.16
Si Episcopus sacrum fecit, an sit licitum eadem die in eodem Altari sine ejus licentia celebrare. t.2.tr.1.r.89. §.1. pag.49
Et an canon super hac re sit consuetudine abrogatus? ibid. §.3
Episcopus an possit cum Pontificalibus paramentis in aliena Diœcesi Missam solemnem celebrare. t.2.tr.1.r.144. §.4. pag.84
Episcopus non potest cogere Parochum, ut ministret necessaria Presbyteris volentibus celebrare in sua Parochia. t.2.tr.1.r.250. §.4. p.155
Episcopus an possit Regularibus prohibere administrationem Eucharistiæ per totum tempus Paschale præcepti Ecclesiastici annuæ communionis. t.2.tr.2.r.23.§.2. pag.172
Episcopus an possit punire Parochum ministrantem Eucharistiam in die Veneris Sancti? tom.2. tr.2. r.46. §.1. pag.184
Episcopus non potest punire Sacerdotem, qui secluso scandalo Missam privatim dixerit die Sabbathi Sancti. ibid.§.3. & seqq. p.184
Si Episcopus in Pontificalibus celebrat, & deficit & non sit alius Episcopus, an simplex sacerdos possit supplere simplici, & ordinatio modo, quæ desunt? t.2. tr.2. r.101.§.3. p.220
Et in dicto casu pereunte Episcopo, utrum sit præferendus simplex Sacerdos jejunus alteri Episcopo præsenti non jejuno, ut perficiat, quæ desunt. ibid.
Episcopus si non tetigit vasa sacra, aut aliud instrumentum in cujus porrectione imprimitur Character, an teneatur iterare Ordinem, & consecrationem. t.2.tr.5. r.19.§.2. p.279
Episcopus an conferat Episcopalem Ordinem. t.2.tract.5. r.22.§.1. p.280
Vbi an oporteat Episcopum ordinari ab Archiepiscopo, vel à Pontifice. ibid.
Vel an saltem Episcopus debeat à tribus Episcopis consecrari. ibid.
Episcopus an sit minister ordinarius Sacramenti Ordinis. t.2. tr.5.r.23. §.1. p.281
Episcopus excommunicatus, suspensus, interdictus, depositus, degradatus, Schismaticus, & hæreticus, an valide conferat Ordines. t.2. tract.5. resol.23. & 24. ibidem.
Episcopus suspensus ab officio confirmandi, non ideo suspensus censetur ab officio ordinandi, & consecrandi. tom. 2. tractat. 5. resolution. 25. §. 2. pagina 282
Episcopus titularis an licitè possit conferre Ordines. t.2. tr.5.r.28. §.1. p.283
Episcopus Titularis non potest familiarem suum, seu commensalem Ordinare sine licentia sui Episcopi, quamvis cum illo commoretur per triennium. ibidem §.3. pag.284
Vbi an in tali casu Ordo teneat, si Episcopus illum ordinet, quamvis puniatur arbitrio sui Ordinarii, & Episcopus titularis qui eum ordinavit sine commendatitiis sui Episcopi à Pontificali suspendatur per annum.
Episcopus in aliena Diœcesi non potest celebrare Missam in Pontificalibus cum Baculo, & Missa absque licentia Ordinarii. tom.2. tract.5. resolution.32. §.3. pag.285
Episcopus non confirmatus potest validè alios confirmare, neque hoc faciendo peccat mortaliter. t.2. tr.5.r.100. §.5. pag.321
Episcopus an possit prohibere Parocho, ne absolvat ab aliquo peccato, & irritare aliter factum. t.2. tr.6.r.70. §.2. pag.371
Et quid, si Episcopus Sacerdoti potestatem habenti audiendi Confessiones fœminarum, prohibeat, ne illas audiat, an per illam simplicem prohibitionem, si confessiones fœminarum audiat, validè sint tales confessiones. ibid. §.2. p.370
Episcopus non potest matrimonii impedimenta constituere, indicere, vel apponere, quia potestas hæc jam reservata est Pontifici. ibid. §.3. p.371
Episcopus an possit prohibere ne matrimonia domi contrahantur. t.2. tr.6. r.111. p.400
Episcopus propter periculum incontinentiæ potest dispensare, ut petant, & reddant debitum, quando uterque coniux ex communi consensu castitatem vovit. t.2. tr.6. r.219. §.1. p.467
Episcopus an possit dispensare in voto castitatis emisso post contractum matrimonium ante consummationem. ibid. §.2
In tomo 2. ex tract.5. de Sacramento Ordinis fere omnes eius quæstiones pertinent ad Episcopum, ut Ministrum ordinarium prædicti Sacramenti Ordinis: signanter à res.1. usque ad 116. inclusive, ubi plura, & fere omnia quæ contingere possunt in conferendo Sacramentum Ordinis.
Episcopus, Vide verb. *Benedicere*, *Capellanus*, *Confessarius*, *Confirmationis Sacramentum*, *Denunciationes*, *Dispensatio*, *Dubium*, *Essentia*, *Excommunicatio*, *Femina*, *Mulier*, *Oleum*, *Ordinarius*, *Parochus*, *Vir*, tom.2
Si Episcopus iniustè deneget approbationem Regularibus pro audiendis confessionibus; an tunc Summus Pontifex præbeat ipsis jurisdictionem audiendi confessiones. tom.3. tract.1. resol.38. §. Secundus casus pag.47
Episcopus ordinans in Episcopum infantem ante usum rationis, an valide illum ordinet? t.3. tr.1. resol.61. §.1. pag.83
Episcopus Hæreticus, Schismaticus, Degradatus, &c. an possit valide Ordines conferre. t.3. tr.1. r.65. §.1. pagina 85
Episcopus non Episcopo committere potestatem conferendi Ordines, & etiam saltem minores non potest. t.3.tr.1.r.68.§.5. p.91
Episcopus an possit statuere impedimenta dirimentia matrimonium pro sua Diœcesi. tom.3. tract.1. r.88.§.1. pag.118
Episcopus an possit dispensare in matrimonio rato. tom.3. tr.1. r.94. §.3. p.124
Episcopus in sua Diœcesi an possit quidquid Papa potest pro tota Ecclesia. tom.3. tract.1. resolution.95. §.3. pag.126
Episcopus in nullo eventu potest dispensare in professione solemni Religiosorum. tom.3. tr.1. r.98. §.1. pag.129
Episcopus potest directe dispensare secum in omnibus, in quibus cum aliis potest. t.3. tr.2. r.4.5. & 6. p.175. & seqq.
In tomo 3. in tract.2. de Dispensatione sunt multæ difficultates pro variis casibus, in quibus Episcopus dispensare, vel non dispensare potest, quos require in resolution. 21. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30. 38. 42. 43. 51. 54. 58. 66. 75. 77. 78. 81. 129. 130. 131. 132. 133. & 136. ubi quamplures quæstiones mistas pro Episcopis, & eorum dispensationibus invenies.
Episcopus in absentia, & extra Sacramentalem confessionem, an possit absolvere, & dispensare subditos in omnibus, suspensionibus, & irregularitatibus, & sive Episcopus, sive subditi sint extra Diœcesim. t.3. tr.3.r.12. & 13. p.303

Episcopus an possit dispensare in irregularitate, quam contrahit Sacerdos, qui post mortem uxoris legitimæ existens in Sacris tentat aliam uxorem accipere? tom.3. tract.3. resolution.55. ante medium. pagina 328

Episcopus an possit dispensare in irregularitate, quam laicus contrahit ineundo matrimonium cum duabus invalidè vel invalidè cum vidua? ibid. §.1

Et an his, & similibus casibus, quando irregularitas est occulta, possit Episcopus dispensare, non solum quoad minores Ordines recipiendos, sed etiam ad majores, & illos exercendos? ibid. post medium.

Episcopus nullus potest Ordines conferre, etiam Religiosis virtute suorum Privilegiorum, nec exercere Pontificalia in diœcesi in qua est sedes vacans, sine expressa licentia Capituli. tom.3. tract.5. resol.10. §.6. pag.385

Episcopus electus, & confirmatus non tamen consecratus potest cognoscere de criminibus depositione dignis, & deponere Sacerdotem, & verbaliter degradare, & remittere ad Episcopum consecratum, qui illum actualiter degradet. tom.3. tract.5. resol.18. §.1. pag.389

Episcopus an possit delegare facultatem ut aliquis dispenset in casibus Pontificiis, quando non est facilis recursus ad Papam, vel ad Nuntium? t.3. tr.5. r.24. §.1. pag.393

Episcopus superveniens an possit visitare Capitulum sede vacante. tom.3. tract.5. resolution.81. §.1. & 2. pag.417

Episcopus Religiosus an possit recitare cum socio recitante per Breviarium suæ Ecclesiæ. t.3. tract.6. r.99. §.1. pag.479

Episcopus quid tenetur restituere pro omissione in recitatione Officii divini cujuslibet diei, quid pro toto Officio, & quid pro singulis Horis. t.3. tr.6. r.123. & 114. p.491. & seq.

Episcopus, Vide verb. *Alienatio*, *Beneficium*, *Causa*, *Chrisma*, *Clericus*, *Cogere*, *Commensalis*, *Concelebrare*, *Confirmationis Sacramentum*, *Consecrare*, *Constitutio*, *Consuetudo*, *Copula*, *Creare*, *Debitum conjugale*, *Delegare*, *Delictum*, *Doctor*, *Ecclesia*, *Facultas*, *Fides bona, & mala*, *Fides Catholica*, *Fructus*, *Hæresis*, *Hæreticus*, *Ignorantia*, *Illegitimus*, *Impositio*, *Indignus*, *Inhabiles*, *Turcæ*, *Monasterium*. Et passim in aliis verbis. tom.3

Episcopus potest erigere Oratorium in domo sua pro se, & familia. tom.4. tract.2. resolution.2. §.1. & 2. pagina 28

Unum tantum. tom.4. tract.2. resolution.3. §.1. ibidem.

Et etiam extra diœcesim cum Altari portatili potest Episcopus celebrare, non autem in Romana urbe. t.4. tr.2. r.5. & 6. p.29. & 30

Episcopus in villa rurali potest habere Oratorium, ut ibi celebret, vel Missam audiat. t.4. tract.2. resol.6. §.2. pagina 30

Episcopus absque licentia Papæ hodie non potest dare facultatem, ut quis Oratorium privatum habeat. t.4. tr.2. r.19. §.1. p.38

Nisi in necessitate pro certis casibus. t.4. tr.2. r.20. §.1. & 2. pag.39

Et an quando classis diu Missam non audivit, ut celebretur sub dio? tom.4. tract.2. resolution.21. §.1. ibidem.

Vel debeat audire Sacrum in die festo? ibid. §. Secundus casus. pag.40

Episcopus an possit dare licentiam, ut in cubiculo perillustris personæ ægrotæ semel, aut bis celebretur, ut suscipiat Eucharistiam ex præcepto, vel viaticum. ibidem §.3

Et quid, si personæ non sunt perillustres, & magnates, sed aliunde tamen insignes? ibidem post medium dicti §.

Et an in domo ubi perillustris persona defuncta est vel in cubiculo amplo, præsente corpore defuncti, tria, vel quatuor Altaria erigantur, ut in ipsis integro mane Missæ plures celebrentur. ibid. §.4

Et an tempore pestis possit Episcopus concedere licentiam celebrandi in publicis viis, & privatis domibus? t.4. tr.2. r.22. §.1. p.41

Et an in mari in aliqua navi magna? Sed prohibetur Episcopis hanc licentiam dare, & dato casu hanc facultatem solus Pontifex possit illam concedere. ibidem §.2

Episcopus absque facultate Papæ potest dare licentiam celebrandi in Oratorio domus, quando est sejunctum ab habitatione, & habet ingressum publicum. tom.4. tr.2. r.23. §.1. p.42

Si Episcopus injuste neget approbare Oratorium, an possit adhuc Privilegiatus eo uti. tom.4. tract.2. r.24. §.1. & 2. ibid.

Ut Episcopus possit dare licentiam, ut vult Pontifex, quando Oratorium dicatur decenter ornatum? t.4. tr.2. r.25. §.1. & 2. ibid.

Si Episcopus prohibet sub pœna excommunicationis, ne aliquis celebret, vel audiat Missam in Oratorio privato aliqua die ex solemnioribus, an hoc non obstante per Bullam Cruciatæ hoc facere possit? t.4. tract.2. r.28. §.3. p.44

Quis Episcopus approbare debeat Oratorium privatum viri nobilis. tom.4. tract.2. resolution.50. §.3. pagina 59

In tomo 4. in tract.3. de Bulla Cruciatæ quamplurimas difficultates, & casus invenies pertinentes ad Episcopos pro eorum absolutione, commutatione dispensatione, & relaxatione: signanter in resolution. 7.17.19.20.50.80.84. & à resol.89. usque ad 99. inclusivè, & à resol.103. usque ad 120. inclusivè, & in resol.123.128.136. & 174. ubi plura, & aliqua notabilia.

Episcopus an possit dispensare votum Religionis, vel perpetuæ castitatis, quando non est tota materia voti. t.4. tr.4. r.16. §.1. p.148

Vbi, quod quando votum castitatis perpetuæ fuit à Pontifice commutatum in materiam non reservatam, an hæc possit ab Episcopo commutari. §.3

Episcopus an possit commutare votum Religionis, vel perpetuæ castitatis metu levi extortam. t.4. tr.4. r.17. §.1. pag.149

Idem est de votis emissis in periculo mortis, naufragii. &c. ibid.

Episcopus habens facultatem concedendi plenariam Indulgentiam in articulo mortis, interdiu per se, noctu vero per substitutum, an vocatus interdiu possit non ire, & mittere substitutum de nocte. t.4. tr.5. r.5. §.4. pag.180

Episcopus 40. dies Indulgentiæ concedere potest. t.4. tr.5. r.29. §.3. p.194

Episcopus eos dies propter diversas causas sæpius concedere potest. ibid.

Et an Episcopus successor possit illos dies revocare. ibidem. §.4

Episcopus an possit transferre jejunium in Sabbato præcedenti, quando Vigilia S. Mathiæ venit in ultimo die bachanalium. tom.4. tract.6. resolution.37. §.1. pag.219

In tomo 4. tract.8. de Consecratione Episcopi, ipse titulus demonstrat quod omnes ejus difficultates pertinent ad hoc verb. *Episcopus* pro ejus Consecratione, ubi plura, & curiosa reperies.

Episcopus, Vide verb. *Canonicus*, *Pœnitentiarius*, *Caro*, *Confessio*, *Concilium*, *Dies*, *Diœcesis*, *Dispensare*, *Ecclesia*, *Pontifex*, *Regularis*, *Scandalum*. tom.4

Episcopus, super hoc verb. sunt quamplurimæ difficultates in tom.5. tract.1. de Excommunicatione, & ejus absolutione, signanter in resolution.12.32.34. 67.85.86.89. & à resolution.94. usque ad 99. & in resol.103.104.105.106.109.166. & à resol.194. usque ad resol.200

Episcopus in quibus casibus, & quas personas absolvere potest ob Clerici percussionem in præcitato tomo 5. vide à resolution.64. usque ad 73. & r.77. ubi plura.

In supradicto tomo 5. ex tract.3. de suspensione vide super hoc verb. Episcopus resol.7.9.20.22.23.24.25.26. 32.38.45.49.53.56.58.60.64.66

Episcopus interdictus ab ingressu Ecclesiæ ob non residentiam, si celebret intra illam, an fiat irregularis? t.5. tr.4. r.15. §.4. p.203

Et quid, si tantum audiat Officia divina? ibid.

Et an possit intra illam recipere sacramenta. ibid. §.2

Et an exercere in Ecclesia actum jurisdictionis pro foro interno? ibid. §.1

Et inter alia alii 10. casus proponuntur, in quibus Episcopis interdicitur ingressus Ecclesiæ. ibid. §.3

Episcopus an possit suspendere interdictum? tom.5. tr.4. r.22. §.1. p.205

Episcopus an incurrat irregularitatem, quæ fertur aliquo jure generali? tom.5. tract.5. resolution.10. §.1. pag.210

Episcopus an incurrat irregularitatem, si concedat licentiam judici laïco exhumandi corpus occisi ab Ecclesia ad finem capiendi informationem de delicto in genere? tom. 5. tract. 5. resolution.11. §.1. ibidem.

Episcopus suspensus à Pontificalibus an incurrat irregularitatem, si celebret Missam cum apparatu Episcopali? t.5. tr. 5. r.17. §.4. p.213

Episcopus an possit ordinare, & dimissorias concedere filio alicujus satellitis, vel publicæ meretricis? t.5. tr.5. r.54. §.1. p.229

Ubi latè de aliis multis personis infamis conditionis, & notæ, & de irregularitate à jure incursa ex infamia &c.

Episcopus an possit hodie dispensare in irregularitate contracta ex abortu? tom.5. tract.6. resolution.9. §.1. pag.288

Episcopus vendens Vicariatum, an teneatur pretium restituere tamquam simoniacè venditum? tom.5. tract.7. res.9. §.2. p.313

Episcopus an possit absolvere ab hæresi, vel aliis delegare talem absolutionem? tom.5. tract.8. à resol.14. usque ad 38. ubi plura, & notabilia, à pag.357. ad 373

Episcopus an possit absolvere à casibus contentis in Edicto DD. Inquisitorum, & maleficos, sortilegos, solicitantes in confessione, blasphemantes hæreticaliter, & similes alios? tom.5.tract.8. resolution.32. per tot. pag.368

Episcopus an possit separatim ab Inquisitoribus procedere in causis fidei contra suspectos, imo contra hæreticos? t.5. tr.9. r.96. §.3. p.416

Episcopus an possit inquirere contra Inquisitorem de hæresi suspectum? tom.5. tract.10. resolution.13. §.1. pagina 422

Episcopus an possit remittere judici laico reum, quando non gaudet privilegio fori absque metu irregularitatis? tom.5. tractat.10. resolution.70. §.1. pagina 442

Episcopus contra pronunciantes propositiones errantes, temerarias, &c. procedere debet. tom.5. tr.10. r.92. §.4. pag.450

Episcopus, & Inquisitores an intervenire debeant ad pronunciandum tormenti sententiam? tom.5. tr.11. r.17. §.2. p.488

Episcopus, Vide verb. *Abjuratio, Abscissio, Amens, Appellare, Castrare, Curia, Dispensare, Dominus, Edictum*, & passim in aliis verb. tom.5

Episcopus qui confert Ordines ante Confirmationis Sacramentum an peccet mortaliter? t.6. tract.1. r.27. §.4. pag.21

Episcopus sicut potest revocare suam legem, an etiam possit tollere consuetudinem propriam suæ Diœcesis? t.6. tr.2. r.32. §.4. p.116

Episcopus in loco domicilii an ordinare possit illum, qui nimis distat à loco originis in quo natus est, si ejus parentes de necessaria ætate deposuissent? t.6. tract.3. r.161. §.18. p.204

Episcopus an possit tenere Cymbam piscatoriam pro ejus usu, familiæ, Prædicatorum, hospitum, &c. & pisces, qui postea supersunt vendere? t.6. tract.3. r.187. §.5. pag.220

Episcopus si licentiam habet disponendi de bonis in quascumque usus voluerit, an licitè in fine mortis possit testari in usus non pios? tom.6. tract.8. resol.91. per totam. pag.440

Episcopus filiusfamilias an possit testamentum condere de bonis adventitiis, quæ ante Episcopatum, & constante Episcopatu acquisivit? t.6.tr.8.r.94. & 95. per tot. p.442. & 443

Episcopus, Vide verb. *Absolvere, Acceptare, Actus, Commutare, Concilium, Consanguineus, Decretum, Diœcesis, Dispensatio, Ecclesia, Eleemosyna, Festum, Jejunium, Laicus, Ligare, Locus.* tom.6

In tomo 6. ex tract.9. de Executoribus testamentorum, lege varias quæstiones pro Episcopis, quando, & in quibus casibus sint executores ultimarum voluntatum, & quando ad eos devolvitur executio testamentorum, signanter in resol.2.9.30.33.41. & à res.45. usque ad 56. inclusivè, demptis r.52. & 53. & vide r.63.64.65.66.70.71. & 72. ubi plura, & aliquid in aliis dicti tractatus.

In tomo 7. ex tract.1. de Dubiis Regularium, tot quæstiones, difficultates, & resolutiones sunt tangentes hoc verb. *Episcopus*, ideo ibi require varias difficultates inter Episcopos, & Regulares in resolutionibus sequentibus, & non in aliis prædicti tract. videlicet in resol.1. & à resol.21. usque ad 81. & in r.91. 138. 177. 187. 192. 196. 197. 210. 259. 264. 277. 278. & ibi pro licentia danda ab Episcopo ad colloquendum cum Monialibus exemptis lege à r.309. usque ad 321. inter quas sunt aliquæ difficultates pertinentes tantum ad ipsos Episcopos, & pro Confessario Monialium assignando, & approbando ab Episcopo etiam pro Monialibus exemptis, ex ipsis vide ibi varias quæstiones à resolut.343. ad 348. inclusivè, etiam pro tempore Jubilæi.

Episcopus an possit eligere Confessarium extra diœcesim non approbatum ab Ordinario? tom.7. tract.1. res.92. §.1. pag.68

Episcopus an possit absolvere ab Excommunicatione incursa propter Duellum toties, quoties, si delictum est occultum? tom.7. tract.1. resol.264. §.2. in fine. pag.175

Episcopus an possit commutare votum castitatis emissum ante contractum matrimonium; ut vovens possit petere debitum? tom.7. tract.1. resolut.278. §.2. pag.186

Episcopus an possit dare licentiam, ut nupta intret in Monasterium ob periculum vitæ? Et in dicto casu nupta intrans an incidat in excommunicationem ex Concilio impositam? tom.7. tract.1. resolution.322. §.1. pag.224

Et quid de vidua bonæ famæ, quæ cupit honestatis gratia intra Monasterium manere? ibid.

Quando Episcopus in visitatione, vel extra præcipit sub excommunicatione ipso facto, ut scientes crimina

crimina intra certum terminum sibi revelent, an semper intelligendum sit, servato ordine correctionis fraternæ, aliàs non est illi obediendum. tom.7. tract.4. ref.51.§.15. p.310
Etsi expresse Episcopus præcipit contra hunc ordinem, & ipse peccabit, & subditus obediens. ibid. §.4. ante finem p.308
Episcopus. Vide verb. *Abbatissa, Beneficium, Equites, Exhumare, Ordo, Ordinarius, Ecclesiasticus, Parochus, Professio.* tom.7
Episcopus an possit dispensare in casu magnæ necessitatis in voto Religionis, aut castitatis perpetuæ? tom. 8. tr.4. r.38. §.3. p.64
Ubi aliqui casus pro praxi.
Episcopus an possit transire ad Religionem sine licentia Papæ? t.8. tr.4. r.73. §.2. p.86
Si Episcopus fuerit qui alterum infamavit falsum dicendo, quid est faciendum pro restitutione famæ? tom.8. tr.7. r.62. §.4. p.185
Episcopus. Vide verb. *Acceptatio, Authoritas, Castitas, Dispensare, Procurandum.* tom.8
Si Episcopus in casibus non exceptuatis dat licentiam exrahendi reos ab Ecclesia, an incurrat excommunicationem, quia violat immunitatem in Constitutione Gregoriana præscriptam. t.9. tr.1.r.117. §. Sed stante, prope finem p.20
Episcopus quid facere debeat, dum judices laïci edunt aliquod statutum contra libertatem Ecclesiasticam? t.9. tract.2. r.199. §.1. p.196
Episcopus gaudet privilegio celebrandi, vel sibi facere celebrare ante auroram, & post meridiem. t.9. tract.7. ref.48. §.1. p.392
Episcopus an in aliquo casu possit absolvere à supradicta censura Pii IV. & Greg. XV. de Collocutionibus, & scriptionibus tempore Conclavis occulta? unde in §.1. hujus resolutionis est curiosus casus pro praxi dictæ quæstionis. t.9. tr.7. r.117. §.1. p.428
In tomo 9. ex tract. 9. de prisco more eligendi Episcopos lege omnes ejus difficultates super hoc verb. *Episcopus.*
Item vide verb. *Ætas, Assistere, Beneficium, Bulla Cœnæ, Capella, Capellanus, Capere, Citare, Cogere, Cognoscere, Collatio, Concilium, Confessarius, Confraternitates, Consecrare, Consentire, Constare, Deservientes, Differentia, Dispensare, Dominium, Domus, Ecclesia, Ejicere, Excommunicare, Exhumare, Extrahere, Familia, Familiares, Feudatarius, Habitus, Hæresis, Hospitale, Impeditus, Impressio, Inhibere, Intromittere, Inventarium, Irregularitas, Iuramentum, Iurisdictio, Iuspatronatus, Laudemium, Licentia, Littera, Magistratus, Mandatum, Maritus, Missam celebrare, Numerus, Occidens, Offendentes, Officialis, Ordinatus, Palatium, Pensio, Perdulio, Pertinere, Possessio, Privilegium, Probatio, Probo, Processus, Prohibere, Publicare, Publicatio, Religiosus, Residentia, Rex, Sententia, Solemnitas, Successor, Territorium.* tom.9

Epistola.

Si epistola in Missa scienter omittatur, an sit peccatum mortale? t.2. tr.1. r.191. §.1. p.110
Epistola. Vide verb. *Subdiaconus.* tom.2
Item verb. *Bulla Cœnæ.* tom.4
Item verb. *Concio.* tom.7
Epistola quædam Clement. VIII. circa debitores fugitivos, bannitos, fures, &c. pro gaudenda immunitate Ecclesiarum existentes in Monasteriis. tom. 9. tract. 1. r.62. §.1. p.41
Epistolam canens Subdiaconus ex consuetudine in peccato mortali, an peccet mortaliter, vel venialiter tantum? tom.1. tr.2. ref.5. §.6. & 7. p.73
Si epistolam non legit, vel recitat, sed tantum audit Sacerdos in Missa solemni an peccet? tom.2. tr.1. r.188. §.1.pag.109
Si Epistolam submissa voce non legat, aut recitet Sacerdos in Missa solemni, an peccet? t.2. tract.1. ref.189. §.1. ibid.
Per Epistolam an teneatur impetrare absolutionem impeditus adire Papam pro ea, vel possit ab Episcopo absolvi? t.5. tr.1. r.197. per totam p.114

Epulæ.

Epulæ Cardinalium in Conclavi existentium à Prælatis Custodibus maxima, & exquisita diligentia visitari debent & cur? t.9. tr.7. r.108. p.419
Et quæ dicatur illa exquisita diligentia? ibid.
Et quid si grave damnum ex illa rigida persecutatione timeretur? ibid. §. Nota. pag.420
Æpulæ quales & quantæ ministrentur Cardinalibus in Conclavi existentibus? t.9.tr.7. r.110. p.422
Vide verb. *Ferculum, Prælatus, Conclavis.* tom.9

Equitantes.

Equitantes an teneantur jejunare, si iter sit unius diei? t.4. tr.6. r.20. §.1. & seqq. p.212

Equitare.

Vide verb. *Fratres Minores.* tom.7
Item verb. *Ambulare.* tom. 8

Equites.

Ut Eques Jerosolymitanæ Religionis transeat ad Religionem D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an possit Pontifex dispensare, & præbere licentiam, ne remaneat extincta quædam illustris familia? t.3. tr.1. r.79. ubi latè §.1. p.101
Equites D. Joannis, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an possint confiteri cum Confessario non approbato ab Ordinario? t.1. tr.3. r.22. §.3. p.98
Equites Ierosolymitani an sint verè Religiosi, & possint confiteri Confessario ab Episcopo non approbato? t.1. tr.2. r.22. §.2. p.171
Equites. Vide verb. *Extrema-unctio, Vir.* tom.2
Equites D. Iacobi, Alcantaræ Calatravæ, &c. an sint verè Religiosi, & possint eligere Confessarium ab Episcopo non approbatum, & gaudeant privilegio Canonis, fori, & exemptione gabellarum, & in multis aliis comprehendantur ut Religiosi? t.3. tr.1. ref.79. §.2. & 5. pag.101
Equites. Vide verb. *Milites equites.* tom.4
Equites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. percutientes, an incidant in censuram Canonis? t.5. tract.2. r.50. §.1. p.153
Et quid de Novitis prædictorum Equitum? ibid.
Et an supradicti Equites gaudeant privilegio fori? tom.5. tr.2. r.49. §.1. pag.153
Ut inter equites D. Iacobi, Calatravæ, Alcantaræ, &c. adscribere Titius faciat, an aliquid possit dari Titio sine peccato simoniæ? tom.5. tr.7. r.34. §.1. p.333
Et an supradicti Equites non sint verè Religiosi, neque tales Ordines veræ Religiones? ibid. §.4
Et vendere las encommendas prædictorum Equitum an sit simonia? ibid. §.5. pag.334
Equites Ierosolymitani intra, & extra claustra degentes, si intra, vel extra claustra deliquerunt, in quibus casibus possunt ab Episcopo puniri vigore Concilii Trid. sess.7. c.14. tom.7. tr.1. r.41. §.5. p.28
Equites D. Ioannis, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. ut potè veri Religiosi an possint confiteri cum simplici Sacerdote ab Episcopo non approbato? tom.7. tract.1. resol.87. §.2. in fine pag.64. & in ref.99. & 100. pag.75. & 76

Et alii sex diversi casus ad supradictos equites pertinentes. tom.7. tr.1. r.99. §. 2. & seqq. p.75
Equites supradicti militares decenter accedunt ad Sacramentum Eucharistiæ, & pœnitentiæ accincti ense, & pugione. ibid. §.8
Equites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an includantur in Bulla Clem. VIII. de largitione munerum, itaut sit illis interdictum donare? tom.7. tract.3. res.54. §.1. p.270
Et an dicti equites sint verè Religiosi, & gaudeant exemptione gabellarum? ibid. §.2
Equites commendatarii D. Ioannis, D. Iacobi, Alcantaræ, &c. insumentes bona sua in usus illicitos, an peccent contra paupertatem, & recipientes teneantur ad restitutionem? t.7. tr.3. r.55. §.1. p.271
Idem est de cæteris bonis acquisitis, donatis, &c. licet in morte non possint de illis absque superioris licentia testari. ibid. & seqq.
Equites supradicti expendentes dicta bona in usus illicitos an peccent contra paupertatem, nec superiores, neque consuetudo Ordinis possint ad id facultatem validam facere. tom.7. tract.3. res.57. §. 1. ante medium. pag.272
Equites. Vide verb. *Lucrantes, Ludus.* tom.7
Quod Equites Ierosolymitani non sint verè religiosi an sit opinio probabilis aliquorum hoc asserentium? Et quid de Equitibus D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. t.8. tr.1. r.11. §.1. p.7
Ubi, quod legatum relictum sub conditione, si aliquis efficiatur Religiosus, potest consequi, si aliquis efficiatur Eques Melitensis. ibid.
Equites. Vide verb. *Bulla Cruciatæ.* tom.8
Equites Milites professi D. Io. D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, & Fratres D. Joannis, qui portant mediam crucem albam an gaudeant privilegio Canonis, & fori, & exemptione gabellarum? t.9. tr.2. r.167. §.1. p.178. & à res.169. usque 172. ubi latè.
Et an secus sit dicendum de Equitibus Aureis Velleris, S. Michaëlis, Annuntiationis, B. Mariæ V. & de Militibus Garriorum, & de illis vulgo dicti *della Banda*, & de omnibus aliis absque Sedis Apostolicæ authoritate erectis? ibid. §.3
Equites. Vide verb. *Cognoscere, Gabella, Officium sæculare, Religiosus, Vxor.* tom.9
Equitibus Ierosolymitanis, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an possint regulates sine incursione censurarum ministrare Eucharistiam in die Paschatis ad implendum præceptum annuæ communionis? tom.2. tr.2. res.22. §.2. pag.171
De Equitibus D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. quid est sentiendum circa electionem confessarii ab Episcopo non approbati? t.2. tr.2. r.12. §. 2. ibid.
De Equitibus supradictis D. Iacobi, &c. circa privilegium Canonis, & fori. t.5. tr.2. r.50. §.1. p.154
Et quid de Equitibus S. Ioannis? ibid.
Et quid de consuetudinibus circa supradicta? ibid.
Pro validitate professionis Equitis N. Ierosolymitani multa curiosa, & notabilia. t.7. tr.2. r. unic. per totam. p.241. & seqq.
Commendæ Equitum D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an sint beneficia Ecclesiastica, & materia simoniæ? t.5. tr.7. r.36. §.8. p.337
Equitum Ierosolymitanorum quædam conventio excusatur à labe simoniaca. ibid. in initio.

Equus.

Qui equum bona fide à latrone emit, & postea de hoc certior factus est, an possit tuta conscientia rescindere contractum, & latroni equum illum reddere, ut pretium pro eo datum recuperet. tom.6. tr.3. resol.132. §.1. & seq. p.188
Et si equum recepit gratis à latrone, an possit illum ei tradere, vel teneatur tradere Domino? ibid. §.4.
Si equum bibisse margaritam quis sciret, an possit illum communi pretio emere, & teneatur revelare Domino? tom.6. tr.6. r.16. §.5. p.303
Equus. Vide verb. *Minister.* tom.2
Item verb. *Eligere.* tom.6
Item verb. *Bellum.* tom.8

Eremita.

Eremitæ an comprehendantur, si censura interdicti feratur sub nomine personarum Ecclesiasticarum? t.5. tr.4. r.24. §.2. p.206
Eremitæ an gaudeant privilegio fori? Et quid de eremitis profugis, qui non subsunt alicui superiori Ecclesiastico? t.9. tr.2. r.174. §.1. p.181
Eremitas percutientes, qui sunt sub obedientia Episcopi, vel alterius prælati, an incidant in censuram? tom.5. tractat.2. resol.52. §.1. pag. 155

Erigendum.

Erigendi Monasteria Regularium an Capitulum Sede vacante possit dare licentiam? tom.3. tr.5. res.39. §.1. & seqq. pag.399
Et an erigendi Monasteria Monialium? ibid. §.1

Erigere.

Vide verb. *Canonicus.* tom.3
Item verb. *Episcopus, Ius, Oratorium, Regulares.* t.4.
Erigere Monasteria, seu Conventus superiores Regulares an possint absque Episcopi Diœcesani licentia? tom.7. tr.1. r.20. §.1. pag.14
Erigere vexilla signis consuetis Turcarum insignita in classe, vel exercitu, an liceat, etiamsi esset signum Martis, Palladis, aut Iovis, Solis, aut Lunæ & etiam Mahometis? tom.7. tr.5. res.69. §.5. p.365. & res.72. §.1. pag.366
Et quid stante necessitate? ibid. §.2. res.72
Et quid est faciendum ad vitandum scandalum aliorum in dicto casu? ibid. in fine.

Eripere.

Vide verb. *Bona temporalia.* tom.7

Erogare.

Vide verb. *Applicare, Declarare. Distributio.* tom.6

Errans.

Vide verb. *Clericus.* tom.8

Errare.

Super hoc verb. *Errare* in tomo 9. aliquid invenies fere in omnibus resolutionibus tract.5. de Infallibilitate Decretorum Summi Pontificis loquentis ex Cathedra extra Consilium.
Quando erratur in nomine personæ an dispensatio sit subreptitia? t.3. tr.2. res.107. §.1. p.241
Et quid quando erratur in nomine Diœcesis? tom.3. tract.2. res.108. §.1. ibid.

Erroneum.

Qui cum erronea conscientia fecit aliquid, nec tamen in cogitatione distinxit, an illam actionem facere esset peccatum mortale, vel veniale, an debeat in Confessione talem circumstantiam conscientiæ erroneæ aperire, si postea invenit non esse peccatum mortale id, quod fecit?

fecit? tom. 1. tractat. 7. resol. 6. §. 1. & seq. pagina 345
Erroneum. Vide verb. *Conscientia.* tom. 5

Error.

Error communis quando adest sine titulo collato, an Ecclesia tribuat jurisdictionem? tom. 1. tract. 3. res. 19. §. 1. & seq. p. 95
Error. Vide verb. *Defectus.* tom. 1
Si error aliquis incuria scriptoris irrepserit, ut si pro 3. gradu affinitatis, positus est consanguinitatis, non vitiat rescriptum, ut à Commissario mandari non possit. tom. 3. tractat. 2. resolution. 109. §. 3. pag. 242
Error commissus circa personam, cui committitur rescriptum expediendum, an vitiet illud? tom. 3. tractatus 2. resolut. 110. §. 1. & seqq. ibid.
Error est vulgi dispensationes frustrari suo effectu, si aperiantur à non habentibus qualitates requisitas, & propositas pro expeditione earum. t. 3. tract. 2. res. 154. §. 1. & seqq. p. 277
Cum errore falso alicujus impedimenti utrum sit validum matrimonium contractum, verbi gratia, ut si quis contraxit existimans conjugem mortuum esse vivum, & tamen sciebat matrimonium esse nullum contractum superstite conjuge, &c. tom. 2. tract. 6. res. 133. §. 1. p. 411
Errore communi stante absque titulo colorato, an Pontifex suppleat jurisdictionem in administratione Sacramentorum? tom. 3. tractat. 1. resolution. 5. §. 2. pag. 8
Et quid in dicto casu si adest titulus coloratus? ibidem §. 2
Errore communi concurrente circa sexum, si fœmina eligatur in Pontificem, an valeant per eam facta veluti per Pontificem? ibid. §. 14. p. 9
Si in errore suo persistit vir simplex admonitus ab Inquisitoribus, vel Episcopo, an sit censendus hæreticus pertinax? tom. 5. tract. 12. res. 36. §. 14. & seqq. pag. 534
Si per errorem in facie Ecclesiæ prius matrimonium fuit solutum, & fœmina alio nupserit, an comperta veritate primum matrimonium restituendum sit? tom. 2. tract. 6. res. 162. §. 16. p. 429
Et in dicto casu fœmina, quæ cum secundo viro copulam habuit, an possit à priori viro repelli per divortium quoad habitationem, & thorum? ibidem.
Ut errorem in intellectu cum pertinacia hæreticus habeat, opus est, ut formalis hæreticus dicatur, & ejus incredulitas humano sensui subjaceat, unde si aliquis solum exterius negat fidem, non erit hæreticus, nec si transiret ad aliam sectam, vel si Idolis externum cultum exhibeat, vel si Dæmonem invocaret verbo, cultu, vel alio aliquo opere, vel si magnetem, vel caput asini baptizaret, incantationes, & maleficia efficeret, & similia horrenda perpetraret, si error in intellectu non habet, minimè hæreticus in foro conscientiæ censendus est. tom. 5. tract. 8. res. 29. §. 1. & seqq. pag. 366
Vide verb. *Hæreticus.* tom. 5

Erumpere.

Si erumpit in marem Monialis, an sit obliganda, ut intret in Religionem virorum, & postquam è Monasterio fuerit ejecta, an possit sine ullo scrupulo matrimonium inire, vel sacros Ordines suscipere? t. 7. tract. 1. resol. 341. per totam. pag. 232

Esculenta.

Quænam esculenta possit Religiosus largiri in terminis Bullæ Clement. VIII. de largit. munerum, & ad quem valorem ascendere possint? tom. 7. tract. 3. r. 12. per totam p. 253
Vide verb. *Accipere.* tom. 5
Item verb. *Comestibilia, Furtum.* tom. 7

Essentia.

De Essentia Sacramenti pœnitentiæ non est, ut Sacerdos, & pœnitens agnoscant totam gravitatem culpæ. tom. 1. tract. 3. res. 30. §. 4. p. 108
De Essentia Sacramenti Pœnitentiæ est pronomen *Te* in forma absolutionis. tom. 1. tract. 4. resolut. 3. §. 3. pag. 224
De Essentia absolutionis sacramentalis est, ut proferatur voce humana: unde negatur Angelos posse ministrare sacramenta etiam per corpora assumpta. tom. 1. tract. 4. res. 16. §. 1. p. 233
Essentia sacrificii Missæ an consistat in sumptione Eucharistiæ, an vero in consecratione utriusque speciei? t. 2. tract. 1. r. 53. §. 4. pag. 30
An de Essentia Sacramenti extremæ-unctionis non sit, ut oleum sit ab Episcopo benedictum? tom. 2. tractat. 4. r. 14. §. 5. pag. 251
Et an hoc admitti videatur in benedictione Chrismatis pro Sacramento Confirmationis? ibid.
Essentia. Vide verb. *Pars.* tom. 9
Ad essentiam Sacramenti matrimonii pertinet Minister, idest Sacerdos, & Testes. tom. 2. tract. 6. resol. 96. §. 3. pag. 394
Essentias distinctas habent votum, & juramentum; nam natura juramenti omnino est distincta à natura voti. tom. 8. tr. 4. res. 79. §. 1. p. 89

Essentialis.

Quæ verba sint essentialia in forma consueta Sacramenti extremæ-unctionis, & de necessitate Sacramenti; & quæ vero non sint essentialia, sed tantum de necessitate præcepti? t. 2. tr. 4. à res. 13. usque ad 17. inclusivè. p. 249. & seqq.
Essentialis an sit omnis actus, omnesque unctiones in Sacramento extremæ-unctionis, vel an sufficiat de necessitate Sacramenti unica unctio? tom. 2. tract. 4. r. 12. §. 3. pag. 248

Esus.

Vide verb. *Caro, Cartusianus, Comedere, Edere,* tom. 8

Esus Carnium, Ovorum, & Lacticiniorum.

Cum esu ovorum, & lacticiniorum an frangatur jejunium indictum à Confessario, vel aliquo Jubilæo? t. 4. tr. 6. r. 50. §. 1. & seqq. p. 225
Quoad esum carnium, & ovorum an prægnantes, & lactentes de obligentur, etiamsi sint robustæ, & validæ? t. 4. tr. 6. r. 11. §. 1. & 2. p. 207
Vide verb. *Bulla Cruciatæ ubi plura, Butyrum, Caro, Collatio serotina, Dies.* tom. 4

Evadere.

Si evadendi alia via non adsit, an liceat occidere invasorem, vel testem, qui falsis calumniis conatur per judicem aliquem interficere, infamare, aut bonis privare? t. 8. tr. 5. r. 28. §. 1. p. 104
Si evadendi via esset deserendo patriam, an licitum sit prævenire, seu occidere eum, qui paratus est injustè invadere aliquem? ibid. §. 4
Cum evadere fuga liberum sit alicui, si fuga esset illi dedecorosa, quæ non esset in Religioso, Clerico, & homine inferioris notæ, an invasus possit licite occidere invadentem se? t. 8. tr. 5. r. 1. §. 1. p. 90

Et

Et quid de viro nobili aggresso, teneturne fugere, si possit, & non interimere aggressorem vim vi repellendo? t.8. tr. c. r.4. §.1. p.92
Vide verb. *Abscindere*, *Amicus*, *Custos*, *Prævenire*. t.8

Evangelicum.

Vide verb. *Concio*, *Denunciatio*. tom. 7

Evangelium.

Evangelium canens Diaconus ex consuetudine in peccato mortali an peccet mortaliter, vel venialiter tantum? t.1. tr.1. r.5 §.6. & 7. p.73
Si Evangelium non recitat, aut legit, sed tantum audit Sacerdos in Missa solemni, an peccet? tom.2. tract.1. r.188. §.1. p.109
Si Evangelium submissa voce non legit, aut recitat Sacerdos in Missa solemni, an peccet? tom.2. tr.1. r.189. §.1. ibid.
Evangelium D. Ioannis, quod dicitur in fine sacrificii minimè tenentur audire, qui primum Evangelium audierunt. t.2. tr.3. r.21. p.234
Evangelium, vide verb. *Diaconus*. tom.2
Item verb. *Abbatissa*. tom. 3
Item verb. *Concio*, *Denunciatio*. tom. 7

Eucharistia.

Eucharistia ministrari potest in articulo mortis Sacerdoti, vel laïco sine confessione, si nullus adsit, qui sacramentaliter eos à peccatis absolvere possit. t. 2. tr.1. r.134. §.2. pag.79
Eucharistia, vide verb. *Communio*. tom. 1
Eucharistia ant ministranda moribundo, si unus testis etiam paganus dicat moribundum illam petiisse? t.1. tr.1. r.34. §.25
Eucharistia non est danda amentibus à nativitate, nec quidem in articulo mortis, nisi quando dum erant suæ mentis compotes, devotionem ostenderent in hujusmodi Sacramento? tom. 1. tract. 3. resolut.71. §. 1. pag. 135
Quod Eucharistia sacra non suscipiatur, an Confessarius sub pœnitentia imponere possit? tom.1.tr.6. r.13. §.1. pag.314
Et quid causa mortificandi pœnitentes? ibid. §.2. p.315
Si Eucharistia via extraordinaria, vel miraculosè in stomachum hominis reposita sit, an causet gratiam? t.2. tr.1. r.151. §.20. p.92
Et quid quando per respirationem non voluntariam, sed casu per nares, vel per os quis attraxisset in stomachum parum fragmenti particulæ consecratæ? ibid. §.23
In tomo secundo ex tract. 2. de Præcepto Divino, & Ecclesiastico sacræ Communionis, atque de Communionibus quotidianis, etiam pro articulo mortis, in omnibus resolut. & difficultatibus dicti tr. inclusum est hoc verb. *Eucharistia*, ubi multa
Eucharistia, vide verb. *Diaconus*, *Minister*, *Sacerdos*. tom. 2
Ut Eucharistia ministretur infantibus ante usum rationis, an Pontifex facultatem concedere possit? t.3. tract.1. res.53. §.1. p.70
Et quid pro articulo mortis, quia præceptum etiam extat de jure divino sumendi Eucharistiam? §. 3
Et quid circa hoc factum sit in diversis Regionibus, Provinciis, & locis? ibid. §.2
Ut Eucharistia frequius in die sumatur an Pontifex dispensare possit? t.3. tr.1. r.54. §.1. p.71
Et an hoc non sit prohibitum de jure Divino? ibid.
Eucharistia, vide verb. *Communio*, *Consecratio*, *Diaconus*. tom 3
Item verb. *Communio*, *Episcopus*, *Parochus*, *Regulares*, *Sacerdos*. tom.4
Eucharistia sacra an sit conferenda Hæretico negativo jam ad comburendum destinato? tom.5. tract.8. resolut.27. §.1. pag.365
Eucharistia an causet gratiam toto tempore, quod est in stomacho? tom. 5. tractat. 10. resolut. 84. §. 1. pag.447
Eucharistia an sit deneganda in pœnam Dogmatistis, & Hæresiarchis? tom. 5. tractat. 12. resolut. 23. §.2. pag. 522
Eucharistia, vide verb. *Communio sacra*, *Diaconus*, *Iurare*, *Laicus*, *Sacerdos*. tom.5
Eucharistia servari potest pro infirmis in Ecclesia polluta. t.9. tr.1. r.144. §.12. p.94
Eucharistia, vide verb. *Interdictum*, *Sacerdos*. tom.9
Eucharistiæ sumptio an in aliquo casu possit esse licita in peccato mortali? tom.1. tract.1. r.12. §.3. p.11
Eucharistiæ præcepto an teneantur pueri statim post usum rationis? tom. 1. tractat. 3. resolut. 45. §.1. pag. 119
Sed in dubio post septennium an qui habeant usum rationis præsumendum est habere, & esse obligatum, & in dubio ante septennium præsumendum est non habere. t.1. tr.3. r.46. §.1. p.120
Et quid, si ante septennium puer habeat usum rationis, an teneatur obligatus ad Eucharistiæ præceptum? tom.1. tract.3. r.47. §.1. & seq. ibid.
Eucharistiæ susceptionem pro adimplendo præcepto communionis ex justa causa usque ad Pentecosten quis differre potest. tom. 1. tract.3. resolut.52. §. 1. & seqq. pag. 123
Qui ante Eucharistiæ sumptionem, non præmisit contritionem casu, quo eam præmittere tenebatur, an peccet dupliciter? t.1. tr.3. r.186. §.1. p.214
Idem est si cum excommunicatione, vel non jejunus quis sumit Eucharistiam? ibid. §. 2
In ordine ad Eucharistiæ sumptionem ad hoc ut jejunium naturale frangatur requiritur nutritivum esse id, quod editur. t.1. tr.3. r.193. §.4. p.218
Eucharistiæ sumptio potest imponi sub pœnitentia. t.1. tr.6. r.13. §.2. p.315
Et in utroque casu an pœnitens tales pœnitentias acceptare teneatur, videlicet suscipere, vel non suscipere Eucharistiam? Et si illas acceptet an teneatur postea illas adimplere? t.1. tr.6. r.14. §.1. ibid.
Qui post Eucharistiæ sumptionem statim fornicatur, an teneatur in confessione hanc circumstantiam aperire? t.1. tr.7. r.55. §.5. p.373
Antequam Eucharistiæ, & pœnitentiæ sacramenta infirmus suscipiat, an sit mortale conferre illi extremamunctionem? t.2. tr.4. r.23. §.1. p.256
Pro Eucharistiæ materia, & forma, & aliis occurrentibus ante consummationem, & in consecratione, & post consecrationem Eucharistiæ in tomo secundo ex tractatu primo de celebratione Missarum, &c. lege plures, varias, & curiosas quæstiones à res. 196. usque ad 250. inclusivè præcitati Tractatus.
Eucharistiæ sacramentum possunt Regulares, familiaribus, & vassallis ministrare in eorum Oratoriis, etiam in grangiis constructis? tom.4. tractat. 3. resolut.12. §.3. pag.34
An per Eucharistiæ indignam sumptionem lucretur quis Iubilæum? t.4. tr.4. r.44. §.8. p.161
Ex sola Eucharistiæ administratione, quamvis non celebret Sacerdos excommunicatus, an incurrat irregularitatem? t.5. tr.5. r.28. §.1. p.220
Contra Eucharistiæ Sacramentum non recipientes semel in anno, an Inquisitores possint procedere? tom.5. tr.10. res.87. §.1. pag.448
In Eucharistiæ administratione an possim redimere vexationem injustam præbendo pecuniam, sine scandali peccato, & Symonia. tom.7. tr. 5. rel.4. §.4. & seq. pag.328

Si inter illas personas, quæ Eucharistiæ venerabile Sacramentum per plateas associant, delinquens se immiscear, an gaudeat immunitate? tom. 9. tract. 2. ref. 12. §. 2. pag. 12

Eucharistiam moribundo ministrare non posse excommunicatum non toleratum aliqui negant, si Sacramentum Pœnitentiæ receperit. tom. 1. tract. 1. ref. 15. §. 1. pag. 13

Si Eucharistiam sumit, qui non potest confiteri, putando se habere contritionem, si habeat tantum attritionem, an adhuc ex sumptione Eucharistiæ obtineat primam gratiam? tomo primo, tractat. 1. resolut. 23. §. 2. pag. 19

Eucharistiam ministrans Sacerdos in peccato mortali pluribus, an committat tot peccata, vel unum tantum. t. 1. tr. 2. r. 5. §. 2. & seq. p. 71

Eucharistiam in necessitate ministrans laicus in peccato, an peccet mortaliter? ibid. §. 4. p. 72

Eucharistiam potest sumere eliciendo actum contritionis in Paschate, qui non potest confiteri cum proprio Parocho, vel alio sine periculo salutis, & infamiæ. t. 1. tr. 3. r. 39. §. 3. p. 116

Qui Eucharistiam susceperus est in Paschate, aut si mortis articulus superveniat, an teneatur confiteri, qui mortalia habet, quamvis intra annum confessus fuerit pro præcepto annuæ Confessionis? t. 1. tract. 3. r. 51. §. 4. p. 123

Eucharistiam an possit sumere Regularis sine prævia Confessione, qui per pium Confessarium non potuit obtinere licentiam à superiore, ut absolvatur à reservatis. t. 1. tr. 3. r. 160. §. 1. p. 197

Ubi an in dicto casu supradictus Confessarius possit eum absolvere pro illa vice, & quomodo hoc verbum pro illa vice intelligatur? ibid. §. 3

In quibus casibus laicus, & Sacerdos possint sumere Eucharistiam absque prævia Confessione, & quando post sumptam Eucharistiam absque prævia Confessione, teneantur, vel non teneantur quamprimum confiteri, lege supra verb. *Confessio.* tom. 1

Eucharistiam sumere, & urgente necessitate, an aliquando excommunicatus possit sine prævia confessione, vel contritione? tom. 1. tractat. 3. resolut. 176. §. 5. pag. 209

Eucharistiam sumere cum contritione tantum sine prævia Confessione an possit, qui habet peccata reservata, à quibus præsens Confessarius non possit illum absolvere? tomo primo, tract. 5. resol. 33. §. 1. & seqq. pag. 285

Qui Eucharistiam sumere tenetur ratione scandali, & tamen est innodatus aliqua excommunicatione propter hæresim, quid facere debeat? tom. 1. tract. 5. r. 35. §. 3. pag. 287

Qui Eucharistiam in Missam ab aliis consecratam in peccato mortali multis ministrat, an debeat hanc circunstantiam in confessione aperire? t. 1. tract. 7. r. 40. §. 1. & seqq. p. 367

Ubi stando in opinione affirmativa, sufficit si se accuset Eucharistiam ministrasse in peccato mortali, sine expressione, & numero personarum? ibidem §. tertio.

Et quid quando minister esset in aliquo gravissimo, & extraordinario peccato, aut, si sit multis & gravibus peccatis irretitus? t. 1. tr. 7. r. 41. §. 2. ibid.

Qui in die, qua Eucharistiam sacram sumpsit, fornicatur, an teneatur postea in Confessione aperire hanc circunstantiam? tom. 1. tract. 7. resolution. 54. §. 2. pag. 372

Et quid, si statim post sumptionem, vel celebrationem fornicatur? t. 1. tr. 7. r. 55. §. 5. p. 373

Eucharistiam suscipiens in peccato mortali an committat duplex peccatum in confessione explicandum. t. 1. tr. 7. r. 56. §. 1. & seq. ibid.

Et quid, si Eucharistiam aliquis suscipiat non jejunus? tomo primo, tractat. 7. resolut. 57. §. 1. & sequent. pag. 374

Ut Eucharistiam det Parochus publico usurario, & meretrici, &c. an profit testimonium confessarii de licentia pœnitentis, ut supradicti probentur emendati in foro externo? tomo primo, tract. 8. resolution. 29. §. 1. pag. 438

Eucharistiam suscipere cum vitæ diserimine non tenetur, qui moraliter certus est de sua contritione. tomo secundo, tractat. 6. resolut. 136. paulò post initium. pag. 413

Eucharistiam sumere an possint laici tempore interdicti in illis diebus in quibus licitum est laicis sacrum audire, vel si Bullam Cruciatæ, aut aliud privilegium habent? tom. 3. tract. 1. ref. 2. §. Et tandem & seqq. pag. 3

Eucharistiam possunt Regulares distribuere laicis absque licentia Parochi toto anno, excepto festo Paschatis Resurrectionis ex concessione Pontificis. tom. 3. tr. 1. r. 40. §. 7. p. 52

Ut Eucharistiam sumat laicus non jejunus, an Pontifex dispensare possit? tom. 3. tract. 1. resolution. 55. §. 1. pag. 73

Et an hoc sit licitum in aliquibus casibus? ibid. §. 4

Ut Eucharistiam ministrent laici, vel etiam fœmina sibi, & aliis in articulo mortis, an Pontifex dispensare possit? t. 3. tr. 1. r. 56. §. 1. ibid.

Et an supradicti possint in dicto casu absque ulla dispensatione Eucharistiam ministrare? ibidem §. quinto, pag. 74

Si Eucharistiam laicus differt infirmo ob extremam necessitatem illius in peccato mortali, an peccet mortaliter? ibid. §. 8

Eucharistiam sumendi an sit præceptum divinum? t. 3. tr. 1. r. 57. §. 6. & 7. p. 75

Eucharistiam pro Viatico non potest sacerdos licitè ministrare sine licentia Parochi nisi in extrema necessitate, & si Religiosus est, si personis non Religiosis illam ministrat, incurrit excommunicationem ipso facto. t. 3. tr. 1. r. 59. §. 7. p. 78

Eucharistiam in Oratorio privato virtute Cruciatæ in die Paschatis ex devotione, an quis sumere possit. t. 4. tr. 2. r. 57. §. 1. p. 63

Et sine Bulla in Ecclesiis Regularium. ibid. §. 2

Eucharistiam recipiendi an detur facultas per Cruciatam, præterquam in die Paschatis de manu simplicis sacerdotis sine licentia Episcopi, aut Parochi? tom. 4. tr. 3. r. 123. §. 1. p. 117

Eucharistiam sumere, & lucrari Jubilæum, & Indulgentias an possit ille, qui postquam confessus est recordatur alicujus peccati obliti, si non habeat amplius copiam Confessarii? tom. 4. tract. 4. resolut. 44. §. 1. pag. 160

Et an per indignam sumptionem lucretur quis Jubilæum? ibid. §. 8. p. 161

Eucharistiam sumere bis an teneatur, qui vult lucrari duo Jubilæa, quando occurrunt duobus diebus immediatis, quorum quodlibet requirit Communionem? t. 4. tr. 4. r. 51. §. 1. p. 164

Eucharistiam etiam sumere an possint laici, quibus tempore interdicti licitum est in aliquibus diebus Missam audire? t. 5. tr. 4. r. 10. §. 1. p. 201

Et si Eucharistiam sumendi præceptum occurrat tempore interdicti, ut in Paschate Resurrectionis, poterit dari sæcularibus. ibid. §. 3

Si Eucharistiam ministrat Diaconus extra extremam necessitatem, an incurrat irregularitatem. t. 5. tr. 5. ref. 23. §. 6. pag. 217

Eucharistiam prævenire an quis teneatur, si timet, quod quando obliget præceptum, non erit opportunitas? t. 5. tr. 9. r. 21. §. 2. p. 386

Eucharistiam publicè exponere, an Regulares possint sine licentia Episcopi? t.7. tract.1. res.31. per totam. pag.20. & 21
Si Eucharistiam Regulares exempti ministrent, an ut eviteutur denunciare possit Episcopus? t.7. tract.1. r.42. §.1. p.29
Eucharistiam ministrare an possint Regulares in Paschate familiaribus actu servientibus, & commorantibus in Monasterio? tom.7. tract.1. resol.88. §.6. in fine. pag.64
Ad Eucharistiam decenter accedunt Equites militares D. Joannis, D. Jacobi, Alcantaræ, & Calatravæ accincti ense, & pugione, & si laici, non obstante consuetudine contraria, hoc facerent, nullum peccatum committerent, imo nec irreverentiam. t.7. tr.1. res.99. §.8. pag.75
Eucharistiam porrigere peccatori occulto, an licitum sit Sacerdoti, in occulto metu mortis, vel alterius gravis nocumenti nisi metus sit in contemptum Sacramenti, vel odium Religionis? tom. 7. tractat. 5. resolut. 76. §.7. pag.369
Idem est pro consecranda Eucharistia cum vino congelato, vel pane ex spelta confecto. ibid. §. ult.
Eucharistiam sumere ad evitandum scandalum an possit, si aliquis tempore Conclavis irretitus sit censura Pii IV. & Greg. XV. ante obtentam absolutionem? t.9 tr.7. r.123. §.1. p.436
Idem est à fortiori de hæretico, qui non potest obtinere licentiam ut absolvatur à censura. ibid.
Negatur Eucharistiam posse sumere excommunicatum occultum extra articulum, vel periculum mortis, etiamsi urgeat scandalum, infamia, &c. tom.9. tractat.7. resolut.124. §. 1. pag.437

Eventus.

Vide verbum *Scire.* tom. 6

Evictio.

De evictione an teneatur donatarius, si donatio fuit remuneratoria? tom.6. tractat.7. resolut.22. per totam. pag.319
Pro evictione si Clericus conveniatur, an conveniendus sit coram judice Ecclesiastico? t.9. tract.2. res.76. §.1. pag.136

Evitandum.

Ad evitanda tormenta, & jacturam famæ an licitum sit revelare secretum Principum, aut exercitus. t.7. tr.7. r.44. §.1. p.413
Ad evitanda mala temporalia, ægritudinem, internam afflictionem, paupertatem, & similia, an liceat mortem exoptare? tom. 8. tractat. 5. resolution. 55. §.1. pag.117
Ad evitandam mortem, vel aliud gravissimum damnum, an aliquando sit licitum uti pileo pallido Judæorum, vel toballia alba Turcarum? tom.7. tract.5. resol.70. §.1. pag.365
Ad evitandum excommunicatum an sufficiat tantum, ut sit per publicam sententiam damnatus de aliquo crimine, cui certum est esse annexam excommunicationem, ut de Hæreticis, Schismaticis, Apostatis, Symoniacis, &c. vel sit necessarium, ut specialiter, & expresse denunciata sit excommunicatio. t.5. tr.1. r.143. per tot. p.86
Ad evitandum aliorum scandalum, an teneamur prætermittere aliquod præceptum? Ubi aliqui casus pro praxi t.7. tr.5. r.7. per tot. p.329
Ad evitandum majus malum, an liceat suadere minus malum? Ubi pro praxi tres casus. t.7. tr.5. resol.34. §.1. pag.344
Ad evitandum peccatum Titii, an licitum sit provocare eum ad se inebriandum, cum hæc sit vera inductio ad malum, & scandalum activum? t.7. tr.5. res.37. per tot. p.346. & 347
Ad evitandum grave damnum an liceat famulis scribere, & deferre ad concubinam Domini literas amatorias, & turpia continentes? tom.7. tract.5. resol.44. §.1. pag.350
Idem est de literis provocantibus ad duellum. ibid. §. ad medium.
Ad evitandum metum mortis, an liceat vendere Gentilibus Idolum? tom.7. tract.5. resolut.65. per totam. pag.362
Ad evitandum grave damnum, an liceat transeunti per loca Infidelium, & hæreticorum comedere cibos vetitos, dummodo absit scandalum? t.7. tract.5. r.68. per totam. p.364
Circa usum pilei pallidi Judæorum, vel toballiam albam Turcarum aliqua notabilia ad evitandum grave damnum? tom.7. tract.5. resolut.71. & 72. pag.365. & 366
Ad evitandum grave damnum, an liceat alterius crimen, vel peccatum tibi sub secreto revelatum manifestare, etiam si illi inde mors immineat, aut infamia, modo illud secretum sine vi, & fraude ab eo acceperis? t.7. tract.7. res.44. §.2. pag.413

Evitare.

Vide verb. *Communicatio Civilis*, *Vitare.* tom.5
Item verb. *Denunciare*, *Excommunicatio.* tom.7
Item verbum *Clamare*, *Corruptio*, *Excusare*, *Ignorantia*, *Tormentum.* tom. 8

Eunuchus.

Eunuchorum triplex est species. t. 2. tract.6. resol.166. §.4. pag.434
Eunuchus, vel frigidus, si copulam cum muliere habeat, an debeat aperire hanc circunstantiam in Confessione? tomo primo, tract.7. resolution.130. §.2. pag.408
Et quid in peccatis internis, nisi fortè fuissent desideria, quæ talem malitiam præscinderent? ibid.
Vide verb. *Hermista.* tom.2
Eunuchus an occultè, sed spontè castrari se faciens dispensari ab Episcopo possit ad sacros Ordines. tom.5. tractat. 5. resolut. 68. pag. 237

Evulgare.

Vide verbum *Crimen.* tom.5

Exactor.

Exactor tributorum, qui ad Ecclesiam confugit, an gaudeat ejus immunitate? tom.9. tract.1. res.56. §.1. pag.36

Examen.

Examen de scientia, & doctrina Regularium ad recipiendos Ordines, debet fieri ab Episcopo. t.2. tract.5. r.75. §.4. p.300
Ubi quod Episcopi in hac re suam exonerant conscientiam cum conscientia Prælatorum ipsorum, commendatitiis literis plenam, atque omnimodam fidem adhibendo. ibid.
Examen. Vide verb. *Dubitans.* tom.2
Examen an sit nullum, in quo interverunt examinatores synodales designati nomine dignitatis? t.3. tract.3. res.96. §.1. p.361
Examen. Vide verb. *Parochiale.* tom.3
Item verb. *Delegare*, *Testis.* tom.5

Ad

Ad examen an cogendi sint Prælati Regulares, & ad approbationem Episcoporum ad audiendas Confessiones sæcularium? tomo septimo, tract. 1. resol. 69. §. 4. pag. 47
Examen duplex, vel unum tantum, quando puella est professura, præmittendum sit? t. 7. tract. 1. resol. 325. §. 4. pag. 225
Examen hoc an necessario sit faciendum ab Episcopo etiam in puellis ingredientibus in Monasteria exempta, & dicto Episcopo non subjecta? ibid.
Et si examen hoc prætermittatur, an peccet mortaliter puella, vel Abbatissa, vel Prælatus professionem admittens? ibid. in fine.
Et an in tali casu professio sit valida. t. 7. tract. 1. res. 159. §. Potest etiam, in princ. p. 105
An si examine prævio licentiæ semel legitimè Religiosis concessæ sint, non debent, nec possint ab Episcopo revocari sine magna causa, etiamsi Episcopus dixerit in approbatione illas valere tantum ad beneplacitum? tomo septimo, tract. 1. resolut. 67. §. 1. in fine. pag. 44
Examine prævio ab antecessore Episcopo Regulares approbatos ad Confessiones, an possit modernus Episcopus examinare rursus? tom. 7. tractat. 1. resolut. 80. §. 1. pag. 56
Et an hoc ipsum non possit fieri à Capitulo sede vacante. ibid. §. 3
Si non examine prævio à Prælato Regulari fuerit concessa licentia ad Confessiones, tamen ab eodem non potest revocari, nisi prius in particulari causa nova, & legitima suspensionis, & probata fuerit. tomo septimo, tractat. 1. resolution. 81. §. 3. post medium. ibidem.
Examine prævio Regulares Confessarii approbati in urbe Romæ, an egeant approbatione extra urbem ab aliis Ordinariis? t. 7. tr. 1. r. 83. §. 3. p. 59
Absque examine de cantu an possint ordinari Regulares per privilegia concessa Societati Jesv? t. 7. tr. 1. r. 259. §. 1. pag. 172
Examini Episcoporum quoad Confessiones audiendas, an Regulares subjicere se teneantur, non obstante Concil. Trid. t. 7. tr. 1. r. 69. §. 1. p. 46

Examinandum.

Quando examinandi ob timorem examinatorum turbarentur, si verè sint idonei, an licitum sit eis præmonere de punctis, de quibus erunt interrogandi. t. 3. tract. 3. res. 99. §. 1. p. 363
Et an hoc tantum procedat in examine Episcoporum coram Pontifice, in examine Confessariorum coram Episcopo, in examine Scholasticorum coram Præposito, & non tamen in examine ad beneficium per concursum? ibid. §. 2
Examinandi non sunt non obstante Concil. Trid. subditi Abbatum, quando cum dimissoriis remittunt eos, ut ordinentur ab Episcopo. tom. 5. tract. 3. resolut. 45. §. 3. pag. 190
Examinandi quomodo sint rei ab Inquisitoribus. tom. 5. tr. 10. r. 51. §. 1. p. 436
Examinandum. Vide verb. *Bulla Apostolica, Punire, Testis.* tom. 9

Examinare.

Examinare an possit Episcopus Laudensis Parochum Ecclesiæ, Oppidi, seu loci Hospitalis, Ordinis sancti Hieronymi de Lombardia? t. 3. tract. 3. res. 86. §. 1. & seqq. pag. 350
Examinare. Vide verb. *Parochiale.* tom. 3
Examinare an possint Inquisitores revelationes mulierecularum, & aliorum? tom. 5. tract. 10. resolut. 114. §. 1. pag. 457
Examinare iterum an possint Inquisitores, & condemnare reum absolutum, superveniente probatione. t. 5. tr. 12. r. 35. §. 1. p. 531
Examinare. Vide verb. *Delegare, Testis.* tom. 5
Examinare justitiam belli, an milites subditi ad hoc non teneantur? tom. 7. tract. 7. resolut. 37. 38. & 41. pag. 409. & 412
Examinare. Vide verb. *Prædicare, Reexaminare.* tom. 7
Item verb. *Bulla Apostolica, Punire, Testis.* tom. 9
Examinari ab eodem Episcopo, an possit Confessarius sæcularis, vel Regularis semel approbatus, & licentia data revocari? t. 7. tr. 1. r. 78. §. 1. p. 53

Examinatores.

Examinatores synodales an possint recipere aliquod stipendium absque symonia ratione Officii? t. 3. tract. 3. res. 96. §. 5. p. 362
Examinatores synodales deputati munus suum debent exercere, donec nova Synodus habeatur. t. 3. tract. 3. r. 97. §. 4. p. 363
Et quid est agendum, si anno synodali elapso aliqui ex examinatoribus fuerint mortui, an expiret Officium omnium? ibid.
Examinatores promoventes Episcopum indoctum, &c. lethaliter peccant. tomo quarto, tract. 8. resolut. 71. §. 9. pag. 367
Examinatoribus synodalibus an possit Episcopus aliquod stipendium de suo dare? tom. 3. tractat. 3. resolut. 96. §. 6. pag. 362
Si cum examinatoribus synodalibus adhibeantur alii examinatores non synodales, an ex eo concursus alicujus beneficii vitietur? t. 3. tract. 3. resol. 98. §. 1. & 2. pag. 363
Examinatoris judicium interius in approbatione Confessariorum an requiratur de ejus sufficientia? t. 1. tr. 3. r. 7. §. 12. p. 88
Vide verb. *Diaconus.* tom. 2
Item verb. *Consuetudo, Deputare, Dignior, Dignus, Doctor, Examen, Parochiale.* tom. 3
Item verb. *Examen.* tom. 5. & 7. & 9
Item verb. *Concursus, Episcopus.* tom. 8

Examinatum.

Vide verb. *Bulla Apostolica, Punire, Testis.* tom. 9

Excœcare.

Qui excœcat alium, sed oculum foras non eruit, non est irregularis. tomo tertio, tractat. 3. resolution. 40. §. 2. pag. 321
Qui excœcat alium privando eum solo visu, non autem illi oculum extrahendo, an sit irregularis? t. 5. tract. 5. res. 64. §. 3. pag. 236

Excedere.

Qui excedit notabiliter memoria collusorem, an teneatur restituere, si in sponsione apposuit magnam summam ad recitandum plures versus? tom. 6. tract. 4. resol. 72. §. 4. pag. 272
Quando excedit quod emitur ultra, vel intra valorem justi pretii, non potest ab emptore remitti, & donat venditori absque insinuatione. t. 6. tract. 7. resolut. 93 §. 3. pag. 359
Excedere. Vide verb. *Procurator.* tom. 2
Item verb. *Defensio, Mandans.* tom. 3
Item verb. *Consensus, Fur, Hæres, Hasta, Mors, Omissio, Pragmatica.* tom. 6
Item verb. *Culpa, Gabella.* tom. 9

Exceſſus.

Exceſſum pretii venditores reſtituere tenentur, quando leges ponunt taxam tritico, quamvis pœna contravenientibus non obliget ante judicis ſententiam condemnatoriam. t. 1. tr. 5. r. 63. §. 4. p. 303

Exceſſum donationis, an donatarius in conſcientia retinere poſſit, ſi donatio non ſit inſtituta. t. 6. tr. 7. r. 101. §. 1. pag. 363

Et quid, ſi donator ignoret ſe poſſe exceſſum repetere? ibid. §. 8. p. 364

Exceſſus. Vide verb. *Defenſio, Mandans.* tom. 3

Item verb. *Conſenſus, Fur, Hæres, Haſta, Mors, Omiſſio, Pragmatica.* tom. 6

Item verb. *Dos.* tom. 7

Exceſſus ornamentorum immoderatus mulierum, & virorum in pretio, an ſit peccatum mortale. t. 7. tract. 5. r. 11. §. 6. p. 334

Quando exceſſus eſt levis, v. g. quando duo ſunt in extrema neceſſitate, an ſit leve peccatum prætermittere ordinem miſericordiæ? t. 8. tr. 3. r. 10. §. 2. p. 34

Excipere.

Si excipere Prædicatores fidei nolint Infideles, ſed illos occidant an ſit juſtus titulus bellandi? t. 7. tr. 7. r. 16. §. 1. pag. 391

Si nunquam exciperet Confeſſarius Regularis Confeſſiones aliorum, an peccet mortaliter?. tom. 7. tract. 1. reſolut. 123. §. 1. pag. 86

Excipiens.

Excipiens Confeſſarius Confeſſiones multorum in peccato mortali, non ſolum peccat mortaliter, ſed tenetur hanc circunſtantiam aperire in confeſſione. t. 1. tr. 7. r. 42. §. 1. p. 367

Et an etiam teneatur aperire in confeſſione numerum perſonarum, etiamſi ſucceſſivè eos abſolvat? ibid.

Excipiens. Vide verb. *Regula.* tom. 9

Excitandum.

Vide verb. *Clericus.* tom. 7

Excludere.

Vide verb. *Peregrini, Pauperes.* tom. 4

Item verb. *Hæreſis.* tom. 9

Excluſio.

Ad excluſionem pœnæ temporalis, quando criminaliter agitur de abortu, an fœtus præſumi debeat potius inanimatus, quàm animatus? t. 5. tract. 6. reſ. 16. §. 2. pag. 290

Excluſum.

Vide verb. *Appellatio.* tom. 9

Excommunicans, Excommunicare, Excommunicatio, Excommunicatus.

An poteſtas ferendi cenſuras poſſit conſuetudine, vel præſcriptione acquiri? Idem eſt de poteſtate abſolvendi ab excommunicatione per alium lata. t. 5. tr. 1. reſ. 1. pag. 1

Et an hæc poteſtas poſſit acquiri circa unam cenſuram, & non circa aliam? ibid. à lin. 7. §. 2

An qui habet poteſtatem ferendi cenſuram, poſſit ea uti in ſua cauſa? tomo quinto, tractat. 1. reſolution. 2. pag. 1

Et notatur, quod etiamſi nemo poteſt incidere in cenſuram à ſe ipſo latam, poſſit tamen occaſione cenſuræ à ſe latæ, incidere in aliam cenſuram quam alius tulerit, v. g. communicando cum eo, quem ipſe excommunicaverit, quomodo celebrando in Eccleſia à ſe interdicta ſit irregularis. ibid. in fine.

An in dubio, utrum cenſura ſit lata, vel ferenda, cenſendum ſit tantum ferenda? tom. 5. tract. 1. reſolut. 3. pag. 1

Et docetur, quod ut teneamur vitare excommunicatum, non ſufficit dubium prudens denunciationis, ſed requiritur notitia moraliter certa dictæ denunciationis. ibid. ſub fin. reſ.

An in cenſura ferenda, neceſſario requiratur monitio? t. 5. tr. 1. r. 4. p. 2

Et an, quando excommunicatio fertur à Prælato, non per modum judicii, ſed per modum defenſionis ad defendendum jus proprium, requiratur monitio? ibidem §. 5

An cenſura ſine trina monitione non ſolum ſit illicita, ſed invalida? Et in textu hujus reſolutionis aliqua diſcutiuntur pro firmanda doctrina dictæ quæſtionis. t. 5. tr. 1. r. 5. p. 3

An declaratoria incurſionis in cenſuras latas contra Ni, ſit nulla ex defectu citationis. tom. 5. tract. 1. reſ. 6. pag. 3

Et infertur, quod ab incurſione cenſurarum excuſſa ignorantia moraliter vincibilis; & in aliquibus caſibus ignorantia etiam craſſa, & ſupina, dummodo non ſit affectata. ibid. §. 8. & in multis aliis ejus notationum. pag. 5

Et docetur ignorantiam probari poſſe per juramentum, ſed ſi jurare quis recuſat, debet haberi pro excommunicato. Et multa alia pro firmanda doctrina prædictarum quæſtionum adducuntur, & tota doctrina eſt valde notanda. ibidem §. 9. ante medium, à verſ. Et talem, &c.

An excommunicatio ſit actus irretractabilis, ſeu irreparabilis ad ornatum Concil. Trid. ſeſſ. 13. c. 1. de Reformat. t. 5. tr. 1. r. 7. p. 6

Et explanatur, quænam ſint gravamina irreparabilia, ex declaratione ſacræ Congregationis, facto verbo cum Sanctiſſimo tunc Clement. VIII. à quibus ſubditus poſſit appellare à ſententia interloquutoria? Et decidditur, quod ſunt excommunicatio, ſuſpenſio, interdictum, tortura, carceratio, & alia hujuſmodi, quæ continent factum, quod infectum eſſe non poteſt. ibid. §. 4. & ſeqq.

An ad valorem cenſuræ requiratur contumacia reſpectu Eccleſiæ comminantis ſub cenſura. t. 5. tract. 1. reſ. 8. §. 2. pag. 7

Et ſupponitur cenſuram, ſuſpenſionem, & interdictum non poſſe validè fieri, ac proinde non incurri niſi ob peccatum exterius inobedientiæ, & contumaciæ reſpectu Eccleſiæ. ibid. §. 1

Et notatur, quod tripliciter contingit aliquem eſſe contumacem. ibid. §. 3

An cenſura requirat actum conſummatum. t. 5. tract. 1. reſ. 9. p. 7

Et pro firmanda doctrina dictæ quæſtionis aliqui alii diverſi caſus adducuntur pro praxi.

An lata excommunicatio reſervata contra perpetrantes homicidium, ſi quis propinato jam alteri veneno confiteatur illud, incidat in cenſuram, morte ſequuta, vel in caſum reſervatum? Et in corpore hujus reſolutionis aliqui alii caſus à ſimili explanantur pro praxi dictæ difficultatis? tomo quinto, tract. 1. reſ. 10. pag. 8

An excommunicatio ferenda, obliget ad peccatum mortale? t. 5. tr. 1. r. 11. p. 9

An aliqua præcepta, & mandata Epiſcoporum ſub pœna excommunicationis obligent ſemper ad peccatum mortale. t. 5. tr. 1. r. 12. p. 9

Et an leges Civiles nunquam obligent ad pœnam ſpiritualem,

tualem, quamvis contineant pœnam gravem corporalem, si aliunde non sint prohibitæ jure naturali, aut divino. ibid. sub fin.
An excommunicatio minor possit ferri pro peccato veniali? Et an peccatum veniale sit materia sufficiens excommunicationis minoris? tom. 5. tract. 1. resol. 13. pag. 10
Et notatur, quod si contingat, quod præceptum Superioris sit de re levi, vel indifferenti in se, & tamen sit causa, & periculum inducat majoris mali, ut si Superior præcipiat, ne quis tali hora, & tali loco ambulet sub pœna excommunicationis absolutè, quia prævidet, vel dubitat, quod aliquod grave malum sit eventurum, si quis transgrederetur tale præceptum inobedientiæ, licet sit de re levi esset peccatum mortale, & per consequens ille esset excommunicatus excommunicatione majori. ibidem §. 3. & in aliis ejus notationum.
An excommunicatio possit fieri pro peccato purè interno. t. 5. tract. 1. res. 14. & in aliis multis ejus notationum. p. 10
Et an si desit aliqua conditio, per quam actus non dicatur perfectus, & consummatus, ut lex requirit, nunquam incurratur excommunicatio, nec censura. ibid. ad med. §. 2. à vers. Unde si, &c.
An actus, vel omissio externa, per quam feratur censura, debet esse signum actus interni. t. 5. tract. 1. resol. 15. pag. 11
An incurratur excommunicatio, quando opus externum, cui annexa est excommunicatio fuit solum veniale, sed internum mortale? tomo quinto, tract. 1. resol. 16. pag. 11
An censuræ sententia lata sub forma disjunctiva, verbi gratia: Præcipio hoc sub pœna excommunicationis, vel suspensionis, habeat effectum? t. 5. tract. 1. res. 17. pag. 12
Et an reus sub tali forma teneatur saltem ad alterutrum? ibid. ad med. §. 1. vers. Quæres.
Et an qui sub hac forma censuram ferret, graviter peccaret. ibid. in fine resol.
An censura possit ferri sub conditione? tom. 5. tract. 1. res. 18. p. 12
Et an appellatio post sententiam excommunicationis latam sub conditione si fiat ante completam conditionem, suspendat excommunicationem? ibid. §. 2
Sed difficultas est, an hæc appellatio possit fieri toto tempore, quo conditio non est impleta, vel solum intra decem dies, ut fieri solet aliarum sententiarum appellatio. ibid. §. 3
Et quid, si pendente conditione judex moriatur, vel reus forum mutet. ibid. §. 4
Et an si conditio esset de futuro, & omnino impertinens, censura esset valida? ibidem ad medium dicti §. 4. pag. 13
An si pendente conditione, sub qua lata est excommunicatio, si creditor, v. g. terminum absolutionis à judice lato proroget, & postea debitor non solvat, incurrat talem censuram? Et supponitur posse creditorem, terminum prorogare. tom. 5. tract. 1. resolut. 19. pag. 13
Sed difficultas est, si debitor non solvat in secundo termino, quid est faciendum? ibid. ad lin. 6. §. 1
Fuit olim lata excommunicatio per vim, & metum, quæsierunt tunc à me an fuerit nulla? Idem est de Absolutione excommunicationis? t. 5. tr. 1. r. 20. p. 13
An si judex sit excommunicatus valide alium excommunicet? Et quid, si judex excommunicatus sit occultus. t. 5. tr. 1. r. 21. p. 14
An judex excommunicatus toleratus valide alium excommunicet? t. 5. tr. 1. r. 22. p. 14
An judex excommunicatus toleratus possit valide exercere jurisdictionem. t. 5. tr. 1. r. 23. p. 14
Et quid, si talis sit excommunicatus denunciatus, & se transferat ad alium locum ubi passim ignoratur, ut sit nominatim denunciatus, vel publicus Clerici percussor, & eligatur in judicem, an eius acta valeant in favorem publicum? ibid. ad med. res.
Et an collatio, seu electio facta à tali excommunicato valeat, &c. ibid. in fine.
An excommunicatus toleratus exercens iudicium peccet mortaliter. t. 5. tr. 1. r. 24. p. 14
An effectus excommunicationis quoad privationem usus iurisdictionis habeat locum in iudice sæculari excommunicato non tolerato? t. 5. tr. 1. r. 25. p. 15
Et an subditi absolvantur ab obligatione obediendi Superioribus excommunicatis. ibid. in fine.
An excommunicatus sit incapax officiorum iurisdictionis sæcularis? t. 5. tr. 1. r. 26. p. 15
An iniustè excommunicatus, verbi gratia, ex causa præsumpta secundum allegata & probata, teneatur se abstinere à Communione fidelium, & ab aliis actibus prohibitis? tomo quinto, tract. 1. resolution. 27. pag. 16
Et an in dicto casu, quamvis ad id teneatur ratione scandali, imo ratione obedientiæ, non fiat irregularis celebrando, non solum quando in occulto celebrat, sed etiam quando in publico, & coram eis, quibus censura est nota, & innocentia incognita, &c. ibidem §. 3
An iniuste excommunicatus incurrat in pœnas iustæ excommunicationis? tomo quinto, tractat. 1. resol. 28. pag. 16
Sed quid est dicendum de pœnis, quas incurrunt violantes censuras, de irregularitate celebrando Missam in dicta excommunicatione, deferente suffragium, de collatione, & receptione beneficii, & similibus. ibid. in fine §. 2. & seq.
Difficultas est, si violat censuras in publico. ibid. ad medium §. 3
Et communicans cum tali excommunicato an incurrat pœnas iuris impositas? ibidem prope finem resolut. pag. 17
Et an ab orationibus, & suffragiis generalibus Ecclesiæ excludatur, prædictus excommunicatus, à quibus excluduntur excommunicati? ibidem in fine resolutionis.
An qui probabiliter iudicat sententiam excommunicationis esse nullam, teneatur se abstinere, & incurrat pœnas iuris? t. 5. tr. 1. r. 30. p. 18
An excommunicatio liget, quando pro subdito adsit opinio probabilis in contrarium? t. 5. tract. 1. resol. 31. pag. 18
Et resolutio huius dubii multum pendet ex illa difficultate; an obedire debeat subditus Superiori præcipienti iuxta sententiam probabilem? ibidem §. 14. pag. 20
An si Episcopus prohibeat furtum sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, furans incurrat excommunicationem, si invincibiliter legem istam ignoret? Idem est, si excommunicatio lata sit à Pontifice? t. 5. tract. 1. resolut. 32. & in aliis eius notationum. p. 20
An ignorantia vincibilis juris, vel facti excuset ab incursione censurarum, & aliarum pœnarum, sive latæ sint à jure communi Papæ, sive particulari Episcoporum. t. 5. tr. 1. r. 23. 24. p. 21
Et explanatur, quænam dicatur ignorantia crassa, & supina, lata, & vincibilis, vel ignorantia crassa, supina, & affectata. ibid. à lin. 11. §. 1. dictæ res. 33
Et an ignorantia crassa, & supina nunquam excuset? ibid. à lin. 9. §. 1. dictæ res. 34
Et notatur ignorantiam vincibilem facti impedire incursionem censuræ latæ contra eos, qui scienter aliquid fecerint, aut facere præsumpserit, aut contra eos, qui

ausu temerario aliquid fecerint, etiam quando est affectata, vel adeo crassa, ut moraliter censeatur intentata, seu affectata. ibid. post medium §. 1. dictæ ref. 34. & in §. seq. & melius in ref. 36. & in multis aliis ejus not. 1. & 3. p. 23. & 24

An ignorantia censuræ invincibilis, quæ est annexa casibus Pontificiis impediat reservationem? Et an hoc extendatur ad naturalem oblivionem, seu inadvertentiam. tom. 5. tractat. 1. resolution. 35. & in aliis ejus not. 1. & 2

An legentes libros Hæreticorum ignorantia affectata non incurrant excommunicationem latam in Bulla Cœnæ, quæ fertur contra scienter legentes. t. 5. tr. 1. r. 36. post medium §. 2. vers. Unde. p. 24

An incidat in censuram Bullæ Cœnæ, qui falsificat literas Apostolicas secundum mentem Pontificis. t. 5. tr. 1. ref. 37. pag. 24

Et quid de illo, qui integras literas fabricat. ibidem post medium, §. 2. vers. Secus.

Sed si ponas aliquam partem non habuisse in falsificandis literis Apostolicis, sed illis utendi postquam falsificatæ fuerint, an sit hac censura excommunicatus. ibidem §. 5

Idem est de illo, qui falsas impetrat literas. ibidem in dicto §. 5

Et notatur defensores, & fautores falsificantium literas Apostolicas, imo illas per alios falsificantes non incurrere censuram Bullæ Cœnæ, sed censuram *Cap. Ad falsariorum*, quæ reservata non est. ibid. §. 6

An censura, vel casus reservatus contra facientes falsum instrumentum, comprehendat falsificantes illud. t. 5. tr. 1. r. 38. p. 25

An appellantes à Pontifice ad Concilium Generale actu existens, incidant in censuram Bullæ Cœnæ. t. 5. tr. 1. ref. 39. pag. 25

Et an consulentes appellare ad futurum Concilium in censuram Bullæ Cœnæ incidant? Et quid de præstantibus auxilium, aut favorem ad prædictam appellationem. ibid. §. 5

Et docetur dictos consulentes in prædicto casu incurrere in excommunicationem reservatam latam à Pio II. in Bulla incipiente *Execrabilis*, & confirmata à Iulio II. ibid. §. 6. prope finem. p. 26

Et an appellantes ab ordinationibus Pontificiis, quatenus Princeps temporalis est, excommunicationi Bullæ Cœnæ subjiciantur. ibid. §. 3

An appellantes à Papa ad Concilium Generale jam congregatum sint Sacrilegi, & malè sentiant de Fide. t. 5. tr. 1. r. 40. prope fin. §. 2. p. 26

Et notatur talem prohibitionem appellandi comprehendere appellationem à sententia Papæ, in qua motus ira, vel aliqua alia animi perturbatione videatur committere injustitiam. ibid. §. 4

An extrahentes mercimonij causa in magna quantitate frumentum, oleum, blada, legumina, & alia ex statu Ecclesiastico incidant in censuram Papæ reservatam? Et explanatur, quæ sit magna quantitas in prædicto casu. t. 5. tr. 1. r. 41. §. 1. & 2. p. 27

Et an si quis extraheret panem coctum, incidat in hanc censuram. ibid. §. 3

Et quid, si extrahat farinam. ibid. 4

Et an sub nomine olei, comprehendantur oleæ, ex quibus ipsum oleum conficitur. ibid. §. 5. p. 28

An in casu dubij possint Principes sine incursione censurarum Bullæ Cœnæ impedire, ne victualia extrahantur ab eorum Regnis ad Romanam Curiam. t. 5. tr. 1. ref. 42. pag. 28

Et notatur, quod in foro externo impedimentum præstatur à persona publica, præsumitur justo titulo appositum, secus à persona privata. ibid. §. 3

An Piratæ, seu Curlarij non solum discurrentes per mare Pontificium sed alia maria, incidant in censuram Bullæ Cœnæ. tom. 5. tractat. 1. resolution. 43. pagina 28

Et quid, si nullam deprædationem actu exerceant. ibidem §. 3

Et quid, si cum intentione deprædandi discurrant, si nullam deprædandi actionem exerceant. ibid. §. 4. ad medium, à vers. Ex hoc. p. 29

Et quid tamen si casu navigantem deprædantur. ibidem §. 5

Et an deprædantes Infidelium naves à Christianis assecuratas incidant in censuram Bullæ Cœnæ. ibid. à linea 10. dicti §. vers. Sed ex hoc.

An qui per donationem, vel furtum accipit bona naufragantium ab alio accepta, incidant in censuram Bullæ Cœnæ. t. 5. tr. 1. r. 44. p. 29

Et an, qui auxilium, consilium, mandatum, aut favorem præstant, vel ratum habent, ut bona naufragantium subripiantur; vel bona subrepta custodiunt, incidant in censuram dicti Canonis. ibidem §. 3. 4. & 5. pagina 30

Et an si Christiani Piratæ naufragium faciunt, excommunicentur coram bona subripientes. ibid. §. 6

Et notatur, quod qui subripit bona Christianorum, quæ in navibus Infidelium cum assecuratione illa reddendi certo loco, quomodocumque pereant, asportantur, non excommunicantur; si vero Christiani eadem obligatione Infidelium bona deferant, excommunicantur illa subtripientes. ibid. §. 7

Et aliqua alia notantur, quæ contingere possunt in supradictis naufragiis circa supradicta, & circa alios diversos casus, & naufragia. ibidem à §. 8. ad 11. inclusivè. pagina 31

An incidant in censuram Bullæ Cœnæ deferentes Infidelibus pecunias, merces, & victualia, etiam belli tempore. t. 5. tr. 1. r. 45. p. 31

Et an nuntius deferens Infidelibus literas, sciens continere revelationem secreti Reipublicæ Christianæ, incurrat censuram Bullæ Cœnæ. ibid. §. 4

Et quid est dicendum, si aliquis revelet secretum Reipublicæ Christianæ alicui fideli, qui creditur revelaturus Infidelibus, an iste incurrat censuram Bullæ Cœnæ. ibid. §. 6. p. 32

Et an vendentes arma Infidelibus in terris tamen Christianorum incidant in censuram dictæ Bullæ. ibidem §. 7

Idem est, si vendant, quos certo sciunt ea ad Infideles esse missuros. ibid. à linea 5. §. 8

Quod idem dicendum est de commutantibus arma pro armis, ut enses pro hastis, &c. ibid. in dicto §. 8

Et an deferens prohibita, quando aliter Captivi redimi non possunt, excusentur à prædicta censura, ibidem §. 9

An licitum sit deferre arma Infidelibus, si pecunia reportata sit Christianis utilior. tom. 5. tract. 1. resolut. 46. pagina 32

An deferre arma Hæreticis, & instrumenta bellica sit prohibitum ex Bulla Cœnæ? Et quid, si Hæretici sint publice denunciati. tom. 5. tract. 1. resolution. 47. pagina 32

An qui narrat Consilia, verbi gratia, Regis Catholici nostri alicui Turcarum proditori, incidat in Censuram Bullæ Cœnæ. tom. 5. tractat. 1. resolution. 48. pagina 32

Cum in Regno sit magna penuria Carnis, & in perniciem rei frumentariæ in dies plura animalia macellentur, dubitatur, an sine metu excommunicatis liceat emere à Turcis supradicta animalia, & cum illis alia victualia commutare. tom. 5. tractat. 1. resolution. 49. pagina 33

Et an commercium cum Infidelibus non intelligatur tempore necessitatis. ibid. §. 3

Et adducuntur multi Doctores pro explanatione, quando jure

jure positivo sit licitum, vel prohibitum Infidelibus mercimonia deferre. ibid. à §. 3. ad fin. Resol.
An pœnæ contra duellantes ipso facto incurrantur. t. 5. tr. 1. r. 50 p. 33
An Principes ad vitandum majora mala possint in aliquo casu absque incursione censurarum permittere Duellum. t. 5. tr. 1. r. 51. p. 34
Notabilia quædam circa materiam duelli. Et pro praxi 14. diversi casus adducuntur in textu hujus Resol. ad incurrendam, vel non incurrendam excommunicationem Duelli in eis, quos invenies in hoc Indice in verbo *Duellum*. tom. 5. tr. 1. r. 52. & in aliis ejus notationum. p g. 35
An si quis provocaret aliquem ad duellum, sese conferens postea ad præfixum locum, & præfixo tempore, ib que frustra expectato inimico discedens incidat in censuram Gregor. XIII. tom. 5. tractat. 1. resolution. 53. pagina 36
Et quid, si aliquis offensus à N. illum provocavit ad duellum certo in loco, &c. non tamen habebat animum pugnandi, & certo sciebat pugnam non sequuturam, quia amici utriusque impediissent, an in tali casu incidat in excommunicationem dictæ Bullæ. ibid. ad medium Resol. à vers. Quidam.
Et curiosissime notatur, an excommunicationem incurrat, si quis diceret: Vade quæsitum gladium, hic te expecto. Vel, Veni ad talem locum te ibi expecto. Vel si existens in navi, vel alibi dicas: Egrediamur in terram vel foras, te expecto in tali loco. Vel, Quisque nostrum abeat quæsitum ensem in tali loco mox pugnaturi; secus si offensus dicat offendenti: Distringe ensem, tecum enim pugnare volo. ibid. à linea 7. Resol.
Virum duellatores, oblato, & acceptato duello incidant in excommunicationem si pugna postea non sit sequuta. t. 5. tr. 1. r. 54. p. 37
An in aliquo casu vir Nobilis possit sine peccato acceptare duellum. tom. 5. tr. 1. resol. 55. 56. p. 37. & 38
An provocantes ad duellum teneantur è domo non exire, dum componitur pax? Et quanam voluntate debeat procuratus è domo exire. tom. 5. tract. 1. resolut. 57. pagina 38
An si conventio de pugnando facta sit in rixa, & inter conventionem, & pugnam intercedat tempus, non incurrat pœnas latas contra duellantes. tom. 5. tract. 1. resol. 58. pag. 39
Et notatur consulentem duellum non incurrere excommunicationem, si fecit, quantum potuit, revocando consilium, licet nihil profecerit. ibid. §. 4.
An si accusator offerat duellum purgativum, possit illud innocens acceptare ad tuenda bona temporalia. tom. 5. tr. 1. r. 59. p. 39
Et an ea, quæ dicuntur de acceptatione certaminis purgativi, eamdem vim habeant in certamine non purgativo. ibid. §. 3. p. 40
Et an innocens possit criminatori offerre singulare certamen, quando alia ratione non potest se, suaque tueri. ibid. §. 5
An si quis dicat alicui; cum pugnabo prima vice, qua tibi per urbem obviam ero, incidat in pœnas Duelli. t. 5. tr. 1. r. 60. p. 40
In Belgio quis aspexit duellum, nesciens esse prohibitum in Bullis Pontificiis sub pœna excommunicationis, quæ si vit à me per literas, an in illam inciderit. tom. 5. tract. 1. resol. 61. & in plurimis aliis ejus notationum. pagina 41
An spectatores duelli incidant in excommunicationem. t. 5. tr. 1. r. 62. p. 41
Et in corpore hujus Resol. declaratur, qui sunt, qui ex justa causa intersunt duello, & non peccant, neque excommunicantur, ut verbi gratia, aliquis famulus aut amicus, Chirurgus, & Sacerdos susceperus confessionem alicujus moribundi, &c. ibid.
An si quis commodat arma amico volenti duellare, incidat in excommunicationem. tom. 5. tract. 1. resol. 63. pagina 42
An sepelientes mortuum in duello sint excommunicati. t. 5. tr. 1. r. 64. p. 42
Et an sit necessaria sententia declaratoria judicis, ne supradictus mortuus in duello in Ecclesia sepeliatur. ibidem §. 4
An si in ipso conflictu duelli sit aliquis vulneratus, & in eodem die, vel alio postea moriatur, privari debeat Ecclesiastica sepultura, tanquam mortuus in excommunicationem duelli. tom. 5. tract. 1. resolution. 65. pagina 43
An, si quis in duello percussus lethaliter decidat in terra, & signa contritionis ostendat, sed ex defectu Confessarij non fecit confessionem, & mortuus est, possit sepeliri in loco sacro, vel censendum est, quod moriatur excommunicatus, & in peccato publico? Et quid, si moriatur unum, aut alterum diem post duellum. tom. 5. tr. 1. r. 66. p. 44
Et deducitur, quod si quis decedat ex facinoroso actu, si tamen in ultimo vitæ, seu puncto mortis ostendat contritionem, non debet privari Ecclesiastica sepultura. ibid. in fine §. 2
Et an pro illo, qui mortuus est in duello, (modo quo supra) cum signis contritionis, sepulto tamen extra Ecclesiam, & non in loco sacro possit quis offere Missam. ibidem §. 4
Etiamque docetur, quod excommunicato non denunciato potest applicari Missa si ostendat signa contritionis, aut mortuus est in iis. ibid. in fine Res.
An, qui à duello uno, vel altero die supervixerunt, aut etiam una hora & confessi sunt, possint in loco Sacro sepeliri. t. 5. tr. 1. r. 67. p. 44
Et an Episcopus, si æquum judicaverit, possit cum his contritis, & confessis dispensare, ut sepeliant eos, in loco sacro; vel an possint in supradicto casu sepelire eos, absque ulla Episcopi dispensatione. ibid. &c.
In Jubilæo anni Sancti 1650. Romæ in conflictu duelli quis accepit vulnus lethale, ex quo post aliquos dies mortuus est, quæsierunt tunc à me, an privandus esset Ecclesiastica sepultura. tom. 5. tractat. 1. resolution. 68. pagina 45
An excommunicatus toleratus moriens sit privandus Ecclesiastica sepultura, si publice innotuerit fuisse excommunicatum. tom. 5. tractat. 1. resolution. 69. pagina 46
An sub prohibitione *Cap. Sacris, & Clem. 1. de Sepult.* ne excommunicati sepeliantur in loco sacro excludantur excommunicati tolerati. tom. 5. tract. 1. resolution. 70. pagina 46
Et advertitur, quod non polluitur Ecclesia sepeliendo excommunicatum nisi sit ille vitandus. ibidem in fine Resolut.
Qui sunt illi, qui sepelientes excommunicatum in loco sacro incutrant excommunicationem. tom. 5. tract. 1. res. 71. pag. 46
Et an, qui excommunicatos etiam Hæreticos notorios, sed non denunciatos in loco sacro sepeliunt, incurrant excommuncationem. ibid. §. 2. &c. melius in Resol. 72. pagina 47
Et an hoc extendatur ad Hæreticorum fautores, & defensores. ibidem ante medium §. 3. dictæ Resolut. 72. pagina 47
Et an peccent, qui cum Hæreticis quibuscumque non denunciatis simul orant, vel concionem sacram, aut Missam audiunt. ibidem ad med. dicti §. 3. Vers. Ex quo.
Et notatur, quod si aliquis reperiretur mortuus in puteo, vel laqueo suspensus, non est statim privandus Ecclesiastica sepultura. ibid. §. 5. p. 48
Et aliqua alia docentur, quæ contingere possunt in supradictis casibus. ibid.

An

An Sacerdotes in domibus audientes Lectorem Legum, vel Medicinæ incidant in excommunicationem? Et quid de Regularibus. tom. 5. tractat. 1. resolution. 73. pagina 48

Et quid, si supradicti studeant Legibus Civilibus in Scholis publicis, quatenus conducunt, vel possunt conducere ad notitiam Canonum. ibid. §. 3

Et an hoc intelligatur in foro interiori, nam in foro exteriori semper præsumantur excommunicati? Et notatur, quod Diaconi, & Subdiaconi non comprehenduntur sub dicta prohibitione. ibid. §. 4. per totum.

An si mandans, vel consulens revocet mandatum, vel Concilium, incurrat adhuc excommunicationem, si delictum, hoc non obstante, commitatur? Et quid, si revocatio non innotescat mandatario? Et an teneatur restituere damna ex tali homicidio sequuta. t. 5. tr. 1. res. 74. pag. 48

Et si mandans homicidium mortuus fuerit antequam mandatarius occideret, non contrahat excommunicationem, quæ solum ligat viventes, non autem defunctos. ibid. sub finem Res. &c.

An censura lata contra facientes, comprehendat mandantes, aut consulentes. tom. 5. tr. 1. res. 75. & in aliis ejus not. pag 49

Et aliqua alia circa hoc notantur, & tandem advertitur, quod non ligatur excommunicatione, qui paratum occidere Cleticum, consuluit tantum percutere. ibid. §. 6. & in aliis ejus not.

An licitum sit vendere & depingere Agnos Dei, & retinere illos sine incursione censurarum. tom. 5. tr. 1. res. 76. pagina 50

Et an peccent laici, si absque contemptu eos tangant. ibidem §. 3

Et an dicta excommunicatio sit Pontifici reservata. ibid. in fine Res.

An furantes Reliquias prætet peccatum aliquam excommunicationem incurrant. tom. 5. tractat. 1. resolut. 77. pagina 50

Et notatur, quod Romæ extat excommunicatio, ne Reliquiæ ex Vrbe extrahantur. ibid. in fine §. 2

An alienatio Reliquiarum includatur in prohibitione Paulinæ de rebus Ecclesiæ non alienandis. tom. 5. tr. 1. res. 78. pag. 50

Et explanatur particula *Præsumpserit*, posita in dicta Extravag. Pauli II. quæ denotat temeritatem, & non comprehendit eum, qui bona fide ignoranter, aut imprudenter, seu inadvertenter facit aliquid contra dictam Extravagantem. ibid. à linea 4. §. 2. p. 51

An Superiores in contractu licito possint absque solemnitate obligare bona Ecclesiæ sub hypotheca generali, non obstante Paulina, & decreto Vrbani VIII. tom. 5. tr. 1. r. 79. p. 51

An pecuniæ ad Cambium, vel mutuo acceptæ cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis comprehendantur sub Decreto Sacræ Congregationis, & Paulinæ *Ambitiosæ*. ibidem ad medium §. 3. à Vers. Hinc. pagina 52

Et an obligando tantum fructus bonorum immobilium, & mobilia pretiosa possit Prælatus, & Capitulum Ecclesiæ, seu Monasterium absque solemnitate, quam jura ad alienationem bonorum Ecclesiasticorum requirunt, pecuniam mutuo accipere. ibid. §. 4

Et an hoc procedat, si mutuum sit acceptum absque ulla obligatione aliquid pro eo solvendi, alioquin non possit fieri, etiam si tantum fructus, & mobilia, & non immobilia, & pretiosa obligentur. ibidem §. 5. pagina 53

An bona Ecclesiastica legata, vel donata, ut possint alienari sine assensu Apostolico, & in proprios usus converti, possint, stante hoc absque dicta solemnitate alienari. t. 5. tr. 1. r. 80. p. 53

Et an quamvis permutatio bonorum Ecclesiasticorum maximè cum laicis sit prohibita, tamen permutatio cum Imperatore, & Principe patriæ est permissa absque solemnitate? Idem est cum Fundatore, sed solemnitate præmissa. ibid. §. 4. per totum.

An cogentes fœminas intrare in Monasterium educationis causa incidant in excommunicationem latam in Conc. Trid. sess. 35. c. 18. Et quid de peccato in quacumque opinione circa hoc. tom. 5. tr. 1. res. 81. & 82 pag. 54. & 55

Et an si metu reverentiali, vel importunis precibus Parentes, vel alii suadeant puellis intrare in Monasterium, incurrant excommunicationem Concilii. ibidem §. 6. dictæ Res. 81. p. 54

Et notatur non incurrere hanc censuram illum, qui filiam relinquit hæredem cum pacto, ut aliquod Monasterium ingrediatur. ibid. sub finem Res.

Et aliqua alia explanantur pro supradictis casibus. ibidem.

Et infertur filios impuberes sic à Parentibus in Religione oblatos educationis causa, non posse egredi sua voluntate ante annos pubertatis. ibid. ad lin. 10. §. 2. r. 82. à vers. Vide. p. 55

Et notatur Parentes cogentes filiam etiam puberem intrare Monasterium, non in ordine ad professionem, sed tantum ut ibi educetur, donec nuptui apta sit, non incurrit dictam excommunicationem Concilij. ibid. §. 3

An si quis insideret supra murum Monasterii Monialium incideret in censuram? Ubi plura circa Clausuram Monialium notantur. tom. 5. tractat. 1. resolution. 83. pagina 55

Et pro praxi quæritur, an si aliqua Monialis ascendat super tectum Monasterij, frangat Clausuram. ibid. §. 1. pagina 56

Et an detur parvitas materiæ in violatione Clausuræ tam respectu exitus quam ingressus, vel respectu temporis? Et quæ quantitas sit parvitas materiæ in prædictis casibus. ibid. à §. 1. ad finem, & in aliis ejus not.

Notabilia quædam circa prohibitionem colloquendi cum Monialibus.

Et pro praxi hujus Res. decem casus demonstrantur in textu hujus Res. quos etiam explanatos invenies specialiter in hoc Indice in verbis *Moniales, Regulares*. t. 5. tr. 1. r. 84. & in multis aliis ejus not. pag. 57. & de multis illis infra in Res. 87. & 88

Sed superest hæc difficultas, an nimia frequentia Monasterii Monialium absque legitima causa sit peccatum. ibid. ad lineam 4. §. 11. r. 84. p. 58

An ligentur excommunicatione accedentes ad Monasteria Monialium Regularibus subjecta, si Statutum Episcopi ferat censuras contra accedentes ad Monasteria Monialium. t. 5. tr. 1. r. 85. p. 58

Et an incurrant in prædictam censuram latam per modum Statuti contra loquentes cum Monialibus, quia colloquutio fit in loco exempto. ibid. in fine, &c.

Idem est de statuto contra ingredientes dicta Monasteria. tom. 5. tract. 1. res. 86. post medium, §. 1. à Vers. Idem de Statuto. p. 58

Et docetur, quod non potest Episcopus Moniales exemptas loquentes cum suis subditis punire. ibid. §. 2. ad medium, à Vers. Non potest. p. 59

Et an prohibitio contra colloquentes cum Monialibus afficiat, etiam si ipsa Monialis non respondeat? Et quid è contra, si quis audierit Monialem sibi loquentem, si ipse illi non respondeat. tom. 5. tract. 1. res. 87. pagina 60

Et an peccet contra prohibitionem, qui loquitur cum Moniali per interpretem? Idem est de eo, qui de domo posita prope Monasterium loquitur cum Monialibus. ibid. §. 4 per totum, &c.

Idem est de loquentibus cum Abbatissa. ibidem §. 5. pagina 61

Idem de scribentibus ad illas. ibid. §. 6 Idem

Idem de advenis, peregrinis, pueris, & puellis ante 14. annos accedentes ad colloquendum cum Monialibus. ibid. §. 8

Et quid declarante Moniali aliquem casum conscientiæ? ibid. ad lin. 15

Et an Episcopi loquentes cum Monialibus includantur in edicto ordinarii illius loci, contra colloquentibus cum Monialibus? Et quid de Canonicis Ecclesiæ Cathedralis? ibid. §. 7. per tot.

An colloquentes cum conversis Monialibus incidant in censuram latam ab Episcopo; vel si sint Regulares in pœnas Sixti V. & sacræ Congregationis? t. 5. tract. 1. res. 88. pag. 61

Et an loquentes cum Monialibus signis, aut nutibus, vel per intermediam personam, aut per scriptum peccent, & incurrant pœnas? ibid. §. 3

An qui habet licentiam indefinitam colloquendi cum Monialibus, possit sæpius cum illis loqui? Idem est de licentia ingrediendi clausuram Monialium, data licentia indefinita. t. 5. tr. 1. r. 89. p. 62

Et an quando quis habuit licentiam colloquendi cum Monialibus, & antequam ea utatur, Prælatus concedit licentiam generalem cuilibet colloquendi cum Monialibus tali die, iste possit colloqui bis in eodem die. ibid. §. 3

An Gregor. XIII. excommunicationem incurrant ingredientes Monasteria Monialium, non prætextu licentiarum, sed absque ulla prorsus licentia, etiam ad malum finem? t. 5. tr. 1. r. 90. p. 62

An ingredientes Monialium Monasteria cum licentia, si finito ministerio multo spatio ibi morentur ob malum finem, non solum peccent mortaliter, sed etiam incurrant excommunicationem latam à Greg. XIII. t. 5. tr. 1. res. 91. 92. p. 63

Et an in supradicto motu proprio, & prohibitione Concilii Trid. sess. 25. c. 5. de Regular. comprehendantur Reges, Reginæ, & Cardinales? ibidem in fine §. 3. resolut. 91

Et an Religiosi habentes privilegium absolvendi à casibus Pontifici reservatis, possint absolvere ab hac excommunicatione? ibidem à lin. 4. §. 1. & in aliis ejus notationum.

Et an infantes nondum doli capaces possint in Monasteria Monialium admitti, nec sint inclusi in prohibitione Greg. XIII. & Concil. Trid. ibid. §. 6

Et notatur, quod Confessarius potest intrare clausuram Monialium non solum quando regula confiteri præcipit, sed etiam quoties infirma dixerit se indigere sacramento Pœnitentiæ, vel Prælatus in aliquo casu electionis Abbatissæ, vel Priorissæ. ibid. §. 5

An licentia ingrediendi Monasteria Monialium debeat esse in scriptis, etiam quoad forum conscientiæ? t. 5. tr. 1. r. 93. p. 63

An cessante excommunicatione Papali, cesset etiam Episcopalis? t. 5. tr. 1. r. 94. p. 64

An Episcopi possint excommunicare Inquisitores, & è contra Inquisitores Episcopos? t. 5. tract. 1. resolut. 95. pag. 64

An contra incendiarios sit lata aliqua censura. t. 5. tract. 1. res. 96. p. 64

Et an sufficiat, ut dicta denunciatio fiat edicto generali, vel an ab Episcopo sint excommunicandi, & si postea denuncientur, tunc talis excommunicatio sit Papæ reservata? ibid. §. 2

Sed difficultas adhuc superest, an Episcopi teneantur sub aliqua pœna contra incendiarios excommunicationem ferre? ibid. §. 3

An Episcopus possit excommunicare subditum committentem delictum in Monasterio Regularium existente in sua Diœcesi? tomo quinto, tract. 1. resolut. 97. pag. 65

Et an Religiosi ubique terrarum possint à suis Superioribus ligari censuris, sive annexis statuto perpetuo, sive præcepto? ibid. in fine §. 1. vers. & ideo.

An Episcopus possit citare subditum suum existentem in aliena Diœcesi? t. 5. tr. 1. r. 98. p. 65

Et an Episcopus possit jurisdictionem contentiosam exercere extra Diœcesim, quando causæ cognitio non vertitur, & effectus confertur in suam Diœcesim? ibidem propè fin. §. 2. à vers. nempe. p. 66

Et negatur posse Episcopum sententiam excommunicationis ferre contra subditum suum, existentem tamen in alieno territorio, etiam pro delicto commisso in suo territorio. ibid. §. 7

Et quid, quando adsit privilegium, vel per consuetudinem, an possit in alieno territorio Episcopus suos subditos citare, & in eos jurisdictionem exercere? ibid. ad lin. 11. §. 12. p. 67

Et an Prælati omnes Regulares, respectu suorum subditorum Regularium, censeantur habere totum mundum pro territorio, itaut possint exercere jurisdictionem, excommunicare, & capere suos subditos in quocumque territorio sint, etiam non implorato brachio judicis sæcularis, vel Episcopi. Et an hoc locum non habeat, ubi Prælati Regulares jurisdictionem cum territorium habeant? ibidem ante medium dicti §. à vers. Et tandem.

An subditi incurrant excommunicationem latam per statutum in Diœcesi, si contra illud agant extra Diœcesim, vel intra Diœcesim in loco exempto existentes? t. 5. tr. 1. r. 99. & tribus seqq. p. 67

Sed major difficultas est, quando censura lata est per sententiam. ibid. §. 2

Et an pro delicto extra territorium commisso, si ad suam Diœcesim redeat, possit Episcopus subditum punire? ibid. in fine res. p. 68

Et an quis contrahat censuram homicidio, & stupro impositam, si existens in suo territorio occideret existentem in alieno, vel si decepit in territorio Virginem, & extraxit à territorio, & in alieno violavit? tom. 5. tr. 1. r. 100. §. 2. p. 68. & latè in r. 103. p. 70

An Episcopus per statutum possit prohibere sub censura, ne Sacerdos subditus celebret in aliena Diœcesi? t. 5. tr. 1. r. 103. in fine.

An Episcopus existens extra suam Diœcesim possit excommunicare suum subditum, si res adeo manifesta sit, ut non requirat cognitionem causæ? t. 5. tract. 1. res. 104. p. 71

An ratione delicti possit Episcopus excommunicare subditum alienum? t. 5. tr. 1. r. 105. p. 71

Et an, si Episcopus Panormitanus ferat excommunicationem contra scientes, quisnam fecerit tale furtum, & non manifestantes; si Petrus, v. g. originarius Diœcesis Montis Regalis perveniat ad civitatem Panormi, post latam hanc sententiam, & ibi acquirat domicilium, & cognoscat furem, & non manifestet, an ligabitur censura? ibid. §. 2

Ex quo infertur, quod censura lata ab Episcopo per viam sententiæ generalis, non ligat nisi subditos ratione personæ, & domicilii, non autem eos, qui subditi non sunt, etiamsi intra ejus territorium existant. ibidem §. 3

An Peregrini obligentur censuris locorum generali sententia, aut statuto decretis? t. 5. tr. 1. r. 106. p. 71

Et ideo excommunicatio lata contra eos, qui sciunt aliquod furtum, seu delictum esse commissum non ligat transeuntes, advenas, & peregrinos. ibidem in fine resolut.

An Collegium, vel Communitas possint excommunicari? Et quid, si quilibet figillatim excommunicetur, etiamsi omnes illius Collegii excommunicentur? t. 5. tract. 1. res. 107. p. 72

An pueri ſtatim poſt uſum rationis teneantur cenſuris, & pœnis? Et difficultas eſt de cenſuris latis à jure. t.5. tr.1.r.168. §.1. & 2. p.72
An impuberes incurrant excommunicationem latam, v.g. ab Epiſcopo contra non obſervantes præceptum annuæ Confeſſionis, vel Communionis in Paſchate. t.5. tr.1.r.169. p.72
An ex vi monitorii teneantur impuberes revelare. tom.5. tr.1.r.110.§.2. p.72
An excommunicatus poſſit eſſe Tabellio, & ejus acta ſint valida. t.5.tr.1.r.111. p.73
Et an prædictus Tabellio peccet mortaliter exercens munus ſuum Tabellionis, quantumcumque ab illis requiratur, ſi ſit excommunicatus non toleratus, vel ſi ſe ingerat. Tolerans vero non peccat, ſi requiratur ab aliis. ibidem §. 2
An excommunicatus poſſit eſſe teſtis, & ejus teſtimonium ſit validum. tom.5. tractat.1. reſolut. 112. pagina 73
Et quodnam peccatum committat, ſi excommunicatus ſit teſtis in judicio, vel extra illud. ibidem in fine §. 2. pagina 74
Et an ſupradicti excommunicati poſſint eſſe teſtes in cauſa matrimonij, ut etiam in cauſa hæreſis. ibidem §. 6
An excommunicatus poſſit eſſe Advocatus, ſeu Procurator. t.5.tr.1.r.113. p.74
Et an matrimonium contractum per Procuratorem excommunicatum ſit validum. ibidem in fine Reſolution.
An excommunicatus poſſit eſſe Tutor, vel Curator? Et utrum validi ſint contractus ab eis factis. tom.5. tr.1. reſ.114. p.74
An excommunicatus poſſit eſſe actor in judicio. t.5. tr.1. reſ.115. p.74
Et an ſit mortale ex objecto, ſi excommunicatus jus ſuum in judicio petat. ibid. §.2. p.75
An excommunicatus vitandus poſſit petere à ſuo debitore ſuum creditum, & is ad id teneatur. tom.5. tract.1. reſ.116. p.75
An excommunicatus poſſit in judicio reſpondere per ſcriptum, vel cogatur reſpondere per Procuratorem. t.5. tr.1. reſ.117. p.75
An excommunicatus poſſit teſtari, & ſi aliquis inſtituat aliquem excommunicatum pro hærede, teſtamentum ſit validum? Et in dicto caſu, an omnes convenientes ad teſtamentum peccent. tom.5. tract.1. reſolut.118. & 119. p.75
Et quid, ſi excommunicatio ſit propter hæreſim, aut uſuras. tom.5. tractat.1. reſolution. 119. §.7. & 8. pagina 76
Et quid propter injuriam factam Cardinali. ibid. §.9
Et infertur excommunicatum vitandum hæredem inſtitui poſſe. ibid. §.12
Et ſequitur contractum initum cum excommunicato vitando eſſe validum, non ſolum in favorem contrahentium, ſed etiam in favorem ipſius excommunicati. ibidem §.13
Et hinc fit validam eſſe venditionem, emptionem, locationem, tum ab excommunicato, tum ipſi excommunicato factam. ibid. §.14. p.77
Et quid de prædictis contractibus factis à Prælato excommunicato, Tutore, Curatore, & ſimilibus. ibidem §.15. curſim in fine.
An validi ſint contractus, qui cum excommunicato fiunt. t.5.tr.1.r.120. p.77
An non reſtituens ex opinione probabili, ſi condemnetur à judice reſtituere ſub excommunicatione, illam incurrat. t.5.tr.1.r.121. p.77
Et quid, quando opinio in favorem rei eſt probabilior. ibidem §.3
An excommunicatio contra aliquos, quorum unuſquiſque tamen minimam quantitatem furati ſunt, ſit valida? Et in tali caſu, ſi unuſquiſque non reſtituat ſuam partem, quamvis minimam, an peccet mortaliter, & ex eo incurrat in prædictam excommunicationem. tom.5. tr.1.r.122. p.78
An detur parvitas materiæ in excommunicatione Papali contra extrahentes libros à Bibliotheca communi. t.5. tr.1.r.123. p.78
Et quid, ſi aliquis extraheret extra Bibliothecam librum magni valoris per tres, vel quatuor paſſus, an excuſetur ab excommunicatione ratione parvitatis materiæ. ibidem §.2
Et an poſſit intra dictum ſpatium permanendo, illum per multum tempus legere. ibid. §.3
An quis non incidat in excommunicationem ratione parvitatis materiæ. tom.5. tractat.1. reſolution. 124. pagina 78
Si excommunicantur colloquentes cum Monialibus non comprehendatur qui tranſeundo Monialem ſalutat, vel parum cum ea loquitur, aut ſalutatus reſpondeat, & quod tempus dicatur breve, ut cum illis colloquentes non incidat in excommunicationem. ibidem à linea 2. §.1
Dubius utrum excommunicationem contraxerit, quid facere debeat, an cenſendus ſit excommunicatus. tom.5. tr.1.r.125.126. p.79
An excommunicatus aliquando poſſit recipere Sacramenta ſine peccato. tom.5. tractat.1. reſolution.127. pagina 79
An extra caſus prædictos in præterita Reſolutione, ſi non licite, ſaltem valide excommunicatus recipiat Sacramenta? Et quid ſaltem de Sacramento Pœnitentiæ. tom.5. tract.1. reſolut. 128. & in multis aliis ejus notat. pag.79
Et an ipſo jure pœnam incurrant, qui excommunicatis vitandis Sacramentum miniſtrant? ibidem §.4. pagina 80
An ſi excommunicatus negligens ſit in procuranda abſolutione excommunicatis peccet contra præceptum Eccleſiæ de audienda Miſſa, annua Confeſſione, & Communione. tom.5. tract.1. reſol. 129. & 130. pagina 80
Et an excommunicatus, qui per annum non audierit Miſſam in diebus feſtivis, ſi poſtea, obtenta abſolutione excommunicationis, confiteatur, teneatur ſe accuſare, quod peccaverit toties contra præceptum audiendi Miſſam. ibid. in fine dictæ Reſ. 129. p.80
An excommunicatus cum alio legens private Horas Canonicas, vel Officium B. Virginis, &c. peccet? Idem eſt de recitante cum excommunicato. tom.5. tract.1. reſ.131. p.81
An excommunicatus poſſit uti aqua benedicta. t.5.tr.1. reſ.132. p.81
An excommunicatus poſſit ingredi Eccleſiam? Et an poſſit ibi orare, etiam ſi alii fideles in Eccleſia privatim orent, dummodo ille ſeparatim oret? Et an poſſit ibi cum aliis audire concionem. t.5.tr.1.r.133.§.1. per totum. pag.81
Et quid eſt faciendum, ſi excommunicatus Eccleſiam ingrediatur, quo tempore celebrantur ibidem divina Officia, non quidem ut interſit illis, ſed ut tranſeat per Eccleſiam ob commoditatem itineris, etiam ſi tranſeundo genuflectat, & privata oratione oret. ibid. §.2
An qui dubitat ſe eſſe excommunicatum, poſſit audire Miſſam? Et an liceat aliis, ſimili dubio exiſtente cum eo communicare. t.5.tr.1.r.134. p.82
An excommunicatus incurrat aliquam pœnam, ſi Miſſæ, aut divinis Officiis aſſiſtat? Et an etiam aliquam pœnam incurrant admittentes excommunicatos ad divina Officia. t.5.tr.1.r.135. p.82

Quid

Quid facere debeat Sacerdos, si excommunicatus denunciatus intrat in Ecclesiam, dum Missa celebratur. t.5. tr.1.r.136. p.82
Et an sit omittenda Missa post incœptum Canon, si consecratio non sit facta. ibid. §. 2. &c.
Et notatur prohiberi, ne quis simul cum excommunicato audiat Missam eamdem. ibid. prope fin. dicti §.
Sed in dicto casu præter excommunicationem minorem poterit excusari à mortali, si careat inductione, & fiat absque contemptu, & scandalo. ibidem in fine Resolution.
An pro excommunicatis toleratis liceat publicè orare, & Sacrificia offerre. tom.5. tract.1. resolution. 137. pagina 82
Et si excommunicatus toleratus petat pro se offeri suffragia communia, an peccet. ibidem sub fin. à vers. Quod si. pag.83
An liceat offerre suffragia Ecclesiæ pro excommunicatis non toleratis, si per contritionem justificentur, ante obtentam absolutionem. tom.5. tract.1. resolut.138. pagina 83
Et an liceat applicare communia suffragia Ecclesiæ ei, cujus excommunicatio est occulta, si mortuus est in gratia. ibid. ad medium §. 4
An pro excommunicato jam per contritionem justificato liceat applicare Sacrificium Missæ ante obtentam absolutionem. tom. 5. tractat. 1. resolution. 139. pagina 83
An liceat privatas orationes, & bona opera pro excommunicatis offerre. tom.5. tractat.1. resolution.140. pagina 84
Sed difficultas est, an Sacerdos possit orare pro excommunicatis in *Memento* Missæ, etiam si sint denunciati. ibidem §.3
Et circa orationes privatas pro excommunicatis alii etiam quatuor casus notantur, & explanantur, à medio §.3. ad finem Res.
An declaratus per Cedulones incurrisse in aliquam excommunicationem, si intra terminum appellavit, possit libere cum omnibus communicare? Idem est de recusatione judicis excommunicantis. tom.5. tractat. 1. res.141. p.85
Et notatur appellationem legitimam, idest ex rationabili causa factam antequam judex ferat excommunicationem, ipso facto, ob peccatum factum impedire excommunicationis majoris incursionem. ibid. §.2
An quis legendo inscriptionem, seu titulum libri alicujus Hæretici incidat in censuram Bullæ Cœnæ? Et quid, si legit Indicem, Præludia, Operis intentionem, Epistolam ad Lectorem, & his similia? Et an in hoc detur parvitas materiæ. tom.5.tract.1.resolut.142. §.1. & 2. pagina 85
Et quid est dicendum de legentibus unam Epistolam hominis Hæretici, hæresim continentem. ibidem §.3. pagina 86
Et notatur non ligari hac censura legentem, retinentem, aut imprimentem epistolam, aut concionem, aut aliam papyrum Hæretici solutam, & non tractatus, aut formam libri concinnatam. ibid. ad medium §.3. &c.
Et, an si hæresis una, vel altera, quæ continebatur in libro penitus inveniatur abrasa, aut ea folia detracta, dicendum sit ex ejus lectione non contrahi excommunicationem. ibid. §.5. &c.
Et an ex pluribus ejusdem operis voluminibus possit legi, in quo hæresis non reperitur? Et an, si liber unius voluminis in duo redigantur, alter illorum, in quo hæresis non sit, legi possit. ibid. in dicto §.5. &c.
An ad evitandum excommunicatum sufficiat tantum, ut sit per publicam sententiam damnatus de aliquo crimine, cui certum est esse annexam excommunicationem, ut v.g. de Hæreticis, Schismaticis, Apostatis, Symoniacis, &c. vel necessarium sit, ut specialiter, & expresse denunciata sit excommunicatio. t.5. tr.1. r.143. 144. pagina 86
Et doctrina dictæ quæstionis est applicanda omnibus delictis secum ferentibus excommunicationem. ibid. in fine r.144. p.86
An nominatim denunciatum, vel publicum Clerici percussorem in uno loco, tenear vitare in alio, ubi delictum est occultum. t.5. tr.1. r.145. p.87
An quis possit resalutare excommunicatum non toleratum, vel respondere ejus Chartis. t.5.tract.1. res.146. pagina 87
An in communicatione cum excommunicato non tolerato detur parvitas materiæ. tom.5. tract.1. res.147. pag. 88
Et quid in divinis & Sacris. ibid. in principio, & prope finem §.1. &c.
Et quid, si communicet in crimine criminoso, vel in aliis casibus, in quibus fideles communicando cum excommunicatis incurrunt maiorem excommunicationem? Et notatur, quod si excommunicatus judicat, peccat mortaliter, ibid. à lin.11. §.1. & seqq. à vers. Secundo.
Et quid, si judex excommunicatus, unum tantum testem recipiat, vel quid simile. ibid.
Et quid, si aliqui legunt Officium divinum cum excommunicato. ibid. in fine §.1
Et an laici interdum cum ludæo lavari in balneo; nonnunquam excipere vel excipi in convivio, & alia hujus generis rarius effecta sint tantum peccatum veniale ob materiæ levitatem. ibid. §.3
An licitum sit communicare cum excommunicato tolerato, ac si non esset excommunicatus non solum in humanis, sed etiam in Sacramentis, & in quibuscumque aliis divinis. t.5. tr.1. r.148. p.88
An communicatio in humanis, & civilibus cum nominatim excommunicato, vel denunciato, sit peccatum mortale. t.5. tr.1. r.149. p.88
An communicans cum prædicto excommunicato nominatim, præter peccatum veniale incurrat etiam excommunicationem minorem? Et an detur casus in quo incurrat etiam excommunicationem maiorem. ibid. §.4. pagina 89
An communicare cum excommunicato non tolerato in rebus Politicis, & Civilibus sit tantum peccatum veniale. t.5.tr.1. r.150. p.89
Sed difficultas est, an extra prædictas causas in hoc versu inclusas, *Vtile, lex, humile, res ignorata, necesse*, si quis communicet cum excommunicato denunciato in Civilibus peccet mortaliter. ibid. à lin.4. §.1
An liceat communicare cum excommunicato in diversa mensa? Et an prohibeatur hæc communicatio etiam in diversis mensis, facto convivio in eadem domo, & eodem tempore per modum unius? Et quid in prædicto casu, si mensæ sint in diversis cubiculis. t.5. tract.1. r.151. pag.90.
Idem est de lecto. ibid. prope fin. res.
An sponsus excommunicatus possit communicare cum sponsa? Et distinguitur inter sponsas de futuro, & de præsenti. t.5. tr.1. r.152. p.90
An uxori liceat communicare cum marito excommunicato? Et quid, quando excommunicatio est causa matrimonii; vel si conjuges essent divortio separati; vel quando vir est excommunicatus propter hæresim, &c. t.5. tr.1. r.153. §.1. per totum. p.90
Sed difficultas adhuc superest, an si mulier scienter contraheret matrimonium cum excommunicato, possit cum illo communicare. ibid. §.2
An maritus possit communicare cum uxore excommunicata. tomo quinto, tractat.1. resolution. 154. pagina 91
Idem est, si contingeret utrumque esse excommunicatum. ibid. §. Postremo.

Et si maritus neglexerit uxorem corripere de contumacia, ob quam excommunicata est, an peccet. ibid prope fin. Resol. à vers. Quod si.

An nepotes, pronepotes, nurus, gener, socer, privignus, spurius, & pupillus comprehendantur nomine filiorum, itaut possint communicare cum excommunicato? Idem est de pupillo respectu tutoris. Et consequenter nomine Patris intelliguntur avus, abavus, &c. &c. t. 5. tr. 1. r. 155. per totam.

An filii etiam emancipati, naturales, & adoptivi cum Patre excommunicato possint communicare. tom. 5. tr. 1. resol. 156. p. 92

An pater possit communicare cum filio excommunicato? Idem est de servo. tom. 5. tractat. 1. resolution. 157. pagina 92

Et docetur excommunicationem incurrere Parentes communicantes cum filia excommunicata, eo quod post professionem in Religione matrimonium duxerat. ibidem ad medium Resol.

Et quid, si censura incursa est à Patre, filio, &c. ob crimen hæresis, si instet periculum infectionis. ibid. post medium Resol.

Et infertur, quod si filius Patris Parochus sit, non licebit ei Sacramenta ministrare, nec coram eo Divina facere. ibid. in fine Resol.

An servi possint communicare cum Domino excommunicato? Sed difficultas est, quando servitus non præcessit, sed fuit posterior excommunicatione, quod idem dicendum est de famulis, aut etiam operariis. t. 5. tr. 1. r. 158 à linea 1. §. 1. & seqq. p. 92

Et an uxor, filius, servus, Sacellanus, &c. possint communicare cum marito, Patre, Domino, &c. excommunicatis etiam in Sacris, ibid. prope finem §. 3

An servi ejusdem Domini, quando unus illorum est excommunicatus, possint alii cum eo communicare? Et idem est de filiis respectu alterius filii. tom. 5. tract. 1. resol. 159. p. 93

Et an Dominus possit communicare cum servis excommunicatis. ibid. §. 2

An testes de jure privilegiati, teneantur revelare crimen, occultum sui conjuncti, si non sint alii testes propter excommunicationem latam in aliquo monitorio? Idem est de conjunctissimo amico, & de benefactore plane insigni. tom. 5. tract. 1. resolution. 160. 161. & 162. pag. 93. & 94

Et an hoc intelligatur tam in causis criminalibus, quam in Civilibus. ibid.

Et an filius spiritualis vi monitorii teneatur detegere Patrem spiritualem. ibidem ad lineam 8. §. 1. resolut. 161. pagina 94

Et quid, si casus sint pertinentes ad Tribunal S. Inquisitionis. ibid. in fine dictæ Resol. &c.

Et explanantur, qui sunt supradicti privilegiati, & docetur esse consanguineos usque ad quartum gradum. t. 5. tr. 1. r. 162. p. 94

Et an nomine consanguineorum complectatur conjux ipsa. ibid. §. 2

An non revelantes ex vi monitorii teneantur restituere damna inde sequuta, ut verbi gratia, qui tenetur denunciare furtum, non solum incurrat excommunicationem, sed etiam insuper teneatur restituere damnificato. t 5. tr. 1. r. 163. p. 95

Et an testis vocatus à judice ad testificandum, intimato præcepto, si fugiat, teneatur restituere damna inde sequuta. ibid. in fine §. 1. &c.

An ex vi monitorii quis teneatur revelare furtum domesticum factum à filiofamilias? Et quid de famulis, vel aliis sociis furti filiorum. t. 5. tr. 1. r. 164. p. 95

Quando quis virtute alicujus monitorij teneatur revelare scripturas? Et tota doctrina hujus Resol. est valde notanda pro circunstantiis, quæ in prædicto casu contingere possunt. t. 5. tr. 1. r. 165. p. 96

An præsentatio facta à Patrono laico excommunicato sit valida? Et quid si præsentatio facta sit à Patrono Ecclesiastico excommunicato. tom. 5. tract. 1. resol. 166. pagina 97

Et an supradicta præsentatio facta à laico ita sit valida, ut teneatur Episcopus eam admittere? Et idem dicendum est, etiamsi Patronus sit excommunicatus toleratus. ibid. §. 3. per totum.

Quam pœnam incurrant conferentes beneficium excommunicato. t. 5. tr. 1. r. 167. p. 98

An electio ad beneficium excommunicati excommunicationis minoris sit irritanda, si Electores illam ignoraverint. t. 5. tr. 1. r. 168. p. 98

Et an eligentes scienter excommunicatum excommunicatione minori sint privati voce pro illa vice. ibidem §. 4

An Collatio beneficii facta excommunicato tolerato sit valida. t. 5. tr. 1. r. 169. p. 98

Et quid, si ipse suam excommunicationem ignoret, vel bona fide beneficium accipiat in excommunicatione, & si postea re cognita, teneaturne illud relinquere, sed possit retinere fructus interim receptos, qui respondent suæ congruæ sustentationi. ibid. §. 3. p. 99

Et notatur, quod si provisus ignoret se esse excommunicatum ignorantia probabili, tunc electio, & collatio beneficii non erit irrita. ibid. §. 4. &c.

An excommunicatus, cui facta est collatio beneficii, possit post absolutionem retinere, vel acceptare illud sine nova Collatione. tom. 5. tract. 1. resol. 170. pagina 99

Et infertur eum, cui in excommunicatione beneficium est collatum, debere illud resignare in manus Collatoris pure, & simpliciter, sed poterit Collator ei secundo conferre. ibid. ad medium §. 1. à vers. Ex quo.

An sit valida acceptatio beneficii ab excommunicato, qui tempore Collationis, & electionis non erat excommunicatus. t. 5. tr. 1. r. 171. & 172. p. 100

An Canonicus excommunicatus valide possit optare Præbendam meliorem, & beneficium pinguius. ibid. §. 3. &c. dictæ Resol. 171. p. 100

Sed major difficultas est, an sit valida electio, & præsentatio facta tempore excommunicationis, sed acceptata post obtentam absolutionem excommunicationis, modo tempore acceptationis electores, & præsentatores permanserint in sua prima voluntate. ibid. §. 4. &c.

Et quid, si periculum imminet infamiæ, & scandali, an excommunicatus occultus in electione, vel collatione beneficii non teneatur suam excommunicationem prodere, sed possit sine ullo scrupulo acceptare beneficium, & postea quam primum occulte petere dispensationem. ibid. §. 6. &c.

An excommunicatus privetur fructibus beneficii ante excommunicationem legitime obtenti. tom. 5. tract. 1. resol. 173. p. 101

Et si excommunicatus est pauper, & fructibus indigeat, ut sustentetur, an possit aliquid de fructibus percipere. ibidem §. 3

Et an sive excommunicatus sit Curator animarum, sive Canonicus, sive habeat beneficium simplex. t. 5. tr. 1. r. 174. prope finem. p. 102

An recipiens beneficium animo illud resignandi, vel permutandi peccet mortaliter, & incurrat excommunicationem latam per Palum I V. & reservatam Papæ. t. 5. tr. 1. r. 175. & 176. p. 102. & 103

An resignatio beneficii ab excommunicato facta in favorem tertiæ personæ sit valida. t. 4. tr. 1. r. 177. p. 103

Et an hoc etiam locum habeat in excommunicato vitando. ibid. §. 3

An excommunicatus sit inhabilis ad recipiendas pensiones t. 5. tr. 1. r. 178. p. 103

Et an hoc locum habere debeat in pensionibus, quæ dantur titulo spirituali, non vero in his, quæ non sunt beneficium, quia dantur titulo sæculari. ibid. §. 2. &c.

An

An collatio pensionis facta excommunicato titulo Clericali sit valida? tomo quinto, tract. 1. resolut. 179. pag. 104
Excommunicatus excommunicatione minori absque dispensatione impetravit pensionem, quam postea sine licentia Papæ extinxit, adiit Confessarium, qui illum ad me misit? quæritur, &c. tom. 5. tract. 1. res. 180. pag. 104
Et infertur, quod excommunicatus minori excommunicatione potest opponi ad beneficium curatum in concursu, cujus admissio, & oppositio valida erunt, sicut & collatio, &c. ibid. §. 2
Et asseritur non posse pensionem absque authoritate Papæ redimi sine culpa. ibid. §. 5
Et probatur symoniam esse extinguere pensionem sine assensu Apostolico. ibidem §. 5. post medium, à vers. Et probat simoniam esse.

De Absolutione Excommunicationis.

An Pontifex possit aliquem absolvere à censuris solo actu interno? Et aliqua primo supponuntur pro solutione prædictæ quæstionis. tom. 5. tract. 1. resolut. 181. pag. 106
Et docetur, quod in foro conscientiæ in Sacramento, vel extra non debet absolvens verberare excommunicatum, nec cum Psalmis, & precibus illum absolvere, quia hæc intelliguntur in foro judiciali, &c. ibid. §. 2
De effectu excommunicationis minoris, & de ejus absolutione. t. 5. tr. 1. r. 182. p. 106
Et an excommunicatus excommunicatione minori, licet valide administret Sacramenta, peccet tamen in eorum administratione? ibid. §. 2
An simplex Sacerdos possit absolvere ab excommunicatione minori, quamvis sic excommunicatus habeat peccatum mortale? ibid. §. 3. p. 107
Et quid, quando dicta excommunicatio incursa sit ob peccatum mortale? ibid.
Et an ex delegatione non solum simplex Sacerdos, sed etiam Diaconus, vel quilibet alius Clericus possit à minori excommunicatione absolvere? ibid. §. 4
Et an si excommunicatus excommunicatione minore celebrat, vel recipiat aliquod Sacramentum, non incurrat irregularitatem, vel majorem excommunicationem. ibid. in fine dicti §. 4
Et notatur electionem passivam ejus, qui est irretitus excommunicatione minori non esse irritam, sed irritandam. ibid. ad med. dicti §.
An absolutio excommunicationis valeat, si quis dicat, *Absolvo te*, non addendo, ab excommunicatione, vel suspensione. t. 5. tr. 1. r. 183. p. 107
Et quid, si absolutio detur invito, vel detur non petenti, ut fieri solet in confessione ante absolutionem sacramentalem à peccatis, etiam quando pœnitens nihil cogitat de absolutione à censuris? ibid. post med. §. 1. à vers. Si vero.
Et in §. ult. hujus resolutionis aliqua alia valde notanda discutiuntur pro absolutione excommunicationis, & ejus forma.
An sit peccatum mortale relinquere cæremonias in absolutione excommunicationis? t. 5. tract. 1. resol. 184. pag. 107
Et in quo sensu intelligatur juramentum, quod exigitur ab excommunicato? ibid. §. 2
An juramentum de parendo, &c. præstandum sit semper in absolutione excommunicationis majoris, & si omittatur, quando debet præstari, an absolutio sit nulla? t. 5. tr. 1. r. 185. p. 108
An excommunicatus, si non potest satisfacere debeat saltem Confessario præstare cautionem juratoriam. t. 5. tr. 1. r. 186. p. 108
Et an ille processus satisfactionis, & cautionis pignoratitiæ, & juratoriæ intelligendus est pro foro pœnitentiali, deficiente possibilitate pœnitentis, propositum ejus firmum tantum valeat? ibid. §. 2
An excommunicatus, ut absolvatur, sufficiat dare fidejussoriam cautionem si non potest dare pignoratitiam? t. 5. tr. 1. r. 187. p. 108
Et qui incurrit excommunicationem, eo quod cum potuit, non solvit decimas, si postea fiat impotens, an possit absolvi per Bullam cum cautione non obstante Concil. Trid. sess. 25. c. 12. de Reform. dicente talem non esse absolvendum, nisi plena restitutione subsequuta. ibid. §. 2
An pœnitens oblitus censuræ exigentis satisfactionem remaneat absolutus per generalem absolutionem collatam à Confessario potestatem habente? t. 5. tract. 1. res. 188. p. 109
Et an pœnitens in confessione etiam extra Jubilæum facta, si nullam faciat mentionem censurarum, remaneat absolutus ab illis, quarum sit inculpabiliter oblitus, etiamsi Superior Confessarius non habuisset expressam intentionem ab his absolvendi? ibidem §. tertio.
Et difficultas est, an pœnitens talis remaneat absolutus ab his, quas culpabiliter non expresserit, quoties absolutio sit collata ab habente potestatem ordinariam? ibid. ad med. dicti §.
An licitè quis absolvatur ab excommunicatione invitus, licet non velit desistere à contumacia, & à peccato, per quod fuit excommunicatus? Et an hoc in elligatur tantum de absolutione ab homine, non autem de absolutione à jure? tom. 5. tract. 1. resol. 189. pag. 109
Et an per Bullam Cruciatæ, Jubilæum, vel aliud privilegium concessum in favorem pœnitentis non possit quis absolvi invitus ab excommunicatione, secus si privilegium sit concessum in favorem Confessarii ut si sit Religiosus? ibid. §. 2
An absolutio ab excommunicatione data sub conditione in futurum valide conferatur? tom. 5. tract. 1. res. 190. pag. 110
An ut absolutus ab excommunicatione ad reincidentiam, in eam reincidat, sit necessaria nova culpa? t. 5. tr. 1. res. 191. p. 110
Et an qui potest absolutè absolvere, possit etiam ad reincidentiam, quamvis excommunicare non possit? ibidem §. 4
An si pars dilatet tempus absolutionis ad reincidentiam à judice factæ, incurratur, elapso tempore, excommunicatio, vel necesse sit aliam excommunicationem ferre. t. 5. tr. 1. r. 192. p. 111
An ab excommunicatione lata ab homine generaliter, quando non est reservata, possit absolvere Parochus, seu alius Confessarius, qui potest ab excommunicatione à jure lata, non reservata? tom. 5. tr. 1. res. 193. pag. 111
Quisnam possit absolvere à censura juris nemini reservata? Idem est de censura permanente, & imposita per modum statuti? tomo quinto, tract. 1. res. 194. pag. 112
Et an absolutio excommunicationis majoris impendi possit extra Confessionem sacramentalem tam ab Episcopo, quam à Parocho, aut Confessario ordinario? ibidem §. tertio, propè finem, & in aliis ejus notationum.
An Episcopus possit absolvere à censuris reservatis Papæ, existente impedimento illum adeundi, ita tamen, ut cessante impedimento, teneatur adire saltem per Procuratorem sub pœna reincidentiæ, quam obligationem tenetur illi injungere, si non sit impedimentum pœnitentiæ, quo adhuc cessante adire non tenetur? t. 5. tr. 1. res. 195. & in aliis ejus not. p. 112.

Et an qui impediti sunt, si adire queant Nuntium, aut Legatum Pontificis possint absolvi ab Episcopo. ibid. ad lin. 9. §. 1. & latè in res. 197

Et docetur, quod si impeditus nequeat Episcopum adire, possit cum supradicto onere à Parocho absolvi, eoque deficiente ab alio Confessario. ibid. §. 4. res. 195. p. 113

Et in textu hujus resolutionis apponuntur impedimenta, quæ excusare possunt excommunicatum à recursu ad Papam. ibid. §. 7. & seqq. p. 113

Et an si impedimentum sit brevis temporis, an tunc non possit ab Episcopo absolvi ab excommunicatione Papæ reservata? Et quid, si ignoratur quandiu duraturum impedimentum? ibid. §. 16. per tot.

Quisnam possit absolvere ab excommunicatione majori lata à jure, & reservata? tomo quinto, tr. 1. resol. 196. pag. 113

Et an etiam Episcopus possit absolvere ab excommunicatione reservata Papæ, quando delictum est occultum; vel quando excommunicatio est publica, sed excommunicatus non potest recurrere ad Papam? ibidem §. 2

An Episcopus reservando absolutionem alicujus excommunicationis Summo Pontifici possit, hoc non obstante Metropolitanus in casibus sibi perinissis eam elargiri? Et in textu hujus resolutionis proponuntur aliqui casus pro praxi dictæ quæstionis. t. 5. tract. 1. res. 198. p. 115

An excommunicatus ab uno Episcopo, possit absolvi ab alio, etiamsi mutaverit domicilium, vel absolvendus est ab Episcopo, cui tunc subditus est? t. 5. tract. 1. res. 199. p. 115

An qui dum versabatur in alieno Episcopatu fuit excommunicatus, rediens in patriam possit absolvi à proprio Episcopo? Idem est, si ita versatus in alieno Episcopatu fuit in aliqua causa citatus coram illo Episcopo, in qua contingat illum excommunicari. tom. 5. tract. 1. res. 200. p. 115

An absolutus à censuris reservatis in articulo mortis, si convaluerit teneatur accedere ad Superiorem. tom. 5. tract. 1. resolution. 201. & in aliis ejus notationum. pag. 116

Et in dicto casu an sufficiat, ut absens appareat, & per Procuratorem? tom. 5. tract. 1. res. 202. in fine, & in res. 203. §. 1. p. 117

Et quid, si censura sit ob percussionem Clerici? ibid. §. 2. dictæ res. 203. p. 117

Et an qui in articulo mortis fuit absolutus à censuris reservatis Papæ, vel Episcopo, vi alicujus Bullæ, Jubilæi, vel privilegii, vel à delegatis prædictorum, non teneatur se præsentare: imo etiam satisfaceret, (quod est valde notandum) oneri comparendi, si coram Confessario facultatem habente ex privilegio absolvendi extra mortis articulum se præsentet. ibid. §. 3. res. 202. pag. 117

Et an qui modo reincidit in eandem censuram, quia non se præsentavit Superiori, sit adhuc vitandus, ex eo quod ante absolutionem esset vitandus? ibid. §. 4. supradictæ res. 203. p. 117

Quomodo Simplex Sacerdos absolvat moribundum ab excommunicatione majori? Et doctrina huius resolutionis est valde notanda, & in promptu tenenda ab omnibus Confessariis, & Sacerdotibus pro praxi prædictæ quæstionis, & absolutionis elargiendæ in articulo mortis? tomo quinto, tractat. 1. resolution. 204. pag. 117

Et notatur, quod potest ita urgere necessitas in articulo mortis, ut sufficiat unico verbo dicere *Absolvo te*, intendendo absolvere prius à censuris, & postea à peccatis? ibid. §. 2. p. 118

A quibus censuris possit simplex Sacerdos absolvere in articulo mortis? t. 5. tr. 1. r. 205. p. 118

Et quid, si adsit Sacerdos, qui alias posset, & haberet à risdictionem in censuris? ibid. post med. §. 2. à vers. Quamvis adsit.

An in articulo mortis possit Confessarius absolvere ab omni excommunicatione? Et quid, si adsit præsens Parochus, vel approbatus? tom. 5. tract. 1. resol. 206. pag. 118

Et quid, si posset moribundus per Confessarium, vel per literas recurrere ad Superiorem? ibidem §. secundo.

Et notatur nullum in præsenti ponendum esse inter articulum, & periculum mortis, quantum attinet ad hanc absolutionem; sed tantum excluditur periculum in ludo hastarum, taurorum agitatione, & similibus? ibidem §. 3

An constitutus in articulo mortis absque alio prævio signo contritionis possit absolvi à censuris? t. 5. tr. 1. res. 207. p. 119

Et an ut simplex Sacerdos possit absolvere à sola censura in articulo mortis necessarium sit, quod pœnitens præmiserit aliquod signum contritionis? ibidem in fine §. 1

Et quid, si constaret evidenter ægrum privatum usu rationis omnino impœnitentem, & in talem statum incidisse. t. 5. tr. 1. r. 208. §. 2. p. 119

Quid faciendum sit cum excommunicato, qui tempore mortis dedit signa contritionis, sed non fuit absolutus. t. 5. tr. 1. r. 209. p. 119

Et qui mortuus est excommunicatus, & si non constet mortuum esse in peccato mortali, an possit Prælatus eum absolvere à censura, ut in Ecclesia sepeliatur, si non dedit signa contritionis; vel possit post eius mortem sumi Bulla, si illam antea mortuus non habebat, & per eam eum absolvere ab excommunicatione? ibid. §. 2. p. 120

An non solum Clericus, sed etiam laicus possit in articulo mortis à censuris absolvere? tom. 5. tractat. 1. resol. 210. 211. 212. 213. & in aliis eius notationum. pag. 120. & 121

Et si aliquis ita fuit absolutus à laico in articulo mortis, an hæredes debeant postulare absolutionem ab eo, qui potest absolvere, ut detur ei defuncto Ecclesiastica sepultura, & possint fieri communia suffragia pro eo? ibid. §. 3. r. 210

Et cursim nota, quod si censura fuit reservata, & aliquis ab illa in vita non fuit absolutus, non potest post mortem à quolibet Sacerdote relaxari, sed solum ab eo, cui reservatur, vel eius delegato. ibid. in fine dictæ resol. 210. p. 120

An sepelientes in Ecclesia excommunicatum absolutum à censuris à laico in articulo mortis peccent, & in pœnas, & censuram excommunicationis incurrant? Et supponitur sepelientes excommunicatum in majori excommunicatione; imo, & lavantes, & vestientes, vel funus ducentes incurrere excommunicationem. t. 5. tr. 1. r. 214. p. 122

Et resolutio supradictæ quæstionis pendet etiam ab illa, an laicus possit absolvere à censuris in articulo mortis, nam Ecclesia, & saltem Summus Pontifex hanc facultatem laico, & Clerico non Sacerdoti concedere potest, imo & fœminis? ibidem post medium §. 9. à vers. Nam.

Et docetur, quod Ecclesiastica sepultura deneganda est in casu claro, & manifesto, nam quando dubitatur, an cadaver sepeliendum sit, necne, tunc in loco sacro debet sepeliri. ibid. prope fin. §. 1

* Vide *Communicatio civilis.*

Appendix ad plures alias difficultates mistas, & dispersas per alios Tom. Tractat. & Resol. quæ simul pertinent ad hæc verba Excommunicare, Excommunicatio, *atque de ejus absolutione.*

Excommunicantur omnes, qui cogunt mulieres ad ingrediendum Monasteria Monialium, sed sub nomine mulierum non includuntur viri, qui coguntur Religionem ingredi. tom. 5. tractat. 9. resolut. 78. §. 2. pag. 410

Excommunicantur in Concilio Calcedonensi, qui suadent servos Dominum contemnere causa Religionis. t. 7. tr. 1. r. 143. §. 1. p. 95

Excommunicare aliquem absque potestate, an quis possit ob timorem mortis? tom. 2. tract. 6. resolut. 136. §. 1. pag. 413

Excommunicare. Vide verb. *Accedere, Consanguineus, Episcopus, Inquisitores, Laicus, Lis, Parentes, Parochus, Pascha, Prohibitum, Sacerdos, Testis.* tom. 2

Item verb. *Censura, Curialis, Excommunicationis absolutio, Missam audire.* tom. 3

Excommunicare. Vide verb. *Excommunicationis absolutio.* tom. 5

Excommunicare an possint Inquisitores Magistratus negligentes, vel contumaces in præstando auxilio pro capiendis hæreticis, &c. tom. 5. tract. 10. res. 16. §. 1. pag. 423

Excommunicare. Vide verb. *Accipere, Actus, Bulla Cœnæ, Bulla Cruciatæ, Clericus, Concio, Consanguineus, Denunciare, Dubium, Edictum, Electio, Episcopus, Error, Eucharistia.* tom. 5

Excommunicare Regulares an possit Episcopus vigore Concilii Tridentini sess. 25. cap. 15. nolentes ad processiones accedere? tom. 7. tract. 1. res. 37. per totam. pag. 24. & 25

Excommunicare non potest Episcopus famulos Regularium sine licentia Pontificis. t. 7. tract. 1. resol. 43. §. 1. pag. 30

Excommunicare Novitium an Prælatus Regularis possit? tomo septimo, tract. 1. resolution. 137. per totam. pag. 93

Excommunicare, & censuras ferre an mulieres possint ex commissione Pontificis, vel an sint jure divino incapaces potestate Ordinis, & jurisdictionis? tom. 7. tr. 1. r. 332. §. 2. p. 228

Excommunicare. Vide verb. *Bulla Cœnæ, Censura, Excommunicationis absolutio, Gallus.* tom. 7

Excommunicare Reges, & eorum Consiliarios, an Episcopi; & Inquisitores possint? Et an non solum in Sicilia, sed in aliis Regnis? tom. 9. tract. 2. resol. 46. §. 1. pag. 125

Excommunicare in suis titulis an Cardinales possint? t. 9. tr. 7. r. 39. §. 1. p. 389

Excommunicari an possint ab Episcopo Regulares prædicantes absque eius licentia, & benedictione? tom. 7. tr. 1. r. 56. §. 2. p. 37

Excommunicari debet Religiosus, imo excommunicatur, si persuadeat moribundo, ut sepulturam eligat in sua Ecclesia. Et quid, si in alia Ecclesia? tom. 7. tract. 1. resolut. 236. §. 1. pag. 151

Excommunicatio.

Excommnicatio quando annexa est peccatis reservatis, an quis possit licitè absolvere pœnitentem cum onere, ut ea sola postea superiori confiteatur? t. 1. tr. 5. res. 27. §. 3. pag. 283

Excommunicatio. Vide verb. *Accedere, Consanguineus, Episcopus, Inquisitores, Laicus, Lis, Parentes, Parochus, Pascha, Prohibitum, Sacerdos, Testis.* tom. 2

Item verb. *Censura, Curialis, Excommunicationis absolutio, Missam audire.* tom. 3

Item verb. *Bulla Cœnæ, Caro, Satisfactio.* tom. 4

In tom. 5. pro excommunicatione incurrenda, ob Clerici percussionem, & ejus absolutione, lege similiter omnes difficultates tract. 2. ubi quamplura, & notabilia invenies.

Excommunicatio major non tollitur per solam resipiscentiam, absque absolutione? tom. 5. tract. 3. resol. 11. §. 2. pag. 174

Si excommunicatio lata sit statuto Episcopali contra ludentes ad azardum, an ludens cum Episcopo, qui statutum edidit, sit excommunicatus, etiamsi Episcopus non incidat in pœnas statuti? t. 5. tract. 7. resolut. 1. §. 1. pag. 305

Excommunicatio Papalis incurritur ob symoniam realem in beneficio Ecclesiastico. tom. 5. tract. 7. resolut. 18. §. 1. pag. 320

Excommunicatio lata contra ingredientes Monasteria Monialium sub prætextu licentiarum, non extenditur contra ingredientes sine tali prætextu. t. 5. tr. 9. res. 55. §. 3. pag. 401

Excommunicatio. Vide verb. *Accipere, Actus, Bulla Cœnæ, Bulla Cruciatæ, Clericus, Concio, Consanguineus, Denunciare, Dubium, Edictum, Electio, Episcopus, Error, Eucharistia, Excommunicare.* tom. 5

Item verb. *Absolutio, Alienatio, Bulla Cœnæ, Corrigere, Creditor, Dubitans, Episcopus, Frumentum, Gabella, Ligare, Regulares.* tom. 6

Excommunicatio ab homine cessat cum moritur, qui eam fulminavit. t. 7. tr. 1. r. 119. §. 1. p. 84

Excommunicatio. Vide verb. *Bulla Cœnæ, Censura, Excommunicare, Excommunicationis absolutio, Gallus.* tom. 7

Item verb. *Bulla Cruciatæ, Defensio.* tom. 8

Excommunicatio contra lædentes Immunitatem Ecclesiæ; an sit lata, vel ferenda? t. 9. tr. 1. r. 2. §. 19. p. 4

In tom. 9. ex tract. 7. de Cardinalibus, & collocutionibus, & scriptionibus vetitis tempore Conclavis lege à res. 94. usque in finem præcitati tract. ubi plures, & curiosas quæstiones invenies super hoc verb. *Excommunicatio*, & ejus absolutio imposita super supradictis impedimentis.

Excommunicatio. Vide verb. *Auferre, Bona temporalia, Bulla Cœnæ, Bulla Cruciatæ, Captum, Censura, Collectare, Convictus, Episcopus, Familia, Filius, Habitus, Ingredi, Inhibere, Interficere, Loqui, Matrimonium, Missam celebrare, Novitius, Obedire, Occidens, Officialis, Percutiens, Præcipere, Prælatus, Ecclesiasticus, Rex, Scienter.* tom. 9

Ab excommunicatione in constitutionibus Episcopalibus imposita pro præcepto confessionis annuæ an liberetur, qui voluntariè confessionem nullam fecit, quia sine dolore, proposito, &c. tom. 1. tr. 3. res. 50. §. 4. pag. 122

Si aliqua excommunicatione etiam reservata pœnitens est innodatus, & bona fide absolvitur à peccatis, & non à censura, an sit valida absolutio, itaut non teneatur iterare Confessionem; sed extra eam tantum petere absolutionem ab excommunicatione? t. 1. tr. 4. resol. 38. §. 2. pag. 246

Et quid, si Confessarius sciat excommunicationem annexam habere peccata, & eum ex malitia absolvit, licet non habeat potestatem absolvendi à tali censura? ibid. §. 3

Ab excommunicatione Papali potest Episcopus absolvere subditum legitimè impeditum adire Romam, non audita Confessione sacramentali, & sive excommunicatio sit publica, sive sit occulta, & sive Episcopus, sive subditus sint extra Diœcesim. t. 1. tract. 5. resolut. 16. §. 9. pag. 274

Cum

Cum excommunicatione annexa quidam habebat peccatum reservatum, & urgente necessitate celebravit, an in tali casu teneatur confiteri Sacerdoti inferioti. t. 1. tr. 5. r. 32. §. 4. p. 285

Idem est de laico urgente necessitate communicandi? ibidem.

Et in dicto casu si pœnitens habeat aliqua peccata non reservata, non tenetur illa confiteri Sacerdoti inferiori. ibidem.

Qui excommunicatione aliqua est innodatus propter hæresim, & ratione scandali debet tempore Paschatis confiteri, vel facere sacrum, aut Eucharistiam sumere, quid facere possit, vel teneatur? tom. 1. tr. 5. res. 35. §. 3. pag. 287

Si sub excommunicatione Prælatus præcipiat viro docto, quem pœnitens consuluit, ut sciat quomodo se præparare debeat ad confessionem, ut sibi manifestet, quid consuluit, vel quid à dicto pœnitente consultus fuit, non tenetur dictus consiliarius ad manifestationem. tomo primo, tractat. 8. resolution. 40. §. 1. & seqq. pag. 443

Ubi, quod quando obligatio tegendi est tantum secreti naturalis, & non sigilli sacramentalis, tenebitur consiliarius manifestare rem sibi revelatam, si sub excommunicatione Prælatus manifestare præcipiat. ibidem §. tertio.

Qui cum excommunicatione pluries celebravit, an incurrat plures irregularitates? tom. 3. tract. 2. resol. 62. §. 2. pag. 211

Pro excommunicatione abortus juxta Bullas Sixti V. & Greg. XIV. lege varias difficultates in tom. 5. ex tr. 6. de Abortu, signanter in res. 18. 19. 25. 26. 27. 28. 30. 31. 33. 34. 35. & 45

Excommunicatione ligatur reservata Papæ in Extrav. 1. de Symonia, dans, vel accipiens aliquid pro ingressu Religionis. t. 5. tr. 7. r. 34. §. 1. p. 333

In excommunicatione insordescentes per annum, an sint suspecti de fide? tom. 5. tract. 12. resol. 18. & seqq. pag. 518

Ubi an contra prædictos Inquisitores possint procedere, vel tantum si dicta excommunicatio sit ex causa fidei? ibid. §. 3

Idem est de fautoribus, defensoribus, & receptoribus hæreticorum, ac quocumque modo impedientibus Officium S. Inquisitionis, & repugnantibus se purgare. ibid.

Sub excommunicatione sibi reservata an Prælati Regulares prohibere aliqua peccata possint? t. 7. tr. 1. r. 114. per tot. p. 82. & 83

Si sub excommunicatione latæ sententiæ Prælatus aliquid præcipiat sub conditione, de qua dubitandum est an sit impleta, an subditus teneatur obedire? t. 7. tr. 1. res. 134. §. 3. p. 92

Ab excommunicatione, & peccato non excusantur mulieres ingredientes claustra virorum Regularium ex prohibitione Bullæ Pii V. & Greg. XIII. t. 7. tr. 1. r. 243. §. 1. p. 154. & 155

Excipiuntur tamen aliqui casus. ibidem & in res. 244. & 245. p. 155. & 156

Sub excommunicatione an possit Abbatissa præcipere aliquid Monialibus? tom. 7. tract. 1. resolution. 332. §. 1. pag. 228

Si sub excommunicatione ipso facto Episcopi, Visitatores, Prælati Ecclesiastici, & Regulares præcipiant, ut scientes crimina intra certum terminum sibi revelent, an semper intelligendum sit servato ordine correctionis fraternæ, alias non est illis obediendum. t. 7. tract. 4. res. 51. §. 15. p. 310

Si sub excommunicatione præcipiatur denunciare blasphemiam, an prius adhibenda sit correctio, si blasphemia non est hæreticalis? t. 7. tract. 4. resol. 74. per totam. p. 325

Licet ab excommunicatione excusetur, qui Clericum turpiter inventum in continenti percuteret, id tamen non satis videtur in percutientem Cardinalem, Episcopum, & alios Prælatos exemptos. tom. 9. tr. 1. res. 49. §. 5. pag. 34

Excommunicationem impositam ab Episcopo pro præcepto confessionis annuæ an incurrant pueri statim post usum rationis, vel necesse sit, ut 14. annos habeant, ideo excusentur ab excommunicatione ferendâ à judice, non autem ab excommunicatione Canonis? t. 1. tr. 3. r. 50. §. 5. p. 122

In excommunicatione decreti Clem. VIII. an incidat Confessarius absolvens à casibus Episcopo reservatis sine prætextu alicujus privilegii. t. 1. tract. 5. r. 23. §. 1. & seqq. p. 280

Et quid, si absolvit à reservatis sub spe ratihabitionis, vel ex inconsideratione, aut ignorantia non tamen crassa, aut affectata? ibid. §. 4

Si excommunicationem annexam peccata reservata habent, an possit quis in casu necessitatis illa confiteri Sacerdoti inferiori? tomo primo, tract. 5. resolut. 34. §. 3. pag. 287

Excommunicationem ab Episcopo per statutum, vel sententiam violantes in Monasterio exempto, an illam incurrant. t. 1. tr. 5. r. 51. §. 3. p. 296

Supponitur, quod excommunicationem Papalem contrahunt Religiosi, qui Clericis, vel laicis Sacramentum Eucharistiæ, vel Extremæ-Unctionis ministrant, aut matrimonium eorum solemnizant, non habita prius Parochi licentia speciali. t. 2. tract. 2. resolut. 61. §. 1. pag. 195

Sed hoc non procedit in Religioso ministrante Eucharistiam alteri Religioso, quamvis in eo peccaret? ibidem §. 2

Item, si Religiosus bona fide procedit, vel etiam cum ignorantia crassa. ibid.

Item in necessitate extrema, quia Pastor abest, vel quamvis adsit, injustè negat infirmo Viaticum? ibidem.

In excommunicationem latam in Trid. sess. 24. c. 9. non incurrunt parentes, qui coactione sufficienti ad mortale compellunt filios ad matrimonium. tom. 2. tract. 6. r. 58. §. 4. p. 365

Ubi an Tridentinum loquatur tantum de Dominis temporalibus, & Magistratibus habentibus jurisdictionem in foro exteriori sæculari, unde neque Parochus, neque Episcopus, si compellerent ad matrimonium in dictam excommunicationem non incurrerent? ibid.

Imo neque Reges, & Imperatores, quamvis habeant temporalem jurisdictionem, incurrunt in supradictam excommunicationem. ibid.

In excommunicationem non incurrit Pontifex, non observans præcepta annuæ Confessionis, & Communionis, nec potest declarari, aut Ecclesiastica sepultura privari. tom. 3. tract. 1. res. 28. §. 2. p. 55. & in res. 51. §. 2. pag. 68

Excommunicationem minorem an Superior possit reservare. t. 3. tr. 1. r. 51. §. 3. p. 39

In excommunicationem ipso facto incurrunt Religiosi, qui personis non Religiosis Viaticum, aut Extremam-Unctionem ministrant sine licentia proprii Parochi, nisi in extrema necessitate. tom. 3. tract. 1. res. 59. §. 6. & 7. pag. 78

In excommunicationem an incurrant, vel aliam pœnam legentes libros prohibitos, seu suspensos alia ex causa, quam hæresis, seu suspicionis ejus? t. 3. tract. 3. res. 84. §. 11. pag. 348

Si excommunicationem ferat Episcopus in eos, qui non audiunt sacrum, vel concionem in Parochia diebus Dominicis, & festis, an excommunicatio sit nulla. t. 3. tr. 3. r. 87. §. 3. p. 353

Si

Si excommunicationem fulminet Episcopus cum institutione alicujus diei festi, an servanda sit excommunicatio, & dies festus? tom. 3. tract. 3. resolut. 89. §. 1. & seqq. pag. 354

Excommunicationem an in aliquo casu quis non incurrat, etiamsi proferat exterius hæresim externam? t. 5. tr. 8. r. 5. §. 1. p. 354

Excommunicationem non incurrit Hæreticus purè mentalis. ibid. §. 2

In excommunicationem non incurrit hæreticus purè externus, qui mente non negat fidem, itaut possit a quolibet Confessario absolvi in foro conscientiæ. ibid. §. 3

Excommunicationem Hæreticus ignorans, an in illam incidat? t. 5. tr. 8. r. 6. per tot. p. 355

Excommunicationem latam contra facientes non incurrit mandans facere, unde si excommunicatio feratur in eum, qui occidit, non ligat mandantem occidere, vel furari. t. 5. tr. 9. r. 76. §. 1. p. 409

Idem est de consulentibus in dictis casibus. t. 5. tr. 9. r. 77. §. 1. p. 410

In excommunicationem latam in Clement. I. §. Verum de Hæreticis, an in aliquo casu Inquisitores non incurrant, si non procedant contra Hæreticos? t. 5. tr. 10. r. 32. §. 1. p. 428

Excommunicationem an incurrant Inquisitores extorquentes pecuniam prætextu officii inquisitionis? t. 5. tr. 10. r. 133. per tot. p. 466

In excommunicationem incurrunt legentes libros ab Inquisitoribus prohibitos, etiamsi hæresim non contineant. t. 5. tr. 10. r. 144. passim. p. 471

Excommunicationem non incurrit Episcopus, si omittat habitum suæ Religionis, & assumat exteriorem Episcopalem. t. 7. tr. 1. r. 27. §. 4. p. 19

Si in excommunicationem aliquam Regulares inciderint, an Episcopus possit denunciare, ut evitentur? t. 7. tr. 1. r. 42. §. 1. p. 29

Vel an solum in casibus, in quibus Regulares ministrent Sacramentum Eucharistiæ & Extremæ unctionis sæcularibus infirmis, aut matrimonia solemnizent? ibidem. §. 2.

Excommunicationem reservatam præter alias pœnas an incurrant Regulares introducentes fœminas in Monasterium, de qua Episcopus, si sit occulta absolvere non possit, nec Confessarius virtute Cruciatæ? t. 7. tr. 1. r. 246. §. 4. p. 156

Excommunicationem reservare an possint Prælati Regulares, non obstante quodam motu proprio Clem. VIII. in quo abstulit Prælatis Regularium facultatem reservandi peccata? t. 7. tr. 1. r. 269. §. 3. p. 179

An si in excommunicationem Papæ reservatam ex Decreto Clem. VIII. incidit Confessarius, quia absolvit à casibus reservatis, non possit absolvi à Regularibus vigore suorum privilegiorum, etiam stante moderatione dicti Decreti facta à sacra Congregatione, & publicata die 9. Mensis Januarii 1601. & declarata die 26. Novembris 1602. ibidem. §. Notandum. Sed nota, quod Paulus V. die 7. Januarii 1617. confirmavit, & aliqua addidit Decretis Clem. VIII. ibid. §. Nota etiam. Excommunicatione in dicto Decreto Clem. VIII. lata non ligantur Confessores Regulares absolventes à casibus Episcopo reservatis à jure, & possint etiam absolvere à casibus Papalibus occultis, quia hujusmodi casus post Concilium Tridentinum sunt Episcopales ibid. §. Nota quarto.

Ad excommunicationem incurrendam in dicto decreto latam contra Confessarios non sufficit ignorantia crassa, sive juris, sive facti, quia fertur contra præsumentes absolvere, quod verb. denotat scientiam in absolvente. ibid. in cod. §.

Excommunicationem latam ab Episcopo an incurrant Regulares accedentes, & colloquentes cum Monialibus exemptis? Et quid si accedant ad colloquendum cum non exemptis, sed subjectis ditioni ordinariæ Episcopi? t. 7. tr. 1. r. 315. §. 1. p. 219

Idem est in utroque casu de peregrinis. ibidem §. 3. pagina 220

Excommunicationem an incurrant Moniales admittentes aliquem intra septa Monasterii prætextu licentiarum. t. 7. tr. 1. r. 319. §. 1. p. 222

Et quid, si ad malum finem aliquem admittant Moniales intra septa Monasterii, an incurrant excommunicationem Concilii Tridentini sess. 25. c. 5. de Regul. tom. 7. tr. 1. res. 320. §. 1. ibid.

Ad excommunicationem in Concilio impositam an incidat nupta intrans ob periculum vitæ in Monasterium Monialium? Et quid cum licentia Episcopi? t. 7. tr. 1. r. 322. §. 2. p. 224

Et quid de vidua bonæ famæ, quæ cupit honestatis causa, & gratia intra Monasterium vivere? ibid. §. 1

Excommunicationem an inducant peccata commissa in ebrietate, si prius voluntas fuerit per pœnitentiam, & Confessionem interrupta? tom. 7. tract. 5. res. 39. §. 6. pag. 348

In excommunicationem an incidant remigantes in triremibus Turcarum? t. 7. tr. 5. r. 73. §. 1. p. 367

An excommunicationem nullam incurrat, excepta irregularitate, qui occidit, vulnerat, aut expoliat Clericum, Episcopum, aut Cardinalem in bello militantes? t. 7. tr. 7. r. 53. §. 4. p. 419

Excommunicationes tres an incurrat, qui uno ictu tres Clericos occiderit? tom. 1. tractat. 7. resolut. 21. §. 11. pag. 357

Secus, si ter percuteret Clericum, quia tunc unam tantum excommunicationem incurret. ibid.

Excommunicationi non potest subjici visus, ornatus, & procedens ex affectu interno, quando reservatur peccatum carnis contra castitatem. tom. 7. tr. 1. resol. 117. §. 1. p. 84

In excommunicationibus an detur parvitas materiæ? tom. 1. tract. 5. res. 46. §. 2. p. 294

Excommunicationis pœna cessavit contra Religiosos matrimonia solemnizantes, secundum declarationem Cardinalium. t. 5. tr. 3. res. 62. §. 3. p. 197

Sub excommunicationis pœna, an Inquisitores possint præcipere, ut Clerus, & populus eorum concionibus assistant? t. 5. tr. 10. r. 24. §. 3. p. 426

Et an hoc præceptum obliget sub mortali? ibid. §. 2

Sub excommunicationis pœna lex aliquid præcipiens an obliget ad mortale? tom. 6. tractat. 1. resolut. 42. §. 1. pag. 33

Ubi, quod sub excommunicationis pœna lex obligat ad mortalem culpam quando excommunicatio est latæ sententiæ, non autem quando est comminatoria. §. 2

Et pro praxi an excusentur à peccato mortali Ecclesiastici, & Religiosi, qui agitationibus taurorum interfunt contra prohibitionem sub pœna excommunicationis ferendæ? t. 6. tr. 1. r. 43. §. 1. p. 33

Si sub excommunicationis pœna restitutionem inducente creditor cogatur denunciare debitum à creditoribus anterioribus, an talis in foro conscientiæ possit uti compensatione? tom. 6. tractat. 3. res. 154. §. 1. pag. 199

Sub Excommunicationis pœna aliquando superiores Regulares prohibent res leves, an semper obligent ad mortale? t. 7. tr. 1. r. 131. §. 4. in fine. p. 91

Et an teneantur Prælati Regulares in excommunicationibus præmittere ordinem monitorium? t. 7. tr. 1. r. 136. per totam p. 93

Excommunicationis gladio Concilium Calcedonense Prælatum vulnerat, qui sine licentia Domini recipit servum in Religionem? tom. 7. tract. 1. res. 145. §. 1. p. 95

EXCOMMVNICATIONIS absolutio.

Si ab excommunicatione, ſuſpenſione, interdicto, irregularitate, & qualibet alia inhabilitate poſſit Epiſcopus ſubditos abſolvere, an ab his omnibus poſſit ſeipſum abſolvere ? De diſpenſatione non dubitatur. t.3. tr.3. r.18. §.1. & 2. p.307

Cauſæ impedimenti proponuntur, pro quibus impeditus adire Pontificem, poteſt ab Epiſcopo abſolvi ab excommunicationibus, ſuſpenſionibus, &c. t.3.tr.3.r.28. §.2.p.313

Ab excommunicatione contracta ob delictum occultum duelli, an Epiſcopus abſolvere poſſit ? t.3. tr.3. r.29. §.1. & ſeqq. ibid.

Et an ob ingreſſum Monaſterii Monialium ? t.3.tr.3.r.30. §.1. p.314

Et quid, ſi Monialis egreſſa ſit è Monaſterio ob malum finem, ſi delictum eſt occultum ? ibid. §.3

Idem eſt de Prælato Regulari pro Monialibus ſibi ſubjectis. ibid.

Abſolutio dicta in duobus præteritis caſibus an obtineri poſſit à Confeſſario virtute Bullæ Cruciatæ ? t.3. tr.3. r.31. §.3. p.314

Ab excommunicatione incurſa propter percuſſionem Clerici an Capitulum Sede vacante abſolvere poſſit ? Et quid de aliis cenſuris ? tom.3. tract.5. reſol. 31. §. 3. pag.394. Vbi an Capitulum Sede vacante poſſit deputare pœnitentiarios, cum poteſtate abſolvendi ab hujuſmodi excommunicationibus, & aliis caſibus reſervatis Epiſcopo ? §.4. p.395

De excommunicatione, & ejus abſolutione in indice 1. tomi 5. lege à reſ.181. uſque ad reſ.214. incluſivè.

Poteſtas abſolvendi ab excommunicatione per alium lata, an conſuetudine, vel præſcriptione acquiri poſſit ? t.5. tr.1. r.1. §.1. p.1

Abſolvere ab excommunicatione lata contra ingredientes monaſteria Monialium, an poſſint Regulares, qui habent privilegium abſolvendi à caſibus ſummo Pontifici reſervatis ? t.5. tr.1. r.91. §.1. p.63

Ab excommunicatione incurſa propter abortum, quis poteſt abſolvere ? tom.5. tr.6. reſ.6. 7. & 8. pag.286. & 287.

Ab excommunicatione propter hæreſim, & alia delicta pertinentia ad S. Inquiſitionem quis poteſt abſolvere ? tom.5. tract.8. à reſ.14. uſque ad 39. ubi multa notabilia, & diverſi caſus pro praxi à pag.357. ad 373

Ab excommunicatione lata in Clement. I. §. Verum de Hæreticis, &c. & ab Inquiſitoribus incurſa non poſſunt abſolvi excepto à Romano Pontifice, præter quam in articulo mortis. tom.5. tract.10. reſ.32. §.2. pag.429

Non ſunt abſolvendi à Confeſſariis retinentes libros Hæreticorum. tom.5. tract.10. reſ.144. §.8. p.472

Abſolvere an poſſit Confeſſarius eum, qui unam paginam libri hæretici legerit ? tom. 5. tract. 10. reſ. 146. §.2. p.473

Et quid vero ſi legantur duæ, vel tres lineæ, in quibus legens certo novit contineri hæreſim ? ibid. §. 3. pag.474

Ab excommunicatione, & aliis cenſuris an Regulares abſolvere poſſint extra ſacramentum pœnitentiæ virtute ſuorum privilegiorum ? tom.7. tr.1. reſ.263. §.1. pag.174

Et an hoc procedat etiam in Confeſſariis ſæcularibus, quando abſolvunt excommunicatum virtute Cruciatæ ? ibidem.

Ab excommunicatione, ſi delictum eſt occultum, an Epiſcopus abſolvere poſſit toties, quoties ? t.7. tract.1. r.264. §.2. in fine p.175

Et an ſaltem à prædicta excommunicatione abſolvere poſſint Confeſſarii Regulares degentes in Regno Siciliæ, & non excludantur in Decreto Clement. VIII. t.7. tr.1. r.265. §.5. ibid.

A quinque caſibus Papalibus exceptis in Decretis Clement. VIII. & Urbani VIII. ac etiam à cenſuris Epiſcopo reſervatis an regulares abſolvere poſſint ex confirmatione ſuorum privilegiorum ? t.7. tr.1. r.268. per totam. p.177

A cenſuris Epiſcopo reſervatis an Regulares abſolvere poſſint, non obſtante Decreto Clement. VIII. & Declaratione Cardinalium ? tom. 7. tract.1. reſolut. 269. §.1. p.179

Ab excommunicatione incurſa ob ſymoniam, contracta in Ordine, & beneficio, an Prælati Regulares ſuos ſubditos abſolvere poſſint ? t.7. tr.1. r.298. §.1. pag.206

Ab omnibus cenſuris, exceptis contentis in Bulla Cœnæ, an poſſint Confeſſores Societatis Jeſu abſolvere, (ac proinde omnes cum illis communicantes) pœnitentes venientes ad ſe, per privilegium conceſſum Paulo III. ibid.§.2. in fine. p.207

Excommunicationem incurſam propter duellum abſolvere an poſſint Regulares virtute ſuorum privilegiorum ? t.7. tr.1. r.264. §.1. p.174

Ab excommunicationibus, & cenſuris omnibus quomodolibet reſervatis an ſimplex Sacerdos poſſit in articulo, vel periculo mortis abſolvere, etiam præſente parocho, vel approbato ? t.3. tr.1. r.41. §.3. & ſeqq. & melius in §.8. & ſeqq. p.53. & 54

Et an hoc à jure divino, ſeu à Deo immediatè, vel à Pontifice, & Eccleſia habeant ? ibid. §.2. & ſeqq.

Ne abſolvat in extrema neceſſitate Sacerdos aliquem, an Pontifex prohibere poſſit ? ibid. §.14. p.54

Vt abſolvere poſſit à cenſuris laïcus ſaltem prima Tonſura initiatus in articulo mortis moribundum, qui confiteri non potuit, an Pontifex ſuppleat juriſdictionem ? t.3. tr.1. r.43. §.9. p.58

Quoties cenſuræ abſolutionem Concilium, vel Pontifex non reſervavit, an videatur illam concedere Epiſcopis ? t.3. tr.2. r.24. §.3. p.187

In conceſſione abſolvendi à reſervatis in Bulla Cœnæ, non venit facultas abſolvendi à caſu hæreſis. t.3. tr.2. r.64. §.2. 6. & 7. p.213. & ſeqq.

Abſolutio à cenſuris obtenta vigore Cruciatæ, an proſit pro foro exteriori ? ibid. §.3. p.215

Et an dictam abſolutionem judex teneatur recipere in foro exteriori ? ibid. §.6. p.216

Ab omnibus excommunicationibus, & cenſuris reſervatis abſolvi poſſunt omnes parturientes, & proficiſcentes ad bellum, tanquam conſtituti in periculo mortis à quocumque Sacerdote etiam non approbato. t. 9. tr.7. reſ.126. §.2. p.439

Excommunicationis abſolutio poteſt fieri extra Sacramentalem Confeſſionem. tom. 1. tract. 5. reſol. 16. §.9. pag.274

Excommunicationis abſolutio etiam in articulo mortis an Pontifex etiam reſervare poſſit ? tom.3. tr.1. reſ.34. §.1. p.42

Excommunicationis abſolutio poteſt dari invito. t.3.tr.2. r.82. §.3. p.228

Abſolutio ab hæreſi, & aliis excommunicationibus Papalibus an ab Epiſcopo poſſit ſubdelegari ? t.3. tr.3.r.15. per totam p.305

Excommunicationis abſolutio, vide verb. *Excommunicatio, Ingredientes.* tom.3

Item verb. *Abſolutio excommunicationis.* tom.4

Item verb. *Bulla Cœnæ* tom.4

Excommunicationis abſolutio data per vim, & metum, an ſit nulla ? t.5. tr.1. r.20. §.1. p.13

Negligens in procuranda excommunicationis abſolutione an peccet contra præceptum de audienda Miſſa, Confeſſione, & Communione ? t.5.tr.1.r.130.per tot. p.80.& 81

De

De excommunicationis minoris absolutione. t.5. tract. 1. ref.182. §.1. p.106
Excommunicationis absolutio an valeat, si quis dicat: *Absolvo te*, non addendo *ab excommunicatione*? tom.5.tr.1. ref.183. §.1. p.107
Et quid, si excommunicationis absolutio detur invito, vel detur non petenti, ut fieri solet in confessione ante absolutionem Sacramentalem à peccatis, etiam quando pœnitens nihil cogitat de absolutione à censuris? ibid. post medium.
Ubi aliqua alia notabilia pro excommunicationis absolutione, & ejus forma. §. ult.
Pro excommunicationis absolutione ob percussionem Clerici in t. 5. ex tract. 2. de Censura ob Clerici percussionem, & ejus absolutione lege à r.62. usque ad 80.
Excommunicationis absolutio, vide verb. *Bulla Cœnæ, Bulla Cruciata, Episcopus, Fœmina, Fides Catholica, Fidejussoria, Frater, Hæres, Inquisitores, Jubilæum, Prælatus Regulares.* tom.5
Item verb. *Excommunicatio.* tom.7
In tomo 9. ex tract.7. de Cardinalibus, & Collocutionibus, & scriptionibus vetitis tempore Conclavis à ref.112. usque ad 127. lege curiosas difficultates super hoc verb. *Excommunicationis absolutio.*
Vide etiam, bona temporalia, *Episcopus, Violantes.* tom. 9

Excommunicatus.

Excommunicati an excusentur à præcepto annuæ Communionis? t.2. tr.2. r.14. §.1. p.162
Supposito, quod excommunicati possint absolvi, si nolint eo fine, ut non communicent, an contra præceptum peccent? ibid. §.3
Excommunicati contrahentes matrimonium an peccent dupliciter, ex eo, quod non solum recipiunt Sacramentum in excommunicatione, sed etiam ex eo quod conferunt, cum juxta communem sententiam, contrahentes sint ministri hujus sacramenti. t.2. tr.6. r.127. §.1. pag.408
Excommunicati an fiant irregulares, si exerceant ea, quæ pertinent ad jurisdictionem fori exterioris? tom.5. tr.5. ref.17. §.5. p.213
Excommunicati an possint eligi in executores testamentorum? t.6. tr.9. r.2. §.1. p.458
Excommunicati morientes, an sint privandi Ecclesiastica sepultura? t.8. tr.8. r.5. §.1. & seq. pag.190
Et an pro ipsis possint offerri suffragia? ibid.
De excommunicatis toleratis non est dubitandum posse ministrare Eucharistiam moribundo. tom. 1. tract. 1. ref.15. §.1. pag.13
Excommunicato excommunicatione minori confessus non tenetur iterare confessionem? tom.1. tr.1. ref.13. §.3. pag.12
Ab excommunicato non tolerato Sacramentum Extremæ-Unctionis potest ministrari moribundo, qui non potest Sacramentum pœnitentiæ, vel Eucharistiæ suscipere. t.1. tr.1. r.15. §.5. p.14
Idem est de Sacramento Ordinis in casu, quo in aliqua Provincia remota penuria esset Sacerdotum, & non esset, nisi unus Episcopus, & ille esset excommunicatus, denunciatus, aut publicus Clerici percussor. ibid.
Idem est quando Parochus excommunicatus denunciatus assistit matrimonio ejus, qui in articulo mortis duxit uxorem, quam antea habebat concubinam. ibid.
Ab excommunicato Ministro non solum tolerato, sed etiam non tolerato ab Ecclesia, idest nominatim denunciato, vel manifesto percussore Clerici, an licitum sit petere sacramenta? t.1. tr.1. r.19. §.1. p.16
Ubi an talis Minister, si in extrema necessitate ministrat Sacramenta Baptismi, & pœnitentiæ, incurrat irregularitatem? ibid.
Ubi etiam quod licitum est sine ulla necessitate petere sacramentum à quovis excommunicato tolerato, dummodo non sit aliud impedimentum præter excommunicationem; nec peccat talis minister, dum ad petitionem alterius ministrat, secùs, si ipse se invitaret. ibid. §.6
Qui cum excommunicato celebrat, vel communicat, vel cum excommunicatione, an peccet dupliciter? t.1.tr.3. r.186. §.1. p.214
Ab excommunicato Sacerdote an possit moribundus petere absolutionem, quando alius non adest? tom.1. tr.4. r.40. §.1. p.247
Et an moribundus ad id teneatur? ibid.
Ab excommunicato nominatim Sacerdote, vel publico Clerici percussore in articulo mortis, si alius non adsit, an Eucharistia sumi possit? t.2.tr.2.r.60.§.1.p.194
Qui ab excommunicato vitando Sacerdote audit Missam an impleat præceptum de audienda Missa? t.2. tract.3. ref.15. §.1. pag.230
Qui cum excommunicato matrimonium contrahit, an peccet mortaliter? Et quid si denunciatus sit, aut notorius Clerici percussor? t.2.tr.6.r.178. per totam p.408
Cum excommunicato Prælato an Religiosus possit communicare? t.7. tr.1. r.138. §.1. p.93
Et in casu, quo Prælatus sit excommunicatus, si tamen non est denunciatus, nec publicus Clerici percussor, an teneatur regularis subditus illi obedire? ibid. §.3.p.94
Idem est de Episcopo excommunicato non denunciato, ibid. §.2
Cum excommunicato communicare ex metu mortis, vel alterius gravis nocumenti, vel cum publico Clerici percussore, an licitum sit? tom.7.tract.5.ref.76. §. Quarto pag.369
Excommunicatum non toleratum aliqui negant posse ministrare Eucharistiam moribundo, si Sacramentum Pœnitentiæ susceperit. tom.1.tract.1. ref.15. §.1. & seqq. pag.13
Non est dubitandum in supradictis casibus de excommunicatis toleratis. ibid.
Excommunicatum occultum negatur posse extra articulum, vel periculum mortis communicare, vel celebrare, etiamsi urgeat scandalum, infamia, &c. Et an possit confiteri? t.9. tr.7. r.123.124.& 125. Vbi latè, & aliqui casus pro praxi. p.436. & seq.
Excommunicatus excommunicatione minori ministrans sacramenta an peccet mortaliter, vel saltem venialiter? t.1. tr.1. r.13. §.1. p.11
Excommunicatus vitandus Sacerdos an excusetur in administratione, vel receptione sacramentorum in multis casibus? t.1. tr.1.r.15. §.1. pag.12
Primo per ignorantiam invincibilem, & naturalem inadvertentiam. ibid.
Secundo per necessitatem provenientem ex vi, aut metu gravi, vel periculo mortis, in qua potest esse parvulus non baptizatus. ibid.
Et an hoc intelligatur de aliis sacramentis, vel tantum de pœnitentia, & Eucharistia propter eorum summam utilitatem? ibid.
Tertio, ut detur communio moribundo, cui aliter non possit succurri. ibid.
Et quid, si ipse Sacerdos excommunicatus sit morti vicinus, nec habeat alium cui possit confiteri, an possit celebrare, ut se ipsum communicet? ibid. p.13
Et quid, sit talis excommunicatus non possit abstinere à sacro faciendo absque infamia, vel scandalo? ibid.
Excommunicatus etiam non toleratus valide offert sacrificium Missæ, si Sacerdos est, ejusque factum, qui ex opere operato validè, cui voluerit, applicat, modo hoc ejus sit capax. ibid. §.2. p.14
Excommunicatus vitandus ex metu mortis potest ministrare sacramenta. t.1. tr.1.r.16. §.2. p.14
Excommunicatus absolvendo petentem administrationem Sacramenti an incurrat irregularitatem? t.1. tr.1. ref.18.§.3. pag.15

Si excommunicatus est Sacerdos, & adsunt alii, an sit ab ipso petenda ministratio Baptismi in necessitate? tom. 1. tr. 1. r. 44. §. 1. pag. 30
Si excommunicatus se esse excommunicatum antequam Sacerdos inchoet Missam, sed jam accedit ad Altare in mentem veniat, quid debet facere? tom. 1. tract. 3. res. 162. §. 1. p. 199
Excommunicatus an aliquando urgente necessitate possit celebrare, vel Eucharistiam sumere sine prævia Confessione, vel contritione? tom. 1. tract. 3. res. 176. §. 5. pag. 209
Excommunicatus nominatim an possit valide absolvere à venialibus? t. 1. tr. 4. r. 11. §. 1. p. 231
Et an etiam à mortalibus? tom. 1. tract. 4. res. 12. §. 1. & seqq. ibid.
Ubi an Sacerdos, qui in Hispania est nominatim excommunicatus, vel notorius Clerici percussor, si in Siciliam venit, ubi hoc ignoratur, & confertur ipsi beneficium Parochiale, an confessiones quas audivit validæ sint? ibid. §. 7. p. 232
Excommunicatus, si Sacramentum pœnitentiæ recipiat, an valide absolvatur? tom. 1. tractat. 4. resol. 25. §. 1. pag 239
Excommunicatus an potestatem habeat absolvendi in articulo mortis? t. 1. tract. 4. res. 40. §. 1. in principio pag. 247
Excommunicatus excommunicatione reservata, sed non denuntiatus, absolutus à Confessario inferiori ratione periculi, vel articuli mortis, si à periculo, vel articulo mortis exeat an teneatur se præsentare superiori si non habeat cui satisfaciat? t. 1. tr. 5. r. 39. §. 4. p. 290
Ubi, quod si pœnitens in casum reservatum cum excommunicato incidat, si bona fide accedit ad inferiorem Confessarium, qui scit se non habere potestatem absolvendi, non tenetur quando venit in malam fidem confessionem iterare, sed solum casum cum censura reservatum superiori manifestare. ibid. §. 3. vers. Nota tertio.
Excommunicatus etiam nominatim denunciatus ad fugiendum mortis periculum, si celebrat, non peccat. t. 2. tr. 1. r. 129. §. 1. p. 76
Excommunicatus, si non habet copiam Confessarii potest celebrare ad dandum moribundo Viaticum. tom. 2. tract. 1. r. 134. §. 2. p. 79
Excommunicatus celebrans, an committat duplex peccatum, sciens se teneri vinculo peccati, & censuræ? t. 2. tr. 1. res. 152. §. 1. p. 92
Ubi iste Sacerdos, neque ut duo peccata, neque, ut circumstantiam aggravantem ejusmodi circumstantias confiteri tenetur. ibid. §. 2
Excommunicatus Sacerdos, si alius non adsit potest perficere sacrificium ab alio inchoatum, & moriente post consecrationem. t. 2. tr. 1. r. 238. §. 1. p. 147
Excommunicatus majori excommunicatione, si die festi ex præcepto audita jam Missa absolvatur, an aliam audire teneatur? t. 2. tr. 3. res. 14. §. 1. p. 229
Excommunicatus, si per negligentiam in excommunicatione perseverat, an peccet contra præceptum de audienda Missa diebus festis? ibid. §. 4. p. 230
Ubi an sit dispar ratio, inter hoc præceptum, & præcepta annuæ Confessionis, & Communionis?
Vbi etiam an peccet non audiendo antea Sacrum qui prævidet se de proximo reddi impotentem ad illud audiendum incurrendo in excommunicationem?
Excommunicatus, qui in Paschate sumpsit Eucharistiam, implet præceptum de communione annua. tom. 2, tr. 3. res. 15. §. 1. ibid.
Excommunicatus nominatim, an possit moribundo, ministrare Extremam-unctionem? tom. 2. tract. 4. resol. 30. §. 1. pag. 259
Et quid tamen si ægrotus confessus fuerit? ibid.
Excommunicatus excusatur à præcepto Missæ, licet facilè possit obtinere absolutionem à censura. t. 3. tract. 1. res. 102. §. 12. p. 137
Excommunicatus Clericus an teneatur recitare Horas Canonicas? t. 3. tr. 6. r. 31. §. 1. & 3. p. 435
Excommunicatus propter hæresim, ob pensiones, & debita, qui contritus non potuit obtinere absolutionem, si adimpleat alia opera injuncta, an lucretur Jubilæum, & Indulgentiam? tom. 4. tract. 4. res. 50. §. 1. & seqq. pag. 164
Excommunicatus Clericus denunciatus, & vitandus, an gaudeat privilegio fori? tom. 5. tract. 2. resol. 37. §. 4. pag. 147
Excommunicatus Beneficiarius, si tamen præstet officium, an lucretur omnes fructus beneficii? tom. 5. tr. 3. r. 16. §. 2. pag. 176
Excommunicatus, si sumat Ordines minores, an efficiatur irregularis? & quid, si suscipiat Ordinem Sacrum? t. 5. tr. 5. r. 14. §. 1. p. 212
Ex quo quod excommunicatus majori excommunicatione recipiens primam Tonsuram, non est irregularis. ibid. §. 2
Si excommunicatus Parochus matrimonio assistat, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 17. §. 5. p. 213
Excommunicatus Sacerdos si excipiat Confessiones, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 28. §. 1. p. 220
Et an hoc procedat quantumcumque excommunicatio, vel delictum sit occultum, etiamsi absolutio fuisset invalida ob culpam pœnitentis? ibid.
Excommunicatus recitando horas Canonicas, & dicendo *Dominus vobiscum*, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 35. §. 1. p. 222
Etsi talis non peccet mortaliter, an saltem peccet venialiter dicendo *Dominus vobiscum*? ibid. §. 2
Excommunicatus etiamsi occulte celebret, an sit irregularis, quamvis lege Canonica peccatum occultum non pariat irregularitatem? tom. 5. tract. 5. resol. 137. §. 1. & 3. pag. 275
Si excommunicatus sit judex ordinarius, vel delegatus, aut arbiter, advocatus, vel tutor, non potest judicare, patrocinari, nec in judicio existere. tom. 6. tr. 9. res. 2. §. 2. & seqq. pag. 458
Ubi quod, si solus unus est executor, seu Commissarius, illeque excommunicatus existat, & intra tempus, quod à jure, vel testatore ad executionem concessum est, excommunicationis absolutionem consequi non possit, tunc ad Episcopum executio devolvitur in causis piis, in aliis vero ad hæredes. §. 6
Et quid, si executor, vel Commissarius excommunicatus de facto testatoris voluntatem adimpleverit, an sit valida executio? ibid. §. 7
Excommunicatus ex delicto omnino occulto non tenetur abstinere ab usu Ordinis, ne se prodeat. t. 7. tr. 1. r. 294. §. 2. post medium p. 204
Si excommunicatus Sacerdos celebrasset, an possit dispensari super hac irregularitate orta ex delicto à Regularibus Confessariis, & à sæcularibus virtute Cruciatæ, vel Jubilæi, vel etiam extra Confessionem? t. 7. tract. 1. r. 300. §. 1. p. 208
Si excommunicatus ab homine efficiatur Religiosus, an possit absolvi à Prælato virtute suorum privilegiorum? Et an etiam ab omnibus Censuris Papæ reservatis? t. 7. tr. 1. r. 266. §. 1. p. 175
Et an excommunicatus per sententiam ab aliquo Episcopo, si domicilium mutet, an possit absolvi ab ipso Episcopo? Et an hoc non procedat cum excommunicato ex crimine criminoso? ibid. §. 5. p. 176
Excommunicatus declaratus an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 27. §. Quæro tertio p. 21
Excommunicatus, vide verb. *Excommunicare* cum omnibus suis Notationibus. tom. 2. 3. 5. 6. 7. & 9
Item verb. *Excommunicatio*. tom. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Item

Item verb. *Excommunicationis absolutio* cum suis notationibus. tom. 1. 3. 4. 5. 7. & 9

Excusare.

Vide verb. *Conjux, Difficultas, Fœmina.* tom. 2
Item verb. *Ignorantia, Vis.* tom. 5
Item verb. *Curare, Differre, Extractio, Hæres, Ignorantia, Introducentes, Iudex, Venari.* tom. 6
Item verb. *Confessarius, Observantia, Ornatus.* tom. 7
Item verb. *Consilium, Consulens, Parvitas materiæ.* tom. 8
Item verb. *Advocantes, Assistere, Bulla Cœnæ, Cautio, Consuetudo, Episcopus, Restituere.* tom. 9
Excusatur Sacerdos excommunicatus vitandus in administratione, vel receptione Sacramentorum in multis casibus. Et hic aliqui proponuntur in praxi, lege eos in textu hujus resol. & non pigebit. t. 1. tract. 1. r. 15. §. 1. p. 12
De Sacerdotibus excommunicatis non vitandis non dubitandum in prædictis casibus. ibid.
Excusatur à Peccato Pontifex, qui simulat, vel connivet, quando Princeps sæcularis usurpat bona temporalia Ecclesiæ, si absque minori scandalo, vel damno potest id impedire. tom. 7. tract. 5. res. 77. §. 1. post medium. p. 369
An excusentur Inquisitores à Residentia Parochi? Et an gaudeant fructibus præbendarum, & distributionibus? t. 5. tr. 10. r. 135. per totam. p. 467
An excusentur superiores Regulares, & alii à pœnis, & Censuris impositis in aliquibus Bullis Pontificiis ratione ignorantiæ, & bonæ fidei, etiam in foro externo? t. 7. tr. 1. r. 19. §. 1. p. 13
Et an in dictis casibus ignorantia probetur per juramentum? ibid. §. 3
Et an ignorantia vincibilis excuset? ibid. §. 5. p. 14. Et quid, si sit crassa, & supina? ibid.
An excusentur aliquando à peccato mortali peccantes coram aliis? tom. 7. tractat. 5. resolution. 3. §. 1. pagina 327
An excusentur à mortali fœminæ incedentes pectore nudato ex consuetudine ratione parvitatis materiæ, simplicitatis, vel ignorantiæ? t. 7. tract. 5. resol. 63. §. 17. pag. 361
An excuset ab hæresi ignorantia crassa, & supina, & quid de affectata? t. 5. tract. 12. res. 36. §. 7. & seqq. pag. 533
An excuset consuetudo contra Regularem, & constitutiones Religionis ab earum observantia? t. 7. tract. 1. r. 303. §. 1. p. 211
An excusetur à culpa, qui merces vetitas traducit ex uno Regno ad alterum, non soluto vectigali Regio, qui in fluminibus vetitis piscantur, qui contra prohibitionem in sylvis ligna secant, vel pascuntur oves suas in pratis vetitis, vel alia vetita venantur, & alia similia faciunt? t. 6. tr. 1. r. 75. §. 4. p. 54
An excusetur à mortali Pictor amasio imaginem concubinæ pingens, an sit necessarium, ut minetur ei metum mortis, aut vulneris? t. 7. tract. 5. res. 61. §. 2. pag. 358
An excusetur aliquis ex ignorantia invincibili ab homicidio sui ipsius, præsertim in aliquo casu, v. g. ad evitandam gravem ignominiam, vel servandam castitatem? t. 8. tr. 5. r. 49. & 50. §. 1. p. 114
Vbi pro praxi specialis casus, & notabilis.

Executio.

Executio an fieri possit per judicem sæcularem in præjudicio specialiter obligato à laïco, etsi Clericus illud possideat? tom. 9. tract. 2. resolut. 84. §. 1. & 2. pagina 139
Executionem voti emissi ante servitutem Dominus suspendere potest. tom. 7. tract. 8. res. 56. §. 1. ante medium. pag. 452
Executionem realem an possit facere judex laicus sententiæ à se latæ contra Clericum in casibus in quibus sibi à jure cognitio permissa est? Vbi alia notabilia circa hoc. t. 9. tr. 2. r. 82. & 83. p. 138
Vide verb. *Contractus, Impedire, Rex.* tom. 9

Executor.

Vide verb. *Contractus, Impedire, Rex.* tom. 9
Executores proprios, fiscum, & familiam armatam habere an possit Episcopus? tom. 9. tract. 2. resolut. 302. §. 2. & seqq. pag. 251

Executio, Executores Testamentorum.

Qui sint executores Testamentarii, & quotuplices? t. 6. tr. 9. r. 1. p. 454
An excommunicati possint eligi in executores testamentorum. t. 6. tr. 9. r. 2. p. 454
Et notatur, quod si unus solus sit executor, seu Commissarius, illeque excommunicatus existat, & intrà tempus quod à jure, vel testatore ad executionem concessum est, excommunicationis absolutionem consequi non possit, tunc etenim ad Episcopum executio devolvitur in causis piis, in aliis vero ad hæredes. ibidem §. 6
Sed quid, si executor, vel Commissarius excommunicatus de facto testatoris voluntatem adimpleverit, an sit valida executio. ibid. §. 7
An mutus, & surdus possint esse executores testamenti? t. 6. tr. 9. r. 3. p. 454
An servi possint esse executores testamenti? t. 6. tr. 9. r. 4. & 5. pag. 455
An mulieres? t. 6. tr. 9. r. 6. ibid.
An executio à testatore propriis fratribus relicta, censeatur sororibus injuncta? tom. 6. tract. 9. resolution. 7. pag. 455
An mulier nupta nominari possit à tertio executrix, & Commissaria testamentaria? ibid. in fine.
An minores possint esse executores testamentarii? Et quid si minor explevit 17. annum? tom. 6. tract. 1. resol. 8. pag. 456
An Clerici possint esse executores testamentorum tam ad pias causas, quam ad prophanas? tom. 6. tract. 9. r. 9. pag. 456
Et quid de Cardinalibus, Archiepiscopis, & Episcopis? ibid. §. 2
Et an hoc procedat, quando Clericus deputaretur executor testamenti simul cum laico? ibid. §. 3
An Fratribus Minoribus possit committi nominatio executorum alicujus testamenti? Et ad hoc an in Fratre Minori requiratur facultas à suo Prælato? t. 6. tract. 9. r. 10. pag. 457
Et an cæteri Religiosi etiam Claustrales possint esse executores testamentorum tam quoad institutionem, & legata prophana, quam pia? Et an hoc onus suscipere non possint, nisi à suo Superiore, petita super licentia & obtenta; quod secus dicendum est de his, qui habent beneficia, præsertim perpetua extra Monasterium? tom. 6. tract. 9. resolution. 11. à lin. 3. §. 1. & 5. pag. 457
Et quid est dicendum, si Regularibus specialiter suo Religionis instituto interdictum sit, ut non possint esse executores testamenti? ibid. §. 6
A quo Superiore petenda sit licentia, ut Religiosi exerceant munus executionis alicujus testamenti? Et an ad hoc non requiratur consensus Conventus? t. 6. tract. 9. r. 12. pag. 457
Et an ipse superior Conventualis, qui dat aliis licentiam, possit ad hoc dispensare secum, nisi aut illa dispensatio

requirat ſpecialem diſtinctionem perſonæ dantis, & accipientis, aut per Ordinis ſtatuta vetetur ſecum diſpenſare. ibid. à lin. 2. §. 2

An à Religioſis Societatis Ieſu hæc licentia ſit petenda à Patre Generali, ſub obligatione peccati mortalis. t. 6. tr. 9. r. 13. p. 458

An Fratres Minores poſſint eſſe executores teſtamentorum cum licentia Superioris, ut dictum eſt de aliis Religioſis? Et an poſſint dare Conſilium executoribus? t. 6. tr. 9. r. 14. p. 458

Et quid, ſi teſtator extra unum Minoretam executorem relinquat etiam ſæculares? ibid. §. 6. p. 459

An ſaltem Fratribus Minoribus poſſit electio pauperum committi. t. 6. tr. 9. r. 15. p. 459

Et an ſine licentia Prælati poſſit Religioſus eligere pauperes prout commiſit teſtator. ibidem §. 4. pagina 460

An teſtator poſſit præcipere, ut Executores ſequantur conſilium Fratrum Minorum pro executione ſui teſtamenti. t. 6. tr. 9. r. 16. p. 460

Et an tam ſupradictæ Minoretæ, quam Religioſi aliorum Ordinum poſſint præſtare hoc conſilium abſque licentia ſuperioris. ibid.

An Fratres Minores, & alii Religioſi poſſint eſſe Commiſſarii ad condendum teſtamentum nomine committentis. t. 6. tr. 9. r. 17. p. 460

Et ſi Religioſus quicumque abſque licentia Superioris munus hoc acceptet, & exequatur conficiens teſtamentum nomine committentis, an valeat teſtamentum? Et infertur valere teſtamenti executionem factam per Religioſum abſque ulla licentia. ibid. §. 3. per totum. pag. 461

Quænam obſervanda ſunt circa licentiam, quam Religioſi petere debent à ſuo Superiore, ut poſſint munus executorum exercere? tom. 6. tract. 9. reſol. 18. pag. 481

Et an prædicta licentia debeat eſſe declarata, ſeu expreſſa, & non ſufficiat tacita, prout inſinuare videntur Pontifices. ibid. §. 2

Et an ſit neceſſarium, ut dicta licentia in ſcriptis redigatur, vel ſufficiat, quod verbis exprimatur? ibidem §. 5

An ſuperior, re non integra, illicite, & invalide revocet licentiam datam ſubdicto, ut poſſit exercere munus executoris. t. 6. tr. 9. r. 19. p. 461

An in conſilio dando pro executione teſtamenti ſit petenda licentia à Superiore? tom. 6. tract. 9. reſol. 20. pagina 462

Ad quid teneantur executores, quando præcipitur eis petere conſilium à Religioſis, vel ab alio. t. 6. tract. 9. r. 21. & in aliis ejus not. p. 462

An executor omittens Conſilium faciat executionem irritam? Idem eſt de aliis actibus, in quibus mandatur petere conſilium. t. 6. tr. 9. r. 22. p. 462

Et notatur, quod in eventibus, in quibus teſtator ad res dubias, quæ ex oneratione conſcientiæ concernunt, tenetur conſilium petere, & poſt conſultationem illud ſequi. Idem eſt de teſtamentario, aut Commiſſario, ſi caſus dubius ſe obtulerit. ibidem §. 2. per totum. pagina 463

An executor, qui juſſus eſt petere conſilium, teneatur illud ſequi? Et docetur, quando executor teneatur conſilium petere, & ſequi, vel non ſequi, & quando in dicto caſu valeant acta geſta, ſi aliter fiant. Et doctrina hujus reſol. inſerviet ad ſolutionem plurimorum caſuum. tom. 6. tract. 9. reſolution. 23. per totam. pagina 463

An Religioſus ſemel petita, & obtenta facultate à ſuperiore acceptandi munus executoris, poſſit cogi ad acceptandum. t. 6. tr. 9. r. 24. p. 463

An irritum, & invalidum ſit, quod Religioſus executor teſtamenti ſine Superioris licentia fecerit? Et quid, ſi Superior contradicat ei executionem. tom. 6. tract. 9. r. 25. pag. 464

An Religioſus, ſi de licentia Superioris certioratus exequatur contenta in teſtamento, acta ſint valida. tom. 6. tr. 9. r. 26. p. 465

Et an, viris fide dignis de licentia Superioris teſtificantibus, Monachus teſtatoris voluntatem exequi poſſit? ibid. §. 2

An Religioſus indigeat ſpeciali licentia, ut ex voluntate teſtatoris Commiſſarius exiſtat ad condendum teſtamentum? t. 6. tr. 9. r. 27. p. 465

An Religioſus indigeat ſpeciali licentia à Superiore circa electionem executorum teſtamenti ipſi à teſtatore commiſſam? Et qualiter autem hæc electio executorum facienda ſit, &c. tom. 6. tract. 9. reſolution. 28. pagina 465

An Officium executoris poſſit impleri per alium? Et in textu hujus reſol. opponuntur, & diſtinguntur plures caſus, in quibus poteſt, vel non poteſt executor teſtamentarius committere munus ſuum alteri. tom. 6. tr. 9. r. 29. p. 465

Et docetur, in quo cognoſcatur, an Commiſſio ſit facta nomine Dignitatis, vel perſonæ. ibidem §. 2. pagina 466

An executor teſtamenti à teſtatore nominatus teneatur acceptare Officium, & ad id poſſit cogi? Et ſi ſine cauſa non acceptet, an peccet mortaliter? t. 6. tract. 9. reſol. 30. p. 466

Et in caſu, quod nominatus non acceptet munus executoris, an tunc Epiſcopus ſit executor? ibid. §. 3

Et an quando executor, ſeu Commiſſarius præſens, & tacens, invenitur aſſignationi Officii, ſeu ejus nominationi, acceptationem inducat? t. 6. tract. 9. r. 31. §. 2. pag. 467

Et an hoc locum habeat in conſanguineo præſente, & tacente; vel ſi executor, aut Commiſſarius præſens, & tacens deſignatus fuit ad erectionem Eccleſiæ, vel Monaſterii, vel ad puellas maritandas? ibidem §. 3. & 4

Et an ſi executor officium non acceptet, amittat eo ipſo præmium à teſtatore ei relictum ob tale officium? Imo & legatum quodcumque relictum ei fuerit à defuncto. ibid. §. 5. &c.

Et tandem dubitatur, an ſit aliqua pœna in jure ſtatuta iis, qui executoris officium non acceptant. ibid. §. 6

Et quamvis executor non poſſit compelli ad acceptandum munus, an hoc locum habeat in Religioſis, ſi compellantur à ſuperiore. tom. 6. tract. 9. reſolut. 32. in fine. pagina 467

An Epiſcopus poſſit cogere, ut aliquis acceptet munus executoris; & quid de Religioſis. tom. 6. tract. 9. r. 33. pag. 468

Quomodo executores, ſi ſint plures procedere debeant. t. 6. tr. 9. r. 34. p. 468

Et an quando plures executores, vel Commiſſarii conſtituti ſunt, prævaleat, quod major pars fecerit etiam ſeparatim. ibid. §. 9

Et an hoc procedat, quando Capitulo, ſeu Univerſitati commiſſio teſtamenti injungitur. ibidem §. 10. poſt medium.

Quid eſt faciendum, quando duo ſunt tantum executores, & diſſentiunt? Et quid eſt dicendum, ſi unus eſt Epiſcopus, alter judex ſæcularis; unus clericus, alter ſæcularis; unus conſanguineus, alter extraneus; unus maſculus, alter fœmina. tom. 6. tract. 9. reſolution. 35. pag. 468

Ad quid teneantur executores. tom. 6. tract. 9. reſolut. 36. pag. 469

An executores habeant poteſtatem vendendi bona teſtatoris ad exequenda opera in teſtamento præſcripta? Et pro praxi dictæ quæſtionis apponuntur quatuordecim concluſiones. tom. 6. tr. 9. reſol. 37. p. 469

Et

Et docetur, quod hæres potest executorem impedire, ne vendat, vel offerendo pecuniam necessariam, vel exhibendo se paratum ad solvendum. ibidem §. 4. ad medium.
An executores possint, invito hærede, solvere legata, & debita defuncti? Et an peccet mortaliter hæres resistens, si ipse non exequatur. tom. 6. tract. 9. resol. 38. pag. 470
An in legatis solvendis sit servandus aliquis ordo sicut in debitis. t. 6. tr. 9. r. 39. p. 470
An executores possint compelli à Capitulo Sede vacante ad executionem testamentorum, & ad reddendam rationem. t. 6. tr. 9. r. 40. p. 470
An Episcopus possit præcipere hæredi, & executori, ut ante annum adimpleant exequenda, etiam quoad legata prophana, & ante completos sex menses quoad legata pia. t. 6. tr. 9. r. 41. p. 471
An hæres, seu testamentarius in foro conscientiæ habeat annum ad solvenda legata. tom. 6. tract. 9. resolut. 42. pag. 471
Et si hæres fuerit negligens per annum à die monitionis factæ per Episcopum circa solvenda legata, & alia ordinata per testatorem, an poterit privari hæreditate, si est hæres extraneus, & etiam filius salva ei legitima, & transeat ad substitutos, vel ad alios per Ordinem? ibidem § 2
An executores, & hæredes teneantur in conscientia adimplere legata pia ante annum si possint, atque etiam legata prophana? tom. 6. tract. 9. resolution. 43. pagina 471
An si executores, vel hæredes intra annum non exequantur voluntatem testatoris, possint purgare moram post annum? t. 6. tr. 9. r. 44. p. 472
An testator possit prohibere, ne executio devolvatur ad Episcopum? Et pro praxi dictæ difficultatis exponuntur tres casus. t. 6. tr. 9. r. 45. p. 472
Et notatur, tunc data negligentia executorum, devolvi ad Episcopum executionem testamenti, quando testator in eo eventu, sibi de alio executore non providit; secus vero si providit, tunc enim ad eum devolvitur executio, & non ad Episcopum, nisi is etiam negligens in exequenda defuncti voluntate? ibid. §. 6. pag. 473
An Episcopus, data negligentia executoris non solum possit, sed teneatur etiam testamentum exequi? tom. 6. tr. 9. r. 46. p. 473
Et an quilibet de populo reclamare possit, si videat defuncti voluntatem non impleri? ibidem prope fin. §. 2. &c.
Et si Episcopus fuerit negligens in administranda justitia in dicto casu, & removendo illos ab executione, & privando emolumentis, possit Metropolitanus talem executionem facere? ibid. à principio dicti §. 2
Et si testator reliquit quempiam electorem pauperum, quibus aliquid sit distribuendum, si is intra annum, aut sex menses eligere negligat, utrum eo tempore elapso jus eligendi transeat ad Episcopum? ibidem §. 3. & in resol. 54. magis late.
Ad quem Episcopum spectat executio testamenti, data a negligentia hæredum, an ad Episcopum illum, in cujus Diœcesi sita sunt bona testatoris distribuenda, vel ad illum in cujus Diœcesi testator morabatur? tom. 6. tr. 9. r. 47. p. 473
An Episcopi sint executores ultimarum voluntatum, etiam quoad legata, & causas non pias, data negligentia hæredum, & executorum aliorum? t. 6. tract. 9. resol. 48. 49. 50. p. 473. & 474
An Episcopi possint exequi legata pia, etiam contra laïcum tertium possessorem? tom. 6. tract. 9. resolution. 51. pag. 755
An judex laicus data negligentia hæredum, & executorum possit se intromittere in adimpletione non solum causarum prophanarum, sed etiam piarum? t. 6. tr. 9. resol. 52. 53. p. 755
An in aliquo casu, executore non assignato, Episcopi sint executores testamentorum, v. g. si testator reliquerit legatum pro redemptione Captivorum, vel eleemosynis, & alimentis pauperum? tom. 6. tract. 9. resolution. 55. pag. 476
Et an in cæteris aliis casibus, & causis piis, executore non assignato ad hæredem, & non ad Episcopum executio pertineat? ibid. cursim in fine res.
An Episcopus sit executor distributionis faciendæ bonorum incertorum, & obnoxiorum restitutioni; vel hæres, inconsulto Episcopo, possit supradicta impendere in usus pios? t. 6. tr. 9. r. 56. p. 477
Et notatur, quod quando de malis ablatis constat in judicio, vel extra, licet restitutio debeat fieri per testamenti executorem, hoc tamen fieri debet, consulto Episcopo. ibid. §. 2
Et an Episcopus hæc male ablata, in reparatione suæ Ecclesiæ dispensare possit? ibid. §. 3
An executores, etiam Religiosi, quibus aliqua distributio commissa est, possint sibi, consanguineo, vel Monasterio aliqua erogare? tom. 6. tract. 9. resolution. 57. pag. 477
An si testator sciat paupertatem executoris, possit ipse adhuc sibi applicare eleemosynam inter pauperes distribuendam? t. 6. tr. 9. r. 58. p. 478
An distributores, & executores possint dare aliquid filio spurio testatoris de eleemosyna distribuenda? Et quid, de filio spurio ipsius distributoris? tom. 6. tract. 9. resol. 59. pag. 478
An distributores possint eleemosynas præbere pauperibus ex sua culpa? Et an relicta pro redimendis captivis, & carceratis, possint præstari pro captivis, & carceratis ex sua culpa? t. 6. tr. 9. r. 60. p. 478
An executores, si semel elegerint, vel determinaverint, v. g. S. Augustini Monasterium, &c. possint variare? t. 6. tr. 9. r. 61. p. 478
An executores possint distribuere eleemosynam inter pauperes ante tempus designatum à testatore? tom. 6. tr. 9. resol. 62. pag. 478
An executor, quando eleemosyna distribuenda est inter pauperes, possit dare Fabricæ Ecclesiæ pauperis? t. 6. tr. 9. r. 63. pag. 479
Et quid, quando vero testator expressit certum genus pauperum, aut certum locum, an tunc nec hæres, nec Episcopus possint mutare? ibidem in fine resolution. &c.
Et an ille, cui commissa est eleemosyna inter pauperes, teneatur eligere pauperiores? ibid. §. 3. &c.
Olim quæsitus fui à quodam Sacerdote, utrum Episcopus possit legatum aliquod inæquale, aut melius commutare? Vel an hæc commutatio ad solum Papam spectet secundum jus Canonicum, & ad Supremum Principem secundum jus Civile? tom. 6. tract. 9. resol. 64. & 65. p. 479. & 480.
An executor testamenti bonorum Clericorum, vel Episcoporum possit adire pro confectione inventarii ad judicem laicum? t. 6. tr. 9. r. 66. p. 481
An executoribus debeatur aliquod salarium? Et quid est agendum circa hoc, si aliquis ex executoribus nolit acceptare? t. 6. tr. 9. r. 67. p. 483
An executores teneantur reddere rationem? tom. 6. tr. 9. resol. 68. pag. 483
Et quid de minimis, vel de iis, quæ testator dixit secreto testamentario, ut eroget? ibid. &c.
An executor teneatur reddere rationem, etiam si testator eum liberet ab hoc onere? tom. 6. tract. 9. resolution. 69. pag. 483
An Religiosi executores testamentorum teneantur reddere rationem coram Episcopo? Et an ab eo puniri possint, si forte deliquerint, vel debeant puniri à suo Prælato,

lato, non tanquam suo Prælato, sed tanquam loci ordinario? t.6. tr.9.r.70. p.484
An hodie Religiosi, qui habent specialem, & plenam exemptionem, ut sunt Mendicantes includantur in citata Clementina, ita ut ipsi teneantur, ut executores, reddere rationem Episcopis, possintque ab his, si in hoc deliquerint, puniri? tom.6. tract.9. resolution.71. pag.484
An Episcopus in causis, in quibus fuit executor ultimarum voluntatum teneatur reddere rationem coram judice laico, vel saltem coram Metropolitano? tom.6. tr.9. r.72. pag.485
An saltem alii Clerici executores testamentorum teneantur reddere rationem coram judice laico? tom.6. tr.9. resol.73. pag.485
An Clericus executor testamenti super confectione testamenti, possit citari à judice laico? tom.6. tract.9. resol.74. pag.485
Et ex doctrina dictæ quæstionis aliqua alia dubia, quasi per transitum docentur, quæ alibi in suis specialibus resol. & proprio tractatu sunt discussæ, & explanatæ ibid. à §.2. usque in fin. res.

Appendix ad alias paucas difficultates mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum. Executor Testamentorum.

AN quis sit judex, sive agatur de publicando testamento Clerici, sive laici, sive ad causas pias, sive ad non pias? tom.6. tractat.8. resolution.39. pagina 408
An Cardinales in suis titulis possint commutare ultimas voluntates in quibus possunt Episcopi respectu suorum subditorum? t.9. tr.7.r.41. p.390
An Capitulum Sede vacante possit commutare ultimas voluntates in quibus poterat Episcopus? Et an Capitulum Sede vacante possit compellere executores testamentorum ad eorum complementum? Et alii casus circa hoc pro Capitulo Sedis vacantis inferuntur, & explanantur? tom.3. tractat.5. resolution. 43. & 44. pag.400
An quando in testamento relinquitur, ut pauperioribus detur eleemosyna, si tantum pauperibus detur, sufficiat, ut executor non teneatur ad restitutionem? Idem est, quando eleemosyna fuit relicta ad fœminas maritandas. Et an executor, vel distributor eleemosynæ ex testamento possit partim sibi applicari, si vere pauper est? Et an legatum relictum ad pauperes possit in unum distribui? Et quid, si in duobus distribuatur? Et an legatum distribuendum uni pauperi possit distribui duobus? Et an in distribuenda eleemosyna inter pauperes, sint præferendæ Moniales viris Religiosis? Et si inter executores testamenti est contentio super electione pauperum, res devolvitur ad Episcopum, ut adhæreat uni ex executoribus? Et an hoc intelligatur, data paritate, vel æqualitate inter pauperes ab utroque executore nominatos, & non aliter? t.4. tract.7. resolution.61.62.64.63. & 60. pagina 309.311.310. & 308.

Exemplum.

Exempla Christianorum Principum, & eorum leges expenduntur pro Immunitate Ecclesiastica. tom.9. tr.2. resol.334. §.1. p.285
Ad exemplum Salomonis cum Abiathar Sacerdote respondetur pro Immunitate Ecclesiastica. tom.9. tract.2. r.330. §.1. & seqq. p.278
Exemplum Ioas Regis refellitur? tom.9. tract.2. resolution.331. §.1. p.280
Exemplum adorationis, quæ præbetur Episcopis, Imperatoribus, Regibus, & Patribus à filiis, adducitur pro adoratione, quam Christi fideles Summo Pontifici exhibent. t.9. tr.4. r.4.5. & 6. p.324. &c.

Exemptio.

Vide verb. *Animus.* tom.2
Item verb. *Ecclesiasticus.* tom.6
Exemptio Clericorum an sit juris divini? & si non sit juris divini, an possit contra eam consuetudo prævalere? tom.9. tract.2. r.2. pag.95
Exemptio Regularium non solvendi decimas an extendatur ad bona empta, donata, locata, & in Emphyteusim habita? tom.7. tract.1. resolution.229. per totam. pag.146
Et an exemptio supradicta extendatur ad colonos, & arrendatarios agrorum Regularium? tom.7. tract.1. r.230. per totam. pag.147
Exemptio Regularium à solutione decimarum extenditur non solum ad prædia tempore concessionis privilegii jam acquisita, sed etiam ad acquirenda, & ad prædia non solum culta usque ad illud tempus, sed ad novalia culta post concessionem privilegii? tom.7. tract.1. resol.231. §.1. p.148
Ubi an hæc privilegia amittant Regulares per non usum, vel an necessarium sit spatium 100. annorum per Privilegium Eugenii IV. §.2
Ubi etiam an hæc privilegia à Regularibus renunciari possint? §.3
Exemptio à jurisdictione Episcoporum, an probetur per solutionem, quæ sit Romanæ Ecclesiæ? t.9. tract.11. r.4. §.1. & seqq. p.466
In exemptione solvendi decimas an prosit communicatio privilegiorum, qua inter se gaudent Regulares? t.7. tr.1. r.228. per totam. p.145
De exemptione Ecclesiastica require in indice 1. tomi 9. in tract.2. de Immunitate Ecclesiastica, ubi plura.
Exemptionis omnimodæ Regularium privilegia, an confirmata sint post Concilium Trid. tom.7. tr.1. r.232. per totam. p.163
Vide verb. *Gabella.* tom.7.
Item verb. *Bona temporalia, Decimæ, Gabella, Persona, Probare.* tom.9

Exemptus.

Exempti sunt à Gabellis Milites S. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, S. Stephani, tom.9. tract.2. resol.171. pagina 180
Exempti an in aliquo casu possint judicari à Regibus. t.9. tract.2. resol.21. p.110
Erga exemptos an Inquisitores habeant potestatem quoad corpora, Imagines, Tabellas, &c. quæ in locis publicis, seu privatis apponuntur? tom.5. tract.10. r.113. §.1. pag.457
Et si Religiosi transgressi fuerint, an priventur voce activa, & passiva? ibid.
Exemptus, Vide verb. *Appellare, Capitulum Sede vacante, Pœna.* tom.5
Item verb. *Exemptio.* tom.2.6.7. & 9

Exequentes.

Vide verb. *Iussum.* tom.9

Exequiæ.

Si de his, quæ ad exequias, & funera pertinent Princeps per aliqua statuta disponat, an efficiat contra Immunitatem Ecclesiasticam, & sit excommunicatus? tom.9. tr.2. r.218. §.1. & seqq. p.210

Exercens.

Exercens actus professorum non ratificat professionem nullam, dum est ignarus causæ suæ professionis. t.7. tr.2. r. unic. §.37. p.247
Exercens Clericus venationem, aut piscationem prohibitam, an possit spoliari à judice sæculari avibus, vel canibus, aut aliis instrumentis ? t.9. tr.2. r.116.§.3. pag.155

Exercere.

Exercendi usuras absque Pontificis authoritate, an Principes sæculares ex juxta causa Judæis positivam licentiam dare possint ? t.9. tr.2. r.311. §.1. p.255
Ne exerceant filii Hæreticorum officia publica, an Inquisitores possint illos prohibere ? tom.5. tr.10. r.115. §.1. pagina 457
Exercere, Vide verb. *Beneficiarius, Clericus, Medicina, Munus, Pontificalia, Potestas.* tom.3
Item verb. *Advocatio.* tom.8
Exercere jurisdictionem in Regularibus exemptis an legatus natus possit ? tom.9. tractat.2. resolution.315. §.1. pag.256
Exercere jurisdictionem ante cœptam possessionem & literarum ostensionem an Cardinales possint in Ecclesiis sibi concessis ? t.9. tr.7. r.53.§.1. p.397
Vide verb. *Equites.* tom.9

Exercitium.

Vide verb. *Jurisdictio, Opus, Templum.* tom.7
Exercitium fallæ sectæ permittere Turcis, Infidelibus, vel Hæreticis in fœderibus non possunt Principes Christiani sine licentia Pontificis, etiam in causis urgentissimis ? t.9. tr.13. per tot. & signanter, r.8. §.1. & seqq. & signanter §.8. p.478

Exercitus.

Ne exercitibus præsint Clerici, an sub ista prohibitione includantur Episcopi, & Cardinales ? tom.7. tract.7. r.53.§.1. pag.419
Et quid de Episcopis Germaniæ temporalem jurisdictionem obtinentibus, an inire possint bellum, exercitum scribere, ducem belli præficere, & armata ad pugnandum militibus dare ? ibid. §.3. ad medium.
Ut exercitibus præsint Clerici, Episcopi, & Cardinales, an Pontifex ex justa causa licentiam præbere possit ? t.7. tr.7. r.57. §.1. p.421
Et an si exercitibus præsint Clerici, Episcopi, & Cardinales, non solum peccent mortaliter, sed incurrant irregularitatem, etiamsi propria manu aliquem non occidant ? ibid. §.1. ad medium. p.422
Cum exercitu an possit Ecclesia, & Principes Christiani mittere Prædicatores ad prædicandum Infidelibus. t.7. tr.7. r.14.§.9. p.390
In exercitu regendo de peccatis Ducum, & aliorum Officialium in exercitu commorantium ? t.7. tract.7. r.46. & 47. p.414. & 415
In exercitu aliquo terrestri, vel maritimo possunt Episcopi, vel Cardinales præsse ? tom.7. tract.7. r.54. §.1. pagina 420
Ad existendum in exercitu absque irregularitate, an sit Clericis necessaria licentia Prælati ? tom.7. tract.7. resol.58. §.2. p.423
In exercitu hostili Clerici inventi post victoriam an possint occidi, & spoliari ? tom.7. tract.7. resolution.64. §.1. pagina 424
Et quid, si bellum justum sit contra Prælatum Ecclesiasticum ? ibid. §.4. post medium. p.425
Et quid in quocumque bello, dum Clerici pugnant ? ibidem.
De jurisdictione, & potestate Ecclesiastica, & quasi Episcopali Vicarii generalis exercitus.
Ubi notabilia pro praxi. tom.7. tract.7. r.65. per totam. ubi latè. ibidem.
Exercitui alicui præesse, an Clerici inconsulto Pontifice possint ? t.7. tr.7. r.51.§.1. p.417
Exercitui alicui an Clerici interesse possint, excitando milites generatim ad pugnam ? tom.7. tract.7. resol.58. §.1. pagina 422
Etsi in parte postrema exercitus sint Clerici, an mortaliter censeri non possint propinqui militibus animos ad occidendum addere, nec sint censendi irregulares ? ibid. §.1. post medium. p.423
Exercitum ducere an possint initiati minoribus Ordinibus, & Beneficiarii, Monachi laici, Cardinales, & Episcopi nondum in sacris ? tom.7. tract.7. resol.52. §.2. pagina 417
Ad exercitum se conferre an Religiosi subditi possint sine venia saltem tacita superioris, quia in omnibus ab ejus voluntate pendent ? tom.7. tract.7. resol.61. §.5. pagina 424
Pro manutenendo exercitum in partibus inimicorum, ut tutius confinia Regni conserventur, an Clerici teneantur ad gabellam ? tom.9. tract.2. resolution.252. §.1. pagina 226
Exercitus, Vide verb. *Generalis, Exercitus.* tom.4
Item verb. *Monachus, Laicus, Papa, Secretum, Transitus, Vexillum.* tom.7

Exeundum.

Exeundi à Monasterio ex justa causa an Prælati Regulares possint dare licentiam suis Monialibus absque interventu Episcopi ? tom.7. tract.1. resolution.334. per totam. pag.229
Vide verb. *Domus, Exire.* tom.7

Exeuntes.

Exeuntes Cardinales è Conclavi propter infirmitatem præbent juramentum acta in Conclavi circa electionem Pontificis nemini manifestare ? t.9. tract.7. r.105. §.5. pag.418

Exhæredare.

Si exhæredavit Pater in testamento filium, vel filiam, ex eo, quod nupserit contra ejus voluntatem, an Confessarius possit eum in articulo mortis absolvere, nisi prius revocet tale testamentum, non obstante quod sit statutum laicale tale matrimonium prohibens. t.9. tr.2. r.223.§. Notandum est in fine. p.213
Vide verb. *Parentes.* tom.2

Exhæredatio.

Exhæredationis causa an testamentum ad pias causas vitietur ? t.6. tr.8. r.30. §.3. pag.408

Exhibere.

Ne exhibeant laici servitia aliqua, & obsequia Clericis, an Principes laici statuere possint ? tom.9. tract.2. resol.215. §.1. pag.207
Si non exhibeat literas legationis creditur Cardinali dicenti se esse legatum. t.9. tr.7. r.69. §.3. p.401
Exhibere, Vide verb. *Auxilium, Reverentia.* tom.9

Exhortari.

Vide verb. *Clericus.* tom.7

Exhumare.

Exhumare Cadavera an Regulares possint, & in alium locum ejusdem Ecclesiæ transferre sine licentia Episcopi ? t.7. tr.1. r.22. §.1. p.16

Et an hoc intelligatur de corporibus perpetuæ ſepulturæ traditis, & de tranſlatis de una ad aliam Eccleſiam, & ſecus quando ſunt depoſita, ſeu ad tempus ſervata in una, ut poſtea transferantur de uno loco ad alium ejuſdem Eccleſiæ? ibid.
Et quid ſi corpus defuncti fuit Regularibus datum, ut illud reponerent ubicumque voluerint? ibid.
Exhumari corpus defuncti occiſi an poſſit Judex laicus inconſulto Epiſcopo, ut conſtet de corpore delictum? t.9. tr.1. r.129. §.1. p.84
Ubi, quod Epiſcopus in nullam incurrit irregularitatem concedens talem licentiam exhumandi corpus defuncti occiſi. ibid. §.3

Exigendum.

Vide verb. *Conſuetudo.* tom.5

Exigere.

Donec exigatur à Principe, poteſt, qui invenit Theſaurum retinere totum, & occultare, non obſtantibus legibus Principum reſervantibus ſibi theſaurum. t.6.tr.6. reſ.19. §.4. pag.306
Exigere charitativum ſubſidium an Capitulum Sede vacante poſſit? t.3. tr.5. r.40. §.2. p.399
Exigere aliquod præmium inventor an poſſit à Domino rei inventæ? t.6. tr.6. r.17. §.5. p.304
Vide verb. *Commiſſarius, Filius, Fornicatio, Iuramentum, Meritum, Parochus, Periculum, Princeps, Proviſio, Salarium*, tom.6
Item verb. *Decima, Gabella, Subſidium, Tributum.* tom.9

Exilium.

Exilii pœna an reus confugiens ad Eccleſiam puniri poſſit per judices Eccleſiaſticos, vel laicos? t.9.tr.1.r.126. & 127. pag.80. & ſeqq.
Exilium fregiſſe bannitus an intelligatur, ſi ſtetit in Eccleſia ſuæ Patriæ? tom.9. tract.1. reſolution.63. §.1. pagina 41
Vide verb. *Pœna, Reus.* tom.6
Item verb. *Relegatio.* tom.9

Eximere.

Eximere an poſſit Pontifex fideles ab impedimentis conſtitutis à Principibus Ethnicis, ſi in eorum Provinciis habitent? t.3. tr.1.r.89. §.1. p.119
Et quid, ſi Iudæus ſit ſubditus Regis infidelis? ibid. §.2
Et quid, ſi ſubditus ſit Iudæus Romani Pontificis? ibid. §.5. pag.120
Eximere, Vide verb. *Communio.* tom.3
Eximere ſubditum ab obedientia Prioris localis, vel Provincialis an Generalis Religionis poſſit? t.7. tract.1. reſol.9. §.1. pag.7
Eximere laicos à poteſtate Principis ſæcularis Summus Pontifex poteſt, & per conſequens familiam laicam Epiſcopi, & miniſtros ejus Curiæ, quia Pontifex in temporalibus habet Dominium rectum. tom.9. tr.8. reſol.7. §.1. pag.447
Vide verb. *Iuriſdictio.* tom.9

Exire.

Exire poteſt Monialis è Monaſterio propter morbum lepræ, Epidimiæ, &c. virtute Decreti Pii V. quod incipit: Decori, & honeſtati, editum anno 1569. & an dictum decretum poſſit extendi ad alias ſimiles, & periculoſas infirmitates? tom.7.tr.1. r.335. cum duabus ſeqq. p.229. & 230
Non exire ad audiendum ſacrum an teneatur mulier, ſi ſciat ſe concupiſcendam ab aliquo laſcivè? t.7. tract.5. r.8. per totam. p.330
Exire, Vide verb. *Concludere, Domus, Exeundum.* tom.7
Item verb. *Egredi.* tom.8
Item verb. *Capere, Egredi.* tom.9
Ut exiret reus ab Eccleſia ſuaſionibus, & blanditiis inductus eſt, & exinde comprehenſus eſt, an teneatur judex illum Eccleſiæ reſtituere? tom.9. tract.1. r.83. §.3. pag.50
Si exivit Cardinalis è Conclavi propter infirmitatem, ſi convaluerit, an teneatur quamprimum redire, & ſi nolit redire, an poſſit compelli intrare? t.9. tr.7.r.106. §.1. & ſeq. p.418

Exiſtens.

Si exiſtens in peccato mortali, & in articulo mortis omnino ignorat ſibi eſſe neceſſariam contritionem extra ſuſceptionem Sacramenti; aut ignorat quid ſit contritio, & quomodo eam poſſit in ſe excitare, an Sacerdos teneatur audire, & abſolvere illum cum diſcrimine vitæ? t.1.tr.1.r.8. §.2. p.6
Exiſtens in peccato mortali obtinere poteſt indulgentiam pro defunctis? tom.4. tract.1. reſol.5. §.4. pag.5. & tr.5. r.36. §.1. p.197
Exiſtens in gratia, ſi ad tria ſigna campanæ poſt ſolis occaſum recitet *Ave Maria*, cum verbo *Angelus Domini* &c. an lucretur indulgentiam concedi ſolitam, ignorans tamen tunc talem indulgentiam concedi? t.4. tr.5. r.19. §.1. pag.187
Idem eſt de aliis ſimilibus. ibid. §.2
Exiſtens intra Monaſterium aliquod Regularium, non tenetur ad jejunia proprii territorii, cujus eſt incola, t.4. tr.6. r.41. §.1. p.222
Exiſtens, Vide verb. *Anima, Applicare, Archiepiſcopus, Cathecumenus, Cardinales, Dies.* tom.4
Exiſtens in Eccleſia mandans homicidium extra illam committere, vel è contra, an gaudeat immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1. r.73. §.1. p.46
Exiſtens in Eccleſia, vel aliquo Monaſterio, & ex feneſtra pilam tormentariam ejecit in alium extra Eccleſiam exiſtentem, & illum occidit, an gaudeat immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1.r.74. §.1. p.46
Et quid è contra? ibid. §.3
Exiſtens in Eccleſia, & mutilans, vel occidens exiſtentem extra Eccleſiam, an gaudeat ejus immunitate? t.9. tr.1. r.76. §. unic. p.47
Exiſtentes Hiſpani, Siculi, &c. extra Regna Hiſpaniarum, & Siciliæ an poſſint per alios Bullam Cruciatæ ſumere, & ejus privilegiis frui, ſecluſo privilegio edendi ova, & lacticinia? t.4. tr.3.r.159. §.1. p.130
Cum aliis exiſtentibus extra Conclavi Cardinales loquentes de rebus ad electionem Pontificis pertinentibus, an incidant in cenſuram Papæ reſervatam? t.9. tr.7. r.94. & 95. pag.410
Ubi, quod contra colloquentes palam Cardinalibus nulla eſt pœna latæ ſententiæ, ſed contra ſecretè loquentes. §.3
Et an ſaltem in dicto caſu peccent mortaliter. t.9.tr.7.r.96. §.1.p.412

Exiſtere.

Si exiſtant revera aliqua privilegia in aliquibus Regnis contra libertatem Eccleſiaſticam, an ſint revocata per Bullam Cœnæ? t.9. tr.2. r.7. §.2.p.100
Dum exiſtit reus in Eccleſia, an poſſit à judice laico condemnari ad mortem, vel ad pœnam corporalem, ad exilium, ad triremes, vel ad perpetuum carcerem? tom.9. tr.1.r.127. §.1. p.80
Exiſtere, Vide verb. *Exiſtens.* tom.4
Item verb. *Eccleſia.* tom.7
Item verb. *Iudex, Pontifex.* tom.9

Exoptare.

Vide verb. *Ægritudo, Evitandum, Pauperes.* tom.8

Exorcizare.

Ne aliquis exorcizet sine licentia Episcopi cum certis conditionibus, si sit prohibitum ab eo, an Regulares includantur in tali prohibitione? tom.7. tract.1. resol.48. §.1. pag.33

Ubi, quod in ordine ad Clericos Episcopus potest multas restrictiones apponere circa modum exorcizandi. §.2

Expectare.

Expectare quanto tempore teneatur inventor, donec rem inventam alienare, vel absumere possit? t.6. tr.6. resol.17. §.2. p.303

Vide verb. *Vir.* tom.2

Expedire.

An expediat Generales esse Perpetuos in Religionibus? t.7. tr.1. r.2. per totam. p.3

An expediat, & sit opus pium concedere servis libertatem? t.7. tr.8. r.25. per totam. p.440

Pro expediendis dispensationibus an potest quis aliquid recipere? t.3. tr.2. r.166. §.1. p.285

Expedire, Vide verb. *Litera.* tom.3

Expedire causas reorum quam celeriter debeant Inquisitores. t.5. tr.10. r.56. per totam. p.437

Expedire, Vide verb. *Declarare.* tom.6

Item verb. *Dux.* tom.7

Expedit Romano Pontifici solùm, & non Principibus laicis beneficia extinguere. tom.9. tract.14. r.3. §.3. in fine. pag.483

Vide verb. *Bonum, Distare, Electio, Eligere, Quæstio.* tom.9

Expellendum.

Vide verb. *Expellere.* tom.8

Expellere.

Expellere à gubernatione non licet subditis Prælatum alicujus Religionis, qui incidit in aliquem casum absolutionis, seu privationis ipso facto Prioratus, etiamsi palam constet de crimine, nec incurrit dictam pœnam donec per sententiam declaretur, & an consequenter, tuta conscientia in eo manere possit? t.1. tr.5. r.63. §. ult. post medium. vers. Item sexto. p.303

Expellere, Vide verb. *Bimestre, Maritus, Vir.* tom.2

Item verb. *Electio.* tom.6

Expellere Religiosos an hodie possint Prælati Regulares virtute suorum Privilegiorum propter delictum grave semel perpetratum, non obstante decreto Urbani VIII. de ejectis, & fugitivis? t.7. tr.1. r.189. §.1. p.118

Expellere suos subditos an hodie Generales Societatis Jesu possint ex aliis titulis, quam incorrigibilitatis? ibid. §.4. pag.119

Expellere, Vide verb. *Ejectus, Ejcere.* tom.7

Item verb. *Dubium, Fœmina, Fricatio, Ingredi, Semen.* tom.8

Item verb. *Ecclesiasticus, Ejcere, Episcopus, Mandat m.* tom.9

Expelli à Regno tamquam inobedientes Regiis mandatis an possint Episcopi, & Ecclesiastici, si vocati non accedant ad Parlamentum? t.7. tr.6. r.14. per totam. pag.375

Expendere.

Qui expendit bona fide monetam falsam an teneatur ad restitutionem? Et quid, si mala fide? tom.8. tract.3. resol.36. §.1. p.168

Vide verb. *Bona temporalia, Ejectum, Facultas, Licentia, Modicum, Opinio probabilis, Pecunia, Quantitas, Vjus.* tom.7

Expensa.

Vide verb. *Consanguineus.* tom.2

Item verb. *Beneficium.* tom.5

Item verb. *Deducere, Dubium.* tom.6

Item verb. *Bona temporalia, Causa, Frater, Hæres.* tom.8

Expensæ factæ pro doctorando filio, vel pro ingrediendâ militia, aut alio officio emendo in legitimam non veniunt? t.6. tr.7. r.43. §.2. p.333

Expensas factas pro filiis, quando colligatur Patrem feciſſe animo repetendi? tom.6. tract.7. resol.37. §.3. pagina 328

Ad expensas an teneatur Novitius cum redit ad sæculum, quas in eum alendo Monasterium fecit, quia in Monasterio Mulierum consuetudo est universalis? t.7. tr.1. r.165. per totam. p.109

Expensas factas in Monachi sepultura Regulares solvere tenentur, si in Parochiali Ecclesia sepeliatur? tom.7. tr.1. r.237. §.1. in fine. p.151

Expensas facere an teneatur Dominus circa funus servi? tr.7. tr.8. r.64. §.1. p.455

Expensas moderatas factas in sepultura occisi, an homicida teneatur solvere? tom.8. tract.5. resolut.77. §. ult. pag.127

Expensas superfluas in funere ad honorem, & pompam mundanam, an tuta conscientia hæres facere possit? tom.8. tr.8. r.14. in fine. pag.192

Experientia.

Experientiam antiquam qui habet, sibi esse nocivum carnibus non uti in Quadragesima, an teneatur in futuris quadragesimis abstinere se à carnibus ad experiendum an nocumentum exoriatur? t.4. tr.3. r.171. §.3. pag.136

Experiri.

Ut experiatur virtus theriacæ, an licitum sit sumere venenum? t.8. tr.5. r.48. §.1. p.114

Expirare.

Vide verb. *Expeditio, Jurisdictio, Monachus.* tom.3.

Item verb. *Bona temporalia.* tom.8.

Item verb. *Matrimonium.* tom.9

Non expirat morte concedentis licentia non residendi ratione studii, & licentia edendi carnes, vel non jejunandi in Quadragesima, prædicandi, & similium. t.3. tr.2. r.145. §. Et etiam. p.269

Non expirat mortuo Episcopo concedente facultas delegata audiendi confessiones. &c. ibid. §. Notandum secundo. pag.270

Et quid, si facultas concessa esset Sacerdoti audiendi confessionem pœnitentis determinati, in illius tantum pœnitentis favorem? ibid. §. Quando vero, & lege etiam §. Et tandem.

An expirent casus reservati, vel excommunicatio reservata mortuo Episcopo, vel Prælato, aut Provinciali Regularium, qui reservationes condiderunt, itaut possint absolvi à quocumque Confessario? t.1. tract.5. r.68. §.1. & seq. p.305

Ubi aliquæ limitationes apponuntur pro intelligentia prædictarum difficultatum. ibid.

An expirent literæ dimissoriæ ad Ordines suscipiendos morte Episcopi eas concedentis? t.3. tr.2. r.145. §. Nota hic. pag.269

Idem est de literis dimissoriis concessis à Capitulo sede vacante, quando eas concedere potest, non enim expirant finita Capituli potestate. ibidem ad medium dicti §.

An expiret licentia motte concedentis re integra, quæ datur ad audiendas Confessiones alicujus specialis? t.1. tr.3. r.8. §.1. & seq. p.88

An expiret morte concedentis re integra, commissio dispensandi in impedimentis matrimonii, vel in irregularitate, vel facultas testandi concessa Episcopis, Monachis, & aliis, & concessa in aliis licentiis, & privilegiis, an expiret morte concedentis re integra? t.3. tr.2. r.144. §.1. & seqq. p.267
An expiret mortuo Episcopo licentia concessa Regularibus excipiendi confessiones ad beneplacitum? t.7. tr.1. r.74. & 75. p.51. & 52
An expiret licentia testandi concessa Cardinalibus, mortuo Pontifice, qui illam concessit? t.9. tr.7. r.92. §.1. pag.408

Explicare.

In Indice primo tomi 1. tract.7. de circumstantiis, lege omnes ejus 165. resol. in quibus reperies quidquid desiderare potes, quando Pœnitens tenetur explicare circumstantias peccati in confessione.
An explicanda sit copula jam habita in dispensatione impedimentorum matrimonii? tom.3. tract.2. resol.113. §.1. pagina 243
Explicare non est necessarium omnia impedimenta ejusdem qualitatis in eadem supplica, sed sufficere unum post alterum in diversis supplicationibus, & temporibus explicare, & de istis dispensationem obtinere. t.3. tr.2. r.116. §.3. p.247
Explicare, Vide verb. *Iuramentum.* tom.3
Explicare in Confessione numerum personarum, & speciem peccati an tenearis in casu, quo times alios à te scandalizatos esse? t.7. tr.5. r.3. §.2. p.327
Explicari in Confessione quomodo scandala debeant. t.7. tr.5. r.2. §.2. & seq. p.326

Explicatio.

Vide verb. *Explicare, Facultas, Iuramentum.* tom.3

Explorare.

Explorare vitam subditorum, an Prælati, & Magistratus teneantur ad fraternaliter eos corrigendum? t.7. tr.4. r.24. §.1. pag.293
Et an ista obligatio oriatur principalius ex præcepto correctionis fraternæ, vel ex officio Prælati, & Magistratus? ibid. p.294
Vide verb. *Voluntas.* tom.9

Exploratores.

Exploratores designare an teneantur Prælati, & Magistratus, à quibus edoceantur, quæ sint apud suos crimina? t.7. tract.4. r.24. §.2. p.294
Exploratoribus vulgò dictis *Spiæ* an liceat simulare in terris infidelium se esse Turcas, ac vestibus protestationis falsæ sectæ uti, adire eorum templa, vesci carnibus in diebus prohibitis? &c. t.7. tract.5. r.71. per totam. p.365

Explosio.

Qui explosione una tormenti bellici occideret 10. homines, an committeret decem peccata in confessione explicanda? t.1. tr.7. r.26. §.1. p.360

Expoliare.

Expoliare impunè Clericum, Episcopum, & Cardinalem in bello militantes an quis possit, ac proinde nullam incurrat pœnam, & excommunicationem &c. t.7. tr.7. r.53. §.3. pag.419
Vide verb. *Capere.* tom.7

Exponere.

Exponere propriam vitam an quis teneatur propter extremam necessitatem spiritualem proximi? t.1. tr.1. resol.8. §.1. pag.6
Exponere an possit Parochus alium Parochum ad confessiones audiendas suorum subditorum in sua Parochia? t.1. tr.3. r.13. §.3. p.92
Et an Sacerdotem approbatum ad confessiones audiendas à quocumque Episcopo? tom.1. tract.3. resolution.12. §.2. pag.91
Et quid, si Episcopus prohibeat hoc facere? §.3
Exponere an possit Parochus ad confessiones audiendas suorum subditorum simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum? tom.1. tract.3. res.13. §.1. p.91. & melius in r.14. p.92
Et an saltem in aliquo casu? Pro quo duo casus proponuntur pro praxi. ibid. in r.14. §.3
Et in istis tribus §§. verificantur istæ quæstiones, & non aliter.
Exponere se periculo spiritualis salutis ex causa urgenti, an sit peccatum mortale? tom.2. tract.6. resol.119. §.2. pag.403
Se exponere ludo cum periculo manendi mancipium in triremibus, an licitum sit? tom.7. tract.8. r.65. per totam. pag.455
Exponere, Vide verb. *Eucharistia, Liber, Ludus.* tom.7
Exponere se probabili periculo peccandi, an sit peccatum mortale? Et pro praxi dictæ quæstionis aliqui casus. t.8. tr.6. r.10. & 11. p.140. & seqq.
Exponere se periculo peccandi certo, nec probabili non licet, etiam pro bono spirituali proximi? tom.8. tr.6. resol.11. §.1. pag.141
Exponere propriam vitam pro salute spirituali proximi homo in quibus casibus non teneatur, & in quibus illam exponere debeat? tom.8. tract.10. resolution.1. & 3. pagina 196
Exponere, Vide verb. *Amicus, Causa, Chirurgus, Cohabitare, Obijcere, Parochus, Vita.* tom.8
Quando se exponit fœmina ægra curanda Medico non peccat, quamvis prudenter timeat illum arrepturum scandalum? t.7. tr.5. r.51. §.1. p.353
Idem est de viro, qui potest curari à fœminis, quando non potest sine gravi incommodo id relinquere. ibidem.
Exponuntur verba ipsa Clement. VIII. pro assignandis Confessariis à Prælatis Regularium, qui possint absolvere Regulares à peccatis etiam reservatis ab ipso Clement. VIII. & Religione. t.7. tr.1. r.122. §.1. & seqq. p.86

Exportantes.

Vide verb. *Auferre.* tom.9

Exportare.

Vide verb. *Custos.* tom.8

Exportatio.

Ex quanam exportatione mercium censeris grave damnum Reipublicæ facere? tom.6. tract.1. resolut.80. §.2. pagina 56
Vide verb. *Extrahere.* tom.6

Expositus.

Expositi non sunt irregulares quoad Ordines, & Religionem. t.3. tr.3. r.66. §.6. p.336
Expositi pro legitimis sunt habendi ad omnes Ordines, & beneficia, nec ulla Pontificis, aut Episcopi dispensatione indigent. tom.6. tr.1. r.32. §. Restat modo, ad medium. pag.27
Expositus infans ad Ecclesiæ, vel alicuius domus valvas, an sit baptizandus sub conditione. t.1. tr.1. r.80. §.1. p.53
Et quid, si scriptum habeat collo appensum esse baptizatum? ibid. §.2

Et

Et quid, si expositus sit in terris infidelium ? ibid.
Expositus, vide verb. *Baptizare, Infans.* tom. 5
Item verb. *Ecclesia, Puella,* tom. 6
Expositus de cujus parentibus dubium est, habendus est legitimus. t. 8. tr. 2. r. 13. ad medium. p. 26

Expressio.

Expressio falsi an vitiet dispensationem ? ubi aliqui casus pro praxi. t. 3. tr. 2. r. 103. §. 1. & seqq. p. 238
Expressio sola causæ falsæ finalis, quæ si re vera exprimeretur, non concederetur dispensatio, an irritet dispensationem ? t. 3. tr. 2. r. 118. §. 6. p. 249
Expressio sola voluntatis an sufficiat in cessione bonorum, vel requirantur aliqui ritus, & solemnitates ? t. 6. tr. 5. r. 1. §. 2. p. 277
Vide verb *Affinis, Consanguineus, Irregularitas, Nuptiæ, Substantia.* tom. 3

Exprimere.

Si quis expressit causam falsam per ignorantiam, vel simplicitatem, & dispensatus fuit, an valide contraxit ? t. 3. tr. 2. r. 104. §. 1. p. 239
Vide verb. *Expressio.* t. 3. & 6
Item verb. *Qualitas.* tom. 7

Exprobratum.

Vide verb. *Consuetudo.* tom. 9

Expulsus.

Expulsus à Religione an teneatur se corrigere, ut iterum ad illam admittatur ? t. 7. tr. 1. r. 192. §. 1. p. 122
Expulsus Religiosus tenetur ad votum castitatis, ibid. §. 3
Etiam teneatur ad obedientiam Episcopi ? §. 2
Et quid, quoad votum paupertatis, an si aliquid expulsus acquirat, Monasterio acquirat ? ibid. §. 4
Et quid quoad officium divinum si non est in Sacris, & quoad jejunia, & alia annexa Religioni ? ibidem in fine dicti §.
Vide verb. *Ejectus, Ejicere.* tom. 7

Extare.

Extitisse privilegium faciendi aliquid contra libertatem Ecclesiasticam an probet consuetudo immemorabilis ? t. 9. tr. 2. r. 8. §. 1. p. 101
Vide verb. *Iudex, Pontifex.* tom. 9

Extendere.

An extendantur ad Cardinales privilegia Episcopis concessa. t. 9. tr. 7. r. 36. §. 1. p. 389
An extendatur ad vota, & juramenta ejusdem rei, cum simul duo vincula concurrunt, facultas concessa tantum ad dispensandum, & commutandum vota ? t. 3. tr. 2. r. 72. §. 3. p. 222. Ubi aliqua pro explanatione dictæ quæstionis.
An extendatur potestas delegata dispensandi, vel commutandi ad relaxanda juramenta soli Deo facta ? t. 3. tr. 2. r. 73. §. 1. & seqq. p. 222
Et quid, si juramentum non habeat inclusam promissionem; sed absque ea soli Deo fiat ? ibid. §. 4. p. 223
Et an etiam extendatur ad juramenta adjecta contractui in quo est turpitudo, & injustitia in creditore ? ibid. §. 7
An extendatur Bulla Clem. VIII. de largitione munerum ad alios similes casus non exceptos in dicta Bulla ? t. 7. tr. 3. r. 11. §. 3. p. 253
An extendatur ad omnia delicta Immunitas Ecclesiastica ? t. 9. tr. 2. r. 326. §. 1. & seqq. p. 269
Extendenda an sit facultas delegata in Bulla Cruciatæ, vel Iubilæo ad vota emissa post publicationem Cruciatæ, vel Iubilæi ? tom. 3. tract. 2. resol. 72. §. 8. p. 222
Extendere, vide verb. *Manus, Privilegium.* tom. 2
Item verb. *Dubium, Facultas, Privilegium.* tom. 3
Item verb. *Lex, Privilegium.* tom. 7
Item verb. *Comprehendere, Lex.* tom. 9
Extendi ad mortale non debent verba legis, si de veniali intelligi possunt. t. 6. tr. 1. r. 29. §. 5. p. 22
Extenditur privilegium alicui concessum ad socium. Vbi pro praxi aliqui casus. t. 3. tr. 6. r. 65. per totam. p. 456

Extensio.

Extensionem, & argumentum ex identitate rationis an respuat dispensatio ? t. 3. tr. 2. r. 47. §. 1. p. 203. Vbi, quod certum est dispensationem extendi an connexos accessorios, & inclusos sub dispensatis, & ad ea sine quibus non potest dispensationis effectus consistere. §. 6. p. 204. & in res. 48. §. Infertur primo, & §. Infertur 2. ibid.
Vide verb. *Dubium, Extendere, Facultas, Privilgium.* t. 3

Extensivè.

Vide verb. *Extendere, Lex, Privilegium.* tom. 7

Externum.

Quando externum opus, cui annexa est excommunicatio fuit solum veniale, sed internum mortale, an incurratur excommunicatio ? t. 5. tr. 1. r. 16. per totam. p. 11
Vide verb. *Actus.* tom. 5

Exterus.

Vt non exteri, sed ex natione ad beneficia assumantur, in magnam Regni utilitatem redundaret ? t. 7. tr. 6. res. 17. §. 2. p. 376
Exteris efficere Regnicolas an liceat in Parlamento ? ibidem §. 1
Ne exteris beneficia conferantur, an Principes authoritate propria statuere possint ? tom. 9. tr. 2. r. 204. §. 1. pag. 198
Vbi, quod non est liberum Magistratibus, & judicibus sæcularibus literas Pontificias rejicere, quarum authoritate beneficia exteris conceduntur. ibid. §. 2
Et quid in Regnis, ubi ex privilegio Pontificis Reges habent collationem, ut nullus exterus possit beneficium obtinere ? t. 9. tr. 2. r. 205. §. 2. ibid.
Exteros an obliget consuetudo ? t. 6. tr. 2. r. 24. §. 3. p. 113
Exterus, qui in hoc loco peccata hic reservata commisit, nequit absolvi, nisi ab habente potestatem circa reservata. t. 1. tr. 5. r. 49. §. 2. p. 295
Exterus si veniat in Regno ubi viget Bulla Cruciatæ animo solo sumendi eam, & statim redeundi, an possit pro illo uti illius privilegiis ? tom. 4. tr. 3. r. 163. §. 1 pag. 132

Extinctum.

Vide verb. *Equites, Extinguere.* tom. 3
Item verb. *Oraculum.* tom. 7

Extinguere.

An extinguat debitum totius pœnæ temporalis testantis pœnitentia à Confessore taxata juxta gravitatem peccatorum, & non minorata ob fragilitatem pœnitentis ? t. 1. tr. 6. r. 35. §. 4. p. 332
An extinguatur dispensatio prima vice, qua illa utimur ? t. 3. tr. 2. r. 143. §. 1. & seq. p. 266
Extinguere, vide verb. *Minister.* tom. 2
Item verb. *Equites.* tom. 3
Item verb. *Chirographum.* tom. 6
Extinguere Cardinales, Patriarchas, & Archiepiscopos an Papa possit ? t. 9. tr. 7. r. 2. §. 1. p. 376

Extinguere, vide verb. *Beneficium, Pontifex.* t.9
Si extinguntur lumina ante consecrationem, nec amplius accendi possunt, an Sacerdos possit prosequi Missam? Et quid pro dando viatico moribundo? Et quid si post consecrationem lumina extinguerentur? t.3. tr.1.r.1. §. Et tandem p.2
Extinxit quidam sine licentia Papæ pensionem, quam impetravit sine dispensatione, dum esset excommunicatus excommunicatione minori, quæritur, quid juris? t.5. tr.1.r.180. §.1.p.104
Vbi probatur symoniam esse extinguere Pensionem sine assensu Apostolico. §.5. post medium p.105

Extorquere.

Si extorqueat aliquid minans malum absque animo inferendi, etsi posset justè inferre, an valeat retinere, quod hic extorquet? Vt v.g. quis potest petere pecuniam credito in ludo perditam, an si vir nobilis ob verecundiam accusaturus non erat, aut alio motivo accusare nolebat, an possit accusationem, & repetitionem minari, & retinere illa, quæ sic extorquet? t.8. tr.7.r.19. §.1. p.158
Idem est de illo, qui potest homicidam aliquem accusare apud Iudicem. ibid.
Extorquere, vide verb. *Metus.* tom.2
Item verb. *Excommunicatio.* tom.5
Extorquere donativum à Parlamentariis per vim, & metum, an Proreges possint, quando adest justa causa præbendi illud? tom.7. tract.6. res. 12. per totam. pag. 375
Vide verb. *Pœna.* tom. 9

Extractio.

In extractione mercium à Regno an parvitas materiæ excuset à lege hoc prohibente? t.6. tr.1. r.81. per totam p.57
In extractione frumenti, vini, olei, & similium, quæ ex bonis patrimonialibus Clerici collegerunt, ut alibi conducendo carius vendant, an teneantur solvere gabellam? t.9. tr.2.r.256.§.1.p.228
Extractionem annonæ, videlicet Vini, frumenti, olei, Bladæ, leguminum, & hujusmodi extra territorium statuta prohibentia, an comprehendat Clericos hujusmodi bona, vel fructus extrahentes in suis prædiis recollectos? tom. 9. tract. 2. res. 212. §. 1. & seqq. pag. 203
Extractiones frumentorum quando faciendæ sunt à Dominis Proregibus in Regno Siciliæ? t. 6. tr.3. res. 206. §. 1. p.237
Vide verb. *Bulla Cœnæ.* tom. 6
Item verb. *Licentia, Minister justitiæ, Restituere.* tom.9

Extractus.

Omnes, qui extracti fuerunt violenter ex publicis carceribus, si in Ecclesia reperti fuerint, an gaudeant ejus immunitate? t.9. tr.1.r.107.§.2.p.60
Si extractum ab Ecclesia per vim à personis privatis judex laïcus illum carceret, an violet immunitatem Ecclesiæ? t.9. tr.1.r.112.§.1.p.65
Extractus reus ab Ecclesia, si à carceribus aufugit, & iterum captus est in loco communi, an adhuc Ecclesiæ restituendus sit? t.9. tr.1. r.83. §.3.p.50
Qui extractus fuit ab aliis violenter è manibus satellitum, si confugerit ad Ecclesiam, an sit protegendus, ut ejus immunitate gaudeat? t. 9. tr.1.r.106.§.1.p.59
Ubi an Ecclesia extractum reum ab aliis è manibus satellitum restituere judici laïco teneatur, sicut judex laïcus tenetur restituere reum Ecclesiæ spoliatæ? §. 4
Si extractus fuit reus ab Ecclesia violenter, an necessario restituendus sit eidem Ecclesiæ, vel sufficiat alteri Ecclesiæ, vel Episcopo? tom.9. tr.1. res. 108. §. 1. p.61
Extractus violenter homicida ab Ecclesia à Parentibus occisi, si perveniat Curia sæcularis, & capiatur, an debeat adhuc gaudere immunitate? t.9. tr.1. r.109. §.1. p.64
Vbi, quod idem est si metu injustè illato, quod à Iudice sæculari capiendus sis in Ecclesia, & fugias ab Ecclesia, quod adhuc non potes capi, quia tunc non diceris egredi, sed extrahi per violentiam. §.3
Licet extractus fuerit reus ab Ecclesia cum licentia Episcopi, an laïcus Judex teneatur restituere illum Ecclesiæ, si constat illum non commisisse delictum in Bulla Gregor. XIV. exceptuatum? tom.9. tr.1.resol.121. §. 1. p.74

Extrahentes.

Extrahentes mercimonii causa in magna quantitate frumentum, oleum, blada, legumina, panem coctum, farinam, olera, & alia hujusmodi ex statu Ecclesiastico, an incidant in censuram Papæ reservatam? t.5. tr.1.r.41.§.1. p.27
Et quænam sit magna quantitas in dicto casu? ibid. §.1. & seqq.
Extrahentes è manibus satellitum reum, an tam ipsi, quam reus, si ad Ecclesiam confugiant gaudeant ejus immunitate? t.9. tr.1.r.108.§.19. & seqq. p.63

Extrahere.

Vide verb. *Bulla Cœnæ, Stuprum.* tom.5
Si quis extrahat ex rebus prohibitis à lege in gravi quantitate, licet damnum grave ex tali facto non proveniat Reipublicæ, an peccet mortaliter? t.6. tr.1.r.80. §.1. p.56
Vbi ex quanam mercium asportatione censeris grave damnum Reipub. facere? §. 2
Extrahere, vide verb. *Bulla Cœnæ,* tom.6
Item verb. *Bona temporalia, Ecclesia, Hostes.* tom.7
Item verb. *Bellum.* tom. 8
Item verb. *Licentia, Minister iustitiæ, Restituere.* tom.9
Extrahere simplices furtes ab Ecclesia an licitum sit saltem ex consuetudine? t.9. tr.1.r.57.§.4. p.37
Si extrahere reum ab Ecclesia judex non mandavit, sed satellites, vel alii extraxerunt eum vi, vel dolo, an teneatur restituere reum in Ecclesia, vel an possit contra illum agere? t.9. tr.1.r.110. §.1.p.64
Extrahere reum ab Ecclesia sine licentia Episcopi an possit judex laïcus, si notoriè constaret reum non gaudere immunitate? tom. 9.tr.1. res. 113. 114. & 115. p.65. & seqq.
Extrahere reos ab Ecclesia in delictis exceptuatis, an saltem ex consuetudine judices laïci possint? t.9. tract.1. r.116. §.1. p.67
Extrahere reum ab Ecclesia an judex laïcus possit, & in suis carceribus detinere, dum causa agitur, an reus debeat gaudere immunitate? tom. 9. tr. 1. res. 117. §.1. p.69
Qui extrahunt à Piratis Turcarum, & Hæreticorum naves onustas mercibus à Catholicis captas, an teneantur eas Domino restituere, vel hæredibus eorum, aut pauperibus, &c. t.8. tr.7. r.34. §.4. p.167
Qui extraxit aliquem ab Ecclesia, & extractum eum occidit, an gaudeat immunitate? tom. 9. tr. 1. r.76. §.1.p.47
Si extraxit persona privata aliquem ab Ecclesia, afficiatur censura. t.9. tr.1.r.112.§.2.p.65

Extraneus.

Ne in extraneas personas alienentur bona stabilia, prohibendo

bendo expresse, ne alienentur in personas Ecclesiasticas, an statutum hoc prohibens sit contra immunitatem Ecclesiasticam? Et an talia statuentes incidant in censuram Bullæ Cœnæ? t.9. tr. 3. à res.6. usque ad 19. siguanter in r.6. & 10. p.308
Extraneo an Pater totum id, quod supereſt ultra partes legitimas filiis de jure debitas, possit de rigore relinquere? t.6. tr.8.r.108. §.2. p.451
In extraneos an res comestibiles receptæ cum licentia Prælati dispensari possint in magna quantitate, & non obstante, quod sint magni pretii? t. 7. tr.3. res.34. §.1. p.263
Extraneum instituere hæredem, & relinquere fratrem, vel consobrinum, an quis in testamento possit? Vbi aliqua contingentia in dicto casu? t.6. tr.8. res.106. §.1. & seq. p.450
Et quid, si non extraneo, sed alicui monasterio, & Hospitali bona sua quis reliquerit in morte? ibid.§.4.p.451
Et an talis sit absolvendus; si extraneum hæredem instituat? t.6. tr.8. r.107. per tot. p.451
Extraneus, vide verb. *Renunciare*, *Inofficiosum*. tom.6
Extraneus, si audiat Missam in die festo bona fide in privato Oratorio alicujus Magnatis, an satisfaciat præcepto? t.4. tr.2. r.42. §.1. p.53
Et quid, si postea cognoscat id esse sibi prohibitum, an teneatur aliam Missam audire, ut præceptum adimpleat? ibid.§.5. p.54
Vide verb. *Consuetudo*, *Lex*, *Præceptum*. tom.4

Extra tempora.

Extra tempora recipiens Ordines minores, an incurrat suspensionem? t.5. tr.3. r.36. §.1. p.185
Extra tempora recipiens Ordines sacros, an incurrat suspensionem, & si celebrat, incurrat irregularitatem? t.5. tr.3. r.39. §.1. p.187
Si extra tempora cum ignorantia non solum invincibili, sed etiam vincibili & crassa, si affectata non sit, ordinatur, an incurrat suspensionem? t.5. tr.3. r.40. §.1. ibidem.
Et quis possit dispensare super utraque censura? t.5. tr.3. r.44. §.1. p.189
Vide verb. *Privilegium*, *Regulares*. tom.2

Extravagans Bonifacij VIII.

Extravagans *Vnam Sanctam*, quomodo est intelligenda? t.9. tr.2. res.18. §.1. p.110

Extrema necessitas.

Vide verb. *Necessitas*. tom.1. & 3. & 4
Item, verb. *Diaconus*, *Eucharistia*, *Laicus*, *Subdiaconus*. tom.5
Item verb. *Necessitas*. tom.8

Extrema-Vnctio.

Extrema-Vnctio an possit moribundo ministrari à Sacerdote, qui in ejus absentia illam moribundus petiit, si post petitionem amisit loquelam? t.1. tr.4. r.58. §.6. pag.256
In tomo secundo, tract. 4. de Sacramento Extremæ-Vnctionis ipse pertinet ad hoc verb. Extrema-Vnctio, ubi plura, & notabilia.
Extrema-unctio, vide verb. *Regulares*. tom. 2
Extrema-unctio an administrari possit in articulo mortis moribundis, qui Sacramentum Pœnitentiæ, & Eucharistiæ suscipere non potuerunt sine superpelliceo, & stola, si non adessent? tom.3. tr. 1. r. 2. §. Sed pro, p.3
Vt Extrema-unctio possit ministrari unica unctione, an Pontifex possit permittere, tempore pestis ex penuria Sacerdotum? t.3. tr.1. r.60. §.1. & seqq. p.78
Et an unica unctio in qualibet corporis parte sufficiat in periculo contagii? ibid. §.7. p.80
Extrema-unctio, vide verb. *Iurisdictio*. t.3
Item verb. *Gratia*. tom.4
Item verb. *Vnctio extrema*. tom.7. & 9
Extrema-unctio an per Cruciatam recipi possit de manu simplicis Sacerdotis, sine licentia Episcopi, aut Parochi? t.4. tr.3. r.123. §.1. p.117
In Extrema-unctione an sit exprimenda persona suscipiens illam? t.1. tr.1. r.60. §.1. p.39
Postquam in Extrema-unctione oleum infirmum unxit, an possit oleum afferri pro alia nova unctione, & Sacramento? t.1. tr.3. r.145. §.2. p.189
Si finita forma Sacramenti Extremæ-unctionis, antequam finiatur unctio infirmus moriatur, an recipiat hoc sacramentum? t.1. tr.1. r.63. §.2. p.43
Extremæ-unctionis Sacramentum sine incursione censurarum Regulares an possint ministrare Equitibus Jerosolymitanis, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. t.2. tr.2. r.22. §.3. p.171
Extremæ unctionis susceptionem interdicere an Pontifex possit? t.3. tr.1. r.2. §. De susceptione p.2
Extremæ-unctionis Sacramentum an dari possit Clericis, & Religiosis tempore Interdicti? ibid. post medium dicti §.
Extremæ-unctionis usum an possit Pontifex præcipere, & contra transgressores pœnam imponere? t.3. tr.1. r.57. §.1. & seqq. p.75. Vbi an sit præceptum in articulo mortis suscipiendi Extremæ-unctionis Sacramentum. ibid. §.1
Et dum tale præceptum non extat, an omissio hujus Sacramenti non inducat peccatum mortale, non solum in infirmis, sed etiam nec in aliis, qui curam gerunt de ipsis, ut in Conjuge, Domino, Patre, Tutore, &c. seclusa contemptu & scandalo. ibid. §.9. Vbi an hoc sacramentum per accidens possit alicui esse ad salutem necessarium §.10
In Extremæ-unctionis Ministro an Pontifex aliquando suppleat jurisdictionem? t.3. tr.1. r.59. §.6. p.78. Vbi supponitur, quod solus Sacerdos est Minister Extremæ-unctionis, quare quævis unctio à laico, imo à Diacono in quocunque eventu facta non erit Sacramentum. §.2
Extremæ-unctionis benedicendi oleum an possit Pontifex præbere facultatem Presbyteris? t.3. tr.1. r.58. §.1. & seq. p.76. Vbi an necessario hæc benedictio fieri debeat ab Episcopo?
Si post Extremam-unctionem in hoc Sacramento statim Parochus pronunciat formam, an valide conferatur Sacramentum. t.1. tr.1. r.62. §.1. p.43
Extremam-Vnctionem Sacerdos administrans sine vestibus sacris, an peccet mortaliter? t.1. tr.2. r.9. §.12. p.75
Si ad Extremam-unctionem ministrandam Parochus, vel alius Sacerdos cum oleo sancto iret, & in itinere cum illo rem habeat cum muliere, an necessario debeat hanc circumstantiam in confessione explicare? t.1. tr.7 r.80. §.5. p.383
Extremam-unctionem Regulares ex privilegiis suis possunt ministrare advenis, & peregrinis, qui nullum domicilium habent, operariis, qui conventionem faciunt pro aliquo tempore ad laborandum, in Conventu, & Parochia carent, servis, & famulis etiam non solutis, nec non etiam aliis sæcularibus, quando non potest expectari parochus, aut consensus eius, & datur regula ad hoc faciendum cum securitate. t.2. tr.2. r.16. §.2. p.164
Vbi quod sufficit tacita licentia, & ratihabitio Parochi, etiamsi sit de futuro, ut valide, & licite possint Regulares Ministrare Extremam-unctionem sæcularibus. §.5

Ad

Ad Extremam-unctionem ministrandam, an requiratur, ut Sacerdos sit expositus, & ad confessiones audiendas approbatus? t.3. tr.1. r.59. § 8. p.78
Ad Extremam-unctionem ministrandam, an Parochus publicè excommunicatus possit licentiam Sacerdoti Concedere. ibid.
Ad Extremam-unctionem ministrandam est necessaria licentia saltem tacita proprii pastoris, vel extrema necessitas. ibid. §.5. Vbi quod si Religiosi sine licentia proprii Parochi hoc sacramentum conferunt laïcis, & Clericis, incurrunt ipso facto excommunicationem. §.5. & 7
Extremam-unctionem an Parochus tempore pestis ministrare teneatur? ibid. t.3. tr.1. r.60. §.16. p.81
Et quid, si infirmus saltem confessus fuerit? ibid.

Exules.

Exul an possit humari in Ecclesia, à qua arceatur exilii sententia? t.9. tr.1. r.64. §.1. & 7. p.41
Exules confugientes ad Ecclesiam, an gaudeant ejus immunitate, si non commisetint delicta exceptuata? t.9. tr.1. r.64. §.1. p.41
Vide verb. *Relegatio*, tom.9

Exustum.

Vide verb. *Ignis*. tom.9

F

FABRICA.

Vide verb. *Ecclesia*. tom.6

Fabricare.

FAbricare Idolum ad petitionem infidelis an sit licitum? t.7. tr.5. r.64. §.1. p.361

Fabula.

Vide verb. *Ioanna Papissa*.

Facere.

Facere vestem Sacerdotalem Iudæorum, an sit licitum? t.7. tr.5. r.64. §.1. & seqq. p.361. & 362
Vide verb. *Corporale*, *Expensa*, *Pictura*. tom.7
Item verb. *Fides*, *Monopolium*. tom.9

Facies.

In facie an possint servi signari à Dominis? t.7. tr.8. r.41. per totam p.447
Vide verb. *Ecclesia*. tom.2

Facinus.

Si Facinora, & res turpes repræsentationes libri contineant, an qui eos legunt mortaliter peccent? t.7. tr.5. r.26. §.2. p.340

Factum.

Facta occulta aliorum nullus privatus inquirere potest ad faciendam correctionem. t.7. tr.4. r.24. §.4. p.294
An facta aliqua ebriorum non reputentur peccata, quæ alioquin essent? t.7. tr.5. r.39. §.1. p.348
Quando in facti periculo lex, & præceptum fundatur, etsi factum cesset in aliquo casu speciali, ideo non cessat lex, neque præceptum? t.7. tr.1. r.308. §. Nec obstat, ad medium p.215
De facto proprio Cardinalis deponens, vel ad favorem familiaris, quam fidem faciat? t.9. tr.7. r.70. §.1. p.401
Factum prædecessoris non officit successoribus. t.1. tr.5. r.20. §.4. p.277
Factum solum famosum turpe, quod jus notat, infamat, non vero aliud omne factum turpe. t.5. tr.5. r.58. §.5. p.232
Circa factum an possit judex in judicando sequi opinionem probabilem, relicta probabiliori? tom.8. tr.1. r.20. §.3. p.13
Et quid in causis criminalibus? t.8. tr.1. r.21. §.3. p.14
Vide verb. *Mandatum*, *Resistere*. tom.9

Facultas.

Facultas data ad dispensandum cum aliquo speciali, an expiret morte concedentis re integra? t.1. tr.3. r.8. §.1. p.88
Idem est de facultate eligendi Confessarium data per Iubilæum, vel Bullam Cruciatæ. ibid. §.4. p.89
Idem de potestate excipiendi Ordines extra tempora, vel non servatis interstitiis, vel celebrandi in privato Oratorio, & similibus aliis. ibid.
Facultas absolvendi aliquando in sacra pœnitentiaria conceditur pro hac vice: quomodo intelligenda est ista particula *pro hac vice*? t.1. tr.5. r.15. §.2. & seq. p.272
Quando facultas petitur in sacra pœnitentiaria pro uno indigente licentia, ut possit absolvi pro una vice, non censetur excluſus ipse petens. ibid. §.6. p.273
Et quid, si quis petat facultatem à superiore pro una vice, pro casibus sibi reservatis? ibid.
Facultas à jure Episcopis concessa absolvendi legitimè impeditos adire Romam pro absolutione, an in tali casu se extendat ad omnes culpas, & censuras Sedi Apostolicæ reservatas? t.1. tr.5. r.16. §.7. p.274
Facultas, vide verb. *Licentia*, *Potestas*. tom.1
Facultas moderandi Missas concessa Episcopis, & Generalibus Religionum, an comprehendat etiam anniversaria, & Officia Defunctorum? t.2. tr.1. r.5. §.1. p.1
Facultas quænam sublata sit Episcopis, & Generalibus Religionum revocandi Missas ad minorem numerum? t.2. tr.1. r.7. §.unic. ibid.
Facultas, vide verb. *Capitulum Sede vacante*. t.2
Facultas conferendi Ordines minores an sit concessa Cardinalibus non Episcopis, & quibusdam Abbatibus exemptis? t.3. tr.1. r.71. prope finem. p.93
Quoties facultas dispensandi in lege Concilii, vel Pontificis Episcopis non adimitur, vel restringitur, an jure ordinario Episcopi possint in ea dispensare? t.3. tr.1. r.24. §.1. & seqq. p.187
Idem est de absolutione censuræ. ibid. §.3
Et quid, si Episcopi non habeant expressam facultatem? t.3. tr.2. r.26. §.1. p.189
Facultas concessa alicui eligendi Confessarium extra Iubilæum, & Cruciatam, an latè, vel strictè interpretanda? t.3. tr.2. r.50. §.3. p.205
Facultas delegata dispensandi vota, an extendatur etiam ad ea commutanda? t.3. tr.2. r.70. §.1. & seqq. p.220. & seqq.
Facultas delegata audiendi Confessiones non expirat mortuo Episcopo concedente, vel amoto ab Episcopatu. t.3. tr.2. r.145. §. Notandum secundo. p.270
Et quid, si facultas concessa esset Sacerdoti audiendi confessiones pœnitentis determinati, in illius tantum pœnitentis favorem? ibid. §. Quando vero.
Facultas Concilii Trident. sess.24. cap.6. quoad absolvendum, & dispensandum non competit Episcopis carentibus Diœcesi, & Episcopis Titularibus. t.3. tr.3. r.1. §.5. p.297
Facultas absolvendi ad Hæresi revocata est Capitulo Sede vacante per Bullam Cœnæ. t.3. tr.5. r.21. §.1. & seqq. pag. 391
Facultas, vide verb. *Absolvere*, *Archiepiscopus*, *Bulla Cruciatæ*, *Confessarius*, *Confirmationis Sacramentum*, *Diaconus*, *Eucharistia*, *Expirare*, *Extendere*, *Extrema-Vnctio*, *Iubilæum*, *Iuramentum*, *Iurisdictio*, *Licentia*, *Monachus*, *Potestas*, *Privilegium*. tom.3

Facultas audiendi Missam in Oratorio privato in aliquo casu, an transeat ad hæredes privilegiati ? t. 4. tract. 2. res. 37. §. 1. p. 50
Facultas concedendi Indulgentias nunquam delegatur laicis, & fœminis, sed tamen hi possunt determinare grana, imagines, &c. tom. 4. tract. 5. resol. 25. §. 4. pag. 190
Facultas. Vide verb. *Absolutio sacramentalis*, *Absolutio excommunicationis*, *Caro*, *Confessarius*, *Episcopus*, *Indulgentia*, *Iuramentum*, *Parochus*, *Reservatus casus*. tom. 4
Facultas testandi Episcopis concessa, non est restringenda ad primam vicem. tom. 5. tract. 1. resol. 89. §. 3. in fine. p. 62
Facultas absolvendi à quacumque percussione Clerici, an concessa sit Mendicantibus Religiosis, etiamsi percussor possit recurrere ad Pontificem, dummodo percussio sit occulta ? tomo quinto, tract. 2. resolut. 64. §. 1. pag. 160
Quando facultas absolvendi à contentis in Bulla Cœnæ, excepta hæresi, conceditur in Jubilæo, an sit adhuc absolvendus hæreticus occultus, pœnitens, & emendatus ? t. 5. tr. 8. r. 30. §. 1. p. 267
Facultas. Vide verb. *Adulter*, *Bulla Cœnæ*, *Fœmina*, *Laicus*, *Licentia*, *Potestas*, *Provincialis*. tom. 5
Facultas faciendi donationes remuneratorias, an transeat ad successores ? tom. 6. tractat. 7. resolution. 14. §. 4. pag. 315
Facultas à suo Prælato an requiratur, ut frater minor executorem alicujus testamenti possit nominare, si à testatore talis nominatio committatur ? t. 6. tr. 9. r. 10. §. 2. pag. 461
Facultas. Vide verb. *Bona temporalia*, *Debitum*, *Licentia*, *Potestas*, *Privans*. tom. 6
Item verb. *Absolvere*, *Census*, *Ejectus*, *Equites*, *Licentia*, *Potestas*. tom. 7
Item verb. *Amicus*, *Licentia*. tom. 8
Facultas testandi concessa Cardinalibus, an intelligatur pro prima vice ? tom. 9. tractatu septimo, resolut. 91. §. 1. pag. 408
Facultas. Vide verb. *Inhibitoria*, *Licentia*, *Potestas*, *Vicarius*. tom. 9
Sine facultate, & licentia testamentum factum, convalidatur superveniente licentia, & facultate. t. 3. tract. 2. res. 145. §. 3. p. 269
Idem est quoad ædificandum molendinum. ibid. §. 5
Idem est de beneficio obtento sine facultate. ibidem §. sexto.
Facultate absolvendi, & dispensandi iuxta Concilium Tridentinum sess. 24. cap. 6. Episcopis concessa, an ea possint uti Episcopi, ubi Concilium Tridentinum non est usu receptum ? t. 3. tract. 3. resolut. 2. §. 1. & seqq. pag. 297
Facultate hac utuntur in Gallia Episcopi dispensando per Canonem, Liceat Concilii Tridentini, absque ullo ad Pontificem recursu. tom. 3. tract. 3. resol. 3. §. 2. in fine. ibidem.
Facultate hac an possint uti Abbates, & alii inferiores habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, & ordinariam ? tom. 3. tract. 3. resolut. 5. §. primo, & seqq. pag. 299
Et an Eminentissimi Cardinales in Ecclesiis suorum titulorum ? ibid. §. 5. p. 300
Et an Capitulum sede vacante ? tom. 3. tract. 3. resolut. 6. §. 3. ibid.
Et an Superiores Regulares circa suos subditos ? ibid.
Facultate hac an possit uti Episcopus cum Regularibus exemptis, & cum eorum superioribus, si cedant exemptioni ? tomo tertio, tractat. 3. resolut. 7. §. primo, pag. 300. Ubi aliqua pro intelligentia dictæ quæstionis.
Facultate hac an possit uti Episcopus extra Diœcesim ? t. 3. tr. 3. res. 9. & 10. p. 301. & 302
Et quid, si subditi sint extra Diœcesim ? Ubi an ad hoc sit necessaria sacramentalis confessio ? ibid. §. 3. & 4
Cum facultate absolvendi à reservatis an Episcopus possit concedere Bullas pro sua Diœcesi, & dispensandi, & commutandi in eis, quæ ipse iure suo ordinario possit ? tomo tertio, tract. 3. resol. 67. §. 1. & seqq. pag. 336
In facultate absolvendi contenta in Bulla Cruciatæ, non comprehenditur facultas dispensandi, nam aliud est absolvere, aliud dispensare ? t. 4. tract. 3. resolut. 132. §. 7. pag. 122
In facultate Jubilæi absolvendi à casibus, & censuris reservatis, an includatur absolutio abortus ? t. 5. tract. 6. res. 6. §. 1. p. 286
Et quid, quando Episcopus, seu Ordinarius generaliter concedit alicui Confessario facultatem absolvendi à casibus, & censuris sibi reservatis ? ibid. §. 2
Cum facultate disponendi tempore mortis de aliqua re inter consanguineos, non per testamentum solemne, sed per electionem personarum, an possit Monacho aliquid relinqui ? tomo septimo, tract. 3. resolut. 65. §. 4. pag. 276
Ut sine facultate regia bona immobilia non transferantur in personas Ecclesiasticas, an tale statutum sæculare valeat ? tom. 9. tract. 3. res. 8. Sed vide ibi à res. 6. usque ad 19. inclusivè, ubi latè à pagina 308. usque ad 319
Ex facultate Pontificis Cardinales testantes, an teneantur adhibere formam iuris civilis, vel Canonici ? t. 9. tr. 7. res. 90. §. 1. p. 408
Qui facultatem habet eligendi sibi Confessarium, an possit eligere simplicem Sacerdotem, non approbatum ? t. 1. tr. 3. r. 31. §. 6. p. 109
Qui facultatem habuit eligendi Confessarium pro una vice, an possit uti pro oblitis illa facultate ? t. 1. tr. 3. r. 49. §. 1. p. 121
Facultatem absolvendi pœnitentem non tribuit ignorantia casuum reservatorum, maximè ex praxi omnium Religiosorum. tomo primo, tract. 5. resolut. 38. §. 2. pag. 289
Et quid extra casus reservatos in Religione, an possint absolvi à quocumque Confessario, etiamsi Confessarius facultatem illos absolvendi non habeat, si pœnitens ignorantia incidit in eos ? tom. 1. tract. 5. res. 39. §. 1. ibid.
Facultatem audiendi Confessiones in perpetuum an Pontifex possit delegare, & an privativè quoad Episcopos ? t. 3. tr. 1. r. 36. §. 1. p. 44
Facultatem an tribuat Pontifex Hæreticis, Schismaticis, excommunicatis, suspensis, &c. absolvendi in articulo mortis ? t. 3. tr. 1. r. 43. §. 1. p. 57
Facultatem præbere an possit Pontifex, ut plures sacerdotes in aliquo casu simul conficiant Eucharistiam ? t. 3. tr. 1. r. 48. §. 1. p. 64. Ubi aliqua alia pro solutione huius quæstionis. §. 2. & seqq.
Facultatem valide ordinandi, & confirmandi, an Pontifex ab Episcopis tollere possit ? tom. 3. tract. 1. resolut. 63. §. 5. pag. 84
Qui facultatem petit à superiore ad dispensandum in quodam casu, quem data opera non explicat, quia timet de exclusione Superioris, Episcopi, &c. an impetratio sit valida ? tom. 3. tract. 2. resol. 150. §. 1. & seqq. p. 274
Facultatem habens dispensandi virtute literarum, an debeat dispensationem facere in sacramentali confessione ? tom. 3. tract. 2. res. 158. §. 1. & seqq. pag. 286. & seqq.
Facultatem dispensandi, & absolvendi Episcopis tributam in Concilio Tridentino sess. 24. cap. 6. an possint Episcopi aliis subdelegare, etiamsi Episcopi extra Diœcesim existant ? tomo tertio, tract. 3. resol. 14. & 15. pag. 304. & 305

Facultatem absolvendi à reservatis, & dispensandi in petitione debiti, an possit Capitulum sede vacante, vel ejus Vicarius concedere? tomo tertio, tract. 5. res. 23. §. 1. pag. 392
Facultatem delegare an Episcopus possit, ut aliquis dispenset in casibus Pontificiis, quando non est facilis recursus ad Pontificem, vel Ordinarium? t. 3. tract. 5. res. 24. §. 1. p. 393
Facultatem dandi licentiam assistendi Matrimonio, & ingrediendi Monasteria Monialium, an Capitulum sede vacante habeat? tom. 3. tract. 5. resolution. 28. §. 1. & seqq. pag. 394
Qui facultatem accepit ab alio, quàm à Summo Pontifice applicandi Indulgentias, an possit eam in alio transferre? t. 4. tr. 5. r. 30. §. 1. p. 194
Facultatem habenti distribuendi in eleemosynas pecuniarum summam, dantur documenta ad tollendos scrupulos. t. 4. tr. 7. r. 59. p. 308. §. 1
Facultatem an habeant Inquisitores absolvendi ab hæresi non solum in foro externo, sed in foro conscientiæ? t. 5. tr. 8. r. 19. §. 1. p. 361
Et an hæc facultas competat cuilibet Inquisitori, & non Consistorio? ibid. §. 2
Et an talem facultatem possit quilibet Inquisitor delegare? ibid.
Et an hanc facultatem absolvendi in Inquisitore non requiratur ordo. ibid.
Facultatem convertendi in usus proprios, quæ propriis operibus Moniales acquirunt an Abbatissa, seu Priorissa possit concedere suis Monialibus? t. 7. tr. 3. r. 51. §. 2. pag. 270
Si facultatem plenam, ac liberam expendendi pecuniam, vel aliquod aliud pro suo arbitrio Prælatus Regularis dat Religioso subdito, an Religiosus possit expendere ea in usus illicitos, & accipientes teneantur ad restitutionem? tom. 7. tract. 3. resolut. 63. §. 3. ad medium. pag. 276
Et quid, si Prælatus talem facultatem dedit ad usum etiam illicitum? ibid. in fine.
Facultatem non habens eligendi sepulturam, in majorum suorum sepultura humari debet. t. 8. tract. 8. res. 8. §. 1. pag. 191
Facultatem an concesserit Constantinus Imperator, ut Ecclesiæ per totum orbem ædificari possint? t. 9. tr. 2. res. 202. §. 2. p. 197
Facultatem testandi, & dispensandi de rebus suis, quas ex professione amiserunt Cardinales Religiosi, & Episcopi Religiosi, an recuperent? t. 9. tract. 7. resol. 84. §. 4. pag. 406
Facultatem testandi an Pontifex possit concedere Cardinalibus, non solum in usus pios, sed etiam in quibuslibet, dummodo sint liciti, & honesti? t. 9. tr. 7. res. 92. §. 3. pag. 409
Facultatem absolvendi ab omnibus casibus Bullæ Cœnæ Pontifex concedens in aliquo Jubilæo, etiam anni Sancti, non comprehenditur casus hæresis. tom. 9. tract. 7. resol. 118. §. 2. pag. 431

Facultates temporales.

Quando facultas laicorum non sufficere censeatur, ad hoc, ut Clerici cum consensu Episcopi, & consulto Pontifice contribuere in aliquibus casibus teneantur. tom. 9. tract. 2. res. 249. §. 1. pag. 225

Falcidia.

Falcidia an cesset in militaribus testamentis? t. 6. tract. 8. res. 88. §. 1. p. 439
Falcidia an detrahi possit ex donatione mortis causa omnium bonorum? tomo sexto, tract. 7. res. 91. §. 1. & seq. p. 358
Vide verb. *Deductio*, *Filius*. tom. 6

Falcis.

Vide verbum *Inferior*. tom. 9

Falsarius.

Falsarius an sit, qui mutat scripturam in aliqua re, quæ tamen innititur veritati? tom. 6. tractat. 1. resolut. 8. §. primo, & sequent. pag. 57

Falsificantes.

Falsificantes instrumentum aliquod an comprehendat censura, vel casus reservatus, lata contra conficientes falsum instrumentum. tomo quinto, tractat. 1. resolut. 38. per totam. pag. 25

Falsificare.

Falsificare scripturas publicas an aliquando sit licitum? t. 6. tr. 1. r. 84. §. 1. p. 58
Et si tale instrumentum jam falsum esset ab alio confectum, possitne aliquis illud producere adhuc, quoties adest notitia falsitatis? ibid. §. 3
Et quid, si aliquis falsificaret privatam aliquam scripturam, ut syngraphum, aut apocham? ibid. §. 4
Vide verb. *Corrigere*, *Crimen*, *Episcopus*, *Falsarius*, *Iurare*, *Testis*. tom. 6
Item verb. *Bulla Cœnæ*, *Testis*. tom. 5

Falsitas.

Quæ falsitas vitiet rescriptum in quacumque dispensatione? t. 3. tr. 2. r. 102. §. 2. & seqq. p. 238. Vbi apponuntur aliquæ regulæ, ex quibus Confessarii, & responsores casuum conscientiæ plures casus extricare poterunt. ibid.
Falsitas. Vide verb. *Expressare*, *Expressio*. tom. 3
Item verb. *Iuramentum*, *Nota*, *Res*, *Stella*. tom. 7
Item verb. *Testimonium*, *Testis*. tom. 9
Pro falsitate, quando erat Notarius laicus, effectus Clericus, an sit puniendus à judice laico? Et quid est faciendum si talis Clericus effectus conficeret acta, & instrumenta? t. 9. tr. 2. res. 104. §. 1. p. 151

Falsò.

Qui falsò putans hodie esse vigiliam carnes comedit, an sufficiat dicere in Confessione, comedi carnes in die prohibito, quia peccatum ejusdem speciei commisit, ac si verè esset Vigilia? tom. 1. tractat. 7. resolut. 5. §. 3. pag. 345
Qui falsò ter dicit super eadem re, & uno continuato sermone, an sufficiat, si dicat in Confessione falsum iurasse? t. 1. tr. 7. res. 29. §. 1. pag. 363

Falsum.

Si ex falsò nomine in rescripto appositò dispensans intelligat personam sibi notam, an vitietur dispensatio? t. 3. tr. 2. r. 106. §. 3. p. 240
Falsum. Vide *Expressio*. tom. 3
Qui falsum dicendo alterum infamavit, an teneatur, si opus fuerit, iurare se falsum dixisse, si alia via commodiori fama restitui non possit? t. 8. tr. 5. resol. 62. §. 1. pag. 185
Et an etiam, si opus fuerit iuramento retractationem suam confirmare, & testes adhibere teneatur? ibid. §. 2
Et quid est faciendum, si qui falsum dicendo alterum infamavit, sit Episcopus, Prælatus, Comes, & similes alii? ibid. §. 4

Falsum. Vide verb. *Æquivocatio, Affectio, Calumnia, Dominus, Expellendum, Testes, Tormentum.* tom.8
Si falsum testis deposuit unde innocens damnatus est ad mortem, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? tom.9. tr.1.r.95.§.2. p.55
Et si falsum pretio, & pecunia deposuit, an in tali casu dicatur assassinus, itaut careat Ecclesiæ immunitate? t.9. tr.1.r.96.§.1. ibid.
Si falsum deposuerit Clericus coram judice laico, an possit eum punire non in persona, sed in bonis? t.9. tr.2. r.168.§.4. p.234
Vide verb. *Falsitas, Testimonium, Testis.* tom:9

Fama.

Vide verb. *Mulier.* tom.2
Fama an præbeat indicium, ut Inquisitores possint reum torturæ subjicere? tom.5. tract.11. resol.13. per totam. pag.485
Pro restitutione famæ in primo indice tom.8. ex tract.7. lege aliquas difficultates à resolut.61. usque ad 68. inclusivè.
Famam ablatam an teneatur infirmus statim ante mortem restituere, alias non possit absolvi? t.1. tract.4. res.52.§.2. p.253
Famam Nobilis plebeius debet reparare cum periculo propriæ vitæ, quia vita alicujus plebei reputari potest vilior fama alicujus nobilis. t.8. tr.7. r.65. §. Notandum est quinto. p.186
Ubi, quod nullus modus facilior restituendi famam potest inveniri propter peccatum occultum propalatum, quam laudando illum, quem prius quis infamavit.
Vide verb. *Compensare, Detractio, Falsum, Reus.* tom.8

Fames.

Per famem condemnatus ad mortem, an possit abstinere à cibo clanculum oblato? t.6. tr.1. r.116.§.1. p.76

Familia.

Vide verb. *Cardinalis, Equites.* tom.3
Item verb. *Dominus, Episcopus, Familiares, Famulus.* tom.4
Item verb. *Commensales, Famulus.* tom.7
Sub familiæ nomine in indultis Oratorii privati veniunt maritus, uxor, filii, filiæ, atque etiam nurus habitans in eadem domo, & commensales, sicut omnes servi, & servæ commensales, qui in ministerio ejusdem familiæ sunt. t.4. tr.2. r.33. §.3. p.48

Familia Cardinalis, Episcopi, Vicarii, &c.

Familia Vicarii Episcopi an gaudeat privilegio fori? t.9. tr.2. r.185.§.1. p.187
Familia Episcoporum extra propriam Diœcesim non potest eligere sibi Confessarium non approbatum ab Ordinario illius Diœcesis. tom.9. tractat.7. resolut.47. §.3. pag.391
Familiæ suæ an Cardinales de Confessario providere possint? t.9. tr.7. r.47.§.2. p.391
Et an hoc ubicumque Cardinales inveniantur? ibid. §.3

Familia armata.

An sub familia armata comprehendantur Notarii, Advocati, Consultores, Fiscales, Birruarii, & familiares omnes? t.5. tr.10. r.21. §.2. p.425
Familiam armatam an possint habere Inquisitores? t.5. tr.10.r.20.§.1. p.424
Familiam armatam post Concilium Tridentinum an possint tenere Episcopi, quæ quidem familia licet laica gaudet privilegio fori. tom.9. tract.2. resol.181. §.3. p.183. & in tract.8. per omnes ejus 10. resolut. latè pag.441. & seqq.
Etsi judices laici velint dictæ familiæ delicta cognoscere, an excommunicari ab Episcopo possint? tom.9. tractatu secundo, resolut.181. §. primo, & sequentibus. pag.183
Per familiam propriam an possit Episcopus capere laicos in causis misti fori sine invocatione brachii sæcularis? t.9. tr.2. r.302.§.1. p.251
Familiam armatam an Cardinales habere possint? tom.9. tract.7. resol.64.§.1. pag.399

Familia laica.

Familia laica Clericorum an gaudeat privilegio fori? t.9. tr.2. r.160. §.1. p.173
Familia laica Episcoporum an gaudeat privilegio fori, etiamsi non habeat requisita Concil. Trid. sess.23.c.6. t.9. tr.2. r.182. §.1. p.184
Familia laica Episcopi titularis an gaudeat privilegio fori? t.9. tr.2. r.184. §.1. p.186
Sed in casu contingenti dicta familia punienda est ab Ordinario loci, non autem ab ipso Episcopo titulari. ibidem.
Familia laica aliorum Prælatorum habentium territorium, & jura Episcopalia cum potestate jurisdictionis, ut est in Sicilia Archimandrita Messanensis, &c. an gaudeant privilegio fori? ibid.
Familia Vicarii Episcopi an gaudeat privilegio fori? t.9. tr.2. r.185. §.1. p.187
An familia laica Nuntii Apostolici gaudeat privilegio fori? Idem est de familia laica Episcopi. Et pro negativa sententia adducuntur septem diversæ assertiones, quæ omnes latius exponuntur infra in suis specialibus §§. & resolutionibus. tom.9. tractat.8. resolut.1. pag.441
Proponuntur fundamenta affirmativæ sententiæ, nempè familiam laicam Nuntii Apostolici gaudere privilegio fori. ibid. res.2
Ubi explanatur ex authoritate plurimorum DD. familiam laicam Episcoporum gaudere privilegio fori, & nullatenus posse à iudice sæculari iudicari tam in civilibus, quam in criminalibus. ibid. latè prope fin. §.1. à vers. Et ideo. p.442
Ubi etiam docetur, quod quidquid potest Episcopus in sua Diœcesi respectu iurisdictionis, potest Legatus, & Nuntius in sua Provincia. Imo Legatus, & Nuntius est super omnes Ordinarios tanquam Summi Pontificis vices gerens. ibid. paulò post init.
Confirmatur ex aliis rationibus affirmativa sententia, & etiam in favorem familiæ laicæ Episcoporum. t.9. tr.8. res.3. pag.443
Ex quo infertur, quid est sentiendum de famulis Clericorum, & Scholasticorum, qui ad tempus serviunt, & de privilegio concesso Domino & marito pro illorum servis, famulis laicis, & uxoribus. ibid. à §.2. usque in fin. res.
Ex declaratione sacræ Congregationis approbata à S.D.N. Vrbani VIII. etiam affirmativa sententia confirmatur. Et an non solum pro familia laica Episcoporum, Diœcesanorum, sed etiam pro familia Episcopi titularis. t.9. tr.8.r.4. p.443
Proponuntur responsiones ad argumenta, quæ adducit Moscosus, in quibus latè explanantur Episcopos etiamsi in loco non habeant dominium temporale posse tenere familiam laicam armatam, & proprios habere Ministros, & executores ad carcerandum. tom. 9. tract.8. res.5. p.445

Et cursim infertur Inquisitores posse habere familiam laicam armatam ex Clement. 2. §. Porro, de Hæret. ibid. §. 1. post med.
Responsio ad secundum argumentum. Ubi latè discutitur, quod non solum familia laica Episcoporum, sed etiam Ministri laici Curiæ Episcopalis gaudent privilegio fori in delictis extra officium commissis, sed etiam in communibus. t. 9. tr. 8. res. 6. & in aliis ejus not. pag. 446
Responsio ad tertium argumentum. In quo docetur Pontificem in temporalibus habere dominium rectum, & ideo potuisse eximere laicos à potestate Principis sæcularis, & per consequens familiam laicam Episcoporum, & Ministros ejus Curiæ. t. 9. tr. 8. r. 7. & in aliis ejus not. p. 447
Et deducitur, quod non pauci eximuntur à jurisdictione ordinaria, & subduntur Superiori sui officii; & non solum hoc extendebatur ipsis officialibus, sed etiam eorum uxoribus, filiis, matribus, & etiam servis, & colonis. ibidem ante medium, à vers. Et quidem. pag. 448
Et asseritur laicos posse prorogare jurisdictionem judicis Ecclesiastici, non solum de jure Canonico, sed etiam de jure Civili. ibid. propè fin. ad vers. Ad id.
Responsio ad quartum argumentum. Ubi advertitur, quod familia laica Episcopi ratione personæ Episcopalis gaudet privilegio fori, quamvis non habeat requisita Concil. Trident. id est, habitum, & Tonsuram. tom. 9. tract. 8. resol. 8. & in aliis ejus notationum. pag. 448
Responsio ad quintum, & sextum argumentum. Quod esset absurdum Episcopos esse judices in delictis suorum famulorum. Ubi de cedula Ferdinandi Regis asserentis familiares laicos Prælatorum non gaudere privilegio fori, agitur. tom. 9. tract. 8. resolut. 9. §. 1. & 2. pag. 449
Responsio ad septimum argumentum. Ubi confirmantur supradicta, & concluditur familiam laicam Nuntii Apostolici gaudere privilegio fori, sicut gaudet familia laica Episcopi? tom. 9. tractat. 8. resolution. 10. pag. 449
Et deducitur, quod familiares Cardinalium gaudent privilegio fori. Sed in Urbe hoc non observatur in praxi. ibid. ad med. §. 4. p. 450
Vide verb. *Episcopus, Eximere, Fiscus.* tom. 9

Familiares.

Quomodo, & quando familiares suos triennales ordinare possit Episcopus, & dispensare cum illis in interstitiis, & illegitimitate, atque dimissorias concedere? Idem erit de famulo triennali familiaris triennalis Episcopi. Et in hoc casu quinam dicantur familiares triennales Episcopi? t. 2. tr. 5. à res. 59. usque ad 71. inclusivè. p. 295. & seqq.
Et an hoc privilegium extendatur ad familiares triennales Episcopi titularis? tomo secundo, tract. 5. res. 60. §. 1. pag. 296
Familiares Episcopi an possint audire Missam de præcepto in Oratorio ejus Palatii, mortuo, vel absente Episcopo? t. 4. tr. 2. r. 7. & 8. p. 30. & 31
Idem est de familiaribus Cardinalium. ibid.
Familiares Prælatorum, & Abbatum habentium iura Episcopalia gaudent privilegio fori. t. 4. tr. 2. res. 10. §. 1. pag. 32
Familiares, & vassalli Regularium possunt audire Missam de præcepto in Oratoriis eorum, etiam in Grangiis constructis, & ibi recipere Sacramenta Eucharistiæ, & Pœnitentiæ ex privilegio Alexandri VI. t. 4. tr. 2. r. 12. §. 3. p. 34
Familiares Domini quinam intelligantur, ut possint in Oratorio privato Domini audire Missam cum eo, & etiam virtute Crucjatæ? t. 4. tr. 2. r. 53. §. 3. p. 61
Familiares. Vide verb. *Dispensare, Episcopus, Regulares.* tom. 2
Item verb. *Communio, Episcopus, Parochus, Regulares, Sacerdos.* tom. 4
In familiares S. Officii Inquisitorum iurisdictio in criminibus aliis diversis ab hæresi, an sit sæcularis, vel Ecclesiastica? t. 5. tr. 10. r. 21. §. 1. p. 425
Familiares S. Officii an gaudeant privilegio fori in causis criminalibus, & civilibus, itaut in eos, & earum uxoribus Inquisitores Hispaniæ habeant iurisdictionem? t. 5. tr. 10. r. 22. §. 1. ibid.
Familiares remittere iudici laico Inquisitores an possint absque metu irregularitatis, quando non gaudent privilegio fori? t. 5. tr. 10. r. 70. §. 1. p. 442
Idem est de Episcopis, & aliis ministris Ecclesiasticis. ibid. §. 2. per tot.
Familiares. Vide verb. *Familia armata.* tom. 5
Item verb. *Commensales, Famulus.* tom. 7
Familiares suos intra claustra, vel in locis Religiosorum morientes possunt Religiosi in sua Ecclesia sepelire. tom. 7. tr. 1. res. 163. §. 2. pag. 108. & in res. 238. §. 1. & seqq. p. 151
Ne familiares S. Inquisitionis gaudeant privilegio fori in aliquo delicto, an Reges statuere possint sine consensu DD. Inquisitorum? tom. 9. tract. 2. resolut. 196. §. 1. pag. 195
Familiares Cardinalium in absentia an gaudeant fructibus beneficiorum suorum? tom. 9. tract. 7. resolut. 61. §. 1. pag. 399
Ad familiares suos coërcendos, an Cardinales possint habere privatum carcerem? t. 9. tr. 7. r. 64. §. 1. ibid.
Familiares Cardinalium ex consuetudine an remittantur in debitis ad suos Cardinales, & ipsi DD. Cardinales sint eorum iudices competentes, itaut Vicarius Papæ dictos familiares non iudicat, sed eos remittit suo Cardinali. ibid.
Ad familiares sui favorem Cardinalis deponens, quam fidem faciat? t. 9. tr. 7. r. 70. §. 1. p. 401
Familiares Cardinalium in eorum causis an sint testes idonei? Idem est de familiaribus Episcoporum. tom. 9. tr. 7. r. 72. §. 1. p. 402
Familiares Clericos Cardinalium offendentes eorum intuitu, an incurrant censuram Bullæ Cœnæ? t. 9. tr. 7. res. 83. §. 1. p. 406
Familiares Cardinalium gaudent privilegio fori. t. 9. tr. 8. res. 10. §. 4. p. 450
Familiares. Vide verb. *Familia, Famulus.* tom. 9
Si familiari suo Episcopus confert beneficium an possit illum ordinare, non expectato triennio? Idem procedit in famulo familiaris Episcopi. t. 2. tract. 5. resol. 66. & 67. pag. 297
Familiari suo triennali an Episcopus debeat statim conferre beneficium, ut possit illum ordinare? t. 2. tract. 5. res. 68. §. 1. p. 298
Et quid intelligatur pro verbo *statim*, an cum primum vacaverit? ibid. §. 3
Qui cum familiaribus Pontificis de illius consensu expresso, vel tacito faceret aliquid ex prohibitis in Bulla Greg. XIII. de Datis, & Promissis, an in pœnas dictæ Bullæ incidat? t. 5. tr. 7. r. 59. §. 4. p. 349
Familiaribus occisi an homicida teneatur restituere damnum, per accidens illis sequutum? tom. 8. tr. 5. res. 73. §. 1. pag. 125
Familiaribus suis an Cardinales Presbyteri possint conferre Tonsuram, & cæteros Ordines? t. 9. tr. 7. res. 51. §. 3. pag. 396
Familiaribus Papæ, vel Cardinalis offendentibus pœna imponitur pro qualitate culpæ. t. 9. tract. 7. resol. 78. §. 1. pag. 404

Familiaritas.

Familiaritatem cum inimico habere, an quis teneatur, si hanc ille procuret. tom.7. tract.5. resol.31. per totam. pagina 342

Famosum.

Vide verb. *Causa, Factum.* tom.5

Famulari.

Famulari Iudæos Romæ an liceat, si non adsit periculum perversionis, quia tales servientes firmi sunt in fide. t.6.tr.1.r.126.§.1. p.85
Ubi an lex hoc prohibens, accipienda sit solum contra Judæos, non autem contra Saracenos, & Paganos. §. 3
Et quidnam peccatum sit violare has leges. ibid. §.4

Famulus.

Famuli familiarium Cardinalium fruuntur privilegio familiarium Cardinalis. tom.2. tract.5. resolut.66.§.1. pagina 297
Famuli, qui audiendo Missam diebus festivis confitentur, an præcepto de audienda Missa satisfaciant, si aliud non habeant confitendi tempus. tom.2.tr.3.r.13. §.1. pag.229
Famuli servientes Dominis ad mensam, an frangant jejunium comedendo gulosè fragmenta ciborum. t.4. tr.6. r.108.§.1. p.261
Quando famuli serviunt Monasterio cum magna fidelitate, an his ultra salarium justum possit dari aliquid amplius, quia hoc non est propriè donatio, sed beneficij remuneratio. tom.7. tract.3. resolution. 50. §.1. pagina 269
Famuli an possint scalam apponere, vel sustentare dominum ascendentem, ut rem habeat cum fœmina, conducere concubinam in domum heri, per januam intromittere, sternere lectum, aperire ostium adultero venienti, vel alia similia facere, &c. t.7.tr.5.r.46. & 47. p.351. & 352
Famuli ministrantes carnes Dominis in die jejunij, vel cibaria in refectiuncula, an peccent peccato scandali. t.7. tr.5. r.59. per totam. p.357
Famuli an possint licitè obedire Dominis, si præcipiant, ne audiant missam, vel ut laborent in diebus festis. t.7. tr.8.r.50. per totam. p.450
Famuli professorum, studiosorum quotidiani, necessarii, perpetui, & proprii, an gaudeant privilegio fori. t.9. tr.2. r.161.§.3. p.174
Si famuli Conclavistæ tempore Conclavis loquantur cum aliis existentibus extra Conclave de rebus pertinentibus ad electionem Pontificis, an non solum illi, sed & qui cum ipsis loquuntur peccent mortaliter. t.9. tr.7. r.103.§.1. p.416
Famuli Clericorum, & studiosorum ad tempus servientes, an gaudeant privilegio fori. tom.9. tr.8. res.3. §.2. & seqq. pag.443
Qui famulis occasionem ponit, ut furentur, ut sic deprehensi resipiscant, an mortaliter peccaret. t.7.tr.5. r.41. per totam. p.349
Pro famulis scribentibus, & deferentibus literas amatorias, & continentes verba turpia, &c. ad concubinam Domini, & insequentibus fœminam ex mandato heri, ut videant ubi habitet, aliqua notabilia. t.7.tr.5.r.43. & 44.p.349. & 350
Famulis fugientibus cum quibus Dominus convenit ob stipendium, vel causam ediscendi officium, & usque ad certum tempus, vel annorum numerum, an peccent mortaliter. t.7. tr.8. r.12. §.6. p.435
Cum famulis Cardinalium existentibus in Conclavi loquentes an incurrant censuram? Et quid, si sciat postea dictos famulos omnia referre suo Cardinali. tom.9. tr.7.r.103.§.1. p.416
Si famulo Dominus tradat mille aureos in auro ut solvat suo creditori, non curans qua specie id faciat, & ille eos commutet in monetam argenteam cum lucro, eamque solvat creditori, detento lucro, non tenetur restituere illud lucrum neque creditori, neque Domino, sed potest illud sibi retinere. tom.6. tract.3. res.145. §.2. pag.194
Circa famulos quædam practicabilia valde notanda à Confessariis. tom.6. tract.3. resolut. 176. per totam. pagina 214
Famulos legatorum atrocia scelera perpetrantes sine violatione juris gentium, an liceat Principibus condigna ultione punire. t.9.tr.2.r.23.§.1. p.111.
Et in hoc casu est differentia inter Legatos Principum sæcularium, & Legatos, & Nuntios summi Pontificis. ibid. §.7. p.112
Si famulum esse furem Confessarius scit in confessione, an possit illum dimittere. tom.1. tract.8. resolut. 21. §.1. pag.434
Famulus. Vide verb. *Regulares.* tom.1
Item verb. *Familiares, Regulares.* tom.2
Item verb. *Bulla Cœnæ, Consuetudo, Dominus, Familia, Familiares, Lex, Præceptum.* tom.4
Item verb. *Communicatio Civilis, Familia armata, Familiares, Furtum.* tom.5
Famulus alicujus Domini, inscio ipso, an possit cum pecuniis Domini negotiari, & lucrum in suam utilitatem convertere. tom.6. tractat.3. resolution.145. §.1. pagina 194
Famulus serviens Domino, quem novit impotentem ad solvendum creditoribus, non potest stipendium ab eo accipere, aut receptum retinere, nisi casu, quo tantumdem Domino acquisierit serviendo. tom.6. tr.3.r.209. §.10. prope finem. p.240
Famulus ludens alienam pecuniam, an faciat suum lucrum, quod acquisivit. tom.6. tract.4. resolut.25. §.1. pagina 255
Famulus. Vide verb. *Conductum, Dominus, Famulari, Informatio, Lucrum, Pecunia, Scholasticus.* tom.6
Item verb. *Absolvere, Commensalis, Confiteri, Deferre, Dominus, Excommunicatio, Eucharistia, Familia, Familiares.* tom.7
Item verb. *Damnum, Domus, Custodia, Familiares.* t.8
Item verb. *Clavistæ, Episcopus, Familia, Familia Cardinalis, Episcopi, Vicarii, &c. Familia armata, familia Laica, Familiares, Inservientes, Mandare.* tom.9

Fastus.

Qui fastu bona sua perdiderunt, an gaudeant beneficio cessionis. t.6.tr.5. r.3. §.1. p.278

Fatuus.

Fatuis possunt ministrari carnes diebus jejunii, quia non subduntur legibus Ecclesiæ. tom.1. tract.3. resol.47. §.3. pag.120
Fatuus in perpetuo absolutè non est communicandus, nec in vita, nec in morte. tom.2. tract.2. resolut.96. §.2. pagina 218

Favere.

Vide verb. *Beneficium, Consanguineus, Officium.* tom.5
Item verb. *Opinio.* tom.9

Favor.

Si in favorem rei lata sit sententia, declarans illum gaudere Immunitate, an detur appellatio à tali sententia? Et quid è contra? tom.9. tract.1. resolution.121. §.2. pagina 74

Vide verb. *Appellare, Bona temporalia.* tom.5
Item verb. *Consuetudo, Familiares, Statutum.* tom.9

Favorabile.

In favorabilibus personæ exemptæ, ut Ecclesiastici veniunt in appellatione Vniversitatis, Populi, territorij, cum sint pars Reipublicæ, secus autem in odiosis, & onerosis? t.9. tr.3. r.6. §.2. p.308
Vide verb. *Eligere.* tom.8
Item verb. *Statutum.* tom.9

Fautores.

Fautores Hæreticorum an possint sepeliri in Ecclesia absque incursione excommunicationis? t.5. tr.1. r.72. §.3. pag.47
Fautores Hæreticorum an incurrant irregularitatem? t.5. tr.5. r.52. per totam. p.228
Contra fautores Hæreticorum recusantes se purgare, an Inquisitores procedere possint? tom.5. tr.12. res.18. §.3. pag.518
Tamquam fautores an puniendi sint ab Inquisitoribus non revelantes Hæreticos? tom.5. tract.12. resol.21. §.8. pag.521
Vide verb. *Bulla Cruciatæ.* tom.5
Item verb. *Hæreticus.* tom.9

Fautrix.

Vide verb. *Denunciatio.* tom.5

Febris.

Febri quartana laborantes, an possint torqueri ab Inquisitoribus? t.5.tr.11.r.29. p.493

Femur.

Vide verb. *Fœmina, Vir.* tom.8

Fenestra.

Qui ex fenestra cum archibusiis occidit inimicum, & à tergo, non dicitur proditor, ideo debet gaudere immunitate Ecclesiæ? t.9.tr.1.r.81. §.2. p.49
Qui per fenestram interposita platea audit Missam in die Festo, an satisfaciat præcepto? tom.2.tract.3.resol.17, & 18. pag.232
Vide verb. *Existens.* tom.9

Ferculum.

Cum ferculis plurimis in Conclavi Cardinales vescentes, an mortaliter peccent? tom.9. tract.7. resolution.110. §.1. pag.422
Vide verb. *Fratres Minores.* tom.7

Feria.

Si in feria secunda assignata sit Indulgentia Altaris privilegiati, & in ea inciderit festum duplex, an Missa dicenda sit de festo, an vero de Requiem ad obtinendam Indulgentiam dicti Altaris? tom.4. tract.1.resolut.41. §.2. pag.27

Feria 5. in Cœna Domini.

Feria 5. hebdomadæ sanctæ an possint Sacerdotes dicere Missam privatam in aliquo Oratorio, etiam post dictam Missam solemnem illius diei? tom.2. tract.1. resol.73. §.1. pagina 37
In feria 5. Cœnæ Domini, finito solemni sacrificio illius diei, an sit licitum alicui privatim celebrare? t.2. tr.2. r.46. §.3. p.184
In feria 5. Cœnæ Domini an sit una tantum celebranda Missa? t.8. tr.4. r.46. §.4. p.69
Vide verb. *Parochus, Festum.* tom.2

Feria 6. in Parasceves.

In feria 6. Parasceves an Cardinales possint devenire ad scrutinium, non audito Officio fieri solito in illa die, non obstante §. Similiter, Bullæ Greg. XV. t.9.tr.7. r.111. §.1. p.422
Feria 6. Parasceves nemini licitum est sacrificare ob prohibitionem factam ab Innocentio I. ibid.
In feria dicta officium fieri solitum à sacerdote, extracto Sacramento è sepulchro, an sit verè sacrificium, & Missa dici possit? ibid. §.2
Si in feria dicta incidat festum de præcepto, an populus Christianus teneatur officium illud audire? ibid. §.3
Vide verb. *Communio Sacra.* tom.8

Fermentatum.

Vide verb. *Consecrare.* tom.3

Ferre.

Vide verb. *Dominus, Suffragium, Votum.* tom.7
Item verb. *Lex, Populus, Sententia, Testimonium.* tom.9

Ferrum.

Si ferrum Ecclesiæ delinquens apprehendit, an gaudeat ejus immunitate? t.9.tr.1.r.8. §.9. p.10

Ferventius.

Vide verb. *Resipiscere.* tom.7

Festicula.

Festicula argentea in qua summus Pontifex sumit sanguinem in Missa Papali, an sit benedicenda? tom.2. tr.1. resol.179. §.3. pag.105

Festinanter.

Vide verb. *Minister.* tom.2

Festivitas.

Si in festivitatis alicujus magnæ die quis fornicaretur, an teneatur postea in confessione aperire hanc circumstantiam? t.1. tr.7. r.54. §.2. p.372

Festum.

Per festa Paschatum an intelligantur tantum primi dies, quando tempore interdicti celebrantur Officia divina ex privilegio? t.5.tr.4. r.11. §.1. p.201
Et an festa Paschatum accipienda sint à primis vesperis, juxta morem quando Ecclesia solet festivitates inchoare? ibidem §.3
Festa ab Episcopo indicta an Regulares observare teneantur? t.6. tr.1. r.44. §.2. p.34
Ad festa proprii domicilii an quis teneatur, si in loco ubi reperitur non observatur? tom.6.tractat.1. resolut.48. §.1. pag.36
Et quid, si quis ex industria hoc efficeret, ut laboret in alio loco? ibid. §.2
Et in isto casu an teneatur prius Missam audire? ibid. §. Scio, post medium.
Festa ab Episcopo indicta an Regulares servare teneantur? t.7. tr.1.r.32. §.1. p.22
Et an ad hoc compelli possint per censuras? ibidem §.5. ad medium.
Non tamen quoad octavas, neque ad festa votiva populorum, quæ ex devotione observantur? ibid.§.6. p.23 Et

Et quid quando festi observationem populus vovit, aut promisit? ibid.
Diei festi circunstantia, an sit in confessione aperienda, ut blasphemare, perjurare, furari, &c. t. 1. tr. 7. r. 54. §. 1. pag. 372
Qui festi die Missam ex devotione audit, ignorando quod festum sit, si postea fiat certus de festo, an teneatur aliam Missam audire? tom. 2. tractat. 3. resolution. 1. §. 1. pag. 221
Festi die de præcepto an teneatur Missam audire, qui non habet nisi Sacerdotem concubinarium? t. 2. tr. 3. r. 15. §. 3. p. 231
Festi die, qui accedit ad Sacrum Præfatione dicta, an teneatur illud audire, si nulla sit spes audiendi integrum Sacrum? t. 2. tr. 3. r. 23. §. 1. p. 235
Si in festis duplicibus, vel Dominicis Sacerdos celebrat aliam Missam votivam, vel de Requiem, an peccet mortaliter? t. 2. tr. 1. r. 77. §. 1. p. 41
Pro festo aliquo certo Indulgentia concessa, qua parte diei incipiat, & desinat? tom. 4. tract. 5. resolution. 9. §. 2. pag. 182
In festorum observatione Episcopus dispensans, an possit imponere aliquam summam pecuniæ loco commutationis? t. 3. tr. 4. r. 7. §. 1. p. 380
Ad festorum observationem an teneantur, qui in ætate se transferunt ad Civitatem Montis-Regalis? t. 6. tr. 1. r. 47. §. 1. p. 35
Et quid, si festorum observationes obligant etiam in loco domicilii? ibid.
Ad festorum Officia ex declaratione sacræ Congregationis non tenentur Regulares, tenentur tamen ad Officia de Patrono, non autem ad octavam. t. 7. tr. 1. res. 33. §. 3. pag. 24
In festorum Missis, quæ Episcopus præcepit observari in sua Diœcesi, an debeant Regulares permutare ritum suarum Religionum? tom. 7. tract. 1. resolut. 34. §. 1. ibidem.
Vbi quoad conciones, & lectiones, quas tunc Regulares ad populum habuerint, debent se conformare Evangeliis, & Epistolis, quibus Clerus sæcularis utitur in illis diebus festivis. ibid.
Si festum qui violasset opere servili ratione duplicis festi occurrentis, an satisfaciat in Confessione dicendo, semel violasse diem festum opere servili? t. 1. tr. 7. r. 18. §. 2. p. 374
Si festum Annunciationis B. Mariæ, vel alterius Sancti solemnis occurrat in diebus Feriæ V. hebdomadæ majoris, & Sabbathi sancti, de quo est Missa celebranda? t. 2. tr. 1. r. 73. & 74. p. 39
Si festum B. Mariæ acciderit in Sabbatho sancto, Episcopus ordinare potest, ut in singulis Ecclesiis Missæ celebrentur. t. 2. tr. 1. r. 46. §. 6. p. 185
Festum. Vide verb. *Ecclesia, Missam audire*, & ejus notationem, *Regulares, Votiva Missa*. tom. 2
Festum alicujus Sancti an Episcopus transferre potest? t. 3. tr. 3. r. 88. §. 1. p. 354
Festum alicujus Sancti nondum Canonizati, an Episcopus instituere possit? tom. 3. tractat. 3. resolut. 90. §. 1. pag. 355
Festum. Vide verb. *Consensus, Consuetudo*. tom. 3
Item verb. *Carnes, Consuetudo, Dies*. tom. 4
Festum Paschatis potest sumi à *Gloria in excelsis* sacri diei Sabbathi. t. 5. tr. 4. r. 11. §. 3. p. 201
Festum instituere an possit Episcopus, sine consensu Capituli, Cleri, & Populi? tom. 6. tract. 1. resolut. 18. §. 16. pag. 14
Festum. Vide verb. *Clericus, Laborare*. tom. 6

Feudale.

In feudalibus an possit Clericus conveniri coram judice laico? t. 9. tr. 2. r. 75. §. 1. p. 136

Feudatarius.

Feudatarii Episcopi Regum, an debeant prius obedire Regi, quam Papæ, vel Metropolitano? tom. 9. tract. 2. resolut. 29. §. primo. pag. 116

Feudum.

Feuda à Rege Prælati tenentes, an teneantur in bello opem ferre, & auxilium præstare secundum feudorum conditionem? tom. 9. tractat. 2. resolution. 29. §. 3. pag. 116
In feudis an possint Cardinales succedere? Et an in tali casu admittantur ad serviendum per substitutum? t. 9. tr. 7. r. 26. §. 1. p. 385
In feudum an possint succedere mutus, surdus, & cœcus? t. 8. tr. 9. r. 6. §. 1. p. 194
Et in casu, quo in feudo non possit succedere mutus à nativitate, debentur tamen ei ex dicto feudo alimenta, quibus possit sustentari, pro quibus non tenetur aliquo modo servire. ibid. §. 2
Quando in feudum decimæ sunt collatæ Principibus, vel aliis sæcularibus, an eorum exactio, & lites, pertineant ad iudicem Ecclesiasticum; vel laicum? t. 9. tract. 2. res. 274. §. 1. p. 236
Si feudum à iudice sæculari Clericus teneret, an possit ratione delicti, & crimine læsæ Majestatis personaliter à Magistratibus laicis distringi? tom. 9. tractat. 2. resolut. 327. §. 6. pag. 273

Fictè.

Qui fictè contrahit matrimonium, an teneatur iterum verè, & ex animo contrahere? t. 2. tract. 6. resol. 148. §. 1. pag. 420
Et quid, si sit longè disparis conditionis in nobilitate, & divitiis, quando re vera nullum signum adfuit, quo iudicari posset non seriò promitti præter disparitatem? ibid. §. 2
Qui fictè promisit Matrimonium, & sub ea spe fœminam agnovit, an teneatur illam in uxorem ducere? t. 2. tr. 6. r. 149. §. 1. p. 420
Qui fictè promisit, si in iudicio interrogaretur, an promiserit, non possit negare se promisisse, vel an possit in tali iuramento uti æquivocatione, negando promissionem, intelligendo itaut teneatur? t. 2. tr. 6. res. 151. §. 6. pag. 421
Fictè. Vide verb. *Adulterium, Baptizans, Consensus, Corrumpere, Deceptor, Hæresis, Iuramentum, Promittere*. tom. 2
Fictè negans fidem ab ea apostatando, sive spontè, sive timore ductus, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 48. §. 1. p. 227
Et si vero crimen notorium sit, an incurrat irregularitatem ex infamia, non vero, si sit occultum? ibidem §. secundo.
Fictè promittens an incurrat pœnas Bullæ Greg. XIII. de Datis, & Promissis? tom. 5. tract. 7. resolut. 52. §. 1. pag. 347
Et quid de acceptante promissum in dicto casu, an subjaceat dictis pœnis? ibid. §. 4
Et quid in utroque, si promittens obtenta gratia, vel iustitia aliquid mutata voluntate tradat non intuitu præcedentis promissionis? ibid. §. 6
Vide verb. *Irregularitas, Patrimonium*. tom. 5

Fictio.

Fictione recedente, quænam sacramenta fictè suscepta conferant gratiam, an solus Baptismus, & Pœnitentia, vel etiam alia sacramenta? tom. 1. tract. 1. resol. 24. §. 1. pag. 19

Fictione

Fictione recedente, quæ peccata ſunt remittuntur per Baptiſmum. t. 1. tr. 1. r. 25. §. 1. ibid.
Fictione recedente quænam peccata explicanda, vel non explicanda ſunt in Confeſſione? t. 1. tract. 1. reſol. 26. §. 2. ibidem.
Fictione peccati ſublata, an Indulgentia ſortiatur effectum ſuum? t. 4. tr. 5. r. 11. & 12. p. 183
Ad fictionem removendam an ſola attritio ſine ſacramento Pœnitentiæ ſit ſufficiens? t. 1. tr. 1. r. 26. §. 5. p. 20

Fictum.

Ex ficta paupertate eleemoſyna aecepta, cui facienda eſt reſtitutio, an Domino danti, vel pauperibus? t. 4. tr. 7. r. 57. §. 1. p. 307
Et quid, ſi ficto pauperi data eſſet magna quantitas in eleemoſynam? ibid. §. 2
Si ficto animo proteſtatio efficiatur, & ſequatur mors, an illam talem efficiens incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 83. §. 1. p. 244
Fictum. Vide verb. *Fictè.* tom. 2. & 5
Item verb. *Fictio.* tom. 1. & 4. *Promiſſio.* tom. 8

Fideicommiſſum.

Fideicommiſſum Religioſo habenti an ſuccedat ſubſtitutus, vel Monaſterium à die Profeſſionis? t. 7. tr. 1. reſ. 170. §. 2. p. 112
Vide verbum *Bona temporalia.* tom. 8

Fidejubere.

Fidejubere non poſſunt Monachi abſque licentia Prælati, & majoris partis Capituli, quod, ſi fecerint, & mutuo acceperint, non obligatur Monaſterium, niſi quatenus in ejus utilitatem converſio eſt. Et hæc doctrina locum habet in Prælato. t. 6. tr. 3. r. 189. §. 14. pag. 222

Fidejuſſores.

Fidejuſſores non poſſunt eſſe mutus, ſurdus, & cœcus. t. 8. tr. 9. r. 7. §. 1. p. 194
Si fidejuſſores idoneos præbere non poteſt qui ceſſit bonis, an ſufficiat præbere cautionem juratoriam? tom. 6. tr. 5. r. 16. per tot. p. 283
Fidejuſſores an liberet ceſſio bonorum? t. 6. tr. 5. reſ. 18. §. 1. pag. 284
Fidejuſſores an præſtandi ſint de debito ſolvendo poſt lapſum tempus, ſtantibus dilationibus? t. 6. tract. 5. r. 34. §. 1. p. 291
Et ſi propter inopiam debitor fidejuſſoribus, nec pignoribus cavere poteſt, an ad cautionem juratoriam admitti debeat? ibid.
Fideiuſſoribus minorum an competat beneficium reſtitutionis in integrum? tom. 6. tract. 3. reſol. 163. per totam. pag. 205
Fideiuſſoribus an proſint dilationes moratoriæ? t. 6. tr. 5. r. 32. §. 1. p. 290
Quinque caſus in praxi, in quibus dilatio principali conceſſa prodeſt quoque fideiuſſoribus. ibid. §. 2
Vide verb. *Clericus, Epiſcopus, Vxor.* tom. 6

Fidejuſſoria.

Fidejuſſoriam cautionem dare an ſufficiat, ut excommunicatus abſolvatur, ſi pignoratitiam dare non poteſt? tom. 5. tract. 1. reſ. 187. §. 1. pag. 108

Fideles.

Fideles omnes etiam hæretici baptizati an comprehendantur in præcepto communicandi ſingulis annis contento in cap. Omnis utriuſque ſexus, de Pœnit. t. 2. tr. 2. r. 3. §. 1. p. 156
Inter fideles an poſſit eſſe matrimonium, quod non ſit Sacramentum? t. 2. tr. 6. r. 118. §. 1. p. 403
Fideles. Videverb. *Catholicus, Conjux.* tom. 2
Item verb. *Eximere, Miſſam audire.* tom. 5
Fideles ordinandi an teneantur explicitè ſcire, & credere Myſterium Circumciſionis Chriſti, Adventus Magorum, Miſſionis Spiritus ſancti, Communionis ſanctorum, & omnia Eccleſia Sacramenta? t. 6. tract. 1. reſ. 5. §. 1. pag. 3
Fideles an obligentur ſcire, & credere explicitè Matrem Dei Virginem poſt partum, ac perpetuò manſiſſe, & creationem mundi eſſe in tempore, & non ab æterno? ibidem §. 4
Fideles. Vide verb. *Adjuvare.* tom. 8
Fideles Chriſti Summo Pontifici adorationem præbere, an ſit licita talis adoratio? tom. 9. tract. 4. reſolut. 1. §. 1. pag. 321
Ut fidelis matrimonium contrahat cum Infideli, vel Hæretica, an Pontifex diſpenſare poſſit? t. 3. tract. 1. reſ. 86. §. 1. p. 115
Et an tale matrimonium non ſit irritum neque jure divino, neque jure naturæ, ſed tantum jure Eccleſiaſtico? ibid. §. 3
Nullus fidelis carens peccato mortali ex vi præcepti annuæ Confeſſionis tenetur confiteri peccata venialia, imo neque ad comparendum coram Parocho? t. 7. tr. 1. r. 124. §. 1. p. 87
In matrimonio fidelium conſummato an ex cauſa Pontifex diſpenſare poſſit? tom. 3. tract. 1. reſolut. 99. §. 6. pag. 130

Fidelitas.

Vide verb. *Juramentum, Regnum.* tom. 9

Fidem dare.

Si fidem dederit reus redeundi ad carcerem, & confugerit ad Eccleſiam, an ejus immunitate gaudeat? tom. 9. tr. 2. r. 27. §. Quæro quinto. p. 22
Si fidem hoſti dediſſes non utendi inſidiis, an ſtandum ſit promiſſis, niſi fortè coactus dediſſes, quia tunc etiam firmitatem juramento implere non debes. t. 7. tract. 7. r. 23. §. 1. p. 398
Si fidem Domino ſuo ſervus dediſſet non fugiendi, maximè, ſi iuramentum adhibuiſſet, non poteſt fugere. t. 7. tr. 7. r. 29. §. 7. p. 403
Vide verbum *Factum.* tom. 9

Fidem facere.

Vt fidem faciant ſocii criminis contra nominatos, an ſufficiat iurare, vel opus ſit, ut ab Inquiſitoribus torqueantur ad deponendum? t. 5. tr. 11. reſ. 10. per tot. pag. 482. & 483
Vt fidem faciant teſtes inhabiles, an ſint ab Inquiſitoribus torquendi? t. 5. tr. 11. reſ. 11. §. 1. p. 483

Fidere.

Quamvis non multum fidant concionatores de emendatione, an teneantur corrigere peccata publica? tom. 7. tract. 4. reſol. 27. §. 1. pag. 296

Fides bona, & mala.

Fide bona qui confitetur confeſſario ab Epiſcopo non approbato, an confeſſio ſit valida? t. 1. tract. 3. reſ. 26. §. 7. pag. 104
Et quid, ſi Sacerdos etiam bona fide audiat, & abſolvat? ibidem, & melius in reſolutione 27. §. 19. pagina 107

Et

Et in dicto casu cum primum hoc noverit Pœnitens, an teneatur iterum confiteri eadem peccata cum approbato? ibid.
Qui fide bona confitetur cum Confessario valde ignorante, an teneatur postea confessionem iterare? tom. 1. tract. 3. r. 28. §. 1. & seq. p. 107
Si bona fide quidam illegitimus ordinatus est, & postea cognoscit natalium defectum, an possit dispensari ab Episcopo, ut in susceptis ordinibus ministret? tom. 3. tr. 3. r. 64. §. 3. p. 333
Et quid, si mala fide ordinatus fuerit? ibid.
Fide bona ordinatus ante legitimam ætatem, an incurrat suspensionem, & celebrando irregularitatem? tom. 5. tr. 3. r. 41. §. 1. p. 188
Et quid adveniente mala fide? ibid. §. 2
Ubi quod Ordinatus mala fide ante legitimam ætatem non solum remanet suspensus, sed etiam ab executione aliorum Ordinum ante legitimè susceptorum. §. 5
Absque fide bona, an consuetudo dicatur legitimè præscripta? t. 6. tr. 2. res. 12. §. 1. p. 107
Bona fide inter absentes an servitus possit præscribi 20. annos, & inter præsentes an 10. anni sufficiant? tom. 7. tr. 8. r. 15. §. 3. p. 437
Et si mala fide servi fugiant, an efficiantur liberi post 30. annos? ibid.
Fides bona, & mala, vide verb. *Beneficium*, *Episcopus*, *Scandalum*. tom. 3
Item verb. *Dispensatio*, *Irregularitas*. tom. 5
Item verb. *Dubitare*, *Emere*, *& ejus notationem*, *Equus*, *Fructus*, *Fur*, *Latro*, *Possessor*, *Retractare*. tom. 6
Item verb. *Excusare*. tom. 7
Item verb. *Consumens*, *Expendere*, *Possessor*. tom. 8

Fides Catholica.

An de fide confitenda præceptum non semper obliget, ad respondendum infideli interroganti an aliquis sit Christianus? t. 7. tr. 5. r. 69. §. 6. p. 365
Si à fide Dominum Apostatam servus infidelis bono zelo denunciaverit Inquisitoribus, etsi nullibi inveniatur illi concessa libertas, certè illi danda est? t. 7. tract. 8. r. 22. §. 4. p. 439
De fide definiendo aliquid Papa extra Concilium generale, an possit errare? tom. 9. tract. 5. res. 1. 2. 3. 4. pag. 340
De fide an sit omnino, v. g. hunc numero Innocentium X. esse verum Pontificem, & verum D. Petri successorem? t. 9. tr. 5. r. 6. 7. 8. p. 346. & seqq.
Etsi non esset verus Pontifex, an ejus decreta circa res fidei haberent infallibilitatem? t. 9. tr. 5. r. 8. §. 1. & seq. p. 348
Quando aliquid de fide summus Pontifex determinat, exponitur modus, quo ei Spiritus sanctus assistat. t. 9. tr. 5. r. 11. & seqq. p. 352
In fide an Papa, ut persona privata possit errare, & de facto erraverit. t. 9. tr. 5. r. 12. §. 1. & seqq. p. 353
De fide an sit tenendum, quod Papa non possit errare in Canonizatione, & Beatificatione Sanctorum? tom. 9. tr. 5. r. 19. §. 1. & seqq. p. 359
Et magnum discrimen est inter hanc propositionem: Non est de fide Urbanum VIII. esse verum Pontificem, & illam: Urbanus non est verus Pontifex. t. 9. tr. 5. r. 22. §. 7. p. 363
Fidei professio an possit fieri per Procuratorem Episcopi? t. 3. tr. 3. r. 69. §. 1. p. 337. Ubi de fructuum restitutione agitur, si infra terminum duorum mensium professionem fidei non emittat Episcopus. §. 3. p. 338
In fidei causis contra suspectos, an possint Episcopi procedere separatim ab Inquisitoribus? t. 5. tr. 9. res. 96. §. 3. p. 416
Fidei præceptum quando obliget? t. 6. tr. 1. r. 1. per totam p. 1
Circa fidei res an Decreta Pontificis haberent infallibilitatem, etiamsi non esset de fide, quod Papa esset verus Pontifex? t. 9. tr. 5. r. 8. §. 1. signanter à §. 4. & seqq. p. 349
Fidem exterius negans inter infideles vi, metu, fraude, vel dolo, aut alio quocumque casu, corde tamen illam retinens, an possit postea inter Christianos rediens absolvi à quocunque Confessario approbato? t. 5. tr. 8. r. 25. §. 1. p. 363
Ad fidem nostram Sacerdos gentilis, & Turcicus conversus, an teneatur statim deponere vestes, quibus uti solet? t. 7. tr. 5. r. 70. §. 2. p. 365
Si ad fidem convertatur servus infidelis, vel hæreticus, an acquirat libertatem? t. 7. tr. 8. r. 21. §. 1. p. 439
Si ad fidem convertatur Dominus infidelis, vel Hæreticus simul cum servo, an perdat dominium servi? ibid. §. 2
Si ad fidem Domini convertantur postquam servo libertas concessa est, etsi omnia bona illi restituantur, nunquam servus ad pristinam servitutem redibit. t. 7. tr. 8. r. 22. §. 4. ibid.
Dum fidem SS. Trinitatis Episcopus hæreticus tenet, valide consecrat, & benedicit templa, & Ecclesias. t. 9. tr. 1. r. 131. §. 7. p. 86
Quamvis fides tota Catholica, & Christiana per impossibile pereat, nisi sacramentale sigillum Confessionis reveletur, tale sigillum revelari non potest. t. 1. tr. 8. r. 1. §. 1. p. 424
Fides Catholica, vide verb. *Testis*. tom. 2
Item verb. *Hæresis*, *Ignorantia*. tom. 3
Item verb. *Consultores*, *Dubitare*, *Error*, *Fidè*, *Suspectus*. tom. 5
Item verb. *Fidelis*. tom. 6
Fides explicita Incarnationis Christi, & SS. Trinitatis an hodie sit adultis necessarium medium ad salutem? t. 6. tr. 1. r. 4. per totam p. 3
Vide verb. *Professio fidei*. tom. 7

Filia.

Si cum filia confessionis confessarius accubaret, an teneatur explicare hanc circumstantiam, quando ipse confessarius postea confitetur? t. 1. tr. 7. r. 47. §. 3. p. 369
Et quid, si Confessarius talis pœnitentis confessionem audivit, si eum non absolvit, an si postea cum illo accubaret, contrahat circumstantiam aggravantem, vel mutantem speciem? t. 1. tr. 7. r. 49. §. 3. p. 370
Filia, vide verb. *Baptismus*, *Baptizare*. tom. 3
Filia, cujus mater habebat indultum, ut ea absente posset in Oratorio suo privato Missam audire, matre mortua, non potest amplius filia ibi audire Missam. tom. 4. tr. 2. r. 37. §. 1. & seqq. p. 50
Ut filia nubat de consilio alterius, an testator disponere possit? t. 9. tr. 2. r. 223. §. 2. in fine p. 213
Inter filiam naturalem adoptantis, si sit illegitima; & adoptivum, non obstat impedimentum cognationis legalis. t. 2. tr. 6. r. 252. §. 2. p. 491
Ut filiam suam Pater in uxorem ducat, an possit dari casus, ut hoc Pontifex præcipere possit? t. 3. tr. 1. res. 85. §. 11. p. 114. Ubi an tale matrimonium jure naturæ sit irritum? §. 1. & seqq. p. 113
Filiarum mortem optare an liceat matri, eo quod ob deformitatem, vel inopiam non possit eas, juxta suum statum, & desiderium nuptui tradere, vel si ob illarum causam male tractaretur à marito? &c. t. 8. tr. 5. r. 56. §. 2. p. 117
Vide verb. *Filius*. t. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Filius.

Filii Principum ante septimum annum, & usum rationis, an possint confirmari ab Episcopo? t. 1. tr. 2. r. 15. §. 1. p. 78
Et quid de filiis aliorum? ibid. & seq.
Filii nati ex fornicario concubitu habito à sponso, vel sponsa de futuro, an sint naturales, an vero spurii? t. 2. tr. 6. r. 143. §. 1. p. 353

Filii hæreticorum, qui combusti sunt, sed signa contritionis dederunt, an sint hoc non obstante, irregulares? t.7. tr.5. r.46. §.1. p.226
Et supponitur filios, & Nepotes Hæreticorum irregulares esse, & inhabiles esse ad officia, & beneficia publica, si per viam virilem descendunt, si vero via fœminea filios, non nepotes. ibid.
Et an saltem incurrant aliam irregularitatem, nempe ex infamia? ibid. §.4. post medium.
Filii Saracenorum, Paganorum, Judæorum, &c. an sint irregulares? t.5. tr.5. r.47. §.1. p.227
Ne filii Hæreticorum officia publica exerceant, an Inquisitores possint illos privare? t.5.tr.10.r.115.§.1.p.457
Filii Hæreticorum an sint inhabiles ad pensiones? ibid. §.3. p.458
Filii Hæreticorum qui licet traditi fuerint Curiæ sæculari, eos pœnituit, & mortui sunt Catholici, an inhabiles sint ad Officia publica, & beneficia Ecclesiastica, & pensiones? t.5. tr.10. r.117.§.1. ibid.
Filii revelantes sponte hæresim Parentum non contrahunt pœnas statutas contra filios hæreticorum, etiamsi essent geniti post delictum patris. ibid. §.3
Et quid quando illorum Parentes non fuerunt condemnati tanquam Hæretici, sed solum tanquam suspecti de hæresi? ibid.
Et an pœnæ supradictæ in resolutionibus superioribus habeant locum etiam in filiis illegitimis, spuriis, vel adoptatis Hæreticorum? t.5.tr.10.r.118.§.6. p.459
Filii succedentes Patribus per intermediam personam hæreditantes Majoratum tantum, vel bona vinculata an teneantur solvere debita Parentum post eorum obitum? t.6. tr.3. r.207. §.1.p.238
Et quid, si debita contracta sunt ab illo, qui Majoratum instituit, & etiam ante institutionem Majoratus? ibid. §. 4. p.239
Quando filii militis prætereuntur in testamento an debeat causa prætéritionis exprimi? t.6. tr.7. ref.87. per totam pag. 438
Filii servi, quibus Dominus libertatem promisit, nati tempore promissionis, an libertatem acquirant? tom.7. t.8. r.20. §.2. p.439
Filii Clericorum an gaudeant privilegio fori? t. 9. tr. 2. r.158. §.1. p.173
Et an etiam gaudeant exemptione Gabellarum? ibid.
Et an supradicta intelligantur de filiis Clericorum legitimis, vivente Patre? ibid.§.2
Filii apud veteres supplices apud Patres ad eorum pedes procumbebant, veniam de offensis petendo, ex quorum more infertur summum Pontificem adorari debere pedum osculatione, &c. t.9. tr.4. ref.3. & 6.§.2. ref.6. p.322. & seqq.
Filiis compellere an teneatur Pater ad servanda jejunia, quæ frangere volunt? t.4. tr.6. r.13.§.1.& 2.p.208
Filiis prioris matrimonii indigentibus, an possit uxor eleemosynas facere? t.4.tr.7.r.34.§.9. p.296
Filiis an possit testator prohibere deductionem legis falcidiæ, & Trebellianæ? t.6.t.8.r.105. §.1. & seq.p.449
Pro filiis legitimis, & spuriis, & etiamsi Pater sit Clericus in prædicto tract.8. de Testamentis lege alias curiosas, & notabiles difficultates à ref.108. usque ad 112. inclusivè.
An debeatur filiis legitima bonorum statim post professionem Patris? Et si in tali casu non debeatur, an filii obligentur alimenta à Monasterio petere? t.7. tr.1. r.170. §.1. p.112
Idem est si filius Religionem ingrediatur. ibid. §.2
Pro filiis erga patres aliquos casus notabiles lege in tom.8. tr.10. ref.12. per totam p.199
A filio vota castitatis, & Religionis emissa sine licentia Patris, an possint commutari, vel dispensari per Cruciatam, Jubilæum, vel Episcopum? t.4. tr. 3. r. 106. §.1. & 2. p.110
Si filio moribundus Pater committat electionem sepulturæ, an talis electio fieri debeat vivente Patre? t.8. tr.8.r.13. §.1.p.192
Pro filio Clerico emens victualia, an teneatur Pater solvere gabellas? t.9. tr.2. r.242. §.1. p.220
Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu. ibid.
Filio spurio de alimentis debitis præstandis an judex Ecclesiasticus cognoscere possit, vel an hæc cognitio sit mixti fori? t.9. tr.2. r.285.§.1. p.243
Et quæ sub nomine alimentorum intelligi censeantur: Ubi explicitè, & latè. ibid. §.3
Filio spurio an alimenta præstanda sint, attentis, & consideratis divitiis paternis, & ejus qualitate, & dignitate? ibid. §.4
Idem, quod dictum est de parentibus circa filios spurios, dicendum est de filiis circa parentes. ibid.§.5
Filio Clerico à Patre donationem omnium bonorum factam statutum, vel lex hoc invalidans, an sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? tom. 9. tract.3. ref.10. §.1. pag.320
Filiorum vota Castitatis & Religionis emissa sine eorum licentia possunt Patres irritare. t.4. tract.3. r.106.§.2. pag.110
De filiorum furtis non est philosophandum, ut de cæteris furtis. t.8. tr.7. r.2. §.2. p.147
Si Filiorum matrimonium impediat Pater, an incurrat excommunicationem Conc.Trid.t.9.tr.2.r.223.§.3.p.213
Inter filios adoptivos an possit esse matrimonium, ut non obstet impedimentum cognationis legalis? t. 2. tr.6. r.252. §.1. p.491
Si filios habeat occisus, & omnia interfectori remittat, an adhuc interfector teneatur ad aliquam restitutionem filiis? t.8. tr.5. r.70. §.1. p.124
Filios Regis offendentes, an gaudeant immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.50. §.3. p.34
Si filium servum suum Dominus, nominat actis intervenientibus, an servus libertatem acquirat? tom.7. tr.8. r.19. §.2. p.438
Filium spurium, illegitimum, aut filium Judæi, &c. aliquem esse temerè judicare, an sit peccatum mortale. t.8. tr.3. r.14. paulo post initium. p.35
Filium Clerici natum ex adulterio in faciem viro honorato conviciandi causa dicere, an sit mortale? t.8. tr.3. r.15. post medium p.35
Filium non orare pro anima Patris defuncti an sit per se peccatum? Ubi alia notabilia contingentia in dicto casu? t.8. tr.10. r.12. §.1. & seqq. p.199
Filium Clerici an Princeps legitimare possit, si ipse filius sit Clericus? Et quid, si talis filius Clerici sit laicus? t.9. tr.2. r.313. §.1. p.256
Filius alicujus Officialis Regii alicubi communicatus, an possit ab Episcopo illius loci ordinari? t. 2. tr.5. r.42. §.1. p.289
Filius an teneatur dotare matrem nubere volentem? t.2. tr.6. r.48. §.1. p.358
Filius an teneatur contrahere matrimonium, quod Pater promisit, aut præcipit? tom. 2. tr.6. r.58. §.1. p.365
Filius licitè potest contrahere hoc, vel illud matrimonium, parentibus invitis, aut resistentibus eritque illicitum contrahere matrimonium illis non certioribus factis. ibid. §.3
Filius an peccet mortaliter, si non ducat dignam, quam vult Pater, sed aliam ducat æquè dignam? t.2.tr.6.r.59. §.1. ibid.
Filius magnatis quem Pater non vult alere secundum qualitatem personæ, non peccat mortaliter, si inscio, aut invito parenti, fœminam divitem, & nobilem ducat, genere aliquantulum inferiorem. ibid. §.3
Filius natus ex matrimonio bona fide alterius inito, est verè legitimus, non solum quoad parentem habentem bonam fidem, sed etiam quoad alium malam fidem habentem? t.2. tr.6. r.134.§.1. p.412

Filius non tenetur aliquando credere matri atteſtanti in articulo mortis eſſe adulterinum. tom. 2. tr. 6. reſ. 234. in fine. §. 2. uſque ad 7. incluſivè. p. 478. & ſeq.
Filius, vide verb. *Adulter, Adultera, Baro, Copula, Difficultas, Domicilium, Lis, Mater, Mulier, Occidere, Parentes, Pater, Religioſus, Scholares, Vir.* tom. 2
Item verb. *Filia.* tom. 1. & 3
Item verb. *Baptiſmus, Baptizare.* tom 3
Filius Principiſſæ, Marchioniſſæ, Ducisſæ, Comitiſſæ, & aliarum, dum propriis bonis non utitur, ſumens Bullam Cruciatæ, an teneatur ſolvere 10. tarenos? t. 4. tr. 3. r. 4. §. 2. p. 68
Filius, vide verb. *Eleemoſyna, Succurrere.* tom. 4
Filius percutiens Clericum turpiter agentem cum matre, an cenſuram incurrat? tom. 5. tr. 2. r. 16. 17. & 18. à p. 132. ad 134
Ubi latè pro aliis contingentibus circa hoc.
Filius natus ex patre Catholico, qui poſtea in hæreſim incidit, vel in ea mortuus eſt, vel etiam ſi eum pœnituerit, brachio ſæculari traditus eſt, an in his caſibus filius contrahat irregularitatem, ſaltem ex infamia? t. 5. tr. 5. r. 45. per totam. p. 226
Filius meretricis, Satellitis, Carnificis, damnati ad triremes; flagellis cæſi, hiſtrionis, macellarii, & ſimilium, an ſint irregulares? tom. 5. tr. 5. r. 54. & ſeqq. pag. 229
Filius an teneatur denunciare Patrem hæreticum? tom. 5. tr. 9. r. 9. §. 1. p. 382
Et quid, ſi Pater perpetraret crimina extra hæreſim formalem? t. 5. tr. 9. r. 11. per totam. ibid.
Filius teſtis falſi deponentis in Tribunali S. Inquiſitionis, qua pœna puniendus ſit? tom. 5. tract. 12. r. 16. §. 4. pag. 517
Filius, vide verb. *Alimentum, Beneficium, Bona temporalia, Communicatio Civilis, Conjugatus, Correctio, Defendere, Detegere, Dos, Exercere, Furtum, Homicidium, Ingredi, Pater, Parentes, Puella, Puer, Turpiter.* tom. 5
Filius civis natus antequam Pater in numero civium fuerit receptus, an gaudeat privilegiis, &c. t. 6. tr. 1. r. 133. per totam p. 92
Filius ſuccedens Patri, vel matri in bonis acquiſitis per uſuram, ſive per alios contractus illicitos, vel per delictum, non tenetur reſtituere cum gravi detrimento ſui ſtatus. t. 6. tr. 3. r. 158. §. 1. p. 200
Filius verbi gratia Cauponis, Mercatoris, &c. an poſſit exigere ſalarium, quia Patris bona adminiſtrat? t. 6. tr. 3. r. 174. §. 1. p. 214
Et ſi filius ob metum reverentialem prædictum ſalarium petere non audet, an clam à Patre accipere poſſit? ibid. §. 2
Filius, vide verb. *Adulter, Alere Alimentum, Creditor, Declarare, Dos, Dubium, Eleemoſyna, Extraneus, Hæres, Incapax, Ingratitudo, Ingreſſus, Inofficioſum, Legitima, Mater, Metus, Officium, Pater, Teſtamentum, Valere.* t. 6
Filius captus in Bello juſto an poſſit fugere? t. 7. tr. 8. r. 12. §. 1. & ſeqq. p. 434
Filius, vide verb. *Mater, Neceſſitas, Pater, Voluntas.* tom. 7
Filius vim vi repellendo an poſſit occidere Patrem cum moderamine inculpatæ tutelæ? Et quid, ſi Pater ſit bannitus? t. 8. tr. 5. r. 40. §. 1. p. 110
Si filius impubes moriendo non elegit ſepulturam, an pater poſſit eam eligere? t. 8. tr. 8. r. 8. §. 1. p. 191
Et quid pro filio pubere? t. 8. tr. 8. r. 9. §. 2. ibid.
Si filius impubes moriatur ſine ſepulturæ electione, ſi majores ſepulti ſunt in diverſis locis, iſte ubi erit ſepeliendus? t. 8. tr. 8. r. 9. in initio. ibid.
Filius an teneatur captivum Patrem redimere ab hoſtibus? t. 8. tr. 10. r. 12. §. 1. & ſeqq. p. 199. Ubi alii curioſi caſus. ibid. per tot. reſ.
Filius, vide verb. *Adultera, Alere, Alimentum, Anima, Caſtrare, Cauſa, Damnatum, Damnum, Fœmina, Fraus, Impubes, Meretrix, Præceptum.* tom. 8
Filius occidens Patrem, an gaudeat immunitate Eccleſiæ? t. 9. tr. 1. r. 27. §. Quæro primo. p. 21
Ne filius, vel filia poſſint contrahere ſine conſenſu Patris, aliàs cadant ab hæreditate, an tale ſtatutum ſit validum? t. 9. tr. 2. r. 223. §. 1. p. 212
Vide verb. *Exhæredare, Inſtans, Superior ſæcularis.* tom. 9

Filius familias.

An filii familias Cardinales non prohibeantur teſtandi bonis, quæ habebant priuſquam efficerentur Cardinales? t. 9. tr. 7. r. 27. §. 1. p. 386
A filio familias theſaurus inventus ad quem pertineat? t. 6. tr. 6. r. 8. §. 1. p. 297
Et an hujuſmodi inventor poſt mortem Patris, teneatur fratribus communicare theſaurum? ibid.
Filio familias donatio facta à Principe intuitu meritorum Patris, an ſit conferenda, & computanda inter hæreditatem, creditoreſque patris in ipſa bona jus acquirant? t. 6. tr. 7. r. 13. §. 1. p. 314
Et in hujuſmodi bonis an Pater habeat uſum fructuum? ibid. §. 6
Et quid ſi Pater officium à Rege pecunia, vel precibus obtineat, & poſtea donet filio, an ſit computandum quoad æſtimationem cum aliis fratribus. ibid. §. 7
Qui à filio familias, qui ludere, vel alienare non poterat lucratus eſt in ludo, vel alia ab illo accepit, an poſſit ea reſtituere eidem filio familias, quod reſtituere tenetur, & non Patri? t. 7. tr. 3. r. 59. §. 2. p. 273
Pro ludis filiorum familias in tomo 6. ex tract. 4. de ludo lege plures, & diverſos caſus à reſ. 16. uſque ad 22. incluſivè.
Circa filios familias aliqua notabilia. t. 4. tr. 7. r. 38. per tot. p. 297
Inter filios familias matrimonium contractum ſine conſenſu parentum, non obſtantibus prohibitionibus Principum validum eſſe probatur. t. 9. tr. 2. r. 343. §. 1. p. 299
Filius familias an poſſit eleemoſynas facere? t. 4. tr. 7. r. 38. §. 1. p. 297
Ubi, quod ſi in ludo aliquid lucretur, an id etiam paupertibus erogare queat. ibid.
Filius familias ad uſus honeſtos an poſſit accipere aliqua à Patre, etiam invito? ibid.
Filius familias an obligetur in conſcientia ſolvere pecunias mutuo acceptas? t. 6. tr. 3. r. 167. §. 1. p. 211
Et quid, ſi mutuum verſum eſt in utilitatem pupilli? ibid. §. 2
Et quid, ſi ſolvere mutuum juravit? t. 6. tr. 3. reſ. 168. §. 2. & ſeqq. p. 211
Et quid, ſi filius familias mutuum in rebus à pecunia diſtinctis dare ſibi paſſus eſt, puta, ſi filius familias pannum ad veſtes, equum ad iter non numerata pecunia emeret? ibid. §. 9. p. 212
Ubi alii ſex caſus in quibus filius familias debet ſolvere ſicut alii.
In tomo 6. tract. 7. de Donationibus, vide plures difficultates ſuper hoc verb. *Filius familias*, pro donationibus ab ipſis factis, vel faciendis, &c. ſignanter à reſ. 55. uſque ad 57. incluſivè, & in reſ. 79. 80. 81. 133. & 135
Filius familias an poſſit ad pias cauſas teſtari? t. 6. tr. 8. r. 6. per tot. p. 399
Filius familias Miles an teſtari poſſit? t. 6. tr. 8. r. 77. §. 1. pag. 435
Et an tantum de caſtrenſibus, vel etiam de quibuſcunque aliis bonis teſtari poſſit? ibid.
Paganus filius familias licet de caſtrenſi, vel quaſi caſtrenſi peculio etiam abſque Patris conſenſu donare etiam mortis cauſa poſſit, ipſi tamen mortis cauſa donationi quinque teſtes uno, eodemque tempore adhibere

tenetur, quos testes etiamque se subscribere donationis instrumento oportet. t.6. tr.8. r.85.§.6. p.437
Filius familias Clericus, si moriatur an possit testari de bonis adventitiis, etiam ante Clericatum, & constante Clericatu acquisitis? t. 6. tr. 8. r.94. & 95. per tot. p.442. & seq.
Et an possit impune præterire parentes, itaut testamentum ex eorum præteritione non infirmetur? t.6. tr.8. r.95. §.3. p.443
Vide supra verb. *Filius*, per omnes tomos.

Fingens.

Fingens paupertatem, & recipiens eleemosynam, an peccet mortaliter, & restituere teneatur? tom. 4. tr.7. r.56. §.1. p.306
Et quid, si quis finxit se Episcopum pauperem, & dantur ei v.g. centum aurei? ibid. §.2. p.307
Fingens se Christianus Infidelem, expetens baptizari, ut certam pecuniarum summam accipiat, an debeat abjurare? t.9. tr.1. r.107. §.5. p.61
Vide verb. *Abjurare*, tom.5

Fingere.

Vide verb. *Fictè, Fictio, Fictum, Fingens.* t.1.2.4.5.8.& 9

Finis.

Fine legis cessante in particulari casu pro ipso lex non obligat. t.5. tr.10.r.144.§.8.ante medium. p.471
Eo fine ut proximus oppressus peccatis ferventius resipiscat propriam miseriam cognoscendo, an liceat differre correctionem? t.7.tr.4.r.34.§.2. p.300
Fine legis cessante in aliquo casu particulari, cessat lex pro illo tunc, & pro illo casu. t.7. tr. 1. r.307.§.1. sub finem p.214
In quem finem, & quales testes adducendi sunt in secundo gradu correctionis fraternæ? t.7.tr.4. r.43. per totam pag.305
Propter finem aliquem bonum offerens alicui occasionem peccandi, an peccet, v.g. apponere occasionem uxori, ut adulteretur, & famulis, ut furentur, ut sic deprehensi resipiscant? t.7. tr.5. r.41. per tot. p.349
Fines, qui sint Bullæ Clem. VIII. de largit. munerum? t.7. tr.3. r.2. per tot. p.249
Finis circumstantia ac sit explicanda in confessione, v. g. qui furatur propter fornicationem, qui confitetur propter vanam gloriam, qui non audit sacrum in die festo propter studium? &c. t.1. tr.7. r.152. per tot. p.416
Vide verb. *Cessare*. tom. 6
Item verb. *Cœnare, Committere*. tom.8
Item verb. *Cessare, Lex, Mens*. tom.9

Finis Ecclesiæ.

Fines Ecclesiæ per aliquem circuitum an gaudeant ejus immunitate? t.9. tr.1. r.7. §.1. p.7

Fiscale, Fiscalis, Fiscus.

Fiscalem Regium occidens an gaudeat immunitate Ecclesiæ? t.9.tr.1. r.54. §.1. p.36
In fiscali loco incantatione quadam, & arte magica, si quæsitus, & inventus fuerit thesaurus, ad quem pertineat? t.6.tr.6.r.13.§.2. p.300
An fisco tantum adjudicandus sit thesaurus in loco fiscali inventus pro ea parte, quæ fuisset inventoris, si in fundo alieno per malam artem inventus est thesaurus? t.6. tr.6. r.14. §.3. p.301
Et quid, si dominus fundi in illud consenserit, ut per magicam artem ex ejus fundo Thesaurus erueretur. ibid.
Fisco an volvantur bona, quæ speciali nomine vacantia appellantur? t.6. tr.6. r.17. §.4. p.304
Fisco an debeant adjudicari bona donata ab Ecclesiastico suæ Concubinæ? t.6. tr.7. r.29. §.5. p.323
Fiscum, & familiam armatam habere an Episcopus possit? t.9. tr.2. r.302. §.2. p.251
Fiscus, vide verb. *Consuetudo*. tom.3
Item verb. *Fiscale, Campsor, Defensio, Procurator*. tom.6
Item verb. *Hæres*. tom. 8
Fiscalis Episcopi tanquam ipsius familiaris gaudet privilegio fori, & ad personalia Civitatis munia non tenetur. tom.9. tr.4. res.182. §. Notandum. p.184
Fiscus an teneatur satisfacere creditoribus Hæreticorum? tom.5. tr.10. r.123. p.461
Etiam in foro conscientiæ, & si non solvit debita ab Hæreticis contracta, ipsi non tenentur ea solvere, quamvis ad pinguiorem fortunam postea devenerint. ibidem. §.Notandum.
Per Fiscum, & Inquisitores an possint publicari bona Majoratus, & fideicommissi Hæreticorum? t.5. tr.10. res.120. p.459
Fiscus, vel Inquisitores an possint ob delictum hæresis publicare bona Castrensia filiorum? t.5. tr.10. r.121. pag.460
De bonis adventitiis quid? ibid. §. Verum.
An publicare bona paraphernalia uxoris, si scienter contraxit matrimonium cum Hæretico. tom.5.tr.10.r.122. pag.460
Fiscus, si non accusat, an teneatur pœnam restituere ei, cui est applicanda, si accusaret illum, qui condemnaretur ad pœnam justam à lege præscriptam? t.8. tr.1. r.78. p.56

Fiscella.

Vide verb. *Arca*. tom. 2

Flagellantes.

Flagellantes se in hebdomada sancta an excusentur à jejunio? t.4. tr.6. r.19. §.2. p.212

Flectere.

Vide verb. *Ancilla*. tom.7

Flumen.

Ne flumen vicinos agros Clericorum, & Laicorum inundet, an Clerici teneantur ad reparationem? t.9. tr.2. r.254. §.227
Qui in flumine projiceret infantem moriturum, si aliter baptizare eum non posset, an peccaret mortaliter peccato homicidii, & irregularitatem incurreret? t. 1. tr.1. r.70. §.1. p.47
Et supponitur tale baptismum esse validum. ibid.
Idem est de adulto. t.1. tr.1. r.69. §.2. p.46
In flumine celebrare an possit Sacerdos ad dandum moribundo viaticum? t.2. tr.1. r.135. §.1. p.79
Et an hoc sit licitum in diebus festivis? ibid.
Ubi, quod ad hoc faciendum solus Papa potest concedere talem facultatem, ut in flumine celebretur. §.4. p.80
Vide verb. *Excusare*. tom.6

Fœdus, cum Turcis, & Hæreticis.

An supposita justitia belli licitum sit Principibus Christianis inire fœdus cum Infidelibus, vel Hæreticis pro mutuo auxilio exhibendo? Et opinio affirmativa proponitur. t.9.tr.13. res.1. p.471
Proponitur secunda opinio negativa. Videlicet non posse Principes Christianos inire fœdera cum Turcis, vel Hæreticis. tom. 9. tract. 13. resol. 2. pag.472. magis late ibi in res. 4. à vers. Unde pag.473. & in Res. 5. per totam p.474
Tertia opinio affertur, concedens Principibus Christianis inire

finire fœdera cum Turcis, vel Hæreticis in summa neceſſitate. t. 9. tr. 13. r. 3. p. 472

Authores, & Theologorum opinio firmatur, nempe ex ſui natura eſſe illicitum inire fœdera cum Turcis, vel Hæreticis, tamen ratione Circunſtantiarum in praxi, vix unquam talia fœdera eſſe ineunda. t. 9. tr. 13. r. 4. p. 473. ſed lege etiam reſ. 2

Et infertur, quod Hæretici ſunt excommunicati, ideo non licet Catholicis cum illis agere. ibid. §. 3. & 4. &c.

Magis explanatur noſtra ſententia, & Doctorum authoritate fulcitur. t. 9. tr. 13. r. 5. p. 474

An Principes ineundo fœdera cum Turcis, vel Hæreticis incidant in cenſuram Bullæ Cœnæ, vel ſaltem peccent mortaliter. tom. 9. tr. 13. reſ. 6. p. 475

Sed adverſus ſuperius dicta valet dicere poſſe aliquos Principes favere Hæreticis, non ut Hæretici ſunt, ſed tantum in materia civili, & politica. ibid. §. 1

Et quid, ſi non faveas Hæreticis, ut Hæreticis, ſed quia conſanguinei ſunt? ibid. in fine §. 1. &c.

An Pontifex poſſit ſub cenſuris prohibere Principibus, ne bellando ſupradicta fœdera cum Turcis, vel Hæreticis contrahant? t. 9. tr. 13. r. 7. p. 476

Idem eſt, ſi bono ſpirituali Eccleſiæ expediat Principes deſiſtere ab aliquo bello poſſe Papam præcipere, & illos per excommunicationem terrere, ut à bellando deſiſtant; licet ad evitanda majora mala neceſſe eſt, ut Pontifices in hoc aliquando prudenter diſſimulent. ibid. &c.

An dicta in ſuperiori Tractatu obſtent, ne poſſint licite Principes inire fœdera, ut vocant Civilia cum Turcis, & aliis Infidelibus circa Inducias, & Treguas, aut commerciorum cauſa, vel propter ſecuritatem navigantium, itinerum, &c. & an talia fœdera poſſint iniri à Principibus laïcis inconſulto Summo Pontifice? t. 9. tr. 13. r. 8. p. 478

Et notatur, quod in commercio cum Infidelibus non comprehenduntur in Bulla Cœnæ ſecundum aliquos ſub nomine armorum, veſtimenta, pecuniæ, merces, victualia, ſi hæc Turcis transferantur, & vendantur, nec infringitur prohibitio Bullæ Cœnæ, ſi prohibita transferantur ad Turcas Sarracenos, &c. deferantur in Chriſtianorum utilitatem, ut ſi commutentur, vel vendantur pro iis, quibus indigent magis Chriſtiani, itaut major ſit commoditas, quam damnum inde proveniens. ibid. poſt medium §. 6. dictæ r. 8. p. 479

Etiam Principes laici non poſſint inire fœdera cum Turcis, vel Hæreticis promittentes libertatem conſcientiæ, vel exercitium falſæ ſectæ; etiam in cauſis urgentibus abſque licentia Pontificis? An quæ in ſuperiori Reſolutione dicta ſunt de fœderibus Politicis cum Turcis, vel aliis Infidelibus, procedant etiam cum Hæreticis? Et deducitur Catholicos non peccare contra leges excommunicationis in convictu Civili cum Hæreticis, aut in mercatura, bello, aut in aliis negotiis politicis, maximè quando excommunicatio eſt generalis, ut eſt in Bulla Cœnæ, quamvis in ea excommunicentur quidem Hæretici. Et quid, ſi adeſt periculum perverſionis. t. 9. tr. 13. r. 9. fere per totam. p. 480

Et notatur, quod ut Catholicus poſſit habitare in terris Hæreticorum aliqua requiruntur pro praxi. ibidem. §. 4

Et tandem quæritur, an cum Hæreticis damnatis in tribunal S. Inquiſitionis non ſit illicitum communicare. ibid. prope finem. §. 7. p. 481

Vide *Libertas conſcientiæ.*

Fœmina.

Fœmina maſculis in Confirmatione patrina eſſe non poteſt. t. 1. tr. 2. r. 24. §. 3. p. 83

Fœmina ſe carnaliter commiſcens cum Sacerdote, vel Sacris Ordinibus initiato, profeſſo, vel Religioſo etiam Sacerdote, aut Epiſcopo, an ſatisfaciat, ſi in Confeſſione dicat, ſe peccatum carnis commiſiſſe cum habente votum caſtitatis, & non eſt neceſſarium explicare, an ſit Sacerdos, Regioſus, Epiſcopus, &c. t. 1. tr. 7. r. 73. §. 3. p. 379

Qui cum fœmina peccavit, an ſufficiat de hoc ſe accuſare, non addendo ſe illam incitaſſe? t. 1. tr. 7. reſ. 116. §. 1. p. 402

Si fœmina virum paratum ſolicitaſſet, an fatenda ſit hæc circumſtantia ſcandali? ibid. §. 2

Qui cum fœmina dormiente pollutionem habet, an teneatur præter pollutionem hanc circumſtantiam in confeſſione explicare? t. 1. tr. 7. r. 142. §. 4. p. 414. ſed lege eam in principio.

Fœmina, vide verb. *Mater, Mulier.* tom. 1

Fœmina in reſponſione Miſſæ an poſſit reſpondere, & vir miniſtrare, ſi homo reſpondere neſcit? t. 2. tr. 1. r. 159. §. 4. p. 95

Et quid urgente neceſſitate? vel an potius ſit ſine miniſtro celebranda Miſſa, quam potius utendo fœminæ miniſterio? t. 2. tr. 1. r. 160. §. 2. p. 96

Et quid in miniſterio pro reſponſionibus adminiſtrationis Extremæ-unctionis, ſi Sacerdos non habet Miniſtrum Clericum, neque alium? t. 2. tr. 4. r. 19. §. 3. p. 254

Fœmina, quæ contraxit matrimonium cum viro improportionato, vel aliquantulum debili, ut facilior pateat aditus, an teneatur pati inciſionem, ſi commodè poſſit? t. 2. tr. 6. r. 160. 161. & 162. p. 426. & 427

Vel in dicto caſu an tale impedimentum cenſendum ſit perpetuum, & matrimonium declarandum nullum? t. 2. tr. 6. r. 160. §. 3. p. 426

Et diſtinguitur ſupradicta difficultas, quando defectus non provenit ex muliere, ſed ex viro, & ſi ex muliere provenit, decidituir, quid ſit faciendum? t. 2. tr. 6. r. 161. §. 3. ibid.

Ubi pro praxi quæritur, an ſi vir trium annorum congreſſu, atque conatu, clauſtra tamen fœminæ non violavit, an in tali caſu matrimonium ſit diſſolvendum? §. 4

Si fœmina eſt impotens ad ſeminandum, ſi vir ſeminat intra vas, an ſit validum matrimonium? t. 2. tr. 6. r. 163. §. 7. p. 431

Fœmina, quæ contraxit matrimonium cum impedimento dirimenti, ſi hoc poſtea ſciat, an teneatur reddere debitum tempore, quo petit diſpenſationem, ſi adſit periculum vitæ? t. 2. tr. 6. r. 176. §. 1. p. 440

Et quid, ſi uterque id ſciat? ibid.

Ubi quod in dicto caſu, ſi ad Pontificem non pateat acceſſus ex inopia, vel ex alia juſta cauſa, poteſt Epiſcopus in dictis impedimentis diſpenſare. ibid. §. 4. p. 441

Fœmina ſtatim poſt coïtum ſe invertens, ut ſemen emittat, ne concipiat, & generet, an peccatum mortiferum committat ex natura ſua, niſi aliqua rationabilis cauſa excuſet, &c. tom. 2. tract. 6. reſ. 209. §. 3. p. 461

Fœmina conſentiens, ut vir ingrediatur Religionem, an ipſa etiam ingredi debeat, & an ſufficiat ut fœmina in Monaſterium S. Iacobi ingrediatur, & in eo ordine profiteatur, & ita ſatisfaciat ſuæ obligationi? t. 2. tr. 6. r. 221. §. 2. p. 468

Fœmina, vide verb. *Affinitas, Concubitus, Conjux, Conſummatio, Diſtantia, Dolor, Error, Impares, Inceſtus, Interdictum, Mulier, Oſculari, Procurator, Promiſſio, Raptus, Seminatio, Vir, Virgo.* tom. 2

Ut fœmina poſſit prima Tonſura, vel ſacris Ordinibus initiari, an Pontifex diſpenſare poſſit? t. 3. tr. 1. reſ. 75. §. 6. p. 95

Fœmina an jure divino ſit incapax Sacramenti Ordinis? ibid. §. 12. & ſeqq. p. 96

Si fœmina aliqua remaneret innupta propter deformitatem, & in diſpenſationis petitione poneretur, quod remaneat innupta ex defectu dotis, an talis diſpenſatio ſit valida? tom. 3. tract. 2. r. 124. §. 1. & ſeqq. pag. 253

Idem est, si fœmina alios defectus notabiles patiatur. ibid. §. 2

Si fœmina repudiavit legatum ob finem obtinendi dispensationem ob paupertatem, an sit valida dispensatio? t. 3. tr. 3. r. 141. §. 1. p. 265. Ubi alia contingentia in dicto casu.

Fœmina, quæ dote sufficienti caret, ut nubat extraneo, si ad obtinendam dispensationem alleget se innuptam remansuram ob defectum dotis sufficientis, si non nubat cum consanguineo, an valida sit dispensatio? ibid. §. 5. & 6. p. 266

Fœmina, vide verb. *Affinis, Censura, Consanguineus, Error, Eucharistia.* tom. 3

Fœmina quæ post annum 50. emisit votum jejunii tenetur jejunare, quamvis in ea ætate excusetur à jejuniis Ecclesiæ, & à præscriptis in Religione pro Monialibus, & ex voto pro tempore emisso ante prædictam ætatem. tom. 4. tr. 6. res. 9. §. 1. & seqq. signanter in fine. pag. 206

Fœmina gravida ad vincendas tentationes carnis an teneatur jejunare cum periculo prolis? t. 4. tr. 6. r. 12. §. 1. & 2. p. 208

Fœmina, vide verb. *Facultas, Mulier.* tom. 4

Fœmina quæ post coïtum mingit, vel digitis semen ejicit, an dicatur procurare abortum, itaut incidat in pœnas? t. 5. tr. 6. r. 32. §. 1. p. 297

Fœmina vi oppressa an peccet, si post coïtum statim semen ejiciat? ibid.

Fœmina, quæ in actu carnali retrahit se à seminis receptione in vase debito, causa generationem impediendi, an incurrat censuram latam contra procurantes abortum? t. 5. tr. 6. r. 33. §. 1. p. 298

Quando fœmina gravida parata est se occidere ad evitandam infamiam, an licitum sit suadere ei abortum? t. 5. tr. 6. r. 46. per totam. p. 304

Super hoc verb. *Fœmina*, fere in omnibus resolutionibus tract. 6. de Abortu in tomo 5. agitur, ideo ibi require.

Fœmina, vide verb. *Abjuratio, Conscientia erronea, Denunciatio, Iubere, Matrimonium, Mulier, Pater, Pœnitentia Sacramentalis, Puella, Vxor.* tom. 5

Si fœmina transeat ad secundas nuptias, an debeatur ei legatum relictum sub conditione, si castè, & honestè vixerit? t. 6. tr. 8. r. 55. §. 1. p. 424

Et an si semel, aut bis amplexus, vel tactus impudicos admisit, aut fornicata est? ibid. §. 4

Fœmina, vide verb. *Conjuges, Fornicatio, Mulier, Regina, Vxor.* tom. 6

Sæcularis fœmina existens in Monasterio Monialium, si in fine vitæ velit sepeliri extra Ecclesiam Monialium, an spectet ad parochum, vel ad Confessarium Monialium associare Cadaver, & percipere quartam funeralem, & alia iura ratione sepulturæ? t. 7. tr. 1. r. 238. §. 4. p. 152

Idem est de puellis degentibus intra Monasterium Monialium causa educationis. ibid.

Cum fœmina degente in Monasterio Monialium, an Regularis colloqui possit absque licentia, & absque peccato, & etiam de negotio profano? t. 7. tr. 1. res. 313. §. 4. p. 219

Non peccat fœmina, quando ægra curandam se exponit Medico, quamvis prudenter timeat illum accepturum scandalum. Idem est quando vir æger sine gravi incommodo relinquere non possit curationem à fœmina. t. 7. tr. 5. r. 51. §. 1. p. 353

Fœmina, vide verb. *Chirurgus, Chorea, Medicus, Ornans, Ornatus*, &c. ubi notabilia, *Pectus, Visus.* tom. 7

Quando fœmina violenter cognita à viro peccet, vel non peccet mortaliter? t. 8. t. 6. r. 4. §. 1. p. 136

Si fœmina ad expellendum semen corruptum, vel ad sedandam pruritatem refricaret pudenda cum periculo pollutionis, & hoc non solum frictione, sed etiam cum intermissione digitorum usque ad os uteri, an peccet mortaliter? tom. 8. tr. 6. res. 13. §. 1. p. 142

Et aliqua alia contingentia in dictis casibus. t. 8. tr. 6. r. 14. per totam p. 143

Fœmina, quæ ob superpositionem unius femoris in alium motum sensualem sensit, an teneatur modum situs mutare, dum determinata sit non consentire, neque sit periculum consensus pollutionis exinde provenientis? t. 8. tr. 6. r. 12. §. 4. p. 142

A fœmina sublato viro, & finito actu matrimoniali, an licitum sit fœminæ, quæ nondum seminavit, agitata libidine, se tactibus excitare, donec seminet? t. 8. tr. 6. r. 20. §. Quæro 3. p. 145

Fœmina impudica accipiendo aliquid à filiisfamilias, & Religiosis, an semper teneatur restituere? t. 8. tr. 7. r. 58. §. 2. p. 182

Fœmina, vide verb. *Accipere, Clamare, Cohabitare, Copula, Corruptio, Dos, Expellere, Gaudere, Meretrix, Mulier, Puella, Vxor.* tom. 8

Fœminæ an licitum sit aliquando ex justa causa semen emittere ne concipiat? t. 2. tr. 6. r. 209. §. 3. p. 461

Fœminæ prægnantes, & lactentes excusantur ab obligatione jejunii, esu carnium, & ovorum, quamvis sint robustæ, & validæ? t. 4. tr. 6. r. 10. & 15. p. 207

Et quid in dubio? ibid. §. Adde res. 10

Qui fœminæ potionem præstat, quominus concipiat, ne liberos suscipiat, vel alia de causa, puta ex odio, &c. an incidat in casum Episcopalem reservatum? t. 5. tr. 6. r. 33. §. 2. p. 298

Fœminæ rapientes viros, non incurrunt pœnas in quas incurrunt viri rapientes fœminas. Et fœminæ occidentes viros non incurrunt pœnas, quas incurrunt viri occidentes fœminas. t. 5. tr. 10. r. 122. §. 2. post medium. p. 461

Si fœminæ reconciliantur ex hæresi formali ptopter earum confessionem, & postea relabuntur ex misericordia consulto supremo consilio Inquisitorum, videntur admittendæ pro illa vice, non obstante relapsu. t. 5. tr. 11. r. 33. §. 4. p. 530

Fœminæ duæ non sunt testes sufficientes in testamento ad pias causas. t. 6. tr. 8. r. 20. §. 2. p. 404

Fœminæ an possint esse testes in testamento tempore pestis? t. 6. tr. 8. r. 61. §. 1. p. 428

Et an valeat coram duabus fœminis? ibid.

An fœminæ licitum sit judicem adire, & causam apud eum agere, quamvis prudenter timeat eum ejus pulchritudine pellicendum, & laturum sententiam justam, ex effectu se insinuandi in ejus fœminæ consuetudinem? t. 7. tr. 5. r. 51. §. 1. inter medium, & finem p. 353

Qui ad fœminam pluries unico voluntatis actu voluisset accedere, an committat plura peccata & teneatur hanc circumstantiam confiteri? tom. 1. tr. 7. r. 23. §. 3. pag. 359

Et quid, si de tribus fœminis unico voluntatis actu quis se delectaret, vel illas desideraret, quarum una esset Monialis, alia conjugata, & altera soluta? ibidem. §. 3

Et quid, si omnes tres essent conjugatæ, solutæ, moniales, &c. ibidem.

Si fœminam statim post Confessionem Confessarius solicitavit, & rem habuit cum illa, an teneatur hanc circumstantiam Confessarius explicare, quando postea ipse confitetur? t. 1. tr. 7. r. 45. §. 1. p. 368

Et quid, si tale peccatum commmittatur unico die post confessionem, vel proximè ante illam? ibid.

Et quid, si Confessarius habuit cum fœmina tactus, & pollutiones inter fœminæ femora? t. 1. tr. 7. r. 48. §. 3. pag. 369

Et quid, si Confessarius talem fœminam audivit in confessione, sed eam non absolvit, an si postea cum ipsa accubaret contrahat circumstantiam aggravantem, vel mutantem speciem? tom. 1. tract. 7. res. 49. §. 3. pag. 370

Num

Numerus fœminarum, quibuscum adulterium v. g. fuit commissum, an sit in confessione explicandus? t.1. tr.7. r.116. §.1. p.402
Si ad fœminas maritandas quis teneatur ex testamento legato, &c. distribuere eleemosynam, an teneatur eligere paupertiores? t.4. tr.7. r.62. §.1. & 2. p.309
Fœminas cogentes intrare in Monasterium Monialium educationis causa, an incidant in censuram latam in Concilio Trident. sess. 35. cap. 18. t.5. tr.1. res. 81. §.1. p.54
Qui cum tribus fœminis fornicatus est, an teneatur fateri, se cum tribus fœminis fornicatum esse, vel sufficiat dicere, se ter fornicatum fuisse? t.1. tr.7. r.114. §.1. p.401
Fœminis potest Pontifex facultatem concedere, ut absolvant excommunicatum in articulo mortis. t.5. tr.1. r.214.§.9. ad medium. p.122
Fœminis an sit delegabilis potestas legislativa Ecclesiastica? t.6. tr.1. r.20. §.1. p.15
A fœminis potest eligi in Confessarium Sacerdos sæcularis approbatus tantum pro masculis virtute Cruciatæ, & Jubilæi. t.7. tr.1. r.71. §.1. in fine p.49

Fœnus.

Vide verb. *Bancus.* tom. 7

Fœtor.

Ne fœtorem, aut pruritum patiantur mundantes verenda à lanugine, vel sanguine menstruo, an peccent mortaliter, si præter intentionem pollutio sequatur, secluso consentiendi periculo? t.8. tr.6. r.14. §.4. p.143

Fœtus.

Qui fœtum antequam animetur occidit, an sit irregularis? t.3. tr.3. r.40. §.2. p.321
Fœtum animatum occidens cum aliqua potione, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.93. & 94. p.55
Postquam fœtus natus est, an licitum sit illum occidere, aut suffocare, ne reveletur abortus peccatum? tom. 5. tr.6. r.45. §.1. p.304
Super hoc verb. *Fœtus* lege tract. 6. de Abortu. tom.5
Item verb. *Mater.* tom.1
Item verb. *Copula.* tom.2
Item verb. *Adulter, Fornicator, Maritus.* tom.5
Item verb. *Baptizare.* tom. 7. & 8
Item verb. *Potio.* tom.9

Folium.

Super folium paginæ an liceat ministrare Eucharistiam peste laboranti prope mortem, & postea folium comburere? t.2. tr.2. r.100. §.1. p.219

Forenses.

Forenses an consuetudo obliget? t.6. tr.2.r.24.§.3.p.113
Forenses & Peregrini an possint dispensari ab Episcopo, etiamsi brevi tempore in ejus Diœcesi commorentur? t.5. tr.2.r.151. p.274
Vide verb. *Episcopus.* tom. 3

Forma.

Super hoc verb. forma in tomo 1. ex tract. 1. *de Baptismo* lege à res. 56. usque ad 66. inclusivè, & passim in aliis res. ubi multæ quæstiones pro praxi.
Cum forma dubia an pueri in mortis articulo possint baptizari, si nemo adest, qui sciat certam formam? t. 1. tr.1. r.75. §.3. p.50
De forma sacramenti Confirmationis aliqua dubia? t. 1. tr.2. r.3. per totam p.70
Si sine forma contenta in illis verbis: Accipe Spiritum sanctum, Sacerdos ordinaretur ab Episcopo, & exponeretur ad confessiones audiendas, an conficeret Sacramentum pœnitentiæ, & valide absolveret? t.1. tr.3. r.2. §.1. p.84
In forma sacramentalis absolutionis pronomen *Te* est de essentia Sacramenti. t.1. tr.4. r.3. §.3. p.225
Forma absolutionis Sacramentalis an sit valida, si dicatur, Absolvo te, non addendo, à peccatis tuis? Et quid, si Sacerdos diceret solum, Absolvo? t.1. tr.4. r.5. §.1. ibid.
Et an quando dicta verba à peccatis tuis apponuntur, causent effectum principalem Sacramenti tanquam formæ? t.1. tr.4. r.6. §.1. p.227
Si in forma absolutionis Sacramentalis Sacerdos relinquit illa verba, à peccatis tuis, in articulo mortis, an peccet mortaliter? Et quid extra articulum mortis? t.1. tr.4. r.7. §.1. p.228
Et quid, si relinqueret illa verba, In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, in forma absolutionis sacramentalis in articulo mortis? ibid. §.2
Forma, vide verb. *Paruitas materiæ.* tom.1
Pro forma Eucharistiæ in tomo 2. ex tract. 1. de Celebratione Missarum, vide aliquas curiosas quæstiones à resol.220. usque ad 231. inclusivè. p.131. & seqq.
In forma Sacramenti Extremæ-unctionis, quæ verba sint essentialia, & de necessitate Sacramenti, & quæ vero non sint essentialia, sed tantum de necessitate præcepti? t.2. tr.4. à res.13. usque ad 17. inclusivè, ubi latè. p.249. & seqq.
Forma Ordinum an fuerit instituta à Christo Domino? t.2. tr.5. r.2. §.1. p.268
Forma in Sacramento matrimonii quænam sit? Et quænam sit forma in matrimonio contrahendo per Procuratorem? t.2. tr.6. r.97. §.1. p.394
Forma, vide verb. *Iterare, Omittere, Repetere, Sacramentum, Vestes, Necessitas.* tom.2
Item verb. *Confirmationis Sacramentum, Dubium.* tom.3
Si sub forma disjunctiva lata sit censura, v. g. præcipio sub pœna excommunicationis, vel suspensionis, an habeat effectum? t.5. tr.1. r.17.§.1. p.11
Sub tali forma reus an teneatur ad alterutrum? ibidem ad medium dicti. §. pag. 12
Qui sub hac forma censuram fertet, an graviter peccaret? ibid. §.3
Pro forma absolutionis excommunicationis aliqua valde notabilia. t.5. tr.1. r.183. per totam p.107
Sub hac forma lata suspensio, sit suspensus, an liget, & ad quid, an ab Ordine, vel beneficio, aut Officio? t.5. tr.3. r.4. per totam. p.170
De forma, & substantia contractus Emphyteusis, an sit Scriptura? Ubi alia contingentia in hoc casu. t.6. tr.3. r.193. §.1. p.225
Forma, vide verb. *Adultus, Declarationes.* tom.6
Quando forma servanda est in aliquo actu, si deficiat, actus est nullus & corruit, ideo forma adimplenda est specificè, & non per æquipollens. t.7. tr.2. r. unic. §.1. in fine p.241
De forma an sit in Religione Equitum Jerosolymitanorum, ut miles professionem emittens sit ornatus cingulo militari? ibid. §.2
Forma an censeatur inducta à statuto, si aliquid prætet jus commune contineat, vel mandat aliquod facere certo modo? ibid. §.5. p.242
Quando forma deficit, an actus corruat, etiamsi non adsit Decretum irritans? ibid. §.12. p.244
Quando pro forma requiritur consensus, si non occurrit ante, vel in ipso actu, actus erit nullus, quamvis postea consensus sequatur. ibid. §.20
Et quando dubium est an forma inducta, sit substantialis, vel accidentalis, an præsumi debeat substantialis? ibid. §.38. p.248
Forma, vide verb. *Tributum.* tom.7

Forma

Forma probabili uti relicta certa, an liceat? t.8. tract.1. r.5. §.1. & seqq. p.3
Forma, Vide verb. *Testari*. tom.9
Si formæ verba Sacramenti Ordinis jam prolata esse à socio Sacerdos dum ordinatur, intelligit, an teneatur ipse non proferre ulterius verba consecrationis? tom.2. tract.5.r.21.§.1. p.280
In formæ primæ prolatione cum applicatione suæ materiæ perficitur ordinatio Sacerdotis, & impositio manuum cum verbis secundæ formæ non est de essentia, & substantia Ordinis, sed adhibenda sunt ratione præcepti. t.2.tr.5.r.6.§.1. p.270
Si formæ verba Episcopus proferat in Sacramento Ordinis, antequam applicetur Materia, an Ordo sit iterandus? t.2.tr.5.r.16.§.1. p.277
Ex formæ defectu professio est nulla, etiam absque decreto irritante. t.7.tr.2. res. unic. §.12.p.244
Formam Baptismi, quando idiota baptizat, debet dicere vulgari sermone, potius quàm latinè, ne erret, nisi constet latinè benè proferendum?t.1.tr.1.r.45.§.4.p.31
Si formam Baptismi Sacerdos proferat lingua vulgari, an peccet saltem venialiter,quia de obstetricibus, & sæcularibus non est dubitandum? t.1.tr.1.r.56.§.4.p.37
Formam Baptismi, & modum baptizandi, an obstetrices teneantur Scire? ibid. à principio. p.36. & seq.
Si formam absolutionis Sacramentalis Sacerdos variet, dummodo tamen verba significent actum judicialem,an peccet mortaliter? t.1.tr.4.r.8.§. Primo. p.228
Formam Baptismi, aut formam, & verba consecrationis proferre sine vera aqua, aut sine vero pane,an sit peccatum mortale? tom.1. tract.7. r.74. acutissimè in §.6. pagina 380
Si formam consecrationis celebrans latinè inter latinos proferat Græco, vel Hispano sermone, an sit mortale, vel tantum veniale peccatum? t.2.tr.1.r.192.§.1.p.111
Formam inducit Decretum irritans, itaut actus aliter factus sit omnino nullus. tom.7. tract.2. resol. unic. §.8. pagina 243
Formam cap. Non minus,de Immunitate Eccles. servare an necessarium sit,si impetrent Principes Bullam à summo Pontifice pro imponendo aliquo tributo Clericis? t.9.tr.2.r.250.§.3. p.225

Formare.

Vide verb. *Processus*. tom.7

Formula.

Si formulas multas consecratas excedentes parvitatem materiæ in aliqua vigilia quis sumeret, an frangeret jejunium? t.4.tr.6.r.94.§.1. p.252

Fornicans.

Fornicans, & tactibus venereis vacans ad eximendum se à jejunio, peccat contra præceptum? tom.4. tract.6. r.18. §.1. pag.210
Fornicantes Episcopus, vel Generalis Religionis, non tenentur, Episcopatus, vel Generalatus circumstantiam fateri, nisi fornicatio illa ab Episcopo, vel Generali admissa ita publica sit, ut scandalum pareret. t.1. tr.7.r.72. §.2. p.378
Fornicantes in Oratorio privato in quo Missa celebratur, an committant sacrilegium. t.4. tr.1. r.63. §.1.p.66
Et an talis circumstantia sit necessariò in confessione aperienda. ibid.

Fornicari.

Non fornicandi præcepti ignorantia vincibilis non est speciale peccatum. t.1. tr.7. r.9. §.5. & seq. p.347
Unde, qui ex ignorantia culpabili negligit scire præceptum non fornicandi,non committit duo peccata mortalia, si de facto fornicetur, unum negligentiæ sciendi hujusmodi præceptum, alterum fornicationis, & ideo sufficiat, si in confessione dicat, fornicatus sum: ibidem §.5
Et quid, si hujusmodi ignorans præceptum non fornicandi, de facto non fornicetur, an teneatur illam culpabilem ignorantiam, & negligentiam confiteri, quia in periculo transgrediendi illud præceptum se expoluit, & consequenter voluit transgressionem illius? ibid.
Qui ad fornicandum induxit aliquem directè suo consilio, an satisfaciat, si in confessione dicat: Induxi meo consilio aliquem ad grave peccatum contra castitatem cum soluta? &c. t.1. tr.7.r.113. §.1. p.400
Si ad fornicandum virum paratum fœmina invitasset, & solicitasset, an fatenda sit hæc circumstantia scandali? t.1. tr.7. r.116.§. primo. p.402
Qui rem haberet cum concubina tota nocte, an teneatur confiteri hanc gravitatem totius noctis, vel sufficiat confiteri numerum peccatorum dicens, semel, vel bis fornicatus sum.t.1.tr.7.r.118.§.1.& seq.p.402.& seq.
Quidam adivit meretricem, ut ejus tactibus frueretur sine intentione fornicandi, sed postea fornicatus est, an in hoc casu sufficiat explicare in confessione fornicationem tantum, sine tactibus? t.1.tr.7.r.120.§.1.p.403
Ad fornicandum petenti cubiculum,an sit licitum commodare ex aliqua justa causa. t.7.tr.5.r.48.§.1.p.352
Quando sponte fornicantur virgines primo, an teneantur in confessione hanc circumstantiam explicare? tom.1. tr.7. r.93. §.2. p.389
Si quis fornicaretur cum vestibus sacris,an istæ pollucrentur, & ille debeat hanc circumstantiam in confessione aperire? t.1. tr.7. r.82.§.1.p.383
Ubi quod perditissimi homines in ore coëunt, & in hoc turpitudo illa contra naturam consistit, unde hoc est explicandum in confessione. ibid. §.2
Qui fornicari cum eadem muliere sæpius decrevit, deinde pluries cum illa fornicatur absque interruptione sufficiente ad multiplicandum peccatum, an unum tantum numero peccatum censeatur admisisse,an vero plura? t.1. tr.7. r.15. §.13. p.352
Fornicari, Vide verb. *Concubitus, Copula*. tom.1
Item verb. *Episcopus*.tom.5
Qui non fornicari vovit sub pœna 100. aureorum, si postea immemor voti fornicatur, an teneatur solvere pœnam? t.5.tr.1. r.32.§.5.p.21
Idem est si dum fornicatur memor sit voti, non autem pœnæ impositæ, etiam si esset pœna castitatis,Religionis, peregrinationis Ierosolymitanæ &c. ibid.
Fornicari,Vide verb. *Conditio, Fœmina, Vxor*. tom.6
Quando fornicari quis velit, an licitè possit aliquis alius admovere scalam, vel humeros sustentare, si alias proximus transgressurus erat præceptum? t.7. tr.5. r.67. §.2. pag.364
Fornicari, Vide verb. *Fornicatio*. tom.8
Qui fornicatur v. g. uno impetu, & successivè ter, an committat tria peccata, vel unum? tom.1. tr.7.r.25. §.1. pag.359
Qui fornicatur in die Iovis Sancti, vel eo die quo ad confessionem accedit, vel in die qua Sacram Eucharistiam sumpsit, vel in die alicujus magnæ festivitatis, an teneatur postea in confessione aperire hanc circumstantiam? tom.1. tract.7. resolution.54.§.2. pagina 372
Et quid, si statim post communionem, vel celebrationem fornicaretur? tom.1. tract.7. resolution.55. §.5. pagina 373
Si fornicatur Sacerdos Sacris Ordinibus initiatus, Religiosus professus, etiam Sacerdos, & Episcopus, satisfaciunt, si dicant in confessione se violasse votum castitatis, non manifestando votum solemne quod habent? tom.1. tractat.7. resolution.72. §.5. pagina 378

Idem

Idem est de fœmina, vel viro, si carnaliter se commiscent cum prædictis, nam satis est dicere in confessione se toties fornicatam esse, vel copulam sodomiticam habuisse cum viro voto castitatis astricto. tom. 1. tract. 7. res. 73. §. 3. pag. 379

Si fornicatur, qui cum expresso animo non vovendi castitatem ordinem sacrum suscipit, an in illo actu fornicationis, non peccet peccato sacrilegii, contra votum, &c. t. 1. tr. 7. r. 74. §. 6. p. 380

Qui fornicatur gestando aliquod frustulum reliquiæ S. Crucis, vel spineæ Coronæ, aut hostiæ consecratæ occultè, an debeat necessariò hanc circumstantiam in confessione explicare? t. 1. tr. 7. r. 80. §. 1. p. 383

Idem est si Parochus, dum iret cum sacro oleo ad ministrandum Sacramentum Extremæ-Vnctionis infirmo, in itinere cum illo rem haberet cum muliere. ibid. §. 5

Qui fornicatur cum muliere habente votum Virginitatis pto prima copula, & non ultima, an teneatur explicare tactus, & oscula cum ipsa sequuta? t. 1. tr. 7. r. 91. §. 1. & seqq. p. 387

Vbi an oscula, & tactus, quæ copulam subsequuntur novam malitiam contineant, & in confessione ob hanc rationem explicari debeantur. ibid. §. 4. p. 388. & melius in res. 119. §. 2. p. 403

Et quid de gaudio, collocutione, aut delectatione de copula habita immediatè post illam? ibid. §. 5. p. 388. & melius in res. 119. §. 3. p. 403

Qui fornicatur cum virgine sponte consentiente, an satisfaciat dicendo se toties habuisse copulam cum fœmina soluta? t. 1. tr. 7. r. 93. §. 2. p. 389

Vbi, quod peccatum Virginis, si sponte consensit, sive sit, sive non sit sub cura tutorum, aut parentum, non est peccatum stupri, sed simplicis fornicationis, & ideo ista circumstantia non est in confessione aperienda. ibid.

Qui fornicatur cum muliere parata, an confitenda sit circumstantia inductionis ad peccatum? t. 1. tr. 7. r. 115. §. 2. pag. 401

Qui fornicatur cum fœmina, an sufficiat de hoc se accusare, non addendo se illam incitasse? tom. 1. tract. 7. r. 116. §. 2. pag. 402

Vovens vovendi castitatem, si fornicatur ante promissam castitatem, non delinquit contra votum? t. 4. tr. 3. r. 95. §. 1. pag. 107

Idem est de illo, qui vovit sumere Ordines sacros, si fornicatur, antequam recipiat eos? tom. 4. tract. 3. res. 120. §. 1. pag. 116

Fornicarium.

Qui in fornicario actu versatur, an teneatur se retrahere ante supermatrizationem, etiamsi complex jam seminet, imo etiamsi ex vi prioris commotionis post retractionem esset futura seminatio extra vas? t. 2. tr. 6. res. 207. §. 4. pag. 460

Et quid, si fœmina jam seminaverit, an hoc non obstante, non tollat obligationem seminandi, & consummandi actum malum, quantum est ex parte alterius. ibid.

Fornicatio.

Fornicatio occulta facta in Ecclesia, an sit sacrilegium necessario manifestandum in confessione? t. 1. tr. 7. res. 87. §. 1. pag. 385

Fornicatio frigidi, vel Eunuchi cum muliere an sit circumstantia in confessione aperienda? t. 1. tr. 7. res. 130. §. 1. pag. 408

Fornicatio Episcopi nondum consecrati, nec sacro Ordine initiati, secluso scandalo non excedit malitiam simplicis fornicationis? t. 4. tr. 8. r. 98. §. 3. p. 392.

Fornicatio, Vide verb. *Acceptio*, *Adimplere*, *Ignorantia*, *Inducere*, *Meretrix*, *Opino probabilis*, *Optare*. tom. 8

Si de fornicatione non committenda Religiosus professus emittit votum, an teneatur hanc circumstantiam voti emissi post professionem explicare, si forte fornicetur? t. 1. tr. 7. r. 75. §. 1. p. 381

Idem est de Sacerdote, vel sacris Ordinibus initiato? ibidem §. 1

A fornicatione simplici non differunt stuprum, & raptus Virginis consentientis, & ideo in dictis casibus, an sufficiat, ut quis dicat, fornicatus sum semel, &c. t. 1. tr. 7. r. 99. §. 2. & latè in res. 95. p. 389. & 390

Fornicatione inquinatus, si peccato prius confesso, Eucharistiam die sequenti sine causa sumat, an saltem venialiter peccet? t. 2. tr. 2. r. 48. §. 1. p. 185

Et quid, si in eadem die qua homo fornicatur, confitetur, an faciat contra consilium Rubricæ Missalis sumendo Eucharistiam in eadem die, & peccet venialiter? t. 2. tr. 2. r. 49. §. 1. p. 186

Qui ex fornicatione natus est ex matre certo in loco habitante, & patre alio, an Episcopus possit illum ordinare? t. 2. tr. 5. r. 47. §. 1. p. 290

Qui fornicationem commisit, an sufficiat si in confessione dicat, commisi grave peccatum in materia castitatis cum soluta? t. 1. tr. 7. r. 112. §. 1. p. 400

Qui propter fornicationem furatur, an teneatur hanc circumstantiam finis in confessione explicare, vel sufficiat dicere furatus sum, & postea per alium actum dicere, habui intentionem fornicandi? tom. 1. tract. 7. res. 152. §. 1. pag. 416

Si fornicationem admiserit alter ex contrahentibus, an sponsalia etiam jurata dissolvantur? tom. 2. tr. 6. r. 13. §. 1. pag. 337

Quando fornicationem uterque commisit post sponsalia, an liceat utrique sponso à sponsalibus resilire? tom. 2. tr. 6. r. 15. §. 1. p. 338

Per fornicationem unicam tantum, & occultam ab uxore commissam, an legatum à marito relictum, ut castè vivat in conscientia amittatur? tom. 6. tract. 8. resol. 53. §. 5. pag. 421

Si ob fornicationem dictam legatum amissum sit, an recuperetur, si fœmina ad meliorem frugem redeat? ibidem §. 6

In fornicationis actu gestatio Reliquiarum, vel illas amasiæ dare, an sit circumstantia in confessione aperienda? t. 1. tr. 7. r. 81. §. 1. p. 383

Idem est de Agno benedicto, vel calculo cum indulgentia? ibidem.

Et quid, si suptadictæ Reliquiæ darentur amasiæ non ex gratitudine, & benevolentia, sed tamquam præmium actus fornicationis, an in isto casu esset sacrilegium hoc facere? ibidem.

Qui fornicationis tria peccata commisit cum tribus fœminis, an sufficiat dicere in confessione, se, ter, fornicatum fuisse? t. 1. tr. 7. r. 114. §. 1. p. 401

Qui fornicationis vitandæ causa contrahunt matrimonium, sive sint senes, sive juvenes, non peccant venialiter? t. 2. tr. 6. r. 203. §. 3. p. 458.

Fornicationis peccata inter Regulares, an dicantur contra bonum publicum? t. 7. tr. 1. r. 240. §. 1. p. 153

Et quid quando committeretur semel fornicatio, aut bis, quod idem est dicendum de peccato, & crimine nefando? ibid. §. 2

Et an in his adhibenda sit correctio, quando speratur? ibidem §. 3

Vide verb. *Fornicari*, *Fornicarium* cum suis nationibus t. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8

Fornicator.

Fornicator dum immoderata copula cum muliere prægnante coit, illique fœtus animati abortum causat, an fiat irregularis? tom. 5. tractat. 5. resolution. 111. §. 6. pagina 262

Vide verb. *Episcopus*, *Fornicari*. tom. 5

Fornicatum.

Si occultè fornicata sit uxor, cui legatum relictum est à marito, si honestè, & castè vixerit, an possit ab ea in conscientia exigi, & retineri? tom.6. tract.8. resol.53. §.1. pag.421

Si fornicata est uxor, an debeatur ei legatum sub conditione non ineundi secundas nuptias? tom.6. tract.8. r.55. §.5. pag.424

Si fornicata sit fœmina semel, vel bis, an amittat legatum relictum sub conditione castè, & benè vivendi? ibidem §.4

Vide verb. *Conditio, Fœmina, Fornicatio, Vxor.* tom.6

Appendix ad alias difficultates contentas in Tomo 8. *ex Tract.6. circa hac verba*, Fornicari, Fornicarius, Fornicatio.

FOrnicatio an sit intrinsecè mala, vel tantum mala quia prohibita, & mortifera, & in omni casu? t.8. tract.6. res.1. pag.133

Vbi reprobatur opinio asserens fornicationem simplicem jure naturæ, secluſa prohibitione divina, *Non Machaberis* esse malam, non tamen habere malitiam, & inordinationem mortalem, sed venialem; mortalem vero habere ex solo jure divino? ibid. §.4. p.134

Et notatur posse dari ignorantiam invincibilem de simplici fornicatione, saltem apud certas gentes destitutas Doctoribus, & scientia rerum moralium? ibidem §.5. pagina 135

Et quid de surdis & mutis à nativitate inter Christianos ignorantes fornicationem esse illicitam, & si qua tamen persona amens, & puella vim patiens fornicationis actum committerent, an peccent? ibidem prope finem §.7. & seq.

Idem quod dictum est de fornicatione, dicendum est etiam de pollutione. ibid. §. ult.

An sit peccatum mortale optare, ut fornicatio sit licita? t.8. tr.6.res.2. p.135

An sit major peccatum inducere mulierem ad fornicandum, quam illam occidere? t.8. tr.6.r.3. p.136

Quando fœmina violenter cognita à viro peccet, vel non peccet mortaliter? Et an teneatur impedire talem violentiam cum clamore, conatu, & revisu corporis; sed non teneatur clamare ad evitandam mortem, infamiam, &c. etiam si adsit periculum consentiendi in copulam carnalem? tom.8. tract.6. resolution.4. & 5. pag.136. & 137

Et infertur, quod si vir, & fœmina cohabitent cum manifesto periculo internæ libidinis, & separari non possunt sine ingenti periculo mortis infamiæ, vel scandalo, an sit licitum unà permanere cum eo periculo? ibidem §.3. & seq. dictæ Res.4. & in multis aliis ejus notat. pag.136

An sit deneganda absolutio pœnitenti, qui mutuo dedit concubinæ centum aureos, quorum recuperationis spem amittit, si è domo eam ejiciat? tom.8. tr.6. r.5. §.2. pag.137

An si quis haberet copulam cum fœmina mortua, quodnam peccatum luxuriæ committeret? Et an talis circumstantia non sit aperienda in confessione, sed sufficit dicere se pollutionem habuisse? tom.8. tract.6. resol.6. pag.137

Et an incidat in casum reservatum de coëuntibus cum brutis, qui cognosceret belluam jam mortuam, licet intra ejus vas seminet? ibid. §.4

An si quis haberet copulam cum fœmina dormiente, quodnam peccatum luxuriæ committeret? tom.8.tr.6. res.7. pag.138

Idem est, si quis haberet copulam cum aliqua fœmina subito apoplexia correpta, vel alio morbo sensibus destituta, & tunc occasionaliter ab alio carnaliter cognosceretur? Vbi, quid sit raptus stricte & formaliter? ibidem.

Fortuna.

Si ad fortunam propinquiorem postea debitor venerit, an cessio bonorum liberet eum à restitutione? tom.6. tr.5. r.20. §.1. p.284

Et quid, si cessit bonis cessione ignominiosa, sedendo in loco publico? tom.6. tract.5. resolution. 21. §.1. pagina 285

Vide verb. *Consumere.* tom.8

Fori Privilegium.

Fori privilegio an gaudeant moniales Turris Speculatorum Romæ existentium? tom.7.tract.1. res. 350. §.1. pagina 239

Fori privilegio an gaudeant sorores Tertiariæ, vulgo dictæ Bizochæ, seu Beatæ? tom.7. tract.1. resol.351. §.6. in fine. pag.240

Fori privilegio concesso Domino, marito, &c. gaudent servi, uxores, &c. tom.9. tract.8. resol.3. §.2. & seqq. pagina 443

Forum.

Ad forum judicis declinandum; an sufficiat possessio Clericatus? t.9.tr.2. r.120. §.1. p.157

Forum rei quomodo debeat sequi actor? Et possit fieri statutum, ut reus sequatur forum actoris? tom.9. tr.2. res.280. §.7. p.239

Vide verb. *Animus, Beneficium, Patrimonium.* tom.2

Item verb. *Delictum, Iurisdictio, Lex.* tom.3

Item verb. *Bulla Pontificia,* tom.5

Item verb. *Abscondere, Damnum, Vbi.* tom.7

Item verb. *Declinare.* tom.8

Item verb. *Familia, Familiares, Famulus.* tom.9

In tomo 9. ex tractat.2. de Immunit. Ecclesiastica sunt quamplurimæ difficultates super hoc verb. *Forum.* Vbi demonstratur quando Clericus, & aliæ personæ quasi Ecclesiasticæ gaudent privilegio fori, & quando vero illud amittunt, & perdunt.

Forum Conscientiæ.

In foro conscientiæ, & multo minus in foro externo, & contentioso, non potest Prælatus Regularis subjicere suum subditum Episcopo? tom.7. tract.1. resol.1.§.6. pagina 2

In foro conscientiæ an sint revocata privilegia Regularium contraria Concilio Tridentino? tom.7. tr.1.r.85. §.4. pag.62

In foro conscientiæ an possint Regulares uti privilegiis suis, quæ sunt expressè revocata per Concilium Tridentinum, verbi gratia, an Regulares in foro conscientiæ possint ordinari ante legitimam ætatem? t.7. tr.1. r.126. per totam. p.88

Non solum in foro conscientiæ, sed etiam in foro judiciali, an ordo correctionis sit servandus? t.7. tr.4. r.60. §.1. pag.316

Saltem quoad forum conscientiæ censetur eo ipso dispensatus illegitimus, si eligatur in prælatum à sciente illegitimitatem ejus, & potente dispensare, & secus quoad forum externum? t.7.tr.1. r.286. §.3. p.190

Forum contentiosum.

Fori contentiosi, & conscientiæ jurisdictionem an habeat Vicarius, si absentia Prælati Præpositi esset non solum à domo, sed etiam à civitate, vel esset mortuus, vel ex alia causa dimisisset officium? tom.7. tract.1. resol.90. §.10. pag.67

In foro contentioso non potest Prælatus Regularis, subjicere subditum suum Episcopo ? tom. 7. tract. 1. r. 1. §. 6. pagina 2

Forum Ecclesiasticum.

Si in foro Ecclesiastico Clerici in sacris, & Beneficiarii condigne non puniuntur, an possint à Rege privari bonis ab ipsorum Rege obtentis ? tom. 9. tract. 2. r. 57. pagina 130
In foro Ecclesiastico an possint viduæ, & pupilli, & pauperes, & aliæ personæ miserabiles convenire laicos. Et quid si pupilli, & viduæ essent divites ? t. 9. tr. 2. r. 306. & 307. p. 252
In foro Ecclesiæ semel punitus, an possit iterum pro eadem culpa à judice seculari puniri, etiam ad excessum pœnæ ? t. 9. tr. 2. r. 303. & 304. p. 252
Et quid è converso, si delictum est misti fori ? t. 9. tract. 2. resol. 303. §. 3. ibid.

Forum externum, & internum.

In foro externo, & maximè interno an superiores Regulares, & alii excusentur à pœnis, & censuris impositis in Bullis Pontificiis ratione ignorantiæ, & bonæ fidei ? t. 7. tr. 1. r. 19. §. 1. p. 13
Et in hoc casu an ignorantia probetur per juramentum ? ibidem §. 3
Et quid, si ignorantia sit vincibilis ? Et quid, si sit crassa, & supina ? ibid. §. 5. p. 14
In foro utroque omnes Prælati Conventuales Religiosorum habent jurisdictionem ordinariam, & proinde possunt eam delegare ? tom. 7. tractat. 1. resolut. 94. §. 1. pagina 70
An pro utroque foro intelligantur concessa privilegia Regularium absolutè ? tom. 7. tract. 1. resol. 287. §. 18. pagina 195
Tam in foro exteriori, quam in foro conscientiæ an mendacium sit peccatum mortale, etiam circa illa, ad quæ reus non tenetur ? tom. 7. tract. 1. resolution. 302. §. 2. pagina 210
In utroque foro Vicarius generalis exercitus habet jurisdictionem, & potestatem Ecclesiasticam, & quasi Episcopalem circa milites in exercitu existentes ? t. 7. tr. 7. r. 65. ubi latè. p. 425. & seqq.

Forum judiciale.

In foro judiciali an ordo correctionis sit servandus ? t. 7. tr. 4. r. 60. §. 1. p. 316
Ad forum Iudicis sæcularis declinandum, an sufficiat possessio clericatus ? t. 9. tr. 2. r. 120. §. 1. p. 157

Forum mistum.

Fori misti an sit causa sponsalium ? Et quid, si juramento firmata sint sponsalia ? tom. 9. tract. 2. resolut. 228. §. 1. pagina 215
Fori misti an sit materia juramenti positi in aliquo contractu, & simili negotio ? tom. 9. tract. 2. res. 235. §. 1. pagina 217
Fori misti an sit causa decimarum ? tom. 9. tr. 2. à res. 271. usque ad 274 inclusivè. p. 235
Ubi varii casus pro praxi.
Fori misti an sit causa cognoscendi de alimentis filio spurio debitis ? Vbi alia contingentia in dicto casu ? tom. 9. tr. 2. r. 285. §. 1. p. 243
Fori misti an sit crimen sacrilegii ? tom. 9. tract. 2. res. 288. §. 1. pag. 244
Et an crimen adulterii ? Vbi pro praxi aliqui casus distinguuntur ? t. 9. tr. 2. r. 290. §. 1. p. 245
Et an crimen concubinatus ? tom. 9. tract. 2. resolut. 292. §. 2. ibidem.
In fori misti causis an judex Ecclesiasticus teneatur præbere processum judicibus laicis, à quibus auxilium petit ? t. 9. tr. 2. r. 299. §. 1. p. 250
In fori misti criminibus, an judex Ecclesiasticus possit laicos sine auxilio brachii sæcularis in carcerem detrudere ? t. 9. tr. 2. r. 301. §. 1. p. 251
Et an dicti laici non in carceribus Regiis, sed in Ecclesiasticis reponendi sunt ? ibid. §. 2
Si fori misti sit delictum, an possit iterum punitus in foro Ecclesiæ pro eadem culpa à judice sæculari puniri, etiam ad excessum pœnæ ? tom. 9. tract. 2. resolut. 303. §. 3. pag. 252
Fori misti an sit crimen usuræ ? tom. 9. tract. 2. resol. 309. §. 1. pag. 253
Vide verb. *Forum.* tom. 2. 3. 5. 6. 7. 8. & 9
Item verb. *Hæres, Professio.* tom. 6

Fractio.

In Fractione sigilli Confessionis non datur parvitas materiæ ? t. 1. tr. 8. r. 6. p. 425
Fractio Hostiæ an pertineat ad essentiam sacrificii ? t. 3. tr. 1. r. 102. §. 2. p. 135
Fractio Altaris privilegiati quænam sit necessaria ad id, ut Indulgentia illius pereat ? tom. 4. tract. 1. resolut. 24. §. 2. pag. 17
Vbi multæ distinctiones adducuntur pro prædicto casu. §. 1
Et quæ fractio Medalliæ, Rosarii, Imaginis, Crucis, Orbiculi benedicti, &c. sit necessaria, & censeatur periisse indulgentia illis concessa, vel ut Indulgentiam retineant ? t. 4. tr. 5. r. 25. §. 2. p. 190. & r. 26. §. 1. p. 191. & 2. 27. §. 2. p. 192
Vide verb. *Esus, Parvitas materiæ.* tom. 4

Fragmentum.

Si fragmentum aliquod finita Missa in Sacristia Sacerdos inveniat in calice, vel Patena, an possit illud sumere ? Et quid, si fragmentum fuerit ab alio præconsecratum ? tom. 2. tr 1. à res. 245. usque ad 250. inclusivè p. 152. & sequentibus.
Fragmentum vestium an liceat emere à Sartoribus ? tom. 6. tr. 3. r. 177. p. 215

Frangentes.

Frangentes fores Ecclesiæ an gaudeant ejus immunitate ? t. 9. tr. 1. r. 30. §. 1. p. 25
Frangentes carceres, & inde ad Ecclesiam confugientes, an gaudeant ejus immunitate ? tom. 9. tract. 1. res. 65. §. 1. pag. 42

Frangere.

Si frangat exilium laicus relegatus per certum tempus, infra quod efficitur Clericus, an sit à judice laico pro fractura cognoscendus ? Idem quæritur de bannito ? t. 9. tr. 2. r. 107. §. 1. p. 152
Et quid, si Clericus sit relegatus à judice Ecclesiastico, & postea laicus effectus est ? t. 9. tr. 2. r. 108. §. 1. ibid.
Quando frangatur sigillum confessionis, & quando vero non, in primo indice tomi 1. in ejus tract. 8. de sigillo Confessionis multa invenies in omnibus ejus 67. resol. lege illum, & non pigebit.
Si frangere hostiam non potest Pontifex propter manus tremulas, an possit secum dispensare in hoc ritu ? t. 3. tr. 1. r. 102. §. 1. p. 135
Qui frangit illicite secretum naturale, qui sub juramento servare promisit, duplicem committit culpam lethalem diversam specie, quam tenetur in confessione aperire ? t. 1. tr. 8. r. 2. §. 1. p. 425
Qui frangit legem à majori parte acceptatam, secluso scandalo, an mortaliter peccet ? tom. 6. tract. 1. resol. 61. §. 1. pag. 49
Et quid è contra si à majori parte non sit acceptata ? ib. §. 2
Vide verb. *Fractio.* tom. 3

Item verb. *Esus, Fractio, Parvitas materiæ.* tom.4
Item verb. *Animadvertere Carcer, Sigillum.* tom.5
Item verb. *Carcer.* tom.6
Item verb. *Frangentes.* tom.9

Frater.

Frater an teneatur dotare sororem? tom.2. tract.6. ref.47. §.9. pag.357
Et quid, si soror sit tantum necessaria? ibid.
Et quid, si sit consanguinea, verbi gratia, ex eodem patre, sed ex alia matre fratri conjuncta. ibidem §. 10. & sequentibus.
Vbi aliqua alia circa has sorores, etiamsi sorores sint Clericorum pro dote, & alimentis earum. §.14
Frater. Vide verb. *Matrimonium.* tom.3
Item verb. *Missam audire.* tom.4
Frater Cardinalis, si obtinuit licentiam erigendi in domo sua Oratorium, an talis licentia sit nulla, stante clausula apponi solita: Si Cardinalis frater in sua habitatione separata Oratorium habeat? tom.4.tr.2.resol.30. §.7. pag.45
Frater percutiens Clericum turpiter agentem cum sorore, an censuram incurrat? tom.5. tract.2. r.16.17. & 18. à p.132. ad 134
Vbi latè pro aliis contingentibus circa hoc.
Frater percutiens Clericum turpiter inventum cum sorore, an teneatur ad sedem Apostolicam ire pro absolutione? t.5. tr.5.r.125. §.2. p.270
Frater an teneatur denunciare fratrem hæreticum? tom.5. tr.9.r.9. §.1. p.382
Et quid, si frater perpetraret crimina extra hæresim formalem? t.5.tr.9. r.11. per totam. ibid.
Frater. Vide verb. *Extraneus, Legitima.* tom.6
Item verb. *Hæres.* tom.8
Frater occisi an succedat in juribus debitorum realium, quæ defunctus habebat ante mortem, unde expensæ quæ factæ fuissent in curatione, verbi gratia, vulneris, restituendæ sint fratribus, quia ad illas habebat jus defunctus ante mortem? tom.8. tract.5. resolution.72. §.2. pag.125
Frater fratri an possit eligere sepulturam? t.8. tr.8. ref.9. §.2. pag.191
Vt fratres, & sorores contrahant matrimonium, an Pontifex dispensare possit? tom.3. tr.1.ref.84. §.1. & seqq. pagina 111
Ubi an tale matrimonium sit jure naturæ irritum?
Si duo fratres sibi adinvicem donationem facerent omnium bonorum præsentium, & futurorum, an talis donatio sit valida, &c. tom.6. tract.7. r.104. Notandum est etiam. p.366
Fratres Regis offendentes an gaudeant immunitate Ecclesiæ? t.9 tr.1.r.50. §.3. p.34
Fratres Clericorum sunt exempti ab onere hospitandi, dum una simul vivunt? tom.9. tractat.2. resolut.179. §.1. pag.182
Fratri non est licitum sororem, & cum illa turpiter agentem, & commixtum inventum occidere? tom.5. tr.5. r.125. §.2. in fine. p.270
Et an in tali casu peccet contra justitiam illos propria authoritate occidendo? ibid. §.3
Fratribus indigentibus an possit uxor inscio marito præbere eleemosynam? t.4. tr.7. ref.34. §.9. p.296
Fratribus occisi an interfector in foro conscientiæ teneatur ad aliquam restitutionem, quidquid sit in foro judiciali? t.8. tr.5.r.71. §.1. p.125

Fratres Minimi.

Fratres Minimi, & Minores an post Decretum Vrbani VIII. habeant aliquod privilegium, cujus vigore possint reducere Missas ad minorem summam? tom.2.tr.1. ref.9. §.1. p.2
Ubi an talis gratia ad alias Religiones per communicationem extendi possit? ibid.

Fratres Minores.

Frater Minor si ex improviso invenitur mortuus, cum bursa denariorum, an privandus sit Ecclesiastica sepultura? t.7.tr.3. r.67. §.1. p.278
Frater Minor. Vide verb. *Impedire, Revelare.* tom.7
Fratres Minores. Vide verb. *Fratres Minimi.* tom.2
Fratres Minores an possint esse executores testamentorum cum licentia superioris, ut dictum est de aliis Religiosis? t.6.tr.9. r.14. §.1. p.462
Et an possint dare consilium executoribus? ibid.
Et quid, si ultra unum fratrem Minorem executorem testator relinquat etiam alios sæculares executores? ibid. §.6. pag.463
Fratres Minores an possint esse Commissarii ad condendum testamentum nomine committentis? tom.6. tr.9. r.17. §.1. p.464
Et an valeat tale testamentum absque licentia superioris? ibid. §.3. p.465
Fratres Minores, si uterentur camisiis lineis, an peccent mortaliter? t.7.tr.1.r.206. §.2.in fine. p.129
Fratres Minores equitando an peccent tantum venialiter, ratione parvitatis materiæ. t.7.tr.1.r.304. §.7. p.213
Fratribus minoribus donatio facta an sit valida? t.6. tr.7. r.124. §.1. p.376
Et an sit irrita donatio facta alicui ex supradictis Religiosis particularibus per modum legati? ibid. §.2
Fratribus minoribus an possit committi nominatio executorum alicujus testamenti? t.6.tr.9. r.10. §.1. p.460
Et ad hoc an in fratre minore requiratur facultas à suo Prælato? ibid. §.2. p.461
Fratribus Minoribus an possit in testamento electio pauperum committi, & an possint sine licentia Prælati eligere pauperes, prout testator commisit? t.6.tr.9.ref.15. §.1. & seqq. p.463. & seqq.
Fratribus Minoribus legatum relictum pro infirmaria, &c. an sit licitum? Vbi aliqua alia notabilia pro legatis annuis relictis prædictis fratribus minoribus? t.7. tr.1. r.233. & 234. p.149
Fratribus Minoribus an ex vi regulæ sit prohibitum in biga, vel quadriga ambulare, & an super humeros, ut apud Indos, vel lectica, aut ferculo ab hominibus gestari possint, ut expressè fit in Neapoli? tom.7.tr.1. r.304. §.1. p.212
Et an ire in curru à bobus tracto possint? ibid. §.5. pagina 213
Ex fratribus Minoribus eligere in Prælatum, qui actualiter, & ante officium equitare indigeat, non est laudabile. Attamen si in medio Prælaturæ equitare indigeat, non tenetur ex vi regulæ dimittere officium, ne equo uti cogeretur. ibid. §.6
Si ex fratribus Minoribus aliquis hodie verbi gratia equitet, vel quadriget medium milliare, & post paucos dies aliud medium milliare, &c. an istæ parvæ materiæ postea inter se uniantur, itaut constituant quantitatem notabilem ad incurrendum peccatum mortale, & secus, si cum magno intervallo temporis equitent multoties dimidium milliare? ibid.
Vt fratrum Minorum consilium executores sequantur, an testator præcipere possit pro executione sui testamenti? t.6. tr.9.r.16. §.1.p.464
Et an tale consilium præstare possint absque licentia superioris? ibid. §.2

Fratres tertii Ordinis.

Fratres tertii Ordinis D.Francisci & D.Dominici, in communitate degentes, & habitum Religionis gestantes, an gaudeant privilegio Canonis, & fori? tom.5.tr.2.r.52. §.1. pag.155

Et

Et quid, si in propriis domibus commorantur, & se, suaque bona Religioni obtulerunt? ibid.

Fratres D. Ioannis.

Fratres D. Joannis qui portant mediam Crucem albam, an gaudeant privilegio fori, & exemptione gabellarum? tom.9. tract.2. res.170. §.1. pag.179

Fraudantes.

Fraudantes vectigalia justa an peccent, & teneantur ad restitutionem? t.6. tr.1. r.76. §.1. p.55
Et quid, si præjudicent ementibus talia vectigalia, & tributa? ibid.
Fraudantes vectigalia non sunt à Confessariis urgendi ad restitutionem in casu, quo pœnitentes restituere nollent. ibid. §.4
Fraudantes Regia tributa, an gaudeant Ecclesiæ immunitate? t.9. tr.1. r.56. §.1. p.36

Fraudare.

Vide verb. *Compensare, Creditor, Deducere, Dubium.* tom.6
Item verb. *Extrahere.* tom.9
Si fraudavit Clericus sacris Ordinibus initiatus, aut Religiosus aliquem in magna quantitate in ludo taxillorum, vel alearum, an satisfaciat dicendo in confessione se proximum in quantitate notabili fraudasse, vel teneatur aperire etiam circunstantiam instrumenti & medii? t.1. tr.7. r.151. §.1. p.416

Fraus.

Qui fraude cogitur ad mutuandum, an licitè possit damna emergentia recipere, quamvis hæc damna in pactum non fuerint deducta? tomo sexto, tract.3. resolut.24. §.1. pag.130
Quando quis fraude novitium, vel alium impedivit à professionem Religione, quid est dicendum de peccato, & damno temporali, & commodo facto Religioni? t.7. tr.1. r.145. §.7. p.97
Et quid, si sine fraude ex Monasterio Religionum professum seduxit? ibid. §.8
Qui fraude impedit, ne aliquis consequatur officium, beneficium, hæreditatem, &c. an teneatur ad restitutionem? Ubi alii 12. casus, in quibus supponitur fraus. t.8. tr.7. r.48. §.2. p.175
Si fraude puella violata fortè postea æque commodis potita est nuptiis, itaut nihil detrimenti acceperit, non debet ei violator quidquam necessariò restituere. t.8. tr.7. r.57. §.3. p.182
In fraudem gabellarum quando censeatur facta donatio Patris filio Clerico. tom.6. tract.7. res.44. per totam. pag.333
Si fraudem Clerici efficiant quoad pondera, & mensuras, vel quoad pretium rerum venalium, an possint puniri in mulctis pecuniariis impositis à lege per judicem laicum? tom.9. tractatu secundo, res.99. §.1. pag.149
Qui in fraudem Collectarum tantum, & non cum intentione clericandi susceperunt habitum Clericalem, an teneantur solvere gabellas à Principe impositas? t.9. tr.2. r.261. §.1. p.231
De aliquibus fraudibus, & deceptionibus, quæ in ludo taxillorum, & alearum non cognoscuntur, nec permittuntur, quibus utentes ad restitutionem tenentur. t.6. tr.4. r.46. §.1. p.263
Fraudibus, simulationibus, artibus, cautelis, &c. quæ in ludi legibus permitti solent, &c. in his, & similibus casibus an licitum sit in ludo uti? t.6. tr.4. res.50. per tot. pag.264
Fraus. Vide verb. *Fraudare.* tom.1
Item verb. *Compensare, Creditor, Deducere, Dubium.* tom.6
Item verb. *Secretum.* tom.7
Item verb. *Avus.* tom.8
Item verbum *Extrahere.* tom.9

Fricatio.

Vide verb. *Expellendum, Fœmina, Refricare, Semen.* tom.8

Frigidus.

Frigidus, vel Eunuchus, si habet copulam cum muliere, an teneatur explicare in confessione hanc circunstantiam impotentiæ? tom.1. tract.7. resolut.130. §.2. pag.408
Et quid in peccatis internis, nisi fortè fuerint desideria, quæ talem malitiam præscinderent? ibid. §.2

Frigus.

Per media frigora, & nives vestem suam in itinere alteri præbere an liceat? tom.8. tract.5. resolut.35. in fine. pag.108

Frons.

Ut in fronte Unctio in Confirmatione adhibeatur ab Episcopo, an sit de necessitate sacramenti & præcepti, & si ita Episcopus non conferat sacramentum, an peccet mortaliter, & efficiat sacramentum nullum? t.1. tract.2. resolut.6. §.3. pag.73

Fructus.

De fructibus, si aliquis pomum, pirum, uvam, & similia sumat ad sedandam sitim, & dentibus conterendo deglutiat succum dentibus expressum, rejecta substantia ab ore, an frangat jejunium? t.4. tr.6. r.96. §.4. pag.255
Et quid de malis massilicis, vulgò *Limoni*, de malis medicis, vulgò *Aranci*, & de cæteris similibus fructibus? ibidem §. primo, pag.254. & melius in res.97. §.1. pag.255
Qui poma, panem, legumina, & similia habet, an teneatur jejunare? t.4. tr.6. r.97. §.7. p.256

Fructus ex Correctione.

Sperare fructum statim ex correctione, an necessariò requiratur, vel sufficiat, si decursu temporis speretur? t.7. tr.4. r.11. §.5. p.284
Si fructus non speratur ex correctione fraterna, an adhibendi sint testes, vel his omissis an recurrendum sit ad Superiorem? tomo septimo, tract.4. resolut.49. per totam. pagina 307

Fructus sacrificii.

Fructum majorem Sacerdos recipit celebrans pro defunctis, quàm si celebrasset pro vivo. t.4. tr.1. resol.10. §.3. pag.8
Fructum integrum sacrificii ex opere operato, an Episcopus, & omnes concelebrantes cum illo referant? t.4. tr.8. r.92. §.5. p.389
Vide verb. *Missam celebrare.* tom.4

Fructus, id est Redditus.

In fructibus beneficii an detur parvitas materiæ, itaut non consurgat obligatio recitandi Horas Canonicas, nec restituendi fructus? t.3. tract.6. resol.7. & 8. §.1. & seqq. p.422

Et an saltem in dicto casu diebus festis, & Dominicis teneantur recitare Officium divinum? t.3. tr.6. res.7. §.3. ibid.
A fructibus beneficii an sit privatus suspensus ab Officio? t.5. tr.3. r.15. §.1. p.175
Fructibus Præbendarum an gaudeant Inquisitores, quamvis non resideant? tom.5. tract.10. resolut.135. per tot. pag.467
De fructibus suis an Monachi habentes beneficium in perpetuum disponere possint? tom.6. tract.7. resol.9. §.8. pag.312
De fructibus Ecclesiarum vacantium an Rex disponere possit in Regno Siciliæ ad beneplacitum in quoscumque usus voluerit? Et quid de consuetudine circa hoc. t.9. tr.2. r.14. §.1. p.104
Pro fructibus Ecclesiæ an possit Clericus convenire laicum coram iudice Ecclesiastico? t.9. tract.2. resol.281. §.1. pag.240
Fructus. Vide verb. *Applicare, Ignorantia.* tom.2
Item verb. *Clericus, Episcopus, Fides Catholica, Ignorantia, Obligatio, Occupatio, Officium divinum, Parochus.* tom.3
Fructus restituere an teneatur Episcopus, qui absque causa abest à Diœcesi etiam spatium trium mensium à Concilio Tridentino concessum, & cum causa, si abest ultra tempus trium mensium? tom.3. tract.3. res.71. §.4. pag.339
Fructus. Vide verb. *Beneficiarius, Beneficium Cardinalis, Clericus, Eleemosyna, Episcopus, Irregularis, Testamentum.* tom.4
Item verb. *Beneficiarius, Beneficium, Bona temporalia, Pensio.* tom.5
Fructus restituere non tenetur, qui ex oblivione naturali omittit Horas Canonicas. tom.5. tract.1. resol.32. §.5. in fine. pag.21
Fructus ex pignore perceptos an teneatur mutuator in sortem computare? tomo sexto, tract. 3. resolut.31. §.1. pag.134
Et an ratione lucri cessantis, damni emergentis, vel alterius justi tituli ex pacto eos fructus servare possit? ibidem.
Et quo titulo in casu fructus feudi, vel rei emphyteuticæ sibi in pignus creditæ sine usura percipere, & in sortem non computare mutuator possit? ibid. §. Sat. pag.134
Vbi, quod fructus, qui percipiuntur ex pignore pro dote nondum soluta Genero, non debent computari in sortem. §. Secundus. ibid.
Et quid, si Princeps supremus, sive tempore belli, sive in alia Reipublicæ necessitate accipit à subditis magnam pecuniarum summam, & in pignus civitatem, vel pignus fructiferum; si nobiles illi, qui talia pignora accipiunt, in sortem non computent fructus, quos ex pignore accipiunt; an hoc licitè possit fieri? ibid. §.6
Et quid, si Princeps suam mentem explicet, quod nollet, aut fructus donare patrimonialium bonorum, & dominium totum transferre in creditorem, sed tantum velit ei dare jurisdictionem in territorium, vel civitatem, & transferre in eam curam gubernandi subditos, &c. ibid. §. ult.
Fructus rei venditæ cuinam competat? t.6. tr.3. res.32. §.1. & seq. p.135
Et quid quando de fructuum conventione nihil dictum est? ibid. §.2
Fructus quidem venientes post traditionem, sed ante pretii solutionem, vel antequam habitum sit pro soluto, ad quem pertineant? ibid. §.4
Fructus nondum apparentes rei venditæ, & non traditæ, & ante solutionem pretii ad quem pertineant? ibidem.
Fructus rei venditæ, & traditæ, soluto pretio, vel habita fide de pretio, & concessa dilatione ad solvendum ad quem pertineant? ibid. §.9
Sed in supradictis tribus casibus sunt etiam aliquæ distinctiones.
Si fructus annuales, vel redditus reservantur in venditione alicujus fundi, vel domus, donec solvatur pretium, an sit contractus usurarius? t.6. tr.3. res.56. per tot. pag.148
Qui fructus meliores vendunt pretio majori, deteriores vero pretio taxato, an peccent, & obligentur ad restitutionem, verbi gratia, boves, triticum, vinum, cæteraque merces? tom.6. tract.3. res.88. 89. & 90. p.163. & seqq.
Et quid quoad peccatum mortale tam venditorum, quam emptorum in dicto casu? tom.6. tract. 3. resolut.88. §.4. pag.163
Fructus percepti restituendi sunt in restitutione in integrum minorum, & Ecclesiæ. t.6. tract.3. res.165. §.8. & seqq. p.208
Ad fructus non tenetur possessor malæ fidei, quos in veritate Dominus rei non erat probabiliter percepturus. t.6. tr.3. r.172. §.2. p.213
Fructus. Vide verb. *Beneficiarius, Clericus, Dominus, Dos, Redditus, Restituere.* tom.6
Si fructus collectos coloni Religiosorum deferant de loco ad locum, aut alienent, an judex laicus possit ab eis exigere gabellas? t.9. tr.2. r.269. §.3. p.235
Fructus. Vide verb. *Familiares.* tom.9
Ad fructuum restitutionem an teneatur Episcopus si pro tribus mensibus elapsis à Confirmatione Episcopatus consecratus non sit? tom.4. tract.8. resolut.55. §.1. pag.354
De quadam fructuum beneficii male susceptorum restitutione à quodam beneficiario, qui existens irregularis susscepit primam Tonsuram absque dispensatione, & postea obtinuit beneficium, dando mediatori magnam pecuniarum summam. t.5. tr.5. r.138. §.1. 10. & seqq. pag.275
Fructuum commoditates durante vita hæretici possessoris majoratus, an pertineant ad fiscum, vel ad sequentes vocatos? tomo quinto, tract.10. resolut.120. §.4. pag.460
Qui fructuum redditum administrationem liberam habent, quomodo non habeant dominium, aut quomodo potest talis libera administratio consistere cum voto paupertatis? t.6. tr.7. r.10. §.2. p.312
Quando fructuum certam quantitatem sequenti anno nascituram legaverit testator, anne, si tantum fructum natum non fuerit, an quod deest hæres supplere debeat? t.6. tr.8. r.114. §.27. p.456
Ratione fructuum Præbendæ locatæ laico, an debeat conveniri coram judice Ecclesiastico? tom.9. tractatu secundo, resolut.281. §.1. pag.240

Frumentum.

Frumenti, & aliarum rerum pragmatica, an servanda sit in conscientia tempore sterilitatis, & inopiæ, vel an liceat vendere frumentum secundum pretium commune, & vulgare? tomo sexto, tract.3. resolut.86. §.2. pag.161
Et supponitur duplex esse frumenti, & rerum pretium, aliud est legitimum, & legale, aliud vero naturale, aut vulgare. ibid. §.1
Frumenti taxa in anno magnæ sterilitatis non est mutanda, sed servanda. tomo sexto, tract.3. resolut.92. §.22. pag.166
Frumenti scapham furatam quis vendidit, cujus pretium postea decrevit, an teneatur restituere pretium dicti frumenti secundum quod venditum fuit, an secundum taxam temporis, in quo restitutionem facit? t.6. tr.3. r.137. §.1. p.190

Si frumenti maxima penuria adest in Sicilia, & ex ventorum navis frumenti onusta Romam petens hic accederet, an tunc ministri, & Proreges illam retinendo, & dictum frumentum accipiendo incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ latam contra impedientes adducere victualia ad usum Romanæ Curiæ necessaria? t.6. tr.3. r.206. §. ult. p.238
Frumentorum provisionem quonam tempore Senatus civitatum, & præcipuè Panormi facere debeant? tom.6. tr.3. r.98. §.1. p.168
Et an postea dictum frumentum possint vilius populo vendere, quam emerunt? ibid. §.3
Frumentum. Vide verb. *Bulla Cœnæ, Extractio, Fur, Triticum, Vendere, Venditor.* tom.6
Item verbum *Vendere.* tom.9

Frustrare.

Vide verbum *Aperire.* tom.3

Fucus.

Vide verb. *Conficere, Vendere.* tom.7

Fuga.

Fuga an sit indicium sufficiens, ut Inquisitores possint torquere reum? tomo quinto, tract. 11. resol.14. per tot. pag.486
Fuga absque peccato an liceat servo, si inhumaniter illum Dominus tractat? t.7. tr.8. r.17. §.2. p.438
Et quid, si ad turpia à Domino compelleretur? ibidem §.1. in fine.
Qui ad fugam servis consilium dedit, an peccet, & teneatur ad restitutionem damni inde sequuti? t.7. tract.8. res.11. §.6. p.434
Et quid de dando auxilium ad fugam servis? ibid. & in res.12. §.1. in fine. p.435
Quod post fugam servus acquirit, an Domino acquiratur? t.7. tr.8. r.17. §.2. p.438
Vide verb. *Fugere, Fugientes*, infrà. tom.5. 6. 7. 8. & 9

Fugere.

Si fugere potest aggressus, qui aggressori alapam dedit, aut injuriosum verbum dixit, aut cum ejus uxore inventus est, an possit licitè se defendere occidendo, & non incurrat irregularitatem? t.5. tr.5. res.127. §.2. in fine. pag.271
Idem est in supradictis, & multo melius de viro nobili, qui poterat fugiendo vitam servare, & occidit aliquem cum moderamine inculpatæ tutelæ, de quo quæritur, an irregularitatem incurrerit? t.5. tr.5. res.128. §.1. pag.272
Fugere capti in bello justo an possint, etiam quando benignè à Dominis tractantur, dummodo non fugiant animo evagandi, sed redeundi ad suos, & patriam repetendi. t.7. tr.7. r.29. §.1. p.403
Et quid, si servus fidem dederit de non fugiendo, & maximè, si juramentum adhibuerit? ibid. §.7
Fugere an possit, qui à se, vel parentibus legitimè sit venditus, vel in pœnam criminum justè ad servitutem est condemnatus? tom.7. tract. 8. resolut.11. §.4. pag.434
Fugere an possit filius capti in bello justo? t.7. tr.8.r.12. §.1. pag.435
Fugere an possit servus, qui possit commode pecunia se redimere? ibid. §.7
Et si Dominus servum captum in bello justo alteri vendiderit, an tunc talis possit fugere ab eo, qui eum emit? ibid.
Fugere an possint servi ex pœna delicti? t.7. tr.8. res.14. §.1. pag.436
Fugere à triremibus an licitè possit, qui justè ad eam pœnam damnatus est? ibid.
Fugere non potest proles, si mater se vendidit, vel à parentibus vendita est, vel ob crimen servituti addicta est. ibid. §.2
Casu quo fugere possint servi, si inveniantur, an possint à Dominis puniri? tom.7. tractat.8. resolut.15. §.1. pag.437
Fugere an teneatur Clericus, & Religiosus, & invasorem non occidere pro defensione honoris? t.8. tract.5. res.2. §.2. p.91
Et quid, si Clericus sit nobilis? tom.8. tract.5. resol.3. §.1. ibid.
Si fugiant servi mala fide an efficiantur liberi post 30. annos? t.7. tr.8. r.15. §.3. p.437
Ut quis fugiat Tyranni, vel hostis sævitiam, an peccet, si ebrius fiat? t.7. tr.5. r.38. §.1. p.347
Ne fugiat ab Ecclesia reus, an possint satellites illum apprehensum brachio tenere, donec licentia Episcopi veniat? t.9. tr.1. r.101. §.3. p.58
Et an saltem in tali casu ne liberè fugiat reus concedatur, quod Ecclesia à satellitibus obsideatur? ibid.
Si fugiendo Clericus, Religiosus, vel laicus potuit mortem evadere, & maluit invasorem occidere, an sit irregularis? t.5. tr.5. r.126. §.2. p.270
Et an in hoc casu non sit distinguendum inter Clericum, & laicum æquali præmente necessitate? ibid. §.1
Et an in dicto casu non peccent contra justitiam, sed contra charitatem? ibidem §. secundo, ante medium. pag.271
Vide verb. *Fugitivus.* tom.3
Item verb. *Carcer, Consulere, Iudex, Suadere.* tom.5
Item verb. *Carcer, Reus,* tom.6
Item verb. *Fuga.* tom.5. & 7
Item verb. *Capere, Captum, Famulus.* tom.7
Item verb. *Aggressor, Bellum, Christianus, Custos, Dominus, Evadere, Homo, Invasor.* tom.8
Item verb. *Fugientes.* tom.8. & 9

Fugientes.

Fugientem invasorem insequi, & occidere an liceat ad honorem tuendum post impactam alapam, fustem, vel vulnus? t.8. tr.5. r.7. §.1. p.94
Ubi declaratur quid sit vindicta, & quid defensio. ibidem §. quinto.
Fugientes è carceribus ad Ecclesiam gaudent ejus immunitate. t.9. tract.1. res.108. §.18. p.63

Fugitivus.

Fugitivus à Religione nondum in Sacris, an teneatur recitare Horas Canonicas? t.3. tr.6. r.30. §.1. p.435

Fullones.

Vide verbum *Culpa.* tom.6

Fulminare.

Vide verbum *Censura.* tom.9

Fundare.

Quando fundatur statutum in publica utilitate, etiamsi faciat mentionem de Clericis, an sit validum, & lædat Immunitatem Ecclesiasticam? t.9. tract.2. resolut.210. §.1. pag.202
Et quid etiamsi statuta sint Clericis favorabilia? ibidem §. secundo.
Fundatur lex aliquando in periculo facti, vel delicti, & explicatur quomodo hoc debeat intelligi. t.9. tract.7. res.98. §.2. p.414

Vide

Vide verbum *Lex*, *Præceptum*. tom.7
Item verbum *Lex*. tom.9

Fundatio.

In fundatione, Missæ impositæ an possint reduci ab Episcopis ? t.2.tr.1.r.1.§.1. p.1
Si de fundatione nullo modo constat pro quo Capellanus debeat celebrare, sed tantum, quod quotidie Capellanus celebrare tenetur in tali Ecclesia, vel Altari, an debeat applicare valorem Missæ pro fundatore ? tom.2. tract.1.resol.17.§.5. pag.9. & resolut.43.44. & 45. & seq.
An fundationis causa non possit Monialis transire de uno Monasterio ad aliud sine licentia Pontificis ? t.7.tr.1. res.333. per tot. p.228. & 229
Vide verb. *Capellania*, *Capellanus*, *Defunctus*, *Religio*. tom.2

Fundator.

Cum fundatore est permissa permutatio bonorum Ecclesiasticorum, quamvis cum aliis laicis sit jure prohibita, sed solemnitate præmissa. tom.5. tract.1. res.80. §. quarto, ante finem. pag.54

Fundus.

Pro inventione thesauri, vel pecuniæ in fundo proprio, alieno, Ecclesiæ, Monasterii, Fisci, & loci publici, in Indice primo tom.6. in tract.6. de Thesauris invenies, varias, & curiosas difficultates, in res. 2.3.4.5. 6.7.9.10.11.13.14.16. & 19
Vide verbum *Solvere*. tom.6

Fungi.

Ut fungatur suo munere judex laicus, an illum per censuras compellere judex Ecclesiasticus possit ? tom.9. tract.2. resol.60. §.3. pag.131

Funus.

Quoad funera mortuorum aliqua notabilia pro Regularibus, Clericis sæcularibus, Confraternitatibus, Capitulo Ecclesiæ Cathedralis, & Parochialis. t.7. tract.1. r.239. ubi latè. p.152
Circa funus servi an Dominus facere expensas teneatur ? t.7.tr.8.r.64.§.1. p.455
Vide verb. *Expensa*. tom.8
Item verbum *Exequiæ*. tom.9

Fur.

Fur vendens rem furtivam, & postea justè minori pretio illam redimens, non tenetur excessum illum pretii Domino restituere, sed satisfacit reddendo ei rem suam non deterioratam, & fructus ex ea debitos. t.6. tr.3. r.131.§.3. p.188
Fur, qui furatus est à fure potest reddere rem furtivam eidem furi. t.6. tr.3. r.136. §.2. p.190
Fur ludens alienam pecuniam, an faciat suum lucrum, quod acquirit ? t.6. tr.4.r.25. §.1. p.255
Fur an satisfaciat tradendo solutionem furti personæ fideli, ut Confessario, vel alteri, ut eam Domino restituat, qui tamen de facto non restituit, vel quia eam consumpsit, vel quia casu periit apud ipsum ? t.8. tr.4. r.71.§.3. p.85
Qui à fure rem alienam bona fide emptam majori deinde pretio vendidisset, an teneatur restituere Domino illud plus in quo locupletior factus est ? t.6. tract.3. r.131.§.1. p.188
Qui à fure emente pecunias furtivas bona fide accepit, easque cum propriis commiscuit, an teneatur ad restitutionem dictarum pecuniarum Domino comparente ? tomo sexto, tractat.3. resolut.13 §.1. pag.189
Qui à fure lucratus est, an possit sibi lucrum retinere ? t.6.tr.4.r.26.§.1. p.255
Et quid, si lucratus est bona fide ? ibidem §. tertio. pag.256
Qui à fure accipit donationem, non ex rebus furtivis, sed ex aliis quorum habet dominium, non tenetur restituere, &c. t.6. tr.7. r.7.§.2. p.310
Si furem esse famulum Confessarius intelligit in Confessione, an possit illum dimittere ? t.1.tr.8. resol.21. §.1. pag.434
Si apud furem res furata melior facta est augmento intrinseco, veluti si pullus equinus furatus adolevit, an in tali casu semper restitutio fieri debeat rei spectatæ secundum optimum statum, quem in manu furis habet ? t.6. tr.3. r.137.§.2. p.190
Et quid, quando dictus pullus equinus deterior factus est ? ibidem.
Fures non censendi sunt semper peccare mortaliter, ut in uxore, filio, servo, famulo, & amicissimo, quoties ob præsumptam voluntatem Domini possumus colligere illum non esse invitum, aut esset tantum invitus quoad modum, quia daret, si peteretur aliquid ab eo, aut non ægrè ferret. tom.7. tract.3. resolut.39. §.3. pag.265
Fures an debeant gaudere Immunitate Ecclesiæ, etiam in Ecclesia furantes Pyxidem SS. Eucharistiæ sacramenti ? t.9.tr.1.r.57.§.1. p.37
Et an saltem ex consuetudine licitum sit extrahere fures simplices ab Ecclesia ? ibid. §.4
Fures, qui cum furto ad Ecclesiam confugiunt, & intra Ecclesiam illum contractavetunt, an gaudeant ejus immunitate ? ibid. §.9. p.38
Ubi, quod in Ecclesia fur non potest spoliari à judice laico re furata, quam secum traxit, sed recurrendum est ad judicem Ecclesiasticum. ibid. §.10
Circa fures quædam Epistola Clem. VII. t.9. tr.1. r.62. §.1. pag.41
Vide verb. *Accipere*, *Defendere*, *Dominus*, *Filius*, *Furtum*, *Latro*. tom.8
Item verb. *Grassator viarum*, *Latro*. tom.9
Item verb. *Furari*, *Furtum*. 1.4.5.6.7. & 9. tom.
Si contra fures aliquos excommunicatio lata sit, quorum unusquisque tamen minimam quantitatem furati sunt, an sit valida ? tom.5. tractat.1. resolut.122. §.1. pag.78
Et an unusquisque teneatur restituere suam partem, quamvis minimam ? ibid.
Vide verb. *Bona temporalia*, *Bulla Cœnæ*, *Consulere*, *Denunciare*, *Rapere*, *Subripere*. tom.5

Furantes.

Furans Religiosus aliquid notabile ad usum fratris particularis, vel alicujus sæcularis, an incurrat in casum reservatum in decreto Clem.VIII. de Largitione munerum ? t.7.tr.3.r.42.§.1. p.267
Furantes Reliquias præter peccatum, an aliquam excommunicationem incurrant ? tom.5. tract.1. res.77. §.1. pag.50
Vbi quod Romæ extat excommunicatio, ne Reliquiæ ab Vrbe extrahantur. §.2. in fine.
Subtrahi possunt Reliquiæ ab Infidelibus absque ullo peccato. ibid.
Furantes in Ecclesia, an capi possint ab Ecclesiasticis ministris, etiam extra Ecclesiam ? t.9.tr.1.res.57.§.5. pag.37

Furari.

Furari in Ecclesia ea quæ sub jure, & quasi sub potestate Ecclesiæ illi sunt tradita ad custodiendum, vel in pignus

pignus data, vel alio simili modo in Ecclesia deposita, &c. an sit sacrilegium? t.1.tr.7.r.154.§.2. p.417
Furari necessaria occultè à divitibus, & opulentis an possit pauper, qui in gravi necessitate est constitutus. t.4. tr.7. r.49. 50. & 51. p.303. & 304
Et an talia furta impedienti possit pauper in extrema necessitate constitutus necem inferre? t.4. tr.7. res.50. §.1. pag.303
Furari clanculum necessaria an possit vir honestus, cui magnum dedecus esset mendicare? t.4. tr.7. r.52. §.1. & 2. pag.305
Volenti furari à Petro 100. aureos, an licitum sit suadere, ut furetur 50. à Paulo? tom.7. tract.5. resol.34. §.4. pag.344
Et quid, si velit furari 100. à Petro, & simul 50. à Paulo? ibid.
Volenti furari nummos pauperi, an licitum sit consulere, ut à divite furentur, determinando etiam personam? t.7. tr.5. r.36. §.1. p.345
Et si sequatur furtum, an teneatur restituere diviti damnum? ibid. §.346
Et in dicto casu, si non determinavit personam alicujus divitis in particulari, non peccat, nec tenetur ad restitutionem, quamvis furtum sequatur. ibid.
Quando furari quis vult, an licitè possis admovere scalam, sustentare humeros, si aliàs proximus transgressurus erat præceptum? tom. 7. tract.5. resolution.67. §.1. pag.363
Et quid in dicto casu, si volens furari, minatur mortem, vel aliud grave damnum alicui, si scalam non sustineat ad aliquid furandum? tom.7. tract.5. resol.76. §.4. pag.368
Qui furatur eodem actu tria vasa trium dominorum, unum peccatum committit, & sufficienter confitetur dicens: Furatus sum. tom.1. tract.7. resolut.18. §.8. pag.354
Qui furatur rem sacram de loco sacro, an satisfaciat, si in confessione dicat, se furatum fuisse rem sacram, nec opus est dicere de loco sacro. t. 1. tract.7. res.58. §.3. pag.374
Qui furatur aliquid in Monasteriis Religiosorum, & in eorum cubiculis, Bibliothecis, Dormitoriis, Refectoriis, Cameris, & Campanilibus Ecclesiæ adhærentibus, an sufficiat, ut in confessione dicat, Furatus sum? t.1. tr.7. r.84. §.1. p.384
Qui furatur propter fornicationem, an teneatur hanc circunstantiam finis explicare in confessione, vel sufficiat dicere: Furatus, sum, & postea per alium actum dicere: habui intentionem fornicandi? t.1.tr.7.r.152. §.1. pag.416
Qui furatur crumenam divitis in Ecclesia, an hoc peccatum præter malitiam furti, contineat etiam malitiam sacrilegii, necessariò in confessione aperiendam? t.1. tr.7.r.154. §.1. p.417
Qui furatur coram judice cum manifesto periculo vitæ, an teneatur postea aperire hanc circunstantiam in confessione? t.1. tr.7.r.155. §.2. p.418
Qui furatur aliquam rem in extrema necessitate constitutus, an teneatur postea restituere si potest? t.4. tr.7. r.53. §.1. & 2. p.306
Qui furatus est 100. an satisfaciat in confessione, si dicat, furatus sum 50. tom.1. tractat.7. resolut.28. §.5. pag.363
Qui furatus est, v. g. mille aureos, an satisfaciat, si dicat in confessione, subripui rem notabilem? t.1. tract.7. r.156. §.1. & seqq. p.418
Qui furatus est ante extremam necessitatem aliquam rem, quam postea in extrema necessitate consumpsit, an teneatur ad restitutionem? tom.4. tr.7. resol.55. §.1. & 2. pag.306
Si furentur Religiosi ex bonis Conventus 8. vel 9. reales, an peccent mortaliter? t.7. tract.3. resolut.39. §.3. in fine. pag.265
Si quis furetur Librum historiarum ex Bibliotheca Regularium, si habeat animum solvendi pretium duplicatum, an peccaverit, & adhuc teneatur ad restitutionem Libri? t.7. tr.1.r.223. per tot. p.141

Furatum.

Ex furatis pecuniis Bulla Cruciatæ sumpta an valeat? t.4. tr.3. r.12. §.1. p.72
Vide verb. *Equus, Frumentum, Latro, Pecunia, Vendere.* tom.6
Item verb. *Furtum.* tom. 1. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Furca.

Vide verbum. *Campana.* tom.8

Furiosus.

Si à furioso invasus sciat furiosum in furiam incidisse in statu peccati mortalis, an tunc non possit illum occidere? tom.8. tractat.5. resolut.47. §.1. & seqq. pagina 113
Et quid, si probabiliter credat illum esse in statu gratiæ.
Et quid, si multum dubitet de suo statu? ibid.
Furiosus, qui dum haberet dilucida intervalla petiit Baptismum, an sit baptizandus, etiamsi dum baptizatur resistere videatur? tom.1. tract.1. resolut.37. §.1. pag.26
Furiosus. Vide verb. *Amentia.* tom.1
Item verb. *Conjux, Phreneticus.* tom.2
Furiosus an possit aliquid donare? tom.6. tract.7. res.24. §.1. pag.320
Furiosus an possit ad pias causas testari? t.6. tr.8. res.13. §.1. pag.401
Et quid quando constat habuisse dilucida intervalla, & non constat an actus executus fuerit tempore sanæ, vel insanæ mentis? ibid. §.2
Si furiosus sit aggressor, an invasus teneatur fugere, & non occidere invasorem, & aggressorem? tom.8. tractat.5. resolut.2. §.2. pag.91

Furtum.

Circa furta modica notabilia quædam, commissa à Religiosis, sæcularibus, servis, & ancillis. Ubi apponuntur aliquæ limitationes, & tota doctrina est valde notanda, & menti tenenda, quia quotidiana? tomo septimo, tractat.3. resolut. 41. per totam. pagina 266. & 267
Furta esculentorum, & poculentorum facta à servis, & ancillis, etiamsi sensim perveniant ad notabilem quantitatem, ut ipsimet consumant; secus vero, si vendant; non sint peccata mortalia. tom. 7. tract. 8. resolut. 45. §.1. pag.448
Et si furta sint præter esculenta, an servi, & ancillæ peccent mortaliter; & teneantur ad restitutionem? ibid. §.5
Si de re aliqua furto sublata diuturnitas voluntatis retentionis sit, an hoc sit explicandum in confessione? tom.1. tractat.7. resolut.157. §.2. pag.418. Ubi aliqua curiosa pro modo restitutionis in hoc casu proponuntur.
Si furto judex, vel alia persona publica res alienas cupiat, quas ex officio custodire tenetur, an debeat explicare in confessione hanc circunstantiam officii sui? tomo primo, tract.7. resolut.160. §. 1. & seqq. pagina 419
Qui de furto aliquem infamaret, qui postea furem esse

invenitur, an teneatur ad restitutionem famæ illius? t.8. tr.7. r.66. §. 1. p. 187
Si furtum sibi factum Confessarius scivit ex confessione, an possit furem accusare ex aliis indiciis extra Confessionem cognitis? tom. 1. tractat. 8. resolut. 22. §. 1. pag. 435
Furtum. Vide verb. *Furari*. tom. 1. & 4
Item. Vide verb. *Furatum*. tom. 4
Si furtum prohibeat Episcopus sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, furans an incurrat excommunicationem, si invincibiliter legem istam ignoret. t. 5. tr. 1. r. 32. §. 1. p. 20
Et quid, si vincibiliter illam ignoret? t. 5. tract. 1. res. 34. §. 1. pag. 21
Si contra furtum scientes, & non revelantes, & manifestantes Episcopus Panormi ferat censuram, & Petrus, verbi gratia, Ordinarius Diœcesis Montis-Regalis perveniat ad Panormum, & ibi acquirat domicilium post terminum excommunicationis, & agnoscat furem, & non manifestet, an incurrat dictam censuram? tom. 5. tractat. 1. resolut. 105. §. 2. pag. 71
Idem est in dicto casu de transeuntibus, vivenis, & peregrinis. t. 5. tr. 1. r. 106. §. 2. ibid.
Furtum domesticum factum à filiofamilias an quis teneatur revelare ex vi alicujus monitorii? t. 5. tr. 1. r. 164. §. 1. pag. 95
Et an famulos socios furti filiorum revelare in dicto casu quis teneatur? ibid. §. 3
Furtum. Vide verbum *Bona temporalia*, *Bulla Cœnæ*, *Consulere*, *Denunciare*, *Fur*, *Furantes*, *Rapere*, *Subripere*. tom. 5
Item verb. *Equus*, *Frumentum*, *Fur*, *Latro*, *Pecunia*, *Vendere*. tom. 6
Commissum furtum à suo subdito de rebus alterius Religiosi, vel sæcularis superiores Religionis reservare non possunt? tomo septimo, tract. 3. resolut. 42. §. 2. pag. 267
An saltem in tali casu superior illud furtum reservare possit, quatenus est peccatum proprietatis? t. 7. tr. 3. r. 43. per tot. p. 268
Quando furtum majus quis committere proposuit, an licitum sit consulere ei, ut furetur minus ab eadem tamen persona? Et an in tali casu licitum sit cooperari cum illo, & adjuvare ad minus furtum. t. 7. tr. 5. r. 36. §. 2. & 4. p. 346
An furtum committat Dominus in servos, si auferat ab eis ea, quæ parcè vivendo acquisierunt, vel aliquid faciendo præter opera præscripta sine incommodo Domini? tom. 7. tract. 8. resolut. 32. §. 2. & 4. pagina 443
Furtum. Vide verb. *Famulus*, *Fur*, *Furari*, *Gallus*, *Quantitas*, *Sumere*, *Subripere*. tom. 7

Appendix ad alias difficultates contentas in tom. 8. ex tract. 7. pertinentes ad hæc verba, Fur, Furari, Furtum.

An in furto Reliquiarum detur parvitas materiæ? t. 8. tr. 7. r. 2. p. 147
An in furto detur parvitas materiæ? tom. 8. tract. 7. resolut. 2. pag. 147
De furtis filiorum, & Religiosorum non est philosophandum, ut de cæteris furtis. ibidem in fine resolutionis.
Quæ quantitas requiratur, ut furtum sit peccatum mortale? Vbi, quot sunt Doctores, tot sunt opiniones circa præsentem quæstionem? tom. 8. tractat. 7. resol. 3. pag. 147
Sæpè mihi ab exteris, & nostris delata fuit hæc quæstio. An Petrus qui levem quantitatem aufert à Joanne, à quo alii abstulerunt notabilem, peccet mortaliter? t. 8. tr. 7. r. 4. p. 148
Petrus, qui nullo modo fuit causa, ut alii minuta furta à Joanne acciperent, si hæc furta sciat, an peccet mortaliter modicum cum ipsis, vel separatim accipiendo, si tota illa furta simul cum suo considerata perveniant ad materiam notabilem? Et quid, si inter unum furtum, & alia sit magna distantia? t. 8. tr. 7. res. 5. pag. 148
Quis post quantitatem notabilem per minima furta sublatam addit furta parva, quæritur, an per quodlibet novum furtum, novum peccatum lethale committat? t. 8. tr. 7. r. 6. p. 149
An detur casus, in quo ultima acceptio rei ablatæ, complens materiam notabilem, non sit peccatum mortale? t. 8. tr. 7. r. 7. p. 149
Olim Rustici confessionem audivi, qui mulum subripuerat cujusdam viri Nobilissimi, & prædivitis, & per spatium multorum annorum locaverat; dubitavit tunc, an non solum ad restitutionem muli, sed etiam ad pretium locationis teneretur? t. 8. tract. 7. res. 8. pag. 149
Pendet decisio multorum casuum ex illa celebri quæstione; utrum fur, vel quilibet alius iniquus possessor teneatur restituere majorem summam, ad quam excrevit res furata tempore detentionis, maximè si fur illam vendidit in illo optimo statu? tom. 8. tract. 7. res. 9. pag. 150
Merito superiori quæstioni hæc adjuncta erit. Utrum iniquus possessor teneatur ad restitutionem juxta summum valorem, & incrementum, quod res habuerit tempore acceptionis, quando ignoratur, quo tempore verus Dominus esset rem illam venditurus? t. 8. tr. 7. res. 10. pag. 151
An si res ablata tunc valebat, v. g. decem aureos, postea vero antequam restituatur, valeat viginti, quæritur, an debeatur restitui decem aut viginti aurei? t. 8. tr. 7. res. 11. pag. 151
Titius habitans prope domum Sempronis multa utensilia ab eo furatus est, sed cum incendio utraque domus una nocte vastaretur, quæsitum à me fuit, an Titius teneatur ad restitutionem, cum furtum periisset, ac si in manu Domini esset? Idem est de quocumque alio iniquo possessore. tomo octavo, tractat. 7. resolut. 12. pagina 152
Et quid est dicendum, si res non eodem modo, quo à fure periit, à Domino peritura erat, sed diverso, & absque culpa illius, verbi gratia, apud Dominum peritura erat incendio, apud furem diluvio, apud Dominum hostium incursione, apud furem ruina, &c. Et quid est dicendum, si dubium est, si res apud Dominum periret, quia si apud se extaret, ante interitum fuisset vendita, vel distracta, vel alio aliquo modo utilis? ibid. §. 9. 10. & 11
Et quid est dicendum, si res furata pereat apud furem, & possessorem malæ fidei, ex dolo, & culpa illius, non tamen eodem, aut diverso modo apud Dominum sine culpa illius esset peritura? ibidem §. 12. & seqq. pag. 153
Et tandem quæritur, si res, verbi gratia, vel pallium Petri cras erat cum incendio domus ipsius Petri periturum, & de facto domus periit, & tu id sciens die, vel hora antecedente, ab eo furto abstulisti, & sic salvum fuit à periculo. Similiter, si navis, in quo merces veniebant, peritura omnino erant, & antequam submergeretur, tu aliquas merces illius ex illa extraxisti, & salvasti, tenearis in utroque casu ad restitutionem, &c. ibidem §. 17. & sequentibus.

An

An res furata consumpta tamen in extrema necessitate, illa transacta sit restituenda ? tom. 8. tract. 7. resol. 13. pagina 153
Et an talis obligatio consurgat, si ante extremam necessitatem quis acceperat rem per contractum translativum dominii, ut per mutuum, vel emptionem, quia re sua providit, nec erat in extrema necessitate rei alienæ ? ibid.
Et quid, si acceperat non per contractum translativum, dominii, sed commodatum, depositum, conductum, vel etiam per delictum, si rem consumpsit in extrema necessitate ? ibid. ad lin. 6. §. 2. p. 154
Et notatur, quod non solum extrema necessitas, sed etiam gravis tua, vel proximi, (qualis est periculum morbi, magnæ famis, nuditatis, captivitatis, vel diurni, ac tetri carceris, vel similium afflictionum excusat à restitutione rei furto ablatæ, quandiu durant. Vbi utrum si venerit ad lautiorem fortunam teneatur restituere sic acceptum, vel non ? Et an vero creditori, vel Domino rei sic ablatæ existenti in simili necessitate morbi, famis, &c. debeat restituere ? ibidem §. 6
Liberatur latro à quadam restitutione ; ubi casus est curiosus, & practicabilis. Et resolutio hujus quæstionis pendet ex illa celebri, an consumens rem alienam in necessitate, quamvis furatam ante illam, teneatur restituere, si ad pinguiorem fortunam pervenerit ? t. 8. tr. 7. r. 14. 13. p. 155
Et asseritur non solum quando debitum contractum est ante extremam necessitatem, sed etiamsi res accipiatur in extrema necessitate restituendum esse, quando fuerit facultas. ibidem §. quinto, & sequent. dictæ resolut. 14
An bona fide consumens res consumptibiles unico usu, teneatur vero Domino restituere, quatenus locupletior evasit, & fur non impotens ad restituendum ? tom. 8. tr. 7. r. 16. p. 156
An consulens furtum, & dubitans an ex suo consilio sequutum sit furtum, teneatur restituere ? t. 8. tr. 7. r. 27. & in aliis ejus not. p. 163
Et in dicto casu, an consulens teneatur restituere totum damnum, vel tantum partem pro qualitate dubii ? Et an excusetur concubina tota restitutione furti, si fur ei asserat, non fuisse motum ad furtum perpetrandum eo consilio ? ibid. §. 3
An si quis consilio suo confirmavit furem, vel hortatu suo causa fuit, ut citius furaretur, teneatur ad restitutionem ? Vbi an si furi furandi causa ascendenti scalam teneas, quam & si nemo teneret, tamen ascenderet ; & si asportando rem furatam adjuves aliquem, quam sine tuo auxilio auferret tamen, & furaretur, tenearis ad restitutionem ? t. 8. tr. 7. res. 28. & in aliis ejus not. p. 163
An si quis, ut averteret furem à furto majori à Paulo, consuleret furtum minus à Petro, teneatur restituere Petro ? Et quid, si fur esset determinatus ad furandum æqualem quantitatem à Petro, vel Paulo, indeterminatus autem à quo velit ; an amicus Pauli possit consulere, ut furetur potius à Petro ? tom. 8. tractat. 7. resolut. 30. & in aliis ejus notationum. pagina 164
An servi non solum peccent mortaliter, sed etiam teneantur ad restitutionem, si non impediant furta domestica ? Et quid de famulo cui domus cura commissa non est, an teneatur restituere furta facta Domino, sive fur sit domesticus sivè extraneus ? t. 8. tr. 7. res. 31. pag. 164
An famulus teneatur ad restitutionem, si non manifestet Domino alios famulos res ex aliqua domus officina sæpius furari ? Et quid de famulo, cui cura penus custodiendæ demandata est ? Et quid est dicendum, si fures extranei domum ingrediantur, & famulus eos videt, an teneatur ad revelandum, si aliter malum impedire non possit. tomo octavo, tractatu septimo, resolut. 32. 33. & in aliis earum notationum. pag. 165
Et an dictus famulus, vel alius teneatur restituere, si ab alio famulo, vel latrone furante accepit aliquid, ne clamet, vel indicet furtum Domino, nisi pars accepta sit furti ? ibidem §. tertio, & quarto, dictæ resolut. 32
An licitum sit Christianis emere à Turcis, vel Piratis hæreticorum res furatas ? Et è contra, an qui extrahunt à Piratis naves onustas mercibus à Catholicis captas, teneantur eas Domino restituere, vel hæredibus eorum, aut pauperibus ? t. 8. tr. 7. res. 24. §. 4. ad medium. pag. 166
An liceat cuilibet Christiano bona possessa à Turcis sibi usurpare, & cum aliquibus limitationibus sine aliquo onere restitutionis ? tom. 8. tract. 7. resol. 38. pagina 170
An quando servus Christianus injustè detinetur à Turcis non solum possit fugere, sed etiam jure belli possit subripere, quæcumque voluerit, ex tacito sui Principis consensu ? ibidem ante medium §. primo, à vers. Quando.
Et an supradicti ex tacito consensu Principis defraudare vectigalia à Turcis imposita, similiter sine onere restitutionis ? ibid. §. ult. p. 171
Vbi infertur, quod multi excusant Regulares, qui furantur aliqua ex Monasterio, invito tantum Superiore quoad modum, quia daret si peterentur. ibid. §. 4. propè finem.
An si quis infamaret aliquem de furto, qui postea fur invenitur esse, teneatur ad restitutionem ? t. 8. tract. 7. resolut. 66. §. 1. & 2. pag. 187

Fustigatio.

Vide verbum *Abjurare.* tom. 5

Fustis.

Qui fustem innititur impingere viro honorato, an liceat tali viro honorato invasorem occidere, si aliter hæc ignominia evitari non possit ? tom. 8. tract. 5. resol. 5. §. 2. pag. 94
Et quid post impactum fustem, an liceat fugientem insequi, & occidere ? t. 8. tract. 5. res. 7. §. 1. & seqq. ibidem.
Vbi declaratur in hoc casu, quid sit vindicta, & quid defensio. §. 5
Qui cum fustibus percutit virum nobilem proditorie ex proposito, & sub spe amicitiæ, an gaudeat immunitate Ecclesiæ ? tom. 9. tractatu primo, resolut. 98. §. 1. pag. 56
Fustis ictum minantem invasorem occidere an possit Clericus, vel Religiosus, nisi jam ex tali percussione, vulnus, vel aliud damnum corporale timeatur ? t. 8. tr. 5. r. 3. §. 2. p. 91
Fustium ictus per se non infamat, nisi quando ex causa famosa quis fustibus ceditur. t. 5. tract. 5. resolut. 58. §. 5. pag. 232
Vide verbum *Invasor.* tom. 8

G

GABELLA.

GAbellas licet justas Principes imponentes super bonis Ecclesiasticorum, an incurrant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, vel tantum incurrant in aliam excom

excommunicationem Papalem, à qua satisfacta parte per Bullam Cruciatæ absolvi possint? tom. 9. tract. 2. res. 237. pag. 218

An Principes laici consuetudine possint acquirere jus collectandi Ecclesiasticos? Et an colore talis prætextus liberentur à censura excommunicationis, & restitutionis debito? t. 9. tr. 2. r. 238. & 239. p. 219

An quædam doctrina Sylvestri de gabella solvenda à Clericis super carne, vino, &c. sit vera? t. 9. tract. 2. res. 240. pag. 219

Et an laici possint aperire tabernas in quibus sine onere vectigalis confluere possint Clerici? ibid. propè fin. res. vers. Sed an.

An tributum sit injustum, eo quod indirectè graventur Clerici, v. g. super carnibus, pane, vino, oleo, &c. t. 9. tr. 2. r. 241. p. 220

An emens victualia pro filio Clerico, vel Capellano suæ familiæ, teneatur solvere gabellas? tom. 9. tractat. 2. res. 242. pag. 220

An licitè Senatus Panormitanus, & alia Respublica exigant gabellas ab Ecclesiasticis cum animo restituendi eas in fine anni? tom. 9. tract. 2. resolut. 243. pagina 220

An si Princeps, vel aliqua Respublica propter aliquam justam causam augeret tantillum pretium carnis, vini, olei, &c. ut illud plus convertatur in illam causam, non quidem in gravamen Clericorum faciens principaliter, sed generaliter in gravamen omnium, incurrant in excommunicationem Bullæ, si talem gabellam à Clericis exigant? tom. 9. tract. 2. res. 244. pagina 220

An si Princeps laicus, justè statuendo pretium legitimum vini, vult postea super emptore laico gabellam, quam extra pretium legale justum dandum venditori, debeat ipse emptor tribuere pro bono, & necessitate publica, quæritur, an talis gabella sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? tom. 9, tractat. 2. resol. 245. pag. 221

An Princeps, seu alius Superior laicus sine consensu Clerici possit imponere gabellas super ejus bona ex aliqua publica necessitate, ut pestis, &c. t. 9. tract. 2. res. 246. & in aliis ejus not. p. 222

An in casu, quod collectæ, & gabellæ justæ Clericis imponuntur, possint imponi, inconsulto Romano Pontifice? t. 9. tr. 2. r. 247. p. 222

Et an dictæ gabellæ, si excedant octavam partem valoris rei sint injustæ? ibidem §. tertio, & sequentibus. pag. 223

De conditionibus, quas requirit cap. *Non minus, & cap. Adversus de Immunitate Ecclesiast.* ut Clerici possint collectari in communibus utilitatibus, vel necessitatibus. t. 9. tr. 2. r. 248. p. 223

Quando laicorum facultas non sufficere censendum sit, ad hoc, ut Clerici cum consensu Episcopi, & consulto Romano Pontifice contribuere in aliquibus casibus teneantur? t. 9. tr. 2. r. 249. p. 225

Et supponitur Clericos non teneri ad tributa, quæ imponuntur ad reficiendas vias, pontes, fontes, aut muros Civitatis, & similia. ibid. à lin. 2. §. 1. & signanter in res. 253. p. 226

An Clerici teneantur solvere gabellas, si Episcopus & Clericus consenserunt, inconsulto Summo Pontifice? t. 9. tr. 2. r. 250. p. 225

Et quid est dicendum, si Princeps impetret Bullam à Summo Pontifice, an tunc necessarium sit servare formam cap. *Non minus, de Immunitate Eccles.* ibidem prope fin. §. 2. à vers. Sed quid.

An Ecclesiastici teneantur solvere gabellas impositas pro primo introitu Regis in civitate? tom. 9. tract. 2. resol. 251. p. 226

Vtrum Clerici teneantur ad gabellam, quæ imposita est pro manu tenendo exercitum in partibus inimicorum, ut tutius confinia Regni conserventur? t. 9. tract. 2. res. 252. p. 226

An Clerici teneantur ad contributionem, ut oppidum, quod Rex vendere parat, se redimat? tom. 9. tr. act. 2. r. 253. ad med. §. 4. p. 227

An Clerici teneantur, & possint per judices sæculares cogi ad reparandas vias ante domos suas? t. 9. tract. 2. r. 254. p. 227

Et quid, si graculi, aut vermes, vel locustæ, seu bruchi nascantur in vineis, & messibus alicujus Clerici; vel pro reparatione aggerum, ne flumen vicinos agros Clericorum, & laicorum inundet? ibidem §. tertiò, per totum.

An Principes possint imponere gabellas super bona patrimonialia Clericorum? t. 9. tr. 2. r. 255. & in multis aliis ejus not. p. 227

An Clerici teneantur solvere vectigal in extractione frumenti, vini, & similium, quæ ex bonis patrimonialibus collegerunt, ut alibi conducendo carius vendant? t. 9. tr. 2. r. 256. p. 228

An Princeps possit imponere gabellas super bona Clericorum, sive patrimonialia sint, sive ipsis donata, aut empta, aut quovis alio titulo quæsita sint? t. 9. tract. 2. res. 257. p. 229

Et an Clerici teneantur solvere gabellas impositas super bona laicorum ad ipsos postea aliquo modo, & titulo supervenientia? ibidem paulò post initium, §. 4. à vers. Sed an.

Et an prædia omnia sint obligata pro tributis Reipublicæ? tom. 9. tractatu secundo, resolut. 258. §. 3. pagina 230

An Princeps possit imponere, & exigere gabellas à Clericis in Minoribus constitutis? Et quid, si adsit consuetudo in contrarium? Et quid de Clerico primæ Tonsuræ? tom. 9. tractatu secundo, resol. 259. pagina 230

An Princeps sæcularis possit imponere, & exigere gabellas à Clericis non habentibus requisita Concilii Tridentini sess. 23. cap. 6. tom. 9. tract. 2. resolut. 260. pagina 231

An Princeps possit imponere gabellas super bona Clericorum, qui habitum Clericalem assumpserunt sine intentione clericandi, sed tantum in fraudem collectarum? t. 9. tr. 2. r. 261. p. 231

An Princeps possit imponere, & exigere gabellam ab Equitibus D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. & adhuc Novitiis? t. 9. tract. 2. res. 262. & in aliis ejus not. 1. pag. 231

An Princeps possit imponere gabellas super bona Novitiorum? tom. 9. tractatu secundo, resolut. 263. pagina 232

An Clericus, vel Religiosus conducens agros alienos teneatur solvere gabellas ex fructibus inde perceptis? t. 9. tr. 2. r. 264. p. 232

An Clericus negotiator statim ante trinam monitionem teneatur solvere gabellas, & Princeps laicus illas ab illo possit licitè exigere? tom. 9. tract. 2. resolut. 265. pagina 233

Et an dicta, vel alia gabella à Clerico debita possit peti coram judice laico? t. 9. tract. 2. resol. 266. §. 2. & sequent. pag. 233

Et an post trinam monitionem Clericus negotiator non perdat exemptionis Immunitatem quoad bona Ecclesiastica. ibid. §. 4

Et explanatur, quod si Clericus in judicio pulsaretur, plura allegare posset, quæ eum à culpa relevarent; & pro excusatione Clericorum, qui forsitan negotiarentur; & aliqua alia in calce hujus resolutionis circa hoc invenientur. tom. 9. tractat. 2. resolut. 267. §. 2. pag. 234

An

An judex laicus possit exigere gabellas à Coloniis partiariis Religiosorum? tom. 9. tractat. 2. resolut. 269. pagina 234
Et quid, si prædicti coloni Religiosorum fructus collectos deferant, de loco ad locum, vel alienent? ibid. §. 3. pag. 235
Et an Coloni, seu affectatores prædiorum Ecclesiasticorum non teneantur solvere gabellam, dictam *Di luxiori?* ibid. §. 4
Gabellæ an debeant solvi ab Emphyteuta Ecclesiæ? Et quid, si jus emphyteuticum sit redimibile? t. 9. tr. 2. res. 278. pag. 237
Gabella imposita super emptore est contra libertatem Ecclesiasticam. tom. 9. tractat. 2. resolut. 94. §. Dicendum. pag. 145
Gabellæ an possint exigi à Militibus S. Joannis portantibus mediam Crucem albam? tom. 9. tract. 2. resolut. 170. pag. 173
Gabellæ an solvantur à Militibus S. Stephani, S. Lazari, &c. ibid. §. Notandum est.
Gabella an debeat solvi ab uxoribus viduis Equitum D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. tomo 9. tractat. 2. resolut. 154. pag. 170. & resol. 156. §. Sed quid. pag. 171
Gabellas an teneantur Novitii in Religione Clericorum Regularium solvere tempore hospitii? t. 9. tr. 2. r. 163. §. Sed difficultas. p. 177
Vide verb. *Bulla Cœnæ.* tom. 4
Item verb. *Creditor, Fraus, Tributum, Vectigal.* tom. 6
Item verb. *Tributum.* tom. 7
Item verbum *Consensus, Iustitia, Tributum, Vectigal.* tom. 8
Gabella an possit imponi super rebus ad proprios usus necessariis, nimirum carnibus, piscibus, sali frumento, oleo, &c. si pœnitens nollet defraudationem talis gabellæ restituere, an sit illi deneganda absolutio? t. 8. tr. 7. r. 60. §. 1. p. 184
Ad gabellæ justæ impositionem quænam conditiones requirantur? t. 7. tr. 6. r. 2. per tot. p. 372
Ad gabellæ solutionem impositæ pro Physico, Chirurgo, Ludimagistro, &c. Clerici non tenentur. t. 9. tract. 2. r. 337. §. 9. p. 291
Ad gabellam non tenentur Clerici, & Religiosi, nec sunt negotiatores, si vendant vinum collectum ex prædiis suis. t. 6. tr. 3. r. 182. §. 1. p. 217
Gabellarum exemptione an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romæ existentium? tom. 7. tr. 1. r. 350. §. 2. pag. 239
Gabellarum exemptione an gaudeant Equites D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, & etiam Novitii? t. 7. tract. 3. r. 54. §. 2. p. 270
Gabellarum exemptione in Hispania ex consuetudine Clerici minores non gaudent. tom. 9. tract. 2. res. 64. §. 2. pag. 132
Gabellarum exemptione an gaudeant uxores Clerici conjugati, vel Sacerdotis Græci, vel Equitis D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. durante viduitate? tom. 9. tr. 2. r. 157. §. 1. p. 171
Et si dictæ uxores gabellas defraudent non est illis absolutio deneganda. ibid. in fine res. 156
Gabellarum exemptione non gaudent Clerici conjugati, servientes Episcopis. ibid.
Gabellarum exemptione an gaudeant Equites D. Joan. D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, Montesæ, S. Stephani, S. Lazari, etiam Novitii, & Fratres D. Joannis, qui portant mediam crucem albam? t. 9. tr. 2. r. 170. 171. & 172. p. 179. & 180
Gabellas exigere à personis Ecclesiasticis est prohibitum sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, tam à jure antiquo, quam in Bulla Cœnæ, tamen exigentes tales gabellas non incurrunt duas excommunicationes, sed unam tantum contentam in Bulla Cœnæ. tom. 6. tr. 1. r. 33. §. Ex his in principio. p. 28
Gabellas à Principe Infideli impositas, an Christiani mancipia Infidelium solvere in conscientia teneantur? t. 7. tr. 8. r. 16. §. 1. p. 437
Gabellis quam benignè Regnum Siciliæ sit onerandum præ cæteris Regnis. t. 7. tr. 6. r. 9. per tot. p. 374
Vide verbum *Filius.* tom. 9

Gallia.

Vide verb. *Communio sacra, Facultas.* tom. 3

Gallus.

Galli milites Religiosos Hispaniæ euntes ad Romam in navibus Lannensium, & Amburgensium, per multos dies detinuerunt, & omnia, quæ secum adducebant ab illis abstulerunt, an dicti milites peccatum furti commiserint, & inciderint in Canonem: Si quis suadente, &c. & ad restitutionem bonorum ablatorum teneantur? tom. 7. tract. 7. res. 19. §. 7. 10. & sequentibus. pag. 395
Et quid in dicto casu de bonis mercatorum Lanniæ à Gallis sublatis, &c. ibid. §. 12. p. 396
Gallos Ecclesiasticos non potest Hispanus capere, nec Gallos Hispanos, Ecclesiasticos, ac eorum bona abripere. t. 7. tract. 7. res. 19. §. 7. ad medium. p. 394

Gaudere.

Gaudere de morte alicujus ob hæreditatem habendam, &c. an sit peccatum mortale? tom. 8. tract. 5. res. 56. §. 1. pag. 117
Si gaudere liceat de pollutione sequuta quamvis prævia mundans à lanugine verenda, vel fœmina à sanguine menstruo, & an peccet? t. 8. tract. 6. res. 12. §. Et tandem. pag. 142
Gaudere de pollutione habita in somnis, non ob delectationem, sed ob alium bonum finem, an sit peccatum mortale? t. 8. tr. 6. r. 17. §. 1. p. 144
Gaudere possunt Clerici de jure communi, & uti beneficio statutorum, & privilegiorum alicui Universitati, vel certo generi personarum concessorum, ideo, si per statutum tollantur Clericis ea, quæ de jure sibi, tanquam civibus competunt, est contra immunitatem Ecclesiasticam. t. 9. tr. 2. r. 209. §. 5. & seqq. & in r. 211. pag. 201. & 202
Vide verb. *Munus, Hæreditas.* tom. 8
Item verbum *Forum, Fructus, Gabella, Immunitas Ecclesiæ, Privilegium.* tom. 9

Gaudium.

Gaudium de copula habita immediatè post illam, an novam malitiam addat in confessione explicandam? t. 1. tr. 7. r. 91. §. 5. p. 388
Vide verbum *Gaudere.* tom. 8

Gemma.

Vide verbum *Amittere.* tom. 8

Generalatus.

Generalatus an includatur sub nomine beneficii ad incurrendas pœnas simoniæ? tomo quinto, tractat. 7. resolut. 10. pag. 313

Generale.

Qui generalia tantum confitetur, an sit absolvendus? t. 1. tr. 4. r. 17. §. 1. p. 234

Generalis Regularis.

Generalem suum Regularis occidens, an gaudeat immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.38. §.1. p.29
Generales Religionum an possint reducere Missas ad summam minorem absque Capitulo? tom.2. tr.1. res.4. §.1. pag.1
Generales Religionum an possint dispensare ut certarum Missarum cum multis Collectis celebratione plurium Missarum oneribus Regulares subditi satisfaciant? t.2. tr.1. r.10. §.1. p.3
Generales Religionum in Regnis Hispaniarum an possint præbere licentiam subditis legendi libros hæreticos? t.5. tr.10. r.138. §.2. p.468
Generali manifestando peccatum occultum fratris an peccet Rector, Prior, vel Prælatus alicujus Collegii, vel Conventus, si ipse potest absque tali manifestatione fratrem emendare? tom.7. tract.4. resol.67. per totam. pagina 321
Generalibus Ordinum quænam facultas sublata sit reducendi Missas ad minorem numerum? tom.2. tractat.1. res.7. §.1. p.2
Cum Generalibus Religionum an debeant Inquisitores procedere in causa hæresis, sicut procedunt cum Episcopis? t.5. tr.10. r.12. §.1. p.422
Generalis alicujus Religionis, si peccet mortaliter, an teneatur explicare in Confessione hanc circumstantiam? t.1. tr.7. r.72. §.2. p.378
Generalis fornicans non tenetur generalatus circumstantiam fateri, nisi forte fornicatio illa à generali Religionis admissa, ita publica esset, ut scandalum pariat? ibidem.
Generalis Religionis Olivetani, an possit præcipere Religiosis subditis divinam Missarum celebrationem? t.2. tr.1. r.88. §.1. p.47
Generalis Religionis subditis non potest præcipere, quæ sunt extra Regulam, sed solum, quæ expressè vel tacite in ea continentur? ibid. §.2
Vbi, quod usus, observantia, praxis, & consuetudo interpretantur leges, & statuta? ibid. §.5. p.48
Generalis Religionum non secus ac Episcopus potest sedere celebrando Missam solemnem ad partem Evangelii? t.2. tr.1. r.195. §.2. p.112
Generalis an possit dispensare circa pœnas impositas à Prælato inferiori ipso renuente? tom.3. tract.2. res.45. §.1. pag.201
Et quid, si condemnans finierit officium suum, &c. ibidem.
Si Generalis prohibeat Priori, ut non possit aliquem admittere ad professionem, an professio contra talem prohibitionem admissa non solum sit illicita, sed invalida? t.6. tr.1. r.30. in principio. p.22
Generalis Religionum, super hoc verb. lege in tract.1. t.7. de Dubiis Regularium quidquid occurrerit, videlicet in resolut.1.2.3.4.5.8.9.10.13.17.90.189.190. 203. 212. 218. 226. 246. 247. 284. 286. 287. 296. & 343
Cum Generalis licentia Novitius acceptatus in nostra Religione ante pubertatis annum, an sit propriè Novitius, itaut gaudeat privilegio Canonis, & fori? tom.9. tr.2.r.163. §.3. p.176
Vide verb. *Dispensare.* tom.2. & 5
Item verb. *Condere.* tom.6
Generales Religionum, an sit expediens quod sint perpetui, an vero temporales? tom.7. tract.1. resolut.2. pagina 3
Generales alicujus Religionis an teneantur eligere digniores ad Prælaturas Regulares? tom.7.tr.1.res.2.& 5. pag.3. & 5
Generales Religionum an possint amovere Prælatos suos Regulares à suis Prælaturis? Et quid pendente accusatione, vel inquisitione contra Prælatum? Et quæ causæ sint sufficientes ad amovendos Prælatos jam dictos? t.7. tr.2. r.15. p.12
Generales, & Capitulum Generale an possint limitare & omnino à Fratribus usum privilegiorum Apostolicorum tollere? t.7.tr.1.r.13. p.9
Generales Religionum, an possint advocare ad se causas pendentes coram inferioribus Prælatis. p.7
In generalem Religionis an possit eligi Cardinalis non Religiosus? t.7.tr.1.r.1. p.1
Generalis Religionis Clericorum Minorum non potest confirmari ad alium sexennium sine dispensatione Pontificis? t.7. tr.1. r.33. p.23
Generalis Religionis an possit præcipere subdito, ut Episcopatum acceptet? t.7.tr.1. r.25. p.17
Generales, & alii Prælati Religionum an possint confiteri confessoribus extra Religionem? tom.7. tr.1.r.90.91. & 92. p.65.67. & 68
Et quid de Prælatis Clericorum Regularium? ibid.
Et an licentiam præbere suis subditis, ut Confessario extra Religionem confiteantur? tom.7. tract.1. res.95. pagina 71
Generales Regularium non possunt, non obstantibus Bullis Pontificum præbere subditis licentiam legendi libros prohibitos? t.7.tr.1. r.226. p.143
Generalis Minimorum an possit dispensare subditos in votis vitæ Quadragesimalis? Idem quæritur de votis specialibus aliarum Religionum? tom.7. tract.1. resolut.203. p.127
Generales Religionum an possint dispensare cum subditis illegitimis ad Dignitates, & officia ordinis extra Capitulum? t.7.tr.1. r.284. p.189
Generales, & Provinciales Religionum an possint dispensare super pœnas latis in Bulla Pii V. contra introducentes fœminas in Monasterium? tom.7.tr.1. r.246.§. Notandum est. p.156

Generalis Exercitus.

Generales, & alii primarii Duces Exercitus in suis territoriis, an possint facere Missam celebrare in diebus non festivis? Et negatur: sed conceditur hæc licentia Regi, aut Duci, qui Exercitui præest. t.4.tr.2.r.21. §.2. pag.40

Generalis Inquisitor.

Generalis Inquisitor solus in Regnis Hispaniarum habet potestatem legendi libros Hæreticos, & cui ipse commiserit? tom. 5. tractat. 10. resolution.137. §.3. pag.468
Generalis Inquisitor in Hispania ex privilegio Pontificis potestatem habet minuendi, & relaxandi pœnas impositas in S.Inquisitione? tom.5. tr.12. res.37. §.3. ante medium. p.535

Generare.

Vide verb. *Fœmina, Semen, Vxor.* tom.2

Generatio.

Vide verb. *Fœmina, Semen, Vxor.* tom.2.

Gentes.

Apud gentes omnes an Asyla Immunitatis recepta fuerunt, vel tantùm apud Græcos? tom.9. tract.1. res.128. §.10. pag.84.

Gentiles.

Gentilibus vendere idolum ad vitandum periculum mortis an liceat? tom.7. tractat.5. resolut.65. per totam. pag.362
Vide verb. *Fides Catholica.* tom.7

Genua.

Vide verbum *Ancilla.* tom.7

Genuflectere.

Non genuflectunt ordinariè Eminentissimi Cardinales ad occursum Pontificis, nec ejus pedes osculantur, sed de osculatione circa manus Pontificis aliqua curiosa observantur? t.9.tr.4.r.10. §.1. p.328

Genuflexio.

Genuflexione semper in Ecclesia summum Pontificem fuisse adoratum demonstratur? t.9.tr.4.r.3. §.1. & seq. pagina 322

Genus.

Si in genere de peccato veniali pœnitens se accusat, an sufficiat pro danda ei absolutione Sacramentali? tom.1. tr.4.r.18. §.1. & seqq. p.235

Generis alterius leviora an Religiosus dare possit, licet non sint de levibus comestibilibus, & ad devotionem pertinentibus concessis in Bulla Clement.VIII. de largitione munerum? tom.7. tract.3. resolution.1. §.1. pagina 253

Quodnam genus delicti loco sacro protegi, vel non protegi possit? t.9.tr.1.r.28. §.1. & seqq. p.23

Genus Infidelium.

Ex genere Mahometana N. sed infans Baptizatus, & postea Religionem ingressus, an possit sine ulla dispensatione in Prælaturas assumi? tom.7. tract.1. resol.144. §.1. pagina 96

Et an in tali casu non sit excludendus à sacris Ordinibus? ibidem.

Ubi, quod Bulla Pii IV. prohibens, ut descendentes ab Infidelibus possint in Ordine Minorum ad Prælaturas assumi de solo D.Francisci loquitur, ideo non est extendenda per communicationem ad alios Ordines, quia Religiosi communicantes in privilegiis, non proinde communicant in pœnis, & odiosis. §.2

Germania.

Septem Germaniæ Electoribus Imperatoris, an absque assensu Pontificis possit octavus addi? Et an potestas eligendi Imperatorem sit largita septem Germaniæ Electoribus, à summo Pontifice? tom.9. tract.10.r.1.2.3. & 4. à pag.459. usque ad 462

Germanus.

Germanus iter faciens per Italiam, &c. in diebus Quadragesimæ an possit comedere ova, & lacticinia? Ubi alii similes casus in exemplum proponuntur? tom.4. tract.6. resol.48. §.1. pag.224

Gesta.

Gesta ex metu gravi, an excusent à peccato mortali? Ubi pro praxi decem notabiles casus? tom.7. tract.5. r.76. §.4. & seqq. pag.368. & 369

Gestare.

Vide verb. *Fratres Minores.* tom.7
Item verb. *Minores Fratres.* tom.9

Gestatio.

De gestatione Pontificis super humeros, & cum Regno in capite, quod vulgò *Chamaurus* appellatur? tom.9. tr.4. r.15. §.1. & seqq. p.332

Gestor Negotiorum.

Gestor negotiorum an teneatur de levissima culpa? tom.8. tr.3. r.26. §.1. p.45

Vbi, quod si hæredes Tutoris negotia à tutore defuncto cœpta perfecerint, an habeant actionem negotiorum gestorum? ibidem.

Si negotiorum gestori Dominus tradat mille aureos in auro, ut solvat suo creditori, non curans qua specie id faciat, si ille illos commutet in monetam argenteam cum lucro, eamque solvat creditori, detento lucro, non tenetur restituere illud lucrum, neque creditori, neque Domino? t.6.tr.3. r.145. §.2. p.194

Glacies.

Cum glacie in extrema necessitate, deficiente aqua naturali, an possit adhiberi Baptismus, quando resoluta non est? tom.1. tr.1. r.54. §.1. p.35

Gladius.

Qui cum gladio alterius interficit aliquem, & data opera relinquit ibi gladium, ut agnosceretur esse alterius, & propterea alter convinceretur de delicto, an tunc interfector verus teneatur resarcire damnum, &c. tom.8. tract.7. resol.18. §.6. pag.157

Gloria.

Quod in gloria sit anima Beatificati, an remaneat tantum intra latitudinem probabilitatis, & certitudinis moralis, ex vi præcisè solius Beatificationis? tom.9. tract.5. res.20. §.1. & seqq. pag.360

Goliarda.

Goliarda Clericus an gaudeat privilegio Canonis? tom.5. tract.2. r.37. §.3. pag.147

Graculus.

Vide verb. *Reparatio.* tom.9

Gradatim.

Gradatim ascendere in numero testium, an quis in correctione teneatur, antequam Prælato denunciet peccatum fratris? t.7. tr.4. r.46. per totam. p.306

Graduale.

Graduale Sacerdos omittens post Epistolam excusatur à mortali ratione parvitatis materiæ? t.2.tr.1.r.185.§.2. pagina 108

Graduatus.

Graduatus in jure Canonico, aut in sacra Theologia sine titulo, aut patrimonio, an possit ordinari? t.2. tract.5. r.108.§.4. p.325

Et an contra hoc obstet declaratio Cardinalium. ibid.

Gradus.

In omnibus gradibus consanguinitatis lineæ transversæ, excepto primo, Pontifex dispensare potest, & solet? t.3.tr.2.r.126. §.6. p.254

Si in primo gradu consanguinitatis sponsæ suæ de futuro quis accessum habeat, an teneatur hoc in confessione explicare, quia hoc impedimentum contra publicam honestatem ad incestum reducitur? tom.1. tr.7.res.98. §.3. pag.392

In gradu primo, secundo, tertio, vel quarto, consanguinitatis, vel affinitatis coitus sodomiticus inter masculos, an habeat malitiam incestus; & sit in confessione aperiendus?

aperiendus ? tom. 1. tractat. 7. resolution. 137. §. 1. pagina 410
Vbi, an supradicti sint inclusi in casu reservato incestus ? §. 3
In gradu primo affinitatis, & consanguinitatis lineæ rectæ, & transversæ, an possit ex justa causa Pontifex ad matrimonium dispensare ? tom. 3. tr. 1. à r. 80. usque ad 85. inclusivè. p. 105. & seqq. Vbi an dictus gradus affinitatis, & consanguinitatis dirimat matrimonium jure naturæ ?
Qui in gradu eodem duplicato sunt, tam ex parte Patris, quam Matris affines, vel consanguinei, an teneantur in petitione dispensationis illum gradum in eodem genere manifestare ? tom. 3. tract. 2. res. 98. §. 1. & seqq. pag. 235. & seq.
In gradu secundo consanguinitatis solum inter magnos Principes, & pro causa publica sit dispensandum ? t. 3. tr. 2. r. 126. §. 6. in initio. p. 254
Et an in secundo gradu affinitatis ? tom. 3. tr. 2. r. 128. §. 1. & seqq. pag. 255
Qui in gradu primo affinitatis contraxerunt, an possint dispensare à Regularibus ratione suorum privilegiorum ad petendum debitum ? tom. 7. tract. 1. r. 279. per totam. pag. 186
Gradu primo relicto in correctione facienda, an quis possit incipere correctionem à secundo gradu, & aliquando relictis duobus à tertio & dicere Prælato, tamquam Patri, non servato ordine præcepto à Domino ? tom. 7. tr. 4. r. 40. §. 2. p. 303
In gradu secundo correctionis quales testes adhibendi sunt, & in quem finem ? tom. 7. tract. 4. resol. 43. per totam. p. 305
Qui gradum Doctoratus accepit, verbi gratia, in aliqua Universitate publica, ut Messanæ, Catanæ, &c. non habens cursus requisitos, vel non interfuit illis juxta Universitatis statuta, vel non sit matriculæ adscriptus, &c. an peccet mortaliter, licet non interveniat juramentum ? t. 6. tr. 1. r. 131. per totam. p. 91
Causa gradum licentiatus, vel doctoratus obtinendi, an uxor viro suo possit donare ? tom. 6. tract. 7. resol. 65. §. 4. pag. 345
Si intra gradum tertium occisus non habeat cognatos, an interfector teneatur ad aliquam restitutionem ? Et quid, si habeat filios ? Et quid, si habeat fratres ? t. 8. tr. 5. r. 71. §. 1. p. 125
Gradus affinitatis, vel consanguinitatis personæ, ad quam quis luxuriosè accedit, an aliquando ratione reservationis sit explicandus in confessione ? tom. 1. tr. 7. r. 18. §. 10. & seqq. p. 355
Gradus omnes consanguinitatis, an specie distinguantur à gradibus affinitatis ? tom. 1. tract. 7. resol. 109. §. 2. pagina 398
Gradus cujuslibet inter se affinitatis, vel consanguinitatis, an sint in confessione distinguendi, vel sufficiat, si in confessione pœnitens dicat se personam consanguineam agnovisse, vel affinem, non declarando gradum consanguinitatis, vel affinitatis ? t. 1. tr. 7. r. 110. §. 1. & seqq. p. 399
Quis gradus consanguinitatis per copulam privet à jure petendi debitum ? t. 2. tr. 6. r. 242. §. 1. p. 483
Vide verb. *Adoptio, Incestus, Intentio.* tom. 2
Item verb. *Consanguinea, Consanguineus, Consanguinitas, Frater, Ius, Matrimonium.* tom. 3

Græcorum Ecclesia.

Ecclesia Græca quo ritu celebret consecrationem Episcopalem ? t. 4. tr. 8. r. 79. p. 474
Vide verb. *Ecclesia.* tom. 4

Græcus.

Græcus Sacerdos in Ecclesiis latinis an in azymo, v fermentato pane consecrare teneatur ? Pro quo varii casus proponuntur circa hoc ? t. 2. tr. 1. r. 205. & 206. §. 4. à pag. 123
Et quid è contra quando per Græcam Ecclesiam Sacerdos Latinus peregrinatur ? ibid. §. 5
Vbi agitur de Græcorum privilegio consecrandi in fermentato, quod intelligendum est quando Sacerdotes Græci celebrant in suis propriis Ecclesiis, ibid.
Græcus Sacerdos, si incola esset apud Latinos, ubi sunt templa deputata ad servandos ritus Græcorum, tenetur servare ritum propriæ Ecclesiæ ? tom. 2. tr. 1. resol. 206. §. 6. pag. 124
Græci in quo differant à Latinis circa consecrationem Episcopalem ? t. 4. tr. 8. r. 78. p. 374
Græci utuntur Chrismate confecto ex oleo, & Balsamo in unctione Confirmationis, & Consecrationis Episcopalis ? t. 4. tr. 8. r. 84. §. 4. p. 380
Græcus si ordinetur à Latino an sit irregularis ? t. 5. tr. 5. r. 16. pag. 215
Et quid, si ordinetur ab Episcopo Schismatico ? ibid.
Vide verb. *Confirmationis Sacramentum, Consecrare.* t. 3
Item verb. *Episcopus.* tom. 5
Item verb. *Gabella, Gentes, Matrimonium, Ordo, Vxor.* tom. 9

Grangia Regularium.

Grangiæ Regularium, secundum illud, quod septum est, an gaudeant Immunitate ? t. 9. tr. 1. r. 8. §. 1. p. 9
Nomine Grangiæ Religiosorum, an intelligatur villa, etiam illa cum capella, in qua Religiosi recreationis causa adeuntes, vel ibi commorantes celebrant, unde reus confugiens ad dictam capellam an gaudeat Ecclesiæ Immunitate ? t. 9. tr. 1. r. 22. §. 1. p. 17
In Grangiis an Regulares possint construere Oratoria, & ibi celebrare, non solum Sacerdotes Regulares, sed etiam sæculares ? tom. 4. tract. 2. resolut. 12. §. 1. & 2. pagina 34
Et an ibi divina officia celebrare, & familiaribus, & vassallis Sacramenta Eucharistiæ & Pœnitentiæ ministrare ? ibid. §. 3
Et an ibi sæculares possint audire Missam de præcepto ? ibidem §. 2
Et an dicta Oratoria non indigeant benedictione, nec si polluantur reconciliatione ? ibid. §. 4
Et an gaudeant immunitate Ecclesiæ ? ibid. & in resol. 62. §. 1. pagina 65
In grangiis an possint Regulares celebrare cum Altari portatili contradicente Episcopo ? Et quid non contradicente ? t. 4. tr. 2. r. 13. §. 1. & seq. p. 34

Granum.

Si quis granum aliquod parvum in os sumeret ad masticandum pro confortatione capitis sine intentione comedendi, si casu in stomachum descenderet, an possit missam celebrare, & communionem sumere ? t. 2. tr. 1. r. 120. §. 5. p. 70

Grassator.

Grassatorem, qui vias publicas tenet, an liceat occidere ? t. 8. tr. 5. r. 43. §. 4. p. 112
Grassatores viarum an gaudeant Ecclesiæ immunitate ? t. 9. tr. 1. r. 58. §. 1. p. 38
Et quid, si semel, vel bis in via publica, & cum violentia quis deprædatur ? ibidem §. 2

Gratia.

Gratia Sacramentalis quando confertur communicanti ? t. 2. tr. 2. r. 33. §. 1. p. 176
Gratia major an detur sumenti duas species, quam unicam sumenti ? tom. 2. tractat. 2. resolution. 34. & 35. pagina 177

Vt in gratia sint curare tenentur contrahentes per Procuratorem matrimonium illo tempore, quo Procurator eorum nomine contraxit matrimonium? tom. 2. tract. 6. resol. 60. §. 2. p. 366
Gratia abundantior non conceditur in sumptione utriusque speciei, quam sub una tantum? tom. 3. tr. 1. r. 102. §. 7. pag. 136
In gratia an debeat esse, qui suscipit Bullam Cruciatæ in ordine ad eligendum Confessarium ad utendum lacticiniis, &c. t. 4. tr. 3. r. 2. §. 1. p. 67
Difficultas est in ordine ad consequendas Indulgentias? ibidem.
Si in gratia quis reponeretur per Sacramentalem confessionem, quamvis feria quarta, sexta, & Sabbato in peccato jejunasset, an lucretur Iubilæum? ibid. §. 2
Gratia partialis an conferatur ad partiales materias, & formas Sacramenti Extremæ-Vnctionis? t. 4. tract. 8. r. 22. §. Confirmatur. p. 327
Gratia, vel privilegium an ignoranti prosit à tempore concessionis, vel à tempore quo in ejus notitiam pervenerit? t. 6. tr. 9. r. 26. §. 1. p. 469
Gratiæ status requiritur in Episcopo dum consecratur? t. 4. tr. 8. r. 52. §. 2. & seq. p. 352
In gratiæ subreptione an detur parvitas materiæ? t. 8. tr. 3. res. 4. §. 1. pag. 32
Quoad gratiam an perversa intentio Ministri in conferendo Baptismo, & aliis Sacramentis suppleatur à Deo? t. 1. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 4
Gratiam primam an aliquando conferant alia sacramenta, præter Baptismum, & pœnitentiam? t. 1. tr. 1. r. 23. §. 1. & seqq. p. 18. & seqq.
Vbi qui non potest confiteri, & sumit Eucharistiam, putans se habere contritionem, si habeat tantum attritionem, an adhuc ex sumptione Eucharistiæ obtinebit primam gratiam? ibid.
Gratiam, quæ Sacramenta ficte suscepta conferant, an solus Baptismus, & Pœnitentia, vel etiam cætera alia Sacramenta? tom. 1. tract. 1. resol. 24. §. 1. & sequentibus. pag. 19
Gratiam an causet satisfactio Sacramenti Pœnitentiæ ex opere operato? tomo primo, tract. 6. resolut. 34. §. 1. pagina 331
Gratiam continuo an augeat sacra Eucharistia, quandiu in nobis manet? tom. 2. tract. 1. resolut. 150. §. 4. & seqq. pag. 90
Gratiam ex opere operato Eucharistiæ an recipiat Sacerdos celebrans in peccato mortali, si antequam species Sacramentales in stomacho corrumpantur eliciat actum contritionis, & reponatur in gratia? tom. 2. tractat. 1. res. 151. §. 1. p. 91
An possit quis ita accedere ad Eucharistiam, ut gratiam non recipiat, neque committat peccatum? t. 2. tract. 2. res. 32. §. 1. p. 175
Vbi, quod quamvis ad gratiam primam conferendam Eucharistiæ Sacramentum à Christo non sit institutum primò per se, tamen in duobus casibus illam conferre, & peccatum mortale remittere, & delere potest. §. 3. pagina 176
Gratiam an Eucharistia causet toto tempore quo est in stomacho? t. 2. tr. 2. r. 33. §. 3. ibid.
Gratiam majorem nullo modo recipit, qui hostias majores, aut plures suscipit. ibid. §. 4
Gratiam ex sola sanguinis sumptione an recipiat Sacerdos, qui posuit obicem in sumptione corporis, si ante sumptionem sanguinis redditur in gratia? t. 2. tr. 2. res. 35. §. 3. pag. 177
Quando gratiam conferat Sacramentum extremæ-unctionis? t. 2. tr. 4. r. 20. §. 1. p. 255
Gratiamne Sacramentalem reciperent infantes, si ante usum rationis invenirent hostiam, vel vinum consecratum, & sumerent? tomo tertio, tract. 1. resolut. 53. §. 7. pag. 71
Gratiam facere an possit Capitulum sede vacante? tom. 3. tr. 5. r. 48. §. 1. & seqq. p. 401
Gratiam partialem an consequeretur Episcopus ante completam consecrationem moriens, posito quod ordinatio Episcopalis haberet plures materias, & formas, partiales? t. 4. tr. 8. r. 22. §. 1. & seq. p. 326
Inter gratiam, & miraculum quænam sit differentia? t. 8. tr. 10. r. 1. §. 1. p. 196
Sub gratiarum nomine in Bulla Gregor. XIII. de Datis, & Promissis, an includantur absolutiones, Indulgentiæ, dispensationes, beneficia, & aliæ gratiæ, quæ solo verbo perficiuntur? tom. 5. tract. 7. resol. 47. per totam. pag. 343
Sed lege ibi à præcitata resol. 47. usque ad 62. pro majori intelligentia hujus verbi, Gratia contenta in dicta Bulla à p. 343. ad 350
Gratiis, & Indulgentiis Bullæ Cruciatæ an possit quis frui extra Regna Hispaniarum? t. 4. tr. 3. r. 160. §. 1. p. 131
Vide verb. *Effectus, Hostia, Infantes, Infidelis, Præceptum, Stomachus, Verbum.* tom. 2
Item verb. *Beneficium, Expirare, Subreptitium.* tom. 3
Item verb. *Opus pium, Status.* tom. 4
Item verb. *Eucharistia, Pœnitentiaria Sacra.* tom. 5
Item verb. *Minuere, Suspendere.* tom. 7
Item verb. *Implere, Status.* tom. 8

Gratis.

Si gratis dispenset Pontifex, & non per modum contractus, an dispensationes revocare ad libitum possit? t. 3. tract. 2. res. 122. §. 1. p. 251

Gratitudo.

Vide verb. *Munus.* tom. 8

Gravamen.

A gravamine illato ante definitivam sententiam, & sic ab interlocutoria, & decreto torturæ, an hæreticus appellare possit? t. 5. tr. 10. r. 62. §. 2. p. 440
Vide verb. *Appellare.* tom. 5

Gravare.

Quando gravant Prælati Religiosos, limites transgrediendo, possunt Religiosi appellare ad Superiores, non obstantibus privilegiis appellationem interdicentibus? t. 7. tr. 1. r. 10. §. 3. p. 8. & lege etiam res. 11. ibid.
Si graventur indirectè Clerici, an tributum sit injustum, verbi gratia, super carnibus, vino, pane, &c. tom. 9. tract. 2. res. 241. §. 1. p. 220

Grave.

Gravis percussio Clerici quando dicatur? t. 5. tr. 2. res. 4. per totam. p. 125. & 126
Vide verb. *Dubium.* tom. 5

Gravida.

Vide verb. *Accedere, Copula.* tom. 2

Gravis necessitas.

Vide verb. *Necessitas.* tom. 1. & 4.

Gravitas.

Gravitas partis Officii divini omissa ex quo pensanda? t. 3. tr. 6. r. 80. §. 1. p. 466
Gravitas retentionis libri Hæretici unde sumenda? t. 5. tr. 10. r. 140. p. 469

Guardianatus.

Guardianatus an includatur sub nomine beneficii ad incurrendas pœnas simoniæ? t. 5. tr. 7. r. 10. p. 313

Gubernare.

Si gubernant Clerici naves ad pugnam, an sint irregulares? t.7. tr.7. r.58. §.1. p.422
Vide verb. *Abbatissa.* tom.7

Gubernatio.

Vide verb. *Consensus, Episcopus, Licentia.*

Gubernator.

Gubernatores Reipublicæ an aliquando sub peccato mortali teneantur corrigere peccata venialia? t.7. tr.4. r.8. §.3. pag.282
Gubernatores status Ecclesiastici, si accipiant munera, an incidant in censuram Papæ reservatam? t.5. tr.7. r.51. §.1. pag.346
Vbi in dicto casu, an pœna dupli sit restituenda, & cui est restitutio facienda? §.4
Vbi etiam curiosus, & specialis casus proponitur circa hanc restitutionem? §.6
Qui Gubernatori urbis promittit aliquid, vel donat pro gratia, & justitia obtinenda, an incurrat pœnas Bullæ Gregor. XIII. de Datis, & Promissis? t.5. tr.7. r.50. §.2. pag.345
Vide verb. *Consuetudo, Lex, Præceptum.* tom.4
Item verb. *Consensus, Episcopus, Licentia.* tom.9

Guinea.

In Guinea an sit licita emptio mancipiorum Æthiopum, ab aliquibus fieri solita? tom.7. tract.8. resolut.8. §.1. pagina 431

Gutta.

Gutta una aquæ an sufficiat ad baptisandum moribundum? tom.1. tr.1. res.51. §.1. & seqq. pag.33
Si gutta una vini non consecrati misceatur cum vino consecrato, an valide Sacerdos possit illam consecrare? t.2. tr.1. r.231. §.2. p.142
Vbi, an licitè, & valide possit illam sub conditione, & totum vinum consecrare? ibid. §.4
Guttis accensi adipis, vel ceræ, an licitum sit adurere mancipia, in pœnam alicujus delicti? tom.7. tr.8. r.40. per totam. pag.447
Vide verb. *Aqua, Baptismus, Calix, Dubitans, Oleum, Vinum.* tom.2

H

HABERE.

Vide verb. *Peculium.* tom.7
Item verb. *Committere, Voluntas.* tom.8

Habilis.

Habilis factus homicida per dispensationem ad omnes Ordines sacros, & illorum usum, an videatur factus habilis ad beneficium Curatum, & Pontificale? tom.3. tr.2. r.58. §.3. p.210

Habilitare.

Vide verb. *Habilis.* tom.3

Habitare.

Vt habitare possit Catholicus in terris Hæreticorum aliqua requiruntur? t.9. tr.13. r.9. §.4. p.480
Vide verb. *Pactum, Parochus.* tom.2.

Habitatio.

Habitatio Parochi ex declaratione Congregationis Cardinalium debet esse propè Ecclesiam, idest ad modicam quantitatem? tom.1. tract.3. resolut.40. §.1. & seqq. pagina 116
Habitatio omnis Ecclesiæ quoad totam suam fabricam conjunctam, an gaudeat Immunitate, quamvis sit polluta, & interdicta, aut destructa, si adsit spes reædificationis? t.9. tr.1. r.6. §.5. & 10. p.6
Vide verb. *Pactum, Parochus.* tom.2

Habituale peccatum.

De habituali peccato an sit correctio facienda, si non est periculum labendi? t.7. tr.4. r.56. §.1. p.313

Habitus Clericalis.

Sine habitu, & tonsura immiscentes se Clerici in delicta gravissimis, an possint puniri à judice laico? Vbi aliqua notabilia in hoc casu ad privandum Clericum privilegio fori? tomo nono, tract.2. resolution.109. §.1. pagina 152
Vt in habitu, & tonsura reperiatur Clericus in minoribus tempore delicti, vel saltem capturæ, an opus sit ut gaudeat privilegio fori? tom.9. tractat.2. resolut.122. §.1. pag.157
In habitu & tonsura Clericus incedens, an gaudeat privilegio fori, si per paucas vices Choro, & processionibus interfuit, quamvis de mandato Episcopi alicui Ecclesiæ non inserviat, vel beneficium Ecclesiasticum non habeat? ibid. §.4. p.158
Si in habitu, & tonsura incedat Clericus, qui habet pensionem tantum super aliquo beneficio, an gaudeat privilegio fori? tomo nono, tract.2. resolution.143. §.1 pagina 166
Habitum clericalem non deferentes Clerici, an incurrant pœnas impositas in Bulla Sixti V. ante Iudicis sententiam? t.1. tr.5. r.63. §.4. p.303
Habitum clericalem, & tonsuram Clerici deferentes, an peccent per se, & ex vi Decretorum Ecclesiæ, adscribendo se militiæ propter scandalum? tom.7. tr.7. r.59. §.5. pag.423
Si habitum, & tonsuram aliquando dimittit Clericus, an amittat privilegium fori, vel an in hoc casu requiratur trina monitio? tomo nono, tract.2. resolution.121. §.1. pagina 157
Si habitum Clericalem dimisisset Clericus, & illum resumeret, etiam sine licentia Episcopi, an gaudeat privilegio, etiamsi in Synodo hoc prohibitum esset fieri? t.9. tr.2. r.122. §.3. p.158
Si habitum tantum deferat Clericus, & non tonsuram, vel è contra, an perdat privilegium fori? tom.9. tractat.2. res.123. §.1. ibid.
Habitum qualem debeat portare Clericus, ut gaudeat privilegio fori? tomo nono, tract.2. resolution.125. §.1. ibidem.
Qui habitum clericalem assumpsit post delictum patratum, animo subtrahendi se à laica potestate, an gaudeat privilegio fori? Vbi aliqua supponuntur in dicto casu? tomo nono, tractat.2. resolution.131. §.1. pagina 160
Si quis habitum clericalem susceptisse dicat ex vi voti, an ipsius juramento standum sit? tom.9. tract.2. resol.132. §.2. pag.161
Habitum clericalem gestant per annum in Diœcesi N. volentes ad Ordines promoveri, & prius adscribuntur in Ecclesia Cathedrali, inserviendo eidem Ecclesiæ, prout faciunt ordinati, an in dicto anno gaudeant privilegio fori? tomo nono, tract.2. resolution.133. §.1. ibidem.
Habitum, & tonsuram non deferens Clericus, si habeat tamen beneficium Ecclesiasticum, an gaudeat privilegio fori? tomo nono, tract.2. resolution.141. §.1. pag.165

Et quid, si habeat tantum beneficii collationem, sed non possessionem ? Et quid, si habeat beneficium sine redditibus ? tomo nono, tractat. 2. resolution. 142. §. 1. pagina 166
Si habitum & tonsuram deponat Clericus conjugatus cum unica, & Virgine, & iterum illum reassumat, an gaudeat privilegio fori ? tom. 9. tract. 2. resolut. 148. §. 1. pag. 167
Post habitum, & tonsuram dimissam, si Clericus conjugatus pro delicto aliquo in curia laicali est citatus, & ob contumaciam condemnatus fuerit, si deinde reassumat habitum, & tonsuram, & Ecclesiæ deserviat, an possit propter delictum à judice laico in carcerem conjici, aut personaliter adstringi ? tom. 9. tract. 2. res. 152. §. 3. pag. 169
Et quid, si sine habitu, & tonsura Clericus conjugatus incedens capiatur, & deinde è carcere fugiens, habitum, & Tonsuram reassumat ? ibid.
Qui habitum Clericalem assumpserunt sine intentione clericandi, sed tantum in fraudem collectarum, an teneatur solvere gabellas à Principe impositas ? t. 9. tr. 2. res. 261. §. 1. p. 231
Habitus. Vide verb. *Clericus, Vir.* tom. 2
Item verb. *Episcopus, Novitiatus, Novitius.* tom. 7
Sub habitus privatione non possunt Episcopi publicare edictum, ut Clerici in minoribus debeant assumere Ordines sacros, & an ita sacra Congregatio declaraverit ? tomo nono, tract. 2. resolution. 64. in fine §. 1. pagina 132
Habitus clericalis cognitio ad judicem Ecclesiasticum pertinet, non vero ad judicem laicum ? t. 9. tr. 2. r. 126. §. 1. pag. 159
Vide verb. *Pallium.* tom. 9

Habitus Regularis.

Si habitu spoliatur Religiosus ad liberius fornicandum, an peccet mortaliter, non solum contra temperantiam, sed etiam exeundo se habitu, quamvis Apostata non fit ? t. 7. tr. 1. r. 206. §. 3. p. 129
Ex habitu Monialium susceptionis causa, an liceat dare aliquid proprio loci Ordinario ? tom. 7. tract. 3. res. 49. per totam. p. 269
Qui habitu aliquo Religioso assumpto, adhibetur ad servitia, & obsequia Monialium, & ad petendum pro eis eleemosynam, an gaudeat privilegio Canonis ? t. 9. tr. 2. r. 163. §. 4. p. 177
Habitu Religionis dimisso an novitius possit à Iudice sæculari puniri ob delictum tempore novitiatus commissum ? t. 9. tr. 2. r. 166. §. 1. p. 178
Idem est de Religiosis emissis Societatis Iesu, si uxorem ducant, aut liberi in sæculo maneant ? ibid. §. 3
Et quid de delicto cujusdam Clerici, qui habitu, & statu clericali dimisso uxorem duxerat ? ibid. §. 2
Aliqui casus in quibus habitum Religionis dimittentes Religiosi non incidunt in censuras, cap. Vt periculosa; ne Clerici, vel Monachi in 6. tom. 7. tract. 1. res. 207. §. 1. pag. 129
Habitum dimittere Religiosus injuste gravatus à Prælato fugiens ad Prælatum superiorem an possit, donec tuto accedat ad illum ? ibid. §. 2
Habitum dimittentes Religiosi ad aliquam honestam repræsentationem faciendam in Monasterio inter ipsos, an peccent venialiter, & etiamsi coram sæcularibus repræsentent in Monasterio ? tom. 7. tract. 1. resol. 209. §. 1. pag. 130
Vbi alii diversi casus circa dimissionem habitus Regularis. §. 1. & seqq.
Et si habitum dimittant PP. Societatis Iesu, an incidant in pœnas à jure latas ? ibid. §. 4
Nisi habitum Religionis dimitteret quidam Religiosus, qui ex gravi necessitate parentum egressus à Religione non poterat illos juvare, nisi serviendo viro nobili in habitu sæculari, quæritur, an hoc licitè fieri poterit ? t. 7. tr. 1. r. 210. §. 1. p. 131
Et in dicto casu ad habitum mutandum an proprius Prælatus potuerit dare licentiam Religioso ? ibid. §. 2. post medium. pag. 132
Habitum monialium puella volens assumere, an debeat esse major 12. annorum ? tom. 7. tract. 1. resolut. 325. §. 1. pag. 225
Si habitum dimitteret Religiosus professus, etiam apostatando à Religione, numquam perdit privilegium fori ? t. 9. tr. 2. r. 162. §. 1. p. 174
Si habitum suæ Religionis deponant Cardinales Religiosi, & Episcopi Religiosi, an incurrant excommunicationem ? tomo nono, tractat. 7. resolution. 86. §. 1. pagina 407
Habitum S. Ioannis si assumat, qui emisit votum Religionis an satisfaciat ? Et quid, si habitum D. Iacobi, &c. suscipiat ? tomo octavo, tract. 4. resolut. 28. §. 1. pagina 58
Habitus Ordinum, & Equitum D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an non sit habitus Religionis veræ, sed secundum quid ? tom. 5. tract. 7. resolution. 35. §. 3. pagina 334
Habitus lamiis, & strigibus pœnitentibus non imponitur in S. Inquisitione ? tom. 5. tractat. 10. resolut. 111. §. 4. pagina 457
Habitus. Vide verb. *Clericus, Vir.* tom. 2
Item verb. *Curia, Emere, Monachus, Novitius, Privilegium.* tom. 5
Item verb. *Episcopus, Novitiatus, Novitius.* tom. 7
Item verb. *Pallium.* tom. 9
Habitus dimissio temeraria an impediat, ut Regularis non audiatur super nullitate professionis, si postea eundem habitum reassumat, non obstantibus verbis Concilii ? t. 7. tr. 1. r. 184. §. 4. p. 117
Habitus cujusdam Religionis est tunica lanea, sed quidam Religiosus propter æstum ad capiendum somnum dormiebat sine illa, an mortaliter peccaverit ? t. 7. tr. 1. res. 206. §. 1. p. 129
Et quid, si fratres Minores uterentur camisiis lineis ? ibid. §. 2. in fine.
In habitus dimissione propriæ Religionis an detur parvitas materiæ ? tom. 7. tractat. 1. resolut. 208. per totam. pag. 129. & 130
Quando habitus datur novitio, an licitus sit ingressus mulierum in claustra virorum Regularium absque censura ? tom. 7. tract. 1. res. 245. §. 2. p. 156

Hæreditas.

Si hæreditas nova subito accedat sponso, qua ejus status plurimum melioretur, itaut sponsa sit jam multum inæqualis illi, non ideo potest sponsalibus renunciare ? t. 2. tr. 6. r. 18. §. 3. p. 340
Idem est si hoc acciderit è contra ? ibid.
Si hæreditas adita non sit, an valeat legatum ad pias causas ? t. 6. tr. 8. r. 33. §. 1. p. 409
Et si quoad hæredis institutionem testamentum aliquo defectu laborat, tamen legata ad pias causas in tali testamento relicta debentur. ibid. §. Notandum est.
Vbi etiam, quod prius testamentum ad pias causas factum, non infirmatur per secundum minus solemne, in quo venientes ab intestato hæredes instituti sunt. §. ult.
Hæreditatem Ecclesiæ legatam, an Capitulum sede vacante adire possit ? tom. 3. tract. 5. res. 44. §. Igitur, propè finem. pag. 401
Ob hæreditatem habendam an sit peccatum mortale optare mortem alicujus, vel de illa gaudere ? t. 8. tract. 5. res. 56. §. 1. p. 117

Vide verb. *Cadere.* tom.9
Item verb. *Hæres.* tom.1.2.3.4.5.6.7.8. & 9

Hæres.

Ab hærede an quis possit tuta conscientia subripere tantum, quantum illa res, quam alter illi donaverat, valebat, si talem donationem probare non possit? t.6. tr.7. r.145. per totam. p.390
Hærede invito, an executores possint solvere legata, & debita defuncti? Et an hæres peccet mortaliter resistens, si ipse non exequatur? tom.6. tract.9. resolution. 38. §.1. pag.474
Si hæredem quis instituat aliquem excommunicatum, an testamentum sit validum? tom.5. tract.1. resol. 118. §.1. pag.75
Ad hæredem an pertineat reservatum in donatione mortis causa, vel ad donatarium? tom.6. tract.7. resol.88. §.1. pag.357
Hæredem instituere, & substituere, ac hæreditatem adimere an possint milites directè in codicillis hæredem? t.6. tr.8. r.85. §.1. p.437
Hæredem aliquem instituere an possit Pater, rogando illum, ut postea ipse restituat hæreditatem filio spurio? t.6. tr.8. r.112. §.1. & seq. p.453
Hæredem maritum filiæ spuriæ instituere an possit Pater, & quamvis Pater sit Clericus filiæ spuriæ, sicuti è converso uxorem filii spurii? ibid. §.10. p.454
Vbi etiam alia contingentia in dictis casibus.
Ad hæredem, & non ad Episcopum executio Legatorum piorum pertinet, executore non creato, vel assignato à testatore, præter Legatum pro redemptione captivorum, vel pro eleemosynis, & alimentis pauperum? t.6. tr.9. r.55. §.1. & seqq. p.480
Quando hæredem instituit Clericus alium Clericum, an possit judex Ecclesiasticus dictum testamentum publicare? t.9. tr.2. r.191. §.1. p.193
Hæredes defuncti excommunicati absoluti à laico ante mortem ab excommunicatione, an teneantur adire Papam, vel excommunicantem pro absolutione, vel poterunt sepelire defunctum, ita à laico absolutum in loco sacro, & pro eo facere Missas celebrare? t.5. tr.1. r.211. §.2. pag.120
Ad hæredes minorum 25. annorum an transeat beneficium restitutionis in integrum? t.6. tr.3. r.166. §.1. & seqq. pag.209
Hæredes Ecclesiastici non possunt petere dona ab ipso Ecclesiastico donata suæ concubinæ? tom.6. tr.7. r.29. §.5. pag.323
Ad hæredes an transeat obligatio donatoris, antequam donatio sit acceptata? tom.6. tract.7. resolut.116. §.1. pagina 373
Vbi, quod si donatarius mortuus est, antequam acceptatio donationis, vel ratihabitio facta sit ab eo, qui poterat suo nomine acceptare, an succedant hæredes illius in donationis acceptationem. §.2
Ad hæredes donatarii an transeat donatio facta Clerico inopi, ut ad subdiaconatum promoveri possit, si ipse statim moritur post susceptos Ordines, an vero donatio transeat ad donatorem? tom.6. tract.7. r.139. §.5. pagina 387
Hæredes an teneantur in conscientia adimplere legata pia ante annum, si possunt, atque etiam legata prophana? t.6. tr.9. r.43. per totam. p.475
Hæredes extranei an succedant in juribus occisi debitorum realium, quæ defunctus habebat ante mortem, unde expensæ, quæ fuissent factæ in curatione, verbi gratia, vulneris, restituendæ sunt hæredibus quibuscumque, quia ad illas habebat jus defunctus ante mortem? tomo octavo, tractat.5. resolution. 72. §.2. pagina 125
Si hæredes sint Clerici alicujus sæcularis, an judex laicus possit judicare causam illorum, si causa ante ejus mortem incœpta fuit coram eo? tom.9. tract.2. resolut.79. §.1. pag.137
Vbi, quod instantia cœpta contra Clericum coram judice Ecclesiastico debet continuari contra laicum hæredem Clerici coram eodem judice. §.2
Si Clericus possidet rem laici specialiter hypothecatam, an ratione hypothecæ possit conveniri coram judice sæculari? t.9. tr.2. r.81. §.3. p.138
Et quid, si adsit clausula de non alienando, an possit fieri executio per sæcularem judicem in prædio specialiter obligato à laico, etsi Clericus illud possideat? t.9. tr.2. r.84. §.1. pag.139
Si hæredi constet testatorem reliquisse aliquid ad pias causas, an teneatur illud solvere in foro conscientiæ, licet in voce solum reliquisset? tom.6. tract.8. ref.23. §.1. pag.405
Hæredi affirmavit Confessarius testatorem voluisse relinquere legatum Titio, an hæres teneatur hoc credere, & legatum solvere? tom.6. tract.8. ref.113. §.1. & 2. pag.454. & seq.
Hæredi, & executori an possit præcipere Episcopus, ut ante annum adimpleant exequenda, etiam quoad legata profana, & ante completos sex menses quoad legata pia? tom.6. tractat. 9. resolut. 41. per totam. pagina 475
Hæredibus pœnitentis defuncti an possit Confessarius revelare restitutionem, quam debebat mortuus pœnitens? t.1. tr.8. r.28. §.2. p.437
Et quid maximè, si adsit licentia pœnitentis defuncti? ibidem.
Et quid, si non constet satis de voluntate pœnitentis jam mortui, & hæredes ipsi dubitent, & præsumant contra Confessarium fuisse confessionem revelatam absque aliqua licentia defuncti? ibid.
Et quid est agendum, si hæredes nollent ex avaritia (ut accidit) dictis Confessarii acquiescere? ibid.
Ab hæredibus donatoris an possit donatio revocari ex capite ingratitudinis donatarii, si donator scivit causam ingratitudinis, & tacuit? Et quid, si causam ingratitudinis ignoravit? tom.6. tract.7. resolution.130. §.4. pag.381
Et in dicto casu an hæredes possint occultè se compensare ante latam sententiam juxta regulas occultæ compensationis? tom.6. tractat.7. resolution.134. §.1. pagina 383
Quibus hæredibus titulo alimentorum teneatur homicida restituere? tom.8. tractat.5. resolution. 72. §.1. pagina 125
Si cum hæredibus jurantis causa agatur, an judex Ecclesiasticus sit competens, non solum quoad relaxationem juramenti sed etiam ad effectum agendi, ut præstita relaxatione annullet, & rescindat ipsum contractum? t.9. tr.2. r.236. §.1. p.218
Sine hæredis institutione an valeat testamentum ad pias causas? t.6. tr.8. r.30. §.1. p.408
Hæredis nominatio relicta ad schedulam, quam penes aliquem probatum virum scriptam relinquere dicit testator, an valeat? Ubi aliqua contingentia circa hoc? tomo sexto tract.8. resolution. 104. §.2. pagina 448
Hæredum suorum jus non amittunt Cardinales, quamvis eo ipso soluti sint à patria potestate in his, quæ ipsis sunt commoda? tom.9. tractat.7. resolution. 27. §.1. pagina 386
Hæres quid debeat facere, si testator reliquisset, ut suus hæres in singulos annos eroget tantam pecuniam, ut celebrare pro ipso curet tot Missas, si temporis decursu adauctum sit Missæ stipendium? tom.2. tract.1. r.12. §.5. pagina 4

Datur

Datur aliud exemplum. tom. 2. tract. 1. resolution. 16. §. 1. pag. 8
Hæres Patris an eadem obligatione Patris teneatur alere, & dotare filias à Patre relictas ? t. 2. tr. 6. res. 48. §. 22. & seqq. pag. 359
Hæres. Vide verb. *Adulter, Adultera, Hæreditas, Legatum.* tom. 2
Item verb. *Hæreditas.* tom. 3
Item verb. *Facultas, Infirmus.* tom. 4
Item verb. *Appellare, Ingredi.* tom. 5
Hæres non conficiens Inventarium, an teneatur solvere ultra vires pro legibus, quæ fundantur in præsumptionibus, quod hæres fraudavit bona ? t. 6. tr. 1. res. 86. §. Et eadem. p. 59
Et quid in foro conscientiæ ? ibid. in eod.
Hæres, si testamento minus solemni ei constat evidenter nullam vim, nullam fraudem, nullumve defectum naturalem in illo contigisse, potest accipere sibi, & retinere bona testatoris. tom. 6. tractat. 1. resolut. 69. §. 5. pag. 51
Hæres ab intestato an possit uti compensatione occulta contra eum, qui bona defuncti possidet ex testamento minus solemni ? tom. 6. tractat. 3. resolut. 149. §. 3. pag. 195
Hæres, qui non fecit inventarium, an possit uti beneficio cessionis ? Idem est de Clerico. t. 6. tract. 5. resol. 14. §. 1. pag. 282
Hæres ab intestato, si sciat voluntatem defuncti, an teneatur restituere, & solvere legatariis, quibus ex testamento minus solemni aliqua debentur ? t. 6. tract. 8. r. 27. §. 2. p. 407
Hæres, si dubius sit de voluntate testatoris, an debeat cum illis componere ratione dubii. ibid.
Si hæres ab intestato retineat hæreditatem, & legata, an possint illi quibus aliquid per talem testamentum est relictum uti occulta compensatione ? ibid.
Si hæres ab intestato fateatur mentem testatoris fuisse, ut hæreditatem nomine fideicommissi tradat alteri, vel legatum aliquod solveret, aut si oblato juramento jurare noluerit, an cogendus sit etiam in foro externo hæreditatem tradere ? ibidem §. ultimo ad medium.
Hæres an obligetur in conscientia solvere legatum relictum alicui si Religionem ingrediatur, si talis in Religione non profitetur ? tom. 6. tractat. 8. resol. 50. §. 1. pag. 418
Hæres ab intestato an teneatur in foro conscientiæ solvere legata relicta in testamento minus solemni ? t. 6. tr. 8. r. 57. §. 1. p. 425
Et quid, si legata sint ad pias causas ? Vbi aliqua alia circa supradicta. ibid. §. 4. p. 426
Hæres constitutus in gravi necessitate an excusetur à solutione legati pro Missis celebrandis pro animabus Purgatorii ? t. 6. tr. 8. r. 58. §. 1. ibid.
Hæres beneficiarii, quomodocumque sit hæres, non peccat hæreditatem beneficiarii accipiens, nisi fortè induxerit Cleticum ad peccandum in hujusmodi hæreditatem relinquendo. tom. 6. tract. 8. resolution. 92. §. 5. pag. 442
Qui hæres est institutus ex acceptatione testamenti jurati, ex eo, quod juravit non revocaturum, si postea testator revocet, an secundus hæres postea institutus teneatur restituere hæreditatem priori ? t. 6. tr. 8. r. 102. §. 4. pag. 448
Hæres, cui donata, vel in testamento relicta sunt bona Patris habentis filium spurium, tenetur in defectum Patris eundem filium alere, aut si fœmina est dotare. t. 6. tr. 8. r. 112. §. 8. p. 454
Vbi, an parentes peccent dando alicui tertio bona cum spe, quod ille constitutus hæres, ea dabit filio spurio. §. 9
Hæres, aut testamentarius, an in foro conscientiæ habeant annum ad solvenda legata ? tom. 6. tr. 9. res. 42. §. 1. pag. 475
Si hæres fuerit negligens per annum à die monitionis factæ per Episcopum circa solvenda legata, & alia ordinata per testatorem, an possit privari hæreditate, si est hæres extraneus, & etiam filius, salva ei legitima, & transeat ad substitutos, vel alios per ordinem ? ibid. §. 2
Si hæres infrà annum non exequatur voluntatem testatoris, an possit purgare moram post annum ? t. 6. tr. 9. r. 44. §. 1. p. 476
Hæres. Vide verb. *Bona temporalia, Conditio, Dividere, Ecclesia, Eleemosyna, Equus, Excommunicatus, Extraneus, Fructus, Impendere, Negotiator, Restituere, Testamentum, Testator.* tom. 6
Item verb. *Abscondere, Inventarium, Novitius, Nominatio, Occidere, Testamentum.* tom. 7
Item verb. *Calumnia, Compellere, Culpa, Damnum, Duellum, Expensa, Gestor negotiorum, Hæreditas, Impedire, Miles, Nepos, Solvere, Tutor.* tom. 8
Item verbum *Hæreditas.* tom. 9

Hæresiarcha.

De Hæresiarchis, & pœnis, quibus puniendi sunt. Et an vero in pœnam deneganda sit eis sacra Eucharistia ? tom. 5. tract. 12. res. 23. per totam. pag. 522

Hæresis.

Ab hæresi an Apostasia differat specie ? t. 1. tr. 7. res. 33. §. 2. pag. 364
De hæresi suspecti an sint irregulares ? t. 5. tract. 5. res. 50. §. 1. pag. 228
De hæresi an sint suspecti vehementer Confessarii solicitantes in confessione ? tom. 5. tract. 9. resolut. 88. per tot. pag. 413
De hæresi vehementer suspectus an gaudeat Immunitate Ecclesiæ ? t. 9. tr. 1. r. 40. §. 1. p. 30
Si hæresim contineant blasphemiæ, an teneatur pœnitens explicare in confessione qualitatem blasphemiæ ? t. 1. tr. 7. r. 31. §. 3. p. 364
In hæresim lapsus sum an sufficiat dicere in circunstantia Apostasiæ, vel teneatur Apostata explicare in confessione, ad quam sectam transierit ? t. 1. tr. 7. res. 33. §. 1. & seqq. p. 364
Si in hæresim quis incidit post sponsalia, an sponsalia dissolvantur, maximè quando hæretici cohabitatio est innocenti periculosa ? tom. 2. tract. 6. resol. 14. §. 7. pag. 338
Hæresim fictè proferens, non incurrit pœnas, & censuras hæreticis impositas. tom. 2. tract. 6. resolut. 169. §. 2. pag. 436
Qui propter hæresim non potest absolutionem excommunicationis obtinere, si alia opera injuncta adimpleat, an lucretur Jubilæum, & Indulgentiam ? tom. 4. tr. 4. r. 50. §. 1. p. 164
Quando hæresim continet crimen sortilegii, an judex laicus cognoscere possit ? t. 9. tr. 2. r. 193. §. 1. p. 194
Propter hæresim Episcopus non potest citari, nec puniri ab Inquisitoribus, sed hæc causa reservatur Papæ ? t. 9. tr. 2. r. 332. §. 5. p. 281
Si hæresim non excluderet Summus Pontifex in aliquo Jubilæo, etiam anni Sancti, & concederet absolutionem ab omnibus casibus Bullæ Cœnæ, an utique videatur illam concedere ? tom. 9. tract. 7. resolut. 112. §. 1. pag. 424
Hæresim absolvendi potestatem Bulla Cœnæ aufert ab Episcopis illis collatam in Concil. Trident. t. 9. tr. 7. res. 117. §. 9. p. 429

Et à fortiori impeditus adire Pontificem, & Episcopum, non potest absolvi ab hæresi à quocumque sacerdote. t. 9. tr. 7. r. 118. §. 3. p. 430
In casu hæresis an Episcopus possit absolvere legitimè impeditos ire Romam pro absolutione? t. 1. tr. 5. r. 16. §. 3. & seqq. p. 273
Qui hæresis peccatum, vel superstitionis commisit, an teneatur explicare in confessione qualitatem superstitionis, vel hæresis? tom. 1. tract. 7. resol. 34. §. 1. & seqq. p. 365
In hæresis causa an excommunicati possint esse testes? t. 5. tr. 1. r. 112. §. 3. p. 74
Si ob hæresis suspicionem consurgit infamia, irregularitas incurritur. tomo quinto, tractat. 5. resolut. 53. §. 3. pag. 229
De absolutione ab hæresi; Vide plura in verbo *Absolutio ab hæresi.*
An dubius in fide sit hæreticus? tom. 5. tract. 8. resolut. 1. pag. 351
An qui asserit de rebus fidei se dubitasse, puniendus sit tanquam hæreticus? tom. 5. tractat. 8. resolut. 2. pag. 352
Qui dixit hæresim externam, sed postea dubitatur, an dum illam pertulit, ita mente senserit, vel illam affirmavit causa joci, an talis hæresis sit reservata? tom. 5. tr. 8. r. 3. p. 352
Et an, si propter illud dubium inferior absolvit ab hæresi, vel alio peccato reservato, & postea pœnitens, re melius examinata, deponat dubium, & recordetur certo peccati commissi, quod erat reservatum, censeatur jam verè absolutus, an vero debeat recurrere ad Superiorem pro absolutione? ibidem.
Et an hæreticus externus sit ille, qui in somnis, aut ebrietate pronunciavit hæresim externam? ibid.
Et an hæresis occulta sit physicè cognoscibilis, non tamen civiliter & more forensi, &c. ibidem §. 4. pag. 353
An hæreticus externus per accidens occultissimus incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ? t. 5. tr. 8. res. 4. pag. 353
An in aliquo casu quis non incidat in excommunicationem etiamsi proferat exterius hæresim externam? t. 5. tr. 8. r. 5. p. 354
Et an hæreticus purè mentalis incurrat excommunicationem? ibidem §. secundo, & in aliis ejus notationum.
Et an hæreticus purè externus, qui mente non negat fidem non incurrat censuram, itaut possit à quolibet Confessario absolvi in foro conscientiæ? ibidem §. tertio.
An hæreticus ignorans excommunicationem, in illam incidat? t. 5. tr. 8. r. 6. p. 355
An sit hæreticus externus, qui simulat dormire, & profert aliquam hæresim, quam verè tenet, si audientes sibi persuadeant, verè eum dormire? t. 5. tract. 8. res. 7. pag. 355
An in hæresi detur parvitas materiæ? tom. 5. tract. 8. res. 8. pag. 355
An in Sortilegiis, & Magia detur parvitas materiæ? Et an possit fieri, ut aliqui actus Magici excusentur à peccato mortali ratione ignorantiæ? t. 5. tr. 8. res. 9. pag. 356
An laicus doctus possit disputare cum hæretico? Et explanatur, quid *in cap. Inhibemus*, significent illa verba, *Inhibemus ne cuique laicæ personæ*, &c. tom. 5. tract. 8. res. 10. pag. 356
Et an Religiosi laici, seu Conversi, Donati, & Sanctimoniales comprehendantur sub dictis verbis? ibidem sub finem res.
An si quis dicat, *Polta Di, Di, Alcospeto Di, Di*, omissa litera *O*, sit censendus blasphemus hæreticalis? t. 5. tr. 8. r. 11. p. 356
Et an jurans per membra honesta Christi non sit blasphemus, & secus si per inhonesta? ibidem §. 4. pag. 357
Et an qui eodem impetu, & actu plures blasphemias contra unum Sanctum profert, committat tot peccata, quot sunt blasphemiæ? Et quid, si blasphemiæ diversi generis sint, & non sint una, & eadem sæpius repetita? ibid. §. 3
An in blasphemiis contra Deum, & Sanctos detur parvitas materiæ? tomo quinto, tract. 8. resolut. 12. pag. 357
Et notatur, quod convitium in Sanctos, non ut Sancti sunt, sed ex alio capite potest esse peccatum veniale, ex parvitate materiæ; ut si quis per jocum diceret sanctum Crispinum, & Crispinianum fuisse sutores, & sanctum Joannem, & Paulum fuisse Eunuchos. ibid. §. 3
An qui per hyperbolam vocat Amasiam Deam, vel Idolum suum sit blasphemus? tom. 5. tract. 8. resolut. 13. pag. 357
Qui sunt, qui possint absolvere ab hæresi. Vide verbum *Absolutio ab hæresi*, ubi plura, & notabilia.
Item verbum *Abjurare*, *Bulla Cœna*, *Clericus*, *Communicatio civilis*, *Crimen*, *Delictum*, *Dispensare*, *Ius*, *Mens*. tom. 5
An in solo hæresis casu Vicarius Capituli sede vacante possit suspendere Regularibus licentiam prædicandi? t. 7. tr. 1. r. 63. §. 9. p. 42
In hæresis casu an adhibenda sit correctio, si speretur? t. 7. tr. 1. r. 240. §. 3. p. 153
De hæresis crimine an judex laicus cognoscere possit, quando agitur de quæstione facti? t. 9. tr. 2. resol. 193. §. 1. pag. 194
Vide verb. *Hæresiarcha*. tom. 5
Item verbum *Hæreticus*, cum suis notationibus. tomo primo, 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Hæreticæ.

Post sententiam qua uxor hæretica declarata fuit, an possit vir ejus Ordinibus sacris manens in sæculo initiari? tom. 2. tract. 6. res. 120. §. 7. pag. 404

Hæreticus.

Hæretici, quorum bona ipso jure publicantur non tenentur ante judicis sententiam restituere dicta bona fisco. tom. 1. tract. 5. resolut. 63. §. 5. vers. Item septimo. pag. 303
Hæretici an teneantur præcepto communionis singulis annis? tomo septimo, tract. 2. resolut. 3. §. primo. pag. 156
Et quid de præcepto Confessionis? t. 2. tract. 2. resol. 4. §. 3. pag. 157
Hæretici an sint denunciandi Inquisitoribus? Et quid, si speratur correctio? tom. 5. tract. 9. res. 1. 3. 4. & 5. à pag. 374. ad 378
Hæretici donatio ante delictum facta an sit valida? t. 6. tr. 7. r. 30. §. 1. p. 323
Idem est si donatio non simpliciter fiat inter vivos, sed etiam causa mortis? ibid. §. 3. p. 324
Hæretici in justo bello capti, an fiant servi capientium? t. 7. tr. 7. r. 19. §. 1. p. 393
Hæretici servus si convertatur ad fidem an acquirat libertatem? tomo septimo, tractat. 8. resolut. 21. §. 1. pag. 439
Hæretici morientes an sint privandi Ecclesiastica sepultura? Et an pro ipsis possint offerri suffragia? t. 8. tr. 8. res. 5. §. 1. p. 190

Ab

Ab hæreticis baptizatos an liceat sub conditione rebaptizare ? t. 1. tr. 1. r. 81. §. 7. p. 54
Hæreticis relapsis, ideoque ad mortem damnatis datur Communio, si eos pœniteat, & confiteantur. t. 3. tr. 1. r. 2. §. ult. p. 4
Qui cum hæreticis quibuscumque non denunciatis simul orant, vel concionem sacram, aut Missam audiunt, an peccent ? tom. 5. tract. 1. resolut. 72. §. 3. post medium. pag. 48
Hæreticis propter solam hæresim an licitum sit indicere bellum, nisi ab Ecclesia declarentur ? t. 7. tr. 7. ref. 18. per tot. p. 392
Cum hæreticis inire fœdus, suppositâ justitia belli an licitum sit Principibus Christianis ? tom. 9. tract. 3. per tot. pag. 471
Cum hæreticis damnatis in Tribunali S. Inquisitionis non est licitum communicare. tom. 9. tract. 13. ref. 9. §. 7. pag. 481
Ab hæretico sacerdote, si alius non adest an possit moribundus petere absolutionem sacramentalem ? t. 1. tr. 4. r. 40. §. 1. & seqq. p. 247
Et an supradictus hæreticus potestatem habeat absolvendi in articulo mortis ? ibid. in princ.
Ab hæretico Episcopo an valide possit conferri Sacramentum Ordinis ? tomo secundo, tract. 5. resol. 23. §. 1. pag. 281
Ubi an mortaliter peccet hæreticus Episcopus, si hoc Sacramentum ministrat quando id facere ab Ecclesia prohibetur ? §. 2
Hæretico non potest Princeps laicus præstare salvum conductum cum damno Ecclesiasticæ jurisdictionis. t. 9. tr. 13. r. 4. §. 1. p. 485
Hæreticorum filii an licitè baptizentur, si sub jura parentum probabiliter timeatur periculum perversionis eorum ? tomo primo, tract. 1. resolut. 85. §. 1. & seqq. pag. 55
Hæreticorum infantes an valide possint baptizari invitis eorum parentibus ? tom. 1. tract. 1. resol. 88. §. 1. & seqq. pag. 57
De hæreticorum Matrimonio quid est sentiendum, non quidem in locis ubi Tridentinum non est publicatum, sed ubi jam promulgatum est, & adhuc est Parochus Catholicus, qui possit assistere Matrimonio, an valeat ibi matrimonium contractum ab hæreticis sine Parocho, & testibus ? tom. 2. tract. 6. resolut. 78. §. 6. pag. 377
Hæreticorum matrimonia, sive rata, sive consummata, an Pontifex dispensando solvere possit ? t. 3. tract. 1. ref. 96. §. 8. p. 128
Pro hæreticorum legendis Libris, concionibus, Epistolis, papyris, &c. & retinentibus, & imprimentibus supradicta, latè. t. 5. tract. 1. resol. 142. §. 1. & seqq. pag. 85. & 86
Hæreticorum filii, & nepotes, & qui hæreticos recipiunt, & favent, sunt irregulares, & inhabiles ad officia, & beneficia publica. Pro quibus apponuntur aliquæ distinctiones. t. 5. tract. 5. resol. 45. 46. & 47. pag. 226. & 227
Hæreticorum fautores, receptatores, & defensores an incurrant irregularitatem ? t. 5. tract. 5. resol. 52. per totam. pag. 228
Per hæreticorum loca transeunti, an licitum sit comedere cibos vetitos ad evitandum grave damnum, dummodo absit scandalum ? tom. 7. tract. 5. resol. 68. per totam. pag. 364
Contra hæreticos an possit Capitulum sede vacante procedere ? tomo tertio, tractat. 5. resolution. 22. §. 1. pag. 392
Hæreticum manifestè Clericum percutiens, an incurrat censuram, etiamsi non traditus sit brachio sæculari ? t. 5. tr. 2. ref. 39. §. 3. p. 148
Hæretitum Patrem, fratrem, maritum, & uxorem, an filius, frater, maritus, & uxor teneantur denunciare ? t. 5. tr. 9. r. 9. per tot. p. 382
Et quid, si perpetrassent alia crimina extra hæresim formalem ? tomo quinto, tractat. 9. resolution. 11. §. 1. pag. 382
Si hæreticum aliquem esse quis sciat sub sigillo naturali, an teneatur illum denunciare ? t. 5. tr. 9. ref. 66. §. 1. & seqq. p. 404
Hæreticus an possit admitti in Patrinum Baptismi, cum Catholicus commodè reperiri possit ? t. 1. tr. 1. ref. 94. §. 3. pag. 60
Si hæreticus baptizet, vel teneat in Baptismo, aut in Confirmatione filium Catholici, an aliquam contrahat cum illo, & parentibus ejus cognationem spiritualem ? tomo primo, tractat. 1. resolut. 95. §. 4. & seqq.
Tanquam hæreticus formalis in quodam Tribunali S. Inquisitionis N. fuit publicè damnatus, an quia Ecclesiæ se reconciliavit ejus uxor teneatur illum recipere, & secum cohabitare ? tom. 2. tract. 6. ref. 120. §. 1. pag. 404
Et quid, si hæreticus conjux in occulto reconciliatur per Inquisitores ? ibid. §. 6
Vbi, quod in supradicto primo casu non desideratur specialis divortii sententia, sed sufficit sententia Inquisitorum, in qua declaratum fuit istum extitisse hæreticum.
Vbi etiam an post sententiam, qua uxor hæretica declarata fuit, possit vir ejus Ordinibus sacris manens in sæculo initiari ? §. 7
Hæreticus. Vide verbum *Catholicus*, *Decretum*, *Ministrare*. tom. 2
Item verb. *Baptizare*, *Fidelis*. tom. 3
Hæreticus extetnus, sed occultus an incurrat irregularitatem ? tomo tertio, tractat. 3. resolutione 32. §. 1. pag. 315
Et dato, quod incurrat, an possit illam Episcopus vigore Concil. Trid. dispensare ? ibid. §. 2
Hæreticus occultus an incurrat irregularitatem ? t. 4. tr. 3. ref. 138. §. 2. pag. 123
Hæreticus externus an sit, qui dat signa hæresis externæ in quantitate tam levi, ut non sit ex se peccatum mortale ? tomo quarto, tractat. 6. resolution. 81. §. 3. pag. 244
Hæreticus occultus resipiscens, quomodo tacito nomine possit absolutionem in sacra Pœnitentiaria impetrare ? tom. 4. tractat. 8. resolut. 43. paulò post initium. pag. 341
Hæreticus non denunciatus an possit absque incursione excommunicationis in Ecclesia sepeliri ? t. 5. tr. 1. r. 72. §. 1. pag. 47
Et an hoc extendatur ad hæreticorum fautores, & defensores ? ibid.
Hæreticus fictè negans fidem, an sit irregularis. t. 5. tr. 5. r. 48. §. 1. p. 227
Hæreticus occultus an incurrat irregularitatem. t. 5. tr. 5. r. 49. §. 1. ibid.
Si hæreticus aliquis internus discredat plura Mysteria fidei, verbi gratia, Trinitatem personarum, Eucharistiam, Incarnationem, &c. volens deliberatâ intentione proferre exterius unum ex supradictis erroribus, verbi gratia, Deum non esse Incarnatum, & tamen casu præter intentionem proferat corpus Christi post consecrationem non esse in Eucharistia, an talis sit hæreticus externus ? t. 5. tr. 8. ref. 3. §. Sed pro curiosis. p. 353
Hæreticus emendatus an sit denunciandus ? t. 5. tract. 9. ref. 7. §. 1. p. 381
Et quid, si dubium sit de ejus emendatione ? t. 5. tr. 9. r. 8. §. 1. pag. 382
Hæreticus, super hoc verb. *Lege* in tom. 5. tract. 8. de Hæresi, & de Hæreticis, & eorum absolutione. Item tract. 10

tract. 10. de Potestate Inquisitorum. Item tract. 11. de Tortura inferenda suspectis de Hæresi. Item tract. 12. de Pœnis imponendis in officio S. Inquisitionis, ubi plura.
Item verb. *Hæresiarcha, Abjurare, Bulla Cœnæ, Clericus, Communicatio civilis, Crimen, Delictum, Dispensare, Ius, Mens.* tom. 5
Item verb. *Laicus.* tom. 6
Item verb. *Christianus, Fides Catholica, Periculum, Residere.* tom. 7
Item verb. *Convictum, Infamia, Pyrata.* tom. 8
Hæreticus an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tract. 1. r. 41. §. 1. p. 30
Et quid quoad alia delicta distincta ab hæresi? t. 9. tr. 1. r. 42. §. 1. ibid.
Idem est de hæreticorum fautoribus. ibid. §. 2
Hæreticus, qui non potest obtinere licentiam, ut à censura absolvatur, an ad vitandum scandalum, & infamiam possit celebrare, vel Eucharistiam sumere? t. 9. tr. 7. r. 123. §. 1. p. 436
Et si non potest excitari ad perfectam contritionem, in dicto casu quid est faciendum? ibid. & in resol. 124. & 125. pag. 437
Vide verb. *Episcopus, Exercitium, Fœdus, Habitare, Liber.* tom. 9

Hebræus.

Vide verbum *Sacrificium.* tom. 2

Helvetius.

Helvetii arcentes turbam, dum Pontifex, vel alius Princeps egreditur, si percutiant Clericum, an incidant in censuram? t. 5. tr. 2. r. 24. §. 1. p. 139
Et quid, si animo maligno ex proposito, scilicet intendentes Clericum verberare sine sufficienti necessitate hoc facere? ibid.
Et an supradicti possint absolvi ab Episcopo, quamvis percussio sit gravis, modo non sit enormis? t. 5. tr. 2. r. 66. §. 1. p. 160
Et an sit eis imponendum onus se præsentandi postea Sedi Apostolicæ? ibid. §. 2. p. 161
Et in supradicto casu cui incumbit onus probandi, an fortuitò, vel deliberatè Helvetii percusserint Clericum, ad hoc ut declaretur excommunicatio Episcopalis, aut Papalis? ibidem §. 3

Herba.

Si herba aliqua magnæ virtutis ignoratæ inveniatur in fasce herbarum, an possit emi pretio currenti? tom. 6. tractat. 3. resolut. 83. §. 1. pag. 160

Hermaphroditus.

Hermaphroditi sunt, qui utrumque sexum habent. t. 4. tr. 8. r. 112. §. 1. p. 402
Hermaphroditus an possit ad Ordines promoveri? ibid. §. 1. & seqq.
Hermaphroditus ordinatus valide, si in sexum fœmineum degeneret, an retineat potestatem Ordinis suscepti? ibid. §. Verum. Et an possit celebrare Missam? ibid. in eod. §. p. 403
Hermaphroditus utrumque sexum æque participans, non potest contrahere matrimonium quin prius juramento se ad usum unius sexus determinet. ibid. §. Neque in fine.
Hermaphroditus utrumque sexum æque participans est incapax Ordinis, & professionis vitæ Religiosæ. ibid. ante medium dicti §.
Hermaphroditus conjugatus, si declinet in fœminam, aut erumpat in marem, an dissolvatur matrimonium. ibid. §. Sed quid.
Hermaphroditus erumpens in marem an possit ordinari? ibid. §. At quid. p. 404
Et an in Episcopum consecrari? ibidem ab initio, pagina 402
Hermaphroditus in quo prævalet sexus virilis an possit ordinari, inconsulto Summo Pontifice? t. 5. tract. 5. r. 61. §. 2. & seqq. p. 234
Vbi, quod ordinatus sub prævalente sexu virili, si postea fœmineus prævaleat, & de facto proferat verba consecrationis panis, & vini supra debitam materiam, an validè consecret? ibidem §. 5

Herniſta.

De herniſtarum quadam curatione an efficiat spadones, vel Eunuchos, & impediat matrimonium. tom. 2. tract. 6. resolut. 166. §. 1. pag. 433

Herus.

Vide verbum *Cibus, Famulus.* tom. 7

Hiſpania.

Hiſpaniarum, vel Siciliæ Regnum egrediens brevi tamen reversurus, an possit uti privilegio Bullæ Cruciatæ circa esum ovorum, & lacticiniorum? tom. 4. tract. 3. res. 161. pag. 131
Vide verb. *Archiepiscopus, Cardinalis, Existens, Mare.* tom. 4
Item verbum *Bulla Cruciatæ, Gabella.* tom. 9

Hiſpanus.

Vide verb. *Hiſpania.* tom. 4. & 9
Item verb. *Gallus.* tom. 7
Item verbum *Bona temporalia.* tom. 8

Hiſtoria.

Hiſtoria Alphonſi III. Portugalliæ Regis. tomo 3. tractat. 1. resolutione 87. pag. 110

Hiſtriones.

Vide verbum *Scandalum.*

Homicida.

Homicida verus est, qui causam ejectionis fœtus animati dedit, & tenetur omnibus pœnis juris Canonici, & Civilis, quibus tenentur illi, qui hominem natum perimerunt; si vero fœtus non est animatus, non est propriè homicidium. tom. 5. tract. 6. resolut. 1. per totam. pag. 285
Homicida, ob cujus delictum alius, cui imponitur per errorem condemnatur, an teneatur ad restitutionem? Vbi alia notabilia contingentia in dicto casu. tom. 8. tractat. 7. resolut. 18. §. 6. pag. 157

Homicidium.

Si homicidia plura quis commisit, si uno vero tantum narrato velit unius irregularitatis dispensationem obtinere, an nihil fiat? tom. 3. tractat. 2. resolut. 61. §. 2. pag. 211
Homicidia plura committens, an contrahat plures irregularitates, in dispensatione explicandas? tom. 3. tract. 2. r. 62. §. 1. ibid.
Circa homicidii irregularitatem an valida sit dispensatio, si non fuisset explicata circunstantia sacerdotii, si occisus erat Sacerdos? tom. 3. tractat. 2. resolut. 59. §. 1. pag. 210

Et

Et quid, si Pontifex non esset concessurus dispensationem, si sciret dictam circumstantiam sacerdotii? ibidem. §.2
Homicidii irregularitatem an excuset ignorantia? tom.4. tr.8. r.104. §.4. p.396
Propter homicidii accelerationem ex delicto an detur paruitas materiæ excusans ab incursione irregularitatis? t.5. tr.5. r.108. §.1. g.259
Qui fœminam ad se venire juber per tecta, aliave loca periculosa, unde imprudens sibi mortem conscivit, aut si prægnans erat fœtum excussit an sit irregularis? t. 5. tr.5. res.111. §.7. p.263
Ex homicidiis factis intra Ecclesiam. quando violatur, & polluitur Ecclesia, & quando verò non? t.1.tr.7.r.90. §.2. p.386
Qui de homicidio suorum fratrum habet simplicem complacentiam, an commiserit plura peccata, & teneatur hoc in confessione explicare? t.1. tr.7.r.28. §.1. & seqq. p.362
De quodam homicidio voluntario casus curiosus, & novus circa dispensationem irregularitatis in eo contractæ. t.3.tr.2. r.64. §.1. & seqq. p.213
Ex homicidio dubio quando non incurratur irregularitas. t.5. tr.5. r.119. per totam. p.266
Ex homicidio quocunque ab irregularitate contracta an possit Prælatus Regularis suos subditos absolvere? t.5. tr.6.r.11.§.2. p.288
Homicidium, vide verb. *Occidere, Occisio.* tom.1
Item verb. *Adulter.* tom.2
Item verb. *Habilis, Irregularitas, Ordinis Sacramentum.* tom.3
Si homicidium est reservatum, an incidat in reservationem morte sequuta, qui propinato jam alteri veneno confitetur illud, antequam mors sequatur? t. 5. tr.1. r.10. §.1. p.8
Homicidium mandans, aut consulens, si revocavit mandatum, aut consilium, an incurrat adhuc excommunicationem, irregularitatem, & obligationem restituendi, si delictum, hoc non obstante, committatur? tom.5. tr.1.r.74. §.1. p.48. & in tract.2. r.27. & 28. p.141. & 142
Et quid, si revocatio non innotescat mandatario? t. 5. tr.1. r.74. §.2. ante finem. p.49
Si homicidium mandans mortuus fuerit, antequam mandatarius occiderit, non contrahit excommunicationem', quæ solum ligat viventes, non autem mortuos. ibid.
Si homicidium est inchoatum in proprio territorio, & consummatum in alieno, an subditus incurrat censuram statuti generalis sui Episcopi, v. g. si existens in suo territorio occideret existentem in alieno?] t.5. tr.1. r.103. §.1. p.70
Homicidium mandans, aut consulens ad evitandam irregularitatem, an non solum teneatur revocare mandatum, vel consilium, sed monere ut caveat? tom.5. tr.5. r.114. §.1. p.264
Et quid, si supradicti pütabant sufficere tantum revocare mandatum, vel consilium, an fiant irregulares, si homicidium sequatur? ibid. §.4
Qui homicidium suo nomine factum postea ratum habet, an incurrat irregularitatem? tom.5.tr.5.r.115.per totam. ibid.
Ut per homicidium casuale efficiatur quis irregularis quæ negligentia requiratur? t.5. tr.5.r.121.§.1. p.267
Ob homicidium casuale an incurratur irregularitas, quando factum fuit dando operam rei illicitæ, etiamsi adhibita sit debita diligentia? tom.5. tr.5. r.122. per totam. p.268
Homicidium non impediens, quod tenetur quis de justitia impedire, ut Judex, Gubernator, & alii Ministri justitiæ, an incurrat irregularitatem? tom.5. tr.5. r.133. §.1. p.273
Et quid de Advocato, Procuratore, Teste, Medico, & similibus? ibid. p.274
Ubi an sit irregularis, qui per vim, vel dissuasionem impedit, ne aliquis impediat hominis homicidium? §.3
Homicidium quamvis sit occultum, inducit irregularitatem, quamvis lege Canonica crimen occultum communiter irregularitatem non pariat? t.5. tr.5. r.137. §.2. p.275
Circa homicidium fœtus animati lege varias quæstiones tom.5. ex tract. Abortus 6
Homicidium consulens, aut mandans, sed dubitans de effectu sequuto, vel an consultus, vel mandatarius motus fuerit à se ipso, & non à consilio, vel mandato, an sit irregularis? tom.5. tract.6. res.23. §.4. pag. 294
Homicidium, vide verb. *Assistere, Baptismus, Bellum, Clericus, Committere, Consilium, Dubium, Fuga, Interficere, Miles, Occidere, Restituere.* tom.5
Item verb. *Reus.* tom. 6
Per homicidium voluntarium occultum irregularitas contracta à Regularibus, & Novitiis, quis possit eam dispensare? t.7. tr.1. res. 292. usque ad 295. ubi latè, à p.201. ad 204
Ut per homicidium omnino occultum, quod scilicet nulla ratione probari potest in judicio, nec in notitiam hominis venire nisi ex confessione ipsius occisoris, an sit probabile irregularitatem non incurri? t.7. tract.1. r.294. §.2. post medium p.204
Ad homicidium mandantem, vel consulentem an extendatur restrictio facta in Concilio Tridentino sess. 14. de Reform. cap. 6. ne dispensent Episcopi super irregularitatem ex homicidio occulto voluntario? ibid.§.3
Homicidium, vide verb. *Occidere.* tom.7
Item tractatum 5. tom.8. ubi quamplures difficultates.
Item verb. *Confessio judicialis, Expensa, Extorquere, Gladius, Homicida, Occidere, Occisor, Solvere.* tomo 8
Homicidium proditorium intelligitur illud, ubi nullus cum occiso præcedebat rancor, sed potius simulabatur amicitia, ubi non dicitur proditor, qui occidit inimicum suum à tergo, vel è fenestra cum archibusiis. t.9. tr.1.r.81. §.2. p.49
Si homicidium contingat in porta Ecclesiæ, an illa polluatur? t.9. tr.1.r.144.§.9. p.94
Vide tractatum primum tom.9. de Immunitate Ecclesiæ.
Item verb. *Interficere, Occidere, Scala Ecclesiæ, Vxor,* & aliæ notationes tom. 9

Homo.

Homines privati an teneantur inquirere pauperes? t.4. tr.7.r.18. §.1. p.285
Et quid tempore pestis, & aliorum similium? ibid.
Homini infimæ conditionis an licitum sit occidere invasorem, qui fustem, alapam, vel vulnus innititur impingere? t.8. tr.8. r.6. §.1. p.94
Et quid post impactam alapam, fustem, vel vulnus, an possit fugientem insequi, & occidere? t.8. tr.5. res.7. §.1. ibid.
Homini privato an liceat occidere gladio, aut veneno proditorie, vel insidiis, aliove quovis modo regem tyranniæ dominantem? t.8. tr.5. r.15. §.1. p.99
Homo, vide verb. *Avarus, Species Sacramentalis.* tom. 4
Item verb. *Religiosus.* tom. 2
Item verb. *Ancilla.* tom.7
Homo liber vendi non potest? t.7. tr.8. r.10. §.1. & seqq. pag.433
Homo inferioris notæ, & de infima plebe, cum liberum sit illi fuga evadere, quia fuga non erit ei dedecorosa, an possit licitè occidere invadentem se? t.8.tr.5.r.1.§.1. pag.91

Homo infimæ conditionis, si nolit arripere fugam cum possit, sed resistat, & occidat invasorem, an teneatur ad restitutionem? t.8. tr.5. r.65.§.1. p.123
Vide verb. *Indigens*, *Mulier*. tom.8

Honestus.

Super honestatis impedimento, an sit subreptitia dispensatio, non facta mentione de copula habita? t.3. tr.2. r.119. §.2. p.249
Vide verb. *Impedimentum*. tom.1

Honor.

Si honorem amittendi adest periculum, an teneamur in extrema necessitate proximi illum corrigere? t.7. tr.4. r.19. §.1. p.288
Honoris recuperandi causa potest quis injuria affectus fugientem prosequi, & illum occidere? t.8. tr.5. res.7. pag.94
Ad honorem tuendum licitum est post impactam alapam insequi invasorem, & occidere si hoc opus sit ad recuperandum honorem? t.8. tr.5. r.8. p.95
Vide verb. *Auxilium*, *Occidere*.
Item verb. *Alapa*, *Amicus*, *Calumniator*, *Defensio*, *Defendere*, *Expensa*, *Fustis*, *Vir*, *Vulnus*. tom.8

Hora naturalis.

Qualibet hora diei post meridiem an Sacerdos communicare ex devotione possit? t.2. tr.2. r.41. §.1. p.182
Et quid de laicis? t.2. tr.2. r.47. §.1. p.185
Et an ante auroram? ibid. §.2
Ubi quod in missis dicendis in nocte nativitatis Domini non est dubitandum. ibid. in principio.
Hora, vide verb. *Dubium*, *Horologium*, *Nox*, *Religiosus*, *Regulares*, *Sonare*, tom.2
Hora competens persolvendi omnes Horas Canonicas quomodo sumi debeat? t.3. tr.6. r.62. §. Notandum, pag.454
Horæ ad minus requiruntur ad hoc, ut quis notabili tempore in die festo servilia exercuisse, & consequenter peccet mortaliter? t.7. tr.5. r.17. p.337
Vide verb. *Nox*, *Parvitas materiæ*. tom.4
Pro hora comedendi ante, & post meridiem in die jejunii aliqua notabilia? t.4. tr.3. r.102.103.104. & 105. à p.258. ad 260
Si quis per mediam horam diei exerceat opus servile in omnibus festivis diebus, an peccet mortaliter? tom.7. tr.5. r.15. §.1. p.336
Et quid, si per duarum horarum spatium quis laborat in singulis diebus festivis? ibid. §.2

Hora Canonica.

An Cardinalatus inducat obligationem recitandi Horas Canonicas? Et à quo tempore Cardinalatus inducat supra dictam obligationem recitandi Horas Canonicas, an à die, quo Cardinalis sumit Biretum, vel à die quo sumit Pileum rubeum? t.3. tr.6. r.2. p.417
Ex quo infertur Beneficiarium non teneri persolvere Horas Canonicas à die Collationis beneficii, sed à die possessionis adeptæ. ibid. §.8. post medium, à vers. Beneficiarium. p.418
Etiamque deducitur, quod distributiones possunt dari propter laborem, & per consequens expendi possunt à Beneficiario, & Cardinali ad libitum, & testari de his, & tamen obligare ad Officium Divinum, & ab eo non excusatur Beneficiarius, qui non vult residere, & ideo fructus non recipit. ibid. §.8. in principio, & in §.3. post medium, à vers. Potest.
Et docetur, quod quamvis Præstimonia proprie non sint beneficia, non tamen sequitur, nec est probabile ad Officium Canonicum non obligare. ibidem. §.7. à lin.6
Utrum Clerici minores teneantur recitare Psalmos, quos Episcopus in ordine injunxit? Et an Episcopus possit præcipere dictis Clericis aliquid singulis diebus recitandum? t.3. tr.6. res.3. p.419
An Beneficiarius teneatur persolvere Horas Canonicas statim, ac beneficii collationem acceperit? t.3. tr.6. r.4. p.419
An Beneficiatii, si per paucos dies omittant recitare Horas Canonicas excusentur non solum à restitutione, sed etiam à peccato mortali? tom.3. tractat.6. res.5. pag.419
Ex quo deducitur, quod quamvis Beneficiarius non recitans Officium Divinum in primis sex mensibus excusatur à restitutione fructuum, hoc non obstante peccat mortaliter à primo die, si non recitat quotidie Officium Divinum. ibid. §.2.3.& seqq. &c.
Et docetur, quod verbum *Statuimus*, signum est inductionis novi juris. ibid. §.6. p.420
An Clericus habens Capellaniam, cujus fructus, dempta eleemosyna pro Missis, ad quas tenetur, paucos percipit, teneatur persolvere Horas Canonicas? t.3. tr.6. r.6. p.421
Petrus habebat beneficium perexiguum, & tenue, & relinquebat sæpius recitationem Horarum Canonicarum, quæritur an peccaverit, & teneatur ad restitutionem? t.3. tr.6. r.7. p.422
Et quid, si quæras, quodnam censeatur tenue beneficium, ut quis ratione fructuum illius non teneatur recitare Horas Canonicas, nec fructus restituere? ibidem §.3. &c.
Et an saltem in dicto casu diebus festivis, & Dominicis teneatur Officium Divinum recitare? ibid. prope finem dicti §.3. &c.
An in fructibus beneficii detur parvitas materiæ, ita ut non consurgat obligatio recitandi Horas Canonicas? t.3. tr.6. r.8. p.422
An dubius ob tenuitatem beneficii de onere recitandi Officium Divinum, teneatur recitare? tom.3. tr.6. r.9. pag.423
An si quis recipiat beneficium per symoniam, vel sit irregularis, teneatur dicere Horas Canonicas? t.3. tr.6. res.10. p.423
Et quæ quantitas redditum beneficii obliget ad Horas Canonicas? ibidem, ad medium, à vers. Quando.
An Prælati Regulares ratione Officii teneantur ad assistentiam Chori? t.3. tract.6. res.11. p.423
Utrum Moniales extra Chorum, seu deputati ad Chorum nondum in Sacris teneantur sub onere peccati mortalis persolvere Horas Canonicas? Et an hoc ex vi consuetudinis ad culpam mortalem obligantis? tom.3. tr.6. res.12. & in multis aliis ejus not. p.423
Ubi multa de consuetudine circa hoc discutiuntur, in r.15. pag.426
Ubi etiam an Moniales possint introducere consuetudinem, quæ apud ipsas habeat vim legis circa hoc? ibid. post medium §.2. &c.
Et an in parvis Conventibus ad minus requiruntur quatuor pro cantandis Horis Canonicis in Choro? Et an vero quando Regulares essent quatuor nullo modo à recitatione Horarum in Choro excusentur, sicut Beneficiarii Collegiati? ibid. §.3. per totum.
Et an saltem, si supradicti Religiosi semel, iterum, aut tertio omittant Officium Divinum peccent mortaliter? tom.3. tractat.6. resolut.16. à lin.7. §.2. pag.427
An Apostatæ, & fugitivi & ejecti Regulares nondum in Sacris teneantur ad Officium Divinum. ibidem à lin.4. §.1
An Religiosus non in Sacris transiens ad Religionem, in qua non est consuetudo recitandi Officium Divinum in Choro, non adstringatur ad

rationem

rationem illius, quamvis in prima Religione ad eam teneretur? tomo 3. tractat. 6. resolution. 17. §. 5. pagina 428

Et an Subdiaconus ex vi consuetudinis tantum teneatur sub mortali ad recitandum Officium Divinum? ibid. §. 4. à lin. 3. p. 429

An privilegium Eugenii IV. concessum Benedictinis, & Greg. XIII. Patribus Societatis, ut eorum professi nondum in Sacris constituti, non teneantur persolvere Horas Canonicas sit communicabile aliis Religionibus? tom. 3. tr. 6. res. 18. p. 429

An Communitates Religiosorum teneantur quotidie publicè in Choro canere Horas Canonicas sub onere peccati mortalis? Et an prædicta obligatio sit sub culpa mortali, an vero tantum ex regula, itaut non excedat communem obligationem Regulæ? tomo 3. tract. 6. res. 19. à principio, & signanter §. 5. pro diffic. 2. p. 430

An ista obligatio communis obliget singulos, quando non solum subditi, sed etiam ipse Prælatus esset adeo negligens, ut omitteretur publica Officii Divini recitatio in Choro ex defectu Ministrorum? ibidem. §. 6. pag. 432

Et an non excusentur à mortali illi Religiosi ex quorum absentia in Choro Ecclesiasticum Officium notabile damnum, seu magnam jacturam pateretur? ibid. à lin. 7. dicti §. 6. &c.

Et deducitur, quod consuetudo nunquam viam habet obligandi in conscientia, nisi sit de consensu illius, qui potest legem condere, & nisi sit introducta hac intentione obligandi, ibidem, inter medium, & finem §. 1. à vers. Consuetudo nunquam. p. 431

An Religiosus, si ex consuetudine non recitat Horas Canonicas in Choro, peccet mortaliter? tom. 3. tract. 6. res. 20. pag. 432

Et an obligatio canendi in Choro per se, & directè singillatim singulas personas afficiat? ibidem in principio §. 2

An soli Novitii possint satisfacere præcepto solvendi Horas Canonicas in Choro; quod est quærere, an soli Novitii faciant corpus Communitatis? tom. 3. tract. 6. resol. 21. pag. 433

An Regulares, vel Canonici sæculares satisfaciant obligationi psallendi in Choro, si canant in Sacristia ex aliqua justa causa? Et difficultas est, si hoc licitum sit, quando Sacristia non est conjuncta cum Ecclesia, vel non habet fenestram versus Altare majus? tom. 3. tr. 6. resol. 22. pag. 433

An qui Subdiaconatum suscipit, teneatur in Ordinationis die Officium totum recitare? Idem est de illo, qui emisit professionem hora undecima ante meridiem. t. 3. tr. 6. r. 28. p. 433

Et an sit probabile, cum Episcopus Odinandis injungit aliquos Psalmos, & Litanias recitare, nolle sub gravi culpa obligare, sed ex quadam honestate, & decentia tantum? ibid. §. 5.

An Religiosus, seu Clericus, qui mane antequam professionem emitteret, vel Subdiaconatum susciperet, recitavit Officium, teneatur hoc non obstante, illud iterum recitare? t. 3. tr. 6. r. 24. p. 432

An qui vovit recitare Officium Sancti particularis in die, quo debet recitare de altero Sancto, teneatur duo Officia recitare? t. 3. tr. 6. r. 25. p. 432

Et si alicui deficiat Breviarium Romanum, possit, imo debeat recitare per aliud approbatum, quod præ manibus habet? ibid. §. 2

An qui detinetur in pulsandis organis, vel transferendis libris ex una parte ad aliam, vel thure præbendo, &c. teneatur per se ipsum illam partem recitare, si saltem non audierit? tom. 3. tract. 6. resolution. 26. pagina 432

Idem est de eo, qui ut bene pronunciet lectionem in Choro injunctam, occupatur, dum chorus canit, in ea perlegenda, an excusetur ab auditione, aut recitatione eorum, quæ tunc à Choro dicuntur? ibidem §. 2

An Coadjutoria cum futura successione inducat obligationem recitandi Horas Canonicas? tom. 3. tract. 6. resol. 27. pag. 433

An qui habet Officium, cum quo consistere non potest Horarum Canonicarum lectio, excusetur ab earum recitatione? tom. 3. tract. 6. resolution. 28. pagina 433

An Concionatores quotidiani tempore Quadragesimæ excusentur à recitatione Horarum Canonicarum. t. 3. tr. 6. resol. 29. p. 434

Et quid de illo, qui habet actionem continuam justitiæ; officium docendi publicè, & de Doctore, qui in Concursu Cathredæ habiturus est publicam lectionem; vel de eo, qui subvenit proximo ægrotanti, aut patienti gravem dolorem; & de illo, qui tota die occupatus est in sedando populi tumultu, vel in componendis gravibus inimicitiis? ibid. à lin. 16. §. 1

Et in omnibus supradictis casibus, sicut in eis à peccato recitandi Horas Canonicas necessitas excusat, sic etiam ab obligatione restituendi fructus, & secus tamen quoad distributiones. ibid. in fine dicti §.

Et quid de Confessario audiente Confessiones per totum diem? Et quid, si dictus Confessarius sit Regularis, an excusetur ab obligatione recitandi Officium? ibidem. §. 2

Utrum Monachus fugitivus teneatur recitare Officium Divinum? Idem est quoad Monachum ejectum à Monasterio ad tempus, vel in perpetuum. tom. 3. tr. 6. res. 30. p. 435

Utrum Clerici, vel Religiosi damnati ad triremes, teneantur dicere Horas Canonicas? Et an hoc etiam intelligendum sit de Clericis suspensis, interdictis, & excommunicatis? t. 3. tr. 6. r. 31. p. 435

An surdus teneatur recitare Horas Canonicas? t. 3. tr. 6. res. 32. p. 435

Et si simul fuerit captus oculis, & auribus, an tunc neque cum socio, neque secum solus quidquam dicere teneatur, nisi quod memoria novit, si quidem illud fuerit majors pars Divini Officii? ibid. in fine.

An Canonicus surdus, vel Religiosus surdaster assistens Choro, & cum aliis Divinum Officium recitans, satisfaciat suæ obligationi, etiam si partem, quam non percipit, non repetat? Et supponitur quod surdus, qui potest legere, tenetur recitare, sive se audiat, sive non? tom. 3. tr. 6. res. 33. p. 436

Et infertur surdum non posse dicere Horas Canonicas cum socio, si illum non intelligit? ibidem, §. 4. &c.

Et notatur surdum non assistentem Choro gaudere distributionibus quotidianis. ibid. §. 6. &c.

Et an Regularis cæcus teneatur sub mortali assistere Choro, si possit alternatim dicere Officium? ibid. §. 7. propè fin. à vers. nempe.

Et an Beneficiarius cæcus, qui sufficientes colligit fructus ex beneficio, teneatur conducere socium ad recitandum, si cum eo possit recitare, non vero solus? ibidem §. 8. pag. 437

Et an cæcus, qui non potest recitare majorem partem officii, teneatur recitare minorem, quam potest? ibidem §. 9. &c.

Idem est de quolibet alio habente impedimentum infirmitatis, vel aliorum, ibidem post medium dicti §. à vers. Non solum.

An Cæcus sit adstrictus Horas Canonicas recitare? Et quid, si memoria teneat majorem partem officii, an sit obligatus ad illam dicendam? tom. 3. tract. 6. resol. 34. pagina 437

An Cæci, vel ita oculis caligantes, ut legere nequeant, teneantur Horas persolvere, si illas memoriter sciunt? t. 3. tr. 6. r. 35. p. 437

Et an saltem, teneantur recitare aliquid loco illius, vel adhibere socium in recitatione Horarum? ibid. §. 3. pag. 438
Et quid, si cœcus nihil ex Horariis precibus memoria tenet, vel saltem perparum? ibid. §. 4
Et an si esset Beneficiarius cœcus, & omittat Horas, licet memoriter sciat, non tenetur ad restitutionem fructuum? ibid. ad medium §. 2. &c.
An Sacerdos cœcus, qui solus non potest persolvere Horas Canonicas, possit tamen alternatim cum socio, si illum ad manus habeat, teneatur adhibere? tom. 3. tr. 6. r. 36. & in multis aliis ejus not. p. 438
Et an si Petrus non habet librum, in quo legat Horas, novit aliqua memoriter, ita tamen ut non possit satisfacere, offert se socius, qui omnia scit memoriter, quod si Petrus cum illo recitare velit, possit exacte satisfacere, quæritur, an teneatur cum illo socio recitare officium? ibid. §. 2. & seq.
Et quid, si antea semper recitaverit cum socio? ibid. §. 4. &c.
An si aliquis impotens sit ad recitandum officium solus, teneatur cum socio recitare? Et quid si antea semper recitabat cum socio? t. 3. tr. 6. r. 37. p. 438
Et an vero in tali casu teneatur saltem Beneficiarius quærere socium cum stipendio? ibid. §. 2. & seq. & in aliis ejus not.
An qui non potest ratione infirmitatis recitare Horas Canonicas, statutis temporibus, teneatur illas recitare præponendo, vel postponendo? t. 3. tr. 6. r. 38. p. 439
Idem est de habente inexcusabilem occupationem, & de iter agentibus. tom. 3. tr. 6. r. 39. §. 4. p. 439
Et si quis in morbo, vel in dubio petat dispensationem à Prælato, & ipse concedat licet à meridie convaleat, & à febri liberetur, non tenetur Horas persolvere. ibid. §. 5. &c.
An æger, qui potest recitare majorem partem Officii, teneatur illam persolvere? t. 3. tract. 6. res. 40. & 41. pag. 440
Et an infirmus vel alius qui non potest recitare Matutinum cum Laudibus ad nihil teneatur? tom. 3. tract. 6. r. 42. p. 440
An quis non obligetur recitare Matutinum, si impotens est recitare Lectiones, quia habet Diurnum, & caret Breviario, vel visu, aut alia de causa, quod tamen de Officio novem lectionum intelligendum est, non autem de Officio trium Lectionum, quia defectus videtur parvulus? ibid. §. 2. &c.
Ad quid teneatur, si dubius quis est, an possit majorem partem Officii recitare? tom. 3. tract. 6. res. 43. pag. 441
Et quid quando Medicus etiam dubitat, an graviter sit nocitura recitatio, an ipse æger illam persolvere sit obligatus? Et an in dicto casu recurrendum sit ad Superiorem pro dispensatione? tom. 3. tract. 6. res. 44. pag. 441
An persolvere Horas Canonicas in loco, ubi naturæ debitum redditur, sit peccatum veniale? tom. 3. tract. 6. res. 45. p. 441
Et an, qui privatim recitant, communiter non teneantur ad recitandum flexis genibus: vel stando, quiescendo, vel ambulando, aut equitando, &c. sed possint recitare, ut voluerint, habita solum ratione reverentiæ. ibid. à linea 5. §. 4. p. 442
Et docetur omnes Rubricas, quæ habentur pro audienda Missa, & recitatione Officii Divini, flexis genibus, capite discooperto, & inclinato, vel stando aut surgendo, vel hoc aut alio modo maxime præcipi pro recitatione publica, & Missa solemni propter significationem Mysteriorum, in quorum memoriam sunt institutæ hujusmodi cæremoniæ, & debent communiter servari in recitatione privata, quamquam, si in hac omitterentur ex aliqua causa, & sine contemptu, nullum est peccatum, ex eo quod prædictæ Rubricæ proprie non habent vim legis, aut præcepti, sed solius directionis, & Regulæ, ut Officium magis pie, & religiose dicatur. ibid. in dicto §. 4
Qui incipit recitare animo non satisfaciendi pro tunc, sed postea reiterando & tamen pertæsus postea vult satisfacere illa prima recitatione, quæritur, an satisfaciat obligationi cum illa prima recitatione? t. 3. tr. 6. res. 46. p. 443
Et an teneatur postea mutare intentionem, intendendo satisfacere Officio priori, vel satis sit, si se satisfeciisse sciat, nonobstante sua contraria voluntate? ibid. §. 4. & in aliis ejus not.
An Clerici, Religiosi, &c. recitantes Horas Canonicas sine attentione saltem virtuali, satisfaciant obligationi, & præcepto Ecclesiæ lato in *cap. Dolentes*? t. 3. tr. 6. res. 47. & in aliis ejus not. p. 443
Et an si quis cum voluntaria distractione recitat Horas Canonicas adimpleat præceptum, & consequenter non peccet mortaliter, neque teneatur repetere, aut fructus beneficii restituere? ibid. ad medium. §. 2. &c.
Qui recitat Horas Canonicas voluntarie distractus an possit absolvi, si emendationem non proponeret? t. 3. tr. 6. r. 48. prope fin. §. 1. p. 444
Et quid, si careat attentione extrinseca ex inadvertentia? ibid. §. 6
An qui recitat Horas Canonicas lingua Italica, Hispanica, aut alia vulgari, sine causa, peccet mortaliter? Et quid, si quis recitaret Officium Divinum lingua Hebraica, aut Græca? t. 3. tr. 6. res. 49. p. 445
An qui recitat Officium cum notabili abcissione ultimarum syllabarum, peccet mortaliter, & teneatur dentro recitare? t. 3. tr. 6. res. 50. p. 446
Et an qui cum eo recitat Officium, satisfaciat suo muneri, vel teneatur repetere? ibid. §. 2. ad lin. 5. &c.
Et quid est dicendum de nimia acceleratione in canendo? ibid. in dicto §. 2
Et an censeatur aliquid omittere, qui alternatim legens, aut cantans cum aliis sui chori versus integre recitat, alterius vero auscultat, si modo suos non inchoet, priusquam alter finierit? Et quid, si secus fiat, &c. ibid. propè finem dicti §. 2. &c.
An qui privatim recitat Officium Divinum, debeat illud pronunciare, vocem formare, labia movendo, etiam si à seipso audiri non possit? t. 3. tr. 6. res. 51. 52. 53. pag. 446 & 447
Et docetur, quid requiratur, ut sit vox? t. 3. tr. 6. res. 45. §. 5. à vers. Rogas. p. 442
An Regulares satisfaciant præcepto, si privata recitatione persolvant Horas Canonicas mentaliter? t. 3. tr. 6. r. 54. & in aliis ejus not. p. 447
An omissio Officii Divini per tres vices in anno non constituat peccatum mortale? t. 3. tr. 6. res. 56. §. 1. ad medium, à vers. 1. p. 449
An obligentur Regulares sub mortali ad Chorum, si ex sua absentia noverint Chorum pati? ibid. §. 3. &c.
An Chorus non existat cum duobus tantum, sed ad minus quatuor, vel tres sint necessarii? ibid. §. 6. p. 450
Qui recitat solus omnes Psalmos, & postea vocat socium, & ab illo auscultat novem Lectiones, satisfaciat præcepto? Idem est, si quis recitat medietatem Matutini, & aliam medietatem audit à loco, vel si recitet integrum Matutinum, & Laudes, & postea audiat Horas, & reliqua à socio. t. 3. tr. 6. r. 57. p. 451
Et quid, si duo Religiosi simul recitent Psalmos Matutini alternatim, & postea novem Lectiones illius audiunt à tertio vocato ad hunc effectum, quia si tres Religiosi simul recitant, tres veluti Choros efficientes, Doctores communiter negant hoc posse fieri? ibi paulo post initium §. 1
Et quid est dicendum, si in Choro recitentur omnes novem Lectiones Matutini ab his, qui alioquin nullomodo canunt Psalmos, an reliqui interessentes Choro, qui

qui recitant Psalmos dici possent non satisfacere suæ obligationi? ibid. propè fin. vers. Quod.
Et quid, si in recitatione vesperarum unus recitat unum Psalmum integrum, & alius alium? ibid. propè fin. ref. à vers. Vide.
An qui privatim divinum officium persolvunt, debeant alternatim lectiones recitare, vel satisfaciant, si unus tantum illas recitet, & alter socius tantum audiat. t. 3. tr. 6. r. 58. p. 451
An si quis recitet cum socio privatim, vel in choro teneatur audire partem socii? tom. 3. tract. 6. resol. 59. pagina 451
Et quid, si aliquis suam partem canit, & percipere non potest, quam alius chorus canit, quamvis attendat, an satisfaciat obligationi chori, & possit distributiones integras percipere? ibid. in fine §. 2. & signanter ad medium §. 3
Et in dicto casu, an quis debeat privatim supplere, quæ non percipit? ibid. in princ. §. 3
An qui solus recitat, teneatur se audire? t. 3. tr. 6. res. 60. §. 13. pag. 453
Et an surdus satisfaciat præcepto dicendi officium divinum si recitat cum socio, quem non audit? ibid. sed lege eam à principio.
In qua hora possit quis dicere Matutinum sequentis diei? t. 3. tr. 6. r. 61. p. 453
An hora secunda finita post meridiem, recitato Vespere, possit statim quis recitare Matutinum sequentis diei? Et quid est dicendum, quando Vesperæ in Quadragesima recitantur ante meridiem. t. 3. tr. 6. r. 62. & in multis aliis ejus not. p. 453
Et quid, quando quis recitat hora secunda post meridiem Matutinum sequentis diei, si nondum recitasset Vesperas, & completorium diei hodiernæ? ibidem post med. §. 1. & in res. 63. p. 454
Et an hora competens persolvendi Horas Canonicas debet sumi punctualiter, vel parum ante Horam præfixam Chori, vel parum post? Et an hoc parum ante, vel post sit dimidia hora, vel tres quadrantes, & ad summum unica hora. ibid. §. 2
Et an sit immunis à culpa Scholasticus, si differat Horas Canonicas in vespertinum tempus? ibidem §. tertio.
An sit culpa venialis recitare Matutinum, & Laudes absque justa causa hora tertia, vel quarta post meridiem? t. 3. tr. 6 r. 64. p. 454
Et an non requiratur alia justa causa præter consuetudinem? ibid. à §. 2
Et an Matutinum cum Laudibus possit recitari hora secunda post meridiem? ibidem ad medium §. secundi, à vers. ubi firmat, & in multis aliis ejus notationum.
An privilegium obtentum, ut quis possit dicere Matutinum sequentis diei, statim post meridiem extendatur ad socium? Ubi aliqua alia similia dubia enucleantur. t. 3. tr. 6. r. 65. p. 455
Adducuntur aliquæ opiniones circa recitationem Horarum Canonicarum. Sed jam ferè omnes difficultates in hoc verbo appositæ in suis specialibus resolutionibus. t. 3. tr. 6. r. 66. p. 457
Sed superest difficultas, an quis adimpleat præceptum recitandi officium hodiernum paulò ante mediam noctem sequentis diei, si ipsum prosequatur post completam mediam noctem? tom. 3. tractat. 6. resolut. 66. §. 3. pag. 457
Et advertitur anticipationem Horarum Canonicarum absque ulla justa causa neque peccatum veniale esse. ibid. §. 5. p. 458
Quæritur, an aliquis peccet mortaliter, si Officium divinum recitet cum notabili interruptione inter Psalmos ejusdem Horæ, vel Nocturni, vel inter ipsos Psalmos? t. 3. tr. 6. r. 67. p. 458
Et quid, si sine causa interruptio duret per unam, aut duas horas? ibid. in fine §. 3
Aliæ opiniones afferuntur circa recitationem Officii divini. Et primo quæritur, an in Matutinis Vigiliæ Nocturnæ plusquam triginta horas inter se sine causa absque lethali culpa dici possint, & ita recitantes divino officio, & præcepto satisfaciant, & non teneantur die sequenti Vigiliam Nocturnam, vel Vigilias Nocturnas, quas ab hora secunda diei antecedentis recitavit? Et an hoc admittatur non solum de magna Nocturnorum inter se, sed etiam de interruptione inter Psalmos, & alias ejusdem horæ partes? t. 3. tract. 6. r. 68. §. 1. per tot. p. 459
Et supponitur, quod aliqui admittunt posse singula Matutini Nocturna seorsim per aliquod tempus absque lethali culpa recitari, puta, quod fieri possit intra spatium trium horarum. ibid. in fine dicti §. 1
Secundo, an Lectiones in Matutino dividi possint à Psalmorum recitatione per quodcumque temporis spatium, etiam à secunda hora post meridiem unius diei, ad undecimam diei sequentis sine culpa lethali. ibidem §. secundo.
Tertio, an ille, qui per errorem, aut oblivionem die Festo duplici, vel semiduplici die proprio non recitavit, recitare possit de eo, die prima non impedita officio novem Lectionum? ibid. §. 3
Sed quid faciendum est, si hodie recitavit de Festo, de quo die sequenti, vel sequentibus recitaturus erat? Et quid, si roges de quo recitandum sit in die hujus Sancti, vel Festi, de quo jam anticipate recitatum est? ibid. §. 4
Quarto docetur, posse Mendicantes, & qui illorum privilegiis gaudent celebrare Missam, & Officium recitare de SS. Sacramento in Quintis Feriis, etiam Adventus, & Quadragesimæ. Et etiam celebrare, & dicere Officium Conceptionis B. Virginis in Sabbathis novem Lectionibus non impeditis: & hæc omnia procedere quoad Moniales omnes tam exemptas, quam non exemptas, sed sub Episcoporum regimine viventes. ibidem post medium dicti §. quarto, à vers. qui etiam.
Quinto quæritur, an possit institui Capellania, quæ sit vere beneficium Ecclesiasticum cum conditione expressa à fundatore ut Capellanus non teneatur Officium divinum recitare? ibid. §. 4. in fine.
Utrum, si quis invertat ordinem Officii, vel ordinem ejusdem horæ, peccet mortaliter? Idem est de illo, qui invertit Psalmos. tomo tertio, tract. 6. resolut. 69. pagina 460
Et quid, si in choro aliqui invertant ordinem Horarum? ibid. in fine.
An quando Matutinum separatur à Laudibus, in fine recitanda sit Oratio diei? tom. 3. tract. 6. resolut. 70. pagina 460
Et an vero peccet venialiter, qui sine justa causa Matutinum à Laudibus sejungit? ibid. in fine.
Utrum recitantes officium extra horas præscriptas peccent mortaliter? Et an cum causa neque venialiter peccent? Et quæ sit causa justa ad hoc faciendum. t. 3. tr. 6. r. 71. p. 460
Idem est de recitantibus in Choro Officium divinum extra horas præscriptas. ibid. post med. ref.
Et asseritur Vesperas Quadragesimales posse legi privatim post prandium sine scrupulo peccati venialis. tomo tertio, tractat. 6. resolution. 72. §. 2. in fine. pagina 461
Et an si quis sine causa non legit horas temporibus determinatis peccet venialiter. tom. 3. tract. 6. resol. 73. pagina 462
Et quid, si alias est consuetudo contraria circa hoc? ibidem §. 4
An sit unum tantum peccatum internum, etiamsi vo-

luntas omittendi Horas Canonicas sæpius per diem facta, mortali interruptione iteretur? tom.3. tr.6. resol.74. pag.463

Et an Beneficiarius Sacris initiatus Horas omittens peccet duplici peccato contra justitiam, & Religionem; adeoque in confessione utrumque exprimendum? ibid. prope fin. res. &c.

Utrum, si quis omittat omnes Horas unius diei, committat unum peccatum, an plura? Et an in confessione debeat exprimere quot Horæ fuerunt omissæ? tom.3. tr.6. res.75. p.463

An omissio unius integræ Horæ parvæ sit pars notabilis ad constituendum peccatum mortale; vel tantum sit veniale ratione parvitatis materiæ? tom.3. tr.6. res.76. & 77. pag.464

An sit probabilis opinio aliquorum asserentium in recitatione Officii Divini relinquentem unam Horam integram ex minoribus peccare tantum venialiter ratione parvitatis materiæ? t.3. tr.6. r.78. p.465

An si quis omisit recitare, v. g. medietatem Tertiæ, vel Sextæ satisfaciat præcepto? tom.3. tract.6. resol.79. pagina 465

An in recitatione Horarum Canonicarum detur parvitas materiæ? t.3. tr.6. r.80. p.466

Et an omissio minoris partis possit sufficere in Choro ad peccatum mortale quam in recitatione privata? ibidem §.2. &c.

Et an, qui tribus, vel quatuor diebus ultra tempus à Concilio permissum Choro non interest, non peccet nisi venialiter? ibid. §.5. &c.

Quænam parvitas materiæ excuset à peccato mortali, & restitutione fructuum in omnibus Horis Canonicis? t.3. tr.6. r.81.& 82. p.466. & 467

Et an detur materia tam parva, ut sit nulla? ibid. in §.6. dictæ resol.82. p.467

An in Officio Divino sit ea materia parva, quæ est minor octava parte? t.3. tr.6. r.83. p.467

An dubitans aliquem Psalmum, vel Horam omisisse, teneatur repetere? t.3. tr.6. r.84. p.468

An in præcepto non addendi, vel minuendi aliquid ex Officio Canonico detur parvitas materiæ? Et an propter talem additionem, & preces mixtas, tamen quis satisfaciat præcepto recitandi? tom.3. tract.6. resol.85. pag.468

Sæpius coactus sum respondere ad istam dubitationem: An quis impleat præceptum recitandi Horas Canonicas, si in Officio Feriæ recitat Officium alicujus Sancti, vel alterius Feriæ? tom.3. tract.6. resol.86. & in multis aliis ejus not. p.469

An si quis dicat Officium Resurrectionis loco alterius Officii, satisfaciat præcepto? tom.3. tract.6. resolution.87. pag.469

Pro quo deducitur, quod opinio unius, vel alterius, quam omnes alii rejiciunt, non meretur probabilitatem. t.3. tr.6.r.88. in fine §.3. p.570

An si quis dicat, v. g. Matutinum de Sancto, & Horas Canonicas de Feria satisfaciat præcepto? tom.3. tr.6. res.89. pag.570

In die S. Matris Theresiæ quis celebravit ejus officium ex devotione, quæsitum à me fuit, an peccaverit? t.3. tr.6. resol.90. p.471

Et an sit tantum peccatum veniale dicere Officium sub ritu duplici, ubi sit dicendum de simplici, & è contra? ibid. §.2. & seqq.

Idem est dicendum, si mutatio fiat in Choro, dummodo absit scandalum, ibid. in fine §.9

Et firmatur non esse grave peccatum anticipare, vel postponere in Choro notabiliter Horas, nisi fiat ex consuetudine, & usu, aut grave scandalum generetur. ibid. §.10. p.472

Et docetur omittentem Vesperas Sabbathi Sancti non peccare mortaliter. ibid. §.11. &c.

Et notatur unicum peccatum committere non recitantem Officium defunctorum, & illud diei, nempe Octavæ omnium Sanctorum. ibid. §.12. &c.

Et an qui cras futurus est Panormi, ubi recitatur Officium S. Rosaliæ duplex, possit hodie Monte-Regali, ubi Officium fit de Feria, recitare Matutinum de S. Rosalia? ibid. §.14

Et an non sit neque veniale, si ex oblivione quis recitavit Matutinum de Feria, & advertens dicat Horas de Sancto? ibid. in fine dicti §.14

An si quis privatim extra Chorum ex devotione recitavit Officium Confessoris non Pontificis pro Beato Andrea, vel pro B. Francisco de Borgia, peccet mortaliter? t.3. tr.6. r.91. p.472

Et multa alia circa cultum Beatificatorum discutiuntur in textu hujus Res. attende ea, quia sunt valde notanda, & menti tenenda pro dicenda Missa, & recitatione Officii, vel commemoratione Beatificatorum faciendi. ibid. per totam, & signanter à §.2. &c.

An quis teneatur privatim recitare Litanias in diebus Rogationum, si non adsit in Choro, sive in Processionibus? t.3. tr.6. r.92. p.473

An Litanias non recitare in diebus S. Marci, & Rogationum sit peccatum mortale? tom.3. tract.6. resol.93. pag.473

Præclara, & solemnis quæstio, An adsit obligatio recitandi Officium Defunctorum in die 2. Novembris? Et quid de consuetudine in prædicto casu? tom.3. tr.6. res.94. p.473

An si quis in die 2. Novembris omittat recitare Officium Defunctorum, & Officium octavæ committat unum, vel duo peccata? t.3. tr.6. r.95. p.476

Et an, qui in prædicta die recitat Officium octavæ, sed relinquit Officium Defunctorum, si sit Beneficiatus, teneatur restituere fructus beneficii? ibidem ante medium. §.2

Et docetur, quomodo possumus cognoscere consuetudinem obligare, v. g. recitandi Officium Defunctorum in die 2. Novembris, &c. ibid. §.3. &c.

Si quis non haberet Breviarium, sed sciret Psalmos, teneatur illos dicere sine Lectionibus in Matutino, vel sine Capitulis, & versiculis in Horis? tom.3. tract.6. resol.96. pag.477

Et quid, si sciret aliquas Lectiones, seu Capitula, & Orationes, an teneatur sic dicere Officium? ibidem §.2. &c.

An qui habet diurnum teneatur recitare Psalmos sine Lectionibus, & Responsoriis pro Matutinis? t.3.tr.6. resol.97. pag.477

Et an si alius se offerat cœco, vel infirmo in socium ad recitandum, teneatur cœcus, vel infirmus recitare? ibidem §.3. &c.

Et an infirmus, etsi valens conversare cum amicis se invisentibus, ideo non teneatur recitare Officium Divinum? ibid. à lin.6. dicti §.3

An qui propter aliquam causam, infirmitatem scilicet, magnam occupationem, &c. excusantur à dicendo toto Officio divino, non tamen excusentur à dicendo illas Horas Canonicas, quas commode dicere possint. t.3. tr.6. r.98. §.4. p.478

Et an Præbendatus non obligatus ad recitandum in Choro, possit recipere, & retinere distributiones, etiamsi neque ibi, neque extra Chorum recitet Officium Divinum? ibid. §.7. p.479

An si quis habeat privilegium recitandi in Breviario breviori, vel dicendi Horas ante tempus, possit socius recitare eodem modo cum illo absque culpa? Et an Episcopus Religiosus possit recitare cum socio recitante per Breviarium suæ Ecclesiæ? tom.3. tract.6. resolution.99. pag.479

An si, v.g. Episcopus, vel Cardinalis, aut alius Superior cum famulo velit die feriali ex negligentia recitare Officium

Officium de Sancto, utrum talis famulus peccet venialiter propter dictam mutationem? tom.3. tract.6. resol.100. pag.479
An Sacerdos sæcularis satisfaciat præcepto, si recitet, v.g. cum Carmelitano, vel Franciscanus cum Carmelitano Officium Divinum? t.3. tr.6. r.101. p.479
An Regularis, vel alii, relicta consuetudine vel Religionis, vel Ecclesiæ, seclusoaliquo præcepto, possint privatim Officium Divinum secundum Breviarium Romanum recitare? t.3. tr.6. r.102. p.481
Et an si Clericus sæcularis uno, vel altero die diceret officium per aliud Breviarium à Romano, v.g. Breviarium S. Dominici, &c. peccet mortaliter? ibid. post medium Res. &c.
An Regulares extra Chorum satisfaciant præcepto persolvendi Horas Canonicas secundum Breviarium alterius Religionis? tom.3. tractat.6. resolution.105. pagina 481
Et quid quoad Communitatem in recitando Officium Romanum vel alterius Communitatis, & Religionis? ibid. §.4 pag.482
Et adducitur, quod in Clementina 2. de Celebratione Missarum conceditur Clericis sæcularibus, & Religiosis commensalibus Cardinalium, & Episcoporum, ut possint se conformare illis in modo recitanti Officium Divinum, & non teneantur aliud dicere. t.3. tr.4. r.106. post medium §.4. p.482
An aliæ Religiones possint per Communicationem gaudere privilegio concesso PP. Franciscanis recitandi Officium Corporis Christi singulis Quintis Feriis extra Quadragesimam, & Adventum non impeditis festo novem lectionum? Idem est de Festo Conceptionis, & similibus. t.3. tr.6. r.107. p.483
An Prælatus Religiosis additis Breviario Romano, possit in publica recitatione ex causa justa dispensare in Officio unius diei, una vel altera vice? Et quid circa hoc decreverit Sacra Cardinalium Congregatio? tom.3. tr.6. resol.108. p.483
Utrum Superior cum suis Religiosis possit dispensare circa obligationem recitandi Officium Divinum? Et quid saltem quoad Religiosos nondum in Sacris constitutos? t.3. tr.6. r.109. p.483
An Beneficiarius non recitans primis sex mensibus teneatur jure naturali ad aliquam restitutionem? tom.3. tr.6. r.110. & in aliis ejus not. p.483
Et an Beneficiarius omittens dicere Officium, si impotens sit ad restituendum fructus, sit obligatus ad restituendum in bonis spiritualibus? ibid. in fine.
An qui plura habet beneficia, teneatur in fine Officii Divini tot commemorationes facere, quot sunt beneficia? t.3. tr.6. r.111. p.484
Et an teneatur ad restitutionem pro rata fructuum respondentium singulis commemorationibus omissis? ibidem.
Et notatur, quod qui plura beneficia possidet, quorum unum sufficiat ad decentem sustentationem sine justa causa, & dispensatione pluries in die eodem tenetur dicere Horas Canonicas, ibid. §.3. &c.
Idem est de habente plures pensiones. tom.3. tr.6. r.112. §.5. à lin.6. pag.485
An Beneficiarius adimpleat præceptum persolvendi Horas Canonicas, si per alium recitet? ibidem à principio.
Et an excusetur Beneficiarius à restitutione, si Divinum Officium ab alio sua intentione recitatum pro eleemosyna defunctis applicanda, seu applicata conferibuat, ex eo quod hæc restitutio possit fieri pro celebrandis Missis, in auditione Sacri, Flagellatione, Indulgentiarum & Jubilæorum lucratione, & his similibus, recitationi omissæ æquivalentibus? ibidem §.3. &c.
Et notatur, quod qui beneficium obtinuit per symoniam, vel dum erat excommunicatus, suspensus à beneficio, vel irregularis, aut sine legitima ætate, aut per aliam causam, ob quam collatio beneficii fuerit nulla, ad pensum Officii Divini non tenetur, vel saltem non tenetur ad fructuum restitutionem, ibidem §.4. &c.
Et an qui ratione præcepti, & voti, vel pœnitentiæ tenetur dicere Horas Canonicas, teneatur pluries in eodem die eas recitare? ibid. à lin.8. §.5
Et notatur, quod qui beneficium accepit cum onere solvendi alteri omnes fructus in pensionem, tenetur Officium Divinum recitare? ibid. §.6. p.486
Idem est de illo, qui distributiones non percipit, sed illas spectat de futuro, &c. ibid. in fine dicti §.6
Et docetur, quod si ablatio beneficii non est perpetua, sed pro aliquo tempore, etiam si violenta, & injusta, & sine spe recuperationis non sufficit ad excusandum ab obligatione recitandi Officium, Idem est dicendum si per sterilitatem temporum, beneficium aliquibus annis non redderet fructus? ibidem §.7. per totum.
An Beneficiarius, qui alio die supplet defectum in recitatione commissum, liberetur ab onere restitutionis? t.3. tr.6. r.113. & 114. p.486
Et quid, si prædictum pensum officii omissum, v.g. hodie recitet post duos, aut tres menses, aut aliud tempus; imo si recitet ante tempus? tom.3. tr.6. r.114. in fine §.1. pag.487
Et an, stando in opinione affirmativa, talis obligatus possit restitutionem facere in eadem specie actionis, id est in recitatione ejusdem Officii omissi, an vero possit satisfacere per alias preces æquales, v.g. per integrum Rosarium, Psalmos pœnitentiales, vel per Sacrificium Missæ, &c. tot diebus repetitum pro illa intentione? ibid. §.5. & seq. &c.
Et notatur, quod si in singulis Horis unius diei, quid leve omittitur quod simul sumptum gravem materiam constituat, ex eo non obligatur Beneficiarius ad restitutionem, neque etiamsi omittat partem notabilem unius Horæ. ibid. §.7. per totum, &c.
An Beneficiarius, si intra annum per octo, vel decem dies omisit Officium, teneatur ad restitutionem? t.3. tr.6. r.115. & 116. p.487
Quænam pars omissa à Beneficiario in recitatione officii sit levis, ut non obliget ad restitutionem, etiam si fructus respondentes illi parti omissæ sint magnæ, & notabilis quantitatis? tom.3. tractat.6. resolution.117. pagina 488
Et an si pars fructuum correspondens sit tam parva, ut non pertingat ad peccatum mortale in materia furti, teneatur illam restituere sub mortali? ibidem §.2. &c.
Et infertur non satisfacere præcepto recitandi Horas eos, qui dum cantant, aut recitant, omittunt tantam partem versuum, vel Psalmorum, etiam deglutiendo, corrumpendo, vel sincopando verba vel syllabas, ut ex ita omissis, vel corruptis fiat notabilis pars. ibidem, à lin.12. §.3
Quod autem intelligendum est non de omnibus Horis simul, sed de singulis Horis. ibid. paulo inferius.
Et an liberetur ab onere distributionum restitutionis ille, qui accedit ad Chorum non solum post primum Psalmum, verum etiam qui præter hanc partem, reliquerit recitare aliam, quæ non attingit ad materiam notabilem? ibid. prope fin. dicti §.3
An Beneficiarius, qui non recitavit Laudes teneatur ad aliquam restitutionem? Ubi an Laudes sint Hora separata ab aliis? t.3. tr.6. r.118. p.488
Et an infirmus, qui prævidet post prandium ex febre impediendum à recitatione Vesperarum, teneatur illas mane recitare? ibid. §.4. &c.

An

An sit obligatio restituendi, si Beneficiarius omittat partem notabilem unius Horæ, vel in officio unius diei omittat plures versiculos, qui simul partem notabilem constituant? t.3. tr.6. r.120. p.490

Et an qui habet unum beneficium juste, & alterum injuste teneatur bis recitare officium? ibid. §.5. &c.

Petrus Beneficiarius in quadam Civitate hujus Regni per spatium septem annorum recitavit Officium sine debita attentione, & hoc voluntarie. Quæsivit à me, an teneatur ad restitutionem fructuum, qui uncias sexcentas superabant? t.3. tr.6. r.122. p.491

Quidam Sacerdos habebat beneficium Curatum cum multis oneribus, ut Missa, &c. & per multos annos multoties reliquit Horas Canonicas. Quæsivit à me, an teneatur in integrum restituere omnes fructus interim perceptos? t.3. tr.6. r.123. p.491

Et ad medium §.2. hujus Resolutionis docetur, quid Episcopus, Parochus, Canonicus, vel Beneficiarius teneantur restituere pro omissione in recitatione Officii divini cujuslibet diei, &c.

Et an si contingat Canonicum Canonicatus grossam prius, vel absolutè lucrari antequam Officium divinum omittat, nihil ejus debere restituere. ibidem, in fine Resolu on.

Beneficiarius omittens recitationem Horarum, quomodo debeat fructus restituere, quid pro toto officio, & quid pro singulis Horis Canonicis? Idem advertitur pro Episcopo, Canonico, & Parocho. tom.3. tract.6. resol.124. pag.492

Cui facienda sit restitutio ex omissione Horarum Canonicarum? t.3. tr.6.r.125. p.492

An Beneficiarius, qui omisit Horas Canonicas liberetur à restitutione fructuum propter eleemosynas pauperibus largitas, non tamen hoc intuitu? tom.3. tract.6. r.126. & in multis aliis ejus not. p.492

Et quid de aliis debitis, an contrarium dicendum sit? ibid. §.2. &c.

An Beneficiarius possit compensare eleemosynas jam factas voluntarie cum obligatione postea contracta restituendi fructus propter omissionem Officii Divini. t.3. tr.6. r.128.§.2. p.493

Et an hoc habeat locum in debitis ex furto, usuris &c. quæ forte solvenda sunt pauperibus ob incertitudinem creditorum? ibidem ad medium §.1. à vers. quod etiam.

Quidam Canonicus recitabat Officium non tamen canendo cum aliis in Choro, quæritur, an hoc facere potuerit, sine peccato mortali, & distributiones quotidianas lucrari? t.3. tr.6. r.129. p.494

An qui submissa voce aliis canentibus persolvit Horas Canonicas possit percipere distributiones? Et an hoc procedat etiam in casu, quo Canonicus non caneret, sed tantum assisteret Choro? Et an saltem Canonicus assistens & non cantans possit sibi medietatem distristributionum retinere? tom.3. tract.6. r.130.& in aliis ejus notationum. pag.494

An Canonici, seu Præbendati confabulantes in Choro, aut exercentes aliquas actiones præfatæ attentionis repugnantes, teneantur ad restitutionem distributionum quotidianarum? tom.3. tract.6. resol.131. & in aliis ejus not. pag.494

Et an teneantur distributiones restituere, si in Choro, vel privatim non recitent Horas Canonicas? tom.3. tr.6. r.132. §.2. & in aliis ejus not.p.495

Et an Canonici non assistentes in Choro, nec recipientes distributiones quotidianas, non peccent mortaliter, nisi sequatur detrimentum actus divini? ibidem §.3. &c.

Et quæritur, quibus peccatis peccat Præfectus Chori in suo officio? Et pro praxi hujus difficultatis adducuntur sex peccata, vel sex casus, in quibus potest peccare prædictus Præfectus Chori in suo officio. tom.3. tract.6. resolution.133. §.2. à lin.11. & vers. Videamus. pagina495

An Canonicus absens à Choro per tres menses vigore Concilii Trid. gaudeat distributionibus quotidianis? t.3. tr.6. r.134. p.496

Et an quamvis in toto anno Choro non interfit, gaudeat, hoc non obstante, in prædictis tribus mensibus, quotidianis distributionibus? ibidem in fine Resolutionis.

An Canonicus, qui ad Chorum non accedit, sed privatim Divinum officium recitat, peccet tantum venialiter, etiam si in Choro quatuor tantum assistant; quia quatuor Canonici sufficiunt ad constituendum Chorum? tom.3. tr.6. r.135. in fine p.497

Et an Præbendatus submissa voce recitans suam partem, vel non recitans, sed solum attendens ad partem, quam alius Chorus recitat, lucretur dimidiam partem distributionum? t.3. tr.6. r.136. §.4. p.497

Et an tres, vel quatuor dies in anno absentiæ à Choro non constituant culpam mortalem in Præbendatis, absque tribus mensibus in anno à jure illis concessis absentia à Choro? ibid. §.5. &c.

An si extra tempus divinorum Officiorum possit Canonicus, seu Præbendatus expedire negotia propriæ Ecclesiæ, in cuius utilitate abest licite accipiat distributiones? t.3. tr.6. r.137. p.497

Et an Canonicus dispensatus in ætate etiam lucretur distributiones? Idem est, si Canonicus Ordine Sacro initiatus non est, si assistat in Choro. Et aliud est quoad vocem in Capitulo, quæ requirit saltem Ordinem Subdiaconatus, ibid. §.2

Et notatur, quod distributiones percipit Canonicus assistens Choro, & divinis Officiis, licet non sedeat in proprio stallo, nec sit indutus vestibus solitis. ibidem §.3. pag.498

Item lucrabitur distributiones Canonicus, si desinat Horis Canonicis assistere propter aliquam iustam causam; propter recipiendum hospitem; vel si radat barbam; & ex aliis multis causis, quæ in textu huius Resolution. explanantur, quas pro casibus contingentibus in promptu tene, quia quotidianæ sunt pro supra dictis Præbendariis circa lucrationem distributionum. ibid. §.4. & 5. Ubi notabilia.

An Pensionarius teneatur sub peccato mortali dicere Officium parvum Beatæ Virginis? tom.3. tract.6. resolution.138. pag.498

Proponuntur alii curiosi casus circa obligationem Pensionarii ad recitandum Officium Beatæ Virginis. Sed inter alia quæritur, An Pensionarius relinquens recitare Officium Beatæ Virginis teneatur restituere omnes fructus, vel tantum tertiam partem sicut Beneficiarii, qui ex omissione Horarum Canonicarum non tenentur persolvere nisi tertiam partem. t.3. tract.6. r.139. §.13. pag.501

Appendix ad cæteras alias omnes quæstiones missas & dispersas per altos Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum. Hora Canonica.

Vide verb. *Officium divinum, Recitare.* tom.1

Item verb. *Distractio, Intentio, Officium divinum, Religiosus.* tom.2

Item verb. *Beneficiarius, Collatio, Concionator, Impotens, Infirmus, Interdictum, Interruptio, Iter agentes, Ius, Laudes, Lingua, Officium divinum, Recitare,* & passim in aliis, tom.3

Item verb. *Degradatus, Excommunicatus, Oblivio, Officium divinum, Recitare.* tom.5

Omissio unius horæ ex parvis, an constituat peccatum mortale? t.8. tr.1. r.30. §. Quæro 5. p.21

Ubi

Vbi etiam an quis possit assumere occupationem incompatibilem cum recitatione horarum Canonicarum. §. 12
Horarum Canonicarum loco, qui sunt, qui possint uti privilegio Clem. VIII. concesso Clericis S. Sylvestri de Vrbe, aliàs vocantur Theatini dicendo saltem 7. Psalmos assignatos à Prælato, cum 7. *Pater noster*, & bis symbolum Apostolicum. t. 7. tr. 1. r. 261. §. 3. p. 173
In horarum Canonicarum omissione habens plura beneficia, non committit tot peccata quot sunt beneficia. t. 1. tr. 7. r. 64. §. 2. p. 376
Ad horas Canonicas an teneatur Papa sub mortali peccato? t. 1. tr. 3. r. 48. §. 1. & seqq. p. 121
Qui horas Canonicas non recitare statuit toto anno unum peccatum committit, & sufficienter confitetur si dicat, habui propositum non recitandi horas canonicas. t. 1. tr. 7. r. 18. §. 8. p. 354
Et quid si quis proposuit per multos dies officium divinum omittere, sed deinde propositum mutans, nonnisi quinque omisit, an hoc in confessione explicandum sit? t. 1. tr. 7. r. 62. §. 2. p. 375
Et si Clericus in diuturna navigatione abjiciat breviarium, an teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam, vel an sufficiat dicere vigesies v. g. omisi horas Canonicas? ibid. §. 2
Ubi, si post abjectum Breviarium dolet de causa omissionis data, non amplius peccat omittendo horas, quando novam negligentiam in comparando Breviarium non admittit. ibid. §. 3
Horas Canonicas anno integro omisi si pœnitens dicat in confessione, an sufficiat, licet aliquoties intra annum doluit de culpa, & statuit recitare, etsi propositum postea non adimplevit? tom. 1. tr. 7. r. 63. §. 1. & seqq. pag. 376
Qui omnes horas canonicas omisit aliquo die, vel notabilem illarum partem, an teneatur in confessione aperire id, quod omisit, vel sufficiat dicere se mortale peccatum commisisse in non persolvendo Officium divinum. t. 1. tr. 7. r. 64. §. 1. ibid.
Qui horas canonicas tenetur persolvere ratione beneficii, & Ordinis sacri, si illas non recitat an peccet dupliciter, & sit ista circumstantia in confessione aperienda? t. 1. tr. 7. r. 65. §. 1. & seqq. ibid.
Qui horas Canonicas recitando vidit mulierem, & concupiscit eam, an teneatur non solum illam pravam concupiscentiam confiteri, sed etiam dicere, quod tale peccatum admisit psallendo, orando &c. t. 1. tr. 7. r. 66. §. 1. & seqq. ibid.
Horas Canonicas Pontifex non legens, semoto scandalo non peccat in hoc. t. 6. tr. 1. r. 53. § 15. p. 40
Horas Canonicas persolvere an teneantur Moniales, & professi nondum in Sacris sub peccato mortali? t. 8. tr. 1. r. 30. §. Quæro 3. p. 21
Vide verb. *Infirmus, Officium divinum, Socius.* tom. 7
Item verb. *Adimplere.* tom. 8

Horologium.

Quando horologia plura audiuntur in Vrbe, possumus nos conformare ultimo, & tunc post omnes pulsus comedentes per moram salutationis Angelicæ, possumus sequenti die celebrare, vel Communionem sumere? t. 2. tr. 1. r. 250. §. 3. p. 155
Si horologium unum sonuerit, an quis possit comedere in media nocte, donec aliud sonuerit 12. horam, & die sequenti celebrare, vel communicare? t. 2. tract. 1. res. 112. §. 1. pag. 65
Vbi, quod qui buccellam habet masticans, & audit primum pulsum horæ duodecimæ noctis, tenetur in continenti de ore ejicere buccellam, si die sequenti velit Missam celebrare, vel Eucharistiam sumere? §. 3. pagina 66
Si tamen masticat buccellam de materia carnis, & dies sequens sit jejunii, non tenetur illam ejicere, etiam sub veniali. ibid.
Si quis usque ad ultimum ictum horologii designantis horam mediæ noctis comedat, vel bibat, an possit die sequenti celebrare, vel communicare? tom. 2. tract. 1. resol. 114. §. 1. p. 66
Ubi an qui post pulsum primum horæ quadrantis; ubi solent pulsare ante horas, seu pulsus minores, in media nocte biberet, vel comederet, possit Missam celebrare, aut communionem sumere? ibid. §. 2
Quantumcumque horologium reputetur Regulatum, licitum est post omnes pulsus per quadrantem comedere, & sequenti die celebrare, vel Communionem recipere. t. 2. tr. 1. r. 250. §. 3. p. 155
Horologium unum an sit licitum sequi quoad Jejunium Ecclesiasticum, & alterum quoad jejunium naturale? Lege textum, ut facilius intelligas hanc propositionem. t. 4. tr. 8. r. 101. §. 1. p. 257
Vide verbum. *Vox.* tom. 2

Hortatus.

Vide verbum *Confirmare.* tom. 8

Hortus.

Hortus Ecclesiæ an gaudeat immunitate? t. 9. tr. 1. r. 6. §. 10. pag. 7

Hospes.

Hospes Religiosus an sit computandus in numero Sacerdotum requisito in Diplomate privilegii Altaris privilegiati Regularium? tom. 4. tract. 1. resol. 11. §. 1. & seqq. pag. 9
Hospes habentis Oratorium privatum an possit ibi Missam de præcepto audire? tom. 4. tract. 2. resolution. 41. §. 3. pagina 52
Et quomodo clausula in dubio circa hoc est intelligenda? ibid. §. 4. & 5. p. 53
Hospites nostræ Religionis, antequam incipiant novitiatum, an gaudeant privilegio Canonis? t. 9. tr. 1. r. 107. §. 3. pag. 60
Vide verb. *Regulares.* tom. 2
Item verb. *Consuetudo, Lex, Præceptum.* tom. 4
Item verb. *Ecclesia.* tom. 7

Hospitale.

Hospitale an possit Episcopus visitare etiamsi à Patrono in ejus fundatione aliter cautum sit, & maxime consentiente ipso Episcopo? t. 9. tr. 2. r. 188. §. 1. p. 188
Et quid in casu negligentiæ, si fundator, aut testator alios executores non sustinuerit? ibid. §. 9. p. 189
Hospitali alicui an possit testator bona sua relinquere; & non fratri, aut consobrino. t. 6. tr. 8. r. 106. §. 4. p. 451
Hospitalia an gaudeant immunitate? tom. 9. tract. 1. resol. 8. §. 1. pag. 9
Hospitalia an Episcopus visitare possit quoad decentiam, & divini cultus, etiamsi sub protectione Regum existant? t. 9. tr. 2. r. 189. §. 1. p. 189
Si super hospitalis tectum quis confugiat, an gaudeat immunitate Ecclesiæ. t. 9. tr. 1. r. 10. §. 5. p. 12
Hospitalium Rectores an gaudeant privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 173. §. 1. p. 180
Hospitalium Confraternitates an gaudeant privilegio fori, itaut Episcopo sint subjectæ? tom. 9. tract. 2. r. 177. §. 1. pagina 182
An Religiosi B. Joannis à Deo, vulgò dicti *Bonfratelli*, vel alii Regulares in hospitalibus suis possint excipere Confessiones infirmorum sine Ordinarii approbatione? t. 7. tr. 1. r. 89. §. 1. p. 65
Et quid de aliis Religiosis in suis hospitalibus? ibid.
Vide verb. *Bona temporalia, Causa.* tom. 8

Hoſpitandum.

Ab hoſpitandi onere ſunt exempti Patres, fratreſque Clerici, dum ſimul unà vivunt. t.9. tr.2. r.179. §.1. pag.183

Hoſpitari.

Hoſpitari facere milites non poſſunt Magiſtratus ſæculàres in domibus Eccleſiaſticorum quamvis laicis. t.9. tr.2. r.179. §.3. p.183

Hoſpitium.

Hoſpitii ratione, ſive aliqua alia occaſione ſæcularibus infirmantibus ad mortem in Monaſterium Regularium, an poſſint Regulares miniſtrare illis Sacramentum Extremæ Unctionis? tom.7. tract.1. reſol.88. §.6. ad medium. p.64
Hoſpitii tempore Novitii Clericorum Regularium, an gaudeant privilegio Canonis, & fori? tom.9. tr.2. reſol.163. §.1. p.176
Et an etiam gaudeant exemptione gabellarum? ibidem §.5. pag.177
Vide verb. *Viatores.* tom.7

Hoſtia.

Hoſtia ſacra parva moribundo miniſtrari poteſt in vaſe cum viro, ſi aliter fieri nequit. tom.2. tract.1. reſolution.125. §.5. p.74
Hoſtia ſacra à Chriſtianis in navigiis poteſt deferri. t.2. tr.1. r.135. §.5. p.80
Si hoſtia mitteretur in ſtomachum miraculosè, an cauſet gratiam? t.2. tr.1. r.151. §.20. p.92
Hoſtia ante Sacerdotem cœcum poſita an poſſit conſecrari, licet ab illo nullo ſenſu percipiatur? tom.2. tr.1. reſol.219. §.5. p.131
Hoſtia poſt parietem poſita an poſſit à Sacerdote valide conſecrari? ibid. §.6. & ſeq.
Hoſtia poſt parietem exiſtens, vel à tergo an poſſit conſecrari? Et quid ſtante hoſtia poſt tergum, ſi per ſpeculum cerneretur? tom.1. tract.1. reſolution.220. §.1. & 2. p.131. & 132
Hoſtia ſub linteo an ſit materia conſecrabilis? ibidem §.4. pag.132
Hoſtia non conſecrata, Sacerdos conſecravit vinum, ſi poſtea pœnitentia ductus Sacerdos vellet conſecrare hoſtiam, an debeat non ſolum Hoſtiam, ſed etiam aliud vinum conſecrare? t.2. tr.1. r.230. §.1. p.140
Et quid, ſi poſt conſecrationem advertatur Hoſtiam non eſſe ex legitima materia.? ibid. §.1. & ſeqq.
Hoſtia, & particulæ conſecratæ an debeant toto tempore Miſſæ in Ara exiſtere? t.2. tr.1. r.233. §.1. p.144
Et an tempore conſecrationis debeant in manibus Sacerdotis exiſtere? ibid.
Ex hoſtia majori an Sacerdos poſſit dare partem aliquam volenti communicare, & ex minoribus ſibi ſumere? ibid. §.1. & ſeqq. p.145
Hoſtia una cum ablutione ſumpta à laico infirmo, ſi reliquiæ poſtea reperiantur in Calice, vel Pixide, illi infirmo non poſſunt tradi. tom.2. tract.1. reſol.248. §.4. pagina 153
Si hoſtia conſecrata, aut illius quædam pars cadat ſuper barbam alicuius, an ſit lavanda? &c. tom.2. tract.2. reſol.54. §.1. p.189
Et quid ſi ex hoſtia conſecrata ceciderit aliquid in panno Sacro, videlicet ſuper maniculam Albæ, Mappam, linteum, ſeu pallam? t.2. tr.2. r.55. §.2. p.190
Si hoſtiæ partem unam Sacerdos in peccato mortali recipiat, ſi antequam alteram partem hoſtiæ manducet in gratia conſtituatur, an recipiat gratiam Sacramenti. t.2. tr.1. r.151. §.13. p.92
Si hoſtiæ conſecratæ particula per os, ſicut per nares ad ſtomachum hominis attrahatur, an cauſet gratiam? ibidem §.23
Hoſtiæ rubeæ, quibus aliquando utimur in obſignandis literis, an ſint materia conſecrabilis Euchariſtiæ? t.2. tr.1. r.196. §.2. p.113
Hoſtiæ, & particulæ in Tabernaculo appoſitæ an ſint conſecrabiles? t.2. tr.1. r.199. §.9. p.117
Si hoſtiæ in clauſo Calice contineantur, an ſit de earum conſecratione dubitandum? ibid.
Et quid, ſi in aliqua magna arca, eaque clauſa, Hoſtiæ & particulæ includantur? ibid.
Hoſtiæ copia ſi non adſit in Campo, an liceat conſecrare particulam in Sacrificio Miſſæ? tom.2. tr.1. reſol.212. & 213. §.1. pag.127
Et quid, ſi adſit juſta cauſa, aut neceſſitas aliqua? ibidem §.2
Hoſtiæ oblatione jam facta, ſi Sacerdoti offeratur particula pro communicando laico, an licitè poſſit conſecrari. t.2. tr.1. r.214. §.1. p.128
Et quid, ſi incœpta eſſet præfatio? ibidem, & in reſol.215. §.1. ibid
Ubi docetur quomodo fieri debeat hujus particulæ oblatio. Et quid, ſi poſt præfationem, ſed ante conſecrationem dictæ particulæ præbeantur Sacerdoti? ibid.
Si Hoſtiæ, aut particulæ Sacerdoti inſcio apponantur in corporali conſecrandæ, an remaneant conſecratæ? t.2. tr.1. r.216. §.1. ibid.
Hoſtiæ in Pixide poſitæ ſuper Corporale, etſi Pixis non aperiatur tempore conſecrationis, fit tamen conſecratio, t.2. tr.1. r.217. §.1. p.128
Si hoſtiæ, ſeu particulæ reponantur in Pixide, & Pixis poſt oblationem repoſita ſit in Tabernaculo clauſo, ſi Sacerdos tempore conſecrationis habuerit actualem intentionem illa conſecrandi, an conſecratæ remaneant? t.2. tr.1. r.219. §.1. p.130
Hoſtiæ, ſeu particulæ ſi apponantur ſuper Altare in Pixide tegmine linteo occluſa an ſint conſecrabiles? ibidem §.9. pag.131
Et quid ſi arca claudatur bucella hoſtiarum, vel particularum, an hoſtiæ illæ, vel particulæ ſint conſecratæ? ibidem.
Et quid de hoſtiis, ſeu particulis ſub Mappa Altaris, aut ſub Corporali, vel Miſſali exiſtentibus? ibidem §.10
Hoſtiæ, & particulæ dum primùm conſecratæ fuerint, an poſſint reponi in Tabernaculo, vel extra Aram, vel an etiam Populo diſtribui miniſterio alterius Sacerdotis? tomo ſecundo, tractatu primo, reſolution.232. §.1. pagina 144
Si poſt hoſtiæ conſecrationem deficiat Sacerdos, an alius, qui prædictum Sacrificium perficere poteſt, debeat eſſe jejunus, & nullâ cenſurâ ligatus, vel an poſſit celebrare contritus, ſi deſit copia Confeſſarii? t.2. tract.1. r.239. §.4. & ſeq. p.149
Ubi alia contingentia in dicto caſu.
Hoſtiæ reliquias cujuſlibet Sacrificii, videlicet Sacerdotis præſentis, vel alterius in Sacriſtia videat, & inveniat Sacerdos in Calice, vel Patena, quæ conſervari non poſſint niſi cum irreverentia, an poſſit illas ſumere, etiam jam non jejunus, & à multo tempore Sacris veſtibus ſpoliatus? tom.2. tract.1. à r.245. uſque ad 250. incluſivè, ubi latè, & alia contingentia pro dictis caſibus p.152. & ſeqq.
Si hoſtiæ aliqua pars ceciderit inter communicandum populum à Sacerdote ablutione ſumpta ſumi non debet, ſed in Sacrario reponi debetur, ut conſervetur? tomo ſecundo, tractatu primo, reſolution.248. §.3. pagina 153
Hoſtiæ particula ſi cadat ſuper manum communicantis, an virtute Rubricæ Miſſalis manus ſint lavandæ, & aqua in Sacrarium infundenda? tom.2. tract.2. reſolution.55. §.1. p.190

Et

E quid, si cadat super Vestem Monialis, vel in terra, tabula, panno profano, vel aliqua alia re? ibid.
Et quid est agendum si laicus è terra sustulerit Hostiam, vel particulam consecratam? ibid.
De Hostiæ contactu in ordinatione presbyteratus. t.2. tr.5. à resolution. 8. usque ad 14. inclusivè, ubi latè à pagina 271. ad 276
Si Hostiam corruptam, vel non triticeam esse advertat Sacerdos inter celebrandum ante consecrationem utriusque speciei quid faciendum. tom.2. tract.1. resolut.23. §.1. & seqq. pag.140
Hostiam dimidiam, vel hostiæ dimidiam partem an Sacerdos consecrare possit, designans per quam partem consecrare velit? tom.2. tract.1. resolut.231. §.1. post medium. pag.141
Hostiam consecratam à se an Sacerdos celebrans possit in aliquo casu reponere in Sacrario, & ex illo particulam ex præconsecratis ab alio assumere? tom.2. tr.1. resol.234. §.1. pag.145
Ubi, quidam Parochus nullam habens majorem hostiam, veritus populi scandalum aliquod, aut murmur, dum minorem hostiam consecrasset, in elevationem hostiæ ostentavit alteram quandam majorem hostiam, quæ asservabatur in Pyxide, ut exponeretur in die solemni populo, an ille prudenter fecerit, vel quid facere debuerat? §.4
Hostiam aliam consecrare de novo an teneantur Sacerdos, sumpto iam corpore, si videt se consecrasse Calicem per inconsiderationem cum sola aqua, vel debeat solum vinum apponere, & consecrare? tom.2. tract.1. resolut.235. §.1. p.146
Si Hostiam fuisse consecratam dubitatur, quid facere debeat Sacerdos, qui perficit Sacrificium incœptum ab alio, qui deficit? t.2. tr.1. r.237. §.1. p.147
Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu valde notanda. ibid. per totam.
Hostiam frangere an possit Sacerdos ad communicandum fidelem ob solam devotionem? tom.2. tract.1. res.242. §.1. pag.150
De casibus particularibus in quibus Sacerdos potest dare partem hostiæ suæ laicis communicandis. t.2. tr.1. r.243. & 244. §.1. à p.150. 151
Quando hostiam consecrat Episcopus cum Episcopo eum consecrante, quomodo se gerere debeat? Idem est de Sacerdotibus, quando cum Episcopo illos ordinante consecrant. tomo quarto, tract. 8. resolut. 89. §.1. & seqq. pag.385
Hostias conficiendi in Sardinia proponitur modus. t.2. tr.1. res.198. §.4. p.115
Si hostias, sive particulas consecrandi in Sacristia intentionem habuerit Sacerdos, nec meminerit amplius de illis, an remaneant consecratæ, quamvis ex errore non in Ara, sed in cornu epistolæ fuerint per totum Sacrificium relictæ? t.2. tr.1. r.217. §.1. p.128
Super hac re aliqua alia proponuntur. tom.2. tr.1. res.231. §.7. pag.143
Hostias duas Sacerdos habens ante se, si putat unicam habere, & intendat unam consecrare, nihil determinando, an utraque sit consecrata? tom.2. tract.1. resol.218. §.4. pag.130
Idem est dicendum de particulis, quod est valde notandum. ibidem.
Vide verb. *Ministrare, Panis, Particula, Tangere.* tom.2
Item verb. *Ius.* tom.4

Hostis.

Hostis Christiani nominis quis dicendus? tom.5. tract.1. res.47. pag.32
Hostes in bello an possint ab Ecclesia extrahi, & in ea occidi, si prius Ecclesia abusi sunt tanquam arce, & Castro ad repugnandum? tom.7. tract.7. resolut.27. §. In uno, ante medium. pag.400
Vide verb. *Fides, Manus, Restituere, Spolia.* tom.7
Item verb. *Amicus.* tom.8

Humanum.

In humanis communicare cum excommunicato tolerato, vel non tolerato. Vide verb. *Communicatio civilis.* tom.5

Humare.

Humari an possit exul in Ecclesia, à qua arceatur exilii sententia? tom.9. tract.1. r.64. §.7. p.42

Humerus.

Humeros sustentare an licitè possit illius, qui furari, vel fornicari vult, si proximus aliàs præceptum erat transgressurus? t.7. tr.5. r.67. §.1. & seqq. p.363
Vide verb. *Gestatio.* tom.9

Hypotheca.

Vide verb. *Hæres, Possidere.* tom.9

Hystriones.

Hystriones gravissimè peccant, & sunt per se (ut nunc hystrioniam exercent) in statu peccati mortalis. tom.7. tract.5. res.64. §.4. p.362
Vide verb. *Comœdia*, tom.7

I

IACTANTIA.

IActantia de peccato mortali an sit in confessione explicanda species peccati, & circumstantia? tom.1. tr.7. res.37. §.1. pag.365
Et quid, si jactans se complaceat de illo peccato? ibid. §.1
Si sola jactantia est de peccatis in genere mortalibus, sufficit dicere in confessione, toties peccavi laudem, & gloriam quærendo de peccatis mortalibus, licet non specificentur illa peccata mortalia, quæ fortè non fecit, vel aliàs quis confessus est. t.1. tr.7. r.106. §.4. p.397

Iactare.

Qui jactat, & laudat se verè, vel falso de peccato mortali, verè admisso, vel non admisso, quamvis non habuerit de tali peccato, de quo se laudat, vel jactat, gaudium, complacentiam, aut delectationem morosam, sed solâ vanâ iactantiâ, etiam fatendæ sunt circumstantiæ, quibus illud peccatum est effectum, ut si sit de percussione Clerici, vel de peccato cum conjugata, &c. tom.1, tract.7. res.106. §.3. p.396
Et si jacteris de dexteritate, ingenio, virilitate in committendo peccato non est mortale, si audientes intelligant te in peccato non complacere, neque de illo laudari vis, sed solum de modo, quo te in committendo habuisti. t.1. tr.7. r.38. §.2. p.366
Ubi, quod si alius te laudat de peccato, & tu laudes acceptes, mortaliter peccas, nisi tibi displiceret, & præverecundia taceres, nisi talis esses, ut tacendo, stantibus scandalum præberes. §.3

Iactura.

Iacturam nullam quando Conventus patitur, an Religiosus possit commodare, aut commutare aliquas res, quæ ad usum permissæ sunt illi? tom.7. tract.3. resol.14. 15. & 16. p.254. & 255
Ad jacturam vitæ vitandam, an licitum sit secretum Principum, aut Exercitus revelare? t.7. tr.7. r.44. §.1. p.415
Vide verb. *Compensatio.* tom.8

Iactura Famæ.

Iacturæ famæ ratione, & copulæ solet Pontifex dispensare, sed ratione non existente, ut facilius impetraretur dispensatio quidam apposuerunt in petitione, quod adest jactura famæ, & adfuit copula, an talis dispensatio sit valida, si copula non adfuit? t.3. tract.2. r.117. §.1. & seq. pag.247

Et in dicto casu, si vere justa adsint, Papa dispenset, an dispensatio sit irrita, copulâ non sequutâ? t.3. tr.2.r.118. §.3. & seqq. p.248. sed vide eam à principio.

Iaculatores.

Iaculatores Clerici excluduntur à privilegio Canonis. t.5. tr.2.r.37.§.3.p.147

Ianitores.

Ianitores, vel ostiarii Principum percutientes Clericos sub prætextu officii, an possint absolvi ab Episcopo, quamvis percussio gravis sit, dummodo non enormis? t.5. tr.2. r.66. §.1. p.160

Et quid, si non fortuito, & incautè, sed titulo jurisdictionis Clericum percuterent ex odio, an semper sit remittendus ad Papam pro absolutione, exceptis casibus legitimi impedimenti? ibidem ad medium. p.161

Et in hoc casu cui incumbit onus probandi, an fortuito, vel deliberatè supradicti Ianitores percusserint Clericum, arcendo turbam ad hoc, ut declaretur excommunicatio Episcopalis, vel Papalis? ibid. §.3

Quando dicti Ianitores absolvuntur à dicta censura, an sit illis imponendum onus se præsentandi Sedi Apostolicæ? ibid.§.2

Ianua.

Vide verb. *Reconciliatio, Solemniter.* tom.9

Ictus.

Qui ictu uno occiderit tres Clericos, an in tres incidat excommunicationes? t.1. tr.7. r.21. §.11. p.357

Idem est de Irregularitate. ibid.

Ictus, si solummodo vestes Cardinalis tetigit, an qui tale fecerit incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ? t.9. tr.7.r.79. §.unic. p.404

Vide verb. *Fustis.* tom.5. & 8

Identitas.

Ex identitate rationis an lex pœnalis sit extendenda ad alios casus? t.6. tr.1.r.79. per tot. p.56

Idiota.

Si idiota aliquis baptizat, debet proferre formam vulgari sermone, potius quàm latino, ne erret, nisi constet latinè bene proferendam. t.1.tr.1.r.45.§.4.p.31

Vide verb. *Bulla Cœnæ.* tom.4

Idololatria.

Idololatriam Infidelibus committentibus, & jura naturalia violantibus, an sit licitum inferre bellum? tom.7. tract.7. reso.15. per totam. p.390

Idolum.

Idolo ad immolandum Agnum an liceat vendere infidelibus? t.7. tr.5. r.67. §.1. p.363

Idolum fabricare ad petitionem Infidelis an licitum sit? t.7. tr.5.r.64. §.1. p.361

Idolum vendere Gentilibus ad evitandum periculum mortis an sit licitum? t.7. tr.5. r.65. per totam. p.362

Vide verb. *Pingere, Templum.* tom.7

Idoneum.

Pro idoneo confessario quis habendus est secundum declarationem Concilii Tridentini? t.1. tr.3.r.22. §.1.p.97

Vide verb. *Testis.* tom.6

Iejunans.

Non jejunans Summus Pontifex in diebus præceptis, seclusoscandalo, non peccat. t.6. tr.1.r.53. §.15. p.40

Iejunare.

Iejunandi cum pane, & aqua qui votum fecit, an sit mortale semel bibere vinum? t.8. tr.4.r.9. §.1. p.51

Iejunando ex devotione an satisfaciat pœnitens si non recordetur pœnitentiæ de jejunio impositæ? t.1. tr.6.r.55. §.1. & seqq. p.340

Iejunare non tenetur more consueto Ecclesiæ, qui jejunare non potest in pane, & aqua pro adimplenda pœnitentia à Confessario injuncta. t.1. tr.6. r.9. §.7. p.311

Qui jejunare ex pœnitentia tenetur diebus veneris, vel sabbati unius mensis, vel anni, si per impotentiam illis diebus non possit jejunare, an teneatur alio die jejunare? t.1. tr.6.r.21. §.2.p.321. & r.41. §.3. p.334

Qui jejunare tenetur feria sexta, si omittat jejunium eo die intentione transferendi illud in sequentem diem, non excedit culpam venialem. t.1. tr.6. r.24. §.8. p.323

Qui jejunare tenetur eodem die duplici titulo, an satisfaciat in confessione dicendo, se jejunium semel violasse? t.1. tr.7.r.58.§.2. p.374

Qui jejunare aliquo die vovit, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit. t.1. tr.7. r.67.§.2. p.377

Qui jejunare vovit certa die, si est impeditus eo die, an teneatur jejunare altero die? tom.8. tract.4. resolut.15. §.1. pag.53

Et quid, si dubius sit, an tale votum emiserit intuitu temporis? ibidem.

Vt non jejunet subditus in tota vita an Episcopus dispensare possit? t.3.tr.2.r.26.§.3. p.189

Iejunium.

Ad jejunia Ecclesiæ an Papa teneatur sub mortali peccato? t.1. tr.3. r.48. §.1. & seqq. p.121

Iejunia de præcepto Episcopi non tenetur quis servare in Monasteriis Monialium, & Regularium, & in aliis locis exemptis intra Diœcesim ipsius Episcopi. t.5. tr.1. r.86. §.3. in fine. pag.59

Iejunia ab Episcopo imposita an Regulares observare teneantur? t.6. tr.1. r.44. §.2. p.34

Ad jejunia illius loci an teneantur qui se transferunt in æstate ad Civitatem Montis Regalis? t.6. tr.1. r.47. §.1. & seqq. p.35

Et quid quando illa jejunia obligent in loco domicilii? ibid. §.3. pag.36

Ad jejunia proprii domicilii an quis teneatur, si in loco, ubi reperitur non observantur? t.6. tr.1.r.48. §.1. p.36

Et quid, si ex industria quis hoc efficeret, ut ibi non jejunet, sed ut carnes comedat? ibid. §.2

Iejunia ab Episcopo indicta potest quis non servare intra eandem Diœcesim ipsius Episcopi, si ibi sit locus exemptus ab illius jurisdictione, si pro illa die in dicto loco exempto commoratur. t.6. tr.1. r.48. §. Ex his, p.36

Qui in die jejunii sæpius comedit carnes, & lacticinia, an distincta peccata committat in confessione aperienda; t.1. tr.7. r.67. §.1. p.377

In jejunii lege Episcopus dispensans, an possit imponere aliquam summam pecuniæ, loco commutationis? tom.3. tr.4. r.7. §.1. p.380

In jejunio Eucharistico pro Missa celebranda an detur parvitas

vitas materiæ excusans à mortali ? tom.2. tract.1. resolut.126. §.1. p.74
Et quid est dicendum si musca, aut aliquid minimum casu intravit in os apertum, an obstet Missæ celebrationi, aut Communioni ? ibid. §.3
Jejunio fracto in aliquibus casibus licitum est sumere Eucharistiam. t.3. tr.1. r.55. §.3. p.73
Ad hoc ut jejunium naturale frangatur in ordine ad sumptionem Eucharistiæ, requiritur ut nutritivum sit id, quod editur. t.1. tr.3. r.193. §.4. p.218
Si jejunium absolutè Confessarius imponat pro pœnitentia, non satisfaçit pœnitens per jejunium, per quod aliunde teneatur. t.1. tr.6. r.12. §.3. p.314
Qui jejunium injunctum tali die pro pœnitentia habet, non satisfacit, si illud noctu frangit, quamvis in die illud observet. t.1. tr.6. r.30. §.3. p.327
Si jejunium in pœnitentiam imponat Confessarius in honorem alicujus S. peculiaris, si per impotentiam à jejunio illius diei pœnitens excusetur, non tenetur postea alio die jejunare. t.1. tr.6. r.39. § 2. p.334
Si jejunium per annum indictum sit pro pœnitentia diebus veneris, vel sabbati, & festum Nativitatis Domini incidit in prædictis diebus, non tenetur pœnitens in illis diebus jejunare, sed potest transferre illud in alium diem. t.1. tr.6. r.41. §.1. p.334
Cum jejunium, & eleemosyna disjunctim est injuncta pœnitentia, & ipse dederit eleemosynam cum intentione non adimplendi pœnitentiam per illam partem, sed postea jejunando an possit adhuc postea non jejunare ? ibid. §.1. & seqq. p.336
Qui jejunium in Vigilia cadente in 4. Temporibus frangit, debet explicare in confessione utrumque titulum ex natura rei. t.1. tr.7. r.48. §.4. p.354
Jejunium, Vide verb. *Statuere*. tom.1
Jejunium naturale an frangat sumptio Tabachi ante celebrationem, vel communionem? t.2. tr.1. r.121. §.1. p.71
Et quid, si dentibus conteratur? t.2. tr.1. r.122. §.1. ibid.
Jejunium naturale an frangatur, si reliquiæ cibi præcedentis diei, quæ hærent inter dentes, sponte, & voluntarie deglutiantur ? t.2. tr.1. r.124. & 125. p.73
Vbi aliqua alia contingentia in dicto casu pro jejunio Eucharistico.
Et quid, si quis per nares aliquantulum aquæ attrahat, quæ in stomachum transmittatur, vel per modum respirationis attrahatur aliquid, etiamsi possit nutrire, vel alterare, ut musca, vel quid simile. t.2. tr.1. r.124. §.3. ibid.
Jejunium naturale an frangat particula consecrata? t.2. tr.1. r.128. §.1. p.75
Quando jejunium præcipitur, si quis se ingurgitat, an dupliciter peccet, quippe quia temperantiam, & legem Ecclesiasticam violat ? t.2. tr.2. r.43. §.1. p.183
Jejunium, Vide verb. *Cardinalis, Reglutire, Dubium, Episcopus, Laicus, Parvitas materiæ, Primicerius*. tom.2
Item verb. *Cardinalis, Concionatores, Consuetudo, Expirare, Ius, Missam celebrare*. tom.3
Item verb. *Votum*. tom.4
Item verb. *Clericus, Iejunans*. tom.6
Item verb. *Amicus, Caro, Caupones, Ejectus, Famulus, Votum*. tom.7
Item verb. *Comedere, Conscientia erronea, Senex*. tom.8
Item verb. *Iejunare*. tom.1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8

Appendix ad alias difficultates contentas in Tomo 4. Tr.6. pertinentes ad hæc verba,

Jejunans, Jejunare, Jejunium.

An pro obligatione jejunii vigesimus primus annus sit computandus de momento ad momentum ? tom.4. tr.6. res.1. pag.202
Dubitans an expleverit viginti & unum annos teneatur jejunare ? Et facta debita diligentia, si quis dubitet, an hodie sit dies jejunii an teneatur jejunare ? t.4. tr.6. r.2. §.1. per totum, p.202
Et an in supradicto primo casu teneatur ad Superiorem recurrere ? t.4. tr.6 r.3. p.202
Et quid est agendum, si Prælatus dubitet de sufficientia causæ, pro dispensatione in jejunio ; aut judicet eam minus sufficientem, an tunc debeat jejunium in alia opera pia commutare ? ibid. §.2. &c.
Et an quando Prælatus potest circa jejunia subditorum dispensare, possit etiam circa sua ? ibidem à lin. 5. dicti § 2. &c.
Et quantum ad jejunia ex voto, an possit Confessarius virtute Cruciatæ illa commutare, sicut jejunia à Confessario imposita quilibet alius Confessarius ? ibid. §.3. &c.
An Medicus in causa dubia possit in jejunio dispensare ? Imo, an possit dictis illorum acquiescere, dicentium se non posse jejunare absque alia veritatis indagatione ; an vero solum posse declarare, si causa sit sufficiens, an non ? t.4. tr.6. r.4. p.203
Et notatur, quod quando causa est evidenter justa, certa, aut probabilis, nulla est opus dispensatione ; sed tantum quando dubia est, currendum est ad Superiorem, Episcopum, vel Confessarium electum per Bullam ut dispenset, ibid. §.2. ad medium, à vers. Si aliquis, &c.
Et infertur, quod laici non possunt acquirere jurisdictionem Ecclesiasticam ordinariam, cum sint omnino incapaces, & quid vero, si loquamur de delegata ? ibidem. §.1. per totum.
Quidam primis diebus sexagesimi anni quæsivit à me, an teneatur ad jejunium ? t.4. tr.6. r.5. p.203
An senes sexagenarii robusti, & validi teneantur ad jejunia ? Et quid est dicendum, si dubium est, an in supradicta ætate sint robusti & validi ad jejunandum ? tom.4. tr.6. r.6. p.204
Et infertur, an adolescentes robusti, & validi teneantur jejunare ante vigesimum primum annum ? ibidem ad lin.6. §.3
Et notatur senes sexagenarios robusti, & validi non esse damnandos ad triremes, ibid. in fine dicti §.3
An senex sexagenarius robustus, & validus teneatur jejunare post annum sexagesimum, si vovit jejunare toto tempore vitæ suæ ? t.4. tr.6. r.7. p.204
Et an qui vovit jejunium quotidie per mensem, teneatur jejunare die Dominico? ibid. §.2. &c.
Et an si aliquis vovisset omnibus diebus totius anni abstinere à carnibus, sit obligatus ab illis abstinere etiam diebus Dominicis ? Idem est, si vovisset abstinere ab ovibus, & lacticiniis, aut ab alio aliquo cibo, v. g. piscibus, &c. ibidem, in dicto §.2. per totum.
An aliquis post annum quinquagesimum quintum liberetur à jejunio ? t.4. tr.6. r.8. p.205
Et docetur in senibus annum sexagesimum sufficere esse incœptum. ibid. §.3. &c.
An mulier quinquagenaria soluta sit ab obligatione jejunandi, & quamvis prædictæ ætatis ultimus annus sit indicatus solummodo, non vero exactus, & mathematice completus sit ? tomo quarto, tractatu sexto, resolution.9. pagina 206
Et an hoc procedat non solum quoad ieiunia Ecclesiæ, sed etiam à præscriptis in Religione pro Monialibus ? ibid. ad medium §.1. &c.
An prægnantes, & lactentes teneantur ad jejunium, maxime si sint robustæ, & virilis naturæ ? Et in dubio an teneantur ad supradictum jejunium ? tom.4. tract.6. resolut.10. pag.207
An prægnantes, & lactentes non solum deobligentur à jejunio quoad unam comestionem, sed etiam quoad esum carnium, & ovorum, etiam si sint robustæ, & validæ ? t.4. tr.6. r.11. p.207
An fœmina gravida ad vincendas carnis tentationes teneatur jejunare cum periculo prolis ? tom. 4. tract. 6. resolut.12. pag.208

An Pater, aut Dominus teneantur compellere filios, & servos ad servanda jejunia, quæ frangere volunt? t.4. tr.6. r.13. p.208
An Dominus compellendo famulum in die jejunii ad opus incompatibile ratione laboris cum jejunio, peccet mortaliter, si illud opus possit commode differri in alium diem? t.4. tr.6. r.14. p.208
Et an quis peccet saltem venialiter, qui operarios conducit, ut cavatores, agricultores, messores, &c. cum pacto, & conditione, ut eo die, quo suo labori incumbunt, non jejunent? ibid. post medium §.2. &c.
An quis teneatur eos solos operarios vocare, qui cum moderamine laboris possint operari sine fractione jejunii? t.4. tr.6. r.15. p.209
An excusentur à jejunio, qui labore aliquo defatigantur; quamvis illum in alium diem commode differre queant, & etiamsi data opera, ut non jejunent, hoc agerent? t.4. tr.6. r.16. p.209
An defessus ex labore sumpto ob recreationem, ut ex ludo pilæ, vel ob quærendum concubinam, teneatur ad jejunium? t.4. tr.6. r.17. p.209
Et an quis sit obligatus relinquere ludum pilæ propter jejunii observationem? ibid. §.4. &c.
An qui in die jejunii dat operam ludo pilæ, venationi, vel tactibus venereis, ea intentione, ut factus impotens non jejunet, peccet contra præceptum jejunii? Et quid, si nocte proxima te inebrias, & fueris impotens ad jejunandum? t.4. tr.6. r.18. p.210
Et docetur, quod non est eadem ratio de illo, qui descendit è loco, ubi obligat jejunium, ad locum ubi non obligat ex intentione non jejunandi, ac de illo, qui assumit laborem incompatibilem pilæ, venationis, &c. ibid. §.4. ante medium, à vers. Itaque assero.
An qui ad loca Sancta peregrinantur, excusentur à jejunio? t.4. tr.6. r.19. p.212
Idem est de itinerantibus cum curribus, & equis. ibidem §.3. &c.
Et an flagellantes se in hebdomada Sancta excusentur à jejunio, si ob debilitatem experiantur jejunium servare non posse? ibid. ad medium §.2
An equitantes teneantur jejunare, si iter sit solum unius diei? t.4. tr.6. r.20. p.212
Quænam quantitas itineris pedestris excuset à jejunio? t.4. tr.6. r.21. p.213
Et an, si iter pedestre sit mere voluntarium; possum ego, videlicet peregrinari altera die ieiunio non impedita, teneorne peregrinationem relinquere ad servandum ieiunium? ibid. §.2. &c.
Et quænam quantitas itineris equestris excuset à ieiunio? ibid. §.3. &c.
An itinerantes cum curru excusentur à ieiunio? tom.4. tr.6. res.23. p.213
Et quid de itinerantibus cum equis conductis? ibid. §.2. ad medium.
Et an, qui pedestres iter agunt, excusentur à ieiunio, si iter destinatum sit longum? ibid. in dicto §.2
An Prædicatores, & Magistri, qui publice alios docent, teneantur ad ieiunium? Et an in hoc destinguendum sit inter Prædicatores, qui in diebus Quadregesimalibus, & qui in diebus Dominicis tantum? t.4. tr.6. r.24. p.214
Idem dicendum est de Confessariis. ibid. §.4
An Prædicatores, si ex mercede concionantur, teneantur ieiunare? t.4. tr.6. r.25. p.214
An Religiosi teneantur ieiunare? t.4. tr.6. r.26. p.214
Et quid de Musicis, & Cantoribus etiam Religiosis, & Cameræ Principis? Et docetur Cantores Presbyteros causa conservandæ vocis posse in quadragesima ovis uti, ibid. §.12. & seqq. & in §.4. r.25. p.214
An Inquisitores Hispani, Præsides Consiliorum, & Consiliarii, &c. Iudices magnæ Curiæ, Senatores, & Regentes alicuius Cancellariæ, & similes teneantur ieiunare? t.4. tr.6. r.27. p.216
Et quid est dicendum de Doctoribus regentibus Cathredam? ibid. §.8. &c.
An Advocati, & Procuratores teneantur ieiunare? t.4. tr.6.r.28. p.217
An qui vivunt ex Officio scribendi, & re vera quotidie scribunt, excusentur à ieiunio? tom.4. tract.6. resolut.29. p.217
An excusentur à ieiunio apud Typographos, prælum vertentes, & typos colligentes? tom.4. tract.6. resol.30. pagina 217
An Scriptores, & Typographi compositores, &c. teneantur ieiunare? Idem est de Notariis, Magistris, Actorum Regum Secretariis, & similibus. t.4. tr.6.r.31. & in aliis eius notationum.
An sutores excusentur à lege ieiunii? tom.4. tract.6. res.32. p.218
An sartores, & barbitonsores, & pictores teneantur ieiunare? Et quid est dicendum de figulis, argentariis, textoribus, fullonibus, cæmentariis, pistoribus, Coriariis, & aliis in labore similibus? t.4. tr.6.r.33. p.218
An mulieres, quæ pretio convento pannos sordidos lavant, vulgo dictæ *Lavanderas*, excusentur à ieiunio? Et difficultas est in die, in quo complicant supellectilem, seu pannos mundatos. t.4. tr.6. r.34. p.218
Et quid est dicendum de quocumque alio domestico exercitio mulierum, quale est nere, consuere, & huiusmodi exercitia, in quibus multoties totam diem consumunt? ibid. post medium §.1
Et notatur Religiosos fratres laicos, quando lavant pannos sordidos Conventus, vel Ecclesiæ, & faciunt lexivium, ut vulgo dicitur, non excusari à ieiunio, quia non laborant non solum per maiorem partem diei, sed neque per dimidiam, ibid. in fine dicti §.1
Et an sartores, si tota die laborent, excusentur à ieiunio? ibid. §.2. &c.
Idem est de pictoribus & barbitonsoribus, si per totam diem laborent, secus si per aliquam partem diei, ibidem, in fine Res. &c.
An omnes artifices, qui in Republica laborant, excusentur à ieiunio indiscriminatim? Et quid de piscatoribus, & venatoribus? t.4. tr.6. r.35. p.219
An fossores, ferrarii, & similes, qui excusantur à ieiunio, teneantur ieiunare uno, vel altero die, quo non laborant? tom.4. tr.6. r.36. p.219
An in anno sequenti 1632. cum Vigilia S. Matthiæ veniat in ultimo die Bacchanalium, possit Episcopus transferre tale ieiunium in Sabbatum præcedens? tom.4. tract.6. resol.37. pag.219
An in Vigilia Pentecostes sit saltem ex consuetudine sub præcepto ieiunandum? t.4. tr.6. r.38. p.219
Et alii casus circa ieiunium refelluntur de Vigilia S. Ioannis Baptistæ, S. Laurentii, & omnium Sanctorum, & Quatuor temporum. ibid. paulo post initium §.2. p.220
Et an quando in Sabbatho incidit aliquod Festum ex Solemnioribus licitum sit vesci carnibus? ibid. ad medium dicti §.2
An in diebus in quibus prohibentur ova, licitum sit comedere panem biscoctum in quacumque magna quantitate, secluſa consuetudine? ibid. §.3. &c.
Et an in comedendo post mediam noctem, quando subsequitur jejunium, aut ante mediam noctem in die jejunii, detur parvitas materiæ excusans à fractione jejunii, videlicet intra spatium unius horæ? ibid. post medium dicti §.3. à vers. Nam primo, &c.
Et an si quis dum cœnat audiret pulsus designantes mediam noctem non tenetur cessare à Cœna, si die sequenti jejunare teneatur, sed posset complere cœnam jam cœptam? ibid. paulo inferius, à vers. Secundo.
Et an in ultima nocte Bacchanalium licitum sit differre cœnam usque ad tertiam horam post mediam noctem? ibidem paulo inferius dicti §.3. à vers. quod in ultima.

An

An Prælatus, qui per aliquod tempus exercet v. g. munus Gubernatoris teneatur servare jejunium illius loci? Quod idem accidit in Scholaribus, Prætoribus, Præfectis, Castellanis, famulis ad tempus servientibus, & similibus, qui omnes ad Patriam redire semper cogitant, & de Militibus, qui stant in præsidiis? tom. 4. tr. 6. r. 39. p. 220

Et quid est dicendum de advenis, peregrinis, hospitibus, extraneis, & similibus ad quemcumque locum confluentibus, & ibidem per multos annos, aut per majorem partem anni residentibus, cum animo tamen semper ad Patriam suam redeundi; an inquam ligentur legibus, præceptis & consuetudinibus illius loci, non teneantur ad jejunia, &c. ad quæ vel vi legis, statuti, voti, vel consuetudinis illius loci adstringuntur cives, atque omnes ibi perpetuum habentes domicilium? ibidem ad medium §. 1. à vers. Ex supradictis. p. 221

An jejunium indictum ab Episcopo pro certo die, vel fixa lege, & Constitutione obliget Regulares? tom. 4. tr. 6. res. 40. p. 221

Et docetur Regulares teneri ad nonnulla jejunia, quæ in aliqua civitate, vel loco recepta sint generali consuetudine. ibid. in fine res. &c.

An Regulares teneantur ad jejunia ex voto emissa à populo locorum ubi habitant? tom. 4. tract. 6. resol. 41. pag. 222

Et infertur existentes in Monasterium aliquod Regularium non teneri ad jejunia proprii territorii, cujus est incola. Ibid. in fine §. 1

Et docetur de jejuniis ab Episcopo in Synodo indictis Regulares ad illa non teneri? ibid. in fine. §. 2. &c.

Et notatur Regulares existentes Mediolani in primis quatuor diebus Quadragesimæ teneri ad jejunium, si moriantur in suis Monasteriis; secus autem si existant in domibus sæcularibus, quia unusquisque potest se transferre à sua Parrochia, ubi jejunatur, ad Parrochiam ubi non servatur jejunium, & ibi non jejunare. ibid. §. &c.

Imo additur Regulares postea in diebus Rogationum existentes in suis Monasteriis non teneri ad jejunium, ad quod tenerentur in illis diebus cæteri Mediolanenses; secuti, v. g. Cremonensis existens Mediolani in primis Quatuor diebus Quadragesimæ, & comedens carnes, postea existens Cremonæ in diebus Rogationum non teneretur in illis jejunare. ibidem, ad medium dicti §. 3. &c.

An qui descendit mane ex loco perventurus ad locum, ubi non jejunatur, possit sumere jentaculum, & comedere in illo loco, ubi jejunium non servatur? Imo quamvis nocte sit perventurus ad ipsummet oppidum, à quo mane exivit, & ubi jejunium servabatur? tom. 4. tr. 6. res. 42. p. 222

An proficiscens à Civitate, ubi non servatur jejunium, & accedens meridie ad locum domicilii, ubi servatur, teneatur servare jejunium, si nondum violatum est? tom. 4. tr. 6. res. 43. p. 223

An aliquis, ut fugiat obligationem præcepti, possit transire ad alium locum propinquum, ut non jejunet, si jejunatur in suo? tom. 4. tr. 6. res. 44. & in multis aliis ejus not. p. 223

An quis teneatur ad jejunia sui oppidi, dum absens est? Et aliqua alia circa hoc, & circa peregrinos, & vagos inferuntur in textu hujus Resolutionis. tom. 4. tr. 6. res. 45. p. 223

An peregrini, quorum præsentia solum est in transitu per duos, vel tres dies, teneantur ad jejunia illius loci? t. 4. tr. 6. res. 46. p. 223

Et an Episcopi possint punire ejusmodi peregrinos jejunia, & alias consuetudines loci non observantes? ibid. in fine §. 1. &c.

Et an idem dicendum sit Viatoribus, advenis, & vagis? ibid. §. 8. p. 224

An peregrinus possit uti Indulgentia sui territorii, si in loco, ubi moratur, servatur jus commune? Et pro intelligentia hujus quæstionis aliqua adducuntur in exemplum hujus difficultatis. tom. 4. tr. 6. resol. 47. pag. 224

An Germanus iter faciens per Italiam possit in diebus Quadragesimæ comedere ova, & lacticinia? Et an Castellanus peccaret, si transiens per Galliam, & Lusitaniam animalium intestinis in die Sabbathi comederet? Et quid econtra? t. 4. tr. 6. r. 48. p. 224

Et quid de Civibus Mediolanensibus, qui Romæ quatuor primis diebus Quadragesimæ carnes comederent? Et quid econtra? ibid. post medium §. 4. p. 225

An in Quadragesima licitum sit sine Bulla Cruciatæ edere, ut vulgo dicitur, *un biscotto*? tom. 4. tract. 6. res. 49. pag. 225

An jejunium indictum à Confessario, vel aliquo Jubilæo frangatur cum esu ovorum, & lacticiniorum? tom. 4. tr. 6. res. 50. p. 225

In quibus jejuniis prohibeantur lacticinia? tom. 4. tr. 6. r. 51. p. 226

Sed difficultas est, an in diebus jejuniorum extra Quadragesimam prohibeantur saltem ex consuetudine? ibid. §. 2. & in multis aliis ejus not.

Et si sit dubium, an talis consuetudo obliget ad mortale, necne, dicendum sit non obligare? ibid. §. 3. & in multis aliis ejus not.

An ova, & lacticinia sint prohibita in jejunio Quadragesimali de jure positivo sub peccato mortali? Et si non ex jure, saltem ex consuetudine? tom. 4. tract. 6. res. 52. pag. 226

Et an ova, & lacticinia sint prohibita in jejuniis extra Quadragesimam, & in diebus Veneris, & Sabbathi de jure communi? ibid. §. 3. &c.

Et an sit peccatum mortale comedere ova, & lacticinia in diebus Dominicis Quadragesimæ? ibidem §. 6. p. 227

Et docetur, quod Confessarii non debent scrupulos injicere pœnitentibus tempore Quadragesimæ comedentibus cum Bulla Cruciatæ; ova, quæ intra gallinas inveniuntur. ibid. §. 4

An ova, & lacticinia sint probita sub mortali in jejunio Quadragesimali, nisi consuetudo in aliqua Provincia esset in contrarium? t. 4. tr. 6. res. 53. p. 227

Et an Religiosi virtute Cruciatæ possint comedere ova, & lacticinia in diebus Dominicis Quadragesimæ? ibidem post medium §. 5. &c.

Et an sit consuetudo in Religionibus non comedendi ova, & lacticinia in Quadragesima, ita ut obliget ad peccatum mortale? ibid. in fine §. 6. p. 228

Et notatur, quod Leo X. in Bulla incipiente *Religionis Zelus*, concedit Religiosis S. Iacobi de Spata, & Veles, & S. Marci Legionensis, & eorum familiaribus, & servientibus comedere in Quadragesima, & aliis diebus anni, de jure, consuetudine, aut juxta sua statuta, & instituta, aut alias quomodolibet prohibitis, butyrum, ova, & lacticinia, & de consilio utriusque Medici carnes, quo ptivilegio communicant aliæ Religiones, &c. & servatur ista Bulla in Conventu de Veles. ibid. §. 7

Et an privilegium perdatur per non usum? ibid. in dicto §. 7. &c.

Si quis ex voto teneatur jejunare, an absque Bulla in Quadragesima, vel intra annum comedens ova, & lacticinia, ubi ex consuetudine non comeduntur, peccet contra votum? Idem est de jejunio ex pœnitentia à Confessario imposita, & de jejunio Iubilæi. tom. 4. tr. 6. r. 55. p. 229

Et alii quinque casus adducuntur in §. ult. hujus res. pro obligatione voti in eis, signanter pro voto jejunandi, sed de illis jam alibi magis late in suis specialibus locis sunt discussi. An promittens jejunare in Quadragesima, dubius autem an intenderit abstinere à lacticiniis,

niis, non sit damnandus tanquam reus voti, si illis absque Bulla vescatur, licet peccaret in præceptum Ecclesiæ interdicentis ex tempore lacticiniorum usum? tomo 4. tractatu 6. resolut. 56. §. ultim. & in res. 57. pag. 230

Quidam Religiosus in hoc Regno Siciliæ comedit lacticinia in quadam Vigilia, quæsivit à me, an peccaverit mortaliter? Et discutitur, an sit consuetudo dictis diebus abstinere à lacticiniis? tom. 4. tract. 6. resol. 58. pag. 230

An Religiosi, & Clerici teneantur servare consuetudinem laïcorum in jejuniis, vel econtra? ibid. propè finem, §. 2. &c.

Et an iter agentes possint sine Bulla lacticinia edere, quando non inveniuntur in itinere pisces, vel non possint commode habere aliud, quod manducent? Et an licet itinerantes inveniant panem, & pomorum fructus, & olera, non teneantur jejunare? ibid. §. 4. pag. 231

An si in aliqua Provincia extaret consuetudo universalis obligatoria abstinendi ab ovis, & lacticiniis in jejuniis extra Quadragesimam, teneantur illam Regulares observare? t. 4. tr. 6. res. 59. p. 231

Et docetur consuetudinem alicujus loci non obligare Regulares ad jejunia. Et an Consuetudo laïcorum in jejunio obliget Ecclesiasticos? ibid. §. 2. & in multis aliis ejus notationum.

An personæ Religiosæ obligentur legibus Synodalibus ad totum Episcopatum se extendentibus? Ex quo deducitur, quo Regulares non tenentur ad jejunia Provinciæ, quando obligant ex generali consuetudine Provinciæ, etiam si consuetudo confirmata sit, in Synodo Provinciali. Etiamque infertur, quod tota Provincia non potest condere leges obligantes Regulares. ibid. §. 3. per totum, &c.

An Regularis vovens jejunare, satisfaciat, si jejunet secundum morem Monasticum, vel teneatur jejunare secundum morem Ecclesiasticum? tom. 4. tr. 6. res. 60. §. 1. p. 232

Et jejunium indictum à Confessario, nisi is contrarium explicet, an semper sit Monasticum quoad Regulares, secus autem quoad sæculares? ibid. §. 2

An qui vovit jejunare die Sabbathi, vel Feria 6. teneatur ad id votum, si dies Nativitatis Domini venerit in his diebus. t. 4. tr. 6. r. 61. p. 232

Et notatur eum, qui vovit non comedere ova in Feria 6. vel Sabbathi die, posse comedere carnes in die Nativitatis Domini, si in eis acciderit celebrari? ibid. in fine resol.

An Religiosus, vel quivis alius, qui tenebatur jejunare, v. g. Feria 6. in qua occurrit Vigilia alterius Sancti, si non jejunet, peccet dupliciter? tom. 4. tractat. 6. res. 62. p. 233

Et infertur, quod Religiosus Franciscanus, si non jejunet in Feria 6. etiam si sit Vigilia, tantum unum peccatum committit, & idem dicendum est de aliis casibus. ibid. §. 2. signanter in fine, &c.

Et quid, si Prælatus in virtute S. obedientiæ præcepit Religioso, v. g. jejunium in Vigilia alicujus Sancti, vel alterius jejunii, an transgressio illa sit duplex peccatum? ibid. post medium §. 2. vers. Secus.

An si quis violet duo jejunia ab Ecclesia indicta in unum diem incidentia, peccet dupliciter? Et an saltem talis transgressio præceptorum sit circunstantia in confessione aperienda? tom. 4. tr. 6. r. 63. §. 1. 2. & 3. & in aliis eorum notationum. p. 234

Et an Religiosi D. Francisci teneantur ad Regulæ jejunia, si annum 21. etiam non expleverint? ibidem. §. 4. &c.

Et an dictæ Minoretæ ante 21. annum teneantur jejunare Vigilias, & Quatuor tempora Ecclesiæ, & Sanctorum? ibid. §. 5

Ex quo infertur etiam teneri ad jejunia Iubilæi adolescentes, qui nondum 21. annum attigerunt, alias Iubilæum non obtinebunt. ibid. §. 6

An Regulares sexagenarii teneantur ad jejunium Regulæ? Et quid si non attigerint annum 21? t. 4. tr. 6. r. 64. & in aliis ejus not. p. 274

An qui fecit votum de jejunando tali die in pane, & aqua, toties peccabit mortaliter, quoties biberit vinum? Et quid, si promisit se in illa die nihil manducaturum nisi panem, aquam, an tunc quoties biberit vinum peccet mortaliter? tomo 4. tractatu 6. resolutione 65. pag. 235

Et an ita vovens frangat jejunium, si cerevisiam bibat? ibid. in fine.

An si quis, cum teneatur jejunare in pane, & aqua, non possit nisi sumendo parum vini, aut obsonii, sit adstrictus tali jejunio? t. 4. tr. 6. res. 66. p. 235

An parvulis ante expletum septennium liceat ministrare carnes in die jejunii? Et quid de pueris ante septennium. Ubi adest consuetudo in contrarium? Et quid, si ante septennium doli capaces sint? tom. 4. tract. 6. res. 67. §. 1. & 2. & in aliis eorum notationum.

Et an fas erit ministrare carnes Paganis in diebus jejuniorum? ibid. §. 3. &c.

An tempore pestis possit Episcopus dispensare, ut in sua Civitate comedantur carnes in Quadragesima? tom. 4. tr. 6. r. 69. p. 238

Et notatur, quod dispensatio in jejunio, facta ab Episcopo, vel alio Prælato inferiori Papa sine justa causa, non solum est illicita, sed invalida; ideo peccat mortaliter Episcopus, aut Prælatus ex defectu potestatis dispensandi. ibid. §. 3

Et an Episcopus possit abrogare legem localem jejunii latam in Concilio Provinciali? Et an saltem possit in eam dispensare? ibid. §. 4

Et an possit Episcopus abrogare legem jejunii latam in Synodo Diœcesana, & à fortiori cum aliquibus dispensare etiam valide, non autem licite, quamvis id faciat sine causa? ibid. §. 5

An qui cum privilegio, vel licentia Medici potest in diebus jejuniorum comedere ova, & lacticinia, possit comedere sanguinem, & quod vulgo dicitur *Sanguinazzi*, seu, *Vitoldo*, Hispane *mondongo*? tom. 4. tr. 6. res. 70. p. 238

Et an qui habet privilegium comedendi ova, & lacticinia in Quadragesima, possit comedere sagiminem? ibid. in fine §. 2. p. 239

Et an qui vovit pro qualibet die non comedere carnes, aut ova toties peccet, quoties comedit? ibidem. §. 3. &c.

Et an excusentur à jejunio textores Vittæ sericæ, & sartores etiam conficientes calceos ex materia molli? ibid. §. 4. &c.

An defectus vini nullo modo excuset à jejunio, seu tribuat causam sufficientem faciendi plures comestiones? Idem est de cerevisia, aut alia potione loco vini. ibid. §. 5. &c.

Et notatur Pontificem dispensando cum aliquo in jejunio sine causa non peccare neque venialiter. ibid. §. 6. & in aliis ejus not.

An qui ex licentia comedit carnes in die jejunii, possit comedere lardum aut alias carnes nocivas? Et quid, si tota refectio ex illo carnis genere fiat? tom. 4. tract. 6. res. 71. p. 239

An dispensatus, ut possit comedere carnes, & lacticinia, possit simul edere pisces? tom. 4. tract. 6. r. 72. pag. 240

An quando causa fuerit dubia circa comestionem carnium in jejunio, opus sit dispensatione, si ageretur de nocumento notabili? t. 4. tr. 6. r. 73. & in aliis ejus not. p. 240

Et docetur Prælatos, & Superiores, quando subditi proponunt

proponunt causam dubiam ad obtinendam dispensationem non debere esse nimis scrupulosos, aut ambiguos, remittentes id conscientiæ subditi petentis, cum potius ad illos spectet tunc dispensare causam dubiam per dispensationem faciendi illam justam. tomo 4. tract. 6. resolut. 74. §. 4. ad lin. 4. pag. 241. & in res. 3. §. 1. à lin. 2

An dispensatus in esu carnium, censeatur dispensatus ad non jejunandum? t. 4. tr. 6. resolut. 75. & in aliis ejus not. pag 241

An, qui habet facultatem edendi carnes, si illas non edat, teneatur jejunare? t. 4. tr. 6. res. 76. 77. & in aliis earum not. p. 241

Et docetur, quod Quartarii excusantur à jejunio. ibid. in fine res. 76. p 241

Et an dispensatus ad edendas carnes possit simul comedere pisces, si ab Episcopo fuerit prohibitum sub pœna excommunicationis? ibid. §. quarto, resolut. 77. pag. 242

Et notatur, quod qui frangit jejunium comedendo carnes, non duo, sed unum peccatum committit, ideo non est necessarium explicare circunstantiam modi, quo jejunium violatum sit. ibid. §. 6

Etiamque advertitur, quod qui in die jejunii comedit carnes, & lacticinia, vel ova simul, unum tantum peccatum committit, non distincta; & qui vovit aliquo die jejunare, non toties peccat, quoties in illa die carnes comedit. ibid. ad med. dicti §. 6

Medicus concedit Titio licentiam comedendi carnes in diebus Quadragesimæ, quæritur, an possit illas comedere in diebus Quatuor Temporum, quæ semper accidunt in secunda hebdomada ipsius Quadragesimæ? Et an saltem liceat comedere ova, & lacticinia in prædictis diebus, stante supradicta licentia? t. 4. tract. 6. res. 78. p. 243

Et infertur habentes licentiam à Medico, ut infrà annum in die Veneris, & Sabbathi, comedendi carnes, posse illas comedere in diebus Quatuor Temporum extra Quadragesimam occurrentium, etiamsi in licentia Medici obtenta hoc non explicetur. ibid. §. 2. ad med. à vers. & ideo.

Et an si quis habeat manifestas vires, & salutem, & ob aliquam infirmitatem edit carnes in die jejunii, si in aliqua die non comedat carnes, teneatur ad jejunandum? Et quid, si haberet facultatem edendi carnes, ratione debilitatis, & infirmitatis? ibid. §. 3

Et an Medicus dubius, si cibi Quadragesimales afferant grave damnum petenti, possit concedere licentiam, ut comedat carnes in diebus jejuniorum? ibidem in fine dicti §. tertii.

An si quis in diebus jejunii carnem comederet in magna quantitate ex oblivione, vel inadvertentia, teneatur in illa jejunare reliquo tempore? tom. 4. tract. 6. resol. 79. p. 243

An in die jejunii parvitas materiæ excuset in esu carnium? t. 4. tr. 6. r. 80. p. 243

Et quænam quantitas materiæ excusat in comestione carnium in diebus jejunii? tom. 4. tract. 6. resolut. 81. §. 4. pag. 244

Et quid, si in singulis diebus Quadragesimæ eam carnis particulam nimiam quis ederet, & quamvis à principio Quadragesimæ haberet voluntatem expressam singulis diebus Quadragesimæ id efficiendi? ibidem in fine §. primi.

Et an, qui serviunt infirmis, possint aliquid comedere in die jejunii etiam ex carnibus ad excitandum appetitum infirmorum? ibid. §. 5

An qui vovit certa die jejunare, toties peccet mortaliter, quoties carnes comedit? Et quid de pœnitentia à Confessario imposita? tom. 4. tractat. 6. resolut. 82. §. 2. & 83. & in aliis earum notationum. pag. 244. & 245

Et quid est dicendum, si expresse promitteret in die unicam comestionem, an tunc peccet toties, quoties præter unam comestionem comederet carnes? ibid. propè fin. §. 4. r. 82. p. 245

Et explanatur differentia inter jejunium ex præcepto Ecclesiæ, & ex vi voti, si in illis aliquis comedat carnes. ibid. in fine res.

Et an in die jejunii pluries comedendo pisces, vel lacticinia non peccet toties mortaliter, sed in secunda comestione. ibid. à lin. 2. §. 1

Et an toties peccet mortaliter, quoties aliquis in die jejunii lacticinia comedit? tom. 4. tr. 6. res. 84. ad lin. 6. §. 1. pag. 246

Et an duplici labe inquinetur Sacerdos, qui edens carnes, & ova in die Quadragesimali, quod idem dicendum est de laico sine Bulla Cruciatæ? Et an teneatur confiteri, quoties se applicaverit esui carnium in die, & quoties comestioni ovorum? ibidem ad medium §. primi.

Et advertitur, quod qui comedit lacticinia in Quadragesima, sine Bulla, & sine causa, unum peccatum tantum facit. ibid. in fine res.

An si aliquis per unicum tantum diem non haberet nisi panem, possit in tali die comedere carnes? t. 4. tr. 6. res. 85. pag. 246

Et quid de ovis, & lacticiniis; an itinerantes, pauperes, & agricolæ, qui ex una parte non habent pisces, nec piscatum; nec ex alia possunt ex aliis cibis, herbis, & fructibus conficere prandium sufficiens ad suam commodam sustentationem, licitum sit illis in diebus vetitis uti ovis, & lacticiniis? ibid. à medio §. secundi, & seq.

Et quid, si cum pane habeant herbas, legumina, olera, & fructus, an sit sufficiens alimentum, itaut non possint uti ovis, & lacticiniis in diebus prohibitis? ibidem.

Et an ne potus noceat, possit in die jejunii aliquid sumi? Et an dimidia uncia sit quantitas necessaria, & sufficiens ne potus noceat? ibid. §. 4. p. 247

Difficultas est, quænam sit congruens refectio in die jejunii? tomo quarto, tractat. 6. resolut. 86. à lin. 2. §. 1. pag. 247

Et an habentes panem, fructus, & olera teneantur jejunare? ibid. §. 3

Et quid, si cum pane, & fructibus habeat quis ova, & lacticinia, possintne illa comedere sine Bulla, etiam in Quadragesima, & etiam Clerici, & Regulares, & ut sic cum pane, fructibus, & lacticiniis teneantur jejunare? ibid. §. 4. & 5

Et an in die jejunii per unicum diem non habens nisi panem & carnes ad vescendum, si illas in tali casu comedat, teneatur talis servare jejunium? ibidem §. 6. pag. 248

An in jejunio secundo comedens, toties peccet postea, quoties eodem die comedit? tom. 4. tract. 6. resolut. 87. pag. 248

An qui in die jejunii tertia, vel quarta vice comedit, peccet saltem venialiter, præter peccatum mortale, quod commisit secunda vice? tom. 4. tract. 6. resolut. 88. pag. 248

An qui in die jejunii sæpius modicum quid comedit, itaut si illæ parvæ comestiones coalescant in unum, & efficiant quantitatem notabilem, frangat jejunium, & peccet mortaliter? t. 4. tr. 6. r. 89. p. 249

An in fractione jejunii detur parvitas materiæ? Et quænam parvitas materiæ excusat à fractione jejunii? t. 4. tr. 6. r 90. p. 249

An in Hispania potio dicta *Chocolate*, frangat jejunium? t. 4. tr. 6. r. 91. p. 249

Et quid de cerevisia crassa, multaque substantiosa, & vino ex aromatibus condito, aut quod alioquin valde copiosè alat, &c. ibid. §. 3

An si quis in diebus jejunii sumeret duas uncias potionis vulgò dictæ *Chocolate*, frangeret jejunium? t.4. tract.6. res.92. pag.250

An opinio asserens *Chocolatam*, non frangere jejunium sit probabilis? Et notatur, quod stando in sententia rigorosa si quis sumeret duas uncias *Chocolatæ*, non frangeret jejunium ratione parvitatis materiæ. tom.4. tr.6. r.93. per tot. latè. p.251

An si, v. g. in aliqua Vigilia quis sumeret multas formulas consecratas excedentes parvitatem materiæ, vel consecraret panem, & illum comederet, frangeret jejunium? t.4.tr.6. r.94. p.252

An licitum sit in diebus jejuniorum sumere non solum pharmaca, & lectuaria curativa, sed etiam præservativa? t.4. tr.6. r.95. p.253

Et an liceat in die jejunii sumere electuaria ex sacharo condita ob solam delectationem? ibid. in fine §.2

Ex quibus infertur posse Cantores, seu Musicos insignes in diebus jejunii aliquid cibi primo mane sumere ad conservandam vocem? Et an hoc etiam liceat Religiosis canentibus in choro, an inquam, possint in die jejunii ad conservandam vocem aliquid cibi sumere? Et quid si supradicti Religiosi sint insignes Musici? ibid. §.3. per tot.

Idem est de quocumque alio ad sublevandam debilitatem stomachi, & capitis. ibidem ad medium §.2. à vers. Vnde.

An si quis in die jejunii post prandium sumat in notabili quantitate vuas recentes, frangat jejunium, si eas quis sumat ad sedandam sitim? Et quid de malis massilicis, vulgò *Limoni*, vel de malis Medicis vulgò *Aranci*, & de cæteris similibus fructibus, poterunt ne adhiberi ad sedandam sitim in die jejunii, quoties libuerit? t.4. tr.6. r.96. p.254

Et an frangat jejunium, si quis ad sedandam sitim sumat poma, pyra vuam, & similia, & dentibus conterendo deglutiat succum dentibus expressum, rejecta substantia ab ore? ibid. §.4

Et an quantitas duarum unciarum sit parvitas materiæ excusans à jejunii fractione? ibid. §. ult. p.255

Ex quo infertur posse jejunantem sine gravi culpa, imo etiam sine veniali culpa, primo mane comedere duas uncias cibi, & biberè ad tolerandum facilius jejunium, & postea circa meridiem prandere & ad Vesperas sumere refectiunculam. ibid. ad lin.7. dicti §.

Etiamque deducitur, quod non frangeret jejunium in serotina refectiuncula, qui præfixam quantitatem unciarum octo per unam vel duas uncias excederet. ibid. ad medium dicti §. à vers. Infertur.

Et cursim docetur in diebus jejunii comedentem circiter unciam carnis non peccare mortaliter. ibidem in fine dicti §. & res.

An qui ne inurbanus videatur sumendo modicum cibi ab amico rogatus, peccet saltem venialiter? t.4. tr.6. res.99. p.257

An in die jejunii bibere vinum ad sustentationem, & famem sedandam sit illicitum? Et præsertim ante prandium an violet jejunium? tom.4. tract.6. resol.100. pagina 257

An licitum sit sequi unum horologium quoad jejunium Ecclesiasticum, & alterum quoad jejunium naturale; & hoc intelligitur in ipsamet media nocte? t.4. tr.6. res.101. pag.257

An si quis ante prandium per quartam partem horæ sumeret cibum, frangeret jejunium? tom.4. tractat.6. res.102. p.259

Et an in die jejunii possit quis parum cibi sumere casu, quo prandium sit valde dilatandum? ibid. §.2

Et an inservientes mensis sæcularium possint jejuniorum diebus aliquid cibi sumere, antequam serviant, & postea comedere? ibidem in dicto §. ad vers. Secundum.

Idem est de Religiosis inservientibus mensæ. ibidem ad vers. Tertium.

Et an Religiosi legantes ad mensam possint ante lectionem aliquid comedere? ibid. ad vers. Quarto.

Et an hujusmodi servientes, & legentes possint diebus jejunii ante servitium, & lectionem non solum in modica quantitate cibum sumere, sed etiam in magna? ibid. ad vers. Sed difficultas.

An in anticipatione comestionis in die jejunii detur parvitas materiæ? Idem est, si comestio postponitur; & pro utroque casu assignatur hora. tom.4. tract.6. res.103. p.259

An qui in diebus jejunii notabiliter anticipat horam comedendi, peccet mortaliter? Et quantum possit absque dicto peccato mortali præveniri dicta hora comedendi, demonstratur. t.4. tr.6. r.104. p.259

Et an Religiosi, qui habent privilegium anticipandi prandium per horam, possint per horam cum dimidia prandium ante meridiem prævenire? ibid. in fine resolutionis. p.260

Vtrum, qui ob justam causam comederit hora octava, aut nona ob iter agendum, v.g. aut hospitibus inserviendum, teneatur illo die ad jejunandum? t.4. tr.6. res.105. p.260

Et an, qui putat se iter facturum, vel laboraturum; & ideo inculpatè summo mane comedit animo non jejunandi, & tamen postea causa aliqua impeditus est, ne iter ageret, an in tali casu teneatur jejunare? ibid. propè fin. res. à vers. Vnde.

An qui è medio prandi surgit ad aliquid occurrens, possit postea redire ad continuandum prandium? Et quid si longa mora intercesserit, quamvis spatium duarum horarum intercurrerit, dummodo à principio surgat animo postea continuandi. t.4. tract.6. res.106. & 107. pag.260

Et si quis surrexit à mensa animo non redeundi, si fortè prandium adhuc duraret, possit iterum, mutata intentione, ad convivias redire, à quibus recesserit? ibid. §.2. res.106. p.260

An famuli inservientes Dominis frangant jejunium comedentes gulosè fragmenta ciborum? tom.4. tract.6. res.108. p.261

An in die jejunii licitum sit collationem serotinam mane sumere, & nocturno tempore cœnam capere? tom.4. tr.6. r.109. p.261

Et notatur, quod mutatio talis refectiunculæ, si efficiatur ex justa causa, ut verbi gratia, propter studium, propter aliqua negotia agenda in die, propter iter, propter lectionem perlegendam, vel sermonem faciendum, propter Vigilias nocturnas, & quid simile, non erit neque peccatum veniale. ibidem §. tertio.

An qui sine cœna accepta dormire non valet, teneatur mane collationem sumere, cœnam ad noctem differendo? Vel an in tali casu quis non teneatur jejunare? tomo quarto, tractat. 6. resolutione 110. pagina 262

In vigilia Resurrectionis, & Pentecostes an collatio serotina possit fieri in majori quantitate? t.4.tr.6. r.111. §.2. & seq. p.262

Et docetur in Vigilia Nativitatis Domini collationem serotinam posse fieri in quantitate sexdecim unciarum. ibidem §. primo, & in multis aliis ejus notationum.

Et quid, si jejunium Jubilæi cadat in prædicta Vigilia Nativitatis Domini an fas erit duplo, aut triplo majorem ex bellariis refectiunculam sumere? ibid. ante medium §.3

Et an in præfata Vigilia Nativitatis Domini ex fructibus, sive conservis possit collatio serotina sumi sine mensura, & usque ad satietatem; idque in casu, quod etiam Vigilia incidat in Sabbatho, & dies Nativitatis Domini

Domini in feria secunda ? Et an hæc consuetudo vigeat in Hispania inter Religiosos ? ibid. ante medium §. 1. à vers. ait, usque in fin. §.

An in Vigilia Nativitatis Domini, si quis vellet sumere collationem serotinam mane, possit illam sumere in quantitate, qua licitum est illam sumere sero ? t. 4. tr. 6. res. 112. §. 3. & seq. p. 263

An collatio serotina in Vigilia Nativitatis Domini sit sumenda in magna quantitate ratione consuetudinis ? tom. 4. tract. 6. res. 113. & in multis aliis ejus notationum. pag. 263

Et notatur Curiales Romanos non frangere jejunium facientes collationem, ut vulgò dicitur grossam secundum consuetudinem Romanæ Curiæ ? ibidem §. sexto.

An si quis, v. g. emisit votum jejunandi singulis sextis Feriis, & in illis aliquando incidat Vigilia Nativitatis Domini, possit in collatione serotina sumere quantitatem pinguiorem ? tomo quarto, tract. 6. res. 114. §. 3. pag. 264

Et infertur, quod Religiosus Franciscanus, qui ex voto tenetur jejunare à Festo omnium Sanctorum usque ad Nativitatem Domini, non potest refectionem vespertinam pinguem sumere in Vigilia Nativitatis ejusdem. ibid. in fine dicti §. 3

An habentes Bullam Cruciatæ possint in collatione Vespertina jejunii sumere aliquid casei, vel lactis, vulgò dicto *Cascavallo*, seu *Tomazzo* ? tom. 4. tract. 6. res. 115. pag. 264

Et an qui potest vesci carnibus in die jejunii, & propter devotionem vult aliquo die vesci lacticiniis, & ovis teneatur jejunare ? ibid. in fine.

De quantitate, & qualitate collationis serotinæ. tom. 4. tractat. 6. resolut. 116. ubi latè, & plura, & in aliis multis ejus not. p. 265

Et quid est dicendum de collatione largiori Nobilium ob adeptam consuetudinem ? ibidem in fine resolutionis. pag. 266

An in collatione serotina jejuniorum sit potius attendenda quantitas, quam qualitas cibi, itaut in illa possint sumi pisces, legumina, & omne genus jusculorum, &c. t. 4. tr. 6. r. 117. p. 266

Et inter multa, quæ in textu hujus resolutionis admittuntur pro materia collationis serotinæ, in die jejunii, & multa alia vetantur, tandem docetur, quod licitum est omnino sumere totam quantitatem panis, quæ est licita, & ipsam vino imbibere, quamvis ex hoc crescat in pondere : ergo, & alio quocumque liquore. ibid. ad lin. 11. §. 4. p. 267

An in collatione serotina licitum sit sumere ova, & alia lacticinia, quando licitè in illis diebus possint comedi. t. 4. tr. 6. r. 118. p. 268

Et an in diebus, in quibus prohibentur ova, & lacticinia, possit quis comedere panem *biscottum*, in quacumque magna quantitate ? Et an saltem in collatione serotina non sit damnandus, qui comederet unum *biscottum* ? ibid. §. 3. p. 269

Et an capite, seu stomacho debiles possint in collatione serotina uti ovis ? ibid. in fine dicti §.

An in collatione serotina licitum sit sumere, v. g. duo ova ; & quoad quantitatem an quis possit sumere quartam partem comestionis ? tom. 4. tractat. 6. resolut. 119. pag. 269

Et an in piscibus, caseo, lacte, cremore amygdalino, & triticeo, id est, *Almendra*, *y Almidon*, possit fieri supradicta collatio serotina ? ibidem §. secundo, per totum, & in aliis ejus notationum, & in resolut. 120. pagina 269

An jusculum ex pane cocto, vel pane cum amygdalis in collatione serotina adhibere possit, etiamsi sumatur in ea quantitate, quæ separatim sumi possit ? Et quid de aliis jusculis ? tom. 4. tract. 6. resol. 121. 122. pag. 270. & 271

An in collatione serotina jejuniorum quantitas licita possit sumi in solo pane ? tom. 4. tract. 6. resolut. 123. pagina 271

An licitum sit in collatione serotina sumere legumina cocta in quantitate licita, v. g. unciarum octo ? t. 4. tr. 6. r. 124. p. 272

An licitum sit eum, qui paratus est cœnare, invitare causa urbanitatis ad cœnandum in die jejunii ? tom. 4. tr. 6. r. 125. p. 272

Et infertur vendentes in diebus jejunii cibos prohibitos an peccent ? ibid. §. 4

Et an servus, & ancilla, qui condiunt, & porrigunt cibos, & mensam sternunt heris in diebus jejunii, mensæque ministrant, culpæ participes efficiantur ? ibid. in fine resolut.

An caupones, seu tabernarii proponentes cœnam in die jejunii omnibus indifferenter peccent mortaliter ? t. 4. tr. 6. r. 127. p. 274

Sed difficultas est, quando dubitant, vel credunt alterum à jejunio non excusari. ibid. §. 2

* Vide *Consecratio Episcopalis*.

Iejunus.

Non jejuni Sacerdotes in tribus præcipuè casibus possunt consecrare, & sumere Eucharistiam. t. 2. tract. 1. r. 130. §. 3. p. 77

Jejuni an debeant esse Episcopi consecratores Episcopi, & consecrandus ? t. 4. tr. 8. r. 39. §. 1. & 2. p. 340

Si jejunum non esse recordatur Sacerdos accedens ad altare antequam inchoet Missam, quid facere debeat ? t. 1. tr. 3. r. 162. §. 1. p. 199

Si jejunum non se esse Sacerdos advertit ante consecrationem, an possit pergere in sacrificio ? t. 2. tr. 1. r. 125. §. 6. pag. 74

Qui non jejunus celebrat, vel sumit Eucharistiam; an peccet dupliciter ? tom. 1. tractat. 3. resolut. 186. §. 2. pag. 214

Qui non jejunus sumit Eucharistiam, an committat duplex peccatum in confessione explicandum ? t. 1. tr. 7. r. 57. §. 1. & seqq. p. 373

Non jejunus celebrare an possit Sacerdos pro evitando mortis periculo ? t. 2. tr. 1. r. 129. §. 1. p. 76

Non jejunus Sacerdos an possit celebrare ad dandum viaticum moribundo, vel ut se moribundum communicet ? t. 2. tr. 1. à res. 130. usque ad 134. inclusivè, ubi latè, & in res. 238. & 239. à p. 77. ad 78

Non jejunus in quibus casibus infirmus moribundus possit viaticum sumere ? t. 2. tr. 2. à r. 73. usque ad 80. inclusivè à p. 204. & 205

Ut non jejunus Sacerdos celebret, vel laicus sumat Eucharistiam, an Pontifex dispensare possit ? t. 3. tract. 1. res. 55. §. 3. p. 73

Jejunus. Vide verb. *Jejunare*. tom. 1. 2. 3. 4. 6. 7. & 8

Ientaculum.

Vide verbum *Jejunium*.

Ieremias.

Jeremias agrum emit in Anathor urbe Sacerdotali. t. 9. tract. 2. resolut. 2. §. 2. pag. 95

Iesuitæ.

Jesuitæ habent amplissima privilegia circa Confessionem, & Prædicationem, sed cursim advertitur stylum Curiæ esse contrarium. tom. 2. tract. 2. res. 23. §. 7. pag. 172

Ignarus.

Qui ignaro Confessario in articulo mortis confitetur, valida est confessio. tom. 1. tractat. 3. resolutione 32. §. 14. pag. 110

Sed si convaluerit an sit iteranda Confessio? ibid. §. 8

Qui ignarum Confessarium, & non idoneum eligit, peccat. ibid. §. 16. p. 111

Qui ignarum se fingit in ludo, dum exercitatissimus sit, imo se, semel, vel bis sinat superari ab adversario, ut deinde facilius semper vincat, an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem? t. 6. tract. 4. resolut. 37. §. 2. pag. 259

Ignarus causæ suæ professionis, non ratificat professionem nullam, exercens actus professorum. tomo 7. tractat. 2. resolut. unic. §. 37. pag. 247

Ignis.

Nisi igne exustæ fuerunt Ecclesiæ, aut sanguinis effusione, vel seminis pollutione, si semel consecratæ sunt non debet iterum consecratio adhiberi. tom. 9. tractat. 1. resolut. 138. §. unic. pag. 90

Vide verbum *Dux.* tom. 7

Ignominia.

Vide verbum *Excusare.* tom. 8

Ignorans.

Ignorans plures articulos fidei non committit plura peccata specie distincta, & secus vero, si ignoret plura præcepta Decalogi, vel Ecclesiæ. t. 1. tract. 7. resol. 9. §. 3. pag. 347

Si ignorans culpabiliter præceptum non fornicandi, & de facto non fornicatur, an teneatur adhuc illam culpabilem ignorantiam, ac negligentiam confiteri, quia periculo transgrediendi illud præceptum se exposuit, & consequenter voluit transgressionem illius? ibidem §. quinto.

Ignorans invincibiliter votum castitatis implicitum contineri in receptione Ordinis sacri, an teneatur servare castitatem, si sciens, & prudens sacrum Ordinem recipit? t. 1. tr. 7. r. 74. §. 9. p. 381

Ignorans excommunicationem præbere impedimentum suscipiendi Ordines, non incurrit suspensionem, quamvis ignorantia esset crassa, vel etiam supina. t. 5. tr. 3. res. 33. §. 1. p. 181

Ignorans privationem petendi debitum esse ab Ecclesia impositam ob accessum ad consanguineam uxoris suæ, an dictam privationem incurrat? tom. 5. tract. 5. res. 7. §. 3. pag. 209

Ignorans nullitatem professionis intra quinquennium, an possit adhuc reclamare non obstante Concilio Tridentino sess. 25. cap. 9. de Regul. tom. 7. tr. 1. res. 184. §. 1. pag. 117

Ignorante eo, pro quo dispensatio impetrata est, an prosit illi? tom. 3. tractat. 2. resolut. 83. §. 1. & seqq. pag. 228. Vbi, quod impetrata dispensatione ab altero volentium matrimonium inire, vel qui irritum inierunt prosit utrique, quamvis alter prorsus impedimentum ac dispensationem ignoret. ibidem §. 10. pagina 229

Ignorante Principe, an requiratur longum tempus, ut consuetudo vigeat contra legem? tom. 6. tract. 2. res. 6. §. 3. pag. 104

Idem est de Pontifice circa legem Canonicam. ibid.

Ignorante Domino, professio servi in Religione est irrita, & nulla. t. 7. tr. 1. r. 143. §. 1. p. 95

Ignorante persona libera, si Dominus consentiat in matrimonium servi, an servus acquirat libertatem? t. 7. tr. 8. r. 18. §. 1. p. 438

Idem est si Dominus ancillam in uxorem tradat homini libero servitutis non ignaro, si tamen Dominus dotis instrumentum ancillæ conficiat? ibid.

Si ignorantes milites pugnaverint in causa belli injusti, si subditi sunt, quid facere debeant, & quid, si subditi non sunt? tom. 7. tractat. 7. resolutione 35. §. 4. pag. 407

Qui cum ignoranti Confessario bona fide confitetur, an teneatur postea iterare confessionem? t. 1. tract. 3. r. 28. §. 2. pag. 107

Et quid, si talis Confessarius bona etiam fide confessionem audiat? tom. 1. tract. 3. r. 30. §. 2. p. 108. & melius in res. 27. §. 19

Et an talis Sacerdos peccet mortaliter istud Sacramentum ministrans? ibid. in res. 30

Et si ignorantiam Confessarii pœnitens advertit, an peccet mortaliter cum illo confitens? ibid. §. 3

Ignorantibus conjugatis impedimentum petitionis debiti, non est opus eos docere de hujusmodi impedimento, maximè si nullus speratur fructus. tom. 7. tract. 1. resolut. 282. §. 2. pag. 188

Ignoranter.

Qui ignoranter celebrat contra decretum Vrbani VIII. de Celebratione Missarum, an teneatur reficere Missas, aut stipendia restituere? tom. 2. tract. 1. resol. 24. §. 1. pag. 12

Qui ignoranter aliquid facit contra hanc particulam *præsumpserit*, positam in aliquo Extravag. Decreto, &c. quæ denotat temeritatem, non comprehendit eum, nec talis incurrit in pœnas impositas. t. 5. tract. 1. resol. 78. §. 2. pag. 51

Qui ignoranter suscipit Ordines ab Episcopo excommunicato vitando, an incurrat suspensionem, sed si in ea celebret non incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 3. res. 32. §. 1. pag. 181

Ignoranter promittens Episcopo ab eo alimenta non petiturus, si ordinatur absque titulo, an incurrat suspensionem? tomo quinto, tractat. 3. resolut. 53. §. 1. pag. 193

Et quid de Episcopo in dicto casu? ibid.

Qui ignoranter ordinatus est symoniacè, an incurrat suspensionem, si postea ratum hoc habeat? t. 5. tr. 3. r. 54. per totam. pag. 193

Et quid, si postea solvat amico pecuniam datam? tom. 5. tr. 3. r. 55. §. 1. ibid.

Et quid, si beneficium simili modo obtineat? ibidem §. 5. pag. 194

Qui ignoranter, durante matrimonio, suscipit ordines, an incurrat suspensionem? tom. 5. tract. 3. resolut. 61. §. 1. pag. 196

Vbi aliqua alia circa præsentem quæstionem, & ignorantiam pro durante matrimonio, & soluto. §. ult.

Qui ignoranter cognovit uxorem post ejus adulterium perpetratum, an incurrat irregularitatem bigamiæ? t. 5. tr. 5. r. 151. §. 1. p. 284

Qui ignoranter commisit peccata, an hæc subsint præcepto correctionis? t. 7. tr. 4. res. 68. §. 2. p. 321

Vbi enumerantur aliqui casus, in quibus laborantes ignorantia non sunt admonendi à confessariis, & aliis, si spes correctionis absit. ibidem & in resolut. 69. per totam. pag. 323

Ignorantia.

Si ex ignorantia extra casum necessitatis Pater baptizat filium, an impediatur à petitione debiti, peccet gravissimè, & sit puniendus? tomo primo, tract. 1. res. 104. §. 1. pag. 67

An sit necessarium explicare in confessione si quis peccavit ignorantia culpabili, an scienter? tom. 1. tr. 7. r. 7. §. 1. & seqq. p. 345

Et quid quando ea ignorantia moraliter vincibilis excusaret à mortali transgressione præcepti humani? §. secundo.

Et quid quando ignorantia est affectata, & maximè, si affectata esset ad liberius peccandum? ibid.

Quando ex ignorantia quis peccavit, an sint ibi duo peccata, unum ignorantiæ, alterum quod ex ignorantia admittitur, verbi gratia, est aliquis, qui ex invincibili ignorantia non legit Horas Canonicas, ad quas tenetur ratione Ordinis, an ille peccet duplici peccato, uno ignorantiæ, altero contra virtutem Religionis, vel si quis ex ignorantia culpabili Decalogi incidit in peccatum homicidii, &c. ibid. §. 3

Eadem est ratio Confessarii ex ignorantia eorum, quæ ad Officium suum pertinent absolventis eum, quem absolvere non potest. ibid.

Ignorantia vincibilis Mysteriorum fidei, an sit peccatum in confessione explicandum? tom. 1. tract. 7. resolut. 9. §. 2. pag. 347

Vbi in ordine ad confessionem, an sit necessarium explicare cujus præcepti decalogi fuerit ignorantia, & secus in ignorantia Mysteriorum fidei? ibid. §. 3

Ex quo ignorans plures articulos fidei, non committit plura peccata specie distincta, & secus vero, si ignoret plura præcepta Decalogi, vel Ecclesiæ. ibid.

Ignorantia vincibilis præceptorum Decalogi, non est speciale peccatum. ibid.

Vnde, qui ex ignorantia culpabili negligit scire præceptum non fornicandi, &c. non committit duo peccata mortalia, si de facto fornicatur, occidit, &c. unum negligentiæ sciendi hujusmodi præceptum, alterum fornicationis, &c. & ideo sufficit, si dicat in confessione, fornicatus sum, &c. ibid. §. 5

Et quid, si hujusmodi ignorans præceptum non fornicandi, &c. de facto non fornicatur, an teneatur adhuc illam culpabilem ignorantiam, ac negligentiam confiteri, quia periculo transgrediendi illud præceptum se exposuit, & consequenter voluit transgressionem illius? ibidem.

Idem est de ignorantia vincibili eorum, quæ quis scire tenetur ratione speciali muneris, Officii, Iudicis, Confessarii, &c. ibid.

Vt ignorantia dicatur vincibilis, an sufficiat te esse obligatum advertere? tom. 1. tract. 7. resolut. 11. §. 1. & seqq. pag. 348

Ignorantia vincibilis quibus in rebus contingere possit? ibidem §. 4

Si ignorantia laboret pœnitens, an debeat illum Confessarius admonere, si fructus non speratur, verbi gratia, si matrimonium ob latens impedimentum invalidum sit? t. 2. tr. 6. r. 244. §. 1. p. 486

Item si maritus ob castitatis votum ante nuptias emissum, vel ob incestum post nuptias cum conjugis consanguinea commissum facultate petendi debitum privatus sit? ibidem §. 2

Vbi, quod cavere debet Confessarius, ne in supradictis, & aliis similibus casibus interroget pœnitentem specialibus interrogationibus, sed contentus sit intelligere, an Pœnitens in eis laboret inculpata ignorantia? ibid.

Ignorantia. Vide verbum *Adulter*, *Affinitas*, *Canonicus*, *Cantores*, *Consanguinea*, *Copula*, *Festum*, *Irregularitas*, *Ius*, *Prabendarius*, *Religiosus*, *Virgo*, *Vitium*, *Votum*. tom. 2

Item verb. *Delictum*, *Exprimere*, *Ignorans*, *Impedimentum*, *Irregularitas*, *Litera*, *Translatio*. tom. 3

Item verb. *Homicidium*, *Irregularis*, *Restitutio*. tom. 4

Qui ex ignorantia aliqua invincibili in sua Patria non habuit notitiam Iubilæi, an possit illo tempore transacto lucrari illud inter duas hebdomadas à die notitiæ? t. 4. tr. 4. r. 57. §. 4. p. 168

Idem est de illo, qui feria quinta, vel Sabbato habuit notitiam Iubilæi? ibid.

Ignorantia excommunicationis per juramentum probari potest; sed si jurare quis recusat debet haberi pro excommunicato? t. 5. tr. 1. r. 6. §. 9. p. 5

Ignorantia invincibilis, & etiam vincibilis dummodo non sit crassa, & affectata juris, vel facti excommunicationis, suspensionis, irregularitatis, inhabilitatis, &c. etiam si dictæ leges, & pœnæ latæ sint ab Episcopo, vel summo Pontifice excusat ab incursione illarum, etiamsi reservatæ sint summo Pontifici? t. 5. tr. 1. r. 32. §. 33. 34. & 35. per totas. à p. 20. ad 22

Et quænam dicatur ignorantia crassa, & supina, lata, & vincibilis, vel ignorantia crassa, & supina, & affectata? t. 5. tr. 1. r. 33. §. 1. in fine. p. 21

Et an ignorantia crassa, & supina numquam excuset ab incursione supradictarum censurarum, & pœnarum? t. 5. tr. 1. r. 34. §. 1. p. 22

Ignorantia vincibilis facti, vel juris an impediat incursionem censuræ latæ contra eos, qui scienter aliquid fecerunt, aut facere præsumpserunt, aut contra eos, qui ausu temerario aliquid fecerunt, etiam quando est affectata, vel adeo crassa, ut moraliter censetur intenta, seu affectata? tom. 5. tr. 1. r. 34. §. 2. ibidem, & in resolut. 36. §. 3. pag. 24

Ex quo, qui ex ignorantia affectata legit libros Hæreticorum, non incurrit excommunicationem latam in Bullâ Cœnæ, quæ fertur contra scienter legentes? t. 5. tr. 1. r. 36. §. 2. ibid.

Ex ignorantia percutientes Clericum, an incurrant censuram? t. 5. tr. 2. r. 25. §. 1. p. 139

Et quid, si ignorantia sit invincibilis? Et quid, si sit vincibilis; Et quid, si sit crassa, seu supina, & affectata licet ignorantia procedat ex dolo, & temeritate? ibidem §. 2. & seqq.

Et quid, si sit ignorantia concomitans, sive juris, sive facti? Vbi diversi casus apponuntur in exemplum supradictarum quæstionum. ibid. §. 4

Qui cum ignorantia non solum invincibili, sed etiam moraliter vincibili, si affectata non sit, ordinatur ante legitimam ætatem, extra tempora, &c. an incurrat suspensionem? t. 5. tr. 3. r. 40. §. 5. p. 187

Si ex ignorantia quis ministravit in Ordine per saltum susceptо, an Episcopus possit dispensare cum eo, post administrationem? t. 5. tr. 3. r. 58. §. 4. p. 195

Si adsit ignorantia juris, vel facti, etiamsi sit crassa, supina, & affectata, modo cum ingenti temeritate conjuncta non sit, an excusentur à censura procurantes, consulentes, cooperantes, mandantes, auxiliantes, ope, favore, potione, &c. ad abortum faciendum? t. 5. tr. 6. r. 28. §. 4. p. 196

Qui ignorantia vincibili nesciret pœnas Bullæ Greg. XIII. de Datis, & Promissis, an illas incurreret? tom. 5. tr. 7. r. 62. §. 1. p. 350

Ignorantia crassa, & supina, an excuset ab Hæresi? Et quid de affectata? tom. 5. tract. 12. resolut. 36. §. 6. & seqq. pag. 533

Ignorantia. Vide verb. *Beneficium*, *Edictum*, *Inhabilitas*, *Mulier*, *Magicus*. tom. 5

Ignorantia aliqua secundum se lethalis, ex gravi scilicet negligentia proveniens, an excuset à mortali violatione legum humanarum? tom. 6. tract. 1. resol. 38. §. 1. pagina 30

Vbi pro praxi hujus quæstionis aliqui casus §§. sequentibus.

Qui ex ignorantia non damnabili falsum testimonium dixit, ratione cujus contingit aliquem damnari, an teneatur ad restitutionem? tomo sexto, tract. 1. res. 93. §. 2. pag. 62

Et quid facere debet de ignorantia certior factus? ibid.
Ignorantia an detur adversus præscriptionem 40. annorum in solutione Canonis rei Emphyteuticæ? t.6. tr.3. r.194. §.1. & seq. p.226
Ignorantia. Vide verb. *Excessus, Gratia, Hæres, Herba, Ignorare, Iudex, Lapis, Privilegium, Vendere.* tom.6
Ignorantia vincibilis an excuset superiores Regulares à pœnis, & censuris Pontificiis? tom.7. tract.1. res.19. §.5. pag.14
Et quid, si sit crassa, & supina? ibid.
Quæcumque ignorantia crassa non sufficit sive juris, sive facti ad incurrendam excommunicationem latam contra Confessarios absolventes à casibus Episcopo reservatis, quia fertur contra præsumentes absolvere, quod verbum denotat scientiam in absolvente? tom.7. tr.1. §.269. §. Nota quarto. p.179
Si ex ignorantia Petrus putat veram esse rem, an licitum sit inducere illum ad jurandum illam rem, licet revera falsa sit? tomo sexto, tract.5. resolut.58. per totam. pagina 357
Si ex ignorantia invincibili subditi procedunt, an aliquando bellantes non peccent? tom.7. tract.7. resol.4. §.3. pag.386
Sed ignorantia dicta facilius habet locum in subditis, & militibus? ibid. §.4
Ignorantia. Vide verb. *Primogenitura.* tom.7
Item verb. *Bona temporalia, Dubium, Detegere, Ecclesia, excusare, Ignorare.* tom.8
Si ex ignorantia præcepti rem præceptam exequaris, præcepto satisfacis taliter, quod deobligatus remaneas ad aliud faciendum? tomo octavo, tract.4. resolution.49. §.3. pag.71
Ignorantia invincibilis de simplici fornicatione an possit dari saltem apud certas gentes destitutas Doctoribus, & scientia rerum mortalium? tom.8. tract.6. resol.1. §.5. pag.135
Et quid de surdis, & mutis à nativitate inter Christianos ignorantibus fornicationem esse illicitam, & si quæ tamen persona amens, & puella vim patiens fornicationis actum committerent, peccent? ibid. §.6
Idem quæritur de pollutione. ibid.
In casu ignorantiæ proprii Parochi, an possit pœnitens eligere sacerdotem alienum, & etiam non approbatum absque licentia proprii Parochi? tomo tertio, tract.1. resol.39. §. sextus, casus. pag.50. & §. Hoc supposito. ibidem.
Ignorantiæ ratione an possit fieri, ut aliqui actus magici à mortali excusentur? tomo quinto, tract.8. resolut.9. §.1. pag.356
Ignorantiæ ratione an superiores Regulares, & alii excusentur à pœnis, & censuris impositis in Bullis Pontificiis, etiam in foro exteriori? tomo septimo, tract.1. res.19. §.1. p.13
Et in tali casu an ignorantia probetur per juramentum? ibidem §.3
Ignorantiæ ratione an excusentur à mortali fœminæ incedentes pectore nudato ex consuetudine? tom.7. tract.5. res.63. §.15. p.361
Per ignorantiam invincibilem, & naturalem inadvertentiam an Sacerdos excommunicatus, & vitandus excusetur in administratione, & receptione Sacramentorum? t.1. tr.1. r.15. §.1. p.12
Si per ignorantiam uxor levavit in Baptismo filium mariti, an teneatur arceri à petitione debiti? t.1. tr.1. r.101. §.6. pag.66
Si ignorantiam Confessarii pœnitens advertit, an peccet mortaliter cum illo confitens? tomo primo, tr.3. r.30. §.3. pag.108
Propter ignorantiam proprii Parochi, an possit pœnitens confiteri altero Sacerdoti absque licentia proprii parochi? t.1. tr.3. r.31. §.1. p.109
Qui per ignorantiam crassam temerè & erroneè aliquod peccatum omisit in confessione, an teneatur confessionem iterare? tomo primo, tract.3. resolution.120. §.3. pagina 170
Si per ignorantiam quis simoniacè institutus fuit in beneficium, an adjuvetur per regulam de triennali possessione? t.3. tr.2. r.168. §.3. p.286
Si per ignorantiam Episcopus non emittit professionem fidei, an peccet mortaliter, & teneatur fructus restituere? t.3. tr.3. r.69. §.4. p.338

Ignorare.

Ignorabam debitum ex justitia quando præbui donum, an possim postea facere compensationem? tom.6. tract.3. res.152. §.1. p.198
Quando ignorabat solvens perditum credito se non esse obligatum ad solvendum, an possit collusor retinere, quod iste solvit, licet credito perciderit? tom.6. tr.4. r.34. §.1. pag.258
Si ignorat omnino existens in peccato mortali, & in articulo mortis sibi esse necessariam contritionem extra susceptionem Sacramenti, aut ignorat quid sit contritio, & quomodo eam possit in se excitare, an Sacerdos cum discrimine vitæ teneatur ejus confessionem audire, & absolvere? t.1. tr.1. r.8. §.2. p.6
Qui ignorat reservationem alicujus casus, an illam incurrat, vel possit absolvi à quocumque Confessario? t.1. t.5. r.38. §.1. & seqq. p.289
Et quid ex praxi omnium Religionum, in quibus ignorantia reservationis non tribuit facultatem absolvendi pœnitentem, qui reservationem ignoravit? ibid. §.2
Qui ignorat indulgentiam plenariam concessam esse ab Alexandro VI. omnibus recitantibus ter salutationem Angelicam cum versiculis solitis post solis occasum, lucrabitur illam, si dictas salutationes recitet? t.1. tr.6. r.10. §.2. & seq. p.313
Quando quis ignorat affinitatis, vel consanguinitatis necessum, non est narranda copula habita, quando petitur dispensatio? tomo tertio, tract.2. resolution.120. §.3. pagina 250
Quando quis ignorat objectum quidem verum, an liceat persuadere illi, ut illud iuret, verbi gratia, scholasticus quando vult probare cursum, & Antonius suam nobilitatem, &c. t.7. tr.5. r.57. per totam. p.356
Quando ignoratur quo tempore Dominus rei furatæ venditurus esset illam, an iniquus possessor, vel fur, vel alius teneatur ad restitutionem juxta summum valorem, & incrementum, quod res habuit tempore acceptionis? t.8. tr.7. r.10. §.1. p.151
Ignoravit quidam rusticus per multum tempus Mysterium Trinitatis, an teneatur iterare confessiones factas? t.1. tr.3. r.121. p.170
Si ignorent satellites innocentiam rei, & bona fide munus suum obeant, an possint occidi si injustè conantur occidere innocentem, vel illum capere? tom.8. tract.5. res.47. §.7. p.114
Si quis ignoret indulgentiam concessam esse facientibus aliqua opera injuncta, an lucretur indulgentiam, verbi gratia, si quis recitet ad tria signa campanæ post solis occasum *Ave Maria*, cum vers. *Angelus Domini*, &c. quamvis ignoret pro illo opere indulgentiam esse concessam, & in aliis similibus? tom.4. tract.5. resolut.18. & 19. pag.187. & 189

Illegitima.

Vide verb. *Abbatissa.* tom.7

Illegitimitas.

Illegitimitatis irregularitas non potest tolli per Bullam Cruciatæ? t.4. tr.3. r.131. §.2. p.120

Vide

Vide verb. *Dispensare*, *Familiares*. tom. 2

Illegitimus.

Illegitimi ex gravi causa an possint promoveri ad sacros Ordines, etiam sine ulla dispensatione, si hanc petere, & obtinere nequeant sine propria infamia, & parentum? tomo tertio, tract. 3. resol. 66. §. 1. & sequentibus. pag. 334
Per illegitimi professionem solemnem in Religione an tollatur irregularitas non solum quoad sacros Ordines, sed etiam quoad Prælaturas suscipiendas? tom. 7. tr. 1. r. 285. §. 1. p. 189
Illegitimi ejecti à Religione, vel dimissi à superioribus Societatis Iesu, an reincidant in irregularitatem, itaut non possint exercere Ordines receptos, nec ad alios promoveri? tomo septimo, tract. 1. resolution. 288. §. 1. pagina 199
Et quid de Religioso illegitimo post annullatam professionem? ibid. §. 3. ad medium.
Cum illegitimis subditis an Generales Religionum dispensare possint ad dignitates, & officia Ordinis extra Capitulum Generale? tomo septimo, tract. 1. res. 284. §. 1. pag. 189
Et an ad hoc licentiam absque Capitulo concedere possint Prioribus localibus, vel Provincialibus? ibid. §. 2
Cum illegitimis subditis an possint Prælati Regulares dispensare ad Prælaturas, & dignitates saltem in Capitulo Generali, vel Provinciali ex constitutione Gregor. XIV. ibid. r. 285. §. 3
Cum illegitimis subditis suis an superiores Religionum Monachalium, Mendicantium, & aliarum possint non solum ad Prælaturas inferiores, sed etiam ad Generalem, virtute suorum privilegiorum dispensare? tom. 7. tr. 1. r. 287. §. 1. p. 191
An saltem Generalis possit super hoc dispensare? ibidem §. 2
Illegitimus dispensatus, ut possit recipere Ordines, an censeatur dispensatus ad Ordines sacros? tom. 3. tr. 2. r. 53. §. 1. & seqq. p. 207
Illegitimus dispensatus, ut possit recipere Ordines, an censeatur dispensatus ad omnes Ordines minores, vel tantum ad primam tonsuram? tom. 3. tr. 2. r. 54. §. 1. & seqq. p. 208
Et quid, si Pontifex diceret: Dispenso tecum ad omnes Ordines, ad quos Ordines hoc intelligatur. §. 4
Illegitimus Regularis admissus ad Ordines, non potest sine dispensatione admitti ad Prioratum, Dignitatem, &c. ibid. §. 6
Illegitimus dispensatus ad Ordines, an sit capax pensionis? tom. 3. tr. 2. r. 57. §. 1. p. 209
Et quid, si dispensatus sit ad beneficium? ibid.
Illegitimus an possit adjuvari regula de triennali possessione? tomo tertio, tract. 2. resol. 170. §. Ex his patet. pag. 288
Illegitimus occultus an possit dispensationem super irregularitatem obtinere ab Episcopo ad recipiendos sacros Ordines? t. 3. tr. 3. r. 63. §. 1. p. 333
Illegitimus quamvis Regularis an possit eligi in Vicarium Episcopi, vel Capituli sede vacante? tom. 3. tr. 3. r. 94. §. 1. pag. 359
Et an talis Regularis illegitimus non possit per privilegia Religionis dispensari, ut sit Vicarius Episcopi? ib. §. 1. & sequentibus.
Illegitimus. Vide verb. *Beneficium*, *Expositus*, *fides bona*, *Ordinis Sacramentum*, *Pontifex*. tom. 3
Item verb. *Beneficium*, *Dispensare*, *Dubium*. tom. 5
Illegitimus occultus an incurrat irregularitatem? tom. 5. tr. 3. r. 144. §. 1. p. 281
Illegitimus, si ausus fuerit celebrare in Ordinibus susceptis, etsi gravissimè peccet, nullam tamen denuo incurrat irregularitatem, quia non ob violationem irregularitatis irregularitas contrahitur? ibidem §. 3. sub finem. pag. 282
Illegitimus, si Sacerdos sit, & dispensatus in sæculo, ut habeat ibi beneficium curatum, si Religionem intret, an sit dispensatus ad Officia, & Dignitates Ordinis? t. 7. tr. 1. r. 284. §. 3. p. 189
Si illegitimus in sæculo absque dispensatione ad Ordines promotus fuisset, an per professionem solemnem Religionis deleatur hæc irregularitas ex vi Ordinis contracta? t. 7. tr. 1. r. 285. §. 4. ibid.
Illegitimus pro professionem solemnem Religionis, an censeatur ipso facto dispensatus ad omnes dignitates Religionis? t. 7. tr. 1. r. 286. §. 1. p. 190
Illegitimus Religionis dispensatus ad gradus, honores, & dignitates Ordinis, an necesse sit, ut exponat qualitatem illegitimitatis, an scilicet sit spurius, naturalis, sacrilegus, aut incestuosus? ibid. §. 3
Illegitimus Religiosus per Ius Canonicum hoc ipso, quod solemnem facit professionem redditur habilis ad suscipiendum Ordines sacros. ibid. p. 191
Illegitimus dispensatus ad Prioratum, Provincialatum, & ad omnes alias dignitates Religionis, an possit esse Generalis Religionis sine nova dispensatione? ibid. §. 4
Illegitimus dispensatus in sæculo ad omnia, & qualiacumque beneficia, an hoc ipso non obstante, non possit eligi ad Prælaturas, & Dignitates Regulares? ibid. § 5
Et quid è contra, illegitimus dispensatus ad dignitates Regulares, an censeatur dispensatus ad dignitates sæculares? ibid.
Illegitimus dispensatus ad Ordines, censetur tantum dispensatus ad minores? tom. 7. tract. 1. resolut. 287. §. 7. pagina 192
Et quid, si in dispensatione dicatur, ad omnes Ordines? ibidem.
Illegitimus etsi esset dispensatus, ut possit obtinere beneficia, an talis dispensatio non extendatur ad curata? ibidem.
Et quid, si in dispensatione apponerentur hæc verba ad quæcumque beneficia? ibid.
Illegitimus dispensatus ad quascumque dignitates, non censetur dispensatus ad Episcopatum? ibid. §. 10. p. 193
Illegitimus. Vide verb. *Eligere*, *Legitimatus*, *Officium*, *Regulare*. tom. 7
Illegitimus an censendus quis est in dubio? tom. 8. tr. 2. res. 13. §. 1. p. 26
Illegitimus, qui beneficium obtinuit, quod obtinere non poterat, an gaudeat privilegio fori? tom. 9. tr. 2. r. 145. §. 2. pag. 167
Vide verb. *Alere*. tom. 8

Illicitum.

Illicitum non est ex sua natura inire fœdera cum Turcis, Infidelibus, & Hæreticis, sed ratione circumstantiarum vix umquam talia fœdera sint ineunda? tom. 9. tr. 13. r. 4. §. 1. & seqq. p. 473
Vide verb. *Actus*, *Usus*. tom. 7. & 9

Illusor.

Illusores Imaginum Sanctorum an possint absolvi à quocumque Confessario? t. 5. tr. 8. r. 25. §. 2. p. 364

Imaginari.

Vide verb. *Vir*. tom. 2

Imagines.

Imagines obscœnas pictores pingentes an mortaliter peccent? & quid de tenentibus illas? & an hoc etiam ratione scandali, tam activi, quam passivi? tom. 7. tr. 5. r. 63. §. 1. & seqq. p. 360
Vide verb. *Alienare*, *Concubina*, *Signa*, *Vestes*. tom. 7

Imagines

Imagines Sanctorum.

Imagines sacras conculcantes, vel percutientes, an sint blasphemi, vel sacrilegi? & an hoc delictum pertineat ad S. Officium Inquisitionis? tom. 1. tract. 5. resol. 52. §. 4. pag. 298
Imagines sacras conspurcantes, quid? tomo quinto, tr. 12. resol. 5. p. 505
Et quomodo puniendi sunt quoad abjurationem? ibidem §. verum.
Ad Imagines Sanctorum, quæ per plateas processionaliter circumferuntur, confugientes, an gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 13. §. unic. p. 13
Si Imago Crucis, aut Crucifixi in tabula, vel pariete depicti adsit, an sufficiat in celebratione Missæ, & quale sit peccatum sine tali Imagine Crucis celebrare, quando commode potest haberi? tomo secundo, tr. 1. res. 184. §. 1. pag. 107
Imago viri sancti nondum Beatificati an possit pingi cum radiis, & diademate? tomo tertio, tract. 3. resolut. 90. § 3. pag. 355
Vide verb. *Diœcesis.* tom. 4
Item verb. *Adjurare, Illusor.* tom. 5

Immemor.

Immemor voti non fornicandi, ludendi, &c. quod habet sub pœna 100. aureorum, si postea fornicatur, luserit, &c. an teneatur solvere pœnam? tom. 3. tract. 1. res. 32. §. 5. p. 21
Idem est, si dum fornicatur, luserit, &c. memor sit voti, & immemor pœnæ, etiam si esset pœna castitatis, Religionis, peregrinationis Ierosolymitanæ, &c. ibid.
Vide verb. *Oblivio.* tom. 5

Immemoriale.

Vide verb. *Concilium, Consuetudo.* tom. 6
Item verb. *Consuetudo.* tom. 9

Immersio.

Si immersio trina usitata sit in aliqua Ecclesia, an una tantum adhiberi possit in Baptismo cum integra prolatione formæ? t. 1. tr. 1. r. 67. §. 3. p. 45
Si per immersionem consuetudo Ecclesiarum sit baptizandi, an servanda sit ibidem.

Imminere.

Vide verb. *Crimen.* tom. 7

Imminuere.

Vide verb. *Disciplina.* tom. 7

Immiscentes.

Vide verb. *Crimen, Habitus, Miscere, Populus, Venenum.* tomo nono.

Immiscere.

Si aliqui immiscerent in sortilegiis verba sacra, ut Evangelium, Symbolum fidei, *Pater noster, Ave Maria*, Psalmus aliquis Davidicus, seu alia verba sacræ Scripturæ, vel si immiscerentur Reliquiæ Sanctorum, aut dissolverentur ad maleficia, an possint puniri ab Inquisitoribus? t. 5. tr. 10. r. 106. §. 2. p. 454
Qui immiscuit Sacramenta in sortilegiis an possit puniri ab Inquisitoribus? tomo quinto, tract. 10. resolut. 105. per totam. ibid.
Et quid, si immiscuit Sacramentalia? ibid.

Immittens.

Vide verb. *Os, Vir.* tom. 2

Immittere.

Vide verb. *Os, Vir.* tom. 2

Immobile.

Vide verb. *Bona temporalia.* tom. 9

Immolandum.

Vide verb. *Agnus.* tom. 7

Immunitas Ecclesiæ.

An Bulla Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum corrigeret jus commune, itaut tantum casus in illa exceptuati non gaudeant Immunitate? tom. 9. ex Prologo ante primam Resol. tr. 1. p. 1
Et an supradicta Bulla sit in Hispania usu recepta? t. 9. tract. 1. cursim in fine Res. 23. & 60. ad lineam 7. §. 2. & in fine Res. 81
Immunitas Ecclesiæ an sit ex jure Divino? tom. 9. tr. 2. resolut. 1. p. 1
Refelluntur aliqua argumenta adducta contra Ecclesiarum Immunitatem, & non habuisse originem ab Imperatoribus demonstratur? t. 9. tr. 1. r. 2. p. 2
Immunitatem Ecclesiæ violantes an incidant in censuram Bullæ Cœnæ? ibid. §. Nec desinam.
Excommunicatio contra lædentes Immunitatem Ecclesiarum an non sit lata, sed ferenda? ibid. §. Et nota.
An judices, vel alii contravenientes Constitutioni Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum, sint ab Episcopo absolvendi, vel talis excommunicatio sit Summo Pontifici reservata? t. 9 tr. 1. r. 5. p. 5
An Constitutio Gregor. XIV. de Immunitate Ecclesiarum deroget juri communi, & consuetudinibus? tom. 9. tr. 1. res. 3. &c. & in aliis ejus annotationum. p. 4
An ad incurrendam excommunicationem dictæ Bullæ sufficiat actus attentatus? Et an non sufficiat sola cogitatio extrahendi, sed requiratur, quod sit deventum ad aliquem actum exteriorem? t. 9. tr. 1. r. 4. p. 5
Quænam Ecclesia tribuat confugientibus Immunitatem? tom. 9. tr. 1. res. 6. p. 5
An Ecclesia non perfectè constructa? ibid.
An porticus Ecclesiæ? ibid. §. 9. p. 7. & in resol. 8. §. 3. ad medium. p. 9
An qui adhæsit ostio clauso Ecclesiæ? ibidem & in resolut. 10. §. 1. & 2
An Turris cymbalorum, id est Campanile Ecclesiæ, etiamsi sit ab ea disiunctum? tom. 9. tract. 1. res. 9. §. 1. & 2. p. 10. & 11
An Cœmeteria Ecclesiæ quamvis sint polluta, vel interdicta, atque ab Ecclesia separata: & quamvis non sint ab Episcopo benedicta, sed à simplici Sacerdote? ibid. res. 8. p. 9. & in res. 9. §. ult. p. 11
An fines Ecclesiæ per aliquem circuitum gaudeant Immunitate, non solum quoad ejus ambitum internum, sed etiam quoad totam suam fabricam, vel habitationem conjunctam, Clausturm, Hortos, & similia? tomo nono, tractat. 1. resolution. 7. & in aliis ejus notat. pagina 7
Si quis supra tectum Ecclesiæ confugiat, an gaudeat ejus Immunitate? Idem dicendum est de tecto Palatii Episcopalis, domorum Canonicorum, Monasteriorum, Hospitalium, & aliorum hujusmodi locorum? tom. 9. tr. 1. res. 10. §. 4. p. 11
An Ecclesia polluta, & interdicta gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 6. §. 5. p. 6
Idem est dicendum de Cœmeterio? tom. 9. tract. 1. res. 8. §. 4. pag. 9
An Ecclesia non perfectè constructa gaudeat Immunitate, si ab Episcopo cœpit construi? t. 9. tr. 1. res. 6. post medium §. 4. p. 6

An

An Ecclesia destructa gaudeat Immunitate, si adsit spes reædificationis, modo authoritate Episcopi destructa non sit? ibidem, & in tom. 4. tractat. 5. resolut. 23. ante medium. p. 189
Immunitate an gaudeant Oratoria Confraternitatum? t. 9. tr. 1. r. 6. §. 2. p. 5
An domus Parochorum, Canonicorum, & aliorum Ecclesiasticorum, existentes prope triginta, vel quadraginta passus Ecclesiæ gaudeant Immunitate, etiam si habitentur à laïcis, vel concessæ sint ad Emphyteusim? t. 9. tr. 1. r. 7. §. 11. p. 8
Ubi notatur, quod nomine passus intelligitur mensura quinque pedum, pes intelligitur mensura quindecim digitorum.
Immunitate triginta, vel quadraginta passuum an gaudeant Ecclesiæ non matrices, vel constructæ intra muros Civitatis? Et quid ratione consuetudinis? tom. 9. tr. 1. res. 7. p. 7
Immunitate an gaudeant domus puellarum, vel orphanorum authoritate Episcopi fundatæ, & domus Clericorum in commune viventium? tom. 9. tract. 1. recitanter in §. ult. r. 6. p. 7
Seminaria, & Collegium de propaganda Fide gaudent Immunitate. Et an muri extrinseci dictarum domorum, hortorum, seminariorum gaudeant Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 22. p. 17
Immunitate an gaudeant Hospitalia? tom. 9. tract. 8. §. 5. & 6. pag. 10
Et quid de Monasteriis Religiosorum secundum totum illud, quod sectum est; id est claustrum, dormitorium, hortum, domum familiarum, animalium, & similia? Idem dicendum est de Grangiis Religiosorum. Ubi notatur, quod sub nomine Grangiæ intelligitur Villa etiam cum Capella in qua celebratur. Unde reus confugiens ad dictam Capellam gaudet Immunitate. ibid. §. 7. & 8
Immunitate non gaudent Oratoria privata domorum, quamvis in illis celebretur Missa, & sæculares confiteantur, & Eucharistiam accipiant. t. 9. tract. 1. res. 9. §. 2. ad medium. p. 11
Immunitate Ecclesiæ an gaudeat, si quis à satellitibus fugiens intrat in cubiculum ægrotâtis. Ubi ad ipsum communicandum Sacerdos cum SS. Sacramento venisset, & ibi à dictis birroariis comprehensus fuisset, antequam Sacerdotem tangeret? Et supponitur reum tangentem Sacerdotem, qui Eucharistiam defert, gaudere Immunitate. t. 9. tr. 1. r. 12. p. 12
Et quid, si reus fugiens à satellitibus se immiscereat inter illas personas, quæ associant venerabile Sacramentum Eucharistiæ, etiamsi non tangeret Sacerdotem, vel hastam Baldachini? ibid. ad medium §. 2
Ubi notatur, quod confugiens ad Sacerdotem portantem oleum Sanctum infirmis non gaudet Immunitate. ibid. in fine res. 12. p. 13
Immunitate an gaudeat reus confugiens ad Reliquias Sanctorum, vel ad eorum Imagines, quæ per plateas processionaliter circumferuntur? Et quid, si apprehendat Sacerdotem ambulantem? t. 9. tr. 1. r. 13. p. 13
Immunitate an gaudeant Palatia Illustrissimorum Cardinalium ubicumque fuerint, extra Urbem Romæ? t. 9. tr. 1. r. 14. & in aliis ejus not. p. 13
Immunitate an gaudeat Palatium Episcopi Titularis? t. 9. tr. 1. r. 16. p. 13
Immunitate an gaudeat Palatium Episcopi commorantis extra suam Diœcesim? ibid. §. 6. & 9. p. 14. & in r. 20. §. 2. & 3. p. 16
Immunitate an gaudeat Palatium Episcopi ultra quadraginta passus ab Ecclesia distans, si non habet Oratorium, in quo Missa celebretur? Et quid si Episcopus sit absens, vel mortuus, dummodo Palatium non fuisset alteri locatum? tom. 9. tractat. 1. resolut. 17. 18. 19. & 16. pag. 15. & 14. §. 3. & in resolutione 20. §. 1. p. 16. & resol. 9. ex consequentia, §. 1. & 2. pag. 10
Immunitate an gaudeat domus Episcopi, quando in Visitatione per suam Diœcesim transcurrit? t. 9. tr. 1. r. 19. §. 5. in fine p. 16
Immunitas hæc an extendatur *à la casas de algunos Embaxadores?* t. 9. tr. 1. r. 17. in fine. p. 15
De aliquibus Ioannis Santii opinionibus circa Immunitatem Ecclesiarum, sed omnes reprobantur. t. 9. tr. 1. r. 23. 24. 29. 77. & 106. p. 18. 25. 47. & 59
An delinquens, si capiatur per aliquam pallii partem, vel per pedem extra locum sacrum existentem, alium vere pedem, & caput in Ecclesiam habens, gaudeat Immunitate? Secus de illo, qui ambobus pedibus in via publica existebat, & humeris solum attingebat parietes Ecclesiæ. t. 9. tr. 1. r. 8. §. ult. p. 10
Immunitate an gaudeat fugiens à birroariis, si ferrum, seu valuam aut parietes Ecclesiæ partis exterioris tangat, vel fuerit amplexus? t. 9. tr. 1. r. 11. & in aliis ejus notationis. p. 12
Quænam personarum conditio, & quodnam delicti genus loco sacro protegi, aut non protegi possunt? t. 9. tr. 1. r. 28. p. 23
Immunitate Ecclesiæ an gaudeat committens gravia delicta extra homicidium, vel mutilationem in Ecclesia, vel cœmeteriis? t. 9. tr. 1. r. 24. p. 18
Et an hæc Immunitas sit de jure divino, vel positivo, & ab Imperatoribus? t. 9. tr. 1. r. 34. §. 1. p. 27
An Immunitas Ecclesiarum neganda sit aliquibus reis, etiam si non commiserint delicta in jure exceptuata? tom. 9. tr. 1. r. 26. per octo §§. ultimos, p. 19
An Sacerdos indutus cotta, & stola extra Ecclesiam, præcedente Cruce ad efferendum defunctum possit capi à satellitibus de licentia Episcopi? Et quid si deferret oleum Extremæ-unctionis, vel Eucharistiam ad infirmum? t. 9. tr. 1. r. 26. à lin. 4. §. 9. p. 21
An Clerici confugientes ad Ecclesiam pro criminibus non exceptuatis in Bulla Greg. XIV. gaudeant ejus Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 34. 35. p. 27
Immunitate Ecclesiæ an gaudeat Regularis occidens suum Generalem? t. 9. tr. 1. r. 38. p. 29
Immunitate Ecclesiæ an gaudeat Apostata à Religione, non autem in Ecclesiis, & Monasteriis ejusdem Religionis à qua apostatavit? t. 9. tr. 1. res. 39. & in aliis ejus not. p. 29
An Religiosi gaudeant Ecclesiæ Immunitate, etiam si delinquant in propriis Monasteriis, si confugiant ad Ecclesiam proprii Monasterii, vel ad Monasteria aliorum ordinum? t. 9. tr. 1. res. 36. p. 28
Quidam Religiosus effregit carcerem sui Monasterii, & confugit in alienam Ecclesiam, seu Monasterium, quæritur quid faciendum? Et an cognitio pro prædicta Immunitate in quocunque casu, & eventu semper pertineat ad Episcopum, vel ad ejus Vicarium generalem? t. 9. tr. 1. res. 37. p. 29
Idem, quod dictum est de Religiosis dicendum est de Monialibus, & puellis, quæ in earum Monasteriis educantur, quæ gaudent Immunitate in propria Ecclesia, & Monasteriis aliorum ordinum, sed non item intra suum Monasterium. ibid. §. ult.
Immuniatte Ecclesiæ an gaudeant blasphemantes Deum, & B. Viginem? t. 9. tr. 1. r. 29. p. 25
An blasphemus non hæreticalis gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 27. p. 21. §. Quæro octavo.
An violantes Ecclesias, frangentes fores, vel comburentes eas ad deprædandum eas gaudeant Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 30. & 31. p. 25
An incendiarii privandi sint Ecclesiæ immunitate? t. 9. tr. 1. r. 31. p. 25
An deflorantes Moniales, & raptores Virginum gaudeant Ecclesiæ Immunitate? Et quid, si reus defloraisset Monialem in ipsa Ecclesia Monasterii? tom. 9. tract. 1. res. 32. & 33. p. 26

An qui vehementer ſuſpectus eſt de hæreſi gaudeat Immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1. r.40. p.30
An hæreticus non ſolum ob hæreſim, verum etiam ob alia delicta diſtincta ab hæreſi careat Immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1. r.41. & 42. p.30
Idem eſt dicendum de Schiſmaticis, Apoſtatis, & fautoribus hæreticorum, &c. tom.9. tr.1. reſ.42. §.2. in fine. pag.30
An Judæus, Paganus, Sarracenus, & quilibet Infidelis, ſi confugiant ad Eccleſiam gaudeant ejus Immunitate? t.9. tr.1. reſ.43.44.45. & in aliis earum not. p.31
Infideles confugientes ad Eccleſiam, ſi non ſimulate petant Baptiſmum, gaudent Immunitate? t.9. tr.1. r.43. in fine, & in reſ. 44. §.3. p.41. & in r.45. §.ult. p.32
An offendentes perſonas Cardinalium gaudeant Immunitate Eccleſiæ, maximè poſt Bullam Greg. XIV. t. 9. tr.1. r.46. p.32
An mandantes offendi Cardinales, ſi effectus non ſequatur, incurrant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, & priventur Immunitate Eccleſiæ? t.9.tr.1.r.47.p.33
Ubi notatur eum, qui offenſionem nomine ſuo factam Cardinali ratam habet, Immunitate Eccleſiæ non gaudere, præter incurſionem excommunicationis latæ contra eum in Bulla Cœnæ. ibid. in fine.
An non revelantes læſæ Majeſtatis crimen in Cardinales perpetratum, gaudeant Eccleſiæ Immunitate? tom.9. tr.1.reſ.48. pag.33
An receptatores, & defenſores interficientium Cardinales non gaudeant Immunitate Eccleſiæ, & an incurrant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, vel in aliam in cap. *Felicis, de pœnis in 6.* t.9.tr.1.r.49. p.33
An occiſores Cardinalium, & Epiſcoporum gaudeant Immunitate Eccleſiæ? tom.9. tract.1. reſol.54. prope finem p.36
An reus criminis læſæ Majeſtatis humanæ, debeat gaudere Immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1. reſ.50. 52. & 53. p.34. & 35
Et quid ſi occidat filios, uxorem, & fratres Principis? t.9. tr.1.r.50. §.3. ad medium. p.34
Et quid, quando conjuratio, conſpiratio, machinatio, conventicula, ſeditiones, &c. non eſſent facta circa perſonam Principis, licet talia crimina reducantur ad læſam Majeſtatem? ibid. §.3. in principio, & in r.52. & 53. p.35
An ſciens, & non revelans crimen læſæ Majeſtatis in ipſam perſonam Principis, gaudeat Eccleſiæ Immunitate? t.9. tr.1. r.50. §.ult. p.35
An committentes crimen læſæ Majeſtatis in perſonam Principis Superiorem recognoſcentis, gaudeat Immunitate? t.9. tr.1. reſ.51. p.35
An rebellis, vel qui offendit ſtatuas, aut imagines Principi dicatas gaudeat Immunitate? Et an cudentes falſam monetam, & offendentes eum, qui habet ſalvum conductum, tractantes de faciendo Rege, ipſo vivente, expoliantes Nuntios Regis, vel alicujus Principis, ut arcana ſciret, & ſimilia perpetraret, gaudeat Immunitate Eccleſiæ? tom.9. tract.1. reſ.52. 53. & 50. pag.35. & 34
Et quid, ſi aliquis crimen læſæ Majeſtatis committeret in perſonam Principis, ſi non eſt ei ſubditus ratione originis, vel domicilii? tom.9. tr.1.r.52. §.3. p.35
An vero, qui ſcit machinationem contra perſonam Principis, & non revelans, gaudeat Immunitate? ibidem §.4
An conjurans, vel machinans, ut tradat inimicis Regnum, Civitatem, &c. gaudeat Immunitate Eccleſiæ? tom.9. tr.1. r.52.53. p.35. & 50. §.3. p.34
An ſiquis occidat, vel offendat Fiſcalem Regium, Præſidem juſtitiæ, Proreges, Oratores, Conſiliarios intimos Principum, & Officiales Regios gaudeant Immunitate Eccleſiæ? tom. 9. tract. 1. reſolut. 54. & in aliis ejus not. p.36
An qui commiſit peccatum nefandum gaudeat Immunitate Eccleſiæ? Et an hoc extendatur ad Clericum ſodomitam, etiam ſi crimen ſodomiæ commiſſum fuiſſet in Eccleſia? t.9. tr.1. r.59. p.39
An filius occidens Patrem gaudeat Immunitate Eccleſiæ? Et quid ſi inter Patrem, & filium nulla interceſſerit inimicitia? tom.9. tr.1. reſ.27.§.2. p.21
An ſuſpenſus, vel interdictus ab ingreſſu Eccleſiæ gaudeat ejus Immunitate? ibidem §.3
An excommunicatus declaratus, gaudeat Immunitate? ibid. §.4. & 15. &c.
An Symoniacus pro delicto ſymoniæ confugiens ad Eccleſiam ſit tuendus? t.9. tract.1. reſ.27. §.10. p.22
An qui occidit, vel vulnerat aliquem, & re ipſa conſtentem Sacerdoti, gaudeat Eccleſiæ Immunitate? ibidem §.13. & 14. p.23
Et quid, ſi vulneret aliquem, qui Sacramentum Ordinis, vel Chriſma reciperet, vel ſi occideret, aut vulneraret infirmum oleo ſancto ſe ungentem? ibid. §.14. ante medium.
An ſacrilegus, & perjurus gaudeant Immunitate? ibid. §.7. p.22
An adulter? ibid. §.8
Ubi advertitur, quod in materia Immunitatis ſtandum eſt juri Canonico, & non civili. ibid. in eodem §.8. & in reſ.33. per totam. p.26
Reus, qui privatus eſt ob aliquod delictum Eccleſiæ Immunitate, an poſſit ab illa extrahi propter alia etiam delicta, quæ gaudent Immunitate? tom. 9. tract. 1. reſ.16. p.19
An Monatarii gaudeant Eccleſiæ Immunitate? Et an idem dicendum ſit de tonſoribus monetarum, quod de cudentibus? t.9. tr.1. r.55. p.36
An fraudantes Regia tributa gaudeant Immunitate? Et an obligatus ad reddendam rationem alicujus adminiſtrationis, & tutelæ? idem eſt de Officiali Regio debitore ex cauſa Syndicatus? t.9. tr.1. r.56. p.36
An fures debeant Immunitate Eccleſiarum gaudere? Et an furantes in Eccleſia res alienas, & etiam furantes Pyxidem SS. Euchariſtiæ Sacramenti? t.9.tr.1.r.57.p.37
An ſaltem ex conſuetudine licitum ſit extrahere ab Eccleſia fures ſimplices? ibidem §.4. & in aliis ejus not.
An fures, qui cum furto ad Eccleſiam confugiunt, & intra illam, illud contrectaverint, gaudeant ejus Immunitate? ibid. §. 9. &c.
Et notatur, quod reus non poteſt in Eccleſia ſpoliari à judice laïco re furata, quam ſecum traxit, ſed recurrendum eſt ad judicem Eccleſiaſticum. tom.9. tract.1. reſ.57. §.3. p.37
Et advertitur furantes in Eccleſia, & alios in Eccleſia delinquentes capi poſſe à Miniſtris Eccleſiaſticis, & qui etiam extra Eccleſiam Sacrilegium commiſerunt, quod eſt crimen mixti fori? ibidem §. ultim. & latè in aliis ejus not.
An publici latrones, & graſſatores viarum gaudeant Immunitate Eccleſiæ? Et an qui ſemel, vel bis in via publica, & cum violentia deprædantur, gaudeant Immunitate? Et infertur, quod ex unico actu fornicationis non dicitur publica meretrix; nec publicus uſurarius ſi ſemel tantum commiſit uſuram? tom.9. tr.1. reſ.58. p.38
Et notatur non dici latrones, publicos, & graſſatores viarum, niſi qui deprædantur in viis publicis, & itineribus frequentatis, & non ſufficit, quod per inſidias futentur. ibid. 8.4. p.39
Et docetur graſſatores viarum, ſi ſæpius tentaverint delicta, ſed illa non perfecerint, non eſſe excludendos ab Immunitate Eccleſiæ? ibidem §. 2. in fine. pag.38
Et quid eſt dicendum de diurnis agrorum depopulatoribus, quia nocturnis non eſt difficultas? ibidem §. 5. p.39

An

An captivantes personas, & eas componentes in quocumque loco, gaudeant Immunitate Ecclesiæ? ibid. §. 8. & 9

An Mercator, qui fraudulenter decoxit, vulgo dicti *Falliti*, gaudeant Immunitate Ecclesiæ? tom. 9. tr. 1. res. 60. 61. p. 40

An simplices debitores, qui sine causa criminis confugiunt ad Ecclesiam, gaudeant Immunitate? tom. 9. tr. 1. r. 60. §. 2. à vers. Ex his. p. 40

Idem dicendum est de debitore publico, & exactore tributorum, & de debitore ex causa administrationis, & redditionis rationum, & de obligato ad ratiocinia publica, vel de Officiali debitore ex causa syndicatus? ibid. in fine res.

An debitores fraudulenti, qui cum bonis ad Ecclesiam confugiunt, non debeant ibi multo tempore tolerari; sed ab Ecclesia sunt ejiciendi? tom. 9. tr. 1. res. 62. & 61. §. 3 p. 41

De quibusdam epistolis Clem. VIII. circa debitores fugitivos; bannitos, fures, &c. circa Immunitatem Ecclesiarum, & existentes in Monasteriis. ibid.

An exules, seu banniti confugientes ad Ecclesiam gaudeant Immunitate? Et si steterint in Ecclesia suæ Patriæ, an intelligantur exilium fregisse? t. 9. tr. 1. r. 63. & 64. p. 41

An Ecclesia ratione situs verè dicatur esse in territorio Principis sæcularis, non tamen proprie dicatur esse de ejus territorio? Ubi deducitur Episcopum habere territorium? t. 9. tr. 1. res. 63. §. ultim. & in aliis ejus not. pag. 41

An non solum capi, atque extrahi ab Ecclesia non possit bannitus, sed ne etiam possit occidi, non obstante quod ex forma statuti, aut ex alio capite possit impune occidi? t. 9. tr. 1. r. 64. §. ult. p. 42

An in tali casu occidens bannitum in Ecclesia incurrat excommunicationem Greg. XIV. contra extrahentes ab Ecclesia? ibid. §. ult. & late in resol. 128. p. 81

An bannitus possit humari in Ecclesiis, à quibus arceatur exilii sententia? ibidem §. 1. in fine, & in princ. §. 7

An frangentes carceres, & deinde ad Ecclesiam confugientes gaudeant Immunitate? tom. 9. tr. 1. r. 65. & in aliis ejus not. p. 42

An carceratus, & à custode relaxatus sub fide, seu juramento de redeundo, si non rediens ad Ecclesiam confugerit, gaudeat Immunitate, etiam si carceratio sit justa? t. 9. tr. 1. r. 65. §. ult. p. 42

An damnatus ad triremes in vita, vel ad tempus, si confugiat ad Ecclesiam gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 66. 67. 68. p. 42. 43

An damnatus ad verbera si ad Ecclesiam fugiat, gaudeat Immunitate? tom. 9. tr. 1. res. 67. §. 2. prope finem. pag. 43

Damnatus ad supplicium, & mortem; & se eximens è manibus satellitum, ad Ecclesiam confugeret, an ejus gaudeat Immunitate? ibid. §. 2. post medium, &c.

An servi, si fugiant ad Ecclesiam propter sævitiam Dominorum, gaudeant Immunitate? tom. 9. tr. 1. res. 69. §. 1. p. 44

Et an in aliquo casu Ecclesia possit compellere Dominum vendere servum? tom. 9. tract. 1. resol. 69. §. 1. prope finem. p. 44

An adulter gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 27. §. 8. p. 21

An qui deliquit propè Ecclesiam sub spe confugiendi ad eam, gaudeat postea ipsius Ecclesiæ Immunitate? t. 9. tr. 1. res. 70. & 71. §. 1. & 2. p. 44

Si quis homicidium commisit in scalis Ecclesiæ, & postea inventus est in Ecclesia, quæritur, an gaudeat Immunitate? Idem est dicendum de homicidio commisso in atrio, seu porticu, Sacristia, & super tectum, vel ostium Ecclesiæ. t. 9. tr. 1. r. 72. & in aliis ejus not. p. 45

An existens in Ecclesia mandans homicidium extra illam committi, vel existens extra Ecclesiam mandans intra illam homicidium committi, gaudeat ejus immunitate? t. 9. tr. 1. r. 73. p. 46

An extrahens aliquem ab Ecclesia violenter, vi, dolo, & fraude; & illum extra Ecclesiam occidit, an Immunitate privetur. t. 9. tr. 1. r. 76. p. 47

An existens in Ecclesia, vel aliquo Monasterio; & è fenestra pilam tormentariam jecit in alium extra Ecclesiam existentem, & illum occidit, gaudeat Immunitate? Et è contra, an ille, qui existens extra Ecclesiam occideret existentem in Ecclesia? t. 9. tr. 1. r. 74. p. 46

An gaudeat Immunitate ille, qui vulnerat aliquem in Ecclesia etiam cum sanguinis effusione, sine tamen alicujus membri mutilatione, etsi ex tali vulnere mors non sequatur? t. 9. tr. 1. r. 74. in fine. p. 46

An qui in Ecclesia commisit homicidium, vel membrum mutilavit, non deliberate, sed accidentaliter, & subitanea rixa, & occasione, & provocatione gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 75. & 76. & in aliis ejus not. p. 46. & 47

An occidens, vel percutiens Clericum aut Religiosum, vel commisit Sacrilegii crimen, aut deliquit in Ecclesia, gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 77. 78. & in aliis ejus not. p. 47

An si quis occidat aliquem *Appensate*, & animo præmeditato, sit privandus Immunitate? Et quid stando in terminis juris communis? t. 9. tr. 1. r. 89. p. 48

An qui occidit inimicum ex præmeditata animi deliberatione *Apostadamente*, ut vulgo dicitur, atque ex industria, non autem proditorie, seu per insidias, gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 80. p. 48

An qui occidit inimicum non proditorie, sed per insidias, gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 81. p. 49

Et notatur, quod per homicidium proditorium intelligitur illud, ubi nullus cum occiso præcedebat rancor, sed potius simulabatur amicitia. ibid. §. 2. ad medium.

Unde non dicitur proditor, qui occidit inimicum suum à tergo, vel ex fenestra cum archibusiis. ibid. & in r. 82. §. 2. p. 49

An qui occidit inimicum reconciliatum, tanquam proditor careat Immunitate Ecclesiæ? tom. 9. tr. 1. res. 82. pag. 49

An qui occidit inimicum, cui fidejussionem dederat de non offendendo, gaudeat Ecclesiæ Immunitate? t. 9. tr. 1. res. 83. p. 49

An delinquens ab Ecclesia extractus, si à carceribus effugiat, & iterum captus est, in loco non immunito, adhuc Ecclesiæ restituendus sit? ibid. in fine res.

An qui proditorie occidit Infidelem, gaudeat Immunitate? Et an occidens Infidelem pretio conductus non sit assassinus, & gaudeat Ecclesiæ Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 84. p. 50

An qui conductus pecunia occidit inimicum mandantis præsente ipso mandante, gaudeat Ecclesiæ Immunitate? Vel qui præsente ipso mandante occidit aliquem? tom. 9. tr. 1. r. 85. & in aliis ejus not. p. 50

An Mediator assassini gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 2. r. 86. §. ult. p. 50

An mandatum, ad vulnerandum tantum, & non occidendum, etiam mediante pecunia, non sit assassinum, & gaudeat Immunitate Ecclesiæ? tom. 9. tract. 1. resol. 88. §. ult. p. 52

An assassinus gaudeat Immunitate, etiam homicidio non secuto? Et notatur mandantem non dici assassinum? t. 9. tr. 1. r. 87. §. 1. 5. 6. & 7. p. 51

An qui promissionem, non acceptat, licet postea secuta fuerit, vel sic accepit parvam quantitatem pecuniæ, ve quando promissio mercedis non fuit certa, & specifica, sed generalis & incerta, an dicatur assassinus, & privetur Ecclesiæ Immunitate? t. 9. tr. 1. res. 87. §. 10. 11. & 12. p. 51. & 52

An sit assassinus, qui promisit occidenti aliquod se ab ipso Patre pro ipso officium obtinere? Et an sit assassinus, qui promisit siccario dare aliquam in uxorem? ibid. §. 13. & 14

An dicatur assassinus, qui animo complacendi tantum alicui homicidium perpetravit? ibid. in §. ultim. à linea 4. &c.

An reus, qui attentavit occidere aliquem proditorie, sed casu effectus, & mors non est sequuta, gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 88. 89. 90. p. 52. & 53

An gaudeat Immunitate, qui aliquem per insidias deducit, ut ab alio occidatur, & ille deductus occisus est? Et explanatur, quid sit homicidium proditorium. t. 9. tr. 1. r. 90. §. 10. & 8. à lin. 11. p. 53

Utrum, si quis veneno occideret aliquem, cum quo nulla præcesserit inimicitia, secus autem si inimicitia præcesserit, gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 91. p. 54

An qui in duello inimicum occiderunt, gaudeant Ecclesiæ Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 92. p. 54

An occidens fœtum animatum cum aliqua potione, gaudeat Immunitate Ecclesiæ? tom. 9. tract. 1. resol. 93. & 94. p. 55

An concubinarius potionem Concubinæ, vel Adulteræ tradendo ad effectum faciendi abortum fœtus animati, gaudeat Immunitate? ibid. in fine r. 93

An testis, qui falsa sua depositione fuit causa, cur aliquis morti traderetur, gaudeat Immunitate? tom. 9. tr. 1. res. 95. §. 2. p. 55

Et quid in dicto casu, si mediante pecunia, & pretio testis deposuerit? ibid. in dicto §. post medium, &c.

Idem dicendum est de judice, qui pecunia corruptus innocentem ad mortem condemnavit. tom. 9. tr. 1. r. 96. §. 1. & 2. p. 55

An qui proditorie vulneravit, si mors sequuta non fuerit, gaudeat Immunitate? tom. 9. tr. 1. r. 97. p. 56

An qui ex proposito, & sub spe amicitiæ proditorie alapam alicui Viro Nobili inferret, vel cum fustibus eum percuteret, gaudeat Immunitate Ecclesiæ? tom. 9. tr. 1. res. 98. p. 56

An confugientes ad Ecclesiam armati, gestando secum sclopetones, seu archibusetos, gaudeant Immunitate? Et quid, si alicubi consuetudo esset in contrarium? t. 9. tr. 1. res. 99. & 100. p. 56. & 57

An Ministri laïcalis jurisdictionis possint in Ecclesia auferre reo arma prohibita? tom. 9. tract. 1. resol. 101. pag. 58

An satellites Curiæ laïcalis, quando reus est intra Ecclesiam, ne inde fugiat, possint brachio apprehensum tenere, donec licentia Episcopi veniat? Et an in tali casu concedatur, quod Ecclesia obsideatur à satellitibus, ne reus libere effugiat? ibid. §. 3. à lin. 6. &c.

An qui jam vicinus Ecclesiæ cum ipso satellite per vim intrat in Ecclesiam, & ut sese de manibus illius eximat, vulnerat illum cum magna sanguinis effusione, gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 102. p. 58

An qui cum ipso satellite intrat in Ecclesiam, gaudeat Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 103. & 104. & in aliis earum not. p. 58. & 59

An comprehensus extra locum sacrum, si per illum tamen ad carcerem ducatur, vel ad supplicium, aut mortem trahatur per aliquam Ecclesiam, gaudeat ejus Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 105. p. 59

An qui ab aliis violenter extractus fuit è manibus satellitum, si confugiat ad Ecclesiam, sit protegendus? t. 9. tr. 1. r. 106. & 107. p. 59. & 60

An sicut laïcus tenetur restituere reum Ecclesiæ spoliatæ, sic & Ecclesia teneatur judici laïco restituere reum extractum ab aliis è manibus satellitum? t. 9. tr. 1. r. 106. §. 4. p. 60

An omnes, qui ex publicis carceribus fuerunt extracti violenter, si in Ecclesia reperti fuerint, gaudeant ejus Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 107. §. 2. p. 60

An reus sit necessario restituendus Ecclesiæ, à qua fuit violenter extractus, vel sufficiat restitutionem facere alteri Ecclesiæ, vel Episcopo? tom. 9. tract. 1. r. 108. pag. 61

Et in dicto casu an judex, & alii extrahentes reum ab Ecclesia non sint absolvendi, nisi prius, & ante omnia restituerint Ecclesiis quos extraxerunt, refectis damnis, & interesse? ibid. §. 5. &c.

An extrahentes reum è manibus satellitum, tam ipsi, quam reus si ad Ecclesiam confugiant, gaudeant Immunitate, maxime si reus ibat jam damnatus ad triremes, vel exemerunt è carceribus, etiam si eximentes in ipso actu eximendi vulnerarent, imo occiderent satellites Regios, vel Fiscum, si postea ad Ecclesiam confugerent? ibid. §. 23. & 24. p. 63

An extractus violenter ab Ecclesia à parentibus occisi, si superveniat Curia sæcularis, & capiatur, debeat adhuc gaudere Immunitate? tom. 9. tr. 1. res. 109. 110. & 111. p. 64. & 65

An si reus metu injuste illato, quod à judice sæculari capiendus sit in Ecclesia, & fugiat ab ea, adhuc non possit capi, quia tunc non diceretur egredi, sed extrahi per violentiam? t. 9. tr. 1. r. 109. p. 64

An judex, qui non mandat extrahi reum ab Ecclesia, sed satellites, vel alii extraxerunt vi, & dolo, teneatur restituere reum in Ecclesia, vel possit contra illum agere? t. 9. tr. 1. r. 110. p. 64

An res amittat Immunitatem, qui deceptus fuit subdolis verbis & fallaciis, vel suasionibus & blanditiis fuit inductus ad egrediendum ab Ecclesia, & judex laïcus possit illum punire? tom. 9. tr. 1. r. 111. p. 65

Notatur, quod privata persona, quæ extrahit aliquem ab Ecclesia afficitur censura. tom. 9. tr. 1. res. 112. in fine. pag. 65

An si constaret notorie reum non gaudere Immunitate Ecclesiæ, possit illum judex sæcularis extrahere ab Ecclesia sine licentia Episcopi? tom. 9. tr. 1. r. 113. 114. & 115. p. 65. & 66

Unde judex laïcus non possit extrahere ab Ecclesia assassinum. t. 9. tr. 1. r. 115. in fine. p. 67

Ideo judex sæcularis non potest exercere jurisdictionem in Ecclesia, quia non est de districtu Principis sæcularis, sed de territorio judicis Ecclesiastici, ideo captura reorum in Ecclesia est actus jurisdictionis qui in alieno territorio exerceri non potest. ibid. §. 3. post medium, & in aliis ejus not.

An saltem ratione consuetudinis judices laïci possint extrahere reos ab Ecclesia in delictis exceptuatis, & excusationem habere ne observent Bullam Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum? Sed dicta Bulla tollit, & reprobat omnes consuetudines contra Immunitatem Ecclesiarum. tom. 9. tract. 1. res. 116. ubi late, & in aliis ejus not. p. 67

Urbanus VIII. edidit Bullam quæ incipit, Romanus Pontifex, dat. Rom. 5. Iunii 1641. ubi annullat, & reprobat, & declarat semper fuisse & esse nullas, & reprobas omnes consuetudines contra Immunitatem Ecclesiarum. ibid. §. 22. in fine p. 69. & §. 13. & in aliis earum not. p. 68

Reprobatur consuetudo, ex qua alligantur in Ecclesia compedibus delinquentes, donec examinetur causa ab Ordinario, imo possunt per triginta passus ab Ecclesia exire? tom. 9. tractatu 1. resolutione 116. §. 11. pag. 68

An dum causa agitur, an reus gaudeat Immunitate Ecclesiæ necne, possit illum judex sæcularis ab Ecclesia extrahere, & in suis carceribus detinere, ut ibi tutius custodiatur, dando tamen cautionem, & juramentum de Immunitate Ecclesiæ, vel debeat reipla, si illum extraxit statim reum Ecclesiæ restituere? t. 9. tr. 1. r. 117. §. 1. 2. 3. & 7. p. 69. & 70

An Ministri laïcales, qui violenter extraxerunt reum ab Ecclesia,

Ecclesia, si postea ex aliquo delicto ad eam confugiat privetur Immunitate? ibid. §.4
An extractus ab Ecclesia restituendus sit, etiamsi post extractionem, in carceribus judicis sæcularis commiserit delictum pertinens ad forum sæculare? ibidem. §.13. pag.71
An judex laicus extrahens reum ab Ecclesia teneatur ad restitutionem damnorum, quæ inde passus est? ibid. §.8. & seqq. &c.
An in casibus non exceptuatis possit Prælatus dare licentiam extrahendi reos ab Ecclesia, & ex illius mandato possit judex laicus delinquentes capere, & punire? t.9. tr.1. r.117. §.5. & 70
An reus, qui fuit extractus violenter ab Ecclesia, & ductus ad carceres laicales possit renunciare privilegio Immunitatis? Vbi reus fugiens ad Ecclesiam, licet non debeat invitus extrahi, tamen si voluntarie velit exire, an possit exire, etiam contradicentibus ministris Ecclesiasticis? ibid. §.14.15. & in fine §.3
In dubio an reus gaudeat Immunitate Ecclesiæ, spectet ad judicem laicum definire controversiam? Et an saltem aliquando hæc cognitio spectet ad judicem sæcularem? Sed advertitur Pontificem præcepisse Ecclesiarum violatores per Episcopum judicari. tom.9. tr.1. r.118. & 119. pag.71. & 73
An Vicarius Capituli sede vacante habeat facultatem, quam habet Episcopus in casu dubio, & judicare, an reus debeat gaudere Ecclesiæ Immunitate, necne? Et hoc intelligitur, quando delictum commissum fuit in sua Diœcesi in loco exempto, vel nullius Diœcesis. t.9. tr.1. r.118. §.5. p.72
An Episcopus electus, & confirmatus, non autem consecratus possit cognoscere de causis, de quibus dubitatur, an reus debeat gaudere Ecclesiæ Immunitate? ibidem §.6
An judex Ecclesiasticus, quando est dubium inter Doctores, an delictum gaudeat Immunitate Ecclesiæ, necne, possit contra reum judicare, ut privetur Immunitate? Sed si Episcopi tradunt reos Curiæ sæculari in casu, quo debeat gaudere Immunitate præter peccatum, & obligationem damnorum incurrerent irregularitatem, si reus ad mortem esset damnatus, quia Episcopi nullam habent potestatem in casibus non exceptuatis. ibid. §.12. p.73
An cognitio loci an sit Sacer, & Religiosus ad gaudendum Immunitate non spectet ad judicem laicum, sed tantum privativè ad judicem Ecclesiasticum? tom.9. tr.1. r.119. §.3. p.73
An ad judicem laicum spectet cognitio, si captus à satellitibus affirmat se fuisse captum in loco sacro, illis autem negantibus; sed in hoc casu credendum non est birruariis? t.9. tr.1. r.120. p.74
An si reus captus à judice laico dicit se esse Clericum, hujus rei cognitio spectet à judicem Ecclesiasticum? t.9. tr.1. r.120. in fine §.1. &c.
An judex sæcularis teneatur restituere reum Ecclesiæ, licet fuerit extractus cum licentia Episcopi, si constet non commisisse delictum exceptuatum? tom.9. tr.1. r.121. pagina 74
An Episcopus stare debeat processui facto à judice laico, an reus remittendus sit, vel ne? tom.9. tract.1. resolution.124. p.75
An Episcopo debeat certo constare de debito in Bulla Greg. XIV. exceptuato antequam tradat reum Curiæ sæculari, & non sufficiant præsumptiones, vel conjecturæ probabiles, aut indicia? t.9. tr.1. resol.122. & in multis aliis ejus not. p.74
Et docetur probationem sufficientem ad torturam super delicto, sufficere etiam, ut declaretur, ne quis gaudeat Immunitate Ecclesiæ. tom.9. tract.1. resol.124. §.6. pag.76
An Episcopus, quando cognoscit, utrum reus gaudeat Ecclesiæ Immunitate, debeat illum citare? t.9. tr.1. resol.123. pag.74
An testes examinati informativo processu sint postea repetendi citato Fisco Ecclesiastico, & ipso reo? tom.9. tr.1. r.118. §.7. p.72
Et in dicto casu an reo, & Ecclesiæ dilationes assignandæ sint, ut jura sua defendant? Et notatur in similibus causis licere etiam reum constituere, & interrogare, & debet etiam fieri publicatio processus, & de delicto plenas probationes habere. ibid. §.8
An appellatio prohibita reo per Bullam Gregorianam à sententia de tradendo illum Curiæ sæculari; censeatur etiam denegata Fisco, vel actori, si Episcopus pronuntiet sententiam reum esse Ecclesiæ restituendum? ibid. §.9.10. & 11. &c.
Sed notatur, quod dicta Const. Gregoriana non tollit appellationem tam reo, quam Fisco, si constaret notorie de injusta sententia, &c. ibidem §.11. ad medium, &c.
An reus confugiens ad Ecclesiam possit per judices Ecclesiasticos, vel laicos pœna exilii, mortis, ad perpetuum carcerem, ad verbera, ad triremes etiam in perpetuum, non tamen ad remigandum; vel ut serviat ei, cui injuriam intulit? tom.9. tract.1. resolution.126. & 127. pagina 80
Et notatur, quod licet confugiens ad Ecclesiam impunitus dimitti non debet, tamen pœnam ei infligendam non judex laicus, sed Ecclesiasticus debet imponere. ibid. in fine r.126. & in §.6. r.127. p.81
Et advertitur, quod reus, qui ex privilegio Immunitatis pœnam corporalem evasit, fuitque à judice Ecclesiastico mulctatus, non potest de cætero pro eodem delicto criminaliter accusari, inquiri, aut judicari, ibid. post medium §.6. r.127. p.81
Quæritur etiam qua pœna judex Ecclesiasticus debeat reos gaudentes Ecclesiarum Immunitate punire? ibidem §. ult.
An Ecclesia teneatur alimenta præstare delinquentibus hominibus ad eam confugientibus, & ibi residentibus; vel iis, qui non habent ubi sustententur, & operas suas in Ecclesia exercere non possunt? ibidem §.1. & 5
An judex laicus jubens interficere reum in Ecclesia incurrat excommunicationem Gregor. XIV. tam ipse, quam ejus ministri? t.9. tr.1. r.128. p.81
An Templum Judæorum fuerit privilegio Immunitatis insignitum? Et notatur Græcorum tantummodo usum fuisse, ut Templis Immunitatem tribuerent; vel an apud omnes Gentes Asyla recepta fuerint? ibidem §.10. pagina 84
An judex laicus, inconsulto Episcopo, possit exhumari corpus defuncti occisi, ut constet de corpore delictum? t.9. tr.1. r.129. p.84
Et in dicto casu Episcopus concedens licentiam judici laico exhumandi corpus defuncti nullam incurrit irregularitatem. ibid. §.3. &c.
Et deducitur, quod ad Episcopum expectat cognoscere, si aliquis est, vel non est Clericus sine ulla limitatione, an sequatur postea mors, & sine metu alicujus irregularitatis. ibid. post medium §. ult. r.129. p.84
An locus, ubi fuit destructum Templum gaudeat Immunitate? t.4. tr.5. r.24. p.189
An condemnatus si obviam habeat Cardinalem sit liberandus? t.9. tr.7. r.75. p.402
An privilegium Immunitatis Palatii Episcopalis habeat locum in Palatiis Inquisitorum, & Prælatorum, qui habent jura Episcopalia, & territorium distinctum, ut sunt quidam Abbates? t.4. tr.2. r.10. p.32
An judex, qui simul duabus manibus extrahit duos homines è Templo contra Immunitatem Ecclesiæ, incidat in duas excommunicationes? tom.5. tract.2. resol.53. pag.156

Explanatur, quod in conflictu opinionum judices eam amplecti debent quæ favet Ecclesiæ. t.9. tr.8.r.4.p.444
Immunitate Ecclesiæ gaudet, ut portat secum Aram consecratam portatilem. Pro quo casu, proponitur pulchrum, & curiosum dubium, lege illud, & non pigebit. t.7. tr.7. r.65. p.425
* Nota, quod in fine tom.9. sunt plures difficultates decisæ cursim ex Sacra Congregatione Eminentissimorum Cardinalium, pro diversis casibus, in quibus declaratur quando in illis reus debeat gaudere Ecclesiæ Immunitate, necne.
Immunitatis privilegio gaudent omnia bona quorumcumque sint, si in Ecclesiam ad custodiam reponantur? t.7. tr.7. r.26.§.8. p.400
Simoniacus an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. resol.27.§.10. p.22
An qui occidit, vel vulnerat aliquem actu, & re ipsa confitentem Sacerdoti gaudeat Immunitate Ecclesiæ? ibid. §.13. pag.23
An Oratoria privata gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t.4. tr.2. r.62. pag.65
Vide *Ecclesia, Circumstantia, Pollutio, Oratorium.*

Immunitas Ecclesiasticorum.

An Summus Pontifex habeat, & accipiat suam supremam authoritatem, & Potestatem spiritualem immediate à Christo, & illam à se abdicare, vel illa privare non possit ad disponendum ea, quæ ad convenientem Ecclesiæ, & Ecclesiasticorum gubernationem pertinent? tom.9. tract.2. resol.325.§.7. & 8. pag.267. & in resol.20. §.2. pag.110
An Summus Pontifex habeat in toto Orbe Christiano temporalem Potestatem? Ubi exponitur, quod quamvis Summus Pontifex in terris Principum non habeat jurisdictionem directè quoad temporalia, tamen ex vi Pontificalis Officii habet sufficientem potestatem super omnia negotia sæcularia, quando id expedierit ad quietem & conservationem, ac Ecclesiæ defensionem, & ad bonum spirituale ac ad finem Ecclesiasticæ potestatis supernaturalem exequendam, tom.9. tract.2. resolution.17.18. pag.109. & 110. & 329.§.3. & in aliis earum not. pag.277
Et negare hanc Potestatem Summi Pontificis indirectam in temporalibus sit opinio digna gravissima censura? tom.9. tract.2. resol.329.§.3. ante medium, à vers. Equidem. pag.277
Quomodo sit intelligenda Extravag. Unam sanctam, Bonifacii VIII. t.9. tr.2.r.17.18. p.109. & 110
An Reges, & Principes recipiant suam potestatem immediate à Deo? Et quid de potestate Pontificis? tom.9. tr.2. r.20. p.110. & 325.§.8. p.268
An Clerici sint jure humano, vel divino exempti à legibus, & jurisdictione Principum sæcularium? tom.9. tract.2. resolution.1. & 2.§.4. & seqq. p.94.95. & latissime à resol.316. ad 323. & in aliis earum not. p.256. usque ad 263
His suppositis primo probatur sententia affirmativa ex locis Sacræ Scripturæ, quod Clerici sunt exempti jure Divino à legibus, & jurisdictione Principum sæcularium. t.9. tr.2.r.317. p.257
Probatur idem ex locis Conciliorum, & Sacrorum Canonum. t.9. tr.2.r.318. p.259
Idem probatur rationibus, & ex Doctorum authoritate. t.9. tr.2.r.319. & 320. p.260. & 261
Respondetur ad argumenta contraria. tom.9. tract.2. resol.321. pag.262
Expenditur locus D. Gregorii adductus. tom.9. tract.2. resol.122. pag.157
An Summi Pontifices, & Concilia habeant authoritatem inducendi hanc exemptionem invitis Principibus laicis? t.9. tr.2. late in r.329. p.277
Respondetur ad exemplum Salomonis cum Abiathar Sacerdote. t.9. tr.1.r.330. p.278
Refellitur aliud exemplum Regis Ioas. tom.9. tract.2. resol.331. pag.280
Rejicitur argumentum desumptum authoritate Boërii & Curtii, & ex cap.1. de Homicidio in 6. tom.9. tract.2. resol.332. pag.280
Expenduntur exempla Christianorum Principum adducta, & eorum leges. tom.9. tract.2. resolution.334. pagina 283
An exemptio Clericorum, dato & non concesso, quod non sit de jure divino, fuerit primario de jure Civili, & ortum habuerit ab Imperatoribus? Ubi multa scitu digna invenies. Et satis late explanatur, quod exemptio Clericorum sit de jure divino. tom.9. tract.2. tr.1. p.95. & late in r.32
An privilegium exemptionis à jurisdictione temporali Clericis concessum fuerit, & inceperit tempore Constantini? t.9. tr.2. r.3. p.99
An Principes, vel Summus Pontifex possint revocare hoc privilegium Ecclesiasticæ Immunitatis, etiam stando in sententia, asserentium hanc exemptionem non esse de jure Divino, sed tantum de jure humano? tom.9. tract.2. resol.4.325. & in multis aliis earum not. p.99. & 285
An si Immunitas Ecclesiastica esset primario ex concessione Imperatorum, non possint Principes adhuc illam restringere, & limitare? ibidem.
Et notatur, quod licet Principes non possint amplius tollere, vel limitare privilegium concessum Ecclesiasticis circa eorum exemptionem; tamen Summi Pontifices possunt tollere, & limitare privilegium aliquod, si extaret, concessum Principibus judicandi Clericos etiam per concordata? t.9. tract.2. resol.13. pag.103. & 325.§.7. pag.285
Et docetur, quod privilegium concessum Ecclesiæ, & Ecclesiasticis personis est remuneratorium, ideo non potest revocari, etiam propter ingratitudinem, & cum hoc privilegium sit concessum non subditis, transit in contractum, & ideo non est revocabile. tom.9. tr.2. r.325.§.7. & seqq. p.285
Posse Pontificem privilegia etiam remuneratoria concessa Principibus laicis revocare non est dubitandum. t.9. tract.2. resol.7. cursim in principio §.3. p.100. & in r.43. §.3. pag.124
Explanantur leges Imperatorum largientes Immunitatem clericis non esse institutorias, & concessorias, sed declaratorias, subsidiarias, executivas, & adjutrices. t.9. tract.2. r.323.§.2. & seqq. pag.282. & in resol.324. §.9. pag.285
An concordata cum Summo Pontifice possint postea revocari à Principe laico? Et quid è contra? tom.9. tr.2. resolution.13. pag.103. & late in reso.325. per totam, signanter §.7. p.285
An concordata Summi Pontificis cum aliquo Rege sint privilegium, & an sint revocata per Bullam Cœnæ. t.9. tr.2. r.12. & 7. p.103. & 100
An privilegium, cognoscendi causas Ecclesiasticas concessum Principi laico revocari possit, etiam si per consuetudinem immemorabilem tali privilegio inixam observatum fuerit? tom.9. tract.2. resol.43. & aliquid in resolution.4.6.7.8.9.12.13. & 333. pag.99.109, 101. 103. & 284
Et quid, si dictum privilegium sit concessum in vim contractus, & remunerationem? tom.9. tract.2. resolution.43. §.3. pag.124. & in resol.7.13. p.100.103. & 325.§.7. ad medium. p.285
Et explanatur, quod Imperatores, & Reges, non possunt privilegia Ecclesiæ concessa revocare. t.9. tr.2. resol.43. pag.124
Et notatur, quod per nullum contractum potest Pontifex à se abdicare supremam potestatem, quam immediate

diate à Christo habet ad disponendum ea, quæ ad conuenientem Ecclesiæ gubernationem pertinent. tom.9. tr.2. r.325. §.8. p.285
An Bulla Cœnæ tollat casus Regis Galliarum, quos privilegiatos appellant; & quid de privilegio Monarchiæ Regni Siciliæ? Et an per aliquod privilegium sit in aliquibus Regnis prædictæ Ecclesiasticæ libertati derogatum? Et an dicta privilegia Pontificia, si re vera existant Regibus Galliæ, Hispaniæ, vel aliis Principibus concessa judicandi Clericos in aliquibus casibus, & delictis sint modo per Bullam Cœnæ revocata? tom.9. tr.2. r.6. & in r.7. §.2. p.100. & in ref.8. §.ult. p.101. & in r.9. §. ult. p.102. & in resol.12. & 13. ex doctrina §.1. ad medium, p.103. & in resol.43. p.124. & 92. §. Et ideo, prope finem, p.143. & in resolution. 325. §.7. & seq. p.267. & latissimè in resol.333. à §.2. pag.282
An qui adducit, & allegat privilegium, ejus literas docere, & proferre, & in authentica forma demonstrare debet. tom.9. tr.2. ex resol.14. §.7. à lin.7. pag.105. & in resol.8. ex doctrina §.2. paulo post initium à vers. Quæri potest, p.101. & in resol.11. §.2. ad medium, à vers. & ideo; p.103. & in tract.3. ex resol.19. §.2. ante medium, à vers. & certe. p.319
Dato, & non concesso, quod Immunitas Ecclesiastica non sit ex jure divino Clericis concessa; difficultas est, an possit contra illam consuetudo prævalere. t.9. tr.2. r.2. §.9. & seqq. p.97
An consuetudo possit tribuere jurisdictionem judicibus laicis in Clericos saltem in aliquibus casibus? tom.9. tractatu secundo, late in resolution.335. & in aliis ejus not. pagina 285
Sed S. D. N. Urbanus VIII. sub die 5. Iunii. 1641. reprobat quascumque consuetudines contra libertatem Ecclesiasticam etiam cum fama privilegii. tom.9. tr.2. res.335. §.10. pag.286
An adsit tolerantia, & consensus tacitus Summi Pontificis cum dicta consuetudine, ita ut Principes aliquid licitè efficiant adversus libertatem Ecclesiasticam? t.9. tr.2. r.10. & in multis aliis ejus not. p.101
An consuetudo immemorialis probet extitisse privilegium faciendi aliquid contra Immunitatem Ecclesiasticam? t.9. tr.2. r.8.9. p.95. & 101
Et an consuetudo fundata in privilegio trahendi causas Ecclesiasticas ad laica Tribunalia nihil valeat, nec operetur, eo quod singulis annis per Bullam Cœnæ reprobentur? Ubi quod consuetudo turpis, & exprobrata etiam immemorialis non possit inducere privilegium. t.9. tr.2. r.8. §.3. p.101
An judex laicus consuetudinem inducens, vel alia introducta utens contra libertatem Ecclesiasticam incidit in excommunicationem Bullæ Cœnæ? Et an dicti judices sæculares incurrant in dictam excommunicationem, si sciant servare statutum contra libertatem Ecclesiasticam, & non impediant? tom.9. tract.2. resolut.44. pagina 124
An quod dictum est de consuetudine immemorabili dicendum est de præscriptione etiam immemorabili? Vbi quod ut consuetudo excuset, debet esse legitima, & præscripta. t.9. tr.2. r.20. §.14. p.110
An Consuetudines laicorum, & Clericorum sint validæ, etiam si sint contra libertatem Ecclesiasticam? Et quando dicimus consuetudinem Clericis, & laicis communem intelligendum est de consuetudine, quæ non præjudicat sacris canonibus, quo casu saltem consensus Pontificis desideratur, ideo concordata inter Ecclesiasticos & sæculares etiam in Concilio Provinciali facta, nisi confirmentur authoritate Pontificis nihil operari contra privilegium Immunitatis. tom.9. tr.2. r.2. §.13. post medium, p.98. & latè in r.295. p.247. & r.335. §.ult. & in aliis earum not. p.287
An Clerici possint tali exemptioni renunciare, non solum quoad negotia criminalia, sed civilia? Et an hoc procedat etiam si Clericus renunciaret tali privilegio de licentia Episcopi? t.9. tr.2. r.5. p.99
An in Regno Siciliæ possit Rex disponere ad libitum in quoscumque usus voluerit de fructibus Ecclesiarum vacantium? Et quid de consuetudine circa hoc? t.9. tr.2. r.14. pag.104
Et cursissime observatur Regem Galliæ habere tale privilegium ratione Regaliæ. ibid. §.8. & in §.1. in fine vers. Quinto, & §.10
Et notatur, quod licet in Hispania, aliisque in locis spolia, & fructus Ecclesiarum vacantium Summo Pontifici non solvantur, reservantur tamen Successori, vel cedunt Ecclesiæ. ibidem, prope finem dictæ resol.14. à vers. Et ideo.
Quid est sentiendum de aliquibus Constitutionibus Iustiniani Imperatoris, præsertim de Constitutione 3. 5.6.57. & 58. Sed advertitur leges, & sanctiones Iustiniani, & aliorum Principum circa personas, & causas Ecclesiasticas rectè communi jure derogatas esse constare. tom.9. tractatu secundo, resolution.15. pagina 108
Animadvertuntur aliqua in defensionem Immunitatis Ecclesiasticæ. Sed jam omnes fere casus in aliis Resolutionibus sunt discussi. tom.9. tract.2. resolution.16. pagina 108
Ubi asseritur represalias posse indici à judice sæculari contra personas Ecclesiasticas, sed refellitur. ibidem, §.12. pagina 109
An Summus Pontifex possit cognoscere, & judex existere competens, ubi lis aliqua, & discordia oritur inter duos Supremos Principes neminem in temporalibus recognoscentes? t.9. tr.2. r.19. p.110
An Reges in aliquo casu sint judices exemptorum, v. g. si tamen non habeant Superiorem in Regno, qui eos puniat, si delinquant? tom. 9. tract. 2. resolution.21. pag.110
An liceat Principibus Legatos, & eorum famulos attrocia scelera perpetrantes sine violatione juris gentium? Vbi pro Legatis Principum sæcularium varia exempla proponuntur. t.9. tr.2. r.23. p.111
Sed pro Legatis, & Nuntiis Summi Pontificis? ibidem, §. ult. pag.113
An sit licitum Principibus Christianis, & Magistratibus laicis discutere facultates & potestatem alicujus Nuntii, qui in illam Provinciam à Pontifice mittitur? t.9. tr.2. resol.22. pag.111
Vtrum Episcopi, & Ecclesiastici tanquam inobedientes mandatis Regis, vel ex aliis delictis possint expelli à Regno? Et an in dicto casu tam Principes, quam Consiliarii id consulentes incurrant in excommunicationem undecimam Bullæ Cœnæ? tom.9. tr.2. resol.24. & in multis aliis ejus not. p.113
Et quid, si sit tanta necessitas, ut clare & evidenter periculum esset in mora ut Pontifex non possit consuli? ibid. §.5. & in aliis not. dicti §.
An Episcopi, si non expelli à Regno saltem transmitti possint ad Summum Pontificem pro animadversione? Et exponitur *cap. filiis, vel Nepotibus 16. q.6.* tom.9. tr.2. resol.25. p.114
Et advertitur, quod hodie neque Concilium Provinciale potest formare processum in causis criminalibus attrocioribus contra Episcopum ad effectum transmittendi illum ad Summum Pontificem. Et quid propter crimen perduellionis, & assassini? tom.9. tr.2. resol.332. à §.5. usque in finem res. p.281
Vbi etiam, quod Episcopus propter hæresim non potest citari, nec puniri, sed hæc causa Papæ reservatur. ibid.
An Principes habeant jus convocandi Episcopos propter aliquod Reipublicæ negotium, vel bonum ipsarum Ecclesiarum? t.9. tr.2. r.26. p.114
An Reges possint detinere Episcopos pro gubernatione Regni

Regni seu consilii? Et an prædicti Episcopi excusentur à residentia in dicto casu? Et difficultas est, an hoc efficere possint Reges ex privilegio aliquo à Romano Pontifice obtento? Et si supradictum privilegium vere existat, an modo sit revocatum? t. 9. tr. 2. r. 27. p. 115

Et an in hoc non possit Summus Pontifex dispensare, si non adsit necessitas publica, & bonum commune, quia residentia Episcopi sit alias de jure divino? ibidem §. 4

Et advertitur, quod in Curia Regum, & aliorum sæcularium Principum fungentes munere & Officio Regii Præsidis, Confessarii, vel Consiliarii, aut Proregis non eximuntur à residentia suorum Episcopatuum & muneris; nisi ea sit hominum penuria; ut alii satis idonei minime reperiantur, qui hæc obsequia præstent? t. 9. tr. 2. r. 27. §. ult. p. 115

An Reges possint expellere Episcopum ab Episcopatu, si symoniace electus est? Et an ita facientes incurrant in censuram Bullæ Cœnæ. t. 9. tr. 2. r. 28. p. 116

An Episcopi feudatarii Regum debeant prius obedire Regi, quam Papæ, seu Metropolitano? Et an Prælati feuda à Rege tenentes teneantur in bello opem ferre, & auxilium præstare secundum feudorum conditionem? Et an Rex possit præcipere Episcopis, & Abbatibus sui Regni ut cum ipso eant ad bellum? t. 9. tr. 2. r. 29. p. 116

An collatio Episcopatuum, & aliorum beneficiorum possit à Principe laico consuetudine immemorabili, aut præscriptione acquirere? t. 9. tr. 2. r. 30. p. 116

Ubi, quod si Rex noster, & alii Reges conferunt Episcopatus, & alia beneficia, hoc ex privilegio Romani Pontificis procedere dicendum est, ibid. prope finem resol. à vers. Hinc, &c.

An Reges possint se intromittere, quando ab aliquo Episcopo non servatur aliquod Decretum Concilii Trid. t. 9. tr. 2. r. 31. p. 117

An residentia Episcoporum pertineat ad Principes sæculares? Ne item Episcopi Ecclesiarum bona dissipent? Ne decimas fructuum præter consuetas exigant, & alia similia faciant? t. 9. tr. 2. r. 32. p. 117

An Principes, seu Ministri Regii faciendo literas hortatorias ad Episcopos, ut ab aliqua mala determinatione desistant, ut est in usu in Regno Neapolitano, faciant contra libertatem Ecclesiasticam, & incidant in censuras Bullæ Cœnæ? Et quid, si in literis Princeps præcariis verbis uteretur. t. 9. tr. 2. r. 33. p. 117

An Ministri Regii possint recognoscere, & detinere in Cancellariis Bullas Apostolicas ad examinandum & executioni mandandum? Et an hoc ex concordatis & privilegio Pontificis Rex noster Bullas ejus examinet? t. 9. tr. 2. r. 34. & 35. p. 117. & 118

An Ministri Regii possint cognoscere causas Ecclesiasticas per viam violentiæ, ut vulgo dicitur? Et an Summus Pontifex hanc praxim approbet, vel saltem ex consuetudine immemorabili, vel conjuncta cum fama privilegii Ministri Regii hoc facere possint. t. 9. tr. 2. r. 36. 37. & 38. & in aliis earum not. p. 119. 120. & 122. Et late in desione posita ad p. 495. hujus t. 9

Et notatur, quod si pro facto Prælati, & judicis Ecclesiastici sit aliqua opinio probabilis inter Doctores, qui cum licite possit illam sequi, tunc re vera nullam vim, aut injuriam facit subdito, si illam sequatur, ac proinde non poterit recurrere tanquam vi oppressus ad judicem sæcularem, etiam si opinio pro subdito sit probabilior t. 9. tr. 2. r. 37. §. ult. p. 122. & in t. 8. tract. 1. resol. 23. 20. 21. pag. 16. 13. 14

Et infertur incurrere in excommunicationem Bullæ Cœnæ Religiosum recurrentem ad Regem, Prorogem vel Gubernatorem, ut vim sibi illatam à suo superiore tollat, si Religiosus per appellationem, vel alia intra Religionem potest vim vitare: & quid è contra si vim vitare non possit? t. 9. tr. 2. r. 36. §. 4. ante medium, p. 120. & in fine resol. 38. p. 122

An aliquis Princeps habeat à Pontifice privilegium in causis violentiæ arcendæ? t. 9. tr. 2. resol. 39. & in r. 7. §. 1. à lin. 5. pag. 123

An advocatio causarum spiritualium ad laica Tribunalia vetita sit sub censura Bullæ Cœnæ, si causa advocatur à judicibus Sedis Apostolicæ. t. 9. tr. 2. r. 40. p. 123

Et quid; si judices Ecclesiastici negligentes sint in hujusmodi causis cognoscendis. ibid. §. 3. & in resol. 39. §. etiam 3. pag. 131

An appellationes, quæ dicuntur tuitivæ, recte à judicibus laicis in causis Ecclesiasticis concedantur? tom. 9. tr. 2. resol. 42. pag. 123

De publicatione, acceptatione, & contrario usu legum Pontificiarum præsertim in materia Immunitatis Ecclesiasticæ. t. 9. tr. 2. r. 345. p. 302. & res. 45. & in multis aliis earum not. p. 125

An Judex laicus excusetur ab excommunicatione Bullæ Cœnæ contra ipsius transgressores, prætextu quòd non sit in sua Provincia acceptata? ibidem per totas resol. & §§. præteriti §.

Et supponitur promulgationem Romæ factam legum Pontif. sufficere, & quod constitutiones Pontificiæ non pendent ab acceptatione populi. ibid.

Et expenditur, quod SS. Papa Vrbanus VIII. in Bulla, quæ incipit Romanus Pontifex, &c. data sub die 5. Junii 1641. & publicata 14. Augusti eodem anno verbis rotundis damnavit, & improbavit omnia præjudicialia facta, & facienda contra Immunitatem Ecclesiasticam, etiam sub prætextu, quod Bullæ seu Constitutiones Pontificiæ non fuerint publicatæ, vel usu receptæ, aut contrario usu etiam decennali, & quamcumlibet longissimo, ut prætenditur abrogare &c. t. 9. tr. 2. r. 345. §. 6. prope finem. p. 304

Vbi etiam, An judices laici trahentes ad sua Tribunalia personas Ecclesiasticas extra casus à jure permissos, possint in Sacro Tribunali S. Inquisitionis tanquam suspecti de Fide, à Fidei Quæsitoribus examinari, & puniri? Et quid de Scriptoribus? ibid. §. 7

An Episcopi possint excommunicare Reges, Proreges, & eorum Consiliarios & Officiarios Regios perturbantes eorum jurisdictionem. t. 9. tr. 2. r. 46. p. 125

Et quid de Inquisitoribus non solum in Sicilia, sed in aliis Regnis? ibid. §. 3. ante medium, &c.

Sed docetur de jure novo & privilegio à Summo Pontifice obtento Reges, & Imperatores non posse ab Episcopis excommunicari propter eorum reverentiam. tom. 9. tr. 2. r. 46. §. 2. p. 125

An possit princeps prohibere, ut inhibitoriæ, quæ ad Magistratus Regios mituntur ab Episcopis, seu eorum Vicariis non promulgentur, priusquam ipsi offerantur, ut de ejus facultate promulgentur? Et quid de Pragmatica nominata *La Cathalana*? ibid. §. 4. & in res. 47. & 484. ult. pag. 125. & 126

An laicus possit incidenter cognoscere nullitatem censurarum, & ordinare ut sæculares, & Ecclesiastici illas non observent, & quod tollantur cedulones à portis Ecclesiarum? Et in dicto casu an incidant in censuram Bullæ Cœnæ, & sint suspecti de Fide? t. 9. tr. 2. r. 48. p. 126

Et docetur, quod si incidit quæstio spiritualis coram judice sæculari remittere tenetur Ecclesiastico terminandam, neque potest præcipere ut intra certum tempus illam expediat. t. 9. tr. 2. r. 48. §. 2. à lin. 7. p. 126

An Principes possint prohibere, ne Annatæ ex suis Regnis sine eorum consensu solvantur Summo Pontifici? t. 9. tr. 2. resol. 339. p. 292

An Clerici dici possint, & sint re vera vassalli Principis? t. 9. tr. 2. r. 49. & in aliis ejus not. p. 127

An Reges, ut executores Concilii Trid. possint compellere Clericos, ut illud observent. t. 9. tr. 2. r. 50. p. 127

An Reges, & Magistratus laici possint compellere Clericos ad reparationem Ecclesiarum? tom. 9. tract. 2. resol. 51. & 50. p. 128. & 127 An

An Reges, vel judices laici possint ejicere à Regno Clericum seditiosum, & perturbantem Rempublicam, & temporalitatibus privare? t.9.tr.2. r.52. & in aliis ejus not. pag.128
Sed in clausula Bullæ Cœnæ excommunicantur quomodolibet mulctantes personas Ecclesiasticas, necnon executores, & subexecutores dicti banni? tomo nono, tractat.2. resolution.52. §.2. pag.128. & in resol. 326. §. ult. pag.269
An Immunitas Ecclesiastica extendatur ad omnia delicta? Et confirmatur ex multis Conciliis judices laicos non posse clericos punire, etiam si eorum delicta sint enormia. Quod Reges Hispaniarum declararunt, & confirmarunt, in suis legibus, ut patet in prima parte, leg.61. titul.6. t.9. tract.2. resolut. 326. p.269
An personæ Ecclesiasticæ, quæ commiserunt crimen læsæ Maiestatis per Principes sæculares & eorum judices puniri possint absque prævia degradatione judicis Ecclesiastici. t.9. tr.2. r.53.54. p.129. & 327. & in aliis earum not. p.271
An si Clericus feudum à sæculari Principe teneret, possit ratione delicti etiam criminis læsæ Maiestatis personaliter distringi? Et quid de Clericis perduellionis. tomo nono, tractat. 2. resolution. 327. §. 6. & 7. pagina 273
An Clericus propter crimen læsæ Maiestatis sit degradandus, & curiæ sæculari tradendus. tom.9. tr.2. r.55. & in multis aliis ejus not. p.129
An Clerici, qui sine habitu, & Tonsura in gravissimis delictis, & criminibus se immiscent, priventur omni privilegio fori ante aliam sententiam depositionis, vel degradationis judicis Ecclesiastici? Vbi notatur dictos clericos ante trinam monitionem non esse privandos privilegio Clericali etiam fori, nec curiæ sæculari tradendos. tom.9.tr.2. r.109. p.152. & latè in r.328.121. & 162. §. 4. & in aliis earum notat. pagina 273. 157. & 174
An Clericus incorrigibilis amittat privilegium fori ante judicis Ecclesiastici declarationem, & sententiam. t.9. tr.2. r.328.§.4. p.274
Difficultas est an Clericus pro enormissimo crimine sit degradandus, & curiæ sæculari tradendus absque eo, quod non sit incorrigibilis? tomo nono, tract.2. resol.328. §.5. pag.274
An Clericus assassinus non possit à judice laico puniri, nec subjici eius jurisdictioni, nisi prius constet de qualitate assassini, & præcesserit sententia declaratoria judicis Ecclesiastici. t.9.tr.2.r.65.p.133.& 328.§.5.9.& 10. pag.274. & 276
Item est de sodomita clerico notorio? ibid. in dictis Res.
An Ecclesiasticus usurpans jurisdictionem sæcularem, an talia Regalia possint à judice laico bonis temporalibus privari. t.9. tr.2. r.56. p.130
Vbi notatur non licere iudici laico bona, ac fructus Ecclesiasticorum sequestrare, aut quod magis est occupare, etiam si bona sint ex patrimonialibus? ibid. à §.2. usque in finem resol. & in resolution. 26. §. Audiant, pagina 115. & in resolution. 70. ad medium, pagina 135. & in resolution. 255. 256. §. Restat. pagina 227. 228. & in resolut. 257 pag.229. & in tomo sexto, tract.9. ex resolut.66. §. Deinde, pag.481. & in tomo septimo, tract.6. ex resolut.33. §.1. in fine, & §. ult. post medium. p.382
Et pro exemptione bonorum Ecclesiasticorum sive sint patrimonialia sive ipsis donata, aut empta, vel quovis alio titulo quæsita, in quibus non potest iudex laicus Clericos punire, & contra ea facientes, an incurrant in censuram Bullæ Cœnæ. t.9. tr.2. r.66.§.2. & in multis aliis eius not. p.134
Avertitur exemptionem Clericorum quoad eorum bona fluxisse à iure Divino, vel saltem à iure Pontificio ante Constitutiones & leges Imperatorias; ideoque à vectigalibus, & tributis, exactionibus, aliisque muneribus dicta bona libera esse. tom.9. tract.2. resolution. 336. §.2. pag.287
An Clerici in Sacris, vel Beneficiati, qui condigne non puniuntur in foro Ecclesiastico possint à Rege privari bonis ab ipsomet Rege obtentis. tom.9. tr.2.r.57. & 257. §.2. &c. p.130. & 229
An iudex laicus possit punire Clericum in defectu iustitiæ Ecclesiasticæ? Et quid è contra? Vbi, quomodo sit explicandus textus in cap. Filiis, & Nepotibus 17. q.7. tom.9. tr.2. ref.58. 59. & 60. & in aliis earum notat. pag.130. & 131
Et explanatur, quod ius cap. *Filiis, & Nepotibus*, fuisse sublatum, & abrogatum ab Innocentio III. in cap. *qualiter, & quando*. t.9.tr.2. r.59.§.4. p.131. & in r.37. §. 3. pag.117
An iudex Ecclesiasticus possit censuris compellere iudicem sæcularem, ut suo munere fungatur. t.9.tr.2. r.60. § 3. à lin.6. p.131
An iudex laicus possit punire Clericum pœna pecuniaria, quia reverentiæ signa illi non exhibuerit, vel quia coram ipso deliquerit. tomo nono, tractat.2. resolut. 61. pag. 132. & late in resolution.66. §. 2. & in aliis eius notat. pag.133
An iudex sæcularis processans occulte Ecclesiasticum in causa criminali cum intentione postea processum præsentandi Summo Pontif. vel iudici Ecclesiastico incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ. tom.9. tr.2. ref.62. & 63. p.132
An Clericus falsum testimonium ducens coram iudice laico ab eo puniri possit? Et an vero ad effectum repellendi Clericum à testimonio possit iudex laicus per viam exemptionis cognoscere de crimine Clerici? t.9. tr.2. r.66.67. p.133. & 134
Et in supradicto casu an possit iudex si non in persona saltem in bonis punire talem Clericum? tomo nono, tractat.2. resolution.66. §.2. & in multis aliis eius not. pagina 134
An iudex laicus ex consuetudine possit iudicare in criminalibus Clericos in minoribus ordinibus constitutos? Et quid etiam de constitutis in prima Tonsura. tom.9. tr.2. r.64. & 132.§.2. p.132. & 161
An in Hispania Clerici minores non gaudeant exemptione gabellarum ex consuetudine. tom.9. tract.2. resolut.159. 160. p.173
Et notatur ex Sacra Congregatione Episcopum non posse publicare edictum, ut Clerici in minoribus debeant assumere sacros Ordines sub pœna privationis habitus. t.9. tr.2. r.64. in fine. p.133
An Princeps sæcularis possit punire Clericum delinquentem ratione officii ab ipsomet Principe concessi? tomo nono, tractat.2. resolution. 68. & in aliis eius notat. pagina 134
Et explanatur, quod non solum personæ Clericorum, sed eorum bona sunt exempta à iurisdictione laicali. ibidem §.3. & in resol.66. §.2. & in multis aliis eius notat. pag.134
An iudex laicus possit punire Clericum delinquentem in officio sæculari Medici, Chirurgi, Advocati, Tutoris, Curatoris, vel administratoris bonorum. tom.9. tr.2. ref.69. p.134
Et notatur, quod stando in affirmativa sententia venit limitanda, itaut si Clericus appareat debitor, vel in officio deliquisse executio sententiæ contra Clericum in casibus permissis non ad ipsum iudicem laicum, sed ad Ecclesiasticum spectat. ibidem in dicta resol.69. §. ult. p.135. & in r.83
An Clericus possit se subiicere iurisdictioni Regali quoad eius bona patrimonialia? Vbi, quod bona patrimonialia Clericorum gaudent privilegio exemptionis, quam Clerici renunciare non possunt. tom.9. tract.2. ref.70. p.135

An Clericus possit se subjicere judici sæculari, ut arbitro? Et in dicto casu, si Clericus nolit stare sententiæ, judex laicus non possit illum cogere. tom. 9. tr. 2. r. 71. §. 2. p. 135. & r. 83. p. 138

An judex laicus possit compellere Clericum ad restituendum depositum quoties se obligavit restituere in Tribunali judicis sæcularis. t. 9. tr. 2. res. 72. & in multis aliis ejus not. p. 135

An Clericus possit reconveniri coram judice laico de re, quæ non habet connexionem cum petitione? Ubi notatur in multis aliis casibus Clericum coram judice laico reconvenire non posse? tomo nono, tract. 2. resolut. 73. pag. 135

Ubi etiam advertitur, quod licet Clericus possit à laico reconveniri, & teneatur stare sententiæ, nihilominus sequuta sententia, non poterit à judice laico cogi ad solvendum. ibid. §. ult. & in Res. 83. & in multis aliis ejus not. p. 138

An Clericus sit conveniendus in curia sæculari pro debitis Regularibus? tomo nono, tract. 2. resolution. 74. pagina 136

An Clericus in feudalibus possit conveniri coram judice laico. t. 9. tr. 2. r. 75. p. 136

An Clericus, si conveniatur pro evictione, conveniendus sit coram judice Ecclesiastico; vel ab emptore interpellatus teneatur eum defendere coram judice sæculari. t. 9. tr. 2. r. 76. & 77. p. 136

An Clerici ex vi statuti laicalis possint conveniri pro jure congrui, vel laicos convenire? Vbi an Clerici ligentur statuto laicorum de causis compromittendis inter affines, itaut ipsi possint alios compellere, & compelli ad compromittendum? tom. 9. tract. 2. res. 78. & 159. §. 1. pag. 137. & 173

Et notatur, quod statuta laicorum prosunt Clericis, licet eis non æque noceant, unde Clerici possunt uti statutis, & consuetudinibus laicorum, quatenus concernunt eorum favorem, non autem è contra. t. 9. tr. 2. res. 78. §. 2. à linea 7. p. 137

An judex laicus possit judicare causam Clericorum, qui hæredes sunt alicujus sæcularis, & causa ante ejus mortem coram se incœpta sit. tom. 9. tr. 2. r. 79. 80. & 81. pag. 137. & 138

Et an instantia capta contra Clericum coram judice Ecclesiastico, debeat conveniri contra laicum hæredem Clerici coram eodem judice? ibidem in fine resolution. 79. pagina 137

An Clericus citatus coram laico, si putans sibi interesse compareat, teneatur stare sententiæ à judice laico latæ. t. 9. tr. 2. r. 80. §. 1. post medium. p. 138

An laicus effectus Clericus in civilibus debeat respondere in judicio, ubi prius citatus est? ibid. §. ultim. & in res. 106. p. 151

An judex laicus possit facere realem executionem sententiæ à se latæ, contra Clericum in casibus, in quibus sibi à jure cognitio permissa est. t. 9. tr. 2. res. 82. 87. 72. in fine. pag. 138. 139. 135. & res. 69. in fine, & 73. §. ult. p. 135. & r. 80. §. 1. in fine. pag. 138. & res. 106. §. ultim. pag. 152

An si adsit clausula de non alienando possit fieri executio per sæcularem judicem in prædio specialiter obligato à laico, & si Clericus illud possideat. t. 9. tr. 2. resol. 84. & 81. §. ult. p. 139. 138

An judex laicus possit etiam citare Clericum creditorem in confectione alicujus inventarii. t. 9. t. 2. r. 85. p. 139

An judex laicus possit citare Clericum ad exhibenda jura sua coram eo, quando ejus debitor petiit dilationem ex consensu majoris partis creditorum, vel si velit beneficium cessionis bonorum obtinere. t. 9. tr. 2. r. 86. p. 139

An judex laicus possit cogere Clericum, qui spoliavit laicum sua possessione ad illam restituendam. tom. 9. tr. 2. res. 87. pag. 139

An sæculares Magistratus possint cogere Clericos, ut triticum vendant, si necessitas adsit? Et an Clericus conjugatus possit adstringi ad supradicta tom. 9. tr. 2. r. 88. & 89. pag. 140

An Ecclesiastici sint exempti, & non subjiciantur legibus Principum sæcularium, quæ spectant ad Reipublicæ gubernationem, & pacem, & cum sacris Canonibus, & statu Clericorū non pugnant. t. 9. tr. 2. r. 90. & 91. p. 141

Difficultas est, an Clerici subjiciantur dictis legibus Principum sæcularium, tantum vi directiva, non autem vi coactiva. t. 9. tr. 2. r. 92. 90. §. 2. & 3. p. 142. 141. & r. 91. in fine §. 1. & seq. p. 141. & r. 94. §. Suppono. p. 144. & §. ult. & r. 96. §. Sed hæc, p. 147. & r. 98. ad med. p. 148. & r. 99. paulo post initium, p. 149. & r. 101. §. Sed. pro. & r. 214. §. Et respondeo, p. 205. & in tom. 6. tr. 1. ex doctrina r. 51. p. 38

Et notatur, quod secluso scandalo Ecclesiastici non peccant mortaliter dictas leges Principum sæcularium non observando. t. 9. tr. 2. r. 90. §. 1. ad lin. 6. & in aliis ejus notat. pag. 141

Et an Clerici si vendant frumenta ultra pretium juste à Republica taxatum peccent mortaliter sicut laici, & teneantur ad restitutionem? ibid. à lin. 7. §. 1. &c.

Et advertitur judicem Ecclesiasticum non debere, quamvis possit Clericis violantibus leges dictas eamdem pœnam insligere, quæ laicis statuta est, nec judex laicus potest ad eam Clericos condemnare. t. 9. tr. 2. r. 93. & in aliis ejus not. p. 144

An Clerici possint vendere vinum ad minutum? Et de aliquibus aliis statutis quoad materiam contra Immunitatem Ecclesiasticam. t. 9. tr. 2. r. 94. §. 1. p. 144

Et supponitur statutum esse contra Immunitatem Ecclesiasticam sive directe, sive indirecte, sive expresse, sive tacite, etiam si non loquatur de personis Ecclesiasticis. Et ideo laici taliter statuentes, quod verba non videantur infringere libertatem Ecclesiasticam, faciendo tamē fraudem quantum ad mentem, Ecclesiasticam libertatem violant; & ita statuentes possunt cogi per censuras ad declarandum eorum edictum, neque Clericos ligare, & ita determinavit Sacra Congregatio die 7. Decembris 1632. t. 9. tr. 2. r. 94. §. 2. & 4. p. 144. & r. 199. 198. §. ult. p. 196. & r. 182. §. 10. p. 184

Vbi, quod Ecclesia, & Ecclesiastici habent facultatem, ut laici possint habere liberam contractationem, & commercium cum eis, & quoties arctatur hæc libertas statutum esse contra libertatem Ecclesiasticam. t. 9. tr. 2. r. 94. §. 5. p. 145. & r. 282. §. etiam 5. p. 241

Vbi etiam, quod statutum prohibens, vel præcipiens personis Ecclesiasticis id, quod eis nec divino, nec humano jure præceptum, vel prohibitum est, erit contra Immunitatem Ecclesiasticam. t. 9. tr. 2. r. 94. §. 7. p. 146

Deinde statutum, quod Ecclesiastici efficiuntur peioris conditionis, quam laici, est contra Immunitatem Ecclesiasticam? ibid. §. 8. &c.

An si in aliqua terra Baronis vendantur comestibilia tantum in eius taberna, vulgo dicta *Zagato*, possint adhuc Clerici aperire tabernas & vendere vinum, nivem, & alia recollecta in eorum prædiis. tom. 9. tr. 2. res. 95. pag. 147

Et an possit Baro introducere in quadam terra de novo à se ædificata tabernam dictam *Zagato*, vasallis reclamantibus, & an ita facientes incurrant in censuram Canonis quinti Bullæ Cœnæ? Idem est dicendum de Communitatibus, seu Vniversitatibus civitatum, & locorum, &c. ibid. §. 1. in fine, & seq.

An Clerico vendenti vinum, frumentum, &c. ultra taxam à Principe impositam, possit justitia sæcularis dicta victualia ei in pœnam tollere, ut à lege statutum est? Et quid, si Princeps expresserit, ut ea pœna afficiantur etiā Clerici. t. 9. tr. 1. r. 96. 97. 101. curtim in §. 2. p. 147. 148. & 150

Et in dicto casu Clerici possunt puniri ab Episcopis mitiori tamen pœna. tom. 2. tract. 2. resol. 96. & 90. §. 2. pag. 147. & 141

Et

Et notatur ædilem non posse Clericum compellere, ut domum ruinosam destruat, ne vicinis noceat; neque pro plateis mundanis, ubi ipsi degunt, pœnas pecuniarias judex sæcularis extorquere possit? tom. 9. tr. 2. r. 97. §. ult. pag. 148

An Clerici, qui falsa mensura triticum, & vinum, vel oleum vendunt, vel quoad pretium rerum venalium possint puniri in mulctis pecuniariis à lege positis per judicem laicum? t. 9. tr. 2. ref. 98. 99. 101. §. 1. in fine. pag. 148. 149. 150

An judex laicus, seu ejus minister inveniens Ecclesiasticos exportantes pecuniam, frumentum, equos, &c. à Regno contra legem possit talia auferre sine fractione libertatis Ecclesiasticæ, & timore excommunicationis? t. 9. t. 2. r. 100. & 101. §. ult. & in aliis earum not. p. 150

An Clerici transgressores legum civilium possint puniri à judice laico pœna pecuniaria à lege constituta? tom. 9. tr. 2. r. 101. p. 150

Ubi in exemplum proponuntur aliqui casus, sed jam omnes magis late in suis specialibus §§. sunt discussi.

An judex laicus possit procedere contra animalia, & pecora Clericorum, & Religiosorum, quæ in alienis pascuis reperta fuerint, & damnum factum exigi? t. 9. tr. 2. r. 102. & 103. & in aliis earum not. p. 150. & 151

An Notarius effectus Clericus sit puniendus à judice laico pro falsitate quando erat laicus? Et difficultas est, quid faciendum, si talis Clericus adhuc conficeret acta, & instrumenta? t. 9. tr. 2. r. 104. p. 151

An instrumentum incussari possit coram judice laico contra debitorem qui post obligationem Clericus effectus est? t. 9. tr. 2. r. 105. p. 151.

An si quis effectus est Clericus postquam lis contra eum coram judice laico mota est, possit apponere declinatoriam pro remissione ad judicem Ecclesiasticum? tom. 9. tr. 2. r. 106. p. 151

Ubi, quod stando in prima opinione, illa multis modis limitatur.

An laicus relegatus per certum tempus, intra quod efficitur Clericus & rumpit exilium, sit à judice laico pro dicta fractione cognoscendus? Et quid è contra? t. 9. tr. 2. r. 107. & 108. p. 152

An si quis fuerit bannitus tempore, quo erat laicus, & banno durante efficitur Clericus, liberetur à jurisdictione laicali? ibid. in fine r. 107. p. 152

Et quid, si Clericus committat delictum tempore Clericatus, & post delictum ducat uxorem? t. 9. tr. 2. r. 108. in fine p. 152. & r. 147. §. 1. & 2. p. 167

An sint aliqui casus, in quibus Principes sæculares possint pœnis coërcere Clericos? t. 9. tr. 2. r. 110. & in multis aliis Ref. & §§. hujus verbi p. 153. Sed vide in dicto tr. 2. t. 9. r. 24. 25. 91. §. ult. r. 111. p. 113. 114. & 153

An si Papa faceret aliqua mandata in destructionem Ecclesiæ possit Princeps sæcularis facto, & vi resistere illis, & impedire executionem talium mandatorum? t. 9. tr. 2. r. 110. in fine. p. 153

An judex sæcularis possit capere Ecclesiasticos, & Religiosos impedientes & resistentes jurisdictioni laicali, necnon illos punire pœna pecuniaria? t. 9. tr. 2. r. 111. pag. 153. & pro captura in ref. 112. 114. 115. & 25. §. 3. p. 153. 154. 155. & 114

An judex laicus possit in aliquibus casibus capere Clericum, & detinere in carceribus ultra viginti horas? Imo neque eo tempore detinere eum possit, si breviori illum judici Ecclesiastico remittere possit? tom. 9. tr. 2. r. 113. & in aliis ejus not. p. 154

Et in dicto casu si officialis laicus capiens Clericum statim suo judici non præsentat, incidit in excommunicationem Bullæ Cœnæ? ibid. §. 2. r. 113. & in fine resol. 115. p. 154

An qui alium capit ex justa causa possit illum detinere per spatium 20. horarum, & ipsum captum judici præsentare? Et si illum detinet ex justa causa, qua pœna puniri debetur? tomo nono, tract. 7. resolut. 64. à linea 5. pag. 132

An judex laicus, & ejus minister possit capere personam Ecclesiasticam in fragranti crimine, & deducere illam sine injuria ad suum Ecclesiasticum Superiorem? t. 9. tr. 2. resol. 114. 115. 112. 111. §. 1. & seq. & resol. 25. pag. 154. 155. 153. & 114

Et qui intelligendum, si non in fragranti crimine, sed noctu cum armis prohibitis, vel mutato habitu, Clericus inventus est, an in tali casu Clericus comprehendi possit? Ubi, an judex sæcularis jure defensionis suæ, aut alterius innocentis, licite comprehendat Clericum non solum in actuali aggressione crimine patrando, præveniendo illum, sed etiam in crimine patrato, ne fugiat, ut præsentetur suo Superiori? tom. 9. tr. 2. resol. 115. §. 1. & 2. pag. 155

An minister laicalis possit spoliare Clericum armis prohibitis absque metu excommunicationis, & maximè tempore noctis? Ubi, an Clericus ferens arma possit resistere cum armis bitroario volenti eum capere? t. 9. tr. 2. ref. 116. 117. 118. 119. 110. §. 1. à vers. Puede. p. 154. 155. 156. & 153

Et in dicto casu an judex Ecclesiasticus possit compellere arma illa spoliata restituere? tom. 9. tr. 2. r. 116. in fine §. 1. pag. 155

An Clericus exercens prohibitam venationem, vel piscationem, possit spoliari à judice sæculari, vel suis ministris avibus, vel canibus, vel aliis instrumentis? ibid. §. ultim. &c.

An minister laicalis possit tollere à Clericis vestes prohibitas deferentibus? tom. 9. tr. 2. ref. 117. §. 3. ad medium. pag. 156

An ad declinandum forum judicis sæcularis sufficiat possessio Clericatus? Et an Clericus, qui in re aliquâ in Trid. sess. 23. cap. 6. præscripta deficit, ob idque foro laicali subijciatur, non solum à judice laico, sed etiam à judice Ecclesiastico possit puniri, atque judicari? Ubi notatur, quod prima Tonsura unius testimonio probatur? tom. 9. tract. 2. resol. 120. §. 1. & sequentibus. p. 157

An Clericus in Minoribus, ut gaudeat privilegio fori, opus sit ut tempore delicti, vel saltem capturæ reperiatur in Tonsura, & habitu? tom. 9. tractat. 2. resolut. 122. p. 157

An si Clericus aliquis dimisisset habitum Clericalem, & illum reassumeret etiam sine licentia Episcopi, gaudeat privilegio fori, etiam si in Synodo hoc prohibitum esset fieri? t. 9. tr. 2. ref. 122. §. 3. p. 158

An privilegio fori gaudeat Clericus incedens in habitu, & Tonsura, & per paucas vices in Choro, & processionibus interfuit, quamvis de mandato Episcopi alicui Ecclesiæ non inserviat, vel beneficium Ecclesiasticum non habeat? tomo nono, tract. 2. resolut. 123. §. ult. p. 158

An Clericus gaudeat privilegio fori, & sit à laica jurisdictione exemptus, si tantum deferat habitum, & non Tonsuram, vel è contra? tomo nono, tract. 2. ref. 123. & 124. pag. 158

An Clericus, ut gaudeat privilegio fori debeat portare non solum pallium, sed etiam togam usque ad talos? tomo nono, tract. 2. resolut. 125. 126. & 127. in fine. pag. 158. & 159

Vtrum judex laicus possit in casu contingenti cognoscere de Clericatu, vel habitu? Pro utroque ibidem in resol. 127. & 128. p. 159. & pro parte habitus in r. 126. §. 1. 127. 128. 129. & 130. p. 159. & 160. & pro parte Clericatus in ref. 127. 128. pag. 159. & in tr. 1. r. 120. cursim post medium. p. 157

Et si Clericus captus incedat in habitu laicali, an tunc possit detineri per judicem sæcularem, donec judex Ecclesiasticus

cleſiaſticus ferat declarationem, an habitus, cum quo inventus eſt Clericus, ſit Clericalis, & dum pendet talis cognitio judex ſæcularis debeat ſuperſedere à progreſſu in cauſa delicti? Et quid, ſi fama eſſet publica, & notoria, quòd ille eſſet Clericus, an in tali caſu ſtatim ſit remittendus ad judicem Eccleſiaſticum ante cognitionem Clericatus? tom. 9. tract. 2. reſolut. 126. à linea 6. p. 159

An judex laicus poſſit punire Clericum, qui aſſumpſit habitum Clericalem poſt delictum patratum intentione ſubtrahendi ſe à ſæculari poteſtate? tom. 9. tract. 2. reſ. 131. 132. p. 160

Et in dicto caſu, ſi talis dicat ſe ſuſcepiſſe habitum Clericalem ex vi voti, an ipſius juramento ſtandum ſit? ibidem §. 2. reſ. 132. p. 161

Et notatur non poſſe judicem laicum talem Clericum ordinatum in fraude punire quoad pœnam corporalem, ſed tantum quoad pœnam pecuniariam, & confiſcationem bonorum, quamvis hoc non careat difficultate, quia exempta perſona non poteſt in rebus moleſtari? tom. 9. tr. 2. r. 131. §. 3. p. 160. & reſ. 66. & latiſſimè in aliis ejus not. p. 135

In Diœceſi N. volentes ad Ordines promoveri prius adſcribuntur Eccleſiæ Cathedrali, & per annum geſtant habitum Clericalem inſerviendo eidem Eccleſiæ, prout faciunt Clerici jam Ordinati, quæritur, an in dicto anno gaudeant privilegio fori? Vbi, an omnes ſervientes Eccleſiis gaudeant privilegio fori, maximè Scholares addiſcentes, & ſervientes Eccleſiæ? t. 9. tr. 2. r. 133. & 134. p. 161. & 162

Et notatur, quod licet Clerici, qui dicuntur Salvatici, non gaudeant privilegio Canonis, neque exemptione gabellarum, tamen gaudent privilegio fori? tom. 9. tr. 2. r. 134. §. 2. p. 162. & pro privilegio Canonis in tom. 5. tr. 2. reſ. 9. §. ult. p. 129

An percutiens Clericum non deferentem habitum, & Tonſuram incurrat excommunicationem Canonis? t. 9. tr. 2. r. 135. §. ult. p. 163

An Clericus incedens cum habitu, & Tonſura, ſed non deſerviens alicui Eccleſiæ, gaudeat privilegio fori? Et notatur, quod licentia Epiſcopi deſerviendi in certa Eccleſia, ſufficit, ut obtineatur ore tenus, ſed non ſufficit ſervitium in temporalibus, ſed in ſpiritualibus, & ſufficit, ſi ſervitium præbeatur in divinis alteri Eccleſiæ, quam illi, in qua mandavit Epiſcopus, etiam ſi ſerviat Capellæ exiſtenti in Eccleſia, quæ ab Epiſcopo confraternitati laicorum eſſet aſſignata? tom. 9. tract. 2. r. 135. 136. pag. 163

Et quid, ſi deſerviat alicui Eccleſiæ, etiam ſi hoc non faciat de mandato Epiſcopi? tom. 9. tr. 2. reſ. 136. §. 2. à linea 6. p. 163

An Clericus deſerviens Eccleſiæ de mandato, & ex licentia obtenta à Vicario Epiſcopi gaudeat privilegio fori? r. 9. tr. 2. r. 137. p. 164

Vbi infertur, quod forma legis non poteſt per æquipollens adimpleri? ibid. §. 3. ad medium, &c.

An adſcriptio in Eccleſia hodie non ſit neceſſaria de mandato Epiſcopi, ſed ſufficiat, quod realiter fiat ſervitium in divinis? t. 9. tr. 2. reſ. 136. §. 2. poſt medium. p. 163. & in reſ. 137. §. ult. p. 164

An Clerici Minores, ut gaudeant privilegio fori debeant in Dominicis diebus cum ſuperpelliceo Divinis intereſſe? t. 9. tr. 2. reſ. 138. p. 164

Et an hoc intelligendum ſit non rigide, id eſt pro omni tempore, ſed pro majori parte ipſius? ibid. §. 2. à lin. 5.

An Clerici in Minoribus obſervantes requiſita Concilii Tridentini, gaudeant omnibus privilegiis, quibus gaudent Clerici in Sactis conſtituti? t. 9. tr. 2. r. 139. p. 164

An judex laicus poſſit punire Clericos in Minoribus conſtitutos? Ubi explanantur omnia, quæ determinavit Concilium Tridentinum ſeſſ. 13. cap. 6. ut quis gaudeat privilegio fori? tom. 9. tract. 2. reſol. 140. p. 165

Vtrum Clericus habens beneficium, ſed non deſerens habitum, & Tonſuram, nec alicui Eccleſiæ deſerviens gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 141. & 140. §. 2. p. 165

An ſi dictus Clericus habeat tantum titulum, & collationem beneficii, non autem poſſeſſionem, gaudeat privilegio fori, & ſit à jurisdictione laica exemptus? Et an hoc etiam procedat in Clerico poſſidente beneficium, ſed ſine redditibus? t. 9. tr. 2. reſ. 142. p. 166

An Clericus, qui habet tantum poſſeſſionem ſuper aliquo beneficio, gaudeat tanquam Beneficiarius privilegio fori, itaut ſit exemptus à jurisdictione ſæculari? Et quid, ſi non incedat in habitu, & Tonſura? tom. 9. tr. 2. reſ. 143. p. 166

An Capellanus, cui Capella in perpetuum, vel in titulum fuerit à Papa, vel Epiſcopo aſſignata gaudeat privilegio fori? Et quid eſt dicendum ſi habeat Capellaniam, vel beneficium vulgare dictum, ſervitium Miſſarum? Et quid, ſi Clericus habeat Præſtimonium, ſeu Fratraſiam, ſi dictum Præſtimonium poſſideat in titulum perpetuum, & aliquod ſpirituale annexum habeat? tom. 9. tr. 2. reſ. 144. p. 166

An habens Coadjutoriam à Papa conceſſam gaudeat privilegio fori? Et quid, de clerico, qui beneficium obtinet, quod obtinere non poterit, puta quia illegitimus, irregularis, vel ſi ordinatus eſt cum falſis dimiſſoriis, vel ſine illis? t. 9. tr. 2. r. 145. §. 1. & 2. p. 166

An ordinatus ante legitimam ætatem, vel extra tempora, & ſine dimiſſoriis, aut cum falſis, vel per ſymoniam aut ab Epiſcopo impedito ordines faciendi, v. g. excommunicato, ſuſpenſo, interdicto, &c. an gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 146. p. 167

An qui beneficium habens delinquit, & poſtea matrimonium contrahit, ſit à judice laico puniendus? t. 9. tr. 2. reſ. 147. p. 167

An Clericus conjugatus cum unica, & Virgine, veſtes Clericales, & Tonſuram deponens, ſi poſtea illas reaſſumat, gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 148. p. 167

An Clericus, qui poſt delictum commiſſum tempore, quo omnia requiſita habebat, ut fori privilegio gauderet, effectus ſit bigamus iniens aliud matrimonium, an gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 147. §. ult. p. 167.

An Clericus ſolutus in Minoribus tempore delicti, ſi poſtea viduam ducat, ex bigamia amittat privilegium fori? t. 9. tr. 2. r. 149. p. 167

An ſit bigamus, itaut amittat privilegium fori, ſi quis fœminam à ſe prius cognitam ducat poſtea in uxorem? ibid. §. 2. r. 149. p. 167

An judex laicus poſſit cognoſcere, ſi Clericus ſit bigamus? t. 9. tr. 2. r. 150. p. 168

An miniſter laicalis jurisdictionis poſſit exercere jurisdictionem circa Clericos conjugatos non in criminalibus, ſed in civilibus? t. 9. tr. 2. r. 151. & 152. p. 168

An omnis negociatio, quæ aliis Clericis prohibita eſt, etiam Conjugatis Clericis prohibita cenſeri debeat? t. 9. tr. 2. r. 151. in fine. p. 168

An Clericus conjugatus, poſt dimiſſum habitum, & Tonſuram, ſi pro delicto aliquo in Curia laicali eſt citatus, & ob contumaciam condemnatus fuerit, ſi deinde reaſſumpto habitu, & Tonſura, modo non in fraudem Eccleſiæ deſerviat, an poſſit à judice laico propter delictum in carcerem conjici, aut perſonaliter adſtringi? Ubi docentur, quod ſi Clericus Conjugatus pro crimine Capiatur, incedens ſine habitu, & Tonſura, & deinde è carcere fugiens habitum, & Tonſuram reaſſumat, & in ea iterum capiatur, an gaudeat privilegio fori? ibidem §. 3. per totum, & in reſ. 152. p. 168

An Græcus, qui poſt contractum matrimonium, iniatus eſt minoribus Ordinibus gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 153. p. 169

Et docetur Clericos in Minoribus conjugatos Orientales, quos

quos Græcos appellamus gaudere privilegio Canonis, & fori etiamsi Ecclesiæ non deserviant? ibidem propè fin. §.2

An uxores Clerici Græci, vel Latini in Minoribus constituti gaudeant privilegio fori in casu, quo ejus vir gaudeat? Et non solum vivente viro, sed etiam mortuo, durante viduitate, itaut uxor Clerici, quæ commisit homicidium, vivente, marito, vel durante viduitate, debeat conveniri coram Episcopo, non autem coram judice sæculari? t.9. tr.2. resol.154. 155. 156. §.2. & in aliis earum not. p.170. & 171

An uxores Equitum D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. gaudeant privilegio fori, etiam mortuo viro, donec alteri nubant? t.9.tr.2.r.156. & 157. p.171

Et quid dicendum est mortuo viro, si in viduitate permaneant de exemptione gabellarum, quod idem dicendum est de uxore Clerici conjugati, & Sacerdotis Græci? ibid. in res.156. & latè in res.157. p.171. & in fine res.154. p.170

Et quo sequitur non esse denegandam absolutionem viduæ olim uxori Equitis D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. si gabellas defraudet. ibidem in fine resol.156. p.171

An viduæ, & pupilli professorum, Doctorum, Medicorum, studiosorum, ipsiusque servientium, parentorum, maritorumque prædefunctorum, gaudeant Immunitatis commoditate, id est privilegio fori? t.9.tr.2.r.157. latè ante med. §.1. usque in fin. res.p.171. & in r.161. à lin.6. pag.174. & in tract.8. res.3. §.2. & in resol.7. pag.443. & 447. ante medium. Et hæc exemptio & pro parte in t.6. tr.1. ex lata doctrina res.132. in diversis ejus vers. signanter ad lin.6. §.1. & in fine §. Sed his, vers. Nono accedit, sed lege eam per totam, & non pigebit. p.92

An filii Clericorum gaudeant privilegio fori, itaut judex laicus illos punire non possit? Et an hoc intelligatur tantum de filiis legitimis, & vivente Patre? t.9.tr.2. res.158. 159. & 157. §.7. p.173. & 172

Et an supradicti filii Clericorum gaudeant exemptione gabellarum? ibid. in fine res.158. p.173

An Clericus emphytenta sit conveniendus coram judice laico ad solutionem laudemii, vel coram Ecclesiastico? t.9.tr.2.r.159. in fine. p.173

An familia laica Clericorum gaudeat privilegio fori? Et difficultas est de servis Clericorum temporalibus, & conductoriis. t.9.tr.2.r.160.§.2. p.173

An servi perpetui Clericorum, etiamsi sint Mauri, Turcæ, & à Catholica Ecclesia alieni, gaudeant tamen privilegio fori? tom.9. tract.2. resol.160. §. primo, & ultimo. p.173

An Religiosus professus, qui miscuit se in criminibus enormibus, amiserit privilegium fori, itaut sine metu censurarum possit illum judex laicus punire? Et supponitur Religiosum professum nunquam perdere privilegium fori etiamsi apostataret à Religione, habitumque dimitteret, quia privilegium fori est indultum à jure divino. t.9.tr.2.r.162. p.174

Et quæ sunt necessaria, ut Religiosus, & Clericus perdant privilegium fori? ibid. à §.4. usque ad 9. & in res.409. per tot. p.152

Et an in supradicto casu Religiosus à suo Superiore sit degradandus, & Curiæ sæculari tradendus; quod idem dicendum est de Clerico. t.9. tr.2. r.162. §.10. & seq. p.175. & latè in res.328. p.273

An Novitii in Religione Clericorum Regularium tempore hospitii gaudeant privilegio Canonis & fori? Ubi an Novitius cum licentia P. Generalis acceptatus in nostra Religione ante pubertatis annum, sit propriè Novitius, itaut gaudeat privilegio Canonis, & fori? t.9.tr.2.r.163. p.176

Et pro Novitiis in aliis Religionibus in res.263. cursim in duabus ult. ejus lin.

An impuberes admissi ad Religionem ante annos pubertatis gaudeant privilegio Canonis, & fori? t.9. tr.2. res.163. §.4. p.177.

An supradicti Novitii hospites gaudere etiam debeant privilegio exemptionis gabellarum, si aliqua bona possideant? ibid. §.5

An illi, qui assumpto aliquo habitu Religioso adhibentur ad servitium & obsequia Monialium, & ad petendum pro ipsis eleemosynam, gaudeant privilegio Canonis, & fori? t.9. tr.2.r.263. p.232. & r.176. §.1. in fine. pag.182. & pro privilegio Canonis in tom.5. tr.2. recitanter in §. Notandum est.

An Novitius ob delictum ab eo ante Religionis ingressum commissum sit ad judice laico puniendus, etiam si hoc in fraudem fecerit? Et an possit judex laicus punire in pecunia & bonis, non autem in corpore? tom.9. tr.2. r.164. & 165. p.177

An Novitius, habitu Religionis dimisso, possit à judice sæculari puniri ob delictum tempore Novitiatus commissum? Idem est de Religiosis emissis è Societate Jesv, si uxorem ducant, vel liberi in sæculo maneant? t.9. tr.2. r.166. p.178

Ubi notatur non posse Novitium cogi à Prælato Religionis ad luendam pœnam delicto suo condignam, etiamsi re integrâ, id est ante cœptum judicium discedere velit à Religione. ibid. §.4

An Equites Novitii D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, & sancti Joannis, &c. gaudeant privilegio fori? Et quid, de ipsis Equitibus jam professis D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. t.9. tr.2. resol.167. & 168. pag.178. 179

Et quid de exemptione gabellarum supradictorum Equitum Novitiorum? ibid. in res.167. ad lin.3. §.2. & in aliis ejus not. p.178

An judex laicus possit civiliter, seu criminaliter cognoscere causas adversus Equites D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. Et an dicti Equites gaudeant privilegio Canonis & fori? t.9. tr.2. r.169. p.179

An Fratres D. Joannis, qui portant mediam Crucem albam gaudeant privilegio fori, & gabellarum? tom.9. tr.2. r.170. p.179

An Milites D. Joannis gaudeant privilegio fori? t.9 tr.2. r.171. p.180

An Milites S. Stephani, S. Lazari, Avis, & Montesæ gaudeant privilegio fori? t.9. tr.2. res.171. §.3. & 4. & res.172. p.180. & res.167. §.ult. p.178

Et quid est dicendum de quibuslibet Religionibus militaribus tria vota emittentibus in manibus Prælati à Sede Apostolica approbatis? Secus autem dicendum est de Equitibus aurei Velleris, S. Michaëlis, Annunciationis B. Mariæ Virginis, & de Militibus Garreriorum, & de illis vulgò dictis *de la Banda*, & de omnibus aliis absque Sedis Apostolicæ authoritate erectis. t.9.tr.2.r.171. §.4. ad med. p.180. & r.167. §. ult. p.178

An Principes laici possint imponere, & exigere gabellas ab Equitibus D. Joannis, D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, Avis, Montesæ, S. Lazari, S. Stephani, &c. & adhuc Novitiis? t.9. tr.2. res.262. 167. §.2. & in aliis earum not. p.231. 178

Et an supradicti Equites sint verè Religiosi? tom.9. tr.2. res.262. à lin.5. p.231. & in res.167. breviter in §.1. p.178. & resol.169. cursim in principio. pag.179. & magis latè in tom.7. tr.3. ex res.54. §.1. p.270. & ibi in tr.1. res.99. §.2. p.75. & res.100. p.76. & in t.5. tr.7. res.34. §. Adde. p.333. & res.35. §.1. propè fin. p.334. & res.36. §. Nec valet. p.335

Et infertur dictos Equites posse confiteri cum Sacerdote sæculari non approbato ab Ordinario, sicut possunt alii Regulares, quod est valde notandum. tom.7. tr.1. res.87. in fine. p.64. & res.96. §.1. p.71. & res.99. §.2. p.75. & res.100. p.76. & in tom.1. tr.3. resol.22. §. Quoad secundum, & seqq. p.97. & in tom.2. tr.2.

ref. 22. §. 2. ante medium. pag. 171. & in tom. 3. tr. 1. refol. 39. §. ult. pag. 49. & ref. 79. §. Ex quibus, ante medium. p. 101. & in t. 9. tr. 2. ref. 262. inter medium, & finem, verſ. & docet. p. 232

An Rectores Hoſpitalium gaudeant privilegio fori, licet Hoſpitale non fuerit erectum authoritate Epiſcopi. t. 9. tr. 2. r. 173. & 177. in fine. p. 180. & 182

An Eremitæ gaudeant privilegio fori? Et quid de Eremitis profugis, qui non ſubſunt alicui Superiori Eccleſiaſtico? t. 9. tr. 2. r. 174. p. 181

An Tertiariæ D. Franciſci, ſeu Bizoche, vel Beatæ, ut vocant, gaudeant privilegio fori, & Canonis, & exemptione gabellarum? t. 9. tr. 2. r. 175. p. 181

An dictæ Tertiariæ poſſint conſequi legatum pro Monachatu, non obſtante quod vivant in propriis domibus. t. 9. tr. 2. r. 175. §. ult. & in aliis ejus not. ibid.

An viri Tertiarii Ordinis S. Franciſci, aliique ſimiles ſi collegialiter vivant, ſeu in clauſtris habitent, gaudeant privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 175. §. 2. ibid.

An oblati viventes in aliquo Monaſterio cum aliquibus conditionibus gaudeant privilegio fori? tom. 9. tract. 2. ref. 176. pag. 182

An Confraternitates laicorum gaudeant privilegio fori, itaut Epiſcopis ſint ſubjectæ? Et quid, ſi in eis opera charitatis, & pietatis, & exercitia ſpiritualia exerceant, etiamſi authoritate Epiſcopi non ſint fundatæ? Vbi an bona ſupradictarum Confraternitatum poſſint alienari ſine aſſenſu Apoſtolico? t. 9. tr. 2. r. 177. p. 182

An judex laicus poſſit dirimere controverſias ortas inter Confraternitates incedendi in aliqua proceſſione? t. 9. tr. 2. r. 178. ibid.

An ſint exempti ab onere hoſpitandi Patres, fratres, & nepotes Clericorum, dum una ſimul habitant? Vbi notatur Magiſtratus ſæculares non poſſe hoſpitari facere milites in domibus Eccleſiaſticarum perſonarum, quamvis laicis locatis. t. 9. tr. 2. r. 179. p. 183

An Epiſcopus poſſit cognoſcere de delicto admiſſo à laico officiali ſuo? Et an carcerarii, Fiſcales, Commiſſarii, Magiſtri, Litores, Notarii, Actuarii, &c. Curiæ Epiſcoporum, & Bariſellus Epiſcopi etiamſi ſint laici in omnibus delictis etiam commiſſis extra Officium, quamvis non habeant requiſita Concil. Trid. t. 9. tr. 2. r. 180. & 181. §. ult. & in multis aliis earum not. p. 183

An Epiſcopi poſſint excommunicare judices laicos, qui volunt cognoſcere delicta ſuorum officialium, & famulorum? t. 9. tr. 2. r. 180. in fin. & 181. ibid.

An familia laica Epiſcoporum gaudeat privilegio fori, id eſt, familiares commenſales, vel conducti, & mercede ſervientes Epiſcopis, qui domeſticis ſervitiis mancipantur, quamvis non habeant requiſita Concil. Trident. t. 9. tr. 2. ref. 181. §. 1. & 2. p. 183. & ref. 182. 183. §. ult. p. 184. & ref. 133. §. 6. p. 162. & in tr. 8. ref. 2. §. 2. poſt med. p. 442. & r. 8. à lin. 6. p. 448. & ibi lege declarationes adductas in ref. 4. p. 443

An familia laica Epiſcopi Titularis, vel aliorum Prælatorum habentium territorium, & jura Epiſcopalia cum poteſtate juriſdictionis, ut eſt in Sicilia, Archimandrita Meſſanenſis, &c. gaudeat privilegio fori? Ubi in caſu occurrenti, an pro delicto punienda ſit ſupradicta familia laica Epiſcopi Titularis ab Ordinario loci, & non ab ipſo Epiſcopo Titulari? tom. 9. tract. 2. ref. 184. p. 186

An familia laica Vicarii Epiſcopi gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 185. p. 187

An judices laici poſſint præſcribere numerum ſatellitum Epiſcoporum, vulgò dictorum *Alarii*? t. 9. tr. 2. reſolut. 186. ibid.

An offendentes Curſorem, ſeu alium Miniſtrum Epiſcopi, non in executionem officii, ſed ex odio, & inimicitia privata, ſint puniendi ab Eccleſiaſtico, vel à judice ſæculari? Et an ſaltem ſit caſus mixti fori? tom. 9. tr. 2. r. 187. ibid.

Ubi in exemplum alii diverſi caſus de offendentibus Clericum, Conſiliarios Principes, & Miniſtros S. Inquiſitionis.

An Epiſcopi poſſint viſitare Hoſpitalia etiamſi à Patrono in ipſius fundatione aliter cautum ſit; maximè conſentiente ipſo Epiſcopo? Et quid in caſu negligentiæ, ſi fundator, aut teſtator alios executores non ſubſtituerit? t. 9. tr. 2. r. 188. p. 188

An Epiſcopus poſſit viſitare Hoſpitalia, & Confraternitates quoad decentiam cultus, etiamſi exiſtant ſub protectione Regum? Vbi, quod licet Epiſcopus non viſitet Capellas particulares & exemptas, tamen poteſt inquirere, an decenter ibi Sacra miniſtrentur. tom. 9. tr. 2. ref. 189. p. 189

An juriſdictio temporalis Archiepiſcopi Montis-Regalis ſit à Rege Guillelmo II. ita ei conceſſa, ut omnem ſuperioritatem à ſe abdicaverit, & poſſit ab illo exerceri per Gubernatorem Eccleſiaſticum? t. 9. tract. 2. ref. 190. pag. 190

Vbi infertur, quod quando ſumus in dubiis, vel diverſis opinionibus illa eſt ſequenda, quæ favet Eccleſiæ, & ejus juriſdictioni, etiamſi contraria ſit communis, ibid. propè fin. ref. 190. p. 193. & latiſſimè in ref. 201. & in multis aliis ejus not. p. 197

An quando Clericus inſtituit hæredem alium Clericum, vel laicus condidit teſtamentum ad pias cauſas poſſit judex Eccleſiaſticus dicta teſtamenta publicare? t. 9. tr. 2. r. 191. p. 193

Et in dicto caſu, an inventarium ſit faciendum ante judicem Eccleſiaſticum? ibid. in fine dictæ ref. 191

An mortuo Epiſcopo inventarium pro ſpolio poſſit fieri à judice laico? t. 9. tr. 2. r. 192. p. 193

An judex laicus poſſit cognoſcere in cauſa hæreſis, ſi agatur de quæſtione facti? t. 9. tr. 2. r. 193. 194. & in aliis earum not. p. 194

Judex laicus non poteſt cognoſcere de crimine ſortilegii, quando hæreſim continet. t. 9. tr. 2. ref. 193. in fine. p. 194. & in t. 5. tr. 10. r. 103. p. 453

An judex laicus poſſit punire Apoſtatas? tom. 9. tract. 2. ref. 195. p. 194

An Reges poſſint ſtatuere, ut familiares S. Inquiſitionis non gaudeant privilegio fori in aliquo delicto ſine conſenſu DD. Inquiſitorum? Vbi, quod hoc privilegium fuit conceſſum propter benemerita, & ſervitia facta à Tribunali S. Officii ad bonum publicum: ergo eſt remuneratorium, quod tranſiit in vim contractus, & factum eſt irrevocabile, maximè ut conceſſum non ſubdito. t. 9. tr. 2. r. 196. p. 195

An ſi Princeps conderet ſtatutum abrogans aliud ſtatutum, quod Clericorum exemptionem continebat, peccet contra Immunitatem Eccleſiaſticam, & alter volens incurrat in excommunicationem Bullæ Cœnæ? t. 9. tr. 2. r. 197. p. 195

Et advertitur ſtatutum eſſe contra libertatem Eccleſiæ, quando eſt contra libertatem unius Eccleſiæ tantum. ibid. in fine dictæ ref. 197. p. 196

An ſtatuta laicorum etiam favorabilia Clericis ſint valida? t. 9. tr. 2. ref. 198. & in aliis ejus not. p. 196

An ſtatuta, & leges Principum ſæcularium, etiam licita, & honeſta propter bonum commune, & neceſſitatem, aut publicam neceſſitatem facta ſint, & quæ privilegia Eccleſiæ non læderent, adhuc non ligent Clericos? t. 9. tr. 2. r. 198. §. 2. & in multis aliis ejus not. p. 196

Quid facere debeat Epiſcopus, dum judices laici edunt aliquod ſtatutum contra libertatem Eccleſiaſticam? Vbi docetur, quod ſtatuentes poſſint cogi per cenſuras, ut declarent, quod non comprehenduntur Eccleſia, & perſonæ Eccleſiaſticæ. t. 9. tr. 2. ref. 199. & in aliis ejus not. p. 196

Quando ſtatuta laicorum ſint contra Immunitatem Eccleſiaſticam? Primo, quando Eccleſia, & perſonæ Eccleſiaſticæ prohibentur, aut impediuntur uti rebus, aut facultati

facultatibus à jure communi sibi concessis, &c. t. 9. tr. 2. r. 200. & in multis aliis ejus not. p. 196

Et an quando Ecclesiasticæ personæ efficiuntur timidiores. t. 9. tract. 2. res. 200. §. 3. & seqq. pag. 196. Vbi alii quatuor casus. Sed jam omnes in suis specialibus §§. sunt adnotati.

Quando sumus in dubiis, vel opinionibus, an aliquod statutum sit contra Immunitatem Ecclesiasticam, an debeamus opinionem, quæ favet Ecclesiæ amplecti? t. 9. tr. 2. res. 201. p. 197. & in fine. §. 9. r. 162. p. 175. & latè in §. 5. r. 190. p. 190. & in fine res. 195. p. 194. & in res. 207. §. 7. p. 200. & in res. 214. §. 1. ad med. p. 203. & ibi in tr. 1. r. 42. §. 2. propè fin. p. 30. & in res. 118. §. ult. p. 73. & in res. 128. in fine §. 9. p. 84. & ibi in tr. 3. res. 11. §. 1. ad med. p. 311. & ibi in tr. 8. res. 4. §. ult. p. 445. & in tom. 6. tr. 7. res. 119. §. 5. ad medium. pag. 374

An Principes statuentes ne in eorum statu possint ædificari de novo Ecclesiæ, & Monasteria sine eorum licentia, derogent Immunitati Ecclesiasticæ? Vbi, an Constantinus Imperator concesserit facultatem, ut Ecclesiæ per totum Orbem ædificari possint? t. 9. tr. 2. r. 202. & 203. p. 197. & 198

An Principes possint statuere, ne beneficia Ecclesiastica exteris conferantur? tom. 9. tract. 2. res. 204. & 205. §. ult. pag. 198

Et infertur non esse liberum Magistratibus, & judicibus sæcularibus literas Pontificias rejicere, quarum authoritate beneficia exteris conferuntur. t. 9. tr. 2. res. 204. §. 2. pag. 198

An possit Romanus Pontifex juri patronatus laicorum derogare, si velit? ibid. propè fin. res. 204

An statuta, in quibus cavetur, ne quis possessionem apprehendat alicujus Ecclesiæ, vel beneficii sine facultate Principis, vel suorum Ministrorum sint contra libertatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 2. r. 205. p. 198

Et an hoc procedat in Regibus, qui ex privilegio Pontificis habent collationem, &c. ut in eorum Regnis nullus exterus beneficium obtinere possit? ibid. §. ult.

An judex, & Minister Regius possint cognoscere causam, cum agitur, v. g. ut Petrus recuperet Ecclesiæ possessionem, à qua est ejectus per vim; vel retineat beneficii possessionem, in qua ab alio turbatur; neque ob receptam consuetudinem hæc causa ad judices sæculares pertinere potest, neque potest adduci tolerantia Pontificis? t. 9. tract. 2. relolut. 206. 207. & 330. §. 3. pag. 198. 199. & 279

An judex laicus, si pro sua jurisdictione habeat opinionem probabilem, sed excommunicatur ab Episcopo, vel declaratur incidisse in excommunicationem latam à jure, stante probabilitate contraria, sit verè excommunicatus, & teneatur ei obedire? t. 9. tr. 2. r. 207. §. 5. & 6. & in aliis ejus not. p. 199

Vbi, in conflictu opinionum illa est sequenda, quæ favet Ecclesiæ. Vbi etiam, quod opinio communis non est attendenda, quando altera contraria favet jurisdictioni Ecclesiasticæ. ibid. §. 7. & latè in multis aliis ejus notationum.

An saltem, quando v. g. est dubium, an statutum sit, vel non sit contra Immunitatem Ecclesiasticam, consulendus sit prius Summus Pontifex? ibidem ad medium dicti §. 7

An si Princeps statuat, ne suis privilegiis potiantur ji, qui subditi non sunt, an fiat contra Immunitatem Ecclesiasticam, & Clerici illis non possint uti? t. 9. tract. 2. res. 208. pag. 200

Quædam civitates habent privilegium, ut qui ad eas confluant habitationis causa, non possint per quinquennium ab eorum creditoribus constringi; quæritur, an si Princeps in causa particulari statuat per publicam scripturam, ne aliqui debitores, inter quos nominat quendam Sacerdotem, possint dicto privilegio frui, vel hoc statutum sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 2. r. 209. p. 201

An statutum, quando fundatur in publica utilitate, & necessitate politica, etiamsi faciat mentionem de Clericis, sit invalidum, & lædat Immunitatem Ecclesiasticam? t. 9 tr. 2. r. 209. §. 4. p. 201. & res. 210. p. 202. & in aliis multis positis in adnot. ejus ultima.

An statutum, si tollat Clericis ea, quæ tanquam civibus sibi competunt, sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? t. 9. tract. 2. res. 211. & in multis aliis ejus notationum. pag. 202

An statuta prohibentia extractionem, vel introductionem annonæ, videlicet vini, frumenti, tritici, olei, bladæ, leguminum, & hujusmodi deferri, vel introduci in civitate, comprehendant Clericos, extrahentes, vel introducentes hujusmodi bona, vel fructus in suis prædiis recollectos? t. 9. tr. 2. r. 212. 213. §. 2. p. 203

An statuta, quæ non efficiuntur animo præiudicandi Ecclesiasticos, sed propter bonum commune infringant libertatem Ecclesiasticam? t. 2. tr. 2. r. 214. §. 16. p. 206

An Principes possint statuere, ne laici vendant Clericis, vel emant, ne molant, aut coquant panem, aut ne exhibeant aliqua alia servitia, vel obsequia; an ita statuentes incidant in excommunicationem Bullæ Cœnæ? t. 9. tr. 2. r. 215. p. 207

An statutum laicorum prohibens generaliter librorum impressionem, absque eorum licentia comprehendat Clericos? Et an Episcopi possint hoc statuere? tom. 9. tr. 2. r. 216. p. 207

An Pragmatica super Chartam, vulgò dictam *Papelsellado*, violet Immunitatem Ecclesiasticam? tom. 9. tract. 2. res. 217. ibid.

Vbi, quod ex justa causa Rex potest concedere venditionem aliquarum rerum, & monopolium circa aliquas merces. ibid. in §. 4. & 12

An Principes, si per aliqua statuta disponant de his, quæ ad funera & exequias pertinent, efficiant contra libertatem Ecclesiasticam, & sint excommunicati? Vbi plura circa hoc explanantur, & distinguntur. tom. 9. tr. 2. r. 118. p. 210

An lex, seu statutum, quod aliquis adiens hæreditatem non confecto inventario, teneatur ultra vires hæreditatis, comprehendat Clericos, Ecclesias, & Monasterios? t. 9. tr. 2. r. 219. p. 211

An statutum, ut quis, qui nondum habet ius in re bonorum, quæ possessurus est, Dominus sit, si non ingrediatur Religionem, sin vero amittat, an tale statutum sit illicitum, & contra Immunitatem Ecclesiasticam? Idem est, si in testamento aliquis apponat dictam conditionem. t. 9. tr. 2. r. 220. p. 211. & in tom. 6. tr. 8. res. 42. pag. 332

An si legentur ducenta si nubat, centum vero si Religionem ingrediatur, debeantur ducenta Religionem ingredienti? ibid. in fine res. 220

An Principes possint leges condere circa matrimonium, & eius impedimenta? t. 9. tr. 2. r. 221. & 222. p. 212

Et quid circa accessoria, & accidentalia matrimonii; v. g. circa dotem & lucrum dotis; vel donationem inter virum, & uxorem; disponsalitiam largitatem; filios spurios, & illegitimos, & similia? ibid. in §. 2. res. 221

An Principes laici quoad suos subditos possint statuere, & inducere impedimenta dirimentia, vel dissolventia matrimonium? t. 9. tr. 2. r. 222. 340. 341. & 342. latissimè. p. 212. 293. 297. & 298. Vbi expenditur locus Concil. Trid. de cognitione causarum matrimonialium, & respondetur ad argumenta contraria. ibid. in resol. 341. 227. 228. 229. & 279. §. 5. pag. 293. 215. & 237

Et notatur fideles subiectos Principibus Ethnicis non adstringi impedimentis matrimonium dirimentibus juxtà ritus & leges eorum civiles. t. 9. tr. 2. resol. 340. §. 14. ad medium. p. 296

Difficul

Difficultas est, an si Princeps Christianus de facto apponeret aliquod impedimentum dirimens matrimonium, non obstante hac reservatione factum teneret, & matrimonium contractum cum tali impedimento validum esset. t.9.tr.2.r.222.§.4. & 5. p.212
An vero sola consuetudine possit induci impedimentum dirimens matrimonium? ibid. in fine res. 222. p.213
Et asseritur singularem unius Doctoris sententiam, si sustinet valorem matrimonii esse præferendam communi opinioni. t.9.tr.2.r.340.§. ult. p.296. & latè in t.2. tr.6.r.135. & in aliis ejus not. p.412
An valeat statutum, in quo cavetur, ne filia, vel filius possit contrahere matrimonium sine consensu Patris, aliàs cadat ab hæreditate? t.9.tr.2.r.223.224.226. propè fin. p.213.214. & latè in res.343.p.299
Et notatur Patrem non debere, nec posse in foro conscientiæ exhæreditare filiam, etiam stantibus his legibus si nupserit contra eius voluntatem; nec posse Confessarium absolvere Patrem in articulo mortis, nisi prius revocet testamentum, ubi eam exhæreditavit. t.9.tr.2.r.223.§.3. in fine. p.213
An testator possit disponere, ut sua filia nubat de consilio alicuius? ibid. §.2. in fine.
An Pater incurrat excommunicationem Concil. Trident. si iniustè impediat matrimonium filiorum? ibid. §. 3. ad medium.
An statutum disponens, & puniens mulierem matrimonium cum hominibus alterius civitatis contrahentem, & nubentem cum sua familia privandam fore hæreditate, & si ei sit quæsita, sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? t.9.tr.2.r.225.p.214
An filii debeant adimplere sponsalia à Parentibus promissa? t.9.tr.2.r.243.p.213. & latè in tom.2.tr.6. res.58.p.365
An Princeps laicus possit imponere pœnas, ne matrimonium inter consanguineos contrahatur, & illas exigere, etiam impetrata à Pontifice dispensatione? t.9. tr.2.r.226.p.214
An laicus sit judex competens, quando agitur de possessorio matrimonii? t.9.tract.2.resol.227.279.§.5. p.215.237. & latè in res.341.p.297. Vbi expenditur locus Concil. Trident. de cognitione causarum matrimonialium.
An iudex Ecclesiasticus sit iudex competens in causis sponsalium? Et quid si iuramento firmatæ sint? Vel an saltem sint mixti fori? tom.9. tract.2. resolut.228. pag.215
Ad quem iudicem spectat spiritualem, vel sæcularem, pendente lite super matrimonio, vel sponsalitiis sequestrare puellam, causa explorandi voluntatem? tom.9. tr.2. res.229.230.§.5. & seqq. p.215
De sequestrando Novitio à Religione, vel puella, pendente lite matrimonii, ut eorum voluntas cognoscatur. Vbi docetur potestatem sæcularem non posse cogere Religionem ad ita exponendum Novitium, de positandumve, nisi illi ex parte Religionis vis fieret manifesta; & extra hunc calum iudices sæculares, si id tentarent, gravissimè peccarent, & excommunicationem Concil. Trident. sess.25. cap.18. de Regul. ipso facto incurrerent. Et quid est sentiendum, si authoritate Ecclesiastica Summi Pontif. vel Nuntii Apostolici id fiat? t.9.tr.2.r.230.p.215
An de causa dotis principaliter, & non incidenter intentenda possit iudex Ecclesiasticus inter laicos cognoscere? Et quid, quando dos in testamento relicta est puellæ pauperi? t.9.tr.2.res.231.p.216
Probatur matrimonia inter raptores Virginum esse valida. t.9.tr.2.r.344.p.301
An matrimonia consanguineorum Principum sine eorum consensu contracta sint valida? ibid. §. quinto, & seqq.
An Principes, seu Ministri laici possint statuere irritando aliqua juramenta, quæ in certis contractibus apponuntur, ut super matrimonio, decimis, & similibus? t.9.tr.2.res.232.p.216
An Princeps sæcularis possit relaxare obligationem iuramenti præstiti? Et an saltem si non possit propriè iuramentum relaxare, possit tamen condonare, & remittere obligationem, quam pars ipsa, cui iuratur, concedere potest? t.9.tr.2.r.233.p.217
An iudex laicus possit cogere sæculares ad condonandam obligationem iuramenti metu, aut iniuria extorti? Et an quando iudex laicus hoc possit efficere, poterit etiam iudex Ecclesiasticus? tom.9.tract.2.resol.234. ibidem.
An Principes sæculares non tantum possint resistere iuramento, itaut prohibeant, ne fiat, sed etiam possint impedire effectum illius, itaut si fiat, nullatenus sequatur obligatio? Et quid circa hoc in Regno Cathaloniæ, & de ordinatione Lusitana, prohibente apponi iuramentum in ullo contractu? tom.9. tract.2. resol.235. ibidem.
Vbi non solum iudex laicus ad observationem iuramenti super contractu, vel simili negotio interpositi laicos suos compellere potest, sed etiam iudex Ecclesiasticus, itaut in tali casu materia iuramenti sit mixta? ibidem propè finem.
An leges illæ irritantes contractum solum propter adiectionem iuramenti sint saltem indirectè contra libertatem Ecclesiasticam? ibid. inter medium & finem resolut.235. à vers. Non carent, & resolut.232.280. §.3.281. in fine, & resolut.282. §.1. & 2. pag.238. & 240. & in tract.8. resolut.7. propè finem à vers. Ad id. p.448
An iudex Ecclesiasticus sit competens quoad relaxationem iuramenti, sed ad effectum etiam agendi, ut præstita relaxatione annullet, & rescindat ipsum contractum? Et quid, si causa agatur cum hæredibus iurantis? t.9.tr.2. res.236. p.218
An Principes imponentes gabellas licet iustas super bona Ecclesiasticorum, incurrant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, vel tantum incurrant in aliam excommunicationem Papalem, à qua satisfacta parte per Bullam Cruciatæ absolvi possint? tom.9. tract.2. resol.237. ibid.
An aliqua civitas, vel Princeps possint exigere tributa à Clericis, quia per consuetudinem immemorabilem ita semper factum est? Et an colore talis prætextus liberentur à censura excommunicationis, & restitutionis debito? t.9.tr.2.r.238.& 239. p.219
An quædam doctrina Sylvestri de gabella solvenda à Clericis super carne, vino, &c. sit vera? t.9. tract.2. res.240.241. & 244. p.219.& 220
Et an laici possint aperire tabernas, in quibus sine onere vectigalis consuere possint Clerici? ibidem propè finem resolutionis 240. & 244.§. ultimo ad medium. pag.219, & 221
An emens victualia pro filio Clerico, vel Capellano suæ familiæ, teneatur solvere gabellas? Et additur, quod in tali casu Patres possunt donationem facere filiis de tota illa summa, quam expensuri sunt pro illis, & postea eorum nomine illam expendere in eorum servitio. t.9.tr.2.r.242.p.220
An licitè Senatus Panormitanus, & alia Respublica exigant gabellas ab Ecclesiasticis cum animo restituendi eas in fine anni? t.9.tr.2.r.243.p.220
An si Princeps, vel aliqua Respublica propter aliquam iustam causam augeret tantillum pretium carnis, vini, olei, &c. ut illud plus convertatur in illam causam, non quidem in gravamen Clericorum faciens principaliter, sed generaliter in gravamen omnium, incurrant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, si talem gabellam à Clericis exigant? t.9.tr.2.r.244.§.1.& 2. & res.240. & 241. p.220. & 219

Et

Et an in tali casu aperienda sit alia taberna ad quam sine tributo confluere possint Clerici ad emendum vinum, oleum, &c. justo pretio? t. 9. tr. 2. r. 244. §. ult. p. 221. & in fine r. 240. p. 219

An Princeps laicus, si juste statuendo pretium legitimum vini, vult postea super emptore laico gabellam, quam extra pretium legitimum, & legale justum dandum venditori, debeat ipse emptor dare pro bono, & necessitate publica, quæritur, an talis gabella sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 2. r. 245. p. 221

Ubi asseritur gabellam impositam super emptore rerum Ecclesiasticarum esse injustam, & contra Ecclesiasticam Immunitatem.

An Princeps, seu alius Superior laicus sine consensu Clerici possit imponere gabellas super ejus bona ex aliqua publica necessitate, ut pestis, &c. t. 9. tr. 2. r. 246. & in aliis ejus not. late. p. 222

An Clerici teneantur ad subsidium Patriæ, & onere communi? t. 9. tr. 2. resol. 336. 246. & late in multis aliis earum not. p. 287. & 222

An in casu, quo collectæ, seu gabellæ juste imponantur pro communi, & justa Reipublicæ utilitate, possint imponi inconsulto Romano Pontifice? t. 9. tr. 2. r. 247. & in multis aliis ejus not. p. 222

Et quid, si periculum est in mora consulendi Summam Pontificem? ibid. in §. 2. & in multis aliis ejus not.

An dictæ gabellæ, si excedant octavam partem, sint iniustæ? ibid. §. 3. & seqq.

De conditionibus, quas requirit Cap. Non minus, & cap. Adversus, de Immunitate Eccles. ut Clerici possint collectari in communibus utilitatibus, vel necessitatibus. t. 9. tr. 2. r. 248. p. 223

An in tali casu inconsulto Summo Pontif. sufficiat ad validitatem actus consensus Episcopi, & Clerici? ibidem §. 2. & in aliis eius not.

Et in dicto casu, quid sub nomine Clerici intelligatur? ibidem §. 4. pag. 224

Et advertitur, quod hæc necessitas, ut imponatur gabella, inconsulto Summo Pontif. potest contingere in exactione, quæ ad unum actum, vel ad breve tempus fit. ibid. prope finem §. 3. &c.

Et in dicto casu, si adsit consensus Pontificis, an sit necessaria consultatio Clerici, & vocato Clerico, an tunc sit necessarium servare formam, cap. Non minus, de Immunitate Eccles. Ibid. §. ult. ad medium, p. 225

Et notatur, quod exactio in dictis casibus, & contributionibus per Ecclesiasticos persolvenda est, & per personas Ecclesiasticas tantum ab Episcopis deputandas efficienda erit. ibid. prope fin. dictæ r. 248

An Decretum Bonifacii VIII. in cap. Clericis, de Immunitate Eccles. in 6. hodie persistat? Et quidquid sit de aliis Regibus, difficultas est de Regibus Galliæ stante privilegio Bonifacii VIII. concesso Philippo pulchro, ut non spectato Episcoporum consensu, possint, urgente necessitate, imponere onera Ecclesiasticis, & an tale privilegium sit in usu. t. 9. tr. 2. r. 338. p. 291

Quando laicorum facultates non sufficere censendum sit, ad hoc ut Clerici cum consensu Episcopi, & consulto Romano Pontif. contribuere in aliquibus casibus teneantur? t. 9. tr. 2. r. 249. p. 225

Et notatur in dicto casu Dominos Episcopos non debere statim licentiam Pontificum executioni mandare, nisi visis, videndis, &c. quæ in dictis Bullis Pontificum pronuntur. t. 9. tr. 2. r. 248. §. ult. ibid.

An Ecclesiastici teneantur solvere gabellas impositas pro primo introitu Regis in civitate? tom. 9. tract. 2. resolution. 251. p. 226

Utrum Clerici teneantur ad gabellam, quæ imposita est pro manu tenendo Exercitum in partibus inimicorum, ut tutius confinia Regni conserventur? tom. 9. tract. 2. r. 252. & 336. p. 226. & 257

An Princeps laicus possit imponere gabellas super bona Ecclesiasticorum propter reparationem murorum, pontium, viarum, fontium, & similium, ad communem usum civium, & Clericorum necessaria, nisi in subsidium, nempe quando deficerent facultates laicorum? t. 9. tr. 2. r. 253. & in multis aliis eius not. p. 226

An clerici teneantur ad expensas Academiæ publicæ Principis sæcularis? Et quid pro Physico, Chirurgo, ludi Magistro, &c. t. 9. tr. 2. r. 337. in fine. p. 291

An Clerici teneantur ad contributionem, ut oppidum, quod Rex vendere parat, se redimat? t. 9. tract. 2. r. 253. §. 4. in fine, & seq. p. 227

An Clerici teneantur, & possint per judices laicos cogi ad reparandam viam ante domos suas? tom. 9. tract. 2. resol. 254. pag. 227

Et quid, si graculi, aut vermes, vel locustæ, seu bruchi nascantur in vineis, vel messibus alicuius Clerici, vel pro reparatione aggerum, ne flumen vicinos agros Clericorum, & laicorum inundet? tom. 9. tract. 2. resolution. 254. §. 3. ibid.

An Principes possint imponere gabellas super bona patrimonialia Clericorum, sive ipsis donata, aut empta; aut quovis alio titulo quæsita sint? tom. 9. tr. 2. r. 255. & in multis aliis eius not. ibid.

An Clerici teneantur solvere vectigal in extractione frumenti, vini, olei, & similium, quæ ex bonis patrimonialibus collegerunt, ut alibi conducendo carius vendant? t. 9. tr. 2. r. 256. p. 228

Et docetur non omnem negociationem lucrativam esse interdictam Clericis, sed illã tantum, quando res ipsa non meliorata cariori pretio vendenda est, & quæ debitum tributum habet annexum, secus si res meliorata cariori pretio vendenda, quam empta fuit, ut emere jumenta, ut nutrita, & meliorata vendant cum lucro. Item oves emere, & nutrire, ex quibus vendant caseos, & agnos; vel quodcumque genus rei, quod noverint sua arte meliorandum sit, &c. t. 9. tract. 2. resol. 256. §. 3. à lin. 6. pag. 228. & resol. 214. §. 17. p. 206. & resol. 264. §. 2. p. 232. & in t. 6. tr. 3. r. 187. §. 1. à lin. 5. & in §. 2. prope fin. vers. Et tandem, p. 219. & in r. 188. §. 3. p. 221. & hoc intellige pro negociatione lucrativa ex re meliorata.

Et pro negociatione lucrativa, sed re non meliorata in r. 2. & 3. not. præteriti §. & melius cum multis DD. in r. 5. §. Respondeo, ante medium, à vers. Quia illa tantum; & in t. 6. tr. 3. r. 179. p. 216

An Clerici teneantur solvere gabellam, & collectam certam, & invariabilem impositam per statutum super aliqua bona priusquam ad eos perveniissent? tom. 9. tr. 2. r. 257. §. ult. & 258. &c. p. 229. & 230

Et asseritur, quod prædia omnia sunt obligata pro tributis Reipublicæ impositis, & imponendis, & cum hoc onere transire ad Ecclesiam, sed resolvitur, quod hæc opinio est falsa. t. 9. tr. 2. r. 258. §. ult. p. 230

An Princeps possit imponere, & exigere gabellas à Clericis in Minoribus constitutis? Et quid de constitutis in prima Tonsura? Et quid, si adsit consuetudo in contrarium? Et an qui vectigalia ab illis exigerent, vel imponerent, in excommunicationem Bullæ Cœnæ inciderint. t. 9. tr. 2. r. 159. & in aliis ejus not. ibid.

An Princeps sæcularis possit imponere, & exigere gabellas à Clericis in Minoribus, non habentibus requisita Concilii Trid. sess. 23. c. 6. t. 9. tr. 2. r. 260. p. 231

An Princeps possit imponere gabellas super bona Clericorum, qui habitum Clericalem assumpserunt sine intentione Clericandi, sed tantum in fraudem collectarum? t. 9. tract. 2. r. 261. p. 231

An Princeps possit imponere, & exigere gabellas ab Equitibus D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, & adhuc Novitiis? t. 9. tr. 2. r. 262. & in aliis ejus not. ibid.

Et an supradicti Equites sint veri Religiosi, & possint confiteri cum Sacerdote non approbato ab Ordinario, sicut possunt alii Regulares? t. 9. tr. 2. r. 262. à lin. 4. & late in multis aliis eius not. ibid.

An Princeps possit imponere gabellas super bona Novitiorum ? tom. 9. tract. 2. resolution. 263. & in multis aliis ejus not. pag. 232

An Clericus, vel Religiosus conducens agros alienos teneatur solvere gabellam ex fructibus inde perceptis ? t. 9. tr. 2. r. 264. & in aliis eius not. ibid.

An Clericus negotiator statim ante trinam monitionem teneatur solvere gabellas, & Princeps laicus illas ab illo possit licite exigere ? tom. 9. tract. 2. resolut. 265. 266. 267. pag. 233

An dicta, vel alia gabella, quando Clerici tenentur illam solvere, possit superior laicus ad illam solvendam compellere ? t. 9 tr. 2. r. 268. p. 234

An etiam post trinam monitionem Clericus negociator non perdat exemptionis Immunitatem quoad bona Ecclesiastica ? t. 9. tr. 2. r. 267. §. ult. ibid.

Et explanatur, quod si Clericus negociator in judicio pulsaretur, plura allegare posse, quæ eum à culpa relevarent, pro excusatione Clericorum negociatorum. ibidem.

An judex laicus possit exigere gabellas à Colonis partiariis Religiosorum ? Et quid, si prædicti coloni Religiosorum fructus collectos deferant de loco ad locum, aut alienent ? t. 9. tr. 2. r. 269. p. 234

Et an coloni, seu affectatores prædiorum Ecclesiasticorum non teneantur solvere gabellam dictam *Diluxiuri* ibid. §. ult. pag. 235

An Conservatores Religiosorum possint procedere contra eorum debitores laicos? Et an his Conservatoribus concedatur posse cognoscere de manifestis iniuriis, & violentiis factis adversus Religiosos, & Monasterium? t. 9. tr. 2. r. 270. §. 1. & 2. p. 235

An possint Regulares eligere Conservatorem, qui defendat sua animalia, seu pecora damnum facientia in agris alienis, & an hæc causa pertineat ad conservatorem, & non ad judicem sæcularem? ibidem, & lege §. 2. resol. 97. 102. & 103

An judex laicus possit iudicare in causa decimarum, vel sit causa mixti fori ? tom. 9. tractatu secundo, resolution. 271. pag. 235

An iudex laicus possit simul cum iudice Ecclesiastico causam decimarum cognoscere, saltem titulo compromissi? t. 9. tr. 2. r. 272. §. 1. ibid.

An vero de possessorio decimandi iudex Ecclesiasticus, vel laicus? ibidem, & in resol. 276. & 275. §. 2. ad medium. pag. 236

An laicus conductor decimarum sit conveniendus coram iudice laico, vel sit causa mixti fori ? tom. 9. tr. 2. resol. 273. pag. 235

An quando decimæ sunt Principibus, vel aliis sæcularibus in fœudum datæ, cognitio, & earum exactio, aut lites pertineant ad iudicem Ecclesiasticum vel laicum, aut sit causa mixti fori ? tom. 9. tract. 2. resol. 274. 275. & 279. §. 4. p. 236. & 237

An quando quæstio est facti, & non iuris decimandi, & quando causa agitur contra laicos fures de fructibus decimæ solvendis, hæc cognitio spectet ad iudicem Ecclesiasticum. tom. 9. tract. 2. resolution. 275. vers. Secundo, & Quarto. pag. 236

An iudex laicus possit cognoscere de causis decimarum, si Clerici illas petant à laicis, qui præscriptione, & consuetudine immemorabili illas nunquam soliti sunt persolvere. t. 9. tr. 2. r. 275. §. 2. ad medium, p. 236

An Colonus laicus Religiosorum pro sua portione colonica teneatur solvere decimas ? tom. 9. tract. 2. resolut. 277. pagina 236

Et quid est dicendum de privilegio exemptionis decimarum concesso Societati Iesu à Greg. XIII. de quo gaudet nostra Religio ? ibid. §. 3

Vbi advertitur, quod si in aliqua Provincia Moniales, Regulares, & eorum coloni solvunt decimas, hoc forsitan eveniet, quia Episcopi obtinuerunt aliquod Breve Pontificium revocatorium dictorum privilegiorum, secus minime tenentur. ibidem, ad medium, dicti §. 3

Utrum emphyteuta Ecclesiæ teneatur ad tributa. t. 9. tr. 2. r. 278. & 279. §. 6. p. 237

Vbi, quod doctrina de Emphyteuta non procedit in censuario, neque circa Emphyteutam redimibilem. t. 9. tr. 2. r. 278. §. ult. ibid.

An iudex Ecclesiasticus sit competens ad cognoscendum laicum pro re, quam in Emphyteusim tenet ab Ecclesia? t. 9. tr. 2. r. 279. ibid.

Vbi apponuntur quinque conclusiones pro Immunitate Ecclesiastica, quæ in quadam decisione Rotæ Romanæ ex sacris Canonibus, & DD. firmantur. t. 9. tract. 2. à §. 2. usque ad 7. r. 279. p. 237

An iudex laicus sit competens ad cognoscendum Clericum pro restitutione pecuniæ, illi liberatæ cum cautione de restituendo, dum creditor anterior comparuit, vel adeundum sit iudicem Ecclesiasticum ? ibidem in §. 7. ibidem.

An Clericus possit convenire laicum coram iudice Ecclesiastico pro rebus non solum Ecclesiæ, sed etiam pro fructibus ? tom. 9. tract. 2. resolution. 280. 281. p. 238. & 239

Vbi quomodo, & quando actor debeat sequi forum rei tom. 9. tr. 2. r. 280. in principio §. 1. & late in §. 7. & seq. pagina 238

Et quæritur, an possit fieri statutum, ut actor sequatur forum rei? ibid. ante medium §. 8

An laicus possit conveniri coram Episcopo, ut solvat laudemium ? ibi post medium § 4

An ne laici conductores bonorum Ecclesiasticorum possint conveniri coram iudice Ecclesiastico, licitum sit condere Pragmaticam prohibentem laicis prorogationem iurisdictionis alienæ, & ideo in Regno Portugalliæ, & Castellæ adsunt leges, in quibus prohibetur ut in contractibus non apponatur iuramentum, ne ratione ipsius prorogetur iurisdictio iudicis Ecclesiastici; & ideo dictæ leges sunt contra Immunitatem Ecclesiasticam, & illas statuentes incurrunt in excommunicationem Bullæ Cœnæ ? t. 9. tract. 2. r. 282. & in multis aliis eius not. p. 240

Vbi notatur, quod de iure communi competit Episcopis ratione iuramenti præstiti, & positi in contractibus convenire laicos in Curia Ecclesiastica. t. 9. tr. 2. resol. 282. §. 7. pag. 241

An iudex Ecclesiasticus sit competens, quando agitur de dando Tutore Clerico minori, aut mente capto? Vbi notatur, quod si Clericus minor litigat tanquam actor coram iudice sæculari, possit idem iudex sæcularis dare ei Curatorem ad litem. Et an inventarium Clerici mortui, qui filios minores reliquit, pertineat ad iudicem laicum illud facere ? tom. 9. tract. 2. resolution. 283. pagina 242

An iudex Ecclesiasticus possit acquirere iurisdictionem in laicos ex consuetudine, vel præscriptione, & non è converso ? Vbi an valeat consuetudo, ut laicus possit indistincte coram Ecclesiastico conveniri t. 9. tr. 2. r. 284. pag. 243

An iudex Ecclesiasticus possit cognoscere inter laicos de alimentis filio spurio debitis, vel an cognitio huius causæ sit mixti fori ? Vbi notatur, an sub nomine alimentorum veniant Cibaria, vestes, pomine habitatio, medicinæ, lectus, & alia similia, sine quibus vita transgredi non potest ? Sed difficultas est, an alimenta præstanda sint filio spurio, attentis & consideratis divitiis Paternis, & eius qualitate, & dignitate ? Idem est dicendum de filiis erga Parentes t. 9. tr. 2. r. 285. p. 243

An iudex Ecclesiasticus possit cognoscere laicum simul delinquentem cum Clerico ? maxime si præveniat. t. 9. tr. 2. r. 286. 287. p. 243. & 244

An

An sæcularis delinquens in Ecclesia possit à judice Ecclesiastico puniri: quia is, qui in Ecclesia delinquit, Sacrilegium committit, quod est crimen misti fori? maxime si præveniat. t.9.tr.2.r.288.289. p.244
Et an hoc etiam conveniat non solum in rebus Ecclesiæ, sed etiam in rebus Clericorum; ita ut laici eorum invasores coram judice Ecclesiastico debeant conveniri? ibidem.
Et an laicus coram judice Ecclesiastico possit conveniri, si verba injuriosa adversum Clericum emisit? t.9. tr.2. r.289. §. ult. p.245
Quando judex laicus, & Ecclesiasticus possint cognoscere de crimine adulterii, ita ut sit crimen mixti fori? t.9. tr.2. r.290. & 291. ibid.
An de adulterio ad pœnam sanguinis imponendam solus judex sæcularis sit competens; & quoad alias pœnas sit causa mixti fori? Ideo datur locus præventioni t.9. tr.2. r.291. §.2. ibid.
Idem est si de divortio, & amissione dotis agatur. ibid. in fine dicti §.2
Sed in causa divortii judex Ecclesiasticus solus est judex competens. ibid. ante medium dicti §.2
An si de sola separatione conjugum ad tempus ob lepram, vel aliud impedimentum agatur, solus judex Ecclesiasticus sit competens? ibid. §.3
Et quid, quando quæstio mota est de alimentis præstandis adultæ à viro separatæ? ibid. §.4
An judex Ecclesiasticus possit punire laicos concubinarios? t.9. tr.2. r.292. p.245
An concubinatus sit delictum mixti fori, ita ut si præveniatur possit puniri à judice laico. t.9 tr.2.r.293.p.246
Et infertur non posse Ministros laicos prohibere, ne Ministri Curiæ Episcopalis visitent loca, & domus meretricum. ibidem in fine dictæ ref.
An judex laicus possit statuere, ne concubinæ teneantur pro furtis ab ipsis concubinis factis, etiam si hoc extendatur ad concubinas Clericorum.t.9.tr.2.r.294.p.247
An judex Ecclesiasticus possit incidenter cognoscere de rebus temporalibus, seu prophanis, & è contra judices laici de rebus spiritualibus, & Ecclesiasticis? t.9. tr.2. resol.296. ibid.
An judex Ecclesiasticus tanquam dignior sit judex, quando agitur quæstio, cuius sit jurisdictio, v. g. cum tam pro judice Ecclesiastico, quam pro judice sæculari sint rationes probabiles circa eorum jurisdictionem, an definienda sit quæstio per judicem Ecclesiasticum? t.9. tract.2. resol.297.298. & in multis aliis earum notationum. p.248
An quando duo judices sunt Ordinarii, vel delegati, & pro utroque sunt rationes probabiles circa eorum jurisdictionem, an eligere debeant arbitros? tom.9. tr.2. resol.298.§.4. p.249
Et quid, si unus sit Ordinarius, & alius delegatus? ibidem.
An judex Ecclesiasticus teneatur in causis Ecclesiasticis, aut mixti fori præbere processum judicibus sæcularibus à quibus auxilium petit? t.9.tr.2. r.299. p.250
An Ordinarius, vel iudex delegatus debeat necessario præmittere censuras antequam imploret pro sua sententia exequenda brachium sæculare? Et si iudex sæcularis non vult brachium suum præstare, an possit ad id cogi pœna excommunicationis? t.9. tr.2. r.300. ibid.
An Episcopi, & iudex Ecclesiasticus in criminalibus mixti fori possint per propriam familiam capere laicos, & sine invocatione, & auxilio brachii sæcularis in carcere detrudi? Et in tali casu criminosi laici non in Regiis carceribus, sed in Ecclesiasticis reponendi sunt? tom.9. tr.2. resol.301. & 302. p.251
Et docetur Episcopum habere territorium, & in eo uti posse iurisdictione contentiosa, tenendo familiam armatam, Fiscum, & carcerem, ibid. in §.2. & seq.r.302. & in multis aliis eius not.
An Episcopus possit habere familiam armatam, idest Carcerarios, Fiscales, Commissarios, Magistros, Lictores, & carcerem? t.9. tr.2. resol.302. §.4. & seqq. & in aliis eius not. p.251
An Episcopi possint habere Fiscum? ibidem in dicto §.4
An in criminibus mixti fori reus semel punitus in foro Ecclesiæ, possit iterum pro eadem causa, & culpa à judice sæculari puniri etiam ad excessum pœnæ? Et quid è contra? tom.9. tractatu secundo, resolution.303. & 304. pag 252
Coram quo judice facienda sit appellatio, quando causa fuit decisa per duos judices unum laicum, alium Ecclesiasticum? t.9. tr.2. r.305. ibid.
An si viduæ, pupilli, & aliæ personæ pauperes fuerint oppressæ, tunc etiam nulla data negligentia judicis sæcularis possint adversarios suos ad judicem Ecclesiasticum trahere, & in illo foro convenire? tom.9. tract.2. r.306. & 307. p.253
Et notatur, quod si pupillus, vel viduæ sunt divites non gaudent privilegio trahendi laicos ad Tribunal Ecclesiasticum. ibid. in §.2. r.307
Et pro miserabilibus personis mutis, surdis, & cœcis in supradicto casu, in t.8. tr.9. r.10. p.195
An judex Ecclesiasticus possit præcipere judici sæculari sub pœna excommunicationis, quod supersedeat in executione contractus, donec decidatur, an sit usurarius, necne? t.9. tr.2. r.308. p.253
An judex Ecclesiasticus ad quem aliqua causa spiritualis remittitur, possit opponere exceptionem illam, & præfigere tempus, & terminum peremptorium, intra quem probare teneatur? ibid. §. ult.
Et quid è converso? ibid. ad medium dicti §. ult. &c.
An judex laicus possit cognoscere crimen usuræ, sive de jure, sive de facto quæratur, vel sit crimen mixti fori? t.9. tr.2. r.309. & 310. p.253. & 254
An Principes sæculares possint ex justa causa dare Iudæis positivam licentiam exercendi usuras absque Pontificis authoritate? t.9. tr.2.r.311. p.255
An iudex laicus possit punire laicum sub prætextu eius prohibitionis, etiam si habeat licentiam ab Episcopo laborandi in die festo? t.9. tr.2. r.312. p.255
An Princeps laicus possit legitimare filium Clerici, si ipse filius sit Clericus? Et quid si filius Clerici sit laicus? t.9. tr.2. r.313. p.256
An Prælati Summo Pontifici inferiores delegare possint indistincte causas Ecclesiasticas? Vbi supponitur posse Summum Pontificem, si viderit expedire iurisdictionem spiritualem laicis exercendam committere ad tractandas causas non solum civiles, & criminales, sed etiam spirituales. t.9. tr.2. r.314. p.256. Et pro secunda diffic. huius §. in t.6. tr.1. ex doctrina r.20.§. Verum post medium, à vers. Sicut & potest. p.15. & in t.3. tr.1. ex r.75.§. Notandum, pag.36. & pro prima diffic. huius §. ibid. §. Et hoc.
An Legatus natus possit exercere iurisdictionem, in Regulares exemptos? t.9. tr.2.r.315. p.256

De statuto, seu lege prohibente alienationem bonorum stabilium in Ecclesias, & Ecclesiasticas personas.

An statutum mandans bona Ecclesiæ relicta infra certum tempus vendi sit contra libertatem Ecclesiasticam? t.9. tr.3. resol.1. & 2. p.305. & fere omnes resolutiones dicti tr.3. pertinent ad istam quæst.
An sit licita lex, vel statutum prohibens ne bona dicta *Realengo* transferantur in Ecclesias, vel Ecclesiasticas personas, vulgo *à Mano morta*, sine licentia Regis? Ubi an leges *Amortizationis*, sint contra Immunitatem Ecclesiasticam? t.9. tr.3. r.3.4.5.9. cursim in §. ult. & late in resolution. 18. §.6. & resolution. 19. p.308.310.318. & 319

An sit contra libertatem Ecclesiasticam condere statutum, ut immobilia non alienentur in extraneos, prohibendo expresse, ut non alienentur in personas Ecclesiasticas sine facultate Regia? tom.9. tr.3. r.6.7.8. p.308.309. & 310. & lege ibi doctrinam resol.3.4. & 5. p.308. ibi in tr.2. §.4. r.214. p.203

Et notatur, in tali casu posse Episcopos cogere statuentes, ut declarent illud statutum non deberi extendi ad Clericos. tom.9. tract.3. resol.7. & in multis aliis ejus not. pag.309

An statutum, seu lex prohibens, ne bona stabilia alienentur in Ecclesias, & Ecclesiasticas personas sit licitum? Vbi pro firmanda sententia affirmativa proponuntur sex diversi casus & argumenta, sed omnes refelluntur in seqq. Resolutionibus. t.9. tr.3. resol.9. per totam. pag.310

Proponitur fundamentum primum pro negativa sententia. t.9. tr.3. resol.10. p.311

Vbi, quod dictum statutum est contra sacros Canones, & illud promulgantes, & observantes sunt violatores libertatis Ecclesiasticæ, & in censuram Bullæ Cœnæ incidunt. ibid. in principio dictæ resol.10. & in r.12. §.1. ad medium.

Proponitur fundamentum secundum pro supradicta sententia negativa. t.9. tr.2. r.11. p.311

Proponitur fundamentum tertium pro dicta sententia negativa. t.9. tr.3. r.12. p.312

Proponitur fundamentum quartum, & probatur ex authoritate Pontificum, & Conciliorum. tom.9. tr.3. resol.13. pag.313

Proponitur fundamentum quintum, & probatur ex authoritate Doctorum. t.9. tr.3. r.14. ibid.

Proponitur responsio ad argumenta contraria, signanter contra primum argumentum positum in §.2. res.9. t.9. tr.3. resol.15. p.315

Respondetur ad secundum, & tertium argumentum positum in §.3. & 4. resolution.9. tom.9. tract.3. resolut.16. pag.316

Respondetur ad quartum argumentum positum in §.5. r.9. t.9. tr.3. r.17. p.317

Respondetur ad quintum argumentum positum in §.6. r.9. t.9. tr.3. r.18. ibid.

Respondetur ad sextum argumentum positum in §.7. r.9. t.9. tr.3. in dicta r.18. §.4. p.318

Et pro observatione talis statuti in Regno Galliæ, Portugalliæ, & Veneti posita in §.7. dictæ r.9. t.9. tr.3. ex r.18.§.6. p.318. & ibi lege doctrinam r.4. & 5. & in r.19. Vbi continuatur responsio ad dictum sextum argumentum in ejus §.1.2. & 3

Aespondetur ad exemplum Regis Odoardi in Anglia. t.9. tr.3.r.19. §.4. p.319

Respondetur ad exemplum de quibusdam statutis circa supradicta in Germania, & Saxonia, posita in §.ult. resolution.9. in fine. tom.9. tract.3. resolution.19. §.5. & 6. pagina 320

An statutum, sive lex invalidans donationem omnium bonorum factam à Patre filio Clerico sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? tom.9. tract.3. resol.20. pagina 320

An donationis factæ Ecclesiis requiratur insinuatio? Sed hanc, & alias plures difficultates, & quæstiones pro donationibus factis Ecclesiis invenies in verb. *Donatio.*

* Vide alia plura super hoc verbo *Statutum* supra in verbo *Immunitas Ecclesiastica.*

Appendix ad alias paucas difficultates mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad supradictum Verbum Immunitas Ecclesiasticorum.

De publicatione, acceptatione, & contrario usu legum Pontificiarum, præsertim in materia Immunitatis Ecclesiasticæ. tom.9. tract.2. resol.345. & in aliis ejus not. pag.302

Et an judices laici trahentes ad sua Tribunalia personas Ecclesiasticas extra casus à jure permissos possint in nostro Sacro Tribunali à Fidei Quæsitoribus examinari, & puniri? ibid. §.7. p.304

Et quid de Scriptoribus id posse fieri docentibus, ibid.

Iudices sæculares male faciunt, dum vexant famulos, colones, vel ministros alios Clericorum, qui de eorum mandato in Civitate vinum, frumentum, vel aliquid aliud introducunt, vel extrahunt, hoc enim indirecte est contra libertatem, & Immunitatem Ecclesiasticam, quia operarii ad nihil tenentur, quando obediunt mandato conductoris in re, quæ de sua natura non sapit delictum. Deinde ministri Clericorum nullum jus habent in re, ideo judicium non substantiatur in eis, sed in Clericis, quorum negotium gerebant. t.9. tr.2. r.214. §.18. p.207

Docetur, quod non pauci eximuntur à jurisdictione Ordinaria, & subduntur Superiori sui officii, & hoc non solum concedebatur ipsis officialibus, sed etiam eorum uxoribus, filiis, & matribus, & etiam servis & colonis. tom.9. tr.8. resol.7. §.1. ante medium. vers. Et quidem. pag.447

An si Summus Pontifex existeret in aliquo Regno v. g. Hispaniæ teneretur vi directiva observare leges illius Regni latas pro bono publico? Et an Clericus Beneficiarius vel in Sacris constitutus possit exercere munus Advocati coram judice sæculari pro uno negotio tantum, & hoc finito pro alio, & sic de singulis? Et an ex jure possint prædicti Advocati munus exercere in propria causa, & Ecclesiæ, & in causis viduarum, & pupillorum, & pro conjunctis, & amicis intimis, etsi existunt in Romana Curia pro omnibus. Et quid in aliis Tribunalibus Ecclesiasticis? Et an in casibus, in quibus interdictum est Clericis Advocationis officium exercere, possint domi consulere, & conficere juris allegationes in scriptis? Et an si quis exigat ab Ecclesiasticis gabellas, quod prohibitum est jure antiquo sub pœna excommunicationis, ut constat ex *cap. Quamquam de censibus*, tamen exigentes prædictas gabellas non incurrunt duas excommunicationes, sed unam tantum contentam in Bulla Cœnæ? tom.6. tractatu primo, resolution.51. 85. & 55. §.3. pag.38.58. & 28

Notatur, quod S. D. Vrbanus VIII. in Bulla incipiens *Romanus Pontifex*, die S. Iunii 1641. damnat omnia præjudicialia contra Immunitatem Ecclesiasticam sub prætextu, quod Bullæ Pontificiæ non fuerint publicatæ, vel usu receptæ? tom.6. tractatu primo, resolution.13. pag.9

An excuietur à peccato Pontifex, qui simulat, vel connivet, quando Princeps sæcularis usurpat bona temporalia Ecclesiæ, si absque minori scandalo & damno potest id impedire? tom.7. tractat.5. resolution.77. pagina 369

Utrum Episcopi, & Ecclesiastici teneantur vocati accedere ad Parlamentum, ita ut contravenientes possint expelli à Regno tanquam inobedientes mandatis Regis? Et an in Parlamento hujus Regni Siciliæ opus sit, ut ad donativum contribuendum concurrat semper brachium Ecclesiasticum? tom.7. tr.6. res.14. & 23. pag.375. & 378

Explanatur beneficium duorum ducatorum esse sufficiens ad gaudendum privilegio fori. Et an, qui suscepit Tonsuram, vel minores Ordines animo non ascendendi ad alios Ordines, sed gaudendi privilegio fori, & exemptione gabellarum, peccet mortaliter? Et an in præcepto gestandi Tonsuram Clericalem detur parvitas materiæ? tomo secundo, tractatu quinto, resolution.49.50.111. & 117. pagina 291.292.326. & 331

An

An Studiosi, seu Scholares, Scholas non visitantes, & lectiones non audientes gaudeant Studiosorum privilegiis, dummodo in Matricula sint adscripti? tom. 6. tr. 1. res. 132. p. 91

An familiares quorundam Abbatum, & Prælatorum jura Episcopalia, & territorium distinctum habentium gaudeant privilegio fori? Et an familia Episcopi Regularis, gaudeat privilegio fori? tom. 4. tr. 2. res. 10. & 9. §. 1. p. 32. & 31

An Clerici sodomitæ per Bullam Pii V. sint privati privilegiis Clericalibus post declarationem criminis? Et an hoc extendatur ad patientes prædictum crimen? Et an Clericus incorrigibilis amittat privilegium fori? Et an Clerici exercentes carnificum, macellariorum, & tabernariorum Officium, modo conjugati non sint, habitumque Clericalem retineant, privilegio fori quoad personas non priventur? Et quid est sentiendum de Clerico conjugato non serviente alicui Ecclesiæ, & de uxore, & filiis ejus? Et an Fratres Tertiarii Ordinis D. Francisci, & D. Dominici, vitam in Communitate gerentes, & habitum Religionis gestantes, gaudeant privilegio fori? tom. 5. tr. 2. res. 12. 37. 43. & 52. p. 130. 147. 150. & 155

An Clericus, qui contrahit cum illa, quæ antea ab ipso corrupta est, gaudeat privilegio Canonis, & fori? t. 6. tr. 7. r. 60. p. 342

An Familia laïca Nuntiorum gaudeat privilegio fori? Et discutitur, an Pontifex in temporalibus habeat dominium rectum, & ideo Summus Pontifex potest eximere laïcos à potestate Principis sæcularis, & per consequens Familiam laïcam Nuntiorum, & Episcoporum, & Ministros eorum? Quod idem dicendum est de Familia Cardinalium. t. 9. tr. 8. res. 1. & seqq. per totum Tractatum. p. 441

An Regulares possint eligere judices Conservatores, Prælatos aliarum Religionum? Et an Moniales Turris Speculatorum Romæ existentium sint Religiosæ, & gaudeant privilegio fori, & exemptione gabellarum? t. 7. tr. 1. r. 227. & 250. p. 144. & 160

An mutus, surdus, & cœcus, ut personæ miserabiles possint declinare forum? t. 8. tr. 9. res. 10. p. 195

An bona Ecclesiæ, & Ecclesiasticorum possint in bello diripi, & devastari? Et an tali privilegio Immunitatis gaudeant omnia bona quorumcumque sint, si in Ecclesia ad custodiam reponantur? tom. 7. tractatu 7. res. 26. p. 399

An quando in Regno deficit provisio, Proreges, & Ministri incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ, si prohibeant extractionem frumenti, & aliarum victualium ad Romanam Curiam? Et an Ecclesia læsa in contractu cum laïco possit petere restitutionem non solum coram judice ipsius laïci, sed etiam coram judice Ecclesiastico? tom. 6. tractatu 3. resolutione 206. & 165. p. 237. & 208

An judex sæcularis possit cognoscere de nullitate relaxationis juramenti ab Ecclesiastico judice concessæ? t. 8. tract. 4. res. 80. p. 90

Explanatur personas exemptas in odiosis, & onerosis non venire in appellatione Universitatis, populi, & territorii, venire tamen in favorabilibus, & hæc distinctio adhibenda est quoad Clericos qui cum sint pars Reipublicæ, veniunt in appellatione populi in favorabilibus; secus autem in odiosis. tom. 9. tr. 3. resolutione 6. pag. 308

An statuta laïcorum includant testamentum ad pias causas, v. g. stante Statuto, quod uxor sine consensu viri testamentum facere non possit, an valeat saltem ad pias causas? Et ad quem judicem pertineat executio testamenti ad pias causas? Et quis sit judex competens, sive agatur de publicando testamento Clerici, sive laïci, sive de causa pia, sive de non pia? Et an quilibet de populo possit agere, ut testamentum ad pias causas, & legata pia executioni mandentur? tomo 6. tractatu 8. resolution. 36. 39. & 40. pagina 406. 408. & 409

An judices laïci possint se intromittere in executione legati pii? Et an judex laïcus, data negligentia hæredum, & executorum, possit se intromittere in adimpletione non solum causarum prophanarum, sed etiam piarum? Et an executores bonorum Clericorum, & Episcoporum possint adire pro confectione inventarii judicem laïcum? tom 6. tract. 9. resolutione 52. 53. & 66. p. 475. & 480

* Nota, quod in prædicto tom. 6. & tract. 9. de Executoribus testamentorum invenies alios diversos casus, in quibus signanter dubitatur, an Episcopis, vel judicibus sæcularibus competat executio testamentorum, vel sit causa misti fori. Quos casus reperies? ibidem. in res. 46. 48. 49. 52. 53. 72. 73. & 74. & non in aliis præcitati Tractatus, & in hoc indice in verbo *Executores testamentorum.*

An detur præventio inter judicem sæcularem, & Ecclesiasticum contra procurantes Abortum? Et quid, si reus sit Ecclesiasticus? tomo quinto, tractatu 6. resolutione 16. p. 290

* Adverte, quod in tom. 5. tr. 10. de Potestate Inquisitorum sunt aliquæ diversæ quæstiones pro foro judicum sæcularium, & Inquisitorum, & circa Notarios, Advocatos, Consultores, Fiscales, Birruarios, & Familiares omnes S. Inquisitionis, & circa eorum uxores, &c. Ideo quidquid ita mistum occurrerit require illud ibid, & in res. 15. ad 22. inclusive, & in res. 65. 66. 67. 70. 111. & pro cognitione ensalmorum, in res. 108. & non in aliis, & in hoc indice in verbo *Inquisitores.*

De Blasphemantibus hæreticaliter an debeant cognoscere Inquisitores cumulative cum judice Ecclesiastico, & & laïco? Et quid de sodomitis, nisi sint incorrigibiles, an possint tradi Curiæ sæculari? Idem est de relapso. Et quid de Hæretico, si in ipso tabulato pœniteat, &c. tom. 5. tractat. 12. resol. 8. 20. 14. & 26. p. 508. 519. 522. & 525

* Nota, quod in tom. 9. tr. 11. de Iure protectionis, seu Clientelæ, omnes fere Resolutiones prædicti tractatus largo modo pertinent ad hoc verbum de Immunitate Ecclesiastica, quæ sunt valdæ notandæ, & curiosæ.

* Adverte etiam, quod in fine tom. 9. sunt aliquæ Decisiones Sacræ Rotæ Romanæ pertinentes ad hunc Tract. & verbum de *Immunitate Ecclesiastica.*

Impares.

Inter impares an sponsalia valeant, ut inter fœminam nobilem, & virum ignobilem, vel è contra? tom. 2. tract. 6. resolut. 44. §. 1. pag. 354

Impediens.

De impedientibus officium S. Inquisitionis. Et an adversus tales Inquisitores procedere possint, & quomodo, & quibus pœnis puniendi sint, & an sint suspecti de fide, & quo pacto debeant abjurare? tomo 5. tract. 12. resol. 13. per totam. pag. 514

Impedimentum.

Impedimenta matrimonii per Concilium sublata, an censeantur sublata in Provinciis, ubi illud non est publicatum? t. 2. tr. 6. r. 75. §. 1. p. 374

Impedimenta matrimonii an addant novam malitiam, etiam in copula fornicaria, distincte explicandam in confessione? t. 2. tr. 6. r. 130. §. 4. p. 409

Impedimenta criminum an sint per dissuetudinem sublata? Ubi pro praxi 7. casus proponuntur. tom. 2. tr. 6. res. 172. §. 1. p. 438
Impedimenta matrimonii statuendi potestas an spectet privativè ad Pontificem? tom. 3. tract. 1. resol. 88. §. 1. pag. 118
Et quid de Episcopis pro suis diœcesibus? ibid.
Impedimenta dirimentia an Pontifex constituere possit? t. 3. tr. 1. r. 91. §. 1. p. 121
Si impedimenta duo ad matrimonium sunt in eadem persona, quorum alterum occultissimum est, ex cujus revelatione, si sciatur, sequitur personæ eo laboranti magnum detrimentum & alia gravissima damna, quid in tali casu est faciendum? tom. 3. tract. 2. resol. 100. §. 3. p. 237
Impedimenta declarantur, pro quibus jure communi quis possit absolvi ab Episcopo, & non tenetur recurrere ad Papam pro absolutione ob Clerici percussionem, etiam si percussio Clerici sit enormis? tom. 5. tr. 2. r. 72. §. 3. p. 164
Ubi etiam variæ distinctiones apponuntur, stantibus, vel cessantibus dictis impedimentis. §. 4. & seqq.
Impedimenta dirimentia matrimonium an Principes laïci statuere possint quoad suos subditos? t. 9. tract. 2. r. 222. & 340. p. 212. 292. & seq.
Et an non obstante hac reservatione, factum teneret, & matrimonium cum tali impedimento validum esset? t. 9. tr. 2. r. 222. §. 4. ibid.
In impedimentis dirimentibus supervenientibus matrimonii jam contractis impedientibus petitionem debiti, an Episcopus possit dispensare? tom. 3. tr. 2. resol. 133. §. 5. pag. 259
Cum impedimento dirimente contrahere matrimonium, an sit duplex peccatum? tom. 2. tractat. 6. resolut. 129. & 130. p. 408
Cum impedimento dirimente ex timore mortis, vel alterius gravis damni an sit licitum contrahere matrimonium? Et quid de multis aliis casibus? t. 2. tr. 6. r. 136. §. 1. pag. 413
Qui cum impedimento dirimente contraxit ante obtentam dispensationem, an illa obtenta teneatur iterum consentire ante Parochum, & testes? tom. 2. tractat. 6. r. 145. §. 1. p. 418
Super impedimento aliquo matrimonii an possit peti dispensatio, tacito alio, in posterum dispensando? t. 3. tr. 2. r. 99. §. 1. p. 236
Si ex impedimento aliquo justo quis non possit Romam adire pro absolutione, an teneatur recurrere per Epistolam ad Pœnitentiarium, vel possit absolvi ab Episcopo? t. 3. tr. 3. r. 28. §. 1. & seqq. p. 313
Qui cum impedimento occulto dirimente matrimonium contraxit, cum hæc tria concurrunt, scilicet difficilis recursus ad Pontificem, scandalum si fiat separatio, & periculum incontinentiæ, potest ab Episcopo dispensari in hoc matrimonio? t. 3. tr. 3. r. 52. § 4. p. 327
Qui impedimento perpetuo laborat, itaut non possit adire Pontificem, an possit ab hæresi absolvi ab inferiori Sacerdote, etiamsi non sit in articulo mortis, vel an teneatur recurrere ad Pontificem, vel Inquisitores, Procuratorem, &c. tacito nomine? t. 5. tr. 8. r. 23. per totam. p. 362
In impedimentorum matrimonii dispensatione an sit explicanda copula jam habita? tom. 3. tract. 2. res. 113. §. 1. p. 243. Ubi aliqua alia contingentia pro supradicta quæstione.
Impedimentum proveniens ex munere patrini, solum in Baptismo solemni locum habet, tametsi susceptor in Baptismo privato vellet munus Patrini exercere? t. 1. tr. 1. r. 96. §. 5. p. 62
Impedimentum non dirimens, vel impediens an contrahat, qui in Ecclesia instar Patrini tenet puerum in domo jam baptizatum? tom. 1. tract. 1. resol. 100. §. 1. pag. 65
Impedimentum hoc an hodie contrahatur, vel sit sublatum per Concilium Trid. sess. 22. c. 2. de Reformatione matrimonii? ibid.
Contra impedimentum publicæ honestatis procedit, qui accessum habet cum consanguinea in primo gradu sponsæ propriæ de futuro, & ad incestum reducitur? t. 1. tr. 7. r. 98. §. ult. prope finem, vers. Quarto. p. 391
Impedimentum publicæ honestatis durat etiam post mortem alterius sponsi. t. 2. tr. 6. in res. 22. breviter, & melius in res. 23. §. 1. & 2. p. 342
Impedimentum hoc an oriatur ex sponsalibus fictè contractis, videlicet ore tenus absque consensu interiori? t. 2. tr. 6. r. 23. §. 3. 343
Idem est de matrimonio fictè contracto ex defectu consensus. §. 4. & seq. ibid.
Impedimentum nullum publicæ honestatis oritur ex sponsalibus conditionatis, donec conditio fuerit impleta, t. 2. tr. 6. r. 24. §. 5. ibid.
An impedimentum affinitatis, vel tantum publicæ honestatis oriatur ex matrimonio rato, & non consummato? t. 2. tr. 6. r. 240. §. 1. p. 482
Impedimentum publicæ honestatis an oriatur ex matrimonio nullo? t. 2. tr. 6. r. 248. §. 1. p. 489
Et an ex matrimonio clandestino? tom. 2. tract. 6. r. 249. §. 1. ibid.
Impedimentum publicæ honestatis non contrahitur ab Infidelibus, unde si quis sponsalia in infidelitate cum aliqua contraxisset, eaque objisset ante matrimonium consummatum, conversus ad fidem potest ejus sororem in uxorem accipere. ibid. §. 3. p. 490
Impedimentum, vide verb. *Accedere, Adoptio, Adulterium, Affinitas, Cognatio, Consanguineus, Consensus, Denunciationes, Dubium, Episcopus, Error, Fœmina, Filius, Ignorantia, Iuramentum, Ius, Occidere, Parochus, Pascha, Pater, Pollutio, Promissio, Sententia, Septennium, Vis.* tom. 2
De clausula dispensationum, Dummodo impedimentum inde proveniens occultum sit. Et de alia, ut conjux impedimenti ignarus certior fiat de prioris consensus nullitate? t. 3. tr. 2. r. 164. per totam. p. 284
Si impedimentum adeundi Romam non est perpetuum pro absolutione, debet Episcopus ad reincidentiam talem absolvere? t. 3. tr. 3. r. 28. §. 1. & seqq. p. 313. Ubi etiam proponuntur causæ dicti impedimenti.
Impedimentum, vide verb. *Affinis, Cognatio, Commissio, Consanguineus, Copula, Crimen, Delegare, Divus, Dubium, Episcopus, Eximere, Expirare, Explicare, Inferior, Infidelis, Irregularitas, Iudæus, Nuntius, Regulare, Scandalum, Subreptio.* tom. 3
Si impedimentum oriatur, ut non possit obligatus celebrare in loco à testatore destinato, an teneatur alibi celebrare, quoties veneratio loci, vel temporis prædefiniti à testatore intenditur? tom. 4. tract. 1. rel. 19. §. 1. pag. 13
Et quid, si satisfactio suorum peccatorum intendatur? ibidem.
Impedimentum, vide verb. *Commissarius Cruciatæ.* tom. 4
Item verb. *Amasius, Beneficium, Electores, Homicidium, Impediens, Impedire, Legatus à Latere, Mulier, Mutilatio, Nuntius.* tom. 5
Item verb. *Impedire.* tom. 6
Item verb. *Ignorantia, Impedire, Impeditus, Iudex, Matrimonium, Metus, Pontifex, Res.* tom. 7
Item verb. *Avus, Baptizare, Beneficium, Bonum, Conditio, Custodia, Damnum, Dominus, Domus, Officium, Tabula.* tom. 8
Impedimentum perpetuum superveniens ei, qui votum Religionis emisit, non tenetur ad votum? t. 8. tr. 4. res. 36. §. 1. p. 63

Impedimentum dirimens an sola consuetudine introduci possit? t.9.tr.2.r.222.§.5.p.213
Vide verb. *Capere*, *Filius*, *Vsura*. tom. 9

Impedire.

Si non impediant judices laici, qui sciunt servare statutum contra libertatem Ecclesiasticam, an incurrant censuram Bullæ Cœnæ? t.9. tr.2.r.44.§.3. p.124.
Si impediat Princeps mercaturam, peregrinationem, navigationem, transitum, &c. per sua regna Civibus alterius Regni, an possint alii Principes justè contra illum bellum indicere? t.7. tr.7. r.13. §.1. p.389
Et quid, si impediat exercitus transitum? §.3
Si impedire non studet Sacerdos sciens mulierem à se pregnantem abortum procurare, an irregularis fiat? tom.5. tr.5.r.134.§.1. p.274
Si impedire cum suo voto vocalis, possit rem injustam concludendam ab aliis, an peccet mortaliter se à Capitulo absentando? t.7. tr. 1. r. 215. §. 7. p.136. sed lege eam per totam. p.135
Idem est de Cardinalibus, Senatoribus, Consiliariis, Decurionibus Civitatum, & similibus aliis. ibid. §. 1. pag. 135
Si impedire conetur Dominus, ne servus ineat matrimonium, an peccet? t.7.t.8. r.57.§.2.p.453
Impedire an possit Princeps sæcularis executionem mandatorum Papæ, si Papa faceret aliqua mandata in destructionem Ecclesiæ, & facto, & vi resistere illis? t.9. tr.2.r.110.§.unic.p.153
Impedire an possit Princeps effectum juramenti, itaut si fiat, nullatenus obligatio sequatur? tom. tr.2. r.235. §.1. p.217
Et quid circa hoc in Regno Catalauniæ, & ordinatione Lusitana prohibente apponi juramentum in ullo contractu? ibid.
Impedire an teneantur Cardinales nominatum à Pontifice pro Episcopo, si alium digniorem arbitrentur? t.9. tr.7.t.19. §.1. p.383
Si sciens non impedit volentibus alium occidere in vindictam injuriæ ei illatæ, an sit irregularis? t. 5. tr. 5. r.135.§.1. p.275
Qui non impedit cum possit offensionem in Cardinalem, an incurrat censuram Bullæ Cœnæ? tom.9.tr.7. r.80. §. 1. pag.404
Et an idem sit de illo, qui sine vitæ periculo clamando poterat offensionem impedire, & dictis Cardinalibus opem ferre, & non clamavit, &c. ibid.§.2. p.405
Qui non impedivit percussionem Clerici, cum impedire posset ex odio, & pravo affectu, an incurrat censuram? t.5. tr.2. r.23. §.3.p.138
Qui impedivit vi, vel fraude Novitium, vel alium à profitenda Religione, quid est sentiendum de peccato, & de damno, & commodo facto Religioni? tom. 7. tr.1. r.145. §.7. p.97
Vide verb. *Bona temporalia*, *Crimen*, *Mercatores*, *Merces*. tom.6
Item verb. *Impedimentum* cum suis notationibus. tom. 1. 2. 3. 4. 5. 8. & 9

Impeditus.

Impediti absolutè adire Pontificem, sive ad tempus longum, an Episcopus absolvere eos possit à censuris, & casibus reservatis, & an hoc etiam procedat in casu hæresis? t.9. tr.6. r.117. §.2. p.428
Et an talis impeditus non teneatur mittere Procuratorem ad Pontificem, nec scribere ad sacram pœnitentiariam, nec adire legatum, aut alium habentem privilegium absolvendi à casibus Papalibus, sed ab Episcopo absolvi possit? Et an etiam possit absolvi à quocumque Confessario, etiam in casu hæresis? à §.6. usque in fin. r.
Impeditus legitimè adire Romam pro absolutione, tenetur per litteras illam obtinere à sacta Pœnitentiaria? t.1. tr.5. r.16. §.1. p.273
Impeditus legitimè ire Romam pro absolutione casus papalis, si sit etiam impeditus adire Episcopum, an possit à Parocho, vel quolibet Confessario absolvi? tom. 1. tr.5. r.17. §.1. & seqq. p.274. & seq.
Impeditus adire Episcopum pro suis casibus reservatis, an possit absolvi à quocumque Confessario exposito, cum obligatione comparendi coram Episcopo? t.1. tract.5. r.18. §.1. & seq. p.275
Ubi, quid in dicto casu ita absolutus debeat facere? §. 8. pag.276
Impeditus ad reclamandum intra quinquennium, an possit adhuc reclamare, non obstante Concil. Trid. sess. 25. c.9. de Regul. t.7. tr.1. r.184. §.1. p.117
Justè impeditus Cardinalis, an possit vices suas in creando Summo Pontifice alteri demandare? tom.9.tract.7. res.12. §.1. pag.381

Impendere.

Impendere in usus pios an possit hæres bona incerta, & obnoxia restitutioni inconsulto Episcopo? Et quando malè ablata, consulto tamen Episcopo? t.6. tr.9. r.56. §.1. & seq. p.481
Impendere in usus pios an teneantur servi Turcarum, & Maurorum quidquid ab eis abstulerunt, quando fugerunt, si illud restituere Dominis commodè non possint? t.7. tr.8. r.13. per totam, p.436

Imperativum.

Imperativa verba an contineant præceptum, & quid in Conciliis, & Decretis Pontificiis? t.4. tract.4. res.22. §.3. pag.151

Imperator.

Imperator ipse offendens Cardinalem aliquo modo expresso, an sit reus læsæ Majestatis? tom. 9. tr. 7. r.78. §.4. pag.404
Cum Imperatore est permissa permutatio bonorum Ecclesiasticorum absque solemnitate? tom.5. tr.1. r.80. §.4. pag. 53
Imperatores an possint eligere Confessarium ab Episcopo non approbatum? t.1. tr.3. r.23. §.10. p.99
Imperatores non possunt privilegia Ecclesiæ concessa revocare? t.9. tr.2. r.325. ubi latè. p.267
Imperatores non incurrunt excommunicationem Concil. Trid. sess.24.c.9. si subditos suos, vel alios cogant, quominus liberè matrimonium contrahant: t.9. tr.2.r.223. §. Notandum est, ante medium. p.213
Imperatores adoratione politica adoratos fuisse à populo demonstratur? t.9. tr.4. r.5.§.1. p.324
Ab Imperatoribus non habuisse originem Immunitatem Ecclesiasticam demonstratur? tom.9. tract.2. resol. 2. §. 1. pag.95
An ab Imperatoribus ortum habuerit exemptio Clericorum, dato, quod talis exemptio non sit de jure divino? sed latè probatur, quod sit de juro divino? t.9.tr.2. r.2. p.95. & in r.324. ubi latè. p.265
A Constantini Imperatoris tempore an inceperit hoc privilegium? t.9. tr.2. r.3.§.1. p.99
De Imperatoris Justiniani aliquibus Constitutionibus quid est sentiendum, maximè de constitutione 3. 5. 6. 57. & 58.? tom. 9. tractat. 2. resolut. 15. §. 1. & seqq. pag.108
Imperatorum leges largientes Immunitatem Clericis non esse institutorias, & concessorias, sed declaratorias, subsidiarias, adjutrices, & executorias demonstratur? tom. 9. tract.2. resolut.323. & 324. p.263. & 264

Imperatorum privilegium concessum Ecclesiis, est remuneratorium, & ideo non potest revocari, etiam per ingratitudinem, etiamque cum hoc privilegium concessum sit non subditis, transit in contractum, & ideo est irrevocabile. t.9. tr.2. r.325. §.2.& seqq. p.267
Vide verb. *Excommunicatio.* tom. 2
Item verb. *Facultas, Germania.* tom. 9

Imperatorium.

Ante Imperatorias Constitutiones, & leges à jure Pontificio fluxisse exemptionem Clericorum explanatur, & satis probatur fluxisse à jure divino? t.9. tr.2.r.336. §.3. pag.287

Imperitia.

Vide verb. *Peritia.* tom. 6

Imperitior.

Vide verb. *Peritia.* tom. 6

Impetendum.

Vide verb. *Potestas.* tom. 7

Impetrare.

Vide verb. *Dispensatio, Patrimonium.* tom. 5
Item verb. *Dispensatio.* tom. 7

Impetratio.

Vide verb. *Applicare.* tom. 2
Item verb. *Facultas, Rescriptio.* tom. 5

Impetus.

Qui impetu unico profert in servos, vel alios plures injurias, vocando illos fures, sodomitas, &c. an aperienda sit in confessione quantitas, & numerus personarum, & injuriarum? t.1.tr.7.r.19.§.1.& seq. p.355
Et quid, si quem hæreticum, & patris proditorem appellaret? ibid. §.2
Ubi, quod omnes contumeliæ sint ejusdem speciei. ibid.
Qui impetu uno ter v.g. fornicaretur successivè, an committat tria peccata, aut unum? tom.1. tr.7. r.25. §.1. p.359. ubi in exemplum aliqui casus.
Qui impetu uno iræ ter, vel quater aliquem pugno percuteret, an unum tantum peccatum committat, & si Clericus est, in unam tantum excommunicationem incidat? t.1. tr.7. r.29. §.1. p.363
Qui impetu eodem, & actu plures blasphemias contra unum sanctum profert, an committat tot peccata, quot sunt blasphemiæ? t.5. tr.8. r.11. §.3. p.357
Et quid, si blasphemiæ diversi generis sint, & non sit una, & eadem sæpius repetita? ibid.
Vide verb. *Ira.* tom. 8

Impingere.

Vide verb. *Alapa, Homo, Ictus, Vulnus.* tom. 8

Impius.

Si impius, & scandalosus, quod Deus avertat, Summus Pontifex esset, an adhuc sit adorandus à Christi fidelibus genuflexione, & pedum osculatione? t.9.tr.4. r.16.§.1. & seqq.p.335

Implens.

De non implentibus pœnitentias à Tribunali S. Inquisitionis impositas. Et an contra tales Inquisitores procedere possint? Et an ex tali delicto oriatur non levis suspicio de hæresi? Et quibus pœnis subjiciantur? t.5. tr.12. r.14. §.1. & seqq. p.515

Implere.

In Indice 1.tom. 1. ex tr. 6. de satisfactione sacramentali pro adimplenda pœnitentia aliquas difficultates invenies per omnes quæstiones dicti tract.
Implere quando teneatur, qui contraxit sponsalia nullo præfixo termino? tom.2. tractatu 6. resolutione 34. §. 1. pag.348
Et si nolit implere, an possit per censuras compelli ad contrahendum? t.2.tr.6.r.35. §.1. ibid.
Impleti per alium officium executoris testamenti an possit? Ubi aliqui casus pro praxi. t.6. tr.9.r.29. §.1. & seqq. pag.469. & seq.
Si non impleri voluntatem testatoris quilibet de populo viderit, an possit reclamare pro ejus adimpletione? t.6. tr.9. r.46. §.2. p.477
Qui implet existens in peccato mortali opus injunctum ex pœnitentia, vel ex alio capite, & mandato pro defuncto, an teneatur iterum illud implere in statu gratiæ? t.8. tr.10. r.14. §.1. p.201
Vide verb. *Dissolvere, Promissio,* tom. 2
Item verb. *Hæres.* tom.6
Item verb. *Edes.* tom. 7
Item verb. *Præceptum.* tom. 8

Implicari.

Implicari super bona Monasterii exempta ab omni onere an Regulares pecuniam relictam cum onere perpetuo celebrandi Missam possint, vel quid aliud facere Regulares ex prædicta pecunia possint? t.7. tr.1. res.219. §. 1. pag. 138

Implorare.

Antequam imploret Ordinarius, vel judex delegatus pro sua sententia exequenda brachium sæculare, an necessario debeat præmittere censuras? tom.9. tract.2. res.300. §.1. p.250

Impœnitentes.

De impœnitentibus Hæreticis, & de pœnis, quibus merentur puniri. t.5. tr.12. r.25. §.1. p.524

Imponendum.

Vide verb. *Abjuratio, Beneficium, Consultores, S. Officii, Discrepare, Inhabilitas, Interdictum, Irregularitas, Onus, Suspensio.* tom. 5

Imponere.

Imponere pœnam infligendam reo gaudenti Ecclesiæ Immunitate non judex laïcus, sed Ecclesiasticus debet? t.9. tr.1. r.126. §.2. p.80
Super hoc verb. *Imponere.* Vide tract.6. tom.1.de Satisfactione sacramentali.
Item verb. *Confessarius, Diaconus, Presbyter.* tom.2
Item verb. *Applicare, Beneficium, Delictum, Pœna.* tomo 3
Item verb. *Abjuratio, Beneficium, Consultores S. Officii, Discrepare, Inhabilitas, Interdictum, Irregularitas, Onus, Suspensio,* & in multis aliis verbis. tom. 5
Item tractat. 10. de potestate Inquisitorum aliquas alias difficultates invenies, & signanter in tract.12. de pœnis in S. Officio imponendis per totum. tom. 5
Item verb. *Dies, Ecclesiasticus, Gabella, Materia, Minuere, Opus servile, Pœna, Pœnitentia, Præceptum, Tributum,* t.7
Item verb. *Æquivocatio, Committere, Confessarius, Gabella, Gladius, Pœnitentia sacramentalis.* tom.8
Item verb. *Abjuratio, Censura, Gabella, Inferior, Onus, Pœna, Privatio, Sententia, Subsidium, Tributum.* t.9

Importare.

Quid importet hoc verb. *Debent?* tom. 9. tr. 7. ref. 110. §. 2. pag. 422
Vide verb. *Oportet.* tom. 7
Item verbum *Præceptum.* tom. 9

Importunitas.

Si per importunitatem nimiam donatio, vel promissio facta, & concessa sit, an ipso jure sit irrita? tom. 6. tract. 7. ref. 129. §. 2. & seqq. pag. 380

Importunum.

Vide verbum *Cogere.* tom. 5

Impositio.

Impositio manuum Episcopi an pertineat ad essentiam Ordinis Sacerdotalis, vel tantum sufficiat porrectio Calicis cum Patena, & tota forma dictæ traditionis correspondens, &c. t. 3. tr. 1. r. 12. §. 1. p. 18
Vide verb. *Confessarius, Diaconus, Presbyter.* tom. 2
Item verb. *Pœna, Sacerdos.* tom. 3
Item verb. *Dies, Ecclesiasticus, Gabella, Imponere, Materia, Minuere, Opus servile, Pœna, Pœnitentia, Præceptum, Tributum.* tom. 7

Impositum.

Vide tractatum sextum tom. 1. de Satisfactione sacramentali, ubi aliquid invenies.
Item verb. *Impositio, Pœna, Sacerdos.* tom. 3

Impotens.

Qui impotens factus est ad restituendum, an committat novum peccatum in confessione explicandum in omissione talis restitutionis, ad quam tenebatur, antequam fieret impotens? t. 1. tr. 7. r. 158. p. 419
Impotens cum impotentia perpetua, & cognita, an possit inire matrimonium in ordine ad castè vivendum? t. 2. tr. 6. r. 142. §. 1. p. 416
Impotens. Vide verb. *Dubium, Fœmina, Vir.* tom. 2
Impotens ad recitandum Officium divinum solus, an teneatur recitare cum socio? t. 3. tract. 6. resol. 37. §. 1. & seqq. p. 438
Et quid, si antea recitabat cum socio? ibid.
Impotens se faciens ad jejunandum, officium divinum recitandum, Missam audiendam, &c. sequenti die ob ebrietatem noctis præcedentis, an peccet mortaliter contra hæc præcepta? t. 4. tr. 6. r. 18. §. 3. p. 210
Et quid, si quis se inebriet ea sola intentione, & ad eum finem, ut impotens factus non observet dicta præcepta? ibid. §. 5. p. 211
Vide verb. *Dubitans.* tom. 8

Impotentia.

Vide verbum *Impotens.* tom. 2

Imprecatio.

Imprecatio alicujus mali, seu maledictio an sit semper peccatum mortale? t. 8. tr. 10. r. 5. §. 1. p. 198

Impressio.

Impressionem librorum generaliter statutum laicorum prohibens, sine eorum licentia an comprehendat Clericos? Et an hoc statuere Episcopus possit? t. 9. tract. 2. resolut. 216. §. primo. pag. 207

Impressor.

Vide verb. *Advocatus, Informatio.* tom. 6

Impressum.

Si impressa inveniatur aliqua opinio in aliquo libro, an eo ipso existimanda sit probabilis? t. 8. tr. 1. r. 13. §. 1. pag. 9

Imprimentes.

Vide verb. *Bulla Cœnæ.* tom. 4
Item verb. *Bulla Cœnæ, Bulla Cruciatæ.* tom. 5

Imprimere.

Vide verb. *Tangere, Episcopus.* tom. 2

Improbabilis.

Tanquam improbabilis an sit censenda opinio plurimorum Doctorum asserentium pœnitentem non teneri pœnitentiam à Confessario impositam acceptare? t. 1. tr. 6. r. 3. §. 1. & seqq. p. 307
Improbabilis an sit opinio aliquorum asserentium Confessarium non posse imponere pœnitentiam pro animabus Purgatorii recitandam, vel implendam? tom. 1. tract. 6. resolut. 18. §. 1. pag. 318

Improbare.

Si improbat lex consuetudinem per verba generalia, non solum de consuetudine præterita, sed etiam de futura intelligitur. t. 6. tr. 2. r. 30. per tot. p. 115
Vide verbum *Consuetudo.* tom. 5

Impubes.

Impuberes commiscentes se cum consanguineis, vel affinibus non sunt inclusi in casu reservato incestus. t. 1. tr. 7. r. 137. §. 3. p. 411
Impuberes an possint resilire à sponsalibus juramento firmatis, postquam ad annum pubertatis pervenerint? t. 2. tr. 6. r. 10. §. 1. p. 336
Impuberes an incurrant aliquam irregularitatem? tom. 4. tr. 6. r. 68. §. 12. p. 237
Impuberes si promittant, vel voveant aliquid pro tempore pubertatis, etiamsi votum sit Religionis, quid sentiendum? t. 8. tr. 4. r. 45. §. 1. p. 69
Impuberes admissi ad Religionem ante annos pubertatis, an gaudeant privilegio Canonis, & fori? Et quid in nostra Religione? tom. 9. tractat. 2. resolutione 163. §. 3. pag. 176
Impuberi servo an Dominus possit eligere sepulturam? t. 7. tr. 8. r. 64. §. 1. p. 455
Impuberis servi parentibus orbati an possit Dominus omnia vota irritare, quod est valde notandum? t. 7. tr. 8. r. 56. §. 2. in fine. p. 452
Impuberum sponsalia an ita firmentur juramento ut neutri liceat pubertatem adepto resilire? t. 2. tract. 6. ref. 9. §. 1. pag. 336
Et quid maximè in dicto casu parte invita? ibid. §. 2
Impuberum vota castitatis, & Religionis Episcopus dispensare non potest. t. 4. tr. 3. ref. 119. §. 9. p. 116
Impuberum omnia vota, & juramenta emissa in impubertate potest Pater, Tutor, Curator, & Mater, defuncto Patre irritare post pubertatem, modo non sint confirmata post adeptam pubertatem. t. 8. tr. 4. ref. 42. §. 1. pag. 66
Et in dubio an fuerint confirmata post pubertatem præsumendum sit non fuisse ratificata? ibid. §. 4. p. 67
Et quomodo, & quando dicantur vota confirmata? t. 8. tr. 4. r. 43. §. 6. p. 68
Impuberum vota emissa ad tempus pubertatis an valeant, & an illa Pater possit irritare? t. 7. tract. 8. resolut. 55. §. 2. pag. 452
Impubes an possit donare? tom. 6. tract. 7. resol. 24. §. 1. & seq. pag. 320

Impubes etiamsi sit solius doli capax, an possit ad pias causas testari? Et quid cum dispensatione, & permissu Principis? t.6. tr.8. r.7. per tot. p.399
Impubes. Vide verb. *Puer.* tom.1
Item verb. *Consensus.* tom.2
Item verb. *Irregularitas, Monitorium, Occidens, Parentes, Præceptum, Puer.* tom.5
Item verb. *Avus, Dominus, Filius.* tom.8

Impunitas.

Si impunitas promittatur illi, qui capite plectendus est ob homicidium legitimè probatum, si ducat filiam, vel uxorem occisi, an tale matrimonium sit validum? t.2.tr.6. r.154. §.2. p.423
Impunitatem reo promittere,an licitè Inquisitores possint, si veritatem fateatur reus? t.5.tr.10.r.71.per tot.p.443
Vide verb. *Minister justitiæ.* tom.2
Item verbum *Iudex.* tom.6

Impunitus.

Licet impunitus non debeat dimitti reus confugiens ad Ecclesiam, tamen pœnam ei infligendam non judex laicus, sed Ecclesiasticus debet imponere? tom.9.tr.1. resolut.126. §. secundo. pag.80

Inadvertenter.

Vide verb. *Blasphemia, Iuramentum.* tom.7

Inadvertentia.

Per inadvertentiam naturalem excusatur Sacerdos excommunicatus vitandus, in administratione, vel receptione sacramentorum. t.1. tr.1. r.15. §.1. p.12

Inæquale.

Vide verbum *Beneficium.* tom.5

Inæquales.

Vide verb. *Deflorator, Dispar, Fidè.* tom.2

Inæqualitas.

Si inæqualitatem successionis Pater constituat inter filios sine causa, sed ex inordinato affectu, an peccet? tom.6. tr.8. r.109. §.1. p.452
Vide verbum *Beneficium.* tom.5

Inæqualiter.

Vide verb. *Bona temporalia, Dividere.* tom.8

Incantatio.

Si incantatione quadam, & arte magica quæritus, & inventus Thesaurus fuerit in fiscali loco, aut Religioso, ad quem pertineat? t.6.tr.6.r.13.§.2.p.300
Si ex incantationibus Inquisitores timent reos in tortura veritatem non fateri, quid debeant facere Inquisitores cum eis? t.5.tr.11.r.37. per tot. p.498
Vide verbum *Ars.* tom.6

Incapax.

Incapaces pensionis, & beneficii an sint irregulares, excommunicati, &c. t.5.tr.5.r.141.§.1.p.279
Incapax Officiorum sæcularis jurisdictionis an sit excommunicatus? t.5.tr.1.r.26.§.1.p.15
Incapax omnis successionis tam paternis, quam maternis est filius spurius natus ex coitu damnato, & punibili, atque versa vice parentes in bonis filii spurii succedere prohibentur. t.6.tr.8.r.112.§.1.& 2. p.453
Vide verbum *Mulier.* tom.7

Incarceratus.

Incarceratus pro quibuscumque delictis, etiam atrocissimis apud judicem sæcularem statim remittendus est ad Tribunal S. Officii, quandocumque petatur ob negotium fidei à DD. Inquisitoribus? t.5.tr.10.resl.16. §.2. p.423

Incarnatio Christi.

Vide verb. *Fides Catholica.* tom.6

Incedentes.

Vide verb. *Clericus, Pectus, Religiosus.* tom.7

Incedere.

Vide verb. *Clericus.* tom.2
Item verb. *Clericus, Pectus, Religiosus.* tom.7
Item verb. *Conjugatus, Clericus, Habitus, Tonsura.* tom.9

Incendere.

Si incendatur domus conducta, an damnum sit locatoris, vel potius conductoris?t.6.tr.3.r.120.§.1.& seq.p.181
Et quid, si nesciatur, utrum culpa, vel casu, ortum fuerit incendium? ibid. §. tertio.

Incendiarius.

Contra incendiarios, an lata sit aliqua censura? t.5.tr.1. res.96.§.1. p.64
Incendiarios an sint ab Episcopo excommunicandi, & si postea denunciantur, an tunc talis excommunicatio sit Papæ reservata? ibid. §.2
Contra incendiarios excommunicationem ferre an Episcopus teneatur sub aliqua pœna? ibid. §.3
Incendiarius an sit privandus Immunitate Ecclesiæ? t.9. tract.1. resolut.31.§.1. pag.25

Incendium.

Ex incendio familiæ, seu domesticorum Dominus, seu Paterfamilias an teneatur ad damnum domus conductæ? t.6.tr.3.res.120.§.4. p.183
Vbi, quod res, quæ in incendii periculo versantur, non habentur pro derelictis. ibid.

Incertum.

Vide verbum *Legatum.* tom.6

Incestuosus.

Incestuoso iniquè petenti debitum, an possit sine peccato conjux innocens illud reddere? t.2.tract.6.resol.245. §.1. pag.486
Et in tali casu an conjux non solum possit reddere, sed teneatur? ibid. §.2
Ubi, quod in gratiam innocentis permitti potest incestuoso debiti tacita petitio. ibid. §.4 p.487
Incestuosus integrè recuperat jus petendi debitum, impetrata dispensatione, ac si nunquam affinitatem contraxisset? ibid. §.4
Ubi, quod prædictam dispensationem concedere potest Episcopus, saltem ex consuetudine, & privilegio Sedis Apostolicæ Superiores Regularium, & quibus ipsi commiserint.
Vide verb. *Incestus.* tom. 1. 2. & 3

Incestus.

Ad incestum reducitur si quis haberet rem cum cognata spirituali in eo gradu, in quo hæc cognatio dirimit matrimonium & hæc circunstantia explicanda est in confessione. t.1. tr.7. r.98. §.3. vers. Secundo. p.391
Idem est de concubitu cum cognatis legalibus. ibidem vers. Tertio.

Idem

Idem est, si quis haberet rem cum consanguinea in primo gradu sponsæ propriæ de futuro contra publicæ honestatis impedimentum quod reducitur ad incestum. ibid. ver.4. pagina 392

Qui incestum commisit cum matre, vel filia, aut sorore, an debeat exprimere in confessione circumstantiam personæ sibi conjunctæ sanguine, vel affinitate naturali, vel legali, aut spirituali, vel satisfaciat dicendo, Pollui me peccato incestus duabus vicibus? tomo 1. tractatu 7. res.107. §.1. & seqq. p.397

Incestus circumstantia est diversa specie à simplici fornicatione, ideo in confessione explicanda. tom.1. tr.7. res.98. §.3. pag.391

Incestus cum Noverca, si Pater vivat, habet malitiam specie distinctam, si Pater obiisset, etiamsi Noverca virum alium duxerit. tomo primo, tractatu septimo, resol.108. §. 2. pagina 398

Incestus malitiam an habeat coitus sodomiticus inter masculos in primo, secundo, tertio vel quarto gradu consanguinitatis, vel affinitatis in confessione explicandus? t.1. tr.7.r.137. §.1. p.410

In casu incestus reservato non sunt inclusi impuberes, commiscentes se cum consanguineis, vel affinibus. ibidem §.3

Incestus omnes consanguinitatis, vel affinitatis sunt ejusdem speciei; at in tali, vel tali gradu, solùm est circumstantia aggravans, ideo pœnitens solum tenetur explicare in confessione se commisisse incestum, sed non tenetur explicare, an fuerit cum matre, filia, sorore, consobrina, aut nepte, aut consobrina uxoris. tom.1. tract.7. r.138. §. 6. pagina 412

Circa incestus crimen quædam practicabilia, & notabilia. Primo an si quis habeat rem cum muliere in tertio & quarto gradu cum sua uxore conjuncta, sibique eodem gradu affine, an impediatur à petitione debiti? tom.2. tr.6. r.237. §.1. p.480

Secundo, si quis extraordinario modo polluat fœminam aliquam, emittens semen post extractum ex vase naturali membrum, quamvis postmodum illabatur semen in naturale vas, an nulla resultet affinitas? ibid. §.2

Tertio, an si semen alicujus viri ope dæmonis deferatur in uterum fœmineum, contrahatur affinitas quia illi non sint facti una caro, nec sibi adhæserunt? ibidem §.3

Quarto, an contrahatur affinitas, si vir seminat, fœmina verò non seminante? ibid. §.4

Vide verb. *Affinitas, Confessarius, Conjux, Ignorantia.* tom.2

Item verb. *Affinis, Consanguinea, Ignorare, Ingredientes.* tom.3

Incidens.

Incidens in aliquem casum ipso facto pœnam imponentem in aliquibus Pontificiis Bullis, non incurritur dicta pœna ante judicis sententiam, etiamsi palam constet de crimine, nisi forte in lege dicatur pœnam in foro conscientiæ statim subeundam esse. tomo primo, tract.5. resolut.63. §.4. pag.303

Vbi aliqui curiosi casus pro praxi dictæ quæstionis, lege eos, & non pigebit.

Vide verb. *Incidere.* t.3. 5. 6. 7. 8. & 9

Incidere.

Si incidere in censuram à se ipso latam nemo potest, tamen occasione censuræ à se latæ incidere potest in aliam censuram, quam alius tulerit, communicando cum eo, quem ipse excommunicavit. t.5. tr.1.r.2 §.1. p.1

Vide verb. *Incidens.* tom.1

Item verb. *Crimen.* tom.3

Item in omnibus tractibus tomi quinti, præcipuè pro primis octo, ubi sunt quamplurimæ quæstiones.

Item verb. *Excommunicatio, Pœna.* tom.6

Item verb. *Capere, Censura, Egestas, Excommunicatio, Pœna, Reservatum.* tom.7

Item verb. *Casus reservatus, Censura, Fornicatio, Pollutio.* tom. 8

Item verb. *Censura, Dies, Excommunicatio, Irregularitas, Juramentum, Pœna.* tom.9

Incipere.

Incipere correctionem fraternam an quis aliquando possit relicto primo gradu à secundo, & aliquando relictis duobus à tertio, & dicere Prælato tanquam Patri, & non servare ordinem præscriptum à Domino? t.7. tr.4. res.40. §.1. & seqq. pag.303. & 304

Incipiens.

Incipiens Confessarius audire Confessionem in peccato mortali, si postea ante absolutionem elicit actum contritionis, an teneatur postea quando ille confitetur explicare se incepisse illam confessionem in statu peccati? tom.1. tr.7. resolut.43. §.1. pag.368

Inciso.

Vide verb. *Fœmina.* tom.2

Incitantes.

Incitantes precibus, & promissis percutere Clericum, an incidant in censuram? t.5. tr.2. r.26. §.1. p.140

Vide verb. *Amens.* tom.2

Inclinare.

Vide verb. *Adimplere, Bona temporalia.* tom.8

Inclinatio.

Inclinatio capitis an debeat præberi quando nomen Pontificis in orationibus publicis auditur? tom.9. tract.4. resolut.9. §.1. & seqq. pag.327

Includere.

An includantur visus, ornatus, &c. in peccato carnis reservato contra castitatem externam procedens ex affectu interno? Et an talia peccata non possint reservari, nec subjici excommunicatione? tom.7. tract.1. resolut.117. per totam. pag.84

An includantur Novitii in Bulla Clem. VIII. de largitione munerum sub nomine Religiosorum? tom.7. tract.3. resol.53. §.1. pag.270

An includantur Cardinales in sententia suspensionis, vel interdicti? t.9. tr.7. r.32. §.1. p.387

Non includuntur superiores sub nomine Regularium, in verb. Concilii, qui egent speciali mentione. t.7. tr.1. resol.197. §.4. pag.126

Vide verb. *Clausula, Equites, Prohibitio.* tom.7

Inclusum.

Vide verb. *Includere, Clausula, Equites, Prohibitio.* tom.7

Incommodum.

Si Incommodi gravis nostri periculum adest, an teneamur ad correctionem fraternam in extrema necessitate proximi? Et quid, si incommodum dumtaxat sit leve? tom.7. tr.4. res.18. §.1. p.288

Vide verb. *Periculum.* tom.7

Item verb. *Cognoscere.* tom.8

Inconsideratio.

Quando per inconsiderationem naturalem, & oblivionem obligationis restituendi, qui non restituit, an committat novum peccatum in confessione explicandum? t.1. tr.7. r.18. §.4. p.419

Inconsultum.

Vide verb. *Comitia, Dominus, Episcopus, Pontifex, Rex.* tom.9

Incontinentia.

Vide verb. *Conjux Mulier.* tom.2

Incorrigibilis.

Incorrigibilem Clericum percutientes an incidant in censuram ? t.5. tr.2. r.37. §.1. p.147
Et an talis Clericus amittat privilegium fori ? §.2
Incorrigibilem Clericum an judex laicus punire possit ? t.9. tr.2. r.65. §.2. p.133. & r.328. p.275
Nisi incorrigibiles sint sodomitæ, non possunt Inquisitores tradere illos Curiæ sæculari. tom.5. tract.12. resolut.20. §.3. pag.519
Si incorrigibilis Clericus non sit, an etiam pro enormissimo crimine degradandus, & Curiæ sæculari tradendus sit? t.9 tr.2. r.328. §.5. p.274
Vide verb. *Trinitas.* tom.5
Item verb. *Ejicere.* tom.7

Incurrens.

Vide verb. *Incurrere.* tom.5. 7. & 9

Incurrere.

In Indice primo tomi 5. à primo usque ad 8. tractatum inclusivè ferè in omnibus illorum quæstionibus passim reperies hæc verba *Incurrens, Incurrere,* &c.
Vide verb. *Casus, Censura, Excommunicatio, Irregularitas, Suspensio.* tom.7. & 9

Incusare.

Vide verb. *Instrumentum.* tom.9

Indeterminatum.

Vide verb. *Votum.* tom.4

Index.

Indicis excommunicationem an incurrat, qui per unum vel duos dies retinet librum hæreticum, vel prohibitum ? t.5. tr.10. r.140. §.1. p.469
Vide verb. *Ministrare.* tom.2
Item verb. *Bulla Cœnæ.* tom.5

Indicare.

Vide verb. *Dignior.* tom.3

Indicatio.

nIdicatio cessionis bonorum, an debeat fieri mediante juramento ? t.6. tr.6. r.5. §.1. p.279

Indicendum.

Ad indicendam purgationem in crimine hæresis an infamia probetur per testes inhabiles ? t.5. tr.10. r.94. §.4. p.451

Indicere.

Indicere purgationem, vel abjurationem propter infamiam, an inquisitores possint ? t.5. tr.10. r.94. §.1. p.451
Indicere bellum quis potest ? t.7. tr.7. r.1. per tot. p.384.
Super hoc verb. *Indicere.* Vide verb. *Bellum* in tract.7. tomi Septimi.
Item verb. *Adjuratio.* tom.5
Item verb. *Repressalia.* tom.9

Indicium.

Exindiciis probabilibus non potest Episcopus tradere reum ab Ecclesia extractum Curiæ sæculari, sed requiritur concludens, & plena probatio de delicto in Bulla Greg.XIV. exceptuato. t.9. tr.1. r.123. §.4. p.75
Indicium, super hoc verb. vide tract.11. tomi 5. de Torture, ubi sunt plures quæstiones signanter in resol. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 13. 14. 15. 16. 18. 27. 28. 30. & 36

Indifferentia.

Indifferentia ministrari an licitè possint, eo quod proximus aliàs erat transgressurus præceptum. v. g. adamovere scalam, vel humeros sustentare quando quis vult furari, aut hominem interficere, vel fornicari, aut vendere agnum infideli, quem scio velle ad immolandum Idolo, fucos mulieri, quos scio velle ad aliciendum juvenes ad turpem suum amorem, & alia similia ? tom.7. tract.5. resol.7. §.1. & seq. p.363
Indifferentia vendentes capones, tabernarii, & similes, an peccent mortaliter ? ibid. §.3. p.364
Vide verb. *Conficere.* tom.7

Indigens.

Indigenti extremè an sit obligatio ex bonis necessariis ad statum, opitulari ? t.4. tr.7. r.6. §.1. p.278
Vide verb. *Necessitas, & ejus notationem.* tom.4
Item verb. *Eleemosina.* tom.8

Indigentia.

Indigentia paupertum est triplex, extrema, gravis, & communis. tom.4. tr.7. r.1. §.1. p.275
Vide verb. *Indigens, Necessitas.* tom.4

Indignè.

Vide verb. *Pascha, Præceptum.* tom.2

Indignus.

Indignum eligere ad beneficium an aliquando sit licitum? t.3. tr.3. r.103. §.1. & seqq. p.366
Vbi, an sit licitum aliquando eligere in Parochum, & Episcopum hominem improbum, & pravis moribus notoriè indignum, & diffamatum concubinarium, si alias non reperiatur idoneus ad ministranda sacramenta. ibid. §.5
Indignum eligendo Senatus Panormitanus, an amittat pro illa vice jus eligendi ? t.3. tr.3. r.111. §.4. p.371
Vide verb. *Electio.* tom.6

Indispensabile.

Non est mortaliter indispensabilis ab Episcopo irregularitas contracta ex homicidio facto in sui defensionem culpabilem, sed comprehenditur in Conc. Trident. sess.24. c.6. tom.5. tr.5. r.127. §.4. p.272

Inducendum.

Inducendi exemptionem Clericorum an Summus Pontifex & Concilia potestatem habeant, si in eam Principes sæculares consentire noluissent ? t.9. tr.2. r.1. §.1. in fine. pag.95

Inducere.

An inducant peccata commissa in ebrietate excommunicationem, irregularitatem, & restituendi obligationem, si prius voluntas fuerit per pœnitentiam, & confessionem interrupta ? t.7. tr.5. r.39. §.6. p.348
Inducere mulierem ad fornicandum, an sit majus peccatum, quam eam occidere ? t.8. tr.6. r.3. §.1. p.136
Inducere privilegium non potest consuetudo turpis, & exprobrata, etiamsi consuetudo sit immemorabilis. t.9. tr.1. r.9. §.3. p.102
Non inducit peccatum mortale præceptum sub pœna solpensionis, nisi expressè, & verbis æquivalentibus id significetur. t.9. tr.7. r.108. §.3. p.420
Quando quis induxit aliquos ad peccatum, an teneatur in confessione

confessione explicare non solum numerum personarum, sed speciem peccati, ad quod pravo suo exemplo illos induxit? t.1. tr.7. r.14. §.1. & seqq. p.350

Qui induxit consilio suo directè aliquem ad fornicandum, an satisfaciat, si in confessione dicat, induxi meo consilio alium ad grave peccatum contra castitatem cum soluta? t.1. tr.7. r.113. §.1. & seqq. p.400

Si induxit fœmina virum paratum ad peccandum, an teneatur confiteri circumstantiam scandali, & solicitationis? t.1. tr.7. r.116. §.2. p.402

Vide verb. *Defectus*. tom.2

Item verb. *Forma*, *Ignorantia*, *Inebriare*, *Irregularitas*, *Moribundus*, *Solemnitas*. tom.7

Item verb. *Corruptor*, *Virgo*. tom.8

Item verb. *Consuetudo*, *Exire*. tom.9

Inducia.

Vide verb. *Fœdus*. tom.9.

Induciæ Moratoriæ.

Vide verb. *Dilationes Moratoriæ*, *& ejus notationem*. tom.6

Inductio.

Inductio facta ad peccatum extraordinariis precibus, & æquivalentibus violentiæ morali, an sit fatenda in confessione? t.1. tr.7. r.116. §.2. p.402

Inductio testium an præcedere debeat denunciationem publicam? Et quid, si proximus obduruerit in correctione? t.7. tr.4. r.58. §.1. p.315

Et quid, si procedatur via accusationis? tom.7. tract.4. r.59. §.1. ibid.

Inductionis ad peccandum circunstantia an sit confitenda, si alter ad peccatum paratus esset, ut si quis fornicaretur cum muliere parata? t.1. tr.7. r.115. §.3. p.401

Idem est quando quis induxit aliquem paratum, ut maleficium solvat alio maleficio cum pacto dæmonis, ubi advertitur, quod tenetur confiteri peccatum additionis sagæ, vel sagi. ibid.

Inductum.

Vide verb. *Inducere*. tom.1. 2. 7. 8. & 9. cum suis notationibus.

Indulgentia.

Indulgentiam Bullæ Cruciatæ ut quis lucretur, an habeat necesse confiteri si non habet peccata mortalia, sed tantum venialia? t.4. tr.3. r.146. p.125

Indulgentiam, quæ conceditur virtute Bullæ Cruciatæ in visitantibus quinque Altaribus, an lucretur, qui suscepit Bullam; & fuit confessus in Quadragesima præterita, & habet propositum confitendi in Quadragesima futura, an vero habeat necesse esse confessum actualiter? tom. 4. tr.3. r.147. p.126

Indulgentia, quæ conceditur omnibus vere pœnitentibus, & confessis, & refectis sacra Eucharistia, concessa intelligitur suscipienti Bullam Cruciatæ, & confesso in Quadragesima præterita, & habenti propositum confitendi in Quadragesima futura? ibid. §. Hæc opinio.

Indulgentiæ, quæ conceduntur per Bullam Cruciatæ visitanti quinque Altaria, an pariter concedantur visitanti ex uno loco quinque Altaria sine motu corporali? tom. 4. tr.3. res.149. pag.127

Et an hæc visitatio quinque Altarium possit fieri in eadem Ecclesia, vel in diversis? ibid. §. Sed notandum.

Et quid faciendum, quando in aliquo populo tantum est unica Ecclesia habens tria, vel quatuor Altaria? ibidem. §. Sed potest.

Et si quis non potest ingredi Ecclesiam quia est plena hominibus, an consequatur Indulgentiam Bullæ, visitando talem Ecclesiam à foris, ut sibi possibile est? tom.4.tract.3. res.152. p.127

Indulgentiam plenariam virtute Bullæ Cruciatæ quoties quis lucretur? t.4. tr.3. r.154. p.128

Indulgentia Bullæ Cruciatæ an sit concedenda moribundo sensibus destituto, qui petiit antea Confessionem, & exivit alia indicia indicantia actum Contritionis? Et quid, si hoc non faceret? t.4. tr.3. r.155. p.128

Indulgentia quæ conceditur virtute Bullæ Cruciatæ tempore mortis moribundo, quando debeat illi à Confessario concedi? t.4. tr.3. r.157. p.129

Indulgentia concessa virtute Bullæ Cruciatæ in mortis articulo, quando Clericus haberi non potest, an à laico concedi possit moribundo? ibid. §. Sin.

Et an in dicto casu à Tonsurato simplici? tom. 4. tract.3. res.158. pag.129

Indulgentia Bullæ Cruciatæ applicari potest in casu tamen raro absentibus moribundis. ibid. §. ult.

Indulgentia Bullæ Cruciatæ post sumptum Sacramentum Extremæ-Vnctionis applicanda est. t.4. tr.3. r.156. p.129

Indulgentia per Bullam Cruciatæ concessa visitanti quinque Altaria, an possit obtineri pluries à visitantibus ita multoties eodem die? t.4. tr.3. r.152. p.127

An causa Indulgentiæ non solum debeat esse pia, sed proportionata? t.4. tr.5. r.1. p.176

An mensura certitudinis, & efficacitatis concessionis Indulgentiarum sit à causa finali? Et an semper exigatur opus pium ad lucrandam Indulgentiam pro vivis? Ex quo deducitur, quod Pontifex potest alicui de Ecclesia benemerito impertire sine injunctione ullius operis Indulgentiam eo fine, ut alius ad similia merita excitet. Et an valeat Indulgentia, & si causa, ob quam data fuit, non sit omnino sufficiens, modo Pontifex prudenter sentiat, esse sufficientem? t.4. tr.5. r.2. p.177

An Indulgentia debeat habere causam publicam? Et quid est sentiendum de Calculis, & Imaginibus cum Indulgentia plenaria? t.4. tr.5. r.3. p.178

An Indulgentia applicari possit Medallis, & Imaginibus B.Cajetani, B.Andreæ, & B.Francisci de Borgia, &c. t.4. tract.5. res.4. p.179

An concessio Indulgentiarum per modum Jubilæi habeat annexam facultatem eligendi Confessarium? tom.4. tr.5. resol.5. ibid.

Et an Episcopus habens facultatem concedendi plenariam Indulgentiam morientibus, cum hoc tamen, ut interdiu id faciat per seipsum alias potens talem facultatem subdelegare tempore noctis, possitne delegare sic, si interdiu vocetur ad morientem, & tunc nolit, aut non possit per se id facere, facta tamen subdelegatione pro tempore noctis? ibid. §.6

An opus injunctum pro acquirenda Indulgentia faciendum sit intentione principali, vel æque principali ad illam lucrandam? t.4. tr.5. r.6. p.181

An ad lucrandas Indulgentias debeat opus injunctum fieri bene moraliter, ita ut sit honestum, & moraliter bonum; quod si in eo faciendo venialiter peccet, ut si, v. g. ex vana gloria visitet Ecclesias, det eleemosynam, an consequatur Indulgentiam? t.4. tr.5. res.7. ibid.

Et quid dicendum, si opus injunctum male efficiatur, moraliter, etiam cum peccato mortali? Et quid de aliis conditionibus, finibus, & defectibus? ibid.

An si minima aliqua pars operis injuncti prætermittatur, consequatur quis Indulgentiam? t.4. tr.5. r.8. p.181

An quoad lucrandas Indulgentias detur parvitas materiæ non solum in continuatione temporis, sed etiam post tempus elapsum? t.4. tr.5. r.9. p.182

An in opere injuncto ad lucrandas Indulgentias, detur parvitas materiæ? ibid. §.4. &c.

Et Indulgentia pro aliquo certo festo concessa, qua die parte incipiat, & desinat? ibid. §.2. & seq.

An qui facit opus requisitum lucretur æquivalenter Indulgentiam? t.4. tr.5. r.10. p.183

An Indulgentia, sublata peccati fictione, sortiatur effectum suum? t.4. tr.5. r.11. p.183

Et an ut quis obtineat sibi effectum Indulgentiæ, requiratur status gratiæ eo tempore, quo præstat omnia præscripta opera, ad Indulgentiam consequendam, vel sufficiat status gratiæ in eo instanti, in quo applicatur Indulgentia, seu in quo danda, & applicanda erit Indulgentia? t.4. tr.5. r.12. §. ult. & in aliis ejus not. p.183

An quis possit unico, & eodem tempore lucrari simul plures Indulgentias diversis viis concessas? tom. 4. tract. 5. resolut. 13. pag. 184

An quis possit per diversos actus adipisci eodem tempore diversas Indulgentias? t.4. tr.5. r.14. p.185

Et quid, si dicatur Missa pro diversis rationibus, & concessionibus Indulgentiarum, an possit Sacerdos duas, tres, & quartam animam à pœnis Purgatorii eximere cum una Missa tantum? ibid.

Quando Indulgentia largitur per dies, & annos, quomodo intelligenda est? t.4. tr.5. r.15. p.186

An qui sumit Indulgentiam plenariam liberetur ab onere implendi pœnitentiam pœnalem, à Confessario impositam? Et an hoc intelligi debeat de pœnitentia, quæ non sit præservativa, & medicinalis? t.4. tr.5. resol.16. & in aliis ejus annotationum. p.186

An si præ hominum multitudine Ecclesiam ingredi quis non potest, sufficiat foris orationem fundere ad lucrandam Indulgentiam? Et an in hujusmodi concessione adjunctum etiam Cœmeterium nomine Ecclesiæ comprehendatur? t.4. tr.5. r.17. p.187

An sufficiat intentio habitualis ad lucrandas Indulgentias? Quod est quærere, an satis sit ad lucrandam Indulgentiam, opera injuncta præstare, etiam si quis ignoret Indulgentiam, facientibus illa opera concessam esse? tom.4. tr.5. r.18. p.187

An existens in gratia, si ad tria signa Campanæ post solis occasum recitet *Ave Maria*, cum vers. *Angelus Domini, &c.* & *Verbum caro factum est*, lucretur Indulgentiam concedi solitam; ignorans tamen tunc talem Indulgentiam concedi, quod est quærere, an lucraturus Indulgentiam debeat habere intentionem actualem, vel virtualem eam lucrandi, quando facit opera injuncta pro illa lucranda? t.4. tr.5. r.19. p.187

Idem est, si in aliqua Ecclesia est una Indulgentia concessa intranti illam, & ibi certis vicibus dicenti *Pater noster*, & *Ave Maria*, vel quid simile, si aliquis existens in gratia intravit Ecclesiam, recitavit Orationes injunctas, sed ignoravit ibi talem Indulgentiam illo die concedi, an hoc non obstante, lucretur supra dictam Indulgentiam? ibid. sub finem, &c.

Duo dubia satis practicabilia circa Indulgentias discutiuntur. t.4. tr.5. r.20. & in aliis ejus notationum. p.188

Indulgentiæ concessæ alicui diei Festo an transferantur, si dies festus transferatur? t.4. tr.5. r.21. p.188

Indulgentia alicui Templo concessa an perseverat, si Templum alio in loco transferatur? Et quid, si diruetur, & reficeretur per partes? t.4. tr.5. r.22. p.189

An diruto Templo Indulgentia ipsi concessa perseveret? Et quid si Superioris authoritate Ecclesia destruatur in pœnam delinquentium? t.4. tr.5. r.23. p.189

Et quid, si per partes destruatur Templum, & per partes reædificetur? Et quid, si Ecclesia authoritate Prælati destruatur ea lege, ut in alio loco reædificetur, servando eundem Titulum & Patronum, an secum ferat suas Indulgentias, & privilegia? t.4. tr.5. r.24. p.189

An destructa Medallia, Rosario, Imagine, pereat Indulgentia? Et quid, si non sit penitus destructa? Et quanta debet esse ruptura, aut fractio, ut censeatur periisse Indulgentia? t.4. tr.5. r.25. p.190

Et notatur in applicatione Indulgentiarum, opus esse, ut quis coram se habeat Medallias, Rosaria, & Imagines; & semel Medalliis Indulgentia applicata, postea non potest tolli, & aliis similibus applicari. Et docetur, quod facultas concedendi Indulgentias nunquam delegatur laicis, & fœminis, sed tamen hi possunt determinare grana, aut Imagines. Et cursim advertitur, quod uni eidemque grano, & Imagini, &c. plures & diversæ benedictiones applicari possunt. ibid. §. per totum.

Et notatur Indulgentias definere esse per revocationem concedentis. t.4. tr.5. r.26. §.6. & seqq. p.191

Et an privilegia Bullæ Cruciatæ, & similia, quæ conferuntur sub obligatione onerosa ex parte recipientis, non possunt, nisi subsistente, eaque urgente causa, revocari, &c. ibid. §.7

Observa tamen, quod de facto Indulgentiæ non cessant, donec eorum revocatio legitime promulgetur. ibid. §.8

Major difficultas est, an sit etiam necessarium, ut ipsa actualis notitia revocationis perveniat ad aures Indulgentiam possidentis? Idem est de dispensatione votorum. ibid. §.9. & 10

An Orbiculi benedicti, qui *Agnus Dei* vocantur, si ita fracti sunt, & compressi, ut cerea Imago non videatur, sed tantum remaneat sola materia, adhuc retineant Indulgentias? t.4. tr.5. r.27. p.192

An quis lucretur Indulgentiam cum Medallia, seu grano benedicto mutuo accepto? t.4. tr.5. r.28. ibid.

Et utrum, si reperiam Medalliam, quam amiseram, pereat Indulgentia secundi Numismatis à me deputati in locum primi? ibid. §.7. &c.

Et an in hac deputatione, & applicatione Indulgentiæ non sit opus quidquam loqui, aut aliud signum externum adhibere, &c. ibid. §. ult.

An peregrini gaudeant Indulgentiis Episcoporum, de quibus plura? t.4. tr.5. r.29. p.193

Et an Regulares exempti lucrentur has Indulgentias Episcoporum? ibid. §.2

Et asseritur posse Episcopum quadraginta dies Indulgentiæ concedere. Nomine autem Episcopi etiam Archiepiscopus in præsenti intelligitur, qui in tota sua Provincia eos quadraginta dies potest concedere, quamvis eam non visitet: & in sua Diœcesi octoginta dies concedere valet: & si plures dies concedat, valida erit Indulgentia, & in Dedicatione Ecclesiæ unum annum Indulgentiæ concedere potest, sed non queunt plures Episcopi ad Ecclesiæ consecrationem concurrentes plus concedere, quam unus. Nec successor Episcopus potest illos dies Indulgentiæ concedere propter eandem causam, propter quam Antecessor quadraginta dies jam concessit? ibid. §.3. p.194

Potest vero quivis eos dies propter diversas causas sæpius concedere. Et tandem quæritur, an possit Successor illos revocare? ibid. §.4

An qui accipit facultatem ab alio, quam à Summo Pontifice applicandi Indulgentias, possit eam in alio transferre? t.4. tr.5. r.30. p.194

Et an qui habet Indulgentias, seu benedictiones, mortuo Pontifice concedente, adhuc possit illas applicare? ibidem §.3. &c.

Et an homo externæ Diœcesis orans ante Imaginem B. Virginis, ad quam Episcopus 40. dies Indulgentiarum orantibus contulit, lucretur eadem ratione Indulgentiam? Et an Imago translata extra Diœcesim portet illam Indulgentiæ collationem? ibid. §. ult.

An quando Religiosus moritur nondum applicatis Indulgentiis à Pontifice obtentis, possit eius Superior de illis dispensare? tomo quarto, tractat. 5. resolution. 31. pagina 195

In Rubrica Indulgentiarum quinque Sanctorum dicitur, quod si amittatur granum, possit pro illa vice aliud subrogari; sed quæritur etiam an invento primo, cui ex duobus Indulgentia censeatur affixa remanere. tom. 4. tr.5. r.32. p.195

Et an electio possit fieri per actum mere internum? ibidem §.2. &c.

Indulgentiam Stationum an possit quis in die multoties lucrari? t.4. tr.5. r.33. p.196

An pro lucranda Indulgentia concessa visitantibus quinque Altaria satis sit effundere preces ex uno loco sine

motu de uno Altari ad aliud Altare ? tom. 4. tract. 5. resol. 34. pag. 196
Et quid est dicendum, quando quis idem Altare quinquies visitat an teneatur loco dimoveri, vel eodem loco fixus possit illud visitare, dummodo quod qualibet visitatione finita saltem corpus & caput inclinet in signum distinctæ visitationis ? ibid. §. ult. &c.
An Indulgentia certo, & infallibiliter prosit defunctis ? t. 4. tr. 5. r. 35. p. 196
Et an Indulgentiæ non omnibus animabus existentibus in Purgatorio valeant, sed illis tantum, quæ ut sibi prodessent, meruerunt in vita per pietatem, & curam erga mortuos ? ibid. §. ult. &c.
An Indulgentiam pro mortuis lucretur existens in peccato mortali ? t. 4. tr. 5. r. 36. p. 197
An quis privata authoritate possit suam Indulgentiam Deo pro Defunctis offerre, ut potest ieiunia, disciplinas, &c. t. 4. tr. 5. r. 37. p. 197
Et an saltem Regulares possint applicare Indulgentiam defunctis, stante privilegio Leonis X. concesso Minoribus ? ibid. §. 2. post medium.
An Indulgentia pro tempore mortis, si non adsit Confessarius, vel saltem Clericus possit applicari moribundo à quolibet laico ? tomo quarto, tract. 5. resolution. 38. pagina 198
Et observatur posse Indulgentiam moribundo absenti impertiri ? ibid. in fine, &c.
Et cutsim additur non solum in articulo mortis, sed etiam extra illud posse absolute, & per se Indulgentiam applicare absentibus ? ibid.
Vtrum Indulgentiæ per modum suffragii prosint Cathecumenis mortuis sine Baptismo ? Et an non solum pro Cathecumenis mortuis, sed etiam pro vivis ? Ex quo infertur an pro supradictis possit Missa offerri ? tom. 4. tr. 5. r. 39. p. 199
An Indulgentiæ Concessæ Regularibus, & revocatæ à Paulo V. hodie censeantur revalidatæ ? tom. 4. tract. 5. res. 40. pag. 199
Et an Indulgentia, & Privilegia pro defunctis concessa censeantur revocata per dictam Bullam Pauli V. vel remaneant in suo robore, & firmitate ? ibid. §. ult. &c.
Idem est dicendum de Indulgentia plenaria concessa à Clem. VIII. Parentibus Fratrum existentibus in Purgatorio, si pro illis Minoreta dixerit unam Missam ? ibidem §. 3. &c.
Et idem dicendum est de Indulgentia plenaria à Calixto III. concessa Parentibus Fratrum Minorum, in qua possint eligere Confessarium, per quam absolvantur plenarie à culpa, & pœna, quo privilegio gaudent Parentes aliorum Regularium ? ibidem §. ultimo in fine.
Idem est dicendum de Indulgentiis concessis ab antiquis Pontificibus pro sæcularibus visitantibus Ecclesias Regularium. §. 3. in fine.
An Prælati Inferiores Episcopo per consuetudinem præscriptam possint acquirere potestatem concedendi Indulgentias ? t. 4. tr. 5. r. 41. p. 200
Et an Concilium Generale, vel alii Prælati Episcopo inferiores, etiam habentes iurisdictionum Episcopalem ; aut Capituli Sede vacante non habeant potestatem concedendi Indulgentias, nisi consuetudine præscripta hanc potestatem accepissent ? ibid. §. ult. &c.
An Clausula apponi solita in Indulgentiis Papalibus, *Dummodo alias non concessimus, &c.* intelligenda sit de alia simili expressa in eadem concessione ? tom. 4. tractat. 5. resolut. 42. pag. 200

Appendix ad alias difficultates pertinentes ad hoc verbum, Indulgentia.

Indulgentia plenaria concessa est ab Alexandro VI. omnibus Christi fidelibus, qui salutationem Angelicam vespertinam, seu post Completorium post solis occasum ter recitant cum versiculis solitis, etiamque lucrari, si illam ignorent, imo, quod si quis recitavit serò dictas salutationes in peccato mortali, & manè redeat in gratiam, lucrabitur dictam indulgentiam ? t. 1. tr. 6. r. 10. §. 2. pag. 312
Cum indulgentia 40. vel 50. dierum, vel annorum conceditur, non intelliguntur dies, vel anni pœnarum, quas in Purgatorio eramus soluturi ? tom. 3. tr. 1. r. 45. §. 2. pag. 61
Per Indulgentiæ applicationem Pontifex, & Episcopus possunt commutare sacramentalem pœnitentiam extra judicium sacramentale ? tomo primo, tract. 6. resol. 9. §. 5. pag. 311
Si Indulgentiam plenariam probabiliter Confessarius judicat pœnitentem lucraturum esse, potest pro magnis peccatis pœnitentiam levem pœnitenti imponere ? t. 1. tr. 6. r. 10. §. 2. p. 312
Qui Indulgentiam plenariam lucratur, an liber remaneat adimplendi pœnitentiam medicinalem à Confessario impositam ? tomo primo, tract. 6. resol. 57. §. 1. & sequent. pag. 341
Et quid, si pœnitentia non sit medicinalis. ibid.
Quot Indulgentiarum dies Prædicatores Regulares concedere possunt suis auditoribus in suis Ecclesiis prædicantes, & quot in alienis Ecclesiis prædicantes ? tom. 7. tr. 1. r. 51. §. 4. p. 34
Pro Indulgentiarum acceptatione pro Animabus Purgatorii aliqua supposita ? tom. 8. tract. 1. resolut. 14. §. 1. & seq. pag. 201
Per Indulgentias, non tantum indirectè, & mediatè, sed etiam directè, & immediatè sacramentales pœnitentiæ à Pontifice tolli possunt ? tomo tertio, tract. 1. res. 44. §. 3. pag. 59
Per Indulgentias an Pontifex intendat non solum liberare à pœnitentiis injunctis in confessione, sed etiam non injunctis ? tomo tertio, tractat. 1. resolution. 45. §. 1. pag. 60.
Indulgentias an Capitulum Sede vacante concedere possit ? tomo tertio, tractat. 5. resolut. 42. §. 1. & sequent. pagina 400
Et quid de consuetudine circa hoc ? Vbi an sit tutius, ut Capitulum committat alicui Episcopo, ut Indulgentias concedat in nomine ipsius Capituli ? ibid.
Indulgentias concedere possunt Episcopi ? tom. 4. tract. 8. res. 103. §. 1. p. 394
Indulgentias concedendi facultas Episcopo confirmato ante consecrationem competit. ibid.
Indulgentias unius anni concedere potest Episcopus in Dedicatione Ecclesiæ. ibid.
Et quid, si in Dedicatione Ecclesiæ plures adessent Episcopi ? ibid.
Et an hanc facultatem delegare possit Episcopus simplici Sacerdoti ? ibid. §. Nota 2. p. 395
Indulgentias pro defunctis Episcopus concedere non potest. ibid. §. Nota tertio.
Indulgentias Episcopus concedere potest subditis etiam extra Diœcesim ? ibid. §. Nota quarto.
Et quid in loco exempto ? ibid. §. Nota quinto.
Indulgentias extra dedicationem 40. dierum concedit Episcopus ? ibid. §. Et tandem nota sexto.
Indulgentias concedendi facultas quo jure Episcopis competat ? ibid. in eodem §.
Per Indulgentias an compensetur, vel tollatur obligatio implendi satisfactionem sacramentalem, itaut pœnitens eximatur à debito eam exequendi ? tom. 5. tr. 1. r. 201. §. 4. in fine. p. 116
Et quid, si pœnitentia imponatur non solum in satisfactionem, sed etiam in medicinam, & remedium ? ibid. §. 5. ad medium.
Indulgentias concedere an Cardinales possint ? t. 9. tr. 7. r. 46. §. 1. pag. 391

Et an hoc procedat magis de consuetudine, quam de jure, cum pro ea nullus extet Canon ? ibid. §. 2
Vide verb. *Pœnitentia Sacramentalis.* tom. 3
Item verb. *Bulla Cruciatæ, Gratia.* tom. 5

Indultum.

Indultum qui habet Oratorij in domo, an possit illud gerere in villa, & ruri, &c. tomo quarto, tract. 2. resolut. 31. & 32. pag. 46. & 47

Industria.

Ex industria superior Regularis differens mittere subditum ad Episcopum Diœcesanum ordinante, ut postea illum mittat ad alium Episcopum, an peccet mortaliter, & incurrat pœnas, stante decreto Clement. VIII. sub die 15. Maii 1596. tom. 7. tract. 1. resolut. 127. §. 1. pag. 88
Et quid, si ita missus Ordines non suscipiat, an incurrat nihilominus pœnas. ibid. §. 3. p. 89
Qui ex industria occidit aliquem, an gaudeat Ecclesiæ Immunitate ? Et quid stando in terminis juris communis ? t. 9. tr. 1. r. 79. §. 1. & seqq. p. 48
Et quid, si ex industria occidit inimicum, non autem proditorie, sed per insidias ? t. 9. tract. 1. resol. 81. §. 1. pag. 49

Inebriandum.

Ad se inebriandum an licitum sit provocare Titium ad evitandum illius peccatum, cum hæc sit vera inductio ad malum, & scandalum activum ? t. 7. tr. 5. r. 37. per totam. pag. 346
Vide verbum *Prævidere.* tom. 2

Inebrians.

Vide verbum *Impotens.* tom. 4

Inebriare.

Inebriare se an licitum sit, si quis minaretur illi mortem, nisi se oppleret vino, modo absit scandalum ? t. 7. tr. 5. res. 38. §. 1. p. 347
Qui inebriat alium non est irregularis, quamvis ille deinde ebrius alium occidat, aut mutilet, nisi prævideat illud periculum. tom. 5. tract. 5. resolut. 108. §. 6. pag. 260
Vide verb. *Ebrietas, Ebrius, Iter.* tom. 7

Ineptum.

Quando ineptus quis efficitur ob peccatum suum ad correctionem proximi, an teneatur vitam suam emendare, ut possit peccatum proximi corrigere ? Et quid, si in dicto casu proximus sit in extrema necessitate ? t. 7. tract. 4. resolut. 33. §. 1. pag. 298

Infallibilitas.

De infallibilitate decretorum Romani Pontificis extra Concilium.

An Papa possit errare definiendo aliquid de fide extra Concilium generale ? Et sententia affirmativa aliquorum adducitur. t. 9. tr. 5. r. 1. p. 340
Opinio negativa firmatur ; nempe decreta Pontificis esse infallibilia, etiam emanata extra Concilium. t. 9. tr. 5. res. 2. pag. 341
Respondetur ad argumenta pro affirmativa sententia ab adversariis excogitata, ac superius positica in resolut. prima. t. 9. tr. 5. r. 3. p. 342
Quanam censura Theologica inurenda sit hæc propositio ? Decreta Papæ loquentis ex Cathedra extra Concilium non habent infallibilitatem, ideo posse errare. t. 9. tr. 5. r. 4. p. 343
An decreta Pontificis loquentis ex Cathedra sint infallibilia non adhibito Consilio Cardinalium, vel Theologorum ? t. 9. tr. 5. r. 5. p. 344
Ad confirmationem eorum, quæ pro nostra sententia superius adducta sunt, proponitur quæstio. An sit omnino de fide, v. g. hunc numero Innocentium X. esse verum Pontificem, & verum Petri successorem ? t. 9. tr. 5. res. 6. p. 346
Respondetur ad argumentum contrariæ sententiæ. t. 9. tr. 5. r. 7. p. 348
An stando in opinione, quod non sit de fide hunc numero Innocentium X. esse verum Pontificem, an inquam ejus decreta circa res fidei haberent infallibilitatem ? t. 9. tr. 5. r. 8. p. 349
An omnia contenta in decretis Pontificum loquentium ex Cathedra habeant infallibilitatem ? ibidem resolut. 9. pag. 349
An Pontifex possit errare in assignandis censuris propositionum præter hæreticas ? ibid. res. 10. p. 350
Exponitur modus, quo Spiritus sanctus assistit Pontifici, quando aliquid de fide determinat. ibidem resolut. 11. pag. 352
Ad ornatum materiæ inquiritur. An Papa ut persona privata possit errare in fide, & de facto erraverit ? ibidem res. 12. pag. 353
An Pontifex possit errare diffiniendo aliquid circa mores extra Concilium ? ibid. res. 13. p. 354
Respondetur ad argumenta in contrarium adducta. ibid. res. 14. pag. 355
An in Canonizatione Sanctorum Papa possit errare ? ibid. res. 15. pag. 356
Respondetur ad argumenta contraria. ibid. res. 16. p. 357
An Papa possit errare in Beatificatione Sanctorum ? ibid. res. 17. pag. 357
Qua certitudine tenendum est Papam non posse errare in Canonizatione Sanctorum ? Et esse de fide probatur. ibid. r. 18. p. 358
An eadem certitudine de fide sit tenendum Papam non posse errare circa Beatificationem Sanctorum ? ibidem res. 19. pag. 359
An præcisè ex vi solius Beatificationis, quod anima Beatificati sit in gloria, remaneat tantum intra latitudinem probabilitatis, & certitudinis moralis ? ibid. resol. 20. pag. 352
Dubium incidens. An posito, quod Pontifex concedit aliquibus determinatis personis, & sub determinato aliquo ritu venerari S. Beatificatum, possint alii omnes licitè uti tali concessione ? Et an liceat transferre diem S. Beatificati, qui designatur pro celebratione ? ibidem res. 21. & latè in aliis ejus not. p. 361
Sacrum, & Officium de S. Beatificato non possunt celebrari cum octava nisi de expressa licentia Pontificis ; & secus de S. Canonizato. ibidem ad medium §. 2. dictæ resol. 21
An si quis esset delatus in S. Officio, quod dixisset Papam posse errare in Canonizatione, & Beatificatione Sanctorum, sit ei imponenda abjuratio de formali ? Et advertitur esse magnum discrimen inter hanc propositionem, non est de fide Urbanum VIII. non esse verum Pontificem, & illam Urbanus VIII. non est verus Pontifex. Et notatur, quod est puniendus in Tribunali S. Officii, si quis diceret, quod B. Franciscus de Borgia, & B. Cajetanus non sunt in cœlo ; secus si diceret : Ego non teneor credere B. Borgiam, & B. Cajetanum esse in gloria. Et quid, si diceret : Ego non teneor credere B. Ignatium, & alium quemlibet S. Canonizatum esse in gloria ? tom. 9. tract. 5. resolut. 22. pag. 363
An Papa possit errare in approbatione Religionum ? ibidem resol. 23. p. 364

Reſpondetur ad argumenta adducta à Melchiore Cano? ibid. reſ. 24. p. 365
Qua certitudine tenendum eſt Papam non poſſe errare in approbatione Religionum? ibidem. reſolutione 25. pag. 366
An Pontifex poſſit errare approbando, vel reprobando aliquem contractum, & agitur de monte Pietatis? Idem poteſt quærere de aliquo actu, an ſit Symoniacus, vel non. Et etiam quæritur, an Pontifex habeat infallibile de propoſitionum philoſopharum probabilitate? ibid. r. 26. p. 366
An clauſis oculis ſtandum ſit Decretis Pontificiis? tom. 6. tr. 1. reſ. 27. p. 21

Infamator, Infamia.

Infamia, ſi reſultet complici in confeſſione apud Confeſſarium tantum, an ſit aperienda in confeſſione? t. 1. tr. 7. reſ. 50. p. 370
Infamia an irrogetur in Confeſſione alicui complici, ſi nominatur, quando illud vitium declaratur Confeſſario ſub ſigillo confeſſionis? ibid.
Infirmator, ſi falſum dicendo alterum infamavit, an teneatur ſi opus ſit jurare ſe falſum dixiſſe, & coram teſtibus? tom. 8. tr. 7. reſ. 62. p. 185
Et quid, ſi infamator eſſet vir magnæ authoritatis, ut Epiſcopus, Comes, &c. ibidem §. Notandum eſt, &c.
Infamator, qui crimen occultum ſine juſta cauſa manifeſtat, uno, vel duobus viris prudentibus, quos ſcit non evulgaturos, an peccet mortaliter? tom. 8. tr. 7. reſ. 63. pag. 185
Infamator criminis occulti an teneatur reſtituere famam tantum apud ſuos auditores, licet ipſi auditum crimen aliis notum fecerint? tom. 8. tractatu 7. reſolutione 64. pag. 186
Infamator verum dicendo, ſi occultum crimen alicujus propalavit, ad quid teneatur? tom. 8. tractatu 7. reſolutione 65. pag. 186
Infamator ſi non poteſt famam reſtituere, an teneatur famam pecunia compenſare? Ibidem. §. Notandum 1. &c.
Infamator, ſi alia ratione ſatisfacere nolit, aut non poſſit, an infamatus ſibi ipſi ſatisfacere poſſit ex debito pecuniarum infamantis? ibidem. verſ. Qui citat, &c.
Et an qui mutuo infamarunt ſe, poſſint uti compenſatione, dummodo infamia ſit inæqualis, & non oriatur ſcandalum: vel ſi unus velit alteri famam reddere, tunc enim etiam alter tenetur ipſi reſtituere? Et tandem Compenſatio non poteſt fieri reddendo maledictum pro maledicto. ibid. §. 3. per totum.
Et notatur, quod quando reus eſt accuſatus, & interrogatus juridice de crimine vero, & negat, non tenetur ad reſtitutionem famæ, quod eſt valde notandum. ibid. §. 4. &c.
Etiamque notatur, quod non eſt obligatio reſtituendi famam quando detractio eſt effecta cum verbis generalibus, videlicet aliquem eſſe mendacem, ambitioſum, &c. niſi ratione dignitatis perſonæ, ut ſi de Prælato, aut Religioſo ex gravioribus talia dicta eſſent. Et advertitur detractionem, ut obliget ad reſtitutionem famæ debere eſſe de peccatis mortalibus. ibid. §. 5
Et an vita plebeii alicujus reputari poſſit vilior fama alicujus Nobilis, eoque caſu plebejus debet reparare Nobilis famam cum periculo propriæ vitæ? Et quid ſi infamia fuiſſet de hæreſi, de crimine læſæ Majeſtatis, &c. ibid. §. 6
An ſi quis infamaret de furto aliquem, qui poſtea fur invenitur eſſe, teneatur ad reſtitutionem? tom. 8. tract. 7. reſ. 66. p. 187
Et an non ſit ſaltem peccatum mortale publicare aliquod crimen minus illius, qui de gravioribus eſt infamatus, & infamis? ibid. §. 3
Et notatur multas eſſe cauſas excuſantes à reſtitutione famæ, & pro praxi novem cauſæ proponuntur in textu hujus reſ. à §. 4. ad 12. Ubi notabilia.
Et tandem docetur nullum eſſe faciliorem modum reſtituendi famam propter peccatum occultum propalatum poſſe inveniri, quam laudando illum, quem prius infamaverat. ibid. §. 13. & ſeq. &c.
Infamator famæ alicujus injuſte, quam nec directè, nec indirecte reſtituere poſſit, non tenetur ante judicis ſententiam illam pecunia compenſare ſatisfaciendo. tomo octavo, tractatu quinto, reſolutione 79. pagina 128. §. Unde hinc.
Infamia juris in quibus delictis incurratur? tomo quinto, tractatu quinto, reſolutione 54. §. Verum, pagina 230
Plures infamiæ leves an conſtituant unam gravem? tomo octavo, tractatu 3. reſolutione 16. pag. 36
De irregularitate ex infamia, ubi demonſtrantur diverſæ, & multæ perſonæ pro praxi, videlicet, filius meretricis, & carnificis, ſatellites, damnati ad triremes, Hiſtriones, Officium macellariorum, & ſimilium, quæ ſunt Officia & delicta infamis conditionis, & notæ ſunt irregulares. tom. 5. tr. 5. reſol. 54. per totam p. 229

Infans.

Infans promotus ad ſacros Ordines, an obligetur ad caſtitatem ſervandam? tom. 1. tractat. 7. reſolutione 74. §. 7. pag. 380
Infans an poſſit ordinari in Presbyterum, & etiam in Epiſcopum ex diſpenſatione? tom. 4. tract. 8. reſol. 48. §. 1. pag. 347
Infans an aliquando ſic fuerit ordinatus? ibid. §. Nota vero, & ſeqq. p. 348
Infans filius fidelis recentiſſimè natus, ſi ante Baptiſmum moriatur, & ſepeliatur in Eccleſia, an illam polluat? t. 9. tr. 1. r. 131. §. 1. p. 85
Infantem ante uſum rationis in Epiſcopum Epiſcopus ordinans, an valide illum ordinet? tom. 3. tract. 1. r. 62. §. 4. p. 83
Infantem ante uſum rationis ſacris Ordinibus initiatum, an poſſit Pontifex reddere inhabilem ad matrimonium? t. 3. tr. 1. r. 76. §. 1. & ſeqq. p. 97
Et an de facto Pontifices hoc effecerint? §. 3.
Infantes confirmare etiam ſine cauſa non eſt prohibitum? tomo primo, tractat. 2. reſolutione 13. §. 1. & ſequentibus, pag. 77
Infantes filii Principum, vel ſi periculum mortis imminet, vel ob alias honeſtas cauſas ante uſum rationis an poſſint ab Epiſcopo confirmari? tom. 1. tract. 2. r. 15. §. 2. & ſeqq. p. 78
Infantes confirmare ante ſeptennium, & uſum rationis, an ſit peccatum mortale? ibid.
Infantes an recipiant gratiam, & ſint capaces ſpiritualis fructus, quem Euchariſtia ex opere operato confert ante uſum rationis? tomo 2. tractatu 2. reſolut. 7. §. 3. pagina 159
Ubi an antiquitus fuerit conſuetudo in Eccleſia in variis Provinciis conferendi infantibus Euchariſtiam. ibid.
Infantes an ſint capaces Ordinum ante uſum rationis? t. 3. tr. 1. r. 62. §. 1. p. 83
Infantes nondum doli capaces an poſſint admitti in monaſteria Monialium, vel ſint incluſi ſub prohibitione Gregor. XIII. & Concilii Trident. tom. 5. tract. 1. reſ. 91. §. 6. p. 63
Infantes expoſiti an Irregulares ſint ad Ordines, & ſint baptizandi? tom. 5. tractat. 9. reſolutione 42. §. 1. pagina 224

Infantes obsides an liceat tradere inimico nolenti aliter à bello desistere? t.7. tr.7. r.28. §.1. p.401
Tam infantes, quam mulieres, & viri Turcæ, & Saraceni, cum à Christianis justo bello capiuntur, sunt mancipia Christianorum, non tamen è contra, quia de facto Christiani fiunt mancipia Turcarum, & Saracenorum, non tamen de jure, quia justo bello non capiuntur. ibid. §.ult. p.402
Infanti donatio facta an valeat? tom.6. tr.7. resol. 33. §.1. pag. 325
Infanti donatio Notariis stipulatione facta irrevocabilis est, itaut ex consensu secundi donatarii possit revocari. ibid. §.4. p.326
Et quid, quando quis donavit infanti absenti? ibid. §.5
Infanti ante usum rationis donatio facta, & à tabellione acceptata, vel ab alio, qui ex jure potest acceptare, irrevocabilis, an ne expectari debeat infantis ratihabitio? tom. sexto, tractatu 7. resolutione 116. §. 3. pag. 373
Infantibus ante usum rationis morituris, an possit conferri sacramentum Confirmationis? tom.1. tr.2. r.13. §. 1. & seqq. p.77
Infantis ingressus per Rotam intra Conclave, etiam non attingentis usum rationis, an sit prohibitus? Intra septa Monialium talis ingressus infantis prohibitus est. t.9. tr.7. r.109. §.1. & seqq. p.421
Vide verb. *Promissio.* tom.2
Item verb. *Baptismus, Baptizare, Confirmationis Sacramentum, Eucharistia, Grata.* tom.3
Item verb. *Baptizare.* tom.5. & 7
Item verb. *Baptizare, Baptizatum.* tom. 8

Infantia.

Infantiæ quinam dicantur proximi? tom. 2. tractat. 6. resolut. 52. §.1. pag. 362

Inferendum.

Inferendi bellum quæ sunt causæ justæ? tom. 7. tract. 7. r.3. per totam. p.385
Inferendi bellum Princeps habens justam causam, si ex illo tamen in perniciem regnorum maxima damna timerentur, an possit adhuc illud indicere? tom.7. tract.7. r.8. §.1. p.387
Et in tali casu an Princeps teneatur ad restitutionem? ibidem §. 2
Pro inferendo bello alicui Principi an aliquando licitè possit negari transitus militum? tom.7. tract.7. res.12. per totam. pag. 389

Inferior.

Inferior petens veniam absolvendi à casu reservato nullo modo potest personam aperire, vel casum ita explicare, ut ea venire possit in notitiam superioris, neque superior potest curiosè inquirere cum periculo veniendi in notitiam personæ, & inferior etiam ad id tenetur, licet superior veniam non concedat? tom.1. tr.8. r.13. §.2. p.429
Inferior non potest falcem imponere in jus, vel interesse superioris? t.9. tr.11. r.2. §.3. p.464
Quando inferior dispensat in lege Superioris, an possit imponere aliquod onus ei, cui dispensat? t.3. tract.2. r.38. §.1. p.196
Inferiores an possint in extraordinario aliquo eventu dispensare in legibus superiorum, sive lex sit de matrimonio impediendo, sive de aliqua irregularitate, vel reservatione voti, & similium? tom.3. tract.2. r.32. §.2. pag.193
In inferioris lege an possit validè sine causa superior dispensare? tom.3. tr.2. r.10. §.1. p.181
Vide verb. *Causa, Cognitio, Dubium, Episcopus, Prælatus, Simonia, Taciturnitas, Votum.* tom.3

Inferre.

Si infert Princeps bellum justa causa sine recta intentione, an bellum sit justum? tom.7. tract.7. resol.7. per totam. pag.386
Si inferret vassallus cum consensu Principis magnam injuriam in alium Principem, qui tamen omnem injuriæ satisfactionem respueret, nisi illius author ad eum morte plectendum sibi daretur, quod alter Princeps negaret, an in tali casu bellum contra illum justè indicere possit? tom. 7. tract. 7. r.11. per totam. p.388
Inferri bellum infidelibus propter solam infidelitatem an licitè possit, maximè ex licentia Papæ? Et quid, si non permittant in suis Regnis, prædicatores fidei? t.7. tr.7. r.14. §.1. p.390
De aliis decem casibus pro quibus licitum est inferre bellum infidelibus t.7. tr.7. r.15. 16. & 17. à p.390. ad 392
Vide verb. *Injuria, Infidelis.* tom.7
Item verb. *Alapa, Extorquere, Ictus, Vulnus.* tom.8
Item verb. *Alapa, Verecundia.* tom. 9

Infidelis.

Ad infidelem compescendum an possit Papa conflare exercitum de Clericis, & Ecclesiasticis viris, nisi aliàs timerentur in Ecclesia damna? t.7. tr.7. r.14. §.5. p.390
An ad infidelem Principem impetendi potestas non sit penes Regem, sed penes Papam tantum? ibid. §.6.
Qui infidelem occidit proditoriè an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.84. §.1. p.50
Infidelem occidens pretio conductus an sit assassinus, vel gaudeat Immunitate Ecclesiæ? ibid. §.3
Infideles an obliget præceptum sumendi Eucharistiam? Et quid de præcepto Confessionis? tom. 2. tract. 2. r.4. §.1. p.157
Infideles commorantes in terris Christianorum, qui retinere, habere, legere, scribere, vel exemplari, advehere, donare, communicare, commutare, vel alienare ausi fuerint libros, & Codices Talmudicos, Cabalisticos, & alios nefarios, an puniendi sint arbitrio Inquisitorum. t.5. tr.12. r.6. §.5. p.506
Infideles an teneamur corrigere? t.7. tr.4. r.70. §.1. p.323
Infideles ad corrigendos alios sive fideles, sive infideles an obligentur? ibid. §.2. p.324
Ad infideles prædicandum, an possit Ecclesia & Principes Christiani mittere Prædicatores cum exercitu? t.7. tr.7. r.14. §.9. p.390
Si infideles nolint excipere Prædicatores fidei, sed illos occidant, & liberum transitum in alias Provincias ad prædicandum denegent, an sit justus titulus bellandi? t.7. tr.7. r.16. §.1. p.391
Infideles an gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t.9. tract.1. r.43. 44. & 45. p.31. & seqq.
Ab infideli parato jurare per falsos Deos quale peccatum petere juramentum necessitate, aut utilitate deficiente? t.1. tr.1. r.21. §.1. p.17
Infideli vendere agnum an liceat, quem scis velle ad immolandum Idolo? t.7. tr.5. r.67. §.2. p.364
Infideli interroganti an aliquis sit Christianus, non semper ad respondendum obligat præceptum de confitenda fide? t.7. tr.5. r.69. §.6. p.365
Infidelibus baptizandis an sit præmittenda instructio tempore mortis? t.1. tr.1. r.33. §.1. p.24
Infidelibus possunt carnes ministrari in diebus jejunii, quia non subduntur legibus Ecclesiæ. tom.1. tr.3. r.47. §.3. pag.120
Qui ab infidelibus in eorum navibus bona Christianorum cum assecuratione illa reddendi certo in loco subripiunt, an excommunicentur? Et quid è contra? t.5. tr.1. r.44. §.7. pag.30

De

De infidelibus aliqua crimina perpetrantibus, & quibus pœnis puniri debent? tom. 5. tract. 12. resolutione 2. §. 1. pag. 500
Et an ultra pœnas in aliquibus casibus sit illis aliqua abjuratio imponenda? ibid. §. 4. p. 501
Infidelibus inferre bellum an licitum sit committentibus Idololatriam, aut violantibus jura naturalia, maximè, si accedat authoritas Pontificia? tom. 7. tract. 7. res. 15. per totam. p. 390
De septem aliis casibus agitur, pro quibus licitum est infidelibus inferre bellum? t. 7. tr. 7. r. 16. §. 5. p. 392
Infidelibus an licitè indicatur bellum ex titulo donationis obtentæ à Pontifice de eorum Provinciis? t. 7. tr. 7. r. 17. per totam. ibid.
Infidelis in articulo mortis naturalis, vel violentæ, si ad fidem se converterit, immediatè post Baptismum an sit communicandus? t. 2. tr. 2. r. 91. §. 1. p. 215
Ad infidelis petitionem an licitum sit pingere, vel fabricare Idolum, vel construere Synagogas Iudæorum, & facere vestem Sacerdotalem, ? t. 7. tract. 5. r. 64. §. 1. pag. 361
Per infidelis sepulturam polluitur Ecclesia? tom. 9. tr. 1. r. 131. §. 1. p. 85
Si in infidelium terris infans repertus fuerit cum scriptura collo appensa esse baptizatum testificante, an sit adhuc baptizandus sub conditione? tom. 1. tract. 1. res. 80. §. 2. pag. 53
Circa filiorum infidelium Baptismum, quando parentibus invitis baptizari possunt, & quando illorum Dominus ad id teneatur, tam in articulo mortis, quam extra, lege tractatum 1. tom. 1. res. 86. usque ad 92. inclusivè, ubi varios casus contingentes reperies.
Infidelium matrimonium ad fidem conversorum, etiam consummatum an possit à Pontifice dissolvi ex aliqua justa causa? t. 2. tr. 6. r. 125. §. 4. p. 407
Infidelium matrimonium cum ambo baptizantur an fiat sacramentum eisque gratiam conferat? tom. 2. tract. 6. r. 126. §. 1. ibid.
Infidelium matrimonia, seu rata, seu consummata, an possit Pontifex dispensando solvere, quando ambo baptizantur? t. 3. tr. 1. r. 96. §. 8. p. 128. & melius in r. 99. §. 1. p. 130
Et quid, si Pontifex habeat supremam potestatem, & temporalem jurisdictionem in quosdam infideles? t. 3. tr. 1. r. 96. §. 9. ibid.
Per infidelium loca transeunti an licitum sit comedere cibos vetitos, ad evitandum grave damnum, dummodo absit scandalum. t. 7. tr. 5. r. 68. per totam. p. 364
In infidelium terris an liceat exploratoribus, vulgò dictis spiæ simulare se esse Turcas, ac vestibus protestationis falsæ sectæ uti, adire eorum templa, vesci carnibus diebus vetitis in Ecclesia, &c. tom. 7. tr. 5. r. 71. per totam. p. 365. & 366
Infidelium vestes & signa instituta ad cultum falsæ legis, quibus depictæ sunt imagines Deorum, & in vexillis effigiem Mahometis, Lunæ, Martis, &c. usurpare, an licitum sit, stante necessitate? t. 7. tr. 5. r. 72. §. 1. pag. 366
Infidelium mancipia Christiani an possint licite remigare in eorum triremibus, vel eis alia obsequia præstare in bello, devastando, effringendo domos Christianorum, & eorum bona subripiendo? t. 7. tr. 5. res. 74. & 75. p. 366. & 368
Et an teneantur restituere damnum, quod ita dederunt. ibidem.
Vide verb. *Affinitas, Commorantes, Conjux, Impedimentum, Ordines Sacramentum, Professio, Sacrificium.* tom. 2
Item verb. *Arbiter, Baptizare, Censura, Fidelis, Iudæus, Ius.* tom. 3
Item verb. *Baptizare, Bulla Cœnæ, Commercium, Deferens, Emere.* tom. 5
Vide verb. *Ancilla, Christianus, Fides Catholica, Gabella, Gentilis, Opus servile, Tributum, Vexillum.* tom. 7
Item verb. *Accedere, Captus,* tom. 8
Item verb. *Fingens, Fœdus.* tom. 9

Infidelitas.

Si in infidelitate quis copulatus fuisset matrimonio suæ novercæ, validum est tale matrimonium Patre defuncto, nec est dissolvendum cum ad fidem convertetur, t. 3. tr. 1. r. 81. §. 6. p. 108
Vide verb. *Infidelis* cum suis notationibus. tom. 1. 2. 3. 5. 7. 8. & 9

Infirmaria.

In Infirmaria Monialium non permittitur Missam celebrare ex Sacra Cardinalium Congregatione? tom. 4. tr. 2. r. 16. §. 3. in fine. p. 132
Vide verb. *Monialis Regularis.* tom. 4

Infirmitas.

Infirmitas est causa legitima differendi consecrationem Episcopi? t. 4. tr. 8. r. 55. §. Excipitur. p. 355
Infirmitas excusat Episcopum, ne personaliter visitet limina Apostolorum? tom. 4. tr. 8. r. 97. §. Verum in fine. pag. 392
Infirmitate temporali impediti, nempe tertiana, quartana, aut podagra, & multo fortius, si infirmitas est incurabilis, & diuturna, an possint absolvi ab Episcopo ex quacumque Clerici percussione? t. 5. tr. 2. r. 72. §. 2. p. 164
Qui paulo ante infirmitatem, v. g. octo, aut 15. dies communicavit, an in mortis articulo teneatur iterum communicare? t. 2. tr. 2. r. 71. §. 1. p. 203
Si propter infirmitatem Cardinalis egressus est è conclavi, & scribat litteras ad alios Cardinales in Conclavi, an incurrat excommunicationem? t. 9. tr. 7. r. 105. §. 1. p. 417
Vide verb. *Ægritudo, Exire.* tom. 9

Infirmus.

Infirmis etiam in ultimo vitæ constitutis servire possunt Sacerdotes, & Religiosi, & eos volvere in lecto, cibum, & reliqua exhibere cum prudentia, quamvis mors, & ejus acceleratio sequatur absque metu irregularitatis. t. 5. tr. 5. r. 75. per totam. p. 241
Infirmo tenetur Medicus per se, vel per alios nuntiare mortem, quam præcognovit citò, & certo venturam, quando talis prænuntiatio proderit valdè animæ infirmi? t. 1. tr. 3. r. 199. §. 1. & seqq. p. 221
Infirmo non jejuno, si Eucharistia multoties ministretur, in eadem infirmitate, quænam temporis intercapedo habenda est inter unam, & alteram communionem? t. 2. tr. 2. r. 85. & 86. p. 211
Si infirmo se aliquis offerret in socium ad recitandum officium divinum, an recitare teneatur? t. 3. tr. 5. r. 97. §. 3. pag. 477
Cum infirmo tempore mortis quænam liceat, vel non liceat agere, quando conficit testamentum. tom. 6. tr. 8. r. 103. §. 1. p. 448
Infirmorum confessiones sine approbatione Ordinarii an Religiosi B. Io. à Deo, vulgò dicti Bonfratelli, vel alii Regulares in suis Hospitalibus excipere possint? t. 7. tr. 1. r. 89. §. 1. p. 65
Infirmum nolentem confiteri tenetur Medicus relinquere, & non curare? t. 1. tr. 3. r. 198. §. 1. & seqq. p. 220
Infirmus, qui loqui non possit, an in paschate, vel in articulo mortis teneatur per scriptum confiteri, qui alio modo non potest? t. 1. tr. 3. r. 75. §. 3. p. 138
Infirmus, qui perseverans in articulo, seu periculo mortis iterum peccavit post confessionem mortalium, an teneatur iterum confiteri? tom. 1. tractat. 3. resolut. 81. §. 4. pag. 142

Infirmus an debeat ſtatim ante mortem reſtituere pecuniam, & famam ablatam, aliàs non poſſit abſolvi? t.1. tr.4. r.51. §.1. & ſeq. p.252
Infirmus quo intervallo dierum poteſt iterum communicare poſt Viaticum? t.1. tr.7. r.57. §.2. p.374
Infirmus ſi particulam deglutire non poſſit, an Sacerdos poſſit eam ponere in cochleari argenteo, cum parvo jure, etiam calido, ut ita infirmus facilius in ſtomachum tranſmittat, vel an ſaltem hoc poſſit fieri intra parum aquæ, vel vini, ſi aliter non poſſit infirmus particulam deglutire? tomo 2. tractatu 5. reſolut.53. §.8. pag.189
Infirmus in mortis articulo quonam præcepto obligetur ad Viaticum ſumendum? t.2. tr.2. r.70. §.1. p.202
Et ſi non ſumat, an venialiter tantum peccet? ibid.
Infirmus, qui ſemel in anno ſumpſit Euchariſtiam, ſi in mortis articulo ex negligentia non illam ſumat, an peccet? ibid. §.5. & ſeq.
Infirmus, qui ex devotione ſumpſit Euchariſtiam antequam in vitæ periculum incidiſſet, an teneatur iterum communicare? t.2. tr.2. r.72. §.1. p.204
Et ſi in Paſchate communicavit, ſi in articulo mortis non communicet ex quadam negligentia ſine contemptu, an peccet mortaliter? ibid. §.2
Infirmus, ſi commodè poteſt jejunus Euchariſtiam ſumere debet. t.2. tr.2. r.78. §.2. pag.208. & in r.82. §.1. pag.210
Ubi aſſeritur infirmum non jejunum poſſe diebus ſequentibus poſt Viaticum ſumptum multoties recipere Euchariſtiam; ſi mortis ſemper adſit periculum. ibid. §.2. & in reſ.83. & 84. p.211
Infirmus etſi ad primam, vel ſecundam horam noctis poſſit expectare jejunus ad recipiendum Viaticum, & poſtea ſacram Euchariſtiam, non eſt obligatio in illa intempeſtiva hora ſumendi Euchariſtiam jejunus, ſed poſſit illam differre ad aliud opportunum tempus in quo non ſit jejunus? t.2. tr.2. r.84. §.2. p.211
Infirmus poſtquam multoties miniſtrata eſt ei in eadem infirmitate Euchariſtia, an poſſit illam ſumere ſequenti die? t.2. tr.2. r.87. §.1. p.212
Ubi quod ſi aliquis curioſus inquirat quot dies debeat ſupervivere infirmus, ut poſſit ſumpto jam Viatico, iterum communicare, ut vult Rituale. Ibidem §. tertio, pag.213
Infirmus negligens in procuranda ſalute, & viribus, ſi non audit Miſſam in die feſto, an peccet contra præceptum? t.2. tr.3. r.14. §.4. p.230
Ubi an ſit diſpar ratio inter hoc præceptum, & præcepta annuæ Confeſſionis, & communionis? ibid.
Infirmus, qui omnino à nativitate viſu, vel auditu caret, an ſit ungendus in periculo mortis oleo ſacro Extremæunctionis, & quomodo debeat ungi, qui caret membro, in quo Unctio præcipitur fieri? t.2. tr.4. reſol.1. §. penult. & ult. p.242
Infirmus qui non poteſt recitare Horas Canonicas ſtatutis temporibus, an teneatur poſtea recitare? Et ſi non poteſt recitare totum Officium divinum, an teneatur ad partem? Et ſi poteſt majorem partem recitare, an teneatur ad illam? t.3. tr.6. reſ.38. uſque ad 44. Ubi alia circa infirmos à p.439
Infirmus, etſi valens converſare cum amicis ſe inviſentibus, ideo non tenetur recitare Officium Divinum. t.3. tr.5. r.97. §.3. p.477
Infirmus, qui prævidet poſt meridiem ex febri fore impediendus à recitatione Veſperarum, an teneatur illas manè recitare? t.3. tr.6. reſ.118. §.4. p.489
Infirmus an teneatur audire Miſſam de præcepto, qui habet licentiam audiendi illam in Oratorio privato? t.4. tr.2. r.35. & 36. p.49
Infirmus an poſſit mandare in teſtamento ut poſt ejus mortem hæres, ſeu executor ſumat Bullam Compoſitionis? t.4. tr.3. r.175. §.1. p.139
Poſtquam infirmus in infirmitate, & periculo mortis votum Religionis, vel perpetuæ caſtitatis emiſit, an poſſit commutari per Iubilæum, Epiſcopum, vel aliud privilegium? t.4. tr.4. r.17. §.1. & ſeqq. p.149
Si infirmus convaleſcat, an valeat teſtamentum confectum tempore peſtis? t.6. tr.8. r.65. §.1. p.429
Si infirmus recitare Horas Canonicas poſſit cum ſocio, & iſte ſe offerat, an teneatur illum acceptare, & recitare? tom.7. tr.1. r.7. §.5. p.6
Infirmus an teneatur parere Medico applicanti Medicinas, diſtincto præcepto obedientiæ, ſed tantum præcepto, quo eſt adſtrictus propriam conſervare vitam? t.8. tr.8. r.1. §.3. p.188
Infirmus, ſi comedat, vel bibat rem nocivam, putans, vel non advertens, quod ei nocebit, non peccat mortaliter, etiamſi credat, quod ob id ei aliquod nocumentum ſed non grave evenerit? ibid. §.2
Vide verb. *Parochus, Vir.* tom.2
Item tractatum 4. tom.2. de ſacramento Extremæ-unctionis pro his verbis *Infirmitas, Infirmus.*
Item verb. *Deglutire, Dubitare, Ingreſſus, Medicus.* tom.3
Item verb. *Communio, Infirmitas, Servire.* tom.4
Item verb. *Infirmitas, Medicamentum.* tom.5
Item verb. *Dominus.* tom.6
Item verb. *Ægritudo. Morbus.* tom.7
Item verb. *Aqua, Bibere, Dicere, Fœmina, Vinum.* t.8
Item verb. *Infirmitas.* tom.9

Infligere.

Vide verb. *Pœna.* tom.9

Informatio.

Informationem unius litigantis an liceat judici alteri tradere? t.6. t.1. r.110. §.1. p.72
Ubi an ſit mortale petere ab impreſſore, vel à famulo judicis, vel ab amanuenſi Advocati, ut prædictas informationes capiat, ut tradat alii litiganti? §.2. & ſeq.
Informationes quas præcepit Sixtus V. in receptione Novitiorum Prælati Regulares omittentes, an peccent mortaliter? t.7. tr.1. r.147. per totam. p.98
Et an incurrant in pœnas Bullæ Sixti V. ſi Novitius careat illis defectibus? tom.7. tract.1. reſol.148. per totam. ibid.
Circa informationes Bullarum Sixti V. & Clem. VIII. elucidantur aliqua, ubi adducuntur diverſi caſus, etiam pro Novitiis laïcis, ſeu Converſis, puellis Novitiis, & Equitibus Ieroſolymitanis aliam Religionem volentibus ingredi? tom.7. tractatu 1. reſolution.149. per totam. pag.98. & 99

Informis.

Informis confeſſio an detur, ſed valida, id eſt conferens gratiam, non ſolum reſpectu doloris, ſed etiam reſpectu examinis? t.1. tr.3. r.113. §.1. & ſeqq. p.167
Vide verb. *Confeſſio.* tom.4

Ingratitudo.

Ingratitudo, qua quis poſt remiſſa peccata denuo peccat, an ſit neceſſario confitenda? tom.1. tractat.7. reſ.3. §.1. p.344
Ob ingratitudinem an poſſit revocari donatio remuneratoria, & ex cauſa? t.6. tr.7. r.22. per totam. p.319
Propter ingratitudinem Pater non poteſt revocare donationem factam filio ad ſuſcipiendos Ordines? t.6. tr.7. r.41. §.4. p.332
Idem erit, ſi cauſa dotis, vel Eccleſiæ facta ſit donatio. ibid. §.5

Ob

Ob ingratitudinem Prælati, & Clerici, an donatio facta Ecclesiæ revocari possit? tom.6. tract.7. resol.131. §.1. & seq. pag.381
Ubi, & quid, si adsit juramentum adhibitum de non revocanda donatione? tom.6. tract.7. resolution.132. §.1. ibidem.
Ubi an valeat pactum donationi appositum de non revocanda donatione propter ingratitudinem donatarii. § 5.
Ex ingratitudinis causa an donatio revocari possit? t.9. tr.7.r.130. §.1. pag.380
Ubi ingratitudinis causæ explicantur, pro quibus dicta donatio revocari possit. §.2. & seqq.
Si ingratitudinis causam aliquam filia dotata, & conjugata committat adversum Patrem, propterea non potest Pater, stante matrimonio & etiam soluto, si filios habeat donationem revocare. tom.6. tract.7. resol.133. §.5. pag.383
Ut ex ingratitudinis causa donatarius in conscientia teneatur restituere bona donata, an necessaria sit sententia? t.6. tr.7. r.134. §.1. p.383
Ex ingratitudinis causa an possit donator, aut ejus hæredes occultè se compensare ante latam sententiam, juxta Regulas compensationis? ibid. §.2.
Vide verb. *Hæres.* tom.6
Item verb. *Imperator, Revocare.* tom.9

Ingratus.

Ingratus Donatarius an restituere teneatur fructus ex re donata ante revocationem perceptos? t.6. tr.7. r.134. §.6. pagina 383
Vbi an causæ revocandi donationes habeant locum in revocando legato comparatione legatarii ingrati, si testatorem defunctum afficiat gravi iniuria, ut si carnaliter cognovit ejus uxorem. &c. §.5
Vide verbum *Hæres.* tom.6

Ingredi.

Ingredi Religionem an quis possit, si utrinque sint rationes probabiles, an parentum necessitas sit gravis, ut dici possit utraque pars opinabilis. t.7. tr.1. r.139. §.1. p.94
Et quid quando quis est dubius de prædicta parentum necessitate? ibidem.
Ingredi Religionem an servi possint sine licentia Domini? Vbi aliqua contingentia in hoc casu. tom.7. tr.1. resol.143. §.1. pag.95
Si ingredi Religionem velint vir, & uxor, prohibetur in cap. si vir & uxor. quod hoc minime efficiatur sine consensu, & licentia Episcopi, & tamen si professionem emitterent, sine tali licentia, & contra prohibitionem, professio erit valida. t.7. tr.1. r.159. §. Potest etiam, paulo post initium. p.105
Ingredi Confessarii sine licentia Episcopi in casibus necessariis possunt, & Prælati Regulares Monasteria Monialium Regularium. t.7. tr.1. r.347. §.3. p.237
Ingredi cum socio an debeat Confessarius extraordinarius, qui ad confitendam Monialem infirmam habet licentiam necessariam? Et an debeat finita confessione statim egredi? t.7. tr.1. r.349. §.1. p.238
Ingredi iterum Religionem an teneatur, qui vovit perseverantiam in Religione, si ex justa causa exeat, vel expellatur, si causa cessat. t.8. tr.4. r.31. §.1. p.60
Ingredi iterum Religionem an teneatur ille, qui emiserat votum certæ Religionis, à qua absolutè repulsus fuit, si postea invitatus est à superiore? tom.8. tract.4. resolution.32. §.1. ibidem.
Ingredi Religionem quis vovit, si Deus illum conservet ab aliquo peccato, an teneatur ad votum, si ex quacumque negligentia illius peccati tentationi succumbat, vel solùm quando data opera, ut voti obligationem effugiat? t.8. tr.4. r.35. §.4. p.62
Si cum pacto, ut ingrediatur filia aliquod Monasterium, illam Pater hæredem relinquat, an Pater incurrat excommunicationem Concilii Trid. sess.35. c.18. tom.5. tr.1. r.81. §.6. in fine. p.55
Vt ingrediatur Confessarius Regularis Monialium intra septa Monasterii in casibus necessariis, an sit necessaria licentia non solum sui Prælati Regularis, sed etiam Episcopi? t.7. tr.1. r.347. §.1. p.236
Si ingrediatur quis Religionem, an satisfaciat voto, si culpa sua postea expellatur; tom.8. tract.4. resol.29. §.3. pagina 59
Si ingrediatur Ecclesiam excommunicatus non toleratus, post incœptum canonem, & non vult egredi, an teneatur Sacerdos Missam prosequi? tom.9. tract.1. r.144. §.11. pagina 94
Si quis ingrediatur clam in Conclavi, an incidat in censuram? t.9. tr.7. r.109. §.4. p.421
Et si post ingressum in Conclavi iste talis loqueretur secreta cum aliquo Cardinali, an incurrat censuram. ibid.
Ingrediendi Monasteria Monialium, an Capitulum sede vacante, & ejus Vicarius licentiam concedere possint? t.3. tr.5. r.28. §.2. p.394
Qui ingrediendi Clausuram habet licentiam indefinitam, an possit sæpius ingredi. t.5. tr.1. r.89. §.1. p.62
Ingrediendi Monasteria Monialium licentia, an debeat esse in scriptis etiam quoad forum conscientiæ? t.5. tr.1. r.93. per totam. p.63
Ingrediendi Monasteria Monialium quædam personæ illustres licentiam à Papa obtinuerunt pro aliquibus vicibus cum electis Matronis, quæritur, an possint illas postea variare, si fuerunt semel designatæ? tom.7. tr.1. resol.321. §.1. pag.222
Vbi aliqua alia notabilia, & contingentia in dicto casu, & rescripto Pontificis, & supplicatione oratricis, & circa dictam licentiam, & praxim in illa. §.1. & seqq. p.222. & 223.

Ingrediens.

Ingrediens Religionem, & postea exiens, an satisfaciat vovens Religionem absolutè, nil de exeundi libertate determinando? t.8. tr.4. r.29. §.1. p.59
Ingredientes Monasteria Monialium, & Incestum committentes cum Moniali, si delictum est occultum, an possint per Episcopum absolvi ab excommunicatione? t.3. tr.3. r.31. §.1. p.314
Ingredientes sæculares Monasteria Monialium exemptarum, an incidant in censuram ab Episcopo per statutum latam contra ingredientes dicta Monasteria? t.5. tr.1. r.86. §.1. post medium. p.58
Ingredientes Monasteria Monialium, non prætextu licentiarum, sed absque ulla prorsus licentia, etiam ad malum finem, an incurrant excommunicationem Greg. XIII. t.5. tr.1. r.90. §.1. p.62
Ingredientes Monasteria Monialium, si finito negotio, & ministerio ibi notabiliter commorentur ob malum finem, an incidant in excommunicationem Greg. XIII. t.5. tr.1. r.91. §.1. p.63.
Vbi an in supradicto motu proprio Greg. XIII. & prohibitione Concilii Trid. sess.25. c.5. de Regul. comprehendantur Reges, Reginæ, Cardinales, & infantes nondum doli capaces, ingredientes Monasteria Monialium sine ulla licentia. ibid. §.3
Ingredientes in Conclavi an subjiciantur tantum pœnis privationis officii, & beneficii, vel etiam peccent mortaliter? tom.9. tract.7. resolution. 109. §.5. & seqq. pagina 421
Si ingredienti Religionem legentur 100. & si nubat 200. an debeantur 200. Religionem ingredienti? t.9. tr.2. resol.220. §.2. pag.211
Ingredientibus Puellis in Monasteria exempta, & Episcopo non subjecta, an examen necessariò ab Episcopo faciendum sit? t.7. tr.1. r.325. §.4. p.225

Ingressus.

Pro ingressu Religionis dans, vel accipiens aliquid, ligatur excommunicatione Papæ reservata in extravag. 1. de simonia. t. 5. tr. 7. r. 34. §. 1. p. 333

Vbi quoad facilius impetrandam suam receptionem in Religione, potest quis dare gratis, & sponte munera superiori, vel aliis, imo pactum adhibere potest. §. 2

Pro ingressu Religionis an quis tunc possit testari, non servata solemnitate juris? tom. 6. tract. 8. resolution. 92. §. 6. pagina 442

Qui ab ingressu Religionis retrahit aliquem absque justa causa, an mortaliter peccet? Et supponitur aliquando ex justis causis, & rationibus alicui sine peccato posse dissuaderi ingressum Religionis. tom. 7. tract. 1. resol. 145. §. 1. p. 96

Et quid est sentiendum de peccato, & damno temporali, & incommodo facto Religioni, quando quis vi, vel fraude Novitium, vel alium impedivit à profitenda Religione? ibid. §. 8. p. 97

Pro ingressu in Monasteria Monialium, & rescripto Pontificis, & supplicatione Oratorum, & circa licentiam concedendam aliqua notabilia. tom. 7. tr. 1. resol. 321. §. 1. & seqq. p. 222. & 223

Pro ingressu Religionis saltem licito an sit necessaria licentia Episcopi, quando uxor vult ex consensu viri in ea profiteri? t. 7. tr. 1. r. 323. §. 1. p. 224

In ingressu Clausuræ Monialium pro viris, & Religiosorum pro fœminis an detur parvitas materiæ, itaut à pœnis, & peccato mortali excusentur? Ubi pro praxi aliqui casus. tom. 7. tract. 1. resolut. 338. 339. & 340. pag. 231. & 232

Ab ingressu Ecclesiæ suspensionem non incurrit, qui Missam celebrat in Ecclesia polluta ante reconciliationem. t. 9. tr. 1. r. 139. §. 3. p. 90

Ad ingressum Religionis sub mortali an teneatur dispensatus à Pontifice in voto Religionis ratione infirmitatis, si post multos annos postea convaluerit? t. 3. tr. 2. resol. 74. §. 1. pag. 223

Ingressum publicum si habeat Oratorium privatæ domus, an possit Episcopus dare licentiam, ut ibi celebretur, & Missa audiatur? t. 4. tr. 2. r. 23. §. 1. p. 42

Ad ingressum Religionis an Pater teneatur dotare filios? t. 6. tr. 7. r. 41. §. 1. p. 331

Post ingressum Religionis donatio causa mortis facta à Novitio an sit valida, non obstante Concilio Trident. sess. 25. c. 15. de sepult. t. 6. tr. 7. r. 76. §. 2. p. 350

Ante ingressum Religionis animo ingredi illam donatio, vel remuneratio facta an comprehendatur in Concilio Tridentino sess. 25. c. 26. de Regul. & an sit valida? t. 6. tr. 7. r. 77. & 78. p. 350. & seqq.

Si ingressum Religionis petens haberet votum ingrediendi Religionem eius superioris à quo petit admitti, an ille negans simpliciter ingressum peccet mortaliter, si nullam habeat causam legitimam negandi ingressum? t. 7. tr. 1. r. 146. §. 1. p. 97

Post ingressum secretum alicuius in Conclavi, si iste talis loqueretur secreta cum aliquo Cardinali an incurrat censuram? t. 9. tr. 7. r. 109. §. 4. p. 421

Ingressus Religionis an differendus sit propter scandalum, vel ne parentes turbentur? tom. 7. tr. 5. resol. 5. §. 1. p. 328

Vide verb. *Adultera, Bimestre, Coniux, Dissolvere, Dubium, Pactum, Religio, Vir, Votum,* tom. 2

Item verb. *Ingredi, Votum.* tom. 3

Item verb. *Clausura, Ecclesia, Episcopus, Ingredi, Ingrediens, Missam celebrare, Officium divinum.* tom. 5

Item verb. *Expensa, Puella.* tom. 6

Ingressus Mulierum in Claustra virorum Regularium an Prohibitus sit in Bulla Pii V. & Greg. XIII. itaut non excusentur à mortali, & excommunicatione? tom. 7. tr. 1. r. 243. §. 1. pag. 154

Et quid in comitando Processiones, vel quando sit lotio pedum in die Jovis Sancti, vel datur Habitus, aut Professio alicui Novitio, vel sepelitur defunctus? t. 7. tr. 1. r. 244. & 245. p. 155. & 156

Et in dictis casibus fœminæ intrantes, an possint ingredi ulteriora loca, & Capellas positas in Claustro, quia hæc sunt officinæ secretæ. tom. 7. tract. 1. resol. 245. §. 1. pagina 156

Vide verb. *Absolvere, Debitor, Dos, Dubium, Ingredi, Ingredientes, Intrare, Obedientia.* tom. 7

Item verb. *Adimplere, Authoritas, Differre, Domus, Dubium, Ingredi, Ingrediens.* tom. 8

Item verb. *Infans, Ingredi, Ingrediens, Interdictum, Monasteria, Monialis, Religio.* tom. 9

Ingurgitare.

Vide verb. *Jejunium.* tom. 2

Inhabilis.

Inhabiles ad contrahendum matrimonium an Pontifex aliquos privatos reddere possit? tom. 3. tract. 1. ref. 92. §. 1. & seqq. pag. 123

Inhabilis ad beneficia an possit adjuvari Regula de triennali possessione? tom. 3. tract. 2. resol. 170. §. Ex his Bannius. pag. 288

Inhabilis an sit excommunicatus ad recipiendas pensiones? t. 5. tr. 1. r. 178. §. 1. p. 103

Et an hoc locum habeat in pensionibus, quæ dantur titulo spirituali, non verò in his, quæ non sunt beneficium, quia dantur titulo sæculari? ibid. §. 2. p. 104

Inhabilitas.

In inhabilitate qualibet an Episcopus dispensare secum possit? t. 3. tr. 3. r. 18. §. 2. p. 307

In inhabilitate contracta per simoniam an Episcopus dispensare possit? t. 3. tr. 3. r. 60. §. 1. p. 331

Inhabilitatem ad alios ordines suscipiendos an incurrat, qui relictis minoribus ordinibus subdiaconatum recipit? t. 5. tr. 3. r. 57. per totam. p. 195

Et quid, si Ordines Sacros per saltum recipiat? t. 5. tr. 3. resol. 58. §. 1. ibidem.

Inhabilitatis ignorantia invincibilis, & etiam vincibilis ad officia ratione simoniæ, & alias pœnas, sive facti, sive juris excusat ab ejus transgressione. tom. 5. tr. 1. resol. 35. §. 7. p. 23

Inhabilitatis pœna imposita in Bulla Sixti V. contra procurantes abortum, an obliget ante judicis sententiam? t. 5. tr. 6. r. 15. per totam. p. 290

Si inhabilitatis pœna imponatur alicui operi, an statim ipsa incurratur ante judicis sententiam? tom. 6. tract. 1. resol. 35. §. 1. pag. 29

Vbi pro praxi curiosus casus proponitur pro scholasticis dantibus suffragium ad Cathedram. §. 2

Inhabilitatis pœna ad testamentum an procedat non solum in publico usurario ex mutuo, sed etiam ex venditione, vel empto, ubi plura alia circa testamenta usurariorum. t. 6. tr. 8. r. 97. per totam. p. 443

Vide verb. *Parochus, Prohibitum.* tom. 2

Item verb. *Hæresis, Infans, Inhabilis.* tom. 3

Item verbum. *Abjuratio, Beneficium, Dispensare, Dubium, Filius, Hæreticus, Incapax, Inhabilis, Pœna, Testis.* tom. 5

Item verb. *Dispensare, Pœna.* tom. 7

Inhibere.

Inhibere, seu interdicere an possit Princeps laicus, ne Episcopus, vel eorum Vicarius quemquam excommunicent, nisi prius excommunicationis causa ostendatur? t. 9. tr. 2. r. 48. §. 6. p. 127

Inhibitoria.

Ne inhibitoriæ, quæ ad Magiſtratus Regios mittuntur ab Eccleſiaſticis ut promulgentur, an Princeps prohibere poſſit, priuſquam ei offerantur, ut de ejus licentia publicentur? t.9.tr.2.r.47. §.1. & ſeq. p.125

Inhumaniter.

Si inhumaniter Dominus ſervum tractat, an ſervus acquirat libertatem, & poſſit abſque peccato fugere. t.7.tr.8. r.17.§.2.p.438

Inimicitia.

An de inimicitia ſuſpecti, vel amici, ſubditi, aut conſanguinei capitalis inimici admittantur in teſtes? t.5. tr.10. reſol.45. §.2. p.433

Si inimicitia præceſſit occidens aliquem veneno, an gaudeat immunitate Eccleſiæ? Et quid, ſi inimicitia non præceſſit? t.9. tr.1. r.90. §.7. p.53

Inimicus.

Vt inimicis tradat Regnum, Civitatem &c. conjurans, aut machinans, an gaudeat Immunitate Eccleſiæ. t.9. tr.1.reſol.53. §.1. pag.35

Inimicos in teſtes admittere an poſſint Inquiſitores contra reum? t.5. tr.10. r.45. §.1. p.433

Inimicum capitalem an Inquiſitores poſſint admittere ad accuſandum? t.5. tr.10. r.50.§.1. p.435

An aliquando inimicum quis non teneatur ſalutare, & poſſit ei mortem deſiderare? tom.7. tr.5. reſol.30. per totam. pag.342

Et quid, ſi familiaritatem & amicitiam inimicus cum illo habere procuret? t.7. tr.5.r.31. §.1. ibid.

Qui inimicum occidit ex præmeditata animi deliberatione *Appoſtatamente* ut vulgò dicitur, atque ex induſtria, non autem proditoriè, ſeu per inſidias, an gaudeat immunitate Eccleſiæ. t.9. tr.1. r.80.§.1. p.48

Qui inimicum occidit non proditoriè, ſed per inſidias, an gaudeat Eccleſiæ immunitate? tom.9. tract.1. reſol.81. §.1. pagina 49

Qui inimicum occidit cui fidejuſſionem dederat de non offendendo, an gaudeat Eccleſiæ immunitate? tom.9. tr.1. reſol.83. §.1. ibid.

Qui inimicum mandantis, ipſo mandate præſente occidit pecunia conductus, an gaudeat immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1. r.85. §.1. p.50

Qui inimicum occidit ſclopo à tergo dormiente, vel per inſidias, an gaudeat Immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1. reſol.90. §.11. p.54

Qui inimicum occiderunt in duello, an gaudeant immunitate Eccleſiæ. t.9. tr.1. r.92. §.1. ibid.

Si inimicus familiaritatem, & amicitiam cum inimico habere procuret, an teneatur illum ſalutare? t.7. tr.5. reſol.31. §.1. p.342

Si inimicus minatur urbis excidium, niſi innocens interimatur, an liceat innocentem occidere ad poſtulationem dicti inimici? Vbi aliqua alia contingentia in dicto caſu. t.8. tr.5. r.39. §.1. p.109

Vide verb. *Inimicitia.* tom.5

Item verb. *Deſiderare, Infantes.* tom.7

Item verb. *Actus, Innocens, Prævenire, Vendere.* tom.8

Item verb. *Feneſtra, Gabella.* tom.9

Inire.

Vide verb. *Filius.* tom.2

Item verb. *Fœdus.* tom.9

Initiatus.

Initiati minoribus Ordinibus an includantur in prohibitione, ne Clerici in bello pugnent? t.7.tr.7.r.52.§.1.p.417

Et an ſupradicti peccent mortaliter, vel tantum venialiter, ſi ad bellum procedunt? ibid. & ſeqq. §§.

Vbi aliqua alia contingentia pro ſupradictis initiatis in minoribus, quando jam ſunt in bello, & etiam pugnantes.

Initiatus Sacris Ordinibus non poteſt vendi à Patre, vel Matre in neceſſitate conſtitutis. tom.7. tr.8. reſol.9. §.1. p.432

Injuria.

Quod pro injuria effecta eſt ſervo, vel ancillæ vel obuſum illicitum ſui corporis, an poſſit ſibi illud retinere? t.7. tr.8. r.27. per totam. p.441

Injuria an inferri à Domino ita poſſit ſervo, ut adſit obligatio reſtituendi; ut quando Domini jura ſervorum violant, per iniuriam notabilem. tom.7. tr.8. reſol.38. §.1. & ſeqq. p.446

Vbi aliqua alia, quæ fieri debent à Dominis in dicto caſu.

De iniuriis manifeſtis factis adverſus Religioſos, an Conſervatori illorum concedatur poſſe de illis cognoſcere. t.9. tr.2. r.270. §.2. p.235

Vide verb. *Inferre, Reus.* tom.7

Item verb. *Amicus, Cognoſcere, Dolor.* tom.8

Item verb. *Iuramentum.* tom.9

Injurians.

Injurianti an licitum ſit reſpondere, Mentiris? t.7. tr.5. reſol.33. per totam. p.343

Vide verb. *Amicus, Cognoſcere, Dolor.* tom.8

Injuriatum.

Vide verb. *Amicus, Cognoſcere, Dolor.* tom.8

Injurioſum.

Vide in verbo. *Verbum.* tom.9

Injuſtè.

Injuſtè excommunicatus, v. g. ex cauſa præſumpta ſecundum allegata, & probata, an incurrat pœnas juſtæ excommunicationis, & teneatur ſe abſtinere à communicatione fidelium, & ab aliis actibus illicitis? tom.5. tr.1. reſol.27. §.1. p.16

Et in dicto caſu quamvis ad id teneatur ratione ſcandali; imo ratione obedientiæ, non tamen ſit irregularis celebrando, non ſolum quando celebrat in occulto, ſed etiam in publico, & coram eis, quibus cenſura eſt nota, & innocentia ignota. ibid. §.3

Et an etiam ſupradictus excommunicatus iniuſte excludatur ab orationibus generalibus Eccleſiæ, à quibus excludunturexcommunicati. t.5. tr.1. r.28. §.1. ibid.

Et an communicans cum tali excommunicato incurrat pœnas juris impoſitas? ibid. §.6. p.17

Si iniuſtè Regularis non ſit admiſſus ab Epiſcopo ad audiendas Confeſſiones, an poſſit adhuc illas audire. t.7. tr.1. r.68. §.1. p.44

Vide verb. *Carcer, Damnandus, Innocens, Miniſter juſtitiæ, Satellites.* t.8

Injuſtitia.

De iniuſtitia donativi facta in Parlamento Regnicolæ habentes rationes probabiles, an poſſint non ſolvere collectas, & vectigalia impoſita ab Univerſitatibus pro ſolvendo dicto tributo, etiamſi pro Rege, & juſtitia donativi adſint etiam aliæ rationes probabiles? t.7. tr.6. reſol.32. §.1. pag.381

Et in tali caſu defraudantes donativi huiuſmodi, & vectigalia an teneantur ad reſtitutionem. ibid. p.382

De iniuſtitia belli Princeps dubius an poſſit bellum movere? t.7. tr.7. r.5. §.1. p.386

Iniuſtitia belli agnita, qui bellum injuſtum bona fide geſſit, an teneatur reſarcire omnia damna, quæ intulit? t.7. tr.7. r.6. per totam. ibid.
Iniuſtitiam eandem plures ſuadentes, an ſinguli teneantur reſtituere in integrum, quando ſingulorum conſilium ſine aliorum conſilio non fuiſſet efficax? t.7.tr.6. r.30. §.2. in fine. p.381.
Si iniuſtitiam belli poſtea cognoſcant milites, ſive ſubditi ſint, ſive non, quid teneantur reſarcire, & reſtituere? t.7. tr.7. r.40. §.6. p.412

Innocens.

Si innocentem tamquam clypeum ſuum obiiciat tibi invaſor, ut poſt eum latitans impunè te interimat, & fugere non poſſis, an non tenearis mortem ſubire, ſed poſſis invaſorem, & innocentem interficere cum moderamine te defendendo. t.8.tr.5.r.18.§.4.p.101
Innocentem occidere an liceat ad poſtulationem inimici, qui minatur urbi excidium, niſi talis interimatur. t.8. tr.5. r.39. §.1. p.109
Et an poſſit huiuſmodi innocens, imo teneatur ſeipſum tradere tyranno id poſtulanti pro ſalute Patriæ. ibid.§.2
Et an hoc ipſum etiam Reſpublica præcipi, imo ad hoc cogi poſſit? ibid.
Et ſi innocens talis contumaciter reſiſtat, an poſſit ab ipſa Republica occidi? ibid. §.4. p.110
Si innocentem iniuſtè conentur ſatellites, vel alii publici miniſtri juſtitiæ capere, ut iniuſtè occidatur, an ſupradicti occidi poſſint cum moderamine inculpatæ tutelæ? t.8. tr.5.r.45.§.2. p.112
Et quid, ſi ſatellites ignorent innocentiam rei, & bona fide munus ſuum obeant. t.8.tr.5.r.47.§.7.p.114
Innocentes occidere in bello an liceat? tom.7. tract.7. reſol.25. §.1. pag.398
Et quid ad firmandam ſecuritatem in futurum? ibidem §.5. pagina 399
Et quinam intelligantur ſub nomine innocentium. ibid.
Innocentes an poſſint in bello capi, & in ſervitutem redigi, ſicut licet tradere infantes obſides inimico nolenti aliter ab illo deſiſtere? tom.7. tract.7. reſol.28. §.1. pagina 401
Et quid per accidens? ibid. §. ult. verſ.4. p.402
Cum innocentis alicuius periculo mortis, an qui invaditur poſſit ſe ita tueri? tom.8. tract.5. reſolution.18. §.1. pagina 100
Et quid, ſi innocens ſit infans, & ſine baptiſmo moriturus? ibidem.
Innocentium bona, an poſſint in bello diripi & devaſtari? t.7. tr.7. r.26. §.1. p.399
Et an huiuſmodi bona ipſis poſtea ſint reſtituenda, præſertim cum ſint bona innocentium, quæ ad Rempublicam hoſtilem non pertinent, ut bona Eccleſiarum &c. ibidem §.2
Vide verb. *Adulterium, Conjux, Inceſtuoſus, Vir.* tom.2

Innocentia.

Quodnam ſit maius peccatum, an quod contra innocentiam committitur, an vero contra beneficium remiſſionis peccatorum? t.1.tr.7.r.3.§.2. p.344
Si ſatellites ignorent innocentiam rei, & bona fide munus ſuum obeant, an poſſint occidi cum moderamine inculpatæ tutelæ? t.8. tr.5.r.47.§.7.p.114

Innocentius Papa.

Innocentius quidam Papa in Purgatorio uſque in diem judicii detinendus. t.5. tr.10.r.91.§.2. p.449

Innocentius Primus.

Vide verb. *Feria ſexta, Paraſceves.* tom.9

Innocentius Tertius.

Vide verb. *Iterare.* tom.2

Inobedientes.

Vide verb. *Eccleſiaſticus, Epiſcopus.* tom.7
Item verb. *Epiſcopus.* tom.9

Inobedientia.

Vide verb. *Contumacia, Præceptum.* tom.5

Inofficioſum.

Inofficioſa donatio an revocari poſſit? tom.6.tract.7. reſol.135.§.1. pag.384
Et quid, ſi inofficioſa donatio facta ſit Eccleſiæ, vel piæ cauſæ, an ſolum poſſit revocari quoad legitimas filiorum? ibidem §.6
Et quid, ſi Pater, aut Mater prodigis donationibus inter vivos, ſive in unum filiorum, ſive in extraneam perſonam totam ſubſtantiam, aut notabilem eius partem effuderit? ibid. §.7
Inofficioſa donatio an revocari poſſit, ſi juramento firmetur, vel ſi donator eam renunciavit, aut paciſcatus? ibidem §.8. pag.385
Et an donatarius ex donatione inofficioſa nihil teneatur reſtituere ante judicis ſententiam? ibid. §.5
Vbi an filius poſſit cogere Patrem, implorato judicis officio, ut ſervet eius legitimam in donationibus inofficioſis? §.7

Inopia.

Qui ad inopiam doloſè, ſed culpabiliter pervenit, an gaudeat privilegio ceſſionis bonorum? tom.6. tract.5. reſol.12. §.1. pag.281
Si propter inopiam debitor fideiuſſoribus, nec pignoribus cavere poteſt; an ad juratoriam cautionem admitti debeat ſtantibus dilationibus. t.6.tr.5.r.34.§.1. p.291

Inquirendum.

Ad inquirendum an ſola infamia ſufficiat in crimine hæreſis? t.5.tr.10.r.94. §.3. p.451

Inquirere.

Inquirere qualitates, & vitam teſtium an Inquiſitores teneantur, ſi adhuc reus nihil teſtibus oppoſuerit? t.5. tr.10. r.47. per totam. p.434
Ut inquirere ſub mortali teneantur Prælati peccata ſubditorum ad correctionem faciendam, an ſufficiat ſuſpicio, vel dubia cognitio delicti? tom.7. tract.4.reſol.14§.1. in fine. pagina 286
Inquirere vitam ſubditorum an Prælatis, & Magiſtratibus liceat, ad fraternaliter eos corrigendos? t.7. tr.4. reſol.24. §.1. pag.293
Et an iſta obligatio oriatur principaliter ex præcepto correctionis fraternæ, vel ex officio Prælati, & Magiſtratus? ibid. pag.294
Inquirere aliorum peccata occulta nullus privatus poteſt, ibidem & ſeqq.
Inquirere mores pœnitentium an Confeſſarii poſſint? t.7. tr.4. r.30. per totam. p.297. & 298
Vide verb. *Beneficiarius.* tom.4
Item verb. *Iuſtitia.* tom.7
Item verb. *Epiſcopus.* tom.9

Inquiſitio.

Inquiſitio an poſſit fieri in crimine ſolicitationis, & hæreſis, licet contra reum nulla præcedat infamatio. t.5. tr.9.r.32. per totam. p.391

Inquiſitio judicialis.

Inquiſitione pendente contra Prælatum, an poſſit ſuperior eum

cum Prælatura ſpoliare, niſi prius delicto probato? tom.7. tract. 1. reſol. 15. §. 2. pag. 12

Inquiſitio S. Officii.

Ad S. Inquiſitionem an pertineat delictum eorum, qui ſacras Imagines conculcant, vel percutiunt? t. 1. tr. 5. reſ. 52. §. 4. p. 298

Si in S. Officio Inquiſitionis Sacerdos Confeſſarius abſolutè ſit privatus audiendi Confeſſiones, an poſſit eligi in Confeſſarium virtute Bullæ Cruciatæ, aut Jubilæi? t. 4. tr. 3. r. 19. §. 2. p. 74

Si in S. Inquiſitionis Tribunali aliqui damnantur tanquam hæretici, an eorum ſervi remaneant ipſo facto liberi? Ubi aliqua alia contingentia in dicto caſu? t. 7. tract. 8. reſ. 22. §. 1. & ſeqq. pag. 439

Inquiſitores.

An juriſdictio DD. Inquiſitorum ſit delegata, vel ordinaria? t. 5. tr. 10. reſ. 1. p. 419

Et quid, ſi fuerit conceſſa cum clauſula *uſque ad beneplacitum?* ibid. §. ult.

Inquiſitorum juriſdictio an expiret per mortem delegantis, ſi etiam unam cauſam non inceperint, ante illius mortem? t. 5. tr. 10. r. 2. p. 419

Et quid de juriſdictione Vicarii, ſeu Commiſſarii, aut alterius delegati per mortem Inquiſitoris? ibid.

Inquiſitorum juriſdictio an conceſſa ſit cumulativè, aut privativè? t. 5. tr. 10. r. 3. p. 420

Et notatur ex conſuetudine in Hiſpania de hæreſi ſolos Inquiſitores cognoſcere, & ut Epiſcopus per ſe, vel per Vicarium Inquiſitoribus aſſiſtant; & ut non poſſint Epiſcopi ſeparatim ab Inquiſitoribus de cauſis hæreticalibus cognoſcere, & aliqua alia circa hoc explanantur. ibid. §. 2

Etiamque docetur juriſdictionem Inquiſitorum in Hiſpania in ordine ad eorum Miniſtros eſſe etiam privativam. ibid. §. 3

Inquiſitores Hiſpaniarum an poſſint exercere aliqua, non ſolum quia ipſis competit ex jure, ſed etiam propter conſuetudinem? t. 5. tr. 10. reſ. 4. ibid.

Inquiſitores an ſubſint Legatis Summi Pontificis? ibid. reſ. 5. pag. 421

Inquiſitor Generalis an poſſit ad libitum removere alios Inquiſitores ab officio, vel de loco ad locum transferre? ibid. reſ. 6

Inquiſitores an debeant eſſe magis Theologi, quam Juriſperiti? ibid. reſ. 7

Inquiſitores eligendi an debeant habere ætatem quadraginta annorum? Et quid de Inquiſitoribus Hiſpaniæ, an ſufficiat, ut attingant annum trigeſimum? ibidem, reſolutione 8

Et notatur Commiſſarios Inquiſitorum ſufficere, annum trigeſimum attingere. ibid. §. 3

Inquiſitores an poſſint procedere contra Papam in hæreſi comprehenſum, vel an cognitio ſpectet ad Generale Concilium? ibid. reſ. 9

Inquiſitores an poſſint procedere contra Nuntios, & Officiales Sedis Apoſtolicæ? ibidem reſolutione 10. pagina 422

Inquiſitores an poſſint procedere contra Epiſcopos? Et quid ſi Epiſcopus eſt Titularis, vel electus, & confirmatus, licet nondum conſecratus? t. 5. tr. 10. reſ. 11. & in aliis ejus not.

Inquiſitores an debeant procedere cum Generalibus Religionum in cauſa hæreſis, ſicut procedunt cum Epiſcopis. ibid. reſ. 12

Inquiſitor an poſſit procedere contra alium Inquiſitorem de hæreſi ſuſpectum? Et difficultas eſt, an Epiſcopus poſſit inquirere contra Inquiſitorem de hæreſi ſuſpectum? ibid. reſ. 13

Inquiſitores an poſſint punire illos, qui factis, aut verbis, ipſis injuriam fecerint? ibidem reſolutione 14. pagina 423

Inquiſitores an poſſint procedere contra Magiſtratus eorum mandatis non obedientes? ibid. reſ. 15

Inquiſitores an poſſint cogere Dominos, & Magiſtratus, qui fecerint aliqua ſtatuta, & decreta impedientia eorum juriſdictionem, ut illa revocent? ibidem reſolutione 16

Inquiſitores an poſſint invocare auxilium brachii ſæcularis pro capiendis hæreticis, & eorum credentibus, tutoribus, &c. ac omnibus aliis de hæreſi damnatis, aut ſuſpectis; & ideo ſi Magiſtratus negligentes, aut contumaces fuerint in hoc auxilio præſtando, poſſint Inquiſitores eos excommunicare, honore privare, ac aliis pœnis pro qualitate delicti coërcere? ibid. §. 1. ad medium.

Et an incarceratus pro quibuſcumque delictis etiam atrociſſimis apud judicem ſæcularem ſtatim remittendus ſit ad Tribunal S. Officii, quandocumque petatur, ob negotium fidei à Dominis Inquiſitoribus? ibidem §. ſecundo.

Inquiſitores an procedere poſſint contra judices laicos, ſi remiſſius agant cum hæreticis ſibi relictis, & pœnam mortis per ignem imponant? ibid. reſol. 17. & in aliis ejus notationum.

Et advertitur in tali caſu tam Inquiſitores, quam quoſcumque alios Miniſtros, & Conſultores ab omni irregularitate immunes eſſe ex motu proprio Pauli IV. & Pii V. ibid.

An judex laicus à ſuo legitimo Superiore, & non ab Inquiſitoribus compellendus eſt, ut hæreticum morti tradat? ibidem.

Inquiſitores an poſſint habere familiam armatam, ſub cujus nomine comprehendantur Notarii, Advocati, Conſultores, Fiſcales, Birruarii, & familiares omnes? ibidem reſolutione 20. & in aliis ejus notationum, pagina 424

Et an Domini temporales impedientes ſupradictos, & familiam armatam Inquiſitorum pro delatione armorum poſſint ab ipſis puniri, tanquam turbatores officii ſacræ Inquiſitionis? ibid. §. 2

Inquiſitorum juriſdictio in familiares ſuos in criminibus aliis diverſis ab hæreſi, an ſit ſæcularis, vel Eccleſiaſtica? ibid. §. 21. p. 425

Et an non ſolum familiares S. Officii gaudent privilegio fori, ſed etiam eorum uxores non ſolum vivente marito, ſed etiam mortuo, donec in viduitate permanſerint? ibid. reſ. 22. §. 4

An in Regnis Hiſpaniarum ſolum Inquiſitores poſſint publicare edicta fidei, & non Epiſcopi? ibidem reſolutione 23. pag. 426

Inquiſitores ſub pœna excommunicationis an poſſint præcipere, ut Clerus, & populus eorum concionibus aſſiſtant? ibid. reſ. 24

Et an præceptum Inquiſitorum ſub pœna excommunicationis, ut omnes confluant ad Templum ad audiendum edictum fidei, obliget ſub mortale? ibid. ſub fin.

Inquiſitores an circa declarationes propoſitionum debeant vocare qualificatores? Et quid, ſi Inquiſitores ſint Theologi? ibid. reſ. 25

Inquiſitores an poſſint punire tanquam hæreticum, qui negat propoſitionem Theologicam, quæ evidenter infertur ex propoſitione de fide? ibid. reſ. 26

Inquiſitores an debeant verba dubia interpretari in ſenſu Catholico? Et an hoc non ſolum procedat in dubio rei, ſed etiam in dubio teſtium? ibidem reſolut. 27. pagina 427

Inquiſitores an poſſint cognoſcere non ſolum de cauſa hæreſis, ſed etiam de omnibus connexis, & incidentibus? Et quid de emergentibus, & dependentibus, quæ immediatè hæreſim non tangerent? ibid. reſ. 28

Inquisitores in casu hæresis an ex levi suspicione possint formare Inquisitionem, non præcedente diffamatione? ibid. resol. 29
Et docetur ob levem suspicionem, sed ob vehementem. ibid. res. 30. §. 1. p. 428
Et an ut abjuratio, & condemnatio leviter suspectis inferatur, debeat necessario delictum, seu indicium esse plene probatum? ibid. §. 5
Et quinam vero dicantur suspecti leviter, vehementer, vel violenter de hæresi? ibid. §. 6
Inquisitores in causis fidei an possint procedere simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura judicii? tom. 5. tr. 10. res. 31. pag. 428
Et an in crimine hæresis tollantur solemnitates juris Gentium, vel divini, &c. ibidem §. 2
Inquisitores an in aliquo casu non incurrant in excommunicationem latam in Clem. I. §. Verum, de hæreticis, si non procedant contra hæreticos? ibidem resolut. 32
Et an quando Inquisitores incidunt in supradictam excommunicationem, non possint absolvi excepto à Romano Pontifice præterquam in articulo mortis? ibidem §. secundo.
Inquisitores an possint subdelegare causas hæresis? Et an delegatus Inquisitoris possit subdelegare? ibidem resol. 33. pag. 429
Inquisitores citando reum simul eodem tempore cum Episcopo an sint Episcopo præferendi? ibid. res. 34
Inquisitores an debeant citare absentem trina citatione? ibid. resol. 35
Inquisitores an possit citare, & capere reum in alieno territorio sine literis subsidialibus Dominorum? ibidem resolut. 36
Et an idem dicendum sit quoad Dominos spirituales, saltem in Hispanica Inquisitione, quales sunt Episcopi, & Inquisitores? ibid. ante med.
Si Inquisitores plures in una Provincia eligantur, an possint independenter, quilibet ab altero procedere? ibid. res. 37. pag. 430
Et quid, si uni sit causa à Sede Apostolica delegata, & deputata? ibid. §. 1. ad med.
Inquisitor alter sine altero an possit procedere ad capturam reorum, vel purgationem inducendam, aut ad publicationem testium, vel ad copiam actorum reo dandam? ibid. res. 38
Inquisitores quando, & quomodo debeant procedere ad carcerationem reorum? ibid. res. 39
Et an unius testimonio omni exceptione majoris sufficiat ad carcerandum reum? Et quid est faciendum si accusatus esset Nobilis, ac bonæ opinionis, & famæ? Et an etiam in causa hæresis Sacerdos non sit carcerandus ex unius testis delatione? ibid. §. 2. per totum.
Inquisitores in aliquo casu an possint delegare examen testium? ibid. res. 40. p. 431
Inquisitores in causa hæresis quos testes adhibere possunt, & quæ fides adhibenda sit ab ipsis testibus inhabilibus, & singularibus? Et pro praxi dictæ quæstionis 12. casus explanantur, & proponuntur in textu hujus resolutionis. t. 5. tract. 10. res. 41. & in aliis ejus notationum. p. 441
Inquisitores præter Secretarium, quando recipiunt testes, an teneantur adhibere duas Religiosas personas? Et an sub nomine Religiosorum intelligantur etiam Clerici? ibid. res. 42. p. 432
Et an etiam data copia Regularium, & Clericorum sufficiant laici graves, & prudentes? ibid.
Et an Episcopi in recipiendis testibus contra hæreticos teneantur adhibere dictas duas personas Religiosas? ibid. sub finem.
Inquisitores an possint recipere testes ad perpetuam rei memoriam ad instantiam fiscalis, ut postea faciant fidem contra reum? ibid. res. 43. p. 433
Inquisitores an possint examinare testes nominatos in denunciatione facta sine nomine denunciatoris, quia certum est, quod absentes admittuntur in crimine hæresis, si proprio nomine, & juramento denunciationem firment? ibid. res. 44
Inquisitores an possint admittere inimicos in testes? Et an vero suspecti de inimicitia, ut amici subditi, aut consanguinei capitalis inimici, admittantur in testes. ibidem res. 45
Inquisitores an possint, & debeant interrogare testes, an sint Sarraceni, Judæi, &c. ibidem resolutione 46. pagina 434
An si reus nihil testibus opposuerit, teneantur adhuc Inquisitores inquirere qualitates, & vitam testium? ibidem resol. 47
Inquisitores an debeant confrontare testes cum reo? ibidem resol. 48
In ratificatione testium an debeant Inquisitores eis præbere, si petant, primam attestationem? ibidem resolut. 49. pag. 435
Et an in ratificatione testium Procurator fiscalis non possit esse præsens? ibid. §. ult.
Inquisitores an possint admittere ad accusandum inimicum Capitalem? ibid. res. 50
Et an in accusatione hæresis non sint necessariæ solemnitates legis libellorum? ibid. §. 3
Et an in accusatione porrecta contra hæreticum per Procuratorem fiscalem non debeatur apponi locus loci, & tempus præcisum commissi criminis, sed tantum mensis, & annus, & oppidum, seu civitas? ibidem sub finem.
Ab Inquisitoribus quomodo sunt examinandi rei? t. 5. tr. 10. r. 51. p. 436
Inquisitores an teneantur, antequam interrogent reos, manifestare infamiam, indicia, vel semiplenam probationem, esse contra ipsos, ut intelligant legitimè interrogari? ibid. res. 52
Et supponitur non teneri respondere, & veritatem dicere, antequam aliqualiter sibi constet, processus, acta, & judicem justè, & legitimè interrogare. ibidem §. primo.
Inquisitores an teneantur dare reo non solum Advocatum, sed etiam Procuratorem? ibid. res. 53
Inquisitores an possint censuris compellere Advocatum, ut alicujus rei patrocinium suscipiat? ibid. §. 3
Inquisitores an possint recusari, ut suspecti? ibidem resol. 54. pag. 437
An si rei petant Confessarium, debeant Inquisitores eis illum concedere? Et an Confessarius possit reum hæreticum priusquam ab excommunicatione fuerit absolutus, & reconciliatus absolvere? ibid. res. 55
Et an in causa pendente non sit admittendus hæreticus ad audiendam Missam, neque illi debeatur concedi Confessarius nisi in periculo mortis, si fuerit conversus? ibidem.
Quam celeriter debeant Inquisitores expedire causas reorum? ibid. res. 56
De modis, quibus possunt Inquisitores terminare processum. ibid. res. 57. p. 438
Inquisitores quomodo se gerere debeant in sententiis ferendis. ibid. res. 58
Et an in determinando qualitatem culpæ contra fidem anteponenda sit opinio Theologorum opinioni Canonistarum; & in processando causam, & imponendo pœnam Canonistarum opinio præferatur? ibidem §. secundo.
Et an in ferendis sententiis, si ex parte juris sint diversæ opiniones, Inquisitores teneantur sequi opinionem probabiliorem, & quando sunt æquè probabiles, illam sequi debent, quæ magis favet reo; & si datur æquale dubium, tunc absolvendus sit reus? ibidem.

Inquisitores an possint sine Episcopo proferre sententiam absolutoriam rei? ibid. res. 59. p. 439
Et an sit usu receptum indicere abjurationem sine Episcopo? ibid. §. ult. & in aliis ejus not.
Inquisitores an possint procedere ad decisionem causarum sine Vicario Capituli sede vacante? ibidem resolutione 60
Et an Capitulum sede vacante sit judex in causa hæresis? ibidem §. 2
Et quid in ordine ad exemptos? ibid.
An detur appellatio à sententia Inquisitorum lata contra hæreticos, eorum credentes, fautores, defensores, & receptatores? Et an hæredes hæretici possint appellare à sententia lata contra hæreticum? t. 5. tract. 10. resol. 61. §. 1. & 2
Et an detur appellatio à sententia interlocutoria gravaminis illati, ante definitionem; & pariter in appellatione à decreto torturæ? ibidem §. secundo, & sequent.
Inquisitores an possint respuere appellationem, quam affert reus? Et quid de hæredibus hæreticorum? ibidem res. 62. pag. 440
Et an hæreticus non per viam appellationis, sed per viam querelæ, & supplicationis possit adire Superiorem, ut sententiam, quam injustam esse prætendet, revocet, & annullet? ibid. §. ult.
Et an si gravamen sit illatum ab Episcopo possint laici appellare ad Metropolitanum, non autem exempti? ibid. §. 4. à lin. 5
Inquisitores in causa appellationis an debeant admittere oppositiones testium? ibid. res. 63
Inquisitores an debeant facere actum publicum in die festo? ibid. res. 64
Inquisitores an possint permittere, ut judices laici assistant tantum in causis fidei? ibidem resolutione 65. pagina 441
An per illa verba, *textus in cap. Accusatus, non se intromittant, sed relinquant suis judicibus puniendos*, possint Inquisitores relinquere reum simpliciter, & non remittere judicibus, ut illum puniant? ibid. res. 66
Inquisitores an possint relaxare aliquem brachio sæculari, inconsulto supremo Senatu S. Inquisitionis? ibidem resol 67
Et an in Hispania sancitum sit, quod Inquisitores particulares nullem Religiosum, nullumve Nobilem, aut aliqua ratione insignem comprehendant, quin prius certiorem faciant Inquisitorem Generalem, & ejus supremum Senatum. ibidem §. 2. & in aliis ejus notationum.
Inquisitores quomodo se gerere debeant, ne irregularitatem incurrant, tradendo hæreticos Curiæ sæculari? ibid. res. 68. p. 442
Et notatur, quod Paulus IV. & Pius V. statuerunt, ut Inquisitores, Consultores, & alii Inquisitionis Ministri essent immunes ab irregularitate quacumque, & quomodocumque ad hæreticorum condemnationem incurrant. ibid. §. 2
Et an si aliquis Inquisitor incurrat irregularitatem, possit alter ex privilegio Urbani VIII. absque alia dispensatione eum absolvere. ibidem §. quarto, & in resolutione 69
Et an hoc privilegium Commissariis Inquisitorum competat? ibid. §. 2. dictæ res. 69
Inquisitores an possint remittere familiares judici laico quando non gaudent privilegio fori absque metu irregularitatis? Et doctrina hujus resolutionis est valde notanda etiam pro Episcopis & aliis Ministris Ecclesiasticis. ibid. res. 70
Et observatur, quod ad incurrendam irregularitatem ob defectum lenitatis, opus est ut causa sit proxima, nempe dictum vel factum, ex natura tendens ad mortem. ibid. §. 2
Et explanatur, quod qui detegit malefactorem, ut comprehendatur, incurrit irregularitatem, si mors ejus sequatur. ibid. §. 5
Inquisitores an licitè possint promittere impunitatem reo, si verum fateatur? tomo quinto, tract. 10. resol. 71. pag. 443
Inquisitores an per præsumptiones possint condemnare aliquem pro hæretico? ibid. res. 72
Inquisitores ex indiciis, & præsumptionibus indubitatis possint punire reum pœna ordinaria? ibidem resolut. 73. pag. 444
Inquisitores per tres, vel quatuor testes minus idoneos an possint punire reum pœna ordinaria, si simul adsint aliæ conjecturæ, circunstantiæ, vel adminicula? ibid. res. 74
Et an depositio unius testis inhabilis sufficiat ad torturam? ibid. §. 2. ad med.
Et quid, si sunt duo? ibid.
Et notatur, quod numerus testium supplet eorum defectus, etiam ad effectum quod censeantur omni exceptione majores? ibid. §. 3
Inquisitores possint punire reum pœna ordinaria, si cum teste inhabili occurrat alius testis valde dignus? ibidem resolut. 75
Et an si testes singulares sint valde digni viri, Nobiles, & egregiæ personæ conjungantur, & faciant plenam probationem contra reum? ibid. §. 3
Inquisitores an possint condemnare absolutum, iterum de eodem crimine superveniente probatione pleniori? ibid. res. 76. p. 445
Inquisitores possint procedere, & punire disputantes de fide in casu de jure prohibito? t. 5. tr. 10. res. 77. & in aliis ejus not. p. 445
Et an in dicta prohibitione *cap. 2. de hæreticis in 6.* non includatur Clericus quamvis indoctus, & quamvis peccet contra legem naturalem exponendo se periculo errandi, sed non autem incidet in excommunicationem latam in dicto capite. Quæ quidem excommunicatio etiam à laicis non incurritur ipso facto, sed per judicem Ecclesiasticum est infligenda. ibidem §. tertio, per totum.
Inquisitores an possint procedere contra blasphemantes hæreticaliter? ibid. res. 78
Inquisitores an possint punire blasphemantes sub conditione, v. g. Non credo in Deum, nisi te occidam? ibidem §. ultimo.
Inquisitores an possint punire tanquam hæreticum Confessarium asserentem pœnitenti, ut sibi revelet complicem, alias non posse, nec velle eum absolvere? ibid. res. 79. pag. 446
Et an in tali casu pœnitens teneatur denunciare talem Confessarium, tanquam hæreticum in Tribunali S. Inquisitionis. ibid. §. 1
Inquisitores an possint punire Confessarios frangentes sigillum Confessionis? ibid. res. 80
Et notatur Sacerdoti, qui sigillum Confessionis frangit, nullam à jure imponi pœnam, quam de facto incurrat. ibidem §. 2
Inquisitores an possint punire Confessarios, qui tempore Jubilæi absolvunt hæreticos in foro conscientiæ? Ubi docetur non esse puniendum Confessarium absolventem aliquem cum opinione probabili. tom. 5. tract. 10. res. 81. pag. 446
Inquisitores an possint punire dicentes Confessos Religiosis ab Episcopo approbatis, iterum eadem peccata teneri confiteri Parocho? Et an sic dicentes suspecti sint de hæresi, & sint denunciandi sancto Officio? ibidem resolut. 82. & in aliis ejus notationum. pag. 447
Inquisitores an possint admittere ad Confessiones audiendas, qui abjuraverunt de vehementi, vel de levi? ibidem resol. 83

Et an Regulares abjurantes de levi reddantur inhabiles ad gradus & dignitates Regulares, & Religionis? ibid. §.3

Et notatur, quod ex abjuratione etiam de vehementi non incurritur irregularitas. ibid. §.4

Inquisitores an possint punire sumentes in Communione majores, vel plures Hostias, seu particulas? Ex quo an Eucharistia causet gratiam toto tempore, quo est in stomacho? ibidem resolut. 84. & in multis aliis ejus notationum.

Inquisitores an possint punire reum, qui fuit baptizatus invalide ex defectu formæ, materiæ, vel intentionis? ibid. ref. 85

Inquisitores an possint punire reum, quando dubitatur, an sit baptizatus? ibid. ref. 86. p. 448

Inquisitores an possint procedere contra comedentes carnes in diebus prohibitis; vel non recipientes Eucharistiæ Sacramentum, & Pœnitentiæ, semel in anno? ibid. ref. 87

Inquisitores an sint judices competentes super reconciliatos, qui Hispano sermone, *Sambenitados*, vocantur? ibid. ref. 88

Inquisitores an possint punire aliquem, qui dederit consilium reo incarcerato, etiam justum, illis insciis? ibid. ref. 89

Inquisitores an possint animadvertere in frangentes cedulones, in quibus declarantur excommunicati; & de aliis casibus ad S. Officium pertinentibus, qui sunt valde notandi? ibid. ref. 90. p. 449

Inquisitores an possint animadvertere in concionatorem prædicantem animas non detineri in Purgatorio ultra decem, aut viginti annos? tomo quinto, tract. 10. ref. 91. p. 449

Difficultas est, an opinio Soti, & aliorum circa hoc sit erronea, vel digna aliqua censura? ibidem §. secundo, à linea 5

Inquisitores non solum in propositiones hæreticas, sed etiam in aliis inferioris notæ animadvertant. Et doctrina hujus resolutionis, est valde notanda, & menti tenenda. ibid. ref. 92

Et advertitur Episcopos ex Concil. Trident. contra pronunciantes propositiones erroneas, temerarias, &c. procedere debere. ibid. §. ult.

Quando Inquisitores debeant facere abjurare reos publicè, vel secreto? Et pro praxi hujus quæstionis adducuntur diversi casus in textu hujus resolutionis. ibidem ref. 93. p. 450

Et tandem explanatur, quod hæreticus mentalis non indiget Inquisitorum absolutione. ibid. sub fin.

Inquisitores an possint indicere purgationem, vel abjurationem propter infamiam? ibidem resolutione 94. pagina 451

Et an sola infamia sufficiat ad inquirendum, & procedendum in crimine hæresis? ibid. §.3

Et difficultas est an infamia ad indicendam purgationem in crimine hæresis probetur per testes inhabiles? ibidem §. quarto.

Et an vero in causa hæresis infamia afficiat, quando ortum habuit ab æmulis, & vilibus hominibus? ibidem §. quinto.

An detur casus, in quo Inquisitores possint torquere reum, & non imponere abjurationem de vehementi? ibid. ref. 95

Et an licet reus fuerit tortus possit ei imponi abjuratio tantum de levi? ibid. §. ult.

Inquisitores an possint indicere abjurationem de vehementi, & punire tanquam credentes hæreticorum illos, qui semel, vel bis assistunt concionibus, vel conventiculis hæreticorum? ibid. ref. 96

Inquisitores an possint compellere, ut abjurantes de levi abjurent generaliter omnem hæresim? ibidem resolutione 97. pag. 452

Inquisitores an possint punire tanquam relapsos, qui de vehementi abjurarunt, non autem fuerunt convicti per plenas probationes, si postea in secundo relapsu plenè convicti sunt? Vbi aliqua alia circa hoc adverttuntur. ibid. ref. 98

Relapsus quis sit? ibid. §. Notandum 1

An Christianus fingens se infidelem, & petens iterum baptizari propter eleemosynam acquirendam, debeat abjurare? ibid. ref. 99

An si Inquisitor cogeret reum sine Episcopo ad abjurationem, talis sic abjurans maneret subjectus ad pœnam relapsi? Et quid è contra? ibid. ref. 100

Inquisitoribus an liceat suspectum de hæresi vehementer cogere ad abjurationem sine Episcopo? ibidem §. 2. post medium.

An Bulla Sixti V. contra Astrologiam judiciariam obliget non solum in foro exteriori, sed in foro conscientiæ? Et an contra supradictos possint Inquisitores procedere? t. 5. tr. 10. ref. 101. p. 453

Notabilia quædam circa Bullam Sixti V. contra sortilegos in favorem Inquisitorum. ibid. ref. 102

Inquisitores per Bullam Sixti V. an contra Sortilegos cognoscant de Sortilegiis omnibus privativè quoad Episcopos? ibid. ref. 103

An in dubio sapiatne sortilegium hæresim manifestè, possint Inquisitores se intromittere? ibidem resolutione 104

Inquisitores an possint inquirere, & punire eum, qui in Sortilegiis immiscuit Sacramenta? ibidem resolutione 105. pag. 454

Inquisitores an possint punire reum, qui in Sortilegiis miscuit Sacramentalia? Et quid, si admiscerentur verba sacra, ut Evangelium, Symbolum fidei, *Pater noster*, *Ave Maria*, Psalmus aliquis Davidicus, seu alia verba sacra Scripturæ, vel si miscerentur Reliquiæ Sanctorum, aut dissolverentur ad maleficia, &c. ibidem resolutione 106

Inquisitores an possint punire sortilegos eos, qui præsentia, vel præterita occulta revelant, ut furta, &c. ibidem ref. 107

An ad Inquisitores pertineat cognitio ensalmorum, & possint punire ensalmatores? Et deducitur delictum ensalmorum non esse mixti fori respectu Magistratus sæcularium. ibid. ref. 108. p. 455

An sit licitum in absentia infirmi vulnerati applicari ejus sanguini, medicamentum, ut asserunt, sympaticum? Et an supradicti sint denunciandi S. Officio? ibidem resolut. 109

Et an Episcopi, & Inquisitores debeant videre, & attendere ad supradicta medicamenta, & è suis Diœcesibus eliminare? ibid. §. 16. p. 456

Inquisitores soli an possint in causis lamiarum procedere? Et an Inquisitores simul cum Episcopo in causis hæreticorum contra lamias, & striges debeant procedere? ibid. ref. 110. p. 456

Inquisitores propter cædes infantium an debeant tradere striges, & lamias judicibus sæcularibus? t. 5. tract. 10. ref. 111. p. 457

Et an si lamiæ, & striges, vulgò dictæ *Bruxæ*, se sponte detulerint, etiamsi à nostra fide aberrassent, & ex animo apostatassent, admittantur ad reconciliationem, etiam bis, & ter; neque earum bona confiscentur; neque habitus pœnitentialis eis imponatur? ibidem §. ultimo.

Inquisitores an possint punire Ægyptianas, vulgò dictæ *Zingare*, quæ bonam, aut malam fortunam, ut ipsæ asserunt, divinant? ibid. ref. 112

Inquisitores an habeant potestatem erga exemptos quoad corpora, imagines, tabellas, &c. quæ in locis publicis, seu privatis apponuntur? Et si Religiosi transgressores fuerint, an priventur voce activa, & passiva, &c. ibidem resol. 113

Inquisitores an possint examinare revelationes mulierculaꝝ, & aliorum? ibid. r. 114
Inquisitores an possint prohibere, ne filii hæreticorum exerceant officia publica? ibid. r. 115
Et an filii hæreticorum inhabiles sint ad beneficia Ecclesiastica recipienda, itaut hæc inhabilitas ipso iure incurratur, & collatio beneficii illis facta irrita sit? Idem est quoad pensiones? ibid. §. ult.
Inquisitores an possint punire supra dictis pœnis filios natos ante hæresim parentum? ibidem resolut. 116. pagina 458
Inquisitores an possint punire supradictis pœnis filios hæreticorum, qui licet traditi fuerint Curiæ sæculari, eos pœnituit, & mortui sunt Catholici? ibid. ref. 117
Et an filii revelantes sponte hæresim parentum non contrahant pœnas statutas contra filios hæreticorum, etiam si essent geniti post delictum Patris? Et quid est dicendum, quando illorum Parentes non fuerunt condemnati tanquam hæretici, sed solum tanquam suspecti de hæresi? ibid. §. ult. per totum.
Inquisitores an possint punire filios hæreticorum beneficiis obtentis ante illorum hæresim? ibidem resol. 118. pagina 459
Et an pœnæ supradictæ in superioribus Resolutionibus habeant locum etiam in filiis illegitimis, spuriis, vel adoptivis? ibid. §. ult.
Inquisitores an teneantur dare filiis hæreticorum ex bonis confiscatis dotes, vel alia alimenta? ibidem resolution. 119
An per fiscum, & Inquisitores possint publicari bona Majoratus, & fidei commissi hæreticorum? ibidem resolution. 120
Et an durante vita possessoris, commoditates fructuum pertineant ad fiscum, vel ad sequentes vocatos? ibidem §. 4. & sequent.
Et an veniat in confiscatione Majoratus, quando illius institutor deliquit? ibid. §. ult.
An possint à fisco vel Inquisitoribus ob delictum hæresis publicari bona Castrensia filiorum, & quid de aliis bonis? Idem est de bonis profectitiis? tom. 5. tract. 10. resol. 121. pag. 460
Et notatur, quod si post hæresim filius acquirat bona adventitia ususfructus illorum non pertinebit ad Patrem, sed ad fiscum sicut pertinebat proprietas? ibidem sub finem.
An fiscus, vel Inquisitores possint publicare etiam bona paraphernalia uxoris, si scienter contraxit cum hæretico? Et quid dicendum de aliis bonis extra dotem? Et an vir Catholicus contrahens scienter matrimonium cum fœmina hæretica amittat bona sua? ibid.
Et ex doctrina hujus quæstionis cursim infertur fœminas rapientes viros non incutrere pœnas, quas incurrunt viri rapientes fœminas, & fœminas occidentes viros suos non incurrere eas, quas incurrunt viri occidentes uxores suas? ibid. ad medium §. 2. &c.
Inquisitores, seu Fiscus an teneantur satisfacere creditoribus hæreticorum? Et an Fiscus teneatur solvere ultra vires bonorum publicatorum, si non confecerit inventarium? ibid. r. 123. p. 461
Et an in foro conscientiæ, si Fiscus non solvat debita ab hæreticis contracta, ipsi non teneantur ea solvere, quamvis ad pinguiorem fortunam postea devenerint? ibidem §. 2
Inquisitores, si post annum contumaces appareant, an debeant illos audire etiam quoad bona confiscata? ibid. ref. 124. &c.
Et notatur, quod citatio facienda contra contumacem absentem in crimine hæresis continere debet causam? ibidem §. 3
Et quot vices citari debeat absens, & contumax in crimine hæresis antequam condemnetur? ibid. §. 4
An quando Inquisitores revocant bona alienata per hæreticum, an teneantur ad pretium? ibidem resolut. 125. pagina 462
Et notatur primo Inquisitores, & eorum Fiscum non posse revocare ea, quæ alienarunt hæretici pro rebus necessariis? ibidem §. 2
Notaturque secundo, quod Inquisitores tenentur ad restituendum meliorationes factas ab emptore, quando revocant rem alienatam ab hæretico? Et quid, quando emptor sciebat venditorem esse hæreticum? ibid. §. 3
Inquisitoribus an liceat bona confiscata relinquere hæreticis pœnitentibus? Et an ad id teneantur Inquisitores? ibidem ref. 126
Sequestratio bonorum quando, & quomodo debeat fieri ab Inquisitoribus? ibid. r. 127
Et an sequestratio bonorum hæreticorum absentium sit facienda; vel contra hæreticum defunctum? ibidem §. 3. & 4
An bona hæreticorum confiscata applicentur Inquisitoribus? Et an bona Cleticorum sive immobilia, sive mobilia, quæ ob ipsorum hæresim publicantur, applicari debeant fisco Regio, vel fisco Ecclesiæ? ibidem ref. 128. pagina 463
An si Inquisitores non ferant sententiam in hæreticum, teneantur restituere aliquid Principi sæculari, ad quem pertinebant bona confiscata dicti hæretici? ibid. r. 129. & in multis aliis ejus not.
Vbi an reus legitime interrogatus negans veritatem falsisque testibus se defendens, non tenetur pœnam restituere, qua damnandus erat? ibidem sub finem, &c.
An Inquisitores pœnas pecuniarias imponere possint, sed non sibi applicare explanatur? ibidem resolut. 130. pagina 464
Et observatur, quod Inquisitores Italiæ ex speciali Decreto Sacræ Congregationis Eminentissimorum Cardinalium Supremorum Inquisitorum non possunt hujusmodi pœnis pecuniariis condemnare, nisi consulta eadem Congregatione, in uno casu particulari, quæ præcipere solet Inquisitoribus, quid postea dato casu, agere debeant de illis pecuniis. ibid.
Et notatur, quod ubi Inquisitores Italiæ condemnationes pecuniarias faciunt, de his reddere rationem tenentur Supremo urbis Romanæ Tribunali? ibid.
An reum à Fidei Quæsitoribus publicè damnatum liceat ubique locorum manifestare? Vbi notatur, quod hoc non est peccatum neque contra justitiam, neque contra charitatem, neque contra misericordiam, secluſa prava intentione? ibidem tomo quinto, tract. 10. resolution. 131
Et docetur omnia crimina cujuslibet personæ, si sunt publica sive ex judicis sententia, sive ex notarietate facti posse absque ullo peccato evulgari in quibuscumque locis? ibid. §. 6
Inquisitores si sint Regulares, & delinquant, non in his quæ sunt officii Inquisitoris, an possint puniri à suis Prælatis? Et quid, si delinquant in his quæ sunt officii Inquisitoris? ibid. r. 132. p. 466
Inquisitores an incurrant excommunicationem, si extorqueant pecuniam prætextu officii Inquisitoris? ibidem resol. 133
Inquisitores an possint recipere Xenia, hoc est, esculenta, & poculenta, quæ intra paucos dies consummantur, & sponte sibi sunt oblata? ibidem ref. 134. p. 467
Et an contrafacientes incurrant excommunicationem, priventur officio, & teneantur reddere duplum? Et an si supradicta acciperent ab aliis Ministris S. Officii? ibidem.
Et an Minister, cum sciverit alium Ministrum donum accepisse, teneatur sub eisdem pœnis illum Inquisitoribus revelare? ibid.
Inquisitores an excusentur à residentia Parochiali, & an

gaudeant fructibus Præbendarum, & distributionibus? ibid. ref. 135
Inquisitores an possint dispensare super irregularitate contracta ab hæreticis? ibid. r. 136
Et an licet hæretici contrahant irregularitatem, attamen suspecti de hæresi, postquam illam abjuraverint, non sint irregulares? ibid. § 3. & in aliis ejus not.
Et an prohibitum sit Inquisitoribus dispensare cum hæreticis Sacerdotibus pœnitentibus, ut Missam celebrent? ibid. §. 2
Inquisitores an possint legere libros hæreticorum? ibid. resolut. 137
Et an in Regnis Hispaniarum solus Inquisitor Generalis habeat potestatem legendi libros hæreticos, & cui ipse commiserit, & non alii Inquisitores? Et an Episcopi possint dictos libros legere? ibid. §. 3
Et an Urbanus VIII. derogaverit omnes licentias legendi libros hæreticos, & omnes alios prohibitos, & hodie hanc potestatem det solum Sacra Congregatio? ibidem §. ultim. &c.
Inquisitores an possint præbere licentiam legendi libros hæreticorum? Et quid de Generalibus Religionum in Regnis Hispaniarum; vel an solus Pontifex talem licentiam possit præbere? Vnde neque Collegium Cardinalium Sede Apostolica vacante prædictam licentiam concedere possit? ibidem resolution. 138. pagina 468
Et an nemini liceat libros hæreticos ad suas manus devenientes propria authoritate comburere, sed eos ad Inquisitores deferre teneantur? ibid. §. 3
An intelligens aliquem librum esse hæreticum, comburendo illum, & non Inquisitoribus tradendo incurrat excommunicationem hujus Canonis? Et quid de peccato? ibid. ref. 139
An in retentione librorum hæreticorum detur parvitas materiæ, itaut per unum, vel duos dies retineret librum prohibitum non incurrat in excomm. Bullæ Cœnæ, vel Iudicis? ibid. r. 140. p. 469
An privilegiatus ab Inquisitoribus hujus Regni Siciliæ ad legendos libros prohibitos, possit uti hoc privilegio in alio territorio, verbi gratia, in Regno Castellæ? t. 5. tract. 1. ref. 141. p. 469
An libri Catholicorum cum explanatione hæreticorum, & commentariis sint prohibiti? ibid. r. 142
An quis possit legere libros prohibitos securus, quod nocumentum non recipiet ex eorum lectura? ibidem resolut. 143. & 144. p. 470
Et an non solum libri hæreticorum damnentur, qui continent falsam doctrinam contra fidem, sed etiam minime de Religione tractantes, ut sunt Dialecti, & Rhetorici, Grammatici, &c. ibid. §. ult. dictæ ref. 143
Et cursim docetur non esse absolvendos à Confessariis retinentes libros hæreticorum? ibidem prope finem §. 18. dictæ Ref. 144. p. 472
An qui legit librum hæretici de Religione tractantem, hæresim tamen non continentem, incidat in censuram Bullæ Cœnæ? ibid. r. 145
Et quanta pars libri hæretici requiratur ad incurrendam censuram Bullæ Cœnæ, si quis eam legat? ibidem §. 3. pagina 473
Et an si libri hæreticorum unum, aut alium contineant errorem & ille debeatur omnino, possint sine incursione excommunicationis legi? ibid. §. 5
Et quid si diversi sint tomi ejusdem authoris hæretici, & unus tantum hæresim contineat, reliqui vero hæresim non contineant, an solum ille, qui hæresim continet, sit prohibitus sub censura Bullæ Cœnæ? ibid. §. 6
An in lectione librorum hæreticorum detur parvitas materiæ? Et an possit Confessarius absolvere eum, qui unam paginam libri hæretici legerit? ibid. r. 146. & in ejus notat. pag. 473
Et quid, verbi gratia si legantur duæ, vel tres lineæ, in quibus legens certo novit contineri hæresim? ibid. §. 3
De potestate Principum circa bona hæreticorum confiscata, & jura Tribunalis S. officii defenduntur? ibidem ref. 147. pag. 474
Et pro intelligentia supradictarum quæstionum, aliqua primo in textu hujus Resolut. supponuntur? ibidem §. 1. & sequentibus.

Appendix ad alias quæstiones pertinentes ad hoc verbum, Inquisitores.

Si inquisitor præsens est, an quilibet Sacerdos possit in articulo mortis Hæreticum absolvere? tom. 5. tract. 8. ref. 26. §. 1. p. 364
Inquisitores excommunicantur, qui odio, vel amore ducti injustitias reis faciunt? tomo secundo, tom. 6. r. 171. §. 2. pag. 438
Et quid, si odium, vel amor sit omnino occultus, & nullo signo, aut opere exteriori manifestatus, aut indicatus, an inducat excommunicationem? ibid.
Inquisitores an possint præbere licentiam legendi libros prohibitos, donec corrigantur? Ubi alia multa pro hac lectione, & librorum horum retentione, &c. t. 3. tr. 3. r. 84. §. 1. & seq. p. 347
Inquisitores Hispani an teneantur ad jejunium? t. 4. tr. 6. ref. 27. §. 1. p. 216
Inquisitores an possint excommunicare Episcopos, & è contra? t. 5. tr. 1. r. 95. per totam. p. 64
Inquisitores an possint imponere Confessariis Regularibus solicitantibus, quod teneant ultimum locum inter Regulares sui Monasterii in Choro, & Refectorio, & in aliis locis, & aliquando mandare, ut sententia contra Confessarium Regularem lata publicè legatur in proximo Capitulo generali suæ Religionis? t. 5. tract. 9. ref. 92. §. 4. p. 415
Aliquæ distinctiones proponuntur pro cognoscendo de crimine solicitationis ab Episcopis, & Inquisitoribus, ubi adest Inquisitio Hispanica, & ubi non adest? tomo quinto, tract. 9. resolut. 96. §. 1. & sequentibus. pagina 416
Inquisitores an possint animadvertere in solicitationem præteritam, si jam præjudicata fuerit ab Episcopo? t. 5. tr. 9. r. 98. §. 1. p. 418
Inquisitores an possint in Ecclesiis Regularium, ipsis invitis, eorum acta celebrare? tomo septimo, tr. 1. ref. 50. §. 3. pag. 34
Inquisitores an possint excommunicare Reges, & eorum Consiliarios non solum in Regno Siciliæ, sed etiam in aliis Regnis? tomo nono, tract. 2. resol. 46. §. 1. & sequentibus. pag. 125
Inquisitori an sit reservata absolutio blasphemiæ hæreticalis? tomo quinto, tractat. 8. resolut. 25. §. 6. pagina 364
Separatim ab Inquisitoribus, ubi non adest Inquisitio Hispanica, an possint Episcopi proferre sententiam contra Confessarios solicitantes, & è contra? Et quid de sententia absolutoria? tomo quinto, tract. 9. resol. 97. §. 1. pag. 417
Ab Inquisitoribus puniri debet Confessarius solicitans ratione pœnæ, qui non judicatur suspectus, & non est remittendus ad suum Ordinarium? tomo quinto, tract. 9. ref. 98. §. 4. p. 418
Si Inquisitoribus bono zelo seruus infidelis Dominum Apostatam à fide denunciat, etsi nullibi inveniatur concessa illi libertas, certe illi danda est? tom. . tract. 8. ref. 22. §. 4. pag. 439
Vide verb. *Hæresis*, *Vicarius*. tom. 3
Item verb. *Immunitas*. tom. 4
Item verb. *Abjurare*, *Dispensare*, *Facultas*, *Impeditus*. tomo quinto.

Item

Item tractat. 11. tomo quinto, de Tortura inferenda ſuſpectis de fide, & tractat. 12. de pœnis delictorum pertinentium ad Tribunal S. Inquiſitionis, & tract. 13. Ubi ſunt Decreta, & Conſtitutiones recentiorum Pontificum ad Tribunal S. Inquiſitionis ſpectantes, ubi plura.
Item verb. *Inquiſitio S. Officii.* tom. 7
Item verb. *Familiares, Hæreſis.* tom. 9

Inſanus.

Inſano an validè confetri poſſit Sacramentum Ordinis, & Epiſcopatus? tom. 4. tractat. 8. reſolut. 48. §. Ex his. pag. 348
Vide verb. *Vxor.* tom. 2.

Inſcium.

Vide verb. *Liber.* tom. 7

Inſcriptio.

Inſcriptio proprii nominis in Bulla Cruciatæ an ſit de neceſſitate? t. 4. tr. 3. r. 10. §. 3. p. 71
Inſcriptio temporis videlicet anni, menſis, & diei an ſit neceſſaria in teſtamento ad pias cauſas? t. 6. tr. 8. r. 31. §. 1. pag. 409
Et an inſcriptio loci? Ubi de aliis quatuor circumſtantiis agitur? t. 6. tr. 8. r. 32. per totam. ibid.

Inſerviens.

Inſerviens Miſſæ, ſi aliquando recedit à Sacrificio, an ſatisfaciat præcepto in die feſto? tom. 2. tract. 3. r. 15. §. 4. pag. 231
Et quid, ſi ingrederetur Sacriſtiam, vel exiret extra Eccleſiam ad afferendum aliquid neceſſarium Miſſæ, maximè tempore conſecrationis, vel ſumptionis? tomo ſecundo, tract. 5. reſolut. 24. §. 3. pag. 235. & reſolut. 25. §. 3. pag. 236
Inſervientes Profeſſorum, Doctorum, Medicorum, ſtudioſorum, &c. an gaudeant Immunitatis commoditate eorum, ideſt privilegio fori? tom. 9. tract. 2. reſ. 157. §. 7. pag. 172
Vide verb. *Deſervientes, Famulus, Servientes.* tom. 9
Inſervientes menſis ſæcularium, & Regularium, an poſſint in jejuniorum diebus aliquid cibi ſumere, antequam ſerviant, & poſtea comedere? tom. 4. tract. 6. reſ. 102. §. 2. p. 259
Et an hoc non ſolum in modica quantitate, ſed in magna? ibidem.
Et quid, ſi nullam habeant neceſſitatem? t. 4. tr. 6. r. 108. §. 1. pag. 261
Vide verb. *Famulus.* tom. 4

Inſidere.

Si quis inſideret ſupra murum Monaſterii Monialium, an incidat in cenſuram? Vbi plura circa clauſuram Monialium? tom. 5. tr. 1. r. 83. §. 1. p. 55

Inſidiæ.

Qui per inſidias deducit aliquem, ut ab alio occidatur, & ille deductus occiſus eſt, an gaudeat immunitate Eccleſiæ? tomo nono, tractat. 1. reſolution. 90. §. 10. pagina 54
Inſidiis uti in bello an ſit licitum? tom. 7. tract. 7. reſ. 23. §. 1. pag. 358
Et quid, ſi fidem dediſſes non utendi inſidiis, niſi fortè coactus dediſſes, quia tunc etiam firmatam juramento implere non debes. ibid.
Vide verb. *Bannitus, Proſcriptus.* tom. 8
Item verb. *Inimicus.* tom. 9

Inſigne.

Inſignibus Pontificalibus, uti Cardinales an poſſint in ſuis titulis? tom. 9. tr. 7. r. 39. §. 1. p. 389

Inſignia.

Inſignia, & ornamenta Pontificalia quæ ſunt. tom. 3. tr. 5. reſ. 77. §. 1. & 8. pag. 343
Si inſignia Cardinalitia tradita non ſint Cardinalibus, an habeant vocem in Electione Pontificis? tom. 9. tract. 7. reſ. 11. §. 1. p. 380
Inſignia Regia, & Titulum an Pontifices concedere poſſint Principibus de Eccleſia benemeritis? t. 9. tract. 12. reſ. unic. §. 1. p. 468
Vide verb. *Eccleſiæ, Laicus.* tom. 6

Inſignire.

Vide verb. *Canonicus.* tom. 3

Inſignis.

Vide verb. *Epiſcopus.* tom. 4

Inſinuatio.

Inſinuatione an indigeat remuneratoria donatio dummodo merita quantitatem donationis adæquent? t. 6. tr. 1. reſ. 17. §. 2. p. 317
Vide ſuper hoc verb. tr. 7. t. 6. de Donationibus à reſ. 92. uſque ad 102. ubi plura.

Inſordeſcentes.

Vide verb. *Excommunicatio.* tom. 5

Inſpector.

Vide verb. *Admonere.* tom. 6

Inſpiratio.

Inſpirationibus non correſpondere, an ſit peccatum, & benefaciant, qui ſe de hoc accuſant in confeſſione? t. 1. tr. 3. r. 196. §. 1. p. 219
Vbi quod inſpirationis oblatæ tranſgreſſio, quando offertur occaſio frangendi præceptum non eſt diſtinctum peccatum à crimine tranſgreſſi præcepti. ibid. §. 5

Inſtantia.

Inſtantia prima Capituli Sede vacante an cenſeatur præſervata in Concilio Trid. ſeſſ. 24. cap. 20. de Reform. t. 3. tr. 5. r. 8. §. 1. & ſeq. p. 384
Vide verb. *Hæres.* tom. 9

Inſtituere.

Inſtituere an poſſit Epiſcopus diem feſtum alicujus Sancti nondum Canonizati? t. 3. tr. 3. r. 90. §. 1. p. 355
Inſtituere novos Epiſcopos olim cum violentia Principes conſtituerunt? t. 9. tr. 9. r. 5. §. 4. p. 455
Vide verb. *Conſenſus.* tom. 3
Item verb. *Bona temporalia, Cenſus, Extraneus, Feſtum, Hæres, Hoſpitale, Monaſterium, Teſtator.* tom. 6
Item verb. *Abſcondere, Inventarium.* tom. 7
Item verb. *Avus, Debitor.* tom. 8
Item verb. *Hæres.* tom. 9

Inſtitutio.

Vide verb. *Capellania.* tom. 4

Inſtitutum.

Si in inſtituto Religionis interdictum ſit, ne Religioſi poſſint eſſe executores teſtamenti, an cum licentia ſuperioris

rioris tale munus exercere possint? Et quid de Prælato Religionis in dicto casu? tom.6. tract.9. resol.11. §.6. & in res.12. §.2. pag.461
Vide verb. *Confessio*. tom.3.

Instructio.

Instructio an sit præmittenda infidelibus baptizandis tempore mortis? t.1.tr.1. r.33. §.1. & seqq. p.24

Instrumentum.

Instrumenta Ordinis an debeant necessario ordinandis porrigi immediatè ab Episcopo, & non per Archidiaconum? t.2. tr.5. r.7. §.1. p.270
Instrumento aliquo medio an possit Episcopus conferre Confirmationem, vel sit de necessitate Sacramenti & præcepti, ut unctio fiat immediatè manu Episcopi & dextero pollice, & aliter faciendo Sacramentum efficiat nullum? t.1. tr.2. r.6. §.4. p.74
Instrumentum an incusari possit coram judice laico contra debitorem, qui post obligationem effectus est Clericus? t.9. tr.2. r.105. §.1. p.151
Vide verb. *Contactus*, *Episcopus*, *Opinio*, *Sacerdos*, *Vir.* tomo secundo.
Item verb. *Contractus*. tom.3
Item verb. *Contactus*, *Unctio*. tom.4
Item verb. *Carcer*, *Index*. tom.6
Item verb. *Ancilla*. tom.7
Item verb. *Spoliare*. tom.9

Instrumentum Musicum.

Instrumenta musica an sint in Ecclesiis adhibenda? tom.8. tr.10. r.16. p.202
Vide verb. *Ecclesia*. tom.8

Insula.

Insula Siciliæ an sit pars Italiæ? Vbi idem de Sardiniæ, & & Corsicæ Insulis? t.7. tr.1. r.273. p.183

Insultum.

Si quis insultum faciat ad domum Cardinalis, itaut ex hoc ei verecundiam tantum inferat, an incurrat excommunicationem Bullæ Cœnæ? tom.9. tract.7. resol. 77. §.1. pag.403

Intellectus.

Vide verb. *Partus*. tom.7

Intendere.

Vide verb. *Vendere*. tom.8

Intentare.

Si intentet Dominus prohibere servo suo, ne ineat matrimonium, an peccet? t.7. tr.8. r.57. §.2. p.453

Intentio.

Cum intentio Ministri Sacramentorum sit triplex, habitualis, virtualis, & actualis, quænam sit sufficiens ad validè conficiendum Sacramentum? tom.1. tr.1. res.1. §.1. & seqq. pag.1
Intentio Ministri an sit necessaria facienti Sacramentum, vel sufficiat ad valorem Sacramenti tantum integra, & legitima verba proferre super legitimam materiam, prout jubet Ecclesia? t.1. tr.1. res.2. §.1. & sequentibus. pagina 2
Intentio perversa Ministri in conferendo Baptismo, & aliis Sacramentis an suppleatur à Deo quoad gratiam, & quid, quoad Characterem? tom.1. tract.1. resol.5. §.1. & seqq. pag.4. & 5
Intentio saltem virtualis in eodem tempore Missæ an requiratur ad applicandum fructum sacrificii, cui præbuit stipendium? t.2. tr.1. r.52. §.1. p.29
Intentio formalis, vel virtualis ad implendum præceptum de recitatione Horarum Canonicarum, & auditione Missæ præter attentionem internam, an sit necessaria? t.2. tr.3. r.1. §.1. p.221
Vbi, quid est sentiendum de Sacerdotibus dubitantibus, an habuerint intentionem requisitam consecrandi hostiam, an illis tantum præcipiatur proferre verba consecrationis attentè, & devotè; non autem, ut proferant cum intentione aliqua volendi consecrare, aut satisfaciendi præcepto obliganti ad consecrandum? §.2
Intentio Papæ quando dispensat in gradu prohibito, est solum dandi facultatem contrahendi, non autem approbandi, & ratum habendi, quod illicitè actum est? t.2. tr.6. r.25. §.4. p.344
Intentio habitualis an sufficiat ad lucrandas Indulgentias, id est, an satis sit ad lucrandam Indulgentiam opera injuncta præstare, etiamsi quis ignoret Indulgentiam facientibus illa opera concessam esse? tom.4. tr.5. r.18. §.1. & seq. p.187
Si absque intentione adimplendi pœnitentiam à Confessario impositam quis illam fecerit, imo cum intentione contraria, an teneatur denuo illam facere? tom.1. tr.6. r.55. §.1. & seq. p.340. & seq.
Vbi, quod, si alicui Confessarius imposuit pro pœnitentia jejunium, vel eleemosynam disiunctim, & ipse dederit eleemosynam cum intentione non adimplendi pœnitentiam per illam partem, sed jejunando postea, potest adhuc pœnitens postea non jejunare? ibid. §.3. p.341
Qui cum intentione positiva non satisfaciendi præcepto audiret sacrum, an adhuc satisfaciat, nec teneatur aliud sacrum audire? t.2. tr.3. r.5. §.2. p.224
Et quid, si talem intentionem habuerit, qui vovit Missam audire? ibid.
Quando sine intentione formali faciendi, quod facit Ecclesia quis contraheret, licet illud matrimonium non sit Sacramentum quia in Ministro non adfuit intentio necessaria, attamen manet validum in ratione contractus, itaut contrahentes non possint deinde alteri nubere, neque in posterum posse tale matrimonium effici Sacramentum? t.2. tr.6. r.118. §.3. p.403
Si non ea intentione, ut solvat jejunium, quis dat operam ludo, pilæ, venationi, vel recreationi alicui alteri, prævidens tamen ex defatigatione se evasurum impotentem ad jejunandum, potest excusari à jejunio? t.4. tr.6. r.18. latè §.5. p.211
Secus autem, si id voluntariè facit ea intentione, ut eo die jejunare non possit? ibid. p.212
Idem est de pollutione prævisa in ebrietate, nimia comestione, vel in comestione talis cibi, vel ex tali modo jacendi in lecto, dum quis dormit, &c. ibid. §.3. p.210
Et non est eadem ratio de illo, qui descendit è loco, ubi obligat jejunium ad locum, ubi non obligat ex intentione non jejunandi, ac de illo, qui in die festo è proprio domicilio proficiscitur ad alium locum, ubi hoc festum non servatur, animo, & intentione exercendi ibi servilia? ibid. §.4. p.211
Quando super intentione datur tortura reo convicto, an danda sit ab Inquisitoribus cum clausula: Citra præjudicium probatorum? tomo quinto, tract.11. resol.32. per totam. p.495
Si cum intentione petendi licentiam à Prælato Religiosus accipit aliquid considerabile, etsi non concesserit illud reddere cui dedit, an peccet? tom.7. tract.3. resol.66. §.3. pag.277
Si absque intentione recta, ex justa tamen causa Princeps inferat bellum, an sit injustum? tom.7. tract.7. resol.7. per totam. pag.386

De

De intentione jurandi certus, sed dubitat de intentione se obligandi, an teneatur ad juramentum? tom. 8. tr. 4. r. 22. §. 1. p. 56
Vbi aliqui casus pro praxi circa intentionem se obligandi.
Si contra intentionem Prælati Sacerdos regularis applicet Missis, an valeat talis applicatio? t. 2. tr. 1. r. 54. §. 1. p. 30
Si intentionem habeat Sacerdos consecrandi solum panem, non verò vinum, an panis remaneat consecratus? t. 2. tr. 1. r. 218. §. 1. p. 137
Et in hoc casu an sit verè, & propriè sacrificium? t. 2. tr. 1. r. 229. §. 1. p. 139
Intentionem negantem reum facientem ritus hæreticales, seu proferentem verba hæreticalia, an Inquisitores debeant punire tanquam Hæreticum? tom. 5. tr. 12. r. 34. per totam. p. 530
Si intentionem habeat Religiosus petendi licentiam prius quam expendat illud, quod sine licentia Superioris accepit, an peccet contra paupertatem? t. 7. tr. 3. r. 18 §. 1. p. 257
Et quid, si ad breve tempus retineat illud? Vbi specialis casus pro praxi, & aliqua notabilia, & practicabilia. ibid.
Circa intentionem se obligandi ad juramentum aliqui casus pro praxi. t. 8. tr. 4. r. 22. §. 1. & seqq. p. 56
Vide verb. *Adulter, Defunctus, Ministrare, Praxis, Sacerdos, Sacramentum, Votum.* tom. 2
Item verb. *Affinis, Concelebrare, Consanguineus.* tom. 3
Item verb. *Confessarius, Impotens, Missam celebrare, Opus pium, Sacramentum.* tom. 4
Item verb. *Beneficium, Manifestare, Oblivio.* tom. 5
Item verb. *Amicus.* tom. 7
Item verb. *Polluvio.* tom. 8
Item verb. *Fraus, Paries, Subtrahendum.* tom. 9

Intercedere.

Vid. verb. *Concubina.* tom. 7

Intercessio.

Super hoc verb. Intercessio ad Beneficium, lege aliquas difficultates in tract. 7. tomi 5. de Simonia, signanter in r. 20. 21. 22. 24. & 26

Intercessor.

An sit ut intercessor apud Ioannem Religiosus se habeat, v. g. ut ipse Ioan. nomine suo det Petro aliquam rem, non peccet contra votum paupertatis, neque contra Bullam Clem. VIII. de Largit. muner. t. 7. tr. 3. r. 8. §. 2. p. 251

Interdicere.

Interdicere usum Sacramentorū aliquibus an Pontifex possit? t. 3. tr. 1. r. 2. per tot. p. 2. Vbi proponuntur diversi casus.
Interdicere famulos regularium Episcopus non potest sine mandato Pontificis. t. 7. tr. 1. r. 43. §. 2. p. 30
Interdicere in suis Titulis an Cardinales possint? t. 9. tr. 7. r. 39. §. 1. p. 389
Interdicitur Ecclesiasticis venatio tantum illa quæ est clamorosa, & assidua, non tamen sub mortali culpa ratione Ecclesiastici præcepti, nec ratione scandali, modo rarò fiat. t. 7. tr. 5. r. 6. §. 3. p. 329
Interdictum an sit Equitibus D. Ioan. D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. donare in Bulla Clem. VIII. de Largit. munerum? t. 7. tr. 3. r. 54. §. 1. p. 270
Et quid, si sint Commendatarii? t. 7. tr. 3. r. 55. §. 1. p. 271
Interdictum olim fuisse à Summis Pontificibus, ne populus, & Principes se immiscerent in Electione Episcoporum demonstratur. t. 9. tr. 9. r. 6. §. 1. & seq. p. 455
Vide verb. *Interdictum, Interdictus.* t. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 9

Interdictum.

Interdicta pro quibus ferendis licentiam habent Episcopi à jure Concilii an regulares observare teneantur? tom. 6. tract. 1. res. 44 §. 2. pag. 34
Vt interdicta ab Apostolica Sede, vel propria authoritate Episcopi lata Regulares populo denuncient, an Episcopus Regularibus possit præcipere? t. 7. tr. 1. r. 40. per tot. p. 27
Interdicti tempore an moribundus sit ungendus, qui non potest recipere Sacramentum Pœnitentiæ? tom. 2. tr. 4. resol. 32. §. 1. pag. 259
Interdicti tempore an liceat contrahere matrimonium? t. 2. tr. 6. res. 107. §. 1. p. 398
Interdicti tempore an possint fieri matrimonii denunciationes? ibid. §. 4. p. 399
Interdicti tempore non possunt benedictiones nuptiales fieri, quia sunt officia divina. t. 2. tr. 6. r. 108. §. 2 ibid.
An saltem interdicti tempore possint fieri benedictiones nuptiales in diebus, in quibus permittuntur officia divina, ut Paschatis, &c. t. 2. tr. 6. r. 109. §. 3. ibid.
Interdicti tempore an teneatur audire Missam habens privilegium Bullæ Cruciatæ, aut Breve Oratorii privati? t. 31 tr. 1. r. 102. §. 8. p. 136
Si interdicti tempore conceditur privilegium Sacerdoti, ut Missam celebrare possit, extenditur privilegium ad Ministrum servientem. t. 3. tr. 6. r. 65. §. 3. p. 456
Interdicti tempore non tenetur audire Missam, qui Bullam Cruciatæ habet. t. 4. tr. 2. r. 35. §. 1. & seqq. p. 49
Interdicti tempore nemo tenetur sumere Bullam Cruciatæ, ut audiat Missam die festo. t. 4. tr. 2. r. 36. §. 3. ibid.
Interdicti tempore an possit Missa celebrari, & audiri in Oratorio privato? t. 4. tr. 2. r. 38 §. 1. & seq. p. 50
Interdicti tempore, ut quis possit celebrare in Oratorio privato virtute Cruciatæ, an sit omnino necessaria licentia Episcopi? t. 4. tr. 2. r. 52. §. 1. p. 60
Interdicti tempore an licitum sit in Oratoriis privatis virtute Cruciatæ non solum in diebus concessis, sed etiam in festivitatibus prohibitis celebrare, & ibi Missam audire? t. 4. tr. 2. r. 55. §. 1 p. 62
Interdicti tempore, qui audit sacrum virtute Cruciatæ, an teneatur sub mortali, vel tantum sub veniali emittere aliquas preces Deo pro unione Principum Christianorum contra infideles? t. 4. tr. 3. r. 124. §. 3. p. 117
Interdicti tempore Regulares habent privilegia celebrandi in aliquibus festivitatibus, an per Cruciatam dicta privilegia suspendantur? t. 4. tr. 3. r. 125. §. 2. ibid.
Interdicti tempore Chrisma confici potest pro Baptismo ministrando. t. 4. tr. 8. r. 87. §. 1. p. 383
Interdicti tempore Sacramentorum administratio, & receptio prohibetur. t. 4. tr. 8. r. 100. §. 1. p. 393
Interdicti tempore certis temporibus, & festivitatibus celebrari permittitur. t. 4. tr. 8. r. 101. §. 1. p. 394
Interdicti tempore quædam Sacramenta administrare, & recipere licet, v. g. Baptismum, & Pœnitentiam, & aliquod ex aliis Sacramentis. ibid.
Ad interdicti valorem an reperiatur monitio? tom. 5. tr. 1. res. 4. §. 4. p. 2
Si interdicti lex sit usu recepta dubitatur, an præsumendum sit non esse usu receptam? tom. 6. tract. 1. resolut. 40. §. 1. & seq. pag. 32
Si sub interdicti pœna lex aliquid præcipit, an obliget sub mortali? t. 6. tr. 1. r. 43. §. 1. p. 33
Vt interdicti tempore Regulares celebrare possint virtute privilegiorum, an dicta privilegia revocata sint per Concilium Trid. sess. 25. c. 12. t. 7. tr. 1. r. 125. per totam. p. 87
Interdicti tempore an possit Eucharistia dari omnibus parturientibus, & proficiscentibus ad bellum, tanquam constitutis in periculo mortis? t. 9. tr. 7. r. 126. §. 1. p. 439
Interdicto personaliter, qui causam dederit, an sit licitum ministrare Sacramentum Baptismi, & Confirmationis? t. 1. tr. 2. r. 20. §. 1. p. 80
Vbi qui ministrat hæc Sacramenta in dicto casu non peccat per violationem interdicti, sed quia ministrat in peccato mortali, & proinde non facit duo peccata, primum quia ministrat in peccato, secundum quia violatur interdictum. ibid.
Ab interdicto personali an non solum Clericus, sed etiam

laicus in articulo mortis absolvere possit? tom.5.tract.1. ref.210. §.4. pag.120
Interdictorum effectus. tomo quarto, tract.8. ref.100. §.1. & seqq. pag.393
Interdictum tam personale, quam locale an Capitulum sede vacante ponere possit? t.3.tr.5.r.30.§.2. p.394
Interdictum aliud est locale, & aliud personale. t.4. tr.8. r.100. §.1. p.393
Interdictum aliud quoque est generale, & aliud particulare. ibid.
Si interdictum absolute non proferatur, sed ferendum sit, an obliget ad peccatum mortale? t.5. tr.1.r.1 1. §.3. p.9
Dubius an interdictum incurrerit quid facere debeat? t.5. tr.1.r.125. §.4 p.79
Vide verb. *Episcopus*, *Prohibitum*. tom.2
Item verb. *Eucharistia*, *Extrema-Unctio*. tom.3
Item verb. *Designatio*, *Domesticus*, *Sacerdos*. tom.4
Item verb. *Appellatio*, *Beneficium*, *Conditio*, *Contumacia*, *Ignorantia*. tom.5
Item tract.4. tomi 5. de *Interdicto*, ubi plura.
Item verb. *Institutum*. tom.6
Item verb. *Militia*. tom.7
Item verb. *Cœmeterium*, *Episcopus*, *Habitatio Ecclesiæ*, *Includere*, *Inhibere*, *Pollutum*, *Violatum*. tom.9

Interdictus.

Interdicta urbis templa, & loca omnia præter unam Ecclesiam, quæ extra, vel intra muros est, libera ab interdicto, an diebus festivis omnes, secluſa gravi intemperie ad illam confluere teneantur etiam fœminæ delicatæ, & alicujus authoritatis ad audiendam Missam de præcepto? t.2. tr.3. r.6. §.1. p.225
Interdicta an maneat Ecclesia, si quis occisus est ante Ecclesiam, & cum adhuc aditus esset intra illam illatus credens inimicus adhuc esse vivum, vulnus ei grave intulit, ex quo manavit copiosa sanguinis effusio? t.9. tr.1. ref.134. §.1. p.88
Interdicti an excusentur à præcepto annuæ Communionis? t.2. tr.2. r.14. §.1. p.162
Et supposito, quod interdicti possint absolvi, si nollent eo fine, ut non communicent, an peccent contra præceptum? ibid. §.3
Interdicto personaliter qui causam dederit, an sit licitum ministrare Sacramentum Baptismi, & Confirmationis? t.1. tr.2. r.20. §.1. p.80
Vbi qui ministrat hæc Sacramenta in dicto casu non peccat per violationem interdicti, sed quia ministrat in peccato mortali, & proinde non facit duo peccata, primum, quia ministrat in peccato, secundum, quia violatur interdictum. ibid.
Ab interdicto Sacerdote Sacramentum Pœnitentiæ ministratum an sit nullum? Et ejus absolutio invalida? t.1. tr.4. r.14. §.1. & seqq. p.232
Qui ab interdicto Sacerdote audit Missam in die festo, an satisfaciat præcepto? t.2. tr.3. r.15. §.1. p.230
Interdictus à sacro faciendo an possit Ordines conferre? t.2. tr.5. r.26. §.1. p.282
Et in dicto casu non solum minores, sed etiam alio celebrante possit Episcopus majores Ordines conferre. ibid.
Interdictus excusatur à præcepto Missæ, licet facile possit obtinere absolutionem à censura. tom.3. tract.1. ref.102. §.12. pag.137
Interdictus Clericus an teneatur dicere Horas Canonicas? t.3.tr.6. r.31.§.1. & seqq. p.435
An pueri possint sepeliri in loco interdicto si ante usum rationis decedant? t.5. tr.1. r.108. §.5. p.72
An, non solum Clericus, sed etiam laicus in articulo mortis absolvere possit ab interdicto personali? tom.5. tract.1. ref.210. §.4. pag.120
Interdictus Clericus an gaudeat privilegio Canonis? t.5. tr.2. r.37. §.4. p.147
An censeantur Religiosi interdicti, interdicto Clero? t.5. tr.2. r.51. §.2. p.154
Interdictus recipiens Ordinem sacrum, an fiat irregularis? t.5. tr.5. r.14. §.1. p.212
Interdictus exercens solemniter actum minorum Ordinum, an incurrat irregularitatem? tom.5. tract.5. ref.17. §.5. in fine. pag.213
Interdictus ab ingressu Ecclesiæ an gaudeat ejus immunitate? t.9. tr.1. r.27. §. Quæro secundo p.21

Appendix ad aliquas alias difficultates pertinentes ad hoc verbum Interdictum, Interdictus.

Interdictum personale speciale an possit fieri pro culpa veniali? t.5. tr.4. r.1. p.141
Interdictum personale generale an possit fieri pro debito pecuniario? t.5. tr.4. r.2. p.142
Quale peccatum sit violare interdictum? t.5. tr.4. r.3. ibid.
Et an laicus non interdictus, si fine vi, aut scandalo audiat Officia divina, præsertim Missam in loco interdicto, peccet mortaliter? ibid. §.2. & seq.
An in violatione interdicti detur parvitas materiæ? ibid. ref.4. p.143
An sit peccatum mortale dicere Missam tempore interdicti, omissa una circunstantia ex requisitis *in Cap. Alma mater*, ut v. g. facere Sacrum apertis januis, &c. ibid. r.5
An prohibitus celebrare in loco delicti possit celebrare, v.g. in Ecclesia Patrum Capuccinorum, vel Carmelitarum prope urbem existente? ibid. r.6. signanter §.2. p.144
An licitum sit celebrare coram personis interdictis? Et difficultas est, si persona interdicta expelli non possit, quid est faciendum? ibid.r.7
An deficiente Clero possit Sacerdos accipere laicum ad serviendum Missæ? Et in dicto casu an possit celebrare cum duobus Ministris? ibid. r.8. p.145
An Sacerdotes, qui possunt in interdicto Missam dicere, & Clerici divinis Officiis assistere, possint etiam communicare absque celebratione? ibid. ref.9. &c.
An laici, quibus tempore interdicti licitum est in aliquibus diebus Missam audire, possint etiam Sacram Eucharistiam sumere? Et an, si tempore interdicti occurrat præceptum sumendi Eucharistiam, ut in Paschate Resurrectionis, poterit dari sæcularibus? ibid. r.10. p.146
An tempore interdicti, quando celebrantur divina Officia, ex privilegio per Festa Paschatum, intelligantur tantum primi dies? t.5. tr.4. r.11. &c.
Et an dicta Festa Paschatum accipienda sint à primis Vesperis juxta morem, quo Ecclesia solet Festivitates inchoare? Adde Festum Paschatis posse sumi saltem à *Gloria in excelsis* Sacri diei Sabbathi. Et aliqua alia circa supradicta, & circa celebrationem Corporis Christi, & ejus octavas explanantur in prædicto casu, & tempore interdicti? ibid. §.3. & 4
An Clerici conjugati possint interesse divinis Officiis tempore interdicti? ibid. r.12
An qui habet duo domicilia, alterum in loco interdicti, & alterum in loco non interdicto; censeatur ipse interdictus? ibid. r.13. p.147
An licitum sit alicui non interdicto audire Missam Sacerdotis interdicti personaliter? ibid. r.14
De pœna interdicti ab ingressu Ecclesiæ imposita ab Urbano VIII. contra non residentes. Et clare, & breviter explicatur, quid importet dicta pœna. Et an si quis ita interdictus celebret intra Ecclesiam, fiat irregularis? Et quid, si tantum audiat officia divina? ibid. r.15. §.1. per totum. p.148
Et an Episcopus interdictus ab ingressu Ecclesiæ possit intra illam recipere Sacramenta? Et an in Ecclesia possit exercere actum jurisdictionis pro foro interno. ibid. §.2
Vbi inter alia alii decem casus adnotantur, in quibus Episcopis interdicitur ingressus Ecclesiæ.

An

An interdicto ab ingressu Ecclesiæ prohibeatur omnis ingressus? Et an saltem dum celebratur divinum Officium possit talis interdictus ibi orare, loqui, disputare, & concionem audire? ibid. r. 16. &c.
An interdictus ab ingressu Ecclesiæ possit intra illam recipere Sacramenta? ibid. r. 17. p. 149
Interdictus ab ingressu Ecclesiæ an possit in Cœmeterio Officia divina audire, & Missam celebrare? ibidem res. 18. p. 149
Interdictus ab ingressu Ecclesiæ, si moriatur cum signis Pœnitentiæ an possit absolvi, ut sepeliri possit in loco sacro? ibidem. res. 19
In Interdicto personali generali an licita sit Ecclesiastica sepultura? ibid. res. 20. p. 150
An qui tempore interdicti habent privilegium particulare assistendi Divinis Officiis, vel interessentes in diebus Paschatis, Pentecostes, &c. possint in loco sepeliri? t. 5. tr. 4. res. 21. p. 150
Et an in diebus dictis possint nuptiales benedictiones celebrari? ibid. in fine.
An Episcopus possit suspendere interdictum? ibid. r. 22
An Confessarius possit tollere interdictum personale particulare sine reservatione latum, post satisfactionem, vel satisfactionis cautionem? ibidem. res. 23. & in aliis ejus notationum. p. 151
Interdicto Clero, an intelligantur interdicti Religiosi? Et quid, si Religiosi habeant beneficium sæculare, v. g. Pastoratum, Canonicatum, &c. ita ut censeatur à suis segregatus? ibid. res. 24. &c.
Et quid est dicendum si censura feratur sub nomine personarum Ecclesiasticarum, an comprehendantur Religiosi, etiam Conversi, Moniales, Novitii, & Eremitæ? ibid.
Vide. *Bulla Cruciatæ*, *Matrimonium*, *Oratorium*.

Interesse.

Qui interesse potest tantum usque ad consecrationem non censetur adstrictus usque ad illam assistere, cum in illa parte præceptum de audiendo sacro nequeat impleri quoad substantiam. t. 2. tr. 3. r. 23. §. 2. p. 235
Interesse alicui exercitui an possint Clerici, excitando generaliter milites ad pugnam? t. 7. tr. 7. r. 58. §. 1. p. 422
Interesse bello absque peccato an Clerici sine superioris licentia Episcopi possint? t. 7. tr. 7. r. 61. §. 1. p. 424
Interesse divinis cum superpelliceo in diebus Dominicis an debeat Clericus in minoribus, ut gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 138. §. 1. & seq. p. 164
Si quis non intersit consecrationi, & sumptioni, vel parti Canonis, licet reliqua Missæ audiat, non satisfacit præcepto. t. 2. tr. 3. r. 22. § 1. p. 234
Si interfunt Clerici bello causa adjuvandi spiritualiter militibus, & non pugnandi, an spolia hostium perinde ac milites accipere possint; nisi de contraria supremi Ducis voluntate constet? t. 7. tr. 7. r. 58. §. 1. in fine, p. 423
Vide verb. *Adesse*, *Assistere*. tom. 2
Item verb. *Comædia*. tom. 7
Item verb. *Habitus*. tom. 9

Interessis.

Interesse contractus alimentia, an licitè postea adjiciatur sorti principali, dum dictus contractus renovatur? t. 6. tr. 3. r. 35. §. 1. p. 138
Interesse pœnarum nullo modo peti potest, ut v. g. aliquis nomine pœnæ tenetur aliquid solvere, si pœnam in tempore non solvit, non tenetur solvere interesse dictæ pœnæ. ibid. §. 4
Interesse, vel usuræ, an currant, stantibus dilationibus? t. 6. tr. 5 r. 33. per totam. p. 290
Interessis, vide verb. *Inferior*.. tom. 9

Interfector.

Vide verb. *Filius*, *Gradus*, *Homicidum*, *Occidere*. tom. 8

Interficere.

Interficere aliquem volenti, an possit quis ex metu mortis, vel alio gravi metu vendere, vel commodare ensem? t. 7. tr. 5. r. 76. §. 4. p. 368
Interficere volentes alium, non peccat Nauclerus, qui metu mortis Cymba transuehit. ibid. §. Et ideo p. 369
Interficere reum in Ecclesia judex laicus jubens, an incurrat excommunicationem Bullæ Greg. XIV. tum ipse, quam ejus minister? t. 9. tr. 1. r. 128. §. 1. p. 81
Vide verb. *Adulter*, *Maritus*. tom. 2
Item verb. *Adulter*, *Bellum*, *Homicidium*, *Occidere*. tom. 5
Item verb. *Indifferentia*. tom. 7
Item verb. *Filius*, *Gradus*, *Homicidium*, *Occidere*. tom. 8
Item verb. *Homicidium*, *Occidere*, *Sacerdos*. tom. 9

Interficientes.

Interficientes Cardinales, qui nondum Capellum habuere, an incurrant censuram Bullæ Cœnæ? t. 9. tr. 7. r. 11. §. 3. p. 386
Interficientium Cardinales receptatores, & defensores, an incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ, & non gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 49. §. 1. p. 33
Et an incurrant in censuram latam in Cap. Fœlices, de pœnis in 6. ibid. §. 2. p. 34

Interimere.

Vide verb. *Occidere*, *Prævenire*. tom. 8

Interitus.

Interitus rei legatæ an spectet ad legatarium? tom. 6. tract. 8. res. 115 §. 1. pag. 456
Et quid quando res, quæ casu perempta est æquè fuerit apud creditorem, & in nostro casu apud legatarium qui hæredis creditor est peritura? ibid.

Intermedium.

Vide verb. *Colloquentes*. tom. 5

Internum.

Interna donatio an donatorem obliget? tom. 6. tract. 7. res. 127. §. 1. p. 378
In internis peccatis an frigidus, vel eunuchus debeant aperire circumstantiam impotentiæ? tom. 1. tract. 7. res. 130. §. 2. pag. 408
Pro interno purè peccato an possit fieri excommunicatio? tom. 5. tract. 1. res. 14. §. 1. p. 10
Quando internum opus cui annexa est excommunicatio fuit mortale; externum vero veniale tantùm, an incurratur excommunicatio? t. 5. tr. 1. r. 16. per totam. p. 11
Vide verb. *Actus*, *Peccatum*. tom. 3
Item verb. *Actus internus*, *Compensatio*, *Mentale*. tom. 6.

Interpres.

Interpres optima legum est consuetudo, & observantia subsequens. t. 9. tr. 7. r. 96. § 2. p. 412
Interpres Confessionis, si solicitet pœnitentem an sit denunciandus? Et quid, si interpres sit etiam Sacerdos? t. 5. tr. 9. r. 83. per totam. p. 412
Interpres Confessionis an teneatur ad sigillum? t. 1. tr. 3. r. 78. §. 4. p. 139
Interpres an teneatur celare peccata sub sigillo sacramentali? t. 1. tr. 8. r. 39. §. 1. p. 442
Qui absque interprete non potest confiteri, & est in articulo mortis, an possit communicare absque prævia Confessione? t. 1. tr. 3. r. 147. §. 1. & seqq. p. 190
Per interpretem an teneatur Confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest? t. 1. tr. 3. r. 78. §. 2. p. 139
Et quid pro adimpletione præcepti annuæ confessionis? ibid. §. 1
Et quid, si existens in peccato mortali habeat probabilem existimationem de sua contritione? t. 1. tr. 3. r. 79. §. 3. p. 140

Et quid, si dubitat de sua contritione ? tom.1.tract.3.r.78. §.2.p.139
Et an in tali casu possit confiteri aliqua peccata venialia, & generatim omnia mortalia, dicendo se confiteri alia omnia peccata, quibus Deum offenderit? ibid.§.4
Per interpretem an teneatur præmittere confessionem, si quis nesciat linguam, & velit sumere Eucharistiam? t.1.tr.3.r.147.§.1. & seqq. p.190
Vide verb. *Consensus.* tom. 2
Item verb. *Colloquentes, Dubium.* tom.5

Interpretandum.

Vide verb. *Dubium, Latè, Strictè.* tom.7

Interpretari.

Interpretantur usus, observantia, praxis, consuetudo, leges, & statuta. t.2.tr.1.r.88. §.5.p.48
Vide verb. *Consensus.* tom.2
Item verb. *Causa, Dubium, Facultas, Latè, Privilegium, Strictè.* tom. 3
Item verb. *Colloquentes, Dubium.* tom.5
Item verb. *Vis.* tom.6

Interpretatio.

Interpretatio extensiva non dicitur fieri, sed comprehensiva in his, quæ per rationem legis comprehenduntur. t.9.tr.7.r.95.§.4.p.411
Vide verb. *Causa, Dubium, Facultas, Latè, Privilegium, Strictè.* tom.3

Interrogans.

Vide verb. *Consulere, Responsor casuum,* tom.8
Non interrogans Confessarius ex negligentia culpabili de circumstantia necessaria ad integritatem Confessionis, an teneatur pœnitentem monere de defectu commisso ? t.1. tr.7.r.44.§.1. & seqq.p.368
Et quid, si defectus hujusmodi esset conjunctus cum damno tertii, vel ipsius pœnitentis ? ibid. §.2
Vbi pro consolatione Confessariorum quod omittere aliquam interrogationem necessariam per inadvertentiam, aut oblivionem non est peccatum mortale ? §.4

Interrogare.

Interrogare pœnitentem an teneatur Confessarius sub onere peccati mortalis? t.1.tr.3.r.122.§.1. & seqq. p.171
Et quanta interrogatio in aliquibus casibus necessaria est ex parte Confessarii ? ibid.§.1
Interrogare testes an sint Iudæi, Sarraceni, &c. an debeant Inquisitores ? t.5.tr.10.r.46. per totam. p.434
Interrogare reos in tortura quomodo Inquisitores debeant ? t.5.tr.11.r.19. per totam. p.488
Interrogare de observantia cæremoniarum, & constitutionum an Prælatus Regularis in visitationibus sub mortali culpa teneatur? t.7.tr.1.r.302.§.1.p.210
Interrogare de complice in confessione, ut corrigatur, an licitum sit? tomo septimo, tract.4. resolution.25. §.3. in fine. pag.295
Antequam interrogent Inquisitores reos, an teneantur manifestare infamiam, indicia, vel semiplenam probationem esse contra ipsos, ut intelligant legitimè interrogari ? t.5. tr.10.r.52.§.1.p.436
Et supponitur reos non teneri respondere, & veritatem dicere, quam aliqualiter sibi constet processus, & acta, & judicem, & legitimè interrogare. ibid.
Vide verb. *Fictè, Ignorantia, Parochus.* tom.2
Item verb. *Pœna, Responsor casus.* tom.5
Item verb. *Index, Iudicium, Iuramentum, Reus, Subditus, Testis.* tom.6
Item verb. *Christianus, Infidelis.* tom.7
Item verb. *Consulere, Responsor casuum.* tom.8

Interrogatio.

Quanta interrogatio in aliquibus casibus pœnitentis necessaria est ex parte Confessarii ? t.1.tr.3.r.122.§.1.p.171
Omittere aliquam interrogationem necessariam per inadvertentiam, aut oblivionem, non est peccatum mortale. t.1.tr.7.r.44.§.4.p.368
Si interrogationibus respondere non vult reus, an possint Inquisitores illum torquere ? tom.5.tract.11.res.34.per totam. pag.496
Vide verb. *Pœna, Responsor casus.* tom.5

Interrogatum.

Interrogati Regulares à visitatoribus de observantia regulari, an teneantur sub mortali respondere ? t.7.tr.1.r.301 §.1.p.210
Vide verb. *Christianus, Infidelis.* tom.7

Interrumpere.

An interrumpat annum Novitiatus egressio Novitii è Monasterio cum licentia tamen Superioris ? t.7.tr.1.res.153. §.1.p.102
Et quid, si licentia sit illicitè data ? Vbi aliqua alia cum interruptionem anni Novitiatus. ibid. & in res.154.per totam. ibid.
An interrumpatur consuetudo decennalis, vel quadragenalis per unicum actum ? t.6.tr.2.r.5.§.1.p.103
Vide verb. *Voluntas.* tom.7

Interruptio.

Interruptio actus interni an sit circumstantia in confessione toties, quoties exprimenda? t.1.tr.7.r.122.§.1. & seqq.p.349
Interruptione formæ Sacramentorum, an detur parvitas materiæ ? t.1 tr.1.r.6.§.1. & seqq. p.5
Qui sine interruptione sufficiente ad multiplicandum peccatum sæpius decrevit cum muliere fornicari, & ita deinde pluries fornicatur, an unum numero peccatum censeatur admisisse, an vero plura ? t.1.tr.7.r.15.§.13.p.352
Qui sine interruptione morali multa verba blasphemiæ in Deum profert, an solum unum blasphemiæ delictum committat ? t.1.tr.7.r.29.§.2.p.363
Si cum interruptione notabili inter psalmos ejusdem horæ Canonicæ vel nocturni aliquis Officium divinum recitet, an peccet mortaliter ? t.3.tr.6.r.67.§.1.p.458
Et quid, si interruptio duret per unam, vel duas horas ? ibid.
Imo an in Matutinis Vigiliæ nocturnæ plusquam per 30. horas inter se sine causa absque lethali culpa dici possint, & ita recitantes divino officio, & præcepto satisfaciunt, & non tenentur repetere sequenti die. t.3.tr.6.r.68.§.1. p.459. & res.98.§.5.p.478
Et an supradicta interruptio intelligatur etiam in ordine ad recitationem publicam quæ efficitur in Choro ? t.3.tr.6. r.98.§.5.p.478
Qui cum interruptione notabili quis recitat partem Rosarii ex voto, vel pœnitentia imposita, an dicatur satisfacere, etiam si dimidiam partem mane, & aliam vespere recitet ? t.8.tr.4.r.47.§.1.p.70
Circa interruptionem Novitiatus aliqua notabilia. t.7.tr.1. r.153.§.1.p.102. & in res.154. per totam, ibid.
Vide verb. *Osculari.* tom.2
Item verb. *Votum.* tom.4
Item verb. *Voluntas.* tom.7

Interruptum.

Vt Interruptus annus Novitiatus possit continuari, an privilegium Iulii II. concessum Minoribus sit revocatum ? t.7.tr.1.r.156. per totam p.103

Interstitia.

Interstitia nulla requiruntur in receptione Tonsuræ, & omniumminorum ordinum, sed possunt recipi eodem die, si

si videbitur Episcopo, & de minoribus ad Subdiaconatum, remittitur ad usum Provinciæ, &c. t. 5. tr. 3. r. 45. §. 2. in fine, & in §. 1. etiam in fine. p. 190
In interstitiis tenetur Episcopus dispensare, si adsit iusta causa. t. 3. tr. 2. r. 15. §. 6. p. 184
Vt in interstitiis non servatis quis ordinetur, an Capitulum sede vacante dispensare possit? Et quid de Vicario Capituli quoad hoc? t. 3. tr. 5. r. 16. §. 1. & seqq. p. 388
Interstitiis temporum non servatis, qui ordinatur, v. g. Diaconus elapso tempore anni unius ab Ordine Subdiaconatus, an incurrat suspensionem? tom. 5. tract. 3. ref. 45. §. 1. pag. 189
Et an super hoc ex rationabili causa Episcopus dispensare possit? ibid. §. 2. post medium. p. 190
Idem est quando Abbates remittunt suos subditos, ut ordinentur ab Episcopo? ibid. §. 3
Absque interstitiis an possint ordinari Regulares per privilegia concessa Societ. Iesu? t. 7. tr. 1. r. 259. §. 1. p. 172
Vide verb. *Censura*, *Dispensare*, *Familiares*, *Irregularitas*, *Regulares*, *Superior regularis*. tom. 2

Intervenire.

Vt interveniat alicui Capitulo Generali, an cœcus Regularis sit eligibilis? t. 7. tr. 1. r. 7. §. 1. p. 6

Interventus.

Absque interventu Superioris Religionis sententia data ab Episcopo N. super nullitatem professionis cujusdam ejecti, an fuerit nulla? t. 7. tr. 1. r. 196. §. 1. p. 124
Et quid, si Religiosus non fuerit ejectus, sed petierit nullitatem professionis coram Episcopo? Vbi aliqua alia notabilia. ibid. & seqq.

Intrantes.

Fœminæ intrantes ulteriora loca in monasteriis regularium an possint ingredi & videre capellas positas in claustro? t. 7. tr. 1. r. 245. §. 1. p. 156
Intrantes in Parlamentum an possint credere Regi attestanti se esse in necessitate? Et quid si moraliter contrarium constet? t. 7. tr. 6. r. 5. per totam. p. 373
Intrantes Procuratores, & alii in Parlamentum an debeant proponere aliquid, licet ab illo, qui caput est Parlamenti non proponantur? t. 7. tr. 6. r. 21. per totam. p. 377

Intrare.

Ad intrandi effectum in Parlamentum an plures Vniversitates, & Barones Regni possint constituere unum, vel alterum in Procuratorem? t. 7. tr. 6. r. 18. per totam. p. 377
Si quis intraret in cubiculum ægrotantis, ubi ad ipsum communicandum Sacerdos cum SS. Sacramento advenisset, & ibi à Bitruariis comprehensus fuisset, antequam Sacerdotem tangeret, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 12. §. 1. p. 12
Si intrat aliquis in Parlamentum tamquam Procurator, an possit rogatus substituere alterum in Procuratorem? t. 7. tr. 6. r. 20. per totam. p. 377
Vide verb. *Os*. tom. 2
Item verb. *Cogere*, *Ecclesia*, *Ingredi*, *Metus*, *Puella*. tom. 5
Item verb. *Ingredi*, *Iustitia*, *Legitimatum*, *Monialis*, *Nupta*, *Templum*. tom. 7
Item verb. *Compellere*. tom. 9

Introducentes.

Introducentes consuetudinem adversus legem peccant toto tempore, quo consuetudo introducta non est. t. 6. tr. 2. ref. 6. §. 2. pag. 104
Introducentes consuetudinem contra legem, seu contra antiquam consuetudinem legitimè receptam in foro conscientiæ non peccant, quando consuetudo ita invaluit, ut docti, & pii viri sine remorsu conscientiæ eam sequuntur. t. 6. tr. 2. r. 7. §. 2. p. 104
Vbi, quod licet consuetudo contra legem; & Canonem introducta sit ex causa non justa, & primi illi legis transgressores peccaverint, successores tamen eorum excusantur à peccato ob talem consuetudinem introductam.

Introducere.

Quænam frequentia actus introducat consuetudinem? t. 6. tr. 2. r. 13. per totam. p. 108
Ad introducendam consuetudinem contra Canones, an requiratur scientia, & expressus consensus Papæ? t. 6. tr. 2. r. 10. §. 6. p. 106
Introducere consuetudinem quinam possint? t. 6. tr. 2. r. 21. §. 1. p. 111
Et an mulieres? t. 6. tr. 2. r. 22. §. 1. p. 111. & seq.
Introducere statuta prohibentia in Civitatem, vinum, frumentum, &c. vel aliud recollectum in suis prædiis an comprehendat Clericos? t. 9. tr. 2. r. 213. & 214. p. 203
Introduci statuto ignominiosa cessio bonorum an possit? t. 6. tr. 5. r. 22. §. 5. p. 286
Vide verb. *Clericus*, *Mulier*, *Stabilire*, *Vsus*. tom. 6
Item verb. *Baro*, *Civitas*, *Consuetudo*, *Impedimentum*, *Ritus*. tom. 9

Introductum.

In dubio, si introducta sit consuetudo ex animo devotionis, vel ex animo se obligandi, an præsumendum sit introductam fuisse animo obligandi? tom. 6. tract. 2. ref. 18. §. 1. p. 110
Introductam esse consuetudinem animo inducendi obligationem quomodo cognoscetur? t. 6. tr. 2. r. 17. §. 1. p. 110
Et pro praxi demonstrantur quatuor conditiones. ibid. §. 2

Introitus.

Pro introitu primo Regis in Civitate gabellas impositas an Clerici teneantur solvere? tom. 9. tract. 2. ref. 251. §. 1. & seq. pag. 226

Intromissio.

Vide verb. *Fœmina*. tom. 8

Intromittere.

Intromittere se an possint judices laici in executione legati pii, aut sit casus misti fori? tom. 6. tract. 9. resolut. 52. §. 1. pag. 479
Et quid data negligentia hæredum, vel executoris talis legati? t. 6. tr. 9. r. 53. per tot. p. 479
Intromittere se an possint Reges, quando ab aliquo Episcopo non servatur aliquod Decretum Concilii Trid. t. 9. tr. 2. r. 31. §. 1. p. 117

Intrusus.

An qui sine authoritate Superioris, & titulo in officio judicis, Parochi, aut Confessoris se intrusit, si tamen communis error accedat, gesta per illos quoad utrumque forum spectantia valida sint? t. 2. tr. 6. r. 81 p. 379
Vide verb. *Parochus*, *Titulus*. tom. 2

Invadentes.

Vide verb. *Vrbs*. tom. 7

Invadere.

Si quis invadit Sacerdotem stantem in Altari, & divina celebrantem, an Sacerdos possit intermittere Sacrum, & se defendere, & si cum moderamine justo talem offendentem occidit, an Missam perficere licitum sit ei? tom. 8. tract. 5. ref. 1. §. 1. pag. 90

Invalidè.

Invalidè quædam obstetrix baptizavit plures infantes, quid in hoc casu ipsa obstetrix, & Confessarius cum ea facere teneatur? t. 1. tr. 1. r. 8. §. 3. p. 7

Qui invalidè ministrat Sacramentum Baptismi, & Ordinis, an teneatur cum periculo vitæ, & honoris manifestare hunc defectum? t. 1. tr. 1. r. 9. §. 1. & seq. p. 7
Et quid maximè, si invalidè fuisset collatus Ordo Sacerdotalis, & Episcopalis? ibid. §. 3
An invalidè, & illicitè Superior, re non integra, revocet licentiam datam subdito, ut possit exercere munus executoris? t. 6. tr. 9. r. 19. per tot. p. 465
Vide verb. *Confessio*, *Iterare*. tom. 1
Item verb. *Absolvere*, *Actus*, *Beneficiarius*, *Donatio*, *Filius*, *Ingressus*, & passim in aliis verbis. tom. 6

Invalidum.

Vide verb. *Beneficium*, *Confessio*. tom. 3
Vide verb. *Absolvere*, *Actus*, *Beneficiarius*, *Donatio*, *Filius*, *Ingressus*, *Invalidè*. tom. 6
Item verb. *Actus*, *Professio*. tom. 7

Invasor.

Invasorem occidere cum moderamine inculpatæ tutelæ an licitum sit? t. 8. tr. 5. r. 1. §. 1. p. 90
Invasorem occidendo, an Religiosi possint defendere suum honorem? t. 8. tr. 5. r. 14. §. 1. p. 98
Invasorem occidere an licitum sit, si ex ejus morte sequatur damnum reipublicæ, quia est persona valdè necessaria, ut si aggressor sit Rex, Dux, &c. t. 8. tr. 5. r. 17 §. 1. p. 100
Invasorem occidere an liceat, si invasus sit in culpa, ut aggrederetur ipsum, ut adulter ex injuria quam facit marito, itaut non amittat jus defendendi se? t. 8. tr. 5. r. 21. §. 1. p. 101
Invasorem si quis occidit excedens moderamen, an teneatur ad restitutionem? t. 8. tr. 5. r. 61. §. 1. p. 121
Si quis invasorem reum suarum occidit, an teneatur ad restitutionem? t. 8. tr. 5. r. 62. §. 1. ibid.
Si invasorem maritum adulter occidat cum moderamine inculpatæ tutelæ, an teneatur ad aliquam restitutionem? t. 8. tr. 5. r. 68. §. 1. p. 124
Invasores laici rerum Ecclesiæ, & Clericorum, an coram judice Ecclesiastico debeant conveniri? t. 9. tr. 2. res. 289. §. 2. p. 244
Vide verb. *Fuga*, *Occidere*. tom. 5
Item verb. *Aggressor*, *Aggressus*, *Alapa*, *Amens*, *Bona temporalia*, *Defendere*, *Defensor*, *Dormiens*, *Ebrius*, *Evadere*, *Furiosus*, *Homo*, *Ictus*, *Innocens*, *Miles*, *Nefandum peccatum*, *Vulnus*. tom. 8

Invasus.

Invasus an possit licitè invadentem se occidere, etiam cum liberum sit illi fuga evadere, si fuga esset illi dedecorosa, quæ non esset in Clerico, Religioso, & homine inferioris notæ? t. 8. tr. 5. r. 1. §. 1. p. 90
Invasus an in aliquo casu teneatur occidere aggressorem, & sub pœna peccati mortalis se defendere? t. 8. tr. 5. r. 16. §. 1. p. 99
Si invasus etiam nobilis possit fugere, & non fugiat, sed occidat aggressorem, an teneatur ad restitutionem? t. 8. tr. 5. r. 63. §. 1. p. 122
Et quid, si invasus sit Clericus, vel Religiosus? ibid.
Et an supradicti invasi, ut advertant graves ictus baculi, vel pugni inferendos, vel ob levem alapam vitandam, possint occidere invasorem, & non teneantur fugere, etiam si possint, sive fuga sit dedecori, sive non, nec teneantur ad restitutionem? t. 8. tr. 5. r. 64. §. 2. ibid.
Et quid, si sit vir infimæ conditionis? tom. 8. tract. 5. res. 65. §. 1. pag. 123
Vide verb. *fuga*, *Occidere*. tom. 5
Item verb. *Invasor*, cum suis notationibus. tom. 8

Invenire.

Si quis inveniatur laqueo suspensus, vel mersus in puteo, an debeat sepeliri in loco sacro? t. 8. tr. 8. r. 4. §. 1. p. 189
Vide verb. *Bona temporalia*, *Crumena*, *Fama*, *Impressum*, *Liber*. tom. 8

Inventarium.

Pro Inventarii confessione, an executor testamenti bonorum Clericorum, & Episcoporum adire possit judicem Laicum? t. 6. tr. 9. r. 66. § 1. & seq. p. 485
Pro inventarii alicujus confectione, an judex laicus possit citare Clericum creditorem? tom. 9. tract. 2. resolut. 85. §. 1. pag. 139
Inventario non confecto, si lex statuat, quod talis aliens hæreditatem, teneatur ultra vires hæreditatis, an comprehendat Clericos, Ecclesiam, aut Monasteria? tom. 9. tract. 2. r. 219. §. 1. pag. 211
Si inventarium non fecit fiscus, an teneatur solvere ultra vires bonorum publicorum? tom. 5. tract. 10. res. 113. §. 1. in fine. p. 461
Si inventarium non feciſti constitutus hæres alicujus, præsumitur, quod bona hæreditatis abscondisti, & propterea es condemnandus ultra vires, sed si revera bona non abscondisti, non teneris in conscientia. t. 7. tr. 1. r. 308. §. Nec obstant, paulo post initium. p. 215
Inventarium pro spolio, mortuo Episcopo, an possit fieri à judice laico? tomo nono, tractatu secundo, resolut. 191. §. 1. pag. 193
Inventarium bonorum Clerici mortui, qui filios minores relinquit, an pertineat ad judicem laicum illud facere? t. 9. tr. 2. r. 283. §. 2. p. 242
Vide verb. *Clericus hæres*. tom. 6

Inventio.

Vide tractat. 6. tomi 6. de Thesauris, ubi plures quæstiones.
Item verb. *Aquirere*, *Exigere*, *Expectare*. tom. 6

Inventor.

Inventor Chartæ, in qua scripta erant peccata alicujus, an teneatur illa occultare sub sigillo confessionis? t. 1. tr. 8. r. 47. p. 446
Et quid, si moraliter certus esset non nisi levia, & non infamantia peccata in ea scripta esse, & curiositate legat, & lecta aliis evulget, an peccaret venialiter, an vero mortaliter, tanquam Fractor Sigilli confessionis? Et quid, si esset judex aut Superior, qui inveniret schedulam peccatorum alicujus, & vellet contra eum inquirere, & punire? ibidem, à §. Notandum, usque in finem Res.
Inventor rei alienæ, facta debita diligentia in perquirendo Domino, an possit sibi ea retinere, an vero teneatur restituere pauperibus? tomo octavo, tractatu septimo, resolut. 22. pag. 158
Vide *Restituere*. Vbi plura, & notabilia pro Inventore rei alienæ.

Inventum.

Invento primò grano, Medallia, &c quod habebat fixam indulgentiam, pro quo aliud subrogaverant, cui ex duabus Indulgentia censeatur affixa remanere? t. 4. tr. 5. r. 32. §. 1. p. 195
Vide verb. *Inventor*. tom. 6

Invertere.

Invertere ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepoti, an sit peccatum mortale? tom. 4. tract. 7. res. 44. §. 1. & seqq. pag. 299

Investigare.

Vide verb. *Dubitans*, *Res*. tom. 8

Investigatio.

Vide verb. *Dubitans. Res*. tom. 8

Invidia.

Invidiæ peccatum mortale ratione parvitatis materiæ, an aliquando sit tantum peccatum veniale? tom.8. tract.3. res.12. §.1. pag.35
Vide verb. *Beneficium*, *Bonum*, *Officium*. tom.8

Invincibile.

Vide verb. *Ignorantia*. tom.5

Invincibiliter.

Vide verb. *Ignorantia*. tom.5

Invisere.

Vide verb. *Ecclesia*. tom.8

Invitare.

Si invitasset quis fœminam ad peccandum, an sufficiat confiteri, quod peccavit cum fœmina, non addendo se illam invitasse? t.1. tr.7. r.116. §.1. & seqq. p.402
Vide verb. *Cœnare*, *Minister*, tom.4
Item verb. *Comœdia*. tom.7

Invitum.

Invitis parentibus, quando liceat baptizare infantes filios servorum infidelium, & quando validè infantes filios Hæreticorum, & Apostatarum, & quando Domini supradictorum servorum ad id teneantur, tam in articulo mortis, quam extra? t.1. tr.1. à r.86. usque ad 92. inclusivè, ubi latè. §.1. p.56
Invitis, & nolentibus subditis, an possint Superiores irritare eorum vota, & juramenta, sicut potest fieri absolutio excommunicationis illo invito? tom.3. tr.2. r.82. §.3. & seqq. p.228
Invitis Regalaribus an Episcopus in eorum Ecclesiis possit prædicare, divina officia privatim, & publicè audire, & etiam in pontificalibus ibidem celebrare, & solemniter ibi Populum benedicere, & Baldachino uti? t.7. tr.1. r.49. §.1. p.33
Et an ibi possit chrismare, ordinare, degradare, & alia jurisdictionalia exercere? ibid. §.2. p.34
Et an ibi convocare processiones, vel agere, ut ibidem reus vinctus detineatur? t.7. tr.1. r.50. §.1. ibid.
Invitis Regularibus an possint Inquisitores eorum acta publicare, & in eorum Ecclesiis celebrare? ibid. §.3
Invitis Dominis an servi possint eligere sepulturam? t.7. tr.8. r.64. §.1. p.455
Invito eo, cum quo dispensatur in voto, vel alio impedimento, an dispensatio fieri possit? tom.3. tract.2. r.82. §.1. pag.227
Invito altero ex contrahentibus matrimonium ratum, & non consummatum, an Pontifex possit dispensare, ob communem pacem, & posita gravi causa? t.3. tr.1. r.94. §.11. & seqq. p.125
Quando invito datur absolutio excommunicationis, suspensionis, &c. aliqua notabilia pro forma dictæ absolutionis. t.5. tr.1. t.183. §.1. post medium. p.107
Invito facta abscissio alicujus membri, an inducat ipsi patienti irregularitatem, etiam si id ob culpam passus sit? Et an super hac irregularitate Episcopus dispensare possit? t.5. tr.5. r.66. & 67. p.236. & 237.
Invitus an possit absolvi per Cruciatam, & habentem privilegium à suspensione incursa propter ordinationem ante legitimam ætatem, vel ob defectum tituli? t.4. tr.3. r.128. §.2. p.119
Invitus an licitè absolvatur ab excommunicatione, licet non velit desistere à contumacia, & peccato, propter quod fuit excommunicatus? tomo quinto, tractatu primo, res.189. §.1. pag.109
Et an hoc intelligatur tantum de absolutione excommunicationis latæ ab homine, non autem à jure? ibid.
Invitus non potest absolvi ab excommunicatione per Bullam Cruciatæ, vel per Iubilæum, aut aliud privilegium concessum in favorem pœnitentis, & secus si privilegium sit concessum in favorem confessarii, ut, si sit Religiosus? ibid. 2
Vide verb. *Consanguineus*, *Impuber*. tom.2
Item verb. *Baptizare*. tom.3
Item verb. *Creditor*. tom.6
Item verb. *Dominus*. tom.7

Inundare.

Vide verb. *Flumen*. tom.9

Invocatio.

Vide verb. *Remedium*. tom.8
Item verb. *Familia*. tom 9

Inutile.

Vide verb. *Orphanus*. tom.6
Item verb. *Reddere*. tom.7

Ioanna Papissa.

De Ioanna Papissa, qui falsa, aut vera scripserunt. t.4. tr.8. r.54. §.2. p.354
Ioannæ Papissæ fabula exploditur. ibid. §.1
Ioannæ Papissæ error, seu fabula unde deducitur? ibid. §.5
Hæreticorum ineptis ratiunculis respondetur. ibid. §. Ad fundamentum.

Ioannes Sancius.

De Ioannis Sancii aliquibus opinionibus circa Immunitatem Ecclesiarum. t.5. tr.1. r.23. §.1. p.18

Iocus.

Per jocum percutiens Clericum, si aliquantulum excedat, an incurrat censuram? t.5. tr.2. r.34. per totam. p.145

Ira.

Si ex iræ motu, aut impetu repentino juramentum falsum sit dictum inadvertenter ab eo, qui pravam consuetudinem jurandi habet, an sit peccatum mortale? t.8. tr.4. r.65. §.2. p.80
Et an hoc procedat quoad blasphemias? ibid.
Et quid, si blasphemia, vel juramentum non sit profectum ex prava consuetudine, sed ex motu, & impetu iræ repentino? ibid.

Iracundia.

Vide verb. *Mutilare*. tom.9

Ire.

Vide verb. *Bellum*. tom.9

Irregularis.

Irregulares esse pugnantes in bello justo, nisi propria manu occidant; quare jura noluerunt? tom.7. tr.7. r.57. §.1. in fine. p.422
Non sunt irregulares Clerici, & Milites laici, qui sunt in parte postrema exercitus, & qui moraliter censeri non possunt propinquis militibus animos ad occidendum addere, &c. t.7. tr.7. r.18. §.1. sub finem. ibid.
Irregulares non sunt Clerici in bello pugnantes, & occidentes, in aliquibus casibus. tom.7. tract.7. res.69. §.1. pag.423. & 424
Irregularis an sit Diaconus, si baptizet solemniter sine commissione? tomo primo, tractatu primo, resol.47. §.2. pag.32

Irregularis

Irregularis an sit, qui baptizat infantem ita tenerum, & delicatum, ut credatur Baptismum fore causam mortis illius? t.1. tr.1. r.68. §.1. p.45
Irregularis an sit baptizans sub conditione infantem domi ab obstetrice jam baptizatum? t.1. tr.1. r.81. §.6. & melius in r.82. §.1. p.54
Irregularis an validè absolvat à peccatis? t.1. tr.4. r.15. §.1. & seqq. p.233
Vbi, qui à tali irregulari petit absolutionem graviter peccat, quem scit illam non posse conferre sine peccato gravi, & ponat obicem, itaut absolutio sit invalida. ibid. §.3
Et quid, si pœnitens accedit, & petit bona fide? ibid.
Si irregularis sit Sacerdos, & alius non inveniatur, potest perficere Sacrificium ab alio Sacerdoti inchoatum, & moritur post consecrationem. t.2. tr.1. r.238 §.1. p.147
Irregularis an possit juvari per regulam Cancellariæ de triennali possessione? t.3. tr.2. r.170. §.1. p.288
Irregularis beneficiarius an teneatur recitare Officium Divinum? t.3. tr.3. r.110. §.1. p.423. & r.112. §.4. p.485
Irregularis electus, & confirmatus in Episcopum, an licitè possit recipere consecrationem ante obtentam dispensationem, si delictum est occultum? t.4. tr.8. r.43. §.1. p.341
Irregularis, vel excommunicatus ratione scandali, vel infamiæ vitandæ interdum sacra peragere possunt, & sub quibus cautis. ibid.
Irregularis occultus an fructus beneficii restituere teneatur, ubi per alium opera beneficii præstat? ibid. §. Confirmatur. pag.342
Irregularis an sit, qui ante legitimam ætatem consecratur in Episcopum? tom.4. tract.8. resol.49. §.1. pag.349. & res.108. §.2. pag.399
Irregularis an sit, vel privetur exercitio Ordinis, qui consecratur, vel ordinatur ab Hæretico, vel excommunicato, suspenso, degradato, &c. Et quid, si adsit ignorantia de supradictis impedimentis? tom.4. tract.8. resol.99. §.1. & seqq. pagina 393
Irregularis an sit Sacerdos celebrans in Ecclesia à se interdicta? t.5. tr.1. r.2. §.1. in fine. p.1
Irregularis Clericus an gaudeat privilegio Canonis? t.5. tr.2. r.37. §.4. p.147
Irregularis an fiat, si interdictus ab ingressu Ecclesiæ intra illam Missam celebret? Et quid, si talis tantum ibi audiat officia divina? t.5. tr.4. r.13. §.1. & seqq. p.203
Irregularis an sit ordinatus simoniacè? tom.5. tract.7. res.3. §.8. pag.307
Irregularis an sit, qui non habet aures? tom.7. tract.1. res.289. §.4. p.200
Irregularis non est qui celebrat Missam in Ecclesia polluta ante reconciliationem. t.9. tr.1. r.139. §.3. p.90
Irregularis, qui obtinuit beneficium, quod obtinere non poterat, an gaudeat privilegio fori? tom.9. tract.2. r.145. §.2. p.166
Vide verb. *Irregularitas*, cum suis notationibus. tom.1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Irregularitas.

Omnis irregularitas, quæ est pœna, est dispensabilis per Bullam Cruciatæ, &c. t.4. tr.3. r.130. §.1. p.119
Pro praxi dictæ quæstionis quinque casus proponuntur in r.132. §.1. & seqq. p.121
An irregularitas, vel suspensio incurratur ex consecratione ante legitimam ætatem sine dispensatione? tom.4. tr.8. r.49. §.2. p.319
Irregularitas pœnalis, si absolute non proferatur, sed ferenda sit an obliget ad mortale? t.5. tr.1. r.11. §.3. p.9
Irregularitas aliqua an sit in jure inflicta contra schismaticos? t.5. tr.12. r.29. §.4. p.528
Irregularitas ex defectu natalium an tollatur per Professionem solemnem Religionis, non solum quoad sacros Ordines, sed etiam ad Præluturas suscipiendas? tom.7. tract.1. res.285. §.1. pag.189
Irregularitas ex usu Ordinum contracta an deleatur etiam per professionem solemnem Religionis, ut si illegitimus in sæculo absque dispensatione ad Ordines promotus fuisset? ib d. §.4
An saltem irregularitas veræ bigamiæ, & interpretativæ sit dispensabilis à Prælatis Regularibus cum suis subditis? t.7. tr.1. r.296. §.1. p.205
Et an dicta irregularitas possit dispensari à quocumque Confessario ex privilegio Sixti V. ibid. §.2
Et an saltem sit dispensabilis à Generalibus Religionis ex privilegio Sixti IV. concesso Cartusiensibus? ibid. §.3. p.206
Vbi, quod Prælati regulares possunt dispensare cum suis subditis in bigamia similitudinaria, eo modo quo possunt Episcopi cum suis subditis? ibid. §.4
De irregularitate ex ignorantia. t.2. tr.5. r.77. §.1. p.301
Super irregularitate aliqua orta ex delicto an Episcopus possit imponere pœnam pecuniariam loco commutationis? t.3. tr.4. r.8. §.2. p.381
Ab irregularitate incursa ab illo, qui suspensus propter ordinationem ante legitimam ætatem celebravit, potest absolvi, & dispensari per Cruciatam, vel habentem privilegium. t.4. tr.3. r.129. §.2. p.119
In irregularitate proveniente ex homicidio casuali an Episcopus dispensare possit ad majores Ordines, dummodo sit occulta, quia ad majores ordines etiamsi sit publica dispensare potest? Idem est de mutilatione membrorum injusta. t.4. tr.3. r.136. §.1. & seqq. p.123
Ab irregularitate, quæ contrahitur ex peccato, an simplex Sacerdos possit absolvere in articulo mortis? t.5. tr.1. r.204. §.3. p.118
Ab omni irregularitate immunes sunt Inquisitores, Consultores, & alii Ministri S. Inquisitionis p.o sententia mortis lata contra Hæreticos, &c. ex motu proprio Pauli IV. & Pii V. t.5. tr.10. r.17. §.4. p.424
In irregularitate an dispensare possint Confessores Regulares virtute privilegiorum suorum extra Sacramentum Pœnitentiæ, & Confessores sæculares virtute Bullæ Cruciatæ? t.7. tr.1. r.263. per totam. p.174
In irregularitate ex vitio corporis proveniente, an Prælati Regulares dispensare cum suis subditis possint, v. g. cum illo, qui digito caret, non tamen pugillari, seu pollice, qui caret oculo dextro, vel sinistro, auribus, vel pede, & ambulat cum pede ligneo, vel habet manus tremulas, &c? t.7. tr.1. r.289. §.2. in fine, & seq. p.200
Super infamia juris etiam publica an Prælati Regulares, cum suis subditis dispensare possint? t.7. tr.1. r.290 per totam. ibid.
Super irregularitate orta ex homicidio voluntario, an Prælati regulares dispensare possint cum suis subditis? Et quid, si homicidium est occultum? Et an hoc extendatur ad Novitios? t.7. tr.1. r.292. §.1. & seqq. p.201
Vbi demonstratur insigne privilegium Pauli III. per quod possunt Prælati Regulares semel singulis annis primæ dumtaxat Quadragesimæ dispensare cum subditis in omni irregularitate quavis occasione, vel causa contracta. Ubi nihil excepit, neque bigamia, neque homicidium voluntarium, &c. de qua in Bullario. ibid. §.3. & in r.296. §.3. p.205
In irregularitate ex homicidio voluntario proveniente, an Vicarius Regularis sede vacante cum subditis dispensare possit? t.7. tr.1. r.293. §.4. p.202
In irregularitate contracta ex homicidio voluntario occulto an regulares dispensare possint? tom.7. tr.1. r.295. per totam. p.204. & 205
Vt absque irregularitate utrum necessaria sit Clerici licentia ad existendum in exercitu, vel tantum sit peccatum contra obedientiam? t.7. tr.7. r.58. §. ult. p.423
Super irregularitate dispensationem impetrare, vel beneficium resignare an teneatur beneficiatus, si propria manu in bello aliquem occidat, vel mutilet? t.7. tr.7. r.59. §.3. in fine. ibid.

In

In irregularitate an incurrat Episcopus, si tradit reum Curiæ sæculari in casu, quo debet gaudere Ecclesiæ Immunitate, si reus esset ad mortem damnatus? tom.9. tr.1.r.118.§. Quæro 6. ad medium. p.73

Irregularitatem an incurrat Sacerdos excommunicatus absolvendo petentem administrationem Sacramenti? t.1. tr.1.resol.18.§.3. pag.15

Irregularitatem non incurrit, nec peccat, si talis Minister sit excommunicatus non toleratus, vel publicus Clerici percussor, si in extrema necessitate ministrat Baptismum, & pœnitentiam? tomo primo, tract.1. resol.19.§.1. pag.16

Irregularitatem an incurrat laicus baptizans infantem sine necessitate præsente Diacono, vel Sacerdote? t.1.tr.1. resol.46.§.3. pag.31

Irregularitatem an incurrat, si quis baptizaret infantem, proiiciendo eum in flumine, vel puteo? tom.1. tr.1. resol.70.§.1. & seqq. p.47

Irregularitatem an incurrat Sacerdos absolvens sacramentaliter sine approbatione. t.1. tr.3.r.27.§.19. p.107

Irregularitatem an incurrat Sacerdos Confessarius ministrans Sacramentum Pœnitentiæ, si in aliqua Synodo Diœcesana prohibeatur sub pœna suspensionis, ne audiantur Confessiones in domibus privatis, vel confessiones mulierum in Ecclesia ante ortum, vel post solis occasum, aut extra sedem confessionalem? tom.1. tr.3.r.43.§.1. & seq. p.119

Irregularitatem nullam incurrunt suscipientes Ordines non servatis temporum interstitiis. tom.2. tract.5. resol.89.§.3. pag.314

Irregularitatem non incurrit, qui contraxit cum corrupta existente aliquo impedimento dirimente, si non consummavit matrimonium, imo quamvis consummasset. t.4. tr.3.r.139.§.5. & seqq. p.124

Irregularitatem an incurrant pueri occidentes aliquem, si ante septennium acceleratus est illis usus rationis. t.4. tr.6.r.68.§.12. p.237

Irregularitatem aliquam an incurrant impuberes? ibid.

Irregularitatem an incurrat puer impubes aliquem occidens? t.5.tr.1.r.108.§.4.p.72

Irregularitatem an incurrat excommunicatus, excommunicatione minori, si celebret, vel recipiat aliquod Sacramentum? t.5. tr.1.r.182.§.4. p.107

Irregularitatem an incurrat, qui propinato veneno Clericum occidit, tametsi diligentiam adhibuerit ad damnum impediendum? t.5.tr.2.r.28.§.2. p.142

Irregularitatem ex homicidio voluntario an incurrat mandans occidere Petrum, si mandatarius occidat Joannem? t.5.tr.2.r.35.§.2. in fine. p.146

Irregularitatem an incurrat Episcopus suspensus, si celebret in Pontificalibus? tom.5. tract.3. resolution.23. §.2. pagina 178

Irregularitatem an incurrat suspensus ab ordine inferiori, si superiorem ordinem exerceat? tom.5.tract.3. resolution.31.§.1. pag.180

Irregularitatem incurrit, qui ordinatur in sacris ante legitimam ætatem, extra tempora, sine dimissoriis, aut cum falsis, si ministrans in Ordinibus sacris susceptis ante obtentam licentiam à proprio Episcopo. t.5. tr.3. resol.36.§.2. pag.185

Irregularitatem an incurrat, qui Ordinem Subdiaconatus suscipit cum dimissoriis falsis? tom.5.tract.3. resolution.38.§.2. p.187

In dictis duobus præcedentibus casibus an dispensare possit Episcopus, Confessarius virtute Cruciatæ, & Regulares vigore suorum privilegiorum? ibid. in fine dicti §. & in r.44.§.1. p.189

Irregularitatem an incurrat ordinatus cum dolo, & mala fide ante legitimam ætatem, extra tempora &c. si facta pœnitentia celebret, credens id sibi licere? tom.5. tract.3. resol.40.§.3. p.188

Irregularitatem an incurrat, si ordinatus mala fide ante legitimam ætatem, celebret post completam ætatem? tom.5. tr.3. resol.41.§.4. ibid.

Irregularitatem an incurrat, qui celebravit in suspensione contracta, quia suscepit ordines cum patrimonio ficto? tom. 5. tract. 3. resolution.48. §.5. Sed lege eam à principio. pag.191

Irregularitatem an incurrat, qui relictis minoribus Ordinibus Subdiaconatum suscipit, si ministret in dicto ordine? t.5. tr.3. r.57. per totam. p.195

Vel an hoc impedimentum non sit irregularitas; & si irregularitas sit, an Confessarius per Bullam Cruciatæ dispensare eam possit? tom.5.tract.3. resolution.58. §.3. ibidem.

Irregularitatem non incurrit suspensus ab Officiis divinis, si illa audiat, quamvis peccet? tom.5. tract.3. resol.63. per totam. p.197

Quando irregularitatem incurrat, vel non incurrat, qui causam dedit, vel procuravit abortum fœtus animati, & quis possit supradictam irregularitatem dispensare, in indice primo tomi quinti, in tract.6. de Abortu multas difficultates invenies, signanter in resol.19. 10.11.12.18.19.20.23.24.27. & 30

Ne irregularitatem Inquisitores incurrant tradendo Hæreticos Curiæ sæculari, quomodo se gerere debeant? tom.5. tr.10. resol.68.§.1. p.442

Ad irregularitatem incurrendam ob defectum lenitatis, opus est, ut causa sit proxima, nempe dictum, vel factam ex natura sua intendens ad mortem. tom.5. tr.10. resol.70.§.2. pag.442

Irregularitatem incurrit, qui detegit malefactorem, ut comprehendatur, si mors eius sequatur. ibidem §.5. pagina 443

Licet irregularitatem contrahant Hæretici, tamen suspecti de hæresi, postquam illam abjuravetunt, non sunt irregulares. t.5.tr.10.r.136.§.3.p.467

Irregularitatem an incurrat, si celebret Religiosus nulliter professus; si ordinetur? tom.7. tract.1. resolution.187.§.1. p.118

Vt irregularitatem inducat, vel non, defectus corporis, an spectet judicare hoc ad Prælatos Regulares quoad suos subditos? tom.7. tract.1. resolution.289. §.1. pagina 200

Irregularitatem non incurri an sit probabile propter homicidium omnino occultum, quod scilicet nulla ratione probari possit in judicio, neque in notitiam hominis venire, nisi ex confessione ipsius occisoris? t.7.tr.1. r.294.§.2. post medium. p.204

Vbi an restrictio Concilii Trid. sess.24. de Reformat.c.6. ne dispensent Episcopi super irregularitate ex homicidio voluntario occulto, extendatur ad mandantes, & consulentes tale homicidium? §.3

Et an idem sit de consulente mutilationem vel an consulens mutilationem non sit irregularis. ibid. §.4

Irregularitatem ob simoniam contractam in Ordine, etiamsi simoniacus sit occultus, an Prælati Regulares dispensare possint cum suis subditis? tom.7. tract.1, resol.298.§.1. in fine.p.206

Irregularitatem non incurrere simoniacum occultum, an sit probabile? ibid. §.3. p.207

Super irregularitatem ortam ex delicto, an Regulares dispensare possint cum sæcularibus; v. g. si Sacerdos excommunicatus celebrasset, vel suspensus Sacros Ordines suscepisset. t.7. tr.1.r.300.§.1. p.208

Idem est de quibuscumque Confessariis electis ab ipsis pœnitentibus virtute Jubilæi, aut Bullæ Cruciatæ. ibidem §.2

Irregularitatem an inducant peccata commissa in ebrietate, si prius voluntas fuerit per pœnitentiam, & confessionem interrupta? tom.7. tract.5. resolut.39. §.6. pagina 348

Irregularitatem quando, & quo pacto Clerici, Episcopi, & Cardinales incurrant, etiamsi aliquem propria

manu non occidant in bello, si exercitibus præsint sine licentia Pontificis. Nam Doctores communiter asserunt, quod præbendo pecuniam, consilium, opem, &c. in bello injusto, omnes efficiuntur irregulares. t.7. tr.7. r.57. §. 1. post medium. p.422

Irregularitatem an incurrat, qui mandat occidere Titium, & Sempronius occiditur, quia creditur esse Titium? t.8. tr.5. r.91. §.2. p.132

Irregularitatem an incurrat mandans, vel consulens Petro, ut Joannem occidat, si Petrus occisus est? ibidem §.2

Irregularitates tres an incurrat, qui unico ictu tres occideret Clericos? tomo primo, tract.7. resolut.21. §.11. pagina 357

In irregularitates an reincidat Novitius recedens à Religione, à quibus in Religione absolutus, vel dispensatus fuit? tomo septimo, tractatu primo, resolution.166. per totam. p.109

In irregularitatibus omnibus, super quibus Episcopus vigore Concilii Trident. sess.24. cap.6. dispensare potest, an etiam Capitulum Sede vacante possit? t.3. tr.5. resol.19. §.1. pag.390

Idem est de Collegio Cardinalium Sede vacante. t.3.tr.5. resol.20. §.1. pagina 391

Ab irregularitatibus quæ includuntur sub nomine censuræ, absentes per Cruciatam possunt absolvi. tom.4. tr.3. resol.133. §.1. p.122

Ab irregularitatibus, excepto homicidio, & mutilatione, an possint Regulares semel dispensare à Confessario de eadem observantia ab ipsismet electo, virtute insignis privilegii relati à Roderigo? tom.7. tract.1. resol.98. §.6. pag.74

In irregularitatibus provenientibus ex delicto publico, & deducto ad forum contentiosum, an Prælati Regulares Ordinum Mendicantium possint cum suis subditis dispensare, præterquam homicidii voluntarii, bigamiæ, & mutilationis membrorum? tom.7. tract.1. resol.293. §.5. pag.203

Super irregularitatibus absolutio, vel dispensatio dari potest extra Sacramentum, quamvis in Bullis, seu privilegiis dicatur, quod pœnitens absolvatur audita prius diligenter Confessione. tom.7. tract.1. resol.300. §.7. pagina 209.

In irregularitatibus omnibus, in quibus Episcopus dispensare potest, an Regulares dispensare possint cum sæcularibus, & Clericis? Ubi pro praxi octo casus. t.7. tr.1. r.301. §.1. ibid.

In irregularitatibus an possit dispensare Episcopus electus, & confirmatus, nondum tamen consecratus? tom.9. tractatu primo, resolution.118. §. Quæro secundo, prope finem. p.72

Absque irregularitatis metu quomodo potest Capitulum Sede vacante exercere jurisdictionem in criminalibus, quando Episcopus habet jurisdictionem temporalem? t.3. tr.5. r.7. §.2. p.384

Qui irregularitatis dispensationem, voluntariè, vel ex oblivione tempore Jubilæi non petiit, an possit inde transacto Jubilæo etiam post multos annos eandem dispensationem obtinere, si lucratus est Jubilæum? t.4. tr.4. resol.58. §.1. p.168

An per generalem dispensationem datam in Confessione virtute Jubilæi, vel Cruciatæ, maneat dispensatus in irregularitatibus concessis in dictis indultis? t.4.tr.4. resol.60. §.3. pag.170

Si sub irregularitatis pœna lex aliquid præcipiat, an obliget ad mortale? tom.6. tractatu primo, resol.43. §.1. pagina 33

Sine irregularitatis periculo an Clerici possint bello justo hortari generaliter ad percutiendum, & occidendum, modo in particulari neminem occidi suadeant? tomo septimo, tractatu septimo, resolution.58. §.1. post medium. pag.422

Et quid de illis Clericis, qui gubernant naves ad pugnam? ibidem in initio.

Sine irregularitatis metu ad Episcopum spectat cognoscere, si aliquis est, vel non est Clericus sine ulla limitatione an sequatur postea mors. tom.9. tract.1. resolution.129. §.3. pag.84

Vide super his verbis *Irregularis*, *Irregularitas*, verb. *Accedere*, *Confirmationis Sacramentum*, *Defectus*, *Iurisdictio*, *Officialis*, *Parochus*, *Prohibitum*, *Rebaptizare*, tomo secundo.

Irregularitatum plurium impedimenta an sufficiat separatim exprimere, & de illis absolutionem obtinere. t.3. tr.2. resol.61. §.1. p.211

Idem est de aliis similibus.

Vide tractatum tertium, de Potestate Episcopi quoad absolvendum, & dispensandum tomi tertii, ubi sunt quamplurimæ difficultates super his verbis *Irregularis*, *Irregularitas*, in quibus Episcopus, Legatus, Nuntius, Commissarius, Cruciatæ, & Confessarius vigore Bullæ Cruciatæ absolvere, & dispensare possint signanter à resolut.11. usque ad 15.19.22. & à resolution.32. usque ad 66

Vide etiam verb. *Beneficium*, *Episcopus*, *Excommunicatio*, *Expirare*, *Fœtus*, *Habilis*, *Homicidium*, *Illegitimus*, *Legatus*, *Mandans*, *Militare*, *Occidere*, *Omni*, *Ordinis Sacramentum*, *Prælatus*, *Regularis*, *Subditus*, tomo tertio.

Item verb. *Commissarius Cruciatæ*, *Homicidium*, *Simonia*. tomo quarto.

Item verb. *Abjuratio*, *Ætas*, *Bellum*, *Bulla Cœnæ*, *Consulere*, *Dimissoria*, *Dispensare*, *Dubium*, *Familiares*, *Fugere*, *Homicidium*, *Ignorantia*, *Injustè*, *Opinio probabilis*, *Præsumere*, *Venenum*. tom.5

Item verb. *Clericus*, *Dubium*. tom.6

Item verb. *Beneficiatus*, *Cardinales*, *Ejicere*, *Episcopus*, *Initiatum*, *Monachus*, *Laicus*, *Novitius*, tom.7

Item verb. *Exhumare*. tom.9

Irreparabile.

Vide verb. *Appellare*. tom.5

Irrequisitum.

Vide verb. *Dominus*. tom.9

Irritandum.

Irritando Pontifex sine justa causa aliqua matrimonia, an sint valida? tomo tertio, tractatu primo, resolution.93. §.1. pag.124

Ad irritandos contractus immediatè, & directè ad tollendos illos nullos Ecclesia habet potestatem, & habet etiam potestatem ad irritandas personas ad tales contractus, quod est irritare ipsos contractus indirectè. t.3. tr.1. r.91. §.4. & seqq. p.121

Irritare.

Irritant leges Ecclesiasticæ matrimonia inter consanguineos usque ad quartum gradum, quamvis non habeant verba irritantia, sed tantum simplicem prohibitionem. tom.7. tractatu primo, resolution.159. §. Probatur tertio pag.105

Irritare an possit votum etiam post annum pubertatis ab eis, quorum cura liberatis, qui intra annum pubertatis fuit ordinatus? tom.1. tractat.7. resolution.74. §.8. pagina 381

Irritare matrimonium clandestinum an Pontifex potuerit, ut patet in Concilio Trident. sess.24. c.1. de Matrim. t.3. tr.1. r.91. §.1. p.121

Irritare potest Pater, Vir, & Dominus votum castitatis, & Religionis filii, uxoris, & servi, emissum sine licentia

licentia Patris, mariti, & Domini. tom.4. tract.3. resol.106. §.1. & seqq. p.110
Iritare vota Episcopi, qui dum esset Religiosus multa vota emiserat, an postea Prælatus Religionis possit? t.7. tr.1. r.30. §.1. p.20
Idem est quoad Cardinales ex ordine Religioso assumptos, aut aliquo alio privilegio exemptos. ibid. §.2
An irritare non possit, sed tantum dispensare Prælatus Regularis votum subditi de transeundo ad strictiorem Religionem? tom.7. tract.1. resolution.201. per totam. pagina 127
Iritare non potest Prælatus Religionis in statu Religioso habente votum aliquod ex peculiari ratione talis status præter vota communia. tom.7. tract.1. resolution.203. §.3. pag.128
Iritare non possunt Prælati Regulares, & Abbatissæ vota Novitiorum, & Novitiarum, sed tantum commutare, & dispensare. tom.7. tract.1. resolution.283. §.2. in fine. pag.189
Iritare vota servorum an Domini possint? tom.7. tr.8. resol.56. §.1. pag.452
Et quid, si votum sit audiendi Missam, jeiunandi, communicandi &c. ibid.
Et quid de voto servandæ castitatis? ibid. §.2
Iritare vota servi non potest uxor, nisi spectet ad eius bona paraphernalia. ibid.
Iritare omnia servi vota impuberis parentibus orbati Dominus potest, quod est valde notandum. ibid.
Iritare an possint maritus, & Dominus omnia vota uxoris, & servi? Et quid, si vota fuerint facta ad tempus libertatis? tom.8. tract.4. resolution.44. & 45. pagina 68. & 69
An irritetur testamentum pro foro conscientiæ sine solemnitate conditum, si lex, aut statutum decernit, quod testamentum nullam faciat fidem in judicio, & extra sine solemnitate factum? tom.3. tract.2. resolution.140. §.2. pag.265
Si irritetur à jure civili contractus, si tamen à jure naturali, vel Regni non irritatur, an aliquis sit puniendus propter transgressionem talium legum civilium. t.6. tract.1. r.50. §.3. p.38
Vide verb. *Conjux*, *Episcopus*, *Metus*, *Mulier*, *Pubertas*, *Vir*. tom.2
Item verb. *Exprimere*, *Invitum*. tom.3
Item verb. *Beneficium*, *Electio*. tom.5
Item verb. *Consilium*, *Lex*, *Valere*, *Validum*. tom.6
Item verb. *Actus*, *Professio*. tom.7
Item verb. *Dubium*, *Impubes*, *Superior secularis*. tom.8

Irritatus.

Vide verb. *Beneficium*, *Electio*. tom.5

Irritum.

Si irrita fuit prima dispensatio matrimonii, an in secunda, necessarium sit facere mentionem de nullitate primæ? t.3. tr.2. r.97. §.1. p.235
Irita an sit dispensatio, copula non sequuta, si allegata sit copula, & Pontifex dispenset, si vere justa adsunt. t.3. tr.2. r.118. §.1. & seqq. p.248
Irita est consuetudo, cui Princeps resistit, &c. tom.6. tr.2. resol.10. §.8. p.107
Irita est declaranda professio Religionis, ex metu reverentiali facta. t.6. tr.3. r.118. §.4. p.180
Idem est de electione. ibid.
Irrita an sit donatio facta Religionibus Capucinorum, Minorum, & PP. Societatis Jesu, vel facta alicui eorum Religioso in particulari, per modum. tom.6. tr.7. resol.124. §.2. pag.376
Irita an sit donatio, vel promissio metu gravi extorta? t.6. tr.7. r.129. §.1. p.380
Et quid, si per nimiam reverentiam, vel importunitatem sit concessa? ibid. §.4
Et quid de testamento facto metu cadente in constantem virum? ibidem §.6
Et quid, si tabellio coactus testamentum subscribit? ibidem §.7
Et quid de testibus metu adhibito detentis? ibid.
Irrita an sit donatio ad finem turpem? tom.6. tract.7. resol.142. §.1. pag.388
Irrita an sit donatio jure naturæ ejus, qui quando promisit non habuit animum donandi, etiamsi verbis promisit se daturum? ibid. §.2
An irrita sint matrimonia inter consanguineos usque ad quartum gradum solum ex consuetudine recepta Ecclesiæ, & traditione Apostolorum? t.7. tr.1. r.159. §. Ad tertium per totum. p.106
Irriti, vel rescindendi an sint ipso jure contractus lucrativi, & promissorii ex metu injusto, vel gravi celebrati? t.6. tr.3. r.114. §.4. p.178
Irritum an sit votum castitatis, aut Religionis emissum ex metu levi? tomo quarto, tractatu tertio, resol.94. §.3. pagina 107
Et quid, si emissum sit ex metu gravi? ibid.
Irritum est votum solemne editum ex metu levi iniuste incusso. t.4. tr.4. r.17. §.2. p.149
Irritum, & invalidum an sit, quod Religiosus executor testamenti sine superioris licentia fecerit? Et quid, si superior contradicat ei executionem? tom.6. tract.9. resol.25. §.1. & seq. p.468
Irritus an sit contractus matrimonii factus ex metu levi, vel an irritari possit? tom.6. tract.3. resolut.113. §.3. pagina 177
Vide verb. *Iuramentum*, *Lex*. tom.9
Item verbum. *Irritare cum suis notationibus*. tom.1. 2. 3.4.5.6.7. & 8

Iter.

Si iter sit unius diei, an equitantes teneantur jeiunare? tomo quarto, tract.6. resolution.20. §.1. & seqq. pagina 212
Qui iter agunt pedester excusantur à jejunio, si iter destinatum sit longum? tomo quarto, tract.6. resolution.23. §.2. p.214
Iter per Italiam &c. Germanus faciens, an possit in diebus quadragesimalibus comedere ova, & lacticinia? t.4. tr.6. r.48. §.1. p.224
Iter inchoare in diebus festis an Agasones, seu Muliones possint cum bestiis, aut rhedibus oneratis? t.7. tract.5. resol.16. §.1. pag.336
Iter agentes, qui non possunt recitare Horas Canonicas statutis temporibus, an teneantur postea recitare? t.3. tr.6. r.39. §.1. & seqq. p.439
Iter agentes possunt sine bulla edere ova, & lacticinia, quando non inveniuntur in itinere pisces, nec piscatum. t.4. tr.6. r.58. §.4 p.231
Iter agere in diebus festivis an sit opus servile, sive pedibus, sive equo fiat? tom.7. tract.5. resolution.18. §.3. pagina 337
Iter faciens per alia loca, an possit uti indulgentia sui territorii? Et pro praxi hujus quæstionis aliqua exempla proponuntur. tomo quarto, tract.6. resolut. 47. & 48. pagina 224
In itinere an Cardinales gaudeant privilegio celebrandi, vel facere sibi celebrare ante auroram, & post meridiem? t.9. tr.7. r.48. §.1. p.392
Et supponitur Episcopos hoc privilegio gaudere. ibid.
Itineris pedestris quænam quantitas excuset à jeiunio; & quænam quantitas equestris? tom.4. tract.6. resol.21. §.1. & seqq. p.213
Et quid, si iter pedestre, & equestre sit mere voluntarium? ibidem §.2

Vide verb. *Prædicere.* tom. 2
Item verb. *Itinerantes.* tom. 4
Item verb. *Fatigatus, Licentia, Præsentare, Viatores.* tom. 7
Item verb. *Ambulare, Frigus.* tom. 8

Iterandum.

Iteranda an sit confessio facta cum Confessario, qui cum falsa licentia Ordinarii excipit aliorum Confessiones? t. 1. tr. 3. r. 21. §. 1. pag. 97
Et quid, si pœnitens sciat privatum esse Confessarium jurisdictione, quod ipse Confessarius ignorat, & communis populus? ibid. § 3
Iteranda an sit confessio facta simplici Sacerdoti ab Episcopo non approbato? tom. 1. tract. 3. resolut. 27. §. 1. & 8. pagina 105
Iteranda an sit confessio facta Sacerdoti ignoranti ea, quæ scire tenetur communiter? tomo primo, tract. 3. r. 30. §. 1. & seqq. pag. 108
Iteranda an sit confessio quando pœnitens confessus est integrè peccatum ut veniale, quod verè est mortale, quamvis postea constet id peccatum esse mortale? t. 1. tract. 3. resol. 28. §. 2. p. 107
Iteranda an sit confessio facta in articulo mortis Confessario prorsus ignaro, si convaluerit pœnitens in dicto casu? t. 1. tr. 3. r. 32. §. 1. p. 110
Iteranda non est confessio, quando non fuit manifestum aliquod peccatum bona fide omissum, & ex ignorantia, & sufficit tantum confiteri illud peccatum omissum. t. 1. tr. 3. r. 128. §. 2. p. 173
Iterandæ an sint Confessiones factæ Confessario, qui inter audiendas Confessiones dormiebat, unde non intelligebat aliqua peccata? tom. 1. tract. 3. resolution. 33. §. 2. pagina 111
Vel in dicto, aut simili casu, quando Confessarius non intellexit integrè peccata pœnitentis, an ab ipso iteranda sit tota Confessio, vel solum repetere illa peccata teneatur non intellecta à Confessario? tom. 1. tr. 3. r. 34. §. 1. ibid.

Iterare.

Iterare Confessionem an teneatur, qui bona fide confitetur Confessario non approbato, cum primum id noverit? t. 1. tr. 3. r. 26. §. 7. p. 104
Iterare confessionem an teneatur, qui bona fide confitetur Confessario valde ignoranti? tom. 1. tract. 3. resolution. 28. §. 1. pag. 107
Iterare omnes Confessiones an teneatur puer, qui usque ad 13. annum non se accusavit de ordinariis pollutionibus, quas faciebat, & qui numquam confessus est desideria prava carnis, furti, odii, &c. quia non putabat esse peccata? tom. 1. tr. 3. resol. 119. §. 1. p. 169. & resol. 120. §. 2. pag. 170
Idem de circumstantiis peccati omissis, & de numero peccatorum non expresso in Confessione? tom. 1. tract. 3. resol. 119. §. 1. pag. 169
Vbi, quod quando confessio nulliter facta est, & postea aliæ intermediæ factæ sunt vero dolore, &c. tunc non est opus iterare omnes præteritas Confessiones. ibidem §. 2
Tenetur tamen confiteri illa omnia peccata, pollutiones, desideria prava omissa &c. tomo primo, tract. 3. resolution. 120. §. 1. p. 170
Iterare confessionem an teneatur, qui per ignorantiam crassam, temerè, & erroneè aliquod peccatum omisit in confessione? ibid. §. 3
Iterare confessiones factas an teneatur, qui per ignorantiam crassam rusticus per multum tempus ignoravit mysterium Trinitatis? tomo primo, tract. 3. resolution. 121. §. 1. ibidem.
Vbi alia doctrina valde notanda pro confessionibus iterandis. ibidem.
Iterare confessionem an teneatur, qui dubitat se ex Verecundia reliquisse in confessione aliquod peccatum, vel solum peccatum omissum confiteri teneatur? t. 1. tr. 3. resol. 128. §. 1. p. 173
Et quid, si magis pœnitens inclinet, quod ex malitia tacuerit peccatum? ibid.
Vbi supponitur, quod qui voluntariè aliquod mortale in confessione omisit, confessio est nulla, & ideo iteranda. ibidem §. 2
Iterari an debeat confessio tamquam substantialiter invalida, qui confitetur sine proposito dolendi, saltem post confessionem peccatorum, vel an tunc sufficiat elicere dolorem de peccatis confessis sine proposito dolendi saltem post confessionem? tom. 1. tract. 3. resol. 96. §. 10. pag. 154
Iterari an debeat Sacramentum Extremæ Vnctionis sine conditione, si aliquis illud conficeret sub forma indicativa? t. 2. tr. 4. r. 15. §. 2. p. 252
Vide verb. *Dubium, Episcopus, Opinio, Sacerdos, Suppl re.* tom. 2

Itinerantes.

Itinerantes cum curribus, & equis an teneantur jejunare? t. 4. tr. 6. r. 22. & 23. p. 213
Et quid de itinerantibus cum equis conductis? ibid.
Itinerantes licet inveniant panem, & pomorum fructus, & olera, non tenentur jejunare. tom. 4. tract. 6. resolution. 57. §. 4. pag. 231
Itinerantes, si cum pane habeant herbas, legumina, olera, & fructus, an possint comedere ova, & lacticinia in diebus prohibitis? tom. 4. tract. 6. resolut. 85. §. 3. pagina 247

Iubens.

Iubens homicidium, furtum, &c. dubitans tamen an ex tali mandato motus ille fuerit ad id faciendum, an teneatur ad restitutionem? tom. 8. tract. 5. resolution. 81. §. 1. pagina 131
Et an ad totum damnum, vel partem pro ratione dubii? Et si nihil velit restituere an sit absolvendus? ibidem §. 4
Vide verb. *Index.* tom. 8
Item verb. *Interficere.* tom. 9

Iubere.

Si jubeant Domini aliqua, quæ servi sine peccato facere non possunt, an Domini mortaliter peccent? tom. 7. tr. 8. resol. 42. §. 1. p. 447
Hoc verb. *Iubeo*, an importet præceptum. tom. 6. tr. 1. resol. 29. §. 4. p. 22
Qui jubet fœminam ad se venire per tecta aliave loca periculosa, unde imprudens mortem sibi conscivit, aut si prægnans erat fœtum excussit, an sit irregularis? t. 5. tr. 5. r. 111. §. 7. p. 263
Vide verb. *Iudex.* tom. 8
Item verb. *Interficere.* tom. 9

Iubilæum.

Qui jubilæi tempore confessus est omnia reservata, invalidè tamen ex defectu doloris, vel ex integritate, an possint dicta peccata confessario approbato postea valide confiteri? tomo primo, tract. 5. resolution. 19. §. 1. pagina 284
Qui Jubilæi tempore bona fide in aliquo die septimanæ casus reservatos confitetur, & postea non adimpet alia opera Jubilæi, an peccata illa amplius non maneant reservata? ibidem §. 2
Et quid de peccatis oblitis in illa confessione, an possint postea confiteri cum Confessario approbato, etiamsi Jubilæum lucratus non fuerit? ibid.

Iubilæi privilegium quatenus continet potestatem dispensandi, an sit latè, vel strictè interpretandum? t. 3. tract. 2. r. 50. §. 2. p. 205
Si virtute Iubilæi facultas delegata sit ad dispensanda, vel commutanda vota, an extendenda sit ad vota emissa post publicationem dicti Iubilæi? t. 3. tract. 2. r. 72. §. 8. p. 222
Qui ex vi Iubilæi fuit absolutus à censuris reservatis Papæ, aut Episcopo, an teneatur se præsentare superiori? t. 5. tr. 1. r. 202. §. 3. p. 117
Si Iubilæi tempore Confessarius absolvit Hæreticos in foro conscientiæ, an Inquisitores possint illum punire? t. 5. tr. 10. r. 81. p. 446
Virtute Iubilæi à fœminis posse eligi in Confessarium approbatum tantum pro masculis probabile est? t. 7. tr. 1. r. 71. §. 1. in fine. p. 49
Quando Iubilæi vigore Regulares confitentur Sacerdoti sæculari, an debeat esse ab Ordinario approbatus? t. 7. tr. 1. r. 96. §. 4. sub finem. p. 72
Et in tali casu an possint eligere Confessarium regularem non approbatum per Episcopum, sed tantum per superiorem regularem? ibid. §. 5. p. 72
Si virtute Iubilæi confessiones fœminarum excipit Religiosus, qui à suo Prælato tantum est expositus ad confessiones virorum, an possit ab eo puniri? t. 7. tr. 1. r. 121. per totam. p. 85
Iubilæi tempore an Moniales possint sine licentia Episcopi, vel superioris Regularis confiteri cum quocumque Confessario approbato? tom. 7. tr. 1. resol. 348. §. 3. pag. 238
Si per Iubilæum datur facultas eligendi confessarium, an expiret morte concedentis re integra? t. 1. tract. 3. res. 8. §. 1. p. 88
Per Iubilæum Parochi sunt eligibiles ad confessiones audiendas per totum mundum absque approbatione Episcopi? t. 1. tr. 3. r. 13. §. 3. p. 92
Iubilæum an lucretur moribundus, qui non valet nisi per signa contritionis sua peccata confiteri? t. 1. tr. 4. res. 55. §. 4. pag. 254
Qui ex confidentia obtinendi jubilæum peccavit, aliàs non peccaturus, an teneatur hanc circunstantiam in confessione aperire? tom. 1. tractat. 7. resolut. 162. §. 1. pag. 420
Ut Iubilæum lucrentur pueri confessionis capaces, sunt etiam admittendi ad communionem. tom. 2. tract. 2. r. 6. §. 2. pag. 158
Per Iubilæum potest Confessarius commutare vota castitatis, & Religionis conditionalia, & pœnalia, partialia, temporalia, & in quibus Episcopus jure ordinario dispensare possit? t. 7. tract. 1. resol. 267. §. 2. ad medium. pag. 176
Per Iubilæum potest Confessarius commutare extra sacramentum Pœnitentiæ? t. 7. tr. 1. resol. 274. §. 3. in fine. pag. 184
Per Iubilæum, si Sacerdos excommunicatus celebrasset, vel suspensus sacros Ordines suscepisset, an possit absolvi, & dispensari super hac irregularitate orta ex delicto? t. 7. tr. 1. r. 300. §. 1. p. 208
Per Iubilæum an Generales, & alii Prælati Regulares possint audire Confessiones sæcularium absque approbatione Episcopi? tom. 7. tractat. 1. resolutione 343. §. 5. pagina 234
Et quando in Iubilæo dicitur, quod confessarii debent esse approbati à locorum Ordinariis, an tunc non possint Religiosi confiteri cum approbatis à Prælato Regulari, ut lucrentur Iubilæum? ibid. §. 5
Per Iubilæum anni sancti non revocantur privilegia Bullæ Cruciatæ? t. 9. tr. 7. r. 122. §. 1. p. 435
Vide verb. *Adolescentes*. tom. 4
Item verb. *Facultas*, *Invitus*. tom. 5
Item verb. *Commutare*. tom. 8
Item verb. *Hæresis*. tom. 9

Iudæus.

Iudæi transeuntes ad Sarracenos, vel ad alios Infideles, an possint puniri ab Inquisitoribus? tom. 5. tract. 12. ref. 2. §. 7. p. 501
Iudæi an gaudeant Immunitate Ecclesiæ? tom. 9. tract. 1. ref 43. §. 1. p. 31
De Iubilæis aliqua delicta perpetrantibus, & de pœnis quibus puniri debent. t. 5. tr. 12. r. 2. §. 1. p. 500
Iudæis an debeant concedi inducia moratoriæ, & quinquennales? t. 6. tr. 5. r. 35. §. 3. p. 291
Cum judæo interdum lavari in balneo, nonnunquam excipi, vel excipere illum in convivio, & alia id genus rarius effecta, an sit tantum veniale ob materiæ parvitatem? t. 5. tr. 1. r. 147. §. 3. p. 88
Iudæorum templum an fuerit insignitum privilegio Immunitatis? t. 9. tr. 1. r. 128. §. 10. p. 84
Iudæus, si subditus est Regis infidelis in servandis impedimentis matrimonii an subjaceat eidem Regi? tom. 3. tr. 1. r. 89. §. 5. p. 120
Et quid, si subditus sit Romano Pontifici? ibid.
Iudæus causa mortis an possit donare? t. 6. tr. 7. ref. 84. §. 1. pag. 355
Vide verb. *Abjurare*, *Infidelis*. tom. 5
Item verb. *Famulari*. tom. 6
Item verb. *Agnus*, *Construere*, *Evitandum*. tom. 7
Item verb. *Exercere*. tom. 9

Iudex.

Si judex auferat arma extra Ecclesiam reo, qui ad Ecclesiam confugit, an debeat Iudex hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 1. tr. 7. r. 159. §. 1. p. 419
Si judex furto capiat res alienas, quas ex officio tenetur custodire, an debeat in Confessione hanc circumstantiam officii sui explicare, &c. t. 1. tr. 7. r. 160. §. 1. ibid.
Si judex invenisset peccatum, & delictum in schedula commendatum ad confessionem faciendam, tenetur judex cessare ab inquisitione criminis, & non juvari ex illa notitia. Imo, si jam reum condemnasset convictum testibus, & postea intelligeret talem dilationem, & accusationem ortam fuisse ex sigilli violatione, tenetur damnatum absolvere, & dimittere? tom. 1. tract. 8. ref. 43. §. 2. p. 444
Iudex tenetur tempus sufficiens ad confessionem, & communionem reo dare postulanti, vel etiam non recusanti? tom. 2. tr. 2. r. 80. §. 2. p. 209
Si judex secundum allegata justè cogat ad matrimonium, licet à parte rei illa coactio sit injusta, an adhuc tamen matrimonium illùd sit validum? tom. 2. tract. 6. r. 140. §. 1. pag. 415
V. g. si cogat judex contrahere cum fœmina post promissionem fornicante? t. 2. tr. 6. r. 141. §. 5. p. 416
Iudex excommunicatus toleratus, an validè alium excommunicet? t. 5. tr. 1. r. 121. §. 1. p. 14
Et quid, si judex sit suspensus, & nominatim denunciatus, vel notorius Clerici percussor, ibid.
Et quid, si talis sit occultus? ibid.
Judex excommunicatus toleratus, an possit valide exercere jurisdictionem? t. 5. tr. 1. r. 123. §. 1. ibid.
Si judex excommunicatus unum tantum testem recipiat, vel quid simile, an excusetur à mortali ratione parvitatis materiæ? t. 5. tr. 1. r. 147. §. 1. ad medium. p. 88
Iudex trahens simul duos homines vi è templo, contra Immunitatem in duas incurrit excommunicationes. t. 5. tr. 2. r. 53. §. 1. post med. p. 156
Iudex pronunciavit sententiam condemnatoriam ad furcam, & postea reus ex gratia Principis fuit à morte liberatus, an adhuc talis judex sit irregularis? t. 5. tr. 5. r. 89. §. 1. p. 247
Idem est, si quando reus duceretur ad patibulum, esset extractus è manibus satellitum, & sic mortem evaderet. ibid. in fine dicti. §. p. 248

Et quid, si à carnifice suspensus fuisset, & casu laqueus rumperetur, si propter hoc gratiam à Principe recepisset? ibidem.
Ubi an Clericus habens jurisdictionem temporalem fiat irregularis ex eo, quod constituat judicem pro causis criminalibus capitalibus, sive in genere pro omnibus, sive pro aliquo in particulari? ibid. §. Notandum est.
Idem est, & multo verius de Principe laico. ibid.
Et dato, quod supradicti fiant irregulares, an Episcopus possit dispensare supra dictam irregularitatem ex defectu lenitatis? ibid. §. 4
Iudex laïcus an à suo superiore legitimo, & non ab Inquisitoribus compellendus est, ut hæreticum morti tradat? t.5. tr.10. r.19. per totam. p.424
Iudex an peccet expediendo pecunia mediante unius causam ante alias, si litigantes jure temporis æqualiter gaudeant, & teneatur pecuniam restituere? tom.6. tr.1. res.87. §.1. p.59
Ubi an secluso scandalo, & periculo injustitiæ judex possit accipere, nec teneatur restituere id, quod accepit à litigantibus, si datum sit instar muneris liberalis, ut majorem quam solet diligentiam, quamque tenetur in causa adhibeat? §. 2
Iudex an teneatur restituere danti, si quid accepit pro justa sententia ferenda? Et quid, si judex, quod datur, non accipiat ab eodem, sed ab alio? tom.6.tr.1. res.90.§.1. p.61
Si judex ad evitandum scandalum interroget, an testis teneatur respondere, quando crimen est notorium, & publicum, sed ignoratur author ipsius? tom. 6. tr. 1. r.95. §.1. p.63
Iudex in tali casu non potest inquirere, nec interrogare, & aliter faciendo an peccet mortaliter? ibid.
Iudex injuste non condemnans an teneatur ad restitutionem pœnæ pecuniariæ fisco, vel parti læsæ solvendæ? t.6.tr.1.r.106.§3. p.69
Iudex an teneatur servare pactum de impunitate reo promissa, si reus negatum delictum confiteatur? t.6. tr.1. r.109.§.1. p.71
Ubi alia contingentia, & notabilia in hoc casu.
Iudex in duobus casibus potest excusari à restitutione. Primo si judici suppetebant aliæ rationes, ex quibus reum juridicè damnaturus erat, vel damnare poterat. Secundo, quando error à judice contra juris ordinem commissus est in aliquo puncto, in quo Princeps supremus poterat dispensare. ibid. §.12. p.72
Iudex in civilibus conscius veritatis an possit contra aliquem ferre sententiam juxta allegata, & probata? t.6. tr.1.r.111.§.1. p.73
Et quid in criminalibus levibus? ibid.§.7
Iudex secundum allegata, & probata an possit occidere reum, quem scit ex privata scientia esse innocentem? t.6. tr.1. r.112. §.1. p.74
Et an hoc etiam extendatur ad ministros justitiæ? ibidem. §.2
Sed in supradicto casu multa, & notabilia docentur, quæ judices debent facere antequam reum, quem sciunt ex privata scientia esse innocentem, condemnent, & occidant. ibid.
Iudex an debeat attendere solum in ferenda sententia ad ea, quæ allegata sunt, vel ad ea, quæ allegari possent? tom.6. tr.1.r.113. §.1. & seq. p.74
Iudex debet omnibus modis laborare, ut veritas inveniatur, & falsitas detegatur, ut secundum ipsam possit judicare. ibid. §.8. p.75
Iudex in pœnam delicti, an possit reo imponere, ut sibi ipsi membrum aliquod, v. g. manum amputet, & an reus teneatur obedire? tom. 6. tractat. 1. resolut. 118. §.17. pag.78
Et quid, si reus non obtemperet, judex condemnaret eum morte? ibid.
Iudex, consentiente majori parte creditorum, an possit dare, & concedere moratorias dilationes? t.6.tr.5.r.23. §.5. pag.286
Iudex competens quis sit, sive agatur de publicando testamento Clerici, sive laïci, sive de causa pia, sive de non pia? t.6. tr.8. r.39. §.3. p.413
Iudex ordinarius, vel delegatus, vel arbiter, si est excommunicatus, non potest judicare? tom.6. tract.9.r.2. §.3. pag. 458
Iudex laïcus, ut incapax, nullam habet cognitionem, sive principaliter, sive incidenter, sive de facto agatur in personam Clerici. tom.6. tract.9. res.74. §.6. propè finem. pag.489
Iudex an teneatur relinquere opinionem probabilem, & sequi probabiliorem? t.7. tr.6.r.16. §.1.p.376
An judex in judicando, & ferendo sententiam, possit uni secundum unam sententiam, probabilem judicare, & alteri juxta contrariam, cessante scandalo? tom.7. tr.6. r.22.§.1. p.378
Iudex competens est Vicarius generalis exercitus, qui habet jurisdictionem Ecclesiasticam, & quasi Episcopalem ad agnoscendum quando milites debent gaudere Ecclesiæ immunitate, si confugerint ad territorium, in quo celebratur, vel ad Ecclesiam Castri? tom.7. tr.7. r.65. §.12. p.417
Iudex an possit judicare secundum opinionem probabilem, communi, & probabiliori relicta, & etiam contra propriam opinionem, dummodo probabilis sit circa jus, non vero circa factum? tom. 8. tract. 1. r.20. §. 1. pag.13
Iudex cessante scandalo, an possit nunc circa unam, nunc circa aliam opinionem probare, & judicare? ibidem. §. 4
Et an si esset scandalum, quamvis peccaret, non tamen teneatur ad restitutionem? ibid.
Et an judices ob id non subjiciantur syndicatui? ibidem. §. 5
Ex quibus infertur decisio multorum casuum, qui in §. ult. hujus resol. explanantur, in quibus judex potest judicare, secundum quam maluerit sententiam, & opinionem, relicta probabiliori.
Iudex an possit judicare secundum opinionem probabilem, relicta probabiliori, si ex parte facti probationes æquales sint? t.8.tr.1. r.21. §.2. p.14
Et si res divisibilis est, an tunc judex debeat dividere, aut si dividi non possit componere partes? ibid.
Iudex in causis criminalibus, an teneatur sequi opinionem probabilem in favorem rei, non obstante opinione probabiliori, in favorem fisci, vel accusatoris? ibid. §. Sed hic.
Et an hoc procedat non solum quando opinio in favorem rei est probabilis circa factum, sed etiam quando est probabilis circa jus? ibid. §.5
Iudex in judicando an possit sequi opinionem probabilem, quæ versatur circa jus relicta probabiliori? t.8. tr.1. r.22.§.6. p.15
Iudex, si fortè circa litem aliquam est varietas opinionum, & sententiarum, ut judici liberum sit utramlibet partem in judicando sequi, an possit aliquid recipere ab una parte, ut in ejus potius tenorem judicet sine onere restitutionis? tom.8. tract. 7. resol. 32. §. 3. pag.179
Iudex an possit esse cœcus? Idem est de surdo, & muto? t.8. tr.9.r.3. §.1. p.193
Si coram judice quis furatur, an teneatur postea hanc circumstantiam exponere in confessione? tom. 1. tr.7. r.155. §.2. p.418
A judice non potest laïcus, quem pœnitens voluit simul cum Sacerdote audire confessionem, in qua aliquod delictum pœnitens audivit compelli ad illud judicialiter manifestandum, neque in eo judex potest fundare inquisitionem aliquam? tom. 1. tractatu 8. resolut. 35. §. 3. pag.441

In

In judice sæculari excommunicato non tolerato, an locum habeat effectus excommunicationis quoad privationem usus jurisdictionis? t. 5. tr. 1. r. 25. §. 1. p. 15
Si à judice quis condemnetur restituere sub excommunicatione, si non restituat ex opinione probabili, an illam incurrat? t. 5. tr. 1. r. 121. §. 1. p. 77
Et quid quando opinio in favorem rei excommunicati est probabilior? ibid. §. 3
Si à judice testis sit vocatus ad testificandum, & intimato præcepto fugiat, an teneatur restituere damna inde sequuta? t. 5. tr. 1. r. 163. §. 1. p. 95
A judice pœnam mortis inflictam, an pars accusatrix teneatur remittere reo, si judex ex parte sua illam remittat? t. 6. tr. 1. r. 114. §. 1. p. 76
Et quid de pœna perpetui exilii? ibid.
Judice præcipiente ut reus se interficiat, an reus possit hoc facere? t. 6. tr. 1. r. 118. §. 1. p. 77
Non solum coram judice laico, sed etiam coram judice Ecclesiastico Ecclesia læsa in contractu cum laïco potest petere restitutionem? tom. 6. tractatu 3. resol. 165. §. 13. pag. 209
Coram judice an necessaria sit insinuatio, ut donatio sit valida? t. 6. tr. 7. r. 96. §. 1. p. 361
Coram judice laïco an Episcopi in causis, quibus sunt executores ultimarum voluntatum reddere rationem teneantur? tom. 6. tract. 9. resolutione 72. per totam. pagina 489
Coram judice laïco an saltem alii Clerici executores testamentorum reddere rationem teneantur? t. 6. tract. 9. r. 73. §. per tot. ibid.
A judice laico citari an possit Clericus ad hoc ut exhibeat jura sua coram eo in dilatione debitori concessa à majori parte creditorum, vel in cessione bonorum? t. 6. tr. 9. r. 74. §. Et pari. pag. 489
Si à judice lata sit sententia secundum opinionem probabilem, & quod magis est probabiliorem, an appellatio sit licita? t. 8. tr. 1. r. 23. §. 1. p. 16
Et an hoc procedat non solum in causis capitalibus, & sanguinis, sed etiam in civilibus? ibid. §. 3
Per judicem potest quis cogi in casu extremæ necessitatis ad faciendam eleemosynam. t. 4. tract. 7. resolutione 2. §. 1. pag. 276
Inter judicem Ecclesiasticum, & laïcum, an detur præventio contra procurantes abortum? tom. 5. tractat. 6. res. 16. §. 1. p. 290
Et si reus est Ecclesiasticus, an tradendus sit Curiæ sæculari? ibid.
Si judicem Ecclesiasticum quis inducat pecunia, ut justitiam in causa spirituali ministret, an hoc ad simoniam pertineat? Et quid in causa aliàs sæculari? t. 5. tract. 7. r. 15. §. 4. p. 318
Per judicem Ecclesiasticum est infligenda excommunicatio contra laïcos disputantes de fide? t. 5. tr. 10. r. 77. §. 3. p. 445
Ad judicem Ecclesiasticum an recurrere possit læsus usque ad dimidium justi pretii, ut ratione peccati compellat adversarium ad restitutionem etiam per censuras? t. 6. tr. 3. r. 75. §. 10. p. 158
Ad quem judicem pertineat executio ad pias causas, & legatorum piorum? t. 6. tr. 8. r. 39. §. 1. p. 412
Judicem adire an licitum sit fœminæ, & causam apud illum agere, quamvis prudenter timeat, illum ex pulchritudine pelliciendum, & laturum sententiam justam ex affectu se insinuandi in ejus fœminæ consuetudinem? tom. 7. tr. 5. res. 51. inter medium, & finem. pagina 353
Judices arbitri, Judices accessores, & Judices delegati Episcopi an possint esse Religiosi omnes (exceptis Minoribus) accedente licentia Prælati, &c. t. 3. tr. 3. r. 94. §. 12. p. 360
Judices Episcoporum an ordinari possint? tom. 5. tract. 5. r. 90. §. 2. p. 251
Quando judices Romanæ Curiæ accipientes munera incidant, vel non incidant in pœnas latas in Bulla Gregor. XIII. de Datis, & Promissis, aliqui casus proponuntur in praxi. t. 5. tr. 7. à r. 48. usque ad 58. inclusivè. à p. 343. ad 349
Quando verò teneantur acceptum restituere? tom. 5. tr. 7. r. 51. §. 4. p. 346
Ad judices delegatos citra Montanos non spectant pœnæ dictæ bullæ. t. 5. tr. 7. r. 58. §. 4. p. 349
Contra judices laïcos an Inquisitores procedere possint, si remissius agant cum hæreticis sibi relictis, & pœnam mortis per ignem non imponant? t. 5. tract. 10. res. 17. §. 1. pag. 423
Et quid est agendum si Iudices laïci nollent exequi sententiam ab Inquisitoribus latam contra hæreticum? t. 5. tr. 10. r. 18. per totam p. 424
Iudices competentes an sint Inquisitores super reconciliatos, qui Hispano sermone *Sambenitados* vocantur? t. 5. tr. 10. r. 88. per totam. p. 448
Iudices interrogantes reos convictos, & confessos de complicibus extra casus expressos in textu hujus res. an lethaliter peccent? t. 6. tr. 1. r. 99. §. 2. p. 65
Si judices ludi errore ducti judicent, aliquem lucratum fuisse, si ipse solus scit se amisisse in ludo, an teneatur manifestare veritatem, quando de ea inquiritur? t. 6. tr. 4. r. 52. §. 2. p. 266
Iudices an teneantur relinquere aliquid ei, qui cedit bonis præter instrumentum suæ artis, si artifex sit, & vestes, quibus est indutus tempore cessionis, imo si pretiosæ sint pro aliis commutandæ sunt. t. 6. tr. 5. r. 4. § 2. p. 278
Iudices laici an possint se intromittere in executione legati pii, vel sit casus misti fori? tom. 6. tr. 9. res. 52. per totam pag. 479
Et quid data negligentia hæredum, & executorum testamenti? t. 6. tr. 9. r. 53. per tot. ibid.
In judices Conservatores an Regulares eligere possint Prælatos aliarum Religionum? tom. 7. tract. 1. res. 227. per totam. p. 144
Iudices præsertim Ecclesiastici in peccato mortali existentes, an possint exercere correctionem judicialem in alios? t. 7. tr. 4. r. 29. §. 1. p. 297
Et an de judicibus sæcularibus nulla sit difficultas. ibid.
An judices subjiciantur syndicatui judicantes nunc circa unam, nunc circa aliam opinionem? tom. 8. tract. 1. r. 20. §. 5. p. 13
Iudices accipientes munera sola lege positiva prohibita, an sint obnoxii restitutioni in foro conscientiæ, quando data fuerunt ex mera liberalitate, aut gaudio, & gratitudine? t. 8. tr. 7. r. 53. §. 4. p. 180
Si judici laïco Ecclesiasticus committat in particulari casum alicujus rei dignum morte, si sequatur, an Ecclesiasticus incurrat irregularitatem, & quid si dicat Prælatus talis judici, ut contra malefactores invigilet? t. 5. tr. 5. r. 81. per totam. p. 244
Iudici datur regula, & doctrina, quid facere debeat in casu de appellatione, & citatione à reo facta ad judicium Dei in Valle Iosaphat. t. 6. tr. 1. r. 119. §. 3. p. 79
Iudici donatio facta, ut injustè judicet, an sit valida, an vero restitui debeat? t. 6. tr. 7. r. 140. §. 1. p. 387
Si judici constaret injuriam fieri reo, eo quod denunciatur, vel accusatur non præmissa correctione, & admonitione, quando debita est, an teneatur denunciationem, & accusationem impedire, & conari, ut evangelicus ordo servetur? tom. 7. tractat. 4. resolut. 60. §. 2. pag. 317
Qui judicibus Romanæ Curiæ aliquid dat, vel promittit, ut causam expediant, an incidant in Bullam Gregorii XIII. de Datis, & Promissis? tom. 5. tract. 5. r. 57. per tot. p. 348
Iudicibus non remittere ut reum puniant, sed remittere eum simpliciter, an Inquisitores possint? tom. 5. tr. 10. r. 66. per totam. p. 441

Iudi

Iudicibus sæcularibus an Inquisitores debeant tradere lamias, & striges, propter cædes infantium? tom. 5. tr. 10. r. 111. §. 1. p. 457
Utrum unus ex judicibus, quos ejusdem causæ decisio spectat possit contra proprium sensum, juxta alterius Collegæ opinionem ferre sententiam? tom. 8. tr. 1. r. 22. §. 1. p. 15
Pro quo in §. 1. hujus res. prius duo supponuntur.
Ante judicis sententiam condemnatoriam non incurruntur pœnæ positæ in Bullis Pontificiis ipso facto, etiamsi palam constet de crimine, nisi lex dicat pœnam in foro conscientiæ statim subeundam esse, ubi pro praxi aliqui curiosi casus, lege omnes illos, & non pigebit? tom. 1. tractatu 5. resolutione 63. §. ultim. per totum. pag. 303
Ante judicis sententiam an incurratur utraque pœna depositionis, & perpetuæ reclusionis propter fractionem sigilli Confessionis? tom. 1. tractat. 8. res. 59. §. 2. pag. 452
Iudicis authoritas an requiratur, ut filius donet causa mortis, vel an sufficiat solus ipsius Patris consensus donationi authoritatem præbentis? t. 6. tr. 7. resol. 80. §. 5. pag. 353
Iudicis concubinæ an liceat donare, & petere, ut intercedat apud illum in causa justa? t. 7. tr. 5. resolut. 50. §. 1. pag. 353
Si judicis justa sententia egeo, an possim licitè petere eam à judice, licet inde occasionem accepturus sit ad subornationem? tom. 7. tract. 5. resolutione 51. ad medium. ibid.
An solum post judicis sententiam, & condemnationem liget obligatio resarciendi damnum à servis illatum, & non in foro conscientiæ? tom. 7. tract. 8. resolut. 67. §. 2. pag. 456
Si ex judicis mandato lictores reum capiunt eundem armis resistentem, an impunè lictores reum occidere possint? t. 8. tr. 5. r. 46. §. 1. p. 113
Ubi explanantur sex limitationes; & circumstantiæ, sine quibus hoc minimè lictores facere possunt, nec Iudex, aut Magistratus jubere. ibid.
Vide verb. *Adulterium*, *Consanguineus*, *Mater*, *Metus*, *Minari*, *Minister justitiæ*, *Mulier*, *Titulus*, *Triennium*. tom. 2
Item verb. *Bulla Cruciatæ*, tom. 3
Item verb. *Divites*. tom. 4
Item verb. *Actum*, *Apostasia*, *Appellatio*, *Assistere*, *Blasphemantes*, *Carceratus*, *Capitulum Sede vacante*, *Declaratio*, *Ecclesiasticus*, *Familiares*, *Responsor casus*, *Sententia*. tom. 5
Item verb. *Advocatus*, *Civile*, *Concubina*, *Condemnare*, *Dubium*, *Informatio*, *Inofficiosum*, *Inventarium*, *Iudicium*, *Officium*, *Pœna*, *Reus*, *Sententia*, *Testis*. tomo sexto.
Item verb. *Sententia*. tom. 7
Item verb. *Calumnia*, *Cogere*, *Cognoscere*, *Compensatio*, *Delinquens*, *Iudicium*, *Ius*, *Procurandum*, *Sententia*. tomo octavo.
Item verb. *Casus*, *Iudicare*, *Licentia*, *Res*, *Represalia*, *Restitutio*. tom. 9

Appendix ad aliquas alias quæstiones contentas in tom. 9. tract. 1. & 2. pertinentes ad hoc verbum, Iudex.

A judice laïco reus non potest in Ecclesia spoliari re furata, quam secum traxit pro gaudenda Immunitate Ecclesiæ, sed recurrendum est ad judicem Ecclesiasticum. t. 9. tr. 1. r. 57. §. 3. p. 37
Iudex, qui pecunia corruptus innocentem ad mortem damnavit, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 96. §. 1. & 2. p. 55
Sicut judex laïcus tenetur restituere reum Ecclesiæ spoliatæ, sic & Ecclesia teneatur judici laïco restituere reum extractum ab aliis de manibus satellitum? tom. 9. tr. 1. res. 106 §. 4. p. 60
An extractus violenter ab Ecclesia à Parentibus occisi, si superveniat judex sæcularis, & capiatur, debeat adhuc gaudere Ecclesiæ Immunitate? tom. 9. tr. 1. res. 109. & in aliis ejus not. p. 64
An si reus metu injuste illato, quod à judice laïco capiendus sit in Ecclesia, & fugiat ab ea, adhuc non possit capi à judice laico, quia tunc non dicitur egredi, sed extrahi per violentiam. ibid. & in r. 127. §. 3. p. 81
Iudex, laïcus, qui non mandavit extrahere reum ab Ecclesia, sed satellites, vel alii extraxerunt vi, & dolo, an teneatur reum restituere in Ecclesia, vel possit contra illum agere? t. 9. tr. 1. r. 110. p. 64
Et quid, si reus deceptus fuit subdolis verbis, & fallaciis, vel suasionibus & blanditiis fuit inductus ad egrediendum ab Ecclesia? t. 9. tr. 1. r. 111. p. 65
Iudex sæcularis an possit extrahere reum ab Ecclesia sine licentia Episcopi, si constaret notorie reum non gaudere Immunitate? tom. 9. tract. 1. resol. 113. 114. & 115. pag. 65. & 66
Unde judex laïcus non potest extrahere ab Ecclesia assassinum. ibid. in fine res. 115. p. 66
Ideo judex sæcularis non potest exercere jurisdictionem in Ecclesia, quia non est de districtu Principis sæcularis, sed de territorio judicis Ecclesiastici, ideo captura reorum in Ecclesia est actus jurisdictionis, quem in alieno territorio exercere non potest judex laïcus. ibid. §. 3. post medium, & in aliis ejus not.
An judex laïcus saltem ex consuetudine possit extrahere reos ab Ecclesia in delictis exceptuatis, & excusationem habere, ne observent Bullam Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum? Sed dicta Bulla tollit, & reprobat omnes consuetudines contra Immunitatem Ecclesiarum? tom. 9. tr. 1. res. 116. & in aliis ejus notationibus. pag. 67
Et Urbanus VIII. edidit Bullam, quæ incipit Romanus Pontifex, dat. Romæ 5. Iunii 1641. ubi annullat, & reprobat, & declarat semper fuisse, & esse nullas, & reprobas omnes consuetudines contra Immunitatem Ecclesiarum? t. 9. tr. 1. res. 116. §. 22. in fine p. 69. & in §. 13. & in aliis eorum not. p. 68
Judex sæcularis an possit reum extrahere ab Ecclesia, & in carceribus suis detinere, ut ibi tutius custodiatur, dando tamen cautionem, & juramentum de Immunitate Ecclesiæ, dum causa agitur, an reus debeat gaudere Immunitate, vel debeat reipsa, si illum extraxerit ab Ecclesia, statim reum Ecclesiæ restituere? tom. 9. tr. 1. r. 117. §. 1. 2. 3. & 7. p. 69
Iudex laïcus extrahens reum ab Ecclesia an teneatur ad restitutionem damnorum, quæ inde reus passus est? ibidem.
Ubi etiam an extractus ab Ecclesia restituendus sit, etiam si post extractionem in carceribus judicis sæcularis commiserit delictum pertinens ad forum sæculare? ibid. §. 13. p. 71
Et an in casibus non exceptis possit Prælatus dare licentiâ extrahendi reos ab Ecclesia, & ex illius mandato possit judex laïcus delinquentem capere, & punire? ibid. §. 5. & 6. &c. p. 70
Ad judicem laïcum an spectet definire controversiam, quando dubitatur, an reus gaudeat Ecclesiæ Immunitate? Et an saltem aliquando hæc cognitio spectet ad iudicem laïcum? tom. 9. tract. 1. resolut. 118. & 119. pag. 71. & 73
Sed advertitur Pontificem præcepisse Ecclesiarum violatores per Episcopum iudicari. ibid.
Iudex Ecclesiasticus, quando est dubium inter Doctores, an delictum gaudeat Immunitate Ecclesiæ, necne, an possit contrarium iudicare? tom. 9. tractat. 1. resolutione 118. §. 12. p. 72

Non

Non ad judicem laicum, sed tantum privative ad judicem Ecclesiasticum spectat cognitio loci, an sit sacer, & Religiosus, ut reus gaudeat Immunitate ? t.9. tr.1.r.119. §.3. pag.73

Ad judicem laicum an spectet cognitio, si captus à satellitibus affirmat se fuisse captum in loco sacro, illis autem negantibus ? Sed in hoc casu non est credendum Birroariis ? t.9. tr. 1. r.120. p.74

Si à judice laico reus captus dicit se esse Clericum, an hujus rei cognitio spectet ad judicem Ecclesiasticum ? ibidem in fine §.1. & in tr.2. r.127. & 128. p.159

Judex sæcularis an teneatur restituere reum Ecclesiæ, licet fuerit extractus cum licentia Episcopi, si constet illum non commisisse delictum exceptuatum ? tom.9. tr.1. res.121. pag.74

An Episcopus stare debeat processui facto à judice laico, si reus remittendus sit, necne ? tom.9. tract.2. res.124. 125. pag.75. & 76

Per judices Ecclesiasticos, vel laicos an reus confugiens ad Ecclesiam possit puniri pœna exilii, mortis, ad perpetuum carcerem, ad triremes etiam in perpetuum, non tamen ad remigandum, vel ut serviat ei, cui iniuriam intulit ? t.9. tr. 1. r.126. & 127

Vbi notatur, quod licet confugiens ad Ecclesiam impunitus dimitti non debet, tamen pœnam ei infligendam non judex laicus, sed Ecclesiasticus debet imponere ? ibid. in fine res.126. & in §.6. r.127. p.80

Et advertitur, quod reus, qui ex privilegio Immunitatis pœnam corporalem evasit, fuitque à judice Ecclesiastico multato, non potest de cætero pro eodem delicto criminaliter accusari, inquiri, aut judicari ? ibid. post medium §.6. r.127. p.81

Vbi etiam quæritur, qua pœna judex Ecclesiasticus debeat reos gaudentes Ecclesiæ Immunitate punire ? §. ultim.

Judex laicus jubens interfici reum in Ecclesia an incurrat excommunicationem Gregor. XIV. tam ipse, quam ejus ministri ? t.9. tr.1. r.128. p.81

Judex laicus inconsulto Episcopo, an possit exhumare corpus defuncti occisi, ut constet de corpore delictum ? t.9. tr.1. r.129. p.84

Et in dicto casu concedens licentiam judici laico exhumandi corpus defuncti in nullam incurrit irregularitatem ? ibid. §. 3. &c.

Judicibus laicis an consuetudo possit tribuere jurisdictionem in Clericos, saltem in aliquibus casibus ? t.9. tr.2. res.335. pag.285

Sed Summus Pontifex Vrbanus VIII. sub die 5. Junii 1641. reprobat quascumque consuetudines contra libertatem Ecclesiasticam etiam cum fama privilegii ? ibidem §.10. p.286

Asseritur à judice sæculari contra personas Ecclesiasticas indici posse Representalias, sed refellitur ? t.9. tr.2. r.16. §.12. pag.109

Judex competens existere an Summus Pontifex possit esse, & cognoscere, ubi lis aliqua, & discordia oritur inter duos Supremos Principes neminem in temporalibus recognoscentes ? t.9. tr.2. r.19. p.110

Judices exemptorum an Reges in aliquo casu sint, verbi gratia, si tamen non habeant Superiorem in Regno, qui eos puniat, si delinquant ? tomo nono, tract.2. resol.25. pag.110

Si pro facto judicis Ecclesiastici sit aliqua opinio probabilis inter Doctores, qui cum licite possit illam sequi, tunc re vera nullam vim, aut iniuriam facit subdito, si illam sequatur, ac proinde non poterit recurrere tanquam vi oppressus ad judicem sæcularem, etiam si opinio pro subdito sit probabilior ? t.9. tr.2. r.37. §. ult. & in aliis eius not. p.122

Si à judicibus Sedis Apostolicæ advocantur, an advocatio causarum spiritualium ad laica Tribunalia vetita sit sub censura Bullæ Cœnæ ? t.9. tr.2. r.40. p.123

Et quid, si judices Ecclesiastici negligentes sint in hujusmodi causis cognoscendis ? ibid. §. 3

A judicibus laicis in causis Ecclesiasticis an recte concedantur appellationes quæ dicuntur tuitivæ ? tom.9.tr.2. res.42. pag.123

Judex laicus an excusetur ab excommunicatione Bullæ Cœnæ contra eius transgressores, prætextu quod non sit in sua Provincia ? t.9. tr.2. r.345. & in multis aliis eius not. pag.302

Vbi supponitur, quod constitutiones Pontif. non pendent ab acceptatione populi ?

Et expenditur, quod summus Pontifex Papa Vrbanus VIII. in Bulla, quæ incipit, Romanus Pontifex, &c. data sub die 5. Iunii 1641. & publicata 14. Augusti eodem anno, verbis rotundis damnavit, & improbavit omnia præiudicialia facta, & facienda contra Immunitatem, & libertatem Ecclesiasticam, etiam sub prætextu, quod Bullæ seu Constitutiones Pontificiæ non fuerint publicatæ, vel usu receptæ, aut contrario usu etiam decennali, & quantumlibet longissimo ut prætenditur abrogatæ, &c. t.9. tr.2. r.345. §.6. per tot. p.304

Vbi etiam an judices laici trahentes ad sua Tribunalia personas Ecclesiasticas extra casus à iure permissos possint in Sacro Tribunali S. Inquisitionis à Fidei Quæsitoribus examinari, & puniri tanquam suspecti de Fide, & quid de scriptoribus. §.7

Judex laicus an possit incidenter cognoscere nullitatem censurarum, & ordinare ut sæculares, & Ecclesiastici illas non observent, & quod tollantur cedulones à portis Ecclesiarum ? Et in dicto casu, an incidat in censuram Bullæ Cœnæ, & sit suspectus de Fide ? t.9.tr.2. res.48. pag.126

Notatur judici laico non licere bona ac fructus Ecclesiasticorum sequestrare, aut quod magis est occupare, etiam si bona sint ex matrimonialibus, vel sint ipsis donata, aut empta, aut quovis alio titulo quæsita, in quibus judex laicus non potest Clericos punire, & contra ea faciens an incurrat in censuram Bullæ Cœnæ ? t.9. tr.2. resol.56. §.2. p.130. & res.66. §.2. & in plurimis aliis earum notat. pag.133

☞ Vide *Clericus, & Immunitas Ecclesiasticorum*, ubi alia quamplurima pro hoc verbo *Iudex*.

Judex laicus an possit punire Clericum in defectu iustitiæ Ecclesiasticæ, & quid è contra ? Vbi quomodo sit explicandus textus *in Cap. Filiis, & Nepotibus* 17. q.7. Et explanatur, quod ius *Cap. Filiis, & Nepotibus* fuisse sublatum, & abrogatum ab Innocentio III. *in Cap. Qualiter, & Quando ?* t.9. tr.2. r.58.59.60. & in multis aliis earum not. p.130. & 131

Judex Ecclesiasticus an possit censuris compellere judicem sæcularem ut suo munere fungatur ? t.9. tr.2. resol.60. §.3. à lin.6. pag.131

Judex sæcularis processans occulte Ecclesiasticum in causa criminali, cum intentione postea processum præstandi Summo Pontifici, vel judici Ecclesiastico an incidat in excomm. Bullæ Cœnæ ? t.9. tr.2. r.62. p.132

Judex laicus an possit punire Clericum pœna pecuniaria, quia reverentiæ signa illi non exhibuerit, vel quia coram ipso deliquerit ? t.9. tr.2. r.61. p.132. & latissimè in res.62. §.2. & in multis aliis eius not. p.132

Coram judice laico Clericus falsum testimonium dicens an possit ab eo puniri, & quid è contra ? Et an vero ad effectum repellendi Clericum à testimonio possit judex laicus per viam exemptionis cognoscere de crimine Clerici ? t.9. tr.2. r.66.67. p.133. & 134

Et in prædicto casu an possit judex laicus si non in personam saltem in bonis punire ? ibid. §.2. res.66. & in multis aliis eius not.

Judex laicus ex consuetudine an possit judicare in criminalibus Clericos in Minoribus ordinibus constitutos ?

Et quid etiam de constitutis in prima Tonsura ? tom.9. tr.2. r.64. & in aliis eius not. p.132
Iudici sæculari ut arbitro an possit Clericus se subiicere ? Et in dicto casu, si Clericus nolit stare sententiæ judex laïcus non possit illum per se cogere ? tom.9. tract.2. resol.71. §.2. p.135
Iudex laïcus an possit compellere Clericum ad restituendum depositum quoties se obligavit restituere in Tribunali iudicis sæcularis ? tom.9. tr.2. resol.72. & in aliis multis eius not. pag.135
Coram iudice laïco an Clericus possit conveniri de re, quæ non habet connexionem cum petitione ? Vbi notatur in multis aliis casibus Clericum coram iudice laïco reconveniri non posse. tom.9. tractatu secundo, resolution.73. pag.135
Vbi etiam advertitur, quod licet Clericus possit à laïco reconveniri, & teneatur stare sententiæ, nihilominus sequuta sententia non poterit à iudice laïco cogi ad solvendum. ibidem §. ult. & in resolution.83. & aliis eius notat.
Coram iudice laico an Clericus possit conveniri pro debitis Regalibus, & quid pro feudalibus ? tom.9.tr.2. resol.74. & 75.pag.136
Coram iudice Ecclesiastico an conveniendus sit Clericus pro evictione ? Et an ab emptore interpellatus teneatur eum defendere coram iudice sæculari ? tom.9.tract.2. resol.76. & 77. p.136
Iudex laicus an possit iudicare causam Clericorum qui hæredes sunt alicuius sæcularis, & causa ante eius mortem coram se fuit incœpta ? tom.9. tr.2. resol.79.80. & 81. pag.137. & 138
Coram iudice Ecclesiastico instantia cœpta contra Clericum an debeat continuari contra laïcum hæredem Clerici coram eodem iudice ? tom.9. tract.2. resolution.79. in fine. p.137
Coram iudice laico Clericus cstatus, si putans sua interesse compareat, teneatur stare sententiæ à iudice laico latæ ? tom.9. tract.2. resol.80. §.1. post medium à vers. & Clericus. pag.138
An laicus effectus Clericus in civilibus debeat respondere in iudicio sæculari, ubi prius citatus est ? ibidem §. ult. &c.
Iudex laicus an possit facere realem executionem sententiæ à se latæ contra Clericum in casibus, in quibus sibi à iure cognitio permissa est ? tom.9.tr.2. resol.82.83. & in multis aliis earum not. p.138
Per iudicem sæcularem an possit fieri executio in prædio specialiter obligato à laico, & si Clericus illud possideat, maxime si adsit clausula de non alienando ? t.9. tr.2.resol.84. p.139
Iudex laicus an possit etiam citare Clericum creditorem in confectione alicuius inventarii ? tom.9.tract.2.resolut.85. p.139
Iudex laicus an possit citare Clericum ad exhibenda iura sua coram eo quando eius debitor petijt dilationem ex consensu majoris partis creditorum ; vel si velit beneficium cessionis bonorum obtinere ? tom.9. tract.2. resol.86. pag.139
Iudex laicus an possit cogere Clericum, qui spoliavit laicum sua possessione ad illam restituendam ? tom.9.tr.2. res.87. pag.139
Iudex laicus, & Magistratus sæculares an possint cogere Clericos, ut triticum vendant, si necessitas adsit ? Et an Clericus conjugatus possit adstringi ad supra dicta ? t.9. tr.2. r.88.89. p.140
Iudex Ecclesiasticus, quando Clerici vendunt frumenta, &c. ultra pretium juste à Republica taxatum non debet, quamvis possit eandem pœnam, quæ laicis statuta est ; nec iudex laicus possit ad eam Clericos condemnare ? tomo nono, tract.2.res.93. & in aliis eius notat. pag.144
An Clerico vendenti vinum, frumentum, &c. ultra taxam à Principe impositam, possit justitia sæcularis dicta victualia ei in pœnam tollere, ut à lege statutum est ? Et quid, si Princeps expresserit, ut ea pœna afficiantur etiam Clerici ? tomo nono, tract.2. resolution.96. 97. pag.147. & 148
Idem est si Clerici cum falsa mensura vendant vinum, triticum, oleum, &c. tomo nono, tract.2. res.98.99. pag.148. & 149
Idem est, si judex laicus, sive ejus ministri inveniant Ecclesiasticos exportantes pecuniam, frumentum, equos, &c. à Regno contra legem, an possint ea à Clericis auferre sine fractione libertatis Ecclesiasticæ ? tomo nono, tractat. secundo, resolut. 100.101. & in aliis earum notat. pagina 150
Iudex laicus an possit procedere contra animalia, & pecora Clericorum, & Religiosorum, quæ in alienis pascuis reperta fuerunt, & damnum factum exigi ? tom.9. tr.2. r.102.103. p.150. & 151
A judice laico an sit puniendus Notarius effectus Clericus pro falsitate, quando erat laicus ? Et difficultas est, quid faciendum, si talis Clericus conficeret acta, & instrumenta ? t.9. tr.2. r.104. p.151
Coram judice laico an instrumentum incussari possit contra debitorem qui post obligationem Clericus effectus est ? t.9. tr.2. r.105. p.151
Si quis effectus Clericus postquam lis contra eum coram judice laico mota est, an possit apponere declinatoriam pro remissione ad judicem Ecclesiasticum ? Vbi stando in prima opinione, illa multis modis limitatur ? tom.9. tr.2. r.106. p.151
Laicus relegatus per certum tempus, intra quod efficitur Clericus, & rumpit exilium, an sit à judice laico pro dicta fractura cognoscendus ? tom.9. tract.2. res.107. & 108. pag.152
Iudex sæcularis an possit capere Ecclesiasticos, & Religiosos impedientes, & resistentes jurisdictioni laicali, & illos punire pœna pecuniaria ? t.9. tr.2.r.111. & in aliis eius not. p.153
Iudex laicus an possit in aliquibus casibus capere Clericum, & detinere in carceribus ultra viginti horas ? Imo, neque eo tempore detinere eum possit, si breviori illum judici Ecclesiastico remittere possit ? Et si in dicto casu judex laicus capiens Clericum statim suo iudici non remittit, incidit in excommunicationem Bullæ Cœnæ ? tom.9. tract. secundo, resol. 113. & in aliis ejus notat. pagina 154
Iudex laicus, & ejus minister an possint capere personam Ecclesiasticam in flagranti crimine & deducere illam sine injuria ad suum Ecclesiasticum Superiorem ? t.9. tr.2. r.114. & in aliis ejus not. p.154
Quid sentiendum, si non in flagranti crimine, sed noctu cum armis prohibitis, vel mutato habitu Clericus inventus est, an in tali casu Clericus comprehendi possit à judice laico ? Vbi an judex sæcularis jure defensionis suæ, aut alterius innocentis, licite comprehendat Clericum non solum in actuali aggressione, crimine patrando, præveniendo illum, sed etiam in crimine patrato, ne fugiat, ut præsentetur suo Superiori ? t.9. tr.2. r.115. §. 1. & 2. p.154. & 155
Iudex laicus, vel ejus ministri an possint spoliare Clericum armis prohibitis absque metu excommunic. maximè tempore noctis ? tom.9. tract.2. res.116. & in aliis ejus not. pag.155
Et in dicto casu an iudex Ecclesiasticus possit compellere arma illa spoliata restituere ? ibid. in fine §.1. & in fine dictæ Resol. &c.
A judice sæculari, vel suis ministris an Clericus exercens prohibitam venationem, aut piscationem spoliari possit avibus, vel canibus, vel aliis instrumentis ? ibidem in §. ult. dictæ res.116. p.155

Iudex

Iudex laicus, & ejus ministri an possit tollere à Clericis vestes prohibitas deferentibus? t.9. tr.2. ref. 117. §.3. ad medium. pag. 156
Ad iudicis sæcularis declinandum forum an sufficiat possessio Clericatus? Ubi an Clericus qui in re aliqua in Trident. sess. 23. c.6. præscripta deficit, ob idque foro laicali subjiciatur, non solum à iudice laico, sed etiam à iudice Ecclesiastico possit puniri, atque iudicari? tom.9. tract.2. resol. 120. §. 1. 2. & 3. pag. 157
Iudex laicus an possit in casu contingenti cognoscere de Clericatu vel habitu? t.9. tr.2. ref. 127. 128. & in aliis earum not. p. 159
Iudex laicus an possit punire Clericum, qui assumpsit habitum Clericalem post delictum patratum intentione subtrahendi se à sæculari potestate? t.9. tr.2. ref. 131. 132. p. 160. & 161
Et in dicto casu quid, si talis dicat se suscepisse habitum Clericalem ex vi voti, an ipsius iuramento standum sit? ibid. §.2. r.132. p.161
Et notatur non posse iudicem laicum talem Clericum ordinatum in fraude punire quoad pœnam corporalem, sed tantum quoad pœnam pecuniariam, & confiscationem bonorum, quamvis hoc non careat difficultate, quia exempta persona non potest in rebus molestari? ibid. in §. 3. r.132. pag.161. & in Resol.66. §.2. & in multis aliis eius not. p.133
Iudex laicus an possit punire Clericos in Minoribus constitutos? Ubi explanantur omnia, quæ determinat Concilium Tridentinum sess.23. cap.6. ut quis gaudeat privilegio fori? tomo nono, tractat.2, resolut.140. pagina 165
A iudice laico an sit puniendus qui beneficium habens delinquit, & postea matrimonium contrahit? t.9. tr.2. ref.147. pag.167
Iudex laicus an possit cognoscere, si Clericus sit bigamus? tom.9. tr.2.r.150. p.168
Iudex laicus an possit exercere iurisdictionem contra Clericos conjugatos non in criminalibus, sed in civilibus? t.9. tr.2. r.151. & 152. p.168
Coram judice laico an Clericus Emphyteuta sit conveniendus ad solutionem *Laudemiæ*, vel an coram judice Ecclesiastico? t.9. tract.2. resol. 159. p.173
Iudex laicus sine metu censurarum an possit punire Religiosum professum, qui miscuit se in criminibus enormibus? Ubi supponitur Religiosum professum nunquam perdere privilegium fori, etiam si apostataret à Religione, & habitum dimitteret? tomo nono, tr.2. ref.162. pagina 174
Et an punire Religiosum, qui post diffamationem homicidii ingressus est Religionem? ibidem resolution. 165. pagina 177
Iudex laicus an possit dirimere controversias ortas inter Confraternitates incedendi in aliqua processione? t.9. tract.2. ref.178. p.182
Iudices laicos excommunicare an Episcopus possit si volunt cognoscere delicta suorum officialium, & famulorum? tomo nono, tract.2. resolut.180. in fine, & in resolut. 181. p.183
An judices laici possint præscribere numerum satellitum Episcoporum, vulgo dictorum *Alarii*? tom.9. tract.2. ref.186. pag.187
An à judice Ecclesiastico, vel à judice sæculari sint puniendi offendentes curiorem, seu alium ministrum Episcopi, non in executionem officii, sed ex odio, & inimicitia privata? Et an saltem sit casus mixti fori? tom.9. tract.2. r.187. p.187
Iudex Ecclesiasticus an possit publicare testamenta, quando Clericus instituit hæredem alium Clericum, vel laicus condidit testamentum ad pias causas? tom. 9. tr.2. ref.191. pag.193
Ubi an in dictis casibus inventarium sit faciendum ante iudicem Ecclesiasticum?
A iudice sæculari, mortuo Episcopo, an possit fieri inventarium pro spolio? tomo nono, tract.2. resolution.192. pagina 193
Iudex laicus an possit cognoscere in causa hæresis, si agatur de quæstione facti? t.9. tr.2. r.193. 194. p.194
Iudex laicus non potest cognoscere de crimine sortilegii, quando hæresim continet? tom.9. tract.2. resolut.193. in fine. pag.194
Iudex laicus an possit punire Apostatas? tom.9. tract.2. ref.195. pag.194
Iudicibus sæcularibus, & Magistratibus non est liberum literas Apostolicas rejicere, quarum authoritate beneficia exteris conferuntur? t.9.tr.2. r.204. §.2. p.198
Iudex laicus, & Minister Regius an possint cognoscere causam, cum agitur, verbi gratia, ut Petrus, recuperet Ecclesiæ possessionem, à qua est ejectus per vim, vel retineat beneficii possessionem, in qua ab alio turbatur, neque ob receptam consuetudinem hæc causa ad iudices sæculares pertinere potest, neque potest adduci tolerantia Pontificis? tom.9. tr.2. resol.206.207. pag.198. & 199
An iudex laicus, si pro sua iurisdictione habet opinionem probabilem, sed excommunicatur ab Episcopo, vel declaratur incidisse in excommunicationem latam à jure, stante probabilitate contraria, sit vere excommunicatus, & teneatur obedire? tom.9. tract.2. ref.207. §.5. & 6. pag.199
Ubi, quod in conflictu opinionum illa est sequenda, quæ favet Ecclesiæ? Ubi etiam, quod opinio communis non est attendenda, quando altera contraria favit iurisdictioni Ecclesiasticæ? ibid. §.7. resol.207. & in multis aliis eius not. p.200
An laicus sit iudex competens, quando agitur de possessorio matrimonii? Vbi expenditur locus Concilii Tridentini de cognitione causarum matrimonii? t.9. tr.2. ref.227. pag.215
Iudex Ecclesiasticus an sit iudex competens in causis sponsalium? Et quid, si iuramento firmatæ sunt, vel an saltem sint mixti fori? tom.9. tr.2. r.228. p.215
Ad quem iudicem spectat spiritualem, vel sæcularem, pendente lite super matrimonio, vel sponsalitiis sequestrare puellam causa explorandi voluntatem? tom. 9. tr.2. ref.229. 230. p.215
Vbi docetur potestatem, & iudicem sæcularem non posse cogere Religionem ad ita exponendum Novitium deponendumve nisi illi ex parte Religionis vis fieret manifesta, & extra hunc casum iudices sæculares si id tentarent, gravissime peccarent, & excomm. Trid. sess.25. cap.18. de Regular. ipso facto incurrerent? Et quid est sentiendum, si ex authoritate Ecclesiastica Summi Pontificis, vel Nuntii Apostolici id fiat? t.9.tr.2.r.230.p.215
Iudex Ecclesiasticus an cognoscere possit inter laicos de causa dotis principaliter & non incidenter intentata? Et quid, quando dos in testamento relicta est puellæ pauperi? t.9. tr.2. r.231. p.216
Iudex laicus, an possit cogere sæculares ad condonandam obligationem iuramenti metu, aut iniuria extorti? Et an quando iudex laicus hoc efficere possit, poterit etiam iudex Ecclesiasticus? t.9. t.2. r.234. p.217
An non solum iudex laicus compellere potest laicos ad observationem iuramenti super contractu, sed etiam iudex Ecclesiasticus, ita ut in tali casu materia iuramenti sit mixti fori? t.9. tr.2. r.235. prope finem. p.217
Iudex Ecclesiasticus an sit competens non solum quoad relaxationem iuramenti, sed etiam ad effectum agendi, ut præstita relaxatione annullet, & rescindat ipsum contractum? Et quid, si causa agatur cum hæredibus iurantis? t.9. tr.2. r.236. p.218
Iudex laicus an possit exigere gabellas à Colonis partiariis Religiosorum? Et quid, si prædicti Coloni Religiosorum fructus collectos deferant de loco ad locum, ut alienent? t.9. tr.2. r.269. p.234

Iudex laicus an possit judicare in causa decimarum, vel sit causa mixti fori? tomo nono, tract. 2. resolut. 271. pagina 235
Iudex laicus an possit simul cum judice Ecclesiastico causam decimarum cognoscere saltem titulo compromissionis? t. 9. tr. 2. r. 272. §. 1. p. 235
An vero de possessorio decimandi judex Ecclesiasticus debeat cognoscere; & an etiam judex laicus? ibidem §. 2. & in aliis ejus not.
An ad judicem Ecclesiasticum, vel etiam ad laicum pertineat cognitio & exactio, aut lites, quando decimæ sunt Principibus, vel aliis sæcularibus in fœudum datæ? t. 9. tr. 2. r. 274. 275. 279. §. 4. p. 236. & 237
Et an quando quæstio est facti non juris decimandi, & quando causa agitur contra laicos fures de fructibus decimæ solvendis, hæc cognitio spectet ad judicem Ecclesiasticum? tom. 9. tract. 2. res. 257. vers. Secundo, & Quarto. pag. 236
Iudex laicus an possit cognoscere de causis decimarum, si clerici illas petant à laicis, qui præscriptione, & consuetudine immemorabili eas nunquam soliti sunt persolvere? t. 9. tr. 2. r. 276. p. 236
Iudex Ecclesiasticus an sit competens ad cognoscendum laicum pro re, quam in Emphyteusim tenet ab Ecclesia? t. 9. tr. 2. r. 279. p. 237
Iudex laicus an sit competens ad cognoscendum Clericum pro restitutione pecuniæ illi liberatæ cum cautione de restituendo, dum creditor anterior comparuerit, vel an adeundum sit judicem Ecclesiasticum? ibidem §. 7
Iudex Ecclesiasticus an sit competens, quando agitur de dando Tutore clerico minori, aut mente capto? Vbi notatur, quod si clericus minor litigat tanquam actor coram judice sæculari, possit idem judex sæcularis dare ei curatorem ad litem? Et an inventarium bonorum Clerici mortui, qui filios minores relinquit, pertineat ad judicem laicum illud facere? tom. 9. tract. 2. resolut. 283. pag. 242.
Iudex Ecclesiasticus an possit acquirere jurisdictionem in laicos ex consuetudine, vel præscriptione, & non è converso? Ubi an valeat consuetudo, ut laicus possit indistinctè coram judice Ecclesiastico conveniri? t. 9. tr. 2. res. 284. pag. 243
Iudex Ecclesiasticus an possit cognoscere inter laicos de alimentis filio spurio debitis, vel an cognitio hujus causæ sit mixti fori? Et an sub nomine alimentorum veniant cibaria, vestes, potus, habitatio, medicinæ, lectus, & alia similia sine quibus vita transgredi non potest? Sed difficultas est, an alimenta præstanda sint filio spurio, attentis, & consideratis divitiis Paternis, & ejus qualitate, & Dignitate? Idem est dicendum de filiis spuriis circa Parentes? t. 9. tr. 2. r. 285. p. 243
Iudex Ecclesiasticus an possit cognoscere laicum simul delinquentem cum Clerico maximè si præveniat? tom. 9. tract. 2. r. 286. p. 243
A judice Ecclesiastico an puniri potest sæcularis delinquens in Ecclesia? t. 9. tr. 2. r. 288. p. 244
Coram judice Ecclesiastico an laici invasores bonorum Ecclesiæ, & Ecclesiasticorum debeant conveniri? ibid.
Coram judice Ecclesiastico an laicus conveniri debeat, si verba injuriosa adversus Clericum emisit? tom. 9. tr. 2. res. 289. §. ult. p. 245
Quando judex laicus, & Ecclesiasticus possint cognoscere de crimine adulterii, ita ut sit crimen mixti fori? t. 9. tr. 2. r. 290. & 291. p. 245
An de adultero ad pœnam sanguinis imponendam solus judex sæcularis sit competens, & quoad alias pœnas sit causa mixti fori, & ideo datur locus præventioni? Idem est, si de divortio, & amissione dotis agatur? ibidem in §. 2. per totum. r. 291
Sed advertitur quod in causa divortii judex Ecclesiasticus est competens? ibid. ad medium dicti §. 2
Idem est, si de sola separatione conjugum ad tempus ob lepram, vel aliud impedimentum agatur? ibid. §. 3
Et quid quando quæstio mota est de alimentis præstandis adulteræ à viro separatæ? ibid. §. 4
Iudex Ecclesiasticus an possit punire laicos concubinarios? tomo nono, tractat. secundo, resolution. 292. pagina 245
Et an sit necessaria trina monitio? ibid. §. Ex his.
An concubinatus sit delictum mixti fori? tom. 9. tract. 2. res. 293. pag. 246
Iudex laicus an possit statuere, ne concubinæ teneantur pro furtis ab ipsis concubinis factis, etiam si hoc extendat ad concubinas Clericorum? tomo nono, tract. 2. res. 294. pag. 247
Iudex Ecclesiasticus an possit incidenter cognoscere de rebus temporalibus, seu prophanis, & è contra judices laici de rebus spiritualibus, & Ecclesiasticis? t. 9. tr. 2. res. 296. p. 247
Ecclesiasticus tanquam dignior an sit judex, quando agitur quæstio, cujus sit jurisdictio, verbi gratia, cum tam pro judice Ecclesiastico, quam pro judice sæculari sint rationes probabiles circa eorum jurisdictionem, an tunc definienda sit quæstio per judicem Ecclesiasticum? tomo nono, tract. 2. resolution. 297. 298. & in aliis earum not. p. 248
Quando duo judices sunt ordinarii, vel delegati, & pro utroque sint rationes probabiles circa eorum jurisdictionem, an eligere debeant arbitros? t. 9. tr. 2. res. 298. §. 4. pag. 249
Et quid, si unus sit ordinarius, & alius delegatus? ibid. in dicto §. 4
Iudex Ecclesiasticus an teneatur in causis mixti fori, vel Ecclesiasticis præbere processum judicibus sæcularibus, à quibus auxilium petit? tomo nono, tractat. 2. resolution. 299. pag. 250
Iudex Ecclesiasticus ordinarius, vel delegatus an debeat necessario præmittere censuras antequam imploret pro sua sententia exequenda brachium sæculare? Et si judex sæcularis non vult brachium suum præstare, an possit ad id cogi pœna excommunicationis? tom. 9. tract. 2. res. 300. pag. 250
Iudex Ecclesiasticus in criminibus mixti fori an possit per propriam Familiam capere laicos, & sine invocatione brachii sæcularis in carcere detrudi? Et in tali casu criminosi laici non in Regiis carceribus, sed in Ecclesiasticis reponendi sint? tomo nono, tract. 2. res. 301. & 302. pag. 250. & 251
An in criminibus mixti fori reus semel punitus in foro Ecclesiæ possit iterum pro eadem culpa à judice sæculari puniri, etiam ad excessum pœnæ, & quid è contra? tomo nono, tractat. secundo, resolution. 303. & 304. pagina 232
Coram quo judice facienda sit appellatio, quando causa fuit decisa per duos judices, unum laicum, alium Ecclesiasticum? t. 9. tr. 2. r. 305. p. 252
An si viduæ, pupilli, & aliæ personæ pauperes fuerint oppressæ tunc etiam nulla data negligentia judicis sæcularis possint adversarios suos ad judicem Ecclesiasticum trahere, & in illo foro convenire? t. 9. tr. 2. r. 306. & 307. pag. 253
Et notatur, quod si pupilli, & viduæ essent divites, non gaudent privilegio trahendi laicos ad Tribunal Ecclesiasticum; ibid. §. 2. res. 307
Iudex Ecclesiasticus an possit præcipere judici sæculari sub pœna excommunicationis, quod supersedeat in exequutione contractus, donec decidatur, an sit usurarius necne? t. 9. tr. 2. r. 308. p. 253
Iudex Ecclesiasticus, ad quem aliqua causa spiritualis remittitur, an possit opponere exceptionem illam, & præfigere tempus, & terminum peremptorium intra quem probare teneatur? ibid. §. ult.
Et quid è converso? ibid. ad medium dicti §. ult.

Iudex

Judex laicus an possit cognoscere crimen usuræ, sive de iure, sive de facto quæratur, vel sit crimen mixti fori? t.5. tr.2. r.309. & 310. p.253. & 254
Judex sæcularis an possit punire laicum sub prætextu eius prohibitionis, etiamsi habeat licentiam ab Episcopo laborandi in die festo? tom.9. tractat.2. resolut.312. pagina 255
An Prælati Summo Pontifice inferiores delegare possint indistinctè laicis causas spirituales, & Ecclesiasticas? Vbi supponitur posse S. Pontificem, si viderit expedire iurisdictionem spiritualem laicis exercendam committere ad tractandas causas non solum civiles, & criminales, sed etiam spirituales. tom.9. tractat.2. resolut.314. pag.256
Et pro secunda difficultate huius §. in t.6. tr.1. ex doctrina resol.20. §. Verum, post medium à vers. Sicut & potest. pag.15
Jurisdictionem exercere in Regulares exemptos an possit Legatus natus? t.9. tr.2. res.315. p.256

Iudicandum.

Si judicandi Regulares exemptos in possessionem esset Episcopus, an habeat jurisdictionem in illos? tom.7. tract.1. res.46. per totam. pag.33

Iudicare.

Judicare circa suos subditos an spectet ad Prælatos Regulares, ut defectus corporis sit ita notabilis, ut inducat irregularitatem vel non? Ubi pro praxi aliqui casus. t.7. tr.1. res.289. §.1. p.200
Judicare contra reum, ut privetur Immunitate Ecclesiæ, an judex Ecclesiasticus possit, quando est dubium inter DD. an delictum gaudeat immunitate, necne? tomo nono, tractatu primo, resolutione 118. §. Quæro sexto, pag.73
Judicare ex consuetudine Clericos in minoribus constitutos, an judex laicus possit, & quid de constitutis in prima Tonsura? tom.9. tract.2. resolut.64. §.1. pag.132
Judicari non solum à judice laico, sed etiam à judice Ecclesiastico potest Clericus, qui deficit in re aliqua in Tridentino sess.23. cap.6. præscripta, ob idque foro laicali subjiciatur. tom.9. tractat.2. resolut.120. §.3. pag.157
Vt simul judicet, & cognoscat, an Papa teneatur adhibere consilium Cardinalium, in puniendo, & damnando Cardinalem? tom.9. tractat.7. resolutione 74. §. unic. pag.402
Vide verb. *Causa, Episcopus, Lex, Irritare.* tom.3
Item verb. *Actor, Iurisdictio, Ius.* tom.5
Item verb. *Iudex*, cum suis notationibus. tom.6
Item verb. *Iudicium.* tom.7
Item verb. *Iudex*, cum suis notationibus. tom.8
Item verb. *Hæres, Vicarius sede vacante.* tom.9

Iudicium.

In judiciis Regularium, an nomina testium sint reo manifestanda? tomo septimo, tractat.1. resolut.12. per totam. pag.8
Si in judicio mendacium sit factum, an detur in eo parvitas materiæ? t.1. tr.3. res.116. §.1. pag.168
In judicio an excommunicatus possit respondere, vel cogatur respondere per Procuratorem? t.5. tr.1. r.117. per tot. pag.75
In judicio ipso an donatio promissa meretrici peti possit? t.6. tr.7. r.143. §.7. p.389
In judicio deponere tanquam si vidisset, an possit, qui aliquid audivit à fide digno, &c. tom.6. tr.8. res.113. §.1. pag.454
In judicio tam exteriori, quam in foro conscientiæ, an mendacium sit peccatum mortale, etiam circa illa, ad quæ reus non tenetur? tom.7. tract.1. resolut.302. §.2. pag.211
In judicio non potest aliquis jurare utendo amphibologiis, quando judex juridicè interrogat. t.8. tract.4. res.63. §.4. p.79
In judicio, ubi prius citatus est laicus effectus Clericus in civilibus, an debeat respondere? t.9. tr.2. resol.80. §.2. pag.138
In judicio sæculari, an Ecclesiasticus hæres laici defuncti conveniri possit? tom.9. tractat.2. resolut.81. §. primo, ibid.
Judicium interius Episcopi, vel examinatoris, an requiratur in approbatione Confessariorum? t.1. tr.3. r.7. §.1. & seqq. p.87
Judicium idem an sit ferendum de celebratione Missæ, ac de Horarum Canonicarum recitatione? t.2. tract.1. res.146. §.1. p.85
Si in judicium vel extra testes excommunicati deponant, quodnam peccatum committant? t.5. tr.1. r.112. §.2. in fine. pag.74
Antequam judicium finiatur, an in conscientia ad retractandum dictum teneatur reus, qui in judicio à judice secundum ordinem juris interrogatus negavit veritatem, qua manifestata condemnaretur? Et quid post judicium finitum? t.6. tr.1. res.103. & 104. per totas. pag.67. & seq.
Judicium infallibile an Pontifex habeat de propositionum philosophicarum probabilitate? t.9. tr.5. res.26. §.11. pag.367
Vide verb. *Fictè.* tom.2
Item verb. *Causa, Episcopus, Lex, Irritare.* tom.3
Item verb. *Actor, Iurisdictio, Ius.* tom.5
Item verb. *Appellatio judicialis, Iurare.* tom.6
Item verb. *Accusator, Audire, Calumnia, Iudex, Prævenire.* tom.8

Iudicium temerarium.

In judicio temerario, an sit explicanda in confessione species judicii, &c. tomo primo, tract.7. resolut.18. §.2. pag.354
In judicio temerario an detur parvitas materiæ? t.8. tr.3. res.14. §.1. p.35
An sit peccatum mortale temere iudicare alterum esse spurium, vel filium Judæi, aut illegitimum, &c. ibid.

Iumentum.

Vide verbum *Negotiator.* tom.6

Iuramentum.

Juramenta non debent Confessarii exigere à suis pœnitentibus desistendi ab aliquo crimine, neque jurare aliquam pœnam subire, si reinciderint in aliquod peccatum. t.1. tr.4. r.26. §.5. p.240
Juramenta an authoritate divina possit Pontifex relaxare? t.3. tr.2. r.2. §.7. p.174
Facultas concessa ad dispensanda vota, & commutanda, an extendatur ad vota, & iuramenta eiusdem rei, cum simul duo vincula concurrant? t.3. tr.2. res.72. §.1. pag.221
Et quid si iuramentum non præstetur in voti confirmatione, sed independenter ab illo, ut si quis prius iuravit ieiunium, & postea vovit idem, vel si prius vovit & postea iuravit, non quasi votum confirmans, sed vel eius immemor, vel omnino independenter? ibid. §.3. pag.222
Et quid in dubio, an iuramentum posterius emissum sit præstitum ad solum confirmandum votum? ibid.
Ad iuramenta relaxanda soli Deo facta an extendatur

potestas delegata dispensandi, vel commutandi vota? t. 3. tr. 2. r. 73. §. 1. ibid.
Et quid, quamvis iuramentum non habeat inclusam promissionem, sed absque ea soli Deo fiat? ibidem §. quarto. pag. 223
Ad iuramenta adiecta contractui, in quo est turpitudo, & iniustitia in creditore, an extendatur facultas delegata ad vota? ibid. §. 7
Juramenta circa eandem materiam votorum an possint per Cruciatam, aut Jubilæum commutari, sicut commutantur ipsa vota? tomo quarto, tract. 3. resol. 83. §. 1. pag. 103
Et an hoc procedat casu, quo juramentum sit adjectum contractui, in quo est turpido, & injustitia in creditore, ut solvendi usuras, aut metu extortum? ibid. §. 3. pag. 104. & in res. 84. §. 1. ibid.
Juramenta pœnalia, seu conditionalia castitatis, seu Religionis an possint commutari per Cruciatam? tom. 4. tr. 3. res. 91. §. 1. p. 106
Quando Pontifex concedit facultatem relaxandi omnia juramenta, an possint illa quinque reservata relaxari, quia in jure nullum reperitur iuramentum reservatum? t. 4. tr. 3. res. 92. §. 4. ibid.
Juramenta pia Religionis, vel castitatis perpetuæ, an possint commutari per Jubilæum? Et an dicta iuramenta non sint reservata Pontifici, sed tantum Episcopis? t. 4. tr. 4. res. 18. §. 1. & seqq. pag. 149
Juramenta Deo promissoria, vel vota iurata, an possint commutari per Jubilæum, &c. tom. 4. tract. 4. res. 19. §. 1. ibidem.
Et quid, si in Jubilæo facultas delegata dispensandi, vel commutandi esset limitata ad unicum votum, an tunc possit auferri juramentum de eadem materia illi concomitanter adiuncta? ibid. §. 3. p. 150
Juramenta iudicialia an sint prohibita in die festo? t. 7. tr. 5. r. 20. §. 3. p. 338
Juramenta aliqua, quæ in certis contractibus apponuntur, ut super matrimonio, decimis, &c. an Princeps laicus relaxare possit? t. 9. tr. 2. res. 232. §. 1. p. 216
Et an saltem possit condonare, & remittere obligationem, quam pars ipsa, cui iuratur concedere possit? t. 9. tr. 2. res. 233. §. 3. p. 217
Juramenta de observandis statutis, legibus, & constitutionibus sæcularibus, & Ecclesiasticis intelligenda sunt, quatenus sunt in usu, & observantur. t. 9. tr. 7. r. 108. §. 4. pag. 420
Juramenti relaxationem, vel commutationem rerum turpium, usuræ, &c. an quis possit petere ab Episcopo, vel à Confessario vigore Cruciatæ, vel Jubilæi? t. 4. tr. 3. r. 84. §. 4. p. 103
A iuramenti metu, aut iniuria extorti obligationem condonandam, an iudex sæcularis laicos cogere possit? t. 9. tr. 2. r. 234. §. 1. p. 217
Et quando iudex laicus hoc efficere potest, an multo melius iudex Ecclesiasticus? ibid. §. 3
Ad iuramenti observationem super contractu, vel simili negotio interpositi, non solum iudex sæcularis laicos suos compellere potest, sed etiam iudex Ecclesiasticus, itaut huius iuramenti materia sit mixta. t. 9. tract. 2. res. 235. §. 1. ibid.
Ubi, an illæ leges irritantes contractum solum propter adiectionem iuramenti sint saltem indirectè contra libertatem Ecclesiasticam? ibid.
Non solum quoad iuramenti relaxationem iudex Ecclesiasticus est competens, sed etiam ad effectum agendi, ut præstita relaxatione annullet, & rescindat ipsum contractum. t. 9. tr. 2. res. 236. §. 1. p. 218
Et quid, si causa agatur cum hæredibus iurantis? ibid.
Juramenti ratione appositi in contractibus, an de iure communi Episcopis competat convenire laicos in Curia Ecclesiastica? t. 9. tr. 2. res. 282. §. 7. p. 241
A iuramentis omnibus absolvere, & dispensare, an possit Capitulum sede vacante? t. 3. tr. 5. res. 25. & 26. per tot. pag. 393
Qui cum iuramento in vita fecit testamentum & illud vult mutare in morte, an sit absolvendus? t. 1. tr. 4. res. 50. §. 1. & seqq. p. 252
Qui sub iuramento secretum naturale servare promisit, & illud frangit, committit duplicem culpam lethalem specie distinctam, quam tenetur in confessione aperire. t. 1. tr. 8. res. 2. §. 1. p. 424
Quando sub iuramento Confessarius interrogatur, an in Confessione audierit peccatum aliquod, quomodo se gerere debeat Confessarius. tom. 1. tract. 8. resolut. 66. §. 1. pag. 455
Ubi aliqua advertuntur, quæ contingere possunt in dicto casu, & similibus aliis. ibid.
Juramento vota confirmata, an possint commutari per Cruciatam? tomo quarto, tractat. 3. resolut. 85. §. 1. & seqq. pag. 104. & 105
A iuramento Episcopus potest absolvere etiam ante consecrationem. t. 4. tr. 8. r. 103. §. ult. pag. 395
Si sub iuramento promissum sit secretum solicitationis, an teneatur, qui talem solicitationem scit illam denunciare? tomo quinto, tract. 9. resolutione 68. §. 1. & seqq. pag. 405
Sub iuramento testis interrogatus, an teneatur denunciare, quando scit nullum alium scire illud delictum. t. 6. tr. 1. res. 94. per tot. p. 62
Sub iuramento interrogatus reus iuridicè de homicidio commisso ob iustam suam defensionem, an teneatur respondere? Vbi alios similes casus decisos invenies in §. primo, huius resolutionis circa alias similes iuridicas interrogationes. tom. 6. tractat. 1. resolut. 102. §. 1. pag. 67.
Ex contractu iuramento firmato an prodigus obligetur? t. 6. tr. 3. res. 116. §. 1. p. 178
Qui sub iuramento promisit debitum solvere, an possit uti compensatione? t. 6. tr. 3. res. 150. §. 4. p. 197
Si iuramento minores firmaverint contractus, an illis competat beneficium restitutionis in integrum? t. 6. tr. 3. res. 164. per tot. p. 206
In iuramento non ludendi an detur parvitas materiæ? t. 6. tr. 4. res. 68. §. 1. p. 271
Si cum iuramento firmetur pactum, & renunciatio cessionis bonorum, an valeat? t. 6. tract. 5. resol. 15. §. 1. & seqq. pag. 282
Et in tali casu an debitores possint petere ab Episcopo absolutionem iuramenti? ibid. §. 12. p. 283
Si iuramento privilegium, & donatio firmarentur, an donationes remuneratoriæ Principum, si sint immoderatæ rescindi debeant? tom. 6. tract. 7. resol. 16. per totam. pag. 316
Juramento an firmetur donatio Patris facta filio? tom. 6. tr. 7. res. 39. §. 1. p. 329
Juramento an confirmetur simplex donatio inter coniuges. t. 6. tr. 7. r. 68. §. 1. p. 346
Juramento confirmata donatio causa mortis, an ex sola pœnitentia revocari possit? tom. 6. tract. 7. resol. 89. §. 1. pag. 357
Iuramento donatio firmata an sit valida absque insinuatione? t. 6. tr. 7. res. 99. §. 1. p. 362
Iuramento an firmetur donatio omnium bonorum præsentium, & futurorum, itaut non possit revocari? t. 6. tr. 7. res. 107. per tot. p. 366
Iuramento donatio firmata, an possit revocari ante acceptationem? t. 6. tr. 7. res. 119. §. 10. p. 374
Si cum iuramento maritus promisit uxorem non accusare, licet adulterium committat, an obligetur ad id servandum? t. 6. tr. 7. res. 132. §. 3. p. 382
An iuramento confirmetur donatio Clerici, Militis, viri uxorati, Doctoris, Advocati, & Commendatarii in suas concubinas, quando donatio est irrita? t. 6. tr. 7. res. 143. §. 5. p. 389

Super

Super juramento an dispensare possint Confessores regulares ratione suorum privilegiorum, & Confessores seculares virtute Cruciatæ extra sacramentum Pœnitentiæ ? tomo septimo, tractat. 1. resolutione 263. §. secundo. pag. 174
Si sub juramento de redeundo carceratus à custode sit relaxatus, si non redeat, sed ad Ecclesiam confugiat, an gaudeat ejus immunitate, etiamsi carceratio sit justa ? t. 9. tr. 1. res. 65. §. 2. p. 42
Si juramento sponsalia firmata sunt, an judex Ecclesiasticus sit competens pro illarum cognitione ? tom. 9. tr. 2. res. 228. §. unic. p. 215
A juramento absolvere an possint Cardinales in suis titulis ? t. 9. tr. 7. res. 52. §. 1. p. 396
Sine juramento an credendum sit Cardinali testanti de aliqua re ? t. 9. tr. 7. res. 69. §. 1. p. 401
Sine juramento credendum est Cardinali, dicenti se incidisse in reum condemnatum ad mortem casu, & non data opera, ut liberandus sit reus. tom. 9. tr. 7. res. 75. §. 1. pag. 402
Juramentum exigere ab Infideli parato iurare per falsos Deos, necessitate, aut utilitate deficiente, quale peccatum sit ? t. 1. tr. 1. r. 21. §. 1. p. 17
Si juramentum accedat, an sponsalia metu gravi contracta valida sint, vel iuramentum observandum sit donec relaxetur ? t. 2. tr. 6. r. 6. §. 1. p. 334
Iuramentum tale an minime obliget, & ita non indigeat relaxatione ? ibid. §. 3. p. 335
Iuramentum metu extortum, non solum non confirmat contractus invalidos, sed neque etiam obligat, ac proinde nulla indiget relaxatione. ibid. §. 4
Si iuramentum apponatur sponsalibus fictis, non tamen animo se obligandi, an oriatur obligatio præstandi, quod promissum est ? tom. 2. tract. 6. resol. 8. §. primo, ibid.
Vbi, an ex hoc non oriatur obligatio justitiæ erga compartem, vel per talem promissionem non inducatur impedimentum publicæ honestatis ? ibidem §. 2.
Quando simul iuramentum & votum expresse adsunt, soli Deo facta, si non explicatur utrumque vinculum, an dispensatio sit invalida ? t. 3. tract. 2. resol. 71. §. 1. & seqq. pag. 221
Si iuramentum interpositum sit in nominatione Vicarii à Capitulo sede vacante de non revocando Vicarium, an adhuc Capitulum eum revocare, & amovere possit ? tom. 3. tract. 5. resolut. 75. §. quarto, & seqq. pag. 414
Iuramentum ingrediendi Religionem, vel observandi castitatem, an possit per Cruciatam commutari, vel per Episcopum dispensari ? tom. 4. tract. 3. resolut. 92. §. 1. pag. 106
Iuramentum, quod exigitur ab excommunicato ante absolutionem excommunicationis quo sensu intelligatur ? tom. 5. tractat. 1. resolutione 184. §. secundo, in fine. pag. 108
Iuramentum de parendo, &c. an præstandum sit semper in absolutione excommunicationis majoris, & si omittatur quando debet præstari, an absolutio sit nulla ? t. 5. tr. 1. res. 185. per tot. ibid.
Iuramentum quando ab Episcopo non est exigendum, ut absoluti à censura Canonis teneantur adire Pontificem ? tomo quinto, tract. 2. resolut. 65. per totam. pagina 160
Sed semper iuramentum exigendum est ab Episcopo se præsentandi Sedi Apostolicæ, qui ab illo absolvitur à percussione enormi Clerici ob temporale impedimentum ? tomo quinto, tractat. 2. resolut. 72. §. 6. pag. 165
Iuramentum ex contractu à prodigo firmatum an non solum obliget ex Religione, sed etiam confirmet contractum alias nullum, eum efficiendo validum, & consequenter dantem ius iustitiæ ad rem, vel in re. t. 6. tr. 3. res. 116. §. 5. p. 179
Iuramentum prædictum potest à Superiore relaxari. ibidem §. septimo.
Iuramentum metu, aut dolo adiectum contractibus invalidis, & de iure reprobatis, an obliget in conscientia ? t. 6. tr. 3. res. 117. §. 1. ibid.
Iuramentum dictum an indigeat relaxatione ? ibidem §. secundo. pag. 180
Si iuramentum sit de non ludendo cum certa, & determinata persona, vel in domo certa, vel determinato ludo, an possit adhuc ludere ? t. 6. tract. 4. resol. 63. §. 3. pag. 269
Et quid si nomine alieno ludat ? tom. 6. tract. 4. resol. 64. §. primo, ibid.
Et an possit sponsiones facere in ludo, quod vulgò dicitur *Attraversar en el juego ?* ibid. §. 2
Contra iuramentum non ludendi an faciat, qui ludit ludo licito, & in parva quantitate, & animi recreandi causa ? t. 6. tr. 4. res. 70. §. 3. p. 272
Si per iuramentum debitor se obligavit ad carcerem, & ad manus iniectionem, nihilominus tamen an ad cessionem bonorum admitti debeat ? t. 6. tr. 5. resol. 19. §. 5. pag. 284
Iuramentum petere ab aliquo an liceat, quando timeo illum falsum iuraturum ? tom. 7. tract. 5. resol. 56. per totam. pag. 356
Iuramentum apponere in contractibus an possint laici, qui conducunt redditus Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum ? t. 9. tr. 2. res. 280. §. 3. p. 238
Si iuramentum apponi in contractibus leges prohibeant, ne ratione ipsius iurisdictio Ecclesiastica prorogetur, an sint contra Immunitatem Ecclesiasticam, & illas statuentes incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ ? t. 9. tr. 2. res. 282. §. 6. p. 241
Iuramentum præstare Romanæ Ecclesiæ, an Cardinales teneantur in sua consecratione ? tom. 9. tr. 7. resol. 22. §. 1. pag. 384
Vide verb. *Iurans, Iurare.* tom. 1
Item verb. *Conjux, Consanguineus, Consensus, Fictè, Impubes, Iurans, Pactum, Pœna, Præsentia, Promissio, Religio, Votum.* tom. 2
Item verb. *Constitutio, Irritare, Iurare, Revocare.* tom. 3
Item verb. *Iuramentum fidelitatis, Iurare.* tom. 4
Item verb. *Blasphemus, Ignorantia, Iurare.* tom. 5
Item verb. *Absens, Adulter, Audire, Causa, Commutare, Ecclesia, Electio, Fidejussores, Filius, Hæres, Indicatio, Ingratitudo, Inofficiosum, Iurare, Iuratum, Mors, Obligare.* tom. 6
Item verb. *Fugere, Ignorantia, Insidiæ, Iurans.* tom. 7
Item verb. *Amphibologia, Excommunicatores, Falsum, Inflammare, Iudicium, Meretrix, Parvitas materiæ, Obligatio.* tom. 8
Item verb. *Exire, Habitus, Impedire, Iurare.* tom. 9

Iuramentum fidelitatis.

Iuramenti fidelitatis forma, & ritus in Curia præstandi. t. 4. tr. 8. r. 57. §. 1. p. 356
Iuramentum fidelitatis erga Romanum Pontificem præstatur ab Episcopo consecrando. ibid.
Iuramentum fidelitatis quomodo præstetur extra Curiam ? ibidem.
Iuramentum fidelitatis an per Procuratorem præstari possit ? ibid. §. 1. pag. 357
Iuramentum fidelitatis regulariter Consecrator recipit designatus in Bulla commissionis. ibidem in fine. §. 3
Et quid, si Prælatus designatus, & denominatus in Bulla decessisset, an alii ex præsumpta mente Pontificis possint talia iuramenta recipere ? ibidem §. Qui etiam.

Et quid, si etiam Prælatus designatus abesset? ibidem in eodem §.
Juramentum fidelitatis ex decisione Rotæ debet hodie corporaliter ab Episcopo præstari. ibid. §. Verum.

Iurans.

Jurans falsum ex consuetudine, & admonitus sæpius in aliis Confessionibus, an sit statim absolvendus? t.1. tr.4. r.26. §.3. p.239
Iurans se aliquam ducturam nulla dotis promissione præmissa, an teneatur illam ducere, cum ille dives sit, & nullam dotem ei assignare velit? t.2. tract.6. resol.28. §. quarto. pag.340
Iurans Deum in testem rei promissæ adducens, non potest ad venialem culpam in materia gravi obligari: t.7. tract.1. resolut.131. §. tertio. pag.91

Iurare.

Si iurare Minister Sacramenti aliquem faciat se tibi daturum pecuniam in pretium illius, & ut omnino tali pacto dat, an talis pecunia possit dari sine simonia? t.5. tr.7. r.14. §.1. p.315
Et in tali casu jurans, an possit uti æquivocatione, & restrictione tantùm in mente retenta? ibidem §. tertio. pagina 316
Et quid, si ministet petat me jurare coram aliis? ibid.
Et an necessitas recipiendi viaticum homini jam confesso, vel non habenti peccatum mortale sit causa sufficiens ad hoc? ibid. post med.
De Confirmatione, & Extrema-Unctione non videtur esse eadem ratio. ibid. in fine.
Et quid de Baptismo, si adultus est in extrema necessitate illius, & dubitat, an sufficientem contritionem habeat? ibid. §.5. p.317
Iurare an sufficiat, ut socii criminis fidem faciant contra nominatos, vel opus sit, ut ab Inquisitoribus torqueantur ad deponendum? t.5. tr.11. res.10. per tot. pag.482. & 483
Si iurassent Cardinales eligere in Papam digniorem, an possit relinquere digniorem, & eligere dignum, quando pars sufficiens ad electionem vult illum in Papam eligere? t.9. tr.7. r.9. §.1. p.379
Si iurasset Episcopus non revocare Vicarium, an adhuc possit illum revocare? tom.3. tractat.3. resolut.93. §.2. pag.358
Qui pluries iuravit facere aliquam rem, frangatque iuramentum, an teneatur hanc circunstantiam in Confessione aperire? tomo primo, tractat.7. resolut.149. §.1. pag.416
Vbi, qui per diversos sanctos, & formas iurandi iurat, unum tantum juramentum efficit, sicut etiam testis, qui simul cogatur de multis articulis sub uno iuramento, & in omnibus mentitur, unum tantum peccatum committit, ideo non tenetur hoc in Confessione aperire? tomo primo, tractat.7. resolut.149. §.2. pag.416
Si quis juravit se rediturum ad carcerem, etsi carcer est iniustus, an teneatur redire? tom.4. tract.3. resol.84. §. tertio. pag.104
Idem est de eo, qui latroni, vel aliis cum iuramento promiserit mille aureos, ne occidatur. ibid.
Si iuravit Princeps servare suas leges, ut solet, tale iuramentum exigi à Regibus, & Dominis terrarum dum accipiunt denuò possessiones earum, an teneatur illas servare? tomo sexto, tract.1. resolut.52. §. quarto. pag.39
Qui iuravit non repetere pecunias lucratas in ludo prohibito, an possit petere relaxationem huius iuramenti? t.6. tr.4. r.62. §.1. p.268
Et quid, si tantum liberaliter promittat se nunquam repetiturum, an possit repetere? ibid. §.6. p.269
Et quid, si solum juravit solvere, non autem excluserit repetitionem? ibid. §.1. p.268
Qui juravit non ludere, an possit adhuc ludere ludo honesto? t.6. tr.4. res.63. §.1. p.269
Qui iuravit se non revocaturum donationem, an adhuc possit eam revocare suscepta prole? t.6. tr.7. resol.51. §.7. pag.337
Qui iuravit se non revocaturum testamentum, an adhuc licitè possit illud revocare? t.6. tract.8. resolut.102. §.1. pag.447
Vbi aliqua notabilia circa hoc.
Si iurent minores, & pupilli solvere contractum sine tutoris authoritate, an saltem obligentur naturaliter, & in foro conscientiæ? t.6. tract.4. resolut.14. §.1. & seq. pag.250
Vt iurent falsum testes donatio illis facta, an sit valida, vel restitui debeat? tom.6. tract.7. resolut.140. §.1. pag.387
Vt quis iuret licitè, & absolutè, an satis sit, si rem audivit à persona valde fide digna, secus in judicio? t.6. tr.1. res.102. §. ult. p.67
Si iuret emphyteuta se singulis annis pensionem soluturum, sub pœna incidendi in commissum, si non solvat, an in pœnam incidat? tom.6. tract.3. res.195. §.1. pag.226
Vide verbum *Iuramentum*, cum suis notationibus, tomo primo, 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Appendix ad aliquas quæstiones contentas in tomo octavo, tract.4. pertinentes ad hoc verba,

Iuramentum, Iurans, Iurare.

Iuramentum præstitum redeundi ad carcerem justum, vel injustum an obliget? tomo octavo, tract.4. resolutione 52. pag.72
Sed major difficultas est de juramento redeundi ad carcerem, quando carcer est justus, & pœna mortis inferenda sit justa, an in tali casu juramentum præstitum obliget? ibid. §. quarto, & in aliis earum notationum.
Si iurasset reus condemnatus ad mortem famis se cibos oblatos non manducaturum, teneatur sub mortali culpa comedere, non obstante Superioris præcepto, & suo iuramento? ibid.
Qui vi, vel metu iurat coactus, si habeat animum non adimplendi iuramentum, petendo prius relaxationem eius, hoc non obstante, an peccet mortaliter? tomo octavo, tract.4. resol.53. & in aliis earum notationum. pag.73
Captus à latronibus, si iurare cogitur se non denunciaturum illos iudici, an teneatur ad observationem talis iuramenti? Et quid, si talis à iudice interrogaretur? tom.8. tract.4. resol.54. & 55. §. penultimo, & ultimo. pag.73.75
Et quid, si iuramentum interponatur de non petenda huius iuramenti relaxatione? Et quid, si captus iurasset Infidelibus, apud quos detinebatur se in sui libertatis pretium daturum mille aureos, an tale iuramentum non sit relaxandum, sed adimplendum? ibid. §.2. dictæ res.54. p.74
Iuramentum præstitum raptori, vel latroni an sit servandum, vel indigeat relaxatione? tom.8. tract.4. resolut.55. & 61. §. ultimo, & in multis aliis earum notationum. pag.74. & 78
Et infertur, an qui ob metum mortis iurasset comedere carnes toto anno diebus prohibitis, an debeat, vel possit prædictum iuramentum servare, cessante metu? ibidem ante medium §. ultimo, dictæ resolut. 55. à vers. Sicut. pag.74

Quidam

Quidam juravit dare meretrici pro actu fornicario centum aureos, quæsivit postea, an ratione præstiti juramenti teneatur eos solvere? Ubi notatur promissionem factam meretrici pro actu turpi absolute non obligare in conscientia. t.8.tr.4.r.56. & in aliis ejus not. p.76
Si jurent amasius,& meretrix fidelitatem, nempe ut nullam aliam personam carnaliter agnoscant, an tale juramentum obliget? t.8.tr.4. res.57. p.76
Ex vi juramenti prius præstiti, an prorogato tempore, v.g. ad proferendam sententiam, censeatur etiam prorogata obligatio parendi tali sententiæ? tom.8.tract.4. res.58. pag.76
De juramento servandi statuta,seu Capitula Civitatum, Collegiorum, &c. Et pro praxi hujus quæstionis aliqui casus proponuntur in textu hujus resolutionis. t.8. tract.4. res.59. p.77
In multis Regionibus extant pandecta, & statuta, in quibus Notariis, Commissariis, & cæteris justitiæ administris taxata sunt stipendia, quæritur, an modo obligent,in conscientia virtute juramenti præstiti,stante varietate temporum, & circunstantiarum? t.8.tr.4. res.60.61.& in aliis earum not. p.77. & 78
Si aliquis audivit à viro optimæ famæ aliquam rem, an possit cum juramento deponere in judicio se illam certo scire? t.8. tr.4.r.62. p.78
Iurare, amphibologiis utendo sine necessitate, an sit peccatum mortale, quando verba non sunt ambigua, sed in sensu vero detorquentur ex solo aliquo addito mente jurantis concepto: Ut si videlicet jures joci causa Principem esse in Aula, intelligendo pictum? Et quid, si ita jures absque necessitate? Vel an possit quis jurare, & uti amphibologiis, quoties id sit necessarium aut utile ad salutem corporis, honoris, vel ad res familiares tuendas, & ad alia? t.8.tr.4.r.63.64. p.78.& 79
Ubi in exemplum, & praxim dictæ quæstionis adducuntur plusquam viginti casus. Et an in dictis casibus jurans, non solum excusetur à perjurio, sed etiam à peccato mortali, dummodo non juret in judicio, quando judex juridice illum interrogat. ibid. in §. 4. dictæ res.63. pag.78
Iuramenta,& blasphemiæ inadvertenter prolata, orta tamen ex prava consuetudine jurandi, & blasphemandi, an sint peccata mortalia in causa? t.8. tr.4. r.65.& 66. pag.80. & 81
Vbi an sit deneganda absolutio habenti consuetudinem jurandi inadvertenter, vel tantum habenti consuedinem jurandi ex advertentia? ibid. §.3. dictæ res.65
An juramentum profectum non ex prava consuetudine jurandi, sed repentino iræ impetu, vel ex nimia affectione ad rem non imputetur ad culpam mortalem? t.8.tr.4. res.66. ad lin. 6. §.1. p.81
Vbi an Procurator, qui nomine principalis, juramentum præstitit, juravit falsum, sit perjurus Dominus principalis, an vero Procurator? ibid. §.3
An quis peccet venialiter, si ad vitanda gravia tormenta sibi falsum crimen imponit, etiam cum juramento æquivocatione utens? Et an in tali casu peccet mortaliter? Et deducitur non teneri retractare se, nisi ex hoc damnum tertio sequatur? t.8.tr.4.r.67. & 68. p.82
Iuramenta Castitatis,& Religionis,peregrinationis Ierosolymitanæ,&c.an possint ab Episcopo dispensari? Vbi distinguitur,quod natura juramenti omnino est distincta à natura voti, & quod votum,& juramentum habent distinctas essentias,&c. t.8. tr.4. r.79. p.89
Iuramentum relaxare quinam Prælatus possit, quando contrahentes sunt diversæ Diœcesis? Et an judex sæcularis possit cognoscere de nullitate relaxationis juramenti ab Ecclesiastico judice concessæ? tom.8.tract.4. res.80. pag.90
Iuramenta omnia an commutentur in votum solenne Religionis? t.8. tr.4. r.69. §. Notandum est. p.84
Iuramentum de non procurando, seu acceptando Episcopatu, vel non esse Senatorem, Iudicem, &c. an sit validum? t.8. tr.4. r.39. §.Verum. p.65
Iurans audire Missam, si audiat Missam animo non satisfaciendi in Iuramento, an satisfaciat juramento? t.8. tr.4. r.49. p.71
Iuramentum factum alicui Ecclesiæ, vel pauperi,an post ejus acceptationem possit authoritate Episcopi, vel propria in melius commutari? tom. 8. tract. 4. resolutione 70. pag.84
In juramento promissorio an detur parvitas materiæ, ita ut aliquando sit tantum veniale illius transgressio; in assertorio non, & quare? tom.8. tract.4. resolutione 7. pagina 50
Iuramentum promissorium, & assertoriorum quomodo differant? t.8. tr.4. r.8. p.50
Iuramentum promissorium de faciendo peccato veniali, an sit tantum veniale? t.8. tr.4. res.6. p.50
Iuramentum additum fictæ promissioni, non inducit veram obligationem; contrarium tamen magna fulcitur probabilitate. t.8. tr.4. r.5. p.49
An dubitans de intentione jurandi maneat obligatus? t.8. tr.4. r.22. p.56
Iuramentum afferens utilitatem homini potest ab isto remitti, etiam si emissum sit principaliter in honorem Dei? t.8. tr.4. r.51. & 50. p.72.& 71

Iuratorium.

Iuratoriam cautionem saltem præstare Confessario an teneatur excommunicatus, si satisfacere de præsenti non possit? t.5.tr.5. r.186.§.1. p.108
Et an hoc intelligendum sit pro foro exteriori, nam in foro pœnitentiali deficiente possibilitate pœnitentis, propositum ejus firmum tantum valet? ibid. §.2

Iuratum.

Pro juratis debitis an Principes sæculares possint concedere dilationes, vel an hoc solum ad Pontificem spectet? tom. 6. tractat. 5. resolutione 30. §. 1. & seq. pagina 288
Ad juratum debitum an extendantur dilationes moratoriæ generaliter loquentes, maximè si de juramento non est facta mentio rescripto impetrato. tom. 6. tr. 5. r.29. §.1. p.288
Et an hoc procedat non solum in Principe sæculari, sed etiam in Pontifice? ibid.

Iurisdictio.

Iurisdictio Vicarii Capituli Sede vacante quando expiret? t.3. tr.5.r.79.§.1. p.416
Iurisdictio Inquisitorum an sit ordinaria, vel delegata? t.5.tr.10.r.1.§.1. p.419
Iurisdictio Inquisitorum, etiam si concessa fuerit cum clausula usque ad beneplacitum non expirat,nec cessat morte concedentis. t.5. tr.10. r.2. §.1. ibid.
Et quid, si unam causam Inquisitor non incepit ante mortem concedentis? ibid.
Et quid de jurisdictione Vicarii, Commissarii, aut alterius delegati per mortem Inquisitoris concedentis? ibidem.
Iurisdictio Inquisitorum an concessa sit cumulativè, vel privativè? t.5. tr.10. r.3. §.1. p.420
Iurisdictio Inquisitorum Hispaniæ in ordine ad eorum ministros est etiam privativa. ibid. §.3
Iurisdictio temporalis Archiepiscopi Montis Regalis an sit à Rege Gulielmo II. ita ei concessa, ut omnem superioritatem à se abdicaverit, & possit exerceri ab illo per Gubernatorem Ecclesiasticum? t.9. tr.2.r.190. §.1. & seqq. p.190

Si cujus sit jurisdictio agitur quæstio, an Ecclesiasticus sit judex? t. 9. tr. 2. r. 297. §. unic. p. 248
De jurisdictione sua Confessarius dubitans, an possit excipere Confessiones? t. 1. tr. 3. r. 16. §. 1. p. 94
Et an talis confessus teneatur confiteri peccata habenti certam jurisdictionem? ibid. §. 2
Si jurisdictione privatum esse Confessarium pœnitens sciat, quod ipse Confessarius ignorat, & communis populus, an possit pœnitens ab ipso petere absolutionem, & validè conferatur? tom. 1. tract. 3. res. 21. §. 3. pag. 97
Si absque jurisdictione Confessarius aliquem absolvat, an teneatur monere pœnitentem de defectu? tom. 1. tr. 4. r. 1. §. 1. p. 222
In jurisdictione ordinaria Episcopi, an succedat Capitulum Sede vacante? t. 3. tr. 5. resolut. 1. §. 1. & sequentibus, pag. 381
Et an in delegata; Et an in voluntaria; Et an in competente Episcopo ex consuetudine? t. 3. tract. 5. r. 2. 3. & 4. p. 382. & seqq.
Et an in aliis casibus: Ubi aliqui pro praxi? t. 3. tract. 5. r. 5. §. 1. & seqq. p. 383
De jurisdictione, & de potestate Ecclesiastica, quasi Episcopali Vicarii generalis exercitus? t. 7. tract. 7. r. 65. §. 1. pag. 425
Iurisdictione supradicta quando milites gaudere debent in utroque foro, & quando subsint ordinariæ jurisdictioni Episcopali. ibid.
Ubi pulchrum, & notabile dubium pro praxi? §. 1. & seq. p. 425. & 426
Iurisdictione probabili uti in administratione Sacramentorum, an liceat relicta certa? t. 8. tract. 1. resol. 5. §. 1. pag. 3
A jurisdictione Principum sæcularium an Clerici sint exempti jure humano, vel divino? tom. 9. tract. 2. r. 1. §. 1. p. 94
Et latè, ut sint exempti à jure divino probatur. tom. 9. tr. 2. r. 2. §. 4. & seqq. p. 96
A jurisdictione temporali privilegium exemptionis Clericis concessum an fuerit, & inceperit tempore Constantini? t. 9. tr. 2. r. 3. §. 1. & seq. p. 99
A jurisdictione laïcali non solum personæ Clericorum, sed etiam eorum bona sunt exempta? tom. 9. tract. 2. r. 68. §. 3. p. 134
A jurisdictione laïcali an liberetur, qui fuit bannitus tempore, quo erat laïcus, & bannito durante efficitur Clericus? t. 9. tr. 2. r. 107. §. unic. p. 152
Si pro sua jurisdictione judex laïcus habet opinionem probabilem, sed excommunicatur ab Episcopo, vel declaratur incidisse in excommunicationem latam à jure, an sit verè excommunicatus, & teneatur Episcopo obedire? t. 9. tr. 2. r. 207. §. 5. p. 199
A jurisdictione ordinaria non pauci eximuntur, & subduntur superiori sui officii, & non solum hoc concedebatur ipsis Officialibus, sed etiam ipsorum uxoribus, filiis, & matribus, & etiam servis, & colonis? t. 9. tr. 8. r. 7. §. 1. p. 447
Qui dubitat an Confessarius jurisdictionem habeat, an aliquando teneatur iterum confiteri peccata, v. g. si non adsit nisi confessarius approbatus in aliena Diœcesi? t. 1. tr. 3. r. 17. §. 1. p. 95
Iurisdictionem an Ecclesia quoad sacramenta suppleat, quando adest error communis sine titulo collato? t. 1. t. 3. r. 19. §. 1. ibid.
Iurisdictionem absolvendi à peccatis venialibus auferre simplicibus Sacerdotibus nullus Prælatus Papa inferior potest? t. 1. tr. 4. r. 10. §. 3. p. 230
Iurisdictionem non habens Confessarius, qui male absolvit pœnitentem de aliquo casu reservato, quid facere debet? t. 1. tr. 5. r. 25. §. 1. p. 282
Iurisdictionem antecedentem non requirit administratio Eucharistiæ, sed sufficit quæcumque probabilis spes futuræ ratihabitionis. Unde Sacerdos, qui sine iurisdictione hunc actum exerceret, non incurreret irregularitatem? tom. 2. tractatu 2. resolutione 62. §. 5. pagina 196
Iurisdictionem ordinariam in foro pœnitentiæ, quoad totam Ecclesiam habet Pontifex, idque à jure divino, cum primùm est electus? tom. 3. tract. 1. res. 35. §. 12. pag. 44
Idem est de Episcopo pro tota sua Diœcesi. ibid. §. 13
Iurisdictionem qui habet à Pontifice audiendi confessiones, potest illas audire ubique terrarum. tom. 3. tr. 1. res. 36. §. 5. p. 45
Idem est de Episcopo pro tota sua Diœcesi. ibidem. §. 5. pagina 45
Qui jurisdictionem delegavit audiendi Confessiones suo arbitrio, potest illam revocare sine causa, non solum valide, sed etiam licitè. ibid. §. 6.
Iurisdictionem unde Sacerdotes habeant in foro pœnitentiæ? t. 3. tr. 1. r. 37. §. 7. p. 46
Iurisdictionem in aliquibus casibus an hodie suppleat Pontifex, ut Sacerdos non approbatus ab Episcopo possit excipere confessiones non obstante Concil. Trid. t. 3. tr. 1. r. 38. §. 1. & seqq. p. 47. Ubi aliqui casus proponuntur circa jurisdictionem Confessarii, Cardinalium, & familiæ eorum, & Prælatorum Regularium. ibid. §. Sed difficultas, & in §. 10. & 11
Iurisdictionem an præbeat Pontifex Regularibus, si Episcopus injuste deneget illis approbationem audiendi confessiones? ibid. §. Secundus casus. p. 48
Enumerantur alii casus, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones. t. 3. tr. 1. r. 39. §. 1. & seq. p. 49
Iurisdictionem an suppleat, & conferat Pontifex in articulo mortis simplici Sacerdoti illam non habenti, saltem dum abest Sacerdoti approbatus? tom. 3. tract. 1. res. 41. §. 3. p. 53
Iurisdictionem talem an Sacerdotes habeant à jure divino, seu à Deo immediatè, vel à Pontifice & Ecclesia. ibid. §. 3
Et quid in dicto casu, si adest Parochus, vel approbatus? ibid. §. 6
Et an non solum in articulo mortis, sed etiam in periculo conferat Pontifex supradictam jurisdictionem simplici Sacerdoti. ibid. in fine dicti §. & sequenti & in §. 11
Iurisdictionem aliquando an suppleat Pontifex in ministro Extremæ-unctionis? tom. 3. tract. 1. resolut. 39. §. 6. p. 78
Iurisdictionem delegatam habentes dispensandi in universum cum aliqua communitate, cujus ipsi sunt partes, an possint secum dispensare? tom. 3. tract. 2. resolut. 5. §. 15. pag. 177
Et quid, quando haberent limitatam potestatem dispensandi cum certis personis? ibid.
Iurisdictionem quasi Episcopalem, & ordinariam. Abbates, & alii Prælati inferiores Episcopo habentes, an includantur sub nomine Episcopi in Decreto Concilii Tridentini sess. 24. cap. 6. quoad dispensandum & absolvendum? tom. 3. tract. 3. resolut. 5. §. 1. & seqq. pagina 299
Iurisdictionem suam an possit Capitulum Sede vacante exercere, si Episcopus ad aliam Ecclesiam translatus adhuc non accepit possessionem? tom. 3. tractatu 5. resol. 6. §. 1. p. 383
Iurisdictionem suam an possit Capitulum Sede vacante exercere, quando Episcopus habet potestatem temporalem? tom. 3. tract. 5. resolut. 7. §. 1. & sequentibus pag. 384
Et quomodo in dicto casu in criminalibus absque metu irregularitatis? ibid. in fine.

Iurisdictionem aliquam an possit Capitulum Sede vacante exercere, electo Vicario? tom. 3. tractat. 5. resol. 73. §. 1. pag. 412
Iurisdictionem an valide possit exercere excommunicatus toleratus? t. 5. tract. 1. r. 23. §. 1. p. 14
Et dictus excommunicatus judicium exercens, an peccet mortaliter? t. 5. tr. 1. r. 24. §. 1. ibid.
Iurisdictionem contentiosam exercere in subditum extra suam Diœcesim an possit Episcopus, quando causæ cognitio non vertitur, & effectus confertur in suam Diœcesim? t. 5. tr. 1. r. 98. §. 2. p. 66
Iurisdictionem exercere an possint Prælati Regulares in suos subditos in quocumque territorio sint? ibidem. §. 12. pag. 67
Et an locum non habeant, quando Prælati Regulares jurisdictionem cum territorio habent? ibidem. in fine dicti. §.
Si jurisdictionem habens in censuris præsens sit, an simplex Sacerdos possit ab illis moribundum absolvere? t. 5. tr. 1. r. 205. §. 2. p. 118
Si quæ ad jurisdictionem fori externi pertinent, excommunicatus, & suspensus exercent, an incurrant irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 17. §. 5. p. 213
Si jurisdictionem impedientia Inquisitorum aliqua statuta, vel Decretum Magistratus fecerint, an Inquisitores possint cogere illos, ut illa revocent? t. 5. tract. 10. r. 16. §. 1. p. 423
Iurisdictionem in causis criminalium, & Civilium suorum familiarium an Inquisitores Hispaniæ habeant? Et non solum in familiares suos, sed etiam in uxores eorum viventibus maritis, sed etiam mortuis donec in viduitate permaneant? t. 5. tr. 10. r. 22. per totam. pag. 425
Iurisdictionem an habeant Inquisitores contra omnes sortilegos, Divinatores, Magos, & Maleficos? t. 5. tr. 12. r. 10. §. 1. p. 510
Quoad jurisdictionem quo jure Episcopi sint superiores Sacerdotibus? tom. 6. tract. 1. resolutione 18. §. 8. pagina 13
Iurisdictionem an habeat Episcopus in Regulares exemptos, quando esset in possessione judicandi illos? t. 7. tr. 1. r. 46. per totam. p. 33
Jurisdictionem exercere an possit Episcopus in Ecclesiis Regularium, ipsis invitis, ut confirmare, ordinare, degradare, &c. t. 7. tr. 1. r. 49. §. 2. p. 34
Iurisdictionem fori conscientiæ, & contentiosi an habeat Vicarius, si absentia Præpositi esset non solum à Domo, sed etiam à Civitate, vel esset mortuus, vel ex alia causa dimisisset officium? t. 7. tr. 1. res. 90. §. 10. post medium. pag. 67
Ut jurisdictionem det Ecclesia, an non solum error communis, sed etiam probabilis Doctorum opinio sufficiat, etiamsi opinio sit falsa, ut si probabile sit talem posse absolvere à reservatis, vel censuris, vel assistere Matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 7. tr. 1. r. 92. §. 6. post medium. p. 69
Iurisdictionem ordinariam habent omnes Prælati Conventuales Religiosorum in utroque foro, ideo possunt eam delegare? tomo 7. tractatu 1. resolutione 94. §. 1. pag. 70
Quando extra jurisdictionem subditus probabiliter judicat esse præceptum superioris, an possit non obedire? t. 8. tr. 1. r. 16. §. 1. p. 10
Iurisdictionem tribuere in aliquo casu particulari an consuetudo possit, adversus libertatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 2. r. 11. §. 1. p. 102
Iurisdictionem sæcularem, aut alia Regalia Ecclesiasticus usurpans, an possit à judice laïco bonis temporalibus privari? t. 9. tr. 2. r. 56. §. 1. p. 130
Iurisdictionem acquirere in laïcos ex consuetudine, vel præscriptione, an judex Ecclesiasticus possit, & non è converso? t. 9. tr. 2. r. 284. §. 1. & seq. p. 243
Si circa jurisdictionem judicis Ecclesiastici, & laïci sint rationes probabiles, an definienda sit quæstio per judicem Ecclesiasticum? t. 9. tr. 2. r. 298. §. 2. p. 248
Et quid est agendum quando duo judices sunt ordinarii, vel delegati, & pro utroque sunt rationes probabiles circa eorum jurisdictionem, an eligere debeant arbitros? ibid. §. 4. & seqq. p. 249
Et quid, si unus sit judex ordinarius, & alius delegatus? ibid.
Iurisdictionem spiritualem potest Pontifex laïcis, si viderit expedire committere, ad tractandas causas non solum civiles, sed etiam spirituales? t. 9. tr. 2. r. 314. §. 1. pag. 256
Iurisdictionem in Clericos saltem in aliquibus casibus, an judicibus laïcis consuetudo tribuere possit? tom. 9. tr. 2. res. 335. §. 1. & seqq. p. 285
Iurisdictionem exercere an Cardinales possint in Ecclesiis sibi concessis ante cœptam possessionem, & literarum ostensionem? t. 9. tr. 7. r. 53. §. 1. p. 397
Iurisdictionem exercere legatus potest in sua Provincia, & quidquid potest Episcopus in sua Diœcesi, imo Legatus est supra omnes Ordinarios, tanquam Summi Pontificis vices gerens? t. 9. tr. 8. r. 2. §. 1. p. 441
Iurisdictionem iudicis Ecclesiastici laïci prorogare possunt, non solum de iure Canonico, sed etiam de iure civili? t. 9. tr. 8. r. 7. §. 1. p. 447
Si ad quam jurisdictionem spectat adest lis inter judicem Ecclesiasticum, & sæcularem, tunc definitio spectat ad judicem Ecclesiasticum? tom. 9. tract. 8. resolut. 9. §. 2. pag. 449
Iurisdictioni Regali an Clericus subjicere se possit quoad bona patrimonialia? t. 9. tr. 2. r. 70. §. unic. p. 135
Iurisdictioni laïcali resistentes Clerici, & Religiosi, an possint judices sæculares eos capere, & punire pœna pecuniaria? t. 9. tr. 2. r. 111. §. 1. & seqq. p. 155
Tanquam jurisdictionis supremus collator potest Pontifex limitare, & restringere potestatem Episcopis concessam reservandi peccata? t. 1. tract. 5. resolut. 22. §. 5. pag. 280
Iurisdictionis defectum an suppleat Pontifex in ministrantibus sacramenta cum opinione probabili? tom. 3. tr. 1. r. 4. §. 1. & seqq. p. 6
Et an stante errore communi absque titulo colorato? t. 3. tr. 1. r. 5. §. 1. & seqq. p. 8
Et quid, si adest titulus coloratus? ibid.
Iurisdictionis potestate an mulieres sint capaces jure divino? t. 7. tr. 1. r. 332. §. 2. p. 228
Vide verb. *Absolvere*, *Administrare*, *Confessarius*, *Excommunicationis absolutio*, *Facultas*, *Iudæus*, *Ius*, *Metropolitanus*, *Potestas*. tom. 3
Item verb. *Consuetudo*, *Episcopus*, *Opinio probabilis*, tomo quarto.
Item verb. *Ecclesiasticus*, *Episcopus*, *Familiares*, *Iudex*, tomo quinto.
Item verb. *Laborare*. tom. 6
Item verb. *Administratio Sacramenti*, *Majoratus*. tom. 8
Item verb. *Controversia*, *Exemptio*, *Exercere*, *Hæreticus*, *Iudex*, *Prorogatio*. tom. 9

Iurisdictionalia.

Iurisdictionalia facere an possint Cardinales, mortuo Pontifice? t. 9. tr. 7. r. 7. §. 1. p. 377

Ius.

Jura Episcopalia Prælati, & Abbates habentes, possunt erigere oratorium in suis Palatiis, ut ibi celebrent, vel Missam audiant? tom. 4. tractat. 2. resolutione 10. §. 1. pag. 32
Iura territoria habentes, an possint concedere dilationes moratorias? t. 6. tr. 5. r. 23. §. 5. p. 286

Iura non privant officio Altaris Monachum inventum cum peculio, nisi quando prius monitus noluit dimittere, ideo quid est sentiendum, si inventus est mortuus cum bursa denariorum? t. 7. tr. 3. r. 66. §. 1. sub finem. p. 277

Iura naturalia violantibus Infidelibus, an sit licitum pro hoc illis inferre bellum? tom. 7. tract. 7. resol. 15. per totam. p. 390

Quare jura noluerunt pugnantes in bello justo irregulares esse, nisi propria manu occidant? tom. 7. tract. 7. res. 57. §. 1. p. 422

Quando jura servorum Domini violant per injuriam notabilem, non solum peccant, sed tenentur ad restitutionem. t. 7. tr. 8. r. 38. §. 1. p. 446

Ad jura sua exhibendo coram eo an possit judex laïcus circa Clericum, quando ejus debitor petit dilationem ex consensu majoris partis creditorum, vel si velit beneficium cessionis bonorum obtinere? tom. 9. tract. 2. r. 86. §. 1. p. 139

Ne jura immobilia Prælati Ecclesiarum sibi commissarum laïcis subjiciant, aut submittant, prohibitum est. t. 9. tr. 11. r. 5. §. 2. p. 467

Iure defensionis suæ, vel alterius innocentis, an judex laïcus possit licitè comprehendere Clericum, non solum in actuali aggressione, & crimine patrando, præveniendo illum, sed etiam in crimine patrato, ne fugiat, ut præsentetur suo superiori? tom. 9. tr. 2. r. 115. §. 2. pag. 155

A jure divino fluxisse exemptionem Clericorum quoad eorum bona demonstratur, vel saltem ex jure Pontificio ante Constitutiones, & leges Imperatorias? t. 9. tract. 2. r. 336. §. 2. & seq. p. 287

An de jure divino Cardinalatus sit institutus, vel tantum de jure Pontificio? t. 9. tr. 7. r. 2. §. 1. p. 376

De jure an justè impeditus Cardinalis, vel absente possit alteri vices suas demandare, & constituere Procuratorem ad eligendum Pontificem, & suffragium ferendum in scrutinio? t. 9. tr. 7. r. 12. §. 1. p. 381

De jure ad quos pertinet electio Pontificis, si Ecclesia vacaret tempore, quo Concilium Generale est congregatum, an adhuc ad Cardinales, vel ad Concilium? t. 9. tr. 7. r. 15. §. 1. & seqq. p. 381

De jure divino electionem Episcoporum ad Pontificem pertinere probatur? t. 9. tr. 9. r. 1. §. 1. p. 451

Ex jure divino an quis teneatur confiteri ante annum, quando adest periculum obliviscendi multa peccata? tom. 1. tr. 3. r. 64. §. 1. p. 130

De jure divino, aut Ecclesiastico an sit præceptum de præmittenda Confessione ante Eucharistiam? t. 1. tr. 3. r. 141. §. 1. & seqq. p. 184

De jure Ecclesiastico hoc præceptum esse opinio asserens, an sit saltem probabilis? tom. 1. tract. 3. r. 141. §. 1. pag. 184

A jure facultas Episcopis permissa absolvendi subditos impeditos adire Romam pro Absolutione Papali, an in tali casu se extendat ad omnes culpas, & censuras Sedi Apostolicæ reservatas? tom. 1. tract. 5. resolut. 16. §. 6. pag. 274

Non à Iure Divino, sed à Summo Pontifice est concessa Episcopis potestas reservandi peccata? tom. 1. tr. 5. res. 22. §. 2. p. 279

Iure divino positivo non est prohibitum sæpius in die communicare; sed Ecclesiastico? tom. 2. tractatu 2. res. 36. §. 14. p. 179

A jure petendi debitum an privetur, qui per metum cadentem in virum constantem cogitur ad copulam? tom. 2. tract. 6. res. 242. §. 4. in fine, & seqq. p. 483

Iure divino Pontifici, & Ecclesiæ, competit potestatem committendi, ut simplex Sacerdos conferat omnes Ordines, etiam majores? tom. 3. tract. 1. resolut. 72. §. 4. pag. 94

Iure naturæ non est nullum matrimonium inter socrum & nurum suam, inter novercam & privignum, inter victricum & privignam, inter socrum & generum, inter avam & nepotem, inter aviam & nepotem, inter fratres & sorores, inter virum sororis suæ, inter uxorem fratris sui, & quid inter Patrem, & filiam? Ubi exprimitur gradus affinitatis, & consanguinitatis lineæ rectæ, & transversæ? tom. 3. tract. 1. à resolutione 80. usque ad 85. inclusivè. pagina 105. & sequentibus.

Neque jure divino, neque jure naturæ, sed tantum jure Ecclesiastico est irritum matrimonium fidelis cum infideli, vel hæretica? tom. 3. tractatu 1. resolut. 86. §. 3. pag. 115

De jure divino nec naturali non est prohibitum dissolvere vinculum matrimonii rati, & non consummati? t. 3. tr. 1. r. 94. §. 1. p. 124

In jure divino positivo an Pontifex dispensare possit? t. 3. tr. 2. r. 2. §. 1. p. 173

Et an jure Canonico positivo? tom. 3. tract. 2. resol. 3. §. 1. pag. 174

Iure ordinario an possit Episcopus dispensare in lege Concilii, & Pontificis, quoties facultas dispensandi non adimitur, vel restringitur? tom. 3. tract. 2. resol. 24. & 25. pag. 187

Et quid, si expressè non concedatur? tom. 3. tract. 2. res. 26. §. 1. p. 189

An de jure divino, vel etiam de jure Ecclesiastico sit recitatio Horam Canonicarum, & qualitas officii sit de jure Ecclesiastico? t. 3. tract. 2. res. 51. §. Hinc, sed lege eam per totam. p. 206

De jure divino an sit residentia Episcopi? t. 3. tr. 3. r. 70. §. 1. & seqq. p. 338

Iure communi non potest Prælatus Regularis deponere, nec degradare subditos suos. tom. 3. tract. 5. resol. 18. §. 2. pag. 390

Iure naturali Beneficiarius non recitans Officium Divinum primis sex mensibus, an teneatur ad aliquam restitutionem? tom. 3. tractatu 6. resolutione 5. §. 2. & 5. pag. 419

De jure positivo an sub mortali ova, & lacticinia sint prohibita in jejunio Quadragesimali? Et si non ex jure positivo an saltem consuetudine? t. 4. tr. 6. resol. 51. §. 1. pag. 226

De jure communi an ova, & lacticinia sint prohibita in diebus jejunii extra Quadragesimam, & in diebus Veneris & Sabbathi? ibid. §. 5

A quonam jure Episcopus accipiat in consecratione potestatem jurisdictionis? tom. 4. tract. 8. resolutione 71. §. 4. pag. 371

An sit de jure divino, ut qui consecrat simul sumat, quæ consecravit: ergo si omnes concelebrantes in prima Missa cum Episcopo utramque speciem consecrant, omnes debent utramque speciem sumere? tom. 4. tract. 8. res. 90. §. 5. p. 387

Si jure naturali, aut divino leges civiles non sint prohibitæ, numquam obligant ad pœnam spiritualem, quamvis contineant pœnam gravem corporalem? t. 5. tr. 1. r. 12. §. 1. pag. 9

Si à jure lata sit censura, an pueri statim post usum rationis illam incurrant? tom. 5. tract. 1. resolutione 108. §. 2. pag. 72

Iure ipso an pœnam incurrant, qui excommunicatis vitandis sacramenta ministrant? t. 5. tr. 1. r. 128. §. 4. p. 80

De iure quinam sint testes privilegiati? t. 5. tr. 1. r. 161. §. 1. pag. 94

Omnes personæ, quæ in iure sunt expressæ declarantur, quæ excusantur adire Pontificem pro absolutione ob enormem Clerici percussionem? t. 5. tr. 2. r. 62. §. 1. p. 159

A iure suspensio lata, quæ est censura, si reservata non sit Pontifici, an possit tolli ab Episcopo? Idem est de Parocho, & Confessario approbato? t. 5. tract. 3. resol. 9. §. 1. & seq. p. 172

Et si reservata sit Pontifici, modo delictum sit occultum, an Episcopus possit eam dispensare? ibidem §. 2. pagina 173
Jure ipso suspensus manet, qui ausus fuerit matrimonialiter conjungere, aut benedicere alienos Parochianos sine licentia proprii parochi. tom. 5. tract. 3. resolution. 62. §. 3. pag. 197
In aliquo casu à jure non expresso, an irregularitas incurratur? t. 5. tr. 5. r. 8. §. 1. p. 210
Si in jure non sit clarè expressa irregularitas, an communis opinio Doctorum possit illam introducere? tom. 5. tr. 5. resol. 9. §. 1. ibid.
Idem est de quibusdam censuris, v. g. suspensionis propter susceptionem Ordinis per saltum. ibid.
Si jure aliquo generali irregularitas fertur, an illam Episcopi incurrant? t. 5. tr. 5. r. 10. §. 1. ibid.
Ex jure annexa est infamia multis criminibus, & personis, de quibus plura ad incurrendam irregularitatem ex illis. tom. 5. tract. 5. resol. 54. §. 1. & seqq. pagina 229. & 230
Ex jure Canonico, Civili, & ex jure novo Sixti V. & Greg. XIV. de pœnis procurantium abortum? t. 5. tr. 6. r. 3. 4. & 5. p. 285. & 286
Non jure naturali, sed positivo simonia obligat ad restitutionem. t. 5. tr. 7. r. 6. §. 5. p. 311
Qui jure Ecclesiastico, & humano simoniam prohibitam committunt, non incurrunt in pœnas latas in simoniacos. t. 5. tr. 7. r. 7. §. 2. ibid.
Ubi aliqui casus pro praxi.
Et an dicta simonia subjaceat restitutioni? Vbi aliqui casus excipiuntur? tom. 5. tract. 7. resolution. 8. per totam. pagina 312
De jure divino non est simonia, sed humano in redimendis vexationibus ad beneficium, &c. Pro quo aliqui casus in praxi. t. 5. tr. 7. à r. 39. usque ad 43. inclusivè à pag. 338. ad 340
A jure nulla imponitur pœna Sacerdoti, qui sigillum confessionis frangit, quam de facto incurrat. tom. 5. tr. 10. r. 80. §. 2. p. 446
Omnia, quæ in jure Canonico habentur, an obligent, & habeant vim legis? tom. 6. tractatu primo, resolution. 8. §. 1. pag. 5
Si in jure inferatur pœna privationis vocis, an debeat intelligi tam de activa, quam de passiva? tom. 6. tr. 1. resol. 37. per totam. p. 29
Jure naturali an contractus lucrativi, & promissorii ex metu injusto celebrati sint validi, & quid de jure civili? t. 6. tr. 3. r. 114. §. 1. p. 177
Et an dicti contractus ipso jure sint irriti, vel rescindendi? ibidem §. 4. p. 178
Vbi alii octo casus pro metu iniusto in illis contracto. §. 5
Jure naturali an contractus onerosi celebrati ex metu gravi sint validi, & quid de jure civili, exceptis matrimonio, ludo, & alienatione rerum Ecclesiasticarum? t. 6. tr. 3. r. 115. per totam. p. 178
Jure naturæ ludus alearum, & taxillorum non est prohibitus. t. 6. tr. 4. r. 1. §. 1. p. 243
In jure communi stando, vel si ludentes cesserunt juri suo, & renuntiaverunt beneficio legis concedentis repetitionem, qui perdidit in ludo prohibito magnam quantitatem, tenetur solvere? tom. 6. tract. 4. resolution. 27. §. 3. & seq. p. 256
An jure obligationis naturalis Pater teneatur donare aliquid filio pro Sacris Ordinibus suscipiendis? t. 6. tr. 7. resol. 41. §. 1. & seqq. p. 331
Jure nullo prohibitum est, quin à conjuge, conjugi legatum relinquatur. tom. 6. tractat. 7. resolution. 71. §. 2. pagina 348
Jure naturæ an promissio, seu donatio externa obliget ante acceptationem, & an possit revocari? tom. 6. tr. 7. resol. 128. §. 1. p. 379
Ipso jure an sit nulla donatio prodiga? tom. 6. tract. 7. resol. 136. per totam. p. 385
Jure militari quis testari possit? t. 6. tr. 8. à res. 68. usque ad 90. inclusivè. Vbi pro praxi multi, & diversi casus, & quæstiones à p. 430. ad 440
Jure ipso hodie est nulla electio facta in Ecclesia Regulari de non professo in illa. tom. 7. tract. 1. resolution. 1. §. 3. pag. 1
A jure in pœnas latas an incidant PP. Societatis Jesu, si mutant habitum? tom. 7. tract. 1. resolut. 209. §. 3. & seqq. p. 130
Quid de jure circa funera mortuorum aliqua notabilia? t. 7. tr. 1. r. 239. ubi latè. p. 152. & 153
Jure divino an mulieres sint incapaces potestate Ordinis, & jurisdictionis? tom. 7. tract. 1. resolut. 332. §. 2. pagina 228
De jure communi causa necessaria an sufficiat tantum pro imponendis tributis in Regno Siciliæ? tom. 7. tr. 6. r. 8. per totam. p. 374
An jure positivo, & Ecclesiastico, vel etiam naturali interdicta sit Clericis Militia? tom. 7. tract. 7. resol. 51. §. 2. pagina 417
Quo jure servitus sit introducta? tom. 7. tract. 8. resolution. 1. per totam. p. 427
An jure belli, delicti, emptionis, & nativitatis, quis efficiatur servus? tom. 7. tract. 8. resol. 5. 6. 7. & 11. à pagina 429. ad 434
De jure Turcæ, & Infideles sunt mancipia Christianorum, sed non è contra, sed de facto quia justo bello non capiuntur Christiani à Turcis, & Infidelibus. t. 7. tr. 7. r. 28. §. Sed stando. p. 402
Jure naturali activam, & passivam obligationem servus habet, nam si servitus ea, quæ sunt juris civilis tollat; tamen ea, quæ sunt juris naturalis inviolata relinquet. t. 7. tr. 8. r. 61. §. ult. p. 454
Reprobatur opinio asserens, jure naturæ simplicem fornicationem, seclusa prohibitione Dei, Non mœchaberis, esse malam, non tamen habere malitiam, & inordinationem mortalem, sed venialem, mortalem vero habere ex solo jure divino. tom. 8. tract. 6. resol. 1. §. 4. pagina 134
Jure eligendi an priventur surdi, & cæci? tom. 8. tract. 9. resol. 1. §. 1. pag. 193
A jure divino an sit immunitas Ecclesiæ, & Ecclesiastica? t. 9. tr. 1. r. 1. & tr. 2. r. 1. & à r. 316. usque ad 324. ubi latè, & plura.
Si in jure non sunt exceptuata aliqua delicta, an etiam sit deneganda Immunitas Ecclesiæ aliquibus reis? t. 9. tr. 1. resol. 26. §. 1. p. 19
De jure non potest amplius corporaliter puniri, vel condemnari reus confugiens ad Ecclesiam, quamvis ex illa egrediatur. tom. 9. tractatu primo, resolution. 127. §. 3. pagina 81
De jure divino an sit residentia Episcopi? tom. 9. tr. 2. resol. 27. §. 4. pag. 115
Juri communi privilegium insertum in derogatione generali privilegiorum non comprehenditur, si non fiat eius specifica derogatio. t. 7. tr. 1. r. 271. §. 2. p. 180. & r. 272. §. 8. p. 183
Juri communi privilegia contraria an latè vel strictè sint interpretanda? t. 7. tr. 1. r. 287. §. 16. p. 195
An juri communi, & consuetudinibus deroget constitutio Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum? t. 9. tr. 1. r. 3. §. 1. & seqq. p. 4
An eadem juris dispositio debeat militare, ubi eadem ratio juris militat? t. 3. tr. 4. r. 3. §. 3. p. 377
Juris novi signum inductionis est hoc verbum, Statuimus. t. 3. tr. 6. r. 5. §. 6. p. 420
Quid juris de puero, qui in anno 5. suæ ætatis fuit promotus ab Episcopo ad primam Tonsuram? Vbi alia contingentia in dicto casu. tom. 5. tract. 3. resolut. 34. §. 1. pagina 181

Ex juris infamia an incurratur irregularitas? Ubi aliqui casus pro praxi? tom.5. tract.5. resolution.38. §.1. & 2. pag.223
Et quid, si crimen est occultum? tom.5. tract.5. resolution.39. §.1. ibid.
Juris infamia dupliciter incurritur. tom.5. tract.5. resol.54. §.5. pag.230
Et quomodo juris infamia auferri, & dispensari possit? ibidem §.7
Juris positivi crimen & simoniæ pœnas an Pontifex incurrat? t.5. tr.7. r.1. §.3. p.306
Vt juris pœnas simoniacus incurrat, an opus sit simoniam esse completam ex parte utriusque? tom.5. tract.7. resol.7. §.1. pag.311
Absque juris civilis solemnitatibus an valeant testamenta ad pias causas, etiam in terris non subjectis Pontifici, modo adsint duo testes? tom 6. tract.8. resol.2. per totam. pag 393
Et si causa pia ab hærede non est instituta, an valeat testamentum absque solemnitate iuris quoad legata pia in ipso contenta? tom.6. tract.8. resolution.3. per totam. pagina 394
Si iuris solemnitas desit, an testamentum ad pias causas valeat, etiamque quoad legata profana? tom.6. tr.8. resol.4. per totam. ibid.
Si iuris solemnitatibus careat testamentum Beneficiarii an sit invalidum? tom.6. tract.8. resolution.92. §.6. pagina 442
Et quid de testamento pro ingressu Religionis, an quis tunc possit testari, non servata solemnitate iuris. ibid.
Eadem iuris dispositio debet esse, ubi militat eadem ratio, & tunc non dicitur adesse eadem lex extensivè, sed comprehensivè. tom.7. tract.1. resol.3. §.1. p.4. & in resol.304. §.3. pig.212
Juris Ecclesiastici tantum servatis solemnitatibus, non iuris Civilis, an Novitius testamentum condere possit? Idem est de Clericis. tom.7. tract.1. resolut.167. §.1. pagina 110
Juris Civilis studium an prohibitum sit Regularibus. t.7. tr.1. r.225. §.1. pag.143
Super iuris infamia etiam publica an Prælati Regulares dispensare possint cum suis subditis? tom.7. tract.1. r.290. per totam. p.200
In terminis iuris communis, an qui occidit aliquem *apensatè*, & animo præmeditato sit privandus Ecclesiæ Immunitate? tom.9. tractatu primo, resolution.79. §.1. & seqq. pag.48
Sine iuris gentium violatione an liceat Principibus legatos, & eorum familiares atrociora scelera perpetrantes condigna ultione punire? tom.9. tract.2. resolution.23. §.1. pag.111
Et est in hoc casu differentia inter legatos Principum sæcularium, & legatos, & Nuntios Pontificis? ibidem §.7. pagina 112
Quæ in iuris corpore inserta sunt, non censentur revocata, nisi fiat de ipsis expressa mentio. tom.9. tr.7. resol.118. §.7. pag.431
Jus petendi debitum an amittant coniuges, quando alteruter, vel uterque culpabiliter baptizat, vel tenet filium in Baptismo extra necessitatem? tom.1. tract.1. resol.105. §.1. pag.67
Vbi aliqui casus pro praxi circa hoc.
Jus stipis ad sustentationem præcisè sumptum, an sit causa sufficienter excusans ad celebrandum sine confessione? t.1. tr.3. r.157. §.1. p.195
Jus humanum non obligat cum tanto rigore, ut obligat ius divinum, ideo an aliqua ignorantia, quæ aliàs esset culpa mortaliter culpabilis, quæ non sit affectata, aut crassa, excuset à transgressione præceptorum humanorum? tomo primo, tract.7. resolution.8. §.2. pagina 346
Jus an habeat Confessarius ad interrogandum pœnitentem de consuetudine peccandi? tom.1. tract.7. resolution.125. §.2. pag.406
Jus dissoluendi sponsalia valida amittit, qui post cognitam causam ad dissolvenda sponsalia cognoscit carnaliter sponsam? tomo secundo, tract.6. resolution.14. §.5. pagina 338
Idem est quando vir copulatus matrimonio cum uxore post cognitum eius adulterium, eam carnaliter cognoscit, qui amittit ius petendi divortium. ibid.
Et quid, si ipso iure supradicta sponsalia erant nulla, an per copulam valida fiant, si contingat ipsa copula cum scientia illius defectus, qui erat in sponsalibus? ibidem.
Et quid, si sponsus ignoret jus resiliendi, & cum ipsa ignorantia cognovit sponsam, an censeatur sponsalia ratificare? ibid.
Vbi quod in foro interiori conscientiæ sponsus non amittit jus resiliendi, si accedat ad sponsam sine animo perseverandi in sponsalibus. §.6
Et an accedens ad sponsam absque animo cedendi proprio juri, an possit resilire à sponsalibus, & solum recompensare damnum illatum, quando accedens protestatur sponsæ se ad ipsam accedere cum voluntate non renunciandi juri resiliendi à sponsalibus? ibid.
Vbi, an quæ prædicta sunt de fornicatione carnali, locum habeant in spirituali, scilicet in Hæresi, & maxime quando Hæretici cohabitatio est innocenti periculosa? §.7
Jus Divinum non prohibet matrimonium, vel usum eius sacris Ordinibus initiatis. tom.3. tractatu primo, resolution.77. §.2. p.98
Si jus præcisè attenditur Parochos non posse in legibus Ecclesiasticis dispensare, sed ex consuetudine dispensant in jeiuniis, & observatione festorum, etiamsi adiri possit Episcopus. tom.3. tractatu secundo, resolution.25. §. ult. pag.189
Jus visitandi Oratorium privatum Episcopus non habet, si Oratorium non est erectum ad celebrandum, sed ut ibi oretur. t.4. tr.2. r.4. §.2. p.29
Jus visitandi Oratoria Regularium ruri constructa Ordinarius non habet. tom.4. tractatu secundo, resolution.12. §.5. pag.34
Si jus commune servatur in loco, ubi peregrini, & absentes morantur, an teneantur illud servare, vel possint uti Indulgentia sui territorii? tomo quarto, tr.6. resolution.47. & 48. pagina 224. Vbi pro praxi aliqua proponuntur.
Qui jus habet, & licentiam petendi eleemosynam, an possit hoc jus alteri locare? tomo quarto, tract.7. resolution.65. §.1. pag.311
Si ad jus proprium defendendum, & non per modum judicii excommunicatio fertur à Prælato, an requiratur monitio? t.5. tr.1. r.4. §.5. p.2
Si jus suum excommunicatus petat in judicio, an sit peccatum mortale ex obiecto? tom.5. tractatu primo, resol.115. §.2. p.75
Jus civile an obliget in Hispania in casibus in quibus aliquid non sit definitum in legibus illorum Regnorum? Idem est de aliis Regnis. tom.6. tractatu primo, resolution.50. §.1. p.38
Jus quæsitum an Princeps propter publicam necessitatem privatis auferre possit? tom.6. tractatu primo, resolution.54. §.1. pag.41
Et in dicto casu an teneatur ad aliquam recompensationem? ibid. §.12. p.42
Et quid, si per viam legis generalis ius tollatur, an tunc nulla restitutio fieri debeat? ibid. §.15
Jus eligendi pauperes, an transeat ad Episcopum data negligentia electoris à testatore designato? tom.6. tract.9. resol.46. §.3. pag.477
Contra ius commune an Capitulum Generale alicuius Religionis statuere aliquid possit. t.7.tr.1.r.13.§.2.p.9

Sicut

Sicut ius habet Religio revocare ad se Religiosum eiectum, an sic Religiosus eiectus si emendatus petat iterum ingredi, teneantur superiores illum recipere? t.7. tr.1. r.193. §.1. p.122

Jus succedendi Religioso competens, cum sit personale, transit cum eo ad Monasterium, ad quod transfertur legatum relictum sub conditione, quæ impleta est tempore secundæ professionis, ad secundum Monasterium pertinere. t.7. tr.1. r.200. §.3. p.127

Jus Canonicum Religiosos illegitimos, hoc ipso, quod solemnem faciunt professionem, reddit habiles ad recipiendos Sacros Ordines. tom.7. tract.1. resol.286. §.3. sub finem. p.191

Si præter ius commune statutum contineat aliquid, vel mandat facere aliquid aliquo modo, censetur formam inductam esse à statuto. tom.7. tract.2. resolution. unic. §. 5. pag.242

Jus novum an condat Clemens VIII. in sua Bulla de largitione munerum Religiosorum? tom.7. tract.3. res.3. per totam. pag.250

Si ius habeo ad Cathedram, cuius candidatus sum, vel ad beneficium, an licitè petere hoc possim à Collatoribus, licet illi inde occasionem arrepturi sint ad subornationem? tom.7. tractatu quinto, resolut.51. ad medium. pag.353

Jus captivitatis inter Christianos an hodie cesset? tom.7. tr.7. resol.19. §.1. p.393

Jus ipsum naturale dictat, quod Clerici pugnare possint in bello absque Pontificis licentia in quatuor casibus. t.7. tr.7. r.56. §.1. p.421

Si ius probabile ad successionem alicuius Regni duo Reges habeant, an possint illud armis occupare, non expectata sententia iudicum? tom.8. tractatu primo, resol.18. §.1. pag.11

Sed difficultas est ius dicere in hac causa ad quem pertineat? ibid. §.2. & seqq.

Jus acquiritur ad rem legatam ex testamento minus solemni, & ea potest clam à possidente tolli authoritate propria, secluso scandalo. ibid. §.13. p.12

Jus defendendi se non amittet, qui culpa sua invasus fuerit, ut adulter, lacessitor &c. tom.8. tract.5. resolution.21. §.1. pag.101

Non solum contra ius Canonicum, sed etiam contra ius divinum sunt consuetudines contra Immunitatem Ecclesiarum, ideo reprobandæ. tom.9. tract.1. resolution.1. §.2. pag.1

Jus convocandi Episcopos an Rex, & Principes habeant propter aliquod reipublicæ negotium, vel bonum ipsarum Ecclesiarum. tom.9. tractatu secundo, resolution.26. §.1. p.114

Jus collectandi Clericos an Principes laïci consuetudine acquirere possint? Et an colore talis prætextus liberentur à censura excommunicationis, & restitutionis debito? t.9. tr.2. r.239. §.1. p.219

Jus præsentiæ, & judicii in Conciliis Generalibus an Cardinales, qui Episcopi non sunt, habeant. t.9. tr.7. resol.17. §.1. p.382

Jus conferendi beneficia in suis titularibus Ecclesiis an Cardinales habeant? Idem est de Canonicatibus, & præbendis, quæ ab ipso titulo dependent? t.9. tr.7. resol.52. §.1. p.396

Jus eligendi & suffragandi an populus in Electione Episcoporum olim aliquando habuerunt? tom.9. tract.9. resol.3. §.1. p.452

Jus nominandi, designandi, offerendi, & præsentandi summo Pontifici Episcopos datum est nostris Regibus eorundem Romanorum Pontificum nutu, & assensu. t.9. tr.9. r.7. §.1. p.456

Inhis, quæ jus superioris tangunt, Civitates aut populus universus facere aliquid vel statuere non potest, in grave præiudicium eius. tom.9. tract.11. resolution.2. §.3. p.464

Vide verb. *Abbas, Affinitas, Coniux, Consanguinea, Deformitas, Dubium, Gradus, Mater, Metus, Morbus Gallicus, Regulares, Triennium, Vir.* tom.2

Item verb. *Absolvere, Baptizare, Beneficium, Communio Sacra, Consanguinea, Declarationes, Ecclesia, Fœmina, Indignum, Iurisdictio, Matrimonium, Parochiale, Vicarius.* tom.3

Item verb. *Alimentum, Beneficiarius, Mediolanensis, Obligatio, Præceptum, Privilegium.* tom.4

Item verb. *Adulter, Beneficium, Bulla Cœnæ, Crimen, Defendere, Dimissoria, Dominus, Eligere, Emere, Episcopus, Factum, Ignorare, Infidelis, Iniustè, Opinio probabilis, Permutare, Probabiliter.* tom.5

Item verb. *Acceptare, Clericus, Commutatio, Creditor, Deceptio, Defensio, Electores, Irritare, Irritum, Iurisdictio, Lectio, Minister Iustitiæ, Pactum, Professio.* tom.6

Item verb. *Compensatio, Expensa, Frater, Hæres, Index.* tom.8

Item verb. *Facultas, Gaudere, Hæres, Indulgentia, Iuramentum, Iurisdictio.* tom.9

Iusculum.

Iusculum, quod vulgò dicitur *Pan cotto*, an sit materia consecrabilis, & valide consecretur? tomo secundo, tract.1. resol.197. §.3. pag.114

Iuspatronatus.

Ad iurispatronatus beneficia an Cardinales, & Episcopi præsentari possint? tom.9. tract.7. resolution.25. §.1. pagina 385

Iuspatronatus an Pontifex derogare possit? tom.9. tr.2. resol.204. §.2. pag.198

Juspatronatus Ecclesiis an Cardinales providere possint, quando Patroni sunt discordes? tom.9. tract.7. resolution.62. §.1. p.399

Juspatronatus, Jus sepulchri, & habentis insignia in Ecclesiis, Vide verb. *Ecclesia.* tom.6

Iussum.

Jussa exequentes in eiiciendo Cardinales à terris, in quibus nati sunt, vel domicilium habent, si non exerceant legationem aliquam, an incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ? tom.9. tract.7. resolution.76. §.1. & 3. pagina 403

Et an idem sit de Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, legatis Apostolicis, & Nuntiis? ibid.

Et quid, si solis verbis comminatoriis illos eiiciant, si ob minas actu loca relinquant? ibid. §.4

Iustitia.

Ex iustitia quinam teneantur obstare percussioni Clerici? t.5. tr.2. r.23. §.4. p.138

Ex iustitia an Pastores Ecclesiarum teneantur cum periculo vitæ tempore pestis consulere vitæ spirituali subditorum fidelium, ne sine Sacramento Pœnitentiæ moriantur? tomo quinto, tract.6. resolution.42. §.5. pagina 303

Pro iustitia obtinenda, auferenda, vel differenda, vel post obtentam iustitiam dantes, promittentes, acceptantes, & accipientes munera in Curia Romana, vel statu Ecclesiastico, an incurrant Pœnas Bullæ Gregorii XIII. de datis, & promissis? tom.5. tract.7. à resolution.47. usque ad 58. inclusivè. à pagina 343. ad 349

Ex iustitia an Prælati, & Magistratus teneantur corrigere peccata mortalia subditorum? tom.7. tract.4. resol.23. §.1. pag.292

De iustitia donativi, quod in Parlamento Regni Siciliæ Serenissimo

Sereniſſimo Regi tribuitur? tom.7. tract.6. reſolut.1. §. 1. pag.371
De juſtitia tributi ſubditus dubitans, an teneatur illud ſolvere, maximè, ſi ſint gabellæ, & tributa nova? t.8. tr.2.r.8. §. 1. p.24
In juſtitiæ Eccleſiaſticæ defectu, an judex laicus poſſit punire Clericum? tom. 9. tractat.2. reſolution. 58. §.1. pag.130
Pro juſtitiæ reſolutione donativi quinam Theologi, & quomodo conſulendi ſunt à Proregibus,& intrantibus in Parlamentum? tomo ſeptimo, tract.6. reſol.15. per totam. pag.376
Contra juſtitiam, & Charitatem an ſit non præmittere correctionem fraternam, priuſquam deveniatur ad denunciationem judicialem in delictis tendentibus in damnum Communitatis, &c. t.7. tr.4. reſ.65. §. 1. & ſeqq. p.319. & 320
Quoad juſtitiam donativi intrantes in Parlamentum, & Miniſtri Regii quoad juſtitiam tributorum an poſſint ſequi opinionem probabilem, relicta probabiliori? t.7. tr.6.r.16. §. 1. p.276
Juſtitiam belli examinare, & inquirere an teneantur milites, ſive ſubditi ſint, ſive non? t.7. tr.7. reſ.37.38. & 41. pag.409. & 412
Vide verb. *Homicidium, Mutilatio.* tom.5
Item verb. *Dubitare.* tom.6
Item verb. *Dubitare, Iniuſtitia.* tom.7
Item verb. *Debitor, Solvere.* tom.8

Iuſtus.

Juſtus, ſi offerat pro alio ſua bona opera, an valeant, ipſo neſciente? tom.3. tract.10. reſolution.14. §.1. pagina 201
Et aliqua primo ſupponuntur pro intelligentia huius quæſtionis, & acceptione Indulgentiarum pro animabus Purgatorii. ibidem.

Iuvare.

Vide verb. *Reus.* tom.6
Item verb. *Amicus.* tom.7
Item verb. *Fricatio.* tom.8

Iuvenis.

Juvenis cui neceſſe eſt intervenire in quibuſdam feſtis nuptiarum, non peccat, dum ex tactu manus mulieris in vallo in pollutionem incidebat, ſine tamen periculo in illius conſenſum. tom.8. tract.6. reſol.12. §. Et tandem, ante medium. pag.142

L

LABENDVM.

LAbendi, ſi non eſt periculum, an correctio ſit facienda de peccato habituali? tom.7. tractat.4. reſolution.56. §.1. pag.313
Vide verb. *Emendatum.* tom.7

Labor.

Pro labore interno functionis ſpiritualis, an poſſit quis aliquid accipere ſine labe ſimoniæ? Et quid pro labore externo, v. g. iter agere unius leucæ ad dicendum ſacrum, expectare ad unam, vel alteram horam ad celebrandum &c. tomo quinto, tract.7. reſolution.15. §.3. & ſeq. p.317
Si labore privaret ſervus intentus ludo Dominum, teneretur reſtituere tantum pretium, quanti æſtimaretur ille labor, & nihil aliud. tom.7. tract.8. reſolution.29. §.5. pag.442
Laborem incompatibilem cum jeiunio, qui aſſumpſit ad hunc finem, ut non jeiunet, v. g. ludum pilæ, venationis, &c. peccat contra præceptum jeiunii? tom.4. tr.6. reſol.64. §.5. p.235
Si laboribus intolerabilibus Dominus ſervos oneret, an peccet mortaliter? tomo ſeptimo, tractat.8. reſolution.42. §.1. pag.447
Vide verb. *Defatigare, Intentio.* tom.4

Laborandum.

Laborandi cauſa in die feſto Patriæ, qui ſe transferat ad alium locum, ubi dies feſtus non eſt, non tenetur prius Miſſam audire, ſi in ipſo mane diei feſti exit. tom.6.tr.1.r.48. §. Scio. pag.36.

Laborans.

Laborans puella in diebus feſtivis ad evitandum otium,an excuſetur à peccato? t.7. tr.5. r.15. §.4.p.336
Laborantes quartana, morbo Gallico, &c. an ſint ab Inquiſitoribus torquendi? tomo quinto, tractatu primo, reſolution.29.§.7. pagina 494

Laborare.

Qui laborant in gratiam templi, & loci pii in diebus feſtis,an excuſentur à peccato? t.7. tr.5. r.24.§.3.p.340
Laborare poteſt quis in Monaſteriis Regularium, & Monialium exemptarum in diebus feſtis de præcepto Epiſcopi loci? tom.5. tr.1. r. 86. §. 3. in fine. p.59
Laborare poteſt quis diebus feſtis de præcepto Epiſcopi intra eandem Diœceſim ipſius Epiſcopi, ſi ibi ſit locus exemptus, ab illius iuriſdictione? tom.6. tr.1. reſ.48. §. Ex his. pag.36
Et quid, ſi feſtum celebratur in patria, & in loco per quem peregrinus tranſiit ex præcepto Epiſcopi utriuſque Diœceſis, an ad neutrum obligetur? ibid. ad medium dicti §.
Si ut laborent in diebus feſtis Dominus præcipiat ſervis, & famulis, an licite poſſint illi obedire? t.7. tr.8. r.50. §. 3. in fine. p.450
An ſi quis laboret ſingulis diebus feſtivis per ſpatium duarum horarum, an peccet mortaliter? tom.7. tract.5. reſ.15. §.6. p.336
Vbi, quod non eſt peccatum mortale, ſi quis efficiat, ut multi eodem die, vel diverſis feſtis magna parte temporis laborent, ſi omnium labor uniatur, & ſinguli tamen modico tempore tantum? ibid. §. 3
Et an, ſi quis diſtinctis vicibus eodemmet die feſti laboret, itaut ſingulis vicibus parvum tempus inſumat, ac totum tempus ſit notabile, an peccet mortaliter? ibidem §. 2
Vide verb. *Debitum occupare.* tom.7

Laceſſitor.

Laceſſitor poſitus in ipſo periculo non amittit jus defendendi ſe, peccat tamen quando prævidet periculum mortis, & nihilominus ſtatuit in illo ſe inſtituere. t.8. tract.5. reſol.21. §.1. pag.101.

Lactentes.

Lactentes non tenentur jeiunare. tom.8. tract.6. reſolution.10. §.1. pag.207
Et quid, ſi ſint robuſtæ, & validæ? ibidem. §. Sed limitant.
Et quid in dubio? ibid. §. Adde.
Et an etiam deobligentur ad eſum carnium, ovorum &c. in diebus prohibitis, quamvis ſint robuſtæ, & validæ? tom.4. tract.6. reſol.11. §.1. & ſeqq. pagina 207. & 208

Lacticinia.

Qui lacticinia, & carnes sæpius in die jeiunii comedit, an distincta peccata committat in Confessione aperienda? t.1. tr.7. r.67. §.1. p.377

Lacticinia edere an possint Regulares Sacerdotes Militarium Equitum extra Quadragesimam cum Bulla Cruciatæ in ieiuniis omnibus? tom.4. tract.3. resol.165. §.1. pag.133

Lacticinia an possint comedi à sæcularibus Sacerdotibus, & Regularibus in ieiuniis ex voto impositis à Confessario in pœnitentiam extra Quadragesimam? t.4. tr.3. r.165. 167. & 168. p.131. & 135

Et quid de ieiuniis pro lucrando Jubilæo? tom.4. tr.4. res.27. §.1. p.153

Et an possit adduci consuetudo in contrarium? ibid.

Et in dubio de tali consuetudine, quid est faciendum? ibidem §. tertio.

Lacticinia in quibus ieiuniis prohibeantur? tom.4. tr.6. res.51. §.1. p.226

Et quid, si dubium est de tali consuetudine? ibid. §.3

Lacticinia an sint prohibita in ieiuniis extra Quadragesimam, & in diebus Veneris, & Sabbathi de iure communi? t.4. tr.6. r.52. §.5. ibid.

Lacticinia comedit quidam Religiosus in quadam Vigilia in Regno Siciliæ, an peccaverit mortaliter? t.4. tr.6. res.58. §.1. p.230

Vbi an sit consuetudo dictis diebus abstinendi à lacticiniis?

Et quid de iure? ibid.

Lacticinia an sit licitum ministrare pueris habentibus usum rationis ante septennium in diebus ieiunii, & prohibitis ab Ecclesia? tom.4. tractat.6. resolut.68. §.1. pag.236

Lacticinia non comedere pro qualibet die si quis vovit, an toties peccet, quoties illa in die comedit? t.4. tr.6. res.70. §.3. p.239

Ad lacticinia dispensatus in die ieiunii, an possit simul edere pisces? t.4. tr.6. r.72. §.1. p.240

Lacticinia comedens, & simul carnes in die ieiunii, unum tantum peccatum committit, non vero distincta. t.4. tr.6. r.77. §.6. p.242

Lacticinia, qui pluries comedit in die ieiunii, non peccat toties, sed in secunda comestione. t.4. tr.6. resol.82. §.1. pag.244

Lacticinia comedens in Quadragesima absque causa, & sine Bulla, unum tantum peccatum committit. tom.4. tr.6. r.84. §.2. p.246

Qui lacticinia, & simul carnes comedit in die Quadragesimali, an teneatur explicare in Confessione, quoties se applicaverit esui carnium, & quoties esui lacticiniorum? ibid. §.1

Lacticinia in collatione serotina an licitum sit sumere, quando licite in diebus ieiunii illa comedi possunt? t.4. tr.6. r.118. §.1. p.268

Lacticinia edere in Regno Neapolitano virtute Cruciatæ an possit Siculus statim reversurus in Siciliam? tom.9. tr.7. r.105. §.1. p.417

A lacticiniis abstinere in diebus ieiunii, an teneantur pueri statim post usum rationis? tom.1. tr.3. resol.45. §.1. pag.119

Et quid, si dubium sit post septennium, an pueri habeant usum rationis, an præsumendum sit habere, & esse obligatos à lacticiniis abstinere? t.1. tr.3. res.46. §.1. pag.120

Sed ante septennium in dubio præsumendum est usum rationis non habere, nec esse obligatos. ibid.

Et quid, si ante septennium pueri habeant usum rationis, an teneantur à lacticiniis abstinere? tom.1. tr.3. r.47 §.2. pag.120

Dubius an à lacticiniis intenderit abstinere, qui vovit jejunare Quadragesimam, si illa comedit non peccat contra votum, licet peccet contra præceptum Ecclesiæ? tom.4. tract.6. resol.56. §.3. pag.230. & resol.57. §.1. & 2. ibid.

Qui cum lacticiniis habet herbas, legumina, panem, & fructus, an teneatur jejunare? tom.4. tr.6. res.86. §.3. pag.247

Vide verb. *Agricola, Caro, Collatio serotina, Consuetudo, Dies, Dominica dies, Dubitans, Germanus, Iter, Itinerantes, Ius, Lactentes, Mare, Novitius, Ova, Pauper, Prægnantes, Regnum.* tom.4

Item verbum *Comedere.* tom.8

Lædentes.

Contra lædentes Immunitatem Ecclesiarum, censura an sit lata, vel ferenda? t.9. tr.1. r.2. §.19. p.4

Vide verb. *Contravenientes, Crimen, Violantes,* tom.9

Ladere.

Vide verbum *Lædentes.* tom.9

Læsio.

Læsio ultra dimidium justi pretii, quæ sit? tom.6. tr.3. res.75. §.1. p.157

Et an sit consideranda tam in emptore, quam in venditore, & quomodo? ibid. §.2

Vbi, quod in contractibus non licet se invicem decipere usque ad dimidium justi pretii. §.8. p.158

Et cur jura permittunt hanc deceptionem usque ad dimidium justi pretii? ibid.

Vide verbum *Index.* tom.6

Lasum.

Vide verbum *Lædentes.* tom.9

Laicus.

Laici Regulares ex privilegio possunt tangere res sacras, quæ Missæ inserviunt. tom.2. tract.1. res.182. §.2. pag.106

Laici an possint communicare in Missa Nativitatis Domini, quæ post mediam noctem canitur, & an etiam in privatis, quæ statim dicuntur? t.2. tr.2. resol.47. §.1. pag.185

Et an etiam in Missis, quas Regulares ex privilegio celebrant fere per tres horas ante auroram? ibid. §.2

Laici, si absque contemptu Agnos Dei tangant, an peccent? t.5. tr.1. res.76. §.3. p.50

Laici, non obstante consuetudine contraria, si accincti ense, & pugione accederent ad sacramentum Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, nullum peccatum committerent; imo nec irreverentiam. t.7. tr.1. r.99. §.8. p.75

Ne laici vendant Clericis, ne molant, aut coquant panem, vel ne exhibeant aliqua obsequia, & servitia, an Principes laici statuere possint? t.9. tr.2. r.215. §.1. & seqq. p.207

Laici an possint aperire tabernas, in quibus sine onere vectigalis confluere possint Clerici? t.9. tr.2. res.240. §.2. pag.219

Ne laici conductores bonorum Ecclesiasticorum possint conveniri coram judice Ecclesiastico, an sit licitum condere pragmaticam prohibentem laicis prorogationem jurisdictionis? t.9. tr.2. r.282. §.1. p.240

Laici invasores rerum Ecclesiæ, & Clericorum, an coram judice Ecclesiastico debeant conveniri? tom.9. tr.2. res.289. §.1. p.244

Laicis infirmis Hostia una cum ablutione jam sumpta, si reliquiæ supersint, an possint tradi illis sumendæ? t.2. tr.1. r.248. §.4. p.153

Vbi advertitur reliquias non posse licitè præberi cæteris laicis, etiamsi ablutionem non sumpserint. ibidem §. quinto.
De laicis audientibus Confessiones. Et quomodo puniendi sint. Et an Inquisitores adversus eos procedere possint? t.5. tr.12. r.11. §.1. p.513
Laicis an Superiores Regulares possint concedere, ut in suis Oratoriis prædicent? tom.7. tract.1. resolut.64. §.1. pag.42
Et in dicto casu an possit Episcopus contradicere, vel possit exigere, ut talis laicus petat ab eo benedictionem ad hoc, & ut prius faciat professionem? ibid.
Si laicis locata sit domus Ecclesiæ, inter ejus confines existens, vel in emphyteusim concessa, an gaudeat immunitate? t.9. tr.1. r.7. §.12. p.8
Et si à laicis habitentur domus Parochorum, Canonicorum, & aliorum Ecclesiasticorum existentes prope 30. passus Ecclesiæ, an gaudeant ejus immunitate? t.9. tr.1. r.21. §.1. p.17
Si à laicis Clerici petant decimas, quas laici præscriptione, & consuetudine immemorabili, eas nunquam soliti sunt solvere, an judex laicus hanc causam cognoscere possit? t.9. tr.2. r.276. §.1. p.236
Laicis delegare indistincte causas Ecclesiasticas an possint alii Prælati Summo Pontifici inferiores? Et supponitur hoc sufficere Pontificem posse, & non solum causas civiles, & criminales, sed etiam spirituales. t.9. tr.2. r.314. §.1. & seqq. p.256
Si cum laico pœnitens confiteatur, existimans posse in absentia Sacerdotis ab eo absolvi, an tunc dictus laicus teneatur celare peccata sub sigillo? t.1. tr.8. r.34 §.1. & seqq. p.440
A laico etiam non jejuno, si Sacerdos desit, an possit Eucharistia sumi, si periculum sit, ut perveniat, vel male tractetur ab hæreticis, vel Infidelibus? t.2. tr.2. res.38. §.5. p.181
Et an in tali casu etiam præsente sacerdote possit laicus Eucharistiam accipere? ibid. §.5
Laico ad evitandam irreverentiam aliquando licitum est accipere Eucharistiam sine jejunio, ut si prudenter timeatur perventuram in manus infidelium, vel hæreticorum, aut ab incendio absumi. t.2. tr.2. resolut.101. §.3. pag.220
Et quid in tali casu est agendum, si esset Sacerdos non jejunus, & laicus jejunus, vel laicus esset excommunicatus, & jejunus; Sacerdos verò non quidem censura impeditus, sed non jejunus? ibid.
Et quid, si Sacerdos esset excommunicatus, laicus verò non? ibidem.
Laico an aliquando sit licitum sumere sanguinem Christi? t.3. tr.1. r.49. §.12. p.67
Laico potest Pontifex concedere facultatem, ut absolvat ab excommunicatione in articulo mortis. tom.5. tr.1. res.214. §.2. p.122
Laicorum statuta an includant testamentum ad pias causas, verbi gratia, stante statuto, quod uxor sine consensu viri testamentum facere non possit, an valeat saltem ad pias causas? tom.6. tract.8. resolut.36. §.1. pag.410
Laicorum confraternitates an gaudeant privilegio fori, itaut Episcopis licet subjectæ, quod idem est de Hospitalibus? t.9. tr.2. r.177. §.1. p.182
Pro laicorum statutis, vide plures difficultates in tomo nono, tract.2. à resol.196. usque ad 232. pag.194. & seqq.
Laicorum facultates quando non sufficere censendum sit ad hoc, ut Clerici cum consensu Episcopi, & consulto Romano Pontifice contribuere in aliquibus casibus teneantur? tomo nono, tractat.2. resolut.249. §.1. pag.225
Laicorum, & Clericorum consuetudines mistæ, an sint validæ, etiamsi sint contra libertatem Ecclesiasticam? t.9. tr.2. r.295. §.1. p.247
Laicorum statuta quamvis favorabilia, non ligant Clericos, neque Ecclesiam. tom.9. tract.3. resol.11. §.4. pag.312
Inter laicos de causa dotis principaliter, & non incidenter intentata, an possit judex Ecclesiasticus cognoscere? Et quid quando dos in testamento relicta est puellæ pauperi? tom.9. tractat.2. resolut.231. §.primo. pag.216
Inter laicos an possit iudex Ecclesiasticus cognoscere de alimentis filio spurio debitis, vel an cognitio hujus causæ sit mixti fori? tom.9. tract.2. resolut.285. §.primo. pag.243
Et in dicto casu quid sub nomine alimentorum intelligi censeatur? Vbi alia contingentia in dicto casu. ibidem §.tertio.
Laicos concubinarios an judex Ecclesiasticus possit punire? Et an concubinatus sit causa mixti fori, tom.9. tr.2. r.292. & 293. p.245. & 246
Laicos statuentes, ne immobilia alienentur in extraneos, & non subditos, possunt judices Ecclesiastici cogere, ut declarent, quod in hujusmodi statutis non comprehenduntur Clerici, neque Ecclesia. t.9. tr.3. res.11. §.1. pag.311
Laicum ad serviendum Missæ an Sacerdos possit accipere tempore interdicti, deficiente Clerico? Et in dicto casu an possit celebrare cum duobus laicis Ministris? t.5. tr.4. res.8. per tot. p.200
Laicum convenire an possit Clericus coram judice Ecclesiastico pro rebus non solum Ecclesiæ, sed etiam pro fructibus? t.9. tr.2. res.280. §.1. p.238
Si laicum possessione sua spoliasset Clericus, an judex laicus possit cogere Clericum ad illam restituendam? tomo nono, tract.2. resolutione 87. §. primo, & seqq. pag.139
Ad laicum cognoscendum pro re, quam in emphyteusim ab Ecclesia tenet, an judex Ecclesiasticus sit competens? t.9. tr.2. r.279. §.1. p.237
Laicum simul delinquentem cum Clerico, an judex Ecclesiasticus cognoscere possit, maxime, si præveniat? tomo nono, tractat.2. resolution.286. & 287. pag.243. & 244
Laicum convenire coram judice Ecclesiastico an viduæ, pupilli, & aliæ personæ pauperes, & miserabiles possint? tom.9. tract.2. resolut.306. & 307. pag.252. & 253
Et quid, si pupilli, & viduæ essent divites? t.9. tract.2. res.307. §.2. p.253
Laicum punire an judex sæcularis possit sub prætextu eius prohibitionis, etiamsi habeat licentiam ab Episcopo laborandi in diebus festis? tom.9. tract.2. resolut.312. §.1. p.255
Laicus baptizans in statu peccati mortalis infantem moribundum, an peccet mortaliter, vel saltem venialiter? t.1. tr.1. res.43. §.1. & seqq. p.29
Laicus an peccet mortaliter, si præsente Diacono in casu necessitatis baptizat infantem moribundum, & quid præsente Sacerdote? tom.1. tract.1. resolut.46. §.3. pag.31
Et quid quando laicus baptizat extra casum necessitatis, an peccet mortaliter, & incurrat irregularitatem? ibid.
Laicus baptizans, vel tenens in necessitate infantem, an contrahat cum illo, & parentibus ejus cognationem spiritualem? tomo primo, tract.1. resolut.96. §.7. pag.63
Laicus in necessitate Eucharistiam ministrans in peccato, an peccet mortaliter? tom.1. tract.2. resolut.5. §.4. pag.72
Laicus positus ad linteum Altaris, & Communionis censendus est non habere copiam Confessarii, atque adeo posse

posse cum contritione Eucharistiam sumere, si ibi recordetur alicujus peccati mortalis. t. 1. tr. 3. ref. 146. §. 2. pag. 190

Et quid, si in tali casu solus esset cum Sacerdote, & Sacerdos posset eum absolvere, an tunc teneatur eidem prius confiteri? ibid.

Laicus paratus ad communicandum, quid facere debeat, si tunc in mentem venit non esse jejunum, vel esse excommunicatum, vel in lethali peccato? t. 1. tract. 3. ref. 162. §. 1. & seqq. p. 199

Et quid, si in talibus casibus non possit excitari ad eliciendum actum contritionis? t. 1. tr. 3. resol. 167. §. 1. & seqq. p. 202

Laicus, qui urgente necessitate, & non habens copiam Confessarii sumpsit Eucharistiam, non tenetur quamprimum confiteri? tomo primo, tract. 3. resolut. 185. §. 2. pag. 213

Laicus, qui putatur esse Sacerdos errore pœnitentis, an teneatur ad sigillum Confessionis, sicut & ille, qui constitutus prope audit, quod Confessario pœnitens dicit? t. 1. tr. 8. r. 4. §. 1. p. 425

Laicus, si ex necessitate audiat alicujus Confessionem, an teneatur ad sigillum? tom. 1. tract. 8. resolut. 35. §. 2. pag. 440

Idem est de laico, quem pœnitens voluit simul cum Sacerdote, ut audiat ejus Confessionem ad majus erubescentiæ meritum, vel ad quid teneatur? ibid. §. 1. Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu.

Laicus, qui casu audivit peccata alicuius, an teneatur ad sigillum Confessionis? tom. 1. tract. 8. resolut. 37. §. 1. pag. 441

Et quid, si ex industria audivit Confessionem sacramentalem? ibid. §. 2

Et quid de illo, qui intelligit mutum confitentem per nutus, & signa, vel quempiam substractum altius confitentem? ibid. p. 442

Et quando quis confitetur coram multis, ut in naufragio, vel tempore pestis, an teneantur omnes, qui audiunt, ad sigillum Confessionis? t. 1. tract. 8. resolut. 38. §. 1. & seqq. pag. 442

Laicus, si tangat Calicem, Patenam, Aram, aut corporalem, an peccet saltem venialiter? t. 2. tr. 1. ref. 182. §. 1. pag. 106

Laicus Eucharistiam tangens, vel in casu necessitatis ad infirmum deferens, etiamsi sit in peccato mortali, non peccat mortaliter. tom. 2. tract. 1. resol. 195. §. 3. pag. 112

Laicus sumere sanguinem, aut Hostiam non potest; si Sacerdos moriatur post ejus consecrationem, & non sit alius Sacerdos, qui perficiat sacrificium, sed ea servanda sunt in sacrario, & si species sanguinis corrumpantur, antequam inveniatur Sacerdos, qui eas sumat, in piscinam projiciendæ sunt. t. 2. tr. 1. ref. 238. §. 3. pag. 148

Laicus an possit seipsum, & alios communicare in articulo mortis, si Sacerdos non adsit? t. 2. tr. 2. resol. 65. 66. & 67. à pag. 198. & 199

Laicus propter periculum irreverentiæ potest Eucharistiam tangere, ne Eucharistia perveniat in manus Infidelium. t. 2. tr. 2. r. 67. §. 2. p. 199

Laicus præsente Parocho, aut alio Sacerdote, infirmum in mortis articulo nolentibus, vel renuentibus, aut prohibentibus communicare, an possit illi Eucharistiam præbere? tom. 2. tractat. 2. resolut. 68. §. 1. pag. 200

Ubi docetur non posse fieri legem, qua prohibeatur laico Eucharistiæ administratio in casu extremæ necessitatis. ibid. §. 17. p. 201

Laicus in peccato mortali, si reverentiæ, & honoris causa Eucharistiam deosculatur, non peccat mortaliter. ibidem §. 21

Laicus in articulo mortis positus, si particulam Hostiæ non possit deglutire, an illi sit ministranda species sanguinis Christi? tomo secundo, tract. 2. resolut. 98. §. primo. pag. 219

Laicus an possit sumere Christi sanguinem, si servati non possit, nisi cum periculo, ut species acescerent, & corrumpantur, aut in manus Infidelium deveniant, aut aliquid simile, si contingat Sacerdotem sacrificantem mori ante sumptionem sanguinis, & non sit alius Sacerdos, à quo consumi possit sanguis? tom. 2. tr. 2. ref. 98. §. 3. ibid.

Laicus, quando Clericus haberi non potest, an possit moribundo Indulgentiam Cruciatæ concedere? Et an etiam à laico absente? tom. 4. tract. 3. resolut. 158. §. primo, & seqq. pag. 129. & in tract. 5. resol. 38. §. 1. pag. 198

Laicus an possit absolvere à censuris moribundum excommunicatum, qui signa aliqua contritionis non dedit? t. 5. tr. 1. r. 208. §. 3. p. 119

Et si talis moribundus signa contritionis dedit, an talis absolutio à laico largita sit valida? t. 5. tr. 1. ref. 209. §. primo. ibidem.

Ubi, quid est faciendum in dicto casu præter prædictam absolutionem à laico datam?

Laicus an possit absolvere moribundum ab interdicto personali? tom. 6. tr. 1. resol. 210. §. Nota, cursim ad fin. 4. pag. 120

Laicus non interdictus, si sine vi, aut scandalo audiat Officia divina, præsertim Missam in loco interdicti, an peccet mortaliter? tom. 5. tract. 4. resolutione 3. §. secundo. pag. 198

Laicus celebrans Missam, aut solemniter baptizans, aut sacramentaliter absolvens, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 22. §. 1. p. 216

Stando in opinione, quod laicus non potest in articulo mortis, absente Sacerdote, infirmum communicare, an si hoc faciat, incurrat irregularitatem? t. 5. tract. 5. ref. 23. §. 1. ibid.

Laicus, qui cum stolâ, & superpelliceo concionem habuit in Ecclesia tanquam Diaconus, an incurrat irregularitatem? ibid. §. 5. p. 217

Laicus, qui sine necessitate Confessionem sacramentalem audivit, an sit irregularis, si illam revelet? t. 5. tr. 5. ref. 30. §. 1. p. 220

Si laicus occultè ponat se in loco confessionibus deputato, & inter confessionem fœminæ illam solicitet, an sit denunciandus? tom. 5. tract. 9. resolut. 84. per totam. pag. 412

An saltem quia dictus laicus simulat se Sacerdotem, quamvis fœminam non absolvat, si illam solicitavit, sit denunciandus? tomo quinto, tract. 9. resolut. 85. per tot. ibidem.

Si laicus audiat Confessiones, sed non absolvit, an subdatur pœnis Pontificiis latis in Bullis Gregor. XIII. & Urban. VIII. t. 5. tr. 12. r. 11. §. 4. p. 513

Idem est in omnibus de supradictis laicis Missam celebrantibus, ubi latè, & notabilia. t. 5. tr. 12. ref. 12. §. primo. ibid.

Laicus doctus an possit sine peccato disputare cum Hæretico, & Infideli, non obstante hoc prohibente *cap. Inhibemus*, de Hæreticis in 6. tom. 6. tract. 1. resol. 71. §. 1. pag. 52

Laicus ludens ludis prohibitis, an peccet saltem venialiter? t. 6. tr. 4. r. 7. §. 5. p. 247

Laicus de licentia superioris Regularis, an recipere possit professionem solemnem alicujus Novitii? tom. 7. tr. 1. ref. 177. §. 2. p. 115

Laicus deponens falsum coram judice Ecclesiastico, an possit ab eo puniri? tom. 9. tract. 2. resolutione 67. §. primo. pag. 134

Laicus effectus Clericus, an debeat in civilibus respondere in iudicio, ubi prius citatus est? t. 9. tr. 2. ref. 80. §. secundo. pag. 138

Quando laicus condidit testamentum ad causas pias, an possit judex Ecclesiasticus publicare tale testamentum? tom. 9. tractat. 2. resolut. 191. §. primo, & sequentibus. pag. 193
Laicus conductor decimarum an sit conveniendus coram judice laico, vel sit causa mixti fori? t. 9. tr. 2. res. 273. §. 1. pag. 235
Laicus an possit conveniri coram Episcopo, ut solvat Laudemium? t. 9. tr. 2. res. 280. §. 4. p. 238
Laicus ratione præbendæ sibi locatæ, an debeat conveniri coram judice Ecclesiastico? t. 9. tract. 2. res. 281. §. 1. pag. 240
Laicus delinquens in Ecclesia, an possit à judice Ecclesiastico puniri? t. 9. tr. 2. res. 288. §. 1. p. 244
Laicus an coram judice Ecclesiastico possit conveniri, si verba injuriosa adversus Clericum emisit? t. 9. tr. 2. res. 289. §. 3. p. 245
Vide verb. *Cadere, Præceptum, Regulares.* tom. 2
Item verb. *Baptizare, Communio sacra, Confessio, Deglutire, Eucharistia, Extrema Unctio, Iurisdictio.* tom. 3
Item verb. *Consuetudo, Facultas.* tom. 4
Item verb. *Accusator, Bulla Cruciatæ, Captura, Clericus, Consuetudo, Correctio, Disputare, Eucharistia, Fugere, Magister, Missam audire, Missam celebrare, Patronus, Protestatio.* tom. 5
Item verb. *Clericus, Decima, Distinguere, Ecclesia, Legatum.* tom. 6
Item verb. *Laicus Monachus, Sæcularis.* tom. 7
Item verbum *Exilium, Familia, Familiares, Filius, Forum, Iuramentum, Iurisdictio, Officialis, Prorogatio, Princeps, Index.* tom. 9

Lamia.

Si lamiæ se spontè detulerint, etiamsi à nostra fide aberrassent, & ex animo apostatassent, an admittantur ad reconciliationem, etiam bis, & ter, neque earum bona confiscantur, neque habitus pœnitentialis eis imponitur. t. 5. tr. 10. r. 111. §. 4. p. 457
In lamiarum causis an soli Inquisitores procedere possint, vel an simul cum Episcopo, ut in causis hæreticorum, contra lamias debent Inquisitores procedere. tom. 5. tract. 10. resol. 110. per tot. pag. 456
Vide verb. *Iudex.*

Lampas.

Lampadem accensam ante Sacramentum non conservare, an sit peccatum mortale? Et quid, si per dimidiam horam, aut aliquid amplius sine lumine existeret Eucharistia, an peccatum grave committatur? Et quid, si per integrum diem hoc Sacramentum in Ecclesiæ Sacrario sine lumine esset? Et an sit præceptum, ut ante Eucharistiam in Templis semper lumen ardeat? Et docetur, quod extat præceptum de lumine, quando defertur Sacramentum foras, sed ex causa tamen illud omitti potest, ut quando ad ægrotum longè distantem defertur. t. 2. tr. 1. r. 154. p. 93
Vide verbum *Lumen.* tom. 2

Lanugo.

Vide verbum *Fœtor.* tom. 8

Lapis.

Lapidem pretiosum, an possit quis emere pretio currenti ab ignorante valorem suum? tom. 6. tract. 6. res. 16. §. 1. pag. 302
Vide verbum *Benedicere.* tom. 7

Lapsus.

Lapsus carnis voluntarius opere consummatus, an sit casus reservatus, quando non fiat perfectè consummatus cum seminis emissione? tom. 7. tractat. 1. resolutione 115. §. secundo. pag. 83

Laqueus.

Qui laqueo suspensus invenitur, non est statim privandus sepultura Ecclesiastica. tom. 5. tract. 1. resolut. 72. §. 5. pag. 48
Qui laqueo se suspendit, & impeditus ab aliis non moritur, an maneat irregularis? tom. 5. tract. 5. resol. 59. per totam. pag. 232
Vide verb. *Iudex.* tom. 5
Item verbum *Invenire.* tom. 8

Lardum.

Lardum an possit comedere, qui ex licentia comedit carnes in die jejunii? Et quid, si tota refectio ex illo fiat? t. 4. tr. 6. r. 71. §. 1. & seqq. p. 239. & seqq.
Vide verbum *Vsus.* tom. 4

Largiri.

Vide tract. 3. tom. 7. de largitione munerum Religiosorum, ubi multæ quæstiones.

Largitas.

Circa largitatem sponsalitiam an Princeps possit condere leges in matrimonio? t. 9. tr. 2. r. 221. §. 1. p. 212

Largitio.

Vide verbum *Largiri.* tom. 7. tract. 3

Latè.

An latè interpretanda sit potestas dispensandi? t. 7. tr. 1. res. 287. §. 9. p. 193
An latè, vel strictè interpretanda sint privilegia contraria iuri communi? ibid. §. 16. p. 195

Latere.

Latere sciens Thesaurum, seu venam auri in fundo, an possit licitè pretio currenti emere illum fundum? tom. 6. tract. 6. resolut. 16. §. 1. pag. 302

Latinus.

Latinus Sacerdos consecrando in fermentato, etiam seclusò scandalo, & cum magna necessitate & ob communicandum infirmum, an peccet mortaliter? tom. 2. tr. 1. r. 205. §. 1. p. 123
Vbi, an Latinus Sacerdos existens in Græcia possit sequi morem Græcorum in celebratione Missarum? ibid. §. 3. & in res. 206. ibid.
Latinus Sacerdos in Templo Græcorum existente in Ecclesia Latinorum non potest consecrare in fermentato, nec fidelibus Latinis Eucharistiam præbere. t. 2. tr. 1. res. 205. §. 5. ibid.
Latinus Sacerdos an possit in Ecclesia Latina consecrare in fermentato ad communicandum infirmum moribundum, si non habet alium panem? t. 2. tr. 1. r. 206. §. 1. pag. 123
Eadem est ratio de Sacerdote Græco in sua Ecclesia? ibid. §. 2. p. 124
Idem est, si populus diu debet sacrificio privari? ibidem §. secundo.
Et quid ad evitandum mortis periculum, si Sacerdos Latinus non consecraret in fermentato? ibid. §. 2
Latinus si ordinetur à Græco, an sit irregularis? tom. 5. tr. 5. r. 16. p. 213
Et quid, si ordinetur ab Episcopo schismatico? ibid.
Vide verbum *Episcopus.* tom. 5

Latitudo.

Latitudo trium pretiorum infimi, medii, & supremi quanta sit? tom.6. tract.3. resol.74. per tot. pag.156. & sequent.

Intra latitudinem tantum probabilitatis, & certitudinis moralis an remaneat, quod anima Beatificati sit in gloria ex vi præcisè Beatificationis? tom.9. tract. 5. resolut.20. §. primo, & seqq. pag.360

Latro.

Latro liberatur à quadam restitutione scilicet consumens rem alienam in necessitate, quam furatus est ante illam, & an teneatur illam restituere, si ad pinguiorem fortunam pervenerit? tom.8. tract.7. resolut.14. §.1. pag.155

Qui à latrone bona fide rem emit, quam postea durante bona fide vendidit Joanni, & deinde cognoscit rem esse alienam, an licitè possit pretium sibi retinere, & non rescindere contractum cum Joanne, dummodo rem illam vendiderit eodem pretio, quo emerat? t.6. tr.3. r.129. per tot. p.187

A latrone qui rem mala fide emit, an possit cognito vero Domino talem rem latroni restituere, ut pretium datum recipiat? tom. 6. tractat.3. resolut.136. §.1. pag.189

Latrones publici an gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.58. §.1. p.38

Latroni juramentum præstitum, an sit servandum, vel indigeat relaxatione? t.8. tr.4. r.55. §.1. p.74

Si à latronibus captus cogitur jurare se non denunciaturum illos judici, & Ecclesiæ, etiam juridicè interrogatus, an juramentum valeat, & non peccet jurando? ibid. §.5. p.75

Vide verb. *Clamare.* tom.5

Item verb. *Dubitare, Equus, Fur, Furtum.* tom.6

Item verbum *Fur, Furari, Raptor.* tom.8

Lavanderas.

Vide verbum *Lavans.* tom.4

Lavans.

Lavantes mulieres pannos sordidos, vulgò dictæ *Lavanderas*, an excusentur à jejunio? t.4. tr.6. resolut.34. §.1. pag.218

Et quid in die, quo complicant pannos mundatos? ibid.

Lavare.

Quando lavant pannos sordidos Ecclesiæ, vel Conventus Religiosi Fratres laici, & faciunt lixivium, ut vulgò dicitur, an excusentur à jejunio? t.4. tract.6. r.34. §.1. p.218

Et quid, si lavant, & laborant per totam diem? ibid.

Vide verbum *Barba, Cadere, Corporale, Manus, Purificatorium.* tom.2

Laudabile.

Laudabile an sit, ut pro se vivo, non secus ac si mortuus esset, Missa defunctorum, & Officium applicetur, decantetur, & exequiæ celebrentur? t.2. tr.1. r.79. §.1. & seqq. p.42

Laudare.

Vide verbum *Iactare.* tom.1

Laudemium.

Ad Laudemii solutionem an Clericus emphyteuta sit conveniendus coram iudice laico, vel coram judice Ecclesiastico? t.9. tr.2. r.159. §.3. p.173

Vide verbum *Laicus.* tom.9

Laudes.

Laudes an sint Hora separata, vel partes horæ nempe Matutini? t.3. tr.6. r.118. §.2. p.488

Quando à Laudibus separatur Matutinum, an in fine dicenda sit Oratio diei? tom.3. tractat.6. resolut.70. §.1. pag.460

Qui à Laudibus Matutinum sejungit sine causa, an peccet venialiter? ibid. §. tertio.

Lectica.

Vide verbum *Fratres Minores.* tom.7

Lectio.

In lectione librorum hæreticorum, an detur parvitas materiæ ad incurrendam censuram Bullæ Cœnæ? t.5. tr.10. r.146. §.1. p.473

Vide verb. *Legere.* tom.5

Item verbum *Legere, Liber.* tom.7

Lector.

Lectores qui docent alios, an teneantur jejunare? tom.4. tr.6. r.24. §.2. p.214

Lectores ad mensam Religionis, an possint ante Lectionem aliquid sumere? tom.4. tract.6. resolutione 102. §. secundo. pag.259

Lector sacræ Theologiæ, & sacræ Scripturæ legens in peccato mortali, an peccet mortaliter, etiamsi peccatum sit occultum? Et quid, si sit publicum? t.2. tr.5. res.120. §.3. p.332

Vide verbum *Lex, Medicina.* tom.5

Lectus.

Vide verbum *Communicatio civilis.* tom.5

Legalis cognatio.

Vide verbum *Cognatio.* tom.3

Legare.

Vide verbum *Legatum, Ingredi.* tom.9

Legari.

Qui legavit, dubius tamen de quibus mensuris, seu nummis, ad quid teneatur? Ubi pro praxi aliqui casus. t.8. tr.4. r.24. §.1. p.57

Vide verbum *Ius.* tom.8

Legatarius, Legatum.

Legatum relictum pro Monachatu, an debeatur Tertiariis S.Francisci, & an dicantur Religiosæ, & gaudeant privilegio fori? t.9. tr.2. r.175. p.181

Legatum relictum: *Ingredienti Religionem dentur centum; & si non ingrediatur dentur ducenta*, si ingrediatur an debeat solvi summa ducentarum? tom.9. tract.2. resol.220. pag.211

Idem si legaverit mille si puella nupserit, & si ingrediatur Religionem bis centum. tom.6. tract.8. resol.41. §. Sexto. pag.409

Legatum relictum in testamento fœminæ si caste vivat, an possit in conscientia illud consequi, si caste non vixerit? t.6. tr.1. r.36. §. Notandum est. p.29

Legatum relictum uxori, si caste vixerit, retineri non potest, si hæc fornicetur, etiam occulte. t.6. tract.8. res.53. pag.417

Probabile tamen posse, si transeat ad secundas nuptias. t.6. tr.8. r.55. p.420

Et quid, si habuerit tantum illicitos tactus, & oscula? t.6. tr.8. r.54. & 55. §. Sed si quæras. p.419. & 420

Legatum relictum sub conditione, si Religionem ingrediatur, acquiritur statim post ingressum bona fide factum, etiam si postea exeat ex justa causa? tom. 6. tr. 8. res. 50. p. 414
Legatum quo pacto Fratribus Minoribus relinqui possit? t. 2. tr. 1. r. 32. p. 16
Legatum annuum relictum Fratribus Minoribus pro infirmaria an sit validum? tomo septimo, tract. 1. resolut. 233. pag. 149
Legatum annuum relictum Fratribus Minoribus pro fabrica Templi, vel Sacelli, aut pro vestimentis & ornamentis Ecclesiæ, & Sacristiæ, an sit validum? ibid. §. Notandum est.
Et quid, si relinquatur pro studio, & emendis libris? ibidem §. Qui etiam.
Legatum annuum relictum dictis Fratribus, si non attingat spatium decem annorum, valet? ibidem §. Nota secundo.
Legatum relictum à testatore in favorem Fratrum Minorum, quando potest valere, & sub qua forma verborum debet concipi à testatore? ibid. §. Nota tertio.
Legatum relictum ad vitam alicujus Fratris an sit validum? ibid. §. Sed difficultas.
Legatum an fieri possit alicui Religioso cum conditione, ut nihil acquiratur Monasterio? tom. 7. tract. 1. resolut. 235. pag. 150
Et verba illa, *ut nihil Monasterio acquiratur*, intelliguntur, ut cum licentia Superioris illud Legatum in usus licitos, & honestos convertatur. ibid. §. Notandum est.
Et si Superior non daret licentiam, ista sola denegatio licentiæ Superioris facit, ut legatum resolvatur? ibid. §. Nota etiam.
Legatum an possit commutari ab Episcopo in æquale, vel majus? t. 6. tr. 9. r. 64. p. 479
Legatum pro ornamentis, & fabrica Ecclesiæ an possit commutari ab Episcopo in celebratione Missarum? ibidem §. Ex his.
Legatum pro fabrica Ecclesiæ relictum potest expendi pro ornamentis, & aliis cultui divino necessariis? t. 6. tr. 8. r. 45. §. Nota secundo. p. 411
Legatum pium an censeatur, si Pater in suo ultimo testamento reliquit hæredem filium cum onere solvendi quotannis tot aureos sorori suæ Moniali? tom. 7. tract. 1. res. 328. pag. 145
Legatum relictum sub conditione, si non nupserit, vel si Religionem non ingrediatur, an sit validum in foro conscientiæ, ita ut si legatarius nubat, vel Religionem ingrediatur, possit consequi tale legatum? tom. 6. tr. 8. res. 42. pag. 410
Legatum ad pias causas an valeat, si hæreditas adita non sit? t. 6. tr. 8. r. 32. p. 405
Legata ad pias causas in testamento relicta debentur, etsi quoad hæredis institutionem aliquo defectu laborent? t. 6. tr. 8. r. 34. p. 406
Legatum Ecclesiæ relictum dicitur ad pias causas? tom. 6. tr. 8. r. 37. §. Sed ego. pag. 407
Enumerantur sigillatim omnia, quæ ad piam causam reducuntur: ubi pro praxi multi & diversi casus? t. 6. tr. 8. res. 38. pag. 407
Legatorum piorum exequutio ad quem judicem pertineat? t. 6. tr. 8. r. 39. p. 408
Legatum Missarum pro animabus Purgatorii an solvere excusetur hæres constitutus in gravi necessitate? t. 6. tr. 8. r. 58. p. 422
Legata pia an implenda sint intra annum, si fieri possit? t. 6. tr. 9. r. 43. p. 471
Legatum pro celebrandis Missis in omnibus Altaribus Privilegiatis alicujus loci, an comprehendat erecta post illud? t. 4. tr. 1. r. 22. p. 15
Legatum relictum generaliter pro virginibus dotandis non solum nubentibus, sed etiam intrantibus Religionem distribui potest? t. 6. tr. 8. r. 46. p. 412
Legatum factum puellis, ut nubant, an debeatur, si aliqua dotem habeat, sed non sufficientem? Ubi plura notatu digna pro virginibus circa hanc legati materiam? t. 6. tr. 8. r. 44. p. 410
Legatum relictum pro orphanis maritandis an possit distribui habentibus Patres, pauperes, & inutiles? t. 6. tr. 8. r. 45. p. 411
Legatum relictum pro maritagio virginum alicujus civitatis an possint consequi puellæ expositæ in illa civitate? t. 6. tr. 8. r. 47. p. 412
Et in concursu hujus legati quæ præferenda sit, originaria, an exposita? ibid. §. Itaque.
Legatum pro dote relictum fœminæ pauperi, debetur etiam si illa suo labore vivere possit? tomo sexto, tractat. octavo, resolution. 41. §. Quinto, in fine. pagina 409
Legatum pro dotandis puellis potest dari puellæ jam nuptæ sine dote, vel cum modica dote; secus autem si legatum esset relictum pro virginibus maritandis? ibidem §. Septimo.
Legatum factum pro maritagio puellarum potest dari puellæ, quæ habet aliquam dotem, sed non juxta eius conditionem & notabilitatem? ibidem in fine dicti §. &c. pag. 409
Legatum factum pro maritandis puellis pauperibus, debetur etiam viduis mulieribus pauperibus? t. 6. tr. 8. res. 41. §. Quarto. pag. 409
Legatum viduæ non amittit, si vidua Religionem ingrediatur? tom. 6. tract. 8. resolution. 54. §. Notandum. pagina 420
Legatum pro viduis an dari possit cælibi & pauperi? t. 6. tr. 8. res. 48. p. 412
Legatum distribuendum inter viduas pauperes an possit dari mulieribus habentibus viros inutiles? tom. 6. tr. 8. res. 45. §. Sed contrarium. p. 411
Legatum pro maritandis puellis dari potest etiam viduis, quando nullæ sint puellæ ætate nubiles, quibus legatum possit dari? ibid. §. Notandum.
Legata incerta ratione incertitudinis personæ in foro conscientiæ, an debeant inter legatarios dividi ab hærede, si in id consentiant? tomo sexto, tract. 8. resolution. 51. pagina 415
Vbi quid, si fuerit factum legatum Ecclesiæ S. Mariæ, aut alterius Sancti, & in eodem loco sint plures Ecclesiæ ejusdem nominis, quomodo sit solvendum, & cui? ibid. §. Notandum est.
Legatum incertum ex parte legatarii an valeat? Et quid, si sit pium? tomo sexto, tractat. octavo, resolution. 52. pagina 416
Legatum relictum sub conditione dummodo studeat legibus, non est necesse fieri Doctorem? t. 6. tr. 8. res. 50. §. Nota tamen. p. 415
Legatum relictum pro liberatione incarceratorum quolibet anno potest expendi in impediendo, ne quis in carcerem detrudatur, quando certum est proximè detrudendum, nisi legato illi subveniatur? tom. 6. tr. 8. r. 45. §. Nota tertio. p. 411
Legatum factum naturalibus, verbi gratia, Panormi, potest dari his, qui ibi habitaverunt decennio, licet aliunde sint oriundi, si non constat de animo non habitandi ibi perpetuo. ibid. §. Nota quinto. p. 412
Legatum relictum pauperibus, licet dandum sit pauperibus loci testatoris, nisi testator reliquerit hæredi facultatem eligendi pauperes quos voluerit? Probabile est tamen posse simpliciter dari pauperibus extra Patriam? ibid. §. Nota sexto.
Legatum post quatuor menses largiendum pauperibus potest distribui ante diem, & tempus designatum? ibid. §. Nota quarto.
Legata certo die præstanda secundum dispositionem testatoris non possunt ante illum præstari? t. 6. tr. 8. r. 41. §. Primo. p. 409

Legatum

Legatum relictum tali anno, & tempore, debetur in fine anni. Fallit tamen si est relictum piæ causæ? t.6. tr.8. r.41. §. Secundo. p.409
Legatum generice relictum intelligitur de minori re vel summa. Sed fallit, si relinquatur pro pia causa, nisi obstaret testatoris paupertas? ibid. §. Tertio.
Legatum factum consanguineæ pauperi debet dari pauperiori. ibid. §. Quinto.
Legata an debeant solvi legatariis juxta ordinem, quo solvuntur debita, an vero secundum prioritatem, dignitatem, & pietatem? tomo sexto, tract.9. resolution.39. pagina 470
Legatum distribuendum pauperibus an possit in unum distribui, vel si uni tantum pauperi potest dividi inter duos? tomo quarto, tractat.7. resolution.62. & 63. pag.309. & 310
Legatum 200. aurei relictum uni Monasterio ad libitum executoris an possit dari illi Monasterio cui executor debet 100. aureos cum pacto, ut illos sibi remittat? t.6. tr.8. r.56. p.421
Idem est de illo, qui debebat famulæ, quæ illi servivit 50. ducatorum & ex alia parte tenebatur ex vi Legati distribuere 100. ducatos pro maritandis puellis, an possit cum famula inire pactum quod remittat ei, quod debet, & ipse applicavit ei dictum Legatum, quando nupserit? ibidem.
Legato equo, cui competat illum inter multos eligere, hæredi an Legatario? tomo sexto, tract.8. resolut.114. pagina 451
Legatum Immobilium nomine an veniat pecunia destinata ad rei immobilis emptionem? ibid. §.17. p.452
Et quid de legato non existentis? ibid. in fine.
Legata res, cui pereat ante traditionem? tom.6. tractat.8. ref.114. pag.451
Legatarius an possit uti compensatione occulta de sibi relicto in testamento minus solemni? tom.6. tract.8. resol.57. §. Tertio. p.421
Vide *Testamentum, Executor testamenti, Eleemosyna.*
Legatum impositum hæredibus infrascriptis, an transmittat obligationem ad successores? tomo secundo, tract.1. ref.17. pag.8
Legatum relictum meretrici, ut ad frugem melioris vitæ redeat, an censeatur pium? tom.6. tractat. 8. resolution.39. pag.408
Legatum relictum sub conditione si aliquis efficiatur Religiosus, an possit consequi, si aliquis efficiatur Eques Militensis? tomo octavo, tractat. 1. resolution. 11. §. 10. pagina 8
Si Legatum fœmina repudiavit ad finem obtinendi dispensationem ob paupertatem, an valeat talis dispensatio, &c. tom.3. tr.2. r.141. p.265
Qui legatum sperat, an possit illud renunciare in quacumque quantitate absque insinuatione? tom.6. tr.7. ref.97. §.3. p.361

Legatus à Latere.

Legati dispensatio data sine causa an sit valida? t.3. tr.2. ref.39. §.3. p.197
Legati Summi Pontificis an Inquisitori subsint? tom.5. tr.10. r.5. per totam. p.421
Legati potestas ad dispensandum an sit ordinaria, vel delegata? Vbi an possit Legatus eam delegare? t.3. tr.2. ref.26. §.10. p.190
Si ad Legatum est facilis recursus, & difficilis ad Pontificem, an Episcopus possit in casu valde raro aliquando dispensare in impedimentis matrimonii? t.3.tr.2..r.129. §.10. & 11. p.255
Si Legatum adire potest impeditus adire Papam pro absolutione reservata Papæ, an teneatur adire prædictum Legatum, vel possit absolvi ab Episcopo? tom.5. tr.1.r.196. §.13. p.114
Legatum se esse Cardinali dicenti creditur, circa ordinariam potestatem, etiamsi literas legationis non ostendat? t.9. tr.7. r.69. §.3. p.401
Legatus in sua provincia an possit dispensare in votis, suspensionibus, & irregularitatibus, cum scholaribus, Mercatoribus, Medicis, Prætoribus, & similibus alienigenis, & forensibus omnibus, qui firmum domicilium non habent, vel tantum cum perpetuo ibi mansuris? t.3. tr.3. r.13. §.2. p.304
Legatus natus an possit exercere jurisdictionem in Regulares exemptos? tomo nono, tractat.2. resolution.315. §.1. pag.256
Legatus Cardinalis quamcumque amplissimam potestatem habens conferendi beneficia, non potest conferre vacantia per obitum familiaris Papæ, vel Cardinalis? t.9. tr.7. r.24. §.3. p.385
Legatus Cardinalis à latere, si sit judex, an possit recusari in aliqua causa? tomo nono, tractat.7. resolution.65. §.1. pag.400
Vide verb. *Ordinarius.* tom.2
Item verb. *Dispensare.* tom.4
Item verb. *Condere.* tom.6
Item verb. *Ejicere, Impeditus, Iurisdictio, Ius.* tom.5

Legendum.

Legendi libros prohibitos donec expurgentur, an Episcopus, vel inquisitores licentiam præbere possint? tom.3. tract.3. ref.84. §.1. & seqq. p.347. Vbi alia multa pro lectione librorum prohibitorum, & aliorum continentium propositiones hæresim sapientes, male sonantes, temerarias, scandalosas, duo contra bonos mores, & res lascivas, &c.
Legendi libros hæreticorum an Inquisitores licentiam præbere possint? tomo quinto, tract.10. resolut.138. §.1. pag.468
Ubi, quod solus Pontifex talem licentiam præbere potest, unde neque Collegium Cardinalium Sede Apostolica vacante prædictam licentiam præbere potest.
Si ad legendos libros ab Inquisitoribus prohibitos aliquis sit privilegiatus ab Inquisitoribus in Regno Siciliæ, an possit uti hoc privilegio in alio territorio, verbi gratia in Regno Castellæ? tomo quinto, tract. 10. resol.141. per totam. p.469

Legens.

Legens Adonem Marini, an sit denunciandus S. Officio? t.5. tr.9. r.99. §.1. p.418
Legentes Religiosi ad mensam, an possint ante lectionem aliquid cibi sumere? Et an hoc non solum in modica quantitate, sed in magna? tomo quarto, tract.6. resolut.102. §.2. p.259
Et quid, si nullam habeant necessitatem? t.4. tr.6. r.108. §.1. pag.261
Legentes libros prohibitos ab Inquisitoribus, etiamsi hæresim non contineant, peccant, & in censuram incurrunt? tomo quinto, tractat. decimo, resol.144. §.18. in fine. pagina 472
Legentes, & retinentes libros, & Codices Talmudicos, Cabalisticos, & alios nefarios, &c. an puniendi sint arbitrio Inquisitorum? t.5. tr.12.r.6. §.5. p.506
De legentibus, & retinentibus libros hæreticorum, Necromanticorum Pentacula, & libros Astrologiæ judiciariæ, & alios libros prohibitos, etiamsi non sint libri hæreticorum, an possint puniri ab Inquisitoribus? t.5. tr.12.r.6. per totam. p.505

Legere.

Qui legere scit Italicè, non autem Latinè, an possit ab Episcopo initiari prima Tonsura? tom.2. tr.5. ref.72. §.1. pag.299

Legere libros hæreticorum an Inquisitores possint ? t.5. tr.10. r.137. §.1. p.467
Ubi, quod Urbanus VIII. derogavit omnes licentias legendi libros hæreticos, & omnes alios prohibitos, & hodie hanc potestatem solum Sacra Congregatio concedit. §. 4. p.468
Legere libros prohibitos an quis possit securus, quod nocumentum non accipiet ex eorum lectura ? t.5. tr.10. resol.243. §. 1. p.470
Vt legeret librum hæreticum, si quis mandavit famulo, ut ipsum audiat, an incurrat censuram prolatam contra legentes libros Hæreticorum ? tom.9. tract.7. resol. 107. §. 5. pag.419
Si quis legerit unam paginam libri hæretici, an possit illum Confessarius absolvere, & quid, si legantur duæ, vel tres lineæ, in quibus legens certo novit contineri hæresim ? tom.5. tract.10. resol. 146. §. 2. & sequentibus. pag.473
Legi an possint sine incursione excommunicationis libri hæreticorum, si unum, aut alterum contineant errorem ? Et ille omnino deleatur ? tom.5. tract.10. r.145. §.5. pag.473
Et quid, si diversi sint tomi ejusdem authoris hæretici, & unus tantum hæresim contineat ; reliqui vero non contineant hæresim, an solum ille, qui hæresim continet sit prohibitus sub censura in Bulla Cœnæ Domini ? ibidem §. 6
Si non legunt Superiores Regulares decreta Vrbani VIII. de celebratione Missarum temporibus statutis, sed post aliquos dies, an incidant in pœnas dicti decreti ? tom.7. tr.1. r.18. §.1. p.13
Idem est de alia Constitutione Vrbani VIII. de observatione bullarum pertinentium ad S. Officium Inquisitionis ? ibidem §. 2
Vide verb. *Epistola, Evangelium, Lector.* tom.2
Item verb. *Bulla Cœna, Bulla Cruciata, Episcopus, Generalis, Lector.* tom.5
Item verb. *Concio, liber.* tom.7
Item verb. *Litera.* tom.8
Item verb. *Liber, Litera.* tom.9

Appendix ad aliquas paucas quæstiones pertinentes ad hoc verbum, Legens, Legere.

Legens libros hæreticos an possit absolvi à censuris virtute Bullæ Cruciatæ ? tom.4. tract.3. resol. 42. §. Sed etiam. pag.87
Legens libros hæreticos ob parvitatem materiæ, an incidat in censuras Bullæ Cœnæ, & debeat ab illis absolvi virtute Bullæ Cruciatæ ; & quænam parvitas materiæ dicatur ? t.4. tr.3. r.42. p.87
Legens librum Hæretici, qui non tractat de Religione, neque continet multas hæreses, sed unam tantum, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ita ut per Bullam Cruciatam sit absolvendus ? tom. 4. tract. 3. resol.43. pag.88
Et quid, si aliquis legeret librum Catholici cum commentariis Hæreticorum ? tomo quarto, tract.3. resolut.46. pagina 89
Legens librum hæreticum non per seipsum, sed per alium an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, itaut per Bullam Cruciatæ sit absolvendus ? tom.4. tract. 3. res.44. pag.88
Legens ex mandato Domini librum hæreticum an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, itaut sit absolvendus per Bullam Cruciatæ ? ibid. §. Incurret vero.
Et quid, si fuerit compulsus ? ibid. §. Nota vero.
Legens epistolam missivam alicujus Hæretici, in qua aliquam hæresim docet, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, itaut egeat Bullæ Cruciatæ pro absolutione ? t.4. tr.3. r.45. p.88
Legens libros hæreticos in Gallia, Anglia, & aliis Provinciis, ubi Bulla Cœnæ non est recepta, an hoc non obstante incidat in excommunicationem, & egeat Bulla Cruciatæ pro absolutione ? tom.4. tract.3. resolut.48. pag.89
Legens Idiota librum hæreticum Latina lingua compositum, quam ipse nullo modo intelligit, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, itaut per Bullam Cruciatæ sit absolvendus ? tomo quarto, tract.3. resolut.47. pag.89

Legislator.

Legislator in justa dispensatione secum utendo, an peccet gravius, quam subditus ? tomo tertio, tract.2. resol.12. §. 1. pag.182
Legislator in tali casu an peccet duplici titulo, uno eam non revocando dum potest, altero ea utendo ? ibid.
Si legislator dispensat in aliqua lege sua, si dispensatio non est debita, sed gratia, an possit imponere aliquod onus ei, cum quo dispensatur ? tomo tertio, tractatu secundo, resolution. 38. §. primo & sequentibus. pagina 196
Quantumcumque legislator velit ad mortale obligare, si materia est exigua, & levis, attentis circumstantiis, non obligavit ad mortale ? tom.8. tractat. 4. resol.12. §. 2. pag.52
Legislatorem non posse in materia levi obligationem gravem imponere certum est, licet velit, & intendat ? t.7. tr.1. r.131. §.4. p.91
Cum legislatores Ecclesiastici possint obligare, & soleant comminari spiritualem pœnam, quando in conscientia obligare volunt, si tantum tamen temporalem pœnam statuant videtur iudicium esse, quod ad eam tantum obligare velint ? tomo sexto, tract.1. resolution. 77. §. 3. pag.55
Legislatoris mens, & finis legis colligitur ex ejus proœmio ? tomo nono, tractat. septimo, resolution. 97. §.7. pagina 413
Vide verb. *Dispensare.* tom.4
Item verb. *Consensus, Pœna.* tom.6
Item verb. *Lex, Materia.* tom.7
Item verb. *Contemptus.* tom.8

Legitima.

Legitimam filiorum gratuitis donationibus, vel minuendo onerosis, sed fictis contractibus gravando Pater, aut mater, an peccet mortaliter ? tom.6. tract.3. r.208. §.1. pag. 239
In legitimam an computentur bona Patris, donata filio in titulum patrimonii ad Ordines, an veniant in divisionem bonorum cum aliis fratribus ? tom.6. tr.7. res.42. per tot. pag.332
Vide verb. *Alienare, Expensa, Inofficiosum.* tom.6
Item verb. *Filius,* tom.7

Legitimare.

Vide verb. *Filius.* tom.9

Legitimatio.

Legitimatio an possit fieri à Principe de filio laico Clerici ? t.9. tr.2. r.313. p.256
Vide verb. *Legitimatus.* tom.3

Legitimatus.

Vt legitimatus succedat etiam ad temporalia, an Pontifex possit in radice matrimonii dispensare ? tomo tertio, tractat. primo, resolution. 87. §. 1. pagina 116. Ubi alia pro intelligentia dictæ legitimationis, & radice matrimonii.

Legitimatus à Rege, si intret in Religionem, non censetur legitimatus ad Officia Ordinis. tom.7. tr.1. resol.284. §.3. p.189
Legitimatus per subsequens matrimonium, potest eligi in Episcopum, Cardinalem, & Papam. tom.7. tr.1. resol.287. §.6. p.197
De Legitimitate dubitans an censeri debeat irregularis? tom.5. tr.5. r.44. p.225
Vide verb. *Dispensare.* tom.2

Legitimum.

Vide verb. *Consuetudo.* tom.9

Lenitas.

Vide verb. *Defectus.* tom.5

Lenocinium.

Si ad lenocinium confessarius solicitet in confessione Pœnitentem, an sit denunciandus? tom.5. tract.9. resol.74. per totam. pag.408

Lepra.

Si lepra adest, an sit veniale accedere ad Eucharistiam suscipiendam? t.2. tr.2.r.51.§.3. p.187
Vide verb. *Coniux.* tom.2
Item verbum. *Separatio.* tom.9

Leuca.

Vide verbum. *Distantia.* tom.2

Leve.

Si leve sit dumtaxat damnum, & incommodum nostrum, an teneamur ad correctionem proximi? tom.7. tract.4. resol.18. §.1. pag.288
Quando levis est transgressio voti pœnalis, non incurritur pœna. t.6. tr.4.r.68. §.3. p.271
Vide verb. *Denunciare, Parvitas materiæ, Præceptum, Suspicio.* tom.5
Item verb. *Caupones, Conductor, Culpa, Depositarius, Nauta, Parvitas materiæ, Stabularius.* tom.6
Item verb. *Causa, Materia, Parvitas, Res.* tom.7
Item verb. *Confessarius, Culpa, Detractio, Excessus, Legislator, Materia, Obligare, Præceptum, Prælatus Regularis, Quantitas, Recitare, Suspicari.* tom.8

Levior.

Leviora alterius generis, licet non sint de levibus comestibilibus, & ad devotionem pertinentibus, concessis in Bulla Clem. VIII. de largitione munerum, an Religiosus possit dare? tom.7. tract.3. resolution.11. §.1. pagina 253

Levissimum.

Vide verb. *Leve* cum omnibus suis notationibus. tom.5. 6.7. & 8.

Levitas.

Levitas in vovendo an præstet sufficientem causam dispensationi, etiam si ita vovens non habeat difficultatem exequendi votum? tomo tertio, tractatu secundo, resol.80. §.1. pagina 226

Levita.

Levitæ, domos, urbes, & alia bona possiderunt, & titulo eleemosynæ. tom.9. tr.3.r.2. §.3. p.306.
Et erant aliis omnibus ditiores. ibidem.

Lex.

Quando obliget præceptum Fidei? tom.6. tr.1.tactu primo, resol.1. pag.1
Quo tempore obliget præceptum Spei? tom.6. tract.1. resol.2. pag.1.
Quo tempore obliget præceptum dilectionis Dei. tom.6. tract.1. resol.3. p.2
An hodie explicita Fides Incarnationis Christi, & SS. Trinitatis sit adultis necessarium medium ad salutem? t.6. tr.1.resol.4. p.3
An fideles Ordinarii teneantur explicite scire, & credere Mysterium Circuncisionis Christi, adventum Magorum, missionis Spiritus Sancti, Communionis Sanctorum, & omnia Ecclesiæ Sacramenta? tom.6. tr.1. resol.5. §.1.2. & 3. p.3
Et an obligentur fideles scire, & credere explicite Matrem Dei Virginem post partum, ac perpetuo mansisse? Et creationem mundi esse in tempore, & non ab æterno? ibidem. §.4
Et an peccent mortaliter, vel tantum venialiter, adulti, Symboli Apostolici formam sub verbis præceptis memoria non tenentes? ibid. §.5. &c.
Idem est de Decalago, & oratione Domini, de *Ave maria*, dummodo eorum substantiam sciant, & intelligant. Et quid, si nesciant se signare signo Crucis? ibidem in dicto §.5
Multi licet sciant quoad substantiam Symbolum, Decalogum, & orationem Dominicam, nesciunt tamen memoriter, & eo ordine, quo proponuntur addiscenda, quæritur an peccent mortaliter? tom.6. tractatu primo, resolution.6. pag.4
An detur præceptum, ut memoria teneamus Orationem Dominicam: & quid de *Salve Regina*, & Salutatione Angelica? Et cursim docetur, quod nullum datur præceptum nec naturale, nec Divinum, nec etiam Ecclesiasticum de oratione vocali privata. tom.6. tract.1. resol.7. pag.4
Et quid est sentiendum de consuetudine salutandi Virginem, quando publicum signum datur in principio noctis, an tunc cadat sub peccato saltem veniali talis oratio, & Salutatio? ibid. §. ult.
An omnia quæ habentur in jure Canonico obligent, & habeant vim legis? Et notatur, quod Præcepta Conciliorum Provincialium obligabunt Provinciam, ad quam spectant testimonia de rigore Patrum, quæ non sunt leges obligatoriæ. t.6. tr.1.r.8. p.5
An Decretum Gratiani habeat vim legis? tom.6. tract.1. resol.9. pag.5
An leges Pontificiæ ut obligent, necesse sit, ut promulgentur in singulis Diœcesibus & Provinciis? t.6. tr.1. r.10. & in pluribus aliis eius not. latissime. p.6
Et an Pontificiæ leges statim post duos menses à publicatione Romæ facta, totam obligent Ecclesiam, neque necessaria sit publicatio in singulis Provinciis, & Diœcesibus? ibidem.
Et deciditurleges Pontificias usu, atque consuetudine receptas, (ut est Bulla Cœnæ, & similes constitutiones contentæ in Decreto,) & cæteras non indigere promulgatione facta in Provincia. ibid. sub finem.
An leges Pontificiæ non obligent, nisi post duos menses à promulgatione facta, quamvis aliquis sciat statim suam promulgationem. t.6. tr.1.r.12. p.8
Et notatur doctrinam huius quæstionis admittendam esse in Legibus Principum Supremorum, secus autem si lex feratur ab aliquo Magistratu qui habet in sua gubernatione Superiorem, ut Episcopus, nam tunc statim ex ipso tempore promulgationis obligat. ibidem.
Et notatur, quod S. D. N. Vrbanus VIII. in Bulla incipiens *Romanus Pontifex*, die 5. Iunii 1641. damnat

omnia præiudicialia contra Immunitatem Ecclesiasticam, etiam sub prætextu, quod Bullæ Pontificiæ non fuerint publicatæ, vel usu receptæ. tom. 6. tract. 1. resol. 13. §. ult. &c.

An Episcopi teneantur in suis Diœcesibus leges Pontificias publicari, & observari facere? tom. 6. tract. 1. resol. 14. pagina 10

Et si Ordinarii non curent de hoc, an nihilominus unusquisque obligetur ad leges Pontificias observandas, modo maior pars illius Provinciæ illas sciat, & accipiat, alias non obligare, nisi à populo acceptentur, & Romæ publicatas non ubique obligare. ibidem.

Sed contrarium docetur in §. ult. r. 15. p. 11

An Episcopi, & Principes excusentur, si non curent, ut leges promulgentur, & recipiantur? tom. 6. tract. 1. resol. 16. pag. 11

Et ex doctrina huius quæstionis patet Episcopos, & Principes, qui hoc tempore vivunt, & quorum antecessores non receperunt Concilium Tridentinum, aut Bullam Cœnæ Domini, liberos esse in conscientia, & multo magis eorum subditos. ibid. &c.

An Archiepiscopus, vel Episcopus possit dispensare, aut revocare leges in Concilio Provinciali latas? Et quid si illa acta Concilii sint à Pontifice confirmata? t. 6. tr. 1. resol. 17. p. 11

Et infertur Archiepiscopum, & alios Episcopos suffraganeos tamquam inferiores teneri legibus, & Decretis Synodi Provincialis, etiam quoad vim coactivam, nec posse in illis dispensare, nisi quatenus illis permissum vel concessum est, &c. ibidem §. 7. pagina 12

An Episcopi possint condere leges Ecclesiasticas in sua Diœcesi? Ex quo infertur an Generales Religionum, quæ à Summo Pontifice sunt approbatæ, possint quoque condere leges? tom. 6. tractatu primo, resol. 18. à §. 1. ad 7. inclusivè, p. 12

Et utrum Episcopi hanc potestatem condendi leges habeant immediate à Christo, an vero illam habeant à Pontifice? Cuius difficultatis solutio ex resolutione illius quæstionis, qua petitur. Quo jure Episcopi sint Superiores Sacerdotibus quoad jurisdictionem? &c. ibidem §. 8. pag. 13

Et an Episcopus egeat consensu Capituli, Clerici, aut populi ut ferat leges? Idem est de institutione Festi. ibidem §. 10. & seqq. & signanter. §. 15. & 16

Et idem quod dictum est de Episcopis, dicendum etiam est de Patriarchis, Archiepiscopis, Abbatibus sæcularibus habentibus jurisdictionem Episcopalem. &c. ibidem §. 13. & 14

Et idem dicendum est de Cardinalibus respectu Ecclesiarum suorum titulorum, de Legato, Summo Præsule, seu Nuntio Apostolico in sua Provincia, &c. ibid. §. 18. & 19. pag. 14

An Capitulum Sede vacante habeat potestatem condendi leges pro tota Diœcesi? tom. 6. tractatu primo, resol. 19. pagina 14

Et an possit leges latas à suo Prædecessore abrogare? ibidem §. 13. &c.

Et an Capitulum Sede vacante Ecclesiæ Cathedralis, etiam vivente Episcopo, possit absque eo consensu leges, & statuta ferre obligantia suos Capitulares in suis, quæ pertinent ad rectam, & ordinariam gubernationem? ibid. §. 14

An potestas legislativa Ecclesiastica sit fœminis delegabilis? t. 6. tract. 1. r. 20. p. 15

Et quæritur, si Regnum aliquod, vel Principatus pertineat ad Reginam, eaque nubat, ad quem pertineat leges condere? ibid. §. 6. & seqq.

An Declarationes Illustrissimorum Cardinalium habeant vim legis? t. 6. tr. 1. r. 21. & in multis aliis eius not. p. 16

An Declarationes Congregationis Cardinalium sint decisivæ? t. 6. tr. 1. r. 22. p. 16

An Decisiones Cardinalium sint tantum doctrinales, etiam si emanaverint facto verbo cum Sanctissimo Pontifice? tom. 6. tract. 1. resolution. 23. & in plurimis aliis eius not. pag. 17

An authentica forma alicuius Declarationis Sacræ Congregationis conferat ei vim legis, generaliter obligantis in utroque foro? tom. 6. tract. 1. resol. 24. & in aliis eius not. p. 19

An Bulla Sanctissimi Domini nostri Vrbani VIII. die 28. Ianuarii 1628. edita contra Monetarios, extendatur ad commorantes in Regno Siciliæ, Sardiniæ, & Corsicæ? tomo sexto, tractatu primo, resolut. 25. pagina 20

An omnia vivæ vocis Oracula annullentur per Constitutionem Gregor. XV. & Vrbani VIII. die 28. Decembris 1631. tomo sexto, tractatu primo, resol. 26. pag. 20

An clausis oculis standum sit decretis Pontificiis? tom. 6. tract. 1. resol. 27. p. 21

Et deducitur Rubricas Missalis alias esse præceptivas, alias vero tantum esse doctrinales. Et deciditur præceptum Concilii Tridentini de susceptione Confirmationis ante Ordines obligare sub mortali, tam eum, qui recipit, quam Episcopum, qui confert. ibidem, §. 4. &c.

An verba imperativa posita in aliquo Canone, Bulla, seu Decreto Pontificio, & Conciliorum obligent ad peccatum mortale? tom. 6. tract. 1. resol. 28. p. 20. & in plurimus aliis eius not. latissime. p. 21

Et quid circa hoc de consuetudine Religionis? t. 6. tr. 1. resol. 29. §. 3. p. 22

Et an verba, *Iubeo*, *Mando*, importent præceptum grave? Et quid de verbo *Oportet*? ibid. §. 4. &c.

Et an quoties verba legis intelligi possunt de obligatione veniali, non debeant extendi ad mortale? ibidem §. 5. &c.

An lex prohibens, si utatur verbo *Non possit*, reddat actum non solum illicitum, sed etiam invalidum? t. 6. tr. 1. r. 30. & in aliis eius not. p. 22

Et inter alia exempla, quæ pro firmanda doctrina huius quæstionis adducuntur, tandem deducitur; an non confirmatus tenens alium in confirmatione cognationem contrahat? ibidem, §. 4. & in aliis eius not.

Et etiam infertur, an Sacerdos, qui virtute Cruciatæ non potest absolvere, nisi satisfacta parte, absolutio sit illicita, sed non invalida. ibidem, §. 5. & in aliis eius not.

An Regulæ Cancellariæ obligent in omnibus Provinciis, & in foro conscientiæ? tom. 6. tract. 1. resolut. 31. & in aliis eius not. pag. 24

Et quid de Stylo Curiæ, an obliget, & imponat necessitatem, ut in aliis Curis, & Tribunalibus Ecclesiasticis observetur? ibidem, §. secundo, & in plurimis aliis eius not.

Et an Regulæ Cancellariæ non sint proprie leges, ideo spirent, mortuo Pontifice, donec à Successore confirmentur, ita ut Ordinarii possint conferre Beneficia vacantia etiam in mensibus Pontifici reservatis, dum huiusmodi Regulæ fuerint à Successore confirmatæ. ibidem §. 1. post medium.

In Ecclesiis Cathedralibus, in quibus adsunt Statuta de puritate sanguinis, an expositi sint admittendi, etiam si Statuta de puritate juramentum, & sufficientem informationem explicent? tom. 6. tract. 1. resolution. 32. pag. 25

Et asseritur expositos pro legitimis esse habendos ad omnes Ordines, & beneficia, neque ulla Pontificis, aut Episcopi dispensatione indigere. ibid. signanter. §. 11. & 12

An si duæ pœnæ in diversis legibus ipso facto incurrendæ appositæ

dæ appositæ sunt eidem delicto, utraque à delinquente incurratur? tom. 6. tractatu primo, resolution. 33. pagina 27

Et pro praxi huius quæstionis aliquæ assignantur in textu huius resolution. ex quibus deducitur legem pœnalem posteriorem corrigere pœnam prioris, & hoc intelligitur, quando utraque lex emanat ab eodem legislatore, secus vero, si emanat à diversis. ibid. §. ult. Sed lege eam per totam.

An in Bullis Pontificiis, & Decretis Sacræ Congregationis sub nomine privationis graduum, & dignitatum intelligantur comprehensi Concionatores, Lectores, Confessores, Magistri Novitiorum, Ministri, Consultores, &c. tom. 6. tractatu primo, resolution. 34. p. 28

Et notatur dictas pœnas non incutri ante sententiam judicis declaratoriam. ibid. §. ult. &c.

An qui fecit opus, cui imponitur pœna inhabilitatis statim illam incurrat ante judicis sententiam? t. 6. tract. 1. resol. 35. & in aliis eius not. p. 29.

Et docetur Scholasticis in Academiis, qui violantes præceptum, vel statutum illarum incurrunt inhabilitatem, posse dare suffragium ad Cathedram, si delictum est occultum, quia in dicta inhabilitate non incurritur nisi post judicis sententiam. ibidem §. 2. post medium.

An qui per legem pœnalem, ipso facto voce activa, & passiva privatur, teneatur in conscientia hanc pœnam subire judicis sententiam, & condemnationem? t. 6. tr. 1. resol. 36. pag. 29

Et notatur, stando in opinione affirmativa, eum non teneri privare se voce activa, & passiva, quoties hoc nequit facere sine infamia, etiamsi in lege habeatur delinquentem incurrere talem pœnam non expectata ulla sententia. ibidem §. ult.

An si in jure, vel aliqua Bulla inferatur pœna privationis vocis, debeat intelligi tam de activa, quam de passiva? tomo sexto, tractatu primo, resolution. 37. pagina 29

An aliqua ignorantia secundum se lethalis ex gravi, scilicet, negligentia præveniens, excuset à mortali violationem legum humanarum? Unde qui non laborat ignorantia supina, quamvis laboret sufficienter ad inducendum peccatum mortale contra legem naturalem, vel divinam, excusatur à mortali in transgressione legis humanæ. tom. 6. tract. 1. resol. 38. & in plurimis aliis eius not. p. 30

Ex quo sequitur, quod talis verisimiliter non incurrat pœnam legis v. g. excommunicationem, irregularitatem, suspensionem, inhabilitatem ad Officia ratione symoniæ, & similes graves pœnas. ibid. §. 3

Et hoc etiam locum habet in legibus Pontificiis, Conciliorum generalium & in aliis cœtibus, qui leges conducunt, & in legibus Regum, & Potestatuum sæcularium, ibidem.

Et an sub nomine pœnæ non comprehendatur irregularitas, quæ propter solam significationem contrahitur, ex defectu lenitatis, vel natalium, ex bigamia, ex defectu corporis, aut animæ? ibid.

Et an sub nomine pœnæ comprehendantur inhabilitates ut sunt impedimenta matrimonii, & similia? ibid.

Et ex superius propositis infertur, quod Titius ignorans hæresi exterius prolatæ adnexam esse excommunicationem in Bulla Cœnæ contentam, protulit vere hæresim formalem, an illam incurrat, vel possit absolvi à quocumque Confessario? ibidem, §. 7. pagina 31

Et quid, si talis, v. g. sciebat quidem hæresi annexam esse excommunicationem, sed tamen, quando hæresim protulit, oblitus est inculpabiliter illius, aut potius ex naturali inadvertentia, nullo modo ad eam advertitur? ibidem, §. 8. &c.

Et in exemplum duarum prædictarum quæstionum aliæ similes proponuntur in textu huius resol. & in §. 8. post medium & seqq.

Et notatur ad hoc, ut ignorantia sit vincibilis, & culpabilis, non sufficit te ex tuo statu, & Officio obligatum esse aliquid scire, nisi aliquam cognitionem, vel dubitationem, aut scrupulum habeas de tali obligatione. ibidem. §. 12. &c.

Et tandem quæritur, an incidens in casum reservatum ignorans reservationem, possit absolvi ab Ordinario Confessario? ibid. §. 13. & seqq. &c.

An si non constet legem quoad forum conscientiæ esse usu receptam, quis teneatur illam servare? Et quid, si dubium est, an lex sit usu recepta? tomo sexto, tractatu primo, resolution. 39. & in aliis eius notationum. pag. 32

An quando dubium est, si lex excommunicationis, suspensionis, & irregularitatis sit usu recepta, necne, præsumendum sit non esse usu receptam, ut v. g. de Bulla Clem. VIII. de largitione munerum, & Extravag. *Ambitiosæ*, Pauli II. contra alienantes bona Ecclesiastica, & similibus? tomo sexto, tractatu primo, resolution. 40. & in aliis earum notationum. pagina 32

Et idem juris est, si inter authores sint probabiles sententiæ, quibusdam affirmantibus eam esse receptam, aliis contra negantibus, potest enim quis sententiæ negantium adhærere tuta, & salva conscientia. ibidem in fine §. 3.

Et an quando existit æquale dubium, an detur consuetudo sufficiens ad obligandum in foro conscientiæ, partem negantem sequi possumus? tom. 6. tract. 1. resol. 41. in fine. pag. 33

An lex pœnalis, & Ecclesiastica, puta excommunicationis, suspensionis, interdicti, & irregularitatis, obliget sub mortali? tom. 6. tract. 1. resolution. 42. & in aliis eius not. pag. 33

Et notatur, tunc legem sub pœna excommunicationis obligare ad culpam mortalem, quando excommunicatio est comminatoria. ibid. §. 2

An excusentur à mortali Ecclesiastici, & Religiosi, qui agitationibus Taurorum intersunt, contra prohibitionem sub pœna excommunicationis ferendæ? ibidem. §. 1. post medium, &c.

Et quid de Regularibus accedentibus ad Monasteria Monialium sub pœna privationis Officii, & vocis activæ & passivæ? ibidem. §. secundo, post medium, &c.

Leges Synodales Episcoporum an Regulares teneantur observare? tomo sexto, tractatu primo, resolution. 44. pagina 34

Et an sint multi casus in quibus Religiosi etiam exempti tenentur legibus, & sententiis Episcoporum? ibidem §. 2

Et quid quoad Festorum observationem, interdicta, cæteraque censuras, pro quibus ferendis licentiam habent Episcopi, à jure Tridentini? ibidem, in dicto §. 2. &c.

Et quid vero quoad jeiunia ab Episcopo imposita, &c. ibidem.

An peregrini teneantur observare leges, & consuetudines locorum, in quibus reperiuntur? tom. 6. tract. 1. resol. 45. pag. 35

An vagi teneantur servare leges locorum, in quibus reperiuntur? tomo sexto, tractatu primo, resolution. 46. pagina 35

Solent plures aliquando in æstate se transferre ad Civitatem Montis Regalis, quæritur, an teneantur observare leges jeiunii, & Festorum, &c. illius loci? Et quid, quando istæ leges obligent etiam in loco domicilii? tomo sexto, tractatu primo, resolution. 47. pagina 35

Et quid est sentiendum quoad contractus solemnitatem, nam advenæ tenentur servare in contractibus leges, & consuetudines & Statuta loci, in quo contrahunt? ibidem.

An aliquis existens in Civitate Montis Regalis per aliquos dies teneatur observare leges quoad Festa, & jeiunia, quæ hic Panormi observantur? Quod est quærere, an peregrini teneantur observare Festa, & jeiunia proprii domicilii, quæ non observantur in loco, in quo reperiuntur? tom.6. tractatu primo, resolution.48. pagina 36

Et quid est dicendum, si quis ex industria hoc efficeret vel laboret in alio loco, vel ut ibi non jeiunet, sed carnes comedat? Et alia notabilia, & diversi casus sæpius contingentes in praxi inferuntur in textu huius resolution. ibidem.

An Catholici habitantes in terris Hæreticorum præceptis, & legibus Ecclesiæ teneantur? tom.6. tract.1. resolution.49. pag.37

Et inter alia adducitur, an liceat transeuntibus per loca Hæreticorum, comedere carnes diebus Veneris? Et an hoc solum admittatur in casu, quo eis periculum grave immineret vitæ, bonorum, &c. ibid.

An jus Civile obliget in Hispania in casibus, in quibus aliquid non sit definitum in legibus illorum Regnorum? Idem est dicendum de aliis Regnis. tom.6.tr.1. resolution.50. pag.38

Et an aliquis sit puniendus propter transgressionem legum Civilium, si actus non sit contra jus naturale, vel Regni, nec contractus sit irritus, etsi à jure Civili irritatur, si tamen à jure naturali, vel Regni non irritetur? ibidem.

An si Summus Pontifex existeret in aliquo Regno, v. g. Regis Hispaniæ, teneretur vi directiva observare leges illius Regni latas pro bono publico? tom.6. tr.1. resolution.51. pag.38

An Principes teneantur servare suas leges? tom.6. tr.1. resolution.52. pag.38

Et quid, si jurassent servare eas, ut solet tale juramentum exigi à Regibus, & Dominis terrarum, dum accipiunt denuo possessiones earum ibidem, in fine Resolution.

Et difficultas est, an ex vi directiva Principes teneantur servare suas leges, ita ut illas frangendo peccent mortaliter? ibid. §.3. &c.

Et inter alia, quæ ex doctrina supradictæ quæstionis inferuntur, tandem quæritur, an Princeps teneatur stare contractibus à se celebratis cum suis subditis, & aliter faciendo peccet mortaliter? ibid. §. ult. &c.

Et deducitur, quod sepositio scandalo Pontifex Summus non legens Horas Canonicas, non jeiunans, &c. non peccet in hoc. t.6. tr.1. r.53. §.15. & seqq. p.40

Et infertur omnia peccata, quæ à Principe committuntur ob non observationem propriarum legum esse ejusdem speciei. ibid. §.18. & seqq.

Et notatur, quod Princeps Superior non tenetur in conscientia servare Statuta, seu leges municipales Provinciarum sibi subiectarum, quando in illis Provinciis morantur, vel in eis peregrinantur. Et quid, si tale Statutum confirmatum sit ab ipsomet Principe?. ibid. §.21. & seqq.

An Princeps propter publicam necessitatem privatis jus suum auferre possit? tom.6. tractatu primo, resolution.54. pagina 41

Et in dicto casu an teneatur Princeps ad recompensationem? ibid. §.11. & seqq.

Et quid, si prædictum jus tollatur per viam legis generalis, an tunc nulla restitutio fieri debeatur? ibidem. §.15. & seqq. pag.42

Et resolvitur privilegium Immunitatis per legem generalem non tolli. ibidem.

Et infertur, quod Papa valide revocat privilegium per modum contractus onerosi quibusvis personis, quamvis dignitate Pontificali, Imperiali, & Regali præfulgentibus virtute Bullæ Cœnæ Domini, absque ulla restitutione, seu recompensatione. ibid. §.19

Et tandem quæritur, an omnia sint Supremi Principis, hicque possit civibus suis res suas, sive eorum dominium ex plenitudine potestatis pro libito sine ulla causa auferre? ibid. §.20. & seqq.

An ut leges humanæ tam Civiles, quam Pontificiæ obligent, an requiratur consensus, & acceptatio populi? t.6. tr.1.r.55. & in aliis eius not. 1. & 2. p.43

Et cursim explanatur, quando lex dicatur non usu recepta. ibid. in fine §.3.

Et an Bulla Cœnæ, ubi non est usu recepta, obliget in conscientia? ibid. §.4. & in multis aliis eius not.

An qui transgreditur legem ex contemptu, peccet mortaliter? t.6. tr.1. r.56. p.44

An Principes sæculares in suis legibus possint obligare transgressores ad peccatum mortale? tom.6. tract.1. resolution.57. pag.45

Et an peccatum contra legem Ecclesiasticam non sit mortale per se loquendo, sed solum, quando fit ex contemptu legis. ibid. ad medium §.2

Et an sit peccatum mortale non parere legibus civilibus, secluso contemptu? ibid. §.9. p.46

Vnde agnosci possit legem humanam obligare in conscientia, & ad mortale? Et pro praxi huius quæstionis adducuntur aliquæ Regulæ in textu huius resolut. tom.6. tract.1. resol.58. pag.46

Et docetur, quod verba præcepta, quæ obligant in conscientia, quando apponuntur in legibus, & Constitutionibus sunt. *Præcipio, Mando, Prohibeo, Inhibeo, Veto, & Interdico.* Æquipollentia vero præcepta sunt, *Debeant, teneantur, necessario, necesse est, non licet,* & alia similia. Et quid quando præceptum fertur solum per verbum imperativum? ibidem §.1. prope finem & seqq. & in multis aliis eius notationum.

Denique si verba communia sunt, ut *Ordinamus, Statuimus, Præcipimus,* quæritur, an talis constitutio, lex, aut Statutum habeat vim præcepti obligantis ad culpam? ibidem.

Et quid dicendum est de verbo *Oportet,* an inducat obligationem sub culpa? ibidem, §.5. & in multis aliis eius notat.

Et adverte, quod tota doctrina huius resol. est valde notanda, & in promptu tenenda pro praxi, & solutione primæ difficultatis huius resol.

An peccent subditi sine causa non recipientes legem à Principe legitime promulgatam? tom.6. tract.1. resol.59. & 60. p.48

Et quid, si in causa dubii non recipiunt illam? ibid. in §.2. dictæ resol.60

An si lex fuerit acceptata à maiori parte populi, si aliquis illam fregerit, secluso scandalo, peccet mortaliter? t.6. tr.1. resol.61. pag.49

Et quid è contra, si maior pars populi non servet legem, an poterunt alii sine peccato mortali maiori parti conformari, & excusari? ibid. in fine.

Utrum liceat supplicationem super aliqua lege porrigere, & interim suspendere eius obligationem, & illam minime observare? t.6. tr.1. r.62. p.49

Et an si Summus Pontifex, vel Princeps, audita Communitatis supplicatione, tacet, & non respondet, dictæ supplicationi præsumatur consentire, & legis obligationem tollere? ibidem, sub finem. &c.

An lex, ut non obliget, sit necessarius consensus tacitus Principis, ut v. g. cognoscat usu legem non recipi, & tamen tolleret? Et quid circa hoc quoad leges Pontificias? t.6. tr.1. resol.63. p.49

An ut lex per non usum authoritate careat, requiratur certum tempus, & opus sit aliqua præscriptione? tom.6. tractatu primo, resolution.64. p.49

Imo

Imo sciente Principe, & non puniente, cum possit, an sufficiant duo, vel tres actus facti contra legem? ibidem. §. 3. &c.

Si quis in quadam platea Civitatis audivit quoddam Vanum, seu Edictum quæritur, an teneatur illud observare antequam publicetur in aliis plateis, & in tota Civitate diffundatur? t. 6. tr. 1. r. 65. p. 50

Et notatur, quod si legis publicatio in notitiam absentis miraculosè veniat, cum tamen humano modo venire fuerit impossibile, nullo modo obligare ad ejus observationem, quia respectu illius lex non est publicata. ibid. sub finem.

An quando constat de lege, dubium autem est, an in aliquo casu obliget, liceat contra illam facere? tom. 6. tr. 1. res. 66. p. 50

An in casu dubio legis detur locus Epikeiæ? Et quid, si dubitetur alteri legi graviori contrariari? tom. 6. tr. 1. res. 67. pag. 50

An quando dubitatur, an lex obliget ad mortale, vel ad veniale, judicandum sit obligare sub mortale? tom. 6. tr. 1. r. 68. & in aliis ejus not. p. 51

Et an quando quis dubitat de justitia alicujus tributi, teneatur illud solvere? ibid. in fine, &c.

Utrum, quando lex fundatur in præsumptione obliget in conscientia, si præsumptio in aliquo casu particulari deficiat? tom. 6. tractat. 1. resolut. 69. & in aliis ejus notionum. p. 51

Et pro praxi dictæ quæstionis aliqui casus explanantur, sæpè contingentes in praxi.

Utrum, quando cessat finis adæquatus legis in aliquo casu particulari, cesset obligatio legis? Et ex ista Resolutione Confessarii, & Responsores casuum conscientiæ, poterunt multos scrupulos, & difficultates tollere passim contingentes in praxi. t. 6. tr. 1. res. 70. & in plurimis aliis ejus not. p. 51

Ex quo infertur laïcum doctum posse sine peccato disputare cum Hæretico, & Infideli, non obstante hoc prohibente *cap. Inhibemus, de Hæreticis in 6.* quia quando laïcus est doctus, cessat finis illius legis, nempe periculum perversionis, deceptionis, & derisum Mysteriorum. t. 6. tr. 2. r. 71. in fine. p. 53

An lex pure pœnalis in materia gravi obliget in Conscientia? tom. 6. tract. 1. resolut. 73. & in multis aliis ejus not. pag. 53

An pragmatica, quæ in hoc Regno prohibet ferre schopetum, vulgo dictum *scopettone*, sub pœna capitis, obliget sub reatu peccati mortalis? Quod est quærere, an lex prohibens aliquid sub pœna mortis, mutilationis, perpetui carceris, damnationis ad triremes, confiscationis bonorum, aut omissionis multorum bonorum, obliget sub mortali? tom. 6. tr. 1. res. 74. & in multis aliis ejus not. p. 53

Et excusantur à culpa, qui merces vetitas traducũt ex uno Regno ad aliud, non soluto vectigali Regio: Qui in fluminibus vetitis piscantur: Qui contra prohibitionem in sylvis ligna secant, vel pascuntur oves in pratis vetitis, vel animalia prohibita venantur, & alia similia faciunt? t. 6. tr. 1. r. 75. §. ult. p. 54

An fraudantes vectigalia justa peccent, & teneantur ad restitutionem? Et quid, si præjudicent ementibus talia victualia, & tributa? tom. 6. tractatu 1. resolutione 76. pag. 55

Et docetur fraudantes vectigalia non esse à Confessariis urgendos ad restitutionem in casu, quo pœnitens nollet restituere? ibid. in fine.

An lex pœnalis mixta obliget sub peccato mortali? t. 6. tr. 1. r. 77. p. 55

Et notatur, quod cum Legislatores Ecclesiastici possint obligare, & solent comminari spiritualem pœnam, quando in conscientia obligare volunt, si tantum tamen temporalem pœnam statuant, judicium esse videtur, quoad eam tantum obligare velint? ibid. §. 2. & 3

An lex pœnalis ipso facto pœnam inferens obliget non solum in conscientia, sed ut etiam delinquens teneatur illam pœnam solvere ante judicis sententiam? t. 6. tr. 1. r. 78. p. 56

Et pro praxi quæritur, an qui est causa, ne quis condemnetur ad pœnam justam impositam à lege, teneatur pœnam restituere ei, cui esset applicanda, ut si Filius non accuset, si judex non condemnet, si Custos sylvarum, & Civitatum non manifestet crimina, & si testis, & reus juridice interrogatus crimen neget, &c. ibid. §. 2. &c.

Et an hoc procedat in pœnis, quæ in testamentis apponuntur, ut si fœmina caste vivat, &c. ibidem sub finem dicti §. 2. &c.

Et an pœna conventionalis apposita in aliquo contractu; sit ante judicis sententiam solvenda? ibid. §. 3. &c.

An lex pœnalis ex identitate rationis sit extendenda ad alios casus? tom. 6. tractatu 1. resol. 79. & in plurimis aliis ejus not.

An si quis ex rebus prohibitis à lege extrahat in gravi quantitate, licet damnum grave ex tali facto non proveniat Reipublicæ, peccet mortaliter? tom. 6. tract. 1. res. 80. pag. 56

Et ex qua mercium exportatione censeatur damnum grave Reipublicæ facere? ibid. prope fin. res.

An parvitas materiæ excuset à lege prohibente, ne extrahatur aliquid à Regno? tom. 6. tractatu 1. resolutione 81. pag. 57

An licitum sit amissa aliqua vera, & legitima scriptura, aliam similem conficere, quod à lege severè prohibetur? t. 6. tr. 1. r. 82. p. 57

An qui mutat scripturam in aliqua re, quæ tamen innititur veritati, si falsarius? tom. 6. tractat. 1. resolutione 83. pag. 57

Et notatur, quod qui corrigit literas juxta mentem Pontificis, non est falsarius, nec incurrit excommunicationem Bullæ Cœnæ, ut v. g. si dicatur in supplicatione Petro Panormitano, & Notarius scripsit, Petro Neapolitano, vel si exprimatur quartus consanguinitatis, & apposuerit affinitatis. ibid. §. 3. &c.

Idem est de illo, qui corrigit literas juxta mentem Episcopi, & supplicationem factam illi? ibid. §. 3

An sit licitum aliquando falsificare scripturas publicas? tom. 6. tr. 1. r. 84. p. 58

Et an si tale instrumentum falsum esset jam ab alio confectum, possit ne aliquis adhuc illum producere, quoties adest notitia falsitatis? ibid. §. 3

Et quid, si aliquis privatam aliquam scripturam falsificaret, ut syngraphum, aut apocham? ibid. §. 4

An Clericus Beneficiarius, vel in Sacris constitutus possit exercere munus Advocati coram judice sæculari pro uno tantum negotio, & hoc finito pro alio, & sic de aliis? tom. 6. tr. 1. r. 85. p. 58

Et an ex jure supradicti possint munus Advocati exercere in propria causa, & Ecclesiæ, & in causis viduarum, pupillorum, & pro junctis, & amicis, & si assistat in Curia Romana pro omnibus? ibid.

Et an in causis, in quibus interdictum est Clericis Advocationis Officium exercere, possint domi consulere, & conficere juris allegationes in scriptis? ibidem. §. ultimo.

An Advocatus possit esse judex in causa, cujus Patronus fuit, dummodo sententiam proferat secundum leges? tom. 6. tr. 1. r. 86. p. 59

Et an hæres non conficiens inventarium teneatur solvere ultra vires, pro legibus, quæ fundantur in præsumptione, quod hæres fraudavit bona? ibidem. §. 3. post medium, &c.

An judex peccet expediendo, pecunia mediante, unius causam ante alias, si litigantes jure temporis æqualiter gaudeant, & teneatur pecuniam restituere? t. 6. tr. 1. res. 87. pag. 59

Et an secluso scandalo, & periculo injustitiæ, judex possit accipere, nec tenetur restituere id, quod accepit à litigantibus, si datum sit instar muneris liberalis, ut majorem, quam solet, quamque tenetur diligentiam in causa adhibeat? ibid. §. 2. &c.

An sit peccatum mortale falsum crimen objicere testi iniquo, aut contra jus testanti? t. 6. tr. 1. res. 88. & 89. p. 59. & 60. Et an hoc sit contra justitiam?

Et si reus, & testis in tali casu jurent, quamvis peccent mortaliter tamen non teneantur ad restitutionem? ibid. in dicta res. 88

Et quid, si falsus, & iniquus testis jam esset mortuus ante finitam causam. ibidem in §. 1. res. 89. §. 7. p. 61

Et notatur, quod non licet appellare adulterum, qui te appellavit furem, potes tamen dicere, quod sit mendax, & ad ejus confirmationem patefacere alia mendacia illius, vel occultum crimen objicere illi, quando est necessarium ad tuendum honorem, & famam quæ alias amitteretur. ibid. §. 3. &c.

Et an in tali casu sit tantum peccatum veniale mendacii perniciosum, nec contra justitiam objicere crimen falsum deserviens ad prædictum finem. ibid. §. 4

An testis teneatur restituere danti, si quid accipit pro veritate dicenda, & judex pro justa sententia ferenda? tom. 6. tr. 1. res. 90. p. 61

Et an hoc intelligatur, si quod datur, testis, & judex accipiant ab eodem; non autem si accipiant ab alio? ibid. §. 2

An testis interrogatus à judice teneatur ex justitia commutativa respondere, ita ut se dicendo se nihil scire restitutioni obnoxius sit? tom. 6. tr. 1. r. 91. p. 61

Et quid est dicendum, si per mandatum judicis testis insinuatur, ipse tamen subterfugiat, & non compareat? ibid. prope fin. §. 2. &c.

Et testis, qui per imprudentiam occultum crimen detegit, si bona fide detexit, (ut frequenter solet accidere,) quia putabat se legitime de hoc interrogari à judice, an teneatur lege justitiæ retractare testimonium suum, itaut si non retractaverit, obligetur ad restitutionem? ibid. § 3. post medium.

An testis ratione falsi testimonii non teneatur aliquando ad restitutionem? tom. 6. tr. 1. r. 92. p. 62

Et an qui falsum testimonium dixit ex ignorantia, vel exin advertentia damnabili, vel ex oblivione saltem non mortifera, ratione cujus contingit aliquem damnari, teneatur ad restitutionem? ibid. §. 2. &c.

An testis falsus teneatur revocare dictum suum, ratione cujus mors aut mutilatio alicui est inferenda, quamvis ipse similis pœnæ periculum timeret, imo licet ex revocatione majus malum illi immineat? tom. 6. tr. 1. res. 93. p. 62

Et quid, quando testis falsus dubitat an talis revocatio sit profutura necne? ibid.

An testis teneatur denunciare, quando scit nullum alium scire illud delictum, etiam interrogatus sub præcepto, & juramento? tom. 6. tr. 1. r. 94. p. 62

An testis teneatur respondere, si judex ad evitandum scandalum interroget, quando crimen est notorium, sed ignoratur author ipsius? tom. 6. tract. 1. resolutione 95. pag. 63

Et an judex in tali casu non possit inquirere, nec interrogare, & aliter faciendo an peccet mortaliter? ibid.

An reus, & testis teneantur respondere, si dubitant, utrum judex juridice illos interroget? tom. 6. tract. 1. res. 96. pag. 63

Et an si judex in re dubia inquirat, peccet, & testis, si obsequatur, sit injustus? ibid. §. 2. in fine, §. 3. &c.

Et an quando judex, vel Superior generaliter inquirit super aliquo delicto notorio, cujus author ignoratur, tunc subditus, qui dubitat, an infamia, vel indicia sint contra illum, quem ipse sit commisisse delictum, an teneatur prodere delinquentem, vel debeat respondere se nescire, quis commisit? ibidem. §. ult. &c.

An reus teneatur respondere, si sciat adversus se stare solum dictum denunciatoris? tom. 6. tract. 1. resolutione 97. pag. 64

Et notatur non licere aliis cooperari, cum reo ad confringendum carcerem. Et an conjunctissimi, quales sunt Parentes, conjuges, fratres, possint juvare reos auxilio, consilio, & pecunia? Idem est de his, qui spectatis circunstantiis certissimè timerent revelandos à reo fore, comprehendendos, puniendos, & infamandos à judice? ibid. §. 2. per totum, &c.

Et tandem quæritur, an reus innocens, qui reipsa damnatur injuste ad mortem, juste tamen juxta allegata, & probata possit vi, & armis se defendere à judice, & eius ministris, etiam occidendo eos si necessarium sit? ibid. §. 3. & in aliis eius annotationum.

An reus teneatur judici respondere, si testium depositio non notificetur? Et quid circa hoc cum Regularibus? t. 6. tr. 1. r. 98. p. 64

An reus confessus, & convictus de uno crimine teneatur respondere interrogatus de complicibus, nulla infamia laborantibus? t. 6. tr. 1. r. 99. p. 65

Et an judices de dictis complicibus interrogantes extra casus assignatos in textu hujus Resolutionis peccant mortaliter. Et an confessarii possint reos obligare ad respondendum tantum in casibus supra expressatis? ibidem. §. 2

Et absolute docetur in omnibus casibus non esse complices revelandos, quando quis cognovit correctos, vel emendatos esse, aut si probabiliter emendatos iri per solam correctionem fraternam, quod est valde notandum? ibid. in fine, &c.

An opinio asserens, quod reus juridice interrogatus in causa capitali honoris, & famæ non tenetur respondere ad mentem judicis, sit probabilis? tom. 6. tract. 1. res. 100. pag. 65

Et an reus non sit cogendus à Confessario, ut veritatem aperiat in causa capitali, honoris, & famæ, triremium, confiscationis omnium bonorum, & similibus, dum adest spes evadendi, & confessarius in talibus casibus tenetur absolvere reum, qui est in proposito negandi veritatem, utendo restrictione mentali, vel æquivocatione? ibid. sub finem, &c.

Et quid in dicto casu si contra reum sit semiplena probatio, vel judicia æquivalentia? Et quid si delictum sit plene probatum, an in tali casu teneatur reus respondere ad mentem judicis? t. 6. tr. 1. r. 101. p. 66

An reus juridice interrogatus de homicidio commisso ob sui sui justam defensionem teneatur respondere? Ubi multos alios casus circa juridicam interrogationem in textu hujus Resolutionis decisos invenies? tom. 6. tr. 1. res. 102. pag. 67

Et notatur, ut quod quis juret licite, & absolute, satis est, si rem audierit à personis valde fide dignis, secus autem in judicio, ubi debet exprimere, quomodo hoc sciat? ibid. §. ult. &c.

An reus, qui negavit veritatem post judicium finitum etiam ad mortem damnatus, teneatur manifestare veritatem negatam? tom. 6. tr. 1. r. 103. p. 68

Unde caveant Confessarii urgere reos pœnitentes, qui ducuntur ad supplicium ad hoc efficiendum. ibid. §. 2. ad medium, &c.

Et si reus ob metum tormentorum falsum crimen sibi imposuit, propter quod ad mortem damnatur, an tunc non teneatur se retractare, nisi infamia notabilis in alios redundet, & ea retractatione illi damno obvietur? ibid. sub finem.

An reus, qui in iudicio à judices secundum ordinem iuris interrogatus, negavit veritatem, qua manifestata condemnaretur, teneatur in conscientia ad retractandum dictum antequam finiatur judicium, & proferatur sententia? t. 6. tr. 1. r. 104. p. 68

Et

Et an tunc esse in malo statu dicendum sit, nisi ad fatendam veritatem, etiam non rogatus se offerat, ac proinde à Confessario absolvendum non esse, nisi id facere proponat? ibidem. §. 2. paulo post initium, & seq. &c.

An reus pœnam pecuniariam meritus, si juridice interrogatus crimen à se admissum injuste neget, teneatur ad restitutionem? tom. 6. tr. 1. res. 105. p. 69

Et infertur uxorem adulterii accusatam, & falsis testibus se tuentem aut opponendo licet falso simile adulterium viro, minime teneri dotem aut alia bona viro suo restituere, quæ illi alioquin propter mulieris adulterium luerari deberet, vel ad quid teneatur? t. 6. tr. 1. r. 106. §. 2. post medium. p. 69

Et an judex injustè non condemnans teneatur ad restitutionem pœnæ pecuniariæ Fisco, vel parti læsæ? Idem est de Procuratore fiscali non accusante? ibid. §. 3. &c.

An si is, cujus bona ob crimen iuste sunt confiscanda, vel diripienda, si hoc fraude, aut mendaciis impediat, teneatur ad restitutionem? tom. 6. tractat. 1. resolutione 107. pag. 69

Et ex doctrina hujus quæstionis multi alii casus deduci, & decidi possunt, & in textu hujus Res. octo casus assignantur pro praxi supradictæ difficultatis, & quæstionis à §. 3. usque in finem, & in aliis eorum notationum. An liceat instrumenta ad præfringendum carcerem suppeditare? Et an quis potest consulere reum, ut fugiat? tom. 6. tr. 1. r. 108. p. 70

An reus juste condemnatus ad mortem, ad triremes, ad carcerem perpetuum, vel tempotaneum, possit fugere, & effringere carcerem, rumpendo vincula, & parietes carceris, ita ut non teneatur restituere damna inde sequuta, dummodo hoc efficiat non inferendo vim ministris justitiæ, &c. ibid. §. 3. 4. & 6. &c.

Et quid, si alii captivi, invento carcere rupto, vel aperto fugiant, modo illis fugam non consuluerit, an in hoc non peccet, nec teneatur restituere damna inde sequuta? ibid. §. 5. &c.

An Superior teneatur servare pactum de impunitate reo promissa, si reus negatum delictum confiteatur? Et aliqua alia explanantur, quæ contingere possunt in supradicto casu. t. 6. tr. 1. r. 109. p. 71

Et notatur, quod quando judex juridice procedens timet reum male negaturum veritatem posse licite, & juste reo impunitatem cum æquivocatione, & restrictione mentali promittere, ut sic deceptus confiteatur veritatem. ibid. §. ult. p. 72

Et docetur, quod in duobus casibus potest judex excusari à restitutione. Primò, si judici suppetebant aliæ rationes ex quibus reum juridice damnaturus erat, vel damnare poterat. Secundo, quando error à judice contra juris ordinem commissus est in aliquo puncto, in quo Princeps Supremus poterat dispensare? ibidem. §. 12. 13. & 14

An liceat judici informationem unius litigantis alteri tradere? tom. 6. tr. 1. r. 110. §. 1. p. 72

Et docetur esse peccatum mortale petere ab impressore, vel à famulo judicis, seu auditoris, vel ab amanuensi Advocati, ut prædictas infirmationes capiat, ut tradat litiganti. ibid. §. 2

Et notatur, quod quando litigans potest prædictas informationes capere, non potest Advocatus illas recipere, nec amanuensis illas scribere. ibid. §. 3

An judex in Civilibus conscius veritatis possit contra aliquem ferre sententiam juxta allegata, & probata? Et quid in criminalibus levibus? t. 6. tr. 1. r. 111. p. 73

Et an hoc extendatur ad ministrum justitiæ? t. 6. tract. 1. res. 112. §. 2. prope finem. p. 74

Et in textu Res. 111. & 112. multa docentur, quæ in tali casu judices debeant facere, antequam reum, quem sciunt, ex privata scientia esse innocentem, condemnent, & occidant.

An judex debeat attendere solum in ferenda sententia ea, quæ allegata sunt vel etiam ea, quæ allegari possint? t. 6. tr. 1. r. 113. p. 74

Et notatur, quod judex tenetur omnibus modis laborare, ut veritas inveniatur, & falsitas detegatur, ut secundum ipsam possint judicare. ibid. §. ult. p. 75

An pars accusatrix teneatur remittere reo pœnam mortis, à judice inflictam si judex ex parte sua illam remittat? Et quid de pœna perpetui exilii? t. 6. tract. 1. resolutione 114. p. 76

Et an quis possit accusare alium, qui occidit Patrem, fratrem, aut consanguineum & dolet de culpa, atque sufficientem offert satisfactionem pecuniarum pro damnis, si quæ sunt inde illata? ibid.

An reus, dum jam carnifex funem collo apposuit, possit se ex scala præcipitem dare? t. 6. tr. 1. r. 115. p. 76

An condemnatus ad mortem per famem, possit se abstinere à cibo clanculum oblato? t. 6. tr. 1. res. 116. & in aliis ejus not. p. 76

An damnatus ut veneno pereat, possit illud haurire? Et an in tali casu reus peccet si ad hoc coactus permittat, ut sibi venenum applicetur, mere passive se gerendo? t. 6. tr. 1. r. 117. p. 77

Et advertitur neminem à judice condemnari posse, ut sibi mortem inferat sed ut mortem patiatur. ibidem. §. 2. ad medium.

An præcipiente judice, ut reus se interficiat, possit id facere? t. 6. tr. 1. res. 118. p. 77

Et utrum judex in pœnam delicti possit reo imponere, ut sibi ipsi membrum aliquod v. g. manum amputet, & an reus teneatur obedire? Et quid, si reus non obtemperet, judex condemnaret eum morte? ibid. §. 17. p. 78

Et an sit licitum seipsum mutilare, nec occidatur à Tyrano, aliquo minante mortem? ibid. §. 14. &c.

Et notatur peccare eos, qui castrant se, aut permittunt id fieri à Parentibus ad conservandam, vel procurandam vocis suavitatem. ibid. §. 16. &c.

An licita sit appellatio, & citatio ad judicium Dei in Valle Iosaphat. Et in textu huius res. adducuntur aliqua exempla pro praxi dictæ difficultatis; & datur doctrina, & Regula judici, quid facere debeat in prædicto casu de appellatione, & citatione ad judicium Dei in Valle Iosaphat. t. 6. tr. 1. res. 119. p. 79

An causa, *appellatione remota*, includat quamcumque appellationem? t. 6. tr. 1. r. 120. p. 79

Et quid, si per Papam alicui Cardinali sit commissa causa, *appellatione remota*? ibid. §. 4. p. 80

Et notatur, quod dicta clausula nihil operatur, si constat de gravamine notorio, neque operatur contra tertium, nec tollit supplicationem ad Superiorem, nec restitutionem in integrum. ibid. §. 5. &c.

An liceat Protegibus condemnare aliquem de mandato, non adhibitis solemnitatibus, terminis, & processu de jure necessariis, aut non data facultate se tuendi secundum leges? Et an peccent ministri, si hujusmodi Principum mandatis obediunt? tom. 6. tractat. 1. resolutione 122. pag. 80

An Rex ex privata scientia possit occidere Reginam, & simul cum ipsa adulterum? tom. 6. tract. 1. resolutione 123. pag. 81

Idem est, si Princeps sciret ex privata scientia certo aliquos in Principem conjurasse, vel aliquod grave, & atrox delictum in Rempublicam vel innocentem machinare, si aliter malum vitare non possit. ibid. §. 3. &c.

Et Resolutio horum casuum pendet ex illa celebri quæstione, an quando delictum ita est occultum, ut non possit juridice probari, saltem plene, scitur tamen à Principe, an scilicet possit eum Princeps, rationabili causa existente condemnare delinquentem absque juridica probatione per testes, & absque citatione & defensione rei? ibid. §. 5

An

An licita sit petitio Fisci instantis, ut aliqui rei initiati tantum ad torturam condemnentur ad triremes sine aliquo termino defensionis, quia leges absolutè decernunt non esse condemnandos reos inauditos? Et docetur defensionem esse de jure naturali, & divino, ideo consuetudo nihil adversus illud prævalere potest? tom. 6. tr. 1. r. 124. ubi latissime. p. 82

An Princeps ex causa necessitatis possit homines malæ vitæ in carceribus existentes deponere super Regiis triremibus, donec eorum causæ expediantur? tom. 6. tr. 1. res. 125. pag. 84

Et an saltem ex causa necessitatis possint remiges à Principe compelli in triremibus perseverare per aliquod tempus? ibid. §. 3

An liceat Romæ famulari, &c. Iudæos, si non adsit periculum perversionis, quia tales servientes firmi sunt in Fide? t. 6. tr. 1. r. 126. p. 85

Et an lex hoc prohibens accipienda sit solum contra Iudæos, non autem contra Sarracenos, & Paganos? ibidem. §. 3

Et quodnam peccatum sit violare has leges? ibid. §. 4

In Ecclesiis Cathedralibus, & Regularibus solent stare sedilia, & scamna laïcorum pro audiendis concionibus, quæritur, an Episcopi, & Superiores Regularium possint amplius illa non admittere, & ideo removere, vel alia eorum loco apponere, laïcis invitis? tom. 6. tr. 1. r. 127. p. 86

Et quid de sedili juris Patronatus? ibid.

Et pro firmanda doctrina supra dictæ difficultatis multa alia deducuntur, & objiciuntur, quæ contingere possunt in supradicto casu. ibid.

Et quid est sentiendum de jure sepulchri, & habente insignia in Ecclesia etiam Mendicantium, an utique amoveri non possint, & illud jus transeat ad hæredes? ibid. ad medium §. 1. à vers. Confirmatur.

De ætate quadraginta annorum, quos habere debet Canonicus Pœnitentiarius ex Concilio Trid. sess. 24. c. 8. de Reformat. t. 6. tr. 1. r. 128. p. 88

Et pro Episcopis, cum trigesimus annus requiratur, an debeat esse completus? Et an vero in Gallia ex concordatis inter Leonem X. & Regem Galliæ sufficiat, ut quis in 27. annum constitutus sit, ut rectè possit eligi in Episcopum. ibid. §. 3. p. 89

Et notatur, quod pro Abbatibus, Decanis, Præpositis, Archipresbyteris, aliisque dignitatibus Curam animarum habentibus 25. annus incœptus requiritur? ibidem. §. 4

Quod etiam procedit non solum in Dignitatibus Ecclesiasticis sæcularibus, sed etiam Regularibus. ibidem. in dicto §. 4

Et ad cæteras Dignitates, & Personatus, quibus nulla Cura animarum subest, Clerici alioquin idonei, & 22. annis non minoribus adsciscantur, necessarium sit. Et an hic 22. annus pro Dignitatibus acquisitis debeat esse completus, vel sufficiat incœptus? ibid.

Et an hæc ætas 22. annorum requisita sit non solum pro dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium, sed etiam pro dignitatibus Ecclesiæ Collegiatæ? ibidem. §. 7. & sequenti.

Et pro Cardinalibus, an ea ætas requiratur, ut intra annum possint promoveri ad eum Ordinem ad quem destinatur? Et an in Pontifice Summo solum requirantur 30. anni? §. ult. &c

An Vicarius præcedat Archidiaconum? Et quid, si Archidiaconus haberet privilegium obtinendi primam Sedem post Episcopum? tom. 6. tr. 1. r. 129. p. 90

Et an Vicarius debeat non solum præcedere Archidiaconum, sed etiam Abbates Archipresbyteros, Canonicos, etiam Episcopos, & alios Prælatos inferiores Episcopo, in sedendo, ambulando in Choro, & in Processionibus, etiam præsente Episcopo. Et quid, si prædictus Vicarius Episcopi sit Canonicus? ibid. §. ult.

An Coadjutor Canonici Præbendæ Diaconalis sedere debeat ante Canonicos Subdiaconales? t. 6. tr. 1. r. 130. §. 2. pag. 91

Et supponitur, quod dictus Canonicus non potest sedere, & incedere in loco antiquo Coadjuti, quamvis sit cum futura successione. ibid. §. 1

An qui v. g. accepit gradum Doctoratus in aliqua Universitate publica, ut Messanæ, Catanæ, &c. non habens cursus requisitos, vel non interfuit illis juxta Vniversitatis Statuta, vel non sit Matriculæ adscriptus, &c. peccet mortaliter, licet non interveniat juramentum? t. 6. tr. 1. r. 131. p. 91

An Studiosi, seu Scholares, scholas non visitantes, & lectiones non audientes gaudeant Studiosorum privilegiis, dummodo in Matricula sint adscripti. tom. 6. tr. 1. res. 132. p. 91

An filius Civis natus antequam Pater in nomine Civium fuerit receptus, gaudeat privilegiis, &c. tom. 6. tract. 1. res. 133. pag. 92

An plebejus à viro Nobili adoptatus, Nobilis efficiatur, ita ut gaudeat privilegiis Nobilium? t. 6. tr. 1. r. 134. p. 93

Et docetur mulierem nobilitare genere mariti, ejusque privilegiis gaudere. Et econtra natus ex Patre plebeio, & Matre Nobili, plebeius est. ibid. §. ult.

De electionibus Officialium rite faciendis, & præsertim ab Illustrissimo Senatu Urbis Panormi. Pro quo primo aliqua notabilia proponuntur, & supponuntur. tom. 6. tr. 1. r. 135. p. 94

Et quæritur, an Senatores eligentes indignos, non solum peccent mortaliter, sed teneantur resarcire damnum inde sequutum, & an sint perjuri pro juramento, quod ante electionem faciunt, vel facere debent? ibid. ibid. §. 6. p. 95

Et quid, si electionem facerent per secreta suffragia? ibid.

Et an peccent mortaliter eligentes dignos, omissis dignioribus? ibid. §. 5. &c.

Et an possit esse peccatum ex modo, ut si quis fraudibus utatur in sortibus? Et quid, si aliquis ex Senatoribus unum pro alio legat, ut aliquam Chartam ex tribus, quæ in pileo sunt, paulo grandiorem efficiat, ut illam facilius, aliis in pileo relictis, sumat, &c. ibid. §. 7

An minor pars in aliquo Capitulo possit concurrere cum majori ad eligendum indignum? t. 6. tr. 1. r. 136. & in aliis ejus notationum. p. 95

Et quid, si est dubium de indignitate personæ eligendæ? ibid. in fine.

Et cursissimè docetur, quod electores non possunt renunciare juri suo, cum non sit privatum jus, sed publicum totius Collegii, vel Communitatis. ibid. in fine §. 1. &c.

An accusatus, vel denunciatus debeat expelli ab electione? Et an propter malam famam apud bonos viros talis ineligibilis sit? t. 6. tr. 1. r. 137. p. 96

An si electio remaneret apud duos, unum alterum eligere posset? Et an aliquis possit se ipsum eligere dum facultas eligendi pluribus commissa est? tom. 6. tract. 1. resolut. 138. p. 96

Et tota doctrina hujus Res. est valde notanda pro praxi; Ubi etiam brevissimè deducitur, quod qui voci activæ renunciat, remanet etiam privatus passiva, & quod in dubio actus debet interpretari validus. ibid.

An Proreges, ut vulgo dicitur, *Nella nomina de gli Officiali*, teneantur proponere Regi dignores? tom. 6. tr. 1. res. 139. p. 97

Et an ipsemet Rex teneatur eligere dignores ad Officia sæcularia, sed non teneatur ad restitutionem? ibid. §. 8. & seqq. p. 98

Et an supradicta procedant à fortiori in nominatione Episcoporum, Abbatum, &c. quam faciunt Proreges? ibid. in fine §. 10. &c.

Et an pro supradicta nominatione possint Proreges pecuniam accipere? ibidem §. 11. &c.

An

An Principes teneantur ad officia sæcularia eligere digniores ? t.6. tr.1. r.140. p.99
Et infertur, quid, quando electio fit per plura suffragia ? ibidem §. ult.
* Vide *Statutum*, ubi plura.

Appendix ad multas alias difficultates, quæ dispersæ sunt in altis Tomis, & Tractibus, quæ simul pertinent ad hoc verbum, Lex.

An à lege Ecclesiastica immediatè, vel à voto sit obligatio castitatis, & continentiæ, annexa Ordini sacro ? tom.1. tr.7. r.74. §.2. p.379
In lege Apostolorum an Papa dispensare possit ? t.3. tr.2. ref.3. §. 2. p.175
Qui in lege habet potestatem dispensandi cum aliis, an possit secum dispensare ? tomo tertio, tract.2. resolut.5. §. 1. pag. ibid.
In lege propria, vel inferioris si superior sine causa dispenset, an sit valida dispensatio, & an peccet mortaliter, vel venialiter ? tomo tertio, tractat. 2. resolution. 9. §.10. pag.181
In lege Pontificia an Episcopus dispensare possit, apponendo pœnam pecuniariam loco commutationis ? t.3. tr.4. r.7. §. 1. p.380
Lege justitiæ an quis teneatur in extrema necessitate eleemosynam dare ? t.4. tr.7. r.2. §.1. p.276
Etsi communiter lege Canonica peccatum, & crimen occultum irregularitatem non pariat, ab ea tamen lege excipitur homicidium, & peccata, quibus annexa est censura ? tomo quinto, tract.5. resolut.137. §.2. & sequentibus. pag.275
Vltra pretium à lege impositum, an Cives Panormitani possint vendere vinum ex eorum prædiis collectum, non autem si vinum ex aliis vineis emunt, ut vendant, quia tunc peccant, & tenentur ad restitutionem ? t.6. tr.3. r.91. §.1. p.164
Vtrum circa moderationem dicti privilegii, seu consuetudinis dictorum civium Panormitanorum circa dicta in præterita resol. tomo sexto, tract.3. resolution.92. ubi latè ? ibid.
Quando ex lege, vel mandato Principis Senatus civitatum, vel Consiliarii Regis agnoscunt brevi diminuendum rerum pretium, an tunc possint vendere merces suas ? Vbi alia, quæ contingere possunt in dicto casu ? t.6. tr.3. r.97. §.1. p.167
Non solum lege charitatis, sed etiam justitiæ Prælati, & Magistratus tenentur ad correctionem subditorum ? t.7. tr.4. r.22. §.1. p.292
A lege pœnas impositas an judex laicus possit exigere, si Clerici illam transgrediuntur, & res venditæ cedissent in commissum ? tomo nono, tract. 2. resolutione 97. §. 1. pag.148
Legem ferre an possit Pontifex, ut matrimonium ratum, per subsequens consummatum dissolvatur ? tom.3. tr.1. ref.96. §.7. p.128
Legem ferre, ne quis pauperum publicè, & ostiatim mendicet, an licitum sit ? tomo quarto, tract.7. resolut.42. §. 1. pag.298
Legem, quam voluerit, rei suæ dicere quilibet in contrahendo potest ? t.6. tr.7. r.106. §. 1. p.367
Vbi pro praxi curiosus casus.
Ad legem non solum civilem, sed etiam Canonicam abrogandam, an consuetudo non solum 40. annorum, sed etiam 10. annorum sufficiat ? tom.7. tr.1. ref.303. §.1. per tot. pag.211
Legem aliquam an possit ferre Princeps adversus filios contra justam parentum voluntatem nubentes ? tom.9. tr.2. r.224. §. 1. p.214
Qui leges Concilii Tridentini à suis majoribus non acceptatas non observant, excusantur ? tom. 1. tractat.3. ref.20. §. 11. pag.96
Leges ponentes taxam tritico, & pœnas contra vendentes, non obligant ad pœnam ante judicis sententiam declaratoriam, tenentur tamen debitores restituere excessum pretii ? tom.1. tr.5. resol.63. §.4. paulo post initium, vers. secundo. p.303
Prælati, Prætores, Gubernatores, Scholares, Præfecti, &c. leges, præcepta, & consuetudines loci non observantes, an Episcopus illos punire possit ? tom.4. tr.6. ref.46. §. 3. p.224
Leges obligantes Regulares tota provincia condere non potest ? t.4. tr.6. r.59. §.3. p.232
Leges Synodales ad totum Episcopatum se extendentes, an obligent Regulares ? ibid.
Quoad leges omnes Episcopales, Monasteria Monialium, Regularium sunt loca exempta, non solum ratione personarum, sed etiam loci per se, ideo potest quis in dictis Monasteriis laborare in diebus festis, non servare jejunia, & præcepta ejusdem Episcopi, & hoc idem est de omnibus aliis legibus Episcopalibus ? t.5. tr.1. ref. 86. §. 3. post medium. p.59
Leges quid de Thesauris disponunt ? tom.6. tr.5. resol.1. §. 2. pag.291
Leges statuere Principes an possint, ut Thesaurus ad se pertineat ? t.6. tr.6. r.19. §.1. p.305
Leges illæ, aut statuta prohibentia donationes inter virum, & uxorem non ligant in interiori animæ judicio, in quo non statur præsumptionibus ? tom.6. tractat.7. ref.67. §.5. p.346
Secundum leges concurrentibus aliquibus conditionibus donatio inter virum, & uxorem permittitur ? t.6. tr.7. ref.70. §.2. p.347
An secundum leges contractuum, an vero secundum leges loquentes de testamentis donatio causa mortis regulanda sit ? tomo sexto, tract. 7. resolutione 90. per totam. pag.357
Leges, quæ irritant illegitimos contractus, habent pro fine bonum commune, & quamvis esset finis legis in particulari, semper ejus obligatio firma manet ? tom.6. tr.8. ref.57. §. 5. p.426
Vt leges Pontificiæ obligent in toto orbe, an sit necessarium, ut publicentur in omnibus Diœcesibus, & Provinciis ? t.7. tr.1. r.272. §.1. p.182
Vt adversus leges Pontificias, & Canonicas consuetudo prævaleat, an opus sit, ut introducta sit, cum scientia, & expresso consensu Pontificis ? tom.9. tr.1. ref.116. §.16. pag.68
Leges Principum sæcularium, etiam licitæ, & honestæ, & propter commune bonum factæ, & quæ privilegia Ecclesiæ non læderent, an adhuc non ligent Clericos ? t.9. tr.2. r.198. §.2. p.196
Si leges Principum sæcularium Clerici non observent, an peccent mortaliter ? tomo nono, tract.2. resol.214. §. 21. pag.207
Leges condere circa matrimonium an Princeps possit ? t.9. tr.2. r.221. §. 1. p.212
Et quid circa accessoria matrimonii ? ibid. §. 3
Et quid circa alia conditionalia, & accidentalia, verbi gratia, circa dotem, & lucrum dotis, & circa donationes inter virum, & uxorem, & sponsalitiam largitatem, & similia ? ibidem.
Leges Principum Christianorum expenduntur pro Immunitate Ecclesiastica ? tom.9. tr.2. ref.334. §. 1. & sequentibus. p.283
Leges condere an possint Cardinales, mortuo Pontifice ? t.9. tr.7. r.7. §. 1. p.377
Leges ferre ligantes in conscientia, an Cardinales possint in suis titulis ? t.9. tr.7. r.40. §. unic. p.390
Legi insinuationis an donator possit renunciare ? t.6. tr.7. ref.96. §.5. p.361
Legibus Ecclesiæ non subduntur fatui, & infideles, ideo possunt carnes ministrari illis in diebus jejunii ? tom.1. tr.3. r.47. §.3. p.120

In legibus, & Bullis Pontificiis imponentibus pœnam, ipso facto non incurritur pœna, etiamsi palam constet de crimine ante judicis sententiam declaratoriam, nisi fortè lex dicat pœnam in foro conscientiæ statim subeundam esse? t.1. tr.5. res.63. §.4. paulo post initium vers. tertio. pag.303

In Legibus suis dispensando Pontifex sine causa an peccet? t.3. tr.1. r.27. §.4. p.35

In legibus Episcopi, & aliorum Prælatorum an Pontifex possit dispensare, imo in Concilio includente ipsum Pontificem? t.3. tr.2. r.3. §.1. p.174

Legibus, præceptis, & consuetudinibus illius loci an ligentur Prælati, Prætores, Gubernatores, Scholares, Præfecti, Castellani, Milites, Advenæ, peregrini, extranei, famuli ad tempus servientes, & alii similes, qui omnes ad patriam redire semper cogitant, vel secluso scandalo non teneantur ad jejunia, festa colenda, & Missam audiendam? t.4. tr.6. r.39. §.1. p.220

Et an possint puniri ab Episcopo si hæc non observent? t.4. tr.6. r.46. §.3. p.224

Legibus non obstantibus Principum reservantibus Thesaurum, an possit is, qui illum invenit sibi retinere totum, & occultare donec exigatur ab eis? tom.6. tract.6. res.19. §.4. pag.306

Et quid tamen, si quis invenit Thesaurum in fundo Regis, an statim teneatur dimidiam partem dare Regi secundum leges? ibid.

A legibus civilibus an sint exempti Ecclesiastici, quatenus cum libertate Ecclesiastica pugnant? Et ideo, si Clerici vendant frumenta ultra pretium à lege taxatum à Repub. an peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem; & pro transgressione an possit judex laicus eos punire? tom.9. tract.2. resolution. 90. 91. & 92. pag.141. & 142

A legibus, quæ prohibent duo, vel plura beneficia simul habere, an Cardinales solvantur? tom.9. tract.7. resolut.24. §.1. p.385

Legis causa cessante, & causa finali, cessat etiam lex, & hoc etiam habet locum in legibus, & statutis? t.1. tr.5. res.45. §.1. pag.293

Legis verba declarat observantia, & consuetudo subsequens? t.3. tr.3. r.84. §.5. p.347

Legis mens aliquando magis est attendenda, quam verbæ t.3. tr.4. r.3. §.3. p.377

Legis, aut præcepti vim non habent rubricæ præscriptæ recitandi officium divinum, vel audiendi Missam hoc, aut illo modo, sed esse solius directionis, & regulæ, ut magis piè, & religiosè recitetur Officium, & audiatur Missa, &c. t.3. tr.6. r.45. §.4. p.442

Legis mens magis est attendenda, quam verba? t.5. tr.1. res.87. §.3. ad medium. p.60

Legis mens magis est attendenda, quam verba? t.7. tr.1. res.3. §.2. pag.4

Legis sine cessante in aliquo casu particulari, cessat lex pro illo tunc, & pro illo casu? tom.7. tr.1. r.307. §.1. post medium. pag.214

Si in legis laicalis pœnam non condemnet Clericum judex Ecclesiasticus, an possit illum judex laicus condemnare? t.9. tr.2. r.93. §.2. p.144

Legis mens magis est attendenda, quam verba? t.9. tr.7. res.95. §.2. p.411

Legis finis, & mens legis colligitur ex ejus proœmio? t.9. tr.7. r.97. §.3. p.413

Quando legis finis adæquatus, & fundamentalis cessat, an etiam in particulari lex non obliget? Et an hoc sit contra communem? ibid. §.4

Legum civilium lectorem audientes Sacerdotes etiam Regulares in domibus suis, an incidant in excommunicationem? t.5. tr.1. r.73. §.1. p.48

Et quid, si in Scholis publicis audiant leges civiles, quatenus conducunt, vel conducere possint ad notitiam canonum? ibid. §.3

Et an hoc intelligatur in foro interioti, nam in foro exteriori semper præsumantur excommunicati? ibid. §.4

Et an Diacoui, & Subdiaconi non comprehendantur sub dicta prohibitione, nisi sint personati? ibid.

Legum transgressores Clerici, an possint à judice laico puniri pœna pecuniaria à lege constituta? tom.9. tract.2. res.101. §.1. p.150

De legum Pontificiarum publicatione, acceptatione, & contrario usu? t.9. tr.2. r.345. §.1. p.302

Lex in dubio an fuerit usu recepta, non obligat? t.1. tr.3. res.20. §.12. p.96

Lex pœnalis non est extendenda de casu, ad casum ex identitate rationis, & maximè in casibus reservatis, utpote pœnalibus, legis stricta debet fieri interpretatio? tom.1. tract.5. resolution.62. §.10. pag.302. Vbi octo casus proponuntur pro praxi hujus difficultatis à principio dictæ res.

Lex an possit fieri à Concilio; qua sub mortali obligetur Pontifex ad non dispensandum ex ulla causa? t.3. tr.1. res.3. §.1. p.174

Si lex decernit, ut testamentum sine solemnitate nullam faciat fidem in judicio, neque extra judicium, an censeatur ipso facto, etiam quoad forum conscientiæ irritare testamentum sine tali solemnitate conditum? t.3. tr.2. res.140. §.2. pag.265. Vbi circa aliquam legem non est usu receptum Concilium Tridentinum, an possint Episcopi uti dicto Concilio, quoad dispensandum, & absolvendum? t.3. tr.3. r.2. §.1. p.297

Lex quantumcumque pœnalis non extenditur ex ratione identitatis ad alium similem casum? tom.5. tract.1. resol.90. §.2. pag.62

Lex in septem casibus interdicit conjugibus, ne donationes inter se revocent? t.6. tr.7. r.64. §.2. p.344

Eadem lex dicitur adesse non extensive, sed comprehensivè, quando in aliquo casu militat eadem ratio? tom.7. tr.1. r.3. §.1. sub finem. p.4

Lex prohibens aliquem actum, an reddat illum non solum illicitum, sed etiam invalidum? tom.7. tract.1. r.159. §.1. & seqq. p.104. & 105

Vbi in textu reperies alias plusquàm 12. quæstiones super hoc verb. *Lex*, ideo lege textum hujus resolut.

Quando lex prohibens apponit aliam pœnam, probabile est actum non irritari, eo quod legislator videatur recedere ab illa pœna leg. Non dubium, contentus particulari, quam apponit legi suæ? t.7. tr.1. r.159. §.12. p.197

Quando lex fundatur in præsumptione, non obligat in illis casibus, in quibus præsumptio defuit? t.7. tr.1. res.308. §.1. ante medium, & seqq. p.214

Quando lex fundatur in periculo facti, vel delicti, etsi delictum, vel factum cesset in aliquo casu speciali, ideo non cessat lex, neque præceptum? ibid. §. Nec obstat ad medium §.215

Lex pœnalis ex identitate rationis an sit extendenda ad alium casum, quando militat eadem ratio, & quid maximè in odiosis? tomo nono, tractat. 1. resolut. 128. §.4. pagina 82

Lex an sit valida permittens Magistratibus sæcularibus, ut arma horis prohibitis Clericis capiant? tom.9. tract.2. res.118. §.1. p.156

Et in dicto casu an judex sæcularis possit damnare Clericum ad pœnam pecuniariam à lege impositam? ibidem §. tertio.

Lex prohibèns, ne bona vulgò dicta *Realengo* transferantur in Ecclesias vulgò *à Mano morta*, sine licentia Regis, an sit licita? tomo nono, tract.3. resolut. 3.4. & 5. pag. 308

Lex civilis licet in bonum publicum statuatur, non debet de Ecclesia, & Clericis disponere, etiamsi dispositio favorabilis sit? tomo nono, tract.3. resolut. 15. §.2. pag. 315

An lex pœnalis extendenda sit ad alium casum? t.9. tr.7. res.95. §.4. pag.411

An

An lex fundata in præsumptione, ipsa deficiente, non astringat? t.9. tr.7. r.97. §.4. p.413
Et quid quando fundatur in periculo facti, vel delicti? Et utroque explicatur quomodo intelligi debeat? tom.9. tr.7. r.98. §.3. p.414
Vide verb. *Consuetudo, Interpretari, Obligare.* tom.2
Item verb. *Causa, Consuetudo, Decisiones, Declarationes, Dubium, Facultas, Inferior, Ius, Legislator, Potestas, Prælatus, Princeps, Successor, Votum.* tom.3
Item verb. *Abrogare, Concilium, Dispensare, Puer.* tom.4
Item verb. *Dubium, Finis, Ignorantia, Ius, Opinio probabilis, Occultum.* tom.5
Item verb. *Actus, Condere, Consuetudo, Deductio, Fructus, Heres, Merces, Mulier, Mutare, Obligare, Pragmatica, Taxatum, Triticum, Vinum.* tom.6
Item verb. *Actus, Clausula, Consanguineus, Declarationes, Ratio.* tom.7
Item verb. *Contemptus, Iudex, Munus,* tom.8
Item verb. *Consuetudo, Eligere, Filius, Imperator, Inventarium, Interpres, Interpretatio, Iuramentum, Ius, Pœna, Pragmatica, Statutum.* tom.9

Liber.

Liber Evangeliorum imponitur scapulis, & capiti Episcopi consecrandi? t.4. tr.8. r.115. §.1. p.406
Liber Evangeliorum traditur Episcopo dum consecratur? t.4. tr.8. r.117. §.1. p.408
Vtriusque Mysterii expositio? ibid. §.1. & seq.
Liber Catholicorum cum explanatione hæreticorum, & commentariis, an sint prohibiti? tom.5. tr.10. res. 142. per totam. p.469
Non solum libri hæreticorum damnantur, qui continent falsam doctrinam, sed etiam minimè de Religione tractantes, ut sunt Dialectici, Rethorici, & Grammatici, &c. tomo quinto, tractat. decimo, resolution. 143. §.4. pag.470
Sine libro celebrare Missam ex justa causa an sit licitum? Et quid, si non adsit justa causa? tom.2. tr.1. res.137. §.1. pagina 80
Libros hæreticos retinentes non sunt absolvendi à Confessariis? t.5. tr.10. res. 144. §.18. pag.472
Libros prohibitos licentiam legendi an possint Generales Regularium dare subditis, non obstante Bulla Gregor. XV. edita anno 1623. & Urbani VIII. anno 1631. t.7. tr.1. r.226. per totam. p.143
Libros à se compositos an Religiosus, qui ad aliam Religionem tránsiit, possit secum deferre? t.7. tr.3. res.31. per totam. p.263
Si libros magni valoris Religiosus det alteri Religioso ejusdem monasterii, an peccet contra votum paupertatis? t.7. tr.3. r.35. per totam. p.264
Qui libros legunt, in quibus repræsentantur res turpes, & facinorosæ an mortaliter peccent? tom.7. tract. 5. res.26. §.2. p.340
Libros Hæreticorum Cardinales legentes, an comprehendantur sub censura primi Canonis Bullæ Cœnæ? t.9. tr.7. r.31. §.4. p.387
Librum si quis vendat, quem scit brevi prohibendum, an possit illum vendere pretio currenti? t.6. tr.3. res.99. §.1. & seq. p.169
Vide verb. *Diaconus, Missalis.* tom.2
Item verb. *Legere, Retinere.* tom.3
Item verb. *Bulla Cœnæ,* ubi multa. tom.4
Item verb. *Bibliotheca, Bulla Cœnæ, Bulla Cruciatæ, Iudex, Legere.* tom.5
Item verb. *Cubiculum, Furari, Nummus.* tom.7
Item verb. *Impressum.* tom.8
Item verb. *Impressio, Legere.* tom.9

Liber ideſt Filius.

Liberi an remaneant servi Christianorum, qui in Tribunali S. Inquisitionis damnantur tamquam Hæretici? tom.7. tract.8. res.22. pag.459
Vide verb. *Filius, & eius notationem.* tom.6

Liberalitas.

Vide verb. *Munus.* tom.8

Liberandus.

Vide verb. *Condemnatus.* tom.9

Liberare.

Vide verb. *Anima, Communio, Defunctus.* tom.4
Item verb. *Fidejussores, Fortuna.* tom.6
Item verb. *Debitor.* tom.7
Item verb. *Fructus.* tom.9

Liberatio.

Vide verb. *Anima, Communio, Defunctus.* tom.4

Libertas.

Si pro libertate servus promisit pecuniam Domino, an tunc concedatur actio contra illum? tom.7. tract.6. resol.61. §.1. pag.454
Ad libertatis tempus vota emissa à servis, & uxoribus, an valeant? tom.7. tract.8. resol.55. §.1. & sequentibus. pag.451
Et an talia vota possint Dominus, & maritus irritare? ibid.
Ad libertatis tempus contractus servorum collati an valeant? ibid. §.2. in fine. p.452
Libertatis legatum an censeatur ad piam causam? tom.6. tr.8. res.38. p.407
Libertatem an acquirant servi, qui à Domino ad turpia sollicitantur? tomo septimo, tract.8. res.17. p.438
Libertatem an acquirat servus, si Dominus consentiat in illius matrimonium, persona libera ignorante? tom.7. tr.8. res.18. pag.438
Libertatem an acquirat servus adoptatus? tom.7. tract.8. res.19. pag.438
Libertatem quibus modis servi acquirant? tom.7. tract.8. res.24. pag.440
Libertatem an toto Orbe acquirant servi, qui illam Romæ in Capitolio acquirunt? tomo septimo, tract.8. resolution. 23. pag.440
* Vide *Bellum, Servus.*

Libertas Ecclesiastica.

Libertas Ecclesiastica jure tam divino, quam humano inducta est? tom.9. tr.2. r.2. & in aliis ejus not. §. Restat igitur, & seqq. p.96
Libertas Ecclesiastica, qua sunt exempti Clerici à legibus & potestate Principum sæcularium, an sit de jure Divino, an vero positivo? ibidem in dicta Res.2. per totam, & in multis aliis ejus not.
Libertas Ecclesiastica an possit revocari per consuetudinem, maximè Immemorabilem? tom.9. tract.2. resolution.9. pag.101
Et quid accedente tolerantia Pontificis? tom.9. tract. 2. res.10. pag.102
Libertas Ecclesiastica an possit renunciari à Clericis? t.9. tr.2. res.5. pag.99
Libertati Ecclesiasticæ an possit derogari per privilegium? t.9. tr.2. res.7. p.100
Libertas Ecclesiastica à jurisdictione temporali concessa Clericis, à quo tempore inceperit? t.9. tr.2. r.3. p.99
Libertas Ecclesiastica an lædatur per Pragmaticam Chartæ signatæ, si ipsa comprehendat Clericos? t.9. tr.2. res.217. pag.208
* Vide *Immunitas Ecclesiastica.* Ubi alia plurima pro Libertate Ecclesiastica.

Libertas Conscientiæ.

An liceat Principibus Christianis concedere Hæreticis libertatem conscientiæ sine consensu Summi Pontificis? Et affirmativa sententia affertur? tom. 9. tract. 14. ref. 1. Sed lege ibi totum Tract. 13. signanter ex ref. 8. §. 8. ante medium vers. Nam licet Princeps. p. 479

Opinio negativa Authoris proponitur, negans Principibus laicis hanc potestatem independenter à Summo Pontifice, & rationibus stabilitur? tom. 9. tr. 14. resolut. 2. pag. 482

Probatur etiam opinio negativa ex pactis, quæ in dictis fœderibus cum Hæreticis apponuntur, circa res & bona Ecclesiæ? Et infertur non habere Principes laicos potestatem extinguendi beneficia Ecclesiastica, sed hoc expectare ad Summum Pontificem, neque ineundi fœdera cum Hæreticis maximè perpetua, quia in nullo casu possunt esse licita, nec valida? tr. 9. tr. 14. resol. 3. p. 483. & in ref. 4. §. 2. p. 485

Authoritatæ Doctorum opinio negativa fulcitur? Et deducitur Principem laicum non posse præstare salvum conductum Hæretico cum damno Ecclesiasticæ jurisdictionis? t. 9. tr. 14. r. 4. p. 484

Vbi firmatur libertatem conscientiæ Hæreticis concessam, in consulto Pontifice non solum esse illicitam, sed invalidam? ibid. §. 2. & in ref. 5. §. 5

Respondetur ad argumenta superius adducta pro sententia affirmativa? t. 9. tr. 14. r. 5. p. 485

Libitum.

Ad libitum an dispensationes revocari possint? t. 3. tr. 2. ref. 122. §. 1. p. 251

Et quid, si gratis dispenset Pontifex, & non per modum contractus? ibid.

Et quid de dispensationibus concessis à sacra Pœnitentiaria pro foro conscientiæ? ibid. §. 3. p. 251

Ad libitum suorum superiorum an Prælati Regulares amoveri possint à suis Prælaturis sine causa? t. 7. tr. 1. ref. 15. §. 1. pag. 12

Ad libitum an possit Episcopus revocare licentias ad audiendas confessiones concessas ad beneplacitum? t. 7. tr. 1. r. 73. per totam. p. 50

Vide verb. *Licentia, Revocare.* tom. 3

Licentia.

Licentia ad audiendas confessiones data ab Episcopo sine examine, an possit revocari ad libitum sine causa? t. 1. tr. 3. r. 3. §. 2. p. 86

Antequam licentia habita ab Episcopo, vel Vicario ducatur in scriptis, an Confessarius validè absolvat? tom. 1. tr. 3. r. 4. §. 1. & seq. ibid.

Licentia confitendi obtenta mediante pecunia, an sit valida? ibidem §. 3

Licentia data ad audiendas confessiones alicujus sæcularis, an expiret morte concedentis, re integra? tom. 1. tr. 3. ref. 8. §. 1. pag. 88

Si cum licentia falsa Ordinarii confessarius excipit aliorum confessiones, an sint iterandæ? tom. 1. tract. 3. r. 21. §. 1. pagina 97

Licentia ipso iure censetur concessa, quando professus impunè transiit ad strictiorem Religionem, petita à Prælato licentia, quam ille injustè negat? tom. 1. tract. 3. ref. 39. §. 2. pag. 116

Idem est quando Episcopus Regularibus legitimè & dignè præsentatis negat injustè licentiam audiendi confessiones? ibidem.

De licentia pœnitentis an Confessarius possit revelare hæredibus ejus restitutionem, quam debebat mortuus pœnitens? t. 1. tr. 8. r. 28. §. 1. & seq. p. 437

Et in dicto casu quid est agendum, si hæredes dubitent de tali licentia, & præsumant Confessarium revelare confessionem absque licentia pœnitentis? ibid. §. 2

De licentia pœnitentis an prosit testimonium Confessarii, ut probetur pœnitens emendatus in foro externo? t. 1. tr. 8. r. 29. §. 1. p. 438

De licentia pœnitentis an possit Confessarius revelare confessionem? t. 1. tr. 8. r. 30. §. 1. ibid.

Vbi, quod non sufficit quæcumque licentia præsumpta, interpretativa, virtualis, etiam in bonum ipsius pœnitentis, sed requiritur licentia formalis, atque expressa, & debet esse libera, & spontanea, non vi, injuria, aut dolore extorta? ibid. §. 3

Imo neque per preces importunas, neque per metum reverentialem ipsius confessarii obtenta? ibid. §. 4

Si cum licentia pœnitentis in ordine ad consilium petendum Confessarius manifestavit cuidam Sacerdoti aliqua peccata, de quibus ipse postea cum aliquibus locutus est, quæritur an dictus Confessarius fregerit sigillum Confessionis? tom. 1. tract. 8. ref. 32. §. 1. & sequentibus. pag. 439

Si de licentia pœnitentis Sacerdos revelet aliis peccatum, illi alii an teneantur ad sigillum? tom. 1. tract. 8. resolut. 33. §. 1. ibid.

Vbi docetur Consiliarium, Doctorem, aut Confessarium, cui ex licentia pœnitentis peccatum, & persona ejusdemmet pœnitentis manifestatur, obligari ad sigillum Confessionis? ibid. §. 2

Absque licentia pœnitentis an Confessarius statim post finitam confessionem, & datam absolutionem possit loqui cum pœnitente de errore, verbi gratia, commisso in dicta confessione? tom. 1. tract. 8. ref. 53. §. 1. & sequent. pag. 448

Etiam licentia non petita, an saltem in secunda confessione possit Confessarius ex rationabili causa aperire pœnitenti supradictum defectum, & refricare ea, quæ in aliis confessionibus dicta, & confessa fuerunt? tom. 1. tr. 8. r. 57. §. 1. p. 450

De licentia, quam potest dare Parochus, & Ordinarius assistendi matrimonio. Ubi pro praxi varii casus? t. 2. tr. 6. r. 88. §. 1. p. 383

Et quinam sub nomine Ordinarii comprehendantur ad ornatum Concilii Trid. sess. 24. c. 1. de reformat? t. 2. tr. 6. r. 90. §. 1. p. 388

Ubi latè, & notabilia, & diversæ personæ proponuntur, quæ comprehenduntur sub nomine Ordinarii. §. 10. pag. 389

Si cum licentia Pontificis Capucinus, Minimus, Mercenarius transeunt ad Canonicos Regulares, vel ad Carmelitas Claustrales, non tenerentur ad eorum specialia vota, tam rigide, ut antea? tom. 3. tract. 1. resolut. 79. §. 9. pag. 103

Sine licentia Capituli sede vacante nullus Episcopus potest conferre Ordines Religiosis virtute privilegiorum suorum? t. 3. tr. 5. r. 10. §. 6. p. 385

Licentia celebrandi Missam vulgari lingua non conceditur nisi à Papa, & ex gravi necessitate? tom. 3. tract. 6. ref. 49. §. 4. p. 445

Absque licentia Pontificis an possint vendi pensiones omnes pro libito? t. 3. tr. 6. r. 138. §. 6. p. 500

Licentiam celebrandi in Oratoriis privatis solus Pontifex concedit? t. 4. tr. 2. r. 1. §. 1. p. 27

De licentia Parochi potest quis audire Missa in die festivo in Oratorio privato alicujus? t. 4. tr. 2. r. 42. §. 3. p. 54

Licentia petita à Superiore, & non obtenta, si Religiosus sumit Bullam Cruciatæ, non peccat, & fruetur Indulgentiis Bullæ? t. 4. tr. 3. r. 5. §. 1. p. 68

Ex licentia Medici qui potest in diebus jejuniorum, & Quadragesimæ comedere ova, & lacticinia, an possit comedere sanguinem, quod vulgo dicitur *Sanguinalli*, seu *Vitoldo*, Hispane *Mondongo*? tom. 4. tract. 6. r. 70. §. 1. pag. 238

Et an possit comedere sagimen? ibid.

Licentia testandi concessa Episcopo non est restringenda ad primam vicem? t. 5. tr. 1. r. 89. §. 3. in fine. p. 62

Qui

Qui sine licentia uxoris in sæculo degentis susceperint Ordines sacros, quibus mulctandi sunt pœnis ? & an habenda sit ratio cujus nationis sint ? t. 5. tr. 12. res. 4. §. 14. pag. 504

Nisi licentia petita, & obtenta à Superiore Religiosi, etiam claustrales non possunt esse executores testamenti nisi habeant beneficia perpetua extra Monasterium. t. 6. tr. 9. res. 11. §. 5. p. 461

A quo Superiore petenda sit licentia, ut Religiosi exerceant munus executoris alicujus testamenti. t. 6. tr. 9. res. 12. §. 1. ibid.

Et an ad hoc non requiratur consensus Conventus ? ibidem.

Pro licentia quam debet habere Religiosus à Superiore, ut sit Commissarius ad condendum testamentum nomine committentis, vel ut sit executor testamentorum, aut elector pauperum, vel ut consilium dare possit executoribus, quando à testatore ita est cautum in Indice primo tom. 6. in tractat. 9. de Executoribus testamentorum lege varias quæstiones, à resolutione 10. usque ad 20. & à resolutione 24. usque ad 28. inclusivè, ubi plura.

Absque licentia expressa Episcopi an repræsentationes sacræ possint fieri ? t. 7. tr. 5. r. 25. §. 2. p. 340

Licentia Pontificis interveniente, vel ad munus Episcopi, si de facili non datur accessus ad Pontificem, an teneantur Ecclesiastici ad impositiones impositas à Parlamento pro custodia Regni, pro reparatione pontium, turrium, &c. saltem quando bona laicorum non sufficiunt ? tom. 7. tractat. 6. resolutione 33. per totam. pag. 382

Sine licentia Superioris Clerici, & Episcopus sine licentia Papæ, an possint in aliquo casu assistere bello absque peccato ? tomo septimo, tract. 7. resolutione 61. §. 1. pag. 424

Sine licentia Pontificis Clerici assistentes in bello, an teneantur restituere prædam captam, & resarcire damnum, & nocumentum si quod inferunt ? tom. 7. tr. 7. res. 63. per tot. ibid.

De licentia Episcopi an possit capi à satellitibus Sacerdos indutus stola, & cotta extra Ecclesiam, præcedente Cruce ad efferendum defunctum, vel sacramentum Extremæ-Unctionis, aut Eucharistiam ad infirmum ? t. 9. tr. 1. r. 26. §. 9. p. 21

Quando sine licentia Episcopi judex laicus extrahit reum ab Ecclesia, licet postea securitatem tribuat, & cautionem, & juramentum non esse corporaliter reum puniturum, non excusatur, si non restituat reum Ecclesiæ, quæ spoliata fuit. tom. 9. tract. 1. resolut. 117. §. Et nota. pag. 70

De licentia Episcopi an possit simplex Sacerdos violatam Ecclesiam consecratam reconciliare ? t. 9. tr. 1. res. 141. §. primo. pag. 91

Et quid, si tantum Ecclesia sit benedicta, & non consecrata ? ibid. §. 2

De licentia Episcopi an possit Clericus renunciare privilegio exemptionis ? t. 9. tr. 2. r. 5. §. 1. p. 99

Ut sine licentia Principis, aut consensu Gubernatoris ejus, vel Præsidis possessio beneficii non apprehendatur, Princeps laicus authoritate propria præcipere non potest. t. 9. tr. 2. r. 99. §. 2. p. 149

Ut sine licentia Principis in suo statu non ædificentur Ecclesiæ, & Monasteria, si statutum sit, an deroget Immunitati Ecclesiæ ? t. 9. tr. 2. r. 202. §. 1. p. 197

Sine licentia speciali Pontificis, non possunt Cardinales ægritudine laborantes sanguinis emissionem pati. t. 9. tr. 7. r. 29. §. unic. p. 386

Sine licentia Pontificis Cardinales non possunt à Curia discedere. t. 9. tr. 7. res. 35. §. unic. p. 388

Ex licentia Pontificis an Cardinales possint testari de bonis perceptis Cardinalitii Galeri ? t. 9. tr. 7. resol. 88. §. 1. pag. 407

Licentia testandi concessa à Pontifice Cardinalibus, an expiret, mortuo Pontifice ? to . tract. 7. resolut. 92. §. 1. pag. 408

Si licentiam alteri confitendi Sacerdos proprius injustè neget, an confessio talis alteri facta sit valida. t. 1. tr. 3. res. 39. §. 1. p. 116

Qui licentiam à Superiore non possit obtinere per pium Confessarium, ut absolvatur à reservatis, an possit sine prævia Confessione Eucharistiam sumere, aut Missam celebrare ? tom. 1. tract. 3. resol. 160. §. primo, & sequent. pag. 197

Et an in dicto casu possit absolvi à prædicto Confessario, pro illa vice, ex tacita licentia Provincialis, Generalis, aut Papæ ? ibidem §. secundo. pag. 198. Vbi quomodo intelligatur hoc verbum pro illa vice, an pro una vice tantum, an vero toties, quoties dicta facultas petitur à Confessario, & à Superiore negatur ? ibidem §. tertio.

Licentiam à pœnitente Confessario concessam revelandi peccata revocare potest pœnitens, quoties voluerit etiam absque causa ? tomo primo, tract. 8. resolut. 30. §. 3. pag. 438

Licentiam prædictam an debeat Confessarius exigere in scriptis ? t. 1. tr. 8. r. 31. §. 1. p. 438

Vbi, quod, si dubitetur an revelatio fiat, vel non fiat de licentia pœnitentis, credendum est testimonio Sacerdotis, & non pœnitentis. ibid. §. 2

Si licentiam dare Confessario pœnitens non vult, ut ei defectum commissum in Confessione, an possit adhuc aperire illum ? t. 1. tr. 8. r. 55. §. 1. p. 449

Licentiam concessam alicui Antistiti ab Episcopo defuncto revocare an possit Capitulum sede vacante ad conferendos Ordines, & exercenda Pontificalia ? t. 3. tr. 5. r. 10. §. 1. & seq. p. 385

Et quid, si Capitulum non revocet dictam licentiam ? ibid. §. tertio.

Licentiam alicui Episcopo concedere Capitulum sede vacante potest, ut Ordines conferat Religiosis, & Clericis alterius Diœcesis. tom. 3. tract. 5. resolut. 11. §. 1. & sequent. pag. 386

Licentiam assistendi matrimonio, an Capitulum sede vacante, & ejus Vicarius dare possit ? t. 3. tr. 5. res. 28. §. 1. pag. 394

Licentiam an Capitulum sede vacante dare possit Monialibus exeundi è Monasterio ex causa ? tom. 3. tr. 5. res. 35. §. 1. p. 396

Et an erigendi Monasteria ? tom. 3. tract. 5. resol. 39. §. 3. & seqq. pag. 399

Et quid de Monasteriis Monialium ? ibid.

Et an ut ædificetur Ecclesia, & acquiratur juspatronatus ? t. 3. tr. 5. r. 40. §. 1. p. 399

Si licentiam sumendi Bullam Cruciatæ Superior Regularis subdito concedat, an possit limitare talem licentiam ad talem usum, vel facultatem, verbi gratia, eligendi Confessarium, &c. tom. 4. tr. 3. resolut. 5. §. 2. pag. 68

Qui licentiam à Rege habet Officium in aliam personam transferendi, an possit illud vendere ? t. 6. tr. 3. r. 201. §. 1. pag. 231

Et in dicto casu quidquid sit de peccato non tenetur ad restitutionem. ibid. §. 4

Vbi, quod tacita adest facultas vendendi officia, quando ea dantur fœminis, aut viris nobilibus, quos Princeps certo credit non eos per se talia munera obituros ? §. tertio.

Si licentiam Prælatus Regularis alicui dederit accipiendi particulas aliquarum reliquiarum, an peccet mortaliter ? t. 8. tr. 7. r. 1. §. 2. p. 147

Licentiam dare extrahendi reos ab Ecclesia in casibus non exceptuatis an possit Prælatus, & ex ejus mandato possit iudex laicus delinquentem capere, & punire ? t. 9. tr. 1. r. 117. §. Quæro secundo. p. 70

Si licentiam Episcopus dederit alicui laborandi in die festo, non poterit judex laicus punire talem laborantem in die festo. tom. 9. tractat. 2. resolutione 226. §. secundo. pag. 214
Licentiam dare assistendi matrimonio in suis titulis, & Ecclesiis an Cardinales possint? tom. 9. tr. 7. resol. 50. §. unico. pag. 396
Licentias Regularium ad Confessiones audiendas, & prædicandum, an Capitulum sede vacante revocare possit? t. 3. tr. 5. r. 33. §. 3. p. 396
Vide verb. *Facultas, Potestas.* tom. 1
Item verb. *Adulterium, Dimissoria, Diœcesis, Episcopus, Locus, Mulier, Ordinarius, Parochus, Patrimonium, Vir.* tom. 2
Item verb. *Canonicus, Causa, Clericus, Communio sacra, Equites, Eucharistia, Expirare, Extrema-Unctio, Facultas, Ingredi, Legere, Novitius Pontificalia.* tom. 3
Item verb. *Carnes, Commissarius Bullæ Cruciatæ, Ecclesia, Episcopus, Eucharistia, Frater, Interdictum, Ius, Lardum, Pater, Vir.* tom. 4
Item verb. *Bullæ Cruciatæ, Cancellarius, Clericus, Collocutio, Ingredi, Ius, Legere.* tom. 5
Item verb. *Bona temporalia, Domus, Episcopus, Facultates, Perdere, Potestas.* tom. 6
Item tract. 1. tom. 7. de dubiis Regularibus, præcipuè in resol. 11. 31. 35. 55. 56. 57. 62. & à res. 64. usque ad 89. 92. 94. 95. 96. 98. 101. 102. 103. 143. 153. 154. 167. 168. 172. 177. 195. 199. 201. 210. 211. 212. 220. 225. 226. 280. 284. & à res. 307. usque ad resolut. 315. 321. 322. 330. 333. 334. 343. 347. 348. 349
Eadem est ratio pro tract. 3. tom. 7. de Paupertate Religiosa pro resolutionibus sequentibus in eo contentis, & verb. *Licentia*, scilicet in resol. 6. 7. 9. 18. 19. 23. 27. 29. 34. & à res. 36. usque ad res. 41. 44. 45. 50. 51. 58. 62. 65. 66
Item. Vide verb. *Dux, Exercitus, Exhumare, Erigere, Facultas, Habitus, Infidelis, Mutare, Professio.* tom. 7
Item verb. *Consumere, Episcopus.* tom. 8
Item verb. *Deservientes, Exercere, Exhumare, Extrahere, Excultus, Fœdus, Generalis.* tom. 9

Licentiatus.

Licentiatus in sacra Theologia, vel jure in aliqua Universitate, si Sacerdos sit, an possit audire Confessiones sæcularium sine alia approbatione Episcopi? t. 3. tr. 1. res. 39. §. Octavus casus. p. 51
Vide verb. *Vicarius.* tom. 3
Item verbum *Gradus.* tom. 6

Licere.

Super hoc verbum vide passim in tractatibus tom. 8. & præcipuè in tom. 5. de Homicidio.
Item verb. *Adoratio, Fœdus, Generalis.* tom. 9

Licitè.

Vide verbum *Licere.* tom. 9

Licitum.

An licita sit fractio sigilli Confessionis, si fiat in utilitatem pœnitentis? tom. 1. tract. 8. resol. 27. §. primo, & seqq. pag. 437
Vide verb. *Licere*, cum suis notationibus. tom. 8. & 9

Lictores.

Lictores, qui ex mandato Judicis reum capiunt, an eum cum armis resistentem impune occidere possint. tom. 8. tr. 5. r. 46. p. 115
Vide verbum *Satellites, Immunitas Ecclesiæ, Iminunitas Ecclesiastica, Birrorius.*

Ligare.

Non ligant Clericos statuta, & leges Principum sæcularium, etiam licita, & honesta, & propter commune bonum facta, & quæ privilegia Ecclesiæ non lædunt. t. 9. tr. 2. res. 198. §. 2. p. 196
Non ligat excommunicatio Episcopi pro tota sua Diœcesi eos subditos, qui commorantur in loco exempto intra eandem Diœcesim ipsius Episcopi, qui censuram fert. t. 6. tr. 1. r. 48. §. Ex his. p. 36
Non ligat in foro conscientiæ decretum Concilii sess. 25. cap. 19. denegans audientiam professis, qui transacto quinquennio reclamare volunt, allegantes nullitatem, si ex parte rei, nulla fuit professio, sicut Bulla Sixti V. quoad nullitatem professionis ob illum juris defectum, quod de professi vita, & moribus inquisitio non sit antea facta ipsi præsumptioni innitatur, itaut in foro interno non liget, si ex parte rei nullum subsit vitium. tom. 6. tract. 1. resolut. 69. §. Item decretum per totam. pag. 51
Idem est de Bulla Clem. VIII. de largitione munerum, quia Bulla illa processit ex præsumpta causa ambitionis, unde, si ea cessat, cessat etiam illa prohibitio; & non ligat in foro conscientiæ ibidem. §. Item prohibitio.
Idem est de Bulla Sixti V. quæ fundatur in præsumptione, ut Chiromantici, &c. habent pactum cum Dæmone, unde si aliquis certo sciat tales pactum cum Dæmone nullum habere, non ligat in conscientia, nec tenetur denunciare. ibid. ad med.
An ligentur Clerici statuto laicorum edito super jure, quod vocant congrui? tom. 9. tractat. 2. resolut. 159. §. secundo. pag. 173
An liget in foro conscientiæ obligatio resarciendi damnum à servis illatum, vel solum post judicis condemnationem? t. 7. tr. 8. r. 67. §. 2. p. 456
Vide verbum *Reus, Statutum.* tom. 9

Ligatum.

Vide verbum *Abscindere.* tom. 8
Item verbum *Ligare, Reus, Statutum.* tom. 9

Lignum.

Vide verbum *Custos.* tom. 8

Limitare.

Vide verbum *Limitatè, Capitulum, Regulare, Limitatio, Locus, Privilegium.* tom. 7

Limitatè.

Limitatè an possint Episcopi ex justa causa Religiosos approbare ad audiendas Confessiones, verbi gratia, ad viros, & non ad fœminas? tom. 7. tract. 1. resolutione 70. per totam. pag. 48

Limitatio.

An cum limitatione ad tempus, personas, &c. approbare possit Episcopus Regulares ad audiendas Confessiones? t. 7. tr. 1. r. 72. per tot. p. 50
Etsi absque limitatione Episcopus dederit dictam licentiam, & approbationem, an possit eam revocare, licitè ex causa, & valide, etiam sine causa? tom. 7. tr. 1. resolut. 74. §. 6. pag. 51
Limitationes aliquæ proponuntur circa furta modica commissa à Religiosis, uxoribus, servis, & ancillis. t. 7. tr. 3. r. 41. per tot. p. 266. & 267
Vide verb. *Capitulum Regulare, Locus, Privilegium.* tom. 7
Item verbum *Index.* tom. 8

Linea.

Vide verb. *Affinitas, Consanguinitas.* tom. 3

Lingua.

Qui lingua Italica, Hiſpanica, aut alia vulgari ſine cauſa recitat Horas Canonicas, an peccet mortaliter? t.3. tr.6. r.49. §.5. p.445

Et quid, ſi lingua Hebræa, aut Græca recitet? ibidem §. ſexto.

Idem eſt, ſi obligatio oriatur ex voto, aut pœnitentia à Confeſſario impoſita. ibid. §.1

Vide verbum *Conſenſus*. tom.2

Item verbum *Licentia*. tom.3

Linteum.

Vide verbum *Mappa*. tom.2

Liquor.

Liquores ex plantis, & herbis expreſſi non ſunt materia Baptiſmi? tom.1. tract.1. reſolut.53. pag.34

Lis.

Si lis oriatur de validitate alicujus impedimenti, filii illo medio tempore nati, an ſint legitimi reputandi? tom.2. tr.6. r.134. §.1. p.412

Et quid, ſi illis prohibitum ſit ſub pœna excommunicationis, ne poſſint ſimul cohabitare, an adhuc filii pro legitimis debeant haberi? ibid. §.3

Idem erit, & multo magis, ſi interpoſita fuerit appellatio. ibid.

Si lis aliqua, vel diſcordia oriatur inter duos ſupremos Principes, neminem in temporalibus recognoſcentes, an Summus Pontifex poſſit cognoſcere, & judex competens exiſtere? tom. 9. tractat. 2. reſolutione 19. §. unic. pag.110

Poſtquam lis coram judice laico mota eſt contra laicum, qui effectus eſt Clericus, an poſſit apponere declinatoriam pro remiſſione ad judicem Eccleſiaſticum. t.9. tr.2. r.106. §.1. & ſeqq. p.151

Lite pendente circa exactionem debiti, an poſſint debitores impetrare dilationes moratorias? tom.6. tr.5. reſ.35. §. primo. pag.291

Lite pendente ſuper matrimonio, vel ſponſalitiis, ad quem judicem ſpectet, an ſpiritualem, vel ſæcularem ſequeſtrare puellam cauſa explorandi eius voluntatem? t.9. tr.2. r.229. §. unic. p.215

Lites, & cauſæ inter Cardinales vertentes, à quo ſunt decidendæ? t.9. tr.7. r.71. §. unic. p.402

Vide verb. *Advocatus, Informatio, Procurator*. tom.6

Item verb. *Iudex, Varietates*. tom.8

Item verb. *Advocare, Iuriſdictio, Rex*. tom.9

Litaniæ.

Litaniæ in diebus Rogationum, ſi recitantur in choro, orationes dicendæ ſunt ſtando, & erecto corpore. t.2. tr.1. r.195. §.5. p.113

In Litaniarum fine quando recitantur ſeptimi Pſalmi pœnitentiales, an orationes dicendæ ſint genu flexo, an ſtante? ibidem.

Litanias recitare qui tenetur ex pœnitentia, vel ex voto, an teneatur ad orationes, & preces ſubſequentes? t.1. tr.6. r.20. per tot. p.321

Litanias non recitare privatim in diebus S.Marci, & Rogationum, an ſit peccatum mortale, ſi quis non adeſſet in choro, vel proceſſionibus? tom.3. tractat.6. reſolutione 92. 93. & 94. pag.475

Literæ.

Literæ ſacræ Pœnitentiariæ non fruſtrantur ſuo effectu ſi aperiantur à non habente qualitates requiſitas, quæ apponi ſolent in prima clauſula, ſed an peccet illas aperiendo? tom.3. tract.2. reſolut.154. §.1. pag.277. Ubi qualis debeat eſſe Confeſſarius, ut poſſit prædictas literas exequi, tam ad favorem mulieris, quam viri obtentas? ibid. §.2. & ſeqq.

Si literæ ad Cardinalem in Conclavi exiſtentem ſcriptæ ad illum non perveniant, an incurrant cenſuram? t.9. tr.7. r.104. §.1. p.417

De quadam Confeſſione per literam facta valida, caſus curioſus, & novus, lege illum, & non pigebit. t.1. tr.3. r.74. §.2. p.136

Si quis literam daret Cardinali in Rota, qui tunc non legeret, ne videretur, & poſtea literam perderet, an in tali caſu uterque in cenſuram incideret. tom.9. tr.7. reſ.104. §.2. p.417

Ex literarum ſacræ Pœnitentiariæ virtute, an Confeſſarius ſemel electus ad illas aperiendas, poſſit variari? tomo tertio, tractat.2. reſolut.155. §. primo, & ſeqq. pag.278

De literarum clauſula Pœnitentiariæ, Gratis ubique. t.3. tr.2. r.165. §.1. & ſeq. p.284

Et multa alia pro explanatione ſupradictarum literarum. tom.3. tr.2. à reſ.154. uſque ad reſ.165. incluſivè, à pag.277. ad 285

Per literas confeſſio an aliquando poſſit eſſe valida poſt decretum Clem. VIII. t.1. tr.3. r.76. §.2. pag.138. Ubi an Sacerdos ita aliquem abſolvens peccet mortaliter? ibid. §.1

Qui per literas Sacerdoti peccata ſua manifeſtat, abſente Confeſſario, an poſſit abſolvi poſtquam Confeſſarius acceſſit ad illum, dummodo adhuc vivat? tom.1. tr.3. reſ.76. §.2. p.138

Per literas an teneatur obtinere abſolutionem à ſacra Pœnitentiaria impeditus legitimè adire Romam pro abſolutione? tom.1. tractat.5. reſolut.16. §. primo, & ſeqq. pag.273

Per literas inter abſentes matrimonium contractum coram Parocho, & teſtibus an ſit ſacramentum? tom.2. tr.6. reſ.60. §.1. p.366

Ubi, quod idem, quod dictum eſt de matrimonio per Procuratorem contracto, dicendum eſt, ſi per literas contrahatur. §.7

Literas teſtimoniales an Capitulum ſede vacante intra annum concedere poſſit? tom.3. tract.5. reſolut.13. per totam. pag.387

Literas in formam dignum, quæ mitti ſolent in diſpenſationibus matrimonii Vicario Epiſcopi, an eas exequi poſſit Vicarius ſede vacante? tom.3. tr.5. reſ.77. §.1. & ſeqq. pag.415

Et quid de literis directis ad Vicarium Epiſcopalem, ſub nomine Vicarii? ibid. §.3

Et quid de literis directis Epiſcopo defuncto per ſacram Congregationem, & ab eo non executis? ibid.

Literas ſcribens, & mittens Moniali an incidat in cenſuram latam adverſus colloquentes cum Monialibus? t.7. tr.1. r.320. §.1. p.222

Literas amatorias, & continentes turpia ſcribentes, & deferentes famuli, & ſervi ad concubinam Domini, & provocantes ad duellum an peccent? Vbi aliqua alia notabilia, & contingentia circa ſupradicta. t.7. tr.5. reſ.43. 44. & 45. à p.349. ad 351

Et an ad honeſtandas has actiones alii, qui famuli non ſunt, indigeant graviori cauſa? t.7. tr.5. reſ.44. §.3. ante finem. pag.351

Literas alienas aperire an aliquando ſit licitum. t.8. tr.10. reſ.8. §.1. pag.198

Si quis literas ad ſe Miſſas in publicum literatas abjiciat, an poſſit alius ſine peccato, collectis literarum fragmentis, legere? ibid. §.2

Et in tali caſu, qui literas legit, an teneatur non manifeſtare ſecretum aliquod in ipſis contentum, ſi in damnum alicujus cederet? ibid.

Literas exhortatorias Principes, & Ministri Regis ad Episcopos facientes, ut ab aliqua mala determinatione desistant, ut est in usu in Regno Neapolitano, an faciant contra libertatem Ecclesiasticam, & incidant in censuram Bullæ Cœnæ? t.9. tr.2. r.33. §. unic. p.117
Literas Pontificias rejicere non est liberum Magistratibus sæcularibus, quarum authoritate beneficia exteris conferuntur. t.9. tr.2. res.204. §.2. p.198
Literas vetitas deferentes tempore Conclavis an incurrant censuram? t.9. tr.7. r.103. §.1. p.416
Si literas ad alios Cardinales in Conclavi scriberet Cardinalis, qui propter infirmitatem egressus est è Conclavi, an incurrat excommunicationem? tom.9. tr.7. res.105. §.1. p.417
Literis Pœnitentiarii credi potest asserentis sibi vivæ vocis oraculo commissum esse, ut dispenset in aliquo casu Pontifici reservato? t.3. tr.2. r.81. §.6. p.227
De prima in literis Pœnitentiariæ clausula. Discreto viro Magistro in Theologia, & Confessori ex approbatis. t.3. tr.2. r.154. §.1. p.277
Pro literis Pœnitentiariæ an dispensatio fieri debeat in sacramentali Confessione? t.3. tr.2. r.157. §.1. p.279
Pro literis his expediendis Regulares habent privilegium, quibus superiores permiserint, etiamsi non sint Doctores, vel Magistri. ibid. §.6. p.280
In literis Pœnitentiariæ aliquando apponitur, ut conjux ignorans certior fiat de prioris consensus nullitate. t.3. tr.2. res.164. §.2. p.284
Vide verb. *Scribere*, *Scriptura*. tom.1
Item verb. *Consensus*, *Procuratio*, *Procurator*. tom.2
Item verb. *Dimissoria*, *Expirare*. tom.3
Item verb. *Bulla Cœnæ*. tom.5
Item verb. *Capere*, *Criminale*. tom.8
Item verbum *Legatus*, *Ostensio*, *Scriptio*. tom.9

Literula.

Literulas an Superior Regularis referare possit? tom.7. tract.1. resolut.116. per totam. pag.84

Litigantes.

Vide verb. *Advocatus*, *Informatio*, *Lis*, *Procurator*. tom.6

Litigare.

Si litigat Clericus minor tanquam actor coram judice laico, an possit iudex laicus dare ei curatorem ad litem? tom.9. tract.2. resolut.283. §.2. pag.242

Locare.

Locare domum meretrici an liceat, etiamsi ob loci circunstantiam aliquis peccatum admitteret, vel si meretrix domum illam conducens plurimum fœminis honestis vicinis noceret? t.7. tr.5. r.48. §.2. p.352
Locare domum usurario publico an liceat? tom.7. tr.5. res.49. §.1. ibid.
Si locat promissor rem promissam ante acceptationem, an censeatur eo ipso revocare suam promissionem. t.6. tr.7. r.128. §.7. p.379
Locaverat per multos annos quidam vir rusticus mulum, quod subripuerat viro nobili, & prædiviti, quæritur, an non solum ad restitutionem muli, sed ad pretium locationis teneatur? t.8. tr.7. res.8. §.1. p.149
Vide verbum *Beneficiarius*, *Clericus*, *Conducens*, *Creditor*, *Dubium*, *Episcopus*, *Incendium*, *Locatio*, *Negotiator*, *Vectigal*. tom.6
Item verb. *Domus*. tom.7
Item verbum *Locus*. tom.8

Locatio.

Locatio rerum Ecclesiasticarum ultra triennium vitiatur in totum. t.6. tr.7. res.108. §.2. p.368
In locatione rerum Ecclesiasticarum an detur parvitas materiæ? t.8. tr.3. res.7. §.1. p.33
De locationis quodam contractu in praxi frequentissimo. t.6. tr.3. res.61. per tot. p.151
Vide verb. *Locare*, cum suis notationibus. tom.6
Item verbum *Locus*. tom.8

Locator.

Vide verb. *Locare*, *Locatio*, cum suis notationibus. tom.6

Locatum.

In locato culpa levis præstatur. tom.8. tract.3. resol.27. §.13. pag.47
Vide verb. *Locatio*, *Locus*. tom.8
Item verbum *Domus*. tom.9

Locus.

Qui ad loca sancta peregrinantur, an excusentur à jejunio? t.4. tr.6. r.19. §.1. p.212
Loci cognitio an sit sacer, & Religiosus ad gaudendum immunitate, an spectet ad judicem laicum? t.9. tr.1. res.119. §.3. p.73
Si in locis designatis Religiosi, qui secundum decreta Clem.VIII. novitiatum non fecerunt, an possint stante Bulla Urbani VIII. edita die 2. Aprilis 1631. coram Ordinariis locorum professionum nullitatem petere, non servatis tamen servandis, & præsertim dispositionibus Concil. Trid. t.7. tr.1. r.150. per tot. p.100
In locis pecunia alteri locatis, vel in quibus prohibitum est venari, vel piscari, an quis venando, vel piscando teneatur ad restitutionem? tom.8. tract.7. res.56. §.1. & seqq. pag.181
Et quid, si venatio, vel piscatio sit in loco circumscripto & clauso? ibid.
Et an ita venantes, vel piscantes peccent mortaliter, vel venialiter? ibid.
In loco exempto ex licentia Ordinarii illius loci, an aliquis Episcopus Ordines, aliaque Pontificalia exercere possit, nulla ab Episcopo, intra cujus Diœcesim locus ille exemptus est, irrequisita licentia? tom.2. tr.5. res.18. §.2. pag.279
Et quid, si locus exemptus ad nullam Diœcesim pertineret? ibid.
Si à loco, vel civitate quis proficiscitur, ubi non servatur jejunium; & accedens meridie ad locum domicilii, ubi servatur, an teneatur servare jejunium; si nondum violatum est? t.4. tr.6. res.43. §.1. & seq. p.222
Quo in loco Ordines conferantur. tom.4. tr.8. resol.64. §.1. pag.362
In loco delicti prohibitus celebrare, an possit celebrare, v.g. in Ecclesiis PP. Capucinorum, & Carmelitarum prope urbem existentibus? t.5. tr.4. r.6. per tot. p.199
De loco ad locum non extenditur consuetudo. t.6. tr.2. res.24. §.2. p.112
In loco sacro Thesaurus inventus ad quem pertineat? t.6. tr.6. r.12. §.1. & seq. p.298. & seq.
Et quid, si data opera sine licentia Prælati loci sacri, vel artibus Magicis sit inventus Thesaurus, ibibem §. quarto. pag.299
In loco alieno inventus Thesaurus arte magica ad quem pertineat? t.6. tr.6. res.13. §.1. & seqq. p.300
Et quid, si in loco fiscali, aut Religioso arte magica thesaurus inventus est? ibid. §.2
In loco publico inventus thesaurus ad quem pertineat? t.6. tr.6. r.15. §.1. p.301
Loco pio donatio facta omnium bonorum præsentium, & futurorum, an sit valida? t.6. tr.7. r.105. §.3. p.366
Et in tali casu an locus pius teneatur alere donatorem? ibidem.

Si

Si loco pio promissor voveat rem promissam ante acceptationem, an eo ipso censeatur revocare suam promissionem? t.6. tr.7. r.128. §.7. p.379
In loco exempto potest quis laborare in die festo indicto ab Episcopo pro sua Diœcesi, & jejunia ejus non servare. Et quid, si festum, & jejunium servatur in patria, & in loco per quem quis transit ex præcepto Episcopi utriusque Diœcesis? tom. 6. tr. 1. resol. 48. §. Ex his. pag. 36
De loco publico Monasterii sumendo Religiosus aliquam rem pro usu temporali, ut deinde in eundem locum restituat, an peccet contra paupertatem? t.7. tr.3. r.46. per totam. p. 268
In loco captivitatis an mancipia, & Christiani captivi à turcis testamentum facere possint? tom.7. tractat.8. r.63. §.3. p.454
Si in loco, & Diœcesi Episcopus non habet dominium temporale, potest tamen tenere familiam armatam, & proprios habere ministros, & executores ad carcerandum. t.9. tr.8. r.5. §.1. & seqq. p.445
Si locorum communitas, & universitas in suis terris introducant de novo tabernam dictam *zagato*, vassallis reclamantibus, an incidant in censuram Canonis quarti Bullæ Cœnæ? tom. 9. tract. 2. resolutione 95. §. 2. pag. 147
Locum primum, & honorabiliorem an debeat habere Vicarius Capituli Sede vacante in processionibus & aliis? t.3. tr.5. r.76. §.3. p.415
Ad locum alium propinquum an aliquis possit transire, ut effugiat obligationem præcepti, ut ibi non jejunet, si jejunatur in loco suo? tom.4. tract.6. resolut. 44. §. 1. pag. 223
Ad certum locum restringi, & limitari ab Episcopo an possit approbatio Regularium ad excipiendas Confessiones ex justa, & rationabili causa? t.7. tr.1. res.77. §.2. pag.53
Locus an sit de essentia consecrationis Episcopalis? t. 4. tract.8. r.64. §.1. p.362
Locus ad consecrationem Episcopalem in urbe eligitur pro libito consecratoris. ibid.
Locus, seu Ecclesia designata in Brevi Apostolico ad consecrationem peragendam an possit variari? ibid. §. Difficultas. pag.363
Locus privatus, seu Oratorium Episcopi an sit aptum ad Ordines conferendos? tom.4. tr. 8. resol. 81. §. Dices. pag.377
Et an liceat ibidem Sacramentum Confirmationis ministrare? ibid. in initio. p. 376
Et an etiam ibi consecrare Episcopos? ibidem. §. Vidisti. pag. 377
Locus suus quis dicatur, si in eo Thesaurus inveniatur? t.6. tr.6. r.2. §.2. p.292
Ut locus apponatur in testamento ad pias causas an necessarium sit? Ubi de aliis quatuor circumstantiis agitur? tomo 6. tractatu 8. resolutione 32. per totam. pagina 409
Vide verb. *Renunciare*. tom. 2
Item verb. *Absens*, *Consuetudo*, *Descendere*, *Episcopus*, *Immunitas*, *Ius*, *Lex*, *Opus pium*, *Templum*. tomo quarto.
Item verbum. *Abjuratio*, *Laïcus*, *Lex*, *Missam audire*. tomo quinto.
Item verb. *Bona temporalia*, *Excommunicatio*, *Laborare*, *Monasterium*, *Mercatores*, *Peregrinus*, *Pium*, *Vagus*. tom. 6
Item verb. *Comedere*, *Exhumare*, *Mutare*. tom.7
Item verb. *Duellum*, *Sepelire*. tom.8
Item verb. *Domus*, *Terra*. tom.9

Locusta.

Vide verb. *Reparatio*. tom.9

Longum.

Longo tempore non restituens rem alienam, an unum, vel plura peccata committat? t.1. tr.7. r. 158. §.1. & seqq. p.419. Ubi octo casus in praxi pro majori intelligentia dictæ quæstionis. ibid.

Loquela.

Vide verb. *Actus*. tom. 8

Loquendum.

Loquendo famuli Cardinalium, vel Conclavistæ, aut Magister cæremoniarum cum aliis extra Conclave existentibus de rebus pertinentibus ad electionem Pontificis, licet non incurrant in censuram Pii IV. an peccent tamen mortaliter, & qui cum illis loquuntur? t.9. tr.7. r.103. §.2. p.416
Loquendo secreta, tametsi ad electionem non pertineat, subjicitur tamen excommunicationi. ibid.

Loquens.

Loquens Religiosus professus cum Novitio absque Magistri licentia an peccet mortaliter? Et quid, si cum eo loquatur verba vitæ æternæ? tom.7. tract. 1. r.172. per totam. p.112
Loquentes sæculares cum Monialibus Regularibus subjectis, an incidant in censuram ab Episcopo latam contra loquentes cum Monialibus, quia allocutio fit in loco exempto? t.5. tr.1. r.85. §.in fine p.58
Et quid, si non fuisset vetitus accessus, vel additio ad Moniales, sed tantum loquutio? t.5. tr.1. r.86. §.1. in fine. pag.59
Loquentes tempore Conclavi cum famulis Cardinalium an incurrant censuram? Et quid, si sciant postea famulos omnia refere suo Cardinali? t.9. tr.7. r.103. § 1. p 416
Vide verb. *Loqui*. tom.2. 5. 7. & 9

Loqui.

Si quis loquatur cum Moniali, ipsa vero nihil respondeat, vel è contra, an incurrat excommunicationem latam contra colloquentes cum Monialibus? t.9. tr.7. r.100. §.1. p.415
Si quis loquatur Monialem per interpositam personam, an incurrat censuram latam contra colloquentes cum Monialibus? t.9. tr.7. r.107. §.4. p.419
Vide verb. *Nutus*, *Signum*. tom.2
Item verb. *Collocutio*, *Colloquentes*. tom.5
Item verb. *Colloquentes*, *Exire*, *Persona*, *Religiosus*. t.7

Loquutio.

Vide verb. *Loquendum*, *Loquentes*, *Loqui*. tom.9

Lotio.

Vide verb. *Ingressus*. tom. 7

Lucrantes.

Lucrantes in Ludo Equites Commendatarios D. Ioannis, & alios Militarium ordinum, an teneantur ad restitutionem? t.7. tr.3. r.57. §.1. p.272
Lucrantes in ludo Religiosos an teneantur restituere? Et an dicta restitutio possit fieri eidem Religioso, & non Monasterio? Idem est de filiis familias, servis, & uxoribus? tom.7. tractat. 3. resolutione 59. per totam. pag.273

Lucrari.

Si Lucratur Religiosus illicitè ludendo, an teneatur ad restitutionem? tomo 7. tractatu 3. resolutione 61. §. 1. pag. 274

Qui lucratus est lectionem aliquot Missarum an possit pro iis stipendium recipere, an vero ille, qui perdidit debeat recipere, & solvere colludenti? tom. 7. tr. 3. r. 61. §. 3. post medium. p. 274
An lucretur distributiones Vicarius Capituli Sede vacante absens? t. 3. tr. 5. r. 76. §. 2. p. 415
Idem est de aliis Officialibus, & Visitatoribus electis à Capitulo Sede vacante. ibid.
Vide verb. *Distributiones*. tom. 3
Vide Appendicem tract. 4. tom. 6. de ludo, & sponsionibus super hoc verb. *Lucrari*, ubi plures difficultates.
Item verb. *Ludus*. tom. 7
Item verb. *Abess*. tom. 8

Lucrum.

Lucrum in suam utilitatem vertere an possit Thesaurarius Principis, vel Procurator, seu famulus alicujus Domini, qui inscio Domino cum ejus pecuniis negotiatur, quas ad expendendas, vel conservandas habet? t. 6. tr. 3. r. 145. §. 1. p. 194
Ubi alius curiosus casus circa hoc. §. 2
Quodcumque lucrum transitorium quomodolibet repentè occurrente lucrari potest, quamvis prohibitum in die festo à simili. t. 7. tr. 5. res. 21. §. 3. sub finem. pagina 339
Ad lucrum comparandum an liceat parentibus maximè pauperibus castrare filios ad vocis suavitatem conservandam? t. 7. tr. 8. r. 66. §. 1. p. 455
Vide Appendicem tract. 4. tomi 6. de ludo, & sponsionibus super hoc verb. *Lucrum*.
Item tract. 3. tomi 6. de lucro cessante, ubi aliquas difficultates reperies, signanter in res. 6. 15. 20. 23. 24. 26. 27. 28. 31. 36. 39. 47. 48
Item verb. *Amissio*. tom. 7

Ludens.

Ludens ludo pilæ ad eximendum se à jejunio peccat contra præceptum? tom. 4. tr. 6. r. 18. §. 1. p. 210. & r. 64. §. 5. pag. 235
Si contra ludentes ad Azardum lata sit censura statuto Episcopi, an ludens cum Episcopo, qui statutum edidit incurrat censuram, quamvis Episcopus in pœnas dicti statuti non incidat? tom. 5. tract. 7. resol. 1. §. 1. pag. 305

Ludere.

Ludendo falsis aleis quis pecuniam lucratus est, quas cum propriis miscuit, ejusque partem socio, vel amico suo donavit quamvis scienti, tamen non cooperanti ad fraudem committendam, an recte dici possit dictum socium, vel amicum ad nullam restitutionem obligari? tom. 6. tr. 3. r. 134. §. 2. p. 189
Ludere preces cum alio pretio temporali an liceat alicui, & an adsit periculum simoniæ? tom. 5. tr. 7. res. 16. §. 1. pag. 318
Ludere Religiosus an possit aliquid manuscriptum, relatum, pictum, vel aliud qualecumque in quod habet Dominium, &c. tom. 7. tractatu 3. resolutione 61. §. 3. pag. 274
Ludere aliquid an servus possit inscio Domino? Ubi sex casus proponuntur, in quibus servus possit dominium habere, & de facto habet. t. 7. tr. 8. r. 29. §. 1. & seqq. p. 441. & 442
Qui ludit ludo prohibito, si habet animum non solvendi, vel solutum repetendi, non potest lucrari, secus in ludo licito, quia etsi cogitet non solvere, potest tamen lucrari, quia ad solvendum potest cogi. t. 5. tr. 7. r. 16. §. Nota hic, & seq. p. 318
Si ludunt frequenter Clerici, & Religiosi, secluso scandalo, non peccant mortaliter? tomo primo, tractatu septimo, resolutione 151. §. 2. pagina 416
Vide verb. *Obligatum*. tom. 4
Item verb. *Immemor*. tom. 5
Item verb. *Liber, Lucrari, Retinere, Servus*.

Ludus.

Si in ludis prohibitis pecunias insumit Religiosus, qui ex licentia superioris liberè de illis disponere possit, an peccet contra votum paupertatis, & recipientes teneantur restituere? Ubi alia notabilia, & practicabilia in dicto casu. tom. 7. tract. 3. res. 58. 59. & 60. ubi latè. pag. 272. 273. & 274
Si in ludis Religiosus aliqua consumpsit sine licentia, quo pacto debeat restituere? tom. 7. tract. 3. resolut. 62. §. 1. pag. 275
Si in ludo taxillarum, vel alearum Clericus, vel sacris Ordinibus initiatus, aut Religiosus aliquem in magna quantitate fraudavit, an satisfaciat dicendo in confessione, se proximum in quantitate notabili fraudasse, vel an teneatur etiam circumstantiam instrumenti & medii aperire? tom. 1. tr. 7. r. 151. §. 1. & sequentibus pag. 416
Ludo exponere aliquid de redditibus bonorum suorum an Equites Commendatarii D. Joannis, & alii ordinum Militarium valide possint, & an eos lucrantes teneantur ad restitutionem? Ubi alia notabilia circa hoc? t. 7. tr. 3. r. 57. per totam. p. 272
Quæ ludo acquirit servus, an possit sibi retinere? tom. 7. tr. 8. r. 28. per totam. p. 441
Ludo se exponere cum periculo manendi mancipium in triremibus, an licitum sit. tom. 7. tr. 8. res. 69. per totam pag. 455
Cogentes ad ludum debent restituere, quod lucrentur, secus autem qui ab ipsis lucrantur. tom. 5. tr. 7. res. 16. §. Et tandem. p. 319
Vide verb. *Ludentes, Ludere* cum suis notationibus. t. 1. 4. 5. 6. & 7
Item verb. *Extorquere*. tom. 8

Appendix ad aliquas quæstiones contentas in tom. 6. tract. 4. pertinentes ad hæc verba. Ludens, Ludere, Ludus, Lusor.

An Principes possint concedere licentiam, ut aliquis exponat domum ludo? tom. 6. tract. 4. resolutione 1. pagina 243
Et an habentes domos expositas ludo, non solum peccent mortaliter, sed etiam teneantur restituere, si principales lusores tenentur restituere, & non restituant? ibid. §. 3. &c.
Et an leges civiles prohibentes ludos taxillorum, & alearum sint contraria consuetudine abrogatæ? ibidem. §. 2. &c.
An qui tenet domum ludo expositam peccet mortaliter? t. 6. tr. 4. r. 2. p. 245
Et quando habentes domos ludo expositas ad ludum admittunt eos, qui non sunt sui juris ad perdendum, ut filios familias, &c. vel eos qui fraudes faciunt, vel eos qui ludunt cum his, qui ad ludum traxerunt, an teneantur restituere, quidquid hi tenebantur restituere? ibid. §. 5. &c.
Idem est de ministrantibus mensam, aleas, Chartas, vel alia instrumenta, ut lumen, &c. ibid. §. 4. &c.
An ludere in Ecclesia sit peccatum mortale? tom. 6. tr. 4. res. 3. pag. 245
An ludere Orationem Angelicam, Psalmos, &c. sit peccatum, & Symonia? tom. 6. tract. 4. resol. 4. &c. pag. 245. & 246
An sit peccatum mortale ludere magnam quantitatem? t. 6. tr. 4. r. 5. p. 246

Et

Et an qui lucratur magnam quantitatem, teneatur ad aliquam restitutionem, dummodo non concurrant aliæ circunstantiæ, reddentes lucrum injustum? ibid. §. 2.
An qui ludit cum intentione lucrandi magnam quantitatem, peccet mortaliter? tom. 6. tr. 4. res. 6. pag. 246
Et an ludere principaliter propter lucrum, sit saltem peccatum veniale? ibid. §. 4
An sit peccatum mortale ludere ludis prohibitis? tom. 6. tr. 4. res. 7. ibid.
Et docetur laïcum ludentem non peccare neque venialiter. ibid. §. ult. p. 247
An Clerici possint aliquid ludo exponere? t. 6. tr. 4. r. 8. & in aliis ejus not. p. 247
Et in textu hujus Res. advertitur de quibus bonis, & fructibus Clerici sint veri Domini, & de quibus possint ludere, unde lucrantes ab eis non tenentur restituere, licet forte Clerici ludo insumentes aliqua bona beneficii peccent mortaliter? ibid. & in aliis multis ejus notationum.
An saltem Clerici peccent ludendo ludis prohibitis? Et an non solum ludere, verum etiam ludis hujusmodi interesse prohibitum sit Clericis? t. 6. tr. 4. res. 9. §. 2. & seqq. pag. 247
Et supponitur jure Canonico prohiberi ludum alearum, & taxillorum, & similes Clericis, cum hujusmodi ludi indecentes sint statui eorum. ibid. §. 1.
An Clerici in Sacris peccent mortaliter ludendo ludis prohibitis aleæ, & taxillorum? tom. 6. tract. 4. res. 10. pagina 248
Et an prohibitio ludendi modo, quo supradictum est, includat etiam Clericos minores? ibid. §. 3
Et notatur non esse peccatum mortale, si Clerici, & Religiosi inspiciant notabili tempore ludos fortunæ mortaliter peccaminosos, nisi ludi causa sint, vel omittant corrigere, quando tenentur. ibid. §. 5. &c.
An Clerici, & etiam laïci peccent mortaliter aspiciendo eos, qui ludendo mortaliter peccant? Et quid de Religiosis? t. 6. tr. 4. res. 11. p. 248
An saltem Religiosi peccent mortaliter ludendo ludis prohibitis? Et quid de Episcopis? t. 6. tr. 2. r. 12. p. 248
An Religiosus possit aliquid ludo exponere? t. 6. tr. 4. res. 13. pag. 249
Et an possit valide lucrari, & perdere notabilem summam cum expressa licentia Superioris? Et an in tali casu tam Prælatus, quam Religiosus peccent mortaliter? ibid. §. 5. & in aliis ejus not.
An qui à minoribus per ludum, aut similem contractum aliquid acquisierunt, teneantur illud restituere? Et aliqua circa hoc in textu hujus res. explanantur? tom. 6. tr. 4. r. 14. & in plurimis aliis ejus not. p. 249
Et an pupilli, & minor viginti quinque annis sine tutoris authoritate contrahentes, & ludentes, si non civiliter, saltem obligentur naturaliter, & in foro conscientiæ? Et quid, si solvturos juraſſent? ibid. §. 2. & seqq. &c.
An minores possint lucrari, & perdere insciis tutoribus? Et an ille, qui illos lucratus est teneatur ad restitutionem in foro conscientiæ? t. 6. tr. 4. r. 15. p. 250
Et quid, si minor lucratur, an teneatur restituere, & si amittit, teneatur solvere? ibid. §. ult. &c.
An filius familias possit aliquid ludo exponere? Idem dicendum est de minoribus respectu Curatoris, & de pupillo respectu tutoris. Et an qui ab eis lucratur, teneatur ad restitutionem? t. 6. tr. 4. r. 16. p. 250
Et in textu hujus res. docetur de quibus bonis, & in quibus casibus licite, & valide possit filius familias aliquid ludo exponere, & perdere. ibid. §. 3. & seqq.
An si constet Patrem nolle filium aliquid ludere, possit quis, hoc non obstante aliquid ab eo lucrari? Et in tali casu qui cum eo ludit, & lucratur, an teneatur ad restitutionem, etiam si filius existat in domo Patris? t. 6. tr. 4. r. 17. p. 251
An filius familias, qui in ludo exponit pecunias Patris, quas alienare non potest, teneatur restituere id, quod cum dictis pecuniis lucratus est, ac proinde qui cum eo perdidit, non possit sibi compensare de rigore juris, etiam in eodem ludo, neque in diversis, quando postea in alio ludo lucratur, ab eodem filio familias? t. 6. tr. 4. r. 18. p. 251
Et an hoc, quod de filio familias dictum est procedat etiam in aliis, quia alienari non possint, cum sit eadem ratio, ut in minoribus, pupillis, Religiosis, uxoribus, &c. ibid. sub finem res.
An filius familias nihil alienare potens hodiè lucretur centum, possitne collusor cras ab eo tantumdem lucrari sine onere restitutionis? t. 6. tr. 4. r. 19. p. 251
An filius familias, qui v. g. potest perdere decem aureos, si successive lucretur quinquaginta, possit eos omnes ludo exponere, & perdere? t. 6. tr. 4. r. 20. ibid.
Et quid est dicendum, si extra illum veri ludum, alio die, vel alio ludo, an possit integram quantitatem ludere, si notabilis sit, quam in primo ludo, & die acquisivit? ibid. §. 2. à lin. 5. &c.
Quidam filius familias, qui parum poterat perdere, lucratus est magnam pecuniarum summam, cum postea ad Sacramentum Pœnitentiæ accederet, noluit illum Confessarius absolvere, nam asserebat non posse plus lucrari, quam posset perdere, quæsierunt à me postea, an re vera dictus pœnitens teneatur ad aliquam restitutionem? t. 6. tr. 4. r. 21. p. 253
Et quid, si collusor sciebat esse filium familias? ibid. §. 3.
Et explanatur posse filium familias vigesimam partem alimentorum, quæ annue suppeditantur, alienare, & ludere, & hoc extenditur ad omnes alias pecunias, quas forte per ludum non solum illicitum, sed etiam licitum filius familias fuerit lucratus? ibid. §. 5. &c.
An si quis ludit cum filio familias, & lucratus est summam, quam in toto anno ille perdere potest, possit sine alia inquisitione illud lucrum retinere sine onere restitutionis? Et si collusor lucratus est super summam, quid teneatur restituere? t. 6. tr. 4. r. 22. p. 254
Et notatur, quod quando Pater, vel vir dicit velle, ut non ludant, non intelligitur tamen velle in totum fores illis claudere, sed ad moderandum ne nimiam quantitatem ludant? ibid. §. ult. &c.
An uxor possit ludere inscio, aut invito marito? tom. 6. tr. 4. r. 23. p. 254
Et quamnam quantitatem possit uxor in ludo insumere sine expressa viri facultate, aut illo renuente? ibid. §. 2
Et in §. 3. hujus res. adducuntur septem casus, in quibus qui lusit cum muliere conjugata possit retinere lucrum sine onere restitutionis.
An maritus notabilem quantitatem in ludo amittens peccet mortaliter, & teneatur ipse vel collusores restituere uxori? t. 6. tr. 4. r. 24. p. 255
Et quid est dicendum, si amiserit bona dotis, quæ in specie erant conservanda? ibid. §. 2
An ludens alienam pecuniam faciat suum lucrum, quod acquirit, v. g. quando fur vel usurarius, aut famulus, vel depositarius alienam pecuniam suo nomine ludo exponit, & vincit, quamvis peccet? t. 6. tr. 4. r. 25. p. 255
Et quid est dicendum de eo, cui cum pecunia in ludo deficeret, clam eam à collusore subripuit, an faciat suum lucrum, quod cum ea in ludo acquirit? ibid. §. 3
An qui lucratus est à fure possit sibi lucrum retinere? Idem est dicendum de usurario, Et quid, si lucratus est bona fide? t. 6. tr. 4. r. 26. p. 255
Petrus in ludo taxillorum prohibito perdidit magnam quantitatem pecuniarum, quæritur, an illam in foro conscientiæ teneatur solvere? t. 6. tr. 4. r. 27. p. 256
Et quid est dicendum stando in jure communi, vel si ludentes non cesserunt juri suo, & renunciaverunt beneficio legis concedentis repetitionem? ibid.
An qui perdidit in ludo prohibito teneatur in foro conscientiæ solvere? t. 6. tr. 4. r. 28. p. 256

An victor impediens, ne judex condemnet illum ad restituendum lucrum ex ludo prohibito, teneatur restituere? Et si ludus occultus fuit, an qui lucratus est, non teneatur fateri, etiam si juramento rogetur, antequam semiplene probatum sit per unum testem, &c. tom. 6. tract. 4. res. 29. pag. 256

An si quis lucratur in ludo prohibito teneatur restituere? Et observatur non debere reddi lucrum acquisitum, etiam si repetatur extra judicium. t. 6. tr. 4. r. 30. p. 257

Et notatur, quod qui perdidit in ludo prohibito, si præ verecundia, vel quia non vult non repetit in judicio, nullomodo potest illud occulte compensare sibi. ibid. §. 2. & in res. 31. §. 3

Et an qui minatur accusationem, & repetitionem, si habet animum accusandi, & repetendi possit retinere summam, quam à lucrante colluſore sic extorsit. Et quid si non habeat animum repetendi. ibid. §. ult. & r. 31

An ludens oppignorata fide, si aliquid perdiderit, teneatur in conscientia solvere? tom. 6. tr. 4. res. 32. & in aliis ejus not. p. 258

Et si talis solverit, ille qui accepit, an teneatur in conscientia restituere? ibid. §. ult. &c.

Et quid, quando solvens ignorabat se non esse obligatum ad solvendum? t. 6. tr. 4. r. 34. §. 2. ibid.

An qui ludit animo non solvendi, vel repetendi solutum, an possit lucrari? t. 6. tr. 4. r. 35. ibid.

Et advertitur, quod si ludus sit pecunia præsenti, & alter ludentium fingat se habere pecuniam in crumena, cum tamen non habeat, nec habeat animum solvendi, si lucretur, an teneatur lucrum restituere? ibid. §. ult.

An quando quis excellit in peritia ludendi, & excessus peritiæ non est notus colluſori, debeat lucrum restituere? t. 6. tr. 4. r. 36. p. 259

Et quid si imperitior excessum alterius colludentis sciat, ab eo monitus sit, & nihilominus vult ludere, an peritior lucrari possit, quia scienti, & volenti nulla fit injuria, & sibi imputare debet, quod amiserit. ib. §. ult. &c.

An quis ob majorem peritiam ludendi colludenti ignotam, teneatur totum lucrum restituere? tom. 6. tract. 4. res. 37. ibid.

Et quid, si aliquis in ludo exercitatissimus fingat se ignarum alicujus ludi, imo & semel, & bis se finat superari ab adversario, ut deinde facilius semper vincat, an peccet mortaliter, & teneatur ad lucri integram restitutionem, &c. ibid. §. 2

Et notatur, quod si quis ludi alicujus peritus, nesciens alterius imperitiam, sed bona fide credens illum similiter peritum, ut rem suam periculo exponat, cum eo ludat, & lucratur, non peccat, nec ad aliam restitutionem faciendam tenetur. ibid. §. 6. p. 260

An si excessus peritiæ sit notus colluſori, possit adhuc ludere, & lucrari? tom. 6. tract. 4. rel. 38. p. 260

An si v. g. Petrus dubitet, utrum Paulus cum quo ludit, esset lucraturus, si ipse fraudes non adhibuisset, teneatur ex hoc aliquid restituere? tom. 6. tract. 4. resol. 39. pag. 261

Et advertitur, quod si aliquis ludens dubius sit, an ipse ob fraudem acquisierit aliquod lucrum, teneatur ex dubio perseverante ad restitutionem ejus? ibidem sub finem.

An qui ob fraudes in ludos factas teneatur restituere, possit deducere, quæ dedit pro chartis, pro lucernis, & pro bellariis, & pro *Mumia*, ut vulgo dicitur? Et quid de eo, quod deducitur ex communi pecunia, ex aliquibus manibus pro diversis causis, & cabibus? tom. 6. tr. 4. r. 40. p. 261

Et quid est dicendum, si bona fide lucratus fuerit? Et an si quis lucratus est ab eo, quem vi traxit ad ludum, poterit deducere dictas expensas? ibid.

An si quis vicit ludentem cum falsis chartis, vel taxillis, teneatur ad restitutionem? Et an si tractus ad ludum lucraretur à trahente, teneatur lucrum restituere, sicut si trahens lucraretur? tom. 6. tractat. 4. resolut. 41. ibid.

Et quid, si quis traheret ad ludum aliquem ob solam importunitatem? ibid. §. 3

Vir quidam Nobilis cum in ludo taxillorum magnam pecuniarum summam perdidisset, coëgit socium ad persistendum in ludo, dicendo non soluturum, nisi ludum sustineat, & alter ex verecundia perseveret, unde postea pecuniam perditam acquisivit, imo plus quam perdiderat, quæritur, an teneatur ad restitutionem? t. 6. tr. 4. r. 42. & in aliis ejus not. ibid.

Idem est dicendum de illo qui traxit alterum ad ludum minis, & precibus importunis, &c. ibidem. & in r. 45. pag. 263

An si coactus ad ludum lucretur, teneatur restituere? t. 6. tr. 4. r. 44. p. 262

An qui noscit Chartas non signatas teneatur restituere? Et alii multi casus circa hoc, & fraudes contingentes in ludo, adducuntur in §. 1. hujus resolutionis. t. 6. tr. 4. r. 46. p. 263

An quid in ludo signans taxillos, vel aleas teneatur pro restitutione? t. 6. tr. 4. r. 47. p. 263

Et quid, si dubium sit, quis in tali casu fuisset lucraturus, si fraudes non interveniſſent, ad quid teneatur. ib. §. 1. &c.

Et quid est dicendū de illo, qui chartas susurrat, vel notat, aut utitur chartis, quas à tergo novit, colluſore ignorante, non per negligentiam, sed quia illis Chartis antea non luserat, sicut colluſor? ibid. §. 4. &c.

Et qui de eo, qui componit chartas arte, & industria, ut melior pars sibi obveniat, & de eo, qui scienter enumerat sibi plura puncta, & adversario pauciora, quam habet, & de eo, qui admonet de ludo adversarii, & de eo, qui scienter primum locū subripit, quam manum appellamus, in iis enim, & aliis similibus casibus, & eventibus ad quid teneatur, an ad totum lucrum restituendum, vel ad aliquid arbitrio prudentis viri, & quantum fuerit compertum impediviſſe, ne alius lucraretur. ibidem. à lin. 5. dicti §. 4

An si quis ex colluſoribus videat chartas alterius, teneatur semper restituere? Et an hoc idem fere dicendum sit de eo, qui Chartas dignoscit à tergo, quando eas non signavit? t. 6. tr. 4. r. 48. p. 264

An teneatur ad restitutionem, qui auctionem factam à colluſore acceptavit, eo quod ab alio significatione aliqua admonitus fuit? Et qui admonuit, an peccaverit, & teneatur ad restitutionem in defectum ejus quem admonuit? t. 6. tr. 4. r. 49. p. 264

Et ad quid teneatur, si ante admonitionem dubius erat, an acceptaret? quid, stante admonitione decreverat acceptare? ibid.

An licitum sit aliquando in ludo uti fraudibus, simulationibus, artibus, & cautelis, quæ ludi leges permitti solent, v. g. *embidar con el Mazo*, certus quod non posset amittere, vel quando de amissione provocando lucratur, altero non admittente, quod Hiſpane dicitur, *embidando de falso*, an in hoc, & similibus teneatur ad aliquam restitutionem? t. 6. tr. 4. r. 50. p. 264

An si quis videat colluſorem non numerare omnia puncta, quæ habet, quæ si numeraret, lucraretur, teneatur, si non admonet, lucrum restituere? t. 6. tr. 4. r. 51. p. 265

Et notatur non peccare contra justitiam inſpectorem ludi, si non admonet ludentem errare computando puncta, vel non accipiendo primum locum, nisi id promiſisset, & ita non tenetur restituere, licet interdum peccet contra Charitatem. ibid. §. ult. &c.

An qui accusavit plura puncta, & colluſor non advertit, teneatur restituere non solum pecuniam acceptam ab altero, sed etiam suam propriam, si alter excedat in punctis? t. 6. tr. 4. r. 52. p. 265

Et qui scienter in ludo solvit minus pretium, quam amisit, teneatur ad restituendum defectum illum, etiam si colluſor inadvertentia, vel errore putet totum sibi jam solutum? ibid. §. 1. sub finem, &c.

Et

Et an qui solus scit se amisisse in ludo, teneatur manifestare veritatem quando de ea inquiritur, etiam si judices errore ducti judicent illum lucratum fuisse? ibidem §. ult. &c.
An si quis falso asserat se habere, ut vulgo dicitur, *Primera*, vel v.g. 50. *puncta*, & projiciat aleas in mensa, quas alter collusor ex errore colligit, an inquam in tali casu teneatur restituere non tantum lucrum, sed etiam quod in illa manu erat perditurus? tom.6. tractat.4. resolution.53. pag.266
An teneatur restituere, qui dolose subripit primam manum? t.6. tr.4. r.54. ibid.
Et quid, si bona fide abripuit manum? ibid. §.3
An collusor, qui est secundus dicat primo: accepto sponsionem, si concedas mihi unum punctum, si illud primus concedat, lucretur secundus ludum? tom.6. tr.2. resolution.55. ibid.
An si capitale maius, quod vulgo dicitur *tutto il resto*, in sponsione aliqua exposuerit, possit ille, qui capitale minus habet acceptare sponsionem & lucrari illud plus sine onere restitutionis? tom.6. tractatu quarto, resolution.56. pag.267
An possit ex pacto ludens pro se, & pro alio perdere minus, quam lucrari, v. g. ut si perdiderit, solvat dimidium perditi, si vero lucratus fuerit, portet tertiam partem lucri? Et an hoc pactum sit justum? tom.6. tr.4. resol.58. pag.267
An si tantum perdas cum aliquo, quantum illi ob fraudes debebas restituere, v. g. centum, possis debitum compensare, & liberari ab illa restitutione? Et in textu huius resol. decisum invenies, quomodo hoc intelligendum sit, si cum alio diverso perdas, vel cum eodem in eodem ludo, & quid, si in alia die cum eodem & in eodem ludo. tom.6. tractatu quarto, resolution 59. pag.268
An qui in ludo latrunculorum, Italice *Discacchi*, promisit dare, ut vulgo dicitur *Sacco, matto cum Pedina*, an possit lucrari si dederit cum *Pedire*. Ita cum Pedina? t.6. tr.4. resol.60. p.268
An prohibitus ludere, si ludat continuatè per noctem cum quinque, committat quinque peccata mortalia? tom.6. tr.4. r.61. ibid.
An lusor, qui juravit non repetere pecunias lucratas in ludo prohibito possit petere relaxationem huius juramenti? t.6. tr.4. r.62. ibid.
Et quid, si solum juravit solvere, non autem exclusit repetitionem? ibid. §.1. ad medium.
Et notatur, quod si tantum liberaliter promittat se nunquam repetiturum lucrum, non potest repetere? ibidem, §.6
An qui vovit non ludere, an possit adhuc ludere ludo honesto? Idem est de juramento. tom.6. tract.4. resolution.63. pag.269
Et quid, si juramentum sit cum certa, & determinata persona, vel in domo certa, vel determinato ludo, an dictum votum, vel juramentum obliget? ibidem, sub finem, &c.
An qui vovit non ludere, possit ludere per alios, tradendo eis nummos, & colludentes aspicere? Et an sit periurus, si nomine alieno ludat? tom.6. tract.4. resolution.64. ibidem.
An qui juravit, vel vovit non ludere, possit sponsiones facere in ludo, quod vulgo dicitur, *Atrabesar en el juego?* ibid. §.2. &c.
An qui vovit non ludere, possit ludere nomine alterius? tomo sexto, tractatu quarto, resolution.65. pagina 270
Et si aliquis vovit non ludere cum determinata persona, si ludat cum aliis, an sit licitum ludere etiam cum ea? ibidem §. ult. &c.
An votum pœnale obliget prima vice ad pœnam, v. g. quis absolute vovit se non lusurum, vel non ludere sub certa pœna 10. aureorum, peregrinandi Romam, Ierusalem, aut ingrediendi Religionem, vel exorbitantis eleemosynæ, &c. tom.6. tract.4. resolution.66. ibidem.
Et an teneatur, quoties luserit, ad dictam pœnam? t.6. tr.4. resol.67. ibidem.
An in voto, & juramento non ludendi detur parvitas materiæ? tomo sexto, tractatu quarto, resolution.68. pag.271
Et notatur quod in voto pœnali non incurritur pœna, quando transgressio est levis. ibid. §. ult. &c.
An qui vovit sub pœna, ut non possit dispensari nisi à Summo Pontifice, possit adhuc ab Episcopo absolvi? t.6. tr.4. resol.69. ibid.
Et an qui habet potestatem dispensandi in votis, possit dispensare cum habente votum non ludendi? tom.6. tract.4. resol.70. p.272
Et an hoc votum, vel juramentum de non ludendo possit dispensari hac sola causa, quia vovens, vel jurans magnum desiderium, & tentationem patitur ludendi? ibidem, §.2
Et an tale votum, vel juramentum possit commutari in rem meliorem, vel æque bonam, & Deo gratam per Episcopum, sive per alium ex privilegio habentem authoritatem commutandi? ibid. in eodem §.2
Et an qui in ludo licito, & in parva quantitate ludit, animo recreandi causa, an faciat contra votum, vel juramentum non ludendi? ibid. §.3. &c.

Lumen.

Lumen accensum an ita strictè requiratur, ut nunquam sine ipso sacrificare liceat? tom.2. tract.1. resol.154. §.1. pag.93
Et quid, si lumen ante consecrationem in Missa extingueretur, nec posset recuperari, an relinquenda sit Missa, etiam si necesse esset consecrare ad dandum moribundo Viaticum? ibid.
Ut lumen semper ardeat ante Eucharistiam an sit aliquod præceptum? ibid. §.2
Si sine lumine existeret Eucharistia in Sacrario, an peccatum grave committatur? ibid. §.1
Et quid, si per dimidiam, aut integram horam, aut aliquid amplius lumen deficeret, & lampas accensa ante Eucharistiam? ibid.
Et quid, si per integrum diem lumen deficeret? ibid.
Vbi, quod extat præceptum de lumine, quando defertur Sacramentum Eucharistiæ foras. ibid.
Ex causa tamen an illud omitti possit? ibid.
Cum lumine unico ceræ ex causa necessitatis, olei, adipis, vel sevi, secluso scandalo, an sit peccatum mortale celebrare? tomo secundo, tractatu primo, resolution.155. & 156. pag.94
Sine lumine non debet Sacerdos deferre extremam unctionem moribundo. tomo secundo, tractatu quarto, resol.9. §.1. pag.247
Vide verb. *Administrare, Deferre, Lampas, Minister, Ministrare.* tom.2
Item verb. *Extinguere, Missam celebrare.* tom.3
Item verb. *Missam celebrare.* tom.7

Lusitania.

Vide verb. *Castellanus.* tom.4
Item verb. *Iuramentum Ordinatio, Regnum.* tom.9

Luxuria.

An fornicatio sit intrinsecè mala, vel tantum mala, quia prohibita? Et reprobatur opinio asserens fornicationem simplicem jure naturæ, secluso prohibitione Divina

vina, *Non mœchaberis* esse malam, non tamen habere malitiam, & inordinationem mortalem, sed venialem; mortalem vero habere ex solo jure divino. Et notatur tamen pro praxi dictæ difficultatis posse dari ignorantiam invincibilem de simplici fornicatione saltem apud certas gentes destitutas Doctoribus, & scientia rerum moralium. Et quid de Surdis, & mutis à nativitate inter Christianos ignorantibus fornicationem esse illicitam: Si qua tamen persona amens, & puella vim patiens fornicationis actum committerent, an peccent? Idem quod dictum est de fornicatione dicendum est etiam de pollutione. tom. 8. tr. 6. resol. 1. p. 133

An sit peccatum mortale optare, ut fornicatio esset licita? tomo octavo, tractatu sexto, resolution. secundo, pagina 135

An sit maius peccatum inducere mulierem ad fornicandum, quam illam occidere? tom. 8. tractatu sexto, resolution. 3. pag. 136

Quando fœmina violenter cognita à viro peccet, vel non peccet mortaliter? Et an ad evitandam mortem, vel infamiam possit mulier pati externam corruptionem, non tamen consentiendo, sed mere passive se habendo? Et in dicto casu quid est dicendum, si in muliere vim patiente adesset periculum consentiendi? Ex quo infertur, quod si vir & fœmina habitent cum manifesto periculo internæ libidinis, & separari non possint sine ingenti periculo mortis, infamiæ, vel scandali an sit licitum una permanere cum eo periculo? tomo octavo, tractatu sexto, resolution. 4. ibidem.

An mulier vi oppressa non teneatur clamare ad evitandam mortem, infamiam, &c. etiam si ad sit periculum consentiendi in copulam carnalem? Et an sit deneganda absolutio pœnitenti, qui mutuo dedit concubinæ centum aureos, quorum recuperationem amittit, si è domo eam eiicit? tomo octavo, tract. 6. resol. 5. pagina 137

Si quis haberet copulam cum fœmina mortua quodnam peccatum luxuriæ committeret? Et an talis circunstantia copulæ non sit aperienda in confessione, sed sufficiat asserere se pollutionem habuisse? Et an incidat in casum reservatum de coeuntibus cum brutis, qui cognosceret belluam, quæ jam est mortua, licet intra eius vas seminet? Et an percutiens Clericum mortuum incidat in censuram Canonis? t. 8. tract. 6. resol. 6. ibid.

An si quis haberet copulam cum fœmina dormiente, quodnam peccatum luxuriæ committeret? Idem est, si haberetur copula cum fœmina subito apoplexia correpta, vel ab alio morbo sensibus destituta, & tunc occasionabiliter ab aliquo carnaliter cognosceretur? Et cursim docetur, quid sit raptus strictè, & formaliter? tomo octavo, tractatu sexto, resolution. 7. pagina 138

Olim cum quodam Religioso fuit mihi magna altercatio, an in cogitationibus venereis sit peccatum mortale, si voluntas non consentiat positive, nec etiam positive dissentiat, sed tantum permissive se habeat? t. 8. tr. 6. r. 8. p. 139

An oscula, quæ fiunt ex delectatione sensibili ex illis consurgente, absque alia sinistra intentione, & admistione alterius delectationis de aliquo alio actu luxurioso sint peccata mortalia? Et an in osculis, tactibus, & universim in rebus venereis, detur parvitas materiæ? Et an inter solutos, quamvis eiusdem sint sexus, sit semper mortale crimen oscularі & tangere ob solam veneream delectationem ex huiusmodi actibus consurgentem, vel possit dari parvitas materiæ? tomo octavo, tractatu sexto, resolutione 9. pagina 139

An sit peccatum mortale exponere se probabili periculo peccandi? Et explanatur, quid sit periculum formale, & proximum. tomo octavo, tractatu sexto, resolutione 10. & in multis aliis eius notationum. pagina 140

An Chirurgus expertus, dum medetur pudendis fœminarum, in pollutionem assentiri, poterit se tali periculo obiicere cum determinatione tamen non consentiendi? Idem quæritur de Parocho in confessionis fœminarum auscultatione. tom. 8. tract. 6. resol. 11. & in multis aliis eius not. 1. p. 141

Et an quis possit accedere ad Infideles gratia illos convertendi cum periculo perversionis. Et ad prædicandum meretricibus cum periculo peccandi? ibidem, §. 3. &c.

Et an possit, imo teneatur Pater alere filios ex concubina, qui separari non possunt à matre, & si periculum lapsus habeat cum concubina? ibidem, à lin. 8. dicti §. 3. &c.

Et an liceat exponere se certo periculo, vel probabili peccandi ob bonum spirituale proximi? ibidem, §. quarto, &c.

Quidam vir Nobilis comedens cibos calidos, & accubans in lecto incidebat in pollutionem, quæsivit, an teneatur aliter decumbere, & cibos illos non comedere? Poterat enim sine aliquo damno à supradictis abstinere. t. 8. tr. 6. r. 12. p. 141

Et an fœmina, vel vir, quæ ex superpositione uniùs femoris in aliud, motum sensualem sensit, non teneatur modum situs mutare, dum determinati sunt non consentire. ibid. §. 4. &c.

Et notatur, quod mundans à sanguine veretida, vel fœmina à sanguine menstruo, & si prævideat pollutionem, & sequatur, si non gaudet de illa, non peccabit. ibidem, à lin. 7. dicti §. &c.

Et deducitur, pollutionem præter intentionem subsequutam ex tactu licito, & in eo prævisam, &c. carere omni culpa. ibid. sub finem dicti §. 4

Et docetur, quod si aliqua mulier in Choreis publicis sciat se tangi ab aliquo intentione mala, si tactus sunt ex suo genere liciti, ut consortio manuum in Choreis, non peccat admittendo illos coram aliis. ibidem, §. 5. &c.

An ad expellendum semen corruptum, vel ad sedandam pruritatem liceat refricare pudenda cum periculo pollutionis, non tamen consensus in ea, licet fœmina id conetur efficere non solum fricatione, sed etiam cum intromissione digitorum usque ad os uteri? tom. 8. tr. 6. resol. 13. pag. 142

Et infertur cursorem non esse constrictum pedestrem incedere, quamvis sit expertus se pollutionem pati? ibidem §. 3

Et notatur, quodlibet peccatum mortale in genere Luxuriæ non esse causam efficientem, & efficaciter influentem in pollutionem, & ideo pollutionem ex illa causa advenientem in somnis non esse necessario confitendam. ibid. §. 4. ante medium, &c.

An liceat conari fricationibus ad semen corruptum expellendum, etiam si inde sequatur aliqua veri seminis emissio? tomo octavo, tractatu sexto, resolutione 14. pag. 143

Et quid, si dubium est, num in quantitate, an in qualitate semen peccaret, an liceat juvare naturam confricationibus ad expellendam qualitatem morbidam? Et an hoc fieri debeat cum medicamentis, non autem cum fricationibus? ibid. §. 2. & 3. &c.

An licitum sit sumere, & applicare medicinam provocativam effusionis seminis? tomo octavo, tractatu sexto, resolution. 16. ibid.

An si pollutio cœpit in somnis, sit reprimenda in vigilia sub onere peccati mortalis? t. 8. tr. 6. r. 16. ibid.

Et

Et an gaudere de supradicta pollutione in somnis capta non ob delectationem carnalem, sed ob sanitatem, & illam optare, sit saltem peccatum veniale? ibid. §. 3. & in resol. 17. pag. 144

Si quis confricaret membra brutorum sine ulla delectatione, sed solum ex curiositate inspiciendi semen, an peccet mortaliter? tomo octavo, tractatu sexto, resolution. 18. ibidem.

An sit licitum aspicere coïtum bestiarum, seu verenda turpiter commota? Et quid de coïtu, & verendis aliorum? tomo octavo, tractatu sexto, resolutione 19. ibidem.

Et an sit mortale ex proposito, & sine necessitate aspicere personam alterius sexus nudam; imo si solum videat verenda eius? ibidem.

Aliquæ opiniones, quæ in materia luxuriæ non admittuntur: Primo an peccata contra naturam, videlicet mollites, sodomia, bestialitas specie distinguantur? tomo octavo, tract. 6. resolution. 20. §. 1. & in multis aliis eius not. pag. 144

An dans operam rei licitæ, & alioquin præceptæ, si advertat inde sequuturam pollutionem, quam retenta actione, possit impedire, tenetur impedire, alioquin peccabit mortaliter? ibid. §. 6. post medium, à vers. Confirmatur. p. 146

Et notatur debitam, & licitam esse effusionem seminis in copula fornicaria, stante effusione alterius. Sed advertitur teneri virum desistere, etiam si sequutura sit effusio extra vas, quam ipse amplius impedire non possit, ibid. §. 7. per totum, &c.

Appendix ad alias multas Difficultates mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum Luxuria.

An confitens fornicationem, de qua dubitatur, an alias confessus fuerit, si hoc dubium in confessione non explicet; confessio sit valida? Et quid, si dubitet, an consenserit delectationi, an teneatur confiteri? tomo primo, tractatu tertio, resolution. 129. & 133. pag. 174

An sit absolvendus, qui concubinam domi habet, cum proxima & mortali occasione intrinseca peccandi? t. 1. tr. 4. resol. 27. p. 240

Et an quis teneatur evitare hanc occasionem proximam peccandi cum suo magno detrimento, ita ut confessarius non possit illum absolvere? ibidem, resolution. 28. pag. 241

Sed difficultas est, quando nullus appareat profectus, an sit illi impertienda absolutio toties, quoties. ibid.

Et an aliquando sint absolvendi, qui nolunt dimittere prædictas occasiones peccandi? ibid. r. 29.

Et an prima vice concubinarius sit absolvendus, etiam, si concubinam non eiiciat? ibidem, resolution. 31. pagina 243

Et an in aliquo casu concubinarius non teneatur è domo expellere concubinam, ita ut confessarius possit ei licite absolutionem impendere? ibidem r. 32

Et an Concubinarium possit Confessarius absolvere amplius cum concubina non peccantem, permittens illam invisere sine alendi filios, & ne cum aliis se immiscendo sit dictis filiis dedecori. ibidem r. 33. p. 244

Et cuidam Confessario olim hic casus accidit. Quædam mulier inter confabulationem cum viro sibi in matrimonium coniungendo, dicebat illi verba non quidem turpia, sed affectuosa, & amatoria, unde postea in pollutionem, & distillationem incurrebat, sine tamen ulla delectatione, vel periculo alicuius consensus: Interrogatus fui, an peccaverit mortaliter, & si nollet desistere ab his confabulationibus, an esset ei absolutio deneganda? ibidem resolution. 37. pag. 245

Et in §. ult. huius ult. resolution. traditur Regula generalis ad decidendos casus particulares in pollutione præviſa; & quando causa prævisa pollutionis notabiliter, & per se influit, vel non influit? ibid.

* Nota, quod in tomo primo, tractatu quinto, de Reservatis, & eorum absolutione sunt multæ quæstiones pro casibus reservatis sodomiæ, & pro Clericis sodomitis, & etiam pro sodomia habita cum fœmina, bestia, &c. quas ibi consequutivas invenies à resolution. 55. ad 65. inclusive, & in hoc indice in verbo *Absolutio à Reservatis.*

* Adverte, quod in t. 1. tr. 7. de Circunstantiis sunt quam plurimæ difficultates pertinentes simul ad istum verbum de *Luxuria* pro fornicatione, pollutione, & sodomia, in quibus actibus sunt aliquæ speciales circunstantiæ, ubi docetur, an sint explicandæ in confessione, & in hoc indice illas invenies in verbo *Circunstantia.*

An profit testimonium Confessarii de licentia pœnitentis, ut probetur pœnitens emendatus in foro externo, ut v. g. Parochus det Eucharistiam, & sepulturam publicæ meretrici? Et infertur, quod quando publica meretrix confessa est Mendicanti Religioso, non potest Pastor petere testimonium à tali Confessario, quod vere de suo peccato publico pœnituerit & confessa, atque absoluta fuit. Et an Confessarius puniendus sit, si asserat, v. g. audivisse in confessione peccata publica fornicationum notissimæ meretricis? tom. 1. tract. 8. resol. 29. & 58. pag. 437. & 443

An si quis post pollutionem voluntariam, vel fornicationem postea confiteatur, peccet tantum venialiter sumendo Eucharistiam intra unum diem sine aliqua justa causa? Et an si post pollutionem voluntariam eodem die pœnitens confiteatur, faciat contra Concilium Trident. sess. 13. cap. 7. sumendo Eucharistiam? Et utrum liceat coniugatis die habitæ Copulæ Eucharistiam sumere, vel sit maius, vel minus expediens? Et quid est dicendum de copula habita post communionem in eadem die tom. 2. tr. 2. resol. 48. 49. & 50. p. 185. & 186. & in hoc indice in verbo *Communio Sacra.*

An si vidua carnaliter delectetur de copula præterita, vel futura, peccet mortaliter? Et notatur viduam non peccare mortaliter, si oborta cogitatione copulæ cum marito defuncto eam approbet voluntate. tom. 2. tract. 6. resol. 39. pag. 350

An mulier peccet mortaliter mingendo statim post copulam ad emittendum semen, vel saltem peccet contra conscientiam erroneam? t. 2. tr. 6. r. 209. p. 460

Et an fœmina peccet, si post coïtum se invertit, ut semen emittat, ne concipiat? tom. 2. tract. 6. resolution. 209. ibidem.

* Nota, quod in prædicto tomo secundo, & tract. 6. de Matrimonio sunt quamplurimi, & diversi casus circa copulam, pollutionem, sodomiam, delectationem morosam, modos coeundi, oscula, tactus, &c. inter coniugatos, viduam, sponsos de futuro, & de præsenti, qui etiam largo modo, imo & proximo simul pertinent, vel pertinere possunt ad hoc verbum de *Luxuria.* Et quia supradicti plurimi casus apponuntur ut sæpissime contingentes inter coniugatos; eadem est ratio in pluribus casibus eorum, imo & maior ratio, ut etiam contingant inter solutos circa modum coeundi, &c. & in hoc indice eos invenies in verbo *Matrimonium.*

An vovens vovendi castitatem, si fornicetur ante promissam castitatem, non delinquat contra votum? t. 4. tract. 3. resol. 95. p. 107

Et an Confessarius per Bullam Cruciatæ, vel Episcopus possit commutare vota non fornicandi, non tenendæ certæ mulieris, non committendi actum mollitiei, aut abstinendi ab actu venereo? t. 4. tr. 3. r. 113. p. 122

An qui fecit votum de assumendo Ordines sacros, esset Sacrilegus fornicando? t. 4. tr. 3. r. 120. p. 116

An

An si quis vovit non fornicari sub pœna centum aureorum, si postea immemor voti fornicetur, an teneatur solvere pœnam? Idem est, si dum fornicatur immemor sit voti, non autem pœnæ. tom.5. tract.1. resol.32. pag.20

An si quis percutiat Clericum turpiter agentem cum filia illegitima, matre, sorore, sponsa de futuro vel uxore incidat in censuram? Et quid, si non solum in actibus proximis, ut osculis, amplexibus, & similibus, sed etiam in colloquio suspecto, & secreto, &c. tom.5. tract.2. resol.16. pag.132

Et quid est dicendum, si Clericus turpiter infestet puerum pro peccato nefando? tom.5. tractat.2. resolution.16. pag.133

An mulier Nobilis, quæ fuste, vel alapa percussit Clericum ad venerem eam solicitantem incurrat in censuram? Et quid, si eam tantum solis verbis infestet? t.5. tr.2. resol.19. p.134

An fœmina, quæ post coïtum mingit, vel digitis semen eiicit, dicatur procurare abortum, ita ut incidat in pœnas? t.5. tr.6. r.32. p.297

Et an peccet mulier vi oppressa, si post coïtum statim semen eiiciat? ibid.

Et an vir, vel fœmina, qui in actu carnali retrahunt se à seminis effusione, vel receptione in vase debito, causa generationem impediendi, incurrant in censuram? Et aliqua alia circa copulam carnalem inter coniugatos & solutos explanantur, in qua impeditur generatio fœtus &c. t.5. tr.6. r.33. p.298

* Nota, quod in prædicto tom.5. & tract.6. de Abortu, sunt multæ aliæ difficultates, quæ largo modo pertinent ac hoc verbum de *Luxuria*; ideo, si casus occurrerit pro aliquo actu luxurioso ex quo sequatur, vel sequi possit abortus fœtus animati, vel non animati, ibidem facillime invenies, & in isto indice in verbo *Abortus*. Et adverte ad omnes quæstiones præcitati tractatus, & verbi, quia quotidianas, & sæpissime in praxi contingentes.

An committens incestum, raptum Virginis, Sacrilegium cum Moniali, & Sodomiam, quibus annexa est reservatio, afficiatur reservatione, etiam si hæc ignoretur. t.5. tr.7. resol.62. p.350

Docetur, quod fornicatio Episcopi nondum consecrati, nec Sacro Ordine initiati, seclusoscandalo, non excedit malitiam simplicis fornicationis. t.4. tr.8.r.98. p.392

An qui vocat Amasiam Deam, vel Idolum suum, sit blasphemus? t.5. tr.8. r.13. p.357

* Nota, quod in tom.5. tract.9. de Denunciationibus faciendis, & signanter ex solicitatione in confessione, sunt quamplurimæ difficultates pro diversis casibus & solicitationibus factis à Confessario, ad fœminam, vel puerum pœnitentem, & è contra; & pro actibus carnalibus contractis ab ipso Confessario in ipso Confessario cum fœmina pœnitente, &c. quos casus ibi, si requiris, facillime invenies, & in isto indice in verbo *Denunciatio*.

In luxuriæ peccato an detur parvitas materiæ? t.5. tract.9. r.28. §.2. in fine, p.390

De sodomitis, & pœnis quibus supradicti debent puniri? Et an Inquisitores habeant cognitionem nefandi criminis? t.5. tr.12. r.20. p.519

An servus & ancilla, Religiosus, & Monialis possint donare bona eis largita ob turpem quæstum suorum corporum? t.6. tr.7. r.32. p.325

An actio turpis, v.g. fornicatio sit vendibilis? tom.6. tr.7. r.141. pag.387

Et an donatio ad finem turpem sit irrita? tom.6. tract.7. r.142. pag.388

Et an donatio promissa meretrici, ipsa in judicio petere possit? t.6. tr.7. r.143. p.388

Et an quis possit in suam concubinam facere donationem? t.6. tr.7. r.143. ibidem.

Et an supradictis concubinis salarium suorum servitiorum, in quo convenerunt, teneatur de justitia quis solvere? ibidem.

An conditio caste, & honeste vivendi in aliquo legato apposita, non intelligatur debere caste, & honeste vivere toto vitæ cursu, sed tempore arbitrio prudentis sufficienti, quale est tempus decennium annorum? t.6. tr.8. resol.26. pag.403

Et an legatum relictum uxori, si caste, & honeste vixerit, possit ab ipsa in conscientia exigi, & retineri si ipsa occulte fornicata sit? Et an etiam per unicam tantum fornicationem occultam amittatur prædictum legatum in conscientia? Et an amittatur prædictum legatum ex amplexibus, & aliis tactibus impudicis? tom.6. tr.8. resol.53. pag.417

An legatum relictum pro Virginibus maritandis requiratur à corrupta occulte, si publice reputatur Virgo? t.6. tr.8. r.53. p.417

Et an legatum relictum sub conditione non transeundi ad secundas nuptias, debeatur, si ipsa fuerit fornicata? t.6. tr.8. resol.55. pag.420

An reservato peccato carnis contra Castitatem externam includantur visus, Ornatus, &c. procedentes ex affectu interno? tomo septimo, tract.1. resol.116. pag.84

An pollutio cogitando tantum turpia sit peccatum reservatum? Et quid, si sequatur ex affectu nimis libidinoso, quando Superiores reservant sibi pollutionem voluntariam? tomo septimo, tractatu primo, resolution.117. pag.84

An Superiores Regulares possint reservare sibi actus impudicos osculæ, literulas, munuscula, &c. tom.7. tr.1. resol.119. p.84

Et notatur Religiosum habentem licentiam à Superiore expendendi bona in quoscumque usus velit, non peccare contra justitiam, si det talia bona meretricibus, &c. nec eas teneri ad restitutionem. ibid.

An Religiosus, qui spoliatur habitu ad liberius fornicandum, peccet mortaliter contra temperantiam, sed etiam se exuendo habitu, quamvis Apostata non sit? ibidem.

An peccata fornicationis inter Regulares dicantur contra bonum commune? Et quid, quando tale peccatum committeretur semel, vel bis? tom.7. tract.1. resol.240. pag.153

An si Religiosus, vel Monialis in delectationem consentiant, violent votum Castitatis? tom.7. tract.1. resol.241. pag.154

An Regularis, qui suadet alteri Regulari, ut adulterium perpetret, peccet contra votum Castitatis? t.7. tr.1. resol.242. pag.154

Et docetur Monialem, vel in Sacris constitutum propriis tactibus sæcularem polluentem sine propria delectatione satisfacere in confessione, si dicat, tangens impudice alium pollui, nec tenetur explicare suum statum. Et qui pollutus est, sufficiet, si dicat, alienis tactibus pollutus sum, non explicans viri, vel mulieris, sæcularis aut Regularis? tom.7. tr.1. resol.242. p.154

An correctio fraterna adhibenda sit peccatoribus publicis, ut meretricibus, &c. tom.7. tractatu quarto, resol.71. pag.324

* Nota, quod in tomo septimo, tractatu quinto, de scandalo sunt multæ quæstiones pro diversis casibus turpibus, ex quibus sequitur scandalum activum, & passivum, & etiam pro ornatu excessivo, & lascivo mulierum, & hominum, &c. quos casus ibi reperies à resolution.7. ad 13. inclusive, & in resolutione 26.27.28.34. & à resolutione 41. ad 51.62.63. 66. & 67. Ubi etiam agitur de audientibus, & legentibus comœdias lascivas, & obscœnas, & de multis aliis scandalis, quæ omnia in hoc Indice reperies in verbo *Scandalum*.

An

An servus tam masculus quam fœmina, vel ancilla, quia Domino ad turpia solicitantur, acquirant libertatem? t.7. tr.8. r.17. p.438
An servus, & ancilla; Religiosus & Monialis possint sibi retinere bona eis data ob turpem quæstum, & usum corporum suorum illicitum? tom.7. tract.8. resolut.27. pag.441
Quid est sentiendum de tactibus, & osculis inter solutos, an semper sint mortalia, vel in eis detur parvitas materiæ? Et an in omnibus rebus venereis detur parvitas materiæ? tom.8. tr.3. res.19. & in multis aliis ejus not. pag.37
An confricatio leviter partium obscœnarum brutorum & similium sit peccatum mortale? tom.8. tractat.3. resol.17. pag.36
An qui certus est, quod voverit se non accessurum ad aliquam fœminam, & dubitat, an de accessu fornicario, vel uxorario senserit, teneatur abstinere à nuptiis? t.8. tr.4. r.18. p.54
An votum castitatis, vel non nubendi factum à proclivi in venereum valeat? t.8. tr.4. r.33. p.63
An votum ingrediendi Religionem, si per annum non inciderit in fornicationem, si in dicto anno culpa sua fornicatur, teneatur adimplere votum? tom.8. tr.4. resol.34. pag.61
Quidam juravit dare meretrici pro actu fornicario centum aureos, quæsivit postea, an teneatur ratione præstiti juramenti illos solvere? t.8. tr.4. r.56. p.76
Et an promissio facta meretrici etiam sine juramento obliget in conscientia? ibid.
An si amasius, & meretrix jurent fidelitatem, nempe, ut nullam aliam personam carnaliter cognoscant, obliget tale juramentum? t.8. tr.4. r.57. p.76
An liceat pro defensione pudicitiæ, & reservanda castitate occidere invasorem. t.8 tr.5. r.20. & 21. p.101
Et quid, si Religiosus, vel Clericus aliquem invaderet cum peccato nefando? t.8. tr.5. r.49. p.114
An habens rem cum meretrice teneatur in conscientia solvere mercedem solitam, sive eam promiserit, sive non? Et notatur quod datio, & acceptio pro fornicationis actu est mala, quia pro re turpi, & ob peccatum, sed non è contra justitiam; ideo meretrix non tenetur restituere. t.8. tr.7. r.59. p.183
Et an cæteræ fœminæ accipientes munera à suis amatoribus spe consequendi ab ipsis, quod prave concupiscunt, si non consentiant teneantur restituere, quæ acceperunt? ibid.
An si corruptor Virginis non adhibuerit vim, & dolum, sed importunis precibus, vehementibus blanditiis, & persuasionibus induxit illam ad consensum, teneatur restituere aliquid illi, Patri, vel Curatori? Ubi aliqua alia advertuntur, quæ contingere possunt in isto casu, etiam si vi, & fraude violata fuerit Virgo. Et quid si preces, &c. factæ fuerint à Principe, Domino, & Superiore? t.8. tr.7. r.57. p.182
An si quis cœnet eo fine, ut sequatur pollutio nocturna, peccet contra temperantiam, quamvis non peccet contra illam cœnando, &c. t.8. tr.7. r.18. p.157
An fœminæ etiam ignobili liceat in periculo mortis non ostendere verenda Chirurgo, &c. Et quid, si medicamentum possit adhiberi ab obstetricibus, an teneatur prædictis obstetricibus verenda ostendere? t.8. tr.8. resol.2. pag.189
An qui in ipso actu venereo amisit loquelam, & paulò post spiravit, sit privandus Ecclesiastica sepultura? Et quid est dicendum de meretricibus. t.8. tr.8. r.5. p.190
An qui commisit peccatum nefandum, gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.59. p.19
An deflorantes Moniales, & raptores Virginum gaudeant Immunitate Ecclesiæ? Et quid, si aliquis defloraſſet Monialem in ipsa Ecclesia Monasterii? tom.9. tr.1. res.32. pag.26
An concubinatus sit delictum mixti fori? tom.9. tr.2. res.293. pag.246
An ministri laici possint prohibere, ne ministri Curiæ Episcopalis visitent loca, & domos meretricum? Et an judex laicus possit statuere ne concubinæ teneantur pro furtis ab ipsis concubinis factis, etiamsi hoc extendatur ad concubinas Clericorum? tom.9. tract.2. resol.294. pag.247
An sit licitum tradere Tyranno aliquam Virginem deflorandam ad tuendam Republicam? t.7. tr.7. r.20. p.396
* Vide verba *Fornicans*, *Fornicari*, *Fornicatio*, *Fornicator*, *Confricare*, *Chirurgus*, *Circunstantia*, *Matrimonium*, *Parvitas materiæ*, *Periculum*, *Pollutio*, & *Tactus*, ubi alias quamplurimas quæstiones invenies circa hoc verbum *Luxuria*.

Luxuriosè.

Qui luxuriosè vivendo bona sua consumpsit, vel partem fortunæ vitio, an gaudeat beneficio cessionis bonorum? t.6. tr.5. res.3. §.2. p.278

M

MACELLARIUS.

MAcellarius an possit accipere aliqua ultra taxam, vendendo carnes electas saltem ratione laboris? t. 6. tr.3. res.88. §.2. p.163
Macellarius an sit irregularis? t.5. tr.5. r.54. p.229

Machinans, Machinatio.

Machinans tradere inimicis Regnum, civitatem, &c. an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. res.53. pag.35
Vide verb. *Præsse*. tom.7
Item. Vide verb. *Inimicus*. tom.9

Mactare.

Vide verb. *Vacca*. tom.7

Magia.

In Magia an detur parvitas materiæ? tom.5. tractat.8. resolutione 9. §. primo. pag.356

Magicus.

Ut aliqui actus magici excusentur à mortali ratione ignorantiæ an possit fieri? t.5. tr.8. res.9. §.1. p.356

Magister.

Magister, qui publicè alios docet, an teneatur ad jejunium? t.4. tr.6. r.24. §.1. p.214
Magister percutiens Clericum discipulum per laicum, an incidat in censuram? t.5.tr.2. r.13. per tot. p.130
Et quid, si per se ipsum Magister percutiat dictum discipulum Clericum? t.5. tr.2. r.15. §.2. p.131
Magister tertiæ Classis in nostra Religione, vel ut dicitur in aliis noviter professorum; an debeat habere ætatem 35. annorum necessariam pro Magistro novitiorum juxta Constitutiones Clem. VIII. t.7. tr.1. res.171. per tot. pag.112
Magister artis digladiatoriæ, vulgò dicti *Schermitori*, an possint illam docere in diebus festis? t.7. tr.5. res.19. per totam. pag.338
Magistri alii communes, signanter Magister Regum, &c. an excusentur à jejunio? t.4. tr.6. r.31. §.2. p.217
Vide verbum *Delegatus*. tom.3

Magister cæremoniarum.

Vide verbum *Loquens*. tom.9

Magister Scholæ Salmanticensis.

Vide verbum *Ordinarius*. tom.2

Magistratus.

A Magistratu aliquo si lex promulgetur, an statim lex obliget? t.6. tr.1. r.12. §.3. p.9
Magistratui sæculari an Clericus subjiciatur propter crimen læsæ Majestatis? tom.9. tract.2. resolutione 273. §.1. pag.271
Et quid, si Clericus à Principe sæculari Officium teneret, an possit ratione delicti etiam criminis læsæ Majestatis personaliter à Magistratibus laicis distringi? §.6. pag.273
Et quid de Clericis perduellonibus? ibid. §.7
Magistratui laico an licitum sit discutere facultates, & potestates alicujus Nicetii, qui in illam Provinciam à Pontifice mittitur? tom.9. tractat.2. resolut. 22. §.1. & sequent. pag.111
Contra Magistratus an Inquisitores procedere possint, eorum mandatis non obedientes? t.5. tr.10. resol.15. per totam. pag.423
Magistratus, quod attinet ad officium suum, an teneatur in extrema necessitate proximi cum periculo vitæ correctionem adhibere? t.7. tr.4. ref.20. §.1. p.290
Et quid, si proximus non sit in extrema necessitate, sed gravi? ibid.
Magistratus an aliquando teneantur sub peccato mortali corrigere peccata venialia? tom.7. tract.4. ref.21. §.1. pag.291
Magistratus an teneantur ad correctionem non solum lege charitatis, sed etiam justitiæ? tom.7. tract.4. resol.22. §.1. pag.292
Et hæc circunstantia, quod Magistratus negligant dictam correctionem, an mutet speciem, vel tantum in eandem speciem notabiliter aggravet, itaut teneantur aperire in Confessione munus suum Sacerdoti illud ignoranti? ibid. §.2
Et an in tali casu teneantur ad restitutionem, tam stipendii illi parti correspondentis, quam damni inde sequuti? ibid. §.1
Magistratus an possint compellere Clericos ad reparationem Ecclesiarum? tom.9. tract.2. resolut.51. §.1 & sequent. pag.128
Magistratus sæculares an possint cogere Clericos, ut triticum vendant, &c. si necessitas adsit? t.9. tr.2. ref.88. §.1. & seqq. p.140
Magistratus Regii non possunt punire Episcopos, & Clericos in temporalibus. tom.9. tract.3. resolution.15. §.3. pag.316
Vide verb. *Excommunicatio.* tom.2
Item verb. *Auxilium, Delictum, Iurisdictio.* tom.5
Item verb. *Merces.* tom.6
Item verb. *Comœdia, Exprorare, Exploratores.* tom.7
Item verb. *Culpa, Iudex.* tom.8
Item verb. *Hospitari, Inhibitoria, Lex, Litera.* tom.9

Magnificat.

Magnificat omittens in Vesperis gravius peccat, quàm omittens longè majorem Psalmum? tom.3. tractat.6. resolut.80. §.2. post medium. pag.466

Magus.

De Magis, & quibus pœnis puniendi sint? tom.5. tr.2. ref.10. §.1. pag.510
Vide verbum *Maleficium, Maleficus.* tom.8

Majoratus.

Majoratum Religioso habenti an succedat substitutus, vel Monasterium à die professionis? tom.7. tract.1. ref.170. §.2. p.112
In majoratum an possit succedere surdus, vel mutus, licet in instituto consistat, dummodo perfectè intelligat per signa exteriora? t.8. tr.9. r.6. §.1. p.194
In majoratus fundo thesaurus inventus ad quem pertineat? t.6. tr.6. r.11. §.1. p.298
Et quid, si ipse maioratus possessor inveniat dictum thesaurum, etiamsi ex industria quærat, & quid, si alius inveniat? ibid. §.2
Vide verb. *Bona temporalia.* tom.5
Item verb. *Bona temporalia, Filius, Maritus.* tom.6
Item verb. *Actus, Adultera.* tom.8

Major pars.

Vide verbum *Obligare, Pars.* tom.6

Majus.

Majus peccatum an sit quod committitur contra innocentiam, quam contra beneficium remissionis peccatorum? t.1. tr.7. r.3. §.2. p.344
Vide verbum *Inducere.* tom.8

Maledictio.

Maledictio, seu alicujus mali imprecatio, an sit semper peccatum mortale? t.8. tr.10. ref.5. §.1. p.198

Malefactor.

Vide verbum *Clamare.* tom.5
Item verbum *Campana.* tom.8

Maleficium.

Si maleficium mulier semel fecit, an sit denunciandæ, nisi saperet hæresim? t.1. tr.3. r.61. §.3. p.302
Qui utitur persona parata, ut maleficium solvat alio maleficio cum pacto dæmonis, an teneatur hanc circunstantiam inductionis in Confessione explicare, & an teneatur confiteri peccatum sagæ, vel sagi? t.1. tr.7. ref.115. §.2. pag.401
Si maleficium solvere licitè, & illicitè saga scit, an possint petere ab illa, ut illud solvat? t.7. tr.5. r.60. per totam. pag.358
Ut maleficium dissolvat maleficus, an licitum sit hoc petere ab eo, si dubitas, an absque novo maleficio id possit facere? t.8. tr.2. r.7. §.1. p.24
Si maleficium nolit malefica, seu saga tollere, an liceat eam occidere, quando alia via non suppetit? t.8. tr.5. ref.44. §.1. p.112
Et an saltem vi, verberibus, & tormentis cogi possit, ut maleficium tollat? ibid. §. secundo.

Maleficus.

De maleficis, & quibus pœnis ab Inquisitoribus puniendi sint. t.5. tr.12. r.10. §.1. p.510
Vide verb. *Bulla Cruciatæ.* tom.5
Item verb. *Maleficium.* tom.8
Item verbum *Remedium* in eodem tom.

Malitia.

Si ex malitia Pater baptizat, aut tenet filium in Baptismo extra casum necessitatis, an impediatur petere debitum ab uxore, peccet gravissimè & sit puniendus? tom.1. tr.1. r.104. §.1. p.67
Malitia in frangendo sigillum confessionis quotuplex sit? tom.1. tr.8. r.2. §.1. p.424
Si malitia suppleat ætatem, an in foro conscientiæ sponsalia contracta multo ante septennium valida sint? t.2. tr.6. r.3. §.3. p.333
Qui ex malitia omisit opera præscripta in Iubilæo, an possit ultimo die lucrari, & dicta opera à Confessario commutari? t.4. tr.4. r.26. §.1. p.152
Malitiæ plures an possint dari in eodem actu solo numero distinctæ, & in confessione aperiendæ? t.1. tr.7. r.21. §.1. & seq. p.356

Et

Et ex hac quæstione pendet decisio multorum casuum, & hic assignantur 7. casus pro praxi. ibid. §. 3
An malitiam sumat ex opere externo delectatio morosa, itaut necesse sit in confessione aperire circumstantiam operis, & exprimere objectum v. g. ut si mulier de qua sumpta est delectatio fuerit nupta, monialis, libera, &c. t. 1. tr. 7. res. 103. §. 1. p. 394
Præter malitiam contra Religionem, an contineat malitiam impietatis percussio Clerici, Superioris Ecclesiastici, vel Regularis? t. 5. tr. 2. r. 6. per totam. p. 126
Vide verb. *Ætas*, *Conjux*, *Impedimentum*. tom. 2

Malum.

Ad mala temporalia evitanda, ægritudinem, internam afflictionem, &c. an liceat mortem exoptare? tom. 8. tract. 5. res. 55. §. 1. p. 117
Malum minus suadere an licitum sit ad evitandum majus? t. 7. tr. 5. r. 34. §. 1. p. 344
Et an hoc intelligatur in volente adulterium committere, suadere ut cum tertia persona fornicetur? Et in volente furari à Petro centum aureos, an liceat suadere, ut furetur 50. à Paulo? ibid. §. 4
Et quid, si fur vellet furari à Petro centum aureos, & simul à Paulo 50. ibid.
Vide verb. *Consulere*. tom. 7
Item verb. *Extorquere*, *Jus*, *Maledictio*. tom. 8

Mammilla.

Mammillam fœminæ præscindens an sit irregularis? tom. 5. tract. 5. res. 64. pag. 235
Mammillis, & pectore nudato mulieres incedentes an peccent mortaliter? t. 7. tr. 5. r. 63. §. 11. p. 360

Mancipium.

Mancipium si occidat aliquem absque Domini culpa, Dominus non obbligatur in conscientia ante judicis sententiam. t. 8. tr. 5. r. 76. p. 127
Mancipiorum Æthiopum emptio fieri solita in Angolia, Guinea, & Viridi promotorio an sit licita? tom. 7. tr. 8. res. 62. pag. 454
Mancipia an testari possint ad pias causas? t. 6. tr. 8. r. 12. p. 396
Mancipii vocabulum unde origine traxit? t. 7. tr. 8. r. 3. p. 429
Vide verb. *Bellum*, *Servus*.
Si Mancipio nihil prorsus Dominus præbeat, quod insumat in honestam recreationem, an tunc poterit aliquid insumere de bonis Domini in moderata recreatione, aut ludo, &c. t. 5. tr. 7. r. 16. §. 2. p. 318

Mandamus.

Hoc verb. *Mandamus*, an importet præceptum? t. 6. tr. 1. r. 58. §. 1. & 2. sed lege eam per totam. p. 46. & seq.

Mandans.

Mandans homicidium in persona unius, si committatur in persona alterius an incurrat irregularitatem, & possit ab Episcopo dispensari. t. 3. tr. 3. r. 43. §. 2. p. 322
Mandans an incurrat censuram, si mandatarius excedit fines mandati, v. g. si mandaret, ut quis Clerico injuriam verbalem inferret, & mandatarius excesserit faciendo illi injuriam personalem? t. 5. tr. 2. r. 26. §. 2. p. 140
Mandans aliquem verberare modo cauto, & prudenti, & cum ministro fideli, & ille eum occidat, an mandans incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 70. per totam. p. 238
Mandans Confessario, ut solicitet per se pœnitentem, an sit denunciandus? t. 5. tr. 9. r. 76. §. 1. p. 409
Mandans vulnerare hominem, & prohibens, ne occidat, si eum mandatarius occiderit, an mandans ordinaria pœna teneatur? t. 8. tr. 3. r. 90. §. 2. p. 132
Mandans occidere non dicitur assassinus. t. 9. tr. 1. r. 87. §. 6. p. 51
Mandante præsente, qui occidit aliquem recepta pecunia, an sit assassinus? ibid. §. 9
Mandantes percutere Clericum turpiter agentem cum matre, filia, sorore, vel uxore, an incurrat censuram? t. 5. tr. 2. r. 17. §. 6. p. 133
Mandantes percutere Clericum, an incurrant censuram? t. 5. tr. 2. r. 26. §. 1. p. 140
Et quid si mandatum non sit expressum, vel tacitum? ibid. §. 2
Mandantes percussionem Clerici, si ante percussionem eos pœniteat, an incidant in censuram? t. 5. tr. 2. r. 29 §. 1. p. 142
Et supponitur non posse revocare mandatum. ib. §. 1. & seqq.
Et si post mandatum moriatur mandans, antequam Clericus percutiatur, an incurrat censuram? §. 7. p. 143
Mandantes homicidium voluntarium, an possint dispensari super irregularitate ab Episcopo, vel an hoc sit ei restrictum per Concilium Trid. sess. 26. cap. 6. tom. 7. tract. 1. res. 294. §. 3. post medium pag. 204
Mandantes offendi Cardinales, si effectus non sequatur, an incurrant excommunicationem Bullæ Cœnæ, & priventur Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 47. §. 1. p. 33

Mandare.

Si quis mandaret occidere Titium, & Sempronius occiditur, qui creditur esse Titius, an teneatur ad restitutionem? t. 8. tr. 5. r. 91. §. 1. p. 132
Si quis mandat facere aliquid, non incurrit censuram latam contra facientem, unde si excommunicatio fertur in eum, qui occidit, vel furatur, non ligat mandantem occidere, aut furari. t. 5. tr. 9. r. 76. §. 1. multo post medium. p. 409
Quando mandatur causa Cardinali cum clausula: appellatione remota, an censeatur exclusa etiam appellatione justa? t. 9. tr. 7. r. 67. §. 1. p. 401
Si mandavit Cardinalis Conclavistæ, ut extra Conclave scribat circa materiam electionis Pontificis, an in censuram Pii IV. incurrat? t. 9. tr. 7. r. 107. §. 1. p. 419
Et an propter mandatum, & cooperationem cum peccato famuli Conclavistæ Cardinalis peccet mortaliter? ibid. §. 2
Vbi quod censura prolata contra facientes aliquid non comprehendit mandantes. ibid. §. 2. & seqq.
Vide verb. *Procurator*, *Reiterare*. tom. 2
Item verb. *Bona temporalia*, *Comprehendere*, *Dubitet*, *Homicidium*, *Notorie*, *Præceptum*, *Restituere*, *Revocare*. tom. 5
Item verb. *Ecclesiasticus*, *Episcopus*, *Forma*, *Parochus*. tom. 7
Item verb. *Damnum*, *Irregularitas*, *Jubens*. tom. 8
Item verb. *Deservientes*, *Impedire*, *Legere*. tom. 9

Mandatarius.

Mandatarius, si excedat mandatum, itaut mors sequatur, an mandans incidat in irregularitatem, & an ab Episcopo possit dispensari? t. 3. tr. 3. r. 43. §. 1. p. 322
Vide verb. *Culpa*, *Damnum*, *Mandans*. tom. 8

Mandatum.

Tanquam mandatis Regis inobedientes, vel ex aliis delictis, an possint Episcopi, & Ecclesiastici expelli à Regno? t. 9. tr. 2. r. 24. §. 1. p. 113
Et si non expelli à regno, an possint saltem transmitti ad Summum Pontificem pro animadversione? tom. 9. tr. 2. r. 25. §. 1. & seqq. p. 114
Vt mandatum interveniat ad occidendum, opus est, ut quis tanquam assassinus non possit uti privilegio Immunitatis Ecclesiæ, nam ex mandato ad vulnerandum tantum etiam mediante pecunia non dicitur assassinus. tom. 9. tract. 1. res. 88. §. 2. pag. 52
Vide verb. *Mandans*, *Mandare*. tom. 2. 5. 7. 8. & 9
Item verb. *Mandatarius*. tom. 3. & 8
Item verb. *Implere*. tom. 8

Manere.

Si maneat Religiosus extra Conventum cum licentia Superioris, an teneatur confiteri cum Sacerdote approbato ab Ordinario? t. 7. tr. 1. r. 98. §. 1. p. 74

Manere domi pro illa die an possit, qui certò scit in Parlamento à majori parte concludendum esse pro re aliqua injusta, & iniquo donativo sine peccato, & onere restitutionis? t.7. tr.6. r.28. per totam. p.380
Et quid quando non sufficeret major pars ad concludendum, sed omnes sigillatim concurrere deberent? tom.7.tract.6. resol.29.§.1. p.381
Vide verb. *Debitor*, *Subditus*. tom.7
Item verb. *Pollutum*. tom.9

Manifestandum.

Vide verb. *Delictum*, *Mandare*, *Nomen*, *Revelare*. tom.7

Manifestare.

Manfestare an liceat ubique locorum reum à fidei quæsitoribus publicè damnatum? t.5. tr.10.r.131.§.1.p.464
Vbi, quod hoc non est peccatum, neque contra justitiam, neque contra charitatem, neque contra misericordiam, secluſa prava intentione.§.2
An manifestare liceat alterius crimen occultum, & peccatum tibi sub secreto revelatum, ad evitandum grave damnum proprium, etiam si illi inde mors immineat, aut infamia modo illud secretum sine vi, & fraude ab eo acceperis? t.7. tr.7. r.44. §.2. p.413
Et quid, si sine causa supradictum crimen occultum, & peccatum proderet, an extra peccatum teneatur ad restitutionem si pro depoſito aliquid accepit? ibidem in dicto §.2
Vide verb. *Aperire*, *Explicare*, *Revelare*. tom.1
Item verb. *Puber*, *Pubertas*. tom.2
Item verb. *Crimen*, *Revelare*. tom.5
Item verb. *Consiliarius Regis*, *Iudex*, *Senatus*, *Veritas*. tom.6
Item verb. *Delictum*, *Mandare*, *Nomen*, *Revelare*. tom.7
Item verb. *Causa*, *Custodia*, *Detegere*, *Domus*, *Examinatores*, *Litera*, *Propalare*, *Publicare*. tom.8
Item verb. *Actum*. tom.9

Manipulum.

Sine manipulo in casu necessitatis an Sacerdos possit celebrare? Et quid extra casum necessitatis? t.2. tr.1.r.167. §.1. p.98
Et quid, si non sit benedictum? ibid.
Manipulum deservire potest pro stola, & è contra. ibid.§.3
Manipulum, si gemino colore afficeretur ad varios dies festos, potest servire ab utraque parte, etiamsi unica consecratione ab Episcopo consecratum esset. ibid. §.5
Vide verb. *Materia*, *Osculum*, *Vestes*. tom.2

Manumittere.

Vt manumitteret Dominus servum pro certa pecunia, pactum fuit inter Dominum, & servum, etsi servus solvit pecuniam, habet servus actionem contra Dominum, ut se manumittat. t.7. tr.8. r.61. §.1. in fine. p.454

Manus.

In manibus Sacerdotis, an debeant esse particulæ, quando à Sacerdote consecrantur, vel sufficiat, ut sint super Aram? t.2. tr.1. r.233. §.1. p.144
Si manibus orbatus, & mutus occurrunt & non alii, & infans est in articulo mortis, an debeat ille verba proferre sub conditione, & iste abluere, & sic dictum infantem baptizare. t.1. tr.1. r.64. §.1.p.43
Qui manibus apprehendit ferrum, vel valvam Ecclesiæ, an gaudeat ejus Immunitate? t.9. tr.1.r.8. §.9. p.10
Circa manum Pontificis de osculatione Eminentissimorum Cardinalium aliqua curiosa ostenduntur. t.9. tr.4. res.10. per totam. pag.329
Qui manum elevavit ad percutiendum Cardinalem quamvis postea non percutiat, an incurrat Bullæ Cœnæ censuram? t.9. tr.7. r.79. §. unic. p.404
Manus non abluere ante celebrationem Missæ, an sit peccatum veniale? Et quid de manuum lotione post Missam? t.2. tr.1. r.165. §.1. p.97
Dum manus lavat Sacerdos celebrans, an debeat recitare totum psalmum cum *Gloria Patri* in cornu Epistolæ? t.2. tr.1. r.195. §.1. p.112
Quando manus extendit Sacerdos ante consecrationem super hostiam, & Calicem dicendo: *Hanc igitur*, an debeat pollices sub manibus, vel supra in modum crucis tenere? t.2. tr.1. r.221. §.1. p.132
Vide verb. *Cadere*, *Defectus*, *Diaconus*, *Pervenire*, *Presbyter*. tom.2
Item verb. *Minister Consecrationis*. tom.4
Item verb. *Digitus*. tom.5
Item verb. *Iudex*, *Iuramentum*, *Obtinere*. tom.6
Item verb. *Effugere*. tom.7
Item verb. *Abscindere*, *Chorea*, *Iuvenis*, *Tactus*. tom.8
Item verb. *Extractum*, *Satellites*. tom.9

Manuscriptum.

Vide verb. *Ludere*. tom.7

Mappa.

Cum mappa unica præter corporale, an possit Sacerdos celebrare in casu necessitatis? t.2. tr.1. r.172. & seq.§.5.p.99
Et si necessitas non adesset, an sit peccatum mortale celebrare cum unica tantum Mappa, & Corporali? ibid. §.6
Mappæ altaris an sint benedicendæ, & de earum numero agitur. t.2. tr.1. r.172. & seq. §.9. p.99
Vbi, quod in necessitate potest uti loco mappæ linteis profanis, eaque postea reddere Domino ad pristinum usum profanum applicanda. ibid.
Vide verb. *Cadere*. tom.2

Marchionissa.

Marchionissa, quæ mortuo marito nullo modo manet Domina vassallorum, &c. vult sumere Bullam Cruciatæ an teneatur solvere 10. tarenos? t.4. tr.3. r.4. §.1. p.68
Et quid, si remansisset usufructuaria? ibid.

Mare.

In mari an possit Sacerdos celebrare ad dandum moribundo Viaticum? t.2. tr.1. r.135. §.1. p.79
Et an hoc etiam liceat in diebus festivis? ibid.
Vt in mari celebretur solus Papa potest concedere hanc facultatem. ibid. §.4. p.80
In mari existentibus cum periculo mortis non est administranda extrema unctio, nisi laborent infirmitate. t.1. tr.4.r.49. §.1. p.266
In mari dum Hispanus navigat, an possit virtute Cruciatæ edere lacticinia? t.4. tr.3. r.162. §.1. p.132
Vide verb. *Aqua*. tom.2
Item verb. *Episcopus*. tom.4
Item verb. *Tabula*. tom.8

Maritus.

Si mariti filium uxor per ignorantiam levavit in Baptismo, an teneatur à petitione debiti arceri? t.1.tr.1.r.101.§.6.p.66
Marito inscio an possit uxor vigesimam partem annui proventus in eleemosynas distribuere? t.4.tr.7.r.35.§.4.p.296
Marito inscio an possit uxor ludere? Et quam quantitatem? t.6. tr.4. r.23. §.1. & seqq. p.254
Si maritum videt uxor, quia pugionem condidit sub cervicali, ut eam interficiat, si aliud non superest remedium, an possit illum prius pervertere? tom.8. tract.5. res.24. §.3. p.103
Maritus simul cum uxore filium alterius in Baptismo suscipiens nulla authoritate reperitur prohibitum. t.1. tr.1. res.94. §.1. pag.60
Maritus statim post partum uxoris baptizavit filium, adstantibus multis, qui hoc facere poterant, an privatus maneat petitione debiti? t.1. tr.1. r.103. §.1. p.67
Et quid, si maritus ex malitia, vel ignorantia filium baptizavit,

zavit, vel tenuit in Baptismo extra casum necessitatis? t.1. tr.1. r.104. §.1. ibid.
Et quid, si maritus baptizavit filium solius uxoris in necessitate? t.1. tr.1. r.105. §.4. p.68
Idem est, si maritus iam ad fidem conversus, uxorem, quam in infidelitate duxerat baptizat in necessitate. ibid.
Maritus an possit habere copulam cum uxore, si utroque teste careat? t.2. tr.6. r.165. §.1. p.432
Maritus, si ipso actu seminationis non expectat seminationem uxoris, licet possit effuso semine copulam continuare, ut fœmina seminet, non peccat. tom.2. tract.6. r.215. §.3. p.465
Maritus an possit tuta conscientia interficere uxorem in adulterio deprehensam? t.2. tr.6. r.223. §. primo p.469
Quemadmodum maritus cognoscendo carnaliter ejus uxorem post adulterium ab ea commissum, censeatur remisisse adulterium quoad effectum petendi separationem matrimonii, an ita è contra uxor patiendo se carnaliter cognosci à marito adultero, &c. tom.2. tract.6. res.231. §.3. pag.475
Si maritus uxorem tutricem filiorum relinquat, exprimens etiamsi ad secundas nuptias transeat, non amittit tutelam, neque judicis officio ab ea expelli possit, etiamsi uxor talis ad secundas nuptias transeat. tom.2. tract.6. res.253. §.3. pag.492
Maritus, si non vult aliquid dare pro eleemosyna ad lucrandum Iubilæum, an possit uxor illam clam accipere de domo, & dare. t.4. tr.4. r.30. §.2. p.154
Maritus sciens uxorem facere consuetas, & moderatas eleemosynas, si adhuc hoc illi prohibeat, an hoc non obstante, possit uxor facere dictas eleemosinas? tom.4. tract.7. res.35. §.1. p.296
Maritus quando possit percutere Clericum turpiter inventum cum uxore, & quando vero incidat in censuram aliqui casus. tom.5. tract.2. resolut.16.17. & 18. ubi late pag.132. & seqq.
Maritus, qui dum immoderata copula cum uxore prægnante coit, illique fœtus animati abortum causat, non incurrit irregularitatem, & secus de adultero, vel fornicatore. tom.5. tract.5. resolut.111. §.6. pag.262. & in tract.6. r.34. §.1. pag.298
Maritus, si uxorem verberasset, unde illa furore percita abortum fecisset, an incurrat pœnas abortus? tom.5. tract.6. r.34. §.3. p.298
Maritus an teneatur denunciare uxorem hæreticam. tom.5. tract.9. res.9. §.1. pag.382
Et quid, si uxor perpetrasset alia crimina extra hæresim? t.5. tract.9.r.11. §.1. & seqq. ibid.
Maritus notabilem quantitatem in ludo amittens, an peccet mortaliter, & teneatur restituere uxori? tom.6. tract.4. res.24. §.1. pag.255
Et quid, si amiserit bona dotis, quæ in specie erant conservanda? ibid. §.2
Maritus ex bonis acquisitis an possit sine licentia uxoris donationes facere; Majoratum instituere, filiis alterius matrimonii dotem constituere, aut alimenta præbere, patres si indigeant alere, & si maritus hominem occiderit pecuniariam pœnam solvere? t.6. tr.7. r.57. §.1. p.341
Maritus senex ignobilis, an possit donare uxori nobili, & in ætate florenti? t.6. tr.7. r.63. per totam. p.344
Maritus an teneatur strictius ad correctionem uxoris? t.7. tract.4. res.32. per totam. pag.298
Vt maritus promoveatur ad Cardinalatum, an opus sit, ut uxor ingrediatur Religionem, vel sufficiat, ut remaneat in sæculo cum voto castitatis, sive in senili, sive in juvenili ætate constituta sit? t.9. tr.7. r.21. §.1. p.384
Et quid, ut maritus promoveatur ad Episcopatum? ibid. §.2
Et quid, ut maritus promoveatur ad sacros Ordines? ibid.
Vide verb. *Vir.* tom.1
Item verb. *Bimestre*, *Conjux*, *Mulier*, *Vir*, *Vxor.* tom.2
Item verb. *Vir*, *Vxor*, tom.4
Item verb. *Adulter*, *Adulterium*, *Bigamia*, *Communicatio civilis*, *Conjuges*, *Matrimonium*, *Vir*, *Vxor.* tom.5
Item verb. *Fœmina*, *Hæres*, *Iuramentum*, *Mulier*, *Solvere*, *Vir*, *Vxor.* tom.6
Item verb. *Adulterium.* tom.7
Item verb. *Adulter*, *Irritare*, *Vxor.* tom.8
Item verb. *Matrimonium*, *Vidua*, *Vxor.* tom.9

Marsupium.

Vide verb. *Bursa.* tom.7

Mas.

Vide verb. *Erumpere.* tom.7

Masculus.

Masculos confessarius solicitans in confessione an sit denunciandus? t.5. tr.9. r.79. per tot. p.410
Masculus fœminis patrinus non potest esse in confirmatione. t.1. tr.2. r.24. §.3. p.83
Masculus 14. annum habens, si reconciliatur ex hæresi formali propter ejus confessionem, & postea relabitur, ex misericordia, consulto supremo consilio Inquisitorum, videtur admittendus pro illa vice, non obstante relapsu. t.5. tr.12. r.33. §.4. p.530
Si masculus servus à Domino ad turpia compelleretur, an fiat liber, & possit absque peccato fugere? tom.7. tr.8. r.17. §.1. in fine. p.438
Vide verb. *Abiurare*, *Adolescens*, *Mulier*, *Puer.* tom.5

Massa.

Vide verb. *Panis.* tom.2

Mater.

Mater gravida an teneatur permittere se secari, ut fœtus baptizetur, aliàs sine Baptismo moriturus? tom.1. tr.1. res.49. §.2. pag.32
Mater ad mortem condemnata, si morbo lethali corripiatur, an liceat eam secari, ut ita fœtus etiam moriturus baptizari valeat? t.1. tr.1. r.73. §.1. & seqq. p.49
Mater non est obligata per se filias dotare, aut donationes propter nuptias filiis constituere, nisi urgens aliqua rationabilis causa intercedat. t.2. tr.6. r.48. §.13. p.358
Mater post transitum ad secundas nuptias an privetur educatione filiorum? t.2. tr.9. r.253. §.1. p.491
Mater secundo nubens cum amittat filiorum tutelam, ipso jure etiam in conscientia, an sufficiat ad hanc pœnam incurrendam matrimonium ratum esse, si non sit consummatum? ibid. §.4. pag.492
Mater, quæ procuravit abortum, an incurrat excommunicationem Sixti V. t.5. tr.6. r.35. §.1. p.198
Mater an possit filio donare? tom.6. tractatu 7. resolut.34. per tot. pag.326
Quæ mater filio spurio reliquit, an ipse possit retinere ea, donec per judicem privetur? tom.6. tract.8. resolut.111. §.6. pag.449
Et quid, si mater sit illustris, an possit filio spurio quidquam dare, si habet proles legitimas? ibid.
Et quid, si aliis liberis careat? ibid.
Mater gravida, an teneatur permittere se secari, ut fœtus baptizetur? t.7. tr.4. r.19. §.7. p.290
Mater in extrema necessitate constituta, an possit vendere, aut donare, vel permutare filium? t.7. tr.8. r.10. §.1. p.433
Matre mortua propter condemnationem; an statim secanda sit, ut baptizari possit fœtus, si adhuc vivat? tom.1. tract.1. res.73. §.1. & seqq. pag.49
Ex matre nobili, & patre plebeio natus, plebeius manet. t.6. tract.1. r.134. §.8. pag.94.
Si in matris utero puer moriatur, an possit ibi baptizari? t.1. tr.1. r.71. §.1. & seqq. p.48
Et quid, si matris mors inde sequatur, vel prævideatur sequutura? Imo an mater in tali casu teneatur permittere, ut proles baptizetur? ibid. §.3
Matris conditionem subit proles, tom.7. tract.8. resol.11. §.6. pag.434

Vide verb. *Conjux*, *Mulier*, *Prægnantes*, *Vxor*, tom. 1
Item verb. *Adultera*, *Conjux*, *Copula*, *Filius*, *Maritus*, *Mulier*, *Nutrix*, *Puella*, *Vxor*. tom. 2
Item verb. *Baptizare*. tom. 3
Item verb. *Filia*. tom. 4
Item verb. *Conjux*, *Correctio*, *Fœmina*, *Maritus*, *Matrimonium*, *Medicamentum*, *Vir*, *Vxor*. tom. 5
Item verb. *Adulter*, *Dubitare*, *Fœmina*, *Filius*, *Mulier*, *Pater*, *Vxor*. tom. 6
Item. verb. *Fugere*. tom. 7
Item verb. *Baptizare*, *Dubium*, *Fœmina*, *Filia*, *Impubes*, *Mulier*, *Vxor*. tom. 8
Item verb. *Iurisdictio*. tom. 9

Materia.

Si cum materia dubia, v. g. cum guttam aquæ cum lexivio, glacie, nive, rore, pruina, sale, nondum resolutis, vel cum aqua rosacea, &c. infans in articulo mortis susceperit Baptismum, si evaserit periculum, an teneatur iterum baptizari sub conditione? tom. 1. tract. 1. res. 78. §. 1. & seq. p. 51
De materia Sacramenti Confirmationis aliqua dubia. tom. 1. tr. 2. r. 1. & 2. per totas. p. 69
Qui non determinata materia particulari, nec unde possit deduci an sit mortale, vel veniale, id quod facit contra conscientiam dictantem illud confuse ut peccatum, an sit necessarium in confessione explicare tale peccatum. tom. 1. tract. 7. res. 5. §. 1. pag. 344
Materia sacrarum vestium, v. g. amictus, & Alba debent esse linea, cæteræ vero ex quacumque alia decenti materia, nec multum refert, cujus ea sint coloris. tom. 2. tract. 1. res. 167. §. 2. pag. 98
In materia dubia consecrare non est licitum. tom. 2. tr. 2. res. 1. §. 2. pag. 155
Materia subrogata, in quam fuit commutatum aliquod votum ex reservatis, an possit commutari per Cruciatam, vel Episcopum? t. 4. tr. 3. r. 122. §. 1. & 2. p. 117
Idem est pro Iubilæo. t. 4. tr. 4. r. 16. §. 3. p. 148
In materia gravi potest vovens obligare se sub culpa veniali tantum; secus autem de juramento in quo Deum in testem rei promissæ adducat. t. 7. tr. 1. r. 131. § 3. pag. 91
In materia levi certum est legislatorem obligationem gravem imponere non posse, licet velit, & intendat. §. 4
Et quid maximè ex usu religionum; in quibus aliquando Superiores res leves prohibent in virtute S. Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis? ibid. §. 5
In materia levi solus Deus potest obligare ad mortale. tom. 7. tract. 1. r. 132. §. 3. ibid.
Sub materia levi præceptum sub mortali impositum an obliget saltem sub veniali? t. 8. tr. 3. r. 8. §. 1. p. 33
Si ad materiam notabilem perveniat furtum modicum Petri cum ipsis etiam minimis aliorum, quæ ipse Petrus scit esse facta, an Petrus peccet mortaliter? tom. 8. tract. 7. res. 5. §. 1. & seqq. p. 148
An detur casus, in quo non sit peccatum mortale ultima acceptio complens materiam notabilem? tom. 8. tract. 7. res. 7. §. 1. p. 149
Circa materiam gravem, an superior possit obligare tantum sub veniali? t. 7. tr. 1. t. 131. §. 1. p. 90
Materiam levem an Superior ratione circumstantiarum sub mortali præcipere possit. t. 7. tr. 1. r. 132. §. 1. p. 91
Et an hoc idem dicendum sit de Prælatis Ecclesiasticis? ibid.
Vide verb. *Materia Sacramenti*, cum suis notationibus.

Materia Sacramenti.

De materia Sacramenti Confirmationis aliqua dubia. tom. 1. tract. 2. res. 1. & 2. per totas. pag. 69
Pro materia Eucharistiæ & consecrationis panis, & vini vide Tract. de Celebrat. Missarum in tomo 2. varias quæstiones à res. 196. usque ad 220. ubi plura, & aliqua notabilia à pag. 113. & seqq.
Pro materia Sacramenti Ordinis in prædicto tomo ex tr. 5. de Sacramento Ordinis lege à res. 1. usque ad res. 19. inclusivè. pag. 267. & seqq.
Pro materia Sacramenti Extremæ-Vnctionis in præcitato tomo ex tr. 4. de Sacramento Extremæ-Vnctionis, vide à res. 1. usque ad res. 8. inclusivè, ubi variæ sunt difficultates. pag. 241. & seqq.
Materia Sacramenti matrimonii quænam est? & quænam est materia in matrimonio contrahendo per Procuratorem inter absentes? t. 2. tr. 6. r. 97. §. 1. p. 394
Materia certa Sacramentorum deficiente, an possit Pontifex præcipere, ut in articulo mortis ministrentur sacramenta cum materia dubia? t. 3. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 4
Et in dicto casu an sit obligatio charitatis sic administrandi Sacramenta? ibid. §. 8. p. 5
Cum materia dubia an licitum sit Sacerdoti ex metu mortis conficere Sacramentum ut Eucharistiam cum vino congelato, vel pane ex spelta confecto, vel ministrare Baptismum cum aqua ex sale resoluta, &c. tom. 7. tract. 5. res. 76. §. ult. p. 369
In materiæ, & formæ sacramentorum conjunctione, an detur parvitas materiæ? t. 1. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 5
Circa materiam Baptismi notabilia quædam & multi casus in praxi. t. 1. tr. 1. à res. 50. usque ad 55. inclusivè, requiré quidquid occurrerit. pag. 33
Circa materiam sacramenti Ordinis multa notabilia. t. 3. tr. 1. r. 67. §. 4. & seqq. p. 87
Vide verb. *Aqua*. tom. 1
Item verb. *Minister*, *Parvitas materiæ*. tom. 2
Item verb. *Leve*, *Parvitas materiæ*. tom. 7
Item verb. *Adimplere*, *Administratio*, *Dubium*, *Obligare*, *Parvitas materiæ*, *Prælatus Regularis*, *Regula*, *Violare*. t. 8

Matrimoniale.

Matrimoniales causas an Capitulum sede vacante cognoscere possit? t. 3. tr. 5. rel. 27. §. 1. p. 393
De matrimonialium causarum cognitione locus Concilii expenditur. t. 9. tr. 2. r. 341. §. 1. & seqq. p. 297

Matrimonium.

Matrimonia rata suorum subditorum, an Princeps Gentilis possit dissolvere? t. 3. tr. 1. r. 95. §. 9. p. 127
Matrimonia leges Ecclesiasticæ prohibentes inter consanguineos usque ad quartum gradum, an irritent illa, quamvis non habeant verba irritantia, sed tantum simplicem prohibitionem? t. 7. tr. 1. res. 159. §. Probatur tertio. pag. 105
Idem est de matrimonio fidelis cum infideli. ibid.
Et an hæc matrimonia solum sint irrita ex recepta consuetudine Ecclesiæ, & Apostolorum traditione? ibid. §. Ad tertium. pag. 106
Matrimonia inter raptores, & matrimonia Consanguineorum Principum sine eorum consensu esse valida demonstratur. t. 9. tr. 2. r. 344. §. 1. & seqq. p. 301
Matrimonii minister verus an Parochus sit? tom. 1. tract. 1. res. 15. §. 5. pag. 14
Matrimonii carnalis vinculum morte solvitur, itaut non teneatur adire quis resuscitatus. t. 3. tr. 1. r. 100. §. 14. p. 132
Matrimonii spiritualis ratione peccat Episcopus, si consecrationem suscipiat cum peccato mortali. tom. 4. tract. 8. res. 52. §. 1. pag. 352
In matrimonii causa an excommunicati possint esse testes? t. 5. tr. 1. r. 112. §. 3. p. 74
Si in matrimonii sacramento Sacerdos fœminam solicitat, an incurrat pœnas Pontificias de solicitatione? t. 5. tr. 9. r. 63. per totam. p. 403
Si in matrimonii contractu apponitur juramentum an Princeps laicus possit statuere, irritando talem contractum, & juramentum? t. 9. tr. 2. r. 232. §. unic. p. 216
Si matrimonii valorem sustineat sententia aliqua specialis unius Doctoris, an præferenda sit communi opinioni? t. 9. tr. 2. r. 340. §. ult. p. 296

An

An ſtatim per matrimonii contractum dignitas Cardinalatus expiret? t. 9. tr. 7. r. 21. §. 3. p. 384
Matrimonio ejus, qui in articulo mortis ducit uxorem, quam ante habebat concubinam, an Parochus excommunicatus vitandus aſſiſtere poſſit? t. 1. tr. 1. reſol. 15. §. 5. pag. 14
Si pro matrimonio aliquo dirimente pœnitentia à Dataria impleri non valet, an poſſit commutari ab Epiſcopo, & contrahentes virtute diſpenſationis obtentæ poſſint matrimonium inire? tom. 1. tract. 6. reſolut. 58. §. 1. pag. 341
Si matrimonio ſuæ novercæ quis in infidelitate fuiſſet copulatus, validum eſt tale matrimonium patre defuncto, nec eſt diſſolvendum, cum ad fidem converteretur. t. 3. tr. 1. r. 81. §. 6. p. 108
Idem eſt, ſi quis duceret eam, quam parens fornicatiè cognovit. ibid.
In matrimonio rato Epiſcopus non poteſt diſpenſare. t. 3. tr. 1. reſol. 94. §. 13. pag. 125. Vbi, quod ſi laicus eſt evectus ad Pontificatum ante matrimonium conſummatum, poteſt diſpenſare in ſuo matrimonio rato. §. ult. pag. 126
Et quid in dicto caſu, ſi matrimonium eſt conſummatum? ibid.
Matrimonio clandeſtino Sacerdos aſſiſtens, an incurrat poſt Concil. Trid. ſuſpenſionem triennalem, de qua in cap. ult. §. fin. de Clandeſt. deſponſat. t. 5. tr. 3. r. 62. §. 1. pag. 196
Vbi an ſuſpenſus ab officio, quia interfuit matrimonio clandeſtino, non ſit ſuſpenſus à beneficio? §. 4. p. 197
Vbi etiam, quid vigore Concilii Tridentini ſeſſ. 24. cap. 1. de Matrimonio Parochus, vel alius Sacerdos, etiam Regularis, qui auſus fuerit matrimonialiter conjungere, aut benedicere alienos Parochianos abſque licentia proprii Parochi, ipſo jure ſuſpenſus manet. §. 3
Et an in hoc caſu ceſſet pœna excommunicationis contra Religioſos matrimonia ſolemnizantes ſecundum declarationem Cardinalium? ibid.
Si Matrimonio durante, etiam non conſummato quis præſumit ſacros Ordines ſuſcipere, an incurrat irregularitatem? tom. 5. tract. 5. reſolut. 15. §. ultimo, ad medium. pag. 212
Si Matrimonio Parochus excommunicatus aſſiſtat, an incurrat irregularitatem? tomo quinto, tract. 5. reſolutione 17. §. 5. pag. 213
Qui matrimonio aſſiſtit tanquam Parochus, cum Parochus non ſit, an incurrat irregularitatem. t. 5. tr. 5. reſol. 24. §. 4. p. 218
Matrimonio ſervi copulati an licitè vendi poſſint? t. 7. tr. 8. r. 58. §. 1. p. 453
Matrimonio aſſiſtere, & dare licentiam aſſiſtendi in ſuis Eccleſiis, an Cardinales poſſint? tom. 9. tr. 7. reſol. 50. §. unic. pag. 396
Matrimonium contrahentes in peccato mortali non peccant mortaliter, quatenus conficiunt Sacramentum, ſed quatenus ſuſcipiunt. tom. 1. tract. 1. reſolut. 11. §. 3. pag. 10
Matrimonium contrahere clandeſtinè an poſſit valide, qui proficiſcitur in partes, ubi Concilium non eſt uſu receptum, in fraudem legis dicti Concilii? t. 1. tr. 3. reſol. 117. §. 3. p. 168
Vt matrimonium pœnitens contrahat, an Confeſſarius pro pœnitentia injungere pœnitenti poſſit? t. 1. tr. 6. reſ. 31. §. 10. p. 329
Si matrimonium contrahere in ſacris, & cum voto initiatus attentat, & illud attentatum conſummat, an tunc peccet contra præceptum Eccleſiæ prohibentis matrimonium contrahere, & ideo in hoc caſu tripliciter peccet? t. 1. tr. 7. r. 74. §. 6. p. 380
Vt matrimonium contrahat ſacris Ordinibus initiatus, an Pontifex diſpenſare poſſit? tom. 3. tract. 1. reſ. 77. §. 1. pag. 98
Vt uxorem Religioſus ducat, an Pontifex diſpenſare poſſit? t. 3. tr. 1. r. 78. §. 1. p. 99
Vt matrimonium inter ſocerum & nurum ſuam; inter novercam & privignum, inter victricum & privignam, inter ſocrum & generum, inter aviam & nepotem, & inter omnes affines in primo gradu lineæ rectæ, an Pontifex diſpenſare poſſit? tom. 3. tract. 1. reſolut. 80. 81. & 83. pag. 105. Vbi an affinitates omnes ſupradictæ dirimant matrimonium jure naturæ, vel ſit validum tale matrimonium etiam ipſo jure naturæ?
In ſupradictis affinitatibus ortis ex copula fornicaria Pontifex pro foro conſcientiæ diſpenſat. t. 3. tract. 1. reſ. 80. §. 8. p. 106
Vt matrimonium quis contrahat cum uxore fratris, vel fœmina nubat cum viro ſororis ſuæ, an Pontifex diſpenſare poſſit? tom. 3. tract. 1. reſolut. 82. §. primo, & 11. pag. 109
Matrimonium nullus gradus affinitatis in linea tranſverſa dirimit jure naturæ? ibid. §. 4
Vt in matrimonium Pater ſumat filiam ſuam, an poſſit dari caſus, ut Pontifex hoc præcipere poſſit? t. 3. tr. 1. reſ. 85. §. 1. p. 113
Matrimonium inter Patrem, & filiam, an ſit jure naturæ irritum? ibid. Vbi etiam, an ſi daretur caſus, quod in mundo ſupereſſent Pontifex, Pater, & filia, an Pontifex teneretur ſumere in uxorem illam fœminam, & diſpenſare ſecum in cœlibatu? §. undecimo. pag. 114
Et quid in dicto caſu, ſi Pontifex fuiſſet impotens, & inhabilis ad contrahendum? ibid.
Si ad matrimonium contrahendum cum hæretica in aliquibus locis conſuetudine legitima derogatum ſit, ne petatur diſpenſatio, an hoc procedat etiam in Regibus? t. 3. tr. 1. r. 86. §. 14. p. 116
Matrimonium clandeſtinum an Pontifex potuerit inſtare, & conſtituere impedimenta dirimentia tale matrimonium? tomo tertio, tractat. 1. reſolutione 91. §. 1. pag. 121
Matrimonium clandeſtinum contrahere an ſit licitum, itaut ſit ratum? ibid. §. 14. p. 123
Vt matrimonium ab aliquibus contrahatur, an Pontifex præcipere poſſit? tom. 3. tract. 1. reſol. 90. §. primo, & ſeqq. pag. 120
Matrimonium ratum, ſed non conſummatum, an Pontifex habeat poteſtatem ſolvendi? t. 3. tr. 1. r. 94. §. 3. & ſeqq. pag. 124
Et in dicto caſu an poſſit Pontifex diſpenſare ob communem pacem, altero ex contrahentibus invito? ibidem §. 11. p. 125. Vbi, quod non eſt de jure divino, nec naturali vinculum, ſeu ſeparationis prohibitio talis matrimonii.
Matrimonium ratum an dirimat profeſſio Melitenſium? t. 4. tr. 3. reſ. 98. §. 3. p. 108
Matrimonium contractum per Procuratorem excommunicatum, an ſit validum? tom. 5. tract. 1. reſ. 113. §. 2. in fine. pag. 74
Poſt matrimonium ratum, ſi in copula viro ſeminante mulier non ſeminaverit, idque partibus conſtet, an poſſint Religionem ingredi, ſitque probabile, quod per profeſſionem matrimonium ſolvatur atque adeo pars in ſæculo relicta poſſit aliud matrimonium inire? t. 5. tr. 5. r. 153. §. 2. p. 284
Si matrimonium contrahant Clerici ſacris Ordinibus initiati, & Religioſi etiam Societatis Jeſu poſtquam vota biennia emiſerunt, an non ſolum committant ſacrilegium, ſed ſint ſuſpecti de hæreſi, & qua pœna puniendi ſunt? tom. 5. tractat. 12. reſolut. 5. ferè per totam. pag. 505
Matrimonium contrahens cum hæretica, an ſit ſuſpectus de hæreſi, & contra illum poſſint Inquiſitores procedere? ibidem §. 4

Matrimonium est validum, quamvis conjux non habeat animum servandi fidem? tom.6. tract.4. resolution.35. §. 2. pag.259
Si matrimonium Regulares exempti solemnizent, an ut evitentur denunciare Episcopus possit? tom.7. tract.1. res.42. §. 2. p.29
Matrimonium contractum contra prohibitionem Episcopi, vel Pontificis valet? tom.7. tr.1. res.139. §. Potest etiam, ad medium. p.105
Si matrimonium contraherent Moniales Turris Speculatorum Romæ existentium, quamvis peccarent, an validè contraherent? t.7. tr.1. r.350. §.1. p.239
Matrimonium contrahere cum metu mortis cum impedimento dirimente, si verò in animo eorum sit contrahere tantum exterius, an licitum sit? tom.7. tr.5. resolut.76. §. Tertio. p.369
Matrimonium contrahere an licitè, & validè servi possint? t.7. tr.8. r.57. §.1. p.452
Et an peccet Dominus, si prohibere intentet servo suo, ne ineat matrimonium vel conetur impedire, aut supplicio afficiat servum ob contractum matrimonium?. ibidem §. 2. pag.453
Matrimonium inire absque ulla Pontificis dispensatione, an possit, qui vovit castitatem vel Religionem, & salubrius est ei matrimonium ob suam incontinentiam? t.8. tr.4. r.38. §.1. & seq. p.64
Idem est de voto non nubendi? ibid.
Matrimonium contrahentes cum hominibus alterius civitatis, si statutum hoc disponat, & puniat, an infringat Ecclesiasticam libertatem? tom.9. tract.2. res.223. §. 2. pag.213
Vbi, quod Reges, & Imperatores non incurrunt excommunicationem Concilii Tridentini sess. 24. capite 9. si subditos suos, vel alios cogunt, quo minus liberè matrimonium contrahant. §. Notandum est, ante medium.
Ne matrimonium contrahatur inter Consanguineos, an Princeps laicus possit imponere pœnas, & illas exigere, etiam impetrata Pontificis dispensatione? tom.9. tr.2. res.226. §.1. p.214
Vide verb. *Administrare, Metus, Regulares, Vis, Votum.* tomo secundo.
Item tr.2. tom.3. de Dispensatione à res.93. usque ad 165. inclusivè plura reperies.
Item verb. *Affinitas, Bigamia, Causa, Conjux, Consanguinea, Consanguineus, Consanguinitas, Consensus, Contrahere Matrimonium, Denunciationes Matrimonii, Dissolvere, Errare, Fidelis, Fratres, Ignorans, Impedimentum, Infantes, Infidelis, Inhabilis, Interdicere, Irregularis, Irritare, Ius, Legitimatus, Lex, Notitia, Religiosus, Scandalum, Subreptio, Vxor.* tom.3
Item verb. *Commissarius Bullæ Cruciatæ, Debitum conjugale, Hermaphroditus.* tom.4
Item verb. *Clericus, Communicatio civilis, Ignorantia, Licentia, Maritus, Religiosus, Vir, Vxor.* tom.5
Item verb. *Valere.* tom.6
Item verb. *Actus, Ancilla, Confessarius, Eligere, Ignorantia, Parochus.* tom.7
Item verb. *Exhæredare, Filius, Impedimentum, Lex, Mulier, Nubens, Puella.* tom.9

Matrimonium Spirituale.

Matrimonii spiritualis ratione peccat Episcopus, si consecrationem suscipiat cum peccato mortali? tom.4. tr.8. res.52. §.1. p.352
Matrimonium spirituale contrahitur inter Episcopum, & Ecclesiam sibi commissam? tom.4. tract.8. resolut.51. §. 1. pag.351
Matrimonium spirituale Episcopi cum sua Ecclesia inchoatur in electione, fit ratum in confirmatione, & consummatur in consecratione? ibid.
Matrimonium spirituale, & carnale in quo differant? ibidem §. Nota.
Matrimonium spirituale etiam contrahitur ab Episcopo titulari cum sua Ecclesia ab Infidelibus occupata? ibidem §. Nec obstat.
Matrimonium spirituale Episcopi modo suo dicitur Sacramentum? t.4. tr.8. r.52. §.1. paulo post init. p.352

Appendix ad plures alias quæstiones per alia hujus Indicis verba dispersas, simul etiam pertinentes ad hoc verbum, Matrimonium.

An major usus rationis requiratur ad contrahenda sponsalia, quam ad peccatum mortale? tom.2. tract.6. resolut.1. pag.332
An sit peccatum mortale contrahere sponsalia ante septennium completum? t.2. tr.6. r.2. p.332
An septennium requisitum ad contrahendum sponsalia esse debeat omnino completum? tom.2. tract.6. resolution.3. pag.333
Et quid, si duo, tres, octo, vel decem dies ad complendum septennio desint? ibid. §. 2
Et an in foro conscientiæ valida sint sponsalia, etiam multo ante septennium, si malitia suppleat ætatem? ibidem §. 3
An sufficiat ad valide contrahendum sponsalia diem ultimum septennii esse incœptum? Et asseritur, quod ad valorem sponsalium non requiritur ætas mathematice completa, unde septennium non physicum, sed morale requiritur? t.2. tr.6. r.4. p.333
Et an ob defectum duorum, vel trium dierum, aut unius hebdomadæ, vel dimidii anni defectus impedimentum non sit, quin septennium completum esse dicatur? ibidem §. 3
An sponsalia valida sint, si usus rationis ante septennium in contrahentibus reperiatur? tom.2. tract.6. resolution.5. pag.334
Et notatur sponsalia ob defectum ætatis; vel usus rationis nulla posse postea fieri valida, si post legitimam ætatem, & usum rationis expresse, vel tacite ratificentur à sponsis modo sponsi sciant à seipsis antea inita sponsalia fuisse invalida? ibid. §. ult.
Quod si nesciant sponsalia esse invalida, non fient valida per ratificationem, simul habitando, vel sibi oscula tanquam sponsis impingendo, vel mittendo munera, &c. sed debent consentire de novo? ibidem ad medium dicti §. ultim.
An sponsalia metu gravi contracta, valida sint, si juramentum accedat, vel juramentum servandum sit, donec relaxetur? t.2.tr.6. r.6. p.334
Et an tale juramentum minime obliget, & ita non indigeat relaxatione? ibid.
Et notatur juramentum metu extortum non solum non confirmare contractus alias invalidos, sed etiam nec obligare, & proinde nulla indigere relaxatione? ibidem §. ult. & in aliis ejus not. p.335
An in sponsalibus sufficiat consensus fictus? Et resolutio hujus dubii pendet ex illa quæstione, an promissionis contractus sine animo se obligandi vero, sed tantùm ficto, obliget pœnitentem? tom.2. tractat.6. resolution.7. pag.335
Et cursim docetur eum, qui ficte promisit aliquam ducere, tantum teneri ratione damni illati, si corrupit, non aliter? ibid. §. 1. ad medium, &c.
Etiamque deducitur, quod qui ficte promisit, & sub ea spe Virginem decepit, teneri impleri promissionem, etiam si disparis conditionis sit, vel in Nobilitate, vel in divitiis, dummodo re vera nullum aliud signum sit exterius, quo indicaret dolo promittere? ibid. §.3. & in aliis ejus notat.
An si in sponsalibus fictis juramentum apponatur, non tamen animo se obligandi, oriatur obligatio præstandi,

ſtandi, quod promiſſum eſt? tomo ſecundo, tract.6. reſ.8. pag.335
Et an ex hoc non oriatur obligatio juſtitiæ erga compartem, vel per talem promiſſionem non inducatur impedimentum publicæ honeſtatis? ibid. &c.
An ſponſalia impuberum ita firmentur juramento, ut neutri liceat pubertatem adepto reſilire? Et quid maximè in prædicto caſu parte invita? tom.2. tract.6. reſolution.9. p.336
An quis puber factus poſſit ſtatim reſilire à ſponſalibus, non expectata alterius pubertate? tom.2. tract.6. reſolut.11. pag.336
Et notatur factum puberem, ſi vult, debet ſtatim reclamare, alias ſi in mora fuerit, cenſebitur tacite ſponſalia confirmare, & ſtatim dicitur, quod intra triduum ſit? ibidem §. 3
An in contractu ſponſalium valide apponatur pœna perſolvenda ab injuſtè reſiliente? Et notatur injuſte reſilientem non teneri ſolvere pœnam ex pacto reſilienti impoſitam, etiam ſi juramento firmetur? tom.2. tr.6. reſ.12. pag.336
An ſponſa poſſit reſilire à ſponſalibus, quando ſponſus permittit ſe ab alia impudice tangi, per oſcula, tactus, amplexus, &c. Et quid è contra? tom.2. tract.6. reſol.13. & 14. p.337
Et quid, ſi hujuſmodi oſcula, &c. forte eſſent frequentes? ibidem in fine reſol. p.13
Et an ſponſalia etiam ſi jurata ſint, diſſolvantur, ſi alter ex contrahentibus fornicationem admiſerit? ibid. in principio Reſ.13. p.337
Et difficultas eſt, utrum liceat utrique ſponſo à ſponſalibus reſilire, quando uterque fornicationem commiſit poſt ſponſalia? t.2. tr.6. r.14. §.3. p.337
Et notatur, cum ſponſalia valida ſunt, tunc ſi poſt cognitam cauſam ad diſſolvenda ſponſalia, quis cognoſcat carnaliter ſponſam amittit jus diſſolvendi ſponſalia? ibidem §. 5. pag.338
Idem eſt, quando vir copulatus matrimonio cum uxore poſt cognitum ejus adulterium eam cognoſcit, quod amittit jus petendi divortium? ibid. in eodem §. &c.
Et quid ſi ſupradicta ſponſalia erant nulla ipſo jure, an per copulam valida fiant, ſi contingat ipſa copula cum licentia illius defectus, qui erat in ſponſalibus? ibidem in eodem §.
Et quid, ſi ſponſus ignorat jus reſiliendi, & cum ea ignorantia cognoſcit ſponſam, an cenſeatur ſponſalia ratificare? ibid. in eodem §.
Et notatur, quod in foro interiori conſcientiæ ſponſus non amittit jus reſiliendi, ſi accedat ad ſponſam ſine animo perſeverandi in ſponſalibus? Et an accedens ad ſponſam abſque animo cedendi proprio juri poſſit reſilire à ſponſalibus, & ſolum compenſare damnum? ibidem §. 6. pagina 338
Imo non tenetur recompenſare damnum illatum, quando accedens proteſtatur ſponſæ ſe ad ipſam accedere cum voluntate non renunciandi juri ſuo reſiliendi à prioribus ſponſalibus? ibid. in eodem §. 6
Et an quæ dicta ſunt de fornicatione carnali, locum habeant in ſpirituali, ſcilicet in hæreſi, & maximè quando Hæretici cohabitatio eſt innocenti periculoſa? ibidem §. ſeptimo.
Vtrum ſponſus poſſit contrahere matrimonium, quando aliquo occulto vitio laborat, cujus ſi alter conſcius eſſet, poſſit juſte à ſponſalibus reſilire? tom.2. tract.6. reſol.16. pag.338
Ex quo infertur quandam virginem poſt ſponſalia corruptam potuiſſe ſponſo defectus occulti ignarum cogere matrimonium contrahere, & ſtare ſponſalibus. Et curſim infertur, an adulter ex juſtitia poſſit licitè exigere debitum à conjuge illius adulterii ignara? ibidem §. ult. per totum. p.339
An ſi ſponſa tempore ſponſalium pulchra eſſet, diſſolvantur ſponſalia, ea facta notabiliter deformi? Idem eſt de vehementi ſuſpicione morbi Gallici, & de oris graveolentia? t.2. tr.6. r.17. p.339
Et an valde magna deformitas debeat eſſe ſponſi, quæ de novo accidens det ſponſæ jus reſiliendi? ibid. §. 3
An nulla dotis prævia promiſſione poſſint diſſolvi ſponſalia ob paupertatem ſponſæ ſupervenientem? Et quid, ſi illa ſponſalia eſſent juramento firmata? tom.2. tr.6. reſ.18. pag.340
Et notatur, quod ſi ſponſo ſubito accedat nova hæreditas, qua eius ſtatus plurimum melioretur, ita, ut ſponſa ſit jam multum inæqualis illi, non ideo poteſt ſponſalibus renunciare? Eadem eſt ratio, ſi ſponſæ nova hæreditas accedat? ibid. §. 3
An jurans ſe aliquam ducturum, nulla dotis promiſſione præmiſſa teneatur ipſam ducere, ſi cum ipſe dives ſit, nullam ei dotem aſſignare velit? ibid. §. 4
An ſponſalia inter conſanguineos inita cum conditione, ſi Papa diſpenſaverit, ſint valida, & obligent in conſcientia, impetrata diſpenſatione? tom.2. tract.6. reſolut.19. pag.340
Et an liceat utrique contrahenti antea, & poſt impetratam à Pontifice diſpenſationem, altero invito, à ſponſalibus reſilire? Et an hoc etiam ſi talis promiſſio fuerit juramento confirmata? Et an ſi magnæ expenſæ factæ ſunt cauſa talis promiſſionis pro impetranda diſpenſatione, reſiliens à dictis ſponſalibus teneatur illas reſtituere? ibid. §. 3
Et infertur conſanguineos contrahentes matrimonium per verba de præſenti ſub conditione, ſi Papa diſpenſaverit, incurrere in excommunicationem latam in Clementina unica de Conſang. ibidem in fine dicti §. tertii.
An pactum appoſitum in contractu matrimoniali, vel ſponſalibus quod vir perpetuo habitet in domicilio uxoris ſit validum? Et an ſi pactum fuerit juramento firmatum, liceat reſilire, & mulier teneatur virum ſequi? t.2. tr.6. r.20. p.340
An ſponſalia iurata diſſolvantur ex mutuo conſenſu, etiam ſi juramentum intuitu pietatis emiſſum fuerit? t.2. tr.6. reſ.21. §.2. & ſeqq. p.341
Et ſupponitur ſponſalia ex mutuo conſenſu contrahentium diſſolvi, & hoc intelligendum eſt de ſponſalibus puberum; nam de impuberum ſponſalibus alia eſt juris diſpoſitio; quippe impuberes ſponſalia contrahentes reſilire non poſſunt, quouſque pubertatem nacti ſint, & merito, ne paſſim reſiliant, & paſſim contrahant? ibid. §. 5
Et adveniente pubertate, qui prius illam attigerit, poteſt reſilire, quinimo ſtatim ac pubertatem attigerit reclamare debet, alioquin ſponſalia firmavit, ac ſi poſt pubertatem contraxiſſet? ibidem ad lineam 9. pagina 342
Et an pro foro conſcientiæ ſufficiat, ſi interius reclamatid fiat, vel an teneatur illam manifeſtare coram Epiſcopo, vel ejus Vicario, & ipſis deficientibus coram honeſtis perſonis? ibid. in fine.
An ſi ſponſalia communi conſenſu diſſolvantur, hoc non obſtante oriatur ex eis impedimentum publicæ honeſtatis? t.2. tr.6. reſ.22. p.342
Et quid eſt dicendum, ſi morte alterius diſſolvantur? ibidem.
Et an hoc impedimentum oriatur ex ſponſalibus fictis celebratis, videlicet ore tenus abſque conſenſu interiori? Idem eſt de matrimonio ficte contracto ex defectu conſenſus? tomo ſecundo, tract.6. reſol.23. §.3. & ſequentibus. pag.343
Et dato quod ſponſus de facto contraheret cum ſorore ſponſæ ſuæ de præſenti, teneatur ad priorem reddere; ſi autem conjunctio carnalis accederet cum ſecunda,

tunc neutram possit accipere in uxorem, sin vero cum posteriori contrahat sponsalia, ea nulla sint, proinde quæ cum priori contraxit solum sunt valida? ibidem §. 4. pag. 343

Et notatur, quod ex sponsalibus conditionatis nullum oritur impedimentum publicæ honestatis donec conditio fuerit impleta? ibid. §. 5

De quibusdam sponsalibus? tomo secundo, tract. 6. resolut. 25. pag. 344

An si post sponsalia cum prima sequantur sponsalia cum secunda una cum copula, dissolvantur primæ? Et quid, quando fœmina secunda, quæ cognita est sub spe conjugii, notabile damnum pateretur? tom. 2. tract. 6. resol. 26. pag. 345

Et notatur, quod quando ex aliquo casu cessant prima sponsalia, an servanda sint secunda? ibid. §. ult.

Vtrum ex matrimonio valido dissolvantur sponsalia? t. 2. tr. 6. res. 27. pag. 345

Et an dissoluto matrimonio, teneatur, qui ita contraxit priora sponsalia implere? ibid. §. 2

An adstrictus sponsalibus juratis, si postea emittat Religionis votum, possit adhuc contrahere matrimonium animo ingrediendi Religionem ante consummationem? Et quid, si sponsalia juramento firmata sint? t. 2. tr. 6. res. 28. pag. 345

Et an si votum Religionis ante sponsalia emisisti, & fœminam defloraſti sub fide data de matrimonio, tenearis illam ducere, omisso voto? ibidem §. tertio, post medium. pag. 346

At an sponsus qui post sponsalia votum castitatis emisit, committat aliquam culpam? ibid. §. ult.

An sponsalia dissolvantur per solum ingressum Religionis, vel sit expectanda professio? tom. 2. tract. 6. resolut. 29. pag. 346

Et an sit licitum Religionem ingredi post sponsalia etiam juramento confirmata? ibid. §. ult.

An peccet, qui contraxit sponsalia, si suscipiat Ordines? t. 2. tr. 6. r. 30. p. 347

Et notatur votum suscipiendi Ordines dirimere sponsalia, & licite post illa potest quis tale votum emittere? ibid. §. 2. & seqq.

An quando aliqui pro aliis præsentibus, & tacentibus contrahunt sponsalia, horum taciturnitas sit signum sufficiens interni consensus? tomo secundo, tract. 6. resol. 31. pag. 347

Et an hoc procedat, etiamsi Parentes contrahant sponsalia coram filiis emancipatis, & spuriis? ibidem in fine Resolutionis.

An Tutor, vel Curator, si respondeat pro puella, valida sint in utroque foro sponsalia, vel matrimonium, ipsa præsente, & tacente? tomo secundo, tract. 6. resol. 32. pag. 347

Et quia jus Canonicum tanquam quid speciale id de Patentibus asserit, quæritur etiam an sufficiat signum consensus in sponsalia, vel matrimonium, si nomine filiorum persona extranea respondeat? ibidem à linea 11. §. primo.

An quando Parentes, & Tutores pro filiis & pupillis absentibus contrahunt sponsalia, & hi postea scientes non contradicunt, censeantur consentire? tom. 2. tr. 6. res. 33. pag. 348

Quando teneatur implere, qui contraxit sponsalia, nullo præfixo tempore, & termino? tomo secundo, tract. 6. res. 34. pag. 348

Quidam contraxit sponsalia, & postea adimplere noluit, quæritur, an sit per censuras compellendus? tom. 2. tr. 6. res. 35. pag. 348

Quidam vir Nobilis contraxit sponsalia, & per multos dies causa delectationis osculabatur, & tangebat sponsam, quæritur an peccaverit mortaliter? tom. 2. tract. 6. res. 36. pag. 349

Et notatur dicta oscula, & amplexus esse licita, etiamsi prævisa pollutio sequatur, dummodo id faciant necessitate compulsi, & sine periculo consensus in pollutionem, cum inurbani, & austeri haberentur, nisi ita se invicem oscularentur, & amplexarentur? ibidem §. 4

Et an quod dictum est de osculis, & tactibus, similiter & multo magis dicendum est de Colloquiis, & aspectibus, modo aspectus non sint valdè impudici, ut partium verendarum, sicut in simili de tactibus? ibidem in dicto §. 4. à lin. 6

Etiamque advertitur, quod sicut sponsus de futuro licita sunt oscula, amplexus, & similes tactus cum sponsis suis, ita delectationes, & commotiones seu similes, quæ ex cogitatis osculis, & amplexibus resultant, sed non ex aliis tactibus? ibid. §. 3

Improbatur quædam opinio pertinens ad sponsos de futuro, ubi docetur sponsis de futuro esse permissum aspectum pudendorum? tomo secundo, tract. 6. resolut. 37. pag. 349

Et quæritur, an quilibet tactus sint liciti, & quæcumque oscula inter conjugatos etiam in partibus pudendis? ibidem §. 3

Et docetur mortiferum esse virile membrum in os uxoris immittere? ibid. §. 4

An tactus, & oscula inter sponsos de futuro non sint licita sub conditione si Papa dispensaverit? tom. 2. tract. 6. res. 38. §. 3. pag. 350

Et an impetrata dispensatione, licet non sit ratificatus prior consensus ille, liceat illis amplexus, & oscula eo modo, quo licet sponsis de futuro? ibid.

An si sponsa de futuro, vel vidua carnaliter delectetur de copula præterita, & futura, peccet mortaliter? t. 2. tr. 6. r. 39. pag. 350

Et docetur viduam non peccare mortaliter, si ob ortam cogitationem copulæ carnalis cum marito defuncto eam approbet voluntate; & sic est etiam dicendum de sponsa circa copulam carnalem futuram, & conjugalem si eam vel desideret, vel simplicis voluntatis approbet, quod alii extendunt ad omnem voluntatis affectionem, etiam simplicis complacentiæ conceptæ ex cogitatione concubitus cum muliere, si uxor esset? ibidem §. 3

An non obstante copula violenter extorta intra bimestre, possit sponsa, quæ vim passa est, contradicente viro, ad Religionem transire? tom. 2. tract. 6. resolution. 40. pag. 351

Et an possit talis fœmina, quæ in dicto casu vim patitur, incontinenti conari ad semen emittendum jam receptum? ibid. §. 2. à lin. 10. & latè in res. 41

Et an intra bimestre possit maritus uxorem invitam cognoscere, absque peccato mortali, dato, quod de ingrediendo Religione non cogitet? tom. 2. tract. 6. resol. 41. §. 3. pag. 351

Et an qui non cogitat ingredi Religionem, statim ac fit contractus, teneatur alteri reddere debitum? ibid. §. 5. & latè in Res. 42. p. 352

Et notatur, quod quamvis transiret bimestre ante consummationem, volenti ingredi Religionem irrogari injuriam, si vi comprimatur ad consummationem, quando statim ac ab ipso petitur debitum, vult Religionem ingredi, quia ei licet ingredi statim. ibidem in dicto §. 5. ante medium.

Et in dicto casu, quando quis ante matrimonii consummationem vult Religionem ingredi, professio possit emitti ante annum probationis exactum, v. g. intra dictum bimestre? tom. 2. tract. 6. resolution. 42. §. 3. pagina 352

Et notatur, quod si sponsa duodennis intra bimestre transeat ad Religionem tenetur sponsus spectare usque ad annum sextum decimum sponsæ, donec profiteatur, & si

si intrat in Religionem S. Franciſci de Padua, uſque ad annum decimum octavum? ibidem §. ultim. dictæ Reſolut. pag. 353
An filii nati ex fornicario concubitu habito à ſponſo, vel ſponſa de futuro ſint naturales an ſpurii? tom. 2. tr. 6. reſ. 43. pag. 353
An ſponſalia inter impares valeant, ut inter fœminam Nobilem, & virum ignobilem? tom. 2. tract. 6. reſolution. 44. pag. 354
Et an quando ex matrimonio contrahendo ſcandalum timetur, inter conſanguineos, debeat judex illud impedire? Idem eſt, quando eſt timor probabilis peſſimi exitus, ut odii capitalis inter ipſos contrahentes? ibidem §. quarto.
Ex quibus colligitur poſſe Patrem impedire ſponſalia filii, vel filiæ, contra ejus voluntatem inita, interveniente gravi ſcandalo, non alias? ibid. §. ult.
An Pater teneatur dotare filiam, etiamſi aliunde habeat dotem competentem? tomo ſecundo, tract. 6. reſolution. 45. pag. 354
Et ſupponitur tanquam certum Patrem teneri dotare filiam, & etiam filiam emancipatam? ibidem §. primo, & ſequentibus.
Et an Pater teneatur dotare filiam jam nuptam, quæ nupſit, inconſulto Patre, viro digno, & etiam quamvis nupſerit viro indigno? ibid. §. 26. p. 355
Et notatur Patrem teneri ad ſecundam dotem conferendam filiæ, priori amiſſa, quod intellige, ſi ſecundo nubat? ibidem §. ult.
An Pater teneatur dotare filiam naturalem, & ſpuriam? t. 2. tr. 6. r. 46. p. 356
Et notatur, quod neque ab hoc onere dotandi excuſatur Pater filiam inceſtuoſam, etiam de redditibus Eccleſiaſticis beneficii? ibidem §. 12. & in multis aliis ejus notat.
Et ex his oriuntur duæ difficultates. Prima; an dos data filiæ ſpuriæ ad ipſius hæredes tranſeat? Secunda, an in eventu, quod Pater plus dotis dedit filiæ ſpuriæ, quam valebant totius vitæ alimenta, poſſint repeti quoad exceſſum? ibid. §. 13. & ſeqq.
An avus teneatur dotare neptem? tomo ſecundo, tract. 6. reſol. 47. pag. 357
Et quid in caſu, quo neptis Patrem inopem habeat, ſi tamen mater dives eſt? ibid. §. 7
Et an Patruus nequaquam obligetur ſobrinas dotare? ibidem §. 8
An frater teneatur dotare Sororem? Et quid, ſi tantum Soror ſit uterina? ibid. §. 9
Et quid, ſi ſoror ſit conſanguinea, verbi gratia, ex eodem Patre, ſed ex alia matri fratri conjuncta? ibidem §. decimo.
Et aliqua alia circa Sorores, & etiam Sorores Clericorum pro dote, & alimentis illarum diſcutiuntur in §§. ſequentibus.
An filius teneatur dotare matrem nubere volentem? t. 2. tr. 6. reſ. 48. pag. 358
Et deducitur, quod mater obligata non eſt per ſe filias dotare, aut donationes propter nuptias filiis conſtituere, niſi urgens aliqua, & rationabilis cauſa intercederet? ibid. §. 13
Et notatur, probabilius eſſe in neutro foro licitum eſſe viro, invita uxore, dotare filiam prioris matrimonii ex bonis non ſolum immobilibus ſed etiam mobilibus, aut pecuniis per ſecundam uxorem adductis? ibidem §. 14. & ſequentibus.
Et cum Pater præ omnibus conjunctis obligatus ſit filias alere, & dotare, an illius hæres eadem obligatione teneatur? ibid. §. 22. p. 359
Et an filiabus Hæretici Fiſcus dotem, & alimenta præſtare teneatur? ibid. §. 24
De his, quæ in nuptiis data ſunt à conſanguineis, vel amicis ſponſi, & è contra, cui acquirantur? tom. 2. tract. 6. reſ. 49. pag. 359
De donis datis à ſponſo ſponſæ? tom. 2. tract. 6. reſolution. 50. pag. 360
Idem eſt de donis, quæ ſocer nurui conceſſit, & largitus eſt? ibid. §. ult.
De veſtibus, & ornamentis datis ſponſæ à ſponſo die nuptiarum? ibid.
Et ſuper hoc tria tempora diſtinguuntur, ante nuptias, in nuptiis, & poſt nuptias? t. 2. tr. 6. r. 51. p. 360
Et tandem concluditur, quod circa hoc maximè attendenda eſt conſuetudo? ibid. §. 13. p. 361
Quinam dicantur infantia, & qui pubertati proximi? t. 2. tr. 6. r. 52. p. 362
Ex quibus quæritur in matrimonialibus, quinam ſunt proximi pubertati ad hoc, ut eis matrimoninm concedi debeat? ibid. §. 9
An quod dictum eſt de ſponſalibus, dicendum ſit de matrimonio, videlicet, ut ſit validum, ſi illud Parentes contrahunt, præſentibus, & tacentibus filiis? tom. 2. tr. 6. reſ. 53. pag. 362
Et an ſit validum matrimonium, quando puella tacet, & nullus pro ea reſpondet? vel opus ſit, ut reſpondeat Pater, vel Mater, aut Tutor? ibid.
Et quid in tali caſu, ſi extranei repromittant? ibidem §. 4. & ſequent.
An ſaltem peccet venialiter, qui loqui valens contraheret matrimonium per ſigna, & nutus? tom. 2. tract. 6. reſolut. 54. pag. 363
An contrahere matrimonium ante legitimam ætatem ſit peccatum mortale? t. 2. tr. 6. r. 55. p. 363
An ſit peccatum mortale contrahere matrimonium ultimo die quo completur legitima ætas? tom. 2. tract. 6. reſolut. 56. pag. 364
Et an ſatis ſit, ſi non ſolum prima dies anni duodecim in fœmina, & decimi quarti, in viro inceœpta, ſed etiam ſi tres dies, aut decem dies ex ea ætate deficiant? ib. §. 3
Et notatur validum eſſe matrimonium contractum ante legitimam ætatem, ſi malitia ſuppleat ætatem? ibidem §. ultimum.
An in ætate requiſita ad matrimonium detur patvitas materiæ? t. 2. tr. 6. r. 57. p. 364
Et notatur ad valorem matrimonii, non requiri ut dicta ætas ſit mathematicè completa, ſed moraliter, ut quando contrahentes ab ea diſtarent non ſolum per tres aut decem dies, ſed etiam per unum, aut alterum menſem? ibid. §. ult.
An filius teneatur contrahere matrimonium, quod Pater promiſit, aut præcipit? t. 2. tr. 6. r. 58. p. 365
Et notatur licite filios poſſe inire hoc, vel illud matrimonium, Parentibus invitis, aut reſiſtentibus; erit tamen illicitum contrahere matrimonium, illis non certioribus factis? ibid. §. 3
Et curſim docetur Parentes non poſſe exhæredare filios, neque eis dotem negare, quia contrahunt matrimonium, illis invitis? ibidem in fine dicti §. 3. & in aliis eius ultim. not.
Et advertitur Parentes, qui coactione ſufficienti ad mortale compellunt filios ad matrimonium non incurrere excommunicationem latam in Trident. ſeſ. 24. cap. 9. ibidem §. ultim.
Et an Tridentinum loquatur tantum de Dominis temporalibus, & Magiſtratibus habentibus juriſdictionem in foro exteriori ſæculari; unde neque Parochus neque Epiſcopus, ſi compellerent ad matrimonium in dictam excommunicationem non incurrerent? ibid. in dicto §.
Imo neque Reges, & Imperatores, quamvis habeant dictam juriſdictionem? ibid. in fine dicti §. 4
An filius peccet mortaliter, ſi non ducat dignam, quam Pater vult, ſed aliam ducat æque dignam? tom. 2. tr. 6. reſolut. 59. pag. 365

Et notatur filium Magnatis, quem Pater non vult alere secundum qualitatem personæ, non peccare mortaliter, si inscio, & invito Patre, fœminam divitem, & Nobilem ducat, genere aliquantulum inferiorem? ibidem §. tertio.

An matrimonium contractum inter absentes per Procuratorem, vel per literas coram Parocho & testibus sit Sacramentum? t.2. tr.6. r.60. p.366

Et infertur contrahentes sub peccato mortali teneri curare, ut sint in gratia illo tempore, quo Procuratores eorum nomine contrahunt? ibid. §.2. ad medium.

Et notatur ætatem, & diversitatem sexus nullius esse momenti in Procuratore; & ideo fœmina potest contrahere in tali casu matrimonium pro viro? ibid. §. 5

Etiamque advertitur, quod Procurator non debet excedere suum mandatum, alioquin matrimonium est nullum? ibidem §. 6

Et cursim docetur, quod dicta Procuratio non est necesse, ut efficiatur coram Parocho, & testibus sicut coram dictis personis postea sit ineundum matrimonium? ibidem §. sexto.

Idem, quod dictum est de matrimonio contracto per Procuratorem, dicendum est, si per literas contrahatur? ibidem §. 7

An Procuratore misso ad contrahendum, si mandans in amentiam incidat, matrimonium sit validum? t.2. tr.6. res.61. pag.366

An si omittantur denunciationes, matrimonium sit validum? t.2. tr.6. r.62. p.367

Et notatur primo, contrahentes ante denunciationes factas peccare mortaliter, & ita dicendum est de Parocho tali matrimonio assistenti? ibid. §. 2

Secundo, quod in tali casu videlicet, quando denunciationes ante nuptias factæ non sunt, post nuptias ante consummationem matrimonii faciendas esse in Concilio Tridentino, si fortè impedimentum dirimens subsit, ante copulam fornicariam detegatur, nisi Episcopo consulto, videatur eas omnino intermitti? ibid. §. 3

Tertio, quod non possunt sola authoritate Parochi prætermitti denunciationes, si timetur malitiosè matrimonium impediendum, licet postea efficerentur, antequam dictum matrimonium consummetur, quia hoc spectat ad Episcopum, cum facilè possit adiri? ibidem §. quarto.

An quando matrimonium initum est absque denunciationibus, sit peccatum mortale consummare antequam præmittantur? t.2. tr.6. r.63. p.367

Et an conjux teneatur debitum reddere alteri conjugi petenti ante denunciationes? ibid. §. 4. p.368

Et notatur, quod si contingat casus, in quo matrimonium statim bono communi, vel speciali contrahentium expediat maximè, neque sit recursus ad Ordinarium, qui in prædictis denunciationibus dispenset, poterunt contrahere absque ulla culpa matrimonium coram Parocho, & testibus, Parochusque, & testes adesse poterunt? ibid. §. ult. & in alia eius not.

An prætermittere unam ex dictis denunciationibus sit peccatum mortale, ubi plura de denunciationibus? t.2. tr.6. r.64. p.368

Et an Parochus, qui id suo arbitrio faceret, graviter puniendus esset ab Episcopo? ibid. §.1. ad medium.

Et notatur denunciationes non posse fieri extra Ecclesiam, etiam si locus sit aptus, ut ad multorum notitiam perveniant? ibid. §. 3

Et an vero in tribus diebus festivis continuis, ut in Paschate, possint fieri dictæ denunciationes? ibid. §.4

Et an sit peccatum mortale, si Parochus efficeret dictas proclamationes in tribus diebus festivis sed interpolatæ? ibid. §. ult. p.369

An denunciationes faciendæ sunt in utraque Parochia, in qua diutius commorati sunt sponsi, vel sufficiat illas facere in Parochia, in qua brevi tempore commorantur? t.2. tr.6. r.65. p.369

Quando contrahentes sunt ex diversis Diœcesibus, & Ordinarius unius dispensat in denunciationibus, sufficiat hoc, ne fiant in Parochia alterius? tom.2. tract.6. res.66. pag.369

An Ordinarius possit dispensare, ut omittantur denunciationes, & quid intelligendum est sub nomine Ordinarii in Concilio Tridentino sess. 24. de matrimonio cap.1. Et quænam vero sunt justæ causæ, ut dispensetur in denunciationibus? t.2. tr.6. resol. 67. per totam, &c. p.369

An saltem Vicarius Episcopi possit dispensare, ne ex justa causa denunciationes efficiantur? tom.2. tract.6. resolut.68. pag.370

Et brevissime notatur hoc non procedere in Vicariis forensibus? ibid. §. ult.

An quis ex vi denunciationum teneatur denunciare impedimentum matrimonii occultum, quod non potest probare? t.2. tr.6. r.69. p.370

Et asseritur, delato ad Ordinarium impedimento, si unus tantum sit testis, absque aliis adminiculis, non posse interdici matrimonium, nec deberi? ibid. §. ult.

Pater volens impedire matrimonium filiæ, rogavit Episcopum, ut interdiceret Parocho, ne tali matrimonio assisteret, & facta fuit interdictio, sed minime observata est, tunc ad me quæsierunt, an tale matrimonium fuerit validum? Et quid, quamvis ea prohibitio à Pontifice Parocho facta esset? t.2. tr.6. r.70. & in plurimis aliis ejus not. p.370

Sed difficultas est, quid est dicendum, si Episcopus non solum interdicat Parocho, ne illi matrimonio assistat, sed etiam addit clausulam irritantem ipso facto matrimonium illud, si secus factum fuerit? ibidem §. secundo. pag.371

Et docetur non posse Episcopum matrimonii impedimenta constituere, inducere, nec apponere, quia potestas hæc jam est reservata Summo Pontifici? ibidem sub finem.

An propter magnam necessitatem possit contrahi aliquando matrimonium sine præsentia Parochi? t.2.tr.6.r.71. 72. pag.371. & 372

Et in textu Resol.72. adducuntur aliqui casus, in quibus hoc fieri potest.

Et notatur, quod quando in articulo mortis quis vult concubinam ducere, idque omnino videatur necessarium ad legitimandam prolem ex ea susceptam, & ad implendam fidem ei datam, posse Parochum omittere denunciationes? t.2. tr.6. r.71. §. ult. p.371

An in articulo mortis Parochus possit celebrare matrimonium sine testibus, & denunciationibus? tom.2. tr.6. res.73. pag.373

Et in corpore hujus Res. quatuor apponuntur casus, in quibus valet Clandestinum conjugium, etiam sine Parocho, & testibus celebratum.

An habitantes in ea Parochia, ubi Conc. Trid. de Clandestinis matrimoniis publicatum est, & servatur, si transeat, verbi gratia, in Galliam, non animo ibi habitandi, sed cum animo ibi contrahendi, ac mox ad locum habitationis redeundi, an inquam, in tali casu matrimonium sit validum? t.2. tr.6. res.74. & in aliis ejus not. pag.373

An impedimenta matrimonii per Concilium sublata, censeantur etiam sublata in Provinciis, ubi illud non est publicatum? t.2. tr.6. r.75. p.374

An Clandestine contrahens, copula interveniente, teneatur saltem ratione injustitiæ vir fœminam in uxorem ducere? t.2. tr.6. r.76. p.375

An commorantes in terris Infidelium possint contrahere matrimonium servata forma Concilii Tridentini? t.2. tr.6. res.77. p.376

Et

Et docetur, & si in aliqua civitate decretum Concilii Tridentini publicatum fuerit, modo tamen expulsis Catholicis Sacerdotibus, non adsint Parochi proprii, valide coram hæretico prædicante, vel sine prædicante matrimonium contrahi. ibidem §. secundo, & in aliis ejus notationum.

Ex Belgio ad locum, ubi Tridentinum non est usu receptum, aliqui transierunt, ut ibi matrimonium clandestinum contraherent, quæritur, an fuerit validum? t. 2. tr. 6. r. 78. p. 378

Et cursim docetur, quod in conflictu opinionum illa est amplectenda quæ favet valori matrimonii. ibidem §. secundo. pag. 377

Et quid est dicendum de matrimonio Christianorum in terris Turcarum habitantium, an valide contrahant sine Parocho & testibus? ibid. §. 3

Et quid de matrimonio hæreticorum, non quidem in locis, ubi Tridentinum non est promulgatum, sed ubi jam promulgatum est; & adhuc est Parochus Catholicus, qui possit assistere matrimonio, an valeat ibi contractum ab hæreticis sine Parocho, & testibus? ibidem §. quinto.

Quæritur etiam, an talé matrimonium valeat celebratum coram prædicente, & Ministro hæretico, vel sine Prædicante, & absolutè sine ullo Ministro, & Parocho? ibid. à lin. 5. dicti §. & in aliis ejus not.

Et in §. Respond. hujus resolut. alii casus circa hoc resolvuntur ex declaratione sacræ Congregationis.

De quodam matrimonio in Hollandia contracto, & de quadam Monialis professione postea post dictum matrimonium facta. tom. 2. tract. 6. resol. 79. & in aliis ejus not. pag. 378

An matrimonium contractum sine præsentia Parochi, & testium transeat saltem in sponsalia de futuro? Et quid, si illud matrimonium fuerit juramento confirmatum? t. 2. tr. 6. res. 80. p. 379

Et an dicti contrahentes possint discedere à tali contractu matrimonii sine ulla judicis authoritate, & cum aliis contrahere, nec indigent juramenti absolutione. ibid. §. 2. post medium.

An Parochus communiter ita reputatus sine tamen titulo, qui à principio fuit intrusus valide matrimonio assistat? Et quid, si à contrahentibus inhabilitas cognoscatur? tom. 2. tr. 6. resol. 81: & in aliis multis ejus notationum. pag. 379

An matrimonium initum cum licentia, dolo, & mendaciis à Parocho extorta, sit validum? Idem asseritur, si licentia fuerit à Parocho metu cadenti in constantem virum extorta. t. 2. tr. 6. r. 82. p. 380

An Parochus excommunicatus non toleratus valide assistat matrimonio? t. 2. tr. 6. r. 83. p. 381

Et an valeat matrimonium coram testibus excommunicatis non toleratis celebratum? ibid. in fine §. 1. & in aliis ejus not.

An Parochus excommunicatus assistens matrimonio peccet? t. 2. tr. 6. r. 84. p. 381

Et supponitur Parochum excommunicatum, etiam non toleratum, suspensum & irregularem valide assistere matrimonio. ibid. §. 1

Et an Parochus excommunicatus toleratus nullam culpam contrahat assistens matrimonio. ibid. §. 3

Et notatur certum esse nullum peccatum committere Parochum excommunicatum, quando in articulo mortis esset necessarium assistere matrimonio. ibidem in fine dicti §. 3

Etiamque advertitur Parochum excommunicatum non toleratum valide posse aliis licentiam dare, ut matrimonio assistant. ibid. §. 4

An Parochus excommunicatus non toleratus licet valide, tamen illicite assistat matrimonio? Et an in prædicto casu, nec ipsi contrahentes peccent, dum coram illo contrahunt? t. 2. tr. 6. r. 85. p. 381

Et notatur, quod non solum valide, sed etiam licitè Parochus licentiam præbet assistendi matrimonio, quod est valde notandum. t. 2. tr. 6. r. 86. §. ult. p. 382

Quidam Parochus publice graviter percussit Clericum, & statim dedit licentiam Sacerdoti ministrandi omnia Sacramenta suis Parochianis, quæritur, an matrimonia, quibus præfuit, fuerint valide contracta? Et an in tali casu contrahentes non peccent. tom. 2. tract. 6. resol. 87. pag. 382

Et notatur, quod si aliquis habet alicubi domicilium, & migrat ad illum recreationis causa brevi rediturus, possit contrahere coram Parocho illius brevis habitationis, seu temporis. ibid. §. 4

De licentia, quam potest dare Parochus, vel Ordinarius assistendi matrimonio. Pro quo varii, curiosi, & notabiles casus apponuntur in textu hujus resolutionis; & etiam pro ipso Parocho tantum. tom. 2. tract. 6. resolut. 88. pag. 383

Quædam practicabilia circa Parochum, & ejus licentiam assistendi matrimonio ad ornatum Concilii Tridentini sess. 24. cap. 1. de Reformat. Pro quibus varii, singulares, & curiosi casus adscribuntur in corpore hujus resolutionis? t. 2. tr. 6. r. 89. p. 386

Quinam sub nomine Ordinarii comprehendantur, ad ornatum Concil. Trident. sess. 24. c. 1. de Reformat. t. 2. tr. 6. res. 90. p. 388

Et docetur Episcopum, & Archiepiscopi in sua Diœcesi; & aliquando comparatione suffraganeorum, Cardinalem respectu subditorum Ecclesiæ sui tituli, Legatum Pontificis in Provincia suæ legationis, Capitulum sede vacante, seu ejus Vicarium, Abbates Ecclesiæ nullo Episcopo subjectæ, omnes prædictos comprehensos esse sub nomine Ordinarii. ibid. §. 1. & in aliis ejus notationum.

An Vicarius generalis Episcopi, vel provisor dicendus sit Ordinarius? ibid. §. 2

Et quid de Vicariis forensibus? ibidem §. sexto, & sequent. pag. 389

An ut Vicarius Generalis queat per se assistere matrimonio, etiam debeat esse Sacerdos? Et quid de Parocho? ibidem §. 8

Et quid dicendum de Abbatibus Commendatariis perpetuæ Abbatiæ, habentibus jura Episcopalia, ut est Abbatia Farfensis, &c. ibid. §. 9

An Magister scholæ Salmantinæ respectu Scholasticorum, qui in Matricula scripti sunt, sit Ordinarius eorundem Scholasticorum, possitque valide assistere eorum matrimoniis, & aliis assistendi licentiam dare? ibidem §. ult.

De testibus necessariis ad contrahendum valide matrimonium. t. 2. tr. 6. r. 91. p. 390

Et an sit necessarium hos testes esse rogatos? Et an sufficiat, quamvis vi detenti, & repugnantes intersint, modo percipiant contractum celebratum? ibidem §. 2. & seqq.

Et an testes simul cum Parocho interesse debeant matrimonio, vel sufficiat successivè ut coram illis explicent contrahentes consensum? ibid. §. 4

Et an peccent mortaliter, qui contrahunt coram Parocho coacto, quod non procedit quoad testes? ibidem §. 3. & 4

Et an ad constituendum Procuratorem pro matrimonio contrahendo non sit necessaria certa ætas, nec qualitas alia præter eam, quam jus naturale exposcit, ad explicandum consensum nomine alterius, nimirum usum rationis? ibid. §. 8. p. 391

An testes pro validitate matrimonii debeant esse omni exceptione majores? ibid. §. 6

An excommunicatus vitandus sit admittendus ut testis in causis matrimonialibus? Et quid si sit toletatus? Et in causis fidei non est dubitandum. t. 2. tr. 6. r. 92. & in aliis ejus not. 1. & 2. p. 391

An ad valorem matrimonii sufficiat, ut Parochus, & testes audiant contrahentes, vel opus sit illos videre? t. 2. tr. 6. r. 93. p. 392

An sit validum matrimonium initum coram Parocho ad id non specialiter vocato, sed casu transeunte? Et in textu hujus resolutionis adducitur pulchrum dubium pro praxi prædictæ difficultatis. tom. 2. tract. 6. resolutione 94. pag. 392

An sint à matrimonio arcendi, qui fidei rudimenta nesciunt? Et an saltem *Pater noster*, *Ave Maria*, *Credo*, & *Decalogum* debeant scire? t. 2. tr. 6. r. 95. p. 393

Quisnam est Minister sacramenti Matrimonii? t. 2. tr. 6. res. 96. pag. 393

Et notatur Ministrum, id est Sacerdotem ante Concil. Trid. non fuisse necessarium, at postea esse necessarium, & pertinere ad essentiam matrimonii Ministrum talem, & testes. ibid. §. ult. p. 394

Quænam sit materia, & forma hujus Sacramenti? Et quænam sit materia & forma in matrimonio contrahendo per Procuratorem inter absentes? tom. 2. tr. 6. res. 97. pag. 394

An Parochus teneatur sub mortali interrogare sponsos de mutuo consensu? t. 2. tr. 6. r. 98. p. 394

Et notatur non teneri Parochum interrogare sponsos, & contrahentes, an aliquod impedimentum habeant, ne contrahere possint? ibid. §. 2

An Parochus, si intellecto consensu contrahentium, non dicat, *Ego vos conjungo in nomine Patris*, &c. peccet mortaliter? t. 2. tr. 6. r. 99. p. 394

An Parochus, dum matrimonium contrahitur, si sit distractus, & non advertit ad ea, quæ tunc efficiuntur, dictum matrimonium sit validum? Et quid est dicendum de testibus in dicto casu? tom. 2. tract. 6. resolutione 100. pag. 395

Et an si Parocho contradicente celebratur matrimonium, sit validum? ibid. inter medium, & finem, §. 2. vers. Quam ob causam.

An matrimonium initum coram Parocho, & testibus sit validum, si consensus contrahentium intelligatur per interpretem? Idem est, si fiat matrimonium per literas ignotæ linguæ. t. 2. tr. 6. r. 101. p. 395

An tempore Adventus, & Quadragesimæ sit peccatum mortale traducere sponsam solemniter in domum sponsi, & convivia solemnia facere? tom. 2. tract. 6. resolutione 102. pag. 397

Et asseritur omnem traductionem sponsæ ad domum sponsi, etiam absque solemnitate interdictum esse Feriarum tempore. Et an liceat hoc tempore Feriarum consummare matrimonium? ibid. §. 4. per tot.

An nuptiæ sint prohibitæ in die Sabbathi ante Adventum? Idem quæritur à Vesperis ante diem cinerum. t. 2. tr. 6. r. 103. p. 397

An si tempore prohibito Adventus, & Quadragesimæ adhibeatur solemnis benedictio nuptiarum, peccent mortaliter sponsi talia facientes? ibid. in fine.

An orationes, & cæremoniæ, quæ pro secundis nuptiis destinatæ sunt, possint tempore prohibito Adventus, & Quadragesimæ ministrari? t. 2. tr. 6. r. 105. p. 398

Et notatur, quod licet adsit consuetudo, ut etiam secundæ nuptiæ benedicantur, quando alter conjux benedictionem non suscepit, sive vir sit, sive fœmina, attamen talis consuetudo non obligat sub mortali. ibidem §. secundo.

Et cursim asseritur, benedictionum omissionem, secluso scandalo, & contemptu non esse peccatum mortale. ibidem §. ult.

An sit saltem peccatum veniale consummare matrimonium, antequam recipiant benedictiones Ecclesiæ? t. 2. tr. 6. res. 106. p. 398

An liceat contrahere matrimonium tempore interdicti? Et an tempore interdicti possint fieri matrimonii denunciationes? t. 2. tr. 6. res. 107. p. 398

An tempore interdicti benedictiones nuptiales fieri non possint, quia sunt officia divina? t. 2. tr. 6. res. 108. §. 2. ad medium, & in res. 109. p. 399

Et an saltem in dicto casu benedictiones nuptiarum fieri possint in diebus, in quibus permittuntur divina officia, ut Paschatis. t. 2. tr. 6. r. 109. §. ult. p. 399

An validum sit matrimonium, cui proprius Parochus unius contrahentis assistit in Parochia alterius sibi non subditi? t. 2. tr. 6. r. 110. p. 399

Et an dictus Parochus peccet mortaliter, & puniendus sit? ibid. §. ult. p. 400

An Episcopus possit prohibere, ne matrimonia domi contrahantur? t. 2. tr. 6. res. 111. p. 400

Et an ut dicatur matrimonium in facie Ecclesiæ celebrari, sit opus, ut in Ecclesia materiali ipsa, vel ejus limine celebretur, vel satis sit coram fidelium multitudine? ibid. propè fin. §. 1

Et an hodie dicatur satis contractum in facie Ecclesiæ, si coram Parocho, & duplici teste, denunciationibus præmissis, matrimonium ineatur? ibid. in fine dicti §.

An sponsi rus profecti recreationis causa possint ibi matrimonium contrahere? t. 2. tr. 6. r. 112. p. 400

An contrahentes matrimonium in peccato mortali peccent dupliciter, quia non solum suscipiunt, sed etiam ministrant hoc Sacramentum? t. 2. tr. 6. r. 113. p. 401

An censeatur matrimonium consummatum, si solus vir intra vas fœminæ naturale seminet, fœmina vero non seminante? t. 2. tr. 6. r. 114. & in aliis ejus not. p. 401

Ex quo infertur, quod si viro seminante, fœmina non seminaverit, idque partibus constet, possint Religionem ingredi, & profiteri, & pars relicta in sæculo aliud matrimonium inire. ibid. in fine res.

An deficientibus hominibus sæcularibus teneantur Religiosi contrahere matrimonium? t. 2. tr. 6. r. 115. p. 401

Et notatur posse etiam nunc occurrere casum, in quo Religiosus teneretur matrimonium contrahere, ut quando sequerentur seditiones, & bella nisi Principis filius Religiosus uxorem duceret, tunc enim sub peccato mortali matrimonium inire teneretur. ibid. §. ult.

An surdus, & mutus à natura possint contrahere matrimonium? t. 2. tr. 6. r. 116. p. 402

An mutus, & surdus, & simul cœcus à natura possit inire matrimonium? Et quid, si cæcitas non esset à natura, sed supervenisset? t. 2. tr. 6. r. 117. p. 402

An inter fideles possit esse matrimonium, quod non sit Sacramentum? t. 2. tr. 6. r. 118. p. 403

Sed nota, obsecro, amice Lector, quod quando quis contrahit sine formali, aut virtuali intentione faciendi, quod facit Ecclesia, licet illud matrimonium non sit Sacramentum, quia in Ministro non fuit intentio necessaria, attamen validum manet in ratione contractus, itaut contrahentes non possint deinde nubere, neque in posterum posse tale matrimonium effici Sacramentum. ibidem §. 3

An matrimonium Catholici cum hæretico sit licitum cum periculo perversionis, quando tamen ex magna aliqua causa contrahitur? t. 2. tr. 6. r. 119. p. 403

In quodam Tribunali S. Inquisitionis, N. fuit tanquam hæreticus formalis publicè damnans, quæritur, quia Ecclesiæ se reconciliavit, an ejus uxor teneatur illum recipere, & secum cohabitare? t. 2. tr. 6. r. 120. p. 404

An supradicta opinio sit admittenda, si in occulto conjux hæreticus reconciliaretur per Inquisitores? ibid. §. 6

Et notatur, quod in supradicto casu non desideratur specialis divortii sententia, sed sufficit sententia Inquisitorum, qua declaratum fuit illum extitisse hæreticum. ibid. in eod. §.

Et quæritur, an post sententiam, qua uxor declarata fuit hæretica, possit vir ejus Ordinibus sacris manens in sæculo initiari? ibid. §. 7

An si conjux Infidelis velit permanere cum conjuge fideli, sine injuria Creatoris, & scandalo, possit, hoc non obstante,

ſtante, conjux fidelis novum matrimonium inire? t. 2. tr. 6. r. 121. p. 405
Et notatur, quod tutius eſt in hoc caſu Summum Pontificem conſulere, & diſpenſationem petere. ibid. §. 4
Et ſi aliquis hoc nollet efficere, tenetur alterum conjugem monere, & invitare ad fidem, & aliqua alia, quæ contingere poſſunt, in ſuptadicto caſu advertuntur. ib. §. 5
Et tandem docetur, quod idem, quod in dicto caſu dictum eſt de matrimonio, dicendum eſt de ingreſſu Religionis, & de ſuſceptione Ordinis ſacri. ib. in eod. §. 5
An conjux Infidelis, qui fidelem conjugem ſequi noluit, poſſit novũ ſibi conjugem eligere? Et an ſi poſtea convertatur, poſſit ei concedi diſpenſatio, ut alteri nubat, ſi vir ejus aliam duxerit uxorem? t. 2. tr. 6. r. 122. p. 405
Et curſim infertur, quod qui uxorem enecat, etiam mortua illa, non poteſt aliam ducere, niſi accedat diſpenſatio. t. 2. tr. 6. r. 123. ſub fin. p. 406
An conjux fidelis volens poſt Baptiſmum contrahere matrimonium, teneatur requirere conſenſus conjugis infidelis in remotiſſimis partibus habitantis? Et in dicto caſu an diſpenſatio Pontificis ſit neceſſaria, qua ſuppleatur ea admonitio jure præſcripta. t. 2. tr. 6. r. 124. p. 406
An matrimonium converſi cum infideli contractum ante Baptiſmum diſſolvatur, per ſolemnem profeſſionem Religionis? t. 2. tr. 6. r. 125. p. 406
Et an etiam ordine ſacro aſſumpto, vinculum matrimonii in infidelitate contractum diſſolvatur? ibid. §. 3. p. 407
Et an matrimonium Infidelium ad fidem converſorum, etiam conſummatum poſſit à Pontifice diſſolvi, ex aliqua juſta cauſa? ibid. §. 4
An matrimonium Infidelium, cum ambo baptizantur, fiat Sacramentum, eiſque gratiam conferat? t. 2. tr. 6. reſ. 126. & in aliis ejus not. p. 407
An excommunicati contrahentes matrimonium peccent dupliciter ex eo, quod non ſolum Sacramentum recipiant, in excommunicatione, ſed etiam ex eo quod conferant, cum juxta communem ſententiam contrahentes ſint Miniſtri hujus Sacramenti? tom. 2. tr. 6. reſol. 127. pag. 408
An qui matrimonium contrahit cum excominunicato, peccet mortaliter? Et quid ſi denunciatus ſit, aut notorius Clerici percuſſor? t. 2. tr. 6. r. 128. p. 408
An contrahere matrimonium cum impedimento dirimente ſit duplex peccatum? t. 2. tr. 6. r. 129. & 130. p. 408
Et an impedimenta matrimonii addant novam malitiam, etiam in copula fornicaria, diſtinctè explicandam in Confeſſione? ibid. §. 4. dictæ reſ. 130. p. 408
Quid eſt faciendum, quando eſt dubium, an inter volentes contrahere matrimonium adſit aliquod impedimentum dirimens? t. 2. tr. 6. r. 131. & 132. p. 409. & 410
Et notatur, in dubio, an res egeat diſpenſatione, poſſe Epiſcopum declarare, non deſiderari diſpenſationem, vel ad cautelam diſpenſare. ibid. §. ult. dictæ r. 131. p. 409
Et docetur per Canones licitum eſſe inire matrimonium cum dubietate impotentiæ ad coëundum. ibidem §. 3. reſ. 132. ſignanter in fine dicti §. p. 410
Et quæritur, an ille, qui bona fide contraxit, poſſit libere petere, & reddere debitum, quando novit alterum dubitare de valore matrimonii? ibid. §. 5
Et an ſi matrimonium ſit contractum, ſed non conſummatum; & ante cõſummationem incidat dubium de impedimento, teneatur reddere, vel an teneatur ingredi Religionem, ut liberum relinquat alterũ conjugem. ib. §. 6
Et an dubius de jure ſuo, ſi poſt diligentem Inquiſitionem magis propendeat in eam partem ſibi jus non aſſiſtere, quid eſt faciendum? ibid. §. 8. à lin. 10. p. 411
Dubitans de valore matrimonii, quod contraxit, nondum habita certitudine conjugis prioris præmortuæ, debitum interim à conjuge ſua exigere non poteſt. ibidem prope fin. dictæ reſ. 132. p. 411
Utrum ſit validum matrimonium cum falſo errore alicujus impedimenti, v. g. ut ſi quis contraxit exiſtimans conjugem mortuum eſſe vivum, & tamen ſciebat matrimonium eſſe nullum contractum, ſuperſtite conjuge, &c. t. 2. tr. 6. r. 133. p. 411
An ſi lis oriatur de validitate alicuius impedimenti, filii, illo medio tempore nati ſint legitimi reputandi? t. 2. tr. 6. reſ. 134. p. 412
Et quid, ſi illis prohibitum ſit ſub pœna excommunicationis, ne poſſint ſimul cohabitare, an adhuc filii pro legitimis debeant haberi? ibid. §. 2
Idem erit, ac multo magis, ſi interpoſita fuerit appellatio. ibid. §. 3. ante medium.
Et ſupponitur filium natum ex matrimonio bona fide alterius parentis inito eſſe verè legitimum, non ſolum quoad parentem habentem bonam fidem, ſed etiam quoad alium habentem malam fidem. ibid. §. 1
An pro valore matrimonii ſequi aliquis poſſit opinionem ſingularem contra communem? Et quid, quando ipſa opinio eſt dubia, ſecus vero ſi eſſet clara? tom. 2. tr. 6. reſ. 135. & in multis aliis ejus not. p. 412
Et notatur, quod licet in dubio pro matrimonio præſumendum ſit, & iudicandum; tamen hoc procedit, quando in matrimonio contrahendo, vel contracto datur paritas perſonarum, ſecus data imparitate. ibid. §. 3
Etiamque docetur in foro conſcientiæ tam quoad ſponſalia, quam quoad matrimonium dubitantem liberandum eſſe, in dubio æquali; cum melior ſit conditio poſſidentis. Et quid in foro externo? ibid. §. ult. p. 413
An ſit licitum contrahere matrimonium cum impedimento dirimente ex timore mortis, vel alterius gravis damni? Et quid de multis aliis diverſis caſibus adductis in textu huius reſol. t. 2. tr. 6. reſ. 136. & in aliis plurimis eius not. pag. 413
An in matrimonio ex metu gravi contracto poſſit reſilire, qui liber eſt à metu, nec particeps eius fuit? t. 2. tr. 6. reſ. 137. pag. 414
An matrimonium ex levi metu contractum valeat iure naturali, & poſitivo? Et quid, quando re vera ita extorquet conſenſum, ut ſine eo metu non fieret? t. 2. tr. 6. reſ. 138. p. 414
An metus gravis à lege iuſtè incuſſus irritet matrimonium, ſi iudex, v. g. intendat delinquentem cogere per illum metum ad contrahendum? Et pro praxi huius quæſtionis adducuntur ſpeciales caſus. t. 2. tr. 6. r. 139. p. 414
Et deducitur validam eſſe profeſſionem, dum vir minaretur mortem uxori in adulterio repertæ, niſi Religionem profiteatur, quando minatur mortem authoritate judicis infligendam, ſecus vero ſi minaretur propria authoritate. ibid. propè fin. §. 4. p. 415
Etiamque infertur, ſi quis minaretur reo, v. g. latroni juſtam accuſationem niſi certum contraheret matrimonium, id valere. ibid. in fine dicti §.
Et tandem quæritur, an quando cogens fuit particeps culpæ metus alteri illati, maneat obligatus ad non reſiliendum, & teneatur poſtea contrahere cum coacto ſi velit? ibid. §. 5. & 6
An ſi judex ſecundum allegata juſte cogat ad matrimonium, licet à parte rei illa coactio ſit injuſta, adhuc matrimonium illud ſit validum? t. 2. tr. 6. r. 140. p. 415
An ſi quis ex metu cogatur matrimonium contrahere, licet in genere, ſi poſtea contrahat, matrimonium ſit validum? t. 2. tr. 6. r. 141. p. 416
Et notatur matrimonium ex gravi metu contractum eſſe nullum non ſolum ex jure Eccleſiaſtico, ſed etiam inſpecto jure naturali. ibid. §. 3
Et advertitur ea, quæ dicta ſunt, habere locum in conſtitutione Procuratoris ad matrimonium; nam ſi ex gravi metu fiat, erit nulla iure naturali, & poſitivo, & per conſequens matrimonium nullum. ibid. §. 4
Et docetur, quod ſi parentes cogerent filios ad matrimonium ineundum, non incurrerent in excomm. latam in Concil. Trid. ſeſſ. 24. c. 9. de Matrim. ibid. §. 5
An impotens cum impotentia perpetua, & cognita poſſit inire matrimonium in ordine ad caſte vivendum? t. 2. tr. 6. reſ. 142. p. 416

An

An matrimonium initum sub conditione honesta, per verba de præsenti, ut: Contraho tecum, si Pater tuus voluerit, adveniente conditione efficiatur validus absque alio novo consensu? t. 2. tr. 6. res. 143. p. 417
Sed notatur, quod stando in prima sententia affirmativa, requiritur, ut conditio adimpleatur coram Parocho, & testibus, vel ut Parochus, & testes cognoscant conditionem esse adimpletam. ibid. §. ult. p. 418
Sed ex contraria sententia infertur, si post eventum conditiones ante novum consensum præstitum, alter aliud contrahat matrimonium, peccare quidem contra fidem præstitam; at validum esse matrimonium, quia prius tantum habebat vim sponsalium. ibid. §. 3
Etiamque deducitur, si duo consanguinei contrahant coram Parocho, & testibus per verba de præsenti sub conditione si Papa dispensaverit, non est matrimonium absque novo consensu post obtentam dispensationem. ibid. in fine dicti §. 3
An si unus promittat matrimonium, & alius acceptet, non tamen repromittendo, maneat promittens obligatus? t. 2. tr. 6. r. 144. p. 418
Ex quo alii quatuor casus deducuntur in §. 3. hujus resol. circa promissionem matrimonii, & sponsalium.
Difficilis est illa quæstio, an si quis invalide contraxit ob defectum consensus, vel cum impedimento dirimente, teneatur, obtenta dispensatione, iterum consentire ante Parochum, & testes? t. 2. tr. 6. r. 145. p. 418
An matrimonium nullum ratione consensus ex parte unius, revalidetur postea, si ipse solus consentiat? t. 2. tr. 6. res. 146. p. 419
Utrum ad revalidandum matrimonium fictè contractum, sufficiat adhibere consensum post longum tempus. t. 2. tr. 6. res. 147. p. 419
Et notatur, quod licet in contrahendo matrimonio non sit necessarium consensum utriusque conjugis simul tempore præstari, tamen exigitur simultas moralis, itaut non magnum intervallum inter unius, & alterius consensum distet, magnum enim intervallum est, quando annus intercedit. ibid. §. 2
An qui fictè contrahit matrimonium, iterum teneatur verè, & ex animo contrahere? tom. 2. tract. 6. resolutione 148. pag. 420
Et quid, si sit longè disparis conditionis in nobilitate, aut divitiis, quando re vera nullum signum adfuit, quo judicari posset, non serio promitti præter disparitatem? ibid. in fine §. 2
Et cursim docetur, quod deceptor ad matrimonium non obligatur in multis casibus; & in §. ult. hujus resol. quinque casus assignantur pro praxi, &c.
An qui fictè promisit matrimonium; & sub ea spe fœminam cognovit, & virginem corrupit sub promissione conjugii, teneatur illam in uxorem ducere, vel ad quid teneatur? t. 2. tr. 6. r. 149. 150. 151. p. 420. & 421
Et an qui sic virginem defloravit, satisfaciat constituendo illi dotem sufficientem ad supplendum defectum defloorationis? ibid. §. 4. p. 421
Et an hoc à fortiori procedat, quando contrahentes sunt inæquales? ibid. §. 5
Et an qui fictè promisit, si in judicio interrogaretur, an promisit, non posse negare se promisisse; vel an possit in tali juramento uti æquivocatione, negando promissionem, intelligendo itaut teneatur, &c. Idem est in aliis similibus. ibid. §. 6
Quis libidinis causa rapuit Virginem, & adhuc in sua potestate existente, cum illa matrimonium contraxit, quæritur, an fuerit validum? t. 2. tr. 6. r. 152. p. 422
Et notatur in Concil. Trid. solum eam raptus speciem puniri, per quam vis infertur puellæ, non autem parentibus. Unde si illa consentiat, etiamsi rapiatur vim parentibus inferendo, validum erit matrimonium. ibidem §. tertio.
An raptus, quo fœmina rapuit virum, dirimat matrimonium? t. 2. tr. 6. r. 153. p. 422
Et an raptus irritet etiam sponsalia? ibidem §. 3
An si deprehensus in stupro offerat matrimonium, ne prodatur justitiæ, non obstante tali metu, teneatur illud matrimonium in conscientia adimplere? tom. 2. tr. 6. resol. 154. pag. 423
Et quid, si metu mortis à Patre, vel consanguineis inferendæ matrimonium offerat? Et quid, si deprehensus in adulterio metu mortis offerat matrimonium cum aliqua consanguinea mariti? ibid. §. 1
Et notatur, si aliquis minister justitiæ eum, qui juste ad mortem, vel aliam pœnam gravem, damnare debuerat, impunitate oblata, invitet, ut ejus filiam ducat in uxorem, talem matrimonium non valere; secus autem si illi, qui capite plectendus ob homicidium probatum legitimè, promittatur impunitas, si ducat filiam, vel uxorem occisi. ibid. §. 2
An qui post votum Religionis, vel castitatis defloravit fœminam sub pacto conjugii, teneatur illam ducere; vel votum adimplere? t. 2. tr. 6. res. 155. & in aliis ejus not. pag. 423
Et an in dicto casu teneatur quis contrahere, sed ante consummationem debeat ad Religionem transeat? ibidem §. secundo.
An qui post votum castitatis contraxit matrimonium teneatur ante consummationem ingredi Religionem, quando id est necessarium ad servandum votum, nempe, quando alter conjux non vult castitatem servare? Idem est si votum castitatis emittatur post matrimonium ratum. t. 2. tr. 6. r. 158. p. 424
Restant etiam nonnulla circa votum suscipiendi Ordines sacros in quibus involvitur votum castitatis, & circa votum non contrahendi matrimonium, & si post prædicta vota quis contraxit, quid est faciendum. ibid. §. 5. & seqq. p. 425
An habens votum Religionis, seu castitatis peccet mortaliter contrahendo matrimonium animo ingrediendæ Religionis antequam sumat matrimonium? Et quid, quando quis absque ullo voto, eo animo matrimonium contraheret? t. 2. tr. 6. r. 159. p. 425
An fœmina, quæ contraxit matrimonium cum viro improportionato, vel aliquantulum debili, ut facilior pateat aditus, teneatur pati incisionem, si commodè possit, & sine gravi dolore, & infirmitate? t. 2. tr. 6. res. 160. & in aliis eius not. p. 426
Et an in tali casu impedimentum censendum sit perpetuum, & matrimonium declarandum nullum? ibidem §. tertio.
Et distinguitur supra difficultas, quando defectus non provenit ex muliere, & si ex muliere provenit, deciditur, quid est faciendum? tom. 2. tract. 6. res. 161. §. secundo. pag. 426
Et an si vir trium annorum congressu, atque conatu clausura tamen fœminæ non violavit, an in tali casu matrimonium sit dissolvendum? ibid. §. 4
Et an integrum sit viro impotenti ad virginem, potenti tamen ad corruptam, propria authoritate instrumento aliquo ligneo, vel ferreo, vel simili ad id accommodatum, digitisve clausura virginis à se ductæ reserare, ut sic possit consummare matrimonium? tom. 2. tract. 6. res. 162. §. 10. & seqq. p. 427
An vir sit alicujus culpæ reus, qui suæ temporalis impotentiæ conscius matrimonium contrahit eo tempore, quo talis durat impotentia? ibid. §. 13. p. 429
Et an in tali casu, si conscius suæ impotentiæ decepit fœminam illam ducens, teneatur eam ut sororem alere, & habere? ibid. §. 15
Et quid est agendum, quando per errorem in facie Ecclesiæ prius matrimonium fuit solutum, fœminaque alio nupserit, comperta veritate, an primum matrimonium restituendum sit? ibid. §. 16
Et an fœmina, quæ cum secundo viro copulam habuit, possit à priore viro repelli per divortium quoad habitationem, & thorum? ibid. ad medium dicti §.

An

An triennium à jure præscriptum ad experiendum impotentiæ veritatem, computandum sit à tempore, quo copula intentata est, vel à tempore præfixo à judice? Pro quo aliqua alia prius supponuntur. tom. 2. tract. 6. resol. 163. pag. 429

Et infertur necessarium esse, quod triennium sit continuum. ibid. §. 2. & 6. p. 430. & 431

Et cursim advertitur hoc triennium terminum debere computari post annum decimum octavum, & non ab anno completo pubertatis, si in illo matrimonium est contractum. ibid. §. 4. p. 430

Et docetur, quod quando uxor tantum materialiter adulterium commisit, nempe existimans eum, cum quo rem habuisset esse proprium maritum, aut credens esse mortuum, vel per vim absolutam cogitur & opprimitur ab alio, non est sufficiens causa faciendi divortium. ibid. §. 5. & in aliis eius not.

Et tandem notatur validum esse matrimonium, si vir seminasset intra vas, etiam si impotens sit fœmina ad seminandum. ibid. §. ult. p. 431

Quid faciendum de viro Sacris initiato, si post judicis sententiam inveniatur impotentiam falso existimatam fuisse perpetuam, non fuisse talem. tom. 2. tract. 6. resol. 164. pag. 431

Idem est in isto casu si vir, vel fœmina ingrederetur Religionem, ob dissolutionem talis matrimonii, si professus sit, an debeat redire ad uxorem. ibidem. §. 5. ad medium. pag. 432

Pro quibus aliæ difficultates proponuntur, quæ contingere possunt inter medium temporis separationis, & etiam post redditum ad uxorem circa petitionem, & redditionem debiti. ibid. per totam resol.

An maritus possit habere copulam cum uxore, si utroque teste careat? t. 2. tr. 6. r. 165. p. 432

De quadam curatione Herniatarum, an efficiat spadones, vel eunuchos, & impediat matrimonium? Et docetur triplicem esse speciem eunuchorum. tom. 2. tract. 6. resol. 166. pag. 433

Et explanatur, quod loquendo de Sacramentis, quæ non sunt de necessitate salutis, ut Confirmatio, Matrimonium, & extrema Unctio, satis sit quod Minister in eorum administratione sequatur opinionem probabilem, relicta probabiliori, & tutiori. ibid. 9. & 10. pagina 435

Et sequitur, quod in conflictu opinionum illa est sequenda, quæ favet valori matrimonii. ibidem ad medium §. 12. & in multis aliis eius not.

An mulier ut transire possit ad secundas nuptias, sufficiat præsumptio verisimilis, & probabilis de morte viri? t. 2. tr. 6. r. 167. pag. 435

Et an Confessarius in conscientiæ foro id ipsi permittere possit, & judex in foro externo, si post celebratas nuptias causam intelligeret, neque mulierem punire, neque à secundo viro separare deberet, donec cognitum esset priorem maritum adhuc vivere. ibidem §. 2. ad medium pag. 436

Quis commisit adulterium cum promissione ficta contrahendi post obitum viri, quæsivit postea, an contraxerit impedimentum? tomo secundo, tract. 6. resolutione 168. pag. 436

Et an dato, quod dicta promissio sit facta serio, & ex animo, tamen hoc non obstante requiratur, ut ab altero acceptata sit, neque satis est ad contrahendum hoc impedimentum tacita acceptatio, sed requiritur promissio mutua, & reciproca? ibid. §. 3. &c.

An si quis adulteravit cum coniugata cum promissione sumendi illam in uxorem, mortuo marito, possit absque dispensatione Pontificis matrimonium illud inire, si dum commisit adulterium nesciebat impedimentum dirimens ex illo proveniens. tom. 2. tr. 6. resol. 170. & in aliis eius not. pag. 437

Idem est si interficit virum ad finem contrahendi matrimonium, si ignorabat invincibiliter ex hoc crimine non potuisse sequi matrimonium absque dispensatione Pontificis. ibid. à lin. 5. §. 1

Et an ut incurratur hoc impedimentum sufficiat ut unus contrahentium sciat huiusmodi impedimentum, vel requiratur scientia ex parte utriusque contrahentis? ibid. post medium dicti §. 1

An affinitas ignorata ante matrimonium dirimat illud? Ex quo deducitur quod si quis haberet copulam cum matre, & haberet copulam cum filia ignorando inculpabiliter impedimentum affinitatis, nam si hoc non obstante contraheret cum ista, sine prævia dispensatione, matrimonium esset nullum. ibid. §. 3. ante medium.

An homicidium ab adultero, & adultera perpetratum animo contrahendi matrimonium inter se, si ea intentio non manifestetur, & significetur exterius, inducat impedimentum dirimens? t. 2. tr. 6. r. 171. p. 438

Et deducitur, quod Ecclesia actus omnino interiores nec prohibere, nec præcipere potest. ibid. à lin. 4. §. 2. & in plurimis aliis eius not.

Et notatur, quod si aliquis occidat utrum cum animo ineundi matrimonium cum una ex filiabus Titii, contraheret impedimentum cum qualibet earum? ibid. §. 3.

An impedimenta criminum sint per dissuetudinem sublata? Et pro praxi huius quæstionis septem casus assignantur in §. 1. huius r. t. 2. tr. 6. r. 172. p. 438

Et advertitur, quod Confessarii pœnitentibus incestuosis, uxoricidis, &c. non debent imponere onus, ut si contrahere volunt, dispensationem obtineant. ibid. §. 2

Sed si aliquis scrupulosus, hoc non obstante, dispensationem super his petere velit, eam Episcopus conferre poterit. ibidem in eodem §.

Dubius de valore matrimonii post bimestre tempus, si illud non consummavit, quid facere debeat? t. 2. tr. 6. resol. 173. pag. 438

An coniux dubius de valore matrimonii possit petere, & reddere debitum? t. 2. tr. 6. r. 174. p. 439.

Et an coniux dubitans si promiserit sufficiens examen de valere matrimonii, & adhuc dubius manet, poteritne uti matrimonio non solum reddendo, sed etiam petendo, & an hoc etiam verum sit, etiam quando moraliter est impossibile, adhibita diligentia, posse vinci dubium. ib. §. 2

Et an quando dubium valoris matrimonii oritur ex dubio impedimenti impotentiæ, tunc uterque coniux possit reddere, & petere debitum. ibid. §. 3

Sed difficultas est, an coniux dubitans de valore matrimonii, si ante debitam diligentiam petat debitum, teneatur alter ei reddere? ibid. §. 4

Difficultas adhuc superest, an si coniux dubitans de valore matrimonii contrahendi, illud ineat, possit adhuc petere, & reddere debitum? ibid. §. 6

Et quid, si uterque coniux mala fide contraxit, an neuter possit petere, nec reddere debitum? ibid. ad med. dicti. §.

Et quid est dicendum, si coniuges habeant rationes probabiles matrimonium valere, quamvis probabilius judicetur matrimonium non teneri, an possint in tali casu reddere, & petere debitum? ibid. in dicto §

Et utrum dubitans de valore matrimonii à se bona fide contracti, quia dubitat de servitute alterius, possit, ac teneatur reddere debitum? ibid. §. 7. p. 440

Et an coniux, qui bona fide contraxit, si postea non dubio suspensionis, sed potius opinetur matrimonium esse nullum, non solum possit reddere, sed etiam petere debitum? ibidem. §. 8

Et notatur, quod coniux non tenetur regulariter credere alteri asserenti etiam sub juramento se non consensisse ab initio, vel aliud impedimentum dirimens subesse, atque adeo dubio deposito potest petere debitum. t. 2. tract. 6. resol. 175. §. ult.

Et quid, si adsint aliæ circunstantiæ sufficientes, & conjecturæ, &c. an tunc nec reddere, nec petere possit debitum? ibid. in dicto §.

An fœmina, quæ contraxit matrimonium cum impedimento dirimente, si hoc postea sciat, teneatur reddere

dere debitum in tempore, quo petit dispensationem si adsit periculum vitæ? t. 2. tr. 6. r. 176. p. 440
Et quid si uterque id sciat cursissime quæritur? ibidem in fine §. 3. p. 441
Et notatur quod in casu supradicto, si ad Pontificem non pateat accessus ex impia vel alia justa causa potest Episcopus dispensare in dictis impedimentis. ibid. §. ult.
An impetrata dispensatione matrimonii nullius, coniux impedimenti conscius teneatur aperire alteri matrimonium contractum fuisse irritum? Et docetur, quid in prædicto casu sit faciendum? t. 2. tr. 6. r. 177. p. 441
An in negatione debiti coniugalis detur parvitas materiæ? t. 2. tr. 6. r. 178. p. 442
Coniux quando teneatur reddere debitum petenti sub onere peccati mortalis. t. 2. tr. 6. r. 179. p. 442
Vtrum coniux teneatur reddere debitum alteri petenti cum peccato veniali, v. g. quoad situm, &c. tom. 2. tr. 6. resol. 180. p. 442
Et notatur, quod vir habens votum Castitatis, si petit, uxor tenetur reddere debitum. ibid. §. ult. p. 443
Etiamque advertitur probabile esse non peccaturam coniugem reddendo debitum incestuoso, qui scilicet peccavit cum ipsius uxoris consanguinea ante dispensationem, quia non cooperatur peccato alterius. ibid. à lin. 5. dicti §. &c.
De quibusdam dubiis circa usum matrimonii. Primo, quod quidam vir in modo extraordinario coeundi cum uxore aliquam seminis quantitatem extra vas emittebat. t. 2. tr. 6. r. 181. p. 443
Secundo, quod vir procreandorum liberorum pertæsus in fine copulæ extra vas totum semen effundebat, an inquam in his casibus uxor sine culpa poterat debitum reddere? ibid. ad medium resol.
Et an in secundo casu vir, & fœmina si id efficiatur de eius consensu peccet mortaliter, sed si illa non consentiat, possit licite petere, & reddere debitū marito, etiamsi ille in fine copulæ semen extra vas effundat. ibid. &c.
An ne proles multiplicentur, cessante incontinentiæ periculo, sit peccatum mortale non reddere debitum & propter difficultatem gravem in alendis filiis? Sed in hoc casu distinguendum sit inter personas Nobiles, communes & pauperes. t. 2. tr. 6. res. 182. & 183. p. 443
Et docetur validum esse pactum inter coniuges initum se continendi à coïtu coniugali, ne proles multiplicentur, secluso incontinentiæ periculo. ibidem in §. 3. dictæ resol. 182
An peccet mulier reddendo debitum viro, qui saturandæ libidinis causa coïtum incipit, sed postea ne sequatur generatio subtrahit se, & effundit semen extra vas? t. 2. tr. 6. r. 184. p. 444
Et an vir mittens pudenda in os uxoris peccet mortaliter, & licet circunstantia tanquam speciem mutans sit in confessione aperienda? ibid. §. 7. p. 445
An sit peccatum mortale, si post variationem situs in copula coniugali aliqua pars seminis elabatur? tom. 2. tr. 6. r. 185. pag. 445
Et quid est dicendum, quando vir est incubus, & mulier succuba? ibid. §. 4. p. 446
Et cursim docetur, quod si fœtus non est animatus, quamvis sit periculum ut non animetur, ex hoc non tenentur coniuges abstinere à copula coniugali. ib. §. ult. &c.
An aliquando coniuges excusentur à peccato, si effundant aliquid seminis extra vas? Excusantur primo à mortali casu, quo parva aliqua pars seminis elabatur dummodo alia retineatur; & absque veniali culpa casu, quo præter intentionem, dum vir legitimè conatur congredi, ac ex festinatione, & vigore naturæ, ut in viris potentibus, semen extra vas effunditur? tom. 2. tract. 6. resol. 186. §. 1. p. 446
Secundo, quod si solum sit periculum, ut amens seminet extra vas, non ideo censenda sit ei illicita copula. ibidem §. 2. &c.
Tertio, quod maritalis copula est licita seni, qui cum congreditur cum sua uxore effundit semen extra vas &c. ibidem. §. 3
Quarto quæritur de malitia specialis pollutionis extra vas inter coniuges, & quomodo illam in confessione debent explicare, docetur: quæ doctrina est valde notanda à Confessariis. ibid. §. 4. &c.
Notabilia quædam circa coïtum coniugalem. Et Primo quæritur, an saltem liceat perficare pudenda sua circa vas præposterum uxoris, vel in os eius intromittere, cessante pollutionis periculo? t. 2. tr. 6. r. 187. p. 447
Et an coniugati peccent mortaliter, vel tantum venialiter ex conscientia erronea, si variant situm ordinarium, etiam si eo copulæ modo aliqua pars seminis elabatur.
Et an sit peccatum mortale accedere ad menstruatam uxorem? ibid. ad medium, §. 5
Et an sit peccatum veniale accedere ad uxorem gravidam, si non adest periculum incontinentiæ? ibid. §. 6. &c.
An peccet mortaliter coniux, qui intra vas naturale fœminæ digitos quasi membrum virile immittit, sicut est peccatum mortale inchoatio copulæ sodomiticæ cum uxore, etiam non animo consummandi nisi intra vas legitimum? t. 2. tr. 6. r. 188. à lin. 3. §. 1. p. 448
An cōjugatus peccet mortaliter, si in absentia alterius conjugis se ipsum tangat propter voluptatem captandam absque pollutionis periculo? t. 2. tr. 6. r. 189. 190. p. 448
An sit peccatum mortale, si coniuges inter se tangant, & osculentur pudenda propter solam voluptatem? Idem est de verbis impudicis, & aspectu partium Verendarum, & amplexibus inhonestis inter coniugatos, modo non sit periculum pollutionis. t. 2. tr. 6. r. 191. p. 449
Et notatur quod si aliquis sine interruptione morali multoties osculetur pudenda alicuius fœminæ, vel pueri, sufficit, ut in confessione dicat, osculatus sum solutam, vel puerum, & non est opus explicare, quod talis tactus, vel osculum fuit in partibus pudendis. ibid. à lin. 5. §. ult.
An in aliquibus casibus tactus, oscula, &c. sint licita inter coniugatos cum periculo pollutionis? tom. 2. tr. 6. r. 192. & in aliis eius not. p. 449
Et pro confirmanda doctrina dictæ quæstionis adducitur quod petere debitum cum aperto periculo effusionis seminis extra vas naturale, est peccatum mortale. t. 2. tr. 6. r. 193. §. 4. ante medium, vers. Confirmatur. p. 450
An tactus, oscula, aspectus, & verba impudica sint licita inter coniugatos, etiam si ex illis prævideatur sequutura distillatio, aut membrorum servientium generationi commotio? t. 2. tr. 6. r. 194. p. 450
Quidam vir in absentia coniugis sæpius habuit delectationem de actu coniugii præterito, & etiam futuro, ac si actu præsens esset, sine tamen aliquo periculo pollutionis; Confessarius obligavit illum ad explicandum numerum prædictarum delectationum, quæsivit postea à me, an vere in illis delectationibus peccaverit mortaliter. t. 2. tr. 6. r. 195. & in aliis eius not. p. 450
Et quid, si ex tali delectatione procedat aliqua commotio, & alteratio in partibus pudendis absque periculo tamen pollutionis? ibid. in fine §. 2. p. 451
Et deducitur quod in viduis esset lethale delectari de copula præterita, quasi tunc esset præsens. ibid. in fine §. 1. & in princ. §. 3. &c.
Sed maior difficultas supereſt, an coniux possit absque gravi peccato seipsum tangere ex voluptate carnali, non referendo ad copulam? t. 2. tr. 6. resol. 196. §. 4. & in aliis eius not. p. 452
Et an coniuges non peccent mortaliter, qui libere possunt actum carnalem exercere, si huiusmodi tactus circa se, vel compartem exerceant, ad sedandas carnis tentationes quamvis actum coniugalem non intendant? ibid. §. 6
Et notatur delectationem morosam de actu coniugii non esse moraliter illicitam coniugatis, etiam quoties copula coniugibus est illicita, vel ob circunstantiam extrinsecam, vel ob periculum sanitatis, vel abortus, &c. ibidem §. 7. &c.
An coniux excusetur à peccato mortali, si voluntarie delectetur

lectetur in commotione sensitiva orta ex imaginatione coniugis absentis? Et supponitur abesse probabile pollutionis periculum. tom.2.tract.6.r.197.& in aliis eius not. pag.453

An sit licita inter coniuges delectatio de copula cogitata ut præsenti, quando ipsa copula est illis interdicta ob aliquam causam? Et in textu huius resolution. adducuntur diversi casus pro praxi dictæ difficultatis. t.2. tr.6. resol.198. p.453

An delectatio coniugis cum fœmina aliena habeat non solum malitiam contra castitatem, sed etiam contra justitiam? t.2. tr.6. r.199. p.454

Et advertitur non esse licitum coniugibus ligatis voto Castitatis delectari de copula legitimè habita, vel habenda: & hoc etiam procedit, si coniux emiserit votum Castitatis absque consensu alterius coniugis, ratione cuius non deobligatur à debiti redditione. ibidem §.4 &c.

An coniuges utendo copula causa voluptatis peccent venialiter? t.2. tr.6. r.200. p.454

Et notatur non esse peccatum neque veniale contrahere matrimonium ob pulchritudinem, vel divitias? ibidem, §.3

An qui reddit debitum postulanti illud ex sola voluptate an similiter peccet? tomo secundo, tract.6. resolution.201. pag.455

Et colligitur coniugatos peccare venialiter, quando cibis calidis, aut unguentis, oleis, musco, & aliis medicamentis utuntur ad excitandam, & magis accendendam voluptatem. ibid. §.13. in fine. p.456

An actus coniugalis factus solum ad evitandam continentiam eius, qui petit debitum, seu propriam fornicationem vitandam, sit culpa venialis? ibid. §.17

Et quid in casu, quo petens debitum carnis molestiis non vexetur? ibid. §.19

Aliqua notabilia circa copulam coniugalem. Primo, an incitantes amentes ad copulam peccent mortaliter? Et quomodo teneantur hanc circunstantiam confiteri? tom.2.tr.6.r.202.p.457

Et quid maxime de incitante amentem habentem votum Castitatis? ibid. §.2

An quando aliquis accedit ad suam uxorem imaginatur fœminam pulchram, quo ardentius actum coniugalem exerceat, peccet mortaliter? Idem est de aspectu picturæ in illum finem. ibid. §.8. & 9. p.458

An coniuges peccent etiam venialiter, si actum matrimonialem exerceant causa vitandæ fornicationis? tom.2. tr.6. resol.203. p.458

Et quo infertur, quod qui matrimonium ineunt causa vitandæ fornicationis, sive sint senes, sive juvenes non peccare venialiter. ibidem. §. ult.

An coniuges peccent venialiter, si exerceant actum coniugalem causa valetudinis conservandæ? tom.2. tr.6. resol.204. pag.458

Et quid, si occurrerit aliud medium accommodatum pro conservanda valetudine? ibid. §.3

An coniuges etiam sine peccato veniali, ne seminatio noceat saluti, vel ob aliam justam causam possint cœptam copulam abrumpere? Et an hoc non sit peccatum mortale, si coniuges etiam consentiant? tom.2. tr.6. r.205. & in aliis eius not. p.459

Et an cessante in utroque coniuge pollutionis periculo, non peccet mortaliter maritus, si cœptam copulam ante seminationem abrumpat, ne proles generetur, modo id faciat uxore consentiente, aut non rationabiliter invita, dummodo mulier etiam non seminet, alioquin maritus seminare debet, ne alterius semen frustra effundatur? ibid. à lin.3. §.2

An vir debilis, vel infirmus possit sine peccato mortali incipere copulam cum uxore in vase legitimo, & non effundere? tomo secundo, tractatu sexto, resolut.206. pagina 459

Quidam inchoabat copulam cum uxore, & postea ob morbi periculum ex eius consensu se retrahebat, verum ex hoc aliquando sequebatur pollutio, quæsitum à me fuit, an talis actus esset licitus? tom.2. tract.6. resol.207. pag.459

An propter notabile damnum salutis corporeæ possit coniux negare debitum petenti, etiam si in illo ad sit periculum incontinentiæ? tomo secundo, tract.6. resol.208. pag.460

Et an propter Ordinarios dolores, quos fœminæ in partu solent pati, possint maritis negare debitum? ibidem in fine §.3

Et an possit negari debitum coniugi ebrio? Idem est de coniuge amente, & furioso dum tales sunt. ibidem. §. ult. &c.

Et quid tamen, si periculum sit, quod ebrius extra ebrietatem, aut furiosus extra furorem effundat semen, vel in aliud incontinentiæ peccatum elabatur; an teneatur alter coniux in ipsa ebrietate, & furore reddere debitum? ibidem in eodem §. ult.

An licitum sit coniugibus non absolvere copulam, sed illam incipere delectationis causa, dummodo non subsit periculum pollutionis alterius coniugis, & uxor inchoata copula contenta sit? tom.2. tract.6. resol.209. pag.460

An uxor, vel quæcumque alia fœmina statim post copulam se invertens ut semen emittat, ne concipiat, & generet, peccatum mortiferum committat, ex natura sua, nisi aliqua causa rationabilis excuset. ibid.

An coniux sanus teneatur reddere debitum coniugi amenti, si iste ad aliam accessurus sit vel se polluturus sit? t.2. tr.6. r.210. p.461

Et notatur uxorem rationis compotem posse à viro insano debitum petere? Et quid, si adsit periculum, quod insanus extra vas seminet? ibid. §.4. &c.

Et advertitur, quod quando ambo coniuges sunt amentes esse separandos, ne carnaliter coniungantur? Et an peccet mortaliter, qui eos ad copulam incitaret? ibidem. §.5. &c.

Et docetur, si uterque coniux ebrius est licere concubitum inter illos, cuius contrarium dictum est de amentibus. ibid. §. ult. ad medium. p.462

An si vir sit sanæ mentis, sit licitus usus coniugii cum uxore amente etiam cum periculo abortus? Et quid è contra, si uxor sit sanæ mentis, vel si uxor amens sit sterilis? t.2. tr.6. r.211. p.462

Et deducitur, quod quando fœmina experientia didicit, se nequire prolem vivam edere, tunc licere his coniugibus petere, & reddere debitum, quia melior est puero sic esse, cum culpa originali, & carentia visionis Dei, quam omnino non esse, &c. ibid. §.2

An uxor, & quælibet alia mulier peccet mortaliter mingendo statim post coïtum ad emittendum semen? Idem est, si se erigat, ut semen emittat, ne concipiat. tom.2. tr.6. resol.212. p.463

Et an supradictæ mulieres id facientes peccent contra conscientiam erroneam, si crederent ita mingendo peccare? ibid. in fine resol.

Quidam vir coniugatus, semine intra vas emisso, membrum virile extrahit, manente fœmina valde irritata libidine, quæ postea tactibus se excitando seminat, quæritur, an ita faciens peccet mortaliter? tom.2. tr.6. resol.213. pag.463

An sit licitum viro postquam seminavit, & retraxit membrum à vulva tangere pudenda uxoris, ut ipsa seminet? Idem dici debetur de tactu membri genitalis ante os vulvæ suæ uxoris ad hoc ut seminet? tom.2. tr.6. resol.215. pag.464

An fœmina satisfacit suæ obligationi, si viro exigenti debitum præstet usum sui corporis, vertens tamen animum ad alia, ne natura excitetur? ibidem in fine, §.3

An unus ex coniugibus, si potest & non expectat alterius seminationem, committat peccatum mortale? t. 2. tr. 6. resol. 216. pag. 465

Ex quo deducitur, non esse reum culpæ mortalis virum tactibus irritantem uxorem, ad venerem scientem ob id præmaturius fœminam seminare. ibid. in fine §. 2

Et docetur, quod sterilis, quæ certo novit se non seminaturam, potest actum coniugalem exercere, tam petendo, quam reddendo. ibidem §. tertio, ante medium. vers. Sterilis.

Ex quibus infertur decisio illius dubii, scilicet, quando matrimonium dicatur consummatum? ibidem prope finem resol. &c.

An vir possit irritare omnia vota uxoris? tom. 2. tract. 6. resol. 217. pag. 466

Et an possit maritus irritare votum, quod fecit uxor de opere faciendo tempore soluti matrimonii si maritus moriatur, & ideo possit irritare votum uxoris de ingredienda Religione post mortem mariti? ibidem. §. 3. ante medium. &c.

Item, an possit irritare vota, quæ fecit uxor ante matrimonium? ibidem.

An vir possit irritare votum Castitatis de eius licentia emissum ab uxore, ita ut non solum possit petere debitum, sed defuncto marito aliud matrimonium inire? Ex quo sequitur, mulierem voventem non inire aliud matrimonium, si marito supersit, esse omnino liberam, si maritus tale votum irritet. tomo secundo, tract. 6. resol. 218. pag. 466

An vir possit irritare votum ingrediendi Religionem ante consummatum matrimonium emissum? ibidem, inter medium, & fin. §. 1

Et notatur virum non posse irritare absolute vota uxoris ante matrimonium emissa, sed solum suspendere executionem. ibid. §. 2. &c.

Et negatur virum posse irritare, si mutuo consensu cum uxore Castitatem voverint, ita ut simul renunciauerint juri petendi. ibid. §. 4. p. 467

An quando uterque coniux ex communi consensu Castitatem vovit, possit propter periculum incontinentiæ Episcopus dispensare, ut petant, & reddant debitum? t. 2. tr. 6. r. 219. & in aliis eius not. 1. p. 467

Et notatur commutationem huius voti in tali casu non posse fieri virtute Bullæ Cruciatæ, quod idem dicendum est de privilegiis Regularium. ibidem post medium §. 1. &c.

Etiamque quæritur, an Episcopus possit dispensare in voto Castitatis absolute emisso post contractum matrimonium ante consummationem. ibid. à lin. 5. §. 1. &c.

An coniuges, qui communi consensu votum Religionis emiserunt post contractum matrimonium, peccent mortaliter prima vice consummando? tomo secundo, tract. 6. resol. 220. p. 467

Et quid, si unusquisque voveat Religionem dependenter ab alterius in Religionem ingressu; an peccent matrimonium consummando? ibid. §. 3. p. 468

Et quid est faciendum, si unusquisque voveat Religionem, non quidem dependenter ab alterius in Religionem ingressu, sed dependenter ab eius voto, eo quod promiserit Religionem ingredi, si alius similem præstiterit promissionem, promissione ab utroque facta; an quilibet teneatur Religionem ingredi, esto alius non ingrediatur? ibid. §. 3. ante medium.

An qui castitatem vovit, divortio legitimo facto, possit coniugi adulteræ reconciliari? ibid. §. 5. &c.

An vir consentiens, ut uxor Religionem ingrediatur, ipse enim etiam ingredi debeat, & an sufficiat, ut sumat habitum Equitum D. Ioannis? tom. 2. tract. 6. resol. 221. pag. 468

Et in prædicto casu an liceat etiam fœminis Monasterium S. Iacobi ingredi, & in eodem Ordine profiteri, & ita satisfaciat suæ obligationi? ibid. sub finem res. &c.

An mulier quinquagenaria dicatur senex, ut vir possit profiteri Religionem, remanente illa in sæculo cum voto castitatis? tomo secundo, tractatu sexto, resol. 221. pagina. 468

Et notatur, quod ad Episcopum spectat despicere, utrum uxor in his casibus extra incontinentiæ periculum existat. Et an dicta licentia adhibenda sit ex præcepti necessitate vel ex consuetudine? ibidem §. sexto, pagina 469

Et an ingrediente uxore in Religionem, possit vir senex remanere in sæculo cum voto Castitatis perpetuæ? ibidem, §. 8

Et docetur, virum ut manens in sæculo dicatur provectæ ætatis sexagenarium esse debere, vel eam ætatem, quæ ex prava valetudine illi ætati respondeat. ibidem, in fine resolution.

An possit maritus tuta conscientia interficere uxorem in adulterio deprehensam? tom. 2. tract. 6. resol. 223. & in aliis eius not. pag. 469

An propter adulterium occultum valeat quis, seclusoscandalo, uxorem in foro conscientiæ dimittere? t. 2. tr. 6. resol. 224. p. 470

Et an si uterque coniux sit reus adulterii, neuter possit ab alio divertere. Et quid, si unius crimen sit publicum, & alterius occultum? Et an si innocens post factum divortium commisit adulterium, teneatur alterum coniugem emendatum iterum ad thorum admittere, & ad instantiam alterius? ibidem. §. quarto, per totum, &c.

Et notatur, quod si præcessit sententia judicis Ecclesiastici de divortio, hoc non obstante, innocens quandiu non mutat statum, habet jus liberum, ad revocandum ad se nocentem, si velit, unde non potest dictus nocens, invito, aut inconsulto innocenti ad Religionem transire, vel Sacris Ordinibus initiari, nec votum simplex castitatis emittere, & etiam si professus sit, vel Sacris Ordinibus initiatus, vel votum emiserit, potest revocari ab innocente, & votum irritare. ibid. §. 5. & in aliis eius not.

Et asseritur, quod si dictus nocens se omnino emendasset, sæpiusque ac instanter petiisset reconciliationem, & innocens absolute eam negasset, posset Religionem, aut Ordines suscipere, quia innocens in tali casu est irrationabiliter invitus. ibid. §. ult.

An vir teneatur dimittere uxorem adulterantem, & perseverantem in adulterando? Et quid de uxore quoad virum adulterantem, & perseverantem in adulterando? t. 2. tr. 6. r. 225. p. 471

An ex adulterio publico oriatur divortium, ita ut possit adultera Religionem ingredi? Et an in hoc casu sit necessaria innocentis licentia, vel an sufficiat, si id sciat innocens, nec contradicat, cum possit? tom. 2. tr. 6. resol. 226. pag. 472

Et an si uxor, sententia data à judice sæculari de eius adulterio, detrudatur in Monasterium, si intra biennium illius reclusionis uti illam non repetat, poterit Religionem profiteri. ibid. §. 1. post medium.

Et asseritur, ut supradicta adultera profiteatur in Religione, non esse necessarium, ut innocens etiam ad Religionem transeat, vel votum Castitatis emittat, sed posset manere in sæculo absque ullo voto. Idem est dicendum, si innocens Religionem ingrediatur. ibidem. §. 2. pagina 472

An vir, qui post sententiam latam divortii adulterium commisit, teneatur reconciliari cum uxore nocenti dimissa? t. 2. tr. 6. r. 127. p. 472

Et notatur, quod quando res est integra ex parte innocentis, eo quod jam status mutavit factus professus, vel Sacris initiatus, manifestum est nullum superesse jus innocenti ad reconciliandum adulteram. Et quid, si coniux innocens sit Novitius tantum, vel solum in minoribus constitutus? ibid. §. 3

Idem est, si tantum impediatur voto simplici extra Religionem tamen, quod potest redire ad suam conjugem nocentem, licet peccet, cum se exponat periculo violandi votum, tenebiturque reddere debitum, sed non petere. ibid. in eodem §. 3. &c.

Et quando uterque conjux est adulter, & unus ex eis vitam emendavit, alter vero minimè, liceat ne conjugi emendato petere divortium? ibid. §. ult. p.473

An copula sodomitica imperfecta, quia semen non fuit emissum, pariat justam causam divortii? Et quid est dicendum de actu bestialitatis, & brutalitatis? t.2.tr.6. r.228. p.473

Et asseritur dari veram divortii causam marito, cum cujus uxore alius pollutionem habuit, inter crura, ipsa volente, & consentiente. ibid. §.4. &c.

Et an oscula, amplexus, tactus & pollutio, habita ab uxore cum viro alieno sint causa divortii? ibid. ad medium §.1. & in r.230. latè, p.474

An si vir expellat uxorem à domo negans necessaria alimenta, & ex hoc illa fornicatur, sit viro concedendum divortium? Et quid, si vir ea intentione uxorem repulisset, alimentaque negaret, ut necessitate compulsa adulterium committeret? tom.2.tract.6. resol.229. pagina 474

Et an si uxor metu gravi cadenti in virum constantem fornicetur, talis fornicatio sit causa divortii, & per illam à marito separari debeat? ibid.§.3

An concubitus consummatus cum fœmina mortua præbeat causam ad celebrandum divortium? t. 2.tract. 6. r.230. §.ult. p.275

An quando mulier prudenter putavit maritum mortuum esse, si fornicata sit, & vir superveniat, poterit ex hoc ipso petere divortium? tom. 2. tr.6. resolutione 231. pagina 475

Et quid, quando existimans eum, cum quo rem habuit, proprium maritum, aut si per vim absolutam cogitur, & opprimitur ab alio? ibid. §.2

Et an quemadmodum maritus cognoscendo ejus uxorem post adulterium ab ea commissum, censetur remisisse adulterium quoad effectum petendi separationem matrimonii, ita & econtra uxor patiendo se carnaliter cognosci à marito adultero, &c. ibid. §.3

Et in textu hujus res. cursim apponuntur septem casus, in quibus notatur licere divortium ob alias causas præter adulterium, sed hæc separatio non debet in perpetuum fieri.

Aliqua notabilia, & sex casus circa divortium matrimonii observantur. Sed jam omnes dicti sex casus in suis propriis §§. adducti sunt in hoc verbo. tom. 2. tract. 6. res. 232. p.476

An detur casus in quo mulier teneatur revelare filium spurium cum periculo vitæ, & famæ? Et an huic mulieri non debeatur denegari absolutio, & pœnitentia, si nolit revelare tale delictum? tom.2. tract. 6. resolut.233. & 234. p.477.478

Et asseritur, filium non teneri aliquando credere matri attestanti in articulo mortis se esse adulterinum. tom. 2. tr.6.r.234. §.6. p.478

Et notatur, quod si duo cognoverunt eamdem mulierem, ita ut plane incertum sit, quis eorum sit Pater, an uterque ex eo debeat concurrere ad prolis sustentationem, & ad restitutionem faciendam marito, & filiis ejus, si mulier fuit maritata, & cognoscitur certo, quod filius non sit legitimus. ibid. §.ult. &c.

An adulter, qui filium suscepit ex adulterio, illumque relinquit inter filios mariti adulteræ, præter alimenta teneatur etiam occurrere damno hæreditatis, quæ legitimis adimitur. Vel damno dotis, quam Pater putativus tradidit filiæ spuriæ, credens eam esse propriam filiam? tom.2. tr.6. r.235. p.479

Et notent Confessarii, quod in isto casu adulter tenetur restituere saltem alimenta proli impensa à tertio anno ætatis & deinceps, quando Parens tenetur filium alere, etiam si non fuerit causa suppositionis. ibid. §.ult. post medium.

Quædam mulier multas pecunias per adulterium acquisivit, quæritur, an marito sint restituendæ? Et an prædictæ pecuniæ restituendæ sint saltem pauperibus. Vel ei, qui dedit? t. 2. tr.6. r.236. p.480

Et quid, si tale pretium ab iis acceperit, qui potestatem alienandi non habent, ut Religiosi, filii familias, &c. ibid. propè finem §.1

Aliqua practicabilia, & notabilia circa crimen incestus. Primo, an si quis habeat rem cum muliere in tertio, & quarto gradu cum sua uxore conjuncta sibi, qua eodem gradu affine, impediatur à petitione debiti? t. 2. tr. 6. res. 237. p.480

Secundo, si quis extraordinarie polluat fœminam aliquam, emittens semen post extractum è vase naturali membrum, quamvis postmodum casu illabatur semen in naturale vas, an nulla resultet affinitas? ibid. §.2. ad medium.

Tertio, an si semen alicujus viri ope Demonis deferatur in uterum fœmineum, contrahatur affinitas, quia illi non sunt facti una caro, nec sibi adhæserunt? ibidem §. 3

Quarto, an contrahatur affinitas, si vir seminet, fœmina vero non seminante? ibid. §.4

An ad contrahendam affinitatem necesse sit non solum virum, sed etiam fœminam seminare? tom.2. tractat. 6. res.238. p.481

Et cursum infertur, ad consummationem matrimonii requiri etiam seminationem fœminæ. ibidem. §.3. à linea 3. &c.

Etiamque sequitur, quod si vir eadem circunstantia, mortua uxore, aliam accipiat, an ideirco impediatur Ordines sacros accipere, quia ex eo capite non erit bigamus? ibid. ad medium dicti §. 3. vers. Infertur, &c.

Et an quando copula fornicaria est, jure naturali oriatur affinitas? ibid. §.4

An affinitas ex copula fornicaria contracta impediat matrimonium post Baptismum contractum? tom.2. tr.6. r.239. p.482

Ex quo infertur, quod si quis in Infidelitate fornicatus est cum Titia, postea Baptizatum non prohiberi, ut in uxorem non ducat filiam, vel sororem ejusdem Titiæ. ibidem. §.ult. &c.

An ex matrimonio rato, & non consummato oriatur impedimentum affinitatis, vel publicæ honestatis? t.2. tr.6. r.240. p.482

Qui scienter accessit ad consanguineam uxoris suæ, ignobat tamen prohibitionem, & pœnam juris, quæritur, an stante dicta ignorantia, egeat dispensatione ad petendum debitum? t. 2. tr.6. r.241. p.482

Sed difficultas magis est, quando conjux habeat tantum ignorantiam solius pœnæ impositæ, videlicet, ne petatur debitum, scit tamen prohibitum esse à jure. ibidem §.2. & in res. 242. §. Quæro, & in plurimis aliis ejus not.

Quis gradus consanguinitatis per copulam privet à jure petendi debitum? tom. 2. tr.6. r.242. p.483

Et an conjux consentiens incestui amittat jus petendi debitum à conjuge incestuoso, qui contraxit affinitatem? ibidem. §.3

Et an privetur à jure petendi debitum, qui per metum cadentem in virum constantem cogitur ad copulam? ibid. §. Sed hic.

An opinio, quod affinitas non contrahatur, nisi fœmina cum viro seminet, sit probabilis? tom. 2. tract. 6. r.243. pag.484

Ex quo tres casus valde notandi in fine hujus resolutionis inferuntur.

Et etiam notatur ex penetratione vasis fœminæ absque seminatione; itemque ex semination extra vas fœmi-

neum naturale affinitatem non nasci. Et an seminatio fœminæ sit necessaria ad generationem? ibid. §. 5. & in aliis ejus not. p. 485
An si pœnitens laboret ignorantia, debeat Confessarius illum admonere si fructus non speratur, ut si verb. gr. matrimonium ob latens impedimentum invalidum sit? si maritus ob Castitatis votum ante nuptias editum, vel ob incestum post nuptias cum conjugis consanguinea commissum, facultate petendi debitum privatus sit, &c. t. 2. tr. 6. r. 244. p. 486
Et advertitur, quod cavere debet Confessarius, ne in supradictis, & aliis similibus casibus interroget pœnitentem specialibus interrogationibus, sed contentus sit intelligere, an pœnitens in eis laboret inculpata ignorantia. ibidem.
An incestuoso inique petenti debitum, possit sine peccato conjux innocens illud reddere? Et an in tali casu non solum conjux possit reddere, sed teneatur? tom. 2. tr. 6. r. 245. p. 486
Et notatur in gratiam innocentis permitti aliquando posse incestuoso debiti tacitam petitionem. ibid. §. 4. p. 487
Et notatur impetrata dispensatione prædicti impedimenti, integre incestum recuperare jus petendi debitum, ac si nunquam affinitatem contraxisset, nec ad hanc impetrationem consensus innocentis requiritur, quam dispensationem concedere potest Episcopus saltem ex consuetudine, & ex privilegiis Sedis Apostolicæ Superiores Regularium, & quibus ipsi commiserint, eamque concedere possunt. ibid. in fine §. 4. &c.
Et tandem quæritur, an conjux si adulterium committat, alter conjux qui voto perpetuæ Castitatis est obstrictus, teneatur ei debitum petenti reddere? ibidem. §. ultimo.
An uxoratus impeditus petere debitum, possit absque dispensatione illud petere, ne periculo proximo exponatur labendi in peccato carnis? tom. 2. tractatu 6. resolutione 246. p. 487
Ex quo infertur, quod conjux non tenetur reddere debitum viro lepra, morbo Gallico, &c. infecto, etiam si in gravia carnis peccata labatur, debitum non reddendo. ibid. §. ult. p. 488
An sit probabilis opinio aliquorum asserentium non esse peccatum mortale copulam initam in Ecclesia ab uxoratis absque causa? Et docetur quando dicatur Ecclesia polluta ex effusione seminis in illa, & ad hoc quid requiratur? Et pro praxi aliqui casus adducuntur? t. 2. tr. 6. r. 247. p. 488
An ex matrimonio nullo oriatur impedimentum publicæ honestatis? tom. 2. tract. 6. res. 248. p. 489
An ex matrimonio clandestino oriatur impedimentum publicæ honestatis? t. 2. tr. 6. r. 249. p. 489
Ex quo infertur hoc impedimentum publicæ honestatis non contrahi ab Infidelibus: unde si quis sponsalia in Infidelitate cum aliqua contraxisset, eaque obiisset ante matrimonium consummatum, conversus posset ejus sororem in uxorem accipere. ibid. §. 3. p. 490
An cognatio legalis orta ex adoptione imperfecta dirimat matrimonium? Et supponitur duplicem esse adoptionem, unde est imperfecta, & altera perfecta. tom. 2. tr. 6. r. 250. & in r. 151. p. 490
Et notatur, quod licet adoptio dirimat in linea recta usque ad quartum gradum descendentium, non tamen ascendentium. Sed post Concilium Trident. inclusive. t. 2. tr. 6. r. 251. §. ult. p. 491
An inter filios adoptivos possit esse matrimonium, non obstante impedimento cognationis legalis? t. 2. tr. 6. res. 252. p. 491
Et advertitur impedimentum cognationis legalis non procedere inter adoptivum, & filiam naturalem adoptantis, si sit illegitima. ibid. §. 2. post medium.
An mater post transitum ad secundas nuptias privetur educatione filiorum? t. 2. tr. 6. r. 253. p. 491
Et notatur, quod si maritus uxorem Tutricem filiorum relinquat, exprimens etiam, si ad secundas nuptias transeat, non amittere tutelam, neque judicii officio ab ea expelli posse. ibid. §. 3. p. 492
Sed supereſt difficultas, cum mater secundo nubens amittat filiorum tutelam ipso jure, etiam in conscientia, quæritur, an sufficiat ad hanc pœnam incurrendam matrimonium ratum esse, tametsi consummatum non sit? ibid. §. 4
Vide *Pontifex*, *Dispensatio*. Ubi plura.

Matutinum.

Matutinum, quando separatur à Laudibus an in fine recitanda est oratio diei? tom. 3. tr. 6. r. 70. p. 460
Matutinum sequentis diei an possit statim recitari hora secunda finita post meridiem, recitato Vespere? t. 3. tr. 6. res. 62. pag. 453
Vide *Hora Canonica*. Ubi aliqua alia pro Matutino.

Maurus.

Mauri in quibus casibus possint puniri ab Inquisitoribus, & quibus pœnis? tom. 5. tr. 12. res. 2. p. 500
Vide verb. *Abjuratio*, *Crimen*. tom. 5

Medallia.

Vide *Indulgentia*.

Mediator.

Mediator assassinii an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 86. p. 50
Mediator, seu proxeneta assassinii, an gaudeat Immunitate Ecclesiarum? tom. 9. tr. 1. r. 85. §. 2. p. 50
Mediatores symoniacæ electionis ad Prælaturam aliquam Religionis an incurrant excommunicationem? t. 5. tr. 7. r. 10. §. 4. p. 313
Vide *Assassinus*.

Medicamentum.

Medicamenta contra abortum non adhibere an mater teneatur cum periculo ipsius vitæ, ut fœtus baptizetur, si adsit spes, ut possit ita fœtus in lucem prodire? t. 5. tr. 6. r. 41. §. 1. p. 302
Et in tali casu an medicus peccet contra charitatem talia medicamenta applicando, & mulier assumendo? ibid.
Medicamentis uti indirectè, ex quibus sequendus sit abortus fœtus animati, an liceat mulieri gravidæ, quando pro ejus salute nullum aliud suppetat remedium? t. 5. tr. 6. r. 38. §. 1. p. 300
Et quid in dicto casu, si fœtus est animatus? t. 5. tr. 6. res. 39. §. 1. p. 301
Et an idem sit quando medicamentum applicandum æqualiter tenderet ad salutem matris, ac ad fœtus abortum? t. 5. tr. 6. r. 40. §. 1. ibid.
Et tali medicamento non adhibito valde probabile esset, utrumque moriturum, eo vero adhibito, probabile esset matrem saltem posse conservari, an in tali casu possit adhiberi? t. 5. tr. 6. r. 41. §. 2. p. 302
Et quid, quando mater probabiliter timet esse in statu peccati mortalis, an teneatur abstinere à supradictis medicamentis, ut fœtus baptizetur, si speratur fœtum in lucem edendum? tom. 5. tract. 6. resolut. 42. §. 1. ibidem.
Et quid, si mater esset moraliter certa de sua vita spirituali? ibid. §. 5. p. 303
Medicamentum aut pharmacum an liceat præbere directè intendens ad fœtus nondum animati ejectionem, etiam quando non potest aliter matri succurri? t. 5. tr. 6. r. 36. §. 4. in fine. p. 300
Medicamentum an possit sumere mulier experta periculum mortis in partu, ut sterilis evadat, & non concipiat?

cipiat ? tom. 5. tractatu 6. resolutione 37. per totam. pag. 300
Cum medicamentum prorsus dubium sit, num auxilium ad mortem sit illaturum, an adhuc possit adhiberi si salus mulieris gravidæ infirmæ omninò desperata est ? t. 5. tr. 6. r. 40. §. 3. p. 302
Et an in dicto casu Medicus tale medicamentum adhibere, & applicare teneatur ? ibid. §. 1. in fin. p. 301
Medicamentum ut asserunt sympaticum, an licitum sit in absentia infirmi vulnerati apponere ejus sanguini, & an tali medicamento utentes sint denunciandi ? Et an Inquisitores, & Episcopi debeant illud à suis diœcesibus eliminare ? tom. 5. tractatu 10. resolut. 109. per totam. pag. 455
Medicamentum aliquod an possit quis sumere ad assequendam salutem, quamvis probabiliter putet ex eo futuram aliquam seminis effusionem ? t. 2. tr. 6. res. 119. §. 4. pag. 404
Medicamentum respuere an liceat morituro, dum adhuc est spes salutis ? t. 8. tr. 8. r. 1. §. 1. p. 188
Ubi aliqua alia contingentia in hoc casu.
Vide verb. *Conjux*, *Medicina*. tom. 2
Item verb. *Mulier*. tom. 5
Item verb. *Expellendum*, *fœmina*, *Medicina*, *Medicus*. tomo 8

Medicina.

Medicinam præbere ad corrumpendum semen, ut postea possit ejici, an licitum sit ? tom. 2. tract. 6. resol. 207. §. 6. pag. 460
Medicinam Sacerdotes etiam Regulares audientes in domibus suis, an incidant in excommunicationem ? t. 5. tr. 1. r. 73. §. 1. p. 48
Et quid de Diacono, & Subdiacono, nisi sint personati, vel in Scholis publicis medicinam audiant ? ibidem. §. 4
Medicinam exercere quando possint Clerici in minoribus, Beneficiarii, Subdiaconi, Diaconi, Sacerdotes, Religiosi, & Monachi, & non incurrant irregularitatem, morte sequuta, & quando verò illam incurrant ? Pro quibus varii casus proponuntur in praxi. tom. 5. tr. 5. res. 71. 72. 73. & 74. ubi latè. à p. 238. ad 241
Medicinam provocativam effusionis seminis, an licitum sit sumere ? t. 8. tr. 7. r. 15. §. 1. p. 145
Vide verb. *Beneficiarius*, *Clericus*, *Sacerdos*. tom. 3
Item verb. *Indulgentia*, *Medicus*. tom. 5
Item verb. *Bibere*, *Infirmus*, *Medicamentum*, *Medicus*. tomo 8

Medicinale.

Si medicinalis sit pœnitentia injuncta, an possit à quolibet Confessario commutari, suspendi, & super ea dispensari extra confessionem ? tom. 1. tract. 6. r. 27. §. 1. pag. 325
Si medicinalis est pœnitentia, an satisfaciat pœnitens per alias orationes, & preces ? tom. 1. tract. 6. r. 53. §. 2. pag. 340
Neque per Indulgentiam plenariam lucratam, vel lucrandam. t. 1. tr. 6. r. 57. §. 1. & seqq. p. 341
Et quid, sit pœnitentia non sit medicinalis ? ibid.

Medicus.

Si medici incuria vulneratus vulnere non lethali mortuus est, non incurrat irregularitatem ? t. 5. tr. 5. r. 136. per totam. p. 275
Medicis an satis sit fateri se concessisse licentiam edendi carnes absque legitima causa diebus prohibitis, non manifestando illos esse jejunio consecratos ? t. 1. tr. 7. r. 161. §. 1. & seq. p. 420
Medico Clerico perito an liceat dare consilium, quod fiat minutio sanguinis, dummodo ipsemet illam non faciat ? t. 5. tr. 5. r. 73. §. 1. p. 240
Medicus an teneatur relinquere infirmum nolentem confiteri ? t. 1. tr. 3. r. 198. §. 1. & sequentibus. pag. 220. & seq.
Medicus an teneatur per se, vel per alios enunciare mortem infirmo, quam præcognovit citò, & certò venturam, quando talis prænunciatio proderit valde animæ infirmi ? t. 1. tr. 3. r. 199. §. 5. p. 222
Quando medicus dubitat an propter timorem gravis damni teneatur infirmus dicere Horas Canonicas, an æger sit obligatus illas persolvere, vel in dicto casu recurrendum sit ad superiorem pro dispensatione ? t. 3. tr. 6. r. 44. §. 1. & seqq. p. 441
Medicus an teneatur curare gratis pauperem, & viduam, indigentes ejus opera ? t. 4. tr. 7. r. 17. §. 1. p. 284
Medicus effectus Clericus, an possit sine peccato mortali exercere artem medicinæ, vel an sit ei interdictum tale exercitium ? t. 5. tr. 5. r. 74. §. 1. p. 241
Medicus, qui non impedit mortem infirmi, cum possit, an sit irregularis ? tom. 5. tract. 5. resolut. 133. §. in fine. pagina 274
Medicus, qui Carthusiano ægrotanti, & inscio præberet cibos aliquos ex carnibus, an peccet mortaliter ? tom. 7. tr. 1. r. 205. §. 1. p. 129
Medicus, qui se exposuit sine ingenti necessitate periculo peccandi, causa medendi pudenda fœminarum, &c. tunc est peccatum mortale ; alias secus ? t. 7. tr. 7. r. 20. §. 4. & seqq. pag. 397
Medicus, si juxta regulas medicinæ non haberet medicamentum certum, an possit sequi opinionem minus probabilem circa aliqua medicamenta, relicta probabiliori ? t. 8. tr. 1. r. 27. §. 1. p. 19
Et quid, si habeat medicamentum certum ? ibid.
Medicus an possit adhibere morituro medicamentum dubium, & sequi opinionem probabilem, relicta probabiliori ? t. 8. tr. 1. r. 28. §. 1. ibid.
Et quid, si medicamentum adhiber, de quo utrinque sunt æquales opiniones probabiles, quod multum proderit, aut nocebit ? ibid. §. 2. & seq. p. 20
Et si Medicus in ea esset opinione, ut existimaret medicamentum noxium fore, an peccet contra justitiam præbendo illud medicamentum juxta opinionem aliorum ? ibidem.
Vide verb. *Caro*, *Causa*, *Licentia*. tom. 4
Item verb. *Medicamentum*. tom. 5
Item verb. *Fœmina*. tom. 7
Item verb. *Carthusianus*, *Infirmus*, *Membrum*. tom. 8

Mediolanensis.

Mediolanensis in oppido, ubi viget jus commune, an possit vesci carnibus in quatuor primis diebus Quadragesimæ, ex eo quod Mediolani licet ex consuetudine vesci carnibus his diebus ? tom. 4. tract. 3. r. 161. §. 3. pag. 131
Et quid è contra ? t. 4. tr. 6. r. 48. §. 4. p. 225

Mediolanum.

Mediolani Cremonenses existentes in primis quatuor diebus Quadragesimæ, possunt comedere carnes, & postea, si in diebus Rogationum existant Cremonæ, non tenentur jejunare, sicut tenentur Mediolanenses ? t. 4. tr. 6. r. 41. §. 3. p. 222
Idem est in omnibus Regularibus, si Mediolani existant in dictis diebus, vel existant in suis Monasteriis. ibid.

Medium.

Medium necessarium ad salutem in adulto, an sit Baptismus in re susceptus, vel in voto sufficiat ? t. 1. tr. 1. r. 31. §. 1. p. 22
Medium necessarium ad salutem an sit Eucharistia ? t. 2. tract. 2. r. 1. & in resol. 70. §. 9. ad medium. pag. 155. & 203

Vide

Vide verb. *Conjux*. tom.2
Item verb. *Adultus*. tom.6
Item verb. *Crux*. tom. 9

Medius.

Vide verb. *Appellare*. tom.7

Membrum.

Pro membri privatione, an sit facienda aliqua restitutio? t.8. tr.5. r.78. §.2. p.127
Membrorum suorum, an aliquis sit Dominus? t.8. tr.5. r.59. §.2. p.118
Membrum sibi secari permittere, an homo teneatur, si medici judicent esse necessarium? tom.8. tract.5. r.57. §.2. pag.118
Et quid, si sit Religiosus, & superior ei id præcipiat? ibid.
Qui membrum servi sui mutilavit, an teneatur ad aliquam restitutionem? t.7. tr.8. r.39. per totam. p.446
Vide verb. *Carere*, *Conjux*, *Incestus*, *Os*. tom.2
Item verb. *Abscindere*, *Mutilare*. t.5
Item verb. *Castrare*, *Iudex*, *Mutilare*. t.6
Item verb. *Abscissio*. t.7.
Item verb. *Abscindere*, *Brutum*. t.8
Item verb. *Mutilare*. tom. 9

Meminere.

Qui solum meminit peccasse mortaliter, nescit tamen speciem peccati, an possit tantum in genere confiteri, non se accusando de aliquo casu in particulari? tom.1. tr.7. resol.4. §.1. pag.344

Memoria.

Ut memoria teneamus orationem Dominicam, an detur præceptum? Et quid de *Salve Regina*, Salutatione Angelica, Symbolo Apostolico, & Decalogo? t. 6. tr.1. r.7. §.1. & seq. p.4
Qui memoriam lubricam, & debilem habet, an teneatur scribere peccata? t.1. tr.3. r.70. §.1. p.134
Vide verb. *Adultus*. tom.6

Mendacium.

In mendacio facto in confessione, vel judicio, an detur paruitas materiæ? t.1. tr.3. r.116. §.1. & seq. p.168
Mendacium de peccato veniali, quod est totalis materia confessionis, an sit mortale, & quid, si sit materia partialis? t.1. tr.3. r.115. §.1. & seq. p.167
Mendacium an præbeat indicium Inquisitoribus ad torturam? t.5. tr.11. r.15. §.1. p.486
Mendacium in judicio tam exteriori, quam in foro conscientiæ an sit peccatum mortale, etiam circa illa, ad quæ reus non teneretur? tom.7. tract. 1. resolut. 302. §.2. pag.211
Vide verb. *Parochia*. tom.2
Item verb. *Beneficium*, *Officium*. tom.2

Mendicans.

Mendicans ostiatim, & simulans paupertatem an teneatur ad restitutionem? t.4. tr.7. r.56. §.1. p.306

Mendicantes Religiosi.

Mendicantes possunt dicere Missas votivas, & de Requiem in quacumque die vetita festo duplici, dummodo non sit festi Domini Sabaoth. tom.4. tract.1. res.41. §.2. pag.27
Sub Mendicantium nomine in verbis Bullæ Cruciatæ, an includantur etiam alii Regulares, qui mendicantes non sunt, & etiam Novitii, sed ex beneficio Sedis Apostolicæ eorum privilegio fruuntur? t.4. tr.3. r.145. §.2. & seqq. pag.125
Vide verb. *Ecclesia*. tom.4
Item verb. *Facultas*. tom.5

Mens.

Si mente Hæreticus externus non negat fidem, non incurrit censuram, ideo potest absolvi in foro conscientiæ à quolibet Confessario? t.5. tr.8. r.5. §.3. p.354
Vide verb. *Lex*. tom.5. & 7
Item verb. *Hæres*. tom.6
Item verb. *Legislator*, *Lex*. tom.9

Mensa.

Mensam parare Dominis an servi possint, & ministrare cibos in die jejunii? tom.7. tract.8. resol.47. per totam. pagina 449
Vide verb. *Communicatio civilis*. tom.5

Menstruum.

Si menstruum adest an sit culpa venialis accedere ad Eucharistiam sumendam? tom. 2. tract. 2. resolut. 51. §. 3. pag. 187
Vide verb. *Accedere*. tom.2

Mensura.

Mensura certitudinis, & efficacitatis concessionis Indulgentiarum, an sit à causa finali? tom.4. tr.5. resol.2. §.1. pag.177
Mensura passus intelligitur quinque pedum, & mensura pedis intelligitur 15. digitorum. tom.9. tract. 1. res.21. §.2. pag.17
Si mensura falsa Clericus, triticum, vinum, &c. vendit, an possit puniri à judice sæculari, in mulctis pecuniariis à lege impositis? tom. 9. tract. 2. resol.98. §.1. & seqq. pag.148
Dubius de quibus mensuris vovit, seu legavit, ad quid teneatur? Ubi aliqui casus pro praxi. t.8. tr.4. resol.24. §.1. pag.57

Mentale.

Mentalis simonia an inducat pœnas simoniæ, quæ ad restitutionem obligent? t.5. tr.7. r.23. §.1. p.323
Hæreticus purè mentalis excommunicationem non incurrit. t.5. tr.8. r.5. §.2. p.354
Mentalis Hæreticus non indiget Inquisitorum absolutione? t.5. tr.10. r.93. §.4. in fine. p.450
Vide verb. *Oratio*. tom.4
Item verb. *Actus*, *Lex*, *Usura*. tom.6

Mentaliter.

Si mentaliter omnia verba Officii divini quis dicat, an satisfaciat obligationi? t.3. tr.6. r.45. §.5. p.442. & latè in res.54.55. & 56. à p.447. ad 449. Ubi etiam, quid de partibus Missæ Cantatæ excepta consecratione, an mentaliter dici possint? t.3. tr.6. r.54. §.2. & in r.55. §.4. & in r.56. §.ult. à p.447. ad 449
Idem est de obligatione ex voto, vel pœnitentia à Confessario imposita. t.3. tr.6. r.56. §.4. p.450
Vide verb. *Verbum*, *Vox*. tom.3

Mentecaptus.

Si de dando mentecapto Clerico tutore agitur, an judex Ecclesiasticus sit competens? t.9. tr.2. r.283. §.1. p.242
Mentecaptus an possit aliquid donare? t.6. tract.7. r.24. §.1. pag.320

Mentio.

Si mentionem faciat statutum de Clericis, quando fundatur in publica utilitate, an sit validum, vel lædat immunitatem Ecclesiasticam? Et quid, si statuta sint favorabilia Clericis, si de illis mentionem faciant? tom.9. tr.2. r.210. §.1. p.202
Videverb. *Affinitas*, *Cognitio*, *Consanguineus*, *Copula*, *Crimen*, *Nullitas*, *Taciturnitas*. tom.3

Mentiri.

Mentiris an possit respondere illi, qui objicit tibi verum crimen occultum? Vbi aliqua notabilia, quæ contingere possunt in dicto casu? tom. 7. tract. 5. resolut. 32. per totam. pag. 343
Mentiris respondere an aliquis possit injurianti? t. 7. tr. 5. res. 33. per totam. ibid.
Si *Mentiris* aliquis dicat viro honorato, an liceat eum occidere? *Mentiris* quando liceat dicere contumelioso? tom. 8. tract. 5. resol. 10. §. 1. p. 96

Mercator.

Mercator, qui fraudulenter decoxit, an gaudeat Ecclesiæ Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 60. §. 1. p. 40
Mercator, qui non exercuit Monopolium, an possit juste suas merces vendere pretio illius, qui monopolium creavit? t. 6. tr. 3. r. 65. §. 1. p. 153
Mercatores solent non mutuare aliquando indigenti, sed ei credito merces offerre, & vendere summo pretio, ut ille eas vendat numerata pecunia, cui voluerit, sed emptor illas statim offerre ipsis Mercatoribus, qui easdem merces emunt numerata pecunia pretio medio, vel infimo, qui contractus Hispanicè vocatur *Mohatra*, Italice *Stocco*, an sit licitus? t. 6. tract. 3. res. 64. §. 1. pag. 152
Ubi, quod mercator non potest ad hoc cogere, nec pactum explicitum, aut implicitum adhibere. §. 3
Quando mercatores conspirant, ut nullus eorum vendat nisi pretio supremo, vel medio, an hoc monopolium sit contra justitiam? tom. 6. tract. 3. resol. 65. §. 3. pag. 153
Mercatores, sive alii an possint sine onere restitutionis impedire, ne ab aliis merces in civitatem portentur, dummodo non officiant fraude, minis, &c. sed ex sua industria, & bonis artibus? tom. 6. tract. 3. r. 84. §. 3. pag. 161
Mercatores solent in suis libris scribere rationem dati, & accepti, & quid ipsis debeatur, quæritur, an possit postea debitor eligere in quo debito pecunia soluta compensetur? t. 6. tr. 3. r. 146. §. 1. p. 194
Et aliqua alia notantur circa debita, & solutiones, pro diversis causis, & debitis eidem creditori, vel Mercatori. ibidem.
Mercatores castra sequentes, an gaudeant privilegio testandi jure militari, modo in loco hostili sint? t. 6. tr. 8. r. 89. §. 1. p. 439
A mercatoribus an sartores possint accipere partem pretii? t. 6. tr. 3. r. 178. per totam. p. 215
Non quodcumque Mercatorum Monopolium est iniquum, ut nonnisi pretio certo emant; si revera illud est justum pretium. t. 6. tr. 3. r. 73. §. 2. p. 156
Vide verb. *Filius*, *Negotiari*. tom. 6

Mercatura.

Mercatura, Peregrinatio, Navigatio, &c. si negarentur à Principe per sua Regna, Civibus alterius Regni, in possint alii Principes justè contra illum bellum movere? tom. 7. tr. 7. r. 13. p. 389
Vide verb. *Convictus*. tom. 9

Mercenarius Religiosus.

Vide verb. *Votum*. tom. 7

Merces.

Mercedem solitam solvere habens rem cum meretrice, an teneatur in conscientia, sive eam promiserit, sive non? t. 8. tr. 7. r. 59. §. 1. p. 183
Vide verb. *Advocatus*, *Conducens*, *Conductum*, *Procurator*. tom. 6
Item verb. *Computare*, *Copiare*. tom. 7

Meretrix.

A meretrice judicis an liceat petere intercessionem in causa justa apud ipsum judicem? t. 7. tr. 5. r. 51. §. 1. p. 353
Meretricem quis adivit, ut ejus tactibus frueretur sine intentione fornicandi, sed postea fornicatus est, an in dicto casu sufficiat explicare in confessione fornicationem sine tactibus? tom. 1. tract. 7. resolutione 120. §. 1. pag. 403
Meretrices, si confessæ non sunt tempore Paschatis, an priventur Ecclesiastica sepultura, & reincidant in censuram aliquam synodalem, si existat? tom. 1. tract. 3. r. 3. §. 1. & seq. p. 142
Si meretrices sumant Bullam Cruciatæ, an illis prosit, & valeat? t. 4. tr. 3. r. 12. §. 1. p. 72
Meretrices morientes in peccato, an sint privandæ Ecclesiastica sepultura? Et an pro ipsis possint offerri sacrificia? t. 8. tr. 8. r. 5. §. 2. & seq. p. 190
Ut meretrici Parochus det Eucharistiam, & sepulturam Ecclesiasticam, an prosit testimonium Confessarii de licentia ejus, ut dicta meretrix probetur emendata in foro externo? t. 1. tr. 8. r. 29. §. 1. p. 438
Vbi, quod quando meretrix confitetur mendicanti Religioso, tunc non potest pastor petere testimonium à tali confessario, quod verè de peccato suo publico pœnituerit, & confessa, & absoluta sit. Confessarius verò ne quidem quod fornicationes suas sibi confessa sit, directè, aut indirectè, dicendo, quod eam à peccatis suis publicis absolvit, indicare potest, ibid.
Meretrici vendere ornamentum, fucos, monialia, &c. an quis possit? t. 6. tr. 3. r. 110. §. 1. & seq. p. 176
Qui meretrici pro actu fornicario juravit dare centum aureos, an postea ratione præstiti juramenti teneatur eos solvere? t. 8. tr. 4. r. 56. §. 1. p. 76
Meretrici promissio facta pro actu turpi, etiam secluso juramento, an absolutè obliget in conscientia. ibid. §. 3
Meretricibus an sit adhibenda correctio? t. 7. tr. 4. r. 71. per totam. p. 324
Ne meretricum domos, & loca ministri curiæ Episcopalis visitent, an ministri laïci prohibere possint? tom. 9. tr. 2. r. 293. §. 2. p. 246
Ut meretrix inueterata in confessione manifestet tempus sui officii, an sufficiat? t. 1. tr. 7. r. 122. §. 1. p. 404
Ubi, an saltem præter tempus sui officii oporteat, ut principales species peccati, quas possit numerare, dicat, ut, si cum Clericis, Religiosis, propinquis, conjugatis, peccaverit, vel, si crimen nefandum cum ipsis commiserit? ibid. §. 2
Meretrix an semper teneatur restituere accipiendo aliquid à filiis familias, qui alienare non possunt? Idem est de Religiosis. t. 8. tr. 7. r. 58. §. 1. p. 182
Vide verb. *Domus*, *Iudicium*. tom. 6
Item verb. *Bona temporalia*, *Deferre*, *Domus*, *Locare*. tomo septimo.
Item verb. *Accedere*, *Amasius*, *Merces*. tom. 8

Meridies.

Vide verb. *Iter*. tom. 9

Meritum.

Merita an debeant æquivalere donationi, ut dicatur donatio remuneratoria? t. 6. tr. 7. r. 20. per tot. p. 318
Non solum meritis dona æquipollentia an Religiosi, & Moniales largiri possint, sed etiam ultra? t. 7. tr. 3. r. 48. per totam. pag. 269
An semper de meritis, & servitiis præteritis, & non futuris intelligatur, quoties promissum est alicui donare ob bene merita, & servitia? t. 6. tr. 7. r. 17. §. 6. p. 317
Si de meritis non constat, nisi per assertionem donantis, an donatio remuneratoria valeat? tom. 6. tract. 7. r. 18. §. 1. ibidem.

Meritorum causas, ut donatarius probet, an liberalitas Principis hoc non exigat? ibid. §. 3. p. 318

Mersum.

Vide verb. *Invenire.* tom. 8

Merx.

Merces ultroneæ vilescunt, & emptor rogatus à venditore quanto minus à pretio ordinario possit in emenda merce minuere, an vilescant dictæ merces pro tertia parte, an pro medietate? t. 6. tr. 3. r. 69. §. 2. pag. 154
Merces suas an quilibet possit supprimere usque ad tempus opportunum, quo eas majori pretio vendat? tom. 6. tract. 3. res. 84. §. 3. p. 161
Merces solent aliqui certo pretio vendere, an hoc sit licitum? t. 6. tr. 3. r. 85. per totam. p. 161
Merces meliores vendentes pretio majori, deteriores vero pretio taxato an peccent, & teneantur ad restitutionem? Et quid de peccato mortali tam in venditore, quam in emptore? t. 6. tr. 3. r. 88. & 89. p. 163
Circa merces aliquas an Rex possit aliquando, vel ipse facere, vel aliis concedere monopolium? t. 9. tract. 2. r. 217. §. Ad tertium. p. 210
Ubi an sit contra immunitatem Ecclesiasticam, & improbanda consuetudo, quæ in aliquibus locis Clerici solvunt jus tractæ, quando extrahunt à portu aliquas merces? ibidem. §. Probatur 2. post medium, & in §. Ad quartum.
Si mercis pretium sciam mox minuendum, an possim eam vendere pretio currenti, etiamsi sciam Magistratus condidisse decretum de illis minuendis, si tamen tale Decretum sit publicatum? tom. 6. tract. 3. resolut. 101. §. 3. pag. 170
Vide verb. *Consiliarius Regis, Excusare, Lex, Mercatores, Moneta, Monopolium, Negotiari, Princeps, Rogatum, Triticum, Vendere, Vinum.* tom. 6
Item verb. *Custos Extrahere.* tom. 8

Metropolitanus.

An saltem coram suo Metropolitano Episcopus in causis, in quibus fuit executor ultimarum voluntatum, reddere rationem teneatur? tom. 6. tract. 9. res. 72. per totam. pag. 489
Quando ad Metropolitanum electio Vicarii devolvitur ob negligentiam Capituli Sede vacante, an Vicarius debeat eligi ex gremio ipsius Capituli? t. 3. tractat. 5. res. 66. §. 1. p. 410
Metropolitanus an possit dispensare cum Episcopis suffraganeis? t. 3. tr. 2. r. 29. §. 1. & seqq. p. 191
Et quid cum subditis suffraganeorum? t. 3. tr. 2. resol. 30. §. 1. & seq. p. 192
Et quid, si Episcopus suffraganeus suis subditis dispensationem petitam deneget, an possit Metropolitanus per appellationis aditum dispensare? §. 3.
Et quid, si subditis dispensatio non sit debita, sed gratuita? ibid. §. 6
Metropolitanus extra casus supradictos, an possit saltem tempore visitationis dispensare cum subditis suffraganeorum, sicut potest confessiones audire, & absolvere? tom. 3. tractatu 2. resol. 31. §. 1. & sequentibus. pagina 192
Metropolitanus an possit mittere visitatorem Ecclesiæ vacanti, si Capitulum negligens sit in exequenda jurisdictione ad se devoluta? tom. 3. tract. 5. resolut. 38. §. 2. p. 398
Metropolitanus an possit in casibus sibi permissis absolvere ab excommunicatione, non obstante, quod Episcopus illam reservat summo Pontifici? Ubi aliqui casus pro praxi? tom. 5. tr. 1. r. 198. per tot. p. 115
Metropolitanus an possit executionem testamenti facere, si Episcopus fuerit etiam negligens in administranda justitia, & removendo executores negligentes ab executione, privando illos emolumentis? tom. 6. tract. 9. res. 46. §. 2. p. 477
Vide verb. *Archiepiscopus.* tom. 3
Item verb. *Appellare.* tom. 5
Item verb. *Feudatarius.* tom. 9

Metus.

Metu quocumque initiatus, & quantumvis gravi, si postea ratificet verbo, aut facto, semel utens Ordine accepto sine ulla coactione, non erit jam in posterum sibi integrum resilire, sed continentiæ, & obligationi Officii divini subjacebit, sicut cæteri sponte ordinati? t. 2. tr. 5. r. 114. §. Quarto. p. 329
Sed hoc intelligendum est, si sciens, & prudens exerceat Ordinem susceptum per metum, secus verò si per errorem quis ad Ordinis observantiam existimat se esse adstrictum. ibid.
Ex metu gravi in matrimonio contracto an possit resilire, qui liber est à metu, nec particeps illius fuit? t. 2. tr. 6. r. 137. §. 1. p. 414
Ex metu levi matrimonium contractum, an valeat jure naturali, & positivo? tr. 2. tr. 6. r. 138. §. 1. ibid.
Et quid, quando re vera, ita metus extorquet consensum, ut sine eo metu non fieret? ibid. §. 2
Si quis ex metu cogatur matrimonium contrahere, licet in genere, si postea contrahat matrimonium an sit validum? t. 2. tr. 6. r. 141. §. 1. p. 416
Ex metu gravi matrimonium contractum est nullum, non solum ex jure Ecclesiastico, sed etiam inspecto jure naturali. ibid. §. 3
Idem est de constitutione Procuratoris ad contrahendum, nam si ex metu gravi fiat, erit nulla jure naturali, & positivo, & per consequens matrimonium nullum? ibid. §. 4
Ex metu levi votum emissum Religionis, aut castitatis, an sit per Cruciatam, vel Iubilæum commutabile? Et quid, si emissum fuisset ex gravi metu? t. 4. tr. 3. resolut. 94. pag. 107. & in tract. 4. resolut. 17. §. 1. & seqq. pag. 149
Idem est de votis emissis in metu, & periculo mortis, naufragii, &c. t. 4. tr. 4. r. 17. §. 1. p. 149
Si metu reverentiali parentes suadent puellis intrare in Monasterium Monialium, an incurrant excommunicationem Concilii Trident. sess. 25. cap. 18? tom. 5. tr. 1. res. 81. §. 6. p. 14
Quo metu peccat Confessarius solicitans, pœnam extraordinariam non effugit? tom. 5. tractat. 9. resolut. 60. §. 5. pag. 402
Ex metu levi contractus facti an valeant in conscientia? t. 6. tr. 3. r. 113. §. 1. p. 177
Ubi alii diversi casus facti ex metu levi.
Quæ metu solo reverentiali acta sunt, an possint rescindi, & ille, qui inde commodum percipit, an teneatur ad restitutionem? ibid. §. 1. ante medium.
Ex metu gravi gesta, an excusent à peccato? t. 7. tract. 5. r. 76. §. 4. & seqq. p. 368. & 369
Ubi alii octo casus valde notandi, in quibus ministrantes ex metu gravi specialiter sacramenta excusantur à peccato.
Qui metu juravit coactus, si habeat animum non adimplendi juramentum petendo prius relaxationem ejus, an hoc non obstante, peccet mortaliter? tom. 8. tract. 4. res. 53. §. 1. p. 73
Si metu injusto illato, quod à judice sæculari capiendus sit in Ecclesia reus, & fugiat ab ea, an adhuc non possit capi? t. 9. tr. 1. r. 109. §. 3. p. 64
Per metum obtenta dispensatio, an sit valida? t. 3. tract. 2. res. 80. §. 2. p. 226
Per metum excommunicatio lata an sit nulla? Idem est de absolutione excommunicationis? t. 5. tract. 1. resol. 20. per totam. pag. 13

Qui

Qui per metum cadentem in virum constantem recipit Ordines ab Episcopo vitando, an incurrat suspensionem? t. 5. tr. 3. r. 32. §. 2. p. 181
Si per metum cadentem in virum constantem mulier cogitur sumere potionem, ex qua abortus sequatur, an excusetur ab excommunicatione? tom. 5. tr. 6. res. 35. §. 6. pag. 299
Per metum professus Religionem, an possit post quinquennium reclamare? tom. 7. tractat. 1. resolut. 181. §. 1. pag. 116
Et an is possit audiri post quinquennium, aut impetrare rescriptum à Papa, sine quo nec superior, nec Episcopus possint audire reclamantem? ibid. §. 2
Per metum an possint Proreges extorquere à Parlamentariis donativum, quando adest justa causa præbendi illud? t. 7. tr. 6. r. 12. per totam. p. 375
Ob metum, & minas Principum sæcularium, an Episcopi excusentur à publicatione Bullæ Cœnæ in sua Diœcesi? t. 9. tr. 2. r. 45. §. 2. p. 125
Metus gravis à lege justè incursus, an irritet matrimonium, si judex v. gr. intendat delinquentem cogere per illum metum ad contrahendum? tom. 2. tract. 6. r. 139. §. 1. p. 414
Ubi pro praxi specialis casus.
Ubi etiam, quod quando cogens fuit particeps culpæ metus alteri illati, manet obligatus ad non resiliendum, & tenetur postea contrahere cum coacto, si velit coactus. §. 5. p. 415
Metus an excuset Confessarium à pœnis contra solicitantes? t. 5. tr. 9. r. 60. §. 1. p. 402
Metus solus reverentialis sine minis, aut alterius gravis mali timore, an censeatur cadere in virum constantem? t. 6. tract. 3. r. 118. §. 1. p. 180
Idem quæritur de præcibus importunis, etiamsi cum ipsis non sit metus reverentialis, ibid. §. 5
Et hæc quæstio deserviet ad rescindendos contractus uxorum, & filiorum familias; maximè, si sint lucrativi; & qui à liberalitate proficiscuntur. ibid. §. 6
Metus reverentialis solus an annullet professionem? t. 7. tr. 1. r. 180. per totam. p. 116
In dubio, an justus metus incursus fuerit, & an professio sit valida, pro quo sit præsumendum? t. 7. tr. 1. r. 182. §. 1. pag. 117
Idem est quando dubium est de animo se obligandi ratione metus. ibid.
Ex metus causa quidam professus annullavit suam professionem, postea matrimonium inire volebat, quæsivit, an licitè fieri possit? tom. 7. tract. 1. resolut. 186. per totam. pag. 118
Metus mortis, aut vulneris an sit necessarius, ut excusetur à peccato pictor pingendo amasio imaginem concubinæ, & non sufficiat causa amissionis lucri ex tali pictura? tom. septimo, tractatu 5. resolutione 61. §. 2. pagina 358
Vide verb. *Excommunicatus, Ordo, Necessitas.* tom. 1
Item verb. *Adulterium, Cogere, Iuramentum, Ius, Minari, Parochus, Stuprum, Vir, Vxor.* tom. 2
Item verb. *Irritum.* tom. 4
Item verb. *Abjurare.* tom. 5
Item verb. *Cogere, Irritum, Iuramentum, Ius, Retractare.* tomo sexto.
Item verb. *Christianus, Excommunicare, Materia, Matrimonium, Nauclerus.* tom. 7
Item verb. *Comedere. Latro.* tom. 8
Item verb. *Iuramentum Minister iustitiæ.* tom. 9

Mica.

Vide verb. *Panis.* tom. 6

P. Michaël Rabadeus.

Quid P. Michaël Rabadeus sentiat contra Immunitatem Ecclesiasticam latissimè exponitur, sed reprobatur ejus sententia. tom. 9. tract. 2. à resol. 316. usque ad 345. ubi plura à pag. 256. &c.

Miles.

Si miles sit invasus, an teneatur fugere, & non occidere aggressorem? tom. 8. tractat. 5. resolutione 2. §. 2. pag. 91
Milites tenentur specialiter ad præliandum, quando omnes cives tenentur, & si dicti milites non prælientur, an teneantur istam circumstantiam in confessione explicare, nempe esse milites? tomo primo, tractatu septimo, resolutione septuagesima-secunda, §. 3. pagina 378
Milites D. Ioannis an sint verè Religiosi? Et an qui emisit votum Religionis satisfaciat, si habitum S. Ioannis assumat? tom. 8. tractat. 4. resolut. 28. §. Sed contrarium pag. 59
Milites D. Iacobi, Alcantaræ-Calatravæ, Montesæ, &c. an sint verè Religiosi, & an dicti Ordines sint verè Religiones? tom. 5. tract. 7. res. 34. §. Adde, & in aliis ejus not. pag. 333
Milites S. Ioannis, S. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, Montesæ, S. Stephani, &c. an possint confiteri cum simplici Sacerdote non approbato ab Episcopo? t. 7. tr. 1. r. 99. & 100. pag. 75. & 76
Mulier, quæ cum prædictis Militibus concubit, an teneatur dicere in confessione se concubuisse cum homine Religioso? ibid. in §. Ex his, dictæ resolut. 99. pagina 75
Milites jam dicti an possint decenter accedere ad Sacramenta Pœnitentiæ & Eucharistiæ si sunt accincti ense, & pugione? ibid. §. Et tandem.
Militum prædictorum filii procreati ex copula Fornicaria sunt sacrilegi. ibid. §. Secundo.
Milites jam dicti relinquentes habitum, scilicet crucem peccant mortaliter, & incidunt in excommunicationem. ibid. §. Tertio.
Milites supra nominati non possunt transire ad aliam Religionem sine licentia Magni Magistri. ibid. §. Quarto.
Milites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. per eorum votum non diriment matrimonium contrahendum, neque dissolvunt matrimonium ratum. ibidem. §. Quinto.
Et quid de Militibus S. Ioannis? ibidem. §. Quod non.
Milites D. Ioannis an gaudeant privilegio fori? tom. 9. tr. 2. r. 171. p. 180
Milites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, Montesæ, S. Stephani, S. Lazari an gaudeant privilegio fori? tom. 9. tract. 2. resolutione 167. §. Nota etiam. p. 178. & in res. 172. & p. 180
Et an teneantur solvere gabellas? tom. 9. tract. 2. res. 151. 262. p. 168. 231
Milites S. Ioannis, qui portant mediam Crucem Albam, an gaudeant privilegio fori, & exemptione gabellarum? tom. 9. tr. 2. r. 170. p. 179
Milites S. Ioannis sumentes redditus bonorum suorum, & applicantes in usus illicitos peccant contra paupertatem, & accipientes an teneantur ad restitutionem? t. 7. tr. 3. r. 55. p. 271
Milites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an includantur in Bulla Clem. VIII. de Paupertate Religiosa? tom. 7. tract. 3. resolutione 54. pagina 270
Et an prædicti milites possidentes beneficia Ecclesiastica tenentur appendere residuum in Eleemosynas? t. 4. tract. 7. resolut. 30. p. 294
Milites hospitari facere non possunt Magistratus sæculares in domibus Ecclesiasticarum personarum, quamvis laïcis locatis. tom. 9. tract. 2. r. 179. §. Notandum. pagina 183
Milites pugnantes in bello justo si aliquem non occidant, an remaneant irregulares? tom. 5. tract. 5. resolutione 99. pag. 255

Militantes in bello injusto non fiunt irregulares, modo suis manibus sanguinem non fundant, etiam si alii mutilent, vel occidant. ibid. §. Notandum.
Milites in bello justo, si occidant alios ad defendendam propriam vitam cum moderamine inculpatæ tutelæ, an incurrant irregularitatem? tom. 5. tract. 5. resol. 100. pagina 255
Quid, si bellum injustum sit aggressivum? ibid. §. Non desinam.
Et quid, si bellum defensivum sit justum, & licitum? ibidem.
Milites qui censeantur esse in articulo mortis, & absolvi debere, ut cæteri moribundi? t. 1. tr. 5. resolution. 9. post medium. p. 269
Milites an teneantur cum vitæ periculo non deserere arces, & stationes? t. 7. tr. 7. r. 31. p. 404
Et an possint relinquere castra? ibidem. §. Quoad secundum.
Militum transitus per alienas terras an aliquando possit denegari? t. 7. tr. 7. r. 12. p. 389
Milites an possint retinere bona, quæ ab hostibus eripiuntur, si sunt furto sublata? tom. 7. tract. 7. resol. 33. §. Sed difficultas. p. 405
Milites alicujus Exercitus deprædantes urbem an teneantur in solidum ad restitutionem? tom. 7. tractatu 7. resolut. 34. pag. 406
Milites gregarii injustè invadentes, & deprædantes aliquam urbem an teneantur restituere in integrum? t. 7. tr. 7. r. 35. p. 407
Et quid, si ignoranter pugnaverint in causa belli injusti? ibid. §. Sed hic.
Milites non subditi alicujus Principis an teneantur inquirere justitiam belli? t. 7. tr. 7. r. 37. p. 409
Milites extranei dubitantes de justitia belli, an possint sine peccato militare? t. 7. tr. 7. r. 39. p. 409
Milites dubitantes de justitia belli an bellare possint? t. 7. tract. 7. r. 40. p. 411
Milites an teneantur examinare Justitiam belli? tom. 7. tr. 7. r. 41. p. 412
Milites in quo peccent erga eos apud quos commorantur? t. 7. tr. 7. r. 45. p. 415
Milites an teneantur hosti restituere spolia, quæ contra Capitanei generalis legem avexerunt? ibid. §. Non desinam. pag. 414
Milites an teneantur sub mortali obedire Duci militiæ præcipienti, ut in acie, & pugna consistant, & non facile fugiant, &c. ibid. §. Et tandem.
Milites videntes se vicini, & triremes in hostium manus venturos esse, non licite injiciunt ignem pulveri, & se se committunt mari. tom. 7. tractatu 7. resolutione 49. pagina 416
Militibus super naves Indicas, quæ vulgo dicuntur *la flotæ*, quando aliter manus hostium effugere non possunt, an sit licitum ignem adhibere, ut ipsi, & naves absumantur? t. 7. tr. 7. r. 50. p. 416
Miles an possit donare? t. 6. tr. 7. r. 29. §. 1. p. 323
Miles surdus & mutus an possit testari ad pias causas? t. 6. tr. 8. r. 16. §. 4. p. 403
Milites nostri temporis an in condendis testamentis gaudeant privilegio Militibus antiquis à jure concesso? t. 6. tr. 8. resol. 68. p. 426
Miles, ut jure militari testari possit, quid requiratur? t. 6. tr. 8. r. 69. p. 426
Milites stadiorii, & limitanei an gaudeant privilegio in suis testamentis? tom. 6. tr. 8. r. 70. p. 427
In Militis testamento tempore belli an sint necessarii septem testes? tom. 6. tract. 8. resol. 60. §. 2. & sequentibus, pag. 427
Militari testamento an saltem duo testes sint necessarii? t. 6. tr. 8. r. 71. p. 427
Militari testamento an testes debeant esse togati? tom. 6. tr. 8. r. 72. p. 428
Militari testamento qui testes sint idonei? tom. 6. tract. 8. ref. 73. pag. 429
Ubi multa alia de testibus.
Miles mutus à natura an possit testari? tom. 6. tract. 8. ref. 74. pag. 430
Miles an nutu possit testari? t. 6. tr. 8. r. 75. p. 430
Miles captus ab hostibus an testamentum jure militari facere possit? t. 6. tr. 8. r. 76. p. 431
Miles filius familias an testari possit? tom. 6. tract. 8. resolut. 77. p. 431
Miles deportatus, vel capite damnatus, an possit testari? t. 6. tr. 8. r. 78. p. 431
Militis testamentum cum abreviaturis, & notis confectum an sit validum? t. 6. tr. 8. r. 79. p. 431
Milites an pro parte testatus, & pro parte intestatus decedere possit? tom. 6. tr. 8. r. 80. p. 431
Miles an in dubio præsumatur jure communi, vel militari testatus? t. 6. tr. 8. r. 81. p. 432
Miles an plura testamenta facere possit? tom. 6. tract. 8. ref. 82. pag. 432
Miles an ex certo tempore, & ad certum tempus, & ad conditionem testari possit? tom. 6. tract. 8. resolutione 83. pag. 433
Militis testamentum an debeat esse unico contextu ordinatum? t. 6. tr. 8. r. 84. p. 433
Milites an directo in codicillis hæredem instituere, & substituere, ac hæreditatem adimere possint? t. 6. tr. 8. resol. 85. pag. 433
Militis testamentum tempore militiæ factum an valeat post missionem? t. 6. tr. 8. r. 86. p. 434
Militari testamento, quo filii prætereuntur, an debeat causa præteritionis exprimi? tom. 6. tract. 8. resolutione 87. pag. 434
Militaribus testamentis an cesset Falcidia? tom. 6. tract. 8. ref. 88. pag. 435
Militari privilegio an gaudeant, qui in Castris reperiuntur? t. 6. tr. 8. r. 89. p. 435
Militum privilegio an gaudeant Doctores in conficiendis Testamentis? t. 6. tr. 8. r. 90. p. 436
Miles accipiens aliquid de manibus Turcarum pertinens ad Christianos, vel spolia Militis Christiani apud illos in prælio defuncti, an restituere teneatur? t. 8. tr. 7. r. 34. §. Non deseram. p. 167
Miles qui vel capitale crimen commisit, an donare possit? t. 6. tr. 9. r. 7. p. 455
Vide *Bellum, Eques.*
Militum privilegio an gaudeant Cardinales in testamentis? t. 9. tr. 7. r. 89. §. 1. p. 407

Militare.

Ubi militat eadem ratio, debet esse eadem juris dispositio, & tunc dicitur esse eadem lex non extensive, sed comprehensivè? t. 7. tr. 1. r. 3. §. 2. p. 4

Militare in Bello.

Vide supra verb. *Miles*, ubi plura.
Item verb. *Castra, Equites.* tom. 7
Item verb. *Clericus.*

Militia.

Vide verbum, *Miles*, cum suis notationibus.
Item verb. *Adscribendum, Capere, Interdictum, Ius*, tomo septimo.

Mina.

Si ob minas solis verbis comminatoriis factas actu Cardinales relinquant loca in quibus nati sunt, vel domicilium habent, an minantes, & jussa exequentes incidant in censuram Bullæ Cœnæ? tom. 9. tr. 7. resol. 76. §. 1. & 4. pag. 403
Et an idem sit de Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Legatis Sedis Apostolicæ, & Nuntiis? ibid.

Qui

Qui minis traxit alterum ad ludum, si lucratur an teneatur lucrum restituere? tom.6. tractatu quarto, resolution.42.§.2. p.262

Minantes.

Vide verb. *Mina.* tom.9
Item verb. *Minari*, cum suis notationibus. tomo secundo, 7.8. & 9

Minari.

Si quis minaretur alicui mortem, nisi se vino oppleret, an licitum sit se inebriare, modo scandalum absit? t.7. tr.5. resol.38. §.1. p.347
Si minatur vir mortem uxori in adulterio repertæ, nisi Religionem profiteatur, quando minatur mortem authoritate judicis infligendam, secus vero, si minaretur propria authoritate, an valida sit professio? tom.2. tr.6. resol.139. §.4. p.415
Si quis minatur reo v. g. latroni justam accusationem, nisi certum contrahat matrimonium, an valeat tale matrimonium. ibid.
Qui minatur mortem verbis solis, an liceat eum occidere? t.8. tr.5. r.25. §.1. p.103
Vide verb. *Mina, Mutilare.* tom.6
Item verb. *Deferre.* tom.7
Item verb. *Alapa, Filius, Extorquere, Inimicus.* tom.8
Item verb. *Metus, Mina.* tom.9

Mingendum.

Vide verb. *Mulier, Vxor.* tom.2

Minimum.

Vide verb. *Eleemosyna, Opus pium, Pars, Parvitas materia.* tom.4

Minimus Regularis.

Qui ex Minimorum Religione Episcopus assumptus est, an teneatur ad vitam Quadragesimalem? tom.7. tr.1. resol.28. per totam. p.19
An votum vitæ Quadragesimalis per eius Generalem dispensari possit? t.7. tr.1. r.203. §.2. p.128
Vide verb. *Votum.* tom.7

Minister Sacramenti.

Minister verus Matrimonii an sit Parochus? tom.1. tr.1. resol.15. §.5. pag.14
Si minister excommunicatus non toleratus in extrema necessitate ministrat Baptismum, & pœnitentiam, non peccat, nec incurrit irregularitatem. tom.1. tract.1. resol.19. §.1. p.16
Et quid, si minister talis excommunicatus sit toleratus ab Ecclesia, & sit tuus Parochus? ibid. §.3
Et quid, si non sit tuus Parochus, nec ad ministrandum paratus? ibid. §.4. & 5
Minister iste excommunicatus toleratus, si ad petitionem alterius ministrat Sacramenta non peccat, secus, si ipse se invitaret. ibid. §.6
Minister, qui ante somnium habuit voluntatem baptizandi aliquem, si illum dormiens baptizet, an conficiat Sacramentum? tom.1. tract.1. resolution.37. §.1 pagina 26
Minister Baptismi baptizans filium infidelium parentum, an contrahat cognationem spiritualem cum his parentibus non baptizatis? tom.1. tract.1. resolution.94. §.4. pagina 60
Minister Sacramenti utens materia dubia, vel forma dubia, omittendo certam, etiamsi sequatur opinionem probabilem de veritate, & sufficientia, aut etiam speculative probabiliorem, an peccet venialiter? tom.2. tr.1. resol.202. §.2. p.119
Si minister alius non adsit, an laicus in articulo mortis non solum cum suis manibus sumere Viaticum possit, sed etiam aliis ministrare? tomo secundo, tract.2. resolution.53. §.7. pag.189
Minister Ordinarius Sacramenti Ordinis an sit Episcopus? t.2. tr.5. r.23. §.1. p.281
Minister Sacramenti Matrimonii quisnam sit? t.2. tr.6. resol.96. §.1. pag.393
Minister, idest Sacerdos ante Concilium Trident. non fuit necessarius, ac postea est necessarius, & pertinet ad essentiam Matrimonii minister talis, & testes. ibid. §.3. pagina 394
Si minister certus Sacramentorum non occurrit habens potestatem certiorem, an possint ministrari Sacramenta cum ministro dubio? tomo tertio, tractatu primo, resol.3. §.8. pagina 5
Cum ministri Sacramentorum intentio sit triplex, habitualis, virtualis, & actualis, quænam sit sufficiens ad valide conficiendum Sacramentum. tomo primo, tract.1. §.1. & seqq. pag.1
Ministri intentio faciendi Sacramentum an sit necessaria, vel sufficiens sit tantum ad valorem Sacramenti integra, & legitima verba proferre super legitimam materiam, prout jubet Ecclesia? tomo primo, tract.1. resol.2. §.1. & seqq. pag.2
Ministri perversa intentio in conferendo Baptismo, & aliis Sacramentis an suppleatur à Deo quoad gratiam, & quid quoad characterem? tomo primo, tractatu primo, r.3. §.1. pag.4
Ministri unius pœnitentis in eadem confessione an plures esse possint? t.1. tr.4. r.4. §.1. p.225
Vbi pro praxi aliqui casus, quamvis raro contingentes, & in quibus quæritur an sint duo Sacramenta; vel unum tantum, si duo ministri unum pœnitentem absolverunt? ibid. §.3
Et quando duo ministri simul valide absolvunt unum pœnitentem, an possint simul dicere: Nos te absolvimus? ibidem. §.4
A ministro excommunicato non solum tolerato, sed etiam non tolerato ab Ecclesia, idest nominatim denunciato, vel manifesto percussore Clerici, an licitum sit extra casum necessitatis petere Sacramenta. t.1. tract.1. resol.19. §.1. p.16
A ministro malo, sed parato ministrare, an licitum sit absque peccato mortali recipere Sacramenta? tom.1. tr.1. r.20. §.1. pag.17
Vbi, quod hoc non solum ex rationabili, & justa causa, sed etiam extra casum necessitatis, dummodo minister sit paratus. ibid. §.4
Pro ministro Sacramenti Confirmationis, lege tr.2. t.1. de Confirmatione à resolution.4. usque ad 12. ubi multa in praxi. pag.70. & seqq.
A ministro existenti in peccato, an licitum sit petere celebrationem Missæ, ut quis satisfaciat præcepto illam audiendi, vel sumendi Eucharistiam tempore Paschatis? t.2. tr.3. r.16. §.1. p.231
Vbi an hoc intelligatur, sive minister sit paratus ad ministrandum Sacramenta sive non, sive sit meus Pastor, & Parochus, sive non, modo adsit necessitas, vel justa, & rationabilis mea utilitas. §.4. p.232
Sine ministro, urgente necessitate an Sacerdos possit ministrare moribundo Extremam Vnctionem? t.2. tr.4. resol.9. §.2. p.247
A ministro malo parato Sacramentum petere an liceat, quamvis petens sciat fore illi occasio, ut in peccato mortali ministret? t.7. tr.5. r.54. §.2. p.355
Vide verb. *Ministrans, Ministrare Sacramenta.* tomo primo, 2.3.5.7

Minister Missæ.

Si Minister Missæ extinguat candelam à parte Epistolæ ante finitum Evangelium S. Ioannis, an peccet venialiter? t.2. tr.1. r.157. §.1. p.94.

Miniſter privilegiatus habens Bullam Cruciatæ, an poſſit vi illius invitare Sacerdotem ad celebrandum in Oratorio privato qualibet die, etiam ex ſolemnioribus, quamvis Sacerdos Bulla careat? tom.4. tract.2. reſolut.54. §.1. pag.61

Sine miniſtro Sacerdos celebrans, ne careat ipſe, vel populus Miſſa in die feſto, vel pro dando viatico moribundo, aut quid ſimile, an peccet venialiter? t.2. tr.1. r.158. §.1. p.94

Abſque miniſtro conſuetudo celebrandi Miſſam, ut Germanis locis, an poſſit excuſari. t.2. tr.1. reſol.159. §.1. pag.95

Et ſupponitur iure Eccleſiaſtico neceſſarium eſſe miniſtrum in celebratione Miſſæ præter Sacerdotem. ibid.

Cum miniſtro Miſſam iam cœptam an Sacerdos poſſit proſequi ſine illo, quando miniſter abiit, & expectatus non venit? ibid. §. 3

Sine miniſtro potius eſt celebranda Miſſa, quam utendo fœminæ miniſterio, etiam tantum in reſponſione. ibidem §. 4

Miniſtro excommunicato non denunciato an poſſit Sacerdos uti in celebratione Miſſæ, ſi alium non habeat? t.2.tr.1.r.161.§.1.p.96

Et quid in gravi neceſſitate, etiamſi miniſter ſit excommunicatus denunciatus? ibid.

An miniſtrum privilegiatum excitare Sacerdos poſſit ad utendum ſuo privilegio, per quod facultatem habet, ut Sacerdos in præſentia ipſius celebret? t.4.tr.2.r.54. §.1. pag.61

Miniſter Conſecrationis Epiſcopalis.

Miniſter conſecrationis Epiſcopalis eſt ſolus Epiſcopus. t.4.tr.8.r.24.§.1.p.328

Et an poſſit eſſe Sacerdos ſimplex ex diſpenſatione? t.4. tr.8.r.25.§.1. ibid.

Et quid, ſi Pontifex abſque alia ſolemnitate diceret alicui; Eſto Epiſcopus talis loci? t.4. tr.8. reſolution.26. §.1. pag. 329

Miniſter conſecrationis Epiſcopi exempti eſt Papa. t.4. tr.8.r.35.§.1. ad medium. p.335

Miniſter conſecrationis Archiepiſcopi olim erant omnes Epiſcopi ſuffraganei. ibid.

Miniſter hic hodie eſt Papa, ſeu illi, cui Papa id munus commiſerit. ibid.

Miniſter primarius conſecrationis Epiſcopalis extra curiam celebrandæ, debet eſſe hodie inſtructus mandato, per literas Apoſtolicas expedito. ibid. §. ult. ad mediũ.

Miniſter conſecrationis ſi plures ſimul conſecraret in peccato mortali, an multiplicaret peccata? t.4. tr.8.r.42. §.1. p.341

Miniſter conſecrationis Epiſcopalis deſignatus in mandato Apoſtolico, ſi abſit, vel deceſſerit, an alius mandatum recipere, & exequi poſſit? tom.4. tr.8.reſol.57. §. Qui etiam. pag.357

Miniſter conſecrationis ante Bullas receptas licet iam Romæ expeditas Epiſcopum conſecrare poſſit. t.4. tr.8. reſ.58. §.1. p.358

Miniſter conſecrationis Epiſcopalis adhibens unctionem cum indice, vel cum aliquo inſtrumento an peccet mortaliter? tom.4. tr.8.r.60.§.1. p.361. & reſol.82. §.1. pag.377

Miniſter prædictus cenſura innodatus, an poſſit Epiſcopum conſecrare? tom. quarto, tractat.8. reſolution.61. §.1. pag.361

Miniſter Archiepiſcopus non poteſt ante receptum pallium conſecrare. t.4. tr.8. r.68. §.1. p.364

Sed an poſſit eo caſu id muneris delegare? ibidem §.1. & ſeqq.

Miniſter conſecrationis Epiſcopalis ritus invertens, an faciat ordinationem invalidam? t.4. tr.8. reſol.69. §.1. & 2. pag.366.

Miniſter conſecrationis aliquem ritum accidentalem omittens, an peccet? t.4. tr.8.r.70. §.1. ibid.

Miniſter, qui in conſecratione Epiſcopi utitur ſolo oleo benedicto, an valide conſecret? t.4. tr.8. r.84. §.1. p.379. & r.86. §.1. p.383

Et ſi utitur Chriſmate ex balſamo adulterino confecto, an valide, & licitè conſecret? tom.4. tract.8. reſol.85. §.1. pag.381

Et ſi utitur Chriſmate veteris anni, an peccet mortaliter? t.4. tr.8.r.87.§.1.p.383

Miniſter conſecrationis Epiſcopalis an poſſit eſſe Angelus, vel anima beata? tom.4. tract.8.reſol.111. §.1. pag.400

Miniſter conſecrationis Epiſcopalis an poſſit eſſe Hermaphroditus, qui poſt ordinationem ſuam degeneravit in fœminam? t.4. tr.8.r.112.§.1. p.402

Miniſtri conſecrationis Epiſcopalis ſunt tres Epiſcopi ex neceſſitate præcepti, ſed non Sacramenti. t.4. tract.8. r.27.28.& 29. p.330. & 331

Et ſuppoſito, quod ternarius ille numerus eſſet de iure divino, an Pontifex ſuper illo diſpenſare poſſit? t.4. tr.8. r.30. §.1. p.332

Et etiam aliquando diſpenſaverit? tom.4. tract.8. reſol.31. §.1. p.333

Et diſpenſatio in illo caſu abſque cauſa iuſta conceſſa, an eſſet valida? tom.4. tractatu 8. reſolution.32. §.1. ibid.

Et ſede Apoſtolica vacante, an ſimiliter poſſet in eo diſpenſare Collegium Cardinalium? tom.4. tract.8.r.33. §.1.p.334

Miniſtri aſſiſtentes debent imponere manus ſuper conſecrando, alias conſecrationem improbare videntur. t.4 tr.8.r.34.§.1. ibid.

Miniſtri conſecrantis quomodo manus ſimul imponere debeant ſuper caput conſecrandi, & proferre verba: Accipe ſpiritum ſanctum, &c. tom.4. tract.8.r.36. §.1. p.336

Miniſtri probitas an requiratur, ut validè conferatur ſacramentum. tom.4. tract.8. reſolution.37. §. Nec contra. pag.337

Miniſtri aſſiſtentes non omnes ritus peragunt ſimul cum conſecratore primario. tom.4. tractat.8. reſol. 38. §.1. & ſeqq. pag. 338

Miniſtri conſecrationis Epiſcopalis debent eſſe ieiuni. t.4. tr.8.r.39.§.1. & 2. p. 339

Miniſtri conſecrationis Epiſcopalis debent eſſe in ſtatu gratiæ. t.4. tr.8. r.40. §.1. p.340

Et quid, ſi ante impoſitionem manuum, & prolationem formæ conferantur, ſi fuerint ante in ſtatu peccati mortalis? t.4. tr.8. reſ.41. §.1. ibid.

Miniſtri conſecratores an peccarent mortaliter conſecrando Epiſcopum non inſignitum Sacramento Confirmationis? t.4.tr.8. r.46. §.1. p.343

Miniſtri, ſi conſecrarent cum opinione probabili, an conſecratio eſſet iteranda? tom.4. tract.8. reſolut.47. §.1. pag.344

Miniſtri aliquid in conſecratione Epiſcopi omittentes, quomodo ſupplere debeant? tom.4. tract.8. reſolution.50. §.1, p.350

Miniſtri conſecrationis Epiſcopi poſſunt hodie] de mandato Apoſtolico recipere iuramentum fidelitatis à conſecrando præſtandum, & profeſſionem] fidei Catholicæ t.4. tr.8.r.57. §.1. p.356

Miniſtri conſecrationis Epiſcopalis debent fulminare proceſſum de vita, & moribus conſecrandi? tom.4. tr.8. reſolution.110. §.1. p.400

Si unus ex tribus miniſtris non imponeret manus, vel non proferret verba: Accipe Spiritum Sanctum, an non valeret conſecratio? tom.4. tract.8. reſolution.45. §.1. pag.342

Miniſtro conſecrationis quanta à conſecrato reverentia debeatur. t.4. tr.8.r.93.§.1. p.389

A Ministro hæretico, vel excommunicato consecratus, an fiat irregularis? t.4. tr.8. r.99. §.1. p.393
Ministrorum consecrationis Episcopalis intentio quæ requiratur? t.4. tr.8. r.37. §.1. p.336
Vide verbum. *Mitra.* tom.4

Minister.

Minister, qui ægrotanti Carthusiano, & inscio præberet cibos ex carnibus, an peccet mortaliter? t.7. tract.1. resol.205. §.1. in fine. p.129
Sine ministro, urgente necessitate, an Sacerdos possit ministrare moribundo Extremam Vnctionem? tom.2. tract.4. resol.9. §.2. p.247
Vide verbum. *Ministrare* cum suis notationibus. tom.1.2. 3.5.6.7.8. & 9

Minister Regius.

Ministri Regii an possint cognoscere, & detinere in Cancellariis Regiis Bullas Apostolicas ad examinandum, & executioni mandandum? tom.9. tract.2. resol.34. & 35. pag.117. & 118
Ministri Regii an possint cognoscere causas Ecclesiasticas per viam violentiæ, ut vulgo dicitur? tom.9. tract.2. resol.36. & 37. p.119. & 120
Et an summus Pontifex hanc praxim approbet, vel an saltem hoc facere possint ex consuetudine immemorabili, vel coniuncta cum fama privilegii? ibid. §.3. & seqq. pag.121
Et an Princeps aliquis habeat hoc privilegium in causis violentiæ arcendæ? tom.9. tractatu secundo, resolution.39. §.1. p.123.
Vide verbum. *Iustitia*, tom.7

Minister Iustitiæ.

Si minister justitiæ eum, quem justè ad mortem, vel aliam pœnam gravem damnare debuerat, impunitate oblata invitet, ut eius filiam ducat in uxorem, an tale matrimonium non valeat? tomo secundo, tract.6. resol.154. §.2. pag.423
Et quid, si invitet, ut filiam, vel uxorem occisi ducat in uxorem? ibidem.
Minister justitiæ an possit occidere reum à judice damnatum secundum allegata, & probata, quem ipse minister justitiæ, & judex ex scientia privata sciunt esse innocentem? tom.6. tractatu primo, resolutione 112. §.1. pag.74
Minister laicalis an possit spoliare Clericum armis prohibitis, & privare absque metu excommunicationis maximè tempore noctis? tom.9. tractatu secundo, resol.116. §.1. pag.155
Minister laicalis an possit tollere à Clericis vestes prohibitas deferentibus ex aliqua pragmatica Regis, vel auferre annonam? tom.9. tractatu secundo, resolution.117. §.3. pag.156
Ministri S. Inquisitionis immunes sunt ab irregularitate propter sententiam mortis latam contra hæreticos. tom.5. tr.10. r.17. §.4. p.424
Ministri justitiæ an peccent, si obediunt Proregibus, condemnantes aliquem de mandato non adhibitis solemnitatibus, terminis, & processu necessariis? t.6. tract.1. resol.122. §.1. p.81
Ministri justitiæ sæcularis, qui violenter extrahunt reum ab Ecclesia, si postea illi ex aliquo delicto ad eam confugiant, an priventur immunitate? tom.9. tract.1. resol.117. §. Sed hic p.70
Ministri Curiæ Episcopalis an gaudeant privilegio fori, non solum in delictis extra officium commissis, sed etiam in communibus? tom.9. tractat. 8. resolution.6. §.1. pag.446
Qui cum ministris summi Pontificis de illius consensu expresso, vel tacito faceret aliquid ex prohibitis in Bulla Gregor. XIII. de datis, & promissis, an in pœnas dictæ Bullæ incidat? tom.5. tract.7. resolution.59. §.4. pag.349
Ministris justitiæ v.g. Notariis, Tabellionibus, Commissariis, &c. taxata sunt stipendia in multis Regionibus, an modo obligent talia statuta in conscientia virtute juramenti, stante varietate temporum, & circumstantiarum? tomo octavo, tractatu quarto, resolution.60. & 61. p.77. & 78
Ministrum Episcopi offendentes, non in executione officii, sed ex odio, & inimicitia, an sint puniendi ab Ecclesiastico, vel à laico judice, vel an hic casus sit misti fori? t.9. tr.2. r.187. §.1. p.187
Idem est de Ministris S. Officii. ibidem §. Probatur, ante medium.
Vide verb. *Accipere, Defectus, Donum, Homicidium, Iurisdictio, Ius, Mutilatio.* tom.5
Item verb. *Frumentum.* tom.6
Item verb. *Iustitia.* tom.7.
Item verbum. *Defendere, Innocens, Lictores, Satellites.* tomo octavo.
Item verb. *Auferre, Birruarius, Fur, Interficientes, Iuramentum, Litera, Meretrix, Officialis, Satellites.* tom.9

Minister Publicus.

Vide verbum. *Munus.* tom.8

Ministrans.

Ministrantes mensam, aleas, chartas, vel alia instrumenta aut lumen in ludo, non solum peccant mortaliter, sed tenentur ad restitutionem, si principales lusores tenentur restituere, & non restituant. tom.6. tr.4. resol.2. §.4. pag.245
Ministrantes peste infectis, an gaudeant in testamentis condendis eorum privilegiis? tom.6. tract.8. resol.66. §.1. pag.429

Ministrans Sacramentum.

Ministrans Sacramentum Baptismi, & Ordinis Sacerdotalis, vel Episcopalis invalidè, an teneatur cum periculo vitæ, & honoris hunc defectum manifestare? tom.1. tract.1. resol.9. §.3. p.7
Ministrans scienter Sacramenta in peccato mortali, an peccet mortaliter? tomo primo, tractatu primo, resolution.10. §.1. & seqq. ibid.
Et an sit probabilis opinio dicentium ministrum ex officio ad id deputatum conficiendo Sacramenta in peccato mortali non peccare mortaliter? tom.1. tr.1. r.11. §.1. p.9. Vbi pro praxi aliqui casus.
Ministrans Episcopus Ordines Sacros statim post missam sine aliis indumentis Pontificalibus, an peccet mortaliter? tomo primo, tractatu secundo, resolution 9. §.15. pag.76
Idem est pro Sacramento Confirmationis. ibidem in initio. §.1. pag.75
Et quid si Sacerdos ministrat Baptismum solemne, & Extremam Vnctionem sine vestibus sacris. ibid. §.7
Non ministrans Parochus Sacramentum Pœnitentiæ, Eucharistiæ, &c. an peccet mortaliter, & teneatur fructus restituere. t.1. tr.3. r.40. §.1. & seqq. p.116
Ministrans Sacramentum cum opinione probabili, nullam ei iniuriam facit. Ideo ex duobus opinionibus semper est eligenda, quæ pœnitenti favet. tom.1. tract.4. resol.66. §.1. pag.263
Ministrans multis Sacerdos in Missa Eucharistiam ab aliis consecratam in peccato mortali, an debeat in confessione hanc circumstantiam explicare. t.1. tr.7. r.40. §.1. p.367
Vbi, quod stando in opinione affirmativa, sufficit, si se accuset, Eucharistiam administrasse in peccato mortali, sine expressione, & numero personarum, quas communicavit. ibid. §.3

Et

Et an hoc etiam intelligatur de aliis Sacramentis, excepta Eucharistia, ministrans illa in peccato mortali? tom. 1. tr. 7. resol. 4. §. 2. ibid.
Et quid quando minister esset in aliquo gravissimo, & extraordinario peccato, an si sit multis, & gravibus peccatis irretitus? ibid.
Ministrans Sacerdos Eucharistiam extra Missam, omittendo cæremonias vel luminis accensi, confessionis generalis, absolutionis venialium, &c. an peccet mortaliter, si absque ulla causa illas cæremonias omittat? t. 2. tr. 2. r. 53. §. 3. p. 188
Vbi, an Sacerdos possit deferre Eucharistiam moribundo valde festinanter? §. 5
Et an possit vehi equo ad præbendum Viaticum moribundo longè distanti? Et in hoc casu aliqua advertuntur, quæ contingere possunt in praxi. ibidem §. 7. pagina 189
Et an possit celebrare non jejunus ad communicandum se ipsum, vel alium in articulo mortis? ibid.
Ministrans Sacerdos Extremam unctionem, si non habet licentiam, an incurrat irregularitatem? Idem est, si excipit confessiones, si non habet licentiam confitendi. tom. 5. tr. 5. r. 27. per totam. p. 220
Ministrantes Sacramenta ex metu gravi, an excusentur à peccato? Vbi pro praxi 7. casus notabiles. tom. 7. tr. 5. r. 76. §. 4. & seqq. p. 368. & 369
In ministrantibus Sacramenta cum opinione probabili, an Pontifex suppleat jurisdictionem? tom. 3. tract. 1. resol. 4. §. 1. pag. 6
Et quid stante errore communi cum titulo tamen colorato? ibid. §. 2. p. 7. & in r. 5. §. 1. p. 8
Et quid absque titulo colorato? tomo tertio, tract. 1. resol. 5. §. 2. pag. 8

Ministrare Sacramenta.

In ministrandis Sacramentis ob timorem mortis, & gravem causam, an sit licita simulatio? v. g. si Hæreticus minaretur mortem si non consecraret totum panem in foro existentem, poteris uti æquivocatione, & intentionem non habere consecrandi. tom. 2. tract. 6. r. 136. §. Notandum. p. 413
Item poterit Confessarius verba absolutionis sine intentione proferre circa dispositum, si alia via malum comminatum vitare non potest. ibid. §. 2
Item poterit Confessarius ob solatium scrupulosi anxiè petentis absolutionem, cum tamen indispositus sit, verba absolutionis sine intentione proferre. ibid.
Item licet Sacerdoti ministrare Hostiam non consecratam pro consecrata mulieri, quam cogit maritus ad communicandum, quam sine jactura famæ non potest omittere. ibidem.
Idem est de alio quocumque peccatore scienti, & petenti sibi dari Hostiam non consecratam pro consecrata ad evitandum infamiam. Et quomodo hoc sit faciendum exponitur. ibid. §. 3
Ministrare an licitè possit Sacramentum qui aliquando ex temporis angustia non possit elicere actum contritionis? tomo primo, tractatu primo, resolutione 12. §. 1. pag. 10
Ministrare Sacramenta an possit excommunicatus denunciatus, & vitandus? tomo primo, tractatu primo, resol. 15. §. 1. pag. 12
Vbi pro praxi variis casus, lege illos, & non te pigebit. ibidem.
Et quid, si minister sit excommunicatus toleratus? ibidem, & seqq.
Ministrare Sacramenta ex metu mortis an possit excommunicatus vitandus? tomo primo, tractatu primo, resol. 16. §. 1. & seqq. pag. 14
Ministrare Episcopo exercenti Ordines in peccato mortali aut Sacerdoti Missam celebranti in peccato, an sit peccatum mortale? t. 1. tr. 1. r. 18. §. 4. p. 15
Ministrare an possit simplex Sacerdos Sacramentum Confirmationis? t. 1. tr. 2. r. 1. §. 4. p. 69
Ministrare Sacramentum Confirmationis an liceat personaliter interdicto, qui causam dederit? tom. 1. tr. 2. resol. 20. §. 1. pag. 80
Idem est de Sacramento Baptismi. ibid.
Et qui utrumque horum Sacramentorum ministrat, non peccat per violationem interdicti, sed quia ministrat in peccato mortali, & proinde non facit duo peccata, primum quia ministrat in peccato, secundum quia violat interdictum. ibidem.
Ministrare Sacramentum Pœnitentiæ an aliquando Sacerdos surdus, non autem mutus possit? tom. 1. tr. 3. resolution. 18. §. 1. pag. 95
Ministrare posse Angelos Sacramenta etiam propria assumpta negatur. t. 1. tr. 4. r. 16. §. 1. p. 233
Ministrare Eucharistiam an possit Sacerdos chiragra impeditus non pollice, & indice, sed aliis digitis? t. 2. tr. 2. resol. 53. §. 1. p. 188
Ministrari Sacramentum Confirmationis an possit adultis in articulo mortis? t. 1. tr. 2. r. 18. §. 1. p. 79
Ministrari potest consecratio Episcopi à pluribus, quàm à tribus Episcopis. t. 4. tr. 8. r. 34. §. 1. p. 334
Qui ministrat Sacramentum cum excommunicatione minori, quodnam peccatum committat? tom. 1. tract. 1. resol. 13. §. 1. pag. 11
Qui ministrat Sacramentum in peccato, an duo committat peccata, unum omissionis, quia non conteritur, alterum commissionis, quia indigne ministrat? tom. 1. tr. 2. resol. 5. §. 5. p. 72
Qui ministrat Sacramentum sine contritione, transacto ministerio, non tenetur conteri. tomo primo, tract. 3. resol. 168. §. 2. pag. 203
Qui ministrat Eucharistiam in Missa, vel extra Missam aliis in peccato mortali, an peccet mortaliter? tom. 2. tract. 2. resol. 25. & 26. p. 173
Qui ministrat Eucharistiam peccatori, an peccet dupliciter? t. 2. tr. 2. r. 28. §. 1. p. 174
Ministraturus Sacerdos Sacramentum; si est in peccato, & non est Confessarius, an teneatur conteri de peccato, quod habet? t. 1. tr. 3. r. 85. §. 7. p. 144
Et in dicto casu an teneatur ad examen conscientiæ, & commemorationem omnium peccatorum? tom. 1. tr. 3. resol. 87. §. 1. & seqq. p. 146
Idem est quando quis ex defectu Confessarii ad vitandum scandalum celebrat absque prævia confessione. ibidem §. 9. pag. 148
Ministravit Sacerdos per multos annos ægrotis Sacram Eucharistiam existens in peccato mortali; an toties peccaverit mortaliter? tomo secundo, tractatu secundo, resol. 27. §. 1. pag. 174
Licet ministret valide Sacramenta excommunicatus excommunicatione minori, an peccet tamen in eius administratione? t. 5. tr. 1. r. 182. §. 2. p. 106
Vide verb. *Diaconus, Laicus, Missam celebrare, Sacerdos, Subdiaconus.* tom. 1
Item verb. *Decretum, Diaconus, Dupliciter, Folium, Infirmus, Inserviens, Intentio, Mutus, Opinio, Parochus.* tom. 2
Item verb. *Minister Sacramenti extremæ unctionis, & Matrimonii*, ubi latè. *Regulares, Sacerdos.* tom. 2
Item verb. *Baptismus, Baptizare, Confessarius, Confirmationis Sacramentum, Extrema Unctio, Missam celebrare, Ordinis Sacramentum, Sacerdos.* tom. 3
Item verb. *Communicatio civilis, Diaconus, Dispensare, Iurare, Ius, Laicus, Sacramentum, Subdiaconus, Viaticum.* t. 5
Item verb. *Administratio, Eucharistia, Famulus, Viaticum, Unctio extrema.* tom. 7

Ministrare.

Ministrare Dominis in quibus servi, & mancipia possint absque peccato. t. 7. tr. 5. r. 75. §. 1. p. 368. Vide

Vide verb. *Alimentum, Carnes, Christianus, Cibus, Caupones, Famulus, Indifferentia.* tom.7

Miniſtratio.

Pro miniſtratione Euchariſtiæ, & Viatici ad infirmos, vide tract.2. tom.2. De præcepto divino, & Eccleſiaſtico ſacræ Communionis, ubi plures difficultates.
Item verb. *Miniſter, Miniſtrans, Miniſtrare.* tom. 1. 2. 3. 4. 5. 7

Minor.

Minor 14. annorum an ſit ab Inquiſitoribus torquendus? t.5. tr.11. reſ.29. §.1. p.493
Minor 25. annorum, & pupillus ſine tutoris authoritate contrahentes ſi non civiliter, an ſaltem obligentur naturaliter, & in foro conſcientiæ? tom.6. tract.4. reſolut.14. §.1. pag.249
Et quid, ſi ſe ſoluturos juraſſent? ibid. §.2. p.250
An ſi minor lucratur in ludo, non teneatur reſtituere, & ſi amittat, non teneatur perſolvere? tom.6. tr. 4. reſolut.15. §.3. p.250
Minor 25. annis an poſſit donare? Et an promittere arrhas? t.6. tr.7. reſ.26. §.1. p.321
Minor ſi explevit 17. annum an poſſit eſſe Procurator ad negotia, vel habere debeat 25. annos, & quid quoad judicia? t.6. tr.9. reſ.8. §.2. p.460
Minores an poſſint lucrari, & ludere, inſciis tutoribus? t.6. tr.4. reſ.15. §.1. p.250
In caſibus, in quibus minores non poſſunt donare, an recipientes teneantur ſtatim dona reſtituere? t.6. tr.7. reſ.27. per tot. pag.322
Supponitur, quod minores 25. annis firmo deſtituantur judicio, & propterea res mobiles ſine tutoris authoritate donare nequeunt? t.6. tr.7. reſ.82. §.1. p.354
Minores an poſſint eſſe executores teſtamentarii. t.6. tr.9. reſ.8. §.1. pag.460
Et quid, ſi minor explevit 17. annum? ibid.
Quando minori Clerico de dando curatore agitur, an judex Eccleſiaſticus ſit competens? tom.9. tract.2. reſolut.283. §.1. pag.242
Qui à minoribus per ludum, aut ſimilem contractum aliquid acquiſierunt; an teneantur illud reſtituere? Vbi aliqua alia circa hoc pro praxi. tom.6. tract.4. reſ.14. §.1. pag.249
In minoris fundo theſaurus inventus, Tutor, vel Curator cum ſit uſufructuarius decimæ, non habebit tamen partem decimæ theſauri inventi in dicto fundo. tom.6. tr.6. reſ.10. §.2. p.298
Vide verb. *Abjuratio, Curator, Teſtis.* tom.5
Item tract.3. tom.6. de Contractibus, & Cambiis, à reſol.159. uſque ad 166. incluſivè, ubi aliqua curioſa.
Item verb. *Conſenſus, Teſtamentum.* tom.6
Item verb. *Curator, Impubes, Tutor.* tom.8
Item verb. *Inventarium Litigare.* tom.9

Minor Ordo.

Vide verbum *Ordo.* tom.9

Minor pars.

Vide verbum *Numerus, Pars.* tom.6

Minorare.

Minorare in Inquiſitione Romana poſſunt Inquiſitores, & Epiſcopus cumulativè pœnam, quam concorditer impoſuerunt delinquentes, in Hiſpania vero ex privilegio Pontificis ſupremus Inquiſitor habet poteſtatem minuendi, & relaxandi pœnas. tom.5. tract.12. reſolut. 37. §.3. pag.535

Minores Fratres.

Vide verb. *Fratres Minores.* tom.6

Minuentes.

Minuentes notabiliter peccatum circunſtantiæ, an ſint explicandæ in confeſſione? t.1. tr.7. reſ.2. §.1. & ſeqq. pag.343

Minuere.

Minuere gratias, & penſiones aliquibus aſſignatas, an poſſit, & debeat Rex, quando vaſſalli, & univerſitates ſint multum oneratæ, & non imponere novum tributum, nec requirere donativum? t.7. tr.6. reſ.13. per totam. pag.375
Vide verbum *Moneta.* tom.9

Minutio ſanguinis.

Vide verbum *Medicus, Venæ ſectio.* tom.5

Miraculum.

Inter miraculum, & gratiam quæ ſit differentia? tomo octavo, tract.10. reſ.1. §.1. pag.196

Miſcere.

Si ſe miſcuit Religioſus profeſſus in criminibus enormibus, an amittat privilegium fori, itaut ſine metu cenſuræ judex laicus punire eum poſſit? tom.9. tract.2. reſol.162. §.1. pag.174
Vide verb. *Immiſcere, Superior Eccleſiaſticus, Superior Regularis.* tom.9
Item verbum *Aqua.* tom.3

Miſerabiles.

Ut miſerabiles perſonæ an ſurdus, & mutus, & cœcus declinare forum poſſint? tom.8. tract.9. reſ.10. §.15. pag.195

Miſericordia.

Vide verbum *Exceſſus.* tom.8

Miſſa.

In Miſſa Papali Nativitatis Domini Cardinalis ſumens Euchariſtiam è manu Pontificis, an poſſit antea, vel poſtea dicere ſaltem duas Miſſas? tom.3. tr.1. reſ.54. §.11. pag.72
Idem eſt de Canonico Baſilicæ D.Petri, qui canit Evangelium, & ſumit Euchariſtiam à Sacerdote celebrante. ibid. pag.73
Miſſa de Requie in Altari privilegiato, an poſſit dici in feſto duplici, & de præcepto, qui incidit in die aſſignato pro ſupradicto Altari? t.4. tr.1. r.9. §.2. p.8
Pro Miſſa votiva, vel de Requie accipiens ſtipendium, an poſſit dicere aliam currentem in die illa? t.4. tr.1. reſ.10. §.4. pag.9
Et quæ Miſſa ex dictis magis proſit defuncto? ibidem §. Notandum. p.8
Miſſa dicta in Altari privilegiato, an proſit viventibus? t.4. tr.1. reſ.25. §.1. p.17
Ex Miſſa dicta in Altari privilegiato an Sacerdos poſſit applicare Indulgentiam dicti Altaris defuncto, & Altari ſacrificium, & accipere duo ſtipendia? t.4. tr.1. reſ.35. §.1. pag.23
Miſſa celebrata in Altari privilegiato alio die à deſignato, prodeſt quidem ex parte ſua, non vero Indulgentiæ Altaris privilegiati. ibid.
In Miſſa an ſit de jure divino utramque ſpeciem conſecrare & ſumere? t.4. tr.8. reſ.90. §. Vnde. p.387
Miſſa Paraſceves celebratur cum ſumptione ſub una tantum ſpecie. ibid. in fine §.6
An Miſſæ præcepto excuſatur excommunicatus, aut interdictus, licet facile poſſit abſolutionem obtinere. t.3. tr.1. reſ.102. §.12. p.137

Missæ celebratæ in Altari privilegiato prosunt defunctis per modum suffragii, non absolutionis. tom. 4. tract. 1. res. 2. §. 3. pag. 2
Et ejus concessio est potestas clavium. ibid.
Missæ simul, & continuatè dictæ plus valent pro defunctis, quam si dicantur in pluribus diebus. t. 4. tr. 1. res. 59. §. 9. pag. 26
Vbi, quod expedit, ut quis sibi viventi faciat sacrificia celebrari, quam post mortem. ibid. §. Et tandem.
Missæ fructum, quem satisfactorium, & medium appellant an Sacerdotes simul cum Episcopo concelebrantes applicare possint cui voluerint? t. 4. tr. 8. res. 92. §. Sed audiamus. pag. 389
Missæ fructum ex opere operato referunt dicti Sacerdotes concelebrantes. ibid.
In Missæ sacrificio ritus olim fuit osculi pacis. t. 4. tr. 8. res. 123. §. Tertullianus. p. 413
Et cur ille ritus sublatus sit? ibid. §. Ea basiorum.
Ad Missæ sacrificii essentiam, an pertineat consumptio sacrificii à Sacerdote facienda, vel sit tantum pars illius integralis? t. 9. tr. 7. res. 111. §. 3. p. 423
Extra Missam Sacerdotes in Missa Papali concelebrantes, non possunt bis, aut ter in die Nativitatis Domini communicare. t. 3. tr. 1. res. 54. §. 11. p. 73
Missam dicere mentaliter an quis possit, seclusis verbis consecrationis? t. 3. tr. 6. res. 54. §. 2. r. 55. §. 4. & r. 56. §. ult. à pag. 447. ad 449
Missam in Altari privilegiato Sacerdos obligatus dicere, an possit compelli ab Episcopo, ut ipsemet celebret? t. 4. tr. 1. res. 21. §. 1. p. 15
Missas votivas, vel de Requie possunt dicere Regulares in quacumque die vetita festo duplici, modo non sit festum Domini Sabaoth. tom. 4. tractat. 1. resolut. 41. §. 2. pag. 27
Missas offerre pro anima defuncti occisi, an homicida ejus ex justitia teneatur? tomo octavo, tract. 5. resolutione 80. §. 1. pag. 129

Missæ celebratio,

Quoad Essentiam, Stipendium, Obligationem, Tempus, Locum, Dispositionem, & quoad omnes Ritus occurrentes antea, & postea, & in ipsamet Missæ celebratione.

An Episcopi vigore Concil. Trid. possint revocare Missas in fundatione appositas? t. 2. tr. 1. res. 1. p. 1
An possint Episcopi Missas, quæ post Concil. Trid. relictæ fuerunt, ad minorem summam reducere? Et quid, si ante Concilium fuerint impositæ? tom. 2. tract. 1. res. 2. pag. 1
An reductio Missarum sit ab Episcopo facienda in Synodo? t. 2. tr. 1. res. 3. p. 1
An Generales Religionum possint absque Capitulo, sicut diximus probabiliter de Episcopis ad summam minorem reducere Missas? t. 2. tr. 1. res. 4. p. 1
An prædicta facultas moderandi Missas comprehendat etiam Anniversaria, & officia pro defunctis? tom. 2. tract. 1. res. 5. 6. p. 2
Quænam facultas per decreta sacræ Congregationis de Celebratione Missarum sublata sit Episcopis, & Generalibus Religionum, & Ordinum revocandi Missas ad minorem numerum? t. 2. tr. 1. res. 7. ibid.
An per decreta sacræ Congregationis fuerint revocata privilegia Regularium circa legata Missarum? tom. 2. tract. 1. res. 8. ibid.
An post decretum Urbani VIII. Regulares habeant aliquod privilegium, cujus vigore possint hodie, ut olim reducere Missas ad minorem numerum? tom. 2. tract. 1. res. 9. ibid.
Et an dato esse tale privilegium pro Minimis, & Minoribus, an talis gratia aliis Religionibus per communicationem suffragari possit? ibidem §. primo, ante medium.
An Generales Religionem possint dispensare, ut certarum Missarum cum multis collectis celebratione, plurium Missarum oneribus Regulares subliti satisfaciant. t. 2. tr. 1. res. 10. & 11. à lin. 6. & vers. Deinde. p. 3
An aliquando sine licentia Papæ, vel sacræ Congregationis possit Superior Regularium, vel Sacerdos sæcularis reducere Missas ad numerum minorem? t. 2. tr. 1. r. 12. & in aliis ejus not. p. 4
Et notatur, quod si testator reliquisset, ut suus hæres in singulos annos eroget tantam pecuniam, ut celebrare curet pro ipso tot Missas; tunc si temporis decursu adauctum sit Missæ stipendium, teneri hæredem majorem pecuniæ summam erogare, ne Missarum numerus minuatur. ibid. §. 5. & in res. 16. p. 8
An Sacerdos peculiaris, vel Superior Regularium non obstantibus decretis Urbani VIII. possit in aliquo casu reducere Missas ad numerum minorem, v. g. si deficerent notabiliter redditus relictis pro Missis dicendis? Et quid, si totum capitale Capellaniæ perisset, sine culpa Sacerdotis, vel Conventus, an possit prorsus à celebratione cessare? t. 2. tr. 1. res. 13. p. 5
Et notatur, quod per hoc decretum Vrbani VIII. non censetur privilegium revocatum moderandi Missas, & anniversaria à testatoribus ante Tridentinum relictas, quorum maximus est numerus, sed solum earum Missarum reductionem, quæ post Concilium acceptatæ fuerunt. ibid. §. 5. p. 6
Et docetur, quod Episcopis licet moderare Missas alicui Ecclesiæ, sive ante, sive post Concil. Trid. relictas, nondum tamen, sive ob tenuitatem eleemosynæ, sive ob aliam causam ab eadem Ecclesia acceptatas. ibid. ad medium dicti §.
An in aliquo casu, non obstantibus decretis Vrbani VIII. possit pecunia relicta pro Missis non investiri in bonis fructiferis? Et in textu hujus resolutionis aliquæ difficultates adducuntur pro praxi. t. 2. tr. 1. res. 15. p. 7
Et an Regulares faciant contra prædictam prohibitionem, si recipiant onus celebrandi Missam quotidianam, per centum annos, absque implicatione pecuniæ ad talem effectum solutæ? ibid. §. 4
An si Petrus reliquit centum aureos, pro centum Missis in aliqua Ecclesia celebrandis, si augeatur stipendium Sacerdotibus, teneatur hæres, data capacitate hæreditatis, supplere illam eleemosynam? t. 2. tr. 1. res. 16. p. 8
An legatum Missarum transeat ad hæredes nominatim non designatos, quando stipendium Missæ fuerit ab Episcopo taxatum, vel à consuetudine, si petens Missam non det stipendium integrum, & justum, an potuerit Sacerdos ab uno, vel à diversis tot parva hujusmodi stipendia accipere, quæ justæ eleemosynæ æquivaleant, & unum tantum pro omnibus illis Missæ Sacrificium offerre. t. 2. tr. 1. resol. 17. 18. & in multis aliis ejus not. p. 8. & 9
Et quid, quando adsit promissio expressa de dicenda Missa pro illo parvo stipendio? ibid. §. 2
An quando stipendium Missæ est aliquo in loco taxatum, & Sacerdos, qui nihil habet, unde vivat, possit deinde ad justi stipendii rationem Missas applicare? tom. 2. tract. 1. res. 19. p. 9
An Sacerdos, qui accipit stipendium ab aliquo pro Missa applicanda, teneatur ei applicare fructum ex opere operantis, & orationes, alasque, quæ in Missa fiunt? t. 2. tr. 1. res. 20. p. 9
An Sacerdos recipiens exiguum stipendium ab aliquo pro Missa dicenda, teneatur totum fructum ei applicare, stantibus decretis Vrbani VIII. t. 2. tr. 1. r. 21. p. 10
An pecunia relicta Monasterio cum onere perpetuo celebrandi Missas implicari possit super bona Monasterii ipsius, assignando tale fundum, quod subsset illi oneri, aut faciendo fabricam necessariam? ibid. §. 3

De

De taxa Missarum. Pro quo discutitur, an Sacerdos pauper quando singulis diebus celebrat, possit à quibuscumque Missas offerentibus eleemosynas, aut stipendia accipere etiam super taxam determinatam ab Episcopo, ut habeat pro victu moderato, veste decenti, &c. t. 2. tr. 1. r. 22. & 23. p. 10. & 12

Et an talis Sacerdos possit accipere id, quod necessarium sit ad sustentandum Patrem, & Matrem, quando sunt constituti in tali necessitate, quod non possint sustentari nisi mendicando? ibidem §. secundo, dictæ resolutionis 23. pag. 12

An Sacerdos, qui eleemosynam accipit pro dicendis Missis, possit postea per alios satisfacere minori pitantia sine peccato, & onere restitutionis? t. 2. tr. 1. res. 25. & in multis aliis ejus not. p. 13

Et quid, si talis decipiat alterum Sacerdotem, dicendo se non accepisse nisi dimidiata stipendia? t. 2. tr. 1. res. 24. §. ult. ad med. vers. Quod. p. 13

Et quid, si retenta fuerit major pars stipendii? t. 2. tr. 1. res. 26. post med. vers. Imo. p. 14

An detur casus post decreta Vrbani VIII. in quo quis possit sibi retinere aliquid de stipendiis pro Missis dicendis? Et in textu hujus resolutionis pro praxi dictæ quæstionis adducitur specialis, & curiosus casus. t. 2. tr. 1. res. 27. pag. 14

Sed quid est dicendum de alio dubio, quando Sacerdos recipit stipendium pingue pro Missis dicendis à se, & reperit alium Sacerdotem, qui velit sponte dicere Missas illas pro multo minori stipe, an possit excessum retinere? ibid. §. Verum, & in aliis ejus not.

Et in dicto casu an Sacerdos præbens minus stipendium, peccet? t. 2. tr. 1. res. 28. p. 15

An supradicta prohibitio extendatur ad Capellam, cui pro paucis Missis pingue stipendium respondet, si per alium Sacerdotem sacra efficiantur, data ei stipe justa, & consueta? t. 2. tr. 1. res. 29. p. 15

Sacerdos, qui à viro amicissimo accepit pro dicenda Missa duplicatum stipendium, possit per alium Sacerdotem satisfacere, dato ei justo stipendio? tom. 2. tr. 1. resol. 30. pag. 15

Et asseritur Episcopum non posse ordinare, quod Sacerdotes non dicant Missas pro minori stipendio à lege taxatum? t. 2. tr. 1. r. 31. §. 2. p. 16

An quis possit diminuere Missas in compensatione damni dati non obstantibus decretis Vrbani VIII. Et pro praxi hujus quæstionis fingitur curiosus casus in textu hujus resolutionis? t. 2. tr. 1. res. 32. p. 16

An si quis, v. g. accipit stipendium pro una Missa sufficiens ex justitia ad mortale, si Missam non dicat, teneatur illud restituere? t. 2. tr. 1. res. 33. p. 16

Et an Sacerdos, qui liberaliter promittit alicui unum sacrum animo se obligandi, si promissum non impleat, peccet mortaliter? ibid. §. 8. & in aliis ejus notationum. pag. 17

Et docetur pluribus petentibus sine stipendio unum sacrum à Sacerdote, posse una Missa satisfieri. ibidem à lin. 5. dicti §. 8. & in aliis ejus not.

Et infertur, quod Religiosi, qui ex vi Regulæ, & constitutionis tenentur certis diebus offerre Sacrificium pro defunctis sui Ordinis, pro Capitulis, & Benefactoribus, possint licitè offerre idem Sacrificium pro aliis, à quibus stipem acceperint. ibidem ad medium dicti §. à vers. Vnde.

An Sacerdos diebus festivis possit accipere pro una Missa duplicatum stipendium? t. 2. tr. 1. res. 34. p. 17

An cum Sacerdotes ordinantur, & cum Episcopo concelebrant, possit unusquisque applicare, cui voluerit? tom. 2. tractat. 1. resolut. 35. & in aliis ejus notationum. pag. 17

An Sacrificium Missæ pro pluribus oblatum prosit singulis, ac si pro uno tantum offerretur? tom. 2. tract. 1. resol. 36. pag. 17

Et notatur Sacerdotem eodem Sacrificio satisfacere pro voto, & pro eo, qui eleemosynam ad faciendum sacrum dedit. ibid. à lin. 6. §. 3

An Sacerdos possit applicare diversos fructus unius Missæ diversis personis, & ab illis duplicata stipendia accipere? t. 2. tr. 1. res. 37. p. 18

Et docetur Sacerdotem posse applicare idem Sacrificium pro eo, à quo accepit eleemosynam, & simul pro alio ex sola liberalitate, vel charitate, & gratitudine. ibid. §. 4

An Sacerdos possit duplex stipendium pro una Missa accipere, applicando uni partem solitam, & alteri suam partem? tomo secundo, tract. 1. resol. 38. 39. 40. 41. pag. 18. 19. & 20

Sed deducitur in praxi hoc non esse admittendum ex eo, quod pro actione dubia, quis acciperet stipendium certum, nec illi suffragatur bona fides. t. 2. tr. 1. res. 41. §. tertio. pag. 20

Et docetur, quod si in aliqua Religione est consuetudo, vel statutum, quod ex benevolentia, vel gratitudine erga amicos Fundatoris, Protectoris, Benefactoris, necessitatum communium, Regni, Civitatis, aut Communitatis, & etiam ex Regula pro defunctis, &c. dicantur aliquæ Missæ, potest nihilominus Sacerdos stipendium accipere ab alio, & illi Sacrificium applicare. ibid. §. 10. pag. 21

Et asseritur Sacerdotem non posse applicare Missas conjunctim, & in confuso, vel associatas, sed debere dicere Missas pro singulis, &c. ibid. §. ult.

An Sacerdos possit offerre directè Sacrificium Missæ pro aliquo Infideli, Turca, Hebræo, Cathecumeno, &c. & ab illis accipere consuetum stipendium? tom. 2. tract. 1. resol. 42. pag. 22

An qui tenetur in aliqua Ecclesia celebrare sine Sacrificii applicatione, ut vulgò dicitur, *Con la sola presenza*, possit aliud stipendium pro illa Missa accipere, & alteri applicare? t. 2. tr. 1. res. 43. 44. 45. & in aliis ejus not. pag. 23. & 24

An Sacerdos possit accipere duplex stipendium, unum pro applicatione Sacrificii, alterum pro officiatura Missæ? t. 2. tr. 1. res. 46. p. 25

An Sacerdos peccet mortaliter, differendo celebrationes Missarum ad longum tempus? Et quod tempus sit ita longum. t. 2. tr. 1. res. 47. p. 27

Quid per modicum tempus intelligatur in responsionibus sacræ Congregationis ad decreta Vrbani VIII. de Celebratione Missarum? tomo secundo, tract. 1. resolut. 48. pag. 27

An Sacerdos pauper, qui pro die occurrente non habet eleemosynam pro Missa celebranda, possit Missam celebrare, & illam applicare pro primo offerenti stipendium, quem Deus scit futurum primum? t. 2. tract. 1. resol. 49. pag. 28

An detur aliquis casus, in quo Sacerdoti liceat Missas celebrare anticipate? tomo secundo, tractat. 1. resolutione 50. pag. 28

An Sacerdos, qui præterita die applicavit Missam pro Petro, & nihil postea celebrando Missam de applicatione Sacrificii cogitavit, quod est quærere, an Sacerdos in Missa actualiter, vel virtualiter debeat applicare Sacrificium pro eo, qui dedit stipendium? tom. 2. tract. 1. resol. 51. pag. 28

An requiratur intentio saltem virtualis in eodem tempore Missæ ad applicandum fructum Sacrificii, cui præbuit stipendium? t. 2. tr. 1. res. 52. p. 29

An Sacerdos post consecrationem possit applicare fructum Sacrificii Missæ pro quo stipendium acceperat, si antea non applicaverat? Et hoc procedit ex illa quæstione, an actio Sacrificii Missæ essentialiter consistat tantum in consecratione utriusque speciei. t. 2. tr. 1. res. 53. & in aliis ejus not. p. 29

Alii Doctores asserunt fractionem pertinere ad essentiam sacrificii Missæ. Alii vero tenent in sumptione Eucha-

ristiæ totam essentiam sacrificii Missæ consistere. ibid. §. 3. per tot. & in aliis ejus not.
An si Sacerdos Regularis applicet Missas contra intentionem Superioris, valeat talis applicatio? tom. 2. tr. 1. res. 54. pag. 30
Et notatur, quod si Sacerdos Regularis non faceret ullam applicationem Missæ, licet Prælatus illam Missam applicaret, non haberet dicta applicatio Prælati ullum effectum. ibid. §. ult.
An Missa conventualis possit applicari? tom. 2. tract. 1. res. 55. §. 1. p. 30
An Parochus teneatur celebrare pro suis ovibus, & quoties, & an teneatur illis aliquas Missas applicare? Et quid, si adsit consuetudo in contrarium? t. 2. tract. 1. res. 56. pag. 31
Et an hæc consuetudo non obliget sub mortali, quando de hoc onere non constat ex tabulis Ecclesiæ, vel ex præcepto Episcopi? ibid. §. 3
An Parochus in illis diebus, in quibus tenetur Missas celebrare, ut populus eas audiat, possit pro eis manualem eleemosynam recipere? t. 2. tr. 1. r. 57. p. 31
An Sacerdos simplex, nullo impedimento detentus peccet mortaliter non celebrando, modo communicet in Paschate, nec adsit scandalum, vel contemptus? t. 2. tr. 1. r. 58. p. 31
Et notatur simplicem Sacerdotem ter, aut quater celebrantem in anno, & præcipuè in Natalis Domini die, Resurrectionis, & Pentecostes minimè peccati mortalis reum esse. ibid. §. 3
An Capellanus ægrotans per aliquos dies teneatur per alium Sacerdotem Missas celebrare? t. 2. tr. 1. res. 59. 60. pag. 31. & 32
An Sacerdos obligatus quotidie celebrare possit ex causa majoris honestatis unam Missam in hebdomadam omittere? tom. 2. tract. 1. resolut. 61. & in aliis ejus notationum. pag. 32
Et an aliquando non solum unam, sed alteram Missam possit Sacerdos talis ex causa honestatis relinquere? ibidem §. secundo.
Et cursim notatur, quod in tali die non potest Sacerdos pro alio celebrare, & accipere ab illo stipendium. ibidem in fine resolutionis.
Et asseritur ex aliqua ingruente necessitate posse Capellanum per annum, quater, vel sexies celebrare pro seipso, vel sibi valde conjuncto ad specialem gratiam obtinendam. ibid. §. 3
An in obligatione celebrandi detur parvitas materiæ? t. 2. tr. 1. res. 62. pag. 32
Et notatur, Primò, quod Sacerdos obligatus ad dicendam Missam quotidianam pro aliquo non tenetur tres Missas in die Nativitatis Domini pro eo celebrare, sed tantum unam, & alias duas potest sibi applicare. t. 2. tr. 1. res. 64. §. 2. p. 34
Secundò, quod nullus Sacerdos, nec etiam Parochus tenetur de præcepto tres Missas in die Nativitatis Domini dicere, cum ad hoc nullo jure obligetur, sed tantum de Consilio. ibid. post med. dicti §. 2
Tertiò, quod Sacerdos Missæ quotidianæ addictus possit in die Defunctorum omnium non pro Institutore Capellaniæ, sed pro aliquo particulari Defuncto Missam applicare. ibid. §. 3
Et quæritur, an intentio Ecclesiæ sit, ut Sacerdotes in illa die omnium Defunctorum non pro particularibus defunctis, sed generaliter pro omnibus fidelibus defunctis offerant Sacerdotes. omnes Sacrificium illius diei. ibid. ad med. dicti §. 3
An Sacerdos, qui simplici beneficio cum onere Missarum gaudet, possit pro hoc munere idoneum substitutum deputare? t. 2. tr. 1. r. 65. p. 34
Et notatur, quod si in institutione Capellaniæ expressè disponatur, ut Capellanus per se ipsum celebret, tunc per alium substitutum satisfacere non potest. ibid. §. 3
An Episcopus possit compellere Capellanum, ut per se ipsum celebret, si in fundatione positum sit, ut Capellani celebrent? t. 2. tr. 1. r. 66. p. 34
Et notatur, quod tunc Beneficiarius, vel Capellanus possit cogi ad Presbyteratum, quando in fundatione exprimeretur, quod debeat actu esse Sacerdos, & per se ipsum servire Beneficio. ibid. in fine §. 2
Etiamque advertitur Capellaniam non esse Sacerdotalem neque aptitudine, nec actu, si in fundatione dictum sit, Capellanum debere celebrare Missas, & ita potest provideri Clerico annorum 14. ibid. §. ult.
An Sacerdos, qui certis diebus ex accepto stipendio, vel ex fundatione Capellaniæ, debet dicere Missam de B. Maria Virgine, de Spiritu sancto, vel de Requie, possit illis diebus dicere Missam currentem in Missali, & an sic faciendo peccet mortaliter? t. 2. tr. 1. res. 67. 68. pag. 34. & 35
An Sacerdos possit dicere Missam Assumptionis, Nativitatis, &c. Beatæ Virginis extra dictarum Festivitatem, quando dicta Missa à laicis exigitur? t. 2. tr. 1. resolutione 69. 70. pag. 35
An Sacerdos possit dicere Missam aliquam de Passione, quæ in Hebdomada sancta recitatur, si à laicis cum eleemosyna petatur? t. 2. tr. 1. r. 71. p. 36
Et an pro Missa de Passione longa, & magna Sacerdos satisfaciat, si dicat Missam de Festo, etiam semiduplici, aut infrà Octavam; vel dicenda sit Missa de Passione votiva, in fine Missalis posita? ibid. ad med. §. 1
Idem dicendum est de petente Missam de Spiritu sancto, de SS. Trinitate, ac Sacramento Corporis Christi, &c. non quæ eo tempore habentur, dicendæ sunt, sed votivæ assignatæ in fine Missalis. ibid. §. 2
Et an ex declaratione Congregationis Rituum prohibeatur dicere Missas votivas in jis diebus in quibus prohibetur fieri de Festo duplici, argumento à fortiori sumpto, nempe infrà Octavam Epiphaniæ, Paschatis, Pentecostes, in Feria quarta Cinerum, in Hebdomada majori, in vigilia Nativitatis Domini, & Pentecostes? t. 2. tr. 1. r. 72. p. 36
Et an peccet mortaliter Sacerdos, qui Prophetias semper omitteret, in Missis Quatuor Temporum, vel Sequentiam in Festis, aut pro his alias Missas diceret? ibidem §. quarto.
Et docetur omittentes ex industria Sequentiam Defunctorum in eorum Missis in die 2. Novembris, in die obitus, in Anniversariis, &c. peccare tantum venialiter. ibid. sub fin. res. p. 37
Et quid dicendum si omitterentur *Gloria*, *Credo*, *Hanc igitur*, & *Communicantes*, vel in Canone pauciora verba, aut preces, infrà dicetur.
An in Feria V. Hebdomadæ sanctæ possint Sacerdotes Missam privatam dicere in aliquo Oratorio, etiam post dictam Missam solemnem? tom. 2. tract. 1. resolutione 73. pag. 37
Et aliqua alia curiosa circa celebrationem Missæ hujus diei, & Sabbathi sancti invenies in textu hujus resolutionis maximè si in dictis diebus incidat Festum Annunciationis, vel alterius Sancti solemnis.
An si Festum Annunciationis veniat in die Sabbathi sancti majoris Hebdomadæ, sint in illa die celebrandæ plures Missæ in Ecclesiis? Et quænam Missa dicenda sit in illa die? t. 2. tr. 1. res. 74. per tot. & in aliis ejus notationum. pag. 39
Supposita opinione probabili, quod in Sabbatho sancto possit à quolibet Sacerdote, secluso scandalo in aliquo Sacello dici Missa privata, an dicenda sit Missa Resurrectionis cum Vesperis? tom. 2. tr. 1. res. 75. & in aliis ejus not. pag. 39
Et discutiuntur omnes difficultates, quæ contingere possunt in prædicto casu circa Introitum, Prophetias, *Credo*, & alia, etiamsi Festum Annunciationis inciderit in dicta die. ibid.

Et

Et obiter docetur, quod si in Sabbatho inciderit Festum Annunciationis, & quis audierit Missam dicti Sabbathi, ut satisfaciat præcepto, tenetur audire Vesperas, secus autem peccavit venialiter. ibid. §.7. p.40
An licitum sit Regularibus in Festis duplicibus dicere Missas votivas cum *Gloria in excelsis Deo?* tom.2. tr.1. resol.76. pag.41
Et an sit licitum Regularibus in Festis duplicibus Missas votivas Spiritus sancti, B. Virginis Mariæ, vel defunctorum celebrare? ibid. ad med. res.
Utrum Sacerdos, qui in diebus Dominicis, vel in aliis Festis duplicibus celebrat aliam Missam votivam, v.g. vel de Requie, &c. peccet mortaliter? tom.2. tr.1. resol.77. pag.41
An Sacerdos obligatus dicere Missas D. Gregorii teneatur illas dicere sine interruptione, & omnes de Requie? t.2. tr.1. r.78. p.41
An sit laudabile, Missam Defunctorum, & officium sibi applicari, decantari, & exequias celebrare, quasi ipse mortuus sit? t.2. tr.1. r.79. p.42
An Missa Regularibus concessa possit ab aliis dici in ipsorummet Regularium Ecclesiis? t.2. tr.1. res.80. & in aliis ejus not. latissimè.
Et quid de Missa Sanctissimi Rosarii? ibid. ad medium dictæ resolutionis.
An in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis, quando casus occurrit, debeant cantari duæ Missæ, una de Festo post Tertiam, alia de Feria post Nonam; & an Ecclesiæ Regularium dicantur Collegiatæ? tom.2. tract.1. resolutione 83. pag.44
Et an in Ecclesiis Regularium duæ Missæ sint cantandæ, occurrenti supradicto casu? ibid. ad med. & in resolutione 85. §.1. pag.45
Et cursim advertitur, quod Prælatis Ecclesiarum Cathedralium, Collegiatarum, & Conventualium obligatio incumbit, ut in talibus Ecclesiis quotidie saltem unam Missam celebrari curent. ibidem sub finem resolutionis 83. pag.44
An in Collegiatis, & Cathedralibus Ecclesiis possit aliquando sine peccato mortali Missa solemnis relinqui? t.2. tr.1. res.84. p.44
An relinquere Missam solemnem in nostris Ecclesiis diebus festivis sit peccatum mortale? Ubi multa discutiuntur de vi consuetudinis? t.2. tr.1. resolut.86.87. pag.45. & 46
An admodum PP. RR. Olivetani commorantes in Abbatia Vivoldanæ, teneantur singuli ad diurnam Missarum celebrationem? t.2. tr.1. r.88. p.47
Et an Generalis possit eis præcipere hanc diurnam celebrationem? Ex quo sequitur, quod Generalis non potest præcipere Religiosis subditis, quæ sunt absolutè extra Regulam, sed quæ expressè, vel tacitè in ea continentur. ibid. §.2. ad med.
Et ad confirmandam doctrinam prædictarum quæstionum, docetur, quod usus, observantia, praxis, atque consuetudo, leges, & statuta interpretantur. ibidem §.5. & 6. & latissimè in plurimis aliis eorum notationum. pag.48
An licitum sit celebrare Missam in Altari, in quo Episcopus celebravit eo die absque ejus licentia? t.2. tr.1. resol.89. pag.49
Et an Canon, & præceptum circa hoc sit in usu; vel contraria consuetudine sit abrogatum, & ideo non obliget. ibid. in fine §.1. & seqq.
An Sacerdos possit dicere Missam ante Matutini officii celebrationem? t.2. tr.1. res.90. p.49
An Sacerdotes possint aliquando eodem die plures Missas celebrare? t.2. tr.1. res.91. p.49
Et pro praxi dictæ quæstionis septem casus in textu hujus resolutionis assignantur; sed aliqui eorum abierunt in desuetudinem. ibid. §.1
An quando Parochus possit celebrare duas Missas possit etiam hoc facere non solum in diebus Festivis, sed etiam in diebus Ferialibus? Et notatur quod quando dicitur posse bis celebrare, intelligitur etiam ter, aut sæpius, si toties occurrat necessitas eodem die. t.2. tr.1. resolutione 92. pag.50
Et advertitur, quod in prædictis casibus requiritur, quod Sacerdos, vel Parochus ita celebrans sit semper jejunus, hoc est, quod in prima Missa non recipiat ablutionem, sed solum Corpus, & Sanguinem, & aliter non poterit dicere secundam, vel tertiam Missam. ibid.
Sed quid est faciendum in Feria sexta Paraseves, si inadvertenter Parochus, qui in Feria quinta Cœnæ Domini debebat servare in una Parochia SS. Sacramentum, & reservavit illud in duabus Parochiis? ibid. ad medium resolutionis.
Et an si accidat casus, quo antequam Sacerdos sumat ablutiones; scit gentium multitudinem tunc ex itinere advenisse, sitque dies festus, & non sit alius Sacerdos, an possit iterum celebrare? ibid.
Item an sit licitum, ubi est raritas Sacerdotum, & magna frequentia populi; ut est in India, eodem die plures Missas celebrare; quando Sacerdos non potest una celebratione satisfacere toti populo? ibid.
Item ad communicandum moribundum infirmum morti vicinum; & ubi est consuetudo, ut defunctus sine Sacrificio non sepeliatur, possit Sacerdos post primam Missam, secundam celebrare? ibid. in fine res.
Quomodo Sacerdos debeat celebrare in Feria quinta Hebdomadæ sanctæ, si duas Parochias, & Ecclesias habeat? t.2. tr.1. res.93. p.51
Et an quando Parochus duas Missas dicere tenetur, debeat petere licentiam ab Episcopo? ibid. §.7. p.52
An licitum sit Sacerdoti cœptam Missam inchoari, si superveniat vir illustris, qui id petat, & alius Sacerdos non adsit, qui celebret? Idem est de supervenientibus Marchione, Comite, Cardinali, Episcopo, etiam pro diebus Ferialibus, & personis minus Illustribus? t.2. tr.1. res.94.95. p.52. & 53
Et an hoc fieri possit dicto Evangelio, imo usque ad oblationem exclusivè? ibid. in fine §. secundi, dictæ resol.95. pag.54
Et non approbatur id, quod aliqui Sacerdotes faciunt, addendo tempus meditandi non assignato in Rubricis Missalis; quia novam cæremoniam, & cultum peculiarem addunt, ab Ecclesia non præscriptum? ibidem §. ultimo.
An qui in die Nativitatis Domini facit officium Diaconi, & sumit Eucharistiam de manu celebrantis, possit postea dicere saltem duas Missas? tom.2. tract.1. resolutione 96. pag.54
Et notatur, quod Cardinalis, qui in Sacello Pontificio dicit Missam Nativitatis Domini ante mediam noctem, non potest postea dicere mane alias duas Missas. Est satis curiosus casus. ibid.
Et aliud novum dubium rejicitur, scilicet, an ex eo, quod Sacrificium possit sufficere pluribus, Sacerdos satisfaciat unico Missæ Sacrificio pro multis obolis, vel aliis similibus oblatis cum onere celebrandi, ablato nomine stipendii, & mutato in oblatione, &c. ibidem §.6. pag.55
An in nocte Nativitatis Domini Sacerdos nolens celebrare omnes tres Missas, sed unam tantum, possit relinquere primam Missam, & dicere secundam, & si placuerit tertiam? Eadem est ratio, si Sacerdos unam Missam vellet celebrare in die. t.2. tr.1. r.97. p.55
An Sacerdos in nocte Nativitatis Domini possit tres Missas ante auroram celebrare? t.2. tract.1. resol.98. 99. pag.55. & 56
Et author à quadam impugnatione defenditur in dicta res.99. quod nimis gratum erit Lectoribus.
Vbi docetur non esse peccatum mortale asserendum, nisi adsit veritas clara, & præceptum clarum.

An saltem Parochus in die Nativitatis Domini teneatur tres Missas celebrare? Et an nullus alius Sacerdos in illa die tenetur tres Missas dicere? t. 2. tr. 1. resol. 100. §. 1. & 2. pag. 58.

Sacerdos in qua hora possit incipere Missam? tom. 2. tr. 1. resolut. 101. pag. 58

Et infertur Religiosos, quibus ex privilegio concessum est per horam ante diem celebrare, posse etiam per tres horas ante ortum Solis Missas dicere? ibid. §. 3. &c.

Et an etiam Regulares possint illico post Matutinum, aut post duas horas mediæ noctis celebrare ex privilegiis? ibid. in fine §. 3. &c.

Et an pro infirmo communicando liceat celebrare etiam media nocte? ibid. in fine §. ult. &c.

An Regulares, qui inter se habent communicationem privilegiorum possint transacta media nocte post duas horas celebrare Missam? t. 2. tr. 1. r. 102. p. 58

Sed difficultas est an Regulares hodie possint uti privilegio concesso ab Alexandro VI. super hoc, vel sit revocatum per Concilium Trid. & Bullam Pij V.? ibidem §. 2. pag. 59

Dato, & non concesso dictum privilegium Alexandri VI. fuisse revocatum à Concilio Trid. an hodie possint Regulares saltem ex privilegio Pij V. concessum post Tridentinum celebrare tribus horis ante ortum Solis? tom. 2. tractat. 1. resolution. 103. & in aliis aliis ejus not. pag. 59

Et quid post meridiem? An etiam post duas horas post meridiem, imo usque ad tres horas celebrare possint? ibidem in fine §. 2. pag. 60

Et an quilibet Sacerdos possit ad tres horas post meridiem celebrare ad dandum Viaticum moribundo? ibidem prope finem §. 3. &c.

Et an in hoc casu sit necessaria licentia Episcopi, si adsit? ibidem in fine §. 3

Et notatur non esse peccatum mortale celebrare Missam usque ad horam nonam. ibidem §. ult. &c.

Sacerdos in qua hora possit finire Missam? tomo 2. tractat. 1. resolutionem 104. & in aliis plurimis ejus not. pag. 60

Et cursim notatur Sacerdotem Festo die, ratione itineris impeditum posse Missam incipere una hora post meridiem. ibidem.

An in prohibitione celebrandi post meridiem detur parvitas materiæ? t. 2. tr. 1. r. 107. p. 61

An possit Sacerdos incipere Missam una hora integra post meridiem sine privilegio, & causa? tom. 2. tract. 1. resolut. 108. pag. 62

Et an in solemni Festo, quando Officium finitur ad horam secundam, in ea possit Missa inchoari, ut populus, vel pars populi audiat in illa hora Missam? t. 2. tr. 1. r. 106. ante medium. vers. No hablamos, p. 61

An in funere Regis, aut Principis possit Missa incipi ante meridiem & protrahi usque ad vesperam, vel Nonam, si actus Ordinis ante meridiem cœptus est, eademque ratio est in Sabbatho Sancto. ibid. §. 3

An ratione itineris aut alterius necessitatis possit inchoari Missa à quolibet Sacerdote una hora post meridiem. ibidem, in fine dicti §. 3

Et quid de alio privilegio Leonis X. concesso Regularibus dicendi Missam statim post mediam noctem? tomo 2. tractat. 1 res. 110. §. 5. à lin. 5. vers. Ergo. pag. 63

Quomodo tempus mediæ noctis in præceptis Ecclesiasticis sumendum sit? Quod facit pro jejunio naturali circa Missæ celebrationem. tomo secundo, tract. primo resolution. 111. pag. 65

An si sonuerit unum Horologium, possit quis comedere in media nocte, donec aliud sonuerit, & die sequenti celebrare, vel communicare? tom. 2. tract. 1. resolution. 112. & 113. pag. 65. & 66

Et si tantum unum sit horologium, ubi cœpit sonare duodecima hora, & aliquis biberit, licet quando sonuerit ultimus pulsus desiisset bibere non potetit die sequenti celebrare, vel communicare. ibidem §. 3. dictæ res. 112. & in aliis ejus notation. signanter in resolution. 114. pag. 66

Ex quo infertur, quod qui buccellam habet masticans, & audit primum pulsum horæ duodecimæ noctis, tenetur in continenti de ore eijcere buccellam, si die sequenti velit Missam dicere, vel Eucharistiam sumere. ibid. ad medium. §. 3. r. 112. p. 66

An qui post pulsum primum horæ quadrantis, ubi solent pulsare ante horas, seu pulsus majores in media nocte biberet, aut comederet possit mane Missam celebrare, aut Communionem sumere? tom. 2. tract. 1. resol. 114. §. 2. ad medium, pag. 66

An Sacerdos, qui noctu misit propter distillationem capitis, vel ad raucedinem faucium leniendam saccharum in os paulatim deglutiendum, si illud duraret post mediam noctem, & dubitat, an reliquas partes illius in stomachum trajecerit, possit Missam celebrare, aut Eucharistiam sumere? tomo 2. tractatu primo, resolution. 115. 116. & 117. p. 67. & 68

Ex quo infertur, an qui casu traijcit aliquid reliquiarum in dentibus ex cibo cœnæ præcedentis relictarum censeatur jejunium frangere pro communione, vel Missæ Celebratione? ibidem ad medium §. primi, resolutionis 117. &c.

Utrum Sacerdos, qui mane solet deglutire aliquid ex propriis unguibus, vel papiri, &c. possit celebrare Missam? t. 2. tr. 1. r. 118. p. 68

Ex quo deducitur mulierem terram, aut simile comedentem, sive illud comedat ob delectationem, quod est comedere per modum cibi, sive comedat, ut colorem minuat, quod est comedere per modum medicinæ, non posse post istorum sumptionem sumere Eucharistiam. ibidem in fine resol. &c.

An si quis mane deglutiat chartam, cretam, frustulum ligni, aut quid simile non comestibile, possit celebrare, aut sacram Eucharistiam sumere? tom. 2. tract. 1. resolution. 119. pag. 68

An sumptio Tabachi in folio, pulvere, & fumo impediat communionem, & celebrationem Missæ? t. 2. tr. 1. resol. 120. & in aliis ejus not. p. 69

Et infertur, quod si quis per nares aliquantulum aquæ, vel similia sumat, non frangit jejunium naturale. ibid. §. 3. ad fin. 6. &c.

Et an si quid per modum respirationis attrahit, quod possit nutrire, v. g. vaporem aliqualem, etiam in quantitate, quæ sufficiat ad aliquam nutritionem, an hoc impediat celebrationem Missæ, aut Eucharistiam sumere? ibidem.

Et quid, si quis granum aliquod parvum in os sumeret masticandum pro confortatione capitis, sine intentione comedendi, si casu in stomachum descenderet, ibidem, §. 5. paulo post initium. p. 70

Et an si quis deglutiret in magna quantitate nummos aureos, vel aliquid de plumbo, de ossiculis aliquorum fructuum, de fragmentis metallorum, de vitro, de lapillulis, ligno duriori, & similibus, violet naturale jejunium? ibid. post medium dicti §. 5. à vers. Quod si quis deglutiret, &c.

An sumere Tabachum in Ecclesia sit peccatum mortale? tom. 2. tr. 1. res. 122. pag. 71

Et quid si sumatur Romæ in Ecclesia D. Petri, & ejus porticu, & Hispaniæ, si sumatur in civitate, & Diœcesi Hispalensi, stantibus prohibitionibus Innocentij X. & Vrbani VIII. ibidem à lin. 2. §. 1

Num dubitans, an aliquid cibi, vel potus sumpserit, possit Missam celebrare, vel communicare? t. 2. tr. 1. resolution. 123. pag. 72.

Et quoties quis dubitat, an hora duodecima sonuerit, comedit, bibit, vel aut os abluendo dubitat, an aliquam gut tam deglutierit, ut in utramque partem inclinare possit,

possit, si deponat dubium practicum possit celebrare, & Eucharistiam sumere? ibid. §. 2. à lin. 4. & in aliis ejus notationum.

An reliquiæ præcedentis diei, quæ hærent inter dentes, si sponte, voluntarie, & ex industria deglutiantur, impediant Communionem, & Missæ celebrationem? tomo secundo, tract. 1. resolut. 124. & in aliis ejus not. pag. 73

Et quid, si reliquia cibi, sit magna, & notabilis, etiam si casu deglutiatur? ibid. §. secundo, post medium, à vers. Por.

Et quid, si per modum respirationis aliquid quis attrahat, etiam si possit nutrire, vel alterare, ut musca, vel quid simile, an impediat celebrationem Missæ? ibidem §. ultimo.

Et cursim advertitur, quod si Sacerdos advertit se non esse jejunum, potest pergere in Sacrificio, licet advertat ante consecrationem. t. 2. tr. 1. res. 125. §. ult. & in aliis ejus not. pag. 74

An in jejunio pro Missa celebranda, vel Communione sumenda detur parvitas materiæ? t. 2. tr. 1. r. 126. & in aliis ejus not. pag. 74

An si musca, aut aliquid minimum casu intravit in os apertum obstet Missæ celebrationi, vel Communioni? ibidem §. tertio.

An particula consecrata frangat jejunium naturale? t. 2. tr. 1. res. 128. p. 75

Et obiter docetur nulli, etiam si Sacerdos sit, extra celebrationem licere in die bis communicare. ibidem ad lin. 3. §. primi.

Et advertitur, quod prohibitum est Sacerdoti sacrificanti de Sacrificio non participare, modo jejunus sit. ibid. §. 2. propè fin. vers. Cum prohibitum sit.

Etiamque notatur Sacerdotem non jejunum posse sacrificare ad dandum viaticum moribundo; & in dicto casu posse etiam consecrare non in azimo, sed in fermentato, si panis azimus non adsit, & sine aliquibus vestibus ad hoc ministerium assignatis, & quamvis vestes, & vasa non sint benedicta, aut consecrata. ibid. §. ult. & in plurimis aliis ejus not. latè.

An pro evitando mortis periculo possit quis celebrare non jejunus? t. 2. tr. 1. res. 129. p. 76

Ex quo deducitur, quod si excommunicatus etiam nominatim denunciatus ad fugiendum mortis periculum celebrat, non peccat. ibid. in fine.

Et notatur, quod in tribus casibus præcipuè Sacerdotes possunt non jejuni sumere Eucharistiam, & illam consecrare. Primo propter integritatem Sacrificii, ut quando Sacerdos aquam pro vino in Calice posuit, & illam postea post sumptionem Hostiæ assumpsit; tunc enim, vel debet de novo consecrare Hostiam, & Calicem, vel saltem Sanguinem, propter integritatem Sacrificii? t. 2. tr. 1. res. 130. §. 3. p. 76

Secundò, quando post assumptionem Calicis, & ejus ablutionem vidit Reliquias Hostiæ in Patena, vel Corporali, tunc licet Sacerdoti sumere illas Reliquias. Et hoc intelligendum est de Reliquiis Hostiæ à se consecratæ, etiam si sint parvæ, vel magnæ quantitatis; secus vero de Reliquiis ab alio Sacerdote in altera Missa consecratis. ibid. §. 4. per tot. & in aliis ejus annotationum. pag. 77

Tertiò, quando celebrans post consecrationem recordatur se non esse jejunum; vel si post consecrationem Hostiæ Sacerdos deficiat, si adsit alius Sacerdos non jejunus debet Sacrificium illud perficere, & communicare, dummodo alius Sacerdos jejunus ibi non adsit. ibid. §. 5. & in aliis ejus not.

An Sacerdos, qui prius Missam celebravit, possit non jejunus aliam Missam in eodem die celebrare ad dandum Viaticum infirmo. t. 2. tr. 1. res. 133. & in aliis multis ejus not. pag. 78

Et an pro dando Viatico infirmo moribundo possit Sacerdos inchoare Missam post meridiem usque ad Nonam, & ante auroram, imo statim post mediam noctem potest Missa celebrari ex eadem causa. ibidem §. 4. & 5. pag. 78

An Sacerdos non jejunus possit in articulo mortis celebrare, ut se communicet? tom. 2. tractat. 1. resolutione 134. pag. 79

Et cursim docetur, quod præceptum divinum prævalere debet Ecclesiastico, quando utrumque in eadem persona cadit. ibid. propè fin. §. 1

Et notatur, quod necessitas dandi Viaticum moribundo sufficit, ut Sacerdos, si non habeat copiam Confessarii possit sine confessione celebrare. ibid. §. 2

Et an hæc sententia procedat etiam quoad Sacerdotem excommunicatum? ibid. ante med. dicti §.

An pro communicando infirmo periclitante, liceat in mari, vel flumine celebrare Missam; & an hoc etiam sit licitum in diebus festivis? tom. 2. tract. 1. resolutione 135. pag. 79

Et docetur per nullum inferiorem Papa ob quamcumque necessitatem posse concedi facultatem celebrandi in navi existente in mari, aut flumine? ibidem §. quarto. pag. 80

Sed licet in navigiis deferre sacram Eucharistiam, quia id minus difficultatis habet. ibid. §. 5

An Sacerdos pro audienda confessione moribundi possit relinquere Missam inchoatam, etiam post consecrationem? t. 2. tr. 1. res. 136. p. 80

An Sacerdos non omnino cœcus, si possit videre Calicem, & Hostiam, licitum sit celebrare, non obstante, quod non possit legere, si memoriter sciret Missam de Requie, vel de B. Virgine? tom. 2. tract. 1. resolutione 137. pag. 80

Et an cum supradicto Sacerdote sic celebrante assistere debeat Diaconus, vel alius Sacerdos, ut illum adjuvet ad colligenda fragmenta ex Hostia super Patenam, vel Corporale relicta. ibid. §. 2. & 3

An Sacerdos cœcus possit valide consecrare? Et advertitur cœcum, qui sine Pontificia dispensatione consecraret, graviter peccaret. Et an possit cum illo fieri talis dispensatio? tomo secundo, tract. 1. resolut. 138. per totam. pag. 81

An Sacerdos possit celebrare capite cooperto ex aliqua infirmitate? Et advertitur facultatem dispensandi, ut celebretur capite cooperto ad Summum Pontificem spectare? t. 2. tr. 1. res. 139. p. 81

De quibusdam defectibus corporis in ordine ad celebrandum Missam, verbi gratia, quidam Sacerdos Missam celebrando non potest, quando se signat signo Crucis manu tangere frontem, neque sumere Eucharistiam manu dextera, sed tantum sinistra, quæritur, an isti defectus inducant irregularitatem, ut absque dispensatione celebrare non possit? tom. 2. tract. 1. resolut. 140. pag. 81

Et docetur, quod Rubricæ Missalis non omnes sunt, præceptivæ, sed aliquæ sunt directivæ tantum; & explanatur, quales obligent ad mortale, & quales non. ibid. §. 6. & in aliis ejus not.

An secluso scandalo, & contemptu liceat sine causa celebrare extra Ecclesiam, & locum sacrum? vel peccet mortaliter? t. 2. tr. 1. res. 141. 142. p. 82

Et additur, quod præter peccatum mortale nullam tamen pœnam suspensionis, vel interdicti ipso jure incurrant hujusmodi violatores. ibid. §. ult.

An Sacerdos Missam novam celebrans possit se in medio Altaris ad populum vertere, & oblationes ab ipso sponte factas accipere? Sed non debet tamen circuire Ecclesiam. t. 2. tr. 1. res. 143. p. 83

An usus Missarum siccarum sit licitus? tom. 2. tractat. 1. resolut. 144. pag. 83

Et an Episcopus in aliena Diœcesi possit celebrare Missam solemnem cum Paramentis Pontificalibus? ib. §. ult. &c.

An

An Sacerdos celebrans Missam cum voluntaria distractione peccet mortaliter? Sed major difficultas est, si Sacerdos cum voluntaria distractione recitat Canonem? tom. 2. tr. 1. res. 145. & ex consequentia in aliis multis ejus not. p. 84

An Sacerdos Religiosus possit extra Conventum Missas dicere, quas tenetur solvere ipsemet Conventus, & postea in ipso Conventu resarcire? ibid. §. ult.

An de Missa sit argumentandum ac de Horarum Canonicarum recitatione? t. 2. tr. 1. r. 146. p. 85. Et est valde curiosa, & docta talis Resolutio.

An prosit Sacrificium Missæ, si applicetur à Sacerdote pro anima existente in Purgatorio, quam vult Deus? t. 2. tr. 1. r. 147. p. 87

Et in §. 2. hujus Res. per totum sunt multi, & alii diversi casus, qui breviter adducuntur pro applicatione Sacrificii, facienda à Sacerdote celebrante.

An si Missa applicetur existenti in peccato mortali, Sacrificium illud reponatur in Thesauro Ecclesiæ, cum non prosit Sacerdoti celebranti illud quoad Satisfactionem ex opere operato? t. 2. tr. 1. r. 148. p. 88

Et an si Sacerdos obliviscatur applicare alteri Missam, illius fructus redeat ad ipsum? ibid. §. 3

Et notatur, quod cum celebratur Missa pro anima Purgatorii, non solum applicandam esse illi satisfactionem, sed etiam impetrationem? ibid. §. 4. p. 89

An Sacerdos celebrans in peccato mortali, peccet tripliciter, nempe quia indigne conficerat, indigne offert, & indigne sumit corpus? t. 2. tr. 3. r. 149. p. 90

Et an saltem peccet duplici peccato, & quia conficit, & quia sumit Sacramentum? ibid. §. 3

Et an etiam Sacerdos celebrans in peccato mortali committat saltem duo peccata; unum videlicet quia celebrat in peccato, alterum quia omisit confessionem illius peccati: & ideo Sacerdos, qui celebrat Missam in peccato, & sacram Eucharistiam non ab ipso consecratam quamplurimis dispensavit, an unum tantum peccatum commiserit? ibid. §. 4. & 5. &c.

An Sacerdos peccet speciali peccato sacrilegii, si non solum sumat Eucharistiam in peccato mortali, sed etiam cum peccato mortali retineat antequam species Sacramentales corrumpantur? t. 2. tr. 1. r. 150. p. 89

Et hæc Resolutio pendet ex illa difficultate, an Sacramentum Eucharistiæ continuo gratiam augeat, quandiu in nobis manet? ibid. §. 1. &c.

Ex quibus concluditur, an Sacerdos, si accipiat Eucharistiam in peccato mortali, sive statim post communionem peccaverit, teneatur sub obligatione peccati mortalis ad contritionem, vel confessionem procurandam antequam species corrumpantur. ibid. §. 7. p. 90

An Sacerdos in peccato mortali celebrans, si antequam species Sacramentales corrumpantur, eliciat actum contritionis, recipiat gratiam ex opere operato Eucharistiæ? t. 2. tr. 1. r. 151. p. 91

Et an Sacerdos recipiens unam partem Hostiæ in peccato, recipiat gratiam Sacramenti, si antequam alteram partem Hostiæ manducet, per contritionem in gratia constituatur? ibid. §. 13. p. 92

Et an si Eucharistia poneretur in stomacho hominis miraculose? sine eo quod intraret per oris manducationem adhuc causet gratiam? ibid. §. 20

An Sacerdos excommunicatus celebrans committat duplex peccatum sciens se teneri vinculo peccati, & censuræ? Et an dictus Sacerdos neque ut duo peccata, neque ut circunstantiam aggravantem ejusmodi circunstantias confiteri teneatur? t. 2. tr. 1. r. 152. p. 92

An Sacrificium Missæ remittat peccata venialia ex opere operato? t. 2. tr. 1. r. 153. p. 93

Et an sit probabile Sacramentalia remittere peccata venialia? ibid. in fine, &c.

An ita stricte requiratur lumen accensum in Sacrificio Missæ, ut sine illo nunquam Sacrificare liceat? Imo additur, quod si lumen extinguatur ante consecrationem, nec haberi possit, relinquenda esset Missa, etiamsi necesse esset consecrare ad dandum Viaticum moribundo? t. 2. tr. 1. r. 154. p. 93

Et an sit peccatum mortale lampadem accensam ante Sacramentum non conservare? Et an si per mediam horam solum, aut aliquid amplius sine lumine existeret Eucharistia peccatum grave committatur? Et quid, si per integrum diem hoc Sacramentum in Ecclesiæ Sacrario sine lumine esset? Et an sit præceptum, ut ante Eucharistiam in Templo semper ardeat? Et docetur, quod extat præceptum de lumine, quando defertur Sacramentum foras, ex causa tamē illud etiā omitti potest. ib. &c.

An Sacerdos in necessitate celebrans cum uno lumine olei, vel adipis peccet mortaliter? tom. 2. tract. 1. resol. 155. & 156. p. 93. & 94

Et notatur, quod celebrare unica candela cerea, ex causa necessitatis, vel igne ardente in oleo, aut sevo, modo scandalum absit sit tantum peccatum veniale. ibid. in utraque Res.

Et advertitur Sacerdotem neque peccare mortaliter, si celebrat Missam in Altari, in quo imago Crucis non existit. ibid. ad medium §. 2. dictæ Res. 155. &c.

An si Minister extinguat candelam à parte Epistolæ ante finitum Evangelium S. Joannis peccet venialiter? t. 2. tract. 1. res. 157. pag. 94

Et cursim docetur preces pro præparatione Missæ non esse dicendas ante Missam de Requie, eo quod omitti debent, quia Psalmi habeant *Gloria Patri*, qui quid solemnitatis, & suavitatis habent. ibid. §. 2

Et an in prædictis Missis de Requie omitti debeant oscula crucis in amictu, stola, & manipulo induendis, tum quia prohibentur in Missa solemni, tum quia non osculatur Sacerdos librum in Missa defunctorum, nec Minister osculatur ampullas, quas celebranti porrigit. ibid. in eodem §.

An Sacerdos peccet mortaliter celebrando Missam sine Ministro, ne careat Missa in die festo, vel pro dando moribundo Viaticum, aut quid aliud simile? tom. 2. tr. 1. res. 158. pag. 94

An possit excusari consuetudo celebrandi Missam absque Ministro, ut in Germaniæ locis? Et supponitur jure Ecclesiastico necessarium esse Ministrum in celebratione Missæ præter Sacerdotem. t. 2. tr. 1. r. 159. p. 95

Et notatur licitum esse Sacerdoti celebrare sine Ministro ad dandum Viaticum moribundo? ibid. §. 3. &c.

Et an Sacerdos possit Missam jam cœptam cum Ministro, prosequi sine illo, quando Minister abiit, & expectatus non venit? ibid. in fine dicti §.

Et an in casibus necessitatis in quibus licitum est sine Ministro celebrare etiamsi adsit fœmina, quæ possit ministrare, potius sit sine Ministro celebrandum, quam utendo fœminæ ministerio, etiam in casu quod vir nesciat respondere, sciat autem ministrare, non potest fœmina respondere, & vir ministrare. ibidem. §. 4. & seqq. & in Res. 160. p. 96

An Sacerdos celebrans Missam, si alium non habeat, possit uti Ministro excommunicato non denunciato? Et quid in gravi necessitate, si talis sit excommunicatus denunciatus, & vitandus? t. 2. tr. 1. r. 161. p. 96

An Sacerdos peccet mortaliter, si in aliquo loco, ubi non adest Missale, celebraret Missam? t. 2. tr. 1. r. 162. p. 96

Et an Sacerdotes, quibus debilis est facultas videndi, si memoria calleant, possint dicere Missas sine Missale? ibid. in fine Res.

An Sacerdos utens Missali Romano possit celebrare juxta Ritum receptum in loco, per quem transiit, etiamsi discrepet à Romano, tam in Ecclesia sæculari, quam Regulari? t. 2. tr. 1. r. 163. p. 96

An Sacerdos in celebrando non observans Rubricas Missalis peccet mortaliter? t. 2. tract. 1. res. 164. & in aliis ejus not. pag. 97

Et

Et quid, si unam, vel alteram Rubricam non observet, aut si in rebus substantialibus deliquerit? ibidem in fine.

An sit peccatum veniale dicere Missam, & manus non abluere? t.2. tr.1. r.165. p.97

Et quid est sentiendum de manuum lotione post Missam? ibidem §. 2

An Sacerdos cum Sacris se induit vestibus peccet mortaliter relinquendo Orationes positas in Missali, quas se induendo Sacerdotes dicere solent? tom. 2. tract. 1. resolution. 166. pag. 97

Et advertitur Regulas Missalis non obligare ad mortale, nisi contineant essentiam, seu quasi essentiam Sacrificii, reliquas vero non esse præcepta, sed consilia, & instructiones. ibid. in fine.

An in casu necessitatis possit Sacerdos celebrare sine stola, manipulo, aut cingulo; vel celebrare in tali casu cum stola, manipulo, aut cingulo non benedictis? Et extra casum necessitatis an semper sit mortalis? t. 2. tract. 1. r. 167. & in aliis eius not. p. 98

Et notatur primo, quantum ad materiam sacrarum vestium, v.g. amictum, & Albam debere esse linea; cæteras vero ex quacumque alia decenti materia, nec multum refert, cujus ea sit coloris. ibid. §. 2. &c.

Secundo advertitur stolam posse deservire pro manipulo, & manipulum pro stola. ibid. §. 3

Tertio, quod si Cingulum perfringatur, & utraque pars sufficiat ad cingendum, utraque est benedicta, & potest deservire celebrationi Missæ. Adde plus quod si Cingulum ita frangatur, ut neutra pars sufficiat ad cingendum, possit Cingulum sic fractum necti, ibidem §. quarto, &c.

Quarto Casulam, Manipulum, & stolam servire ab utraque parte posse, etiam si unica tantum consecratione ab Episcopo sacrata esset, si gemino colore afficerentur ad varios dies festos. ibid. §. 5

Item quod supra dictæ vestes, tunc consecrationis formam amittunt, cum ita scindantur, ut aptæ amplius non sint ad eos usus, ad quos Sacrantur, alioquin formam consecrationis retinent, etiam si aliqua pars quæ sacrata non est, una cum filo prophano assuetur. ibidem in eodem §.

Et infertur, quod alba amittit benedictionem, separatis manicis t. 2. tr. 1. r. 169. §. 1. ad medium. p. 98

Et an sit peccatum mortale celebrare sine Missali benedicto, ex eo, quod in Pontificale reperiatur benedictio pro Missalibus? t. 2. tr. 1. r. 170. §. 3. p. 99

An in præcepto celebrandi cum vestibus sacris detur parvitas materiæ? tom. 2. tract. 1. resolut. 171. & in multis aliis ejus not. pag. 99

An Mappæ, seu Tobaliæ sint benedicendæ? Et de eorum numero agitur. tom. 2. tr. 1. resolution. 172. late à §. 1. usque ad ult. exclusive. p. 99

Et an in casu necessitatis possit Sacerdos uti linteis prophanis, eáque postea reddere Domino ad pristinum usum prophanum applicanda? Et an in casu necessitatis possit tantum una Mappa præter Corporale in Sacrificio Missæ adhiberi? ibid.

Et an extra casum necessitatis sit peccatum mortale celebrare cum una tantum Mappa, & Corporali? ibid. §. ult.

Et difficultas est in supra dictis casibus gradus necessitatis assignare; sed pro praxi aliqui gradus assignantur. ibid. §. 5. post medium vers. Sed difficultas, &c.

An Sacerdos possit celebrare in Patena, & Calice nondum consecratis, & cum vestibus non benedictis, si alius Sacerdos bona fide cum ipsis antea celebrasset? t. 2. tr. 1. resolution. 173. 174. p. 100. & 101

Ex quo infertur Ecclesiam pollutam non egere nova reconciliatione, si in ea bona fide ab aliquo Sacerdote celebratum est. ibid. ad medium §. 2. r. 173. &c.

Utrum Calix, qui usum aureum amisit, & iterum postea deauratur quoad illam superficiem, quæ tangit Sanguinem Christi, debeat de novo consecrari, & idem quæritur de Patena? t. 2. tr. 1. r. 175. p. 101

An qui celebrat in Calice non consecrato, vel ligneo præter peccatum mortale incurrat aliquam pœnam. t. 2. tr. 1. resolution. 76. pag. 102

Et an Calix, qui modicissimum foramen habebat in fundo Cuppæ, quod tamen promiserat artifex ita artificiosè concinnare, ut vix præteritus defectus apparere posset, idque sine ulla Calicis immutatione, an inquam in tali casu consecrationem amiserit? ibid. §. ult.

An Sacerdos dicat Missam in Altari non consecrato, remaneat Altare consecratum? tomo 2. tractat. 1. resolution. 177. pag. 102

An si Sacerdos celebrasset bona fide, & quid, si mala fide cum Calice, & Patena non consecratis & vestibus non benedictis, remaneant consecrata, & benedicta? ibid. §. secundo, &c.

Idem asseritur de Corporali, de Pyxide, de Custodia, seu Sphera immediate tangentibus sacras species, & idem de Ecclesia violata. ib. §. 2. & in aliis eius notationum.

An in consecratione Altaris loco Reliquiarum possit apponi frustulum Corporalis? Et an pro Altari fixo sit necessarium in ejus consecratione appositio Reliquiarum? t. 2. tr. 1. r. 178. p. 103

An pro communicando infirmo, ne decedat sine Viatico possit Sacerdos celebrare sine vestibus sacris, & sine Altari, hoc est Ara consecrata, vel an hoc concedatur tantum ad vitandam mortem. ibid. §. 5. &c.

An Pyxis, in qua reponitur Eucharistia, sphera, seu Luna, in qua reponitur Hostia publice ad Populum, & Festicula argentea in qua Summus Pontifex sumit Sanguinem in Missa Papali, necessario sint benedicendæ? tom. 2. tract. 1. r. 179. pag. 104

Et docetur esse præceptum, ut Corporalia, Patena, Calix, & Ara debeant esse benedicta aut consecrata. ibidem in fine §. 2

Et cursim advertitur Pyxim non posse cum particulis in ea consecratis reponi in Tabernaculo, nisi post assumptionem Sanguinis. ibid. §. 3. ad medium, p. 105.

An intra Pyxidem, ubi Sacramentum reservatur, debeat permanere aliqua palla ex ligno confecta, & benedicta. tom. 2. tr. 1. res. 180. pag. 105

An si quis lavet Corporalia ante primam lotionem factam à Diacono, peccet venialiter? tom. 2. tract. 1. resolution. 181. pag. 105

An laici tangentes Calicem, Patenam, & Corporalia peccent saltem venialiter? Et quid de aliis Clericis inferioribus? t. 2. tr. 1. r. 182. p. 106

Et quid est sentiendum de contactu Aræ, & de contactu Patenæ à parte extra, seu inversa, & de contactu Calicis in pede, maxime si pes est amobilis vel cuppæ Calicis à parte exteriori? ibid. §. 2

Et advertitur Regulares habere multa privilegia concessa Sacristis, & laicis, vel conversis Regularium, ut possint supradicta tangere. ibid. in fine §. 1. & §. seq.

Et cursim docetur, Corporalia, & Purificatoria post primam lotionem posse fœminis, maxime Virginibus integre lavanda, & reficienda tradere. ibidem ante medium §. 1

An liceat vasa vestes, ligna aliaque cultui divino dicata, in prophanos usus convertere, dummodo non remaneant in eadem forma? t. 2. tr. 1. r. 183. p. 107.

An sufficiat, si in celebratione Missæ adfit Crux, vel imago Crucifixi in tabula vel pariete? Et an non sit peccatum mortale, sed ad summum veniale celebrare sine imagine Crucis, vel Crucifixi, si commode haberi non possunt? t. 2. tr. 1. r. 184. p. 107

Et an si Cingulum frangatur, ut neutra pars per se possit deservire, etiam si nodo partes nectantur egeat nova benedictione? & secus si antequam omnino dividatur, reficiatur, vel adhibito modo firmetur, quia tunc adhuc est unum Cingulum? ibid. §. 4. & in aliis ejus not.

Et docetur ex duplicata ſtola, vel caſula, ſeu Planeta poſſe fieri duas, quia plures poſſunt ſimul una benedictione benedici; & etiam ſi ſeparentur, poſſint retinere ſuam figuram. ibid. in fine dicti §. 4

Et an quando veſtes Sacerdotales ſunt tales, ut funiculis connectantur, etiamſi diſſolvantur, non amittant benedictionem, ſicut diximus de Calice, & Cuppa, quando pes eſt amobilis, cochleaque nectitur? ibid. §. ultimo. pag. 108

An in præcepto Pii V. non addendi aliquid in Miſſa præter præſcripta detur parvitas materiæ? tom. 2. tract. 1. reſ. 185. pag. 108

Unde excuſatur à mortali Sacerdos, qui omiſit recitare graduale poſt Epiſtolam. ibid. in fine reſ.

An in omiſſione aliquarum rerum, quæ dicuntur, vel aguntur in Miſſa detur parvitas materiæ? Et an peccet mortaliter, ſi omittat aliquam commemorationem? t. 2. tr. 1. r. 186. p. 108

An Sacerdos, qui omittit in Miſſa voluntariè *Credo*, ſeu *Gloria*, vel omittat in Canone nomen alicujus *Sancti*, vel tempore Paſchali ea, quæ interponuntur in *Communicantes*, aut in actione, *Hanc igitur oblationem*, peccet mortaliter? ibid. §. 2. & in reſ. 187. & in aliis earum notationum. pag. 109

Et an ſi paulò poſt quis recordetur, non debeat repetere, quia moraliter non contingit hæc fieri ſine aliqua interturbatione. ibid. §. 2. reſ. 186. poſt medium à verſ. Nec ſi. pag. 108

Et notatur, quod non ſit niſi veniale, & quandoque nullum peccatum cæremonias aliquas, quæ inter principales annumerantur, ſine contemptu prætermittere, v. g. omittere Crucem aliquam, manuum elevationem, pectoris tunſionem, &c. ibidem in eodem §. 2. à verſ. Similiter.

An peccet Sacerdos, qui in Miſſa ſolemni non recitat, vel ſubmiſſa voce non legit, ſed tantum audit *Gloria*, *Credo*, *Epiſtolam*, *Evangelium*, & Prophetias, quæ in hebdomada majori leguntur, inter ipſa Miſſarum ſolemnia, dum ea ab aliis recitantur, aut canuntur? t. 2. tract. 1. reſolut. 188. & in multis aliis ejus notationum. pag. 109

Et an Sacerdos in Miſſa Mortuorum, quando dicenda eſt *Sequentia*, *Dies iræ*, &c. ſi illam voluntariè omittat, peccet mortaliter? ibid. §. 2

An ſecluſo ſcandalo, & contemptu in Miſſa relinqueret Epiſtolam, & Evangelium, peccet mortaliter? tom. 2. tr. 1. reſ. 191. p. 110

Et adducitur regula generalis, quod in Miſſa nihil eſt repetendum, niſi probabiliter quis dubitet ſe aliquid eſſentiale omiſiſſe. Imo niſi quando dubitat certo, eo quod non ſufficiat quodcumque dubium; & pro praxi aliqua dubia explanantur. ibidem §. quarto, & ſequentibus. pag. 111

An Sacerdos, qui omitteret ex intentione ſex, aut octo nomina Sanctorum excuſaretur à peccato mortali ratione parvitatis materiæ? t. 2. tr. 1. r. 192. 193. & in aliis earum not. pag. 111

Et curſim docetur, quod ſi in conſecratione Calicis omittatur ea pars, *Novi & æterni teſtamenti*, vel ſi quis inter Latinos latinè celebrans formam conſecrationis Græco, vel Hiſpano ſermone conciperet, an ſit mortale, vel tantum veniale? Et quid, ſi omitteret minimam partem Canonis? Et quid ſi omitteret ſcienter tres primas orationes, vel offertorium? ibid. §. 2

An Sacerdos Regularis peccet mortaliter, ſi in Canone Miſſæ pro nomine Epiſcopi ponat nomen Generalis ſuæ Religionis? t. 2. tr. 1. r. 194. p. 112

Et an in collectis Miſſæ nullus Sacerdos poſſit aliquid addere ſub pœna peccati mortalis præter orationem ſolitam pro Rege, & ejus populo, & exercitu? ibidem poſt medium §. 1

Aliqua curioſa obſervantur circa Ritus in ordine ad celebrationem Miſſæ. Primo, an Sacerdos dum lavat manus, debeat recitare totum Pſalmum cum *Gloria Patri* in cornu Epiſtolæ? t. 2. tr. 1. r. 195. p. 112

Secundo notatur, quod Generalis, & Provincialis Regularium, cum Miſſam cantant, poſſint ſedere ad partem Evangelii, ſicut facit Epiſcopus, præcisè loquendo de ſeſſione, quia Prælati, Abbates, Regulares in eodem loco ſedent, cæteri vero celebrantes ſedere debent ad cornu Epiſtolæ. ibid. §. 2

Tertio obiter advertitur, Sacerdotem ſine ſtola & cotta, transferendo Pyxidem, in qua cuſtoditur Euchariſtiæ Sacramentum ad aliud Altare, non peccare mortaliter, ſed ſolum venialiter, etiamſi hoc faciat coram aliquibus videntibus. ibid. §. 3

Quarto, quis ſit modus communicandi laïcos à Sacerdote in Miſſa, vel extra Miſſam? Et pro modo, & in exemplum adducuntur aliqui caſus. ibid. §. 4

Duo caſus curioſi circa materiam Euchariſtiæ. Primus, an ſuccus elicitus ex uvis paſſis ſit in ſacramento Euchariſtiæ materia conſecrabilis, in quo fama eſt conſecrare Ægyptios? tomo ſecundo, tractat. 1. reſolutione 196. pag. 113

Secundus, an Hoſtiæ rubeæ, quibus literæ aliquando obſignantur, ſint materia ſacramenti Euchariſtiæ? ibidem §. ſecundo.

Et an panis ex lacte, vel aqua artificiali roſacea, oleo, butyro, ovis, ſaccharo, vel aliquo alio liquore prædominante, ſufficiat ad conſecrationem? ibid. in eodem §. 2. ad lin. 6

Et curſim docetur vinum nimis decoctum non eſſe materiam conſecrabilem. ibid. poſt medium §. primo, ad verſ. Unde.

An maſſa panis coagmentata cum aqua maris valide conſecretur? Et quid de juſculo, quod vulgò dicitur *Pan cotto*? t. 2. tr. 1. r. 197. p. 114

Et an ſi parva quantitas aquæ roſaceæ, aut ex floribus, & herbis diſtillatæ miſceatur aquæ naturali panis ſic coagmentetur, & ſubigatur, ſit materia conſecrabilis? ibidem §. primo.

An mica panis madefacta, & digitis compreſſa, & facta quaſi maſſa cruda, ſit materia conſecrabilis? ibidem §. quarto.

An panis ex Amylo, ſeu Amydo ſit materia apta ſacramenti Euchariſtiæ? Et adducitur modus faciendi Hoſtias in Sardinia. t. 2. tr. 1. r. 198. p. 115

An offa panis ſit materia utriuſque conſecrationis. Et pro firmanda doctrina hujus quæſtionis, quæ tota eſt ſubtilis, curioſa, & docta aliqua alia objiciuntur, v. g. quod vinum congelatum poteſt conſecrari, quamvis non ſit proximè potabile, niſi prius liquefiat; & quod muſtum in uvis incluſum non eſt materia conſecrabilis, quia ſuccus incluſus in ipſis azimis nondum ex illis expreſſus, non eſt propriè demonſtrabilis, &c. t. 2. tr. 1. reſ. 199. p. 115

Et notatur particulas poſitas in tabernaculo non eſſe conſecrabiles. ibid. §. 9. p. 117

Et an ſi Hoſtiæ in clauſo Calice contineantur, non ſit de conſecratione earum dubitandum? ibid. in eod. §. poſt med. à verſ. Imo.

Et quid, ſi in aliqua area magna eaque clauſa particulæ contineantur Hoſtiæ, aut cantharus vini repoſitus alſervetur, an non valeat conſecratio ſuper iis. ibid. in eod. §. à verſ. At vero.

An conſecrare in muſto abſque neceſſitate ſit tantum peccatum veniale? Et an ſit neceſſitas ſufficiens celebrandum in muſto abſque peccato, ſi non adſit vinum in die Feſto, itaut auditio Miſſarum omitteretur? Idem eſt pro adimplendo præcepto annuæ Communionis, & pro dando infirmis Viatico in articulo mortis. t. 2. tr. 1. reſ. 200. §. 1. 2. & 3. p. 117

Et aſſeritur conſuetudinem introductam in aliquas Eccleſias conſecrandi in muſto, incerto quodam anni die

die esse omnino corrigendam, ut hæc consuetudo observatur in Lusitania in Ecclesia majori Brachatæ. ibidem §. 4. pag. 118
Et docetur succum ex uva non perfectè matura esse consecrabilem, secus autem ex uva acerba? ibidem §. quinto.
An in Germania, & aliis locis valide Sacerdos consecret in vino, paulo antea congelato in Calice? tom. 2. tr. 1. res. 201. pag. 118
Et notatur, quod graviter peccaret, qui in vino congelato consecraret. ibid. §. 3
Et advertitur, quod si vinum consecratum congeletur non desinete esse Christum sub speciebus, & ideo minimè aliud vinum consecrandum est, sed debet liquefieri, & sumi. ibid. §. 4
Et an sit peccatum mortale in vino, quod in Hispania vocatur *Hprocassum*, & in vino aqua misto, & in alio vino dicto *Agua pie*, consecrare, vel sint tamen materia sufficiens, & consecrabilis? ibid. §. 5. p. 118
An Sacerdos consecrando vinum congelatum peccet mortaliter? tom. 2. tr. 1. resol. 202. & in multis aliis ejus not. 1. & 2. pag. 209
Ex quo infertur Ministrum utentem materia dubia, vel forma dubia omittendo certam, etiam si sequatur opinionem de veritate, & sufficientia probabilem, aut speculativè probabiliorem. ibidem §. secundo, ad medium, à vers. Sequitur, & in multis aliis ejus notationum.
Et notatur, quod si vinum prius fuerit congelatum, & postea liquefiat, non est improbabile licitè consecrari, quamvis minus decenter? ibid. §. ult.
Et quid est faciendum si vinum in Missa ante consecrationem, etiam post oblationem congeletur, an tunc Sacerdos debeat aliud de novo infundere, & oblatum consecrare? ibid. in fine res.
An valide consecrari potest materia cujusvis parvitatis, dummodo sit sensibilis? tom. 2. tract. 1. resol. 204. ubi latè. pag. 121
Et an materia, quæ ob sui parvitatem nullo sensu exteriori percipi potest, consecrari possit? ibidem §. quinto. pagina 122
Et an materia consecrabilis debeat esse sensibilis ab ipsomet Sacerdote, vel sufficiat, ut sit sensibilis respectu alterius, qui habet sensum magis acutum? ibidem §. sexto.
An Sacerdos Græcus sub peccato mortali teneatur sequi consuetudinem suæ Ecclesiæ, & consecrare in fermentato, itaut Sacerdos Græcus peccet consecrando in azimo, & Sacerdos Latinus consecrando in fermentato, etiam secluso scandalo, & cum magna necessitate, ut ad communicandum infirmum, &c. t. 2. tr. 1. resol. 205. pag. 123
Et an Sacerdos Latinus possit in Græcia sequi morem Græcorum, & Græcus morem Latinorum existens apud Latinos? ibid. §. 3
Et docetur non solum posse licitè, sed teneri Sacerdotem Græcum transeuntem per Ecclesias Latinas in azimo consecrare, & peccare mortaliter, si aliter faciat; quia privilegium illis concessum ad consecrandum in fermentato, intelligendum est, quando celebrant in suis propriis Ecclesiis? ibidem §. quarto. pagina 123
Et notatur non licere Sacerdoti Latino in Templo Græcorum, quod in Ecclesia Latina existat in fermentato consecrare, neque etiam aliis fidelibus Latinis ibidem in eodem fermentato communicare? ibidem §. quinto.
An si populus diu debet Sacrificio privari, non possit Latinus in fermentato celebrare, nec Græcus in azimo in sua Ecclesia? tom. 2. tract. 1. resol. 116. §. 2. ad medium. pag. 123
Et quid est dicendum ad evitandum mortis periculum, si Sacerdos Latinus non consecret in fermentato, & Græcus in azimo. ibid. à vers. Concedo.
Et notatur, quod Sacerdotes Græci per Latinam Ecclesiam, & Latini per Græcam peregrinantes, sicubi propriam Ecclesiam propriis institutis viventes non habeant, in qua sint, possint Græci in azimo, & Latini in fermentato celebrare, conformando se Ecclesiæ, in qua existunt, non tamen ad id teneantur. ibid. §. 3. pag. 124
Etiamque advertitur, quod Latini Sacerdotes in Græcia commorantes, si permittatur sibi propriam Ecclesiam haberi, tenentur consecrare in azimo, & è contra Græci in Terris Latinorum consecrare debent in fermentato. ibidem §. quinto.
Sed in Ecclesia Græcis inter Latinos permissa, nefas est Latinis consecrare in fermentato, & è contra. ibidem in eodem §. &c.
Et an in casu, quo Græcus esset incola apud Latinos, ubi sunt Templa deputata ad servandos Ritus Græcorum, teneatur servare Ritus Græcorum, & propriæ Ecclesiæ? ibidem §. 6
De quibusdam quæsitis circa aquam naturalem necessariam in Sacrificio Missæ; ideo an panis ex aqua rosacea factus, sit materia apta Eucharistiæ? tomo secundo, tractatu primo, resolutione 207. §. quarto, & sequent. pag. 125
Et an si in Sacrificio Missæ infundatur vino parum non aquæ naturalis, sed aquæ rosaceæ, vel ex aliis herbis, & floribus extractæ, conficiatur Sacramentum. ibid. §. 6
Et an peccet Sacerdos mortaliter, si aquam rosaceam, aut artificiosam misceat in Missa? Et quid, si in casu necessitatis non possit alia aqua haberi? ibid. in dicto §. 6. & 7. pag. 126
Et an sit peccatum mortale in Missa miscere aquam calidam vino, etiamsi sit naturalis? ibidem ad medium §. septimo.
Quidam Sacerdos in Calice multas guttulas aquæ infundebat, quæsivit, an ita faciendo toties peccaverit? Et an Sacerdos possit infundere octavam partem aquæ proportionabilem vino? tom. 2. tract. 1. res. 208. §. primo. pag. 126
Et an si fiat conversio aquæ in vinum in illo medio tempore, in quo profertur forma, prolatis tamen illis verbis, *Hic est calix*, an tunc illa pars vini, quæ fit ex aqua convertatur in sanguinem Christi? ibidem §. secundo, & seq.
An si à Sacerdote gutta aquæ in vino non misceatur, ex parvitate materiæ excusetur à mortali? t. 2. tract. 1. res. 209. pag. 126
Et notatur, quod si aqua non fuerit in vinum conversa, ante consecrationem, convertitur tamen immediatè in sanguinem. ibid. §. 3
Quidam Sacerdos post consecrationem Sanguinis invenit in Calice aliquas guttas separatas à vino, & illas cum Purificatorio ante sumptionem Sanguinis absterfit, quæritur an illæ guttæ fuerint consecratæ? tom. 2. tr. 1. resolut. 210. & 211. pag. 127
An si in campo in aliqua Ecclesia non reperiatur Hostia, sed tantum particula, parva, liceat Sacerdoti cum ea celebrare? Et an hoc licitum sit si adsit ad minus justa causa, & necessitas? tomo secundo, tract. 1. resolutione 212. & 213. pag. 127
An oblatione Hostiæ jam factæ, si offeratur Sacerdoti particula pro communicando laico possit illam consecrare? Et an non solum post offertorium, sed etiam post præfationem ante consecrationem, facta oblatione ejus mente concepta? tom. 2. tractat. 1. resolutione 214. & 215. pag. 128
An illæ particulæ, quas quis, inscio Sacerdote, consecrandas apposuit in Corporali, remaneant consecratæ? t. 2. tr. 1. res. 216. p. 128

Quidam Sacerdos in Sacristia habuit intentionem consecrandi particulas, quæ quidem in Pixide super Altare in cornu Epistolæ fuerunt ex errore positæ; non autem super Aram, quæritur, an remanserint consecratæ, si Sacerdos amplius de illis non meminerit? t.2. tr.1. r.217. & 218. pag. 128. & 129.

Et cursim notatur, quod si Pyxis super corporale non aperitur tempore consecrationis, fit tamen consecratio: ibid. in fine resolution. 217

Et advertitur, quod si Sacerdos, qui ante se habet duas Hostias, putat se unicam habere, & intendat unam consecrare, nihil determinando, utramque futuram consecratam. tom. secundo tractat. primo resolutione 218. §. ult. pag. 130

Idem est dicendum de particulis, quod est valde notandum ad tollendos scrupulos. ibid.

Quidam Sacerdos post Offertorium reposuit Pyxidem in Tabernaculo plenam particulis, & clauso Tabernaculo postea tempore consecrationis habuit actualem intentionem dictas particulas consecrandi, quæritur, an re vera consecratæ remanserint? t.2. tr.1. r.119. p. 130

Et deducitur, an Sacerdos cœcus possit consecrare Hostiam ante se positam, quam nullo sensu perciperet? ibid. §. 5. ante medium. p. 131

Et an validè consecretur Hostia quæ sit post parietem? ibid. §. 6. sub finem, &c.

Et an panis in Arca, & vinum in dolio appositæ, valide consecrentur, modo existant coram Sacerdote, si ipse omnem materiam consecrabilem sibi moraliter præsentem consecrare intenderet? ibid. §. 7. &c.

Et an si in Altari ponatur Pyxis argentea cum particulis tegmine lineo occlusa; vel si in Arca claudatur fiscella panis plena, nonne erunt particulæ illæ, vel panis materia consecrabilis? ibid. §. 9. ad medium à vers. Adde.

Et an particulæ appositæ sub Mappa Altaris, vel sub Corporali, vel Missali valide consecrentur? ibid. §. 10. &c.

Et quid est agendum in supradictis casibus, si contingant facti in praxi? ibid.

An Sacerdos possit consecrare Hostiam post tergum, vel parietem existentem? Et quid, stante Hostia post tergum, si per speculum cerneretur? tom. 2. tract. 1. resolution. 220 pag. 131

An Sacerdos quando ante consecrationem extendit manus super Calicem & Hostiam dicens: *Hanc igitur*, an inquam, tunc debeat pollices subtus manus, vel supra in modum crucis tenere? t.2. tr.1. r.221. p. 132

Olim oblatæ mihi fuerunt duæ dubitationes. Prima, an Sacerdos qui omitteret in consecratione particulam *enim*, conficiat Sacramentum, vel saltem peccet mortaliter? tom. 2. tract. 1. resolution. 122. & in multis aliis eius not. pag. 133

Secunda, quid si dicat, *Hic est enim Calis*, S. pro X. utendo? ibid. §. 3. pag. 133

An si quis in omnibus tribus Missis dici solitis successive, & immediatè in die Nativitatis Domini relinqueret particulam *enim*, in Consecratione Corporis, vel Sanguinis, peccaret mortaliter? Et supponitur omittentem in consecratione particulam *enim*, in cæteris diebus, & Missis non peccare mortaliter, secluso scandalo, & contemptu. t.2. tr.1. r.223. §.1. p.133

Sed quid dicendum est, si supradictæ tres Missæ in die Nativitatis Domini non dicantur successive, & immediate una post alteram, sed prima dicatur post mediam noctem, altera in aurora, & tertia tempore solito, an in isto casu, si celebrans Sacerdos omitteret in consecratione in prædictis tribus Missis particulam *enim*, peccet mortaliter? ibid. in dicto §.1.

Idem est in supra dictis casibus, si in qualibet Missa diei Nativitatis Domini, Sacerdos omitteret in Canone tria nomina alicuius Sancti. ibid. §.2. p.134

An in forma Consecrationis Eucharistæ si deseratur verbum *est*, dicendo *Hoc corpus meum*. Valida sit consecratio? Et an gravissime peccet, qui ipsum verbum *est* non exprimeret? tom.2. tractat. primo, resolution. 224. ubi latè pag. 134

Et docetur in forma consecrationis Corporis, & Sanguinis Christi esse de substantia ipsius formæ, ac de necessitate Sacramenti Verbum *est*. Nec posse substitui aliud verbum, v.g. *Fiat, Convertatur*, loco illius. ibid. §.8. p.135

Et quid est sentiendum de assertione novatorum asserentium satis esse ad consecrationem verba illa, *Accipite, & manducate hoc Corpus meum, & bibite hunc Sanguinem meum*? ibidem §.2

An sit valida consecratio si Sacerdos loco verborum illorum *Hoc est corpus meum*, dicat, *Hoc corpus est meum*. Vel, *Meum est hoc corpus*? Et de aliis variationibus verborum consecrationis agitur. tom.2. tractat. primo resolution. 225. pag. 135

An si Sacerdos loco verborum consecrationis, *Hoc est corpus meum*, diceret, *Hæc est enim caro mea*, conficeret Sacramentum? t.2. tr.1. r.226. p.136

An si Sacerdos loco illorum verborum, *Hoc est Corpus meum*, dicat, *Hic est Corpus meum*, valide consecraret? Et de aliis multis mutationibus verborum consecrationis agitur. t.2. tract.1. ref.227. pag.136

An si Sacerdos habeat intentionem consecrandi tantum panem, & non vinum, remaneat adhuc panis consecratus? t.2. tr.1. resol.228 p.137

Et infertur, quod si Sacerdos vellet consecrare, & non tamen efficere Sacrificium; ita ut voluntas non offerendi Sacrificium prævaleret, & esset magis efficax, an tunc prorsus nihil efficeret. ibid. paulo post initium. §.4. à vers. Hinc autem.

Et cursim docetur, quod si Sacerdos prius consecravit Calicem, quam Hostiam, factum teneret. ibidem, in fine §. 6. pag. 138

An Missa, in qua Sacerdos consecravit panem absque vino, sit vere & proprie Sacrificium? t. 2. tr. 1. resolution. 129. & in aliis eius not. p. 139

Et an ex dicta Missa posset Sacerdos accipere consuetum stipendium? ibid. §. ult. &c.

Et an præceptum consecrandi in utraque specie sit divinum, vel tantum Ecclesiasticum? ibid. §.5.

Et cursim deducitur posse Papam dispensare, & de facto dispensasse, ut Sacrificium Missæ in sola specie panis absque vino fieret. ibid. §.2. ad medium à vers. Tum quia.

Quidam Sacerdos consecravit Sanguinem, non consecrata Hostia, postea pœnitentia ductus vult illam consecrare, quæritur, an etiam debeat consecrare aliud vinum? t.2. tract.1. resol. 230. p.140.

Et quid si Sacerdos post consecrationem utriusque speciei advertat Hostiam non esse ex legitima materia, sed ex hordeo, vel corrupta materia, an inquam in tali casu sit repetenda consecratio utriusque speciei? ibid. §.1

Et si ante consecrationem Hostiæ, & vini Sacerdos agnoscat Hostiam non esse triticeam, vel esse corruptam, quid est faciendum? ibidem.

Et cursim docetur, quod si Sacerdos existens in Altari recordetur se non esse jejunum, possit pergere, licet id advertat ante consecrationem. ibid. §.3. ad medium, &c.

Et an quando defectus in utriusque consecratione accidisset, & panis, aut vinum sumptum iam esset, non debeat alia materia consecratio suppleri ex eo, quod iam Sacerdos jejunus non esset; & quia tunc revera non fuit factum, nec imperfectum Sacrificium, sed eorum fuit fictum. ibid. §.4. pag. 141.

Sed adverte obsecro, quid est faciendum, quando nondum fractum est jejunium, si tunc fortasse ex defectu intentionis, vel formæ neutram speciem Sacerdos non consecravit: tenebiturne Sacerdos iterare, & consecrare antequam sumat species non consecratas, ne perseveret in inchoata fictione, nec sumendi potum & cibum per modum Sacramenti, quod verum Sacramentum non est? ibid. in eodem §.4.

Et

Et utrum, si post consecrationem panis immineret periculum vitæ Sacerdoti, teneatur vinum consecrare, ne inchoatum, & imperfectum remaneat sacrificium? ibidem §. ultimo.

An si in Pyxide continente plures particulas consecratas misceatur aliqua non consecrata, possit valide Sacerdos illam consecrare, si non dignoscitur? tom. 2. tr. 1. ref. 231. pag. 141

Et quid, si misceatur una gutta vini non consecrati cum vino jam consecrato? ibidem §. primo, ante medium, vers. Infero.

Vel an Sacerdos licite, & valide possit consecrare sub conditione omnes particulas, ut non remaneat mista consecratis illa alia non consecrata? Idem est de gutta vini infusa in Calice jam consecrato. ibid. & ante fin. §. 5. pro gutta vini. p. 142

An Sacerdos possit consecrare dimidiam partem Hostiæ, designans quam partem vellet consecrare. ibid. paulò ante fin. §. 1. vers. Ni tampoco. p. 141

An Sacerdos post consecrationem particularum possit illas ponere in Tabernaculo, vel extra Aram, aut dare alteri Sacerdoti Pyxidem, ut illas in alio Altari populo distribuat? tomo secundo, tractat. 1. resolutione 132. pag. 144

Et an possit admitti, quod ante sumptionem Calicis detur aliis Communio? ibidem sub finem resolutionis vers. Facilius.

An toto tempore Missæ debeant particulæ consecratæ manere super Altare, ad Aram? Et cursim docetur, an sufficiat, ut prædictæ particulæ sint super Aram, quando consecrantur, vel debeant esse in manibus Sacerdotis consecrantis? tomo secundo, tract. 1. resolutione 233. pag. 144

Et brevissimè asseritur posse Sacerdotem ex ipsa Hostia majori dare partem aliquam volenti communicare, & ex minoribus sibi sumere. ibid. paulò post initium §. 1. à vers. Quare.

An Sacerdos celebrans possit in aliquo casu Hostiam à se consecratam reponere in Sacrario, & ex illo particulam ex præ consecratis ab alio assumere? t. 2. tract. 1. ref. 234. pag. 145

Et quidam Parochus nullam habens majorem Hostiam veritus populi scandalum aliquod, aut murmur, dum minorem Hostiam consecrasset, in elevationem Hostiæ ostentavit alteram quandam majorem Hostiam, quæ asservabatur in Pyxide, ut exponeretur in die solemni populo, quæritur, an ille prudenter hoc fecerit; vel quid facere debuerit? ibid. §. 4

An Sacerdos sumpto jam corpore, si videt consecrasse Calicem per inconsiderationem cum sola aqua, debeat non solum vinum apponere, sed de novo consecrare aliam Hostiam, incipiendo ab illis verbis, *Qui pridie*, vel sufficiat in tali casu statim vinum apponere, & incipere ab illis verbis, *Simili modo?* tom. 2. tr. 1. ref. 235. pag. 146

Et an hoc intelligatur casu, quo Sacerdos celebraret publicè, non autem secreto? ibid. §. 4

Et an Sacerdos peccet mortaliter, si cui fortè hoc accidetit, inopinato casu turbatus, non susciperet, nec consecraret vinum? ibid. §. 5

An Sacerdos, qui per errorem consecravit solum panem, si non possit sine sui nota, & populi turbatione consectare Sanguinem, sit ei licitum in Sacrificio pergere, sine vini consecratione? tomo secundo, tract. 1. resolutione 236. pag. 146

Idem dicendum de similibus eventibus. Et est diligenter notandum quia ejusmodi perturbatio etiam viris doctis accidit. ibidem propè finem §. primo, à vers. Sacerdos.

Quid facere debeat Sacerdos, qui perficit Sacrificium ab alio inceptum, si dubitat Hostiam fuisse consecratam? Et an in tali casu debeat solum incipere à consecratione, cæteris omissis? tomo secundo, tract. 1. resolutione 137. pag. 147

An si Sacerdos moriatur post consecrationem, si adsit alius Sacerdos, teneatur sub peccato mortali perficere sacrificium? tomo secundo, tractatu primo, resolutione 238. pag. 147

Et in tali casu, an hoc facere debeat Sacerdos, etiam si non sit jejunus, aut sit excommunicatus, vel irregularis? ibid. à lin. 6. §. 1

Et quid in tali casu est faciendum, si quando Sacerdos moritur, jam consecraverat utramque speciem; & quid quando tantum consecraverat unam speciem? ibidem §. 2. pag. 148

Et quid, si constet Sacerdotem esse mortuum in Missa, & non constet in qua parte Missæ mortuus fuerit? ibidem §. 3

Et advertitur in prædictis casibus, quod si nullus inveniri potest Sacerdos non esse licitum laico Sanguinem, aut Hostiam sumere; unde Hostia consecranda est in Pyxide, & Calix in Sacrario. ibid. in eod. §. 3

Et si vini species corrumpantur, antequam inveniatur Sacerdos, qui eas sumat, in piscinam projiciendæ sunt. ibid. in fine dicti §. 3

An si Sacerdos moriatur post consecrationem Corporis Christi, possit alius Sacerdos sequenti die perficere? t. 2. tr. 1. r. 239. p. 148

Et an deficiente Sacerdote post consecrationem Hostiæ, alius, qui prædictum Sacrificium perficere potest, debeat esse jejunus, & nulla censura ligatus, & possit celebrare contritus, si desit copia Confessarii, & si reperiat Hostiam ab illo consecratam, satis est ut consecret Calicis vinum, & prosequens sumat utramque speciem. ibid. §. 5. p. 149

Et advertitur de officio Veneris Sancti, quod in illo die non integratur, nec perficitur Sacrificium, cum utraque species fuerit die externo jam consecrata, & sumpta, sed sumitur à Sacerdote tantum Hostia præcedentis Sacrificii; & ideo illud officium non vacatur, nec est Missa, nec Sacrificium. ibid. in fine §. 1. & propè finem §. 3

An si Sacerdos moriatur post sumptam speciem panis, debeat alius perficere Sacrificium, & sumere tantum species sanguinis, vel quid est faciendum? tom. 2. tr. 1. ref. 240. pag. 149

An deficientibus particulis possit Sacerdos partem Hostiæ alteri præbere, ob solam devotionem communicandi? tom. 2. tract. 1. ref. 241. & in aliis ejus notationum. pag. 150

De casibus particularibus, in quibus Sacerdos potest dare partem suæ Hostiæ communicaturo. Et an Sacerdos peccet mortaliter, si sine causa partem suæ Hostiæ laicis communicaturis præbeat? tom. 2. tract. 1. resolutione 243. pag. 150

An si in campo particula non inveniatur, possit Sacerdos dare partem suæ Hostiæ moribundo? tom. 2. tract. 1. ref. 244. pag. 151

Et docetur Sacerdotem non peccare mortaliter, qui cum particulam communicaturo porrigere facile posset, dat partem parvam ex sua Hostia consecrata? ibidem §. tertio.

An Sacerdos, finita Missa, si in Sacristia sacris vestibus adhuc non spoliatus inveniat aliquod fragmentum in Patena, vel in Calice possit illud sumere? tomo secundo, tractatu primo, resolutione 245. 246. 247. pag. 152

Et cujus quantitatis oporteat esse hujusmodi Reliquias. ibid. in §. ult. ref. 247

An si celebrans, sumpto Sanguine, videat particulam Hostiæ in fundo Calicis, possit digito deducere particulam ad labium Calicis, & sumere ante purificationem; vel remoto scrupulo possit unà cum purificatione illam deglutire? ibid. §. 2. à lin. 6

Et an ex accidenti, quando Reliquiæ non possunt conservari sine majori irreverentia, in ea enim circunstantia non solum Reliquiæ præsentis Sacrificii, sed etiam præteritorum assumi possunt ab ipso Sacerdote non jejuno, etiam postquam à multo tempore ab Altari recessit? ibid. in fine ref. 245

An liceat Sacerdoti post ablutionem sumptam consumere particularum fragmenta, si in alia Missa fuerint ab alio Sacerdote præconsecratæ? Vel reponendæ sunt in Sacrario? t. 2. tr. 1. r. 248. & in aliis ejus not. p. 153

Ex quo infertur, quod si pars aliqua Eucharistiæ, quæ in Pyxide servatur inter communicandum populum in linteum, vel corporale Altaris ceciderit, etiam si sit minimæ quantitatis non potest à Sacerdote sumi post ablutionem, sed in Sacrario reponi debet, & conservari. ibid. §. 3. in fine.

Et an laicis infirmis post assumptam Hostiolam simul cum ablutione, vel paulo post liceat Reliquias Sacramenti tradere inventas in Calice, vel Pyxide? ibid. §. 4. &c.

Et advertitur, quod cæteris laicis post finitam communionem dandæ non sunt prædictæ Reliquiæ, etiam si ablutionem non sumpserint, nisi prius dentur cum priori formula. ibid. § 5

An qui edens, vel bibens in dubio an sit audita hora duodecima noctis, possit sequenti die Missam dicere, vel communicare? Idem est de illo qui assumens aquam ad os abluendum, dubitat, an aliquam guttam trajecerit? Necnon de illo, qui dentibus aliquid masticans dubitat, an aliquid deglutierit: & de illo, qui adhæret dicto aliquorum dicentium sibi horam noctis duodecimam non sonuisse, aliis sonuisse affirmantibus. t. 2. tr. 1. ref. 250. §. 2. per totum. pag. 152

Et docetur, quod ubi est tantum unum horologium, si duodecima hora noctis sonare incipiat, non tenetur aliquis statim in prima pulsatione desistere à cibo, vel potu, si crastino Missam dicere velit, vel communicare. Et etiam advertitur, quod quantumcumque horologium reputetur regulatum, licitum esse post omnes pulsus per quadrantem comedere, & bibere, & sequenti die celebrare, aut communicare. Et firmatur, quod saltem post omnes pulsos horologii ultimi comedentes, & bibentes per moram salutationis Angelicæ, possumus sequenti die celebrare vel communionem sumere. ibid. §. 3. & in aliis ejus notationum. p. 153

Et notatur, quod non potest Episcopus cogere Parochum, ut ministret necessaria Presbyteris volentibus celebrare in sua Parochia. §. ult. post medium.

Appendix ad alias plures difficultates mixtas, quæ per alios tomos, & tractatus, & in hoc Indice per alia verba, dispersæ sunt, quæ simul pertinent ad hoc verbum, de Celebratione Missarum.

Si in Missæ celebratione in verbis consecrationis quis omitteret particulam, *Enim*, & in fine consecrationis non proferat M. valdè distinctè & illud Z, an incurrat culpam mortalem? t. 1. tr. 1. r. 4. §. 1. & 3. p. 5

Quoad Missæ celebrationem, quibus privilegiis gaudeant Cardinales in suis Capellis? tomo 9. tract. 7. resolut. 49. §. 1. pag. 392

Qui statim post Missæ celebrationem fornicatur, an teneatur postea in confessione hanc circumstantiam explicare? tom. 1. tr. 7. ref. 55. §. 1. pag. 372

Si pro Missarum celebratione quis mutaret notabiliter vestes, etiam quoad colorem tantum, vel formam, an peccet mortaliter? t. 3. tr. 6. r. 49. §. 4. p. 445

Pro Missa celebranda, vel commemoratione facienda Sanctorum Beatificatorum aliqua notabilia advertuntur. tom. 3. tr. 6. ref. 91. §. 4. pag. 473

Vbi, quod quando in Bullis Beatificationis alicujus sancti fit à Pontifice Potestas celebrandi Missam determinatis tantum personis, an tunc non liceat celebrare per alias personas? §. Notandum. p. 472

Missa celebrari in festivitate Paschali permittitur tempore interdicti, & in ipso Sabbato sancto celebrari possit. tom. 4. tr. 8. r. 100. §. Sed difficultas. p. 393

Missa celebrari potest in Ecclesia polluta ad dandum Viaticum infirmo moribundo. t. 9. tr. 1. r. 144. §. 12. p. 94

Vt Missa celebretur singulis diebus in suis ædibus Episcopi privilegium habent, sed tamen dum Romæ morantur hoc privilegio uti non possunt. t. 9. tr. 8. r. 10. §. 4. p. 450

Missæ Sacrificium celebrare an possint Angeli, vel anima separata in corpore aëreo? tom. 4. tract. 8. ref. 111. §. Sed his. & §. Id ipsum. p. 401. & 402

Offerri an possit Missa pro illo, qui mortuus est in duello cum signis contritionis, sepulto tamen extra Ecclesiam? tom. 5. tract. 1. ref 66. §. 4. pag. 44

Applicari an possit Missa pro excommunicato non denunciato, si ostendit signa contritionis, aut mortuus est in iis? ibid.

Missæ sacrificia an liceat offerre pro excommunicatis toleratis? t. 5. tr. 1. r. 137. §. 1. p. 82

Missæ sacrificium an possit applicari pro excommunicato jam per contritionem justificato ante obtentam absolutionem? t. 5. tr. 1. r. 139. per totam. p. 83

In *Memento* Missæ an possit Sacerdos orare pro excommunicatis etiam denunciatis? t. 5. tr. 1. r. 140. §. 3. p. 84

Missæ an possint celebrari pro defuncto absoluto ab excommunicatione ante mortem à laico? t. 5. tr. 1. r. 211. §. 1. & seqq. p. 120

Missam celebrans Sacerdos sine cingulo, vel manipulo, an excusetur à mortali ratione parvitatis materiæ? tom. 1. tract. 2. ref 9. §. 11. pag. 75

Idem est, si Episcopus in Confirmatione amitteret unum ex indumentis pontificalibus. ibid.

Sacerdos Missam celebrans, qui ex confessione sibi facta ibi cognovit in vino in quo facturus est sacrum, esse mistum venenum, nec potest aut omittere sacrum, aut petere aliud vinum sine suspicione revelatæ Confessionis an teneatur vinum sic mistum sumere, & Deo se commendare, etiamsi in hoc casu Sacerdos esset in malo statu, & non posset confiteri, quia tunc enim debet provideri sibi omni meliori modo, quo possit de contritione, quæ cum Sacramento in voto sufficit ad æternam salutem. tom. 1. tr. 8. ref. 23. §. 3. pag. 435. & ref. 24. ibid.

Primicerius S. Marci Veneti celebrans in nocte Nativitatis Domini ante mediam noctem semper est jejunus. tom. 3. tract. 1. r. 55. §. 3. pag. 73

Missam celebrans in Altari privilegiato existens in peccato mortali, an indulgentia Altaris defuncto prosit? tom. 4. tract. 1. ref. 4. §. 1. & 2. pag. 4

Missam celebrans pro defunctis in Altari privilegiato, an debeat dicere de *Requiem*, licet in indulto non exprimatur. t. 4. tr. 1. r. 9. & 10. p. 8

Missam concelebrans Episcopus cum consecratore de calice participat. t. 4. tr. 8. r. 90. §. 1. p. 386

Cur non participant Sacerdotes de calice similiter celebrantes cum ordinante? ibid. §. 2. p. 387

In hac Missa an detur inconveniens, si Sacerdos, vel etiam Episcopus unam speciem, & non aliam consecraret? ibid. §. 3

Missam celebrans Sacerdos in Ecclesia à se interdicta, an sit irregularis? t. 5. tr. 1. r. 2. §. 1. in fin. p. 1

Missam celebrans Sacerdos in Ecclesia polluta excusatur à peccato, quoties pollutio contigerit post cœptum canonem, imo tenetur Missam prosequi. tom. 9. tr. 1. r. 144. §. 11. pag. 94

Idem est, si excommunicatus denunciatus ingrediatur Ecclesiam eodem tempore, & non vult egredi. ibid.

Missam celebrans Sacerdos, si saltem post consecrationem recordatur excommunicationis, & non possit ab ea liberari, an debeat prosequi, & imo etiamsi ante consecrationem in dicto casu recordatur excommunicationis, an possit

possit pergere, si timeatur grave damnum? tom.9. tr.7. ref.124.§.1. pag.437
Missam Sacerdoti celebranti in peccato, an sit peccatum ministrare? t.1. tr.1. r.18. §.4. p.15
Ad Missam celebrandam an sufficiat oratio mentalis? t.4. tr.3. r.148. §.1. & 2. p.126
Si Missam celebrandi in diplomate Beatificationis est concessum Religiosis aliquibus in suis Ecclesiis, non licet sæcularibus in aliis Ecclesiis, Parochiis, aut Monasterio Religionis celebrare. t.3. tr.6. r.91. §.ult. p.473
Missam celebrant Sacerdotes cum Episcopo qui recenter illos ordinat. t.4. tr.8. r.89. §.1. p.385
Quatuor modis id fieri posse explicatur. ibid. §.1. & seqq.
Missam in qua Sacerdotes cum Episcopo concelebrant, qua intentione offerre debeant? tom.4. tract.8. ref.92. §.1. & seq. pag.388
Quando Missam celebrare Sacerdos, & in aliquo casu ad id teneatur absque prævia confessione, si non adsit copia Confessarii, & quando postea tenetur quamprimum confiteri vide in tract.3. tom.1. de pœnitentia à r.149. usque ad 183. inclusivè, ubi plures casus invenies pro praxi harum difficultatum. p.191. & seqq.
Missam celebrare, urgente necessitate, an aliquando aliquis excommunicatus possit sine prævia confessione, vel contritione. t.1. tr.3. r.176. §.1. p.209
Missam celebrare sine prævia confessione an possit Sacerdos contritus, qui habet casus reservatos, à quibus præsens Confessarius non potest illum absolvere? t.1. tr.5. ref.31. §.1. pag.285. Vbi alia contingentia in dicto casu. ibid. & seqq.
Missam celebrare qui tenetur ratione scandali, & tamen est innodatus aliqua excommunicatione propter hæresim, quid facere debeat? t.1. tr.5. r.35. § 3. & seq. p.287
Missam celebrare sine vestibus Sacris, & mixtione aquæ ex timore mortis, vel alterius gravis damni, an quis possit, modo ad id faciendum non compellatur in contemptum fidei? t.2. tr.6. r.136. §.1. post medium. p.413
Missam celebrare pro dando Viatico moribundo, an Sacerdos post prandium possit? t.3. tr.1. r.1. §.1. p.1
Et an absque vestibus sacris, sine altari, & absque azymo pane? ib. §.1.2. & §.Potest etiam tertio inferri. p.1. & 2
Missam celebrare saltem ter, vel quater in anno an sit obligatio ex præcepto divino. t.3. tr.1. r.102. §.8. p.137
Si Missam celebrare certa die concedat Pontifex Sacerdotibus certæ Religionis de aliquo sancto Beatificato, tunc non possunt facere octavam, neque in illa dicere Missam de dicto S. Beatificato. t.3. tr.3. r.90. §.2. p.355
Missam celebrare an Regulares possint, qui privilegiis Mendicantium gaudent de SS. Sacramento in quintis feriis, etiam Adventus, & Quadragesimæ, & de Conceptione B. Mariæ in Sabbathis novem lectionibus non impeditis? t.3. tr.6. r.68. §.4. p.459
Missam celebrare intra annum, nec commemorationem in ipsa facere, aut recitare de aliquo S.Beatificato, non licet. t.3. tr.6. r.91. §. Sed quæritur. p.472
Missam si Regulares non promittant celebrare in Altari privilegiato, an excusentur aliquando à peccato, si illas in alio Altari celebrent? t.4. tr.1. r.26. §.1. pag.18
Missam celebrare potest Sacerdos in Altari portatili, quod erat in palatio rurali ad dandum Viaticum ibi moribundo. t.4. tr.2. r.18. §.4. p.37
Missam celebrare possunt Regulares tempore interdicti in aliquibus festivitatibus per sua privilegia. Suspendunturne dicta privilegia per Bullam Cruciatæ? tom.4. tract.3. ref.125. §.2. pag.117
Missam quoque unam an celebrare poterit, qui in prima Natalis Domini ex dispensatione fuit ordinatus, & in secunda Episcopus ordinatus? tom.4. tract.8. resol.94. §.1. in fine. pag.389
Missam celebrare, & audire in suis Oratoriis possunt Episcopi. t.4. tr.8. r.102. §. His tamen, p.394
Missam celebrare an possit Hermaphroditus, qui post validam ordinationem degeneravit in sexum fœmineum? tom.4. tract. 8. resolut.112. §. Verum his non obstantibus. pag.403
Missam celebrare tempore interdicti, omissa una circumstantia ex requisitis in cap. Alma mater, ut v. g. apertis januis &c. an sit peccatum mortale? tom.5. tract.4. ref.5. per totam. pag.199
Missam celebrare an licitum sit coram personis interdictis? t.5. tr.4. r.7. §.1. p.200
Et si persona interdicta expelli non potest quid est faciendum? ibid. §.2
Missam celebrare in cœmeterio an possit interdictus ab ingressu Ecclesiæ? t.5. tr.4. r.18. per. tot. p.204
Missam celebrare in Pontificalibus an possit Episcopus in Ecclesiis regularium, ipsis invitis? tom.7. tract.1. ref.49. §.2. pag.34
Missam celebrare an licitum sit ex metu mortis sine altari, aut Calice consecrato, aut sine vestibus sacris, vel lumine, vel consecrare in materia dubia, v. g. in vino congelato, vel in pane ex spelta confecto? t.7. tr.5. r.76. §.5. p.369. & §. ult. ibid.
Missam celebrare an possit ad evitandum scandalum, qui tempore Conclavis irretitus est censura Pii IV. & Greg. XV. ante obtentam absolutionem? tom.9. tract.7. r.123. §.1. pag.436
Idem est à fortiori dicendum de hæretico, qui non potest obtinere licentiam, ut à censura absolvatur. ibid.
Idem est etiam de Sacerdote, qui alium Sacerdotem interfecit, & ne se prodeat, & crimen ejus manifestetur celebrat. ibid.
Et in supradictis casibus, si tales non possent se excitare ad perfectam contritionem, quid est faciendum? ibid.
Missam defunctorum celebrari facere sibi, an licitum sit viventibus? t.4. tr.1. r.25. §.2. p.17
Si Missam celebrasset Sacerdos, & lumina extinguerentur ante consecrationem, nec amplius accendi possint, non potest prosequi Missam, etiam pro dando viatico alicui moribundo. Et quid, si post consecrationem lumina extinguerentur? t.3. tr.1. r.1. §. Et tandem. p.2
Qui Missam celebrat non præmissa confessione casu, quo eam præmittere tenebatur, an committat duplex peccatum? t.1. tr.3. r.186. §.1. p.214
Idem est de illo, qui non præmisit contritionem. ibid.
Idem est, si in statu peccati mortalis, non jejunus, vel excommunicatus quis Missam celebret. ibid. §.2
Qui celebrat urgente necessitate, sine prævia confessione habens casum reservatum cum excommunicatione annexa, an in tali casu teneatur confiteri Sacerdoti inferiori? t.1. tr.5. r.32. §.1. p.285
Si Missam Pontifex celebrat, si propter tremorem manus non possit elevare Calicem, nec frangere Hostiam, an possit secum dispensare super hos ritus, & cæremonias? t.3. tr.1. r.102. §.1. p.135
Et an habeat justam causam secum dispensandi super hoc? ibid. §.2. & seqq.
Et an ad id teneatur? ibid.
Et quid cum aliis circa supradictos ritus? ibid. Vbi an fractio, & missio Hostiæ pertineant ad essentiam Sacrificii.
Et quod Carthusienses non elevant sacrum calicem pro conservatione suarum cæremoniarum, ibid. Vbi etiam quod in sumptione utriusque speciei non conceditur abundantior gratia, quam sub una tantum. §.7. p.136
Missam qui celebrat pro stipendio, & sui laboris pretio, an possit hanc suam operam Petro addere? tom.4. tract.3. ref.1. §.5. p.66
Missam concelebrat Episcopus recens consecratus cum consecratore. t.4. tr.8. r.89. §. Quid ego. p.385
Missam in supradictis casibus celebrans, si præveniatur à concelebrantibus, quid fiat? ibid. §. Ex his. p.386
Si Missam celebravit Sacerdos absque prævia confessione urgente necessitate, an illud, *Quamprimum confiteatur*, Concilii sit verbum imperativum, & ideo non importet præceptum

præceptum ad mortale, sed consilium, & admonitionem? t.9. tr.7. r.96. §.1. p.412
Vt Missam celebret Sacerdos non jejunus, an Pontifex dispensare possit? t.3. tr.1. r.55. §.1. p.73
Vbi an singulo quoque anno Pontifex dispenset in jejunio saltem tacitè cùm Cardinali, qui celebrat coram eo in nocte Nativitatis Domini, vel an pro illa nocte in ejus Capella Pontifex anticipet diem naturalem? §.2
Missam si quis celebret bona fide in Altari nondum consecrato, vel quod amisit consecrationem, an Altare illud non indigeat alia consecratione? t.4. tr.1. r.24. §.6. p.17
Et quid, si Sacerdos mala fide celebrat, esto peccaverit? ibid.
Si Missam celebret excommunicatus excommunicatione minori, an sit irregularis? t.5. tr.1. r.182. §.4. p.107
Si Missam celebret intra Ecclesiam interdictus ab ejus ingressu, an irregularitatem incurrat? tom.5. tr.4. r.15. §.1. in fine. pag.203
Si Missam in toto anno Sacerdos non celebret, an peccet mortaliter? t.7. tr.1. r.123. §.2. p.87
Si Missam celebret excommunicatus non toleratus, an Ecclesia violetur? t.9. tr.1. r.131. §.7. p.86
Et an altare, & paramenta polluantur? ibid. §.4
Si quis Missam celebret in Ecclesia polluta ante reconciliationem, an remaneat consecrata? Et quid, si mala fide celebrat? t.9. tr.1. r.139. §.1. p.90
Et in dicto casu Sacerdos celebrans non incurrit irregularitatem, nec suspensionem ab ingressu Ecclesiæ. ibid. §.3
Si Missam celebret Sacerdos cum vestibus non benedictis, & in calice non consecrato, an remaneant benedicta, & consecrata? t.9. tr.1. r.140. §.3. p.91
Missas duas celebrare in die an Sacerdos in aliquo casu possit? t.3. tr.1. r.54. §.5. p.72
Missas celebrare in Oratoriis privatis quis, quo modo, & quando possit. Vide verb. *Oratorium*, & tom.4. tr.2. de Oratoriis privatis, ubi invenies plures difficultates, signanter in r.17. 18. 23. 27. 28. 31. 33. 38. 39. 43. 48. 49. 52. 54. & 55. à p.27. usque ad 62
Missas duas an celebrare possit Episcopus, qui in die natalis Domini fuit consecratus in prima? tom.4. tr.8. ref.94. §.1. pag.289
Idem est de Sacerdotibus ordinatis in die Natalis Domini ex dispensatione. ibid. §. Ex his. p.390
Vide verb. *Sacerdos*. tom.1
Item verb. *Cardinalis Primicerius*. tom.2
Item verb. *Concelebrare*, *Consecrare*, *Diœcesis*, *Interdictum*, *Lingua*, *Sacerdos*. tom.3
Item verb. *Anima Applicare*, *Bulla Cruciatæ*, *Capella*, *Capellania*, *Capellanus*, *Clausula*, *Cathecumenus*, *Defunctus*, *Dies Dominica*, *Episcopus*, *Feria*, *Mendicantes*, *Monialis*, *Oratorium*, *Pœna*, *Restituere*, *Sacerdos*. tom.4
Item verb. *Clericus*, *Degradatus*, *Diaconus*, *Dispensatio*, *Ecclesia*, *Ecclesiasticus*, *Episcopus*, *Hermaphroditus*, *Laicus*, *Locus*, *Sacrificium*. tom.5
Item verb. *Beneficiarius*, *Eleemosyna*, *Hæres*. tom.6.
Item verb. *Amicus*, *Festum*, *Interdictum*. tom.7
Item verb. *Feria quinta*, *Sacerdos*. tom.8
Item verb. *Feria 6. Parasceves*, *Iter*. tom.9

Missæ auditio.

De præcepto illam audiendi in die festo.

Quidam scrupulis angebatur, an habuerit intentionem implendi præceptum Missæ? Ideo benignam aliquam opinionem impense à me postulabat. Et hoc dubium oriebatur, quia sciebat, quod præter attentionem internam necesse esset ad implendum præceptum audiendi Missam, intentio formalis, vel virtualis, qua vult dictum præceptum adimplere. tom.2. tr.3. ref.1. p.221
Ex quo deducitur, quod si quis audiat Missam ex devotione putans non esse diem festum, an teneatur postea aliam Missam audire? ibid. ante medium. §.1. &c.
Ex quo etiam advertitur satisfacere præcepto, qui vult Missam audire cum voluntate expressa non adimplendi præceptum audiendi Missam, nec opus esse mutare animum in tempore habili, & applicare pro implendo præcepto Missam illam auditam. ibid. §.3. ante medium, &c.
An si quis audiat Missam sine interna attentione satisfaciat præcepto Ecclesiæ? tom.2. tract.3. ref.2. & in aliis ejus not. pag.222
Ex quo infertur satisfacere eum præcepto Ecclesiæ de audiendo Sacro, qui tempore Sacri legit Horas Canonicas, ad quas obligatur. ibid. §.2. &c.
An qui voluntarie sine attentione interna audiret Missam, teneatur postea iterum illam audire? tom.2. tr.3. r.3. & in plurimis aliis ejus not. pag.222
An si quis audiat Missam impositam pro pœnitentia à Confessario sine interna attentione satisfaciat? Idem est de recitatione Rosarii à Confessario pro pœnitentia imposita. t.2. tr.3. r.4. & in aliis ejus not.2. p.223
An Sacerdos satisfaciat præcepto Ecclesiæ de audiendo Missam in die festo, si Missam dixerit cum voluntaria distractione? ibid. §.2. &c.
Quis summo mane audivit Missam, postea Episcopus fecit illum diem festivum de præcepto, quæritur, an teneatur audire aliam Missam? t.2. tr.3. r.5. p.224
An si quis in die festo audiat Missam immemor præcepti, an teneatur ad aliud Sacrum audiendum? ibid.
Si quis voverit audire Sacrum, & illud audiat cum positiva intentione non satisfaciendi voto, an teneatur audire alterum Sacrum? ibid. in fine Ref.
Quænam distantia ab Ecclesia excuset, ut quis non teneatur illam adire ad audiendam in diebus festivis? tom.2. tract.3. ref.6. pag.225
Et advertitur, quod si forte contingat in urbe plura esse Templa, & loca interdicta, longiusque distare Ecclesiam aliquam intra urbem, vel suburbiis liberam ab interdicto, tenebuntur etiam fœminæ delicatæ, & alicujus authoritatis, seclusa gravi Cœli intemperie eò ire, ut in die festo audiant Missam. ibid. post medium Ref. &c.
An distantia unius leucæ sit sufficiens, ut quis ab auditione Missæ excusetur? Et quid, si iter cum equo faciendum sit? Et an hoc intelligatur in tempus, quod non sit serenum, aut in via sint flumina, torrentes, & hujusmodi: aut si equus, mula, aut asinus, in quo iter quis acturus sit, sint tardi, &c. t.2. tr.3. r.7. p.225
Et docetur milliarium sufficere ad excusandum quemlibet à Missa in die festo, specialiter fœminas delicatas, & alicujus authoritatis. ibid. §.2
An Mater, vel nutrix excusetur ab audienda Missa de præcepto, si non potest infantulum domi relinquere, sed necesse sit secum in Ecclesia deferre? Idem est de ancillis, quæ infantibus assistere debent. t.2. tr.3. r.8. p.225
An pueri habentes usum rationis teneantur statim præcepto audiendi Missam in die festo? tomo secundo, tractatu 3. ref.9. pag.226
An mutus, surdus, & cæcus teneantur Missam in diebus festivis audire? t.2. tr.3. r.10. p.226
An Sereniſſimus Senatus Venetus, & omnes alii, qui audiunt Missam in Templo D. Marci dicì solitam à Primicerio illius Ecclesiæ ante mediam noctem, satisfaciant præcepto audiendi Missam in die Nativitatis Domini? tom.2. tract.3. r.11. pag.227
Idem est dicendum de audientibus Missam Nativitatis Domini, quæ coram Summo Pontifice in illa nocte ab Eminentissimo Cardinali celebratur. Et in tali casu an Pontifex anticipet diem sequentem, vel dispenset, ut Cardinalis celebret non jejunus. tom.2. tract.3. ref.12. & in aliis ejus notationum. pag.228
An famuli, qui non habent aliud tempus confitendi, nisi dum dicitur Missa, satisfaciant præcepto audiendi Sacrum in diebus festivis? t.2. tr.3. r.13. p.229
Et cursim docetur licitum esse ob notabile commodum temporale etiam à Sacro abesse in die festo, si alia ratione

id

id obtinere quis nequit. ibidem paulo post initium §. 1. vers. Si enim.
Et advertitur, quod ad satisfaciendum præcepto Missæ absolute non est opus audire verba, aut videre Sacrificantem, sed sufficit, ut interfit cum reverentia, ut Sacrificium sua præsentia honoret. ibidem ante medium dicti §. &c.
An satisfaciat præcepto audiendi Missam Religiosus, vel Sacerdos podagra laborans, qui audit Missam, & simul excipit confessiones Novitiorum, vel peccata venialia aliorum? ibid. in fine res.
An excommunicatus maiori excommunicatione, si in die festivo ex præcepto audiat Missam, & postea obtineat absolutionem excommunicationis teneatur iterum audire aliam Missam? tomo secundo, tractatu tertio, resolution. 14. p. 229
Superest adhuc difficultas, an excommunicatus, qui ob negligentiam suam perseverat in excommunicatione, peccet contra præceptum audiendi Missam in die festo? Et an idem dicendum sit de infirmo negligente in procuranda salute, & de carcerato negligente in procuranda libertate. ibid. §. 4. p. 230
Et an peccet non audiendo antea Sacrum, qui prævidet se de proximo reddi impotentem ad illud audiendum incurrendo excommunicationem vel se inebriando, aut ingrediendo peregrinationem, vel iter voluntarium, &c. ibidem §. quarto, ad medium, à vers. Non nego, &c.
An qui audit Missam à Sacerdote excommunicato vitando, vel à degradato, & deposito, aut suspenso, vel interdicto impleat præceptum Ecclesiæ de audienda Missa in die festo? tomo secundo, tractatu tertio, resol. 15. pagina 230
Et notatur excusari ab auditione Missæ in die festo eos, qui non habent alium Sacerdotem quam publice concubinarium. ibid. §. 3. p. 231
An satisfaciat Missæ præcepto, qui inserviens Missæ aliquando recedit à Sacrificio? ibid. §. 4. &c.
An licitum sit à Ministro existente in peccato mortali petere celebrationem Missæ, ut quis satisfaciat præcepto illam audiendi? tomo secundo, tractatu tertio, resol. 16. pag. 231
Et an hoc intelligatur, sive si Minister sit paratus ad ministrandum, sive non; sive sit meus Parochus & Pastor, sive non; modo adsit necessitas vel justa, & rationabilis causa, & mea utilitas? ibidem, §. ult. & in multis aliis eius not.
An qui audit Missam è fenestra domus suæ adimpleat præceptum? t. 2. tr. 3. r. 17. 18. p. 232
Et an si quis audiat Missam stando extra Ecclesiam in eius atrio, seu Cœmeterio satisfaciat præcepto, ibidem, §. 2. resol. 17. pag. 232
Et docetur existentes post parietem Ecclesiæ, & Missam audientes satisfacere præcepto. ibid. §. 2. resol. 18. & in aliis eius not. pag. 232
Et quamvis Missa in Altari valde remoto, vel alta Turri, & si esset privata, an vere dicatur præsens illi, ac proinde satisfaciat præcepto, quamvis Sacerdotem non videat, nec audiat? ibid. in eodem §.
An qui audit Missam post Evangelium inclusivè satisfaciat præcepto? tomo secundo, tractatu tertio, resol. 20. 21. p. 233. & 234
Et quid, si ab Offertorio usque ad benedictionem Sacerdotis interfit? ibidem, ult. resolution. 21. pagina 234
Et docetur, quod quis non tenetur Missæ interesse nisi usque ad missionem, & benedictionem Sacerdotis, & ideo non tenetur audire Evangelium S. Ioannis, si in principio Missæ audivit aliud primum Evangelium ibidem §. 2. ad medium.
An in auditione Missæ detur parvitas materiæ? Et an si quis non interfit consecrationi, & sumptioni, vel parti Canonis, licet reliqua omnia Missæ audiat, non satisfaciat præcepto? tom. 2. tract. 3. resolution. 22. per totam. pag. 234
An quis accedit ad audiendum Sacrum dum præfatio dicitur, & non sit aliud, teneatur illud audire? tom. 2. tr. 3. resol. 23. p. 235
Et an peccet mortaliter, qui non assistit consecrationi, licet totam Missam audiat? ibidem, in fine §. secundi.
Et an qui tamen usque ad consecrationem interesse possit, non censeatur adstrictus usque ad illam assistere, cum in illa parte præceptum de audiendo Sacro nequeat impleri quoad substantiam? ibidem in fine resolutionis.
An qui adest præsens, & audit totam Missam, dempto tempore consumptionis Sacrificii adimpleat præceptum? Et resolutio huius quæstionis pendet ex illa, an consumptio sit de substantia Sacrificii Missæ? t. 2. tr. 3. resol. 24. & in aliis eius not. p. 235
Et infertur eum, qui de Ecclesia egreditur, quando Sacerdos vult consecrare, & finita consecratione statim regreditur, peccare lethaliter, nec satisfacere præcepto. ibid. §. 2. ad medium, &c.
Et quid dicendum est de eo, qui tempore non solum sumptionis, sed etiam consecrationis ingrederetur Sacristiam ad afferendum aliquid necessarium, an satisfaciat præcepto de audienda Missa in die festo? ibidem §. 3. &c.
Et quid etiam, si quis exiret extra Ecclesiam ad faciendum, vel deferendum aliquid ad Missam necessarium? ibidem à lin. 6. dicti §. 3
An si quis adesset præsens tempore consecrationis, satisfaceret præcepto Missæ? tomo secundo, tract. 3. resolution. 25. pag. 236
Et quid, si quis voluntarie, & sine necessitate exeat ante consecrationem, & utraque facta redeat, an censeatur omisisse partem notabilem, ita ut non impleat præceptum Missæ? ibid. §. 1. &c.
Et quid si omisisset à consecratione inclusivè usque ad *Pater noster*, etiam inclusivè? ibid. §. 2. à lin. 3. &c.
Et deducitur an essentia Sacrificii consistat in Consecratione, vel Communione? ibidem §. 3. paulo post initium, &c.
Et an qui venit in medio Missæ ultimæ, teneatur saltem audire illam partem, quæ restat? ibidem, in dicto §. paulo inferius à vers. an qui &c.
Sic etiam Feria Sexta Hebdomadæ Sanctæ non tenetur quis adesse Officio illius diei, etiam occurrente festo. ibid. ad medium dicti §. &c.
An qui audit Missam ab uno Sacerdote à Consecratione usque ad finem, & postea ab alio usque ad consecrationem, satisfaciat præcepto? Et non est dubitandum quod satisfacit, si priorem partem prius audiat, & posteriorem posterius. tom. 2. tract. 3. resol. 26. & in aliis eius not. pag. 236
Et docetur posse aliquem eodem tempore tres Missas audire, & satisfacere præcepto, voto, & pœnitentiæ. ibid. prope fin. resol. & in aliis eius not.
Et notatur non satisfacere præcepto Confessarii de audiendis Missis duabus, illum, qui simul tempore ambas audiret; quod aliqui etiam asserunt de illo, qui ex voto, vel pœnitentia sibi iniuncta tenetur audire tres Missas, vel plures. t. 2. tr. 3. r. 27. §. ult. per totum. p. 237
An Petrus satisfaciat præcepto Missæ, qui eodem tempore Sacrum duorum Sacerdotum media ex parte audit; nempe Missam unius Sacerdotis usque ad consecrationem, & Missam alterius Sacerdotis à Consecratione usque in finem? tom. 2. tract. 3. resolut. 28. §. 2. & in aliis eius not. pag. 237
Et an qui duplicem Missam audire tenetur, possit eas simul audire, dum eæ in duplici Altari simul celebrantur. ibid. sub finem, & in aliis eius not.

Et an quis possit brevissimo temporis interstitio, & intra duo minuta Missam audire, si in quatuor, vel decem, v.g. Altaribus variæ Missæ proportionatæ anterioritate sic celebrentur? tom.2. tract.3. resol.238. §.2. post medium, vers. Colligo, pag.239

An eadem actione duobus præceptis satisfacere possimus? Et pro roboranda sententia negativa diversi casus adducuntur in textu huius Resolutionis. Et hæc quæstio maxime proponitur pro præcepto audiendi Missam in die festo. t.2. tr.3. r.30. p.239

Appendix ad alias difficultates, quæ mistæ dispersæ sunt per alios Tomos, & Tractatus, & simul pertinent ad hoc verbum. De præcepto audiendi Missam in die festo.

In Missæ auditione in diebus festivis tempore pestis, an possit Episcopus dispensare cum omnibus in domibus reclusis propter suspicionem pestis, vel quid est faciendum? t.4. tr.6. r.69. §.2. p.238

Missæ auditionis tempus, an quis prævenire teneatur, si timet, quod quando obliget præceptum, opportunitas non erit? t.5. tr.9. r.21. §.2. p.386

Vt Missam audiat an Episcopus possit in suo Palatio Oratorium privatum habere pro sola sua commoditate? t.4. tr.2. r.2. §.1. & 2. pag.28

Idem est de Episcopo titulari, & Prælatis habentibus jura Episcopalia. t.4.tr.2.r.9.& 10.p.31 & 32

Vt Missam audiat tempore interdicti in die festo, an quis teneatur sumere Bullam Cruciatæ? tom.4. tract.2. resol.36. §.3. pag.49

Si Missam extraneus audiat in die festo bona fide in privato Oratorio, an satisfaciat præcepto? tom.4. tract.2. resol.42. §.5. & seqq. p.54

Et si postea cognoscat id esse sibi prohibitum, an teneatur aliam Missam audire, ut impleat præceptum? ibid.

Et quid de audientibus Missam in Oratorio de licentia Parochi in die festo? ibid. §.3. p.53

Vt Missam audiat an quis possit virtute Cruciatæ habere Oratorium privatum in domo sua? tom.4. tract.2. resol.48. §.1. & seqq. pag.57

Ne Missam eandem quis audiat simul cum excommunicato, prohibetur, sed præter excommunicationem poterit excusari à mortali, si careat inductione, & cooperatione, & fiat absque contemptu, & scandalo. t.5. tract.1. resol.136. §.2. pag.82

Si Missam audiat laicus non interdictus in loco interdicto sine vi, & scandalo, an peccet mortaliter? t.5. tr.4. resol.2. §.2. pag.198

Ad Missam audiendam non est admittendus Hæreticus causa pendente. t.5. tr.10. r.55. §.4. p.437

Missam audiendi an quis teneatur prævenire tempus, qui timet, quod in alio non erit opportunitas, vel Sacerdos pro adimpletione præcepti? tom.1. tract.3. resol.65. §.1. pag.131

Missam non audiendo excommunicatus in diebus festivis, si negligens sit in obtinenda absolutione excommunicationis, an peccet contra præceptum? tom.5. tr.1. resol.129. §.1. pag.80

Et si dictus excommunicatus non audiat Missam per annum, si postea obtenta absolutione excommunicationis confiteatur, an teneatur se accusare, quod peccaverit toties contra præceptum? ibid. §.3

Missam audiens in Oratorio privato in diebus vetitis in indulto dicti Oratorii, an satisfaciat præcepto? t.4. tr.2. resol.27. §.3. pag.43

Et quid, si habeat Bullam Cruciatæ? t.4.tr.2.r.28.§.1.p.44

Et quid, si Episcopus sub pœna excommunicationis prohibeat, ne quis Missam audiat in Oratoriis privatis aliqua die ex solemnioribus, an hoc non obstante, qui habet Bullam Cruciatæ possit ibi in dictis diebus Missam audire? ibidem §.3

Propter Missam præcepti quam Sacerdos tenetur audire, modo deficiat Missa, an possit Sacerdos simplex, deficiente copia Confessarii, celebrare contritus? tom.1. tract.3.r.149.§.2. pag.191

Et an ad id teneatur? ibid. §.3

Et an etiam, ut alii audiant Missam præcepti, si non est alius, qui celebret? t.1. tr.3. r.150. §. ibid.

De Parocho non est dubitandum. tom.1. tract.3. resol.151. pagina 191

Missam audire non tenetur populus, si sit cessatio à divinis in aliqua civitate, quamvis tunc concedatur alicui Ecclesiæ, ut in ea agatur res sacra. tom.1. tr.3. resol.157. § 3. pag.195

Qui Missam audire tenetur ex pœnitentia, si illam audiat post Evangelium dictum, non peccat mortaliter ratione parvitas materiæ. tom.1. tract.6. resolution.46. §.3. pagina 337

Qui Missam audire singulis diebus per mensem pro pœnitentia habet, an teneatur diebus festivis duas Missas audire? tomo primo, tract.6. resolution.51. §.1. & seqq. pagina 339

Qui Missam non audire toto anno statuit, unum tantum peccatum committit, & sufficienter confitetur, si dicat, habui propositum non audiendi Sacrum. t.1. tract.7. r.18.§.8. pag.354

Missam audire in propriis Parochiis non tenentur fideles in diebus Dominicis, & festis, stante consuetudine, & privilegiis. t.3. tr.3. r.87. §.2. p.352

Et quid, si Episcopus ferat excommunicationem super hoc? ibidem §.3. pag.353

Missam audire de præcepto an possit frater Episcopi cum uxore, & reliqua sua familia in aliquo ex Oratoriis Episcopi, illo præsente. t.4. tr.2.r.3.§.1.p.28

Et an familiares Episcopi mortuo, vel absente Episcopo? Idem est de familiaribus Cardinalis. tom.4. tract.2.resol.7. & 8. pag.30. & 31.

Missam de præcepto audire an possint sæculares, & vassalli Regularium in Oratorio Grangiæ Regularium? t.4. tr.2. r.12.§.2. pag.34

Missam de præcepto an teneatur audire tempore interdicti, qui habet Bullam Cruciatæ? tom.4. tract.2. resol.35. §.2. pag.49

Missam audire pro præcepto diei festi an possint familiares in Oratorio privato Domini, si non adsit Dominus præsens. t.4. tr.2. r.39. §.1. p.51

Et quid, si familiares habeant Bullam Cruciatæ, & etiam tempore interdicti? ibid. §.2

Missam de præcepto audire an possint commorantes in domo sæcularis habentis Oratorium privatum, si suis expensis vivat? tomo quarto, tractatu secundo, resol.41. §.1. pag.52

Si Missam audire quis nequeat nisi in Oratorio privato, non tenetur illam ibi audire. tom.4. tract.2. resol.42. §.5. pag.54

Et quid dicendum de audientibus Missam de præcepto in Oratoriis Episcoporum, Regularium, & in Oratorio privato sæcularis virtute Cruciatæ, an satisfaciant præcepto? ibidem §.4

Missam audire an teneatur dubitans, an hodie sit dies festus? t.4. tr.6. r.2. §.2. p.202.

Missam audire Sacerdotis interdicti personaliter an licitum sit alicui non interdicto. tom.5. tract.4. resol.14. per totam. pag.202

Missam audire certa die quis vovit, sed impeditus fuit pro ea die, an teneatur Missam audire altera die? t.8. tr.4. resol.15. §.1. pag.53

Et quid, si dubius sit an emiserit votum intuitu temporis? ibidem.

Si Missam solitam audire Cardinales omitterent, & procederent ad scrutinium in electione Pontificis, an incurrant excommunicationem? tom.9. tract.7. resolution.111. §.6. pag.425

An

An possit audiri Missa de præcepto in Oratorio privato tempore interdicti? t.4.tr.2.r.38.§.1. & 2.p.51
Qui Missam audit immemor pœnitentiæ injunctæ audiendi Missam talem, an satisfaciat præcepto pœnitentiæ injunctæ, & satisfactio illa fuerit pars Sacramenti, itaut possit prodesse ex opere operato? tomo primo, tractatu 6. res.33.§.1. pag.330
Et quid, si prædictum injunctum opus pœnitens executioni mandet cum intentione expressa illam non implendi, an tunc satisfaciat præcepto Confessarii, sed tamen non habeat rationem partis Sacramenti, & per consequens non remittat pœnam ex opere operato? ibid. §.2.p.331
Qui Missam non audit in die Dominico, in quem accidit festum alicujus Sancti, an satisfaciat dicens in confessione se in die festo semel Missæ sacrificium prætermisisse? tom.1.tract.7.res.58.§.1.pag.374
Qui Missam de præcepto audit in die Sabbathi sancti, an teneatur audire etiam Vesperas; secus autem an peccet venialiter? t.2.tr.1.r.75.§.7.p.40
Qui Missam audit animo non satisfaciendi pro tunc, sed postea iterando, an satisfaciat præcepto cum illa prima Missa? t.3.tr.6.r.46.§.1.p.443
Idem est de pœnitentia injuncta audiendi Missam, &c. ibid. §.4
Qui Missam audit sine attentione saltem virtualiter, an satisfaciat præcepto? tomo tertio, tractatu 5. resolut.47. §.1.& 5. ibid.
Et quid, si quis Missam audiat cum distractione voluntaria: ibid. §.2. & 5
Et an talis possit absolvi, etiam si emendationem non proponeret; t.3.tr.6.r.48.§.1.p.444
Et quid, si careat attentione extrinseca ex inadvertentia? ibid. §.6
Qui Missam non audivit propter studium an teneatur in confessione explicare hanc circumstantiam? t.1.tract.7. res.59.§.1.& seq.pag.374
Et quid, si aliquibus proponeret omittere Missam propter pigritiam, vel aliam causam, & postea tempore celebrationis Missæ domi studeret, aut ambularet, an hi actus dicantur causa omissionis Missæ, & consequenter sint peccata? t.1.tr.7.r.60.§.2.p.375
Si duas Missas audire in diebus festis Confessarius præcipiat in pœnitentiam, an intelligatur in illis Missa de præcepto? t.1.tr.6 r.12.§.3.pag.314
Si Missas duas audire Confessarius injunxit? an satisfaciat pœnitens, si simul ex uno loco illas audiat à duobus Sacerdotibus? t.1.tr.6.r.52.§.1.& seq.p.340
Vide verb. *Præceptum*. tom.2
Item verb. *Interdictum*, *Lex*, *Occupatio*, *Rubrica*. tom.3
Item verb. *Commissarius Cruciatæ*, *Consanguineus*, *Domesticus*, *Dominus*, *Episcopus*, *Facultas*, *Familiares*, *Hospes*, *Interdictum*, *Regulares*, tom4
Item verb. *Assistere*, *Communicatio civilis*, *Dubitare*, *Hæreticus*. tom.5
Item verb. *Laborare*. tom.6
Item verb. *Audire Missam*. tom.7
Item verb. *Adimplere*, *Animus*, *Carcer*, *Votum*, tom.8
Item verb. *Feria 6. Parasceves*. tom.9

Missalis.

Missali Romano Sacerdos utens an possit celebrare juxta ritum receptum in loco per quem transit, etiamsi discrepet à Romano, tam in Ecclesia sæculari, quam Regulari? t.2.tr.1.r.163.§.1.p.96
Sine Missali benedicto celebrare an sit peccatum mortale, ex eo quod in Pontificali reperitur talis benedictio pro Missalibus? t.2.tr.1.r.170.§.3.p.99
Si Missalis aliquo in loco non adesset, an peccet Sacerdos sine illo celebrans? tomo secundo, tractatu primo, resol.162.§.1.pag.96

Vbi, an Sacerdotes, quibus debilis est facultas videndi, si memoria calleant, an possint sine Missali dicere Missam? ibid. §.2
Missalis rubricæ aliæ sunt præceptivæ, aliæ vero tantum doctrinales. t.6.tr.1.r.27.§.4.p.21
Vide verb. *liber*, *Oratio*, *Regula*, *Rubrica*. tom.2

Missio.

Vt missio scripturæ, vel nuntii sit secreta tempore Conclavis, an requiratur ad incurrendam excommunicationem latam in cap. Cum periculum? Et quid quoad Bullam Pii IV. t.9.tr.7.r.101.§.1.& seqq.p.415

Missio Militis.

Missio militis triplex est, honesta causaria, & ignominiosa, sive turpis. t.6.tr.8.r.86.§.1.p.438
Post missionem militis an valeat testamentum tempore militiæ factum? ibid.

Mistio.

Mistio Hostiæ an pertineat ad essentiam sacrificii? tom.3 tract.1.res.102.§.2.pag.135

Mitra.

Si absque mitra Episcopus ministrat Sacramentum Confirmationis, an sit tantum veniale? t.4.tr.8.r.70.§.5.p.366
Mitra est ornamentum Episcopale. tom.4.tract.8.res.121. §.1.pag.411
Mitra, & Baculus pastoralis sunt arma Episcopi. ibid. §. Insignum. pag.412
Mitra est galea bicornis utrumque testamentum referens, ibid. §.1.pag.411
Mitra Episcopo consecrando imponitur? ibid. §.2
Mitræ symbolica descriptio. §.2. ibid.
Mitram Episcoporum, contra ineptias, & injuriosa Hæreticorum dicteria quis erudite defenderit? ibid. §.2.p.412

Mittere.

Mittere professionem fidei an teneantur Prælati Regulares? Et quid de Lectoribus Philosophiæ, & sacræ Theologiæ? t.7.tr.1.r.16. per totam. p.12
Mittere Prædicatores cum exercitu ad prædicandum infidelibus, an Ecclesia, & Principes Christiani possint? t.7. tract.7. res.14.§.9 & 10. pag 390
Si mittitur Nuntius à Pontifice in aliquam Provinciam, an Principes Christiani, & Magistratus possint discutere facultates, & potestates talis Nuntii? tomo nono, tr.2. res.22.§.1 pag.111
Vide verb. *Litera*, *Subditus*. tom.7
Item verb. *Inhibitoria*, *Impeditus*. tom.9

Moderamen.

Moderamen justæ defensionis, & inculpatæ tutelæ in quo consistit, relinquitur arbitrio prudentis viri. tom.5,tr.2. res.22.§.3.post medium.pag.138
Vide verb. *Adjutor*, *Adulter*, *Amens*, *Dominus*, *Dormiens*, *Ebrius*, *Filius*, *Furiosus*, *Invasus*, *Satellites*. tom.8

Moderatum.

Moderatæ defensionis excessus in quibus casibus consistat? t.5.tr.2.r.22.§.3. post medium. p.138

Modicum.

Modica paulatim Religiosus accipiens, vel expendens sine licentia Superioris an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem? t.7.tr.3.r.41.§.1 p.266
Vbi aliqua alia circa modica furta sæcularium servorum, & ancillarum satis practicabilia. §.1.& seqq.p.266.& 267
Vide verb. *Dominus*, *Restitutio*. tom.7

Modus.

Modi circumstantia in copula conjugali an sit in confessione experienda? t.1. tr.1. r.99. §.1. p.392. ubi aliqua pro praxi dictæ quæstionis, & obligatione uxoris in reddendo debito in dicto casu. ibid. §.3

Modis variis dispensatio cessare potest. tom.3 tract.2.r.104. §.3. pag.239

Quibus modis quis efficiatur servus, an jure belli, delicti, venditionis, & nativitatis? t.7. tract.8. r.5. 6. 7. & 11. pag.429. & seqq.

Quibus modis servi acquirant libertatem. t.7. tr.8. r.24. sed lege eam, & à r.17. usque ad 24. à p.437. ad 440

Quibus modis servi possint se redimere. t.7. tract.8. res.26. per totam. pag.440

Ex modo occidendi injurioso nimirum insidiosè proditoriè, crudeliter, atrociter, &c. non est aliquid amplius restituendum, quam si occisio fuisset facta sine his circumstantiis. t.8. tr.5. r.77. §. Notandum est. p.127

Modum benedictionis Chrismatis, an Pontifex possit variare? t.3. tr.1. r.15. §.1. & seqq. p.21

Quem modum torquendi reos Inquisitores debent habere cum reis, & quomodo de tormento ignis ad pedes adhibito? t.5. tr.11. r.35. per tot. p.497

Modum clandestinum alienandi, & recipiendi aliquid displiciturum Superiori sciens Religiosus, vel Monialis, an peccet mortaliter alienando, vel recipiendo aliquid cum licentia tacita clandestinè? tom.7. tractatu 3. resolut.38. §.1. pag.264

Modus communicandi quis sit? Vbi pro praxi proponuntur aliqui casus. t.2. tr. primo. r.195. §.4. p.112

Modus præscriptus à Domino Matth. 18. in facienda correctione, an contineat præceptum, vel consilium tantum? tom.7. tract.4. r.38. §.1. pag.501

Vide verb. *Hostia*, *Vis*. tom.2

Item verb. *Correctio*, *Mandans*, *Processus*. tom.5

Item verb. *Fœmina*, *Fama*, *Vir*. tom.8

Item verb. *Fides Catholica*, *Reus*. tom.9

Molendinum.

Vide verb. *Facultas*. tom.3

Item verb. *Culpa*, *Pactum*. tom.6

Molere.

Vide verb. *Laicus*. tom.9

Molestia.

Vide verb. *Conjux*. tom.2

Mollities.

Si de Mollitie non committenda Religiosus professus emittit votum, an teneatur explicare in confessione hanc circumstantiam talis voti emissi post professionem? tom.1. tr.7. res.75. §.1. pag.381

Idem est de Sacerdote, vel sacris Ordinibus initiato. ibid.

Mollities consummata cum puero an mutet speciem? tom.1. tract.7. res.141. §.1. & seq. pag.412

Vide verb. *Natura*. tom.8

Monachus.

Mocachi an peccent mortaliter extra casum necessitatis aliquem Baptizando? t.1. tr.1. r.48. §.1. p.32

Monachi an possint esse patrini in Baptismo & Confirmatione? t.1. tr.2. r.23. §.3. p.82

Monachi Benedictini an incurrant suspensionem, si non utantur habitu præscripto in Clem. I. si quis autem, de statu Monach. tomo quinto, tractatu 3. resolut. 29. per tot. pag.180

Monachis facultas concessa testandi, an expiret morte concedentis? t.3. tr.2. r.145. §.1. p.269

Cum Monacho aliquo an Pontifex possit dispensare super habenda proprietate? t.3. tr.1. r.78. §.2. p.99

Qui Monachum initiatum prima Tonsura percutit, an duas censuras incurrat? t.5. tr.2. r.54. §.6. p.157

Monachus an possit eligi in Vicarium Episcopi, vel Capituli sede vacante? t.3. tr.3. r.94. §.2. p.359

Et si Monachus constituatur Vicarius Episcopi absque licentia Superioris, an teneant gesta, & acta per eum? ibid. §.8. & seqq. p.360. Vbi aliqua alia contingentia pro supradictis quæstionibus.

Monachus, qui fecit professionem, si licitè à Religione recessit, an recuperet bona Ecclesiæ collata contemplatione ingressus Religionis? tom.6. tractatu 7. resolution.76. §.3. pag.350

Vide verb. *Regulares*, *Religiosi*. tom.1

Item verb. *Correctio*, *Medicina*. tom.5

Item verb. *Episcopus*, *Fidejubere*, *Fructus*, *Novitius*, *Prælatus*, *Regulares*, *Religiosus*. tom.6

Monachus laicus.

Monachi laici an includantur in prohibitione procedendi ad Bellum? Et si procedant, an peccent mortaliter, vel tantum venialiter? t.7 tr.7. r.52. §.1. p.417

Et an dicti Monachi possint pugnare suis manibus, immediatè occidere, mutilare, & ducere exercitum, ac præesse iis, qui machinas, vel tormenta bellica dirigunt, neque incurrere irregularitatem, quoties bellum est necessarium ad defensionem propriæ vitæ, vel personæ, & patriæ & boni communis, & ad obtinendam victoriam, à qua pax, salus innocentium, & bonorum Ecclesiæ dependet? ibid. §.2. pag.418

Vide verb. *Religiosus*, *Regularis*, tom.7

Monasterium.

Monasteria monialum Sedi Apostolicæ subjectarum an Capitulum sede vacante, & ejus Vicarius visitare possint? t.3. tr.5. r.36. §.1. p.396

Monasteria Religiosorum, quibus proventus redundant, an teneantur de illis eleemosynas facere? tom.4. tract.7. r.32. §.1. pag.295

Vbi an Prælatus possit, vel debeat omnes superabundantes reditus in eleemosynam dare. §.2.

Ad Monasteria Monialum regulares, peregrini, & alii accedentes ad colloquendum cum monialibus absque licentia Episcopi, an peccent, & incurrant excommunicationem latam ab Episcopo præter alias pœnas contentas in Decreto Vrbani VIII. t.7. tr.1. r.305. usque ad r.318. ubi latè, & varii casus circa hoc à p.213. ad 221

Monasteria Monialum subiecta Regularibus an visitare possit Episcopus in ordine ad clausuram? tom.7. tract.1. res.316. per totam. pag.220

Monasteria Religiosorum secundum illud, quod septum est, an gaudeant immunitate? t.9. tr.1. r.8. §.1. pag.9

Et quid, si supra tectum Monasterii aliquis confugiat? t.9. tract.1. res.10. §.4. & seqq. pag.11

In Monasteria Regularium, quæ in titulis Cardinalium sunt, quam postetatem Cardinales habeant? tom.9. tract.7. res.43. §.1. pag.390

Monasteria Monialum an Cardinales ingredi valeant? tom.9. tract.7. res.44. §.1. ibid.

Et an hoc privilegium intelligendum est solum de Cardinalibus Protectoribus? ibid.

Et an hoc post Bullam Greg. XIII. amplecti possit? ibid.

Ingredientes septa Monasterii Monialum, & cum sacra virgine incestum committentes, si casus sit occultus, an possit ab Episcopo absolvi? t.3. tr.3. r.31. §.1. p.314

Et an possint supradictam absolutionem obtinere à quocumque Confessario, vigore Bullæ Cruciatæ? §.3

Religiosi admittentes fœminas intra claustra Monasterii, an possint absolvi ab Episcopo à suspensione inde incursa, si sit

sit occulta, quod idem dicendum est de Prælatis Regularium? t.5. tr.3. r.30. §.3. ibid.
Qui in Monasteriis regularium, & eorum cubiculis, refectoriis, Bibliothecis, Dormitoriis, Cameris, &c. copulam habet, an teneatur hanc circumstantiam aperire in confessione? t.1. tr.7. r.84. §.1. p.384
Et quid, si in supradictis locis quis furatur, an sufficiat dicere, furatus sum? ibid.
Si in Monasteriis, & locis religiosis reperiatur thesaurus, ad quem pertineat? t.6. tr.6. r.12. §.5. p.299
Et quid in dicto casu, si arte magica thesaurus inventus est? t.6. tr.6. r.13. §.2. p.300
Si in Monasteriis Religiosi recipiant aliquem, non occasione transitus, vel devotionis, sed recreationis causa, an incidant in pœnas Bullæ Clem. VIII. de largit. muner. t.7. tr.3. r.52. per totam. p.270
Si de Monasteriis non ædificandis, seu habendis casibus religiosorum sine licentia Principis statutum sit à Principe, an deroget immunitatem Ecclesiasticam? tom.9. tract.2. res.203. §.1. p.197
Monasterio alicui an possit testator relinquere bona sua, & non fratri, vel consobrino? t.6. tr.8. r.106. §.4. p.451
In Monasterio exempto Clericus delinquens, puta ludens aleis, &c. non incurrit suspensionem, vel censuram latam à suo Episcopo contra ludentes, &c. tom.7. tract.1. res.197. §.2. in fine. pag.125
A Monasterio exeundi licentiam dare suis Monialibus an Prælati Regulares possint ex justa causa sine interventu Episcopi? t.7. tr.1. r.334. per totam. p.229
In Monasterio aliquo oblati viventes, an gaudeant privilegio fori? t.9. tr.2. r.176. §.1. p.182
Monasterium an succedat in bonis Novitii, qui in articulo mortis emisit professionem ante annum probationis expletum, si moriatur sine testamento? tom.7. tract.1. res.160. per totam. p.107
An Monasterium, vel substitutus succedat Religioso habenti majoratum, vel fidei commissum à die professionis? t.7. tract.1. res.170. §.2. pag.112
An ad Monasterium primum, vel secundum pertineant bona Religiosi transeuntis ad aliam Religionem, vel Episcopatum? tom.7. tract.1. res.200. §.1. pag.127
Vbi alia notabilia contingentia in dicto casu.
Vide verb. *Fœmina*. tom.2
Item verb. *Alienare*, *Ingredi*, *Licentia*, *Missam celebrare*. tom.3
Item verb. *Eleemosyna*, *Existens*, *Mediolanensis*, *Regulares*, *Satisfacere*. tom.4
Item verb. *Accedere*, *Cambium*, *Clausuræ*, *Cogere*, *Dos*, *Ingredi*, *Ingressus*, *Insidere*, *Lex*, *Mutuum*. tom.5
Item verb. *Bona temporalia*, *Distributio*, *Monialis*, *Religiosus*. tom.6
Item verb. *Abbatissa*, *Acquirere*, *Admittentes*, *Causa*, *Consuetudo*, *Debitum*, *Delinquentes*, *Dos*, *Exire*, *Eruere*, *Fœmina*, *Legatum*, *Moniales*, *Mutare*, *Nupta*, *Reducere*, *Reformatio*, *Regulares*, *Residere*, *Vidua*. tom.7
Item verb. *Inventarium*. tom.9

Monere.

Monere pœnitentem de defectu an teneatur Confessarius absolvens aliquem sine jurisdictione? tom.1. tract.4. res.1. §.1. & seqq. pag.222
Idem est, si sine sufficienti dispositione pœnitentis eum absolvit, aut non obligavit ad restitutionem faciendam, ad quam debebat illum obligare. ibid. §.1
Monere ad diligentem custodiam civitatis an possit Confessarius, qui in confessione novit proditorem? tom.1. tr.8. res.16. §.1. pag.431
Monere alium cui paratur malum, ut tali loco, & tempore sibi caveat, an Confessarius possit, si hoc malum scivit in confessione? ibid.
Monere an teneatur, qui videt Clericum ex oblivione invincibili omittere officium, vel aliquem comedere in die jejunii, &c. t.7. tr.4. r.31. per totam. p.298
Vide verb. *Beneficiarius*, *Clericus*. tom.5
Item verb. *Consilium*. tom.8

Moneta.

Si monetæ valorem diminuendum quis sciat, an possit illam alicui mutuare cum pacto, ut eam sibi restituet iuxta valorem, quem dicta pecunia habet; non autem eo, quem habebit tempore, quo restituendum erit mutuum. t.6. tr.3. r.102. per totam p.170
Monetæ mutuatione factæ, cujus temporis æstimatio, vel quantitas in mutuo reddendo speranda sit? tom.6. tract.3. res.103. per totam. p.170
Propter monetæ tusione in hoc regno Siciliæ promulgatum fuit edictum, ut in posterum omnia genera monetarum secundum pondus valerent, & expenderentur, cum hoc scirent multi ante promulgationem edicti omnem pecuniam vel mutuo dederunt, vel ex ea res emerunt, an hoc cum crimine, & onere restitutionis factum fuerit? t.6. tract.3. res.104. §.1. pag.172
Vbi, an Principes, & ejus Consiliarii teneantur ad restitutionem, si ex eorum negligentia illa notitia legis promulgandæ pervenit ad aures subditorum, unde ipsi postea ex tali scientia merces vendiderunt cum aliorum detrimento. §.3
Monetæ valorem an Princeps augere, vel minuere possit, quando adest necessitas publica, cui populus tenetur subvenire, & marsupium Regis evacuatum est, & augmentum dictæ monetæ in dictis necessitatibus convertere, t.9. tr.2. r.217. §. sed hæc, ad medium. p.209
Vide verb. *Pecunia*, *Rogatus*. tom.6
Item verb. *Expendere*. tom.8
Item. verb. *Ludentes*. tom.9

Monetarius.

Monetarii, tonsores, & cudentes falsam monetam, an gaudeant immunitate Ecclesiæ? tom.9. tract.1. res.52. §.2. pag.35. & in r.55. §.1. & seqq. p.36

Monialis.

An possint exercere Moniales munus Patrini in Baptismo, & Confirmatione? t.1. tr.2. r.23. §.3. p.82
Qui Moniales multas cogitans pollutionem secum habet, an unum vel plura peccata committat in confessione explicanda? t.1. tr.7. r.18. §.8. & seq. p.355
Moniales extra Chorum an teneantur sub onere peccati mortalis persolvere Horas Canonicas? tom.3. tract.6. res.12. §.1. pag.423
Et an hoc ex vi saltem consuetudinis præscriptæ ad culpam mortalem obligantem? ibid. §.3
Moniales an possint introducere consuetudinem, quæ apud ipsas habeat vim legis circa hoc? t.3. tr.6. r.15. §.2. p.426
Moniales omnes tam exemptæ, quam non exemptæ, sed sub Episcoporum regimine viventes, an possint recitare Officium de SS. Sacramento in quintis feriis Adventus, & Quadragesimæ, & de Conceptione B. Virginis in Sabbathis novem lectionibus non impeditis? t.3. tr.6. res.68. §.4. pag.459
Moniales an intelligantur in verbis Bullæ Cruciatæ sub nomine Fratrum in Ordine, ut per Bullam suspendantur Indulgentiæ Regularium? t.4. tr.3. r.144. §.3. p.125
Moniales tempore Iubilæi an possint eligere Confessarios quoscumque ab Ordinario approbatos, etiamsi non sint ad eorumdem Monialium confessiones deputati ab Ordinario, ut eas à peccatis vel à casibus & censuris reservatis absolvant? t.4. tr.4. r.10. & 11. p.146
Moniales an sint præferendæ viris Religiosis in distribuenda eleemosyna inter pauperes? t.4. tr.7. r.60. §.1. p.309

Moniales exemptas colloquentes cum subditis Episcopi, non potest Episcopus punire. tom.5. tract.1. resolut.86. § 2. post medium. pag.59
Moniales non comprehenduntur, si censura feratur sub nomine personarum Ecclesiasticarum. tom.5. tract.4. resolut.24. §.2. pag.206
Moniales Turris Speculatorum Romæ existentium, an sint verè Religiosæ, & earum vota sint solemnia? tom.7. tract.1. rel.350. §.1. pag.239
Et si dictæ Moniales contraherent matrimonium quamvis peccarent, an validè tamen contraherent? ibid.
Et si recedant à Monasterio non sint Apostatæ? Et an tamen gaudeant privilegio fori, & Canonis, & exemptione gabellarum? ibid. & seqq.
Moniales absque peccato proprietatis, & incursione Bullæ Clement. VIII. de largit. muner. an possint aliqua festa facere, musicos, & Prædicatores trahere, & solvere illorum mercedem, & sustentare eos, qui eas gubernant, quia hæc, & alia similia non comprehenduntur sub nomine largitionis, & donationis gratiosè, sed sub nomine satisfactionis. tom. 7. tract.3. resolution.64. per totam. pag.276
Moniales defloratæ an gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t.9. tract.1. ref.32. §.1. pag.26
Et quid, si quis defloraisset Monialem in ipsamet Ecclesia Monasterii? ibid. §.3
Moniales, si ad Ecclesiam propriam Monasterii, vel ad Monasteria aliorum confugiunt pro delicto commisso, an gaudeant Immunitate? tom. 9. tractatu 1. resolut.37. §.2. pag.28
Si Moniales in aliqua Provincia, & earum coloni solvunt decimas, an hoc forsitan eveniat, quia Episcopi obtinuerunt aliquod Breve Pontificium revocatorium dictorum privilegiorum; secus autem minimè teneantur decimas solvere? t.9. tr.2. r.277. §.3. p.237
Non tam pro Monialibus, quam pro Regularibus, peregrinis, & aliis accedentibus ad alloquentibus cum Monialibus exemptis, & non exemptis absque licentia Episcopi, multi, & varii casus. t.7. tr.1. à ref. 305. usque ad 318. inclusivè, à p.213. ad 221
Et à prædicta ref. 318. usque ad r.350. alii multi casus pro ipsis Monialibus, Novitiis, & Puellis, Abbatissis, Confessariis, & Confessionibus earum, & circa clausuram, & egressum extra illam & ingressum intra illam? à p.221. ad 239
Monialis, quæ cum Religioso habet copulam, an contrahat duplicem culpam, & inter se diversam speciem malitiæ? t.1. tr.7. r.26. §.4. p.361
Monialis, si sæcularem polluat, committat sacrilegium? tom.1. tract.7. ref.77. §.1. pag.381
De quadam Monialis professione post matrimonium facta. Vbi notabilia super hoc. tom. 2. tractatu 6. resolut.79. §.1. pag.378
Monialis è suo Monasterio ad malum finem egressa, an possit absolvi ab Episcopo, vel prælato regulari, dummodo delictum sit occultum? t.3. tr.3. r.30. §.3. p.314
In Monialis cella an possit erigi oratorium, ut ibi Monialis infirma audiat Missam? &c. t.4. tt.2. r.16. §.2. p.36
Monialis fœmen venenum, ut fœtus moriatur, an incurrat censuram? tom. 5. tractatu 2. resolut. 32. §.1. & seqq. pag.144. & 145
Monialis, quæ sumit potionem, venæ sectionem, vel pugnis se cædit ad abortum faciendum, ut postea sequutus est, an incidat, non solum in pœnas Bullæ Sixti V. sed etiam in censuram cap. Si quis suadente &c. tom.5. tract.2. ref.48. §.1. pag.153
Et quid de propinante Moniali potionem pro abortu faciendo, sequuto effectu? t.5. tr.2. r.47. §.1. in fine. ibid.
Monialis impotens adire Inquisitores, an satisfaciat per Epistolam missam ad Inquisitorem denunciando Confessarium solicitantem? t.5. tr.9. r.12. §.2. p.383
Monialis an possit donare bona ei data ob turpem quæstum sui corporis, & hæc sibi, & non Monasterio lucrentur? t.6. tr.7. r.32. §.2. p.325
Monialis propriis tactibus alium polluens sæcularem sine propria delectatione satisfacit, si in confessione dicat, tangens impudicè alium pollui, nec tenetur explicare suum statum. tomo septimo, tractatu primo, resolut.242. §.3. pag.154
Ne in Monialium infirmaria sacrificium Missæ celebrare permittatur, sacra Congregatio sub die 22. Augusti 1605. declaravit. tomo quarto, tractatu secundo, resolut.16. §.3. in fine. p.36
In Monialium Monasteriis an puellæ destinatæ ad Religionem possint recipi ante annos discretionis? tom.7. tr.1. ref.324. per totam. pag.225
Monialium habitum puella volens assumere, an debeat esse major 12. annorum? tomo septimo, tractatu primo, resol.325. §.1. ibid.
Vide verb. *Annus*, *Eleemosyna*, *Fœmina*. tom.4
Item verb. *Clausura*, *Dos*, *Mulier*, *Novitia*, *Puella*. tom.5
Item verb. *Dos*. tom.6
Item tract.3. tomi 7. de Paupertate Religiosa in omnibus ferè quæstionibus implicitè continentur ipsæ Moniales, ideo, &c.
Vide verb. *Abbatissa*, *Acquirens*, *Casus*, *Censura*, *Clausura*, *Consentire*, *Dos*, *Erumpere*, *Ingredi*, *Monasterium*, *Nupta*, *Ordinarius loci*, *Pater spiritualis*, *Pictura*, *Reformatio*, *Res*, *Rota*, *Regula*, *Verecundia*, *Vidua*. tom.7
Item verb. *Hora Canonica*. tom.8
Item verb. *Collocutio*, *Infans*, *Loqui*, *Monasterium*, *Servitium*. tom.9

Monitio.

Monitio an requiratur necessario in censura ferenda? tom.5. tract.1. ref.4. §.1. pag.2
Monitio an requiratur ad volorem aliarum censurarum, ut suspensionis, interdicti, &c. ibid. §.4
Sine monitione trina censura non solum est illicita, sed invalida? Vbi multa pro praxi dictæ quæstionis. tom.5. tract.1. ref.5. §.1. pag.3
Ante monitionem trinam an Clericus negotiator teneatur solvere gabellas, & Princeps laicus illas ab illo licitè exigere possit? tomo nono, tractatu 2. resolut.265.266. & 267. pag.233. & 234
Monitionum ordinem præmittere in excommunicationibus an Prælati Regulares teneantur? tom.7. tract.1. rel.136. per totem. pag.93
Vide verb. *Ius*. tom.5
Item verb. *Confessarius*, ubi notabilia. tom.7
Item verb. *Habitus*. tom.9

Monitorium.

Monitoria ad effectum revelandi, an Capitulum sede vacante concedere possit. t.3. tr.5. r.29. §.1. p.394
Ex monitorii vi an pueri impuberes revelare teneantur? t.5. tract.1. ref.110. §.2. pag.73
Ex monitorii vi an testes privilegiati teneantur revelare crimen sui conjuncti, etiamsi non adsint alii testes? t.5. tract.1. ref.161. §.1. pag.94
Et quid quid, si casus pertineat ad tribunal S. Inquisitionis? ibid. in fine dicti §.
Ex monitorii vi non revelantes v. g. furtum, &c an teneantur restituere damna inde sequuta? tom.5. tract.1. r.163. §.1. pag.95
Ex monitorii vi quando quis teneatur revelare scripturas. tom.5. tract.1. ref.165. §.1. pag.96
Vbi explanantur aliquæ circumstantiæ, quæ contingere possunt in prædicto casu. §.1. & seqq.
Vide verb. *Amicus*, *Benefactor*, *Detegere*, *Edictum*, *Furtum*. tom.5

Monitum.

Monitum Monachum, si nolit peculium dimittere jura privant Officio Altaris, & non aliter. Ubi alia notabilia contigentia pro dicto casu? tom.7. tract.3. r.66. §. 1. in fine. p.277
Vide verb. *Confessarius.* tom. 7

Monoculus.

Monoculi an sint immunes à publicis muneribus? tom.8. tract.9. resol.8.§.1. pag.194

Monopolium.

Qui Monopolium non exercuit, an possit justè suas merces vendere pretio illo, quo Monopolium creavit? t.6. tr.3. r.65. §.1. p.153
Vide verb. *Mercatores.* tom. 6
Item verb. *Merx.* tom.9

Mons pietatis.

De monte pietatis agitur, ubi an talis contractus sit symoniacus? t.9.tr.5. r.26. §.1.p.366

Monstrum.

Si monstrum aliquod nascitur, v. g. Homo cum duobus capitibus, atque duobus dorsis, itaut certum sit esse distinctas personas, & distinctis animabus constare, an singulæ earum baptizandæ sint cum forma illa. Ego te baptizo, &c. t.1. tr.1. r.40. §.6. p.27
Et quid est agendum, si certo deprehendi nequeat esse duas personas, & duabus animabus informari? ibid.

Monumentum.

Monumenti constructioni legatum factum dicitur pium. tom.6. tract.8. res.39. pag.408

Mora.

Antequam in mora solvendi fuisset mutuatarius, cuidam ex dato mutuo emersit damnum notabile, quæritur, an possit aliquid à mutuatario pro illo damno petere, & teneatur mutuatarius dare? tom.6. tract.3. resol.24. §.1. pag. 130
Vide verb. *Purgare.* tom.6
Item verb. *Clausula.* tom.7

Morale.

In moralibus an licitum sit sequi opinionem probabilem, probabiliori relicta, & etiam tutiori? tom.7. tract.6. resol. 24. §.1. pag.378

Morbus.

Vide verb. *Infirmus, Laborantes, Medicamentum.* t.5
Item verb. *Actus, Apoplexia.* tom.8

Morbus Gallicus.

Morbi Gallici vehemens suspicio an det jus resiliendi à sponsalibus? t.2. tr.6. r.17. §.1. p.339
A morbo Gallico laborante professio in aliqua Religione emissa, an sit nulla, si hoc celavit in examine? t.7. tr.1. r.179. §.1. p.116
Ubi alia notabilia, & contingentia pro dicto casu.
Vide verb. *Ægritudo, Exire.* tom.7

Mori.

Omnes, qui moriuntur in peccato mortali, seu in manifesto sine signis contritionis, & pœnitentiæ, ut meretrices, concubinarii, usurarii, Hæretici, excommunicati, torneatores, &c. an sint privandi Ecclesiastica sepultura? t.8. tr.8. r.5. §.1. & seq. p.190
Et an pro supradictis possint suffragia offerri? ibid.
Vide verb. *Expirare, Vicarius.* tom.3
Item verb. *Morientes, Mors,* cum suis notationibus. tomo 7
Item verb. *Mors,* cum suis notationibus. t.8

Moribundus.

Moribundus, qui antequam incideret in amentiam postulavit Baptismum, baptizandus est. tom.1. tractat. 1. resol.36. pag.25
Moribundo an sit adhibendus Baptismus in aqua rosacea, vel alia ex herbis expressa, deficiente aqua naturali? tom.1. tr.1.r.62.63.& 64. p.43.& 44
Moribundo potest adhiberi Baptismus in dubio si aqua sit naturalis, v.g. in jure Carnium, & similibus? tom.1. tract. 1.r.52. p.34
Vide verb. *Baptismus.*
Moribundus potest, quando alius non adest petere à Sacerdote excommunicato, hæretico, &c. absolutionem, etsi sciat illos cum peccato Sacramentum administraturos. t.1. tr.4. r.40. p.247
Moribundum absolvi posse non finita Confessione in aliquibus casibus qui dicant, & qui contrarium? tom. 1. tr.4. r.48. pag.251
Moribundus, qui non potest loqui, sed præsente Sacerdote nutibus ab eo absolutionem petit, an sit absolvendus? t.1. tr 4. res.55. p.254
Moribundus, qui non valet nisi per signa contritionis sua peccata confiteri, an lucretur Iubilæum. ibid.
Moribundus, qui non audit, nec loqui potest, sed tantum pugno pectus suum pulsat, suspirans oculos in cœlum tollit, vel respicit aliquam imaginem, hoc vidente Sacerdote, vel aliis testificantibus, an sit absolvendus? t.1. tr.4.r.56. p.255
Moribundus, exhibens signa supradicta, sed dubitans an sint orta ex contritione, vel ex angustia, an sit absolvendus? t.1.tr.4. r.57. p.255
Moribundus an possit absolvi à Confessario, si absente Confessario petit confessionem, vel signa pœnitentiæ fecit, aliquo hoc testante? t.1. tr.4. r.58. p.255
Et quot testes hoc debeant testari Confessario? tom. 1. tr.4. res.59. p.257
Moribundus sensibus destitutus an possit absolvi à Confessario, si testes de signis ejus contritionis non coram infirmo testimonium ferant, si postea præsente infirmo vellet illi Sacramentalem absolutionem tribuere? t. 1. tr.4. r.62. p.259
Moribundus sensibus destitutus, qui neque petit confessionem, nec ullum signum contritionis edidit, an possit absolvi sub conditione à Confessario? tom. 1. tract.4. res.63. pag.260
Et quid, si moribundus bene vixerit? ibid. §. Nec urget. pag.261
Moribundus, qui à Confessario absolvitur ex opinione probabili, an possit absolvi sine conditione? tom. 1. tract.4. r.67. p.264
Moribundus sensibus destitutus an absolvi possit? tom.1. tr.4. res.65. p.261
Vide verb. *Absolutio Sacramentalis.* Ubi multa alia.
Moribundus habens crimina reservata Prælato non tenetur in articulo mortis ipsum adire, nec Sacerdos pro facultate absolvendi illum. tom. 1. tractatu 3. resolutione 4. pag.265
Vide verb. *Absolutio à Reservatis.* Vbi plura alia circa hoc.
Moribundo in articulo mortis non potenti Hostiam deglutire, an sit ministrandum Sacramentum sub specie sanguinis? t.2. tr.2. r.98. p.219
Vide verb. *Communio, Eucharistia,* ubi quam plura alia pro elargienda moribundo Eucharistia.
Moribundus nolens recipere Extremam unctionem, seclusо scandalo vel contemptu, non peccat forte mortaliter? tomo secundo, tractatu quarto, resolutione 24. pagina 256

Vide verb. *Extrema-Vnctio*, ubi alia quamplurima circa hoc.
Moribundus sensibus destitutus an possit absolvi saltem à censura? Et an à laïco? tom. 5. tract. 1. resolutione 208. pag. 119
Moribundus in articulo mortis constitutus, an absque ullo prævio signo possit absolvi à censura? tom. 5. tr. 1. res. 207. pag. 119
Moribundum à quibus censuris possit Sacerdos absolvere in articulo mortis? tom. 5. tractatu 1. resol. 205. pagina 118
Moribundus in loco, ubi non potest condere testamentum, & velit aliquid relinquere Ecclesiæ, valet legatum, si relinquat scripturam manu propria subscriptam. tom. 6. tr. 8. r. 27. p. 403
Moribundus, si incepit testari, & non potuit perficere, validum est testamentum quoad legata pia. tom. 6. tr. 8. res. 28. pag. 404
Moribundus nolens hæredem instituere fratrem, sed extraneum, non peccat, ideo absolvendus. tom. 6. tract. 8. res. 107. p. 447
Moribundo an liceat aliquid in testamento relinquere filio spurio? t. 6. tr. 8. r. 111. p. 448
Moribundus, si uxori, filio, vel alteri electionem sepulturæ suæ commiserit, an talis electio, eo vivente, fieri debeat? t. 8. tr. 8. r. 13. p. 192
Vide verb. *Testamentum, Moriens, Mors.*

Moriens.

Morientes Religiosi extra Monasteria, ubi sunt sepeliendi? ubi aliqua alia circa expensas in dicto casu, si sepeliantur in Ecclesia Parochiali? t. 7. tr. 1. resolut. 237. per totam. p. 151
Alii casus circa sæculares, & circa famulos suos morientes intra Monasterium Regularium, & circa fœminam sæcularem, & puellam morientes intra septa Monasterii Monialium, & volentes sepeliri extra aliqua notabilia, & contingentia in dictis casibus? tom. 7. tr. 1. res. 238. per totam. p. 151
Vide verb. *Mors.* cum suis notationibus. t. 7
Item verb. *Mori, Mors.* tom. 8

Morosus.

Pro debitoribus morosis ex tract. 3. de Contractibus lege aliquas quæstiones in res. 20. 21. 22. 23. 24. & 25. in tomo 6
Vide etiam verb. *Purgare.* tom. 6

Mors.

Morte an confirmetur donatio Patris facta filio? tom. 6. tract. 7. r. 46. §. 1. p. 334
Ut morte Patris donatio confirmetur, an requiratur, quod non excedat 500. aureos, aut si excedat legitimæ sit insinuata? ibidem.
In morte Religiosorum aliqua notabilia, & contingentia circa proprietatem. t. 7. tr. 3. r. 65. 66. & 67. pag. 276. 277. & 278
Post mortem donatoris, an possit donatio acceptari? t. 6. tr. 7. r. 112. §. 1. p. 370
Et quid, si firmata sit juramento? tom. 6. tr. 7. res. 113. §. 3. pag. 371
Si ad mortem reus per aliquam Ecclesiam trahatur, an gaudeat ejus Immunitate? tom. 9. tract. 1. resol. 105. §. 1. & seq. p. 59
Mortis causa an mutus, & surdus possint aliquid donare? t. 6. tr. 7. r. 25. §. 1. & seq. p. 321
Mortis causa donatio facta an recuperetur per supervenientem prolem? t. 6. tr. 7. r. 56. §. 1. p. 340
Vide verb. *Expirare, Vicarius.* tom. 3
Item verb. *Anima, Defunctus, Mortuus.* tom. 4
Item verb. *Dubium, Mortuus.* tom. 5
Item tract. 7. tomi 6. à resol. 69. usque ad res. 93. demptis 77. & 78. super hoc verb. *Mors.*
Item verb. *Condemnare.* tom. 6
Item verb. *Crimen, Deferre, Desiderare, Ecclesia, Eligere, Excommunicatio, Evitandum, Familiares, Metus, Minari, Monasterium, Novitius, Periculum, Privare, Provinciales.* tom. 7
Item verb. *Abscindere, Articulus mortis, Baptizatum, Bellum, Censura, Clamare, Comedere, Cooperari, Copula, Debitor, Demonstrare, Dominus, Duellum, Expensa, Filia, Filius, Hæreticus, Impubes, Malum, Medicamentum, Peregrinus, Sepelire, Sepultura, Villa ruralis, Vxor.* tomo 8
Item verb. *Condemnatus, Damnatus, Existere, Infans, Mortuus.* tom. 9

Mortale peccatum.

Ad mortale peccatum non debent extendi verba legis, si de veniali intelligi possunt? t. 6. tr. 1. res. 29. §. 5. p. 22
Mortalia peccata qui non habet, an teneatur adhuc confiteri ad Jubilæum lucrandum? tom. 4. tract. 4. res. 48. §. 1. pag. 163
Qui mortalibus caret, & venialia tantum habet, an teneatur sub mortali illa in Quadragesima confiteri pro præcepto Ecclesiæ? t. 4. tr. 4. r. 47. §. 4. ibid.

Mortuus.

Mortuo an aliquando possit prodesse Bulla Cruciatæ vivorum, v. g. ad effectum, ut in loco sacro sepeliatur, & absolutio excommunicationis illi præstetur, & suffragia Ecclesiæ pro ipso offerantur? tom. 4. tract. 3. res. 176. §. 1. p. 139
Et quid, si relinquat stipem præscriptam in hunc finem, ut post ejus mortem Bulla pro anima sua sumatur? ibid. §. 4. pag. 140
Mortuo Patre an donatio ab eo facta filio ad hæreditatis divisionem conferenda sit? tom. 6. tractatu 7. res. 46. §. 3. pag. 335
Mortuo Episcopo, an licentia concessa regularibus excipiendi confessiones ad beneplacitum spiret? t. 7. tr. 1. r. 74. & 75. p. 51. & 52
Mortuo Episcopo, an ejus Palatia gaudeant Ecclesiæ Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 19. §. 5. p. 16
Quando ad mortuorum funera Regulares accedere debent, aliqua notabilia, & contingentia. t. 7. tr. 1. r. 239. per totam. pag. 152
Mortuum Clericum percutientes an incurrant censuram? t. 5. tr. 2. r. 33. per totam. p. 145
Vide verb. *Anima, Defunctus.* tom. 4
Item verb. *Excommunicatio, Mors, Provincialis.* tom. 7
Item verb. *Mors*, cum suis notationibus. tom. 9

Mos.

Si secundum morem Monasticum jejunet Regularis vovens jejunare, an satisfaciat, vel teneatur jejunare secundum morem Ecclesiæ? tom. 4. tract. 6. resol. 60. §. 1. pag. 232
Mores pœnitentium an Confessarius inquirere possit? t. 7. tr. 4. r. 30. per totam. p. 297
Circa mores definiendo aliquid Summus Pontifex extra Concilium, an possit errare? t. 9. tr. 5. r. 13. & 14. pag. 354. & 355
Vide verb. *Aqua, Consecrare, Degluire.* tom. 3
Item verb. *Ligare.* tom. 6
Item verb. *Consuetudo.* tom. 7
Item tract. 9. tomi 9. de prisco more eligendi Episcopos, ubi plura.
Item verb. *Filius.* tom. 9

Motum.

Vide verb. *Lis.* tom. 9

Motus.

Vide verb. *Fœmina*, *Ira*, *Vir.* tom.8

Movere.

An licitè moveatur bellum, si minimè subsit spes victoriæ? t.7. tr.7. r.8. §.1. sub finem. p.387
Movere bellum an possit Princeps, dubius de justitia belli? t.7. tr.7. resol. 5. §.1. p.386

Mulcta pecuniaria.

Mulcta pecuniaria à pœna an differat? tom.3. tr.4. r.3. §. 2. pag.377
Sed vide ibi omnes octo resol. præcitati tract. & in tr.5. res.59. §.1. p.407
In mulctis pecuniariis impositis à lege an Clerici puniri possint per judicem laicum, si fraudem efficiant quoad pondera, & mensuras, vel quoad pretium rerum venalium? t.9. tr.2. r.99. §.1. p.149
Vide verb. *Baptismus.* tom.3

Mulier.

Mulier, quæ semel maleficium fecit, aut superstitionem, an sit denuncianda, nisi saperet hæresim? tom.1. tr.5. res.61. §.3. p.302
Mulier habens rem cum Novitio, an teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam? t. 1. tr.7. resol.79. §.1. pag.382
Et quid, si mulier haberet rem cum Clerico minorum Ordinum? ibid.
Mulier terram, aut simile comedens, sive illam comedat per delectationem, quod est comedere per modum cibi, sive comedat ut colorem minuat, quod est comedere per modum medicinæ, non potest post istarum sumptionem Eucharistiam sumere. t.2. tr.1. resol.118. §.2. pag.68
Mulier tempore menstrui, aut saltem partus, nisi causa urgeat, an debeat à communione ex consilio abstinere? t.2. tr.1. r.165. §.1. p.97
Et quid, si macula sit perpetua, quales sunt fluxus Sanguinis, & lepra, &c. ibid.
Ut mulier transire possit ad secundas nuptias, an sufficiat præsumptio verisimilis, & probabilis de morte viri? t.2. tr.6. r.167. §.1. p.435
Ubi an Confessarius in foro conscientiæ id permittere ipsi possint, & judex in foro externo, si post celebratas nuptias causam intelligeret, neque talem mulierem punire, neque à secundo viro separare deberet, donec cognitum sit priorem maritum vivere, §. 2. pagina 436
Mulier an peccet reddendo debitum viro, qui saturandæ libidinis causa coïtum incipit, sed postea ne sequatur generatio subtrahit se, & semen extra vas effundit? t.2. tr.6. r.184. §.1. p.444
Mulier, si de ejus consensu vir id faciat, peccat quidem graviter; at si illa non consentiat, licitè potest reddere, & petere debitum à marito, etiamsi ille perperam redditurus sit. ibid. §.6. p.445
Mulier an peccet mortaliter mingendo statim post coïtum ad emittendum semen? t.2. tr.6. r.212. §.1. p.463
Idem est, si se erigat, ut semen emittat, nec concipiat. ibidem. §.2
Et in supradictis casibus an mulieres ita facientes peccent contra conscientiam erroneam, si crederent ita mingendo, vel erigendo se peccare? ibid.
Mulier satisfacit suæ obligationi, si viro exigenti debitum præstet usum sui corporis, vertens tamen animum ad alia, ne natura excitetur? tom. 2. tract. 6 r.215. §.3. p.465
Mulier vovens non inire aliud matrimonium si marito supersit, est omnino libera, si maritus tale votum irritat? t.2. tr.6. r.218. §.1. p.466
Mulier quinquagenaria an dicatur senex, ut vir possit profiteri Religionem, remanente illa in sæculo cum voto castitatis? t.2. tr.6. r.222. §.1. p.468
Et in hoc casu ad Episcopum pertinet dispicere utrum mulier extra periculum incontinentiæ existat. ibidem. §. 6. pag.469
Et an dicta licentia Episcopi adhibenda sit ex præcepti necessitate, vel consuetudine? ibid.
Quando mulier prudenter putavit maritum mortuum esse, si fornicata sit, & vir superveniat, an possit ex hoc ipse petere divortium? tom. 2. tract. 6. resolut. 231. §. 1. pag. 475
Et quid, quando existimans cum quo rem habet esse proprium maritum, aut, si per vim absolutam cogitur, & opprimitur ab alio? ibid.
An detur casus in quo mulier teneatur revelare filium spurium cum periculo vitæ, & famæ? t.2. tr.6. res.233. §.1. pag.477
Et an non debeatur huic mulieri denegari absolutio, & pœnitentia, si nolit revelare tale delictum? ibidem §. 4
Et datur regula in dicto casu quomodo se gerere debeat Confessarius? tom. 2. tract. 6. resolut. 234. §. 8. & seqq. pag.479
Quædam mulier multas pecunias per adulterium acquisivit, an marito sint restituendæ? tom.2. tr.6. res.236. §. 1. pag.480
Et an dictæ pecuniæ restituendæ sint saltem pauperibus, vel ei, qui dedit? ibid. §.4
Et quid, si tale pretium acceperit ab eis, qui potestatem alienandi non habent, ut Religiosi, Filiifamilias, &c. ibidem. §. 1
Mulier nobilis, quæ fuste, vel alapa percussit Clericum ad venerem illam incitantem, an incidat in censuram? t.5. tr.2. r.19. §.1. p.134
Et quid, si tantum verbis Clericus eam tentaret, vel aggrederetur? ibid.
Mulier, quæ erumpente natura ipsa in masculum transivit, an possit sacris Ordinibus initiari, inconsulto Summo Pontifice? t.5. tr.5. r.61. §.1. p.234
Mulier an incidat in excommunicationem, vel casum reservatum per Episcopum, cui insciæ, & ignoranti amator medicamentum & potionem tribuit, ut abortus sequeretur etiamsi post sumptionem potionis rem illi amator aperiret, & ipsa facto gauderet, atque illud ratum haberet? t.5. tr.6. r.29. §.1. p.296
Idem est, si postquam fuisset monita de procuratione abortus illum nollet impedire, cum tamen posset? ibidem, §. 2
Quando mulier gravida parata est se occidere ad infamiam vitandam, an licitum sit suadere illi abortum? t.5. tr.6. r.46. per totam. p.304
Mulier nobilitatur genere mariti, & ejus privilegiis gaudet? t.6. tr.1. r.134. §.8. p.94
Mulier, quæ non potest contractum facere absque consensu mariti, sive curatoris, vel duorum propinquorum, ita disponente municipali lege, seu statuto, an donare possit causa mortis? tom.6. tract.7. resolut.86. §.4. pag.356
Mulier nupta an nominari possit à tertio executrix, & commissaria testamentaria? tom.6. tract. 9. resolut. 7. §.5. pag.460
Mulier, quæ sepulturam non eligit, an sepelienda sit in sepulchro viri? t.8. tr.8. r.9. §.2. p.191
Mulier, si duos, vel plures viros habuit, an sepelienda sit in sepulchro ultimi viri? ibid.
Mulier an sit homo? t.8. tr.10. r.18. §.1. p.203
Mulierem extra territorium nubentem cum sua familia privandam fore hæreditate, & si ei sit quæsita, statutum hoc disponens, & puniens an sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? tom.9. tractatu 2. res.225. §.1. pag 214

Qui cum muliere habuerit rem in vase præpostero, an incidat in casum reservatum sodomiæ, & Clericus in pœnas Bullæ Pii V. contra Clericos Sodomitas? t. 1. tr. 5. r. 58. per totam. p. 300
Qui cum muliere habente votum virginitatis pro prima copula, & non ultima peccavit, an teneatur explicare tactus, & oscula post copulam cum ipsa sequuta? t. 1. tr. 7. r. 91. §. 1. p. 387
Qui cum muliere parata fornicatur, an sit confitenda circumstantia inductionis ad peccatum? t. 1. tract. 7. r. 115. §. 2. p. 401
Qui cum muliere tota nocte dormivit, an debeat confiteri hanc circumstantiam, vel sufficiat explicare numerum copulatum? tom. 1. tract. 7. resol. 118. §. 1. & seq. pag. 402
Cum muliere infideli, Turca, Hæretica, Hæbrea, &c. concubitus viri Christiani an sit circumstantia in confessione aperienda? t. 1. tract. 7. r. 126. §. 1. & seqq. p. 406. & seq.
Et quid, si hic casus sit ab Episcopo reservatus? ibidem. §. 3. pag. 407
Et an hoc peccatum pertineat ad sacrilegium, quia talis conjunctio est prohibita ab Ecclesia in honorem Christianismi? ibid. §. 1
Si mulierem eandem duo cognoverunt, itaut planè incertum sit, quis eorum sit pater prolis, an uterque ex æquo debeat concurrere ad prolis sustentationem, & ad restitutionem faciendam marito, & filiis ejus, si mulier fuit maritata, & cognoscitur certò, quod filius non sit legitimus, &c. tom. 2. tractatu 6. resolut. 234. §. 13. pag. 479
Mulieres duæ etiam solæ non possunt esse susceptores in Baptismo. Ex quo colligitur Parochum contra hoc facientem ex Concilio Trident. peccare mortaliter. t. 1. tr. 1. r. 94. §. 2. p. 60
Si mulieres Religiosi admittunt intra septa monasterii ex motu proprio Pii V. non incurrunt in ejus pœnas ante Iudicis sententiam declaratoriam criminis. t. 1. tract. 5. r. 63. §. 4. ad medium, versic. 5. p. 303
Mulieres quæ pretio conventus pannos sordidos lavant, vulgò dictæ Lavanderas, an excusentur à jejunio? t. 4. tr. 6. r. 34. §. 1. p. 218
Et quid in die quo complicant supellectilem, vel pannos mundatos? ibid.
Et quid de quocumque alio domestico exercitio mulierum, quale est nere, consuere, & hujusmodi exercitia, in quibus multoties totam diem insumunt? ibidem.
Mulieres cujusvis status sint, & conditionis, & multo magis Moniales, Conversæ, & Novitiæ possunt absolvi ab Episcopo ex quacumque percursione Clerici sine onere præsentandi se Sedi Apostolicæ. tom. 5. tr. 2. r. 69. §. 1. p. 162. & in r. 73. §. 2. p. 165
Sed pro percussione enormi status personæ, & veritas negotii prius est intimanda Romano Pontifici antequam absolutio censuræ impendatur ab Episcopo supradictis mulieribus. t. 5. tr. 2. r. 69. §. 2. p. 162
Mulieres an possint introducere consuetudinem? tom. 6. tr. 2. r. 22. §. 1. p. 111
Mulieres in testamento ad pias causas an possint esse testes? Et an in dicto casu duæ mulieres non sint sufficientes testes? t. 6. tr. 8. r. 20. §. 1. p. 404
Mulieres an possint esse executrices testamentariæ? t. 6. tr. 9. r. 6. §. 1. p. 459
Mulieres an possint pro alio intervenire, vel Procuratrices existere? ibid.
Mulieres an sint incapaces potestate Ordinis, & jurisdictionis jure divino? t. 7. tr. 1. r. 352. §. 2. p. 228
Mulieri peccanti cum Religioso Sacerdote an satis sit dicere in confessione se commisisse sacrilegium cum Sacerdote, vel initiato sacris Ordinibus? t. 1. tract. 7. r. 78. §. 1. pag. 382
Mulieri deficienti in partu an sit ministranda Extrema-unctio? t. 2. tr. 4. r. 49. §. 1. p. 166
Mulieri non revelanti filium spurium, an non debeatur denegari absolutio, & pœnitentia, si nolit revelare tali delictum? t. 2. tr. 6. r. 233. §. 4. p. 477
Qui mulieri propinat remedia sterilitatis, ut impotens fiat ad generandum, an incidat in censuram Bullæ Sixti V. de Abortu? Et quomodo hic casus hodie damnetur? t. 5. tr. 6. r. 31. §. 1. p. 297
Pro mulierum testamentis tempore pestis aliqui casus in praxi. t. 6. tr. 8. r. 62. §. 4. p. 429
Vide verb. *Conjux*, *Fœmina*, *Maritus*, *Mater*, *Matrimonium*, *Vir*, *Vxoratus*. tom. 1
Item verb. *Conjux*, *Copula*, *Incestus*, *Ministrare*, *Pactum*, *Seminare*, *Vir*, *Vxor*. tom. 2
Item verb. *Conjux*, *Fœmina*, *Hermaphroditus*, *Maritus*, *Mater*, *Matrimonium*, *Medicamentum*, *Metus*, *Potio*, *Puella*, *Vir*, *Vxor*, *Vxoratus*. tom. 5
Item verb. *Fœmina*, *Mater*, *Vxor*. tom. 6
Item verb. *Christianus*, *Exire*, *Fœmina*, *Ornans*, *Ornatus*, *Pectus*, *Processiones*, ubi notabilia. tom. 7
Item verb. *Chorea*, *Fœmina*, *Inducere*, *Iuvenis*, *Maritus*, *Mater*, *Puella*, *Vxor*, tom. 8
Item verb. *Coniux*, *Fœmina*, *Matrimonium*. t. 9

Muliones.

Muliones, seu Agasones an possint cum bestiis, & rhedis oneratis iter inchoare in diebus festivis? tom. 7. tract. 5. res. 16. §. 1. pag. 336

Multiplicare.

Qui multiplicat execrationes, vel juramenta per Deum, & Sanctos super eadem re, vel multiplicat scripturas publicas super eadem re, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? tom. 1. tractat. 7. resolutione 150. §. 1. pag. 416
Vide verb. *Proles*. tom. 2

Multitude.

Vide verb. *Ecclesia*. tom. 2

Mulus.

Vide verb. *Locare*. tom. 8

Mundans.

Vide verb. *Fœtor*, *Gaudere*. tom. 8

Munire.

Qui muniunt in die festo aggeribus, fossa, & vallo arces, urbes, oppidum, &c. & alia similia faciunt, an peccent mortaliter? tom. 7. tr. 7. res. 42. §. 3. p. 412

Munus.

Munera, ut largiantur Religioso, vel Moniali absque contraventione Bullæ Clement. VIII. de Largitione munerum, quam justam causam requirant? tom. 7. tr. 3. r. 3. p. 250
Et quis sit cognitor dictæ causæ? ibid. §. Solum, &c.
Munera ut largiantur à Religioso, vel Moniali absque interventione Constitut. dict. Clement. VIII. circa quantitatem, quis sit judex? tom. 7. tr. 3. r. 4. p. 250
Munera prædicta, ut licite fiant, quanti valoris debent esse, ne sint contra Constitution. prædicti Clementin. VIII. tomo septimo, tractatu 5. resolut. 5. pagina 250
Munera, si dentur à Religioso, vel Moniali sine licentia sui Prælati, si sint valoris duorum aureorum, an incidant in pœnas dictæ Constitutionis? tom. 7. tr. 3. res. 6. pag. 251
Vide verb. *Paupertas Religiosa*, ubi late, & alia plura circa dictam Const. Clem. VIII.

Munera

Munera, si dentur Electoribus ad Majoratum, ad Cathedram, Capellam, Beneficium, &c. an possint sine onere restitutionis illa recipere? t.8. tr.7.r.53.§. Sed re.p.180
A Muneribus publicis an mutus, surdus, & cœcus sint immunes? Et quid de monoculis, surdastris & balbutientibus? t.8. tr.9. r.8.§.2. p.194
Et quid si surdus, & mutus, & ex Solo motu labiorum percipiant mentem loquentis? ibid.
Munera dantes an in aliquo casu ab incursione pœnarum Bullæ Greg. XIII. de Datis, & Promissis possint in curia Romana excusari. tom.5. tr.7.r.50. p.345
Munera accipientes Gubernatores, & Officiales status Ecclesiastici an incurrant censuram Papalem, & teneantur ad restitutionem? Et quare? t.5. tr.7. r.51. p.346
Vide verb. *Symonia.*

Munus Patrini.

Vide verb. *Patrinus.* tom.1

Munus syndicandi.

Munus syndicandi an Capitulum Sede vacante exercere possit? t.3. tr.5.r.34.§.2. p.396

Munuscula.

Munuscula an superiores Regulares reservare possint? tom.7. tr.1. r.116. §.1. p.84

Murus.

Murum extrinsecum Domorum, Hortorum, Seminarii, Collegii, Ecclesiæ, Monasterii, &c. tangentes, an gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.22. §.2. p.17
Vide verb. *Insidere.* tom.5
Item verb. *Tributum.* tom.9

Musca.

Vide verb. *Attrahere, Os.* tom.2

Muscum.

Vide verb. *Conjux.* tom.2

Musicus.

Musici, qui in Ecclesia divina Officia canunt, an aliquid temporale accipere possint sine labe simoniæ? t.5. tr.7. r.15. §.1. p.317
Vide verb. *Cantores.* tom.4

Mustum.

In musto consecrandi consuetudo certo quodam anni die, ut in Portugallia in Ecclesia Brachantia, an omnino sit corrigenda? t.2. tr.1. r.200. §.4. p.118
Mustum est in materia consecrabilis, secus si coquatur? t.2. tr.1. r.197. §.3. p.114
Mustum in uvis inclusum non est materia consecrabilis? t.2. tr.1. r.199.§.6. p.116
Qui mustum consecrat sine necessitate, an peccet venialiter? t.2. tr.1. r.200. §.1. p.117
Ubi de necessitate sufficienti ad hoc agitur. §.3

Mutare.

Qui mutare vult testamentum quod in vita fecit cum juramento an sit absolvendus? tom.1. tr.4. r.50. §.1. & seqq. pag.252
Mutare Conventum an Regulares possint ex privilegiis de loco v.g. non sano, vel incommodo, ad alium saniorem, vel commodiorem sine licentia Episcopi Diœcesani? t.7. tr.1. r.21. per totam. p.16
Mutare circumstantiam levem in Historia sacræ scripturæ, an sit peccatum mortale? t.8. tr.3. r.5. §.1. p.32
Si mutat Episcopus, vel Cardinalis officium de feria in recitatione Officii de Sancto, an socius cum illis recitans peccet venialiter propter dictam mutationem Officii? t.3. tract.6. r.100 §.1. & seqq. p.479
Vide verb. *Verbum.* tom.1.
Item verb. *Curialis, Missam celebrare, Vestes.* tom.3
Item verb. *Homicidium, Reus.* tom.5
Item verb. *Eleemosyna, Falsarius, Moneta, Variare.* t.6
Item verb. *Circumstantia, Ritus.* tom.7
Item verb. *Fœmina, Femur, Vir.* tom.8

Mutatio.

Mutatio vultus rei an faciat contra illum indicium ad torturam? t.5. tr.11. r.15. §.3. p.486
Mutatio dicendi in Choro Officium sub ritu duplicij, ubi sit dicendum de simplici, vel è contra, an sit tantum peccatum veniale, dummodo absit scandalum? tom.3. tr.6. r.90. §.9. p.472
In mutatione Officii divini pro alio Officio, an detur parvitas materiæ? t.3. tr.6. r.80. §.3. p.466
Si ex mutatione incognita rerum licet revocare donationem, & promissionem, ergo & vota multa. tom.6. tr.7. r.137. §.3. p.385
Vide verb. *Mutare,* cum suis notationibus. tom. 1. 3. 5. 6. 7. & 8

Mutatum.

Mutatis rerum circumstantiis, an possit etiam consuetudo mutare legem? t.6. tr.2. r.28. §.4. p.114
Vide verb. *Eleemosyna, Falsarius, Moneta, Variare.* tom.6
Item verb. *Habitus.* tom.9

Mutilare.

Si alii mutilant in bello justo, an cæteri alii milites assistentes in bello irregularitatem incurrant? t.5. tract.5. r.99. §.3. p.255
Qui mutilatus fuit culpa sua ab alio, etiam si membrum sit occultum, & non impediat usum Ordinis, an sit irregularis? t.5. tr.5.r.65. §.1. p.236
Dubius ad mutilaverit non est irregularis? t.5. tr.5 r.103. §.2. pag. 257
Qui mutilavit alicujus membrum an sit irregularis, & ab Episcopo dispensabilis? t.3. tr.3. r.40. §.1. p.321
Qui mutilavit alterius pollicem, an sit irregularis? t. 5. tr.5. r.64. §.1. p.235
Qui mutilavit membrum servi sui, an teneatur ad aliquam restitutionem? t.7. tr.8. r.39. per totom. p.446
Qui mutilavit in Ecclesia membrum non deliberatè, sed accidentaliter, & ex calore iracundiæ, & provocationis, aut ex subita rixa an gaudeat Immunitate? tom.9. tr.1. r.75. & 76. p.46
Vide verb. *Abscissio, Consilium, Consulere, Inebriare.* tom.5
Item verb. *Castrare, Membrum.* tom.6
Item verb. *Beneficiarius, Consulens, Initiatum, Monachus Laicus.* tom.7
Item verb. *Mutilatio.* tom.8
Item verb. *Existens.* tom.9

Mutilatio.

Qui mutilationem non impedit, quam ex justitia teneretur impedire, ut minister justitiæ, an fiat irregularis? t.5. tr.5. r.133. §.1. p.274
Vide in tract. 5. tomi 8. *de Homicidio, & Mutilatione,* à res.57. usque ad 60. inclusivè, ubi plura.

Mutilator.

Mutilator non est, qui alium excæcat, sed oculum foras non eruit, neque qui fœtum antequam animetur, occidit? t.3. tr.4. r.40. §.2. p.321

Mutuans.

Vide verb. *Mutuare.* tom. 5. & 6

Mutuare.

Mutuare aliquid cum pacto, ut ille, qui recipit mutuum conferat Officium, aut Ecclesiasticum beneficium, an non solum sit usura, sed simonia? t.5.tr.7.r.19.§.1.p.320

Et quid, quando aliquis v. g. quantum in se est confert beneficium, sed solemnitate aliqua hoc ipsum postea debet perficere? ibid. §. 3
An satisfaciam præcepto eleemosynæ si mutuando subveniam pauperi in extrema necessitate? tom. 4. tract. 7. r. 4. §. 1. pag. 277
Et quid in gravi necessitate? t. 4. tr. 7. r. 11. §. 1. p. 280

Mutuatarius.

Vide super hoc verb. tract. 5. tomi. 6. de Contractibus, ubi plures difficultates.

Mutus.

Mutus, & surdus, si in terris infidelium se misceat cum aliis ad suscipiendum Baptismum, an sit baptizandus? t. 1. tr. 1. r. 38. §. 1. & seqq. p. 26
Si mutus, & orbatus manibus occurrant, & non alii, & infans est in articulo mortis, an debeat ille abluere, & iste verba sub conditione proferre, & sic dictum infantem baptizare? t. 1. tr. 1. r. 64. §. 1. p. 43
Mutus an possit absolvi à Confessario, si alius non adsit, qui plenè intelligat, & intellectis his peccatis, quæ aliquo saltem modo percipi potuerunt à Confessario? t. 1. tr. 3. r. 63. §. 7. p. 130
Mutus an teneatur confiteri per nutus, & signa? t. 1. tr. 3. r. 71. §. 1. p. 135
Ubi, an Confessarius possit absolvere mutum tempore, quo obligat præceptum confessionis, & à fortiori tempore mortis, qui præbet signa doloris, etiamsi nullum possit ex ejus signis intelligere peccatum, & alius non est, qui melius eum intelligat. ibid. §. 2
Mutus, si sciat scribere an teneatur confiteri per scripturam, ut integram faciat confessionem? t. 1. tr. 3. r. 72. §. 1. & seq. ibid.
Et quid in articulo mortis? t. 1. tr. 3. r. 74. §. 1. p. 136
Nisi mutus Sacerdos adest, an possit absolvere in articulo mortis moribundum signis, aut scriptura? t. 1. tract. 4. r. 16. §. 3. p. 234
Ubi supponitur esse de essentia sacramentalis absolutionis, ut proferatur voce humana? ibid. §. 1. p. 233
Mutus Sacerdos, an possit tempore necessitatis Eucharistiam aliis ministrare? t. 2. tr. 2. r. 59. §. 1. p. 194
Mutus à nativitate, an sit in articulo mortis communicandus? t. 2. tr. 2. r. 92. §. 1. p. 215
Et an etiam in vita? t. 2. tr. 2. r. 93. §. 1. p. 216
Et quid, si sciat scribere? ibid.
Et an debeat confiteri, & à peccatis absolvi? ibid.
Mutus diebus festivis, an teneatur Missam audire? t. 2. tr. 3. r. 10. §. 1. p. 226
Mutus à nativitate an sit ungendus Extrema-unctione? Ubi, quod quamvis exterius videatur per os non peccasse, potuit peccare desiderio. tom. 2. tract. 4. res. 48. §. unic. p. 265
Mutus an possit ordinari? t. 2. tr. 5. r. 73. §. 1. p. 299
Et quid est sentiendum de illis, qui impeditioris sunt linguæ, aut blæsi, ut Moyses, aut balbi, ut Demosthenes, nisi fortè notabilem difficultatem loquendi haberent? ibid. §. 2
Mutus à nativitate an possit contrahere matrimonium? t. 2. tr. 6. r. 116. §. 1. p. 402
Et quid, si mutus simul esset cœcus à natura? t. 2. tr. 6. res. 117. §. 1. ibid.
Et quid, si non esset cœcus à natura, sed supervenisset? ibid. §. 3
Mutus an possit aliquid donare inter vivos? Et quid causa mortis? t. 6. tr. 7. r. 25. §. 1. p. 321
Mutus an possit testari? Et quid, si mutus sit miles; an ad pias causas testari possit? t. 6. tract. 8. resol. 16. §. 1. & seqq. p. 403
Mutus quamvis non sit miles, an ad pias causas testari possit? tom. 6. tractatu 8. resolutione 17. §. 1. & seq. pag. 403
Mutus miles à natura an possit testari? tom. 6. tract. 8. res. 74. §. 1. pag. 434
Et quid, si mutus amisit sermonem in Castris? ibidem. §. tertio.
Mutus à natura an possit esse miles? ibid. §. 1
Mutus an possit esse executor testamenti? t. 6. tract. 9. r. 3. §. 1. pag. 459
Mutus an sit eligibilis ad Prælaturas? t. 7. tr. 1. r. 6. §. 1. p. 5
Mutus an possit esse Religiosus professionem emittendo? t. 7. tr. 1. r. 142. §. 1. p. 95
Et quid, si mutus esset simul cœcus? ibid.
Mutus an possit signis, & nutibus ad Emphyteusim nominare? t. 8. tr. 9. r. 1. §. 2. p. 193
Mutus an possit esse judex, & dignitatem obtinere? Et an possit esse Arbiter? tom. 8. tract. 9. resolutione 3. pagina 193
Mutus an possit munus Advocationis exercere? Et si mutus scripto Consulat, an peccet? Et quid, si esset in causa propria? t. 8. tr. 9. r. 4. p. 193
Mutus an possit esse Curator? Et an Muto Curator dari debeatur, maximè si sit mutus à nativitate? tom. 8. tr. 9. res. 5. p. 193
Mutus an possit succedere in feudo? Et an Mutus possit succedere in Majoratu, licet in jurisdictione consistat, dum tamen perfectè intelligat, per signa exteriora? Et casu quod Mutus à nativitate non possit succedere in feudo, debentur tamen ei alimenta ex dicto feudo, quibus possit sustentari, pro quibus non tenetur aliquo modo servire. tom. 8. tractatu 9. resolutione 6. pagina 194
Mutus an possit esse fidejussor? tom. 8. tractatu 9. resolut. 7. pag. 194
Mutus an sit immunis à muneribus publicis? Et an monoculi & balbutientes? Et quid, si mutus ex solo motu labiorum percipiat mentem loquentis? tom. 8. tract. 9. res. 8. pag. 194
Mutus an possit ferre testimonium? Et quid si mutus litteras scribere sciat, an in criminalibus admittatur, & recipiatur ejus testimonium? tom. 8. tract. 9. resol. 9. pagina 195
Mutus, ut persona miserabilis an possit forum declinare? t. 8. tr. 9. r. 10. p. 195
Mutus an possit puniri pœna ordinaria pro delicto perpetrato? Et quid, si mutus sciret scribere an possit per judicem cogi ad respondendum per scriptum? Et si confiteatur fecisse homicidium, & ex ea confessione, cum testium attestationibus, dato ei Curatore, an possit damnari? tomo 8. tractatu 9. resolut. 11. p. 195
Mutus non potest accusare, & repellitur ab accusando. t. 8. tr. 9. r. 12. p. 195
Vide verb. *Nutus.* tom. 6
Item verb. *Ignorantia.* tom. 8

Mutuum.

Cum mutuo grano benedicto recepto an quis lucretur ejus indulgentiam? t. 4. tr. 5. r. 28. §. 1. p. 192
Mutuum habens tenetur reddere creditori suum mutuum, quando uterque sunt in extrema necessitate. t. 4. tr. 7. r. 47. §. 1. & seqq. p. 301
Mutuum dare an possit servus? t. 7. tr. 8. r. 60. per tot. p. 455
Vide verb. *Mutuare.* tom. 4
Item verb. *Bellum, Bona temporalia, Mutuare.* t. 5
Item tract. 3. tomi 6. *de Contractibus.*
Item verb. *Commodare, Commutare, Comprehendere, Pecunia, Vsurarius.* tom. 7

Mysterium.

Mysteriorum fidei ignorantia an sit speciale peccatum in confessione explicandum? tom. 1. tract. 7. res. 9. §. 1. & seq. p. 347
Ubi in ordine ad confessionem non est necessarium explicare, cujus mysterii fidei fuerit ignorantia. ibid. §. 5

Ex

Ex quo ignorans plures articulos fidei non committit plura peccata specie distincta. ibid. §. 4
Vide verb. *Adultus, Fideles, Fides Catholica.* tom. 6

N

NARES.

PEr nares si quis aliquantulum aquæ, vel similia sumat, an frangat jejunium naturale? tom. 2. tr. 1. r. 120. §. 3. p. 69. & in res. 124. §. 3. p. 73

Naris.

Vide verbum. *Percutere.* tom. 9

Narrare.

Si quis narrat aliis ea, quæ casu, vel dolo audivit tractata, vel acta in consistorio Cardinalium, an incurrat in censuram reservatam Papæ? tom. 9. tract. 7. resolution. 20. §. 5. pag. 384
Vide verb. *Bulla Cœnæ, Revelare.* tom. 5
Item verb. *Amicus, Audire.* tom. 8

Narratio.

Vide verbum *Curialis.* tom. 3

Natio.

Ex natione, & non exteri si ad beneficia assumerentur, in magnam utilitatem Regni redundaret. tom. 7. tr. 6. resol. 17. §. 1. pag. 376
De qua natione assumendi sunt Cardinales. tom. 9. tr. 7. resol. 4. §. 1. & seqq. p. 377

Nativitas.

In Nativitate Domini statim immediatè post mediam noctem quilibet potest sacrificare, vel communicare, etsi proximè ante medium noctis cœnavit in Dominica incidente in Vigilia Nativitatis Domini? tom. 2. tr. 2. resol. 86. §. 2. p. 212
In Nativitatis Domini nocte Sacerdos nolens celebrare omnes tres Missas, sed unam tantum, potest relinquere primam, & dicere secundam, & si placuerit tertiam. t. 2. tr. 1. r. 97. §. 1. p. 55
Eadem est ratio pro celebratione in die. ibid.
In Nativitatis Domini nocte an possit Sacerdos celebrare omnes tres Missas illius diei ante auroram? t. 2. tr. 1. resol. 98. & 99. p. 55. & 56
Siin Nativitatis Domini die Sacerdos omitteret in omnibus tribus Missis illius diei successivè dictis particulam illam, *Enim*, in consecratione Corporis, vel sanguinis Christi, an mortaliter peccet? tom. 2. tract. 1. resol. 223. §. 1. pag. 133
Vbi supponitur, quod omittens particulam *enim* in cæteris diebus, & Missis, non peccaret Sacerdos mortaliter, secluso contemptu, & scandalo.
Et quid, si supradictæ tres Missæ in die Nativitatis Domini non dicantur successivè una post alteram, sed prima post mediam noctem, altera in aurora, & tertia, tempore solito? ibid. §. 2. p. 134
Idem est, si in supradictis casibus, & Missis in qualibet Missa diei Nativitatis Domini Sacerdos omitteret in Canone tria nomina alicuius Sancti. ibid.
In Nativitatis Domini nocte in Capella Pontificia, & in Templo S. Marci Veneti dicitur Missa ante mediam noctem, quæritur, an qui illam audivit, & Serenissimus Senatus Venetus satisfaciant præcepto audiendi Missam pro die Nativitatis Domini? tom. 2. tract. 3. resol. 11. & 12. p. 227. & 228
Nativitatis ratione an quis servus efficiatur? tom. 7. tr. 8. resol. 11. §. 1. pag. 434
Vide verb. *Laicus, Præceptum.* tom. 2

Natum.

Vide verb. *Mina, Minantes.* tom. 9

Natura.

Qui contra naturam peccavit cum mare, vel fœmina, vel cum bestia diversæ speciei, an debeat explicare circumstantiam maris, vel fœminæ, aut bestiæ huius, vel alterius generis? tomo primo, tract. 7. resolution. 131. §. 1. pag. 409
Contra naturam peccata omnia an sint unius speciei infimæ, & non subalternæ? tomo primo, tract. 7. resol. 133. §. 3. ibidem.
Contra naturam peccata omnia, videlicet mollities, sodomia, bestialitas, &c. an specie distinguantur? t. 8. tr. 6. resol. 20. §. 1. p. 144
Vide verb. *Essentia.* tom. 8
Item verb. *Illicitum.* tom. 9

Natus.

Nondum natis an donatio sit valida? tom. 6. tract. 7. resol. 33. §. 1. & seqq. p. 325
Et quid, si Notarius, vel Pater nomine nascituri, aut stipulantur, aut donationem approbant? ibidem §. 4. pagina 326
Vide verb. *Filius, Mater, Mulier.* tom. 6

Nauclerus.

Nauclerus non peccat, qui metu mortis cymba transvehit aliquos volentes duellum committere, vel alium interficere? tom. 7. tract. 5. resolution. 76. §. Et ideo, ad medium, pagina 369

Naufragantes.

Vide verb. *Bona temporalia, Bulla Cœnæ, Subripiens.* t. 5

Naufragium.

In naufragii periculo votum Religionis, vel castitatis perpetuæ emissum, an possit di pensari per Iubilæum, Cruciatam, vel Episcopum? tom. 4. tract. 4. resolution. 17. §. 1. pag. 149
In naufragio ob periculum mortis an possit quis plures baptizare? t. 1. tr. 1. r. 39. §. 1. p. 27
Et ita baptizans plures in statu peccati mortalis, an committat plura peccata, vel unum tantum? ibid. §. 2
Qui naufragium aggreditur coactus, an possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus? tom. 1. tr. 4. resol. 39. §. 2. p. 247
Et quid, si ex voluntate propria naufragium facit? ibidem, & tr. 5. r. 7. §. 1. p. 266
In naufragium, si periculum vitæ imminet, an tunc possint simul omnes dicere aliqua peccata, & simul omnes absolvi? t. 1. tr. 4. r. 47. §. 1. & seqq. p. 250
Et in tali casu an teneantur publicè, vel per interpretem confiteri, cum remedium habeant contritionis? ibidem §. 3
Et quid, quando probabiliter dubitant severam contritionem habere? ibidem.
Et an sufficiat in dicto casu, ut omnes simul signo aliquo, v. g. genuflexione significent se peccasse, & ita possint à Confessario simul absolvi? ibid. p. 251

Navigare.

Vide verb. *Mare.* tom. 4

Navigatio.

Qui navigationem non periculosam voluntariè aggreditur, tamquam constitutus in periculo mortis an possit

absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus, & censuris reservatis ? tom. 1. tract. 5. resolution. 7. §. 1. pag. 266. & seqq.
Vide verb. *Impedire*. tom. 7

Navigium.

In navigiis potest deferri Eucharistia. tom. 2. tract. 1. resolution. 135. §. 5. pag. 80

Navis.

Si naves gubernant Clerici ad pugnam, an incurrant irregularitatem ? t. 7. tr. 7. r. 58. §. 1. p. 422
Vide verb. *Episcopus*. tom. 4
Item verb. *Frumentum*. tom. 6
Item verb. *Dux*. tom. 7
Item verb. *Extrahere*. tom. 8

Nauta.

Nauta ex quanam culpa teneatur, si res apud se deposita perierit ? t. 6. tr. 3. r. 142. §. 1. p. 193

Necessarium.

Necessaria an debeantur de bonis acquisitis post cessionem bonorum, etiam in foro exteriori ?
Et quid in foro conscientiæ ? tom. 6. tract. 5. resolut. 8. §. 9. pagina 280
Quæ sunt necessaria, ut Religiosus, & Clericus perdant privilegium fori ? tom. 9 tract. 2. resol. 162. §. 1. & seqq. pag. 174. & seqq.
Vide verb. *Necessitas*. cum suis notationibus. tomo primo, 2. 3. 4. 6. 7. 8. & 9

Necessitas.

An quando necessitas parentum ita sit gravis, ut utrinque sint ita rationes probabiles, ut dici possit utraque pars opinabilis, an possit quis ingredi Religionem ? t. 7. tr. 1. resol. 139. §. 1. p. 94
Si necessitas gravis adsit, an in multis, & diversis casibus redimere possim vexationem iniustam, præbendo pecunias in administratione Sacramentorum sine peccato scandali, & simonia ? tom. 7. tract. 5. resol. 4. per totam. pag. 327
Et quid pro audiendo Sacro in die festo ? ibid.
Necessitas extrema quænam sit, in qua quis teneatur cum periculo vitæ opem ferre alicuius saluti ? tom. 8. tract. 10. r. 2. §. 1. p. 196
Nisi necessitas publica adsit, & bonum commune, Summus Pontifex non potest dispensare in residentia Episcopi, & ut Reges retineant eos in gubernatione alicuius Regni, vel consilii. tom. 9. tract. 2. resol. 27. §. 4. pagina 115
Necessitas periculi mortis existimatur moraliter tamquam extrema, quoad absolvendum à censuris, & casibus reservatis. t. 9. tr. 7. r. 126. §. 2. p. 439
De necessitate Sacramenti Extremæ Vnctionis an sit, ut servus, qui ungitur, nominetur ? Quod sit de necessitate præcepti non est dubitandum. tom. 2. tract. 4. resol. 13. §. 1. pag. 249
De necessitate Sacramenti Extremæ Vnctionis an sit forma deprecativa ? tomo secundo, tract. 4. resolut. 15. §. 1. pag. 251
Et quæ verba omissa in forma Sacramenti Extremæ Vnctionis sint de necessitate Sacramenti & quæ verò de necessitate præcepti. tom. 2. tr. 4. resol. 13. 14. 15. 16. & 17. ubi latè, p. 249. & seqq.
In necessitate extrema excommunicatus non toleratus ministrans Baptismum, & pœnitentiam non peccat, nec incurrit irregularitatem ? tom. 1. tract. 1. resol. 19. §. 1. & seqq. pag. 16
Sine necessitate ulla licitum est petere Sacramenta ab excommunicato tolerato, vel ab alio malo Ministro. t. 1. tr. 1. r. 20. §. 1. & seqq. p. 17
Necessitate, aut utilitate deficiente quale peccatum sit exigere juramentum ab infideli parato jurare per falsos Deos ? t. 1. tr. 1. r. 21. §. 1. p. 17
Idem est de petente mutuum ab usurario sub usuras parato dare. ibidem.
Et quid, si peteret mutuum ab usurario ad erogandum meretricibus ? ibid. §. 2
Absque necessitate an unus possit plures simul baptizare sine peccato mortali ? tom. 1. tract. 1. resol. 40. §. 1. & seqq. pag. 27
In necessitate Sacerdos, vel laicus baptizans in peccato mortali infantem, an peccet mortaliter ? tom. 1. tr. 1. resol. 43. §. 1. pag. 29
Et an in dicto casu peccet saltem venialiter ? ibid. §. 2
In necessitate, si Sacerdos est excommunicatus, & adsint alii, an sit tamen ab ipso petenda administratio Baptismi ? t. 1. tr. 1. r. 44. §. 1. & seqq. p. 30
In necessitate laicus baptizans præsente Diacono, vel Sacerdote, an peccet mortaliter ? tom. 1. tract. 1. resol. 46. §. 1. pag. 31
Et quid extra casum necessitatis, an dictus laicus baptizans peccet mortaliter, & incurrat irregularitatem ? ibidem §. 3
In necessitate extrema, deficiente aqua naturali, an adhibendus sit baptismus cum aqua rosacea, vel ex aliis plantis, vel herbis expressa, vel cum glacie, pruina, rore, nive, vel sale, quandiu resoluta non sunt ? t. 1. tr. 1. resol. 54. §. 1. pag. 35
Qui in necessitate baptizat, vel tenet infantem in baptismo, an contrahat cum illo, & parentibus eius cognationem spiritualem ? tomo primo, tract. 1. resol. 96. §. 7. & seqq. pag. 63
De necessitate Sacramenti an requiratur Balsamum in Sacramento Confirmationis ? tomo primo, tractatu secundo, resol. 1. §. 1. pag. 69
De necessitate Sacramenti Confirmationis an sit, ut Chrisma sit per Episcopum consecratum ? ibid. §. 4
An de necessitate tantum præcepti, & non Sacramenti requiratur Balsamum in Confirmatione. tom. 1. tr. 2. resol. 2. §. 3. pag. 70
In necessitate laicus ministrans in peccato Eucharistiam non peccat, sicuti non peccat, si ministravit in necessitate Baptismum in peccato. tomo primo, tract. 2. resol. 5. §. 4. pag. 72
Imo neque Sacerdos in necessitate extrema baptizans in peccato mortali non peccat. ibid.
De necessitate Sacramenti Confirmationis an sit, ut unctio adhibeatur ab Episcopo in fronte ? tom. 1. tract. 2. resol. 6. §. 1. & seqq. p. 73
De necessitate dicti Sacramenti an sit adhibenda prædicta unctio immediate manu propria Episcopi nullo medio instrumento & in figura Crucis ? ibid. §. 4. p. 74
Et an supradicta in resol. præterita sint de necessitate præcepti, & Sacramenti ? tomo primo, tractatu secundo, resol. 7. §. 3. ibidem.
Si absque necessitate quis baptizaret aliquem extra Ecclesiam, an peccaret mortaliter ? tom. 1. tract. 2. resol. 11. §. 3. pag. 77
Quamplurimi casus, in quibus, urgente necessitate potest quis celebrare, vel Eucharistiam suscipere, sine prævia Confessione, & postea tenetur quamprimum confiteri, vide in tract. 3. tom. 1. de Sacramento Pœnitentiæ à resol. 140. usque ad 168. & si placet lege etiam usque ad r. 185. præcitati tract.
In necessitate urgentissima an possit Episcopus dispensare in impedimentis dirimentibus matrimonium ante contractum matrimonium. Et quid post contractum matrimonium. tomo tertio, tract. 2. resolution. 132. per totam. pag. 258
In necessitate extrema proximi an saltem Episcopi, Prælati,

lati, & alii ſuperiores teneantur cum periculo vitæ correctionem adhibere? tom.7. tractatu quarto, reſol.20. §.1. pag.290
Idem eſt de Magiſtratibus, quod attinet ad ſuum munus. ibidem §.2
Et quid, ſi proximus non ſit in neceſſitate extrema, ſed gravi? ibidem §.1
Neceſſitate inſtante an liceat uſurpare veſtes, & ſigna infidelium ad cultum inſtituta, & cæremonias falſæ legis, ſectæ, & Religionis, & in quibus depictæ ſunt imagines Deorum, & in vexillis effigiem Mahometis, Lunæ, Martis, &c. tom.7. tract.5. reſolutione 72. §.1. pag.366
Et quid eſt faciendum ad evitandum eorum ſcandalum in dictis actionibus? ibid. §.2
Si in neceſſitate gravi quis ſit conſtitutus, an poſſit ſe vendere? t.7. tr.8. r.8. §.5. p.431
In neceſſitate conſtituti Pater, & mater an poſſint vendere filium, aut permutare, vel alio quocumque contractu filium alienare? tom.7. tract.8. reſolution.9. §.1. pagina 432
Et quid, ſi filius ſit coniugatus, emancipatus, Sacris Ordinibus initiatus, aut Clericus? ibid.
Vbi aliqua alia notabilia contingentia in dicto caſu.
Et quid, ſi Pater, & mater conſtituti ſint in neceſſitate extrema, & ſupponitur, quod homo liber vendi non poteſt. t.7. tr.8. r.10. per totam. p.433
Ex neceſſitate aliqua publica, ut peſtis, &c. an Princeps, ſeu alius ſuperior laicus poſſit imponere gabellas ſuper bona Clerici ſine eius conſenſu? tom.9. tract.2. reſol.246. §.1. pag.222
Propter neceſſitatem extremam ſpiritualem proximi, an quis teneatur exponere propriam vitam? tom.1. tr.1. r.8. §.1. p.6. Vbi aliqui caſus pro praxi.
Propter neceſſitatem provenientem ex vi, aut metu gravi, vel in articulo, aut periculo mortis alicuius infantis non baptizati, an poſſit Sacerdos excommunicatus miniſtrare, vel recipere Sacramenta? tomo primo, tract.1. reſol.15.§.1. verſ. ſecundo, p.12. Vbi etiam alii caſus pro praxi.
Extra neceſſitatem Monachi baptizantes aliquem, an peccent mortaliter? tomo primo, tractatu primo, reſol.48. §.1. pag.32
Extra neceſſitatem, quando culpabiliter uterque, vel alteruter baptizat, vel tenet in Baptiſmo communem filium, aut ſolius alterius coniugis, an amittant jus petendi debitum? tomo primo, tractatu primo, reſol.105. §.1. & ſeqq. p.67
Et quid, ſi adſint alii, qui hoc facere poſſint? tom.1. tr.1.r.103. §.1. ibid.
Non ſolum quando ante neceſſitatem extremam debitum contractum eſt, ſed etiam ſi res accipiatur in ipſamet extrema neceſſitate reſtituendum eſt quando fuerit facultas. t.8. tr.7. r.14. §.5. p.155
Ad neceſſitatem extremam redacti Patres, & filii, cuinam teneantur filii ſuccurrere, parentibusne, an propriis filiis? t.8. tr.10. r.12. §.4. p.200
Ad neceſſitatem extremam redactis Parentibus, & creditoribus, an teneantur potius filii parentibus, quam creditoribus ſubvenire? ibid.
Et quid, quando creditor, & ſimul debitor ad eandem extremam neceſſitatem devenerunt? ibid. §.5
Vt in neceſſitatibus communibus Clerici collectari poſſint quas conditiones requirit Cap. Non minus, & Cap. Adverſus, de Immunitate Eccleſ. tom.9. tr.2. r.248. §.1. & ſeqq. p.223
Vide verb. *Calix, Contactus, Crux, Denunciationes, Diſpenſare, Eſſentiales, Inſtrumentum, Oleum, Omittere, Parochus, Presbyter, Tangere.* tom.2
Item verb. *Abſolvere, Aqua, Confirmationis Sacramentum, Communio, Contactus, Votum.* tom.3
Item tract.7. tomi quarti, de eleemoſyna ubi plures difficultates de neceſſitate extrema, gravi, & communi, ſignanter à reſol.1. uſque ad 15. incluſivè, & in reſol.23.27. & à reſol.45. uſque ad 55. incluſivè, ubi plura, & aliqua notabilia.
Item verb. *Pragmatica, Retinere, Sterilitas, Taxare, Victualia.* tom.6
Item verb. *Alimentum, Baptizare, Credere, Dubius, Egredi, Incommodum, Ineptus, Mater, Miſſa, Oportet, Oratores, Pater, Redimere, Status, Vexatio.* tom.7
Item verb. *Animal, Bibentes, Comedentes, Compellendum, Conſumere, Epiſcopus, Exceſſus, Indigens.* tom.8
Item verb. *Fœdus, Iudæus, Moneta.* tom.9

Nefandum peccatum.

Cum nefando peccato invaſorem, an quis poſſit eum occidere? t.8. tr.5. r.20. §.2. in fine. p.101
Qui nefandum peccatum commiſit, an gaudeat immunitate Eccleſiæ? tom.9. tractatu primo, reſol.59. §.1. & ſeqq. pag.39
Vide verbum. *Crimen.* tom.7

Negandum.

Neganda an ſit aliquibus reis Immunitas Eccleſiæ, etiamſi non commiſerint delicta in jure exceptuata? tom.9. tract.1. reſolution.26. §.1. pag.19.

Negans.

Vide verb. *Negare.* t.1.2.3.5.6.7.8. & 9

Negare.

Qui negant debitum an poſſint beneficio ceſſionis gaudere, & quid tamen, ſi debitor à principio negat debitum, poſtea vero ante ſententiam confeſſus eſt? t.6. tr.5. reſol.10. §.1. p.280
Et quid poſt ſententiam, & condemnationem debitores cauſam debitum negandi habent? ibid. §.3
Negare dimiſſorias, vel non conferre beneficium an poſſit Epiſcopus eum quem novit ex confeſſione indignum? tomo primo, tract.8. reſol.16. §.1. paulo ante finem, verſ. quarto, p.431
Negare ſuffragium ſuum an poſſit Religioſus in electione? t.9. tr.7. reſol.106. §.1. p.418
Negari tranſitus militum pro bello inferendo alicui Principi, an aliquando licitè poſſit? tom.7. tr.7. reſol.125. per totam. pag.389
Si negat Epiſcopus Religioſis idoneis, & dignis approbationes ad audiendas confeſſiones, an poſſint, hoc non obſtante confeſſiones audire? tom.7. tract.1. reſol.67. §.1. pag.44
Si neget teſtis hæreſim in primo dicto confeſſam, an Inquiſitores debeant ſtare ſecundo dicto talis teſtis? t.5. tr.12. reſol.22. §.6. pag.522
Vide verb. *Adulter Coniux, Parentes, Parvitas materiæ, Vir.* tom.2
Item verb. *Affinis, Conſanguinea, Conſanguineus.* tom.3.
Item verb. *Fides Catholica, Pœna.* tom.5
Item verb. *Conſtantinus Imperator, Veritas.* tom.6
Item verb. *Denegare, Ingreſſus, Licentia, Invitus, Poteſtas, Suffragium.* tom.7
Item verb. *Reus.* tom.8

Negatio.

Vide verb. *Adulter, Coniux, Parentes, Parvitas materiæ, Vir.* tom.2

Negativè.

Vide verb. *Baro.* t.7

Negligens.

Negligens Pater, aut tutor correctionem filii, an teneatur hanc circumſtantiam explicare in confeſſione? tom.7. tr.4. reſol.23. §.9. p.293

Si negligentes sint Domini in corrigendis servorum peccatis, & procurandis iis, quæ sunt necessaria ad salutem servorum, ut susceptio Sacramentorum, auditio Missæ, &c. an peccent mortaliter? tom.7. tract.8. resol.42. §.1. p.447
Vide verb. *Diligentia*, *Excommunicationis absolutio*, *Homicidium*. tom.5
Si negligentes sint judices Ecclesiastici in cognoscendis causis spiritualibus, an advocatio dictarum causarum ad tribunalia laica vetita sit in Bulla Cœnæ? t.9. tr.2. resol.40. §.3. pag.123

Negligentia.

Si ex negligentia pœnitens non adimplet pœnitentiam tempore determinato à Confessario, an peccet tantum venialiter? tomo primo, tract.6. resolution.32. §.6. pagina 330
Si ex negligentia culpabili Confessarius non interrogavit pœnitentem de circumstantia necessaria ad Confessionis integritatem, an teneatur monere pœnitentem de defectu commisso? t.1. tr.7. r.44. §.1. p.368
Et quid, si defectus huiusmodi esset coniunctus cum damno tertii, vel ipsius pœnitentis? §.2
Pro negligentia data ab hærede, vel executore testamenti vel ab electore pauperum pro legatis in testamentis relictis in tract.9. tom.6. de executoribus testamentorum lege varias quæstiones in resol.42. & à resol.45. usque ad 54. inclusivè.
Negligentia judicis Ecclesiastici in administranda justitia, an possit suppleri per judicem sæcularem? Et quid è contra? t.9. tr.2. r.60. §.1. p.131
Vide verb. *Confirmationis Sacramentum*, *Communicare*, *Extrema Vnctio*. tom.2
Item verb. *Diligentia*, *Excommunicationis absolutio*, *Homicidium*. tom.5
Item verb. *Metropolitanus*, *Princeps*. tom.6
Item verb. *Culpa*, *Dubitans*. tom.8
Item verb. *Fungi*. t.9

Negligere.

Vide verb. *Negligens*. tom.7
Item verb. *Culpa*, *Dubitans*. tom.8

Negotiari.

Negotiari an dicantur Religiosi, si ex occasione, quod merces emptæ, cariori pretio possunt vendi, si hoc faciunt. t.6. tr.3. r.179. §.1. p.216
Negotiari per se, vel per alium an Clericus in Sacris constitutus, & Religiosus possint? tom.6. tract.3. resolution.180. §.1. ibidem.
Et an peccent mortaliter negotiando per se, vel per alium? t.6. tr.3. r.181. §.1. ibidem.
Vbi an fas sit Religiosis, & Clericis inire contractum societatis cum Campsore, vel mercatore conferente totam operam Clericis, & Religiosis tantum ex parte sua nervos negotiationis, sive pecuniam conferentibus, in quo an nec venialiter peccent. §.3
Negotiari per se ipsum an saltem possit, qui habet beneficium Ecclesiasticum, sed nondum est ordinatus in Sacris? t.6. tr.3. r.184. §.1. p.218
Et an peccet mortaliter? ibid. §.2
Vide verb. *Episcopus*, *Gabella*, *Lucrum*, *Religiosus*, tom.6

Negotiatio.

Negotiatio an sit prohibita etiam Novitiis nondum Sacris Ordinibus initiatis? tom.6. tractatu tertio, resol.183. §.1. pag.217
Negotiatio prohibita an contineat hos casus. Si pecunias, quas ex propriis redditibus, vel fructibus habes in alieno Regno non possis adire Romam, ubi eis indiges afferre sine magno detrimento, ideo facis emere v. g. Neapoli merces aliquas, quas Romæ vendere possis eodem pretio, & fortasse maiori, &c. ibid. §. Sed hic obiter. p.218
Negotiatio illa tantum est propriè dicta, qua res emitur, ut eadem immutata in eadem specie cariùs vendatur. t.6. tr.3. resol.188. §.5. p.221
Et alii casus pro Religiosis, in quibus illis est licita negotiatio, ut si vendant panem coctum ex fructibus eorum, Lateres, Calcem &c. ibid. §.9. & seq.
Omnis negotiatio, quæ aliis Clericis prohibita est, an censeatur etiam prohibita Clericis coniugatis? tom.9. tr.2. r.151. §.2. p.168
Negotiatio illa tantum est Clericis prohibita, quæ debitum tributi habet annexum, in qua lucrum intenditur exemptione prius facta; secus, si lucrum non exemptione, sed aliunde proveniat. tom.9. tract.1. resol.256. §.3. pag.228
Negotiatione artificiosa an possint uti Clerici, & Religiosi, ideſt qua res arte mutatur, & sic venditur, ut emere jumenta, ut nutrita & meliorata vendant cum lucro? Item oves emere, & nutrire, & quibus vendant caseos, & agnos, vel quodcumque genus rei, quod noverint sua arte meliorandum, &c. t.9. tr.2. r.264. §.1. p.232
Circa negotiationem Clericis, & Religiosis interdictam aliqua practicabilia. tom.6. tractatu tertio, resolution.187. §.1. pag.219
Et inter alios casus quæritur, an si negotiatur una, vel altera vice Clericus, vel Religiosus, peccet mortaliter? ibidem §.3. pag.220
Vide verb. *Negotiari*. tom.6

Negotiator.

Negotiator an sit Clericus, qui ex portione hæreditatis acquisivit aliquos boves, quos aliquando post culturam suorum prædiorum aliis locabat? tom.6. tract.3. resol.186. §.1. pag.218
Et quid, si jumenta emat, ut postea ea lucri gratia locet? ibidem §.2
Clericus an possit emere pro victu suo, & familiæ in abundantia, & si quid supereſt postea vendere, etiamsi vendat quem emerat, cariùs? tom.6. tract.3. resolution.187. §.5. pag.220
Negotiator an dicatur Clericus, vel Religiosus, qui suis sumptibus, vel Monasterii imprimit libros, à se compositos, eaque exemplaria postea in diversis Regionibus vendit? t.6. tr.3. r.188. §.1. & seq. p.221
Negotiator Clericus an statim ante trinam monitionem teneatur solvere gabellas, & Princeps laicus illas ab illo exigere licitè possit? t.9. tr.2. r.265. §.1. p.233
Et an dicta, vel alia gabella possit peti coram judice laico? t.9. tr.2. r.266. §.2. ibid.
Negotiator Clericus an etiam post trinam monitionem non perdat exemptionis immunitatem quoad bona Ecclesiastica? ibidem §.5
Negotiator Clericus, si in judicio pulsaretur, plura allegare potest, quæ eum à culpa relevent, & pro excusatione illorum. t.9. tr.2. r.267. §.2. p.234
Vide verb. *Episcopus*, *Gabella*, *Lucrum*, *Negotiari*, *Negotiatio*, *Religiosus*. tom.6

Negotiorum gestor.

Vide verb. *Gestor negotiorum*. tom.8

Negotium.

Non solum quoad negotia criminalia, sed etiam civilia, an Clerici possint renunciare exemptioni? tom.9. tr.2. resol.5. §.1. pag.99
Et quid, si de licentia Episcopi renunciasset Clericus huic privilegio? ibidem.
In negotiis politicis, & civilibus, in convictu, mercatura,

tura, bello, &c. an Catholici non peccent contra leges excommunicationis communicando cum Hæreticis? Et quid cum Infidelibus, & Turcis? t.9. tr.13. resol.8. & 9. p.478. & 480
Quando negotium iniustum est conclusum, an aliquando licitum sit ferre suffragium? Et doctrina huius quæstionis est universalis ad plures casus. tom.7. tract.6. resol.27. §.1. p.380
Vide verb. *Chorus, Paulus V.* tom.4
Item verb. *Ius.* tom.9

Neophitus.

Neophitus aliquis quanto tempore judicandus sit talis, ut ratione irregularitatis non possit etiam minores Ordines recipere, an post decem annos à suo Baptismo non sit amplius irregularis? tom.5. tract.5. resol.47. §.1. pagina 227
Et in tali casu non dispensatur in irregularitate, sed declaratur irregularitatem cessasse. ibid.

Nepos.

Nepotes testis falsi in Tribunali S. Inquisitionis deponentis, quibus pœnis puniendi sunt? tom.5. tr.12. resol.16. §.4. pag.517
Vide verb. *Avus.* tom.8
Item verb. *Filius, Hæreticus.* tom.5

Neptis.

Vide verb. *Avus.* tom.2

Nescire.

Qui nesciunt rudimenta fidei an arcendi sint à matrimonio? t.2. tr.6. r.95. §.1. p.393
Vide verb. *Adulterare, Scire.* tom.2
Vide verb. *Adultus.* tom.6

Nix.

Cùm nive quandiu resoluta non est, an possit adhiberi Baptismus in extrema necessitate, deficiente aqua naturali? t.1. tr.1.r.54. §.1. p.35
Vide verb. *Frigus.* tom.8

Nobilis.

Nobiles in S. Officio Inquisitionis an sint levius torquendi? t.5. tr.11. r.29. §.8. p.494
Inter nobiles, an ex homicidio oriatur obligatio restitutionis? t.8. tr.5. r.66. §.1. p.123
A nobili viro plebeius adoptatus, an nobilis efficiatur, itaut gaudeat privilegiis nobilium? tom.6. tract.1. resol.134. §.1. pag.93
Vide verb. *Collatio, Serotina.* tom.4
Item verb. *Carcer, Fugere, Mulier,* tom.5
Item verb. *Licentia, Mater, Mulier, Tradere.* tom.6
Item verb. *Aggressus, Consulere, Extorquere, Fama, Fœmina, Vir.* tom.8
Item verb. *Fustis.* tom.9

Nobilitas.

Ad nobilitatem aliquam obtinendam, an possit uxor viro suo donationem facere. tom.6. tract.7. resolution.65. §.4. pag.345
Vide verb. *Probare.* tom.7

Nocens.

Vide verb. *Adulterium, Coniux.* tom.2
Item verb. *Damnum, Infirmus, Res.* tom.8

Nocere.

Vide verb. *Damnum, Infirmus, Res.* tom.8

Nociturum.

Si nocitura, vel profutura sit correctio dubium est, an quis teneatur adhibere correctionem? tom.7. tract.4. r.16. §.1. & seqq. p.287
Et quid, si æquè probabile est, quod nocebit, ac quod proficiet. ibid. §.6. p.288

Nocumentum.

Et gravis nocumenti metu an licitum sit communicare cùm excommunicato non tolerato, vel publicò Clerici percussore? tom.7. tract.5. resolution.76. §. Quarto. pag.369
Ex nocumenti gravis metu an liceat Sacerdoti porrigere Eucharistiam peccatori occulto? ibidem, §. septimo.
Si nocumentum aliquod inferunt Clerici assistentes in bello sine licentia Pontificis, an resarcire teneantur? t.7. tr.7. r.63. §.1. p.424
Vide verb. *Christianus, Verbs.* tom.7
Item verb. *Damnum, Infirmus, Res.* tom.8

Nolens.

Vide verb. *Admittere.* tom.7

Nomen.

Nomen suscipientis Baptismum an sit exprimendum? t.1. tr.1. r.61. §.5. p.42
Et si in dicto casu nomen non exprimatur, an sit iterandus Baptismus? ibid. §.6
Si nomen alicuius scribatur in Bulla Cruciatæ ab eo, qui pro amico sumit Bullam, an possit is talis eam non acceptare, sed nomen suum tollere, & alteri applicare? t.4. tr.3. resol.11. §.1. p.72
Nella nomina delli Offiziali an Proteges teneantur proponere Regi Digniores? tom.6. tract.1. resolut.139. §.1. pagina 97
Et an hoc procedat in nominatione Episcoporum, Abbatum, &c. ibid. §.10. p.98
Nomina testium in judicio Regularium, an sint reo manifestanda? tom.7. tractatu primo, resol.12. per totam. pagina 8
Sub nomine Principum, qui in Rituali Romano Pauli V. & Clementina unica de Baptismo intelligantur, ut eorum filii extra Ecclesiam in domo baptizari possint. t.1. tr.1. r.84. §.1. & seq p.55
Qui in nomine alterius tenet infantem in Baptismo, an contrahat ipse cognationem spiritualem, vel ille, qui eum misit? t.1. tr.1. r.99. §.2. p.64
Sub nomine diei festi quid intelligitur, quando alicui conceditur privilegium, ut extra tempora in tribus Dominicis, vel diebus festivis ordinetur, quin additum fuerit Duplicibus, vel semiduplicibus, an intelligi debeant de festis diebus, qui à Clero, & populo sub obligatione præcepti celebrantur? t.2. tr.5. res.88. §.2. p.313. & in r.98. §.1. p.319
Sub nomine Episcopi an intelligatur Episcopus loci in quo aliquis ortus est, aut habet domicilium, vel saltem commoratur. t.3. tr.2.r.43. §.5. p.200
Sub nomine Ordinarii quinam intelligantur? t.4. tr.3. resol.17. §.5. pag.73
Sub nomine beneficii Parochialis an includantur superiora beneficia, ut Abbates, Archipresbyteri, & huiusmodi habentes curam animarum, & jurisdictionem in hoc foro? t.4. tr.3. r.18. §.5. p.74
Sub nomine Clerici in odiosis non veniunt Religiosi, ideo interdicto Clero, non censentur interdicti Religiosi. tom.5. tractatu secundo, resol.51. §.1. in fine & seqq. pag.154
Sub nomine Regularium in verbis Concilii non includuntur

duntur superiores, qui egent speciali mentione tom.7. tr.1. resol.197. §.4. p.126
Sub nomine Religiosorum an Novitii includantur in Bulla Clem. VIII. de largit. muner. tom.7. tract.7. resol.53. §.1. pag.270
Sub nomine donationis in Bulla Clem. VIII. de largit. muner. non comprehenditur satisfactio, ideo ex dicta Bulla excluduntur multi casus sæpius occurrentes in Religiosis, & Monialibus. tom.7. tractat.7. resolution.64. §.1. pag.276
Sub nomine innocentium quinam intelligantur in bello? t.7. tr.8. resol.25. §.1. p.398
Sub nomine alimentorum, quæ intelligi censeantur? Vbi latè, & explicitè. tom.9. tractatu secundo, resolution.285. §.3. pag.243
Sine nominibus testium datis reo, & copia indiciorum, an Inquisitores possint torquere reum? tom.5. tract.11. resol.28. per totam. p.492
Sine nominis baptizati expressione baptizans, an peccet mortaliter? t.1. tr.1. r.61. §.5. p.42
Vide verb. *Persona*. tom.1
Item verb. *Ordinarius, Necessitas*. tom.2
Item verb. *Errare, Falsum, Subditus, Vicarius*. tom.3
Item verb. *Consanguineus, Domesticus, Ecclesia, Familia, Inscriptio, Monialis, Novitius, Prælatus Regularis*. tom.4
Item verb. *Gratia, Persona*. tom.5
Item verb. *Bulla Pontificia, Fratres minores, Hæres, Notarius*, tom.6
Item verb. *Eleemosyna, Intercessor, Nota, Vicarius*, tom.7
Item verb. *Damnum, Dominus, Emphyteusis*. tom.8
Item verb. *Canonicus, Grangia Religiosorum, Impedire, Inclinatio, Passus, Rex*. tom.9

Nomina.

Vide verb. *Nomen*. tom.6

Nominare.

Si nominat Dominus servum suum filium, actibus intervenientibus, an servus acquirat libertatem? tom.7. tr.8. resol.19. §.1. p.438
Vide verb. *Ordinarius, Necessitas*. tom.2
Item verb. *Damnum, Dominus, Emphyteusis*. tom.8

Nominatio.

Nominationem, & electionem puellarum reservare an possit in suo testamento Novitius PP. Minorum, & Capucinorum, quibus suus hæres debet quotannis solvere certam pecuniarum summam? tom.7. tract.1. resol.168. §.1. pagina 111
Et nominatio dicta an facienda sit cum licentia superioris? ibidem §.2
Pro nominatione Officialium, Episcoporum, & Abbatum &c. an proreges possint pecuniam accipere? t.6. tr.1. resol.139. §.11. p.99
Vide verb. *Fratres Minores, Hæres, Nomina*. tom.6.

Nota.

Absque nota falsitatis privilegium communicabile possunt Regulares exhibere quasi sub nomine propriæ Religionis transcriptum &c. t.7. tr.1. r.257. §.3. p.169
Cum notis, & breviaturis testamentum militis confectum an sit validum? t.6. tr.8. r.79. §.1. p.435

Notabile.

Vide verb. *Furans*. t.7

Notarius.

Notarii, & signanter Notarii Regum an teneantur jeiunare? t.4. tr.6. r.31. §.2. p.217
Notarii an in diebus festis possint acta transcribere? t.7. tr.5. resol.22. §.1. p.339
Pro conditione Notarii circa testamenta tempore pestis varii casus. t.6. tr.8. r.62. §.1. p.428
Si Notarius nomine nascituri, vel infantis donationem eis factam stipulatur, an sit irrevocabilis talis donatio? t.6. tr.7. resol.33. §.1. p.325
Si Notarius postquam scripsit voluntatem testatoris coram testibus dictatam, illam, & quod scripsit non legit testatori, & testibus, non obest, si voluntas testatoris testibus probatur. tom.6. tract.8. resol.25. §.3. & seqq. pag.406
Notarius inter testes an computari possit in testamento tempore pestis? t.6. tr.8. r.62. §.1. p.428
Vide verb. *Absens, Parochus, Tabellio, Testator*. tom.6
Item verb. *Contractus*. tom.7
Item verb. *Minister justitiæ, Statutum*. tom.8
Item verb. *Falsitas*. tom.9

Notitia.

Notitia habita in confessione subditorum an uti possint Regulares in aliquo casu, non obstante Decreto Clem. VIII. & an dictum decretum obliget ad mortale. t.7. tr.1. resol.213. & 214. p.133
Ex notitia habita in Confessione Confessarius scit, quod quædam mulier nobilis quando vocat Confessarios in domum suam ad confitendum, sæpius illos solicitat, an vocatus possit se excusare propter periculum labendi in peccatum, licet nullam habeat idoneam excusationem? t.7. tr.1. r.214. §.8. p.134
Vide verb. *Effectus*. tom.3
Item verb. *Dubium*. tom.5

Notoriè.

Qui notoriè, & publicè percussit Clericum, an sit statim vitandus ante judicis sententiam? tom.5. tract.2. resol.56. per totam. p.157
Et quid de notoriè mandante, vel consulente percussionem Clerici? t.5. tr.2. r.57. §. ult. p.158
Et quid de notoriè habente ratam percussionem Clerici? ibidem.

Notorietas.

Ad notorietatem per evidentiam facti requiritur, ut sciatur saltem evidenter à 10. personis in oppido parvo, & à pluribus aliis in magna civitate. tom.5. tr.2. r.51. §. ult. ante medium. p.155

Notorium.

Vt factum notorium dicatur, quot testes requirantur in percussione Clerici? tom.5. tract.2. resol.51. §. ult. ante medium. pag.155
Quando notorium est peccatum notorietate facti, itaut non possit ulla tergiversatione celari, an sit servandus ordo in correctione facienda, itaut præcedat secreta admonitio. t.7. tr.4. r.48. per totam. p.306
Notorius percussor Equitis Ierosolymitani, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. vel Religiosi alterius Religionis Ordines non habentium, an sit vitandus ante Iudicis sententiam? t.5. tr.2. r.51. §. ult. in princ. p.155

Nova Missa.

Novam Missam celebrans an possit se in medio Altaris ad populum vertere; & oblationes ab ipso sponte oblatas accipere? t.2. tr.1. r.143. §.1. p.83;
Vbi quod tamen non debet circuire Ecclesiam.

Novitia.

Cum novitia Religiosa solutus rem habens, an teneatur hanc circumstantiam in confessione explicare? t.1. tr.7. resol.79 §.1. p.382

Novitia Monialis an possint absolvi ab Episcopo ex quacumque percussione alteri Moniali, vel conversæ, aut Clerico facta? t.5.tr.2.r.73.§.2.p.165
Vltra novitiæ victum, & vestitum aliquid aliud prohibens decretum Concilii Trid. sess. 25. cap.16. de Regular. an comprehendat mutuum, aut commodatum? tom.7.tr.1. res.326.§.1. pag.225
Vide verb. *Novitiatus*, *Novitius* infra cum omnibus suis notationibus. ubi plura.

Novitiatus.

In novitiatu ut laicus stetit, qui ingressus st Religionem, & postea transivit ad statum Clericalem, & perfecit annum novitiatus, an professio ejus fuerit valida? Et quid è contra? t.7. tr.1.r.152. per totam. p.101
Vt ante novitiatus annum emittatur Professio, si Pontifex dispenset, quomodo facienda sit renunciatio bonorum juxta Concilium Trid. sess 25. cap.16. de Regular. t.3. tract.2. res.65.§.1. pag.218
Et quid si minor sit Novitius 16. annorum atque ita abbreviaretur tempus à jure præscriptum? ibid.
Novitiatus annus debet esse continuatus continuatione physica, & non morali, itaut, si per unam, aut duas horas interrumpatur, non est validus, etiamsi Novitius habitum Religionis retineat. t.3. tr.2.r.171.§.13. p.292
Novitiatus factus partim in uno Conventu, & partim in alio ejusdem Ordinis, an sit validus? tom.7. tract.1. res.151.§.1. pag.101
Et in tali casu an Novitius indigeat ad profitendum consensu utriusque Monasterii? ibid.§.3
Novitiatus annus an sit sumendus de momento ad momentum, ut valida sit professio? t.7.tr.1.r.157.§.1. p.104
Novitiatus in integrum an Religiosus transiens cum licentia ad aliam Religionem teneatur ibi perficere? tom.7. tr.1. res.199.§.1. pag.126
Et an hoc procedat licet fiat transitus ab arctiori, ad laxiorem Religionem respectu ejusdem Ordinis? ibid.§.4. in fine. p.127
Vide verb. *Interrumpere*, *Locus*. tom.7
Item verb. *Novitius* cum suis notationibus.

Novitius.

Novitii Regularium an possint sumere Bullam, & virtute ipsius absolvi à casibus reservatis? t.4.tr.3. r.33.§.1.p.84
Et an etiam sine Bulla possint absolvi à quocumque Confessario approbato à reservatis in Religione? ibid.
Novitii supradicti sumendo Bullam possunt edere ova, & lacticinia sicut cæteri sæculares. ibid.§.2
Novitii an intelligantur in verbis Bullæ Cruciatæ sub nomine fratrum, in ordine ut Cruciata suspendat indulgentias Regularium? t.4. tr.3.r.144.§.1. & seqq. p.125
Novitii an comprehendantur, si censura interdicti feratur sub nomine personarum Ecclesiasticarum. tom.5. tract.4. resol.24.§.2. p.206
Alicujus Novitii, vel Novitiæ professio facta contra prohibitionem Generalis, Episcopi, Concilii Trid. &c. an sit invalida? t.7.tr.1.r.159.§.Potest etiam in principio.p.105
Si ut novitii non recipiantur v. g. ante annum 18. in constitutionibus alicujus Religionis statutum sit, si tamen admittantur ad professionem expleto anno 16. valida erit professio. ibidem in eod.§.
Novitii an gaudeant privilegiis professis alicujus Religionis concessis, vel solum privilegio Canonis? tom.7. tract.1. res.164. per totam. p.108. & 109
Novitii hæres ex testamento confecto ab ipso sine forma juris civilis, potest in conscientia hæreditatem adire, & possidere. t.7. tr.1. r.167.§.4. p.110
Novitii professionem ob justam causam an liceat Superiori differre post annum probationis expletum, non obstante Concilii Trid. Decreto? Et quid in dicto casu de Monialibus? t.7. tr.1. r.176.§.3.p.115
Et quid ex levissima causa? ibid. in initio dicti§.
Novitii an includantur sub nomine Religiosorum in Bulla Clem. VIII. de largit. muner. t.7.tr.5.r.53.§.1. p.270
Novitii Equitum D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an gaudeant exemptione gabellarum? tom.7.tract.3.res.55. §.2. ibid.
Novitii D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. præsertim D. Ioannis, an gaudeant privilegio fori, & quid de exemptione gabellarum? t.9. tr.2.r.167.§.1. p.178
Novitii apti professionem an possit Prælatus Religionis ex justa causa differre? t.9. tr.2.r.168.§.3. p.179
Novitiis an Capitulum sede vacante possit dare licentiam disponendi de eorum bonis temporalibus? tom.3. tract.5. res.34.§.1. pag.396
A novitiis de usufructu possunt testamenta fieri non obstante Concilio Trid. sess.24. c.16. de reformat. tom.7. tract.1. res.167.§.9. p.111
Cum novitiis an Prælati Regulares dispensare possint super irregularitate ex homicidio voluntario occulto contracta? t.7. tr.1.r.292.§.2. pag.201
Cum novitio mulier rem habens, an teneatur in confessione aperire hanc circumstantiam? tomo primo, tract.7. resol.79.§.1.pag.382
A novitio donatio remuneratoria facta, an servanda sit forma præscripta à Concilio Trid. c.16. sess.25. de reform. t.6. tr.7. r.23.§.1. p.319
A novitio donatio causa mortis facta post ingressum Religionis an sit valida non obstante Decreto Concilii Trid. sess.25. c.16. de sepult; t.6. tr.7. r.76.§.1. p.350
Vbi, quod nulla existente professione à novitio nulla existit donatio in consobrinos collata.§.3
Novitio idoneo negantes suffragium, & professionem sine causa, an peccent mortaliter? t.7. tr.1.r.173.§.1.p.112
Novitio Equiti S. Io. vel alterius Religionis, ut possit loqui cum Monialibus, an Episcopus concedere licentiam possit ad instar sæcularis? t.7. tr.1.r.309.§.3.p.216
De novitio sequestrando à Religione, ut ejus voluntas cognoscatur. Vbi notabilia, & contingentia in dicto casu circa judices sæculares, Ecclesiasticos, & Religionem. t.9. tract.2. res.230.§.1. p.215
Novitiorum, & novitiarum vota, an Prælati Regulares, & Abbatissæ commutare, & dispensare possint, non vero irritare? t.7. tr.1.r.283.§.2. p.189
Super novitium Equitum D. Iacobi, Alcantaræ, &c. bona, an possit Princeps imponere Gabellas? tom.9. tract.2. res.262.§.1. p.231
Et quid super bona Novitiorum aliarum Religionum? Et an gaudeant privilegio Canonis, & fori? tom.9. tract.2. res.263.§.1. & seqq. pag.232
Novitios Regulares an possint absolvere Confessarii sæculares, vel Regulares à casibus reservatis in Religione? t.7. tr.1. r.105. 106. & 107. à p.77. ad 79
Quoad Novitios an Superiores Regulares possint etiam casus reservare. t.7. tr.1. r.107.§ 2. p.79
Novitium Equitum D.Iacobi, Alcantaræ, &c. percutientes, an incidant in censuram Canonis? tom.5. tract.2. res.50. §.1. per tot. pag.153
Novitium an possint Prælati Regulares absolvere ab excommunicatione incursa propter percussionem Clerici ante ingressum Religionis factam? t.5.tr.2.r.79.§.1. p.168
Et quid, si prædictam censuram Canonis novitius incurrerit anno probationis, modo non sit percussio enormis? ibid.
Et si talis novitius absolutus ab ista, vel quavis alia censura postea egrediatur à Religione, an in illas reincidat? ibid. §.2. pag.169
Novitium excommunicare an Prælatus Regularis possit? t.7. tract.1. res.137. per totam. pag.93
Novitius ligatur reservatione casuum ex declaratione Clem. VIII. facta Monachis Fuliensibus. t.2.tr.5.r.84.§.2.p.307
Novitius Religionis an tempore Iubilæi possit eligere Confessarium non approbatum ab Episcopo, sed à Prælato Religionis? t.4.tr.4.r.9.§.2.p.145

Novitius, si maneat extra Conventum cum habitu suæ Religionis, & licentia Superioris an gaudeat privilegio Canonis? t.5. tr.2. r.39. §.1. p.148
Si novitius retento habitu perterritus severitatis Superioris, vel Magistri Novitiorum Monasterium abdite exeat causa se celandi, dummodo animum habeat redeundi, an interrumpatur annus Novitiatus? tom.7. tract.1. ref.153. §.3. pag.102
Et qui si retento habitu indebite, & sine licentia exeat clausuram, dummodo ad Monasterium redire intendat? ib.
Novitius in articulo mortis constitutus non expleto probationis anno, an ad professionem admitti possit? t.7. tr.1. ref.160. §.1. pag.107
Et si moriatur sine testamento, an succedat in bonis ejus monasterium? ibid. §.2
Et in dicto casu quo fiat professio, an novitius, vel novitia convalescens de infirmitate teneatur continuare, seu complere residuum anni integri probationis, ac iterum profiteri? t.7. tr.1. r.161. §.1. in fine. p.108
Sed in casu, quo novitius emittat professionem in articulo mortis ante annum probationis completum, an debeat habere 16. annos completos? tom.7. tract.1. ref.162. §.2. in fine ibid.
Novitius recedens à Religione an reincidat in censuras, & irregularitates, à quibus in Religione absolutus fuit? t.7. tr.1. r.166. per totam. p.109
Novitius an possit condere testamentum servatis tantum juris Ecclesiastici solemnitatibus, non autem juris civilis? tom.7. tract.1. ref.167. §.1. pag.110
Novitius Societ. Iesu, etiamsi possit validè testamentum facere, peccat tamen venialiter, si hoc faceret sine licentia Superioris. ibid. §.5
Si novitius moriatur apud consanguneos, vel alios extra Conventum, sepeliatur in Monasterio suorum Regularium, non debetur quarta funeralis Parocho, sub cujus Parochia mortuus est novitius. t.7. tr.1. r.238. §.5. p.152
Novitius ob delictum ab eo ante Religionis ingressum commissum, an sit à judice laico puniendus, etiamsi hoc in fraudem fecerit? t.9. tr.2. r.164. §.1. p.177
Et in dicto casu an sit puniendus à judice laico in pecunia, & bonis, non autem in corpore? ibid. §.2
Novitius habitu Religionis dimisso, an possit à judice laico puniri ob delictum tempore novitiatus commissum? t.9. tract.2. ref.166. §.1. pag.178
Idem est de Religiosis emissis ex Societate Iesu, si uxorem ducant, vel liberi in sæculo maneant. ibid. §.3
Novitius, non potest cogi à Prælato Religionis ad luendam pœnam delicto suo condignam, etiamsi reintegra, idest ante incœptum judicium discedere velit à Religione. ibid. §.4
Vide verb. *Abbas*, *Ætas*, *Privilegium*, *Superior Regularis*. tom.2
Item verb. *Chorus*, *Novitiatus*. tom.3
Item verb. *Abbas*, *Correctio*, *Novitia*. tom.5
Item verb. *Abbatissa*, *Dimissoria*, *Dos*, *Dubium*, *Electio*, *Eligere*, *Expensa*, *Impedire*, *Informatio*, *Ingressus*, *Interrumpere*, *Novitia*, *Puella*, *Testamentum*. tom.7
Item verb. *Hospes*, *Hospitium*. tom.9

Nox.

Qui nocte tota dormit cum muliere, an teneatur hanc circumstantiam explicare, vel sufficiat explicare numerum copularum? t.1. tr.7. r.118. §.2. p.403
In nocte Bacchanalium an licitum sit differre cœnam usque ad tertiam horam post mediam noctem? tom.4. tr.6. ref.38. §.3. pag.220
Post mediam noctem quando subsequitur jejunium, vel ante mediam noctem in die jejunii an quis per spatium unius horæ comedere possit sine fractione jejunii? ibid.
Nox una an sit longum tempus, ut possit quis confiteri peccata reservata cum Sacerdote non habente potestatem ab illis absolvendi? t.1. tr.5. r.57. §.2. p.288
Cum media nox si tunc, & completus antecedens dies quando sol incipit ascendere ad nostrum hemisphærium, si quis noctu ex aspectu stellarum, vel aliunde sciret agnoscere eandem mediam noctem, & tempus parvum illud in quo sol nostro hemisphærio accedere incipit, licet ante illud tempus sonuissent omnia horologia, potest absque fractione jejunii naturalis sequentis diei comedere, & bibere usque ad illud tempus, in quo novit solis ascensum incepisse. t.2. tract.2. ref.57. §.4. pag.192
Mediæ noctis tempus quomodo sumendum sit in præceptis Ecclesiasticis? t.2. tr.1. r.111. p.65

Noxa.

Vide verb. *Convenire*. tom.9

Nubendum.

Vide verb. *Castitas*, *Matrimonium*. tom.8

Nubere.

Vt nubat filia de consensu alterius, an testator disponere possit? t.9. tr.2. r.223. §.2. p.213
Vide verbum *Nuptiæ*. tom.1.2.3. 5. 6. & 8. cum suis notationibus.
Item verb. *Matrimonium*, *Mulier*. tom.9

Nudatum.

Vide verb. *Pectus*. tom.7

Nuditas.

Vide verb. *Pectus*. tom.7

Nudum.

Vide verb. *Aspicere*. tom.8

Nullitas.

De nullitate primæ dispensationis ad contrahendum matrimonium obtentæ, an sit necessarium mentionem facere in secunda petenda de nullitate primæ? tom.3. tract.6. ref.97. §.1. pag.235
Vide verb. *Ejectum*. tom.7
Item verb. *Cognoscere*, *Concursus*. tom.8
Item verb. *Censura*, *Novitiatus*, *Professio*, & passim in aliis verb. tomi.9

Nullum.

Vide verb. *Alienare*, & passim in aliis verbis. tom.6
Item verb. *Cognoscere*, *Concursus*. tom.8
Item verb. *Nullitas*. tom.9

Numerus.

De numero Cardinalium, & an expediat semper esse completum. t.9. tr.7. r.6. §.1. p.377
Numerum copularum an sufficiat explicare in confessione, qui tota nocte cum muliere dormivit, vel teneatur explicare circumstantiam totius noctis? t.1. tr.7. r.118. §.1. p.403
Numerum personarum, & speciem peccati an teneatis explicare in confessione in casu, quo times alios à te scandalizatos esse? t.7. tr.5. r.3. §.2. p.327
Numerum Satellitum Episcoporum, vulgò dicti *Alarii*, an possint judices laici præscribere? t.9. tr.2. 186. §.1. p.187
Numerus Patrini in Baptismo designatus ex Concilio Trid. ad summum debet esse duo vir, & fœmina. t.1. tract.1. ref.96. §.1. pag.62
Et an supra id Episcopus dispensare possit? ibid. §.2
Numerus personarum, quibus datum est scandalum etiam unico peccato, an sit explicandus in confessione, ut quando v. g. quis peccavit coram multis, præbendo illis scandalum? t.1. tr.7. r.13. §.3. p.350
Et an non solvum numerus personarum, sed etiam species peccati explicanda sit in confessione, quando qui induxit aliquem ad peccandum? t.1. tr.7. r.14. §.1. ibid.
Numerus injuriarum, & etiam personarum an sit explicandus in confessione, quando quis unico impetu profert in servos plures injurias, vocando illos fures, sodomitas, &c. vel sufficiat, si dicat se injuriam gravem intulisse alicui, non explicando injurias, neque personas, &c. t.1. tr.7. ref.19. §.1. & seq. p.355

Et

Et quid, si Hæreticum vel proditorem Patriæ appellat? ibid.
Numerus fœminarum cum quibus quis fornicatus est, vel adulterium commisit an sit explicandus in confessione? t.1. tr.7. r.114. §.1. p.401
Numerus Sacerdotum expressus in Diplomate Altaris privilegiati, an sit de essentia pro indulgentia dicti Altaris? tom.4. tract.1. ref.11. §.1. pag.9
Numerus testium supplet eorum defectus, etiam quoad effectum, quod conseantur omni exceptione majores. t.5. tract.10. ref.74. §.3. pag.444
Quod numerus minor testium quam septem in testamento an sufficiat, & an contra hoc valeat consuetudo? tom.6. tract.2. ref.36. §.1. pag.117
Postquam numerus sufficiens in Parlamento suffragatus est pro injusto donativo, seu alia re, si aliquis postea concurrat, an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem? t.7. tract.6. r.25. ubi aliqua contingentia in dicto casu per totam. p.379
Qui antequam numerus sufficiens esset pro donativo iniquo suffragatus, prior tulit suffragium an teneatur ad restitutionem, etiamsi certò sciret sequentes in eandem partem ituros? t.7. tr.6. r.26. §.1. ibid.
Vide verb. *Sacramentum*, *Superior*, *Regularis*. tom.4

Nummus.

Dubius de quibus nummis vovit, seu legavit, ad quid teneatur? Vbi aliqui casus pro praxi. t.8. tr.4. r.24. §.1. p.57
Nummos 100. vel 1000. solvendos post annum Petrus debebat Ioanni, sed nunc vult ille solvere 50. vel 500. hoc pacto, ut Ioannes spectet per biennium alios 50. vel 500. an hæc solutio sit usuria? tom.6. tract.3. ref.108. & 109. pag.175
Si nummos Religiosus accipiat ab exteris suis devotis, & inscio prælato necessarios libros emat, an peccet peccato proprietatis, dummodo dictos libros in cubiculo teneat palam expositos, & omnibus objectos? t.7. tr.3. r.22. 23. & 24. p.258. & 259
Vide verb. *Creditor*, *Moneta*. tom.6
Item verb. *Cubiculum*, *Famulus*, *Furari*, *Pecunia*, *Pauper*, *Subripere*. tom.7

Nuntius.

Qui per internuntium Sacerdoti peccata sua manifestat Confessario absenti, an possit absolvi, postquam Confessarius accessit ad illum, dummodo adhuc vivat? tom.1. tract.3. ref.76. §.2. pag.138
Nuntius, qui nomine mittentis baptizat, vel confirmat, vel tenet in Baptismo, & Confirmatione infantem, an contrahat ipse cognationem spiritualem cum baptizato, & confirmato, & Parentibus ejus, vel ille, qui misit eum? tom.1. tract.1. ref.96. §.4. pag.62
Vide verb. *Absens*. tom.6

Nuntius Apostolicus.

Si Nuntium adire potest, impeditus adire Pontificem pro absolutione reservata, an teneatur Nuntium adire, vel possit absolvi ab Episcopo? tom.5. tract.1. ref.195. §.1. & seqq. pag.112
Contra Nuntium Sedis Apostolicæ an Inquisitores procedere possint? t.5. tr.10. r.10. per totam. p.422
Si nuntius adsit, & sit difficilis aditus ad Pontificem, an Episcopus possit dispensare in impedimentis dirimentibus Matrimonium? t.3. tr.2. r.134. §.5. & seqq. p.259
Vide verb. *Condere*. tom.6
Item verb. *Abbatissa*. tom.7
Item verb. *Familia*, *Legatus*, *Missa*, *Mittere*. tom.9

Nupta.

Vt nupta intret in Monasterium Monialium ob periculum vitæ an Episcopus possit licentiam dare? tom.7. tract.1. ref.322. §.1. pag.224
Imo in dicto casu nupta intrans an incidat in excommunicationem à Concilio Trid. positam? ibid. §.2
Vide verb. *Mulier*. tom.6
Item verb. *Adultera*. tom.8

Nuptiæ.

Nuptiæ an sint prohibitæ in die Sabbati ante Adventum? tom.2. tract.6. ref.103. §.1. pag.397
Idem quæritur à Vesperis ante diem Cinerum. ibid.
Nuptiæ an prohibeantur à primis Vesperis Sabbati ante primam Dominicam Adventus? t.2. tr.6. r.104. §.1. ibid.
Pro nuptiarum benedictione danda sponsis, an possit Sacerdos, si desit copia Confessarii, contritus Missam celebrare? t.1. tr.3. r.157. §.5. p.195
Si nuptiarum benedictio solemnis adhibeatur tempore prohibito Adventus, & Quadragesimæ, an sponsi peccent mortaliter? t.2. tr.6. r.103. §.1. p.397
Qui nuptias ter, vel quater contraxit non est necessarium id exprimere in petitione dispensationis bigamiæ. tom.3. tract.2. ref.62. §.3. pag.212
Quæ pro nuptiis secundis orationes, & ceremoniæ destinatæ sunt, an possint ministrari tempore prohibito Adventus, & Quadragesimæ? t.2. tr.6. r.105. §.1. p.398
Vbi, quod licet adsit consuetudo, quod secundæ nuptiæ benedicantur, quando alter conjux benedictionem non susceepit, sive vir sit, sive fœmina, attamen talis consuetudo non obligat ad mortale. §.2
Vbi etiam, quod talis benedictionis omissio, secluso contemptu, & scandalo, non est peccatum mortale. §.3
De nuptiis binis contrahentibus. Et an hoc delictum Inquisitores agnoscere possint, vel sit crimen misti? Et an supradicti sint de vehementi, vel tantum leviter suspecti de fide, & quibus pœnis puniri debeant? tom.5. tr.12. ref.4. §.1. & seqq. pag.503
Vbi aliqua alia notabilia circa supradictos, & circa consulentes eis binas nuptias.
Vide verb. *Acquirere*, *Benedictio*, *Denunciationes*, *Filius*, *Interdictum*, *Mulier*, *Pater*. tom.2
Item verb. *Licentia*, *Officium divinum*. tom.5
Item verb. *Vxor*. tom.6
Item. verb. *Abstinere*. tom.8

Nutritio.

Item verb. *Causa*. tom.8

Nutrix.

Nutrix, quæ infantulum domi nequit relinquere, sed secum in Ecclesiam necesse est deferre, an excusetur ab audienda Missa in die festo? t.2. tr.3. r.8. §.1. p.225

Nutus.

Qui nutibus tantum quærit à Confessario absolutionem, an sit absolvendus? t.1. tr.4. r.55. §.1. p.254
Qui nutibus loquitur cum Monialibus, an incidat in censuram latam ab Episcopo contra colloquentes cum Monialibus? t.5. tr.1. r.88. §.3. p.61
Nutu testamentum conditum an valeat ad pias causas? t.6. tract.8. ref.15. §.1. p.402
Nutu an miles testari possit? t.6. tr.8. r.75. §.1. p.434
Ad nutum Superioris revocabiles redditus annuos, idest peculium, an Religiosi habere possint post Concilium Trid, & ad solos usus honestos, & pios, atque ex causa legitima? t.7. tr.3. r.28. §.1. p.261
Qui per nutus, & signa contrahit loqui valens, an peccet saltem venialiter? t.2. tract.6. r.54. §.1. p.363
Vide verb. *Mutus*. tom.6
Item verb. *Emphyteusis*. tom.8

O

OBDVRARE.

Vide verb. *Inductio*. tom.7

Obediens.

Non obedientem subditum ad id opinione probabili non potest superior juste punire. t.8. tr.1. r.15. §.1. p.9

Obedientia.

Ab obedientia Prioris, Rectoris, Præpositi, & Provincialis an Generalis Religionis eximere subditum possit? t. 7. tr. 1. r. 9. §. 1. p. 7

Si sub obedientiæ præcepto Prælatus præcipiat, & subditus non obediat, an iste peccet dupliciter, & teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? tom. 1. tract. 7. ref. 70. §. 1. & seq. pag. 378

In obedientiæ voto an Pontifex dispensare possit? Et quid cum Religioso facto Episcopo? t. 3. tr. 2. r. 66. §. 1. p. 218

In virtute Sanctæ obedientiæ Superiores Regulares aliquando prohibent res leves, an semper obligent ad mortale? t. 7. tract. 1. ref. 131. §. 5. pag. 91

In virtute Sanctæ Obedientiæ præcepta prohibentia ingressum in cellas ob aliqua incommoda evitanda an obligent in casu, quo aliqui certo sciunt non adesse ibi periculum, ratione cujus præceptum impositum fuit? tom. 7. tract. 1. ref. 132. §. 2. ibid.

Ad obedientiam Episcopi an teneatur ejectus à Religione? tom. 7. tract. 1. ref. 192. §. 3. p. 122

Per obedientiam prohibuit Prælatus Religioso ne confessiones audiat, si Religiosus aliàs est approbatus, quidquid sit de ejus peccato, si tamen confessiones audiat, erunt validæ. tom. 7. tract. 1. ref. 159. §. Potest etiam, ante medium. pag. 105

Contra obedientiam an sit, si Clerici absque licentia assistant in exercitu? t. 7. tr. 7. r. 58. §. 1. sub finem p. 423

Obedire.

Obedire an teneatur subditus Superiori præcipienti juxta opinionem probabilem? t. 5. tr. 1. r. 31. §. 14. p. 20

Obedire prælato an teneatur subditus dubius de legitima ejus potestate, maximè si sit positus in possessione superioritatis? tom. 7. tract. 1. ref. 133. §. 1. p. 91

Idem est quando adsunt opiniones diversæ probabiles tamen. ibidem. §. 2. pag. 92

Obedire Prælato excommunicato an teneatur subditus, si Prælatus non est denunciatus, aut publicus Clerici Percussor? t. 7. tr. 1. ref. 138. §. 3. p. 94

Idem est de Episcopo excommunicato. ibid. §. 2

Obedire semper Superiori præcepienti an teneatur subditus indoctus, qui non possit discernere quando est causa justa, aut dubia belli? t. 7. tr. 7. r. 36. §. 6. p. 408

Obedire Dominis an possint servi, & famuli, si præcipiant, ne audiant Missam, vel laborent in diebus festis? tom. 7. tract. 8. ref. 50. & 51. p. 450

Obedire Dominis in quibus servi non teneantur. tom. 7. tract. 8. resol. 51. per totam. ibidem.

Obedire subditus an teneatur, quando varietas opinionum versatur inter Superiorem, & subditum? tom. 8. tract. 1. ref. 15. §. 1. pag. 9

Non obedire subditus an possit præcepto Superioris, quando probabiliter judicat esse illicitum, vel extra jurisdictionem? t. 8. tr. 1. r. 16. §. 1. pag. 10

Obedire non est obligatus subditus, quando sub opinione probabili est Superiorem non esse legitimum, quia v. g. legitimè non est electus, vel ex alio capite. ibid. §. 3

Obedire Episcopo an teneatur judex laicus si pro sua opinione habet opinionem probabilem, sed excommunicatur ab Episcopo, vel declaratur incidisse in excommunicationem latam à jure? t. 9. tr. 2. r. 207. §. 5. p. 199

Si non obediunt milites Duci, vel Præsidi militiæ, peccant in aliquibus casibus. t. 7. tr. 7. r. 45. §. 7. p. 414

Vide verb. *Obligatio.* tom. 5

Item verb. *Abbatissa*, *Confessarius*, *Crimen*, *Dubium*, *Excommunicatio*, *Præceptum.* tom. 7

Item verb. *Feudatarius*, *Jurisdictio.* tom. 9

Objectum.

Vide verb. *Ignorans.* tom. 7

Objicere.

Objicere se periculo an possit Chirurgus expertus dum medetur pudendis fœminarum, & Parochus dum audit confessiones fœminarum in pollutionem assentire? tom. 8. tract. 6. ref. 11. §. 1. p. 141

Et quid, si cum determinatione non consentiendi tali periculo se objiciant? t. 8. tr. 6. r. 12. §. 1. ibid. & in ref. 10. 11. & 12. alii etiam similes casus pro praxi.

Vide verb. *Crimen*, *Mentiri.* tom. 7

Item verb. *Exponere.* tom. 8

Obire.

Si obiisset Prælatus inferior, qui postquam subdito pœnam imposuit, an Generales Religionis eam dispensare possint? tom. 7. tract. 1. ref. 9. §. 3. pag. 7

Oblatio.

Oblatione Hostiæ jam facta, si offeratur Sacerdoti particula pro communicando laico, an possit illam consecrare? t. 2. tr. 1. r. 214. §. 1. p. 128

Et an non solum, si detur offertorium, sed etiam post Præfationem ante consecrationem, an possit adhuc illam consecrare facta oblatione dictæ particulæ, vel particularum mente concepta? t. 2. tr. 1. r. 215. §. 1. ibid.

Oblationes Imagini Regularium factæ propter vota, aurea, & argentea magni valoris an possint alienari per Superiorem sine requisitis solennitatibus? tom. 7. tract. 1. r. 221. §. Nota quarto. p. 140

Oblatus.

Oblati viventes in aliquo Monasterio an gaudeant fori privilegio, & ut eo gaudeant, quas conditiones habere debeant? t. 9. tr. 2. r. 176. p. 182

Gaudent privilegio fori quoad delicta ante oblationem commissa si absque fraude se & sua Monasterio obtulerint, quod si fraus subsit, possunt à judice laico puniri pœna pecuniaria non autem corporali. ibidem.

Oblati homines Monialibus inservientes ad petendas pro ipsis eleemosynas assumpto habitu Religioso gaudent privilegio fori. ibid. §. Notandum.

Oblegatum.

Oblegatum servum in longinquam regionem, an teneatur ejus uxor sequi? t. 7. tr. 8. r. 58. §. 2. p. 453

Obligare.

Obligabunt præcepta Provincialium Conciliorum Privinciam, ad quam spectant testimonia de rigore Patrum, quæ non sunt ex se leges obligatoriæ. t. 6. tr. 1. r. 8. §. 1. p. 5

Si animo se obligandi non ratione stipendii sed liberaliter quis promiserit alteri unum sacrum, peccet mortaliter omittendo? t. 8. tr. 4. r. 3. §. 5. p. 49

Non obligant ante judicis sententiam condemnatoriam leges ponentes taxam tritico, & pœnas adversus contravenientes; tenentur tamen venditores restituere excessum pretii. tom. 1. tract. 5. resolut. 63. §. 4. paulo post medium versic. 2. pag. 303

Idem est de pœnis ipso facto impositis in legibus, & Bullis Pontificiis, quamvis palam constet de crimine, nisi lex dicat pœnam in foro conscientiæ statim subeundam esse. Vbi aliqui casus pro praxi lege illos, & non pigebit in §. 4. & 5. ibid.

Obligare non potest Prælatus ad id, quod est super regulam, vel quod vi regulæ præfinitum non est. t. 1. tr. 6. r. 13. §. 2. p. 315. ubi aliqua pro praxi.

Obligare an possit Confessarius pœnitentem aliquando ad declarandum complicem? t. 1. tr. 8. r. 46. §. 1. p. 445

Vbi quod potest contingere, ut licet pœnitens dicat se velle ipsum immediate, vel per alium dare notitiam complicis, ad impedienda mala juxta suam obligationem, adhuc potest Confessarius illi differre absolutionem. ibid.

Obligare an Pontifex ita possit in suis præceptis in administratione Sacramentorum, ut aliquando excusentur ab observatione præcepti divini? t. 3. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 1

Obligare transgressores ad peccatum mortale, an Principes in suis legibus possint? t. 6. tr. 1. r. 57. §. 1. & seq. p. 45

An obligare possit Confessarius reos ad respondendum in casibus expressis in textu hujus resolutionis? tom. 6. tract. 1. ref. 99. §. 2. p. 65

Obligare ad mortale Decretum à Sacra Congregatione editum, in quo prohibetur Regularibus accedere ad Monasteria Monialium sub pœna privationis Officii, & vocis activæ, & passivæ ipsa congregatio declaravit. t.9. tr.7. r.109. §.7. p.421
Non obligat jus humanorum præceptorum, ut obligat jus divinum, ideo aliqua ignorantia, quæ aliàs esset moraliter culpabilis, quæ non sit affectata, aut crassa excusat à transgressione humanorum præceptorum t.1. tr.7. r.8. §.1. & seqq. p.346
An obligat secretum tanquam in confessione detectum, ac si fuisset detectum in confessione? t.1. tr.8. resol. 67. §.1. & seq. p.456
Quando obligat lex divina suscipiendi Eucharistiam, si non in mortis articulo. t.2. tr.2. r.70. §.5. p.202
Ubi pro praxi hujus difficultatis aliqui casus proponuntur in §. Quandonam.
Non obligat simonia ad restitutionem jure naturali, sed positivo. t.5. tr.7. r.6. §.5. p.311
Non obligat lex in casu particulari, cessante pro illo fine legis. t.5. tr.10. r.144. §.1. p.470
Quod personas obligat consuetudo. tom. 6. tract.2. r.24. §.1. pag. 112
Obligat tantum in foro externo, & non conscientiæ ordo restituendi præscriptus à legibus. tom.6. tractatu 3. r.209. §.ult. pag. 241
Obligat sub mortali silentii præceptum à superiore tali tempore, si id ad bonum Communitatis, vel ad non scandalizandum proximum tendit, ubi alia similia. t.7. tr.1. r.308. §. Et quidem, per totum. p.215
An obligent semper ad mortale præcepta, & mandata Episcoporum sub pœna excommunicationis, &c. t.5. tr.1. r.12. §.1. p.9
Ut obligent leges Pontificiæ, an necesse sit, ut promulgentur in singulis Diœcesibus, & Provinciis? tom.6. tr.1. r.10. §.1. p.6
Vel an statim post duos menses à publicatione Romæ facta, totam obligent Ecclesiam? ibid. §.3
An obligent leges Pontificiæ nisi post duos menses à publicatione facta, & quamvis aliquis statim sciat suam promulgationem? t.6, tr.1. r.12. §.1. p.8
Et an hoc etiam sit attendendum in legibus Principum supremorum, & secus si lex feratur ab aliquo Magistratu, qui habet in sua gubernatione superiorem, vel ab Episcopo, nam tunc ex ipso tempore promulgationis obligat? ibid. §.3. p.9
Vel an obligent dictæ leges ubique, eo quod Romæ more solito publicatæ sint, neque earum obligatio pendeat ex acceptatione populi? tom. 6. tract.1. res. 15. §.2. pag.11
An obligent regulæ Cancellariæ in omnibus Provinciis, & in foro conscientiæ? tom.6. tract.1. resolutione 31. §.1. pag.24
Ut obligent leges tam civiles, quam Pontificiæ, an requiratur consensus, & acceptatio populi? tom.6.tr.1. res.55. §.1. p.43
An obligent Episcopos Religiosos vota, quæ in quibusdam Religionibus annectuntur tribus votis substantialibus, si ex dictis Religionibus Episcopus assumptus est? t.7. tr.1. r.29. per totam. p.19
An obligentur, & contrahant validè servi? Ubi pro praxi aliqui casus? tom. 7. tract.8. res.61. & seqq. pagina 454
Quo alio tempore obliget præceptum divinum confitendi, dato quod obliget extra articulum, & periculum mortis? t.1. tr.3. r.67. §.1. p.132
An obliget præceptum confessionis propter periculum incidendi in plura peccata, si differatur confessio? t.1. tr.3. r.68. §.1. & seqq. p.133
An obliget stylus Curiæ, & imponat necessitatem, ut in aliis Curiis, & tribunalibus Ecclesiasticis observetur? t.6. tr.1. r.31. §.2. p.24
An obliget ad mortale lex præcipiens aliquid sub pœna excommunicationis, suspensionis, interdicti, irregularitatis, &c. t.6. tr.1. r.42. §.2. p.33
Ubi, quod tunc obligat ad culpam mortalem lex excommunicationis, &c. quando excommunicatio est latæ sententiæ, non autem quando est comminatoria. §.2
Si, an obliget lex ad mortale, vel veniale, dubitatur, an judicandum sit obligare ad mortale? tom.6. tractat.1. r.68. §.1. p.51
An obliget in conscientia lex, quando in præsumptione fundatur, si præsumptio in aliquo particulari casu deficiat? t.6. tr.1. r.69. §.1. ibid.
Vbi aliqui casus pro praxi, & lege eos in textu hujus res. & non pigebit; signanter in §. Cum igitur, & §. Item Decretum.
Et ex ista quæstione, & resolutione Confessarii, & responsores casuum conscientiæ poterunt multos scrupulos, & difficultates tollere, passim contingentes in praxi.
An obliget in conscientia; & ad mortale lex purè pœnalis in materia gravi? tom.6.tractatu 1. resolutione 73. §.1. pag.53
Et pro praxi aliqui graves casus. t.6. tr.1. res.74. & 75. pag.53. & 54
An obliget lex pœnalis mista sub peccato mortali? t.6. tr.1. r.77. §.1. p.55
An obliget consuetudo Principem, aut Senatum supremum, forenses, exteros, peregrinos, vel subditos extra territorium? t.6. tr.2. r.24. §.3. p.113
An obliget donatorem donatio mere interna? tom.6. tr.7. r.127. §.1. & seq. p.378
An obliget promissio, seu donatio externa jure naturæ ante acceptationem? t.6. tr.7. r.128. §.1. p.379
An obliget donatio, si notabiliter varietur status rerum? t.6. tr.7. r.137. §.1. p.385
Et quid, si promissum sit juramento confirmatum? ibidem.
An obliget Bulla Clem. VIII. de largit. mun. ad sui observationem? t.7. tr.3. r.2. per tot. p.249
An obliget præceptum correctionis sub mortali? tom.7. tr.4. r.4. §.1. p.279
Quando obliget hoc præceptum. tom. 7. tr.4. resol.5. per totam. pag.280
Ut obliget præceptum correctionis sub mortali, requiruntur aliquæ circumstantiæ, quæ more hic explanantur? t.7. tr.4. r.6. §.1. & seqq. ibid.
Ut obliget præceptum correctionis, an opus sit, ut adsit spes probabilis emendationis? tom.7. tr.4. r.11. §.1. pagina 284
An obliget ad culpam mortalem prohibitio, ne Clerici in bello pugnent? t.7. tr.7. r.51. §.2. p.417
An obliget saltem sub veniali præceptum sub mortali impositum in materia levi? t.8. tr.3. r.8. §.1. p.33
An obliget in conscientia promissio externa legitimè ab alio acceptata? t.8. tr.4. r.3. §.1. p.48
Vbi per accidens, qui non præstat promissum, potest peccare mortaliter, ut quando sequitur notabile detrimentum propter promissionem non præstitam.
An obliget in conscientia promissio interna? tom.8. tr.4. r.4. §.1. p.49
Et an ille, cui facta est promissio interna possit facere sibi occultam compensationem? §.3
An obliget in conscientia donatio, seu promissio facta Petro præsenti, etiamsi non acceptet, vel taceat? ibid. §.4
An obliget stylus Curiæ tantum in foro exteriori? t.9. tr.7. r.118. §.5. p.431
An obligetur unusquisque, quamvis Ordinarii de hoc non curent, ad leges Pontificias observandas, modo major pars illius provinciæ illas sciat, & recipiat, aliàs non obligare nisi à populo acceptentur, & Romæ publicatas non ubique obligare? t.6. tract.1. r.14. §.1. pag.10

An

An obligetur prodigus ex contractu jurato? Ubi aliqua circa dictum juramentum. t. 6. tr. 3. r. 116. §. 1. p. 178.
Vide verb. *Consanguineus*, *Deceptor*, *Infirmus*, *Iuramentum*, *Mulier*, *Præceptum*, *Promissio*, *Promittere*. tomo secundo.
Item verb. *Beneficium*, *Causa*, *Chorus*, *Consuetudo*, *Dignior*, *Dubium*, *Lingua*, *Missam celebrare*, *Obligatio*, *Occupatio*, *Præstimonia*, *Regulares*, *Sacristia*, *Stylus Curiæ*, *Votum*. tom. 3
Item verb. *Anima*, *Divites*, *Dubitans*, *Effugere*, *Eleemosyna*, *Missam celebrare*, *Necessitas*, *& ejus annotationem*, *Obligatio*, *Obligatus*, *Oratorium*, *Pauperes*, *Restituere*. tom. 4
Item verb. *Bona temporalia*, *Bulla Pontificia*, *Confessarius*, *Indulgentia*, *Ius*, *Pœna*, *Suspensio Obligatio*, *Obligatus*. tom. 5
Item verb. *Bulla Cœnæ*, *Carcer*, *Clericus*, *Consensus*, *Dignoscere*, *Dilectio*, *Dubium*, *Fides Catholica*, *Filius*, *Hæres*, *Iuramentum*, *Ius*, *Legislator*, *Locus*, *Manus*, *Minor*, *Obligatio*, *Obligatus*, *Observare*, *Pactum*, *Pontifex*, *Princeps*, *Pupillus*, *Recatones*, *Reus*, *Solvere*, *Spes*, *Supplicatio*, *Verbum*. tom. 6
Item verb. *Accessus*, *Arces*, *Dubium*, *Erumpere*, *Explorare*, *Fides Catholica*, *Infidelis*, *Lex*, *Ligare*, *Materia*, *Præceptum*. tom. 7
Item verb. *Detractio*, *Fama*, *Meretrix*, *Obligatio*, *Pauperes*, *Præceptum*, *Prælatus Regularis*, *Prorogare*, *Recitare*, *Sententia*, *Veniale peccatum*, *Votum*. tom. 8
Item verb. *Iuramentum*, *Lex*, *Obligatus*. tom. 9

Obligatio.

An saltem sit obligatio sub mortali sæpius intra annum elicere actum contritionis propter vitandum periculum incidendi in nova peccata mortalia? t. 1. tr. 3. r. 69. §. 3. pag. 134
An sit obligatio confitendi peccata dubia? tom. 1. tract. 3. r. 135. §. 2. p. 180
Obligatio acceptandi pœnitentiam solum est sub veniali. t. 1. tr. 6. r. 47. §. 2. p. 338
Obligatio continentiæ annexæ Ordini sacro, an sit immediatè à lege Ecclesiastica, vel à voto? t. 1. tr. 7. r. 74. §. 2. pag. 379
Si obligatio tegendi rem solum est tantum secreti naturalis, & non sigilli confessionis sacramentalis, tenebitur Consiliarius manifestare rem sibi revelatam, & consultam, si Prælatus sub excommunicatione manifestare præcipiat? t. 1. tr. 8. r. 40. §. 3. p. 443
Obligatio an sit habendi contritionem in articulo mortis ex alio capite, scilicet diligendi Deum? t. 3. tract. 1. r. 42. §. 13. p. 57
Obligatio Castitatis in sacris Ordinibus initiatis an sit solum ex præcepto Ecclesiæ directè, præcipiente illis castitatem, vel immediatè sit ex voto castitatis in Ordine sacro tacitè emisso? tom. 3. tract. 1. resolut. 77. §. 6. pag. 99
Obligatio restituendi fructus beneficiorum an tollatur per Regulam Cancellariæ de triennali possessione? t. 3. tr. 2. r. 168. §. 7. p. 287
Obligatio an sit ex bonis necessariis ad statum largiendi eleemosynam pauperibus extremè indigentibus? t. 4. tr. 7. r. 6. §. 1. p. 278
Obligatio an sit faciendi eleemosynam ex bonis omnino superfluis? t. 4. tr. 7. r. 12. §. 1. & seqq. p. 281
Obligatio quam Ecclesiastici habent expendendi superflua status in usus pios, an oriatur ex jure naturæ, vel ex jure Ecclesiastico? tom. 4. tract. 7. resolutione 20. §. 2. & seqq. p. 286
Obligatio non est restituendi pretium acceptum pro collatione sacramentorum. t. 5. tr. 7. r. 6. §. 5. p. 311
An sit obligatio servandi consuetudinem, quæ in initio inchoata fuit ex devotione, sed postea continuata fuit ut obligatoria? t. 6. tr. 2. r. 19. §. 1. p. 111
Obligatio promissionis nondum acceptatæ, an revocari possit non solum per expressum consensum, sed etiam per tacitum, tam promittentis, quam promissarii? t. 6. tr. 7. r. 128. §. 6. p. 379
Sed si promissor velit se absolute, & irrevocabiliter obligare ante acceptationem, an erit absolutè obligatus? ibid. §. 8
Obligatio legis semper firma manet, quamvis finis legis cesset in particulari? tom. 6. tract. 8. resolutione 57. §. 5. pag. 426
Ab obligatione confessionis Quadragesimalis an excusetur, quia non habet nisi Confessarium surdum, vel an teneatur confiteri per signa, vel scribere peccata, ut absolutionem obtineat? tom. 1. tract. 3. resol. 18. §. 1. pag. 95
Si ex obligatione Capellæ, vel ex alia obligatione Sacerdos tenetur celebrare, an sit causa sufficiens, ut possit sine confessione? t. 1. tr. 3. r. 157. §. 5. p. 195
Ab obligatione restituendi fructus excusantur diversæ personæ, quæ etiam ex causis non obligantur ad Officium divinum. t. 3. tr. 6. r. 29. §. 1. p. 434
De obligatione Episcoporum, & Beneficiariorum ad eleemosynas elargiendas? tom. 4. tract. 7. r. 22. §. 1. & seqq. p. 288
Ab obligatione obediendi superioribus excommunicatis an subditi absolvantur? t. 5. tr. 1. resol. 25. §. 2. in fine. pagina 15
Si de obligatione veniali verba legis intelligi possunt, non debent extendi ad mortale? tom. 6. tract. 1. resolut. 29. §. 5. pag. 22
Obligatione legis manente, an consuetudo possit abrogare pœnam legis? t. 6. tr. 2. r. 26. §. 1. p. 113
Obligatione legis manente quoad pœnam, an consuetudo possit abrogare legem quoad culpam? tom. 6. tract. 2. r. 27. §. 1. p. 114
Et quid quando pœna supponit intrinsecè culpam, quales sunt Ecclesiasticæ censuræ? ibid. §. 3
Sub obligatione peccati mortalis à Religiosis Societatis Jesu an sit petenda licentia à Patre Generali pro executione alicujus testamenti? tom. 6. tract. 9. resol. 13. per totam. p. 462
Sub obligatione mortali, an possit quis vovere in materia levi? t. 8. tr. 4. r. 12. §. 1. p. 52
Et quid, si Confessarius pro mortalibus imponat levem pœnitentiam, & in ea intendat obligare sub mortali? ibidem.
Vbi, quod quantumcumque legislator velit obligare sub mortali, si materia est levis, & exigua, attentis circumstantiis, non obligat ad mortale? ibid.
Quomodo cognoscetur consuetudinem esse introductam animo inducendi obligationem? tom. 6. tract. 2. r. 17. §. 1. pag. 110
Vbi assignantur quatuor conditiones, ex quibus deduci potest consuetudinem obligare. §. 2
Obligationem an pariant contractus innominati in foro conscientiæ, vel detur eis locus pœnitentiæ, ut jura disponunt? t. 6. tr. 3. r. 43. §. 1. p. 140
Obligationem veram an inducat juramentum addictum fictæ promissioni? t. 8. tr. 4. r. 5. §. 1. p. 49
Si post obligationem quis Clericus affectus est, an possit incusari instrumentum contra eum coram judice laico? t. 9. tr. 2. r. 105. §. 1. p. 151
Vt obligationi suæ juratæ de facienda eleemosyna cuidam Ecclesiæ Titius dedit Caio quandam pecuniæ summam, quæritur, an Titius teneatur, vi juramenti pecuniam illam iterum dare, si inculpabiliter Caius amisit illam, quia v. g. crumena cecidit à Caio? t. 8. tract. 4. resolutione 71. §. Sed his. in initio. p. 85
Obligationibus plurimis an quis possit satisfacere unico actu? tom. 1. tractatu 6. resolutione 50. §. 1. pagina 339. Vbi pro praxi aliqui casus in resolut. 50. & 51. ibidem.

Vide

Vide verb. *Obligare*, cum omnibus suis notationibus. tom. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Obligatum.

Obligata an sint omnia prædia pro tributis Reipublicæ impositis? t. 9. tr. 2. res. 258. §. 3. p. 230
Obligatus an quis sit relinquere ludum pilæ, &c. vel aliam quamcumque recreationem propter jejunii observationem? t. 4. tr. 6. res. 17. §. 4. p. 209
Obligatus ad ratiocinia an possit ordinari ante rationem redditam, etiam deserto officio? tom. 5. tr. 3. res. 90. §. 3. pag. 251
Et quid ante solutionem debiti relicti ex officio, vel administratione? Et quid, si fidejussorem reddat? ibid. & in §. 4
Obligatus ad reddenda ratiocinia ratione alicujus administrationis, vel tutelæ, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. res. 56. §. 4. p. 37
Idem est de Officiali Regio debitore ex causa syndicatus. ibidem.
Vide verb. *Obligare*, *Obligatio*, cum omnibus suis notationibus. tom. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Oblitus.

Quoad oblita peccata reservata an liberetur confitens superiori? t. 1. tr. 5. res. 26. §. 1. p. 282
Ubi, quando superior absolvit generaliter ab omni excommunicatione in quantum potest, & quando absolvit generaliter à peccatis, an tunc verba dirigantur ad omnes censuras, & peccata reservata, & per consequens ad omnia oblita? ibid. §. 5. p. 283
Peccata reservata oblita in confessione bona fide facta tempore Jubilæi, an possint postea absolvi à quocumque Confessario approbato, si pœnitens non lucratus est Jubilæum? t. 1. tr. 5. res. 29. §. 2. p. 284
Oblita peccata reservata, an possit pœnitens post Jubilæum cuicumque confiteri, si virtute Iubilæi confessus est, quod postea illud non lucratur? t. 4. tract. 4. res. 61. §. 1. p. 170
Oblita in Confessione peccata mortalia, an possit quis confiteri cum simplici Sacerdote non approbato ab Episcopo, sicut potest confiteri peccata venialia, & mortalia aliàs ritè confessa? tom. 7. tract. 1. resol. 87. §. 2. pag. 64
Si peccati obliti quis recordatur statim post confessionem, an teneatur illud confiteri antequam sacrificet, vel communicet? tomo primo, tract. 3. resolut. 143. §. 1. & seqq. p. 185
Qui peccati obliti recordatur ad linteum sacræ mensæ, ut communicet, an teneatur surgere, & Confessarium adire? tomo primo, tractat. 3. resolut. 146. §. 1. pag. 189
Et quid, si solus esset cum Sacerdote, & Sacerdos posset eum absolvere, an teneatur prius eidem confiteri? ibid. §. 2. p. 190
Quando de aliquo oblito peccato quis confitetur, an teneatur elicere novum actum contritionis? tom. 1. tr. 3. res. 145. §. 1. & seqq. p. 189
Et quid, si in prima confessione habuit dolorem generalem? ibid. §. 2
Oblitus pœnitentiæ impositæ, vel si fortè Confessarius oblitus est etiam illam imponere, & recessit à Confessario, quid est faciendum? tom. 1. tract. 6. resol. 24. §. 7. p. 323
Oblitus pœnitens pœnitentiæ injunctæ, si non potest adire Confessarium primum, potest adimplere secundum proprium arbitrium, considerando peccata confessa, & satisfactionem, quæ communiter solet adjungi pro similibus peccatis. tom. 1. tract. 6. resol. 30. §. 2. pag. 327
Oblitus pœnitentiæ sibi injunctæ, an teneatur secundo eadem peccata confiteri, vel quid facere debeat? t. 1. tr. 6. res. 37. §. 2. pag. 333
Qui oblitus alicujus circunstantiæ dixit peccatum, an satisfaciat in alia confessione, explicando gravitatem circunstantiæ oblitæ? tom. 1. tract. 7. res. 68. §. 1. & sequent. pag. 377
Oblitus alicujus peccati in confessione, si postea illius recordatur intra tempus Jubilæi, vel Indulgentiarum, an teneatur intra dictum tempus illud confiteri? t. 4. tr. 4. res. 45. §. 2. p. 162
Et quid, si transactum sit tempus Jubilæi, & peccata oblita, & reservata commissa ante Jubilæum in mentem venit, an possint absolvi tempore Jubilæi elapso? t. 4. tr. 4. res. 46. §. 1. p. 162. & res. 58. §. 1. p. 168
Quidam oblitus est aliquorum votorum tempore Jubilæi, aliorum obtinuit commutationem, an transacto eo tempore Jubilæi possit à dictis votis oblitis commutationem petere, non obstante, quod lucratus non sit Jubilæum? t. 4. tr. 4. r. 62. § 1. p. 171
Oblitus pœnitens censuræ exigentis satisfactionem, an remaneat absolutus per generalem absolutionem collatam à Confessario habente potestatem, etiamsi non habuisset intentionem ab illa absolvendi? t. 5. tract. 1. res. 188. §. 1. p. 109
Vide verb. *Applicare*, *Dubium*, *Opinio*, tom. 2
Item verb. *Immemor*. tom. 5
Item verb. *Monere*. tom. 7

Oblivio.

Oblivio naturalis impedit reservationem censuræ invincibilis, quæ est annexa casibus Pontificiis. t. 5. tr. 1. res. 35. §. 1. p. 22
Qui ex oblivione naturali omittit recitare Horas Canonicas, non tenetur restituere fructus. t. 5. tr. 1. res. 32. §. 5. pag. 21
Qui per oblivionem omisit peccata in confessione Paschatis, & postea statim recordatur de illis, an teneatur illa statim confiteri, vel possit ea dimittere usque ad confessionem sequentis anni? t. 1. tr. 3. res. 56. §. 1. & seqq. pag. 125
Qui per oblivionem naturalem obligationis restituendi non restituit, an committat novum peccatum in omissione talis restitutionis? t. 1. tr. 7. resol. 158. §. 2. vers. Tertio. pag. 419
De peccatis oblivioni datis an sit habenda contritio, vel sufficiat attritio? t. 1. tr. 3. res. 108. §. 6. p. 164
Vide verb. *Oblitus*, tom. 1. 4. 5. & 7

Oblivisci.

Vide verb. *Applicare*, *Dubium*, *Occasio*. tom. 2

Obscænum.

Vide verb. *Comœdia*, *Imago*. tom. 7

Obsequium.

Si propter obsequia debita donatio afficitur, an dicatur remuneratoria? t. 6. tr. 7. res. 19. §. 1. & seq. p. 318
Vide verb. *Ancilla*, *Christianus*. tom. 7
Item verb. *Ascendere*; *Asportandum*. tom. 8
Item verb. *Servitium*. tom. 9

Observantes.

Observantes Clerici in minoribus requisita Concil. Trid. an gaudeant omnibus privilegiis, quibus gaudent Clerici in sacris constituti? tom. 9. tract. 2. resol. 139. §. 1. pag. 164
Observantes statutum ne bona immobilia alienentur in Ecclesias, & in Ecclesiasticas personas, an incidant in

censuram Bullæ Cœnæ? t.9. tr.3. ref.9. §.1. & seqq. pag.310. usque ad 320

Observantia.

Observantia subsequens declarat verba legis, statuti, &c. t.3. tr.3. ref.84. §.5. p.347
Ab observantia Regulæ, & constitutionum Religionis, an excuset consuetudo contra illas? t.7. tr.1. ref.303. §.1. pag.211
Observantia subsequens est optima legum interpres. t.9. tr.7. ref.96. §.2. p.412
Ad observantias Regulares, an saltem Religiosus factus Episcopus sub veniali teneatur, quæ non obstant Pontificio muneri? t.7. tr.1. ref.27. §.3. p.18

Observare.

Observare legem an teneatur statim, qui scit illam Romæ promulgatam esse? t.6. tr.1. ref.13. §.1. p.9
Observare an teneantur Regulares leges Synodales Episcoporum? t.6. tr.1. ref.44. §.1. p.34
Observare leges, & consuetudines locorum, in quibus reperiuntur an teneantur peregrini, & vagi? t.6. tr.1. ref.45. & 46. p.35
Observare an quis teneatur vanum, seu edictum auditum in quadam platea civitatis, antequam publicetur in aliis plateis, & in tota civitate diffundatur? t.6. tr.1. ref.65. §.1. p.50
Observare legem nullo modo obligatur, qui miraculosè publicationem illius absentis scivit. ibid.
Si observare omnes regulas Religionis Religiosi nolint, licet non obligent sub mortali, an peccent mortaliter? tomo octavo, tract.10. resolut.4. §. primo, & sequent. pag.197
Ut observent Clerici Concilium Tridentinum an Reges, ut executores dicti Concilii possint eos compellere? t.9. tr.2. ref.50. §.1. p.127
Vide verb. *Curare, Episcopus, Festum, Iejunium, Laborare, Obligare, Pontifex, Princeps, Servare, Successor, Vva.* tom.6
Item verb. *Gestum, Interrogare, Ordo correctionis, Obligare.* tom.7
Item verb. *Castitas.* tom.8
Item verb. *Censura, Dies, Iuramentum, Ordinare.* tom.9

Observatio.

Ad observationem votorum an sit liber Religiosus factus Episcopus? tomo septimo, tractat.1. resolut.26. per totam. pag.18
Quoad festorum observationes, legis, synodalis, jejunii, interdicti, & censurarum, pro quibus ferendis Episcopi habent licentiam à jure Tridentini an Regulares teneantur? tomo sexto, tractat.1. resolut.44. §.2. pag34
Vide verb. *Observantes, Observantia, Observare,* cum suis notationibus. tom. 3. 6. 7. 8. & 9

Obsessus.

Obsessus an possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus reservatis, & censuris tanquam constitutus in periculo mortis? tom.1. tract.5. resolut.8. §.2. pag.268

Obsidentes.

Obsidentes an possint absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus reservatis, & censuris tanquam constituti in periculo mortis? tom.1. tractat.5. resolut.8. §.2. pag.268

Obsidere.

Vide verbum *Fugere.* tom.9

Obsides.

Obsides an jure militari testari possint? t.6. tr.8. ref.76. §.2. pag.435
Obsides occidere an aliquando sit licitum in bello? t.7. tr.7. ref.21. per tot. p.397
Et quid, quando adversarii non stant promissis? tom.7. tr.7. ref.22. §.1. p.398
Et an in dicto casu dicantur innocentes occidere? ibidem §. secundo.
Vide verbum *Infantes.* tom.7

Obsidio.

In obsidione alicujus civitatis, quando alius cibus non adest, an licitum sit vesci carnibus humanis? tom.7. tract.5. resol.76. §.1. p.368

Obsonium.

Nisi parum obsonii quis bibat jejunare non possit, an sit adstrictus jejunare, qui fecit votum de jejunando tali die in pane, & aqua? tomo quarto, tractatu sexto, resolutione 66. §. primo. pag.235

Obstare.

Vide verbum *Observantia.* tom.7

Obstetrix.

Ab obstetrice infans jam domi baptizatus, an possit in Ecclesia iterum sub conditione baptizari? t.1. tr.1. ref.82. §.1. p.54
Obstetrix quædam fatetur se baptizasse plures infantes invalidè, &c. quid in hoc casu ipsa obstetrix, & Confessarius eum illa facere debeat? tom.1. tract.1. ref.8. §.3. pag.7
Obstetrix an teneatur scire formam Baptismi, & modum baptizandi, & an debeat proferre verba Baptismi vulgari lingua? tom.1. tract.1. ref.56. §.1. & seqq. pag.36. & seqq.
Vide verbum *Fœmina.* tom.8

Obtinere.

Qui obtinere officium aliquod à Patre pro ipso occidentialium promisit, an sit assassinus? tom.9. tract.1. ref.87. §.13. p.52
Obtinet vim testamenti testamentum factum ad pias causas metu testatoris solum scriptum etiam sine testibus. tom.6. tract.8. resolut.18. §. ultimo, paulò post initium. pag.404
Vide verb. *Damon, Dignitas, Hispanus.* tom.8
Item verb. *Beneficium, Cessio bonorum.* tom.9

Obviam.

Vide verbum *Condemnatus.* tom.9

Occasio.

Qui occasio est suo exemplo alterius peccati, peccat eadem specie peccati, & debet hoc necessariò aperire in confessione. tom.1. tractat.7. resolut.16. §. primo, & seqq. pag.352
Et an in isto casu duplex virtus violetur, sed in ordine ad confessionem satis est, ut quis exprimat speciem peccati, cujus occasionem absque justa causa præbet? ibid. §.4
Qui cum occasione proxima extrinseca peccandi domi concubinam habet, & promisit emendationem, & non est emendatus, an sit illi absolutio impertienda? t.1. tr.4. ref.27. §.1. & seq. p.240
Si ex occasione proxima quis habet consuetudinem peccandi, an hoc teneatur explicare in confessione? t.1. tr.7. ref.124. §.2. p.405

Et

Et quid, si à Confessario de occasione proxima interrogaretur, an tunc possit uti æquivocatione, negando illam, maximè, si occasio proxima est inevitabilis, tamen sine magno detrimento & scandalo? tom. 1. tr. 7. res. 125. §. 4. p. 406

Occasionem proximam an quis teneatur vitare cum suo magno detrimento, itaut Confessarius non possit illum absolvere? t. 1. tr. 4. res. 28. §. 1. & seq. p. 241

Difficultas est quando nullus apparet profectus de emendatione, an sit illi impertienda absolutio toties, quoties promisit emendationem? ibid. §. 4

Qui occasiones proximas peccandi nolunt dimittere, an aliquando sint absolvendi? t. 1. tr. 4. res. 29. §. 1. ibid. Vbi pro praxi multi casus.

Et lege etiam casus contentos in r. 30. 31. & 32. ejusdem tr. 4. à p. 242. & seq.

Vide verb. *Absolvere.* tom. 2

Item verbum *Adulterare, Ambitio, Finis, Monasterium.* tom. 7

Item verbum *Mutilare.* tom. 9

Occidens.

Occidens puer impuber aliquem, an contrahat irregularitatem? t. 5. tr. 1. res. 108. §. 4. p. 72

Occidens filius Patrem an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. res. 27. §. Quæro primo. p. 21

Occidens aliquem in duello an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? ibid. §. Decimo tertio. pag. 23

Occidere.

Si occidat Sacerdos, vel sacris Ordinibus initiatus aliquem, an teneatur hanc circunstantiam in confessione explicare? tom. 1. tract. 7. resolut. 69. §. primo, & sequent. pag. 377

Si quis occidat virum animo ineundi matrimonium cum una ex filiabus Titii, contraheret impedimentum cum qualibet earum? t. 2. tr. 6. res. 171. §. 3. p. 438

Si occidat Dominus servum suum, an teneatur restituere aliquid hæredibus servi? tom. 7. tr. 8. resol. 37. §. 1. pag. 445

Si quis occidat fiscalem Regium, vel Præsidem, Episcopum, vel Cardinalem, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. res. 54. §. 1. p. 36

Si quis occidat in Ecclesia alium in sui defensionem, an Ecclesia polluatur? t. 9. tr. 1. res. 132. §. 1. p. 85

Qui occidere velit unica voluntate plures homines, an teneatur hanc circunstantiam confiteri? t. 1. tr. 7. r. 23. §. 3. pag. 359

Et quid, si in dicto casu unus esset Pater proprius, alter Sacerdos, alter sæcularis? ibid.

Occidere Petrum man lans, si mandatarius occidat Joannem, non incurrit mandans irregularitatem ortam ex homicidio voluntario. tom. 5. tract. 2. resolut. 35. §. 2. in fine. pag. 146

Quis occidere Petrum jam determinatus erat, sed ex consilio citius illum occidit, an talis consulens irregularitatem incurrerit? t. 5. tr. 5. res. 107. §. 1. p. 259

Occidere filiam, matrem, sororem, uxorem, & adulterum cum eis commissum non licet Patri, filio, fratri, nec marito? tomo quinto, tract. 5. resol. 125. §. 1. & sequent. pag. 269

Et si propria authoritate illum occidant, an peccent contra justitiam? Idem est si judex illum eis tradat ad occidendum, ante latam sententiam? ibidem §. tertio. pag. 270

Occidere fœtum, aut suffocare postquam natus est, an licitum sit, ne reveletur peccatum? t. 5. tr. 6. resol. 45. §. 1. pag. 304

Occidere Reginam, & simul cum ea adulterum, an ex privata scientia Rex possit, &c. tom. 6. tr. 1. res. 123. §. 1. pag. 81

Occidere aliquem volenti an quis possit ex metu mortis, vel alio gravi metu vendere, vel commodare ensem? t. 7. tr. 5. r. 76. §. 4. p. 368

Occidere Clericum, Episcopum, aut Cardinalem in bello militantem an impunè quis possit, ac proinde nullam incurrat pœnam, & excommunicationem, excepta irregularitate? t. 7. tr. 7. res. 53. §. 3. & 4. p. 419

Occidere servum suum an liceat Domino pro arbitrio potius quam pecudem? tomo septimo, tract. 8. resol. 4. §. 2. pag. 429

Et an eandem potestatem habuerint olim Patres in filiosfamilias? ibid.

Qui occideret hominem, quæ pœnitentia est ei injungenda à Confessore. tomo primo, tract. 6. resolut. 56. §. 1. pag. 341

Qui occideret tres Clericos uno ictu an tres excommunicationes incurrat? t. 1. tr. 7. res. 21. §. 11. p. 356

Idem est de irregularitate. ibid.

Qui occideret 10. homines unica explosione tormenti bellici, an committat 10. peccata in Confessione explicanda? t. 1. tr. 7. res. 26. §. 1. p. 360

Et quid, si uno conflictu cum pluribus quis pugnatet, & successivè, v. g. tres homines occideret? t. 1. tr. 7. res. 27. §. 1. & seq. p. 361

Vt occideret Caium quis mandavit Petro, sed si Caius occidit Petrum, an mandans incurrit irregularitatem. Et in dicto casu an Episcopus possit dispensare cum mandante? t. 5. tr. 5. res. 113. per tot. p. 264

Qui in peccato homicidii incidit ex ignorantia inculpabili Decalogi, non committit duo peccata, unum negligentiæ sciendi hujusmodi præceptum, alterum de non occidendo, & ideo sufficiet, si in confessione dicit, occidi hominem. t. 1. tr. 7. res. 9. §. 5. p. 347

Occidi in Ecclesia non potest bannitus, non obstante quod ex forma statuti, aut ex alio capite possit impunè occidi. t. 9. tr. 1. res. 64. §. 8. p. 42

Et in tali casu occidens bannitum in Ecclesia incurrit excommunicationem Greg. XIV. contra extrahentes ab Ecclesia. ibid.

Qui occidit fugientem in rixa, an possit super irregularitate ab Episcopo dispensari? t. 3. tr. 3. res. 46. §. 2. paulò post initium. pag. 324

Qui occidit invasorem, ne graviter vulneretur, an sit irregularis? t. 5. tr. 5. res. 129. §. 1. p. 272

Vbi, qui verbis, vel factis injuriando aliquem dedit occasionem rixæ, si illum occidat cum moderamine inculpatæ tutelæ, an irregularitatem incurrat? ibid. §. 2

Qui occidit servum alienum, an teneatur restituere aliquid non solum Domino, sed hæredibus servi? t. 7. tr. 8. res. 36. per tot. p. 445

Qui occidit, aut vulnerat aliquem actu, & re ipsa confitentem Sacerdoti, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. res. 27. §. Quæro duodecimo. p. 23

Si occiditur aliquis cum armis traditis à Titio, an Titius sit irregularis? tomo quinto, tract. 5. resolut. 120. per totam. pag. 267

Vide verb. *Fœtus, Homicidium.* tom. 3

Item verb. *Adulter, Bellum, Clericus, Consulere, Contradicere, Defensio, Dubium, Fœmina, Fuga, Homicidium, Inebriare, Interficere, Mandans, Miles, Mulier, Officium, Responsor, Venenum.* tom. 5

Item verb. *Accusare, Iudex, Maritus, Minister justitiæ.* tom. 6

Item verb. *Beneficiarius, Clericus, Ecclesia, Testis, Innocens, Monachus, Laicus, Obsides.* tom. 7

Item verb. *Homicida, Homicidium,* & ejus annotationem, *Actus, Aggressor, Conscientia erronea, Damnum, Defendere, Expensæ, Inducere, Invasor, Modus, Solvere, Vendens.* tom. 8

Item verb. *Generalis,* & tract. 1. de Immunitate Ecclesiæ in tom. 9. signanter à res. 71. usque ad 96. inclusivè, & in resol. 105

Occiſio.

Si occiſio hominis fiat in Eccleſia, an hæc circunſtantia debeatur in Confeſſione explicari? t.1. tr.7. reſol.90. §.1. & ſeq. pag.386
Vide verb. *Occidere*. tom. 1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. & 9

Occiſor.

Si occiſor ſciatur, & cognitus ſit, ſi plures non ex Conſilio, ſed ex repentina rixa percuſſerunt aliquem, an omnes fiant irregulares, vel ſolus ille, qui vulnus lethale inflixit, ex quo mortuus eſt? t.5. tract.5. reſ.117. per totam. pag.265

Appendix ad alias difficultates contentas in tom.8. tract.5. pertinentes ad hæc verba, Occidens, Occidere, Occiſio, Occiſor.

An licitum ſit occidere invaſorem cum moderamine inculpatæ tutelæ? Et quando vero aggreſſus dicatur occidiſſe cum moderamine inculpatæ tutelæ? t.8. tr.5. reſol.1. pag.90
Vbi, ſi quis Sacerdotem invadat ſtantem in Altare, & divina celebrantem, an Sacerdos poſſit intermittere ſacrum, & defendere ſe, & ſi cum moderamine juſto talem offendentem occidat, an Miſſam perficere licitum ſit ei? ibid. à lin.16. verſ. Vnde.
Occidere aliquem pro defenſione honoris an liceat in foro conſcientiæ? tom.8. tract.5. reſ.2. & in aliis ejus notationum. pag.91
Et quid, ſi perſona ſit Eccleſiaſtica, aut Religioſus, an teneatur fugere, ut filii tenentur fugere Patrem, & avum, & frater minor fratrem majorem, aut ſi invaſus ſit perſona de infima plebe? ibidem ad medium §. ſecundi.
Et quid, ſi invaſus ſit miles? ibid.
Et notatur occidere ebrium, aut furioſum nunquam licere? ibidem.
Clericus Nobilis injuſtè aggreſſus an teneatur non occidere aggreſſorem, ſed fugere ſi poſſit, etiam ſi dedecus ei fuga eveniat? tom.8. tract.5. reſ.3. à §.2. & in aliis ejus not. pag.91
Clericus, & Religioſus ſine peccato injuſtitiæ non poteſt occidere invaſorem minantem alapam, vel fuſtis ictum, niſi timeatur jam ex tali percuſſione vulnus, vel aliud damnum corporale? ibid. propè fin. 2. p.92
Vbi, quod de rigore juris verius eſt, ut nemo cujuſcumque conditionis ſit teneatur fugere, & non approbatur diſtinctio inter Nobiles, & plebeios, ſed in foro conſcientiæ habenda eſt ratio perſonarum. ibid. §. ult.
An non ſolum vir infimæ conditionis, ſed etiam vir Nobilis aggreſſus, ſi ex fuga poſſit evadere mortem, teneatur fugere, & non interimere aggreſſorem, vim vi repellendo? t.8. tr.5. reſ.4. p.92
Addunt tamen aliqui non excuſari perſonas viles, neque etiam perſonas Eccleſiaſticas, vel Religioſas. Et idem videtur dicendum de aliis etiam ſæcularibus, & lacis literarum Profeſſoribus, ut Advocatis, Medicis, Regiis Conſiliaribus, & aliis ſimilibus, quibus armorum uſus, aut profeſſio non eſt. ibid. §.3. & in aliis ejus not. pag.93
Occidere an liceat viro honorato invaſorem, qui fuſtem, vel alapam innititur impingere, ſi aliter hæc ignominia vitari nequit? t.8. tr.5. reſ.5.6. p.94
Verum liceat ad honorem tuendum invaſorem poſt impactam alapam, fuſtem, vel vulnus fugientem inſequi, & occidere? Et ita aggreſſorem occidens an teneatur ad aliquam reſtitutionem? Vbi in dicto caſu declaratur quid ſit vindicta, & quid defenſio. t.8. tr.5. reſ.7. 8.9. pag.94. 95. & 96
Occidere an liceat eum, qui viro honorato, diceret *Menturis?* t.8. tr.5. reſ.10. p.96
Et quando vero licitum ſit dicere contumelioſo *Mentiris?* ibid. propè fin.
Occidere contumelioſum an liceat, quando aliter injuria ea arceri nequit, quia talis invaſor eſt honoris? t.8. tr.5. reſ.11. & 12. p.96. & 97
Occidere aliquando an liceat Religioſis calumniatorem gravia crimina de ſua Religione ſpargentem? t.8. tr.5. reſol.13. pag.97
Sed lege oppoſitam doctrinam in reſ.14. p.98. & reſ.28. §.2. ad med. verſ. Imo. p.105
Religioſi, & Clerici an poſſint defendere ſuum honorem, occidendo invaſorem, quando aliquis de illis gravia crimina ſpargit? t.8. tr.5. reſ.14. p.98
Ex quo aliæ difficultates deducuntur pro firmanda doctrina dictæ quæſt.
An liceat privato homini occidere gladio, veneno, proditoriè, inſidiis, aliove quovis modo Regem tyrannicè dominantem? t.8. tr.5. reſ.15. p.99
Occidere aggreſſorem an in aliquo caſu teneatur invaſus, & ſub pœna peccati mortalis ſe defendere? t.8. tr.5. reſol.16. pag.99
Occidere invaſorem an liceat, ſi ex ejus morte ſequatur notabile damnum Reipublicæ, quia eſt perſona valde neceſſaria, ut ſi aggreſſus eſt Rex, Dux, &c. tom.8. tractat.5. reſolut.17. & in aliis ejus notationum. pag.100
Et obiter docetur, an liceat abſque cenſura excommun. cap. *Si quis ſuadente*, percutere Pontificem pro defenſione neceſſaria? ibid. in §.2. dictæ reſ.17. inter principium, & medium, à verſ. Dum docent.
An qui invaditur, poſſit ſe tueri cum periculo mortis alicujus innocentis? t.8. tr.5. reſ.18. p.100
Et quid, ſi innocens ſit infans, & ſine Baptiſmo moriturus? ibid. §.3
Et ſi invaſor tibi objiciat innocentem tanquam clypeum ſuum, ut poſt eum latitans impunè te interimat, & fugere non poſſis, tenearis mortem ſubire, vel poſſis invaſorem, & innocentem interficere cum moderamine te defendendo? ibid. §.4. p.101
Et quid, ſi quis aggrediatur aliquem injuſtè, & alius ſe interponat, ut rixam dividat, & ille ad fugiendum ictum rixantis, protegat ſe retro hunc mediatorem, & ſic ille ictum excipiat, & moriatur, an nullam culpam committat, dummodo ille non ſit author rixæ; ſed tota culpa, & pœna eſt inferenda in alterum, qui vaſit, &c. ibidem §.5
Quando quis interficit aggreſſorem, an liceat intendere mortem ejus, ut medium ad ſui defenſionem? t.8. tr.5. reſol.19. pag.101
Occidere invaſorem an liceat pro defenſione pudicitiæ? Vbi additur poſſe illum, qui vi opprimeretur ab alio adjuvari, & ipſius adjutorem non peccaturum, etiam ſi occideret aggreſſorem ſervato omni moderamine. t.8. tr.5. reſ.20. p.101
Occidere an quis poſſit invaſorem cum peccato nefando, etiam ſi ſit Clericus aut Religioſus, ſi aliter non poſſit ſe defendere? ibid. in fine.
Occidere invaſorem an liceat, ſi invaſus fuerit in culpa, ut aggrederetur ipſum, ut adulter ex injuria, quam facit marito, &c. t.8. tr.5. reſ.21. p.101
Vbi obſervatur, quod ſi adulter, vel laceſſitor prævidit pericula mortis futura exactione propria peccat certè peccato homicidii in corde ſuo, quando tale periculum prævidens, nihilominus ſtatuit ſe in illo inſtituere. At vero in ipſo periculo poſitus non amittit jus defendendi ſe.
An liceat prævenire aggreſſorem, & eum occidere priuſquam invadat? tom.8. tract.5. reſ.22. & in aliis ejus notationum. pag.102
Si occidere Paulum per famulum, vel ſiccarium ſtatuit Petrus, an licitum ſit Paulo, ſi non habeat ullam ſpem evadendi, prævenire, & occidere Petrum? Vbi in exemplum,

exemplum, & praxim aliqui alii diversi casus adducuntur. tom.8. tract.5. resol.23. & in aliis ejus notationum. pag.102

An reclusus in aliqua domo videns inimicum ad occidendum expectare possit prævenire, & occidere illum, si aliter salvari non possit? tom.8. tract.5. resolutione 24. pag.103

An uxor, quæ vidit maritum, qui pugionem condidit sub cerviculo, ut eam interficiat, si aliud non superest remedium, an possit prius illum pervertere? Idem est de illo, qui alteri paravit venenum. ibid. §.3

An qui minatur mortem verbis solis an liceat eum occidere? t.8. tr.5. res.25. p.125

An liceat clam occidere eum, qui in judicio conatur aliquem calumniis opprimere in causa magni momenti? t.8. tr.5. res.26. 27. 28. p.103. & 104

Ubi quid jure naturæ inspecto, & quid positivo? ibid. in resolut.26

Occidere an liceat falsum testem, & accusatorem euntem ad testificandum & accusandum contra aliquem, & conatur per judicem illum interficere, infamare, aut bonis privare, si alia via evadendi non adsit? t.8.tr.5. res.27.28. pag.104

An licitum sit occidere eum, qui detractionibus nititur grave damnum inferre, & infert, nisi occidatur, quamvis defectus, qui detractione publicatur, sit verus, si sit occultus; & aliqua alia circa hoc? t.8. tr.5. res.28. §.2. ad med. vers. Imo. p.105

Et quid, si falsis calumniis quis vellet te apud consanguineum infamare, ne tibi hæreditatem relinquat? ibidem §. tertio.

An licitum sit prævenire, & occidere eum, qui paratus est injustè te invadere, etiam si esset via evadendi, deserendo Patriam? ibid. §.4

Occidere invasorem an licitum sit pro defendendis propriis bonis? Et an hoc liceat Clericis, & quid de Religiosis? t.8. tr.5. res.29. p.105

An fure equo insidente, & aufugiente cum rebus furatis possit Dominus ignito globo, vel sagitta illum occidere? Vbi advertitur, etiam esse licitum eum occidere, jam quiete habentem rem alienam in domo sua, si Dominum rei ingredientem ad eam recuperandam impediat, si Dominus nequeat juridicè rem suam recuperare, & si possit non tamen absque magnis expensis, & molestiis. t.8. tr.5. res.30. p.106

Si judex desit, an quis possit intrare locum, ubi rem furantem in pacifica possessione fur constituit, & illum occidere cum moderamine, si resistat, &c. tom.8. tr.5. resol.31. pag.106

Quanti valoris oportet sit res, pro cujus defensione occidere furem liceat? t.8. tr.5. res.32. p.106

Occidere injustum invasorem an liceat pro defensione vitæ proximi? tom.8. tract.5. resolut.33. 34. & 35. pag.107. & 108

Sed difficultas est, an ad id teneatur? ibid.

Et quid, si vita proximi maximè sit necessaria Reipublicæ; vel sit Princeps proprius Pater, Mater, frater, filius, aut uxor? Et quid, si invasus cedat juri suo? ibid. ad med. §.2. dictæ res.33. p.107

Et quid, si ex officio, & justitiæ lege, ut Ministri publici, &c. teneatur defendere proximum? ibid. in fine §.2. dictæ res.34. p.107

Et notatur hominem constitutum in extrema necessitate posse relinquere cibum unicum, & necessarium, ut alter eodem modo indigens eum sumat. Et pari modo censetur licitum occurrere hostibus, vel bestiæ furenti, ut interdum amicus evadat. Sic etiam licet non se defendere occidendo invasorem quamvis possit. Idem est, qui in bello equum habet, posse alteri tradere ad fugam capessendam. Idem in itinere per media frigora, & nives vestem suam alteri præbere, & sic in similibus. ibid. §. ult. dictæ res.35. p.108

Propriam vitam exponere an liceat, pro alio inferiori bono, ut pro honore, & facultatibus? tom.8. tract.5. resol.36. pag.108

In mari tabulam ante occupatam an possis alteri concedere? tom.8. tract.5. resol.37. & in aliis ejus notationum. pag.109

An qui in mari prior tabulam occupavit, in naufragio teneatur alterum admittere in dicta tabula, vel possit illum impedire, ne ascendat, nisi utrique sufficiat? ibidem §. ultimo.

An Miles, qui certo scit bellum esse injustum, licitè possit ad se defendendum occidere Militem contrarii exercitus, à quo invaditur? tomo octavo, tract.5. resolutione 38. pag.109

Occidere innocentem an liceat, ad postulationem inimici, qui minatur urbi excidium, nisi talis interimatur? Et an possit hujusmodi innocens, imo teneatur semetipsum tradere Tyranno id postulanti pro salute Patriæ? Et an hoc ipsum etiam ei à Republica præcipi; imo ad id cogi possit? Et an talis innocens, si contumaciter resistat, possit etiam ab ipsa Republica occidi? t.8. tr.5. resol.39. pag.109

Occidere Patrem cum moderamine inculpatæ tutelæ, an possit filius vim vi repellendo? tom.8. tract.5. resolutione 40. pag.110

Occidere Patrem bannitum an filius impunè possit? t.8. tr.5. res.41. p.111

Et in tali casu an potius filius teneatur alimenta præstare Patri? ibid. propè fin. §.1. à vers. Hinc.

Occidere Dominum suum in adulterio uxoris deprehensum non licet libero. ibid. ad lin.8. §.1

Occidere bannitum proditoriè & per insidias an liceat? Et an prostripti possint se ipsos ad invicem etiam proditoriè, & per insidias occidere propter præmium à Principe concessum, vel ob promissam sibi libertatem? t.8. tr.5. res.42. p.111

An liceat sine peccato occidere bannitum extra territorium proscribentis? Et quid, si sit bannitus à Summo Pontifice? Et an sit licitum proponere præmium occidenti bannitum? Et an liceat occidere grassatorem, qui vias publicas tenet? tom.8. tractat.5. resolutione 43. pag.111

Occidere sagam, seu maleficam an liceat, si tollere maleficium nolit quando alia via non suppetit? Et an saltem vi, verberibus, & tormentis cogi possit ut maleficium tollat? t.8. tr.5. res.44. p.112

An injustè detentus in carcere, & jam mane damnandus ad mortem si alia via non potest evadere, possit, ut fugiat, carceris custodiam occidere, tam adhibita conspiratione, frangendo carcerem, quam diripiendo vincula? t.8. tr.5. res.45. p.112

Occidi an possint satellites, seu publici ministri cum moderamine inculpatæ tutelæ, si injustè conantur innocentem capere, ut injustè occidatur? ibid. §.2

Vtrum liceat prævenire occidendo illum, qui falsis testibus jam subornatis ita me oppugnat in judicio, ut necesse sit occidi, aut infamari, aut bona mea amittere? ibid. ad med. §.4. p.113

An occidere impune reum lictores possunt, qui ex mandato judicis reum capiunt, eundem armis resistentem? Vbi explanantur sex conditiones, & circunstantiæ, sine quibus hoc minimè lictores facere possunt; & si Magistratus extra easdem circunstantias capi, aut occidere reum jubeat, nec ipse à culpa immunis erit. t.8. tr.5. res.46. p.113

An invasus ab ebrio, furioso, amente, vel dormiente possit illum occidere, cum moderamine inculpatæ tutelæ, si sciat in amentiam, ebrietatem, & dormitionem incidisse in peccato mortali? Et quid, si invasus probabiliter credat se esse in statu gratiæ? Et quid, si multum dubitet de suo statu? tom.8. tr.5. res.47. à §.3. pag.113

An licitum sit sumere venenum, ut experiaris virtutem Theriacæ? t. 8. tr. 5. res. 48. p. 114
An aliquis ex ignorantia invincibili excusetur ab homicidio sui ipsius, præsertim in aliquo casu, v. g. ad evitandam gravem ignominiam, vel servandam castitatem? Vbi pro praxi notabilis casus. t. 8. tr. 5. res. 49. & 50. pag. 114
Et in dicto casu, & dubio non debet privari Ecclesiastica sepultura? ibidem ad medium §. secundi, dictæ resol. 50. pag. 114
An saltem si occidere se ipsum non liceat, directè, liceat tamen propriæ morti cooperari, aut ejus periculum subire; vel omittere aliquid, ex quo mors sit eventura? Vbi multi casus pro praxi. tom. 8. tr. 5. resolut. 51. 52. pag. 115. & 116
Vitam ipsam abbreviare, vigiliis, pœnitentiis, &c. an liceat? t. 8. tr. 5. res. 53. p. 116
An quis teneatur sub mortali non bibere aquam, vel vinum nive refrigeratum, quia exinde prævident Medici, quod citius moriatur? t. 8. tr. 5. res. 54. p. 117
Mortem exoptare an liceat ad evitanda mala temporalia, ægritudinem, internam afflictionem, paupertatem, &c. t. 8. tr. 5. res. 55. p. 117
Optare mortem alicujus, vel de illa gaudere ob habendam hæreditatem, &c. an sit peccatum mortale? t. 8. tr. 5. res. 56. p. 117
An liceat Matri mortem filiarum optare, eo quod ob deformitatem, vel inopiam non possit eas juxta suum statum, & desiderium nuptui tradere; vel si ob illarum causa male tractatur à marito? ibid. §. 2
Si occidat quis invasorem excedens moderamen inculpatæ tutelæ an teneatur ad restitutionem? tom. 8. tr. 5. res. 61. pag. 121
An si quis occidit invasorem rerum suarum, etiam si recuperare eas non possit, teneatur ad restitutionem? t. 8. tr. 5. res. 62. p. 121
An si invasus etiam Nobilis possit fugere, & occidit aggressorem, teneatur ad restitutionem? tom. 8. tr. 5. resol. 63. pag. 122
An Religiosus, vel Clericus nolens fugere, si occidat invasorem, peccet contra justitiam, itaut teneatur restituere? Vbi etiam an prædicti Clerici, & Religiosi, aut etiam infimæ conditionis homines, qui alapa percussi, vel fuste aut quocumque alio modo invasi non sibi consulant fugere ante acceptam alapam, & injuriam, sed repercutiunt, & occidunt invasorem, peccantne mortaliter contra justitiam, vel solum contra charitatem, itaut non teneantur ad restitutionem? t. 8. tr. 5. res. 64. & 65. per totas. p. 122. & 123
Ex homicidio an inter Nobiles oriatur obligatio restitutionis? t. 8. tr. 5. res. 66. p. 123
Ex occisione facta in duello an oriatur obligatio restitutionis? t. 8. tr. 5. res. 67. p. 123
Si occidat adulter cum moderamine inculpatæ tutelæ maritum invasorem, an teneatur ad aliquam restitutionem? t. 8. tr. 5. res. 68. p. 124
An quando quis advertit ex suo homicidio sequuturum damnum tertii, si re vera sequatur, teneatur ad restitutionem, v. g. occidit quis Joannem, imponitur homicidium Petro, qui cum Joanne inimicitiam habebat, capitur Petrus, & ad mortem damnatur, &c. quæritur, an in tali casu verus homicida teneatur hæredibus Petri restituere damna inde sequuta? Et quid, si in dicto casu non advertit? tomo octavo, tract. 5. resolutione 69. pag. 124
Vbi infertur vendentem catapultam alicui qua male usurum putat, si cum illa aliquem postea is occidat, non tenetur ad restitutionem, quamvis peccet contra charitatem. Et quid si talis intendat vendendo illam catapultam, ut ille inimicum etiam ea occidat? Vbi etiam alia similia inferuntur. ibidem §. 2. & ult. dictæ resolut. 69. pag. 124
Occisus, si habeat filios, & omnia interfectori remittat, an teneatur adhuc restituere? t. 8. tr. 5. r. 70. p. 124
Interficiens aliquam non habentem filios, aut aliquos cognatos intra tertium gradum, an teneatur ad aliquam restitutionem? Et an in tali casu debeat aliquid in foro conscientiæ restituere fratribus occisi, quidquid sit in foro judiciali? tomo octavo, tract. 5. resolut. 71. & 72. pag. 125
An tam fratres, quam alii hæredes extranei occisi succedant in juribus debitorum realium, quæ defunctus habebat, ante mortem; unde expensæ factæ in curatione, v. g. vulneris restituendæ sunt hæredibus quibuscumque. ibid. §. ult. dictæ res. 72
Homicida an teneatur restituere damnum, quod per accidens familiaribus & amicis occisi ex ejus morte sequuturum sit? t. 8. tr. 5. r. 73. p. 125
Homicida an teneatur restituere damnum illatum creditoribus pro morte occisi? t. 8. tr. 5. res. 74. & 75. p. 126
Si occidit maritus aliquem deprehensum in adulterio, an in conscientia teneatur restituere damna ex morte occisi sequuta? ibid. in §. ult. dictæ res. 74
Si mancipium occidit aliquem absque Domini culpa, an Dominus teneatur ad aliquam restitutionem ante judicis sententiam? Et in dicto casu an Dominus possit abscondere animal, vel servum ne capiatur ante judicis sententiam? t. 8. tr. 5. r. 76. & melius, & magis latè, in t. 7. tr. 8. r. 76. à §. 2. p. 127
Homicida, vel mutilator quid teneatur restituere? Et quid si quis occidit, mutilavit, vel vulneravit opificem juvenem, & optimæ salutis, & maximi laboris incumbentem? Et utrum ex lucro deducenda sit existimatio molestiæ, & laboris, quam in præstando officio, vel opificio subituras fuisset? tom. 8. tr. 5. res. 77. & 79. pag. 127. & 128
Et notatur ex modo occidendi injurioso, nimirum insidiosè, proditoriè, crudeliter, atrociter, &c. non esse aliquid plus restituendum. ibid. in §. 5. dictæ res. 77
Item; quod non tantum hæredes homicidæ tenentur solvere damna, sed etiam ipse fiscus, si bona homicidæ fuerint publicata, sicuti tenetur ad alia debita. ibidem §. 6
An homicida teneatur solvere expensas moderatas factas in sepultura occisi? Item, si quis injustè præveniendo aliquem occiderit, qui naturali, vel alias morte erat moriturus non tenetur aliquid restituere. ibid. §. 7
An pro ipsius vitæ, aut membri privatione, deformitate, cicatrice, &c. sit facienda aliqua restitutio? t. 8. tr. 5. resol. 78. p. 127
Homicida ex justitia an teneatur pro anima defuncti offerre Missas, preces, &c. t. 8. tr. 5. res. 80. p. 129
Homicida an sit compellendus restituere, licet ex restitutione instituatur in gravi necessitate? Et quid, si homicida constituatur in extrema necessitate? Et quid est sentiendum, si hæredes occisi essent etiam in gravi necessitate? t. 8. tr. 5. res. 81. p. 129
Homicidæ hæredes, an excusentur à restrictione, si ille capite damnatus est? t. 8. tr. 5. res. 82. p. 129
Ex homicidio casuali quando incurratur obligatio restitutionis? Vbi de negligentia Medici, Chirurgi, & venatorum agitur, si casu interficiant homines, post adhibitam debitam diligentiam, quod non tenetur aliquid restituere. Item convitium non est via ad occisionem læsi, sed potius convitiatoris, &c. Vbi ex quanam culpa, id est, ex quanam negligentia non adhibita in prædictis casibus homicidii casualis oriatur obligatio restitutionis, an ex negligentia, & culpa lata, non levissima, neque levi, vel an in dicto casu restitutio sit minus facienda, quam si homicidium fuisset ex industria admissum? t. 8. tr. 5. res. 83. p. 129
Qui ex timore mortis aliquam personam demonstrasset, quæ postea occisa est, an teneatur ad restitutionem? t. 8. tr. 5. res. 84. p. 130

Vt homicidium committeret, quidam vir Nobilis alteri consuluit, sed postea ante patratum facinus consilium revocavit, multas rationes ad dissuadendum adhibens, quæsivit postea an teneatur ad restitutionem damni ex illo homicidio sequuto? Vbi deciditur discrimen inter consulentem, & mandantem. t.8. tr.5. resol.85. & in multis aliis ejus not. p.130
Consulens supradictum homicidium, postquam revocavit consilium, & nihil poterat persuadere, an tenebatur non solum ex charitate, sed etiam ex justitia monere cum secreto contra quem hujusmodi consilium datum fuit ad effectum se tuendi? t.8. tr.5. resol.86. & 87. pag.130
Homicidium consulens, &c. dubitans tamen an ex tali consilio motus ille fuerit, ad id faciendum, an teneatur, ad restitutionem? Idem est de jubente? tomo octavo, tractat.5. resolut.88. & in aliis ejus notationum. p.131
Et in dicto casu an teneatur restituere totum damnum, vel partem pro ratione dubii? Et in tali casu, si nihil velit restituere, an absolvi possit? ibid. in §.4. & 5. dictæ res.88. p.131
Et an censenda sit conjectura sufficiens ad credendum consilium nihil operatum esse, si homicida huic consulenti asserat, se ad homicidium perpetrandum non fuisse motum ex consilio? ibidem §.3. & in multis aliis ejus not.
Si quis sciat aliquem nomine suo paratum inimicum occidere, neque prohibeat, cum facile possit, an teneatur ad restitutionem? t.8. tr.5. res.89. p.131
Ubi, quod si filius nomine Patris, vel famulus, aut servus in nomine Domini sui nescientis homicidium aut damnum intulit, an Pater, aut Dominus teneatur ad restitutionem, si postea re intellecta illam ratam haberet? ibid. §.3
Mandans an debeat restituere damna, quæ mandatarius intulit ultra mandatum suum, v.g. mandans vulnerare hominem, & prohibens ne occidat, si eum mandatarius occiderit, mandans ordinaria pœna teneatur? t.8. tr.5. res.90. p.132
Si occidere Titium quis mandavit, & Sempronius occiditur, quid creditur esse Titium, an teneatur ad restitutionem? t.8. tr.5. res.91. p.132
Vbi asseritur, quod si quis intendat occidere, aut enormiter percutere aliquem Clericum, determinatum, & casu errans alium etiam Clericum percuteret, vel occideret, illa occisio, & percussio enormis non erit reservata. ibid. §. ult. p.133
Vbi etiam an irregularitatem incurras, si consulens, vel mandans Petro ut Joannem occidat, si inde Petrus occisus est? ibidem §. secundo, ad medium, & in aliis ejus not.

Occultare.

Qui occultavit bona ad suam sustentationem, an gaudeat privilegio cessionis? tomo sexto, tract.5. resol.5. & 6. pag.279
Et an hoc procedat in debitis ex delicto? t.6. tr.5. res.7. per tot. ibid.
Vide verbum *Creditor, Exigere.* tom.6
Item verbum *Abbatissa.* tom.7

Occultum.

Ab occulta excommunicatione Papali, an possit Episcopus vigore Concilii Tridentini sess.24. cap.6. absolvere, & quando; & ubi? tom.9. tractat.7. resolutione 113. §.1. p.424
Et quando vero excommunicatio dicenda sit occulta. t.9. tr.7. res.114. §.2. p.425
Et quid in casu hæresis occultæ? tom.9. tract.7. resolutione 117. §.9. p.429
Vide verb. *Crimen, Lex.* tom.5

Occultum delictum.

Vide verbum *Delictum.* tom.3

Occultum homicidium.

Vide verbum *Homicidium, Irregularis.* tom.3

Occultus.

Vide verbum *Excæcare.* tom.5

Occupare.

Occupare puellas in diebus festis in faciendis recamaturis an sit licitum? t.7. tr.5. res.14. §.1. p.335
Vide verbum *Domicella, Laborans.* tom.7
Vide verbum *Jus, Tabula.* tom.8

Occupatio.

Occupatio magna excusat à dicendo toto officio divino, non tamen excusat à dicendo Horas Canonicas, quas dicere quis commode possit. tom.3. tract.6. resol.98. §.4. pag.478
Occupationem inexcusabilem habens, qui non potest recitare Horas Canonicas statutis temporibus, an teneatur postea recitare? t.3. tr.6. res.39. §.3. p.439

Occupatus.

Occupatus in docendo publicè, in habenda lectione publica in concursu, & Cathedra, in subveniendo proximo ægrotante, in sedando populi tumultum, vel in componendo graves inimicitias, & in aliis similibus casibus, an possit omittere officium divinum, & præceptum audiendi Missam? tomo tertio, tract.6. res.29. §.1. pag.434
Et in dictis casibus sicut eos necessitas excusat à peccato recitandi Horas Canonicas, sic etiam ab obligatione restituendi fructus. ibidem.

Occurrere.

Vide verbum *Amicus.* tom.8

Octava.

Vide verbum *Festum.* tom.7

Octavus.

Vide verbum *Imperator.* tom.9

Oculus.

Vide verb. *Cæcus.* tom.2
Item verb. *Excæcare.* tom.5
Item verb. *Decretum.* tom.6

Odiosum.

In odiosis, & onerosis personæ exemptæ non veniunt in appellatione universitatis, populi, & territorii, veniunt tamen in favorabilibus, & hæc distinctio adhibenda est quoad Clericos, qui cum sint pars Reipublicæ veniunt in appellatione populi in favorabilibus, secus autem in odiosis. tom.9. tr.3. resol.6. §.2. pag.308
Vide verb. *Nomen.* tom.5
Item verb. *Privilegium.* tom.7
Item verb. *Lex, Regula.* tom.9

Odium.

Odii peccatum adversus proximum, an sit peccatum unius speciei, vel plurium, itaut in confessione pœnitens teneatur explicare mala volita, verbi gratia, si fuerunt circa facultates, vel circa personam, vel circa honorem, &c. tom.1. tract.7. resol.36. §. primo, & seqq. pag.365

Ex

Ex odio malo desiderans, an teneatur explicare in confessione speciem mali? t. 1. tr. 7. res. 18. §. 3. p. 354
Si ex odio Dei formali blasphemiæ procedant, an pœnitens teneatur hanc gravitatem exponere in confessione? t. 1. tr. 7. res. 31. §. 2. p. 364
Vide verb. *Inquisitores.* tom. 2.
Item verb. *Corrigere, Ianitores, Impedire.* tom. 5.
Item verb. *Beneficium, Officium.* tom. 8.

Odoriferum.

Vide verb. *Vestes.* tom. 7

Offa.

Vide verb. *Panis.* tom. 2

Offendentes.

Offendentes personas Cardinalium, an gaudeant Immunitate Ecclesiarum? t. 9. tr. 1. res. 46. §. 1. p. 32
Offendentes quoscumque Consiliarios Principum secularium, an gaudeant prædicta immunitate. ibid. §. 2
Offendentes cursorem, vel alium ministrum Episcopi, non in executione officii, sed ex odio, & inimicitia an sit puniendus ab Ecclesiastico, vel à laico judice, vel an hic casus sit misti fori? t. 9. tract. 2. resol. 187. §. 1. pag. 187
Offendentes Consiliarium Principis intuitu, & contemplatione officii, an incurrant in crimen læsæ majestatis, & secus autem, si hoc efficiant ex odio, & inimicitia particulari? ibidem §. Probatur, paulò post initium.
Offendentes ministros S. Officii, non intuitu ipsius, & in executione officii, sed ex odio particulari, non incidunt in pœnas Bullæ Pii V. Si de protegendis. ibid. ante med. dicti §.
Offendentes Cardinales, qui nondum Capellum habuerunt, an incidant in censuram Bullæ Cœnæ? tom. 9. tr. 7. res. 11. §. 3. p. 380
Offendentes Cardinales an incurrant in crimen læsæ majestatis? Et quid, si contra illos tantum verba injuriosa protulerunt? t. 9. tr. 7. res. 78. §. 1. p. 404
Adducuntur 37. pœnæ, quæ offendentibus Cardinales insliguntur? ibid.
Vide verb. *Familiares, Impedire, Imperator.* tom. 9

Offendere.

Qui offendit uxorem, filios, fratres Regis, aut Consiliarios, Proregem, Fiscalem Regium, Præsidem, statuas, Imagines Principis, & offendentes illum, qui salvum conductum habet, &c. an gaudeant immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. res. 50. §. 3. p. 34
Et aliqua alia notabilia circa crimen læsæ majestatis. ibid. & in quatuor res. seqq. p. 35. &c.
Qui offendunt illos, qui ad Romanam Curiam veniunt, non ut venientes ad Apostolicam Sedem, sed ut inimicos particulares, eos Bulla Cœnæ non afficit. tom. 9. tr. 2. res. 187. §. Probatur, ad medium. p. 187

Offensio.

Si offensionem nomine suo factam Cardinali quis ratam habet, an gaudeat Ecclesiæ immunitate, & incurrat censuram Bullæ Cœnæ? t. 9. tr. 1. res. 47. §. 3. p. 33
Vide verb. *Offendentes, Offendere*, cum suis annotationibus. tom. 9

Offerendum.

Vide verb. *Rex.* tom. 9

Offerens.

Vide verb. *Offerre.* tom. 4. & 7

Offerre.

Si offerat alius Princeps condignam satisfactionem post inchoatum bellum, an possit alius Princeps prosequi bellum? t. 7. tr. 7. res. 9. per tot. p. 387
Offerre sacrificia pro excommunicatis toleratis an liceat? t. 5. tr. 1. res. 137. §. 1. p. 82
Offerre suffragia Ecclesiæ pro excommunicatis non toleratis an liceat, si per contritionem justificentur ante obtentam absolutionem? t. 5. tr. 1. r. 138. §. 1. p. 83
Offerre privatas orationes, & bona opera pro excommunicatis an liceat? t. 5. tr. 1. r. 140. §. 1. p. 84
Si offerri suffragia communia pro se excommunicatus toleratus petat, an peccet? t. 5. tr. 1. r. 137. §. 3. p. 83
Vide verb. *Anima, Authoritas, Defunctus, Missam celebrare.* tom. 4
Item verb. *Missam celebrare, Suffragium.* tom. 5
Item verb. *Baptismus, Carnes, Finis, Satisfactio humana.* tom. 7
Item verb. *Actus, Anima, Implere, Iustus, Missa celebratio, Mori, Preces.* tom. 8

Offertorium.

Qui ab Offertorio Missæ usque ad benedictionem Sacerdotis intersit, an satisfaciat præcepto audiendi Missam in die festo? tom. 2. tractat. 3. resolutione 21. §. 3. pag. 234
Si Offertorium in Missa scienter Sacerdos omitteret, an peccaret mortaliter? t. 2. tr. 1. res. 192. §. 2. p. 111
Vide verbum *Oblatio.* tom. 2

Officialis.

Officiales electi à Capitulo sede vacante, an debeant stare syndicatui, & rationem administrationis reddere Capitulo sede vacante, ac pro admissis à Capitulo puniri, &c. t. 3. tr. 5. res. 81. §. 2. p. 417
Officiales ordinarii, cui committuntur dispensationes matrimoniales, & aliæ, non possunt pro eorum expeditione accipere aliquid, nec minutum. tom. 4. tr. 1. resol. 40. §. 2. p. 26
Officiales Regum, Secretarii, Notarii, Magistri, & similes, an excusentur à jejunio? tom. 4. tract. 6. res. 31. §. 1. pag. 217
Officiales, & artifices omnes, qui in Republica laborant, an excusentur à jejunio indiscriminatim, quod intelligitur de figulis, argentariis, textoribus, fullonibus, cæmentariis, pistoribus, coriariis, fossoribus, ferrariis, & aliis in laboribus similibus? t. 4. tr. 6. res. 35. §. 1. & seqq. p. 219
Et quid de piscatoribus, & venatoribus? ibid. §. 3
Officiales supradicti, qui uno, vel altero die non laborant, an teneantur tunc jejunare? t. 4. tr. 6. resol. 36. §. 1. & 2. ibid.
Si officialis Episcopi in aliqua ordinatione protestetur Episcopum nolle ordinare, v. g. irregulares, carentes patrimonio, &c. an tales, hoc non obstante, ordinentur? t. 2. tr. 5. res. 106. §. 1. p. 323
Et quid est faciendum quando ita casus acciderit in praxi? ibid. §. 2
Vide verb. *Filius.* tom. 2
Item verb. *Distributiones.* tom. 3
Item verb. *Electio, Nomina, Restituere, Superior Regularis.* tom. 6

Officialis Curiæ.

Officiales Curiæ, an possint in diebus festivis acta transcribere? t. 7. tr. 5. res. 22. §. 1. p. 339
Officiales omnes, & ministri Curiæ Episcoporum, v. g. Carcerarii, Fiscales, Commissarii, Magistri, Notarii, Lictores, Actuarii, Scribæ, &c. etiamsi sint laici, & quamvis non habeant requisita Concilii, an in omnibus delictis, extra officium etiam commissis gaudeant privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 182. & 183. p. 184. &c.
Et si delicta supradictorum officialium judex laicus cognoscere velit, an possit illum Episcopus nexu excommunicationis vincire? t. 9. tr. 2. r. 180. §. 2. p. 183
Vide verb. *Officium sæculare.* tom. 9

Officialis Eccleſiaſticus.

Officiales ſtatus Eccleſiæ, ſi accipiant munera pro gratiis, & juſtitiis ferendis, an incidant in cenſuram Papæ reſervatam? Et quando pœna dupli eſt reſtituenda, & cui reſtitutio ſit facienda? t. 5. tract. 7. reſ. 51. §. 1. & ſeqq. pag. 346
Contra officiales Sedis Apoſtolicæ an Inquiſitores procedere poſſint? t. 5. tr. 10. r. 10. per tot. p. 422
Vide verb. *Eccleſiaſticus, Epiſcopus, Iamtores, Helvetius.* t. 5.

Officialis Exercitus.

De officialium in exercitu commorantium peccatis? t. 7. tr. 7. r. 47. per totam. p. 415

Officium.

Officium carnificum, macellariorum, tabernariorum, an excludatur à privilegio Canonis modo tales Clerici conjugati ſint? t. 5. tr. 2. r. 37. §. 3. p. 147
Et ſi conjugati non ſunt, non amittunt privilegium Canonis, & fori quoad perſonas, ſed tantum quoad bona? ibidem.
Vide verb. *Abjuratio, Accipere, Beneficium, Filius, Hæreticus, Iamtores, Impedientes, Incapax, Mutuare, Pœna.* tomo quinto.

Officium Altaris.

Vide verb. *Burſa.* tom. 7

Officium B. Mariæ.

Officium B. Virginis an penſionarius teneatur ſub mortali dicere? tom. 3. tract. 6. reſolut. 138. & 139. pagina 498. & ſeqq. Ubi alii caſus pro penſionario, circa obligationem recitandi officium B. Virginis.
Officium B. Virginis Penſionarius relinquens recitare, an teneatur reſtituere omnes fructus vel tantum tertiam partem? tom. 3. tract. 6. reſol. 139. §. 1. & ſeqq. pag. 500. & ſeq.
Officium B. Mariæ excommunicatus recitans cum alio privatè an peccet? tom. 5. tract. 1. reſolutione 131. §. 1. pagina 81
Idem eſt de recitante cum excommunicato. ibid.
Vide verb. *Officium Divinum*, cum ſuis notationibus. tom. 3. 4. 5. 6. 7. & 8

Officium civile.

Qui officium habet', & actionem continuam juſtitiæ, cum quibus conſiſtere non poteſt Horarum Canonicarum lectio, an excuſetur ab earum recitatione? t. 3. tr. 6. r. 28. & 29. p. 433. & ſeq.
Vide verb. *Officiales, Præfectus Chori, Prælatus, Regularis.* tom. 3
Item verb. *Explorare, Magiſtratus.* tom. 7

Officium defunctorum.

Officia pro defunctis an ab Epiſcopis poſſint moderari? Et an ſit hoc illis prohibitum? tom. 2. tract. 1. r. 5. & 6. pag. 2
Officium defunctorum recitandum pro animabus Purgatorii, an licitè à Confeſſario ſub pœnitentia imponi poſſit? tomo primo, tractatu 6. reſolutione 15. §. 1. & ſeq. pag. 316
Vide verb. *Adimplere, Anima, Hora Canonica.* tomo octavo.
Item verb. *Officium Divinum*, cum ſuis notationibus. tom. 3. 4. 5. 6. 7. & 8

Officium Divinum.

Officia divina poſſunt Regulares celebrare in Oratoriis Grangiarum ex privilegio Alexandri VI. tomo 4. tractatu ſecundo, reſolutione duodecima, §. tertio, pagina 34
Si officia divina tantum audiat intra Eccleſiam interdictus ab ejus ingreſſu, an fiat irregularis? t. 5. tr. 4. reſ. 15. §. 1. p. 203
Pro officio divino recitando ex tract. 6. tom. 3. de Horis Canonicis lege omnes quamplurimas quæſtiones.
Ad Officium Divinum perſolvendum, an ſufficiat oratio mentalis? tomo quarto, tractatu tertio, reſol. 148. §. 1. pag. 126
Officium divinum excommunicatus recitans cum alio privatè, an peccet? tom. 5. tract. 1. reſolutione 131. §. 1. pag. 81
Idem eſt de recitante cum excommunicato. ibid.
Ad officium divinum recitandum an teneatur profeſſus, cum quo diſpenſatum eſt ad nuptias? t. 5. tract. 2. r. 36. §. 1. pag. 146
Idem eſt de Sacerdote ſæculari cum prædicta diſpenſatione. ibid. p. 147
Dum officium divinum celebratur an inter dictus poſſit in Eccleſia orare, loqui, diſputare, & concionem audire? t. 5. tr. 4. r. 16. §. 1. p. 203
Officium divinum an talis interdictus in cœmeterio poſſit audire? tomo quinto, tractatu quarto, reſol. 18. per totam. pag. 204
Officium divinum ſolvere juxta ſuæ Regulæ ritum non tenetur Religioſus factus Epiſcopus. tom. 7. tract. 1. r. 27. §. 4. p. 19
Ad officium divinum ſi non eſt in ſacris an teneatur Religioſus ejectus? tom. 7. tract. 1. reſolutione 192. §. 4. in fine. pag. 122
Vide verb. *Epiſcopus, Interdictum, Vis, Voluntas.* tomo ſecundo.
Item verb. *Hora Canonica*, & ejus adnotationem, *Omiſſio, Penſio.* tom. 3
Item verb. *Admittere, Aſſiſtere, Clericus, Feſtum, Hora Canonica, Privilegium.* tom. 5
Item verb. *Cœcus, Eccleſia, Epiſcopus, Hora Canonica, Manere, Socius, Surdus.* tom. 7
Item verbum *Adimplere, Anima, Hora Canonica.* t. 8

Officium Eccleſiaſticum.

Vide verb. *Officialis Eccleſiaſticus*, cum ſuis notationibus. tom. 5. Item *Officium ſæculare.* tom. 6
Item verb. *Officium Civile*, cum ſuis notationibus. tomo tertio.

Officium S. Inquiſitionis.

Ad S. Officium Inquiſitionis delicta pertinentia denuncianda ſunt, etiamſi ſint occulta, & probari non poſſint? t. 7. tr. 4. r. 65. §. 10. in fine. p. 320

Officium Regulare.

Ad officia Ordinis non cenſetur legitimatus à Rege, ſi intret in Religionem. tom. 7. tract. 1. reſolutione 284. §. 3. pag. 189
Ad officia habilitare pro foro externo an poſſint Prælati Regulares ſuos religioſos, qui procuraverunt abortum? t. 5. tr. 6. r. 12. §. 1. p. 289
Sub Officiorum prohibitione contra procurantes abortum quid intelligatur in Bulla Sixti V. & quomodo obliget. t. 5. tr. 6. r. 13. & 14. ibid.
Vide verb. *Officiales, Præfectus Chori, Prælatus Regularis.* t. 3
Item verb. *Abjuratio, Accipere, Beneficium, Filius, Hæreticus, Iamtores, Impedientes, Incapax, Mutuare, Pœna.* tom. 5
Item verb. *Abbatiſſa, Diſpenſare, Fratres minores, Illegitimus, Juriſdictio, Pœna.* tom. 7

Officium ſacrum in die Paraſceves.

Vide verb. *Feria ſexta Paraſceves.* tom. 9.

Officium sæculare.

Ad officia sæcularia Rex, & Princeps eligentes dignos, omissis dignioribus, non tenentur ad restitutionem? t.6.tr.1. r.139. per totam. p.97. & seq.

Et quid, quando electio fit per plura suffragia? t.6. tr.1. r.140. §. ult. p.99

Officia sæcularia an vendi possint? t.6. tr.3. r.202. per totam. pag. 231

Officia, an Proreges vendere possint, & pecunias sibi ipsis applicare? t.6. tr.3. r.203. §.1. p.232

Et si officia vendant sine licentia, & potestate Regis, an peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem? ibidem. §. 4

Et quid de consuetudinibus circa hoc. ibid. §.1.6. & 7

Officia sæcularia Rex vendere potest. ibid. §.1

Si officia sæcularia exerceant Equites D. Ioannis, & in illis delinquant, an possint puniri à judice laïco? Et quid de Equitibus D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. tom. 9. tract. 2. resolut. 171. §.2. & seqq. pagina 180

Officii ratione Clerico à Principe concessi, an Princeps sæcularis possit Clericum delinquentem punire? tom.9. tr.2.r.68. §.1. p.134

Officio judicis Ecclesiastici an Pater possit compelli ad donandum aliquid filio pro sacris ordinibus suscipiendis? t.6. tr.7. r.41. §.2. p.332

In officio sæculari Clericum delinquentem an judex laïcus possit punire? t.9. tr.2. r.69. §.1. & seqq. p.134

Vide verb. *Acceptare, Arbiter, Eligere, Expensa, Filius, Implere, Licentia.* tom.6

Item verb. *Iurisdictio, Obtinere, Officialis.* tom.9

Officium temporale.

Qui ex officio tenetur custodire res alienas, si eas ipse furto capiat, an teneatur in confessione explicare hanc circumstantiam officii sui? t. 1. tr.7. res. 160. §.1. & seq. pagina 420

Ne aliquis officium consequatur, qui vi, & fraude hoc impedit, an teneatur ad restitutionem? t.8. tr.7. r.48. §.2. & seqq. p.176

Et quid, si hoc non fraude, mendaciis, & vi impedit, sed precibus, blanditiis, suasionibus, & muneribus, etiamsi hoc efficeretur ab aliquo cum odio, invidia, & ex malo animo? ibid. & latè, & melius in resolut. 50. & 51. pagina 178

Vide verb. *Titulus.* tom.2

Item verb. *Bonum, Minister justitiæ, Munus, Procurandum.* tom.8

Olentia.

Vide verb. *Os.* tom. 2

Oleum.

Si olei non consecrati major quantitas addatur oleo consecrato, an hoc non obstante remaneat totum consecratum? t.2. tr.4. r.3. §. 1. p.243

Olei gutta una, an sufficiat ad conferendum sacramentum Extremæ-unctionis? t.2. tr.4. r.6. §.1. p.246

Si cum oleo Sancto Parochus, vel alius Sacerdos iret ad ministrandum sacramentum Extremæ-unctionis infirmo, si cum illo itinere haberet rem cum muliere, an debeat necessario hanc circumstantiam in confessione explicare? t.1. tr.7. r.80. §.5. p.383

Oleo benedicto Extremæ-unctionis simul, vel variis vicibus non potest admisceri, nisi pars adjecta sit minor quantitate, primum ab Episcopo benedicta? t. 2. tr.4. r.3. & 4. p.243. & 244

Cum oleo veteri Sacerdos ungens infirmum moribundum, an peccet mortaliter? t. 2. tr.4. r.7. & 8. p.246

Si oleum ab Episcopo benedictum non adsit, an Sacerdos in extremæ necessitatis casu possit illud benedicere, vel uti non benedicto ad ungendum moribundum? t. 2. tr.4. r.1. §.1. p.241

An saltem ex commissione Episcopi supradictum oleum Sacerdos possit benedicere? ibid.

Et an si ægrotus supervixerit, esset iterum sub conditione ungendus cum oleo benedicto? ibid.

Oleum Extremæ-unctionis an ab Episcopo benedici debeat ex præcepto, vel an ex necessitate Sacramenti? ibidem.

Et in oleum aliud non est quàm Chrisma, an esset peccatum de facto illo inungere infirmum moribundum? ibid. & in r.2. §.1. p.242

Et si per errorem Sacerdos contulit Extremam-unctionem cum sacro Chrismate, quid est faciendum? ibid. §.3. pag. 243

Et an valeat tale sacramentum factum cum sacro Chrismate? t.2. tr.4.r.2. §.1. p.242

Vbi advertitur, quod in hoc casu nihil est repetendum. §.3. pag. 243

Si oleum consecratum præcedenti anno supersit, & non sit combustum, an possit in necessitate misceri cum oleo benedicto præsentis anni, si hoc non sufficiat? ibidem. §. 4

Et quid est faciendum, si mistione facta, postea novum oleum afferatur satis pro anno integro? ibidem. §. 5

Oleum Extremæ-unctionis mittere ad infirmos, ut eo ungantur, an liceat Parochis? tom. 2. tract.4. res.5. §. 1. pag. 245

Vbi docetur antiquitus Patres Vnctionem curativam infirmis adhibuisse etiam per non Sacerdotem, sed oleo benedicto à Sacerdotibus, non ab Episcopo pro Sacramento Extremæ-unctionis. ibid. §.3

Oleum benedicere alio die, quam Feria V. Parasceves, vel illud singulis annis non renovare, an sit peccatum mortale? t.2. tr.4. r.7. & 8. §.1. p.246

Si oleum Extremæ-unctionis Parochus portet domi, timens de nocte ad ungendum moribundum vocari, secluso scandalo, an peccet mortaliter? tom.2. tract.4. res.9. §.1. p.247

Et quid, si post unctionem factam, ut se citius expediat, Parochus non revertit oleum ad locum solitum? ibid.

Vide verb. *Essentia, Reiterare.* tom.2

Item verb. *Benedicere.* tom.3

Oleum odoriferum.

Vide verb. *Conjux.* tom. 2

Oleum Sanctum.

Si oleum Sanctum Sacerdos portat infirmis, & ad eum aliquis confugit, non gaudet immunitate Ecclesiæ? tom.9. tract. 1. r.12. §.2. p.12

Olivetani Patres.

Olivetani Patres in Abbatia Vivoldanæ commorantes, an ad divinam Missarum celebrationem teneantur? Et an Generalis possit eis hanc divinam Missarum celebrationem præcipere? tomo secundo, tractatu primo, resolut. 88. §. 1. pag. 47

Omissio.

Omissio Sacramenti Confirmationis an per accidens possit esse peccatum mortale, ut ratione scandali? t.1. tr.2. res.13. §.3. pag.79

Omissio pœnitentiæ sacramentalis levis v.g. ut si unus Psalmus, vel *Miserere*, & hoc etiam, si ob peccata gravia sit impositus, an sit peccatum mortale? tom.1. tr.6. res.5. §.3. pag.309

Et an omissio pœnitentiæ sacramentalis impositæ propter sola venialia, vel mortalia jam prius confessa? ibid. & in res.48. latè. p.338

Omissio

Omissio recitandi Psalmos, Litaniam, & alia, quæ in manuali dicenda præscribuntur, dum infirmus ungitur, an sit peccatum, si absque necessitate omittantur? t.2. tr.4. r.19. §.1. p.254
Omissio officii divini per tres vices in anno an constituat peccatum mortale? t.3. tr.6. r.56. §.1. p.449
Omissio externa per quam feratur censura, an debeat esse signum actus interni? t.5. tr.1. r.15. per tot. p.11
An omissio insinuationis non totam donationem vitiet, sed illud dumtaxat, quod superfluum est, & legitimam summam excedit? t.6. tr.7. r.96. §.6. p.361
Quamvis omissio correctionis de mortalibus ex genere suo sit mortalis, potest tamen fieri venialis ex imperfectione actus, & potest aliquando meritoriè omitti. t.7. tr.4. r.4. per tot. pag.279
Omissio correctionis fraternæ quando sit peccatum mortale. t.7. tr.4. r.6. §.1. p.280
Omissio correctionis fraternæ ratione circumstantiarum, an sit sæpius tantum peccatum veniale, vel nullum? t.7. tr.4. r.7. per totam. p.281
Si omissio eleemosynæ quam quis vovit facere deveniat ad materiam gravem, an teneatur restituere? tom.8. tr.4. r.13. in fine. p.53
In omissione Horarum Canonicarum habens plura beneficia, non committit tot peccata, quot sunt beneficia? t.1. tr.7. r.64. §.2. p.376
In omissione restitutionis quando quis committat novum peccatum in confessione explicandum. tom.1. tract.7. resol.158. §.2. & 5. pag.419. Ubi octo casus pro praxi dictæ difficultatis, lege omnes illos, & non pigebit, quamvis concludatur, quod in duobus tantum casibus committitur novum peccatum in omissione dictæ restitutionis in confessione explicandis, non verò in aliis.
In omissione rerum aliquarum, quæ pro celebratione Missarum ordinantur, an detur parvitas materiæ? t.2. tr.1. r.185. §.1. p.108
Et quid de omissione aliquarum Missæ cæremoniarum minus principalium? t.2. tr.1. r.186. §.2. ibid.
Omissionem ipsam an sit necessarium in confessione explicare; vel sufficiat tantum se accusare de causa omissionis data? t.1. tr.7. r.61. §.1. & seqq. p.375
Et si Clericus v. g. in diuturna navigatione abjiciat breviarium, an teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam, vel ei sufficiat dicere, vigesies v.g. omisi horas Canonicas? t.1. tr.7. r.62. §.2. ibid.
Et si de omissionis causa data post abjectum Breviarium dolet, non amplius peccat omittendo Horas Canonicas, quamdiu novam negligentiam in comparando Breviario non admittit. ibid. §.3
Ubi etiam pro praxi, quod propositum omittendi, ut & actus ille, quo quis facultatem ademit actum præcepti exercendi, per accidens in confessione explicandum est, ut si quis v. g. proposuit per multos dies Officium divinum omittere, sed deinde propositum mutans, non nisi quinquies omisit, & idem est de similibus aliis? ibidem. §.2
Si omissionis culpabilis actus est causa, an sit peccatum distinctum ab ipsa omissione? tom.1. tract.7. res.60. §.1. pag.374
Ubi an actus, qui fiunt ab operante post propositum omittendi præceptum, ut si quis v. g. proponeret omittere Missam propter pigritiam, vel aliam causam, & postea tempore celebrationis Missæ domi studeret, aut ambularet, an hi actus dicantur causa omissionis Missæ, & consequenter sint peccata? ibid. §.2. p.375
Vide verb. *Omittens, Omittere.* tom.1.2.3.4.5.6.7.8. & 9

Omissum.

Quæ verba omissa in forma Sacramenti Extremæ-unctionis sint de necessitate sacramenti, & quæ vero de necessitate præcepti? Ex quo infertur quando in earum omissione Sacerdos mortaliter peccet, & quando venialiter? t.2. tr.4. resolut. 13. 14. 15. 16. & 17. ubi late. p.249. & 250. &c.
Vide verb. *Omittens, Omittere.* t.1.2.3.4.5.6.7.8. & 9

Omittens.

Omittens per unum annum confessionem, an toties peccet, quoties non confitetur, oblata opportunitate confitendi? t.1. tr.3. r.59. §.1. p.127
Omittens voluntariè *Gloria*, *Credo*, commemorationem aliquam, Graduale, Epistolam, sequentia in Missa, & & sequentia *Dies iræ*, in Missis defunctorum, Prophetias, Evangelium, nomen alicujus Sancti, vel ea, quæ interponuntur in *Communicantes*, vel *Hanc igitur*, an peccet mortaliter? t.2. tr.1. res.187. 188. 191. & 192. pag.109.110. & seq.
Et an ista debeant repeti, si ex inconsideratione omittantur? Et docetur, quod nihil est repetendum, quia mortaliter non contingit id fieri sine aliqua interturbatione, & incommoditate, & nisi probabiliter quis dubitet se aliquid essentiale omisisse. Imo nisi quandò certò dubitat, eo quod non sufficiat quodcumque dubium. tom.2. tract.1. res. 186. §.2. pag.108. & r.191. §.4. pag.111
Omittens per tres, vel quatuor annos communionem præcepti divini, an reus sit, & illum constringat, vel secluса determinatione Ecclesiæ nullius peccati reus esset, qui toto vitæ tempore usque ad mortis articulum, vel periculum omitteret communionem? t.2. tr.2.r.70. §.12. pag.203

Omittere.

Omisi Officium divinum anno integro an sufficiat dicere in Confessione, vel non restitui, licet aliquoties intra annum doluit de culpa, & statuit recitare, vel restituere, & propositum postea non adimplevit? tom.1. tract.7. r.63. §.1. & seq. p.376
Qui omisit v.g. sacrum propter studium, an teneatur explicare in confessione hanc circumstantiam? tom.1. tr.7. r.59. §.1. & seq. p.374
Qui omisit aliquo die omnes Horas Canonicas, vel notabilem illarum partem, an teneatur in confessione aperire id, quod omisit, vel sufficiat dicere se mortale peccatum admisisse in non persolvendo divinum Officium? t.1. tr.7. r.64. §.1. p.376
Si omittat Prælatus correctionem subditi, an satisfaciat in confessione si dicat, omisi correctionem proximi? t.1. tr.7. r.71. §.1. p.378
Si omittatur in Baptismo magna pars cæremoniarum, quas Ecclesia præscribit, an sit mortale? tom.2. tr.1. r.192. §.1. p.111
Omittere Sacramentum Confirmationis an saltem sit peccatum veniale? t.1. tr.2. r.19. §.1. p.80
Omittere confessionem an Sacerdos possit, qui habet facultatem, ut possit peccatum reservatum confiteri inferiori, cum onere postea comparendi coram superiore? t.1. tr.5. r.31. §.5. p.285
Omittere Eucharistiam in articulo mortis non est mortale, nisi adsit contemptus. tom.2. tract.2. resolut.72. §.3. pagina 204
Omittere sacramentum Extremæ unctionis, an nullum sit peccatum, vel tantùm veniale? tom.2. tract.4. r.12. §.1. pag.248
Si omitteret scienter Sacerdos in Canone pauciora verba, aut preces ab illis, *Nobis quoque peccatoribus*, usque ad *Per Christum Dominum nostrum*; vel aliquid ex duplici *Memento*, cum clausula ei annexa, an semper sit mortale? t.2. tr.1. r.72. §.4. p.36
Si omitteret Sacerdos in Canone v. g. sex, aut octo nomina Sanctorum, an peccet mortaliter? Et quid, si in consecratione Calicis omittatur ea pars: *Novi & æterni testamenti*? t.2. tr.1. r.192. §.1. p.111

Qui omitteret in forma Baptismi particulas *Amen*, *Ego*, *In*, an peccaret mortaliter? tom. 2. tract. 1. res. 222. §. 2. pag. 133
Et quid, si Sacerdos in consecratione Corporis, & Sanguinis omitteret verbum *est*? t. 2. tract. 1. resol. 224. §. 1. pag. 134
Et de aliis variationibus verborum consecrationis agitur, ibidem. & in resolutione 225. 226. & 227. à pagina 135. & 136
Omitti an debeat Baptismus propter periculum infantis morituri, v. g. ut, si puer ita sit tener, & delicatus, ut credatur Baptismum fore causam mortis illius? t. 1. tr. 1. r. 68. §. 1. p. 45
Qui omittit in consecratione panis, vel vini particulam *enim*, an conficiat Sacramentum, vel saltem peccet mortaliter? t. 2. tr. 1. r. 222. §. 1. p. 133
Et quid; si in omnibus tribus Missis in Nativitatis Domini die dici solitis Sacerdos omitteret in consecratione particulam *enim*? tom. 2. tract. 1. resolutione 223. §. 1. ibidem.
Qui omittit per plures dies votum levis materiæ, v. g. orationem Dominicam, vel dare parvam eleemosynam, an peccet mortaliter? t. 8. tr. 4. r. 14. §. 1. p. 53
Vide verb. *Caremonia*. tom. 1
Item verb. *Absolvere*, *Confirmationis Sacramentum*, *Denunciationes*, *Nuptiæ*. tom. 2
Item verb. *Extrema-unctio*, *Parvitas materiæ*, *Vespera*. tom. 3
Item verb. *Malitia*. tom. 4
Item verb. *Denunciatio*, *Oblivio*. tom. 5
Item verb. *Disciplina*, *Habitus*, *Monere*. tom. 7
Item verb. *Carcer*, *Confessarius*, *Damnum*, *Obligare*, *Votum*, tom. 8
Item verb. *Habitus*, *Missa*, *Tonsura*. tom. 9

Omnia.

Omnia contenta in Decretis Pontificum loquentium ex Cathedra, an habeant infallibilitatem? tom. 9. tract. 5. resolut. 9. §. 1. & seqq. p. 349

Onerandum.

Vide verb. *Onus*, tom. 7

Oneroſum.

Vide verb. *Odioſum*. tom. 9

Onus.

Ad onera communia an teneantur Clerici? t. 9. tract. 2. res. 336. §. 1. p. 287
Ut onera imponi Ecclesiasticis possint, non expectato Episcoporum consensu, urgente necessitate, stante privilegio Bonifacii VIII. concesso Philippo Pulchro, an tale privilegium sit in usu? tom. 9. tract. 2. res. 338. §. 6. pag. 292
Ab onere implendi pœnitentiam pœnalem à Confessario impositam an liberetur, qui sumit indulgentiam plenariam? Et hoc intelligitur de pœnitentia, quæ non est præservativa. tom. 4. tract. 5. resolution. 16. §. 1. & seqq. pag. 186
Cum onere perpetuo celebrandi Missam pecuniam relictam an Regulares implicare possint super bona Monasterii exempta à simili onere, vel quid aliud facere possint Regulares ex dicta pecunia? t. 7. tr. 1. resolut. 219. per totam. p. 138
Onus aliquod an possit imponere Episcopus, quando dispensat super aliqua irregularitate orta ex delicto? t. 3. tr. 2. r. 38. §. 4. p. 196
Onus se præsentandi postea Sedi Apostolicæ ob Clerici percussionem, etiam enormem non est imponendum mulieribus, pueris, impuberibus, puellis, delicatis magnæ potentiæ, puberibus, qui collegialiter vivunt, vel in seminariis, & pueris ministrantibus in Ecclesia Cathedrali, vel alia Ecclesia, vel aliis pueris, qui communiter vivunt sub aliquo moderatore eorum, senibus, & pauperibus. Sed quid de Helvetiis, Ianitoribus, & ostiariis Principum? t. 5. tr. 2. à r. 66. usque ad 73. inclusivè, à p. 160. ad 165
Et quid de senibus, & quis dicatur senex? t. 5. tr. 2. r. 70. per totam. p. 162
Onus se præsentandi ob supradictam percussionem non est imponendum servis, & aliis sub potestate constitutis, nec viro, qui in fraudem uxoris Clericum percuteret. Et quid, si supradicti defluxu temporis fiant sui juris, vel liberi? tom. 5. tract. 2. resolut. 71. §. 1. & seqq. pag. 163
Et quid est sentiendum de infirmis, & aliis præditis à quacumque alia impotentia corporis, &c. Pro quibus variæ distinctiones apponuntur. t. 5. tract. 2. r. 72. §. 1. & seqq. p. 164
Vide verb. *Confessarius*, tom. 2
Item verb. *Causa*, *Inferior*, *Legislator*. tom. 3
Item verb. *Clausula*. tom. 4
Item verb. *Pater*, *Puer*. tom. 5
Item verb. *Baro*, *Labor*, *Minuere*, *Populares*, *Regnum*, *Universitates*. tom. 7
Item verb. *Hospitari*. tom. 9

Opem ferre.

Vide verb. *Bellum*, *Clamare*. tom. 9

Opera data.

Vide verb. *Damnum*, *Gladius*. tom. 8

Operari.

Licet ad recte operandum requiratur judicium practicum moraliter certum, non tamen ita, quod excludatur omnis formido oppositi. t. 8. tr. 2. r. 1. §. 2. p. 22
Nihil operantur contra Immunitatem Ecclesiasticam concordata inter Clericos, & sæculares, etiam in Concilio Provinciali facta, nisi authoritate Pontificis confirmentur. t. 9. tr. 2. r. 13. §. 3. p. 104
Operari cum conscientia dubia speculativè, & non practicè, an sit licitum? t. 8. tr. 2. r. 1. §. 1. p. 22
Operatur tutè, qui operatur cum opinione probabili, & incedit per viam tutam, & tutas facit suas operationes? t. 7. tr. 1. r. 275. §. 2. p. 185
Nihil operatur consuetudo etiam immemorabilis adversus exemptionem Ecclesiasticam, eo quod singulis annis Bulla Cœnæ reprobatur? tom. 9. tract. 2. resolut. 9. §. 3. pag. 101
Vide verb. *Ensalmus*. tom. 8

Operarius.

Qui operarios conducit cum pacto, & condictione, ut eo die, quo suo labori incumbunt, non jejunent, an peccet saltem venialiter? tom. 4. tractat. 6. resolut. 14. §. 2. pag. 208
Operarios eos solos vocare an quis teneatur, qui cum moderato labore possint operari sine fractione jejunii? t. 4. tr. 6. r. 15. §. 1. p. 209
Vide verb. *Regulares*. tom. 2
Item verb. *Communicatio civilis*. tom. 5
Item verb. *Computare*. tom. 7

Opifex.

Opificem quis vulneravit, quæritur ad quid vulnerans restituere teneatur? t. 8. tr. 5. r. 79. §. 1. p. 128
Ubi pro intelligentia dictæ quæstionis aliqua alia notatur.

Opinio.

Opinio Theologorum an anteponenda sit opinioni Canonistarum in determinando qualitatem culpæ contra fidem,

fidem, & in proceſſando cauſam, & imponendo pœnam Canoniſtarum opinio præferatur? tom. 5. tr. 10. reſol. 58. §. 2. pag. 438
Opinio Soti, & aliorum dicentium animas non detineri in Purgatorio ultra 10. aut 20. annos, an ſit erronea, vel digna aliqua cenſura? tom. 5. tract. 10. reſol. 91. §. 2. pagina 449
Opinio nova affertur, ſed non approbatur circa intelligentiam Concilii Trident. ſeſſ. 24. cap. 6. circa abſolutionem ab Epiſcopo concedendam in caſibus occultis, & reſervatis Papæ. tom. 9. tract. 7. reſol. 114. §. 1. & ſeqq. pag. 425
Si opinionem vehementer Inquiſitores habeant contrariam, quamvis extra proceſſum, non præcedentibus indiciis legitimis, an poſſint verbaliter terrere reum, minando torturam, ſpoliando eum in loco torturæ, vel funi alligando, vel in ſaltum elevando? t. 5. tr. 11. reſol. 2. §. 5. pag. 478
Opiniones, quæ in materia luxuriæ non admittuntur. Vbi pro praxi aliqui caſus proponuntur. tom. 8. tr. 6. reſol. 20. §. 1. p. 144
In opinionibus dubiis poteſt Summus Pontifex determinare, quæ ſit verior, & ſequenda. tom. 9. tract. 8. reſol. 4. prope finem. p. 445
Vide verbum. *Dubium*, *Ioannes Sanctius*, *Matrimonium*. tom. 9

Opinio probabilis.

An ſit licitum, relicta opinione probabili, & magis tuta ſequi opinionem probabilem, & minus tutam? tom. 8. tr. 1. r. 1. & in multis aliis eius not. p. 1
An in adminiſtratione Sacramentorum liceat ſequi Opinionem probabilem, & minus tutam, relicta probabiliori, & tutiori? tom. 8. tract. 1. reſolution. 2. & in aliis eius not. pag. 1
Sed doctrina dictæ quæſtionis limitatur primo circa eſſentialia Sacramentorum, quæ non ſunt de neceſſitate ſalutis; nam in his miniſtrandis poſſumus uti quacumque Opinione probabili, relicta probabiliori. ibidem §. 2. in principio.
Secundo limitatur, quando non eſt in poteſtate Miniſtri ſequi opinionem magis probabilem, ut quando tempore neceſſitatis non adeſt materia, v. g. frumentum, poteſt quis conſecrare in tipha, ibidem paulo poſt initium §. 2. &c.
Tertio limitatur, quando defectus provenit ex parte ſuſcipientis, ut ſi pœnitens velit confiteri cum attritione cognita. ibid. in dicto §. 2. verſ. Tertio, &c.
Quarto limitatur, quando quis minatur Miniſtri mortem, aut aliud notabile damnum niſi relicta ſententia certa, juxta probabilem conficeret Sacramentum, ſi tamen in contemptum Sacramenti mortem non minatetur. ibidem verſ. Quarto.
Tandem, quando opiniones circa juriſdictionem Sacerdotis ad audiendas confeſſiones verſantur, nam in tali caſu poteſt ſequi opinionem minus probabilem probabiliori relicta? ibidem verſ. Et tandem, & in aliis eius notat.
Et advertitur, quod in dicto caſu ſemper pœnitens ſe accuſet, & cum ſimplex Sacerdos ad venialium abſolutionem indubie habeat juriſdictionem, abſolvens cum opinione probabili, cauſabit gratiam, & ſic pœnitenti nulla irrogabitur iniuria. ibidem §. ult. & in aliis eius not. pag. 2
Quænam opinio eligenda ſit, an illa quæ eſt Sacramento favorabilis, an illa quæ eſt favorabilis ſuſcipienti? t. 8. tr. 1. r. 3. & in multis aliis eius not. p. 2
Et an qui petit confeſſionem poſſit abſolvi in articulo mortis, & etiam ſine conditione? ibid. à lin. 6
Et quid, ſi dubitatur, num ſigna pœnitentis ſint ex dolore orta, vel ex angore & anguſtia mortis, an tunc ſit abſolvendus ſub conditione? ibid. §. 2. in fine.
An in Sacramento Pœnitentiæ, quando agitur de juriſdictione Confeſſarii, poſſit ille, & pœnitens uti in eius adminiſtratione opinione probabili, relicta probabiliori? Vbi pro praxi adducuntur aliqui caſus. tom. 8. tr. 1. r. 4. & in multis aliis eius not. p. 2
An in electione opinionum illa ſit amplectenda, quæ eſt probabilior, & ſequenda? ibid. §. 4. 6. & 7. p. 3
An liceat uti juriſdictione probabili, relicta certa? Et an idem ſit de materia, & forma? tom. 8. tract. 1. r. 5. & in multis aliis eius not. p. 3
Et curſim docetur certum non eſſe errorem communem juriſdictionem conferre in his, quæ ad forum conſcientiæ ſpectant. ibidem §. 3. ante medium, verſ. Inſuper, & late in aliis eius not.
Et quamvis certum ſit communem errorem tribuere juriſdictionem, tamen non eſſe licitum in his, quæ pertinent ad valorem Sacramentorum ſequi opinionem probabilem, imo probabiliorem, quando tutiorem, & certam ſequi poſſumus, maxime circa materiam, & formam Sacramentorum, ibidem in eodem §. & verſ. & in multis aliis eius not. pro hac quæſtione.
An Confeſſarius teneatur ſequi pœnitentis opinionem? Et an Confeſſarius non proprius, ut Regulares, & non proprii Paſtores, & Parochi peccet mortaliter, vel tantum venialiter, ſi pœnitentem habentem pro ſe opinionem probabilem, nollet abſolvere illum? Et an hoc etiam procedat, ſi Confeſſarius falſam eſſe opinionem pœnitentis exiſtimat, ſi tamen probabilis reputetur inter Doctores probatæ authoritatis? tom. 8. tr. 1. reſolution. 6. pag. 5
An ſit opinio probabilis aſſerere in articulo mortis, præſente Parocho poſſe quemlibet Sacerdotem abſolvere moribundum? tom. 8. tract. 1. reſol. 7. pag. 5. & ſi perlegis omnes reſol. & §§. eius not. caput doctrina replebis, ſi prius caput non dolet.
An quando fas eſt ſequi aliquam opinionem probabilem in vita, etiam liceat ſequi illam in articulo mortis? t. 8. tr. 1. reſol. 8. pag. 6
An opinio probabilis ſpeculative, ſit ſemper probabilis practice, & in praxi tuto amplecti poſſit? tom. 8. tr. 1. reſol. 9. 10. & in aliis earum not. p. 6
Et deducitur fœminas quinquagenatias à jeiunio liberas eſſe ſpeculative, non tamen practice. ibidem à lin. 3. reſolution. 10. pag. 7
An ſit probabilis opinio aliquorum aſſerentium Equites Ieroſolymitanos non eſſe vere Religioſos? tom. 8. tr. 1. r. 11. & cum multis aliis DD. late pag. 7. in aliis pluſquam duodecim reſol. & §§. eius not. lege omnes & non pigebit.
Et aliqua alia inferuntur pro ſupradictis Equitibus Ieroſolimitanis, ſed aſſeritur Equites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. non eſſe vere Religioſos. ibid. §. 8. & in aliis eius not. pag. 8
An Reſponſor caſus conſcientiæ, poſſit conſulere in his, quæ pertinent ad utilitatem interrogantis juxta aliorum opinionem contra propriam, ita ut vir doctus poſſit, relicta opinione, quam probabiliorem credit juxta probabilem conſulere, quando conſilium eximet pœnitentem ab obligatione reſtitutionis, & alia quacumque? Et quid autem, quando ipſe Reſponſor ad quidpiam obligat? tom. 8. tractatu primo, reſol. 12. & in aliis eius not. pag. 8
Et an quando ſupradictus Reſponſor caſuum interrogaretur, quid ipſe ſentiat eſſe verius, & probabilius, an tunc debeat conſulere, quod ipſe judicat eſſe verius, & probabilius? ibid. ad medium §. 2. verſ. Nam ſi.
An eo ipſo, quod aliqua opinio in aliquo libro inveniatur impreſſa exiſtimanda ſit probabilis? tom. 8. tract. 1. reſol. 13. pag. 9
An authoritas unius Doctoris pii, & docti reddat opinionem probabilem? tom. 8. tract. 1. reſol. 14. & in aliis eius not. pag. 9

Et infertur, quod opinio unius Doctoris, qui sustinet valorem matrimonii præferenda est contra communem. ibid. §. ult. & in aliis eius not.
An quando varietas opinionum versatur inter Superiorem & subditum, teneatur subditus obedire? Et quid, quando subditus probabiliter judicat esse illicitum, vel extra jurisdictionem quod Superior præcepit? tom. 8. tract. 1. resolution. 15. 16. & in aliis earum notationum. pag. 9. & 10
Et docetur Superiorem non posse juste punire subditum non obedientem ductum ad id opinione probabili. ibid. prope fin. resol. 15. &c.
Et notatur, quod si sub opinione probabili est Superiorem non esse legitimum, v. g. quia legitime non est electus, vel ex alio capite, subditum non esse obligatum obedire. ibid. §. ult. n. 16. &c.
An Rex possit bellum gerere ex opinione probabili, licet ab altero Rege possideatur Regnum, etiam cum opinione probabili? tom. 8. tractatu primo, resolutione 17. pagina 10
An si duo Reges habeant jus probabile ad successionem alicuius Regni, possint illud armis occupare, non expectata sententia judicum? Sed difficultas est ad quem pertineat in hac causa jus dicere? tom. 8. tractatu primo, resol. 18. p. 11
Et deducitur, quod impossibile videtur posse dare bellum ex utraque parte justum, nisi detur ex ignorantia invincibili, vel opinione probabili. ibidem §. 13. post medium, à vers. Consentiunt, &c.
An in favorem Principis præsumendum sit in dubio positivo? Habet v. g. subditus rationes probabiles, ut aliquod tributum sit iniustum, adsunt vero pro Principe & justitia vectigalis aliæ rationes probabiles, quæritur, an teneatur solvere tributum? t. 8. tr. 1. r. 19. & in aliis eius not. p. 13
Et si scire velis, quid est agendum, & sentiendum, quando in prædicto casu causa est justa, & quando est dubia, lege ibi res. & §§. citatos pro his quæstionibus.
Et an supradicta intelligantur, quando est dubium negativum, non autem in dubio positivo. ibid.
An judex possit judicare secundum opinionem probabilem communi, & probabiliori relicta, etiam contra propriam opinionem, dummodo probabilis sit circa jus, non vero circa factum? tom. 8. tract. 1. resol. 20. & in aliis eius not. p. 13
Et an cessante scandalo possit judex nunc circa unam, nunc circa aliam opinionem judicare? Et si adest scandalum, quamvis judex peccet, non teneatur ad restitutionem? ibid. §. 4. &c.
Sed adverte judices non ob id subiici syndicatui, quod juxta opinionem probabilem ferant sententiam, probabiliori relicta, & communiori. ibidem prope fin. à vers. Est animadvertendum, &c.
Et ex doctrina dictæ resol. 20. infertur decisio multorum casuum, qui in §. ult. explanantur, in quibus judex potest judicare secundum quam maluerit opinionem, & sententiam, ibid. §. ult. &c.
Et quid, si in supradicto casu, si ex parte facti probationes æquales sint, an sit integrum judici applicare rem, cui maluerit? Et quid, si res divisibilis sit, an judex debeat eam dividere, aut si dividi non possit partes componere? t. 8. tr. 1. r. 21. §. 2. p. 14
An judex in causis criminalibus teneatur sequi opinionem probabilem in favorem rei, non obstante opinione probabiliori in favorem Fisci, vel accusatoris? ibid. §. 3. & seqq. & in aliis eius not.
Et an hoc procedat, non solum quando opinio in favorem rei est probabilis circa factum, sed etiam circa ius? ibidem §. 5. & seqq. &c.
Vtrum unus ex judicibus ad quos eiusdem causæ decisio spectat, possit contra proprium sensum juxta alterius collegæ opinionem sententiam ferre? Et in §. 1 huius resol. prius duo supponuntur. tom. 8. tract. 1. resol. 22. pag. 15
An appellatio sit licita, si sententia lata sit à judice secundum opinionem probabilem, & quod magis est probabiliorem? Et hoc non solum in causis capitalibus, & sanguinis, sed etiam in Civilibus? tom. 8. tract. 1. resol. 23. pag. 16
An Advocatus, probabiliori opinione relicta, possit consulere, vel patrocinari secundum opinionem probabilem in causa sanguinis, vel amissionis omnium bonorum, etiam si cognoscat contrariam partis adversæ esse probabiliorem? t. 8. tr. 1. r. 24. p. 16
Et an in dicto casu Advocatus teneatur manifestare parti minorem probabilitatem suæ causæ, alias restituet ei expensas, & damna? ibidem.
Et advertitur, quod si consilium petatur in Ordine ad forum externum, seu contentiosum, Advocatus non potest dare consilium juxta opinionem, & sententiam minus receptam, nisi saltem id ipsum declaret. ibid. &c.
An Advocatus possit suscipere causam dubiam monendo de dubio causæ, & etiam quamcumque causam probabilem; quia Advocatus non profert sententiam nec cogit judicem proferre, sed solum proponit, quæ jus clientis possint confirmare? tom. 8. tractatu primo, resol. 25. §. 9. pag. 18
An Advocatus possit sequi opinionem Antonii Cuiacii, & similium juris consultorum? tom. 8. tract. 1. resol. 26. pag. 19
An Medicus, si juxta regulas Medicinæ non habet medicamentum certum, possit sequi opinionem minus probabilem circa aliqua medicamenta, relicta probabiliore, & adhibere mortituro medicamentum dubium? t. 8. tr. 1. r. 27. & 28. p. 19
Et quid, si haberet medicamentum certum, an peccet Medicus, si adhibeat medicamentum probabile? ibid.
Et quid, si illud adhibet, de quo utrinque sint æque probabiles opiniones, quod multum proderit, aut nocebit? Et an si Medicus in ea esset opinione, ut existimaret medicamentum noxium fore, peccet contra justum præbendo illud juxta opinionem aliorum probabilem? ibidem inter medium, & fin. §. 3. resolut. 28. à vers. Item. pagina 20
An qui probabiliter putat rem esse suam, etiam si probabiliter teneatur ab altero, possit de illa facere occultam compensationem, si jus suum non possit defendere coram judice? Et quid, si probabilius est rem esse illius, qui illam possidet? t. 8. tr. 1. r. 29 p. 20
Remissive aliquæ opiniones Authoris Confirmantur. Primo an peccata dubia sint necessario in confessione aperienda? tom. 8. tract. 1. resol. 30. §. 1. & 2. & latissimè in aliis eius not. p. 21
Secundo, an in rebus veneriis detur parvitas materiæ? ibidem §. 3. &c.
Tertio, an professi nondum in Sacris Ordinibus constituti teneantur sub culpa mortali persolvere Horas Canonicas; & idem quæritur de Monialibus? ibidem §. 4. & latissime in aliis plurimis eius not.
Quarto, an ex eo precise, quod mutuator privat se potestate repetendi suam pecuniam intra certum tempus, licite possit aliquid ultra sortem exigere? ibid. §. 7. &c.
Quinto, an omissio unius Horæ Canonicæ ex parvis constituat peccatum mortale? ibid. §. 9. p. 22
Sexto, an bestialitas sodomiæ, & mollities differant specie? ibid. §. 11. &c.
Septimo, quid est sentiendum de illa opinione, quæ asserit non esse assumendam occupationem incompossibilem cum recitatione Officii divini? ibid. §. 12. &c.
Ideo supradictas septem quæstiones Auctor impugnat, ut minus probabiles, & contrarias sustinet, & defendit tamquam probabiliores. ibidem per totam supradictam resol. 30. tom. 8. tr. 1
Opinio plurimorum DD. asserentium pœnitentem non teneri

teneri acceptare pœnitentiam impositam à Confessario sit saltem tanquam improbabilis censuranda? tom.1. tract.4. resol.3. p.224

Appendix ad cæteras alias quæstiones dispersas per alios Tomos, Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum. Opinio probabilis.

Opinio probabilis an sit aliquorum asserentium Ministrum Sacramenti ad id deputatum conficientem Sacramenta in peccato mortali non peccare mortaliter? tomo primo, tractatu primo, resol.11.§.1. pag.9. Vbi pro praxi aliqui casus.

Opinio probabilis an sit, quod potest Sacerdos absolvere aliquem ex præsumpta voluntate superioris? tom.1. tract.3. r.5. §.2. p.87

Opinio probabilis an sit aliquorum asserentium posse Parochum simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum exponere ad Confessiones suorum subditorum? t.1. tr.3. r.14. §.1. & seqq. p.92

Opinio asserens præceptum de præmittenda confessione ante sumptionem Eucharistiæ esse de jure Ecclesiastico, an sit saltem probabilis? tom.1. tract.3. resol.141. §.1. pagina 184

Opinio probabilis, relicta probabiliori, & tutiori, an sequi possit in materia Sacramentorum? t.1. tract.5. resol.56. §.2. p.299

Vbi, quod non solum error communis, sed opinio probabilis Doctorum efficit, ut Ecclesia det jurisdictionem, etiam si fortè opinio illa sit falsa, ut si probabile sit talem posse absolvere à reservatis censuris, & similibus. ibidem.

Opinio plurimorum Doctorum asserentium pœnitentem non teneri acceptare pœnitentiam impositam à Confessario, an sit saltem tamquam improbabilis censuranda? t.1. tr.6. r.3. §.1. & seqq. p.307

Opinio asserentium Confessarium non posse imponere pœnitentiam pro animabus Purgatorii, an sit improbabilis? t.1. tr.6. r.18. §.1. p.318

Opinio benigna de intentione adimplendi præceptum, audiendi Missam, & Horas Canonicas persolvendi proponitur. t.2. tr.3. r.1. §.1. p.221

Opinio quod affinitas non contrahatur, nisi fœmina etiam cum viro seminet, an sit probabilis? t.2. tr.6. resol.243. §.1. pag.484

Opinio aliquorum asserentium non esse peccatum mortale copulam initam in Ecclesia ab uxoratis absque causa, an sit probabilis? tomo secundo, tract.6. resol.247. §.1. pagina 488

An sit opinio probabilis aliquorum asserentium in recitatione Officii divini relinquentem unam horam integram ex minoribus peccare tantum venialiter ratione parvitatis materiæ? tomo tertio, tract.6. resol.78. §.1. pagina 465

Opinio unius, vel alterius, quam omnes alii reiiciunt, non meretur probabilitatem. tomo tertio, tractat.6. resol.88. §.3. pag.470

Opinio probabilis an sufficiat in jubilæo ad lucrandam Indulgentiam? tomo quarto, tractatu quarto, resol.67. §.1. pag.173. & r.68. §.1.ibid.

Idem est circa jurisdictionem, & in administratione Sacramentorum. t.4. tr.4. r.68. §.3. p.173

Opinio probabilis an sit asserens Chocolatam non frangere jejunium? t.4. tr.6. r.93. §.1. p.251

Quando opinio probabilis pro subdito in contrarium adsit an excommunicatio liget? tom.5. tractatu primo, resol.31. §.1. pag.18

Opinio asserens quod reus juridicè interrogatus in causa capitali, honoris, & famæ non tenetur respondere ad mentem judicis, an sit probabilis? tom.6. tract.1. resol.100. §.1. pag.65

Opinio probabilis an sit, quæ docet Religiosum habentem licentiam expendendi aliquam pecuniam in usus qui sibi placuerint, si in usus turpes expendat, non peccare contra votum paupertatis, nec accipientes tenentur restituere. tomo septimo, tractatu tertio, 3. resol.23. §.4. pag.259

Si opinio probabilis aliqua sit inter Doctores pro facto Prælati, & judicis Ecclesiastici, vel Regularis, qui cum licitè possit illam sequi, & re vera nullam iniuriam, aut vim facit subdito, si illam sequatur, an tunc non possit subditus recurrere tamquam vi oppressus ad judicem sæcularem, etiamsi opinio pro subdito sit probabilior? t.9.tr.2.r.37. §.9. p.122

Qui cum opinione probabili in articulo mortis recipit, v. g. Baptismum in digito, capillis, pedibus, secundina, unguibus, &c. & circa materiam, vel formam dubiam, si supervixerit reiterandi sunt omnes isti Baptismi saltem sub conditione? tomo primo, tractatu primo, resol.78. §.1. pag.51

Qui probabiliter putat se non fuisse baptizatum, an adhuc possit recipere Sacramentum? tomo primo tract.1. resol.79. §.1. ibidem.

Si ex opinione probabili subditus non obedit superiori, ex hoc non potest justè superior punire talem subditum? t.1. tr.3. r.12. §.4. pag.91

Qui ex opinione etiam probabiliori aliquod peccatum in confessione tacet, an exponat se periculo errandi circa integritatem confessionis? tomo primo, tractatu tertio, resol.127. §.1. pag.173

Quando ex opinione probabili Confessarius absolvit moribundum, an possit absolutionem præbere ei sine conditione? t.1. tr.4. r.67. §.1. p.264

Qui cum opinione aliqua sibi probabili contra Decretum Vrbani VIII. de celebratione Missarum celebrat, an teneatur reficere Missas, aut stipendia restituere? t.2. tract.1. r.24. §.1. pag.12

Opinione probabili an possit uti in administratione Sacramentorum, relicta probabiliori? tom.3. tract.1. resol.60. §.14. & seqq. p.81

Si sub opinione est, an votum sit reservatum, hoc satis est, ut per Episcopum, Cruciatam, vel Jubilæum commutari, vel dispensari tale votum potuit? tom.4. tract.3.r.99. §.3. pag.108

Cum opinione probabili Baptismus, Sacerdotium & Episcopatus collactus, an sit denuo iteranda? t.4. tr.8. resol.47. §.4. pag.345

Et quid, si ordinatio Sacerdotis fuisset facta cum Calice non consecrato, vel vacuo, aut si non tetigit Calicem &c.ibid. §.7

Si ex opinione probabili, relicta probabiliori Inquisitores torquent reum, an debeant puniri à suis visitatoribus? t.5.tr.11.r.38. per tot. p.498

Opinionem probabilem faciunt principia intrinseca, vel extrinseca, & hæc duo etiam unum sine altero. tom.2. tr.1.r.99. §.6. pag.57

Opinionem probabilem amplecti circa formas, & materias Sacramentorum, relictis certis, & præscriptis ab Ecclesia est peccatum mortale. tom.2. tract.4. resolution.16. §.20. pag.253

Opinionem singularem contra communem, an aliquis sequi posset pro validitate matrimonii? tom.2. tract.6. resol.135. §.1. pag.412

Idem quæritur pro valore professionis. ibid.

Et an hoc procedat quando ipsa opinio est dubia, secus vero, si esset clara? ibid. §.2. p.413

Vt opinionem probabilem relicta probabiliori, & tutiori Minister sequatur in administratione Sacramentorum, quæ non sunt de necessitate salutis, ut Confirmatio, Extrema Vnctio, & Matrimonium satis est. tom.2. tract.6.r.166. §.9. pag.435

Si opinionem probabilem pœnitens habet, quod nihil revera debeat, non tenetur aliquid solvere. tom.4. tract.3.r.59. §.2. pag.95

Opinionem

Opinionem probabilem an faciat authoritas unius Doctoris viri docti, & pii? tom.9. tractatu secundo, resol.340. §.12. pag.396
Si opiniones probabiles sunt circa materiam Baptismi, an adhibendus sit Baptismus? tomo primo, tract.1. resol.52. §.1. pag.34
Si opiniones probabiles adsint pro validitate, & nullitate alicuius Ordinis, an quis teneatur in hoc casu iterum ordinem denuo recipere? tom.2. tract.5. resolution.19. §.1. pag.279
Ex quo, quod Sacerdos, vel Episcopus non tetigit vasa, aut aliud instrumentum in cuius porrectione imprimitur character, teneatur iterare Ordinem sub conditione, & secus, si quis sumeret Diaconatum, vel Subdiaconatum? ibid. §.2
Vbi quod sola oblivio, aut solus timor non est sufficiens ad verum dubium, vel probabilitatem, ut illico iterandus sit Ordo. ibid. §.3. p.280
Opiniones plures refelluntur circa Regulares in ordine ad susceptionem Ordinum. tom.2. tract.5. resol.85. §.1. & seqq. pag.309
Quando opiniones probabiles sunt hinc, & inde an lex fuerit promulgata, & usu recepta, an tunc lex obliget, etsi censuram suspensionem, & irregularitatem imponat? tom.5. tract.3. resol.37. §.13. Sed lege eam à §.4. pag.186
Si opiniones diversæ sunt ex parte juris in ferenda sententia, an Inquisitores teneantur sequi opinionem probabiliorem, & quando sunt æque probabiles illam sequi debent, quæ magis favet reo? tom.5. tract.10. resol.58. §.2. pag.438
Opiniones tutiores an semper amplecti debeamus, in administrandis, & recipiendis Sacramentis necessariis ad salutem, extra opinionem, quæ versatur circa materiam, & formam Sacramentorum? tom.7. tract.1. resol.92. §.4. pag.69
Probabile an sit simoniacum occultum non incurrere irregularitatem? t.7. tr.1. r.298. §.3. p.207
Ex opinionibus duabus, semper est eligenda, quæ favet pœnitenti, & Confessarius administrando Sacramentum cum opinione probabili nullam illi iniuriam facit? t.1. tr.4. r.66. §.1. & seqq. p.263
Opinio plurimorum DD. asserentium pœnitentem non teneri acceptare pœnitentiam impositam à Confessario sit saltem tamquam improbabilis censuranda? tom.1. tract.4. r.3. pag.224
In opinionum conflictu an illa sit amplectenda, quæ favet valori matrimonium? tomo secundo, tract.6. resol.78. §.2. pag.377
Vide verb. *Coniux*, *Minister*, *Vitium*. tom.2
Item verb. *Doctor*. tom.3
Item verb. *Causa*, *Consecratio*, *Sacramentum*. tom.4
Item verb. *Confessarius*, *Criminale*, *Iudex*, *Ius*, *Obedire*. tom.5
Item verb. *Consulere*, *Homicidium*, *Ingredi*, *Iudex*, *Iustitia*, *Iurisdictio*, *Morale*, *Necessitas*, *Operari*, *Obedire*, *Probabile*, *Tuta*. tom.7
Item verb. *Adimplere*, *Iudex*, *Ius*, *Punire*, *Sententia*, *Varietas*. tom.8
Item verb. *Iurisdictio*. tom.9

Oportet.

Oportet, an hoc verbum importet necessitatem, & præceptum ex sua natura, vel tantum decentiam, & consilium? t.7. tr.2. r. unic. §.3. p.242
Vide verb. *Verbum*. t.6

Oppidum.

Si oppidum Rex parat vendere, ut se redimat, an Clerici teneantur ad contributionem? tom.9. tract.2. resol.253. §.4. pag.227
Vide verb. *Absens*. tom.4
Item verb. *Munire*. tom.7
Item verbum. *Hispanus*. tom.8

Opplere.

Vide verb. *Minari*. tom.7

Opponere.

Vide verb. *Beneficium*, *Inquirere*. tom.5

Oppositiones.

Vide verb. *Appellatio*. tom.5

Oppressio.

Vide verb. *Clericus*. tom.5

Oppressum.

Vide verb. *Finis*. tom.7

Opprimere.

Vide verb. *Vxor*. tom.2
Item verb. *Adiutor*, *Calumnia*, *Clamare*. tom.8

Oppugnare.

Vide verb. *Ecclesia*. tom.7

Optare.

Quis optabat mala notabilia, & contumeliis afficiebat sororem, an hæc circumstantia sit explicanda in confessione, vel sufficiat dicere. Ego mihi coniunctam contumeliis affeci? t.1. tr.7. r.17. §.1. p.353
Idem est de Patre, Matre, filio, fratre, & uxore. ibid.
Optare, ut fornicatio esset licita, an sit peccatum mortale? t.8. tr.6. r.2. §.1. pag.135
Vide verb. *Canonicus*. tom.5
Item verb. *Desiderare*, *Evitandum*, *Hereditas*. tom.8

Opus idest necessarium.

Vide verb. *Habitus*. tom.9

Opus bonum, & malum.

Opera alia justi distincta à contritione, dilectione Dei, & attritione, an sufficiant ad remissionem venialium extra Sacramentum pœnitentiæ? tom.1. tract.3. resol.106. §.7. pag.162
Opera omnia bona confesso iuncta, etiam quæ facturus est in peccato, operatur remissionem pœnæ temporalis ex peccatis confessis, & remissis ex opere operato meritum Christi. t.1. tr.6. r.9. §.3. p.311
Opera concilii an dimittenda sint propter scandalum ex malitia, vel propter scandalum ex infirmitate semel, aut iterum? t.7. tr.5. r.5. §.1. p.328
Per opus aliàs præceptum an aliquando sit conveniens imponere pœnitentiam implendam? tomo primo, tract.6. resol.12. §.1. & seq. p.314
Opus internum an Confessarius in sacramentalem pœnitentiam imponere possit? tomo primo, tractat.6. resol.37. §.6. pag.333
Qui opus præbet ad abortum, an incurrat excommunicationem, & irregularitatem? tom.5. tract.6. resol.18. §.3. pagina 291
Ad opus aliquod iniustum ferentes suffragium, an teneantur singuli restituere in integrum, v. g. in Conciliis, seu Parlamento si aliqui ferant votum pro iniusto tributo? t.7. tr.6. r.30. §.1. p.381
Vide verb. *Internum*, *Offerre*. tom.5
Item verb. *Concludere*. tom.7

Opus pium.

Opera omnia, & singula omissa pro lucrando Jubilæo, an ita Confessarius commutare possit, ut potestas ei in

Jubilæo

Jubilæo concessa, etiam se extendat ad præterita? t.4. tract.4. resol.25. §.2. p.152
Opera præscripta in Jubilæo an possit quis præstare, quæ ex alio capite facere tenetur, v. g. ex obligatione præcepti divini, aut Ecclesiastici, vel Confessarii, aut voti? t.4.tr.4.r.34.§.1. p.156
Opera præscripta pro lucrando Jubilæo, an possit quis in duobus locis præstare, compulsus ex aliquo negotio, & causa? t.4.tr.4. r.35. p.157
Opera iniuncta, qui adimplet intra duas hebdomadas, an lucretur Jubilæum? tom.4. tract.4. resol.37. §.1. & seqq. ibidem.
Opera omnia præscripta ad indulgentiam consequendam, an debeant fieri in statu gratiæ? tom.4. tract.5. resol.12. §.3. pag.184
Opere unico, & eodem an possit quis lucrari simul plures indulgentias diversis viis concessas? tom.4. tr.5. resol.13. §.1. & seqq. ibid.
Operis iniuncti, si minima aliqua pars prætermittatur, an consequatur quis Indulgentiam? tom.4. tract.5. resol.8. §.1. pag.181
Opus pium an semper exigatur ad lucrandam indulgentiam pro vivis? t.4. tr.5. r.2. §.5. p.178
Opus pium iniunctum pro acquirenda Indulgentia, an faciendum sit intentione principali, vel æque principali ad illam lucrandam? tomo quarto, tract.5. resol.6. §.1. & seqq. p.181
Opus iniunctum ad lucrandas indulgentias, an debeat fieri bene moraliter, itaut sit in se honestum, & moraliter bonum? t.4. tr.5.r.7. §.1. ibid.
Et quid, si opus iniunctum male efficiatur moraliter, etiam cum peccato mortali? ibid. §.3
Opus requisitum qui faciunt, an lucrentur æqualiter Indulgentiam? t.4. tr.5. r.10. §.1. & seqq. p.183
Opus pium an sit concedere servis libertatem? tom.7. tr.8. resol.25. per tot. p.440
Vide verb. *Ignorare, Malitia, Pœnitens.* tom.4
Item verb. *Adiuvare, Debitum, Implere, Iustus.* tom.8

Opus servile.

Opera servilia non sunt quædam agitationes corporis, quæ in saltationibus, Choreis, & tripudiis consistunt, unde talia opera sunt licita in diebus festis, non ratione consuetudinis, sed quia per se opera servilia non sunt. t.7. tr.5.r.18. §.3. p.337
Si præter opera præscripta servus aliquid facit, & aliquid acquirit, an sibi acquirat? tom.7. tract.8. resolut.31. §.1. pag.443
Opera servilia imponere servis infidelibus in diebus festis, an licitè Dominus possit? tom.7. tract.8. resolut.49. §.1. pag.449
Idem est de perpetuo amentibus. ibid. §.2
In ordine ad opera servilia in diebus festivis an detur parvitas materiæ? t.7. tr.5.r.17. §.1. p.337
Qui opere servili diem festum violavit, duplici festo occurrente, an satisfaciat in confessione dicendo, se diem festum semel violasse opere servili? tom.1. tr.7. resol.58. §.2. pag.374
Ab operibus servilibus abstinere an teneatur dubitans, an hodie sit dies festus? t.4. tr.6. r.2. §.2.p.202
Opus servile qui exercet in die duplici ab Ecclesia indicto, an peccet dupliciter? tom.4. tract.8. resol.63. §.2. pagina 234
Opus servile an sit facere picturam? tom.7. tract.5. resol.14. §.1. pag.335
Si opus servile quis exerceat v. g. per mediam horam in omnibus diebus festivis, an sit peccatum mortale? Et quid, si per duas horas? t.7. tr.5. r.15.§.1. & 6.p.336
Si opus servile quis exerceat distinctis vicibus eodemmet festi die, itaut in singulis vicibus parum temporis non sit notabile, an peccet mortaliter? tom.7. tract.5. resol.15. §.2. pag.336
Vide verbum. *Dominus.* tom.4
Item verb. *Abbatissa, Dies, Iter, Laborare, Pietas.* tom.7

Oraculum.

Oracula omnia vivæ vocis an annullentur per constitutionem Greg.XV. & Vrbani VIII. die 23.Decembris 1631. t.6. tr.1.r.26. per totam. p.20
Oracula omnia vivæ vocis concessa Regularibus an hodie sint sublata, & extincta, vel an hodie non obstante Bulla Vrbani VIII. & Gregor. XV. adhuc minimè revocata censeantur? tom.7. tract.1. resol.248. cum duobus seqq. pag.157. & seqq.

Orare.

Qui orando vidit mulierem, & concupiscit eam, an teneatur non solum illam pravam concupiscentiam in confessione manifestare, sed etiam, quod tale peccatum admisit orando, &c. t.1. tr.7. r.66. §.1. p.376
Orare publicè, pro excommunicatis an liceat? tom.5. tr.1. resol.137. §.1. pag.82
Qui orat non solum in peccato mortali, sed etiam cum proposito actuali, & voluntate peccandi mortaliter non peccat. t.1. tr.7. r.66. §.3. p.377
Qui non orat, dum tentatur, ut Deus eum à tentatione liberet, an sit distinctum peccatum à peccato præcepti fracti? t.1. tr.7. r.147. §.1. p.415
Et quid, si aliqua tentatio carnis nimis notabilis sit? t.4. tract.7. resol.148. §.1. ibid.
Vide verb. *Oratio*, cum suis notationibus. tom.1.2.3.4.5.6.8. & 9

Oratio.

Oratio facienda in Ecclesiis, vel Altaribus pro lucranda indulgentia Bullæ Cruciatæ, an sufficiat ut sit mentalis? t.4.tr.3. r.148. §.1. p.126
Idem est pro solvenda pœnitentia à Confessario imposita, Officio Divino, & Missa dicenda. ibid.
Oratio, si præcipiatur tribus diebus jeiuniorum, an in his diebus facienda sit pro lucrando jubilæo? tom.4. tr.4. r.28. §.1. & seqq. p.153
Et quid, si in Bulla Jubilæi indeterminate mandatur oratio, an sufficiat semel orare etiam die Dominico, non solum ante, sed post communionem? ibid. §.3
De oratione facienda ad lucrandum Jubilæum. t.4. tr.4. resol.70. §.1. pag.174
De oratione privata vocali nullum datur præceptum, nec naturale, nec divinum, nec Ecclesiasticum. tom.6. tract.1. resol.7. §.2. pag.4
Ubi, quid est sentiendum de consuetudine salutandi Virginem, quando publicum signum datur in principio noctis, an tunc cadat sub peccato saltem veniali talis oratio? §.4
Orationem fundere extra Ecclesiam an sufficiat ad lucrandam Indulgentiam, si præ multitudine hominum quis ingredi Ecclesiam non possit? tom.4. tract.5. resol.17. §.1. pag.187
Vt orationem Dominicam memoria teneamus, an detur præceptum? Et quid de *Salve Regina*, Salutatione Angelica, Symbolo Apostolico, & Decalogo? t.6. tr.1. resol.7. §.1. pag.4
Orationem Angelicam, Psalmos &c. ludere, an sit peccatum, & simonia? t.6. tr.4. r.4. §.1. p.245
Orationes recitandæ pro animabus Purgatorii, an licitè sub pœnitentia à Confessario imponi possint? tom.1. tr.6. resol.15. §.1. pag.316
Et an non solum pro defunctis, sed etiam pro vivis tales orationes sub Pœnitentia imponi possint. tom.1. tr.6. resol.17. §.4. pag.318
Orationes positas in Missali, quas se induendo Sacerdotes dicere solent, relinquendo cum sacris vestibus se induunt, an peccent mortaliter? t.2. tr.1.r.166.§.1.p.97

Orationes aliquas an teneantur fundere utentes Oratorio privato virtute Cruciatæ, & an vocales, aut mentales? t.4. tr.2. r.59. §.2. p.64
Et quæ quantitas orationis sufficiat? ibid. §.2
Idem est quoad orationem mentalem, aut vocalem, & quoad quantitatem virtute Jubilæi. ibid.
Vide verb. *Litaniæ*, *Nuptiæ*. tom.2
Item verb. *Laudes*. tom.3
Item verb. *Diœcesis*. tom.4
Item verb. *Ecclesia*, *Hæreticus*, *Iniustè*, *Missam celebrare*, *Offerre*. tom.5
Item verb. *Adiuvare*, *Anima*. tom.8
Item verb. *Inclinatio*. tom.9

Oratores.

Oratores sacri, quod attinet ad munus suum, an teneantur in extrema necessitate proximi cum periculo vitæ adhibere correctionem? t.7.tr.4.r.20. §.2. p.290
Sed quid, si proximus non sit in extrema necessitate, sed gravi? ibid. §.1
Vide verb. *Concionatores*, *Infidelis*, *Prædicatores*, *Sermones*. tom.7

Oratorium.

Quid sit oratorium? Et an in privatis Oratoriis Missæ celebrandæ non sint nisi de licentia Summi Pontificis? Et explanantur quædam conditiones, quæ communiter in dictis licentiis, & Brevibus apponuntur. tom.4. tr.2. resol.1. pagina 27
An Episcopi ex sola eorum commoditate possint habere oratorium privatum in suo Palatio, ut ibi celebrent, & Missam audiant? t.4. tr.2.r.2. p.28
An Episcopi non solum unum, sed duo oratoria in suo Palatio possint habere, unum ad suum usum, alterum ad usum familiæ, & nepotum, &c. t.4. tr.2. r.2. p.28
Et an frater Episcopi cum uxore, & reliqua sua familia possint audire Missam de præcepto in aliquo ex Oratoriis in Episcopali Palatio erectis, quo tempore Episcopus illam celebrat, aut audit in alio Oratorio sui Episcopalis Palatii. ibid. §.1
Et cursim docetur, quando privilegium sit odiosum, & quando favorabile; Vel quando stricte est restringendum vel ampliandum? ibid. §.5. & 6. p.29
An Episcopus in Palatio rurali possit Oratorium habere, & in illo cum Altari portatili Missam audire, vel dicere? t.4. tr.2.r.4. pag.29
Et notatur, quod Oratorium privatum absque Episcopi authoritate fundatum, non ut ibi celebretur, sed ut ibi oretur, non est sub potestate Episcopi quoad jus visitandi, & procurationem exigendi, &c. ibid. §.2
An Episcopus extra Diœcesim, inconsulto Ordinario loci, possit habere in suo Palatio Oratorium, ut cum Altari portatili ibi celebret, vel Missam audiat, t.4. tr.2. r.5. & in aliis eius not. p.29
Et an hoc procedat in alienis locis, non autem Romæ? ibidem, §.2. &c.
Et notatur, quod in Oratorio Palatii Episcopi potest quis celebrare, præsente Episcopo, non autem absente. t.4. tract.2. resol.6. §. ult. p.30
An mortuo Episcopo, possint eius familiares audire Sacrum in Oratorio privato sui Palatii? Idem est dicendum de familiaribus Cardinalis in prædicto casu. t.4. tract.2. resol.7. pag.30
An absente Episcopo eius familiares possint audire Missam in Oratorio privato sui Palatii? Idem est de familiaribus Eminentissimorum Cardinalium in prædicto casu. t.4. tr.2. resol.8. pag.31
An Episcopus Titularis extra Vrbem Romæ possit in suo Palatio habere Oratorium privatum, ut ibi celebret, vel Missam audiat? Et an gaudeat eodem privilegio, quo gaudet Episcopus circa hoc. tomo quarto, tract.2. resolution.9.pag.31
An Abbates, & Prælati habentes jura Episcopalia, & præsertim Archimandritæ, Messanensis, Abbas S. Luciæ, Abbas Guastallæ, Archipresbyter Carpi, & similes, possint in eorum domibus, seu Palatiis habere Oratorium, & in eo celebrare, vel Missam audire, & aliquando dispensare, ut celebretur extra Ecclesiam? tom.4. tract.2. resol.10. pag.32
An Regulares possint habere Oratoria in eorum Monasteriis? Et an eorum privilegia circa hoc sint à Concilio Trid. revocata? t.4. tr.2. r.11. p.32
Et an in prædictis Oratoriis, quæ solent esse in Monasteriis, Claustris, infirmariis, &c. possint etiam Sacerdotes sæculares celebrare? ibid. in fine §.1. & 3. p.33
Et notatur supradicta Oratoria benedictione non egere, & per consequens Oratoria polluta non indigent reconciliatione. ibid. §.2. &c.
Et advertitur, prædictam deputationem Oratorii necessario faciendam esse à Provinciali; & si in aliqua Religione non adsit Provincialis à Patre Generali, & videant Regulares si hoc observent. ibid. §. ult. &c.
An Regulares etiam in Grangiis possint constituere Oratoria? Et quid, si Episcopus repugnet? tom.4. tr.2. resol.12. §.1. pag.34
Et an in dictis Grangiis, & Oratoriis non solum possint celebrare Regulares, sed etiam sæculares, vel saltem unus vel alter benefactor, aut amicus? Idem est de audientibus Missam in prædictis Oratoriis. ibid. §.2. &c.
Et an supradicta Oratoria non indigeant benedictione, & si polluta fuerint non indigeant reconciliatione, & quando indigeant à suis Prælatis etiam localibus benedici, & reconciliari possunt. ibid. §.4. &c.
Et advertitur, quod in supradictis Oratoriis ex privilegio Alexandri VI. concesso Cistercienfibus possunt Regulares ibi divina Officia celebrare, & familiaribus & Vassallis Sacramenta Eucharistiæ, & Pœnitentiæ ministrare absque licentia Ordinarii. ibid. §.3. &c.
Et notatur, quod Prælati Regulares possunt approbare, & designare Oratoria non solum in Monasteriis, & Grangiis, sed etiam in locis, in quibus recreationis causa proficiscuntur. ibid. §. ult.
Et docetur Ordinarium non habere jus visitandi Oratoria Regularium ruri constructa, etiam si campanam habeant pendentem è turri. ibid. in fine res.
An Regulares in Grangiis, seu cellis particularibus possint celebrare in Altari portatili contradicente Episcopo? Et supponitur, quod non contradicente Episcopo & prohibente, possunt adhuc Regulares, non obstante Concilio Trid. celebrare in Grangiis, & Cellis particularibus, & in quocumque decenti loco cum Altari portatili. t.4. tr.2. r.13. per totam. p.34
An Regulares possint celebrare ubique in Altari portatili etiam in domibus sæcularium, & in plateis Castris, & grangiis, & circa ullum dubium possint hoc facere Fratres itinerantes? t.4. tr.2. r.14. p.35
An privilegia Regularium celebrandi extra Ecclesiam sint revocata per Concilium Trident. sess.22. tom.4. tr.2. resol.15. pag.35
Et in exemplum supradictarum quæstionum adducuntur diversi casus, etiam pro Monialibus, & quod in multis differunt, & concordant Oratoria Regularium, & sæcularium. tom.4.tract.2. resol.16. per totam, signanter §. ult. pro parte. p.35
Et tandem quæritur, an quando virtute privilegii Greg. XIII. Provinciales Societatis Iesu approbant Oratoria intra, & extra domos suas pro Religiosis subditis, debent hoc facere per se, vel per alios? ibid. §.4. p.36
An Oratoria Palatii alicuius Civitatis, in quo Senatores alicuius Civitatis negotia tractant, & justitiam administrant, censeantur sublata per Bullam Pauli V. t.4. tr.2. resol.17. pag.36
Et an sub eadem prohibitione comprehendatur Capella Carcerum publicorum? ibid. §.3. p.37

Et

Et an quatenus dictæ Capellæ sub Decreto Sacri Concilii, necnon Decreto Pauli V. & literarum prohibitione comprehendantur, & Bulla Cruciatæ non suffragatur, liceat Episcopo contra Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares in eisdem Capellis celebrare volentes, post edictum Archiepiscopi publicatum, seu intimatum, procedere, & quibus pœnis punire? ibid. §. ult.

An quando licitum est ex causa magnæ necessitatis celebrare extra Ecclesiam, sit adeundus Episcopus pro licentia? t. 4. tr. 2. r. 18 p. 37

Et an Episcopus prædictam licentiam possit concedere Sacerdotibus extra Diœcesim? ibid. §. 5

Et notatur, quod in quodam Palatio rurali aderat Capella cum Altari portatili, in qua tamen non aderat licentia dicendi Missam, & repente quis incidit in articulo mortis; an tunc possit Sacerdos celebrare in illo Altari portatili ad dandum Viaticum moribundo? ib. §. 4

An non obstante Concilio Trid. possit Episcopus concedere licentiam, ut quis Oratorium privatum habeat? Et quid hodie dicendum est, an hæc facultas Episcopis sublata sit, & sanctæ Sedi Apostolicæ reservata? t. 4. tract. 2. res. 19. p. 38

An saltem Episcopi, non obstante Concilio Trid. & Brevibus Pauli V. & Urbani VIII. possint hodie in aliquibus casibus particularibus ex justa causa dispensare, ut celebretur extra Ecclesiam cum Altari portatili? tom. 4. tract. 2. res. 20. p. 39

Enumerantur aliqui casus, in quibus Episcopus potest dare licentiam, ut celebretur extra Ecclesiam. tom. 4. tract. 2. res. 21. p. 39

Alii etiam casus adducuntur in quibus simili modo Episcopus potest dare licentiam, ut celebretur extra Ecclesiam. t. 4. tr. 2. r. 22. p. 41

An si Oratorium privatæ domus habeat ingressum publicum possit Episcopus dare licentiam, ut ibi celebretur absque Sedis Apostolicæ facultate? Et an in hoc Oratorio possit celebrari januis clausis, ita ut accedant Domini, & quos ipse voluerit tantum? tom. 4. tract. 2. resol. 23. pag. 42

An si Ordinarius injuste neget approbare Oratorium, possit adhuc privilegiatus eo uti? t. 5. tr. 2. r. 24. p. 42

Oratorium quando dicendum est decenter ornatum, ut possit Episcopus dare licentiam (ut vult Pontifex,) ibi celebrandi? t. 4. tr. 2. r. 25. p. 42

An si Oratorium sit ab Episcopo approbatum, & privilegiatus mutet domum denuo in illa domo ab Episcopo sit approbandum? t. 4. tr. 2. r. 26. p. 43

Et notatur supradicta Oratoria non indigere benedictione aliqua. ibid. §. 2. &c.

In quibus diebus non sit licitum celebrare in Oratoriis privatis? t. 4. tr. 2. r. 27. p. 43

Et difficultas est, an sub nomine Natalis Domini, Paschæ, & Pentecostes intelligendi sunt tantum primi dies? ibid. §. 2. &c.

Et an si in dictis Festis vetitis quis celebret ibi, audiens illam Missam satisfaciat præcepto? ibid. §. 3. &c.

An in dictis diebus quibus ex indulto Papæ non potest celebrari in privato Oratorio, si habeat Bullam Cruciatæ, possit ex hoc alio privilegio celebrare, Sacrum audire, & præcepto Ecclesiæ satisfacere? tom. 4. tract. 2. res. 28. pag. 44

Et quid est dicendum, si Episcopus prohibeat sub pœna etiam excommunicationis, ne aliquis celebret, vel audiat Missam in Oratorio privato, aliquo die ex solennioribus, an non obstante tali prohibitione, privilegiatus possit per Bullam Cruciatæ Missam facere celebrare, vel audire in dicto Oratorio, seclusa contemptu, & scandalo? ibid. §. 3. &c.

Quomodo sunt intelligenda verba, quæ apponuntur à Pontifice in Indultis concedi solitis de Oratoriis privatis, *Sine tamen jurium Parochialium* præjudicio. t. 4. tr. 2. r. 29. p. 44

Et notatur in Oratoriis privatis Regularium licere administrare Sacramenta omnibus personis subjectis Superiori Regulari, cujusmodi sunt Novitii, Tertiarii, & alii actu servientes, & commensales intra loca manentes. ibid. §. 2. &c.

An si sint in domo ampla duæ familiæ, quarum uterque domus obtinuisset privilegium Oratorii, qui posterius impetravit, dicendum sit, quod nulliter impetrasset? t. 4. tr. 2. res. 30. p. 45

Et an si Cardinalis maneret in domo Patris, vel Fratris in habitatione separata, ut vulgo *Apartado*, seu *Quarto*, is in quo Oratorium erexisset, an inquam, si Pater, aut Frater obtinuerit licentiam à S. D. N. erigendi in domo sua Oratorium, talis licentia esset invalida, stante clausula apponi solita? ibid. §. 7. prope fin.

Et notatur posse Episcopum concedere licentiam erigendi Oratorium pro celebrandis Missis in cortili alicujus ruris extra domum in qua est habitatio. ib. §. ult. p. 46

An qui habet indultum Oratorii privati in domo, possit illud eligere in villa, & ruri, ut quando est ibi audiat Missam, intra territorium tamen ejusdem Civitatis? t. 4. tr. 2. r. 31. à §. 2. p. 46. & in Res. 32. p. 47

Et quid est sentiendum de Episcopi in rure? ibidem. §. 1. dictæ Res. 31. &c.

An si quis habuit, v. g. licentiam celebrandi in Oratorio privato domus suæ in Civitate Panormi, possit uti hoc privilegio, si transferat Domicilium Messanæ? tom. 4. tr. 2. r. 33. & 34. p. 48

Et an sub nomine familiæ in præfatis indultis, & licentiis positæ, veniat maritus, uxor, filii, & filiæ, atque etiam nurus habitans in eadem domo, & commensales sicut omnes servi, & servæ, qui in ministerio ejusdem familiæ sunt? ibid. §. ult. dictæ Res. 33. &c.

Et pro prima diffic. dictarum Res. cursim probatur, quod sicut cessante omnino causa privilegii ipsum cessat, sic perseverante causa ejus concessionis, ipsa perseverat, licet aliæ circumstantiæ mutentur. ibid. §. 2. res. 34

An qui habet licentiam, ut possit audire Missam in Oratorio privato domus suæ, si est infirmus, aut carceratus teneatur illam in diebus festis audire? Et in exemplum adducuntur alii diversi casus. t. 4. tr. 2. r. 35. & 36. p. 49

Et notatur habentem Bullam Cruciatæ non teneri Missam audire, nec teneri sumere Bullam, ut tempore interdicti audiat. ibid. in utraque Res. & in aliis earum notationum pro hac quæst. latè.

An in aliquo casu facultas audiendi Missam in Oratorio privato transeat ad hæredes privilegiati? Et quæritur, quandiu duret concessio Oratorii privati? t. 4. tract. 2. res. 37. pag. 50

Et an quando filiæ matris habentis indultum faciendi celebrare in Oratorio privato, concedatur, ut etiam, absente matre, ea possit cum sua familia ibi audire Missam, si mater sit mortua non possit filia amplius dicto indulto gaudere? ibid. §. 2. post medium.

An tempore interdicti possit Missa celebrari in quocumque Oratorio ab Episcopo approbato? tom. 4. tract. 2. resol. 38. pag. 50

An in privatis Oratoriis, si non adsit præsens Dominus, liceat Missam celebrare coram familiaribus? t. 4. tr. 2. res. 39. 40. & in aliis earum not. p. 51

Et an hoc fieri possit tempore interdicti vigore privilegii Bullæ Cruciatæ, in qua adest eadem clausula ac in dictis licentiis Oratorii privati. ib. in utraque res. &c.

An aliqui, ut infra, commorantes in domo sæcularis habentis indultum Oratorii privati, si vivant suis expensis, gaudeant privilegio audiendi Missam in dicto Oratorio? t. 4. tr. 2. r. 41. p. 52

Et explanatur alia clausula, quæ apponitur in aliquibus privatis Indultis, *necnon hospitum tuorum præsentia*, quomodo est intelligenda? ibid. §. 3

An si quis extraneus audiat Missam in die festo in privato Oratorio alicujus Magnatis, satisfaciat præcepto? Et quid de audientia

audientibus Missam in dicto Oratorio de licentia Parochi? t.4. tr.2. r.42. p.53
Et docetur peccare habentem indultum Oratorii privati, si sit in causa, ut in die festo personæ prohibitæ ibi audiant Missam? ibid. §.5. post medium. p.54
Etiamque deducitur in casu, quo quis nequeat audire Missam nisi in Oratorio aliquo privato, non tenetur ibi illam audire. ibid. §.5
Et contra, si quis extraneus audiat Missam in Oratorio privato bona fide, si postea cognoscat id esse sibi prohibitum, teneri audire aliam Missam, ut adimpleat præceptum. ibid. in dicto §.5
Sed quid est dicendum de audientibus Missam in Oratoriis Episcoporum, & Regularium, & in Oratoriis ex privilegio Cruciatæ? ibid. §.4. &c.
Quam licentiam habere debeant Regulares ut possint celebrare in Oratoriis privatis? Idem quæritur de Sacerdotibus sæcularibus. tomo quarto, tractatu secundo, resolut.43. pag.54
An in Oratoribus privatarum ædium possint Regulares ministrare Eucharistiam, non obstante prohibitione Episcopi? t.4. tr.2. r.44. p.54
Et an Sacerdotes sæculares in supradictis Oratoriis possint Sacram Eucharistiam ministrare, si ad id faciendum eligantur virtute Cruciatæ? ibid. §.3. &c.
An Regularis celebrans in Oratorio privato possit aliis Eucharistiam ministrare? Et quid contradicentibus Episcopis? t.4. tr.2. r.45. p.55
Et docetur Episcopos non posse prohibere Regularibus, ne ministrent Eucharistiam in privatis oratoriis. ibidem, late, signanter in fine.
An Sacerdos sæcularis possit virtute Cruciatæ in oratoriis privatis ministrare Eucharistiam? Quod idem de Sacerdote Regulari. t.4. tr.2. r.46. p.56
Quid concedat privilegium Cruciatæ, quando Commissarius dispensat circa horam celebrandi in privato Oratorio? t.4. tr.2. r.47. p.57
An vigore prvilegii Bullæ Cruciatæ possit quis habere Oratorium privatum in sua Domo, & in illo Missam audire, vel celebrare extra tempus interdicti? tom.4. tract.2. resol.48. pag.57
An saltem Commissarius Cruciatæ possit dare licentiam audiendi Missam, vel celebrandi in Oratorio privato? t.4. tr.2. r.49. p.58
An designatio Oratorii privati virtute Cruciatæ tempore interdicti possit fieri à quocumque ordinario? tom.4. tr.2. res.50. pag.59
Et an hoc non procedat in designatione Oratorii privati, quod viris Nobilibus à Pontifice conceditur, sed talis designatio fieri debet ab Ordinario loci? ibidem. §. ult. à lin.3. &c.
Qui intelligantur sub nomine domesticorum, ut possint in Oratorio privato audire Missam tempore interdicti vigore Bullæ Cruciatæ? tom.4. tract.2. resolut.51. & in aliis ejus not. pag.19
Et an si quis stet extra domun Domini, si ejus expensis alitur, possit gaudere dicto privilego Bullæ Cruciatæ? ibidem, §.2. pagina 60
Et an Dominus, audito sacro, possit alteri interesse in gratiam famulorum, qui aberant? ibid. §.3. &c.
An tempore interdicti, ut quis possit celebrare domi in Oratorio privato virtute Cruciatæ, sit omnino necessaria licentia Episcopi? t.4. tr.2. r.52. p.60
Et in dicto Casu, quomodo sit intelligendum privilegium cum consanguineis familiaribus, &c. ad audiendam Missam in supradicto Oratorio? ibid. §.2. &c. ubi satis clare, & specifice pro omnibus personis contentis in Indulto, & in r.55. per totam. p.61
Et an sit necessarium, ut semper sit præsens Dominus, ut possit celebrari Missa in dicto Oratorio, pro consanguineis, familiaribus, &c. non præsente Domino? ibidem. in dicto §. &c.
An saltem virtute Cruciatæ possint celebrari plures Missæ in privatis Oratoriis? t.4. tr.2. r.54. & in aliis ejus not. p.61
Et an laicus, vel Clericus, qui Bullam Cruciatæ habet, possit vi illius invitare Sacerdotem ad celebrandum in Oratorio qualibet die etiam ex solennioribus, quamvis Sacerdos ipse Bulla careat, vel ipsemet Sacerdos possit Ministrum privilegiatum exhortare ad utendum suo privilegio, per quod facultatem habet, ut Sacerdos in præsentia ipsius Ministri celebret? ibid. prope fin. §.1
An in privatis Oratoriis cum licentia Summi Pontificis approbatis ab Ordinario licitum sit virtute Bullæ Cruciatæ non solum in diebus concessis, sed etiam in Festivitatibus prohibitis celebrare, & ibi Missam audire? Et quid tempore interdicti? t.4. tr.2. r.55. p.62
An saltem qui habet Bullam Cruciatæ in Sicilia, Hispania, &c. satisfaciat præcepto audiendi Missam in dictis Oratoriis? t.4. tr.2. r.56. p.62
An in die Paschatis virtute Cruciatæ possit quis in Oratorio privato alicujus domus sumere ex devotione Eucharistiam, vel sine Bulla in Ecclesiis Regularium? t.4. tr.2. res.57. & in multis aliis ejus notationum. p.63
Et infertur virum Nobilem, qui habet Indultum à Pontifice de oratorio privato posse virtute Cruciatæ audire Missam in illo die Paschatis, non obstante prohibitione dicti Indulti, & sumere Eucharistiam à Sacerdote Sæculari, vel Regulari in prædicta die, dummodo illa communio non sit communio Paschatis, id est, ut præceptum annualis communionis adimpleat. t.4. tr.2. r.58. §.4. p.64
Imo si habens oratorium ob justam causam non potest Ecclesiam adire, ut in Paschate ad implendum præceptum Eucharistiam recipiat, petita à Parocho licentia, & injuste negata, ut in eo adimpleat si habet Bullam Cruciatæ, potest adimplere in supradicto oratorio. ibid. ad medium dicti §.4. &c.
An utentes oratorio virtute Cruciatæ teneantur fundere aliquas preces, & orationes, & an mentales, vel vocales? Et de quantitate orationis etiam agitur. tom.4. tract.2. res.59. §.1. & 2. p.64
Et an visitantes in domo sua oratorium privatum lucrétur Indulgentiam Bullæ Cruciatæ concessam visitantibus unam Ecclesiam? ibid. §.3. & magis late in r.60. & 61. p.65
Et visitando oratorium quinquies, an teneatur intrare, vel exire quinquies oratorium, vel sufficiat, ut quinquies corde visitet, non autem motu corporali. Et explanatur, quid sub nomine Ecclesiæ intelligatur, ibid. in utraque res. &c.
Et an dicta Oratoria privata gaudeant privilegio Immunitatis Ecclesiæ? Et quid de oratoriis privatis Religiosorum ratione Claustri & Grangiarum? tom.4. tr.2. r.62. p.65. & in aliis ejus not.
Oratoria Cardinalium, & Episcoporum, an possint dici Ecclesiæ? t.4. tr.8. r.81. §.1. p.376
Oratoria non sunt pollutiones Ecclesiasticæ capacia. ibid. §.1
Oratoria privata domorum non gaudent Immunitate Ecclesiæ. t.9. tr.1. r.9. §.2. p.11
In oratoriis privatis conceditur, ut una tantum Missa celebretur, sed accedente gravi causa aliquando plures dici possunt, v.g. cum dominus illius domus primam non audivit. Et cum quis mortuus est in domo, ubi est oratorium, & corpore præsente, plures Missæ dicuntur, ut habet consuetudo. t.4. tr.2. r.21. §.4. p.40
In oratoriis Cardinalium, & Episcoporum an possint Sacramenta ministrari? t.4. tr.8. r.81. §.1. p.376
In Oratoriis supradictis an liceat consecrationem Episcopalem ministrare? ibid. §. Vidisti. p.377
In oratoriis Episcoporum an possint ordines etiam majores conferri? ibid. §. Dices.
Vt in suis oratoriis prædicet laicus, an Superiores Regulares licentiam concedere possint? t.7. tr.1. r.64. §.1. p.42
Et in dicto casu an Episcopus possit contradicere dicto laico, vel exigere, ut benedictionem petat ab ipso, & ut prius faciat fidei professionem? ibid.

Si in Oratorio privato datur facultas celebrandi, an expiret morte concedentis, re integra? tom.1. tract.3. resol.8. §.4. p.89
Si in Oratorio alicujus domus, in quo de licentia Episcopi Missæ celebrantur, quis haberet copulam, an sit circumstantia aperienda in confessione? tom.1. tract.7. res.83. §.1. p.384
In Oratorio obligatus celebrare, an peccet alibi celebrando? Et in tali casu an teneatur ad aliquam restitutionem? t.4. tr.1. r.15. §.1. & seqq. p.12
Oratorium erigendi facultatem an habeat Episcopus ante consecrationem? t.4. tr.6. r.102. §.1. p.394
Oratorium Confraternitatum an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.6. §.2. p.5
Si oratorium non adsit in Palatiis Episcopi; ubi divinum celebratur Sacrificium, an gaudeant dicta Palatia Immunitate? t.9. tr.1. r.17. §.1. p.15
Vide verb. *Interdictum*. tom.3

Orbiculus.

Orbiculus, qui Agnus Dei vocatur, vide verb. *Agnus Dei*. tom.4.

Orbis.

In toto orbe Christiano an summus Pontifex habeat temporalem potestatem? t.9. tr.2. r.17. §.1. p.109
Per totum orbem an acquirant libertatem servi, qui illam acquisierunt Romæ in Capitulo? tom.7. tract.8. res.23. per totam. pag.440
Vide verb. *Imperator*. tom.9

Ordinare.

Ordinare an possit Iudex laicus, ut Sæculares & Ecclesiastici censuras non observent, & ut tollantur cedulones à portis Ecclesiarum? t.9. tr.2. r.48. §.1. p.126
Vide verb. *Iuramentum*, *Contractus*. tom.9

Ordinare in sacris.

Ordinare Diœcesanos suos per alium Episcopum Pontificalia exercentem an possit Capitulum sede vacante intra eundem annum vacationis sedis? tom.3. tract.5. res.12. §.3. pag.387
Ordinari non debent Hermaphroditi, utrumque sexum æque participantes. t.4. tr.8. r.112. §.1. p.402
Ordinari an possit Hermaphroditus erumpens in marem? ibid. §. At quid. p.404
Ordinari ante legitimam ætatem in foro conscientiæ Regulares an possint contra Concilium Trid. tom.7. tract.1. res.126. per totam. pag.88
Ordinari absque interstitiis, & extra tempora, & absque examine de cantu ab Episcopo an alii Regulares possint vittute privilegii concessi Societati Iesu? tom.7. tract.1. res.259. §.1. pag.172
Vt ordinet Diaconus aliam Diaconum, vel saltem subdiaconum, an Pontifex facultatem dare possit? tom.3. tr.1. res.74. §.1. pag.94
Si ordinet aliquem Capitulum sede vacante intra annum contra formam Concilii Trid. an ordinatus possit obtinere beneficium? t.3. tr.5. r.15. §.1. p.388
Si ordinetur nulliter professus an incurrat suspensionem & irregularitatem? Et docetur quid facere Episcopus debeat quando Regulares ordinat. tom.7. tract.1. res.187. per totam. pag.118

Ordinaria Pœna.

Vide verb. *Pœna*. tom.5

Ordinarius.

Sub Ordinarii nomine quinam comprehendantur ad ornatum Concilii Trident sess.24. c.1. de Reform. & aliorum textuum, & Canonum? tom. 2. tractatu 6. resolut.90. §.1. pag.388
Vbi latè, & notabilia, atque diversæ personæ proponuntur, quæ comprehenduntur sub nomine Ordinarii.
Vbi, quod Episcopus, Archiepiscopus in sua Diœcesi, & aliquando comparatione suffraganeorum, Cardinalis respectu suæ Ecclesiæ titularis, legatus Pontificis in Provincia suæ legationis, Capitulum sede vacante, seu ejus Vicarius, Abbates Ecclesiæ nulli Episcopo subjecti, Vicarius Generalis Episcopi, seu provisor, omnes supradicti comprehenduntur sub nomine Ordinarii, itaut possint validè assistere matrimoniis, & dare licentiam assistendi.
Et quid de Vicariis forensibus? Et quid de Abbatibus Commendatariis perpetuis habentibus jura Episcopalia, ut Abbatia Farfensis, &c. ibid. §.6. & 9. p.389
Et an Magistri Scholæ Salmanticensis quoad Scholares, si forte Matrimonium contrahere velint, si sunt scripti in Matricula, an sit Ordinarius eorumdem scholasticorum, itaut possit valide assistere eorum matrimoniis, & aliis assistendi licentiam dare? ibid. §.11
Ordinarii, mortuo Pontifice, possunt conferre beneficia vacantia etiam in mensibus Pontifici reservatis, donec regulæ Cancellariæ fuerint à Pontifice successore confirmatæ. t.6. tr.1. r.31. §.1. p.24
Ab Ordinario Confessarius approbatus in una Diœcesi, an Per Bullam Cruciatæ, vel Iubilæum in alia Diœcesi possit eligi sine nova approbatione Ordinarii loci, sive Ordinarius ille sit originis, beneficii, aut domicilii, & sive Ordinarius sit pœnitentis, sive Confessarii? tom.4. tr.3. res.17. §.1. p.73.
Et quinam intelligantur sub nomine Ordinarii? ibid. §.5
Si ab Ordinario loci Regularis non est approbatus, an sit eligibilis per Iubilæum, vel Cruciatam? tom.4. tract.4. res.6. §.1. pag.144
Idem est de Canonico Pœnitentiario. ibid. §.2
Ab Ordinario quicumque Confessarius approbatus, an possit tempore Iubilæi moniales à peccatis, vel à casibus, & censuris reservatis absolvere? tom.4. tract.4. resol.10. & 11. pag.146
Ordinario loci an subiiciat non coactivè, & læsione exemptionis Papa Religiosos volentes acquirere Iubilæum? t.4. tr.4. r.12. §.2. p.147
Ordinario Moniales subjectæ, an subjaceant casibus, & censuris, quas ipse Ordinarius generaliter reservat pro sua Diœcesi, etiamsi de his Monialibus non fiat expressa mentio in edicto reservationis? tom.7. tract.1. res.317. §.3. pag.221
Ordinario proprio loci an liceat dare aliquid ex causa benedictionis, vel susceptionis habitus, seu professionis Monialium? t.7. tr.3. r.49. per totam. p.269
De licentia, quam Ordinarius potest dare assistendi matrimonio: ubi pro praxi varii casus. tom.2. tract.6. res.88. §.1. pag.383
Ordinarius, si injustè deneget approbare Oratorium an possit privilegiatus eo uti? tom.4. tract.2. resol.24. §.1. & seqq. pag.42
Licet Ordinarius loci ad ornatum Concilii Trid. sess.25. c.4. de Regul. possit capere Regularem transeuntem per suum territorium, non tamen juste detinere, si fidem faceret se gravatum appellasse ad Superiorem. t.7. tr.1. r.11. per totam. p.8
Vide verb. *Confessio*, *Designatio*, *Dispensatio*, *Ius*, *Monialis*, *Prælatus Regularis*. tom.4
Item verb. *Ejicere*. tom.7. *Iurisdictio*, *Officium*. tom.9

Ordinatio Episcopalis.

Ad ordinationis Episcopi valorem, an requiratur ut fiat tribus Episcopis? tomo tertio, tractatu primo, resolut.61. §.1. pag.81
Vide verb. *Ordo Episcopalis*. tom.4. & 5

Ordinatus.

Ordinati simoniacè an sint irregulares? tom.5. tract.7. res.53. §.8. pag.307

Contra ordinatos ſimoniacè pœna an extendatur ad eos, qui prima tonſura initiantur ? tom.5. tract.7. reſol.3. §.1. pag.307

Vbi an ſuſpenſio quam ſimoniacè ordinati incurrunt, per ſuſpenſionem cujuſlibet Ordinis incurratur ? ibid. §.4

Contra ordinatos ſimoniacè quæ pœnæ ſint latæ ? t.5. tr.7. reſ.4. §.2. pag.308

Ordinatus Clericus per ſaltum ante legitimam ætatem, vel per alienum Epiſcopum, abſque dimiſſoriis, vel per Epiſcopum excommunicatum, ſuſpenſum, vel depoſitum, an gaudeat privilegio Canonis, & fori ? t.5.tr.2. reſ.42. §. ult. pag.150

Ordinatus prima Tonſura ab Epiſcopo alieno ſuſpenditur. t.5. tr.3. r.12. §.1. p.174

Ordinatus ante legitimam ætatem, extra tempora, ſine dimiſſoriis, vel cum falſis, aut per ſimoniam, vel ab Epiſcopo impedito Ordines faciendi, v. g. excommunicato, ſuſpenſo, interdicto, &c. an gaudeat privilegio fori ? t.9. tr.2. r.146. per totam. p.167

Ordinis Sacramentum.

In ordinis Sacramento an ſit exprimenda perſona ſuſcipiens illud ? t.1. tr.1 r.60. §.1. p.39

Qui ordinis Sacramentum invalidè miniſtrat, an teneatur cum periculo vitæ, & honoris manifeſtate hunc defectum ? t.1. tr.1. r.9. §.3. p.7

Et quid maximè, ſi ordo Sacerdotalis, aut Epiſcopalis invalidè fuiſſet collatus ? ibid.

Ordinis Sacramentum an poſſit miniſtrari caſu, in quo in aliqua Provincia remota penuria eſſet Sacerdotum, & non eſſet niſi unus Epiſcopus, & ille eſſet excommunicatus denunciatus, aut publicus Clerici percuſſor ? tom.1. tr.1. reſ.15. §.5. pag.14

Vide verb. *Ordo Sacer.*

Ordo.

Vide verb. *Monitio.* tom.7

Ordo correctionis.

Vide tract.4. tomi 7. à reſ.36. uſques ad 41. & reſ.48. 51. & 64

Ordo Epiſcopalis.

Ordinis Epiſcopalis ſuſpenſio ad quid ſe extendat ? t.5. tr.3. reſ.23. §.1. p.178

Tonſuram primam Epiſcopus conferens ſine proprii Epiſcopi licentia, an incurrat ſuſpenſionem latam in cap. eos de temp. Ordin. in 6. tomo quinto, tractatu 3. reſol.24. §.1. ibid.

Et in dicto caſu an incurrat ſuſpenſionem Ordinum, vel ſolum à collatione primæ Tonſuræ ? ibidem. §.2. in fine. pag.179

Tonſuram primam Epiſcopus conferens in alienaDiœceſi, an incurrat ſuſpenſionem ? t.5. tr.3. r.25. §.1. ibid.

Ordo Epiſcopalis an diſtinguatur à Sacerdotali ? tom.4. tr.8. reſ.3. §.1. pag.314

Ordo Epiſcopalis ordinatur ad Miſſæ ſacrificium. ibid.

Ordo Epiſcopalis imprimit charactarem diſtinctum à Sacerdotali. ibidem. §. & ad tertiam & magis latè in reſ.7. 8. & 9. pag.317

Ordo Epiſcopalis eſt quadripartitus, ſive 4. gradus habet. Hi ſunt Patriarchæ, & Archiepiſcopi, Metropolitani, & Epiſcopi ? t.4. tr.8. r.4. §.2. p.314

Ordo Epiſcopalis an conſtituat octavum ordinem ? tom.4. tract.8. reſ.11. §.1. pag.319

Ordo Epiſcopalis prærequirit Sacerdotalem. tom.4. tract.8. reſ.53. §.1. pag.352

Ordo Epiſcopalis cur die Dominica confertur ? tom.4. tr.8. reſ.62. §. Sed ſi. pag.362

Ordo Epiſcopalis quo in loco, & qua hora conferatur ? t.4. tr.8 r.64. §.1. ibid.

Ordo Epiſcopalis eſt major ordine Sacerdotali ? tom.4. tr.8. r.76. §.1. & ſeqq. p.372. & 373

Ordo Miſericordiæ.

Vide verb. *Exceſſus.* tom.8

Ordo.

Pro Sacramento Ordinis.

An Chriſtus Dominus determinaverit in individuo omnes materias Sacramenti Ordinis ? tom.2. tr.5. r.1. & in aliis ejus not. late. p.267

An materia, & forma Ordinum fuerint inſtituta à Chriſto Domino ? t.2. tr.5. r.2. p.268

De materia Ordinis Subdiaconatus. tomo ſecundo, tract.5. reſ.3. pag.269

Et notatur non eſſe neceſſarium in traditione Calicis hujus Ordinis Calicem eſſe conſecratum. ibid. §.3. & in reſ.4. à lin.2. pag.269.

An Subdiaconus Ordinatus cum Calice non conſecrato debeat iterum Ordinari ? Et quid, ſi traditus eſt Subdiacono Calix non conſecratus cum Patena conſecrata ? t.2. tr.5. reſ.4. pag.269

Et infertur, an Calix, qui in ordinatione Subdiaconatus cum Patena porrigitur, debeat eſſe conſecratus de neceſſitate Sacramenti ? ibid. à lin.2. § 1

Et an ſi Preſbytero tradatur ab Epiſcopo materia vera panis, & vini in Calice, & Patena non conſecratis, aut in aliis quibuscumque vaſis, Ordo ſit validus ? ibidem poſt medium reſ. à verſ. Vnde, & in aliis ejus not.

De materia Ordinis Diaconatus. Et an ſi Epiſcopus Ordinet aliquem Diaconum cum traditione libri Evangelii tantum ſine impoſitione manuum eſſet vere Ordinatus ? tom.2. tract.5. reſ.5. pag.269

De materia ordinis Preſbyteratus. tom.2. tr.5. r.6. & in aliis ejus not. pag.270

Et aſſeritur ordinationem Sacerdotis perfici in prolatione primæ formæ cum applicatione ſuæ materiæ, & impoſitione manuum cum verbis ſecundæ formæ non eſſe de eſſentia, & ſubſtantia ordinis Sacerdotalis, ſed adhibenda ſunt ratione præcepti. ibid. §.2. ad medium, &c.

An inſtrumenta Ordinis debeant neceſſario Ordinandis porrigi immediate ab Epiſcopo, & non per Archidiaconum ? tom.2. tract.5. reſ.7. pag.270

Et an contactus phyſicus, & non moralis inſtrumentorum ſit de neceſſitate ordinis ? t.2. tr.5. r.7. §.6. poſt medium, & in aliis ejus not. p.271

Et an Sacerdos ordinatus cum Calice, & patena non conſecratis debeat iterum ordinari cum conditione ? Et quid dicendum de Diacono, & Subdiacono in dicto caſu ? ibid. §.9. & ſeqq. & in aliis eorum notationum

An Ordinandus Sacerdos debeat de neceſſitate Sacramenti tangere Hoſtiam, vel aliam materiam Ordinis ? t.2. tr.5. reſ.8. pag.272

Et an ſufficiat non ſolum tangere Hoſtiam, ſed patenam tantum, imo & ſolum Calicem ? ibid. in fine §.2. & in §.3. & in aliis ejus not. ult.

Quidam Diaconus, cum ordinem Sacerdotalem ſumeret tetigit Calicem cum Patena, ſed non tetigit Hoſtiam, quæſivit à me poſtea, an talis contactus ſit de neceſſitate Sacramenti ? t.2. tr.5. r.9. p.272

Et quid, ſi tantum tangat Calicem, in quo eſt Patena cum Hoſtia, non vero tangat ipſam Hoſtiam, nec Patenam ? ibid. &c.

Et quid eſt ſentiendum, ſi tantum tangat Hoſtiam ſolam, & non Patenam neque Calicem ? ibid. &c.

Et an ſaltem talis Ordinatus teneatur tangere Calicem, & Patenam. ibid. &c.

Et an contactus phyſicus inſtrumentorum in ordinatione ſit de neceſſitate Sacramenti, vel tantum de neceſſitate præcepti ? ibid. §.3. &c.

An qui in ordinatione Sacerdotis tetigit tantum Calicem, & non Patenam, valide ordinatus fuerit ? t.2. tr.5. r.10 & in multis aliis ejus not. p.273

An.

An Sacerdos, qui in Ordinatione tetigit Calicem, & non Patenam poſſit pro Miſſis dicendis accipere ſtipendium, niſi denuo Ordinetur ſub conditione? tom. 2. tract. 5. reſ. 11. p. 273

Et an contactus phyſicus Patenæ requiratur de neceſſitate Sacramenti? Et utrum ſit æqualis ratio de contactu Hoſtiæ ac de contactu Calicis, & Patenæ? ibid.

Et an ſit futura valida conſecratio, ſi Epiſcopus porrigat panem extra Patenam? Idem eſt de vino extra Calicem. ibid. §. ult. & in aliis ejus not. p. 274

An Sacerdos, ſi in Ordinatione tetigerit Patenam, ſed non Hoſtiam, ſit ſub conditione iterum ordinandus? Et quid, ſi in Patena Hoſtia non eſſet? Idem eſt dicendum de eo, qui ordinaretur ſolo tactu Calicis non tangens Patenam. Et an peccet mortaliter iſte, qui immediate Hoſtiam non tageret in ſupradicto caſu? tom. 2. tract. 5. reſolut. 12. à §. 1. ad 5. & in aliis eorum notationum. p. 274

Super eſt alius ſingularis, & curioſus caſus, videlicet, Joannes Sacerdos conſecrandus accedens ad Epiſcopum Patenam, & Calicem porrigentem, ſive turbatus, ſive aliunde non tetigit nuda manu Patenam, ſive Calicem, ſed digitos Epiſcopi, & mediante manica Albæ Calicem, quæritur, an valida ſit ordinatio, an vero ſub conditione iteranda? ibid. §. 6. & 7. p. 275

Quidam ſuſcepit Ordinem Preſbyteratus, & in Calice non fuit vinum appoſitum, quæritur, an Sacramentum fuerit invalidum, & ſit denuo ordinandus? Et quid, ſi in Patena non fuit Hoſtia triticea? tom. 2. tr. 5. r. 13. 14. & 15. p. 276. & 277

Et quid eſt agendum, ſi eſſet probabile non defuiſſe vinum in Calice, & quid ſi eſſet certum non fuiſſe vinum in Calice? ibid. ante medium. §. 2. r. 14

Et quid eſt faciendum in praxi, quando caſus in facti contingentia acciderit? ibidem. in reſolutione 15. in fine. pag. 277

Et deducitur peccare mortaliter, qui malitioſè conſecraret, vel ordinaretur cum una tantum ſpecie. ibid. §. 6. & 7

An ſi Epiſcopus proferat verba formæ antequam applicetur materia, vel contra, Ordo ſit iterandus? t. 2. tr. 5. r. 16. & in aliis ejus not. p. 277

An Epiſcopus poſſit ſupplere aliquem defectum ordinationis quovis tempore? t. 2. tr. 5. r. 17. p. 278

Et an quando ſupplendus eſt aliquis defectus Ordinum, non ſit neceſſarium reiterari omnes ritus Ordinum, ſed ille Solus, in quo defectus commiſſus fuerit? Et an ſine peccato poſſit ſuppleri prædictus defectus, quin Epiſcopus induatur veſtibus ſacris? ibidem. à medio §. 2. uſque in finem reſ.

An ſi in aliqua Ordinatione non fuit, v. g. applicata debita materia, poſſit die ſequenti adhiberi, non expectando aliam Ordinationem? Et an ſit neceſſarium, ut in Eccleſia, vel alio publico loco defectus ſuppleatur, vel ſatis ſit in ſecretiori loco? Et an defectus poſſit ſuppleri à quocumque Epiſcopo? tom. 2. tract. 5. reſolut. 18. pagina 278

Et an liceat eodem die tam minores, quam majores iterare, vel an magis conſultum ſit minores Ordines cum Subdiaconatu uno die, & duobus ſequentibus Diaconatum, & Sacerdotium ſuſcipere? ibidem ante medium. §. 1. verſ. Propter.

An aliquis Epiſcopus Ordines, aliaque Pontificalia exercere poſſit in loco exempto de licentia Ordinarii illius loci, nulla ab Epiſcopo, (intra cujus Diœceſim locus ille eſt exemptus) irrequiſita licentia? Et quid, ſi locus exemptus ad nullam Diœceſim pertineat? ibid. §. 2. & in aliis ejus not. p. 279

An ſi adſint opiniones pro validitate, vel nullitate alicujus Ordinis, teneatur in hoc caſu quis Ordinem denuo recipere? tom. 2. tractatu 5. reſolutione 19. & in aliis ejus not. p. 279

Ex quo infertur, quod Sacerdos, & Epiſcopus, ſi non tetigit vaſa ſacra, aut illud inſtrumentum in cujus porrectione imprimitur Character, tenetur iterate Ordinem ſub conditione; & ſecus autem ſi quis ſumeret Diaconatum, & Subdiaconatum. ibidem. §. 2. & in multis aliis ejus not.

Et breviter notatur Sacerdotem, qui immediate tetigit Patenam, licet non tetigerit Hoſtiam, poſſit tuta conſcientia exercere Ordinem Sacerdotalem, nec tenetur illum iterare. ibid. in fine §. 2. &c.

Et advertitur, quod ſola oblivio, aut ſolus timor non eſt ſufficiens ad verum dubium, aut probabilitatem, ut illico Ordo iterandus ſit. ibid. §. ult. p. 280

Quam intentionem habere debeat Sacerdos noviter Ordinatus, quando cum Epiſcopo in Miſſarum ſolenniis concelebrat? t. 2. tr. 5. r. 20. p. 280

An Sacerdos, cum Ordinatur, ſi intelligit jam verba à ſocio prolata eſſe teneatur ipſe non proferre ulterius verba conſecrationis? tom. 2. tr. 5. r. 21. p. 280

An Epiſcopus conferat etiam Epiſcopalem Ordinem? Et an oporteat Epiſcopum Ordinari ab Archiepiſcopo, vel à Summo Pontifice? t. 2. tr. 5. r. 22. p. 280

Et an ſaltem Epiſcopus debeat à tribus Epiſcopis conſecrari? ibid. in fine, &c.

An ſolus Epiſcopus ſit Miniſter Ordinarius Sacramenti Ordinis? t. 2. tr. 5. reſ. 23. p. 281

Et advertitur à quocumque vero Epiſcopo, ſive hæretico, ſive ſchiſmatico, ſive Catholico conferri poſſe valde Sacramentum Ordinis, peccabit tamen lethaliter, ſi Sacramentum hoc miniſtret, quando id prohibetur facere ab Eccleſia. ibidem in fine reſ. & in aliis ejus not.

An Epiſcopus ſuſpenſus, excommunicatus, interdictus, depoſitus, Degradatus, vel hæreticus valide conferat Ordines? tom. 2. tr. 5. reſol. 24. & in multis aliis ejus not. p. 281

An Epiſcopus ſuſpenſus à collatione Ordinum Minorum, poſſit adhuc conferre Ordines majores? Et an ſaltem in prædicto caſu poſſit Epiſcopus conferre primam Tonſuram? Et quid, ſi ſuſpendatur à collatione certi Ordinis? t. 2. tr. 5. r. 25. p. 282

Et curſim docetur, quod Epiſcopus ſuſpenſus ab Officio confirmandi, non ideo ſuſpenſus cenſetur ab Officio Ordinandi? ibidem.

An interdictus à Sacro faciendo poſſit Ordines conferre? Et an in dicto caſu non ſolum minores conferre poſſit Epiſcopus, ſed etiam alio celebrante poſſit majores Ordines conferre? t. 2. tr. 5. r. 26. p. 282

An Epiſcopus poſſit valde conferre Ordinem, quem non ſuſcepit? t. 2. tr. 5. r. 27. p. 282

Et deducitur ſimplicem Sacerdotem poſſe quidem ex commiſſione Pontificis conferre aliquos Ordines, dummodo illos, quos confert, habeat? ibidem in fine. §. 2. &c.

Et docetur, quod ille, qui recipit Ordinem Sacerdotalem ſine reliquis, verè eſt Sacerdos, poteſtque exercere munera Diaconi, Subdiaconi, Acholyti, &c. ibidem.

An Epiſcopus Titularis licite poſſit conferre Ordines? t. 2. tr. 5. r. 28. p. 283

Et an Epiſcopus Titularis non poſſit familiarem ſuum, ſeu commenſalem Ordinare ſine licentia ſui Epiſcopi, quamvis cum illo per triennium commoraverit? ibid. §. ult. pag. 284

Et an in tali caſu Ordo teneat, ſi illum talis Epiſcopus Ordinaverit, quamvis puniatur arbitrio ſui ordinarii, & Epiſcopus Titularis, qui eum ordinavit, ſine commendatitiis ſui Epiſcopi, à Pontificali ſuſpenditur per annum? ibidem, in dicto §. ult.

An Epiſcopus, qui tantum loco, & non dignitati renunciavit, poſſit conferre Ordines? Et quid maximè, ſi rogetur ab alio Epiſcopo? tom. 2. tract. 5. reſol. 29. Pagina 284

An

An Episcopus, qui loco, & dignitati renunciavit, possit saltem conferre Ordines minores? Et notatur non posse majores ordines conferre, etiam ab alio Episcopo rogatus. t. 2. tr. 5. r. 30. p. 284

Quibus Episcopus possit valide ministrare Sacramentum Ordinis? t. 2. tr. 5. r. 31. p. 284

An Episcopus in aliena Diœcesi sine licentia possit conferre suis subditis primam Tonsuram? tom. 2. tract. 5. res. 32. pag. 284

n si in dimissoria concedatur licentia Ordinandi à quocumque Episcopo in propria Diœcesi Ordinante, possit quis ordinari ab Episcopo in aliena Diœcesi de licentia Ordinarii Ordinationem exercente? tom. 2. tract. 5. res. 33. pag. 285

Et an Episcopus per ratihabitionem possit ordinare alienum subditum? ibidem ante medium §. 2. &c.

An Episcopus invitatus ad Ordinandum in aliena Diœcesi, possit ibi Ordinare non solum suos subditos, sed etiam alienos literas dimissorias suorum Episcoporum portantes? t. 2. tr. 5. r. 34. p. 285

An qui accepit, v. g. unum Ordinem ab Episcopo originis, possit variare, & alium accipere ab Episcopo beneficii? t. 2. tr. 5. res. 35. p. 285

Et an hodie Regulares possint, non obstante Decreto Clem. VIII. die 5. Iunii 1599. Ordinari ad Episcopo originis, neque id à Concilio Tridentino prohiberi, neque à dicto Decreto, neque ab usu contrario, vel sint à fortiori ordinandi ab Episcopo Diœcesano? ibidem. §. ult. & p. 286

An subditus, si elegit, v. g. pro Ordine suscipiendo Episcopum domicilii, possit postea variare, & sumere Ordines ab Episcopo originis, vel beneficii? t. 2. tract. 5. res. 36 pag. 286

An qui, v. g. suscepit Ordines minores ab Episcopo domicilii, possit variare, & suscipere subdiaconatum ab Episcopo originis propriæ, vel paternæ, & postea Diaconatum, & Sacerdotium ab Episcopis beneficiorum? Et absolute docetur habentem plura beneficia in diversis Diœcesibus posse, à quo maluerit Antistite, Ordinari. tom. 2. tr. 5. resol. 37. & in aliis ejus notationum. pagina 286

Et an supradicta opinio in aliquo casu irritetur? Et an hoc non solum in majoribus, verum etiam in minoribus Ordinibus locum habeat? tom. 2. tr. 5. r. 38. p. 287

Et an laïcus promoveri ad primam Tonsuram possit etiam per Episcopum non suum? Et notatur, quod in isto casu non incurrit suspensionem, quam ipso jure Sacris Ordinatus incurreret, si ab alieno Episcopo Ordinem susciperet. ibid. §. 3. &c.

An Episcopus possit Ordinare aliquem, qui fortuito natus est in sua Diœcesi, ita ut sit ei subditus originis? t. 2. tr. 5. r. 39. p. 287

An dicatur Episcopus Originis, in cujus Diœcesi natus est Pater Clerici ordinandi? Et quid, si Pater tempore nativitatis filii illius ad aliam Diœcesim jam transtulerat domicilium, an ex Sacra declaratione Congregationis Concilii, possit filius Ordinari ab Episcopo paternæ originis? t. 2. tr. 5. r. 40. & r. 41. p. 288

An filius alicujus Officialis Regis, in alicubi communitatis possit ab Episcopo illius loci Ordinari? t. 2. tr. 5. res. 42. pag. 289

An si quis habeat duo domicilia, possit uterque Episcopus illum Ordinare? Et quid est dicendum, de ejus filio? Et quid si sit alibi natus fortuito: tom. 2. tract. 5. res. 43. pag. 289

Quando quis dicatur contrahere domicilium, ut Episcopus possit illum Ordinare? Et aliqua advertuntur pro Clericis exteris, qui cum dimissoriis suorum Ordinariorum in Civitate Neapolitana morantur? t. 2. tr. 5. res. 44. pag. 289

An Episcopus possit Ordinare Barones feudatarios, & eorum filios? t. 2. tr. 5. res. 45. p. 290

An Episcopus possit Ordinare Scholares Universitatis? Et quid etiam, si per decennium ibidem commoraverint? t. 2. tr. 5. res. 46. p. 290

Et infertur filios eorum, qui forte in Universitate uxorem duxerunt animo in Patriam redeundi, non posse ordinari ab Episcopo Universitatis. ibid. §. 2

An Episcopus possit Ordinare aliquem, qui ex fornicatione natus est, ex matre certo loco, domicilium habente, & Patre alio? t. 2. tr. 5. r. 47. p. 290

An Episcopus, ut possit ordinare aliquem ratione beneficii, illud debeat esse perpetuum? tom. 2. tractat. 5. resolut. 48. pag. 291

Et asseritur non posse quem Ordinari ratione Capellaniæ etiam perpetuæ, posse tamen ordinari in Commendam, si Commenda est perpetua; nam Commenda perpetua est beneficium. ibid. §. ult.

An quis possit Ordinari ab Episcopo, in cujus Diœcesi est beneficium, licet sit tenue? t. 2. tr. 5. res. 49. & 50. pag. 291. & 292

Et notatur ratione beneficii tenuis posse aliquem Ordinari ab Episcopo, ubi est beneficium, etiam si illud beneficium non requirat residentiam, nec in illo resideat, nec in illius Diœcesi, & sic non eximatur à jurisdictione primi Episcopi. ibid. §. ult. r. 49. p. 291

Et quid, si tenui beneficio adjungatur patrimonium, itaque ut conflatum ex utroque sufficiat ad sustentationem? ibid. §. 3. r. 50. p. 292

Et notatur sacram Congregationem respondisse promotum ab alieno Episcopo ex causa beneficii tenuissimi, male promotum fuisse, ipsumque promotum suspensum esse ab executione Ordinum, atque Collatorem à collatione per annum. ibid. §. 4

An ut Episcopus possit ordinare aliquem ratione beneficii existentis in sua Diœcesi, sufficiat, ut beneficium sit simplex? t. 2. tr. 5. r. 51. & 52. p. 292. & 293

An Episcopus possit aliquem Ordinare, cui paulo antea beneficium confert? t. 2. tr. 5. r. 53. p. 293

An ad fugiendam jurisdictionem Episcopi domicilii possit quis Ordinari alibi titulo beneficii? tom. 2. tract. 5. resolut. 54. p. 293

Et an Episcopus possit ordinare illum, qui in sua Diœcesi nullum habebat beneficium, si hac sola intentione illi confert? ibid. §. 4. p. 294

Et an prædictus Episcopus in tali casu possit dispensare in interstitiis cum illo providendo, & in illegitimitate ad Ordines, sicut potest Episcopus domicilii? ibid. §. 7. & seqq. &c.

An Episcopus, ut aliquem justo titulo ordinet, possit illi beneficium conferre immediate ante Ordinationem, & illum postea statim ordinare? tom. 2. tract. 5. res. 55. pagina 294

Et quid, si beneficium sit tenue trium, vel quatuor aureorum? ibid. §. 3. p. 295

An qui habet plura beneficia in diversis Diœcesibus, possit ab omnibus illis Episcopis ordinari? Et an hoc etiam præter Episcopum originis vel domicilii, à quibus etiam poterit ordinari? tom. 2. tract. 5. resol. 56. & in aliis ejus notationum. p. 295

An sola actualis possessio beneficii, ita ut non solus titulus, & Collatio sufficiat, ut quis ab Episcopo possit ordinari? t. 2. tr. 5. r. 57. p. 295

An Episcopus possit Ordinare aliquem, qui in sua Diœcesi haberet pensionem? tom. 2. tract. 5. resolution. 58. pagina 295

An Episcopus possit triennalem familiarem non subditum ad Ordines promovere? tom. 2. tract. 5. resol. 59. pagina 295

An hoc privilegium extendatur ad Episcopos Titulares? tom. 2. tr. 5. r. 60. p. 296

An ut Episcopus ordinet suum familiarem triennalem, sufficiat ultimum annum esse inceptum? tom. 2. tract. 5. res. 61. pag. 296

An servitium triennale sufficiat esse inceptum ante assumptionem ad Episcopatum? tom. 2. tract. 5. res. 62. pagina 296
An familiaris Episcopi per triennium an regione remota possit ab illo Ordinari? tom. 2. tractatu 5. resolut. 63. pagina 296
An Episcopus possit ordinare suum familiarem servientem tamen illum in Civitate, sed extra domum? tom. 2. tract. 5. r. 64. p. 296
An Episcopus possit ordinare famulum sui familiaris triennalis? Et supponitur istum famulum inservisse familiari Episcopi per triennium. tom. 2. tract. 5. resol. 65. & 66. p. 297
Et cursim deducitur familiares familiarium Cardinalium frui privilegio familiarium Cardinalium. ibid. in fine §. 1. res. 66
Et notatur, quod si Episcopus conferat beneficium in ea Diœcesi, possit statim suum familiarem ordinare non expectato triennio. ibidem §. 2. resol. 66. & magis late in r. 67. p. 297
An Episcopus debeat statim conferre beneficium suo triennali familiari, ut possit illum Ordinare? Et quid est intelligendum per verbum *statim*, an intelligatur, cum primum vacaverit? t. 2. tr. 5. r. 68. p. 298
An Episcopus possit suo familiari triennali dimissorias concedere? t. 2. tr. 5. r. 169. p. 298
An Episcopus possit dispensare in interstitiis, quando ordinat familiarem suum? tom. 2. tract. 5. resolut. 70. 71. pagina 298
Et quid etiam super illegitimitate ad minores Ordines? ibid. §. 2. res. 71
An qui sit Italicè, non autem Latine legere, possit ab Episcopo initiari prima Tonsura, & quid, si nesciat scribere? tom. 2. tr. 5. r. 72. p. 299
An mutus, surdus, & cœcus possunt ordinari? Et quid de surdastro, qui difficulter audit? tom. 2. tract. 5. res. 73. pag. 299
Et quid est dicendum de illis, qui impeditioris sunt linguæ, aut blæsi ut Moises, qui balbi ut Demosthenes, nisi forte notabilem difficultatem loquendi haberent? ibid. §. 2
Et quid est dicendum de carente visu oculi sinistri, qui dicitur oculus Canonis? ibid. §. ult. &c.
Ex quadam hujus Regni Civitate relata hæc quæstio mihi fuit. Possitne quidam Religiosus surdaster ad sacros Ordines promoveri? tom. 2. tractatu 5. resolutione 74. pagina 299
Utrum Religiosus, qui parum intelligit linguam Latinam sit ad sacros Ordines præsertim ad Sacerdotium admittendus? tom. 2. tractatu 5. resolutione 75. & 76. pagina 300
Idem est dicendum de Cantoribus, Canonicis, & Præbendariis Ecclesiæ Cathedralis. ibidem. prope finem. §. secundi.
Et notatur, quod examen de licentia, & doctrina Regularium ad recipiendos Ordines debet fieri ab Episcopo. Sed advertitur, quod Episcopi hac in re suam exonerant conscientiam cum conscientia Prælatorum ipsorum commendatitiis literis plenam, atque omnimodam fidem adhibendo. ibid. §. 4. res. 75. & in aliis ejus notat.
An privilegium quorumdam Abbatum conferendi Ordines minores duret adhuc non obstante Concil. Trid. sess. 25. c. 10. de Reformat? tom. 2. tr. 5. res. 78. & in aliis ejus not. p. 301
Et notatur supradictos Abbates posse his subditis sæcularibus dare literas dimissorias ad Ordines, neque hoc privilegium derogare Conc. Trid. ibid. §. ult. &c.
Quidam Abbas Benedictinus contulit Ordines minores quibusdam non sibi subditis, qui postea alios Ordines susceperunt, & in illis ministraverunt, quæritur, quid in hac re statuendum? t. 2. tr. 5. r. 79. p. 302
Et an dicti Ordines sint saltem iterandi sub conditione? ibid. §. 7
Et an prædicti Abbates possint conferre Ordines tam sæcularibus quàm Regularibus qui speciales literas dimissorias à suis Superioribus habuerunt? ibid. §. 4. & sequentibus, &c.
Et an si quis subditus sæcularis ordinaretur à supradictis Abbatibus, valeat quidem Ordinatio, & sit tantum illicita, non autem invalida? ibid.
Et advertitur, quod privilegium clausum in corpore juris, in generali derogatione nunquam censetur comprehendi. ibid. §. 3. & in aliis ejus notationum.
Et an aliqui Abbates hodie possint suis subditis conferre Ordines aliquos majores? tom. 2. tract. 5. res. 80. §. 5. & in aliis not. p. 305
An Abbates non benedicti possint conferre primam Tonsuram, & Ordines minores sibi non subditis? Et an possint supradictos Ordines conferre Novitiis? tom. 2. tr. 5. r. 81. p. 305
An Abbates benedicti possint conferre Diaconatum, & Subdiaconatum suis subditis? Et quid erga non subditos? t. 2. tr. 5. r. 82. p. 306
Et an ubi Concilium Trident. non est receptum, nulla sit super hoc difficultas? ibid. §. 3. &c.
Et an Abbates communicantes possint illa facultate uti? ibid. §. 1. &c.
An Abbates Clericis sæcularibus sibi subditis literas dimissorias concedere possint? tom. 2. tract. 5. res. 83. pagina 307
Et quid, si hujusmodi Prælatus esset Ordinarius privative ad Episcopum, & habeat jus visitandi, & synodum congregandi? ibid. §. ult.
An privilegium concessum Regularibus, ut possint initiari sacris Ordinibus extra tempora, extendatur etiam ad Novitios? tomo secundo, tractatu 5. resolut. 84. pagina 305
Et cursim docetur posse Superiorem concedere dimissorias supradictis Novitiis, & ordinari ab Abbatibus, qui possunt subditos professos ordinare. ibid. §. 2. ad medium, &c.
Et difficultas est, an privilegium concessum Societati Iesu, ut possint Ordinari extra tempora, &c. extendatur ad alias Religiones per communicationem privilegiorum ibidem. §. tertio. & seqq. & in aliis ejus notat. pagina 308
Et an quando quis Ordinatur virtute dicti privilegii, vel aliorum in tribus diebus festivis, possit Ordinari in festis duplicibus? ibid. §. 16. & in aliis ejus notation. pag. 309
Refelluntur plures opiniones circa Regulares in Ordine ad susceptionem Ordinum, ubi asseritur. Primo quod Prælati Regulares possunt concedere suis subditis Regularibus dimissorias ad Ordines ab Episcopo loci, & etiam à quolibet alio, suscipiendos, absque dimissoriis Episcopi illius loci? tom. 2. tract. 5. res. 85. §. 1. & 2. pag. 309
Secundo, quod Regulares ab Episcopo Ordinante examen de capacitate pati non tenentur, sed sufficit examen Prælatorum Regularium. ibidem. §. 3. & 4. & in aliis ejus not.
Tertio, quod Regulares possunt suscipere Ordines ante ætatem à Tridentino præscriptam. ibidem. §. 5. & in aliis ejus not.
Quarto, quod possunt Regulares in una eadem die sine temporibus à jure statutis sive extra illa sacros Ordines majores à quocumque Episcopo recipere? ibidem. §. sexto. &c.
Quinto, quod Regulares à quolibet Episcopo in propria, & aliena Diœcesi, & in suis propriis domibus Ordines recipere possunt sine licentia Episcopi Diœcesani, acetiam eo contradicente, & sine obligatione aliqua Ordinando imponenda. ibid. §. 7. &c.

Et aliæ difficultates adducuntur pro Abbatibus benedictis, & non benedictis, Cistercien sibus, & quatuor principalibus Abbatibus illius Ordinis, sed jam omnes supra sunt discussæ, & in hac res. adducuntur à §. 9. ad 18. inclusive.

An Regulares possint Ordinari ab Episcopo extra tempora à jure statuta? tom. 2. tr. 5. res. 86. & in multis aliis ejus not. p. 311

An Ordines Regularium habentes privilegium, ut possint Ordinare Regulares extra tempora, possint eo uti, ubi Concilium Trident. receptum est? t. 2. tr. 5. r. 87. p. 312

Et an vero pertineat ad Episcopum, vel ad Superiorem Regularem dispensare in interstitiis? ibid.

An Regulares possint dispensare cum suis subditis quoad interstitia, & ut Ordinentur extra tempora? tom. 2. tr. 5. r. 88. & in aliis ejus not. p. 312

Et an privilegia Regularium quoad facultatem suscipiendi duplicem Ordinem sacrum eodem die, & ab Episcopo in aliena Diœcesi absque licentia proprii sint revocata à Conc. Trid. ibid. post medium. §. 1. & 2. p. 313

Et an quando alicui privilegium conceditur, ut extra tempora in tribus Dominicis, vel diebus festivis ordinetur, quin additum fuerit, *Duplicibus*, vel *Semiduplicibus*, intelligi debeant de festis diebus, qui à Clero, & populo sub obligatione præcepti celebrantur? ibid. prope fin. §. 2. &c.

Et an privilegia Regularium revocata à Concil. Trident. intelliganturetiam revocata in foro conscientiæ, itaut Regulares uti illis non possit? ibid. propè fin. resol. à vers. an dicta, &c.

An dispensatio interstitiorum pertineat ad Episcopum etiam respectu interstitiorum? t. 2. tr. 5. r. 89. & in multis aliis ejus not. p. 314

Et advertitur, quod juxta Bullam Greg. XIII. Generales Societatis Jesu possunt, & ab illis delegatis dispensare cum suis subditis in interstitiis. ibid. §. 2

Et notatur suscipientes Ordines non servatis interstitiis nullam incurrere censuram, vel irregularitatem. ibid. §. ultim. &c.

An pro Episcopis in dispensatione interstitiorum cum Regularibus sufficiat sola attestatio Superiorum? Et an Regulares possint Ordinari non servatis temporum interstitiis? tom. 2. tract. 5. res. 90. & in multis aliis ejus not. pag. 314

Et an ex privilegio Clement. VIII. concesso Patribus Congregationis S. Ioannis Evangelistæ in Portugallia possint Regulares Ordinari extra tempora, & per quemcumque Episcopum tribus Dominicis, vel Festis continuis, vel interpolatis non servatis interstitiis à Concil. Trid. designatis? ibid. §. ult. &c.

An Constitutio Pii II. circa susceptionem Ordinum ante tempus, vel sine dimissoriis, & licentiis necessariis comprehendat Regulares? t. 2. tr. 5. r. 91. p. 314

Quæ causa sit sufficiens, ut Episcopus possit dispensare in interstitiis Ordinum Presbyteratus, an sit necessaria utilitas, & necessitas copulative? Et apponuntur quinque causæ, ut ex qualibet illarum possit Episcopus cum prædictis dispensare. tom. 2. tr. 5. resol. 92. 93. & 94. pag. 315. & 316

Et an ad minores Ordines, & Tonsuram mere arbitrium Episcopi sufficiat ad dispensandum? ibid. §. 3. resolutione 94. pag. 316

Et docetur posse Episcopum eodem die primam Tonsuram, minores Ordines & Subdiaconatum conferre. ibidem. §. 6. &c.

Et notatur Episcopum non posse dispensare ab interstitiis familiarem suum, alias non sibi subditum. ibid. §. 7. &c.

Et observatur facultatem remittendi interstitia concessam Episcopo ex causis transire in Capitulum Sede vacante, seu ejus Vicarium, quando tamen ex Decreto Concilii potest concedere licentiam Ordinandi. ibid. §. 2. resol. 92. &c.

An Episcopus beneficii possit dispensare in interstitiis? Et quid de illegimitate ad minores Ordines? t. 2. tract. 5. res. 95. pag. 317

An ex aliqua justa causa possit Episcopus conferre majores Ordines die Dominico? Et supponitur, quod majores Ordines non nisi in Sabbatho Quatuor temporum anni, aut in Sabbatho Sancto ante Dominicam Passionis dari possunt? tom. 2. tractatu 5. resolut. 96. pagina 317

Et notatur, quod minores Ordines Episcopus conferre potest tribus, aut etiam pluribus in qualibet Dominica, vel Festivo die, dummodo non videatur facere ordinationem generalem. ibid. §. 2. &c.

Et consuetudo recepta Episcoporum concedit, ut Feria sexta Vespere ante Sabbathum, in quo Sabbatho jure possunt omnes Ordines conferri, liceat dare minores Ordines. Et advertitur primam Tonsuram quovis anni tempore, quovis die, hora, & loco dari posse. ibid. in dicto. §.

An secluſa consuetudine, si adsit alicubi possit Episcopus eadem die conferre minores Ordines simul cum Subdiaconatu eidem Ordinando? Et in dicto casu an Episcopus debeat prius interstitia dispensare? tom. 2. tractatu 5. resolutione 97. & in multis aliis ejus not. pagina 318

An minores Ordines possint conferri diebus festivis duplicibus, non tamen servatis à populo ex præcepto? tom. 2. tr. 5. r. 98. p. 319

Et quid de Ordinibus sacris ex privilegio Papæ sumendis, ut conceditur in tribus diebus festivis? ibid. §. 2. ad medium, &c.

Et quid sub nomine diei festivi intelligatur? ibid. ante medium §. 1. &c.

Et docetur, quod in rigore juris non videtur vetitum quacumque die etiam feriali minores Ordines conferre? t. 2. tr. 5. r. 99. §. 3. ad lin. 6. p. 320

Et notatur suscipientes minores Ordines ante susceptionem Sacramenti Confirmationis, nec ipsos, neque Episcopum peccare mortaliter. ibid. §. 5. & magis late in res. 110. p. 320

Et an saltem peccent venialiter? ibidem. in fine §. 2. in resolut. 100

Et an suscipiens Ordinem ante confirmationem incurrat irregularitatem? tom. 2. tract. 5. resolutione 101. in fine pag. 321

Et an eo ipso, quod quis habeat dimissorias à suo Episcopo, ut possit Ordinari, possit etiam ab Episcopo Ordinante confirmari? t. 2. tr. 5. r. 100. §. 3. p. 320

Et notatur Episcopum non confirmatum posse valide alios confirmare & ordinare, neque hoc faciendo peccare mortaliter. ibid. §. ult. &c.

An in supputanda ætate Ordinandorum enumerandus sit dies Bissextilis, vel omittendus? Idem est in Ordine ad professionem pro anno probationis Novitiatus. t. 2. tr. 5. r. 102. p. 321

An in ætate requisita ad Ordines suscipiendos detur parvitas materiæ? t. 2. tr. 5. r. 103. p. 322

Et notatur, quod si esset quis in principio sequentis diei, v. g. hodie impletur ætas 24. annorum post dimidiam noctem, potest Ordinari Sacerdos. ibid. §. 3

Quidam Religiosus inchoavit annum 23. hora vigesima tertia diei, sed mane in eodem die recepit Ordinem Diaconatus, quæritur, an peccaverit, & in suspensionem inciderit tanquam ordinatus ante legitimam ætatem? tom. 2. tr. 5. r. 104. p. 322

An qui Vespere ingreditur annum assignatum pro aliquo Ordine suscipiendo possit mane præcedenti illum suscipere? t. 2. tr. 5. r. 105. p. 322

Et notatur, quod stando in rigorosa sententia, quod annus debeat esse inceptus, sufficit non per unum integrum diem, nec per unam horam, sed per unum, vel dimidium quadrantem sit inchoatus. ibid. §. 2. p. 323. &c.

Et

Et docetur Episcopum posse dispensare, si deficiant Ordinando duos, vel tres dies ad ætatem debitam ad suscipiendos Ordines. ibid. §. ult.
An si in aliqua Ordinatione Officialis Episcopi protestur Episcopum nolle ordinare irregulares, v. g. carentes patrimonio, &c. tales hoc non obstante ordinentur? Et quid est faciendum, quando ita casus acciderit in praxi? tom. 2. tractatu 5. resolutione 106. §. 1. & 2. pagina 323
Et notatur, quod non debent Episcopi accedentes ad Ordines prohibere sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ne accedant ad Ordines cum impedimento occulto censuræ irregularitatis, &c. quin potius debent illos absolvere, & dispensare in casibus, quibus possint eos absolvere, & dispensare? ibid. §. ult.
An census redimibilis sufficiat ad patrimonium Clerici Ordinandi? tomo secundo, tractatu 5. resolut. 107. pagina 324
Et an sufficiat patrimonium ab alio donatum sub conditione, ut cesset statim ac Ordinando de sustentatione provisum sit? ibid. §. 3
Et notatur, quod hoc passim admittendum non est. ibid. in dicto §. 3
Et advertitur aliquem non posse promoveri ad sacros Ordines ad titulum beneficii, si titulus sit de futuro. ibid. §. quarto.
Et an quis Subdiaconum, vel Diaconum recipere possit, ad titulum beneficii præsentis, licet fructibus illius non statim potiretur, sed solum post receptum Presbyteratum illius frui inciperet? ibid. in eodem §. 4
Et an, quis possit promoveri ad Ordines ad titulum Coadjutoriæ? Et quid, maximè si coadjutoria habeat de præsenti congruam sustentationem? ibidem. in fine dicti §.
Et advertitur, quod impetrato beneficio, sed prohibita possessione à judice sæculari, non posse aliquem sumere sacros Ordines. ibid. §. ult.
An Episcopus in Regno Siciliæ possit Ordinare Subdiaconum, qui pro patrimonio tantum unctias undecim annuales habet, & multa alia circa patrimonium. t. 2. tr. 5. res. 108. p. 324
Et notatur, quod si aliquis Subdiaconus initiatur Diaconatu, aut Sacerdotio ostendens testimonium patrimonii renunciati, vel alienati, & tacens renunciationem factam, non incurrit pœnas statutas contra eos, qui absque patrimonio ordinantur. ibid. §. 3. p. 325
Et docetur Graduatum in jure Canonico, aut in Sacra Theologia sine titulo, aut patrimonio posse ordinari. Sed an vero contra hoc obstet declaratio Cardinalium? ibid. §. ult. &c.
An in patrimonio necessario ad sumendos Ordines sacros detur parvitas materiæ? tom. 2. tract. 5. resolut. 109. pagina 325
An Clericus possit alienare patrimonium absque licentia Episcopi, si aliunde acquisivit beneficium, vel alia bona sufficientia pro victu? tom. 2. tract. 5. res. 110. pagina 325
Et an si absque licentia Episcopi patrimonium vendas, permutes, obliges aut aliquo modo alienes, antequam habeas unde vivere possis, nulla sit talis alienatio? ibid. §. 4. & seq. p. 326
Et advertitur bona patrimonialia, ad quorum titulum Ordinatus es, non ob inde fieri bona Ecclesiastica; tametsi privilegio fori bonorum Ecclesiasticorum gaudeant. ibidem. §. ult.
An qui suscipit primam Tonsuram, vel minoribus Ordinibus initiatur, animo non ascendendi ad alios Ordines, sed gaudendi privilegio fori, & exemptione à tributis, peccet mortaliter? tom. 2. tract. 5. resolut. 111. pag. 326
An suscipiens Ordines minores sine Confirmatione peccet mortaliter, vel Episcopus illum ordinante? tom. 2. tr. 5. r. 112. §. 2. paulo post initium, & in multis aliis eius annotationum. p. 327
An Ordinatus Ordinibus Sacris ante pubertatem teneatur continere? Et quid si adeptus pubertatem votum castitatis in Ordine sacro contento non ratificavit? t. 2. tr. 5, r. 113. p. 328
Et an prædictum votum à Parentibus, vel Tutoribus absque causa aliqua irritari possit? ibidem. propè finem §. 1
Et an sit validum votum, & invalidum matrimonium contractum ab eo, qui Ordinem Sacrum accepit, ignorans illi annexum esse votum castitatis? ibidem. §. tertio, &c.
Et quid est dicendum, si quis suscipiat sacros Ordines cum intentione expressa non vovendi Castitatem, an hoc non obstante teneatur castitatem servare? ibidem. §. ultim. &c.
An Sacer Ordo susceptus per vim, & metum imprimat Characterem? tom. 2. tractatu 5. resolutione 114. pagina 328
Et deducitur, quod si ordinatus per vim, & metum recipit ordinem sine voluntate recipiendi Sacramentum, sed solum simulate, hic quidem ordinem non suscipit, quia invalide ordinatur. ibid. §. 5 p. 329
Item, cum quidam Ordinatus Subdiaconus obtinuisset ab Episcopo declaratoriam fuisse Ordinatum per vim, & metum, sed postea petens dispensationem à Summo Pontifice, ut ad alios Ordines sacros promoveri posset, dubitatum fuit à quibusdam in Dataria, an iste talis debeat saltem sub conditione sumere Ordinem Subdiaconatus? ibid. §. 4
Item quæritur, an Ordinatus per vim, & metum teneatur ad votum continentiæ? ibidem. §. 5. p. 329. & in res. 115. pag. 330
Et an prædictus possit licite contrahere matrimonium? Et teneatur ad recitandum Officium Divinum? ibid. in dicto §. 5. & res. 115. &c.
Et docetur, quod quocumque metu initiatus, quamtumvis gravi, si postea ratificet verbo, aut facto semel utens Ordine accepto sine ulla coactione, non erit jam in posterum sibi integrum resilire, sed continentiæ, & obligationi Officii Divini subjacebit, sicut cæteri sponte ordinati, & hoc autem intelligendum est, si sciens, & prudens exerceat; secus vero si per errorem, quo quis ad Ordinis observantiam existimat se esse adstrictum? ibidem. post medium dicti §. quinti. pagina 329
An vir, consentiente uxore, possit ad Sacerdotium promoveri, si ipsa Religionem non ingrediatur, etiam si sit juvenis, dummodo voveat Castitatem? tom. 2. tr. 5. r. 116. p. 330
Et notatur semper esse necessariam professionem uxoris in Religione sive sit senex, sive juvenis, ut possit vir ad Episcopatum promoveri. Et quid, ut vir ad Cardinalatum possit promoveri? ibid. §. ult. &c.
An Clerici sacris Ordinibus initiati peccent mortaliter, si non deferant habitum Clericalem, & Coronam in capite? Et quid, si cum ense vel aliis similibus supra dicti Clerici Sacris initiati incedant? tom. 2. tract. 5. res. 117. p. 331
An Diaconus, & Subdiaconus peccent mortaliter frequenter canentes Epistolam & Evangelium in peccato mortali? Et quid, si longo tempore tales actus exerceant in peccato mortali? tom. 2. tract. 5. resolutione 118. p. 331
An Acolyti, qui solemniter cereos ferunt in peccato mortali, peccent mortaliter? Et cursim docetur hoc etiam locum habere in eo, qui Capitulum, & Collectam pronunciat in Choro, qui id facit tanquam Presbyter. tom. 2. tr. 5. r. 119. p. 331
Et an minores Ordines sint vera Sacramenta? ibidem ad medium §. 2. &c.

An Concionatores prædicantes in peccato mortali, peccent mortaliter, etiamsi peccatum sit occultum? Et quid, si publicum sit peccatum? t. 2. tr. 5. r. 120. p. 332
Idem dicendum est de Lectore Sacræ Theologiæ, & Sacræ Scripturæ. ibid. §. ult.
Vide verb. *Capitulum Sede vacante, Abbates, Corepiscopus.*

Appendix ad reliquas plures difficultates dispersas per alios tomos, tract. & resol. quæ simul pertinent ad hoc Verbum Ordo.

In Ordine Sacerdotali, & Episcopali aliquid relictum, quomodo postea sit iterandum? tom. 4. tract. 8. res. 50. §. 1. pag. 350
Et si est probabile an suppleri debeat ab eodem, qui ordinavit, vel consecravit, & quid, si talis defecit ex aliquo deliquio? ibid. §. 5. & 7. p. 350. & 351
Ordinem suscipere, aut conferre ante Confirmationem, vel antequam Ordines conferens sit confirmatus, an sit peccatum mortale? t. 1. tr. 2. r. 4. §. 1. p. 71
Qui Ordinem sacrum excipit cum expresso animo non vovendi castitatem, & fornicatur, an in illo actu fornicationis non peccet peccato sacrilegii contra votum, sed peccabit tamen non emittendo votum, quod emittere debet. tom. 1. tract. 7. r. 74. §. 6. p. 380
Qui Ordinem sacrum recipit per metum cadentem in virum constantem; an teneatur servare castitatem? ibid. §. 10. pag. 381
Per Ordinem sacrum assumptum an matrimonium conversi cum infideli contractum ante Baptismum, dissolvatur? t. 2. tr. 6. r. 125. §. 3. p. 407
Ordinem exequi an possit Hermaphroditus degenerans in fœminam? t. 4. tr. 8. r. 112. §. Verum. p. 403
Ordinem alium de novo consecratio Episcopi confert illi? t. 9. tr. 7. r. 11. §. 1. p. 380
Qui Ordines susceperunt ab Episcopo dubio de suo Baptismo, quid præstare videantur? tom. 1. tract. 1. r. 79. §. 3. pag. 52
Ordines sacros ministrans Episcopus statim post Missam sine aliis indumentis Pontificalibus, an peccet mortaliter? t. 1. tr. 2. r. 9. §. 15. p. 76
Si Ordines excipiendo extra tempora, vel non servatis interstitiis datur facultas, an hæc expiret morte concedentis re integra? t. 1. tr. 3. r. 8. §. 4. p. 89
Ad Ordines sacros infans promotus, an obligetur ad castitatem servandam? tom. 1. tract. 7. resolutione 74. §. 7. pag. 380
Ubi an teneatur castitatem servare, is qui sciens votum castitatis annexum receptioni Ordinis sacri, ordinatur ante annos pubertatis? §. 8
Et quid de ordinato ante annum 16. ubi Concilium Trid. est usu receptum? ibid.
Et an tale votum possit irritari etiam post annum pubertatis ab eis, quorum cura fuberat is, qui citra annum pubertatis fuit ordinatus? ibid.
Ubi, quod, si nacta pubertate ordinem susceptum exercueris, obligatus eris ad servandam castitatem, & resilire non potes. ibid. p. 381
Si Ordines sacros suscipiat qui contraxit sponsalia, an peccet? t. 2. tr. 6. r. 30. §. 1. p. 347
Ordines minores, & Subdiaconatum an sint sacramentalia, & non sacramenta; ideo possit Pontifex auferre ab Episcopo potestatem conferendi Subdiaconatum, & minores Ordines? t. 3. tr. 1. r. 64. §. 1. p. 84
Ordines valide potest conferrre Episcopus Hæreticus, schismaticus, degradatus, &c. t. 3. tr. 1. r. 65. §. 1. & seqq. p. 84. & seqq.
Ut Ordines minores, Subdiaconatum, Diaconatum, & Presbyteratum simplex Sacerdos conferat, an Pontifex dispensare possit? tom. 3. tract. 1. à res. 68. usque ad 72. inclusivè, à pag. 90. ad 93. Vbi pro praxi adducitur quædam Bulla, & facultas concessa quibusdam Abbatibus exemptis, & pro Cardinalibus circa minores Ordines.
Ordines minores, Subdiaconatum, & Diaconatum, an Abbates Ordinis Cistercienses possint conferre Religiosis ejusdem Ordinis? t. 3. tr. 1. r. 69. §. 4. p. 91
Et an hoc privilegium quoad Subdiaconatum, & Diaconatum sit revocatum per Concilium Trident. t. 3. tr. 1. res. 70. §. 3. p. 92
Ut Ordines minores, & majores simplex Sacerdos conferat, an Pontifex facultatem concedere possit ante consecrationem? t. 3. tr. 1. r. 73. §. 1. p. 94
Et an hoc à jure divino Pontifici, & Ecclesiæ conveniat? t. 3. tr. 1. r. 72. §. 4. ibid.
Ordines etiam minores conferendi potestatem Episcopus committere non Episcopo non potest. t. 3. tr. 1. res. 68. §. ult. pag. 91
Ubi ad primam Tonsuram, vel minores Ordines ne in posterum promoveantur, nisi qui se voto solemni castitatis adstrinxerint, an Ecclesia constituere possit? t. 3. tr. 1. r. 76. §. 10. p. 98
Ad Ordines minores, & etiam sacros an possit Episcopus dispensare super irregularitate orta ex homicidio casuali, in rixa subita, & inopinata contingenti, quando est publicum? tom. 3. tract. 3. resolut. 44. §. 1. & seq. pagina 322
Ad Ordines sacros suscipiendos, an in aliquo casu cum homicida voluntario Episcopus dispensare possit? t. 3. tr. 3. r. 52. §. 1. p. 327
Ad Ordines sacros suscipiendos, & exercendos Episcopus dispensare potest, quando irregularitas est occulta. t. 3. tr. 3. r. 55. post medium. p. 328
Qui ad Ordines minores, & beneficium simplex initiatur, an irregularitas veræ bigamiæ sit dispensabilis ab Episcopo? t. 3. tr. 3. r. 58. §. 1. p. 329
Ordines minores conferendo Episcopus in peccato mortali? an peccet mortaliter? Et an Ordines minores, & Tonsura sint Sacramenta? tom. 3. tract. 3. resol. 80. §. 4. pagina 345
Quoad Ordines recipiendos Regulares subjecti sunt Episcopo. t. 3. tr. 5. r. 11. §. 7. p. 386
Quoad Ordines minores an Capitulum Sede vacante cum illegitimis dispensare possit? tom. 3. tract. 5. resol. 17. §. 1. pag. 389
Et quid de Vicario Capituli quoad hoc? ibid.
Ordines Ecclesiastici quot sint? tom. 4. tract. 8. res. 1. in fine. pag. 313
Inter Ordines recensetur Episcopatus? t. 4. tract. 8. res. 2. §. Probatur 3. ibid.
Ordines conferre an possit Episcopus in eadem die suæ consecrationis? t. 4. tr. 8. r. 44. §. 1. p. 342
Si Ordines majores Episcopus excommunicatus confert, an validè eos conferat? t. 4. tr. 8. r. 61. §. 1. p. 361
Et quid, si Ordines suscipit ab Episcopo excommunicato, suspenso, Hæretico, schismatico, deposito, aut degradato verum Ordinem suscipit, sed ab ejus executione suspenditur. ibid. §. 2
Ordines an possit suscipere Hermaphroditus? t. 4. tract. 8. r. 112. §. 1. p. 402
Si ad Ordines suscipiendos Pater donationem faciat filio, revocare eam non potest, etiam propter ingratitudinem. t. 6. tr. 7. r. 41. §. 4. p. 332
Ad ordines suscipiendos pro patrimonio donatio facta, an sit in foro conscientiæ retro donanda donatori? tom. 6. tr. 7. r. 139. §. 1. p. 386
Et an talis sic ordinatus incurrat suspensionem? Vbi aliqua contingentia in dicto casu. ibid. §. 3
Propter ordines susceptos ante legitimam ætatem, vel absque licentia, aut per saltum, an subditos suos suspensos possint Regulares Prælati absolvere? t. 7. tr. 1. rel. 297. per totam. p. 206
Ordines minores, & Tonsuram an Cardinales conferre possint insciis titulis? t. 9. tr. 7. r. 51. p. 396

Ordini

Ordini Sacro annexa obligatio continentiæ an sit immediata à lege Ecclesiastica, vel à voto? tom.1. tract.7. resol.74. §.2. pag.379
Ordinibus Sacris initiatus, si aliquem percutiat, vel occidat, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t.1. tr.7. r.69. §.1. & seq. p.377
Ordinibus Sacris initiatus exercens actum venereum, an satisfaciat, si dicat in confessione, se violasse votum castitatis, non manifestando votum solemne, quod habet? t.1. tr.7.r.73.§.4. p.379
Idem est si votum simplex castitatis emisit antequam Sacris Ordinibus initietur. ibid.
Et in dicto casu exercens actum venereum exteriorem, quot peccata committat? tomo primo, tractatu septimo, resol.74. §.1. pag.379
Et quot peccata committat in solo appetitu de voluntate interiori? ibidem.
Ordinibus Sacris initiatus, si emittit votum de non committenda mollitie, vel fornicatione, an teneatur explicare hanc circumstantiam voti emissi post dictam susceptionem Ordinis Sacri? tomo primo, tract.7. resol.75. §.1. pag.381
Si in Ordinibus Sacris constitutus sæcularem polluat, an committat Sacrilegium? t.1. tr.7. r.77. §.2. p.382
Ordinibus Sacris initiatus, qui in ludo taxillorum, vel alearum fraudavit aliquem in magna quantitate, an satisfaciat dicendo in confessione se fraudasse proximum in quantitate notabili, vel an teneatur etiam aperire circumstantiam instrumenti & medii? tom.1. tr.7. resol.151. §.1. pag.416
Et si supradictus frequenter ludat, secluso scandalo, mortaliter non peccat. ibidem.
Vt Ordinibus minoribus, imo, & Sacris utatur homicida voluntarius, an Episcopus dispensare possit justa interveniente causa? tomo tertio, tract.3. resol.49. §.1. & seq. pag.325
In Ordinibus Sacris alicuius ritus inversio an sit valida, vel saltem illicita? tom.4. tract.8. resol.69. §.1. & seqq. pag.365
De Clericis Ordinibus Sacris initiatis matrimonium ineuntibus. Et an tales non solum committant Sacrilegium, sed sint de Hæresi suspecti, & qua pœna puniendi sunt? t.5. tr.12.r.5. §.1. & seqq. p.505
Pro Ordinibus suscipiendis, an Pater teneatur donare aliquid filio? Et ad id teneatur jure obligationis naturalis? t.6. tr.7. r.41. §.1. p.331
Ab Ordinibus Sacris non est excludendus N. ex genere Mahometano, sed infans baptizatus, & postea Religionem ingressus. t.7. tr.1. r.144. §.1. p.96
Si Ordinibus Sacris initiari opus est mihi, an possim licitè hanc actionem petere ab Episcopo, licet ille inde occasionem accepturus sit ad simoniam? t.7. tr.5. r.51. ad medium. pag.353
Si Ordinibus minoribus initiatur Græcus post contractum matrimonium, an gaudeat privilegio fori? t.9. tr.2. resol.153. §.1. pag.169
In Ordinibus minoribus constitutis Clericis, an possit Princeps imponere, & exigere gabellas ab eis? Et quid, si adsit consuetudo in contrarium? tom.9. tract.2. resol.259. §.1. pag.230
Et quid, si non habeant requisita Concilii Trid. sess.23. c.6. t.9. tr.2. r.260. §.1. & seqq. p.231
Qui Ordinis Sacri ratione, & beneficii tenetur persolvere Horas Canonicas, si illas non recitet, an peccet dupliciter, & teneatur istam circumstantiam in confessione aperire? t.1. tr.7.r.65. §.1. & seq. p.376
Qui in Ordinis Sacri receptione invincibiliter ignorat votum castitatis implicitum contineri, an teneatur servare castitatem, si sciens, & prudens Sacrum Ordinem suscipiat? tomo primo, tractatu septimo, resolution.74. §.9. pagina 381
Ordinum minorum collationes factas ab Episcopo excommunicato, suspenso, &c. invalidas habere an Pontifex possit? t.3.tr.1. r.65. §.3. p.85
Et quid quoad primam tonsuram? ibid. §.5. & seq.
Pro Ordinum collatione an possit aliquid etiam minutum accipi? Et quid, si spontè oblatum recipiatur? t.4. tr.1. resol.40. §.2. p.26
Ordinum Ecclesiasticorum fœminæ sunt incapaces. t.4. tr.8, r.54. §.1. & seqq. p.353
Ordo datus ab Episcopo, & Presbytero simul, Episcopo videlicet imponente manus, presbytero autem benedicente, seu proferente formam, an irritus sit? t.1. tract.1. resol.66. §.3. p.45
Ordo Sacer ordinatur ad SS. Eucharistiæ Sacramentum? t.4. tr.8. r.1. in fine. p.313
Ordo quid sit propriè dictus? t.4. tr.8. resol.2. §. Probatur tertio. ibidem.
Ordo in qua ætate suscipiatur. tom.4. tract.8. resol.48. §.1. & seqq. p.347
Ordo an sit Tonsura prima? tom.5. tract.3. resolutione 12. §.1. pag.174
Ordo an sit Episcopatus? tom.5. tractatu tertio, resol.22. §.2. pag.178
Si Ordo sit collatus, & pretium non sit solutum, sed tantum præcessit promissio, non erit simonia completa, ideoque qui talem Ordinem recipit non incurrit censuras, & pœnas simoniæ. tom.5. tract.7. resol.7. §.1. ad medium. pag.311
Ordo an sit Cardinalatus? tom.9. tractatu septimo, resol.2. §.1. pag.376
Vide verb. *Administratio, Conjux, Hæreticus, Vir, Votum.* tom.2
Item verb. *Confirmationis Sacramentum, Contactus, Creare, Dimissoria, Expositus, Facultas, Fœmina, Illegitimus, Impositio, Infans, Interstitia, Irregularis, Ius, Matrimonium, Obligatio.* tom.3
Item verb. *Sacerdos.* tom.3
Item verb. *Ætas, Ecclesia, Sacramentum.* tom.4
Item verb. *Concubinarius, Degradatus, Licentia, Matrimonium, Patrimonium, Schismaticus.* tom.5
Item tract.3. tomi 5. de suspensione, à resol.25. usque ad 62. inclusivè.
Item tract.5. tomi 5. de Irregularitate, signanter à resol.12.usque ad 19. & in resol.22.24.25.26.39.41.47. 53.54.57.60.61. & 90. ubi plura.
Item verb. *Ætas, Expositus, Legitima, Officium.* tom.6
Item verb. *Dimissoria, Ecclesia, Ejicere, Erumpere, Illegitimus, Industria, Mulieres, Vtx.* tom.7
Item verb. *Familiares, Habitus, Maritus, Tonsura.* tom.9

Organum.

Vide verbum. *Carere.* tom.2

Origo.

Origo vocabuli servorum, & mancipiorum unde veniat, t.7. tr.8. r.3. per totam. p.429
Vide verb. *Diœcesis, Pater, Regulares, Variare.* tom.2
Item verb. *Imperator.* t.9

Oriri.

Vide verb. *Imperator.* tom.9

Ornamentum.

Ornamenta, & insignia Pontificalia quænam sunt. tom.3. tr.3. r.77. §.1. & 8. p.342
Ornamento cinguli militaris prius non sumpto, an professio N. emissa in Religione Ierosolymitana fuerit valida, ubi alia notabilia circa hoc. t.7. tract.2. resol. unica, ubi latè p.241. & seqq.
Ornamentorum excessus immoderatus in pretio an in mulieres sit peccatum mortale? tomo septimo, tract.2. resol.11. §.6. pag.334

Idem est de ornamento superfluo, & immoderato virorum. ibidem §. 1. & seqq.
Et an saltem peccent fœminæ utendo ornamentis & vestibus pretiosis, & odoriferis? ibid. §. 7
Et an peccent mortaliter fœminæ, si incedant pectore nudato, ubi non est talis mos incedendi? ibidem, §. 5. pagina 333

Ornamentum profanum.

Vide verbum. *Acquirere.* tom. 2

Ornamentum Sacrum.

Ornamentis non benedictis an possit uti Sacerdos in celebratione Missæ, si alius antea bona fide cum ipsis celebravit? t. 2. tr. 1. r. 177. §. 2. p. 102
Et quid, si mala fide celebravit? ibid.
Vbi, quod idem est de corporali, Pyxide, Custodia, &c.
Vide verb. *Alba, Amictum, Casula, Cingulum, Manipulum, Stola, Vestes,* tom. 2

Ornans.

Ornans se fœmina secundum consuetudinem Patriæ, si sciat, ex hoc ornatu lascivè ab aliquo amari, an peccet mortaliter se ornando; vel ex domo exeundo? tom. 7. tract. 5. resol. 9. §. 1. p. 331
Et quid, si ornatus esset superfluus, & maximus, modo sit secundum morem patriæ? ibid. §. 6
Et quid vero, si se ornaret cum peccato veniali ostentationis inanis, an in hoc casu contraheret malitiam scandali? t. 7. tr. 5. r. 10. §. 4. p. 332

Ornare.

Qui ornant templorum parietes tapetibus, & auleis, an possint hanc artem exercere in diebus festis sine peccato mortali? t. 7. tr. 5. r. 15. §. 5. p. 336
Vide verbum. *Includere.* tom. 7

Ornatus.

Ornatu utentes fœminæ, quo nuda pectora, & mamillas ostendunt, an excusentur à peccato, si hoc faciant secundum morem patriæ, & absque ulla mala intentione. t. 7. tr. 5. r. 10. §. 3. p. 332
Et an ita superfluè ornatæ fœminæ, & potissimum nudantes pectora sint repellendæ à Sacra synaxi, & si nolent ornatum deponere, an possint nihilominus absolvi in confessione? tom. 7. tract. 5. resol. 11. §. 2. sub finem. pag. 333
Et an in hoc ornatu, & in dicta pectoris nuditate possit dari parvitas materiæ? ibid. §. 4
Ornatus mulierum superfluus, & immoderatus est illicitus, sed aliquando cum peccato veniali, aliquando vero cum mortali. ibid. §. 6. pag. 334

Orphanus.

Pro orphanis maritandis legatum relictum, an possit distribui habentibus parentes pauperes, & inutiles? t. 6. tract. 8. resol. 45. §. 1. p. 415
Vide verb. *Curare.* tom. 6
Item verb. *Domus.* tom. 9

Ortus.

Vide verbum. *Imperator.* tom. 9

Os.

In ore coire an sit circumstantia in confessione aperienda, quia talis actus est turpitudo contra naturam? tom. 1. tract. 7. r. 82. §. 2. pag. 383
Oris gravis olentia an det jus resiliendi à sponsalibus? tom. 2. tr. 6. resol. 17. §. 1. p. 339
Si in os apertum casu intravit musca, aut aliquid simile, & minimum, an obstet missæ celebrationi, vel Communioni? tomo secundo, tractatu primo, resolutione 126. §. 3. pagina 74
In os uxoris membrum virile immittere an sit mortiferum? t. 2. tr. 6. r. 37. §. 4. p. 350
Vide verb. *Attrahere, Degiutire, Dubitans.* tom. 2

Oscular i.

Osculari, & amare eodem verbo Græco exprimuntur. t. 4. tr. 8. r. 123. §. Sed non. p. 413
Osculari inter solutos, quamvis eiusdem sint sexus, ob solam veneream voluptatem, & delectationem ex hujusmodi osculis consurgentem, an semper sit mortale crimen, vel possit dari parvitas materiæ? tom. 8. tr. 6. resol. 9. §. 2. pag. 140
Si aliquis osculatur multoties sine interruptione morali pudenda alicujus fœminæ, vel pueri, sufficit, quod in confessione dicat: osculatus sum solutam, vel puerum, & non opus est explicare, quod talis tactus, vel osculum fuit in partibus pudendis. tom. 2. tr. 6. r. 191. §. 3. pag. 449

Osculatio.

Osculatione pedum semper in Ecclesia summum Pontificem fuisse adoratum demonstratur. tom. 9. tr. 4. res. 3. §. 1. & seqq. pag. 322
De osculatione Eminentissimorum Cardinalium circa manus Pontificis aliqua curiosa observantur. tom. 9. tr. 4. resol. 10. per totam. pag. 328
Vide verbum. *Res.* tom. 9

Osculum.

Qui oscula cum muliere habuit post copulam habente votum Virginitatis pro prima copula, & non ultima, an teneatur hoc in confessione explicare? tom. 1. tract. 7. resol. 91. §. 1. pag. 387
Oscula, quæ copulam sequuntur, an si novam aliam malitiam contineant sint in confessione explicanda? ibid.
Si oscula non ordinantur ad copulam, quæ tamen postea subsequuta est, an sint præter copulam in confessione aperienda? t. 1. tr. 7. r. 121. §. 1. & seq. p. 403
Oscula Crucis in amictu, stola, & Manipulo omitti debent in Missa de Requie, nec minister debet osculari ampullas, quas celebranti porrigit in dicta Missa. t. 2. tr. 1. resol. 157. §. 2. pag. 94
Propter oscula, & tactus impudicos cum altera, an fœmina nobilis quæ contraxit sponsalia cum Caio, possit ea dissolvere. t. 2. tr. 6. r. 14. §. 1. p. 337
Oscula inter sponsos de futuro, an sint licita, etiamsi prævisa pollutio sequatur, dummodo id faciant necessitate compulsi, & sine periculo consensus in pollutionem, cum inurbani, & austeri haberentur, nisi se invicem oscularentur? t. 2. tr. 6. r. 36. §. 4. p. 349
Oscula quæcumque an sint permissa sponsis de futuro, etiam in partibus pudendis? tomo secundo, tract. 6. resol. 37. §. 3. ibidem.
Et quid in sponsis de futuro sub conditione, si Papa dispensaverit? t. 2. tr. 6. r. 38. §. 3. p. 350
Et quid impetrata dispensatione, licet non sit ratificatus ille primus consensus? ibid.
Oscula an Prælati Regulares reservare possint? t. 7. tr. 1. resol. 116. §. 1. pag. 84
Oscula inter solutos an semper sint peccatum mortale, vel detur in eis parvitas materiæ? tom. 8. tractatu tertio, resol. 17. §. 1. pag. 36
Oscula, quæ fiunt ex delectatione sensibili consurgente absque alia sinistra intentione, & admistione alterius delectationis de actu luxurioso, an sint peccata mortalia? t. 8. tr. 6. r. 9. ab initio. §. 1. p. 139
Osculi pacis quod præbetur Episcopo mystica expositio. t. 4. tr. 8. r. 123. §. 2. p. 413
Osculo Reges creati. ibid. §. Ita.
Osculo inaugurantur Doctores. ibid. prope finem dicti §.

Osculo Christus Spiritum Sanctum in Discipulos immisit. ibid. paulo post initium dicti §.
Osculo pacis in Missæ Sacrificio. ibid. paulo ante finem.
Osculorum piorum usus Ecclesiæ propter abusum sublatus est. ibid. §. ult.
Osculum est symbolum amoris. tomo quarto, tract. 8. resol. 123. §. 2. pag. 413
Osculum pacis præbetur Episcopo consecrato. ibidem, §. 1. pag. 412
Osculum fuit etiam antiquis indicium prærogativæ conferendæ. ibid. §. Arcanum. p. 413
Osculum pacis è familia Christi oriundum. ibid. §. 6
Vide verb. *Tactus*. tom. 8
Item verb. *Osculari*. tom. 2. 4. & 8
Item verb. *Osculatio*. tom. 9

Ostendere.

Ostendere signa amicitiæ inimico an quis teneatur, si hanc amicitiam ille procuret? tom. 7. tract. 5. resol. 31. per totam. pag. 342
Vide verb. *Fœmina*. tom. 8

Ostensio.

Ante ostensionem literarum, & possessionem cœptam, an Cardinales in Ecclesiis sibi concessis conferre beneficia possint? tomo nono, tractatu septimo, resolution. 53. §. 1. pag. 397
Vide verb. *Inhibere*. tom. 9

Ostiarius.

Vide verb. *Ianitores*. tom. 5

Ostium.

Qui ostio Ecclesiæ clauso adhæsit, an gaudeat eius immunitate. t. 9. tr. 1. r. 8. §. 3. p. 9. & in r. 10. p. 11.
In ostio Ecclesiæ stans, si recipiat quis vulnus lethale ab inimico, & mortuus cadat extra Ecclesiam, sanguinemque in ea non effundendo, an Ecclesia polluatur? tom. 9. tr. 1. r. 144. §. 10. p. 94
Qui super ostium Ecclesiæ occidit aliquem, an gaudeat immunitate Ecclesiæ. t. 9. tr. 1. r. 72. §. 2. p. 45

Ostium.

Vide verb. *Laborans*. tom. 7

Ova.

Quando ova prohibentur comedi in diebus jejunii, an sit licitum comedere panem biscottum in quacumque magna quantitate, secluſa consuetudine? tom. 4. tr. 6. resol. 38. §. 3. pag. 220
Ova, quæ intra gallinas inveniuntur possunt comedi cum Bulla Cruciatæ in Quadragesima. tom. 4. tract. 6. resol. 52. §. 4. pag. 226
Ova possunt comedere Regulares cum Bulla Cruciatæ in Dominicis Quadragesimæ. tomo quarto, tract. 6. resol. 53. §. 5. pag. 227
Ova non comedunt Regulares ex consuetudine in jejuniis Quadragesimæ, itaut obliget ad peccatum mortale. ibid. §. 6. pag. 228
Sed adducitur quædam Bulla Leonis X. in qua concedit Regulares, & eorum familiares posse comedere ova in Quadragesima, & aliis diebus quomodolibet prohibitis, etiam ex consuetudine. ibid. §. 7
Ova an sit licitum comedere in Dominicis Quadragesimæ sine Bulla? t. 4. tr. 6. r. 54. §. 1. & seqq. ibid.
Ova comedere possunt in Quadragesima Presbyteri, causâ conservandæ vocis. tomo quarto, tract. 6. resolution. 111. §. 4. pag. 262
Ab ovis an teneatur abstinere extra Quadragesimam, qui vovit jejunare, ubi ex consuetudine non comeduntur, itaut peccet contra votum? Idem est de jejunio ex pœnitentia, & Jubilæo. tom. 4. tract. 6. resolution. 55. §. 1. & seqq. p. 229
Si abstinendi ab ovis consuetudo universalis obligatoria in aliqua Provincia extaret, an illam Regulares observare teneantur? t. 4. tr. 6. r. 59. §. 1. p. 231
Vide verb. *Lacticinia*, & omnes ejus quæstiones & verb. *Stomachus*. tom. 4

Oves.

Vide verbum. *Excusare*. tom. 6

P

PACTVM.

De aliquibus pactis in obtinendis beneficiis vide in tr. 7. tomi 5. de Simonia à r. 19. usque ad 27. & in r. 29. 34. 35. 36. & 38
An cum pacto quis possit dare Titio Mercatori magnam summam pecuniarum, ut pro tali pecunia recipiat à Titio in fine anni v. g. quinque pro centenario? t. 6. tr. 3. r. 49. per totam. pag. 145
Ex pacto ludens pro se, & pro alio, an possit perdere minus, quam lucrari, ut v. g. si perdiderit, solvat dimidiam partem, si vero lucratus fuerit, portet tertiam partem lucri. Etan hoc pactum sit justum? t. 6. tr. 4. resol. 58. §. 1. pag. 267
Cum pacto donans, ut post mortem alicuius tertii det Ecclesiæ, an possit postea tollere pactum illud? t. 6. tr. 7. r. 121. §. 3. pag. 375
Ex pacto inito cum ipso Rege, si esset stipendium sumptibus Regiis assignatum, an possit postea Parlamentum ex aliqua justa causa præbere donativum majus, & Rex imponere novum, vel antiquum augere tributum? t. 7. tr. 6. r. 7. per totam. p. 374
Pactum appositum in contractu Matrimonii, vel sponsalibus, quod vir perpetuo habitet in domicilio uxoris, an sit validum? t. 2. tr. 6. r. 20. §. 1. p. 340
Et quid, si pactum fuerit juramento confirmatum an liceat resilire, vel mulier teneatur virum sequi? ibid.
Pactum an valeat, ne quis possit ingredi civitatem, quod frequenter fit in remissionem injuriarum, etiamsi pactum non solum sit temporale, sed etiam perpetuum, ibidem. § 2
Pactum dupliciter potest fieri de lucro cessante in mutuatione. t. 6. tr. 3. r. 47. §. 1. p. 143
In pactum deducere an licite possit mutuator eam juris naturalis obligationem, quam ex honestate tenemur benefacere nostris benefactoribus, v. g. mutuare, ut mihi cum opus habebo re mutues, aut justo pretio à me emas, vel in meo molendino molas, &c. tom. 6. tr. 3. resol. 52. per tot. p. 146
In pactum deducere an liceat mutuanti, ut mutuatarius statim emat, vendat, remutuet, &c. tom. 6. tract. 3. resol. 53. per tot. ibidem.
Pactum justitiæ inducit usuram, & simoniam, non autem pactum amicitiæ, & gratitudinis. Ex quo aliqua pro praxi. t. 6. tr. 3. r. 54. §. 12. p. 148
Pactum sponsionis dantis centum pro reddendis 300. si filia vixerit, modo, quo in textu huius resolutionis explicatur, an sit licitum? t. 6. tr. 4. r. 83. §. 1. p. 276
Pactum, quo quis accipit à Caio 100. eo pacto, ut teneatur reddere 200. si post annos duos redeat in patriam, vel uxorem ducat, vel Presbyter fiat, an hæc sponsio, & hoc pactum sit licitum? t. 6. tr. 4. r. 84. §. 1. ibid.
An sit licitum hoc pactum dare Caio 100. ut si post annum vixero reddat 200. si autem moriar nihil reddat, vel si vixero reddat 100. si vero moriatur reddat hæredibus 85. t. 6. tr. 4. r. 85. §. 1. ibid.
Pactum an valeat, si quis beneficium cessionis renuntiavit. t. 6. tr. 5. r. 15. §. 1. p. 282

Pc

Et quid, si pactum, & renuntiatio juramento firmetur? ibidem.
Et an in tali casu possint debitores petere ab Episcopo absolutionem juramenti? ibid. §. 12. p. 283
Pactum in donatione an apponi possit, ut perveniat ad Ecclesiam cum aliquo onere? tom. 6. tract. 7. resolution. 121. §. 1. pag. 375
Pactum apponere potest Rex, quando donat aliquid, ne detur Ecclesiæ, licet generaliter statuere, ne quis prædia sua vendat Ecclesiæ, esse iniquum, & contra eius libertatem. ibidem. §. 2
Licet pactum de futura successione reciprocum inter privatos jure scripto non valet, tamen in vim ultimæ voluntatis inter milites valet; quinimo valet inter Milites pactum hoc, licet non sit reciprocum. tom. 6. tract. 8. resol. 85. §. ult. p. 438
Si pactum fuit inter servum, & Dominum, ut pro certa pecunia illum manumitteret, & servus jam solvit pecuniam, habet servus actionem, ut se manumittat. Et quid è contra, si servus non solvit pecuniam? t. 7. tr. 8. r. 61. §. 1. in fine. pag. 454
Vide verb. *Proles*. tom. 2
Item verb. *Census, Conditio, Ingratitudo, Iudex, Legatum, Ligare, Solutio*. tom. 6

Paganus.

Paganis licitum est ministrare carnes in diebus jeiunii, & imponere opera servilia in diebus festis. tom. 7. tr. 8. resol. 49. per totam. pag. 449
Vide verb. *Carnes*, tom. 4
Item verb. *Filius*. tom. 6
Item verb. *Infidelis*. tom. 9

Palam.

Contra palam loquentes Cardinalibus in Conclavi nulla est pœna latæ sententiæ, sed contra secretè loquentes. Idem est de promissione scripturæ, vel Nuntii. tom. 9. tr. 7. resol. 94. §. 2. pag. 410
Vide verbum. *Liber*. tom. 7

Palatium.

Palatia Episcoporum, & Inquisitorum gaudent privilegio immunitatis Ecclesiæ. tom. 4. tractatu secundo, resol. 10. §. 1. pag. 32
Palatia Illustrissimorum Cardinalium an gaudeant Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 14. §. 1. p. 13
Et an ubique extra Romam? tom. 9. tractatu primo, resol. 16. §. 7. pag. 14
Et an Palatia Episcopi titularis? ibid. in initio. p. 13
Et an Palatia Episcoporum ultra 40. passus ab Ecclesia distantia gaudeant Immunitate? tom. 9. tract. 1. resol. 18. §. 1. pag. 15
Et quid, si Palatia dicta non habeant Oratorium pro celebratione Missæ? ibid. §. 2
Et quid, si Episcopus sit absens, vel mortuus? tom. 9. tract. 1. resol. 19. §. 5. pag. 16
Palatia Episcoporum extra Diœcesim, an gaudeant Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 20. §. 1. ibid.
Palatia de *los Embaxadores de la Corte*, an gaudeant Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 17. §. 2. p. 15
Si supra Palatii Episcopalis tectum aliquis confugiat, an gaudeat Immunitate? tomo nono, tractatu primo, resol. 10. §. 5. pag. 12
In Palatio Episcopi etiam rurali, & extra Diœcesim an possit haberi Oratorium ex sua sola commoditate, ut ibi Episcopus celebret, vel Missam audiat? t. 4. tr. 2. r. 2. 4. & 5. p. 28. & seqq.
Et an non solum unum Oratorium, sed etiam duo in suo Palatio Episcopus habere possit, unum ad suum usum, & alterum ad usum familiæ, & nepotum? t. 4. tr. 2. resol. 3. §. 1. pag. 28
Idem est pro Palatio Episcopi titularis, & Prælatorum, & Abbatum habentium jura Episcopalia. tom. 4. tr. 2. resol. 9. & 10. p. 31. & 32
Vide verb. *Capella*. tom. 4

Palla.

Vide verb. *Cadere, Mappa, Pyxis*. tom. 2

Pallium Episcopale.

A die recepti Pallii computari debet absentia Præsulis à Concilio Tridentino permissa. tom. 4. tract. 8. resol. 68. §. Nota quod. pag. 365
Pallio non recepto, an possit Archiepiscopus delegare executionem sui Ordinis alteri? ibidem. §. 8. in initio. pag. 364
Pallio non recepto an possit Archiepiscopus facere consecrari suffraganeum? ibid. §. 6. p. 365
Pallio non recepto non potest Archiepiscopus jubere crucem ante se deferre. ibid. §. Notandum.
Pallium Archiepiscopus petere, & recipere debet, nec antea potest exequi ea, quæ sunt ordinis Archiepiscopalis. ibid. §. 8. pag. 365
Pallium insigne dignitatis Archiepiscopalis, vel Patriarchalis. ibid. §. Notandum.
Vide verb. *Archiepiscopus*. tom. 3

Pallium.

Pallium, & togam usque ad talos an debeat portare Clericus, ut gaudeat privilegio fori? tom. 9. tract. 1. resolution. 12. §. 1. pag. 158

Pandecta.

Vide verb. *Minister, Iustitia*. tom. 8

Panis.

In pane fermentato consecrare an teneatur Græcus? t. 2. tr. 1. r. 205. & 206. p. 123. & seq.
Vbi aliqua notabilia pro dicta consecratione facienda à Sacerdote Græco. §. 4
Si panem Episcopus porrigat extra patenam an valida sit futura consecratio? tomo secundo, tract. 5. resolution. 11. §. 5. pag. 274
Panem ex spelta confectum consecrare an licitum sit ex metu mortis? tomo septimo, tractatu quinto, resolution. 76. §. ult. p. 369
Panis confectus ex lacte, aqua artificiali, rosacea, & aliis, oleo, butyro, ovis, saccharo, aut alio liquore prædominante an sufficiat ad consecrationem? tom. 1. tr. 1. resol. 196. §. 2. pag. 113
Panis ex aqua maritima confectus an validè consecretur? t. 2. tr. 1. r. 197. §. 2. p. 114.
Et quid de jusculo vulgò dicto *Pan cotto*? §. 3
Et quid etiam, si parva quantitas aquæ naturalis admisceatur? ibid. §. 1
Panis mica madefacta, & digitis compressa, atque facta sicut massa cruda, an sit materia consecrabilis? ibidem §. 4
Panis ex amylo, seu amydo confectus, an valide consecretur? t. 2. tr. 1. r. 198. §. 1. p. 115
Panis offa in vino, an sit materia utriusque consecrationis, vel alterius tantum? tomo secundo, tract. 1. resol. 199. §. 1. ibid.
Panis in arca positus an valide consecretur, si extat coram Sacerdote intentionem habente consecrandi omnem materiam consecrabilem, sibi moraliter præsentem? t. 2. tr. 1. r. 219. §. 7. p. 130
Panis in fiscella, quæ clauditur in arca, an sit consecrabilis? ibid. §. 9. pag. 131
Panis in sacrario positus an validè consecretur? t. 2. tr. 1. resol. 220. §. 2. pag. 132

Sub

Sub panis ſola ſpecie an celebrari poſſit cum Pontificis diſpenſatione? Et an de facto aliquando Pontifex diſpenſaverit? t. 2. tr. 1. reſ. 229. §. 2. p. 139
Panis biſcottus an poſſit comedi in quacumque magna quantitate in diebus, in quibus prohibentur ova, ſecluſa conſuetudine? t. 4. tr. 6. reſ. 38. §. 3. p. 220. & in reſ. 118. §. 3. p. 269
Vide verb. *Aqua, Hoſtia, Miniſter.* tom. 2
Item verb. *Miſſam celebrare.* tom. 3
Item verb. *Pauperes.* tom. 8

Pannus.

Vide verbum *Cadere.* tom. 2

Papa.

Papa an ſub peccato mortali teneatur ad Confeſſionem peccatorum ſemel in anno? Et quid de Horis Canonicis, de jejunio, &c. tom. 1. tractat. 3. reſolut. 48. §. 1. pag. 121
Papa an diſpenſare poſſit, & an de facto diſpenſaverit, ut Miſſæ ſacrificium celebretur ſub ſola ſpecie panis? t. 2. tr. 1. reſ. 229. §. 2. p. 139
Papa non habet juriſdictionem in defunctis. tom. 4. tr. 1. reſ. 2. §. 1. pag. 2
Papa in aliquo caſu an poſſit prohibere ne Principes Chriſtiani inter ſe pugnent? tom. 7. tr. 7. reſol. 2. per totam. pag. 385
An Papa non poſſit conflare exercitum ex Clericis, & Eccleſiaſticis viris ad compeſcendum infidelem, niſi aliàs timerentur in Eccleſia damna? tom. 7. tr. 7. reſol. 14. §. 5. p. 390
Si à Papa fuerit aſſignata Capella Capellano in perpetuum, vel in titulum, an talis Capellanus gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 144. §. 1. p. 166
Et quid, ſi Capella ſit vulgariter dicta ſervitium Miſſarum? ibid.
A Papa habens coadjutoriam conceſſam, an gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. reſ. 145. §. 1. ibid.
Papa in puniendo, & damnando Cardinali an teneatur adhibere Collegium, ut ſimul cognoſcat, & judicet? t. 9. tr. 7. reſ. 74. §. unic. p. 402
Papæ reſervatur cauſa Perduellionis, & hæreſis Epiſcopi t. 9. tr. 2. reſ. 332. §. 3. p. 281
Contra Papam in hæreſi deprehenſum an Inquiſitores poſſint procedere, vel an hæc cognitio ſpectet ad Concilium generale? tom. 3. tr. 10. reſol. 9. per totam. pag. 421. & 422
An penes Papam tantum, & non apud Reges, & Regna ſit poteſtas impetendi Principem Infidelem? t. 7. tr. 7. reſ. 14. §. 6. p. 390
Vide verb. *Confeſſarius, Pontifex.* tom. 3
Item verb. *Eccleſia, Joanna Papiſſa, Ordinarius, Pontifex,* & paſſim in aliis verbis. tom. 4
Item verb. *Pontifex,* & paſſim in aliis verbis. tom. 5
Item verb. *Ætas, Bulla Cœnæ, Commutatio, Conſenſus, Pontifex.* tom. 6
Item verb. *Pontifex.* tom. 7
Item verb. *Epiſcopus.* tom. 8
Item verb. *Feudatarius, Impedire, Pontifex, Renunciare.* tom. 9

Papale.

Papali excommunicatione ceſſante, an etiam ceſſet Epiſcopalis? t. 5. tr. 1. reſ. 94. per tot. p. 64
Vide verb. *Pontifex.* tom. 5

Papatus.

In Papatum poteſt eligi legitimatus per ſubſequens matrimonium. t. 7. tr. 1. reſ. 287. §. 6. p. 197
Papatus eſt Ordo, ſed non diſtinctus ab Epiſcopatu. t. 4. tr. 8. reſ. 4. §. 3. p. 315

Papelſellado.

Vide verbum *Pragmatica.* tom. 9

Papyrus.

Vide verbum *Charta.* tom. 1
Item verbum *Bulla Cœnæ.* tom. 4

Paramenta Eccleſiaſtica.

Vide verbum *Benedicere.* tom. 7

Paramentum ſacrum.

Paramenta ſacra non polluuntur, quamvis cum eis excommunicatus non toleratus celebret. tomo nono, tract. 1. reſolutione 131. §. 4. pag. 86

Parare.

Vide verb. *Cibus, Menſa.* tom. 7
Qui parat venenum alicui, an poſſit iſte illud in authorem convertere, ſi aliud non ſupereſt remedium? tomo octavo, tractat. 5. reſolut. 24. §. Hinc, poſt medium. pag. 103

Paraſceves.

Vide verb. *Parochus, Veneris ſanctæ dies.* tom. 2
Item verb. *Communio ſacra.* tom. 8

Paratus.

Si paratus eſt aliquis ad peccandum, ut ſi quis fornicaretur cum muliere parata, an teneatur confiteri circunſtantiam inductionis ad peccatum? t. 1. tr. 7. reſ. 115. §. 2. pag. 401
Et quid, quando quis utitur perſona parata, ut maleficium ſolvat alio maleficio cum pacto Dæmonis? ibid.
Et quid, ſi fœmina virum paratum ad peccandum ſolicitaſſet, & invitaſſet? tomo primo, tract. 7. reſ. 116. §. 2. pag. 402

Parcè.

Vide verbum *Acquirere.* tom. 7

Parcius.

Vide verbum *Redditus.* tom. 7

Parentes.

Parentes an teneantur quamprimum baptizare infantes? Et quomodo intelligendum eſt illud quamprimum? t. 1. tr. 1. r. 28. §. 1. p. 21
Parentes ſub mortali conſuetudo Eccleſiæ obligans, ad baptizandum infantes, an ſit ubique? t. 1. tr. 1. reſ. 29. §. 6. ibidem.
Si parentes non baptizarunt infantem ſurdum, cœcum, & mutum, an ſit baptizandus in adulta ætate? t. 1. tr. 1. reſ. 32. §. 9. p. 24
Parentes an ſint abſolvendi, qui nolunt ad colloquium admittere filium, qui indignum matrimonium contraxit? Et quid, ſi non indignum, ſaltem multum inæquale? t. 1. tr. 4. r. 34. §. 1. p. 244
Parentes qui communicare non deſinunt filios ſtatim ac peccare norunt, peccant? tom. 2. tract. 2. reſolut. 5. §. 3. pag. 158
Quando parentes pro filiis contrahunt ſponſalia, & hi poſtea ſcientes non contradicunt, an cenſeantur conſentire? t. 2. tr. 6. r. 53. §. 3. p. 348
Si parentes contrahunt matrimonium præſentibus, & tacentibus filiis, an ſit validum? tom. 2. tr. 6. reſol. 53. §. 2. pag. 362
Parentes non poſſunt exhæredare filios, neque eis dotem negare, quia contrahunt matrimonium illis invitis. t. 2. tr. 6. r. 58. §. 3. p. 365
Si parentes cogerent filios ad matrimonium ineundum, non incurrerent in excommunicationem latam in Con-

cilio Tridentino sess. 24. c. 9. de Matrim. tom. 2. tr. 6. resol. 141. §. 5. p. 416
Ne parentes turbentur, an differendus sit Religionis ingressus? t. 7. tr. 5. r. 5. §. 1. p. 328
Parentibus invitis quando liceat baptizare infantes filios infidelium servorum, & quando validè filios hæreticorum, & Apostatarum, & quando Domini supradictorum servorum, & mancipiorum ad id teneantur, tam in articulo mortis, quam extra? t. 1. tr. 1. à res. 86. usque ad 92. inclusivè, ubi latè. p. 56. & seqq.
Si à parentibus tantum baptizandi, & non à Parocho designati fuerunt Patrini in Baptismo, an contrahant cognationem spiritualem? t. 1. tr. 1. res. 93. §. 1. p. 59
A parentibus filii impuberes in Monasterio oblati educationis causa, non possunt egredi sua voluntate ante annos pubertatis. t. 5. tr. 11. r. 82. §. 2. p. 55
Si parentum incuria infantes non sint baptizati, si nolint in adulta ætate baptizari, an possint ad id compelli. t. 1. tr. 1. res. 32. §. 10. p. 24
Vide verb. *Contrahere*, *Pater*, *Puberes*, *Puella*, *Raptus*. tom. 2
Item verb. *Pater*. tom. 5. & 7. cum suis notationibus.
Item verb. *Pater*. tom. 8. & 9. cum suis notationibus.

Parere.

Non parere legibus civilibus, secluso contemptu, an sit peccatum mortale? t. 6. tr. 1. res. 59. §. 9. p. 46
Item verbum *Infirmus*. tom. 8

Paries.

Si unus paries Ecclesiæ successivè post alterum destruatur cum intentione reædificandi de novo totam Ecclesiam, an amittat consecrationem? t. 9. tr. 1. res. 130. §. 1. & seqq. p. 84
Post parietem Hostia posita, an validè eam Sacerdos consecrare possit? t. 2. tr. 1. res. 219. §. 8. p. 131
Post parietem Ecclesiæ existentes, & Missam audientes in die festo, an satisfaciant præcepto? t. 2. tr. 3. res. 18. §. 2. pag. 233
Parietes exteriores Ecclesiæ tangentes, vel amplectentes, an gaudeant ejus immunitate? t. 9. tr. 1. resol. 11. §. 1. pag. 12
Vide verbum *Ornare*. tom. 7

Paritas.

Vide verbum *Dubitans*. tom. 2

Parlamentarius, Parlamentum, De Comitiis, seu Parlamento Regni Siciliæ, Neapolis, & Franciæ, &c.

De donativis, quæ in Parlamento Regni Siciliæ Sereniſſimo Regi tribuuntur, & de eorum justitia. Et an supradicta donativa sint re vera impositiones, itaut debeant habere conditiones requisitas ad impositiones gabellarum? t. 7. tr. 6. res. 1. p. 371
Quænam conditiones requirantur ad impositiones justæ gabellæ, & donativi? t. 7. tr. 6. r. 2. p. 372
Quænam forma servanda sit in justo tributo, & donativo? t. 7. tr. 6. r. 3. p. 372
Ubi multa pro Parlamentariis, & Procuratoribus Curiarum explanantur. An Rex, si culpa sua propter largitiones immoderatas, injusta bella, &c. in egestate inciderit, possit justè imponere tributum, & Regnum illi donativum præbere, quidquid sit de peccato Regis? t. 7. tr. 6. res. 4. p. 373
Et notatur, quod in tali casu Princeps tenetur omnes sumptus parum necessarios excidere, & in posterum continere se à prodigalitatibus, & hæc notentur à Confessariis, & Consiliariis Regis. ibid. §. 2
An intrantes in Parlamentum possint credere Regi testanti se esse in necessitate? Et quid, si moraliter aliud in contrarium constat? t. 7. tr. 6. r. 5. p. 373
An assignare summam necessariam pro sustentatione Regis, vel regimine, & defensione Regni, spectet ad Parlamentum, vel hoc remittatur arbitrio Regis? tom. 7. tr. 6. resol. 6. p. 373
An si esset stipendium justum assignatum ex pacto inito cum ipso Rege, possit postea Parlamentum ex aliqua justa causa præbere donativum majus, & Rex imponere, vel antiquum augere tributum. tom. 7. tract. 6. resol. 7. pag. 374
An pro imponendis tributis in hoc Regno Siciliæ sufficiat tantum causa necessaria de jure communi? tom. 7. tr. 6. resolut. 8. pag. 374
Quam benigne Regnum Siciliæ sit onerandum gabellis, & donativis præ cæteris Regnis. t. 7. tr. 6. res. 9. p. 374
An donativum, & tributum impositum alicui Regno propter bella, & sumptus, quos sustinet Rex in aliis Regnis, sit justum? t. 7. tr. 6. r. 10. p. 374
An si donativum adhuc duraret per multos annos, possit ex nunc pro tunc fieri aliqua nova prorogatio ad alios annos? t. 7. tr. 6. r. 11. p. 375
Utrum si adsit justa causa præbendi donativum, possint Proreges illud extorquere à Parlamentariis per vim, & metum? t. 7. tr. 6. r. 12. p. 375
An quando vassalli, & Universitates sunt multum oneratæ, possit, & debeat Rex non imponere novum tributum, nec requirere donativum, sed minuere, vel suspendere gratias, & pensiones aliquibus assignatas? t. 7. tr. 6. res. 13. p. 375
Utrum Episcopi, & Ecclesiastici teneantur vocati accedere ad Parlamentum, itaut contra venientes possint expelli à Regno tanquam inobedientes mandatis Regiis? t. 7. tr. 6. res. 14. & in aliis ejus not. p. 375
Quinam Theologi, & quomodo consulendi sunt à Proregibus, & intrantibus in Parlamentum pro resolutione justitiæ donativi? t. 7. tr. 6. res. 15. p. 376
An intrantes in Parlamentum quoad justitiam donativi, & Ministri Regis quoad justitiam tributorum teneantur sequi opinionem probabiliorem, probabili relicta? t. 7. tr. 6. r. 16. p. 376
An liceat in Parlamento exteris afficere Regnicolis? t. 7. tr. 6. res. 17. p. 376
Et explanatur, quod in magnam Regni utilitatem redundaret, ut non exteri, sed ex natione ad beneficia assumantur. ibid. in princ.
An plures Universitates, & Barones Regni possint constituere unum, vel alterum in Procuratorem ad effectum intrandi in Parlamentum? t. 7. tr. 6. res. 18. p. 377
An Procuratores in Parlamento sedere debeant, ubi eorum Barones sedere deberent, si in Parlamento adessent? Et an saltem inter Procuratores sit differentia, ut procedant secundum qualitatem suorum principalium? t. 7. tr. 6. res. 19. p. 377
An si aliquis intret in Parlamentum tanquam Procurator, possit rogatus substituere alterum in Procuratorem? t. 7. tr. 6. res. 20. p. 377
An Procuratores, & alii intrantes in Parlamentum debeant proponere aliquid, licet ab illo, qui caput est Parlamenti non proponatur. t. 7. tr. 6. res. 21. p. 377
An si aliquis Baro, v. g. qui habet etiam aliquam Procuram alicujus Universitatis, possit in Parlamento dare diversas voces, ut Baro videlicet respondeo affirmativè, & ut Procurator negativè? tom. 7. tract. 6. resol. 22. pag. 378
An sufficiat ad donativum contribuendum, ut concurrat major pars Congregatorum? Et docetur, quod in Parlamento hujus Regni Siciliæ opus est, ut brachium Ecclesiasticum semper concurrat. tom. 7. tract. 6. resolut. 23. pag. 378

Utrum

Utrum aliquis possit se subjicere determinationi factæ à majori parte Comitiorum licet ipse contrarium votum emiserit? t.7. tr.6. r.24. p.378
Sed difficultas est, quando major pars concluſit apertè rem injustam, an tunc, qui se subscripsit sententiæ concluſæ à majori parte, peccet mortaliter? ibidem §. secundo.
Et explanatur, quod in moralibus licitum est sequi opinionem probabilem probabiliori relicta, & etiam tutiori. ibid. in princ. resol. à lin.5
Utrum in Parlamento postquam numerus sufficiens suffragatus fuit pro injusto donativo, vel alia re, si aliquis postea concurrat, peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem? Et an doctrina hujus quæstionis sit applicanda in primis suffragantibus? t.7. tract.6. resolut.25. pag.379
An qui in Parlamento prior tulit suffragium antequam sufficiens numerus esset donativo iniquo suffragatus, teneatur ad restitutionem, etiam si certo sciret sequentes in eandem partem ituros? Et quid in his angustiis faciendum est? t.7. tr.6. r.26. p.379
An licitum sit aliquando in Parlamento ferre suffragium, quando jam concluſum est negotium injustum? Et hæc resolutio & quæstio deserviet pro omnibus Communitatibus, Capitulis, Collegiis, Consiliariis, Parlamentis, Examinatoribus Synodalibus, Conventibus, & pro omnibus aliis suffragium ferentibus in electionibus, & aliis quam plurimis casibus sæpius occurrentibus in praxi. t.7. tr.6. resol.27. p.380
An quando in Parlamento à majori parte certo scitur concludendum pro re aliqua injusta, & iniquo donativo, possit aliquis pro illa die domi manere, sine periculo peccati mortalis, & onere restitutionis? tom.7. tr.6. resol.28. pag.380
An doctrina supradictæ quæstionis, & resolutionis sit etiam applicanda in casu, quo non sufficeret major pars ad conducendum, & concludendum, sed omnes Parlamentarii concurrere deberent? tom.7. tract.6. resolut.29. pag.381
Et infertur; quod malefaciunt illi, ut rem injustam concludant, rogant aliquem, ut pro tali die se absentet à Parlamento; & malefaciet iste se absentando. Idem est, si dum pro injusta aliqua re, & concluſione agitur & sunt in loco Comitiorum, quis data opera accipit occasionem loquendi cum aliquo, & illum exire facit extra Comitia, ut interim sine ejus voto & præsentia statim res concludatur. ibid. à lin.6. dictæ resol.
An ferentes suffragium ad aliquod injustum opus teneantur singuli restituere in integrum, ut v. g. in Comitiis, seu Parlamento, si aliqui ferunt votum pro aliquo injusto tributo? t.7. tr.6. resol.30. p.381
Idem est dicendum de pluribus eandem injustitiam suadentibus, quando singulorum consilium sine aliorum consilio non fuisset efficax. ibid.
An in Parlamento possint congregati tribuere aliqua donativa Domino Proregi? tom.7. tractat.6. resolutione 31. pag.381
Et dato, quod licentia Regis adesset, ut Parlamentarii possint offerre donativum aliquod Proregi, an sufficeret major pars ad concludendum dictum donativum, vel debent concurrere omnes Parlamentarii? ibid.
An Regnicolæ habentes rationes probabiles de injustitia donativi facti in Parlamento, possint non solvere collectas, & vectigalia imposita ab Vniversitatibus pro solvendo dicto donativo, etiam si pro Rege, & justitia donativi adsint aliæ rationes probabiles? t.7. tr.6. resol.32. & in aliis ejus not. p.381
Et an in tali casu defraudantes supradicta donativa, collectas, & vectigalia teneantur ad restitutionem? ibidem.
An quando in Parlamento præbetur aliquod donativum pro custodia Regni, pro reparatione pontium, turrium, &c. teneantur Ecclesiastici contribuere? tom.7. tr.6. resol.33. pag.382
Et an saltem Ecclesiastici ad tales impositiones teneantur, quando non sufficiunt bona laicorum, interveniente licentia Pontificis, vel ad minus Episcopi, si de facili non daretur accessus ad Pontificem? Et aliqua alia explanantur pro bonis patrimonialibus Clericorum in dicto casu. ibid. à lin.6. §.2. & in aliis ejus not.
An si populares onus donativi sufferre non possunt, teneantur Barones Regni ad contribuendum? t.7. tr.6. resol.34. pag.383
Aliqua addimenta ad Tractatum de Parlamento. tom.7. tr.6. resol.35. & in multis aliis ejus not. p.383
An dubius suumne suffragium concluserit rem injustam, v. g. in aliquo Parlamento, &c. teneatur ad restitutionem. ibid.
Parlamenta Regni Franciæ approbant acquisitiones rerum stabilium per Clerum factas. tom.9. tr.3. resol.18. §.6. pag.318
Vide verb. *Vniversitates*, *Baro*.

Parochia.

Habitantes in Parochia ubi Concil. Trid. de Clandestinis matrimoniis publicatum est, & observatur, si transeat, v. g. in Galliam non animo ibi habitandi, sed cum voluntate ibi contrahendi, ac mox ad locum habitationis redeundi, an in tali casu matrimonium sit validum? t.2. tr.6. resol.74. & 78. à p.373. ad 376
Parochiam annexam habentes superiores regulares, an possint designare Vicarium ab Episcopo non approbatum? t.1. tr.3. resol.20. §.16. p.97
Vide verb. *Concio*, *Missam audire*, *Parochus*. tom.3
Item verb. *Beneficium*, *Parochus*, infrà. tom. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. & 9
Item verb. *Canonicus*, *Ecclesia*, *Peregrinus*. tom.8

Parochiale.

Ad Parochialem Ecclesiam præsentatus à Patrono laico, an possit ab Episcopo examinari coram examinatoribus non constitutis in Synodo? t.3. tr.3. r.109. §.1. & seqq. pag.370
In Parochialibus jurispatronatus an requiratur examen per concursum? ibid. §.2
Et quid, si Patronus laicus præsentet plures Clericos ad Parochialem? ibid. §.3
Et quid, si Parochialis esset jurispatronatus mixti, partim Ecclesiæ, & partim laici? ibid. §.4
Et quid si per duas partes pertineat ad laicum, & per unam tantum ad Ecclesiasticum? §.4. & seq.
Vide verb. *Beneficium*, *Parochus*, cum suis notationibus. tom. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Parochus.

Parochi an post Concil. Trid. possint exponere ad Confessiones audiendas suorum subditorum simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum? tom.1. tr.3. resol.13. §.1. p.91
Et an talis opinio sit probabilis? t.1. tr.3. r.14. §.1. p.92
Parochi per Bullam Cruciatæ, Jubilæum, &c. sunt eligibiles per totum mundum ad confessiones audiendas sine approbatione Episcopi. tom.1. tract.3. resol.13. §.3. pag.92
Parochi habitatio ex declaratione Cardinalium debet esse prope Parochiam, id est ad modicam quantitatem. t.1. tr.3. resol.40 §.6. p.117
Parochi tacita licentia, & ratihabitio, etiamsi sit de futuro sufficit ad validè, & licitè ministrandam Eucharistiam, & Extremam-Vnctionem, secus de matrimonio, & confessione. t.2. tr.2. resol.16. §.5. p.165
Sine Parochi præsentia an propter magnam necessitatem possit aliquando contrahi matrimonium? tom.2. tr.6.

resol.71. & 72. Vbi pro praxi aliqui casus, in quibus hoc fieri potest. §. 1. p.371
Sine Parochi licentia an possit per Cruciatam recipi Eucharistia de manu simplicis Sacerdotis præterquam in die Paschatis? tomo quarto, tractatu tertio, resolution. 123. §. 1. pag. 117
Idem est de extrema unctione. ibid. §. 2
Parochi an possint collectas exigere à populo, quando Ecclesiæ vetustate collapsæ sunt instaurandæ, vel ad collationem possint etiam Canonici compelli? tom. 6. tr. 2. resol. 39. §. 1. p. 118
Et quid, quando consuetudo adest, ut populus reficiat Ecclesiam? ibid. §. 3
Parochis an liceat mittere oleum Extremæ Vnctionis ad infirmos, ut ungantur? tomo secundo, tract. 4. resol. 5. §. 1. pag. 245
Si à Parocho non fuerint designati Patrini in Baptismo, sed tantum à Parentibus baptizandi, an contrahant cognationem spiritualem? tom. 1. tr. 1. resol. 93. §. 3. p. 59. Vbi aliqua alia circa hoc.
Parocho proprio, cæteris paribus an sit melius confiteri, quam alicui privilegiato, ut sunt hodie Regulares? t. 1. tr. 3. resol. 25. §. 1. pag. 102
Parocho confiteri, aut alio de ejus licentia an teneatur etiam semel in anno, qui confitetur habenti licentiam à summo Pontifice audiendi confessiones? ibidem, §. 3. pagina 103
De Parocho non est dubitandum, quod potest, deficiente copia Confessarii, celebrare contritus, ut ipse, & alii satisfaciant præcepto auditionis Missæ, in die festo, si non est alius, qui celebret. tom. 1. tract. 3. resol. 151. §. 5. pag. 192
Parocho adveniente, non tenetur infirmus iterum Eucharistiam ab illo recipere, qui Viaticum recepit à Religiosis, illo absente, & moram faciente. tom. 2. tr. 2. resol. 61. §. 2. p. 195
Si Parocho Episcopus prohibeat, ne assistat alicui matrimonio quod minimè factum est, an tale matrimonium sit validum? t. 2. tr. 6. r. 70. §. 1. p. 370
Et quid, si talis prohibitio Parocho facta sit à Pontifice? Sed difficultas est, si Parocho Episcopus non solum interdicit, ne illi matrimonio assistat, sed addit clausulam irritantem ipso facto matrimonium illud, si secus factum fuerit? ibid. §. 2. p. 371
Si à Parocho fuerit licentia extorta dolo, & mendaciis ad assistendum matrimonio, an ita matrimonium contractum sit validum? tomo secundo, tract. 6. resolution. 82. §. 1. pag. 380
Et quid, si à Parocho licentia fuerit extorta metu cadente in virum constantem? ibid.
Qui coram Parocho coacto contrahunt, an peccent mortaliter? t. 2. tr. 6. r. 91. §. 3. p. 390
Coram Parocho ad id non specialiter vocato, sed casu transeunte matrimonium initum, an sit validum? Vbi pulchrum casum pro praxi. tomo secundo, tract. 6. resol. 94. §. 1. pag. 392
Parocho contradicente, matrimonium celebratum an sit validum? t. 2. tr. 6. r. 100. §. 2. p. 395
Coram Parocho, & testibus matrimonium initum an sit validum, si consensus contrahentium intelligatur per interpretem? t. 2. tr. 6. r. 101. §. 1. p. 395
Idem est, si fiat matrimonium per literas incognitæ linguæ? ibidem.
A Parocho, & non ab Episcopo Sacerdos approbatus, an in aliquo casu sit eligibilis in Confessarium per Jubilæum? t. 4. tr. 4. r. 3. §. 1. p. 142
Parocho præsente, an possit simplex Sacerdos moribundum absolvere ab excommunicatione. tom. 5. tract. 1. resol. 206. §. 1. pag. 118
Coram Parocho, & duobus testibus testamentum factum valet in utroque foro in terris Ecclesiæ. tom. 6. tr. 8. resol. 27. §. 2. pag. 407
A parocho testamentum tempore pestis exceptum præsente unico, quem habere potuit, teste, vim habet testamenti. t. 6. tr. 8. r. 67. §. 1. p. 430
Coram Parocho nullus fidelis carens peccato mortali tenetur ad comparendum ex vi præcepti annuæ Confessionis. t. 7. tr. 1. r. 124. §. 1. p. 87
Si Parocho præcipiat Episcopus rigoroso mandato, imo, & Pontifex, ne certos sponsos in matrimonio conjungat in facie Ecclesiæ, & nihilominus Parochus inobediens illos ad matrimonium admittit, quidquid sit de Parochi peccato, matrimonium erit validum, si tamen sponsi nullum habeant aliud impedimentum dirimens. t. 7. tr. 1. r. 159. §. Potest etiam. p. 105
Parochorum domus existentes prope 30. passus ab Ecclesia, an gaudeant ejus immunitate, etiamsi à laicis habitentur? t. 9. tr. 1. r. 21. §. 1. p. 16
Parochos an jam possint Episcopi aliquando examinare aliquoties? tomo primo, tractatu tertio, resol. 15. §. 1. & seq. pag. 93
Circa Parochum, & ejus licentiam assistendi matrimonio quædam practicabilia ad ornatum Concilii Trid. sess. 24. cap. 1. de reform. ubi diversi casus in praxi. t. 2. tr. 6. r. 89. §. 1. & seqq. pag. 386
Parochus excommunicatus denuntiatus an possit assistere matrimonio ejus, qui in articulo mortis ducit uxorem, quam ante habebat concubinam? tom. 1. tr. 1. resol. 15. §. 5. pag. 14
Parochus an sit verus Minister Matrimonii? ibid.
Parochus potest audire confessionem hominis, qui aliàs moreretur in statu peccati mortalis, licet sciat inde sibi mortem proventuram. tomo primo, tractatu primo, resol. 68. §. 1. pag. 46
Parochus peccat mortaliter contra Decretum Concilii, si admittat duos viros etiam solos, vel duas mulieres etiam solas in Patrinos, & susceptores in Baptismo. tom. 1. tr. 1. r. 94. §. 2. p. 60
Parochus tenetur scribere in libro, quod puer fuit in domo baptizatus, & quod patrini sunt in solo catechismo, quando ita contigerit in facto. tomo primo, tr. 1. resol. 100. §. 3. pag. 65
Parochus Panormitanus an possit absolvere Panormitanum Romæ, Neapoli, & aliis locis extra Diœcesim? t. 1. tr. 3. resol. 9. §. 3. pag. 89
Parochus v. g. Missanensis an possit ex licentia Parochi Panormitani confessiones Panormitanorum in eius Parochia recipere absque approbatione Archiepiscopi Panormitani? tomo primo, tractatu tertio, resol. 11. §. 14. & seqq. pag. 90
Parochus an possit exponere ad confessiones audiendas approbatos à quocumque Episcopo? tom. 1. tract. 3. resol. 12. §. 1. & seqq. p. 91
Et quid, si Episcopus hoc prohibeat Parochis, & Prælatis Regulatibus? ibid. §. 2
Et contra facientes an possint ab Episcopo puniri? ibid.
An Parochus possit tantum deputare post Concilium Trident. simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum ad confessiones audiendas suorum subditorum in aliquo casu, v. g. si nimium defatigatus sit in Hebdomada Sancta, vel tempore Jubilæi, in quo concurrunt plures confessiones? tomo primo, tract. 3. resol. 14. §. 3. pag. 92
Parochus non potest eligere sibi Confessarium ab Episcopo non approbatum. tomo primo, tract. 3. resolution. 14. §. 2. ibidem.
Si Parochus est ignarus an possit pœnitens confiteri alteri Sacerdoti absque licentia proprii Parochi? tom. 1. tr. 3. resol. 29. §. 2. pag. 108
Si Parochus proprius injuste neget licentiam confitendi peccata alteri, an confessio facta alteri sit valida? t. 1. tr. 3. r. 39. §. 1. pag. 116
Et quid, si pœnitens cum proprio Parocho sine periculo salutis, vel famæ confiteri non possit, an in tali casu possit

possit se gerere tanquam copiam Confessarii non habens? ibid. §.3
Parochus, qui residet in sua Parochia, sed non per se ipsum, sed per alios ministrat sacramentum Pœnitentiæ, & Eucharistiam, an peccet mortaliter, & teneatur fructus restituere? tomo primo, tract.3. ref.40. §.1. pag.116
Parochus an teneatur audire confessiones subditi, quoties ille voluerit confiteri sub pœna peccati mortalis? t.1.tr.3. ref.41. & 42. p.117. & seqq.
Cum Parochus defert Eucharistiam ægroto, & petit reconciliationem, & confessio est adeo longa, quid est faciendum? t.1. tr.3. ref.63. §.8. p.130
Parochus an possit absolvere legitimè impeditum adire Romam pro absolutione casus Papalis, si sit etiam impeditus adire Episcopum? t. 1. tract.5. resol.17. §.1. & seqq. pag.274
Idem est, si pœnitens est impeditus adire Episcopum pro suis casibus reservatis. tomo primo, tract.5. resolut.18. §.2. p.275
Vt Parochus det Eucharistiam, & sepulturam Ecclesiasticam publico usurario, vel meretrici, an prosit testimonium Confessarii de licentia eorum, ut probentur emendati in foro externo? tom.1.tr.8. ref.29. §.1. pag.438
Et an Parochus possit tale testimonium petere, quando suprædicti sunt confessi Religioso mendicanti, quod verè pœnituerint de peccatis suis publicis, confessi, & absoluti sint? ibid.
Parochus an pro suis ovibus, & quoties celebrare teneatur? Et an etiam pro illis aliquas Missas applicare. t.2. tr.1. ref.56. §.1. p.31
Et quid, si consuetudo adsit contraria? Et quid, si hæc consuetudo non constet ex tabulis Ecclesiæ, vel ex præcepto Episcopi? ibid. §.3
Parochus diebus in quibus tenetur Missam celebrare, ut populus eam audiat, an pro ea possit licitè eleemosynam manualem recipere? tom.2. tract.1. resolut.57. §.1. ibidem.
Parochus de præcepto non tenetur in die Natalis Domini tres Missas celebrare? tom.2. tract.1. resolut.64. §.2. pag.34
Parochus quando in diebus festivis duas Missas celebrare potest, an etiam in ferialibus diebus possit eas dicere? t.2. tr.1. ref.92. §.1. p.50
Vbi docetur, quod si bina licet Parocho celebratio, potest etiam pluries, dummodo semper sit jejunus.
Vbi etiam multa notantur de statu Parochi, vel Sacerdotis, & modo celebrandi in Feria V. & VI. Parasceves.
Parochus qui duabus ministrat Ecclesiis, quomodo Feria V. hebdomadæ sanctæ celebrare debet? t.2. tr.1. ref.93. §.1. p.51
Parochus qui certis diebus tenetur ad binam celebrationem, an possit hoc facere non petita prius Episcopi licentia? ibid. §.7. p.52
Parochus nullam habens majorem Hostiam, veritus populi scandalum aliquod, aut murmur, dum minorem Hostiam consecrasset, in elevationem Sacramenti ostentavit alteram quandam majorem Hostiam, quæ asservabatur in Pyxide, ut exponeretur in die solemni populo, an ille prudenter hoc fecerit, vel quid facere debuerit? t.2. tr.1. r.234. §.4. p.145
Parochus ab Episcopo cogi non potest, ut ministret necessaria Presbyteris volentibus in sua Parochia celebrare. t.2. tr.1. ref.250. §.4. p.155
Parochus in peccato mortali ministrans Eucharistiam per multos annos, an toties peccaverit, quoties ministraverit? t.2. tr.2. ref.27. §.1. p.174
Parochus tempore pestis an teneatur ministrare Eucharistiam infirmis in articulo mortis? tom.2. tr.2. ref.58. §.1. pag.194
Parochus an possit in articulo mortis celebrare matrimonium sine testibus, & denunciationibus? tom.2. tr.6. ref.73. §.1. p.373
Parochus communiter ita reputatus, sine tamen titulo, quia à principio fuit intrusus, an valide matrimonio assistat? t.2. tr.6. ref.81. §.1. p.379
Et quid, si à contrahentibus inhabilitas cognoscatur? ibid. §.4. p.380
Parochus excommunicatus non toleratus, an validè matrimonio assistat? t.2. tr.6. ref.83. §.1. p.381
Et an licitè? t.2. tr.6. ref.86. §.3. p.382
Parochus excommunicatus assistens matrimonio, an peccet? t.2.tr.6. ref.84. §.1. p.381
Parochus suspensus, & irregularis, an valide matrimonio assistat? ibid. §.1
Parochus excommunicatus toleratus nullam culpam contrahit assistens matrimonio? ibid. §.3
Parochus excommunicatus, quando in articulo mortis est necessarium assistere matrimonio, nullum peccatum committit? ibid.
Parochus excommunicatus non toleratus, an validè possit aliis dare licentiam, ut matrimonio assistant? Et etiam licitè? ibidem §. quarto, & in resolutione 86. & 87. pag.382
Parochus excommunicatus toleratus, & non declaratus, si assistat matrimonio, vel det licentiam assistendi, non peccat nec venialiter, & si non est toleratus peccabit tantum venialiter. tom.2. tractat.6. resolut.87. §.3. pag.383
Vbi, quod, si aliquis habet alicubi domicilium, & migrat ad illud recreationis causa, brevi rediturus, potest contrahere coram Parocho illius brevis habitationis, seu temporis. ibid. §.4
De licentia, quam Parochus potest dare assistendi matrimonio pro praxi variis casus. tom.2. tr.6. resol.88. §.1. & seqq. ibid.
Parochus, ut possit per se assistere matrimonio, an debeat esse Sacerdos? t.2. tr.6. r.90. §.8. p.389
Vt Parochus audiat contrahentes, an sufficiat ad valorem matrimonii, vel opus sit illos videre? t.2. tr.6. ref.93. §.1. pag.392
Parochus an teneatur sub mortali interrogare sponsos de mutuo consensu? t.2. tr.6. r.98. §.1 p.394
Parochus non tenetur interrogare contrahentes, an aliquod impedimentum habeant, ne contrahere possint. ibidem §.2
Parochus, si intellecto consensu contrahentium non dicat: Ego vos conjungo in nomine Patris, &c. an peccet mortaliter? t.2. tr.6. ref.99. §.1. p.394
Si Parochus dum matrimonium contrahitur sit distractus, & non advertit ad ea, quæ tunc efficiuntur, an dictum matrimonium sit validum? t.2. tr.6. ref.100. §.1. pag.395
Si Parochus unius contrahentis assistat in Parochia alterius sibi non subditi, an validum sit matrimonium? t.2. tr.6. r.110. §.1. p.399
Et an dictus Parochus peccet mortaliter, & sit puniendus? ibid. §.4. p.400
Parochus, si difficilis est aditus ad Pontificem, & Episcopum, & adsit necessitas, an possit dispensare in voto castitatis absolutè? t.3. tr.2. ref.75. §.5. p.224
Parochus absens à sua Parochia ultra duos menses, an peccet mortaliter, & teneatur fructus restituere? t.3. tr.3. ref.71. §.2 p.339
Vbi aliqua contingentia in dicto casu in principio dictæ resolutionis, an Parochus possit eligi in Vicarium à Capitulo sede vacante? t.3. tr.5. r.67. §.1. p.411
Parochus quid teneatur restituere pro omissione in recitatione Officii divini cujuslibet diei, quid pro toto Officio, & quid pro singulis Horis Canonicis? t.3. tr.6. ref.123. §.2. p.492
Parochus, qui actu Parochiale beneficium habet, an

possit eligi in Confessarium per Cruciatam &, Iubilæum? t.4. tr.3. r.19. §.3. & 4. p.74

Et quid, si beneficium Parochiale reliquit resignatione, commutatione, aut per Religionis ingressum? ibid. §.1

Parochus, qui renunciavit beneficium, vel ab ipso fuit privatus, an sit eligibilis in Confessarium per Iubilæum, vel Cruciatam? t.4. tr.4. r.2. §.1. p.142

Parochus an poterit ei, qui antea erat Parochus dare facultatem audiendi confessiones in sua Parochia? ibid.

Parochus habens actu beneficium curatum, non solum est eligibilis per Iubilæum intra Diœcesim, sed extra, & ubique terrarum. ibid. §.2

Parochus an possit suis subditis licentiam præbere, ut confiteantur cum Sacerdote approbato ab Episcopo alterius Diœcesis, secluſa prohibitione proprii Ordinarii? t.4. tr.4. r.3. §.2. p.143

Parochus, seu alius Confessarius potest absolvere ab excommunicatione lata ab homine generaliter, qui etiam potest absolvere ab excommunicatione à jure lata, & nemini reservata. t.5. tr.1. r.193. per totam. p.111

Et hæc absolutio majoris excommunicationis potest impendi à Parocho extra Sacramentalem confessionem. t.5. tr.1. res.194. §.2. sub finem. pag.112

Parochus potest absolvere à reservatis Papæ, quando impeditus adire illum, & etiam impeditus adire Episcopum, cum onere tamen, ut cessante impedimento teneatur adire saltem per Procuratorem. tom.5. tr.1. res.195. §.1. & seqq. ibid.

Parochus an possit absolvere à suspensionibus, etiam à jure communi non reservatis? tom.5. tract.5. resol.9. §.2. in fine. pag.173

Parochus, qui rebaptizavit sub conditione infantem expositum cum schedula de Baptismo collato, an sit tamquam irregularis repellendus à collatione ejusdem beneficii? t.5. tr.5. r.19. §.1. p.214

Parochus in ultimis voluntatibus potest fungi munere Notarii. t.6. tr.8. r.67. §.1. p.430

Parochus an possit bis, vel ter dare licentiam Regulari valde docto, & gravi, & noto, aliàs ibi non approbato, ut prædicet in sua Ecclesia? t.7. tr.1. r.51. §.3. p.34

Idem est de viro docto non Regulari. tom.7. tract.1. res.55. §.3. pag.37

Parochus an possit admittere in partem suæ Curiæ Sacerdotem approbatum in aliam Diœcesim, eique oves suas absolvendas committere possit? t.7. tr.1. r.84. §.3. p.60

Parochus requisitus sub titulo electionis, sive ut Pastor à suis Parochianis an teneatur audire confessiones suarum ovium, quia id illi ex officio incumbit? tom.7. tract.1. res.123. §.1. pag.87

Et an hoc toties, quoties requisitus fuerit? ibid.

Vide tractatum. 4. t. 2. de Sacramento Extremæ Vnctionis, cujus omnes quæstiones pertinent ad Officium Parochi.

Item verb. *Confiteri*, *Decretum*, *Denunciationes*, *Episcopus*, *Excommunicatio*, *Hæreticus*, *Peregrinus*, *Præsentia*. tom.2

Item verb. *Consuetudo*, *Examen*, *Extrema-Vnctio*, *Ignorantia*, *Ius*. tom.3

Item verb. *Communicatio Civilis*, *Matrimonium*, *Pastores*. tom.5

Item verb. *Suspensio*. tom.6

Item verb. *Fœmina*, *Furus*, *Novitius*. tom.7

Item verb. *Absolvere*, *Concio*, *Obiicere*. tom.8

Pars.

Si pars aliqua Eucharistiæ, quæ in Pyxide servatur, inter communicandum Populum in linteum, vel coporale Altaris ceciderit, etiamsi sit minimæ quantitatis, non potest à Sacerdote sumi post ablutionem, sed in sacratio reponi debet, & conservari, &c. t.2. tr.1. r.248. §.3. p.153

Pars accusatrix an teneatur remittere reo pœnam mortis à judice inflictam, si judex ex parte sua illam remittat? Et quid de pœna exilii? t.6. tr.1. r.114. §.1. p.76

Vt pars major Congregationum in Parlamento concurrat, an sufficiat ad donativum contribuendum? tom.7 tract.6. res.23. §.1. pag.378

Vbi, quod in Parlamento regni Siciliæ opus est, ut brachium Ecclesiasticum semper concurrat.

Quando major pars concluſit à parte rem injustam in aliqua determinatione, an tunc qui se subscripsit sententiæ concluſæ à majori parte, peccet mortaliter? tom.7. tract.6. res.24. §.2. ibid.

Pars major congregatorum in Parlamento an sufficiat ad concludendum, & offerendum donativum aliquod Proregi, si licentia Regis adesset? Vel an debeant omnes Parlamentarii concurrere? t.7. tr.6. r.31. §.1. p.381

An pars integralis tantum sacrificii Missæ sit comsumptio Sacerdotis, vel pertineat ad essentiam illius? tom.9. tr.7. res.111. §.3. pag.423

In parte qualibet minima sui corporis an infans moribundus sit baptizandus, v. g. capillorum, unguium, pellis, digiti, vel in extrema parte comæ, vel in umbilico, per quem à matre infans sugit, aut in manu, pede, brachio, vel in alia sui corporis parte? t.1. tr.1. r.75. usque ad 79. ubi latè. pag.49. & seqq.

Vbi etiam quod si puer evaserit periculum, in supradictis casibus iterandus est Baptismus, saltem sub conditione.

Qua parte diei incipit, & desinit Indulgentia pro aliquo certo festo concessa? t.4. tr.5. r.9. §.2. p.182

Si à parte majori lex fuerit accepta, qui illam frangeret, secluſo scandalo, an peccet mortaliter? Et quid è contra? t.6. tr.1. res.61. §.1. p.49

A majori parte Comitiorum determinationis factæ, an aliquis possit se subjicere, licet ipse contrarium votum emiserit? t.7. tr.6. r.24. §.1. p.378

Quando à parte majori certò scitur in Parlamento concludendum pro re aliqua injusta, & iniquo donativo, an possit aliquis pro illa die domi manere, sine periculo peccati mortalis, & onere restitutionis? t.7. tr.6. r.28. per totam. pag.380

Et quid quando maior pars non ufficeretad conc ludendum, sed omnes sigillatim concurre deberent? tom.7. tract.6. res.29. §.1. pag.381

Ex utraque parte an detur bellum justum? tom.7. tract.7. res.4. §.1. pag.385

Partem dimidiam Hostiæ an consecrare Sacerdos possit, designans quam partem vellet consecrare? tom.2. tract.1. res.231. §.1. pag.141

Partem dimidiam an teneatur dare Regi, qui Thesaurum invenit in fundo Regis? t.6. tr.6. r.19. §.5. p.306

Si partem octavam valoris rei gabellæ excedant, an sint justæ? t.9. tr.2. r.247. §.3. p.223

Per partes an possit restituere, qui simul totum restituere potest, sed non vult? Et quid in dicto casu Confessarius debeat facere circa talis pœnitentis absolutionem? t.8. tr.6. r.21. §.1. p.158

Vide verb. *Hostia*, *Reliquiæ Sacrificii*, *Seminare*, *Vir*. tom.2

Item verb. *Opus pium*, *Privilegium*, *Satisfactio*. tom.4

Item verb. *Bulla Cœnæ*, *Dilatare*. tom.5

Item verb. *Accusare*, *Creditor*, *Eligendum*, *Obligare*. tom.6

Item verb. *Lex*, *Numerus*, *Tempus*. tom.7

Item verb. *Advocatus*, *Brutum*, *Componere*, *Consumere*, *Culpa*, *Eligere*, *Interruptio*, *Recipere*, *Regula*, *Votum*. tom.8

Item verb. *Approbare*, *Consensus*, *Favorabile*, *Inimicus*, *Liberare*. tom.9

Particula.

Si particulam Hostiæ in fundo Calicis videt celebrans, sumpto sanguine, an possit digito deducere particulam ad labium Calicis, & sumere ante purificationem, vel remoto scrupulo, possit una cum purificatione illam deglutire? t.2. tr.1. r.247. §.2. p.152

Particulare.

Particularis consuetudo an attendenda sit, ubi adest universalis? t.6. tr.2. r.37. §.1. p.117

Parturientes.

Parturientes omnes an possint absolvi à quocumque Sacerdote à censuris, & casibus reservatis tanquam constitutæ in periculo mortis? t. 1. tr. 5. r. 5. §. 1. & seqq. p. 265

Vide verb. *Interdictum, Excommunicationis absolutio.* tom. 9

Partus Intellectus.

Partus intellectus, ut conciones, lectiones, & hujusmodi scripta donari an prohibeantur in Bulla Clement. VIII. de largit. muner. t. 7. tr. 3. r. 30. per tot. p. 262

Parvitas materiæ.

Quomodo sit cognoscendum quando in aliquo præcepto detur, vel non detur parvitas materiæ? t. 8. tr. 3. r. 1. p. 31

An parvitates materiæ diversorum præceptorum coalescat in unum, & efficiant quantitatem notabilem mortaliter peccaminosam? Et quid, si ad hæc omnia quis obligetur ex diversis votis, & pro eadem die? t. 8. tr. 3. r. 2. p. 31

Et an quando quis vovit indeterminate pro aliquo die audire, v. g. tres Missas, & ex qualibet earum omittat partem non notabilem, an peccet mortaliter? ibid. §. 3. &c.

An plures parvæ materiæ coalescant in unum, ut materia gravis ad mortale sufficiens evadat? Et in textu hujus Res. quinque casus inferuntur pro praxi prædictæ quæstionis. t. 8. tr. 3. r. 3. & in aliis ejus not. p. 32

An in subreptione gratiæ detur parvitas materiæ? tom. 8. tractatu 3. res. 4. pag. 32

An mutare circunstantiam levem in Historia sacræ Scripturæ sit peccatum mortale? t. 8. tr. 3. r. 5. p. 32

An in conscientia erronea detur parvitas materiæ? tom. 8. tract. 3. res. 6. p. 33

Sed difficultas est, quando conscientia erronea non distinguit, an mortale sit, aut veniale, sed solum confuse proponitur actio mala, an tunc peccatum mortale sit? ibid. §. 2. & seq. &c.

An in prohibitione alienationis rerum Ecclesiasticarum detur parvitas materiæ? Idem est dicendum de locatione. t. 8. tr. 3. r. 7. p. 33

Sed difficultas est in prædicta quæstione, quæ dicantur terrulæ, & quæ res exigui valoris? ibid. §. 2. &c.

An præceptum sub mortali impositum sub materia levi obliget saltem sub veniali? t. 8. tr. 3. r. 8. p. 33

An contemptus formalis in re levi, v. g. legislatoris humani, legis, præcepti, consilii, &c. sit solum peccatum veniale? Et quid, si sit de legislatore, & præcepto divino? tom. 8. tract. 3. res. 9. p. 34

An in acceptatione personarum quoad beneficia conferenda, detur parvitas materiæ? t. 8. tr. 3. r. 10. p. 34

Ex quo infertur, an sit leve peccatum prætermittere ordinem misericordiæ, quando levis est excessus, v. g. si duo aliqui sunt in extrema necessitate, & secundum ordinem misericordiæ teneatur aliquis potius uni, quam alteri succurrere propter titulum, v. g. consanguinitatis? ibid. §. 2. ante medium, &c.

An in usura detur parvitas materiæ? tom. 8. tractatu tertio, resol. 11. pag. 34

An peccatum invidiæ ratione parvitatis materiæ sit aliquando tantum peccatum veniale? tomo octavo, tractatu 3. resol. 12. pag. 35

An quando ex levibus indiciis quis temere & voluntarie de proximo suspicatur peccet mortaliter? Et in textu hujus Res. adducuntur conditiones, quas habere debet judicium temerarium, ut sit peccatum mortale. tom. 8. tract. 3. resol. 13. pag. 35

An in judicio temerario detur parvitas materiæ? Et an sit peccatum mortale temere judicare alterum esse spurium, vel filium Judæi, aut illegitimum, &c. tom. 8. tract. 3. resol. 14. pag. 35

An in detractione detur parvitas materiæ? Et inter alia, quæ pro praxi dictæ difficultatis adducuntur, tandem quæritur, an sit mortale dicere in facie, præsertim viro honorato convinciendi causa esse filium Clerici, natum ex adulterio, & similia? t. 8. tr. 3. r. 15. p. 35

An detractiones leves de aliquo possint pervenire ad damnum grave sicut furta? Et quid, quando aliquis per plures detractiones leves detrahit pluribus personis? tom. 8 tractatu 3. res. 16. pag. 36

Et quid est dicendum, quando quis detrahit leviter famam Petri, qui plures detractiones etiam leves ab aliis passus est, circa eandem materiam levem? Et quid, si circa diversas materias leves apud eosdem auditores? ibidem. §. Et tandem.

Et quid est sentiendum si in prædictis casibus detractio Petri sit apud Prælatum? Et quid vero, si omnes detractiones leves sint circa diversas personas, & quid apud eosdem auditores? ibid. in dicto §. & seq.

Quid est sentiendum de tactibus, & osculis inter solutos, an semper sint mortalia, vel in eis detur parvitas materiæ? t. 8. tr. 3. r. 17. p. 36

Et an confricatio leviter partium obscœnarum brutorum, & similium sit peccatum mortale? ibid. in fine §. 2

An in rebus venereis detur parvitas materiæ? t. 8. tr. 3. r. 18. & in multis aliis ejus not. p. 37

De censuris, quibus aliqui authores incurrunt opinionem asserentem in rebus venereis dare parvitatem materiæ. t. 8. tr. 3 r. 21. p. 39

Et concluditur ad denunciandum Confessarium solicitantem in confessione non excusare parvitatem materiæ, ut præmere manum, brachium, vel pedem pœnitenti, vellicare, vel digitos intorquere, &c. ibid. §. 3. & seqq. &c.

An Advocatus teneatur de culpa levi? tomo 8. tractatu 3. res. 22. pag. 41

An mandatarius non dolum tantum, & culpam latam, sed etiam levem, & levissimam præstare teneatur? t. 8. tr. 3. r. 23. & in multis aliis ejus not. p. 41

An mandatarius, vel Procurator teneatur de culpa levissima? Et quid, si mandatarius non sit mercede conductus? t. 8. tr. 3. r. 24. p. 42

An Procurator, seu negotiorum Gestor teneatur de levissima culpa? t. 8. tr. 3. r. 25. & 26. p. 43. & 45

Et an hæredes tutoris, si negotia à tutore defuncto cœpta perfecerunt, habeant actionem negotiorum gestorum, &c. ibid. §. 12. & seqq. res. 26. p. 45

Et deducitur tutelæ non solum de dolo, & lata culpa, sed etiam de levi culpa competere. ibidem.

Et de qua culpa hæredes Magistratuum teneantur? ibidem. §. 19. pag. 46

An hæredes tutoris de levi culpa teneatur? Et supponitur tutorem, vel curatorem teneri de dolo, lata, & levi culpa. tom. 8. tract. 3. resol. 27. pag. 46. à principio, & §. 14. & seqq. pag. 47

Et notatur, quod in contractibus aliisque negotiis interdum, (sub quo & lata culpa continetur,) interdum levis, interdum levissima culpa præstanda venit. Dolus & lata culpa præstantur in depositio. Culpa levis præstatur in empto, locato, in dote, in pignore, & in societate. Diligentia, sive levissima culpa, (quæ duo sibi invicem opponuntur,) est præstanda in commodato. ibid. §. 13. per tot. p. 47

An in præcepto gestandi Tonsuram Clericalem detur parvitas materiæ? Et quid si in Sacris Ordinibus initiatus Tonsuram non deferat, an peccet, & quidautem si sit tantum in minoribus Ordinibus? t. 8. tr. 3. r. 28. p. 47

Appendix ad cæteras plures quæstiones missas, & dispersas per alios Tomos, Tract & Res. quæ simul pertinent ad hoc verbum Parvitas materiæ.

Parvitas materiæ an detur in obligatione celebrandi? tom. 2. tract. 1. r. 62. §. 1. p. 32

Vbi aliqui casus pro praxi. & in res. 63. & 64. p. 32. & 33

Parvitas materiæ an detur in verbis formæ Sacramentorum? t. 1. tr. 1. r. 4. §. 1. p. 5

Et an hoc intelligatur in verbis essentialibus, & mutantibus sensum? ibid.

Et

Et quid, si in verbis formæ sacramenti Eucharistiæ quis reliquerit particulam *enim*, & in forma sacramenti Baptismi, & Pœnitentiæ particulam *ego*, & in fine verborum consecrationis si quis non proferat *m*; valde distinctè; & illud *t*? ibid.
Parvitas materiæ an detur in conjunctione materiæ, & formæ sacramentorum? tom. 1. tract. 1. resolut. 5. §. 1. & sequent. pag. 5
Parvitas materiæ an detur in interruptione formæ sacramentorum? t. 1. tr. 1. r. 6. §. 1. & seq. ibid.
Materia levis an sit variatio in confirmatione facta ab Episcopo, verbi gratia, si unctionem conferat non dextro pollice, sed sinistro, vel alio digito? t. 1. tr. 2. res. 7. §. 2. p. 74
Parvitas materiæ, an detur in mendacio facto in confessione, vel judicio? tom. 1. tract. 3. resol. 116. §. 1. & seq. pag. 168
Et an in casibus reservatis, & excommunicationibus? t. 1. tr. 5. res. 46. §. 1. p. 294
Parvitas materiæ an detur in dilatione pœnitentiæ injunctæ? t. 1. tr. 6. r. 46. §. 1. & seqq. p. 337
Parvitas materiæ an detur in fractione sigilli confessionis? t. 1. tr. 8. r. 6. §. 1. p. 426
Parvitas materiæ an detur in prohibitione celebrandi post meridiem? t. 2. tr. 1. r. 107. §. 1. p. 61
Et pro praxi, vide etiam resol. 108. 109. & 110. pag. 61. & seqq.
Parvitas materiæ an detur in jejunio Eucharistiæ, quæ excuset à peccato mortali? tom. 2. tr. 1. resolut. 127. §. 1. & seq. pag. 74
Parvitas materiæ an detur in præcepto celebrandi cum vestibus sacris? t. 2. tr. 1. r. 171. §. 1. p. 99
Parvitas materiæ an detur in Pii V. præcepto, prohibente, ne addatur aliquid in Missa ultra præscripta in Missali? t. 2. tr. 1. r. 185. §. 1. p. 108
Parvitas materiæ an detur in omissione aliquarum retum, quæ dicuntur, vel aguntur in Missa, v. g. si omittatur *Gloria, Credo, aliqua oratio, Graduale, Epistola, Prophetia, Sequentia, Evangelium*, vel quæ interponuntur in *Communicantes*, vel in actione, *Hanc igitur*, vel nomen alicujus Sancti, &c. ibidem & à resolutione 185. usque ad resolutionem 192. inclusivè, ubi latè, à pag. 108. ad 110
Cujuslvis parvitas materiæ dummodo sit sensibilis, an validè consecretur? tomo secundo, tract. 1. resol. 204. §. 1. pag. 121
Ubi an materia, quæ ob sui parvitatem nullo sensu exteriori percipi potest, an consecrari possit? ibidem §. quinto. pag. 122
Et quid, si ab alio, qui habet sensum magis acutum, sit sensibilis, an hoc sufficiat, ut Sacerdos illam valide consecret? ibid. §. 6
Parvitas materiæ, quæ excuset à mortali an detur respectu temporis, ut si aliquis comedat, vel bibat post mediam noctem, volens postea in illa die celebrare? t. 2. tr. 2. res. 57. §. 1. p. 192
Et quantum tempus in tali casu possit haberi pro minimo? ibid. §. 3
Parvitas materiæ an detur in auditione Missæ? t. 2. tr. 3. res. 22. §. 1. p. 234
Et pro praxi, vide à resol. 20. usque ad 25. inclusivè, ubi varii casus à p. 233. ad 236
Parvitas materiæ an detur in negatione debiti conjugalis? t. 2. tr. 6. r. 178. §. 1. & seq. p. 442
Si per paucos dies Beneficiarius omittat recitare Horas Canonicas, an excusetur non solum à restitutione fructus, sed etiam à peccato mortali? t. 3. tr. 6. res. 5. §. 1. pag. 419
Et quid, si per tres vices in anno? tom. 3. tract. 6. resolutione 56. §. primo, post medium, circa in vers. Primo. pag. 449
Parvitas materiæ an sit omissio unius integræ Horæ Canonicæ, ut constituat peccatum mortale? tom. 3. tr. 6. res. 76. §. 1. & seq. p. 464
Et an sit probabilis talis opinio? tom. 3. tract. 6. resol. 78. §. 1. pag. 465
Et quid, si quis omittit medietatem Tertiæ, vel Sextæ, an satisfaciat præcepto? t. 3. tr. 6. r. 79. §. 1. ibid.
Et an parva materia sit in Officio divino, quæ est minor octava parte? t. 3. tr. 6. res. 83. §. 1. & seqq. p. 467
Et an minor pars relicta sufficiat in Choro ad peccatum mortale, quam in recitatione privata? t. 3. tr. 6. res. 80. §. 2. pag. 466
Parvitas materiæ an detur in mutatione Officii pro Officio? ibid. §. 3
Parvitas materiæ an detur in præcepto non addendi, vel minuendi aliquid ex Officio Canonico? t. 3. tr. 6. r. 85. §. 1. pag. 468
Vesperas Sabbathi sancti omittens, an peccet mortaliter? t. 3. tr. 6. r. 90. §. 11. p. 472
Si per octo, vel 10. dies beneficiarius omittat Officium divinum, an teneatur ad restitutionem? t. 3. tr. 6. resol. 115. §. 1. p. 487
Parvitas materiæ an detur in obligatione restituendi fructus pro omissione Horarum Canonicarum? t. 3. tr. 6. res. 116. §. 1. ibid.
Quænam pars omissa à beneficiario sit levis, ut non obliget ad restitutionem fructus, etiamsi fructus respondentes illi parti omissæ sint magnæ, & notabilis quantitatis? Et quid, si pars fructus correspondens sit tam parva, ut non pertingat ad peccatum mortale, in materia furti, an teneatur illam restituere sub mortali. t. 3. tr. 6. res. 117. §. 1. p. 488
Parvitas materiæ an detur quoad lucrandas Indulgentias, non solum in continuatione temporis, sed etiam post tempus elapsum? t. 4. tr. 5. res. 9. §. 1. p. 182
Parvitas materiæ an detur in opere injuncto ad lucrandas Indulgentias? ibid. §. 4
Parvitas materiæ an detur excusans à fractione jejunii post mediam noctem, quando subsequitur jejunium; videlicet infrà spatium unius horæ, vel ante mediam noctem in die jejunii? tom. 4. tract. 6. resol. 38. §. 3. pag. 220
Si parvæ comestiones, quæ fiunt in die sæpius comedentis, coalescant in unum, & efficiant quantitatem notabilem, an frangant jejunium, & peccent mortaliter? t. 4. tr. 6. res. 89. §. 1. & seqq. p. 249
Parvitas materiæ an detur in fractione jejunii? Et quænam quantitas, & parvitas materiæ excuset? t. 4. tr. 6. res. 90. §. 1. ibid.
Parvitas materiæ cujuslibet cibi excusans à fractione jejunii sunt duæ unciæ. t. 4. tr. 6. r. 96. §. 5. p. 255
Parum cibi potest quis sumere interdiu ne potus noceat; & hoc sine fractione jejunii toties, quoties, dummodo in fraudem jejunii non sumatur. t. 4. tr. 6. res. 98. §. 1. & seqq. pag. 257
Dimidia uncia est quantitas sufficiens ne potus noceat; t. 4. tr. 6. res. 85. §. ult. p. 247
Modicum cibi ab amico rogatus sumens in die jejunii; ne inurbanus videatur, an peccet venialiter? t. 4. tr. 6. res. 99. §. 1. & seqq. p. 257
Qui per quartam partem horæ ante prandium sumeret cibum, an frangeret jejunium? tom. 4. tr. 6. resol. 102. §. 1. pag. 259
Parvitas materiæ an detur in comestionis anticipatione in die jejunii? t. 4. tr. 6. r. 103. §. 1. ibid.
Idem est, si comestio postponatur. Et in utroque casu assignatur tempus, & hora. ibid. §. 2
Parvitas materiæ an detur in percussione Clerici, licet facta fuerit exterius ex pravo animo, & mortaliter peccaminoso? t. 5. tr. 2. r. 2. §. 1. p. 124
Idem est de quovis alio opere, cui annexa est excommunicatio, si opus externum est tantum veniale, & leve, licet internum fuerit mortale? ibid.

Et

Et quænam parvitas materiæ excuſet ab incurſione hujus cenſuræ pro percuſſione Clerici ? Vbi aliqui caſus pro praxi. t.5. tr.2. r.3. §.1. ibid.
Vbi etiam, quod ſi aliquis pugno percuteret Clericum in Schola publica, iſta percuſſio levis ratione loci efficitur gravis, & ideo talis percuſſor in hoc caſu non poſſet abſolvi ab Epiſcopo, ſed accedere debet ad ſedem Apoſtolicam. §. 6. p.125
Quænam percuſſio Clerici dicatur levis ? tom.5. tract.2. r.4. per totam. ibid.
Et ſi dubitatur an ſit levis, aut gravis percuſſio Clerici, judicandum ſit eſſe gravem. t.5. tr.2. r.5. per totam. p.126
Calceis percutiens Clericum in platea, an dicatur percuſſiſſe leviter in ordine ad abſolutionem ? tom.5. tract.2. r.61. per totam. pag.159
Parvitas materiæ an detur in violatione interdicti ? t.3. tr.4. reſ.4. per totam. pag.199
Parvitas materiæ an detur excuſans ab incurſione cenſurarum propter accelerationem homicidii ex delicto ? tom.5. tract.5. reſ.108. §.1. pag.259
Parvitas materiæ an detur in ſimonia, itaut hoc peccatum aliquando poſſit eſſe veniale ? Vbi aliqui caſus in exemplum dictæ difficultatis. t.5. tr.7. r.2. §.1. & ſeqq. p.306
Parvitas materiæ an detur in ſortilegiis, hæreſi, & magia ? t.5. tr.8. r.8. & 9. p.355. & 356
Parvitas materiæ an detur in ſolicitatione facta in confeſſione, & prohibita in Bullis Pontificiis ? t.5. tr.9. r.28. §.1. p.389
Parvitas materiæ an detur in voto non ludendi ? Idem eſt de juramento. t.6. tr.4. r.68. §.1. p.271
Parvitas materiæ an detur in prædicante ſine licentia Epiſcopi excuſans à peccato mortali, ut ſi ſemel, vel bis quis prædicet ? t.7. tr.1. r.56. §.3. p.37
Parvitas materiæ an detur in continuatione anni Novitiatus ? t.7. tr.1. r.155. per totam. p.103
Parvitas materiæ an detur in ætate requiſita ad profeſſionem emittendam ? t.7. tr.1. r.158. §.1. p.104
Parvitas materiæ an detur in dimiſſione habitus propriæ Religionis ? t.7. tr.1. r.208. per totam. p.129
Et pro praxi lege etiam r.309. p.130. & 131
Parvitas materiæ an detur in ingreſſu, & egreſſu clauſuræ Monialium excuſans à peccato mortali, & pœnis ? Idem eſt de fœminis ingredientibus clauſtra Religioſorum ? Vbi pro praxi aliqui caſus. t.7. tr.1. r.338. 339. & 340. pag.231. & 232
Parvitas materiæ an detur in correctionis fraternæ præcepto ? t.7. tr.4. r.10. §.1. p.283
Parvitas materiæ an poſſit dari in conſuetudine nuditatis inſuetæ pectoris fœminæ ? t.7. tr.5. r.11. §.4. p.333
Parvitas materiæ an detur in diebus feſtivis in ordine ad opera ſervilia ? t.7. tr.5. r.17. §.1. p.337
Parvitas materiæ an excuſet in juramento vel voto de faciendo peccato veniali, itaut tantum ſit peccatum veniale ? t.8. tr.4. r.6. §.2. p.50
Parvitas materiæ an detur in juramento promiſſorio, itaut aliquando ſit tantum peccatum veniale ejus tranſgreſſio ? t.8. tr.4. r.7. §.1. ibid.
Parvitas materiæ an detur in juramento aſſertorio ? t.8. tr.4. reſ.8. §.1. ibid.
Et an in voto non bibendi vinum ? t.8. tr.5. r.9. §.1. p.51
Et quid, ſi votum ſit de jejunando cum pane, & aqua, an ſit mortale ſemel bibere vinum ? ibid.
Parvitas materiæ an detur in voto ? t.8. tr.4. r.10. §.1. ibid.
De materia levi in eodem die plura vota violare, an ſit mortale, ſive materiæ ſint ejuſdem rationis, ſive diverſæ ? t.8. tr.4. r.11. §.1. ibid.
In materia levi an poſſit quis vovere ſub obligatione lethali ? t.8. tr.4. r.12. §.1. p.52
Parvitas materiæ an detur in comeſtione carnium in die jejunii ? Et quænam ſit iſta materia parva ? tom.8. tract.4. reſ.72. §.3. pag.86
Parvitas materiæ an detur in furto Reliquiarum ? tom.8. tract.7. reſ.1. §.1. pag.147
Parvitas materiæ an detur in furto ? t.8. tr.7. r.2. §.1. ibid.
Et pro praxi lege quinque Reſol. ſequentes.
Parvitas materiæ an detur in prohibitione colloquendi, & ſcribendi tempore conclavis contenta in Bulla Pii V. excuſans à peccato mortali, & incurſione cenſurarum ? t.9. tr.7. r.99. §.1. & ſeqq. p.415
Ratione parvitatis materiæ an excuſetur Epiſcopus omittens in Confirmatione unum in indumentis Pontificalibus ? t.1. tr.2. r.9. §.11. p.75
Idem eſt de Sacerdote celebrante Miſſam ſine cingulo, vel manipulo ratione parvitatis materiæ. ibid.
Ratione parvitatis materiæ an excuſetur pœnitens à mortali, ſi omitterentur v. g. quatuor *Ave Maria* ex tertia parte Roſarii B. Virginis impoſita pro pœnitentia ? tom.1. tr.6. reſ.46. §.4. pag.337
Idem eſt de pœnitentia audiendi ſacrum, ſi illud quis audiat poſt Evangelium recitatum. ibid.
Idem eſt de aliis ſimilibus pœnitentiis, in quibus datur parvitas materiæ. ibid. §.3
Qui modicam injunctam pœnitentiam culpabiliter omittit, an peccet mortaliter, etiamſi poſita ſit propter peccata venialia ? t.1. tr.6. r.47. §.1. p.338
Et quid, ſi pœnitentia gravis ſit, ſed impoſita pro venialibus, an ejus tranſgreſſio non excedat culpam venialem ? ibid. Vbi, quod obligatio acceptandi pœnitentiam levem, ſolum eſt ſub veniali. §.2
An ratione parvitatis materiæ non frangat jejunium, qui duas unicias potionis Chocolatæ ſumit ? tom.4. tract.6. r.92. & 93. pag.250. & 251
Ratione parvitatis materiæ in ſerotina refectione jejunii an ſit licitum ſumere quantitatem excedentem uncias octo, v. g. quantitatem duarum unciarum ? tom.4. tract.6. reſ.123. §.4. pag.271
Parvitatis materiæ ratione an quis non incidat in excommunicationem ? t.5. tr.1. r.124. §.1. p.78
Idem eſt de caſibus reſervatis, ut, ſi v. g. modicitas rei ſubtractæ in Eccleſia excuſat à mortali, ita etiam in reſervatione ? ibid. §.2
Vide verb. *Ætas*, *Aqua*, *Patrimonium*. tom.2
Item verb. *Beneficium*, *Chorus*. tom.3
Item verb. *Bulla Cœnæ*, *Carnes*, *Cœnare*, *Nox*. tom.4
Item verb. *Agens*, *Bibliotheca*, *Baſphemia*, *Bulla Cœnæ*, *Clauſura*, *Convitium*, *Indæus*, *Indæx*, *Lectio*, *Luxuria*, *Præceptum*. tom.5
Item verb. *Culpa*, *Extractio*, *Leve*, *Leviſſimum*. tom.6
Item verb. *Fratres Minores*. tom.7
Item verb. *Eleemoſyna*, *Omittere*, *Oſculum*, *Quantitas*, *Tonſura*, *Votum*. tom.8

Paſcha.

Qui in Paſchate Euchariſtiam indignè ſumit, an incurrat excommunicationem latam ab Ordinario contra tranſgreſſores præcepti Communionis annuæ ? tom.2. tract.2. r.9. §.1. pag.160
Qui in Paſchate communicavit indigne, an ſatisfaciat Eccleſiæ præcepto ? Et quid debeat agere. tom.2. tract.2. r.12. §.1. & ſeq. pag.161
Qui in Paſchate ſumit Euchariſtiam in Eccleſia Cathedrali, an ſatisfaciat præcepto ? tom.2. tract.2. reſol.15. §.1. & ſeq. pag.163
Qui in Paſchatis tempore prævidet Euchariſtiam non poſſe recipere, an teneatur tempus prævenire, & illam ſumere ? t.2. tr.2. r.8. §.1. pag.159
Et ita præveniens, non ſequuto impedimento tempore ab Eccleſia conſtituto, an teneatur iterum communicare ? ibid. §.3
Et ſi intra eundem annum qui ſemel communicaverit, an teneatur ſupradictum tempus prævenire ? ibid. paragrapho 4. pag.160
Qui in Paſchatis tempore Euchariſtiam non ſumpſit, an teneatur quamprimum eam ſumere ? tom.2. tract.2. r.10. §.1. ibidem.

Et an ſtatim in initio ſequentis anni? t.2. tr.2. r.11. §.1. & ſeq. ibid.
Si in Paſchatis tempore quis prævidet Eccleſiæ præceptum de Communione annua implere non poſſe, ſi adſit privilegium illud implendi per totam Quadrageſimam, an teneatur hoc tempore adimplere? t.2. tr.2. reſ.13. §.6. pag.162
Paſchatis tempore an poſſint Regulares pro adimplendo præcepto Eccleſiæ miniſtrare Euchariſtiam Equitibus Jeroſolymitanis, D.Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. t.2. tr.2. reſ.22. §.2. p.171
Et an Religioſis extraneis? ibid.
Paſchatis tempore poſſunt Regulares præbere ſæcularibus Euchariſtiam pro adimplendo præcepto Communionis in Paſchate in multis caſibus ſine incurſione cenſurarum, & ſignanter in quinque caſibus. ibid. §.4
Et quid, deficiente Parocho, aut nolente miniſtrare Euchariſtiam ſæcularibus pro adimplendo præcepto Communionis annuæ? ibid. §.5
Ne in Paſchatis die Regulares miniſtrent Euchariſtiam ſæcularibus, an Epiſcopus prohibere poſſit? t.2. tr.2. reſ.23. §.2. p.172
Ubi, quod per Paſchatis Reſurrectionis Domini diem, & feſtum, non intelligitur ſolus dies Paſchatis, ſed totum tempus quo currit præceptum Eccleſiaſticum annuæ Communionis. ibid. §.4
Vbi etam an fuerit uſu receptum privilegium Regularibus conceſſum, ut poſſint miniſtrare ſæcularibus Euchariſtiam pro adimplendo præcepto Paſchali? ibid.§.6
Qui Paſchatis tempore communicavit, non tenetur ad communicandum in mortis articulo, ſecluſo omni ſcandalo. t.2. tr.2. r.74. §.3. p.205
Vide verb. *Communio, Euchariſtia, Infirmus, Puer.* tom.2
Item verb. *Euchariſtia.* tom.4

Paſchale tempus.

Paſchali tempore an poſſint Regulares miniſtrare Euchariſtiam ſæcularibus pro adimplendo præcepto Communionis annuæ? Et an etiam advenis, & peregrinis, atque eorum famulis domeſticis intra Conventum degentibus, & famulo conjugato, operariis, qui conventionem faciunt per aliquod tempus laborandi in conventu, & Parochia carent? t.2. tr.2. à reſ.16. uſque ad 21. incluſivè. p.164. 165. & ſeqq.

Paſſus.

Vide verb. *Domus, Menſura, Palatium, Parochus.* tom.9

Paſtores.

Vide verb. *Juſtitia.* tom.5

Patefacere.

Vide verb. *Denunciare.* tom.9

Patena.

Cum Patena nondum conſecrata an poſſit Sacerdos celebrare, ſi aliquis alius bona fide cum ipſa Miſſam celebraſſet? Et an remaneat conſecrata? t.2.tr.1. à reſ.173. uſque ad reſ.178. incluſivè. p.100. 101
Et quid, ſi Sacerdos mala fide celebravit? t.2.tr.1.r.177. §.2. pag.102
Patena cum de novo deauratur, an de novo debeat conſecrari? t.2.tr.1. r.175. §.1. & ſeqq. p.101
Vide verb. *Calix, Presbyter, Sacerdos, Subdiaconus, Tangere.* tom.2

Pater.

Si Pater omittat correctionem filii, an ſatisfaciat in confeſſione dicendo, omiſſi correctionem proximi? t.1. tr.7. reſ.71. §.1. & ſeq. p.378
Pater Clerici ordinandi natus in Diœceſi certi Epiſcopi, an talis dicatur Epiſcopus originis filii, itaut poſſit illum ordinare? t.2.tr.5.r.40. & 41. p.288
Et quid, ſi pater tempore nativitatis filii illius jam tranſtulerat domicilium ad aliam Diœceſim, an ex ſacra Congregatione poſſit filius ordinari ab Epiſcopo paternæ originis? t.2. tr.5. reſ.40. §.2. ibid.
Pater poteſt impedire ſponſalia filii, vel filiæ contra ejus voluntatem irrita, interveniente gravi ſcandalo, non verò aliàs. t.2. tr.6. reſ.44. §.5. p.354
Pater an teneatur dotare filiam, etiamſi aliunde habeat dotem ſufficientem? t.2. tr.6. reſ.45. §.2. ibid.
Et ſupponitur tanquam certum patrem teneri dotare filiam. ibid. §.1
Pater an teneatur dotare filiam emancipatam? ibidem §.22. pag.355
Pater an teneatur dotare filiam jam nuptam, quæ nupſit inconſulto patre viro digno, & etiam quamvis nupſerit viro indigno? ibid. §.26
Pater an teneatur ad ſecundam dotem conferendam filiæ priori amiſſa, ſi ſecundò nubat? ibid. §.27
Pater an teneatur dotare filiam naturalem, & ſpuriam? t.2.tr.6.r.46. §.1. p.356
Pater filiam inceſtuoſam an teneatur etiam de redditibus Eccleſiaſticis beneficii dotare? ibid. §.12
Vbi an dos data filiæ ſpuriæ ad ipſius hæredes tranſeat? §.15
Si Pater plus dotis dedit filiæ ſpuriæ quam valebant totius vitæ alimenta, an poſſint, conſtante matrimonio repeti? ibid.
Pater volens impedire matrimonium filiæ rogavit Epiſcopum, ut interdiceret Parocho, ne tali matrimonio aſſiſteret, & factum eſt ita, ſed minimè obſervatum eſt, an tale matrimonium fuerit validum? Vbi alia notabilia pro dicto caſu. tom.2. tractat.6. reſolutione 70. §.1. pag.370
Pater Cardinalis, ſi obtinuerit licentiam habendi in domo ſua Oratorium, an talis licentia ſit invalida, ſtante clauſula apponi ſolita, ſi filius Cardinalis habeat Oratorium in ſua habitatione ſeparata? t.4. tr.2. reſol.30. §.7. pag.46
Pater percutiens Clericum turpiter agentem cum filia legitima, illegitima, & adoptata, an in cenſuram incurrat? t.5. tr.2. r.16. 17. & 18. p.132. & ſeqq. Vbi latè pro aliis contingentibus circa hoc.
Pater percutiens Clericum turpiter inventum cum filia non eſt compellendus ad Sedem Apoſtolicam ire pro abſolutione. t.5. tr.5. reſ.125. §.2. p.270
Pater, cui mater dixit ſe velle procurare abortum, ſi ſolum taceat, an incurrat irregularitatem? tom.5. tr.6. reſ.30. §.5. in fine. p.297
Si Pater filiam prægnantem verberaſſet, unde illa furore percita abortum fuiſſet paſſa, an incurrat pœnas abortus? t.5. tr.6. reſ.34. §.3. p.298
Quando Pater dicit velle filium non ludere, non intelligitur tamen velle in totum fores illi claudere, ſed ad moderandum, & ne ſummam quantitatem ludat. t.6. tr.4. reſ.22. §.4. p.254
Pater, aut mater an poſſit plus aliquid relinquere uni filio, quàm aliis? t.6. tr.8. reſ.18. §.1. p.451
Pater moriturus an peccet, ſi ſine cauſa, & ex extraordinario affectu inter liberos inæqualitatem ſucceſſionis conſtituat? t.6. tr.8. reſ.109. §.1. p.452
Pater moriturus filio ſpurio an poſſit relinquere ſolum alimenta, quæ pertinent ad neceſſitatem ſtatus? t.6. tr.8. r.110. §.1. & ſeq. ibid.
Et an pater ultra alimenta poſſit ei relinquere aliam pecuniarum ſummam propter benemerita filii ſpurii, quia hæc non cenſetur donatio, ſed remuneratio? ibid. §.3
Pater an teneatur ex juſtitia, vel tantum ex paterna pietate alere filios? t.6. tr.8. r.112. §.8. p.454
Pater poteſt irritare vota impuberis filii, collata ad tempus pubertatis. t.7. tr.8. r.55. §.2. p.452
Patre deveniente in pinguiorem fortunam, an cogi poſſit, ut filium, quem vendidit in extrema paupertate, redimat? t.7. tr.8. r.9. §.1. in fine. p.432
Inter patrem, & filium ſpurium donatio remuneratoria, an valeat? t.6. tr.7. r.23. §.4. p.320
Patrem communem Pontificem ſæpius vocari, demonſtratur. tom.9. tr.4. r.6. §.3. p.325

Patres olim eandem potestatem habebant in filios familias, quam habebant Domini in servos. tom.7. tract.8. ref.4. §.2. pag.429
Patri moribundo an sit facienda difficultas, qui vult relinquere uni filio plusquam alteri? tom.6. tract.8. ref.109. §.1. pag.452
Patri morituro quid liceat, vel non liceat in relinquendo aliquid filio spurio? Vbi curiosas, & notabiles quæstiones invenies, quæ contingere possunt in hoc casu. t.6. tr.8. r.111. & 112. per totas. ubi late. p.452. & seqq.
Patris schedula testibus non obsignata, an pro testamento habenda sit? Et an hoc procedat à fortiori in foro conscientiæ? t.6. tr.8. r.100. §.1. p.446
Si patris æqualis necessitas concurrat cum nimia paupertate, & egestate, aut etiam majori, ut si in servitutem sit redigendus, occidendus, aut mutilandus, nisi filium vendat, an fas sit patri filium vendere? Vbi alia contingentia circa hoc. t.7. tr.8. r.9. §.1. in fine. p.432
Vide verb. *Parentes*. tom.1
Item verb. *Parentes, Parvitas, Vir*. tom.2
Item verb. *Baptizare, Filia, filius*. tom.3
Item verb. *Commutare, Eleemosyna, Filia, Filius, Irritare, Succurrere*. tom.4
Item verb. *Cogere, Communicatio civilis, Correctio, Curator, Defendere, Detegere, Filia, Filius, Ingredi, Metus, Occidere, Parentes*. tom.5
Item tractatum 7. tomi 6. de Donationibus à r.36. usque ad 57. & in r.79. 80. 81. 133. & 135
Item verb. *Alere, Alienare, Carere, Extraneus, Filius, Heres, Incendium, Legitima, Mater, Mulier, Natum, Orphanus, Renunciare, Restituere, Revocare, Studium, Valere*. tom.6
Item verb. *Castrare, Filius, Necessitas, Negligens, Parentes*. tom.7
Item verb. *Adulter, Alere, Anima, Castrare, Conditio, Damnatum, Damnum, Dos, Filius, Impubes, Irritare, Necessitas, Nutritio*. tom.8
Item verb. *Filius*. tom.9

Pater Spiritualis.

Patrem spiritualem sive ejusdem, sive alterius Ordinis Religiosorum, vel etiam Sacerdotem sæcularem, an Prælatus Regularis possit independenter ab Ordinario loci assignare Moniali, sibi immediatè subjectæ, cui illa extra Sacramentum Pœnitentiæ manifestet suam conscientiam ad effectum, ut ab eo in via Dei dirigatur sine periculo errandi? t.7. tr.1. r.344. §.4. p.234

Pati.

Vide verb. *Iactura*. tom.7
Item verb. *Corruptio*. tom.8
Item verb. *Licentia*. tom.9

Patientes.

Patientes crimen nefandum an intelligantur sub nomine Clericorum sodomitarum in Bulla Pii V. tom.5. tract.2. ref.12. §.2. pag.130
Vide verb. *Pollutio, Sodomia*. tom.1

Patientia.

Patientia Prælati an sufficiat pro dispensatione? tom.3. tr.2. r.44. §.1. p.200

Patres antiqui.

Vide verb. *Oleum*. tom.2

Patres Benedictini.

Vide verb. *Præceptum*. tom.7

Patres Societatis Iesu.

Vide verb. *Patrimonium, Votum*, & passim in aliis verbis. tom.7

Patria.

Ad Patriæ subsidium, & onera communia an clerici teneantur? t.9. tr.2. r.336. §.1. p.287
Vide verb. *Festum, Iejunium, Laborare, Locus, Missam audire*. tom.6
Item verb. *Ornans, Ornare, Ornatus*. tom.7

Patriarcha.

Sine Patriarchæ consensu, si aliquis Sacerdos in Episcopum consecretur, an consecratio sit invalida? tom.4. tract.8. ref.35. §.1. pag.335
Patriarchas an possit Pontifex extinguere? tom.9. tract.7. ref.2. §.1. pag.376
Patriarchis an Cardinales præferendi sint in Concilio? t.9. tr.7. r.17. §.4. p.382
Vide verb. *Condere*. tom.6
Item verb. *Ejicere, Mina, Minantes*. tom.9

Patriarchatus.

Patriarchatus est Ordo, sed non distinctus ab Episcopo. t.4. tr.8. r.4. §.1. & seqq. p.314

Patrimonialia bona.

Super patrimonialia bona Clericorum, an Princeps laicus gabellas imponere possit? tom.9. tract.2. ref.255. §.1. & seqq. pag.227
Si in patrimonialibus Cardinales divites sunt, an adhuc possint vivere de redditibus Ecclesiasticis? t.9. tr.7. ref.28. §.1. pag.386
Vide verb. *Bona temporalia*. tom.9

Patrimonium.

Bona Patrimonii, vel patrimonialia, ad quorum titulum ordinatus es, non obinde fieri bona Ecclesiastica, tametsi privilegio fori bonorum Ecclesiasticorum gaudeant. t.2. tr.5. r.110. §.6. p.326
Si pro patrimonio in Regno Siciliæ quis habeat tantum uncias undecim annuales, an possit Episcopus illum ordinare subdiaconum. t.2. tr.5. r.108. §.1. p.324
Vbi multa alia circa patrimonium ordinandorum.
Vbi etiam, quod si aliquis subdiaconus initiatur diaconatui, aut Sacerdotio, ostendens testimonium patrimonii renunciati, vel alienati, & tacuit renunciationem factam, non incurrit pœnas statutas contra eos, qui absque patrimonio ordinantur. §.3. p.325
Sine patrimonio aut titulo an possit ordinari graduatus in jure Canonico, aut sacra Theologia? ibid. §.4
Et an vero contra hoc obstet declaratio Cardinalium? ibid.
In patrimonio necessario ad sumendos sacros Ordines, an detur parvitas materiæ? t.2. tr.5. r.109. §.1. p.325
Qui cum patrimonio ficto recipit Ordines, an incurrat suspensionem, & celebrando irregularitatem? tom.5. tr.3. ref.48. §.1. pag.191
Cum patrimonio ficto ordinatus, utpote donato, si post Ordines susceptos restituat donanti, an præter peccatum mortale incurrat suspensionem, & teneatur postea restituere? t.5. tr.3. r.50. per tot. p.192
Pro patrimonio an debeatur aliquid ejectis à Societate Iesu, si sint constituti in sacris? tom.7. tract.1. ref.191. per tot. pag.121
Patrimonium ab alio donatum sub conditione, ut cesset statim ac ordinando de sustentatione provisum sit, an sufficiat ad suscipiendos ordines? t.2. tr.5. r.107. §.3. p.324
Et an hoc passim admittendum non sit? ibid.
Patrimonium alienare an possit Clericus absque licentia Episcopi, si aliunde acquisivit beneficium, vel alia bona sufficientia pro victu? t.2. tr.5. r.110. §.1. p.325
Si patrimonium absque licentia Episcopi vendas, antequam habeas unde vivere possis, an talis alienatio sit nulla? ibidem §.4. pag.326
Patrimonium quis impetravit à consanguineo, ad cujus titulum ordinatus fuit, & promittens cum juramento quod ante donationem retrodonavit, an incurrat in suspensionem? t.5. tr.3. r.49. §.2. in fine. p.192
Qui patrimonium renunciavit post susceptum Ordinem, an incurrat suspensionem? tom.5. tract.3. resol.51. per totam. pag.193
Vide verb. *Beneficium, Census, Officialis*. tom.2
Item verb. *Dimissoria, Dispensatio, Titulus*. tom.5
Item verb. *Legitima, Ordinis Sacramentum*. tom.6

Patrinus.

Patrini in Baptismo an possint esse Religiosi, saltem facti Episcopi, aut Cardinales? t.1. tr.1. r.55. p.36
Patrinus in Baptismo debet esse fidelis, secus non contrahit cognationem spiritualem. t.1. tr.1. r.93. p.59
Patrini in Baptismo à quibus designari debeant? ibid.
Patrinus in Baptismo quando quis efficiatur? tom.1. tract.1. ref.98. p.64
Patrini, vel susceptoris munus non subitur proprie nisi Baptismus sit solennis. ibid. §.2
Patrinus tangendo infantem, ut baptizetur, contrahit cognationem spiritualem, & in quo loco requiratur, ut baptizetur; & ille, qui tangit infantem, debet intervenire ut Patrinus, & non ut subserviens necessitati. tom.1. tr.1. r.99. §. Notandum, & §. Non reticeam. p.64
Patrinus Catholicus an possit existere filius Hæreticorum baptizante illos Ministro in forma SS. Trinitatis? t.1. tr.1. r.97. §. Notandum est. p.62
An dicatur, & sit Patrinus, siquis ex errore levavit filium existimans se filium Pauli levare in Baptismo? t.1. tr.1. ref.102. pag.66
Patrini in Baptismo an possint esse conjuges simul? tom.1. tract.1. ref.94. p.60
An duo, aut plures viri, aut fœminæ? ibid. §. Notandum. p.60
An Hæretici? ibid. §. Nota secundo.
Et an cum Parentibus infidelibus baptizati contrahatur affinitas? ibid. §. Nota tertio.
Patrinus potest esse cujusvis ætatis, dummodo sit incapax peccati mortalis. t.1. tr.1. r.96 §. Notandum. p.62
Patrini in Baptismo non possunt esse duo viri, unus pro se alter pro muliere? t.1. tr.1. r.96. p.62
Maritus, & uxor an possint excipere eumdem infantem de fonte? t.1. tr.1. r.101. p.65
Patrinus in Baptismo solenni collato in capillis, & secundina an contrahat cognationem spiritualem. ibid.
Baptizans contrahit cognationem spiritualem, etiam in Baptismo minus solemni, t.1. tr.1. r.96. § Sed si. p.63
Patrinus an dicatur ille, qui tenet infantem nomine alterius, an vero ille, cujus nomine tenetur, an vero neuter? t.1. tr.1. ref.99. pag.64
Patrinus dicitur, quando quis tangit Confirmandum in Sacramento Confirmationis. ibidem. §. Notandum est.
Patrinus Baptismi, si est illegitimus contrahit cognationem spiritualem. t.1. tr.2. r.21. §. Secundo. p.80
Patrinus in confirmatione debet esse unus tantum, vir pro viro, & fœmina pro fœmina, sed si plures teneant contrahunt cognationenem spiritualem. t.1. tr.2. r.24. p.82
Patrinus in Confirmatione non contrahit obligationem instruendi Confirmatum, quod secus est in Patrino Baptismi. t.1. tr.2. r.21. p.80
Patrinus in Confirmatione, si ipse non est confirmatus, non contrahit cognationem spiritualem. ibid. §. Sacerdo.
Et an peccet mortaliter? ibid. in fine.
Patrinus in Confirmatione debet esse diversus ab illo, qui suscepit in Baptismo, nisi necessitas aliter cogat. ibidem §. Tertio nota.
Et si secus faceret, an peccet mortaliter? ibid.
Patrini in Confirmationis Sacramento, & Baptismi an possint esse Religiosi Mendicantes? Et an nomine Monachorum veniant Mendicantes Religiosi? ibid. §. Quarto.
Vide verb. *Cognatio spiritualis.*

Patrocinari.

Vide verb. *Advocatus.* tom.8

Patronus.

A patrono laico excommunicato non tolerato præsentatio facta ad beneficium, an sit valida? t.5. tr.1. r.166. §.1. p.97
Et quid, si talis Patronus sit Ecclesiasticus excommunicatus? ibid.
Vbi an præsentatio facta à supradicto patrono laico excommunicato ita sit valida, ut teneatur Episcopus eam admittere? ibid. §.3
Et quid, si talis patronus sit excommunicatus toleratus? ibid. pag.98
Ne in patronos Ecclesiarum perpetuò, vel ad tempus non modicum Prælati Ecclesiarum sibi commissarum laicos constituant, prohibitum est. t.9. tr.11. r.5. §.2. p.467
Vide verb. *Parochiale, Resignatio.* tom.3
Item verb. *Ius patronatus.* tom.9

Patronatus Sanctus.

Vide verb. *Officium divinum.* tom.7

Patruus.

Patruus numquam obligatur sobrinas dotare. tom.2. tract.6. ref.47. §.8. pag.357

Paulatim.

Vide verb. *Comestibile, Modicum, Vsus.* tom.7

Paulina Ambitiosæ.

In Paulina *Ambitiosæ* an comprehendantur Cardinales? t.9. tr.7. r.31. §.4. p.387

Paulus V.

Per Pauli V. Bullam anno 1606. an altaria privilegiata concessa Regularibus fuerint revocata? tom.4. tract.1. r.29. §.1. pag.19
Vel tantum prædictus Pontifex revocaverit Indulgentias concessas immediate, & directe ipsis Regularibus vivis, & non etiam ipsis Regularibus defunctis? ibid.
Per Pauli V. Bullam an censeantur sublata Oratoria Palatii alicujus Civitatis, in quo Senatores negotia tractant? & quid de Capella Carcerum publicorum? t.4. tr.2. r.17. §.1. & 3. p.36. & 37
Per Pauli V. Bullam revocatæ sunt Indulgentiæ Regularium, sed an hodie revalidatæ sint? tom.4. tract.5. resolut.40. §.1. pag.199
Vbi excipiuntur aliquæ Indulgentiæ summorum Pontificum, quæ revocatæ non sunt in prædicta Bulla. §.1. & seqq. pag.199. & 200

Pauper.

Pauper mendicans causa otiositatis, vel cupiditatis, etiamsi sit validus corpore, an peccet mortaliter? tom.4. tract.7. ref.56. §.4. pag.307
Pauper adstans ad ostium divitis, si alteri pauperi accedenti dicat eleemosynam esse datam, an teneatur ad restitutionem? ibid. §.5
Pauper quisnam dicatur? t.4. tr.7. r.59. §.2. p.308
Pauper, & miserabiles personæ an possint laicum coram judice Ecclesiastico convenire? tom.9. tractatu 2. ref.306. & 307. pag.253
Pauperes eligere an possint Capitulum sede vacante, in quos hæreditas ad hunc usum relicta distribuatur, ubi nulli Curatores, vel executores ultimæ voluntatis sunt dati? t.3. tr.5. r.44. §. Igitur, ante medium. p.401
Pauperes, qui non habent pisces, nec piscatum, in diebus vetitis possunt comedere ova, & lacticinia sine Bulla. t.4. tr.6. r.85. §.1. & seqq. p.246
Et quid, si cum pane habeant herbas, legumina, olera, & fructus? ibid. §.3. p.247
Pauperes inquirere an teneantur Priores, Abbates, & alii Clerici curam animarum non habentes, ut ipsis eleemosynas faciant de superfluis redditibus Ecclesiasticis? t.4. tr.7. r.31. §.1. & seqq. p.294
His, qui pauperes voluntariè fiunt, ut Religiosi, an sit præceptum dandi eleemosynam? tom.4. tract.7. ref.40. §.1. & seq. p.298
Pauperes an rectè excludantur aliquando à civitatibus? t.4. tr.7. r.42. §.1. ibid.
Pauperi cuidam promittens eleemosynam, an possit alteri, vel sibi pauperiori conferre? t.4. tr.7. r.43. §.1. ibid.
Quando pauperi certo intuitu pietatis, & propter Deum quis juravit eleemosynam dare, an possit pauperi illi obligationem remittere? t.8. tr.4. r.50. §.3. p.71
Et quid, si nulli pauperi determinatè eleemosyna promissa esset? ibid.

Et

Et an in isto casu ad Prælatum Ecclesiasticum remissio talis juramenti pertineat? tom. 8. tract. 4. resolut. 51. §. 1. pag. 72

An pauperibus, qui ex nuditate, vel ex morbo extremæ necessitatis evidentia signa ostendunt quis teneatur facere eleemosynam? t. 4. tr. 7. res. 13. §. 5. p. 283

Pauperibus an sit licitum in gravi necessitate occultè subripere ab opulentis, si aliter illud malum grave avertere nequeant? tom. 4. tr. 7. res. 49. 50. & 51. p. 303. & seqq.

Pauperibus panem dare vovens; an sufficiat non dare ex puro tritico, ubi alius fuerit in usu, & pauperibus usitatus? t. 8. tr. 4. res. 24. §. ult. p. 57

Pauperibus dare an teneatur qui accepit scuta 60. pro 50. à mercatore, quem non cognoscit, vel quia ob distantiam convenire nequit, vel an possit sibi ipsi illud applicare? tom. 8. tractat. 7. resolut. 24. §. primo, & seqq. pag. 160

Pauperis, & viduæ causam tenetur defendere Advocatus. t. 4. tr. 7. r. 9. §. 1. & seqq. p. 279

Et quid de Medicis, Chirurgis, Pharmacopolis, & aliis? t. 4. tr. 7. r. 17. §. 1. p. 284

Pauperis nummos subripere volenti, an licitum sit consulere, ut à divite subripiat, etiam determinando personam? tomo septimo, tract. 5. resolut. 36. §. 1. & seq. pag. 345. & 346

In pauperum communibus necessitatibus, an quis teneatur facere eleemosynam ex superfluo status? t. 4. tr. 7. res. 12. & 13. p. 281. & seqq.

Ne quis pauperum publicè, & ostiatim mendicet, an liceat legem ferre? t. 4. tr. 7. res. 42. §. 2. p. 298

Si super pauperum electione est contentio inter executores testamenti electio devolvitur ad Episcopum, ut uni ex executoribus adhæreat, data paritate inter pauperes. t. 4. tr. 7. r. 60. §. 1. p. 308. & seq.

Si distributor eleemosynæ sit Religiosus, an possit eligere Religiosos Mendicantes sui Monasterii? tom. 4. tr. 7. res. 61. §. 3. p. 309

Si ex pœnitentia à Confessario imposita aliquis tenetur aliquid distribuere, non potest subveniendo sibi, sed possit consanguineis. t. 4. tr. 7. r. 64. §. 3. p. 311

Vide verb. *Mulier, Promissio.* tom. 2

Item verb. *Proprietas.* tom. 3

Item verb. *Alimentum, Beneficiarius, Commutare distributor, Divites, Ecclesiasticus, Eleemosyna, Episcopus, Executor, Fœmina, Fictum, Furtum, Homo, Indigentia, Legatum, Mendalis, Mutuare, Superfluum, Votum.* tom. 4

Item verb. *Onus.* tom. 5

Item verb. *Absens, Applicare, Consanguineus, Culpa, Distribuere, Ecclesia, Eleemosyna, Eligere, Fratres Minores, Orphanus, Vidua.* tom. 6

Item verb. *Paupertas, Dos.* tom. 7

Item verb. *Acceptare, Comparere, Crumena, Debitum, Electores.* tom. 8

Item verb. *Paupertas.* tom. 9

Paupertas.

Ex paupertate ficta eleemosyna recepta, cui est facienda restitutio, an Domino danti, vel pauperibus? tom. 4. tr. 7. res. 57. §. 1. p. 307

Et quid, si ficto pauperi magna quantitas in eleemosynam data sit? ibid. §. 2. p. 308

Paupertatem simulans, recipiens eleemosynam, an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem? tom. 4. tr. 7. res. 56. §. 1. p. 306

Et quid, si illa darentur in eleemosynam; v. g. centum aurei? ibid. §. 2. p. 307

Ad paupertatem evitandam an liceat propriam mortem exoptare? t. 8. tr. 5. r. 55. §. 1. p. 117

In paupertatis voto solemni an Pontifex possit dispensare? t. 3. tr. 1. res. 79. §. 3. & seqq. p. 101. & in tr. 2. res. 66. pag. 218

Intuitu paupertatis donatio facta, an sit valida, paupertate non existente? Et in tali casu cui facienda est restitutio? t. 6. tr. 7. res. 125. §. 1. p. 377

A paupertatis voto an absolvatur Religiosus factus Episcopus, itaut fiat Dominus redditiuum Ecclesiasticorum? t. 7. tr. 1. res. 27. §. 1. p. 18

A paupertatis voto an maneat liber expulsus à Religione? t. 7. tr. 1. r. 192. §. 4. p. 122

Et si aliquid acquirat, an Monasterio acquirat? t. 7. tr. 1. res. 194. §. 1. p. 123

Vide verb. *Pauper*, cum suis notationibus. tom. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Item verb. *Administratio, Applicare, Episcopus.* tom. 6

Item verb. *Votum.* tom. 9

Paupertas Religiosa.

An Bulla Clem. VIII. de Largitione munerum sit usu recepta, & an adhuc obliget ad sui obligationem? t. 7. tr. 3. res. 1. p. 249

Quænam sint fines, seu causæ finales hujus Constitutionis Clem. VIII. t. 7. tr. 3. res. 2. p. 249

An in ista Bulla Summus Pontifex condiderit novum jus circa largitiones munerum Religiosorum? t. 7. tr. 3. resol. 3. pag. 250

An cognitio quantitatis muneris largiendi spectet etiam ad Capitulum generale, vel ad eosdem Conventus spectet, & eorum arbitrio relinqui quantitatem doni largiendi? t. 7. tr. 3. r. 4. p. 250

Quanti valoris debeant esse munera, ut licitè fiant, & non sint contra hanc Constitutionem? tom. 7. tract. 3. resol. 5. pag. 250

An Religiosus si sine licentia sui Prælati præbeat munusculum duorum aureorum incidat in pœnas hujus Constitutionis? t. 7. tr. 3. r. 6. p. 251

An Religiosus, qui celebrat aliquas Missas ad intentionem alicujus amici, sciens dictum amicum stipendium pro illis accipere, peccet contra paupertatem, & includatur in Bulla Clem. VIII. tom. 7. tractat. 3. resol. 7. pag. 251

Et an stante dicta Bulla possit de sola licentia Superioris donare ea, quæ acquisivit ex eleemosynis Missarum, quas sibi intra annum Conventus, seu Religio concedit? ibid. §. 2

An Religiosus, qui non acceptat aliquod donum, sed rogat, ut detur amico, seu consanguineo, peccet contra paupertatem, & contra hanc Bullam? tom. 7. tract. 3. resol. 8. pag. 251

Et an si Religiosus se habeat, ut intercessor apud Joannem, ut ipse Joannes nomine suo, v. g. det Petro aliquam rem, peccet contra votum paupertatis, & contra dictam Constitutionem? ibid. §. 2. & seqq.

An Monialis, seu Religiosus cum licentia sui Superioris possit facere amico, seu cognato corporalia magni laboris, seu picturam, & non incidere in pœnas hujus Constitutionis? t. 7. tr. 3. res. 9. & 10. p. 252

Et an doctrina hujus quæstionis non sit applicanda, quando Religiosus facit primo picturam, v. g. sumptibus Monasterii? ibid. in fine res. 9. p. 253

Et alia notabilia circa supradictam quæstionem in textu dictæ resol. 10. lege ea & non pigebit; quia subtiliter dicta à Caramuele.

An Religiosus possit dare leviora alterius generis, licet non sit de levibus comestibilibus, & ad devotionem pertinentibus concessis in hac Bulla? t. 7. tr. 3. res. 11. p. 253

Et an casus excepti in hac Bulla extendantur ad alios similes? ibid. §. 3

Quænam esculenta, & poculenta possit Religiosus largiri in terminis hujus Bullæ, & ad quem valorem ascendere possint? t. 7. tr. 3. res. 12. p. 253

An Religiosus sine licentia sui Prælati, & sine contraventione voti paupertatis, & hujus Bullæ largiri suam pitantiam possit? t. 7. tr. 3. res. 13. p. 254

An Religiosus possit commodare, & mutuo dare aliqua, quæ ipsi ad usum permissæ sunt, etiam pecunias, & non solum Religiosis ejusdem Monasterii, sed etiam sæcularibus cæteris? t.7. tr.3. r.14. p.254
An Religiosus possit commutare cum sæcularibus aliquas res, quando nullam jacturam patitur Conventus? t.7. tr.3. r.15. & 16. p.255
Quidam Superior Regularis tempore, quo erat Prælatus, accepit pecuniam ab amico, quam postea subditus per multum tempus apud se retinuit, inscio Superiore, sed postea expendit cum ejus licentia, quæsitum à me fuit, an peccaverit? t.7. tr.3. r.17. p.255
Et ex doctrina dictæ quæstionis infertur potuisse Confessarium Regularem absolvere à reservatis vigore facultatis obtentæ à Prælato præterito, pro tempore sequenti, quo ipse non erat Superior Monasterii, vel Provinciæ. ibid. §.7. p.257
An Religiosus possit recipere aliquid sine licentia Superioris, si habeat intentionem petendi illam, priusquam expendat illud? t.7. tr.3. r.18. p.257
Et notatur, quod si talis Religiosus absolutè recipiat, v.g. illam pecuniam, sed ad breve tempus, retineat, sed quia spectatur novus Prior, vel scribat statim Patri Generali, vel Provinciali pro licentia, peccavit tantum venialiter, quæ quidem sunt valde notanda, quia practicabilia. ibid. in fine res. & in res. seq. 19. p.257
Et an Religiosus peccet contra paupertatem accipiens tem aliquam ex communitate, & loco publico pro usu temporali, ut deinde in eundem locum restituat? t.7. tr.3. res.19. §.6. & seqq. p.258
An si quis Religiosus accipiat ab amico aliqua comestibilia, peccet contra votum paupertatis? t.7. tr.3. resolut.20. pag.258
An frangat votum paupertatis Religiosus, qui petit ab amico, ut deponat pecunias apud aliquem, vel apud ipsummet Religiosum, ut quando opus erit, petat facultatem utendi à Superiore Prælato? tom.7. tract.3. res.21. pag.258
An Religiosus, qui ab exteris suis devotis nummos accipit, & inscio Prælato necessarios libros emit, peccet peccato proprietatis, & contraveniat nostræ Constitutioni, dummodo supradictos libros in cubiculo teneat palam expositos, & omnibus objectos? Idem à fortiori dicendum est, si accipiat ipsos libros? t.7. tr.3. res.22. 23. & 24. p.258. & 259
Parentes Monialium & Religiosorum, vel alii quicumque sæculares præbentes illis magnam pecuniarum summam ad eorum cui voluerint beneplacitum disponendum, reservando tamen pro se dominium, quæritur, an dictæ Moniales, & Religiosi illas disponendo peccent contra paupertatem, & incidant in pœnas Bullæ Clement. VIII. t.7. tr.3. r.25. & 26. p.260. & 261
Et quod de pecunia dictum est, potest intelligi de quacumque alia re non consumptibili unico actu. Et quid de comestibilibus. ibid. in §.3. res.26
An Religiosus peccet contra votum paupertatis, & contra Bullam Clem. VIII. si absque Superioris licentia accipiat pecuniam, ut ipse liberè disponat in eleemosynam, nomine ipsius, qui dedit? t.7. tr.3. r.27. p.261
An Religiosi post Concil. Trid. possint habere peculium, id est, redditus annuos ad nutum Superiorum revocabiles, & ad solos usus honestos, & pios, idque ex causa legitima? t.7. tr.3. r.28. p.261
An Religiosus de annuis redditibus ex Superioris licentia ad usum suum concessis sine aliqua restrictione, possit liberè parce vivendo aliis donare? t.7. tr.3. r.29. p.262
An in hac Bulla prohibeantur donationes, quæ sunt partus intellectus, ut Conciones, Lectiones, & hujusmodi manuscripta & libros à se compositos? tom.7. tr.3. res.30. p.262
An qui transiit ad aliam Religionem possit secum deferre scripta, & libros à se compositos? t.7. tr.3. r.31. p.263
An si Religiosus largiatur munera alteri Religioso incidat in pœnas dictæ Bullæ? t.7. tr.3. r.32. p.263
An si in aliquo speciali casu Religiosus largiendo muneta ne dissiparet bona Religionis, nec tale donum ulla fuerit ambitionis causa incideret in pœnas hujus Bullæ? Ubi quod quando cessat finis adæquatus legis in particulari cessat obligatio legis. tom.7. tr.3. res.33. & in aliis ejus not. p.263
An Religiosus possit præbere aliquod munus Religioso ejusdem Monasterii? Et an hoc etiam extendatur non solum ad Religiosos ejusdem Monasterii, sed etiam ad alios Religiosos ejusdem tamen Religionis? t.7. tr.3. resol.34. pag.263
Et an res comestibiles receptæ cum licentia Prælati possint dispensari in extraneos in magna quantitate, & non obstante quod sint magni pretii. ibid. in fine.
An si Religiosus det alteri Religioso ejusdem Monasterii libros, vel alia magni valoris, peccet contra votum paupertatis? t.7. tr.3. r.35. p.264
An quando Religiosi inter se largiuntur munera de rebus minimis, necessarium sit habere licentiam expressam, & in scriptis suorum Superiorum? tom.7. tract.3. resolut.36. p.264
An dictam licentiam habere debeat Religiosus semper, quoties vult donare? t.7. tr.3. r.37. p.264
An Religiosus, seu Monialis cum licentia tacita peccet mortaliter alienando, vel recipiendo aliquid clandestine, sciens illum modum clandestinum Superiori displiciturum? t.7. tr.3. r.38. à §.2. p.264
Et supponitur, ut Religiosus det, vel accipiat aliquid sine voti paupertatis fractione sufficere tacitam, vel probabiliter præsumptam Superioris voluntatem, etiam in eo casu, in quo posset expressa licentia postulari, & ob aliquem humanum respectum, vel pudorem, aut nonnullam difficultatem adeundi Superiorem omittitur. ibid. §.1. & latè in res.39
Et an peccet Monialis, quæ Abbatissæ visitanti cubiculum aliquas res occultavit, ob verecundiam? ibidem §.3. r.38. p.265
Et an Religiosi peccent mortaliter, si furentur ex bonis conventus octo, vel novem reales? t.7. tr.3. resol.39. §. Non desinam. p.265
Quænam quantitas requiratur, ut ea sine licentia Superioris usurpata à Religioso ad peccatum mortale deveniatur? Et quænam quantitas ex comestibilibus? t.7. tr.3. res.40. & in aliis ejus not. p.266
An Religiosus paulatim modica accipiens, vel expendens sine licentia Superioris, peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem? t.7. tr.3. res.41. p.266
An Religiosus furans aliquid notabile ad usum fratris particularis, vel alicujus particularis incurrat in casum reservatum in decreto Clement. VIII. tom.7. tract.3. res.42. pag.267
Et advertitur, quod Superior alicujus Religionis non potest reservare furtum commissum à suo subdito de rebus alterius Religiosi, vel alicuius sæcularis. ibidem §. secundo.
An saltem Superior in tali casu possit reservare illud furtum, quatenus est peccatum proprietatis? tom.7. tr.3. resol.43. pag.268
An Religiosus, qui sine licentia Prælati solet sumere aliqua bona Monasterii pertinentia ad cibum, & potum, infringat votum paupertatis, & teneatur ad restitutionem, si perveniant ad quantitatem notabilem? t.7. tr.3. res.44. & 45. p.268
An Religiosus peccet contra paupertatem sumendo aliquam rem de loco publico pro usu temporali, & deinde in eundem locum restituat? t.7. tr.3. r.46. p.268
An donatio remuneratoria sit prohibita in hac Bulla, itaut Religiosus, seu Monialis largiendo aliquod donum in remunerationem contraveniat huic Constitutioni? t.7. tr.3. r.47. p.268

An

An Religiosi, & Moniales possint largiri non solum dona æquipollentia meritis, sed etiam ultra? tom. 7. tr. 3. resol. 48. pag. 269

An liceat aliquid dare proprio loci Ordinario ex causa benedictionis, vel susceptione habitus Religionis, seu professionis Monialium? t. 7. tr. 3. res. 49. p. 269

An Monialis cum licentia Abbatissæ, seu Prælatæ possit præbere Confessario ultra justum stipendium, assignatum aliquid amplius? t. 7. tr. 3. r. 50. p. 269

Et infertur, quod quando famuli serviunt Monasterio cum magna fidelitate, his ultra salarium justum potest dari aliquid amplius, quia non est propriè donatio, sed beneficii remuneratio. ibid. à lin. 5

Utrum Abbatissa possit concedere licentiam donandi Monialibus, quam potest Prælatus Regularis suis Religiosis? t. 7. tr. 3. rel. 51. p. 270

Et an supradicta Abbatissa possit concedere Monialibus licentiam habendi peculium, & facultatem convertendi in proprios usus, quæ propriis operibus acquirunt? ibid. §. 2

An Religiosi recipientes in Monasteriis aliquem non occasione transitus, vel devotionis, sed recreationis causa incidant in pœnas hujus Constitutionis Clem. VIII. t. 7. tr. 3. r. 52. p. 270

An Novitii includantur in hac Bulla, sub nomine Religiosorum? Sed infertur, quod Novitii non incidunt in casus reservatos à Superiore Religionum. t. 7. tract. 3. resol. 53. pag. 270

Utrum Milites D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. includantur in hac Bulla itaut sit illis interdictum donare? t. 7. tr. 3. r. 54. p. 270

An Equites Commendatarii D. Joannis, D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. insumentes redditus suorum bonorum in usus illicitos, peccent contra paupertatem, & recipientes teneantur ad restitutionem? t. 7. tract. 3. res. 55. & 56. p. 271. & 272

Idem est de cæteris bonis acquisitis, donatis, &c. licet in morte non possit de illis absque Superioris, & Magni Magistri licentia testari. ibid. ad med. §. 2. res. 55

An Equites Jerosolymitani, & alii Religiosi ordinum Militarium, valide aliquid exponant ludo? Et an sint obnoxii restitutioni lucrantes dictos Equites? Et an supradicti Equites peccent contra paupertatem exponentes aliquid ludo, vel expendentes in alios usus illicitos, nec consuetudo Ordinis possit ad id facultatem validam facere? t. 7. tr. 3. r. 57. & in aliis ejus not. p. 272

An Religiosus, qui habet licentiam à Superiore generalem expendendi pecuniam, vel donandi aliquid, si hæc expendat in usus illicitos, peccat contra votum paupertatis, & recipientes teneantur ad restitutionem? Et hoc etiam frequenter potest accidere in Equitibus Jerosolymitanis? tom. 7. tract. 3. resolut. 58. & in aliis ejus notationum. pag. 272

Et an Superior Supremus, vel totus Conventus non possit concedere facultatem illam ut in usus illicitos expendat Religiosus pecuniam. ibid. in fine §. 1

An Religiosus, qui ex licentia Superioris liberè de aliquibus pecuniis disponere possit, si illas insumat in ludis prohibitis, vel cum meretricibus peccet contra votum paupertatis, & accipientes teneantur ad restitutionem? tom. 7. tract. 3. resol. 59. & in aliis ejus notationum 1. pag. 373

Et an stando in opinione affirmativa dictam pecuniam possit quis restituere eidem Religioso, vel teneatur restituere Monasterio? ibid. §. 2

An Religiosus illicitè ludendo, si lucratur teneatur restituere colludenti? t. 7. tr. 3. res. 61. p. 274

Et quæ possit ludere? An possit ludere aliquid manuscriptum, cælatum, pictum, vel aliud qualecumque, in quod habeat dominium? ibid. §. 2. & 3

Sed major difficultas est, si inquiteres, an qui lucratus est lectionem aliquot Missarum, possit pro illis accipere stipendium, an vero ille, qui perdidit illud accipere debeat, & solvere? ibid. post med. §. 3

Et notatur posse Religiosum dare, quæcumque alteri Religioso ejusdem Monasterii, quin peccet contra paupertatem; & cum illo concertare de rebus ad usum concessis, &c. ibid. §. ult. & in aliis ejus not.

Quo pacto Religiosus debeat restituere, si absque licentia Superioris bona aliqua sæcularibus donavit, aut in ludis, & cum meretricibus consumpsit? tom. 7. tract. 3. resol. 62. pag. 275

Quidam vir Nobilis plura munera ob malum finem Moniali dederat, & aliqua ab ipsa acceperat, quæritur, an de istis teneatur ad restitutionem? Et supponitur primo Regularem acquirentem rem illicitè, acquirere Monasterio. t. 7. tr. 3. r. 63. p. 275

Secundo Regularem non posse expendere nummos in usus illicitos, & consequenter, qui eos recipit, tenetur ad restitutionem? ibid. ad med. §. 1

Et quid est dicendum, & faciendum, si bona fide, quis recipiat munera à Moniali, vel Religioso dante, credens de illis licitè acquirere posse dominium? Et an talis restitutio possit fieri; vel Religioso danti? ibid. in fine §. 1

Et an si sæcularis daret aliquid Monacho non sibi retinendum, nec ad libitum consumendum, sed dandum fœminæ, cum qua ipse Monachus fornicatur, si is de facto tradat fœminæ, hæc non teneatur restituere, cum illud non censeatur accepisse à Monacho, sed ab ipso sæculari? ibid. §. 3. in princ.

Et an quando Prælatus Regularis dat subdito plenam, ac liberam facultatem expendendi aliquod pro suo arbitrio, & libito, si ex usu illicito, vel licito fœmina, vel alius aliquid ab isto recipiat, teneatur illud restituere? Et quid, si Prælatus dedit talem facultatem etiam ad usum illicitum? ibid. §. 3

An Bulla Clem. VIII. prohibens largitionem munerum locum sibi vindicet, si Regularis, vel Monialis det eleemosynam? Ex quo alii casus inferuntur, qui non includuntur in dicta Bulla Clem. VIII. signanter pro Monialibus. t. 7. tr. 3. res. 64. p. 276

An Religiosi tempore mortis cum licentia Superioris possint aliquid donare? t. 7. tr. 3. r. 65. p. 276

Et infertur, an possit Prælatus dare licentiam Monacho scribendæ schedulæ, qua disponat, quid de suis bonis faciendum sit post mortem, eo animo, ut vim habeat testamenti, aut codicilli ea dispositio? ibid. §. 3

Et notatur, quod potest aliquid relinqui Monacho cum facultate tempore mortis disponendi de eo inter consanguineos, non per testamentum aliquod solemne, sed per electionem personarum. ibid. §. ult.

An Religiosus peccet mortaliter contra votum paupertatis, si recipiat pecunias sæcularium in depositum absque licentia Superioris? t. 7. tr. 3. res. 66. p. 277

Et advertitur, quod si Religiosus moriatur proprietarius privatur Ecclesiastica sepultura. ibid. inter med. & fin. §. 1. à vers. Si Religiosus.

Et quæritur, an si Religiosus, dummodo non sit Minoreta, inveniatur mortuus cum bursa denariorum, non sit statim privandus Ecclesiastica sepultura, quia jura non privant officio Altaris talem Monachum viventem cum peculio, nisi quando prius monitus noluit dimittere. ibid. paulò inferius, à vers. Notat, & in res. 67. §. 1. p. 278

Et notatur, quod Religiosus, casu contingente, supradictum depositum pecuniæ sæcularium non admittat in vim depositi, sed solum in vim cujusdam familiaris custodiæ, & sic erit immunis à scrupulo. ibid. §. 2. resolut. 66. pag. 277

An Religiosus recipiens aliquid considerabile à sæculari cum intentione petendi licentiam à Superiore, & si non concesserit illud reddere, cui dedit, peccet mortaliter? ibid. §. 3

Peccare,

Peccare.

Vide verb. *Peccator*, *Peccatum*, cum suis notationibus. tom. 1. 2. 3. 4. 5. 7. & 8

Peccator.

Peccator non statim ac peccat tenetur conteri, sed cum aliqua latitudine temporis, & in articulo mortis. t.7. tr.4. r.56. §.5. p.314

Peccatori scienti, & petenti sibi dari Hostiam non consecratam ad sacrilegium ipsius, & grave damnum vitandum, an liceat ministrare? t.2.tr.2.r.31. §.1. p.175

Et in tali casu quid est faciendum? Ubi quædam notabilia. §. secundo.

Peccatoribus publicis, ut meretricibus usurariis, &c. an sit adhibenda correctio? t.7. tr.4.r.71. per tot. p.324

Vide verb. *Dubium*, *Ministrare*, *Pervenire*. tom.2

Item verb. *Eucharistia*. tom.7

Peccatum.

Peccata venialia an remittantur ex opere operato per sacrificium Missæ, & an etiam per alia sacramenta & sacramentalia? t.2. tr.1. res.153. §.1. p.93

Peccata mortalia interna an Pontifex reservare possit? t.3. tr.1. res.32. §.1. p.40

Et quid de Episcopis, & Religiosis? ibid. §.7. p.41

Peccata mere interna Ecclesia non potest afficere censuris. ibid. §.3

Peccata omnia mortalia an possit Pontifex reservare? Et an valide, licet illicitè? t.3. tr.1.r.33. §.1. p.41

Pro peccatis occultis carnalibus, vide verb. *Damnum*, *Denunciandum*, & pro peccatis publicis, vide verb. *Publicum*. tom.7

A peccato mortali an sit necessarium, ut contritione, vel aliter justificati sint Hæretici, Schismatici, excommunicati, suspensi, &c. quando in articulo mortis aliquem absolvunt? t.3. tr.1.r.43. §.8. p.58

Peccatum mortale esse, asserendum non est, nisi veritas clara, & præceptum clarum adsit? tom.2. tr.1. res.99. §.5. pag.56

Vide verb. *Peccator*. tom.2

Item verb. *Absolvere*, *Veniale peccatum*. tom.5

Item require passim ferè in omnibus quæstionibus tom.4. & verbis.

Item verb. *Crimen*, *Delictum*, & passim in aliis verbis. tom.5

Item verb. *Peccator*. tom.7

Item require passim in omnibus verbis tom.8. signanter in verb. *Audire*, *Detegere*, *Essentia*, *Fama*, *Inducere*, *Promissio*.

Appendix ad plures alias quæstiones pertinentes ad hæc verba, Peccans, Peccare, Peccator, Peccatum,

Ubi communiores casus proponuntur, quia ad omnes est mare magnum, & ferè in omnibus verbis & quæstionibus hujus indicis, aliquid invenietur mistum cum supradictis verbis.

In peccato mortali existens quo casu teneatur providere alienæ saluti, cum discrimine propriæ vitæ, & quo non? Et discrimen hoc est duplex. t.1.tr.1.res.7. p.6

Peccata remittuntur per Baptismum, recedente fictione, & quæ sint ista peccata? t.1.tr.1.res.26. p.19

Peccatum fictionis non remittitur per Baptismum, sed per pœnitentiam, in ordine ad claves Ecclesiæ, adeo ut sit explicanda in Confessione sacramentali. ibid.

An sola attritio sine sacramento Pœnitentiæ sit sufficiens ad removendam fictionem peccati? ib. §. An sola. p.20

Peccatum contra innocentiam an sit majus, quam contra pœnitentiam? t.1.tr.7. res.3. p.344

Peccatum mortale in jactantia an obliget pœnitentem in confessione explicare species peccati, & circunstantias. t.1.tr.7.r.5. p.344

Peccatum ex ignorantia commissum, an sit duplex; unum scilicet ignorantiæ; alterum, quod ex ignorantia admittitur? t.1.tr.7.r.7. §. Quæres. p.345

Peccata plura solo numero distincta an possint dari in eodem actu, & in confessione aperienda? t.1.tr.7.res.9. & 20. pag.347. 356

Peccata plura an sint, an vero unum, si quis uno continuato sermone in eadem re pluries perjuret, aut vulneret, aut blasphemias in Deum proferat? tom.1. tract.7. res.21. pag.356

Aut qui unico voluntatis actu vult plures homines occidere? t.1.tr.7.r.24.p.359

Peccator, si cum conscientia erronea fecit aliquid, & cogitatione non distinguit, an illam actionem facere esset peccatum mortale, an vero veniale, & an debeat in confessione talem circunstantiam aperire, si postea inveniat non esse mortale illud, quod fecit? tom.1.tr.7. resol.24. pag.359

Peccatum an sit necessarium in confessione explicandum ab eo, qui fecit aliquod contra conscientiam dictantem illud confusè ut peccatum non determinata materia particulari, nec unde deduci possit, an sit mortale, vel veniale? t.1.tr.7.r.29. p.363

Peccatum mortale committitur ab eo, qui falso putat hodie esse vigiliam, & carnes comèdit, sed sufficit tamen dicere in confessione, comedi carnes in die prohibito, an vero necesse habeat explicare, quod peccavit contra conscientiam erroneam? ibid. §. Notandum.

Peccatum ex ignorantia culpabili commissum, non ita differt, ut in confessione debeas necessario ejus differentiam explicare; videlicet, an fuerit commissum ignorantia culpabili, vel scienter? Et secus, si peccatum procederet ex ignorantia affectata liberius peccandi, & sine remorsu? t.1.tr.7. res.8. p.346

Peccati species, ad quod quis pravo suo exemplo alios induxit, an sit in confessione explicanda? t.1.tr.7. resol.14. §. Verum. p.350

Et an personarum numerus, quibus datum est scandalum, etiam unico peccato, sit etiam in confessione explicandus? ibid.

Peccatum triplex committit, qui ter unico impetu fornicatur. t.1.tr.7. res.25. p.360

Peccatum, aut circunstantiæ an sint explicandæ in confessione, dato quod Confessarius cognoscat complicem? t.1.tr.7.r.51. p.371

Peccatum carnale commissum in die Jovis sancti, vel eodem die, quo quis ad Confessionem, & Communionem accedit, an mutet speciem peccati, itaut pœnitens teneatur illam circunstantiam in confessione exprimere? t.1.tr.7.r.54.p.372

Peccatum duplex an committatur à suscipiente Eucharistiam in peccato mortali? Et quid de faciente Confessionem invalidam in Quadragesima. t.1.tr.7.r.56.p.373

Peccatum omissionis an sit necessarium explicare in Confessione, an vero sufficiat tantum se accusare de causa data omissionis? Et peccatum omissionis quando sit mortale? t.1.tr.7.res.61. p.375

Peccatum mortale an toties committatur, in die jejunii, quoties aliquis eodem die comedit carnes, & lacticinia? t.1.tr.7.r.67.p.377

Peccatum commissum in Sacristia alicujus Ecclesiæ, an debeat explicari in confessione? Et quid de commissis in Refectoribus, Cubiculis, Bibliothecis, Dormitoriis, & Monasteriis Regularium, & in Cameris, Campanilibus Ecclesiæ adhærentibus? t.1.tr.7.r.84.p.384

Peccatum carnis, quod committitur cum sponso, vel sponsa de futuro an sit adulterium, an vero simplex fornicatio, & an vero illa circunstantia sit aperienda in confessione? t.1.tr.7.res.96. p.390

Peccanti cum fœmina, quo sensu sufficiat de hoc se accusare, non dicendo se illam invitasse, & quo non? t.1. tr.7. res.116. p.402

Peccatum ex duratione temporis an sit aperiendum in confessione, maxime si timetur ex ea esse plura peccata commissa? t.1. tr.7. r.117. p.402
Peccatum concubitus viri Christiani cum muliere Infideli, Turca, Iudæa, vel Hæretica, &c. an sit diversum specie à simplici fornicatione, ita ut in confessione sit aperienda ista Circunstantia? tom.1. tract.7. resol.129. pag.408
Peccatum mortale an committat, qui se exponit periculo peccandi; & si post periculum committat actum, an committat aliud peccatum, an vero sit unum? Et quid si inter periculum & actum intercedat mora notabilis? tom.1. tr.7. r.147. p.415
Peccatum an committatur unum, an vero plura, quando quis longo tempore rem alienam non restituit? tom.1. tract.7. resol.158. p.419
Peccatum commissum sub spe, & confidentia obtinendi Jubilæum, aut Bullam Cruciatæ operetur, ut pœnitens teneatur illam Circunstantiam confidentiæ exprimere in confessione? t.1.tr.7. r.162. p.420
Peccatorum circunstantiæ explicandæ, vel non explicandæ in confessione. tomo primo, tractatu septimo, resol.163. pag.420
Peccata venialia an remittantur ex opere operato per tactum aquæ benedictæ? tomo primo, tractatu tertio, resol.1. pag.87
Peccata omnia contra naturam an sint unius speciei infimæ, & non subalternæ? tom.1. tract.3. resol.11. §. Notandum, & in aliis ejus not. p.90
Peccatum mortale commissum, si per ignorantiam omittatur in Confessione, eo quod quis erronee putabat non esse tale, etiam si error vincibilis fuerit, & non excusaret committentem; an reddat confessionem nullam, an vero excuset ab iteratione totius confessionis, & sufficiet pœnitentem in Confessione sequenti peccatum omissum declarare? tomo primo, tract.3. resol.33.§. Cum quis. p.111
Peccata audita alterius narrare, expresse asserendo se nihil certo scire, sed tantum recensere quæ audivit, an peccet mortaliter; & quid, quando qui refert sit vir tantæ authoritatis, ut ei credatur, etiamsi tantum audita referat; vel quando eo modo narret, ut aliquis ex levitate quadam credituros putet? tom.1. tract.3. resol.117. pag.168
Peccatum veniale an possit requiri in eo, qui ex defectu rationis non potest peccare mortaliter? tom.1. tract.3. resol.118. pag.169
Peccatum confessum ut dubium, an debeat, cessante dubio, iterum ut certum confiteri? tomo primo, tr.3. resol.138. pag.182
Peccata dubia an explicari debeant in confessione? t.8. tractatu primo, resolution.30. §.1. & 2. & in aliis eius not. pagina 21
Peccatum se commisisse qui magis probabiliter inclinat, & non confessum fuisse, tenetur illud confiteri, secus si tam probabilis, vel probabilior de contrario sit opinio? tom.1. tr.3. resol.126. p.172
Peccati mortalis recordatus in scamno communicantium, possit ne absque prævia confessione illius communicare? t.1. tr.3. r.182. §. ult. p.212
Peccata reservata habens, & ratione scandali confitens, potest-ne in absentia Sacerdotis jurisdictionem in ea habentis, illa reticere, & alia peccata confiteri? tom.1. tract.5.resol.35. p.287
Peccatum in dubio an reservari possit? tomo primo, tr.5. resol.42. pag.292
An peccet mortaliter adimplens pœnitentiam in peccato mortali? t.1.tr.6.r.37. p.232
Peccatum grave se audivisse dicens in Monasterio, licet non nominet pœnitentem, frangit Sigillum. tom.1. tr.8. resol.12. pag.429
Peccatum alterius casu audiens tenetur sub Sigillo illud non manifestare. t.1. tr.8. r.37. p.441
Peccata manifestata à Confessario tenetur tertius, cui revelata sunt sub Sigillo celare. t.1. tr.8. r.41. p.443
Peccatum complicis absque sua licentia revelare, etiam cum licentia pœnitentis est contra Sigillum confessionis. t.1. tr.8. resol.51. p.448
Ad peccatum mortale circa prohibitionem celebrandi post meridiem requiritur spatium trium quadrantum, vel etiam horæ. t.2. tr.1. r.107. p.61
Docetur non esse peccatum mortale asserendum, nisi adsit veritas clara, Peccator, & præceptum clarum. t.2. tractatu primo, resolution.99. §.5. ante medium, vers. Hinc. pag.57
Peccatori in dubio sitne publicus, vel occultus danda est Eucharistia. t.2. tr.2. r.29. p.174
Peccatum mortale ut committatur an requirat maior usus rationis, quam requirunt sponsalia, ut contrahantur? tom.2. tr.6. resol.3. p.333
Peccatum an sit Catholicam contrahere matrimonium cum Hæretico cum periculo perversionis, quando ex magna aliqua causa contrahitur? tomo secundo, tract.6. resol.31. pag.347
Vbi etiam an sit peccatum se exponere periculo peccandi mortaliter propter respectum, persuasiones, commoditates, aut aliquid hujusmodi, quando urget necessitas? ibid. §. Sed audiamus.
Vel propter assequendam salutem? ibid. §. Ex quibus.
An sit peccatum mortale, si conjux in absentia alterius conjugis tangat libidinose sua membra pudenda? t.2. tr.1. resol.190. pag.109
Peccata venialia an Pontifex reservare possit? tom.3. tr.1. resol.31. pag.39
An auferre à simplicibus Sacerdotibus jurisdictionem absolvendi à peccatis venialibus? tomo 3. tract.1. resol.35. pag.42
Peccatum mortale an committatur ab Episcopo, qui propter bona temporalia vel ambitum alium pinguiorem Episcopatum procurat? tomo tertio, tractatu tertio, resol.74.pag.340
Peccatum mortale an sit, si Præbendatus absit à Choro? tom.3.tr.6. resol.74. p.463
Peccatum mortale an sit, Litanias non recitare in diebus S. Marci, & Rogationibus? tom.3. tract.6. resolution.93. pag.473
Peccatum ob spem absolutionis virtute Cruciatæ, vel Jubilæi, an gaudeat illorum privilegio? tom.4. tr.3. resol.34. pag.84
Peccata reservata nulliter confessa ab habente Bullam Cruciatæ, an remaneant reservata, ita ut non possint à quocunque Confessario absolvi? tom.4. tract.3. resol.50. pag.89
Peccata reservata oblita in confessione ab habente Bullam Cruciatæ; si postea pœnitens recordatur illorum, an remaneant reservata, ita ut legitimo Confessario sint confitenda, an vero possint à quocumque Confessario absolvi? t.4. tr.3. r.52. p.90
Peccat-ne Dominus mortaliter compellendo famulos in die jejunii ad opus incompatibile ratione laboris cum jejunio, si illud opus possit commode differri in alium diem? t.4. tr.6. r.14. p.208
Peccatum mortale an committatur toties, quoties in die jejunii carnes comeduntur? tomo quarto, tract.6. resolution.84. pag.246
Et quid in jejunio votivo? ibid. §. Notandum.
Peccatum saltem veniale an committat, qui tertia, vel quarta vice comedit in die jejunii? tomo quarto, tr.6. resol.88. pag.248
Peccatum mortale an sit invertere Ordinem in succurrendo Parentibus, & aliis conjunctis? tom.4. tract.7. resol.44. pagina 299

Peccatum veniale an sufficiat ad incurrendam irregularitatem, quæ culpam sequatur? tom.5. tract.5. resolutione 1.pagina 206
Peccatum veniale an possit producere suspensionem, interdictum, irregularitatem, & excommunicationem? tom.5. tr.5. resol.3. p.207
Peccatum mortale interveniens in receptione Sacramenti Pœnitentiæ annullat confessionem. tom.5. tract.1. resol.128. §.2. p.80
Si peccatum mortale nullum interveniat ex parte excommunicati, tunc valida erit pœnitentia, & habet effectum suum gratiæ. ibid. §.3
An peccet mortaliter, qui accipit gradus Doctoratus in aliqua Vniversitate publica, non habens Cursus requisitos, vel non interfuit illis juxta Vniversitatis Statuta, vel non sit in Matricula adscriptus, &c. tom.6. tract.1. resol.131. pag.91
Peccatum mortale an committant subditi, si sine causa non recipiunt legem à Principe legitime promulgatam? tom.6. tr.1. resol.59. p.48
An peccent mortaliter Clerici in Sacris ludendo ludis prohibitis aleæ, & taxillorum. t.6. tr.4. r.10. p.248
De Clericis in Minoribus quid? ibid. §. Sed an.
De puris Religiosis quid? ibid. §. Verum quid.
Peccatum mortale non est, si Clerici, vel Religiosi aspiciant notabili tempore ludos fortunæ mortaliter peccaminosos, nisi ludi causa sint, vel omittant corrigere, quando tenentur? ibid. §. Notandum.
Peccata quinque mortalia an committat ludere prohibitus, si ludat continuate per noctem cum quinque? tom.6. tr.4. resol.61. p.268
Peccatum reservatum an sit pollutio cogitando tantum turpia? t.7. tr.1. r.118. p.84
Peccatum carnis inter Regulares an dicatur contra bonum publicum? t.7. tr.1. r.240. p.153
Et quid, si committeretur semel, aut bis, & quid de crimine nefando? ibid. §. Notandum.
Et an sit necessaria correctio fraterna, etiam si tale peccatum esset contra bonum publicum? ibidem, §. Nota secundo.
Peccatum alicujus permittere an sit licitum, ut melius corrigatur? t.7. tr.4. r.34. p.299
Peccatum quando censendum sit publicum, ut liceat prætermisso primo gradu privatæ monitionis corrigere publice coram aliis? t.7. tr.4. r.47. p.306
Et quid, si quis possit privatim monendo corrigere eum, qui publice peccavit? ibid. §. Quæres.
Peccatum si sit notorium notorietate facti, ita ut non possit ulla tergiversatione celari, an sit servandus ordo in correctione facienda, ita ut præcedat secreta admonitio? t.7. tr.1. resol.48. p.53
Peccatum occultum Regularis sine prævia correctione fraterna an possit denunciari ab aliquo Regulari fratre Prælato illius Religionis tanquam Patri? tom.7. tr.4. resol.51. pag.308
Et quid, si adesset in aliqua Religione statutum, ut qui noverit peccatum socii immediate denunciet Prælato non præmissa correctione fraterna? tom.7. tract.4. resol.52. pag.310
Peccata occulta carnalia an in Religione sint denuncianda Prælato ut judici absque prævia correctione? tom.7. tr.4. resol.62. pag.318
Peccantes coram aliis an excusentur aliquando à peccato scandali? t.7. tr.5. r.3. p.327
Vt peccatum majus vitari possit, an liceat inducere aliquem ad se inebriandum? tomo septimo, tract.5. resol.37. pag.346
Peccatum mortale interdum est, & interdum veniale agere contra conscientiam erroneam? tom.8. tract.3. resol.6. pag.33
Peccatum tantum veniale an sit juramentum promissorium de faciendo peccato veniali? tom.8. tract.4. resol.6. pag.50
Peccatum mortale an sit non adimplere promissionem gratuitam, & acceptatam in re gravi? tom.8. tract.4. resol.2. pag.48
Peccatum inducendi fœminam ad fornicandum an sit majus, quam illam occidere? tom.8. tractatu sexto, resol.3. pag.136
Peccata mortalia an sint oscula, quæ fiunt ex delectatione sensibili ex illis consurgente absque alia siniſtra intentione, & admixtione alterius delectationis de aliquo actu libidinoso. t.8. tr.6. r.9. p.139
Peccatum mortale an committat exponens se probabili periculo peccandi? tom.8. tractatu sexto, resolutione 10. pagina 140
Peccatum notorium juris, vel facti detegere in alio loco, ubi ignoratur, & in quem ejus fama facile non erat perventura, an sit peccatum mortale, saltem contra Charitatem? tom.8. tractatu septimo, resolution.67. & 68. pagina 188
Peccatum mortale non est habere voluntatem committendi omnia peccata venialia. tomo octavo, tract.10. resolution.4. pag.197
Peccatum nefandum committens an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.59. p.39
Peccato Tyranni minantis excidium Civitatis an possit cooperari Respublica tradendo puellam defloranda. t.7. tr.7. resol.20. pag.396

Pectus.

Pectoris tunsione an licitum sit adorare summum Pontificem, præter genuflexionem, & pedum osculationem? t.9. tr.4. r.8. §.1. & seqq. p.327
Vide verbum. *Consuetudo Ornans, Ornatus, Parvitas materiæ.* tom.7

Peculium.

Vide verb. *Abbatissa, Bursa, Ius, Monialis, Nupta, Privare.* tom.7

Pecunia.

Pecunia relicta pro Missis celebrandis, an in aliquo casu, non obstantibus Decretis Vrbani VIII. possit non investiri in bonis fructiferis? Vbi pro praxi aliqui casus. t.2. tr.1. r.15. §.1. p.7
Vbi etiam an Regulares faciant contra præsentem prohibitionem, si recipiant onus celebrandi Missam quotidianam per 100. annos absque implicatione pecuniæ ad talem effectum? §.4
Pecunia relicta Monasterio cum onere perpetuo celebrandi Missas, an possit implicari super bona ipsius Monasterii exempta à simili onere, aut faciendo fabricam necessariam? t.2. tr.1. r.21. §.3. p.10
Si pecunia præsenti ludus sit, & alter ludentium fingat se habere pecuniam in crumena, cum tamen non habeat, nec habeat animum solvendi, si lucratur, an teneatur lucrum restituere? t.6. tr.4. r.35. §.4. p.259
Pecunia abscondita, & inventa, quæ non sit propriè thesaurus, an sit restituenda, & quomodo? tom.6. tract.6. resol.17. §.1. p.303
Pecunia corruptus testis, qui falsum deposuit, unde Innocens damnatus est ad mortem, an gaudeat talis testis immunitate Ecclesiæ? tom. 9. tract.1. resolut.96. §.1. pag.55
Idem est de judice, qui pecunia corruptus damnavit Innocentem ad mortem. ibid. §.1. & seq.
Qui pecunia poterat redimere Cardinalem, & non redemit, an incurrat censuram Bullæ Cœnæ? tom.9. tr.7. resol.80. §.2. pag.404
Pecuniam præbere Sacerdoti an licitum sit, si recusat baptizare infantem morti vicinum, nisi detur ei quantitas pecuniæ, nec alia via potest conferri Baptismus? tom.1. tr.1. resol.27. §.1. p.20

Vbi

Vbi hoc non solùm pro infante, sed etiam pro adulto an licitum sit? §.2
Idem est quando agitur de absolutione in extrema necessitate? ibidem.
Pecuniam in suum commodum accipere an possint Proreges, si concedant privilegiatas Tractas pro anno sterili non extractas; & an possint eas vendere? t.6. tr.3. r.205. §.1. & seqq. p.236
Et an hoc faciendo peccent mortaliter; & teneantur ad restitutionem? ibid.
Et quid de consuetudinibus super hoc? ibid.
Pecuniam alienam ludens, an faciat suum lucrum? v. g. quando fur, usurarius, famulus, vel depositarius alienam pecuniam suo nomine ludo exponit, & vincit, quamvis peccet? tom.6. tractatu quarto, resol.25. §.1. pag.255
Et quid de eo, cui, cum pecunia in ludo defuerit, clam eam à collusore subripuit, an faciat suum lucrum, quod cum ea pecunia in ludo acquirit? ibidem. §.3
Pecuniam tradere alteri ad ludendum suo nomine, & inspicere socium ludentem an possit, qui novit non ludere? t.6. tr.4. r.65. §.1. p.270
Pecuniam accepit ab amico quidam superior, dum esset Prælatus, quam postea subditus per multum tempus secum retinuit, sed postea expendit eam cum licentia superioris, quæritur an peccaverit? tom.7. tr.3. resol.17. §.1. pag.255
Si pecuniam accipiat Religiosus absque superioris licentia, ut ipse libere disponat de illa, in eleemosynas nomine ejus, qui dedit, an peccet contra votum paupertatis? tomo septimo, tract.3. resol.23. §.2. p.259. & resol.27. per totam. p.261
Si pecuniam aliquam expendendi licentiam Religiosus habeat in usus, quos sibi placuerit, an sit probabile, quod, si in usus turpes, in ludos, vel cum meretricibus illam expendat, non peccet contra votum paupertatis, & accipientes non teneantur restituere? tom.7. tract.3. resol.23. §.4. p.259. & resol.58. & 59. pag.272. & 273
Si pecuniam quis dedit Religioso, vel Moniali ad ipsum usum libere, ut libuerit disponendum, reservans sibi dominium talis pecuniæ, an Religiosus, vel Monialis illa utendo, votum paupertatis frangat, & incidat in pœnas Bullæ Clem. VIII. de largit. muner. tom.7. tr.3. r.25. & 26. p.260
Pecuniam mutuam petendo ab usurario parato sine causa honesta, an sit peccatum mortale? tom.7. tract.5. resol.55. §.1. pag.355
Proreges peccant condonando reis pœnam ad petitionem famulorum recipientium pecunias, si hoc ipsi Proreges scirent. tom.6. tract.3. resol.204. §.12. & seqq. pag.235
Sed hoc limitatur, si pecunia esset moderata, & sumpta propter diligentias, & laborem ad impetrandam Proregis gratiam. ibid. §.14
Pecunias ad cambium, vel mutuo cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis an possint Regulares accipere, inconsulta Sacra Congregatione? t.7. tr.1. resol.221. §.6. p.140
Pecunias mutuo dare, vel commodare sæcularibus an possit Religiosus, quæ sibi ad usum permissæ sunt. t.7. tr.3. resol.14. §.1. p.254
Ex pecuniis ablatis, & furatis Bulla Cruciatæ sumpta an valeat? t.4. tr.3. r.12. §.1. p.72
Vide verb. *Mulier.* tom.2
Item verb. *Beneficium, Cambium, Consuetudo, Deferens, Extorquere, Lucrari, Viaticum.* tom.5
Item verb. *Aggratiare, Domus, Dos, Filius, Fur, Infamia, Lucrari, Lucrum, Ludus, Moneta, Officium, Perdere, Quantitas, Venator.* tom.6
Item verb. *Abbatissa, Administratio, Sacramenti, Amicus, Bancus, Baptismus, Christianus, Deponere, Depositum, Dos, Fugere, Implicatio, Libertas, Ludus, Nummus, Onus, Vsurarius.* tom.7
Item verb. *Accipere, Compensatio, Crumena, Custos, Damon, Extorquere, Locus.* tom.8
Item verbum. *Assassinus, Inimicus, Novitius, Pœna.* tomo nono.

Pecus.

Vide verb. *Animal.* tom.9

Pedagia.

Pedagia petentes à Clericis, aut exigi jubentes an incurrant censuram Bullæ Cœnæ? t.9. tr.2. resol.256. §. Restat, in fine. p.229

Pedester.

Vide verb. *Ambulare.* tom.8

Peior.

Si quis peiorem aliquem ex correctione futurum esse credat, an hoc non obstante, teneatur illum corrigere, ad evitandum damnum alienum? tom.7. tract.4. resol.13. per totam. pag.285

Penetratio.

Vide verb. *Affinitas.* tom.2

Pensio.

Pensio non revalidatur per regulas Cancellariæ de triennali possessione. tomo tertio, tractatu secundo, resol.168. §.6. pag.286
Pensio obtenta à Pontifice absque justa causa sine obreptione, aut subreptione, an sit licita, & possit obtineri in foro conscientiæ? t.3. tr.2. r.173. §.1. p.294
Si cum conditione, ut sibi pensio solvatur, aliquis resignat beneficium; an sit simonia confidentialis? t.5. tr.7. resol.30. §.1. p.328
Si pensio resignetur cum accessu, vel regressu, vel alio quovis modo simoniaco non prohibetur, nec punitur in constitutionibus Pii IV. & Pii V. ibidem. §.4. pag.329
Cum pacto de pensione redimenda, an possit resignari beneficium? Et an sit simonia tale pactum, & contractus? t.5. tr.7. r.29. §.1. p.327
Et an pensio sic constituta possit non solvi, & beneficium tamquam vacans propter simoniam impetrari? ibidem.
Qui pensionem habet in aliqua diœcesi, an possit ordinari ab Episcopo illius Diœcesis? tomo secundo, tr.5. resol.58. §.1. pag.295
Ad pensionem obtinendam an sufficiat septennium? t.5. tr.5. resol.141. §.2. p.279
Qui pensionem sibi reservans sine licentia Papæ resignat beneficium, an subiaceat restitutioni, & pœnis symoniæ? t.5. tr.7. r.30. §.3. p.328
Pensionem sibi reservans sine authoritate Papæ, an incurrat pœnas, & censuras symoniæ? tom.5. tract.7. resol.33. §.1. pag.331
Si pensionem tantum habeat Clericus super beneficio, an tanquam Beneficiarius gaudeat privilegio fori? Et quid, si incedat in habitu, & tonsura? t.9. tr.2. resol.143. §.1. pag.166
Ut pensionem solvat Emphyteuta Ecclesiæ, an possit conveniri coram Episcopo? tomo nono, tract.2. resol.280. §.4. pag.238
Qui pensiones plures habet, an teneatur Officium divinum pluries recitare? tomo tertio, tract.6. resolution.112. §.5. pag.485
Pensiones omnes an possint vendi pro libito absque licentia Summi Pontificis? t.3. tr.6. r.138. §.6. p.500
Pensiones potest Episcopus retinere post pacificam possessionem Episcopatus. tomo quarto, tract.8. resolution.55. §.5. pag.355
Pensiones vendere, & redimere, an sit licitum, & an hoc sit simonia? tomo quinto, tractatu septimo, resol.28. per totam. pag.327

Pensionis collatio facta excommunicato titulo Clericali, an sit valida? tom.5. tract.1. resol.179. per totam. pagina 104
A fructibus pensionis collatæ titulo Clericali an privetur suspensus à beneficio? tom.5. tract.3. resol.21. per totam. pag.178
Vide verb. *Beneficium, Officium B. Virginis.* tom.3
Item verb. *Beneficium, Dispensatio, Incapax, Inhabiles, Reservare, Simonia.* tom.5
Item verb. *Minuere, Suspendere.* tom.7

Pensionarius.

Pensionarii an sicut cæteri Beneficiarii teneantur ad eleemosynas elargiendas? tomo quarto, tract.7. resolution.29. §.1. pag.293
Pensionarius Cardinalis an teneatur contribuere decimam papalem pro rata pensionis? tom.9. tract.7. resol.30. §.2. pag.387

Pentacula.

Pantacula Necromanticorum, & ea retinentes qua pœna plecti debeant? t.5.tr.12. r.6. p.505

Penuria.

Vide verb. *Frumentum, Victualia.* tom.6

Percussio.

De censura ob Clerici percussionem, & ejus absolutione lege tr.2. t.5. ubi plura.

Percussor.

Si percussor Clerici fuisset Episcopus, an possit ministrare Sacramentum Ordinis in casu, quo in aliqua Provincia remota penuria esset Sacerdotum, & non esset alius, qui conferre posset Sacros Ordines? tom.1. tr.1. resol.15. §.5. p.14
Percussor Clerici an habeat potestatem absolvendi moribundum in articulo mortis? tomo primo, tract.4. resol.42. §.1. & seq. p.248
Qui cum percussore notorio Clerici contrahit matrimonium an peccet mortaliter? tom.2. tract.6. resol.28. §. ult. pag.408
Cum percussore publico Clerici an licitum sit communicare ex metu mortis, vel alterius gravis nocumenti? t.7. tr.5. r.76. §. Quarto. pag.369

Percutere.

Quidam percussit alium pugno in naribus rixando, an Ecclesia manserit polluta? tom.9. tractatu primo, resol.133. §.1. pag.88
Percutere aliquem cum ense, baculo, &c. in Ecclesia, an sit circumstantia in confessione explicanda? tom.1. tr.7. r.90. §.3. pag.387
Et quid, si percussio fiat cum effusione sanguinis? ibid. §.1. & seqq. p.386
Qui ter percuteret Clericum, an ter, vel in unam tantum inciderit excommunicationem? tom.1. tract.7. resol.21. §.11. pag.357
Qui percuteret ter, vel quater aliquem pugno, aut vulnere, an unum tantum numero peccatum committat? t.1. tr.7. resol.29. §.1. p.363
Si quis percutiat Cardinalem percussione levissima, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ? tom.9. tr.7. resol.79. §.1. p.404
Et quid, si ictus solummodo vestes illius tetigit, aut elevat manum ad percutiendum, quamvis postea non percutiat? ibidem.
Qui percutiendo servum alienum inutilem reddit, an teneatur restituere aliquid non solum Domino, sed servo? t.7. tr.8. r.36. per totam. p.445
Qui percutit prægnantem in utero sine intentione causandi abortum, si postea sequatur ex hujusmodi percussione, an sit homicida voluntarius, vel possit ab Episcopo dispensari super irregularitate? tom.3. tract.3. resol.43. §.1. pag.322
Vide verbum. *Percussio, Abiuratio, Consilium, Occidere.* tom.5
Item verb. *Censura, Clericus, Defensio.* tom.8
Item verb. *fustis, Prælatus Ecclesiasticus, Excommunicatio.* tom.9

Percutiens.

Percutiens Sacerdos, vel Sacris Ordinibus initiatus aliquem, an teneatur explicare in confessione hanc circumstantiam? t.1. tr.7. r.69. §.1. p.377
Percutiens Clericum, vel Religiosum an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.78. §.1. p.47
Percutiens Clericum non deferentem habitum, & Tonsuram an incurrat excommunicationem Canonis. Si quis suadente, &c. t.9. tr.2. r.135 §.4. p.163
Percutientes imagines Sacras an sint blasphemi, aut Sacrilegi? & an hoc delictum pertineat ad S. Officium Inquisitionis? t.1. tr.5. r.52. §.4. p.298
Percutientes se ipsos Cardinales, an incurrant Censuram Bullæ Cœnæ? t.9. tr.7. r.82. §.1. p.405
Idem est de Clericis percutientibus seipsos quoad censuram: Si quis, &c. ibid. §.2. p.406
Vide verb. *Percussio, Percutere* cum suis adnotationibus. t.1.2.3.5.7.8. & 9

Perdere.

An perdat dominium servi Dominus infidelis, vel hæreticus, si cum servo convertatur ad fidem? tom.7. tr.8. resol.21. §.2. pag.439
Perdere notabilem summam cum expressa licentia superioris, an validè Religiosus possit? tom.6. tract.4. resol.13. §.5. pag.249
Et in tali casu tam Prælatus, quam Religiosus an mortaliter peccent? ibid.
Perdere Privilegium fori, Vide verb. *Forum, Privilegium.* tom.9
Qui perdidit in ludo prohibito magnam pecuniarum Summam, an teneatur solvere? tom.6. tract.4. resol.27. §.1. pag.256
Et quid stando in jure communi? &c. ibid. §.3
Qui minus quam perdidit in ludo solvit, & quam erat in sponsione ludi ex negligentia lucrantis, an teneatur restituere? t.6. tr.4. r.53. §.2. p.266
Vide verb. *Compensare, Conductum, Creditum, Dolus, Extorquere, Fastus, Filius, Pactum.* tom.6

Perduellio.

Perduelliones Clerici an subiiciantur Magistratibus laicis pro delicto? tom.9. tract.2. resolution.327. §.7. pagina 273
Propter perduellionis crimen Episcopus non potest ab ullo alio puniri nisi à Summo Pontifice. tom.9. tract.2. resol.332. §.5. pag.281

Peregrinare.

Si peregrinari possum altera die jejunio non impedita, teneor ne peregrinationem relinquere ad observandum jejunium? t.4. tr.6. r.21. §.2. p.213

Peregrinatio.

Si peregrinatio præcipitur ad obtinendam indulgentiam pro defuncto, debetur ipsa peregrinatio applicari defuncto. t.4. tr.1. r.6. §.2. p.6
Peregrinationis vota ad Ierusalem, ad limina Apostolorum, & ad D. Iacobum Compostellanum, an per Iubilæum possint commutari, si non exprimantur? t.4. tr.4. r.14. §.1. pag.147
Vide verb. *Peregrinus.* t.1.2.3.4.5.6.7. & 8
Item verb. *Commutare, Impedire.* tom.7
Item verb. *Dispensare.* tom.8

Peregrinus.

Peregrini an satisfaciant præcepto sumendi Eucharistiam tempore Paschatis, si eam recipiant in Ecclesiis Regularium, vel an debeant illam suscipere in Ecclesia Cathedrali? t.2. tr.2. r.21. §.1. p.170
Peregrini an possint dispensari ab Episcopo etiamsi brevi tempore in ejus Diœcesi commorantur? tom.3. tract.2. resol.151. §.1. pag.274

Peregrini an gaudeant indulgentiis Episcoporum loci, per quem transeunt? De quibus plura. t.4. tr. 5. r.29. & 30. §.4 p.193. & seqq.
Peregrini an recte excludantur aliquando à civitatibus? t.4. tr.7. r.42. §.1. p.298
Peregrini an teneantur ad consuetudinem. tom.6. tract.2. r.21. §.2. p.111
Peregrini an possint testari ad pias causas? tom.6. tract.8. r.17. §.3. p.403
Peregrini morientes sine electione sepulturæ, an in Parochia, vel Ecclesia Cathedrali sepeliendi sint? tom. 8. tr.8. r.11. §.1. p.192
Peregrinis an licitum sit usus sagiminis, & lardi in Regno Siciliæ in diebus Quadragesimalibus, & aliis jejuniis cum Bulla Cruciatæ? tom. 4. tract.3. res.166. §.5. & 6. p.135
Si Peregrinus proficiscitur in aliquod oppidum non negotii causa, sed ut confiteatur Parocho illius, an talis confessio sit invalida? tom.1. tract.3. resol.117. §.1. & seq. pag. 168
Idem est, si in fraudem legis Concilii, ut quis contrahat sine parocho, & testibus proficiscitur in partes, ubi Concilium non est usu receptum. ibid. §.3
Peregrinus, qui habet casum reservatum in sua Diœcesi, si non est reservatus in loco, ubi confitetur, an possit absolvi ab eo, qui aliàs possit illum audire? tom.1. tr.5. r.47. §.1. p.294
Et an hoc intelligatur, quando quis non suscipit peregrinationem in fraudem legis, ea sola de causa, ut confiteri possit aliis? t.1. tr.5. r.50. §.4. p.296
Et quid, si casus fuisset in utraque Diœcesi reservatus? ibid. §.2. & seq.
Peregrinus, qui in hoc loco peccata reservata commisit, non potest absolvi nisi ab eo, qui habeat potestatem circa reservata. tom.1. tract.5. res.49. §.2. pag.295
Peregrinus ex consuetudine, vel ex declaratione Eugenii IV. potest confiteri illi Parocho, in cujus Parochia habitat, & reperitur, non quidem ex commissione proprii, sed tanquam proprio Sacerdoti. t.2. tr.6.r.74. §. 6. pag.374
Peregrinus, & advenæ transeuntes an ligentur censuris locorum, generali sententia aut statuto decretis? t.5. tr.1. r.106. §.1. p.71
Ubi, quod censura lata contra eos, qui sciunt aliquod furtum, seu delictum commissum esse, non ligat transeuntes, advenas, & peregrinos. §.2
Vide verb. *Prævidere*, *Regulares*. tom.2
Item verb. *Absens*, *Consuetudo*, *Lex*, *Præceptum*. t.4
Item verb. *Colloquentes*. tom. 5. & 7
Item verb. *Communicare*, *Festum*, *Jejunium*, *Laborare*, *Locus*, *Observare*. tom.6

Perfricare.

Perfricare pudenda circa vas præposterum uxoris an liceat, cessante periculo pollutionis? tom. 2. tractat.6. r.187. §.2. p.447

Periculum.

In periculo mortis an possit quis absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus? tom. 1. tract.4. r.39. §.2. pag.246
Et an hoc procedat, quando absolvendus morali necessitate coactus bellum v.g. seu naufragium aggreditur, & secus, si ex voluntate propria hoc faciat? ibidem. §. secundo.
Qui in periculo mortis absolutus fuit à casibus reservatis, non tenetur postea recurrere ad superiorem, si forte periculum evadat? tom.1. tract.4. resol.44.§.3. pagina 249
Et quid, si casus reservati habeant annexam censuram? ibidem.
Et quid, si absolvatur virtute Cruciatæ à casibus in Bulla Cœnæ Domini reservatis? ibid.
In periculo mortis an possit quis eligere Confessarium non approbatum pro omnibus peccatis, & censuris reservatis? t.1. tr.5. r.1. §.1. & seq. p.264
In periculo mortis an quilibet Sacerdos non approbatus, excommunicatus, suspensus, irregularis, degradatus, hæreticus, &c. etiam præsente Parocho possit absolvere ab omnibus peccatis, censuris, & reservatis, & quomodo intelligatur hæc sententia in periculo mortis? t.1. tr.5. r.2. §.1. ibid.
Et quid, si adsit alius censura carens, aut supradictis, & similibus vitiis? t.1. tr.5. r.7. §.3. p.267
Ubi, quod idem periculum mortis, quod articulus, quoad supradictam absolutionem. ibid. §.1
Et an prima die infirmitatis, quæ in tali periculo mortis ponit infirmum, possit dari supradicta absolutio? t.1. tr.5. r.3. §.1. p.265
Et an prægnantes proximæ ad partum, remigantes, obsessi, & obsides, banuitus, qui impunè potest occidi, damnatus ad mortem, existens in civitate, etsi sanus, ubi grassatur pestis, an omnes supradicti sint in periculo mortis, itaut possint absolvi à quocumque Sacerdote à peccatis, & censuris reservatis? t.1. tract.5. res.5. usque ad 12. inclusivè. p.265. & seqq.
In periculo mortis ita absoluti à casibus reservatis, an teneantur, si evaserint periculum comparere coram superiore, sicut tenentur; si fuerint absoluti à censuris? t.1. tr.5. r.13. §.1. p.270
Qui cum periculo manifesto vitæ furatur, an teneatur postea apetire in confessione hanc circumstantiam? t.1. tr.7.r.155. §.1. p.418
Idem est de illo, qui in bello se exponit manifesto periculo mortis absque causa. ibid.
Et idem de illo, qui suadet peccatum cum periculo incurrendi pœnam mortis. ibid. §.2
In periculo mortis, naufragii, &c. votum Religionis, & castitatis perpetuæ emissum, an possit commutari per jubilæum, Cruciatam, vel Episcopum? t.4.tr.4.r.17. §.1. & seqq. p.149
Cum periculo mortis an teneantur superiores Regulares residere, & assistere in suis monasteriis, etiam tempore pestis, & hæresis? tom. 7. tractatu 1. resolutione 17. §. 1. pag. 12
Cum periculo vitæ an saltem Episcopus, Prælati & alii superiores teneantur in extrema necessitate adhiberè correctionem? t.7. tr.4. r.20. §.1. p.290
Idem est de Magistratibus, quod attinet ad suum munus. ibid. §.2
Idem de sacris Oratoribus. ibid.
Et quid, si proximus non sit in extrema necessitate, sed gravi? idid. §.1
Reprobantur aliqui casus, in quibus cum periculo vitæ quis non tenetur opem ferre spirituali saluti proximi. t.8. tr.10. r.3. §.1. p.196
In periculo mortis excommunicatio lata à Pio IV. & Greg. XV. pro tempore Conclavis possit absolvi? t.9. tr.7. r.126. §.1. p.439
Qui in periculo mortis fuit absolutus à prædicta censura Papæ reservata, an teneatur postea, si convaluerit, se præsentare coram Pontifice? tom. 9. tract.7. res.127. §.1. pag.440
Et intra quod tempus teneatur se præsentare? §.5
Et quid, si absolutus quis fuisset in dicto casu virtute Cruciatæ? ibid. §.4
Si periculum mortis imminet, an possint infantes ante septennium, & usum rationis ab Episcopo confirmari? t.1. tr.2. r.13. §.1. & seq. p.77
Si periculum adest obliviscendi multa peccata, an quis jure divino teneatur confiteri etiam ante annum? tom. 1. tr.3.r.64. §.1. & seq. p.130
Extra periculum mortis an vigeat præceptum divinum confiteri peccata? tom. 1. tract. 3. resolut.66. §.1. & seqq. pag.131

Si periculum est fractionis voti, vel pœnitentiæ injunctæ, vel maxima afflictio, & cordis angustia in pœnitente, an Confessarius teneatur ista commutare, quamvis nolit? t.1. tr.6. r.28. §.4. p.326
Si periculum sequatur, an possit Episcopus dispensare in impedimentis dirimentibus matrimonium quando contractum est mala fide? t.3. tr.2. r.131. §.1.p.257
Inter periculum, & articulum mortis nullum est ponendum discrimen quoad absolutionem à censuris reservatis, sed tantum excluditur periculum in ludo hastarum, taurorum agitatione, & similium. t.5. tr.1. resol.206. §.3. pag.118
Periculum rei venditæ ante traditionem ad quem pertineat? an emptori, vel venditori? t.6. tract.3. res.33. §.1. pag.136
Propter periculum in recuperanda sorte, utrum licitum sit aliquid aliud exigere sine onere restitutionis? t.6. tr.3. res.41. §.1. p.140
Idem quæritur, si aliqua res ad creditum vendatur. ibid.
Quando periculum nostri damni, & incommodi gravis adest, an teneamur adhibere correctionem? t.7. tr.4. r.18. §.1. p.288
Et quid, si periculum leve dumtaxat immineret? ibid.
Et quid, quando proximus est in peccato mortali, & nullum aliud supereſt tempus, in quo possit adhiberi correctio, cum ex hypothesi sit jamiam moriturus? ibidem.
Et in dicto casu etiam cum periculo vitæ, vel cum gravi periculo amittendi honorem, vel statum? t.7.tract.4. r.19. §.1. ibid.
Vide tract. 1. 2. 5. tom.1. quæ omnia notata sunt in verbo *Articulus mortis*, quia fere in omnibus illis eadem est ratio tam pro periculo, quàm pro articulo mortis.
Item verb. *Amens, Catholicus, Conjugatus, Copula, Debitum, Dubium, Episcopus, Excommunicatio, Exponere, Fœmina, Ius, Laicus, Mare, Mulier, Phreneticus, Sacrificium, Vir, Vomitus, Vxor, Vxoratus.* tom.2
Item verb. *Fœmina.* tom. 4
Item verb. *Articulus mortis, Beneficium, Communicatio civilis, Iustitia.* tom.5
Item verb. *Casus, Concubina, Incendium, Peritia.* t. 6
Item verb. *Arces, Baptizare, Defendere, Denunciandum, Habituale, Idolum, Incommodum, Lex, Ludus, Nupta, Obedientia, Præceptum.* tom.7
Item verb. *Accidere, Adulter, Cartusianus, Clamare, Cohabitare, Cooperari, Damnum, Exponere, Fœmina, Fama, Iuvenis, Lacessitor, Necessitas, Pollutio, Vir.* t. 8
Item verb. *Lex, Necessitas, Perversio.* tom.9

Perire.

An pereat Indulgentia secundi Numismatis à me deputati in locum primi, si reperiam granum, medalliam, &c. quam amiseram? t. 4. tract. 5. res.28. §. Sed inquiramus. pag.195
Vide verb. *Templum.* tom.4
Item verb. *Interitus.* tom.6
Item verb. *Possessor.* tom.8

Peritia.

Qui in peritia ludendi excellit, & excessus peritiæ non est notus collusori, an debeat lucrum restituere? tom.6. tr.4. r.36.§.1. p.259
Si peritiæ excessus sit notus collusori, an possit quis ludere, & lucrari? t.6. tr.4. r.38. §.1. p.260
Vide verb. *Ignorantia.* tom.6

Periturus.

Vide verb. *Interitus.* tom.6

Peritus.

Si quis peritus alicujus ludi nesciens alterius imperitiam, sed bona fide credens illum similiter peritum esse, itaut rem suam periculo exponat, si cum eo ludit, & lucratur, non peccat, nec ad restitutionem aliquam tenetur? tom. 6. tract. 4. resolut.37. §.6. pagina 260
Vide verb. *Ignorantia.* tom.6

Perjurare.

Si aliquis perjuret ter super eadem re, & unico continuato sermone, an sufficiat, si in confessione dicat, se falsum juraſſe? t.1. tr.7. r.29. §.1. p.363

Perjurus.

Perjurus an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9.tr.1.r.27. §.Quæro 6. p.22
Vide verb. *Electores.* tom.6
Item verb. *Dominus, Prætores, Statutum.* tom.8

Permanere.

Vide verb. *Conjux.* tom.2
Item verb. *Cohabitare.* tom.8

Permissio.

Vide verb. *Confirmationis Sacramentum, Consecrare, Contactus, Extrema-unctio.* tom.3

Permissivè.

Vide verb. *Baptizare, Cogitatio, Membrum.* tom.8

Permittere.

Permittere alicujus peccatum an licitum sit, ut ita melius corrigatur? Vbi pro praxi duo casus. t.7.tr.4. res.34. per totam. p.299
Vide verb. *Confirmationis Sacramentum, Consecrare, Contactus, Extrema-unctio.* tom.3
Item verb. *Domus, Ius.* tom.6
Item verb. *Comœdia, Famulus, Magistratus, Vxor.* tomo septimo.
Item verb. *Baptizare, Cogitatio, Membrum.* t. 8
Item verb. *Lex, Magistratus.* tom.9

Permutare.

Permutare cum infidelibus victualia quando sit licitum jure positivo, & quando prohibitum. t.5.tr.1. r.49. §.6. pag.33
Permutare res spirituales an sit simonia, dummodo non sint beneficia, ut v.g. si Monachus dicat alteri: Elige me in Provincialem, & ego eligam te in Priorem; vel: Fac pro me sacrum, & ego faciam pro te: Audiam tuam confessionem, si tu meam audias, &c. t.5.tr.7. res.12. per totam. p.314
Vide verb. *Beneficium, Bona temporalia, Emere, Fundator, Imperator, Princeps, Resignare.* t.5
Item verb. *Pater, Ritus.* tom.7

Permutatio.

Permutatio beneficii an prohibeatur in Bullis Pii IV. & Pii V. t.5. tr.7. r.31. §.5. p.329
Permutatio an possit fieri de una Ecclesia ad aliam, absque solemnitate? t.7.tr.1. r.221. §.3. p.140
Vide verb. *Dubitare.* tom.6
Item verb. *Permutare.* tom.5. & 7

Perpetrantes.

Vide verb. *Scelus.* tom.9

Perscrutandum.

Vide verb. *Prælatus, Conclavis.* tom.9

Perseverare.

Perseverandi votum in Religione an possit commutari per Cruciatam, vel Iubilæum, ut ita vovens tempus novitatus possit egredi? tom.4. tract.3. resolutione 100. §.1. pag.108
Et in tali casu ita vovens non indiget aliqua voti commutatione. ibid.
Perseverandi votum in Religione, non obligat, si bona fide in probatione putat quis sibi Religionem non esse commodam. ibid.
Vide verb. *Templum.* tom.4

Perseverantia.

Vide verb. *Ingredi.* tom. 8

Persistere.

Vide verb. *Desretum.* tom.9

Perſolvere.

Vide verb. *Solvere.* tom.6
Item verb. *Decima, Solvere.* tom.9

Perſona.

Perſona ſuſcipiens ſacramentum Baptiſmi, Confirmationis, Pœnitentiæ, Ordinis, & Extremæ-unctionis, an ſit exprimenda? t.1.tr.1.r.60.§.1. p.39
Qui cum perſona parata quis peccat, an teneatur confiteri circumſtantiam inductionis? t.1.tr.7. reſ.115.§.1. & 2. pag.401. & reſ.116. §. 1. & ſeqq. p.407. Vbi pro praxi aliqui caſus.
Si perſona publica furto capiat res alienas, quas ex officio cuſtodire tenetur, an debeat explicare in confeſſione hanc circumſtantiam officii ſui? tom.1. tr.7.r.160. §.1. & ſeq. p.419
Pro una perſona ſibi ſubjecta petivit quidam Religioſus authoritatem abſolvendi à relervatis à ſuo ſuperiore, an in ſua petita, & obtenta facultate, comprehendi poſſit ipſe petens? tom.7. tr.1. reſ.111. §.1. pag.81
Si cum perſona tali Religioſus non loquatur Prælatus præcipiat, an Religioſus mortaliter peccet cum ea loquendo? t.7. tr.1.r.308. §. Et quidem. p.215
Perſona privata, quæ extrahit aliquem ab Eccleſia, afficitur cenſura. t.9.tr.1.r.112.§.2.p.65
Vt perſona privata an poſſit Pontifex errare in fide, & de facto erraverit? t.9. tr.5. r.12. §.1. & ſeqq. pag.353
Perſonæ omnes, quæ in jure ſunt expreſſæ declarantur, quæ excuſantur adire Pontificem pro abſolutione ob Clerici percuſſionem, etiam enormem. tom. 5. tr.2. reſ.62. §.1. pag.159
Sed quando prædictæ perſonæ abſolvuntur ab Epiſcopo, injungenda eſt illis aliqua ſatisfactio pro recompenſatione laboris in itinere. tom. 5. tract. 2. reſol.71. §.1. pagina.163
Perſonæ multæ enumerantur, quibus annexa eſt infamia juris, &c. pro qua irregularitas incurritur. tom.5. tr.5. r.54. §.1. & ſeqq. p.229
Perſonæ Eccleſiaſticæ, quæ commiſerunt crimen læſæ Majeſtatis, an per Principes ſæculares, & eorum Judices puniri poſſint? t.9. tract.2. reſ.53. & 54. p.129
Et an ſint degradandæ, & Curiæ ſæculari tradendæ? t.9. tract.2.r.55.§.1. ibid.
Sub perſonarum Eccleſiaſticarum nomine ſi cenſura interdicti feratur, an comprehendantur Religioſi, etiam Converſi, Moniales, Novitii, & Eremitæ? tom.5. tract.4. reſ.24. §.2. p.206
Quænam perſonarum conditio loco ſacro protegi, vel non protegi poſſit. t.9. tr.1.r.28.§.1. & ſeq. p.23
Quas perſonas conſuetudo obliget? Et quod de perſona ad perſonam non extenditur conſuetudo. tom.6.tr.2. reſolut.24.§.1. & ſeqq. pag.112
Perſonas captivantes, & componentes eas in quocumque loco, an gaudeant immunitate Eccleſiæ? t.9.tr.1. r.58. §.8. p.39
Contra perſonas Eccleſiaſticas an Repreſaliæ indici poſſint à judice laïco? tom.9. tr.2. reſ.16. §. Et tandem. pagina 109
Qui perſonis plurimis injuriam infert unico actu, an ſit explicandus in confeſſione numerus perſonarum? t.1. tr.7. r.20. §.1. p.356
Perſonis omnibus ſubjectis ſuperiori Regulari poſſunt miniſtrari Sacramenta in eorum Oratoriis privatis. t.4. tr.2. r.29. §.2. p.45
Pro perſonis diverſis, pro viris, & non pro fœminis, an Epiſcopi poſſint ex juſta cauſa approbare Religioſos ad audiendas Confeſſiones? tom.7. tract.1. reſol.70. per totam. p.48
Et an ſaltem, ut Regulares non excipiant confeſſiones mulierum ante ætatem 40. annorum? De Sacerdotibus ſæcularibus non eſt dubitandum. tom.7. tract.1. r.71. §. 1. pag.49
Perſonis Eccleſiaſticis privilegium à Principe laïco conceſſum, an poſſit dictus Princeps illud auferre? t. 9. tr.2.r.49. §.3. p.127
Poſito, quod perſonis aliquibus determinatis, & ſub determinato aliquo ritu Pontifex concedat venerari S. Beatificatum, an poſſint alii omnes licitè uti tali conceſſione? t.9.tr.5. r.21. §.1. p.361
Perſonis diverſis, & ſtatibus conceſſæ ſunt electiones Epiſcoporum, Abbatum, & Prioratuum in ſex diverſis temporibus? tom.9. tract.9.reſolut.8. §.1. & ſeqq. pagina 457
Vide verb. *Nomen.* tom.1
Item verb. *Difficultas, Signum.* tom.2
Item verb. *Concedere, Errare, Miſſam celebrare, Vitare.* tomo 3
Item verb. *Epiſcopus.* tom. 4
Item verb. *Miſſam celebrare, Onus.* tom. 5
Item verb. *Agitatio, Electio, Ingredi, Numerus.* tom.7
Item verb. *Aſpicere, Beneficium, Debitor, Delinquens, Demonſtrare, Detractio, Dolor, Dos, Exceſſus, Miſerabiles, Relaxare.* tom.8
Item verb. *Domus, Extrahere, Odioſum, Pauper.* tom.9

Perſonale.

Perſonale interdictum ſpeciale, an poſſit fieri pro culpa veniali? t.5. tr.4. r.1. per tot. p.198
Perſonale interdictum generale an poſſit fieri pro delicto pecuniario? t.5. tr.4. r.2. per tot. ibidem.
Perſonale interdictum particulare ſine reſervatione latum, an poſſit Confeſſarius tollere poſt ſatisfactionem, vel ſatisfaciendi cautionem? t. 5. tr. 4. reſ.23. per totam. pagina 205
In perſonali interdicto generali an licita ſit Eccleſiaſtica ſepultura? t.5. tr.4. r.20. per totam. p.204
Vide verb. *Interdictum.* tom.5

Perſonatus.

Quoad perſonatus ſine cura an requirantur 22. anni completi, vel ſufficiat, ut ſint incepti ex Concilio Trid. t.7. tr.1.r.328. §.2. in fine. p.226
Vide verb. *Ætas.* tom.6

Perſuadere.

Vide verb. *Adulterium, Eccleſia, Eligere, Ignorare.* tomo ſeptimo.

Perſuaſio.

Vide verb. *Beneficium, Corruptor, Virgo.* tom.8

Pertinacia.

Quænam pertinacia ſufficiat ad conſtituendum hominem hæreticum, non ſolum in foro interno, ſed etiam externo? t.5. tr.12. r.36.§.1. p.532
Vbi ſupponitur nullam eſſe hæreſim ſine pertinacia.
Vide verb. *Error*, ubi notabilia. tom.5

Pertinax.

Vide verb. *Error.* tom.5

Pertinere.

Ad quem pertineant bona capta in bello? t.7. tr.7.r.33. §.1. pag.405
Vt Pertineat ad ſe Theſaurus an Principes poſſint ſtatuere leges? t.6. tr.6. r.19. §.1. p.305
An pertineat in quocumque eventu ad Epiſcopum cognitio, an Religioſus, qui pro delicto aufugit ad Eccleſiam propriam ſui Monaſterii, vel ad Eccleſiam, & Monaſterium aliorum Ordinum, gaudeat Immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1. r.37. §.1. p.18
Pertinere de jure divino electionem Epiſcoporum ad ſummum Pontificem demonſtratur. tom.9. tract.9.r.1.§.1. & ſeqq. p.451
Vide verb. *Funus, Pars, Reſidentia.* tom.9

Perturbantes.

Vide verb. *Ejicere.* tom. 9

Pervenire.

Ne perveniat Euchariſtia in manus Hæreticorum, an Sacerdos

Sacerdos existens in peccato mortali possit ea sumere sine peccato, non tamen sumendo illam sicut sumunt fideles, nempe communicando, sed solummodo abscondendo, ac si in aliquo foramine reconderetur? t.2. tr.2.r.38. §.1. p.180
Vide verb. *Laicus.* tom.2
Item verb. *Fortuna, Privilegium.* tom.6
Item verb. *Potus, Quantitas.* tom.7
Item verb. *Debitum, Necessitas.* tom.8

Perversa.

Perversa intentio ministri in conferendo Baptismo, & aliis Sacramentis, an suppleatur à Deo, quoad gratiam, & quid quoad characterem? tom. 1. tr. 1. r.3. §. 1. & seqq. pag.4

Perversio.

Si perversionis periculum absit, Catholici communicare possunt cum Hæreticis in convictu civili, aut in mercatura, bello, &c. aut in aliis negotiis politicis. Et quid quoad excommunicationem? tom. 9. tract. 13. r.9. per totam. p.480
Vide verb. *Accedere.* tom.8

Pervertere.

Vide verb. *Maritus, Parare,* tom.8

Pes.

Pedes Pontificis Cardinales non osculantur, sed manus. tom.9. tr.4.r.10.§.1. p.328
Pedibus obvolvebantur veteres ad aliquid impetrandum ab alio. t.9.tr.4. r.6.§.1. p.325
Pedis unctio an sit necessaria moribundo? t. 2. tr. 4.r.8. §.1. pag.246
Vide verb. *Abscindere.* tom.8
Item verb. *Filius, Mensura, Osculatio.* tom.9

Pestis.

Pesti laboranti an sit licitum ministrare Eucharistiam super folium paginæ, & postea illud comburere? tom.2. tr.2. r.100. §.1. p.219
Si pestis tempore periculum mortis imminet multis, an possint simul dicere aliqua peccata, & sic simul omnes absolvi? t.1. tr.4. r.47. §.3. p.250
Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu.
Tempore pestis, an possit quis audire aliqua peccata, & confessione non finita moribundum absolvere? tom.1. tr.4.r.48. §.1. & seqq. p.251
Et quid, si æger vellet integrè confiteri? §.2
Si pestis grassatur in aliqua civitate in ea existens etiam si sanus, an possit à quocumque Sacerdote absolvi ab omnibus casibus, & censuris reservatis, tanquam constitutus in articulo mortis? tom.1. tract.5. ref.12. §.1. pag.270
Vbi, quod pro præsenti casu, & similibus debet Episcopus concedere omnem suam authoritatem omnibus Confessariis à se approbatis, & obtinere à Papa facultatem absolvendi à casibus, & censuris Papalibus. ibid. §. 4
Pestis tempore an sit licitum ministrare Eucharistiam infirmis in cochleari argenteo? tom. 2. tract. 2. resol.99. §.1 pag.219
Pestis tempore in sacramento Extremæ-unctionis an possit Sacerdos illud ministrare unica dumtaxat unctione sub forma consueta. Per istam sanctam unctionem, &c. Vel debeat saltem velocissimè etiam sine forma Crucis, unum oculum, unam manum, aurem, &c. ungere sub dictis verbis: Per istas sanctas Unctiones, &c. t. 2. tr.4. r.10. §.1. p.247
Pro tempore pestis aliquas occurrentes difficultates in confessionibus testamentis vide tract.8. tom.6. de testamentis. à ref.59. usque ad 67. inclusivè.
Vide verb. *Parochus, Virga.* tom.2
Item verb. *Extrema unctio.* tom.3
Item verb. *Carnes, Episcopus, Homo, Missam audire.* tomo 4
Item verb. *Periculum.* tom.7
Item verb. *Necessitas, Tempus.* tom.9

Petens

Petens dispensationem à superiore sine causa, an peccet mortaliter, vel venialiter? t.3. tr.2.r.11. §.1. p.181
Vide verb. *Petere,* cum suis notationibus, tomo 1.3. 7. 8. & 9

Petere.

Petere Sacramentum extra casum necessitatis à Ministro excommunicato tolerato, an sit peccatum mortale? t.1. tr.1. r.17. §.1. & seq. pag.14
Et quid, si sit excommunicatus non toleratus, & publicus Clerici percussor? t.1.tr.1. r.19. §.1. p.16
Et quid, si excommunicatus toleratus sit tuus Parochus? ibid. §.3
Et quid, si non sit tuus Parochus, nec ad ministrandum paratus? ibid. §.1. & seqq.
Et quid, si sit paratus ad ministrandum? t.1. tr.1. r.20. §.1. & seqq. p.17
Vbi, an hoc non solum ex rationabili, & justa causa, sed etiam extra casum necessitatis? ibid. §.4
Petere juramentum ab infideli parato jurare per falsos Deos, quale peccatum sit, necessitate, aut utilitate deficiente? t.1. tr.1. r.21. §.1. ibid.
Idem est de petente mutuum ab usurario, parato dare sub usuris. ibid.
Et quid, si prædictum mutuum quis petat ab usurario ad erogandum meretricibus? ibid. §.1. & seqq.
Si petierunt Baptismum amens ante amentiam, vel lethargum, & furiosus dum haberet dilucida intervalla, an sint baptizandi, etiamsi postea dum baptizantur resistere videantur? t.1. tr.1. ref.36.§.1. p.25. & r.37. §.1. & seq. p. 26
Vide tract. 2. tomi 2. *de Dispensatione,* ubi multas difficultates invenies pro occurrentibus in petitione dispensationis.
Item verb. *Amicus, Benedictio, Beneficium, Construere, Fabricare, Facere, Idolum, Iuramentum, Licentia, Maleficium, Meretrix, Minister Sacramenti,* Ordo, *Potestas, Pingere, Vsurarius.* tom.7
Item verb. *Consilium, Extorquere, Maleficus.* tom.8
Item verb. *Auxilium.* tom.9

Petitio.

Pro occurrentibus in petitione dispensationis vide tract.2. tom.3. *de Dispensatione.*
Item verb. *Petere,* cum suis notationibus. tom. 1. 3. 7. 8. & 9
Item verb. *Defensio.* tom. 6

D. Petrus.

D. Petri verum successorem esse hunc numero Innoc. X. an sit omnino de fide? tom.9. tr.5.ref.6.7.& 8.p.346. & seqq.
Quare D.Petrus respuit adorationem Cornelii. t. 9. tr. 4. r.17. §.1. & seqq. p.336

Pharmacopola.

Pharmacopola pauperibus indigentibus an ejus opera gratis ministrare teneatur? t.4. tr.7.r.17. §.1.p.284

Pharmacum.

Pharmaca non solum curativa, sed etiam præservativa possunt sumi in diebus. t.4.tr.6.r.95.§.1. p.253
Vide verb. *Medicamentum, Mulier.* tom.5

Phreneticus.

Phreneticis ex multis decretis constat, quod Sacerdos non debet negare Sacramenta Confessionis, Communionis, & Extremæ-unctionis, si constiterit ita Sacramenta prius desiderasse, & signa contritionis dedisse. t.2. tr.2. r.94. §.1. & seqq. p.217
Sed si timetur periculum vomitus, vel expuitionis, non est illis viaticum ministrandum. ibidem, §. secundo. & sequenti.

Phreneticus, vel furiosus, si resistat, an sit ligandus, vel fortiter tenendus in articulo mortis, ut recipiat Extremam-unctionem, maximè, si phreneticus non possit recipere aliud Sacramentum, exclusis tamen laïcis ad tollendum scandalum? tom. 2. tr. 2. resol. 94. §. 3. p. 217. & in tr. 4. r. 50. §. 1. p. 266
Si phreneticus occidat, aut vulneret in Ecclesia alium, an Ecclesia polluatur? tom. 9. tractatu 1. r. 132. §. 1. p. 86

Pictor.

Pictores an teneantur jejunare? t. 4. tr. 6. r. 33. §. 1. p. 218
Vide verb. *Concubina, Imago, Pictura, Pingere.* tom. 7

Pictum.

Vide verb. *Pictura.* tom. 2. & 7

Pictura.

Picturam, vel aliquid aliud magni valoris facere an possit Religiosus, vel Monialis amico, vel Cognato cum licentia Superioris sui, & non incidere in pœnas Bullæ Clement. VIII. de largit. muner.? tom. 7. tract. 3. res. 9. §. 1. p. 252
Et an hoc procedat quando Religiosus primò facit picturam, &c. v. g. sumptibus monasterii? ibid. §. 5
Picturam facere, an sit opus servile, vel picturam exercere in diebus festis an sit licitum? t. 7. tr. 5. r. 14. §. 2. p. 335. & in r. 20. §. 1. p. 338
Vide verb. *Ludus, Pingere,* tom. 7
Item verb. *Vir.* tom. 2

Pietas.

Pietas cognatorum diverso modo violatur occidendo, quam fornicando, & hoc intelligitur etiam in sacrilegiis, v. g. diverso modo violatur Religiosus fornicando cum Virgine sacra Deo, quam percutiendo illam, &c. t. 1. tr. 7. r. 109. §. 5. p. 399
Propter pietatem, & in gratiam templi, & loci pii, an licita sint opera servilia in diebus festivis? tom. 7. tr. 5. r. 23. & 24. p. 339. & 340
Vide verb. *Dos, Pauper,* tom. 8

Pignorare.

Pignorare vasa, candelabra argentea, vel aurea cum licentia Episcopi an debeant Regulares, quando adire non possunt Pontificem, vel sacram Congregationem? t. 7. tr. 1. r. 220. §. r. & seqq. p. 138. & 139
Vbi aliqua alia notabilia contingentia pro dicto occurrenti casu.

Pignoratitia cautio.

Si pignoratitiam cautionem excommunicatus date non potest, ut absolvatur, an sufficiat dare fidejussoriam cautionem? t. 5. tr. 1. r. 187. §. 1. p. 108

Pignus.

In pignore culpa levis præstatur. t. 8. tr. 3. r. 27. §. 13. p. 47
Vide verb. *Fructus.* tom. 6

Pileus.

Pileo turcico cum tobalia alba si quis utatur in terris Turcarum, ut securus transeat, an peccet? & quid, si sequatur scandalum? t. 7. tr. 5. r. 69. §. 1. p. 364
Idem est, si pileo pallido Judæorum quis utatur ad evitandam mortem, vel aliud grave damnum. t. 7. tr. 5. r. 70. §. 2. p. 365

Pingere.

Pingere imaginem concubinæ amasio an liceat? tom. 7. tr. 5. r. 61. & 62. p. 358
Et an sit causa gravis amissio lucri ex tali pictura, vel sit necessarius metus mortis, aut vulneris, si talem non pingit imaginem? ibid.
Pingere Idolum ad petitionem infidelis an licitum sit? t. 7. tr. 5. r. 64. §. 1. p. 361
Vide verb. *Imago, Pictura.* tom. 7

Pirata, seu Cursarius.

A piratis Hæreticorum an licitum sit Christianis emere res furto sublatas? tom. 8. tract. 7. res. 34. §. 4. p. 167
Vide verb. *Bona temporalia, Bulla Cœnæ,* tom. 5
Item verb. *Extrahere.* tom. 8

Piscantes.

Vide verb. *Piscari.* tom. 8

Piscari.

Vide verb. *Locus.* tom. 8

Piscatio.

Piscatio an sit licita diebus festis? tom. 7. tract. 5. res. 18. §. 1. pag. 337
Piscationem halecum in die festo summus Pontifex indulsit, quæ uno anni tempore transire solent. tom. 7. tr. 5. r. 21. §. 3. ad medium. p. 339
Idem est de aliorum piscium piscatione, qui similiter certo anni tempore concurrunt. ibid.
Vide verb. *Exercens, Spoliare.* tom. 9

Piscatores.

Piscatores an excusentur à jejunio? tom. 4. tr. 7. r. 35. §. 3. pag. 219

Piscatum.

Piscatum, vel pisces pluries in die comedens, non peccat toties mortaliter, sed in secunda comestione tantum? t. 4. tr. 6. r. 82. §. 1. p. 244

Pisces.

Vide verb. *Carnes, Collatio serotina, Piscatum.* tom. 4

Pitantia.

Pitantiam suam largiri an Religiosus possit sine licentia Prælati, & sine controversione paupertatis ex Bulla Clement. VIII. de largit. muner? tom. 7. tr. 3. r. 13. per totam. p. 254

Pium.

Piæ causæ donatio facta an possit revocari ob prolem supervenientem? Et an quoad rem ipsam talis donatio sit remuneratoria, & ideo irrevocabilis nativitate filiorum? t. 6. tr. 7. r. 55. §. 1. p. 339
Piæ causæ donatio facta an sit valida absque insinuatione? tom. 6. tr. 7. r. 95. §. 1. p. 359
Si piæ causæ donatio facta est, & nuntius non tradat rem donatam, an teneatur duplici restitutioni, videlicet piæ causæ, & hæredibus donantis? tom. 6. tr. 7. r. 111. §. 3. pag. 370
Si piæ causæ donatio fiat, an possit acceptari post mortem donatoris? t. 6. tr. 7. r. 112. §. 1. ibid.
Piæ causæ donatio, vel promissio an valeat ante acceptationem? t. 6. tr. 7. r. 118. §. 1. p. 373
Et quid, si juramento firmetur? t. 6. tr. 7. r. 119. §. 3. & seq. pag. 374
Et an à quolibet acceptari possit? t. 6. tr. 7. r. 120. §. 1. p. 375
Quoad pias causas manifestus usurarius, sive testamento, sive codicillo, sive donatione causa mortis disponere valide, & licitè potest. t. 6. tr. 7. r. 83. §. 5. p. 354
Lege tract. 8. tom. 6. de Testamentis à res. 1. usque ad 58. inclusive, ubi plures quæstiones invenies, pro testamentis & legatis ad pias causas.
Vide verb. *Inofficiosum.* tom. 6

Pixis.

Vide verb. *Pyxis.*

Planeta.

Ex planeta duplicata possunt fieri duæ, & etiam si separentur, possunt retinere suam figuram. t. 2. tr. 1. res. 184. §. 4. pag. 107

Planta.

Vide verb. *Damnum.* tom. 8

Platea.

Pro plateis mundandis, ubi Clerici degunt, an ædilis possit pœnas pecuniarias extorquere? t. 9. tr. 2. r. 97. §. 3. p. 148

Plebejus.

Vide verb. *Mater, Nobilis.* tom. 6
Item verb. *Fama.* tom. 8

Plura.

Vide verb. *Plures.* tom. 1. & 8

Plures.

Plures baptizare an possit quis in naufragio, vel alio casu ob periculum mortis? tom. 1. tract. 1. resol. 39. §. 1. pagina 27

Qui plures baptizavit simul in statu peccati mortalis, an committat tot peccata mortalia, vel unum tantum? t. 1. tr. 1. r. 40. §. 1. & seqq. p. 27

Si plures simul unus baptizat extra casum necessitatis, an peccet mortaliter? ibid. Vbi an in tali casu non unum, sed plura Sacramenta conficerentur? §. 4

Plures an possint eundem hominem baptizare tanquam causæ partiales, quorum singulæ applicent materiam, & proferant formam? t. 1. tr. 1. res. 41. §. 6. & seqq. p. 28. Vbi, quod in dicto casu, qui prius tamen verba proferret, verum Baptismi Sacramentum conficeret. ibid. §. 3

Et quid, si omnino simul omnes verba proferrent, & abluerent, etiamsi unus unam partem baptizati abluerit, & alius aliam, an tunc plures Baptismi, & plura sint Sacramenta, vel unum tantum? ibid. §. 4. & seqq. pag. 28

Si plures de facto tenent confirmatum, an omnes contrahant cognationem, quamvis non plures quam unus vir, vel fœmina accedere debeat? tom. 1. tr. 2. res. 24. §. 3. pag. 83

Plures malitiæ an possint dari in eodem casu solo numero distinctæ, & in confessione aperiendæ? t. 1. tract. 7. r. 21. §. 10. p. 357

Et de hac quæstione pendet decisio multorum casuum, & hic designantur 7. casus pro praxi. ibidem §. 1. & sequentibus.

Qui plures homines unico voluntatis actu vellet occidere, an committat plura peccata, & teneatur hanc circumstantiam confiteri? tom. 1. tract. 7. resolutione 23. §. 3. pag. 359

Plures Sacerdotes an in aliquo casu possint ministrare simul Extremam-unctionem moribundo, si unus aliquam functionem efficiat, & formam ei respondentem proferat, alius aliam, & alter verò reliquum perficiat? tomo secundo, tractatu quarto, resolutione 22. §. 1. pagina 256

Quando plures sunt executores testamentarii aliqua notabilia, & contingentia in praxi, & quomodo procedere debeant? tomo sexto, tractatu 9. resolutione 34. & 35. p. 472

Qui pluribus personis infert injuriam unico impetu, & sermone, an sit explicandus in confessione numerus personarum? tom. 1. tractatu 7. resolutione 20. §. 1. & seq. p. 356

Vide verb. *Dubium, Occisor.* tom. 5

Item verb. *Detractio, Omittere, Parvitas materiæ.* tom. 8

Pluries.

Si quis pluries unico voluntatis actu vellet ad mulierem accedere, vel desideraret, aut delectaret se de tribus fœminis, qualis una esset Monialis, alia nupta, & altera soluta, an committat plura peccata in confessione explicanda? tom. 1. tract. 7. resolutione 23. §. 3. pagina 359

Et quid, si omnes tres essent conjugatæ, solutæ, aut Moniales? ibid.

Qui pluries novit, vel pluries juravit facere aliquam rem, frangatque votum, seu juramentum an teneatur in confessione hoc aperire? t. 1. tr. 7. r. 149. §. 1. & seqq. p. 416

Ex quo, quod qui per diversos sanctos, & formis jurandi jurat, vel vovit, unum tantum juramentum; vel votum efficit, ideo hanc circumstantiam tanquam aggravantem non tenetur in confessione aperire, sicut enim testis qui simul rogatur de pluribus articulis sub uno juramento & in omnibus mentitur. ibidem. §. secundo.

Poculenta.

Quænam poculenta possit Religiosus largiri in terminis Bullæ Clem. VIII. de largitione muner. & ad quem valorem ascendere possint? tom. 7. tract. 3. resolut. 12. per totam. p. 253

Vide verb. *Accipere.* tom. 5

Item verb. *Furtum.* tom. 7

Podagra.

Vide verb. *Religiosus, Sacerdos.* tom. 2

Pœna.

Quæ pœna imponatur confessario revelanti sigillum confessionis? t. 1. tr. 8. r. 59. §. 1. & seqq. p. 451

Et an neutra pœna depositionis videlicet, & reclusionis perpetuæ incurratur ipso facto ante judicis sententiam? ibid. §. 2. Vbi quod aliis personis distinctis à Confessario, qui etiam ad sigillum confessionis tenentur, non sunt impositæ dictæ pœnæ.

Sed non infliguntur supradictæ pœnæ ob quamcumque violationem sigilli, sed solum ob revelationem peccati, unde si solum revelaret Confessarius aliquid ignominiosum in confessione cognitum, sed quod peccatum non est, non incurrit dictas pœnas, sicut nec ille, qui cum pœnitente loquitur extra confessionem de peccatis ab illo auditis, & non petita licentia. ibidem §. 3

Et pœna supradicta depositionis non solum significat prohibitionem audiendi confessiones, sed etiam cujuscumque muneris Sacerdotalis. ibid.

Pœna persolvenda ab injustè resiliente in contractibus sponsalium, an validè apponatur? tom. 2. tractat. 6. r. 12. §. 1. p. 336

Vbi, quod injustè resiliens non tenetur solvere pœnam ex pacto resilienti imposita, etiamsi juramento firmetur. §. 2

Pœna privationis privilegii Clericalis, & omnium dignitatum, & Officiorum, beneficiorum, & inhabilitatis ad ea, an obliget reum in conscientia ante judicis sententiam, & declarationem? t. 5. tract. 6. res. 14. & 15. p. 289. & 290

Pœna ipso jure lata nulla est imposita committentibus simoniam, nisi simonia fuerit commissa in ingressu Religionis, in Ordine, & beneficio. tom. 5. tract. 7. r. 5. §. 8. pag. 310

Pœna ordinaria an possint Inquisitores punire reum, ex indiciis, & præsumptionibus indubitatis? t. 5. tr. 10. r. 73. per tot. p. 444

Pœna ordinaria an Inquisitores possint punire reum per tres, vel quatuor testes minus idoneos, si simul adsint aliæ conjecturæ, circumstantiæ, & adminicula? t. 5. tr. 10 r. 74. §. 1. ibid.

Pœna ordinaria an Inquisitores possint punire reum, si cum teste inhabili occurrat alius testis valdè dignus? tomo quinto, tractatu decimo, resolutione 75. §. 1. ibidem.

Et quid, si testes singulares sint valdè digni viri, Nobiles, egregiæ personæ? ibid. §. 3. p. 445

Pœna aliqua extraordinaria an possit puniri ab Inquisitoribus reus tortus, & negativus? tom. 5. tr. 11. r. 33. §. 1. pag. 496

Pœna conventionalis apposita in aliquo contractu, an sit ante judicis sententiam solvenda? tom. 6. tract. 1. r. 78. §. 3. pag. 56

Quando pœna conventionalis in contractu apponitur, non ut satisfactio pro interesse, sed quatenus ad solvendum debitor adigatur, an debitor teneatur restituere lucrum cessans, aut damnum emergens? tom. 6. tr. 3. res. 23. §. 2. p. 130

Pœna

Pœna conventionalis ſolvenda alicujus contractus, vel venditionis, an ſolvenda ſit ante judicis ſententiam? t.6. tr.3.r.25. §.1. ibid.
Pœna dicta an debeatur in conſcientia, ſi debitor non ſit in mora culpabili, vel ſi non ſit moderata? Et an dicta pœna ſit licita? §.3. & 4
Qui ſub pœna promiſit non impetrare moratoriam dilationem, quia eo ipſo quod illam impetrat, incidit in pœnam, an poſſit, hoc non obſtante, eam impetrare? tomo ſexto, tractatu quinto, reſolutione 30. §.2. pagina 288
Pœna privationis Officiorum, & inhabilitas ad illa lata in Bulla Pii V. contra introducentes fœminas in Monaſterium an incurratur ante judicis ſententiam? t. 7. tract.1. r.246. §.1. p.156
Pœna exilii, perpetui carceris, triremis, vel alia pœna corporali an poſſit reus confugiens ad Eccleſiam puniri per judices Eccleſiaſticos, aut ſæculares? tomo nono, tractatu primo, reſolutione 126. & 127. pagina 80
Et in dicto caſu an judex Eccleſiaſticus, & non laïcus pœnam imponere debeat? tom.9. tract.1. reſolut.126. §.2. ibid.
Qua pœna judex Eccleſiaſticus debet reos gaudentes Immunitate Eccleſiæ punire. tom.9. tract.1. reſol.127. §.7. pag.81
Pœna duplicari à judice Eccleſiaſtico pro fractione exilii an poſſit Clericus relegatus à Judice Eccleſiaſtico, ſi durante relegatione efficitur laïcus, & frangit relegationem? Et quid è contra? tom.9.tract.2. reſolut.108. §.1. pag.152
Qui pœna minori punitus ſemel fuit in foro Eccleſiaſtico in criminibus miſti fori, an poſſit iterum pro eadem culpa in foro ſæculari ad exceſſum pœnæ puniri? Et quid è contra? tom.9.tract.2.reſolutione 303.& 304. pagina 252
Qua pœna puniri debet, qui alium capit ex injuſta cauſa, & ipſum captum detinet ſpatium 20. horarum? tomo nono, tractatu ſeptimo, reſolutione 64. §. 1. pagina 399
Pœna ordinaria an ſit puniendus aſſaſſinus, qui vulneravit animo occidendi, & ut occideret fecit quantum potuit, ſi mors non eſt ſequuta? tom. 9. tr. 7. r.104. §.4. pag.417
Sub pœna ſuſpenſionis præceptum non inducit peccatum mortale, niſi expreſsè, & verbis æquipollentibus id ſignificatur. t.9. tr.7. r.108.§.3. p.420
Pœnæ impoſitæ ipſo facto in legibus, & Bullis Pontificiis non incurruntur ante Judicis ſententiam declaratoriam, quamvis palam conſtet de crimine, niſi lex fortè dicat pœnam in foro conſcientiæ ſtatim ſubeundam eſſe. Et pro praxi hujus difficultatis aliqui curioſi caſus deſignantur, lege illos, & non te pigebit. t.1. tract.5. reſ.63.§.4. p.303
Pœnæ contra duellantes an ipſo facto incurrantur? t. 5. tr.1. r.50. §.1. p.33
Quæ pœnæ latæ ſunt contra Ordinatos ſimoniacè? t. 5. tr.7.r.4. §.2. p.308
Pœnæ contra ſimoniam confidentialem multæ ſunt, & pro praxi hic adſcribuntur ſeptem? t. 5. tr.7. r.5. §.5. & ſeq. pag.309
Pœnæ dictæ an incurrantur ante judicis ſententiam præter excommunicationem? ibid. §.29. p.310
Pœnæ latæ in ſimoniacos non comprehendunt illos, qui tantum ſimoniam committerent jure Eccleſiaſtico, & humano. Vbi aliqui caſus pro praxi. tom.5. tr.7. reſ.7. §.2. pag.311
Si pœnæ duæ in diverſis legibus ipſo facto incurrendæ impoſitæ ſint eidem delicto, an utraque à delinquente incurratur? t.6. tr.1. r.33. §.1. p.27
Vbi pro praxi tres caſus proponuntur. §. Ex his. pagina 28
Pœnæ impoſitæ in Bulla Gregor. XIII. an imponantur Abbatiſſis & Abbatibus admittentes aliquem intra ſepta Monaſterii prætextu licentiarum, & non Monialibus? tomo ſeptimo, tractatu 1. reſ.319. §.2. pag.222
Pœnæ graviſſimæ Clericis in bello pugnantibus imponuntur, & hic demonſtrantur? tom.7. tract.7. reſ.54. §.5. pag.420
Pœnam extraordinariam non effugiet, qui metu peccat. t.5. tr.9. r.60. §.5. p.402
Pœnam reſtituere, qua damnandus erat reus, an teneatur legitimè interrogatus, negans veritatem, falſiſque teſtibus ſe defendens? tom.5. tract.10. r.129. §.1. in fine. pag.463
Ad pœnam extraordinariam ſufficiunt teſtes inhabiles, ſed non ad plenam probationem. tom.5. tract.11.r.11. §.7. pag.484
In pœnam impoſitam ſubdito à Prælato inferiori, an Generalis Religionis diſpenſare poſſit ſine conſenſu dicti Prælati inferioris? tom. 7. tract. 1. reſolut. 9.§.3. p.7
Et quid, ſi prædictus Prælatus inferior objiſſet, vel vacaſſet? ibid.
Quando aliam pœnam lex prohibens apponit, probabile eſt actum non irritari, eo quod legiſlator videatur recedere ab illa pœna contentus particulari, quam ille legi ſuæ apponit? tomo ſeptimo, tractatu primo, reſolutione 159. §. 1. & ſeqq. pag. 104. & 105. & in §. ult. pag.107
An pœnam nullam incurrat, excepta irregularitate, qui occidit, vel vulnerat, aut ſpoliat Clericum, Epiſcopum, aut Cardinalem in bello militante? t.7. tr.7.r.53. §.3. p.419
Si in pœnam legis laïcalis judex Eccleſiaſticus non condemnet Clericum, an poſſit illum judex laïcus condemnare? tomo nono, tractatu 2. reſolutione 93. §.1. & ſeq. pag.144
In pœnam tollere victualia an judex ſæcularis poſſit Clerico vendenti vinum, frumentum, &c. ultra taxam à Principe impoſitam, ut à lege ſtatutum eſt? tomo nono, tractatu ſecundo, reſolutione 96. §. 1. pagina 147
Ad pœnam, ad quam laïci tenentur, ſi dicta victualia vendant ultra juſtum pretium, an judex laïcus condemnare non poſſit Clericum, etiamſi Princeps expreſſerit, ut ea pœna afficiantur etiam Clerici? ibid. §. tertio.
Quoad pœnam corporalem non poteſt judex laïcus punire Clericum, qui poſt delictum patratum aſſumpſit habitum Clericalem, animo ſubtrahendi ſe à laïca poteſtate, ſed quoad pœnam pecuniariam, & confiſcationem bonorum, quamvis hoc non careat difficultate, quia exempta perſona non poteſt in rebus moleſtari? tom. 9. tractatu 2. reſolutione 131. §.3. pag.161
Ad pœnam ſanguinis imponendam adulterio, ſolus judex laïcus eſt competens, & quoad alias pœnas eſt cauſa miſti fori, ideo datur locus præventionis. tomo nono, tractatu ſecundo, reſolutione 291. §. 2. pagina 245
Pœnam privationis Officii, quam in cap. Vbi periculum, imponit Pontifex ipſo facto, an incurrat ante judicis ſententiam, & declarationem, qui clam intravit in Conclave, & poſt ingreſſum ſecretè cum aliquo Cardinali loquitur? tom. 9. tract. 7. reſolut. 109. §.5. pag.421
Ad pœnas contra ſodomitas incurrendas, an exigatur ſententia judicis, itaut ante illam Clerici dictas pœnas non incurrant in conſcientia? tom.1. tract. 5. reſol.63. §.4. pag.303
Pœnas per Epiſcopum mortuum impoſitas an Capitulum Sede vacante diſpenſare, & remittere poſſit, tomo tertio, tractatu quinto, reſolutione 48. §. 4. pagina 402

In pœnas Extravag. Pii V. an incurrat Sacerdos exercens crimen sodomiticum cum fœmina, occultè tamen? t. 5. tr. 5. r. 38. §. 1. p. 223. & in tr. 9. ref. 35. §. 1. in fine. p. 392

Circa pœnas inflictas contra simoniacos quædam notabilia. t. 5. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 308

Vt pœnas juris simoniacus incurrat, an opus sit simoniam esse completam ex parte utriusque? Vbi pro praxi aliqui casus. t. 5. tr. 7. r. 7. §. 1. p. 311

Ad pœnas simoniæ incurrendas an sub nomine beneficii includantur Generalatus, Provincialatus, Correctoratus, Prioratus, &c. t. 5. tr. 7. r. 10. §. 1. p. 313

Pœnas simoniæ an inducat simonia mentalis, quæ ad restitutionem obligent? tom. 5. tract. 7. resolut. 23. §. 1. pag. 323

Pœnas latas contra simoniacos an incurrat, qui obtinuit beneficium cum promissione dandi magnam pecuniarum summam, cum postea pretium non fuerit solutum? t. 5. tr. 7. r. 27. §. 1. p. 326

Et quid, si postea post multum tempus pretium solvatur? ibidem. §. 2

In pœnas latas contra simoniacos an incidat, qui ad redimendam vexationem Electori dedit pecuniam, ne minus dignus eligatur ad beneficium? Et in hoc casu an simonia non sit de jure divino, sed humano? t. 5. tr. 7. r. 41. per totam. p. 338

Ad pœnas incurrendas, vel non incurrendas latas in Bulla Greg. XIII. de Datis, & Promissis in tom. 5. ex tr. 7. lege à resolut. 47. usque ad 62. inclusivè, à pag. 343. ad 351

In pœnas solicitantium an incurrat Sacerdos non habens potestatem absolvendi, si audiat confessiones, & in illis solicitet pœnitentes? tom. 5. tract. 9. resolut. 87. §. 1. pag. 413

Et quid, si talis Sacerdos pœnitentem non absolvit? Et quid, si mala fides Confessarii, & pœnitentis interveniat? ibid. §. 3

Pœnas exilii, verberationis, carceris diuturni longo tempore ad triremes, &c. an teneatur reus exequi, si secundum legem ad ea condemnatus est? tom. 6. tract. 1. r. 121. §. 1. p. 80

Ad pœnas impositas non tenentur Clerici pro damno, & noxa data à suis animalibus? tom. 9. tract. 2. resol. 97. §. 1. pag. 148

Pœnas imponente generaliter aliqua Constitutione Pontificia, an in illa Cardinales comprehendantur? tom. 9. tr. 7. r. 31. §. 1. p. 387

In pœnis Decreti Clement. VIII. an incidat Confessarius absolvens à casibus Episcopo reservatis sine prætextu alicujus privilegii? tom. 1. tract. 5. resolut. 23. §. 3. pag. 280

In dictis pœnis non incidit Religiosus, qui absolvit ab aliquo casu reservato in Religione juxta aliud Decretum ejusdem. Clem. VIII. ibid.

In pœnis Bullæ Pii V. contra Clericos sodomitas, an incidat Clericus, si haberet rem cum muliere in vase præpostero? tom. 1. tract. 5. resolut. 58. §. 1. & seqq. pagina 300

Et quid, si non emisit semen intra vas præposterum? t. 1. tr. 5. r. 59. §. 2. p. 301

Et an tam agentes, quam patientes vitium sodomiticum? t. 1. tr. 5. r. 60. §. 1. ibid.

Et an, si semel, bis, aut ter Clericus admittit crimen sodomiticum? t. 1. tr. 5. r. 61. §. 1. & seq. ibid.

Et quid, si vitium bestialitatis Clericus commisit? t. 1. tract. 5. resolut. 62. §. 1. pag. 302. Ubi deducuntur alii 7. similes casus, in quibus non incurruntur pœnæ.

A pœnis Purgatorii potest Sacerdos eximere duas, vel tres, aut quartam animam cum unica Missa tantum, si dicatur pro diversis rationibus, & concessionibus Indulgentiarum? tom. 4. tractat. 5. resolut. 14. §. 3. & 4. pag. 186

Pœnis, & censuris an pueri statim post usum rationis teneantur? t. 5. tr. 1. r. 108. §. 1. p. 72

De pœnis procurantium abortum ex jure civili, & Canonico, & ex jure novo Sixti V. & Greg. XIV. t. 5. tr. 6. r. 3. 4. & 5. p. 285. & 286

Sed in aliquibus aliis res dicti tract. aliqua alia reperies pro incurrendis supradictis pœnis signanter in ref. 14. 15. 16. 21. 22. 27. 29. 32. & 34. à pagina 289. ad 298

In pœnis Bullæ Greg. XV. & aliorum Pontificum desolicitatione, an incidat Confessarius laudando faciem pœnitentis de pulchritudine, ad alliciendam eam, omissis aliis verbis expressioribus? t. 5. tractat. 9. r. 27. per totam. pag. 389

A pœnis contra solicitantes an metus, & vis excusent Confessarium? tomo quinto, tractatu 9. resolut. 60. §. 1. pag. 402

Quibus pœnis Inquisitores possint punire filios hæreticorum? Ubi pro praxi aliqui casus. tom. 5. tract. 10. à resolut. 115. usque ad ref. 119. inclusivè. à pagina 457. ad 459

De variis pœnis, quæ in Tribunali S. Inquisitionis reis imponuntur in tom. 5. lege omnes quæstiones tr. 12. ubi plura, & notabilia.

Pœnis an possint Episcopi puniri, & castigare Religiosos Regulares vigore Concilii Trident. in aliquibus casibus, quibus à Sede Apostolica illi subjiciuntur? Vbi pro praxi 17. casus proponuntur. t. 7. tract. 1. r. 44. per totam. p. 30

In pœnis non communicant Religiones in privilegiis odiosis, ubi pro praxi speciales casus. t. 7. tr. 1. r. 144. §. 2. pag. 96

In pœnis contra introducentes fœminas in Monasterium, an Generales, & Provinciales dispensare possint; non tamen Confessarius virtute Cruciatæ? tom. 7. tract. 1. ref. 246. §. 3. p. 156

In pœnis Ecclesiasticis, quæ contrahuntur ex aliquo delicto sub pœnis vocis activæ, & passivæ, aut officiorum, dignitatum, &c. necnon inhabilitate ad ea prohibita à summis Pontificibus, & aliis superioribus Regularibus, an Prælati Regulares dispensare possint cum suis propriis subditis? t. 7. tr. 1. ref. 247. §. 2. & seq. p. 157

Et quid, si supradicta imposita fuerint à sacra Pœnitentiaria in pœnam alicujus delicti? ibidem. §. 4

Ab omnibus pœnis Ecclesiasticis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ Confessores Societatis Jesu, ac proinde communicantes cum illis possunt absolvere pœnitentes venientes ad se per privilegium concessum à Paulo III. tomo septimo, tractatu 1. resolut. 298. §. 2. in fine. p. 207

In pœnis Decreti Sacræ Congregationis quando non incidant Regulares colloquentes cum Monialibus? tomo septimo, tractatu primo, resolutione 306. & 318. etsi intermedias resolutiones legis, non pigebit, à pagina 214. ad 221

Pœnis coercere Clericos in aliquibus casibus an Principes sæculares possint? tomo nono, tract. 2. resol. 110. §. 1. pag. 153

Pœnis statutis à lege laïcorum an judex Ecclesiasticus teneatur punire Clericos? tom. 9. tractatu 2. resol. 117. §. 4. pag. 156

Vide verb. *Affinitas, Ecclesia, Hæresis, Mater, Patrimonium, Prohibitum.* tom. 2

Item verb. *Prælatus Regulares, Residere, Vicarius.* tomo tertio.

Item verb. *Anima, Defunctus.* tom. 4

Item tract. 9. tom. 5. contra solicitantes in Confessione, & eorum pœnis.

Item verb. *Abjuratio, Admittentes, Assistere, Arbitrium, Auxilium, Beneficium, Consulere, Consultores, Dispensatio, Episcopus, Fœmina, Ignorantia, Immemor, Injussu,*

Injustè, Ius, Metus, Ordinatus, Pontifex, Potestas, Probabiliter, Probatio, Pestis, Sigillum, Vis. tom.5
Item verb. *Absolvere, Acceptare, Bulla Pontificia, Inhabilitas, Interesse, Iudex, Iurare, Ius, Legislator, Leve, Maritus, Obligare, Obligatio, Pars, Sententia, Vxor.* tom.6
Item tract.3. tomi 7. de paupertate Relig. super Bullam Clem. VIII. de largit. muner.
Item verb. *Ecclesia, Fugere, Gutta, Habitus, Industria, Informatio, Ignorantia, Legere, Processiones, Sumptus, Vacca.* tom.7
Item verb. *Custos, Delictum, Mandans.* tom.8
Item verb. *Edictum, Familiares, Filius, Habitus, Lex, Licentia, Matrimonium, Novitius, Offendentes, Palam, Platea.* tom 9

Pœna Pecuniaria.

Pœna pecuniaria an judex laïcus possit punire Clericum, quia reverentiæ illi signa non exhibuit, vel quia coram ipso deliquit? tom.9. tractatu secundo, resol.61. §.1. pag.132
Pœna pecuniaria à lege constituta an Clerici transgressores, legum sæcularium puniri possint à judice laïco? t.9. tr.2. resol.101. §.1. p.150
Pœna pecuniaria an judices laïci punire possint Clericos, & Religiosos, capiendo illos resistentes, & impedientes jurisdictioni laïcali? tomo nono, tract.2. resol.111. §.1. & seq. p.153
Pœnam pecuniariam restituere an teneatur Procurator fiscalis non accusans? tom.6. tractatu primo, resolution.106. §.3. pag.69
Ad pœnam pecuniariam à lege impositam an Judex sæcularis possit damnare Clericum spoliatum armis? t.9. tr.2. resol.118. §.3. p.156
Quoad pœnam pecuniariam, & non quoad corporalem punire potest judex laïcus Clericum, qui post delictum patratum assumpsit habitum Clericalem animo subtrahendi se à laïca potestate. tom.9. tract.2. resol.131. §.3. pag.161
Pœnas pecuniarias an imponere possint Inquisitores reis, sed non sibi applicare? tomo quinto, tract.10. resol.130. §.1. pag.464
Vbi alia notabilia circa dictas pœnas pecuniarias, specialiter quoad Inquisitores Italiæ &c.
Vide omnes quæstiones tract.4. tomi 3. de Pœnis, seu mulctis & in tr.5.r.59
Item verbum. *Pœna*, cum omnibus suis notationibus. t.1.2.3.4.5.6.7.8. & 9

Pœnale.

Pœnale votum, vel juramentum castitatis, aut Religionis an possit dispensari per Bullam Cruciatæ, & non solum ante, sed post impletam conditionem? tomo quarto, tractatu tertio, resolution.89.90. & 91. pagina 105. & 106
Pœnale votum an obliget prima vice ad pœnam, v. g. quis absolutè vovit se non lusurum, vel non ludere sub certa pœna 10. aureorum, peregrinandi Romam, Ierusalem, aut ingrediendi Religionem, vel exorbitantis eleemosynæ, an teneatur solvere pœnam quoties luserit? t.6.tr.4.r.66. §.1. p.270
Et quid, si votum pœnale sit de vitando casu, quo illud non vites, te subiturum talem pœnam, maior est difficultas, an de sola prima vice votum pœnæ debeat intelligi? tom.6. tractatu quarto, resol.67. §.1. & seqq. ibidem.
Pœnalis lex posterior corrigit pœnam prioris, & hoc intelligitur, quando utraque lex emanat ab eodem legislatore; secus vero si emanat à diversis. tom.6. tr.1. resol.33. §. ult. pag.28
Et quid quando altera pœna est imposita à jure communi Cæsareo, & altera per statutum speciale alicujus civitatis? ibid. §. Sed hanc. in fine.
Pœnalis lex ipso facto pœnam incurrens an obliget non solum in conscientia, sed etiam ut delinquens teneatur illam pœnam solvere ante judicis sententiam. t.6. tr.1. resol.78. §.1. pag.56
Vbi, qui est causa ne quis condamnetur ad pœnam justam impositam à lege, an teneatur pœnam restituere ei, cui est applicanda, ut si fiscus non accuset, si judex non condemnet, si custos sylvarum, Civitatum, &c. non manifestent crimina, & si testis, & reus juridicè interrogati crimen negent, &c. ibidem. §.2
Et an hoc procedat in pœnis, quæ in testamento apponuntur, ut si fœmina castè vivat, &c. ibid.
Vide verb. *Pœna.*

Pœnitens.

Pœnitens an teneatur habere dolorem de peccatis, nisi pro puncto absolutionis? tomo primo, tract.1. resol.11. §.1. & seqq. p.10
Pœnitens an teneatur acceptare injunctam à Confessario pœnitentiam sub onere peccati mortalis? tom.1. tr.6. r.2. §.1. & seqq. p.306
Quando pœnitens teneatur explicare, & aperire, quando vero nec explicare, nec aperire in Confessione circumstantias peccati in tomo primo, vide omnes 165. resolution. tract.7. de Circumstantiis, ubi plures difficultates invenies.
Pœnitens an teneatur pœnitentiam impositam in confessione non manifestare sub sigillo confessionis? tom.9. tract.8. resol.64.§.1. p.454
Et quid, si ex revelatione hujusmodi redundaret aliquid malæ famæ, aut aliquid minus existimatione dignum in confessario, aut aliquem alium? ibid.
Pœnitens, qui absolutionem obtinuit à peccatis reservatis, & censuris vigore Jubilæi, si postea omittat opera præscripta, & illud non lucretur, an peccet mortaliter? t.4. tr.4. r.64. §.5. p.172
Si pœnitentem tam filium, quam filiam spiritualem in confessione Confessarius solicitavit, & rem habuit cum illis, an teneatur hanc circumstantiam explicare, quando ipse Confessarius postea confitetur? tomo primo, tractatu septimo, à resol.45. usque ad resol.48. inclusivè. p.368. & seqq. Vbi aliqua alia contingentia in dictis casibus.
Pœnitentem videns Confessarius pœnitentiam in confessione impositam non adimplere, an possit illum admonere, ut promissa adimpleat? tomo primo, tract.8. resol.57. §.2. p.451
Pœnitentes vero an in aliquibus casibus non sint reconciliandi? Vbi pro praxi 8. casus. tom.5. tract.12. resol.24. §.2. pag.523
De pœnitentibus hæreticis. tomo quinto, tract.12. resol.24. §.1. pag.522
Pœnitentium mores an Confessarii inquirere possint? t.7. tr.4. r.30. per totam. p.297
Vide verb. *Facultas, Ignorantia, Pœnitentia Sacramentalis.* tom.3
Item passim in omnibus verbis tom.4
Item verb. *Absolvere, Absolutio, Confessarius.* tom.8

Pœnitentia seu Satisfactio Sacramentalis.

An Confessarius teneatur imponere pœnitentiam ante absolutionem? Et an consuetudo, ut prius imponatur pœnitentia, quam pœnitens absolvatur, nullam inducat obligationem? t.1. tr.6. r.1. p.306
An pœnitens teneatur acceptare injunctam à Confessario pœnitentiam sub onere peccati mortalis? t.1. tr.6. r.1. & in aliis eius not. p.306
Et an Confessarius possit absolvere pœnitentem, nolentem acceptare injunctam pœnitentiam? ibidem, ad medium §.2. &c.
Et quid, si pœnitens non respueret omnem pœnitentiam,

sed aliqualem, licet parvam, ut unum *Pater noster*, acceptet? ibidem, §. 3. p. 307
An opinio plurimorum Doctorum asserentium non teneri acceptare pœnitentiam impositam à Confessario sit saltem tanquam improbabilis censuranda? tom. 1. tr. 6. resol. 3. pag. 307
An pœnitens, qui non vult acceptare pœnitentiam sit absolvendus? Et quid, si pœnitentia sit medicinalis? t. 1. tr. 6. r. 4. & in aliis eius not. p. 308
Quidam Confessarius voluntarie omisit imponere pœnitentiam in confessione peccatorum venialium, quæsivit, an peccatum mortale commiserit? tom. 1. tr. 6. resol. 5. pag. 308
Et pœnitens, qui reliquit facere pœnitentiam levem, v. g. ut si unus Psalmus vel Miserere; & hoc etiam si ob peccata gravia fuerit impositus, an peccet mortaliter? ibidem §. 3. &c.
Et an omissio pœnitentiæ gravis impositæ propter sola venialia, vel mortalia jam prius confessa, sit culpa mortalis? ibid. ad medium dicti §.
An Confessarius possit imponere pœnitentiam levem sub mortali? t. 1. tr. 6. r. 6. p. 309
Quam necessarium sit ad tollendos Confessariorum scrupulos in imponendis parvis pœnitentiis apponere post absolutionem illam clausulam, *Quidquid boni feceris, & mali sustinueris*, maxime si hoc pœnitenti explicet? Et notatur, quod verba dictæ Clausulæ erunt pœnitenti declaranda. t. 1. tr. 6. r. 7. & in multis aliis ejus not. p. 309
Et advertitur, quod dicta doctrina non est intelligenda, si pœnitens egeat pœnitentia aliqua præservativa, & medicinali. ibid. sub fin. à vers. Sed.
Et infertur omnia opera bona Confessario injuncta, etiam quæ facturus est in peccato operari ex opere operato meritorum Christi remissionem pœnæ temporalis ex peccatis confessis, & remissis. ibid. §. 3. p. 311
Et docetur commutationem pœnitentiæ posse fieri à Confessario extra confessionem Sacramentalem, etiam à secundo Confessario. ibid. §. 4. p. 311
Et explanatur, quod Pontifex, vel Episcopus potest commutare Sacramentalem pœnitentiam extra judicium Sacramentale per applicationem Indulgentiæ. ibid. §. 5
Et advertitur, quod pœnitens satisfacit pœnitentiæ de danda eleemosyna, dando illam Patri, fratribus, aut avis indigentibus, etsi teneatur aliter illis subvenire. ibidem §. 6. pag. 311
Et observatur, quod cui integrum Rosarium, (ex tribus enim partibus constat,) injunctum est in pœnitentiam, satisfacit recitando tribus diebus, singulis singulas partes. ibid. §. 7. in principio, &c.
Item pœnitens impotens ad implendam pœnitentiam jejunii in pane, & aqua, non tenetur jejunare modo consueto Ecclesiæ. ibid. à lin. 4. dicti §. &c.
Et an cui injunctum est, ut quotidie per annum, mensem vel hebdomadam Psalmos, vel Coronam recitet, &c. satisfaciat, si uno, duobus, vel tribus diebus hæc recitet simul. ibid. §. 7. ad medium, &c.
Altera doctrina consolatoria adducitur pro Confessariis scrupulosis circa impositionem pœnitentiæ in Sacramentali confessione, videlicet: quod si probabiliter Confessarius opinatur pœnitentem lucraturum aliquam Indulgentiam plenariam, potest similiter pro magnis peccatis imponere pœnitentiam levem. tom. 1. tract. 6. resol. 10. §. 2. pag. 312
Et docetur esse Indulgentiam plenariam concessam ab Adriano VI. omnibus Christi fidelibus, qui salutationem Angelicam vespertinam, seu post Completorium post solis occasum ter recitant cum versiculis solitis, etiamque illam lucrari, si eam ignorent. Imo additur, quod si quis recitavit sero in statu peccati mortalis dictas salutationes Angelicas, si postea mane, v. g. redeat in gratiam, lucrabitur illam Indulgentiam Adriani VI. ibid. in fine §. 2. & seq. &c.
An Confessarius possit imponere pœnitentiam omnino liberam faciendam arbitrio pœnitentis? tom. 1. tract. 6. resolution. 11. p. 313
Et infertur, quod non requiritur semper, ut Confessarius injungat aliquando opus in particulari, sed sufficit, ut dicat. Impono tibi pro pœnitentia quidquid hodie, vel hac hebdomada, vel mense feceris. ibid. in fine §. 2
Et an tamen ex voluntate Confessarii, & ex justa causa possit pœnitentia impleri per alium, & suum effectum ex opere operato in eo pro quo impletur, sortiri? ibidem §. 3. pag. 314
An aliquando sit conveniens imponere pœnitentiam implendam per opus aliàs præceptum? tom. 1. tract. 6. resol. 12. pag. 314
Et an si Sacerdos imponat jejunium absolute, satisfaciat pœnitens per jejunium per quod aliunde teneretur? ibid. in principio §. 3. &c.
Et quid, si Confessarius præcipiat ut in diebus festivis duæ Missæ audiantur, vel quando eleemosyna injuncta sit, an intelligendum sit Missam, quæ in præcepto est, & eleemosynam quomodocumque factam, etiam comprehendere velle? ibid. ante medium dicti §. &c.
An Confessarius possit imponere sub pœnitentia, quod Sacra Eucharistia non suscipiatur? tomo primo, tr. 6. resol. 13. pag. 314
Ex quo deducitur, an expediat Prælatos Religionum privare susceptione Eucharistiæ, suos subditos causa illos mortificandi, nec id expediat Confessariis erga suos pœnitentes. ibid. ante medium §. 2. &c.
Et docetur, quod Communiones, quæ ex consuetudine præfinitæ sunt fieri, potest Prælatus imperare, quæ vero præfinitæ non sunt non posset jubere, quia ad id, quod est super Regulam, non potest obligare. ibid. in fine. &c.
Etiamque advertitur, quod sumptio Eucharistiæ possit imponi sub pœnitentia, sed eam acceptare non tenetur pœnitens. ibidem inter medium, & finem dicti, §. 2. à vers. Et tandem.
Et cursim docetur posse Confessarium commutare pœnitentiam ab alio impositam, dummodo fiat in Sacramentalem confessionem, & habeat æqualem potestatem? t. 1. tr. 6. r. 14. in fine §. 1. p. 315
An Confessarius licite imponat sub Pœnitentia Officium, v. g. mortuorum, vel alias Orationes recitandas pro animabus Purgatorii, tom. 1. tract. 6. resol. 15. & in tribus seqq. pag. 316
Et infertur non solum pro defunctis, sed etiam pro vivis posse Sacramentalem pœnitentiam imponi. tom. 1. tr. 6. resol. 17. in fine §. 4. p. 317
An opinio aliquorum asserentium Confessarium non posse imponere pœnitentiam pro animabus Purgatorii sit improbabilis? t. 1. tr. 6. r. 18. p. 318
Et notatur posse pœnitentem commutare pœnitentiam impositam in melius. ibid. §. 5. p. 319
Etiamque docetur dilationem pœnitentiæ gravis esse nimiam, quando differtur post tertium diem ab imposita pœnitentia. ibid. §. 6. &c.
Et an si tempus implendi pœnitentiam à Confessario non sit præfixum possit pœnitentia ad annum differri. ibid. in fine, & in aliis eius not. ult.
An Confessarius possit imponere pœnitentiam, ut si quis committeret tale peccatum solvat statim eleemosynam pauperibus, vel confiteatur, aut communicet Dominica sequenti, &c. tom. 1. tract. 6. resol. 19. & in aliis eius not. p. 319
An si quis habuit pœnitentiam dicendi singulis sextis Feriis Litaniis, quæritum est, an teneatur ad preces, & Orationes subsequentes: Vel an teneatur adire Confessarium, ut se magis explicet? tomo primo, tract. 6. resol. 20. pag. 321
Idem est, si aliquod votum fuisset commutatum in recitandis, v. g. singulis septimanis Litaniis. ibid.
An qui habet pœnitentiam à Confessario per annum singulis

gulis diebus, v. g. recitare Coronam B. Virginis, vel Litanias, satisfaciat, si recitet simul intra paucos dies? tom. 1. tr. 6. r. 21. p. 321

Et an si pœnitentia sit, v. g. injuncta de jejunando diebus Veneris, vel Sabbathi unius mensis, vel anni, si per impotentiam illis diebus non possit jejunare, teneatur alio die jejunare? ibid. §. 2. &c.

Et qui habuit pœnitentiam cum circunstantia eam adimplendi flexis genibus coram Imagine tali, peccet mortaliter aliter faciendo? ibid. §. 3. &c.

An Confessarius, qui culpabiliter non obligavit pœnitentem ad restitutionem, peccet, & teneatur ipse restituere? tomo primo, tract. 6. resol. 22. & in multis aliis eius not. pag. 321

An idem Confessarius possit extra Confessionem pœnitentiam à se impositam commutare? t. 1. tr. 6. r. 23. & in multis aliis eius not. p. 322

An post unam hebdomadam possit idem Confessarius commutare pœnitentiam, nullo denuo Sacramento ministrato? t. 1. tr. 6. r. 24. p. 322

Et docetur ad commutationem pœnitentiæ faciendam ab alio Confessario opus esse ipsum pœnitentem agnoscere, & judicare peccata illius saltem pœnitentiæ, ob quæ pœnitentia, seu satisfactio ab alio imposita fuit. ibidem §. 3. &c.

Sed advertitur, quod pœnitens non tenetur aperire Sacerdoti illi posteriori peccata, ob quæ pœnitentia prior est imposita, ita ut iste secundus Confessarius possit etiam commutare pœnitentiam extra confessionem. ibidem, §. 4. pagina 323

Et quid maxime, si pœnitentia est medicinalis? ibidem in dicto §. 4. &c.

Quæritur etiam, quando teneatur pœnitens satisfactionem sibi in Sacramento impositam adimplere? ibidem, in fine §. 6. &c.

Et explanatur, quid faciendum est, quando pœnitens, vel Confessarius à confessionali recessit, & oblitus est pœnitentiæ impositæ; aut forte Confessarius ex oblivione oblitus est pœnitentiam imponere? ibid. §. 7. &c.

Et notatur, quod si singulis mensibus obligatus sis communicare, non peccabis mortaliter, si sex vel octo dies Communionem distuleris? ibid. §. 8. &c.

Et quod obligatus jejunare Feria sexta, si omittat jejunium eo die intentione transferendi illud in diem sequentem, non excedere culpam venialem, ibid. in dicto §. 8. &c.

Et tandem docetur, quod si pœnitens probabiliter judicat, vel dubitat se pœnitentiam post aliquod tempus implere non posse tenetur, cum primum possit, illam adimplere, si vero hoc non dubitet, potest illam per annum differre. ibid. §. 9. &c.

An Confessarius possit commutare pœnitentiam extra locum judicii? t. 1. tr. 6. r. 24. §. Nota etiam. p. 323

Utrum unus confessarius possit impositam pœnitentiam ab alio commutare? t. 1. tr. 6. r. 25. p. 324

Et an confessarius possit commutare pœnitentiam, non audita confessione eorundem peccatorum? ibid. §. 2. post medium, & in multis aliis eius not.

Et an secundus Confessarius, qui non habet potestatem absolvendi à peccatis reservatis super quibus pœnitentia imposita est, possit, hoc non obstante, pœnitentiam illam commutare? Et an dicta commutatio facienda sit in Sacramentali confessione, vel extra? ibid. §. 3. & 4. & in multis aliis eorum not.

Et an si intra unum vel alterum diem, triduum, vel hebdomadam pœnitens possit extra confessionem ab eodem Confessario commutari pœnitentia. ibid. §. 5. &c.

Et utrum si pœnitentia sit tantum medicinalis possit à quolibet Confessario, extra confessionem commutari, suspendi, & super ea dispensare. ibidem post medium dicti §. 5. &c.

Et an prædicta commutatio possit fieri sine causa: & quid ab alio Sacerdote? ibid. sub finem dicti §.

Et an pœnitens authoritate propria possit commutare pœnitentiam à Confessario impositam in opus æquale vel evidenter melius? ibid. §. 7. p. 325

Et cursim infertur, quod votum commutati potest & absolutio à censuris poterit fieri extra Sacramentum. t. 1. tr. 6. r. 26. §. 1. ad medium. p. 325

An Sacerdos simpliciter possit ex justa causa mutare pœnitentiam peccatorum mortalium, quæ jam fuerunt legitimo Confessario Confessa? tom. 1. tract. 3. resol. 28. §. 4. pag. 326

Et an Confessarius teneatur commutare pœnitentiam à se, vel ab alio impositam si nolit? ibidem, ad medium dicti §.

Et quid, si adest periculum fractionis, vel maxima afflictio, & cordis angustia in pœnitente? Idem est de commutatione voti. ibid. in eodem §.

Et docetur, quod Confessarii non reminiscentes pœnitentiæ impositæ, ob evitandam molestiam fœminarum oblitarum pœnitentiæ, & postulantium aliam injungi, possunt designare aliquod opus ab illis agendum, dicendo: age, quod volueris? ibid. §. 6. &c.

An pœnitens propria authoritate possit commutare pœnitentiam impositam à Confessario in æqualem, vel in evidenter meliorem? tom. 1. tract. 6. resol. 28. 29. 30. pag. 326. & 327

Et docetur, quod quando pœnitens obliviscitur pœnitentiæ injunctæ, & non possit adire primum Confessarium, possit adimplere pœnitentiam secundum proprium arbitrium, considerando peccata confessa, & satisfactionem, quæ communiter solet adjungi pro similibus peccatis. ibid. à linea 4. §. 2. r. 30. &c.

Et an pœnitens satisfaciat Psalmis, Coronæ, aut aliis precibus pro pœnitentia injuncta debitis, si sola mente recitet? ibid. §. 3. & in aliis eius not.

Et deducitur, quod non satisfacit, qui habens pro pœnitentia injunctum jejunium, si illud nocte frangit etiam si illud in die servet. ibid. sub finem resol.

An Confessarius teneatur imponere pœnitentiam præservativam? t. 1. tr. 6. r. 31. §. 8. p. 328

An Confessarius possit iniungere pœnitenti, ut matrimonium contrahat? ibid. §. 1. p. 329

An qui ex pœnitentia ad Rosarium, vel Coronam Virginis recitandam obligationem habet, possit recitare cum socio, dicens quilibet suam salutationem Angelicam? ibid. §. 13. à lin. 6. p. 329

An pœnitens, si impotens sit ad recitandum Officium, Psalmos, Coronam, &c. solus, teneatur hæc cum socio recitare, & pœnitentiam adimplere, si socium facile adinvenire queat? ibid. §. ult. &c.

An facta commutatione pœnitentiæ, possit pœnitens eligere quam maluerit? Et quid, si pœnitens iterum confitetur eadem peccata, super quibus pœnitentia injuncta fuit; & de novo illi pœnitentia imponitur, tacita prima, an teneatur, secunda pœnitentia non obstante, adimplere primam non revocatam? t. 1. tr. 6. resol. 32. pag. 329

Et an pœnitens, si ex negligentia non adimplet pœnitentiam tempore determinato à Confessario, peccet tantum venialiter? ibid. §. ult. p. 330

An pœnitentia imposita à Confessario, quando adimpletur, debeat referri ad Confessionem; v. g. si quis habuit pœnitentiam à Confessario audiendi Missam quotidie per spatium unius mensis, vel anni, sed aliquando audivit Missam immemor dictæ pœnitentiæ, quæritur, an satisfaciat præcepto pœnitentiæ iniunctæ & satisfactio illa fuerit pars Sacramenti, ut possit prodesse ex opere operato? tomo primo, tractatu sexto, resol. 33. pag. 330

Et quid, si iniunctum opus in pœnitentia pœnitens executioni mandaret, cum intentione expressa illam non implendi, an tunc quidem satisfaciat præcepto Confessarii, sed tamen non habeat rationem partis Sacramenti,

menti, & per consequens non remittat pœnam ex opere operato? ibid. §. 2. à lin. 9. &c.
An satisfactio Sacramentalis causet gratiam ex opere operato? t. 1. tr. 6. r. 34. p. 331
An satisfactio Sacramentalis in peccato mortali facta habeat suum effectum? tomo primo, tractatu sexto, resolution. 35. pag. 331
Et asseritur pœnitentiam in statu peccati mortalis impletam remittere postea pœnam temporalem ex opere operato, quando recedit fictio, idest, quando cessat status ille. ibid. §. 3. pag. 332
Et an pœnitentia taxata à Confessario iuxta gravitatem peccatorum, & non minorata ob fragilitatem pœnitentis extinguat debitum totius pœnæ temporalis restantis? ibidem §. 4
An implens pœnitentiam in peccato mortali, peccet mortaliter? t. 1. tr. 6. r. 37. p. 332
Et an qui oblitus est pœnitentiæ iniunctæ, teneatur secundo eadem peccata confiteri, vel quid facere debeat? ibidem §. 2. pag. 333
An possit à Confessario imponi in pœnitentiam Sacramentalem opus præcepti, & an pœnitens illam omittens peccet duplicitet? ibid. §. 3. &c.
Et an Confessarius possit imponere pœnitentiam per modum consilii dicendo, si hoc, vel illud feceris, serviat tibi in satisfactionem? ibid. §. 4. &c.
Et an Confessarius possit in pœnitentiam Sacramentalem imponere opus internum? ibid. §. 6. &c.
An adimplere pœnitentiam in statu peccati mortalis sit saltem peccatum veniale? tomo primo, tract. 6. resol. 38. pag. 333
Et notatur, quod si in honorem alicujus Festi peculiaris imponat, v. g. Confessarius jejunium, si per impotentiam à jeiunio illius diei pœnitens excusetur, non tenetur postea alio die jeiunare. Secus autem si Confessarius præciperet pœnitentibus jeiunium diebus veneris, vel Sabbathi unius mensis, vel anni. tom. 1. tr. 6. resol. 39. §. 2. pag. 334
An Confessarius imponens pœnitentiam, etiam tempus determinando, post illud elapsum, teneatur pœnitens adhuc illam adimplere? tomo primo, tract. 6. resolution. 40. pag. 334
Si Confessarius imponat jeiunium pœnitenti singulis diebus Veneris, per annum servandum, & Festum Nativitatis Domini incidat in diem veneris, non tenetur pœnitens illo die jeiunare, sed possit jeiunium in alium diem transferre. tomo primo, tract. 6. resolution. 41. in fine §. 1. pag. 334
An Confessio Sacramentalis iniuncta singulis mensibus possit ultra differri? Et an in prædicto casu possit anticipari? Et idem est dicendum in utroque casu si votum esset emissum de confessione agenda singulis mensibus. t. 1. tr. 6. r. 42. p. 335
An qui per Confessarium, vigore literarum alicuius dispensationis habuit pœnitentiam, ut singulis mensibus confiteatur, Confessionem in aliquo mense omissam teneatur sequenti supplere? t. 1. tr. 6. r. 43. p. 335
Et notatur, quod eo mense quo iste vellet satisfacere præcepto confessionis annuæ, tantum obligatur ad unam confessionem, eaque satisfaciet tam dispensationi, quam præcepto Ecclesiæ. ibid. §. 5. &c.
Idem est de eo, qui menstruam confessionem vovit; vel si à quolibet Confessario menstruam confessionem in pœnitentiam habuit. ibid. in dicto §. 5
An pœnitentia imposita à Confessario possit differri ad annum? Et quid, si intra prædictum annum iterum velit confiteri, & non adimplevit pœnitentiam præteritam vel primam confessionis præteritæ, an adhuc possit primam pœnitentiam ad annum differre? tom. 1. tr. 6. resol. 44. per totam. p. 335
Alia dubia proponuntur circa hoc. tomo primo, tract. 6. resol. 45. pag. 336
An in dilatione pœnitentiæ iniunctæ detur parvitas materiæ? t. 1. tr. 6. r. 46. p. 337
Et notatur non adimplere pœnitentiam esse quid grave, & mortale. ibid. §. 3. &c.
Et quid, si Confessarius imponat pœnitentiam dicendi tertiam partem Rosarii B. Virginis, si omitterentur, v. g. quatuor *Ave Maria*, an excusetur pœnitens à peccato mortali ratione parvitatis materiæ. ibid. §. 4
Idem est de pœnitentia audiendi Sacrum, si illud audiat post Evangelium recitatum, & de aliis similibus pœnitentiis, in quibus dari potest parvitas materiæ, ibidem §. 5. &c.
An si quis culpabiliter omittat modicam injunctam pœnitentiam, peccet mortaliter, etiam si sit imposita propter peccata venialia? Et quid dicendum sit, si pœnitentia gravis sit, sed ob venialia tantum peccata imposita, an eius transgressio, vel omissio non transcendat culpam venialem? t. 1. tr. 6. r. 47. per totam, & in aliis eius notationum. pag. 338
An injungenda sit pœnitentia scrupuloso frequenter intra eamdem horam accedenti ad confessionem? t. 1. tr. 6. resol. 49. pag. 338
An quis possit unico actu pluribus præceptis, & obligationibus satisfacere? Et pro praxi hujus quæstionis aliqui diversi casus adducuntur, & signanter quatuor curiosi casus inferuntur; pro satisfactione Sacramentali. t. 1. tr. 6. r. 50. & in aliis ejus notationum. p. 339
An qui v. g. per mensem singulis diebus habuit pœnitentiam audiendi Missam, teneatur diebus festivis duas Missas audire? t. 1. tr. 6. r. 51. p. 339
An si Confessarius, v. g. injunxit duas Missas audire, satisfaciat pœnitens si simul ex eodem loco illas audiat à duobus Sacerdotibus? t. 1. tr. 6. r. 52. p. 340
Quis ex devotione recitabat singulis diebus Officium B. Virginis, qui postea habuit pœnitentiam recitandi per annum singulis diebus tertiam partem Coronæ ejusdem B. Virginis, quæsivit, an satisfaciat dictæ pœnitentiæ cum recitatione prædicti Officii? Et quid, si pœnitentia sit medicinalis, & præservativa? tomo primo, tract. 6. resol. 53. pag. 340
Si quis habuit pœnitentiam recitandi septem Psalmos per aliquas sextas Ferias flexis genibus coram Crucifixo, quæritur, an impleverit pœnitentiam recitando dictos Psalmos aliquo alio tempore, & loco sine illis circumstantiis? t. 1. tr. 6. r. 54. p. 340
Si quis fecit pœnitentiam impositam à Confessario absque intentione illam adimplendi, imo cum intentione contraria, an teneatur illam denuo facere? tom. 1. tr. 6. resol. 55. pag. 340
Et infertur, quod licet Pœnitens non recordetur pœnitentiæ impositæ, adhuc satisfaciet jejunando ex devotione. ibid. §. 3. p. 341
Et quod, si alicui Confessarius imposuit pro pœnitentia jejunium, vel eleemosynam disjunctim, & ipse dederit eleemosynam cum intentione non adimplendi pœnitentiam per illam partem, sed jejunando postea, an possit adhuc pœnitens non jejunare? ibid. in dicto §. 3
Quæ pœnitentia injungenda sit à Confessario ei, qui hominem necasset? tomo primo, tractatu sexto, resol. 56. pag. 341
An si quis lucretur Indulgentiam plenariam liber remaneat ab implenda pœnitentia medicinali, imposita à Confessario? Et quid, si pœnitentia non sit medicinalis? tomo primo, tract. 6. resolution. 57. & in aliis ejus notationum. pag. 341
Quando pœnitentia imposita à Dataria pro aliquo matrimonio dirimente, impleri non potest, an possit commutari ab Episcopo, & contrahentes virtute dispensationis obtentæ, matrimonium inire? Et pro praxi dictæ quæstionis aliæ diversæ in exemplum adducuntur. tomo primo, tractatu sexto, resolution. 58. & 59. pag 341. & 342

Appendix ad alias difficultates mixtas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum Pœnitentia, seu Satisfactio Sacramentalis.

In pœnitentia jejunii à Confessario imposita sæculares, & Sacerdotes, vel Regulares an possint edere ova, & lacticinia extra Quadragesimam, in Quadragesima autem cum Bulla Cruciatæ sæculares tantum, non autem Sacerdotes, & Regulares. tom.4. tract.3. resolut.165. §.6. & in resol.167. §.1. & in resolut. 168. pag.134. & 135

A pœnitentia pœnali à Confessario imposita implenda liberatur, qui sumit plenariam Indulgentiam. t.4. tr.6. res.16. §.1. p.186

Et hoc intelligitur de pœnitentia, quæ non sit præservativa. ibid. §.2

Qui ratione pœnitentiæ, & beneficii est obligatus in die recitare Officium divinum, an teneatur pluries in die recitare? tomo tertio, tract.6. resolutione 112. §.5. pag.485

Pœnitentiam in confessione impositam videns Confessarius pœnitentem non adimplere, an possit illum monere, ut promissa adimpleat? tom.1. tract.8. resol.57. §.2. pag.451

Pœnitentiam, quam Confessarius imposuit pœnitenti, an possit Confessarius manifestare sine fractione sigilli Confessionis? tom.1. tr.8. res.62. §.1. p.452. Ubi pro praxi aliqui casus.

Et ubi advertitur non bene fecisse quendam Confessarium imponendo pœnitenti pro pœnitentia ob gravia peccata, sed ignorata, ut longo tempore pœnitens audiret sacrum flexis genibus. ibid.

Pœnitentiam impositam à Confessario, an pœnitens teneatur non manifestare sub sigillo confessionis? tom.1. tr.8. res.64. §.1. p.454

Et quid, si ex revelatione hujusmodi redundaret aliquid malæ famæ, aut aliquid minus existimatione dignum in Confessorem, aut aliquem alium? ibid.

Ad pœnitentiam aliquam imperfectam, an teneatur statim, qui peccat, quia ad perfectam contritionem non tenetur? tomo primo, tract.3. resolutione 86. §.1. pag.144

Pœnitentiam sacramentalem non tenetur servare pœnitens, si probabiliter Indulgentiam lucratus est. Et quid, si pœnitentia sit medicinalis? t.3. tr.1. res.44. §.7. & 8. p.60

Pœnitentiam à Confessario injunctam an adimpleat, qui solvit eam animo non satisfaciendi pro tunc, sed postea iterando, & tamen postea pertæsus vult satisfacere illa prima recitatione? tom.3. tract.6. res.46. §.4. pag.443

Pœnitentiam à Confessario injunctam an impleat, qui eam mentaliter persolvit? tom.3. tr.6. res.56. §.4. in fine. pag.450

Qui pœnitentiam sacramentalem jejunii habet pro certa die, an toties peccet, quoties in ea carnes comedit? t.4. tr.6. res.83. §.1. p.245

Pœnitentiam Confessarius dans fœminæ, ut nuda à se verberaretur, ut postea accidit, an Inquisitoribus sit denunciandus? t.5. tr.9. res.82. §.1. p.412

Pœnitentiam gravem imponere sub veniali Confessarius potest. t.7. tr.1. res.131. §.3. p.91

Pœnitentias in confessione impositas, an Pontifex, etiam si Sacerdos non sit, possit tollere? t.3. tract.1. res.44. §.1. pag.59

De non implentibus in Tribunali S. Inquisitionis impositas pœnitentias. Et an non levis ex hoc suspicio de hæresi oriatur contra tales? t.5. tr.12. resol.14. §.1. & seq. pag.515

Vide verb. *Indulgentia, Lingua,* tom.3

Item verb. *Commutatio, Oratio.* tom.4

Item verb. *Indulgentia, Satisfactio Sacramentalis.* tom.5

Item verb. *Abbreviare, Adimplere, Animus, Confessarius, Ecclesia, Implere, Interruptio.* tom.8

Pœnitentia.

Vide verb. *Abbreviare.* tom.8

Pœnitentiæ sacramentum.

An Sacerdos ordinatus ab Episcopo sine forma contenta in illis verbis *Accipe Spiritum sanctum, &c.* si exponatur ad audiendas confessiones, conficeret sacramentum Pœnitentiæ? tom.1. tract.3. res.2. & in aliis ejus notationum. pag.84

An notoriè sufficiens possit ab Episcopo admitti sine examine ad audiendas confessiones? tom.1. tractat.3. resol.3. pag.86

Et an admisso ad audiendas confessiones sine examine possit licentia sine causa revocari, quia illud fuit privilegium penitus gratiosum? ibidem sub finem resolutionis.

An Confessarius valide absolvat, antequam licentia habita ab Episcopo, vel ejus Vicario ducatur in scriptis? t.1. tr.3. r.4. p.86

Et an licentia confitendi obtenta mediante pecunia sit valida? ibid. §.3

An ad suscipiendam confessionem sufficiat ratihabitio de præsenti? Et an Sacerdos peccet, si ita confessionem audire incipiat? tomo primo, tractatu tertio, resolutione quinta, & in multis aliis ejus notationum. pag.86

Et an sit probabilis opinio, quæ docet ex præsumpta voluntate Superioris posse unum aliquem absolvere? ibid. §. ult. p.87

An revocatio sine justa causa facta Sacerdotibus sæcularibus non audiendi amplius confessiones sit nulla? Idem est de Religiosis? tomo primo, tractatu tertio, resolutione sexta, & in multis aliis ejus notationum. pag.87

Et an sæculares Sacerdotes approbati, etiam sine causa ab eodem Episcopo possint iterum ad examen vocari, sed non reprobari? Et quid circa hoc de Regularibus. ibid. propè finem res.

An in approbatione Confessariorum requiratur judicium interius Episcopi de eorum sufficientia? Et an hoc idem dicendum est de examinatore? tom.1. tractat.3. resolut.7. pag.87

Et notatur, quod melior Rusticis pœnitentibus habere aliquos Confessarios ab Episcopo approbatos, etiam insufficientis doctrinæ, quam nullos? ibidem §.13. pag.88

Et sic Episcopus non peccat, quando carens Sacerdotibus sufficientis doctrinæ etiam pro Rusticis approbat aliquos Sacerdotes in Confessarios pro suscipiendis eorum, aut alterius generis hominum confessionibus, ut illos Sacramentaliter absolvat? ibidem in eodem §.13

Si detur licentia ad audiendas confessiones alicujus specialis, quæritur, an expiret morte concedentis re integra? Idem est de facultate dispensandi? tomo primo, tractatu tertio, resolutione octava, & in aliis ejus notationum. pag.88

Et docetur hoc procedere à fortiori in facultate eligendi Confessarium data per Jubilæum, & Bullam Cruciatæ, & in facultate recipiendi ordines extra tempora, &c. ibid. §.4. p.89

An Confessarius hic Panormi ab Episcopo approbatus possit Panormitanum absolvere Romæ, Neapoli, vel aliis locis extra Diœcesim? tomo primo, tract.3. resolut.9. pag.89

Et quid de proprio Parocho, & de Religiosis, qui per approbationem æquiparantur Parocho? ibid. in principio resolutionis.

Utrum Parochus, v. g. Messanensis possit ex licentia Parochi Panormitani confessiones Panormitanorum in ejus Parochia recipere, absque approbatione Archiepiscopi Panormitani? t. 1. tr. 3. resol. 11. & in aliis ejus not. pag. 90

An Parochus possit exponere ad Confessiones audiendas approbatos à quocumque Episcopo? Et quid, si Episcopus prohibet suis Parochis, aut Superioribus Regularium, ne Sacerdotes alibi approbatos ad audiendas confessiones exponant? t. 1. tr. 3. resol. 12. à lin. 4. §. 2. & in aliis ejus not. p. 91

Et an supradicti Confessarii ex consensu Parochorum audientes confessiones possint puniri ab Episcopo, eo quod in aliena Diœcesi confessiones auscultat? Et quid dicendum, si hoc faciunt virtute Cruciatæ sine nova approbatione? ibid. §. 4

An post Concil. Trid. Parochi possint exponere ad confessiones suorum subditorum audiendas simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum? t. 1. tr. 3. r. 13. & in multis aliis ejus not. p. 91

An Parochi per Bullam Cruciatæ, Jubilæum, &c. sint eligibiles per totum mundum ad confessiones audiendas sine approbatione Episcopi? ibid. §. ult. p. 92

An sit opinio probabilis aliquorum Doctorum asserentium posse Parochum simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum exponere ad Confessiones audiendas suorum subditorum? t. 1. tr. 3. resol. 14. & in 9 aliis ejus not. p. 92

Et notatur, quod Parochus non potest eligere sibi Confessorem nisi ab Episcopo approbatum. ibid. post med. §. 2. vers. Imo. p. 92

Et an saltem possit Parochus deputare simplicem Sacerdotem non approbatum ab Episcopo in aliquo casu, v. g. ut si nimirum fatigatus sit in Hebdomada sancta, vel tempore Jubilæi, in quo concurrunt plures Confessiones, & approbate Sacerdotem doctum, & non sit facilis recursus ad Episcopum longè distantem? ibidem §. 3

Et utrum Regulares quicumque etiam ex Societate Jesv non possint administrare sacrament n Pœnitentiæ sæcularibus absque Episcopi Diœcesani licentia, etiam si in alia Diœcesi approbati sint? ibid. §. 6. à lin. 7. & in aliis ejus not.

An jam Parochos possint Episcopi aliquoties examinare? t. 1. tr. 3. res. 15. p. 93

An Confessarius dubius de sua jurisdictione possit confessiones excipere? t. 1. tr. 3. r. 16. p. 94

Et advertitur, quod in tali casu non sunt peccata iterum confitenda Sacerdoti habenti certam jurisdictionem. ibidem §. 2

Et notatur, quod Confessarius possit aliquando absolvere sub conditione de præsenti dicens, *Ego te absolvo, si habes usum rationis?* ibidem ad medium §. 1. à vers. Et similiter.

Idem dicendum est, si Confessarius judicare non possit, an pœnitens præbeat sufficientem materiam absolutioni Sacramentali. ibid.

Et an sufficiat in his casibus habere hujusmodi intentionem in mente retentam absque exteriori prolatione verborum? ibidem in fine dicti §. 1. & in multis aliis ejus notationum.

An quis teneatur aliquando confiteri cum Confessario, de quo dubitatur, an habeat jurisdictionem, v. g. si non adsit nisi Confessarius approbatus in aliena Diœcesi? t. 1. tr. 3. res. 17. p. 95

An Sacerdos surdus non autem mutus possit aliquando sacramentum Pœnitentiæ ministrare, v. g. si quis necessitate pressus adimplendi præceptum annuæ confessionis, non habens alium Confessarium nisi surdum, teneatur per signa confiteri, vel scribere sua peccata, ut absolutionem obtineat? t. 1. tr. 3. res. 18. p. 95

Et an pœnitens in tali casu excusetur ab obligatione confitendi in Quadragesima, quando non potest confiteri nisi per scriptum? ibid. post med.

An Ecclesia tribuat jurisdictionem, quando adest communis error, sine titulo collato? t. 1. tr. 3. r. 19. & in multis aliis ejus not. p. 95

De quibusdam confessionibus quoad eorum validitatem. t. 1. tr. 3. r. 20. p. 96

Et observatur, quod in Germania excusantur, qui non observant leges Concil. Trid. & Bullæ Cœnæ à suis majoribus non acceptatas. ibid. à §. 5. & signanter §. 10. & in aliis ejus not.

Et asseritur, quod in dubio an lex fuerit usu recepta, non obligat. ibid. §. 12

Et deducitur, quod Superiores Regularium, qui habent annexam Parochiam & designant Vicarium, possunt illum designare absque Episcopi approbatione. ibid. in fine §. 16. p. 97

An sit iteranda confessio facta cum Confessario, qui cum falsa licentia Ordinarii excipit aliorum confessiones? tom. 1. tract. 3. resol. 21. & in multis aliis ejus notationum. pag. 97

Et quid est sentiendum, si pœnitens sciat ptivatum esse Confessarium jurisdictione, quod ipse Confessarius ignorat, & communis populus, an possit pœnitens ab ipso absolutionem petere, & valide conferatur? ibidem §. ultimo.

An aliqui Prælati Curiæ Romanæ possint eligere Confessarium virtute cap. *fin. de Pœnit. & Remiss.* Et quinam sint supradicti Prælati? t. 1. tr. 3. r. 22. p. 97

Et quid de Equitibus D. Joannis, D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an possint confiteri cum Sacerdote non approbato ab Ordinario. ibid. §. 3. & in plurimis aliis ejus not.

Et cursim deciditur, quis sit habendus pro idoneo Confessario secundum declarationem Concil. Trid. ibid. ante medium §. 1. à vers. & quando, & in aliis ejus notationum.

Enumerantur aliqui casus, in quibus secundum mentem aliquorum Doctorum confessio erit valida, licet non fuerit facta Confessario ab Episcopo approbato ad ornatum Concil. Trid. sess. 25. c. 13. de Reform. tom. 1. tr. 3. res. 23. p. 98

In quibus casibus comprehenduntur Cardinales, & eorum familiares Episcopi intra, & extra Diœcesim, Episcopi Titulares, Imperatores, Reges, & Reginæ, & de Confessariis à Parocho approbatis, & aliquid etiam pro Regularibus agitur. ibid. & in aliis ejus not.

Sequitur eadem materia, & in ordine specialiter ad Regulares. t. 1. tr. 3. r. 24. p. 100

Et quamvis titulus hujus resolutionis videtur pertinere ad Regulares, apponitur hæc resolutio in hoc tractatu, ex eo quod specialiter controvertitur pro sæcularibus eligentibus pro Confessario Regularem; pro quibus diversi casus in textu hujus resolutionis assignantur. ibid. & in aliis ejus not.

An sit melius cæteris paribus confiteri proprio Parocho, quam alicui privilegiato, ut sunt hodie Regulares. t. 1. tr. 3. res. 25. p. 102

Et notatur certum esse, quod quicumque confitetur habenti licentiam à Summo Pontifice audiendi confessiones faciendas ex præcepto Concil. Trid. non tenetur etiam semel in anno confiteri Parocho, aut alio ulli de ejus licentia. ibid. §. 3

An si aliquis sæcularis confiteatur bona fide cum Confessario ab Episcopo non approbato, confessio illa valida sit? Et an in tali casu pœnitens cum primum id novit, teneatur iterum peccata confiteri cum approbato. t. 1. tr. 3. r. 26. & in aliis ejus not. p. 103

Et an Confessarius, v. g. approbatus Romæ, si mutet domicilium, & proficiscatur Mediolani, possit ibi audire Romanos, etiamsi ibi non fuerit approbatus ab Episcopo Mediolanensi? ibid. §. 8. p. 104

Et an sæcularis mox ingressus Religionem possit absolvi à Regulari non approbato ab Episcopo, sed à Prælato Regulari tantum? ibid. §.11. p.104
Et an Episcopus possit dare subdito potestatem eligendi Confessarium, per eandem potestatem approbando talem, etiamsi approbatus antea non sit? ibid. §.13. &c.
An confessio facta simplici Sacerdoti ab Episcopo non approbato sit nulla? t.1.tr.3.r.27. p.104
Et notatur, quod Sacerdos sine approbatione absolvens non incurrit aliquam censuram, aut irregularitatem. ibid. in fine res. &c.
An qui bona fide confitetur cum Confessario valde ignorante, teneatur postea confessionem iterare, licet peccaverit Confessarius talis, nisi bona fide excusetur? t.1.tr.3. r.28. 29. 30. p.107. & 108
Et an in casu ignorantiæ proprii Parochi possit pœnitens confiteri alteri Sacerdoti absque licentia proprii Parochi? ibid. §. 2. r. 29. & in res. 31. &c.
Et an si pœnitens confiteatur Sacerdoti sic ignoranti, ejus ignorantiam advertens, peccet mortaliter? ibid. §. 3. res.30. pag.108
Et deducitur, quodo quand quis integre fassus est peccatum, quod fecit, dubitat tamen esse mortale, quamvis enim Confessor simili dubio teneretur, non est confessio iteranda illius peccati, si postea alteruter doctior factus, aut aliis consultis, novit id peccatum esse mortale, nisi aliunde confessio fuerit irrita, vel data opera quæsivit Confessarium ignarum, quia non est de essentia hujus Sacramenti, ut Sacerdos, & pœnitens cognoscant totam gravitatem culpæ? ibidem. sub finem resolut.28. & in §.4 res.30. &c.
Et an liceat eligere Confessarium, relicto proprio, quando scilicet ille proprius nequam est adeo, ut pœnitens merito timeat sibi damnum grave ab illo? t.1.tr.3.r.31.§.4.p.109
Et an qui habet facultatem eligendi Confessarium possit eligere simplicem Sacerdotem non approbatum? Et quid de Cardinalibus, Episcopis, & maxime de Regularibus circa hoc? ibid. §.6.& seqq. & in aliis eorum notationum.
An qui in articulo mortis confitetur Confessario prorsus ignaro, confessio, hoc non obstante, esset valida? Et an supradicta procedant non solum in extrema necessitate, sed etiam in gravi? t.1.tr.3.r.32. p.110
Et an in tali casu, si æger convaluerit, teneatur denuo iterum illa peccata confiteri? ibid. §.8
Et docetur peccare qui inceptum, ignarum, indoctum, & non idoneum eligit Confessarium. ibid.
In quodam Monasterio Monialium quidam Confessarius inter audiendas Confessiones aliquando dormiebat, unde non intelligebat aliqua peccata, quæ fierunt tamen postea, an dictæ confessiones essent iterandæ? tom.1. tract 3. res.33. pag.111
An si Confessarius non intelligit integra paccata pœnitentis, sit ab ipso iteranda tota confessio, si bona fide fuerit facta, vel teneatur pœnitens sola peccata non intellecta à Confessario repetere? t.1. tr.3. r.34. p.111
Utrum, quando confessio repetenda est cum eodem Confessario, quia fuit invalida, & unico verbo pœnitens confitetur peccata in confessione invalida distincte confessa, possit Confessarius absolutionem impendere, si non solum non recordetur peccatorum, sed nec etiam pœnitentiæ impositæ? t.1. tr.3. r.35. & in multis aliis ejus not. p.112
Quomodo agendum est cum pœnitente Confessionem invalidam faciente, dicente tamen, *Accuso me de omnibus peccatis, quæ in confessione invalida aperui, & de præcepto, v.g. quod tacui.* absque eo, quod repetat distincte peccata invalide confessa? t. 1.tr.3. r.36. p.112
Et quid in dicto casu, si Confessarius non recordetur de statu pœnitentis, vel saltem de pœnitentia injuncta? ibid.
Et datur doctrina, quid in supradicto casu pœnitens debeat facere, si confiteatur cum Confessario, qui audivit confessionem sacrilegam, & invalidam, & quid si cum alio Confessario confiteatur, & quomodo peccata debeat explicare. tom.1. tractat.3. resolut.37. §.3. pag.113
Et advertitur posse frequenter accidere, quod pœnitens, quod diu eidem Confessario confessus est, possit uno verbo reiterare omnes illas confessiones dicendo: Accuso me de his omnibus, quæ tibi in aliis confessionibus confessus sum, &c. ibid. §. ult. p.115
An quando confessio fuit invalida, & pœnitens illam repetere vult cum eodem confessario, si saltem neque Confessarius in confuso statum pœnitentis non recordetur, & si illum tamen absolvit, an dicta absolutio sit invalida? Et in dicto casu, an confessarius peccaverit, sed non teneatur pœnitentem monere de aliqua re, sed de peccato pœnitere? t.1. tr.3.res.38. §.2. p.115
An si proprius Sacerdos injuste neget licentiam alteri confitendi peccata, confessio facta alteri sit valida, quia sic jure petita, videtur ipso jure concessa? vel si alius non adest, & subditus cum proprio Parocho sine periculo salutis, vel famæ, confiteri non posset, possit in tali casu se gerere, tanquam Copiam Confessarii nō habens, & sic in Paschate non frangeret præceptum, si non confitetur, & eliciendo actum contritionis poterit Sacramentum Eucharistiæ sumere? t.1. tr.3.r.39. p.116
Idem est, quando Episcopus Regularibus legitime & digne præsentatis negat, injuste licentiam audiendi confessiones, quod ipso jure est concessa. ibidem. in fine §.2. & in aliis ejus not.
An Parrochus, qui residet in sua Parochia, sed non per se ipsum, sed per alios ministrat Sacramentum Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, &c. peccet mortaliter, & teneatur fructus restituere? t.1. tr.3. r.40. p.116
Et notatur, quod habitatio Parochi, ut declaravit Sacra Congregatio Cardinalium debet esse prope Parochiam, id est ad modicam quantitatem. ibid. §. ult. p.117
An parochus semel, vel bis denegans subditum in confessione audire, rationabiliter illam petentem, excusetur à mortali peccato? t.1. tr.3.r.41. p.117
Et notatur Parochum non teneri ad audiendum subditum, quando illi providit de alio bono, & apto, cui possit confiteri, nisi forte aliqua specialis necessitas exigat, ut ab ipso Parocho audiatur? ibid. §.4. à lin.5
An Parochus teneatur audire confessiones subditi, quoties ille voluerit confiteri, sub pœna mortalis? r.1.tr.3.r.42.p.118
An si in aliqua Synodo Diœcesana prohibeatur audire confessiones in domibus privatis sub pœna suspensionis, dictæ confessiones sint nullæ: Et quid, si prohibeatur, ne audiantur confessiones mulierum in Ecclesia ante ortum, vel post occasum solis, vel extra sedem confessionalem? t.1. tr.3. r.43. p.119
Et an in dicto casu Confessarius ministrando peccet, & incurrat irregularitatem? ibid. sub finem.
Quidem confessus est cum Sacerdote, quem sciebat esse in statu peccati mortalis, habens commoditatem confitendi cum alio, quæritur, an peccaverit mortaliter, & confessio illa fuerit nulla? t.1. tr.3.r.44. & ex consequentia in multis aliis ejus not. p.119
An puer statim post usum rationis teneatur præceptis Ecclesiæ, Confessionis, Eucharistiæ, &c. & à lacticiniis, & Carnibus abstinere in diebus jejunii? t.1. tr.3. r.45. & in aliis ejus not. p.119
Et an quando dubium est puerum habere usum rationis præsumendum sit habere, & esse obligatum, si implevit septennium? ibid. in fine, & in r.46
An ante septennium in dubio, an puer habeat usum rationis, præsumendum sit non habere. t.1.tr.3.r.46. in fine. p.120
An pueri teneantur ad annuam confessionem, &c. si ante septennium usum rationis obtinuerunt? t.1. tr.3. r.47. p.120
Et docetur pueros ante septennium, si adepti fuerint usum rationis posse comedere carnes in Vigiliis, Quadragesima, &c. nec. teneri ad annuam confessionem. ibid. §. 2. &c.
Et notatur fatuis, & infidelibus tempore jejunii posse carnes ministrari, quia non subduntur legibus Ecclesiæ. ibid §.ult.
An Papa teneatur sub mortali ad confessionem peccatorum

semel in anno ? tom. 1. tract. 3. resolut. 48. pag. 121

An qui habet facultatem eligendi Confessarium pro una vice, possit pro oblitis uti illa facultate ? tom. 1. tract. 3. res. 49. pag. 121

An quis satisfaciat præcepto Ecclesiæ cum confessione voluntarie nulla, quia sine dolore, proposito, &c. tom. 1. tr. 3. res. 50. pag. 122

Et notatur, quod talis invalide absolutus, licet non satisfaciat præcepto Ecclesiæ, tamen liberatur à reservatione, si Confessarius potestatem habeat ab his absolvendi. ibid. §. 3. &c.

Et an per dictam confessionem possit vitare pœnam excommunicationis, in Constitutionibus Episcopalibus impositam ? ibid. §. 4. &c.

Et an pueri statim post usum rationis incurrant dictam excommunicationem, vel necesse est, ut 14. annum habeant ad incurrendam excommunicationem, & ita pueri excusantur à censura ferenda à judice, non tamen à censura Canonis ? ibid. & in §. 5

Petrus confessionem fecit in die Nativitatis Domini, sed postea in multa peccata incidens, tempora Quadragesimæ scelera illa Confessario non exposuit, quæritur, an illa prima confessione satisfaciat præcepto Ecclesiæ annuæ Confessionis ? Quod est quærere, an fideles satisfaciant præcepto Confessionis quocumque anni tempore confitendo, vel teneantur confiteri tempore Quadragesimæ ? t. 1. tr. 3. r. 51. §. 2. & 53. p. 122. & 123

Et quid, si post dictam confessionem peccavit mortaliter, & susceperus sit Eucharistiam in Paschate, aut si mortis periculum superveniat ? ibid. in fine r. 51. &c.

Et an ex justa causa usque ad Pentecostem Confessionem quis differre possit? ibid. ad medium §. 3. r. 52

Et in casu supradicto an talis in anno sequenti teneatur confiteri illa peccata commissa post confessionem anni præteriti, & cum tali confessione effecta in anno sequenti satisfaciat etiam præcepto anni sequentis? ibid. §. 3. res. 53. & in res. 54. pag. 124

Et an annus pro impletione dicti præcepti computandus sit à Ianuario in Ianuarium, vel à Quadragesima in Quadragesimam, vel à Paschate in Pascha. ibidem. §. 4. dictæ resol. 53. &c.

Et si quis, v. g. in principio anni confessus est venialia, & postea commisit mortalia, an, inquam, teneatur ex præcepto annuæ confessionis confiteri intra illum annum dicta peccata mortalia ? ibid. ad medium dicti 4

An qui in Paschate non adimplevit præceptum confessionis tenetur magis probabiliter primo quoque tempore confiteri ? t. 1. tr. 3. r. 55. p. 125

Et an qui non est confessus in periculo mortis, cum haberet conscientiam peccati mortalis, teneatur postea quamprimum confiteri, quia præceptum confessionis eo tempore obligat propter periculum damnationis? ibid. §. ult. &c.

Qui in confessione Paschatis omisit aliqua peccata per oblivionem, & postea statim de illis recordatur, quæritur, an teneatur illa statim confiteri, vel possit dimittere usque ad confessionem anni sequentis ? t. 1. tr. 3. r. 56. & in aliis ejus not. pag. 125

Quando quis ex justa causa in confessione non confitetur aliquod peccatum, an teneatur statim alteri confiteri, vel possit non confiteri illud usque ad tempus, in quo obligat præceptum confessionis ? tom. 1. tract. 3. res. 57. & in aliis ejus not. pag. 126

Supponitur aliquando posse pœnitentem reticere peccatum in confessione, sed cum aliquibus limitationibus, & Regulis. t. 1. tr. 3. r. 58. §. 1. & in multis aliis ejus not. p. 126

Et notatur, quod peccata, quæ ex rationabili causa tacemus, sat est, ut ea detestemur attritione, sicut alia, quæ in confessione explicantur. ibid. §. 4. &c.

Etiamque advertitur, eum, qui habet causam tacendi aliquod peccatum, non posse plura reticere, quam postulat justa causa, unde si habet justam causam tacendi furtum externum, vel peccatum reservatum, tenetur confiteri se habuisse voluntatem subripiendi, & actum internum in peccato reservato. ibid. §. 5. &c.

Et quæritur, an qui ob vitandum scandalum debet sumere Eucharistiam, & habet peccata reservata, teneatur illa cum non reservatis Confessario manifestare, etiam si non haberet potestatem in reservatis ? ibidem. in §. 6. & 7. in plurimis aliis ejus not. p. 127

An omittens per unum annum confessiones, toties peccet, quoties non confitetur, oblata confitendi opportunitate ? t. 1. tr. 3. r. 59. p. 127

An quis in Paschate teneatur confiteri peccata venialia, ut impleat præceptum, si mortalia, quæ habet ratione alicujus periculi, vel alterius infamiæ minime confiteri possit ? t. 1. tr. 3. r. 60. & in multis aliis ejus not. p. 127

Et an Ecclesia Sacramentalem confessionem de venialibus præcipere minime possit ? t. 1. tr. 3. r. 61. §. 3. p. 128

Et an Clementina de statu Monachorum, ubi præcipitur Religiosis S. Benedicti, ut semel in mense conficeantur, non obliget sub mortali, si habeant tantum venialia ? Et quid, si Monachi habeant etiam mortalia peccata ? ibid. §. 4. per totum, & in aliis ejus notationum.

Et an saltem sub veniali ex præcepto Ecclesiæ quis teneatur confiteri aliqua venialia, si peccato mortali caret ? t. 1. tr. 3. r. 62. §. 4. à lin. 3. p. 128

Et an qui non habet conscientiam peccati mortalis, sed tantum venialis non teneatur ex vi præcepti confessionis ad comparendum coram proprio Sacerdote, &c. Et quid si adsit scandalum ? ibid. §. 5. &c.

An qui peccatum mortale commisit, si timeat grave damnum, si illud confiteatur, teneatur illud saltem in genere confiteri ? t. 1. tr. 3. r. 63. p. 129

Et an in dicto casu si ex justa causa tacet peccatum, teneatur ad contritionem illius perfectam ? ibid. §. 4. &c.

Et an teneatur cum primum possit confiteri tale peccatum, vel possit illud confiteri, cum accedat tempus, in quo obliget præceptum confessionis ? ibid. §. 5. & in aliis ejus not.

Et quid est faciendum in eventu, quo Communionem sine gravi scandalo præmittere quis non possit, si confessio est adeo longa, ut tunc perfici non possit ? Idem est, quando Parochus defert Eucharistiam ægroto, & petit reconciliationem. ibid. §. 6. & 8. p. 130

Et an quando præceptum confessionis instat, & vir ignotæ linguæ non habet copiam Confessarii, qui illum plene intelligat, possit absolvi, auditis illis peccatis quæ aliquo saltem modo percipi potuerint à Confessario ? ibidem. §. 7. &c.

Idem est de homine muto, surdo, aut balbutientis linguæ. ibid. in fine dicti §. 7. &c.

An quando adest periculum obliviscendi multa peccata, teneatur quis jure divino confiteri ante annum ? tom. 1. tract. 3. res. 64. pag. 130

An teneatur prævenire confessionem, qui timet, quod quando obligabit confessio, non erit copia Confessarii ? t. 1. tr. 3. r. 65. p. 130

An extra articulum & periculum mortis urgeat præceptum divinum confitendi peccata ? t. 1. tr. 3. r. 66. p. 131

Dato, quod præceptum divinum confessionis obliget extra articulum mortis, quæritur, quo alio tempore obliget ? t. 1. tr. 3. r. 67. p. 132

Et an si Pontifex abrogaret præceptum Ecclesiasticum confitendi singulo anno, remaneret præceptum divinum vage, & indeterminate ? Et quid cum aliquo in particulari ? ibid. §. 6. &c.

An præceptum confessionis obliget propter periculum incurrendi plura & nova peccata, si differatur confessio, ita ut fideles teneantur ad confitendum frequentius, quam semel in anno ? t. 1. tr. 3. r. 68. & 69. p. 133. & 134

Et an saltem sit obligatio sub mortali sæpius intra annum elicere actum contritionis propter vitandum periculum incidendi in nova peccata mortalia ? ibid. §. ult. r. 69. p. 134

An pœnitens, qui lubricam, & debilem habet memoriam, teneatur scribere peccata ? t. 1. tr. 3. r. 70. p. 134

Et

Et an quis peccet saltem venialiter adhibendo nimiam diligentiam, & curam majorem, quam oportet, in scrutanda conscientia ante confessionem? ibid. sub fin. ref.
An mutus teneatur confiteri per nutus, & signa? Et quid de ignorante idioma Confessarii? t. 1. tr. 3. ref. 71. §. 1. per totum. pag. 135
Et an Confessarius, tempore quo obligat præceptum confessionis, possit absolvere mutum, qui præbet signa doloris, etiamsi nullum possit ex ejus signis intelligere peccatum, & alius non adsit Confessarius, qui melius intelligat, quod à fortiori procedit in articulo mortis? ibid. §. ultimo.
An mutus, si sciat scribere, teneatur confiteri per scripturam, ut integram faciat confessionem? t. 1. tr. 3. r. 72. & in aliis ejus not. p. 135
An surdus teneatur confiteri, & quid cum eo agere debeat Confessarius? Et si saltem sciat scribere, an teneatur scribere, & confiteri per scripturam. t. 1. tr. 3. r. 73. p. 136
Exponitur casus curiosus de confessione quadam valida per literas. Videlicet in Anglia aliquis Catholicus cum esset ad mortem damnatus, & hæretici nollent permittere confiteri cum Confessario Catholico, si haberet commoditatem scribendi ad aliquem Confessarium, an possit per literas confiteri, & rogare Confessarium, ut se immisceret inter adstantes prope patibulum, & illum tunc præsentem, & Confessarium intuentem, voce secreta illum absolvere. t. 1. tr. 3. ref. 74. p. 136
Et deducitur posse Confessarium absolvere moribundum, si internuntius, qui vocavit Sacerdotem nomine ægroti, & postea non adest præsens coram Sacerdote, & ægroto, quando Sacerdos absolvit moribundum sensibus destitutum. ibid. in fine §. 1
An in Paschate, vel articulo mortis teneatur per scripturam confiteri, qui alio modo non potest, ut, v. g. mutus, & surdus, vel infirmus, qui loqui non possit? t. 1. tr. 3. r. 75. p. 138
An confessio per literas aliquando possit esse valida post decretum Clem. VIII. Et an Sacerdos ita pœnitentem absolvens peccet mortaliter? t. 1. tr. 3. r. 76. p. 138
Et an, qui per literas, vel internuntium Sacerdoti peccata sua manifestavit absenti Confessario, possit absolvi, postquam Confessarius accessit ad illum, dummodo adhuc vivat? ibid. §. 2. ad med.
An esset absolvendus, qui sine causa præberet Confessario peccata scripta, & de illis præsente se accusaret? t. 1. tr. 3. r. 77. p. 138
Et quid est dicendum, si quis magnum pudorem sentiret, si proprio ore peccata confiteatur, an peccet mortaliter, si per scriptum confiteatur, præsente Sacerdote? ibid. ad med. §. 2. vers. Unde.
Et quid, si per gutturis angorem confiteri absolutè non possit, & scribere peccata facile possit. ibid. in fin. ref.
An in articulo mortis teneatur ex præcepto divino confiteri per interpretem, si quis alio modo non potest? Et quid pro adimplendo præcepto annuæ confessionis? t. 1. tr. 3. r. 78. & in aliis ejus not. p. 139
Et difficultas est, quando quis in articulo mortis dubitat de sua contritione, an tunc teneatur confiteri per interpretem omnia peccata mortalia, vel in tali casu, an possit confiteri aliqua peccata venialia, & generatim omnia mortalia, dicendo se confiteri alia omnia peccata, quibus Deum offenderit? ibid. §. 3. & in aliis ejus not.
Et quid, si pœnitens habet probabilem existimationem de sua contritione? §. 2. & in aliis ejus not.
Et an in supradictis casibus interpres teneatur ad sigillum Confessionis? ibid. in fin. ref.
Et an in supradictis casibus pœnitens possit ea peccata confiteri, quæ cum minori infamia explicare posset, tacitis jis, ex quibus notabilis infamia sibi, vel alteri sequi potest. t. 1. tr. 3. ref. 79. in fine. p. 139
Et notatur aliquem valide & licite per scripturam confiteri Sacerdoti præsenti, dando ipsi legendam, & significando se accusare de omnibus illis, quæ scripto tradit. Imo, & cum possit aliter cõfiteri, nullum est præceptum prohibens talem confessionem. t. 1. tr. 3. r. 80. §. 7. p. 140
Sed difficultas est, an pœnitens teneatur se accusare de illis peccatis scriptis, postquam à Confessario lecta fuerunt, vel sufficiat antea? ibid. §. 8. p. 141
Et an qui non potest aliter, teneatur confiteri per scripturam? ibid. §. 9
Et an si Confessarius fuit præsens cum peccatum committeretur à pœnitente, vel quia audivit, sufficiat pœnitenti dicere, *Accuso me de illo peccato, quod vidisti me committentem, vel quod audivisti me commisisse heri*, vel nudus tertius? ibid. post med. §. 7
An qui, v. g. in India, vel in partibus Infidelium timeat non posse habere Confessarium tempore mortis, teneatur anticipare Confessionẽ, ut adimpleat præceptum divinum confitendi in articulo mortis. t. 1. tr. 3. r. 81. p. 141
Ex quo sequitur infirmum, qui perseverans in articulo mortis, seu periculo iterum peccavit mortaliter post confessionem tunc factam, tenetur iterum confiteri. ibid. §. ult. p. 142
An servi Christiani Infidelium, si tempore Paschatis non habeant Confessarii copiam, teneantur elicere actum contritionis de peccatis mortalibus perpetratis? tom. 1. tr. 3. ref. 82. p. 142
An meretrices, quæ in Paschate non sunt confessæ priventur Ecclesiastica sepultura, & incidant in censuram aliquam Synodalem, si extat? t. 1. tr. 3. r. 83. p. 142
Et an pueri, qui decimum quartum annum, vel ad minimum duodecimum nacti sunt, nullo modo incurrant dictas pœnas, si non confiteantur in Paschate? ibidem §. 3. & in aliis ejus not.
An in articulo mortis sit facienda confessio laico, quando non adest Sacerdos: unde Confessio, quam faciunt nautæ inter se ipsos, imminente naufragio reprobari videtur? t. 1. tr. 3. ref. 84. p. 143
Quandonam obliget præceptum contritionis? t. 1. tr. 3. ref. 85. p. 143
Et an qui peccavit, teneatur præcepto affirmativo habendi contritionem de peccatis jam remissis, quoties memoriæ occurrunt? ibid. §. 8. p. 144
Et quid, si Sacerdos administraturus sit Sacramentum, & non sit alius Confessarius, an tunc teneatur conteri de peccato, quod habet? ibid. §. 7. in fine.
An peccator post peccatum teneatur statim ad aliquam pœnitentiam imperfectam? Dicitur imperfecta, quia ad perfectam, v. g. contritionem non tenetur. t. 1. tr. 3. ref. 86. p. 144
Et hæc opinio procedit etiam quoad Religiosos, qui non statim ac peccant, tenentur conteri. ibid. §. 5. p. 145
An existens in peccato mortali, quando elicit actum contritionis propter administrationem alicujus Sacramenti, teneatur ad examen conscientiæ, & commemorationem omnium peccatorum? Idem quæritur, quando quis ex defectu Confessarii ad vitandum scandalum celebrat, absque prævia confessione. t. 1. tr. 3. r. 87. p. 146
Et advertitur non requiri distinctas contritiones pro distinctis peccatis, sed sufficere una pro omnibus. Et docetur tamen sub præcepto naturali teneri peccatorem ad examen, & recogitationem omnium peccatorum? ibid. §. 8. p. 147
An qui confitetur peccatum oblitum, vel peccata alias confessa iterum confitetur, debeat necessario elicere novum dolorem? t. 1. tr. 3. r. 88. p. 148
An dolor de peccatis semper exigatur tempore absolutionis? t. 1. tr. 3. r. 90. p. 150
An in articulo mortis etiam post confessionem factam, tamen cum attritione cognita, teneamur elicere actum contritionis omnium mortalium, quæ in vita commisimus, quia præceptum contritionis per se obligat saltem tempore mortis? t. 1. tr. 3. ref. 91. 92. p. 150. & 151
An moriens Confessario absente, teneatur revocare in

memoriam omnia peccata, ut de illis postea eliciat actum contritionis. t. 1. tr. 3. r. 93. p. 151
An qui serio in examine elicuit actum contritionis proponens sequenti die confiteri, sed postea in confessione nullum actum doloris exprompsit, confiteatur valide? t. 1. tr. 3. r. 94. & in aliis ejus not. p. 151
An actus doloris, si per multum temporis præcedat, sufficiat ad ejus validitatem? Sed quoad praxim difficultas est, quantum sit illud tempus? t. 1. tr. 3. r. 95. p. 152
Et docetur, quod quando quis unius, vel alterius peccati statim post absolutionem recordatur, & addit illud, in tali casu non indiget novo actu doloris. ibid. §. 3
Item, quod quando quis iterum confitetur eadem peccata, à quibus jam directè fuerat absolutus, non tenetur habere novum dolorem eorundem peccatorum? ibid. § 4
Et notatur attritionem ob metum pœnæ Purgatorii sufficere ad valorem Sacramenti. Idem dicendum est de attritione concepta ex metu pestis, vel alterius damni corporalis. ibid. §. 5
Et an attritio ob infamiam, aut mortem, quam judex infligere potest, aut ob aliud malum temporale, sit sufficiens ad effectum Pœnitentiæ suscipiendum? ibid. ad med. dicti §. 5
An dolor debeat præcedere confessionem, & sit referendus à pœnitente ad Sacramentum Pœnitentiæ, ut sit postea dolor sufficiens, quando pœnitens confiteatur? t. 1. tr. 3. res. 96. p. 153
Et an, si quis confiteatur sine proposito dolendi saltem post confessionem peccatorum, an tunc sufficiat elicere dolorem de peccatis confessis sine proposito dolendi saltem post confessionem, an potius debeat iterari confessio, tanquam substantialiter invalida? ibid. §. 10. pag. 154
Et an si pœnitens post dolorem novum peccatum committat, novum dolorem debeat elicere cadentem super omnia, vel an sufficiat de novo tantum peccato commisso dolere? ibid. §. 11
An, si pœnitens eliciat actum doloris post narrata peccata ante absolutionem recipiat Sacramentum Pœnitentiæ? t. 1. tr. 3. res. 97. p. 154
An in confessione venialium sufficiat dolor virtualis? t. 1. tr. 3. r. 98. p. 155
Et an sit mortale confiteri tantum venialia absque dolore supernaturali? ibid. §. 4
Et an peccatum veniale virtute Sacramenti remitti possit? ibid. §. 8. p. 156
Et an virtute Sacramenti tibi remittantur non solum peccata, quorum attritionem habes, sed etiam omnia alia, quorum complacentiam non habes? ibidem in eodem §. vers. Alii.
An per unum tantum veniale novum peccatum censeatur retractatus dolor, & propositum circa omnia venialia, & mortalia ex motivo universali? tom. 1. tr. 3. resol. 99. pag. 156
An sit mortale aliquod veniale confiteri sine dolore? t. 1. tr. 3. res. 100. p. 157
Et quid est dicendum de sententia asserentium pœnitentiam non esse necessariam ad remissionem venialium? ibid. §. 4. & seqq.
An in confessione venialium requiratur propositum non peccandi amplius venialiter? t. 1. tr. 3. res. 101. p. 158
An sit valida confessio venialium, si aliquis non habeat dolorem, nec propositum cavendi de omnibus? t. 1. tr. 3. res. 102. p. 159
Et an liceat confiteri illa, de quibus nec dolorem, nec propositum cavendi habet? ibid. §. 5
An possit quis, si non habeat peccata mortalia confiteri in genere, v. g. se commisisse peccatum contra castitatem? Et quid, si tunc aperiat simul aliqua venalia? t. 1. tr. 3. res. 103. p. 160
Et observatur, quod si quis peccata non habet mortalia, sed venialia tantum, non sat sit, ut dicat in generali se venialiter peccasse, peccatorum tacita specie, sed ut unicum saltem explicet, oportet in specie peccatum, v. g. mendacii, furti, &c. dato ad venialium homo non teneatur confessionem; nam supposito ea confiteri velit, saltem unum in specie explicare oportet, suppressis aliis. ibid. §. ult.
An ut quis integrè confiteatur veniale peccatum possit explicare complicem? t. 1. tr. 3. r. 104. p. 160
An sola attritio in homine justo sit sufficiens ad remissionem peccatorum venialium extra sacramentum Pœnitentiæ? t. 1. tr. 3. r. 105. 106. p. 161
Et an ad remissionem venialium extra, & intra Sacramentum requiratur etiam propositum in posterum vitandi illa? ibid. §. 3
Unde, si quis confiteatur multa peccata venialia, an sufficiat ad validitatem Sacramenti, si doleat tantum de aliquo cum proposito de cætero illud vitandi? ibid. in fine resol.
Et observatur non sufficere quamcumque attritionem, sed illam, quæ oritur ex imperio charitatis, aut illam, quæ talis est, ut fervore suo adæquet gravitatem talis peccati venialis? t. 1. tr. 3. r. 106. §. 6. p. 161
Et an alia opera bona justi distincta à contritione, dilectione Dei, & atttritione sufficiant ad remissionem venialium? ibid. §. 7
An attritio sufficiat ad justificationem in Sacramento ex solo motivo timoris, & non amoris. tom. 1. tract. 3. res. 107. pag. 162
Et notatur, quod qui detestatur peccata ob ægritudinem, infamiam, nimiam paupertatem, prout à Deo infligi solent propter peccata, veram attritionem conciperent? ibid. §. 8. p. 163
Et docetur, quod dispositus ante confessionem cum dolore peccatorum, non indiget renovatione doloris, quando actu confitetur. ibid. §. 8. in fine.
Et quid est sentiendum de illo, qui addit aliquod peccatum statim post absolutionem? ibid. §. ult. p. 164
An ad Sacramentum Pœnitentiæ sufficiat attritio de peccatis ob malum temporale, &c. ubi plura de attritione. t. 1. tr. 3. r. 108. p. 164
Et attritio ad Sacramentum Pœnitentiæ sufficiens non debeat esse existimata contritio? ibid. §. 3
Et notatur, quod non est necessarium, ut attritio ad Sacramentum Pœnitentiæ requisita antecedat confessionem, sed sufficit, quod antecedat absolutionem. ibid. §. 4
Et an ad effectum Sacramenti Pœnitentiæ sit necessaria attritio omnium venialium, vel sufficiat de uno tantum? Idem est quoad dolorem de morte antea legitimè confessis. ibid. §. 5
Et an sit habenda attritio, vel contritio de peccatis oblivioni traditis? ibid. §. 6. p. 165
An si aliquis accedat ad Confessionem sufficienter attritus absque alio formali proposito non peccandi de cætero, recipiat gratiam, & confessio sit valida? tom. 1. tr. 3. res. 109. pag. 165
Et docetur, ut quis habeat propositum vitandi peccatum futurum non requiri ut positivè judicet se constanter evitaturum peccata etiam mortalia, sed quod in præsenti verè proponat, quantum in se est, illa vitare. ibidem §. 2
An ad effectum Sacramenti Pœnitentiæ sufficiat implicitum propositum de cætero non peccandi, quod in ipsa detestatione peccati virtualiter continetur. tom. 1. tr. 3. res. 110. pag. 165
An propositum non peccandi de cætero expressum, & formale sit necessarium confitenti in articulo mortis? t. 1. tr. 3. r. 111. p. 165
Cum quis omisit aliqua peccata in confessione ex ignorantia invincibili oblitus, in qua oblivione peccavit lethaliter, quia non adhibuit diligentiam necessariam, in examinanda conscientia, quæritur, an talis confessio fuerit invalida, & ideo iteranda? t. 1. tr. 3. r. 112. p. 166

Et

Et resolutio dictæ quæstionis pendet ex illa, an detur confessio valida quantum ad substantiam, itaut non teneatur homo confiteri eadem peccata, atque adeo sit verum Sacramentum Confessionis, & nihilominus quod sit confessio informis, id est non conferens gratiam, sicuti est verus Baptismus informis in illo, qui baptizatur cum intentione peccandi? ibid.

Et in §. ultimo dictæ resolutionis datur regula ad cognoscendum, quando præparatio ad confessionem fuerit sufficiens ad validitatem confessionis.

An detur confessio valida, sed informis non solum respectu examinis, sed etiam respectu doloris? t. 1. tr. 3. res. 113. p. 167

An confessio facta ex fine veniali sit valida? tom. 1. tr. 3. res. 114. pag. 167

An mendacium de peccato veniali, quod est totalis materia Confessionis, sit peccatum mortale? Et quid, si tantum sit materia partialis? tomo primo, tractat. 3. resol. 115. pag. 167

An in mendacio facto in confessione, vel judicio detur parvitas materiæ? t. 1. tr. 3. r. 116. p. 168

An si peregrinus proficiscatur in aliquod oppidum, non negotii causa, sed ut confiteatur Parocho illius, sit talis confessio valida? t. 1. tr. 3. r. 117. p. 168

An quis possit peccare venialiter, qui non possit mortaliter? Et an hoc possit contingere in puero ratione ætatis imbecillæ, sicut potest saltem accidere ad tempus in semisopito, semidormientibus, semiebriis, & semiamentibus. t. 1. tr. 3. r. 118. p. 169

Quidam puer usque ad 13. annum non se accusavit de ordinariis pollutionibus, quas faciebat, sciens postea hoc esse peccatum mortale, dubitatum fuit à multis Confessariis, an teneatur repetere omnes Confessiones? Idem est dicendum de circunstantiis peccati omissis, & de numero peccatorum non expresso in confessione. t. 1. tr. 3. r. 119. p. 169

Et docetur, quod quando confessio nulliter facta fuit, & postea aliæ intermediæ factæ sunt vero dolore, &c. tunc non est opus omnes præteritas confessiones iterare? ibid. §. 2

An qui nunquam confessus est desideria carnis prava, furti, odii, &c. quia non putabat esse peccata, teneatur reiterare confessionem? Et an saltem, si non teneatur reiterare confessiones, teneatur tamen confiteri illa prædicta desideria prava? tom. 1. tract. 3. resolutione 120. pag. 170

Et an qui per ignorantiam crassam temere, & erroneè aliquod peccatum omisit in confessione, teneatur confessionem reiterare? ibid. §. 3

Quidam Rusticus per multum tempus ignoravit Mysterium Trinitatis, quæritur, an teneatur reiterare confessiones factas? t. 1. tr. 3. r. 121. p. 170

Et quid facere debeat Confessarius cum pœnitente, qui interrogatus de numero peccatorum, dicit se non esse solitum in præcedentibus confessionibus illum exprimere, nec de hoc interrogari, an talis debeat repetere confessiones antecedentes? ibid. ad med. res.

Et in calce hujus resolutionis aliqua alia pro Confessariis, qui pœnitentes Rusticos confitentur.

An Confessarius teneatur interrogare pœnitentem sub onere peccati mortalis? Et quanta interrogatio in aliquibus casibus necessaria sit ex parte Confessarii, ut peccatum hujus negligentiæ, seu omissionis evitet? t. 1. tr. 3. r. 122. p. 171

In quibus casibus confessio erit valida, & tamen non integra materialiter? Et pro praxi hujus difficultatis adducuntur quinque diversi casus in textu hujus resolutionis, cujus doctrina extendenda est ad alios similes. tom. 1. tract. 3. resol. 123. & in multis aliis ejus notationum. pag. 171

An Sacerdos ferens infirmo Communionem, si ei dicat velle reconciliari, & inter reconciliationem inveniat illum multas confessiones invalidas fecisse, quid facere debeat Confessarius? tomo primo, tract. 3. resolutione 124. pag. 172

An quando quis ratione scandali debet sumere Eucharistiam, & confessio est adeo longa, ut perfici non possit, & timeretur actum contritionis à pœnitente eliciendum non fore, esset in tali casu confessio dimidianda, & pœnitens absolvendus? tom. 1. tractat. 3. resol. 125. pag. 172

An si quis probabiliter judicat se non peccasse mortaliter, vel jam esse confessum tale peccatum, si probabiliter etiam judicet contrarium, teneatur confiteri? t. 1. tr. 3. resol. 126. pag. 172

Sed difficultas est, quando pœnitens probabilius judicat se peccasse, vel non esse confessum tale peccatum, an tunc debeat confiteri tale peccatum? ibid. §. 3

Et an qui ex opinione etiam probabiliori aliquod peccatum tacet, exponat se periculo errandi circa integritatem Confessionis? tom. 1. tract. 3. resolut. 127. sub finem. pag. 173

Et notatur, quod nullus, etiam si scrupulis non sit vexatus, post mediocrem adhibitam in discussione conscientiæ suæ perquisitionem in ordine ad confessionem peccato rum efficiendam, teneatur ulterius de anteacta vita cogitare; & ideo, si aliquid occurrat non explicatum fuisse in confessione, poterit sibi persuadere illud jam fuisse memoratum, quod est valde notandum ad tollendum multos scrupulos. t. 1. tract. 3. res. 126. §. ultimo. pag. 173

An qui dubitat se ex verecundia reliquisse in confessione aliquod peccatum, teneatur repetere confessionem illam, vel solum peccatum omissum? Et supponitur, quod qui voluntariè aliquod mortale in confessione omisit, confessio est nulla, & ideo iteranda. t. 1. tr. 3. resol. 128. pag. 173

Et quid, si magis inclinet pœnitens, quod ex malitia tacuerit peccatum? ibid.

Et asseritur non esse reiterandam confessionem, quando non fuit manifestatum aliquod peccatum bona fide, & ex ignorantia, & sufficere tantum illud confiteri. ibid. post med. §. 2. vers. Asserunt tunc.

An confitens, verbi gratia, fornicationem, de qua dubitat, an illam alias confessus sit, si hoc dubium in confessione non explicet, confessio sit valida? t. 1. tr. 3. resol. 129. pag. 174

Ex quo colligitur, pœnitentem non teneri in confessione dicere se tale peccatum post ultimam confessionem commisisse, nisi ob aliquam particularem circunstantiam mutantem speciem, vel constituentem hominem in proximam peccati occasionem necesse sit hoc exprimere. ibid. ad med. res.

An peccata dubia sint materia necessaria confessionis. t. 1. tr. 3. res. 130. p. 174. in quatuor resol. seqq. & in aliis earum not.

Et advertitur, quod si quis confessus est peccatum ut certum, quia sic putabat, postea vero habet dubium, non tenetur illud ut dubium iterum confiteri nisi fortè ex alio capite. t. 1. tr. 3. res. 131. §. 20. p. 176

Et notatur explicandas esse circunstantias peccati, sive tanquam conditionaliter certas, sive etiam tanquam conditionaliter dubias, si tales circunstantiæ mutant speciem, &c. ibid. §. 21. p. 178

Et advertitur, quod quando aliquis confitetur de peccato dubio, semper est adjungendum aliquod peccatum certum. ibid. §. 22. p. 178

Quando autem quis confitetur peccatum, de quo dubitat, an alias confessus sit, non tenetur dicere se dubitare, an Confessus fuerit? ibid. §. 23. p. 178

Et notatur, quod supradictæ quæstiones positæ supra in res. 130. & aliis ejus notationum procedit, quando pœnitens est in dubio puro; secus autem si haberet assensum probabilem circa factum, quod judicet, vel nullum commi

commisisse peccatum, vel saltem tale peccatum non esse mortale; excepto fortasse mortis articulo, propter irreparabile periculum salutis, cui tunc certus providere tenetur? t. 1. tr. 3. res. 134. §. 7. p. 179

Et docetur, quod si post confessionem hujus peccati in dubio confesso, pœnitens habeat notitiam certam, vel probabile judicium, quod tale peccatum fuerit mortiferum, obligari pœnitentem iterum in confessione manifestare illud ut certum? ibidem §. 8. & latè in §. 8. res. 36. & in res. 137. 138. & 139. p. 181. 182. & 183

An in vero dubio, an habuerit peccatum mortale quis possit sumere Eucharistiam sine confessione? t. 1. tr. 3. res. 135. pag. 180

An si quis habeat tantum peccata dubia teneatur præmittere confessionem sacramentalem ante sumptionem Eucharistiæ, vel celebrationem Missæ? tom. 1. tractat. 3. resol. 136. pag. 181

Et deducitur, quid est dicendum in prædicto casu, si exprimendæ essent circunstantiæ peccati dubii confessi? t. 1. tr. 3. r. 138. §. 2. p. 182

An sit præceptum de præmittenda confessione ante Eucharistiam? Et an sit divinum, vel Ecclesiasticum? t. 1. tr. 3. r. 140. per tot. & in aliis ejus not. pro parte.

An opinio asserens præceptum de præmittenda confessione ante Eucharistiam esse de jure Ecclesiastico sit saltem probabilis? t. 1. tr. 3. r. 141. p. 184

Et observatur, quod si sententia asserens confessionem ante Eucharistiam esse de jure Ecclesiastico est vera, sequitur, quod consuetudo posset tale præceptum tollere, vel in ipso Summum Pontificem dispensare. ib. in fin.

An si quis per revelationem sciret se esse justificatum, teneatur adhuc ante Eucharistiam confessionem præmittere? Idem est de eo, qui certo noviset se in ventre matris fuisse sanctificatum, quod adhuc tenetur ad Baptismum suscipiendum. t. 1. tr. 3. r. 142. p. 185

An qui ante Missam, vel Communionem confessus est, si postea recordetur alicujus peccati teneatur illud confiteri antequam sacrificet, vel communicet? t. 1. tr. 3. res. 143. 144. & in aliis earum not. p. 185. & 187

An quando quis confitetur de isto peccato oblito, teneatur de illo elicere novum actum doloris, & contritionis? Et hoc intellige de illo, qui habuit dolorem generalem de peccatis suis, si obliviscatur unum peccatum in prima confessione, quando peccatum hoc oblitum confitetur? t. 1. tr. 3. r. 145. p. 189

Et an teneatur elicere actum doloris sub pœna peccati mortalis, qui tantum peccata venialia confitetur? ibidem in fine §. 1

An si quis accessit ad linteum Sacræ mensæ, ut communicet, si recordetur alicujus peccati mortalis, teneatur surgere, & Confessarium adire? Et an in tali casu, si solus esset cum Sacerdote, & Sacerdos posset eum absolvere tunc teneatur eidem prius confiteri? t. 1. tr. 3. res. 146. & in multis aliis ejus not. p. 189

An teneatur præmittere confessionem per interpretem, si quis nesciat linguam & velit sumere Eucharistiam? t. 1. tr. 3. res. 147. p. 190

Et an vero, qui est in articulo mortis possit communicare absque prævia confessione, si non potest confiteri absque interprete? ibid. §. 2

An quis in periculo mortis possit sumere Eucharistiam absque prævia confessione? Et pro praxi hujus quæstionis adducuntur aliqui diversi casus in §. 1. hujus res. t. 1. tr. 3. r. 148. p. 190

An simplex Sacerdos, deficiente copia Confessarii, possit celebrare contritus, dum iter facit propter Missam præcepti, quam tenetur audire, modo deficiat Missa, quam ab alio possit audire? t. 1. tr. 3. r. 149. p. 191

Et an in dicto casu teneatur cum sola contritione celebrare? ibid. §. 3

An Sacerdos possit celebrare, si non adsit copia Confessarii, ut ipse, vel alii satisfaciant præcepto audiendi Missam? De Parocho non est dubitandum. Et ut ægrotus præceptum Communionis adimpleat. tom. 1. tr. 3. resol. 150. & 151. per totas, & in aliis earum not. pro parte. pag. 191

An ad implendum præceptum Paschalis Communionis possit Sacerdos celebrare, & alii communicare absque prævia confessione mortalium? t. 1. tr. 3. res. 152. 153. & 154. pag. 192. & 193

Ex quo infertur aliter dicendum esse de Communione debita ex voto, aut etiam ex præcepto? ibidem in fine resolut. 152

Et quid, quando quis cum peccatis non reservatis habet peccatum reservatum, & adest Confessarius, qui solum habet potestatem in non reservata? ibidem §. 3. resolut. 153

Et infertur, quod quando concurrunt duo præcepta, alterum Ecclesiasticum, & alterum divinum incompatibilia, divinum est observandum & excusatur homo à præcepto Ecclesiastico. ibid. post med. §. 1. res. 154

Etiamque deducitur, ut quis adimpleat præceptum Ecclesiasticum de confessione annua, potest confiteri non integrè, si nullus sit Sacerdos, cui possit integrè confiteri, quamvis integritas confessionis sit præcepti divini. ibid. ad med. §. 2

An Sacerdos ad dandum Viaticum moribundo possit celebrare absque prævia confessione? t. 1. tr. 3. r. 155. p. 194

Ex quo à fortiori infertur, quod si Sacerdos hausto insciente veneno, deficiente copia Confessarii, sentiat paulatim vires sibi deficere, & mortem appropinquare, poterit quidem talis Sacerdos cum conscientia peccati mortalis, præmissa contritione Missam celebrare absque confessione, ut se ipsum communicare possit in eo mortis periculo, & etiam non jejunus in dicto casu. ibid. ad medium §. 2

Et apparet dispar ratio, quare sine vestibus non liceat celebrare pro dando Viatico infirmis, & liceat celebrare sine prævia Confessione. ibid. §. 3

An Sacerdos, si non adsit copia Confessarii, possit absque prævia confessione perficere Missam, in qua Hostia consecrata celebrans mortuus est? Et an ad hoc teneatur? t. 1. tr. 3. res. 156. p. 194

Et advertitur, quod sepositio scandalo Sacerdos in mortali constitutus possit excusari à Sacrificio alterius perficiendo, si moraliter vix possit contritionem elicere. ibidem §. 2

Enumerantur aliqui casus, in quibus tenetur Sacerdos præmittere confessionem adversus alios contrarium sentientes. t. 1. tr. 3. res. 157. p. 195

Et deducitur, quod quando privilegium est necessarium ad servandum aliquod præceptum divinum, tenetur homo uti privilegio, ut servet illud, & aliter dicendum, quando præceptum est humanum. ibid. §. 3

An in casibus, quibus licitum est sumere Eucharistiam ante confessionem, opus sit elicere actum contritionis? t. 1. tr. 3. res. 158. p. 196

Et notatur, quod si talis bona fide putat se contritum potest hoc sacramentum Eucharistiæ sumere, neque peccaturum, si subdubitet, num sufficientem habeat contritionem. ibid. §. 3

Et quæritur, quando actus doloris, & contritionis elici debet à Sacerdote, cum deest copia Confessarii, & adest urgens necessitas celebrandi, an ante inchoationem Missæ, vel ante consecrationem? ibid. §. 6

Et quid, si Sacerdos recordetur de peccato mortali post consecrationem? ibid. §. 7

Et deducitur, quod tangere Corpus Christi in mortali peccato, non est peccatum mortale. ibid. §. 8

An sit sufficiens sola admiratio, ut Sacerdos possit absque prævia Confessione celebrare? Et cursim docetur nomine scandali in materia, de qua loquimur, comprehendi etiam admirationem populi. t. 1. tract. 3. res. 159. per totam. pag. 197

An Regularis, qui per pium Confessarium non potuit obtinere licentiam à Superiore, ut absolvatur à reservatis, possit sine prævia confessione Eucharistiam sumere vel celebrare? t. 1. tr. 3. r. 160. p. 197

Et an in prædicto casu, hoc ipso, quod Superior Regularis neget prædictam licentiam possit is absolvi à supradicto Confessario ex tacita concessione licentiæ Superioris, v. g. Provincialis, Generalis aut Papæ pro illa vice? ibid. §. 1. ad medium &c.

Et an hoc verbum pro illa vice intelligatur pro una vice tantum, an vero toties, quoties dicta facultas petitur à Confessario, & negatur à Superiore? ibid. §. 3. &c.

An Sacerdos, si post introitum recordatur alicujus peccati mortalis teneatur confiteri, si absque scandalo possit Confessorem habere? t. 1. tr. 3. r. 161. p. 199

Et quid est sentiendum, si nondum Missa est cœpta, sed tamen jam Sacerdos ad Altare accessit, & tunc recordatur se non esse jejunum, vel esse excommunicatum, vel manere in lethale? t. 1. tr. 3. r. 162. paulo post initium; §. 1. à vers. Q. inimo. p. 199

Et quid est faciendum, si consecratio cœpta est quando hæc in memoriam veniunt? ibid. paulo inferius, à vers. Quod si consecratio, & latius in §. 2. p. 200

Et an quando celebratur Missa solennis cum Diacono, & Subdiacono, & occurrit Sacerdoti memoria peccati mortalis, à quo possit absolvi per illum, qui Diaconi, vel Subdiaconi officio fungitur, an tunc teneatur confiteri uni ex illis? ibid. in fine §. 1. &c.

An Sacerdos peccans in actu celebrandi, teneatur confiteri tale peccatum se commisisse in ipsa Missæ celebratione, si in actu peccandi habeat animum confitendi Sacerdoti ut Diacono assistenti, antequam prosequatur Sacrificium? ibid. post medium §. ult. à vers. An Sacerdos.

Et notatur quod in Missa solenni, vulgo dicitur *Cantata*, si dum Cantatur, *Gloria*, *Credo*, Graduale, vel inter Concionem, & Cantionem Sacerdos possit confiteri peccatum mortale in mentem veniens, omnino obligatus est ad faciendam confessionem. t. 1. tr. 3. r. 161. §. ult. p. 198. & in fine §. 1. r. 162. p. 200

Et quid est sentiendum, si in Capella sint tantum talis celebrans, & Minister, qui eum possit absolvere? ibid. §. 2. resol. 162. p. 200

An Sacerdos ante Consecrationem teneatur confiteri si sine nota possit? t. 1. tr. 3. r. 163. p. 200

An si Sacerdos ante Missam confessus est, & postea celebrando peccatum mortale in confessione oblitum in mentem venerit, utrum teneatur in tali casu elicere actum doloris & contritionis de illo peccato ante Communionem? t. 1. tr. 3. r. 164. 165. & 166. p. 201. & 202

Et reprobatur illa sententia, quod qui per oblivionem omisit aliquod peccatum in confessione, & postea de illo recordatus fuerit, non tenetur illud confiteri antequam celebret, sed in tempore, quo præceptum affirmativum confessionis obligat per se, semel in anno, ibid. prope finem; r. 165. à vers. Vnde

Et advertitur, quod in tali casu præfatæ confessionis, in qua peccatum fuit oblitum, si dolor non fuit vniversalis, absque dubio tenetur de illo conteri, ibidem §. 3. resol. 166. pag. 202

Quid facere debeat, qui in Altari recordatur alicujus peccati mortalis, & non possit excitari ad contritionem eliciendam; vel laïcus jam jam recepturus Eucharistiam? tom. 1. tr. 3. r. 167. p. 202

An præceptum confitendi *quamprimum* si quis sumpserit Eucharistiam sine prævia confessione in casibus superius explicatis, ut habetur in Concilio Trid. sess. 13. cap. 7. sit divinum Ecclesiasticum? tom. 1. tract. 3. resol. 168. pag. 203

Et notatur, quod qui non confitetur in articulo mortis sua peccata mortalia transacto periculo, non tenetur statim confiteri; & similiter, qui ministrat Sacramentum in mortali peccato sine contritione; transacto ministerio, non tenetur statim conteri, vel confiteri? ibidem §. 2.

An præceptum confitendi *quamprimum*, obliget sub mortali? t. 1. tr. 3. r. 169. p. 203. & in aliis multis ejus not.

An Sacerdos, qui ex carentia Confessarii propter scandalum celebravit, teneatur *quamprimum*, confiteri? t. 1. tr. 3. resol. 170. pag. 204

Quomodo, & quo pacto intelligendum est illud verbum *quamprimum*? t. 1. tr. 3. r. 171. p. 204

Et si forte Sacerdos prima die haberet commoditatem confitendi, non habituus sequentibus diebus, an tunc sane teneatur non differre confessionem, ne longiori mora recordetur? ibid. §. 3. p. 205

An Sacerdos existens in peccato mortali, si voluntarie non confessus celebret, teneatur *quamprimum*, confiteri? t. 1. tr. 3. r. 172. & in aliis ejus not. p. 205

Ex quo infertur, quod Sacerdos, quo sui peccati vincibiliter oblitus celebrat non præmissa confessione, non tenetur præcepto Concilii de Confessione *quamprimum*, ibidem §. 4. p. 206

Et notatur aliquos eximere ab hoc præcepto Sacerdotem, qui ante Missam legitime confessus, tamen per oblivionem prætermisit aliquod peccatum, cujus subinde recordatur ante Missam non habens amplius copiam confessarii. Item si ex justa causa prætermisit in confessione scienter aliquod peccatum, & si habens peccata reservata etiam non potuit de illis directe absolvi. ibid. §. 5. &c.

An Sacerdos qui ex malitia & culpabiliter celebrat absque confessione, teneatur præcepto Concilii Trid. sess. 13. c. 7. *quamprimum*, confiteri. t. 1. tr. 3. r. 173. p. 206

An si quis non habens copiam Confessarii, vel urgente necessitate celebrat cum interna voluntate, quod si adesset Sacerdos ad illum non accederet, teneatur, hoc non obstante, *quamprimum* confiteri. t. 1. tr. 3. r. 174. p. 207

Et an Sacerdos obligetur hoc præcepto statim confitendi, quando non habens copiam Confessarii, necessitate urgente celebravit non præmissa confessione, nec contritus sed indigne? Et quid, si sine necessitate celebrat in peccato mortali, ibid. §. 2. &c.

An Sacerdos, qui in die Parasceves Officium facit, si urgente necessitate, vel non habens copiam Confessarii hoc faciat absque prævia confessione, teneatur *quamprimum* confiteri? t. 1. tr. 3. r. 175. p. 208

Et an in dicto præcepto comprehendatur ille Sacerdos, qui sine prævia confessione Sacrificium alterius Sacerdotis deficientis post consecrationem consummat, & completat tom. 1. tr. 3. r. 176. §. 2. p. 208

Et docetur præceptum Concilii *quamprimum*, confitendi non obligare sub mortali, nisi ultra triduum, ibidem §. 3. &c.

Et qui intra triduum non confitetur pro adimplendo præcepto Concilii, an saltem peccet venialiter pro illa mora? ibid. §. 4. p. 209

Et an aliquando aliquis excommunicatus, urgente necessitate Sacrificandi vel communicandi possit celebrare, vel Eucharistiam sumere absque prævia confessione, vel contritione, videlicet, &c. ut in §. ult. dictæ res.

An Sacerdos, qui in ipsa actione celebrandi recordatur alicujus peccati mortalis, licet tunc eliciat actum contritionis, teneatur postea *quamprimum* confiteri, stante supradicto præcepto? tom. 1. tract. 3. resol. 178. & in aliis ejus not. p. 209

Et quid est dicendum de Sacerdote, qui in ipso Sacrificio mortaliter peccaret ante communionem? ibidem, in fine, &c.

An Sacerdos teneatur *quamprimum* confiteri, si post consecrationem, ante tamen sumptionem recordetur alicujus peccati mortalis? t. 1. tr. 3. r. 179. p. 210

Et quid est dicendum de illo, qui in ipso actu celebrandi committit aliquod peccatum mortale, etiam post consecrationem, licet communicaverit præmissa contritione? ibid. à lin. 6. §. 1. vers. Similiter, &c.

Et quid si recordetur peccati obliti post sumptionem, vel finitam Missam? ibidem sub finem resol. & magis late in resol. 180. pag. 210

Et quid est sentiendum, si ante celebrationem fuisset confessus, & alicujus peccato obliti mortalis recordatur ante sumptionem? t. 1. tr. 3. r. 179. §. 3. ante medium à vers. Idem censeo. p. 210. & in r. 181. p. 211

Idem est de eo, qui ante Missam confessus est omnia mortalia præter unum quod de justis causis tacuit, vel de eo, qui habens casum reservatum, & non potest recurrere ad Superiorem, urgente necessitate celebrandi, confitetur inferiori, ibid. post medium dicti §. 3. à vers. Et eodem, &c.

An Sacerdos, quando confessus est, & post celebrationem recordatur alicujus peccati obliti in dicta confessione, teneatur *quamprimum* confiteri, ut impleat præceptum Concilii Trid. *sess. 13. cap. 7.* t. 1. tr. 3. r. 182. p. 211

Et notatur, quod dictum præceptum Concilii tantum fuit latum pro celebrantibus, qui conscii mortalis, & non habentes copiam confessarii & urgente necessitate celebrarunt absque prævia confessione. ibid. §. 2. &c.

An si quis urgente necessitate celebrandi casum reservatum cum omnibus aliis confessus sit cum inferiori Confessario, teneatur postea *quamprimum* ex præcepto Concilii confessionem facere cum superiore. tom. 1. tract. 3. resol. 183. pag. 212

Et notatur, quod verba ista *quamprimum*, intelliguntur, ut Sacerdos postea confiteatur suo tempore, nempe ante aliam celebrationem. ibid. §. 2. &c.

An Sacerdos non celebrans, sed sumens Eucharistiam ab alio Sacerdote in peccato mortali teneatur *quamprimum* confiteri. t. 1. tr. 3. r. 184. p. 212

An laïcus, qui urgente necessitate, vel non habens copiam Confessarii sumpsit Eucharistiam teneatur *quamprimum* confiteri? t. 1. tr. 3. r. 185. p. 213

Et notatur, quod si homo immemor peccati mortalis non est confessus ante communionem, & ad linteum Altaris recordatur alicujus peccati mortalis, tenetur confiteri de illo, & sic Eucharistiam sumere; si vero ante communionem confessus est, & ad linteum Altaris recordatur alicujus peccati mortalis obliti in confessione, tunc non tenetur de illo conterere, sed proponere illud confiteri suo tempore, ibid. §. 3. &c.

An qui celebrat, vel sumit Eucharistiam, non præmissa confessione casu, quo eam præmittere tenebatur, committat duplex peccatum? t. 1. tr. 3. r. 186. p. 214

Idem est de illo, qui non præmittit contritionem, ibid.

Et observatur eum, qui intuitu reverentiæ Sacramenti Eucharistiæ prohibitus præcepto aliquo positivo adhuc humano sumere Eucharistiam, (ut prohibetur, excommunicatus, non jejunus, & qui ob aliquod speciale peccatum prohibetur quasi indignus,) eam sumit in statu peccati mortalis, non committere duo peccata mortalia, sed unum tantum numero. ibid. §. 2. &c.

Petrus accusavit se decies adulterasse, sed postea cognovit se quinquies tantum in peccatum adulterii incidisse, quæritur, an quando denuo confitetur, debeat certum numerum declarare, & dicere se tantum quinquies peccasse? Et hæc resolutio est generalis in aliis peccatis. t. 1. tr. 3. resol. 187. pag. 214

An si quis confessus est centies *plus minusve*, furatum, si postea certo sciat fuisse centum teneatur excessum confiteri? Et in textu hujus resol. 188. datur Regula ad cognoscendum, quando obliget postea ad confitendum iterum peccata confessa sub his verbis, *plus minusve*. t. 1. tr. 3. r. 188. 189. & 190. p. 215. & 216

An quando quis confitetur commisisse erga Deum blasphemias addendo *paulo plus*, *minusve*, si recordetur se aliis quatuor vicibus blasphemasse teneatur has quatuor vices denuo confiteri? Et hæc resol. est generalis in aliis peccatis? tomo primo, tractatu tertio, resolution. 190. pag. 216

An qui dixit Confessario se apud eum confessionem generalem facere velle, teneatur postea ei aperire omnia peccata mortalia? t. 1. tr. 3. r. 191. p. 217

Si quis incidit in peccatum, & non vult Confessario manifestare tunc illud commisisse, sed cum illo fecit confessionem generalem, & inter alia peccata prius confessa confitetur etiam illud ultimum peccatum post ultimam confessionem perpetratum, quæritur an hoc facere possit, vel an teneatur explicare quod tale peccatum non est amplius confessum, sed perpetratum post ultimam confessionem? tom. 1. tract. 3. resolution. 192. & 193. pag. 217

Et deducitur, quod pœnitens non tenetur in dicta confessione dicere se tale peccatum commisisse post ultimam confessionem, nisi ob aliquam peculiarem circunstantiam mutantem speciem, necesse sit hoc explicare, ibidem §. 2. dictæ resol. 192. & in aliis eius notationum. pag. 217

An quis peccet, qui duos Confessores habens, eorum uni prius confitetur mortalia, alteri postea solum venialia? t. 1. tr. 3. resol. 194. pag. 219

Et an hoc sit per accidens, v. g. si ob hanc causam pœnitens maneat in aliqua occasione peccati mortalis? ibidem, §. 3

Quam parce, & caute se gerere debeant Confessarii in interrogationibus aliquorum peccatorum cum mulieribus. t. 1. tr. 3. r. 195. p. 219

An inspirationibus divinis non correspondere sit peccatum, & bene faciant, qui de hoc se accusant in Confessione? t. 1. tr. 3. r. 196. p. 219

Et notatur, quod transgressio inspirationis oblatæ, quando offertur occasio frangendi præceptum, non est distinctum peccatum à crimine transgressi præcepti. Et an ut solent facere communiter pœnitentes, sit consultum manifestare Confessario in actu Sacramentalis confessionis supra dictas resistentias circa divinas inspirationes? ibidem, §. 5

Et in textu hujus resol. multa docentur de quibus pœnitentes communiter se accusant, quæ peccata non sunt, de quibus erroribus æquum est Confessariis pœnitentes monere, & signanter in §. penult. & ult. hujus resol. advertitur, quod plures pœnitentes uxorati se accusant, quod tempore habitæ copulæ, vel extra verba amatoria, & impudica cum uxoribus sunt colloquuti, & quod in actu conjugii nimiam carnis delectationem sunt experti, quæ ex sententia Sancii nequaquam peccata sunt, de quibus Confessarii debent illos advertere. ibid. pag. 220

An Medicus teneatur relinquere infirmum nolentem confiteri? t. 1. tr. 3. r. 198. p. 220

An nolentes confiteri possint à Medico curari? Et docetur Medicum teneri per se, vel per alios nunciare mortem infirmo, quem prædognovit cito, & certo venturam, quando prænunciatio proderit valde animæ infirmi. tomo primo, tractatu tertio, resolutione 199. pag. 221

Appendix ad aliquas alias quæstiones mixtas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resolution. quæ simul pertinent ad hoc verbum, Sacramentum Pœnitentiæ.

De pœnitentiæ Sacramenti essentia non est, ut Sacerdos, & pœnitens agnoscant totam gravitatem culpæ. t. 1. tr. 3. resol. 30. §. 4. p. 108

In pœnitentiæ Sacramento an sit exprimenda persona suscipiens illud? tomo primo, tractatu primo, resolution. 60. §. 1. pag. 39

Et quid de pronomine illo *Ego*, & dictione illa *Amen*. ibidem §. 5. pag. 40

Cum pœnitentiæ Sacramento an possit in articulo mortis supplere præceptum contritionis? tom. 3. tract. 1. resol. 42. §. 8. pag. 56

Pœnitentiæ Sacramentum an aliquando Sacerdos surdus, non autem mutus possit ministrare. t. 1. tr. 3. r. 18 §. 1. p. 95
Pœnitentiæ Sacramentum an Pontifex interdicere possit non solum constitutis in articulo mortis, sed etiam sanis? t. 3. tr. 1. r. 2. §. 1. p. 1
Pœnitentiæ Sacramentum an possint Regulares familiaribus, & vassallis ministrare in eorum Oratoriis, etiam in Grangiis constructis? t. 4. tr. 2. r. 12. §. 3. p. 34
Contra pœnitentiæ Sacramentum non recipientes semel in anno, an Inquisitores possint procedere? tom. 5. tr. 10. resol. 87. §. 1. pag. 448
Extra Sacramentum pœnitentiæ an Confessores Regulares virtute suorum privilegiorum, & Confessores sæculares vigore Jubilæi, & Cruciatæ possint absolvere à censuris, & commutare, vel dispensare super Irregularitate, voto, juramento; & petitione debiti? t. 7. tr. 1. r. 263. 274. & 275. p. 174. & 184
Vide verb. *Sacramentum Pœnitentiæ.* tom. 1
Item verb. *Confessio, Mulier, Parochus, Phreneticus.* tom. 2
Item verb. *Iustitia.* tom. 5
Item verb. *Ebrietas, Equites, Laicus.* tom. 7

Pœnitentiaria Sacra.

In pœnitentiaria Sacra conceditur aliquando facultas absolvendi pro hac vice, quomodo intelligenda est dicta particula *pro hac vice*? tomo primo, tract. 5. resol. 15. §. 1. & seqq. p. 272
Vbi, quod quando in Sacra Pœnitentiaria, qui peteret facultatem pro uno indigente licentia, ut possit absolvi pro hac vice, an censeatur excluſus ipsemet petens? ibidem §. 6. p. 273
A pœnitentiaria Sacra an teneatur per literas obtinere absolutionem impeditus ire Romam pro ea? tom. 1. tr. 5. resol. 16. §. 1. pag. 273
In pœnitentiaria dispensationes concessæ in foro conscientiæ revocari non possunt absque causa. tom. 3. tract. 2. resol. 122. §. 3. pag. 251
In pœnitentiaria Sacra supplicans in casu occulto dispensationem super irregularitate ex abortu, debet exprimere, si fœtus erat à se genitus aliàs gratia erit subreptitia. t. 5. tr. 6. r. 9. §. 1. pag. 288
Ad Pœnitentiariam per Epistolam an debeat recurrere impeditus ex aliquo justo impedimento Romam adire pro absolutione, vel possit ab Episcopo absolvi? t. 3. tr. 3. resol. 28. §. 1. p. 313
Pœnitentiariam an Capitulum Sede vacante providere possit tunc temporis vacantem? t. 3. tr. 5. r. 47. §. 1. p. 401
Ad Pœnitentiariam Sacram an teneatur scribere impeditus adire Pontificem pro absolutione à censuris, & casibus Papalibus, vel an possit ab Episcopo absolvi? t. 9. tr. 7. resol. 117. §. 6. p. 428
Vide verb. *Litera.* tom. 3
Item verb. *Pœna.* tom. 7

Pœnitentiarius.

Pœnitentiarios an Capitulum Sede vacante deputare possit cum potestate absolvendi ab excommunicationibus, & casibus Episcopo reservatis? tom. 3. tract. 5. resol. 31. §. 4. p. 395

Pœnitentiarius Canonicus.

Pœnitentiario Canonico Illustr. Cardin. N. Episcopus Panormitanus dedit potestatem absolvendi à casibus à se reservatis? Quæritur, an dictus Pœnitentiarius possit istam authoritatem concedere alicui particulari? t. 1. tr. 5. r. 66. §. 1. p. 304
Pœnitentiarius Canonicus Ecclesiæ Cathedralis; N. an possit absolvere ab omnibus casibus reservatis ab Archiepiscopo absque ejus licentia, & independenter ab illo? tomo primo, tract. 5. resolution. 20. & 21. pag. 276. & 277
Vide verb. *Canonicus Pœnitentiarius.* tom. 4

Pœnitentiarius Summi Pontificis.

Pœnitentiarius Summi Pontificis an possit absolvere ab excommunicatione lata à Pio IV. in §. Literas, &c. tom. 9. tr. 7. r. 112. §. 1. p. 424

Pœnitere.

Si pœniteat Hæreticos in ipso tabulato, an sint tradendi Curiæ sæculari? tomo quinto, tractatu 12. resolution. 24. §. 3. pag. 523

Politicum.

Vide verb. *Convictus, Negotium.* tom. 9

Pollex.

Vide verb. *Manus, Ministrare.* tom. 2
Item verb. *Mutilare.* tom. 5

Polluens.

Vide verb. *Pollutio, Tactus.* tom. 7

Polluere.

An polluantur vestes Sacræ, si cum illis aliquis concubitum haberet? tomo primo, tractatu septimo, resol. 82. §. 1. pag. 383
Si sæcularem polluat Regularis, vel Monialis, vel aliquis in Sacris Ordinibus initiatus, an committat Sacrilegium? t. 1. tr. 7. r. 77. §. 1. p. 381
Ut polluatur Ecclesia, an sufficiat, ut sanguis effluat intra Ecclesiam, si vulnus factum fuit extra Ecclesiam? Et quid è contra? tomo nono, tractatu primo, resol. 132. §. 4. pag. 87
An polluatur Ecclesia ex qualibet minima sanguinis effusione, vel an sit necessaria magna effusio Sanguinis injuriosa, imò enormis? tomo nono, tractatu primo, resol. 134. §. 3. pag. 88
Qui polluerit se ipsum gestando secum aliquod frustulum S. Crucis, Clavorum, spineæ Coronæ, aut Hostiæ consecratæ occultè, vel gestando alias reliquias Sanctorum, vel Agnum benedictum, an debeat necessario hanc circumstantiam in confessione explicare? tom. 1. tr. 7. r. 80. §. 1. p. 382
Quando polluit se aliquis solus tangendo aliquem professum, vel in Sacris initiatum, an teneatur explicare hanc circumstantiam? t. 1. tr. 7. r. 76. §. 1. p. 381
Si polluit se sola virgo, vel etiam delectatur circa juvenem, & cogitando super illum se polluit, non tenetur circumstantiam virginitatis in confessione aperire. t. 1. tr. 7. resol. 93. §. 6. p. 389
Si tantum quis se polluit coëns cum homine, & supercubans sicuti super mulierem, an teneatur aperire hanc circumstantiam, vel satis sit dicere in confessione, tactu alterius mollitiem commisi, vel pollutus sum tangendo alterum impudicè. t. 1. tr. 7. r. 140. §. 1. p. 412
Polluitur Ecclesia in multis casibus, & pro praxi hic aliqui proponuntur. t. 1. tr. 7. r. 90 §. 2. & seqq. p. 386
Non polluitur altare, nec paramenta Sacra, quamvis excommunicatus non toleratus celebret in eo, & cum ipsis. t. 9. tr. 1. r. 131. §. 4. p. 86
Non polluitur Ecclesia, si quis occidat in ea alium in sui defensione, & casu sanguis effundatur in Ecclesia, aut si phreneticus alium vulneret, aut occidat in Ecclesia, aut Chirurgus, dum vulnus curat in Ecclesia, vel venam, aut tumorem incidat, & effundat sanguinem inculpatè in Ecclesia, &c. t. 9. tr. 1. r. 132. §. 1. p. 87
Vide verb. *Pollutio*, cum suis adnotationibus. tom. 1. 2. 4. 5. 7. 8. & 9

Pollutio.

Pollutio facta in Ecclesia, an contineat Sacrilegii malitiam necessariò in confessione explicandam? t. 1. tr. 7. r. 87. & 88. §. 1. & seq. p. 385. & r. 89. §. 1. & seq. p. 386
Pollutio prævisa, sed non intentata in ebrietate, nimia comestione, &c. an sit in confessione aperienda, vel an sufficiat in tali casu pœnitentem se accusare de nimio potu, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem? t. 1. tr. 7. r. 145. §. 1. p. 414
Vbi, quod verba, cogitationes turpes, & tactus, licet sint causæ ordinatæ ad pollutionem, non tamen efficienter illam influunt. ibid. §. 2. p. 415

Pollutio prævisa, sed non intentata ex actibus peccaminosis tantum venialiter in genere luxuriæ, non est peccatum mortale, ut ex tactu levi manus, visu, verbis, lectionibus aliquantulum libidinosis, &c. ibidem §. 3

Pollutio prævisa, sed non intentata à Confessario, dum confessiones audit, & prævisa in ebrietate nimia comestione, vel in comestione talis cibi, vel ex tali modo jacendi in lecto, dum quis dormit, equitando, &c. an careat culpa? tomo quarto? tract. 6. resol. 18. §. 2. in fine, & seqq. p. 210

Et quid, si omnia supradicta, & alia similia quis faciat ea sola intentione, & ad eum finem tales causas adhibuisset, ut sequatur pollutio? ibid.

Pollutio cogitando tantum turpia an sit peccatum reservatum? Et quid, si sequatur ex affectu nimis libidinoso, quando superiores reservant pollutionem voluntariam? tomo septimo, tractatu primo, resolution. 118. per totam. p. 84

Pollutio præter intentionem subsequuta ex tactu licito, & in eo prævisa, quando tactus ille est necessarius, & cessat consensus periculum, caret omni culpa, ut ex complexu manuum, &c. juxta patriæ consuetudinem, quo evitato, in notam inurbanitatis quis incideret. tom. 8. tract. 6. resol. 12. §. Et tandem, post medium. pag. 142

Si pollutio cœpit in somnis, an sit reprimenda in vigilia sub onere peccati mortalis? tom. 8. tract. 6. resolution. 16. §. 1. pag. 143

Pro pollutione prævisa datur regula generalis ad decidendos casus particulares, & quando causa pollutionis prævisæ notabiliter, & per se influit, vel non influit. t. 1. tr. 4. r. 37. §. 3. p. 245. & seq.

Vbi casus particulares pro praxi ab initio res.

Quando ex pollutione prævisa quis peccet, vel non peccet mortaliter? Vbi pro praxi aliqui casus, sed jam omnes appositi sunt in aliis verbis tomi 2. t. 2. tract. 6. resol. 207. per totam. p. 459

Ex pollutione hominis an Ecclesia polluatur? t. 9. tract. 1. r. 132. §. 6. & seqq. p. 87

Qui pollutionem secum habuit cogitans multas uxoratas, vel Moniales, an unum tantum peccatum committat, vel plura in confessione explicanda? tom. 1. tr. 7. resol. 18. §. 8. p. 355

Si pollutionem Confessarius habuit cum filia confessionis inter ejus femora, an teneatur Confessarius explicare hanc circumstantiam in confessione? tom. 1. tr. 7. resol. 48. §. 3. p. 369

Pollutionem patiens à Regulari, vel Moniali an circumstantiam personarum teneatur aperire in confessione? t. 1. tr. 7. r. 77. §. 2. p. 382

Pollutionem desiderare non ex affectu libidinis, sed ob sanitatem, aut aliam licitam utilitatem non est mortale. Vnde à fortiori non est mortale delectatio de seminis effusione ob sanitatem, vel ob alium honestum finem. t. 1. tr. 7. r. 100. §. 5. p. 393

Si præter operationem ad pollutionem alterius patiens in peccato sodomiæ ipse pollutionem pateretur in illa actione, an teneatur hoc explicare in confessione, & fateri se fuisse patientem in peccato sodomiæ? tom. 1. tr. 7. resol. 136. §. 2. p. 410

Pollutionem habens cum puero nondum dolo capi, vel cum fœmina dormiente, vel cum bestia circa concubitum, an teneatur præter pollutionem in confessione aperire has circumstantias? tomo primo, tract. 7. resol. 142. §. 1. & seqq. p. 413

Pollutionem nocte in somnis quis passus est qui in die tetigit sæpius carnaliter verenda sua, an teneatur fateri dictam pollutionem in somnis habitam? tom. 1. tr. 7. resol. 146. §. 1. pag. 415

Et quid, si tactus sint continuati cum commotione spirituum magna? ibid.

Qui post pollutionem voluntariam postea confitetur, an peccet tantum venialiter sumendo Eucharistam intra unum diem sine justa causa? t. 2. tr. 2. r. 48. §. 1. p. 185

Et an faciat contra consilium Rubricæ Missalis sumendo Eucharistiam eadem die pollutionis voluntariæ, quamvis confiteatur, & ita peccet saltem venialiter? t. 2. tr. 2. resol. 49. §. 1. p. 186

Pollutionem voluntariam habenti non est consulendum abstinere ab Eucharistia suscipienda, præsertim, si causa fuisset voluntaria; imo etiamsi causa fuisset voluntaria, & aliquis eam noctu commisisset, si de ea confiteretur. tomo secundo, tractatu secundo, resol. 50. §. 2. ibid.

Si pollutionem inde sequuturam dans operam rei alioquin licitæ, & præceptæ, advertat, quam, retenta actione, possit impedire, tenetur impedire, alioquin mortaliter peccabit. tomo secundo, tract. 6. resol. 193. §. 4. pag. 450. & r. 207. §. 4. p. 460

Inter diversas pollutionis causas advertitur nullam dari causam inter genus luxuriæ, quæ efficax sit ad pollutionem sequutam in somnis. t. 1. tr. 7. r. 146. §. 1. p. 415

Quapropter opus non erit fateri pollutionem prævisam in omni causa, quæ sit peccatum intra genus luxuriæ, nisi quando causa apposita fuisset ea intentione, quod videlicet sequeretur in somnis pollutio. ibid.

Vide verb. *Amplexus, Conjux, Divortium, Incestus, Osculum, Tactus.* tom. 2

Item verb. *Ecclesia.* tom. 5

Item verb. *Tactus.* tom. 7

Item verb. *Accubans, Ambulare, Chirurgus, Cœnare, Copula, Desiderare, Fœmina, Fœtor, Gaudere, Ignorantia, Invenis, Obiicere, Parochus, Vir.* tom. 8

Item verb. *Cœmeterium, Habitatio Ecclesiæ, Infans, Interdictum, Missam celebrare, Percutere, Violare, Violatio.* t. 9.

Pollutum.

An polluta remanserit Ecclesia ex eo, quod in Ecclesia Regularium quidam fuit sacculis arenæ ita acriter contusus, ut post tres dies extra Ecclesiam mortuus est. t. 9. tr. 1. resol. 136. §. 1. p. 89

Polluta non censetur Ecclesia per quamcumque delicti notitiam, nisi hoc fuerit per sententiam judicis declaratum. t. 9. tr. 1. r. 137. §. 1. p. 90

Si in polluta Ecclesia quis celebret, an remaneat consecrata? Et quid, si Sacerdos celebret mala fide? tom. 9. tr. 1. resol. 139. §. 1. ibid.

Quando polluta est Ecclesia, & reconciliatur, vide varios, & curiosos casus, & opiniones in tom. 9. tr. 1. resol. 141. per tribus seqq. p. 91

Nisi pollutæ fuerint Ecclesiæ consecratæ sanguinis effusione, vel seminis pollutione, non debent Ecclesiæ iterum consecrari. t. 9. tr. 1. r. 138. §. 1. p. 90

Vide verb. *Cœmeterium, Habitatio Ecclesiæ, Infans, Interdictum, Missam celebrare, Percutere, Violare, Violatio.* tom. 9

Pompa.

Vide verb. *Expensa.* tom. 8

Pondus.

Vide verb. *Fraus.* tom. 9

Ponere.

Vide verb. *Rota.* tom. 7

Pons.

Vide verb. *Tributum.* tom. 9

Pontifex.

Pontifex an possit simplici Sacerdoti committere consecrationem Chrismatis, & ut ministret Sacramentum Confirmationis? t. 1. tr. 2. r. 1. §. 4. p. 69

Si Pontifex abrogaret præcepta Ecclesiastica confitendi, & communicandi singulo anno, an remanerent præcepta divina circa hoc vagè, & indeterminatè. tom. 1. tract. 5. resol. 67. §. 6. p. 132

Et an validè, sed illicitè dicta præcepta Pontifex possit abrogare? ibid. §. 7

Et

Et quid cum aliquo particulari in utroque casu ? ibid.
Pontifex an possit dispensare in præcepto de confessione præmittenda ante Eucharistiam, si tale præceptum esset de jure Ecclesiastico, & non divino ? t.1. tr.3. r.141. §.1. p.184
Si Pontifex non potest penitus ab Episcopali ordine potestatem reservandi casus tollere, potest tamen illam restringere, aut limitare, tanquam supremus jurisdictionis collator ? tom.1. tract.5. resol.22. §.1. & seqq. p.279
Et supponitur posse Pontificem reservare aliqua peccata pro tota Ecclesia. ibid. §.4
Pontifex potest commutare sacramentalem pœnitentiam extra judicium sacramentale per applicationem Indulgentiæ. t.1. tr.6. r.9. §.5. p.311
Pontifex an anticipet diem sequentem, pro sua Capella, ut in nocte Nativitatis Domini Cardinalis celebret ante mediam noctem, vel saltem tacitè dispenset cum dicto Cardinali, ut non jejunus celebret ante mediam noctem ? tom.2. tract.3. r.12. §.1. p.228
Pontifex an possit ex aliqua justa causa matrimonium infidelium ad fidem conversorum, etiam consummatum dissolvere ? t.2. tr.6. r.125. §.4. p.407
An Pontifex solus dispenset cum illegitimis ad Ordines sacros, beneficia curata, dignitates, Canonicatus, &c. t.3. tr.3. r.66. §.4. p.335
Pontifex quo pacto dispensare potest in residentia Episcoporum ? t.3. tr.3. r.70. §.1. p.338
Pontifex concedendo Altare privilegiatum, quo pacto applicet Indulgentiam defunctis ? t.4. tr.5. r.2. §.1. & seqq. pag.2
Pontifex an possit concedere Altaria privilegiata pro vivis ? t.4. tr.1. r.25. §.1. p.17
Pontifex an possit Bullam Cruciatæ revocare, & non concedere ? Et quid elapso anno sexcennii ? t.4. tr.3. res.1. §.2. & seqq. p.66
Pontifex quando concedit facultatem relaxandi, vel commutandi omnia juramenta ; possunt ab que dubio relaxari, vel commutari illa quinque pro votis reservata, nam in jure nullum juramentum invenietur reservatum. t.4. tr.3. r.92. §.4. p.106
Pontifex alicui de Ecclesia benemerito an possit impertiri sine injunctione ullius operis Indulgentiam eo fine, ut alios ad similia merita excitet ? t.4. tr.5. res.2. §.5. pag.178
Si Pontifex prudenter sentiat causam datam Indulgentiarum esse sufficientem, an valeat Indulgentia ? ibidem §.6
Pontifex an teneatur superflua ex suis redditibus elargiri eleemosynas ? t.4. tr.7. r.19. §.1. p.285
Pontifex an possit committere simplici Sacerdoti consecrationem Episcopalem ? tom.4. tract.8. resolut.25. §.1. pagina 328
Pontifex an sola nominatione possit facere Episcopum dicendo : Esto Episcopus v.g. Ferrariensis ? tom.4. tract.8. r.26. §.1. p.329
Pontifex an possit dispensare super numero Episcoporum requisito ad consecrationem Episcopalem ? t.4. tr.8. r.30. §.1. pag.332
Pontifex an aliquando dispensaverit ? t.4. tract.8. res.31. §.1. pag.333
Pontifex dispensans in dicto casu absque causa justa, an valeat dispensatio ? tom.4. tract.8. resolut.32. §.1. ibidem.
Pontifex an possit ordinarie infantem in Presbyterum, vel etiam Episcopum ? tom.4. tract.8. resol.48. §.1. & seqq. pag.347
Pontifex an possit unum Episcopum præficere duabus Ecclesiis ? t.4. tr.8. r.72. §.1. p.368
Pontifex an possit duos Episcopos præficere uni Ecclesiæ cum æquali potestate ? tom.4. tract.8. resol.73. §.1. & seqq. pag.369
Pontifex an possit auferre potestatem, quam recipit Episcopus in sua consecratione ? tom.4. tract.8. resol.75. §.2. p.371
Pontifex quo in sensu vocetur Vicarius Christi, & Petri ? tom.4. tract.8. resol.ult. §.1. & seqq. pag.415. & sequentibus.
Pontifex non est inferior Petro circa regimen Ecclesiæ Catholicæ. ibid. §.1. p.415
Pontifex dicitur Vicarius Christi, ratione potestatis, & Vicarius Petri ratione successionis. ibid.
Pontifex an possit aliquem absolvere à censuris solo actu interiori ? tom.5. tract.1. r.181. §.1. & seqq. p.106
Ubi aliqua primò supponuntur pro intelligentia dictæ quæstionis.
Pontifex an possit imponere irregularitatem purè ob peccatum veniale ? tom.5. tr.5. res.1. §.2. post medium. pagina 206
Pontifex an incurrat pœnas, & crimen simoniæ juris positivi ? t.5. tr.7. r.1. §.3. p.306
Si Pontifex Summus existeret in aliquo Regno v. g. Regis Hispaniæ, an teneatur vi directiva observare leges illius Regni latas pro bono publico ? t.6. tr.1. r.51. §.1. pag.38
Pontifex summus, si audita communitatis supplicatione super aliqua lege, tacet, & non respondet dictæ supplicationi, an præsumatur consentire, & legis obligationem tollere ? t.6. tr.1. r.62. §.3. p.49
Pontifex an excusetur à peccato, si simulat, vel connivet, quando Princeps sæcularis usurpat bona temporalia Ecclesiæ, si absque minori scandalo, vel damno possit id impedire ? tom.7. tractatu 5. resolutione 77. §.1. pag.369
Pontifex an possit ex justa tamen causa præbere licentiam, ut Clerici, Episcopi, & Cardinales præsint Exercitibus, sine qua, quando, & quo pacto irregularitatem incurrant, demonstratur. tom.7. tract.7. r.57. §.1. p.422
Et an solus Pontifex in hoc præcepto dispensare possit ? Et si Pontifex absque rationabili causa dispensaret, licet factum teneat, an tamen peccet ? ibid.
Pontifex summus an possit revocare privilegium Ecclesiasticæ Immunitatis, etiam stando, quod hæc exemptio non sit de jure divino, sed humano ? t.9. tr.2. r.4. §.1. pag.99
Pontifex an recipiat suam potestatem immediatè à Deo ? t.9. tr.2. r.20. §.1. p.110
Pontifex an probet praxim cognoscendi causas Ecclesiasticas à judicibus sæcularibus per viam violentiæ ? t.9. tr.2. r.37. §.4. in fine & seqq. p.122
An Pontifex prius consulendus sit quando est dubium, an statutum sit, vel non sit contra libertatem Ecclesiæ ? t.9. tr.2. r.207. §.7. p.200
Pontifex an possit ardua Ecclesiæ sine consilio Cardinalium definire ? t.9. tr.7. r.3. §.1. & seq. p.376
Pontifex an teneatur subvenire Cardinalibus egentibus ? t.9. tr.7. r.29. §.1. p.386
Pontifex an possit concedere Cardinalibus licentiam testandi non solum in usus pios, sed etiam in quoslibet, dummodo sint liciti, & honesti ? tom.9. tract.7. r.92. §.3. pag.409
A Pontifice, & non à jure divino est concessa Episcopis potestas reservandi peccata ? tom.1. tract.5. resolut.22. §.2. pag.279
Pontifice mortuo indulgentias alicui concedenti, si nondum sunt applicatæ, an adhuc eas applicare possit ? t.4. tr.5. r.30. §.3. p.194
A Pontifice Pallium Archiepiscopi, & Patriarchæ accipere debent ? tom.4. tr.8. res.68. §.1. & seqq. p.364. & 365
Qui cum Pontifice, vel ejus ministris, vel familiaribus de ejus consensu expresso, vel tacito faceret aliqua ex prohibitis in Bulla Greg. XIII. de Datis, & Promissis,

an in pœnas dictæ Bullæ incidat? tom.5. tract.7. r.59. §.4. pag.349
Pontifice summo inconsulto, an Clerici possint alicui exercitui præesse? t.7. tr.7. r.51. §.1. p.417
Cum Pontifice summo concordata, an possint revocari à Principe laïco? t.9. tr.2. r.13. §.1. p.103
A Pontifice an aliquis Princeps habeat privilegium in causis violentiæ arcendæ? t.9. tr.2. r.39. §.1. p.123
Pontifice inconsulto, an possint imponi collectæ, seu gabellæ Clericis in casu, quo etiam sint justæ? t.9. tr.2. r.247. §.1. p.222
A Pontifice confirmatur electus in Episcopum, quem Collegium Canonicorum in Germaniæ Ecclesiis nominat, & designat, & elegit? tom.9. tract.9. res.7. §.2. pag.457
Qui Pontificem adire non potest propter impedimentum perpetuum pro absolutione ab hæresi occulta extra articulum mortis, an possit absolvi à Sacerdote inferiori, vel teneatur recurrere ad Pontificem tacito nomine? t.5. tr.8. r.23. §.4. p.362
Si Pontificem Cardinales eligerent extra eorum Collegium, & gremium, an electio esset valida? t.9. tr.7. r.8. §.3. p.379
In Pontificem an Cardinales possint eligere dignum, & relinquere digniorem, quando pars sufficiens vult illum in Papam eligere? t.9. tr.7. r.9. §.1. ibid.
Et quid, si juravissent eligere digniorem? ibid.
Ad Pontificem de jure divino pertinere electionem Episcoporum probatur. t.9. tr.9. r.1. §.1. p.451
Ad Pontificem solum spectat potestas, & non ad Principes laïcos extinguendi beneficia. tom.9. tr.13. resol.3. §.3. pag.483
Pontifices an Principibus de Ecclesia benemeritis possint titulum, & insignia Regia concedere? tom.9. tr.12. r.unic. §.1. p.468
Pontifici summo à jure est reservata provisio Ecclesiarum, Episcoporum Titularium in partibus Infidelium existentium, qui de eis disponit in Consistorio sicut de aliis Ecclesiis. tom.4. tract.2. resol.9. paulo post initium. pag.31
Pontifici præstatur juramentum fidelitatis ab Episcopo consecrando. t.4. tr.8. r.57. §.1. p.356
An summo Pontifici sit reservata excommunicatio lata contra violantes Immunitatem Ecclesiarum? t.9. tr.1. r.5. §.2. p.5
Ne Pontifici solvantur ex suis Regnis annatæ sine eorum consensu, an Principes prohibere possint? tom.9. tr.2. r.339. §.1. & seqq. p.292
Si Pontifici Cardinales Episcopi assistant, an excusentur à residentia? t.9. tr.7. r.35. §.1. p.388
A Pontificibus olim interdictum fuisse, ne populus, & Principes in electione Episcoporum se intromiscerent, demonstratur. t.9. tr.9. r.6. §.1. & seqq. p.455
Pontificis Confessarius ex veriori sententia non à jure divino, sed ab ipsomet Pontifice habet jurisdictionem ad illum absolvendum. t.3. t.3. r.17. §.3. p.306
Pontificis unctio quomodo differat à Regia? t.4. tract.8. r.88. §.2. per totam. p.283. & 384
Pontificis summi concordata cum aliquo Rege an sint privilegium, & an sint revocata per Bullam Cœnæ? t.9. tr.2. r.12. §.1. p.103
Pro occurentibus in electione Pontificis lege in tract.7. tomi 9. res.10. usque ad 15. inclusivè. p.380
Pontificum Romanorum authoritate lex, & consuetudo antiqua in modum eligendi Episcopos est abrogata, & jus nominandi, designandi, offerendi, & præsentandi Episcopos datum est multis Regibus eorumdem Romanorum Pontificum nutu, & assensu. tom.9. tr.9. r.7. §.1. p.457
Vide verb. *Episcopus, Parochus, Sacerdos.* tom.2
Item tract.1. tom.3. de potestate Pontificis quoad sacramenta, ubi curiosas quæstiones invenies.
Item tract.2. tom.3. de Dispensatione.
Item verb. *Baptismus, Causa, Communio, Confirmationis Sacramentum, Dignior, Extrema-unctio, Interdicere, Interdictum, Iurisdictio, Matrimonium, Ordinis sacramentum,* & passim in multis aliis verbis. tom.3
Item verb. *Anima, Defunctus, Papa, Papatus, Paulus V, Dispensare,* & passim in aliis. tom.4
Item verb. *Appellantes, Clericus, Dispensare, Fœmina, Ignorantia, Laicus, Legere,* & in multis aliis verb. tom.5
Item verb. *Derogare, Hora Canonica, Ignorantia, Iuramentum, Papa, Visus.* tom.6
Item verb. *Papa, Parochus, Piscatio,* & passim in aliis verb. tom.7
Item verb. absolvere, *Animus, Bannitus, Bona temporalia, Defensio, Matrimonium,* tom.8
Item tract. 4. tomi 9. de Adoratione qua summus Pontifex à Catholicis veneratur, ubi plura.
Item tract 5. tomi 9. de Infallibilitate Decretorum summi Pontificis, &c.
Item. tract. 6. tom.9. de Potestate Pontificis eligendi sibi successorem.
Item verb. *Eximere, Extinguere, Facultas, Fœdus, Forma, Hæresis, Imperator, Iurisdictio, Ius-patronatus, Lex, Libertas conscientiæ, Licentia, Lis, Mandatum, Necessitas, Operari, Opinio, Orbis, Populus.* tom.9

Pontificale.

Vide verb. *Episcopus, Locus,* tom.2

Pontificale Romanum.

Pontificale Romanum vult quod masculi fœminis Patrini esse non possunt, & è contra in sacramento Confirmationis. t.1. tr.2. r.24. §.3. p.83

Pontificalia.

Pontificalia nullus Episcopus exercere potest in Diœcesi, in qua est Sedes vacans sine expressa licentia Capituli? t.3. tr.5. r.10. §.1. p.385
Vide verb. *Insignia, Ornamenta.* tom.3

Pontificatus.

Ad Pontificatum an Cardinales debeant eligere unum ex sacro Collegio? t.9. tr.7. r.8. §.1. p.378
Si Pontificatum acceptet dignus, cognoscens in electione prætermissum esse digniorem, an peccet? t.9. tr.7. r.9. §.3. pag.379
Vide verb. *Pontifex,* cum suis notationibus. t.9

Pontificium.

An de Pontificio jure sit Cardinalatus institutus? tom.9. tr.7. r.2. §.2. p.376
Vide tract.7. tomi 9. *de Cardinalibus,* &c.

Populares.

Vide verb. *Baro.* tom.7

Populus.

An quilibet de populo possit agere, & clamare, ut testamentum ad pias causas, & legata pia executioni mandentur? t.6. tr.8. r.40. §.1. p.413
Ut populus, & Clerus concionibus, & publicationi edicti fidei assistant, an Inquisitores possint sub pœna excommunicationis præcipere? Et an hoc præceptum obliget sub mortali? tom.5. tract.10. resol.24. per totam. pag.426
Vide verb. *Concio, Consensus, Instituere, Missam audire.* tomo 3
Item verb. *Parochus.* tom.6
Item verb. *Alimentum, Festum, Interdictum.* tom.7
Item verb. *Imperatores, Ius, Moneta, Odiosus, Pontifex, Valor.* tom.9

Porrigere.

Vide verb. *Instrumentum, Panis, Tangere, Vinum.* tomo secundo.
Item verb. *Eucharistia.* tom.7

Porta.

Qui in porta Ecclesiæ à parte externa Ecclesiæ haberet copulam

copulam, an teneatur hanc circumstantiam aperire in confessione? t.1. tr.7. r.83. §.1. p.384
Idem est de Cameris, & Campanilibus Ecclesiæ adhærentibus t.1. tr.7. r.84. §.1. ibid.
Vide verb. *Custos.* tom.8
Item verb. *Ordinare, Sanguis,* tom.9

Portare.

Vide verb. *Crux, Fratres D. Ioannis, Pallium, Tonsura.* tom. 9

Porticus.

Qui in porticu Ecclesiæ occidit aliquem, & postea inventus est in Ecclesia, an gaudeat ejus Immunitate? Et quid, si sub ea spe confugiendi ad Ecclesiam commisit homicidium in porticu Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.71. §.1. & seqq. & in r.72. p.44
Porticus Ecclesiæ an gaudeat Immunitate? t.9. tract. 1. r.6. §.9. p.7
Vide verb. *Atrium.* tom.9

Portorium.

Portorium quid dicatur? tom.9. tr.2. res. 256. §. Nec valet. pag.228

Portus.

Vide verb. *Merces.* tom.9

Positivè.

Vide verb. *Cogitatio.* tom.8

Possessio.

Ut possessio beneficii non apprehendatur sine licentia, & consensu Principis, aut ejus Gubernatoris, vel Præsidis, an Princeps laïcus authoritate propria præcipere, aut statuere possit? Ubi alia contingentia circa hoc. t.9. tr.2. r.205. §.1. p.198
Si in possessione judicandi Regulares esset Episcopus, an in illos jurisdictionem habeat? t.7. tr.1. r.46. per totam. pag.33
Si possessione sua Clericus spoliavit laïcum, an judex sæcularis possit cogere Clericum ad illam restituendam? t.9. tr.2. r.87. §.1. & seqq. p.139
Ut quis possessionem Ecclesiæ, à qua per vim est ejectus, reciperet, vel ut retineat beneficii possessionem, in qua ab alio turbatur, an judex laïcus, vel Minister Regius de his cognoscere possit? t.9. tr.2. resol.206. §.unic. p.198
Neque ob receptam consuetudinem hæ causæ ad judices sæculares pertinere possunt, nec potest adduci tolerantia Pontificis. ibid.
Antequam possessionem Canonicus nactus fuerit in Choro, an habeat vocem in electione? tom.9. tract. 7. res.11. §.1. p.380
Ante possessionem adeptam an Cardinalis ad Episcopatum assumptus possit adhuc beneficia conferre? t.9. tr.7. r.54. §.2. p.397
Et an possit conferre beneficia Episcopatuum à se resignatorum, etiam post præconizationem resignatarii? t.9. tr.7. r.59. §.unic. ibid.
Vide verb. *Beneficium.* tom.2
Item verb. *Dominus, Fructus,* tom.6
Item verb. *Dubium, Ecclesia, Hereditas, Obedire, Res.* tom.7
Item verb. *Dubitans, Dubium.* tom.8
Item verb. *Beneficium, Forum, Iurisdictio, Præstimonium;* tomo 9

Possessor.

Possessor iniquus, ut fur, vel alius, an teneatur restituere majorem summam, ad quam excrevit res furata tempore detentionis, maximè si fur vendidit illam in illo optimo statu? t.8. tr.7. r.9. §.1. p.150
Et quid, quando ignoratur, quo tempore verus Dominus esset rem venditurus? t.8. tr.7. r.10. §.1. p.151
Possessor iniquus, ut fur, vel quilibet alius an teneatur ad restitutionem, si res furata periit apud se, ac si in manu Domini esset? t.8. tr.7. r.12. §.6. p.152
Et quid, si non eodem modo periit apud iniquum possessorem, periisset apud Dominum, sed non eodem modo? ibid.
Et quid, si dubium est, an res apud Dominum periisset, quia si apud se existeret, ante interitum fuisset vendita, vel distracta, aut alio aliquo modo utilis? ibid. §.3
Vbi aliqua alia notabilia circa supradicta.
Possessor bonæ fidei, si inæqualiter dubitet, & magis inclinet in eam partem, ut res sit aliena, an teneatur juxta inclinationem, & propensionem aliquid restituere, vel rem dividere? tom. 8. tract. 7. r.41. 42. & 43. pag.173
Vide verb. *Dubitans, Dubium.* tom.8
Item verb. *Possessio.* tom.6

Possessorium.

Quando de possessorio matrimonii agitur, an judex laïcus sit competens? t.9. tr.2. r.227. §.3. p.215
Quando de possessorio decimandi causa agitur, an judex Ecclesiasticus, vel laïcus debeat cognoscere? t.9. tr.2. r.272. §.2. p.235

Possidere.

Si possideat Clericus succedens laïco rem specialiter hypothecatam, an ratione hypothecæ possit conveniri coram judice laïco? t.9. tr.2. r.84. §.3. p.138
Et quid, si adsit clausula de non alienando, an possit fieri executio per judicem sæcularem in prædio obligato à laïco, etsi Clericus illud possideat? tom.9. tr.2. r.84. §.1. p.139
Quidam possidebat multa bona dubitans esse sua, an teneatur illa restituere? tom. 8. tract. 7. resolutione 40. §. 2. pag.172
Qui possidet & injustè invincibiliter ignarus primogenituram, an sit monendus à Confessario? tom. 7. tr.4. r.69. §.ult. p.323
Vide verb. *Possessio,* cum suis notationibus.

Posterus.

Vide verb. *Successor.* tom.6

Postponere.

Vide verb. *Chorus.* tom.3

Postulandum.

Vide verb. *Populus.* tom.9

Postulatio.

Postulatio Episcopi ante 30. annor. ætatem invalida est; secus electio. t.4. tr.8. r.49. §.4. p.350
Vide verb. *Innocens.* tom.8

Potatio.

Vide verb. *Defectus.* tom.4

Potestas.

Si potestas Episcopis in legibus Pontificiis, & Conciliis non restringitur, an possint Episcopi in eis dispensare? tom.3. tract. 2. resolut. 25. §. 1. & seqq. pagina 187
Et quid, si eis expressè potestas non conceditur? t.3. tr.2. r.26. §.1. & seq. p.189. Vbi aliquid ex potestate legati, & Superiorum Regularium, an sit ordinaria vel delegata, &c. Vbi etiam an possint eam delegare.
Si potestas dispensandi, & absolvendi in aliquo casu non sit in Prælato Superiore Regulari, an possit Episcopus cum Regularibus exemptis dispensare, si cedat exemptioni? tomo 3. tractatu 2. resolutione 43. §.3. pagina 200
Et quid, si talis potestas esset in supradicto Prælato Regulari? ibid. §.1. & seqq. p.199
Potestas duplex est in Episcopo, jurisdictionis, v.g. & Ordinis. t.4. tr.8. r.74. §.1. p.370
Potestas jurisdictionis competit Episcopo confirmato, & Potestas Ordinis nonnisi consecrato. ibid. §.2
Potestas Episcopalis in consecratione accepta, an possit auferri à Papa? tomo 4. tractatu 8. resolutione 75. §.1. pag.371

Potestas

Potestas, quam habet Episcopus, an à Pontifice, vel à Deo immediate habeatur? ibid. §. Verum.
Potestas Ordinis Episcopalis major est Sacerdotali. tom. 4. tr. 8. r. 76. §. 1. & seqq. p. 372. & 373
Potestas Episcopi Titularis quæsit? t. 4. tr. 8. resolut. 77. §. 1. & seqq. ibid.
Potestas creandi Doctores an competat Episcopo? t. 4. tr. 8. r. 95. §. 1. & seqq. p. 390
Potestas ferendi censuras an possit consuetudine, vel præscriptione acquiri? Idem est de absolutione excommunicationis per alium latæ. t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 1
Et an hæc potestas possit acquiri circa unam censuram, & non circa aliam? ibid. §. 2
Potestas absolvendi à censura contracta ob Clerici percussionem, an extendatur ad quoslibet Prælatos jurisdictionem quasi Episcopalem habentes? t. 5. tract. 2. r. 62. §. 1. pag. 159
Potestas dispensandi latè est interpretanda, licet ipsa dispensatio strictè sit odiosa. tom. 7. tract. 1. resolut. 287. §. 9 pag. 193
De potestate Principum circa bona hæreticorum confiscata. Ubi jura Tribunalis S. Inquisitionis defenduntur circa hoc. Pro quibus primo aliqua supponuntur. t. 5. tr. 10. r. 147. per tot. p. 474
De potestate, & jurisdictione Ecclesiastica, & quasi Episcopali Vicarii Generalis exercitus. tom. 7. tract. 7. r. 65. §. 1. p. 425
Potestatem eligendi Confessarium an Episcopus possit subdito dare, per eandem potestatem approbando talem, etiamsi antea approbatus non fuisset? t. 1. tr. 3. r. 26. §. 13. p. 104
Potestatem an habeat Sacerdos excommunicatus, hæreticus, publicus percussor Clerici, &c. absolvendi moribundum in articulo mortis? t. 1. tr. 4. r. 41. §. 1. & seq. pag. 247
Potestatem tollere an possit Pontifex Episcopis circa sacramentalia? t. 3. tr. 1. r. 64. §. 1. p. 84
Inter potestatem dispensandi, & ipsam dispensationem est quoddam discrimen, ex eo quod dispensatio strictè est interpretanda, potestas vero dispensandi, etiam si delegata sit, late interpretanda, seu intelligenda. tom. 3. tract. 2. resolut. 1. p. 175. & melius in resolutione 49. pag. 204
Potestatem habentes delegatam dispensandi in universum cum aliqua communitate, cujus ipsi sunt partes, an possint secum dispensare? tom. 3. tract. 2. resol. 5. §. 10. p. 176
Et quid, quando haberent limitatam potestatem dispensandi cum certis personis? ibid. §. 15
Potestatem tantam an habeant Episcopi in suis Diœcesibus, quantam habet Pontifex in universo orbe? t. 3. tr. 2. r. 27. §. 1. p. 190
Si potestatem delegatam dispensandi se habere aliquis diceret, an sit ei credendum? tom. 3. tract. 2. resol. 81. §. 1. pag. 227
Potestatem dispensandi, & absolvendi Vicarius Episcopi ex generali commissione non habet in casibus Papalibus, quos potest absolvere, & dispensare Episcopus ratione alicujus impedimenti. tom. 3. tract. 5. res. 4. §. 1. pag. 298
Potestatem delegatam, vel ordinariam an Vicarius Episcopi habeat? t. 3. tr. 3. r. 92. §. 4. p. 356
Idem est de Vicario Capituli sede vacante. ibid. §. 9
Si temporalem potestatem habet Episcopus, an Capitulum Sede vacante exercere eam possit in personas sæculares? t. 3. tr. 5. r. 7. §. 1. p. 384
Et quid in criminalibus absque metu irregularitatis? ib. §. 2
Potestatem concedendi indulgentias non habent Prælati inferiores Episcopo, etiam habentes jurisdictionem Episcopalem, neque Concilium Generale; neque Capitulum Sede vacante, nisi ex consuetudine præscripta hanc præsentem accepissent. tom. 4. tr. 5. r. 41. per totam. pag. 200
Qui potestatem habet ferendi censuram, an possit ea uti in sua causa? t. 5. tr. 1. r. 2. §. 1. p. 1
Qui ab habente potestatem ordinariam fuit absolutus generaliter in confessione ab excommunicatione, an remaneat absolutus à censuris, quas culpabiliter non expressit, etiamsi Confessarius non habuisset expressam intentionem ab illis absolvendi? tom. 5. tr. 1. res. 188. §. 3. pag. 109
Quamnam potestatem habeant Domini in servos? tom. 7. tr. 8. r. 4. §. 1. p. 429
Potestatem suam an recipiant Reges, & Principes immediatè à Deo? t. 9. tr. 2. r. 20. §. 1. p. 110
Vide verb. *Facultas, Licentia, Pontifex.* tom. 1
Item verb. *Episcopus, Excommunicatio.* tom. 2
Item verb. *Archiepiscopus, Beneficium, Censura, Confessarius.* tom. 3
Item verb. *Dispensare, Episcopus, Facultas, Jurisdictio,* & ejus notationem. tom. 4
Item verb. *Bulla Cœnæ, Facultas, Licentia, Oblitus, Pœna.* tom. 5
Item verb. *Facultas, Fœmina, Licentia.* tom. 6
Item verb. *Absolvere, Dubium, Facultas, Licentia, Mulier, Obedire, Papa, Pater.* tom. 7
Item verb. *Beneficium, Facultas, Familia, Fœdus, Hæres, Hæresis, Imperator, Indulgentia, Legatus, Monasterium, Nuntius, Orbis, Pontifex, Subtrahendum.* tom. 9

Potio.

Potio ex vino condito ex aromaticis an frangat jejunium? t. 4. tr. 6. r. 91. §. 3. p. 249
Qui potionem præstat mulieri, quominus concipiat, ne liberos suscipiat, vel ex odio, aut ex alia causa, an excusetur à casu abortus Episcopo reservato? t. 5. tr. 6. r. 33. §. 2. p. 298
Potionem concubinarius concubinæ, vel adulteræ tradendo, cum qua occidit fœtum animatum, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 93. §. 2. p. 55
Vide verb. *Tempus.* tom. 9
Item verb. *Cervisia, Chocolata, Parvitas materiæ.* tom. 4
Item verb. *Cooperantes, Fœmina, Monialis, Mulier, Præbere.* tom. 5
Item verb. *Fœtus.* tom. 9

Potus.

Ad potus pertinentia solent Religiosi sumere sine licentia Prælati de bonis Monasterii, an frangant votum paupertatis? t. 7. tr. 3. r. 44. per totam. p. 268
Et si paulatim dicta perveniant ad quantitatem notabilem, an peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem? t. 7. tr. 3. r. 45. per totam. ibid.
Vide verb. *Potio.* cum suis notationibus.

Practicè.

An semper practicè sit probabilis opinio, si probabilis est speculativè? t. 8. tr. 1. r. 9. & 10. p. 6. & 7
Si non practicè, sed speculativè quis operatur cum conscientia dubia, an sit licitum? tom. 8. tract. 2. resol. 1. §. 1. pag. 22

Practicum.

Licet ad rectè operandum requiratur judicium practicum moraliter certum, non tamen itaut excludatur omnis formido oppositi. t. 8. tr. 2. r. 1. §. 1. p. 22

Præbenda.

Præbendas conferendi an Cardinales jus habeant in suis titularibus Ecclesiis? t. 9. tr. 7. r. 52. §. unic. p. 396
Vide verb. *Canonicus, Distributiones, Fructus.* tom. 5

Præbendarius.

In præbendariis tres, vel quatuor dies absentiæ in anno à Choro absque tribus mensibus in anno à jure concessis illis, an absentia dicta à Choro non constituat culpam mortalem? t. 3. tr. 6. r. 136. §. 3. p. 497
Præbendarius Ecclesiæ Cathedralis, qui parum intelligit linguam latinam, an possit ab Episcopo ordinari præsertim in Sacerdotem? t. 2. tr. 5. r. 75. §. 2. p. 300

Præbendarius non recitans in Choro, an possit recipere distributiones, etiamsi neque ibi, neque extra Chorum recitet Officium divinum? t.3.tr.6.r.98.§.7.p.479
Præbendarius, qui choro assistit confabulando, an possit, hoc non obstante, distributiones lucrari? tom.3.tract.6. res.133.§.1.pag.495
Præbendarius submissa voce recitans in Choro suam partem, vel non recitans, sed solum attendens ad partem, quam alius Chorus recitat, an lucretur dimidiam partem distributionum? t.3.tr.6.r.136.§.4.p.497
Præbendarius, si extra tempus divinorum Officiorum possit expedire negotia Ecclesiæ propriæ, in cujus utilitate est, an licite accipiat distributiones? t.3.tr.6.r.137.§.1.ib.
Vide verb. *Canonicus*. tom.3

Præbere.

Præbere regium donativum Regi an possit, si Rex culpa sua propter largitiones immoderatas, ludos, injusta bella, &c. in egestatem incideret? tom.7.tr.6.res.4.§.1.pag.373
Qui præbet opus, consilium, potionem, vel aliud cujusvis generis medicamentum, vel scribendo literas privatas, vel alias apochas, &c. ad faciendum abortum, an incidat in excommunicationem, & irregularitem? t.5. tr.6.r.18.§.3.p.291. & in r.27.§.2.p.295
Quando præbetur aliquod donativum in Parlamento pro custodia Regni, pro reparatione pontium, turrium &c. an Ecclesiastici teneantur contribuere. tom.7.tract.6. res.33.§.1.pag.382
Et an saltem ad tales impositiones teneantur quando non sufficiunt bona laicorum, interveniente licentia Pontificis, vel saltem Episcopi? ibid.§.2
Vide verb. *Medicina*. tom.2
Item verb. *Bellum*. tom.5
Item verb. *Fidejussores*. tom.6
Item verb. *Frigus*. tom.8
Item verb. *Iuramentum*, *Processus*. tom.9

Præcedentia.

In præcedentiæ materia an sit attendenda consuetudo? t.6. tract.2.res.35.§.1.pag.117
Et an hoc procedat, si illa consuetudo repugnet dispositioni juris communis, puta, si minus dignus præferat digniori? ibid.
Vide verb. *Archidiaconus*. tom.6

Præcedere.

Præcedere debet Vicarius Episcopi omnes alios Prælatos inferiores Episcopo in Choro, & Processionibus etiam præsente Episcopo. Et quid, si Vicarius sit Canonicus? t.6. tr.1.r.129.§.ult. lege eam per totam. p.90
Præcedere debent Procuratores in Parlamento secundum qualitatem suorum principalium. t.7.tr.6.r.19.§.1.p.377
Vide verb. *Præcedentia*. tom.6.

Præceps.

Vide verb. *Reus*. tom.6

Præceptivum.

An præceptiva sint semper verba imperativi modi in Decretis Pontificiis, Conciliis, Canone, seu Bulla Pontificia? t.6.tr.1.r.29.§.3.p.22
Vide verb. *Præceptum*, *Præcipere*.

Præceptum.

Quando præcepta duo concurrunt, alterum Ecclesiasticum, & alterum divinum incompatibilia, divinum est observandum, & tunc excusatur homo à præcepto Ecclesiastico. t.1.tr.3.r.154.§.1.p.193
Præcepta Synodalia, secluso scandalo, an Regulares servare non teneantur? t.4.tr.4.r.22.§.3.p.151
An qui præcepta, leges, & consuetudines loci in quo commoratur, non observat, Episcopus possit illum punire? t.4.tr.6.r.46.§.6.p.224
Difficultas est cognoscere, quando præcepta sint prætereunda propter scandalum vitandum. Vbi multi casus pro praxi valde notandi, & menti tenendi, quia quotidiani, & practicabiles. t.7.tr.5.r.7.§.ult. per totum. p.330
Pro præcepti Confessionis impletione an annus computandus sit à Ianuario ad Ianuarium, vel à Quadragesima, in Quadragesimam, vel à Paschate in Pascha? tom.1.tract.3. res.53.§.4.pag.124
Vbi, qui in principio anni confessus est venialia, & postea commisit mortalia, an teneatur ex præcepto annuæ confessionis confiteri intra illum annum dicta peccata mortalia? ibid.§.3
Ex vi præcepti confessionis, qui caret mortalibus, an teneatur ad comparendum coram Parocho, vel proprio Sacerdote? t.1.tr.3.r.62.§.5.p.128
Et quid, si adsit scandalum? ibid.
Cujus præcepti Decalogi, vel Ecclesiæ in ordine ad confessionem sit ignorantia, an sit necessarium explicare, & secus in ignorantia Mysteriorum fidei? tom.1.tract.7.res. 9.§.1.& seqq.pag.347
Vnde ignorans plures articulos fidei, non committit plura peccata specie distincta, & secus si ignoret plura præcepta Decalogi, vel Ecclesiæ. ibid.§.4
De præcepti obligatione dubius per consuetudinem introductam, an teneatur illam observare? t.6.tr.2.r.20.§.1.p.111
Præceptis Ecclesiæ Confessionis, Eucharistiæ, &c. à carnibus, & lacticiniis abstinere in diebus jejunii an pueri teneantur statim post usum rationis? tom.1.tract.3.resol.45.§.1.& seq.pag.119
Et in dubio post septennium, si pueri habeant usum rationis, an præsumendum sit habere, & sic esse obligatos præceptis Ecclesiæ? t.1.tr.3.r.46.§.1.p.120
Sed ante septennium in dubio, an puer habeat usum rationis, præsumendum est non habere. ibid.
Præceptis Ecclesiæ Confessionis, &c. an teneantur pueri, si ante septennium usum rationis obtinuerunt? tom.1.tr.3. res.47.§.2.ibid.
Præceptis pluribus, & obligationibus an possit quis satisfacere unico actu? t.1.tr.6.r.50.§.1.p.339.
Vbi pro praxi aliqui casus designantur. à §.2.& seqq.ibid.& in r.51.& 52.p.339.& seqq.
In præceptis Ecclesiasticis tempus mediæ noctis quomodo sit sumendum? t.2.tr.1.r.111.§.1.p.65
Præceptis, legibus, & consuetudinibus illius loci an ligentur Prælati, Prætores, Gubernatores, Præfecti, Castellani, Milites, Scholares, Advenæ, Peregrini, Hospites, extranei, famuli ad tempus servientes, & alii similes, qui omnes ad Patriam redire semper cogitant, vel secluso scandalo, non teneantur ad jejunia, Festa colenda, Missam audiendam, &c. t.4.tr.6.r.39.§.1.per tot.p.220. & in r.46.§.3.& seqq.p.223.& 224
Præceptis duobus occurentibus, si quis dubitaret, utrum illorum obligat, eo quod simul impleri non possint, quid facere debeat? t.8.tr.2.r.4.§.1.p.23
Præcepto Ecclesiæ an quis satisfaciat cum confessione voluntariè nulla, quia sine dolore, proposito, &c. tom.1.tr.3. res.50.§.1.pag.122
Præcepto confessionis an fideles satisfaciant quocumque anni tempore confitendo, vel teneantur confiteri Quadragesimæ nova peccata commissa mortalia, post confessionem intra annum factam? t.1.tr.3.r.51.§.1 & seqq.ibid.
Pro præcepto annuæ confessionis adimplendo, an teneatur quis confiteri per interpretem, qui aliter non potest? t.1. tr.3.r.79.§.2.p.139
Et quid, si habet probabilem existimationem de sua contritione? ibid.§.3.p.140
Et quid, si dubitat de sua contritione? ibid.
Et in dicto casu an possit confiteri venialia, & generatim omnia mortalia? ibid.
Ex præcepto divino an quis in articulo mortis teneatur confiteri per interpretem? t.1.tr.3.r.80.§.1.p.140
Qui peccavit, an præcepto affirmativo teneatur habendi contritionem de peccatis jam remissis, quoties memoriæ occurrunt? t.1.tr.3.r.85.§.8.p.144
Sub Præcepto naturali an quis teneatur ad examen & recogitationem omnium peccatorum? t.1.tr.3.r.87.§.8.p.147

Præcepto pœnitentiæ injunctæ de audienda Missa an satisfaciat, qui audit illa immemor prædictæ pœnitentiæ, & satisfacto illa sit pars Sacramenti, itaut possit prodesse ex opere operato? t. 1. tr. 6. r. 33. §. 1. p. 330

Et quid, si injunctum opus in pœnitentia pœnitens executioni mandat cum intentione tamen expressa illam non implendi, an tunc quidem satisfaciat præcepto Confessarii, sed non habeat rationem partis Sacramenti & per consequens non remittat pœnam ex opere operato? ibid. §. 2

Præcepto nullo humano induci potest, quod pœnitens obligetur peccata legitimè confessa repetere, quando non intervenit reservatio, imo licet interveniat reservatio. t. 1. tr. 7. r. 125. §. 2. p. 406

Præcepto de audienda Missa in die festo an satisfaciat, qui Missam alicujus Sacerdotis audit, qui sine licentia, privilegio, aut causa legitima celebrat per duas, vel tres horas post meridiem? tom. 2. tract. 1. resolut. 108. §. 4. pag. 62

Præcepto audiendi Missam die Dominico an satisfaciat, qui audit Missam, quæ dicitur in Capella Papali ante mediam noctem Natalis Domini, quando Dies Natalis incidit in feria secunda? §. 5.

In præcepto Confessionis an Pontifex possit dispensare, seu illud abrogare? ut quispiam numquam teneatur confiteri? t. 3. tr. 1. r. 25. §. 1. p. 33

Vbi, quare in præcepto confessionis Pontifex dispensare non possit, & dispenset quotidie in votis, tametsi utriusque vinculum à jure divino ortum habet? ibidem. §. 3. pag. 34

In præcepto confessionis, ut aliquando quis non confiteatur, an Pontifex possit dispensare, seu abrogare? t. 3. tr. 1. r. 26. §. 1. ibid.

An ex præcepto positivo tantum teneantur Ecclesiastici extra necessitatem gravem corporalem, vel spiritualem proxima erogare superflua in usus pios? tom. 4. tract. 7. r. 27. §. 1. pag. 292

In præcepto, quod Clerici, Episcopi, & Cardinales præesse possint exercitibus, an solus Papa dispensare possit? t. 7. tr. 7. r. 57. §. 1. p. 422

De intentione præcepto satisfaciendi plura, &c. tom. 8. tr. 4. res. 49. §. 2. pag. 71

Ex præcepto filius non tenetur liberare Patrem damnatum ad suspendium, triremes, &c. etiamsi pars offensa remittat offensam oblatis à filio 100. denariis, & etiamsi Pater esset innocens. Vbi alia curiosa pro filiis erga Patres. t. 8. tr. 10. r. 12. §. 1. & seqq. p. 199

A transgressione præceptorum humanorum an excuset aliqua ignorantia, quæ aliàs esset culpabilis, quæ non sit effecta, aut crassa? t. 1. tr. 7. r. 8. §. 1. p. 346

Præceptorum Decalogi ignorantia vincibilis an sit speciale peccatum? t. 1. tr. 7. r. 79. §. 5. p. 347

Vnde, qui ex ignoratia culpabili negligit scire præceptum non fornicandi, &c. non committit duo peccata mortalia, si de facto fornicetur, unum negligentiæ sciendi hujusmodi præceptum, alterum fornicationis, & ideo sufficit, ut in confessione dicat, Fornicatus sum, &c. ibid.

Et quid, si iste talis de facto non fornicetur, & an teneatur adhuc illam acceptabilem ignorantiam præcepti confiteri.

Præceptum an sit data opportunitate, suscipiendi Sacramentum Confirmationis? tomo primo, tract. 2. resolut. 18. §. 3. pag. 80

Si præceptum confessionis quis non adimplevit si elapso anno, postea confitetur, an satisfaciat illa unica confessione utrique obligationi, tam & anni præteriti, quam & anni currentis? tom. 1. tract. 3. resolut. 54. §. 1. & seqq. pag. 124

Qui præceptum confessionis in Paschate non adimplevit, an teneatur primo quoque tempore confiteri? tom. 1. tract. 3. res. 55. §. 2. pag. 125

Vt præceptum annuæ confessionis quis adimpleat, an teneatur confiteri peccata venialia, si mortalia, quæ habet, ratione alicujus periculi, vel alterius damni confiteri non possit? t. 1. tr. 3. r. 60. §. 1. & seqq. p. 127

Si præceptum confessionis instat, & vir ignotæ linguæ non habet copiam Confessarii, qui illum plenè intelligat, an possit absolvi auditis his peccatis, quæ aliquo saltem modo percipi potuerunt à Confessario? tom. 1. tract. 3. res. 63. §. 7. pag. 130

Idem est de muto, surdo, aut balbutientis linguæ ibid.

Præceptum divinum confitendi peccata, an vigeat extra articulum mortis? tomo primo, tract. 3. resol. 66. §. 1. & seqq. pag. 131

Dato, quod præceptum divinum confessionis obliget extra articulum, & periculum mortis, quo alio tempore obligat? t. 1. tr. 3. r. 67. §. 1. & seqq. pag. 132

Et si præceptum Ecclesiasticum confitendi singulo anno Pontifex abrogaret, an præceptum divinum remaneret vagè, & indeterminatè? §. 7

Idem est de præcepto Ecclesiastico annuæ Communionis, in quo casu validè, sed illicitè Pontifex posset abrogare præceptum Ecclesiasticum. ibid.

Et quid cum aliquo particulari in utroque casu? ibid.

Præceptum confessionis an obliget propter periculum incidendi in plura peccata, si differatur confessio? t. 1. tr. 3. r. 68. §. 1. & seqq. p. 133

Vt præceptum divinum quis adimpleat confitendi in articulo mortis, an in India, vel partibus Infidelium, si timeat non posse habere confessarium tempore mortis, teneatur anticipare confessionem? tom. 1. tract. 3. res. 81. §. 1. pag. 141

Præceptum contritionis quando obligat? tom. 1. tract. 3. res. 85, §. 2. pag. 143

Præceptum de præmittenda confessione ante sumptionem Eucharistiæ, an sit divinum, aut Ecclesiasticum? t. 1. tr. 3. r. 140. §. 1. & seqq. p. 184

Opinio asserens præceptum de præmittenda confessione ante Eucharistiam esse de jure Ecclesiastico, an sit probabilis? t. 1. tr. 3. r. 141. §. 1. ibid.

Ex quo sequitur, quod consuetudo possit tale præceptum tollere, vel Pontifex in ipso dispensare. ibid. §. 2. p. 185

Vt præceptum auditionis Missæ in die festo Sacerdos, & alii adimpleant, an possit simplex Sacerdos, deficiente copia confessarii celebrare contritus, quia de Parocho non est dubitandum? tom. 1. tract. 3. resolut. 151. §. 1. & seqq. pag. 191

Et quid pro adimplendo præcepto Paschali Communionis? t. 1. tr. 3. r. 112. §. 1. p. 192

Et an aliter est dicendum de communione debita ex voto, aut etiam ex præcepto alio particulari? ibid. §. 2

Vt Præceptum Ecclesiasticum de confessione annua quis adimpleat, potest confiteri non integre, si nullus sit Sacerdos, cui ingrè possit confiteri quamvis integritas confessionis sit præcepti divini. tom. 1. tract. 3. res. 154. §. 2. pag. 193

Quando ad præceptum divinum observandum est necessarium privilegium, tenetur homo uti privilegio, ut servet illud, secus verò quando præceptum est humanum, ubi casus pro praxi. t. 1. tr. 3. r. 157. §. 3. p. 195

Ad præceptum annuæ confessionis observandum, an teneatur quis uti privilegio, quod habet, confitendi cum præsenti confessario? ibid.

Præceptum confitendi, *quamprimum*, si quis sumpserit Eucharistiam sine prævia confessione, ut habetur in Concilio sess. 13. c. 7. an sit divinum Ecclesiasticum? t. 1. tr. 3. res. 168. §. 1. pag. 203

Præceptum supradictum confitendi, *quamprimum*, an obliget sub mortali? tomo primo, tract. 3. resolut. 169. §. 1. & seq. ibidem.

In quibus casibus supradictum præceptum, *quamprimum*, confitendi obliget, lege eos in tract. 3. tomi 1. à res. 170. usque ad res. 185. inclusivè. Vbi multi casus pro praxi. Etiamque in eodem tract. à r. 140. usque ad r. 168. quia in

in omnibus casibus contentis in illis, in quibus sine prævia confessione qui potest celebrare, vel sumere Eucharistiam intrinsece continetur in eis etiam hoc præceptum, *quamprimum*.

Quo pacto intelligendum est illud verbum *quamprimum* pro præcepto in supradictis casibus? t.1. tr.3. r.171 §.1. pag.204. & seq.

Præceptum supradictum *quamprimum*, tantùm fuit latum pro celebrantibus, qui conscii mortalis, & non habentes copiam confessarii, & urgente necessitate celebrarunt absque prævia confessione. tom.1.tract.3.resolut.182. §.2. pag.212

Vnde Sacerdos non celebrans, sed sumens Eucharistiam ab alio Sacerdote more laicorum, non tenetur quamprimum confiteri. t.1. tr.3. r.184. §.1. ibid. & seqq.

Idem est de laico, qui urgente necessitate, non habens copiam confessarii sumpsit Eucharistiam. tom.1. tract.6. ref.185. §.2. pag.213

Ad præceptum de præmittenda confessione ante Eucharistiam servandum, qui præter mortale, ex cujus manifestatione pœnitens timet damnum, non habet nisi venialia, an in isto casu teneatur venialia confiteri. t.1. tr.5. r.33. §.1. & seqq. p.285

Idem est ad præceptum annuæ confessionis servandum. ibid. §.2. & seqq. p.286

Contra præceptum Ecclesiæ prohibentis matrimonium contrahere, an peccet, qui in sacris, & cum voto initiatus attentat matrimonium contrahere, & illud attentatum consummat, & ideo in hoc casu tripliciter peccet? tom.1. tract.7. ref.74. §.6. pag.380

Præceptum continet, & non solum directionem Decretum Clem. VIII. editum anno 1592. Vbi Superioribus Religionum præcepit, ut nullo modo possint se se in suo regimine dirigere ex notitia habita in confessione, ideo dictum Decretum obligat sub mortali. tom.1. tract 8. ref.16. §.3. pag.432

Præceptum divinum debet prævalere Ecclesiastico, quando utrumque cadit in eadem persona. tom.2. tract.1.r.134. §.1. pag.79

Præceptum aliquod an sit, ut in Ecclesiis ante Eucharistiam in templis lumen perpetuum ardeat? tom.2. tr.1. r.154. §.2. pag.93

Præceptum extat de lumine, quando Eucharistia defertur ad infirmos. ibid.

Et quid, si pro Viatico deferatur Eucharistia ægroto longè distanti? ibid.

Præceptum adest, ut Corporalia, Patena, Calix, & Ara debeant esse benedicta, aut consecrata. tom.2. tract.1. ref.179. §.2. pag.104

Præceptum an sit sumendi Extremam Vnctionem in articulo mortis? t.2. tr.4. r.24. §.2. in fine. p.257

Præceptum annuæ Communionis an possit Pontifex penitus abrogare? t.3. tr.1. r.52. §.1. p.69

Et si præceptum dictum Pontifex sine causa abrogaret in totum, vel in solidum, quamvis peccaret, an valeret abrogatio? ibid. §.2

Regula generalis, quod quando est dubium, an pro aliqua re sit præceptum impositum, tunc judicandum est non dari tale præceptum. t.4. tr.4. r.65. §.1. p.172

Præceptum elargiendi in eleemosynas superflua reddituum Ecclesiasticorum, an sit ex jure naturæ, vel ex jure Ecclesiastico? t.4. tr.7. r.20. §.1. p.286

Et an præceptum positivum extet prohibens Ecclesiasticis expendere superflua nisi in usus pios? ibid. §.3

Si præceptum Superioris est de re levi, & indifferenti in se, & tamen sit causa, & periculum inducat majoris mali, ut si Superior præcipit, ne quis tali hora ambulet tali loco sub pœna excommunicationis absolutè, quia prævidet, vel dubitat, quod aliquod grave malum sit eventurum, si quis transgrederetur hoc præceptum inobedientiæ, licet sit de re levi in se, esset tamen peccatum mortale, & per consequens ille esset excommunicatus excommunicatione majori. tom. 5. tract.1. resolut.13. §.3. pag.10

Si præceptum annuæ confessionis? & communionis pueri impuberes non observant, an incurrant censuram latam ab Episcopo super hoc? tom.5. tract.1. resol.109. per totam. pag.72

Præceptum Inquisitorum circa denunciationes in confessario solicitantes an sit perpetuum? tom.5. tract. 9. ref. 24. §.4. pag.388

An præceptum contineant verba imperativi modi? Et quid ex consuetudine Religionum super hoc. tom.6. tract.1. ref.29. §.1. & seqq. pag.22

Præceptum grave an importent hæc verba. *Iubeo*, *Mando*, ibid. §.4

Præceptum Clementinæ an obliget tantum, quando PP. Benedictini habeant conscientiam peccati mortalis? t.7. tr.1. r.124. §.3. pag.87

Et si PP. Benedictini habeant peccata mortalia, an teneantur confiteri tantum sub peccato veniali? ibid. §.4

Et an præceptum dictæ Clementinæ sit contrario usu derogatum? ibid.

Præceptum silentii à Superiore tali tempore, si ad bonum communitatis, vel ad non scandalizandum proximum tendit, obligat sub mortali, sic etiam accessus ad hortum Conventus, vel ad talem domum alicujus sæcularis, aut transitus per talem vicum, vel plateam, vel ne cum tali, vel tali persona quis loquatur, hæc omnia, & alia similia, si comparentur ad honestatem, & bonum nomen Religiosorum, efficiuntur res magni momenti, & ideo obligant sub mortali. t.7. tr.1. r.308. §. Et quidem. p.215

Præceptum de correctione fraterna an detur? t.7. tr.4. r.3. per totam. p.279

Præceptum an sit sub veniali corripiendi peccata venialia? t.7. tr.4. r.9. per totam. p.283

Præceptum aliquod an teneamur omittere ad evitandum eorum scandalum? t.7. tr.5. r.7. §.1. p.329

Si præceptum aliàs erat trangressurus proximus, an licitè possint illi ministrari indifferentia? Vbi pro praxi aliqua notabilia. t.7. tr.5. r.67. per totam. p.363

Vide tractatum 2. tomi 2. de Præcepto divino, & Ecclesiastico sacræ Communionis etiam pro articulo mortis.

Item tract.3. tomi 2. de Præcepto Ecclesiastico audiendi Missam in die festo, ubi plura.

Item verb. *Episcopus*, *Hæreticus*, *Infidelis*, *Infirmus*, *Intentio*, *Omittens*, *Opinio*, *Necessitas*, *Parochus*, *Parvitas materiæ*, *Pascha*, *Peccatum*, *Puer*, *Satisfacere*, *Voluntas*. tom.2

Item verb. *Actus internus*, *Aqua*, *Baptismus*, *Baptizare*, *Clericus*, *Communio*, *Confessio*, *Confirmationis Sacramentum*, *Consecrare*, *Dubium*, *Eucharistia*, *Extremaunctio*, *Filia*, *Missam audire*, *Missam celebrare*, *Obligare*, *Rubrica*, *Sanguis*. tom.3

Item verb. *Dispensare*, *Divites*, *Eleemosyna*, ubi late pro præcepto largiendi eleemosynam, *Extraneus*, *Imperativum*, *Missam audire*, *Pauperes*, *Scandalum*. tom.4

Item verb. *Eucharistia*, *Mandatum*, *Negligens*, *Populus*. tom.5

Item verb. *Actus*, *Catholicus*, *Concilium*, *Denunciare*, *Dilectio*, *Festum*, *Fides Catholica*, *Iejunium*, *Laborare*, *Ligare*, *Locus*, *Memoria*, *Missale*, *Oratio*, *Spes*, *Verbum*, tom.5

Item tract.4. tomi 7. de Correctione fraterna à res.3. usque ad 11. & res.24. 38. 40. 52. & 68

Item verb. *Abbatissa*, *Censura*, *Dubium*, *Ejectum*, *Explorare*, *Fides*, *Inquirere*, *Crimen*, *Ignorantia*, *Interdicere*, *Interdictum*, *Lex*, *Materia*, *Obedientia*, *Oportet*, *Parochus*, *Parvitas materiæ*, *Probare*, *Sperare*, *Spes*, *Verbum*. tom.7

Item verb. *Adimplere*, *Adjuvare*, *Comedere*, *Consilium*, *Infirmus*, *Obedire*, *Parvitas materiæ*, *Prælatus Regularis*, *Tonsura*. tom.9

Item verb. *Missam celebrare*, *Pœna*, *Possessio*. tom.9

Præcipere.

Præcipere minimè potest Ecclesia sacramentalem Confessionem de venialibus? tom.1. tractat.3. resolut.61. §.3. pag.128

Præcipere subdito an saltem Generalis Religionis possit, ut Episcopatum acceptet? tom.7. tract.1. resolut.25. per totam. pag.17

Præcipere sub pœna excommunicationis, an judex Ecclesiasticus possit judici laico, ut supersedeat in executione contractus, donec decidatur, an sit usurarius, necne? t.9. tr.2. r.308. §.2. p.253

Si præcipiat Prælatus in virtute S. Obedientiæ Religioso jejunium in vigilia alicujus Sancti, vel alterius jejunii, & Religiosus non jejunet, an peccet dupliciter? t.4. tr.6. r.62. §.2. p.233

Idem est de aliis similibus? ibid.

Si præcipiat Episcopus, imò & Pontifex rigoroso mandato Parocho, ne certos sponsos in matrimonium conjungat in facie Ecclesiæ, si Parochus inobediens illos ad matrimonium admittit, validum erit matrimonium. t.7.tr.1.res.59. §. Potest etiam, ante medium, & post medium. pag.105

Idem est, si præcipiat Prælatus Religioso per obedientiam, ne confessiones audiat, si tamen illas audiat, validæ erunt, si aliàs Religiosus esset approbatus. ibid. in eod. §. paulò post med.

Si præcipiat Dominus, ut servi, & famuli non audiant Missam, vel ut laborent in diebus festis, an possint licitè ei obedire? t.7.tr.8. r.50. & 51. p.450

An si contra id, quod præcipitur in regula Religionis, Episcopus Religiosus edat carnes Feria sexta, in qua incidit natalis Domini, etiamsi Episcopus sit ex Minimis non peccet? t.7. tr.1. r.27. §.4. p.19

Vide verb. *Præceptum*, cum suis notationibus.

Item verb. *Ecclesia*, *Filius*. tom.2

Præcipiens.

Præcipiente Prælato aliquid sub præcepto obedientiæ, si subditus non obediat, an peccet dupliciter, & teneatur in confessione explicare hanc circunstantiam? t.1.tr.7. res.70. §.1. & seq. p.378

Præcipitare.

Vide verb. *Dubium*. tom.5

Prædicandum.

Vide verb. *Accedere*. tom.8

Prædicans.

Vide verb. *Concionator*. tom.2

Prædicare.

Vide verb. *Abbatissa*, *Expirare*, *Licentia*. tom.3

Item *Concionari*, *Concionator*. tom.5

Prædicatores.

Prædicatores an teneantur ad jejunium? t.4. tr.6. res.24. §.1. pag.214

Et distinguitur inter Prædicatores, qui in diebus Quadragesimalibus concionantur, & qui in diebus Dominicis tantùm. ibid. §.3

Prædicatores, qui ex mercede concionantur, an teneantur ad jejunium? t.4. tr.6. res.25. §.1. ibid.

Prædicatoribus quibus sumptibus solvenda sit eleemosyna? tom.4. tract.7. resolut.39. §. primo, & sequentibus. pag.298

Vide tr.1. tom.7. de Dubiis Regularibus à res.49. usque ad res.61. inclusivè.

Item verb. *Concionatores*, *Infideles*, *Oratores*, *Professio fidei*, *Sermones*. tom.7

Item verb. *Prædicare*, cum suis notationibus.

Prædium.

Prædiorum Ecclesiasticorum coloni, seu affectatores, non tenentur solvere gabellam dictam *diu luxuri*. t.9. tr.2. res.269. §.4. p.235

Vide verb. *Executio*, *Obligatum*, *Possidere*. tom.9

Præesse.

Præesse exercitibus, an possint Cardinales, Episcopi, Clerici, & Monachi laici inconsultò Pontifice? Ubi aliqua alia, quæ supradictis contingere possunt in dicto casu, si exercitibus præsint? t.7. tr.7. res.51. 52. & 53. pag.417. & seqq.

Præfatio.

Qui dum præfatio dicitur accedit ad audiendum sacrum, & non sit aliud, an teneatur illud audire? t.2. tract.3. res.23. §.1. p.235

Vide verb. *Oblatio*. tom.2

Præfectus.

An à præfecti sententia non detur appellatio? t.9. tr.7. res.66. §.2. p.400

Præfectus Chori.

Præfectus Chori in suo Officio quibus peccatis peccet. t.3. tr.6. res.133. §.2. p.496. Ubi pro praxi sex peccata, vel sex casus proponuntur, in quibus præfectus chori peccare possit in suo Officio.

Præfectus arcium.

Vide verb. *Arces*. tom.7

Præferendum.

Præferendi in Concilio an sint Cardinales Patriarchis, & Episcopis? t.9. tr.7. r.17. §.3. & seq. p.382

Vide verb. *Rescriptum*. tom.3

Prægnantes.

Prægnantes an sint in articulo mortis, itaut absolvi debeant ut cæteri moribundi à quocumque Sacerdote, & ab omnibus casibus, censuris, & reservatis? t.1.tr.5. res.6. §.1. & seq. p.266

Et quid, si vicinæ jam sint partui, & dolores jam sentiant? t.1. tr.5. r.8. §.5. p.268

Prægnantes an sint ab Inquisitoribus torquendæ? tom.5. tr.11.r.29. §.4. p.494

Vide verb. *Mater*, *Parturientes*. tom.1

Item verb. *Percutere*. tom.3

Item verb. *Fœmina*. tom.4

Item verb. *Fœmina*, *Medicamentum*, *Mulier*, *Puella*. tom.5

Præjudicare.

Vide verb. *Derogatio*. tom.7

Præjudicialia.

Vide verb. *Præjudicium*. tom.6

Præjudicium.

Vide verb. *Bulla Pontificia*, *Renunciare*. tom.6

Item verb. *Superior sæcularis*. tom.9

Prælatura.

Prælaturæ Regularis collatio facta irregulari, an valeat? t.5. tr.5. r.140. §.1. p.278

Prælaturæ omnes Regulares an includantur sub nomine beneficii ad incurrendas pœnas simoniæ? t.5. tr.7. resol.10. §.1. p.313

Ad Prælaturam, & dignitates Regulares, an possit admitti sine nova dispensatione Regularis illegitimus admissus ad Ordines? tom.3. tract.2. resolutione 54. §.6. pag.208

Vide verb. *Prælatus Regularis*.

Prælatus Ecclesiasticus.

Prælati Curiæ Romanæ an possint eligere Confessarium virtute cap. fin. de Pœnit. & Remiss. t.1. tr.3. res.22. §.1. pag.97

Et quinam sint dicti Prælati exempti in dict. cap. fin.

Prælati Ecclesiarum Cathedralium, Collegiatarum, &c. debent curare, ut singulis diebus in sua Ecclesia saltem Missa una celebretur? tom.2. tract.1. resolut.83. §.1. pag.44

Prælati, & Superiores inferiores Papa an possint reservare peccata venialia? tomo tertio, tract.1. res.31. §.3. pag.39

Et an excommunicationem minorem. ibid.

Et

Et an peccata mortalia interna reservare possint? t.3.tr.1. ref.32.§.1.p.40
Prælati Ecclesiastici directè possunt dispensare secum in omnibus, in quibus cum aliis possunt, & illis absentibus eorum Vicarii, &c. tom.3.tr.2.ref.4.5. & 6. à pag.175. & seqq.
Prælati Ecclesiastici inferiores Episcopo, habentes tamen jurisdictionem quasi Episcopalem, an includantur sub nomine Episcopi in decreto Concil. Trid. sess.24.c.6. quoad dispensandum, & absolvendum? t.3.tr.3.resol.5.§.1.p.299
Quando Prælati Ecclesiastici tenentur adhibere correctionem. t.7.tr.4.ref.20.21.22.24.& 51. ubi varii casus, à pag.290. ad 308
Prælati feuda à Rege tenentes, an teneantur in bello opem ferre, & auxilium præstare secundum conditionem? t.9.tr.2.r.29.§.3.p.116
Prælati Summo Pontifici inferiores an possint indistinctè delegare laicis causas Ecclesiasticas? Et supponitur Pontificem hoc efficere posse: Et non solum causas civiles, & criminales, sed etiam spirituales. t.9.tract.2. ref.314.§.1.p.256
Ne Prælati Ecclesiarum sibi commissarum bona immobilia, aut jura laicis submittant, aut subjiciant prohibitum est. Ne etiam ex ipsis in patronos, vel Advocatos perpetuos, vel ad tempus non modicum constituant. t.9.tr.11.r.5.§.2.p.467
In Prælatis Clericorum sæcularium habet locum restrictio, ne fiat percussio Clerici titulo correctionis per laicum. t.5.tr.2.r.11.§.2.p.129
Prælato præcipienti aliquid sub præcepto obedientiæ, si subditus non obediat, an peccet dupliciter, & teneatur hanc circunstantiam in confessione aperire? t.1.tr.7. ref.70.§.1. & seq. p.378
Prælatorum habentium territorium, & jura Episcopalia cum potestate jurisdictionis, familia laica an gaudeat privilegio fori? t.9.tr.2.ref.184.§.unic.p.186
Prælatos expressos percutientes turpiter in continenti inventos, an incurrant excommunicationem? t.9.tr.1. ref.49.§.5.p.34
Prælatus nullus Papa inferior potest auferre jurisdictionem simplicibus Sacerdotibus absolvendi à peccatis venialibus? t.1.tr.4.ref.10.§.3.p.230
Prælatus, si omittat correctionem subditi, an satisfaciat in confessione dicendo: omisi correctionem proximi? t.1.tr.7.ref.71.§.1.p.378
Prælatus inferior an possit dispensare in legibus Superioris, si ei interdictum non sit? tom.3.tract.2.ref.22. §.3.pag.186
Prælatus an possit absolvere mortuum, si non dedit signa contritionis, ut in Ecclesia sepeliatur, si non constat mortuum esse in peccato mortali? t.5.tr.1.ref.209. §.2.pag.120
Prælatus rem emphyteuticam ad Ecclesiam reversam, an etiam consanguineis denuo in emphyteusim concedere valeat? t.6.tr.3.ref.200.§.1.p.230
Et quid, si luculenter constet fuisse eam factam in Ecclesiæ utilitatem, & observatas fuisse solemnitates à lege requisitas? ibid.§.5.p.231
Prælatus Ecclesiasticus ratione circunstantiarum, an possit sub peccato mortali præcipere materiam levem? t.7. tr.1.ref.132.§.1.p.91
Prælatus in casibus non exceptuatis, an possit dare licentiam extrahendi reos ab Ecclesia, & ex illius mandato possit judex laicus delinquentem capere, & punire? t.9.tr.1.ref.117.§. Quæro secundo. p.70
Et in tali casu an dictus Prælatus, vel Episcopus incurrat excommunicationem, quia violat immunitatem in Constitutione Gregoriana præscriptam? ibid. §. Sed stante, propè finem.
Vide verb. *Absolvere, Dubium, Patientia, Prælatus Regularis, Taciturnitas.* tom.3
Item verb. *Dispensatio, Dubium, Palatium, Potestas.* tom.4
Item verb. *Captura, Clericus, Contractus, Ius, Potestas.* tom.5
Item verb. *Ingratitudo, Superior Ecclesiasticus.* tom.6
Item verb. *Clericus, Crimen, Licentia, Materia, Negligere, Necessitas, Spoliari, Superior Ecclesiasticus.* tom.7
Item verb. *Authoritas, Cognoscere, Contrahentes, Dos, Falsum, Pauper, Prælatus Regularis, Procurandum, Relaxare, Superior Ecclesiasticus.* tom.8
Item verb. *Index, Prælatus Regularis, Opinio probabilis.* tom.9

Prælatus Conclavis.

Prælatus Conclavis qua diligentia in perscrutandis epulis in Conclavi intrantibus uti debeat? t.9.tr.7.resol.108.§.1.p.419
Et si dictus Prælatus adhibendo diligentiam moralem in perscrutandis epulis alicujus Cardinalis timeret ab ipso inferendum grave damnum, an tunc equidem ad nullam diligentiam teneatur? §.4.p.420
Ubi etiam aliqua alia contingentia circa dictos Prælatos, & circa juramenta, suspensionem, &c. in dicto casu.

Prælatus Regularis.

Prælati conventualium debent curare, ut singulis diebus in sua Ecclesia saltem Missa una celebretur. t.2.tr.1. ref.83.§.1.p.44
Prælati Regulares an possint absque Episcopi approbatione audire Confessiones Regularium? t.3.tr.1.resol.39.§. Quintus casus. p.50
Prælati Regulares tam locales, quam Generales, & Provinciales, an possint directè dispensare secum in his omnibus, in quibus cum aliis possunt, & illis absentibus eorum Vice-Rectores, Vice-Priores, &c. t.3.tr.2. ref.4.5. & 6. à p.175. & seqq.
Prælati Regulares cum suis subditis non possunt dispensare, ut non recitent Officium divinum juxta ritum Breviarii Pii V. ad quod tenerentur. t.3.tr.2.ref.51. §.4.pag.206
Possunt tamen ex rationabili causa dispensare, ut aliquando, non tamen in perpetuum, neque per modum constitutionis recitent Officium de Sancto, die, quò essent recitaturi de Feria. ibid.§.5
Prælati Regulares an possint se subjicere Episcopo, ut eos absolvat, vel dispenset, vigore Concil. Trident. sess.24.c.6.t.3.tr.3.ref.7.§.4.p.301
Prælati Regulares an possint absolvi, & dispensari ab alio cum potestate ab illis delegata, si inciderint in aliquod delictorum, de quibus agitur in Concilio Tridentino sess.24.cap.6.tom.3.tract.3.resolut.17. §.1.pag.306
Prælati Regulares an possint absolvere à suspensione occulta subditos admittentes fœminas intra claustra? t.3.tr.3.r.30.§.3.p.314
Prælati Regulares an possint dispensare cum subditis in irregularitate ex defectu lenitatis? t.3.tract.3.ref.35. §.3.pag.319
Et an in irregularitate proveniente ex homicidio justo in bello justo? t.3.tr.3.r.38.§.1.p.320
Et an in irregularitate ex mutilatione alicujus membri? t.3.tr.3.r.40.§.1.p.321
Et an in irregularitate orta ex homicidio casuali, etiam publico? tomo tertio, tractat.3.resolut.48.§.primo, & sequent. pag.325
Et an in irregularitate orta ex bigamia propria, & interpretativa? t.3.tr.3.r.55.§.1.p.328
Et an in vera bigamia ante, & post susceptionem Ordinum? t.3.tr.3.r.57.§.6.p.329
Prælati Regulares etiam locales an possint approbare, & signare Oratoria in Monasteriis, Grangiis, &c. eorum? t.4.tr.2.r.12.§.5.p.34
Et si egent benedictione, aut reconciliatione, an possint ea benedicere, & reconciliare? ibid.§.4

Prælati Regulares an peccent mortaliter prohibendo, ne subditi sumant Bullam Cruciatam? tom.4. tract.3. resol.5. §.1. p.68

Prælati Regulares non intelliguntur sub nomine Ordinarii loci. t.4. tr.3. r.17. §.5. p.73

Prælati Regulares an sint eligibiles in Confessarios virtute Bullæ Cruciatæ, aut Jubilæi? tom.4. tract.4. resol.20. §.1. p.75

Prælati Regulares ex decreto Clement. VIII. §. secundo, de Reservatis casibus prohibentur audire Confessiones suorum subditorum, nisi spontè accedant? ibidem §.3. pag.76

Prælati Regulares absque Episcopi approbatione non possunt audire confessiones Regularium. ibid. §.6. & in tr.4. res.6. §.1. p.144

Sine Prælati licentia an possit Religiosus procurare pecuniam pro Bulla Cruciatæ sumenda, dummodo pecunia non transeat in ejus potestatem, sed amicus, qui dat pecuniam, sumat Bullam suo nomine? t.4. tr.3. res.28. §.6. pag.79

Prælati Regulares, & eorum Vicarii ex privilegio, an possint suos subditos absolvere à percussione, etiamsi percussio sit enormis? tom.5. tract.2. resol.77. §.1. in fine. pag.167

Prælati Regulares an possint absolvere suos subditos ab hæresi occulta? Et quid circa hoc sacra Congregatio sub die 17. Decembris 1628. declaravit. t.5. tr.8. resol.34. §.10. p.370

Prælati præceptum in ordine ad bonam gubernationem, an obliget solo peccato veniali, nam esset intolerabile, si posset Prælatus in omni materia, etiam levissima obligare sub peccato mortali? t.8. tr.4. resol.13. §.2. pag.52

Prælatis Regularibus prohibitum est de causis hæreticalibus suorum subditorum cognoscere, eosque punire. t.5. tr.10. r.12. §.4. p.422

A Prælatis Regularibus an possint puniri Religiosi, si sunt Inquisitores, & delinquant non eis, quæ sunt Officii Inquisitoris? Et quid, si delinquant in his, quæ sunt Officii Inquisitoris? t.5. tr.10. res.132. per totam. pag.466

Prælato Regulari petita licentia transeundi in strictiorem Religionem, quam ipse injustè negat, ipso jure censetur concessa. t.1. tr.3. r.59. §.2. p.116

Prælato Regulari mortuo, an casus reservati spirent? t.1. tr.5. r.69. §.1. p.506

Et quid, si in visitationibus Provincialis Regularium reservet sibi aliqua peccata, sive cum excommunicatione, sive sine illa, an expirent mortuo Provinciali? ibidem §.3

Et supradicta procedunt quoad eos, qui in vita condentis Prælati, vel Provincialis Regularium censuram, aut reservationem non incurrunt; nam si adhuc viventibus ipsis incursæ sunt, tunc quidem reservatio, & excommunicatio adhuc durat mortuis ipsis. ibidem.

Prælato Regulari præcipienti aliquid sub præcepto obedientiæ, si subditus non obediat, an peccet dupliciter, & teneatur hanc circunstantiam in confessione aperire? t.1.tr.7. res.70. §.1. & seq. p.378

A Prælato suo Religiosus non præsentatus, an possit ab Ordinario ad audiendas confessiones approbari, & de ejus licentia confessiones sæcularium audire, & virtute Bullæ Cruciatæ, & Jubilæi possit eligi? t.4. tr.3. res.22. §.3. p.77

Si à Prælato Regulari Confessarius Regularis sit prohibitus per sententiam, ne sæcularium confessiones audiat, si ab Episcopo sit approbatus, an sit eligibilis per Jubilæum, vel Cruciatam? t.4. tr.3. res.26. §.1. p.78. & tr.4. res.5. p.143

Et quid in dicto casu extra Jubilæum, & Cruciatam? t.4. tr.4. res.5. §.1. ibid.

Et an talis confitendo peccet mortaliter? tom.4. tract.3. resolut. 26. §. Restat modo. pag.78. & in tract.4. resol.5. §.1. pag.143

An à Prælato Regulari, vel ab Episcopo loci debeat esse approbatus Confessarius eligendus virtute Cruciatæ, vel Jubilæi, etiam quoad Regulares, & Novitios? t.4. tr.4. res.7. 8. & 9. p.144. & 145

A suo Prælato, non tanquam à suo Prælato, sed tanquam loci Ordinario, an puniri debeat Religiosus executor testamentorum, si fortè in executione deliquerit? t.6. tr.9. res.70. §.3. p.488

Et quid, si Religiosi sint Mendicantes? t.6. tr.9. res.71. per tot. ibid.

Prælatus nullus inferior Papa potest auferre simplicibus Sacerdotibus jurisdictionem absolvendi à peccatis venialibus. t.1. tr.4. res.10. §.3. p.230

Prælatus jubere potest Communiones quæ ex consuetudine debent fieri, quæ verò præfinitæ non sunt, non potest imperare, quia ad id, quod est super regulam, non potest obligare? tom.1. tract.6. resolut.13. §.2. pag.314

Prælatus Regularis si omittat correctionem subditi, an satisfaciat dicendo in confessione, omisi correctionem proximi? t.1. tr.7. r.71. §.1. p.378

Prælatus Regularis an in aliquo casu privata authoritate possit minuere numerum Missarum, non obstante decreto Urbani VIII. tomo secundo, tract.1. res.14. §.1. pag.6

Si Prælatus mihi quotidie celebrare præcipiat in genere, an possim quando licitè, & ex honestate possum vacare à celebratione, in illa die possim in mei utilitatem, parentum, & amicorum celebrare? t.2. tr.1. resol.55. §.2. p.30

Prælatus Regularis an possit licitè dispensare, quando dubitat, an casus egeat dispensatione? t.3. tr.2. resol.19. §.1. p.185

Prælatus Superior an possit dispensare circa pœnas impositas à Prælato inferiori ipso renuente? t.3. tract.2. res.45. §.1. p.201

Et quid, si condemnatus finierit Officium suum? ibid.

Si Prælatus Regularis mittit subditum pro Ordinibus suscipiendis, an iste possit absolvi, & dispensari ab Episcopo, qui eum ordinare debet ab irregularitate, vel quovis alio impedimento? tom.3. tract.3. res.62. §.1. pag.332

Prælatus Regularis non potest jure communi deponere, nec degradare suos subditos, nisi competat ei consuetudine, vel privilegio. tom.3. tract.5. resolut.18. §.2. pag.390

Prælatus Regularis an possit supprimere beneficia regularia suarum Ecclesiarum? t.3. tr.5. r.45. §.1. p.401

Prælatus Religiosis addictis Breviario Romano, an possit in publica recitatione ex causa justa dispensare in Officio unius diei una, vel altera vice? t.3. tr.6. resol.108. §.1. p.483

Prælatus Regularis cum suis Religiosis an possit dispensare circa obligationem recitandi Officium divinum? t.3. tr.6. res.109. §.1. & 3. ibid.

Et quid quoad Religiosos nondum in sacris? ibid. §.2

Prælatus Regularium ex vi privilegiorum suorum potest cunctis dispensare in irregularitate ex violatione censurarum, si delictum est occultum. t.4. tr.3. res.132. §.3. pag.121

Prælatus Regularis an possit, vel debeat omnes superabundantes redditus Conventus in eleemosynam dare? t.4. tr.7. res.32. §.2. p.295

Prælatus Regularis, si nollet per se, vel per alium concedere absolutionem Religioso, qui alium Religiosum percussit, an talis Religiosus possit absolvi ab Episcopo, etiamsi percussio sit gravis, vel enormis? t.5. tr.2. res.73. §.1. ad med. p.165

Si Prælatus Regularis percutiat aliquem subditum, quid est

est agendum quoad absolutionem ? t.5. tr.2. resol.77. §.1. pag.167
Prælatus Regularis an possit dispensare irregularitatem contractam à subditis ex defectu lenitatis ? t.5.tr.5. ref.89.§.4. p.248
Vide verb. *Superior Regularis*. tom.1
Item verb. *Assistentia, Monialis, Patientia, Potestas, Prælatus Ecclesiasticus, Taciturnitas*. tom.3
Item verb. *Dispensatio, Dubium, Monasterium, Præcipere, Promulgare, Superior Regularis*. tom.4
Item verb. *Captura, Clausura, Contractus, Correctio, Dispensatus, Novitius, Officium, Religiosus, Superior Regularis*. tom.5
Item verb. *Fratres Minores, Monachus, Prælatus Ecclesiasticus, Licentia, Superior Regularis*. tom.6
Item tr.4. tom.7. de Correctione fraterna, & judiciali facienda à Prælatis, signanter in ref. 10. 14. 20. 21. 22. 24. 27. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 60. 61. 62. 66. & 67. ubi plures, & diversi casus.
Item verb. *Disciplina, Inquirere, Materia, Necessitas, Negligere, Præcipere, Superior Regularis*, & in multis aliis verbis passim. tom.7
Item verb. *Authoritas, Falsum, Licentia, Procurandum, Superior Regularis*. tom.8
Item verb. *Opinio probabilis, Novitius, Prælatus Ecclesiasticus*. tom.9

Appendix ad aliquas alias difficultates pertinentes ad hæc verba, Prælatus Regularis, & Prælati alii.

Generalis Regularis non potest esse Cardinalis non professus in Religione ? t.7. tr.1. ref.1. p.1
Generalis Regularis an possit eximere subditum de potestate Prioris, aut revocare pœnam ejusdem, aut Provincialis ? t.7. tr.1. ref.9. p.7
Prælati Regulares an teneantur emittere professionem fidei ? Et quid de Lectoribus Philosophiæ, ac sacræ Theologiæ ? t.7. tr.1. ref.16. p.12
Advertitur non posse Prælatum Regularem subjicere subditum suum Episcopo in foro conscientiæ, & multo minus in foro externo, & contentioso. tomo septimo, tract.1. resolut.1. §. sexto, post medium, vers. non posse. pag.2
Ad Prælaturas Regulares an Generales, & Diffinitores teneantur eligere digniores ? tom.7. tract.1. resolut.4. & 5. pag.4. & 5
An ad Prælaturas Regulares sint eligibiles mutus, surdus, & cœcus ? t.7. tr.1. ref.6. p.5
In Prælatum Regularem, in Visitatorem, in Collegam, & ut interveniant alicui Capitulo Generali an possint eligi surdus, aut cœcus. tom.7. tract.1. resolutione 7. pag.6
An Prælati Regulares possint amoveri à suis Prælaturis ad libitum suorum Superiorum sine causa ? Et Superior, pendente accusatione, vel inquisitione contra aliquem, an in tali casu non possit spoliare eum Prælatura etiam manuali, nisi prius probato delicto, &c. t.7. tr.1. resol.15. pag.12
An Superiores Regulares teneantur residere in suis Monasteriis, itaut teneantur assistere etiam tempore pestis, & hæresis, & etiam cum periculo mortis ? t.7. tract.1. resol.17. pag.12
Et quando vero, & pro quali causa debeat dispensare Generalis in casibus occurrentibus, ut Prælatus Monasterii remaneat extra Conventum per aliquos dies, &c. ibid. sub finem.
An Prælati Regulares, qui non legunt decreta Urbani VIII. de Celebratione Missarum temporibus statutis, sed post aliquos dies incidant in pœnas ? t.7. tr.1. resol.18. pag.13
Idem est de alia Constitutione Urbani VIII. de observatione Bullarum pertinentium ad S. Officium. ibid. §.2
An Prælati Regulares, & alii excusentur à pœnis impositis in aliquibus Bullis Pontificiis ratione ignorantiæ, & bonæ fidei, etiam in foro externo ? t.7. tr.1. ref.19. & in aliis ejus not. p.13
An Prælati Reglares possint erigere Monasteria, seu Conventus absque Episcopi Diœcesani licentia ? Et quid de mutatione Conventus de loco incommodo ad alium locum commodum ex privilegiis ? tom. 7. tract.1. resolut.20. & in aliis ejus notationum pro dictis quæstionibus. pag.14
An Prælati nostræ Religionis, & aliarum possint benedicere paramenta non solum nostrarum Religionum Ecclesiarum, sed etiam exterarum ? tom.7. tract.1. resolut.24. pag.17
Prælatus Religiosus an potuerit irritare multa vota, quæ quidam Episcopus, dum erat Religiosus, emiserat ? Idem est quoad Cardinales ex ordine Religioso assumptos, aut aliquo privilegio Pontificio exemptos. t.7. tr.1. ref.30. p.20
An si Prælati Regulares nollent ad processiones convenire, possit Episcopus illos censuris, & pœnis compellere ? t.7. tr.1. ref.39. §.3. p.26
An Prælati Regulares possint concedere licentiam laicis, ut in suis Oratoriis prædicent ? Et an Episcopus non possit contradicere laico, ut sic prædicet in Oratoriis Regularium, de licentia Superioris, &c. tom.7. tr.1. ref.64. pag.42
An Prælati Regulares ex Tridentino cogendi sint ad examen, & approbationem Episcoporum ad audiendas sæcularium confessiones ? tom.7. tract.1. resol.69. §.4. & in multis aliis ejus notationum. p.47. signanter ibi resol.87. pag.61
An Prælati Regulares possint confiteri Confessoribus extra Religionem ? Et quid de præpositis nostræ Religionis ? Et an hoc extendatur ad Vicarios sede vacante, vel alio modo absente Præposito, vel mortuo, an in istis casibus, Vicarius habeat jurisdictionem fori contentiosi, & conscientiæ ? tom.7. tract. 1. resolut.90. & 93. pag.65. & 69
An Guardiani, Priores, Præpositi, & Rectores Regularium possint illis præbere licentiam, ut eligant Confessorem extra Religionem ? t.7. tr.1. ref.94. p.70
An Præpositi nostræ Religionis possint confiteri simplici Sacerdoti nostræ Religionis, qui non sit admissus ad confessiones audiendas à nostro Patre Generali ? t.7. tr.1. ref.97. §. ult. p.73
An si Prælatus Regularis neget pro Confessario licentiam absolvendi subditum à reservatis possit adhuc Confessarius illum absolvere ? t.7. tr.1. ref.110. p.80
Et si in dicto casu licentiam neget Prælatus, an peccet non solum contra charitatem, sed contra justitiam ? ibid. cursim in fine resol.
An Prælati Regulares possint authoritate propria reservare casus in decreto Clem. VIII. contentos, vel opus sit hoc facere cum consensu Capituli ? tom.7. tract.1. resolut.113. pag.82
An Prælati Regulares possint prohibere aliqua peccata sub pœna excommunicationis sibi reservatæ ? t.7. tr.1. ref.114. pag.82
An Prælati Regulares possint sibi reservare tactus impudicos, & oscula, literulas, munuscula, &c. t.7. tr.1. ref.116. pag.84
Quando Prælati Regulares reservant pollutionem voluntariam, an pollutio cogitando tantum turpia sit peccatum reservatum ? Et quid, si sequatur ex aspectu nimis libidinoso ? t.7. tr.1. r.118. p.84
An casus reservati desinant esse tales, si Prælatus Regularis reservans munere suo functus fuerit ? Et quid, in nostra Religione Clericorum Regularium ? t.7. tr.1. resol.119. pag.84
Adducuntur, & explanantur verba ipsa Clem. VIII. pro assignandis Confessariis à Prælatis Regularibus, qui possint

possint absolvere Regulares à peccatis etiam reservatis à prædicto Clem. VIII. & Religione. tom.7.tr.1. ref.122. propè fin. §.2. & signanter §.4. p.86
An Prælati Regulares ex industria differentes mittere subditum ad Episcopum Diœcesanum ordinantem, ut postea illum mittant ad alium Episcopum peccent mortaliter, & incurrant pœnas, stante decreto Clem.VIII. sub die 15. Maii 1596. t.7.tr.1.r.127.p.88
Et an Prælatus Regularis contra dictum decretum mittens suos subditos ad Ordines suscipiendos, si missus Ordines non suscipiat, dictas pœnas nihilominus incurrat? ibid. §.3
An proprii Prælati Regulares debeant dare subditis ordinandis dimissorias ad Episcopum ordinantem, juxta formam Congregationis Concilii? t.7.tr.1. ref.128. §.3. pag.89
An Prælati nostræ Religionis, & aliarum, qui privilegiorum communicatione gaudent, possint concedere dimissorias Novitiis, ut ab Episcopo ordinentur? tom.7. tr.1. ref.129. & in aliis ejus not. p.89
An Prælati Regulares locales possint concedere dimissorias suis Novitiis, ut ordinentur ab Episcopo? tom.7. tr.1. ref.130. p.90
An Prælatus Regularis circa materiam possit obligare sub venali? Et an ex usu Religionis Prælatus possit prohibere res leves in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna excommunicationis? t.7.tr.1. ref.131. p.90
An Prælatus Regularis ratione circunstantiarum possit sub peccato mortali præcipere materiam levem, v.g. ut prohibere ingressum incessas, ob aliqua incommoda evitanda, &c. t.7.tr.1. ref.132. p.91
An si Prælatus Regularis præcipiat aliquid sub conditione, de qua dubitatum est, an sit impleta, an subditus teneatur obedire? Et quid, si Prælatus præcipiat sub pœna excommunicationis latæ sententiæ? t.7. tract.1. ref.134. §.1. 2. & 3. p.92
Et notatur, quod si Prælatus est dubius de honestate præcepti, vel de excessu suæ jurisdictionis, & imperet, si subditus etiam dubitat, non tenetur obedire? ibidem §. quarto.
An Prælati Regulares teneantur ferre censuras in scriptis, & aliter faciendo peccent, & incurrant suspensionem, &c. t.7.tr.1. ref.135. p.92
An Prælati Regulares teneantur in excommunicationibus præmittere ordinem monitionum? tom.7. tract.1. resolut.136. pag.93
An Prælati Regulares possint excommunicare Novitios? t.7.tr.1. ref.137. p.93
Cum Prælato Regulari excommunicato an Religiosi communicare possint? Et quid, si non est denunciatus, vel publicus Clerici percussor, an subditi teneantur illi obedire? t.7.tr.1. ref.138. p.93
Prælatus an assumi posset ex genere Mahometano, modo ab infantia Baptismum susceperit? tom.7. tract.1. resolut.144. pag.96
An Prælati Regulares nolentes admittere aliquem absque causa in Religionem ad annum Novitiatus, peccent mortaliter? t.7.tr.1. ref.146. p.97
Et quid, si petens ingressum haberet votum ingrediendi Religionem ejus Superioris, à quo petit admitti? ibid. post med. §.1. à vers. Quid si.
An Prælati Regulares omittentes informationes, quas præcepit Sixtus V. in receptione Novitiorum, peccent mortaliter, & incurrant pœnas? Et quid, si Novitius careat illis defectibus contentis in dicta Bulla? tom.7. tr.1. ref.147.148. p.98
Notatur, quod post annum probationis Novitii expletum licet Superiori differre professionem Novitii ob justam causam, non obstante Concil. Trid. decreto. t.7.tr.1. ref.176. §.3. p.115
De licentia Prælati Regularis an possit simplex Religiosus Episcopus, aliquis Clericus, imo & laicus recipere solemnem professionem Novitii. tom.7. tractat.1. resolutione 177. pag.115
An Prælati Religionum possint aliquem Clericum ad statum laicalem transferre, & quid è contra? t.7.tr.1. ref.178. pag.115
Et notatur sub nomine Regularium in verbis Concil. Trid. non includi Superiores, & Prælatos Regulares, quia egent speciali mentione. tom.7. tract.1. ref.197. §. ult. pag.126
Prælatus Religiosis non potest dispensare, irritare, aut commutare votum aliquod ex peculiari ratione status Religionis præter vota communia, v.g. vitæ Quadragesimalis Minimorum, Redemptionis captivorum Mercenariorum, &c. Et an saltem talia vota sint dispensabilia per Generalem? t.7.tr.1. ref.205. p.127
An Prælatus Regularis possit dare licentiam subdito manendi extra claustra ad subveniendum Parentibus non solum in extrema necessitate constitutis, sed etiam in gravi? Et quid est dicendum, & agendum, si dictam licentiam neget Prælatus subdito? tom.7. tract.1. resolut.211. pag.132
Et an post decretum Clem. VIII. & Urbani VIII. si Prælatus faceret alicui potestatem absque consensu Pontificis foras extra claustra degendi, possit hic tuta conscientia remanere. t.7.tr.1.r.212.§.2.p.132
An Prælati Regulares in aliquo casu possint uti scientia habita in confessione, non obstante decreto Clem.VIII. & an dictum decretum obliget sub mortali? t.7.tr.1. ref.213. & in aliis ejus not. p.133
An Generales Religionis possint non obstante Bulla Greg. XV. edita anno 1623. & Urbani VIII. anno 1631. præbere suis subditis licentiam legendi libros prohibitos? t.7. tr.1. ref.226. p.143
An Generales, & Provinciales Religionis, & alii Prælati Regulares possint dispensare in pœna privationis Officiorum, & inhabilitatis ad illa contra Religiosos introducentes fœminas in Monasterium, lata in Bulla Pii V. t.7.tr.1.ref.246.§.3. & in ref.247.§.2. & seqq. p.156
An si excommunicatus ab homine efficiatur Religiosus possit ab ejus Prælato absolvi virtute suorum privilegiorum? Et an dicti Prælati possint absolvere ingredientes Religionem ab omnibus censuris Papæ reservatis? t.7.tr.1. ref.266. p.175
An Prælati Regulares possint excommunicationem reservare? t.7.tr.1. ref.269.§.3.p.179
An Prælati Regulares possint commutare, & dispensare vota Novitiorum? Et an dicti Prælati, & Abbatissæ non possint irritare vota Novitiorum, & Novitiarum, sed tantum commutare, vel dispensare? tom.7. tract.1. resol.283. pag.188
An Generales Religionum possint dispensare cum subditis illegitimis ad dignitates, Prælaturas, & officia Ordinis extra Capitulum Generale? Et an Generales Ordinum possint dare licentiam Prioribus, & Prælatis localibus, atque Provincialibus dispensandi cum illegitimis ad Dignitates, & officia Ordinis absque Capitulo Generali, vel Provinciali? t.7.tr.1.r.284.p.189
An si illegitimus in Prælatum eligatur à sciente illegitimitatem ejus & potente dispensare super ea, hoc ipso censeatur dispensatus quoad forum conscientiæ, & secus quoad forum externum? t.7. tr.1. ref.286.§.3.p.190
Et docetur dispensatum ad Prioratum, Provincialatum, & omnes alias Dignitates Religionis non posse esse Generalem Religionis sine nova dispensatione? ibid. a medium §.4
Et an saltem Generales Religionum possint dispensare cum suis subditis illegitimis ad Generalatum? tom.7. tr.1. ref.287.§.5.p.191
Vtrum autem illegitimus in sæculo dispensatus ad omnia, & qualiacumque beneficia, hoc ipso possit eligi ad Prælaturas, & Dignitates Regulares? t.7.tr.1.r.286. §.5. pag.191

An

An ad Prælatos Regulares spectet iudicare circa suos subditos, an defectus corporis sit ita notabilis, ut inducat irregularitatem, vel non? Et an qui aures non habet sit irregularis? Et an Prælati Regulares possint dispensare, v.g. cum illo qui digito caret, non tamen pulgari, vel pollice, qui caret oculo dextro, vel sinistro, auribus, vel pede, & ambulat cum pede ligneo, vel habet manus tremulas, &c. tom. 7. tract. 1. ref. 289. per totam. p. 200

An Prælati Regulares quoad suos subditos possint dispensare super infamia juris etiam publica? tom. 7. tr. 1. ref. 290. p. 200

An Prælati Regulares uti possunt privilegio Concilii Tridentini *cap. 6. sess. 24. de reformat.* quoad absolvendum, & dispensandum suos subditos? tom. 7. tract. 1. r. 291. p. 201

An Prælati Regulares possint dispensare cum suis subditis super irregularitate contracta ex homicidio voluntario? Et quid, si sit ocultum? Et an hoc etiam extendatur ad Novitios? tom. 7. tract. 1. ref. 292. & in aliis ejus notationum. p. 201

Et an mortuo, vel amoto Priore, Vicarius in Sede vacante possit super hoc ipsum dispensare? t. 7. tr. 1. r. 293. §. 4. ad medium. vers. Nota tamen. p. 202

Et an Prælati Regulares Ordinum Mendicantium possint cum suis subditis dispensare in irregularitatibus provenientibus ex publico delicto, & ad forum contentiosum deducto, præter quam homicidii voluntarii, bigamiæ, & mutilationis membrorum? ibid. §. 5

An saltem irregularitas vere bigamiæ, & interpretativæ sit dispensabilis à Prælatis Regularibus cum suis subditis? tomo septimo, tractatu primo, resolution. 296. pagina 205

Et an saltem Generales Religionum possint dispensare cum suis subditis in bigamia ex concessione Sixti IV. facta Carthusiensibus? ibid. §. 3. in fine.

An Prælati Regulares per quamdam concessionem Pauli III. possint semel in singulis annis prima die Lunæ Quadragesimæ dispensare cum suis subditis in omni irregularitate, quavis occasione, & causa contracta, ubi nihil excipit, neque bigamia, neque homicidium voluntarium, &c. de qua in Bullario. ibidem. §. 3. à lin. 4. &c.

Et notatur posse prædictum Prælatum dispensare cum suis subditis super bigamiam similitudinariam, eo modo, quo possunt Episcopi cum suis subditis. ibid. §. 4. &c.

An Prælati Regulares possint absolvere subditos suos suspensos propter Ordines susceptos ante legitimam ætatem, vel absque licentia, aut per saltum? tom. 7. tr. 1. ref. 297. p. 206

An Prælati Regulares possint absolvere subditos ab excommunicatione ob Symoniam contractam in Ordine, & beneficio? Et an dispensare in suspensione quæ incurritur ratione Symoniæ in Ordine suscepto? Et quid de irregularitate ob talem Simoniam contracta, etiam si Symoniacus sit occultus? tom. 7. tract. 1. resol. 298. pagina 206

An Prælati Regulares possint absolvere suos subditos à casibus in Bulla Cœnæ Domini? tom. 7. tr. 1. r. 299. & in aliis ejus not. p. 207

Et notatur, quod non est laudabile ex Fratribus Minoribus eligere in Prælatum, qui actualiter, & ante Officium equitatu indiget; attamen si in medio Prælaturæ equitare indigeret, non teneretur ex vi Regulæ dimittere Officium ne equo uti cogeretur. t. 7. tr. 1. r. 304. §. 6. pag. 213

Et an Episcopus possit reservare casus circa clausuram in Ordine ad Moniales exemptos, & in dicto casu controvensionis sint absolvendæ ab Ordinario, vel à Prælato Regulari? t. 7. tr. 1. r. 317. p. 221

Et an Prælatus Regularis possit pro Monialibus sibi subditis reservare casus & censuras, neque est opus, ut Prælatus id faciat cum Capitulo, cum Moniales Capitulum non habeant? ibid. §. ult.

Cursim docetur Prælatum alicujus Conventus debere esse viginti quinque annorum. t. 7. tr. 1. ref. 328. propè fin. §. 2. vers. At constat.

Prælatus Regularis an possit dispensare, ut Monialis illegitima possit esse Abbatissa? tom. 7. tract. 1. ref. 329. §. ult. pag. 227

An Prælatus Regularis possit absque interventu Episcopi dare licentiam suis Monialibus exeundi à Monasterio ex justa causa? tomo 7. tractatu 1. resolutione 334. pag. 229

An liceat Generalibus Religionum excipere Confessiones Monialium sibi subjectarum absque Episcopi licentia? Et quid de confessionibus sæcularium? Idem est de Prælatis Regularibus inferioribus? tom. 7. tract. 1. resolutione 345. & in aliis ejus notation. 1. 2. & 3. pagina 233

Et an saltem vigore Cruciatæ, & Iubilæi possint Generales, & alii Prælati Regularium absque approbatione Episcopi excipere confessiones sæcularium? ibidem. §. 5. &c.

An Prælati Regulares Monialium possint audire earum confessiones absque prævia approbatione Episcopi? Et quid, si prædicti Prælati habeant generalem approbationem pro Diœcesi ab Ordinario? t. 7. tr. 1. ref. 344. & in aliis ejus not. p. 234

Et an Prælatus Regularis Moniali sibi subjectæ immediate possit independenter ab Ordinario assignare Patrem spiritualem sive ejusdem, sive alterius Ordinis Religiosum, vel etiam Sacerdotem sæcularem, cui illa extra Sacramentum Pœnitentiæ manifestet suam conscientiam ad effectum, ut ab eo in via Dei dirigatur sine periculo errandi. ibid. §. 4

An Prælati Regulares ex declaratione Sacræ Congregationis in casibus necessariis authoritate propria, & Officio sine ulla Episcopi licentia possunt ingredi septa Monialium sibi subjectarum. t. 7. tr. 1. ref. 347. §. ult. ad medium. vers. Nota vero. p. 237

An Prælati Regulares possint ultra tertiam vicem concedere Monialibus subditis Confessarium extra Ordinarium? tomo septimo, tractatu primo, resolut. 348. pagina 237

Et an Prælati Regulares non possint suis Monialibus deputare Confessarios Ordinarios, nisi prius sint ab Episcopo approbatos? ibid. §. 2. &c.

Et an tempore Jubilæi possint Moniales sine licentia Episcopi vel Prælati Regularis confiteri cum quocumque Sacerdote approbato? ibid. §. 3. &c.

An casus reservati à Prælatis Regularium comprehendant Sorores Tertiarias ejusdem Religionis? tomo 7. tr. 1. r. 351. §. 3. & 4. p. 240

An Prælatus Regularis possit dispensare super voto subditi de transeundo ad strictiorem Religionem? tom. 7. tr. 1. r. 180. p. 116

Prælati Regulares reservando sibi casus, an comprehendant Novitios? Et quid si reservent eos vivæ vocis tantum? tomo septimo, tractatu primo, resolut. 107. pagina 79

An Prælati Regularium teneantur Religiosum semel ejectum à Religione illum emendatum iterum recipere. Si petat ingressum Religionis? tom. 7. tract. 1. ref. 193. pagina 122

An Prælati Societatis Jesu debeant aliquid ejectis pro alimentis? tom. 7. tr. 2. r. 191. p. 121

An Prælati Regulares possint expellere subditum ob delictum grave, non obstante Decreto Urbani VIII. de Apostatis, & ejectis? Et quid de Jesuitis? tom. 7. tr. 1. ref. 189. p. 118

Præmittere.

Vide verb. *Dubitans.* tom. 2

Item verb. *Monitio.* tom.7
Item verb. *Implorare.* tom.9

Præmium.

Vide verb. *Exigere.* tom.6
Item verb. *Bannitus, Præscriptus.* tom.8

Præmonere.

Vide verb. *Examinare.* tom.3

Præparatio.

Quando præparatio ad confessionem sit sufficiens ad validitatem Sacramenti datur Regula ad cognoscendum hoc. t.1. tr.3. r.112. §.4. p.167
In præparatione ad Missam præces, & osculum amictus, stolæ, atque manipuli, an à celebrantibus pro defunctis debeant omitti? tomo 2. tractatu 1. resolut. 157. §.2. pag.94

Præpositura.

Vide verb. *Ætas.* tom.6

Præscribere.

Non præscribuntur Privilegia Regularium per non usum, nisi post 100. annorum. tomo 7. tractatu 1. res. 256. § 2. pagina 168
Vide verb. *Fides bona, & mala.* tom.7
Item verb. *Præscriptio,* cum suis notationibus.

Præscriptio.

Præscriptio adversus Ecclesiam Romanam non datur nisi 100. annorum spatio. tom. 6. tractatu 2. resolut. 3, §.1. pag.102
Præscriptio adversus alias Ecclesias quadragenaria competit. ibid. §.2
Præscriptio adversus Reges, & Principes supremos non datur nisi post 100. annorum. ibid. §.5
Præscriptio aliqua temporis an requiratur in foro conscientiæ, ut consuetudo abroget legem? tom.6. tr.2. r.6. §.1. p.103
Præscriptio an possit prævalere contra exemptionem Clericorum? t.9. tr.2. r.2. §.14. p.98
Præscriptione aliqua an opus sit, ut lex per non usum authoritate careat, & requiratur certum tempus? t.6. tr.1. r.64. §.1. p.49
Imo sciente Principe, & non puniente cum possit, an sufficiant duo, vel tres actus facti contra legem? ibidem. §.3
Præscriptione an collatio Episcopatuum, & aliorum beneficiorum à Principe laïco acquiri possit? t.9. tr.2. r.30. §.1. p.116
Vide verb. *Potestas.* tom.5
Item verb. *Canon, Consuetudo, Decima.* tom.6
Item verb. *Fides bona, & mala, Præscribere.* tom.7
Item verb. *Detinere, Dominium.* tom.8
Item verb. *Consuetudo, Decima, Iurisdictio, Numerus.* tomo 9

Præscriptum.

Legitimè præscripta quænam dicatur consuetudo? t.6. tr.2. r.2. §.1. & seqq. p.101
Et quænam temporis cursus esse debeat consuetudo præscripta contra legem Civilem, & Canonicam? ibidem. §.4
Et an tempus determinatum, ut consuetudo sit legitimè præscripta procedat etiam in foro conscientiæ? tom.6. tr.2. r.7. §.1. p.104
Et an non legitimè præscripta consuetudo sufficiat ad legem abrogandam ex conniventia Principis? t.6. tr.2. r.8. §.1. ibid.
Vide verb. *Præscribere, Præscriptio.*

Præsentare.

Præsentare se an teneatur excommunicatus excommunicatione reservata non denunciata, qui absolutus fuit in periculo, vel articulo mortis à Sacerdote inferiori, si ab his liberetur, si non habeat cui satisfaciat? tom.1. tr.5. r.39. §.4. p.290
Si se commodè præsentare in itinere Regulares non possunt Ordinariis, si approbati sunt in alia Diœcesi an possint audire Confessiones, non repugnantibus tamen Parochis? t.7. tr.1. r.83. §.1. p.58
Præsentare se superiori an teneatur absolutus ab excommunicatione reservata tempore mortis, elapso morbo? t.5. tr.1. r.202. §.2. p.117
Vel an in dicto casu sufficiat, ut absens per Procuratorem se præsentet? t.5. tr.1. r.203. §.3. ibid.
Et quid, si in dicto casu absolutus fuit ex vi Bullæ Cruciatæ, Jubilæi, aut privilegii, vel à delegatis prædictorum? t.5. tr.1. r.202. §.3. ibid.
Præsentare se coram Superiore an teneatur, qui absolutus fuit in articulo mortis à censura ob percussionem Clerici? t.5. tr.1. r.203. §.2. ibid.
Et quid, si non se præsentavit Superiori, elapso morbo, & ideo reincidit in censuram antea contractam, an sit adhuc vitandus, ex eo, quod ante absolutionem excommunicationis erat vitandus? ibid. §.3
Vide verb. *Comparere.* tom.1
Item verb. *Dignior, Dignus, Parochiale.* tom.3
Item verb. *Beneficium, Patronus, Sacerdos.* tom.5
Item verb. *Ius-patronatus, Periculum, Remittere, Rus.* tom.9

Præsentatio.

Vide verb. *Præsentare,* cum suis notationibus.

Præsentatus.

Vide verb. *Dignior, Dignus, Parochiale.* tom.3

Præsentes.

Vide verb. *Fides bona, & mala.* tom.7

Præsentia.

Sine præsentia Parochi, & testium matrimonium contractum, an transeat saltem in sponsalia de futuro? tom.2. tract.6. r.80. §.1. p.379
Et an hoc procedat, si illud matrimonium fuerit juramento confirmatum? ibid. §.2
Et an dicti contrahentes possint discedere à tali contractu matrimonii sine ulla judicis authoritate, & cum aliis contrahere, nec indigeat juramenti relaxatione? ibid.

Præservativum.

Si præservativa sit pœnitentia ab alio confessario imposita, an possit secundus Confessarius illam commutare, & etiam extra confessionem? tomo primo, tractatu sexto, resolutione vigesima-quinta & vigesima-septima, passim. p.324. & seq.
Præservativam pœnitentiam an Confessarius teneatur imponere? t.1. tr.6. r.31. §.8. p.328

Præses.

Præsidem justitiæ occidens an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.54. §.1. p.36
Præsides Consiliorum Hispaniarum an teneantur jejunare? t.4. tr.6. r.27. §.1. p.216
Vide verb. *Obedire.* tom.7
Item verb. *Procurandum.* tom.8
Item verb. *Consensus, Licentia.* tom.9

Præstare.

Vide verb. *Ancilla, Christianus.* tom.7
Item verb. *Bellum, Brachium, Hæreticus, Iuramentum, Promissum.* tom.9

Præstimonia.

Quamvis præstimonia non sint propriè beneficia, tamen non est probabile ad Officium Divinum non obligare? tomo tertio, tractatu sexto, resolut. 2. §.7. pagina 418

Præstimoniarius.

Præstimoniarius an teneatur sicut cæteri beneficiarii ad eleemosynas largiendas? tom.4. tract.7. resol.29. §.3. pagina 294

Præstimonium.

Si præstimonium, seu fratansiam Clericus habet, si dictum præstimonium prosit in titulum perpetuum, & aliquid spirituale habet annexum, an talis Clericus gaudeat privilegio fori? tom. 9. tract. 2. resolut. 144. §. unic. p. 166

Præsumendum.

Vide verb. *Præsumptio.*

Præsumentes.

Vide verb. *Præsumere, Præsumptio.*

Præsumere.

Vide verb. *Præsumptio*, cum omnibus suis notationibus. tom. 2. 5. 6. 7. & 9

Præsumptio.

Quando in præsumptione lex fundatur, an obliget in conscientia, si præsumptio in aliquo casu particulari deficiat? tom. 6. tract. 1. resolut. 69. 70. 71. & 72. p. 51. & seqq.

Ubi aliqui casus pro praxi, & plura circa hoc.

Ex præsumptionibus probabilibus non potest Episcopus tradere Curiæ sæculari reum ab Ecclesia extractum, sed requiritur concludens, & plena probatio de delicto in Bulla Greg. XIV. exceptuato. tom. 9. tr. 1. res. 123. §. 4. pag. 75

Vide verb. *Mulier.* tom. 2

Item verb. *Condemnare, Edictum, Ignorantia, Matrimonium, Pœna.* tom. 5

Item verb. *Hæres, Ligare, Princeps.* tom. 6

Item verb. *Dubium, Ignorantia, Lex, Licentia, Voluntas.* tom. 7

Item verb. *Lex.* tom. 9

Præsumptum.

Vide verb. *Præsumere, Præsumptio,*

Præterire.

Vide verb. *Causa, Clericus,* tom. 6

Pratermittere.

Quando prætermittitur correctio fraterna in delicto vergente in damnum tertii, & periculum non sit in mora, & speratur correctio, an peccet contra justitiam? t. 7. tr. 4. r. 64. per totam. p. 319

Et an sit contra justitiam crimen tunc aperire? ibidem, §. secundo.

Vide verb. *Examen, Præceptum.* tom. 7

Item verb. *Excessus.* tom. 8

Prætores.

Prætores civitatis non peccant, nec sunt perjuri, quando Prorex in aliquo actu viceregio dispensat pro illa vice, ut aliquid efficiatur, non obstante aliquo Capitulo civitatis in contrarium. tom. 8. tract. 4. resol. 59. §. unde. pag. 77

Prævalere.

Vide verb. *Consuetudo, Lex, Præscriptio.* tom. 9

Prævenire.

Prævenire confessionem an teneatur, qui timet, quod quando obligabit confessio non erit copia confessarii? t. 1. tr. 3. r. 65. §. 1. p. 131

Idem est de præcepto Communionis, & auditionis Missæ. ibidem.

Prævenire, & occidere Petrum an licitum sit Paulo, si non habeat spem evadendi, si Petrus per famulum, vel sicarium statuit Paulum occidere? Vbi aliqui casus in exemplum. t. 8. tr. 5. r. 23. §. 1. p. 102

Prævenire, & interimere inimicum an possit, si aliter salvari non posset reclusus in aliqua domo videns inimicum ad occidendum eum expectare? Vbi alii duo similes casus in praxi? tom. 8. tr. 5. res. 24. §. 1. p. 103

Prævenire an liceat occidendo illum, qui falsis testibus jam subornatus, ita me oppugnat in judicio, ut necesse sit occidi, infamari, aut bona mea amittere? t. 8. tr. 5. r. 45. pag. 113

Vide verb. *Pascha.* tom. 2

Item verb. *Damnum, Evadere, Maritus, Parare.* tom. 8

Item verb. *Litera.* tom. 5

Præventio.

Vide verb. *Iudex.* tom. 5

Prævidens.

Vide verb. *Pollutio.* tom. tom. 4

Prævidere.

Qui prævidet de proximo se reddi impotentem ad audiendum sacrum, vel se inebriando, aut incurrendo excommunicationem, aut ingrediendo peregrinationem, & iter voluntarium, &c. an peccet non audiendo antea sacrum? tom. 2. tract. 3. res. 14. §. 4. p. 230

Qui prævidit ante ebrietatem à se blasphemiam proferendam esse, an incidat in casum reservatum blasphemiæ? tom. 1. tract. 5. res. 52. §. 2. p. 297

Et an iste in censuram incidat, si ea esset lata contra blasphemantes? ibid. §. 1

Et quid, si ad finem, & eo animo jactandi blasphemias iste vinum usque ad ebrietatem sumeret, an incidat in casum reservatum blasphemiæ, si illas in ebrietate proferat? ibid. §. 2

Et an in isto casu non teneatur confiteri se illas jactasse, sed satis est, si diceret, quod se inebriavit animo illas jactandi? ibid. p. 297

Vide verb. *Gaudere, Lacessitor.* t. 8

Pragmatica.

A pragmatica Regia in Regno Siciliæ pretium quo venduntur boves, taxatum est, an qui habet aliquos boves, in bonitate excedentes aliis, possit illos vendere ultra taxam dictæ pragmaticæ? tomo 6. tract. 3. res. 89. §. 1. pag. 163

Pragmatica super Chartam, vulgò dictam *Papelsado* an violet Immunitatem Ecclesiasticam? tom. 9. tr. 2. r. 217. §. 1. pag. 208

Pragmaticam condere prohibentem laïcis prorogationem jurisdictionis alienæ an licitum sit; ne laïci conductores bonorum Ecclesiasticorum conveniri possint coram judice Ecclesiastico? t. 9. tr. 2. r. 282. §. 1. p. 240

Vide verb. *Fructus, Frumentum, Lex, Merces.* tom. 6

Prandium.

Si post prandium Episcopus confirmet subditos suos, & alienos, an mortaliter peccet? tom. 1. tract. 2. res. 10. §. 3. pag. 76

Prandium, qui per longum tempus interrumpit, vigente aliquo negotio, an frangat jejunium? Et quid sit hoc longum tempus? t. 4. tr. 6. r. 106. & 107. p. 260. & 261

Vide verb. *Missam celebrare.* tom. 3

Item verb. *Religiosus.* tom. 4

Precarium.

Precarium accipiens, si illud in extrema necessitate consumpsit, an teneatur restituere? tom. 4. tract. 7. r. 54. §. 1. pag. 306

Preces.

Quæ ob preces importunas ab aliquo obtenta sunt voluntate ejus repugnante, & solum ad repellendam molestiam illam concedente, restituenda sunt. tom. 6. tr. 3. r. 113. §. 1. prope finem. p. 177

Qui per preces occidit aliquem an sit assassinus? tom. 9. tr. 1. r. 88. §. 2. p. 52

Qui precibus importunis ad ludum aliquem attraxit, si lucratur, an teneatur lucrum restituere? t. 6. tr. 4. res. 45. per totam. p. 263

Vide verb. *Præparatio,* tom. 2

Item verb. *Applicare, Interdictum.* tom. 4

Item verb. *Puella.* tom. 5

Item verb. *Filius.* tom. 6

Item verb. *Anima, Beneficium, Bonum, Corruptor, Virgo.* t. 8

Presbyter.

Si Presbytero tradatur ab Episcopo materia vera panis, & vini in Calice, & patena non consecratis, aut in aliis quibuscumque vasis, an ordo sit validus? tom. 2. tr. 5. r. 4. §. 1. p. 269

Vide verb. *Contactus, Sacerdos, Tangere.* tom. 2

Item verb. *Benedicere, Concelebrare, Confirmationis Sacramentum.* tom. 3

Item verb. *Dominica dies, Ova.* tom. 4

Item verb. *Clericus, Sacerdos.* tom. 5

Presbyteratus.

De Presbyteratus Ordinis materia. tom. 2. tract. 5. resol. 6. §. 1. pag. 270

Ubi, quod presbyteratus ordinatio consistit in prolatione primæ formæ cum applicatione suæ materiæ, & impositio manuum cum verbis secundæ formæ non est de essentia, & substantia Ordinis Sacerdotalis, sed adhibenda sunt ratione præcepti. §. 2

Pretiosum.

Vide verb. *Ornamentum, Vestis,* tom. 7

Pretium.

Pretii excessum an teneantur restituere vendentes triticum ultra taxam, quamvis non incidant in pœnam dictæ legis ante judicis sententiam condemnatoriam in pœnam legis? tomo primo, tractatu quinto, resolutione 63. §. ultim. paulo post initium. vers. secundo. pag. 303

Etsi magni pretii sint res comestibiles, si tamen receptæ sint cum licentia prælati, an Religiosus possit eas dispensare, in extraneos, etiam in magna quantitate? tomo septimo, tractatu tertio, resolutione 34. §. 1. in fin. pag. 263

Pretio currenti an quis possit vendere rem, quam scit brevi minus valituram? tomo 6. tractatu 3. resol. 96. §. 1. pag. 167

Et quid, si agnoscat emptorem emere rem ad revendendum? ibid. §. 2

Pretio currenti an licitè quis possit emere fundum, sciens in illo latere thesaurum, aut venam auri? tom. 6. tr. 6. r. 16. §. 1. p. 302

Vbi, quod si in sacris, quos milites in urbis expugnatione cæperunt, putans solo tritico, aut lana plenos esse aliquis sciret esse vasa aurea, vel laminas argenteas, an possit illos emere pretio currenti, & communi tanquam solo tritico, aut lana plenos, & non tenetur militibus quod ipse scit indicare. §. quinto, pagina 303

Ad pretium an teneantur Inquisitores, quando revocant bona alienata ab Hæretico? tom. 5. tr. 10. resol. 125. §. 1. pag. 462

Pretium promissum suæ redemptionis solvere an teneantur captivi in bello habito inter Christianos? tom. 7. tract. 7. r. 30. per totam. p. 403

Vide verb. *Episcopus, Obligatio, Restitutio.* tom. 5

Item verb. *Consensus, Consiliarius Regis, Domus, Equus, Fructus, Frumentum, Latitudo, Lasio, Liber, Merces, Senatus, Solutio, Vendere, Vinum.*

Item verb. *Ornamentum, Viatores.* tom. 7

Item verb. *Augere, Fraus, Infidelis, Inimicus, Vendere.* tom. 9

Primates.

Vide verb. *Consecratio Episcopalis.*

Primicerius.

Primicerius templi S. Marci Veneti semper celebrat jejunus in Missa, quam ante mediam noctem Nativitatis Domini celebrat, quod non accidit in Cardinali celebrante in prædicta nocte in Capella Pontificis? tomo secundo, tractatu tertio, resolutione undecima, §. 4. pag. 227

Vide verbo. *Missam celebrare.* tom. 3

Primogenitura.

Qui primogenituram injuste, sed invincibiliter ignorans, possidet, an sit monendus à Confessario? tom. 7. tr. 4. r. 69. §. ult. p. 323

Princeps.

Principes, & Reges an recipiant suam potestatem immediate à Deo? tom. 9. tract. 2. res. 20. & 325. §. 8. pagina 110. & 268

Quod Clerici sint exempti jure divino à legibus, & jurisdictione Principum sæcularium probatur sententia affirmativa ex locis sacræ Scripturæ. tom. 9. tr. 2. r. 317. pagina 257

Probatur idem ex locis Conciliorum, & sacrorum Canonum. t. 9. tr. 2. r. 318. p. 259

Idem probatur rationibus, & ex Doctorum authoritate. t. 9. tr. 2. r. 319. & 320. p. 260. & 261

Respondetur ad argumenta contraria. ibidem. resol. 321. pagina 262

Expenditur locus D. Gregorii adductus. ibid. resol. 322. pag. 263

Respondetur ad exemplum Salomonis cum Abiathar Sacerdote. ibid. res. 330. p. 278

Refellitur aliud exemplum Ioas Regis. ibid. r. 331. p. 280

Rejicitur argumentum desumptum authoritate Boërii, & Curti, & ex c. 1. de homicidio in 6. ibid. r. 332. p. 280

Expenduntur exempla Christianorum Principum adducta, & eorum leges. ibid. r. 334. p. 283

Principes an possint revocare privilegium Ecclesiasticæ Immunitatis, etiam stando in sententia asserentium hanc exemptionem non esse de jure Divino, sed tantum de jure humano? tom. 9. tract. 2. res. 4. 325. & late in multis aliis earum not. p. 99. & 267

Et si Immunitas Ecclesiastica esset primario ex concessione Imperatorum non possunt Principes adhuc restringere, & limitare. ibid.

Et notatur, quod licet Principes non possint amplius tollere, vel limitare privilegium concessum Ecclesiasticis circa eorum exemptionem; tamen Summi Pontifices possunt tollere, aut limitare privilegium aliquod, si extaret, concessum Principibus judicandi Clericos etiam per concordata. tom. 9. tract. 4. res. 325. §. 7. p. 268

Privilegia etiam remuneratoria concessa Principibus laicis Summum Pontif. revocare posse non est dubitandum. tom. 9. tr. 2. r. 43. §. 3. p. 124

Concordata cum Summo Pontifices an possint postea revocari à Principe laïco? Et quid econtra? tomo nono, tractatu secundo, resolutione 325, per totam, & signanter. §. 7. p. 268

Inter duos Principes Supremos neminem in temporalibus recognoscentes, si lis aliqua, & discordia oritur, an Summus Pontifex possit cognoscere, & judicare? t. 9. tr. 2. r. 19. p. 110

Principibus an liceat Legatos, & eorum famulos atrocia scelera perpetrantes sine violatione juris gentium condigne punire? t. 9. tr. 2. r. 23. p. 111

Vbi varia, & notabilia exempla adducuntur, pro Legatis Principum sæcularium à §. 1. Sed pro Legatis, & Nuntiis Summi Pontificis, vide ibid. §. ultim. & in tr. 8. per totum.

Principibus Christianis an sit licitum discutere facultates, & potestatem alicujus Nuntii, qui in illam Provinciam à Pontifice mittitur? tom. 9. tract. 2. resol. 22. pagina 111

Principes an habeant jus convocandi Episcopos propter aliquod Reipublicæ negotium, vel bonum ipsarum Ecclesiarum? tomo 9. tract. 2. res. 26. p. 114

A Principe laïco an consuetudine Immemorabili, vel præscriptione collatio Episcopatuum, & aliorum Beneficiorum acquiri possit? tomo 9. tractatu 2. res. 30. pagina 116

Principes an possint expellere à Regno Episcopos, vel alias personas Ecclesiasticas inobedientes mandatis suis, vel ex aliis delictis? t.9. tr.2.r.24. p.113
Ad Principes sæculares an pertineat residentia Episcoporum? Ne item Episcopi Ecclesiarum bona dissipent? Ne decimas fructuum præter consuetas exigant, & alia similia faciant? t.9. tr.2. r.32. p.117
Principes, seu eorum Ministri faciendo literas hortatorias ad Episcopos, ut ab aliqua mala determinatione desistant, an faciant contra libertatem Ecclesiasticam, & incidant in censuras Bullæ Cœnæ? Et quid si Princeps literis præcatoriis uteretur? tomo nono, tract.2. resol.33. pag.117
An Princeps aliquis habeat à Pontifice in causis violentiæ arcendæ? t.9. tr.2. r.39. p.123
Principes an possint prohibere, ne Annatæ ex suis Regnis Summo Pontifici solvantur sine eorum consensu? t.9. tr.2. r.339. §.9. post medium. p.293
Per Principes sæculares, & eorum Ministros an possint puniri personæ Ecclesiasticæ, quæ commiserunt crimen læsæ Majestatis, absque prævia degradatione judicis Ecclesiastici? tomo nono, tractatu secundo, resol.53.54.327. p.129.271
Princeps sæcularis an possit punire Clericum delinquentem ratione Officii sibi ab ipsomet Principe concessi? t.9. tr.2.r.68. pag.134
Principis vassalli an dici possint Clerici, & sint revera? t.9. tr.2. r.49. & in aliis ejus not. p.127
Ecclesiastici an sint exempti, & non subijciantur legibus Principum sæcularium, quæ spectant ad Reipublicæ pacem, nec cum Sacris Canonibus, & statutis Clericorum non pugnant? tomo nono, tract.2. resolution.90. & 91. pag.141
Difficultas est, an tantum vi directiva, & non coactiva Clerici subijciantur dictis legibus Principum sæcularium? tom.9. tract.2. resol.92. & in multis aliis eius not. Vbi late. p.142
Et secluso scandalo Ecclesiastici non peccant mortales dictas leges Principum sæcularium non observantes. tomo nono, tractatu secundo, resol.91. §.1. à lin.9. & in aliis ejus not. p.141
An sint aliqui casus in quibus Princeps sæcularis possit pœnis coërcere clericos? tomo nono, tract.2. resolution.110. pag.153
An si Papa faceret aliqua mandata in destructionem Ecclesiæ, possit Princeps sæcularis facto, & vi resistere, & impedire executionem talium mandatorum? t.9. tr.2. r.110. in fine, ibid.
Principes an possint imponere, & exigere gabellas ab Equitibus D. Ioannis, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, Ruis, Montesæ, S. Lazari, S. Stephani, &c. adhuc Novitiis? t.9. tr.2.r.262. p.235
Si Princeps conderet statutum, abrogans aliud statutum, quod Clericorum exemptionem continebat, an peccet contra immunitatem Ecclesiasticam, & aliter faciens incurrat excommunicationem Bullæ Cœnæ? t.9.tr.2. resol.197. pag.195
Principum sæcularium statuta, & leges, etiamsi licita, & honesta propter bonum commune, & necessitatem, aut publicam utilitatem facta sint, & quæ privilegia Ecclesiæ non læderent, an adhuc non ligent Clericos. tom.9. tractatu secundo, resol.198. & in multis aliis eius not. p.196
Principes statuentes, ne in eorum statu possint ædificari de novo Ecclesiæ, & Monasteria sine eorum licentia, an derogent Immunitati Ecclesiæ? t.9. tr.2. resol.202. & 203. pag.197. & 198
Principes an possint statuere, ne beneficia Ecclesiastica exteris conferantur? tom.9. tract.2. resol.204. & in aliis ejus not. p.198
Statuta, in quibus cavetur, ne quis sine facultate Principis, & ejus Ministris ne quis possessionem apprehendat alicujus Ecclesiæ, vel beneficii, an sint contra libertatem Ecclesiasticam? tom.9. tract.2. resolutione 205. §.1. pag.198
An Princeps, si in causa particulari statuat per publicam scripturam, ne aliqui debitores, inter quos nominat quemdam Sacerdotem possit dicto privilegio uti, an hoc statutum sit contra Immunitatem Ecclesiasticam, & Clerici illo non possint uti? tom.9. tract.2. r.208. & 209. p.200. & 201
Principes an possint statuere, ne laïci vendant Clericis, vel emant, ne molant, aut coquant panem, aut ne exhibeat aliqua alia servitia, & obsequia Clericis, an ita statuentes incidant in excomm. Bullæ Cœnæ? tom.9. tr.2. resol.215. p.207
Principes, si per aliqua statuta disponant de his, quæ ad funera, & exequias pertinent, an efficiant contra libertatem Ecclesiasticam & sint excommunicati? Vbi plura circa hoc explanantur, & distinguntur? tom.9. tr.2. resol.218. pag.210
Principes an possint leges condere circa Matrimonium? t.9. tr.2.r.221. & 222. p.212
Et quid circa accessoria matrimonii, & alia accidentalia, v.g. circa dotem, & lucrum dotis, vel circa donationem inter virum, & uxorem, & sponsalitiam largitatem, filios spurios, & legitimos, & similia? tom.9. tract.2. resol.221.§.2. ibidem.
Principes laïci quoad suos subditos an possint statuere, & inducere impedimenta dirimentia vel dissolventia matrimonium? tom.9. tr.2. resol.222.340.341. & 342. Vbi latissimè. p.212. 293.297. & 298
Et notatur fideles subjectos Principibus Ethnicis non adstringi impedimentis matrimonium dirimentibus juxta ritus, & leges eorum civiles. tom.9. tract.2. resol.340. §.14. p.296
Difficultas est, an si Princeps Christianus de facto apponeret aliquod impedimentum dirimens matrimonium, non obstante hac reservatione, factum teneret, & matrimonium contractum cum tali impedimento validum esset. t.9. tr.2. r.222. §.4. & 5. p.212. & in resol.340. §.13. & 14. pag.296
Princeps laïcus an possit imponere pœnas, ne matrimonium inter consanguineos contrahatur, & illas exigere, etiam impetrata dispensatione? tom.9. tract.2. resol.226. pag.214
Principibus laicis in Trident. interdicitur, ne matrimonii libertatem directe, vel indirectè impediant. ibid.
Matrimonia consanguineorum Principum sine eorum consensu contracta, an sint valida? tom.9. tract.2. resol.344. §.5. & seqq. p.301
Principes an possint statuere irritando aliqua juramenta, quæ in cœtis contractibus apponuntur, ut super matrimonio, decimis & similibus? tom.9. tract.2. resol.232. pag.216
Princeps sæcularis an possit relaxare obligationem juramenti præstiti? Et an saltem si non possit proprie juramenta relaxare, possit tamen condonare, & remittere obligationem, quam pars ipsa, cui juratur concedere potest? t.9. tr.2. r.233. p.217
An Principes sæculares non tantum possint resistere juramento, ita ut prohibeant, ne fiat, sed etiam possint impedire effectum illius, ita ut si fiat, nullatenus sequatur obligatio? t.9. tr.2. r.235. p.217
Principes imponentes gabellas licet justas super bona Ecclesiasticorum an incurrant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, vel tantum incurrant in aliam excommun. Papalem, à qua, satisfacta parte, per Bullam Cruciatæ absolvi possint? tomo nono, tractatu secundo, resol.237. pag.218
Princeps an possit exigere tributa à Clericis, quia per consuetudinem immemorabilem ita semper factum est? Et an colore talis prætextus liberentur à censura, & restitutionis debito? t.9. tr.2. r.238.& 239. p.219

An si Princeps, vel aliqua Respublica propter aliquam justam causam augeret tantillum pretium carnis, vini, olei, &c. ut illud plus convertatur in illam causam, non quidem in gravamen Clericorum hoc faciens principaliter, sed generaliter in gravamen omnium, incurratur in excomm. Bullæ Cœnæ, si talem gabellam à Clericis exigant? tom.9. tract.2. resolution.244. §.1. & 2. pag.220

An si Princeps laicus juste statuendo pretium legitimum, vini, &c. vult postea super emptore laico gabellam, quam extra pretium legale justum dandum venditori debeat ipse emptor pro bono, & necessitate publica, quæritur, an talis gabella sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? t.9. tr.2. r.245. p.221

Princeps laicus sine consensu Clerici possit imponere gabellas super eius bona ex aliqua publica necessitate, ut pestis, &c. tom.9. tract.2. resolution.246. & in aliis eius not. pag.222

Princeps laicus an possit imponere gabellas super bona Ecclesiasticorum propter reparationem pontium, murorum, viarum, fontium, & similium ad communem usum civium, & Clericorum necessaria, nisi in subsidium, nempe quando deficerent facultates laicorum? t.9. tr.2. r.253. & in multis aliis eius not.p.226

Princeps an possit imponere gabellas super bona patrimonialia Clericorum, sive ipsis donata, aut empta, vel quovis alio titulo quæsita sint? t.9. tr.2. r.255. & in multis aliis eius not. p.227

Princeps an possit imponere, & exigere gabellas à Clericis in Minoribus constitutis? Et quid de constitutis in prima Tonsura? Et quid si adsit consuetudo in contrarium? Et an qui vectigalia ab illis exigerent, vel imponerent, in excomm. Bullæ Cœnæ incurrerent? t.9. tr.2. r.259. p.230

Et quid si dicti Clerici in Minoribus non habeant requisita Concilii Trident. sess.23. cap.6. t.9. tr.2. r.260. & in aliis eius not. p.231

Princeps an possit imponere gabellas super bona Clericorum, qui habitum Clericalem assumpserunt sine intentione Clericandi, sed tantum in fraudem collectarum? t.9. tr.2. r.261. p.231

Princeps an possit imponere gabellas super bona Novitiorum? t.9. tr.2. r.263. p.232

Princeps laicus an licite possit exigere gabellas à Clerico negotiatore ante trinam monitionem? t.9. tr.2. r.265. 266.257.251. in fine 233.229. & 226

Princeps sæcularis an possit ex justa causa dare Judæis positivam licentiam exercendi usuras absque Pontificis authoritate? t.9. tr.2. r.311. p.255

Princeps laicus an possit legitimare filium Clerici, si ipse filius sit Clericus? Et quid, si filius Clerici sit laicus? t.9. tr.2. resol.313. p.256

Princeps laicus, aut eius Magistratus an possit cogere Clericos, ut triticum vendant, vinum, oleum, &c. si necessitas adsit? t.9. tr.2. r.88.89. p.140

Princeps laicus an possit condere legem adversus filios nubentes contra voluntatem Parentum? Vbi quid si indigne nubant? t.9. tr.2. r.224. p.214

Appendix ad aliquas quæstiones pertinentes ad hoc verbum, Princeps.

Princeps supremus potest licite dispensare sine causa. t.3. tr.1. r.102. §.4. p.136

Princeps supremus sæcularis potest secum dispensare in his omnibus, in quibus cum aliis potest. tom.3. tr.2. resol.5. §.18. & 21. p.177

Princeps dispensans secum in legibus, quas ipse debet ex honestate observare, an peccet mortaliter, vel venialiter. t.3. tr.2. r.8. §.7. p.180

Princeps sumere volens secunda vice Bullam Cruciatæ, an teneatur solvere 10. tarenos? tom.4. tract.3. resol.4. §.1. pag.68

Princeps non sit irregularis ex eo, quod constituat judicem pro causis, seu criminibus capitalibus, sive in genere pro omnibus, sive in particulari pro aliquo individuo. tom.5. tract.5. resol.89. §. Notandum est. pagina 148

Princeps supremus non tenetur in conscientia servare statuta, seu leges municipales Provinciarum sibi subjectarum, quando in illis Provinciis moratur, vel in eis peregrinatur. tom.6. tract.1. resolution.53. §.21. pagina 40

Et quid, si tale statutum confirmatum sit ab ipso Principe? ibid. §.22. p.41

Princeps, si audita communitatis supplicatione super aliqua re, tacet, & non respondet dictæ supplicationi, an præsumatur consentire, & legis obligationem tollere? t.6. tr.1. resol.62. §.3. p.49

Si Princeps sciret privata scientia certò aliquos in Principem conjurasse, vel aliquod grave, & atrox delictum in Rempubl. vel innocentem machinari, si aliter malum vitari non possit, an tales Princeps occidere posset? t.6. tr.1. r.123. §.3. p.81

Et resolutio horum casuum pendet ex illa quæstione celebri, an quando Delictum ita est occultum, ut non possit juridicè probari saltem plene, vel semiplenè scitur tamen à Principe, an tunc possit Princeps, rationabili causa existente, condemnare delinquentem absque juridica probatione per testes, & absque citatione, & defensione rei? ibid. §.5. p.82

Irrita est consuetudo cui Princeps resistit. tom.6. tr.1. resol.10. §.8. pag.107

Princeps an teneatur ad restitutionem, si ex ejus negligentia illa notitia legis promulgandæ circa merces pervenit ad aures subditorum, unde ipsi postea ex tali scientia merces vendiderunt cum aliorum detrimento? t.6. tr.3. r.104. §.3. p.172

De variis casibus in quibus Princeps non debet concedere dilationes moratorias. tom.6. tract.5. resolution.28. per tot. p.287.

Princeps an possit concedere dilationes pro debitis juratis, itaut induciæ valeant? tom.6. tract.5. resolution.30. §.1. pag.288

Et quid, si debitor sub pœna promisit, non impetrare moratoriam dilationem? ibid. §.2

Cum Principe Patriæ est permissa permutatio bonorum Ecclesiasticorum absque solemnitate. tom.5. tract.1. resol.80. §.4. pag.53

A Principe peccata omnia commissa ob non observationem propriarum legum sunt eiusdem speciei. tom.6. tr.1. r.53. §.18. p.40

A Principe legem legitime promulgatam subditi non recipientes an peccent? tom.6. tractatu primo, resol.59. per tot. pag.48

Principe sciente, & non contradicente, cum facile possit, si consuetudo viget, non requiritur longum tempus, sed sufficit, si bis, aut ter contra legem actum fuerit, secus vero ignorante Principe. tom.6. tract.2. resol.6. §.3. pag.104

In Principem contumelia, an sit circumstantia mutans speciem, & necessario explicanda in confessione? t.1. tr.7. r.17. §.1. p.353

Principem an obliget consuetudo? tom.6. tract.2. resolution.24. §.3. p.113

Principes, qui in hoc tempore vivunt, & quorum antecessores non receperunt Concilium Trident. aut Bullam Cœnæ Domini, liberi sunt in conscientia, & multo magis eorum subditi. tom.6. tract.1. resolut.16. §.1. pag.11

Principes an teneantur servare suas leges? tom.6. tract.1. resol.52. §.1. pag.38

Et quid, si jurassent servare eas? ibid. §.4. p.39

Et an vi directiva, itaut illas frangendo peccent mortaliter? ibid. §.2

Principes an debeant concedere dilationes moratorias debitoribus ex delicto? Et quid, si pecunia numerata esset depositа? t.6. tr.5. r.26. & 27. p.287
Principes an possint donare, & ideo successores an possint ejusmodi donationes revocare? tom.6. tract.7. resol.11. per totam. p.313
Principes an aliquando in electione Episcoporum partem habuerint? t.9. tr.9. r.5. §.1. p.455
A Principibus an possint concedi dilationes, seu inducia moratoriæ? t.6. tr.5. r.23. §.1. p.286
Et an pro longo tempore? Et si excedatur modicum tempus, an dilationis concessio non valeat? tom.6. tr.5. resol.24. §.1. ibid.
Principis supremi an sint omnia, hicque civibus res suas sive earum dominium ex plenitudine potestatis pro libito, sine ulla causa, auferre, & ad alios transferre possit. t.6. tr.1. r.54. §.20. p.42
Si Principis authoritate donatio omnium bonorum præsentium, & futurorum firmatur, an sit valida? t.6. tr.7. r.103. §.5. pag.366
In Principis personarum crimen læsæ Majestatis perpetratum non revelantes, an gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.48. §.2. p.33
Licet in Principis territorio Ecclesia dicatur, non tamen propriè dicitur esse de ejus territorio. tom.9. tract.1. resol.64. §.7. pag.42
Principum filius an possit confirmari ab Episcopo ante septennium, & usum rationis? tomo primo, tract.2. resol.15. §.1. pag.78
Circa Principum donationes ob benemerita, observantur aliqua satis practicabilia. tom.6. tract.7. resol.12. per totam. pag.313
Principum donatio remuneratoria an transeat in vim contractus, itaut revocari non possit, maxime, si Reges donant sub nomine dignitatis? tom.6. tract.7. resol.15. per tot. pag.316
Principum donationes remuneratoriæ, si sint immoderatæ, an debeant rescindi, etiam si juramento & privilegio donatio firmaretur? tom.6. tract.7. r.16. per tot. ibidem.
Vide verb. *Religiosus.* tom.2
Item verb. *Matrimonium.* tom.3
Item verb. *Bulla Cœna, Dispensare, Potestas.* tom.5
Item verb. *Absens, Actus, Causa, Clericus, Commutare, Consensus, Creditor, Curare, Decima, Derogare, Domus, Eligere, Exigere, Fructus, Impubes, Ius, Lucrum, Meritum, Officium, Obligare, Pertinere, Præscriptio, Prorex, Vsus.* tom.6
Item tract.7. tomi 7. de Bello, præcipuè in r.2.5.7.8.9.10.11.12.13.14.32.35. & 48
Item verb. *Concionator, Consuetudo, Ecclesia, Gabella, Papa, Pontifex, Rex, Secretum.* tom.7
Item verb. *Corruptor, Damnum, Dubium, Proscriptus, Rex.* tom.8
Item verb. *Beneficium, Electio, Eximere, Fœdus, Hæreticus, Instituere, Interdictum, Iudæus, Libertas Conscientiæ, Moneta, Offendentes, Pontifex, Rex.* tom.9

Principissa.

Principissa mortuo marito sumere volens pro prima vice Bullam Cruciatæ, an teneatur solvere 10. tarenos? t.4. tr.3. r.4. §.2. p.68
Et quid, si remansisset usufructuaria? ibid.

Prior, id est Primus.

Qui prior tulit suffragium antequam sufficiens numerus esset donativo aliquo iniquo suffragatus, an teneatur ad restitutionem, etiamsi certo sciret sequentes in eandem partem ituros? t.7. tr.6. r.26. §.1. p.379

Prioratus.

Vide verb. *Persona.* tom.9

Priores.

Vide verb. *Pauper.* tom.4

Priscus Mos.

Vide verb. *Mos.* tom.9

Privandum.

Ad privandum Clericos privilegio fori quid requiratur? tom.9. tr.2. r.109. §.2. p.152
Non est statim privandus Ecclesiastica sepultura Religiosus proprietarius, dummodo non sit Minorita, si ex improviso inventus est mortuus cum bursa denariorum, quia jura non privant officio Altaris talem Monachum inventum cum peculio, nisi quando prius monitus noluit dimittere. tom.7. tract.3. resolution.66. & 67. §.1. pag.278

Privans.

Privans se facultate repetendi pecuniam mutuam per tantum tempus, an possit aliquid licitè pro hoc exigere? t.6. tr.3. r.45. per totam. p.142

Privare.

Privatur Ecclesiastica sepultura si Religiosus moriatur proprietarius. tomo septimo, tract.3. resol.66. §.1. post medium. pag.277
An priventur omni privilegio fori ante aliam sententiam depositionis, vel degradationis judicis Ecclesiastici Clerici gravissimis delictis, & criminibus se immiscentes? t.9. tr.2. r.328. §.1. p.273
Vide verb. *Privatio,* cum suis notationibus.

Privatio.

Privatio Privilegii Clericalis, & omnium dignitatum, & Officiorum, imposita in Bulla Sixti V. contra procurantes abortum, quando, & quomodo obliget, an ante judicis sententiam, & delicti declarationem? t.5. tr.6. r.14. per totam. p.289
Privatio officii, quam in Cap. Ubi periculum, imponit Pontifex ipso facto, an incurratur ante judicis sententiam, & declarationem, qui clam intravit in Conclave, & post ingressum secretè loquitur cum aliquo Cardinali? t.9. tr.7. r.109. §.4. & seqq. p.421
Vide verb. *Conjux, Ius, Mulier, Vir, Vxor.* tom.2
Item verb. *Beneficium, Communio, Sepultura.* tom.3
Item verb. *Accipientes, Baptismus, Beneficium.* tom.5
Item verb. *Labor.* tom.7
Item verb. *Accusator, Dubium, Ius, Membrum, Sepultura.* tom.8
Item verb. *Edictum, Forum, Habitus, Hæreditas, Iurisdictio, Minister justitiæ.* tom.9

Privatum.

Vide verb. *Ineptum, Inquirere.* tom.7

Privatus.

Vide verb. *Ius, Pactum.* tom.6

Privignus.

Vide verb. *Campsor, Victricus.* tom.6

Privilegiatum Altare.

Vide verb. *Altare.* tom.4

Privilegiatus.

Privilegiato an suffragetur ubique Oratorium privatum? t.4. tr.2. r.33. & 34. p.48
Privilegiatus si mutat domum, an sit denuo in illa ab Episcopo Oratorium privatum approbandum? tom.4. tr.2. resol.26. §.1. pag.43
Vide verb. *Facultas, Ordinarius, Minister.* tom.4
Item verb. *Legere, Privilegium.* tom.5

Privilegium.

Privilegia à Pontificibus concessa, ut absolvantur à casibus reservatis Episcopo, an intelligantur independenter ab ipso Episcopo? tomo primo, tract.5. resol.22. §.1. pag.279
Privilegia Regularium circa legata Missarum, an per Decreta Sacræ Congregationis fuerint revocata? tom.2. tr.1. resol.8. §.1. pag.2
Privilegia non sunt extendenda de persona ad personam, etsi

etsi similitudo rationis adsit? tomo secundo, tract. 1. resol. 81. §. 5. pag. 43
Privilegia multa pro Regularibus, Sacristis, & laicis, vel conversis sunt concessa, quibus possunt licitè tangere Calicem, Patenam, Corporalia, & aliquas alias res Sacras. t. 2. tr. 1. r. 182. §. 1. p. 106
Privilegia Regularium non interire per non usum nisi post 100. annos, explanatur. tomo secundo, tr. 2. resol. 20. §. 6. p. 169
Privilegia Regularium quoad facultatem suscipiendi duplicem Ordinem Sacrum eodem die, & ab Episcopo in aliena Diœcesi absque licentia proprii, an sint revocata à Concilio Tridentino? tom. 2. tract. 5. r. 88. §. 1. & seqq. pag. 313
Vbi, quod quando conceditur alicui privilegium, ut extra tempora in tribus Dominicis, vel diebus festivis ordinetur, quòd additum fuerit duplicibus, vel semiduplicibus, intelligi debent de festis diebus, qui à Clero, & populo sub obligatione præcepti celebrantur. §. 2
Privilegia Regularium revocata à Concilio Trid. an intelligantur revocata etiam in foro conscientiæ, itaut Regulares uti illis non possint? ibid. §. 3
Per Privilegia Regularium an possit dispensari votum castitatis ab utroque conjuge ex communi consensu emisso, ut propter periculum incontinentiæ petant, & reddant debitum? tomo secundo, tract. 6. resol. 219. §. 1. pag. 467
Privilegia Bullæ Cruciatæ, & Jubilæi, quatenus continent potestatem dispensandi, an sint strictè, vel latè interpretanda? t. 3. tr. 2. r. 50. §. 1. p. 205
Privilegia Bullæ Cruciatæ non strictè, sed amplè interpretanda sunt. t. 4. tr. 3. r. 163. §. 4. p. 133
Idem est de Jubilæo.
Si per Privilegia Regularium fit commutatio voti, an debeat fieri in Sacramentali confessione? tom. 4. tract. 3. resol. 69. §. 3. pag. 101
Privilegia concessa in jure communi, eaque, quæ usu toleratæ consuetudinis approbantur, an suspendantur per Bullam Cruciatæ? tom. 4. tract. 3. resol. 125. §. 1. pag. 117
Privilegia, quæ habent Regulares commutandi vota, & in eis dispensandi, & absolvendi à reservatis, an suspendantur per Bullam Cruciatæ? tom. 4. tract. 3. resol. 126. §. 1. p. 118
Et an per Jubilæum anni Sancti? ibid. §. 3
Privilegia habentes absolvendi à censuris an possint absolvere à suspensione incursa propter Ordinationem ante legitimam ætatem, vel ob defectum tituli? t. 4. tr. 3. r. 128. & 129. p. 118. & 119
Et à dictis suspensionibus an possint absolvere invitum, & absentem? tomo quarto, tract. 3. resol. 128. §. 2. pagina 119
Per privilegia an possit commutari materia non reservata, in qua Pontifex commutavit votum reservatum Religionis, vel perpetuæ castitatis? tomo quarto, tr. 4. resol. 16. §. 3. p. 148
Privilegia Bullæ Cruciatæ, & similia, quæ conceduntur sub obligatione onerosa ex parte recipientis, non possunt nisi subsistente, eaque urgente causa revocari, &c. t. 4. tr. 5. r. 26. §. 7. p. 191
Per privilegia Regularium an possint absolvi complices in cæteris casibus extra hæresim contentis in edicto DD. Inquisitorum, & non tenentur criminosi prodere se. t. 5. tr. 9. resol. 15. §. 2. p. 384
Privilegia Religiosorum non amittuntur per non usum, nisi post 60. annos, imo post 100. annos. tom. 6. tr. 2. resol. 25. §. 1. p. 113
Per privilegia sua non possunt Regulares dispensare in casu magnæ necessitatis in voto Religionis, vel castitatis perpetuæ, sicut potest in tali casu Episcopus dispensare. t. 8. tr. 4. r. 38. §. 3. p. 64
Privilegia Bullæ Cruciatæ numquam censentur revocata, etiam per Jubilæum anni Sancti, & etiam per Publicationem Bullæ Cœnæ. tom. 9. tract. 7. resol. 122. §. 1. pag. 435
Si privilegii clara sint satis verba, & certa habeant significationem, nulla adhibenda est extensio, & interpretatio, sed tenor, & forma privilegii est observanda. t. 2. tr. 1. resol. 81. §. 6. p. 43
Quando virtute privilegii, ut quis possit ordinari extra tempora in tribus diebus festivis, an possit ordinari in festis duplicibus? tomo secundo, tract. 5. resol. 84. §. 16. pag. 309
Privilegii causa cessante, cessat ipsum, sic perseverante causa concessionis, ipsum perseverat, licet aliæ circumstantiæ mutentur. tomo quarto, tract. 2. resolution. 34. §. 2. p. 48
Vigore Privilegii Cruciatæ, an possit quis habere Oratorium privatum in domo sua, & in illo celebrare, vel audire Missam extra tempus interdicti? t. 4. tr. 1. r. 48. §. 1. & seqq. p. 57
Votum pro Senatu Panormitano circa privilegii moderationem permittentis Civibus Panormitanis non vendere vinum de eorum prædiis collectum juxta taxam. t. 6. tr. 3. r. 92. §. 1. & seqq. p. 164
Virtute Privilegii Bullæ Cruciatæ an possit absolvi innodatus censura Pii IV. & Greg. XV. lata pro tempore Conclavis? t. 9. tr. 7. r. 122. §. 1. p. 435
Si in privilegiis facultas conceditur ad aliquid faciendum, non expirat morte concedentis. tom. 3. tract. 1. resol. 145. §. 1. pag. 269
Privilegiis concessis Episcopis non succedit Capitulum Sede vacante, cum sint personalia, & odiosa. tom. 3. tr. 5. resol. 36. §. 2. p. 396
Qui privilegiis Mendicantium gaudent, an possint recitare Officium divinum de SS. Sacramento in quintis feriis, & de Conceptione in Sabbatis, etiam Adventus, & Quadragesimæ non impeditis novem lectionibus? tom. 3. tract. 6. resol. 68. §. 4. p. 459. & reso. 107. §. 1. pag. 483
Privilegiis uti non potest Episcopus Regularis, quibus antea cum Religiosis utebatur, quod idem est de Cardinali Religioso. tomo nono, tract. 7. resolution. 120. §. 2. pag. 432
Si ex privilegio potest quis dispensare, potest ad eum confugere, qui dispensationem voti à Pontifice impetravit. t. 3. tr. 2. r. 42. §. 10. p. 199
Privilegio Concilii Trident. quoad dispensandum, & absolvendum an possit uti Episcopus electus, & confirmatus, quamvis nondum consecratus? tom. 3. tr. 3. resol. 1. §. 3. pag. 297
Et quid, si tantum est electus, & non confirmatus? ibidem §. 4
Et an hoc competat Episcopis carentibus Diœcesi? ibidem §. 5
Et an ubi non est receptum Concilium? Et quid ubi circa aliquam specialem legem, vel onus non est receptum? t. 3. tr. 3. r. 2. per totam. ibid.
Privilegio Bullæ Leonis X. quæ incipit zelus Domini, gaudent Regulares omnes per communicationem, in qua Bulla conceditur Regularibus, & eorum familiaribus, ut possint comedere butyrum, ova, & lacticinia in Quadragesima, & aliis diebus quomodolibet prohibitis, &c. t. 4. tr. 6. resol. 53. §. 7. p. 228
Qui ex privilegio potest diebus jejuniorum comedere ova, & lacticinia, an possit simul comedere sanguinem, & quod vulgò dicitur, *Sanguinalli*, seu *Vitoldo*, Hispanè *Mondongo*? tom. 4. tract. 6. resolution. 70. §. 1. pag. 238
Et an possit comedere sagimen? ibid. p. 239
Privilegio absolvendi, & dispensandi virtute Concilii Trident. an possit uti Episcopus Titularis? tom. 4. tr. 8. resol. 104. §. 1. pag. 395

Privilegio Bullæ Cœnæ qui Episcopi gaudent, contra eos offendentes? t.4. tr.8. r.107. §.1. p.399
Privilegio Canonis gaudent non solum conversi laici, oblati, seu donati, sed etiam ji, qui se, suaque Monasterio tradiderunt, in ipso vivunt, habitu aliquantulum mutato. t.5. tr.2. r.39. §.2. p.148
A privilegio Canonis an excludatur Clericus assassinus? t.5. tr.2. r.42. §.4. p.150
Et quid de Clericis hæreticis, schismaticis, ordinatis per saltum, ante legitimam ætatem, vel per alienum Episcopum absque dimissoriis, vel cum dimissoriis, falsis, vel per Episcopum excommunicatum, suspensum, vel depositum? ibid. & seq.
Privilegio Canonis, & foro an gaudeat Clericus conjugatus non deserviens alicui Ecclesiæ? tom.5. tract.2. ref.43. §.1. p.150
Et quid de uxore Clerici conjugati, & filiis ejus an gaudeant privilegio Canonis, & fori? ibid. §.3. p.151
Omni privilegio denudantur Clerici bigami bigamia vera, & interpretativa, secus vero de similitudinaria. ibid. §.4
Privilegio Canonis an gaudeat, qui non canonice ad statum Clericalem pervenisset, itaut pro pœna sit à gradu dejiciendus, veluti, si servus, &c. tom.5. tract.2.r.50. §.2. pag.154
Privilegio Canonis gaudent initiati prima tonsura. t.5. tr.3. r.12. §.1. p.174
Privilegio fori gaudent non solum familiares S. Officii, sed etiam eorum uxores, non solum vivente marito, sed etiam mortuo, donec in viduitate permanserint, itaut solum Inquisitores Hispaniæ habeant jurisdictionem in eorum causis tam criminalibus, quam civilibus? tomo quinto, tractat.10. resolutione 22. per totam. pag.425
Privilegio restitutionis in integrum minoribus à jure concesso, quis gaudere possit? tom.6. tract.3. resolutione 161. §.1. pag.203
Privilegio Militibus antiquis à jure concesso, an gaudeant milites nostri temporis in condendis testamentis? t.6. tr.8. r.68. per tot. p.430
Privilegio immunitatis an renunciare possit reus, qui fuit extractus violenter ab Ecclesia, & deductus ad carceres laicales? tom.9. tract.1. resol.117. §. Sed hic non est. pag.71
Ex privilegio an Superiores Regulares possint reconciliare suas Ecclesias consecratas, maximè si Episcopus distet per duas dietas, vel si defunctus sit, aut si Episcopatum renunciaverit, aut depositus sit? tomo nono, tractatu primo, resolutione 142. §.2. pag.92. & in resol.143. ibid.
Ex privilegio an Regulares possint solemniter benedicere suas Ecclesias, & Cœmeteria, si Episcopus nolit, aut neligat? t.9. tr.1. r.143. §.1. p.92
Virtute privilegiorum an Religiosi possint absolvere casum abortus fœtus animati, si ad hoc per Provinciales non sunt deputati? tom.5. tract.6. resol.7. §.5. & seq. pag.287
Virtute privilegiorum suorum an Regulares possint sæculares absolvere à casibus contentis in edicto DD. Inquisitorum, excepta hæresi? Et quid de aliis criminibus contentis in Bulla Cœnæ? t.5. tr.8. resol.33. §.1. pag.369. & ref.39. §.1. p.373
Et assignantur sex casus, in quibus Regulares virtute suorum privilegiorum minimè absolvere sæculares possunt nisi in articulo mortis ex decretis Clem. VIII. & Urbani VIII. tomo quinto, tractat.8. resolut.39. §.5. pag.374
Virtute privilegiorum suorum an possint Regulares absolvere fœminam solicitatam, quæ jam censuram incurrit, si præceptum denunciationis adimpleverit. t.5. tr.9. ref.21. §.3. p.387
Virtute privilegiorum suorum an Regulares hodie possint absolvere à censura incursa ex fractione Bullæ Pii IV. & Greg. XV. pro tempore Conclavis? t.9. tr.7. r.119. §.1. p.432
Ubi, quod privilegiorum Regularium confirmatio ex certa scientia, & sine clausulis restrictivis operatur, ut privilegia revocata restituantur, & revalidentur, & confirmatio facta uni Religioni, valet pro omnibus aliis. ibid. §.2
Sed ex his sequeretur, quod virtute suorum privilegiorum possint Regulares hodie absolvere à casibus Episcopo reservatis, non obstantibus decretis Clem. VIII. & Urbani VIII. quod non approbatur. t.9. tr.7. r.121. §.1. pag.433
Et respondetur ad argumenta pro privilegio Societatis Jesv concesso à Greg. XIII. in Bulla quæ incipit, Decet Romanum Pontificem, & adducitur decretum sacræ Congregationis ex ordine Urbani VIII. revocans tale privilegium. ibid. §.3
Sed arguitur, quod casus occulti vigore Concil. Trid. desinunt esse Papales, & efficiuntur Episcopales, ex quibus possunt Regulares virtute suorum privilegiorum absolvere toties, quoties? ibidem §. octavo. pagina 434
Quando privilegium est necessarium ad servandum aliquod præceptum divinum, an teneatur homo uti privilegio, ut servet illud, quando vero præceptum est humanum, probabile est, quod non teneatur uti privilegio? tomo primo, tract.3. resolut.157. §.3. pag.195
Vbi, quod, si sit cessatio à divinis in aliqua civitate, & conceditur facultas cuidam Ecclesiæ, ut in illa agatur res sacra, tunc probabile est, quod non tenetur populus audire Missam. ibid.
Privilegium aliquod an habeant Regulares post decretum Vrbani VIII. cujus vigore possint hodie, ut olim reducere Missas ad minorem numerum? t.2. tr.1. ref.9. §.1. pag.2
Vbi, concesso hoc privilegio Minimis, & Minoribus, an talis gratia aliis Religionibus per communicationem suffragari possit? §.2. p.3
Privilegium moderandi Missas, & anniversaria à testatoribus ante Trident. relicta non revocatur per decretum Vrbani VIII. sed tantum earum reductio, quæ post Tridentinum sunt acceptatæ. tom.2. tr.1. ref.13. §.5. pag.6
Privilegium clausum in corpore juris in generali derogatione nunquam comprehendi censetur. t.2. tr.5. ref.79. §.3. pag.302
Privilegium concessum Regularibus ut possint ordinari extra tempora, an extendatur ad Novitios? t.2. tr.5. ref.84. §.1. p.307
Privilegium concessum Societati Jesv, ut possint ordinari extra tempora, &c. an extendatur ad alias Religiones per communicationem privilegiorum? ibidem §.3. pag.308
Vbi, quod quando privilegium conceditur alicui, ut extra tempora in tribus Dominicis, vel diebus festivis ordinetur, intelligi debent de festis diebus, quæ à populo celebrantur sub præcepto. t.2. tract.5. resol.88. §.2. pag.313
Privilegium quatenus odiosum est, extenditur ad ea, quæ illi sunt necessariò connexa, & sine quibus effectum suum habere non potest. Ubi aliqua pro praxi. tom.3. tr.2. r.56. §.1. p.209
Privilegium Eugenii IV. concessum Benedictinis, & Gregor. XIII. concessum PP. Societatis Jesv, ut eorum professi nondum in sacris constituti non teneantur persolvere Horas Canonicas, an sit communicabile aliis Religionibus? tom.3. tract.6. resolutione 18. §.1. pag.429

Privilegium obtentum, ut quis possit dicere Matutinum sequentis diei statim post meridiem, an extendatur ad socium? tomo tertio, tract.6. resolut.65. §.1. pag.455
Vbi alia similia dubia enucleantur circa alia similia privilegia pro aliis diversis, & similibus casibus, sæpe in praxi contingentibus.
Qui privilegium habet recitandi in Breviario breviori, vel dicendi horas ante tempus, an possit socius recitare eodem modo cum illo absque? culpa? tom.3. tract.6. res.99. §.1. p.479
Qui cum Episcopis, Cardinalibus, &c. vel aliis habentibus privilegium recitandi cum socio, si supradicti velint in die feriali recitare Officium de Sancto, utrum talis famulus, vel socius peccet venialiter propter dictam mutationem officii? tom.3. tract.6. res.100. per totam. ibid.
Privilegium quando sit odiosum, & quando favorabile, & quando est stricte restringendum, vel ampliandum. t.4. tr.2. r.3. §.5. p.29
Privilegium an perdatur per non usum? tom.4. tract.6. r.53. §.7. pag.228
Privilegium creandi Doctores an habeant Episcopi? t.4. tr.8. r.95.§.1. & seqq. p.390
Privilegium erigendi Oratorium privatum, seu habendi Altare portatile habent Episcopi. tom.4. tr.8. res.102 §.1. & seq. pag.394
Et an ante consecrationem? ibid.
Privilegium concedendi Indulgentias competit Archiepiscopis, & Episcopis. tom.4. tract. 8. resolut.103. à principio, usque ad §.7. exclusivè, ubi late. pagina. 394. & 395
Privilegium absolvendi à juramento an competat Episcopo ante consecrationem? ibid. §. ult. p.395
Privilegium absolvendi, & dispensandi virtute Concilii Trident. an competat Episcopo confirmato, sed nondum consecrato? tomo quarto, tract.8. resol.104. §.1. ibid.
Et an in locis ubi Tridentium non est receptum? ibid. §. Rursus. pag.396.
Privilegium eligendi Confessarium habet Episcopus confirmatus, licet nondum consecratus. tom.4. tract.8. res.105. §.1. pag.396
An etiam electus tantum? ibid.
An etiam qui renunciavit Episcopatui? ibid. p.397
An etiam Episcopus Titularis? ibid.
Privilegium supradictum quomodo intelligendum est? ibid. §. Sed in his casibus.
Privilegium Bullæ Cœnæ ad incurrendam excommunicationem, qui eos offendit, an competat Episcopis ante consecrationem? tomo quarto, tract.8. res.107. §.1. pag.399
Privilegium Regulares habentes absolvendi à casibus Pontifici reservatis an possint absolvere ab excommunicatione lata contra ingredientes Monasteria Monialium? t.5. tr.1. r.91. §.1. p.63
Si adsit privilegium, an possit Episcopus suos subditos in alieno territorio citare, & in eos jurisdictionem exercere? Et an Prælati Regularium tale privilegium habeant pro suis subditis? tom.5. tract.1. resolut.98. §.12. pag.67
Si quis privilegium habet, ut ad eum possit adire, qui tenetur adire Pontificem pro absolutione reservata, an impeditus adire Pontificem teneatur adire supradictum privilegium, vel possit absolvi ab Episcopo? tomo quinto, tract.1. resolutione 197. §.1. & seqq. pag.114
Privilegium fori non ammittunt Clerici incorrigibiles, excommunicati vitandi, suspensi, interdicti, irregulares, Depositi verbaliter, loculatores Goliardæ, & Bufones. t.5. tr.2. r.37. §.1. p.147
Privilegium Canonis non amittit Clericus ex defectu habitus. t.5. tr.2. r.46. §.2. p.152
Qui privilegium habent particulare tempore interdicti assistendi Officiis divinis, vel interessentes in diebus Paschatis, Pentecostes, &c. an possint sepeliri in loco sacro? tomo quinto, tract.4. resolutione 21. per totam. pag.205
Privilegium Immunitatis per legem generalem non tollitur. t.6. tr.1. r.54. §.17. p.42
Privilegium, quod transiit in vim contractus, est ultro, citroque obligatorium, nec potest sine causa revocari. t.6. tr.3. r.92. §.2. p.164
Privilegium an possit concedi Ecclesiæ nondum constructæ, & Collegio nondum erecto? tom.6. tract.7. res.123. §.5. pag.376
Privilegium an ignoranti prosit à tempore concessionis, vel à tempore, quo in ejus notitiam pervenerit? t.6. tr.9. r.26. §.1. p.469
Privilegium in dubio, an censendum sit reale, vel personale? t.8. tr.2. r.9. §.1. p.25.
Vbi, quod si privilegium tibi possidenti ut reale suboriatur dubium, an sit personale, & diligenter re examinata dubium vincere non possis, reale esse poteris illud reputare. ibid. §.3
In dubio, si privilegium est revocatum, an præsumatur revocatum? ibid. §.4
Vide verb. *Abbates, Animus, Beneficium, Familiares, Græcus, Iesuita, Pascha, Patrimonium, Superiores Regulares.* tom.2
Item verb. *Concio, Equites, Expirare, Ingredi, Interdictum, Litera, Missam audire, Ordinis Sacramentum, Prælatus Regularis, Regulares, Vicarius.* tom.3
Item verb. *Applicare, Bulla Cruciatæ, Commissarius Cruciatæ, Consanguineus, Dispensare, Domesticus, Dominica dies, Ecclesia, Episcopus, Familiares, Immunitas Ecclesiæ, Interdictum, Officium divinum*, &c. tom.4
Item verb. *Beneficiarius, Citare, Clericus, Dispensare, Equites, Festum, Invitus, Novitius, Officium, Prælatus Regularis, Præsentare, Privatio, Vicarius.* tom.5
Item verb. *Advocatus, Archidiaconus, Bulla Cœnæ, Clericus, Contrahere matrimonium, Doctor, Filius, Mercatores, Ministrans, Mulier, Nobilis, Occultare, Præscriptio, Scholares, Scholasticus.* tom.6
Item tract. 1. tomi 7. de dubiis Regul. signanter in res.10. 13. 14. 20. 23. 24. 90. 94. 96. 98. 99. 100. 125. 126. 144. 156. 164. 189. 228. 229. 230. 231. 251. 252. 253. & à res.256. usque ad res.282. & in res.287. 291. 293. 294. 295. 296. 297. & 298. 350. & 351
Item verb. *Bona temporalia, Ecclesia, Hostis, Vti.* tom.7
Item verb. *Comedere.* tom.8
Item tract.7. tomi 9. de Potestate, & Privilegiis Cardinalium. ubi plures quæstiones.
Item verb. *Forum, Græcus, Hospes, Iudæus, Pauper, Persona, Missam celebrare, Probare.* tom.9

Appendix ad aliquas quæstiones contentas in tom.9. tr.2. pertinentes ad hæc verba, Privilegiatus, Privilegium.

Privilegium exemptionis à jurisdictione temporali Clericis concessum à quo tempore incipit? tom.9. tract.2. res.3. pag.99
Privilegium an possit derogare libertati Ecclesiasticæ? tom.9. tract.2. res.7. pag.100
Hoc privilegium Ecclesiasticæ Immunitatis an possint Principes revocare, etiam stando in sententia asserentium hanc exemptionem non esse de jure divino, sed humano tantum? tom.9. tract.2. res.4. & in multis aliis ejus not. pag.99

Et

Et notatur, quod licet Principes non possint amplius tollere, vel limitare privilegium exemptionis concessum Ecclesiasticis circa eorum exemptionem, tamen Summi Pontifices possunt tollere & limitare privilegium aliquod, si staret, concessum Principibus judicandi Clericos etiam per concordata? tom. 9. tr. 2. ref. 325. §. 7. pag. 268

Et deducitur, quod privilegium concessum Ecclesiæ, & Ecclesiasticis est remuneratorium, & ideo non potest revocari, etiam per ingratitudinum, & cum hoc privilegium sit concessum non subditis transiit in contractum, & ideo non est revocabile? ibidem §. & seqq. &c.

Privilegia etiam remuneratoria concessa Principis laicis posse Pontificem revocare non est dubitandum. tom. 9. tr. 2. ref. 43. §. 3. p. 124

Concordata Summi Pontificis cum aliquo Rege an sint privilegium, & an sint revocata per Bullam Cœnæ? t. 9. tr. 2. ref. 12. p. 103

Privilegium cognoscendi causas Ecclesiasticas concessum Principi laico an revocari possit, etiamsi per consuetudinem immemorabilem tali privilegio enixam observatum fuerit? t. 9. tr. 2. ref. 43. p. 124

Et quid, si dictum privilegium sit concessum in vim contractus, & remunerationem? tom. 9. tr. 2. ref. 43. §. 3. pag. 267

Imperatores, & Reges non possunt privilegia Ecclesiæ concessa revocare. ibid.

Et notatur, quod per nullum contractum potest Pontifex à se abdicare supremam potestatem, quam immediatè à Christo habet ad disponendum ea, quæ ad convenientem Ecclesiæ gubernationem pertinent? t. 9. tr. 2. ref. 325. §. 8. p. 268

Bulla Cœnæ an tollat casus Regni Galliarum, quos privilegiatos appellant? Et quid de privilegio Monarchiæ Regni Siciliæ? Et an per aliquod privilegium sit in aliquibus Regnis prædictæ Ecclesiasticæ libertate derogatum? Et an dicta privilegia Pontificia, si re vera existant Regibus Galliæ Hispaniæ, vel aliis Principibus concessa judicandi Clericos in aliquibus casibus & delictis sint modo per Bullam Cœnæ revocata? tom. 9. tractat. 2. resolutione sexta, & in plurimis aliis ejus not. pag. 100

Privilegium qui adducit, & allegat, ejus literas docere, proferre, & in authentica forma demonstrare debet? t. 9. tr. 2. ref. 14. §. 7. p. 105

Consuetudo immemorialis an probet extitisse privilegium faciendi aliquid contra Immunitatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 2. ref. 8. 9. p. 101

Et an consuetudo fundata in privilegio trahendi causas Ecclesiasticas ad laica Tribunalia nihil valeat, nec operetur, eo quod singulis annis per Bullam Cœnæ reprobetur? Ubi quod consuetudo turpis, & exprobrata etiam immemorialis non possit inducere privilegium. t. 9. tr. 2. ref. 8. §. 3. p. 101

Ex privilegio aliquo Pontificio an Reges possint detinere Episcopos pro gubernatione alicujus Regni, seu Consilii? Et si prædictum privilegium re vera existat, an modo sit revocatum? t. 9. tr. 2. ref. 27. p. 115

Ex privilegio Romani Pontificis an Rex noster, & alii Reges conferant Episcopatus, & alia beneficia Ecclesiastica? tom. 9. tract. 2. resolut. 30. prope fin. à vers. Hinc. pag. 116

Ex privilegio & concordatis cum Summo Pontifice an Rex, & Ministri ejus possint detinere in Cancellariis, literas Apostolicas ad examinandum, & executioni mandandum? tom. 9. tract. 2. resolut. 34. & 35. pag. 117. & 118

Ex consuetudine immemoriali, vel conjuncta cum fama privilegii Ministri Regii possint cognoscere causas Ecclesiasticas per viam violentiæ, ut vulgò dicitur? t. 9. tr. 2. ref. 36. 37. 38. 39. p. 119. 120. 122. 123

De privilegio, & jure novo à Summo Pontifice obtento Reges, & Imperatores non possunt ab Episcopis excommunicati propter eorum reverentiam. t. 9. tract. 2. ref. 46. §. 2. p. 125

Omni privilegio fori ante aliam sententiam depositionis, vel degradationis judicis Ecclesiastici an priventur Clerici, qui sine habitu & Tonsura in gravissimis delictis, & criminibus se immiscent? Ubi docetur Clericos non esse privandos privilegio fori, nec Curiæ sæculari tradendos ante trinam monitionem? t. 9. tr. 2. resol. 109. pag. 152. & latè in ref. 328. & aliis earum not. pag. 273

Privilegium fori an amittat Clericus incorrigibilis ante judicis Ecclesiastici declarationem, & sententiam? t. 9. tr. 2. r. 328. §. 4. p. 274

Ut privilegio fori gaudeat Clericus in Minoribus, an opus sit, ut tempore delicti, vel saltem capturæ reperiatur in Tonsura, & habitu? tom. 9. tract. 2. resolutione 122. pag. 157

Privilegio fori gaudet Clericus, qui dimisit habitum Clericalem, & illum reassumit, etiam sine licentia Episcopi. ibid. §. 3

Privilegio fori gaudet Clericus incedens in habitu, & Tonsura, & per paucas vices in choro, & processionibus interfuit? tom. 9. tractat. 2. resolutione 123. §. ultimo. pag. 158

Et quid, si tantum deferat habitum, & non Tonsuram, vel è contra? tom. 9. tractat. 2. resolutione 123. & 124. pag. 158

Et an debeat portare non solum pallium, sed etiam togam usque ad talos. ibid. ref. 125. p. 159

Privilegio Canonis, & exemptionis gabellarum non gaudent Clerici, qui dicuntur Salvatici, sed tamen gaudent privilegio fori? tom. 9. tractat. 2. resolut. 134. §. 2. pag. 162

Privilegio fori gaudent omnes servientes Ecclesiis, maximè Scholares addiscentes. ibid. resolut. 133. & 134. pag. 161. & 162

Privilegio fori gaudent Clerici incedentes in habitu & Tonsura, etiamsi non deserviant Ecclesiæ? ibidem resol. 135. 136. p. 163

Et quid, si deserviant alicui Ecclesiæ, etiam si hoc non faciunt de mandato Episcopi? ibid. resol. 136. à lin. 6. §. 2. pag. 163

Et quid, si serviant Ecclesiæ ex licentia obtenta à Vicario Episcopi? ibid. ref. 137. p. 164

Ut privilegio fori gaudeant Clerici Minores an debeant in diebus Dominicis cum superpelliceo divinis interesse? ibid. ref. 138. p. 164

Privilegiis omnibus, quibus gaudent Clerici in sacris constituti, gaudent Clerici Minores observantes requisita Concilii Tridentini? ibid. resolut. 139. & 140. pag. 164. & 165

Privilegio fori an gaudet Clericus habens beneficium, sed non deferens habitum, & Tonsuram, nec alicui Ecclesiæ deserviens? tom. 9. tract. 2. resolutione 140. & 141. pag. 165

Et quid, si dictus Clerus habet tantum titulum, & collationem; non autem possessionem beneficii? Et quid, si habeat tantum possessionem beneficii? ibid. ref. 142. & 143. pag. 166

Privilegio fori gaudet Capellanus, cui Capella in perpetuum, vel in titulum fuerit à Papa, vel Episcopo assignata. Et quid, si habeat Capellaniam, vel beneficium, vulgariter dictum servitium Missarum? Et quid, si Clericus habeat Præstimonium, seu Francasiam, si dictum Præstimonium possideat in titulum perpetuum & aliquod spirituale annexum habeat? ibid. ref. 144. p. 166

Privilegio fori gaudet Clericus habens coadjutoriam à Papa concessam? Et quid de Clerico, qui beneficium obtinet, quod obtinere non poterat, puta, quia illegi-

timus, irregularis, vel si ordinatus est cum falsis dimissoriis, vel sine illis, vel ante legitimam ætatem aut extra tempora, per simoniam, vel per Episcopum impeditum ordines faciendum? ibidem ref. 145. & 146. pag. 166. & 167

Privilegio fori, an gaudeat Clericus conjugatus cum unica, & Virgine vestes Clericales deponens, si postea illas reassumat? ibid. ref. 148. p. 167

Clericus conjugatus, qui post delictum commissum tempore, quo omnia requisita habebat, ut fori privilegio gauderet, an illud amittat, si effectus sit bigamus aliud matrimonium iniens? ibidem resolutione 147. §. ultimo. pag. 167

Privilegium fori an amittat Clericus, qui solutus in Minoribus tempore delicti, si postea viduam ducat? ibidem ref. 149

Privilegium fori an amittat Clericus, & sit bigamus, qui fœminam prius à se cognitam durat postea in uxorem? ibid. §. 2. p. 168

Privilegio fori an gaudeat Græcus, qui post contractum matrimonium initiatus est Minoribus Ordinibus. t. 9. tr. 2. r. 153. p. 169

Privilegio Canonis & fori gaudent Clerici conjugati in Minoribus Orientales, quos Græcos appellamus, etiam si Ecclesiæ non deserviant. ibid. §. 2. propè fin.

Privilegio fori gaudent uxores Clerici Græci, vel Latini in Minoribus constituti in casu, quo ejus vir illo gaudet? Et quid mortuo viro durante viduitate? Itaut uxor Clerici dicti, quæ commisit homicidium vivo marito, vel durante viduitate debeat conveniri coram Episcopo, non autem coram judice sæculari. t. 9. tr. 2. ref. 154. 155. 156. & in multis aliis earum notationum. pag. 170. & 171

Privilegio fori an gaudeant uxores Equitum D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. etiam mortuo viro, si in viduitate permaneant? Et quid de privilegio exemptionis gabellarum? ibid. ref. 156. 157. p. 171

Privilegio fori an gaudeant viduæ, & pupilli Professorum, Doctorum, Medicorum, Studiosorum, ipsisque inservientum, Parentorum, maritorumque prædefunctorum gaudent Immunitatis commoditate, id est privilegio fori? ibid. ref. 157. §. 1. ante medium, ubi latè & in multis aliis ejus not. p. 171

Privilegio fori, & exemptione gabellarum an gaudeant filii Clericorum, & hoc intelligatur de filiis legitimis, & vivente Patre? tom. 9. tractat. 2. resolut. 158. 159. pag. 173

Privilegio fori an gaudeat familia laica Clericorum? Et quid de servis Clericorum temporalibus, & conductoriis? ibid. ref. 160. §. 2. p. 173

Privilegio fori an gaudeant servi perpetui Clericorum, etiamsi sint Mauri, Turcæ, & à Catholica Ecclesia alieni. ibid. §. 1. & ult.

Privilegium fori an amittat Religiosus professus, qui miscuit se in criminibus enormibus? Et quid, si apostataret à Religione, habitumque dimitteret? Et supponitur Religiosum professum nunquam perdere privilegium fori, quia privilegium fori est indultum à jure divino. t. 9. tr. 2. r. 162. p. 174

Vt privilegium fori perdant Clericus, & Religiosus, quæ sunt necessaria? ibid. à §. 4. usque ad 9. & in ref. 109. per tot. pag. 152

Privilegio Canonis, & fori an gaudeant Novitii in Religione Clericorum Regularium tempore hospitii? Vbi an Novitius cum licentia P. Generalis acceptatus in nostra Religione ante pubertatis annum, sit propriè Novitius, itaut gaudeat privilegio Canonis & fori? t. 9. tr. 2. ref. 163. p. 176

Et quid de Novitiis in aliis Religionibus? t. 9. tr. 2. r. 263. in duobus ultimis ejus lineis. p. 177

Privilegio Canonis, & fori an gaudeant illi, qui assumpto aliquo habitu Religioso adhibentur ad servitia, & obsequia Monialium & ad petendum pro ipsis eleemosynam? ibid. §. 4. ref. 263. p. 177

Privilegio Canonis & fori an gaudeant Equites professi, & etiam Novitii, D. Joannis, D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, S. Stephani, S. Lazari, Avis, Montesæ? tom. 9. tractat. 2. resolut. 167. 168. 169. 171. 172. pag. 178. 179. & 180

Et quid de quibuslibet aliis Religionibus Militaribus tria vota emittentibus in manibus Prælati, & à Sede Apostolica approbatis; secus autem est dicendum de Equitibus Aurei Velleris, S. Michaëlis, Annunciationis B. Mariæ Virginis, & de Militibus Garriorum, & de illis vulgò dictis *de la Banda*, & de omnibus aliis absque Sedis Apostolicæ erectis? t. 9. tr. 2. r. 171. §. 4. & 167. §. ult. p. 180. & 178

Privilegio fori, & exemptione gabellarum an gaudeant Fratres D. Joannis, qui portant mediam Crucem Albam? t. 9. tr. 2. r. 170. p. 179

Privilegio fori an gaudeant Rectores Hospitalium, & Hospitalarii? ibid. ref. 173. p. 180

An Eremitæ? Et quid de Eremitis profugis? ibidem resolutione 174. pag. 181

An Tertiariæ, D. Francisci, seu *Bizochæ*, vel *Beatæ*, ut vocant, gaudeant privilegio Canonis, & fori, & exemptione gabellarum? ibid. r. 175. p. 181

Privilegio fori an gaudeant viri Tertiarii Ordinis D. Francisci, aliique similes, si collegialiter vivant, & in claustralibus habitent? ibid. §. 2

Privilegio fori an gaudeant oblati viventes in aliquo Monasterio cum aliquibus conditionibus. ibidem resolutione 176. pag. 182

Privilegio fori an gaudeant Confraternitates laicorum, itaut Episcopis sint subjectæ? ibid. resolutione 177. pagina 182

Privilegia non hospitandi concessa Clericis extenduntur ad Patres, & fratres, si unà vivunt? ibidem ref. 179. §. Verum. pag. 183

Privilegio fori an gaudeat familia laica Episcoporum, id est, familiares commensales, vel conducti, & mercede servientes Episcopis, qui domesticis servitiis mancipantur, quamvis non habeant requisita Concil. Trid. tom. 9. tract. 2. resol. 181. 182. & in multis aliis earum not. pag. 183. & 184

Privilegio fori an gaudeant Officiales Episcopi, Carcerarii, Fiscales, Commissarii, Magistri, Litores, Notarii, Actuarii, &c. Curiæ Episcoporum, & Barisellus Episcopi, etiam si sint laici, & in omnibus delictis, etiam commissis extra officium, & quamvis non habeant requisita Concil. Trid. ibid. ref. 180. & in multis aliis ejus not. pag. 183

Privilegio fori an gaudeat familia laica Episcopi Titularis, vel aliorum Prælatorum habentium Territorium, & jura Episcopalia, cum potestate jurisdictionis, ut est in Sicilia Archimandrita Mesanensis? Vbi etiam casu occurrenti dicta familia pro delicto punienda sit ab Ordinario loci, & non ab Episcopo Titulari. t. 9. tr. 2. r. 184. p. 186

Privilegio fori an gaudeat familia laica Vicarii Episcopi? ibid. ref. 85

Vt privilegio fori non gaudeant familiares S. Officii in aliquo delicto, sine consensu DD. Inquisitorum an Reges statuere possint? Vbi, quod hoc privilegium fuit concessum propter benemerita, & servitia facta Tribunali S. Officii ad bonum publicum, ergo est remuneratorium, quod transiit in vim contractus, & factum est irrevocabile, & maximè ut concessum non subditis. t. 9. tr. 2. r. 196. p. 195

Ex privilegio Pontificis aliqui Reges habent collationem, ut in eorum Regnis nullus exterus beneficium obtinere possit. ibid. ref. 205. §. ult.

An si Princeps statuat, ne suis privilegiis potiantur ji, qui subditi non sunt, faciat contra libertatem Ecclesiasticam,

siasticam, & Clerici possint illis uti? ibidem resolutione 208. pag. 200
Privilegium habent quædam Civitates, ut qui ad eas confluant habitationis causa non possint per quinquennium ab eorum creditoribus constringi, quæritur, an si Princeps in causa particulari statuat per publicam scripturam, ne aliqui debitores inter quos nominat quendam Sacerdotem possint dicto privilegio frui, an hoc statutum sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? ibid. r. 209. p. 201
Quid est sentiendum de privilegio exemptionis decimarum concesso Societati Jesv à Gregor. XIII. de quo gaudet nostra Religio? tom. 9. tract. 2. resol. 277. §. 3. pag. 237
Vbi advertitur quod si in aliqua Provincia, Moniales, Regulares, & eorum coloni solvunt decimas, hoc forsitan evenit, quia Episcopi obtinuerunt aliquod Breve Pontificium revocatorium dictorum privilegiorum, secus minimè tenentur. ibidem ad medium dicti §. 3
Privilegio trahendi laicos ad Tribunal Ecclesiasticum non gaudent pupillus, & viduæ, si sunt divites, secus si sunt pauperes. tom. 9. tract. 2. resolut. 306. 307. §. 2. pag. 253

Probabile.

Si æquè probabile est, quod correctio nocebit, atque proficiet, an quis teneatur adhibere correctionem fraternam? t. 7. tr. 4. res. 16. §. 6. p. 288
Si probabiles sententiæ sint inter authores, quibusdam affirmantibus legem aliquam esse usu receptam, aliis verò contra negantibus, potest quis sententiæ negantium adhærere tuta, & salva conscientia. tom. 6. tr. 1. res. 40. §. 2. p. 32
Vide verb. *Opinio probabilis.* tom. 2
Item verb. *Actus, Injustitia, Iustitia, Lex, Opinio probabilis, Pœna.* tom. 7
Item verb. *Amens, Bona temporalia, Dormiens, Ebrius, Exponere, Furiosus.* tom. 8
Item verb. *Opinio, Probatio, Ratio.* tom. 9

Probabilitas.

Vide verb. *Iudicium, Latitudo.* tom. 9

Probabiliter.

Qui probabiliter judicat sententiam excommunicationis esse nullam, an teneatur abstinere à Communione Fidelium, & incurrat pœnas juris? tom. 5. tr. 1. res. 30. §. 1. pag. 18
Qui probabiliter judicat se non peccasse mortaliter, vel jam esse confessum tale peccatum, si probabiliter etiam judicat contrarium, an teneatur confiteri? t. 1. tract. 3. res. 126. §. 1. p. 172
Vide verb. *Cessatio à divinis, Privilegium.* tom. 1
Item verb. *Probabile.* tom. 8

Probabilius.

Si quis probabilius judicet se peccasse mortaliter, vel non esse confessum tale peccatum, an teneatur confiteri? t. 1. tract. 3. res. 126. §. 3. & latè in resol. 127. §. 1. pag. 173

Probare.

Ad probandum aliquem esse hæreticum, quamvis testes sint inhabiles admittuntur: è contra non admittuntur in favorem illius. tom. 5. tract. 11. resolutione 11. §. 3. pag. 483
An probet consuetudo immemorialis extitisse privilegium faciendi aliquid contra Immunitatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 2. r. 8. §. 1. p. 101
Ut probetur pœnitens emendatus in foro externo, an prosit testimonium confessarii de licentia pœnitentis, v. g. publici usurarii, meretricis, &c. t. 1. tr. 8. res. 29. §. 1. p. 438
An probetur sufficienter crimen solicitationis per testimonia duarum fœminarum? tom. 5. tract. 9. resol. 64. §. 1. pag. 404
An probetur prima Tonsura unius testimonio? t. 9. tr. 2. res. 120. §. 4. p. 157
An probetur exemptio à jurisdictione Episcoporum, pro solutione, quæ fit Romanæ Ecclesiæ? t. 9. tr. 11. res. 4. §. 2. pag. 466
Vide verb. *Delictum, Hæres.* tom. 6
Item verb. *Ignorare, Iuramentum, Iurare.* tom. 7
Item verb. *Probatio.* tom. 5. 8. & 9

Probatio.

Probatio concludens, & plena an requiratur de delicto exceptuato; priusquam Episcopus tradat Curiæ sæculari reum extractum ab Ecclesia, & non sufficiant præsumptiones, indicia, & conjecturæ probabiles? t. 9. tr. 1. res. 123. §. 4. p. 75
Et an in tali casu sufficiat probatio sufficiens ad torturam pro delicto? t. 9. tr. 1. r. 124. §. 6. p. 76
Ad probationem plenam non sufficiunt testes inhabiles, sed ad pœnam extraordinariam, vel ad torturam? t. 5. tr. 11. r. 11. §. 7. p. 484
Probationes duas semiplenas an Inquisitores possint unire ad damnandum reum pœna ordinaria? t. 5. tr. 12. r. 30. per tot. p. 528
Vide verb. *Complex, Condemnare, Confessio judicialis, Delictum.* tom. 5
Item verb. *Probare.* tom. 1. 5. 6. 7. & 9
Item verb. *Iudex.* tom. 8

Probatum.

Vide verb. *Probare, Probatio.* tom. 5

Procedere.

Si procedant ad bellum initiati Minoribus Ordinibus, Beneficiarii, & Monachi laici, an peccent mortaliter, vel tantum venialiter? tom. 7. tractat. 7. resolut. 52. §. 1. pag. 417
Procedere via judiciali adversus denunciatum quando Prælato liceat. tomo septimo, tract. 4. resolut. 66. per totam. pag. 320
Procedere contra animalia, & pecora Clericorum, & Religiosorum, quæ in alienis pascuis reperta fuerunt, an judex laicus possit? tom. 9. tract. 2. resol. 102. §. 1. & seq. pag. 150
Procedere contra debitores laicos Religiosorum an conservatores Religiosorum possint? t. 9. tract. 2. res. 270. §. 1. pag. 235
Vide super hoc verb. tr. 10. 11. & 12. tom. 5. quomodo Inquisitores debeant procedere cum reis, & diversis personis in delictis, & causis eorum, in tortura, & pœnis imponendis, &c.
Item verb. *Denunciatio, Procurator.* tom. 7
Item verb. *Missam audire.* tom. 9

Processare.

Si processat occultè judex laicus Clericum in causa criminali animo præsentandi processum Pontifici, vel judici Ecclesiastico, an incidat in censuram Bullæ Cœnæ? t. 9. tr. 2. r. 62. & 63. p. 132

Processio.

Si in processione aliqua ortæ sunt controversiæ inter confraternitates, an judex laicus dirimere eas possit? t. 9. tr. 2. r. 178. §. 1. p. 182
Ad processiones Regulares nolentes accedere, an possint ab Episcopo puniri censuris, & pœnis, & compelli vigore Concil. Trid. sess. 15. & sess. 25. t. 7. tr. 1. res. 36. & 37. p. 24. & 25
Ad quas processiones possit Episcopus Regulares compellere accedere? An ad processiones solum publicas? t. 7. tr. 1. res. 38. & 39. p. 25. & 26
Processiones comitando an licitus sit mulieribus ingressus in claustra virorum Regularium absque metu censuræ? Vbi alia contingentia in dicto casu post ingressum. t. 7. tr. 1. res. 244. per tot. p. 155

Vide verb. *Locus.* tom.3
Item verb. *Conventus, Rosarium.* tom.7
Item verb. *Interesse.* tom.9

Processus.

Processui facto à judice laico an Episcopus debeat stare, ut ferat sententiam, an reus debeat gaudere Ecclesiæ Immunitate, necne? tom.9. tract.1. resolutione 124. §.1. pag.75
De variis modis, quibus processum Inquisitores terminare possint? tomo quinto, tract.10. resolutione 57. per totam. pag.438
Processum formare contra Regularem notoriè delinquentem an Episcopus possit, & carcerare vigore Concilii Tridentini sess.25. cap.14. ut postea suo Superiori remittat, ut illum puniat? tom.7. tractat.1. resolut.47. per totam. pag.33
Processus de vita, & moribus Episcopi consecrandi præmittendus est. t.4. tr.8. res.110. §.1. p.400
Processus ille qua diligentia fulminandus? ibid.
Processus hujusmodi forma defenditur. ibid.
Processus ille satisfactionis, & cautionis pignoratitiæ, & juratoriæ ante absolutionem excommunicationis, intelligendus est pro foro externo, nam in foro pœnitentiali, deficiente possibilitate pœnitentis, propositum ejus firmum tantum valet. tom.5. tract.1. res.186. §.2. pag.108
Processus præbere an judex Ecclesiasticus teneatur in causis Ecclesiasticis, aut mixti fori judicibus sæcularibus, à quo auxilium petit? t.9. tr.2. resol.299. §.1. & seqq. pag.250
Vide verb. *Consultores.* tom.5
Item verb. *Processare, Testis.* tom.9

Procurandum.

De non procurando Episcopatum, Senatorem, Judicem, Præsidem, vel alias Prælaturas, & Officia, sive sæcularia, sive Ecclesiastica, sive regularia votum, vel juramentum an sit validum? tom.8. tractat.4. resolut.39. §.1. pag.65
Vide verb. *Inimicus, Negligentes.* tom.7

Procurare.

Qui procuravit abortum fœtus animati, si effectus non sequatur, an incidat in excommunicationem? t.5. tr.6. res.26. §.1. p.295
Qui procuravit abortum antè animationem fœtus, an incidat in excommunicationem, & irregularitatem? t.5. tr.6. r.18. §.1. p.291
Et an saltem incurrat casum Episcopalem reservatum qui procuravit abortum fœtus animati? t.5. tr.6. res.26. §.2. pag.295
Et quid, si procuravit abortum per alios? t.5. tr.6. r.27. §.1. pag.295
Vide verb. *Causa, Dubitare, Regulares.* tom.5
Item verb. *Procurandum.* tom.7

Procuratio.

Procuratio matrimonii non est necessarium, ut fiat coram Parocho, & testibus, licet coram eis postea sit ineundum matrimonium. tom.2. tract.6. resolut.60. §.6. pag.366

Procurator.

Procurator missus ab aliquo, ut infantem baptizet, aut confirmet, vel teneat in Baptismo, vel Confirmatione nomine ipsius, an contrahat cognationem spiritualem cum baptizato, & parentibus ejus, vel ille, qui eum misit? t.1. tr.1. r.96. §.4. p.62
Procurator matrimonii non debet excedere suum mandatum, alioquin matrimonium est nullum. tom.2. tr.6. res.60. §.6. p.366
Procurator an possit esse excommunicatus? tom.5. tr.1. res.113. §.1. p.74
Procurator generalis cum libera administratione constitutus, remuneratoriam donationem facere potest. tom.6. tr.7. r.23. §.6. p.320
Si tanquam Procurator aliquis intrat in Parlamentum, an possit rogatus substituere alterum in Procuratorem? t.7. tr.6. r.20. per tot. p.377
Procurator, seu negotiorum gestor, an teneatur, de culpa levissima? t.8. tr.3. r.25. §.1. p.43
In procuratore matrimonii ætas, vel diversitas sexus, nullius sunt momenti, ideo fœmina potest contrahere in tali casu matrimonium pro viro. tom.2. tr.6. res.60. §.5. pag.366
Procuratore misso ad contrahendum, si mandans in amentiam incidat, an matrimonium sit validum, si Procurator illud contrahat? tomo secundo, tract.6. resol.61. §.1. ibid.
Per Procuratorem matrimonium inter absentes contractum coram Parocho, & testibus, an sit Sacramentum? t.2. tr.6. r.60. §.1. p.366
Per Procuratorem in matrimonio contrahendo quæ sit materia, & forma? t.2. tr.6. r.97. §.2. p.394
Per Procuratorem an debeat in judicio respondere excommunicatus, & non per se ipsum? t.5. tr.1. r.117. per tot. pag.75
Per Procuratorem an teneatur impetrare absolutionem impeditus adire Papam pro ea, vel an possit ab Episcopo absolvi? t.5. tr.1. r.197. §.1. p.114
Per Procuratorem an sufficiat se præsentare absolutus ab excommunicatione reservata Papæ, aut Episcopo in articulo mortis? Et quid, si censura sit ob Clerici percussionem? tomo quinto, tract.1. resolutione 203. §.1. & seq. p.117
Procuratorem tenentur Inquisitores dare reo. t.5. tr.10. res.53. §.1. p.436
Per Procuratorem an possit fieri donatio mortis causa? t.6. tr.7. r.92. §.6. p.359
In Procuratorem constituere unum, aut alterum, ad effectum intrandi in Parlamentum, an plures Universitates, & Barones Regni possint? t.7. tr.6. res.18. per totam. pag.377
Procuratores an teneantur jejunare? t.4. tr.6. res.28. §.1. & seq. pag.217
Procuratores conducere solent litigantes ad annum, vel annos sub certa annua mercede, seu salario ad omnes causas quas habent, vel habituri sunt, an si nullas causas in illo anno partes habuerint, Procuratores licitè petant salarium? tom.6. tractat.3. resolut.171. per totam. pag.213
Procuratores in Parlamento an sedere debeant ubi eorum Barones sedere deberent, si in Parlamento essent? t.7. tr.6. res.19. §.1. p.377
Et an saltem inter Procuratores sit differentia, ut præcedant secundum qualitatem suorum principalium? ibidem.
Procuratores, & alii intrantes in Parlamentum, an debeant proponere aliquid, licet ab illo qui caput est Parlamenti non proponatur? tom.7. tract.6. resol.21. per totam. ibidem.
Pro Procuratoribus Curiarum aliqua notabilia ad servandam formam justi tributi, & donativi? t.7. tr.6. res.3. §.1. & seqq. p.372
Vide verb. *Metus.* tom.2
Item verb. *Fides Catholica.* tom.3
Item verb. *Iuramentum fidelitatis.* tom.4
Item verb. *Absens, Impedimentum, Matrimonium, Ratificatio.* tom.5
Item verb. *Campsor, Lucrum, Minor, Mulier, Pœna.* tom.6
Item verb. *Barones.* tom.7
Item verb. *Dominus.* tom.8
Item verb. *Eligendum, Impeditus.* tom.9

Prodere.

Vide verb. *Abstinere.* tom.7

Prodesse.
Vide verb. *Beneficium.* tom. 5
Prodigus.
Prodiga donatio an sit revocabilis? t. 6. tr. 7. resolut. 136. per totam. pag. 385
Prodigus donare vetatur. Et quid causa mortis? t. 6. tr. 7. res. 82. §. 1. p. 354
Prodigus an possit testari ad pias causas? t. 6. tr. 8. res. 10. per tot. pag. 396
Vide verb. *Iuramentum, Pater.* tom. 6
Prodire.
Vide verb. *Delinquens.* tom. 8
Proditor.
Tanquam proditor an careat Immunitate Ecclesiæ, qui occidit inimicum suum reconciliatum? t. 9. tr. 1. r. 82. §. 1. pag. 49
Proditoriè.
Qui proditoriè attentavit, voluit, & conatur occidere aliquem, effectu, & morte, casu non sequuta, an gaudeat Immunitate Ecclesiarum? tom. 9. tr. 1. res. 88. §. 1. pag. 52
Qui proditoriè vulnetavit, si mors sequuta non fuerit, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. resol. 97. §. 1. pag. 56
Qui proditoriè ex proposito, & sub spe amicitiæ alapam alicui viro Nobili inferret, vel cum fustibus eum percuteret, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tract. 1. res. 98. §. 1. ibid.
Vide verb. *Falsum, Homicidium, Infidelis.* tom. 9
Item verb. *Bannitus, Proscriptus.* tom. 8
Proœmium.
Vide verb. *Mens.* tom. 9
Proferre.
Vide verb. *Forma, Sacerdos.* tom. 2
Item verb. *Verbum.* tom. 9
Professio Religionis.
Professio debet fieri à sciente, & volente, & professio tacita inducitur faciendo propria opera professorum. t. 2. tr. 5. r. 114. §. 2. & 5. p. 329
Professio potest emitti ante annum probationis exactum, v. g. intra bimestre, quando quis ante consummationem matrimonii vult ingredi Religionem. t. 2. tr. 6. res. 42. §. 3. p. 352
Professio an sit valida, si vir minatur mortem uxori in adulterio repertæ, nisi Religionem profiteatur, quando minatur mortem authoritate judicis infligendam; secus verò, si minaretur propria authoritate? t. 2. tr. 6. res. 139. §. 4. p. 415
Professio facta eodem die susceptionis habitus, vel complementi sexti decimi anni susceptionis habitus valida est. tomo tertio, tractat. 2. resolutione 171. §. 12. pag. 290
Professio Melitensium, an dirimat matrimonium ratum? t. 4. tr. 3. res. 98. §. 3. p. 108
Professio Religionis valida est, quamvis professus non habeat animum servandi vota? tom. 6. tract. 4. res. 35. §. 2. pag. 258
In professione solemni Religiosorum in nullo eventu Episcopus dispensare potest. tom. 3. tr. 1. res. 98. §. 2. in fine. pag. 129
Si professionem aliquis emisisset cum conditione, pacto, seu modo de retinendo, seu habendo proprio independenter à Superiore, an dicta professio non valeat, &c. t. 2. tr. 6. r. 79. §. 2. p. 378
Per professionem solemnem Religionis, an matrimonium converti cum Infideli contractum ante Baptismum dissolvatur? tomo secundo, tract. 6. res. 125. §. 1. pag. 406
Vide verb. *Adultera, Ætas, Monialis, Opinio, Pubes, Vir, Votum.* tom. 2
Qui professionem emisit hora undecima ante meridiem, an teneatur totum officium illius diei recitare? tom. 3. tr. 6. res. 23. §. 1. p. 433
Et quid, si antequam professionem emitteret recitavit totum Officium, an teneatur iterum illud recitare? t. 3. tr. 6. r. 24. §. 1. p. 434
Vide verb. *Novitiatus, Religiosus.* tom. 3
Item tract. 1. tom. 7. de Dubiis Regul. signanter in res. 1. 142. 143. 152. 158. 159. 160. 161. 162. 170. 172. 174. 176. 177. 179. usque ad res. 188. & in resol. 245. 285. 286. & 325
Item tract. 2. tom. 7. ubi latè, & notabilia circa professionem factam in Religione Jerosolymitana. p. 241
Vide verb. *Abbatissa, Dare, Novitiatus, Novitius, Novitia, Nullitas, Substantia, Valere, Vestis.* tom. 7
Item verb. *Dubitans, Egredi, Hora Canonica.* tom. 8
Item *Novitius.* tom. 9
Professio fidei.
Professionem fidei an emittere teneantur Prælati Regulares? Et quid de Lectoribus Philosophiæ, & sacræ Theologiæ? tomo septimo, tractat. 1. resolut. 16. per totam. pag. 12
Si professionem fidei nollent Regulares emittere coram Episcopo, an possit eis denegare prædicandi benedictionem? t. 7. tr. 1. r. 59. §. 5. p. 39
Idem est de laico volente prædicare in Oratoriis Regularium. t. 7. tr. 1. res. 64. §. 1. p. 42
Vide verb. *Fides Catholica.* tom. 3
Professus Religionis.
Vide verb. *Officium divinum, Regularis, Religiosus.* tom. 5
Item verb. *Generalis, Irritum, Legatum, Ligare, Monachus, Novitius.* tom. 6
Proficere.
Vide verb. *Clericus.* tom. 6
Item verb. *Dubium, Probabile.* tom. 7
Proficisci.
Qui proficiscitur extra Regna Hispaniarum, Brevi tamen reversurus; an possit uti privilegiis Bullæ Cruciatæ circa esum lacticiniorum, & ovorum? t. 4. tr. 3. r. 161. §. 1. pag. 131
Et quinam dicatur statim reversurus? ibid. §. 4
Vide verb. *Locus.* tom. 4
Item verb. *Bellum.* tom. 9
Profiteri.
Vide verb. *Professio.* tom. 2. & 3. & 8
Profusio.
Vide verb. *Alienatio.* tom. 8
Prohibens.
Prohibens lex actum aliquem, an reddat illum non solum illicitum, sed invalidum? Vbi plusquam 10. casus notabiles, practicabiles, & speciales pro praxi invenies in textu hujus resolutionis, lege eam per totam. tom. 7. tr. 1. r. 159. §. 1. p. 104. & seqq.
Prohibere.
Quæ prohibeantur in Bulla Clement. VIII. de Largitione munerum lege omnes quæstiones tractatu 3. de Paupertate Religiosa circa Bullam Clement. VIII. tomo septimo.
Si prohibeatur in aliqua Synodo Diœcesana sub pœna suspensionis audire confessiones in domibus privatis, vel confessiones mulierum in Ecclesia ante ortum, vel Solis occasum, aut extra sedem confessionalem, an dictæ confessiones sint nullæ? t. 1. tr. 3. res. 43. §. 1. & seq. pag. 119
Et in dictis casibus an Confessarius ministrans Sacramentum peccet mortaliter, & incurrat irregularitatem? ibid. §. 2
A legibus, quæ prohibent duo, vel plura beneficia simul habere, an Cardinales solvantur? tom. 9. tr. 7. res. 24. §. 1. pag. 385

Prohibentur Episcopi à multis ante consecrationem, quia consecratio alium de novo Ordinem Episcopo confert. t.9.tr.7.r.11.§.1.p.380
Prohibere testator liberis primi gradus an possit deductionem Falcidiæ, & Trebellianicæ? t.6.tract.8.res.105.§.15.pag.450
Prohibere an possit testator, ne executio sui testamenti devolvatur ad Episcopum? Ubi pro praxi tres casus. t.6.tr.9.res.45.§.1.p.476
Prohibere an possint Episcopi, ne Regulares prædicent in Ecclesiis suorum Ordinum? t.7.tr.1.resolut.58. per totam. pag.38
Prohibere an possint Prælati Regulares aliqua peccata sub pœna excommunicationis sibi reservata? t.7.tr.1.res.114. per tot. p.82
Si prohibere tentet Dominus servo suo, ne ineat matrimonium an peccet? tomo septimo, tract.8.res.57.§.2.pag.453
Prohibetur in decreto sacræ Congregationis sub pœna privationis Officii, & vocis activæ, & passivæ Regularibus accedere ad Monasteria Monialium. Quod decretum sacra Congregatio declaravit obligare ad mortale. t.9.tr.7.res.109.§.7.p.421
Prohibuerunt aliqui Episcopi repræsentationes sacras nullibi posse fieri sine eorum expressa licentia. t.7.tr.5.res.25.§.1.p.340
Vide verb. *Absolvere, Actus internus, Commune.* tom.3
Item verb. *Episcopus, Prælatus Regularis.* tom.4
Item verb. *Actus, Committere, Deducere, Ligare.* tom.6
Item verb. *Agitatio taurorum, Decretum, Donatio, Fratres Minores, Ingressus, Iuramentum, Liber, Novitia, Novitius, Obedientia, Papa, Partus intellectus.* tom.7
Item verb. *Bona temporalia, Extrahere, Feria sexta, Parasceves, Fœdus, Impressio, Infans, Iuramentum, Lex, Minister justitiæ, Negotiatio, Parvitas materiæ, Pontifex, Prælatus Ecclesiasticus, Pragmatica, Synodus, Testari.* tom.9

Prohibitio.

Prohibitio moderandi Missas facta Episcopis, an comprehendat etiam anniversaria, & Officia defunctorum? t.2.tr.1.r.6.§.1.p.2
Prohibitio ne Clerici pugnent in bello, an obliget ad culpam mortalem? tomo septimo, tract.7.resolut.51.§.2.pag.417
Sub prohibitione cap. *Sacris*, & Clement. 1. de sepult. ne excommunicati sepeliantur in loco sacro, an includantur excommunicati tolerati? tom.5.tract.1.res.70.§.1.pag.46
In prohibitione Episcopali ne aliquis exorcizet sine licentia Episcopi, & cum certis conditionibus, an Regulares includantur? tomo septimo, tract.1.resol.48.§.1.pag.33
In prohibitione ne Clerici pugnent in bello an includantur initiati Minoribus Ordinibus, Beneficiarii, & Monachi laici? tomo septimo, tract.7.resolut.52.§.1.pag.417
In prohibitione ne Clerici præsint exercitibus, an includantur Episcopi, & Cardinales? tom.7.tract.7.res.53.§.1.pag.419
Et quid de Episcopis Germaniæ temporalem jurisdictionem habentibus? ibid. §.3
Vide verb. *Accedere, Affinitas, Consanguinea, Ecclesia, Episcopus, Nuptiæ, Parochus, Parvitas materia.* tom.2
Item verb. *Alienatio, Causa, Colloquentes, Deferens, Dispensare, Liber, Missam celebrare, Sacerdos.* tom.5

Prohibitum.

Prohibita est donatio inter virum, & uxorem, & non valet etiam, si sit remuneratoria. tom.7.tr.3.res.47.§.4.pag.269
Prohibitum an sit confirmare infantes ante septennium sine causa? tomo primo, tractatu secundo, resolutione 13.§.3.pag.78
Ut prohibitum sit aliquid ab Ecclesia scire, non sufficit ad incurrendam excommunicationem, suspensionem, interdictum, inhabilitatem, &c. sed necessarium est, ut sciam de pœna, idque prohiberi sub pœna excommunicationis, suspensionis, interdicti, inhabilitatis, irregularitatis, &c. tomo secundo, tract.6.resol.241.§.3.pag.483
Prohibitum an sit Regularibus studium juris civilis? t.7.tr.1.r.225.§.1.p.143
Prohibitum non est sacro Collegio Cardinalium Sede Apostolica vacante dare reverendas. t.9.tr.7.resol.7.§.4.pag.378
Vide verb. *Prohibere, Prohibitio*, cum omnibus suis notationibus.

Proles.

Ne proles multiplicentur, cessante incontinentiæ periculo, an sit peccatum mortale non reddere debitum? t.2.tr.6.r.182.§.1.p.443
Ne proles multiplicentur, an sit validum pactum inter conjuges irritum, se continendi, secluso incontinentiæ periculo? ibid. §.3
Vide verb. *Mater, Puer.* tom.1
Item verb. *Conjux, Mulier.* tom.2
Item verb. *Fœmina.* tom.4
Item verb. *Elius.* tom.6
Item tr.7. tom.6. de Donationibus aliquas quæstiones à res.49. usque ad 56
Item verb. *Fugere, Mater.* tom.7

Promissio.

Promissio futuri matrimonii non obligat ante acceptationem, neque ex justitia, neque ex fidelitate. t.2.tr.6.res.144.§.ult.p.418
Promissio, & sponsio matrimonii facta infanti in favorem illius, non est firma, vel recta, neque expectandum est donec ille velit repudiare, vel acceptare. ibid. in eod.§.
Promissio matrimonii etiam absenti fieri potest, sed in hoc non servatur stipulationis solemnitas, attamen antequam acceptetur ab absente, potest revocari, & non obligat. ibid.
Vt promissio adulteri de matrimonio contrahendo post mortem viri inducat impedimentum an debeat esse externa, & acceptata, & non sufficiat taciturnitas, sed requiratur promissio mutua, & reciproca? tomo secundo, tractatu sexto, resol.168.§. primo. pag.436. & resol.169.§.1. ibid.
Promissio facta Ecclesiæ ante ejus acceptationem an revocari possit? t.6.tr.7.res.118.§.1.p.373
Promissio metu gravi extorta ipso jure est irrita. t.6.tr.7.res.129.§.1.p.380
Et quid, si fuerit per nimiam reverentiam, vel importunitatem concessa? ibid. §.3. & seq.
An promissio Regis acceptata futuræ accessionis in dignitate, v.g. Proregis, &c. revocari non possit in conscientia? t.8.tr.4.res.1.§.1.p.48
Promissio externa legitimè ab alio acceptata, an obliget in conscientia? t.8.tr.4.res.3.§.1. ibid.
Promissione nulla dotis prævia, an possint dissolvi sponsalia ob paupertatem sponsæ supervenientem? t.2.tr.6.res.18.§.1.p.340
Et quid, si ipsa sponsalia essent juramento firmata? ibid. §.2
Promissionem gratuitam acceptatam in re gravi non adimplere, an sit peccatum mortale? t.8.tr.4.r.2.§.1.p.48
Promissionis contractus sine animo se obligandi vero, sed tantum ficto, an obliget promittentem? t.2.tr.6.res.7.§.1.p.335
Vide verb. *Iuramentum.* tom.3
Item verb. *Promittere.* tom.4.5.6.7.8.& 9

Promissor.

Si promissor rem promissam vendat, locet, aut voveat alicui pro loco ante acceptationem, an eo ipso censeatur revocare suam promissionem? tom.6. tract.7. resol.128.§.7. pag.379

Et quid, si promissor velit se absolutè, & irrevocabiliter obligare ante acceptationem, an erit absolutè obligatus? ibid. §.8

Ex quibus intelligitur differentia inter promissionem nondum acceptatam, & contractum initum sub conditione de futuro. ibid. §.9

Promissorium.

Promissorium juramentum de faciendo peccato veniali, an sit tantum veniale. t.8. tr.4. r.6. §.1. p.50

Promissum.

Promissis an standum sit in bello? tomo septimo, tr.7. resol.23. §.1. pag.398

Qui non præstat promissum per accidens aliquando potest peccare mortaliter, ut quando sequitur notabile damnum, & detrimentum propter promissionem non præstitam. t.8. tr.4. r.3. §.1. p.48

Qui promissum pro homicidio non acceptavit, aut quando promissio pretii, vel mercedis non fuit certa, & specifica, an sit assassinus? tomo nono, tract.1. resol.87. §.10. & seqq. p.51

Promittens.

Promittens Calicem Ecclesiæ satisfacit non dando aureum, sed argenteum. Imo non est necessarium, quod totus Calix sit argenteus, sed satis est, si sola cupa, & patena sit argentea. tom.8. tract.4. resol.24. §. Infertur primo. pag.58

Vbi alii similes casus. in §. ult.

Si promittente viro matrimonium, eam promissionem fœmina acceptat, contractus sponsalium valet, neque est necessaria alia repromissio, &c. tom.2. tract.6. resol.144. §. ult. p.418

Vide verb. *Promissio, Promittere.*

Promittere.

Qui certus est promisisse Castitatem, aut temporaneam, aut perpetuam, & est omnino immemor verborum, an ad solam temporalem, quæ est minor, teneatur? t.8. tr.4. r.27. §.2. pag.58

Qui promisit ficte aliquam ducere, tantum tenetur ratione damni illati, si corrupit, & non aliter. tom.2. tract.6. r.7. §.1. pag.335

Qui promisit fictè, & sub ea spe Virginem defloravit, & decepit, tenetur implere promissionem, etiam si disparis conditionis sit, vel in nobilitate, vel in divitiis, dummodo revera nullum aliud signum exterius fuerit, quo indicaret dolo promittere. ibid. §.3

Qui promisit aliqua die nihil manducaturum, nec bibiturum nisi panem, & aquam, an tunc toties peccet, quoties biberit vinum? tom.4. tract.6. resol.65. §.1. pag.235

Si quis promisit verbis se donationem daturum, si quando promisit, non habuit animum donandi, an talis promissio sit irrita jure naturæ? tom.6. tract.7. resolution.142.§.2. pag.388

Qui promisit dare sicario aliquam in uxorem pro homicidio, an sit assassinus? tomo nono, tractatu primo, resol.87. §.14. pag.52

Si promittant sibi duo unusquisque independenter à promissione alterius, an fas sit à promissione resilire ea tantum ratione, quod alter suam promissionem non adimplevit? tomo sexto, tractatu septimo, resolut.137. §.4. pagina 386

Si promittat unus matrimonium & alius acceptet, non autem repromittendo, an maneat promittens obligatus? t.2. tr.6. resol.144. §.1. p.418

Si promittat Titius Caio se daturum eleemosynam pauperi, vel loco pio, si Caius impetret Titio Beneficium Ecclesiasticum; vel habitum Religionis militaris, an hoc sit simonia? tomo quinto, tractatu septimo, resol.20. §.1. p.320. & seq.

Si promittatur à Domino libertas servorum, an illam acquirant saltem in conscientia? Et quid de filiis eorum tempore promissionis natis? tomo septimo, tr.8. r.20. per totam. p.439

Si promittit Sacerdos liberaliter alicui unum Sacrum animo se obligandi, si promissionem non adimpleat, an peccet mortaliter? tomo secundo, tract.1. resolution.33.§.8. pag.17

Vide verb. *Adulterium, Coniux, Corrumpere, Defloratore, Fictè, Filius, Impunitas, Iuramentum.* tom.2

Item verb. *Iuramentum.* tom.3

Item verb. *Missam celebrare, Votum,* ubi latè, & plura. tom.4

Item tract.7. tomi 5. à r.20. usque ad r.27. inclusive circa promissiones ad obtinenda beneficia, &c.

Item verb. *Impunitas, Munus.* tom.5

Item verbum. *Iudicium, Iuramentum, Metus, Obligare, Vxor.* tom.6

Item verb. *Libertas, Obsides, Pretium.* tom.7

Item verb. *Castitas, Dubium, Meretrix, Obligare, Obligatio, Parvitas materiæ, Pubes, Qualitas.* tom.8

Item verb. *Pars.* tom.9

Promovere.

Vide verb. *Vir.* tom.2

Item verb. *Maritus.* tom.9

Promulgantes.

Promulgantes statutum, ne bona immobilia alienentur in Ecclesias, & Ecclesiasticas personas, an incidant in censuram Bullæ Cœnæ? tomo nono, tract.3. resol.10. §.1. pag.311

Promulgare.

Promulgare an possit Prælatus Regularis pro suis subditis Jubilæum, non expectata promulgatione Episcopi Diœcesani, seu Parochi? tomo quarto, tr.4. resol.12. §.1. pag.146

Et quid, si Episcopus, aut Parochus, non mittat copiam, seu Breviarium Bullæ Jubilæi? ibidem §. secundo, pag.147

Si non promulgetur secunda Bulla Cruciatæ elapso anno, an possit quis uti intra illud tempus, & frui privilegio primæ Bullæ? tomo quarto, tract.3. r.13. §.1. & seqq. pag.72

Et quid potest fieri, si ante elapsum annum primæ Bullæ publicetur secunda? tomo quarto, tract.3. res.14. §.1. & seqq. ibidem.

Vide verb. *Superior, Regularis.* tom.4

Item verb. *Consiliarius Regis, Curare, Diœcesis, Obligare, Observare, Publicare, Senatus.* tom.6

Item verb. *Inhibitoria, Publicare.* tom.9

Promulgatio.

Promulgatione facta in Provincia, non indigent leges Pontificiæ, quæ sunt usu, atque consuetudine receptæ, ut est Bulla Cœnæ, & similes Constitutiones contentæ in Decreto. t.6. tr.1. r.10. §.4. p.6

Vide verb. *Promulgare.* tom.4.6. & 9

Pronepos.

Pronepos comprehenditur sub nomine filiorum, ut possit cum excommunicato communicare. tom.5. tract.1. resol.155. p.91

Pronunciare.

Qui pronunciat in Choro Capitulum, & Collectam in peccato mortali, an peccet mortaliter? tom.2. tr.5. resol.119.§.1. pag.331

Vide verb. *Appellatio, Reus.* tom.9

Propalare.

Vide verb. *Crimen, Detegere, Manifestare, Publicare.* tomo octavo

Propè.

Qui propè Confessionarium constitutus audit, quod Confessario pœnitens dicit, an teneatur ad sigillum? t. 1. tr. 8. r. 4. §. 1. p. 425

Propinare.

Propinare remedia sterilitatis mulieri, vel viro, ut impotens fiat ad generandum, an incurrat censuram Bullæ Sixti V. de Abortu? Et quomodo hodie damnetur hic casus. t. 5. tr. 6. r. 31. §. 1. & seq. p. 297

Vide verb. *Venenum.* tom. 5

Proponere.

Quando quis proponit restituere, & non restituit, an committat novum peccatum in omissione talis restitutionis? t. 1. tr. 7. r. 158. §. 2. vers. 2. p. 419

Vide verb. *Procurator.* tom. 7

Item verb. *Actio, Banitus, Conscientia erronea, Proscriptus.* tom. 8

Propositiones.

In propositionum assignandis censuris præter hæreticales, an Summus Pontifex possit errare? tom. 9. tr. 5. r. 10. §. 1. & seqq. pag. 350

Vide verb. *Animadvertere, Episcopus, Qualificatores.* t. 5

Item verb. *Fides Catholica, Iudicium.* tom. 9

Propositum.

Si absque proposito alio formali non peccandi de cætero qui accedat ad confessionem sufficienter attritus, an recipiat gratiam, & confessio sit valida? tom. 1. tr. 3. resol. 109. §. 1. pag. 165

Et quale debeat esse tale propositum? §. 1. & seq.

Propositum implicitum de cætero non peccandi, quod in ipsa detestatione peccati virtualiter continetur, an sufficiat ad effectum Sacramenti pœnitentiæ? tom. 1. tr. 3. r. 110. §. 1. & seqq. ibid.

Propositum non peccandi de cætero expressum, & formale an sit necessarium confitenti in articulo mortis? t. 1. tr. 3. r. 111. §. 1. & seq. ibid.

Vide verb. *Apensatè, Proditoriè.* tom. 9

Proprietarium.

Vide verb. *Privare, Proprietas.* tom. 7

Proprietas.

Super habenda proprietate an possit Papa cum aliquo Religioso, vel Monacho dispensare? tom. 3. tract. 1. resol. 78. §. 2. & seqq. p. 99

Vide verb. *Paupertas.* tom. 3

Item tract. 3. tomi 7. de Paupertate Religiosa super Bullam Clem. VIII. de Largitione muner.

Prorex.

Prorex an teneatur nominare Regi dignores ad beneficia, & Episcopatum? t. 3. tr. 3. r. 106. p. 368

Et quid quoad omnia alia Officia sæcularia? tom. 6. tr. 1. resol. 139. §. Sed his. p. 99

Proreges pro tali nominatione an licite possint pecuniam accipere? ibid. §. Non desinam.

Proreges an possint vendere officia, & pecunias sibi ipsis applicare? t. 6. tr. 3. r. 203. p. 232

Proreges an omnia possint, quæ potest Rex? ibid. §. Restat.

Proreges an possint concedere Privilegiatas Tractas pro anno sterili non extractas? tomo sexto, tract. 3. resol. 205. pag. 236

Proreges an ex concessione Tractarum possint pecunias accipere, & in proprium commodum applicare? ibidem, §. Quoad.

Proreges in hoc Regno Siciliæ, quando concedant extractiones, seu Tractas frumentorum? tom. 6. tract. 3. resol. 206. p. 237

Nec incurrunt in excommunicationem Bullæ Cœnæ ipsi Proreges, & Ministri prohibentes extractionem frumenti, & aliorum victualium ad Romanam Curiam, quando in Regno deficit necessaria provisio ibidem, §. Notandum est.

Imo si in casu penuriæ in Regno ijdem Proreges, & Ministri retinerent sibi frumentum, quod fuisset oneratum super navi petente Romam, & vi ventorum appulisset in Regnum, non inciderent etiam in censuram dictæ Bullæ Cœnæ. ibidem, §. Non reticeam.

Proreges an possint pro eo cum arbitrio aggratiare delinquentes, qui accusatorem non habent? tom. 6. tr. 3. r. 204. §. Dico. p. 234

Et an peccent mortaliter, si semel pœnam remittant facinoroso, aut possint condonare delicta levia? ibidem.

Proreges an possint in casibus, in quibus licite pœnas delinquentibus condonarent recipere pro eis pecunias, ibidem, §. Sed his.

Et an saltem eorum famuli impetrantes ab ipsis gratias pro delinquentibus possint accipere pretium pro sua diligentia? ibid. §. Notandum. p. 235

Proreges an licite possint condemnare aliquem de mandato non adhibitis solennitatibus, terminis, & processu de jure necessariis? tomo sexto, tractatu primo, resol. 122. pag. 80

Et quid, si Proregi cum aliquibus testibus delictum sit evidens; an possit illum condemnare, non existente aliqua causa justa? ibidem, §. Nota etiam pagina 81

Proreges an ex causa necessitatis possint homines malæ vitæ in carceribus existentes deponere super Regiis triremibus, donec eorum causæ expendantur? tom. 6. tr. 1. r. 125. §. Verùm. p. 85

Et an saltem possint illos compellere in triremibus perseverare per aliquod tempus? ibid. §. Sed an.

Prorogare.

An prorogetur in sequentem diem obligatio facta pro uno die? t. 8. tr. 4. r. 14. §. 2. p. 53

Et pro praxi aliqua alia in r. 15. ibid.

Prorogatio.

Prorogatio alia nova ad alios annos an possit ex nunc pro tunc fieri, si donativum adhuc duret per multos annos? tomo septimo, tractatu sexto, resol. 11. per tot. pagina 375

Vide verb. *Iuramentum, Iurisdictio, Pragmatica.* tom. 9

Prorogatum.

Vide verb. *Sententia, Tempus.* tom. 8

Prorumpere.

Vide verb. *Dolor.* tom. 8

Proscribens.

Vide verb. *Banmitus.* tom. 8

Proscriptus.

Proscripti an possint se invicem proditoriè, & per insidias occidere propter præmium à Principe constitutum, vel ob promissam libertatem? tom. 8. tract. 5. resol. 42. §. 2. pag. 111

Vide verb. *Banmitus.* tom. 8

Protectio.

De protectionis, seu clientelæ jure. tomo nono, tr. 11. per totum. p. 463. & seq.

Vbi an possit subditus alterius protectioni se subijcere irrequisito, & inconsulto Domino?

Vbi etiam agitur de Eminentissimis Cardinalibus, & Dominis Baronibus cum Stigmatibus Imperatoriis, Regis Hispaniæ, Galliæ, &c. appositis in eorum Palatiis. t. 9. tr. 11. r. 5. §. 1. p. 466

Protector.

Vide verb. *Protectio.* tom. 9

Protegere.

Vide verb. *Genus, Persona.* tom. 9

Protestari.

Vide verb. *Officialis.* tom. 2

Protestatio.

Vide verb. *Accusare, Advocatus, Fictum, Testis.* tom. 5

Providere.

Providere alienæ ſaluti cum vitæ diſcrimine an teneatur, qui eſt in peccato mortali? tomo primo, tract. 1. reſol. 7. §. 1. & ſeq. p. 6

Providere an Cardinalis Epiſcopus poſſit beneficia reſervata vacantia tempore ſui anteceſſoris non Cardinalis? Et quid è contra? t. 9. tr. 7. r. 55. §. 1. p. 397

Provideri an debeant à Cardinali ſimul cum Capitulo beneficia ſimultaneæ collationis Epiſcopis, & Capitulo vacantia in menſe Apoſtolico? tom. 9. tract. 7. reſolution. 56. §. 1. pag. 398

Et quid in beneficiis aliàs reſervatis? ibid.

Vide verb. *Capellania.* tom. 2

Item verb. *Beneficium, Pœnitentiaria.* tom. 3

Item verb. *Familia, Ius patronatus.* tom. 9

Provincia.

Si de Provinciis infidelium Pontifex det titulum donationis Principi alicui, an licitè poſſit contra illos bellum indicere? t. 7. tr. 7. r. 17. per totam. p. 392

Vide verb. *Impedimentum.* tom. 2

Item verb. *Archiepiſcopus, Conſuetudo, Lex, Provincialis.* tom. 4

Item verb. *Obligare, Princeps, Promulgare.* tom. 6

Item verb. *Infidelis, Lex.* tom. 7

Item verb. *Legatus, Nuntius.* tom. 9

Provincialis.

Provinciales Ordinum dum Miſſam celebrant poſſunt ſedere in cornu Evangelii ſicut Epiſcopi. tom. 2. tr. 1. reſol. 195. §. 2. p. 112

Provinciales concedentes ſubditis licentiam ad diſpenſandum cum inceſtuoſo, vel habente votum ad petendum debitum, non poſſunt dictam licentiam revocare abſque juſta cauſa. t. 7. tr. 1. r. 280. §. 5. p. 187

Et an hæc licentia ſpiret morte Provincialis concedentis? ibid. §. 2. in fine, ſed non deſinas videre reſol. 281. pag. 187. & 188

Provincialis ſi in viſitatione reſervat aliqua peccata ſive cum excommunicatione, ſive ſine illa, an expiret eo mortuo? t. 1. tr. 5. r. 69. Ubi aliqua alia pro intelligentia dictæ quæſtionis. ibid. §. 3. p. 306

Provincialis an poſſit diſpenſare circa pœnas impoſitas à Prælato inferiori, ipſo renuente. tom. 3. tract. 2. reſol. 45. §. 1. pag. 201

Et quid ſi condemnans finierit Officium ſuum? ibid.

Provincialis Regularis an poſſit in quovis Conventu ſuæ provinciæ uti Altari privilegiato? tom. 4. tract. 1. reſol. 11. §. 3. pag. 10

Provincialis Regularium an debeat per ſe facere deputationem Oratorii intra, & extra domus Monaſterii, in Grangiis, &c. ſuæ Provinciæ? tom. 4. tract. 2. reſol. 11. §. 3. p. 33

Et quid in dicto caſu de Provinciali Societatis Jeſu, quando faciunt dictam deputationem ex privilegio Greg. XIII. t. 4. tr. 2. r. 16. §. 4. p. 36

Provincialis Regularium an poſſit ſubdelegare facultatem abſolvendi ab Hæreſi in caſibus particularibus? tom. 5. tr. 8. r. 34. §. 8. p. 370

Vide verb. *Superior Regularis.* tom. 4

Item verb. *Privilegium.* tom. 5

Item verb. *Sententia.* tom. 6

Item verb. *Appellare, Capitulum, Delictum, Eijcere, Obedientia, Pœna, Regulare.* tom. 7

Proviſio Beneficii.

Vide verb. *Beneficium, Pœnitentiaria.* tom. 3

Item verb. *Pontifex.* tom. 4

Item verb. *Beneficium.* tom. 5

Item verb. *Concurſus.* tom. 8

Proviſiones Cambiorum, & Frumentorum.

Proviſio una an detur tantum pro cambio magno, ac parvo, v. g. pro mille, ac pro centum? tom. 6. tr. 3. reſol. 11. §. 1. pag. 126

Proviſiones Cambiorum in quanam quantitate ſumendæ ſunt? t. 6. tr. 3. r. 7. §. 1. p. 124

Proviſiones an Campſores poſſint in recambiis, & continuationibus exigere toties, quoties? tom. 6. tract. 3. reſol. 9. §. 1. pag. 125

Proviſiones duas an Campſor poſſit toties, quoties recipere, unam in loco ubi efficitur Cambium, alteram in nundinis, quam recipit ejus agens? tom. 6. tract. 3. reſol. 10. §. 1. pag. 126

In proviſionibus, quæ ſumuntur in recambiis & continuationibus, an quantitas tertiæ partis ſcuti pro centenario ſit juſta? t. 6. tr. 3. r. 8. §. 1. p. 124

Id quod proviſionum ratione, & intereſſe campſoribus debetur, an poſſit ab ipſis in ſortem adjici, ut cambium magis augeatur? t. 6. tr. 3. r. 12. §. 1. p. 126

Vide verb. *Frumentum.* tom. 6

Proviſor Epiſcopi.

Vide verb. *Ordinarius.* tom. 2

Provocare.

Provocare ad inebriandum ſe Titium an licitum ſit ad evitandum peccatum illius, cum hæc ſit vera inductio ad malum, & ſcandalum activum? tom. 7. tract. 5. r. 37. per totam. pag. 346

Provocatus.

Si provocatus ad pugnam acceſſit, etſi deliquerit vulnerando, non tenetur tamen damnum reſtituere. t. 8. tr. 5. r. 79. §. ult. in initio. p. 128

Proxeneta.

Vide verb. *Mediator.*

Proximus.

Quando proximus delictum non cognoſcit, an quis teneatur ad correctionem? t. 7. tr. 8. r. 68. §. 1. p. 321

Vide verbum. *Bona temporalia, caſus, Defenſio, Periculum.* tom. 8

Pruina.

Cum pruina, quando reſoluta non eſt, an poſſit adhiberi Baptiſmus in extrema neceſſitate, deficiente aqua naturali? t. 1. tr. 1. r. 54. §. 1. p. 35

Pruritas.

Ad pruritatem ſedandam, an liceat refricare pudenda cum periculo pollutionis, &c. tomo octavo, tract. 6. reſol. 13. §. 1. p. 142

Pruritus.

Vide verb. *Fœmina, Fœtor.* tom. 8

Pſalmus.

Vide verb. *Clericus.* tom. 3

Puber.

Puber quis factus an poſſit ſtatim reſilire à ſponſalibus, non expectata pubertate alterius? tomo ſecundo, tr. 6. reſol. 11. §. 1. pag. 336

Puber factus, ſi vult, debet ſtatim reclamare, aliàs ſi in mora fuerit, cenſebitur tacite ſponſalia confirmare; & ſtatim fieri dicitur, quod intra triduo fit. ibid. §. 3

Si pubes in tempus quo liberam habuerit bonorum diſpenſationem aliquid promiſit, vel voverit, an Tutor poſſit illud irritare? tomo octavo, tractatu quarto, reſol. 45. §. 1. pag. 69

Puberes an inconſulto, & inſcio Curatore poſſint teſtari? t. 6. tr. 7. r. 82. §. 1. & 2. p. 354

Vide verb. *Pubertas.* cum ſuis notationibus.

Pubertas.

Ante pubertatem ordinatus Ordinibus Sacris an teneatur ſe continere? t. 2. tr. 5. r. 113. §. 1. p. 328

Et quid, ſi adeptus pubertatem votum caſtitatis in Ordine Sacro contentum non ratificavit? ibid.

Et an prædictum votum à parentibus, vel Tutoribus irritari poſſit? ibid.

Vbi, quod ante pubertatem votum ſolemne expreſſum in Religione emiſſum, niſi poſt pubertatem ratificetur, non valet, nec obligat.

Imo hodie votum solemne expressum professionis non valet usque ad 16. annum completum.
Idem dicendum erit de initiato Ordinibus Sacris ante 16. annum, nempè quod non tenetur continere? ibidem §. 2
Pubertatem alterius expectare non tenetur puber factus quando vult reclamare à sponsalibus. tom. 2. tract. 6. resol. 21. §. 5. pag. 341
Vbi an pro foro conscientiæ sufficiat, si interius reclamatio fiat, vel an teneatur illam manifestare coram honestis personis?
Pubertati proximi quinam dicantur? tom. 2. tract. 6. resol. 52. §. 1. p. 362
Pubertati proximi quinam sint, ad hoc ut eis matrimonium concedi debeat? ibid. §. 9
Vide verb. *Eligere, Pater.* tom. 7
Item verb. *Impubes, Pubium.* tom. 8
Item verb. *Annus, Impuberes.* tom. 9

Publicare.

Publicando Bullam Cœnæ in civitate, qua degunt Episcopi, an satisfaciant, vel teneantur etiam extra urbem in Ecclesiis suæ jurisdictionis publicare saltem per alios? t. 9. tr. 2. r. 45. §. 2. p. 125
Antequam publicetur edictum in tota civitate, an quis teneatur servare illud, si in aliqua platea audivit illud? t. 6. tr. 1. r. 65. §. 1. p. 50
Vide verb. *Bona temporalia.* tom. 5
Item verb. *Diœcesis, Iudex, Obligare, Promulgare, Testator.* tom. 6
Item verb. *Lex.* tom. 7
Item verb. *Crimen, Detegere.* tom. 8
Item verb. *Bulla Cœnæ, Edictum, Hæres, Lex, Prohibere, Promulgare.* tom. 9

Publicatio.

Si publicatio legis in notitiam alicujus miraculosè venit an teneatur illam servare? tom. 6. tract. 1. resolution. 65. §. 1. pag. 50
In publicatione Bullæ Cruciatæ non tenetur quis primo die sumere Bullam, sed sufficit intra hebdomadam? t. 4. tr. 3. r. 3. §. 1. pag. 67
A publicatione Bullæ Cœnæ an Episcopi excusentur ob minas, & metum Principum, &c. tom. 9. tract. 2. resol. 45. §. 2. pag. 125
Ad publicationem testium contra reum an alter Inquisitor sine altero procedere possit? tom. 5. tract. 10. resol. 38. §. 1. & seqq. p. 430
Vide verb. *Publicare, Publice, Publicum.*

Publicè.

Qui publicè coram multis peccavit, præbendo eis scandalum, an teneatur in confessione explicare numerum personarum, quibus datum est scandalum, etiam unico peccato? t. 1. tr. 7. r. 13. §. 3. p. 350
Publicè an licitum sit reprehendere Principem, Prælatum, superiores Ecclesiasticos, & Religiosos? t. 7. tr. 4. r. 27. §. 1. & seqq. p. 296
Vide verb. *Blasphemia.* tom. 1
Item verb. *Publicum.* tom. 5. & 7

Publicum.

Si Publica sint superiorum peccata, & an subditi publicè arguere debeant superiores, etiamsi nulla speretur emendatio? t. 7. tr. 4. r. 26. §. 1. p. 295
Publicis peccatoribus, ut meretricibus, usurariis, &c. an sit adhibenda correctio? tomo septimo, tract. 4. r. 71. per totam. pag. 324
Quando publicum censendum sit peccatum, ut liceat prætermisso primo gradu privatæ monitionis corrigere publicè coram aliis? tomo septimo, tract. 4. resol. 47. §. 1. pagina 306
Et quid, si possum privatè corrigere eum, qui publicè peccavit, teneorne nihilominus arguere publicè, aut Prælato denunciare? ibid. §. 2
Vide verb. *Delictum.* tom. 3
Item verb. *Abjurare, Notorium.* tom. 5
Item verba *Concionatores.* tom. 7

Pudenda.

Vide verb. *Conjux, Osculari, Perfricare, Vir.* tom. 2
Item verb. *Chirurgus, Medicus.* tom. 7
Item verb. *Brutum, Chirurgus, Fœmina, Pruritus, Refricare, Tactus.* tom. 8

Pudicitia.

Pro pudicitia defendenda licet aliquando occidere invasorem. t. 8. tr. 5. r. 20. p. 101

Pudor.

Vide verb. *Licentia, Verecundia, Voluntas.* tom. 7

Puella.

Quando Puella tacet, & nullus pro ea respondet, an sit validum matrimonium, vel an sit necessarium, ut pro ea respondeat pater, mater, curator, vel tutor? tom. 2. tr. 6. resol. 53. §. 4. p. 363
Et quid, si in tali casu extraneus repromittat? ibid.
Puella, quæ Religionem ingreditur lucratur legatum relictum non personæ particulari, sed generaliter pro virginibus maritandis? tomo sexto, tract. 8. resolution. 43. §. 1. pag. 414
Si puella vim patiens fornicationis actum committat, an peccet mortaliter? tomo octavo, tract. 6. resol. 1. §. 7. pagina 135
Puellæ manentes in educatione apud moniales exemptas, an subjaceant reservationi casuum factæ ab Ordinario loci? t. 1. tr. 5. r. 51. §. 1. & seq. p. 296
Ad puellæ prægnantis periculum vitandum, vitæ & infamiæ, an licitum sit procurare abortum, si fœtus non est animatus? Et quid, si fœtus animatum sit? tom. 5. tract. 6. resol. 43. §. 1. p. 303
Et an hoc procedat in fœminam cujuscumque conditionis, Monialis, Nobilis, & infirmi status, & conditionis? t. 5. tr. 6. r. 45. §. 1. p. 304
Puellæ expositæ in aliqua civitate an possint consequi legatum relictum pro maritagio illius Civitatis? Et quid, si concurrit cum puella originaria? tom. 6. tract. 8. resol. 47. §. 1. pag. 416
Puellæ, quæ in Monasterio Monialium educantur, si ad Ecclesiam Monasterii confugiant pro delicto commisso, an gaudeant Immunitate? tom. 9. tract. 1. resol. 37. §. 2. pag. 29
Qui puellis suadent importunis precibus, vel metu reverentiali intrare in Monasterium Monialium, an incurrant excommunicationem Concilii Trident. sess. 25. c. 18. t. 5. tr. 1. r. 81. §. 6. p. 54
Vide verb. *Curator, Raptus, Tutor.* tom. 2
Item verb. *Fœmina, Onus.* tom. 5
Item verb. *Dos, Orphanus, Legatum, Virgo.* tom. 6
Item verb. *Annus, Domicella, Dos, Examen, Fœmina, Testamentum.* tom. 7
Item verb. *Clamare, Corruptio, Fœmina, Virgo.* tom. 8
Item verb. *Domus, Laicus, Lis, Testamentum.* tom. 9

Puer.

Si puer moriatur in utero matris, an possit ibi baptizari? t. 1. tr. 1. r. 71. §. 1. p. 48.
Puer in quacumque ætate dummodo sit capax rationis ad peccatum mortale committendum, potest obire munus Patrini in Baptismo? tomo primo, tractatu primo, resol. 96. §. 3. pag. 62
Puer an ratione ætatis imbecillæ possit peccare venialiter, qui non possit mortaliter? tomo primo, tract. 3. resol. 118. §. 1. pag. 169
Quidam puer usque ad annum 13. non se accusavit de ordinariis pollutionibus, quas faciebat, sciens postea hoc esse peccatum mortale, dubitatum fuit, an teneatur repetere omnes confessiones? t. 1. tr. 3. r. 119. §. 1. p. 169
In dubio, si puer habeat usum rationis, an sit absolvendus? tom. 1. tr. 4. r. 21. §. 1. p. 237

Et

Et quid maximè in articulo mortis ? ibid.
Et an Confessarius possit illum absolvere absque conditione, si puer sit septennis ? tom. 1. tr. 4. r. 22. §. 1. & seq. ibid.
Quando puer est absolvendus in articulo mortis ? tom. 1. tr. 4. r. 45. §. 1. p. 250
Et quid est faciendum quando æque dubitatur puerum habere, & non habere usum rationis ? ibid.
Puer non habens adhuc usum rationis, si reciperet sacram Eucharistiam, an reciperet gratiam Sacramenti. t. 2. tr. 2. r. 7. §. 1. p. 158
Quando puer censeatur ad annos discretionis pervenisse, ut teneatur præcepto Ecclesiastico suscipiendi Eucharistiam. t. 2. tr. 2. r. 89. §. 2. p. 214
Puer an sit ungendus sub conditione, quando dubitatur, si habeat usum rationis ? tom. 2. tr. 4. r. 43. §. 1. pagina 264
Et quid, si dictus puer receperit sacramentum pœnitentiæ etiam sub conditione ? ibid.
Et quid, si puer non sit capax sacramenti Eucharistiæ ? t. 2. tr. 4. r. 44. & 45. §. 1. ibid.
Si puer impuber percutiat Clericum etiam enormiter, si non petat ab Episcopo absolutionem excommunicationis ante pubertatem, non est illi imponendum onus comparendi coram Pontifice. tom. 5. tract. 2. r. 68. §. 1. pagina 161
Puer in anno 5. suæ ætatis fuit promotus ad primam tonsuram, quæritur, quid juris ? Et an promoveri possit ad alios Ordines ? Et an incurrerit suspensionem ? t. 5. tr. 3. r. 34. §. 1. & seq. p. 181. & 182
Sed concluditur puerum in dicto casu dispensationem impetrasse. ibid. §. 6. p. 182
Pueri ante septennium an possint aliquando sacramentum confirmationis accipere ? tom. 1. tract. 2. res. 14. §. 1. & seq. pag. 78
Pueri an statim post usum rationis teneantur præceptis Ecclesiæ Confessionis, &c. & à lacticiniis abstinere in diebus jejunii ? tom. 1. tr. 3. r. 45. §. 1. p. 119
Et an post septennium in dubio censeantur pueri habere usum rationis, & sic teneantur confiteri, Eucharistiam sumere, & non comedere carnes in diebus jejunii, &c. t. 1. tr. 3. r. 46. §. 1. p. 120
Pueri ante septennium in dubio an habeant usum rationis, præsumendum sit non habere ? ibid.
Pueri, si ante septennium usum rationis obtinuerunt, an teneantur ad annuam confessionem, non comedere carnes in Quadragesima, &c. tom. 1. tract. 3. res. 47. §. 1. ibid.
Pueri usque ad 14. annum non incurrunt excommunicationem in constitutionibus Episcopalibus impositam pro præcepto annuæ confessionis, neque in alia ferenda à judice, sed non tamen ab excommunicatione Canonis. t. 1. tr. 3. r. 50. §. 5. p. 122
Pueri ante annum pubertatis an includantur in peccato sodomiæ reservato ? tom. 1. tract. 5. r. 55. §. 1. & seq. pag. 299
Pueri an eodem tempore quo sunt capaces Sacramenti Pœnitentiæ, sint etiam Eucharistiæ ? tom. 2. tract. 2. res. 5. §. 1. p. 157
Pueri non obligantur ad communionem ante 12. annum. ibid. §. 1. & 4. p. 158
Pueri non communicantes ante 14. annum non ligantur excommunicatione, aut pœnis latis pro hoc præcepto. ibid. §. 3
Pueri, qui possunt confiteri ad lucrandum Jubilæum, sunt ad Eucharistiam admittendi. tom. 2. tr. 2. r. 6. §. 2. pagina 158
Pueri pro præcepto divino an teneantur in mortis articulo Eucharistiam recipere, quamvis ad hoc Ecclesiastico præcepto non obligentur ? tom. 2. tr. 2. res. 88. & 89. pagina 214
Pueri habentes usum rationis, an statim teneantur præcepto audiendi Missam in die festo ? tom. 2. tract. 3. r. 9. §. 1. pag. 226
Pueri quo tempore teneantur legibus Ecclesiasticis, & signanter Confessionis, & Communionis, &c. tom. 4. tr. 6. r. 68. §. 5. & seqq. p. 237
Pueri an statim post usum rationis teneantur censuris, & pœnis ? Et quid de censuris latis à jure ? t. 5. tr. r. r. 108. §. 1. & seq. p. 72
Et si pueri ante usum rationis decedant an possint sepeliri in loco interdicti ? ibid. §. 5
A pueris ante pubertatis annum an irregularitas incurratur ? t. 5. tr. 5. r. 40. §. 1. p. 223
Cum puero mollities consummata an mutet speciem ? t. 1. tr. 7. r. 141. §. 1. & seq. p. 412
Puero rationis, & confessionis capaci an Eucharistia in mortis articulo debeat præberi ? tom. 2. tr. 2. resol. 88. §. 1. pag. 213
Et quid, si dubitatur utrum sint doli capaces, & hoc Sacramentum sufficienter discernant ? ibid. §. secundo, pagina 214
Puerum confirmare ante septennium sine aliqua causa, an sit peccatum mortale ? tom. 1. tr. 2. r. 14. §. 2. p. 78
Puerum, si cognoscat Parochus per confessionem nunquam actualiter peccasse, an teneatur ministrare illi Extremam-unctionem ? tom. 2. tract. 4. resol. 42. §. 1. pag. 264
Si puerum turpiter infestet Clericus pro nefanda libidine, an puer possit illum percutere sine metu censuræ ? t. 5. tr. 2. r. 16. §. 1. p. 132
Si puerum Confessarius solicitavit in confessione ante constitutionem Greg. XV. an sit denunciandus ? t. 5. tr. 9. r. 80. per tot. p. 411
Puerum confessarius ducens ad cellam statim post confessionem, ut chirographum confessionis tradat, & illum ibi solicitet, an sit denunciandus ? tom. 5. tr. 9. res. 81. §. 1. ibid.
Vide tract. 1. tomi 1. *de Baptismo.* à res. 64. usque ad r. 83. inclusivè, ubi plures quæstiones.
Item verb. *Infantes, Impuberes.* tom. 1
Item verb. *Infantes, Osculari.* tom. 2
Item verb. *Carnes, Communio, Irregularitas.* tom. 4
Item verb. *Adolescens, Filius, Masculus, Monitorium, Occidens, Onus, Parentes, Præceptum.* tom. 5
Item verb. *Impubes, Infans,* tom. 8

Pugna.

Vide verb. *Provocatus.* tom. 3

Pugnare.

Vide verb. *Bellum, Clericus.* tom. 5
Item verb. *Bellum,* & ejus notationem. tom. 7
Item verb. *Irregularis.*

Pugnus.

Vide verb. *Percutere.* tom. 9

Pulchritudo.

Ob pulchritudinem contrahere matrimonium non est neque veniale peccatum. tom. 2. tract. 6. resolut. 200. §. 3. pag. 454

Pulchrum.

Si pulchra esset sponsa tempore sponsalium, an dissolvantur sponsalia eâ affectâ notabiliter deformi ? tom. 2. tr. 6. r. 17. §. 1. p. 339
Vide verb. *Deformitas.* tom. 2

Pulsare.

Vide verb. *Campana.* tom. 8

Puniendum.

In puniendo Cardinali an Papa teneatur adhibere Collegium Cardinalium, ut simul cognoscat, & judicet ? tomo nono, tractatu septimo, resolutione 74. §. unic. pagina 402

Puniendus an sit Regularis ab Episcopo, excipiendo sæcularium confessiones absque approbatione Episcopi? t.7. tr.1. r.88. §.4. p.64
Puniendus an sit à judice Laïco Clericus, qui commisit crimen læsæ majestatis? Et an sit degradandus, & curiæ sæculari tradendus? tom.9. tract.2. resolutione 54. & 55. p.129
An puniendus sit à judice laïco, qui beneficium habens deliquit, & postea matrimonium contrahit? t.9. tr.2. r.147. §.1. p.167
Idem est de Clerico conjugato, qui post commissum delictum factus est bigamus, aliud matrimonium iniens. ibid. §.3
Puniendus est in tribunali S. Inquisitionis, qui dixit, quod B. Franciscus de Borgia, & B. Cajetanus non sunt in cœlo, & locus, si diceret: Non teneor credere B. Borgiam, & B. Cajetanum esse in gloria. t.9. tr.5. r.22. §.8. p.364
Et quid, si diceret, Ego non teneor credere B. Ignatium, & alium quemlibet S. Canonizatum esse in gloria? ibid. §.9
Vide verb. *Punire.* tom.2.5.6.7.8.9

Punire.

Punire Regulares an possit Episcopus in casu Conc. Trid. sess.7. c.14. t.7.tr.1. r.41. §.1.p.28
Ubi aliqua notabilia pro praxi circa Regulares, & Equites Jerosolymitanos degentes, & delinquentes extra claustra, & quoad degentes intra claustra, sed extra delinquentes, &c. etiamsi cum notorietate, & scandalo deliquerint intra Ecclesiam sui Monasterii. Et quid in istis casibus competat Episcopis facere? §.1. & seqq. p.28. & 29
Punire, & castigare censuris, & aliis pœnis Regulares an possit Episcopus vigore Concilii Trid. in aliquibus casibus, in quibus illi à Sede Apostolica subjiciuntur? t.7. tr.1.r.44. per totam. p.30
Ubi pro praxi 17. casus proponuntur.
Punire justè non potest Episcopus, vel superior subditum, ductum ad id opinione probabili. t.8. tr.1. res.15. §.1. pag.9
Punire an possit judex laïcus reum, qui subdolis verbis, & fallaciis deceptus fuit ad egrediendum ab Ecclesia, vel an talis reus non amittat privilegium Immunitatis? t.9. tr.1.r.111. §.1. p.65
Punire Clericum assassinum notorium an judex laïcus possit? Idem est de Clerico incorrigibili, & sodomita notorio? tom.9. tr.2. res.65. §.1. & seqq. p.133
Punire Clericos in minoribus an judex laïcus possit? Ubi explanantur omnia, quæ Concilium Trid. sess.23. c.6. determinat, ut Clericus gaudeat privilegio fori. t.9. tr.2. r.140. per totam. p.165
Punire Apostatas à Religione Catholica, an judex Ecclesiasticus possit? t.9. tr.2.r.195. §.1. p.194
Punire laïcum, qui crimen sacrilegii commisit, an possit judex Ecclesiasticus? tom.9. tract.2. resolut.289. §.1. pag.244
Punire adulterum quando judex Ecclesiasticus possit? Ubi an hoc crimen sit misti fori? tom.9. tract.2. res.290. §.1. pag.245
Punire Episcopos, & Clericos in temporalitatibus Magistratus Regii non possunt. tom.9. tract.3. resol.15. §.3. pag.316
Puniri ab Episcopo an possint Regulares, prædicantes in alienis Ecclesiis sine licentia Episcopi? t.7. tr.1.r.55. §.1. pag.37
Et quid, si prædicent in suis Ecclesiis, non petita benedictione Episcopi? tom.7. tract.1. resolut.61. per totam. pag.40
Idem est in supradictis casibus de Capitulo Sede vacante? t.7. tr.1.r.62. per totam. p.41
Puniri an possit Regularis, qui expositus à suo Superiore ad excipiendas tantum confessiones virorum, excipit tamen confessiones fœminarum, vigore Jubilæi, &c. t.7. tr.1. r.121. per totam. p.85
Puniri ab Episcopo an possit Religiosus delinquens in alieno Monasterio, vel saltem à Superiore illius Monasterii, &c. t.7. tr.1.r.197. §.1. p.125
Puniri à Dominis an servi possint si inveniantur casu, quo possint licitè fugere? tom.7. tract.8. resolut.15. §.1. pagina 437
Puniri non solum à judice laïco, sed etiam à judice Ecclesiastico an possit Clericus, qui in re aliqua in Trid. sess.23. c.6. præscripta deficit, ob idque foro laïco subjicitur? t.9. tr.2.r.120. §.3. p.157
Puniri à judice Ecclesiastico an possit laïcus, si delinquat simul cum Clerico, maximè, si præveniat? t.9. tract.2. r.286. & 287. p.243
Puniri à judice Ecclesiastico an possit laïcus delinquens in Ecclesia? t.9. tr.2. r.288. §.1. p.244
Puniri à judice laïco non potest Clericus assassinus, nisi constet de qualitate assassini, & præcedat sententia declaratoria judicis Ecclesiastici. tom.9. tract.2. r.328. §.9. p.276
Puniri, & examinari à fidei Quæsitoribus in nostro sacro Tribunali an possint judices laïci trahentes ad sua tribunalia personas Ecclesiasticas, extra casus à jure permissos? t.9. tr.2. r.345. §.7. p.304
Et quid de scriptoribus id fieri posse docentibus? ibid.
Vide verb. *Episcopus*, tom.2
Item tract.10.11. & 12. tom.5
Item verb. *Actus*, *Clericus*, *Irritare*, *Prælatus Regularis*. tom.6
Item verb. *Delinquentes*, *Vicarius Ecclesiasticus*. tom.7
Item verb. *Committere*, *Delictum*. tom.8
Item verb. *Falsum*, *Familia*, *Filius*, *Forum*, *Habitus*, *Hæresis*, *Ius*, *Iustitia*, *Laïcus*, *Lex*, *Licentia*, *Miscere*, *Multa*, *Notarius*, *Novitius*, *Offendentes*, *Officium*, *Pœna*, ubi multa, *Prælatus Ecclesiasticus*. tom.9

Pupillus.

Pupilli an teneantur consentire ut tutores, & curatores de eorum bonis aliquas eleemosynas, & donationes faciant? Et an ipsi pupilli possint moderatas eleemosynas, & donationes facere, & ipsi tutores, & curatores teneantur ad id consentire? tom.4. tract.7. resolut.37. §.1. pag.297
Pupilli an possint aliquid donare? tom.6. tract.7. res.24. §.1. pag.320
Ex pupillorum bonis an possint tutores donare? t.6. tr.7. r.28. §.1. p.322
Vide verb. *Curator*, *Filius*, *Minor*, *Tutor*. tom.6
Item verb. *Tutor*. tom.8

Purgare.

Purgare moram post annum an possit hæres, vel executor testamenti si infra annum non exequatur voluntatem testatoris? t.6. tr.9. r.44. §.1. p.476
Vide verb. *Canon*. tom.6
Item verb. *Indicere*, *Receptatores*. tom.5

Purgatio.

Ad purgationem inducendam reorum an alter Inquisitor sine altero procedere possit? tom.5. tractat.10. res.88. per totam. p.430
Ad purgationem Canonicam non est deveniendum, si adsint indicia ad torturam, sed reus est torquendus? t.5. tr.11. r.1. §.4. p.477
Et quid, si reus sit Clericus? t.5. tr.11. r.36. §.5. p.497
Vide verb. *Purgare*. tom.5. & 6

Purgatorium.

Vide verb. *Anima*, *Defunctus*, *Existens*, *Pœna*. t.4

Purificare.

Vide verb. *Sacerdos*. tom.2

Purificatorium.

Purificatorio post primam lotionem possunt fœminis, maximè

maximè virginibus tradi integrè lavanda; & reficienda. t. 2. tr. 1. r. 182. §. 1. p. 106
Vide verb. *Calix.* tom. 2

Puteus.

Qui in puteo mortuus reperitur, non statim Ecclesiastica sepultura est privandus? tom. 5. tract. 1. resolut. 72. §. 5. pag. 48
Qui in puteum projiceret infantem moriturum, si aliter eum baptizare non possit, an peccet mortaliter peccato homicidii, & irregularitatem incurrat? t. 1. tr. 1. r. 70. §. 1. p. 47
Idem est de Adulto. t. 1. tr. 1. r. 69. §. 2. p. 46
Vide verb. *Invenire*, tom. 8

Pyxis.

In Pyxide, ubi conservatur Eucharistiæ Sacramentum, an debeat permanere aliqua palla ex lino confecta, & benedicta? t. 2. tr. 1. r. 180. §. 1. p. 105
Si in Pyxide continente plures particulas consecratas misceatur aliqua non consecrata, an possit Sacerdos validè illam consecrare, si non dignoscitur? t. 2. tr. 1. r. 231. §. 1. pag. 141
Vel an licitè, & valide possit consecrare sub conditione omnes particulas, ut non remaneat mixta consecratis illa alia non consecrata? ibid. §. 4. p. 142
Pyxidem cum Eucharistia Sacerdos sine stola, & Cotta ad aliud Altare transferens, non peccat nisi venialiter, etiamsi adsint, qui videant. tom. 2. tr. 1. res. 195. §. 3. pag. 112
Pyxidem quidam Sacerdos post Offertorium' reposuit in Tabernaculo, plenam particulis, & clauso tabernaculo postea tempore consecrationis habuit actualem intentionem dictas particulas consecrandi, an revera consecratæ remanserint? tom. 2. tract. 1. res. 219. §. 1. pag. 130
Pyxis in qua reponitur Eucharistia, an necessariò sit benedicenda? t. 2. tr. 1. r. 179. §. 1. p. 104
Pyxis ante sumptionem Sanguinis non potest reponi in tabernaculo cum particulis consecratis. ibid. §. tertio. pag. 105
Pyxis super Altare, non autem super Aram in cornu Epistolæ fuit per errorem apposita plena particulis, quas Sacerdos in Sacristia habuit intentionem consecrandi, an remanserint consecratæ, si Sacerdos de illis amplius non meminerit? tom. 2. tract. 1. resolut. 217. & 218. pag. 128. & 129
Pyxis cum particulis super Corporali, etsi non aperiatur tempore consecrationis, sit tamen consecratio. tom. 2. tr. 1. r. 217. §. 2. p. 129
Vide verb. *Benedicere.*

Q

QUADRAGESIMA.

Vide verb. *Nuptiæ, Pascha, Traducere.* tom. 2
Item verb. *Advena, Carnes, Confessio, Consuetudo, Dies, Dominica dies, Experientia, Lætitia, Iejunium, Mediolanensis, Ova, Peregrinus.* tom. 4
Item verb. *Tempus.* tom. 7
Item verb. *Actus.* tom. 8

Quadriga.

Vide verb. *Fratres Minores.* tom. 7

Quadrigare.

Vide verb. *Quadriga.* tom. 7

Quæsitores Fidei.

Vide verb. *Punire.* tom. 9

Quæstio.

Quæstio si aliqua gravis oriatur, & ideo convocetur Concilium Provinciale an vota Episcoporum sint decisiva, & non consultiva? t. 3. tr. 3. r. 91. §. 5. p. 356
Quæstio spiritualis si incidit coram judice sæculari, remittere tenetur Ecclesiastico terminandam, neque potest præcipere, ut infra certum tempus illam expediat. t. 9. tr. 2. r. 48. §. 1. p. 126
Quæstio illa, an authoritas unius Doctoris viri docti, & pii faciat opinionem probabilem, quomodo intelligenda sit? tom. 9. tract. 2. resolut. 340. §. 11. & seqq. pagina 296
Vide verb. *Jurisdictio.* tom. 9

Qualificatores.

Qualificatores S. Officii vocare an debeant Inquisitores circa declarationem propositionum? t. 5. tr. 10. res. 25. §. 1. pag. 426

Qualitas.

Qualitas quæcumque satis est, quæ censetur sufficere ad veram operis promissi executionem, etiamsi infirma sit, v. g. vovens dare triticum prò eleemosyna, non determinans an optimum, vel malum, & hoc in similibus eventibus? tom. 8. tract. 4. resol. 24. §. ultim. pag. 58
Sed pro praxi dictæ quæstionis lege ibi aliquos casus à §. 1. pag. 58
Qualitatem sermonis an teneatur explicare in confessione, quando quis se accusat de delectatione rerum turpium ex colloquio cum aliis, si videlicet fuerit circa conjugatos, circa solutos, circa nefandum crimen, &c. nec satis sit dicere in alio casu, fui injustus in materia gravi, sed opus sit dicere, an in fortunis, an in fama, an in vita, &c. t. 1. tr. 7. r. 14. §. 2. p. 350
Qualitatem blasphemiæ pœnitens an teneatur explicare in confessione, si tales blasphemiæ procedant ex odio Dei formali, vel contineant hæresim? t. 1. tr. 7. r. 31. §. 2. pag. 364
Quantitatem superstitionis, vel hæresis an teneatur explicare in confessione, qui peccatum superstitionis, vel hæresim commisit? tom. 1. tractatu 7. resol. 34. §. 1. pagina 365
Vide verb. *Jus, Litera.* tom. 3
Item verb. *Inquirere, Opinio probabilis.* tom. 5
Item verb. *Actus, Illegitimus, Procurator.* tom. 7
Item verb. *Dubitans, Expellendum, Votum.* tom. 8
Item verb. *Offendentes, Familiares.* tom. 9

Quamprimùm.

Quamprimùm an teneantur postea confiteri, qui non est confessus in Paschate, vel articulo mortis, cum haberet conscientiam peccati mortalis? tom. 1. tract. 3. res. 55. §. 3. p. 125
Vide tract. 8. tom. 1. *de sacramento Pœnitentiæ* à res. 169. usque ad r. 185, inclusive, & à r. 140. usque ad res. 168. ubi plures quæstiones super hoc verb. *Quamprimùm.*
Item verb. *Statim.* tom. 1

Quantitas.

Quantitas injuriarum, & etiam personarum an sit explicanda in confessione, quando quis uno impetu profert in servos plures injurias, vocando illos fures, sodomitas, &c. vel sufficiat dicere se injuriam gravem intulisse alicui, non explicando injurias, neque personas? t. 1. tr. 7. r. 19. §. 1. p. 355
Quæ quantitas reddituum beneficii obliget ad Horas Canonicas? t. 3. tr. 6. r. 10. §. 1. p. 423
Quænam quantitas dicatur notabilis, ut illam expendens Episcopus, vel beneficiarius alius in usus prophanos, peccet mortaliter? tom. 4. tract. 7. resol. 25. §. 1. & seqq. p. 290
Quænam quantitas requiratur, ut ea sine licentia superioris usurpata à Religioso ad peccatum mortale deveniatur? t. 7. tr. 3. r. 40. §. 1. p. 266
Et quænam quantitas requiratur ex comestibilibus? ibid. §. 1. & seqq.
Quæ quantitas requiratur, ut furtum sit peccatum mortale? t. 8. tr. 7. r. 3. §. 1. p. 147

Quænam

Quænam quantitas Sanguinis requiratur, ut Ecclesia remaneat violata, & quænam quantitas seminis? tom.9. tr.1. r.132. per totam. p.86. & seqq.
De quantitate eleemosyniæ ab Episcopis, & Ecclesiasticis expendenda in pauperum necessitatibus. tom.4. tract.7. r.23. §.1. p.289
Quantitate ex qua debeatur mutuanti lucrum cessans, vel an totum? t.6. tr.3. r.26. §.1. p.130
Et proponitur regula, secundum quam Confessarii possunt sine scrupulo taxare quantitatem dicti lucri cessantis. ibid. §.2
In quacumque quantitate renunciare absque insinuatione potest, qui sperat legatum, aut aliud bonum, quod nondum obtinuit. t.6. tr.7. r.97. §.3. p.361
In quantitate magna an res comestibiles receptæ cum licentia Prælati possint dispensari in extraneos, & non obstante, quod sint magni pretii? tom. 7. tr. 3. r.34. §.1. pag.263
Quantitatem magnam ludere an sit peccatum mortale? t.6. tr.4. r.5. §.1. p.246
Qui quantitatem magnam lucrantur in ludo, &c. an teneantur ad aliquam restitutionem, dummodo non concurrant aliæ circumstantiæ reddentes ludum injustum? ibid. §.2
Qui cum intentione quantitatem magnam lucrandi ludit, an peccet mortaliter? t.6. tr.4. r.6. §.1. p.246
Quamnam quantitatem possit uxor ludere sine expressa viri facultate, aut illo renuente? tom.6. tr.4. r.23. §.1. & seq. p.254
Qui quantitatem pecuniarum recepisse pro dote confessus est, an censeatur illam donare? tom.6. tract.7. res.61. §.3. p.343
Si ad quantitatem notabilem comestibilia perveniant an teneatur Religiosus restituere, si ea usurpavit sine superioris licentia? tom. 7. tract. 3. resol.45. per totam. pag. 268
Si quantitatem aliquam expendendi Religiosus habet licentiam generalem, an possit valide illam ludo exponere, vel consumere in alios ludos illicitos? t.7. tr.3. r.60. §.1. & seqq. p.273. & 274
Si quantitatem levem Petrus auferat à Joanne à quo alii abstulerunt notabilem, an peccet mortaliter? tom.8. tr.7. r.4. §.1. p.148
Qui post quantitatem notabilem per minima furta sublata addit furta parva, an per quod libet novum furtum parvum, novum peccatum committat? t. 8. tr. 7. r.6. §. 1. p.149
Qui quantitatem parvam pecuniæ accipit pro homicidio, an sit assassinus? t.9. tr.1. r.87. §.11. p.52
Quantæ quantitatis debeat esse donatio, ut nativitate filiorum revocetur? t.6. tr.7. r.54. §.6. p.309
Vide verb. *Attrahere, Cadens, Oleum, Panis, Pars, Reliquiæ sacra.* tom.2
Item verb. *Carnes, Collatio serotina, Hæreticus, Iter, Oratio, Parvitas materiæ, Potus, Vua.* tom.4
Item verb. *Bulla Cœnæ, Clausura, Extrahentes.* tom.5
Item verb. *Clericus, Fructus, Extractio, Insinuatio, Perdere, Provisio Cambiorum, Vinum.* tom.6
Item verb. *Capitulum, Christianus, Cognitio, Furtum, Munus, Pecunia, Reparare, Valor.* tom.7
Item verb. *Consulere, Expellendum, Votum.* tom.8

Quarta funeralis.

Vide verb. *Fœmina, Novitius.* tom.7

Querimonia.

Vide verb. *Dolor.* tom. 8

Quinquagenarium.

Vide verb. *Fœmina, Annus.* tom.4

Quinquennium.

Vide verb. *Ligare.* tom. 6
Item verb. *Reclamare.* tom. 7

Quoquo modo.

Quoquomodo omnem speciem cognitionis excludit. t.9. tr.2. r.194. §.2. p.195

Quotuplex.

Quotuplex sit sigillum sacramentale? tom. 1. tr. 8. res.1. §.1. p.424
Quotuplex sit malitia in frangendo sigillum sacramentale? t.1. tr.8. r.2. §.1. & seq. ibid.

R

RADIX.

Vide verb. *Legitimatus.* tom.3

Rapere.

QUis rapuit libidinis causâ virginem, & adhuc in sua potestate existente cum illa matrimonium contraxit, quæritur an fuerit validum? t.2.tr.6. r.152. §.1. p.422
Vide verb. *Raptus.* tom.2
Item verb. *Actio, Fœmina.* tom.5

Rapientes.

Vide verb. *Actio, Fœmina.* tom.5

Raptor.

Raptores Virginum an sint excludendi ab Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1. r.33. §.1. p.26
Vide verb. *Fur, Latro,* tom.8
Item verb. *Matrimonium.* tom.9

Raptus.

Raptus an sit circumstantia necessariò confitenda, si virgo sponte consentit, & quid, si parentes actualiter repugnent? t.1. tr.7. r.94. §.1. p.389
Ubi, quod raptus, dum virgo consentit, non differt à simplici fornicatione, unde sufficit dicere in confessione, fornicatus sum semel; &c. ibid. §.2
Solùm ea raptus species in Concilio Trid, punitur, per quam vis infertur puellæ, non autem parentibus, unde si illa consentiat, validum erit matrimonium. t.2. tr.6. r.152. §.3. p.422
Raptus, quo fœmina rapuit virum, an dirimat matrimonium? t.2. tr.6. r.153. §.1. ibid.
Raptus an irritet sponsalia? ibid. §.3. p.423
Raptus strictè, & formaliter quid sit? tom.8. tr.6. res.7. §.4. pag.138

Ratificare.

Vide verb. *Ætas, Ius, Metus, Pubertas, Votum, Vsus rationis.* tom.6
Item verb. *Confessio judicialis, Depositio.* tom.5
Item verb. *Professio.* tom.7
Item verb. *Impubes.* tom.8

Ratificatio.

In ratificatione testium an debeant Inquisitores reis præbere, si petant, primam attestationem? tom.5. tr.10. res.49. §.1. p.435
In ratificatione testium an Procurator fiscalis non possit esse præsens? ibid. §.5
Vide verb. *Confessio judicialis, Depositio.* tom.5

Ratihabitio.

Ratihabitio de præsenti an sufficiat ad suscipiendam confessionem? t.1. tr.3. r.5. §.1. & seqq. p.86
Vbi an Sacerdos peccet, si ita confessionem audire incipit? ibidem.
Per ratihabitionem an Episcopus possit ordinare alienum subditum? tom.2. tract.5. resolut. 33. §.2. p.285
Qui sub ratihabitionis spe absolvit à reservatis Episcopo, an incidat in excommunicationem, & pœnas Decreti Clement. VIII. tom.1. tract.5. resolut.23. §.4. pag.280
Etiam graviter peccat, qui ita confessionem audire incipit. t.1. tr.5. r.24. §.12. p.282
Idem est, qui tali sciens confitetur. ibid.

Unde

Vnde absolutio reservatorum sub spe ratihabitionis an sit valida? ibidem ab initio. §. 2. p. 281
Vbi etiam deducuntur quinque objectiones. ibid. §. 5. & seq.
Vide verb. *Infans.* tom. 6

Ratio.

Ratio ubi eadem militat, debet militare eadem juris dispositio. t. 3. tr. 4. r. 3. §. 3. p. 377
Ratio legis plus debet attendi, quam ipsa lex. Unde in lege magis attendenda sunt quæ comprehenduntur ex mente legis, quam quæ comprehenduntur ex verbis legis. tom. 7. tract. 1. res. 308. §. 1. ante medium. pagina 215
Ratione aliqua emendandum an quis teneatur corrigere peccantem? t. 7. tr. 4. r. 57. per totam. p. 314
Qua ratione sit licitum, vel illicitum conficere, aut vendere res aliquas, quibus emptores creduntur ad peccandum abusuri, ut vestes, arma, fucos, venena, &c. t. 7. tr. 5. r. 66. §. 2. p. 363
Rationem reddere an teneatur executor testamenti? Et quid de minimis, vel de iis, quæ testator jussit secretò testamentario, ut eroget? tom. 6. tract. 9. r. 68. §. 1. pagina 487
Rationem reddere an teneatur executor, etiamsi testator liberet eum ab hoc onere? t. 6. tr. 9. r. 69. §. 1. ibid.
Rationem reddere an teneantur Religiosi executores testamentorum coram Episcopo? tom. 6. tract. 9. res. 70. §. 1. pag. 488
Et an puniri possint, si fortè deliquerint, vel debeant puniri à suo Prælato? ibid. §. 2
Et quid, si Religiosi sint mendicantes, &c. tom. 6. tr. 9. r. 71. §. 1. ibid.
Vide verb. *Conjux.* tom. 2
Item verb. *Iactura famæ, Compellere.* tom. 3
Item verb. *Capitulum Sede vacante, Clericus, Metropolitanus.* tom. 6
Item verb. *Injustitia.* tom. 7
Item verb. *Iurisdictio.* tom. 9

Ratio, seu pitantia.

Vide verb. *Pitantia.* tom. 7

Ratiocinium.

Vide verb. *Obligatus.* tom. 9

Rationale.

Rationalis consuetudo quænam dicatur? tom. 6. tract. 2. r. 1. §. 1. p. 100
Ubi in dubio an consuetudo contraria legi sit rationabilis, idest expediens communi bono, an præsumenda sit rationabilis, & communi bono expediens? §. 6

Ratum habentes.

Ratam habentes percussionem Clerici an incidant in censuram, etiamsi illam ratam habeant post factum? t. 5. tract. 2. resolutione 26. in initio, & in §. ult. p. 140. & seq.
Vide verb. *Bona temporalia, Homicidium, Mulier, Notoriè.* tom. 5

Ratumhabere.

Vide verb. *Offensio.* tom. 9

Reassumere.

Vide verb. *Conjugatus Clericus, Habitus.* tom. 9

Rebaptizans.

Rebaptizans puerum scienter, vel ignoranter, an contrahat cognationem spiritualem? tom. 1. tract. 1. r. 99. §. 5. pag. 64
Rebaptizans fictè in foro conscientiæ excusatur ab irregularitate. t. 2. tr. 6. r. 169. §. 2. p. 436
Et quid de baptizante sub conditione in Ecclesia puerum, qui fuit baptizatus prius propter necessitatem, v. g. in capellis, manu, pede, &c. & in omnibus aliis casibus, in quibus necesse est rebaptizare puerum sub conditione? t. 1. tr. 1. r. 101. §. 1. & seqq. p. 65
Et idem est in omnibus supradictis casibus de patrino tenente puerum in prædictis Baptismis. ibid.
Rebaptizantes solemniter sub conditione an incurrant irregularitatem? tom. 5. tract. 5. resolut. 20. per totam. pagina 214
Vide verb. *Parochus.* tom. 5

Rebaptizare.

Vide verb. *Rebaptizans.*

Recamatura.

Vide verb. *Domicella, Occupare.* tom. 7

Recatones.

Qui Recatones vulgò vocantur, an sint obligandi ad restitutionem? tom. 6. tr. 3. r. 84. §. 2. p. 160

Recedens.

Vide verb. *Novitius.* tom. 7

Recedere.

Vide verb. *Inserviens.* tom. 2
Item verb. *Dispensatio.* tom. 6

Receptatores.

Receptatores Hæreticorum an incurrant irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 52. §. 1. p. 228
Contra receptatores Hæreticorum, recusantes se purgare an Inquisitores procedere possint? tom. 5. tractat. 12. r. 21. §. 1. & seqq. p. 519
Vide verb. *Bulla Cruciatæ.* tom. 5
Item verb. *Interficientes.* tom. 9

Receptio.

In receptione Sacramentorum in multis casibus excusatur excommunicatus vitandus. t. 1. tr. 1. r. 15. §. 1. p. 12. Ubi pro praxi aliqui casus.
Vide verb. *Recipere.* tom. 7

Receptio seminis.

Vide verb. *Semen.* tom. 5

Recidivum.

Vt à recidivo frater sit securior, an quamvis proximus sit emendatus, possit quis illum Prælato, ut Patri denunciare? Et quid, si adsit periculum relapsus? t. 7. tr. 4. per totam. p. 312
Et quid saltem in Societate Jesu? t. 7. tr. 2. res. 55. per totam. ibid.
Vide verb. *Reincidentia.* tom. 1

Recipere.

Recipere an quis possit aliquid pro expediendis dispensationibus? t. 3. tr. 2. r. 166. §. 1. p. 285
Recipere Resignationes beneficiorum existentium in suis titulis an Cardinales possint? tom. 9. tract. 7. r. 60. §. 1. pag. 399
Vide verb. *Beneficium.* tom. 3
Item verb. *Consanguineus, Hæreticus, Sacramentum.* tomo quinto.
Item verb. *Casus, Curare.* tom. 6
Item verb. *Emendatum, Intentio, Monasterium, Novitius, Pecunia, Professio, Puella, Restitutio, Sacramentum.* tomo 7
Item verb. *Accipere, Actus, Iudex.* tom. 8
Item verb. *Pontifex, Potestas.* tom. 9

Recipiendum.

Vide verb. *Recipere.* tom. 7

Recipientes.

Contra non recipientes Sacramentum Eucharistiæ, & pœnitentiæ semel in anno, an Inquisitores procedere possint? tom. 5. tr. 10. r. 87. §. 1. p. 448
Recipientes aliquid per usus illicitos à Cardinali Religioso, & Episcopo Religioso ex redditibus Ecclesiasticis, an teneantur ad restitutionem? tom. 9. tr. 7. r. 84. §. 2. pag. 406
Vide verb. *Recipere,* cum suis notis.

Recitans.

Vide verb. *Recitare.* tom. 1. 2. 3. 4. 5. 7. 8

Recitare.

Qui recitabat ſingulis diebus ex devotione officium B. Virginis, qui poſtea habuit pœnitentiam recitandi per annum ſingulis diebus tertiam partem Roſarii ejuſdem B. Virginis, quæritur an ſatisfaceret dictæ pœnitentiæ cum recitatione dicti Officii? tom. 1. tr. 6. r. 53. §. 2. pag. 340

Impotens ſolus ad recitandum pro pœnitentia Officium, Pſalmos, Coronam, &c. non tenetur hæc cum ſocio recitare; & pœnitentiam adimplere, etiamſi ſocium facile advenire poſſit? tom. 1. tract. 1. reſol. 31. §. 14. pagina 329

Si recitare quotidie per menſem, vel annum pœnitens tenetur Roſarium, Coronam, Pſalmum, Litanias, &c. an ſatisfaciat, ſi uno, duobus, vel tribus, aut paucis diebus ſimul recitet? t. 1. tr. 6. reſol. 9. §. 2. & late in reſ. 21. p. 321

Qui recitare tenetur Litanias ex pœnitentia, vel voto, an debeat dicere Preces, & Orationes ſubſequentes? t. 1. tr. 6. r. 20. §. 1. p. 321

Qui recitare pro pœnitentia injuncta tenetur Pſalmos, Coronam, &c. an ſatisfaciat, ſi ſola mente illas recitet? t. 1. tr. 6. r. 30. §. 2. & ſeqq. p. 327

Et an dictas preces, & pœnitentiam cum alio recitare poſſit dicens quilibet ſuam ſalutationem Angelicam, & Pſalmi verſum? tom. 1. tract. 6. reſolutione 31. §. 13. pag. 329

Recitare 7. Pſalmos, quos quis pro pœnitentia habuit per aliquas ſextas ferias, flexias genibus coram Crucifixo, an impleverit pœnitentiam recitando pſalmos aliquo alio tempore, & loco, & ſine illis circumſtantiis? t. 1. tr. 6. r. 54. §. 1. & ſeq. p. 340

Recitare vovens 7. Pſalmos pœnitentiales, ſi non poteſt integros recitare, an teneatur ad partem? tom. 4. tr. 6. r. 66. §. 3. p. 235

Vel ita vovens, ſi ſciret tantum unum pſalmum ex 7. pœnitentialibus, an illum ſeptem vicibus recitare teneatur? ibid.

Qui recitare vovit ſe quotidie B. Virgini *Pater noſter*, & *Ave Maria*, vel unum *Salve Regina*, &c. per annum v. g. non recitat, an peccet mortaliter? tom. 8. tract. 4. r. 13. §. 1. p. 52

Qui recitat ter ſalutationem Angelicam cum verbis ſolitis poſt ſolis occaſum, lucratur Indulgentiam plenariam conceſſam ab Alex. VI. etiamque lucrari, ſi illam ignoret? t. 1. tr. 6. r. 10. §. 3. p. 313

Et etiam ſi recitet eas ſero in peccato mortali, & mane reponitur in gratia, lucrabitur prædictam Indulgentiam. ibid.

Si non recitat Sacerdos celebrans in Miſſa ſolemni, ſed tantum audit *Gloria*, *Credo*, Epiſtolam, Prophetias, & Evangelium, dum ab aliis hæc omnia recitantur, aut cantantur, an peccet? tom. 2. tract. 2. reſol. 188. pagina 109

Vt non recitent ſubditi Officium divinum juxta ritum Breviarii Pii V. ad quod tenentur diſpenſare Epiſcopi, & Prælati Regulares non poſſunt. tom. 3. tract. 2. r. 51. §. 4. pag. 206

Vbi, an ex rationabili cauſa poſſint diſpenſare, ut aliquando, non tamen in perpetuum, nec per modum conſtitutionis ſubditi recitent Officium de Sancto, die qua eſſent recitaturi de Feria? ibid. §. 5

Vt non recitet Sacerdos in tota vita Epiſcopus diſpenſare non poteſt. tom. 3. tract. 2. reſolut. 26. §. 3. p. 189

Vide verb. *Epiſtola*, *Evangelium*, *Manus*, *Voluntas*. tom. 2

Item verb. *Beneficiarius*, *Clericus*, *Ius*, *Regulares*, *Subdiaconus*, *Surdus*, *Votum*. tom. 3

Item tract. 6. tom. 3. *de Horis Canonicis*, ubi quamplurimas quæſtiones reperies.

Item verb. *Votum*. tom. 4

Item verb. *Hora Canonica*, *Officium Divinum*. tom. 5

Item verb. *Cœcus*, *Comœdia*, *Canonica hora*, *Officium Divinum*, *Socius*, *Surdus*. tom. 7

Item verb. *Adimplere*, *Anima*, *Hora Canonica*, *Interruptio*. tom. 8

Recitatio.

A recitatione Officii divini an liberet diſpenſatio conceſſa Subdiacono, ut poſſit uxorem ducere? tom. 3. tr. 2. r. 52. §. 1. p. 207

Et quid, ſi fingamus Titium matrimonium ratum cum Catharina contraxiſſe, & deinde clam ad Subdiaconi, vel Diaconi Ordinem eſſe promotum? ibidem. Vbi alia notabilia.

Vide verb. *Recitare*. tom. 4

Reclamare.

Ad reclamandum impeditus intra quinquennium, an poſſit adhuc reclamare, non obſtante Concil. Trident. ſeſſ. 25. cap. 9. *de Regul.* tom. 7. tract. 1. reſol. 184. §. 1. pag. 117

Et quid, ſi re vera ſcit profeſſionem eſſe nullam, & labi quinquennium, ſi nullo modo ratam habuit profeſſionem, an poſſit adhuc reclamare? ibid. §. 3

Reclamare poſt quinquennium an poſſit profeſſus Religionem per vim, & metum? tom. 7. tract. 1. reſ. 181. §. 1. pag. 116

Et ut poſſit audiri poſt quinquennium, an debeat impetrare reſcriptum à Papa, ſine quo nec Superior, nec Epiſcopus poſſit reclamantem audire? ibidem. §. 2

Vide verb. *Ligare*, *Populus*. tom. 6

Reclamatio.

Vide verb. *Pubertas*. tom. 2

Recluſum.

Vide verb. *Prævenire*. tom. 8

Recognoſcere.

Vide verb. *Agnoſcere*, *Miniſter juſtitiæ*. tom. 9

Recollectum.

Vide verb. *Prædium*, *Vendere*, *Vinum*. tom. 9

Recompenſare.

Vide verb. *Ius*. tom. 2

Recompenſatio.

Recompenſationem occultam ſibi facere an ſervi poſſint, ſi ſpoliantur à Dominis in caſibus, in quibus ſibi acquirunt? tomo ſeptimo, tract. 8. reſolutione 33. §. 1. pagina 444

Vide verb. *Ius*. tom. 6

Reconciliandum.

Reconciliandi non ſunt Hæretici in aliquibus caſibus, Et pro praxi docto caſus proponuntur. tom. 5. tr. 12. reſ. 24. §. 2. & ſeqq. p. 523

Reconciliandus an ſit ab Inquiſitoribus, qui in tortura cum legitima ratihabitione confitetur delictum? ibidem. §. 4

Reconciliare.

Reconciliare Inquiſitores ſine Epiſcopo Renegatos an poſſint, ſi ſponte ad eos venerint, & pœnitentiam poſtulent? tomo quinto, tract. 12. reſolut. 3. §. 11. pagina 503

Reconciliatur ex miſericordia Hæreticus iterum relapſus. tomo quinto, tractatu duodecimo, reſolutione 26. §. 3. pag. 525

Vide verb. *Adultera*, *Conjux*, *Vir*, *Vovere*. tom. 2

Item verb. *Fœmina*, *Maſculus*, *Relapſus*. tom. 5

Item verb. *Amicus*, *Eccleſia*, *Privilegium*. tom. 9

Reconciliatio.

Reconciliatione non indigent Oratoria Regularium, etiam conſtructa in eorum grangiis, & quando indigeant à ſuis Prælatis localibus reconciliari poſſunt. t. 4. tr. 2. r. 12. §. 4. p. 34

Vide verb. *Reconciliare*, cum ſuis notationibus.

Reconciliatum.

Vide verb. *Amicus.* tom. 9

Reconvalescere.

An reconvalescat donatio semel revocata, si liberi post donationem suscepti, vivo donatore, decesserint? t. 6. tr. 7. r. 50. §. 1. p. 336

Reconvenire.

Reconveniri an possit Clericus coram judice laïco de re, quæ non habet connexitatem cum petitione? t. 9. tr. 2. r. 73. §. 1. p. 135

Ubi, quod in multis aliis casibus Clericus coram judice laïco reconveniri non potest. §. 2

Ubi etiam, quod quamvis Clericus possit reconveniri à laïco, & teneatur stare sententiæ, nihilominus, sequuta sententia, non potest à judice laïco ad solvendum cogi. §. 4. p. 136

Vide verb. *Convenire.* tom. 9

Recordari.

Qui non recordatur pœnitentiæ sibi injunctæ, an adhuc satisfaciat jejunando, v. g. ex devotione, &c. t. 1. tr. 6. r. 55. §. 1. & seqq. p. 340

Vide verb. *Ecclesia.* tom. 8

Item verb. *Missam celebrare.* tom. 9

Recreatio.

Vide verb. *Rus.* tom. 2

Item verb. *Monasterium.* tom. 7

Rector.

Rectores Ecclesiarum, alienantes bona Ecclesiastica sine solemnitatibus Ecclesiasticis necessariis, non tenentur abdicare à se beneficia per extravag. *Ambitiosæ* ante judicis latam sententiam, quia dicta Bulla ita fuit usu recepta. t. 1. tr. 5. r. 63. §. ult. ante medium vers. Quarto. §. 4. p. 303

Vide verb. *Alienatio, Civitas,* tom. 6

Item verb. *Delictum, Emendare.* tom. 7

Item verb. *Hospitale.* tom. 9

Recuperare.

Vide verb. *Res.* tom. 9

Recurrere.

Recurrere ad Superiorem non tenetur, qui absolutus fuit in articulo, seu periculo mortis à casibus reservatis, si forte periculum evadat. tom. 1. tract. 4. resolut. 44. §. 3. pagina 249

Et quid, si casus reservati habeant annexam censuram? ibidem.

Et quid, si virtute Cruciatæ quis absolvitur à casibus in Bulla Cœnæ Domini reservatis in articulo mortis? ibidem.

Recurrere ad Superiorem supremum sine inferiorum Prælatorum licentia an Religiosi possint ad ornatum Concilii Trid. sess. 25. cap. 4. de Regul. tom. 7. tract. 1. r. 11. §. 1. pag 8

Vide verb. *Comparere.* tom. 1

Item verb. *Religiosus, Vis.* tom. 9

Recursus.

Vide verb. *Gallia.* tom. 3

Recusare.

Recusari an possint Inquisitores ut suspecti? t. 5. tr. 10. r. 54. per totam. p. 437

Recusari an possint Cardinales, si sint judices? Et quid, si Cardinalis sit judex delegatus, & etiam legatus à latere? Et quid, si sint judices alterius Cardinalis? t. 9. tr. 7. r. 65. §. 1. p. 400

Reddendum.

Vide verb. *Iuramentum.* tom. 9

Reddere.

Qui reddit inutilem servum alienum, an teneatur restituere aliquid non solum Domino, sed servo? tom. 7. tr. 8. r. 36. per totam. p. 445

Vide verb. *Actus, Ratio.* tom. 6

Item verb. *Expensa.* tom. 7

Item verb. *Commutatio,* tom. 8

Item verb. *Iuramentum.* tom. 9

Redditus.

Si Redditus annualis in venditione alicujus fundi, vel domus reservatur, donec solvatur pretium, an sit contractus usurarius? tom. 6. tract. 3. resolut. 56. §. 1. pagina 148

Vide verb. *Fructus.* tom. 6

Item verb. *Consumere.* tom. 8

Item verb. *Dominus, Iuramentum, Patrimonialia bona.* tomo 9

Redditus Ecclesiastici.

Ex redditibus Ecclesiasticis an Episcopi, & alii ratione majoris doctrinæ, & nobilitatis possint plus in suam sustentationem insumere? Et quid, si filius Regis in Episcopum eligatur? tom. 3. tract. 3. resol. 75. §. 1. pag. 341

De redditibus annuis ex superioris licentia ad usum suum Religioso concessis sine aliqua restrictione, an possit Religiosus liberè parcius vivendo aliis donare? tom. 7. tr. 3. r. 29. per totam. p. 262

Vide verb. *Pater. Reductio.* tom. 2

Item verb. *Fructus.* tom. 3

Item verb. *Beneficiarius, Cardinalis, Clericus, Ecclesiasticus, Episcopus,* ubi plura. tom. 4

Item verb. *Beneficiarius.* tom. 5

Item verb. *Beneficiarius, Episcopus, Fructus, Redditus.* tom. 6

Item verb. *Equites, Nutus, Paupertas.* tom. 7

Item verb. *Consumere.* tom. 8

Item verb. *Religiosus.* tom. 9

Redemptio.

Pro redemptione captivorum legatum relictum, executore à testatore non assignato, ad Episcopum pertinet executio talis legati. t. 6. tr. 9. r. 55. §. 2. p. 480

Vide verb. *Census.* tom. 7

Rediens.

Rediens in patriam an possit absolvi à proprio Episcopo, si dum versabatur in alieno Episcopatu, fuit excommunicatus ab illo Episcopo? tom. 5. tract. 1. r. 200. §. 1. p. 115

Idem est, si dum versabatur in alieno Episcopatu, fuit in aliqua causa citatus, in qua contigit illum excommunicatum fuisse. ibid.

Vide verb. *Redire.* tom. 4. 5 & 7

Redigere.

Vide verb. *Servitus.* tom. 7

Redimendum.

Pro redimendis captivis relicta an possint præstari pro captivis ex sua culpa? tom. 6. tract. 9. resol. 60. §. 1. pagina 482

Redimere.

Redimere vexationem in administratione sacramentorum præbendo pecunias an possim sine scandali peccato, & simonia? Et an pro audiendo sacro in die festo? tomo septimo, tractatu quinto, resolut. 4. ubi latè per totam. p. 327

Et an in aliis diversis casibus hoc licitè possit fieri, si adsit necessitas gravis? ibid.

Redimi pensio non potest absque authoritate Papæ sine culpa. Ubi alia circa hoc. tom. 5. tract. 1. resol. 180. §. 5. pag. 105

Et an hoc sit simonia? t. 5. tr. 7. r. 28. §. 5. p. 327

Vide verb. *Captivus.* tom. 4

Item verb. *Beneficium, Deferens, Electores, Eligere.* tom. 5

Item verb. *Captus, Modus, Pater.* tom. 7

Item verb. *Filius.* tom. 8

Item verb. *Oppidum, Pecunia.* tom. 9

Redire.

Redire ad primum votum an possit, qui commutationem illius obtinuit, omisso eo, in quo facta est commutatio? t. 4. tr. 3. r. 121. §. 1. p. 116

Et quid, si commutatio facta est in rem meliorem? ibidem. §. 2

Vide verb. *Accipientes, Rediens*, tom. 5

Item verb. *Ejectus, Servitus*. tom. 7

Rediturus.

Si statim rediturus sit Siculus in Siciliam, an possit virtute Cruciatæ edere lacticinia in Regno Neapolitano? t. 9. tr. 7. r. 105. §. 1. p. 417

Vide verb. *Infirmitas*, tom. 9

Reducendum.

Reducendi Missas facultas data Episcopo, & Generalibus Religionum, an comprehendat etiam anniversaria, & officia pro defunctis? t. 2. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 2

Reducendi Missas prohibitio facta Episcopis, an comprehendat etiam anniversaria, & officia defunctorum? t. 2. tr. 1. r. 6. §. 1. ibid.

Reducendi Missas ad minorem numerum quænam facultas sublata sit Episcopis, & Generalibus Ordinum? t. 2. tr. 1. r. 7. §. 1. ibid.

Vide verb. *Reducere, Reductio*. t. 2. & 7

Reducere.

Reducere Missas in fundatione positas an possint Episcopi vigore Concilii Tridentini. tom. 2. tract. 1. resol. 1. §. 1. pag. 1

Reducere Regulam ad pristinum statum possunt Superiores Regulares, non obstante, quod per multos annos relaxata fuerit. tom. 7. tract. 1. resolutione 303. §. 1. pag. 211

Vide verb. *Privilegium*. tom. 2

Reductio.

Reductio Missarum, quæ post Concilium Trid. relictæ fuerunt, ad minorem numerum, an possit ab Episcopo fieri? t. 2. tr. 1. r. 2. §. 1. p. 1

Et quid, si ante Concilium Tridentinum fuerint impositæ? ibid. §. 2

Reductio Missarum an sit facienda ab Episcopo in Synodo? t. 2. tr. 1. r. 3. §. 1. ibid.

Reductio Missarum ad summam minorem an possit fieri à Generalibus Religionum absque Capitulo? tom. 2. tr. 1. r. 4. §. 1. ibid.

Reductio Missarum ad minorem numerum an aliquando sine licentia Papæ, aut sacræ Congregationis possit fieri à Superiore Regulari, vel sæculari Sacerdote? t. 2. tr. 1. r. 11. §. 1. p. 4

Verbi gratia, si deficerent notabiliter reddituum relicti pro Missis dicendis, vel totum Capitale periisset sine culpa Sacerdotis, vel Conventus? tom. 2. tr. 1. res. 13. §. 2. & seqq. p. 5

Redundare.

Vide verb. *Beneficium, Exterus*. tom. 7

Reexaminare.

Reexaminare Confessarios Regulares an Capitulum Sede vacante possit? tom. 7. tract. 1. resolutione 63. §. 9. pagina 42

Reformatio.

An reformationis causa non possit Monialis de uno Monasterio ad aliud transire sine licentia Pontificis, &c. t. 7. tr. 1. r. 333. per totam. p. 228

Refricare.

Refricare pudenda in superficie vasis præposteri uxoris, an sit peccatum mortale? tom. 8. tract. 6. resolut. 20. §. Quæro 5. p. 146

Regalia.

Vide verb. *Usurpans*. tom. 9

Regendum.

Vide verb. *Dux*. tom. 7

Regimen.

Vide verb. *Arbitrium*. tom. 7

Regina.

Reginæ an possint eligere sibi Confessarium ab Episcopo non approbatum? tom. 1. tract. 3. resolutione 23. §. 10. pagina 99

Vide verb. *Ingredi*. tom. 5

Item verb. *Condere, Occidere, Rex*. tom. 6

Regio.

In Regionem aliam an possit Dominus amandare, & vendere servum post promissionem, & sponsalia servi? t. 7. tr. 8. r. 57. §. 2. p. 453

In Regionem longinquam servum ablegatum, an ejus uxor teneatur eum sequi? t. 7. tr. 8. resolut. 58. §. 1. ibidem.

Regium.

Vide verb. *Insigne*, tom. 9

Regnicola.

Vide verb. *Exterus, Injustitia*. tom. 7

Regnum.

Extra Regna Hispaniarum, ubi Bulla Cruciatæ non publicatur, an quis possit frui ejus gratiis, & privilegiis? t. 4. tr. 3. r. 160. §. 1. p. 131

Et quid quoad esum carnium, & lacticiniorum? ibidem. §. 2

Regni Galliarum casus, quos privilegiatos appellant, an Bulla Cœnæ tollat, & de Privilegio Regni Siciliæ agitur. t. 9. tr. 2. r. 6. §. unic. p. 100

In Regnis aliquibus, an per aliquod privilegium sit Ecclesiasticæ libertati derogatum? tom. 9. tract. 2. resol. 7. §. 1. ibidem.

Si re vera talia privilegia existant, an sint per Bullam Cœnæ revocata? ibid. §. 3

Regno alicui donativum, & tributum impositum propter bella, & sumptus, quos sustinet Rex in aliis Regnis, an sit justum? tom. 7. tract. 6. resolut. 10. per totam. p. 374

A Regno an expelli possint Episcopi, & Ecclesiastici, tanquam inobedientes mandatis Regiis, vel ex aliis delictis? t. 9. tr. 2. r. 24. §. 1. p. 113

Regnum Siciliæ quam benignè sit onerandum gabellis, & donativis præ cæteris Regnis. tom. 7. tract. 6. res. 9. per totam. p. 374

Vide verb. *Mare, Proficisci*. t. 4

Item verb. *Bulla Cœnæ, Condere, Ius, Pontifex*. tom. 6

Item verb. *Arbitrium, Barones, Brachium, Beneficium, Damnum, Exterus, Impedire, Prabere, Procurator, Rex*. tom. 7

Item verb. *Ius, Rex*. tom. 8

Item verb. *Auferre, Deponere, Detinere, Ejicere, Fructus, Inimicus, Iuramentum, Populus, Rex*. tomo nono.

Regula.

Si in Regula præfinitæ sunt communiones fieri, potest illas Prælatus jubere, si verò præfinitæ non sunt, non potest illas Prælatus imperare, quia ad id, quod est super Regulam non potest obligare. tom. 1. tract. 6. r. 13. §. 2. pag. 315

Regula est generalis, in Missa nihil repetendum esse, nisi probabiliter, imo certò dubitetur, eo quod non sufficiat quodcumque dubium essentiale, quod fuit amissum. tom. 2. tract. 1. res. 191. à §. Sed quid, & §. ult. p. 111

Regula de triennali possessione an habeat locum in conscientia? tom. 3. tract. 2. res. 170. §. 9. Quæro secundo, pag. 288

Regula hæc. In dubio melior est conditio possidentis, non solum sit vera in materia justitiæ, sed etiam in materia aliarum virtutum? tom. 8. tract. 2. resol. 2. §. 1. pag. 23

Regula

Regula hæc: In dubio tutior pars est eligenda, an non præceptum, sed consilium contineat? tom. 8. tr. 2. resol. 3. §. 1. ibidem.
Regula octava Cancellariæ excipiens Cardinales an excipiat Cardinales à Curia absentes? Et quid de Cardinalibus Titularibus in Urbe? tom. 9. tract. 7. res. 34. per totam. pag. 388
Regulæ Missalis non obligant ad mortale, nisi contineant essentiam, vel quasi essentiam Sacrificii, reliquæ vero non sunt præcepta, sed consilia, & instructiones. t. 2. tr. 1. r. 166. §. 2. p. 97
Regulæ aliquæ proponuntur, ex quibus Confessarii, & Responsores casuum conscientiæ multos casus extricare possunt in cognoscendo, quæ falsitas vitiet rescriptum in quacumque dispensatione. tom. 3. tract. 2. resol. 102. §. 1. p. 238
Regulæ Cancellariæ non sunt propriè leges, ideo spirant mortuo Pontifice, donec à successore confirmentur. t. 6. tr. 1. r. 31. §. 1. p. 24
Per Regulam Cancellariæ de triennali possessione an revalidetur titulus beneficii. Ubi alia multa pro intelligentia dictæ Regulæ, & contingentia pro proviso incapaci in aliquo beneficio. t. 3. tr. 2. r. 168. usque ad 171. inclusivè. p. 286. & seqq.
Regulam generalem dare ad cognoscendum, quando lex prohibens actum, eundem irritet, difficile hoc est. tom. 7. tract. 1. resol. 159. §. ult. pag. 107. Sed lege eam per totam. p. 104. & seqq.
In Regulis Cancellariæ, quæ odiosæ sunt, an Cardinales comprehendantur? tomo nono, tract. 7. resol. 33. §. 1. pag. 387
Vide verb. *Generalis, Religiosus.* tom. 2
Item verb. *Annus.* tom. 4
Item verb. *Appellatio judicialis, Obligare, Ordinarius, Quantitas.* tom. 6
Item verb. *Consuetudo, Edere, Fratres Minores, Officium Divinum, Reducere.* tom. 7
Item verb. *Observare, Veniale peccatum.* tom. 8

Regularis.

Regularem non approbatum ab Episcopo injustè, & absque causa, an sæcularis possit eligere in Confessarium? t. 1. tr. 3. r. 24. §. 3. p. 100
Regularem, qui percussit Regularem alterius Religionis, qualis Prælatus debeat ab excommunicatione absolvere? Vbi aliqua alia contingentia in dicto casu. t. 5. tr. 2. resol. 78. §. 1. p. 168
Regulares ex commissione suorum Prælatorum Provincialium, an virtute suorum privilegiorum possint dispensare cum conjugibus, qui culpabiliter alteruter, vel uterque baptizavit, vel tenuit filium utriusque in Baptismo extra necessitatem, in petitione, & redditione debiti conjugalis? tomo primo, tract. 1. resolution. 103. §. 3. pag. 67
Regulares omnes tam Mendicantes, quam non Mendicantes, Monachi, Abbates, Sanctimoniales, Canonicus Regularis, Episcopi, & Cardinales Religiosi, an possint esse Patrini in Baptismo, & Confirmatione, & contrahant cognationem spiritualem? tom. 1. tr. 2. r. 23. per totam. p. 81
Regulares approbati an possint sine causa ab eodem Episcopo iterum ad examen vocari? tomo primo, tract. 3. resol. 6. §. 1. pag. 87
Regulares etiam ex Societate Iesu non possunt audire confessiones sæcularium absque licentia Episcopi Diœcesani, etiamsi in alia Diœcesi sint approbati. tom. 1. tr. 3. resol. 14. §. 6. pag. 93
Regulares an possint satisfacere pluribus Missis debitis per unam tantum Missam cum tot commemorationibus in ea faciendo, quot Missæ essent dicendæ? t. 2. tract. 1. resol. 11. §. 1. pag. 3
Regulares in festis duplicibus an possint dicere Missas votivas cum *Gloria in excelsis Deo.* t. 2. tr. 1. r. 76. §. 1. p. 41
Et an etiam Missas Spiritu Sancti, B. Mariæ, &c. & Defunctorum? ibid.
Regulares, si cum feria occurrat festum in Quadragesima, an duas Missas teneantur celebrare? tom. 2. tr. 1. resol. 85. §. 1. pag. 45
Clerici Regulares in suis Ecclesiis Missam solemnem omittentes an peccent mortaliter? tomo secundo, tract. 1. resol. 86. §. 1. ibid.
Regulares post finitum Matutinum an possint ex privilegiis illicò, aut duabus horis post mediam noctem Missam dicere? tomo secundo, tractatu primo, resol. 101. §. 3. p. 58
Et an super hoc revocatum sit privilegium Alexandri VI. per Trident. & Bullam Pii V. tom. 2. tract. 1. resol. 102. §. 2. pag. 59
Et an saltem per privilegium Pii V. concessum post Tridentinum hoc facere Regulares possint? tom. 2. tr. 1. resol. 103. §. 1. ibidem.
Regulares vigore privilegiorum an possint celebrare ex justa causa usque ad horam nonam inclusivè? Vbi de justis causis agitur. tomo secundo, tractatu primo, resol. 109. §. 1. pag. 63
Et quid de alio privilegio Leonis X. circa supradicta? t. 2. tr. 1. r. 110. §. 3. ibid.
Regulares, qui communicant laïco more, ut impleant præceptum Paschalis Communionis, an teneantur recipere Eucharistiam de manu proprii Prælati? tom. 2. tr. 2. resol. 16. §. 1. p. 164
Regulares, vagis, advenis, & peregrinis, qui nullum domicilium habent, & operariis, qui conventionem faciunt per aliquod tempus ad laborandum in Conventu, & Parochia carent, servis, & famulis etiam conjugatis, an possint ministrare Eucharistiam tempore paschali pro adimpletione præcepti, necnon in mortis articulo Viaticum, Extremam Vnctionem, & Sepulturam? ibid. §. 2.
Regulares an possint ex privilegio ministrare Eucharistiam sæcularibus pro adimplendo præcepto annuæ Communionis? t. 2. tr. 2. r. 17. §. 1. p. 165
Circa Regulares referuntur aliquæ opiniones in ordine ad ministrandam Eucharistiam sæcularibus tempore Paschatis, & mortis articulo, etiam familiaribus, & servis actualiter in Monasterio, & extra viventibus. t. 2. tr. 2. r. 18. §. 1. p. 166
Regulares sine incursione censurarum possunt in multis casibus præbere Eucharistiam sæcularibus pro adimplendo Communionis præcepto tempore Paschatis, & dantur quinque pro praxi. tomo secundo, tract. 2. resol. 22. §. 4. p. 171
Regulares ex pluribus Pontificum privilegiis possunt Viaticum ministrare hospitibus sæcularibus morbo laborantibus in suis Monasteriis, & Extremam Vnctionem in periculo mortis, atque sepulturam in suis Ecclesiis, si intra Conventum moriantur sine licentia Parochi. ibidem, §. 7
Regulares quando ex privilegio Missam celebrant tribus horis, ante auroram licitè possunt ministrare Eucharistiam laïcis. tomo secundo, tractatu secundo, resol. 47. §. 2. pag. 185
Regulares in articulo mortis possunt ministrare Viaticum suis familiaribus sine licentia Parochi. Idem est de Extrema Unctione. tomo secundo, tract. 2. resol. 63. §. 1. pag. 196
Et quid est sentiendum de aliis quibuscumque infirmis, etiam in mortis articulo constitutis ubique? An in casu necessitatis possint Regulares illis Viaticum, & Extremam Vnctionem ministrare? ibid.
Regulares ex privilegio possunt conferre Extremam Vnctionem familiaribus Regularium, hospitibus, & iter agentibus, peregrinantibus, architectis, aut cujusvis artis, aut officii officialibus, qui in Monasterio operam dant, sive sint exteri, sive cives illius urbis, & his, qui

qui Ecclesiæ Immunitate gaudent, & omnibus tandem laïcis, quibus contingit intra Conventuum septa repentino casu hoc Sacramento indigere, & etiam iis, quibus in prædiis, seu Grangiis Regularium hoc evenerit. t.2. tr.4. r.13. §.6. p.250

Regulares an possint hodie non obstante Decreto Clem. VIII. die 3. Junii 1599. ordinari ab Episcopo Originis, neque id à Concilio Tridentino prohiberi, neque à dicto decreto, neque ab usu contrario, vel an sint à fortiori ordinandi ab Episcopo Diœcesano? t.2. tr.5. resol.35.§.3. p.286

Circa Regulares in ordine ad suscipiendos Ordines plures opiniones refelluntur. tomo secundo, tract.5. resol.85.§.1. & seqq p.309

Regulares an possint ordinari ab Episcopis extra tempora à jure statuta? tomo secundo, tractatu quinto, resol.86.§.1. pag.311

Regulares habentes privilegium ut possint ordinari extra tempora, an possit eo uti, ubi Concilium Trident. receptum est? t.2. tr.5. r.87. §.1. p.312

Regulares an possint ordinari, non servatis temporum interstitiis à Concilio Trid. designatis ex privilegio Clem. VIII. concesso PP. Congregationis S. Ioannis Evangelistæ in Portugallia, & extra tempora, & per quemcumque Episcopum tribus Dominicis, vel festis continuis, vel interpolatis? tomo secundo, tract.5. resol.90. §.3. pag.314

Regulares an comprehendat constitutio Pii V. circa susceptionem Ordinum ante tempus, vel sine dimissoriis, & licentiis necessariis? tom.2. tract.5. resolution.91. §.1. ibidem.

Regulares omnes ex privilegiis possunt ubique extra tempora à jure statuta ab Episcopis ordinari, & quibusdam Ordinibus initiati. t.2. tr.5.r.94. §.8. p.316

Regulares an teneantur virtute suorum privilegiorum dispensationes votorum concedere petentibus? tom.3. tr.2. r.16. pag.184

Regulares virtute suorum privilegiorum an possint absolvere, & dispensare in casibus Papalibus, quos potest Episcopus absolvere, & dispensare ratione alicujus impedimenti? tomo tertio, tractatu tertio, res.4. §.3. & seqq. p.298

Regulares admittentes fœminas intra Claustra an possint ab Episcopo absolvi à suspensione, si sit occulta, vigore Concilii Tridentini? tomo tertio, tract.3. resol.30. §.3. pag.314

Idem est de Prælatis Regularibus. ibid.

Regulares non in Sacris constituti, quando à Choro absunt, an teneantur privatim Officium divinum recitare? t.3. tr.6. r.15.§.1. p.426

Vbi multa pro infirmanda hac consuetudine, & multa alia pro firmanda hac obligatione.

Regulares nondum in Sacris, si saltem semel, iterum, aut tertio omittant Officium divinum, an peccent mortaliter? t.3. tr.6. r.16. §.2. p.427.

Regulares in itinere an possint eligere in Confessarium quemcumque Sacerdotem non approbatum ab Ordinario? tomo tertio, tractatu primo, resol.39. §. Et tandem. p.51

Regulares an possint habere Oratoria in eorum Monasteriis, Claustris, Infirmariis, Cellis, Grangiis, &c. t.4. tr.2. r.11. & 12. p.32. & 33

Et an eorum privilegia circa hoc sint à Concilio Trid. revocata. ibid. in r.1. §.1

Et in prædictis Oratoriis an possint Sacerdotes alii celebrare? ibid. p.33

Regulares ex privilegio Alexandri VI. in supradictis Oratoriis possunt divina Officia celebrare, & familiaribus, & vassallis Sacramenta Eucharistiæ, & pœnitentiæ ministrare, & etiam Novitiis, Tertiariis, & aliis actu servientibus, commensalibus intra loca manentibus, & omnibus aliis personis subjectis superiori Regulari. tomo quarto, tractatu secundo, res.12.§.3. pag.34

Regulares an possint celebrare ubique in Altari etiam in domibus sæcularium, in plateis, Castris, Grangiis &c. & circa ullum dubium hoc facere possint Fratres itinerantes? t.4. tr.2. r.14. §.1. & seqq. p.35

Regulares an possint erigere Altaria in locis, seu cellis, ubi decumbunt infirmi, ut possint è lecto audire Missam, & Euchatistiam recipere, nec est necessarium, ut infirmitas sit magni momenti. t.4. tr.2. r.16. §. Sed dicta post medium. p.35

Regulares infirmi extra Claustra degentes, an possint facere celebrare in suis cubiculis, & secus, si sæculares ægrotarent in Monasterio? ibidem, prope finem dicti §. pag.36

Regulares sine licentia suorum Prælatorum virtute Cruciatæ an possint eligere Confessarium, ut illos à peccatis, casibus reservatis, & censuris absolvat, etiam à reservatis suis superioribus, & Papæ? t.4. tr.3. r.27. 28.29. & 30. à p.78. usque ad 81

Et quid in supradicto casu de Societatis Jesu Religiosis? t.4. tr.3. r.27. §.2. p.78

Regulares post Bullam Vrbani VIII. an possint absolvi cum Bulla Cruciatæ à reservatis cum Confessario domus? tomo quarto, tract.3. resolut.31.§.1. & seqq. pag.82.83

An saltem Regulares virtute Cruciatæ possint absolvi à peccatis mortalibus, & censuris non reservatis toties, quoties? tomo quarto, tract.3. res.32.§.1. & seqq. p.83. & seq.

Regulares Confessarii non possunt virtute suorum privilegiorum dispensare, aut commutare vota castitatis, seu Religionis, quæ potest Episcopus ex urgentissima necessitate, aut in gravi periculo transgressionis. t.4. tract.3. r.119. §.8. p.116

Regulares possunt tempore Jubilæi sine superioris licentia confiteri cum extraneis, itaut superior hoc non possit prohibere? tomo quarto, tract.4. res.91. §.4. pag.145

Regulares an teneantur ad jejunia ex voto emissa à populo locorum, ubi habitant? tomo quarto, tr.6. resol.41.§.1. pag.221

Regulares an possint absolvere à percussione enormi Clericorum quando est occulta? tomo quinto, tract.2. resol.74. §.1. p.165

Regulares privilegiati an possint etiam hodie absolvere sæculares à casibus Bullæ Cœnæ Domini, dummodo sint occulti? ibid. §.2. p.166

Regulares an possint absolvere sæculares, qui percusserunt Clericum percussione levi? tom.5. tract.2. res.75. per totam. pag.166

Regulares an possint virtute suorum privilegiorum absolvere à suspensione incursa propter receptionem Ordinum extra tempora, ante legitimam ætatem, vel sine dimissoriis, aut cum falsis? tom.5. tract.3. resol.37. §.10. pag.186

Idem est de irregularitate, si ita ordinatus ministrat in Ordinibus Sacris susceptis sine licentia proprii Episcopi. t.5. tr.3. r.38. §.2. p.187

Regulares solemnizantes matrimonia absque licentia proprii Parochi non incurrunt excommunicationem latam in Clement. 1. de Privilegiis, sed suspensionem ex Concilio Tridentino. tom.6. tr.1. res.33. §. Ex his paulo post initum. p.28

Regulares, qui prohibentur sub pœna privationis Officiorum & vocis activæ, & passivæ accedere ad Monasteria Monialium si accedant, an peccent mortaliter? tomo sexto, tractatu primo, resolution.43. §.2. pagina 33

Regulares an possint reconciliare eorum Ecclesias pollutas, & maxime si Episcopus distet per duas dietas? t.9. tr.1. res.142. §.1. p.92

Et

Et quid, & quanta sit dieta? tomo nono, tract. 1. resol. 143. §. 3. ibid.
A Regulari Confessario ab Episcopo non approbato, sed à Prælato Regulari tantum, an possit absolvi mox ingressurus Religionem? tomo primo, tract. 3. resol. 26. §. 11. pag. 104
Regularibus revocatio sine justa causa facta non audiendi amplius confessiones an sit nulla? tom. 1. tr. 3. resol. 6. §. 1. pag. 87
An cæteris paribus sit melius confiteri proprio Parocho, quàm Regularibus, vel alio privilegiato? t. 1. tr. 3. resol. 25. §. 1. p. 102
Quando Regularibus legitimè, & justè præsentatis injustè licentiam confitendi Episcopus negat, an ipso jure censeatur concessa? tomo primo, tract. 3. resol. 39. §. 2. pag. 116
Regularibus concessa Missa alicujus S. Beatificati, an alii Sacerdotes in Ecclesia assignata in decreto Beatificationis possint Missam de eodem B. celebrare? Et quid de Missa SS. Rosarii? tom. 2. tract. 1. resol. 80. & 81. p. 42. & 43.
Regularibus supponitur non licere sub pœna excommunicationis Papalis jure communi administrare Eucharistiam, & Extremam Vnctionem sine licentia Parochi: possunt tamen ministrare Eucharistiam extraneis Religionis etiam tempore Paschatis pro adimpletione Præcepti Communionis, quando absunt à loco, ubi sunt eorum Prælati. tomo secundo, tract. 2. resol. 22. §. 1. pag. 170
Regularibus an possit Episcopus prohibere, ne ministrent Sacramentum Eucharistiæ per totum tempus, quo currit Præceptum Ecclesiasticum annuæ Communionis? t. 2. tr. 2. r. 23. §. 1. p. 172
Cum Regularibus exemptis an possit Episcopus dispensare, si cedant exemptioni, & illi se subijciant? tom. 3. tr. 2. res. 43. §. 3. p. 199
Et an hoc intelligatur casu, quo in superiore Prælato Regulari non esset Potestas absolvendi. Et qui sub nomine Episcopi intelligantur. ibid. §. 3. & 5
Regularibus commensalibus Cardinalium, & Episcoporum Clementina secunda de celebratione Missarum concedit, ut possint se conformare illis in modo recitandi Officium divinum, & non tenentur aliud recitare. t. 3. tr. 6. r. 106. §. 4. p. 482
Et an talem commensalem Regularem possint Cardinales eligere in Confessarium, necnon cæteris suæ familiæ eum deputare absque alterius Ordinarii approbatione? tomo tertio, tractatu primo, resolution. 38. §. Sed quæres. pag. 49
Regularibus pro audiendis confessionibus an Pontifex præbeat jurisdictionem audiendi confessiones, si Episcopus deneget illis injustè approbationem? ibidem, §. Secundus casus. p. 48
Regularibus Confessariis solicitantibus an possint Inquisitores imponere, quod teneant ultimum locum inter Regulares sui Monasterii in Choro, Refectorio, & in aliis locis, & aliquando mandare, ut sententia contra Confessarium Regularem lata, publicè legatur in proximo Capitulo suæ Religionis? tom. 5. tract. 9. resol. 92. §. 4. pag. 415
Regularis Confessarius approbatus v. g. ab Episcopo Neapolitano, an possit excipere Confessiones Neapolitanorum in alia Diœcesi? tom. 1. tract. 3. res. 10. §. 1. & seq. pag. 90
Regularis in aliqua Diœcesi approbatus, si fortè dimittatur à Religione, an possit vi talis approbationis audire confessiones in ea Diœcesi, etiam postquam dimissus est? t. 1. tr. 3. r. 23. §. 27. p. 100
Regularis talis an per delegationem Parochi, Jubilæi & Bullæ Cruciatæ in dicta Diœcesi, an sit eligibilis in Confessarium? ibid. §. 28. ad medium.
Regularis, qui non potuit per pium Confessarium obtinere licentiam à superiore, ut absolvatur à reservatis, an possit sine prævia confessione Eucharistiam sumere, aut celebrare? tomo primo, tract. 3. r. 160. §. 1. & seqq. pag. 197
Et in dicto casu an possit absolvi à dicto casu pro illa vice ex tacita licentia Prælati superioris, v. g. Provincialis, Generalis, aut Papæ? ibid.
Vbi hoc verb. pro illa vice, an intelligatur pro una vice tantum, an vero toties, quoties illa dicta facultas petitur à Confessario, & à superiore denegatur? ibidem, §. 3. pag. 198
Regularis Confessarius, qui absolvit ab aliquo casu in Religione reservato, non incidit in pœnas Decreti VIII. juxta illud Decretum Clementis VIII. tom. 1. tract. 5. r. 23. §. 3. & seqq. p. 280
Regularis Vicarius, seu superior, qui à suo Prælato habet potestatem subdelegandi, si inciderit in casum reservatum, an possit ab alio Confessario subdelegato ab illo absolutionem obtinere sine licentia Prælati? t. 1. tr. 5. r. 67. §. 3. p. 305
Idem est de dispensatione. ibid.
Regularis Sacerdos an peccet mortaliter, si in Canone Missæ ponat nomen sui Generalis, loco nominis Episcopi? t. 2. tr. 1. r. 194. §. 1. p. 112
Regularis Apostata fugitivus ejectus ad tempus, vel in perpetuum, si nondum est in Sacris, an teneatur horas Canonicas recitare? tom. 3. tract. 6. resolution. 76. §. Primo. pag. 427
Regularis non in Sacris transiens ad Religionem, in qua non est consuetudo recitandi Officium divinum in Choro, non adstringitur ad recitationem illius, quamvis in prima Religione ad illud teneretur. tom. 3. tr. 6. resol. 17. §. 5. pag. 429
Regularis Confessarius, qui per totam diem audit confessiones, an excusetur ab obligatione recitandi Officium divinum? t. 3. tr. 6. r. 29. §. 2. p. 434
Regularis damnatus ad triremes an teneatur dicere Horas Canonicas? tomo tertio, tractatu sexto, res. 31. §. 1. pagina 435
Regularis surdaster assistens Choro; & cum aliis Officium divinum recitans, an satisfaciat suæ obligationi, etiam si partem, quam non percipit non repetat? t. 3. tr. 6. res. 33. §. 2. & 3. pag. 436. Vbi aliæ quæstiones pro Religiosis surdis circa dictam obligationem extra Chorum.
Regularis cœcus an teneatur sub mortali assistere Choro, ut ita possit alternatim dicere Officium? t. 3. tr. 6. r. 33. §. An vero & seqq. ibid. Vbi aliæ diversæ difficultates pro Religiosis cæcis extra Chorum circa supradictam obligationem.
Regularis Episcopus an possit recitare Officium divinum cum socio recitante per Breviarium suæ Ecclesiæ. t. 3. tr. 6. r. 99. §. 1. pag. 479
Regularis Franciscanus an possit dicere Officium divinum cum Carmelitano? tomo tertio, tract. 6. resolution. 101. §. 1. ibid.
Regularis relicta consuetudine Religionis, secluso aliquo præcepto, an possit privatim Officium divinum dicere secundum Breviarium Romanum, vel alterius Religionis, & Communitatis? tom. 3. tract. 6. resol. 102. §. 1. p. 480
Et quid quoad communitatem Regularium in recitando Officium secundum Breviarium Romanum, & alterius Communitatis, & Religionis? tom. 3. tract. 6. r. 105. §. 1. & seqq. p. 481
Regularis à suo Prælato prohibitus ne sæcularium confessiones audiat, si tamen illas audiat ex licentia Episcopi, an possit absolvere ab illis casibus, à quibus absolvere posset ex vi privilegiorum Religionis? tom. 4. tr. 3. r. 26. §. Notandum est. p. 78

Regularis,

Regularis, qui tenebatur jejunare feria 6. vel aliqua alia die, in qua occurrit Vigilia alterius S. vel jejunii, si non jejunet an peccet dupliciter? tom.4. tr.6. resol.62. §.1. p.233
Idem est de Regulari Franciscano. ibid. §.2
Idem est de aliis similibus casibus. ibid.
Regularis Episcopus an sit Dominus redituum Ecclesiasticorum? t.4. tr.7. r.26. §.3. p.291
Regularis Episcopus an possit testari de patrimonialibus? ibidem, §.5. p.292
Regularis Episcopus legitimæ renunciationem ante emissam professionem factam servatâ Concilii formâ, potest revocare. ibid.
Et hoc etiam si forte Episcopi essent ex illis Religiosis, qui in Societate Jesu emiserunt sola vota biennii? ibidem, §.6
Regularis consecratus in Episcopum an liberetur à votis Religionis? tom.4. tract.8. resolution.106. §.1. & seqq. ubi latè. p.397
Regularis Episcopus an possit dispensare, & disponere de fructibus sui beneficii? ibid. §.5. p.399
Regularis Episcopus an sit capax acquirendi bona? ibidem, §.4. p.398
Regularis ordinatus Episcopus habitum Religionis dimittere potest. ibid. §. ult. ad medium.
Quando Regularis percussit alium Regularem ejusdem ordinis, seu alterius Monasterii quis Prælatus debeat eum absolvere? tomo quinto, tractatu secundo, resol.78. §.2. pag.168
Regularis excommunicatus propter percussionem Clerici, vel aliam censuram, si suscipiat Ordines, an incurrat suspensionem? tomo quinto, tractatu tertio, resol.33. §.1. p.181
Regularis, qui procuravit abortum fœtus animati, si effectus non sequatur, an incurrat excommunicationem? tomo quinto, tractatu sexto, resol.26. §.3. in fine. pag.295
Regularium famuli commensales, an possint illos eligere in Confessarios, etiamsi non fuerint approbati ab Ordinario, etiam pro casibus reservatis Episcopo, quod idem est de colonis degentibus sub Monasteriis Regularium? t.1. tr.3. r.24. §.15. p.102
Regularium Oratoria ruri constructa Ordinarius non habet jus visitandi. tomo quarto, tractatu secundo, resol.12. §.5. pag.34
Regularium privilegia celebrandi extra Ecclesiam, an sint revocata per Concilium Trid. sess.22. tom.4. tract.2. r.15. §.1. & seq. p.35
Regularium Oratoria, & sæcularium in multis concordant, & differunt. t.4. tr.2. r.16. §.5. p.36
Si per Regularium privilegium efficiatur commutatio voti, an debeat fieri in Sacramentali confessione? tom.4. tr.3. r.69. §.3. p.101
Regularium Indulgentiæ an suspendantur per Cruciatam? t.4. tr.3. r.144. §.1. p.125
Vide verb. *Religiosus.* tom.1
Item verb. *Dispensatio, Ecclesia, Equites, Examen, Pecunia, Privilegium, Religio, Religiosus.* tom.2
Item verb. *Confessio, Chorus, Debitum Conjugale, Eucharistia, Illegitimus, Iudex, Licentia, Litera, Mentaliter, Missam celebrare, Novitiatus, Novitius, Ordinis Sacramentum, Prælatus Regularis, Privilegium, Religiosus, Vicarius.* tom.3
Item verb. *Annus, Applicare, Benedictio, Bulla Cruciatæ, Cardinalis, Censura, Commorantes, Consuetudo, Deputatio, Debitum conjugale, Dominica dies, Ecclesia, Episcopus, Eucharistia, Hospes, Immunitas Ecclesiæ, Indulgentia, Lacticinia, Lex, Mendicantes, Missam audire, Missam celebrare, Monialis, Mos, Novitius, Ordinarius, Ova, Præceptum, Præcipere, Prælatus Regularis, Privilegium, Reconciliatio, Religiosus, Reservatus casus.* tom.4
Item verb. *Abjurare, Bona temporalia, Cambium, Capitulum Sede Vacante, Colloquentes, Electio, Exemptus, Facultas, Inquisitores, Invitus, Lex, Matrimonium, Medicina, Prælatus, Regularis, Privilegium, Religio, Religiosus.* tom.5
Item verb. *Ætas, Communicare, Excommunicatio, Ecclesia, Monachus, Novitius, Observare, Religiosus, Reus.* tom.6
Item tr.1. t.7. de dubiis Regularium.
Item verb. *Equites D. Ioannis, D. Iacobi &c.*
Item *Moniales, Novitia, Novitius, Alienare, Excommunicatio.* tom.7
Item tract.2. tomi 7. de validitate professionis cujusdam Equitis Ierosolymitani.
Item tract.3. tomi 7. *de Paupertate Religiosa.*
Item tract.4. tomi 7. *de Correctione Fraterna.*
Item verb. *Confessarius, Privilegium, Religiosus.* tom.8
Item verb. *Apostata, Generalis, Grangia, Legatus, Monasterium, Oratorium, Privilegium, Prohibere, Religiosus.* tom.9

Rehabilitare.

Vide verb. *Abjuratio.* tom.5

Reijcere.

Vide verb. *Litera.* tom.9

Reincidentia.

Ad reincidentiam debet absolvere Episcopus, quando impedimentum non est perpetuum adeundi Pontificem pro absolutione. tomo tertio, tractatu tertio, resol.28. §. ult. p.313
Ad reincidentiam excommunicationis, an possit quis per Cruciatam, vel Jubilæum absolvi? tom.4. tract.3. resol.60. §.1. p.95
Ad reincidentiam absolutus ab excommunicatione, an ut in eam reincidat, sit necessaria nova culpa? t.5. tr.1. r.191. §.1. p.110
Ubi, quod qui potest absolutè absolvere, potest etiam ad reincidentiam. §.4. p.111
Propter reincidentias frequentissimas, an sit deneganda, vel differenda pœnitentibus absolutio Sacramentalis? t.1. tr.4. r.30. §.1. & seqq. p.242. Sed lege tract.4. tomi 1. à res.26. usque ad 32. Circumstantiæ reincidentiæ, vel recidivæ, an sint aliquando confitendæ? t.1. tr.7. r.125. §.1. p.406
Vide verb. *Dilatare.* tom.5
Item verb. *Reincidere.* tom.4. & 7

Reincidere.

An reincidat in excommunicationem, qui per Cruciatam, aut Jubilæum fuit absolutus ab excommunicatione ante realem satisfactionem, si postmodum non satisfaciat quando commode potest? tom.4. tract.3. resol.59. §.3. p.95
Vide verb. *Reincidentia.* tom.1.3.4. & 5
Item verb. *Censura, Ejectum, Irregularitas.* tom.7

Reiterare.

Reiterare Sacramentum Confirmationis factum cum oleo sine Balsamo Innocentius III. non mandavit. t.2. tr.5. r.14. §.2. pag.276
Vide verb. *Abbas, Iterare.* tom.2

Relapsus.

De relapsis hæreticis, & an Inquisitores debeant eos admittere, si sponte redeant, & pœnam mortis relaxare? t.5. tr.12. r.26. §.1. p.525
Tamquam relapsum an Inquisitores possint damnare aliquem, qui post abjuratam hæresim redditur de secundo relapsu vehementer suspectus? ibid. §.2
Et an dictis relapsis danda sit Eucharistia? ibid.
Relapsum non possunt Inquisitores tradere Curiæ sæculari, inconsulto supremo Senatu Inquisitorum? ibidem, §.3
Iterum datur casus, in quo ex misericordia reconciliatus,

tus, si postea relabitur, admittitur pro illa vice, non obstante relapsu. tomo quinto, tract. 12. resolut. 33. §. 4. pag. 530
Item datur casus, in quo relapsus ex misericordia iterum reconciliatur? tomo quinto, tractatu 12. resolution. 26. §. 3. p. 525
Vide verb. *Recidivus*. tom. 7

Relaxandum.

Relaxandi pœnas in S. Inquisitione impositas in Hispania ex privilegio Pontificis Inquisitor Generalis potestatem habet? tomo quinto, tractatu 12. resolution. 37. §. 3. pag. 535
Vide verb. *Relaxare*. tom. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9

Relaxare.

Relaxare vota, & juramenta an authoritate divina Pontifex possit? tomo tertio, tractatu secundo, resol. 2. §. 7. pag. 174
Relaxare aliquem brachio sæculari, inconsulto supremo Senatu Inquisitionis, an Inquisitores possint? tom. 5. tr. 10. resol. 67. §. 1. p. 441
Relaxare Curiæ sæculari Sodomitas Inquisitores non possunt, nisi sint incorrigibiles. tomo quinto, tr. 12. resol. 20. §. 3. pag. 519
Relaxari à simplici Sacerdote non potest post mortem censura, si fuit reservata, & aliquis ab illa non fuit absolutus in vita, sed solum ab eo, cui reservatur, vel ejus delegato. tomo quinto, tractatu primo, resolution. 210. §. 5. p. 120
Relaxari an debeat per Prælatum Ecclesiasticum juramentum ab alio præstitum dandi dotem, vel eleemosynam, non determinando pauperem, aut personam? t. 8. tr. 4. r. 51. §. 1. p. 72
Vide verb. *Iuramentum, Præsentia*. tom. 2
Item verb. *Iuramentum*. tom. 3. 4. 6. & 9
Item verb. *Relapsus*. tom. 5
Item verb. *Captus, Cognoscere, Contrahentes*. tom 8

Relaxatio.

Relaxatione an indigeat juramentum præstitum raptori, vel Latroni, vel an sit servandum? tom. 8. tract. 4. resol. 55. §. 1. pag. 74
Et quid, si coactus juraret, se illos non denunciaturos judici, vel Ecclesiæ, etiam à judice juridicè interrogatus? t. 8. tr. 4. r. 54. §. 1. ibid.
Et quid, si juramentum interponatur de non petenda hujus juramenti relaxatione? ibidem §. 2
Vide verb. *Relaxare*, cum suis notationibus.

Relaxatum.

Vide verb. *Reducere*. tom. 7

Relegatus.

Vide verb. *Frangere, Laicus*. tom. 9

Relictum.

Relicta ad pias causas quænam dicantur? Et enumerantur omnia sigillatim, quæ ad piam causam reducuntur. t. 6. tr. 8. r. 37. §. 1. p. 411
Vide verb. *Relinquere*.

Religio.

Si in Religione aliqua est consuetudo, vel statutum, quod ex benevolentia, & gratitudine erga amicos, Fundatores, Protectores, Benefactores, vel pro necessitatibus communibus Regni, civitatis, aut communitatis, & etiam ex Regula pro defunctis, &c. dicantur aliquæ Missæ, potest nihilominus Sacerdos stipendium accipere ab alio, & illi Sacrificium applicare. tomo secundo, tractatu primo, resol. 41. §. 10. p. 21. & in r. 33. §. 8. pag. 17
In Religione an verba imperativi modi præceptum contineant ex consuetudine. t. 6. tr. 1. r. 29. §. 5. p. 22
Religionem ingredi post sponsalia etiam juramento firmata, an licitum sit? t. 2. tr. 6. r. 29. §. 4. p. 346
Ad Religionem se transferre Episcopus non potest sine licentia Papæ. tom. 4. tract. 8. r. 96. §. 5. p. 391
Religiones an propriè, & simpliciter sint Ordines D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. t. 4. tract. 3. res. 99. §. 1. pag. 108
Et quid de Ordine Melitensi? tom. 4. tr. 3. resol. 98. §. 1. & seq. pag. 107
Religiones Capucinorum, Minorum, & PP. Societatis Jesv an succedere possint ab intestato? tom. 6. tr. 7. resol. 124. §. 1. p. 376
In Religionis voto solemni, an possit Pontifex dispensare? t. 3. tr. 1. res. 79. §. 1. & seqq. p. 101
In Religionis voto solemni quæ causa sit justa ad dispensandum? ibid. §. 10. & seqq.
Religionis Melitensis, D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. votum, an sit per Cruciatam commutabile, vel per Episcopum dispensabile? tom. 4. tr. 3. resol. 98. & 99. pag. 107. & 108
Si per Religionis ingressum quis beneficium Curatum amittit, vel relinquit, an sit eligibilis in Confessarium per Jubilæum, vel Cruciatam? t. 4. tr. 4. r. 2. §. 1. p. 142
In Religionum approbatione an Papa possit errare? t. 9. tr. 5. r. 23. §. 1. & seq. p. 364
In Religionum approbatione non posse Papam errare, qua certitudine credendum est? t. 9. tr. 5. res. 25. §. 1. & seqq. pag. 366
Vide verb. *Adultera, Conjux, Vir*. tom. 2
Item verb. *Concedere, Equites, Expositus, Monialis, Prælatus Regularis, Regulares, Religiosus, Transire, Votum*. tom. 3
Item verb. *Commutari, Dispensare, Votum*. tom. 4
Item verb. *Correctio, Equites, Habitus, Ingressus, Matrimonium*. tom. 5
Item verb. *Ingressus, Puella, Vidua, Virgo*. tom. 6
Item tr. 2. tom. 7. de validitate professionis N. Equitis Jerosolymitani, &c.
Item verb. *Denunciare, Ingredi, Novitius, Præceptum, Prælatus, Professus, Regulares, Religiosus, Vis*. tom. 7
Item verb. *Dubitare*. tom. 8
Item verb. *Apostata, Ingressus, Maritus, Novitius, Votum*. tom. 9

Religiosus.

Religiosi statim quod peccant, non tenentur ad contritionem, sed tantum ad aliquam pœnitentiam imperfectam. t. 1. tr. 3. r. 86. §. 5. p. 145
Religiosi munera largientes contra Bullam Clem. VIII. de largit. muner. non incurrunt pœnas dictæ Bullæ ante judicis sententiam declaratoriam. t. 1. tr. 5. res. 63. §. 4. in princ. p. 303
Religiosi, qui admittunt mulieres intra septa Monasterii ex motu proprio Pii V. non incurrunt pœnas ante judicis sententiam. ibid. ad medium. vers. 5
Religiosi, secluso scandalo, si frequenter ludunt, non peccant mortaliter. t. 1. tr. 7. res. 151. §. 2. p. 416
Religiosi, qui ex vi suæ Regulæ, Constitutionis, & statuti tenentur certis diebus offerre Sacrificia pro defunctis sui Ordinis, pro Capitulis, & Benefactoribus, an licitè possint offerre idem Sacrificium pro aliis, à quibus stipendium acceperunt? tom. 2. tr. 1. resol. 33. §. 8. p. 17
Religiosi, quibus licitum est ex privilegio hora antequam lucescat dies celebrare, an possint duabus horis cum dimidia, imo & uno plus quadrante ante ortum Solis celebrare? t. 2. tr. 1. r. 100. §. 4. p. 58
Et an per tres horas ante ortum solis? tomo secundo, tr. 1. resol. 101. §. 3. ibid.
Et an illico post matutinum ex privilegiis? ibidem, & in r. 102. & 103. p. 58. & 59
Religiosi, Parocho deficiente, aut nolente per se ministrare Eucharistiam sæcularibus, nec licentiam concedere, an possint illam ministrare ad implendum præceptum annuæ Communionis? tomo secundo, tract. 2. resol. 22. §. pag. 171

Religioſi, abſente Parocho, ſi periculum eſt in mora, an licite poſſint Viaticum miniſtrare? tom.2. tract.2. reſ.61. §.1. pag.195
Vbi agitur de excommunicatione Papali, quam incurrunt Religioſi miniſtrantes Clericis, aut laicis Sacramenta Euchariſtiæ, vel Extremæ Vnctionis, aut matrimonii ſolemnitantes, non habita Parochi ſpeciali licentia. ibid.
Religioſi, deficientibus hominibus ſæcularibus, an teneantur contrahere matrimonium? tom.2. tr.6. r.115. §.1. pag.402
Vbi an poſſit occurrere caſus in quo Religioſus teneatur matrimonium contrahere, ut quando ſequerentur ſectiones, & bella, niſi Principis filius Religioſus uxorem duceret, tunc enim ſub peccato mortali matrimonium inire teneretur. §.3
Religioſi an propriè, vel largo modo ſint Equites Melitenſes? t.4. tr.3. r.98. §.1. p.107
Religioſi an teneantur ad jejunium? tom.4. tr.6. reſ.26. §.1. pag.214
Et quid de Religioſis muſicis, & cantoribus? ibid.
Religioſi, qui habent privilegium anticipandi prandium per horam, an poſſint per horam cum dimidia prandium ante meridiem prævenire? tom.4. tr.6. reſ.104. §.5. pag.260
Religioſi an poſſint eleemoſynas facere? tom.4. tract.7. reſ.33. §.1.pag.295
Et quamvis Religioſi Superior interdicat eleemoſynas elargiri, non videntur interdicere moderatas, & conſuetas. ibid. §.3
Religioſi an poſſint eligere Religioſos Mendicantes, vel Religioſos ſui Monaſterii, ſi diſtributores eleemoſynæ ſint Religioſi pro ſuis neceſſitatibus? tom.4. tract.7. reſ.61. §.3. pag.309
Religioſi an poſſint ligari ubique terrarum à ſuis ſuperioribus cenſuris, ſive annexis ſtatuto perpetuo, ſive præcepto? t.5. tr.1.r.97. §.1. p.65
Si Religioſi ſe adinvicem percuſſerunt extra clauſtrum Monaſteriorum, quid eſt agendum quoad abſolutionem, quis debet eos abſolvere? tom.5. tract.2, reſ.77. §.2. pag.167
Et quid, ſi Religioſus percutiat Clericum alterius Diœceſis, an Epiſcopus debeat eum abſolvere, ſi percuſſio ſit talis, à qua Epiſcopus eoſdem Clericos abſolvere poſſit? ibid.
Et quid, ſi Religioſus percutiat ipſum Epiſcopum, vel Abbatem? ibid. §.1. & ſeq. p.167. & 168
Religioſi an intelligantur interdicti, interdicto Clero? t.5. tr.4. r.24. §.1. & ſeq. p.206
Et quid, ſi Religioſus habeat beneficium ſæculare, v. g. Paſtoratum, Canonicatum, &c. itaut cenſeatur à ſuis ſegregatus? ibid. §.2
Et quid, ſi cenſura feratur ſub nomine perſonarum Eccleſiaſticarum, an comprehendantur Religioſi etiam Converſi, Moniales, Novitii, & Eremitæ? ibid.
Religioſi etiam in ſacris aſſiſtétes quando reus in patibulo ſuſpenditur, an incurrant irregularitatem, & peccent mortaliter? t.5. tr.5. r.76. §.1. p.241
Et aliqua alia contingentia in dicto caſu. tom.5. tract.5. reſ.77. §.2. & ſeqq. pag.242
Religioſi laici, ſeu converſi, donati, & Sanctimoniales, an comprehendantur ſub verbis cap. Inhibemus, ne cuique laicæ perſonæ, &c. t.5. tr.8. r.10. §.3. p.356
Religioſi an poſſint in propria domo, vel Monaſterio vendere per famulos vinum v. g. collectum ex eorum prædiis? t.6. tr.3. r.182. §.1. p.217
Et ſupponitur Religioſos non eſſe negotiatores neque teneri ad gabellam, ſi vendant vinum recollectum ex eorum prædiis. ibid.
Religioſi an peccent mortaliter ludendo ludis prohibitis aleæ, & taxillorum? tomo ſexto, tract.4. reſol.10. §.4. pag.248
Si Religioſi inſpicerent notabili tempore ludos fortunæ mortaliter peccaminoſos, non peccarent mortaliter, niſi ludi cauſa ſint, vel omittant corrigere quando tenentur. ibid. §.5
Religioſi an peccent mortaliter aſpiciendo eos qui ludendo mortaliter peccant? t.6. tr.4. r.11. §.1. p.248
Religioſi ſubditi an poſſint donare, & quando? tom.6. tr.7. r.8. §.5. p.310
Religioſi quando aſſumuntur ad Epiſcopatum, an ſint liberi à voto paupertatis, & dominium acquirant, poſſintque contractus inire, ſicut alii Epiſcopi non Regulares? t.6. tr.7. r.9. §.2. p.311
Religioſi etiam clauſtrales an poſſint eſſe executores teſtamentorum, tam quoad inſtitutionem, & legata profana, quam pia? t.6. tr.9. r.11. §.1. p.461
Et an hoc munus ſuſcipere non poſſint, niſi à ſuo Prælato petita ſuper hoc, & obtenta licentia, quod ſecus dicendum eſt de his, qui habent beneficia perpetua extra Monaſterium. ibid. §.5
Et quid, ſi Religioſis ſpecialiter ſuo Religionis inſtituto interdictum ſit, ut non poſſint eſſe executores teſtamentorum? ibid. §.6
Et alia plura contingentia, quando Religioſi munus executorum, vel Commiſſariorum teſtamenti alicujus exerceant, vel exercere poſſint uſque ad reddendam rationem talis muneris. tom.6. tract.9. reſolut.13. 15. 16. 17. 18. 20. 24. 25. 26. 27. 28. 32. 33. 57. 70. & 71. à pag.462. ad 488
Religioſi particulares an teneantur ſub veniali corrigere peccata venialia fratrum? t.7. tr.4. reſolut.8. §.5. p.283
Religioſi incedentes perſonati recreationis cauſa in diebus Bacchanalibus per civitatem mortifere non peccant, neque quoad rationem ſcandali, neque quoad præceptum juris habitum perſonatum illis prohibens, neque quoad habitus dimiſſionem ad medium tempus, neque quoad ludum laurealem. t.7. tr.5. r.6. §.1. p.328
Religioſi laici, & Monachi, converſi, vel Choro Mancipati, an peccent pugnando in bello propria manu? t.7. tr.7. r.59. §.5. p.423
Religioſi ſubditi an poſſint ſe conferre ad exercitum ſine venia, vel ſaltem tacita licentia Superioris, qui in omnibus ab ejus pendent voluntate? tom.7. tract.7. reſ.61. §.5. pag.424
Religioſi an gaudeant Immunitate Eccleſiæ, itant eorum Superiores non poſſint extrahere illos ab Eccleſiis, & quid, ſi delinquant in propriis Monaſteriis? t.9. tr.1. r.36. §.1. & ſeqq. p.28
Et quid, ſi Religioſus effringeret Carcerem ſui Monaſteriis, & aufugit in alienam Eccleſiam vel Monaſterium, aut propriam? t.9. tr.1. r.37. §.1. ibid.
Et ſupponitur Religioſos gaudere Immunitate. ibid.
Religioſi ex ſocietate Ieſu dimiſſi, ſi uxorem ducant, vel liberi maneant in ſæculo, an poſſint puniri à judice laico pro delicto in Religione commiſſo? tom.9. tr.2. reſ.166. §.3. p.178
Religioſi veri an ſint Equites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. & poſſint confiteri cum Sacerdote non approbato ab Ordinario ſicut alii Regulares? t.9. tr.2. reſ.262. §.2. pag.232
Religioſi Cardinales an ſolvantur à voto paupertatis, & efficiantur Domini redditum Eccleſiaſticorum inſtar Cardinalium ſæcularium, & ideo ſupervacanee conſumpta, & in uſus illicitos non teneantur reſtituere ab ipſis recipientes? t.9. tr.7. r.84. §.1, p.406
Idem eſt de Religioſis Epiſcopis. ibid. §.3.
Religioſi Cardinales an teneantur ad vota, quæ præter tria ſubſtantialia emittuntur in Religionibus juxta eorum ſtatuta? t.9. tr.7. r.85. §.1. ibid.
Religioſus S. Benedicti in Clementina unic. de ſtat. Monachorum præcipitur, ut ſemel in menſe confiteantur, an obliget ſub mortali, ſi dicti Religioſi habeant tantum venialia? t.1.tr.3. r.61. §.4. p.128

Et

Et quid, si supradicti Religiosi etiam mortalia habeant? ibidem.
Religiosis an tempore interdicti Extrema unctio ministrari possit? tom. 3. tract. 1. resol. 2. §. De susceptione, post medium. pag. 2
Religiosis an sit prohibitum sectio venæ, itaut incurrant irregularitatem, si mors sequatur? tom. 5. tr. 5. ref. 73. §. 1. pag. 240
De Religiosis matrimonium ineuntibus. Et an tales non solum committant sacrilegium, sed sint suspecti de hæresi? Et qua pœna puniendi sunt? tom. 5. tract. 12. ref. 5. §. 1. pag. 505
Vbi, quod sicut professi aliam Religionem, sic illi, qui ex societate Iesu vota biennii emiserunt, si matrimonia postea contraherent, præter quam matrimonium est irritum subiiciuntur aliis pœnis. §. 5
A Religiosis aliqua munera accipientes, an teneantur ad restitutionem? tom. 6. tract. 7. resolutione 8. §. 1. & seq. pag. 310
Capucinis, Minoribus, & PP. Societatis Iesu donatio facta an sit valida? t. 6. tr. 7. r. 124. §. 1. p. 376
Religioso facto Episcopo, an in ejus votis solemnibus Pontifex dispensare possit, videlicet paupertatis, & obedientiæ? t. 3. tr. 2. r. 66. §. 1. & seqq. p. 218
Qui à Religioso Beneficiario, vel Religioso Episcopo donationem accipit in casibus illicitis, an peccet mortaliter, & quid quoad restitutionem? t. 6. tract 7. r. 7. 9. & 10. pag. 310. & seqq.
Religioso alicui particulari ex Capucinorum, Minorum, vel PP. Societ. Iesu religione donatio facta, an sit irrita per modum legati? t. 6. tr. 7. r. 124. §. 2. p. 376
De Religiosorum furtis non est philosophandum sicut de aliis furtis. t. 8. tr. 7. r. 2. §. 2. p. 147
A Religiosorum colonis partiariis an judex laicus gabellas exigere possit? t. 9. tr. 2. r. 269. §. 1. p. 234
Religiosorum colonus laicus pro ejus portione colonica an teneatur solvere decimas? tom. 9. tract. 2 resolut. 277. §. 1. pag. 236
Quid est sentiendum de privilegio exemptionis decimarum concesso Societati Iesu à Greg. XIII. de quo an gaudeat nostra Religio. ibid. §. 3. p. 237
Vbi, quod si in aliqua Provincia Religiosi, & Moniales, & eorum coloni solvunt decimas, hoc forsitan evenit, quia Episcopi obtinuerunt aliquod Breve pontificium revocatorium dictorum privilegiorum, secus verò minimè tenentur. ibidem.
Religiosos, qui se invicem percusserunt percussione gravi, vel enormi, an Episcopus possit absolvere, vel an sit necessaria licentia Prælati Regularis? t. 5. tr. 2. ref. 73. §. 1. pag. 165
Et quid, si Prælatus Regularis nolit per se, vel per alium concedere talem absolutionem? ibid.
Religiosum invalidè professum percutiens, an incidat in censuram? t. 5. tr. 2. r. 45. §. 1. p. 152
Et an hoc procedat etiam si propria culpa, & non tantum Religionis sit nulliter professus, imo etsi contra jura receptus sit? ibid.
Religiosum nullo Ordine insignatum, & expulsum à Religione percutientes, an incidant in censuram, & quid, si portet habitum, & tonsuram Clericalem? t. 5. tr. 2. ref. 46. §. 1. pag. 152
Religiosum occidens, aut percutiens, an guadeat Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 78. §. 1. p. 47
Religiosus Sacerdos, qui habet aliqua peccata gravia cum aliqua infamia, & habet præsentem solum Sacerdotem laicum, an possit communicare sine confessione ad vitandum infamiam suæ Religionis? tom. 1. tr. 3. r. 157. §. 1. & seqq. pag. 195
Quando Religiosus cum Moniali habet copulam, an contrahat duplicem culpam, & inter se diversam speciem malitiæ? tomo primo, tract. 7. resolutione. 26. §. 4. pag. 361
Religiosus professus exercens actum venereum exteriorem, an satisfaciat, si dicat in confessione se violasse votum castitatis, non manifestando votum solemne, quod habet? tom. 1. tract. 7. ref. 73. §. 1. pag. 378
Idem est, si votum castitatis simplex in sæculo, vel Noviciatu emisit. ibid. §. 4. p. 379
Iem est, si copulam Sodomiticam habeat cum aliquo. ibidem. §. 3
Et idem est, si dictus Religiosus sit Sacerdos. tom. 1. tract. 7. ref. 4. §. 6. pag. 380. Et melius in ref. 78. §. 1. & seq. pag. 382
Religiosus supradictus exercens actum venereum exteriorem, quot peccata committat? tom. 1. tract. 7. ref. 74. ab initio. §. 1. pag. 379
Et quot peccata committat in solo appetitu, & voluntate interiori? ibid. §. 1
Religiosus professus, qui emisit votum de non committenda mollitie, vel fornicatione, an teneatur explicare hanc circumstantiam voti emissi post professionem? t. 1. tr. 7. r. 75. §. 1. p. 381
Religiosus, si sæcularem polluit, an committat sacrilegium? t. 1. tr. 7. r. 77. §. 1. ibid.
Religiosus, qui in ludo taxillorum, vel alearum fraudavit aliquem magna quantitate, an satisfaciat dicendo in confessione, se proximum in quantitate notabili fraudasse, an vero teneatur etiam circumstantiam instrumenti & medii aperire? tom. 1. tractat. 7. ref. 151. §. 1. pag. 416.
Religiosus ad Chorum professus, etsi nondum in sacris, tenetur ad horas Canonicas ex longa consuetudine jam recepta, & præscripta in qualibet Religione. tom. 2. tract. 1. ref. 87. §. 5. pag. 47
Religiosus ministrans sine licentia Prælati Eucharistiam alteri Religioso moribundo non incurrit Papalem excommunicationem. t. 2. tr. 2. r. 61. §. 2. p. 195
Neque quando Religiosus bona fide procedens, vel etiam cum ignorantia crassa præbet viaticum laico ex præsumpto consensu pastoris. ibid.
Neque quando Religiosus ministrat Viaticum infirmo in necessitate, quia abest Pastor, vel quamvis adsit injustè negat infirmo Viaticum.
Religiosus an possit tibi ægrotanti, & ex devotione communicanti Eucharistiam ministrare, sed non possit per vias, & plateas solemniter deferre Eucharistiam? t. 2. tr. 2. r. 62. §. 2. p. 195
Religiosus podagra laborans, qui audit Missas, & simul audit confessiones Novitiorum, vel peccata venialia aliorum, an satisfaciat præcepto audiendi Missam? t. 2. tr. 3. r. 13. §. 2. p. 229
Religiosus, qui parum intelligit linguam latinam, an possit ab Episcopo ordinari præsertim in Sacerdotem? tom. 2. tract. 5. à resol. 74. usque ad resol. 77. inclusivè. pag. 299. & seqq.
Quidam Religiosus incloavit annum 23. hora 23. diei, sed mane eodem die recepit Ordinem Diaconatus, an peccaverit, & in suspensionem inciderit, tamquam ordinatus ante legitimam ætatem? tom. 2. tr. 5. r. 104. §. 1. pag. 322
Vbi, quod stando in rigorosa sententia, quod annus debeat esse jam inceptus, an sufficiat tamen ad singulos Ordines, ut per unum medium diem annus inchoatus sit? §. 4
Imo an sufficiat per unum, vel dimidium quadrantem horæ annum esse inceptum? t. 2. tr. 5. r. 105. §. 2. p. 323
Vt Religiosus uxorem ducat, an Pontifex dispensare possit? t. 3. tr. 1. r. 78. §. 1. p. 99
Vt Religiosus transeat ex Religione strictiori ad aliam laxiorem ex justa existente causa Pontifex possit dispensare, & soleat? t. 3. tr. 1. r. 79. §. 1. p. 101.
Si Religiosus legitimè professus transeat ad aliam Religionem, ut ibi denuo profiteatur, an vinculum prioris professionis dissolvatur? ibid. §. 9. & seq. p. 103

Religiosus petita, & non obtenta licentia superioris, si sumit Bullam non peccat, & fruitur Indulgentiis. t. 4. tr. 3. r. 5. §. 1. p. 68

Religiosus bigamus, etiamsi habitum dimiserit, gaudet privilegio Canonis, quare illum percutiens, erit excommunicatus? tomo quinto, tract. 2. resolutione 43. §. 4. pag. 151

Si Religiosus, & Superior tantum sint in Monasterio, & se invicem percusserunt, an possint se invicem absolvere? tomo quinto, tract. 2. resolutione 76. §. 1. & seqq. pag. 166

Vbi, quod in hoc casu se invicem absolvendo, neque peccant participando in divinis, neque irregularitatem incurrant. Sed advertitur, quod prius absolvens, non absolvat sacramentaliter, hoc est etiam à peccatis, sed tantum extra Sacramentum, & ab excommunicatione tantùm præcisè, deinde absolutus, primus potest ab utrisque alium absolvere? §. Secundo. pagina 167

Religiosus an possit aliquid ludo exponere? tom. 6. tr. 4. rel. 13. §. 1. p. 249

Religiosus an possit valide lucrari, & perdere notabilem summam cum expressa licentia Superioris? ibidem §. quinto.

Et in tali casu tam Prælatus, quam Religiosus an peccent mortaliter? ibid.

Religiosus an possit donare bona ei relicta expressa, vel tacita, vel data cum conditione, ut non acquirantur Monasterio? tom. 6. tract. 7. resolut. 31. §. 1. & seqq. pag. 324

Religiosus an possit donare bona ei data ob turpem quæstum sui corporis, & hæc sibi, & non Monasterio lucrentur? t. 6. tr. 7. r. 32. §. 1. p. 325

Cælatum aliquod an Religiosus tradere sine licentia possit? t. 7. tr. 3. r. 61. §. 3. p. 274

Religiosus, si per appellationem, vel aliam viam intra Ordinem possit vitare vim sibi injustè illatam, an incidat in censuram Bullæ Cœnæ, vel alterius, si ad judices sæculares, Regem, Proregem, vel Gubernatorem recurrat? Et quid è contra, si vim vitare non possit? t. 9. tr. 2. r. 36. §. 4. p. 120

Vt Religiosus perdat privilegium fori, quæ sunt necessaria? tom. 9. tract. 2. resolutione 262. §. quarto, & seqq. pag. 174

Et an dictus Religiosus à suo Superiore sit degradandus, & Curiæ sæculari tradendus? ibidem §. Decimo. pag. 176

Religiosus conducens agros alienos, an teneatur solvere gabellam ex fructibus inde perceptis? t. 9. tr. 2. resol. 264. §. 1. p. 232

Religiosus Cardinalis an possit esse Compater in Baptismo, & Confirmatione? Idem est de Episcopis Religiosis? t. 9. tr. 7. r. 87. §. 1. p. 407

Vide verb. *Regulares.* tom. 1

Item verb. *Adultera, Ætas, Conjux, Conventus, Corrumpere, Deflorare, Dispensare, Examen, Generalis, Mulier, Prælatus, Regulares, Religio, Surdaster, Votum.* tom. 2

Item verb. *Compellere, Equites, Eucharistia, Extrema-Vnctio, Ingredi, Licentia, Missam celebrare, Professio, Proprietas, Regularis.* tom. 3

Item verb. *Applicare, Cantores, Collatio serotina, Inservientes, Lavare, Legentes, Monasteria, Monialis, Pauper, Regulares, Votum.* tom. 4

Item verb. *Carcerare, Chirurgia, Comprehendere, Disputare, Equites, Infirmus, Medicina, Nomen, Novitius, Prælatus Regularis, Privilegium, Professus, Regulares.* tom. 5

Item verb. *Monachus, Novitius, Negotiari, Negotiator, Privilegium.* tom. 6

Item verb. *Acquirens, Concionatores, Denunciare, Equites, Furtum, Præceptum, Obedientia, Regulares, Res, Reservatum.* tom. 7

Item verb. *Ampa, Animal, Bona temporalia, Calumniator, Carthusianus, Defensio, Equites, Fœmina, Fugere, Fustis, Invasor, Membrum, Meretrix, Observare, Regularis, Veniale peccatum.* tom. 8

Item verb. *Apostata, Conservator, Electio, Facultas, Grangia, Habitus, Injuria, Miscere, Monasterium, Negotiatio, Novitius, Oratorium, Procedere, Regulares.* tom. 9

Relinquere.

Relinqui aliquid Monacho an possit cum facultate tempore mortis disponendi de eo inter consanguineos non per testamentum aliquod solemne, sed per electionem personarum, &c. t. 7. tr. 3. r. 65. §. 4. p. 276

Vide verb. *Obligatum.* tom. 4

Item verb. *Bona temporalia, Cæremonia, Iudex.* tom. 5

Item verb. *Carceratus, Cognatus, Creditor, Extraneus, Hæres, Pater, Redemptio, Redimendum, Relictum.* tom. 6

Item verb. *Castra, Iudex.* tom. 7

Item verb. *Calumnia, Indigens.* tom. 8

Item verb. *Electio, Eligere, Inventarium, Missa, Pontifex.* tom. 9

Reliquiæ cibi.

Reliquiæ præcedentis diei, quæ hærent dentibus, si spontè, & voluntariè deglutiantur post mediam noctem, an impediant Communionem, & sacrificii celebrationem? t. 2. tr. 1. r. 124. §. 1. p. 73

Et quid, si remaneant aliquæ notabiles, & magnæ reliquiæ cibi, etiamsi casualiter deglutiantur? ibid.

Reliquiæ sacræ, & Sanctorum.

Quando reliquiæ sacrificii non possunt conservari sine majori irreverentia, an in ea circunstantia non solum Reliquiæ præsentis sacrificii, sed etiam præteritorum absumi possint ab ipso Sacerdote non jejuno, non solum in Sacristia indutus adhuc sacris vestibus post finitam Missam, sed etiam postquam à multo tempore ab Altari recessit? t. 2. tract. 1. à resolut. 245. ad 250. pag. 152. & seqq.

Et cujus quantitatis oporteat esse hujusmodi Reliquias, ut possint absumi, & non conservari? t. 2. tr. 1. r. 247. §. 3. pag. 153

Reliquiæ alicujus Sancti noviter inventæ an debeant ab Episcopo approbari? t. 3. tr. 3. r. 91. §. 1. p. 355

Ex quo etiam oriuntur aliæ difficultates, quæ contingere possunt in approbatione sanctarum Reliquiarum. ibidem.

Reliquiæ sacræ distrahi non possunt pecuniis absque simonia. t. 4. tr. 7. r. 66. §. 1. p. 311

Reliquiarum gestatio Sanctorum in actu venereo, vel illas amasiæ dare, an sit circunstantia in confessione aperienda? t. 1. tr. 7. r. 81. §. 1. p. 383

Idem est de agno benedicto, vel calculo cum Indulgentia. ibid.

Et quid, si dictæ Reliquiæ dantur amasiæ non ex gratitudine, & benevolentia, sed tanquam pretium actus venerei, an in dicto casu sit sacrilegium hoc facere? ibidem.

Reliquiarum loco an frustulum Corporalis apponi possit in consecratione Altaris? tom. 2. tract. 1. resol. 178. §. 1. pag. 103

Qui Reliquias S. Crucis, Clavorum, Spineæ Coronæ, aut Hostiæ consecratæ occultè secum gestando fornicaretur, an debeat necessario hanc circunstantiam in Confessione explicare? tomo primo, tract. 7. resolutione 80. §. 1. p. 382

Et quid, si habens secum supradictas Reliquias polluerat se ipsum? ibid. §. 4. p. 383

Et quid, si Sacerdos iret cum oleo sancto ad ungendum moribundum, & in itinere rem cum muliere haberet? ibidem §. 5

Reliquias sacras videndas, vel tangendas an liceat exponere, ut magis eleemosynæ crescant? tom. 4. tract. 7. res. 66. §. 1. p. 311

Ad Reliquias Sanctorum, quæ processionaliter feruntur, confugientes, an gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t.9. tr.1.r.13. §.1. p.13
Vide verb. *Laicus, Pars, Sacerdos.* tom.2
Item verb. *Votum*, id est suffragium. tom.3
Item verb. *Alienatio, Furari, Immiscere, Infidelis.* tom.5
Item verb. *Alienare, Ecclesia.* tom.7
Item verb. *Altare, Licentia, Parvitas materiæ.* tom.8

Remanens.

Vide verb. *Mulier, Vir.* tom.2

Remanere.

Vt remaneat Superior Monasterii extra Conventum per aliquot dies, pro quali causa Generalis possit dispensare in casibus occurrentibus? tom.7. tract. 1. resolutione 17. §.1. pag.12
Si remanerent in Conclavi tantum duo Cardinales, an possint adhuc eligere Pontificem? tom.9. tr.7. resolutione 10. §.1. pag.380
Et quid, si remaneret unus tantum? ibid. §.2
Et an dictus Cardinalis solus possit eligere se ipsum? ibidem.
Vide verb. *Mulier, Vir.* tom.2
Item verb. *Consecratum, Latitudo, Maritus, Pollutum.* tom.9

Remedium.

Remedio superstitioso uti an fas sit, aut de quo dubitatur, an contineat tacitam dæmonis invocationem? t.8. tr.2. ref.6. §.3. p.24
Vide verb. *Propinare.* tom.5
Item verb. *Ensalmus, Maleficium, Maritus.* tom.8

Remigantes.

Remigantes an possint absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus reservatis, & censuris, tanquam constitutis in periculo mortis? t.1. tr.5. ref.8. §.1. p.268
Vide verb. *Christianus.* tom.7

Remigare.

Vide verb. *Christianus.* tom.7

Remiges.

Vide verb. *Causa.* tom.6

Remissio.

Remissio omnium peccatorum an obtineatur per renovationem votorum Regularium? tom.7. tr.1. ref.202. per totam. pag.127
Vt ad remissionem venialium non sit necessaria pœnitentia, quid est sentiendum de sententia hoc affirmante? t.1. tr.3. ref.100. §.4. p.157
Ad remissionem peccatorum venialium extra sacramentum Pœnitentiæ, an sufficiat in homine justo sola attritio? t.1. tr.3. ref.105. §.1. p.161
Ad remissionem venialium, an intra, & extra sacramentum Pœnitentiæ requiratur propositum in posterum vitandi illa? ibid. §.3
Ad remissionem venialium an sufficiant alia opera bona justi distincta à contritione, dilectione Dei, & attritione sacramenti Pœnitentiæ? tom.1. tract.3. ref.106. §.7. pag.162
Vide verb. *Remittere*, cum notationibus.

Remissum.

Post remissa peccata, qui denuò peccat, an sit ingratitudo necessariò in confessione aperienda? t.1. tr.7. ref.3. §.1. & seq. pag.344
Vbi utrum majus peccatum sit, quod committitur contra innocentiam, quam contra beneficium remissionis peccatorum? ibid. §.2
Vide verb. *Remittere.*

Remittendum.

Vide verb. *Casus, Remittere.* tom.6

Remittere.

An remittantur tibi non solum ea peccata, quorum attritionem habes, sed etiam omnia alia, quorum complacentiam non habes? tomo primo, tract. 3. resolutione 98. §.8. pag.156
Si remittatur aliqua causa spiritualis ad judicem Ecclesiasticum, an possit judex sæcularis, à quo remittitur opponere exceptionem, & præfigere tempus, & terminum peremptorium, intra quem probare teneatur, & quid è converso? tom.9. tract.2. resolut.308. §.3. pag.253
Remittere inimico actionem injuriarum, vulgò dicimus, *Farci la remissione*, an teneatur lethaliter vulneratus, vel alias moribundus, nec aliter possit absolvi? tom.1. tr.4. r.52. §.1. p.253
Et quid, si læsus fuerit primus, & injustus aggressor, vel inventus fuerit cum uxore, &c. ibid.
Remittere an possint Episcopi, & alii ministri Ecclesiastici judici laico familiares suos absque metu irregularitatis, quando non gaudent privilegio fori? t.5. tr.10. ref.70. §.1. p.442
Remittere an teneatur judex laicus Clericum captum breviore tempore, quam 20. horarum si possit? Imo an statim eum remittere teneatur, alioquin incidat in excommunicationem? t.9. tr.2. r.113. §.2. p.154
An remitti possit peccatum veniale virtute Sacramenti? t.1. tr.3. ref.98. §.8. p.156
Vide verb. *Adulterium, Maritus.* tom.2
Item verb. *Pœna.* tom.3
Item verb. *Familiares, Iudex.* tom.5
Item verb. *Casus.* tom.6
Item verb. *Arbitrium, Carcerare, Delinquentes, Ecclesia, Processus.* tom.7
Item verb. *Dos, Filius, Pauper.* tom.8
Item verb. *Familiaris, Lis, Obligatio, Quæstio.* tom.9

Remuneratio.

Si in remunerationem concessum sit privilegium Principi laico cognoscendi causas Ecclesiasticas, an revocari possit sine justa causa? t.9. tr.2. ref.43. §.3. p.124

Remuneratoria donatio.

Vide tract.7. tom.6. de Donationibus à resolut.14. usque ad resolutione 23. inclusivè, & in resolutione 45. 53. 55. & 64

Remuneratorium.

Vide verb. *Donatio.* tom.7
Item verb. *Imperator.* tom.9

Renegatus.

De Renegatis. Et an Inquisitores possint contra eos procedere, & quibus pœnis, & abjurationibus illos punire debent? t.5. tr.12. r.3. §.1. p.501
Vide verb. *Reconciliare.* tom.5

Renovandum.

Vide verb. *Parietes.* tom.9

Renovare.

Renovare in memoriam omnia peccata, an quis teneatur moriens absente Confessario, ut de illis postea eliciat actum contritionis? tom.1. tract.3. ref.93. §.1. & seqq. pag.151
Renovari an possit sæpius contractus dictus *Allameta*? t.6. tr.3. r.34. §.1. p.137
Dum renovatur dictus contractus, an licitè postea adjiciatur interesse sorti principali? tom.6. tract.3. resolutione 35. §.1. p.138

Renovatio.

Vide verb. *Remissio.* tom.7

Renuncians.

Renunciantes Cardinales Episcopatui, an retineant facultatem conferendi beneficia in mensibus Papæ ex ejus indulto? t.9. tr.7. ref.60. §.2. p.399

Renunciare.

Renunciare beneficio legis unquam an possit pater, & donationem facere extraneis in præjudicium filiorum? t.6. tr.7. ref.49. §.1. p.335

Renunciare an possit donator legi insinuationis? tom.6. tr.7. r.96. 99. & 100. p.361. & 362
Renunciare exemptioni an Clericus possit, non solum quoad negotia criminalia, sed etiam civilia? Et quid, si Clericus renunciaverit tali privilegio de licentia Episcopi? t.9. tr.2. r.5. §. unic. p.29
Renunciare Papatum adhuc Papa vivente, an possit, & alium Papam loco sui eligere, id est, an existens Papa, posset alium designare? tom.9. tract.6. resolutione 3. §.11. p.370
Vnde non potest Papa renunciare Papatui, & deinde alium eligere? ibid. §.12. p.371
Renuntiari à Regularibus an possint privilegia non solvendi decimas? tomo septimo, tractat. 1. resolutione 231. §.3. p.148
Qui renuntiat voci activæ, remanet etiam privatus passivæ. t.6.tr.1. r.138. §.1. p.96
Si renuntiavit Episcopus tantum loco, & non dignitati, an possit conferre Ordines? tom.2. tract.5. resol.29. §.1. p.284
Et quid maximè, si rogetur ab alio Episcopo? ibidem §. Secundo.
Si renuntiavit Episcopus loco, & dignitati, an possit saltem conferre Minores Ordines? t.2. tr.5. resol.30. §.1. ibidem.
Vbi, quod non potest conferre Ordines Minores, etiam rogatus ab alio Episcopo. ibid.
Vide verb. *Hæreditas, Vir.* tom.2
Item verb. *Casus, Electores, Inofficiosum, Pactum, Quantitas.* tom.6
Item verb. *Privilegium.* tom.9

Renunciatio.

Vide verb. *Renunciatum.* tom.3
Item verb. *Beneficiarius, Cura, Patrimonium.* tom.5

Renunciatum.

Vide verb. *Affinis, Consanguineus, Novitius.* tom.3

Reparare.

Vide verb. *Arces, Deserere.* tom.7
Item verb. *Fama.* tom.8

Reparatio.

Pro reparatione viarum, pontium, fontium, murorum, & similium, aut si graculi, vel vermes, aut locustæ, seu bruchi nascantur in vineis, & messibus Clericorum, & pro reparatione aggerum, ne flumen vicinos agros Clericorum, & aliorum inundet, an Clerici teneantur? tom.9 tract.2. resol. 253. & 254. pag.226. & 227
Ad reparationem Ecclesiarum an Reges, ut executores Concil. Trid. possint compellere Clericos? tom.9. tr.2. res.50. §.1. p.127
Idem est de Magistratibus Regiis? tom.9. tract.2. res.51. §.1. pag.128
Vide verb. *Ecclesia, Parochus.* tom.6

Repellendum.

Repellendæ à sacra Synaxi an sint mulieres incedentes nudato pectore? t.7. tr.5. res.11. §.1. p.333

Repellere.

Vide verb. *Accusandum.* tom.8

Repentinum.

Vide verb. *Ira.* tom.8

Reperire.

Vide verb. *Perire.* tom.4
Item verb. *Confiteri.* tom.6
Item verb. *Extorquere.* tom.8
Item verb. *Habitus.* tom.9

Repertor.

Vide verb. *Repertum.* tom.1

Repertum.

Vide verb. *Charta, Expositus, Libellus.* tom.1

Repetendum.

Qui repetendi animo solutum ludit, an possit lucrari? t.6. tr.4. res.35. §.1. p.258
Vide verb. *Repetere.* infrà.

Repetere.

Non repetere formam Extremæ-Unctionis absque necessitate in singulis membrorum unctionibus, an sit mortale? t.2. tr.4. res.40. §.3. p.263
Et quid in dicto casu de nullitate, & valore Sacramenti. ibid.
Vide verb. *Iterare.* tom.1
Item verb. *Chrisma, Oleum, Omittere, Regula, Supplere.* tom.2
Item verb. *Dubium.* tom.3
Item verb. *Iurans, Privans, Restituere.* tom.6

Reponendum.

Reponendi sunt in carceribus Ecclesiasticis, & non in Regiis carceribus laici criminosi, capti à judicibus Ecclesiasticis in delictis mixti fori. t.9. tr.2. resol.301. §.2. pag.251

Reponere.

Reponere reum ab Ecclesia extractum in carceribus sæcularibus nomine Episcopi, ut ibi tutius custodiatur, an liceat judicibus sæcularibus in casibus exceptis? tom.9. tractat.1. resolut.117. §. Sed hic insurgit. pag.70
Et quid, si dederit cautionem de Immunitate? ibidem in eodem §.
Vide verb. *Ecclesia.* tom.7
Item verb. *Arma gentilitia.* tom.8

Reprehendere.

Vide verb. *Concionatores, Consuetudo.* tom.7

Represaliæ.

Represaliæ an possint indici à judice sæculari contra personas Ecclesiasticas? t.9.tr.2. r.16. §. Et tandem. p.109
Vide verb. *Concedere.* tom.7

Repræsentandum.

Repræsentando lascivas Comœdias Histriones peccant. t.7. tr.5. r.27. per tot. p.340. & 341

Repræsentatio.

Vide verb. *Comœdia, Ecclesia, Habitus, Liber, Prohibere.* tom.7

Reprimendum.

Vide verb. *Pollutio.* tom.8

Reprobare.

Si reprobatur absque causa ab Ordinario Sacerdos semel approbatus, potest eligi in Confessarium per Bullam Cruciatæ, si non ex culpa sua hoc evenerit. t.7. tr.1. res.79. §.9. p.55
Reprobatur singulis annis per Bullam Cœnæ consuetudo etiam immemorabilis adversus exemptionem Ecclesiasticam. t.9. tr.2. r.9. §.3. p.101
Vide verb. *Casus.* tom.8

Reprobatum.

Reprobatæ sunt in Concilio Tridentino, & aliis juribus consuetudines trahendi Clericos coram judice laico etiam in civilibus. tom.9. tractat.2. resolut.139. §.2. pag.165

Repromittere.

Vide verb. *Promittere.* tom.2

Repudiare.

Vide verb. *Fœmina.* tom.3

Reputare.

Vide verb. *Ebrius.* tom.7
Item verb. *Fama.* tom.8

Requirendum.

Vide verb. *Dominus.* tom.6

Requirere.

Quot requirantur testes ad damnandum Cardinalem de crimine?

crimine? Et quot teſtes quando Cardinalis eſt Epiſcopus? Et quot teſtes quando Cardinales ſunt Preſbyteri? Et quot teſtes quando ſunt Diaconi? t.9. tr.7. reſ.74. §. unic. p.402
An requiratur ſententia judicis declarantis locum ſacrum eſſe violatum, & pollutum? tom.9. tract.1. reſ.137. §.1. pag.90
An requirere donativum novum non poſſit Rex, nec debeat, quando vaſſalli, & Univerſitates ſunt multum oneratæ, ſed minuere, & ſuſpendere gratias, & penſiones aliquibus aſſignatas? tom.7. tract.6. reſol.13. per totam. pag.375
Vide verb. *Præſcriptio, Ritus.* tom.6
Item verb. *Certitudo, Conditio, Sententia.* tom.7
Item verb. *Monitio, Obſervantes, Probatio.* tom.9

Requiſitum.

Vide verb. *Dominus.* tom.6
Item verb. *Conſenſus, Licentia, Parochus, Quantitas.* tom.7

Res.

In re gravi nocens alteri, ad quam ſolum erat in potentia, quid teneatur reſtituere, v. g. damnum cum culpa datum in ſeminibus, plantis, &c. tom.8. tr.7. reſ.20. §.1. pag.158
Re uti, quæ uſu non conſumitur, ut equus, mancipium, &c. quis non poteſt, durante inveſtigatione Domini: t.8. tr.7. r.43. §.3. p.174
Quando de rebus minimis Religioſi largiuntur inter ſe munera, an neceſſarium ſit habere licentiam expreſſam, & in ſcriptis ſuorum Superiorum? t.7. tract.3. reſ.36. per tot. p.264
Et an dictam licentiam habere debeat Religioſus ſemper, quoties vult donare? tom.7. tract.3. reſolut.37. per totam. ibidem.
In rebus venereis an detur parvitas materiæ? tom.8. tract.3. à reſolut.17. uſque ad reſolut.21. incluſivè à pag.36. ad 39
De rebus temporalibus, ſeu profanis an judex Eccleſiaſticus cognoſcere poſſit, & è contra? t.9. tract.2. reſol.296. §.1. p.247
De rebus ſuis, quas ex profeſſione in Religione Cardinales Religioſi, & Epiſcopi Religioſi amiſerunt, an recuperent facultatem teſtandi, & de illis diſponendi? t.9. tr.7. r.84. §.4. p.406
Si rem injuſtam ab aliis vocalis poſſit cum ſuo voto impedire, an peccet mortaliter à Capitulo ſe abſentando? tom.7. tract.1. reſol.215. §.7. ſed lege eam per totam. pag.135. & 136
Idem eſt de Cardinalibus, Senatoribus, Conſiliariis, Decurionibus Civitatum, & ſimilibus aliis? ibidem §.1. pag.135
Si rem aliquam unico actu non conſumptibili quis det Religioſo, vel Moniali ad ipſius uſum liberè diſponendum, reſervans ſibi dominium talis rei, an Religioſus, vel Monialis illa utendo votum paupertatis frangat? tomo ſeptimo, tract.3. reſolutione 26. §.1. & ſeqq. pag.260
Et quid de uſu rerum comeſtibilium? ibid. §.4. & ſeqq.
Si res venditæ in diebus feſtis ſint magni momenti, & venditio aliqua ſolemnitate celebretur, etiamſi brevi tempore fiat, an hoc ſit peccatum mortale? t.7. tr.5. reſ.17. §.2. p.337
Si res ablata valebat, verbi gratia, tunc 10. aureos, poſtea vero antequam reſtituatur valet 20. an debeant reſtitui 10. an vero 20. aurei? tom.8. tract.7. reſ.11. §.1. pag.151
Vide verb. *Abbatiſſa, Acquirens, Alienare, Concertare, Conficere, Concludere, Depoſitum, Dominium, Dubium, Eccleſia, Furtum, Iactura, Ignorantia, Indifferentia, Liber, Locus, Obedientia, Parlamentum, Quantitas.* tomo ſeptimo.
Item verb. *Amiſſio, Bona temporalia, Compenſatio, Concludere, Conſumens, Conſumere, Defenſio, Deſinere, Domus, Emere, Gabella, Infirmus, Invaſor, Fur, Furtum, Index, Ius.* tom.8
Item verb. *Electio, Invaſores, Lis, Poſſidere.* tom.9

Res ſacra.

Qui rem ſacram furatus eſt de loco ſacro, an ſatisfaciat, ſi in confeſſione dicat, ſe furatum eſſe ſacram rem, nec opus ſit dicere de loco ſacro? tom.1. tract.7. reſol.58. §.3. p.374

Reſalutare.

Reſalutare an quis poſſit excommunicatum non toleratum? t.5. tr.1. r.146. per tot. p.87
Vide verb. *Inimicus.* tom.7

Reſarcire.

Reſarcire damna, quæ ex militibus fuerint ſequuta an Rex teneatur, etiamſi bellum juſtum exerceat? t.7. tr.7. r.48. §.1. p.415
Reſarcire, ſi quod nocumentum inferunt Clerici aſſiſtentes in bello ſine licentia Pontificis, tenentur. tom.7. tr.7. reſ.63. per tot. p.424
Vide verb. *Beneficium.* tom.5
Item verb. *Damnum.* tom.7

Reſcindere.

Vide verb. *Metus, Princeps.* tom.6
Item verb. *Teſtamentum.* tom.7

Reſcriptum.

Si reſcripti partes omnino ſint ſeparatæ, an ſubreptio in diſpenſatione circa unam partem vitiet alteram? Vbi pro praxi proponitur caſus? tom.3. tr.2. reſ.84. §.1. pag.229
Reſcriptis plurimis à Pontifice impetratis, quodnam ſit præferendum? tomo tertio, tractat.2. reſolution.153. per totam. pag.276
In reſcriptis Pontificiis verba aliquid operari debent, & non ſolum verbum, & quælibet dictio, ſed etiam quælibet ſyllaba non debet apponi ſine effectu aliquid operandi. t.7. tr.1. r.287. §.7. p.193
Vide verb. *Affinis conſanguinea, Conſanguineus, Errare, Falſitas, Falſum, Regula, Vitiare.* tom.3
Item verb. *Reclamare.* tom.7

Reſerare.

Vide verb. *Fœmina, Vir.* tom.2

Reſervare.

Quando generaliter reſervant Ordinarii caſus & cenſuras pro ſua Diœceſi, etiamſi de Monialibus non fiat expreſſa mentio in edicto reſervationis, an Moniales ipſi Ordinario ſubjectæ ſubjaceant dictis caſibus, & cenſuris reſervatis? tom.7. tractat.1. reſolutione 317. §.3. p.221
Reſervare omnia peccata mortalia, etiam pro tempore mortis an Pontifex poſſit? tom.3. tractat.1. reſolutione 33. & 34. pag.41
Et an etiam peccata venialia? tom.3. tract.1. reſolut.31. §.1. pag.39
Reſervare excommunicationem minorem an Superior poſſit? ibid. §.3
Reſervare peccata venialia non poſſunt alii Prælati, & Superiores Papa. ibid.
Reſervare peccata mortalia interna, an Pontifex poſſit? t.3. tr.1. r.32. §.1. p.40
Et an peccata externa? t.3. tr.1. reſ.33. per tot. pag.41. Vbi, an validè, licet illicitè.
Reſervare peccata interna, an poſſint Epiſcopi, & Religioſi? t.3. tr.1. r.32. §.1. & 7. p.40
Reſervare abſolutionem caſus, & excommunicationis, an valide Pontifex poſſit, etiam in articulo mortis? t.3. tr.1. reſ.34. §.1. p.41
Quamvis reſervare non poſſit Epiſcopus penſionem, ex cauſa tamen juſta, maximè pro bono pacis poteſt illam imponere ſuper beneficio. tomo quinto, tractatu octavo, reſolutione 36. §. Probatur ſecundo, propè finem. pag.336

Reservare casus, & censuras an possit Prælatus Regularis pro Monialibus sibi subjectis, neque est opus, ut Prælatus hoc faciat cum Capitulo, cum Moniales Capitulum non habeant? tomo septimo, tract. 1. resolutione 317. §. 4. pag. 221
Vide verb. *Reservatio, Reservatus casus.*

Reservatio.

Reservatio facta à Papa absque causa, valet respectu omnium confessariorum, non tamen esset licita. t. 3. tr. 1. res. 34. §. 2. p. 41
A reservatione liberatur pœnitens cum confessione facta voluntariè nulla, quia sine dolore, proposito, &c. t. 1. tr. 3. res. 50. §. 3. p. 122
Reservationem oblitorum an tollat absolutio tradita virtute Cruciatæ? t. 4. tr. 3. r. 53. §. 6. p. 92
Reservationis ratione, an aliquando sit necessarium explicare in confessione gradus consanguinitatis, vel affinitatis personæ, ad quam quis luxuriosè accedit? t. 1. tr. 7. r. 18. §. 10. p. 355
Vide verb. *Novitius.* tom. 2
Item verb. *Reservatus casus.*

Reservatio Excommunicationis, suspensionis, &c.

Reservatio an incurratur ex abortu casuali? Ubi aliqui casus, in quibus ex abortu non incurritur reservatio? tomo quinto, tractat. 6. resolut. 17. §. primo, & seqq. pag. 290
Vide verb. *Agnus Dei, Appellare, Beneficium, Casus, Dispensare, Extrahens, Ignorantia, Incendiarius, Parvitas materiæ, Præsentare, Relaxare.* tom. 5

Reservatum.

Reservatum in donatione mortis causa, an pertineat ad hæredem, vel ad donatarium? tom. 6. tract. 7. res. 88. §. 1. pag. 357

Reservatus casus.

Qui reservata peccata bona fide confitetur, manet absolutus, unde si Sacerdos culpabiliter absolvit, absolutio tamen tenet? tomo primo, tractat. 4. resolutione 9. §. 3. pag. 229
Qui à reservatis casibus fuit absolutus in articulo, vel periculo mortis, non tenetur postea recurrere ad superiorem, si fortè periculum evadat? t. 1. tr. 4. resol. 44. §. 3. pag. 249
Et quid, si reservati casus habeant annexam censuram? ibidem.
Qui à reservatis in Bulla Cœnæ virtute Cruciatæ absolvitur in articulo mortis, non tenetur ad comparendum, nec potest illi id onus imponi. ibid.
Pro reservatis casibus, & eorum absolutione recurre ad indicem primum tom. 1. & ad omnes 69. resol. tract. 5. ubi plures casus in praxi.
A reservatis in Bulla Cœnæ an ipsamet Bulla Cœnæ deroget facultatem absolvendi per Bullam Cruciatæ? t. 4. tr. 3. r. 37. §. 1. & seqq. p. 85
A reservatis Summo Pontifici, si sint occulti, an per Bullam Cruciatæ quis possit absolvi toties, quoties? tomo quarto, tractat. 3. resolutione 39. & 40. pag. 85. & seqq.
A reservatis an quis possit absolvi per Bullam Cruciatæ non solum antea, sed post ipsius susceptionem incursis? t. 4. tr. 3. r. 49. §. 1. p. 89
Idem est de Jubilæo.
A reservatis an quis possit per Cruciatam obtinere absolutionem ab uno Confessario, & postea, vel antea ab alio votorum commutationem? Idem est pro Jubilæo. ibid. §. 2
A reservatis qui obtinuit per Cruciatam, vel Jubilæum absolutionem, faciens tamen tunc confessionem invalidam, & irritam, an dicta peccata non sint amplius reservata, itaut possit ab eis à quocumque Confessario obtinere absolutionem? tom. 4. tract. 3. res. 50. §. 1. pag. 89. & 90
Idem est si Prælatus tribuat facultatem in aliqua festivitate absolvendi à reservatis, si aliquis Religiosus tunc efficeret Confessionem irritam, & invalidam, & reservata confiteatur. ibid. §. 3. p. 90
Et idem etiam est, si per Cruciatam quis absolvatur à casibus Episcopalibus, si fictè, & sine dolore illos confiteatur. ibid.
Et quid de peccatis reservatis, & oblitis in supradictis confessionibus factis invalidè, & irritè? t. 4. tr. 3. r. 51. §. 1. in fine. p. 90
A reservatis commissis post annum publicationis Bullæ Cruciatæ elapsum an possit quis absolvi si ante elapsum annum per Bullam incipiat, & ob justas causas non perficiat Confessionem? t. 4. tr. 3. resol. 54. §. 1. & seqq. pag. 92
Et quid de reservatis peccatis commissis ante elapsum annum publicationis? ibid. §. 9. p. 93
A reservatis quibusdam casibus per sua privilegia Regulares absolvere possunt, suspendunturne dicta privilegia per Bullam Cruciatæ? tom. 4. tract. 3. res. 126. §. 1. pag. 118
Qui à reservatis peccatis obtinuit absolutionem virtute Jubilæi, qui postea voluntariè non lucratur, an peccet mortaliter? t. 4. tr. 4. res. 65. §. 1. p. 172
A reservatis non possunt absolvi Religiosi itinerantes cum licentia Superioris, quamvis tunc portent virtualem licentiam confitendi cum Sacerdote sæculari, vel Regulari ab Episcopo non approbato. tomo septimo, tract. 1. res. 96. §. 6. & 7. p. 72. & in res. 102. & 103. pag. 76. & 77
Et an hoc intelligatur de peccatis reservatis ab ipsismet Superioribus Regularibus? tom. 7. tract. 1. resol. 103. §. 2. pag. 77
A reservatis absolvere an potuerit Confessarius vigore facultatis obtentæ à Prælato præterito pro tempore sequenti, quo ipse non erat Superior Monasterii, vel Provinciæ? t. 7. tr. 3. r. 17. §. 7. p. 257
Reservatorum nullam mentionem faciens, si habens Bullam confiteatur, an adhuc desinat reservatio? t. 4. tr. 3. res. 52. §. 1. p. 90
Idem est pro Jubilæo. ibid.
Cum in reservatum casum Religiosus incideret, ex industria cujusdam negotii se transtulit in aliam civitatem, ut ibi absolveretur, an talis confessio sit valida? t. 7. tr. 1. res. 104. §. 1. p. 77
Reservatus casus an possit absolvi à Confessario pro illo loco, in quo non est reservatus, si pœnitens malitiosè discedat à Diœcesi sua, ubi est reservatus, & tendit ad Confessorem alterius Diœcesis? ibid. §. 2
Vide verb. *Casus.* tom. 1
Item verb. *Casus, Creare, Facultas.* tom. 3
Item *Absolutio sacramentalis, Absolutio excommunicationis, Casus, Dispensatio, Monialis, Novitius, Regulares.* tom. 4
Item verb. *Absolvere, Capitulum Regulare, Casus, Clausura, Dominium, Excommunicatio, Exponere, Furtum, Includere, Literulæ, Munusculum, Novitius, Pollutio, Tactus, Vicarius Ecclesiasticus.* tom. 7
Vide verb. *Damnum, Reservatum.* tom. 8

Residens.

Residens Episcopus prope Diœcesim in loco non distanti ultra unum milliare, an incurrat pœnas? t. 3. tract. 3. res. 71. §. 4. p. 339
Idem est de Parocho absente supra tempus concessum, nempe ultra duos menses à sua Parochia. ibidem §. 2. & seqq.
Non residens Episcopus an licite possit continuare trimestrem unius anni cum trimestre alterius anni? t. 3. tr. 3. r. 73. §. 1. p. 340

Residentia.

Residentia Episcoporum an sit de jure divino, & quo

pacto Pontifex in illa dispensare possit? tom.3. tr.3. resol.70. §.1. pag.338
Si à residentia per octo, vel decem dies ultra terminum trium mensium Episcopi absunt à sua Diœcesi, an peccent mortaliter? tom.3. tract.3. resolution.71. §.1. & seqq. pag.339
Et absque justa causa an possint à suis Ecclesiis Episcopi abesse? ibid. §.3
Et in dicto casu an teneantur fructus restituere pro rata temporis? ibid. §.4
Super residentia alterius beneficii censetur dispensatus, cui committuntur duo beneficia curata. tom.3. tr.2. resol.47. §.6. pag.204
A residentia an excusentur Episcopi, quando Reges retinent eos pro Gubernatione alicuius Regni, vel Consilii? Ubi alia contingentia in dicto casu. tom.9. tr.2. resol.27. §.1. p.115
Residentia Episcopi an sit de jure divino? §.4
Residentia Episcoporum an pertineat ad Principes sæculares? Ne item Episcopi Ecclesiarum bona dissipent? Ne decimas fructuum præterquam consuetas exigant, & alia similia faciant? tom.9. tract.2. resol.32. §.1. pag.117
A residentia an excusentur Cardinales Episcopi, si Pontifici assistant? t.9. tr.7. r.35. §.1. p.388
Vide verb. *Beneficium*. tom.2
Item verb. *Beneficium, Clericus*. tom.3
Item verb. *Excusare*. tom.5

Residere.

Si residere Beneficiarius non vult, & ideo fructus non percipit, non excusatur à recitatione Officii divini? t.3. tr.6. r.2. §.3. in fine. p.418
Residere in Monasteriis an teneantur superiores Regulares, itaut teneantur assistere etiam tempore pestis, & hæresis, etiam cum periculo mortis. tom.7. tr.1. resol.17. §.1. pag.12
Vide verb. *Residentia*, cum suis notationibus.

Resignans.

Resignans beneficium & petens à resignatario solutionem expensarum, qui in ejus acquisitione fecit an simoniam committat? t.5. tr.7. r.29. §.2. p.328
Resignanti an liceat nominare successorem non deducendo in pactum, ut detur ipsi, sed significando collatori, ut si velit det ipsi? tom.3. tract.3. resol.115. §.3. ad medium. pag.373

Resignare.

Qui resignat beneficium cum intentione, ut resignatarius iterum conferat, & resignet suo Nepoti, &c. an committat simoniam prohibitam in Bullis Pianis? t.5. tr.7. resol.31. §.3. p.329

Resignatio.

An sola Resignatio beneficii cum accessu, regressu, & ingressu, vel an etiam permutatio in supradictis Bullis prohibeatur hoc est Pianis? tom.5. tract.7. resolution.31. §.5. p.329
Ubi breviter declarantur supradicta verba accessus, regressus, & ingressus. §.4
Post resignationem alicujus beneficii factam in manus Episcopi, an possit illud conferre suis, vel resignantis familiaribus, affinibus, &c. tom.3. tract.3. resol.115. §.1. pag.373
Vbi aliqua alia pro intelligentia Bullæ Pii V. de Resignatione beneficiorum. §.2
Vide verb. *Beneficium, Dignior*. tom.3
Item verb. *Beneficium, Emens, Pensio*. tom.5
Item verb. *Beneficium*. tom.7
Item verb. *Beneficium, Possessio*. tom.9

Resignatum.

Ad resignata Beneficia an possit Patronus præsentare consanguineos resignantis? tom.3. tract.3. resol.115. §.3. pagina 373

Resilire.

Resilire à sponsalibus an possit sponsa, quando sponsus permittit se ab alia impudicè tangi, per oscula, amplexus, &c. t.2. tr.6. r.13. §.1. p.337
Et quid, si hujusmodi oscula, & tactus fortè fuissent frequentes? ibid.
Vide verb. *Consanguineus, Deformitas, Impuber, Ira, Metus, Morbus Gallicus, Os, Pactum, Pœna, Puber, Pulchrum, Vitium*. tom.2

Resipiscere.

Vide verb. *Finis*. tom.7

Resistens.

Vide verb. *Resistere*. tom.9

Resistere.

Vide verb. *Dominus, Princeps*. tom.6
Item verb. *Impedimentum, Iuramentum, Iurisdictio*. tom.9

Respectus.

Qui per respectum alicujus occidit alium, an sit assassinus, itaut Immunitate Ecclesiæ non gaudeat? tom.9. tr.1. r.88. §.2. p.52
Vide verb. *Licentia, Voluntas*. tom.7

Respiratio.

Vide verb. *Attrahere*. tom.2

Respondens.

Vide verb. *Respondere*. tom.6

Respondere.

Vide verb. *Curator, Fœmina, Puella, Signum, Tutor*. t.8
Item verb. *Affinis, Consanguineus*. tom.3
Item verb. *Charta, Interrogare, Iudicium*. tom.5
Item verb. *Campsor, Reus, Subditus, Testis*. tom.6
Item verb. *Baro, Fides Catholica, Interrogatum, Mentiri, Vox*. tom.7
Item verb. *Audire, Citatum, Collocutio*. tom.9

Responsio.

Vide verb. *Respondere*. tom.2

Responsor Casuum.

Responsor casus conscientiæ an sit irregularis, si interrogatus à judice, an sit obligatus ad occidendum reum, respondeat esse obligatum? t.5. tr.5. r.78. §.1. p.242
Responsor casus conscientiæ potest uni juxta unam opinionem probabilem, & alteri juxta contrariam consulere. t.7. tr.6. r.22. §.1. p.378
Vide verb. *Respondere*. tom.6
Item verb. *Consilium*. tom.5
Item verb. *Consulere*. tom.8

Respublica.

Respublica aliqua an licitè exigat gabellas ab Ecclesiasticis animo restituendi eas in fine anni? tom.9. tract.2. resol.243. §.1. p.220
Vide verb. *Bona temporalia, Populus, Virgo*. tom.7
Item verb. *Augere, Deponere, Prædium*. tom.9

Respuere.

An respuat dispensatio extensionem, & argumentum ex identitate rationis? tom.3. tractatu secundo, resol.47. §.1. pag.203
Vide verb. *Injuria, Princeps, Substantia*. tom.7
Item verb. *Medicamentum*. tom.8
Item verb. *D. Petrus*. tom.9

Restituens.

Non restituens rem alienam longo tempore, an unum tantum, vel plura peccata committat? tom.1. tract.7. r.158. §.1. & seqq. p.419
Vbi docetur, quod in duobus tantum casibus in §. ult. hujus resol. contentis, qui peccatum novum in omissione restitutionis committit, in cæteris vero sex casibus assignatis in §. Sed dictæ res. & in omnibus aliis, quos diversi authores enumerant, minimè.

Restituendum.

Aptior modus restituendi famam est, si extra confessionem dicat pœnitens confessario sub eodem sigillo,

erravi, dum tibi unum complicem pro alio dixi. t. 1. tr. 7. r. 53. §. 3. p. 372

Cùm restituendum est pretium pro simonia in Ordine, beneficio, & ingressu Religionis? tom. 5. tract. 7. r. 9. §. 2. & seqq. p. 313

Et an non solum restituendum sit necessario pretium receptum pro simonia in Ordine, beneficio, & ingressu Religionis, sed etiam in aliis casibus? ibidem, §. 3. & seqq.

Ad restituendum meliorationes factas ab emptore an teneantur Inquisitores, quando revocant rem alienatam ab hæretico? tomo quinto, tract. 10. resol. 125. §. 3. pag. 462

Et quid, quando emptor sciebat venditorem esse hæreticum. ibidem.

An restituendus sit reus ab Ecclesia extractus, etiamsi post extractionem in carceribus v. g. judicis laicalis commiserit delictum pertinens ad forum sæculare? t. 9. tr. 1. res. 117. §. Quæro 4. p. 71

Restituere.

Si non restituat reum Ecclesiæ, quæ spoliata est judex laicus non excusatur, si extrahat reum ab Ecclesia sine licentia Episcopi, licet postea securitatem tribuat, & juramentum non esse reum corporaliter puniendum. t. 9. tr. 1. r. 117. §. Et nota. p. 70

Restituere fructus an teneatur Parochus, qui residet in sua Parochia, sed non per seipsum, sed per alios ministrat Sacramenta. t. 1. tr. 3. r. 40. §. 1. & seq. p. 116

Restituere an teneatur statim infirmus ante mortem pecuniam, & famam ablatam, aliàs non possit absolvi? t. 1. tr. 4. r. 51. §. 1. & seq. p. 252

Restituere excessum pretii tenentur venditores tritici ultra taxam, quamvis in pœnas legis tales non incidant ante judicis sententiam. t. 1. tr. 5. r. 63. §. 4. p. 303. paulo post initium vers. Secundo.

Restituere bona fisco non tenentur Hæretici, & alii, quorum bona ipso jure publicantur ante judicis sententiam? ibid. prope finem. vers. Item septimo.

Si restituere culpabiliter Confessarius non obligavit pœnitentem, an teneatur ipse restituere? t. 1. tr. 6. r. 22. §. 1. & seqq. p. 321

Restituere an teneatur ille, qui accipit stipendium pro una Missa sufficiens ex justitia ad mortale, si Missam non dicat? t. 2. tr. 1. r. 33. §. 1. p. 16

Restituere an teneatur, qui aliquid acceperit à Papa sine causa dante? tomo tertio, tractatu primo, resol. 101. §. 8. p. 134

Restituere aliquid interesse Vicario an teneatur Capitulum Sede Vacante, si absque justa causa removet Vicarium? tomo tertio, tractatu quinto, resolut. 75. §. 6. in fine. pag. 414

Restituere an teneatur Beneficiarius fructus beneficii, si in die secunda Novembris recitat Officium octavæ, & omittit Officium defunctorum? tom. 3. tract. 6. resol. 95. §. 2. pag. 476

Restituere aliquid an teneatur obligatus celebrare in aliqua Ecclesia, Templo, Oratorio, vel Altari, si alibi celebret. t. 4. tr. 1. r. 14. §. 1. p. 11

Et quid, si Altare sit privilegiatum. ibid. §. 2

Et quid, si bis, vel ter in anno in tali Sacello Ecclesia, vel Altari non celebret? t. 4. tr. 1. r. 16. §. 14. p. 12

Restituere an teneatur Confessarius, qui absolvit per Cruciatam ab excommunicatione eum, qui parti non satisfacit cum possit? tom. 4. tract. 3. resolution. 57. §. 1. & seqq. p. 94

Quando restituere tenentur macellarii, pistores, tabernarii, dulciatores, caupones, & alii similes pro illicitis damnis factis ex suo officio, & qui bona aliena illicitè acquisierunt, cui est facienda restitutio, si ignorant damnificatos? tom. 4. tract. 3. resol. 172. & 173. pag. 137. & seqq.

Ubi an supradicti loco restitutionis possint uti Bulla Compositionis? ibid.

Restituere in aliquo casu damna quæ ex eius omissione in danda eleemosyna in extrema necessitate sunt sequuta, v. g. qui fame periit, reliquit filios, quibus deberentur opera patris, &c. tom. 4. tract. 7. resol. 2. §. 1. pag. 276

Restituere quinam sunt qui tenentur, si in communibus necessitatibus famis, & infirmitatum non succurrunt? t. 4. tr. 7. r. 6. §. 3. p. 278

Restituere an teneantur Ecclesiastici si eleemosynas debitas ex fructibus Ecclesiasticis non præbent? tom. 4. tr. 7. resol. 26. §. 1. p. 291

Restituere tenetur, qui in extrema necessitate pressus abstulit rem alienam Domino in extrema quoque necessitate redacto? tomo quarto, tractatu septimo, resol. 47. §. 5. pag. 301

Restituere postea, si potest an teneatur, qui in extrema necessitate constitutus accipit aliquam rem? tom. 4. tr. 7. r. 53. §. 1. & seqq. p. 306

Restituere an teneatur, qui ante necessitatem extremam accepit ab alio commodatum, conductum, vel precarium, si illud in extrema necessitate consumpsit? t. 4. tr. 7. resol. 54. §. 1. ibid.

Restituere damna sequuta an teneantur mandans, & consulens homicidium, postea sero consilium, & mandatum revocantes, si hoc non obstante homicidium sequatur? t. 5. tr. 2. r. 27. & 28. p. 141

Et quid de illo, qui propinato veneno Clericum occidit, tametsi diligentiam adhibuerit ad damnum impediendum. t. 5. tr. 2. r. 28. §. 2. p. 142

Restituere an teneantur Inquisitores aliquid Principi sæculari, ad quem pertinebant bona confiscata hæretici, si non ferant sententiam in dictum hæreticum? tom. 5. tr. 10. resol. 129. §. 1. p. 463

Restituere successoribus defunctorum tenentur, qui sepulchra apud Indos plena divitiis spoliaverunt. tom. 6. tr. 6. r. 2. §. 3. pag. 292

Et quid, si causa superstitionis ibi res positæ sunt? ibidem.

Restituere non solum rem donatam, sed etiam fructus perceptos tenetur donatarius per revocationem supervenientis prolis. t. 6. tr. 7. r. 56. §. 2. p. 341

Restituere bona testatoris sanguine conjunctis ipsius testatoris, an debeant hæredes extranei à testatore instituti? t. 6. tr. 8. r. 106. §. 1. p. 450

Restituere filio alimenta, quæ illi negaverat Pater, quando filius indigebat, non tenetur Pater? tom. 6. tract. 8. resol. 112. §. 8. p. 454

Restituere quo pacto debeat Religiosus, si absque licentia superioris bona aliqua cum sæcularibus, aut in ludis, vel cum meretricibus consumpsit? tom. 7. tr. 3. resol. 62. per tot. p. 275

Restituere an teneatur, qui dederat Moniali plura munera ob malum finem, & aliqua ab ipsa acceperit? t. 7. tr. 3. resol. 63. §. 1. ibid.

Et quid, si bona fide quis recepit munera à Moniali, vel à Religioso dante credens de illis licite acquirere posse dominium? ibid.

Et restitutio talis an possit fieri Moniali, vel Religioso? ibidem, §. 2

Vbi, quod, si quis sæcularis daret aliquid Monacho non sibi restituendum, nec ad libitum consumendum, sed dandum fœminæ, cum qua ipse Monachus fornicatur, si is de facto illud tradat fœminæ, an hæc non teneatur restituere, cum illud censetur non accepisse à Monacho, sed ab illo sæculari?

Restituere in integrum an teneantur singuli ferentes suffragium ad aliquod injustum opus, ut v. g. in Comitiis, seu parlamentariis, si aliqui ferunt votum pro injusto tributo? tomo septimo, tract. 6. resol. 30. §. 1. pagina 381

Idem est de pluribus eandem injustitiam suadentibus, quando singulorum consilium, sine aliorum consilio non fuisset efficax. ibid. §. 2

Restituere veris Dominis an teneatur, si aliquis ab hostibus accipiat, emptione, donatione, vel alia ratione, quod notandum est pro Catholicis Hollandis, quialiquando ex præda Indica aliqua à nautis emunt? tom. 7. tr. 7. r. 33. §. 8. pag. 406

Restituere quid teneantur milites, si postea cognoscant injustitiam belli? tomo septimo, tractatu septimo, resol. 40. §. 6. pag. 412

Quid restituere tenentur milites his, apud quos commorantur? Et de aliquibus aliis casibus agitur, in quibus milites restituere tenentur. tom. 7. tract. 7. resol. 45. per totam. p. 413. & 414

Restituere prædam captam, vel resarcire, si quod nocumentum inferunt Clerici assistentes in bello sine licentia Pontificis an teneantur? tomo septimo, tr. 7. r. 63. per totam. p. 424

Si non restitui pœnitens dicat in confessione anno integro, an sufficiat, licet aliquoties intra annum doluerit de culpa, & statuerit restituere, & propositum postea non adimpleverit? tom. 1. tract. 7. resol. 63. §. 1. & seq. pag. 376

Vide verb. *Restitutio*, cum suis notationibus.

Restitutio.

Restitutio cui est facienda, si donatio fuit facta intuitu paupertatis, vel Sanctitatis, paupertate, vel Sanctitate non existente? tomo sexto, tractatu septimo, resol. 125. §. 1. p. 377

A restitutione fructuum beneficii an excuset in omnibus Horis Canonicis illa pars, quæ excusat à morali in eorum recitatione? tomo tertio, tractatu sexto, resol. 81. §. 3. p. 466

Pro restitutione pecuniæ Clerico liberatæ cum cautione de restituendo, dum creditor anterior comparuerit, an judex laïcus non sit competens ad cognoscendum in tali casu Clericum, sed recurrendum sit in tali casu ad judicem Ecclesiasticum? tomo nono, tract. 2. resolution. 279. §. 7. p. 237

Si ad restitutionem Confessarius non obligavit pœnitentem, ad quam obligare debebat, an teneatur illum monere. t. 1. tr. 4. r. 1. §. 1. p. 222

Ad restitutionem famæ an teneatur pœnitens, qui manifestavit crimen socii confessario, cum haberet copiam adeundi alium Confessarium, cui confitendo in cognitionem complicis venire non posset? tom. 1. tr. 7. resol. 53. §. 3. pag. 372

Ad restitutionem aliquam virgini consentienti, nec parentibus ejus tenetur corruptor, quia volenti, & consentienti non fit injuria, & virgines sunt dominæ sui corporis, non autem parentes, aut tutores. tom. 1. tract. 7. r. 94. §. 2. p. 389

Restitutionem faciendam, quam debebat mortuus pœnitens, an Confessarius possit revelare hæredibus defuncti? t. 1. tr. 8. r. 28. §. 2. p. 437

Et quid maximè, si in dicto casu adsit licentia pœnitentis mortui? ibid. Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu.

Quæ quantitas reddituum beneficii obliget ad horas Canonicas, & restitutionem? tomo tertio, tract. 6. resol. 10. §. 1. p. 423

Ad restitutionem an teneatur, qui per Bullam se composuit, comparente vero domino? tom. 4. tract. 3. resol. 174. & 175. p. 138. & seq.

Ad restitutionem an tenearis, si ante necessitatem extremam furatus es aliquam rem, quam postea in extrema necessitate consumpsisti. tom. 4. tract. 7. resol. 55. §. 1. & seqq. pag. 306

Ad restitutionem an teneantur recipientes munera à superioribus Regularibus, & aliis eorum Officialibus, vel ab aliis Religiosis? t. 6. tr. 7. r. 8. §. 1. & seq. p. 310

Idem est de eo, qui donationem accipit à fure, vel debitore, non quidem res furtivas, sed alia quorum habet dominium. t. 6. tr. 7. r. 7. §. 2. p. 310

Ad restitutionem non obligatur donatarius donec res donata repetatur in casu, quo donatio propter prolem supervenientem esset nulla. tom. 6. tract. 7. resolution. 49. §. 8. pag. 336

Ad restitutionem an teneatur, qui accipit à Religioso aliquid ex usu illicito, cui Prælatus dederat facultatem expendendi illud etiam in usum illicitum? tom. 7. tr. 3. resol. 63. §. 3. p. 276

Ad restitutionem tam stipendii, quam damni sequuti an teneantur Prælati negligentes correctionem subditorum? t. 7. tr. 4. r. 22. §. 1. p. 292

Ad restitutionem in integrum an teneantur omnes milites in solidum invadentes, & deprædantes aliquam urbem, vel tantum teneantur ad specialia nocumenta, quæ quisque intulit? tom. 7. tract. 7. resolution. 34. & 35. pag. 406. & 407

Et quid de Principibus, Ducibus, Tribunis, Consiliariis, & authoribus belli, an quilibet eorum alio omittente, teneatur restituere in integrum totum nocumentum, quod intulerunt milites? tom. 7. tract. 7. res. 40. §. 6. pagina 412

Ad restitutionem an teneatur, si quis recipit aliquid pro depositione criminis occulti alterius? tom. 7. tr. 7. resol. 44. §. 2. p. 413

Ad restitutionem omnium damnorum an judex laïcus teneatur, extrahens reum ab Ecclesia? tom. 9. tract. 1. resol. 117. §. Quæro 3. p. 70

Ad restitutionem an teneantur Clerici, si vendant frumentum ultra pretium à lege, & Republica taxatum. t. 9. tr. 2. r. 90. §. 1. & seqq. p. 141

Restitutioni an subiaceat simonia realis, & completa, solo tamen jure Ecclesiastico prohibita? Ubi aliqui casus excipiuntur. t. 5. tr. 7. r. 8. §. 1. p. 312

A restitutionis debito an liberentur Principes laici, collectantes Clericos prætextu consuetudinis? t. 9. tr. 2. resol. 239. §. 1. p. 219

Vide verb. *Adulter, Adultera, Mulier.* tom. 2

Item verb. *Beneficiarius, Cœcus, Fides Catholica, Occupatus, Residere.* tom. 3

Item verb. *Bulla Compositionis, Creditor, Debitor, Dubium, Executor, Pauper, Rex.* tom. 4

Item verb. *Beneficium, Consilium, Episcopus, Furtum, Homicidium, Iudex, Mendale, Monitorium, Munus, Obligatio, Oblivio, Pensio, Pœna, Sponsio.* tom. 5

Item tract. 3. tomi 6. de Contractibus, & Cambiis præcipuè in resol. 73. 75. 77. 78. 79. 84. 88. 90. 91. 93. 100. 102. 104. 125. 130. 131. & à r. 133. usque ad 138. 149. 153. 155. 158. 196. & 197. 203. 204. & 209. explicitè, & implicitè in aliis quamplurimis res. præcitati tract.

Item tract. 4. tomi 6. de ludo, & sponsionibus, atque de aliquibus restitutionibus pro ipsis in resol. 1. 2. 5. 8. & à resolution. 14. usque ad 19. 21. 22. 23. 24. 29. 30. 32. 35. 36. 37. & à r. 39. usque ad 54. 56. 57. 59. 71. 72. 74. 77. 78. & 81. explicite, sed implicitè in multis aliis resol. præcitati tract.

Item verb. *Absens, Actio Arrha, Ars, Beneficiarius, Causa, Creditor, Declarare, Ecclesia, Episcopus, Fortuna, Fraudantes, Fructus, Hista, Hæres, Inofficiosum, Iudex, Iurare, Lasus, Metus, Minores, Moneta, Obligare, Occultare, Officium, Pecunia, Pœna, Preces, Religiosus, Testis, Vendere,* & passim in aliis verbis. tom. 6

Item verb. *Bona temporalia, Comestibile, Concludendum, Concilium, Damnum, Debitor, Defraudare, Deponere, Dos, Dubium, Ebrietas, Ecclesia, Ejectum, Equites, Fuga, Furari, Furtum, Gallus, Ingressus, Iniuria, Labor, Lucrari, Ludus, Medicus, Mutilare, Numerus, Occidere, Quantitas, Reddere, Servus.* tom 7

Item tract. 7. tomi 8. de furto, & restitutione famæ, &c. fere in omnibus quæstionibus.

Item tract. 5. tomi 8. De Homicidio, & mutilatione, & restitutione pro ipsis à resolution. 61. usque ad 91. ubi plura.
Item verb. *Accipere, Actio, Adulter, Advocatus, Bona temporalia, Bonum, Cognoscere, Compensatio, Concludere, Concursus, Curator, Damnum, Debitor, Detractio, Falsum, Fama, Iudex, Modus, Omittere, Provocatus, Reus, Tutor, Vendens.* tom. 8
Item verb. *Depositum, Exire, Extractus, Extrahere, Possessio, Recipientes.* tom. 9

Restitutus.

Si restitutus est reus Ecclesiæ, & postea vult voluntariè ab ea exire, & tunc si à ministris laïcis capitur, an Ecclesiæ Immunitate gaudeat? t. 9. tr. 1. r. 117. §. Sed hanc, post medium. p. 71

Restrictio.

Restrictiones multas apponere Episcopus potest circa modum exorcizandi in ordine ad Clericos. tom. 7. tr. 1. r. 48. §. 2. pag. 33
Vide verb. *Prælatus Ecclesiasticus.* tom. 5
Item verb. *Reditus.* tom. 7

Restringere.

Restringere an possit Pontifex præceptum annuæ Communionis? t. 3. tr. 1. r. 52. §. 3. p. 69
Restringere tempus octo dierum statutum à Concilio Trident. pro Vicario eligendo an possit Capitulum Sede Vacante? t. 3. tr. 5. r. 62. §. 1. & seqq. p. 408
Restringi ex justa causa an possit ab Episcopo approbatio Regularium excipiendi Confessiones ad certum tempus, locum, & personas. tomo septimo, tract. 1. resol. 77. §. 2. pag. 53
Vide verb. *Capitulum.* tom. 7

Resurgere.

Vide verb. *Revivisere.* tom. 1

Resuscitatus.

Vir resuscitatus non tenetur redire ad uxorem. tom. 3. tr. 1. resol. 100. §. 14. p. 132

Retentio.

Retentionis voluntariæ diuturnitas de re aliena furto sublata, an sit circumstantia necessario apetienda in confessione? t. 1. tr. 7. r. 157. §. 3. p. 418
Et supponitur plura non committi peccata, sed tantum continuare antiquum, quamvis uno anno, vel plus non restituatur res aliena. ibid. §. 5
Vide verb. *Retinens, Retinere.*

Retinens.

Retinens Adonem Marini an sit denunciandus S. Officio. t. 5. tr. 9. r. 99. §. 1. p. 418

Retinere.

Retinere beneficium beneficiarius potest donec declaretur delictum, propter quod privatus est ipso facto beneficio, nisi forte lex dicat pœnam in foro conscientiæ statim subeundam esse. tomo primo, tr. 5. resol. 63. §. 4. pag. 303. ante medium. vers. item 3. Vbi alii similes casus.
Retinere necessaria sibi, & familiæ suæ potest tuta conscientia, qui cessit bonis, ut non indecore vivat, etiamsi debita pro quibus cedit, sint ex injustitia, & delicto notorio acquisita. tomo sexto, tract. 5. resolution. 21. §. 3. pag. 285
Retinere sibi ea, quæ ludo acquirit, an servus possit? t. 7. tr. 8. r. 28. per totam. p. 441
Retinere sibi servus vel ancilla an possit ea, quæ ipsi relicta sunt in legato, vel testamento? tom. 7. tr. 8. r. 30. per totam. p. 442
Retineri possunt libri non omnino prohibiti, sed cum clausula donec expurgentur, donec opportunè eorum correctio, aut expressio sit indulta. tomo tertio, tr. 3. resol. 84. §. 8. p. 348
Vide verb. *Bulla Cœnæ, Fractio.* tom. 4
Item verb. *Agnus Dei, Beneficium, Bulla Cœnæ, Bulla Cruciatæ, Infidelis, Legens.* tom. 5
Item verb. *Alimentum.* tom. 6.
Item verb. *Ancilla, Bona temporalia, Spolia, Vsus.* tom. 7
Item verb. *Applicare, Bona temporalia, Debitor, Hispanus.* tom. 8
Item verb. *Renuncians.* tom. 9

Retractare.

Retractare testimonium suum, an teneatur testis, qui per imprudentiam occultum crimen detexit, (ut frequenter solet accidere) quia putabat se legitime de hoc interrogari à judice, itaut, si non retractaverit obligetur ad restitutionem? tom. 6. tract. 1. resolution. 91. §. 3. p. 61
Retractare se non tenetur reus, qui ob metum tormentorum falsum crimen sibi imposuit, propter quod ad mortem damnatur, nisi infamia notabilis in alios redundet, & illa retractatione illi damno obvietur. t. 6. tr. 1. r. 103. §. 2. pag. 67
Vide verb. *Iudicium, Testis.* tom. 6

Retractatio.

Vide verb. *Convictum, Falsum.* tom. 8

Retractatus.

Retractatus an censeatur dolor, & propositum circa omnia venialia, & mortalia ex motivo universali per unum tantum novum peccatum veniale commissum? tomo primo, tractatu tertio, resolut. 99. §. 1. & seqq. pag. 156

Retractio.

Vide verb. *Retrahere.* tom. 2

Retrahere.

Vide verb. *Fornicatio, Versari, Vir.* tom. 2
Item verb. *Ingressus.* tom. 7

Retrodonandum.

Vide verb. *Ordinis Sacramentum.* tom. 6

Revalidandum.

Vide verb. *Revalidare.* tom. 2

Revalidare.

Vide verb. *Coniux, Consensus.* tom. 2
Item verb. *Beneficium.* tom. 3

Revelandum.

Vide verb. *Monitorium.* tom. 3

Revelantes.

Non revelantes læsæ Majestatis crimen in Cardinales perpetratum, an gaudeant Ecclesiæ Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 48. §. 1. p. 33
Idem est de non revelantibus crimen læsæ Majestatis in personam Principis? ibid. §. 2
Revelantes Cardinales ea, quæ in Consistorio tractantur, an incidant in censuram reservatam Papæ? t. 9. tr. 7. res. 20. §. 1. p. 383
Et quid, si revelent ea, quæ à Pontifice specialiter, & expressè sub silentio fuerunt indicta? ibid. §. 2
Ubi, an in hanc censuram non incidas, si ea quæ tibi Cardinalis iniquè manifestavit, quæque à Pontifice accepit, reveles? §. 4. p. 384
Vbi etiam, quod si aliquis casu, vel dolo audiret ea, quæ in Consistorio acta, vel dicta sunt, & aliis narret, & revelet, non incidit in supradictam censuram? §. 5

Revelare.

Qui revelant ex sortilegiis, præterita, vel futura, occulta, aut furta, an possint ab Inquisitoribus puniri? tom. 5. tr. 10. r. 107. per tot. p. 454
Revelare crimen occultum uno, vel duobus viris prudentibus, qui secretum retinebunt, an sit peccatum mortale? tomo primo, tractat. 7. resolutione 52. §. 1. & sequent. pag. 371
Revelare peccata scripta in charta, an teneatur repertor illius, quando dicta peccata vergerent in damnum commune

mune, vel alicujus tertii innocentis ad avertendum tale damnum? t.1. tr.8. r.42. §.1. p.444
Revelare Prælato, ut Patri peccatum occultum fratris absque prævia correctione, an sit licitum, quando melius sit per ipsum Prælatum correctionis? tom.7. tr.4. r.51. §.1. p.308
Revelare secretum Principum, seu Exercitus an licitum sit ad evitandum tormenta, & jacturam vitæ? t. 7. tr.7. r.44. §.1. p.413
Quando revelatur sigillum confessionis, & quando vero non, vide in tract.8. tom.1. omnes 66. resol. de sigillo Confessionis, ubi plura.
Vide verb. *Adultera, Mulier.* tom.2
Item verb. *Bulla Cœnæ, Denunciare, Detegere, Examinare, Fautor, Furtum, Ius, Monitorium, Occidere, Suffocare.* tom.5
Item verb. *Denunciare, Excommunicatio.* tom.7
Item verb. *Adultera.* tom.8

Revelatio.

Vide verb. *Revelare.* tom.5

Revelatum.

Relatum tibi sub secreto crimen, & peccatum occultum alterius an liceat manifestare ad evitandum grave damnum, etiamsi illi inde mors immineat, aut infamia, modo illud secretum sine vi, & fraude ab eo acceperis? tom.7. tr.7. r.44. §.2. p.413
Et quid, si sine causa dictum crimen occultum reveletur, & prodatur, an extra peccatum ad restitutionem tenearis, si pro depositione dicti criminis aliquid acceperis? ibid.
Vide verb. *Revelare,* cum suis notationibus.

Revendere.

Vide verb. *Pretium, Tabernarius.* tom.6

Revenditores.

Revenditores vulgò dicti *Rigatteri* an sint obligati ad restitutionem? t.6. tr.3. r.84. p.161

Reverenda.

Vide verb. *Prohibitum.* tom.9

Reverentia.

Reverentia filialis ab Episcopo consecrato consecratori debetur. tom.4. tract. 8. resol.93. §.1. & sequentibus. pagina 389
Reverentiæ prædictæ pia monumenta. ibid.
Reverentiæ prædictæ effectus. ibid.
Si per reverentiam nimiam donatio, vel promissio facta, & concessa sit, an ipso jure sit irrita? tom.6.tr.7. r.129. §.3. & seq. p.380
Vide verb. *Pœna.* tom.9

Revivisc ere.

An reviviscat satisfactio sacramentalis in peccato facta, cum homo resurgit per contritionem subsequentem? t.1. tr.6. r.36. §.1. & seq. p.332
Vide verb. *Clausura.* tom.7

Revocabile.

Vide verb. *Revocare, Revocatio, Revocatum,* cum suis notationibus. tom.7. & 9

Revocans.

De revocantibus confessiones in Tribunali S. Inquisitionis. Et quid de testibus revocantibus suam testificationem? t.5. tr.12. r.22. §.1. p.521

Revocare.

Revocare potest pœnitens licentiam datam revelandi confessionem quoties voluerit, etiam sine causa. t.1. tr.8. r.30. §.3. p.438
Revocare an possit Capitulum Sede vacante statuta præcedentis Episcopi, si fuerit expediens, & contraria statuere, quæ obligent totam Diœcesim? t.3. tr.5. r.27. §.3. p.393
Revocare non possunt Inquisitores, & eorum fiscus ea, quæ alienaverunt Hæretici pro rebus necessariis. t.5. tr.10. r.125. §.2. p.462
Revocare an teneatur testis falsus dictum suum, ratione cujus mors, aut mutilatio alicui est inferenda, quamvis ipse similis pœnæ periculum timeret: imò licet ex revocatione majus malum illi immineat? Et quid quando talis testis dubitat, an talis revocatio sit profutura necne? t.6. tr.1. r.93. §.1. p.62
Revocare privilegium Immunitatis Ecclesiasticæ, an Principes, vel summus Pontifex possint, dato etiam, quod hæc exemptio non sit de jure divino, sed humano? tom.9. tract.2, r.4. §.1. p.99
Revocare an possint Imperatores, & alii Principes laïci privilegia Ecclesiæ concessa? tom.9. tract.2. resol.43. §.3. p.124
Revocari sine causa potest licentia ad audiendas confessiones concessa sine examine. tom.1. tract.3. resolut.3. §.2. pagina 86
Revocari ad libitum an possint dispensationes? tom.3. tr.2. r.122. §.1. p.251
Et quid, si gratis dispenset Pontifex, & non per modum contractus? ibid.
Revocari ad libitum ab Episcopo an possit Vicarius? t.3. tr.3. r.93. §.1. p.358
Et hoc ampliatur ad quemcumque Vicarium cujuscumque superioris. ibid.
Et quid, si Episcopus juraſſet non revocare Vicarium? ibid. §.2
Idem est in supradictis de Vicario Capituli Sede vacante tomo tertio, tractatu quinto, resolutione 74. & 75 pagina 413
Quod revocari possint donationes inter conjuges supponitur, & pro praxi in §. supposito hujus resol. occurrit pulchrum dubium? tom.6. tract.7. resolutione 67. §.4. pag.346
Revocari regulariter nequit donatio inter vivos acceptata, non tamen tradita. tom.6. tract.7. resolutione 72. §.10. p.349
Revocari à donatore potest donatio causa mortis etiam post traditionem quatenus vivit. ibid. §.10
Revocari an possit donatio à Patre, vivente filio, quamvis prius consensum ad talem donationem faciendam causa mortis præstiterit Pater? tom.6. tract.7. res. 80. §.3. pag.353
Revocari an possit in 2. ante acceptationem donatio, quæ post unum alteri fit? tom.6. tract.7. resolut.117. §.1. pagina 373
Revocari an possit donatio, seu promissio facta Ecclesiæ, vel piæ causæ ante acceptationem? tom.6. tract.7. r.118. §.1. ibid.
Et quid, si juramento firmata sit donatio, vel promissio? t.6. tr.7. r.119. §.10. p.374
Revocari an possit donatio facta Ecclesiæ? tom.6. tract.7. r.122. §.1. p.375
Quamvis revocari solum potest donatio per quinque causas, tamen idem potest ex aliis gravioribus causis, vel æque gravibus? tom.7. tract.3. resol.11. §.2. pagina 253
Revocari an possit Immunitas trahendi causas Ecclesiasticas ad laïca tribunalia per consuetudinem maximè si sit immemorialis? tomo nono, tractatu 2. resolut. 9. §.1. pag.101
Revocari à Principe laïco an possint concordata cum Summo Pontifice, & quid è contra? t.9. tract.2. res.13. §.1. pag.103
Revocari an possit privilegium cognoscendi causas Ecclesiasticas concessio Principi laïco, etiamsi per consuetudinem immemorabilem tali privilegio innixam observatum fuerit? tom.9. tract.2. resolut.43. §.1. pagina 124
Et quid, si dictum privilegium concessum fuerit in remunerationem, & vim contractus? §.3

Revocari potest privilegium ab Ecclesia concessum Principibus laïcis tanquam privilegium concessum subditis, & non è contra. Ideo non potest Princeps laïcus condere statutum abrogans aliud statutum suum, quod Clericorum privilegium continebat, alioquin incurrit excommunicationem Bullæ Cœnæ. tom. 9. tract. 2. r. 196. & 197. p. 195
Revocari privilegium concessum Ecclesiæ ab Imperatoribus, & Principibus non potest, etiam propter ingratitudinem, quia est privilegium remuneratorium, & cum sit concessum non subditis, transit in vim contractus, ideo non est revocabile. tom. 9. tract. 9. r. 325. §. 3. pag. 267
Si revocavit mandans mandatum, vel consilium, an incurrat adhuc excommunicationem, si delictum adhuc committatur? Et quid, si revocatio non innotescat mandatario? tomo quinto, tractatu primo, resol. 74. §. 1. pag. 48
Idem est de irregularitate, morte sequuta, & de restitutione damni ex tali homicidio sequuti. ibid.
Idem est in omnibus ob percussionem Clerici? tom. 5. tract. 2. r. 28. §. 1. p. 141
Ne revocent conjuges donationes factas inter se, lex in septem casibus interdicit conjugibus. tom. 6. tr. 7. r. 64. §. 2. pag. 344
Si revocet Pontifex dispensationem, in duobus casibus potest mortaliter peccare. t. 3. tr. 2. res. 122. §. 2. & 3. pagina 251
An revocet testamentum non solemne ad pias causas testamentum prius solemne etiam ad pias causas? tom. 6. tr. 8. r. 34. §. 1. p. 410
Et an revocet testamentum prius solemne etiam ad pias causas schedula subscripta de manu testatoris? ibid. §. quarto.
An revocet illicitè, & invalidè Superior licentiam datam subdito, ut possit exercere munus executoris re non integra? tomo 6. tractatu 9. resolut. 19. per totam. pag. 465
Vide verb. *Libitum*, *Licentia*, *Pœnitentiaria*, *Restituere*. tom. 3
Item verb. *Privilegium*, *Successor*. tom. 4
Item verb. *Pretium*, *Restituere*. tom. 5
Item verb. *Absens*, *Consilium*, *Consensus*, *Hæres*, *Infans*, *Ingratitudo*, *Iuramentum*, *Iurare*, *Mutatio*, *Pater*, *Princeps*, *Privilegium*, *Promulgatio*, *Quantitas*, *Reconvalescere*, *Restituere*, *Reus*, *Rex*, *Successor*, *Testis*, *Vxor*. tom. 6
Item verb. *Confessarius*, *Oraculum*, *Pontifex*, *Redditus*, *Vti*. tom. 7
Item verb. *Concursus*, *Consilium*, *Privilegium*, *Promissio*, *Rex*, *Statutum*. tom. 8
Item verb. *Elius*, *Privilegium*. tom. 9

Revocatio.

Donec revocatio indulgentiarum legitimè promulgetur, indulgentiæ non cessant. tom. 4. tract. 5. res. 26. §. 8. pag. 191
Pro revocatione privilegiorum Regularium vide tract. 1. tomi 7. in res. 85. 125. 156. 251. 253. 262
Per revocationem concedentis indulgentiam, desinit esse. t. 4. tr. 5. r. 26. §. 6. p. 191
Contra revocationem licentiæ datæ Regularibus ad confessiones audiendas lege aliquas quæstiones in tract. 1. tom. 7. præcipue in resol. 63. 67. 73. 74. 76. 77. 78. 80. 81. & 82
An revocationis Indulgentiarum ipsa actualis notitia sit necessaria, ut ad aures perveniat possidentis indulgentiam? tom. 4. tractatu 5. resolutione 26. §. 9. pagina 192
Idem est de votorum dispensatione, &c. §. 10
Vide verb. *Privilegium*, *Successor*. tom. 4
Item verb. *Revocare*, cum suis notationibus.

Revocatum.

Revocata an sint per Bullam Cœnæ, si re vera existant aliqua privilegia in aliquibus Regnis contra exemptionem Clericorum? tom. 9. tract. 2. resolutione 7. §. 3. pagina 100
Revocata an sit per Bullam Cœnæ consuetudo etiam fundata in privilegio trahendi causas Ecclesiasticas ad laica tribunalia? tom. 9. tract. 2. resolut. 8. §. 1. & seqq. pagina 101
Revocata an sint concordata summi Pontificis cum aliquo Rege per Bullam Cœnæ? tom. 9. tract. 2. res. 12. §. 1. pagina 103
Revocata non censentur ea, quæ inserta sunt in corpore juris, nisi fiat de ipsis expressa mentio. t. 9. tr. 7. r. 118. §. 7. pag. 431
Revocatum an sit Regularibus per particularem Bullam Urbani VIII. anno 1631. privilegium ad dispensandum cum sæcularibus ad petendum debitum ab incestu, & voto, &c. tom. 7. tractatu 1. resolut. 281. §. 2. pagina 188
Vide verb. *Revocare*, *Revocatio*.

Reus.

Reis aliquibus an deneganda sit Immunitas Ecclesiarum, etiamsi non commiserint delicta in jure exceptuata? t. 9. tr. 1. r. 26. §. 1. p. 19
Reo adjuvare an possint conjunctissimi, quales sunt parentes, conjuges, & fratres, auxilio, consilio, & pecunia? t. 6. tr. 1. r. 97. §. 2. p. 64
Idem est de iis, qui spectatis circumstantiis certissimè timerent revelandos à reo fore comprehendendos, puniendos, & infamandos à judice. ibid.
Si reo judex præcipiat, ut sibi ipsi membrum aliquod amputet, v.g. manum, &c. an reus teneatur obedire? t. 6. tr. 1. r. 118. §. 17. p. 78
Et quid si reus non obtemperet, judex condemnaret eum morte? ibid.
Reum aliquem condemnare de mandato an liceat Prosegibus, non adhibitis solemnitatibus, terminis, & processu de jure necessariis, aut non data facultate se tuendi secundum leges? tom. 6. tractat. 1. resolut. 122. §. 1. pag. 80
Et an peccent hujusmodi ministri Principum mandatis obedientibus? ibid.
Reus ad mortem damnatus, si pridie Eucharistiam ex devotione sumpsit, an possit in ipso die supplicii denuo illam sumere? Et quid, si forsan cibum advertenter sumpsit, si postea pœnitens factus vellet communicare; tom. 2. tr. 1. resolut. 78. 79. & 80. pag. 208. & 209
Vbi latè, & alia notabilia contingentia in dicto casu pro ministranda Eucharistia, & Confessione ad mortem damnatis.
Si reus mutat forum, pendente conditione excommunicationis, an censura suspendatur? tom. 5. tract. 1. r. 18. §. 4. pag. 13
Reus an teneatur respondere, si sciat adversus se stare solum dictum denunciatoris? tom. 6. tract. 1. res. 97. §. 1. pag. 64
Reus innocens, qui re ipsa injustè damnatur ad mortem, justè tamen, secundum allegata, & probata, an possit vi, & armis se defendere à judice, & ab ejus ministris, etiam occidendo eos, si necessarium sit? ibid. §. tertio.
Reus an teneatur judici respondere, si testium depositio non notificetur? tom. 6. tract. 1. resolut. 98. §. 1. pagina 64
Et quid circa hoc cum Regularibus? ibid. §. 2
Reus convictus, & confessus de uno crimine, an teneatur respondere interrogatus à judice de complicibus nulla infamia laborantibus? tom. 6. tract. 1. resol. 99. §. 1. pag. 65

Reus juridice interrogatus à judice propter semiplenam probationem, vel indicia æquivalentia, an teneatur respondere, etiam in causa capitali, & de pœnâ trium mutilationis, &c. t.6. tr.1. r.101. §.1. p.66
Et quid, si delictum plenè probatum sit, an in tali casu teneatur respondere ad mentem judicis? ibid. §.4. in fine. pag.67
Reus interrogatus de homicidio commisso ob justam sui defensionem, an teneatur respondere? t.6. tr.1.r.102. §.1. ibid.
Ubi aliquos alios similes casus decisos invenies circa supradictam juridicam interrogationem. §.1
Reus dum jam Carnifex funem collo apposuit, an possit se ex scala præcipitem dare? tom.6. tract.1. res.115. §.1. pag.76
Reus damnatus, ut veneno pereat, an possit illud haurire? t.6. tr.1.r.117.§.1. p.77
Reus in tali casu an peccet, si ad hoc coactus permittat, ut sibi venenum applicetur, mere passivè se gerendo? ibid. §.3
Reus minime à judice condemnari potest, ut sibi mortem inferat, sed ut mortem patiatur. ibidem. §. secundo.
Ut reus se interficiat, præcipiente judice, an reus possit id facere? t.6.tr.1.r.118. §.1. p.77
Reus an teneatur condemnatus ad mortem, ad locum destinatum proficisci, collum præparare, manus apponere, &c. tom.6. tractatu 1. resolutione 121. §. 3. pagina 80
Reus an teneatur exequi pœnas exilii, verberationis, carceris diuturni, longo tempore ad triremes, &c. si secundum legem ad ea condemnatus sit? ibidem. §. 1. & sequenti.
Vt reus in Monasteriis, & Ecclesiis Regularium vinctus detineatur, an Episcopus possit cogere Regulares? tom.7. tr.1. r.50. §.3. p.34
Quando reus est accusatus, & interrogatus juridicè, de crimine vero, negatque an teneatur ad restitutionem famæ? tom.8. tract.7. resolut. 65. §. Notandum est 3. pagina 186
Reus, qui privatus est ob aliquod delictum Ecclesiæ Immunitate, an possit ab illa extrahi propter alia etiam delicta, quæ gaudent Immunitate? tom.9. tr.1. r.27. §. Quæro 14. p.23
Reus non potest in Ecclesia spoliari à judice laïco re furata, quam secum traxit, sed recurrendum est ad judicem Ecclesiasticum. tom. 9. tract. 1. resolut. 57. §.3. pagina 37
Vide verb. *Crimen*, *Delictum*. tom.3
Item verb. *Capere*, *Citare*, *Ecclesiasticus*, *Forma*, *Sacerdos*. tom. 5
Item vide tract.9.10.11.& 12. tom.5
Item verb. *Carcer*, *Confessarius*, *Consulere*, *Crimen*, *Defensio*, *Delictum*, *Dubitare*, *Fames*, *Iudex*, *Iudicium*, *Opinio probabilis*, *Pactum*, *Pœna*, *Pars*, *Retractare*. tom. 6
Item verb. *Denunciare*, *Mendacium*, *Nomen*. tom.7
Item verb. *Advocatus*, *Bannitus*, *Delinquens*, *Iudex*, *Tormentum*. tom.8
Item verb. *Crimen*, *Delictum*, *Delinquens*, *Exire*, *Forum*, *Fugiens*, *Offendere*, *Vicarius*. tom.9
Item tract. 1. tomi 9. *de Immunitate Ecclesiæ*, ubi sunt quamplurimæ quæstiones.

Rex.

Reges an possint eligere sibi Confessarium ab Episcopo non approbatum? t.1. tr.3. r.23. §.10. p.99
Reges quinam ungantur? t.4. tr.8. r.88. §. De significationibus. p.384
Si Reges donent maximè sub nomine dignitatis, an donatio eorum remuneratoria transeat in vim contractus, itaut revocari non possit? t.6. tr.7. r.15. §.1. p.316
Reges an teneantur in conscientia non revocare concessionem factam futuræ accessionis in dignitate, v. g. Proregis, &c. Et quid etiam, si fuisset promissio, & etiam acceptata? t.8. tr.4. r.1. §.1. p.48
Reges an in aliquo casu sint judices exemptorum? t.3. tr.2. r.21. §.1. & seq. pag.110
Reges an Episcopi, & Inquisitores excommunicare possint? t.9. tr.2. r.46. §.1. p.125
Reges adoratione politica adoratos esse à populis demonstratur. t.9. tr.4. r.5. §.1. p.324
An regi, vel inventori venæ auri, argenti, aut alterius metalli acquirantur? tom. 6. tract. 6. resolut. 18. §.1. pag.304
Et quid de Carbonariis, lapidicinis, & similibus? ibid. pag. 305
Regis unctio sit cum Oleo Cathecumenorum. t.4. tr.8. r.88. §.1. p.383
Regis unctio non est Ordo, neque Sacramentum. ibid. §.1. & seqq. p.383
Regis unctionis mystica declaratio. ibid.
Qui in Regis fundo invenit Thesaurum, an statim teneatur dimidiam partem dare Regi? tom.6. tr.6. r.19. §.1. & seqq. p.305
Pro Regis primo introïtu in Civitatem gabellas impositas an Ecclesiastici teneantur solvere? t.9. tr.2. r.251. §.1. pag 226
An à Regis sententia non detur appellatio? t.9.tr.7.r.66. §.3. pag.400
De Regum peccatis, etiamsi bellum justum exerceant in ordine ad milites. Et an debeat Rex eis, vel aliis resarcire damnum, quod inde fuerit sequutum? t.7. tr.7. r.48. per totam. p.415
Rex, si non expendat Eleemosynam Cruciatæ contra Turcas, an accipientes Bullam Cruciatæ lucrentur ejus indulgentias? tom.4. tract.3. resolutione 1. §.1. pagina 66
Rex in tali casu an teneatur ad restitutionem? ibid.
Rex ungitur in humero, & brachio. t.4. tr.8. res.88. per totam. p.383
Rex an possit condere leges, ut Thesaurus ad se perveniat? t.6.tr.6. r.19. §.1. & seqq. p.305
Rex an donare possit, & ideo an successores possint ejusmodi donationes revocare? tom.6. tr.7. resol.11. §.1. pagina 313
Rex an possit præcipere Episcopis, & Abbatibus sui Regni, ut eant cum ipso ad bellum? tom.9. tr.2. res.29. §.4. pag.116
Vide verb. *Excommunicatio*. tom.2
Item verb. *Communio*, *Beneficium*, *Dignior*. tom.3
Item verb. *Generalis Exercitus*. tom.4
Item verb. *Ingredi*. tom.5
Item verb. *Bona temporalia*, *Decima*, *Eligere*, *Filius*, *Fructus*, *Nomina*, *Occidere*, *Officium*, *Pactum*, *Præscriptis*, *Princeps*, *Regina*, *Regnum*, *Successor*. tom.6
Item verb. *Amicus*, *Arbitrium*, *Credere*, *Dubium*, *Egestas*, *Legitimatum*, *Pactum*, *Papa*, *Regnum*, *Stipendium*, *Vassallus*, *Universitates*. tom.7
Item verb, *Bellum*, *Bona temporalia*, *Hispanus*, *Homo*, *Ius*, *Princeps*. tom.8
Item tract. 1. tomi 9. de Immunitate Ecclesiæ circa crimen læsæ Majestatis pro gaudenda, vel non gaudenda ejus Immunitate à resolut. 50. usque ad 55. inclusivè. pag. 34
Item verb. *Deponere*, *Detinere*, *Episcopus*, *Exterus*, *Familiares*, *Feudatarius*, *Feudum*, *Forum*, *Fructus*, *Hospitale*, *Intromittere*, *Iurisdictio*, *Lex*, *Mandatum*, *Matrimonium*, *Moneta*, *Monopolium*, *Necessitas*, *Observare*, *Oppidum*, *Pontifex*, *Potestas*, *Princeps*, cum omnibus ejus quæstionibus, & notationibus, *Regnum*, *Revocatum*. tom.9

Ritus.

Si absque ritibus exterioribus, insufflationibus, unctionibus, & similibus cæremoniis Sacerdos ministrat solemniter Baptismum, an peccet mortaliter? t. 1. tr. 1. r. 55. §. 2. p. 36

De ritibus celebrandi Missam multa curiosa observantur. t. 2. tr. 1. r. 195. §. 1. p. 112

Si sub ritu duplici dicitur Officium divinum, quando dicendum est de simplici, vel è contra, an sit tantum peccatum veniale? tom. 3. tract. 6. resolut. 90. §. 4. pagina 471

Et quid, si mutatio fiat in Choro, modo absit scandalum? ibid. §. 9

Ritum portandi calceos Pontificis cruce obsignatos introductum fuisse à tempore D. Sylvestri, demonstratur. tom. 9. tract. 4. resolut. 20. §. 1. & sequentibus. pagina 338

Circa ritus administrandi Sacramentum Extremæ-unctionis aliqua notabilia. tom. 2. tract. 4. resolutione 19. §. 1. pag. 254

Ritus aliqui, & solemnitates an requirantur in cessione bonorum, vel sufficiat sola voluntatis expressio? t. 6. tr. 5. r. 1. §. 1. p. 277

Vide verb. *Cæremonia.* tom. 1

Item tract. 1. tomi 2. *de Celebratione Missarum.* à res. 154. ad 250. inclusivè. p. 93. & seqq.

Item verb. *Missalis, Supplere.* tom. 2

Item verb. *Missam, Celebrare, Rubricæ.* tom. 3

Item verb. *Intentio.* tom. 5

Item verb. *Iuramentum, Solemnitas.* tom. 6

Item verb. *Festum, Officium Divinum.* tom. 7

Item verb. *Persona.* tom. 9

Ritus Consecrationis Episcopalis.

Ritus Consecrationis Episcopalis enarrantur. tom. 4. tr. 8. r. 12. usque ad 19. p. 320

Ritus Consecrationis Episcopalis in Ecclesia Græca. ibid. r. 79. p. 366

Rituum Episcopalium mystica expositio. ibid. resol. 113. & 114. p. 404. & 405

Cur Episcopus in sua consecratione ducitur veste Candida inductus, ibid. res. 113. p. 404

Cur tunicis interioribus quibusdam ornatur? ibid. r. 114. pagina 405

Cur calceantur pedes? ibid.

Cur imponitur capiti, & scapulis liber Evangeliorum? ibid. r. 115. p. 406

Cur unguntur manus, & caput? ibidem. resolut. 116. pag. 407

Cur ipsi traditur liber Evangeliorum? ibid. resolut. 117. pagina 408

Cur Consecratores imponunt manus super caput consecrandi? ibid. r. 118. p. 408

Cur traditur Bachulus Pastoralis, & Annulus? ibidem. res. 119. pag. 409

Cur Chirotecis manus vestiuntur? ibidem. resolut. 120. pagina 411

Cur Mithra caput ornatur? ibidem. res. 121. p. 411

Cur Consecratus offert panem, & vinum Consecratori? ibid. r. 122. p. 412

Cur præbentur oscula? ibid. r. 123. p. 412

Rixa.

Vide verb. *Rixandum.* tom. 9

Rixandum.

Vide verb. *Mutilare, Occidere, Sanguis.* tom. 9

Rogare.

Si rogat religiosus, ut detur amico, vel consanguineo donum, & non acceptat illud, an peccet contra paupertatem, & contra Bullam Clement. VIII. de largit. muner? t. 7. tr. 3. r. 8. §. 1. p. 251

Vide verb. *Intercessor, Procurator.* tom. 5

Rogatus.

Rogati an debeant esse testes an testimonio tempore pestis? t. 6. tr. 8. r. 63. §. 1. p. 429

Et an etiam in testamento militis? t. 6. tr. 8. resol. 72. §. 1. pagina 432

Si non rogatus, sed coactus tabellio testamentum subscribit, an jure ipso sit nullum? t. 6. tract. 7. resolut. 129. §. 7. pag. 380

Rogatus an debeat esse testis in testamento ad pias causas? t. 6. tr. 8. r. 21. §. 1. & seq. p. 405

Vide verb. *Veritas, Victor in ludo.* tom. 6

Item verb. *Rogare.* tom. 7

Rogatus, id est interrogatus.

Qui rogatus de futura copia mercium, vel tritici, aut monetæ, diminutione, vel de discessu Proregis dicat se nescire, vel respondeat negativè, vel amphibologicè, an peccet contra justitiam, & teneatur restituere? t. 6. tr. 3. r. 100. §. 1. p. 169

Ros.

Cum rore an possit adhiberi baptismus in extrema necessitate, deficiente aqua naturali? tom. 1. tr. 1. resol. 54. §. 1. pag. 35

Rosarium.

Cui Rosarium integrum (de tribus enim partibus constat) injunctum est à confessario in pœnitentiam, an satisfaciat recitando tribus diebus singulis singulas partes? tomo primo, tractatu sexto, resolutione 9. §. 7. pag. 311

Cui Rosarium injunctum est in pœnitentiam, per mensem, vel annum, an satisfaciat, si uno, duobus, vel tribus diebus hæc recitet simul? ibid.

Vide verb. *Votum.* tom. 4

Item verb. *Conventus.* tom. 7

Rota.

Si in Rota ponit se Monialis, & facit eam volvere in partem externam, ad quam sæculares accedunt, an frangat clausuram, & incidat in pœnas, etiamsi è rota non egrediatur? tom. 7. tract. 1. resolutione 358. §. 1. pag. 231

Rota Conclavis.

Vide verb. *Ingressus, Littera,* tom. 9

Rubrica.

Rubricæ Missalis non omnes sunt præceptivæ, sed aliquæ directivæ. Ubi quæ obligent ad mortale, & quæ vero non, explanatur? tom. 2. tractatu 1. resolut. 140. §. 6. pag. 82

Rubricæ Missalis quænam sint præceptivæ, & quænam sint directivæ? Præceptivæ sunt quæ tangunt aliquam legem Canonicam contentam in corpore juris, verb. gr. de servando jejunio, de ara consecranda, &c. Directivæ sunt quæ non inveniuntur in toto jure Canonico, nec in Rubricis Missalis ponuntur cum verbis importantibus præceptum, qualia sunt, Mandamus, Præcipimus, &c. & similia. tom. 2. tr. 1. r. 172. §. 3. pag. 100

Rubricæ omnes quæ habentur pro audienda Missa, & recitatione Officii divini flexis genibus capite discooperto, & inclinato, vel stando, aut surgendo, vel hoc, aut illo modo maximè præcipiuntur pro recitatione publica, & Missa solemni propter significationem mysteriorum in quorum memoriam sunt institutæ hujusmodi cæremoniæ. tomo tertio, tractatu sexto, resolutione quadragesimo-quinto, §. 1. & sequentibus. pagina 441

Et an Rubricæ dictæ non habeant vim legis, aut præcepti, sed solius directionis, & Regulæ, ut Officium magis piè, & religiosè dicatur, & audiatur? ibid. §. 4. pag. 442

Rubricas Missalis Sacerdos in celebratione non observans, an peccet mortaliter? Et quid, si unam, vel alteram Rubricam non observat, aut si in rebus substantialibus sacrificii deliquerit? tom. 2. tract. 1. resol. 164. per totam. pag. 97
Vide verb. *Cadere, Caremonia, Pollutio.* tom. 2
Item verb. *Missale.* tom. 6

Rudimentum.

Vide verb. *Nescire, Scire.* tom. 2

Rumpere.

Si rumpatur culpabiliter Bulla Cruciatæ an adhuc valeat? t. 4. tr. 3. r. 8. §. 1. & seqq. p. 70
Et quid, si inculpabiliter rumpatur Bulla? t. 4. tr. 3. r. 10. §. 4. pag. 71
Vide verb. *Frangere, Relegatio.* tom. 9

Ruptura.

Vide verb. *Destructum, Fractio.* tom. 4

Rus.

In rure an possit erigere Oratorium, qui habet indultum Oratorii privati in domo sua, ut quando est ibi Missam audiat? tom. 4. tract. 2. resolutione 32. §. primo, & seqq. pag. 47
Rus profecti sponsi recreationis causa, an possint ibi matrimonium contrahere? tom. 2. tr. 6. resol. 112. §. 1. & seqq. pag. 400

Rusticus.

Rusticus diu ignorans Mysterium Trinitatis, quo casu teneatur reiterare confessiones, & quo casu non? t. 1. tr. 3. res. 121. p. 170
Rusticus, qui Confessus cum Confessario indocto bona fide non expressit numerum peccatorum, non est cogendus repetere confessiones prædicto modo factas. t. 1. tr. 7. res. 149. p. 191
Rustici an possint inter se, vel cum Dominis in diebus festivis celebrare contractus sine peccato? tom. 7. tr. 5. resol. 21. pag. 338

S

SABBATHVM.

SI in Sabbatho incidit aliquod festum ex solemnioribus, an licitum sit vesci carnibus? t. 4. tr. 6. resol. 58. §. 2. pag. 220

Sabbathum sanctum.

Si in die Sabbathi majoris Hebdomadæ veniat festum Annunciationis B. Mariæ, an sint in illa die celebrandæ plures Missæ in Ecclesiis? Et quæ Missa dicenda sit in illa die? t. 2. tr. 1. res. 74. §. 1. & seqq. p. 39
Et an dicenda sit Missa de Resurrectione cum Vesperis? t. 2. tr. 1. r. 75. §. 1. ibid.
Ubi discutiuntur omnes difficultates, quæ contingere possunt in prædicto casu circa introitum, Prophetias, Credo, & alia, etiamsi festum Annunciationis inciderit in illa die. §. 3. & seqq. p. 39. & 40
In Sabbathi sancti die omnibus sacerdotibus indiscriminatim licitum est privatim celebrare, & qui voluerit celebrare ante Missam solemnem, potest dicere Missam de Sancto occurrenti in illa die, aut votivam. t. 2. tr. 2. res. 45. §. 3. p. 184
In Sabbatho sancto an possit à quolibet Sacerdote, seclusò scandalo, in aliquo sacello dici Missa privata? t. 2. tr. 2. r. 75. §. 10. in initio. p. 40
Si in Sabbatho sancto Sacerdos, seclusò scandalo Missam privatam secretò dixit, ab Episcopo potest puniri. t. 2. tr. 2. r. 46. §. 3. p. 184
Et qua hora debet celebrare in die illa? ibid. §. 3
Si in Sabbatho sancto festum Annunciationis B. Mariæ inciderit, potest Episcopus ordinare, ut in singulis Ecclesiis Missæ celebrentur. ibid. §. 6. p. 185
Vide verb. *Festum, Missam audire, Nuptiæ.* tom. 2

Sacculus.

Vide verb. *Pollutum.* tom. 9

Sacellanus.

Sacellanus potest cum Episcopo legere Horas Canonicas. t. 5. tr. 1. r. 158. §. 3. p. 93

Sacer locus.

Vide verb. *Furari.* tom. 1

Sacer Ordo.

Vide verb. *Tactus.* tom. 7

Sacerdos.

Sacerdos dum celebrat tria præstat, primo quidem consecrat, secundo ministrat sibi ipsi, tertio suscipit sacramentum, tamen hoc non obstante, si est in peccato mortali, non committit nisi unum peccatum. t. 1. tr. 1. res. 11. §. 3. p. 10
Sacerdos an teneatur audire, & absolvere cum discrimine vitæ illum, qui in articulo mortis timet non habere sufficientem contritionem, vel ignorat sibi esse necessariam contritionem, aut ignorat, quid sit contritio, aut quomodo possit eam in se excitare? t. 1. tr. 1. res. 8. §. 1. pag. 6
Sacerdos excommunicatus vitandus excusatur in multis casibus in administratione, vel receptione sacramentorum: Vbi pro praxi aliqui casus. t. 1. tr. 1. res. 15. §. 1. & seqq. pag. 12
Sacerdos baptizans infantem moribundum in peccato mortali, an peccet mortaliter? t. 1. tr. 1. r. 43. §. 1. p. 29
An in dicto casu peccet saltem venialiter? §. 2
Si Sacerdos est excommunicatus, & adsunt alii, an sit tamen ab ipso petenda administratio Baptismi in necessitate? tomo primo, tract. 1. resolut. 44. §. primo, & seqq. pag. 30
Sacerdos baptizans cum aqua non benedicta an peccet mortaliter? t. 1. tr. 1. res. 55. §. 1. & seqq. p. 36
Et quid, si alios exteriores ritus insufflationes, unctiones, & similes cæremonias relinqueret, aut si sine stola, vel superpelliceo ministraret solemniter Baptismum? ibid. §. 2
Sacerdos an peccet saltem venialiter, si proferat formam Baptismi lingua vulgari? t. 1. tr. 1. res. 56. §. 4. p. 37
Sacerdos dubius de suo Baptismo, an, ut Baptismus sub conditione reiteretur, necessarium sit? t. 1. tr. 1. res. 79. §. 3. pag. 52
Sacerdos Eucharistiam in peccato ministrans multis eodem tempore, an tot committat peccata, vel unum tantùm? t. 1. tr. 2. r. 5. §. 1. & seqq. p. 71
Sacerdos in necessitate baptizans in peccato, an peccet mortaliter? ibid.
Sacerdos ministrans Baptismum, & Extremam-Unctionem sine vestibus sacris, an peccet mortaliter? tom. 1. tr. 2. r. 9. §. 8. p. 75
Sacerdos ordinatus ab Episcopo sine forma contenta in illis verbis: *Accipe Spiritum sanctum,* &c. si exponeretur ad audiendas confessiones, an conficeret sacramentum Pœnitentiæ, & validè absolveret? t. 1. tr. 3. res. 2. §. 2. & seqq. p. 84
Sacerdos an peccet, si confessionem incipiat audire ex præsumpta ratihabitione de præsenti? t. 1. tr. 3. res. 5. §. 2. pag. 86
Sacerdos surdus, non autem mutus an possit aliquando ministrare sacramentum Pœnitentiæ? t. 1. tr. 3. res. 18. §. 1. & seq. p. 95
Sacerdos Religiosus qui habet aliqua peccata gravia cum aliqua infamia, & habet præsentem solum Sacerdotem laicum, an possit celebrare, aut communicare sine confessione ad vitandam infamiam suæ Religionis? tom. 1. tr. 3. r. 157. §. 1. p. 195
Si Sacerdos teneatur celebrare ex obligatione Capellaniæ, vel alia obligatione, an possit celebrare sine confessione, quando non vult confiteri nisi proprio Sacerdoti? ibid. §. 5. in princ. & ante med.

sione, quando non vult confiteri nisi proprio Sacerdoti ? ibid. §. 5. in principio, & ante medium.
Et an pro jure stipis ad sustentationem præcisè sumptæ ? ibid.
Et an pro benedictione nuptiarum danda sponsis ? ibid. §. ult. paulo post initium, & post medium.
Quilibet Sacerdos simplex an possit peccata venialia absolvere, & an etiam mortalia jam confessa ? t. 1. tr. 4. r. 10. §. 2. & seqq. p. 229
Imò, si in dicto casu quis cum Sacerdote simplici confiteatur sola venialia, si habet aliquod peccatum mortale nondum confessum, quod tamen oblitus est, an ab illo remaneat absolutus ? ibid. §. 4
Si Sacerdos alius non adest, an moribundus possit petere à Sacerdote excommunicato, hæretico, Schismatico, &c. absolutionem, etiamsi sciat supradictos cum peccato Sacramentum administraturos ? tom. 1. tract. 4. res. 40. §. 1. & seq. p. 247
Et an non solum possit petere dictam absolutionem à supradictis, sed etiam ad id teneatur ? tom. 1. tract. 4. r. 41. §. 1. & seq. ibid.
Et an prædicti Sacerdotes habeant potestatem absolvendi in articulo mortis ? ibid. ab initio.
Sacerdos simplex, præsente Confessario jurisdictionem habente, an possit absolvere moribundum ? t. 1. tr. 4. res. 43. §. 2. pag. 248
Vbi, quod quando concurrunt inter se simplex Sacerdos, approbatus, & approbatus in aliena Diœcesi, excommunicatus, irregularis, suspensus, interdictus, hæreticus, Schismaticus, degradatus, vel habens privilegium, quomodo, & quis præferendus sit alter ad alterum in articulo mortis ad confitendum, & absolvendum infirmum. ibid. §. 2
Si simplex Sacerdos cæpit audire moribundi confessionem, accedens Sacerdos approbatus, an teneatur desinere ab auditione ? tomo primo, tract. 4. resol. 44. §. 1. pag. 249
Vbi aliqua alia contingentia in prædicto casu. §. 1
Sacerdos an sit absolvendus, qui inchoata jam Missa post introitum, & si corpore prius sanus, voce amissa cadens ad interitum rueret ? tom. 1. tract. 4. resolut. 56. §. 5. pag. 255
Sacerdos quilibet in articulo, seu periculo mortis an possit absolvere ab omnibus peccatis, censuris, reservatis ? t. 1. tr. 5. r. 2. §. 1. p. 264
Vbi an sub nomine Sacerdotum in hoc casu comprehendantur non approbati, excommunicati, suspensi, interdicti, irregulares, degradati, hæretici cessante periculo perversionis ? ibidem.
Et quid de Sacerdote simplici, præsente Parocho ? ibid.
Et an supradicta absolutio possit dari à Sacerdote quolibet à prima die infirmitatis, quæ ponit infirmum in periculo mortis ? t. 1. tr. 5. r. 3. §. 1. p. 265
Sacerdos simplex an possit absolvere à censuris, & casibus reservatis omnes parturientes, tamquam constitutas in periculo mortis ? tom. 1. tract. 5. resolut. 5. §. 1. pag. 265
An prægnantes ante partum ? tom. 1. tract. 5. res. 6. §. 1. & seq. pag. 266
An eos qui voluntariè prælium, vel navigationem periculosam aggrediuntur ? t. 1. tr. 5. r. 7. §. 2. p. 267
In supradictis casibus idem est periculum, & articulus. ibid. §. 2. & seqq.
Vbi etiam, quod quando Sacerdos est impeditus hæresi, Apostasia, schismate, & similibus impedimentis notis pœnitenti, tunc non potest in articulo mortis pœnitens absolvi ab illis, si adsit alius censura carens, aut prædictis, & similibus vitiis. §. 3. & seqq. ibid.
Sacerdos, qui habet casus reservatos, à quibus præsens Confessarius non potest illûm absolvere, an possit contritus sine prævia confessione sacrum conficere ? t. 1. tr. 5. r. 31. §. 1. & seqq. p. 285
Et si Sacerdos talis haberet cum aliquo peccato reservato alia peccata non reservata, vel saltem alia peccata venialia, an teneatur omnia supradicta peccata venialia, & reservata confiteri, ut possit saltem à reservatis indirectè absolvi ? ibid.
Et quid, si dictus Sacerdos, qui habet peccata reservata, habet etiam facultatem, ut possit illa confiteri inferiori, cum onere comparendi coram Superiore, an possit omittere confessionem ? ibid. §. 5
Sacerdos simplex an possit commutare ex justa causa pœnitentiam peccatorum mortalium, quæ jam fuerunt legitimo Confessario confessa ? tom. 1. tract. 6. resolut. 28. §. 4. pag. 326
Et quid, si pœnitentia fuerit data super peccata reservata ? ibid. §. 5
Si Sacerdos in Missa Eucharistiam ab aliis consecratam in peccato mortali multis ministrat, an debeat in confessione hanc circumstantiam explicare ? tom. 1. tract. 7. res. 40. §. 1. & seq. p. 367
Vbi, quod stando in opinione affirmativa, sufficit, si se accuset Eucharistiam administrasse in peccato mortali, sine expressione, & numero personarum, quas communicavit. ibid. §. 3. & seq.
Et an hoc etiam intelligatur de aliis Sacramentis, excepta Eucharistia ? t. 1. tr. 7. r. 41. §. 2. p. 367
Et quid, si Sacerdos esset in aliquo gravissimo, & extraordinario peccato, aut si sit multis, & gravibus peccatis irretitus ? ibid.
Si Sacerdos, vel initiatus sacris ordinibus aliquem percutiat, vel occidat, an teneatur explicare hanc circumstantiam ? t. 1. tr. 7. r. 69. §. 1. & seq. p. 377
Sacerdos fornicans an satisfaciat in confessione, si dicat se violasse votum castitatis, non manifestando votum solemne, quod habet ? tom. 1. tract. 7. res. 73. §. 1. & seqq. pag. 378
Idem est, si votum simplex castitatis emisit ante susceptionem sacrorum Ordinum. ibid. §. 4. p. 379
Sacerdos exercens actum venereum exteriorem quot peccata committat ? t. 1. tr. 7. r. 74. §. 1. ibid.
Et quot peccata committat in solo appetitu, & voluntate interiori ? ibid.
Sacerdos celebrans Missam cum voluntaria distractione, an satisfaciat præcepto de audienda Missa in die festo, & in aliis diebus peccet mortaliter ? tom. 2. tract. 3. res. 4. §. 2. pag. 223
Sacerdos prodagra laborans, qui audit missam, & simul excipit confessiones Novitiorum vel peccatorum venialium aliorum, an satisfaciat præcepto audiendi Missam ? t. 2. tr. 3. r. 13. §. 2. p. 229
Sacerdos inferior an possit ministrare Extremam unctionem ex præsumpta licentia Pontificis, & Ecclesiæ si pastor absit, vel nollet hoc Sacramentum ministrare infirmo ? t. 2. tr. 4. r. 25. §. 3. p. 257
Si Sacerdos simplex extra casum necessitatis infirmum ungeret, an in excommunicationem præter peccatum incurreret, vel an hæc excommunicatio restricta sit tantum pro Religiosis ? t. 2. tr. 4. r. 29. §. 1. p. 258
Sacerdos moribundus an possit se ungere ? tom. 2. tract. 4. r. 41. §. 1. pag. 263
Sacerdos ordinatus cum Calice, & Patena non consecratis, an debeat iterum ordinari cum conditione ? t. 2. tr. 5. r. 7. §. 9. p. 271
Sacerdos, si non tetigit vasa sacra, aut illud instrumentum in cujus porrectione imprimitur character, an teneatur iterare Ordinem sub conditione ? tom. 2. tract. 5. res. 19. §. 2. pag. 279
Sacerdos qui immediatè tetigit Patenam, licet non tetigerit Hostiam, potest tuta conscientia exercere Ordinem Sacerdotalem, nec tenetur illum iterare. ibid.

Sacerdos

Sacerdos quam intentionem habere debeat noviter ordinatus, quando cum Episcopo in Missarum solemniis concelebrat. tomo secundo, tract. 5. resolutione 20. §. 1. pag. 280
Sacerdos cum ordinatur, si intelligit jam verba à socio prolata esse, an teneatur ipse non proferre ulterius verba consecrationis? tom. 2. tract. 5. resolutione. 21. §. 1. ibid.
Sacerdos simplex ex commissione Pontificis potest conferre aliquos Ordines, dummodo illos, quos confert, habeat. t. 2. tr. 5. r. 27. §. 2. p. 282
Sacerdos ministrans Eucharistiam in peccato mortali, non peccet mortaliter. tom. 2. tract. 5. resolut. 118. §. 4. pag. 331
Si Sacerdos proferat super materiam legitimam formam Sacramentorum absque intentione, v. g. abluendi, vel consecrandi, etiamsi postea intentionem adhibeat, an nihil efficiat? t. 2. tr. 6. r. 100. §. 1. p. 395
Sacerdos postquam Episcopus contulit potestatem consecrandi, si moriatur, antequam illi manus imponatur, an verè maneat integrè ordinatus, & possit à peccatis absolvere? tomo tertio, tract. 1. resolut. 12. §. 6. pag. 19.
Sacerdos an possit exercere medicinam sine dispensatione? t. 3. tr. 2. r. 152. §. 1. p. 276
Sacerdos an licitè possit expectare ad incipiendam Missam paulòminus ante meridiem, etiam si prævideat se eam non posse finire nisi post meridiem? tom. 3. tr. 6. r. 66. §. 3. p. 456
Sacerdos dicens Missam in Altari privilegiato, an debeat non solum indulgentiam, sed etiam Sacrificium applicare defuncto? tom. 4. tract. 1. resol. 6. 35. 36. & 37. pag. 5. 23. & 24
Sacerdos, qui tenetur celebrare in aliqua Ecclesia, Oratorio, Altari, &c. an peccet mortaliter alibi celebrando? Vbi aliqua alia contingentia in dicto casu. t. 4. tr. 1. r. 14. §. 1. & seqq. p. 11
Sacerdos obligatus ad celebrandum in Altari privilegiato, an satisfaciat, si celebret alibi, cum numismate, vel calculo benedicto? tom. 4. tract. 1. res. 15. §. 2. pag. 12
Sacerdos ad quid teneatur, si in Altari privilegiato assignato celebrare non potest? tom. 4. tract. 1. resolut. 19. §. 1. pag. 13
Idem est de alio Sacello, Templo, Capella, vel tali hora. ibid. §. 2. pag. 14
Sacerdos an potuerit celebrare in Altari portatili, quod erat in Palatio rurali, & in quo non aderat licentia celebrandi ad dandum viaticum repente ibi moribundo? tom. 4. tr. 2. r. 18. §. 4. p. 37
Sacerdos sæcularis, vel Regularis, an possit virtute Cruciatæ in Oratoriis privatis ministrare Eucharistiam? t. 4. tr. 2. r. 46. §. 1. p. 56
Sacerdos privilegiatus tempore interdicti virtute Cruciatæ potest eligere laicum, ut inserviat Sacro, si non inveniat ministrum habentem privilegium assistendi divinis. tomo quarto, tract. 2. resolutione. 51. §. 4. pag. 60
Sacerdos, qui Missam celebrat pro stipendio & sui laboris pretio, an possit suam operam Petro addicere? t. 4. tr. 3. r. 1. §. 5. p. 66
Sacerdos occultis censuris innodatus, an possit celebrare scandali vitandi causa, vel ne crimen suum prodat? t. 4. tr. 8. r. 43. §. 1. p. 341
Sacerdos extra diem Natalis Domini ordinatus, non potest eadem die aliam missam celebrare. tom. 4. tract. 8. r. 65. prope finem. p. 363
Sacerdos inferior est Episcopo. t. 4. tr. 8. r. 76. §. Dico, sed lege eam per totam. p. 372
Sacerdos simplex non approbatus ab Ordinario, an possit absolvere ab excommunicatione minori, quamvis sic excommunicatus habeat peccatum mortale? t. 5. tr. 1. r. 182. §. 3. p. 106. & seqq.
Et quid, si excommunicatio sit incursa ob peccatum mortale? ibid. p. 107
Sacerdos simplex quomodo absolvat moribundum ab excommunicatione majori? tom. 5. tract. 1. resol. 204. §. 1. pag. 117
Vbi, quod doctrina hujus resol. est valde notanda, & menti tenenda pro praxi dictæ quæstionis.
Sacerdos simplex in articulo mortis an possit etiam absolvere ab irregularitate contracta ex peccato? ibidem. §. 3. pag. 118
Vbi advertitur, quod potest ita urgere necessitas in articulo mortis, ut sufficiat unico verbo dicere: Absolvo te, intendendo absolvere prius à censuris, & postea à peccatis. §. 2
Sacerdos simplex à quibus censuris absolvere potest in articulo mortis? Et quid, si adsit Sacerdos, qui aliàs posset, & haberet jurisdictionem in censuris? tom. 5. tr. 1. r. 205. §. 1. & seqq. p. 118
Et quid, si præsens sit parochus, vel approbatus? ta5. tr. 1. r. 206. §. 1. ibid.
Simplex Sacerdos an possit absolvere moribundum à censuris reservatis, etiam si posset per confessarium, vel per literas recurrere ad Superiorem? ibid. §. 2
Vbi, quod nullum in præsenti ponendum est discrimen inter articulum, & periculum mortis, quod attinet ad hanc absolutionem, sed tantum excluditur periculum in ludo hastarum, taurorum agitatione, & similium. ibid. §. 3
Vt Sacerdos simplex possit absolvere à sola censura in articulo mortis, an necessarium sit quod pœnitens præmiserit aliquod signum contritionis? tom. 5. tr. 1. r. 207. §. 1. pag. 119
Sacerdos suspensus ex ordinatione ante legitimam ætatem, an incurrat irregularitatem consecrando simul cum ordinante? tomo quinto, tract. 5. resolutione 18. §. 3. pag. 213
Sacerdos, qui non habet licentiam confitendi, si excipiat alicujus confessionem, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 27. §. 1. p. 220
Idem est, si talis Sacerdos administrat Extremam unctionem. ibid.
Sacerdos excommunicatus, si excipiat Confessiones, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. r. 28. §. 1. ibid.
Et an hoc procedat quantumcumque excommunicatio, vel delictum sit occultum, etiam si absolutio esset invalida ob culpam pœnitentis? ibid.
Sacerdos excommunicatus, ex sola administratione Eucharistiæ, quamvis non celebret, an incurrat irregularitatem? ibid.
Sacerdos quilibet etiam Parocho præsente, an possit in articulo mortis hæreticum absolvere? tom. 5. tract. 8. res. 26. §. 1. pag. 364
Et quid in dicto casu, si Episcopus, vel Inquisitor sit præsens? ibid. §. 1
Et an ita absolutus à simplici Sacerdote, si à periculo evadat, an teneatur se præsentare Pontifici? ibidem. §. 4. pag. 365
Sacerdos simplex non comprehenditur in Decretis Pontificiis, quamvis sine approbatione confessiones audiat, & absolutionem impendat? tom. 5. tract. 12. resol. 11. §. 3. pag. 513
Idem est de Sacerdote approbato, sed suspenso ab audiendis confessionibus. ibid.
Qui cum Sacerdote simplici bona fide confitetur de venialibus, & mortalibus, an valida sit absolutio? tom. 1. tr. 4. r. 9. §. 2. p. 229
Qui cum Sacerdote simplici confitetur cum attritione cognita, bona tamen fide, si moriatur ante aliam confessionem an salvus fiat? ibid. §. 3

A quocumque Sacerdote absolvi an possint ab omnibus casibus non solum existentes in articulo mortis, sed etiam in periculo? tom. 1. tract. 4. resol. 39. §. primo, & seq. pag. 246
Et an hæc sententia intelligatur, dum absolvendus morali necessitate coactus, v. g. bellum, seu naufragium aggreditur, & secus si ex voluntate propria id faciat? ibidem.
Vt à Sacerdote quocumque constitutus in articulo mortis possit absolvi, quando censeatur non adesse copiam Confessarii habentis potestatem in censuras, & peccata reservata? tomo primo, tract. 5. resolut. 4. §. 1. & seqq. pag. 265
A Sacerdote quocumque an remigantes possint absolvi ab omnibus reservatis, tanquam constituti in articulo mortis? t. 1. tr. 5. res. 8. & seqq. p. 268
An obsessi, & obsidentes? ibid.
An bannitus, qui impunè potest occidi? t. 1. tr. 5. res. 10. §. 1. pag. 269
An damnati ad mortem? tomo primo, tractat. 5. resolutione 11. §. 1. ibid.
An existentes in civitate, etsi sani, ubi grassatur pestis? t. 1. tr. 5. r. 12. §. 1. & seqq. p. 270
Cum Sacerdote simplici non approbato ab Ordinario ad confessiones audiendas an possint confiteri Generales, & alii Prælati Religionum, & Vicarii eorum in sede vacante, & omnes alii Religiosi in itinere, & etiam Equites D. Joannis, D. Jacobi, Alcantaræ, &c. tanquam Religiosi. t. 7. tr. 1. res. 87, & à res. 90. usque ad res. 100. à p. 63. ad 76
Sacerdotem simplicem ab Episcopo non approbatum, an possit Parochus exponere ad audiendas confessiones suorum subditorum? tom. 1. tract. 3. resol. 13. §. 1. & seq. pag. 91
Et an saltem in aliquo casu? Vbi duo casus proponuntur in praxi. t. 1. tr. 3. r. 14. §. 5. p. 92
Et an talis opinio sit probabilis? ibidem §. Secundo, & sequent.
Si Sacerdotem præsentem quis haberet, cui ex privilegio potest confiteri, an possit communicare sine confessione, quia non vult confiteri, nisi proprio Sacerdoti? t. 1. tr. 3. r. 157. §. 2. p. 195
Et quid ad observandum præceptum confessionis annuæ? ibidem §. 3
Et quid, si cum proprio Sacerdote confiteri possit devotius, & utilius? ibid. §. 4. in princ.
In Sacerdotem contumelia, an sit circunstantia mutans speciem, & necessariò in confessione explicanda? t. 1. tr. 7. r. 17. §. 1. p. 353
Si antequam Sacerdotem delinquens tangeret à birruariis comprehensus fuisset in cubiculo ægrotantis, ubi ad ipsum communicandum Sacerdos cum SS. Sacramento advenisset, an gaudeat Ecclesiæ Immunitate? t. 9. tr. 1. res. 12. §. 1. p. 12
Et supponitur tangentem Sacerdotem, qui Eucharistiam defert, gaudere Immunitate. §. 1
Sacerdotem ambulantem apprehendens, non gaudet Ecclesiæ Immunitate? tom. 9. tractat. 1. resolutione 13. §. 1. pag. 13
Sacerdotes sæculares approbati an etiam sine causa ab eodem Episcopo possint iterum ad examen vocari, sed non reprobari? t. 1. tr. 3. res. 6. §. 1. p. 87
Et quid de Regulatibus circa hoc? ibid.
Vt Sacerdotes plures conficiant Eucharistiam an possit Pontifex in aliquo casu dispensare? t. 3. tract. 1. res. 48. §. 1. pag. 64
Et quomodò hoc licite fieri possit? ibid. §. 2
Sacerdotes non possunt Missam celebrare in Oratorio privato Episcopi, eo absente, vel mortuo. t. 4. tract. 2. res. 6. §. 3. & in res. 7. p. 30
Sacerdotes sæculares an possint dicere Missam in Oratoriis Regularium, quæ sunt in claustris, infirmariis, &c. eorum Monasteriorum? t. 4. tr. 2. res. 11. §. 1. sub finem. pag. 33
Et quid in Oratoriis Regularium, quæ sunt in Grangiis? t. 4. tr. 2. r. 12. §. 2. p. 34
Sacerdotes celebrare volentes in Oratoriis privatis, quam licentiam habere debeant? tom. 4. tract. 2. resolut. 43. §. 1. pag. 54
Sacerdotes assistentes, quando reus in patibulo suspenditur, an incurrant irregularitatem, & peccent mortaliter? t. 5. tr. 5. r. 76. §. 1. p. 241
Sacerdotes ducentes reum ad furcam, an incurrant irregularitatem, hortando illum, ut scalam ascendat, vel accelerando executionem justitiæ notabiliter? t. 5. tr. 5. res. 77. §. 1. & seqq. ibid.
Vbi aliqua alia contingentia in hoc casu explanantur, in quo non incurrunt irregularitatem ex defectu lenitatis nisi ministri justitiæ, & non alii.
Vt Sacerdotes simplices audiant aliquando confessiones fratrum, an Præpositi nostræ Religionis licentiam dare possint? t. 7. tr. 1. r. 92. §. 7. p. 69
Sacerdoti simplici an possit Pontifex committere consecrationem Chrismatis? t. 1. tr. 2. r. 1. §. 4. p. 69
Sacerdoti simplici nostræ Religionis, qui non est admissus ad confessiones audiendas à nostro P. Generali, an Præpositi nostræ Religionis confiteri possint? t. 7. tract. 1. res. 97. §. 5. p. 73
Sacerdoti an licitum sit ex metu mortis porrigere Eucharistiam peccatori occulto, vel celebrare Missam, & ministrare alia sacramenta in materia dubia? t. 7. tr. 5. res. 76. §. 7. & §. ult. p. 369
Sacerdotibus sæcularibus revocatio sine justa causa facta non audiendi amplius Confessiones an sit nulla? t. 1. tr. 3. res. 6. §. 1. p. 87
Et quid de Religiosis? ibid.
An à Sacerdotibus simplicibus nullus Prælatus Papa inferior possit auferre jurisdictionem absolvendi à venialibus? t. 1. tr. 4. r. 10. §. 3. p. 230
De Sacerdotibus dubitantibus an habuerint requisitam intentionem consecrandi Hostiam, quid sit sentiendum? t. 2. tr. 3. r. 1. §. 2. p. 221
Vbi an illis præcipiatur solùm verborum consecrationis prolatio devota, & attenta, an etiam, ut proferant verba cum intentione aliqua actuali volendi consecrare, aut satisfaciendi præcepto obliganti ad consecrandum? pag. 222
Sacerdotibus an sit prohibita venæ sectio, itaut fiant irregulares exinde morte sequuta? tom. 5. tract. 5. res. 73. §. 1. pag. 240
Sacerdotum sæcularium approbationes circa, ad audiendas Confessiones lege in tom. 7. ex tr. 1. aliquas quæstiones in res. 71. 76. 77. 78. 79. & 83
Vide verb. *Confessarius, Missam celebrare, Ordo.* tom. 1
Item tract. 1. tom. 2. de Celebratione Missarum à res. 12. usque ad 250. inclusivè. p. 4. & seqq.
Item tract. 2. tom. 2. de Præcepto divino, & Ecclesiastico sacræ Communionis etiam pro articulo mortis, ubi plures sunt difficultates.
Item tract. 4. tom. 2. de sacramento Extremæ-Unctionis ferè in omnibus quæstionibus.
Item verb. *Absolvere, Baptismus, Communio, Concelebrare, Confirmationis sacramentum, Contactus, Creare, Extrema-Vnctio, Impositio, Interdictum, Irregularis, Iurisdictio, Missam celebrare, Ordinis sacramentum, Pœnitentia sacramentalis, Sanguis.* tom. 3
Item verb. *Anima, Applicare, Bulla Cruciata, Communio, Confirmationis sacramentum, Defunctus, Dominica dies, Eucharistia, Extrema-Vnctio, Fructus, Hospes, Indulgentia, Minister, Missam celebrare, Numerus, Oratorium, Parochus, Status, Superior Regularis.* tom. 4
Item verb. *Chirurgia, Clericus, Communio sacra, Concubinarius,*

binarius, Confessarius, Impedire, Infirmus, Ius, Lex, Medicina, Missam celebrare, Matrimonium, Officium divinum, Pœna, Relaxare, Sigillum. tom. 5
Item verb. *Dos, Hæres, Iurisdictio, Suspensio.* tom. 6
Item verb. *Absolvere, Confessarius, Missam celebrare.* tomo septimo.
Item verb. *Absolvere, Invadere, Obligare.* tom. 8
Item verb. *Licentia, Missam celebrare, Oleum sanctum.* tom. 9

Sacerdos Gentilis.

Vide verb. *Fides Catholica.* tom. 7

Sacerdotalis Ordo.

Qui Sacerdotalem Ordinem recipit sine reliquis, vere est Sacerdos, potestque exercere munera Diaconi, Subdiaconi, Acolythi, &c. tom. 2. tractat. 5. resolut. 27. §. 6. pag. 282
Vide verb. *Sacerdos*, cum notationibus.

Sacramentalia.

Sacramentalia an deleant peccata venialia ex opere operato? tomo primo, tractat. 3. resolutione 1. §. primo, & seqq. pag. 84
An sit probabile Sacramentalia remittere peccata venialia? t. 2. tr. 1. r. 153. p. 93
An Pontifex possit tollere potestatem Episcopis circa Sacramentalia? t. 3. tr. 1. r. 67. p. 87
Vide verb. *Immiscere.* tom. 5

Sacramentalis absolutio.

Pro Sacramentali absolutione vide omnes quæstiones tract. 4. tom. 1. de Absolutione sacramentali.
Pro Sacramentali absolutione à reservatis lege tract. 5. tom. 1. de Reservatis, & eorum absolutione.
Pro Sacramentali satisfactione, vide tract. 6. tom. 1. de Satisfactione sacramentali.
Item verb. *Ministrare.* tom. 1

Sacramentum.

Sacramenta plura an conficeret, si unus plures unica actione baptizaret? t. 1. tr. 1. r. 40. §. 4. p. 27
Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, &c. Parochus ministrans per alios, an peccet mortaliter, & teneatur fructus restituere? t. 1. tr. 3. r. 40. §. 2. p. 116
An sint duo Sacramenta, vel unum tantum, quando duo absolvunt solum unum pœnitentem? t. 1. tr. 4. res. 4. §. 3. pag. 225
Sacramenta vera an sint Ordines Minores? tom. 2. tr. 5. res. 119. §. 2. p. 331
In ministrantibus Sacramenta cum opinione probabili, an Pontifex suppleat jurisdictionem? t. 3. tr. 1. res. 4. §. 1. pag. 6
Et quid stante errore communi cum titulo tamen colorato? ibid. §. 2. p. 7
Et quid absque titulo colorato? tom. 3. tract. 1. resol. 5. §. 2. pag. 8
Sacramenta recipere sine peccato an aliquando possit excommunicatus? t. 5. tr. 1. r. 127. §. 1. p. 79
Vbi aliqui casus pro praxi.
Et an extra casus prædictos in resolutione præterita, si non licitè, an saltem validè excommunicatus recipiat Sacramenta? tomo quinto, tract. 1. resolut. 128. §. 1. ibidem.
Et quid saltem de sacramento Pœnitentiæ? ibidem §. secundo. pag. 80
Qui Sacramenta ministrat excommunicatis, an ipso jure pœnam aliquam incurrat? ibid. §. 4
Sacramenta intra Ecclesiam recipere an possit interdictus ab ingressu Ecclesiæ? tom. 5. tract. 4. resol. 17. per totam. pag. 204
Qui alia Sacramenta præterquam solemnem Baptismum, & sacrificium Missæ administrat sine ordine requisito, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 5. resol. 24. §. 2. pag. 218
Sacramenta quis ministrando in dubio, an incurrerit excommunicationem, & an efficiatur irregularis? t. 5. tr. 5. r. 33. §. 1. p. 221
De sacramenti Pœnitentiæ essentia non est, ut Sacerdos, & pœnitens cognoscant totam gravitatem culpæ? t. 1. tr. 3. r. 30. §. 4. p. 108
De essentia sacramenti Pœnitentiæ est in ejus absolutione pronomen *Te?* tomo primo, tract. 4. resolut. 3. §. 3. pag. 224
Circa materiam sacramenti Ordinis multa. tom. 3. tr. 1. res. 67. §. 4. & seq. p. 87
Sacramenti Ordinis Episcopalis materia, & forma. t. 4. tr. 8. à resolut. 12. usque ad 19. inclusivè, à pag. 320. usque ad 324
Sacramenti Ordinis Episcopalis minister. t. 4. tr. 8. r. 24. §. 1. pag. 328
Pro Sacramentis in genere, vide tract. 1. tom. 1. de Baptismo à resolutione 1. ad 25. inclusivè, & à pag. 1. usque ad 19
In Sacramentis ministrandis quæ intentio requiratur? t. 4. tr. 8. r. 37. §. 1. p. 336
Pro sacramento Baptismi lege à resol. 26. tom. 1. de Baptismo usque in finem à pag. 19
Pro sacramento Confirmationis, vide tract. 2. tom. 1. de Confirmatione.
Pro sacramento Pœnitentiæ, vide omnes quæstiones tr. 3. tom. 1. de Pœnitentia.
In sacramento Baptismi, Confirmationis, Pœnitentiæ, Ordinis, & Extremæ-Unctionis, an exprimenda sit persona suscipiens ista Sacramenta. t. 1. tr. 1. resol. 60. §. 1. pag. 39
Ne sacramento Pœnitentiæ injuria fiat, an ita obliget sigillum Confessionis, ut nullo vitæ casu, nec etiam pro tuendo Rege, vel liberando toto orbe ab injusta conflagratione infringi possit. Imò neque etiam violari poterit, quamvis universa Ecclesia, & fides tota Christiana per impossibile pereat, nisi sacramentale sigillum reveletur? t. 1. tr. 8. r. 1. §. 1. p. 424
In omni sacramento requiritur conjunctio materiæ cum forma. t. 4. tr. 8. r. 36. §. 1. p. 336
Et an sufficiat conjunctio moralis? ibid. §. 3
Sacramentorum sumptio, an in aliquo casu in peccato mortali possit esse licita? tom. 1. tract. 1. resolut. 12. §. 3. pag. 11
In Sacramentorum administratione, & receptione excusatur Sacerdos excommunicatus vitandus in aliquibus casibus. Et hic assignantur multi in exemplum, & pro praxi. t. 1. tr. 1. r. 15. §. 1. p. 12
In sacramentorum materia, an sequi possit opinio probabilis, relicta probabiliori, & tutiori? tom. 1. tract. 5. res. 56. §. 2. p. 299
Materia certa sacramentorum deficiente, an possit Pontifex præcipere, ut in articulo mortis ministrentur sacramenta cum materia dubia? tom. 3. tract. 1. resol. 3. §. 1. pag. 4
Et in dicto casu an sit obligatio charitatis sic administrandi sacramenta. ibid.
Si minister certus sacramentorum non occurrit habens potestatem certiorem, an possint ministrari sacramenta cum ministro dubio? tom. 3. tractat. 1. resolutione 3. §. 8. pag. 5
Sacramentorum numerus ab Ecclesia receptus, non mutatur ex eo, quod Episcopatus sit sacramentum. tom. 4. tr. 8. r. 11. §. 1. p. 319
Ad sacramentorum validitatem non requiritur probitas ministri. t. 4. tr. 8. r. 37. §. 3. p. 337
A sacramentorum susceptione suspensus, an incurrat irregularitatem suscipiendo illa? tom. 5. tract. 5. resol. 32. §. 1. pag. 221
Sacramentum Confirmationis an sit nullum, si unctio non adhibeatur ab Episcopo in fronte, & sub signo Crucis, & immediate manu Episcopi, & dextro pollice, & non sinistro, vel alio digito, aut instrumento, sive

sive conjuncto, sive separato? t. 1. tr. 2. res. 6. 7. & 8. pag. 73. & seq.

Sacramentum Pœnitentiæ an conferat Sacerdos ordinatus ab Episcopo sine forma contenta in illis verbis: *Accipe Spiritum sanctum*, &c. si exponeretur ad confessiones audiendas? tom. 1. tract. 3. resol. 2. §. primo, & seqq. pag. 84

Baptismi Sacramentum, ut laicus in casu necessitatis solemniter ministret, an Pontifex possit committere laico? t. 3. tr. 1. r. 8. §. 1. p. 13

Sacramentum Episcopatum proptiè dictum definitur. t. 4. t. 8. r. 6. §. 1. p. 315

Sacramentum verè, & propriè dictum est ordinatio Episcopalis. ibid. per tot. p. 315. & 316

Novum Sacramentum, & Ordinem an constituat Episcopatus? t. 4. tr. 8. r. 7. §. 1. & seqq. p. 316

Opinio asserens Episcopatum non esse Sacramentum, an sit censura inurenda? t. 4. tr. 8. res. 10. & 11. p. 318

Sacramentum Ordinis plures species continet. t. 4. tr. 8. res. 11. §. Concludo. p. 320

Sacramentum Ordinis Episcopalis an imprimat characterem distinctum à Sacerdotali? t. 4. tr. 8. res. 20. & 21. pag. 324. & 325

Si Sacramentum aliquod recipiat excommunicatus excommunicatione minori, an incurrat irregularitatem? t. 5. tr. 1. res. 182. §. 4. p. 107

Extra sacramentum Pœnitentiæ an Episcopus absolvere possit ab hæresi occulta? tom. 5. tractat. 8. resolut. 15. §. 6. pag. 358

Vide verb. *Ministrare*. tom. 1

Item verb. *Fidelis, Infidelis, Intentio, Litera, Ministrare, Opinio probabilis, Procurator, Sacerdos*. tom. 2

Item verb. *Baptismus, Confirmationis sacramentum, Eucharistia, Extrema-Unctio, Matrimonium, Missam celebrare, Ordinis sacramentum, Pœnitentiæ sacramentum*. tomo tertio.

Item verb. *Character, Minister*. tom. 4

Item verb. *Communicatio civilis, Consensus, Episcopus, Immiscere, Iniitia, Recipientes*. tom. 5

Item verb. *Fidelis*. tom. 6

Item verb. *Minister sacramenti, Opinio probabilis*. tom. 7

Item verb. *Administratio, Confessarius, Eligere*. tom. 8

Sacra res.

Vide verb. *Furari*. tom. 1

Sacrarium.

Vide verb. *Hostia, Panis, Pyxis*. tom. 2

Sacrificare.

Vide verb. *Missam celebrare*. tom. 9

Sacrificium.

Sacrificia tria Missæ uno, & eodem tempore potest quis audire, & satisfacere præcepto Ecclesiæ de audienda Missa, voto, & pœnitentiæ à Confessario injunctæ. t. 2. tr. 3. r. 26. §. 2. p. 237

Sacrificii essentia an consistat in sola consecratione? t. 2. tr. 3. r. 27. §. 3. ibid.

Sacrificio eodem potest Sacerdos satisfacere pro voto, & pro eo, qui eleemosynam dedit. t. 2. tract. 1. res. 36. §. 4. pag. 18

Et an pro eo, qui eleemosynam dedit, & simul pro alio ex sola liiberalitate, vel charitate, & gratitudine? t. 2. tr. 1. r. 37. §. 4. ibid.

Sacrificium Missæ pro pluribus oblatum, an prosit singulis, ac si pro uno tantum offerretur? t. 2. tr. 1. r. 36. §. 1. pag. 17

Sacrificium Missæ directè offerre an Sacerdos possit pro aliquo Infideli, Turca, Hebræo, Cathecumeno, &c. & ab illis accipere consuetum stipendium? t. 2. tr. 1. res. 42. §. 1. p. 22

Sacrificium propriè an dici possit illud, in quo non consecratur vinum, sed solus panis? tom. 2. tr. 1. resol. 229. §. 1. pag. 139

Sacrificium verum an sit illud, in quo vinum ante panem consecratur? tom. 2. tractat. 1. resolutione 230. §. 1. pag. 141

Sacrificium ne remaneat imperfectum, consecrato pane, an debeat Sacerdos & vinum consecrare, quamvis immineret periculum vitæ? ibid. §. 6

Sacrificium perficere sequenti die an possit alius Sacerdos, si moriatur Sacerdos celebrans post consecrationem Corporis Christi? Ubi alia contingentia in dicto casu. t. 2. tr. 1. r. 239. §. 1. p. 148

Sacrificium non perficitur, neque integratur in Officio Veneris sanctæ, cum utraque species fuerit die externo jam consecrata, & sumpta, ideo illud Officium non vocatur, nec est Missa, nec sacrificium. ibid.

Sacrificium perficere an debeat alius, si Sacerdos moriatur post sumptam speciem panis, & sumat tantum speciem Sanguinis, vel quid facere debet? t. 2. tr. 1. r. 240. §. 1. & seq. pag. 149

Sacrificium primum non existimatur actus ille celebrationis tunc ab ordinatis. tom. 5. tractat. 5. resolut. 17. §. 3. pag. 213

Vide verb. *Applicare, Religio, Religiosus*. tom. 2

Item verb. *Applicare, Cathecumenus, Fructus, Missam celebrare, Sacerdos*. tom. 4

Item verb. *Missam celebrare*. tom. 5. & 9

Item verb. *Vinum*. tom. 8

Sacrilegium.

Sacrilegii malitiam necessariò in confessione aperiendam an contineat furtum crumenæ divitis factum in Ecclesia? t. 1. tr. 7. r. 154. §. 3. p. 417

Ad sacrilegium an pertineat peccatum, & concubitus viri Christiani cum muliere Infideli, Turca, Hæretica, Judæa, &c. & ideo an hæc circunstantia sit in confessione aperienda? tom. 1. tractat. 7. resolut. 126. §. 1. & seqq. pag. 406

Sacrilegium an sit furari ex Ecclesia ea, quæ sub jure, & quasi sub potestate Ecclesiæ sunt, verbi gratia, quia illi sunt tradita ad custodiendum, vel in pignus data, vel alio simili modo in Ecclesia depositа? t. 1. tract. 7. res. 154. §. 3. p. 417

Sacrilegium non committit, qui furatur Clerico aliquid jure Ecclesiastico possessum. ibid.

Qui sacrilegium commisit, an gaudeat Ecclesiæ Immunitate? t. 9. tr. 1. r. 77. §. 2. p. 47. & in res. 27. §. Quæro sexto. pag. 22

Vide verb. *Confessio*. tom. 3

Item verb. *Communio, Fornicari*. tom. 4

Item verb. *Appellare, Matrimonium*. tom. 5

Item verb. *Forum*. tom. 9

Sacrilegus.

Sacrilegus an sit, vel blasphemus conculcans, & percutiens Imagines sacras? tomo primo, tract. 5. resol. 52. §. 4. pag. 298

Vide verb. *Communio, Fornicari*. tom. 4

Sacristia.

Si in Sacristia Regulares, & Canonici Regulares & sæculares canunt Horas Canonicas ex aliqua justa causa, an satisfaciant obligationi psallendi in Choro. t. 3. tr. 6. res. 19. §. 1. p. 431

Et quid quando Sacristia non est juncta cum Ecclesia, vel habet fenestram versus Altare majus? ibid.

Qui in Sacristia Ecclesiæ occidit aliquem sub spe confugiendi ad Ecclesiam, & postea inventus est in ea, an gaudeat ejus Immunitate? tom. 9. tractat. 1. res. 71. §. 3. pag. 45

Sacrum.

Si à sacro faciendo absque infamia, vel scandalo excommunicatus vitandus abstinere non possit, an excusetur à peccato mortali? tom. 1. tract. 1. resol. 15. §. 1. pag. 12

Vide verb. *Communicatio civilis*. tom. 5

Sæculares.

Sæculares an satisfaciant præcepto: Communicantes in Ecclesia Cathedrali? t.2. tr.2. r.16. §.3. p.164
Cum sæcularibus an Regulares dispensare possint in omnibus irregularitatibus ab ipsis contractis, in quibus Episcopus dispensare possit? Vbi pro praxi cursim octo casus. t.7. tr.1. r.301. per tot. p.209
Pro sæcularium audiendis confessionibus à Prælatis Regularibus, & Religiosis, vide multas quæstiones ex tract.1. tom.7. de Dubiis Regularium, à res.65. usque ad 89. inclusivè.
Circa sæcularium furta aliqua practicabilia. t.7. tract.3. res.41. per tot. p.266. & 267
Vide verb. *Regulares.* tom.2
Item verb. *Missam audire, Regulares, Superfluum.* tom.4
Item verb. *Eucharistia.* tom.5
Item verb. *Commodare, Commutare, Depositum, Furari, Hospitium, Restituere.* tom.7
Item tract.1. tom.9. de Immunitate Ecclesiæ, & in tr.2. de Immunitate Ecclesiastica.
Item verb. *Iudex, Iurisdictio, Minister justitiæ, Operari, Ordinare, Princeps.* tom.9

Sæpius.

Sæpius an teneamur ad correctionem? t.7. tr.4. resol.36. per tot. pag.300

Sævitia.

Vide verb. *Cogendum, Ebrius.* tom.7
Item verb. *Servus.* tom.9

Saga.

In sagarum crimine ex sola denunciatione complicum absque ullis aliis indiciis, an Inquisitores possint torquere personas denunciatas, alioquin bonæ famæ? t.5. tr.11. r.30. per tot. p.494
Vide verb. *Maleficium.* tom.7
Item *Malefici, Maleficium.* tom.8

Sagimen.

Sagimen an comedere possit qui habet licentiam comedendi in Quadragesima ova, & lacticinia? tom.4. tr.6. res.70. §.1. & seq. p.239
Vide verb. *Vsus.* tom.4

Saginâ.

Vide verb. *Comedere.* tom.8

Sagitta.

Sagittam projiciens intra Ecclesiam qua hominem extra occidit, quare non incurrat in censuram latam contra homicidas in Ecclesia, & sic de aliis? tom.5. tract.1. resol.103. pag.70

Sagittarius.

Vide verb. *Concubina.* tom.7

Sal.

Cum sale quando resolutum non est, an possit adhiberi Baptismus in extrema necessitate, deficiente aqua naturali? t.1. tr.1. r.54. §.1. p.35

Salarium.

Salarium an debeatur præstari à Dominis famulis infirmis? t.6. tr.3. r.165. p.208
Salarium an licitè petatur ab Advocatis, & Procuratoribus, qui fuerunt conducti sub certa mercede ad annum, si nullas causas habuerunt ipsorum conductores in illo anno? t.6. tr.3. r.171. p.213
Salarium à Commissariis an possit tantum à singulis exigi, quantum ab uno posset, si pro eo solo negotium fieret, an vero à singulis pro rata pro unico die? t.6. tr.3. r.169. p.212
Si famulo salarium non condignum solvitur, an possit famulus illud resarcire aliunde, etiamsi à principio ob paupertatem coactus sit pacisci pro injusto, & inæquali stipendio? t.6. tr.3. r.176. p.214
Vbi etiam, an Dominus in foro conscientiæ teneatur solvere justum pretium, saltem infirmi, & quid, si famulus faceret aliqua grandia, & extraordinaria servitia? ibid.
Salarium an possit exigi à filio, v. g. Cauponis, Mescatoris, &c. quia Patris bona administravit? t.6. tr.3. res.174. pag.214
Salarium aliquod an debeatur executoribus testamenti? t.6. tr.9. r.67. §.1. p.487
Vide verb. *Famulus.* tom.7

Salvare.

Vide verb. *Præceptum.* tom.2

Salvaticus Clericus.

Salvatici Clerici, quamvis non gaudeant privilegio Canonis, neque exemptione gabellarum, an tamen gaudeant privilegio fori? tom.9. tractat.2. resolut.134. §.2. pag.162

Salve Regina.

Vide verb. *Oratio.* tom.6

Salus.

Vide verb. *Conjux, Exponere, Medicamentum.* tom.2
Item verb. *Medicamentum.* tom.5
Item verb. *Adultus.* tom.6
Item verb. *Alimentum.* tom.7
Item verb. *Bibere, Infirmus, Medicamentum.* tom.8

Salus spiritualis.

Vide verb. *Exponere, Periculum.* tom.8

Salutandum.

Vide verb. *Oratio.* tom.6

Salutare.

Vide verb. *Inimicus.* tom.7

Salutatio Angelica.

Vide verb. *Oratio.* tom.6

Salvum conductum.

Vide verb. *Hæreticus.* tom.9

Salvus.

An salvus fiat, qui cum attritione cognita confitetur simplici Sacerdoti peccata venialia, & mortalia, si ante aliam confessionem moriatur? tom.1. tr.4. resol.9. §.3. pag.229

San-Benito.

Vide verb. *Crux signata.* tom.5

Sanctimoniales.

Sanctimoniales an possint exercere munus Patrini in Baptismo, & Confirmatione? tom.1. tract.2. resolutione 23. §.3. p.82

Sanctitas.

Vide verb. *Restitutio.* tom.6

Sanctus Beatificatus.

Vide verb. *Beatificatus, Missam celebrare.* tom.3

Sanguis.

Sanguinem Christi sumere, an aliquando licitum sit laico? t.3. tr.1. r.49. §.12. p.67
Sanguinem, & qui vulgò dicitur *Sanguinalli*, seu *Vitoldo*, Hispanicè *Mondingo*, an comedere possit, qui in diebus jejuniorum ex privilegio, vel licentia Medici comedere ova, & lacticinia possit? tom.4. tractat.6. resolut.70. §.1. pag.238
Quando è sanguinis effusione intra Ecclesiam facta violetur Ecclesia? t.1. tr.7. r.90. §.2. p.386
Sanguinis speciem præbere an possit Sacerdos pro dando Viatico infirmo morituro, qui speciem panis deglutire non possit? t.3. tract.1. resol.1. §. Potest etiam inferri secundo. pag.2
Sanguinis usum an potuerit Pontifex præcipere, sicut præcipit usum panis pro Communione? t.3. tract.1. res.50. §.1. p.67
Sanguinis copiam magnam extra Ecclesiam vulnus effundit illius, qui vulneratus fuit in Ecclesia, an Ecclesia remaneat polluta? tom.9. tractat.1. resolut.135. §.1. pag.89

Si sanguinis magna effusio contingat in porta Ecclesiæ, an Ecclesia polluatur? t.9. tr.1. r.144. §.9. p.94
Vide verb. *Cadere, Barba, Laicus.* tom.2
Item verb. *Fator, Gaudere.* tom.8
Item verb. *Effluere, Effusio, Interdictum, Licentia, Pertinere, Pœna, Pollutum, Quantitas.* tom.9

Sanitas.

Vide verb. *Conjux.* tom.2

Saracenus.

Vide verb. *Christianus, Exploratores, Turcæ.* tom.7
Item verb. *Infidelis.* tom.9

Sartores.

Sartores an teneantur jejunare? tom.4. tract.6. resol.33. §.1. pag.218
Et quid, si conficiunt calceos ex materia molli? t.4. tr.6. res.70. §.4. p.239
Sartores ex quanam culpa teneantur, si res apud ipsos deposita periit? tom.6. tractat.3. resolutione 141. §.1. & seq. pag.192
Circa sartores quædam practicabilia valde notanda à Confessariis? t.6. tr.3. r.176. §.1. p.214
Sartores an possint à mercatoribus accipere partem pretii? t.6. tr.3. r.178. §.1. p.215
An sartores conficientes vestes in diebus festis pro aliquo funere, &c. non peccent? tom.7. tract.5. resolutione 20. §.4. p.338
A sartoribus an quis possit emere licitè fragmenta ex vestibus, etsi justè ea sibi retineant? tom.6. tr.3. res.177. §.1. pag.215

Satellites.

Qui cum satellite ipso per vim intrat in Ecclesiam, an gaudeat ejus immunitate? Et quid, si tunc, ut reus esse à manibus satellitis eximat, illum vulnerat in Ecclesia cum magna sanguinis effusione? t.9.tr.1.r.103. & 104. pag.58. & 59
Satellites non possunt per vim in Ecclesia auferre reo arma prohibita, aut rem furatam, si tradere reus recuset. t.9. tr.1. r.101. §.1. & seqq. p.58
Si à satellitibus captus, affirmat se fuisse captum in loco sacro, illis autem negantibus, an cognitio hujus rei spectet ad judicem laicum? tom.9. tractat.1. resolutione 120. §.1. p.74
Vide verb. *Ignorantia, Innocens.* tom.8
Item verb. *Birruarius, Extractus, Extrahens, Fugere.* tom.9

Satisfacere.

Satisfacere potest Sacerdos unica Missa pluribus petentibus sacrum sine stipendio. tom.2. tract.1. resolut.33. §.8. pag.17
Satisfacere cum unica Communione non potest ille, cui in pœnitentiam injungeretur, ut intra 15. dies communicaret, & aliàs voluisset, ac simul præcepisset Prælatus intra eosdem dies Communionem facere, & si cum eisdem occurreret dies Paschalis, ideo tenetur ad quadruplam Communionem. tom.2. tractat.2. resolutione 24. §.2. p.173
Vbi curtim docetur, quod uno, eodemque actu potest quis satisfacere pluribus præceptis. ibid. §.3
Si satisfacere parti excommunicatus possit, & non satisfacit, si à Confessario per Cruciatam, aut aliud privilegium absolvatur, an valida sit absolutio? t.4. tr.3. rel.57. §.1. p.94
Qui satisfacere non potest parti, an possit virtute Cruciatæ absolvi ab excommunicatione? t.4. tr.3. resolutione 58. §.1. ibid.
Satisfacere in partem an debeat, si non possit in totum? ibid. §.4. p.95
Et quid, si satisfacere non potest sine gravi nocumento famæ, statu, aut suorum bonorum, an in dicto casu sufficiat dare sufficientem cautionem? ibid.
Si satisfacere excommunicatus non potest, an sit valida, & licita absolutio, si datur non satisfacta parte, quam Bulla, aut Jubilæum requirit? t.4. tr.3. rel.59. §.1. ibid.
Satisfacere alicui non petenti, qui alioquin jus Prælationis non haberet, an possit debitor, sciens statum suum deficere? t.6. tr.3. r.209. §.1. p.239
An satisfaciant fideles præcepto confessionis quocumque anni tempore confitendo, vel teneantur confiteri tempore Quadragesimæ? tomo primo, tract.3. resolut.51. §.1. p.122
An satisfaciat quis præcepto Ecclesiæ cum confessione voluntariè nulla? t.1. tr.3. r.50. §.1. p.122
An satisfaciat quis unica confessione intra annum facta, si non adimplevit præceptum annuæ confessionis in Quadragesima utrique obligationi, tam anni præteriti, & anni currentis? tom.1. tract.3. resol.54. §.1. & seqq. pag.124
Et an satisfaciat voto dandi eleemosynam restituens debitum? Nec dando eleemosynam fratribus, avis, & parentibus indigentibus, secùs si aliis consanguineis? Et an dicto voto satisfaciat dando eleemosynam extreme indigenti? Et quid, si actum faciat pro pluribus obligationibus, an sigillatim tantum satisfacere potest, ut si verbi gratia, debet dare pauperibus centum ob injustè ablata, 100. ex voto, & 100. ex pœnitentia? tom.1. tract.6. res.50. §.1. & seqq. usque in finem. pag.339
An satisfaciat, qui celebrat Missam in Altari privilegiato, quæ non sit de Requie licet in indulto non exprimatur? t.4. tr.1. r.9 §.1. p.8
An satisfaciat Jubilæo, qui in die Dominico confitetur? t.4. tr.4. r.39. §.1. & seq. p.158
Si donec satisfaciat, suspensio lata sit, an sequuta satisfactione tollatur ipso facto suspensio sine aliqua absolutione? Idem est de interdicto, & secus de excommunicatione? tom.5. tract.3. resolutione 10. §.1. & seq. pag.173
Qui solum satisfacit Clerico, vel Monacho percussis, & non Ecclesiæ, vel Monasterio, an possit per Cruciatam absolvi? t.4. tr.3. r.61. §.1. p.96
Vide verb. *Mulier, Præceptum,* & ejus notationem, *Substitutus.* tom.2
Item verb. *Applicare, Defunctus, Impedimentum.* tom.4
Item verb. *Creditor, Iuramentum, Oblitus, Personale, Processus.* tom.5
Item verb. *Injuria, Offerre.* tom.7
Item verb. *Animus, Debitor, Fur, Habitus, Ingredi, Pauper, Promittere, Qualitas, Triticum, Vinum.* tom.8
Item verb. *Publicare, Publicatio.* tom.9

Satisfactio.

Sine satisfactione partis absolutus per Cruciatam ab excommunicatione, an teneatur iterum confiteri tanquam nulliter absolutus? tom.4. tractat.3. resolut.56. §.1. pag.94
Qui absque satisfactione, aut cautione absolvit excommunicatum, an teneatur ad restitutionem parti lædæ? t.4. tr.3. r.57. §.2. ibid.
Si satisfactionem partis exigit excommunicatio, & aliquis excommunicatus oblitus est confiteri censuram per generalem absolutionem, quæ ad cautelam datur in confessione, talis non remanet absolutus à tali censura. t.4. tr.3. r.52. §.5. p.91
Qui satisfactionem dare non potest, an debeat dare sufficientem cautionem? t.4. tr.3. r.56. §.3. p.94
Ante satisfactionem realem absolutus reincidit in excommunicationem, si postmodum non satisfacit, quando commode potest. t.4. tr.3. r.59. §.3. p.95
Quam satisfactionem possit Princeps in bello petere? t.7. tr.7. r.10. §.4. p.388

Qui comprehendantur sub nomine partis. Et qui sub nomine satisfactionis. t.4. tr.3. r.56. §.Notandum. p.94
Vide verb. *Satisfacere.* cum suis notationibus.

Satisfactio sacramentalis.

Satisfactio sacramentalis ut est pars Sacramenti Pœnitentiæ in peccato mortali facta habet suum effectum. t. 1. tr.6. r.35. p.331
Vide tract.6. tomi 1. *de Satisfactione sacramentali.*
Item verb. *Indulgentia, Pœnitentia sacramentalis.*

Satisfactum.

Verba satisfacta parte, quæ ponuntur in Bulla Cruciatæ, & aliis rescriptis, & privilegiis quando datur facultas absolvendi à censuris, quid significant? t.4.tr.3. res.55. §.1. p.93
Vide verb. *Satisfactio.* tom.4. & 7

Scala.

Scalam admovere an licitè possis quando quis furari, vel fornicari vult, si proximus alias erat præceptum transgressurus? t.7. tr.5. r.67. §.2. p.364
Et quid, si adsit metus mortis, vel aliquis alius gravis metus? t.7. tr.5. r.76. per totam. p.368
Vide verb. *Reus*, tom.6
Item verb. *Ascendens.* tom.8

Scala Ecclesiæ.

Scala Ecclesiæ an gaudeat Immunitate? tom.9. tr.1. r.6. §.10. pag.7
Qui in scalis Ecclesiæ committit homicidium, & postea inventus est in Ecclesia, an gaudeat ejus immunitate? Et quid, si sub eadem spe confugiendi ad Ecclesiam commisit homicidium in scalis Ecclesiæ? t.9.tr.1.r.71. §.3. pag.45

Scamna.

Vide verb. *Ecclesia.* tom.6

Scandalosus.

Si scandalosus, & impius, (quod Deus avertat) summus Pontifex fuisset, an adhuc adorandus esset à Christi fidelibus genuflexione, & pedum osculatione? tom.9. tr.4. r.16. §.1. & seq. p.335

Scandalum, Scandalizare, &c.

Quotuplex sit Scandalum? t.7. tr.5. r.1. p.325
Utrum omne Scandalum sit peccatum? Et quomodo scandala debeant explicari in confessione? tom.7. tr.5. r.2. & in aliis ejus not. pag.326
An peccantes coram aliis excusentur aliquando à peccato mortali? tom.7. tr.5. r.3. p.327
Et in casu, quo times à te scandalizatos esse, an tenearis in confessione explicare numerum personarum, & speciem peccati? ibid. §.2. &c.
An sine scandali peccato possis redimere vexationem injustam in administratione Sacramentorum præbendo pecunias? t.7. tr.5. r.4. p.327
Idem est pro audiendo Sacro in die festo, & ministranda Eucharistia, &c. Et an hoc sit Symonia? ibidem. §.4. & 5. p.328
Et an in aliquo casu, verbi gratia, infantis morituri sine Baptismo, non solum licitum sit offerre pecuniam pro ejus administratione, sed teneri? Ibidem ad medium §.1. & §. seq. &c.
An sit differendus ingressus Religionis propter scandalum, vel ut ne Parentes turbentur? tom.7. tr.5. res.5. pagina 328
Et utrum opera consilii dimittenda sint propter scandalum ex malitia, aut ob scandalum ex infirmitate semel, aut iterum? ibid. sub finem res.
An Clerici incedentes per Civitatem in diebus Bachanalibus personati, vulgo *Mascharati* peccent mortaliter peccato scandali? t.7. tr.5. r.6. p.328
Et an etiam non solum Clerici, sed etiam Religiosi incedentes personati recreationis causa mortifere non peccent, neque quoad rationem scandali, neque quoad juris habitum Personatum prohibens illis, neque quoad habitus dimissionem ad modicum tempus, neque quoad ludum larvarum. ibid. sub finem. §.1. & §.seq. &c.
Et docetur, quod venatio ex sui materia omnibus est licita, etiam Ecclesiasticis, quibus interdicitur illa tantum, quæ est clamorosa, & assidua, non tamen sub mortali culpa ratione Ecclesiastici præcepti, nec ratione scandali, dummodo raro fiat. ib. §.3. & 4. & in aliis eorum not.
An teneamur omittere aliquod præceptum ad evitandum aliorum scandalum? tom.7. tr.5. res.7. p.329
Sed difficultas est cognoscere, quando præcepta sunt prætereunda propter scandalum vitandum? ibem. §.3. Sed si, &c.
Et in textu hujus res. multi casus adducuntur pro praxi dictæ difficultatis. in §.ult.
An mulier, si sciat se concupiscendam ab aliquo lascive, teneatur non exire de domo ad audiendam Missam? t.7. tr.5. r.8. p.330
An fœmina ornans se secundum consuetudinem Patriæ, si sciat ex hoc ornatu lascive ab aliquo amari, peccet mortaliter se ornando, vel de domo exeundo? tom.7. tr.5. res.9. p.331
Et quid, si ornatus esset superfluus, & maximus, dummodo sit secundum morem Patriæ? ib. sub fin. res. &c.
An fœmina ornans se, si hoc vult facere cum peccato veniali ostentationis inanis, quæritur, an in hoc casu contrahat malitiam scandali? tom.7.tr.5. res. 10. §.4. pagina 332
Et an excusentur fœminæ, à peccato utentes Ornatu, quo nuda pectora, & mammillas ostendunt, si fiat hoc secundum morem Patriæ, & absque ulla mala intentione? ibid. §.3. & in aliis ejus not.
An ubi est consuetudo, quod mulieres incedant pectore nudato, hoc non obstante peccent mortaliter? tom.7. tr.5. r.11. & in aliis ejus not. p.333
Et an Principes, & Episcopi sub peccato mortali teneantur talem consuetudinem stirpare, & an tales fœminæ à sacra Synaxi repellendæ sint? ibid. §.2. &c.
Et an mulier ita superflue ornata, & potissimum nudans pectora, & si nollet ornatum deponere, posset nihilominus absolvi in confessione? ibidem prope finem dicti §.2. à vers. Ex quo, &c.
Et an in hac insueta pectoris fœminæ nuditate possit dari levitas materiæ? ibidem §.4. &c.
Et notatur ornatum mulierum superfluum, & immoderatum esse illicitum, sed aliquando cum peccato veniali, aliquando vero cum mortali. ibid. §.6. p.334
Et an excessus ornamentorum immoderatus in pretio sit peccatum lethale? ibid. in dicto §.6
Et an saltem peccent mortaliter fœminæ utentes vestibus pretiosis, & odoriferis? ibid. §.7. ad medium.
Idem est dicendum de ornato superfluo virorum. ibidem. cursim in §.8
Et tandem quæritur, an semper peccent mortaliter fœminæ, si incedant pectore nudato, ubi non est mos talis incedendi? ibid. §.5
An fœmina Nobilis possit Choreas ducere, si timeat aliquem in particulari arrepturum occasionem peccandi? t.7. tr.5. res.12. p.335
An sit licitum fœminis uti vestibus virorum? Et quid econtra? t.7.tr.5. res.13. p.335
An sit licitum in diebus festis occupare puellas in faciendis Recamaturis? Ex quo deducitur, an Pictura sit opus servile? t.7. tr.5. r.14. p.335
An sit pecatum mortale, si in omnibus festivis diebus quis exerceat, v.g. per mediam horam opus servile? tom.7. tract.5. r.15. p.336
Et an si quis singulis diebus festivis laboret per spatium duarum horarum non peccet mortaliter? ibid. §.6. & in aliis ejus not.
Et notatur non esse peccatum mortale, si quis efficiat, ut multi eodem die, vel diversis festivis magna parte

temporis laborent, si omnium labor uniatur, & singuli tantum modico tempore? ibid. §. 3. &c.
Et an si quis distinctis vicibus eodemmet festivo die servilia exerceat, ita ut in singulis vicibus parum tempore insumat, at totum tempus sit notabile, peccet mortaliter? ibid. §. 2. à lin. 4. vers. Si quis.
Et an qui Templorum parietes tapetibus, & aulæis ornant, possint hanc artem exercere in diebus festivis sine peccato mortali? ibid. §. 5. &c.
An Agasones, seu muliones possint cum vestis, aut rhedis oneratis iter inchoare, in diebus festivis? tom. 7. tr. 5. res. 16. p. 336
An piscatio, occupatio, & venatio sint licitæ in diebus festivis? tom. 7. tr. 5. r. 18. p. 337
Et an iter agere sit opus servile, sive pedibus, sive equo fiat? ibid. §. 3
Et an ex consuetudine viatores excusentur à peccato? ibid. in dicto §. 3
Et notatur, quod non sunt opera servilia quædam agitationes corporis quæ in saltationibus, Choreis, & tripudiis consistunt, unde talia opera sunt licita in diebus festivis non ratione consuetudinis, sed quia per se opera liberalia sunt. ibid. in fine res.
An in diebus festivis detur parvitas materiæ in ordine ad opera servilia? t. 7. tr. 5. r. 17. p. 337
Et an vendere calceos, vel alia hujusmodi, diebus festivis sit materia gravis ad peccatum? Et quid, si res vendita esset magni momenti, & venditio aliqua solennitate celebretur, etiam si brevi tempore fiat, an sit peccatum mortale, quod à fortiori militat in quolibet actu judiciali. ibid. §. 2. per totum, &c.
An Magistri artis digladiatoriæ, vulgo dicti *Schemidori*, possint illam docere in diebus festivis? t. 7. tr. 5. r. 19. pagina 338
An Typographiam, & Picturam in diebus festivis exercere sit licitum? Et notatur Sartores in diebus festis conficientes vestes pro aliquo funere, & Tonsores tondentes, & domicellas consuentes vel alio modo laborantes non peccare. t. 7. tr. 5. r. 20. §. 1. 2. 4. & 5. & in aliis eorum notat. p. 338
Et an juramenta judicialia sint prohibita in die festo? ibidem §. 3. &c.
Solent Rustici inter se in diebus festis, vel cum Dominis celebrare contractus, quæritur an Notarii, & ipsi contrahentes sine peccato possint hoc facere? t. 7. tr. 5. res. 21. p. 338
Et notatur, quod Summus Pontifex indulsit in die festo piscationem halecum, quæ uno anni tempore transire solent. Et an similiter idem dicendum sit de piscatione aliorum piscium, qui simili modo certo anni tempore concurrunt? ibidem. §. tertio. ante medium. à vers. Pro qua.
Et an idem dicendum est de quovis alio lucro transitorio, quomodolibet repente transitorio? ibid. ad medium dicti §. 3. à vers. Idem.
An Notarii, Commissarii, & alii Officiales Curiæ possint in diebus festivis acta transcribere? Idem quæritur de illis, qui sermones Prædicatorum & allegationes Doctorum, ut vulgo dicitur pro mercede copiant. tom. 7. tr. 5. r. 22. p. 339
An propter pietatem licita sint opera servilia in diebus festis? t. 7. tr. 5. r. 23. p. 339
An sit licitum in diebus festivis computare cum operariis eorum mercedem, & solvere? tom. 3. tract. 1. r. 24. pag. 340
Et an, qui ex pietate laborant in gratiam templi, & loci pii in diebus festivis, excusentur à peccato? ibid. §. 3. &c.
An repræsentationes sacræ possint fieri in Ecclesiis? Et notatur aliquos Episcopos prohibuisse dictas repræsentationes nullibi fieri posse absque eorum expressa licentia. tom. 7. tr. 5. r. 25. p. 340
Pluries à diversis Confessariis quæsitus fui, an Comœdiis interesse tam quoad Clericos, quam quoad sæculares, cessante scandalo, sit peccatum mortale? Idem est de illis, qui legunt libros in quibus res turpes, & facinora repræsentantur. tom. 7. tr. 5. r. 26. p. 340
An audientes Comœdias peccent saltem mortaliter, quia ex eorum stipendiis aluntur histriones, qui peccant, (ut suppono) lascivas comœdias repræsentando? tom. 7. tr. 5. r. 27. p. 340
An audientes Comœdias obscenas, si non peccent mortaliter ratione periculi, peccent tamen peccato scandali, quatenus sua præsentia, & pecunia excitant hystriones ad recitandum? tom. 7. tr. 5. r. 28. p. 341
Et notatur nullum posse absque peccato scandali alios invitare ad comœdias, vel amatorias, vel quibus inhonestæ Choreæ, & cantinelæ inseruntur, &c. ibid. §. ult.
An Magistratus permittendo recitationem comœdiarum peccent mortaliter? t. 7. tr. 5. r. 29. p. 342
An aliquando quis non teneatur salutare inimicum, & possit ei mortem desiderare? t. 7. tr. 5. r. 30. p. 342
An quis teneatur alloqui, resalutare, & familiaritatem cum inimico habere; vel alia signa amicitiæ ei ostendere, si ille hæc omnia procuret? tom. 7. tract. 5. r. 31. pagina. 342
An si quis objiciat alicui verum crimen occultum, possit illi respondere *Mentiris*? t. 7. tr. 5. res. 32. p. 343
Et an sit licitum contumelioso objicere alia crimina, ex quibus adstantes facile credant illum esse mendacem? tom. 7. tr. 5. r. 32. p. 343
Et docetur licere defensionem adversus objicientem crimen verum occultum, non obstante ejus morte. ibid. in fine §. 1
Utrum liceat respondere injuranti *Mentiris*? tom. 7. tr. 5. res. 33. p. 343
An licitum sit suadere minus malum ad evitandum majus. t. 7. tr. 5. r. 34. & in aliis ejus not. p. 344
Et an hoc intelligatur in volente adulterium committere, suadere, ut cum tertia persona fornicetur? ibidem. §. 3. &c.
Et volenti furari Petro 100. aureos, consulere, v. g. ut furetur 50. à Paulo? Et an quis possit suadere furi volenti furari Petro 100. & simul 50. Paulo, ut furetur 50. Paulo? ibid. à lin. 5. §. 4. &c.
An sit licitum sine peccato scandali consulere minus malum ei, qui paratus non erat illud efficere? tom. 7. tr. 5. res. 35. p. 345
An sit licitum volenti subripere nummos pauperi consulere, ut à divite subripiat, determinando etiam personam? Et an teneatur ratione hujus consilii restituere, si furtum alicui Diviti factum sit? tom. 7. tr. 5. r. 36. pagina 345
Et quid, si in dicto casu persona dives furanda non determinaretur, an in tali casu, qui dederit consilium, non peccet, nec teneatur aliquid diviti restituere, si furtum sequatur? ibidem. §. 3
Et an licitum sit, quando quis proposuit committere majus furtum consulere, ut furetur minus ab eadem tamen persona; & in tali casu licitum sit cooperari cum illo, & adjuvare ad minus furtum, & secus in consilio abscissionis membri, ne committatur homicidium, quia in hoc non licet cooperari ad abscissionem propter eundem finem. Ibid. §. quarto, &c.
An ad evitandum peccatum Titii licitum sit provocare illum ad se inebriandum, cum hæc sit vera inductio ad malum, & scandalum activum? tom. 7. tr. 5. res. 37. pagina 346
An si quis minaretur alicui mortem, nisi se vino oppleret, licitum sit se inebriare, modo scandalum absit? tom. 7. tr. 5. r. 38. p. 347
Et an si quis ebrius fiat, ut Tyrani, vel hostis sævitiam fugiat, peccet? ibid. §. 3

An

An aliqua facta ebriorum non reputentur peccata, quæ alioquin essent? t.7. tr.5. r.39. p.348
Sed inter alia, quæ ex doctrina prædictæ quæstionis inferuntur, ultimo quæritur, si quis ante ebrietatem, vel antequam subsequantur talia peccata externa confiteatur, & accuset se de causa data, an teneatur postea confiteri si dicta peccata subsequantur? ibid. §.6. &c.
Et quid in prædicto casu, si peccata illa commissa in ebrietate, si prior voluntas fuerit per pœnitentiam interrupta, an inducat excommunicationem, irregularitatem, & restituendi obligationem? ibid. ad medium dicti §.6. &c.
An qui edit usque ad vomitum, peccet mortaliter? t. 7. tr.5.r.40. p.349
An peccet offerens alicui occasionem peccandi propter aliquem bonum finem, v. g. apponere occasionem uxori, ut adulteretur, aut famulis ut furentur; ut sic deprehendi resipiscant? tom.7. tr.5.r.41. p.349
His diebus interrogatus fui, an qui vulgo *Sagiteri* vocantur, possint conducere concubinam in domum amasii? tom.7. tr.5.r.42.p.349
Et quid est dicendum de aurigis deferentibus meretricem de uno loco ad alium, quam scient illuc petere ad peccandum? ibid. in fine res. &c.
Quis minabatur mortem famulo, si non deferret literas Dominæ, in quibus ad peccandum provocabatur, quæsivit, an si hoc faceret, peccaret mortaliter? t.7. tr.5. r.43. & in aliis ejus not. p.349
Et an idem dicendum sit de famulis scribentibus tantummodo hujusmodi literas? ibidem. §.3. &c.
Et quid, si in dictis literis herus petat solum à concubina, ut tali hora ad se veniat, vel ad talem locum, an in tali casu possit tales literas deferre, vel ore hoc nunciare? ibid. §.4
Et quid de famulis, quos herus mittit fœminam insequuturos, ut videant, ubi habitet, vel id inquirant, &c. ibid. §.5. &c.
An ad evitandum grave damnum liceat famulis deferre literas amatorias concubinæ Domini, maxime si contineant verba turpia? Idem est de scribentibus supradictas literas, quamvis non deferant. Idem de scribentibus ad duellum provocantibus. tom.7.tract.5. res.44. pagina 350
Et quid de aliis, qui famuli non sunt, an egeant graviori causa ad honestandas tales actiones? ibidem. inter medium, & finem. §.3. vers. Hæc autem.
Et an sit peccatum, quando famulus, vel ancilla juvat concubinam ad se ornandam, vel aperiunt ostium adultero venienti suo hero jubente, vel juvat eum, ut ascendat per fenestram, vel sternit lectum, &c. ibi, prope finem res. à vers. Quæritur.
Et quid de aliis operibus indifferentibus; quæ ex justa causa possunt servi ex mandato Domini exercere? t.7. tr.5.r.45. in fine p.351
Et aliqua alia explanantur, quæ facere, vel non facere famuli possint in similibus casibus cum Dominis. tom.7. tr.5. res.46. per totam, & in multis aliis ejus notationum. p.351
An liceat famulo conducere concubinam in domum heri, per januam intromittere, lectum sternere, & similia? t.7. tr.5.r.47. p.352
An ex aliqua justa causa licitum sit commodare cubiculum alicui petenti ad fornicandum; vel locare domum meretrici, etiam si ob loci circumstantiam aliquis peccatum admitteret; vel si meretrix domum illam conducens plurimum fœminis honestis vicinis noceret? t.7. tract.5. r.48. p.352
An liceat locare domum meretrici, vel usurario publico? tom.7. tr.5.r.49. & in aliis ejus not. p.352
Et an liceat supradictis locare domum carius, &c. ibidem. §.5
An sit licitum donare judicis concubinæ, ut intercedat apud illum, quia ipsa pergeret ad colloquendum judicem, & est mortale ratione scandali, cum exponat se vehementissimo periculo peccandi, & alieni? t.7. tr.5. r.50. & in aliis ejus not. p.353
Et ex doctrina dictæ quæstionis deducuntur cursim alii casus sæpius contingentes in praxi. tom.7. tr.5. res.51. pag. 353
Et tandem infertur fœminam non peccare, quando ægram curandam se exponit Medico, quamvis prudenter timeat illum accepturum scandalum. Idem est de viro, qui possit à fœmina curari, quando non potest sine gravi incommodo id relinquere. ibidem. in fine resolutionis, &c.
An liceat sine scandalo solvere usuras? tom.7. tractatu 5. res.52. p.354
An qui sine causa deponit pecunias penes usurarium, teneatur restituere usuras, quas mutuas accepit ex illa pecunia mutuata? Et an hoc sit peccatum scandali? t.7. tr.5.r.53. & in aliis ejus not. p.354
Utrum quis possit sumere mutuum ab usurario sub usuris, non solum ad sublevandam necessitatem, sed etiam propter convivia, torneamenta, ludos otiosos & similia juxta exigentia proprii status? t.7. tr.5.r.54. p.354
Ex quo infertur, an eadem sit prorsus ratio de hoc, ac ac de petente Sacramentum à Ministro malo parato, quamvis sciat fore, ut in peccato mortali ministret? ibid. ad medium. §.2. &c.
An sine causa honesta petendo pecuniam mutuam ab usurario parato, sit peccatum mortale? tom.7.tract.5.r.55. pag. 355
Et quid est dicendum, si proximus non ex mera malitia, sed ex vehementi passione avaritiæ exigat usuras, an in tali casu liceat petere mutuum sine honesta causa? ibid. §.4. &c.
Et an liceat petere ab usurario ad usuras expresse, & formaliter. v. g. dicendo: Da mihi mutuum ad usuras? ibid. §.5
Et an licitum sit non solum petere ad usuram ab homine parato, sed etiam à non exercente usuras, licet agnoscamus esse periculum, ut eas ipse velit? ibid. §.6
Et in §.3. & ult. dictæ res. adducitur, quæ causæ sunt honestæ petendi mutuum ab usurario.
An liceat petere juramentum ab aliquo, quando timeo illum falsum juraturum? tom. 7. tractatu 5. resol.56. pagina 356
An liceat persuadere alicui, ut juret objectum quidem verum, sed quod ille ignorat. verb. gr. Scholasticus, quando vult probare Cursum, & Antonius suam Nobilitatem, &c. t.7. tr.5. r.57. p.356
An sit licitum inducere Petrum ad jurandum de aliqua re, quam ipse ex ignorantia veram esse putat, licet re vera falsa sit? t.7. tr.5. r.58. p.357
An famuli ministrantes carnes Dominis, in die jejunii, vel cibaria in refectiuncula, peccent peccato scandali? tomo 9. tractatu 5. resolutione 59. & in multis aliis eius not. p.357
An possim petere à saga, quæ scit licite, & illicite solvere maleficium, ut illud solvat? tom.9. tractat.5. res.60. p.358
An licitum sit pingere imaginem concubinæ amasio? Et an sit causa gravis amissio lucri ex tali pictura; vel sit necessarius metus mortis, vel vulneris ut pictor excusetur à mortali? tom.7. tract.5. res.61. & 62. pagina 358
An Pictores pingentes imagines obscenas peccent mortaliter? Et quid de tenente illas? Et an hoc intelligatur tantum ratione scandali, tam activi, quam passiui? tom.7. tr.5. r.63. p.360
An licitum sit pingere, vel fabricare Idolum ad petitionem Infidelis, vel construere Synagogas Judæorum, & facere vestem Sacerdotalem? tom.7. tract. 5. res.64. pagina 361

Et infertur histriones gravissime peccare, & sint per se, (ut nunc histrioniam exercent) in statu peccati mortalis. ibid. §.4. à lin. 4

An liceat vendere Gentilibus Idolum ad evitandum periculum mortis? tom.7. tr.5. res.65. p.362

An liceat vendere Iudæis Agnum, quem scio ab ipsis immolandum, & quid de similibus venditionibus? t.7. tr.5. r.66. p.362

Ex quo infertur, qua ratione sit licitum, vel illicitum conficere, aut vendere res aliquas, quibus emptores creduntur ad peccandum abusuri, ut vestes, arma, fucos, venena, &c. ibid. §.2. & in aliis ejus not.

An licite possis ministrare indifferentia eo, quod proximus alias erat transgressurus præceptum, ut v. g. admovere scalam, vel humeros sustentare quando quis vult furari, aut hominem interficere, vel fornicari, aut vendere Agnum Infideli, quem scis velle ad immolandum Idolo; fucos mulieri, quam scis velle ad alliciendum juvenes ad turpem sui amorem, & etiam de cauponibus, tabernariis, & similibus agitur? t. 7. tr.5. r.67. & in aliis ejus notat. p.363

An transeunti per loca Infidelium, & Hæreticorum sit licitum comedere cibos vetitos ad evitandum grave damnum, dummodo absit scandalum? tom. 7. tractatu 5. res. 68. p.364

Olim per epistolam quæsierunt à me, an in terris Turcarum, si quis utatur pileo Turcico cum Toballa alba, ut securus transeat, peccet mortaliter? Et quid, si sequatur scandalum? tom.7. tr.5. r.69. p.364

Et inter alia, quæ circa hoc, & circa vestes, & circa cæremonias alicujus falsæ sectæ, & Religionis inferuntur, tandem notatur licere vexilla signis consuetis Turcarum insignita in classe, vel Exercitu erigere, etiam si esset signum Martis, Palladis, aut Iovis, Solis, aut Lunæ, & etiam Mahometis. ibid. §.5. &c.

Etiamque notatur non semper præceptum de confitenda Fide obligare ad respondendum Infideli interroganti, an aliquis sit Christianus, &c. ibid §.6

An Sacerdos Gentilis, & Turcicus ad Fidem nostram conversus teneatur statim deponere vestes, quibus uti solet? Et an Catholicus Angliæ vescendo carnibus diebus vetitis veneris, & Quadragesimæ ad se occultandum, peccet? tom. 7. tract. 5. resol. 70. sub finem res. pagina 365

An liceat exploratoribus, vulgo dictis *Spiæ*, simulare in terris Infidelium se esse Turcas, & vestibus protestationis falsæ sectæ uti, adire eorum Templa vesci carnibus diebus vetitis in Ecclesia, &c. t.7.tr.5.r.71.p.365

An Christiani remigantes in triremibus Turcarum peccent mortaliter, & incidant in excommunicationem? t.7. tr.5. r.73. p.367

Ubi alios plures casus decisos invenies, sed jam omnes in hoc, & alia verba hujus indicis explanatos.

An remigantes, & captivi apud Turcas possint domos Christianorum perfringere, devastare, & bona subtripere? Et an teneantur restituere damnum, quod ita dederint? t.7. tr.5. r.74. p.367

An in obsidione alicujus Civitatis quando alius cibus non adest, licitum sit vesci carnibus humanis? tom.7. tr.5. res.76. p.368

Et an gesta ex metu gravi excusentur à peccato; ut, verb. gr. an sit licitum captivis Christianis metu mortis nocumentum ferre Christianis destruendo, vel captivando, & ad triremes asportando, aut alia similia faciendo, vel admovere scalam alteri volenti furari, vel vendere aut commodare ensem volenti alium occidere, &c. ibid. §.3. &c.

Et alii septem casus valde notandi in textu hujus resolut. explanantur, in quibus ministrantes in metu gravi, specialiter Sacramenta, excusantur à peccato. Ibidem à §. 3. usque in fin. resolut. & in multis aliis eorum notationum.

An bona temporalia sint dimittenda propter scandalum. t.7. tr.5. r.77. p.369

Et observatur excusari à peccato Pontificem, qui dissimulat, vel connivet quando Princeps sæcularis usurpat bona Ecclesiæ temporalia, si absque minori scandalo, vel damno potest id impedire. ibid. prope fin. res.

Appendix ad Cæteras alias quæstiones mixtas & dispersas per alios tom. tract. & res. quæ simul pertinent ad hoc Verbum. Scandalum.

Scandali circumstantia indirectè voliti, an sit in confessione aperienda? t. 1. tr.7. r.13. §.1. p.349

Vbi etiam an sit explicandus numerus personarum, quibus scandalum datum est, etiam unico peccato, ut quando v.g. quis peccavit publicè coram multis, præbendo eis scandalum? §.3. p.350

Et ubi etiam, quod quando quis se accusavit de delectatione rerum turpium ex colloquio cum aliis, an in tali casu teneatur exprimere conditionem personarum adstantium, an fuerint conjugatæ, solutæ, &c. & teneatur etiam explicare qualitatem sermonum, si videlicet fuerit circa conjugatas, solutas, vel circa nefandum vitium, &c.

Scandali circumstantia an sit fatenda, quando fœmina virum paratum ad peccandum solicitasset? t. 1. tr.7. r.116. §.1. p.402

Scandali vitandi causa multa licent, quæ aliàs prohibentur. t.4. tr.8. r.43. §.1. p.341

Scandali vitandi præceptum fortius est præcepto Ecclesiæ imponentis censuras, vel irregularitates. ibid.

Scandali vitandi causa hæreticus resipiscens, potest tacito nomine, mittere ad sacram Pœnitentiariam, ut sui absolutionem alicui committat. ibid.

Et interim quid facere debeat, urgente præcepto annuæ confessionis? ibid.

Scandali vitandi causa, ubi crimen est occultum, quomodo reus se gerere debeat, si non possit differre Communionem, vel celebrationem? ibidem. §. Unde. pagina 342

Scandali vitandi causa Episcopus electus, & confirmatus, si à censuris absolvi non possit, consecrationem ea de causa differre non tenetur. ibidem. in principio. pag. 341

Scandalo indirecto, an duplex virtus violetur, sed in ordine ad confessionem, an satis sit, si exprimatur species peccati, cujus occasionem absque justa causa quis præbuit? t. 1. tr.7. r.17. §.4. p.353

Si scandalum adsit an teneatur comparere coram proprio Parocho Sacerdote ex vi præcepti confessionis, qui conscientiam peccati mortalis non habet, sed tantùm venialis? tom. 1. tractatu 3. resolutione 62. §. 5. pagina 128

Si scandalum sequatur, an possit Episcopus dispensare in impedimentis dirimentibus matrimonium, quando contractum est mala fide? tom.3. tract.2. r. 131. §.1. pagina 257

Vide verb. *Amens, Conjux, Consanguineus, Ecclesia, Episcopus, Hæreticus, Hostia, Pater.* tom.2

Item verb. *Dominus.* tom.6

Item verb. *Adscribendum, Iudex, Publicum.* tom.7

Item verb. *Iudex.* tom.8

Item verb. *Missam celebrare, Negotium.* tom.9

Scapha.

Vide verb. *Frumentum.* tom.6

Scelus.

Vide verb. *Ius.* tom. 9

Schedula.

Si in schedula testator suam voluntatem ad pias causas scripsit, vel scribi fecit, deinde vocat duos testes, & coram eis dicit se disponere de bonis suis, ut in schedula, schedula

schedula autem testibus non legit, an sustineatur, ut testamentum ad pias causas? tom.6. tract.8. resol.21. §.4. pagina 405

Schedulæ scribendæ licentiam an dare possit Prælatus Religioso, qua disponat, quid de suis bonis faciendum sit post mortem, eo animo, ut vim habeat testamenti, aut Codicilli ea dispositio? tom.7. tract.3. resolution.65. §.3. pag.276

Schedulam confessionis peccatori, quem Confessarius absolvit, an teneatur eam illi dare? tom.1. tract.8. resol.61. §.1. & seqq. p.452

Si per Schedulas scrutinium celebratur, & in eo aliqua Schedula alba reperiatur, an tunc ea rejecta, ac si non esset, cætera vota enumerentur? tom.7. tract.1. resol.217. §.2. pag.137

Vide verb. *Charta.* tom.1

Item verb. *Emere.* tom.5

Item verb. *Confessarius, Declarare, Hæres, Pater, Revocare.* tom.6

Schismaticus.

Schismatici an sint irregulares, tom.5. tract.5. resol.46. §.6. pagina 227

De Schismaticis, & de pœnis contra supradictos imponendis, & an contra Schismaticos sit in jure irregularitas aliqua inflicta? tom.5. tract.12. resol.29. §.1. & seqq. pag.527

A Schismatico Sacerdote an moribundus possit petere absolutionem, si alius non adest? tom.1. tract.4. resol.40. §.1. & seq. p.247

Et an ad id teneatur? tom.1. tract.4. resolut.41. §.1. & seqq. ibidem.

A Schismatico Episcopo an validè possit conferri Sacramentum Ordinis? tomo secundo, tract.5. resolut.23. §.2. pagina 281

A Schismatico Episcopo ordinatus an sit irregularis? t.5. tr.5. resol.16. §.2. p.213

Schismaticus Sacerdos an habeat potestatem absolvendi in articulo mortis? tom.1. tract.4. resol.41. §.1. & seq. in principio. p.247

An Schismaticus Episcopus mortaliter peccet, si Ordinis Sacramentum conferret, quando id facere ab Ecclesia prohibetur? t.2. tr.5. r.23. §.2. p.281

Schismaticus Clericus an excludatur à privilegio Canonis. t.5. tr.2. r.42. §.4. p.150

Schismaticus an gaudeat Immunitate Ecclesiæ? t.9. tract.1. resol.42. §.2. p.30

Vide verb. *Communicatio civilis.* tom.5

Schola.

Vide verb. *Diaconus, Lex, Medicina, Parvitas materiæ, Subdiaconus.* tom.5

Scholares.

Scholares Universitatis an Episcopus possit ordinare? Et quid, si per decennium ibi commorantur? t.2. tract.5. resol.46. §.1. p.290

Et quid de filiis eorum, si forte Scholares in Vniversitate uxorem duxerunt animo redeundi ad patriam? ibidem, §.2

Scholares an possint dispensari ab Episcopis, etiamsi brevi tempore in eorum Diœcesi commorentur? tom.3. tr.2. res.151. §.1. p.274

Scholares, seu studiosi scholas non visitantes, & lectiones non audientes, an gaudeant studiosorum privilegiis, dummodo sint in matricula adscripti? tom.6. tr.1. resol.132. §.1. p.91

Scholares addiscentes, & servientes Ecclesiæ, quamvis primam Tonsuram non habeant, an gaudeant privilegio fori? t.9. tr.2. r.133. §.5. p.162

Scholasticus.

Scholastici in Academiis, qui violantes præceptum, vel statutum illarum incurrunt inhabilitatem, possunt dare suffragium ad Cathedram, si delictum est occultum, quia in dicta inhabilitate non incurritur, nisi post judicis sententiam. tomo sexto, tractatu primo, resolution.35. §.2. p.29

Scholasticus, si differat dicere Horas Canonicas in vespertinum tempus, an sit immunis à culpa? tom.3. tr.6. resol.62. §.3. p.454

Vide verb. *Probare.* tom.7

Sciens.

Sciens tantum aliquos conspirasse contra Cardinales, & illos non denuntiet, & patefaciat, an incidat in excommunicationem? tom.9. tract.7. resolution.81. §.3. pagina 405

Et an teneatur eos revelare, etiamsi per correctionem fraternam speretur emendatio? ibid. §.3

Vide verb. *Scire.* tom.6

Scienter.

An quis scienter peccavit, an ignorantia culpabili, an sit necessarium in confessione explicare? tom.1. tract.7. resol.7. §.1. pag.345

Si contra scienter aliquid facientes excommunicatio lata sit, sive juris, sive facti, non afficit contravenientes ex ignorantia vincibili, affectata, vel adeo crassa, ut moraliter censeatur intentata, tom.5. tract.1. resol.36. §.1. & seq. p.23. & seqq.

Vide verb. *Scire.* tom.2

Item verb. *Dispensatio.* tom.5

Scientia.

Scientia requiritur in Episcopo. tomo quarto, tract.8. resol.71. §.1. p.367

Scientia omnium, quæ in scriptura & legibus, seu Canonibus Ecclesiasticis continentur, ad Officii Episcopalis executionem desideratur. ibid.

Scientia moralis, seu fundamentalis quæ dicatur? ibidem, §.3

Scientia nullitatis professionis præcedentis an requiratur ad ratificandam professionem nullam? t.7. tr.1.r.185. per totam. pag.117

Scientia habita in confessione Subditorum an uti possint superiores Regulares in aliquo casu, non obstante decreto Clem. VIII. & an dictum Decretum obliget sub mortali? t.7. tr.1.r.213. & 214. p.133

Scientiam Canonum in Episcopo sufficit esse moralem. t.4. tr.8. r.71. §.3. p.367

Scientiam utriusque testamenti habere debet Episcopus, & quomodo hoc intelligatur? ibid. §. Nec deferam.

Vide verb. *Scire.* tom.1. & 2. & 7

Item verb. *Examinatores, Mitra.* tom.4

Scire.

Scire saltem *Pater noster, Ave Maria, Credo,* & Decalogum an debeant volentes matrimonium contrahere? tom.2. tr.6. resol.95. §.2. p.393

Qui scire simulat, ut alium ad sponsionem inducat, an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem? tom.6. tr.4. resol.72. §.2. pag.272

Qui certò scit eventum, an possit adhuc de illo sponsionem facere? ibid. §.1

Qui certo non scit peccatum fratris, an teneatur illum corrigere? t.7. tr.4. r.14. §.1. p.286

Vide verb. *Adulterare, Affinitas, Consanguinea, Fœmina, Legere, Nescire, Prohibitum, Scribere.* tom.2

Item verb. *Scienter.* tom.1. & 5

Item verb. *Contestari, Dubitare, Fidelis, Iudex, Satisfacere, Tabernarius, Veritas.* tom.6

Item verb. *Clausula, Confessarius, Exire, Maleficium, Numerus, Pars, Revelare.* tom.7

Item verb. *Amens, Audire, Chorea, Damnum, Dormiens, Ebrius, Furiosus, Scribere.* tom.8

Sclopetones.

Qui cum Sclopetone, seu archibuseto armatus ad Ecclesiam confugit, an gaudeat ejus Immunitate? tom.5. tract.1. resol.99. §.1. pag.56

Et quid, si alicubi consuetudo esset in contrarium? ibidem, §.2

Scelopus.

Vide verb. *Inimicus.* tom.9

Scriba.

In scribam an possit eligi Religiosus cœcus, vel Surdus? tom.7. tr.1. resol.7. §.1. p.6

Scribæ Curiæ Episcopalis in omnibus delictis etiam commissis extra officium gaudent privilegio fori. tom.9. tr.2. r.182. §. Cum igitur. p.184

Scribere.

Scribere peccata an teneatur, qui lubricam, & debilem habet memoriam? tomo primo, tract.3. resolut.70. §.1. & seqq. p.134

Scribere peccata an teneatur mutus, si scit scribere, ut integram faciat confessionem? tom.1. tract.3. resol.72. §.1. & seqq. pag.135

Idem est de Surdo? tomo primo, tract.3. resolut.73. §.1. pagina 136

Idem est de infirmo in Paschate, & in articulo mortis, qui aliter confiteri non potest? tomo primo, tract.3. resol.75. §.1. & seqq. p.138

Qui scribere nescit, quamvis sciat legere, an possit ab Episcopo initiari prima tonsura? tomo secundo, tr.5. resol.72. §.1. & seqq. p.299

Vide verb. *Litera.* tom.1

Item verb. *Mutus, Surdus.* tom.2

Item verb. *Colloquentes, Equites, Ingredi, Monitorium.* tomo quinto.

Item verb. *Confiteri, Notarius, Schedula, Testator.* tom.6

Item verb. *Censura, Liber, Littera, Schedula.* tom.7

Item verb. *Cogere, Consulere, Criminale.* tom.8

Item verb. *Litera, Pœnitentiarius, Scriptio.* tom.9

Scriptiones vetitæ temp. Conclavis.

Vide in tract.7. tomi 9. varias quæstiones in resol.97. 98.99.101.102.103.104. & 105. Et pro excommunicatione, & ejus absolutione incursa super hoc lege ibi à r.112. usque in finem dicti tract. ubi latè.

Scriptores.

Scriptores, qui ex officio scribendi, & revera quotidie scribunt, an excusentur à jejunio? tom.4. tr.6. r.29. §.1. p.217. & r.31. §.1. ibid.

Vide verb. *Punire.* tom.9

Item verb. *Scribere,* & ejus notationes.

Scriptum.

Qui scripta peccata sine causa Confessario præberet, & de illis præsente se accusaret, an sit absolvendus? tom.1. tr.3. r.77. §.1. & seqq. p.138

Et quid, si magnum pudorem sentiret, si proprio ore peccata confiteretur, an peccet mortaliter si per scriptum confiteretur præsenti Sacerdoti? §.2

Et quid, si ægrotus per virtutis angorem confiteri absolutè non possit, & scribere peccata facilè possit? ibidem, in fine.

In scriptis an debeat Confessarius exigere licentiam à pœnitente, quando illidat licentiam revelandi confessionem? t.1. tr.8. r.31. §.1. & seq. p.438

In scriptis an necessarium sit habere licentiam expressam suorum Prælatorum, quando Religiosi inter se largiuntur munera de rebus minimis? tomo septimo, tract.3. r.36. per totam. p.264

Si per scriptum quis confiteri non possit, an excusetur ab obligatione confessionis Quadragesimalis, v. g. si non adest nisi Confessarius Surdus? tomo primo, tr.3. resol.18. §.1. p.95

Vide verb. *Debitum conjugale.* tom.4

Item verb. *Littera.* tom.9

Scriptura.

An sola scriptura de manu testatoris sine testibus, vim habeat testamenti, & valeat ad pias causas? tom.6. tr.8. resol.18. §.3. p.404

Si scripturam scriptam manu propria testatoris relinquit, & in ea aliquid Ecclesiæ relinquit, an valeat tale legatum, si moriatur in loco, ubi non potest condere testamentum? t.6. tr.8. r.27. §.1. p.407

Per scripturam an validè, & licitè quis possit confiteri Sacerdoti præsenti, dando ipsi legendam, & significare se accusare de omnibus illis quæ scripto tradit? t.1. tr.3. r.80. §.7. p.141

Vbi quod nullum est præceptum prohibens talem confessionem. ibid.

Vbi etiam an pœnitens debeat se accusare de illis peccatis scriptis postquam lecta fuerunt à Confessario, vel sufficiat antea? ibid.

Qui scripturas publicas multiplicat super eadem re, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire. t.1. tr.7. r.150. §.1. p.416

Vide verb. *Consuere, Falsarius, Forma, Schedula.* tom.6

Item verb. *Scribere, Scriptum.*

Scrupulosus.

Scrupuloso frequenter intra eandem horam accedenti ad Confessarium, an injungenda sit pœnitentia? tom.1. tr.6. r.49. §.1. & seqq. p.338

Scrutinium.

Vide verb. *Schedula.* tom.7

Item verb. *Demandare, Eligendum, Feria Sexta Paraseves, Missam audire.* tom.9

Secare.

Secari an prius possit mater condemnata ad mortem, si morbo lethali corripiatur, ut infans etiam moriturus ita baptizetur? tomo primo, tractatu primo, resol.73. §.1. & seqq. pag.49

Et an saltem statim post mortem secanda sit, ut puer baptizari possit si adhuc vivat? ibidem.

Vbi, quod noluit mater consentire se adhuc vivam secari ad hunc effectum, sed differenda est executio sententiæ ad mortem donec peperierit. ibid.

Vide verb. *Mater.* tom.7

Item verb. *Baptizare.* tom.8

Secretarius.

Secretarius Regum, & similes an teneantur jejunare? tom.4. tr.6. r.31. §.2. p.217

Secretè.

Vide verb. *Palam.* tom.9

Secretum.

Si secreti naturalis tantùm, & non sigilli Sacramentalis obligatio sit detegendi consultum, an teneatur Consiliarius manifestare rem sibi revelatam, & consultam, si Prælatus sub excommunicatione manifestare præcipiat? t.1. tr.8. r.40. §.3. p.443

Qui sub secreto naturali scit solicitationem in confessione, an teneatur illam denunciare? tom.5. tract.9. resol.68. §.1. pag.405

Et quid, si secretum fuisset promissum sub juramento. ibidem, §.2

Qui secretum naturale illicitè frangit, quod sub juramento servari promisit, an duplicem culpam lethalem specie distinctam committat, quam in confessione tenetur aperire. tom.1. tr.8. r.2. §.1. p.424

Secretum tamquam in confessione detectum an obliget quasi fuisset dictum in confessione? tom.1. tract.8. resol.67. §.1. & seq. p.456

Vide verb. *Bulla Cœnæ, Consultores, S. Officii.* tom.5

Item verb. *Revelare.* tom.7

Item verb. *Cognoscere, Litera.* tom.8

Secta.

Vide verb. *Fœdus.* tom.9

Secta Falsa.

Circa Sectæ falsæ, & Religionis cæremonias, vestes, & signa, aliqua notabilia. t.7. tr.5. r.69.71. & 72. per totas, ubi latè, & explicitè. p.364. & seqq.

Sectio Venæ.

Sectio venæ an sit Clericis, & Religiosis in Sacris prohibita, itaut incurrant irregularitatem, si ex tali sectione sequatur mors. t.5.tr.5.r.73.§.1.p.240

Securitas.

Vide verb. *Cautio, Iuramentum.* tom.9

Sedandum.

Vide verb. *Pruritus.* tom.8

Sedere.

Vide verb. *Coadjutor.* tom.6

Item verb. *Procurator.* tom.7

Sedes vacans.

Capitulum Sede vacante an possit ordinare Diœcesanos suos per alium Episcopum Pontificalia exercentem, intra eundem annum vacationis Sedis? tom.3.tract.5. resol.12.§.3.p.387

Si ordinet aliquem Capitulum Sede Vacante intra annum contra formam Concilii Tridentini, an Ordinatus possit obtinere beneficium? tomo tertio, tract.5.resol.15.§.1.pag.388

Quoad Ordines minores an Capitulum Sede Vacante cum illegitimis dispensare possit? tom.3.tract.6.resol.17.§.1.pag.389

Beneficium an possit obtinere Ordinatus intra annum per Capitulum Sede Vacante contra formam Concilii Tridentini. tom.3.tr.5.r.15.§.1.&seqq.p.388

Quoad beneficium simplex obtinendum an Capitulum Sede vacante possit cum illegitimis dispensare? tom.3. tract.5.resol.17.§.1.p.389

Et an Vicarius Capituli possit hanc dispensationem concedere? ibid.§.3

Beneficia Regularia suarum Ecclesiarum an Prælatus Regularis supprimere possit? tomo tertio, tract.5.resolution.45.§.1.p.401

In beneficiorum provisione ad Episcopum spectante, an Capitulum Sede vacante succedat? tom.3.tract.5.resol.47.§.1.ibid.

Beneficia ad Episcopum pertinentia, an Capitulum Sede Vacante conferre possit? Ubi alia difficultas circa hoc. t.3.tr.5.r.50.§.1.&seqq.p.402

Beneficiorum collationem necessariam an Capitulum Sede Vacante facere possit, ut quando collatio est debita certis personis? tomo tertio, tractatu quinto, resol.51.§.1.&seqq.p.403

Beneficia an Capitulum Sede Vacante conferre possit, si jure devolutionis aliàs spectaret ad Episcopum? t.3. tr.5.r.52.§.1.&seqq.p.404

Beneficiorum Resignationes an Capitulum Sede Vacante recipere possit? tom.3.tractatu quinto, resolutione 53.§.1.&seqq.ibidem.

Ad Beneficium juris patronatus Episcopo competentis non potest præsentare Capitulum Sede Vacante. ibidem, §.8.p.406

Et an præter casus supradictos possit aliquando Capitulum Sede Vacante conferre beneficia? tom.3, tract.5. resol.55.§.1.ibidem.

Sedes Vacans Apostolica.

Vide verb. *Prohibitum.* tom.9

Sedilia.

Vide verb. *Ecclesia.* tom.6

Seditio.

Vide verb. *Religiosus.* tom.2

Seditiosum.

Vide verb. *Ejicere.* tom.9

Seducere.

Qui seducit ex Monasterio Religiosum professum sine vi, & fraude, quid est sentiendum de peccato, & damno temporali, & commodo facto Religioni? tomo septimo, tractatu primo, resolut.145. §.8. pagina 97

Semen Campestre.

Vide verb. *Damnum.* tom.8

Semen Fœmineum.

Vide verb. *Semen Hominis.* tom.2.5.7.8

Item verb. *Affinitas, Bigamia, Conscientia Erronea, Fœmina, Matrimonium, Vir.* tom.5

Semen Hominis.

De seminis emissione tactibus provocata inter conjugatos, & solutos. tomo secundo, tractatu sexto, resol.214.§.1.pag.463

Seminis effusio in copula fornicaria an sit licita, stante seminatione alterius, vel an teneatur desistere à copula, etiamsi sequutura sit effusio seminis extra vas, quam ipse amplius impedire non potest? tom.8.tr.6. resol.20.§.ult.p.146

Vide verb. *Affinitas, Bimestre, Coniux, Consummatio, Copula, Debitum coniugale, Divortium, Ecclesia, Fœmina, Fornicatio, Incestus, Medicamentum, Medicina, Mulier, Versari, Vir, Vxor.* tom.2

Item verb. *Affinitas, Bigamia, Conscientia erronea, Fœmina, Matrimonium, Vir.* tom.5

Item verb. *Copula:* tom.7

Item verb. *Expellendum, Fœmina, Medicina.* tom.8

Item verb. *Pollutio, Pollutum.* tom.9

Semifatuus.

Semifatuis potest Eucharistia in Paschate dari, imo quoties Eucharistiam sibi ministrari postulaverint. tom.2. tr.2.resol.96.§.2.p.218

Vide verb. *Vsus rationis.* tom.2

Seminare.

Si mulier non seminavit, seminante viro pro consummatione matrimonii, idque partibus constet, an possint ingredi Religionem, sitque probabile, quod per professionem solvatur matrimonium; atque adeo pars in sæculo relicta possit aliud matrimonium inire? t.2. tract.6.resol.238.§.3.p.481

Ex quo sequitur, quod si vir in eadem circumstantia, mortua uxore, aliam accipiat, cum qua consummet matrimonium, non idcirco impedietur Sacros Ordines recipere, quia ex hoc capite non erit bigamus. ibidem.

Vide verb. *Semen,* cum suis notationibus.

Seminarium.

Vide verb. *Domus, Murus.* tom.9

Seminatio.

Seminatio fœminæ, an sit necessaria ad generationem? tomo secundo, tract.6.resol.243.§. Sed vide, & §. Sed non. pag.485

Vide verb. *Semen,* cum suis notationibus.

Senatores.

Vide verb. *Abesse.* tom.7

Senatus.

Senatum supremum an obliget consuetudo? tom.6.tr.2. resol.24.§.3.pag.113

Senatus civitatis an possit vendere res suas quando agnoscit breve diminuendum earum pretium ex lege, vel mandato Principis? t.6.tr.3.r.97.§.1.p.167

Senatus Panormitanus, an licitè exigat gabellas ab Ecclesiasticis cum animo restituendi eas in fine anni? tom.9. tr.2.r.243.§.1.p.220

Vide verb. *Frumentum, Privilegium.* tom.6

Senex.

Senex an sint torquendi ab Inquisitoribus? tom.5.tr.11. resol.29.§.6.pag.494

Senex an possint donare? tomo sexto tract.7.resolut.24. §.1.in fine.pag.320

Senex sexagenarius, an sit solutus à voto Religionis, quòd antea promiserat? Et quid, si post Sexagesimum annum emiserit votum Religionis, jejunii, &c. t.8. tract.4.resol.36.§.1.p.62

Senex

Senex sexagenarius non est damnandus ad triremes. ibidem, §. 2
Vide verb. *Conjux, Mulier, Vir.* tom. 2
Item verb. *Annus, Triremes.* tom. 4
Item verb. *Onus.* tom. 5
Item verb. *Absolutio.* tom. 8

Sensus.

Vide verb. *Necessitas.* tom. 2
Item verb. *Copula, Iudex.* tom. 8

Sententia.

Sententia judicis an exigatur ad incurrendas pœnas Bullæ Pii V. contra Clericos Sodomitas, itaut ante illam Clerici non incurrant dictas pœnas in conscientia? t. 1. tr. 5. resol. 63. §. 4. p. 303
Ubi alii similes curiosi casus, in quibus non incurruntur pœnæ ipso facto impositæ in Bullis Pontificiis ante judicis sententiam, etiamsi palam constet de crimine, nisi lex dicat pœnam in foro conscientiæ statim subeundam esse. ibid.
A sententia Episcopali declarantis reum non gaudere Immunitate Ecclesiæ, an detur appellatio? tom. 9. tr. 1. r. 121. §. 2. p. 74
Et quid, si sententia latæ sit in favorem rei? ibid.
Et quid, si constet notoriè de injusta sententia? tom. 9. tr. 1. r. 118. §. Vnde. p. 73
Sententia judicis declarantis locum sacrum esse violatum, & pollutum, an sit necessaria? tom. 9. tract. 1. resolution. 137. §. 1. p. 90
Si sententia declaratoria judicis Ecclesiastici non præcesserit, & constet de qualitate assassinii, non potest Clericus assassinus à judice sæculari puniri. tom. 9. tr. 2. r. 328. §. 9. & seqq. p. 276
In sententia suspensionis, vel interdicti à Pontifice imposita, an Cardinales comprehendantur? tom. 9. tr. 7. resol. 32. §. 1. pag. 387
A sententia Cardinalium an liceat appellare? Et quid à sententia unius Cardinalis? Et an à sententia Regis, & Præfecti non detur appellatio? tom. 9. tract. 7. r. 66. §. 1. & seqq. p. 400
Sententia an sit ferenda in pari causa in favorem Cardinalium? t. 9. tr. 7. r. 73. §. 1. p. 402
Si sententiæ judicis laïci nolit stare Clericus, quatenus illi se subijciat, ut arbitro, tunc non potest illum judex laïcus per se cogere. tomo nono, tract. 2. resol. 71. §. 2. pagina 135
Sententiæ à judice laico latæ stare an teneatur Clericus citatus coram laico, si putans, sua interesse, compareat? t. 9. tr. 2. r. 80. §. 1. p. 138
Si post sententiam divortii deprehendatur impedimentum non fuisse verè perpetuum, an revocandi sint ad prius matrimonium, etiamsi alia matrimonia inivisent? tomo secundo, tractatu sexto, resol. 163. §. 1. pag. 429. & in r. 164. p. 431
Ante judicis sententiam an quis teneatur subire pœnam privationis vocis activæ, & passivæ contentam in aliquo Decreto sacræ Congregationis, aut Bulla Pontificia? tomo sexto, tractatu primo, resolution. 36. §. 1. pagina 29
Vbi, quod quis non teneatur privare se voce activa, & passiva, quoties hoc nequit facere sine infamia, etiamsi in lege habeatur delinquentem incurrere legem pœnalem nulla expectata sententia. §. 3
Ob id, quod sententiam judices ferunt secundum opinionem probabilem, relicta communiori, & probabiliori, an subiiciantur Syndicatui? tom. 8. tract. 1. resol. 20. §. 1. & seqq. p. 13
Ad sententiam proferendam prorogato tempore, an censeatur etiam prorogata obligatio parendi tali sententiæ, & vi juramenti præstiti? tomo octavo, tract. 4. resol. 58. §. 1. p. 76
Sententiam suam sequi contra bona Clericorum an judex laicus possit in casibus, in quibus in judicio sæculari actum est? t. 9. tr. 2. r. 82. §. 1. p. 138
Ante sententiam aliam depositionis, vel degradationis judicis Ecclesiastici, an Clerici gravissimis delictis, & criminibus se immiscentes priventur omni privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 328. §. 1. p. 273
Et quid, si Clericus sit incorrigibilis? ibid. §. 4
Et quid, si non sit incorrigibilis, etiamsi enormissimum crimen commiserit? ibid. §. 5. p. 274
Sententiam degradationis ferre potest Cardinalis in Ecclesiis suis titularibus, quando Clericus est dignus depositione, actum verò Episcopo committere debet. t. 9. tr. 7. resol. 63. §. 2. p. 399
In sententiis ferendis quomodo Inquisitores se gerere debeant. t. 5. tr. 10. r. 58. §. 1. p. 438
Vide verb. *Adulterium, Conjux, Hæreticus, Vir.* tom. 2
Item verb. *Appellare, Consultores S. Officii, Curia, Episcopus, Munus, Opinio probabilis, Pœna, Restituere, Sepelire.* tom. 5
Item verb. *Appellatio judicialis, Ars, Bulla Pontificia, Dubium, Ingratitudo, Inhabilitas, Inofficiosum, Iudex, Negare, Pœna, Veritas.* tom. 6
Item verb. *Causa, Determinatio, Ejectum, Iudex, Pœna, Vnus.* tom. 7
Item verb. *Abscondere, Appellatio, Compensatio, Dominus, Fama, Iudex, Ius, Varietas.* tom. 8
Item verb. *Matrimonium, Processus, Reconvenire.* tom. 9

Sententia Degradationis.

Vide verb. *Degradatio.* tom. 3

Sentire.

Vide verb. *Fœmina, Vir.* tom. 8
Item verb. *P. Michaël Rabadeus.* tom. 9

Separatio.

Si de sola separatione conjugum ad tempus ob lepram, vel ob aliud impedimentum agitur, an solus judex Ecclesiasticus sit competens? tom. 9. tractatu secundo, resol. 291. §. 3. p. 245
Vide verb. *Vir.* tom. 2
Item verb. *Divortium.* tom. 9

Sepeliendum.

Sepeliendo excommunicatum, etiam Hæreticum, nisi sit ille vitandus, non polluitur Ecclesia. tom. 5. tract. 1. resol. 70. §. 1. & 2. p. 46
Sepeliendus an sit in Ecclesia infans baptizatus in umbilico, per quem à matre sugit, & ei conjungitur? t. 1. tract. 1. resol. 77. §. 1. p. 51

Sepeliens.

Sepeliens in Ecclesia excommunicatum absolutum à censuris à laico in articulo mortis, an peccet, & in pœnas, & censuras incurrat? tomo quinto, tract. 1. resol. 214. §. 2. & seqq. p. 122
Et supponitur sepelientes excommunicatum majori excommunicatione, imò & lavantes, & vestientes, vel funus ducentes incurrere excommunicationem? ibidem, §. 1
Qui sunt illi, qui sepelientes excommunicatum in loco Sacro, incurrunt excommunicationem. tom. 5. tr. 1. resol. 71. §. 1. p. 46
Et quid, quamvis sint excommunicati notorii, etiam Hæretici notorii, si non sunt denunciati? ibid. §. 2. p. 47
Pro sepelientibus mortuum in duello, & sepultura ejus in loco Sacro, aliquæ diversæ difficultates, & notabilia dubia. t. 5. tr. 1. à r. 64. usque ad 68. p. 42. & seqq.

Sepelire.

Sepeliri in Ecclesia an possit Hæreticus non denunciatus absque incursione excommunicationis? Et quid de fautoribus, & defensoribus Hæreticorum? tom. 5. tract. 1. resol. 72. §. 1. p. 47
Vt Sepeliri possit in loco Sacro, an absolvi possit interdictus ab ingressu Ecclesiæ, si moriatur cum signis pœnitentiæ? t. 5. tr. 4. r. 19. per tot. p. 204

Vbi

Ubi sepeliri debeant sorores Tertiariæ, vulgò dictæ *Bizochæ*, an in Ecclesia Religionum, vel in Parochia? t.7. tr.1. r.351. §.2. p.239
Vide verb. *Sepultura*, cum notationibus.

Septennium.

Ante septennium completum an sit peccatum mortale contrahere sponsalia? tom.2. tract.6. resol.2. & 3. §.1. pag.332. & 333
Et quid, si duo, tres, octo, vel 10. dies ad complendum septennium desint? tom.2. tract.6. resolutione 3. §.2. pag.333
Et an etiam multo ante septennium valida sint sponsalia in foro conscientiæ, si malitia suppleat ætatem? ibid. §.3
Defectus dimidii anni an impedimentum non sit, quin septennium completum esse dicatur ad contrahenda sponsalia? t.2. tr.6. r.4. §.3. ibid.
Vide verb. *Ætas.* tom.2

Septum.

Vide verb. *Admittentes, Ingredi.* tom.7
Item verb. *Infans.* tom.9

Sepulchrum.

Vide verb. *Ecclesia, Restituere.* tom.6

Sepultura.

Sepultura Ecclesiastica an priventur meretrices, quæ in Paschate confessæ non sunt? tom.1. tract.3. resol.83. §.1. pag.142
Qui pro sepultura in loco magis honorifico vult præbere eleemosynam, an sit absolvendus? t.1.tr.4. resol.49. §.1. pag.252
Sepultura Ecclesiastica non potest Pontifex privari, quamvis non observet præcepta annuæ Confessionis, & Communionis? tom.3. tr.1. res.28. §.2. p.35. & in res.51. §.2. p.68
Sepultura Ecclesiastica an sit privandus excommunicatus toleratus, si publicè notuerit fuisse excommunicatum? t.5. tr.1. r.69. §.1. p.46
Vel an prædictus excommunicatus toleratus moriens excludatur sub prohibitione cap. *Sacris*, & Clem.1. de sepult. t.5. tr.1. r.70. §.1. ibid.
Sepultura deneganda est in casu claro, & manifesto, nam quando dubitatur, an cadaver sepeliendum sit necne, tunc debet in loco sacro sepeliri, nam in partem favorabilem, & meliorem est inclinandum. t.5. tr.1. r.214. §.1. pag.122
Pro sepultura vendere locum honoratiorem, an sit simonia? t.5. tr.7. r.37. §.1. p.337
Sepultura Ecclesiæ non debetur quis privari in dubio. Pro quo specialis, & notabilis casus. t.8. tr.5. res.50. §.1. pag.114
Sepultura Ecclesiastica an careat usurarius publicus? t.8. tr.8. r.4. §.1. p.189
Ut sepulturam Ecclesiasticam det Parochus publico usurario, vel meretrici, &c. an possit testimonium Confessarii de licentia pœnitentis, ut probentur emendati in foro externo? tom.1. tract.8. resolutione 29. §.1. pag.438
Vide verb. *Regulares.* tom.2
Item verb. *Actus, Bulla Cruciatæ, Hæres, Laqueus, Privilegium, Puer, Pureus.* tom.5
Item verb. *Ecclesia, Eligere, Fœmina, Familiares, Funus, Ingressus, Morientes, Novitius, Probare.* tom.7
Item tract. 8. tom.8. de Casibus tempore mortis occurrentibus à res.4. usque ad res.13. inclusivè, ubi variæ quæstiones.
Item verb. *Expensæ, Meretrix, Vagus, Villa ruralis.* tomo octavo.
Item verb. *Infans.* tom.9

Sequens.

Sequens conscientiam erroneam an peccet si dictat utramque partem malam? Vbi in exemplum aliqui casus. t.8. tr.2. res.20. §.1. p.28

Sequestrare.

Vide verb. *Novitius, Puella.* tom.9

Sequestratio.

Sequestratio bonorum hæreticorum, quando, & quomodo debeat fieri ab Inquisitoribus. t.5. tr.10. res.127. §.1. & seq. p.463
Sequestratio bonorum hæreticorum absentium, an sit facienda, vel contra hæreticum defunctum? ibidem §.3. & 4

Sequi.

Vide verb. *Actio.* tom.8
Item verb. *Forum.* tom.9

Sermo.

Qui sermone unico continuato in eadem re ter perjuret, an sufficiat, si in confessione dicat se falsum juravisse? t.1. tr.7. r.29. §.1. p.363

Serva.

Cum serva, vel servo Infideli Dominus peccans, an teneatur in confessione hanc circunstantiam aperire? t.1. tr.7. r.127. §.1. p.407

Servandum.

De juramento servandi statuta, seu Capitula Civitatum, Collegiorum, &c. ubi pro praxi aliqui casus. tom.8. tr.4. r.59. §.1. p.77
Servare an quis teneatur legem, si non constet quòd ad forum conscientiæ esse usu receptam? t.6. tr.1. res.39. §.1. & seq. p.32
Et quid quando dubium est, an sit usu recepta? tom.6. tr.1. res.40. §.1. ibid.
Servare consuetudinem absque dubio tenentur cæteri omnes, postquam consuetudo est approbata tacitè, vel expresè à Superiore? tomo sexto, tract.2. res.21. §.2. pag.111
Servare formam cap. *Non minus*, an necessarium sit, si Princeps impetret Bullam à Pontifice pro imponendis tributis Clericis? tom.9. tract.2. resolut.250. §.2. pag.225
Vide verb. *Votum.* tom.2
Item verb. *Locus.* tom.4
Item verb. *Observare, Festum, Jejunium, Pactum, Princeps, Solemnitas, Solvere.* tom.6
Item verb. *Festum.* tom.7
Item verb. *Comedere, Relaxatio, Statutum.* tom.8
Item verb. *Eucharistia, Fidelitas, Intromittere.* tom.9

Servientes.

Vide verb. *Servire.* tom.7. & 9

Servire.

Vt serviat ei, cui injuriam intulit reus fugiens ad Ecclesiam, an judices Ecclesiastici, vel laici condemnare illum possint? tom.9. tractat.1. resolutione 126. §.2. pag.80
An magis servire Domino quam uxori teneatur servus? tomo septimo, tractat. 8. resolutione 59. per totam. pag.453
Qui serviunt infirmis, an possint aliquid comedere in die jejunii, etiam ex carnibus, ad excitandum appetitum infirmorum? t.4. tr.6. r.81. §.5. p.244
Vide verb. *Casula, Manipulum, Stola.* tom.2
Item verb. *Beneficium.* tom.5
Item verb. *Famulus.* tom.7
Item verb. *Feudum.* tom.8
Item verb. *Beneficium, Capellanus, Conjugatus, Clericus, Deservientes, Famulus, Feudum, Inservientes, Scholares.* tom.9

Servitium.

Ne servitia aliqua, & obsequia laici exhibeant Clericis, an Principes laici statuere possint? tom.9. tr.2. r.215. §.1. pag.207

Qui ad servitium, & obsequium Monialium assumpto habitu aliquo Religioso adhibentur ad petendum pro ipsis eleemosynam, an gaudeant privilegio Canonis? t.9. tr.2. res.163. §.4. p.177
Vide verb. *Concubina.* tom.6

Servitores.

Vide verb. *Famulus, Servire.* tom.7

Servitus.

Servitus quo jure sit introducta? tom.7. tract.8. resol.1. per totam. pag.427
Servitus quid sit? tom.7. tractat.8. resolutione 2. per totam. pag.428
Ad servitutem pristinam nunquam redire possunt servi, qui acquisierunt semel libertatem. tom.7. tr.8. res.22. §.4 pag.439
Ante servitutem vota emissa, potest Dominus suspendere illorum executionem. tom.7. tract.8. resolut.56. §.1. pag.452
Vide verb. *Fides bona, & mala, Fugere, Innocentes.* tom.7
Item verb. *Beneficium.* tom.5

Servus, seu Mancipium.

Vnde veniat origo vocabuli Servorum, & Mancipiorum? t.7. tr.8. r.3. p.429
Quamnam potestatem habeant Domini in servos? tom.7. tr.8. res.4. p.429
Et an liceat Domino servum suum pro arbitrio quam pecudum occidere. ibid. §.2. ad lin.7
Et adducitur eandem olim fuisse Patrum quoque in filios familias potestatem. ibid. in eod. §.
Quibus modis quis efficiatur, servus, & primo an jure belli? t.7. tr.8. r.5. p.430
Et an fas sit Christianis, qui bellum justum cum Christianis gerunt, Christianos bello acceptos detinere, non ut servos, sed ut ab illis, dum detinentur, sint secuti, & tuti, & ut pecuniam aliquam justam, & moderatam pro eorum libertate, & dimissione accipiant? ibidem § 5
An quis efficiatur servus ob delictum? tom.7. tract.8. res.6. pag.430
An quis efficiatur servus titulo venditionis? tom.7. tr.8. res.7. pag.430
Et an liceat emere eum, qui se egestatis causa vendit? ibid. §.5
An sit licita emptio Mancipiorum Æthiopum fieri solita ab aliquibus in Angola, Guinea, & viridi Promontorio? t.7. tr.8. res.8. p.430
An Pater, aut mater in necessitate constituti possint vendere filium, aut permutare, vel alio quocumque contractu filium alienare? tomo septimo, tractat. 8. resol.9. pag.432
Et quid, si filius sit conjugatus, emancipatus, sacris Ordinibus initiatus, aut Clericus? ibid. ante med. §.1. à vers. Imo si.
Et utrum, si occurrat æqualis necessitas Patris cum nimia paupertate, & egestate, aut etiam major, vel si in servitutem sit redigendus, aut occidendus, vel mutilandus, nisi filium vendat, fas sit Patri filium vendere. ibid. vers. Dubium est.
Et an in supradictis casibus deveniente postea Patre, ad pinguiorem fortunam cogi possit, ut filium, qui ita vendidit, redimat? ibidem paulò post initium §.1. à vers. Deveniente.
An in extrema necessitate non solum Pater, sed etiam Mater possit vendere aut donare, vel permutare filium? Et supponitur, quod homo liber vendi non potest. t.7. tr.8. res.10. & in aliis ejus not. p.433
An quis ratione nativitatis efficiatur servus? tom.7. tr.8. res.11. pag.434
Et an possit fugere, qui à se, vel Parentibus legitimè sunt venditi, vel in pœnam criminum justè ad servitutem sunt condemnati? ibid. §.4. & 5
Et eandem conditionem subdit proles, quam mater. Et an peccet, qui consilium dederit servis ad fugam, & teneatur ad restitutionem totius damni inde sequuti? ibid. §.6
An servi capti in bello justo tam inter Infideles, quam inter Christianos, possint licitè fugere ad sua, vel ad alia Regna, vel peccent, & teneantur se ipsos restituere? Idem est de filiis eorum. tom.7. tract.8. resolutione 12. pag.434
Et quid, si capti in bello justo promiserint se non fugituros? ibid. §.4
Et an teneatur ad restitutionem, qui eis auxilium, aut consilium ad fugam dederint? ibid. in fine. §.1
Et an famulus, non servus, qui ob stipendium, vel causam ediscendi officium cum Domino convenit ad certum tempus, & annorum numerum, peccet mortaliter, si à Domino fugiat? ibid. §.6
Et si quæras, an si servus possit commode se pecunia redimere, tuncne ille possit tuta conscientia fugere, ut redeat ad suos? Etsi Dominus, qui servum cæpit in bello justo, eum alteri vendiderit, an tunc tuta conscientia talis servus fugere poterit ab eo, qui eum emit? ibid. §.7. per tot.
An servi Turcarum, & Maurorum non solum possunt fugere, sed etiam ab illis, non autem ab aliis auferre, quidquid potuerint, & hoc sine aliquo onere restitutionis, vel an teneantur illud restituere, si commode possint, aut certe in usus pios impendere? tom.7. tr.8. res.13. pag.436
An servi ex pœna delicti possint fugere? tom.7. tract.8. res.14. pag.436
Et deducitur posse licitè fugere à triremibus eum, qui justè ad eam pœnam damnatus est. ibid. in fine §.1. & in aliis ejus not.
Et observatur, quod proles sequitur matris conditionem, unde si mater se vendidit, vel à Parentibus vendita est, vel ob crimen servituti addicta est proles non potest fugere. ibid. in fine res.
An servi in casu, quo possint fugere licitè, si inveniantur possint à Dominis puniri? tom.7. tract.8. resolutione 15. pag.437
Et an servitus, possit præscribi inter absentes 20. annos, bona fide, & inter præsentes an decem anni sufficiant; & si mala fide fugiant an efficiantur liberi post 30. annos? ibid. §.3. per tot.
An Christiani mancipia Infidelium teneantur in conscientia solvere gabellas à Principibus impositas? t.7. tr.8. res.16. p.437
Et an Princeps etiam Infidelis possit tributa imponere solvenda à Christianis per ejus Regnum transeuntibus? ibid. à lin.2. §.1
An servæ, quæ à Domino ad turpia solicitantur, acquirant libertatem? Et an hoc extendatur ad masculum etiam servum, si Dominus ad turpia illum compelleret; vel quia inhumaniter illum tractat, an absque peccato etiam fuga ei liceat? Et an ea, quæ hic servus post fugam acquirat, Domino acquirat? t.7. tr.8. resol.17. per totam. pag.438
An si Dominus consentiat in matrimonium servi, persona libera ignorante, servus acquirat libertatem? Idem est, si Dominus ancillam in uxorem tradat homini libero servitutis non ignaro, si tamen Dominus dotis instrumentum ancillæ conficiat. tom.7. tract.8. resolutione 18. pag.438
An servus possit adoptari, & adoptatus an acquirat libertatem? Et cum Dominus actis intervenientibus servum filium suum nominat, an servus acquirat libertatem? t.7. tr.8. r.19. p.438
An servi acquirant libertatem, si à Dominis promittatur saltem in conscientia? Et quid de eorum filiis eo tempore promissionis natis? tom.7. tract.8. resolutione 20. pag.439

An servus Infidelis, vel Hæreticus, si convertatur ad fidem acquirat libertatem? Et an si Dominus Infidelis, vel Hæreticus simul cum servo convertatur ad fidem, perdat dominium servi? tomo septimo, tract. 8. resolutione 21. pag. 439

An servi Christianorum, qui in Tribunali S. Inquisitionis damnantur tanquam hæretici, remaneant ipso facto liberi? Et advertitur, quod acquisita semel à servis libertate, nunquam ad servitutem pristinam redire possint, etiam si eorum Domini ad fidem convertantur; & omnia bona restituantur. tomo septimo, tractat. 8. resol. 22. pag. 439

Et observatur, quod si servus Infidelis Dominum apostatantem à fide bono zelo Inquisitoribus denunciaverit, & si nullibi inveniatur concessa illi libertas, certa illi danda est. ibid. §. 4

An servi, qui libertatem Romæ in Capitolio acquirunt, illam pro toto Orbe acquirant? tomo septimo, tract. 8. res. 23. pag. 440

De aliis modis, quibus servi acquirant libertatem. tom. 7. tr. 8. r. 24. pag. 440

An expediat, & sit opus pium concedere servis libertatem? t. 7. tr. 8. r. 25. p. 440

Servi quibus modis possint se redimere? tom. 7. tract. 8. res. 26. pag. 440

An servus, vel ancilla possit sibi retinere id, quod pro injuria illata, vel ob usum corporis illicitum ei elargitum est? tomo septimo, tract. 8. resol. 27. & in aliis ejus not. pag. 441

An servus possit sibi retinere, quæ ludo acquirit? tom. 7. tr. 8. res. 28. pag. 441

An servus possit, inscio Domino, aliquid ludere? t. 7. tr. 8. res. 29. pag. 441

Et in §. 2. hujus res. sex casus explanantur, in quibus servus possit dominium aliquarum rerum habere, & de facto habet. ibid. & in aliis ejus not.

Etiamque notatur, quod si mancipium ludo intentus privaret Dominum labore, non tenetur restituere nisi tantum pretii, quanti existimaretur ille labor, quo Dominum fraudavit, & nihil aliud. ibid. §. 5

An servus possit sibi retinere ea, quæ ipsi relicta sunt in legato, vel testamento? tom. 7. tr. 8. res. 30. & in aliis ejus not. pag. 442

Quidam servus aliquid sibi subtrahebat de necessariis sine Domini incommodo, & præter opera præscripta, ex quibus lucrum colligebat, interrogatus fui, an de his acquireret dominium sibi, vel Domino? Quod est quærere, an servus possit habere aliquarum rerum dominium, & de rebus à se acquisitis disponere? tom. 7. tract. 8. resol. 31. §. 1. & 2. & in aliis eorum notationum. pag. 443

Et an hoc intelligatur non solum de servis, qui domi nascuntur, sed etiam de servis emptitiis, & in bello captis. ibid. §. 3

Et an Dominus peccet mortaliter, furtumque committat, in servos, si talia ab eis auferatur, in casibus supradictis, itaut servi possint uti compensatione occulta? ibidem §. quarto, & in resol. 32. §. etiam 4. signanter in fine. pag. 443

Et ex doctrina resolut. 32. infertur decisio cujusdam dubii satis practicabilis de Viatoribus, qui diversantur in hospitiis, in quibus ob certum pretium comedunt ex cibis appositis, quod volunt *Apasto*, nam illi etiam subtrahere sibi possunt, & reservare aliquod ex eis, quæ commesturi erant, durante appetitu. ibid. §. 5

An servi in casibus, in quibus sibi acquirunt, si à Dominis spolientur, possint sibi facere occultam compensationem? Et in §. 1. hujus resplutionis apponuntur sex casus in quibus servi acquirunt sibi dominium? tom. 7. tr. 8. res. 33. pag. 444

An servi possint facere eleemosynam? tom. 7. tract. 8. res. 34. pag. 444

Et an si servi habent aliqua bona propria, possint de eis donationem facere? ibid. §. 2

Et an servi possint habere aliquarum rerum dominium imperfectum? tom. 7. tract. 8. resol. 35. ad medium, à vers. Sed quia. p. 445

An qui servum alienum percutiendo inutilem reddit, vel occidit, teneatur restituere aliquid non solum Domino, sed servo? t. 7. tr. 8. r. 36. p. 445

An qui occidit servum suum, teneatur aliquid hæredibus servi restituere? Et de aliquibus aliis casibus agitur, in quibus Dominus lethaliter peccat, si injuria illata servis suis à se notabilis sit, &c. tom. 7. tractat. 8. resolutione 37. pag. 445

An servo ita possit à Domino inferri injuria, ut adsit obligatio restituendi uti, v. g. quando Domini jura servorum violant per injuriam notabilem, in quo casu non solum peccant mortaliter, sed ad restitutionem teneantur? Et aliqua alia explanantur, quæ in supradicto casu fieri debent. t. 7. tr. 8. res. 38. p. 446

An qui mutilavit membrum servi sui, teneatur ad aliquam restitutionem? t. 7. tr. 8. res. 39. p. 446

An licitum sit in pœnam delicti alicujus adurere mancipio guttis accensi adipis, vel ceræ? tom. 7. tract. 8. res. 40. pag. 447

An servi possint signari à Dominis in facie? tom. 7. tr. 8. res. 41. pag. 447

An Domini vocando servos Christianos, canes, vel si graviter eos verberent, ex levi culpa peccent mortaliter? t. 7. tr. 8. r. 42. p. 447

Et an peccent Domini, si sint notabiliter negligentes in corrigendis seruorum peccatis; in procurandis jis, quæ sunt necessaria ad salutem servorum, ut susceptio sacramentorum, auditio Missæ, &c. vel si jubeant aliqua, quæ servi facere non possunt sine peccato, aut si eos onerant laboribus intolerabilibus? ibid. à lin. 3. res.

An Domini propter nimiam sævitiam cogendi sunt servos vendere? t. 7. tr. 8. r. 43. p. 447

An licitè Dominus aliquando possit alimenta servis denegare? t. 7. tr. 8. r. 44. p. 448

An servi, & ancillæ peccent, si cibos communes ex domo heri ad comedendum accipiant, ut furta esculentorum, & poculentorum, etiam si sensim perveniant ad notabilem quantitatem, ut ipsimet consumant, secus vero ut vendant? t. 7. tr. 8. r. 45. p. 448

Et si furta sint præter esculenta, an servi, sive mancipia peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem? ibidem §. 5. ad medium.

An servi in casu æqualis necessitatis possint alimenta potius sibi, quam Dominis ministrare. tom. 7. tractat. 8. res. 46. pag. 448

Et quid est dicendum, si daretur casus, in quo salus, & vita Domini esset Christiano populo, vel alicui Reipublicæ necessaria, & salus, & vita servi minimè? ibidem §. 4

An servi possint parare mensam, & ministrare cibos Dominis in die jejunii? tomo septimo, tract. 8. resolutione 47. pag. 449

An licitum sit Dominis offerre carnes servis Infidelibus in die jejunii, vel illis imponere opera servilia in diebus festis? t. 7. tr. 8. r. 48. p. 449

Idem est dicendum de perpetuo amentibus, & Paganis, quibus fas est ministrare carnes diebus jejunii, &c. quia nulla lege Ecclesiastica obligantur. tom. 7. tract. 8. res. 49. pag. 449

An servi, & famuli possint licitè obedire Dominis, si præcipiant ne audiant Missam, vel laborent in diebus festis? t. 7. tr. 8. r. 50. p. 450

Servi in quibus non tenentur obedire Dominis. tom. 7. tr. 8. r. 51. p. 451

An Christiani Infidelium servi possint licitè obsequium præstare Dominis, quando intrant in Templum Idolorum. t. 7. tr. 8. r. 52. p. 450

Et ancilla à Paganis capta possit genuflectere, una cum Domina in Templo Idolorum genua flectente, & sese prosternente? ibid. ad med. §. 1
An servi teneantur defendere vitam Dominorum cum periculo vitæ? t.7. tr.8. r.53. p.451
An servi valide possint emittere vota? tom.7. tract.8. resolut.54. pag.451
An valeat votum servorum collatum ad tempus libertatis? Et an prædictum votum possit irritari à Dominis? t.7. tr.8. r.55. p.451
Et an valeant contractus servorum collati ad tempus libertatis? ibid. §.2. in fine.
An Domini possint irritare vota servorum? Et quid, si votum sit audiendi Missam, jejunandi, communicandi, &c. Et quid de voto servandæ castitatis? De votis vero ante servitutem emissis, an Dominus possit suspendere eorum executionem? tom.7. tract.8. resolutione 56. pag.452
Et observatur uxorem non posse servi vota irritare, nisi spectet ad ejus bona paraphernalia. ibidem in fine resolutionis.
Et notatur posse Dominum servi impuberis Patentibus orbati, omnia illius vota irritare, quod est valde notandum. ibid. in fine sec.
An servi possint valide, & licite contrahere matrimonium? t.7. tr.8. r.57. p.452
Et an peccet Dominus, si prohibere intentet servo suo, ne ineat matrimonium, vel conetur impedire, aut supplicio afficiat servum ob contractum matrimonium? ibidem §.2
Et an Dominus post promissionem, & sponsalia servi, non possit amandare, vel vendere illum in aliam Religionem? ibid. in dicto §.2
An servi matrimonio copulati possint licite vendi? t.7. tract.8. res.58. p.453
Et an uxor servi teneatur eum sequi in longinquam Regionem ablegatum? ibidem propè finem §. primi, à vers. Quæres.
An servus teneatur magis servire Domino, quam uxori? t.7. tr.8. res.59. p.453
An servus possit dare mutuo? tom.7. tractat.8. resolutione 60. pag.453
An servi valide contrahant, & obligentur? tom.7. tr.8. res.61. pag.454
Et quid, si servus promisit pecuniam pro libertate Domino, an tunc concedatur actio adversus illum. ibid. ad med. §.1. à vers. Excipe.
Eodem modo, si pactum fuit inter servum, & Dominum, ut propter pecuniam illum manumitteret, & servus solvit pecuniam, habet servus actionem contra Dominum, ut se manumittat; & alii diversi casus adducuntur pro praxi prædictarum quæstionum. ibid. in fine §.1. & seqq.
An servi possint esse testes? tom.7. tractat.8. resolutione 62. pag.454
An servi possint testamentum facere? tom.7. tr.8. resolutione 63. pag.454
Et an mancipia, & Christiani capti à Turcis, possint etiam in statu & loco captivitatis testamentum facere? ibid. §.3
An servi, invitis Dominis, possint eligere sepulturam? Et an Dominus teneatur facere expensas circa funus servi? t.7. tr.8. r.64. p.455
Et an pro servo tamen impubere Dominus possit eligere sepulturam? Quod idem dicendum est de servo pubere, si puber servus illam non elegit. ibid.
An licitum sit se exponere ludo cum periculo manendi mancipium in triremibus? tomo septimo, tract.8. resolut.65. pag.455
An servi possint à Dominis castrari ad suavitatem vocis conservandam, si ipsi consentiant? tom.7. tractat.8. res.66. pag.455
An Dominus teneatur resarcire damnum à servis illatum? Et an ista obligatio liget in foro conscientiæ, vel solum post judicis condemnationem? tom.7. tr.8. res.67. pag.455

Appendix ad alias difficultates mixtas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum Servus.

Servi Christiani Infidelium, si tempore Paschatis non habeant copiam Confessarii, an teneantur elicere actum contritionis de peccatis mortalibus perpetratis? tom.1. tr.3. r.82. §.1. p.142
Servi, qui condiunt, & porrigunt cibos, & mensam heris non jejunantibus, sternunt, mensæque serviunt, an culpæ participes efficiantur? tom.4. tr.6. resol.125. §.4. pag.273
Servi an sint irregulares? tomo quinto, tract.5. resolutione 57. §.1. p.231
Servi, & mancipia, an possint testari ad pias causas? t.6. tr.8. r.12. §.1. p.400
Servi an possint esse executores testamenti? t.6. tract.9. resol.4. pag.459
An servi non solum peccent mortaliter, sed etiam teneantur restituere, si non impediant furta domestica? t.8. tr.7. r.31. §.1. p.164
Servi, si fugiant ad Ecclesiam propter sævitiam Dominorum, an gaudeant ejus immunitate? t.9. tr.1. res.69. §.1. pag.44
Et an in aliquo casu Ecclesia possit compellere Dominum servum vendere? ibid.
Et quid est dicendum de servis Infidelibus, non solum quoad gaudendum immunitate Ecclesiæ, sed etiam in ordine ad judicem? ibid. §.2
Servi perpetui Clericorum, etiamsi sint Mauri, Turcæ, & à Catholica Ecclesia alieni, an gaudeant privilegio fori? tom.9. tract.2. resolut.160. §.4. pag.173. & in res.161. pag.174
Servi professio in Religione, contradicente, vel ignorante Domino, an sit valida, vel irrita? Vbi aliqua alia circa hoc. tomo septimo, tract.1. resolutione 143. §.1. pag.95
Servi gaudent privilegio concesso Domino. t.9. tr.8. res.3. §.2. pag.443
A servo thesaurus inventus ad quem pertineat? t.6. tr.6. res.9. §.1. pag.297
Et quid, si duorum servus in fundo unius ex Dominis thesaurum invenerit, an totum Domini sit? ibid.
Et quid, si aliquis sit servus, & unus ex Dominis in eo habeat usumfructum, alter vero proprietatem, & servus thesaurum inveniat, cuinam acquiratur? ibidem §. quarto.
Servus an possit donare bona ei relicta expresse, vel tacitè, aut data cum conditione ut non acquirantur Domino? t.6. tr.7. r.31. §.1. p.324
Servus an possit donare bona data ei ob turpem quæstum sui corporis? t.6. tr.7. r.32. §.1. p.325
Vide verb. *Serva.* tom.1
Item verb. *Conjux, Regulares.* tom.2
Item verb. *Dominus.* tom.4
Item verb. *Communicatio civilis, Dominus, Onus.* tom.5
Circa eorum furta aliqua practicabilia. t.7. tr.3. resol.41. §.1. & seqq. p.266. & 267
Item verb. *Capere, Dominus, Excommunicatio, Hæreticus, Ingredi, Litera, Ministrare, Titulus.* tom.7
Item verb. *Christianus, Dominus, Mancipium.* tom.8
Item verb. *Famulus, Superior secularis.* tom.9

Sexagenarius.

Vide verb. *Annus, Triremes.* tom.4

Sexus.

Vide verb. *Hermaphroditus.* tom.5

Sicarius.

Vide verb. *Promittere.* tom. 9

Sicilia.

Vide verb. *Frumentum.* tom. 6

Item verb. *Bulla Cruciata, Lacticinium.* tom. 9

Siculus.

Vide verb. *Bulla Cruciata, Lacticinium.* tom. 9

Sigillatim.

Vide verb. *Concurrere.* tom. 7

Sigillum Confessionis.

Quotuplex sit sigillum? Et an sigillum Sacramentale ita obliget, ne injuria fiat Sacramento, ut in illo vitæ casu, nec etiam pro tuendo Rege, vel liberando toto Orbe ab injusta conflagratione; infringi possit imo nec etiam violari poterit, quamvis universa Ecclesia, & fides tota Christiana per impossibile pereat, nisi Sacramentale sigillum reveletur? tomo primo, tract. 8. resolutione 1. pag. 424

Quotuplex sit malitia in frangendo sigillum Sacramentale? t. 1. tr. 8. r. 2. p. 424

Et an duplicem culpam mortalem specie diversam committat violator sigilli, unam contra Religionem, injuria Sacramentum afficiendo, reddendoque illud odiosum pœnitentibus; alteram contra justitiam infamando proximum, cujus delictum occultum proditur; & an teneatur in conscientia supradictus violator sigilli hanc duplicem circunstantiam confiteri; sicuti duplicem committit culpam lethalem etiam diversam specie, qui frangit illicitè secretum naturale, quod sub juramento servare promisit. ibid.

Et notatur, quod tunc committitur hoc peccatum à Confessario, quando volens, & advertens aliquid ex confessione revelat. ibid. §. 2. p. 425

Et an in aliquo casu possit excusari à veniali, quando aliquid diceret ex quadam inadvertentia? ibidem in dicto §. 2

An pœnitens, si accedat ad confessionem sine attritione, vel proposito Confessarius teneatur ad sigillum? t. 1. tr. 8. ref. 3. p. 425

An confessio facta invito Sacerdoti, cadat sub sigillum? t. 1. tr. 8. r. 4. p. 425

Et an laicus, qui putatur esse Sacerdos errore pœnitentis teneatur ad sigillum, sicut & ille, qui prope constitutus audit, quid Confessori pœnitens dicat? ibidem in fine resolutionis.

An si Confessarius in aliquo casu dicat, v. g. audivi Petri confessionem, vel Petri peccata, frangat sigillum? t. 1. tr. 8. ref. 5. p. 425

Et quid, si tam secreto pœnitens cuidam Confessario confessus sit, ut nolit sciri ab aliquo se illi esse confessum? ibid. in fine res.

An in fractione sigilli confessionis detur parvitas materiæ? t. 1. tr. 8. ref. 6. p. 426

Et an sit peccatum sacrilegii mortale, revelare unum veniale in specie alicujus pœnitentis in confessione auditum, modo circunstantes nullo modo intelligant in confessione fuisse auditum? ibid. in fine res.

An Confessarius asserens, v. g. Petrum confessum fuisse plura peccata venialia frangat sigillum? Et quid, si diceret pœnitentem fecisse, seu confessum fuisse peccata venialia, non addendo plura? tom. 1. tract. 8. resolutione 7. pag. 426

Et curssimè notatur non excusati à fractione sigilli eum, qui dixerit Petrum, v. g. gravia peccata venialia sibi esse confessum. ibid. §. 3

An frangat sigillum, qui dixit Petrus, v. g. in confessione suis minutissimis peccatis, scrupulosè caput meum obtundit? tomo primo, tract. 8. resolutione 8. & 9. pag. 426. & 427

Et obiter docetur, quod Clem. VIII. anno 1592. edidit Decretum, quo præcepit Superioribus Regularibus, ut diligentissimè caveant, ne ea notitia, quam in confessione de aliorum peccatis habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur. Sed an hoc Decretum, non ad omnes Confessarios, sed ad eos, qui Superiores sunt, vel deinceps erunt, dirigatur tantum. t. 1. tr. 8. res. 9. §. 2. p. 427

Et an non obstante dicto decreto possit probabiliter sustineri licere Superiori ob peccatum in confessione cognitum privare subditos Officiis ad nutum amobilibus? ibid. §. 3

Et licere Superiori, & cuilibet alii negare suffragium pœnitenti, quem solum per confessionem agnovit esse indignum ad Officium, vel Prælaturam. ibid. ante medium dicti §. 3

Et in supradicto casu an liceat Superiori negare subditis licentiam exeundi foras, alloquendi exteros, claudendi fenestras, & alia hujusmodi faciendi? ibid. ad medium dicti §. 3

An sit contra sigillum confessionis dicere, non absolvi pœnitentem, verbi gratia, Paulum? tom. 1. tract. 8. resol. 10. pag. 427

Sed difficultas est, an idem dicendum sit, si Confessarius interrogatus, an Petrum absolverit, respondeat: Ego eum non absolvi, quia nondum confessionem finivit, propter superveniens impedimentum? ibidem §. 4. pag. 428

Et an sine fractione sigilli Confessarius dicere possit, non absolvi Petrum quia nondum perfecit confessionem? ibidem §. 5

Et an dicti Confessarii, si in supradictis casibus frangatur sigillum, debeant puniri pœna ordinaria inflicta contra fractores sigilli? ibid. §. 6

Et notatur Confessarium, qui de publico peccatore asserit illum confessum esse suum peccatum frangere sigillum. Et quid, si Confessarius asserat de publico peccatore non illum absolvisse, quia non vidit pœnitentiam publicam de peccato, aut quia scandalo publico non satisfacit? ibid. §. ult.

Olim interrogatus fui, an Confessarius dicens, in aliqua civitate, vel alio loco, ubi confessiones audivit, committi peccatum Sodomiæ, vel aliud, frangat sigillum confessionis, & ut fractor talis sigilli puniendus sit? t. 1. tr. 8. r. 11. p. 428

Et quid, si in tali loco nominaret Religionem, vel Monasterium talis civitatis, aut loci? ibid. §. 3

An qui dixit audivisse in tali Monasterio peccatum grave, frangat sigillum etiam si non nominet pœnitentem? t. 1. tr. 8. r. 12. p. 429

Et docetur non solum esse peccatum, sed contra sigillum, si Confessarius dicat: in tali civitate talia, & talia peccata committi solent? Et quid, si tantum generaliter dicat gravia peccata committi? ibid. post medium resolutionis.

An Superior, à quo petitur potestas absolvendi à reservatis, teneatur ad sigillum? tom. 1. tractat. 8. resolutione 13. pag. 429

Et advertitur Superiores eo sigillo obligari, quando aliquis habens casum reservatum eum illis explicat, à quo recepta pœnitentia remittitur ad inferiorem pro absolutione sacramentali. ibidem post medium §. 2. vers. Advertc.

Et an inferior petens veniam absolvendi à casibus reservatis, nullo modo possit personam aperire, vel casum ita explicare, ut ea venire possit in notitiam Superioris, nec Superior potest curiosè interrogare, nec inquirere cum periculo veniendi in notitiam personæ, & inferior etiam ad id tenetur licet Superior veniam non concedat? ibid. sub finem res.

An sit contra sigillum confessionis, si Superior alicujus domus dicat Generali, vel Provinciali in ea domo sæpè postulare potestatem absolvendi à peccatis reservatis? t. 1. tr. 8. r. 14. p. 430

An Superior, vel quivis alius possit negare suffragium illi, cujus defectus scit solum per confessionem, quando suffragatur secreto, ubi multa de sigillo confessionis. Primò, non licere ob notitiam confessionis privare subditos officiis amobilibus. Secundò, non posse Confessarium dicere Prætoribus Urbis, aut Inquisitoribus, ut diligentius invigilent. Tertiò, quod non potest licitè Prælatus, seu quivis alius uti notitia Confessionis complicis alicujus delicti, ut fiant vigilantiores circa alios complices; nec potest dicere, ut solito diligentius invigilent, ut eos in delicto comprehendant, & sic in similibus. t. 1. tr. 8. resol. 15. per tot. & in multis aliis ejus not. pag. 430

An in aliquo casu Confessarius licitè possit uti notitia parta? Et pro praxi hujus quæstionis ex ejus doctrina cursim inferuntur septem casus in §. 1. hujus resol. t. 1. tr. 8. r. 16. p. 431

Et advertitur, quod si Confessarius sciat in confessione parare sibi insidias à Petro, ut illum interficiat, licebit tamen non exire de domo, aut si exeat, intus armis ad defensionem solam instrui. ibidem §. quinto, ad medium, &c.

Similiter, si scirem Petrum non esse Sacerdotem verum, sed fictum, possem, quæsito bono titulo, non illi deinceps, sed alteri confiteri, & sic de aliis similibus. ibid. prope fin. dicti §. 5

An aliquis vocalis, verbi gratia, nostræ Religionis, vel Magister Novitiorum possit negare suffragium alicui propter peccatum confessum? tomo 1. primo, tractat. 8. resol. 17. pag. 433

An sit contra sigillum revelare defectus naturales pœnitentis, verbi gratia, si pœnitens dicat in confessione se natum esse ex parentibus sordidis, infamibus, aut non conjunctis legitimo matrimonio? tom. 1. tract. 8. res. 18. pag. 433

An Confessarius frangat sigillum, si revelet virtutes pœnitentis extasim, & alia dona Dei? tom. 1. tractat. 8. resol. 19. pag. 433

Et notatur posse pœnitentem obligare Confessarium sub secretò naturali has virtutes, & dona celare. ibid. in fine resolutionis.

An Magister Novitiorum, vel Confessarius Monialium possit in exercitiis spiritualibus in generali damnare peccata, quæ audivit in confessione? tom. 1. tract. 8. res. 20. pag. 434

Et notatur concionantem de peccatis, quæ se dicit in confessione isto in loco audivisse, modo ita prudenter hoc faciat, & caute, ut impossibile sit inde prodi peccatorem, non esse violatorem sigilli, peccare tamen propter scandalum datum, & quia confessionem reddit odiosam. ibid. §. 2

An si Confessarius ex confessione intelligat famulum esse furem, possit illum dimittere? tom. 1. tractat. 8. res. 21. pag. 434

An Sacerdos, qui scit ex confessione furtum sibi factum, possit furem accusare ex aliis indiciis extra confessionem cognitis? t. 1. tr. 8. r. 22. p. 434

Ex quo infertur, quod si publicus usurarius, vel publicus concubinarius non sint absoluti à Confessario, & petant Communionem, Confessarius potest eam illis negare, dicendo eos esse in publico peccato. ibid. ad medium §. 1

An pro servanda vita possit Sacerdos aliquo modo manifestare peccata pœnitentis, verbi gratia, Sacerdos ex confessione novit sibi necem paratam in sylva, vel vinum paratum ad ejus Missam esse veneno infectum, &c. an in his casibus possit Missam omittere, & sylvam non intrare. Et hoc etiam, si hujusmodi Sacerdos in supradicto casu existens in peccato mortali, & non possit confiteri quia tunc debet enim providere sibi omni meliori modo, quo possit, de contritione, quæ cum Sacramento in voto sufficiet ad æternam salutem. tom. 1. tract. 8. resol. 23. per totam, & in aliis ejus notationum. pag. 434

An ad evitandam mortem Sacerdos, si quæritur ab aliquo, an talis persona peccata sua illi confessa fuerit, possit affirmare? t. 1. tr. 8. r. 24. §. 6. ad med. p. 435

Et infertur primo Confessarium, qui pœnitentem noluit absolvere propter ejus indispositionem, si postea ab eodem pœnitente calumniosè ob vindictam accusetur de casso crimine, non posse se defendere manifestando confessionem factam. ibid. §. 8

Secundo, quod dictum est de periculo vitæ corporalis locum etiam habere potest de periculo vitæ spiritualis, ut neque propter illud vitandum in se ipso possit Confessarius revelare. ibid. §. ult.

An Confessarius sine fractione sigilli possit manifestare peccatum nondum patratum, v. g. propositum prodeundi Rempublicam, vel occidendi innocentem, &c. t. 1. tr. 8. r. 25. p. 436

An sit licita fractio sigilli, quando casus est talis, quod pœnitens teneatur consentire? Et si non consentiat, quid facere debeat Confessarius, ut si v. g. pœnitens confitetur in quadam domo esse conventicula hæreticorum, &c. Et in isto casu docetur quomodo se gerere debeat Confessarius circa absolutionem talis pœnitentis? tomo primo, tractatu 8. resolutione 26. per totam. pag. 437

An, si fractio sigilli fiat in pœnitentis utilitatem, sit licita? t. 1. tr. 8. r. 27. p. 437

An Confessarius possit revelare hæredibus restitutionem faciendam, quam debeat moriturus pœnitens? Et quid maximè in prædicto casu, si adsit licentia pœnitentis, qui ante mortem dixit Confessario, ut ita revelet? ibidem.

Et quid, si non satis constet de voluntate pœnitentis jam mortui, & hæredes ipsi dubitent, & præsumant contra Confessarium fuisse Confessionem revelatam absque aliqua licentia illius? ibid.

Et quid, si hæredes nollent ex avaritia (ut accidit,) dictis Confessarii acquiescere? ibidem in fine resolutionis.

An prosit testimonium Confessarii de licentia pœnitentis, ut probetur pœnitens emendatus in foro externo, ut, v. g. Parochus det sacram Eucharistiam, vel sepulturam Ecclesiasticam, publico usurario, vel meretrici, &c. t. 1. tr. 8. r. 29. p. 438

Et infertur, quando publica meretrix est confessa mendicanti Religioso, non posse Pastorem petere testimonium à tali Confessario, quod vere de peccato suo publico pœnituerit, & confessa, & absoluta sit. Confessarius vero ne quidem quod fornicationes suas sibi confessa sit directè, aut indirectè puta, dicendo, quod eam à peccatis suis publicis absolvit, indicare potest. ibidem.

An Confessarius de licentia pœnitentis possit revelare confessionem? t. 1. tr. 8. r. 30. p. 438

Et notatur non sufficere quamcumque licentiam præsumptam, interpretativam, virtualem etiam in bonum ipsius pœnitentis ad revelandum sigillum confessionis; sed requiri formalem, atque expressam, & debet esse libera, spontanea, & non vi, injuria aut dolo extorta; imo neque per preces importunas; adde neque per metum reverentialem ipsius Confessarii obtenta. ibidem §. 3. & 4

Et advertitur pœnitentem posse revocare hanc licentiam, quoties voluerit, etiam absque justa, & ulla causa. ibid. in fine §. 3

An Confessarius, quando pœnitens dat ei licentiam revelandi Confessionem, debeat eam exigere in scriptis? t. 1. tr. 8. res. 31. p. 438

Et in prædicto casu, si dubitetur, an ea revelatio fiat, vel non fiat, de licentia pœnitentis, credendum sit testimonio Sacerdotis, & non pœnitentis. ibid. in fine.

In

In quadam civitate hujus Regni, Confessarius cum licentia pœnitentis in ordine ad consilium petendum manifestavit cuidam Sacerdoti aliqua peccata, de quibus ipse postea cum aliquibus locutus est, quæsitum à me fuit tunc, an dictus Confessarius fregerit sigillum confessionis? t. 1. tr. 8. r. 32. p. 439

An cum Sacerdos de licentia pœnitentis revelat peccatum, illi alii teneantur ad sigillum? tom. 1. tract. 8. res. 33. pag. 439

Et docetur Doctorem, consiliarium, aut Confessarium, cui ex licentia pœnitentis peccatum, & persona ejusdemmet pœnitentis manifestatur, obligari sacro sigillo. ibid. §. 2

Et in §. ult hujus Resolutionus cursim explanantur alii septem casus, & personæ in quibus omnes tenentur ad sigillum. Sed jam omnes casus magis late in hoc verbo sunt discussi &c. in aliis ejus not.

An si pœnitens confiteatur cum laico existimans posse in absentia Sacerdotis absolvi, teneatur laicus celare peccata audita sub sigillo? t. 1. tr. 8. r. 34. p. 440

An laicus, si ex necessitate audiat alicujus confessionem, teneatur ad sigillum? t. 1. tr. 8. r. 35. p. 440

Idem à fortiori dicendum est de laico, cujus pœnitens voluit simul cum Sacerdote audire confessionem ad majus erubescentiæ meritum. ibid. in fine §. 1. &c.

Et notatur, quod in supradicto casu, etiã si laicus non teneatur ad sigillum confessionis, tenetur tamen maximo secreto naturali, neque pro aliqua causa debet illud infringere, etiam adhibito juramento, & potius tenetur mortem subire, quam illud naturale aliquo modo violare. ibid. §. 3

Sequitur etiam hujusmodi laicum assumptum à pœnitente loco Sacerdotis, etiamsi audiat delictum aliquod ex confessione illius, non posse tamen à judice compelli ad illud judicialiter manifestandum, neque in eo judicem posse fundare inquisitionem aliquam. ibid. ad medium dicti §. 3

An qui se fingit Sacerdotem teneatur ad Sigillum? t. 1. tr. 8. r. 36. pag. 441

An qui casu audivit peccata alicujus, teneatur ea non manifestare sub sigillo? Et quid, si ex industria quis audivit alterius confessionem Sacramentalem? tom. 1. tract. 8. res. 37. pag. 441

Idem est de eo, qui intelligit mutum per nutus, & signa, vel quempiam surdastrum altius confitentem, ibidem. in fine §. 3

An, quando quis coram multis confitetur, ut in naufragio, aut tempore pestis, teneantur omnes, qui audiunt ad sigillum; t. 1. tr. 8. r. 38. p. 442

Et an Confessarius teneatur ad sigillum respectu eorum, qui simul secum peccata audierunt? ibid. §. 2

Sed advertitur, quod si plures Confessarii confessionem audierunt quacumque occasione, non posse postea inter se loqui de alienis peccatis, neque alii inter se, neque cum ipso Sacerdote id poterunt licite facere, sed tenentur omnes ad sigillum, qui alterius peccata, dum confitetur, audiunt, sive licite, sive illicite, sive mediatè, sive immediate audiant. ibid. §. 3. &c.

An interpres teneatur celare peccata sub sigillo Sacramentali? tom. 1. tract. 8. resolut. 39. & in multis aliis not. pag. 442

An si, v. g. Petrus consulat ante confessionem virum doctum in ordine ad confessionem faciendam non cum illo, sed cum alio, teneatur dictus Consiliarius ad sigillum? t. 1. tr. 8. r. 40. p. 443

Et docetur, quod si pœnitens virum doctum consultat, ut sciat, quomodo se præparare debeat ad confessionem, non teneri virum doctum manifestare prælato, etiam si sub excommunicatione præcipiat. ibid. §. 3

Ex quo cursim deducitur, quod quando obligatio tegendi est tantum secreti naturalis, & non sigilli Sacramentalis, tenebitur Confessarius manifestare sub excommunicatione rem sibi revelatam, &c. ibid. ad medium dicti §. 3

An cui revelata est injuste confessio à Confessario, teneatur celare illa peccata manifestata sub sigillo? tom. 1. tr. 8. r. 41. p. 443

Et an omnes alii, qui ab isto, qui à Sacerdote audivit, audierunt, & alii ab istis, & isti ab aliis, sive mediate, sive immediate, sive licite, sive illicite audierunt, omnes tenentur ad sigillum confessionis. ibidem à medio §. 2. &c.

An qui invenit chartam, in qua scripta erant alicujus peccata, teneatur ille peccata abscondere sub sigillo confessionis, sive jam confessio facta sit, sive adhuc facienda sit? t. 1. tr. 8. r. 42. p. 444

At an si dicta peccata vergerent in damnum commune, seu alicujus innocentis tertii, teneatur in tali casu repertor Chartæ illa peccata revelare ad avertendum tale damnum? ibid. sub finem §. 1

Et si repertor supradictæ Chartæ mortaliter certus sit non nisi levia, & non infamatoria peccata in ea esse, ideoque curiositate lectat, vel lata aliis evulget, an debeat censeri peccare mortaliter, sicut Superior, aut judex, qui inventa schedula peccatorum alicujus vellet contra eum inquirere, vel tantum peccet venialiter? ibid. §. 3. per totum, &c.

Ex quo solvi possit, quid est dicendum de illo, qui reperit libellum, in quo scripta sût peccata alicujus? Et quid, si Charta scripta sit ad virum Doctum ad petendum consilium pro confessione. tom. 1. tr. 8. res. 43. ad medium §. 1. pag. 444

Ex quibus etiam sequitur, quod si judex invenisset peccatum rei schedulæ commendatum ad confessionem faciendam, teneatur judex cessare ab inquisitione criminis, & non juvari ex illa notitia; imo etiam si jam reum condemnasset, convictum testibus, & postea intelligeret totam delationem, vel accusationem ortam fuisse ex sigilli violatione, tenetur damnatum absolvere & dimittere. ibid. §. 3. &c.

An quæ peccata non sunt, & aliis concernunt, teneatur Confessarius celare sub sigillo? tom. 1. tract. 8. res. 44. pag. 445

An si pœnitens explicet aliqua in confessione concomitanter, teneatur Confessarius celare sub sigillo? t. 1. tract. 8. res. 45. pag. 445

An aliquando Confessarius possit obligare, pœnitentem ad declarandum Complicem? tom. 1. tract. 8. res. 46. & in aliis ejus not. pag. 445

Et advertitur posse contingere, ut licet pœnitens dicat se velle per se ipsum immediate, vel per alium dare notitiam complicis ad impedienda mala juxta suam obligationem, adhuc confessarius possit illi differre absolutionem. ibid. ante medium Res. à vers. qui recte.

An liceat confessario interrogare de Complice in confessione in ordine ad ipsius correctionem, & illam facere de licentia pœnitentis? Et an hoc sit absolute contra sigillum confessionis? tom. 1. tract. 8. resolut. 47. & in aliis ejus not. pag 446

Et notatur, quod, ex hypotesi quod affirmativa opinio sit probabilis, non tamen ex hoc debet Confessarius interrogare de complice in hunc finem correctionis, sed expectare, ut pœnitens id sua sponte declaret, &c. ibid. §. 3

Et an illa peccata alterius tam complicis, quam non complicis in confessione narrata, ita claudantur sigillo, ut sine complicis, aut alterius illius peccatoris licentia, esto habeat consensum à pœnitente confessarius ea revelare non possit? t. 1. tr. 8. r. 48. inter medium, & finem, à ves. Deinde. pag. 446.

Et docetur, quod si Sacerdos fraude, vi, aut importunis precibus extorqueat à pœnitente manifestationem complicis, aut licentiam revelandi confessionem, absque dubio graviter peccat. t. 1. tr. 8. r. 49. infine §. 1. p. 447

An

An si pœnitens absque necessitate manifestavit complicem in confessione teneatur Confessarius occultare tale peccatum sub sigillo Confessionis. tom. 1. tract. 8. res. 50. pag. 447

Et cursissimè docetur omnia, quæ occasione sui peccati explicandi pœnitens in confessione dicit, cadere sub sigillo, etiamsi superflue addita sint. ibid. in fine.

An sit contra sigillum Confessionis etiam cum licentia pœnitentis revelare peccata complicis, absque complicis licentia? t. 1. tr. 8. r. 51. p. 448

Quid facere debeat Confessarius, si ex confessione unius complicis scit peccata alterius, & alter in confessione tacet? t. 1. tr. 8. r. 52. p. 448

An Confessarius statim post finitam confessionem, & datam absolutionem possit loqui cum pœnitente absque licentia, de errore, v. g. commisso in dicta confessione? tom. 1. tract. 8. res. 53. & in multis aliis ejus not. pag. 448

Vtrum Confessarius in aliquo casu sine licentia pœnitentis possit loqui cum illo de peccatis auditis in confessione; videlicet Confessor commisit aliquem defectum in absolvendo pœnitentem, quæritur, an possit illi manifestare extra confessionem, etiam si pœnitens non dederit licentiam manifestandi? t. 1. tr. 8. res. 54. & in aliis ejus not. p. 449

Et notatur sigillum confessionis non solvi, quotiescumque sine licentia pœnitentis Sacerdos extra confessionem agit cum pœnitente solum de peccatis commissis, & auditis in confessione, modo id tamen faciat studio promovendi pœnitentis salutem. ibid. prope fin. res. à vers. Notandum.

An si pœnitens non vult dare licentiam Confessario, ut ei aperiat defectum commissum in confessione, possit illum aperire? tom. 1. tr. 8. resol. 55. & in aliis ejus not. pag. 449

Et an tamen in ipsa confessione, etiam non petita licentia à pœnitente, ex rationabili causa possit fieri mentio eorum, quæ in aliis confessionibus dicta, & confessa fuerunt. t. 1. tr. 8. res. 56. propè fin. à vers. Non nego. pag. 450

Et advertitur, quod quamvis sit peccatum loqui cum pœnitente post confessionem de peccatis confessis, si hoc ipse ægre ferat, quia tunc esset odiosum, tamen hoc non esset contra sigillum? ibidem in finem resolutionis.

Et an possit Confessarius videns pœnitentem pœnitentiam in confessione impositam non adimplere, monere illum, ut promissa adimpleat? tom. 1. tract. 8. resolutione 57. §. 2. p. 450

Quidam Confessarius extra Confessionem locutus est cum pœnitente de peccatis confessis, qui eum apud Episcopum accusavit, quæsivit tunc à me Antistes ille, an talis Confessarius tanquam fractor sigilli puniendus esset? tomo primo, tractatu octavo, resolutione 58. pag. 443

Et an Confessarius puniendus sit tanquam fractor sigilli, si asserat, verbi gratia, audivisse in confessione peccata publica fornicationum notissimæ meretricis? ibidem §. 2

Quæ pœna imponatur Confessario revelanti sigillum Confessionis? tomo primo, tractatu octavo, resolutione 59. pag. 443

Et notatur, quod neutra pœna depositionis videlicet, & perpetuæ reclusionis incurritur ipso facto ante judicis sententiam. ibid. §. 2

Aliis vero personis distinctis à Confessario, quas etiam sigillo confessionis teneri diximus, non sunt impositæ dictæ pœnæ. ibid. §. 2. à lin. 4

Et notatur non infligi supradictas pœnas ob quamcumque violationem sigilli, sed solum ob revelationem peccati; unde, si solum revelaret aliquid ignominiosum in confessione cognitum, sed quod peccatum non sit, non incurrit istas pœnas, sicut nec ille, qui cum pœnitente loquitur extra confessionem de peccatis ab ipso auditis, & non petita licentia? ibidem §. tertio.

Et cursim additur depositionem istam non solum significare prohibitionem audiendi confessiones, sed etiam cujuscumque muneris Sacerdotalis. ibid. in fine.

Quomodo potest constare de hoc delicto? tom. 1. tract. 8. res. 60. pag. 452

An Confessarius teneatur dare schedulam peccatori, quem non absolvit? t. 1. tr. 8. r. 61. p. 452

An Confessarius sine fractione sigilli possit manifestare pœnitentiam, quam imposuit pœnitenti? tom. 1. tr. 8. res. 62. pag. 452

Et quid, si Confessarius dixisset Coronam B. Virginis imposuisse pro pœnitentia suo cuidam pœnitenti? Et quid, si pœnitentia esset unum *Miserere, quinque Pater noster*, &c. ibid. ad medium resolutionis, & latè in resol. 63. pag. 453

Et advertitur non bene feciisse quendam Confessarium, qui cum cuidam ob gravia peccata, sed ignorata injunxisset in confessione longo tempore publice audire solemne Sacrificium flexis genibus, &c. ibidem in fine resol. 62

An pœnitens teneatur pœnitentiam impositam à Confessario non manifestare sub sigillo? Et quid, si ex revelatione hujusmodi redundaret aliquid malæ famæ, aut aliquid minus existimatione dignum in Confessorem, aut aliquem alium? tom. 1. tract. 8. resol. 64. per totam. pag. 454

An Confessarius possit peccatum in confessione auditum revelare, quando ipse nequit aliter peccatum suum manifestare, licet ex eo veniatur in cognitionem pœnitentis? t. 1. tr. 8. r. 65. p. 455

Quomodo se gerere debeat Confessarius, quando interrogatur sub juramento, an in confessione audierit peccatum aliquod? Et aliqua advertuntur, quæ contingere possunt in supradicto casu, vel similibus aliis. t. 1. tr. 8. res. 66. p. 455

Et tandem datur doctrina Confessario quid, & quomodo respondere debeat si Sacrista, vel Minister Missæ à Confessario quærat, an apponenda sit particula pro communione Petri, quod respondeat Confessarius, ut hoc ab ipso pœnitente quæratur. ibidem in fine resolutionis.

Sigillum Confessionis ita obligat, ut finita confessione Confessario non sit licitum amplius de illa loqui cum pœnitente sine speciali ejus licentia, nec possit vultu, aut factis peccata illius exprobare. tom. 2. tr. 1. res. 30. §. 2. p. 174

Sigillum confessionis Sacerdos frangens, an incurrat irregularitatem? tomo quinto, tractatu quinto, resolutione 30. §. 1. pag. 220

Sigillum Confessionis Sacerdotes frangentes, an Inquisitores possint illos punire? tom. 5. tract. 10. resol. 80. §. 1. pag. 446

Vide verb. *Ius*, *Laicus*. tom. 5

Sigillum naturale.

Qui sub sigillo naturali scit ab aliquo mulierem fuisse solicitatam à tali Confessario, an teneatur illum denunciare? Et quid in causa hæresis formalis? t. 5. tr. 9. res. 66. per tot. p. 404

Signans.

Signans taxillos, vel aleas, an teneatur pro restitutione? tomo sexto, tractatu quarto, resolutione 47. §. 1. pag. 263

Vbi, quod si dubium sit quis in tali casu fuisset lucraturus, si fraudes non interveniissent, ad quid teneatur? §. 3

Signare.
Vide verb. *Adultus, Charta.* tom.6
Item verb. *Facies.* tom.7
Signatum.
Signata & concessa dispensatione à Pontifice, an valeat in foro conscientiæ ? tom.3. tractatu secundo, resolution.140. §.1. p.264
Vide verb. *Charta.* tom.6
Signum.
Qui per signa, & nutum contrahit matrimonium loqui valens, an peccet saltem venialiter ? tom.2. tract.6. resol.54. §.1. & seqq. p.363
Quænam signa demonstrent donationem esse factam causa mortis ? t.6. tr.7. r.87. §.1. p.357
Signum consensus in sponsalia, vel matrimonium, an sufficiat, si nomine filiorum persona extranea respondeat? t.2. tr.6. r.32. §.1. p.347
Vide verb. *Contrahere.* tom.2
Item verb. *Oratio.* tom.6
Item verb. *Infidelis, Inimicus.* tom.7
Item verb. *Emphyteusis.* tom.8
Item verb. *Calceus, Reverentia.* tom.9
Silentium.
Vide verb. *Præceptum.* tom.7

Simonia, Simoniacus;
Vbi etiam de Datis, & Promissis super Bullam Greg. XIII.

An si quis cum Pontifice sciente committeret Simoniam incideret in pœnas, si Papa expresse cum ipso non dispenset ? t.5. tr.7. r.1. p.305
Et an Pontifex incurrat pœnas, & crimen Simoniæ juris positivi ? ibid. §.3
An in Simonia detur parvitas materiæ, ita ut hoc peccatum aliquando possit esse veniale ? Et adducuntur multi casus in exemplum, & pro praxi huius difficultatis. tom.5. tr.7. r.2. p.306.
Et an excommunicatio Extravag.2. de Simonia, & Const. Pii V. incurratur per Simoniam, quæ videtur esse parva ex parte pretii ? ibid. §.4
An pœna contra Simoniace ordinatos extendatur ad eos, qui prima Tonsura initiati sunt ? tom.5. tract.7. resolution.3. pag.307
Et an suspensio, qua puniuntur simoniace ordinati, incurratur per sulceptionem cujuslibet Ordinis ? Et an ordinatus sit irregularis ? ibid. à §.4. & seqq.
An Bulla Sixti V. contra male promotos ad ordines sit usu recepta, quoad absolutionem censurarum, & inhabilitatum ? t.5. tr.7. r.4. à §.3. p.308
Et explanatur, quæ pœnæ sint latæ in ordinatos simoniace, ibidem §.2
Et an Simoniaci occulti suspensio tollatur per pœnitentiam, & manifesti per Episcopum post pœnitentiam? ibid. in fine §.3
Notabilia quædam circa pœnas contra Simoniacos inflictas. Et docetur pœnas contra Simoniam confidentialem multas esse ? tom.5. tractatu septimo, resolut.5. pagina 308
Et advertitur de pœnis ipso jure latis nullam esse impositam committentibus Simoniam, nisi Simonia fuerit commissa in ingressu Religionis, in ordine, & beneficio, ibid. §.4. & in §.28. p.310
Et difficultas est, an dictæ pœnæ incurrantur ante sententiam præter excommunicationem ? ibidem, §.12. pagina 309
Et tota doctrina hujus resol. est valde notanda, ideo lege eam per totam.
An tantum Simoniaci in Ordine, & beneficio, & ingressu Religionis subdantur pœnis ? Et de aliis pluribus casibus benignioribus circa materiam Simoniæ agitur. t.5. tr.7. r.6. & in multis aliis ejus not. 1. & 2. & etiam. 3. p.310
Et notatur non esse obligationem restituendi pretium acceptum pro collatione Sacramentorum. Et supponitur simoniam non obligare ad restitutionem jure naturali, sed jure positivo. ibid. §.ult. per totum.
An ut Simoniacus incurrat pœnas juris, opus sit Simoniam esse ex parte utriusque completam ? Et pro praxi hujus quæstionis adducuntur aliqui diversi casus in textu hujus res. Et inter prædictos casus, duo præcipue proponuntur, ut Simoniacus in illis tutus in conscientia maneat ; Et interim poterit Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ absolvere ab excommunicatione, & suspensione, &c. Sed si Simoniacus est in mora petendi dispensationem, non est absolvendus donec dispensationem obtineat. tom. 5. tract. 7. resol.7. & in aliis ejus not.1. & 2. p.311
Etiámque notatur pœnas latas in Simoniacos non comprehendere illos, qui tantum Simoniam committerent jure Ecclesiastico, & humano prohibitam. Pro quo etiam alii casus in exemplum adducuntur in §. 2. per totum, & in plurimis aliis ejus notationum.
An Simonia realis, & completa, solo tamen jure Ecclesiastico prohibita subjaceat restitutioni, & pœnis Simoniæ ? Et in corpore hujus resol. excipiuntur aliqui casus, in quibus non incurritur pœna Simoniæ. t. 5. tr. 7. res.8. & in aliis quamplurimis ejus notationum. pagina 312
An emens Vicariatum Episcopi teneatur resignare, & Episcopus pretium restituere, velut simoniace receptum ? tom.5. tr.7. r.9. p.312
Et in textu res. hujus docetur, cui restituendum est pretium pro Simonia in ordine, beneficio, & ingressu Religionis. ibid. prope fin. §.3. à vers. Verum.
Et an non tantum pretium pro Simonia in Ordine, beneficio, & ingressu Religionis sit necessario restituendum, sed etiam pro aliis diversis casibus. Ibidem.
An Generalatus, Provincialatus, Correctoratus, Priolatus, &c. includantur sub nomine beneficii ad incurrendas pœnas Symoniæ. t.5. tr.7. r.10. p.313
Et an mediatores Simoniacæ electionis ad Prælaturam aliquam Religionis incurrant excommunicationem ? ibid. §.4
An Regulares convenientes inter se, ut alter in una electione suffragetur vni, & alter alteri in alia committant Simoniam ? Et quid, si pactum non interveniat, sed tantum futuræ obligatio ipei, ut si dicatur : ad hoc suffragium, & providebitur tibi de aliqua re, vel quid simile ? tom.5. tr.7. r.11. p.314
An sit Simonia permutare res spirituales, dummodo non sint beneficia, v.g. si Monachus dicat alteri, Elige me in Provincialem, & ego eligam te in Priorem ; vel fac pro me Sacrum, & ego faciam pro te, audiam tuam Confessionem, si tu audias meam ? tom. 5. tract.7. r.12. p.314
An incurratur labes Simoniæ, si petatur à Monialibus dos, quando Monasterium est dives ? tom.5. tract.7. res.13. p.314
An si Minister Sacramenti, ut detur pecunia in pretium illius, & faciat jurare dantem, ut omnino tali pacto det, possit sine Simonia dari ? Et an in tali casu jurans possit uti æquivocatione, & restrictione tantum in mente retenta ? Et quid, si Minister petat me jurare coram aliis ? tom. 5. tract. 7. resol. 14. §.1. & tribus seqq. pag.315
Et an necessitas recipiendi Viaticum homini jam confesso, vel non habenti peccatum mortale, sit causa sufficiens ad hoc, ut pro illo recipiendo det pecuniam Ministro nolenti aliter ministrare ? De Confirmatione, & Extrema Vnctione in dicto casu, non videtur esse eadem ratio. ibidem, prope finem, §. quarto, à vers. qui etiam, &c.

Et n sit Simoniacus, si adultus in extrema necessitate Baptismi constitutus, sibique persuadeat, quod difficulter sufficientem contritionem habeat, pecuniam offerat Ministro, ut ad redimendam suam vexationem? ibidem, §. ult. &c.

An Musici, qui in Ecclesia divina officia canunt, aliquid temporale accipere possint sine labe Simoniæ? Et quid de concionatoribus? tomo quinto, tractatu septimo, resol. 15. pag. 317

Et an sit Simonia aliquod tanquam pretium accipere pro labore interno functionis spiritualis? ibid. §. 3

Et quid pro labore externo, v. g. iter agere unius leucæ ad dicendum Sacrum expectare quotidie per horam, vel aliud tempus ad celebrandum, &c. ibid. §. 4

Et an ad Simoniam pertineat, si quis judicem Ecclesiasticum inducat pecunia ut justitiam in causa spirituali administret? Et quid in causa alias sæculari? ibid. ante medium §. ult. à vers. An vero.

An liceat alicui ludere preces cum alio pro præmio temporali? Et an in hoc sit periculum Simoniæ? tom. 5. tr. 7. r. 16. & in aliis ejus not. p. 318

An Simonia ad alia beneficia obtinenda inhabilem reddat Simoniacum? t. 5. tr. 7. r. 17. p. 319

Et an Episcopus possit virtute Concilii Tridentini sess. 24. cap. 6. dispensare in inhabilitate Simoniæ ad alia beneficia? ibid. §. 3

Si quis obtinuit beneficium Simoniacæ, quæritur, an ipso jure privetur beneficiis antea, vel postea obtentis? tom. 5. tr. 7. r. 18. p. 319

Et docetur, quod ob Simoniam realem in beneficio Ecclesiastico incurritur primo excommunicatio Papalis? Secundo, quod irrita est electio, præsentatio, Confirmatio, & institutio; unde talis non facit fructus suos, idque etiamsi à tertia persona taliter provisus id ignoravit, nisi tamen contradixerit, vel si à tertio data fuerit pecunia per fraudem, ut fieret inhabilis, vel nisi bona fide possideret beneficium per triennium. ibidem, §. 1. ad medium, à vers. Ob Simoniam.

Et an quando crimen Simoniæ in beneficio est occultum, solique suo authori notum, suspensionem ei inferat? ibid. §. 3. signanter in fine.

An mutuare aliquid cum pacto, ut ille, qui recipit mutuum conferat officium, vel Ecclesiasticum beneficium non solum sit usura, sed Simonia? Et an utraque deformitas usuræ scilicet, & Simoniæ in confessione explicanda sit? tom. 5. tract. 7. resol. 19. & in aliis ejus not. pag. 320

Et quid est dicendum, quando aliquis v. g. confert statim, quantum in se est, beneficium de quo interpellavit mutuator, sed solemnitate aliqua hoc ipsum postea debet perficere? ibid. §. 3

An sit simonia, si Titius promittat Caio se daturum eleemosynam pauperi, vel loco pio, si Caius impetret Titio beneficium Ecclesiasticum, vel habitum Religionis Militaris? t. 5. tr. 7. r. 20. & 21. §. 1. p. 321

Plura dubia in materia Simoniæ observantur. Primo an sit Simonia &c. tom. 5. tr. 7. resol. 21. §. 1. & late in res. 20. ut hic in §. præterito.

Secundo, an si quis gratis &c. ibid. §. 2. res. 21. & late infra in res. 24. 25. & 26

Tertio, an sit Simonia, si quis det pecuniam Titio, ut ipsius merita apud Collatorem beneficii exponat? ibidem, §. 4. resol. 21

Quarto, an justa vexatio possit redimi pecunia ab eo, qui non habet obligationem opponendi? ibidem, §. 5. dictæ resol. 21

Et an processione juris spiritualis possit dari pecunia ad redimendam illam vexationem nolentis cedere? ibid § 6. dictæ resol. 21. &c.

Et an dare pecuniam alicui, ne mihi in electione exceptionem opponat, quam jure potest opponere; vel concurrenti, ut à concursu desistat, sit Simonia? Et an sit Simonia paciscí cum aliquo, ne concurrat in hac electione, & tu non concurres cum illo in subsequente? Et an quando jus ad possessionem est dubium, liceat pretio redimere vexationem contra possessionem illatam? Et an si quis det alicui pecuniam, ut metum competitori incutiat ad hoc, ut desistat à concursu circa electionem ad beneficium, sit Simonia? ibid. §. 6. per totum dictæ res. 21. &c.

An sit Simonia dare pretium cuidam tertio, ut intercedat apud alterum, ut ipse intercedat apud Collatorem beneficii, ut beneficium illi conferat? Et quid, si daretur aliquid famulo Archiepiscopi Granatensis, ut precibus ab ipso Archiepiscopo obtineret, ut me præsentaret Regni ad beneficium illius Regni? tom. 5. tr. 7. resol. 22. pag. 323

Et an sit probabile asserere, quod pro intercessione beneficii spiritualis comparandi, potest dari pretium? ibid. in fine §. 1. &c.

Et adducitur pulchrum dubium, videlicet, Petrus prætendebat quoddam beneficium Curatum, & fecit cum Paulo, ut vulgo dicitur, *Una scommessa*, quod si obtineret illud beneficium dabit Paulo unctias ducentas, si vero illud non obtineret, Paulus dabit eas ei, sed hoc facto, postea Paulus intercessit pro Petro, & obtinuit beneficium, quæritur an in hoc casu intercesserit Simonia? ibid. §. 3

Et an servire Episcopo intendendo, ut conferret beneficium non tanquam pretium servitii, sed ex gratia, & benevolentia causata ex servitio sit Simonia? ibid. §. ult. & in r. 23. p. 323

Etan simonia mentalis inducat pœnas Simoniæ, quæ ad restitutionem obligent. tom. 5. tract. 7. resol. 23. §. 2. à lin. 5. & in aliis ejus not.

An in obtinendis beneficiis liceat paciscí de aliquo temporali retribuendo tanquam motivo, seu pro recompensatione gratuita? Et notatur ejusmodi pacta continere semper labem Simoniæ. tom. 5. tr. 7. resol. 24. & in aliis ejus not. pag. 324

Et an sit Simonia, si aliquid detur pro labore suscepto, eundo, & redeundo ad beneficii collatorem, &c. ibid. §. 4. & in aliis ejus not.

An si quis promisit aliquam summam pecuniæ pro beneficio obtinendo, protestans se illam daturum gratitudinis causa, & non ex debito justitiæ, incurrat in crimen Simoniæ? t. 5. tr. 7. r. 25. p. 324

Et notatur, quod si resignes beneficium ea intentione, & spe, ut alterum tibi à Superiore conferatur, alias non resignaturus, non eris simoniacus.

Et quid, si prædictam spem verbis, aut scripto quis hoc exprimat superiori? ibid. post med. §. ult. à vers. Notant.

Et docetur, quod si pro intercessione detur plus, quam valet labor; aut pro beneficio collato, aut præsentato plus detur Patrono, quam ratio gratitudinis patitur, neque committi peccatum Simoniæ, ut est, neque injustitiæ, modo illud plus detur liberaliter, & gratis. ibid. ad medium §. 2. à vers. Nota vero res. 26. p. 325

Quis obtinuit beneficium cum promissione dandi magnam pecuniarum quantitatem, quæsivit, an incurrerit pœnas latas à jure contra Simoniacos, cum postea pretium non fuerit solutum? tom. 5. tr. 7. r. 27. & in multis aliis ejus not. p. 326

Et quid est dicendum in prædicto casu, si postea post multum temporis solvat illam summam pecuniarum, quæ vocatur retrotractio, an talis incidat in pœnas Simoniacorum? ibid. à lin. 9. §. 2

An liceat vendere, & redimere pensiones? Et an hoc sit Simonia? t. 5. tr. 7. r. 28. p. 327

An possit resignari beneficium cum pacto de pensione redimenda? Et an dicendum sit esse simoniacum tale pactum? Vnde an pensio sit constituta possit non solvi, & beneficium tanquam vacans propter Simoniam impetrari? t. 5. tr. 7. r. 29. p. 327

Et

Et notatur Simoniam committere resignantem beneficium & petentem resignatario solutionem expensarum, quas in ejus acquisitione fecit. ibid. §. 2. &c.
An si quis resignet beneficium cum conditione, ut sibi pensio solvatur, sit Simonia confidentialis? t. 5. tr. 7. res. 30. p. 328
Et an si quis resignaret beneficium reservans sibi pensionem sine licentia Papæ, subjaceat restitutioni, & pœnis Simoniæ? ibid. §. 3. & in aliis eius not.
Et notatur, quod in Constitutione Pii IV. & Pii V. pensio & quodlibet aliud sub nomine beneficii proprie non comprehensum, etiam si resignetur cum accessu, vel regressu, vel alio quovis modo simoniaco non prohibetur, nec punitur in his Constitutionis. ibid. §. ult.
An si quis resignet beneficium cum intentione, ut resignatarius iterum conferat, & resignet, v. g. suo nepoti, committat Simoniam prohibitam in Bullis Pianis. t. 5. tr. 7. r. 31. & in multis aliis eius not. p. 329
Sed difficultas est, an sola resignatio beneficii cum accessu, regressu, vel ingressu, vel an etiam permutatio in supradictis Bullis prohibeantur? ibid. §. 5
Et breviter declarantur prædicta verba, accessus, regressus, & ingressus, ibid. §. 4
An si quis post possessionem beneficii novit à Patre, vel amico, ipso igorante, illud obtentum fuisse, an in foro conscientiæ teneatur resignare? Et quid de fructibus in prædicto casu? t. 5. tr. 7. r. 32. p. 330
Et notatur Episcopum jure suo dispensare posse cum promoto simoniace in minoribus ordinibus, & prima Tonsura. Item ut in majori ordine ministret, non autem in eo, quem per simoniam recepit, neque ut ad alios ordines possit ascendere, quod de eo debet tantum intelligi quod sciens, & volens viam fecit sibi ad ordines per simoniam, sed ab eo, qui ignoravit datum fuisse pro se ordinatori pretium, suspensio nulla incurritur, ibidem, §. 11. & seqq.
An permutantes beneficia sine superioris permissu, incidant in censuras, & alias pœnas, ut Simoniaci? Idem est de reservantibus sibi pensiones sine Papæ authoritate. t. 5. tr. 7. r. 33. & in aliis ejus not. 1. & 2. p. 331
Et an superior sufficiens ad permutationem sit Episcopus, vel alius Prælatus inferior, ad quos collatio beneficii, aut institutio spectat, & non in aliis? ibid. §. 2. prope finem.
Et an inter se beneficiati possint tractare de permutatione accedente authoritate superioris futura? ibid. §. 3
Et an sit necessaria aliqua causa in permutatione beneficiorum? Ubi pro praxi huius quæstionis aliquæ causæ proponuntur. ibid. §. 4
An sit peccatum Simoniæ dare aliquid Titio, ut Cajum adscribere faciat inter Equites D. Iacobi, Calatravæ, Alcantaræ, &c. t. 5. tr. 7. r. 34. p. 333
Et explanatur, quod dans vel accipiens aliquid pro ingressu Religionis, ligatur excommunicatione Summo Pontifici reservata in Extravag. 1. de Simonia. ibidem, in fine §. 1. &c.
Sed notatur ad facilius impetrandam suam receptionem in aliqua Religione posse quem gratis, & sponte præbere munera superioribus, vel aliis, imo in tali casu pactum adhibere posse. ibid. post medium §. 2
Et an quis probabiliter sustinere possit supradictos Equites D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. non esse vere Religiosos? ibid. §. 4. & in multis aliis ejus not.
Et an sit Simonia, si Rex vendat *las Encomiendas*, supradictorum Ordinum vel saltem sit peccatum mortale? ibid. §. ult. &c.
An emere schedulam habitus D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. ab aliquo Ministro Regis sit Simonia? t. 5. tr. 7. resol. 35. p. 334
Et docetur, quod si non pro schedula, sed pro laboribus assumptis pecunia præbeatur tertio impetranti, & si ex pacto hoc fiat, nullo modo illicitum est, ibidem, §. ult. &c.
Et an Habitus prædictorum ordinum non sit Habitus Religionis veræ, sed secundum quid? ibid. §. 3
Excusatur quædam conventio Equitum Ierosolymitanorum à labe Simoniacæ. tomo quinto, tractatu septimo, resol. 36. pag. 335
Et an Commendæ Religionis Milevitanæ sint materia Simoniæ? ibid. à lin. 4. §. 1. &c.
Et an Commendæ Equitum D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. sint beneficia Ecclesiastica, & materiæ Simoniæ? ibid. §. 8. &c.
An sit Simonia vendere locum honoratiorem pro sepultura? Et quid de vasis sacris, & Capellis. tom. 5. tr. 7. r. 37. & in aliis ejus not. p. 337
An habens jus litigiosum in beneficio possit dare aliquid alteri prætendenti, ut non prosequatur jus suum? Et an hæc pactio sit Simonia? tom. 5. tractatu septimo, resol. 38. pag. 337
Et an idem dicendum sit de eo, qui habens possessionem beneficii vellet relinquere alteri prætendenti ob aliquod pretium ab eo receptum? ibid. §. 2
Et an si quis fecerit expensas in beneficio litigioso, possit illas exigere ab illo, cui, vel in cujus favorem resignat? ibid. §. ult. &c.
An si quis post collationem beneficii impediatur injuste accipere possessionem, possit pecunia redimere hanc vexationem? Et an hoc sit Simonia? tom. 5. tract. 7. resol. 39. pag. 338
An si Elector inclinet ad eligendum indignum, vel minus dignum, possit dignior redimere hanc vexationem? Et an hoc sit Simonia? t. 5. tr. 7. r. 40. p. 338
Et an in hoc casu Simonia non sit de jure divino, sed humano? ibid. §. 2. &c.
Et aliqua alia explanantur sæpius contingentia in praxi in redimendis vexationibus ad beneficia, ad Cathredas, &c. tom. 5. tract. 7. resolution. 42. & in multis aliis ejus not. p. 339
Sed difficultas est in supradicto casu, an si meus adversarius, v. g. obtulit judici, vel Electori ad beneficium pecuniam, quam ille accepit, utrum ego possum illum pecuniis allicere, ut mihi opituletur? ibid. §. 4
An quando aliquis non vi, vel fraude illata, sed solum per subornationem, preces, & munera, quæ Electoribus confert, impedit, ne quis eligatur ad beneficium, &c. possit ille pretio redimere hanc vexationem, etiam dando pecuniam, non solum tertiæ personæ, sed etiam uni ex Electoribus, ne subornet alios, &c. Et an sit Simonia redimere pretio talem vexationem. t. 5. tr. 7. r. 43. p. 340
An si responsor casus conscientiæ recipiat pecuniam propter consilium requisitum à petente ad pacandam conscientiam, & in illius foro, sit Simoniacus? tom. 5. tract. 7. res. 44. p. 340
An Cancellarius Episcopi possit ratione laboris sumere aliquid pro licentia audiendi confessiones, & concionandi, &c. t. 5. tr. 7. r. 45. p. 340
An pro dispensationibus matrimonialibus possit delegatus sumere aliquid ratione laboris, & quid pro executoriis, & licentiis publicandi Indulgentias, Bullæ Cruciatæ? t. 5. tr. 7. r. 46. & in aliis ejus not. p. 341

De Datis, & Promissis Super Bullam Greg. XIII.

An Bulla Greg. XIII. de Datis, & Promissis in Romana Curia sub nomine gratiarum includantur absolutiones, Indulgentiæ, dispensationes, beneficia, & aliæ gratiæ, quæ solo verbo perficiuntur? t. 5. tr. 7. r. 47. p. 343
An in aliquo casu absque incursione pœnarum Bullæ Greg. XIII. de Datis & Promissis possint in Curia Romana excusari dantes munera? tom. 5. tract. 7. resolution. 48. pag. 343
Et an judex, qui in Romana Curia reciperet ab utraque parte ante latam sententiam, vel ante gratiam obtentam, majores, quas vocant propinas seu sportulas, quam sibi essent debitæ, quamvis peccet contra justitiam

& teneatur restituere, non tamen incurreret prædictas pœnas, neque etiam qui eas propinas solvit? ibidem, §.2

Et notatur, quod hujus Bullæ pœnæ non habent locum, si daretur aliquid simpliciter, nullo pacto præcedente, & ad effectum specifice obtinendi aliquam gratiam, vel justitiam, & aliqua alia circa hoc explanantur? ibidem, §.4. p.344

An in dicta Bulla sint prohibitæ omnes promissiones, maxime cum verbis generalibus? tom.5. tract.7. resol.49. pag.344

An quis incurrat pœnas dictæ Bullæ, si aliquid promittat, & donet Vrbis Gubernatori, vel Burgi, aut judicibus Capitolii, vel eorum delegatis? tom.5. tract.7. resol.50. pag.345

Et in textu hujus resol. aliqua alia proponuntur, pro quibus si aliquis quid promittat vel donet, in illis est dubium, an incurrat, necne, in pœnas hujus Bullæ.

An Gubernatores, & alii Officiales status Ecclesiastici, si accipiant munera, incidant in censuram Papæ reservatam? t.5. tr.7.r.51. p.346

Et difficultas est, an pœna dupli sit restituenda ante judicis sententiam? ibid. §.4

Et an si aliquis ex supradictis reciperet munus, & postea finito Officio restitueret illud non pauperibus, sed donanti, si postea iste donans munus iterum restituenti voluntarie, & sponte vellet donare, an inquam in tali casu obstaret prohibitio, & censura, de qua loquimur? ibid. §.6

An ficte promittens incurrat pœnas Bullæ Greg. XIII. de datis, & Promissis? Et quid in hoc casu de acceptante promissionem, an subjaceat prædictis pœnis? t.5. tr.7. resol.52. p.347

Et quid est dicendum in utroque, si promittens, obtenta gratia, vel justitia, aliquid, mutata voluntate, non tradat intuitu præcedentis promissionis? ibid. §.6

An ex promissione non acceptata incurratur in pœnas supradictæ Bullæ? tomo quinto, tractatu septimo, resolution.53.p.347

Et quid est dicendum de his, qui aliquid dant alteri, ut fiat pactio, vel receptio pro gratia, vel justitia obtinenda? ibid. §.2. post medium, vers. Secus.

An ad incurrendas pœnas dictæ Bullæ Gregorianæ sufficiat, ut donum attingat quantitatem sufficientem ad constituendum peccatum mortale? tom.5. tract.7. resol.54. pag.348

An Cardinales includantur in pœnas dictæ Bullæ Greg. XIII. tom.5. tr.7. r.55. p.348

An incidat in pœnas dictæ Bullæ promittens, vel dans aliquid pro justitia auferenda, vel differenda? tom.5. tr.7. resol.56. pag.348

An qui dat, vel promittit judici, ut causam expediat, incidat in pœnas dictæ Bullæ? tom.5. tract.7. resolutione 57. pag.348

An si quis post impetratam gratiam & justitiam donet aliquid, etiamsi non sit moderatum, sed excessivum, incidat in pœnas dictæ Bullæ? tomo quinto, tract.7. resol.58. pag.349

Et an habeat locum pœna hujus Constitutionis extra Curiam Romanam, unde si aliquid daretur Neopoli pro obtinenda gratia à Sede Apostolica evitaretur hæc pœna? ibid. §.3

Et an pœnæ latæ in Bulla Greg. XIII. non spectent etiam ad judices legatos citra Montanos? ibid. §. ult.

An qui non denunciant delinquentes contra præfatam Bullam incidant in excommunicationem? Et an in hac ultima pœna solutum ligentur existentes in Curia Romana? t.5.tr.7.r.59. p.349

Et an qui aliquid ex prohibitis in hac Bulla faceret cum Summo Pontifice, vel cum ejus Ministris, aut familibus de illius consensu expresso, vel tacito in pœnis dictæ Bullæ non incidat. Neque in his actionibus, quæ aliquin non essent prohibitæ jure divino, sed humano positivo, esset Simoniacus. ibid. §.4. &c.

An si quis sciat aliquem violasse dictam Bullam, antequam ipsum denunciet, teneatur adhibere Correctionem fraternam? t.5. tr.7. r.60. p.350

Quid est dicendum de consulentibus, & auxiliantibus, an, & quando incidant in pœnas dictæ Bullæ Greg. XIII. t.5. tr.7. r.61. p.350

An si quis ignorantia vincibili nesciret pœnas hujus Constitutionis in illas incurreret? tom.5. tract.7. resol.62. & in multis aliis ejus not.

Vide *Pactum, Res, Beneficium, Episcopus.*

Appendix ad alias paucas difficultates, quæ simul pertinent ad hoc verbum, Simonia.

An habens infantem morti vicinum, & Sacerdos recuset eum baptizare, nisi detur, quantitas pecuniæ, nec alia via possit conferri Baptismus, licitum sit ei præbere pecuniam, & an hoc sit Simonia? Et an non solum pro infante sit licitum, sed etiam pro adulto? Idem est, quando agitur de Absolutione Sacramentali in extrema necessitate. Et quid de aliis Sacramentis? t.1. tract.1. resol.27. p.20

An licentia confitendi, mediante pecunia sit valida? t.1. tract.3. resol.4. p.86

An beneficii titulis revalidetur per Regulam de triennali, aut aliam præscriptionem, non obstante pœna inhabilitatis, aut privationis proviso imposita? Et quid de Simoniaco, & intruso ad beneficium vacans apud Sedem? Et an si aliquis Simoniace institutus fuit in beneficium Ecclesiasticum per ignorantiam, v.g. quando Pater pro filio ignorante numeravit pecuniam, &c. an in tali casu prodesset Regula triennalis? tom.3.tr.2. resol.168. pag.286

An Reges possint expellere Episcopum ab Episcopatu, si simoniace electus est? Et an qui ordinatus est per Simoniam gaudeat privilegio fori? t.9. tr.2. r.28.146. & 145. p.116.166. & 167

An Simoniaci, absque tamen errore in intellectu, nam isti essent Hæretici, gaudeant Immunitate Ecclesiæ? tom.9. tr.1. res.98. p.56

An si quis recipiat beneficium per Simoniam teneatur dicere Horas Canonicas? Et an omnes pensiones possint vendi pro libito absque licentia Summi Pontificis? t.3. tr.6.r.10. & 138. p.423. & 498

An ludere Orationem Angelicam, Psalmos, &c. sit peccatum mortale, & Simonia? tomo sexto, tract.4. resol.4. pag. 245

An absque Simonia Sacræ Reliquiæ distrahi pecuniis possint? Et an liceat Sacras Reliquias videndas, & tangendas exponere, ut magis eleemosyna crescat? t.4. tract.7. resol.66. p.345

An in omnibus criminibus, quibus à jure annexa est infamia, ut Simonia, &c. incurratur irregularitas? Et an Simonia in Ordine, & beneficio, si occulta sit, inducat irregularitatem. t.5. tr.5. r.38. & 39. p.223

An puella Monasterio ingressa animo Monachandi, sed paupertate oppressa dotem promissam solvere non possit, non sit compellenda eo, quod dotem in conditionem necessariam ponere non debemus propter Simoniam? Et an Abbatissa licite possit pacisci de certa summa pecuniæ donec Monasterio dos Monialis solvatur, & hoc etiam si Monasterium sit opulentum? t.7. tr.1. r.326. & 327. p.225. & 226

An Examinatores Synodales possint ex consuetudine aliquod stipendium intuitu sui Officii accipere absque Simonia tam dantis, quam accipientis? Et an Episcopus possit dispensare in inhabilitate propter Simoniam occultam? Et an Episcopus, si fuerit complex in Simonia, possit secum dispensare? tom.3.tract.3. resolution.96. & 60. pag.361. & 331

An

An Commissarius Bullæ Cruciatæ in irregularitate contracta, propter Simoniam? Et notatur Simoniam notoriam in Ordine inducere irregularitatem? tom. 4. tr. 3. resol. 137. pag. 190

An superiores Regularium possint absolvere subditos ab excommunicatione incursa ob Simoniam in ordine, vel beneficio? Et quid de privatis Confessariis, Regularium circa Clericum sæcularem Simoniacum occultum in ordine vel beneficio venientem ad se pro confessione facienda? Et quid de Confessariis Societatis Jesu? t. 7. tr. 1. resol. 298. pag. 206

An Pontifex possit errare in approbatione, an aliquis contractus sit Simoniacus? vel non? tom. 9. tract. 5. resol. 16. pag. 366

Super Simoniam an censeatur dispensasse Pontificem cum illo, qui ex pacto dedit ei pecuniam pro beneficio? t. 3. tr. 2. res. 44. §. 6. p. 201

Simoniam esse extinguere pensionem sine assensu Apostolico probatur. t. 5. tr. 1. r. 80. §. 5. p. 105

Simplex.

Qui simplicem complacentiam habuit de homicidio suorum fratrum, an commiserit plura peccata, & teneatur hoc in confessione explicare? tom. 1. tract. 7. r. 28. §. 1. & seqq. p. 362

Idem est, si occidisset infinitos homines unico actu, vel una explosione, ex quo haberet simplicem complacentiam. ibidem.

Simplicitas.

Si per simplicitatem quis expressit causam, & dispensatus est, an validè contraxerit? tom. 3. tract. 2. resolution. 104. §. 1. p. 239

Vide verb. *Consuetudo.* tom. 7

Simulatio.

Simulatio est licita ob timorem mortis, & gravem causam in administrandis Sacramentis. Vbi adducuntur aliqua exempla. tom. 2. tr. 6. res. 136. p. 413

Vide *Communio, Scandalum.*

Simultas.

Simultas, quæ requiratur inter materiam, & formam Sacramentorum? tomo secundo, tractatu quinto, resolution. 16. p. 277

Socer.

Socer, ut sumat in uxorem nurum suam, an dispensari possit à Pontifice? tom. 3. tractatu primo, resolution. 80. p. 105

Societas.

In societate culpa levis præstatur. tom. 8. tract. 3. res. 27. §. 13. pag. 47

Socius.

Ex solo dicto socii criminis an possit reus ab Inquisitoribus torqueri? tomo quinto, tractatu 11. resol. 7. §. 1. pag. 481

Ubi, quæ sunt adminicula, ut cum dicto socii criminis faciant contra nominatum indicium ad torturam? §. 3

Socii duo criminis non contestes, sed singulares, an faciant indicium ad torturam? ibid. §. 5

Socii criminis dictum, an tunc faciat indicium contra nominatum, quando fuit interrogatus in judicio, sed non quando declarationem illam voluntariè facit? ubi alii tres casus. ibid. à §. 6

Socii criminis ut fidem faciant contra nominatos, an sufficiat jurare, vel opus sit, ut ab Inquisitoribus torqueantur ad deponendum? tom. 5. tract. 11. r. 10. per totam. p. 482. & seqq.

Cum socio an possit pœnitens recitare Rosarii coronam, &c. pro pœnitentia injunctam, dicens quilibet suam salutationem Angelicam? tomo primo, tract. 6. resolut. 31. §. 13. p. 329

Cum socio non tenetur pœnitens recitare pœnitentiam sibi impositam, si impotens est adimplendi illam solus. ibid. §. 14

Cum socio non tenetur recitare Officium divinum surdus, si solus recitare non potest. tom. 7. tract. 1. res. 7. §. 7. pag. 6

Idem est de surdastro. §. 7

Si cum socio possit infirmus, vel cæcus recitare Horas Canonicas, an teneatur illum acceptare, & recitare? ibid. §. 3. p. 6

Et an hoc procedat in Beneficiario, & Præbendario cæco? ibid. §. 6

Et quid, si antea solitus erat recitare cum socio? ibidem. §. 5

An sociorum duorum criminis depositio sufficiat ad torturam? t. 5. tr. 11. r. 7. §. 4. p. 481

Ad socium an extendatur licentia concessa alicui Religioso colloquendi cum Monialibus virtute Decreti Urbani VIII. t. 7. tr. 1. r. 3 19. §. 1. p. 216

Socius criminis in casu Hæresis admittendus est, si alios defectus pateretur. Ubi alii casus. tom. 5. tract. 11. r. 8. §. 2. pag. 482

Vide verb. *Complex.* tom. 1

Item verb. *Ingredi, Privilegium, Surdus.* tom. 3

Item verb. *Votum.* tom. 4

Item verb. *Depositio, Furtum.* tom. 5

Item verb. *Charta, Pecunia.* tom. 6

Item verb. *Ingredi, Visitator.* tom. 7

Sodomia, Sodomita.

Sodomita gaudet Immunitate Ecclesiæ, & quare? tom. 9. tr. 1. r. 27. & 25. §. 2. in initio. p. 21. & 18

Sodomita cum mari, vel fœmina an teneatur in confessione explicare circunstantiam maris, vel fœminæ? t. 1. tr. 7. resol. 131. & 132. p. 409

In Sodomia an pœnitens teneatur explicare in confessione an fuerit agens, vel patiens? tomo primo, tract. 7. resol. 134. p. 409

Sodomia commissa inter masculos in primo, & secundo gradu, an habeat malitiam incestus, & sit aperienda in confessione? tom. 1. tract. 7. resolut. 137. & 133. §. Ad secundum. p. 409. Et quid de tertio & quarto gradu, ibid. resol. 143

Sodomiam patiens an debeat explicare in confessione fuisse patientem? tomo primo, tractatu septimo, resolution. 135. p. 410

Patiens in Sodomia an committat peccatum specie distinctum ab agente? t. 2. tr. 6. r. 214

Sodomiam patiens an includatur in casu reservato? tom. 1. tr. 5. r. 65. §. Quæro secundo. p. 303

Sodomiam inchoans in vase præposteto, sed postea emittens semen juxta vas, an incidat in casum reservatum? ibidem, Quæro tertio. p. 304

In Sodomiæ casum reservatum an incidant impuberes? ibid. §. Quæro quarto.

In Sodomiæ casum reservatum fœmina cum fœmina ita congrediens ut altera earum masculi vicem gerat, & effusio seminis intra vas naturale sequatur? ibidem, in principio dictæ resolutionis.

Sodomiticam copulam habens cum virgine an teneatur in confessione explicare circumstantiam virginitatis? t. 1. tr. 5. r. 54. p. 299

Sodomiticam copulam habens cum baptizato à se, vel cum eo, quem levavit ex Baptismo, an teneatur in confessione explicare Circumstantiam hanc? t. 1. tr. 7. res. 142. p. 413

Sodomiam committens cum propria uxore, qualiter debeat in confessione hoc explicare? t. 1. tr. 7. r. 144. p. 414

Sodomia an dicatur committi cum fœmina in vase præpostero? tom. 5. tr. 5. r. 38. p. 223

Constitutio Pii V. quoad pœnas contra Clericos Sodomitas an procedat in foro Conscientiæ, & sit usu recepta? t. 1. tr. 5. r. 57. §. Quoad. p. 300

Sodomita Clericus an incurrat pœnas dictæ Bullæ in conſcientia ante judicis ſententiam condemnatoriam? t.1. tr.5. reſ.63. p.302
Clericus an incurrat pœnas dictæ Bullæ exercens actum Sodomiticum cum fœmina? Et an illud ſit peccatum ſodomiæ? t.1.tr.5. r.58. p.300
Clericus an incurrat pœnas dictæ Bullæ, ſi non emiſit ſemen intra vas in peccato ſodomitico? tom.1. tract.5. reſ.59. p.301
Et an pariter hoc procedat non ſolum contra agentes vitium ſodomiticum, ſed etiam contra patientes? t.1. tr.5. r.60. p.301
Clericus committens crimen ſodomiticum ſemel aut bis, vel ter, an incurrat pœnas dictæ Bullæ? tom.1. tr.5. reſ.61. p.302
Clericus committens vitium beſtialitatis an incurat pœnas Bullæ Pii V. contra Clericos ſodomitas? tom.1.tr.5. reſ.62. p.302
Clericus ſodomita an ſit abſolvendus à Confeſſario? Ubi aliqua notabilia. tom.1. tr.5. r.64.p.303
Sodomita Clericus, ſi eſt occultus an ſit ſuſpenſus, & ſi celebret incurrat irregularitatem? tom. 1. tract. 5. reſ. 65. p.303
Sodomitæ per quos puniendi ſunt, & qua pœna plectendi? t.5. tr.12. r.20. per totam. p.519

Solemnis.

Solemnis debet eſſe Baptiſmus ad contrahendam affinitatem. t.1. tr.1. r.98. §.2. p.64
Vide verb. *Revocare.* tom.6

Solemnitas.

Si ſolemnitas juris deſit, an teſtamentum ad pias cauſas valeat quoad legata profana? tom. 6. tract. 8. reſol.4. §.1. pag.394
Solemnitas eadem an ſervanda ſit in codicillis cæci, quæ ſervatur in ejus teſtamento? tom.6. tract.8. r.14. §.2. pagina 402
Abſque ſolemnitate juris civilis, an teſtamentum, in quo cauſa pia non eſt inſtituta hæres, an valeat quoad legata pia in ipſo contenta? tom.6. tract. 8. reſolut. 3. §.1.pag.394
Solemnitate teſtium an indigeat teſtamentum confectum tempore peſtis, ut ſit approbatum in foro externo? tom.6. tr.8.r.59. §.2. p.426
Abſque ſolemnitatibus juris civilis teſtamentum ad pias cauſas an valeat, etiam in terris non ſubjectis Pontifici, modo adſint duo teſtes? tom. 6. tract.8. reſol.2. §.1.pag.393
Si abſque ſolemnitatibus Rectores Eccleſiarum alienarunt bona Eccleſiaſtica, non tenentur abdicare à ſe beneficia per Extravagantem *Ambitioſæ*, ante judicis ſententiam quia dicta Bulla ita fuit uſu recepta. tom.1. tr.5. r.63. §.ult. ad medium verſ. Quartò. p.303
Vide verb. *Baptiſmus, Confirmationis ſacramentum.* tomo tertio.
Item verb. *Accuſatio, Crimen.* tom.5
Item verb. *Beneficiarius, Ingreſſus, Iuramentum, Ritus.* tom. 6
Item verb. *Actus, Alienare, Clauſula, Eccleſia, Permutatio, Res.* tom.7

Solemniter.

An ſolemniter ſit ab Epiſcopo denuo reconcilianda Eccleſia, quæ ſtetit in campo per longum tempus abſque tecto, & janua, & plena multis ſpurcitiis? tom.9. tr.1. r.138. §.1. p.90

Solicitans.

Solicitans Confeſſarius fœminam ſtatim poſt confeſſionem, & rem habens cum illa, an teneatur hanc circumſtantiam explicare, quando ipſe poſtea confitetur? tom. 1.tract. 7. reſolut.45. §.1. & ſequentibus, pagina 368
Et quid, ſi tale peccatum committatur unico die poſt confeſſionem, vel proxime ante illam? ibid.

Solicitare.

Si ſolicitantur ſervi à Dominis ad turpia, an acquirant libertatem? t.7. tr.8. r.17. §.1. p.438
Si confeſſarius ſolicitaſſet filium confeſſionis, & cum illo accubaret, an teneatur hanc circumſtantiam explicare quando confitetur? tom.1. tract.7.reſ.48. §.1. & ſeq. pagina 369
Si ſolicitaſſet fœmina virum paratum ad peccandum, an fatenda ſit circumſtantia hujus ſcandali, & inductionis? t.1. tr.7. r.116. §.2. p.402

Solicitatio.

In ſolicitationis caſu an adhibenda ſit correctio, ſi ſperatur? t.7. tr.1. r.240. §.3. p.153
Super his verbis *Solicitare, Solicitatio* lege tract.9. tom.5. de Confeſſariis ſolicitantibus in confeſſione, ubi multæ quæſtiones.
Item verb. *Bulla Cruciatæ.* tom.5
Item verb. *Confeſſarius.* tom.7

Solidus pecuniæ.

Solidi nomine quid intelligatur? tom. 6. tract.7. reſol.96. §.5. pag.361

Solvendum.

Ad ſolvenda Defuncti debita non tenetur donatarius, vel legatarius, etiamſi debita ſint contracta ex juſtitia, & contractibus. tom.6. tract.7. reſolut.146. §.1. & ſeq. pagina 390
In ſolvendis legatis an ſervandus ſit aliquis ordo ſicut in debitis? tom.6. t.9.r.39. §.1. p.474

Solvens.

Vide verb. *Solvere.* tom.6. & 8

Solvere.

Solvere debita an teneatur in conſcientia, qui emit fundum, vel domum ad plura debita hypotecata? tom. 6. tr.3. r.57. §.1. p.149
Solvere an teneatur certus de debito, dubius autem an ſolverit? t.6. tr.3. r.140. §.1. p.192
Et in tali caſu an ad integram ſolutionem debiti, vel tantum ad partem? ibid.
Solvere debitum mariti uxor non tenetur mortuo viro, etiamſi veſtes, aut alimenta, quæ maritus emit ex pecunia mutuo accepta etiam actu exiſtant apud uxorem. tom. 6. tractatu 3. reſolut. 207. §. 1. & ſequentibus pagina 238
Solvere priori petenti debitum an prius liceat? tom.6.tr.3. r.210.§.1. p.241
Et prius ſupponitur aliquid pro ſolutione hujus difficultatis. ibid.
Solvere ſponſionem an teneatur Petrus, ſi ſpondeat cum Paulo, quod illum ſaltu, vel curſu ſuperabit, ſi poſtea Petrus non vult currere, vel ſaltare? tom.6. tr.4. r.80. §.1. p.275
Solvere vota donantis an teneatur donatarius, ſi non ſint ſoluta, aut mortuus ſit? tom. 6. tr.7. reſol. 146. §.1. pagina 390
Et quid, ſi donatarius accepit donationem, ſciens voventem effici impotentem ob id ad perſolvendum votum? ibidem.
Solvere damna non tantum tenetur hæres homicidæ, ſed etiam ipſe fiſcus, ſi bona homicidæ fuerint publicata, ſicut tenetur ad alia debita. t.8. tr.5. reſol.77. §. Nota etiam. pag.127
Solvere gabellas an teneatur emens victualia pro filio Clerico, vel Capellano ſuæ familiæ? tom.9. tract.2. r.242. §.1. p.220
Solvere gabellas an Clerici teneantur, ſi Epiſcopus, & Clerus conſenſerunt, inconſulto Pontifice? t.9. tr.2. r.250. §.1. p.225
Solvere collectam certam, & invariabilem an teneatur

Clericus

Clericus impositam per statutum super aliqua bona laïcorum priusquam ad eos pervenissent? tom.9. tr.2. r.258. §.1. p.230
Solvere gabellam an teneatur Clericus, vel Religiosus conducens agros alienos ex fructibus inde perceptis? t.9. tr.2. r.264. §.1. p.232
Quando solvere gabellas Clerici tenentur, an possit Superior laïcus illos ad solvendum compellere? tom. 9. tract.2. r.268. §.1.p.234
Si non solvit emptor pretium rei venditæ, & traditæ, an venditor possit recipere usuras pretii ratione fructuum? t.6. tr.3. r.36. §.1. p.138
Et quid pro ratione damni emergentis, & lucri cessantis? Ubi aliqua advertuntur circa hoc. ibid.
Vide verb. *Pœna.* tom.2
Item verb. *Debitum.* tom.3
Item verb. *Creditor.* tom. 4
Item verb. *Dubium, Inventarium,* tom.5
Item verb. *Animus, Bona temporalia, Concubina, Creditor, Creditum, Decima, Dominus, Filius, Hæres, Interesse, Iuramentum, Minor, Nummus, Perdere, Pœna, Repetere, Restituere, Sors, Vendere.* tom.6
Item verb. *Captum, Decima, Dubia, Debitum, Dos, Expensa, Gabella, Injustitia, Officium divinum, Pecunia, Tributum, Vsura.* tom.7
Item verb. *Bona temporalia, Confessarius, Debitor, Expensa, Iustitia, Meretrix, Tributum.* tom.8
Item verb. *Decima, Exercitus, Extractio, Gabella, Introitus, Laudemium, Lex, Monalis, Negotiator, Pontifex, Prædium, Probare, Reconvenire, Religiosus, Reparatio.* tomo nono.

Solvere, id est Dissolvere.

Vide verb. *Maleficium.* tom.7

Solvere, id est Liber fieri.

Vide verb. *Hæres, Prohibere, Votum,* tom.9

Solutio.

Quando à solutione debiti quis ex justa causa excusatur, an teneatur saltem damnum emergens, aut lucrum cessans creditori compensare? tom.6. tract.3. resol.28. §.1. pag.132
Et in dicto casu distinguntur debita ex contractu, & debita ex delicto. ibid. §.2
Vbi adducuntur 12. causæ excusantes à dicta solutione, & aliæ quinque, quæ licet videantur excusare à solutione, non excusant. §.5
Solutione anticipata an liceat minoris pretii emere, cum aliquæ res eo modo emi soleant, ut lanæ, &c. tom. 6. tr.3. r.68. §.1. p.154
In solutione alicujus debiti, secluso privilegio, & cæteris paribus, an creditor antiquior, & pauperior sit præferendus creditori posteriori? tom.6. tract.3. ref.211. §.1. pag.242
Si solutionem debitorum, & legatorum defuncti differunt executores, an excusentur à mortali? t.6. tr.9. ref.30. §.4. p.470
Solutionis tempore pretio currenti an liceat vendere aliquas res? t.6. tr.3. r.38. §.1. p.139
Vbi, quod non licet vendere triticum, vel aliquid aliud pretio currenti præsenti cum pacto, ut cum solutio fiat tempore præfixo sit in ipsa specie tritici, vel in pecunia ad libitum venditoris. §.3
Vide verb. *Solvere,* & ejus notationes.

Solutus.

Vide verb.. *Semen.* tom.2
Item verb. *Osculum.* tom.8
Item verb. *Solvere.* t.7. & 8

Somnium.

Vide verb. *Desiderare.* tom.8

Somnus.

Qui in somnis profert hæresim externam, an sit hæreticus? t.5. tr.8. r.3. §.5. p.353
Et quid, si simulat Dormire? tom.5. tract.8. resol.7. §.1. pagina 355
Vide verb. *Pollutio.*

Sonare.

Non sonuisse horam duodecimam noctis aliqui affirmantes, alii vero dicentes jam sonuisse, an Sacerdos possit adhærere dicto dicentium non sonuisse, & mane celebrare Missam? tom. 2. tract. 1. resolut. 250. §.2. pagina 154

Soror.

Sororem quis contumeliis afficiebat, & mala notabilia desiderabat, an hæc circumstantia sit in confessione explicanda, vel sufficiat dicere: Ego mihi conjunctam contumeliis affeci? tom. 1. tract.7. resol. 17. §.1. & seq. p.353
Idem est de Patre, Matre, Filio, Fratre, & uxore.
An sororibus injuncta censeatur relicta executio à testatore propriis fratribus? tom. 6. tract. 9. resolut. 7. §.1. pagina 459
Vide verb. *Contrahere, Frater,* tom.2
Item verb. *Fratres.* tom.3
Item verb. *Tertiariæ.* tom.7

Sors.

Si sortis non acceptanda solutione consuetudo Campsorum sit, nisi simul solvatur detrimentum cambiorum, an licita sit? t.6. tr.3. r.13. §.1. p.126
Vide verb. *Interesse, Periculum, Provisio.* tom.6
Item verb. *Adultera.* tom.8

Sortilegium, Sortilegus.

Sortilegii crimen non potest cognosci à judice laïco, quando continet hæresim. t.9.tr.2. r.193. p.194
In Sortilegiis, & Magia non datur parvitas materiæ. t.5. tr.8. r.9. p.356
Sortilegi qui præsentia, vel præterita occulta revelant, ut facta, an possint puniri ab Inquisitoribus? t.5.tr.10. ref.107. p.454
Sortilegi. Et quomodo cum illis procedi debeat in casu abjurationis? t.5. tr.12. r.50. & §.2. p.510
Et qua pœna sunt plectendi? ibid.§.Verum. p.511
Et quid, si commiserint homicidia? ibid. §. Notandum.
Et quid, si unum, pluresve ita læserint, ut ex maleficio, vel Sortilegio mors sequuta sit? ibid. §.Sed notandum.
Sortilegium an sit sapiens hæresim invocare Dæmonem ad tentandam mulierem? ibid. §. Sed oritur.
Et quomodo hi abjurare debeant? ibid. §.Remanet.p.512
Sortilegus, qui in Sortilegium miscuit Hostiam non consecratam an possit puniri ab Inquisitoribus? ibid.
Sed si Eucharistia usus fuerit in Sortilegiis Curiæ sæculari tradendus est. Ibidem. §. Et tandem.

Spadones.

Vide verb. *Herniata.* tom.2

Spatium.

Spatium decem annorum, ut consuetudo dicatur legitimè præscripta, an requiratur in foro conscientiæ? t.6. tr.2. ref.6. p.103
Spatium 20. horarum an quis alium captum ex justa causa detinere possit, & ipsum captum judici præsentare? Et si illum ex injusta captum detinet, qua pœna puniri debeat? t.9. tr.7. r.64. §.1. p.399
Vide verb. *Laborare.* tom.7.
Item verb. *Dies.* tom.9

Species.

Si in specie aliquis diceret: Commisi multa perjuria, v.g. non explicando numerum propter temporis angustiam, an possit absolvi? tom. 1. tract.4. resolutione 17.§.5. pagina 235
Specie non differunt Blasphemiæ in Deum, & Sanctos. t.1. tr.7. r.31. §.1. p.364
Specie an differat Apostasia ab Hæresi? tom.1. tr.7.r.53. §.1. ibid.

Specie

Specie an differant divinationes, & sint in confessione aperiendæ? t. 1. tr. 7. r. 35. §. 2. p. 365
Specie unius, vel plurium, an sit peccatum odii adversus proximum, itaut pœnitens teneatur explicare mala volita, v. g. si fuerunt circa facultates, vel circa personam, vel circa honorem? tom. 1. tr. 7. res. 36. §. 1. & seq. ibid.
Speciei diversam duplicem culpam mortalem committit violator sigilli confessionis, sicut duplicem culpam lethalem committit etiam specie diversam, qui frangit illicitè secretum naturale, quod sub juramento servare promisit, in confessione necessario aperienda. tom. 1. tr. 8. r. 2. §. 1. p. 424
Speciei ejusdem an sint omnes contumeliæ? tom. 1. tr. 7. r. 30. §. 3. p. 364
Qui speciem peccati nescit, & solum meminit se peccasse mortaliter, an possit illum tantùm in genere confiteri, non se accusando de aliquo peccato in particulari? Et an non explicata specie, vel numero peccatorum satisfaciat in genere confitendo, qui non habet mortalia, sed tantum venialia, dicendo se venialiter peccasse? tomo primo, tractatu septimo, resolutione 4. §. 2. pag. 344
An eandem speciem peccati peccet, qui suo exemplo est occasio alterius peccati, & debeat hoc in confessione explicare? tomo primo, tractatu septimo, resolut. 16. §. 2. pag. 352
Et an in hoc casu duplex virtus violetur, sed in ordine ad confessionem satis sit, si exprimat speciem peccati, cujus occasionem absque justa causa præbuit? ibid. §. 4. pagina 353
Speciem mali an teneatur explicare in confessione desiderans ex odio malo aliquid contra proximum? t. 1. tr. 7. r. 18. §. 3. p. 354
Speciem diversam malitiæ, an contrahat Religiosus, qui cum moniali copulam habuit? tom. 1. tract. 7. res. 26. §. 4. pag. 361
Speciem an mutet mollities consummata cum puero? t. 1. tr. 7. r. 141. §. 2. p. 413
An non solum species peccati, ad quod suo exemplo aliquos induxit ad peccatum, sed etiam numerum personarum teneatur in confessione explicare? tom. 1. tr. 7. r. 14. §. 5. p. 351
Species contumeliæ, qua quis aliquem afficiat, an sit explicanda in confessione? tom. 1. tract. 7. resol. 18. §. 1. pagina 354
Idem est in detractione, & in judicio temerario. ibidem. §. secundo.
Species peccati, & circumstantia an sit explicanda in confessione in jactantia de peccato mortali? t. 1. tr. 7. r. 37. §. 1. & seq. p. 365
Et quid, si jactans complaceat se de illo peccato? ibid.
Ubi etiam, quod licet verba contumeliosa sint diversæ speciei, eo quod per illa objiciantur proximo defectus speciei diversæ, non tamen sunt peccata mortalia contumeliæ specie distincta. ibid.
Vide verb. *Princeps.* tom. 6
Item verb. *Explicare.* tom. 7
Item verb. *Essentia.* tom. 8

Species sacramentalis.

Qui in specie una tantùm consecraret, vel ordinaretur, an peccaret mortaliter? tom. 2. tr. 5. res. 15. §. 1. & seqq. pagina 277
Ut sub specie una tantum consecratio Eucharistiæ efficiatur, an possit Pontifex dispensare? tom. 3. tract. 1. res. 47. §. 1. p. 63
Sub specie panis tantum an sit falsum Novergos consecrare ex dispensatione Innocentii VIII. ibidem. §. quinto.
Sub utraque specie præceptum consecrandi Eucharistiam, an sit Divinum, vel Ecclesiasticum? ibid.
Speciebus sacramentalibus sumptis, an possit homo per totam vitam sustentari? tom. 4. tract. 6. resol. 94. §. 3. pagina 253
Vide verb. *Eunuchus, Gratia, Laïcus, Panis, Vinum.* tomo secundo.
Item verb. *Communio, Gratia, Sanguis.* tom. 3

Spectare.

Spectat ad Episcopum sine metu alicujus irregularitatis cognoscere, an si aliquis sit, vel non sit Clericus sine ulla limitatione, an sequatur postea mors. tom. 9. tr. 1. r. 129. §. 3. p. 84
An spectet ad judicem laïcum cognitio, si reus captus à judice laïco dicat se esse Clericum? tom. 9. tr. 1. r. 120. §. 1. pag. 74
Vide verb. *Arbitrium, Bona temporalia, Capitulum Regulare, Irregularitas, Virtus.* tom. 7
Item verb. *Diffinire, Electio, Jurisdictio, Lex, Lis, Locus, Satellites.* tom. 9

Speculativè.

Vide verb. *Practicè.* tom. 8

Sperare.

Vide verb. *Spes.* tom. 7
Item verb. *Emendatio.* tom. 9

Spes.

Qui sub spe confugiendi ad Ecclesiam deliquit, vel occidit aliquem propè eam, vel in scalis, porticu, atrio, sacristia, vel super tectum, vel ostium Ecclesiæ, an postea gaudeat Immunitate? tom. 9. tr. 1. r. 70. 71. & 72. pag. 44. & 45
Spei præceptum quo tempore obliget? tom. 6. tract. 1. r. 1. §. 1. pag. 1
Ob spem absolutionis Bullæ Cruciatæ qui peccat, an gaudeat eius privilegio? Idem quæritur de Jubilæo. t. 4. tr. 3. r. 34. §. 1. & 2. p. 84
Ut spes probabilis emendationis adsit, an opus sit, ut præceptum correctionis obliget? tom. 7. tract. 4. resol. 11. §. 1. pag. 284
Vide verb. *Ignorantia.* tom. 2
Item verb. *Affinis, Consanguineus.* tom. 3
Item verb. *Superfluum.* tom. 4
Item verb. *Medicamentum.* tom. 5
Item verb. *Concionatores, Correctio, Fructus, Ignorantia, Monere, Publicum, Victoria.* tom. 7
Item verb. *Medicamentum, Possessor.* tom. 8
Item verb. *Proditorie.* tom. 9

Sphera.

Sphera, seu Luna in qua exponitur Eucharistia publicè ad populum, an sit benedicenda? tom. 2. tract. 1. r. 179. §. 3. p. 105

Spirituale bonum.

Vide verb. *Exponere, Periculum.* tom. 8

Spolia.

Spolia hostium perinde ac militum an possint Clerici accipere, & retinere, qui non pugnandi, sed spiritualiter adjuvandi causa in exercitu assisterent, nisi de contraria supremi Ducis voluntate constaret? tom. 7. tr. 7. resol. 58. in fine. pag. 423. & resolut. 64. per totam. pagina 424

Spoliare.

Spoliare Clericum exercentem venationem, aut piscationem canibus, avibus, aut aliis instrumentis; an iudex laïcus possit? tom. 9. tract. 2. resolut. 117. §. 3. pag. 156
Vide verb. *Restitutio.* tom. 6
Item verb. *Accusatio, Habitus, Præda, Recompensatio.* tomo septimo.
Item verb. *Arma, Possessio, Res furata.* tom. 9

Spolium.

Vide verb. *Iuramentum.* tom. 9

Sponsa.

Sponsa de futuro, & cum ea carnaliter se commiscens, an teneatur istam circumstantiam in confessione aperire? tomo primo, tractatu 7. resolutione 96. §. 1. pagina 390

Sponsa de futuro delectando se carnaliter de copula futura an peccet mortaliter? t.2. tr.6.r.39. p.350

Sponsa an teneatur restituere acquisita, si ipsa non sit virgo? t.6. tr.7. r.59. p.342

Vide verb. *Sponsalia, Sponsus*, t.1.& 2

Item verb. *Acquirere*, *Ætas*, *Dubitans*, *Impedimentum*, *Parochus*, *Præsentia*, *Traducere*. tom.2

Item verb. *Communicatio civilis*. tom.5

Item verb. *Arrha*. tom.6

Sponsalia.

Sponsalia prima irrita cum impedimento dirimente, & sub conditione, *si Papa dispensaverit*, si ante, vel post dispensationem ante novum consensum posteriora sponsalia contrahantur una cum copula, an hæc observanda sint? t. 2. tr.6. r.25. §. 1. & seqq. p.344

In sponsalium causis an judex Ecclesiasticus sit competens? Et quid, si juramento sponsalia firmata sunt? Vel an sint saltem misti fori? tom.9. tract. 2. res. 228. §.unic. p.215

Sponsalia, si contrahantur à Parentibus, & tutoribus pro filiis & pupillis absentibus, an dicantur ratificata, si postea illa scientes non contradicant? tom. 2. tract.6. res. 1. p.332

Sponsalia ut contrahantur, an requirant septennium, ut sit omnino completum? t.2. tr.6. res.2. p.332. Et an sit mortale? Et quid in foro conscientiæ? ibidem. §.2

Sponsalia ut contrahantur, an majorem usum rationis requirant, quam ad peccatum mortale? tom.2. tr. 6. res.5. p.333

Sponsalia requirunt septennium. Et sufficit, si celebrentur in ultimo septennii die. tom.2. tract. 6. resolut.4. pagina 333

Et an etiam ante, si usum rationis præcedat? tom.2. tr.6. res.5. p.334

Et quid rationis usus requiratur? ibid. §. Sed hic.

Et an ex hoc capite nulla revalidentur per ratificationem in ætate legitima? ibid. §.Nota tamen.

Sponsalia ut contrahantur, an sufficiat consensus fictus? t.2. tr.6.r.7. p.335

Sponsalibus fictis si juramentum apponatur, non tamen cum animo obligandi, non oritur obligatio præstandi quod promissum est. tom.2. tr.6.r.8. p.335

Sponsalia contrahens non præfixo aliquo termino, quando tenentur ea adimplere? t.2. tr.6. r.24. p.348

Sponsalia impuberum an juramento firmentur, ita ut neutri liceat post adeptam pubertatem ab eis recedere? t.2. tr.6. r.9. p.336

Sponsaliorum contractus an valide possint continere pœnam, ut persolvatur ab injuste resiliente: & quid si interveniat juramentum? tom.2. tr.6.r.12. p.336

Sponsalia impuberum an revocentur, si quis eorum puber factus vult statim resilire ab illis, non expectata alterius pubertate? tom.2. tr.6. r.11. p.336

Et si statim non reclamet, censebitur illa confirmare, statim fieri dicitur, quando intra triduo fit. ibid. §.Notandum est.

Sponsalia dissolvuntur, si alter ex contrahentibus fornicationem commiserit, etiam si sint jurata, sed si innocens vult adhuc contrahere, alter tenetur. Et an autem dissolvantur, si alter ex contrahentibus permittit se ab alio impudice tangere per oscula amplexus, &c. t.2. tr.6.r.13. p.337

Sponsalia an dissolvantur per tactus, & oscula sponsi? Et sponsus præjudicet eam cognoscendo, quæ fornicata est? t.2. tr 6. r.14. p.337

Sponsalia posteriora an servada sint, si priora invalida fuerunt ob impedimentum dirimens? Vel si copula validata fuerunt, vel justa alia causa intervenerit resiliendi à prioribus? t.2. tr.6. r.15

Sponsalia an dissolvantur, si sponsa tempore sponsalium erat pulchra, sed postea effecta est notabiliter deformis, si sponsus vult resilire? t.2. tr.6.r.17.p.339

Et quid, si vir effectus est deformis, an idem sit? ibid. §. Notandum.

Sponsalia nulla dotis prævia promissione, an possint dissolvi ob paupertatem sponsæ superveniente? Et quid si juramento essent firmata? tom.2. tr.6. r.18. p.340

Et quid, si sponso, aut sponsæ nova hæreditas obvenerit, & ob id status alterius longe inæqualis esset? ibidem. §. Notandum. 1

Sponsalia jurata etiam intuitu pietatis jurata, de communi consensu dissolvi possint. t.2. tr.6. r.21. p.341

Sponsalia priora si contrahantur cum prima si sequantur posteriora una cum copula, an priora dissolvantur? t.2. tr.6. r.26. p.345

Et in dicto casu an Sponsalia posteriora servari debeant, si priora aliquo casu cessant? ibid. §. Notandum est.

Sponsalia an dissolvantur ex matrimonio valido subsequenti? t.2. tr.6. r.27. p.345

Sponsalia an dissolvantur per solum ingressum Religionis, an vero expectanda sit professio? Et quid, si essent juramento firmata? t.2. tr.6. r.29. p.346

Sponsalia quis contraxit, si postea suscipiat Ordines sacros, an peccet? tom. 2. tr.6. r.30. p.347

Sponsalia an dirimantur per votum suscipiendi Ordines sacros? ibidem. §. Notandum est.

Sponsalia requirunt consensum. Et sufficit pro puella tacente ut consensum det Parens; Non item Tutor, vel Curator. t.2. tr.6. r.32. p.347

Sponsalia an possint contrahi ab aliquo pro aliis præsentibus, & tacentibus, ita ut eorum taciturnitas sit signum sufficiens interni consensus? Ubi quid si pro extraneis, & quid pro filiis emancipatis, & spuriis; & hæc an procedant in matrimonio? tom.2. tract.6. r.31. pag. 347

Sponsalia valent, si vir promittat matrimonium, si fœmina acceptet promissionem, nec necessaria est alia repromissio. t.2. tr.6. res. §. Quarto.

Sponsalia contrahens, & postea nolens adimplere an sit per censuras compellendus? t.2. tr.6. r.25. p.348

Sponsis de futuro an liceat aspicere verenda? tom.2. tr.6. res.37. p.349

Sponsalia an valide contrahantur inter personas statu pares? t.2. tr.6. r.44. p.354

Sponsalia contracta metu gravi an sit valida, si juramentum accedat, vel saltem juramentum servandum sit, donec relaxetur? t.2. tr.6. r.6. p.334

Sponsalia inter consanguineos inita cum conditione. *Si Papa dispensaverit*, an sint valida, & obligent in conscientia impetrata dispensatione? tom.2. tract.6.res.19. pagina 340

Et an liceat utrique contrahenti ante & post impetratam à Pontifice dispensationem, altero invito à sponsalibus resilire. ibid.

Sponsalia, si communi consensu dissolvantur, an producant impedimentum publicæ honestatis? tom.2. tr.6. res.22. p.342

Sponsalia irritantur raptu. tom. 2. tract. 6. resolut. 153. §.3. pag.423

Sponsaliorum causa an sit mixti fori? tom. 9. tr.2. r.228. pagina 215

Vide verb. *Sponsus*, *Sponsa*.

Sponsio.

Sponsiones an possint esse inæquales, scilicet, aliquem ponere minus capitale, & alterum majus, & ponentem minus acceptare sponsionem, & lucrari illud plus

absque onere restitutionis? tom. 6. tract. 4. res. 56. pagina 267
Sponsioni siquis Capitale majus, (quod vulgo dicitur *tutto el resto*) exposuerit, an possit ille, qui capitale minus habet acceptare sponsionem, & lucrari illud plus sine onere restitutionis? t. 6. tr. 4. r. 57. p. 267
Sponsionem an facere possit, qui certo scit eventum? t. 6. tr. 4. r. 72. p. 272
Sponsiones super electione Pontificis, & Cardinalium, an hodie sit licitæ? t. 6. tr. 4. r. 73. p. 273
An teneatur restituere ei, qui contestatur se certo lare, & alter contendit, & adhuc vult spondere? tom. 6. tr. 4. r. 74. & 75. p. 273
Spondere an possit, qui cum certo rem sciret, incipit postea dubitare? t. 6. tr. 4. r. 76. p. 274
Si quatuor oppositoribus concurrentibus ad Cathedram, vel præbentibus aliquod officium quis sponderit cum uno quoque eorum seorsim, quod non adepturus illam, ubi certum est, quod lucrabitur à tribus, & perdet cùm uno, an teneatur restituere? tom. 6. tr. 4. r. 77. pagina 274
Spondere majorem summam, quam alter collusor, an possit illam lucrari? t. 6. tr. 4. r. 79. p. 275
Spondens cum alio, quod illum, vel cursu superabit, si postea non vult currere, vel saltare, an teneatur solvere sponsionem? t. 6. tr. 4. r. 80. p. 275
Sponsiones cum conditione illicita an sint illicitæ? t. 6. tr. 4. r. 81. p. 275
Sponsio dantis 100. pro reddendo 300. si filia vixerit, an sit licita? t. 6. tr. 4. r. 83. pag. 276
Sponsio an sit licita, si quis accipiat à Caio 100. eo pacto, ut teneatur reddere 200. si post annos duos reddeat in Patriam, vel uxorem ducat, vel Presbyter fiat, &c. t. 6. tr. 4. r. 84. p. 276
Sponsio an sit licita, si quis det Caio 100. eo pacto, quod si post annum vixerit, reddat 200. si moriatur nihil reddat: vel si vixerit reddat 110. si vero moriatur reddat hæredibus 85. t. 6. tr. 4. r. 85. p. 276
An omne sponsione acquisitum non sit obnoxium restitutioni nisi per accidens? t. 6. tr. 4. r. 71. §. 1. p. 272
Quando sponsione quis nulla fraude alterum pellexit, etiamsi de victoria fuerit certus, an teneatur ad restitutionem? t. 5. tr. 7. r. 16. §. Nota hic. p. 318
Si sponsionem accepto, collusor, qui est secundus dicit primo, si concedas misii unum punctum, si primus illusi concedit, an lucretur secundus ludum? t. 6. tr. 4. r. 55. §. 1. p. 266
Sponsiones facere in ludo an possit, qui vovit, aut juravit non ludere, quod vulgò dicitur *attravesar en el fuego?* tomo sexto, tractatu quarto, resolutione 64. §. 2. pag. 269
Sponsus, vel sponsa an possint contrahere matrimonium quando aliquo occulto vitio laborat, cuius si alter conscius esset, posset iuste à sponsalibus resilire? tom. 2. tr. 6. r. 16. p. 338
Sponsus puber factus an possit statim resilire à sponsalibus non expectata alterius pubertate? tom. 7. tract. 6. res. 11. p. 336
Et si vult debet statim reclamare, alias censetur tacite sponsalia confirmare; statim autem fieri dicitur, quando intra triduum fit. Ibidem. §. Notandum.
Sponsus potest resilire à sponsalibus, quando sponsa permittit se ab alio impudice tangi per oscula, amplexus, &c. Et an idem sit, si sponsus permitteret impudice ab alia tangi? t. 2. tr. 6. r. 13. p. 337
Sponso; & sponsæ committentibus fornicationem post sponsalia an liceat utrique sponso à sponsalibus resilire? t. 2. tr. 6. r. 15. p. 338
Sponsus iurans se aliquam in uxorem ducturum, nulla doris promissione præmissa, an teneatur ipsam ducere si cum ipse dives esset nullam & dotem assignare velit? tomo secundo, tractatu sexto, resolutione 18. §. Notandum. p. 340
Sponsus an peccet vovendo Castitatem? tom. 2. tract. 6. res. 28. §. Et tandem. p. 345
Et an si voveat Religionem, possit contrahere matrimonium animo ingrediendi intra bimestre. ibid. in initio.
Sponsus de futuro permultos dies causas delectationis osculabatur, & tangebat sponsam, an peccaverit mortaliter? tomo secundo, tractatu sexto, resolut. 36. pagina 349
Sponsus traducens sponsam solemniter in domum sponsi, & convivia solemnia faciens tempore Adventus, & Quadragesimæ, an peccet mortaliter? tom. 2. tract. 6. r. 102. p. 397
Sponsus, & sponsa impuberes an possint recedere à sponsalibus juramento firmatis, postquam ad annos pubertatis advenerint? tomo secundo, tractatu 6. resol. 10. pagina 336
Sponsus de præsenti potest communicare cum sponsa excommunicata, & è converso, non vero de futura. t. 5. tr. 1. r. 152. p. 90
In sponsis de futuro, an sit peccatum mortale delectatio de copula futura, ac si præsens esset? tom. 2. tract. 6. res. 196. in fine. p. 451
Si sponsus de futuro, & cum eo carnaliter se commiscens, an teneatur istam circumstantiam in confessione explicare? tomo primo, tract. 7. resolut. 96. §. 1. pagina 390
Vide verb. *Sponsa.* tom. 1. 2. 5. & 6
Item verb. *Sponsalia.* tom. 2. 7. & 9

Spontè.

Vide verb. *Lamia, Relapsus, Striges.* tom. 5

Spurcitia.

Vide verb. *Solemniter.* tom. 9

Spurius.

Spurius an dicatur filius ex fornicatione cum sponso vel sponsa de futuro? t. 2. tr. 6. r. 43. p. 353
Vide verb. *Clericus, Filia, Filius, Hæres, Pater.* tomo sexto.
Item verb. *Adultera, Filius,* tom. 8

Stabile.

Vide verb. *Bona temporalia.* tom. 9

Stabilire.

Vide verb. *Actus, Consensus.* tom. 6

Stabularius

Stabularius ex quanam culpa teneatur, si res apud se depositæ periit? tom. 6. tr. 3. r. 142. §. 1. p. 193

Standum.

Standum an sit Declarationibus Cardinalium? tom. 9. tr. 8. r. 6. §. 1. p. 446
Vide verb. *Promissum.* tom. 7
Item verb. *Ostium, Processus, Sententia.* tom. 9

Stare.

Vide verb. *Promissum.* tom. 7

Statim.

Qui statim recordatur de peccatis oblitis in confessione Paschatis facta, an teneatur illa statim confiteri, vel possit dimittere usque ad confessionem sequentis anni? tomo tertio, tractatu 3. resolutione 56. §. 1. & seq. pag. 125
Statim an teneatur quis alteri confiteri peccatum, quod ex justa causa non confitetur, vel possit illud non confiteri usque ad tempus, in quo obligat præceptum confessionis? tom. 1. tract. 3. resolutione 57. §. 1. pagina 126
Statim dicitur fieri, quod intra triduum fit. tom. 2. tr. 6. r. 11. §. 3. p. 336
An statim adhibenda sit correctio? t. 7. tr. 4. res. 35. per totam. p. 300

Non

Non ſtatim ac peccator peccat, tenetur de peccato conteri, ſed cum aliqua latitudine temporis, & in articulo mortis. tom. 7. tr. 4. reſ. 56. §. 5. p. 314
Vide verb. *Mulier, Vxor.* tom. 2
Item verb. *Fides Catholica.* tom. 7

Stationes.

Stationes quæ vocantur in Romana Urbe Indulgentiæ plenariæ, an poſſit quis lucrari multoties in diebus aſſignatis? t. 4. tr. 3. r. 153. §. 1. p. 128. & in tract. 5. r. 53. §. 1. & ſeqq. p. 196
Et an etiam poſſint multoties ſumi pro defunctis? tom. 4. tract. 3. r. 153. §. 3. p. 128
Vide verb. *Deſerere.* tom. 7

Statuere.

Statuere generaliter, ne quis prædia ſua vendat Eccleſiæ, hoc eſt iniquum, & contra ejus libertatem. t. 6. tr. 7. r. 121. §. 2. p. 375
Statuimus verbum ſignum eſt inductionis novi juris. t. 3. tr. 6. r. 5. §. 6. p. 420
Qui ſtatuit toto anno non jejunare, non audire ſacrum, non recitare Horas Canonicas, an unum peccatum committat, & ſufficienter confiteatur, ſi dicat habui propoſitum non jejunandi, non audiendi ſacrum, non recitandi, &c. t. 1. tr. 7. r. 18. §. 8. p. 354
Qui ſtatuit apud ſe nullum veniale peccatum vitare, an peccet mortaliter? Et quid de Religioſis, &c. tom. 8. tr. 10. r. 4. §. 1. & ſeq. p. 197
Vide verb. *Impedimentum.* tom. 2
Item verb. *Impedimentum, Lex, Revocare.* tom. 3
Item verb. *Capitulum Regularium,* tom. 7
Item tract. 2. tom. 9. *de Immunitate Eccleſiaſtica.*

Statio.

Quando in ſtatu malo, & conſuetudine iterationis alicujus peccati per longum tempus pœnitens fuit, itaut non poſſit deſignare numerum peccatorum, quantum humanitus fieri poſſit, an ſatisfaciat declarando tempus, quo fuit in tali ſtatu, & conſuetudine? tom. 1. tr. 7. r. 122. §. 3. p. 404
Ad ſtatum laïcalem transferre Clericum Novitium an Superiores Regulares poſſint? Et quid è contra? tom. 7. tr. 1. r. 178. per totam. p. 115
Si ſtatum amittendi adeſt periculum, an teneamur in extrema neceſſitate proximi illum corrigere? tom. 7. tr. 4. r. 19. §. 1. p. 288
Status gratiæ an ſit neceſſarius in Sacerdote celebrante Miſſam, ut Indulgentia Altaris privilegiati proſit defuncto? t. 4. tr. 1. r. 4. & 5. p. 4. & 5
Vide verb. *Gratia, Opus pium, Superfluum.* tom. 4
Item verb. *Dubium, Obligare.* tom. 6
Item verb. *Chriſtianus. Reducere, Vſura,* tom. 7
Item verb. *Aggreſſus, Amens, Dormiens, Ebrius, Furioſus.* tom. 8
Item verb. *Perſona:* tom. 9

Statutum.

Statuta Religionis confirmata à Papa, dicuntur ſtatuta Papalia, propter illam Papæ confirmationem. tom. 7. tr. 2. r. unic. §. 38. in fine. p. 248
Statuta laïcorum proſunt Clericis, licet eis non æquè noceant, unde Clerici poſſunt uti ſtatutis, & conſuetudinibus laïcorum, quatenus concernunt eorum favorem, non autem è contra. tom. 9. tract. 2. reſ. 78. §. 2. pag. 137
Statuti ceſſante cauſa, & cauſa finali, an etiam ceſſet ſtatutum? tom. 1. tract. 5. reſolut. 45. §. 1. & ſequentibus, pag. 293
Quando ſtatuti alicujus collegii intelligentia verborum habet aliquam difficultatem, quid eſt faciendum? t. 2. tr. 1. r. 14. §. 4. p. 7
De ſtatutis aliquibus contra libertatem Eccleſiaſticam, circa venditionem fructuum Clericorum. tom. 9. tr. 2. r. 94. §. 1. & ſeqq. p. 144
Statuto laïcorum de cauſis compromittendis inter affines an ligentur Clerici, itaut ipſi alios compellere poſſint ad compromittendum? tom. 9. tract. 2. reſolut. 78. §. 3. pagina 137
Statuto laïcorum edito ſuper jure, quod vocant Congrui, an ligentur Clerici, tom. 9. tr. 2. reſolut. 159. §. 2. pag. 173
Niſi per ſtatutum Ordinis retetur, an poſſit Superior Conventualis diſpenſare ſecum, ut munus executoris alicujus teſtamenti exercere poſſit? Et quid de ſubditis ſuper hoc? tom. 6. tract. 9. reſolut. 12. §. 1. pag. 461
Quando ſtatutum civitatum juratum revocatur à potente revocare, tunc illud non ſervans non eſt perjurus, quia amplius non obligat. tom. 8. tract. 4. reſol. 59. §. Nota etiam. p. 77
Se ſtatutum de ſpeciali mandato Sedis Apoſtolicæ confirmare Cardinali dicenti, credendum eſt. t. 9. tr. 7. r. 69. §. 3. pag. 401
Et quid, ſi dicat factum eſſe à Papa vivæ vocis oraculo: ibid. §. 2
Vide verb. *Interpretari.* tom. 2
Item verb. *Exigere, Irritare, Revocare, Simonia.* tom. 3
Item verb. *Juriſdictio.* tom. 5
Item verb. *Bona temporalia, Decima, Eccleſia, Introducere, Laïcus, Princeps, Scholaſticus, Verbum, Vniverſale, Vxor;* tom. 6
Item verb. *Conſtitutio, Denunciare, Forma, Lex* tomo ſeptimo.
Item verb. *Miniſter juſtitiæ, Servandum.* tom. 8
Item verb. *Articulus mortis, Concubina, Convenire, Externus, Forum, Impedire, Ius, Obſervare, Pater.* tomo nono.
Item tract. 2. tom. 9. de Immunitate Eccleſiaſtica ſunt quamplures quæſtiones.
Item tract. 3. tom. 9. De Statuto prohibente alienationem bonorum ſtabilium in Eccleſias, & Eccleſiaſticas perſonas.

Sterilis.

Sterilis, quæ certò novit ſe non ſeminatutam, poteſt actum conjugalem exercere, tam petendo, quam reddendo debitum. tomo 2. tractatu 6. reſolut. 216. §. 3. pag. 465
Vide verb. *Cauſa, Medicamentum, Propinare.* tom. 5

Sterilitas.

Vide verb. *Sterilis.* tom. 5
Item verb. *Caſus, Frumentum.* tom. 6

Stipendium.

Stipendium ordinarium an Sacerdos poſſit recipere pro Miſſa, in qua non conſecravit vinum, ſed ſolum panem? tomo ſecundo, tractatu 1. reſolutione 229. §. 6. pagina 140
Vide tract. 1. tom. 2. de Celebratione Miſſarum juxta Decreta Vrbani VIII. in reſ. 16. & à reſ. 18. uſque ad 53. incluſivè, & in reſ. 55. 57. 61. 62. 63. 67. & 68. ubi notabilia.
Item verb. *Tangere.* tom. 2
Item verb. *Miſſam celebrare, Sacerdos.* tom. 4
Item verb. *Confeſſarius, Famulus, Intentio, Lucrari, Pactum, Reſtituere.* tom. 7
Item verb. *Miniſter Juſtitiæ.* tom. 8

Stipis.

Vide verb. *Ius.* tom. 1

Stirpare.

Vide verb. *Conſuetudo.* tom. 7

Stola.

Si abſque ſtola Sacerdos miniſtrat ſolemniter Baptiſmum, an peccet mortaliter? t. 1. tr. 1. r. 55. §. 2. p. 36
Sine ſtola in caſu neceſſitatis poteſt Sacerdos celebrare. Et quid extra caſum neceſſitatis? Et quid, ſi ſtola non ſit benedicta? t. 2. tr. 1. r. 167. §. 1. p. 98

Stola potest deservire pro manipulo, & è contra. ibidem. §. 3
Stola si gemino colore efficeretur ad varios dies festos, servire potest ab utraque parte, etiamsi una tantum consecratione ab Episcopo sacrata esset. ibid. §. 5
Stola, si sit duplicata potest dividi in duas sine amissione benedictionis, quia utraque retinet suam formam. t. 2. tr. 1. r. 184. §. 4. p. 108
Stolam adhibere an debeat Sacerdos Ecclesiastico præcepto cap. Eccles. dist. 23. sumens Corpus Christi ab alio ministro pro devotione, seu in die Parasceves? t. 2. tr. 2. r. 42. §. 1. p. 182
Ubi an hoc Decretum sit usu contrario abrogatum? §. secundo.
Vide verb. *Administrare, Deferre, Materia, Osculum, Pyxis, Vestes.* tom. 2
Item verb. *Extrema-unctio.* tom. 3

Stomachus.

Ad stomachi sublevandam debilitatem, an possit quis primo mane in die jejunii accipere aliquid cibi sine fractione jejunii? t. 4. tr. 6. r. 95. §. 2. p. 253
Stomacho debiles an possint in collatione serotina jejunii vesci ovis? t. 4. tr. 6. r. 118. §. 3. p. 269
Si in stomacho hominis miraculosè reponeretur Eucharistia sine eo, quod intraret per oris manducationem, an adhuc causet gratiam? tom. 2. tract. 1. resolut. 151. §. 20. pag. 92
Et quid quando per respirationem non voluntariè sed casu, per nares, vel per os quis attraxisset in stomachum parum fragmenti particulæ consecratæ? ibidem. §. 24
Vide verb. *Attrahere, Cadere, Granum, Gratia, Infirmus, Nares.* tom. 2

Stratagema.

Stratagemis uti in bello an sit licitum? tom. 7. tractatu 7. res. 23. §. 1. p. 398

Strictè.

Strictè est interpretanda dispensatio, qūia odiosa. t. 7. tr. 1. r. 287. §. 9. p. 193
An strictè vel latè interpretanda sunt privilegia contraria juri communi? ibidem. §. decimo-sexto, pagina 195
Vide verb. *Bulla Cruciatæ, Concedere, Jubilæum, Potestas.* tom. tertio.

Strictior.

Ad strictiorem an teneatur certus de voto, dubius autem de qualitate? Vbi in exemplum aliqui casus. tom. 8. tr. 4. r. 23. §. 1. p. 57

Striges.

Contra striges an Inquisitores simul cum Episcopo debeant procedere? tom. 5. tract. 10. resolut. 110. §. 2. pagina 457
Striges an Inquisitores debeant tradere judicibus sæcularibus propter cædes infantium? t. 5. tr. 10. resol. 111. §. 1. & seq. ibid.
Si striges sponte se detulerint, etiam bis, & ter, quid est faciendum etiam quoad bona & habitum pœnitentialem? ibid. §. 4

Studiosus.

Vide berb. *Scholares.* tom. 6

Studium.

Studiorum causa an donatio Patris facta Filio sit valida? t. 6. tr. 7. r. 40. §. 1. p. 330
Vbi an Pater ad subministrationem sumptuum studiorum causa à filio cogi possit? Et quid, si contra voluntatem Patris in Scholis Filius versatur?
Et si studiorum causa facta sit donatio, an debeant tales sumptus in legitimam computari? ibid.
Studium juris civilis an prohibitum sit Regularibus? t. 7. tr. 1. r. 225. §. 1. p. 143
Vbi, quod ad assistendum studio sufficit licentia Prælati facta Religioso, nec requiritur consensus Conventus, sed ut plurimum consilium, quod quidem non tenetur sequi. §. 2

Stuprans.

Vide verb. *Corruptor.* tom. 8
Stuprans fœminam per vim, satisfacit in confessione si dicat se commisisse simplicem fornicationem per violentiam. t. 1. tr. 7. r. 93. §. 5. p. 389

Stuprator.

Vide verb. *Corruptor.* tom. 8

Stuprum.

In stupro deprehensus, si offerat matrimonium, ne prodatur justitiæ, an non obstante tali metu teneatur illud matrimonium in conscientia adimplere? tom. 2. tract. 6. res. 154. §. 1. p. 423
Et quid, si metu mortis à patre, vel consanguineis inferendæ matrimonium offerat? ibid.
Stuprum quando virgo sponte consentit non differt à simplici fornicatione, ideo sufficit in confessione dicere fornicatus sum semel, &c. tom. 1. tract. 7. resol. 95. §. 2. pag. 390
Si stuprum sit inchoatum in proprio territorio, & consummatum in alieno, an tunc subditus incurrat censuram statuti generalis sui Episcopi, verbi gratia si quis decipit virginem in proprio territorio, & extrahit à territorio, & in alieno illam vilavit? t. 5. tr. 1. r. 103. §. 1. pag. 70

Stylus Curiæ.

Stylus Curiæ an obliget in conscientiæ foro? tom. 3. tr. 2. r. 63. §. 4. p. 213
Vide verb. *Jesuita.* tom. 2
Item verb. *Subreptio.* tom. 6
Item verb. *Obligare.* tom. 6. & 9

Suadens.

Suadens alteri, ut fugiat è carcere, à quo sub pœna mortis effugere non potest, vel effringat carcerem, cui effractioni esset imposita pœna mortis, an sit irregularis? t. 5. tr. 5. r. 110. §. 1. p. 261
Idem est in similibus casibus. ibid.

Suadere.

Suadere minus malum an liceat, ad evitandum maius? t. 7. tr. 5. r. 34. §. 1. p. 344
Et an hoc procedat in volente adulterium committere, suadere, ut cum tertia persona fornicetur? ibidem. §. quarto.
Qui suadet alteri peccatum cum periculo incurrendæ pœnæ mortis, an teneatur in confessione hanc circumstantiam aperire? tom. 1. tract. 7. resolutione 155. §. 2. pag. 418
Si suadet Confessarius fœminæ sibi actu confitenti, ut ipsi eo in loco vas naturale ostendat, quod ipsa in eadem confessione morbo affectum habere dixerat, an sit denunciandus? tom. 5. tract. 9. resolut. 82. §. 1. pagina 412
Qui alteri suadet furtum, cui scit impendere supplicium mortis, si hæc sequatur, an sit irregularis? tom. 5. tr. 5. r. 110. §. 1. p. 261
Vide verb. *Mulier, Puella.* tom. 5
Item verb. *Adulterium, Consulere, Furari, Immunitas, Persuadere, Servus.* tom. 7

Suasio.

Vide verb. *Avus, Beneficium, Bonum, Corruptor, Officium.* tom. 8
Item verb. *Exire.* tom. 9

Suavitas.

Vide verb. *Castrare.* tom. 7

Subdelo

Subdelegare.

Subdelegare causas hæresis an Inquisitores possint? Et an delegatus Inquisitoris subdelegare possit? t.5. tr.10. r.33. §.1. pag.429

Subdelegare alios an Inquisitores possint ad inferendam reo torturam? tomo quinto, tractatu 11. resol.17. §.1. pag.487

Vide verb. *Delegare.* tom.3

Item verb. *Delegare, Provincialis.* tom.5

Subdelegatus.

Vide verb. *Subdelegare.* tom.5

Subdere.

Subdit Proles eandem conditionem, quam mater. tom.7. tr.8. resol.11. §.6. p.434

Vide verb. *Superior Secularis.* tom.9

Subdiaconatus.

Ad subdiaconatum suscipiendum an sufficiant 22. anni inchoati non per unum integrum diem, nec per unam horam, sed sufficit, si sint inchoati per unum, vel dimidium quadrantem. tomo secundo, tract.5. resol.105. §.2. p.323

Qui subdiaconatum suscipit, an teneatur ordinationis die totum officium divinum recitare. tom.3. tract.6. resol.23. §.1. p.433

Et quid, si antequam subdiaconatum reciperet recitavit totum officium, an teneatur illud iterum recitare? t.3. tr.6. resol.24. §.1. p.434

Subdiaconatus ordinis materia. tomo secundo, tract.5. resol.3. §.1. p.269

Calix, qui in ordinatione Subdiaconatus cum patena porrigitur, an ex necessitate Sacramenti debeat esse consecratus, t.2. tr.5. r.4. §.1. ibid.

Idem est de Patena. t.2. tr.5. r.7. §.9. p.271

Subdiaconatus.

Si subdiacono traditus est Calix non consecratus cum patena consecrata an debeat iterum ordinari? tom.2. tr.5. resol.4. §.1. p.269

Subdiaconus ordinatus cum Calice non consecrato an debeat iterum ordinari? ibid.

Subdiaconus canens Epistolam ex consuetudine in peccato mortali, an peccet mortaliter, vel tantum venialiter? t.1. tr.2. r.5. §.6. p.72

Subdiaconus an peccet mortaliter frequenter canens Epistolam in peccato mortali? Et quid, si longo tempore talem actum exerceat in peccato mortali? tom.2. tr.5. r.118. §.1. p.331

Subdiaconus suspensus ex ordinatione ante legitimam ætatem, an incurrat irregularitatem si canat Epistolam in eadem Missa suæ ordinationis? tom.5. tract.5. resol.18. §.1. p.213

Vide verb. *Abbas, Beneficium, Causa, Dispensare, Patrimonium, Sacerdos, Vis.* tom.2

Item verb. *Consuetudo, Diaconus, Ordinis Sacramentum Recitare.* tom.3

Item verb. *Subdiaconatus.* tom.2. & 3

Item verb. *Chirurgia, Eucharistia, Lex, Medicina.* tom.5

Subditus.

Subditi violantes statutum, vel sententiam Episcopi in monasterio exempto, non incurrunt excommunicationem ab Episcopo latam. tom.1. tract.5. resol.51. §.3. pag.296

Ubi an puellæ manentes in educatione apud moniales exemptas, an subiaceant reservationi casuum factæ ab Ordinario loci? ibid. §.2

Subditi an incurrant excommunicationem latam per statutum in Diœcesi, si contra illud agat extra Diœcesim, vel intra diœcesim in loco exempto existentes? t.5. tr.1. resol.99. §.1. p.67

Et quid, quando censura est lata per sententiam? Et quid. si subditi delictum perpetratum est intra Diœcesim, si extra illam commoretur? ibid. §.2. & seqq.

Subditi sine causa non recipientes legem à Principe legitimè promulgatam, an peccent? tom.6. tract.1. resol.59. §.1. pag.48

Subditi votum de transeundo ad strictiorem Religionem an superior Regularis dispensare possit, non vero irritare? t.7. tr.1. r.201. per totam. p.127

Subditis non licet expellere superiorem à gubernatione, qui incidit in aliquem casum absolutionis, seu privationis ipso facto privatus, etiamsi palam constet de crimine, donec per superiorem declaretur, & consequenter, tuta conscientia in eo manere potest. t.1. tract.5. resol.63. §.4. post medium, versic. Item 6. pagina 303

Subditis an hodie possint Regulares dare licentiam permanendi extra Clausura ex justa aliqua causa, absque consensu Pontificis, stante decreto Clem. VIII. de Reform. Regul. t.7. tr.1. r.212. §.1. p.132

Et si post decreta Clem. VIII. & Urbani VIII. Prælatus subdito daret licentiam foras degendi, an subditus tuta conscientia remanere possit? ibid. §.2

An cum subditis Prælatus Regularis dispensare possit in suspensione, quæ incurritur ratione simoniæ in Ordine suscepto, imò neque dispensare in irregularitate ob talem simoniam contractam, etiamsi simoniacus sit occultus? tomo septimo, tractatu primo, resol.298. §.1. pag.206

Cum subdito an possit Episcopus dispensare, ut numquam in tota vita jejunet, vel ut Sacerdos numquam recitet? tom.3. tract.2. resol.26. §.1. & seqq. pagina 189

Subdito an possit Prælatus Regularis dare licentiam manendi extra Clausura ad subveniendum parentibus constitutis in gravi necessitate? tom.7. tract.1. resolution.211. §.1. p.132

Sub nomine subditorum qui includantur in Concilio Tridentino sess.24. cap.6. ut possit eos Episcopus absolvere, & dispensare in votis, irregularitatibus, & suspensionibus? t.3. tr.3. r.13. §.1. p.303

An scholares, Mercatores, Medici, Alienigenæ, & forenses omnes, non habentes firmum domicilium, &c. ibid. §.2. p.304

Subditorum peccata venialia an Prælati Religiosorum, Episcopi, Gubernatores, & Magistratus teneantur sub peccato mortali corrigere? tomo septimo, tractatu quarto, resolutione octavo, §.2. & seqq. pag.282. & in res.21. §.1. pag.291

Si subditos alienos Episcopus confirmat in sua Diœcesi an peccet mortaliter? tomo primo, tract.2. resol.10. §.2. pag.76

Et an incurrat aliquam censuram? tomo primo, tract.2. resol.10. §.2. p.77

Erga subditos an possit Episcopus uti facultate Concilii Tridentini sess.24. cap.6. ad eos dispensandos in suspensionibus, & irregularitatibus, & hoc etiam in absentia, & sive Episcopus, sive subditi sint extra Diœcesim? tom.3. tract.3. resol.10.11. & 12. pag.302. & 303

Subditos extra Diœcesim an obliget consuetudo? t.6. tr.2. res.24. §.3. p.113

Quoad subditos an Princeps laïcus possit inducere impedimenta dirimentia matrimonium? tom.9. tract.2. res.340. §.1. p.293

In non subditos statutum prohibens alienationem bonorum immobilium, an sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? tom.9. tract.3. à resol.6. usque ad 19. ubi latè. p.308. & seqq.

Subditum suum existentem in alieno territorio Episcopus excommunicare non potest, etiam pro delicto commisso in alieno territorio. tomo quinto, tract.1. res.98. §.6. & seqq. p.66

Et quid, si adsit privilegium, vel consuetudo? ibidem, §.12

Subditum ſuum ſubijcere Epiſcopo in foro conſcientiæ non poteſt Prælatus Regularis, & multo minus in foro externo, & contentioſo. tom.7. tract.5. reſol.1. §.6. ad medium p.2

Subditus non obediens ſuperiori ductus ad id ex opinione probabili, non poteſt juſtè talis ſubditus à ſuperiore puniri. t.1. tr.3. r.12. §.4. p.91.

Subditus conſtitutus in articulo, ſeu periculo mortis, non tenetur mittere confeſſarium, nec Confeſſarius tenetur adire ſuperiorem pro facultate abſolvendi talem ab omnibus caſibus, & cenſuris reſervatis, etiamſi ſint in eadem domo ſuperior, & ſubditus. tom.1. tr.5. reſol.11.§.1. p.269

Et in dicto caſu, ſi ſubditus abſolutus à caſibus reſervatis convaluerit, an teneatur comparere coram ſuperiore, ſicut tenetur, ſi fuerit abſolutus à cenſuris? t.1. tr.5. r.13. §.1. & ſeq. p.270

Subditus abſolutus ex facultate conceſſa cum onere comparendi, ſi ante abſolutionem ignoravit dictum onus, an teneatur comparere? ibid. §.2

Subditus Epiſcopi Diœceſani non dicitur, qui intra Diœceſim furtum reſervatum, &c. in loco exempto, ut in Monaſterio Regularium commiſit? tom.1. tr.5. r.51.§.1. & ſeqq. p.296

Subditus ſi petat à Prælato omnem ejus authoritatem pro una vice, & una perſona ſibi ſubjecta, an includatur ipſe petens, itaut poſſit abſolvi à reſervatis ab aliquo alio Confeſſario? tom.1. tract.5. reſolut.67. §.4. pag.305.

Idem eſt de diſpenſatione. ibid. §.2

Si ſubditus non obediat Prælato præcipienti aliquid ſub præcepto obedientiæ, an peccet dupliciter, & teneatur hanc circumſtantiam in confeſſione aperire? t.1. tr.7. reſ.70. §.1. & ſeq. p.387

Subditus an poſſit abſolvi ab Hæreſi, per Epiſcopum extra Confeſſionem, & in abſentia, & extra Diœceſim? t.5. tr.8. r.15. §.6. p.358

Subditus, qui dubitat an infamia, vel indicia ſint contra illum, quem ipſe ſcit commiſiſſe delictum, & interrogatur à judice, vel ſuperiore ſuper delicto, non tenetur prodere delinquentem occultum, ſed debet reſpondere, ſe neſcire quis commiſit? tom.6. tract.1. r.96. per totam. p.63

Vide verb. *Abbas, Diœceſis, Diſpenſare Ratihabitio, Superior Regularis, Variare.* tom.2

Item verb. *Archiepiſcopus, Cauſa, Irritare, Metropolitanus, Recitare.* tom.3

Item verbo. *Applicare, Eleemoſyna, Licentia, Prælatus Regularis, Et Eccleſiaſticus, Promulgare, Superior Eccleſiaſticus, & Regularis, Regularis, Religioſus.* tomo quarto.

Item verb. *Appellare, Citare, Clericus, Delictum, Juriſdictio, Obedire, Obligatus, Opinio probabilis, Prælatus, Regularis, Superior Regularis.* tom.5

Item verb. *Signare.* tom.6

Item verb. *Abſolvere, Bona temporalia, Cenſura, Defectus, Dubium, Examinare, Exercitus, Expellere, Explorare, Furtum, Induſtria, Infamia, Ignorantia, Injuſtitia, Illegitimus, Inquirere, Irregularitas, Juſtitia, Liber, Magiſtratus, Obedientia, Obedire, Pœna, Præcipere, Prælatus Eccleſiaſticus, Prælatus Regularis, Provincialis, Publicum, Superiores Eccleſiaſtici, & Regulares.* tom.7

Item verb. *Juſtitia, Obedire, Tributum.* tom.8

Item verb. *Impedimentum, Imperator, Prælatus Regularis, Protectio, Rex, Superior Sæcularis.* tom.9

Subhaſta.

Subhaſta qui vendidit rem plus duplo, quam valebat, teneatur aliquid reſtituere? tom.6. tract.3. reſol.70. per tot. pag.155

In venditionibus ſubhaſta an detur exceſſus pretii, videlicet, qui medietatem juſti pretii rigoroſi non excedat, vel ab ea minus non excedat? tom.6. tract.5. reſol.72. §.1. p.156

Subhaſtatio.

In ſubhaſtatione quadam, vel licitatione publica vir nobilis rogavit amicos volentes emere, ne plus offerrent certa quantitate, & hoc (ut ipſe poſtea, ut in facto contigit) emeret rem illam pretio infimo ſecundum modum illum vendendi: quæſivit, an peccaverit contra juſtitiam, & teneatur ad aliquam reſtitutionem? tomo ſexto, tractatu tertio, reſolut.73. §.1. & 2. ibidem.

Idem quæritur de illis, qui hoc pacto emerunt aliquod officium, vel vectigalia, aut proventus, &c. ibidem.

Subijcere.

Subijciuntur Regulares Epiſcopis in aliquibus caſibus, in quibus ab illis poſſint cenſuris, & pœnis caſtigari, & puniri Regulares, & pro praxi 17. caſus curſim proponuntur. tom.7. tract.1. reſolut.44. per totam. pag.30

Vide verb. *Prælatus Regularis, Regulares.* tom.3

Item verb. *Examen, Excommunicatio, Pars, Subditus.* tom.7

Item verb. *Arbiter, Juriſdictio, Prælatus Eccleſiaſticus, Protectio, Sententia, Superior Sæcularis.* tom.9

Subire.

Vide verb. *Cooperari, Vita.* tom.8

Sublatum.

Vide verb. *Facultas, Oraculum.* tom.7

Submagiſter.

Vide verb. *Corrigere.* tom.5

Item verb. *Cenſura, ob percuſſionem Clerici.*

Submittere.

Vide verb. *Prælatus Eccleſiaſticus.* tom.9

Subornatio.

Vide verb. *Actio, Beneficium, Cathedra, Iudex, Ius, Ordo Sacer.* tom.7

Subornatum.

Vide verb. *Teſtis.* tom.8

Subreptio.

Subreptio in diſpenſatione circa unam partem, an vitiet etiam alteram, ſi partes reſcripti ſunt omnino ſeparatæ? tomo tertio, tractatu ſecundo, reſolut.84. §.1. pag.229

Et quid, ſi in reſcripto eodem obtineret quis pro impedimento ad matrimonium contrahendum diſpenſationem voti caſtitatis, & conſanguinitatis? ibidem §. quarto.

Subreptio doloſa, ut totum reſcriptum vitiet, an ſufficiat, ut ſit etiam circa cauſam impulſivam? Et quid ſi ſubreptio ſit circa cauſam finalem? tom.3. tract.2. r.85.§.1. & ſeqq. p.230

Si ſubreptionis vitium adeſt, quid operatur in diſpenſationibus clauſula motu proprio? tom.3. tr.2. r.105. §.1. & ſeqq. p.240

Vide verbo. *Affinis, Cognatio, Conſanguineus, Errare,* tomo tertio.

Item verb. *Gratia.* tom.8

Subreptitium.

Subreptitia an ſit diſpenſatio, quando tacetur aliquid quod ſecundum ſtylum Curiæ eſt neceſſarium declarandum? tomo tertio, tractatu ſecundo, reſolut.90. §.1. & ſeqq. pag.231

Subreptitia an ſit diſpenſatio ad matrimonium in uno vinculo abſque mentione alterius? tom.3. tract.2. reſol.100.§.1. p.236

Et quid eſt agendum quando aliud vinculum ad matrimonium eſt occultiſſimum, &c. ibidem, §.3. poſt medium pag.237

In

In subreptitia gratia beneficii non suffragatur Regula Cancellariæ de triennali possessione? tom.3. tract.2. res.170. §.16. p.289
Vide verb. *Subreptio.* tom.3
Item verb. *Concursus.* tom.8

Subretinere.

Vide verb. *Exigere.* tom.6

Subripere.

Vide verb. *Bona temporalia.* tom.5
Item verb. *Furari, Furtum, Vir.* tom.4
Item verb. *Hæres.* tom.6
Item verb. *Consulere, Furari.* tom.7
Item verb. *Christianus, Locare.* tom.8

Subripiens,

Vide verb. *Bona temporalia.* tom.5

Subscribere.

Vide verb. *Pars.* tom.7

Subscriptio.

Subscriptio testium an requiratur in testamento ad pias causas. t.6. tr.8. r.21. §.3. p.405

Subsequens.

Vide verb. *Consuetudo observantia.* tom.9

Subsidium.

Pro subsidio aliquo à Pontifice imposito, an Cardinales solvere decimas teneantur? tom.9. tract.7. resolut.30. §.1. pag.386
Et quid de Cardinali Pensionario pro rata Pensionis? ibidem, §.2. pag.387
Subsidium ferre pro mista, & communi Reipublicæ utilitate, an in aliquo casu teneantur Clerici, inconsulto Pontifice? tom.9. tractatu secundo, res.337. §.1. pag.289
Subsidium Charitativum an Cardinales exigere possint à suis titularibus Ecclesiis? tom.9. tractatu septimo, res.45. §.1. p.390
Vide verb. *Exigere.* tom.3
Item verb. *Patria.* tom.9

Substantia.

Si substantia voti falsò exprimitur, an dispensatio corruat? t.3. tr.2. r.69. §.1. p.220
De substantia valoris professionis non sunt omnes cæremoniæ præscriptæ in acceptatione professionum religiosorum. tomo septimo, tractatu secundo, resol. unic. §.24. pag.245
Vide verb. *Presbyteratus.* tom.2
Item verb. *Curialis.* tom.3
Item verb. *Forma.* tom.6
Item verb. *Actus, Forma, Lex.* tom.7

Substituere.

Vide verb. *Monasterium, Procurator.* tom.7

Substitutus.

Substitutum idoneum deputare an possit Sacerdos, qui simplici beneficio cum onere Missarum gaudet? tom.2. tr.1. res.65. §.1. p.34
Ubi, quod si in institutione Capellaniæ expressè disponatur, ut Capellanus per se ipsum celebret, tunc per alium substitutum satisfacere non potest. §.3
Vide verb. *Monasterium, Procurator.* tom.7

Subtrahendum.

Vide verb. *Habitus.* tom.9

Subtrahere.

Vide verb. *Infidelis.* tom.5
Item verb. *Acquirere, Viatores.* tom.7

Subvenire.

Vide verb. *Creditor.* tom.4
Item verb. *Necessitas.* tom.7. tr.8
Item verb. *Pontifex.* tom.9

Succedere.

Succedere cum cura, & authoritate in exequendis ultimis voluntatibus, an Capitulum Sede Vacante possit? t.3. tr.5. r.44. §. Igitur. p.400
Vide verb. *Vicarius.* tom.3
Item verb. *Hæres, Religio.* tom.6
Item verb. *Monasterium.* tom.7
Item verb. *Adultera, Feudum, Magistratus.* tom.8

Successio.

Cum successione futura Pontifex non potest Adjutorem addicere. t.9. tr.6. r.4. §.1. p.371
Vide verb. *Facultas, Pactum, Restituere.* tom.6
Item verb. *Succedere.* tom.8
Item verb. *D. Petrus, Successor.* tom.9

Successivè.

Qui successivè, & unico impetu ter v. g. fornicaretur, an committat tria peccata, vel unum? tom.1. tr.7. res.25. §.1. & seqq. pag.359. Vbi in exemplum proponuntur aliqui casus.
Qui successivè in uno conflictu cum pluribus pugnat, & occidit v. g. tres homines, an unum tantum peccatum committat? tomo primo, tract.7. resol.27. §.1. & seqq. p.361
Si successivè Confessarius multorum confessiones audiat in peccato mortali, an teneatur non solum confiteri hanc circumstantiam, sed etiam explicare numerum personarum, quas ita absolvit? tomo primo, tract.7. res.42. §.2. p.367

Successor.

Successor æqualis, si dispenset in lege æquali Prædecessoris sine causa, an dispensatio sit valida? tom.3. tr.2. res.39. §.1. pag.196
Successor Episcopi non potest alios 40. dies indulgentiæ concedere propter eandem causam, quam Episcopus antecessor illos concessit? tom.4. tract.5. resol.29. §.3. pag.194
Successor Episcopi an possit revocare indulgentias concessas ab Antecessore? ibid. §.4
Successorem eligere an possit Papa? tom.9. tract.6. resol.12. & 3. p.368
Successorem sibi eligere an possit Episcopus ex dispensatione Pontificis? tom.9. tract.6. resolution.3. §.9. pag.370
Vbi aliqua alia circa supradicta.
Successores consuetudinem à suis antecessoribus, & maioribus introductam observantes, an excusentur à culpa, nec investigare teneantur de illius justitia, sed possunt illam præsumere? tom.6. tract.2. resol.15. §.3. pag.109
Successores Regum, & Principum, an possint revocare donationes ab ipsis factas? tom.6. tract.7. resolution.11. §.1. p.313
Vide verb. *Succedere, Vicarius.* tom.3
Item verb. *Facultas, Pactum, Restituere.* tom.6
Item verb. *D. Petrus, Successio.* tom.9

Successus.

Vide verb. *Tempus, Varietas.* tom.8

Succurrere.

Succurrere an potius teneantur filii patribus quàm propriis filiis ad extremam necessitatem omnibus redactis, & secus extra necessitatem extremam? tom.4. tract.7. res.45. §.2. pag.300
Vide verb. *Beneficiarius, Invertere.* tom.4
Item verb. *Necessitas.* tom.7

Succus.

Succus elicitus ex vuis passis an sit materia Eucharistiæ consecrabilis? t.2. tr.1. r.196. §.1. p.113
Succus ex uva perfectè matura est materia consecrabilis, secus autem ex uva acerba. tomo secundo, tract.1. res.200. §.5. pag.118

Sufferre.

Sufferre.

Vide verb. *Baro.* tom.7

Sufficere.

An sufficiat ad valorem Sacramenti integra & legitima verba formæ proferre super legitimam materiam, prout jubet Ecclesia, vel sit necessaria intentio ministri faciendi Sacramentum? tomo primo, tract.1. resol.2. §.1. & seqq. pag.2

Sufficit tacita, & probabiliter præsumpta voluntas superioris, ut Religiosus det aliquid, vel accipiat sine voti paupertatis fractione, etiam in casu, in quo posset expressam licentiam postulare, & ob aliquod humanum respectum, vel pudorem, aut nonnullam difficultatem adeundi superiorem omittitur. tom.7. tr.3. res.38. §.1. pag.264

Vide verb. *Contrahere, Signum, & in multis aliis verbis.* tom.2

Item verb. *Causa, Consuetudo, Ecclesiasticus, Ius, Numerus, Pars, Pœna.* tom.7

Item verb. *Bona temporalia.* tom.8

Item verb. *Probatio, Reus, Sanguis.* tom.9

Sufficiens.

Sufficiens notoriè, an possit ab Episcopo sine examine ad audiendas confessiones admitti? tom.1. tract.3. res.3. §.1. pag.86

Et an in tali casu possit licentia revocari ad libitum? ibidem §.2

Vide verb. *Sufficere*, cum notationibus. tom.7

Suffocare.

Suffocare fœtum postquam natus est, an sit licitum, ne reveletur peccatum? tom.5. tractatu primo, resol.45. §.1. pag.304

Suffragare.

An suffragetur ubique Oratorium privilegiato? tom.4. tr.2. res.33. & 34. p.48

Vide verb. *Subreptitium.* tom.3

Item verb. *Suffragium.* tom.9

Suffragium.

Suffragium an possit negare superior, ut talis vel Magister novitiorum; vel quivis alius illi, cujus defectus scit solùm per confessiones, quando suffragatur secreto? tom.1. tr.8. r.15.§.1. pag.430. & resol.17.§.1. & seqq. pag.433

Vide verb. *Dubium, Negotium, Novitius, Numerus, Restituere.* tom.7

Item verb. *Concludere.* tom.8

Item verb. *Eligere, Negare.* tom.9

Suffragium Divinum.

Suffragia communia Ecclesiæ an possint offerri pro defuncto ab excommunicatione ante mortem à latæ? tom.5. tr.1. r.210. §.3. p.180

Vide verb. *Applicare, Offerre.* tom.5

Item verb. *Actus, Duellum, Mori.* tom.8

Sumendum.

Vide verb. *Sumere.* tom.7

Sumentes.

Vide verb. *Communio Sacra.* tom.5

Sumere.

Vide verb. *Confirmationis Sacramentum, Gratia.* tom.3

Item *Bona temporalia, Locus, Vsurarius.* tom.7

Item verb. *Experiri, Medicina.* tom.8

Summa.

Vide verb. *Alienare, Arbitrium.* tom.7

Sumptio.

Sumptio Sacramenti Eucharistiæ an in aliquo casu possit esse licita in peccato mortali? tomo primo tract.1. resol.12. §.3. pag.11

Et quid de aliis Sacramentis? ibid.

Vide verb. *Suscipere.* tom.1

Item verb. *Actio, Consumptio, Essentia, Gratia.* tomo secundo.

Item verb. *Sumere.* tom.3

Sumptum.

Vide verb. *Sumere.* tom.7

Sumptus.

Quando prius sumptibus Monasterii Monialis, vel Religiosus fecit corporalia, picturam, vel quid aliud magni laboris, an possit ea dare amico, vel cognato cum licentia superioris sine incursione pœnarum Bullæ Clement. VIII. de largit. muner. tom.7. tract.3. res.9. per totam. p.252

Vide verb. *Pactum.* tom.7

Superare.

Vide verb. *Castrare.* tom.8

Superfluitas.

Vide verb. *Denegare.* tom.7

Superfluum.

Superflua decentiæ suæ raro contingit, ut sæculares teneantur sub mortali pauperibus erogare. tom.4. tr.7. resol.9. §.3. pag.280

Superflua habens, si ita omittat eleemosynam, ut nihil omnino det, vel ita modicum in communibus necessitatibus pauperum, an peccet mortaliter? tom.4. tr.7. r.13. §.6. p.283

Superflua bonorum Ecclesiasticorum quo ordine teneantur Episcopi, & alii Ecclesiastici erogare in opera pia? t.4. tr.7. r.21. §.1. p.287

Omne quod superet ex congrua, & decenti sustentatione, an Episcopi teneantur erogare in usus pios? t.4. tr.7. r.24.§.1. p.290

De superfluis naturæ, & status, an teneamur in gravi necessitate pauperum largiri eleemosynam? tom.4. tr.7. res.11. §.1. pag.280

De superfluis ab onere elargiendi eleemosynam an liberet spes ascendendi ad superiorem statutum? t.4.tr.7.r.14. §.1. & seqq. p.283

De superfluo ad statum an quis teneatur opitulari illi, qui in periculo versatur amittendi fortunas injustè. t.4. tr.7. r.15.§.1. & seqq. p.284

Nisi superfluum erogat in Ecclesiæ utilitatem & opera pia, qui habent plura beneficia Ecclesiastica, an sit eis à Confessariis absolutio deneganda? t.3. tr.2. res.172. §.6. circa medium p.294

Superfluum de quotidianis distributionibus an Ecclesiastici teneantur expendere in usus pios, sicut de cæteris fructibus beneficii? tom.4. tract.7. resol.18. §.3. pag.293

Idem est de pensionibus. tom.4. tractatu septimo, resol.29. §.1. ibidem.

Et quid de præstimoniatiis? ibid. §.3. p.294

Vide verb. *Dispensare Monasterium, Pauper, Pontifex, Præceptum, Prælatus Regularis.* tom.4

Superior.

Sine causa superior dispensare an possit validè in inferioris lege? t.3. tr.2. r.10. §.1. p.181

Quando in lege superioris inferior dispensat, an possit imponere aliquod onus ei, cui dispensat? tom.3. tr.2. resol.38. §.1. pag.196

In legibus superiorum an possint inferiores in extraordinario aliquo eventu dispensare, sive lex sit de matrimonio impediendo, sive de aliqua irregularitate, vel reservatione voti, & similium? tom.3. tract.2. resol.32. §.2. p.193

Vide verb. *Causa, Dubitare, Facultas, Infirmus, Irritare, Medicus, Potestas, Prælatus Ecclesiasticus, Prælatus Regularis, Reservare, Taciturnitas.* tom.3

Item verb. *Materia, Obedientia, Recurrere.* tom.8

Superior Ecclesiasticus.

Superior non potest justè punire subditum non obedientem,

tem, ductum ad id opinione probabili. tom. 1. tr. 3. resol. 12. §. 4. pag. 91
Superior habens potestatem delegatam si absolvat ab una solùm censura, non manet pœnitens absolutus ab aliis, quas fortè incurrerit, nec ablata est reservatio pro illis. t. 1. tr. 5. r. 26. §. 5. p. 283
Vbi, quando Superior absolvit generaliter ab omni excommunicatione, in quantum potest, & quando absolvit generaliter à peccatis, an tunc verba dirigantur ad omnes censuras, & peccata reservata, & per consequens ad omnia oblita? ibid.
Si Superior cum reservatione imponat censuram, an hæc comprehendat peccata commissa ante ejus reservationem? tomo primo, tractat. 5. resolutione 45. §. 3. pag. 293
Superior à quo petitur potestas absolvendi à reservatis, an teneatur ad sigillum confessionis? t. 1. tr. 8. res. 13. §. 1. pag. 429
Superior eo sigillo obligatur, quando aliquis habens casum reservatum, eum illi explicat, à quo recepta pœnitentia, remittitur ad inferiorem pro absolutione sacramentali. ibid. §. 2
Superior quando inferior petit veniam absolvendi à casu reservato, nullo modo potest inquirere cum periculo veniendi in notitiam personæ, & inferior etiam ad id tenetur, licet Superior veniam non concedat. ibid. pag. 430
Si à Superiore quis petat facultatem pro una vice pro casibus reservatis, an includatur in hac petitione ipsemet pœnitens? tomo primo, tract. 5. resolut. 15. §. 6. pag. 273
Qui à Superiore fuit absolutus à peccatis reservatis, an teneatur postea ista cum aliis Sacerdoti inferiori confiteri? tomo primo, tract. 5. resolutione 28. §. primo, & seq. pag. 284
A Superiore suo Ecclesiastico an sit degradandus, & Curiæ sæculari tradendus Clericus, qui se miscuit in criminibus enormibus? tom. 9. tract. 2. res. 162. §. 10. & seq. pag. 176
Ad Superiorem non tenetur recurrere, qui in articulo mortis fuit absolutus à casibus reservatis, si fortè periculum evadat. ? tomo primo, tractat. 4. resolut. 44. §. 3. pag. 249
Et quid, si casus reservati habeant annexam censuram? ibidem.
Et quid, si virtute Cruciatæ absolutus fuit in articulo mortis à censuris reservatis Bullæ Cœnæ? ibid.
Ad Superiorem non tenetur mittere Confessarius subditum qui est in articulo, vel periculo mortis, nec Confessarius tenetur adire etiamsi possit, pro facultate absolvendi talem ab omnibus casibus, & censuris reservatis, etiamsi in eadem domo sint Superior, & subditus. tomo primo, tract. 5. resolutione 11. §. 1. pag. 269
Et in dicto casu, si subditus absolutus à casibus reservatis evaserit periculum, an teneatur coram Superiore comparere, sicut tenetur, si fuerit absolutus à censuris? tomo primo, tract. 5. resolutione 13. §. secundo. pag. 270
Superiores suos an subditi corrigere teneantur? t. 7. tr. 4. res. 26. §. 1. p. 295
Superiori confitens, an liberetur à reservatione quoad peccata oblita? tomo primo, tractat. 5. resolutione 26. §. 1. pag. 282
Qui Superiori legitimo confessus est omnia reservata, invalidè tamen ex defectu doloris, vel ex integritate, an sufficiat cum quocumque approbato postea illa validè confiteri? tomo primo, tract. 5. resolut. 29. §. 1. pag. 284
Superiori an teneatur se præsentare excommunicatus excommunicatione reservata, sed non denuncietur absolutus à Confessario inferiori ratione periculi, seu periculi mortis, si ab illis evadat, si non habeat, cui satisfaciat? tomo primo, tract. 5. resol. 38. §. 4. pag. 290
Si Superiori alicui Ecclesiastico Eremitæ profugi subjecti sunt, an gaudeant privilegio fori? t. 9. tr. 2. resol. 174. §. 1. pag. 181
Vide verb. *Destruere*, *Dispensare*, *Dubitans*, *Ecclesia*, *Episcopus*, *Ordinarius*, *Prælatus Ecclesiasticus*. tom. 4
Item verb. *Beneficium*, *Bona temporalia*, *Consuetudo*, *Malitia*, *Obedire*, *Obligatio*, *Præceptum*, *Prælatus Ecclesiasticus*, *Præsentare*, *Sacerdos*. tom. 5
Item verb. *Iurisdictio*, *Servare*. tom. 6
Item verb. *Detrahens*, *Interesse*, *Prælatus Ecclesiasticus*, *Publicum*, *Publicè*. tom. 7
Item verb. *Prælatus Ecclesiasticus*, *Prælatus Regularis*, *Superior Regularis*, *Superior secularis*. tom. 8
Item verb. *Prælatus Ecclesiasticus*. tom. 9

Superior Ordinum Militarium.

An Superiores Ordinum Militarium, nec consuetudo non possit validam facere facultatem, ut Equites commendatores expendant in usus illicitos bona redituum beneficium suorum? tom. 7. tract. 3. resol. 57. §. 1. pag. 272

Superior Regularis.

Superior alicujus Religionis incidens in aliquem casum absolutionis, seu privationis ipso facto Prioratus, etiamsi palam constet de crimine, non incurrit dictam pœnam donec per Superiorem declaretur, & consequenter tuta conscientia in eo manere potest, nec licet subditis illum expellere à gubernatione? tomo primo, tract. 5. res. 63. §. ultimo, post med. vers. Item sexto. pag. 303
Si Superior alicujus domus dicat Patri Generali, vel Provinciali in ea domo sæpè postulari potestatem absolvendi à reservatis peccatis, an hoc sit contra sigillum confessionis? tom. 1. tract. 8. resolutione 14. §. 1. & seq. pag. 430
Superior cui antea, vel post confessionem explicatur casus reservatus, pro authoritate eum absolvendi, an teneatur ad sigillum? tomo primo, tractat. 8. resolutione 33. §. ultimo, prope finem, vers. Septimo. §. 3. pag. 440
Superior Regularis an aliquando sine licentia Papæ, vel sacræ Congregationis possit reducere Missas ad minorem numerum? tomo secundo, tract. 1. resol. 12. §. 1. pag. 4
Superior Regularis an in aliquo casu non obstantibus Decretis Vrbani VIII. possit reducere Missas ad minorem summam, verbi gratia, si deficerent notabiliter redditus relicti pro Missis dicendis, vel totum capitale periisset, sine culpa Superioris, & Conventus. t. 2. tr. 1. r. 13. §. 1. pag. 5
Superior Regularis an possit concedere dimissorias Novitiis? tomo secundo, tractatu quinto, resolutione 84. §. 2. pag. 307
Superior localis, si à suo Provinciali petat Sacerdotes ad complendum numerum designatum pro Altari privilegiato, & illo provisum non fuerrit, an adhuc satisfaciat pro dicto Altari? tomo quarto, tract. 1. resolut. 11. §. 2. pag. 9
Superior Regularis duabus postquam authenticam habuit Jubilæi notitiam hebdomadibus id indicere potest, esto Episcopus serius, aut citius indicat Jubilæum? tomo quarto, tractatu quarto, resolutione 12. §. 3. pag. 147
Si Superior Regularis percutiat aliquem subditum, quid est agendum? tom. 5. tractat. 2. resolutione 77. §. 1. pag. 167

Superior Regularis potest dispensare cum suspenso, quia suscepit Ordines sacros extra tempora, ante legitimam ætatem, vel sine dimissoriis, &c. tom. 5. tr. 3. ref. 44. §. 1. & seqq. pag. 189

Idem est de irregularitate contracta ob malam administrationem Ordinum in dicta suspensione. ibid. §. 3

Superior Regularis an donare possit? Et quanta summa donari possit à dictis Superioribus? Et quid de eorum Officialibus? tomo sexto, tractat. 7. resolut. 8. §. 1. & seqq. pag. 310

Et in quo casu ab ipsis dona, vel aliqua munera recipientes ad restitutionem teneantur? ibid.

Si Superior regularis esset suspensus ab admissione ad professionem, si professio ab ipso admissa esset, an sit invalida? tom. 7. tract. 1. resolut. 159. §. probatur 4. in fine. pag. 105

A suo Superiore Regulari an sit degradandus, & Curiæ sæculari tradendus Religiosus professus, qui miscuit se in criminibus enorminibus? tom. 9. tract. 2. ref. 162. §. 10. pag. 176

Superiorem Regularem ab Episcopo non approbatum, an possint sæculares eligere in Confessarium? tom. 1. tr. 3. ref. 24. §. 1. pag. 100

Superiores Regulares, qui habent annexam Parochiam, & designant Vicarium, an possint illum designare absque Episcopi approbatione? tom. 1. tract. 3. resol. 20. §. 16. p. 97

Superiores Regulares an possint quemadmodum Episcopi sess. 2 §. Trid. c. 11. & 13. dispensare super temporum interstitiis cum suis subditis? tom. 2. tract. 5. ref. 92. §. 3. pag. 315

Si Superioribus Regularibus Episcopus prohibeat, ne subditos Regulares approbatos in aliena Diœcesi exponant in suis audiendis confessionibus, non potest Superior Regularis illos exponere. tom. 1. tr. 3. ref. 12. §. 3. pag. 91

Et quid, si ad hoc eligantur virtute Cruciatæ? ibid

Superioribus multis Regularibus Illustrissimus Cardinalis Archiepiscopus in hac Diœcesi Panormitana dedit potestatem absolvendi à casibus à se reseruatis, quæritur an dicti Superiores Regulares possint illam authoritatem concedere alicui particulari? tom. 1. tr. 5. r. 66. §. 1. pag. 304

Superioribus Regularium Clemens VIII. præcepit in quodam Decreto edicto anno 1592. ut diligentissimè caveant, ne ea notitia, quam in confessione de aliorum peccatis habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur. tomo primo, tractatu 8. resolutione 9. §. 2. pag. 427

Vbi dicto decreto non obstante, an possit probabiliter sustineri licere Superiori ob peccatum in confessione cognitum privare subditos officiis ad nutum amovibilibus, negare suffragium pœnitenti, negare subditis licentiam exeundi foras, alloquendi externos, claudere fenestras, & alia hujusmodi facere? ibid.

Et an dictum decretum obliget sub mortali? tom. 1. tr. 8. ref. 16. §. 3. pag. 432

Vide verb. *Superior Ecclesiasticus.* tom. 1.

Item verb. *Abbas, Dispensare, Prælatus.* tom. 2

Item verb. *Applicare, Dispensare, Dispensatio, Dubitans, Eleemosina, Licentia, Prælatus, Regularis, Promulgare, Regulares, Religiosus.* tom. 4

Item verb. *Malitia obeare, Prælatus Regularis, Religiosus, Superior Ecclesiasticus.* tom. 5

Item verb. *Licentia, Fratres minores, Ecclesia, Perdere, Regulares, Religiosus.* tom. 6

Item verb. *Alienare, Cognitio, Detrahens, Exercitus, Materia, Necessitas, Pecunia, Præceptum, Prælatus Regularis, Publicum, Superior, Supremus.* tom. 7

Item tract. 3. tomi 7. per totum.

Item verb. *Obedire.* tom. 8

Item verb. *Prælatus Regularis, Privilegium.* tom. 9

Superior Sæcularis.

Superiores, ut Pater, Mater, Dominus, Maritus, Tutor, & Curator, an possint irritare vota omnia filiorum, servorum, uxoris, pupilli, & minoris? tomo octavo, tractat. 4. resolutione 42. 43. & 44. per totas. pag. 66. 67. & 68

Et quid si aliquid promittant, vel voveant tempore eorum solutionis, etiam si votum sit Religionis? t. 8. tr. 4. r. 45. §. 1. & seq. p. 69

In Superiorum præjudicium nullatenus licet subditis contrahere, aut moliri quippiam, ex quo eis præjudicium aliquod oriatur tomo nono, tract. 11. resolutione 2. §. 1. pag. 464

Item nec Civitas, aut Populus quidem universus facere aliquid, aut statuere potest in his, quæ tangunt jus Superioris, in grave ejus præjudicium. ibid. §. 2

Nec inferior potest falcem imponere in jus, vel interesse Superioris. ibid. §. 3

Vide verb. *Pactum.* tom. 6

Item verb. *Comedere, Corruptor.* tom. 8

Item verb. *Iurisdictio.* tom. 9

Superpelliceum.

Si absque superpelliceo Sacerdos ministrat solemniter Baptismum, an peccet mortaliter? tom. 1. tract. 1. ref. 55. §. 2. pag. 36

Cum superpelliceo divinis interesse in diebus Dominicis an debeant Clerici in minoribus, ad gaudendum privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 138. §. 1. p. 164

Si superpelliceum Sacerdos non haberet, an possit sine illo ministrare Viaticum, & Extremam unctionem infirmo morituro? tomo secundo, tract. 4. resolut. 19. §. 5. pag. 254

Vide verb. *Administrandum, Deferre.* tom. 2

Item verb. *Extrema unctio.* tom. 3

Superpositio.

Vide verb. *Fœmina, Vir.* tom. 8

Supersedere.

Vide verb. *Præcipere.* tom. 9

Superstitio.

Si superstitionem mulier semel fecit, an sit denuncianda, nisi saperet hæresim? tom. 1. tract. 5. resol. 61. §. 1. & seqq. pag. 301

Qui superstitionis peccatum commisit, an teneatur explicare in confessione qualitatem superstitionis? tom. 1. tr. 7. ref. 34. §. 1. pag. 365

Vide verb. *Restituere.* tom. 6

Supplere.

An suppleatur à Deo perversa intentio Ministri in conferendo Baptismo, & aliis Sacramentis quoad gratiam, & quid quoad caracterem? tom. 1. tract. 1. resol. 3. §. 1. & seqq. pag. 5

Si supplere quis amitteret in Ecclesia solemnitates omissas in privato Baptismo, secluso scandalo non peccat nisi venialiter. t. 1. tr. 1. r. 83. §. 1. & seq. p. 55

Supplere an teneatur confessionem omissam aliquo mense in sequenti, qui vigore literarum alicujus dispositionis habuit pœnitentiam, ut singulis Mensibus confiteatur? tomo primo, tractat. 6. resolutione 43. §. 1. & seqq. pag. 335

Supplere an possit Episcopus aliquem defectum Ordinis quovis tempore? tomo secundo, tract. 5. resolut. 17. §. 1. pag. 278

Vbi, an non sit necessarium iterate omnes ritus Ordinum, sed supplere in quo defectus commissus fuerit? §. 2

Et an quin Episcopus induatur vestibus sacris? ibid.

Et an in die sequenti? tomo secundo, tract. 5. resol. 18. §. 1. ibid.

Et

Et an in Ecclesia, vel loco publico, vel sufficiat in secretiori loco? ibid.
Suppleri talis defectus an possit à quocumque Episcopo? ibidem.
Suppleri an debeat unctio partialis omissa in administratione sacramenti Extremæ-Unctionis? t. 2. tr. 4. res. 12. §. 4. pag. 248
Et quid, si tempus notabile intercessit, an tunc debeant omnes unctiones repeti? ibid.
Vide verb. *Malitia.* tom. 2
Item verb. *Consensus, Iurisdictio, Pœnitentiæ sacramentum.* tom. 3
Item verb. *Negligentia.* tom. 9

Supplicare.

Vide verb. *Explicare.* tom. 3

Supplicatio.

Supplicationem super aliqua lege porrigere an liceat, & interim suspendere ejus obligationem, & illam minime servare? t. 6. tr. 1. r. 62. §. 1. p. 49
Vide verb. *Explicare.* tom. 3
Item verb. *Pontifex, Princeps.* tom. 6

Supplicium.

Si supplicio afficiat Dominus servum ob contractum matrimonium an peccet? tom. 7. tract. 8. resolutione 57. §. 2. pag. 453
Si ad supplicium reus per aliquam Ecclesiam ducatur, an gaudeat ejus immunitate? tom. 9. tract. 1. res. 105. §. 1. pag. 59
Vide verb. *Damnatum, Obviam.* tom. 9

Supponere.

Vide verb. *Adultera.* tom. 8

Supprimere.

Vide verb. *Canonicus, Prælatus Regularis.* tom. 3
Item verb. *Mercatores, Merces.* tom. 6

Supremus.

Vide verb. *Materia, Obedientia, Recurrere.* tom. 7

Surdaster.

Vide verb. *Surdus.* tom. 2. 7. & 8

Surdus.

Surdus, & mutus, si in terris Infidelium se immisceat cum aliis ad suscipiendum Baptismum, an sit baptizandus? tomo primo, tract. 1. resolut. 38. §. primo, & seqq. pag. 26
Surdus Sacerdos, non autem mutus, an aliquando possit ministrare sacramentum Pœnitentiæ? tom. 1. tract. 3. res. 18. §. 1. p. 95
Surdus an possit absolvi à Confessario, auditis his peccatis, quæ aliquo modo percipi potuerunt à Confessario? t. 1. tr. 3. r. 63. §. 7. p. 130
Surdus an teneatur confiteri; & quid cum eo agere debeat Confessarius, & an saltem si sciat scribere, teneatur confiteri per scriptum? tom. 1. tract. 3. resol. 73. §. 1. pag. 136
Surdus an saltem in articulo mortis teneatur confiteri per scriptum? t. 1. tr. 3. r. 75. §. 1. p. 138
Surdus à nativitate an sit communicandus in articulo mortis? Et an etiam in vita? t. 2. tr. 2. resol. 92. & 93. pag. 215. & 216
Et quid, si sciat scribere? Et an debeat confiteri, & à peccatis absolvi? t. 2. tr. 2. r. 93. §. 1. p. 216
Surdus diebus festivis, an teneatur Missam audire? t. 2. tr. 3. r. 10. §. 1. p. 226
Surdus à nativitate an sit ungendus Extrema-Vnctione in articulo mortis? Vbi, quod quamvis videatur per aures non peccasse, potuit tamen desiderio peccare. t. 2. tr. 4. r. 48. §. 1. p. 265
Surdus an possit ordinari? tom. 2. tractat. 5. resolut. 73. §. 1. pag. 299
Et quid de surdastro, qui cum difficultate audit? ibid.
Surdus an possit contrahere matrimonium? tom. 2. tr. 6. res. 116. §. 1. & seq. p. 402
Et quid, si surdus simul esset cœcus à natura? t. 2. tr. 6. res. 117. §. 1. ibid.
Et quid, si cæcitas non fuisset à natura, sed supervenisset? ibid. §. 3
Surdus tam Ecclesiasticus, quam Regularis an teneatur recitare Horas Canonicas? tom. 3. tract. 6. resol. 32. & 33. pag. 435. & 436. Vbi aliæ quæstiones pertinentes ad surdos, & surdastros circa prædictam recitationem.
Surdus non assistens choro gaudet distributionibus quotidianis. t. 3. tr. 6. r. 33. §. 6. p. 436
Surdus an satisfaciat præcepto dicendi Officium divinum, si recitat cum socio, quem non audit? t. 3. tr. 6. res. 60. §. 10. & seqq. p. 453
Surdus an possit aliquid donare inter vivos? Et quid causa mortis? t. 6. tr. 7. r. 25. §. 1. p. 321
Surdus an possit testari? Et quid, si surdus sit miles, an possit testari ad pias causas? tom. 6. tract. 8. resol. 16. §. 1. p. 403
Surdus, si amisit auditum in castris, an jure, & privilegio militari testari possit? tom. 6. tract. 8. resolut. 74. §. 3. pag. 434
Surdus à natura an possit esse miles? ibid. §. 1
Surdus, si non sit mutus, an possit testari? t. 6. tract. 8. res. 99. §. 1. p. 445
Surdus an possit esse executor testamenti? tom. 6. tr. 9. res. 3. §. 1. p. 459
Surdus, qui potest legere, an teneatur recitare, sive se audiat, sive non, sed si solus non potest dicere, non tenetur cum socio. t. 7. tr. 1. r. 7. §. 7. p. 6
Idem est de surdastro. ibid. §. 7
Surdus an possit esse Religiosus, professionem emittendo. t. 7. tr. 1. res. 142. §. 1. p. 95
Omnino surdus, & simul cœcus, quamvis non mutus, nec hæc à natura habeat, sed casu, & antequam in hæc incideret, nosset, quid esset professio, an possit esse Religiosus? ibid.
Surdi an priventur jure eligendi? tom. 8. tract. 9. resolutione 1. pag. 193
An surdi possint abesse à Choro, & lucrari distributiones. t. 8. tr. 9. r. 2. p. 193
Docetur surdum non posse esse arbitrum. Et an possit esse judex, & dignitatem obtinere. tom. 8. tract. 9. resolutione 3. pag. 193
An surdus possit munus Advocationis exercere. t. 8. tr. 9. res. 4. pag. 193
An surdo curatorem dari debeatur, maximè si sit surdus à nativitate? t. 8. tr. 9. res. 5. p. 193
Surdus an possit succedere in feudo? Et an in majoratu, licet in jurisdictione consistat, dum tamen perfectè intelligat per signa exteriora? tom. 8. tract. 9. resolutione 6. pag. 194
Surdus an possit esse fidejussor? tom. 8. tract. 9. resolutione 7. pag. 194
An surdi sint immunes à muneribus publicis? Et an surdastri minimè excusentur à muneribus publicis? Et quid, si surdus ex solo motu labiorum percipiat mentem loquentis? t. 8. tr. 9. r. 8. p. 194
Surdi an possint ferre testimonium? Et quid, si scribere sciant literas, an in criminalibus admittantur, & recipiatur eorum testimonium? tom. 8. tract. 9. resolut. 9. pag. 195
Surdus an possit puniri pœna ordinaria pro delicto perpetrato? Et quid, si surdus sciret scribere, an possit per judicem cogi ad respondendum per scriptum? Et si surdus confiteatur fecisse homicidium, & ex ea confessione cum testium attestationibus, dato ei curatore, an possit damnari? tomo octavo, tractat. 9. resolut. 11. pag. 195

An surdi possint accusare, & repellantur ab accusando? tom. 8. tr. 9. r. 12. p. 195
Vide verb. *Chorus.* tom. 3
Item verb. *Eligere.* tom. 7
Item verb. *Ignorantia, Munus.* tom. 8

Susceptio.

Susceptio Baptismi in re, non est adulto medium necessarium ad salutem, sed in voto sufficit. t. 1. tr. 1. res. 31. §. 1. pag. 22
Susceptionem Baptismi differre an liceat adulto propter imminentem mortem? tom. 1. tract. 1. resolut. 31. §. 1. pag. 22
Vide verb. *Baptismus.* tom. 7
Item verb. *Eligere, Episcopus.* tom. 8

Susceptor.

Susceptores in Baptismo, & Confirmatione, vide verb. *Patrinus, Sumere.* tom. 1

Suscipere.

Suscipere Baptismum quamprimùm an teneantur adulti sufficienter instructi? tom. 1. tractat. 1. resol. 32. §. 1. & seqq. pag. 23
Suscipere sacramentum Confirmationis in aliquo casu, v. g. in articulo mortis, an quis teneatur? t. 1. tr. 2. res. 19. §. 1. p. 80
Vide verb. *Baptismus.* tom. 7
Item verb. *Susceptio.* tom. 8

Suscipiendum.

Suscipiendi sacramentum Confirmationis, an sit præceptum, data opportunitate? tom. 1. tract. 2. resol. 18. §. 3. pag. 79
Ad suscipiendum Baptismum, an sufficiat attritio cognita? Idem est de sacramento Pœnitentiæ? t. 1. tract. 1. res. 30. §. 3. p. 22

Suscipiens.

Non suscipiens sacramentum Confirmationis, non peccat mortaliter, dummodo absit scandalum, & contemptus. t. 1. tr. 2. r. 17. §. 2. p. 79

Suspectum.

Suspecti leviter, vehementer, vel violenter de hæresi, quinam dicantur? tomo quinto, tract. 10. resolut. 30. §. 6. pag. 428
Tanquam suspecti de hæresi an Inquisitores possint procedere contra fautores, defensores, & receptatores hæreticorum? tom. 5. tractat. 12. resolut. 21. §. primo, & seqq. pag. 519
Vide verb. *Abjurare, Blasphemantes, Confiteri, Denunciare, Excommunicatio, Fides Catholica, Hæresis, Impedientes, Inquisitio, Matrimonium, Pœnitentia.* tom. 5
Item verb. *Hæresis.* tom. 9

Suspendendum.

Vide verb. *Campana, Damnatum, Invenire.* tom. 8

Suspendere.

Suspendere licentiam prædicandi Regularibus, an Episcopi possint solum in casibus à jure expressis? t. 7. tr. 1. res. 57. §. 1. p. 37
Suspendere Episcopus an possit Prædicatores tam regulares, quam sæculares ab antecessore suo approbatos? tomo septimo, tractatu primo, resolutione 60. §. 4. pag. 40
Suspendere Vicarius sede vacante non potest, ne amplius Regulares prædicent, nisi solum in casu hæresis. t. 7. tr. 1. r. 63. §. 1. p. 41
Suspendere licentias Regularium ad confessiones non potest Capitulum sede vacante. t. 7. tract. 1. resolut. 80. §. 3. pag. 56
Suspendere in suis titulis an Cardinales possint? tom. 9. tr. 7. r. 39. §. 1. p. 389
Suspendi non potest à Prælato Regulari approbatio, à quo concessa fuit approbatio alicujus Religiosi ad confessiones, nisi prius in particulari causa nova, & legitima suspensionis approbata sit, tametsi non prævio examine concessa fuerit. tom. 7. tract. 1. res. 81. §. 3. pag. 56
Si suspenditur ab Ordinario absque justa causa Sacerdos semel approbatus ad confessiones, potest eligi in Confessarium per Bullam Cruciatæ. tom. 7. tract. 1. res. 79. §. 9. pag. 55
Quando quis suspenditur ab administratione Sacramentorum, non suspenditur à celebratione Missæ. tom. 2. tr. 5. r. 25. §. 3. p. 282
Vide verb. *Supplicatio.* tom. 6
Item verb. *Suspensio, Suspensus.*

Suspendium.

Vide verb. *Suspendendum.* tom. 8

Suspensio, Suspensus.

Quinam sint effectus suspensionis? tomo quinto, tract. 3. res. 1. pag. 170
An suspensio possit ferri, & incurri propter solum peccatum veniale? tom. 5. tract. 3. resol. 2. & in aliis ejus not. pag. 170
An suspensio possit contrahi pro culpa aliena? t. 5. tr. 3. res. 3. pag. 170
An suspensio lata sub hac forma, *sit suspensus*, liget, & ad quid, an ab Officio, vel Beneficio, an vero ab Ordine? t. 5. tr. 3. r. 4. p. 170
An suspensio disjunctiva, nempe ab Officio, vel Beneficio sit valida? tomo quinto, tractat. 3. resolutione 5. pag. 171
An suspensio sit valida, si post illam interponatur appellatio? t. 5. tr. 3. r. 6. p. 171
Et an suspensio à voce activa, & passiva suspendatur per appellationem legitimam subsequentem? ibid. §. 2. ad med. à vers. Vbi etiam.
An sublata ab Episcopo suspensione ad reincidentiam, si detur interim appellatio, suspendat sententiam, ne postea suspensio contrahatur, quod idem quæritur de interdicto? t. 5. tr. 3. r. 7. p. 172
An si quis appellet generaliter à sententia excommunicationis, suspensionis, &c. suspendat censuram? tom. 5. tr. 3. res. 8. p. 172
Et quando appellans ad plures diversos judices appellare potest, valeat alternativa appellatio, v. g. Appello ad Archiepiscopum, vel ad Papam? ibid. §. 2
Et an appellatio non debeat recipi nisi ex justa, & rationabili causa in appellatione specialiter expressa? ibidem in fine.
An suspensio lata à jure, quæ est censura, si reservata non sit Pontifici, possit tolli ab Episcopo? tom. 5. tr. 3. res. 9. pag. 172
Et an si supradicta suspensio reservata sit Pontifici, & delictum sit occultum, possit etiam Episcopus dispensare? ibid. §. 2. inter princ. & med. p. 173
Et an Parochus, & alius Confessarius possit absolvere à suspensionibus, etiam à jure communi non reservatis? ibid. §. 2. post med. vers. Eam tamen.
An suspensio lata sub conditione, verbi gratia, donec satisfaciat, vel restituat, sequuta satisfactione, tollatur ipso facto sine aliqua absolutione? Idem est dicendum de interdicto, secus vero de excommunicatione. tom. 5. tr. 3. res. 10. p. 173
An ablata contumacia cesset suspensio ipso jure sine ulla absolutione? Et quid de excommunicatione majori, & interdicto? t. 5. tr. 3. r. 11. p. 173
An Clerico habenti tantum primam Tonsuram sit largienda à Confessario absolutio à suspensione quatenus indigeat? Et latè docetur, an Tonsura sit ordo? tom. 5. tract. 3. resol. 12. & pro parte in plurimis aliis ejus not. 1. pag. 174
Et cursim docetur, quod prima Tonsura initiatus ab Episcopo alieno suspenditur? ibidem propè finem §. primi.

An

An acta suspensi sint valida ? Et quid, si suspensus sit occultus, & ab Ecclesia communiter toleratus, & non sit specialiter denunciatus ? tomo quinto, tract. 3. res. 13. pag. 175
An teneamur vitare suspensos in rebus, à quibus suspensi sunt ? Et quid, si talis communicatio fuerit scilicet, quædam cooperatio cum illo in delicto, & malo usu ministerii, & quando vero quis dicatur cooperari peccato suspensi ? t. 5. tr. 3. r. 14. p. 175
An suspensus ab officio sit suspensus à beneficio ? t. 5. tr. 3. res. 15. pag. 175
Suspensio alia est ab homine, alia à jure. ibid. §. 3
An suspensus ab officio sit privatus à fructibus beneficii ? ibid. §. 3
Et in §. ult. hujus Res. alia notabilia inferuntur, & explanantur pro praxi suspensionis ab officio, & ordine.
An suspensus à beneficio, sit suspensus ab officio ? t. 5. tr. 3. r. 16. p. 176
Et an suspensus à beneficio, si egeat, possit fructus percipere, quatenus necessarii sint ad se, & suos alendos, ut etiam contigit in simili effectu excommunicationis majoris ibid. §. 2
An suspensus à beneficio, si tamen præstet officium, lucretur omnes fructus ? Et an qui suspenditur à beneficio, eo ipso ita privetur fructibus, ut ante omnem sententiam eos non faciat suos. ibid. §. 2. paulo post medium usque in finem.
An suspenso ab officio illicite conferatur beneficium ? Et collatio beneficii facta suspenso per triennium in suspensione perseveranti, sit irrita ? t. 5. tr. 3. r. 17. & in aliis ejus not. p. 176
An suspensus à beneficio, valide accipiat aliud novum beneficium ? t. 5. tr. 3. r. 18. p. 177
Et an qui solum suspenditur à certo beneficio, non possit privari fructibus aliorum beneficiorum, etiamque possit alia beneficia recipere ? ibid. §. 2. ad medium.
An Collatio beneficii facta suspenso, vel interdicto sit valida ? t. 5. tr. 3. r. 19. p. 177
An suspensus à beneficio suspendatur à Collationis jure beneficii, confirmationis electionis, &c. sibi veniente ratione beneficii, à quo suspensus est ? tom. 5. tr. 3. res. 20. pag. 177
Et notatur Episcopum à beneficio suspensum posse beneficia conferre. ibid. §. 2. paulo post initium.
An suspensus à beneficio privetur fructibus pensionis collatæ titulo clericali ? tomo quinto, tract. 3. resolutione 21. pag. 178
An Episcopus censura ligatus tempore, quo Episcopatum recipit, incurrat suspensionem ? tomo quinto, tract. 3. res. 22. pag. 178
Ad quid se extendat suspensio ordinis Episcopalis ? tom. 5. tract. 3. res. 23. pag. 178
Et inter alia quæritur, an si Episcopus ita suspensus celebret in Pontificalibus, incurrat irregularitatem ? ibid. §. 2
An Episcopus primam Tonsuram conferens sine proprii Episcopi licentia, incurrat pœnam suspensionis latam, in *Cap. eos de temp. Ordin. in.* 6. Et supponitur, quod si Episcopus scienter, vel cum affectata ignorantia præsumit ordinare Clericum alienum sine sui ordinarii licentia, est suspensus per annum à Collatione Ordinum. t. 5. tr. 3. r. 24. p. 178
Et an si Episcopus primam Tonsuram laico alterius Diœcesis conferat, incurrat suspensionem Collationis ordinum, vel tantum à Collatione primæ Tonsuræ ? ibid. §. 2. ante medium.
An Episcopus conferens primam Tonsuram in aliena Diœcesi incurrat suspensionem ? tomo quinto, tract. 3. res. 25. pag. 179
Et an liceat Episcopo ordinare proprios subditos in aliena Diœcesi, si habeat licentiam ordinandi subditos Episcopi illius Diœcesis ? ibid. §. 4. &c.
An Episcopus ordinans subditum alienum ex ratihabitione incurrat suspensionem Concilii sess. 23. cap. 8. t. 5. tract. 3. res. 26. pag. 179
Sunt tamen aliqui casus in quibus datur excusatio ab ea censura, quos ex Suarez explanatos invenies in §. 2. dictæ Res. &c.
An Abbates conferentes Tonsuram, vel minores ordines aliis, quam suis subditis Regularibus, incurrant suspensionem ? t. 5. tr. 3. r. 27. p. 180
Et notatur Abbates conferentes minores ordines Novitiis non esse suspensos, quamvis peccent. ibidem. §. 3. &c.
An Abbates concedendo dimissiorias Novitio incidant in suspensionem ? tomo quinto, tractatu tertio, resolutione 28. pag. 180
An Monachi Benedictini incurrant suspensionem, si non utantur habitu præscripto, in Clementina 1. §. Si quis autem de statu Monachi ? tomo quinto, tract. 3. res. 29. pag. 180
An suspensus ab ordine, sit suspensus à jure eligendi ? t. 5. tr. 3. r. 30. p. 180
An suspensus ab ordine inferiori censeatur suspensus ab ordine superiori, itajut si illum exerceat, incurrat irregularitatem, vel an saltem peccet mortaliter ? t. 5. tr. 3. res. 31. pag. 180
Et an, qui ignoranter suscepit ordines ab Episcopo excommunicato incurrat suspensionem, sed tamen si in illa celebret, non incurrit irregularitatem ? ibid. in fine Res. 31. & magis late in Res. 32. & in aliis ejus not. pag. 181
Idem est de illo, qui ordinem recepit à dicto Episcopo per metum cadentem in constantem virum. ibid. in fine dictæ res. 32. p. 181
An Regularis excommunicatus propter percussionem Clerici, si recipiat ordines incurrat suspensionem ? Et an hoc extendatur ad omnem irretitum censura ? t. 5. tr. 3. r. 33. p. 181
Puer in anno quinto suæ ætatis fuit promotus ab Episcopo ad primam tonsuram quæritur, quid juris ? Et an possit promoveri ad alios Ordines ? t. 5. tr. 3. res. 34. p. 181
Et inter alia, quæ supponuntur, docetur dictum puerum nullam suspensionem incurrisse, sed concluditur dispensationem impetrasse. ibid.
Quidam cum falsis dimissoriis sumpsit minores ordines, & postea cum excommunicatione occulta impetravit beneficium, quæsivit à me, quid juris ? tom. 5. tract. 3. res. 35. pag. 183
An si quis recipiat ordines minores extra tempora, ante legitimam ætatem, vel sine literis dimissoriis, vel cum falsis incidat in suspensionem latam in Bulla Pii II. anno 1401. tomo quinto, tract. 3. resol. 36. & in aliis ejus not. pag. 185
Et advertitur, ut sic ordinati ordinibus Sacris suspendantur ab ordinum executione, & ideo, si ante obtentam dispensationem à proprio Episcopo ministrent fiunt irregulares. ibid. §. ult. &c.
An recipiens ordines sacros extra tempora, vel sine literis dimissoriis, vel ante legitimam ætatem incurrat suspensionem ex Bulla Pii II. & si celebret incurrat irregularitatem ? tomo quinto, tract. 3. resolutione 37. & 39. pag. 185. & 187
Et an in utroque casu possit obtinere dispensationem ab Episcopo, & Confessario virtute Cruciatæ, & à Regularibus virtute suorum privilegium ? tomo quinto, tractatutu tertio, resolutione 37. §. 10. & late in resolutione 38. à lin. 7. usque in fine res. pag. 186.
Et deducitur, quod quando dubitatur, an lex fuerit promulgata, & ab usu recepta, tunc non obligat lex, etsi suspensionem, & irregularitatem imponat. ibid. in §. 4. dictæ res. 37. pag. 185
Et quid, quando non sumus in dubio, sed quando adsunt opiniones probabiles hinc, & inde ? ib. §. 13. &c.

Et an ad incurrendam supradictam suspensionem requiratur dolus, vel saltem culpa lata, & mortalis, itaut ignorantia etiam crassa, si affectata non est, à suspensione, & irregularitate contrahenda excuset. t. 5. tr. 3. res. 39. à lin. 6. & in res. 40. p. 187

Et an qui ita ordinatus est cum dolo, & tamen si postea facta pœnitentia celebret, credens id sibi licere, incurrat irregularitatem? tomo quinto, tract. 3. resol. 40. §. ultimo. pag. 188

De quodam Clerico, qui ordinem Subdiaconatus suscepit cum dimissoriis falsis, an incurrerit suspensionem, & ministrando in dicto ordine incurrerit irregularitatem, & in utraque quis potest dispensare? t. 5. tr. 3. res. 38. & in aliis ejus not.

An qui bona fide ordinatur ante legitimam ætatem incurrat suspensionem, & celebrando irregularitatem? Et quid adveniente malâ fide si celebret? Et an saltem ita celebrando peccet mortaliter? tom. 5. tr. 3. res. 41. §. 1. 2. & 3. pag. 188

Et an talis ordinatus postquam pervenit ad legitimam ætatem, possit sine ulla dispensatione celebrare, vel exercere actum Ordinis suscepti? Et quid in casu, quo quis mala fide ordinem suscepit? ibid. §. 4. & in res. 43. pag. 189

Et notatur recipientem ordinem mala fide ante legitimam ætatem, non solum remanere suspensum ab executione Ordinis sic male suscepti, sed etiam ab executione Ordinum ante legitimè susceptorum. ibid. §. ult. res. 41. & magis latè in res. 42. p. 188

Et an talis ante ætatem ordinatus incurrat duas suspensiones, unam ob delictum, alteram vero ob defectum ætatis, ac proinde absolutus à prima non censeatur absolutus à secunda, nec potest ministrare, donec attingat legitimam ætatem. tom. 5. tractat. 3. resolut. 42. §. ultimo. pag. 189

An suspensus juxta Bullam Pii II. quia suscepit Ordines sacros extra tempora, ante legitimam ætatem, vel sine literis dimissoriis, &c. dispensari potest ab Episcopo, vel à Superiore Regulari, quoad suos subditos? Idem est de irregularitate ob id contracta? t. 5. tr. 3. res. 44. & in aliis ejus not. p. 189

An qui ordinatur non servatis temporum interstitiis, verbi gratia, Diaconus elapso anno ab ordine Subdiaconatûs incurrat suspensionem, &c. Et an Episcopus possit dispensare ex causa rationabili? tom. 5. tract. 3. res. 45. pag. 189

Et an Abbas in casibus in quibus Tonsuram & Minores Ordines conferre potest, dispensare valeat in interstitiis? Et an hoc procedat in casu, quo Abbates suos subditos remittant, ut ab Episcopis ordinentur, nec tunc examinandos esse ab Episcopis, non obstante Concil. Trid. ibid. §. 3

Et docetur, quod in receptione Ordinum Minorum nulla requiruntur interstitia, sed possunt recipi eodem die, si videatur Episcopo, & de Minoribus ad Subdiaconum remittitur ad usum Provinciæ. ibid. sub fin. §. 2. & in fine §. 1

An ordinati cum dimissoriis Capituli sedis vacantis infrà annum incidant in suspensionem? tom. 5. tract. 3. resolut. 46. pag. 190

Et alii quatuor casus explanantur pro Capitulo sede vacante, & pro dimissoriis, & Ordinibus concedendis tempore sedis vacantis. ibid. §. 2. & seqq.

An qui ficto titulo impetravit dimissorias incurrat suspensionem latam in eos, qui sine literis dimissoriis ordinantur, v. g. qui ob fictum patrimonium initiantur, &c. t. 5. tr. 3. r. 47. p. 190

Et quid est dicendum de eo, qui patrimonio, aut donatione sibi facta renunciavit antequam literas dimissorias, vel ordinem suscepit, an contrahat in hac motione suspensionem? ibid. §. ult.

Quidam Clericus suscepit sacros Ordines cum patrimonio ficto, & per multos annos celebravit, quæsivit an in ordinatione, ratione patrimonii ficti, incurrerit suspensionem, & postea celebrando irregularitatem? tom. 5. tr. 3. res. 48. 49. p. 191

Et an incurrerit duas suspensiones, alteram uti sine sufficienti titulo, alteram uti sine proprii Episcopi facultate ordinatus. ibid. ad med. §. 1. res. 48

Et infertur non incurrisse suspensionem quendam Clericum, qui impetravit à consanguineo patrimonium, ad cujus titulum ordinatus fuit, & promittens cum juramento, quod ante donationem retro donavit. ibid. signanter sub fin. §. 2. resol. 49. & in resol. 50. & 51. pag. 192. & 193

Et an in aliquo casu possit Episcopus dispensare, ut quis ordinetur sine patrimonio, ut v. g. si sit doctus, & gradu insignis? ibid. §. 3. res. 49

An ordinatus, v. g. ad Subdiaconatum sine titulo possit ascendere ad Superiores Ordines sine dispensatione. ibid. in fine res.

An ordinatus sine titulo cum sola fidejussione alimentorum sit suspensus? tomo quinto, tractat. 3. resolutione 52. pag. 193

An ignoranter promittens Episcopo ab eo alimenta non petiturus, si ordinetur absque titulo, incurrat suspensionem? Et quid de Episcopo in prædicto casu? t. 5. tr. 3. res. 53. p. 193

Et docetur in prædicto casu non excusari ignorantiam juris. ibidem.

An qui fuit ordinatus, ipsone sciente, per munera, incurrat suspensionem, si postea hoc ratum habeat? t. 5. tr. 3. res. 54. p. 193

An qui ignoranter ordinatus fuit symoniacè, si solvat amico pecuniam datam incurrat suspensionem, & quid de beneficio similiter obtento? tom. 5. tract. 3. resolutione 55. pag. 193

An qui suscepit duos Ordines majores eodem die incurrat ipso facto suspensionem? Idem est, si suscipiat eodem die Minores Ordines cum Subdiaconatu. Et an hoc intelligatur, quando quis non solum sumeret duos Ordines eodem die naturali, sed etiam eodem die jurisdictione Canonica? tom. 5. tract. 3. resolut. 56. §. 1. & 2. pag. 194

Quidam, relictis Ordinibus Minoribus, Subdiaconatum recepit, quæritur, an suspensionem incurrerit, & inhabilitatem ad alios suscipiendos, & irregularitatem, si ministret in ordine suscepto? tom. 5. tract. 3. resolutione 57. pag. 195

An ordinatus per saltum incurrat ipso facto suspensionem. t. 5. tr. 3. r. 58. p. 195

Et quamvis promotus per saltum sit impeditus ad Superiores Ordines suscipiendos, an hoc impedimentum sit irregularitas, & si irregularitas sit, an illam Confessarius approbatus possit per Bullam dispensare, &c. ibidem §. 3

Et an cum sic promoto per saltum possit Episcopus dispensare, ut prætermissum ordinem suscipiat, & in ordine male suscepto ministret, & ad Superiores ascendat? ibid. §. 4

Et an Episcopus possit dispensare etiam post administrationem in male suscepto ordine, si administratio fuit ex ignorantia. ibid. ad med. dicti §.

An ordinatus per saltum sit suspensus ab ordinibus, quos legitimè suscepit? Et an ministrando in ordine, quem per saltum suscepit, efficiatur irregularis? t. 5. tract. 3. resol. 59. pag. 196

An qui ministrat in ordinibus per saltum susceptis indigeat Apostolica dispensatione, vel sufficiat Episcopalis? t. 5. tr. 3. r. 60. p. 196

Et an hoc etiam procedat non solum in majoribus, sed etiam in Minoribus Ordinibus? ibid. in fine §. 1

Et an Episcopus possit dispensare cum ministrante publicè, & scienter in male suscepto ordine, ut prætermissum

missum suscipiat, & in male suscepto ministret? ibidem §. secundo.
An qui durante matrimonio ignoranter suscepit Ordines, incurrat suspensionem? Et aliqua alia docentur circa præsentem quæstionem pro durante, & soluto matrimonio. t. 5. tr. 3. r. 61. p. 196
An Sacerdos assistens matrimonio clandestino incurrat post Concilium Trident. suspensionem triennalem, de qua in *cap. ult. §. fin. de Clandest. dispensat.* tom. 5. tr. 3. res. 62. pag. 196
Et an suspensus ab officio, quia interfuit matrimonio clandestino, non sit suspensus à beneficio? ibidem §. ultimo, &c.
Et notatur, quod vigore Concilii Tridentini *sess. 24. cap. 1. de Matrim.* qui ausus fuerit matrimonialiter conjungere, aut benedicere alienos Parochianos absque licentia proprii Parochi ipso jure suspensus manet. ibid. §. 3
Et an in hoc casu cesset pœna excommunicationis contra Religiosos matrimonia solemnizantes secundum declarationem Cardinalium? ibidem ad medium dicti §. tertii.
An Clericus suspensus ab Officiis divinis, si illa audiat, peccet, sed non incurrat irregularitatem? tom. 5. tr. 3. res. 63. pag. 197
An venatio sit Clericis interdicta, quia in *cap. 1. de Cleric. venat.* Episcopus Presbyteris, & Diaconis prohibitum est sub pœna suspensionis? Et an tamen si raro fiat, causa recreationis, non sit peccatum, & secus si frequenter fiat? tomo quinto, tract. 3. resolutione 64. pag. 197
An Clericus utens vestibus prohibitis incurrat suspensionem? Et docetur, quod in tribus casibus Clerici excusantur ab hac pœna, explanatis à medio hujus res. t. 5. tr. 3. r. 65. p. 197
An Clerici publicè concubinarii sint suspensi? Et an qui Ordines suscepit ab Episcopo notorio concubinario, aut fornicario, remaneat suspensus ab Ordinis executione? t. 5. tr. 3. r. 66. p. 197
* Vide *Bulla Cruciatæ.*

Appendix ad alias quæstiones mixtas, & dispersas per alios Tomos, Tractatus, & Resolutiones, quæ simul pertinent ad hoc verbum Suspensio, Suspensus.

Suspensio lata à Pio II. an extendatur ad Episcopos ordinatos ante legitimam ætatem? tom. 4. tr. 3. res. 128. §. 3. pag. 119. & in tract. 8. resol. 49. & 108. ubi latè. pag. 349. & 399
Suspensio an incurratur ab Episcopo per saltum promoto. t. 4. tr. 8. r. 109. §. 1. p. 400
Suspensio, si absolutè non proferatur, sed ferenda sit, an obliget sub mortali? tomo quinto, tract. 1. resolutione 11. §. 3. p. 9
Suspensio qua puniuntur simoniacè ordinati, an incurratur per susceptionem cujuslibet Ordinis? t. 5. tract. 7. res. 3. §. 4. p. 307
Suspensio simoniaci occulti, an tollatur post pœnitentiam, & manifesti per Episcopum post pœnitentiam? t. 5. tr. 7. r. 4. §. 3. p. 308
A suspensione incursa propter ordinationem ante legitimam ætatem, vel ob defectum tituli, an Confessarius per Cruciatam absolvere possit? t. 4. tract. 3. res. 128. §. 1. pag. 118
Idem est de habentibus privilegium. §. 2. p. 119
Qui in suspensione recipit Ordinem sacrum, an fiat irregularis? t. 5. tr. 5. r. 14. §. 1. p. 212
Suspensionem non incurrit suscipiens Ordines non servatis temporum interstitiis absque dispensatione, neque Episcopus illum ordinans. tom. 2. tract. 5. res. 92. §. 4. pag. 315
Suspensionem non incurrit, qui ignoranter suscipit Ordines per simoniam? tom. 5. tract. 7. resolutione 3. §. 12. pag. 331
Suspensionem à divinis præter alias pœnas an incurrant Regulares introducentes fœminas in Monasteria? tomo septimo, tract. 1. resolutione 246. §. primo, & seqq. pag. 156
Super suspensionibus omnibus, in quibus absolvere, & dispensare potest vigore Concilii Tridentini sess. 24. cap. 6. an Capitulum sede vacante etiam possit? tom. 3. tr. 5. r. 19. §. 1. & seqq. p. 390
A suspensionibus à jure latis, si reservatæ non sint, an possit absolvere Episcopus, Parochus, & Confessarius approbatus? Et si reservatæ sint, & occultæ, an Episcopus? tom. 5. tractat. 3. resolutione 9. per totam. pag. 172. & seqq.
Si sub suspensionis pœna prohibeatur in aliqua Synodo audire confessiones in domibus privatis, an dictæ confessiones sint nullæ? tom. 1. tractat. 3. resolut. 43. §. 1. & seq. pag. 119
Et quid, si prohibeatur, ne audiantur in Ecclesia confessiones mulierum ante ortum solis, vel post ejus occasum, vel extra sedem confessionalem? ibid.
Et in dicto casu Confessarius ministrando, an peccet, & incurrat irregularitatem? ibid.
Suspensionis absolutio an valida sit, si quis dicat Absolvo te, non addendo à suspensione? tomo quinto, tractat. 1. resolutione 183. §. primo, pag. 107. Ubi latè pro majori intelligentia dictæ resolutionis, & ejus formæ.
Suspensionis triennalis ab Officio pœna imposita in cap. §. ult. de clandest. de sponsi. Sacerdotibus, qui matrimonils clandestinis interfuerint, & etiam Parochis, fuit correcta, vel ablata per Concilium Tridentinum, quando Parochus, vel alius Sacerdos assistit matrimonio clandestino invalido, ex defectu numeri testium. tomo sexto, tractat. 1. resolutione 33. §. Ex his post medium. pag. 28
Si sub suspensionis pœna lex aliquid præcipiat, an obliget ad mortale? tom. 6. tractat. 1. resolut. 43. §. 1. & seq. pag. 33
Vide verb. *Ætas, Beneficium, Episcopus, Parochus, Prohibitum, Tonsura, Vir.* tom. 2
Item verb. *Beneficium, Legatus, Prælatus Regularis, Subditus.* tom. 3
Item verb. *Absens, Invitus.* tom. 4
Item verb. *Adulterium, Appellare, Beneficium, Bulla Cruciatæ, Capitulum sede vacante, Clericus, Contumacia, Concio, Diaconus, Dubius, Episcopus, Ignorantia, Iurisdictio, Ius, Monitio, Privilegium, Sacerdos, Sacramentum, Subdiaconus vitare.* tom. 5
Item verb. *Dubium, Ordinis sacramentum.* tom. 6
Item verb. *Absolvere, Abstinere, Censura, Clericus, Electum, Irregularitas, Servitus, Subditus, Vassallus.* tom. 7
Item verb. *Episcopus, Missam celebrare, Pœna, Sententia.* tom. 9

Suspensus.

Suspensi an excusentur à præcepto annuæ Communionis? t. 2. tr. 2. r. 14. §. 1. p. 162
Supposito, quod possint absolvi, si nolint eo fine, ut non communicent, contra præceptum an peccent? ibidem §. 3
Qui à suspenso Sacerdote audit Missam, in die festo, an satisfaciat præcepto? tom. 2. tractat. 3. resolut. 15. §. 1. pag. 230
Suspensus an possit ministrare moribundo Extremam-Unctionem? t. 2. tr. 4. r. 30. §. 1. p. 259
Et quid saltem, si infirmus confessus fuerit?
Suspensus Episcopus à collatione Ordinum Minorum, an possit adhuc conferre Ordines Majores? t. 2. tr. 5. resol. 25. §. 1. p. 282
Et an Tonsuram? ibid. §. 2

Suspensus Episcopus ab Officio confirmandi, non ideo suspensus censetur ab officio ordinandi, & consecrandi. Ibidem.
Suspensus Sacerdos, an validè absolvat à peccatis? t.1. tr.4. r.13. §.1. p.232
Suspensus Clericus an teneatur recitare Horas Canonicas? tom.3. tr.6. res.31. §.3. pag.435. & in res.112. §.4. pag.485
Suspensus etiam occultè celebrans an fiat irregularis? t.5. tr.5. r.137. §.3. p.275
Suspensus ab ingressu Ecclesiæ, an gaudeat ejus Immunitate? tom.9. tractat.1. resolutione 27. §. Quæro secundo. pag.21
Vide verb. *Suspendere, Suspensio.*

Suspensus laqueo.

Vide verb. *Index, Laqueus.* tom.5
Item verb. *Suspendendum.* tom.8

Suspicari.

Quando quis suspicatur de proximo voluntariè, & temerè ex levibus indiciis, an peccet mortaliter? Vbi adducuntur conditiones, quas habere debet judicium temerarium; ut sit mortale. tom.8. tract.3. resol.13. §.1. pag.35
Vide verb. *Judicium temerarium.* tom.8

Suspicio.

Vide verb. *Suspectum.* tom.5
Item verb. *Inquirere.* tom.7

Sustentare.

Vide verb. *Species sacramentalis.* tom.4
Item verb. *Humerus.* tom.7
Item verb. *Eleemosyna, Feudum.* tom.8
Item *Communio sacra, Jejunium.*

Sustentatio.

Vide verb. *Mulier.* tom.2
Item verb. *Alimentum, Occultare.* tom.6
Item verb. *Arbitrium.* tom.7
Item verb. *Sustentare.* tom.8

Sustinere.

Vide verb. *Bellum.* tom.7
Item verb. *Matrimonium.* tom.9

Sutores.

Sutores an excusentur à jejunio? tom.4. tract.6. resol.32. §.1. pag.218

Syllaba.

Vide verb. *Decretum.* tom.7

Sylva.

Vide verb. *Excusare.* tom.6
Item verb. *Custos.* tom.8

S. Sylvester.

Vide verb. *Ritus.* tom.9
Item verb. *Constantinus Imperator.* tom.6

Sylvester.

Sylvestri doctrina de gabella solvenda à Clericis super pane, vino, &c. an sit vera? tom.9. tract.2. res.240. §.1. pag.219

Symbolum Apostolicum.

Vide verb. *Adultus.* tom.6

Symphaticum medicamentum.

Vide verb. *Medicamentum.* tom.5

Synagoga.

Vide verb. *Construere.* tom.7

Synaxis.

A synaxi sacra an repellendæ sint mulieres incedentes pectore nudato? t.7. tr.5. r.11. §.2. p.333

Syndicare.

Syndicare an possit Capitulum sede vacante Vicarium Episcopi defuncti? t.3. tr.5. r.38. §.4. p.399

Syndicatus.

Syndicatui an teneatur stare Vicarius Capituli sede vacante? tomo tertio, tractatu quinto, resolutione 8c. §.1. pag.417
Vide verb. *Sententia.* tom.8

Synodales.

Vbi Synodales examinatores non adsunt, sed alii deputati ab Episcopo, sine celebratione Synodi, beneficium collatum per concursum, an possit ab alio impetrari? t.3. tr.3. r.97. §.2. p.363

Synodus.

Vide verb. *Suspensio.* tom.1
Synodus an requiratur, ut reductio Missarum fiat ab Episcopo? t.2. tr.1. r.3. §.1. p.1
Vide verb. *Abbas.* tom.2
Item verb. *Manus, Synodales.* tom.3
Item verb. *Abrogare, Consuetudo, Dispensare, Lex.* tom.4
Item verb. *Decretum.* tom.6
Item verb. *Habitus.* tom.9

T

TABACHVM.

Tabachum in folio, pulvere, & fumo, an impediat celebrationem Missæ, & Communionem? tom.2. tr.1. r.120. 121. & 122. p.69. 70. & 71
Tabachum in Ecclesia sumere, an sit peccatum mortale? t.2. tr.1. r.122. §.1. p.71

Tabellio.

Tabellio an possit esse excommunicatus, & ejus acta sint valida? t.5. tr.1. r.111. §.1. p.73
Et quid, si tabellio sit excommunicatus non toleratus, quantumcumque ab aliis requiratur, vel se ingerat? ibid. §.2
Tabellio verò toleratus non peccat, si requiritur ab aliis? ibid.
Vide verb. *Infans, Notarius, Rogatus.* tom.6
Item verb. *Minister justitiæ.* tom.8

Taberna, vulgò Zagato.

Taberna alia an sit aperienda, in quam sine tributo confluere possint Clerici, ad emendum panem, vinum, oleum, &c. & sine onere vectigalis? t.9. tr.2. res.244. §.3. pag.221
Vide verb. *Laicus, Locus, Vendere.* tom.9

Tabernarius.

Tabernarii proponentes Cœnam in die jejunii omnibus indifferenter, an peccent mortaliter? t.4. tr.6. res.127. §.1. pag.274
Et quid quando dubitant, vel credunt alterum à jejunio non excusari? ibid. §.2
Tabernarii an possint vendere, & ministrare indifferentia sine peccato? t.7. tr.5. r.67. §.3. p.364
Tabernariis vendere vinum an licitum sit, si sciat Dominus vini postea illum revendere aqua mixtum? t.6. tr.3. r.94. §.1. p.167
Et quid, si in nomine ipsius Domini vini tabernarii vendant vinum, & sciente Domino illud corrupissent, & secus, si Dominus vini id nesciret, quamvis timeretur talis admixtio? ibid. §.1
Vide verb. *Compositionis Bulla, Restituere.* tom.4
Item verb. *Vinum.* tom.6

Tabula.

Tabulam in mari à te occupatam, an possis alteri concedere? t.8. tr.5. r.37. §.1. p.109
Qui tabulam prior occupavit in naufragio, an teneatur alterum in ea admittere, vel possit illum impedire, ne ascendat, nisi utrique sufficiat? ibid. §.3
Vide verb. *Cadere.* tom.2

Tabulatum.

Si in tabulato ipso hæreticum pœniteat, an tradendus sit Curiæ sæculari? t.5. tr.12. r.24. §.3. p.523

Tacendum.

Qui tacendi in confessione aliquod peccatum justam causam habet, non potest tacere plura, quam postulat justa causa, & an in tali casu teneatur saltem confiteri, voluntatem, v. g. furripiendi, & actum internum in peccato reservato, tacendo actum externum? tom. 1. tr. 3. r. 58. §. 5. p. 126

Tacere.

Si tacemus aliqua peccata in confessione aliqua ex justa causa, sat est ut ea detestemur attritione, sicut alia, quæ in confessione explicantur. tomo primo, tr. 3. res. 58. §. 4. pag. 126

Tacere sine scrupulo an possit Cardinalis, quando in Consistorio aliquid non benè determinatur? t. 9. tr. 7. resol. 18. §. 1. pag. 383

Et quid quando major pars Collegii Cardinalium contrarium approbat? ibid. §. 2

Et supradicta an intelligenda etiam sint pro quocumque alio Collegio, Universitate, & Communitate? ibidem, §. 3

Vide verb. *Causa, Subreptitium, Taciturnitas.* tom. 3

Tacitum.

Vide verb. *Licentia, Professio, Voluntas.* tom. 7

Taciturnitas.

Taciturnitas dispensationis ipsius petitæ, & non obtentæ, an vitiet sequentem dispensationem postea ab eodem superiore obtentam? tom. 3. tractatu secundo, res. 92. §. 1. pag. 233

Eadem est ratio, si negata ab uno superiore, obtineatur ab alio, nulla facta mentione negationis ab alio superiore datæ. ibid.

Et quid, si Prælatus, qui modo dispensat sit inferior illo, qui dispensare prius noluit? ibid.

Imò, qui dispensat habeat potestatem delegatam, qui verò dispensare noluit, habeat potestatem ordinariam. ibidem.

Taciturnitas prioris dispensationis obtentæ, an reddat posteriorem invalidam? Ubi duo casus pro praxi. t. 3. tract. 2. res. 93. §. 1. ibid.

Vide verb. *Contrahere.* tom. 2

Item verb. *Causa, Subreptitium.* tom. 3

Tactus.

Ut tactibus meretricis fieretur, quis adivit eam sine intentione fornicandi, & postea fornicatus est, an sufficiat in hoc casu explicare in confessione fornicationem tantùm sine tactibus? tom. 1. tract. 7. resol. 120. §. 1. & seqq. pag. 403

Ex tactibus impudicis an amittatur legatum relictum sub conditione castè, & benè vivendi? tom. 6. tract. 8. resol. 54. §. 1. pag. 423

Et quid, si semel, vel bis fœmina tales tactus impudicos permiserit? tomo sexto, tractatu octavo, resol. 55. §. 4. pag. 424

Tactibus Religiosus alium polluens, an incidat in casum reservatum Clement. VIII. tom. 7. tract. 1. resol. 115. §. 1. pag. 83

Tactibus propriis Monialis, vel constitutus in Sacris alium sæcularem polluens sine propria delectatione, an satisfaciat, si in confessione dicat: tangens impudicè alium, vel aliam pollui, & non tenetur explicare suum statum? tomo septimo, tract. 1. resolution. 242. §. 3. pag. 154

Et qui pollutus est sufficit dicere alienis tactibus pollutus sum, non explicans viri, mulieris, sæcularis, vel Regularis, &c. ibid.

Si tactus inter filiæ confessionis femora Confessarius habet, an teneatur hanc circumstantiam explicare, quando postea ipse confitetur? tomo primo, tract. 7. res. 48. §. 3. pag. 369

Tactus impudici facti in Ecclesia, an habeant specialem malitiam Sacrilegii mortalis necessariò in confessione explicandam? tomo primo, tractatu septimo, resol. 86. §. 2. pag. 384

Qui tactus post copulam habuit cum muliere habente votum castitatis pro prima copula, & non ultima, an teneatur explicare supradictos tactus post copulam cum ipsa sequutos? tomo primo, tract. 7. res. 91. §. 1. & seqq. pag. 387

Tactus, qui copulam sequuntur, an novam malitiam constituant in confessione explicandam? ibid.

Propter tactus impudicos, & oscula cum altera, an fœmina nobilis, quæ contraxit sponsalia cum Caio, possit ea dissolvere? tomo secundo, tract. 6. res. 14. §. 1. pagina 337

Tactus inter sponsos de futuro an sint liciti modo non sint valdè impudici, ut partium verendarum? tom. 2. tract. 6. resol. 36. §. 4. p. 349

Tactus partium verendarum inter sponsos de futuro an sint permissi? tomo secundo, tractatu sexto, resolution. 37. §. 1. ibidem.

Et quid inter sponsos de futuro sub conditione, si Papa dispensaverit? tomo secundo, tractatu sexto, resol. 38. §. 3. pag. 350

Et quid impetrata dispensatione, licet non sit ratificatus prior ille consensus? ibid.

Tactus quilibet, etiam in partibus pudendis an sint liciti inter conjugatos? tomo secundo, tractatu sexto, resol. 37. §. Idem. pag. 349

Tactus impudicos an superiores Regularium reservare possint? t. 7. tr. 1. r. 116. per totam. p. 84

Tactus turpes inter solutos an semper sint peccatum mortale, vel in eis detur parvitas materiæ? tom. 8. tract. 3. resol. 17. §. 1. pag. 36

Tactus inter conjuges an sint aliquando liciti cum prævisio periculo pollutionis? Idem est de amplexibus, & osculis. tomo octavo, tractatu sexto, resol. 20. §. Quæro 6. pag. 146

Ubi an possit conjux ob solam voluptatem venereum & non coeundi causa se ipsum in verendis tangere, cessante periculo pollutionis? in fine ejusd. §.

Vide verb. *Conjux Divortium, Resilire, Semen, Vir.* t. 2.

Item verb. *Brutum, Chorea, Fœmina, Iuvenis, Pollutio.* tom. 8

Talio.

Vide verb. *Testis.* tom. 5

Talus.

Vide verb. *Pallium, Toga.* tom. 9

Tangere.

Tangere Hostiam, vel aliam materiam Ordinis an debeat ordinatus de necessitate Sacramenti? tom. 2. tr. 5. resol. 8. §. 1. pag. 272

Et an sufficiat non solum tangere Hostiam, sed Patenam tantum, imò & solum Calicem? ibid. § 2. & in res. 9. 10. 11. & 12. ubi melius, & magis latè, & expresè. pag. 272. 273. & 274

Et an in supradictis casibus, qui tetigerit Hostiam, & non Calicem, & Patenam, vel tetigerit Patenam, & non Hostiam neque Calicem, vel tetigerit Calicem, & non Hostiam, & patenam, an sit iterum ordinandus sub conditione? tomo secundo, tract. 5. r. 12. §. 1. & 2. p. 274. & 275

Et quid, si in Patena non esset Hostia? ibid. §. 3

Et quid, si in Calice non fuisset ex incuria vinum appositum? tomo secundo, tractatu quinto, resol. 13. 14. & 15. pag. 276. & 277

Et in supradictis casibus an ita ordinatus peccet? tom. 2. tract. 5. res. 12. §. 2. p. 275

Si tetigit in Ordinatione Sacerdos Calicem, & non Patenam, an possit pro Missis dicendis accipere stipendium, nisi denuo ordinetur sub conditione. tom. 2. tract. 5. resol. 11. §. 1. pag. 273

Sed lege alium curiosum, & specialem casum, videlicet

Joannes Sacerdos consecrandus accedens ad Episcopum Patenam, & Calicem porrigentem, sive turbatus, sive aliunde non tetigit nuda manu patenam, sive Calicem, sed digitos Episcopi, & mediante manica Albæ Calicem, quæritur an valida sit ordinatio, an verò sub conditione sit iteranda? tom. 2. tr. 5. res. 12. §. 6. pag. 275

Quidam tetigit in die septies carnaliter verenda sua, unde nocte pollutionem passus est, an teneatur fateri dictam pollutionem in somnis habitam? tom. 1. tr. 7. resol. 146. §. 1. pag. 415

Et quid, si tactus sint continuati, cum commotione spirituum magna? ibid.

Vide verb. *Tactus*, tom. 1

Item verb. *Conjux*, *Contactus*, *Episcopus*, *Opinio*, *Sacerdos*, tom. 2

Item verb. *Agnus Dei*. tom. 5

Item verbum. *Ictus*, *Munus*, *Parietes*, *Sacerdos*, *Vestes*. tomo nono.

Tantum.

N. Tantum natura, quæ? tom. 9. tractatu primo, resol. 59. §. 2. pag. 39

Tapes.

Vide verb. *Templum*. tom. 7

Taurorum Agitatio.

Agitationibus Taurorum assistendo Regulares an peccent mortaliter? Et an in ista prohibitione comprehendantur Religiosi Sacris Ordinibus non initiati, vel Religiosi laïci? Et quid de aliis Clericis in Sacris initiatis, & Beneficiatiis? tom. 7. tract. 1. resol. 224. & in aliis ejus notationum. pag. 142

Et quid de Novitiis, Monialibus, Equitibus Militarium Ordinum, si fuerint etiam in minoribus Ordinibus insigniti? ibidem.

Et an Canonici Regulares, & Fratres Clerici Ordinum Militarium simili dubio comprehendantur, quia sunt vere Religiosi? ibidem.

Et an saltem peccent venialiter Clerici, Sacerdotes, & Beneficiarii si assistant agitationibus Taurorum? ibidem, &c.

Et an sit peccatum mortale Tauros in circo vel in foro agitare? ibidem.

Et quid, si extra forum, vel circumagitatio fiat per plateas, & calles civitatis funibus longis pedes, & cornua Tauri ligati? ibidem.

Taxa.

Taxa Missarum si determinatur ab Episcopo, an Sacerdos pauper quando singulis diebus celebrat, possit à quibuscumque Missas offerentibus eleemosynas, aut stipendia accipere super taxam, ut habeat pro victu moderato, veste decenti, &c. tom. 2. tract. 1. res. 22. §. 1. & seqq. p. 10. & seq.

Vide verb. *Triticum*. tom. 1

Item verb. *Stipendium*, & ejus notationem. tom. 2

Item verb. *Lex*, *Vendere*. tom. 9

Taxare.

Taxari à Republica an victualia debeant vel potius arbitrio vendentium relinqui? tomo sexto, tract. 3. resol. 87. §. 1. pag. 162

Et quid tempore necessitatis, & inopiæ? &c. ibidem, §. 7. pagina 163

Taxatum.

Vide verb. *Fructus*, *Frumentum Merces*, *Pragmatica*, *Vinum*. tom. 6

Taxillus.

Vide verb. *Ludus*, *Signare*. tom. 6

Tectum.

Si supra tectum Ecclesiæ aliquis aufugiat, an gaudeat ejus immunitate. t. 9. tr. 1. r. 10. §. 4. p. 11

Idem est de tecto Palatii Episcopalis, Domorum Canonicorum, Monasteriorum, hospitalium, & aliorum hujusmodi locorum. ibid. §. 5. p. 12

Qui super tectum Ecclesiæ alium occidit, an gaudeat postea immunitate? t. 9. tr. 1. r. 72. §. 2. p. 45

Vide verb. *Claustra*. tom. 5

Item verb. *Solemniter*. tom. 9

Tegula.

Super tegulas Monasterii alicubi visa est Monialis, quæritur an fregerit Clausuram? tom. 7. tract. 1. res. 340. per totam. pag. 231

Temperantia.

Vide verb. *Cœnare*. tom. 8

Templum.

Templo dirupto, an Indulgentia illi concessa pereat? t. 4. tr. 5. res. 23. §. 1. pag. 189

Qui templorum parietes tapetibus, & auleis ornant, an possint hanc artem exercere in diebus festis sine peccato mortali? t. 7. tr. 5. r. 15. §. 5. p. 336

Si templum transferatur alium in locum, an Indulgentia illi concessa perseveret? tom. 4. tract. 5. res. 22. §. 1. pag. 189

Et quid, si diruueretur, & reficeretur per partes? ibid.

Vide verb. *Destruere*, *Immunitas Ecclesiæ*, *Sacerdos*. tom. 4

Item verb. *Ancilla*, *Christianus*, *Exploratores*, *Laborare*. tom. 7

Item verb. *Benedicere*, *Consecrare*, *Gentes*, *Iudæus*. tomo nono.

Temporale.

Vide verb. *Dominium*, *Eximere*, *Pontifex*. tom. 9

Temporalitas.

Vide verb. *Magistratus*. tom. 9

Tempus.

Extra tempora an possint ordinari Regulares per privilegia concessa Societati Jesu? tom. 7. tract. 1. resol. 259. §. 1. pagina 172

Tempore longo non restituens rem alienam, an unum tantum, vel plura peccata committat? tom. 1. tract. 7. res. 158. §. 1. & seqq. pag. 419. Vbi octo casus pro majori intelligentia dictæ quæstionis, & explanatur quando in omissione restitutionis committat quis novum peccatum.

Quamvis tempore aliquo deceat post Sacram communionem à cibo, & potu abstinere, tamen ad id nemo tenetur sub mortali; & ideo potest quis statim sine gravi culpa de Sacristia ad prandium accedere. tom. 2. tr. 1. r. 86. §. 2. pag. 212

Eodem simul tempore an quis possit audire tres Missas, & satisfacere præcepto, voto, & pœnitentiæ? tom. 2. tract. 3. res. 26. §. 2. p. 237

Et quid, si ex voto vel pœnitentia à confessario imposita quis teneatur duas, vel tres Missas audire? ibid.

Qui eodem tempore Sacrum duorum Sacerdotum media ex parte audivit, nempe Missam unius Sacerdotis usque ad consecrationem, & Missam alterius à consecratione usque in finem, an satisfaciat præcepto? t. 2. tr. 3. r. 28. & 29. p. 237. & 238

Quo tempore sit danda infirmis Extrema Vnctio? t. 2. tr. 4. r. 36. 37. & 38. p. 260. & 261

Vbi aliqua alia contingentia in dicto casu.

Quo tempore consecratio Episcopi fieri debeat? t. 4. tr. 8. res. 62. §. 1. pag. 362

Pro tempore pestis in conficiendis testamentis, vide aliquas difficultates in tract. 8. tomi 6. de Testamentis, signanter à res. 59. usque ad 67. inclusivè.

Tempore mortis cum licentia superioris an Religiosi possint aliquid donare? tomo septimo, tractatu tertio, resol. 65. §. 1. pag. 276

Vbi pro tempore mortis aliqua alia notabilia Religiosorum. §. 1. & seqq. & in r. 66. §. 1. p. 276. & 277

Quo tempore licitum est bellare. tomo septimo, tract. 7. res. 43. §. 1. pag. 412

Tempore careſtiæ an poſſint Magiſtratus ſæculares cogere Clericos, ut triticum vendant, vel, ut aliquid faciant tempore peſtis? tom.9. tractatu ſecundo, reſol.89.§.1. pag.140
Temporibus determinatis in quadam Religione tenebantur Religioſi confiteri, an ad hoc teneantur, ſi tantum peccata venialia habeant? tom.7. tract.1. reſol.124.§.1. pag.87
Et quid, ſi peccatum mortale habeant, an teneantur confiteri ſub veniali peccato tantum? ibid. §.4
Et an dictum præceptum ſit contrario uſu derogatum? ibidem.
Quando temporis longa mora eſt interjacenda, poteſt, qui habet peccatum reſervatum confiteri dimidiata confeſſione, vel etiam explicando caſum reſervatum cum onere poſtea comparendi? tom.1. tract.5. reſol.37.§.2. pag.288
An breviſſimo temporis interſtitio, & intra duo minuta poſſit quis Miſſam audire, ſi in quatuor, vel decem v. g. Altaribus variæ Miſſæ proportionata temporis anterioritate ſic celebrentur? tom.2. tract.3. reſol.29.§.2. pag.238
Cujus temporis decurſu debet eſſe conſuetudo contra legem civilem, & Canonicam? tom.6. tract.2. reſol.2.§.1. pag.101
Tempus longum an ſit una nox, ut poſſit quis confiteri reſervata cum Sacerdote inferiori, non habente poteſtatem de illis abſolvendi. tom.1. tract.5. reſol.37.§.2. pag.288
Ut tempus ſui officii meretrix explicet in confeſſione, an ſufficiat? tomo primo, tractatu ſeptimo, reſ.122. §.1. & ſeqq. pag.404
Præter tempus ſui officii, an teneatur meretrix inveterata quando confitetur dicere principales ſpecies peccatorum, quas poſſit numerare, ut ſi cum Clericis, Religioſis, Propinquis, conjugatis peccaverit, vel ſi crimen nefandum cum ipſis commiſerit? ibid. §.2
Ex quo, quod, quando, per tempus longum pœnitens fuit in malo ſtatu, aut conſuetudine iterationis alicujus peccati, itaut non poſſit deſignare numerum, quantum humanitus fieri poteſt, an ſatisfaciat declarando tempus, quo fuit in tali ſtatu, & conſuetudine? ibid. §.3
Ad tempus longum Sacerdos differens celebrationem Miſſarum, an peccet mortaliter? Et quod tempus ſit ita longum? t.2. tr.1. r.47. §.1. & 2. p.27
Tempus modicum quodnam intelligatur in reſponſionibus Sacræ Congregationis ad Decreta Urbani VIII. de celebratione Miſſarum pro differenda celebratione? t.2. tr.1. r.48. §.1. & ſeqq. ibid.
Tempus neceſſarium ad præceptum jejunii eſt vigeſimus primus annus. Sed quomodo hoc tempus ſit computandum? t.4. tr.6. r.1. §.1. p.202
Intra quod tempus debeat conſecrari Epiſcopus poſt confirmationem? t.4. tr.8. r.55. §.1. p.354
Et quid, ſi fuerit impeditus? ibidem §. Excipitur. pagina 355
Tempus ab Eccleſia determinatum ad ſuſcipiendos Ordines. t.4. tr.8. r.63. §.1. p.362
Tempus 10. annorum an ſufficiat ad conſuetudinem inducendam, non ſolum inter præſentes, ſed etiam inter abſentes? t.6. tr.2. r.4. §.1. p.103
Et an idem tempus ſufficiat ſi Princeps ſit abſens? ibidem, §.3
Tempus determinatum, ut conſuetudo ſit legitimè præſcripta, an procedat in foro conſcientiæ? tom.6. tr.2. reſ.7. §.1. pag.104
Si tempus modicum excedat conceſſio ſdilationum, an valeat? t.6. tr.5. r.24. §.1. p.286
Tempus dilationum à quo die currere incipiat? t.6. tr.5. reſol.25. §.1. pag.287
Extra tempus Quadrageſimæ, & Adventus, Regulares volentes prædicare in ſuis Eccleſiis, an teneantur benedictionem ab Epiſcopo petere? tom.7. tract.1. reſol.59. §.1. pag.38
Ad tempus an poſſit Epiſcopus licentiam ad audiendas Confeſſiones coarctare Regularibus? tom.7. tract.1. reſ.72. per totam. pag.50
Ad tempus habens licentiam confitendi poteſt proſequi confeſſionem ante cœptam. t.7. tract.1. reſ.101. §.2. in fine. pag.76
Infra certum tempus ſtatutum mandans vendere bona Eccleſiæ relicta, an ſit contra libertatem Eccleſiaſticam? t.9. tr.3. r.1. §.2. p.305
Vide verb. *Cæremonia, Conſenſus, Dies, Famulus, Infirmus, Interdictum, Nox, Parvitas materiæ, Paſcha, Peſtis, Præceptum, Traducere, Triennium, Virga.* tom.2
Item verb. *Baptiſmus, Cauſa, Reſtringere.* tom.3
Item verb. *Dubitans, Epiſcopus, Homo, Oblitum, Votum.* tom.4
Item verb. *Alienare, Diſtribuere, Frumentum, Ignorantia, Inſcriptio, Princeps, Taxare, Valere, Vendere.* tom.6
Item verb. *Contractus, Famulus, Interdictum, Laborare, Legere, Opus ſervile, Piſcatio, Reducere, Reſidere, Votum.* tom.7
Item verb. *Miniſter juſtitiæ, Sententia.* tom.8
Item verb. *Delictum, Detinere, Eccleſia, Electio, Eligere, Habitus, Hoſpitium, Imperator, Interdictum, Novitius, Periculum, Remittere, Solemniter.* tom.9

Tendere.

Vide verb. *Præceptum.* tom.7

Tenens.

Tenens in Baptiſmo filium parentum infidelium, an contrahat cognationem ſpiritualem cum his parentibus non baptizatis? t.1. tr.1. r.95. §.1. & ſeqq. p.60
Tenentes conjuges filium in Baptiſmo ex malitia culpabiliter, vel ex ignorantia extra caſum neceſſitatis, an impediantur à petitione debiti? tomo primo, tract.1. reſol.104. §.1. pag.67
Et quid in caſu neceſſitatis? pro quo alii caſus in praxi pro caſu neceſſitatis. t.1. tr.1. r.105. per totam. ibid.
Vide verb. *Patrinus.* tom.1
Item verb. *Bulla Cruciatæ.* tom.5
Item verb. *Imago.* tom.7

Tenere.

Vide verb. *Aſcendere.* tom.8
Item verb. *Epiſcopus, Executores, Familia, Fugere.* tom.9

Tentare.

Qui dum tentatur non orat, ut Deus eum à tentatione liberet, an ſit diſtinctum peccatum à peccato præcepti fracti? t.1. tr.7. r.147. §.1. p.415
Vide verb. *Attentare.* tom.9

Tentatio.

Si tentatio carnis nimia ſit, an tunc teneatur quis orare, unde minimè hoc faciens duplex committat peccatum, ſi venere delectetur? tom.1. tract.7. reſ.148. §.1. & ſeqq. p.415
Vide verb. *Fœmina.* tom.4
Item verb. *Caſtrare.* tom.8

Tentorium.

Vide verb. *Generalis Exercitus.* tom.4

Tergum.

Qui à tergo cum archibuſiis occidit inimicum ſuum, non dicitur proditor, ideo talis debet gaudere Immunitate Eccleſiæ. t.9. tr.1. r.81. §.2. p.49
Poſt tergum hoſtiam exiſtentem, an poſſit eam Sacerdos conſecrare? Et quid ſtante Hoſtia poſt tergum, ſi per ſpeculum cerneretur. t.2. tr.1. r.220.§.1. p.131

Terminare.

Vide verb. *Proceſſus.* tom.5

Terminus.

In terminis juris communis, qui occidit aliquem Apensatè, & animo præmeditato, an sit privandus Ecclesiæ Immunitate? tom.9. tractatu primo, resol.79. §.3. pag.48

Vide verb. *Currere*. tom.3

Item verb. *Denunciare*. tom.7

Terra.

In terris Turcarum si quis utatur pileo turcico cum tobalia alba, ut securius transeat, an peccet? Et quid, si sequatur scandalum? tomo septimo, tract.5. resolut.69. §.1. p.364

Vide verb. *Cadere, Mulier*. tom.2

Item verb. *Solemnitas*. tom.6

Item verb. *Exploratores*. tom.7

Item verb. *Baro, Eijcere, Habitare, Locus*. tom.9

Territorium.

Etsi in territorio Principis sæcularis Ecclesia esse dicatur, tamen non propriè dicitur esse de ejus territorio. t.9. tr.1. res.64. §.7. pag.42

Pro territorio an Episcopus habeat totam suam Diœcesim? t.9. tr.2. r.302. §.3. p.251

Territorium an habeant Episcopi? tom.9. tract.1. resol.63. §.2. pag.41

Vide verb. *Capere, Citare, Delictum, Iurisdictio, Subditus*. tom.5

Item verb. *Bannitus, Dammum*. tom.8

Item verb. *Exorabere, Introducere, Odiosum*. tom.9

Terrula.

Terrulæ quæ dicantur, & quæ res exigui valoris ad effectum earum alienationum? tom.8. tract.3. res.7. §. ult. pagina 33

Tertiariæ Sorores.

Tertiariæ sorores, vulgò dictæ Bizochæ, seu beatæ, an possint à Sacerdotibus suarum Religionum in articulo mortis sumere Viaticum, & Extremam Unctionem? t.7. tract.1. res.351. §.1. p.239

Ubi alia contingentia pro supradictis Tertiariis, pro illarum sepultura, & casibus ab Episcopo reservatis, & etiam pro reservatis à Prælatis suorum Regularium, an comprehendat illas, & pro privilegio fori, & Canonis. §.2. & seqq. p.239. & 240

Tertiariæ D. Franciscí, seu Bizochæ, seu Beatæ ut vocant, an gaudeant privilegio fori? Et quid de privilegio Canonis? & an possint consequi legatum pro Monachatu? t.9. tr.2. r.175. §.1. p.181

Et an gaudeant exemptione Gabellarum? tom.9. tract.2. res.176. §.2. pag.182

Tertiariis supradictis an possit dari legatum factum pro Monachatu, si cælibem vitam in domo propria sub voto emiserunt? tomo septimo, tractatu primo, resol.352. per totam. pag.240

Tertiarii.

Tertiarii viri Ordinis S. Fran. & alii similes, si collegialiter vivant, seu in Claustris habitent, an gaudeant privilegio fori? t.9. tr.2. r.175. §.2. p.181

Tertius.

Vide verb. *Actio*. tom.8

Testamentum.

An valeant testamenta ad pias causas absque juris civilis solemnitatibus, etiam in terris non subjectis Pontifici, modo adsint duo teste? tom.6. tract.8. resol.2. per totam. pag.393

Executor testamenti an teneatur rationem reddere? Et quid de minimis, vel de iis, quæ testator jussit secretò testamentario, ut eroget? tomo sexto, tractatu nono, res.68. §.1. pag.487

Qui ex testamento minus solemni legatum debet habere, an possit legatum detinere, vel de novo accipere, aut occultè sibi compensare? tom.6. tract.3. resol.149. §.3. pag.195

Vbi etiam ex testamento minus solemni, an hæres ab intestato possit etiam uti compensatione occulta, contra eum, qui bona defuncti possidet.

Hæres, si testamento minus solemni ei constat evidenter, nullam vim, nullam fraudem, nullumve defectum naturalem in illo contigisse, potest accipere sibi, & retinere bona testatoris? tom.6. tractatu primo, resol.69. §.5. pag.51

Quibus ex testamento minus solemni aliqua debentur an hæres ab intestato, si sciat voluntatem defuncti teneatur restituere, & solvere legatariis? tom.6. tr.8. res.27. §.2. pag.407

Si hæres ab intestato retineat hæreditatem, & legata, an possint illi, quibus aliquid per tale testamentum est relictum, uti occulta compensatione? ibid.

Si hæres ab intestato fateatur mentem testatoris fuisse, ut hæreditatem nomine fideicommissi tradat alteri, vel legatum aliquod solveret, aut, si oblato juramento jurare noluerit, an cogendus sit etiam in foro externo hæreditatem tradere? ibid. §. ult. in fine.

Ex testamento confecto à Novitiis sine forma juris civilis, potest hæres in conscientia hæreditatem adire, & possidere. t.7. tr.1. res.167. §.4. p.110

In testamento suo Novitius, etiam PP. Minorum, & Capucinorum potest reservare electionem puellarum, quibus suus hæres debet quotannis solvere certam pecuniarum summam. tomo septimo, tractatu primo, res.168. §.1. pag.111

Et an dicta nominatio puellarum debeat fieri cum licentia superioris? ibid. §.2

Quæ in testamento relicta sunt servo, aut ancillæ, an possint sibi retinere? tomo septimo, tract.8. resol.30. per totam. pag.442

Si in testamento relicta fuerit dos puellæ pauperi, an judex Ecclesiasticus de hoc cognoscere possit? tom.9. tract.2. res.231. §.2. p.216

Religiosi testamentorum executores an teneantur rationem reddere coram Episcopo? tom.6. tract.9. resol.70. §.1. pagina 488

Qui testamentum, quod in vita fecit cum juramento mutare vult, an sit absolvendus? tom.1. tract.4. resol.50. §.1. & seqq. p.252

Testamentum de fructibus beneficii ab Episcopo conditum, an de jure subsistat? tom.4. tractatu septimo, res.72. §. Nota. pag.369

Et quid ex dispensatione Pontificis? ibid. §.5

Et quid, si dispensatio sit sine causa? ibid.

Testamentum an sit validum, si aliquis instituat hæredem aliquem excommunicatum? Et an in dicto casu, omnes convenientes ad testamentum peccent? tom.5. tract.1. res.118. §.1. pag.75

Et supponitur excommunicatum vitandum hæredem instituí posse. ibid. §.2. pag.76

Testamentum possunt facere minores 25. annorum sine consensu curatoris. t.6. tr.3. r.159. §.5. p.201

Si testamentum filiusfamilias faciat cum consensu Patris, adjecta Clausula Codicillari, si non valet jure testamenti, valeat jure Codicilli, aut cujuscumque alterius ultimæ voluntatis, utrum in vim donationis causa mortis valere possit? tomo sexto, tractatu septimo, res.81. §.1. pag.354

Deportatus an testamentum possit condere ad pias causas. tom.6. tract.8. res.9. §.1. p.400

Si confiteatur, qui alias erat successurus defunctum scripsisse testamentum ad pias causas, sed tamen non adhibuisse testes, & propterea testamentum allegare nullum, an ipse non debeat audiri, quia satis est propria ipsius confessio? tom.6. tract.8. resol.18. §.ult. ante medium pag.404

Et

Et quid, si nec scriptura, nec testes de eo reperiuntur, & non confitetur, quamvis sciat factum esse hujusmodi testamentum ad pias causas? ibidem ad medium dicti §.
An valeat testamentum ad pias causas sine hæredis institutione? t.6. tr.8. r.30. §.1. p.408
Testamentum confectum tempore pestis an valeat, si infirmus convalescat? t.6. tr.8. r.65. §.1. p.429
Si testamentum beneficiarii careat juris solemnitatibus, an sit validum? t.6. tr.8. r.92. §.6. p.442
Et quid de testamento pro ingressu Religionis, an quis tunc possit testari, non servata solemnitate juris. ibid.
Cum infirmo quando testamentum conficit tempore mortis, quænam liceat, vel non liceat agere? tom.6. tr.8. r.103. §.1. p.448
Ad condendum testamentum nomine committentis Commissarii an possint esse Religiosi, & fratres Minores? t.6. tr.9. r.17. §.1. p.464
Vbi, quod, si religiosus absque licentia superioris hoc munus acceptet, & exequatur, conficiens testamentum nomine committentis, an valeat testamentum? §.3. pagina 465
Commissarius conficiendo testamentum nomine committentis, si casus dubius se obtulerit, tenetur consilium petere, & post consultationem illud sequi. t.6. tr.9. r.22. §.2. p.467
Ut Commissarius Religiosus existat ad condendum testamentum ex voluntate testatoris, an indigeat speciali licentia superioris? tom.6. tract. 9. resolut.27. §.1. & seq. p.469
Testamentum condere an Novitius possit servatis tantum solemnitatibus juris Ecclesiastici non autem juris civilis? Et quid de Clericis? tom.7. tract.1. resolut. 167. §.1. p.110
Etsi testamentum condere valet Novitius Societatis Jesu, peccat tamen venialiter si hoc faceret sine licentia Superioris. ibid. §.§
Testamentum suum ante professionem factam declarare, an licitum sit Novitio? tom. 7. tract.1. res. 169. per totam. p.111
Quando testamentum condidit laïcus ad pias causas, vel Clericus instituit hæredem alium Clericum, an possit judex Ecclesiasticus dicta testamenta publicare? t.9. tr.2. r.191. §.1. p.193
Vide verb. *Compellere, Expirare, Irritare, Licentia.* t.3
Item verb. *Distributor, Eleemosina, Executor, Fœmina, Legatum.* tom.4
Item verb. *Facultas.* tom.5
Item verb. *Confiteri, Hæres, Metus, Numerus, Pubes, Obtinere.* tom.6
Item verb. *Bona temporalia, Christianus, Novitius, Schedula.* tom.7
Item verb. *Jus.* tom.8
Item verb. *Facultas, Filia, Filius, Licentia, Miles, Pater, Res, Solemnitas.* tom.9

Testandum.

Jure militari testandi privilegio an gaudeant, qui in Castris reperiuntur, etiam si milites non sint, ut Mercatores Castra sequentes, &c. modo in loco hostili sint? t.6. tr.8. r.89. §.1. p.439
Testandi facultas concessa Cardinalibus, an expiret mortuo Pontifice, qui illam concessit? tom. 9. tract. 7. r.92. §.1. p.408

Testans.

Testanti Cardinali de aliqua re, non est simpliciter credendum, si vergat in præjudicium tertii. t.1. tr.5. r.20. §.3. pag.277
Testanti Cardinali de re aliqua, an sit credendum, etiam sine juramento? t.9. tr.7. r.69. §.1. p.401
Testantibus Doctoribus de consuetudine, non est credendum. t.1. tr.5. r.21. §.4. p.278

Testari.

Testari an possit validè excommunicatus vitandus? t.5. tr.1. r.118. §.1. p.75
Testari quis an possit de pecuniis quas acquisivit, & lucratus est, cum esset usufructuarius, qui donavit omnia bona præsentia, & futura, reservando sibi usumfructum, ut non possit tamen de illo in morte disponere? t.6. tr.7. r.109. §.1. p.369
Filiusfamilias an testari possit ad pias causas? tom.6. tr.8. r.6. per totam. p.399
Testari ad pias causas an possit damnatus ad mortem? Et quid, si ante damnationem ad pias causas testatus fuerit? tom.6. tr.8. r.8. §.1. & 2. p.399
Filiusfamilias miles an testari possit? tom. 6. tr. 8. res.77. §.1. pag.435
Et an tantum de Castrensibus, vel etiam quibuscumque aliis bonis testari possit? ibid.
Damnatus capite Miles an possit testari, modo ex militari delicto damnatus fuerit? tom. 6. tract.8. resolut.78. §.1. ibidem.
Et quid de aliis, quam de Castrensibus bonis, an talis miles testari possit? ibid. §.2
Jure militari quis testari possit? tom. 6. tr.8. à resol. 68. usque ad 90. inclusive. Ubi pro praxi multi, & diversi casus, & quæstiones à p.430. ad 440
An quis testari possit pro ingressu Religionis, non servata solemnitate juris? tom. 6. tractatu 8. resolut. 93. §.6. pagina 442
An possit testari filius familias Clericus si moriatur, de bonis adventitiis, etiam ante Clericatum, & constante Clericatu acquisitis? t.6. tr.8. res.94. & 95. per tot. p.442. & seqq.
Et an possit impunè præterire Parentes, itaut testamentum ex eorum præteritione non infirmetur? tom. 6. tr.8. r.95. §.3. p.443
An possit testari damnatus ad mortem propter aliquod facinus? t.6. tr.8. r.96. §.1. p.443
Testari valide an possint PP. Societatis Jesu, qui post annum Novitiatus emittunt tria vota substantialia? t.7. tr.1. r.167. §.6. p.110
Et quid est agendum, si talis Religiosus licentiam non petierit, sed facto testamento mortuus sit, possitne Superior testamentum sine sua licentia factum rescindere? ibid. §.8
Ubi, quod Collegia, & domus proferre Societatis Jesu sunt incapaces successionis de intestato: testamenta tamen fieri possunt à Novitiis de usufructu, non obstante Concilio Trid. sess.15. c.16. de reform. ibid. in fine dicti §. p.111
Vide verb. *Testamentum.* tom.3
Item verb. *Beneficiarius, Regularis.* tom.4

Testator.

Testator requirens singulis annis certum numerum Missarum pro certa relicta pecunia, si temporis decursu Missarum crescat stipendium, ad quid teneatur hæres? t.2. tr.1. r.12. §.5. p.4
Hujus rei datur exemplum in res.16. §.1. p.8
Si testator coram duobus testibus publicavit suam sententiam, vel fecit scribere in eorum præsentia voluntatem suam, & instituit causam piam hæredem, & jussit Notarium accersiri, sed testator decessit, priusquam Notarius scripsit, an hæc voluntas pro imperfecta sit habenda, & favorem piæ causæ non sustineat? tom.6. tr.8. r.25. §.Ex his. p.406
Et quid, si appareat ex verbis testatoris eum habuisse eam voluntatem pro perfecta, & absoluta, ibidem. §. Planè.
Personas, quibus testator in secreto dixit in schedula, vel testamento se velle centum illis erogare per Confessarium, non tenetur Confessarius hæredibus illas declarare. t.6. tr.8. r.104. §.3. p.449

Filiis an possit testator prohibere deductionem legis falcidiæ, & Trebellianicæ? t.6. tr.8. r.105. §.1. & seq. ibidem.
Quando legaverit testator fructuum certam quantitatem, sequenti anno nasciturum, an ne, si tantus fructus natus non fuerit, quod deest, hæres supplere debeat? t.6. tr.8. r.114. §.27. p.456
Data negligentia electoris à testatore designato, jus eligendi pauperes an transeat ad Episcopum? t. 6. tr. 9. r.46. §.3. p.477
A testatore, executore non creato, vel assignato, ad hæredem, & non ad Episcopum executio legatorum piorum pertinet, præter legatum pro Redemptione captivorum, vel pro eleemosynis, & alimentis pauperum. t.6. tr.9. r.55. §.1. & seqq. p.480
Rationem reddere an teneatur executor, etiamsi testator liberet eum ab hoc onere? tom.6. tract.9. resolut.69. §.1. pag.487
Si hæredi constet testatorem reliquisse aliquid ad pias causas, an teneatur illud solvere in foro conscientiæ, licet in voce solum reliquisset? tom.6. tr.8. res.23. §.1. pag.405
Si de facto testatoris voluntatem commissarius excommunicatus adimpleverit, an executio sit valida? tom.6. tr.9. r.2. §.7. p.458
Si testatoris voluntatem hæres infra annum exequatur, an possit purgare moram post annum? tom. 6. tr. 9. r.44. §.1. pag.476
Vide verb. *Capellania*. tom.3
Item verb *Capellania*, *Capellanus*, *Clausida*. tom.4
Item verb. *Hæres*, *Testamentum*, *Testari*. tom.6

Appendix ad plures alias difficultates pertinentes ad hæc verba. Testamentum, Testari, Testator, *Ad pias causas.*

Quid sit testamentum ad pias causas? tom. 6. tr. 8. r.1. pagina 393
An testamentum ad pias causas valeat absque solemnitatibus Juris Civilis etiam in tertis non subjectis Pontifici, modo sint duo testes? t.6. tr.8. r.2. & in aliis ejus notat. pag.393
An testamentum absque solemnitate juris, in quo causa pia non est hæres instituta, valeat quoad legata pia in ipso contenta? t.6. tr.8. r.3. p.394
An testamentum ad pias causas valeat etiam quoad legata prophana, si desit juris solemnitas? t.6. tr.8. res.4. pagina 394
De his, qui ad pias causas testari possint. tom.6. tract.8. r.5. pag.395
An filius familias testari possit ad pias causas? tom.6.tr.8. res.6. p.395
An impuberes, etiam si sint doli capaces possint ad pias causas testari? tom.6. tr.8. r.7. p.395
An damnatus ad mortem possit ad pias causas testari? Et quid, si ante damnationem ad pias causas fuerit? t. 6. tr.8. r.8. p.395
An deportatus possit condere testamentum ad pias causas? t.6. tr.8. r.9. p.396
An prodigus testari possit ad pias causas? tom. 6. tract.8. r.10. p.396
An usurarius possit ad pias causas testari, aut donare causa mortis? t.6. tr.8. r.11. p.396
An servi, & mancipia testari possint ad pias causas? Et quid de eo, qui dubius est de suo statu, nunquid ad pias causas testari licebit? tom.6. tr.8. r.12. & in aliis ejus not. p.396
An furiosus possit ad pias causas testari? tom. 6. tract. 8. res.13. p.397
Sed difficultas est, quando constat habuisse dilucida intervalla, & non constat, an actus executus fuerit tempore sanæ, vel insanæ mentis? ibid. §.2. & 3
Et quid de Ægro delirante, vel dilucida intervalla habente, qui catus frequentior est? ibid. in fine §. secundi. & seq.
An cœcus possit condere testamentum? tom. 6. tract. 8. r.14. p.397
Et an in Codicillis cœci servanda sit eadem solemnitas, quæ servatur in testamento cæci. ibid. inter medium, & fin. §.2. vers. Ubi etiam.
Et quid est dicendum, si ad pias causas testetur? ibidem. sub finem res.
An testamentum nutu conditum valeat ad pias causas? t.6. tr.8. r.15. & in aliis ejus not. p.398
An mutus, & surdus possint testari? tom.6. tr.8. res.16. pag. 399
Et si mutus, & surdus sit miles, vel cum privilegio Principis, potest testari. Ibidem. §. ultimo, &c.
An mutus, & surdus possint ad pias causas testari? tom.6. tr.8. r.17. p.399
An peregrinus ad pias causas testari possit? ibid. §. ult.
Quot testes requirantur in testamentis ad pias causas? t.6. tr.8. r.18. p.400
Et quid in foro conscientiæ? ibidem. §.2
Et an sola scriptura facta manu propria testatoris sine testibus vim habeat testamenti, & valeat ad pias causas? ibid. §.3. & in aliis ejus not. 1.
Et an si quis alias erat successurus, confitetur defunctum scripsisse testamentum ad pias causas, sed tamen non adhibuisset testes, & propterea vult testamentum allegare nullum, ipse non debet audiri, quia satis est propria ipsius confessio. Ibidem. ante medium §.3. vers. Tertio, &c.
Si is, qui alias erat successurus, sciens hujusmodi testamentum ad pias causas esse factum, sed quia nec scriptura, nec testes de eo reperiuntur, hoc non confitetur, & sic relictis ad pias causas, non satisfacit, is conscientia sua peccat. Ibid. ad medium dicti §.3. vers. Quatto, &c.
Quot testes requirantur in testamentis ad pias causas, quando non sunt idonei? tom. 6. tract. 8. resolut. 19. pagina 400
Et an testes ad pias causas adhibiti præsumantur legitimi, donec contrarium probetur? ibid. §.3. &c.
An mulieres in testamento ad pias causas possint esse testes? tom.6. tr.8. r.20. p.400
Et an duæ fœminæ in testamento ad pias causas sint sufficientes testes? ibid. §.2
An in testamento ad pias causas testes debeant esse rogati? tom.6. tractatu 8. resolut. 21. & in aliis ejus not. pag.401
Et an in testamento ad pias causas requiratur subscriptio testium? ibid. §.3
Et si testator ipse suam voluntatem ad pias causas scripsit in schedula, vel scribi fecit, deinde vocavit duos testes; & coram eis dixit se disponere de bonis suis ut in schedula, schedulam autem testibus non legit, sustineatur ut testamentum ad pias causas? ibid. §.4
An opus sit universos testes toto ordinationis actu adfuisse, vel quibusdam ante finem ordinationis discedentibus, alii ipsorum in loco subrogari possint? ibidem. §.5. à lin. 5. vers. Neque.
In quibus casibus valet testamentum inter liberos, valeat testamentum ad pias causas. tom. 6. tractatu 8. res.22. pag.401
An si constet hæredi testatorem reliquisse aliquid ad pias causas teneatur illud solvere, licet in voce solum, in foro conscientiæ? t.6. tr.8. r.23. p.401
Et si post mortem testatoris producatur schedula Confessario continens legata ad pias causas, quam testator scripsit, antequam decederet, an debeat pro ultima voluntate, & legitima haberi? ibidem. §.2. & in aliis ejus notation.
Vbi aliqua alia circa hoc pro Confessario, schedula testatoris, & testibus inferuntur, & explanantur.

An

An si moribundus cœpit facere testamentum, vel codicillum, & non potuit perficere, sit irritum quoad pias causas? Et aliqua alia circa hoc inferuntur & explanantur. t.6. tr.8. r.24. & 25. p.402

Et notatur quod si testamentum ad pias causas à testatore in præsentia testium, qui testatoris voluntatem audierunt, est dictatum, Notarius vero id postquam scripsit, non legit testatori, & testibus, non obest, quod non iterum est lectum testatori, & testibus, si voluntas testatoris testibus probatur? tom.6. tr. 8. r.25. §.5. pag.402

An si testator relinquat cuidam Ecclesiæ legatum unciarum decem quolibet anno in perpetuum; & cum elapsum à morte testatoris tempus centum annorum, quæsierunt à me hæredes, an teneantur solvere supradictum legatum? t.6. tr.8. r.26. p.403

Et an conditio caste, & honeste vivendi in aliquo legato apposita, intelligatur debere toto vitæ cursu, vel tempore arbitrio prudentis sufficienti, quale est annorum decem, &c. Unde si fœmina caste vixerit per decennium, licet postea in fornicationem inciderit, debetur adhuc ei legatum cum tali conditione. ibid. §.3. & in aliis ejus not.

An si quis moriatur in loco, ubi non possit condere testamentum, & vellet relinquere aliquid Ecclesiæ, an valeat tale legatum, si relinquat talem scripturam scriptam manu propria? t.6. tr.8. r.27. p.403

Et an in tali casu non solum ad pias causas, sed etiam absolute testamentum factum coram Parocho, & duobus testibus valeat in utroque foro in terris Ecclesiæ? ibid. §.2. in principio, &c.

Probatur testamentum ad pias causas manu testatoris factum sine testibus esse validum in foro conscientiæ. Imo testamentum etiam ad causam prophanam sine solemnitate juris valere in foro conscientiæ: ibidem. in dicto §. &c.

Et infertur primo, hæredem ab intestato, si sciat voluntatem defuncti, teneri restituere hæreditatem, & solvere legatariis, quibus testamento minus solemni debentur. ibid. ad medium dicti §.2. &c.

Secundo si dubius sit de voluntate testatoris debet cum illis componere ratione dubii. ibid. vers. Secundo, &c.

Tertio, si hæres ab intestato retineat hæreditatem, & legata, possint illi, quibus aliquid per tale testamentum est relictum, uti occulta compensatione. ibidem. vers. Tertio, &c.

Quarto, si hæres ab intestato fateatur mentem testatoris fuisse, ut hæreditatem nomine fidei commissi alteri traderet, vel legatum aliquod solveret, aut si oblato juramento jurare noluerit, cogendus est etiam in foro externo hæreditatem tradere, (detracta tamen quarta parte, quam vocant Trebellianam) & solvere legatum. ibid. vers. Quarto, &c.

An moriturus possit ad pias causas committere alicujus arbitrio suum testamentum? tom. 6. tract. 8. res. 28. & 29. pag.404

Et in casu, quo testator committat omnia bona sua arbitrio Titii, an omnia bona relicta à testatore in causas pias videantur dispositia fuisse? ibid.

An testamentum ad pias causas valeat sine institutione hæredis? t.6. tr.8. r.30. p.404

Et an cum in testamento ad pias causas non requirantur solemnitates Juris Civilis, sed sufficiat solemnitas Juris Gentium, vel Divini, nunquid testamentum ad pias causas vitietur ex causa præteritionis, vel ex hæreditationis? ibid. §.3. & seq. &c.

An temporis inscriptio, videlicet anni, mensis, & diei sit necessaria in testamento ad pias causas. tom.6. tract.8. res.31. p.405

An in testamento ad pias causas sit necessarium, ut apponatur locus. Vbi de aliis quatuor circumstantiis agitur? t.6. tr.8. r.32. p.505

An legata ad pias causas valeant, si hæreditas adita non sit? tom.6. tr.8. t.33.p.405

Ubi de quibusdam aliis casibus, & legatis ad pias causas agitur. §.2. & seqq. &c.

An testamentum non solemne ad pias causas revocet prius solemne etiam ad pias causas? tom. 6. tract.8. res. 34. p.406

Et an etiam intelligatur, cum folium, vel schedula esse subscripta manu testatoris? ibid. §.4. &c.

An testamentum ad pias causas censeatur habere clausulam derogatoriam aliorum? tom.6. tract.8. resolut.35. pag.406

An statuta laicorum includant testamentum ad pias causas? ut v.g. stante statuto, ut uxor sine consensu viri testamentum facere non possit, an valeat saltem ad pias causas? tom.6. tr.8. res.36. p.406

Et an quibus in casibus valeat testamentum Militis, iisdem quoque valeat testamentum ad pias causas conditum? ibid. §.ult.

Quænam dicantur relicta ad pias causas? Et numerantur omnia sigillatim quæ ad piam causam reducuntur. t.6. tr.8. r.37. & in aliis ejus not. p.407

Et enumerantur alia legata ad pias causas. tom.6. tract.8. res.38. late, & in aliis ejus not. p.407

Ad quem judicem pertineat executio testamenti ad pias causas, & legatorum piorum? tom. 6. tr.8. resol.39. pag. 408

Et an negligente hærede intra annum in adimplenda defuncti voluntate, executio testamenti tam ad pias causas, quam ad non pias devolvatur ad Episcopum? ibid. §.2. post medium, vers. Adeo ut, &c.

Et an quis sit judex competens, sive agatur de publicando testamento Clerici, sive laici, sive de pia causa, sive de non pia? ibid. §.ult.

An quilibet de populo possit agere, ut testamentum ad pias causas, & legata pia executioni mandetur? tom.6. tr.8. r.40. p.409

Quædam notabilia de legatis ad pias causas. Sed pro praxi hujus quæstionis septem casus decisos invenies in textu hujus res. sed jam omnes alibi explanantur in verbo legatum. t.6. tr.8. res.41. p.409

An legatum sub conditione, v.g. si non nubat, vel si Religionem ingrediatur, sit validum in foro conscientiæ? t.6. tr.8. r.42. p.410

An legatum relictum non personæ particulari, sed generaliter pro Virginibus maritandis lucretur puella, quæ Religionem ingreditur? tom.6.tract.8. resolutione 43. pag. 410

An legatum factum puellis, ut nubant, debeatur, si aliqua dotem habeat, sed non sufficientem? Vbi plura alia de legatis pro virginibus maritandis. tom.6. tr.8. r.44. & in aliis ejus notat. p.410

An legatum relictum pro orphanis maritandis possit distribui habentibus parentes pauperes, & inutiles? Vbi etiam alia plura, & sex diversi casus pro legatis. tom.6. tr.8. r.45. p.411

An pro consequutione legati, ut quis dicatur orphanus debeat carere patre, & matre? Et an puella, quæ habet patrem inutilem, dicatur Orphana in Ordine ad legata? t.6. tr.8. r.46. p.412

An puella exposita in aliqua Civitate possit consequi legatum relictum pro maritagio illius Civitatis? Et quid, si concurrat cum puella originaria? tom.6.tract.8.r.47. pagina 412

An legatum relictum viduis pauperibus possit dari ab executoribus testamentariis pauperibus vitam Cœlibem gerentibus? t.6. tr.8. r.48. p.412

Bernardus in suo ultimo testamento reliquit hæredem Corinthiam cum onere solvendi quotannis Mariæ sorori suæ Moniali tot aureos, quæritur an hujusmodi legatum sit pium in favorem Mariæ Moniali? tom.6. tr.8. r.49. & in aliis ejus not. p.414

Ex

Ex quo infertur, quod si relinquatur aliquid Episcopo à propinquo, præsumitur esse relictum non intuitu Ecclesiæ, sed personæ. ibid. ad medium §. 1

Et quod si aliquid legetur consanguineo pauperi, non censetur legatum pium. ibid. §. 3. &c.

Et si dubium sit, qua mente testator reliquerit legatum, an præsumatur in dubio ad piam causam, id est pro Deo, & animæ salute reliquisse, & non pro persona. ibid. §. ult. & in aliis ejus not.

An legatum relictum alicui, si Religionem ingrediatur, sit intelligendum pro solo ingressu, an vero pro professione? t. 6. tr. 8. r. 50. p. 414

Et an obligetur hæres in conscientia ad solvendum hujusmodi legatum, si talis in Religione non profiteatur? ibidem. §. 4

Et an legatum concessum cum hac conditione, si Titius legibus studuerit, sit intelligendum quousque legatarius ad gradum Doctoratus pervenerit? ibid. ad lin. 7. dicti §. 4

An legata incerta ratione incertitudinis personæ in loco conscientiæ teneatur hæres inter illas dividere, si in id consentiant? Idem est de debito. t. 6. tr. 8. r. 51. & 52. ubi late. p. 415. & 416

Et quid si testator legatum fecerit Ecclesiæ B. Mariæ, vel alterius Sancti, & in eodem loco plures sint Ecclesiæ ejusdem nominis, &c. quid est faciendum in pari dubio? ibid. §. 3. dictæ r. 51. &c.

Et an si vero nulla Ecclesia sit talis nominis in illo loco, an tale legatum cedat Ecclesiæ Cathedrali? ibid. in fin.

Et pro praxi supra dictæ quæstionis diversi casus adducuntur in textu dictæ res. 52

An legatum relictum uxori, si honeste, & caste vixerit, possit in conscientia ab ea exigi, & retineri, si occulte fornicata est? Et an etiam per unicam fornicationem tantum, amittatur dictum legatum in conscientia? tom. 6. tr. 8. res. 53. & in aliis ejus not. & pro secunda diffic. ante medium. §. 5. à vers. Stando. p. 417

Et an legatum amissum vel ob fornicationem, vel ob vitam inhonestam, recuperetur, si fœmina redeat ad meliorem frugem? ibid. §. 6

Et infertur legatum relictum pro virginibus maritandis acquiri à corrupta occulte, si publice reputatur virgo. ibid. §. 4. &c.

An legatum sub conditione caste, & bene vivendi amittatur ex amplexibus, & aliis tactibus impudicis? t. 6. tr. 8. r. 54. p. 419

Et an legatum relictum viduæ, dum vidua fuerit, nunquam amittatur, neque ex officio judicis omittit ex eo, quod Religionem profiteatur? ibidem. §. 3. in principio, &c.

Et an legatum relictum conjugi quandiu cum filiis defuncti commorata fuerit, pereat transeundo ad secundas nuptias? ibid. in dicto §.

Et notatur decedentibus filiis matrem prædictum legatum non amittere. ibid. in fine.

An si fœmina transeat ad secundas nuptias, debeatur ei legatum relictum sub conditione, si caste, & honeste vixerit? t. 6. tr. 8. r. 55. p. 420

Et an legatum relictum uxori sub conditione non ineundi secundas nuptias debeatur, si ipsa fuerit fornicata? ibid. §. 5

An legatum sub conditione non transeundi ad secundas nuptias, amittatur per secundas nuptias invalidas. ibidem. §. 7

Et quid, quando secundum matrimonium non fuit consummatum? ibid. §. 8

Qui habebat facultatem distribuendi legatum ducentorum ducatorum alicui Monasterio Regularium sibi bene visum, & elegit Monasterium, cui ipse debebat centum aureos, cum pacto ut dictum debitum remitteret, quæsivit, an licite hoc facere potuerit? tom. 6. tr. 8. r. 56. p. 421

Et pro firmanda doctrina dictæ quæstionis alius similis casus adducitur videlicet, quidam homo erat debitor quinquaginta ducatorum famulæ, quæ ei inservivit, & ex alia parte tenebatur singulis annis ex vi legati distribuere centum ducatos, pro maritandis puellis: quæritur, an possit tuta conscientia inire hoc pactum cum famula, nempe, quod dimittat ei, quod debet, ratione servitii præstiti, & ipse applicabit ei legatum centum ducatorum, quando ipsa contraheret matrimonium. Et supponitur famulam vere esse egenam. ibid.

Utrum hæres ab intestato teneatur in foro conscientiæ solvere legata in testamento minus solenni relicta? Et quid, si legata sint ad pias causas? tom. 6. tract. 8. r. 57. & in aliis ejus not. p. 421

Et ex doctrina dictæ quæstionis aliæ difficultates inferuntur circa hoc. §. 2. & seqq. & in aliis eorum notationum.

An hæres constitutus in gravi necessitate excusetur à solutione legati pro Missis celebrandis pro animabus Purgatorii? t. 6. tr. 8. r. 58. p. 422

Et an eleemosyna elargienda pauperibus possit applicari pro Missis celebrandis ad sublevandas animas Purgatorii? ibid. prope fin.

De Testamentis pro tempore pestis.

An Confessarius tempore pestis debeat facere, ut moribundus testetur, etiam si non adsint testes sufficientes? t. 6. tr. 8. r. 59. p. 422

Et an tempore pestis testamentum, ut sit approbatorium in foro externo, indigeat solemnitate testium? ibid. ante medium §. 2. &c.

An in testamento confecto tempore pestis sint necessarii septem testes? Et quid de testamento Militis tempore belli? t. 6. tr. 8. r. 60. p. 423

Et advertitur, quod in testamento tempore pestis, licet habendi sint septum testes, non est tamen necessarium, ut unico contextu adhibeantur, sed sufficit, si ex intervallis interveniant. ibid. §. 5.

Et an testamentum tempore pestis exceptum à Parocho, præsente unico, quem habere potuit, teste, vim habeat testamenti? ibid. in fine res. &c.

Et aliqua circa præsentes difficultates explanantur.

Et notatur duos testes sufficere in testamento tempore pestis confecto, si sunt idonei. ibid. ad lin. 4. §. ult.

An in testamento tempore pestis fœminæ possint esse testes? Et notatur quod in dicto tempore pestis testamentum coram duabus mulieribus valet, quando viri reperiri non possunt, quod est valde notandum. t. 6. tr. 8. r. 61. p. 424

An tempore pestis in testamento Notarius inter testes computari possit? tomo 6. tractatu 8. resolutione 62. pag. 424

Et de quibusdam aliis casibus circa testamenta tempore pestis agitur, pro conditione Notarii, & testamentis mulierum factis tempore pestis. ibidem. §. secundo. & seqq.

An in testamento tempore pestis testes debeant esse rogati? tom. 6. tr. 8. r. 63. p. 425

An tempore pestis testes adhibiti in testamento teneantur videre testatorem, vel sufficiat eum audire? t. 6. tr. 8. res. 64. p. 425

An testamentum tempore pestis confectum valeat, si infirmus convalescat? t. 6. tr. 8. r. 65. p. 425

Et quod dictum est de testamentis confectis tempore pestis, procedat quoad Codicillos, & donationes causa mortis. Et an ministrantes peste infestis gaudeant in testamentis condendis eorum privilegiis? t. 6. tr. 8. r. 66. pagina 425

An sit validum testamentum confectum tempore pestis coram unico teste, & cum scriptura Parochi? Et an in ultimis voluntatibus, Parochus possit fungi munere Notarii? t. 6. tr. 8. r. 67. p. 426

De

De Testamentis Militum, & Privilegiatis.

An in condendis testamentis Milites nostri temporis gaudeant privilegio Militibus antiquis à jure concesso? tom.6. tract.8. ref.68 pag.426
Quid requiratur, ut jure Militari Milites testari possint? tom.6. tr.8. ref.69. pag.426
An Milites Stationarii, & Limitanei gaudeant privilegio in suis testamentis? t.6. tr.8. r.70. p.427
An saltem duo testes sint necessarii ad testamentum Militis? tom.6. tr.8. ref 71. pag.427
An testes in testamento Militis esse debeant rogati? t.6. tract.8. ref.72. pag.428
Qui testes sint idonei ad testamentum Militis, ubi multa alia de testibus? t.6. tr.8. r.73. p.429
An Miles mutus à natura possit testari? Et an dictus mutus & surdus à natura possit esse Miles? tom.6. tract.8. ref.74. pag.430
Et quid, si mutus, & surdus Miles amisit sermonem, & auditum in Castris, an jure & privilegio militari possit testari? ibid.
An miles mutus testari possit? tomo sexto, tract.6. ref.75. pag.430
An Miles captus ab hostibus testamentum jure militari facere possit? t.6. tr.8. r.76. p.431
Et an obsides jure Militari testari possint? Et quid de Militibus in bello justo, qui propter rapinam, & nummos bellum sequntur? ibid. §. ult.
An Miles filius familias testari possit? Et an tamen de Castrensibus, vel de quibuscumque aliis testari possit? t.6. tr.8. r.77. p.431
An Miles deportatus, vel capite damnatus possit condere testamentum, modo ex militari delicto damnatus fuerit, & Sacramenti fides rupta non sit, & de bonis Castrensibus testetur? Et an de aliis quam de Castrensibus bonis testari possit? tom.6. tract.8. resolut.78. §.2. pag.431
Et quid est dicendum de aliis deportatis, vel capite damnatis, qui Milites non sunt? ibid. §.1. &c.
An testamentum Militis cum breviaturis, & notis confectum sit validum? tomo sexto, tract.8. resolutione 79. pag.431
An Miles pro parte testatus, & pro parte intestatus decedere possit? t.6. tr.8. r.80. p.431
An Miles in dubio præsumatur jure communi, vel Militari testatus? t.6. tr.8. r.81. p.432
An Miles plura testamenta facere possit? tom.6. tract.8. ref.82. pag.432
An miles ex certo tempore, & ad certum tempus, & conditionem testari possit? tomo sexto, tract.8. ref.83. pag.433
An Militis testamentum debeat esse unico contextu ordinatum? tom.6. tract.8. ref.84. pag.433
An Milites directè in Codicillis hæredem instituere, & substituere, ac hæreditatem ordinare possint? tom.6. tract.8. ref.85. pag.433
Et explanatur, quod licet paganus filius familias de Castrensi, vel quasi Castrensi peculio, etiam absque Patris consensu donare etiam mortis causa possit; ipsi tamen mortis causa donationi quinque testes se subscribere donationis instrumento oportet. ibid. §.6
Denique, licet inter privatos jure scripto pactum de futura successione reciprocum non valeat, valet tamen in vim ultimæ voluntatis, inter Milites, & inter Milites pactum hoc, licet non sit reciprocum, valet. ibid. §. ult. pag.434
An testamentum tempore militiæ factum valeat post missionem. Et deducitur triplicem esse missionem, honestam necessariam, & ignominiosam, seu turpem. tom.6. tract.8. ref.86. pag.434
An in testamento Militis in quo filii prætereuntur, debeatur causa præteritionis exprimi? tom.6. tract.8. ref.87. pag.434
An in Militaribus testamentis cesset Falcidia? tom.6. tract.8. ref.88. pag.435
An qui in Castris reperiuntur, etiam si Milites non sint, ut Mercatores Castra sequentes, &c. gaudeant privilegio testandi jure militari, modo in loco hostili sint? t.6. tr.8. r.89. p.435
An Doctores gaudeant in conficiendis testamentis privilegio Militum? t.6. tr.8. r.90. p.436
Et an Advocati actu legentes, vel patrocinantes in ordinandis Testamentis gaudeant illis privilegiis, quæ Militibus sunt concessa? §. ult. à lin.7

De cæteris aliis Communibus, & Ordinariis Testamentis.

An Clericus, vel Episcopus possit licite testari in fine mortis in usus non pios, si habet licentiam disponendi in quoscumque usus voluerit? t.6.tr.8. r.91. p.436
Et an Beneficiati possint valide, & licite testari ratione consuetudinis, ut est in Gallia, & Hispania? tom.6. tract 8. ref.92. pag.436
Et an si valide possint testari, non tamen licite in prophanos usus, ideo hæres, quomodocumque sit hæres, qui hoc modo hæreditatem accepit, non peccat, nisi forte induxerit Clericum ad hujusmodi testamentum faciendum, quia inducens eum ad peccandum, peccat, nec tenetur hæreditatem restituere? ibid. §. 5. ad medium, à vers. Ac proinde. pag.437
Et an supradictum testamentum sit saltem invalidum, si careat solemnitatibus juris? ibid. §. ult. &c.
Idem est de testamento pro ingressu Religionis, quod quis potest testari non servata solemnitate juris. ibid. in dicto §. à lin.4. &c.
An Commendatarii D. Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, de Avis, &c. morituri possint testari de fructibus Commendarum in usus non pios? Et quid de Commendatariis D. Ioannis? t.6. tr.8. r.93. p.438
An filius familias Clericus & Episcopus si moriatur, possit testari de bonis adventitiis, etiam ante Clericatum acquisitis? t.6. tr.8. r.94. p.438
Et an Clerici beneficiarii peccent mortaliter, si de notabili quantitate ad usus non pios testentur de fructibus beneficiorum? ibid. §.2. &c.
Et an Clericus impune possit præterire liberos, vel Parentes, itaut testamentum ex eorum præteritione non infirmetur? t.6. tr.8. r.95. §.2. p.439
An damnatus ad mortem propter aliquod facinus possit testari? t.6. tr.8. r.96. p.439
An pœna inhabilitatis ad testamentum procedat non solum in publico usurario, ex mutuo, sed etiam ex venditione, vel emptione? Et plura alia circa testamenta usurariorum. t.6. tr.8. r.97. p.439
An valeat testamentum cœci, si ante hæredis institutionem legata sint relicta? Et pluta alia essentialia circa cœcorum testamenta. t.6. tr.8. r.98. p.440
An surdus, si non sit mutus possit testari? tom.6. tr.8. ref.99. pag.441
An schedula Patris non obsignata pro testamento habenda sit? Et an à fortiori hoc procedat in foro conscientiæ? tom.6. tract.8. resolutione 100. §.1. & seqq. usque ad ult. pag.441
Ex quo sequitur testamentum ad pias causas valere etiam sine testibus. ibid. §. ult. &c.
An si quis juravit se testamentum non revocaturum, possit, hoc non obstante, illud revocare? tom.6. tr.8. ref.101. & 102. p.443
Et an quando quis juravit se non revocaturum testamentum, & alter, cui juravit, acceptavit, atque in eo hæres est constitutus, si postea testator revocet, secundus hæres postea institutus teneatur restituere hæreditatem priori? ibidem. §. ult. dictæ Ref.102. à lin.5. & vers. An quando

Quænam liceant, vel non liceant agere cum infirmo tempore mortis, quando conficit testamentum? tom.6. tract.8. ref.103. pag.444

An si non expediat, ut moribundus declaret in testamento aliquas restitutiones, vel alimenta filiorum, quid est faciendum? t.6. tr.8. r.104. p.444

Et an valeat hæredis nominatio relicta ad schedulam, quam penes aliquem probatum virum scriptam relinquere dicit testator? ibid. §.2. à lin.4

Et an si in dicta schedula, vel testamento dicat testator se velle centum errogare per confessarium, vel per alium illis personis, quas ei in secreto dixit, non teneatur supra dictas personas Confessarius, vel alius hæredibus declarare? ibid. §. ult.

An testator possit prohibere deductionem legis *Falcidiæ, Trebellianicæ*? Et pro intelligentia hujus quæstionis aliqua primo supponuntur? tom.6. tractat.8. resolutione 105. pag.445

Et tandem quæritur, an testator liberis primi gradus *Falcidiæ, & Trebellianicæ* deductionem prohibere possit? ibid. §.14. & seqq. p.446

An in testamentis possit quis instituere hæredem extraneum, & relinquere fratrem, consobrinum, &c. Et an hæredes ita instituti bona sibi relicta sanguine conjunctis ipsius testatoris debeant restituere? tom.6. tr.8. ref.106. pag.446

Et quid, si non relinquat bona extraneo divite, sed alicui Monasterio, Hospitali, &c. ibid. §.4

An moribundus, si non vult hæredem instituere fratrem, sed extraneum, sit absolvendus? t.6. tr.8. resolut.107. pag.447

An Pater, aut mater possit plus aliquid uni filio relinquere, quam aliis? Et an Pater totum id, quod supereſt ultra partes legitimas filiis de jure debitis, possit de rigore relinquere extraneo? tom.6. tract.8. resol.108. & 109. pag.447. & 449

Et an testator, qui non habet liberos, aut Parentes, teneatur relinquere bona cognatis, nisi sint mali, & indigni. ibidem post medium §. secundi, resolut. 108. à vers. Id autem.

Et an peccet Pater, aut mater, si fine causa, sed ex inordinato affectu inter liberos, successionis inæqualitatem constituat? t.6. tr.8. ref.109. p.449

An moribundus filio spurio possit relinquere solum alimenta, quæ pertinent ad necessitatem status? t.6. tr.8. ref.110. pag.448

Et an ultra alimenta possit ei relinquere aliam pecuniarum summam propter benemerita filii, quia hæc non censetur donatio, sed remuneratio? ibid. §.3

Quid liceat, vel non liceat moribundo in relinquendo aliquid filio spurio? t.6. tr.8. ref.111. p.448

Et notatur filium spurium posse retinere ea, quæ mater ipsi reliquit, donec per judicem privetur? Et quid, si mater sit Illustris, an possit filio spurio quidquam dare illi, si habeat proles legitimas? Et quid agendum est, si aliis liberis careat? ibid. §.6

Et an filius spurius possit hæres institui sub conditione, cum capax erit, sive cum à Principe legitimetur? ibid. in fine resolutionis.

An Pater possit instituere hæredem aliquem, rogando illum, ut postea ipse restituat hæreditatem filio spurio? t.6. tr.8. r.112. §.2. p.449

Et supponitur, quod spurius natus ex coitu damnabili, & punibili, omnis successionis in bonis tam maternis, quam paternis incapax est; atque versa vice, Parentes in bonis filii spurii succedere prohibentur? ibidem §. primo.

Et an hæres, cui donata, vel in testamento relicta fuerunt bona habentis filium spurium, teneatur in defectum Patris eundem filium alere, aut si fœmina est, dotare? Ex quo infertur, an Pater teneatur ex justitia, vel tantum ex paterna pietate alere filium? Et etiam deducitur, quod Pater non tenetur restituere filio alimenta, quæ ei negaverat, quando indigebat. ibid. §.8. & pro parte in aliis ejus not.

Et quæritur, utrum Parentes peccent dando alicui tertio bona cum spe, quod ille constitutus hæres ea donavit filio spurio? ibid. §.9

Et an possit Pater, & quamvis Pater sit Clericus filiæ spuriæ instituere hæredem maritum filiæ spuriæ, sicut è converso uxorem filii spurii? ibid. §.10

Et tandem notatur Sacerdotem filiæ spuriæ posse tradere dotem, dos enim datur loco alimentorum? ibidem §. ult.

Et aliqua alia adducuntur in textu hujus resolutionis, quæ contingere possunt in praxi supradictarum quæstionum.

Confessarius affirmavit hæredi testatorem voluisse relinquere legatum Titio, quæritur, an hæres teneatur hoc credere, & legatum solvere? tom.6. tractat.8. resolutione 113. pag.450

An si testator habens plures equos, equum Titio legaverit, utrum debeat eligere equum Titius, aut hæres? t.6. tr.8. ref.114. p.451

Et an pecunia ad emptionem immobilium destinata, pro immobili habeatur itaut in legato bonorum immobilium contineatur? ibid. §.17. p.452

Et quid est dicendum de legato rei non existentis, an si speratur extitura dicendum sit valere, v. g. ut si legatur partus ancillæ futurus, vel fructus anni sequentis? ibid. §.22

Et an quando certam quantitatem fructuum sequenti anno nascituruorum legaverit testator, anne, si tantum fructus natus non fuerit, quod deest, hæres supplere debeat? ibid. §. ult.

An interitus rei legatæ spectet ad legatarium? Et quid, quando res, quæ casu perempta est, & æque fuerit apud creditorem, & in nostro casu apud legatarium, qui hæredis est peritura? tom.6. tract.8. resolut.115. pag.452

Testiculus.

Vide verb. *Ascindere.* tom.5

Testificari.

Vide verb. *Testis.* tom.5

Item verb. *Dicere.* tom.8

Testimoniales.

Vide verb. *Capitulum Sede vacante.*

Testimonium.

Testimonio Sacerdotis, & non pœnitentis, an credendum sit, quando dubitatur, an revelatio confessionis fiat, vel non fiat de licentia pœnitentis? t.1. tr.8. resol.31. §.2. pag.439

Ad effectum repellendi Clericum à testimonio an possit laicus judex per viam exemptionis cognoscere de crimine Clerici? tomo nono, tractatu secundo, resolutione 66. §.3. p.134

Testimonio unius an prima Tonsura probetur? t.9. tr.2. ref.120. §.4. p.157

Testimonium Confessarii de licentia pœnitentis an prosit, ut probetur pœnitens emendatus in foro externo, ut v.g. Parochus det sacram Eucharistiam, & sepulturam Ecclesiasticam publico usurario, vel meretrici, &c. t.1. tr.8. r.29. §.1. p.438

Vbi, quod quando publica meretrix est confessa Mendicanti Religioso, non potest Pastor petere testimonium à tali Confessario, quod verè de peccato suo publico, & confessa, & absoluta sit, Confessarius vero ne quidem, quod fornicationes suas sibi confessa sit directè, aut indirectè, quod eam à peccatis suis publicis absolvit, indicare potest. à §.1. ibid.

Testimonium falsum Clericus dicens coram judice laico, an possit ab eo puniri? tom.9. tract.2. resolutione 66. §.1. pag.133

Teſtimonium ferendi tantum, & non eligendi jus populus in electione Epiſcoporum, an olim aliquando habuerit? tom. 9. tract. 9. reſolutione 4. §. primo, & ſeqq. pag. 453

Vide verb. *Accuſator*, *Carceratio*, *Crimen*, *Teſtis*. tom. 5

Item verb. *Teſtis*, & ejus notationem.

Teſtis.

Abſque teſte ullo an valeat donatio mortis cauſa, ſi eam per donatoris Epiſtolam propria ipſius manu ſcriptam fecerit? t. 6. tr. 7. r. 92. §. 5. p. 359

Teſtem falſum occidere an liceat, euntem ad teſtificandum falſum contra aliquem? tom. 8. tract. 5. reſol. 27. §. 1. pag. 104

Quot teſtes debeant teſtificati Confeſſario de ſignis contritionis moribundi, vel quod confeſſionem petierit? t. 1. tr. 4. r. 59. §. 1. & ſeq. p. 257

Teſtes an ſimul cum Parocho intereſſe debeant matrimonio, vel ſufficiat ſucceſſivè coram illis explicare contrahentes conſenſu? tom. 2. tract. 6. reſol. 91. §. Nota etiam. pag. 390

Vt teſtes audiant contrahentes an ſufficiat ad valorem matrimonii, vel opus ſit illos videre? t. 2. tr. 6. reſ. 93. §. 1. & ſeqq. p. 392

Si teſtes ſint diſtracti dum matrimonium contrahunt, & non advertunt ad ea, quæ tunc efficiuntur, an dictum matrimonium ſit validum? t. 2. tr. 6. reſ. 100. §. 1. pag. 395

Quos teſtes adhibere poſſunt Inquiſitores in cauſa hæreſis, & quæ fides habenda ſit à teſtibus inhabilibus, vel ſingularibus? Vbi 12. caſus pro praxi. t. 5. tr. 10. reſ. 41. §. 1. & ſeq. p. 431

Quando teſtes recipiunt Inquiſitores, an præter ſecretarium teneantur adhibere duas Religioſas perſonas? Et quomodo hoc intelligatur quoad dictas perſonas? t. 5. tr. 10. reſ. 42. §. 1. & ſeqq. p. 432

Teſtes recipere an poſſint Inquiſitores ad perpetuam rei memoriam, ad inſtantiam fiſcalis, ut poſtea faciant fidem contra reum? tom. 5. tractat. 10. reſolut. 43. per totam. pag. 433

Teſtes nominatos in denunciatione facta ſine nomine denunciatoris, an examinare Inquiſitores poſſint? t. 5. tr. 10. r. 44. §. 1. ibid.

Teſtes confrontare cum reo, an debeant Inquiſitores? t. 5. tr. 10. r. 48. per tot. p. 434

Per teſtes duos indicia debent eſſe probata, ut Inquiſitores poſſint reos torquere. tom. 5. tract. 11. reſol. 3. §. 1. pag. 479

Et quid, ſi duo teſtes non ſint idonei, ut familiares, infames, &c. dummodo ſint conteſtes? ibid. §. 2

Et quid, ſi adſit unicum tantum indicium, probatum tamen per duos teſtes, an poſſint Inquiſitores reum torquere? tomo quinto, tract. 11. reſolutione 4. per totam. ibidem.

Et quid, ſi adſint plura indicia, probata tamen per teſtes ſingulares? tomo quinto, tract. 11. reſolutione 5. per totam. pag. 480

Teſtes inhabiles, ut fidem faciant an ſint ab Inquiſitoribus torquendi? t. 5. tr. 11. r. 11. §. 1. p. 483

Teſtes inhabiles quamvis admittantur ad probandum aliquem eſſe hæreticum, è contra vero non admittuntur in favorem illius. ibid. §. 3

Teſtes hujuſmodi non ſufficiunt ad plenam probationem, ſed ad pœnam extraordinariam, vel ad torturam. ibid. §. 7. pag. 484

Vbi aliqua alia circa teſtes ſupradictos inhabiles? §. 8

Si teſtes adſunt tantum ſingulares, an Inquiſitores poſſint condemnare reum hæreticum ad pœnam ordinariam? t. 5. tr. 12. r. 31. §. 1. p. 528

Et quid, ſi teſtes de eadem hæreſi ſint concordes, ſed eam quiſque audivit in vario loco, & diverſo tempore, an dicti teſtes ſufficiant ad condemnandum reum pœna ordinaria? ibid. §. 2. p. 529

Quinque teſtes uno eodemque tempore adhibere tenetur Paganus filiusfamilias donationi mortis cauſa, quos teſtes etiamque ſe ſubſcribere donationis inſtrumento oportet, licet de Caſtrenſi, vel quaſi Caſtrenſi peculio etiam abſque Patris conſenſu donare etiam mortis cauſa poſſit. t. 6. tr. 8. r. 85. §. 6. p. 437

An duo, vel tres teſtes ſufficiant in donatione mortis cauſa ad pias cauſas? tomo ſexto, tract. 7. reſolut. 92. §. 3. pag. 359

Teſtes quinque in donatione mortis cauſa an uno contextu adhiberi debeant? ibid. §. 4

Quot teſtes requirantur in teſtamento ad pias cauſas? t. 6. tr. 8. r. 18. §. 1. p. 404

Et quid quoad forum conſcientiæ? ibid. §. 2

Si nulli teſtes ſint adhibiti, an valeat tamen teſtamentum ad pias cauſas manu propria teſtatoris ſcriptum? ibidem §. Hinc.

Quot teſtes requirantur in teſtamento ad pias cauſas, quando non ſunt idonei? tom. 6. tract. 8. reſolut. 19. §. 1. ibidem.

Et an legitimi præſumantur, donec contrarium probetur? ibidem §. 3

An opus ſit univerſos teſtes toto ordinationis actui teſtamenti adfuiſſe, vel quibuſdam ante finem ordinationis diſcedentibus, alii in ipſorum locum ſubrogari poſſint? t. 6. tr. 8. r. 21. §. 5. p. 405

Teſtes ſeptem an ſint neceſſarii in teſtamento confecto tempore peſtis? t. 6. tr. 8. r. 60. §. 1. p. 427

Sed non eſt neceſſarium, ut unico contextu adhibeantur teſtes, ſed ſufficit, ut ex intervallis interveniant. ibid. §. 5. pag. 428

Teſtes ſeptem an ſint neceſſarii in teſtamento Militis tempore belli? ibid. §. 2. p. 427

Teſtes duo an ſaltem ſint neceſſarii ad teſtamentum militis? t. 6. tr. 8. r. 71. per tot. p. 431

Qui teſtes ſint idonei in teſtamento militis? Vbi alia multa de teſtibus. tom. 6. tractat. 8. reſolutione 73. per totam. pag. 433

Teſtes an poſſint eſſe ſervi? tom. 7. tract. 8. reſol. 62. per totam. pag. 454

Coram teſtibus excommunicatis non toleratis an ſit validum matrimonium contractum? tom. 2. tr. 6. reſol. 63. §. 6. pag. 368

De teſtibus neceſſariis ad valide contrahendum matrimonium. t. 2. tr. 6. r. 91. §. 1. p. 390

Et an ſit neceſſarium hos teſtes eſſe rogatos? ibidem §. ſecundo.

Et an deſinant eſſe omni exceptione majores? ibid. §. 6

Coram teſtibus coactis contrahentes, an peccent mortaliter? ibid. §. 4. p. 390

Si coram teſtibus, & Parocho matrimonium ſit irritum, ſi Parochus ſit intruſus, non obſtante, quod adſit error communis, an adhuc matrimonium ſit validum? ibid. §. penult.

Coram teſtibus matrimonium irritum an ſit validum, ſi conſenſus intelligatur per Interpretem? Idem eſt, ſi matrimonium fiat per literas ignotæ linguæ. t. 2. tr. 6. reſ. 101. §. 1. & ſeq. p. 395

In teſtibus accipiendis contra hæreticos an Epiſcopi teneantur adhibere duas perſonas Religioſas? t. 5. tr. 10. reſ. 42. §. 2. p. 432

De teſtibus falſis; & an prædicti pœna talionis ſint condemnandi? Et quid de filiis, & nepotibus teſtis falſi? Et an Inquiſitores poſſint punire, & quibus pœnis eum, qui prece, minis, aut pretio teſtem corrupit, ut falſo in ſacro tribunali contra aliquem deponeret? t. 5. tr. 12. r. 16. per tot. p. 516

De teſtibus revocantibus ſuam teſtificationem. Et an Inquiſitores ſtare debeant ſecundo dicto, etiamſi teſtis neget

neget hæresim in primo dicto confessam : t.5. tr.12. res.22. §.5. & seqq. p.521
Ex testibus duobus tantum, contestibus tamen, & idoneis, an reus hæreticus malæ vitæ, & famæ possit puniri ab Inquisitoribus ? tom.5. tract.12. resol.32. per totam. pag.529
Coram testibus saltem quinque debet fieri donatio causa mortis ? tomo sexto, tract.7. resolut.92. §. primo, & seq. pag.358
Sine testibus in utroque foro valet testamentum ad pias causas. t.6. tr.8. res.100. §.5. p.446
Qui testibus falsis jam subornatis ita me oppugnat in judicio, ut necesse sit occidi, infamari, aut bona mea amittere, an liceat mihi illum prævenire, & occidere ? t.8. tr.5. r.45. §.4. p.112
Si testis unus etiam Paganus dicit moribundum postulasse Baptismum, an iste sit baptizandus ? tom.1. tr.1. res.34. §.1. p.25
Idem est in dicto casu de postulante Eucharistiam, & confessionem. ibid.
Et quid, si testis dubitet an adultus moribundus petierit Baptismum ? t.1. tr.1. res.35. §.2. p.25
Et quid, si de testis veritate dubitetur ? §.1. ibid.
Et quid, si audientes non recordentur satis, an testis asseruerit expostulatum esse Baptismum, vel non, & non comparet testis, an saltem sub conditione erit ministrandus Baptismus ? ibid. §.1. & seq.
Testis, qui simul rogatur de multis articulis sub uno juramento, & in omnibus mentitur, unum peccatum committit, & non tenetur hoc in confessione aperire. t.1. tr.7. r.150. §.1. p.416
Vt testis in causis matrimonialibus an admittendus sit excommunicatus vitandus ? Et quid, si sit toleratus ? Et quid in causis fidei ? tom.2. tract.6. resolutione 92. §.1. pag.391
Testis an possit esse excommunicatus, & testimonium ejus sit validum ? Et quid in causa matrimonii, & hæresis ? t.5. tr.1. res.112. §.1. p.73
Et quodnam peccatum committat, si excommunicatus sit testis in judicio, vel extra ? §.2. p.74
Testis præcepto judicis obligatus, vel gravi metu coactus, & in casibus, quibus jure naturali teneatur testificari, an incurrat irregularitatem, si mors alterius sequatur ? t.5. tr.5. res.85. per tot. p.245
Testis in causa sanguinis an incurrat irregularitatem, si præmittat protestationem eo modo, quo facit accusator ? tomo quinto, tractat.5. resolutione 87. per totam. pag.246
Ex unius testis dicto immediatè deponentis de delicto, an Inquisitores possint reum torquere ? tom.5. tr.11. res.6. §.1. p.480
Et quid maximè, si testis unicus sit omni exceptione major ? Et quid est faciendum, si reus sit bonæ famæ, vitæque integræ ? Et quid, si reus sit malæ famæ ? ibid. §.2. & seq.
Ex dicto testis unius minoris 20. annis an Inquisitores possint torquere reum ? Et quid, si adsit testimonium duorum testium ? tom.5. tract.11. resolutione 25. per totam. pag.491
Testis interrogatus à judice, an teneatur ex justitia commutativa respondere, itaut dicendo se nihil scire, restitutioni obnoxius sit ? Et quid, si testis per mandatum judicis insinuatur, ipse tamen subterfugiat, & non compareat ? tom.6. tractat.1. resolut.91. §.1. & seq. pag.61
Testis ratione falsi testimonii, non tenetur aliquando ad restitutionem ? tomo sexto, tract.1. resolutione 92. §.1. pag.62
Revocare an teneatur testis falsus dictum suum, ratione cujus, mors, aut mutilatio alicui est inferenda, quamvis ipse similis pœnæ periculum timeret, imò licet ex revocatione majus malum illi immineat ? Et quid quando talis testis dubitat, an talis revocatio sit profutura necne ? tomo sexto, tract.1. resolut.93. §.1. ibid.
Denunciare an testis non teneatur, quando scit nullum alium scire delictum illud, etiam interrogatus sub præcepto, & juramento ? tom.6. tract.1. resolut.94. §.1. & seqq. ibid.
An testis teneatur respondere, si judex ad evitandum scandalum interroget, quando crimen est notorium, & publicum, sed ignoratur author ipsius ? t.6. tr.1. res.95. §.1. p.63
Si testis falsus falsis calumniis conatur per judicem aliquem interficere, infamare, aut bonis privare, si non adsit alia via evadendi, an liceat eum occidere ? tom.8. tr.5. res.28. §.1. p.104
Testis falsus, qui mediante pecunia corruptus falsum deposuit, unde innocens damnatus est ad mortem, an dicatur assassinus, itaut privetur immunitate Ecclesiæ ? Et quid, si non mediante pecunia falsum deposuerit ? tom.9. tr.1. res.27. §. Quæro undecimo. pag.23. & in res.95. §.2. p.55
Sine testium nominibus datis reis, & copia indiciorum, an Inquisitores possint torquere reum ? t.5. tr.11.t.18 per tot. pag.492
Circa testium adhibitionem in servando ordine à Christo præscripto in correctione fraterna, & per viam accusationis, & denunciationis judicialis aliqua notabilia ? tom.7. tractat.4. resolut.41. 42. 43. 44. 45. 46. 49. 58. 59. & 61. ubi latè. à p.304. ad 317
Vide verb. *Clandestinum matrimonium*, *Denunciationes*, *Parochus*, *Præsentia*. tom.2
Item verb. *Accusator*, *Amicus*, *Appellatio*, *Benefactor*, *Confessio judicialis*, *Consanguineus*, *Delegare*, *Depositio*, *Indicere*, *Inimicus*, *Inquirere*, *Interrogare*, *Iudex*, *Notorium*, *Numerus*, *Pœna*, *Ratificatio*. tom.5
Item verb. *Audire*, *Confessarius*, *Confiteri*, *Crimen*, *Depositio*, *Denuntiare*, *Dubitare*, *Fœmina*, *Filius*, *Ignorantia*, *Iurare*, *Metus*, *Mulier*, *Notarius*, *Numerus*, *Obtinere*, *Pater*, *Parochus*, *Retractare*, *Revocare*, *Rogatus*, *Schedula*, *Solemnitas*, *Testator*, *Veritas*. tom.6
Item verb. *Testamentum*, *Nomen*. tom.7
Item verb. *Absolvere*, *Falsum*. tom.8
Item *Falsum*, *Familiares*, *Processus*, *Requirere*. tom.9

Textores.

Textores vittæ sericæ, an excusentur à jejunio ? t.4. tr.6. res.70. §.4. p.239

Textus.

Textus in cap. *Filiis*, *& Nepotibus* 17. *quæst.* quomodo sit explicandus ? tom.9. tractat.2. resolutione 59. §.1. & seqq. pag.131
Et notatur jus cap. *Filiis*, *& Nepotibus* fuisse sublatum, & abrogatum ab Innocentio III. in cap. *Qualiter*, *& quando ?* ibid. §.4

Theatinus.

Theatini vulgò dicti an gaudeant privilegiis aliis Religionibus concessis ? tom.7. tract.1. resolutione 258. per tot. pag.169

Theologus.

Theologorum non adhibito consilio, an decreta Pontificis loquentis ex Cathedra sint infallibilia. t.9. tr.5. res.5. §.1. & seqq. p.345
Vide verb. *Doctor*, *Votum*. tom.3
Item verb. *Iustitia*. tom.7

Theriaca.

Vide verb. *Experiri*. tom.8

Thesaurarius.

Vide verb. *Lucrum*. tom.6

Thesaurus.

Pretio currenti an licitè quis possit emere fundum, sciens thesaurum in illo latere, aut venam auri ? t.6. tract.6. res.16. §.1. p.302

Vbi, quod in sacris, quos miles in urbis expugnatione cæpit, putans solo tritico, aut lana plenos esse, aliquis sciret esse vasa aurea, vel laminas argenteas, an possit illos emere pretio currenti, & communi tanquam solo tritico plenos, aut lana, & non tenetur militi, quod ipse scit indicare? §. 5. p. 303
Qui thesaurum invenit in Regis fundo, an statim teneatur dimidiam partem dare Regi? t. 6. tr. 6. ref. 19. §. 4. & seq. p. 306
Locus suus quis dicatur, si thesaurus in eo inveniatur? t. 6. tr. 6. r. 2. §. 2. p. 292
In loco sacro thesaurus inventus, ad quem pertineat? tomo sexto, tract. 6. resolutione 12. §. 1. & sequent. pag. 298. & seq.
A filiofamilias thesaurus inventus, ad quem pertineat? t. 6. tr. 6. r. 8. §. 1. p. 297
Et an hujusmodi inventor post mortem Patris teneatur fratribus communicare thesaurum? ibid.
Et quid, si data opera sine licentia Prælati loci sacri, vel artibus magicis thesaurus sit inventus? t. 6. tr. 6. ref. 12. §. 4. p. 299
In loco alieno inventus thesaurus ad quem pertineat? Et quid inventus arte magica? tom. 6. tr. 6. ref. 13. §. 1. & seqq. pag. 300
Et quid, si thesaurus inventus sit in loco fiscali, aut Religioso arte magica? ibid. §. 2. p. 301
In loco publico inventus thesaurus ad quem pertineat? t. 6. tr. 6. r. 15. §. 1. ibid.
Vt thesaurus ad se pertineat an Rex possit condere leges? tomo sexto, tract. 6. resolutione 19. §. quarto, & seq. pag. 306
Vide tract. 6. tom. 6. de Thesauris per tot.

Thorum.

Vide verb. *Conjux.* tom. 2

Timor.

Vide verb. *Dubium, Opinio.* tom. 2
Item verb. *Demonstrare.* tom. 8

Titubatio.

Titubatio sola rei an faciat contra illum indicium ad torturam? t. 5. tr. 11. ref. 15. §. 3. p. 486

Titularis.

Tituares Episcopi an possint consecrari absque assignatione civitatis? tomo quarto, tract. 8. resolutione 77. §. 1. pag. 373
Titulares Episcopi qui dicantur? ibid. §. 3
Titulares Episcopi habent jurisdictionem saltem habitu. ibid. §. 4. & seqq. p. 374
Titulares Episcopi contrahunt matrimonium spirituale cum sua Ecclesia titulari. tom. 4. tractat. 8. resolut. 51. §. Nec obstat. pag. 351
Titulares Episcopi an possint absolvere, & dispensare virtute Concilii Tridentini? tom. 4. tr. 8. ref. 104. §. 1. & seq. pag. 396
Titulares Episcopi an gaudeant privilegio eligendi Confessarium? tom. 4. tractat. 8. resolut. 105. §. 1. post medium. pag. 397
Titularis Episcopus non debet consecrati ante legitimam ætatem? tomo quarto, tractat. 8. resolutione 49. §. 1. pag. 349

Titulus.

In suis titulis, & Ecclesiis titularibus quid facere possint Cardinales? tom. 9. tractat. 7. à resolutione 37. usque ad resolutione 64. & seq. ubi multa à pag. 389. ad paginam 400
Qui sine titulo, & authoritate Superioris se intrusit in officium Judicis, Parochi, aut Confessarii, si tamen communis error accedat, an gesta per illum, quoad utrumque forum spectantia sint valida. t. 2. tr. 6. ref. 81. §. 1. p. 379
Sine titulo ordinatus cum sola fidejussione alimentorum, an sit suspensus? tom. 5. tract. 3. resolutione 52. §. 1. pag. 193
Titulo venditionis, & jure belli, & delicti, an quis efficiatur servus? tomo septimo, tract. 8. resolut. 7. §. 1. pag. 430
Titulum, & insignia Regia Principibus de Ecclesia benemeritis, an Pontifices concedere possint? t. 9. tr. 1. ref. unic. §. 1. p. 468
Vide verb. *Beneficium, Coadjutoria, Parochus, Patrimonium.* tom. 2
Item *Beneficium, Error, Iurisdictio.* tom. 3
Item verb. *Dimissoria, Dispensatio, Ignoranter, Patrimonium.* tom. 5
Item verb. *Infidelis.* tom. 7
Item verb. *Alimentum.* tom. 8
Item *Beneficium, Capellanus, Præstimonium.* tom. 9

Tobalia.

Vide verb. *Pileus.* tom. 7

Toga.

Togam, & pallium usque ad talos, an debeat portare Clericus in minoribus, ut gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 125. §. 1. p. 158

Tolerantia.

Tolerantia Summi Pontificis an adsit cum consuetudine, itaut Principes aliquid licitè efficiant adversus libertatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 2. r. 10. §. 1. p. 102
Ex tolerantia Pontificis an excusentur judices laici, advocantes ad se causas Ecclesiasticas? t. 9. tr. 2. ref. 41. §. 1. pag. 123

Tollere.

Si tollatur per statutum Clericis ea, quæ de jure communi sibi competunt tanquam Cives, an tale statutum sit contra Immunitatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 2. ref. 208. §. 2. pag. 200
Vide verb. *Personale.* tom. 5
Item verb. *Episcopus.* tom. 6
Item *Capitulum Regulare, Generalis, Illegitimus.* tom. 7
Item *Auferre, Cedulones, Pœna, Porta, Regnum.* tom. 9

Tonsor.

Tonsorum usus an sit licitus, qui diebus festis tondent omnes, qui ad tonstrinam accedunt? t. 7. tr. 5. ref. 21. §. 3. pag. 338

Tonsores monetæ.

Vide verb. *Monetarius.* tom. 9

Tonsura.

Tonsura quovis anni tempore, quovis die, hora, & loco dari potest. t. 2. tr. 5. r. 96. §. 2. p. 317
In Tonsura prima tantum Clericis constitutis, an Princeps possit gabellas imponere? t. 9. tr. 2. resol. 59. §. 1. & seq. pag. 230
Ad Tonsuram primam an quis possit promoveri per Episcopum non suum? tom. 2. tract. 5. resolutione 38. §. 3. pag. 287
Vbi an in isto casu non incurrat suspensionem, quam ipso jure in sacris ordinatus incurreret, si ab alieno Episcopo ordinem susciperet? ibid.
Si Tonsuram, & habitum Clerici deferant, an peccent per se, & ex vi decretorum Ecclesiæ adscribendo se militiæ propter scandalum? tom. 7. tract. 7. resolut. 59. §. 5. pag. 423
In Tonsuram Clericalem gestandi præcepto an detur parvitas materiæ? Et si Tonsuram non deferat sacris Ordinibus initiatus, an peccet, secus si sit in Minoribus Ordinibus? tom. 8. tract. 3. resolutione 28. §. 1. pag. 47
Tonsuram primam an Cardinales conferre possint in suis titulis? t. 9. tr. 7. r. 51. §. 1. p. 396
Et quid de Cardinali Presbytero, an suis familiaribus possit Tonsuram conferre? ibid. §. 3
Vide verb. *Abbas, Diœcesis, Episcopus, Legere, Scribere.* tom. 2

Item *Interdictum*, *Ordinis sacramentum*. tom. 3
Item *Ordinis sacramentum*. tom. 5
Item verb. *Conjugatus*, *Clericus*, *Delictum*, *Habitus*, *Testimonium*. tom. 9

Tormentum.

Vide verb. *Evitandum*. tom. 7
Item verb. *Æquivocatio*. tom. 8

Tormentum Bellicum.

Vide verb. *Præesse*. tom. 7

Torneatores.

Vide verb. *Mori*. tom. 8

Torquentes.

Vide verb. *Torquere*. tom. 5

Torquere, Tortura, Tortus.

Torqueri an possit cœcus? tom. 8. tractat. 9. resolut. 12. §. 1. pag. 195
Ad torquendos reos an Inquisitores debeant esse promiores, quam ad admittendos eos ad purgationem, vel abjurationem? Et notatur non esse deveniendum ad purgationem Canonicam, si adsint indicia ad torturam, sed reum esse torquendum? tom. 5. tractat. 11. resol. 1. pag. 477
Torquere reos cum quibus indiciis debeant Inquisitores? Et advertitur, quod in materia torturæ non potest dari certa regula ad cognoscenda sufficientia ad torturam inferendam, sed hoc totum negotium remittendum est arbitrio Inquisitorum. Vbi pro praxi aliqui casus. t. 5. tr. 11. res. 2. p. 478
Vt torquere reum possint Inquisitores, an dicta indicia debeant saltem per duos testes esse probata; etiamsi testes non sint idonei, ut familiares, infames, &c. dummodo sint contestes? tomo quinto, tract. 11. resolutione 3. pag. 479
Torquere reum an possint Inquisitores, si adsit tantum unicum indicium probatum tamen per duos testes? t. 5. tr. 11. res. 4. p. 479
Totturam adhibere reo an possint Inquisitores, si adsint plura indicia probata tamen per testes singulares? t. 5. tr. 11. res. 5. p. 480
Torquere reum an possint Inquisitores ex dicto unius testis immediatè deponentis de delicto? Et quid si reus sit bonæ famæ? Et quid si sit malæ famæ? t. 5. tr. 11. res. 6. pag. 480
Torqueri reus an possit ab Inquisitoribus ex solo dicto socii criminis? Et quid, si non concurrit alia præsumptio, vel adminiculum, aut indicium? Et quænam sint adminicula requisita, ut cum dicto socii criminis faciant contra nominatum indicium ad torturam? Et pro praxi adducuntur quid si cum dicto socii criminis deponant duo socii criminis, & quid, si tres, vel quatuor socii criminis, &c. tom. 5. tract. 11. res. 7. pag. 481
Ad torquendum reum an sufficiat depositio socii criminis adminiculata, si Inquisitores videant ipsum pati alios defectus? t. 5. tr. 11. r. 8. p. 482
Vt torquere reum, si sit bonæ conditionis, & famæ, Inquisitores possint an dictum socii criminis adminicula, tum sufficiat? ibid. res. 9. p. 482
An socii criminis ut fidem faciant contra nominatum, sufficiat jurare, vel opus sit, ut ab Inquisitoribus torqueantur ad deponendum. ibid. res. 10. p. 482
An testes inhabiles, ut fidem faciant, sint ab Inquisitoribus torquendi? Et notatur, quod testes inhabiles admittuntur ad probandum aliquem esse hæreticum; è contra vero non admittuntur in favorem illius. ibidem resolutione 11. Vbi pro praxi alia sex notanda adducuntur. pag. 483
Vt torquere reum Inquisitores possint, an confessio extrajudicialis sufficiat? Vbi alia tria notanda pro prædicto casu. ibid. res. 12. p. 484
Vt reum torturæ Inquisitores subjicere possint, an fama præbeat indicium sufficiens? Et quid, si fama sit vehemens? ibid. res. 13. p. 485
Vt torquere reum Inquisitores possint, fuga sit indicium sufficiens? Et quid, si fuga ex carcere sit attentata? ibid. res. 14. p. 486
An variatio, mendacium, vacillatio, vel sola titulatio, vultusque mutatio præbeant Inquisitoribus indicium ad torquendum reum, vel debeant concurrere aliqua alia adminicula? ibid. res. 15. p. 486
Reus tortus, & negativus, si superveniant nova indicia, possit iterum ab Inquisitoribus torqueri? Et quænam indicia esse debent? Pro quo alia notantur. ibid. resolutione 16. pag. 487
Tortura sine Episcopo an Inquisitores possint inferre, & alios ad hoc subdelegare? ibidem resolutione 17. pagina 487
An sit in arbitrio Inquisitorum, quando delictum est vehementer indiciatum procedere ad pœnam extraordinariam, vel ad torturam? ibid. res. 18. p. 488
In tortura quomodo Inquisitores debeant interrogare reos? ibid. res. 19. p. 488
A sententia torturæ an Inquisitores debeant admittere appellationem rei? Vbi alia tria notanda inferuntur. ibid. res. 20. p. 488
Torquere Confessarium solicitantem an Inquisitores possint ex delatione unius fœminæ bonæ famæ? Et si est Religiosus in carcerem secretum non detruditur sine Consilio Supremi Senatus? ibid. resolutione 21. pagina 489
Quomodo, & quo tempore Inquisitores debeant facere, ut reus ratificet confessionem in tormentis factam? Vbi pro praxi aliqua alia contingentia, & notabilia. ibid. res. 22. p. 489
Reum torquere an possint Inquisitores, qui postquam in tormentis confessus, sequenti die confessionem factam negat? ibid. res. 23. p. 490
An si reus bis tortus, bis confitetur, & revocat confessionem, sit tertio ab Inquisitoribus torquendus? t. 5. tr. 11. res. 24. p. 491
Torquere reum an possint Inquisitores ex dicto unius testis minoris 20. annis, & quid, si adsit testimonium duorum? ibid. res. 25. p. 491
Quis prior ex complicibus debeat ab Inquisitoribus torqueri. ibid. res. 26. p. 491
An Inquisitores possint torquere reum confessum ad extorquendum complices. ibid. res. 27. p. 492
Vbi notatur non esse torquendos hæreticos pro complicibus quod socios criminis habeant, nisi cum semiplena probatione. ibid. §. 3
Et quod tortura in caput alienum debet esse moderata pro ratione causæ, & indiciorum. ibid. §. ult.
Torquere reos an possint Inquisitores sine data eis copia indiciorum, & nominibus testium. ibidem resolutione 28. pag. 492
Torquendi an sint ab Inquisitoribus minores 14. annorum? Et quid de prægnantibus, senibus, laborantibus quartana, morbo Gallico, &c. ibid. res. 29. p. 493
In crimine sagarum ex sola delatione complicum absque ullis aliis indiciis, an Inquisitores possint torquere personas denunciatas bonæ alioquin famæ? ibidem resolutione 30. pag. 494
Torquere reum minorem an possint Inquisitores, non dato ei curatore, & si esse debeat præsens in tortura? ibid. res. 31. p. 495
Quando reus est convictus, & datur tortura super intentione, & complicibus, an danda sit ab Inquisitoribus cum clausula *citra præjudicium probatorum*? ibidem res. 32. p. 495
Tortus, & negativus an possit puniri ab Inquisitoribus aliqua pœna extraordinaria? Et si post torturam fuit iterum interrogatus extra tormentum, & inventus est

est varius, an pssiot iterum torqueri? ibidem resolutione 33. pag. 496
Torquere reum, qui non vult respondere interrogationibus, an Inquisitores possint? ibidem resolutione 34. pagina 496
Quem modum torquendi debeant Inquisitores adhibere cum reis, & quomodo, & de tormento ignis ad pedes adhibito? ibid. res. 35. p. 497
Inquisitores an debeant torturam inferre Clericis non infamatis, sed tantum indiciatis? Vbi, quod Clerici mitius sunt torquendi, quam laici. Et in dicto casu Clerici, & non laici debent illos torquere. ibidem resolut. 36. pag. 497
Et notatur, quod Clericus non debet admitti ad Canonicam purgationem, quando est gravatus indiciis ad torturam, sed debet torqueri? ibid. §. ult.
Quid facere debeant Inquisitores cum reis, si timent veritatem in tortura non fateri ex incantationibus, & maleficiis? ibid. res. 37. p. 498
Inquisitores, si torquerent reum ex opinione probabili, relicta probabiliori, an debeant puniri à suis Visitatoribus? ibid. res. 38. p. 498
* Vide *Indicta, Inquisitores, De Pœnis delictorum in S. Inquisitione.*

Tracta.

Vide verb. *Pecunia.* tom. 6
Item verb. *Merx.* tom. 9

Tractare.

Vide verb. *Captum, Fugere.* tom. 7
Item verb. *Revelare.* tom. 9

Tractatus.

Vide verb. *Electio.* tom. 7

Tractus.

Si tractus ad ludum lucratur à trahente non tenetur lucrum restituere, secùs è contra. tom. 6. tract. 4. res. 41. §. 2. pag. 261
Vide verb. *Pecunia.* tom. 6

Tradendus.

Tradendus an sit Clericus Curiæ sæculari, qui commisit crimen læsæ Majestatis? tom. 9. tract. 2. res. 55. §. 1. pag. 129
Tradendus an sit Clericus Curiæ sæculari, si enormissimum crimen commisit, absque eo, quod sit incorrigibilis? tomo nono, tractatu secundo, resolutione 328. §. 5. pag. 274

Tradere.

Tradere an possit Episcopus brachio sæculari ad puniendum Clericum degradatum propter aliquod delictum enorme, & qualificatum, præter casus in jure expressos? Et quodnam sit delictum enorme? t. 3. tr. 3. resol. 79. §. 1. pag. 343
Tradere Tyranno Virginem deflorandam, an sit licitum ad tuendam Rempublicam? tom. 7. tract. 7. resolut. 20. §. 1. pag. 396
Si quis tradiderit aliquam rem alteri, & nihil expresserit, an rem donare videatur? Et quid si sit nobilis, qui eam tradidit? tom. 6. tract. 7. resolut. 144. §. 3. & seqq. pag. 390
Qui tradidit arma Titio, quibus Caium occidit, an sit irregularis? tomo quinto, tract. 5. resolutione 120 per totam. pag. 267
Vide verb. *Diaconus, Presbyter.* tom. 2
Item verb. *Votum.* tom. 4
Item verb. *Incorrigibilis, Lamia, Relapsus, Striges.* tom. 5
Item verb. *Ancilla, Inimicus.* tom. 7
Item verb. *Bellum.* tom. 8
Item verb. *Constare, Curia secularis, Irregularitas, Probatio, Reus.* tom. 9

Traditio.

Vide verb. *Diaconus, Presbyter.* tom. 2

Traducere.

Traducere solemniter sponsam in domum sponsi, & convivia facere tempore Adventus, & Quadragesimæ, an sit peccatum mortale? tom. 2. tract. 6. resolut. 102. §. 1. pag. 397

Traductio.

Traductio omnis sponsæ in domum sponsi, etiam absque solemnitate, interdicta est tempore feriarum. t. 2. tr. 6. res. 102. §. 4 p. 397
Vbi an liceat tempore supradictarum feriarum consummare matrimonium? ibid.

Trahens.

Vide verb. *Deducere.* tom. 6

Trahere.

Qui trahit alterum ad ludum minis, & precibus importunis, si lucratur, an teneatur ad restitutionem? t. 6. tr. 4. res. 42. §. 3. p. 262
Vide verb. *Deducere.* tom. 6
Item *Consuetudo, Pupillus, Reus, Vidua.* tom. 9

Transactio.

Vide verb. *Bona temporalia.* tom. 6
Item verb. *Ecclesia.* tom. 7

Transcribere.

Transcribere acta in diebus festis an Notarii, Commissarii, & alii Officiales Curiæ possint? t. 7. tr. 5. res. 22. §. 1. pag. 339
Vide verb. *Copiare.* tom. 7

Transeuntes.

Vide verb. *Advena, Peregrinus.* tom. 5
Item verb. *Concedere, Vxor.* tom. 6

Transferentes.

Transferentes triticum extra territorium an excusentur, etiamsi ob id pretium notabiliter augeatur? t. 6. tr. 3. res. 84. §. 3. p. 161
De transferentibus arma, equos, &c. in terras Infidelium, de pœnis, quibus puniuntur, si animo adjuvandi Infideles, & hæreticos in bello ad impugnandos Christianos hoc fecerint, & secus, si lucrandi, & negotiandi causa hoc fecerint? tom. 5. tract. 12. res. 19. §. 1. p. 518
Et an adversus supradictos Inquisitores procedere possint? ibid. §. 2. p. 519

Transferre.

Transferre in alium diem pœnitens potest jejunium Veneris, vel Sabbathi ex pœnitentia, vel voto, si in illis diebus incidat Nativitas Domini. t. 1. tr. 6. resolut. 41. §. 2. pag. 334
Transferre diem S. Beatificati, an liceat qui designatur pro celebratione Beatificationis dicti Sancti? t. 9. tr. 5. res. 21. §. 10. p. 362
Qui transtulerit in alium mala fide monetam falsam, an teneatur ad restitutionem? Et quid, si bona fide? t. 8. tr. 7. t. 36. §. 1. p. 168
Vide verb. *Causa, Ecclesia, Festum, Ius, Vigilia.* tom. 3
Item verb. *Dies, Episcopus, Facultas, Templum, Votum.* tomo quarto.
Item *Laborare, Licentia, Missam audire.* tom. 6
Item *Exhumare, Status, Transire.* tom. 7
Item *Dominium, Villa ruralis.* tom. 8
Item verb. *Lex.* tom. 9

Transgredi.

Vide verb. *Auferre, Contemptus, Irritare, Leve, Obligare.* tom. 6
Item verb. *Lex, Pœna, Punire.* tom. 9

Transgrediendum.

Transgrediendi præceptum non fornicandi se exposuit ignorans præceptum non fornicandi, quamvis de facto non fornicetur, & consequenter voluit transgressionem illius, ideo in hoc casu, an teneatur eam culpabiter

bilem ignorantiam, & negligentiam confiteri ? tom. 1. tr. 7. ref. 9. §. 5. p. 347

Transgressio.

Transgressio inspirationis oblatæ, quando offertur occasio frangendi præceptum, non est distinctum peccatum à crimine transgressi præcepti. t. 1. tr. 3. res. 196. §. 5. pag. 219

A transgressione præceptorum humanorum, an excuset aliqua ignorantia, quæ alias esset moraliter culpabilis, quæ non sit affectata, aut crassa, quia jus humanum non obligat cum tanto rigore, ut obligat jus divinum ? t. 1. tr. 7. res. 8. §. 2. p. 346

Vide verb. *Transgredi*, cum notationibus. tom. 6. 9

Transgressor.

Vide verb. *Transgredi.* tom. 9

Transiens.

Vide verb. *Transire.* tom. 7

Transeundum.

Transeundi ad dignitatem Ecclesiasticam in alia Diœcesi, an Capitulum sede vacante possit Clerico dare licentiam ? tomo tertio, tract. 5. resolutione 49. §. primo, & seqq. pag. 402

Transigere.

Transigere hæreditatem legatam Ecclesiæ & compromissum facere an Capitulum sede vacante possit ? tomo tertio, tractatu quinto, resolutione 44. §. Igitur in fine. pag. 401

Transire.

Vide verb. *Bimestre, Conjux, Maritus, Mater, Præsentia.* tom. 2

Item verb. *Equites, Licentia, Religiosus.* tom. 3

Item verb. *Locus.* tom. 4

Item verb. *Causa, Christianus, Comedere, Deferre, Denegare, Impedire, Irritare, Monasterium, Negare, Novitiatus, Pileus, Præceptum, Superior Regularis.* tom. 7

Item verb. *Episcopus.* tom. 8

Transitum.

Vide verb. *Transire.* tom. 2. & 7

Translatio.

Translatio Episcopi ex una ad aliam Ecclesiam non potest fieri sine licentia Pontificis. tomo quarto, tract. 8. resolutione 51. §. 1. pag. 351. & in resolutione 96. §. 1. & seqq. pag. 391

Vide verb. *Causa, Ecclesia, Ius, Transferre.* tom. 3

Item *Capella, Diœcesis, Ecclesia.* tom. 4

Translatum.

Translato statim Episcopo ad aliam Ecclesiam, an gesta ejus Vicarii post translationem non teneantur, etiam ab eo ignoratam ? tomo tertio, tract. 5. resolutione 6. §. 2. pag. 383

Vide verb. *Translatio.* tom. 3. & 4

Transmittere.

Vide verb. *Mandatum.* tom. 9

Transvehere.

Vide verb. *Nauclerus.* tom. 7

Trebelliana lex.

Vide verb. *Deductio.* tom. 6

Treuga.

Vide verb. *Fœdus.* tom. 9

Tribuere.

Quænam Ecclesia tribuat ad eam confugientibus immunitatem ? t. 9. tr. 1. r. 6. §. 4. p. 5

Tribuere aliqua donativa Domino Proregi an Congregati in Parlamento possint ? tomo septimo, tractat. 6. res. 31. §. 1. pag. 381

Et in dicto casu etsi licentia Regis adesset, an sufficiat major pars ad concludendum, vel debeant concurrere omnes Parlamentarii ? ibid.

Vide verb. *Bellum.* tom. 5

Item verb. *Jurisdictio.* tom. 9

Tribunus.

Vide verb. *Restituere.* tom. 7

Tributum.

Tributa exigere à Clericis an Civitas aliqua, vel Princeps possit, quia per consuetudinem immemorabilem ita semper factum est ? tom. 9. tract. 2. resolutione 238. §. 1. pag. 219

Ad tributa, quæ imponuntur ad reficiendas vias, fontes, pontes, aut murum civitatis, & similia, an Clerici teneantur ? tomo nono, tractatu secundo, resolut. 249. §. 1. pag. 225

In tributo justo, & donativo quænam forma servanda est ? t. 7. tr. 6. r. 3. §. 1. p. 372

Si ut tributum aliquod sit injustum subditus habet rationes probabiles, si adsunt verò pro Principe, & justitia vectigalis aliæ rationes probabiles, an subditus teneatur solvere tributum ? tom. 8. tract. 1. resolut. 19. §. 1. pag. 13

Vide verb. *Animus.* tom. 2

Item *Dubitare, Gabella, Vectigal.* tom. 6

Item verb. *Causa, Christianus, Egestas, Iustitia, Minuere, Pactum, Regnum, Restituere.* tom. 7

Item verb. *Iustitia.* tom. 8

Item verb. *Emphyteuta, Exactor, Fraudantes, Gabella, Gravare, Prædium, Vectigal.* tom. 9

Triennis.

Vide verb. *Christianus, Fugere, Ludus.* tom. 7

Triennium.

Triennium à jure præscriptum ad experiendum impotentiæ veritatem, an computandum sit à tempore, quo copula intentata est, vel à tempore præfixo à judice ? t. 2. tr. 6. ref. 163. §. 2. p. 430

Vbi aliqua prius supponuntur. §. 1. p. 429

Quod triennium in supradicto casu sit continuum, necessarium est. ibid.

Triennium hoc debet computari post annum 18. & non ab anno completo pubertatis, si in illo matrimonium est contractum. ibid. §. 4. p. 430

Trinitatis Mysterium.

Vide verb. *Adultus.* tom. 6

Triremes.

Ad triremes Clericus, vel Religiosus damnatus, an teneatur dicere Horas Canonicas ? tom. 3. tract. 6. ref. 31. §. 1. pag. 437

Ad triremes non sunt condemnandi senes sexagenarii, etiamsi sint robusti, & validi. t. 4. tr. 6. resol. 6. §. 3. in fine. pag. 204

Si ad triremes damnatus est Clericus, an illum percutiens incurrat censuram ? Et quid, si Magister, & Comes, percutiant dictum Clericum, sicut reliquos alios omnes remigantes ? Et quid, si dictus Clericus sit incorrigibilis ? tom. 5. tr. 2. resolutione 40. per totam. pag. 149

Ad triremes damnatus an efficiatur irregularis ? Et quid de pœna infamiæ ? tom. 5. tract. 5. resolutione 55. per totam. pag. 231

Ad triremes damnatus, si è carcere ad Ecclesiam fugiat, an gaudeat ejus Immunitate ? tom. 9. tr. 1. ref. 66. 67. & 68. pag. 42

Ad triremes etiam in perpetuum, non tamen ad remigandum an judices Ecclesiastici, vel sæculares possint damnare reum gaudentem Ecclesiæ immunitate ? t. 9. tr. 1. r. 126. & 127. p. 80

In causa necessitatis an Principes possint homines malæ vitæ in carceribus existentes deponere super Regiis triremibus, donec eorum causæ expediantur ? t. 6. tr. 1. ref. 125. §. 1. p. 84

An saltem ex causa necessitatis possint remiges à Proregibus compelli in triremibus perseverare per aliquod tempus ? ibid. §. 3. p. 85

In

In causa capitali, honoris, famæ, triremium, confiscationis omnium bonorum, & in aliis similibus reus juridice interrogatus non tenetur respondere, si adsit spes evadendi. Sed an hæc opinio sit probabilis? t. 6. tr. 1. r. 100. per totam. p. 65

Vide verb. *Causa.* tom. 6

Item verb. *Christianus, Fugere, Ludus.* tom. 7

Item verb. *Damnandum, Damnatum. Senex.* tom. 8

Tristari.

Vide verb. *Bonum.* tom. 8

Triticum.

Tritico taxam, & pœnas leges ponentes non obligant contravenientibus ante judicis sententiam condemnatoriam, tenentur tamen vendentes restituere excessum pretii. t. 1. tr. 5. r. 63. §. 4. p. 303. paulo post initium vers. 2.

Si in tritico electo quis apponit paleam, &c. sed ex hac mixtione non efficitur deterius, eo quod passim venditur ab aliis, an possit tuta conscientia, sine onere restitutionis in venditione talis tritici exigere totum pretium à lege taxatum? tom. 6. tract. 3. resolut. 90. §. 1. pag. 164

Triticum vovens dare pro eleemosyna, non determinans an optimum, vel malum, an satis sit quæcumque qualitas, quæ censeatur sufficere, etiam ad veram operis promissi executionem, etiam si infima sit? t. 8. tract. 4. r. 24. §. ult. p. 58

Idem est de aliis similibus.

Vide verb. *Frumentum, Transferre, Victualia.* tom. 6

Item verb. *Vendere.* tom. 9

Tunica lanea.

Vide verb. *Dormire.* tom. 7

Tunsio.

Vide verb. *Pectus.* tom. 9

Turbare.

Vide verb. *Parentes.* tom. 7

Turea.

Vide verb. *Sacrificium.* tom. 2

Item verb. *Infidelis.* tom. 5. & 9

Item verb. *Christianus, Exploratores, Pileus.* tom. 7

Item verb. *Christianus, Consensus, Vectigal, Usurpare.* tom. 8

Turpè.

Vide verb. *Actio, Conditio.* tom. 6

Item verb. *Acquirere.* tom. 7

Item verb. *Consuetudo.* tom. 9

Turpiter.

Si turpiter agentem Clericum filia illegitima, adoptiva, legitima, cum matre, sorore, uxore, sponsa, de præsenti, vel futuro, avia, aut nepte, aliquis percutiat, an incidat in censuram? t. 5. tr. 2. r. 16. 17. & 18. per totas. p. 132. & 133

Ubi, quod non solum in actibus proximis, ut osculis, amplexibus, aliisque tactibus, & similibus, sed etiam in colloquio suspecto, & secreto accedentibus aliis circumstantiis, suspicionemque monentibus. Et quid, si in loco honesto Clericum loquentem cum filia, matre, uxore, &c. quis inveniat, & percutiat?

Sed advertitur, quod talis percussio in continenti præstanda sit, & non per alios. tom. 5. tract. 2. res. 17. §. 4. pag. 133

Et quid de adjuvantibus, seu associantibus dictum Patrem, filium, fratrem, maritum, &c. in supradicta percussione? Vbi aliqua alia contingentia in supradictis casibus? tomo quinto, tractatu 2. resolut. 18. §. 3. pagina 134

Vide verb. *Mulier, Puer.* tom. 5

Item verb. *Aspicere.* tom. 8

Turris.

Quamvis in turri alta Missa dicatur, & esset privata, an verè dicatur moraliter præsens illi, ac proinde satisfaciat præcepto audiendi Missam in die festo, quamvis quis nec Sacerdotem videat, nec audiat? tom. 2. tr. 3. r. 18. §. 2. p. 232

Turris cymbalorum Ecclesiæ an gaudeat immunitate? Et quid, si ab Ecclesia sit disjuncta? t. 9. tr. 1. r. 6. §. 10. & in res. 9. p. 7

Tussis.

Vide verb. *Communio sacra.* tom. 4

Tutè.

Tutè operatur, qui operatur cum opinione probabili, & incedit per vias tutas, & tutas facit suas operationes. t. 7. tr. 1. r. 275. §. 1. p. 185

Tutela.

Tutelæ non solum de dolo, & lata culpa, sed etiam de levi culpa competit. tom. 8. tract. 3. resol. 26. §. 1. & seq. pag. 45

Vide verb. *Maritus.* tom. 2

Tutela inculpata in occisione.

Vide verb. *Moderamen,* cum notationibus. tom. 8

Tutor.

Si tutor omittat correptionem pupilli, an satisfaciat si in confessione dicat, omisi correptionem proximi? t. 1. tr. 7. r. 71. §. 2. p. 378

Tutor si respondeat pro puella, valida sunt in utroque foro sponsalia, vel matrimonium, ipsa præsente, & tacente. t. 2. tr. 6. r. 32. §. 1. p. 347

Tutor an possit esse excommunicatus, & an validi sint contractus cum tutore excommunicato facti? tom. 5. tr. 1. r. 114. per tot. p. 74

Tutor de bonis pupillorum an possit donare? tom. 6. tr. 7. r. 28. per tot. p. 322

Tutor excommunicatus non potest in judicio existere. t. 6. tr. 9. r. 2. §. 5. p. 458

Tutor negligens correctionem pupilli, an teneatur in confessione aperire hanc circumstantiam? tom. 7. tr. 4. r. 23. §. 9. p. 293

Tutor ad restitutionem an teneatur, si neglexit impedire damnum Pupilli? t. 8. tr. 7. r. 33. §. Et notent, post medium. p. 166

Quando tutores pro pupillis absentibus contrahunt sponsalia, & hi postea id scientes non contradicunt, censentur consentire. tom. 2. tract. 6. resolut. 33. §. 1. & seqq. p. 348

Tutores an possint irritare vota, & juramenta pupillorum, si dubium sit utrum votum, vel juramentum emissum sit ante pubertatem, aut post minorem ætatem? t. 8. tr. 4. r. 41. §. 1. & seqq. p. 66

Et in dubio an ratificatio voti, vel juramenti facta fuerit post pubertatem, an sit præsumendum votum, vel juramentum non fuisse refricatum? tom. 8. tr. 4. r. 42. §. 4. pag. 67

Tutores an possint irritare vota pupillorum implenda post adeptam pubertatem, vel in tempus, quo habuerint bonorum dispensationem? tom. 8. tract. 4. resol. 45. §. 1. pag. 69

A tutoribus quando infantes Christianorum sunt baptizandi? t. 1. tr. 1. r. 29. §. 1. & seqq. p. 21

Si à tutoribus baptizandi tantum, & non à Parocho designati fuerunt Patrini in Baptismo, an contrahant cognationem spiritualem? t. 1. tr. 1. r. 93. §. 3. p. 59

Tutoris hæredes, si negotia à tutore defuncto cœpta perfecerint, an habeant actionem negotiorum gestorum? &c. t. 8. tr. 3. r. 26. §. 12. p. 46

Tutoris hæredes an de levi culpa teneantur? Et supponitur tutorem teneri de dolo, lata, & levi culpa. t. 8. tr. 3. r. 27. §. 1. ibid.

Vide verb. *Pubertas, Puella.* tom. 2

Item verb. *Pupillus.* tom. 4

Item verb. *Minor, Pupillus.* tom. 6

Item verb. *Impubes, Superior secularis.* tom. 8

Item verb. *Mente captus, Minor.* tom. 9

Tutrix.

Vide verb. *Maritus.* tom.2

Tutum.

Vide verb. *Tutè.* tom.7

Typographia.

Typographiam exercere in diebus festis an sit licitum? t.7. tr.5. r.20. §.1. p.338

Typographus.

Typographi Compositores an possint diebus festivis characteres componere? tom.4. tract. 6. resolut. 31. §.3. pagina 218

Apud Typographos prevertantes, & typos colligentes, & componentes, an excusentur à jejunio? t.4. tr.6. r.30. & 31. p.217

Vide verb. *Bibliopola.* tom.5

Tyrannicè.

Vide verb. *Homo.* tom. 8

Tyrannus.

Vide verb. *Tradere.* tom.7

V

VACANTIA.

Vide verb. *Beneficium, Ecclesia.* tom.9

Vacare.

Vide verb. *Pœna.* tom. 7

Item verb. *Beneficium, Ecclesia.* tom.9

Vacca.

VAccam mactavit quidam religiosus in Regno Siciliæ, an incurrerit in Pœnas Bullæ Urbani VIII. editæ die 28. Aprilis 1633. contra præsumentes mactare animalia agrorum culturæ inservientia in Regno Siciliæ? t.7. tr.1. r.232. §.1. p.148

Et in hoc casu, an ignorantia vincibilis, & crassa excuset? Et an ignorantia per juramentum probetur? ibidem.

Vacillatio.

Vacillatio rei an præbeat indicium Inquisitoribus ad torturam? t.5. tr.11. r.15. §.1. p.486

Vagabundus.

Vagabundis, qui voluntariam, ac culpabilem, & vitiosam inopiam patiuntur, an sit præceptum dandi eleemosynam? t.4. tr.7. r.41. p.298

Vagus.

Vagi an teneantur observare leges locorum, in quibus reperiuntur? t.6. tr.1. r.46. per tot. p.35

Vagi morientes sine electione sepulturæ, an in Parochia, vel Ecclesia Cathedrali sepeliendi sint? tom.8. tr.8. res.11. §.1. p.192

Vide verb. *Consuetudo. Lex.* tom.4

Valere.

An valeat Baptismus, si quis aquæ defluenti è tecto submittit puerum abluendum, & verba Baptismi profert? t.1. tr.1. r.70. §.1. & seqq. p.47

An valeat donatio facta ante matrimonium dilato effectu ad tempus celebrati matrimonii? tom.6. tract.7. r.67. §.3. pag. 346

Valent donationes remuneratoriæ inter Patres, & Filios, & filium spurium, inter conjuges, & inter Clericum, & concubinam. tomo sexto, tract. 7. resol. 23. §. 4. pagina 320

Tunc valet professio tacita, quando à principio, & ex parte Religionis professio facta est valida, ut si quis v. g. emittere professionem ex metu, & sine voluntate profitendi, tunc tacita professio operatur, & non est opus novæ acceptationis ex parte Religionis, secùs verò, si fuit invalida ex parte profitentis, & Religionis. t.7. tr.2. r.unic. §.37. p.247

Vide verb. *Pactum.* tom.2

Item verb. *Actum, Appellare, Beneficium, Canonicus, Conditio, Contractus, Contumacia, Declaratoria, Disjunctivum, Furtum, Hermaphroditus, Matrimonium, Monitio, Patronus, Prælatus Regularis, Sacramentum, Suspensio, Testamentum, Testis,* & passim in aliis. tomo quinto.

Item verb. *Absens, Actus, Animus, Arbitrium, Bona temporalia, Collegium, Conceptum, Conditio, Conjuges, Constantinus Imperator, Ecclesia, Electio, Episcopus, Executores testamentorum* in tract. 9. tom.6. res.2. 17. 23. & 26. *Filius, Hæres, Hæreticus, Infans, Ingratitudo, Ingressus, Insinuatio, Ius, Matrimonium, Metus, Natum, Notum, Novitius, Nutus, Pactum, Parochus, Pater, Paupertas, Professio, Religiosus, Sanctitas, Scriptura, Solemnitas, Studium, Tempus, Testamentum,* ubi plura in tract.8. de testamentis, & in tract.7. de donationibus, tom.6

Item verb. *Derogatio, Impubes, Libertas, Matrimonium, Novitiatus, Pontifex, Professio.* tom.7

Item verb. *Acceptare, Castitas, Iustus, Latro, Procurandum, Res.* tom.8

Item verb. *Consuetudo, Electio, Episcopus, Fœdus, Lex, Libertas conscientiæ, Matrimonium, Statutum, Testamentum,* & passim in aliis verbis. tom.9

Valetudo.

Vide verb. *Conjux.* tom.2

Valide.

Ad valide conficiendum sacramentum cum intentio ministri requiratur, & intentio sit triplex habitualis, virtualis, & actualis, quænam vero sit sufficiens? t.1. tr.1. r.1. §.1. & seqq. p.1

Valide an possint baptizari infantes filii Hæreticorum, & Apostatarum, invitis eorum parentibus? tom.1. tr.1. r.88. §.5. p.57

Validè an Confessarius absolvat antequam licentia habita ab Episcopo, vel Vicario ducatur in scriptis? t.1. tr.3. r.4. §.2. p.86

An validè confiteatur, qui Serò in examine elicuit actum contritionis, proponens sequenti die confiteri, si postea in confessione nullum actum doloris exprompsit? tom.1. tract. 3. resol. 94. §.1. & sequentibus. pag. 151

Validè an possit quis contrahere clandestinè, ubi Concilium non est usu receptum, si ibi proficiscatur in fraudem legis Concilii Tridentini? tom.1. tr.3. r.117. §.3. pag.168

Valide confessarius absolvit pœnitentiam sub hac forma: Nos absolvimus vos in nomine Patris, &c. tom.1. tr.4. r.3. §.1. p.224

Quando validè duo simul absolvunt unum pœnitentem, an possint simul dicere: Nos absolvimus? tom.1. tr.4. r.4. §.4. p.225

Validè an possit quis absolvere à venialibus nominatim excommunicatus? tom. 1. tractatu 4. resolutione 11. §. 1. pag. 231

Et an etiam à mortalibus? t.1. tr.4. r.12. Ubi pro praxi curiosus casus. ibid.

Valide an Sacerdos suspensus à peccatis absolvat? tom.1. tr.4. r.13. §.1. & seq. p.232

Et an interdictus? t.1. tr.4. r.14. §.1. ibid.

Et an etiam irregularis? t.1. tr.4. r.15. §.3. p.233

Validè an excommunicatus absolvatur, si sacramentum Pœnitentiæ recipiat? t.1. tr.4. r.25. §.1. & seq. p.239

An valide absolvatur confitens casum reservatum, nesciens esse talem? t.1. tr.5. r.40. §.1. p.291

Et quid, si dubitet an sit reservatus, & post absolutionem novit esse talem? ibid.

An valide possit ferri suspensio, & interdictum ob peccatum veniale? tom. 5. tract. 1. resolutione 13. §. 2. pagina 10

An

An valide absque causa Episcopi possint revocare approbationem non solum Confessariis sæcularibus, sed etiam Regularibus ? tom. 7. tractatu 1. resolut. 79. §. 1. pag. 54
An validè servi possint emittere vota ? tom. 7. tr. 8. r. 54. per totam. p 451
An valide servi contrahant, & obligentur ? Vbi pro praxi aliqui casus. tom. 7. tract. 8. resol. 61. per totam. pag. 454
Vide verb. *Valere*, & ejus notationem.

Validitas.

Quoad validitatem Confessionis, & jurisdictionis ad sacramenta an error communis absque titulo colorato sufficiat ? tom. 1. tract. 3. resolutione 20. §. 1. & seqq. pag. 96
Ad validitatem Confessionis an sufficiat actus doloris, si per multum tempus præcedat, & quantum sit illud tempus in re nostra ? tom. 1. tract. 3. resolut. 95. §. 2. pagina 152
Ad validitatem sacramenti an sufficiat implicitum propositum non peccandi de cætero, quod in ipsa detestatione virtualiter continetur ? tom. 1. tr. 3. res. 110. §. 1. pagina 165
Quando ad validitatem sacramenti Pœnitentiæ datur præparatio sufficiens ad cognoscendum hoc, datur regula ? t. 1. tr. 3. r. 112. §. 4. p. 167
Vide verb. *Valere*, & ejus notationem.
Item verb. *Conjectura*. tom. 3

Validum.

Valida an sit licentia confitendi, data, mediante pecunia ? t. 1. tr. 3. r. 4. §. 3. p. 86
Valida erit confessio facta Confessario ab Episcopo non approbato in multis casibus in quibus comprehenduntur Cardinales, & eorum familiares, Episcopi intra, & extra Diœcesim, Episcopi titulares, Reges, Reginæ, Imperatores, Prælati Curiæ Romanæ, Equites B. Joannis, D. Jacobi, &c. Ubi etiam de confessione facta confessariis à Parocho approbata, & Confessariis Regularibus agitur ? t. 1. tract. 3. res. 22. 23. §. 1. & sequentibus, pag. 98. & 24. §. 1. & sequentibus. pag. 100
Valida an sit confessio facta bona fide confessario ab Episcopo non approbato ? tom. 1. tr. 3. resolut. 26. §. 1. & seqq. p. 104
Valida est confessio facta in articulo mortis Confessario prorsus ignaro. tom. 1. tract. 3. resol. 32. §. 1. & seqq. pag. 110
Et si convaluerit an sit iteranda ? ibid. §. 8
Valida an sit confessio facta alteri Confessario quando proprius negat injustè licentiam alteri confitendi ? t. 1. tr. 3. r. 39. §. 2. p. 116
De quadam valida confessione facta per literas casus curiosus, lege illum, & non pigebit ? t. 1. tr. 3. res. 74. §. 1. & seqq. p. 136
Valida an aliquando possit esse confessio facta per litteras post Decretum Clem. VIII. ? t. 1. tr. 3. r. 76. §. 2. p. 138. & r. 77. ibid. Ubi aliqui casus pro praxi.
An valida sit confessio, si quis accedat ad confessionem sufficienter attritus, absque alio formali proposito non peccandi de cætero ? t. 1. tr. 3. r. 109. §. 1. p. 165
Valida confessio, seu informis an detur, idest non conferens gratiam non solum respectu doloris, sed etiam examinis ? tom. 1. tract. 7. resolut. 113. §. 1. & seq. pagina 167
Valida an sit confessio peregrini, qui proficiscitur in alio loco, vel in aliud oppidum, non negotii causa, sed ut confiteatur Parocho illius ? tom. 1. tract. 3. res. 117. §. 1. pag. 168
Valida an sit confessio illius, qui confitens fornicationem, dubitat an alias confessus sit, si hoc dubium in confessione non explicatur ? t. 1. tr. 3. r. 129. §. 1. p. 174
Valida an sit forma absolutionis, si dicatur : Absolvo te, non addendo à peccatis tuis ? t. 1. tr. 4. r. 5. §. 1. & seqq. p. 225
Et quid, si Sacerdos solum diceret Absolvo. ibidem, §. quinto.
Valida an sit absolutio, si quis bona fide confiteretur cum simplici Sacerdote de venialibus, & mortalibus ? t. 1. tr. 4. r 9. §. 1. p. 229
Valida an sit absolutio casuum reservatorum sub spe ratihabitionis ? t. 1. tr. 5. r. 24. §. 2. p. 281
Valida an sit donatio ob causam præteritam, vel præsentem, si causa non subsit ? tom. 6. tract. 7. res. 126. §. 1. pag. 377
An valida sit confessio cujusdam Religiosi, qui cum in casum reservatum incidisset, ex industria cujusdam negotii se transtulit in aliam civitatem, ut ibi absolveretur ? t. 7. tr. 1. r. 104. §. 1. p. 77
Idem est de quolibet sæculari, simulatiosè discedat à sua Diœcesi, in qua casus est reservatus, & tendat ad Confessarium alterius Diœcesis, in qua reservatus non est. §. secundo.
Validus an sit Baptismus collatus dormienti, qui illum petierat antesomnium ? t. 1. tr. 1. resol. 37. §. 1. & seqq. pagina 26
Idem est de amente, qui ante dementiam, & de furioso, qui dum haberet dilucida intervalla petierat Baptismum. ibid. §. 1
Validus an sit Baptismus si quis baptizaret infantem moriturum, projiciendo eum in flumine, vel puteo, quando aliter baptizari non possit ? t. 1. tr. 1. resol. 70. §. 1. pag. 47
Vide verb. *Valere*, cum notationibus.

Valor.

Ad valorem Sacramenti an sufficiat tantum integra, & legitima verba proferre super legitimam materiam, prout jubet Ecclesia, vel sit necessaria intentio Ministri faciendi Sacramentum ? tom. 1. tract. 1. resol. 2. §. 1. & seqq. p. 2
Ad valorem Sacramenti an requiratur positivus consensus illud suscipiendi, maxime in adultis quoad Baptismum, & alia sacramenta vel sufficiat, quod non resistant ? tom. 1. tract. 1. resolut. 22. §. 1. & sequenti. pagina 18
Quanti valoris debent esse munera, ut licitè possint dari, & non sint contra Constitutionem Clement. VIII. de largit. muner ? tom. 7. tract. 3. resolut. 5. per totam. pagina 250
Vide verb. *Valere*, & ejus notationem.
Vide etiam *Dubium*, *Opinio*, *Opinio probabilis*. tom. 2
Item verb. *Moneta*, *Vendere*. tom. 6
Item verb. *Corporale*, *Esculenta*, *Liber*, *Pictura*, *Poculenta*, *Substantia*, *Sumptus*. tom. 7
Item verb. *Defensio*. t. 8
Item verb. *Matrimonium*, *Moneta*, *Pars*. t. 9

Valua.

Si valuam Ecclesiæ delinquens apprehendat, an gaudeat ejus Immunitate ? tomo 9. tractatu 1. resolutione 8. §. 9. pag. 10

Vana gloria.

An vana gloria non sit semper peccatum mortale, sed quando aliqua circumstantia vestitur ? tom. 8. tr. 10. r. 6. §. 1. p. 198

Vapor.

Vide verb. *Attrahere*. tom. 2

Variare.

Variare an possit subditus, qui accepit unum Ordinem ab Episcopo originis propriæ, vel paternæ, & alium accipere ab Episcopo beneficii ? tomo secundo, tract. 5. resolut. 35. 36. 37. & 38. ubi latè. pagina 285. 286. & 287

Vide verb. *Conjugatus. Copula, Vir.* tom. 2
Item verb. *Chrisma, Modus.* tom. 3
Item verb. *Determinare, Mutare, Obligare.* tom. 6

Variatio.

Variatio unctionis in Confirmatione facta ab Episcopo non dextro pollice, sed sinistro, vel alio digito, an sit materia gravis, vel levis? tom. 1. tract. 2. resol. 7. §. 2. pag. 74
Variatio rei an præbeat indicium Inquisitoribus ad torturam? t. 5. tr. 11. r. 15. §. 1. p. 486
Et quid si reus tortus, & negativus, si post torturam iterum interrogatus extra tormentum de delicto, & inventus est varius, an ex illa variatione, possit iterum torqueri? tom. 5. tract. 11. resol. 33. per totam. pagina 496
Vide verb. *Variare.* tom. 2

Varietas.

Vide verb. *Iudex, Minister justitiæ, Obedire.* tom. 8

Varium.

Vide verb. *Chrisma, Modus.* tom. 3
Item verb. *Variatio.* tom. 5

Vas naturale.

Qui in vase præpostero cum Muliere rem habuit, an incidat in casum reservatum sodomiæ, & in pœnas Bullæ Pii V. Clericus, qui talem rem habuit? t. 1. tr. 5. r. 58. §. 1. & seqq. p. 300
Ut intra vas semen effundatur in peccato sodomiæ necessarium est, sin autem non erit propriè sodomia ad incurrendum casum reservatum, & Pœnas Bullæ Pii V. contra Clericos sodomitas. tom. 1. tract. 5. resol. 59. §. 1. pag. 301
Vide verb. *Affinitas, Debitum conjugale, Fornicatio, Incestus, Opinio, Perficere, Versari, Vir.* tom. 2

Vas sacrum.

Vasa cultui divino dicata an liceat in profanos usus convertere, dummodo non maneant in eadem forma? t. 2. tr. 1. r. 183. §. 1. & seq. p. 107
Sine vasis sacris, aut benedictis potest Sacerdos celebrare ad dandum moribundo viaticum? tom. 2. tract. 1. r. 128. §. 4. p. 76
Vide verb. *Presbyter Sacerdos.* tom. 2
Item verb. *Benedicere.* tom. 7

Vassallus.

Vassalli Principis an re vera sint Clerici, & dici possint? t. 9. tr. 2. r. 49. §. 1. p. 127
Vassallos non habentes, sed qui titulos sumunt super nomina, cognomina, & loca, sumentes Bullam Cruciatæ, an teneantur solvere octo argenteos? t. 4. tr. 3. r. 4. §. 3. p. 68
Vide verb. *Dominica, Missam audire, Regulares.* tomo quarto.
Item verb. *Inferre, Movere.* tom. 7
Item verb. *Baro.* tom. 9

Vba.

Vide verb. *Consuetudo, Restituere.*

Vectigal.

Vide verb. *Creditor, Fraudantes, Gabella.* tom. 6
Item verb. *Defraudantes, Injustitia.* tom. 7
Item verb. *Consensus, Gabella, Iustitia, Tributum.* tom. 8
Item verb. *Gabella, Laicus, Locus, Taberna, Solvere, Tributum.* tom. 9

Vehi.

Vide verb. *Minister.* tom. 2

Velle.

Vide verb. *Proditorie.* tom. 9

Vena.

Vide verb. *Pretium.* tom. 6

Venandum.

Vide verb. *Animal, Locus.* tom. 8

Venari.

Qui venantur prohibita, an peccent, & teneantur ad restitutionem? t. 6. tr. 1. r. 75. §. 4. p. 54
Vide verb. *Animal, Locus.* tom. 8

Venatio.

Venatio an sit Clericis licita, quia in cap. 1. de Cleric. venat. Episcopis, Presbyteris, & Diaconis prohibitum est sub pœna suspensionis? tom. 5. tract. 3. res. 64. §. 1. pag. 197
Etsi tamen raro fiat causa recreationis, non est peccatum mortale, & secus, si frequentius fiat. ibid. §. secundo.
Venatio an sit licita in diebus festis? tom. 7. tr. 5. res. 18. §. 1. pag. 337
Venationes an licitè prohibeantur per Dominos terrarum, ut habet consuetudo? tom. 6. tract. 2. resolut. 43. per totam. pag. 120
Vide verb. *Interdictum.* tom. 7
Item verb. *Avis, Canis, Exercens, Spoliare.* tom. 9

Venatores.

Venatores an teneantur jejunare? tom. 4. tract. 6. res. 35. §. 3. pag. 219

Vendens.

Vendens catapultam alicui, qui malè usurum putat, si cum illa aliquem postea is occidat, non tenetur ad restitutionem, quamvis peccet contra charitatem. tom. 8. tr. 5. r. 69. §. 1. prope finem. p. 124
Et quid v. g. si intendas vendendo illam catapultam, ut ille inimicum tuum occidat? ibid. §. Sed quid.
Vendentes in diebus jejunii cibos prohibitos, an mortaliter peccent? t. 4. tr. 6. r. 125. §. 4. p. 272
Vendentes arma Infidelibus in terris tamen Christianorum, an incidant in censuram Bullæ Cœnæ? Et quid; si vendantur arma his, quos certò sciunt ea ad infideles esse missuros? tom. 5. tract. 1. res. 45. §. 7. & seqq. pag. 32
Et quid, si aliter captivi redimi non possint? ibidem. §. nono.
Et quid, si pecunia reportata sit Christianis utilior? t. 5. tr. 1. r. 46. per totam. ibid.
Et quid tempore necessitatis? tom. 5. tract. 1. resol. 49. §. 3. pag. 33
Vide verb. *Triticum.* tom. 1

Vendere.

Si vendant Ecclesiastici frumenta ultra pretium à Republica taxatum, an mortaliter peccent, & teneantur ad restitutionem, & possit illos judex laicus punire pro transgressione? tom. 9. tract. 2. resol. 90. 91. & 92. pag. 141. & 142
Vendere locum honoratiorem pro sepultura, an sit simonia? Et quid de vasis, vestibus sacris, aut Capellis? t. 5. tr. 7. r. 37. per totam. p. 337
Vendere calceos, vel alia hujusmodi in diebus festis, an sit materia gravis ad peccatum? tom. 7. tract. 5. r. 17. §. 2. pag. 337
Vendere vinum ad minutum an possint Clerici? Et de aliquibus statutis contra immunitatem Ecclesiasticam agitur? tom. 9. tract. 2. resolut. 94. §. 1. & seqq. pagina 144
Si quo tempore venditurus esset Dominus rem furatam ignoratur, an iniquus possessor teneatur ad restitutionem juxta summum valorem, & incrementum, quod res habuit tempore acceptationis? tom. 6. tractatu 3. resolutione decima-octava, §. tertio, sed lege eam per totam. p. 128
Vide verb. *Pensio.* tom. 3
Item verb. *Compositionis Bulla.* tom. 4
Item verb. *Agnus Dei, Bellum, Equites.* tom. 5
Item verb. *Actio, Bona temporalia, Campsor, Creditor, Fructus, Promissor, Officium, Vinum.* tom. 6

Item

Item verb. *Baro, Laïcus, Magiſtratus, Menſura, Negotiatio, Oppidum, Pœna, Servus, Tempus.* tom.9
Item verb. *Agnus, Cogendus, Conficere Egeſtas, Enſis, Fugere, Gentilis, Idolum, Indifferentia, Matrimonium, Neceſſitas, Regio, Res, Titulus.* tom.7

Venditio.

Vide verb. *Vendere.* tom.7

Venditor.

A venditore, vel ab alio pecunia, vel alia quævis res in domus venditæ parietibus recondita, vel lucri, vel metus, vel cuſtodiæ cauſa ſub terra abſcondita, & poſtea per errorem, vel oblivionem ablata non eſt, non eſt theſaurus, ideo pecunia illa non emptori, ſed venditori, vel alii, qui ibi eam repoſuit, reſtitui debet. t.6. tr.6. r.2. §.2. p.292
Ubi alius conſimilis caſus circa Mercatores ex hiſpania in Indias venientes, & merces vendentes, vel è contra.

Venditum.

Vide verb. *Venditor.* tom.6
Item verb. *Vendere.* tom.7

Venenum.

Qui veneno propinato Clericum occidit, tametſi diligentiam adhibuerit ad damnum impediendum, an incidat in cenſuram, irregularitatem, & obligationem reſtituendi damna ſequuta? tom.5. tractatu ſecundo, reſ.28. §.2. pag.142
Qui veneno aliquem occiderit, cum quo nulla præceſſit inimicitia, ſecus autem, ſi inimicitia præceſſit, an gaudeat Immunitate Eccleſiæ? tom.9. tract.1. reſ.90. §.7. & ſeqq. p.53. & 54
Venenum propinans Clerico in cenſuram non incurrit antequam venenum operari incipiat, unde, ſi talis iſto medio tempore confiteretur, vel eliceret actum contritionis, non incurreret cenſuram, irregularitatem, &c. t.5. tr.2. r.32. per totam. p.145
Si venenum aliquod quis vino conſecrando immiſcuiſſet, ut illius ſumptione moreretur Sacerdos, qui eo ſumpto, domum rediens mortuus eſt, an Eccleſia violetur? t.9. tr.1. reſ.136. §.3. p.90
Vide verb. *Monialis.* tom.5
Item verb. *Reus.* tom.6
Item verb. *Conficere.* tom.7
Item verb. *Experire, Parare.* tom.8

Venerari.

Vide verb. *Ritus.* tom.9

Veneratio.

Vide verb. *Impedimentum.* tom.4

Veneris Sanctæ dies.

In Veneris Sanctæ die nec ſit, nec integratur Sacrificium, nec perficitur ex parte, cum utraque ſpecies in præcedenti die fuerit conſecrata, & conſumpta: unde Officium illius diei non vocatur, nec eſt Miſſa, nec ſacrificium. t.2. tr.1. r.239. §.3. p.148
Veneris Sanctæ die an poſſit aliquis communicare? t.2. tr.2. reſol.45. §.1. p.183
Paraſceves die an ſit licita adminiſtratio Euchariſtiæ à Parocho facta? t.2. tr.2. r.46. §.1. p.184
In Paraſceves die, ſeu Veneris ſanctæ, ſi accidit feſtum de præcepto, an ſit Miſſa, vel officium illius diei audiendum ſub reatu peccati mortalis? tom.2. tract.3. reſol.19. §.1. pag.233
Ubi an Miſſa illius diei non ſit Miſſa, neque propriè ſacrificium, cum non ſit nova Hoſtiæ conſecratio? §.2

Venia.

Vide verb. *Exercitus.* tom.7

Veniale peccatum.

Veniale peccatum an virtute Sacramenti remitti poſſit? t.1. tr.3. reſ.98. §.1. p.155
Per veniale unum tantum novum peccatum, an cenſeatur retractatus dolor, & propoſitum circa omnia venialia, & mortalia ex motivo univerſali? tom.1. tr.3. reſ.99. §.1. & ſeqq. p.156
Veniale aliquod peccatum confiteri ſine dolore, an ſit mortale? tomo primo, tract.3. reſolution.100. §.1. & ſeqq. pag.157
Vbi, quid eſt ſentiendum de ſententia aſſerentium pœnitentiam non eſſe neceſſariam ad remiſſionem venialium? ibid. §.4
Vt veniale peccatum quis integrè confiteatur, an poſſit explicare complicem? tomo primo, tract.3. reſoſol.104. §.1. & ſeq. p.160
Veniale peccatum an ſaltem ſit adimplere pœnitentiam in ſtatu peccati mortalis? tomo primo, tract.6. reſol.38. §.1. & ſeq. p.333
Veniale peccatum an aliquando poſſit eſſe in ſimonia? Vbi multi caſus in exemplum dictæ quæſtionis. tom.5. tract.7. reſol.2. §.1. p.306
An veniale tantum ſit juramentum promiſſorium de faciendo peccato veniali? Idem eſt de voto. tom.8. tr.4. reſol.6. §.1. pag.50
Qui veniale nullum peccatum vitare ſtatuit, an peccet mortaliter? t.8. tr.10. r.4. §.1. p.197
Et quid de Religioſis, qui tenentur progredi in viam perfectionis, an peccent mortaliter, ſi nollent obſervare omnes Regulas Religionis, licet non obligent ſub mortali? ibid.
Ex veniali fine confeſſio principaliter facta, an ſit valida? t.1.tr.3. reſ.114. §.1. & ſeq. p.167
De veniali peccato mendacium, quod eſt totalis materia confeſſionis, an ſit peccatum mortale? tom.1. tract.3. reſ.115. §.1. & ſeqq. ibid.
Et quid, ſi tantum ſit materia partialis? ibid.
Si de veniali peccato quis ſe accuſat in genere, an ſufficiat pro danda Sacramentali abſolutione? tom.1. tr.4. reſol.18. §.1. & ſeqq. p.235
An ſub veniali ſolum obliget acceptatio pœnitentiæ levis? t.1. tr.6. r.47. §.2. p.338
Pro veniali peccato an poſſit fieri excommunicatio minor? t.5. tr.1. reſol.13. §.1. p.10
Et an ſuſpenſio? tomo quinto, tractatu tertio, reſol.2. per tot. pag.170
Et an interdictum? tomo quinto, tractatu quarto, reſ.1. per tot. pag.198
Et an irregularitas? tomo quinto, tractatu quinto, reſ.1. §.1. pagina 206
Si de veniali peccato verba legis intelligi poſſunt, non debent extendi ad mortale? tom.6. tract.1. reſol.29. §.5. pag.22
Sub veniali pœnitentiam gravem imponere poteſt Confeſſarius. t.7. tr.1. r.131. §.3. p.91
Venialia peccata an quis teneatur confiteri in Paſchate, ut adimpleat præceptum, ſi mortalia, quæ habet ex juſta cauſa in confeſſione aperire non poſſit? tom.1. tract.3. reſ.60. §.1. & ſeqq. p.127
Venialia tantum confiteri abſque dolore ſupernaturali, an ſit mortale? t.1. tr.3. r.98. §.1. p.155
Si venialia aliqua in ſpecie in confeſſione ſimul aperiat, an tunc, qui non habet mortalia poſſit confiteri in genere, v. g. ſe commiſiſſe peccatum contra caſtitatem? tom.1. tr.3. r.103. §.1. & ſeqq. p.160
Si venialia multa quis confitetur, an ſufficiat ad validitatem Sacramenti ſi doleat tantum de aliquo, cum propoſito de cætero illud vitandi? tom.1. tract.3. reſol.105. §.3. pag.161
Qui venialia peccata tantum confitetur, an teneatur elicere actum doloris ſub pœna peccati mortalis? tom.1. tr.3. reſol.145. §.1. p.189
Venialia peccata an quilibet Sacerdos abſolvere poſſit? tom.1. tract.4. reſol.10. §.2. & ſeqq. pag.229. Vbi quod nullus Prælatus Papa inferior poteſt hanc juriſdictionem à Sacerdotibus auferre. ibid. §.3
Et ubi etiam, qui venialia ſolum confitetur, ſi habet ali-

quod peccatum mortale nondum confessum, quod tamen oblitus est, an ab illo remaneat absolutus, etiamsi Confessarius sit simplex Sacerdos? ibid. §. 4
Qui non habet nisi venialia, præter mortale, ex cujus manifestatione pœnitens timet damnum, an in eo casu teneatur tali Sacerdoti confiteri venialia ad præceptum de præmittenda confessione ante Eucharistiam servandum? t. 1. tr. 5. r. 33. §. 2. p. 286
Idem est ad præceptum annuæ confessionis servandum. ibidem.
Confiteri venialia an teneatur, qui habet peccata reservata, & nullum aliud, si non adest Confessarius habens in illa jurisdictionem, ut ita saltem ab illis possit indirectè absolvi? t. 1. tr. 5. r. 36. §. 1. p. 288
Si propter venialia peccata imposita sit pœnitentia modica, an ejus omissio sit mortalis? tom. 1. tract. 6. resol. 47. §. 3. pag. 338
Et quid, si pœnitentia sit gravis, sed imposita pro venialibus tantum? tomo primo, tractatu sexto, res. 48. §. 1. & seqq. ibid.
Qui venialia peccata tantum habet, & non mortalia, an satisfaciat in genere dicendo se venialiter peccasse, non explicata specie, vel numero peccatorum? tom. 1. tr. 7. resol. 4. §. 3. pag. 344
Venialia peccata an possit Pontifex reservare? tom. 3. tract. 1. res. 31. §. 1. p. 39
Et quid de aliis prælatis, & superioribus Papa inferioribus? ibid. §. 3. sub finem. p. 40
Venialia peccata an sint confitenda, quando requiritur confessio ad lucrandum Jubilæum? tom. 4. tract. 4. resol. 48. §. 1. pag. 163
Qui venialia peccata habet, & caret mortalibus, an teneatur illa confiteri sub mortali præcepto Ecclesiæ annuæ confessionis? ibid. §. 4.
Si venialia omnia peccata committendi voluntatem quis haberet, an peccet mortaliter? tom. 8. tract. 10. resol. 4. §. 1. pag. 197
De venialibus Ecclesia Sacramentalem confessionem minimè præcipere potest. tom. 1. tract. 3. resol. 61. §. 3. pag. 128. Vbi, quod Clementina unic. de statu Monach. ubi præcipitur Religiosis S. Benedicti, ut semel in mense confiteantur, non obligat sub mortali, si habent tantum venialia. ibid.
Et quid, si dicti Monachi habeant etiam peccata mortalia? ibid. §. 1. & seq. p. 127
A venialibus an nominatim excommunicatus possit validè absolvere? tomo primo, tract. 4. resolution. 11. §. 1. & seqq. pag. 231
Quid de venialibus se accusat in confessione cum dolore universali, non determinando peccata in particulari, an maneat absolutus ab omnibus? tom. 1. tract. 4. resol. 19. §. 1. & seqq. p. 236
In venialium peccatorum confessione, an sufficiat dolor virtualis? t. 1. tr. 3. r. 98. §. 1. p. 155
In venialium confessione, an requiratur propositum non peccandi amplius venialiter? tom. 1. tract. 3. resol. 101. §. 1. & seqq. p. 158
Venialium confessio an sit valida, si aliquis non habet dolorem, nec propositum cavendi de omnibus? tom. 1. tract. 3. resol. 102. §. 1. & seqq. pag. 159. Vbi an licitè quis confiteatur.
Dato, quod ad venialium confessionem quis non teneatur, sed posito, quod ea confiteri velit, an saltem unum in specie explicari oporteat, suppressis aliis? t. 1. tr. 3. resol. 103. §. 5. p. 160
Ad venialium remissionem, an sit sufficiens in homine justo attritio extra Sacramentum? tomo primo, tr. 3. resol. 105. §. 2. p. 161
Ad venialium remissionem intra, & extra Sacramentum an requiratur propositum in posterum vitandi illa? ibidem.
Ad venialium remissionem extra Sacramentum non sufficit quæcumque attritio, sed illa, quæ oritur ex imperio charitatis, aut illa, quæ talis est, ut fervore suo adæquet gravitatem talis peccati venialis. tom. 1. tr. 3. resol. 106. §. 2. & seqq. ibid.
Ad venialium remissionem an sufficiat alia opera bona justi distincta à contritione, & dilectione Dei, & attritione extra Sacramentum Pœnitentiæ? ibidem, §. 7. & seqq.
Venialium omnium attritio an sit necessaria, ad effectum Sacramenti Pœnitentiæ? tomo primo, tractat. 3. resol. 108. §. 5. pag. 164
Vide verb. *Parvitas materiæ.* tom. 1
Item verb. *Absolvere*, *Confessio.* tom. 3
Item verb. *Convitium*, *Parvitas materiæ.* tom 5
Item verb. *Materia.* tom. 7

Venialiter.

Nec venialiter peccat, qui secluso scandalo, & contemptu, Sacramentum Confirmationis dimitteret. tom. 1. tract. 2. resol. 24. §. 4. p. 83
Venialiter an saltem peccet pœnitens adhibendo nimiam diligentiam, & curam maiorem, quam oportet ad scrutandam conscientiam ante confessionem? tom. 1. tr. 3. resol. 70. §. 2. pag. 134
Venialiter an potest peccare, qui non possit mortaliter? t. 1. tr. 3. r. 118. §. 1. p. 169
Vbi, quod hoc potest contingere in puero ratione imbecillæ ætatis, sicut potest saltem ad tempus accidere in semisopito, semidormientibus, & semiamentibus. §. 3
Venialiter non peccat confessarius imponens pœnitentiam post datam absolutionem. tom. 1. tract. 6. res. 48. §. 3. pagina 338

Venire.

An veniant Cardinales in appellatione Clericorum, & in appellatione Curialis urbis Romæ? tom. 9. tract. 7. resol. 68. §. 1. pag. 401
Qui venit in medio Missæ ultimæ, an teneatur saltem audire illam partem, quæ restat pro audiendo Sacro in die festo? t. 2. tr. 3. res. 25. §. 3. p. 235
Vide verb. *Origo.* tom. 7
Item verb. *Vniversitas.* tom. 9

Ventus.

Vide verb. *Frumentum.* tom. 6

Verbera.

Ad verbera condemnatus, an gaudeat immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 67. §. 2. p. 43

Verberare.

Si verberent graviter Domini servos ex levi culpa, an peccent mortaliter? tom. 7. tr. 8. r. 42. §. 1. p. 447

Verberatio.

Vide verb. *Reus.* tom. 6

Verbum.

Verba legitima proferre super legitimam materiam, prout jubet Ecclesia an sufficiat ad valorem Sacramenti, vel sit necessaria intentio Ministri faciendi Sacramentum? t. 1. tr. 1. r. 2. §. 1. & seqq. p. 2
Si verba essentialia formæ Sacramenti mutentur in alia, idem tamen significatum tenentia, an in hoc detur parvitas materiæ? tomo primo, tractatu primo, resol. 4. §. 1. pag. 5
Qui verba formæ Sacramenti ex industria mutat, an mortaliter peccet? ibid.
Qui verba formæ Sacramenti corruptè profert, aut mutat ex industria, an mortaliter peccet? ibid.
Quando verba alicujus rescripti, & privilegii sunt satis clara, & certam habent significationem nulla adhibenda est extensio, & interpretatio, sed tenor, & forma rescripti, & privilegii est observanda. tom. 2. tr. 1. resol. 81. §. 5. pag. 43
Vbi quod juxta verba supplicationis gratia censetur concessa. ibidem.

Verba formare an sit necessarium in recitatione officii divini, vel satis sit dicere verba omnia mentaliter? t.5. tr.6. r.45. §.5. post medium. p.442
Verba, quæ apponuntur in indultis Oratorii privati sine tamen jurium Parochialium præjudicio, quomodo sunt intelligenda? t.4. tr.2. r.29. §.1. p.44
Verba accessus, regressus, & ingressus ad beneficium quid significent, breviter declaratur. tom.5. tract.7. resolution.31. §.4. p.329
Verba illa in cap. Inhibemus, ne cuique laicæ personæ, &c. quid significant? Et an sub dictis verbis comprehendantur Religiosi laici, seu Conversi, Donati, & Sanctimoniales? t.5. tr.8. r.10. §.3. p.356. Et sub dictis verbis an prohibeatur, ne laicus doctus possit disputare cum hæretico? ibid. in initio.
Verba præceptiva, quæ obligant in conscientia, quando apponuntur in legibus, & constitutionibus sunt, Præcipio, Mando, Jubeo, Prohibeo, Inhibeo, Veto, & Interdico; æquipollentia vero præcepto sunt, Debeant, Teneantur, Necessario, Necesse, est, Non liceat, & alia hujusmodi. tom.6. tractatu primo, resol.58. §.1. pag.46. & seqq.
Si verba communia sunt, ut Ordinamus, Statuimus, Præcipimus, quæritur an talis constitutio, aut statutum habeat vim præcepti obligantis ad culpam? ibidem, §.5. & seqq. pag.48
Et quid de verbo Oportet, an inducat obligationem sub culpa? ibid. §.5. p.47
Verba imperativa an importent præceptum? t.7. tr.2. r. unic. §.3. sub finem. p.242
Si verba injuriosa adversus Clericum laïcus emisit, an laicus coram judice Ecclesiastico conveniri possit? t.9. tr.2. resol.289. §.3. p.245
Si verba injuriosa tantum quis in Cardinalem protulerit, an incurrat crimen læsæ majestatis? tom.9. tract.7. resol.78. §.2. p.404
In verbis formæ Sacramentorum, an detur parvitas materiæ? t.1. tr.1. r.4. §.1. & seq. p.5
Et an hoc intelligatur non in verbis essentialibus, & mutantibus speciem? ibid. ubi aliqui casus pro praxi.
Qui verbis solis minatur mortem, an liceat eum occidere? t.8. tr.5. r.25. §.1. p.103
Verbum, Quamprimùm, quomodo intelligendum est? t.1. tr.1. resol.28. §.1. & seqq. p.21
Vide verb. *Conjux, Forma, Statutum.* tom.2
Item verb. *Vox*, tom.3
Item verb. *Imperativum.* tom.4
Item verb. *Dubium, Immiscere, Intentio.* tom.5
Item verb. *Actus, Præceptum, Religio, Testator, Veniale.* tom.6
Item verb. *Decretum, Exponere, Mens, Nomen, Oportet, Rescriptum.* tom7
Item verb. *Ejicere, Mens, Reus.* tom.9

Verecundia.

Vide verb. *Abbatissa.* tom.7
Item verb. *Insultum.* tom.9

Verenda.

Vide verb. *Aspicere, Brutum, Chirurgus, Fœmina, Gaudere, Tactus.* tom.8

Vergere.

Vide verb. *Damnum.* tom.7

Verificare.

Vide verb. *Causa, Dubium, Subreptitium.* tom.3

Veritas.

Si pro veritate dicenda testis aliquid accepit, an teneatur restituere danti? tomo sexto, tractatu primo, resolution.90. §.1. pag.61
Et quid, si testis non accipiat illud ab eodem qui dat, sed ab alio? ibid. §.2
Nisi ad veritatem fatendam, etiam non rogatus reus se offerat, qui negavit veritatem, qua manifestata condemnaretur, an proinde à Confessario non sit absolvendus, nisi id facere proponat? tom.6. tract.1. resol.104. §.2. pag.68
Vide verb. *Peccatum.* tom.2
Item *Causa, Dubium, Subreptitium.* tom.3
Item verb. *Judicium, Retractare.* tom.6
Item verb. *Lex.* tom.7

Vermis.

Vide verb. *Reparatio.* tom.9

Versari.

Qui versatur in ipso actu fornicario, an teneatur se retrahere ante spermatismum, etiamsi complex jam seminet, imo etiamsi ex vi prioris commotionis post retractionem esset futura seminatio extra vas? tom.2. tr.6. res.207. §.4. p.460
Et quid, si fœmina jam seminat, an hæc non obstante, tollat obligationem seminandi, & consumendi actum malum quantum est ex parte alterius? ibid.
Vide verb. *Clericus, Vendere.* tom.5
Item verb. *Obedire.* tom.8

Versatus.

Vide verb. *Clericus, Vendere.* tom.5

Verum.

Verum Pontificem, & verum Petri successorem esse hunc numero Clementem X. an sit omnino de fide. t.9. tr.5. r.6.7. & 8. p.346. & seqq.
Et si non esset verus Pontifex, an ejus Decreta circa res fidei haberent Infallibilitatem? tom.9. tract.5. resol.8. §.1. pag.349
Vide verb. *Constantinus Imperator.* tom.6
Item verb. *Crimen.* tom.8
Item verb. *Fides Catholica.* tom.9.

Vescendum.

Vide verb. *Carnes, Comedere, Edere, Esus.* tom.7

Vesci.

Vide verb. *Ferculum.* tom.9

Vespera.

Vesperas Sabbati Sancti omittens, an peccet mortaliter? t.3. tr.6. res.90. §.11. p.472
Vesperas non tenetur mane recitare, qui vesperi prævideat se fore impeditum ob febrem, vel aliud impedimentum? t.3. tr.6. r.118. §. ult. p.489
Vide verb. *Hora Canonica.*
Item verb. *Missam audire, Nuptiæ, Sabbatum.* tom.2

Vestimenta Episcopalia.

Vestimenta Episcopalia dum consecratur Episcopus qualia sunt? t.4. tr.8. r.113. §.1. p.404
Vestimenta novem habet Episcopus supra Sacerdotem. t.4. tr.8. r.124. §.6. p.414
Vestimentis, seu tunicis interioribus induitur. t.4. tr.8. res.114. §.1. & seqq. p.405
Vestimentis omnium ordinum decoratur. ibid.
Cum tunicis interioribus quibusdam ordinatur. §.2. pagina 406
Cur calceantur pedes? ibid.
Cur chirothecis manus vestiuntur? tom.4. tr.8. res.120. §.1. & seqq. pag.411
Cur Mitra caput ornatur? tom.4. tract.8. resol.121. §.1. & seqq. p.411. & seqq.
Vestimentorum Episcopalium Mystica declaratio. tom.4. tr.8. res.113. §.2. p.404

Vestis.

Vestes Sacræ tunc consecrationis formam amittunt, cum ita scinduntur, ut aptæ amplius non sint ad eos usus, ad quos sacrantur, alioquin formam consecrationis retinent, etiamsi aliqua pars, quæ sacrata non est una cum filio profano assuatur. t.2. tr.1. r.167. §.5. p.98
Vestes aliàs cultui divino dicatas, an liceat in profanos usus convertere, quomodo in eadem forma non maneant? t.2. tr.1. r.183. §.1. p.107

Vestes

Vestes Sacerdotales funiculis connexæ, etiamsi dissolvantur, non amittunt benedictionem. tom. 2. tract. 1. resol. 184. §. 5. pag. 168
Circa vestes Sacras in ordine ad celebrandum ex tract. 1. tomi 2. vide à res. 166. usque ad res. 171. & pro aliis paramentis, & vestibus sacris à res. 171. usque ad res. 184. inclusivè. ubi plura.
Qui vestes Sacras pro celebratione Missarum notabiliter mutaret, quoad solum colorem, & formam, an peccaret mortaliter? t. 3. tr. 6. r. 49. §. 4. in fine. p. 445
Si absque vestibus Pontificalibus Episcopus statim post Missam administrat ordines Sacros, an peccet mortaliter? t. 1. tr. 2. r. 9. §. 15. p. 76
Idem est de ministrante Confirmationem. ibid.
Et quid, si Sacerdos ministraret solemniter Baptismum, & Extremam Unctionem sine vestibus? ibid. §. 7. p. 75
Sine vestibus quæ non liceat celebrare pro dando viaticum moribundo? t. 1. tr. 3. r. 155. §. 3. p. 194
Qui cum vestibus Sacris haberet concubitum, an istæ polluerentur, & deberet hanc circumstantiam in confessione aperire? t. 1. tr. 7. r. 82. §. 1. p. 383
Et in tali casu an debeant vestes Sacræ iterum benedici? ibidem.
Sine aliquibus vestibus Sacris potest Sacerdos celebrare ad dandum viaticum moribundo, & quamvis vestes non sint benedictæ. t. 2. tr. 1. r. 128. §. 4. p. 76
Sine vestibus sacris an Sacerdos celebrare possit ad dandum moribundo Viaticum, vel an tantùm concedatur ad vitandam mortem? t. 2. tr. 1. r. 176. §. 5. p. 104
An si aliquis sine vestibus consuetis emitteret professionem in aliqua Religione, non proinde illa professio esset nulla? t. 7. tr. 2. r. unic. §. 24. p. 245
Vestibus pretiosis, & odoriferis fœminæ utendo, an mortaliter peccent? t. 7. tr. 5. r. 11. §. 7. p. 334
Vide verb. *Acquirere, Alba, Amictus, Cadere, Casula, Cingulum, Manipulum, Mappa, Materia, Missam celebrare, Oratio, Parvitas materiæ, Stola, Supplere.* tom. 2
Item verb. *Missam celebrare.* tom. 3
Item verb. *Conficere, Decretum, Exploratores, Facere, Fœmina, Fides Catholica, Infidelis, Necessitas, Novitia, Sartores, Missam celebrare.* tom. 7
Item verb. *Frigus.* tom. 8
Item *Habitus clericalis, Ictus, Minister justitiæ, Missam, celebrare.* tom. 9

Vestitum.

Vide verb. *Vestis.* tom. 7

Veteres.

Vide verb. *Mos.* tom. 9

Vetitum.

Vide verb. *Advocatio.* tom. 9

Vexare.

Vide verb. *Conjux.* tom. 2

Vexatio.

Vexationem injustam redimere possum, prædendo pecunias in administratione Sacramentorum, & pro audiendo sacro, & in multis aliis casibus hoc fieri potest sine peccato, & simonia, si gravis necessitas adsit. t. 7. tr. 5. res. 4. per totam. p. 327
Vide verb. *Beneficium, Cathedra, Electores, Eligere,* tom. 5
Item verb. *Administratio Sacramentorum.* tom. 7

Vexillum.

Vide verb. *Erigere.* tom. 7

Via.

Vide verb. *Episcopus.* tom. 4
Item verb. *Accusatio, Denunciatio.* tom. 7
Item verb. *Grassator.* tom. 8
Item *Grassator, Tributum, Violentia, Vis.* tom. 9

Viaticum.

Pro viatico dando moribundo an liceat celebrare sine vestibus sacris? t. 1. tr. 3. r. 155. §. 3. p. 194
Et an etiam sine prævia confessione, deficiente copia Confessarii? ibidem.
Vbi etiam pro sumendo viatico ab ipsomet Sacerdote deficiente, & morti appropinquante, & etiam non jejunus in dicto casu. ibid. §. 2
Vbi etiam apparet dispar ratio, quare sine vestibus non liceat celebrare pro dando viatico infirmis, & liceat celebrare sine prævia peccatorum Confessione. ibid. §. 3
Post viaticum, quo intervallo dierum possit infirmus iterum communicare? t. 1. tr. 7. r. 57. §. 2. p. 374
Viaticum in morte an ministrare possint Regulares familiaribus actu servientibus, & commorantibus in Monasterio, vel si sint conjugati, & dormiunt extra Conventum? t. 7. tr. 1. r. 88. §. 6. in fine. p. 64
Viaticum recipiendi necessitas, an sit causa sufficiens homini confesso, vel non habenti peccatum mortale, ut pro illo recipiendo, quis det pecuniam ministro nolenti aliter ministrare? tom. 5. tract. 7. resolution. 14. §. 4. pagina 316
Vide verb. *Communio, Eucharistia.* tom. 1
Item tract. 2. tomi 2. de Præcepto divino, & Ecclesiastico Sacræ Communionis, etiam pro articulo mortis à r. 58. usque ad res. 101. inclusivè.
Iem verb. *Missam celebrare, Regulares, Vestis.* tom. 2
Item verb. *Communio, Eucharistia, Missam celebrare.* t. 3
Item verb. *Sacerdos.* tom. 4
Item verb. *Diaconus.* tom. 5
Item verb. *Tertiariæ Sorores.* tom. 7
Item verb. *Eucharistia, Missam celebrare.* tom. 9

Viatores.

Viatores an excusentur à peccato in diebus festivis iter agentes ex consuetudine? t. 7. tr. 5. r. 18. §. 3. p. 337
Viatores, qui diversantur in hospitiis, in quibus ob certum pretium comedunt ex cibis appositis quod vulgò *A pasto*, an ibi possint subtrahere aliquid, & reservare ex eis, quæ comesturi erant, durante appetitu? t. 7. tr. 8. res. 32. §. 5. pag. 444
Vide verb. *Damnum.* tom. 8

Vicariatus.

Vide verb. *Capitulum Sede Vacante, Emere.* tom. 5

Vicarius.

Papæ, Cardinalis, Episcopi, & Capituli Sede Vacante.

Si in nominatione Vicarii juramentum interpositum sit à Capitulo Sede Vacante de non revocando Vicarium, an adhuc Capitulum eum revocare, & amovere possit? t. 3. tr. 5. r. 75. §. 4. & seqq. p. 414
Vicarii nomen duplicem habet sensum. tom. 4. tract. 8. resol. ult. §. 1. pag. 415
Vicario in spiritualibus tantum constituto, an potestas conferendi beneficia possit committi ab Episcopo? Et quid, si Vicarius constitutus est in temporalibus? t. 3. tr. 3. resol. 95. §. 4. p. 360
Alteri, & non Vicario, an Capitulum Sede Vacante causas matrimoniales possit delegare. t. 3. tr. 5. r. 73. §. 3. p. 413
De causis delegatis Vicario generali Episcopi Vicarius Capituli Sede Vacante an cognoscere possit, & exequi dispensationes in matrimonii impedimentis, & literas in forma Dignum. t. 3. tr. 5. r. 77. §. 1. p. 415
Si coram Vicario Episcopi causa pendeat, an possit Episcopus ad se revocare, & prohibere illi ne judicet in ea causa. t. 3. tr. 3. r. 93. §. 2. in fine. p. 358
In Vicario eligendo à Capitulo Sede Vacante, si in Capitulo non sint Doctores, nec licentiati in jure Canonico, quid est agendum? t. 3. tr. 5. r. 66. §. 1. p. 411
Et alias multas quæstiones pro Vicario Capituli Sede Vacante invenies in tract. 5. tomi 3. de Capitulo Sede Vacante à r. 61. usque ad 81. inclusivè. à p. 408. ad p. 417
A Vicario Episcopi licentia obtenta, si Clericus deserviat alicui Ecclesiæ, an gaudeat privilegio fori? t. 9. tr. 2. resol. 137. §. 1. pag. 164

Quando

Quando Vicarium designat superior Regularis, qui habet annexam Parochiam, an possit illum designare absque approbatione Episcopi? tom. 1. tract. 3. resolution. 20. §. 16. p. 97
Si Episcopus juratsset Vicarium non revocare, an adhuc postea possit illum revocare? tom. 3. tract. 3. resolution. 93. §. 2. pag. 358
Revocare Vicarium sine causa ad libitum, an Capitulum Sede Vacante possit? t. 3. tr. 5. r. 74. §. 1. p. 413
Et quid, si in nominatione cautum fuisset, quod possit Vicarius revocari, quoties Capitulo bene visum fuerit? t. 3. tr. 5. r. 75. §. 1. ibid.
Si Vicarium absque justa causa Capitulum removeat, an aliquod interesse teneatur Vicario restituere? ibid. §. 6
In Vicarium Episcopi an possit eligi illegitimus Regularis absque alia dispensatione? t. 3. tr. 3. r. 94. §. 1. p. 359
Et an talis illegitimus Regularis non possit dispensari per privilegia Religionis, ut sit Vicarius Episcopi? ibid.
Ubi aliæ difficultates pro supradicto Vicario Regulari illegitimo, & pro aliis Religiosis, & Monachis, (exceptis Franciscanis) non illegitimis, qui possunt eligi in Vicarios ab Episcopo, & etiam à Capitulo Sede Vacante.
Vicarium eligere an debeat Capitulum Sede Vacante ex gremio ipsius Capituli? tom. 3. tract. 5. resolution. 66. §. 1. pagina 410
Et an hoc etiam procedat, quando devolvitur electio ad Metropolitanum ob negligentiam Capituli? ibid.
Vicarius Episcopi, vel Prælati Regularis, si habeat potestatem subdelegandi, an possit absolvi ab alio, si incidat in casum reservatum? tom. 1. tract. 5. resolut. 67. §. 2. & seqq. pag. 305
Vicarius Generalis Episcopi an possit per se assistere matrimonio, an debeat esse Sacerdos? tom. 2. tract. 6. resol. 90. §. 8. pag. 389
Ad beneficium, an Vicarius Episcopi sine ejus speciali mandato concursum possit facere. t. 3. tr. 3. r. 95. §. 1. p. 360
In causis fidei jure ordinario Vicarius Sede Vacante, debet assistere Inquisitoribus. t. 3. tr. 5. r. 22. §. 1. p. 392
Causas matrimoniales an Capitulum cognoscere possit? t. 3. tr. 5. r. 27. §. 1. p. 393
Si Vicarius moriatur Episcopo existente in remotissimis, an in tali casu succedat Capitulum Sede Vacante in ejus jurisdictione, itaut possit eligere Vicarium? t. 3. tr. 5. resol. 5. §. 3. p. 383
Vicarius Capituli Sede Vacante, an jure ordinario debeat assistere Inquisitoribus in causis fidei? tom. 3. tract. 5. resol. 22. §. 1. pag. 392
Vicarius Capituli Sede Vacante, an possit dispensare in petitione debiti, & concedere facultatem absolvendi à reservatis? Et an habeat facultatem dandi licentiam assistendi matrimonio, & ingrediendi Monasteria Monialium? tom. 3. tract. 5. resol. 23. & 28. §. 1. & seqq. pag. 392. & 394
Vicarius Capituli Sede Vacante, an possit Clericos, & sæculares punire pœna, & mulcta pecuniaria in delictis misti fori, vel pro dispensationibus, & commutationibus imponere supradictam pœnam, & mulctam locis tamen piis applicandam, &c. tom. 3. tract. 5. resol. 59. §. 1. pag. 407
Vicarius interdum dependentiam, & interdum solam successionem in officio cum æquali potestate significat. tom. 4. tr. 8. res. ult. §. 1. p. 415
Vicarius Christi est summus Pontifex. ibid.
Vicarius Petri in quo sensu dicatur summus Pontifex? §. Solum. pag. 416
Vicarius Petri vocatur Pontifex dum consecratur Episcopus, & an hæc verba sint emendanda in Pontificali Romano? §. Hic tamen, & §. Igitur. p. 415. & 417
Vicarius Regularis ex privilegio potest absolvere suos subditos à percussione Clerici, etiam enormi. tom. 5. tr. 2. resol. 77. §. 1. p. 167.
Vicarius Sede Vacante an possit punire Regulares prædicantes sine licentia, & benedictione in Ecclesiis? t. 7. tr. 1. res. 62. per totam. p. 41
Vicarius Episcopi prior, vel alius, qui à suo superiore habet facultatem absolvendi à casibus reservatis, una cum potestate subdelegandi, dato, quod ipse incidat in casum reservatum suo Episcopo, vel superiori, an possit de illo casu absolvi ab eo, quem ipsemet delegaverit? t. 7. tr. 1. r. 111. §. 2. p. 81
Vicarius Episcopi an comprehendatur sub nomine Episcopi in decreto Concilii Trid. sess. 24. cap. 6. quoad dispensandum, & absolvendum? tomo septimo, tract. 1. resol. 291. §. 3. in fine. p. 201
Vicarius Capituli Sede Vacante an habeat facultatem, quam habet Episcopus judicandi, & definiendi, an reus in dubio debeat gaudere Immunitate Ecclesiæ necne? t. 9. tr. 1. r. 118. §. Quæro primo p. 72
Vicarius Cardinalis an possit in suis titulis fulminare censuras, vel reliqua facere, quæ sunt jurisdictionis Episcopalis? t. 9. tr. 7. r. 39. §. 1. p. 389
Vicarius Cardinalis habens facultatem conferendi beneficia, an possit illa conferre extra Diœcesim, quia de Cardinalibus non est difficultas? tom. 9. tract. 7. resolution. 58. §. 1. pag. 398
Vide verb. *Capitulum Sede Vacante, Ordinarius.* tom. 2
Item verb. *Beneficium, Censura, Committere, Constituere, Creare, Degradatio, Delegare, Dimissoria, Distributiones, Doctor, Impedimentum, Monachus, Monasterium, Parochus, Potestas, Revocare, Translatio.* tom. 3
Item *Capitulum Sede Vacante, Emere.* tom. 5
Item *Archidiaconus, Præcedentia.* tom. 6
Item *Confessarius, Suspendere.* tom. 7
Item *Familia, Familiares, Inhibere.* tom. 9

Vicarius Generalis Exercitus.

Vide verb. *Exercitus, Jurisdictio.* tom. 7

Vicarius Regularis.

Vide verb. *Absolvere, Eligere, Irregularitas, Jurisdictio, Vicarius Ecclesiasticus.* tom. 7

Vices.

Hoc verbum pro illa vice quomodo intelligatur, quando pius confessarius petit licentiam pro subdito absolvendi illum à reservatis, & superior denegat illam, an intelligatur pro una vice tantum, an vero toties, quoties illa facultas petitur à Confessario, & à Prælato denegatur? t. 1. tr. 3. r. 160. §. 3. p. 198
Pro hac vice aliquando conceditur facultas absolvendi in sacra pœnitentiaria, quomodo est intelligenda dicta particula pro hac vice? tom. 1. tract. 5. resol. 15. §. 2. & seqq. pag. 272
Vbi, quod quando in sacra pœnitentiaria quis petit pro uno indigenti licentiam, ut possit absolvi pro una vice, non censetur excluſus ipse petens. ibid. §. 6
Et quid, quando petitur à superiore facultas pro una vice pro casibus reservatis? §. 5
Vltra vicem tertiam an Episcopi, vel Prælati Regulares possint concedere Monialibus subditis Confessionem extraordinarium? tomo septimo, tractatu primo, resol. 348. §. 1. pag. 237
Vide verb. *Absolvere.* tom. 7
Item *Demandare, Facultas.* tom. 9

Victor in ludo.

Victor in ludo impediens, ne judex condemnet illum ad restituendum lucrum ex ludo prohibito, an teneatur restituere? t. 6. tr. 4. r. 29. §. 1. p. 256
Et si ludus occultus fuit, an qui lucratus est non teneatur fateri, etiamsi juramento rogetur, antequam semiplenè probatum sit per unum testem, &c. ibidem §. secundo.

Victoria.

Si victoriæ minime spes subsit, an illicitè moveatur bellum?

bellum ? tomo septimo, tractatu septimo, resol. 8. §. 1. in fin. pag 387
Vide verb. *Certitudo, Exercitus.* tom. 7

Victricus.

Vide verb. *Campsor, Dubium.* tom. 6

Victualia.

Vide verb. *Taxare.* tom. 6
Item verb. *Emere, Pœna, Vendere.* tom. 9

Victum.

Vide verb. *Decretum, Novitia.* tom. 7

Videre.

Vide verb. *Audire.* tom. 6
Item verb. *Monere.* tom. 7
Item verb. *Aspicere* tom. 8

Vidua.

Vidua non peccat mortaliter, si ob ortam cogitationem copulæ carnalis cum marito defuncto, eam approbet voluntate. t. 2. tr. 6. r. 39. §. 3. p. 350
Ne vidua fœmina bonæ famæ, quæ cupit honestatis gratia intra Monasterium Monialium manere, an ad hoc Episcopus dare licentiam possit ? Et an ipsa vidua intrans incidat in censuram in Concilio Trid. positam ? t. 7. tr. 1. res. 322. per tot. p. 224
Viduæ, quæ mortuis maritis non sunt Dominæ, nec usufructuariæ cujuscumque dignitatis existant, non tenentur pro sumenda Bulla Cruciatæ contribuere 10. tarenos ; & secus si sunt usufructuariæ ? tom. 4. tr. 3. resol. 4. §. 2. pag. 68
Viduæ legatum relictum, dum vidua fuerit, numquam amittitur, neque ex judicis officio omitti debet, ex eo quod Religionem profiteatur. tomo sexto, tract. 8. resol. 54. §. 3. pag. 424
Viduæ professorum Doctorum, Medicorum, Studiosorum, &c. an gaudeant Immunitatis commoditate, id est privilegio fori maritorum prædefunctorum ? t. 9. tr. 2. res. 157. §. 7. p. 172
Viduæ, si fuerint oppressæ, an tunc etiam, nulla data negligentia judicis sæcularis, an possint adversarios suos ad judicem Ecclesiasticum trahere, & in illius foro convenire ? t. 9. tr. 2. r. 306. §. 1. p. 253
Et quid, si viduæ fuissent divites ? tom. 9. tract. 2. resolution. 307. §. 2. ibid.
In viduis an sit peccatum mortale delectari de copula præterita, quasi tunc præsens esset ? tom. 2. tract. 6. resol. 195. §. 3. p. 451
Viduis indigentibus, an Advocati, Medici, Chirurgi, & Pharmacopolæ teneantur opera sua gratis ministrare ? t. 4. tr. 7. r. 17. §. 1. p. 284
Viduis pauperibus legatum relictum an possit dari ab executoribus cœlibem vitam gerentibus ? tom. 6. tr. 8. r. 48. per totam. p. 416
Vide verb. *Delectari.* tom. 2
Item verb. *Conjuges.* tom. 6
Item verb. *Abstinissa.* tom. 7
Item verb. *Vxor.* tom. 9

Vigesimum.

Vide verb. *Consumere.* tom. 8

Vigilia.

Si in Vigilia cadente quatuor temporibus quis rumpit jejunium, debet explicare utrumque vinculum ex natura rei ? tomo primo, tractatu septimo, resolution. 18. §. 4. pag. 354
Quando Vigilia S. Matthiæ occurrit in feriam tertiam post Dominicam Quinquagesimæ, an possit eam Episcopus transferre in Sabbatum præcedens ? tom. 3. tr. 3. res. 88. §. 3. pag. 354
In Vigilia Nativitatis Domini, si quis jejunasset pro lucrando Jubilæo, an satisfaciat sumendo pro collatione serotina illam magnam quantitatem, quæ sumi solet in dicta Vigilia ? t. 4. tr. 4. r. 24. §. 1. p. 151
Et supponitur in dicta Vigilia posse sumi uncias 16. in collatione serotina. ibid.
In Vigilia Pentecostes an sit saltem de consuetudine sub præcepto jejunandum ? Et refelluntur alii casus de Vigilia S. Joannis Baptistæ, S. Laurentii, omnium Sanctorum, & 4. Temporum. tom. 4. tract. 6. res. 38. §. 1. & seqq. p. 219. & 220
Vide verb. *Collatio serotina, Episcopus, Lacticinia, Præcipere, Votum.* tom. 4
Item verb. *Abbreviare.* tom. 8

Villa Ruralis.

In Villa rurali potest Episcopus habere Oratorium, ut ibi celebret, vel Missam audiat. tom. 4. tract. 2. res. 6. §. 2. pagina 30
In villa, & ruri an possit erigere Oratorium, qui habet indultum Oratorii privati in domo sua, ut quando est ibi audiat Missam ? tom. 4. tract. 2. resol. 31. §. 1. & seqq. pag. 46. & 47
Qui in villam ruralem se transtulerunt recreationis causa, & ibi mortui sunt, ubi sunt sepeliendi ? tom. 8. tr. 8. resol. 11. §. 1. p. 192

Vincendum.

Vide verb. *Fœmina.* tom. 4

Vincere.

Qui ignarum se fingit in ludo, dum exercitatissimus sit, imo se semel, bisque sinat superari ab adversario, ut deinde facilius semper vincat, an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem ? tomo sexto, tract. 4. resol. 37. §. 2. pag. 259
Vide verb. *Charta.* tom. 6

Vincibile.

Vide verb. *Ignorantia.* tom. 5

Vinculum.

Vide verb. *Religiosus, Subreptitium, Votum.* tom. 3

Vindicta.

Vindicta quid sit, & quid sit defensio, declaratur. t. 8. tract. 5. res. 7. §. 5. pag. 95

Vinea.

Vide verb. *Vinum, Vva.* tom. 6

Vinum.

Vini guttæ in Calice separatæ à vino quod est in fundo Calicis post consecrationem, an remaneant consecratæ ? t. 2. tr. 1. r. 211. §. 1. p. 127
Si vini non consecrati una gutta misceatur cum vino jam consecrato, an sit consecrata ? Vel an licitè, & valide sub conditione possit consecrari ? tom. 2. tract. 1. resolution. 231. §. 1. p. 141
Nisi parum vini sumendo quis non possit jejunare, an sit adstrictus jejunio, qui fecit votum de jejunando tali die in pane, & aqua ? tom. 4. tract. 6. resol. 66. §. 1. pagina 235
Vini defectus nullo modo excusat à jejunio. tomo quarto, tractatu sexto, resolution. 70. §. 5. pag. 239. & melius in res. 86. §. 1. p. 247
Idem est de qualibet alia potatione communi loco vini. t. 4. tr. 6. r. 70. §. 5. pag. 239
Multa vini generosi dolia quidam habebat, cui apponebat magnam quantitatem aquæ, sed ex illa mistione non efficitur deterius, eo quod passim venditur ab aliis an possit tuta conscientia sine onere restitutionis in venditione talis vini exigere totum pretium à lege taxatum ? tom. 6. tr. 3. res. 90. §. 1. p. 164
In vino paulo ante congelato in Calice, valide Sacerdos potest consecrare, ut in Germaniis, vel aliis locis ? t. 2. tract. 1. r. 201. §. 1. p. 118
Si in vino parum non aquæ naturalis, sed rosaceæ, vel ex aliis herbis, & floribus extractæ infundatur, an conficiatur Sacramentum. t. 2. tr. 1. r. 207. §. 6. p. 125
Vinum nimis decoctum, non est materia Eucharistiæ consecrabilis. t. 2. tr. 1. r. 196. §. 1. p. 113

Vinum

Vinum congelatum potest consecrari licet non sit proximè potabile, nisi prius liquefiat. tomo secundo, tr. 1. res. 199. §. 5. pag. 116
Qui vinum congelatum consecraret, an peccaret mortaliter? t. 2. tr. 1. r. 202. §. 1. p. 119
Vinum consecratum, etsi congeletur, non desinit Christus remanere sub speciebus, nec aliud est vinum consecrandum, sed liquefactum sumendum est. tom. 2. tr. 1. res. 201. §. 4. pag. 118
Vinum, quod in Hispania vocatur Hyppocrassum, qui consecraret, an peccaret mortaliter? ibid. §. 5
Vinum aqua mistum, & vinum quod vocatur *Agua pie*, an sint materia sufficiens, & consecrabilis. ibid.
Vinum prius congelatum, si liquefiat probabile est posse consecrari, quamvis parum decenter. t. 2. tr. 1. r. 202. §. 7. p. 120. Sed lege à §. 3. & seqq.
Si vinum in Missa post oblationem quidem, sed ante consecrationem congeletur, quid est agendum? ibid. §. 7. pagina 120
Et quid, in casu necessitatis? ibid.
Vinum in dolio an validè consecretur, si existeret coram Sacerdote intentionem habente consecrandi omnem materiam consecrabilem, sibi moraliter præsentem? t. 2. tr. 1. res. 219. §. 1. p. 130
Si vinum extra Calicem porrigat Episcopus, cum Sacerdotes ordinat, an sit valida futura consecratio? tom. 2. tr. 5. res. 11. §. 5. p. 274
Vinum in Calice ex incuria non fuit appositum in ordinatione Sacerdotum, an Sacramentum fuerit invalidum, & sit denuo ordinandus? tom. 2. tract. 5. res. 13. 14. & 15. p. 276. & 277
Et quid est agendum, si esset probabile vinum non defuisse in Calice; & quid si esset certum vinum non fuisse in Calice? t. 2. tr. 5. r. 14. §. 2. p. 276
Vinum bibens, qui fecit votum de jejunando in pane, & aqua, an toties peccet, quoties illud biberit? t. 4. tr. 6. res. 65. §. 1. pag. 235
Et quid, si promiserit in illa die nihil bibiturum, nisi aquam? ibid.
Vinum ex aromatibus conditum, an frangat jejunium? t. 4. tr. 6. res. 91. §. 3. p. 249
Vinum bibere ad sustentationem in die jejunii, an sit licitum? Et ante prandium an violet jejunium? t. 4. tr. 6. r. 100. §. 1. & seqq. p. 257
Qui vinum melius vendunt pretio majori, & deterius pretio taxato, an peccent, & teneantur ad restitutionem? t. 6. tr. 3. res. 88. & 89. p. 163
Vinum vendere an possint cives Panormitani ex eorum prædiis collectum ultra pretium à lege impositum, & ut vulgò dicitur *Agranatella*? Non autem, si vinum ex aliis vineis emant, ut vendant, quia tunc peccant, & tenentur ad restitutionem. tom. 6. tract. 3. resol. 91. §. 1. & seqq. p. 164
Qui vinum vendunt aqua dilutum descendendo tamen in pretio, quantum cum eo vitio valet, quod emptori non manifestat, an peccet, & teneatur ad restitutionem? tomo sexto, tractatu tertio, resol. 93. per totam. pagina 166
Si vinum quis tradat aliquibus, ut nomine suo vendatur, si noscat illos minuendo mensuram, & admiscendo aquam vendituros, an peccet? tom. 6. tract. 3. resol. 94. §. 1. ibid.
Vinum congelatum consecrare an licitum sit ex metu mortis? t. 7. tr. 5. r. 176. §. ult. p. 369
Vinum nive refrigeratum infirmus an teneatur non bibere si inde prævident medici, quod citius morietur? tom. 8. tract. 5. res. 54. §. 1. p. 117
Vinum dare vovens ad usum Sacrificii Missæ satisfacit non dando optimum, sed decens pro tali usu. tom. 8. tr. 4. resol. 24. §. ult. p. 58
Vide verb. *Arca*, *Calix*. tom. 2
Item verb. *Consecrare*. tom. 3
Item verb. *Clericus*, *Gabella*, *Privilegium*, *Religiosus*, tomo sexto.
Item verb. *Inebriare*. tom. 7
Item verb. *Jejunium*, *Parvitas materiæ*. tom. 8
Item verb. *Vendere*, *Venenum*. tom. 9

Violantes.

Violantes statutum, vel sententiam Episcopi in Monasterio exempto, non incurrunt excommunicationem ab Episcopo latam. t. 1. tr. 5. r. 51. §. 3. p. 296
Violantes Immunitatem Ecclesiarum, an possint ab Episcopo absolvi? t. 9. tr. 1. r. 2. §. 15. & seqq. p. 3
Et an tales incurrant censuram Bullæ Cœnæ? ibidem, §. 16. pag. 3
Violantes Ecclesias, frangentes fores, vel comburendo eas, an gaudeant immunitate? tom. 9. tract. 1. resolution. 30. §. 1. pag. 25
Vide verb. *Injuria*, *Ius*. tom. 7
Item verb. *Violare*. tom. 9

Violare.

Violare interdictum quale peccatum sit? tom. 5. tract. 4. resol. 3. §. 1. pag. 198
Qui violat duo jejunia ab Ecclesia indicta, in unum diem incidentia an peccet dupliciter? tom. 4. tract. 6. resolution. 63. §. 1. pag. 234
Idem est de auditione Missæ, cessatione ab operibus servilibus, & aliis similibus. ibid.
Et an saltem talis transgressio sit circumstantia in confessione aperienda? ibid. §. 3
Et quid, si concurrit jejunium indictum ab Ecclesia, & ex voto? ibid. §. 2. & in r. 62. §. 1. p. 233
Quando violatur, & polluitur Ecclesia, & quando vero non ex actibus factis homicidii, & effusionis sanguinis intra illam, multi, & curiosi casus. t. 1. tr. 7. r. 90. à §. 2. usque in finem. p. 386
Diverso modo violatur pietas cognatorum occidendo, quam fornicando, & hoc intelligendum est etiam in sacrilegiis: v. g. diverso modo violatur Religio fornicando cum virgine Deo sacra, quam percutiendo illam, &c. tom. 1. tr. 7. r. 109. §. 5. p. 399
Qui violavit festum opere servili ratione duplicis festi occurrentis, an satisfaciat in confessione dicendo se diem festum semel violasse opere servili? tom. 1. tract. 7. resol. 58. §. 2. p. 374
Vide verb. *Corruptor*, *Parvitas materiæ*. tom. 8
Item verb. *Contravenientes*, *Episcopus*, *Extractus*, *Interdictum*, *Ius*, *Lædentes*, *Missam celebrare*, *Polluere*, *Quantitas*, *Venenum*. tom. 9

Violatio.

In violatione interdicti an detur parvitas materiæ? t. 5. tract. 4. res. 4. §. 1. p. 199

Violator.

Violator sigilli confessionis duplicem culpam mortalem specie diversam committit, & ideo hanc duplicem circumstantiam debet in confessione aperire? tom. 1. tr. 8. resol. 2. §. 1. pag. 424
Vide verb. *Corruptor*, *Parvitas materiæ*. tom. 8

Violentia.

Per viam violentiæ, ut vulgò dicitur, an Ministri Regii possint cognoscere causas Ecclesiasticas? tomo nono, tractatu secundo, resolutione 36. & 37. pagina 119. & 120
Et an Pontifex hanc praxim approbet, vel saltem ex consuetudine immemorabili, vel conjuncta cum fama privilegii? tomo nono, tract. 2. resol. 37. §. 5. & seqq. pagina 122
In violentiæ arcendæ causas an aliquis Princeps habeat à Pontifice privilegium? tomo nono, tract. 2. resolut. 39. §. 1. pag. 123
Vide verb. *Conservator*, *Electio*, *Episcopus*, *Extractus*, *Vis*. tom. 9

Violentum.

Violentam manum injicere in Clericum quinam dicantur? t.5. tr.2. r.1. §.1. & seqq. p.123

Et ibi implicitè, vel explicitè fere in omnibus aliis resol. præcitati tract.

Vir.

Vir, si carnaliter se commiscuit cum Sacerdote Sacris ordinibus initiato, Religioso professo, etiam Sacerdote, Episcopo, aut moniali, satisfacit, si dicat in confessione, se toties copulam sodomiticam, seu carnalem habuisse cum viro, vel fœmina voto castitatis adstrictis. t.1. tr.7. r.79. §.3. p.379

Vir, qui prima vice virginitatem amisit, an teneatur hanc sui floris circumstantiam in confessione aperire? tom.1. tr.7. r.92. §.1. & seqq. p.388

Vir, qui de virgine morosè delectatur, vel cum illa consentiente fornicatur, aut copulam sodomiticam habet, an debeat circumstantiam virginitatis in confessione explicare? t.1. tr.7. r.93. §.4. p.389

Si vir, ut possit coïre cum uxore propria, cogitat alienam an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire. t.1. tr.7. r.102. §.1. & seq. p.394

Vir, consentiente uxore, an possit ad Sacerdotium promoveri, si ipsa Religionem non ingrediatur, etiamsi sit juvenis, modo voveat castitatem? tom.2. tract.5. r.116. §.1. p.330

Vt vir ad Episcopatum promoveatur, semper est necessaria professio uxoris in Religione, sive sit senex, sive sit juvenis. ibid. §.3

Et quid, ut vir promoveatur ad Cardinalatum? ibid.

Quidam vir nobilis contraxit sponsalia, & per multos dies osculabatur, & tangebat sponsam causa delectationis, an peccaverit mortaliter? tom.2. tract.6. resolut.36. §.1. pagina 349

Si vir solus intra vas naturale fœminæ seminat, fœmina vero non seminante, an censeatur matrimonium consummatum? t.2. tr.6. r.114. §.1. p.401

Ex quo, si viro seminante fœmina non seminaverit, idque partibus constet, possunt ingredi Religionem, & profiteri, & pars relicta in sæculo aliud inire Matrimonium. ibid. §.3

Vir an sit alicujus culpæ reus, qui suæ temporalis impotentiæ conscius, matrimonium contrahit eo tempore, quo durat impotentia? tom.2. tract.6. resolution.162. §.13. pagina 429

Et in tali casu, si vir conscius suæ impotentiæ decipit fœminam ipsam ducens, an teneatur eam ut sororem alere, & habere? ibid. §.15

Si vir seminasset intra vas, etiamsi impotens sit fœmina ad seminandum, an matrimonium sit validum? tom.2. tr.6. res.163. §.7. p.431

Vir habens votum castitatis, si petit, an uxor teneatur reddere debitum? t.2. tr.6. r.180. §.3. p.443

Vir in modo extraordinario coeundi cum uxore aliquam seminis quantitatem extra vas emittebat, an peccaverit mortaliter, & uxor sine culpa poterit ei reddere debitum? t.2. tr.6. r.181. §.1. ibid.

Vir procreandorum liberorum pertesus, in fine copulæ extra vas totum semen effundebat, an ejus uxor sine culpa poterat ei reddere debitum? ibid.

Et si in hoc casu vir hoc efficiebat de consensu fœminæ, fœmina mortaliter peccat, sed si illa non consentit, potest licitè petere, & reddere debitum, etiamsi ille in fine copulæ semen extra vas effundat? ibidem.

Vir mittens pudenda in os conjugis, an peccet mortaliter? Et an hæc circumstantia tanquam speciem mutans, sit in confessione aperienda? t.2. tr.6. r.184. §.7. p.445

Vir expectare non tenetur, licet possit, etiam effuso semine copulam continuare, ut fœmina seminet. tom.2. tr.6. res.187. §.3. pag.447

Vir causa delectationis petit debitum cum situs variatione, an peccet venialiter fœmina reddendo, vel an possit absolutè negare? tomo secundo, tract.6. resolution.201. §.20. p.457

Quando vir accedit ad uxorem suam, imaginatur fœminam pulchram, quo ardentius actum coniugalem exerceat, an peccet mortaliter? tomo secundo, tract.6. resol.202. §.8. pag.458

Idem judicium est de aspectu picturæ in illum finem. ibidem §.9

Vir debilis, aut infirmus, an possit sine peccato mortali incipere copulam cum uxore in vase legitimo, & non effundere? t.2. tr.6. r.206. §.1. p.459

Vir inchoabat copulam cum uxore, & postea ob morbi periculum ex ejus consensu se retrahebat, verum ex hoc aliquando sequebatur pollutio, an talis actus sit licitus? t.2. tr.6. res.207. §.1. ibid.

Si vir sit sanæ mentis, an sit licitus usus conjugii cum uxore amente, etiam cum periculo abortus? tom.2. tr.6. resol.211. §.1. p.462

Et quid è contra? Et quid, si uxor amens sit sterilis? ibidem.

Quidam vir conjugatus, semine intra vas emisso, membrum virile extrahit, manente fœmina valde iritata libidine, quæ postea tactibus se excitando seminat, an ita faciens peccet mortaliter? tomo secundo, tract.6. resol.213. §.1. & seq. p.463

Vir non est reus culpæ mortalis tactibus irritans venerem sciens ob id, quod præmaturius fœmina seminabit. t.2. tr.6. resol.216. §.2. p.465

Vir an possit irritare omnia vota uxoris? tom.2. tract.6. resol.217. §.1. pag.466

Et an votum quod fecit uxor de opere faciendo tempore soluti matrimonii, si vir moriatur, & ideo possit irritare votum uxoris de ingrediendo Religionem post mortem mariti? ibid. §.3

Et an irritare vota, quæ fecit uxor ante matrimonium? ibidem.

Vir an possit irritare votum castitatis de ejus licentia emissum ab uxore, itaut non solum possit petere debitum, sed defuncto marito, aliud matrimonium inire? t.2. tr.6. resol.218. §.1. ibid.

Vir an possit irritare votum uxoris ingrediendi Religionem? Et quid, si tale votum emissum sit ante consummatum matrimonium? ibid.

Idem est de voto non ineundi aliud matrimonium, si vir tale votum irritet. ibid.

Vir non potest absolutè irritare vota uxoris ante matrimonium emissa, sed solum suspendere executionem. ibidem §.2

Vir non potest irritare, si mutuo consensu cum uxore castitatem voverit, itaut simul renunciaverit juri petendi debitum. ibid. §.4. p.467

Vir consentiens, ut uxor Religionem ingrediatur, an ipse etiam ingredi debeat, & an sufficiat, ut sumat habitum D. Ioannis? tomo secundo, tract.6. resol.221. §.1. pag.468

Vir senex, ingrediente uxore Religionem, an possit remanere in sæculo cum voto castitatis perpetuæ? tom.2. tr.6. resol.222. §.1. p.469

Vir in dicto casu sexagenarius debet esse, vel eam ætatem habere, quæ ex prava valetudine illi ætati respondeat. ibid. §.5

Vir an teneatur dimittere uxorem adulterantem, & perseverantem in adulterando? t.2. tr.6. r.225. §.1. p.471

Et an saltem vir peccet mortaliter, si uxorem pertinaciter in adulterando perseverantem non dimittit, si adsit periculum incertitudinis prolis, substituendique falsum hæredem? ibid. §.3

Vir, qui post sententiam divortii latam, adulterium commisit, an teneatur reconciliari cum uxore nocente dimissa? t.2. tr.6. r.227. §.1. p.472

Vbi, quod quando res est integra ex parte innocentis, eo quod jam statum mutavit factus professus, vel sacris initiatus, manifestum est nullum superesse jus innocenti ad reconciliandum adulterium. §. 3
Et quid, si conjux innocens sit Novitius tantum, vel solum minoribus ordinibus initiatus? ibid.
Idem est, si tantum impediatur voto simplici extra Religionem tamen, quod potest redire ad suam conjugem nocentem, licet peccet, cum se exponat periculo violandi votum, quia tenebitur reddere debitum, sed petere non poterit. ibid.
Si vir expellat uxorem à domo negans necessaria alimenta, & ex hoc illa fornicetur, an sit viro concedendum divortium? tomo 2. tractatu 6. resolutione 229. §. 1. pag. 474
Et quid, si vir ea intentione uxorem repulisset, alimentisque privasset, ut necessitate compulsa adulterium committeret? ibid. §. 2
Ad conjugem vir resuscitatus non tenetur redire. tom. 3. tr. 1. r. 100. §. 14. p. 132
Vir votum Religionis uxoris irritare potest. tom. 4. tr. 3. r. 106. §. 1. p. 110
Vir honestus cui magnum dedecus esset mendicare, an possit clanculum necessaria subripere? t. 4. tr. 7. res. 52. §. 1. & seqq. p. 305
Vir, qui in fraudem uxoris Clericum percuteret graviter, vel enormiter, an possit absolvi ab Episcopo sine onere comparendi coram Pontifice? t. 5. tr. 2. res. 71. §. 1. pag. 163
Et si defluxu temporis fiat sui juris, & à matrimonio liberatur, an teneatur adire Sedem Apostolicam? ibid.
Vir, qui in actu carnali retrahit se à seminis emissione in vase debito causa impediendi generationem, an incurrat in censuram latam contra procurantes abortum? t. 5. tr. 6. r. 33. §. 1. pag. 298
Quando vir dicat velle uxorem non ludere, non intelligitur tamen velle in totum fores claudere illi, sed ad moderandum, ne summam quantitatem ludat. tom. 6. tr. 4. t. 22. §. 4. p. 254
Vir non potest uxorem indotatam, & non habentem unde alatur ducere, quando ille non potest solvere creditoribus, idest, quod non potest inire novum pactum, aut contractum, quo novum debitum contrahat, quod resultet in damnum priorum creditorum. t. 6. tr. 3. r. 209. §. unic. p. 240
Quid, si vir, & uxor vellent Religionem ingredi, prohibetur hoc, ut minime efficiatur sine consensu, & licentia Episcopi, tamen si professionem emitterent sine tali licentia, professio erit valida. t. 7. tr. 1. res. 159. §. Potest etiam paulo post initium. p. 105
Vir utendo vestimentis superfluis, & immoderatis, an peccet mortaliter? tom. 7. tract. 5. res. 11. per totam. pag. 333. & 334
Vir æger potest à fœmina curari, quando non potest sine gravi incommodo id relinquere, quamvis prudenter timeat illam accepturam scandalum. tom. 7. tract. 5. r. 51. §. 1. pag. 353
Vir, qui ob superpositionem unius femoris super aliud, motum sensualem sensit, non tenetur modum situs mutare, dum determinatus sit non consentire, neque sit periculum consensus pollutionis exinde provenientis. tom. 8. tractatu 6. resolutione 12. §. & tandem. pag. 142
Duo viri etiam soli non possunt esse susceptores in Baptismo, ex quo colligitur Parochum contra hoc ex Decreto Concilii facientem peccare mortaliter? t. 1. tr. 1. r. 94. §. 2. p. 60
Viri duo an possint assumi in Patrinos Baptismi, unus, ut intervenial nomine proprio, alter procuratorio in nomine mulieris? tomo primo, tract. primo, resolut. 96. §. 1. pag. 62
Et supponitur, quod numerus Patrini in Baptismo designatus quoad summum ex Concilio Trident. debent esse duo, vir, & fœmina. ibid.
Et an supra id possit Episcopus dispensare? ibid.
Viri Christiani concubitus cum muliere Infideli, Turca, hæretica, hebræa, &c. an sit circumstantia in confessione aperienda? tom. 1. tract. 7. resol. 126. §. 1. & seqq. pag. 407
Et quid, si casus fuisset ab Episcopo reservatus? ibid.
Et an hoc peccatum pertineat ad sacrilegium, quia talis conjunctio est prohibita ab Ecclesia in honorem Christianismi? ibid. §. 1
Sine viri licentia votum Religionis, vel castitatis ab uxore emissum, an per Cruciatam, Jubilæum, vel Episcopum commutari possit? tom. 4. tr. 3. resol. 106. §. 2. pag. 110
Viro regulariter in neutro foro licitum est invita uxore, dotare filiam prioris matrimonii ex bonis non solum immobilibus, sed etiam mobilibus, aut pecuniis per secundam uxorem adductis? tom. 2. tract. 6. resolut. 48. §. 14. pag. 358
Si viro seminante, fœmina non seminaverit, idque partibus constet, possunt ingredi Religionem, & profiteri, & pars relicta in sæculo aliud inire matrimonium. t. 2. tr. 6. r. 114. §. 3. p. 401
Viro impotenti ad virginem, potenti autem ad corruptam an integrum sit propria authoritate instrumento aliquo ligneo, vel ferreo, vel simili ad id accommodato digitis claustra virginis resecare, ut sic possit consummare matrimonium? tom. 2. tract. 6. res. 162. §. 10. p. 428
De viro sacris initiato quid est faciendum si post judicis sententiam inveniatur impotentiam falsò existimatam fuisse perpetuam, non fuisse talem? t. 2. tract. 6. r. 164. §. 1. & 2. p. 431
Idem est in isto casu, si vir, vel fœmina ingrederetur Religionem ob dissolutionem talis matrimonii, si professus sit an debeat redire ad uxorem? ibid. §. 2
Pro quibus aliæ difficultates proponuntur, quæ contingere possunt inter medium temporis separationis, & etiam post reditum ad uxorem circa petitionem debiti conjugalis. ibid. §. 3
Viro licet inchoare copulam causa delectationis, & postea non absolvere, dummodo non subsit periculum pollutionis alterius conjugis, & uxor ea inchoata copula contenta sit. tom. 2. tractatu 6. resolutione 187. §. 5. pag. 447
Viro an sit licitum postquam seminavit, & retraxit membrum à vulva, tangere pudenda uxoris, ut ipsa seminet? t. 2. tr. 6. r. 215. §. 1. p. 464
Idem dici debet de tactu membro genitalis ante os valvæ suæ uxoris ad hoc, ut ipsa seminet. ibid.
Viro an sit licitum uti vestibus mulierum? t. 7. tr. 5. r. 13. per totam. p. 335
Vide verb. *Conjux, Maritus.* tom. 1
Item verb. *Affinitas, Amplexus, Bimestre, Clandestine, Coniux*, ubi plura, *Copula, Error, Fœmina, Hæreticus, Impæres, Ius, Maritus, Minari, Mulier, Occidere, Osculum, Pactum, Promittere, Raptus, Seminare, Tactus, Vxor*, tomo secundo.
Item verb *Resuscitatus, Vxor.* tom. 3
Item verb. *Bona temporalia, Conjuges, Error, Maritus, Matrimonium, Vxor, Vxoratus.* tom. 5
Item verb. *Concubina, Coniuges, Maritus, Mulier, Solvere, Vxor.* tom. 6
Item verb. *Prohibitum, Ornamentum.* tom. 7
Item verb. *Accubans, Aggressor, Alapa, Cohabitare, Committere, Fustis, Homo, Invasor, Maritus, Mentiris.* tom. 8
Item verb. *Tertiarius, Vxor.* tom. 9

Virga.

Virga argentea longa, & non digito an tempore pe-

possit moribundis ministrari Extrema-unctio, ut Sacerdos ministrans ejus contagium effugiat? t. 2. tr. 4. r. 34. & 35. p. 260

Virginitas.

Quando virginitatem vir prima vice amisit, an teneatur hanc sui fieris circumstantiam in confessione aperire? t. 1. tr. 7. r. 92. §. 1. & seq. p. 388

Qui virginitatem vovit, dubitat vero quid intendit, an perpetuam videlicet castitatem, an saltem continentiam à primo actu venereo, ad quid teneatur? tom. 8. tr. 4. r. 25. §. 1. p. 58

Virginitatis servandæ votum, an possit dispensari, vel commutari per Episcopum, Cruciatam, vel jubilæum, quando constat non esse votum castitatis, sed integritatis corporis servandæ? t. 4. tr. 3. res. 102. §. 1. & seq. pagina 109

Et quid, quando ita vovens dubius est de intentione? t. 4. tr. 3. r. 103. §. 3. ibid.

Virgo.

Qui cum virgine copulam sodomiticam habet, an debeat in confessione explicare circumstantiam virginitatis? t. 1. tr. 7. r. 143. §. 1. & seqq. p. 414

Virgines quando sponte primo fornicantur, an teneantur in confessione hanc circumstantiam explicare? tom. 1. tr. 7. r. 93. §. 2. p. 389

Virgines sunt dominæ sui corporis, non autem parentes, aut tutores, ideo corruptor non tenetur ad aliquam restitutionem virgini consentienti, nec parentibus. t. 1. tr. 7. r. 94. §. 2. p. 389

Si generaliter pro virginibus maritandis legatum sit relictum, & non personæ particulari, an lucretur puella, quæ Religionem ingreditur? t. 6. tr. 8. res. 43. per totum. p. 414

Pro virginibus maritandis plura de legatis. t. 6. tr. 8. r. 44. 45. 46. & 47. ibid. & seq.

Pro virginibus maritandis legatum relictum acquiritur à corrupta occultè, quæ publicè reputatur virgo. t. 6. tr. 8. r. 53. §. 4. p. 422

Virginibus peccatum, si sponte consentiat, sive sit, sive non sit sub cura tutorum, aut parentum, an sit peccatum stupri, vel tantum simplicis fornicationis? t. 1. tr. 7. r. 93. §. 2. p. 389

Ubi quod virgo, quæ morosè delectatur circa aliquem, non teneatur in confessione aperire circumstantiam virginitatis, etiamsi virgo se polluat cogitando super illum. ibid. §. 3

Quando vigo sola polluitur, non tenetur exprimere circumstantiam virginitatis. ibid. §. 6

Ubi alia pro fornicatione, vel copula sodomitica, habita cum virgine. ibid. §. 4

Si virgo sponte consentit, an raptus sit circumstantia necessario confitenda? t. 1. tr. 7. r. 94. §. 1. & sequenti. pagina 389

Et quid, si parentes actualiter repugnent? ibid.

Vbi, quod quando virgo consentit, stuprum, & raptus non differt à simplici fornicatione? ibidem. §. secundo.

Virgo quædam post sponsalia corrupta, an possit sponsum defectus occulti ignarum cogere matrimonium contrahere, & stare sponsalibus? tom. 2. tract. 6. r. 16. §. 2. pag. 339

Vide verb. *Corrumpere, Deflorator, Fictè, Promittere, Rapere, Raptus.* tom. 2

Item verb. *Arrha, Contrahere matrimonium, Orphanus, Puella.* tom. 6

Item verb. *Abbatissa, Tradere.* tom. 7

Item verb. *Corruptor.* tom. 8

Item verb. *Raptor.* tom. 9

Virgo Beata.

Virginem Beatam blasphemantes, an gaudeant Immunitate Ecclesiæ? t. 9. tr. 1. r. 29. §. 1. p. 25

Virgula.

Vide verb. *Virga.* tom. 2

Virtus.

Ad quam virtutem spectet correctio fraterna? t. 7. tr. 4. r. 2. per totam. p. 279

Contra quam virtutem sit peccatum, quando Clerici pugnant in bello? tom. 7. tract. 7. resolutione 51. §. 2. pag. 417

Si virtutes pœnitentis, extasim, & alia dona Dei Confessarius revelet, an frangat sigillum confessionis? t. 1. tr. 8. r. 19. §. 2. p. 433

Vbi, quod potest pœnitens obligare Confessarium sub secreto naturali has virtutes, & dona celare. ibid.

Vide verb. *Delinquens, Experire,* tom. 8

Vis.

Si ex vi proveniat necessitas; an Sacerdos excommunicatus vitandus excusetur in administratione, & receptione Sacramentorum? tom. 1. tr. 1. res. 15. vers. 2. §. 1. pagina 12

Pro vi tollenda an licitum sit recurrere ad regia tribunalia? t. 9. tr. 2. r. 38. §. 1. p. 122

Per vim, & metum Ordo susceptus an imprimat characterem? t. 2. tr. 5. r. 114. §. 1. p. 328

Vbi, quod si per vim ordinatus, & metum recipiat Ordinem sine voluntate recipiendi Sacramentum, sed solum simulatè, hic quidem Ordinem non suscipit, quia invalide ordinatur. §. 3. p. 329

Ubi etiam, cum quidam ordinatus Subdiaconus obtinuisset ab Episcopo declaratoriam fuisse ordinatum per vim, & metum, sed postea petens dispensationem à Pontifice, ut ad alios ordines sacros promoveti posset, dubitatum fuit à quibusdam in Dataria, an iste talis debeat saltem sub conditione sumere Ordinem Subdiaconatus? §. 4

Per vim, & metum ordinatus, an teneatur ad votum continentiæ? §. 5

Et an iste licite possit contrahere matrimonium? ibid.

Et an teneatur recitare Officium divinum? ibid.

Per vim, & metum ordo susceptus, an impediat, & dirimat matrimonium? tom. 2. tract. 5. resolut. 115. §. 1. pag. 330

Ubi an sic ordinatus teneatur servare castitatem, vel possit validè contrahere matrimonium? §. 1

Per vim obtenta dispensatio, an valeat? t. 3. tr. 2. r. 149. §. 1. pag. 274

Per vim excommunicatio lata an sit nulla? Idem est de absolutione excommunicationis. tom. 5. tract. 1. r. 20. §. 1. pag. 13

An vim legis habeant declarationes Illustrissimorum Cardinalium? t. 6. tr. 1. r. 21. §. 1. & seq. p. 16

Et an authentica forma alicujus declarationis Cardinalium conferat ei vim legis generaliter obligantis in utroque foro? tom. 6. tract. 1. resol. 24. §. 1. & seqq. pag. 19

Vim interpretandi legem consuetudo habet. t. 6. tr. 2. r. 51. per tot. p. 115

Quando quis per vim alium impedivit à profitenda Religione, quid est dicendum de peccato, damno temporali, & commodo facto Religioni? tom. 7. tract. 1. res. 145. §. 7. p. 97

Si in vim contractus concessum fuit Principi laïco privilegium cognoscendi causas Ecclesiasticas, an revocari possit sine causa? tomo 9. tract. 2. resolut. 43. §. 3. pagina 124

Vis an excuset Confessarium à pœnis contra solicitantes? t. 5. tr. 9. r. 60. §. 1. & seqq. p. 402

Si vis manifesta fuerit facta Novitio ex parte Religionis, quid est faciendum in sequestrando illum in dicto casu circa judices sæculares Ecclesiasticos, & Religionem? tom. 9. tractatu 2. resolutione 230. §. 3. pag. 215

Vide verb. *Bimestre, Raptus, Vxor.* tom.2
Item verb. *Monitorium, Fides Catholica.* tom.5
Item verb. *Cogere, Declarationes, Decretum, Frumentum, Ius, Obtinere, Pontifex, Princeps.* tom.6
Item verb. *Adscribendum, Declarationes, Explorare, Fratres Minores, Reclamare, Schedula, Sacramentum.* tomo septimo.
Item verb. *Animus, Avus, Beneficium, Bonum, Clamare, Corruptor, Fœmina, Puella.* tom.8
Item verb. *Extractus, Extrahere, Opinio probabilis, Religiosus, Resistere, Satellites, Statutum, Subjicere.* tom.9

Visitandum.

Visitando quinquies Oratorium domus suæ pro lucranda Indulgentia Cruciatæ, non tenetur dimoveri loco, nec quinquies intrare, vel exire, sed fixus possit illud quinquies visitare. tom. 4. tractatu 2. resolut. 60. & 61. pag.65
Vide verb. *Abbas.* tom.2

Visitans.

Visitantes oratorium domus suæ, an lucrentur Indulgentiam Bullæ Cruciatæ cum onere visitandi Ecclesias, vel Altaria? t.4. tr.2. r.60. & 61. p.65
Vide verb. *Abbatissa, Clausura.* tom.7

Visitare.

Visitare Capitulum Sede vacante an possit superveniens Episcopus? t.3. tr.5. r.81. §.1. p.417
Visitare quinque Altaria ex uno loco sine motu corporali an sufficiat ad lucrandam Indulgentiam Bullæ Cruciatæ? t.4. tr.3. r.149. §.1. pag.127
Et an sufficiat visitare quinque Altaria in eadem Ecclesia, vel in diversis? ibid. §.3
Et quid est agendum si in Ecclesia sint tria, vel quatuor Altaria tantum? ibid.
Qui visitare non potest Ecclesiam tempore Jubilæi, an egeat commutatione in aliquod aliud opus pium? t.4. tr.4. r.31. §.1. p.155
Quid, si quis visitet quinquies unum Altare pro lucranda indulgentia Cruciatæ? tom.4. tract.3. resolut.150. §.1. pag.127
Vide verb. *Archiepiscopus, Ecclesia.* tom.4
Item verb. *Abbatissa, Clausura.* tom.7
Item verb. *Ecclesia.* tom.9
Item verb. *Domus, Hospitale, Meretrix.* tom.9

Visitatio.

Si visitatio Templi præcipitur ad obtinendam indulgentiam pro defuncto, debet talis visitatio applicari ipsi defuncto. tom.4. tr.1. r.6. §.2. p.6
Si visitatio Ecclesiarum mandatur in Bulla Jubilæi tribus diebus jejuniorum, an in iis diebus facienda sit? t. 4. tr.4. r.28. §.1. p.153
Et quid si visitatio indeterminatè mandatur, an sufficiat semel visitare Ecclesiam etiam die Dominico, non solum ante, sed etiam post communionem? ibidem. §. tertio.
Vide verb. *Visitare.* tom. 4. 7. 8. & 9
Item verb. *Interrogare.* tom.7

Visitator.

Vide verb. *Archiepiscopus, Diœcesis, Distributiones, Metropolitanus, Monasterium, Parochus, Regularis.* tomo tertio.
Item verb. *Opinio probabilis.* tom.5

Visitator Regularis.

Vide verb. *Cæcus, Excommunicatio, Interrogatum.* tom.7

Visus.

Vide verb. *Carere.* tom.2
Item verb. *Includere.* tom.7

Vita.

Pro vita servanda an possit Sacerdos aliquo modo manifestare peccata pœnitentis? tom.1. tract.8. resolut.23. §.1. p.434
Ubi duo curiosi casus proponuntur pro praxi dictæ quæstionis. ibid. §.2. & seqq.
Cum vitæ discrimine, qui est in peccato mortali, an teneatur providere alienæ saluti? tom.1. tract. 1. res. 7. §.1. & seq. p.6
Cum vitæ periculo an teneatur manifestare defectum, qui ministrat sacramentum Baptismi, & Ordinis invalidè? t.1. tr.1. r.9. §.3. p.7
Et quid maximè, si invalidè fuisset collatus Ordo Sacerdotalis, aut Episcopalis? ibid.
Cum vitæ periculo an quis teneatur baptizare puerum moribundum? t.1. tr.1. r.49. §.2. & seq. pag.32
Et quid, si dubium probabile sit de morte pueri sine Baptismo? ibid. §.1
Et quid, si puer habeat usum rationis, sed non tam instructus est in fide, & quid, si instructus sit in fide? ibidem.
Et quid, si pactum intercessisset de non præmittenda cura animæ proximi, etiam cum periculo propriæ vitæ? ibidem.
Vitam propriam exponere an quis teneatur propter extremam necessitatem proximi? tom. 1. tract. 1. resol. 8. §.2. pag.6
Ad vitam servandam, & vitandam mortem, si Sacerdos quæritur ab aliquo, an talis persona peccata sua illi confessa fuerit, an possit affirmare? t.1. tr.8. r.24. §. 6. pag.436
Vide verb. *Mulier.* tom.2
Item verb. *Inquirere.* tom.5
Item verb. *Ligare.* tom.6
Item verb. *Acquirere, Alimentum, Baptismus, Bursa, Defendere, Emendare, Episcopus, Explorare, Iactura, Ineptum, Inquirere, Ius, Periculum, Votum.* tomo septimo.
Item verb. *Abbreviare, Amicus, Articulus mortis, Compensatio, Defensio, Eleemosyna, Fama, Infirmus,* tomo octavo.
Item verb. *Clamare.* tom.9

Vitandum.

Vide verb. *Vitare.* tom.5

Vitare.

Vitare an teneamur nominatim denunciatum vel publicum Clerici percussorem in alio loco, ubi delictum est occultum? tomo 5. tractatu 1. resol.145. per tot. pagina 87
Vitare suspensos in rebus, in quibus suspensi sunt, an teneamur? Et quid, si talis communicatio fuerit scilicet quædam cooperatio cum illo delicto, & malo usu ministerii, & quando verò quis dicatur cooperari peccato suspensi? tomo 5. tract. 3. resol. 14. per totam. pag.175
Vide verb. *Communicatio civilis, Dubium, Evitare, Notoriè, Notorius, Præsentare.* tom.5
Item verb. *Æquivocatio, Veniale peccatum.* tom.8
Item verb. impedire, *Religiosus.* tom.9

Vitiare.

An vitietur dispensatio, si dispensans ex falso nomine in rescripto appositio intelligat personam sibi notam? tomo 3. tractatu 2. resolutione 106. §. 1. & seqq. pagina 240
An vitietur testamentum ad pias causas ex causa præteritionis, vel exhæredationis? tom.6. tract.8. resol.30. §.3. pag.408
Vide verb. *Beneficium, Error, Rescriptum, Subreptio.* tomo tertio.

Vitium.

Quando vitio aliquo occulto sponsus laborat, an possit contrahere

contrahere matrimonium, cujus, si alter conscius esset, posset justè à sponsalibus resilire ? tom. 2. tr. 6. res. 16. §. 1. p. 338
Vide verb. *Vitiare.* cum notatione. tom 3

Vitium Corporis.

Vide verb. *Irregularitas.* tom. 7

Vivendum.

Vide verb. *Vita.* tom. 7

Vivens.

Vide verb. *Missam celebrare, Pontifex.* tom. 4
Item verb. *Vita.* tom. 7
Item verb. *Oblatus, Redditus.* tom. 9

Vivere.

Vide verb. *Oblatus, Redditus.* tom 9

Vivus.

Ut pro vivis applicentur Orationes, & alia opera pro pœnitentia imposita, an Confessarius talem satisfactionem sacramentalem licitè imponere possit ? t. 1. tr. 6. r. 17. §. 1. seqq. p. 317
Vide verb. *Missam celebrare, Pontifex.* tom. 4

Vltimum.

Vide verb. *Acceptio,* tom. 8

Vltra.

Vide verb. *Donatio, Salarium, Stipendium, Vices.* tom. 7

Vncia.

Vide verb. *Carnes, Chocolata, Collatio serotina, Parvitas materiæ.* tom. 4

Vnctio.

Vnctio in Confirmatione an sit de necessitate Sacramenti & præcepti, ut adhibeatur ab Episcopo in fronte & sub signo Crucis, & pollice dextro, & non sinistro, vel alio digito, vel quovis alio instrumento, itaut Sacramentum sit nullum aliter faciendo ? tom. 1. tract. 2. resolutione 6. 7. & 8. per totas. pag. 73. & sequentibus.

Vnctio Episcopalis.

Vnctio Episcopalis quomodo facienda ? t. 4. tr. 8. res. 60. §. 1. & seqq. p. 361
Unctio Episcopalis an cum indice fieri possit ? ibidem. §. primo.
Et an valeat cum aliquo instrumento facta ? tom. 4. tr. 8. res. 82. §. 1. p. 377
Unctio Chrismalis an similiter manu immediata Episcopi ministrari debeat ? ibid. §. 3
Vnctio Episcopalis an possit fieri cum solo oleo benedicto ? t. 4. tr. 8. r. 84. & 86. p. 379. & 383
Vnctio Episcopalis, vel Chrismalis an possit fieri cum Balsamo adulterino ? tom. 4. tract. 8. resolut. 85. §. 1. pagina 381
Vnctio Episcopalis, vel Chrismalis an possit fieri cum Chrismate veteris anni ? tom. 4. tract. 8. resol. 87. §. 1. pag. 383
Vnctio Episcopalis in quo differat à Regia ? tom. 4. tr. 8. r. 88. §. 1. ibid.

Vnctio extrema.

An in casu extremæ necessitatis, si non adsit oleum benedictum ab Episcopo, possit Sacerdos illud benedicere, vel uti oleo non benedicto ad ungendum moribundum ? tom. 2. tr. 4. r. 1. p. 241
Et an saltem Sacerdos excommissione Episcopi possit prædictum oleum benedicere ? Et an si ægrotus super vixerit, ungendus esset iterum sub conditione, cum oleo benedicto ab Episcopo, si tunc adsit ? ibid. paulo post initium. res.
Et an solum ex præcepto, vel ex necessitate Sacramenti requiratur, ut oleum Extremæ-unctionis sit benedictum ab Episcopo. ibidem. ante medium. §. 1. à vers. Deinde, &c.
Vbi aliæ sunt difficultates sed hic infra magis latæ sunt discussæ.
An si deest oleum Extremæ-unctionis, possit Parochus Sacramentum illud ministrare cum Chrismate ? Et in dicto casu an valeat Sacramentum ita ministratum. t. 2. tract. 4. r. 2. p. 342
Et docetur, quod si Sacerdos per errorem contulit hoc Sacramentum cum Sacro Chrismate, nihil est repetendum. Et an sit peccatum veniale ministrare Sacramentum extremæ-unctionis non in forma Crucis ? ibid. §. 3. &c.
Et an oleum præcedentis anni consecratum si supersit, & non sit combustum possit in necessitate misceri cum oleo benedicto præsentis anni, si hoc non sufficiat ? ibid. §. 4. p. 243
Et si postquam ea mistio facta est, afferatur aliud oleum novum, quod censeatur sufficere pro toto illo anno, an comburi statim debeat juxta usum Ecclesiæ illud oleum mistum ex novo & veteri, vel possit seruari ? ibid. §. 5
Vtrum, si pro administratione Sacramenti Extremæ-unctionis addatur oleo consecrato major pars, & quantitas olei non consecrati, hoc non obstante, remaneat consecratum ? t. 2. tr. 4. r. 3. p. 243
Et quid est dicendum de oleo addito Chrismati ? ibidem. §. quarto.
An oleo benedicto Extremæ-unctionis semel, vel variis vicibus non possit admisceri, nisi pars adjecta sit minor quantitate, primum ab Episcopo benedicta ? t. 2. tr. 4. r. 4. p. 244
An liceat Parochis mittere oleum Extremæ-unctionis ad infirmos, ut eo ungantur ? tom. 2. tract. 4. resolut. 5. pag. 245
Et docetur Antiquos Patres Vnctionem Curativam infirmis adhibuisse, etiam per non Sacerdotem, sed oleo benedicto à Sacerdotibus, non ab Episcopo pro materia Extremæ-unctionis. ibid. §. 3
An una gutta olei sit sufficiens in unaquaque Vnctione ad conferendum Sacramentum Extremæ-unctionis ? t. 2. tr. 4. r. 6. p. 246
Quidam Sacerdos unxit infirmum cum oleo veteri, quæritur, an peccaverit mortaliter ? tom. 2. tract. 4. r. 7. pag. 246
Ex quo sequitur esse peccatum mortale, vel oleum benedicere alio die, quam Feria quinta Parasceves, vel illud singulis annis non renovare. ibid.
An sit necessaria unctio pedis ? t. 2. tr. 4. r. 8. in fine. vers. Quidquid. p. 246
An si Parochus portet domi oleum Extremæ-unctionis timens de nocte ad ungendum moribundum vocari, secluso scandalo, peccet mortaliter ? Et quid, si post Vnctionem factam, ut se citius expediat, Parochus non revertit oleum ad solitum locum ? tom. 2. tract. 4. resolut. 9. pag. 247
Et docetur non debere Parochum sine lumine Extremamunctionem deferre. ibid. ad lin. 2. §. 1. &c.
Et notatur, urgente periculo mortis, posse Sacerdotem sine Ministro administrare hoc Sacramentum, atque etiam sine alia solita precatione prævia. ibid. §. ult.
An tempore pestis possit Sacerdos ungere unam tantum partem, dicendo consuetam formam, v. g. *Per istam sanctam Vnctionem, & suam pissimam misericordiam indulgeat tibi Deus quidquid peccasti per visum, auditum, odoratum, gustum, & tactum,* vel an sit necessarium in prædictio casu saltem velocissime sine forma Crucis ungere unum oculum, unam manum, aurem, narem & os dicere *Per istas sanctas Vnctiones,* &c. tom. 2. tract. 4. resolut. 10. & latissime in aliis quamplurimis ejus not. pag. 247
Et an, si extra casum necessitatis Sacerdos faceret Vnctiones non in forma Crucis, minime peccaret lethaliter ? ibid. §. ult. &c.

Et

Et in §. ult. resol. 11. assignantur tres casus, in quibus saltem sacramentum Extremæ-Vnctionis possit à Sacerdote per unicam Vnctionem perfici. ibidem & aliis not. dicti §.

An Parochus ungendo infirmum, si reliquerit Vnctionem, v. g. aurium, vel oculorum, teneatur iterum ministrare Sacramentum? Et an saltem debeat suppleri Vnctio partialis omissa? Et quid, si tempus notabile intercessit, an tunc debeant omnes Vnctiones repeti? tom. 2. tract. 4. res. 12. §. 1. & 4. & in aliis eorum notationum. pag. 248

Et additur, quod multi tenent, quod non sunt Vnctiones omnes Sacramento huic intrinsecæ, & essentiales, sed unicam Vnctionem sufficere de necessitate Sacramenti in administratione Extremæ-Vnctionis. ibid. §. 2. & in multis aliis ejus not.

Et an secluso scandalo, & contemptu hoc Sacramentum omittere, vel nullum sit peccatum, vel tantum veniale? ibid. in fine §. 1

An sit de necessitate sacramenti Extremæ-Vnctionis, ut sensus, qui ungitur, nominetur? Quod sit de necessitate præcepti non est dubitandum. tom. 2. tract. 4. resolut. 13. pag. 249

Et an si omitteris dicere *Per hanc sanctam Vnctionem*, esto ungeres Sacramentum non conficeres, & secus, si solum illud verbum *Sanctam* relinqueres? ibidem §. 2. à lin. 9

Et quid, si imperativo modo remissionem peccatorum promitteres, dicens. *Per hanc sanctam Vnctionem remittatur tibi quidquid peccasti per visum, &c.* ibidem in dicto §. secundo.

Et an omissio illorum verborum. *Per piissimam misericordiam*, sit essentialis. ibid. in dicto §. 2.

Et notatur, quod potest sacramentum Extremæ-Vnctionis à plurib. Sacerdotibus valide confici, & unus aliquam functionem efficiat, & formam ei respondentem proferat, alter vero reliquum perficiat? ibid. §. 5. pag. 250

Et si post unam, vel alteram Vnctionem peractam, & formas partiales eis respondentes prolatas Minister interiret, posset alius Sacerdos reliquas absolvere? ibidem in eodem §. 5

Et quid est faciendum, si absolvisset quidem Vnctionem aliquam, si nullam formam adhuc protulisset? ibidem in dicto §. 5

Et notatur, ex privilegio posse Regulares conferre Extremam-Vnctionem familiaribus Regularium, hospitibus, iter agentibus, peregrinantibus, Architectis, aut cujusvis artis, aut officii officialibus, qui in Monasterio operam dant, sive sint exteri, sive cives illius Vrbis, & his, qui Ecclesiæ immunitate gaudent, & omnibus tandem laicis, quibus contigit intra Conventum septa repentino casu hoc Sacramento indigere, & etiam his quibus in prædiis, seu Granglis Regularium hoc evenerit. ibid. §. 6

An forma deprecativa in sacramento Extremæ-Vnctionis sit de necessitate Sacramenti? Et an debeat iterari hoc Sacramentum sine conditione, si aliquis illud conficeret sub forma indicativa? t. 2. tr. 4. res. 15. §. 1. & 2. pag. 251. & 252

Et an sit sufficiens hæc forma. *Vngo te oleo Sancto, & Deus tibi remittat, quidquid peccasti*, &c. ibidem §. 3. pag. 252

Verba ultima hujus formæ, *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*, &c. non sunt necessaria, neque de necessitate præcepti. ibid. §. 4

Et an illa verba *Sanctam, & piissimam*, sint substantialia? Et quid de illis verbis *Suam misericordiam*, & de particulis illis *per visum, per auditum*, &c. ibidem in eodem §. quarto.

An sit peccatum ministrate hoc Sacramentum Extremæ-Vnctionis sub his tantum verbis. *Per istam sanctam Vnctionem indulgeat tibi Deus quidquid deliquisti?* Et aliqua alia explanantur pro verbis contentis in consueta forma hujus Sacramenti. tom. 2. tract. 4. resolutione 16. pag. 252

Et tandem docetur esse mortale amplecti opinionem probabilem circa formas, & materias Sacramentorum, relictis certis, & præscriptis ab Ecclesia. ibid. §. ult. ad medium.

Quid est sentiendum de omissione illius particulæ. *Per istam Vnctionem?* t. 2. tr. 4. resol. 17. & in multis aliis ejus not. pag. 253

Notantur aliqua circa Ritus administrandi sacramentum Extremæ-Vnctionis. Vbi an omittere recitationem Psalmorum, & Litaniarum & omnia, quæ in Manuali dicenda præscribuntur, dum infirmus ungitur, sit peccatum mortale, si absque necessitate omittantur? t. 2. tr. 4. r. 19. §. 1. p. 254

Et an Sacerdos unum saltem Clericum debeat adhibere, si possit, ut illum juvet in orationibus, & responsionibus? ibid. §. 2

Et in casu necessitatis Sacerdos non habens Clericum, neque alium, possit uti in responsionibus ministerio fœminæ sine peccato? ibid. §. 3

Et an Extrema-Vnctio administranda sit cum superpelliceo, stola, & lumine? ibid. §. 5

Et an in casu necessitatis, si prædicta non extarent, possit Sacerdos, his non adhibitis, Extremam-Vnctionem ministrare? ibid. ad lin. 2. dicti §. 2

Quando sacramentum Extremæ-Vnctionis conferat gratiam? tomo secundo, tractatu quarto, resolut. 20. pagina 255

Et asseritur, quod tametsi plures Vnctiones fiant in hoc Sacramento, tamen videtur una sufficere ad essentiam Sacramenti, sive fiat in capite, sive in pectore, &c. ibid. §. 3

An Sacerdos, si ungendo infirmum moriatur, possit alius Vnctiones prætermissas perficere? tom. 2. tract. 4. resolut. 21. pag. 255

An in aliquo casu & necessitate licitè possint plures Sacerdotes ministrare simul Extremam-Vnctionem, ungendo unus unam partem alius aliam? t. 2. tr. 4. res. 22. & in aliis ejus not. p. 256

An confessio sit præmittenda antequam Parochus inungat moribundum? tomo secundo, tractat. 4. resolutione 23. pag. 256

Et an sit peccatum mortale conficere sacramentum Extremæ-Vnctionis infirmo, antequam susciperet sacramentum Pœnitentiæ, & Euchatistiæ? ibid. ad med. resolutionis.

An sacramentum Extremæ-Vnctionis sit suscipiendum sub onere peccati mortalis, & illud sub eodem onere teneatur Sacerdos Ordinarius in tempore necessitatis ministrare? Et an suscipere hoc Sacramentum sit saltem peccatum veniale? tomo secundo, tractat. 4. resolutione 25. §. 1. & 2. & in aliis ejus notationum 1. & 2. pag. 257

Et notatur, in casu necessitatis, si Pastor absit, vel non possit aut nollet injustè hoc Sacramentum infirmo ministrare, tunc inferiorem Sacerdotem posse, renuente Parocho, hoc Officium facere, ex præsumpta licentia Pontificis, & Ecclesiæ? ibidem §. ultimo, &c.

An sit absolvendus moribundus, qui non vult recipere Extremam-Vnctionem? tomo secundo, tract. 4. resolutione 24. pag. 256

Et cursim quæritur, an sit præceptum sumendi Extremam-Vnctionem tempore mortis? ibidem in fine §. primi, &c.

An Parochus teneatur tempore pestis ministrare Extremam-Vnctionem, & Eucharistiam cum periculo vitæ? tom. 2. tract. 4. res. 26. & in aliis quamplurimis ejus not. pag. 257

Et quid, si saltem peste laborantes confessi sunt, an Parochus tuta conscientia in tali casu non teneatur sacramentum Extremæ-Vnctionis illis ministrare cum periculo vitæ? ibid. in fine §. 2

An ægrotus, si non fuerit confessus, & si sit morti proximus, & non inveniatur Parochus, possit simplex Sacerdos, etiam Regularis sacramentum Extremæ-Vnctionis infirmo ministrare? t. 2. tr. 4. res. 29. & in aliis ejus not. p. 258

Et an si extra casum necessitatis, absente Parocho, Sacerdos infirmum ungeret, in excommunicationem præter peccatum mortale incurreret; vel an hæc excommunicatio restricta sit tantum pro Religiosis? ibid. sub fin. res. à vers. Vbi tamen.

An excommunicatus nominatim, vel suspensus possit in articulo mortis ministrare infirmo sacramentum Extremæ-Vnctionis? Et quid tamen si ægrotus confessus fuerit? tomo secundo, tract. 4. resol. 30. & in aliis ejus not. pag. 259

An in articulo mortis aliquando sit ministranda Extrema-Vnctio ab excommunicato denunciato, & hoc etiam tempore interdicti? Et quid, si saltem aliud Sacramentum non sit possibile ministrari? tomo secundo, tract. 4. resolutione 31. & in aliis ejus notationum. pag. 259

An tempore interdicti possit moribundo conferri Extrema-Vnctio, quando non potest recipere sacramentum Pœnitentiæ? t. 2. tr. 4. r. 32. p. 259

An moribundus sensu carens sit ungendus tempore interdicti non valens alia Sacramenta recipere, si non habeat Bullam Cruciatæ? t. 2. tr. 4. r. 33. p. 260

An Sacerdos tempore pestis possit ungere infirmum, non digito, sed virga oblonga, ut ejus contagium effugiat? t. 2. tr. 4. r. 34. & 35. p. 260

Quo tempore sit danda infirmis Vnctio Extrema? tom. 2. tr. 4. r. 36. & 37. p. 260. & 261

An sacramentum Extremæ-Vnctionis collatum infirmo non graviter, vel periculosè laboranti sit validum. t. 2. tr. 4. r. 38. p. 261

Et an si postea periculosè laboret, sit ei denuo Sacramentum ministrandum? ibid. §. ult.

Et an in dubio, (non loquor in casu opinionis,) an morbus de se, vel in hoc individuo sit periculosus, possit Extrema-Vnctio ministrari? Et an in hoc casu ministranda sit Extrema-Vnctio sub conditione? ibidem §. 5. & 6

An in eadem infirmitate possit Sacerdos aliquem denuo inungere? t. 2. tr. 4. res. 39. p. 262

Et notatur, quod non est necessarium, ut infirmus recuperet sanitatem & postea incidat in similem, vel alium morbum, & simile periculum, sed satis est, si manente infirmitate, verbi gratia, hectica, vel hydropisi, evadat periculum mortis, & post aliquod tempus iterum incidat in periculum mortis, tunc enim toties, quoties hoc acciderit, potest iterari hoc Sacramentum? ibidem.

An perseverante periculo alicujus infirmitatis, in qua sumpta est Extrema-Vnctio, si adveniat periculum alterius infirmitatis possit æger denuo inungi? tom. 2. tr. 4. r. 40. p. 262

An sit peccatum mortale absque necessitate non repetere formam Extremæ-Vnctionis in singulis membrorum unctionibus? ibid. §. 3. & in aliis ejus not. 1

Et quid est sentiendum in prædicto casu de nullitate, aut valore Sacramenti? ibid. ad med. dicti §.

An Sacerdos moribundus possit se ipsum ungere? tom. 2. tr. 4. r. 41. p. 263

An Parochus, si cognoscat per confessionem puerum nunquam actualiter peccasse, teneatur ministrare illi Extremam-Vnctionem? t. 2. tr. 4. r. 42. p. 264

An puer sit ungendus Sacramento sub conditione, si dubitatur an habeat usum rationis? Et quid, si dictus puer recepisset sacramentum Pœnitentiæ, etiam sub conditione? t. 2. tr. 4. res. 43. p. 264

An pueris danda sit Extrema-Vnctio, si non capaces sacramenti Eucharistiæ, sed tantum Pœnitentiæ? tom. 2. tr. 4. res. 44. & 45. p. 264

Et notatur, quod si dubitetur, puerum non habere usum rationis esse adhuc sub conditione ungendum. tom. 2. tr. 4. r. 45. §. 2. p. 264

Vtrum adulto in articulo mortis recenter baptizato sit illi sacramentum Extremæ-Vnctionis ministrandum? t. 2. tr. 4. r. 46. p. 265

Et an in tali casu sub conditione administranda sit ei Extrema-Vnctio? ibid. §. ult.

An mutus, surdus, & cœcus à nativitate sit ungendus Extrema-Vnctione? tomo secundo, tractat. 4. resolutione 48. pag. 265

Et asseritur, deficiente organo alicujus sensus, locum organi esse ungendum; quod etiam fieri debet, quamvis homo tale organum nunquam habuerit, & proinde nunquam exterius per illud peccaverit, quia potuit peccare desiderio actus illius sensus. ibid. in fine.

An mulieri deficienti in partu sit ministrandum sacramentum Extremæ-Vnctionis? tom. 2. tract. 4. resolutione 49. pag. 266

Et infertur hoc Sacramentum non esse ministrandum jis, qui non laborant infirmitate, licet in magno vitæ periculo versentur; & sic non est ministrandum gerentibus bellum, aut existentibus in mari cum periculo mortis, aut damnatis ad mortem per supplicium à judice? ibid. ante med. res. à vers. Hoc.

An illis, qui in amentiam inciderunt, sit in periculo mortis ministranda Extrema-Vnctio, licet hoc Sacramentum nunquam petierint? tom. 2. tractat. 4. resolutione 50. pag. 266

Et an in tali casu phreneticus, vel furiosus, si resistat, sit ligandus, vel fortiter tenendus, ut recipiat Extremam-Vnctionem, exclusis tamen laicis ad tollendum scandalum? ibid. in fine res.

Appendix ad alias difficultates mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum, Extrema-Vnctio.

An Pontifex possit præcipere usum sacramenti Extremæ-Vnctionis, & contra transgressores pœnam imponere? Et an sit præceptum suscipiendi in articulo mortis sacramentum Extremæ-Vnctionis? Et dum tale præceptum non extat, seclusо scandalo, & contemptu, an omissio hujus Sacramenti non inducat peccatum mortale non solum in infirmis, sed etiam à fortiori in illis, qui curam gerunt de ipsis, ut in conjuge, Domino, Patre, tutore, &c. Et an per accidens hoc Sacramentum possit esse alicui ad salutem necessarium? Et an Pontifex possit præbere facultatem Presbyteris benedicendi oleum Extremæ-Vnctionis? Et an Pontifex possit præbere facultatem, & permittere, ut tempore pestis ex penuria Sacerdotum possit ministrari Sacramentum Extremæ-Vnctionis unica Vnctione? Et an solus Sacerdos sit Minister sacramenti Extremæ-Vnctionis, quare quævis Vnctio à laico, imo à Diacono in quocumque eventu facta non sit Sacramentum? Et an Pontifex aliquando suppleat jurisdictionem in Ministro Extremæ-Vnctionis? Et an ad hoc Sacramentum ministrandum non requiratur, ut Sacerdos sit expositus, & ad confessiones audiendas approbatus? Et an Parochus publice excommunicatus possit licentiam præbere Sacerdoti ad hoc Sacramentum ministrandum? tomo tertio, tract. 1. resolut. 57. 58. 60. & 59. pag. 75. 78. 77

An Episcopus benedicens oleum ad infirmos in statu peccati mortalis, peccet mortaliter? tom. 3. tractat. 3. res. 81. pag. 345

An

An liceat in ſacramento Extremæ-Vnctionis uti Miniſtro, materia & forma probabili, relictis certis? t.8. tr.1. reſ.5. p.3
An oleum poſtquam ſemel unxit in hoc ſacramento Extremæ-Vnctionis, poſſit aſſumi pro novo Sacramento, & Vnctione? t.1. tr.3. reſ.145. p.189
An Sacerdos, ſi cum materia legitima proferat verba formæ hujus Sacramenti abſque intentione in ejus adminiſtratione ſi poſtea intentionem adhibeat, nihil efficiat? t.2. tr.6. r.100. p.395
An ſi finita forma antequam finiatur Vnctio in hoc ſacram. Extremæ-Vnctionis qui moriatur, recipiat gratiam? Et quidam Parochus ſtatim poſt Vnctionem pronunciavit formam ſacramenti Extremæ-Vnctionis, quæritur, an valide hoc Sacramentum miniſtraverit? Et an in verbis formæ hujus Sacramenti detur parvitas materiæ? Et quid eſt ſentiendum de interruptione formæ hujus Sacramenti? Et an in conjunctione materiæ & formæ hujus Sacramenti detur parvitas materiæ? tomo primo, tractat.1. reſolut.63. 62. §.4. 5. & 6. pag.43
An in ſacramento Extremæ-Vnctionis ſit exprimenda perſona ſuſcipiens hoc Sacramentum? Et an dictio illa *Amen* ſit de neceſſitate Sacramenti? tom.1. tract.1. reſ.60. pag.38
An qui non habet licentiam confitendi, & Sacramenta adminiſtrandi, incurrat irregularitatem ſi adminiſtret Extremam Vnctionem? tomo quinto, tract.5. reſolutione 27. pag.220
An ſub pœna excommunicationis Papalis non poſſint Religioſus miniſtrare Extremam-Vnctionem infirmis morituris ſine licentia Parochi? tom.2. tract.2. reſolutione 22. pag.170
An Epiſcopi poſſint denunciare, ut evitentur Regulares qui ſacramentum Extremæ-Vnctionis miniſtraverint abſque licentia Parochi? Et an ſorores Tertiariæ poſſint à Sacerdotibus ſuarum Religionum in articulo mortis ſumere Extremam-Vnctionem? t.7. tr.1. r.42. & 351. p.29. & 239
An per Bullam Cruciatæ detur facultas recipiendi Extremam-Vnctionem de manu ſimplicis Sacerdotis ſine licentia Parochi, ſive Epiſcopi? tom.4. tract.3. reſolutione 123. pag.117
An in extrema, vel' gravi neceſſitate licitum ſit petere adminiſtrationem ſacramenti Extremæ-Vnctionis à malo Miniſtro, qui eſt in peccato mortali? t.2. tr.3. reſ.16. pag.231
An ſit peccatum ſcandali redimere vexationem in adminiſtratione Extremæ-Vnctionis, præbendo pecuniam Sacerdoti, ut illam miniſtret in articulo mortis? tomo ſeptimo, tract.5. reſolutione 4. §. Notandum. pag.328
An infirmo, qui petit Vnctionem, & amiſit loquelam antequam Sacerdos adveniat, debeat illi Vnctionem miniſtrare? t.1. tr.4. r.58. p.255
An confugiens ad Sacerdotem portantem oleum ſanctum infirmis gaudeat Immunitate Eccleſiæ? Et an Sacerdos, verbi gratia, indutus cotta, & ſtola extra Eccleſiam portans oleum ſanctum ad infirmum, poſſit capi à ſatellitibus de licentia Epiſcopi? t.9. tr.1. r.12. & 26. p.12. & 19
Advertitur, quod in Sacramentis, quæ non ſunt de neceſſitate ſalutis, ut Extrema-Vnctio, &c. ſatis ſit, quod Miniſter in ejus adminiſtratione ſequatur opinionem probabilem, relicta probabiliori, & tutiori. t.2. tr.6. r.166. p.433
An neceſſitas ſuſcipiendi Extremam-Vnctionem ſit cauſa ſufficiens ad hoc ut pro illa ſuſcipienda, detur pecunia Miniſtro nolenti aliter miniſtrare? t.5. tract.7. reſ.14. §.4. in fine. p.316
Vnctionis-Extremæ ſacramentum an poſſit miniſtrari à Sacerdote excommunicato non toleratо moribundo, qui non poteſt ſacramentum Pœnitentiæ, vel Euchariſtiæ recipere? tomo primo, tract.1. reſolut.15. §.5. pag.12
In ſacramento Extremæ-Vnctionis in ſingulis unctionibus partialis gratia confertur. tom.4. tr.8. reſolut.22. §. Confirmatur. pag.327
Item *Iurare, Sacerdos.* tom.5
Item *Adminiſtrare, Denunciare, Hoſpitium, Tertiariæ ſorores.* tom.7
Item verb. *Licentia, Oleum ſanctum.* tom.9

Vnctio Regia.

Vide verb. *Rex.* tom.4

Vnguentum.

Vide verb. *Conjux.* tom.2

Vnicum.

Qui unica voluntate voluiſſet plures homines occidere, aut pluries ad mulierem accedere, &c. an teneatur hanc circunſtantiam confiteri? t.1. tr.7. reſol.23. §.2. & ſeqq. p.358
Et quid, ſi unico voluntatis actu vellet plures occidere, quorum unus eſt Pater, alius Sacerdos, alter ſæculàris? ibid. §.3
Et quid, ſi unico voluntatis actu deſideraret, & delectaret ſe de tribus fœminis, quarum una eſſet Monialis, alia conjugata, & altera ſoluta? ibid.
Et quid, ſi omnes tres eſſent conjugatæ, Moniales, vel ſolutæ? ibid.
Qui unico impetu profert in ſervos plures injurias, vocando illos fures, ſodomitas, &c. an aperienda ſit qualitas, & numerus injuriarum? & etiam perſonarum, vel ſufficiat dicere in confeſſione ſe injuriam gravem intuliſſe alium, non explicando injurias, neque perſonas? tomo primo, tract.7. reſol.19. §.1. & ſeq. pag.355
Et quid, ſi quem hæreticum, vel patriæ proditorem, vel quid aliud ſimile appellet? ibid.
Et doctrina dictæ quæſtionis applicanda eſt detractionibus.
Qui unico, & continuato ſermone in eadem re toties perjuret, an ſufficiat, ſi in confeſſione dicat ſe falſum juraſſe? t.1. tr.7. r.29. §.1. p.363
Quando unico actu quis profert convitia contra Deum, aſſerendo ſæpius *Deo iniuſto*, &c. an teneatur hoc in confeſſione aperire? tom.1. tractat.7. reſolut.30. §.1. & ſeq. pag.363
Vide verb. *Vnus.* tom.1

Vnio.

Vnio Beneficiorum. Vide verb. *Beneficium.*

Vnire.

Vnire duas ſemiplenas probationes an Inquiſitores poſſint ad damnandum reum pœna ordinaria? t.5. tr.12. reſ.30. per tot. p.528
Vide verb. *Beneficium.* tom.3

Vniverſale.

Per univerſalem legem non cenſetur abrogata conſuetudo, ſtatutum, &c. alicujus loci. tom.6. tr.2. reſ.32. §.2. pag.116
Vbi univerſalis lex adeſt, an ſit attendenda conſuetudo particularis? t.6. tr.2. r.37. §.1. p.117

Vniverſitas.

Vniverſitates plures an poſſint conſtituere unum aut alterum in Procuratorem ad effectum intrandi in Parlamentum? tomo ſeptimo, tractatu ſexto, reſolutione 18. pag.377
Vniverſitates populares ſi onus donativi ſufferre non poſſunt, an teneantur Barones Regni ad contribuendum? t.7. tr.6. r.34. p.383
Vide verb. *Civitas.* tom.6
Item verb. *Odioſum, Facere.* tom.9

Vnus.

Vnius sententia non tenet, si causa simpliciter est delegata duobus. t.7. tr.1. r.196. § Dices. p.124

Qui uno ictu tres occideret Clericos, an tres excommunicationes, & tres irregularitates incurrat, & secus, si ter percutiat Clericum, nam tunc in unam tantum incurreret excommunicationem? tom.1. tract.7. res.21. §.11. p.357

Qui uno impetu successivè ter, verbi gratia, fornicaretur, an committat duo peccata, vel unum? tom.1. tract.7. res.25. §.1. p.359

Qui uno ictu, & una explosione tormenti bellici occideret 10. homines, an committat 10. peccata in confessione necessariò explicanda? tom.1. tr.7. resol.26. §.1. pag.360

Qui uno conflictu cum pluribus pugnavit, & successivè occidit tres, an committat tria, vel unum peccatum? t.1. tr.7. r.27. §.1. & seqq. p.361

Qui uno actu habet simplicem complacentiam de homicidio suorum fratrum, an committat plura peccata, & teneatur hanc circunstantiam in confessione aperire? t.1. tr.7. r.28. §.2. p.362

Qui uno iræ impetu ter, vel quater puguo aliquem percuteret, aut vulneraret, unum tantum numero peccatum committeret, & si esset Clericus in unam excommunicationem incideret. tom.1. tract.7. resol.29. §.1. pag.363

Si unus testis etiam Paganus dicat moribundum postulasse baptismum, an iste sit baptizandum saltem sub conditione? t.1. tr.1. r.34. §.1. p.25

Vbi aliqua alia prò isto unico teste in dicto casu. ibid. & in res.35. latè.

Vnus an possit plures baptizare absque necessitate sine peccato mortali? t.1. tr.1. r.40. §.1. p.27

Vbi quod in dicto casu non unum, sed plura Sacramenta erunt, ibid. §.4

Et si unus baptizans plures, est in statu peccati mortalis, an tot committat peccata, vel unum tantùm? ibidem §.5

Vnus solus potest adhiberi Patrinus in Confirmatione? t.1. tr.2. r.24. §.1. p.82

Vide verb. *Remanere.* tom.9

Vocabulum.

Vide verb. *Origo.* tom.7

Vocales.

Vide verb. *Abesse*, ubi notabilia. tom.7

Vocalis Oratio.

Vide verb. *Oratio.* tom.4. & 6

Vocandum.

Vocando Domini servos Christianos canes, an peccent mortaliter? t.7. tr.8. r.42. §.1. p.447

Vocare.

Quare vocet se Summus Pontifex servus servorum Dei, demonstratur. tom.9. tract.4. resolutione 18. §. primo, & seqq. pag.537

Vide verb. *Accedere, Confessarius.* tom.7

Vocatum.

Vide verb. *Vocare.* tom.7

Item verb. *Bona temporalia.* tom.8

Volens.

Vide verb. *Consulere, Ensis, Furari, Scala, Suadere.* tom.7

Volvere.

Vide verb. *Rota.* tom.7

Voluntarium.

Vide verb. *Iurisdictio.* tom.3

Voluntas.

Qui voluntate unica voluisset plures homines occidere, &c. an teneatur hanc circunstantiam confiteri? tom.1. tr.7. r.23. §.3. p.359

Qui voluntate expressa non adimplendi præceptum recitandi Officium, & audiendi Missam, audit Missam, vel recitat Officium divinum, an adhuc satisfaciat dictis præceptis, nec opus sit mutare animum tempore habili, & applicare pro implendis dictis præceptis? t.2. tr.3. r.1. §.3. p.222

Qui unico voluntatis actu vellet plures occidere, quorum unus est Pater, alius Sacerdos, & alter sæcularis, an teneatur hanc circunstantiam confiteri? t.1. tr.7. res.23. §.3. p.359

Et quid, si unico voluntatis actu, quis desideraret, & delectaret se de tribus fœminis, quarum una esset Monialis, alia conjugata, & altera soluta? ibid.

Et quid, si omnes tres essent solutæ, conjugatæ, aut Moniales? ibid.

Vide verb. *Dispensatio, Hæres, Testamentum, Testator* tomo sexto.

Item *Absolvere, Ebrietas, Fures, Sufficere.* tom.7

Item verb. *Animus, Cogitatio, Intentio, Venale peccatum.* tom.8

Item *Novitius, Pater, Puella, Revocare.* tom.9

Voluntas ultima.

Voluntates ultimas an Cardinales in eorum titulis commutare possint, in quibus Episcopi possunt respectu suorum subditorum? tom.9. tractat.7. resolutione 41. §.1. pag.390

Item verb. *Commutare, Compellere, Executores, Pauperes, Succedere.* tom.3

Item verb. *Voluntas*, cum suis notationibus.

Voluptas.

Vide verb. *Conjux.* tom.2

Item verb. *Bibens, Comedens.* tom.8

Vomitus.

Qui usque ad vomitum odit, an peccet mortaliter? t.7. tr.5. r.40. per totam. p.349

Cum vomitus periculo an sit danda Eucharistia moribundo? Et si acciderit, quod infirmus numquam vomitum passus fuerit, & sumpta Eucharistia vomitum faciat, quid est faciendum? t.2. tr.2. r.97. §.1. p.218

Vide verb. *Amens, Amentia.* tom.2

Item verb. *Communio.* tom.4

Votiva Missa.

Si votiva Missa de passione, de Spiritu Sancto, de SS. Trinitate, ac de SS. Corporis Christi Sacramento petatur, non erit dicenda de tempore occurrenti, sed de iis, quæ sunt votivæ assignatæ in fine Missalis. t.2. tr.1. r.71. §.1. & 2. p.36

Votivæ Missæ an possint dici pro Missis hebdomadæ sanctæ? t.2. tr.1. r.72. §.1. ibid.

Votivæ Missæ ex declaratione Congregationis rituum, an prohibeantur in diebus, in quibus prohibetur fieri de festo duplici, &c. ibid. §.3

Vbi argumentum sumitur à fortiori de infra octavis Epiphaniæ, Paschatis, Pentecostes, de feria quarta Cinerum, Hebdomada majori, Vigiliis Nativitatis Domini, Pentecostes, &c. ibid.

Si votivam Missam, vel de Requie Sacerdos celebrat in diebus Dominicis, vel aliis festis duplicibus, an peccet mortaliter? t.2. tr.1. r.77. §.1. p.41

Vide verb. *Regulares.* tom.2

Votivum.

Vide verb. *Furtum.* tom.7

Votum.

Vota non debent Confessarii exigere à suis pœnitentibus desistendi ab aliquo crimine, vel subire aliquam pœnam, si reinciderint in aliquod peccatum. tom.1. tr.4. res.26. §.5. p.240

Vota in favorem tertii facta, nondum tamen acceptata, an possint commutati per Jubilæum? &c. tom.4. tr.4. res.20. §.3. p.150

Vota an possit Confessarius commutare extra sacramentalem Confessionem? t.4. tr.4. res.22. ibid.

Et

an ita faciendo peccet mortaliter? ibid. §. 2. p. 151
ota commutata vigore alicujus Jubilæi, an reviviscant, eo non obtento? tom. 4. tract. 4. resolutione 63. §. 3. pag. 171
Et quid, si vota sint tantum commutata generaliter à Confessario, remittendo opera subrogata à se, vel ab alio post Jubilæum præscribenda? ibidem §. quarto. pagina 172
Vota, quæ in aliquibus Religionibus annectuntur tribus votis substantialibus, an obligent Episcopos à dictis Religionibus assumptos? tom. 7. tr. 1. resol. 29. per totam. pag. 20
Vota vitæ Quadragesimalis Minimorum, Redemptionis captivorum Mercenariorum, non acceptandi Prælaturas, extra Religionem PP. Societatis Jesv, & Discalceatorum S. Augustini, & similia vota, an sint dispensabilia saltem per Generalem? t. 7. tr. 1. rel. 203. §. 1. pag. 127
Idem est de quocumque statu Religioso, votum aliquod habente ex peculiari ratione talis status, præter vota communia, quæ Prælatus Regularis non potest dispensare, irritare, vel commutare. ibid. §. 3. p. 128
Vota an dispensare possint Confessarii Regulares ratione suorum privilegiorum, & sæculares virtute Cruciatæ, & Jubilæi, extra sacramentum Pœnitentiæ? t. 7. tr. 1. res. 274. §. 1. p. 184
Vota Monialium Turris speculatorum Romæ existentium, an sint solemnia? tom. 7. tr. 1. resolutione 350. §. 1. pag. 239
Vota emittere an valide servi possint? t. 7. tr. 8. res. 54. per totam. pag. 451
Vota servorum an Domini irritare possint? t. 7. tract. 8. res. 56. §. 1. p. 452
Et quid si votum sit audiendi Missam, jejunandi, communicandi? ibid.
Et quid de voto servandæ castitatis? ibid.
Ad vota, quæ præter tria substantialia emittuntur in Religionibus juxta eorum statuta, an Cardinales Religiosi, & Episcopi Religiosi teneantur? t. 9. tr. 7. r. 85. §. 1. pag. 406
Facultas delegata ad dispensanda vota, an extendatur etiam ad ea commutanda? t. 3. tr. 2. r. 70. §. 1. & seqq. pag. 220. & 221
In dubio de voti reservati valore, an possit Episcopus dispensare? t. 3. tr. 2. r. 78. §. 1. p. 225
Et quid de votis reservatis emissis ex metu cadente in virum constantem? ibid.
Et quid in votis reservatis pœnalibus, & conditionalibus, etiam pacificata conditione, & commisso delicto? ibid.
In votis omnibus in quibus Episcopus dispensare potest, an etiam Capitulum sede vacante possit? tom. 3. tr. 5. res. 26. §. 1. p. 393
In votis uxoris, & impuberum collatis ad tempus libertatis, viduitatis, & pubertatis, an Domini irritare possint? tomo septimo, tract. 8. resolutione 55. §. 2. pag. 451
De votis vero ante servitutem emissis, an Domini possint suspendere eorum executionem? t. 7. tr. 8. res. 56. §. 1. pag. 452
Si votis diversis pro eodem die quis ad aliquid obligatur, an parvæ materiæ istorum diversorum votorum coalescant in unum, & faciant quantitatem notabilem mortaliter peccaminosam? tom. 8. tractat. 3. resolut. 2. §. 2. pag. 31
In voto an sufficiat Baptismus in adulto, vel sit medium necessarium ad salutem suscipere illum in re? t. 1. tr. 1. res. 31. §. 1. p. 22
Si ex voto est debita communio non potest Sacerdos celebrare absque confessione, deficiente copia Confessarii. t. 1. tr. 3. r. 152. §. 2. p. 192
Qui ex voto tenetur recitare Litanias, an debeat dicere preces, & orationes sequentes? t. 1. tr. 6. resol. 20. §. 1. & seq. pag. 321
Idem est si commutetur aliquod votum recitandis Litaniis. ibid.
An à voto, vel à lege Ecclesiastica sit obligatio continentiæ annexa Ordini sacro? tom. 1. tract. 7. res. 74. §. 1. pag. 379
Si quis cum voto castitatis, & initiatus in sacris attentat contrahere matrimonium, & illud attentatum consummat, an tunc etiam peccet contra præceptum Ecclesiæ prohibens matrimonium contrahere, & ideo in hoc casu tripliciter peccet? ibid. §. 8. p. 380
Vbi, an infans promotus ad Ordines sacros, obligetur ad castitatem servandam? ibid. §. 7
Si de voto reservato lex sit, an in extraordinario aliquo eventu inferior possit dispensare? tom. 3. tr. 2. res. 32. §. 1. pag. 183
In voto castitatis absoluto, ac in aliis votis Papæ reservatis, an possit Episcopus aliquando dispensare, si adsit necessitas, & difficilis ad Pontificem aditus? t. 3. tr. 2. r. 75. §. 1. p. 224
Et si occurrat prædicta necessitas, & difficilis aditus etiam ad Episcopum, an possit Parochus dispensare? ibid. §. 3
De quodam voto conditionali postea confirmato, an possit per Episcopum dispensari, v. g. N. febri acuta correptus magno cum vitæ discrimine vovit ingredi Religionem ad hoc ut pristinam reciperet sanitatem, quod votum postea sanitate restitutus confirmavit, an tale votum obliget ad ingrediendum Religionem, &c. t. 3. tr. 2. r. 77. §. 1. p. 225
In voto bona fide dispensatus, existimans adesse causam, cum tamen non sit, an valeat dispensatio? t. 3. tr. 2. res. 79. §. 1. p. 226
Qui ex voto, & beneficio est obligatus dicere Officium divinum, an teneatur pluries recitare? t. 3. tr. 6. r. 112. §. 5. pag. 485
Voto dicendi Rosarium an quis satisfaciat, etiamsi reciret Rosarium facta notabili interruptione in ipsismet decenniis? t. 4. tr 6. r. 55. §. 3. p. 229
A voto paupertatis, & aliis an liberetur Religiosus consecratus in Episcopum? t. 4 tr. 8. res. 106. §. 1. p. 397
Pro voto non ludendi, lege tr. 4. tom. 6. de ludo, à res. 63. usque ad 70. inclusivè.
In voto castitatis absolutè, an Regulares virtute privilegiorum suorum dispensare possint, ratione alicujus urgentis necessitatis, in quo casu Episcopus dispensare potest. tomo septimo, tract. 1. resolutione 277. per totam. pag. 185
Qui ex voto tenetur certa die jejunare, non toties peccat, quoties in illa carnes comedit. tom. 8. tr. 4. res. 72. §. 2. pag. 85
In voto an Cardinales dispensare possint in suis titulis? t. 9. tr. 7. r. 38. §. 1. p. 389
A voto paupertatis an solvantur statim Cardinales Religiosi, & Episcopi Religiosi, & efficiantur Domini redditum Ecclesiasticorum instar Cardinalium, & Episcoporum sæcularium, ideo supervacaneè consumpta, & in usus illicitos, non tenentur restituere ab ipsis recipientes. t. 9. tr. 7. r. 84. §. 1. p. 406
Votorum commutationem tempore Jubilæi, an possit quis petere ab uno Confessario, & postea, vel antea cum alio possit peccata confiteri? tom. 4. tr. 4. res. 23. §. 1. pag. 151
Qui votorum commutationem virtute Jubilæi accepit, an peccet mortaliter, si voluntariè Jubilæum non lucretur? t. 4. tr. 4. r. 64. & 65. p. 172
Qui dubitat an votum emiserit, & magis in eam partem inclinat, quod illud emiserit, & sic suspicionem voti habet, non tenetur ad votum, nec ad partem pro ratione hujusmodi majoris propensionis. tom. 1. tract. 3. res. 128. §. 1. p. 173

Votum dubium castitatis potest Episcopus dispensare, eo quod prædictum votum non est reservatum. tom. 1. tr. 5. r. 40. §. 3. p. 291

Votum potest commutari extra sacramentalem Confessionem. t. 1. tr. 6. r. 26. §. 1. p. 325

Votum habens an possit propria authoritate commutare illud in evidenter melius? tom. 1. tract. 6. resolut. 28. §. 1. pag. 326

Votum commutare, an teneatur Confessarius, si nolit? ibidem §. 4

Et quid, si adsit periculum fractionis, vel maxima afflictio, & cordis angustia in pœnitentem? ibid.

Votum emissum de confessione facienda singulis mensibus, an possit ultra differri, & anticipari? tom. 1. tr. 6. res. 42. §. 1. p. 335

Et an teneatur confessionem amissam in aliquo mense supplere sequenti? tomo primo, tract. 6. resolut. 43. §. 2. ibidem.

Cum habentibus votum solemne castitatis fornicans, vel copulam sodomiticam habens, vel admittens videlicet cum Sacerdote, sacris Ordinibus initiatis, Religiosis professis etiam Sacerdotibus, vel Episcopis, quomodo hanc circunstantiam debeant in confessione explicare? t. 1. tr. 7. r. 73. §. 2. p. 379

Idem est quando supradicti Sacerdotes, Religiosi, Episcopi, &c. se commiscent carnaliter cum fœmina, vel viro. ibid.

Sciens votum castitatis annexum esse receptioni Ordinis sacri, & ordinatur ante annos pubertatis, an continentiam teneatur servare? tom. 1. tract. 7. resolut. 74. §. 8. pag. 380

Et quid de ordinato ante annum 16. ubi Concil. Trid. est receptum? ibid.

Votum tale an possit irritari etiam post annum pubertatis ab eis, quorum curæ suberat is, qui intra annum pubertatis fuit ordinatus? ibid.

Vbi, quod si nacta pubertate ordinem susceptum exercueris, aut alias approbaveris, obligatus esses ad castitatem servandam, & resilire non potes. ibid.

Et an invincibiliter ignorans votum castitatis implicitum contineri in receptione Ordinis sacri, an teneatur servare castitatem, si sciens, & prudens Ordinem sacrum recipiat? ibid. §. 9

Et quid, si cum metu cadente in virum constantem sacrum Ordinem quis suscipiat? ibid. §. 10

Votum emittens Religiosus professus de non committenda mollitie, vel fornicatione, an teneatur explicare hanc circunstantiam voti emissi post professionem? t. 1. tr. 7. r. 75. §. 1. p. 381

Idem est de Sacerdote, vel sacris Ordinibus initiato? ibidem.

Si cum muliere votum virginitatis habente per prima copula, & non ultima quis peccavit, an teneatur explicare tactus, & oscula post copulam cum ipsa sequuta? tomo primo, tract. 7. resolutione 91. §. 1. & seqq. pag. 387

Qui votum castitatis habet, debet votum explicare, quando ipse consilio, vel auxilio causa fuit, ut alii tale votum non habentes, peccent? t. 1. tr. 7. res. 101. §. 4. pag. 394

Votum de non communicando die habitæ copulæ est invalidum. t. 2. tr. 2. r. 50. §. 2. p. 186

Votum solemne expressum in Religione approbata ante pubertatem emissum, nisi post pubertatem ratificetur, non obligat. t. 2. tr. 5. r. 113. §. 1. p. 328

Imò hodie votum solemne expressum professionis non valet usque ad 16. annum completum.

Et idem dicendum erit de initiato Ordinibus sacris ante 16. annum; nempe, quod non tenetur continere? ibidem.

Votum an sit validum, & invalidum matrimonium contractum ab eo, qui Ordinem sacrum accepit, ignorans illi annexum esse votum castitatis? ibidem §. tertio.

Quid est dicendum de illo, qui suscepit Ordines sacros cum intentione expressa non vovendi castitatem, an hoc non obstante teneatur castitatem servare? ibidem §. quarto.

Si votum Religionis emittat adstrictus sponsalibus juratis, an possit adhuc matrimonium contrahere, animo ingrediendi Religionem ante consummationem? t. 2. tr. 6. r. 28. §. 1. p. 345

Si votum Religionis emisisti ante sponsalia, & fœminam defloraſti sub fide data de matrimonio, an tenearis illam ducere, omisso voto? ibid. §. 3. p. 346

Qui votum castitatis emisit post sponsalia, an committat aliquam culpam? ibid. §. 4

Votum suscipiendi Ordines sacros dirimit sponsalia, & licitè post illa potest quis tale votum emittere. tom. 2. tr. 6. r. 30. §. 2. p. 347

Qui post votum castitatis contraxit matrimonium, an teneatur ante consummationem ingredi Religionem, quando id est necessarium ad conservandum votum, nempe quando alter conjux non vult castitatem servare? t. 2. tr. 6. r. 158. §. 1. p. 424

Idem est si votum castitatis emittatur post matrimonium ratum? ibid. §. 4. p. 425

Restant etiam nonnulla alia circa votum suscipiendi Ordines sacros, in quibus involvitur votum castitatis: & circa votum ingrediendi Religionem: & circa votum non contrahendi matrimonium si post prædicta quis contraxit matrimonium quid est faciendum? ibid. §. 5. & seqq.

Votum Religionis, vel castitatis habens, an peccet mortaliter contrahendo matrimonium animo ingrediendi Religionem antequam consummet matrimonium? t. 2. tr. 6. r. 159. §. 1. ibid.

Si quis votum habet castitatis, & Religionis, & petit à Pontifice dispensationem unius, an teneatur alterum narrare? tomo tertio, tract. 2. resolutione 67. §. primo, & seqq. pag. 219

Quando simul votum, & juramentum soli Deo factum expressè adsunt, & non explicatur utrumque vinculum in dispensatione, an dispensatio sit invalida? t. 3. tr. 2. res. 71. §. 1. p. 221

Si votum in tenera ætate emisisti, vel interveniente metu, aut tristitia, aliave passione, vel errore circa causam impulsivam, vel quia causa ob quam motus fuisti ad vovendum cessavit, in his casibus justam habes causam dispensandi in voto? tom. 3. tract. 2. resol. 80. §. 2. pag. 226

Sed in dictis casibus semper cum dispensatione admiscenda est aliqua commutatio. ibid. §. 4

Votum Religionis intelligitur attenta forma juris communis, quod annum probationis concedit ad experiendum, ideo satisfaciet voto animo experiendi, etsi novitiatus tempore exeat ex justa causa. ibid.

Et quid, si exeat ex justa causa, & ex levitate, an tunc teneatur iterum ingredi? ibid.

Ad juramenta relaxanda soli Deo facta, an extendatur potestas delegata dispensandi, vel dispensandi vota? t. 3. tr. 2. r. 73. §. 1. p. 222

Inter votum castitatis perpetuæ, vel Religionis, & reliqua vota Pontifici reservata est magnum discrimen, quod illa duo priora relaxandi potestas non censetur concessa generali concessione Jubilæi, &c. nisi exprimantur, alia vero vota reservata satis in generali concessione censentur expressa? tom. 4. tract. 4. resolut. 14. §. 2. pag. 148

Postquam votum Religionis, vel castitatis perpetuæ fuit à Pontifice commutatum in materiam non reservatam, an ex vi Jubilæi, vel alterius privilegii possit commutari hæc materia non reservata? tom. 4. tr. 4. res. 16. §. 3. ibid.

Intra

Intra tempus Jubilæi, vel Cruciatæ Confessarius potest dicere pœnitenti, commuto tuum votum in illam rem, vel res, quam, aut quas ego, aut talis post aliquas hebdomadas judicaverimus prudenter sustinenda. t. 4. tr. 4. r. 60. §. 4. p. 170

Votum de dicendo Rosarium an persolvatur alternatim recitando cum socio? tom. 4. tract. 6. resol. 55. §. Sed quia, pag. 229

Votum aliquod an Episcopus emittat in ejus consecratione ratione perfectionis status? tom. 4. tr. 8. res. 96. §. 1. pag. 391

Votum, seu obligatio Episcopi visitandi limina Apostolorum, quomodo impleri debeat? tom. 4. tr. 8. res. 97. §. 1. pag. 392

Ad votum vitæ Quadragesimalis an teneatur Episcopus ex Religione Minimorum assumptus? t. 7. tr. 1. res. 28. & 29. pag. 19. & 20

Votum servorum collatum ad tempus libertatis an sit validum? Et an dictum votum possit irritare Dominus? t. 7. tr. 8. r. 55. §. 1. p. 451

Quando contra votum paupertatis peccent, vel non peccent Religiosi, Moniales, & Equites Commendatarii, & sine Commendis, vide tract. 3. tom. 7. de Paupertate Religiosa.

Vide verb. *Adulterium, Assens, Conjux, Corrumpere, Defiorare, Intentio, Mulier, Pubertas, Vir.* tom. 2

Item verb. *Bulla Cruciatæ, Ingressus, Initium, Jubilæum, Juramentum, Legatus, Licentia, Lingua, Mentaliter, Obedientia, Obligatio, Ordinis sacramentum, Paupertas, Privilegium, Regulares, Relaxare, Religio, Subditus, Substantia.* tom. 3

Item tract. 3. tom. 4. de Bulla Cruciatæ à res. 69. usque ad res. 122. ubi plura reperies circa commutationem, & dispensationem votorum.

Item verb. *Annus, Carnes, Cervisia, Commutare, Consuetudo, Dies, Dispensare, Dubium, Irritare, Lacticinia, Mos, Oblitum, Peregrinatio, Præcipere, Privilegium, Recitare, Regulares, Revocare, Vinum.* tom. 4

Item verb. *Immemor.* tom. 5

Item verb. *Mutatio, Promissio, Paupertas, Solvere.* tom. 6

Item verb. *Adulterium; Annullare, Commutare, Consentire, Expulsus, Festum, Irritare, Materia, Observatio, Paupertas, Promissio.* tom. 7

Item tract. 4. tom. 8. de Voto, & Juramento.

Item verb. *Bulla Cruciata, Dubitare, Ecclesia, Pauper, Promittens, Promittere, Triticum, Vinum.* tom. 8

Item verb. *Habitus.* tom. 9

Votum, id est, Suffragium.

Vota Theologorum in approbatione Reliquiarum, an sint consultiva tantum? t. 3. tr. 3. r. 91. §. 4. p. 356

Vide verb. *Quæstio.* tom. 3

Item verb. *Consultores.* tom. 5

Item verb. *Electio, Pars.* tom. 7

Vovens.

Vovens dare eleemosynam, non satisfacit restituens debitum. t. 1. tr. 6. r. 50. §. 4. p. 339

Nec si eleemosyna datur fratri, avis parentibus indigentibus, secus aliis consanguineis indigentibus? ibidem §. quinto.

Et quid, si eleemosynam det extreme indigentibus? ibidem §. sexto.

Et quid, si actum facias cum pluribus obligationibus, sigillatim tantum satisfacere potes, ut, si verbi gratia, debes dare pauperibus centum ob injustè ablata, centum ex voto, & centum ex pœnitentia? t. 1. tr. 6. res. 50. §. 7. ibid.

Vovens sextis Feriis jejunare, si eo anno incidat Natalis Domini in die Veneris, an teneatur jejunare? t. 4. tr. 6. res. 55. §. 3. pag. 229

Vide verb. *Votum, Vovere.*

Vovere.

Si quis non volens vovere, sed cum expresso animo non vovendi castitatem suscipis Ordinem sacrum, & fornicatur, in illo actu fornicationis non peccat peccato sacrilegii contra votum, quia non est aliquod votum, quamvis peccarit non emittendo votum, quod emittere debet? tomo primo, tract. 7. resolutione 74. §. 6. pag. 380

Qui plures vovet facere aliquam rem, frangitque votum, an teneatur hoc in confessione aperire? t. 1. tr. 7. res. 149. §. 1. p. 416

Vbi, qui per diversos sanctos, & formas vovendi vovit, unum tantum votum efficit, ideo hanc circunstantiam tanquam aggravantem non tenetur in confessione aperire. ibid. §. 2

Qui vovit aliquo die jejunare, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit? tom. 1. tractat. 7. resolut. 67. §. 2. pag. 377

Qui vovit castitatem in solo opere externo, an peccet in delectatione de aliquo opere venereo? t. 1. tr. 7. res. 100. §. 6. pag. 393

Vbi, quod delectatio venerea de fornicatione ab habente votum absolutæ castitatis capta, præter malitiam luxuriæ contra castitatem, an etiam habeat malitiam sacrilegii contra votum? ibid.

Qui vovit castitatem, divortio legitimo facto, an possit conjugi adulteræ reconciliari? tom. 2. tract. 6. res. 220. §. 5. pag. 468

Qui vovit se perseveraturum in Religione, & explicet se vovisse Religionem, an dispensatio sit valida? tomo tertio, tractatu secundo, resolut. 68. §. primo, pag. 220. Vbi, quod, si voto Religionis superaddas votum illius perseverantiæ, an ad amplius obligeris? §. secundo.

Qui vovit recitare Officium sancti particularis in die, quo debet recitare de alio sancto, an teneatur duo Officia recitare? tomo tertio, tract. 6. resolutione 25. §. 1. pag. 434

Qui vovit jejunare in Vigilia alicujus Sancti cujus dies festus incidit in feriam secundam, potest Sabbatho antecedenti jejunare, & non tenetur ad jejunium in die Dominico, nisi id expresserit? tom. 4. tract. 6. res. 55. §. 3. pag. 229

Qui vovit jejunare in die Annunciationis B. Mariæ Virginis si incidat in Dominicam potest jejunare Sabbatho antecedenti, modo contrarium non expresserit, vel possit jejunium transferre in feriam secundam, si die Sabbatho teneatur alio titulo jejunare. ibidem post medium dicti §.

Qui vovit tradere aliquid certo pauperi tenetur tradere alteri pauperi, si pauper designatus moriatur nondum adimpleto voto, nisi aliter constet de voluntate volentis. ibid. propè fin.

Qui vovit jejunare Feria sexta, vel alia die, si in illis incidat Vigilia Nativitatis Domini, an possit in collatione serotina sumere quantitatem pinguiorem? t. 4. tr. 6. r. 114. §. 3. p. 264

Quod idem quæritur pro Religiosis Franciscanis, stante eorum voto. ibid. §. 3

Quando quis vovit indeterminate pro aliquo die audire tres Missas, & ex qualibet earum omittit partem non notabilem, an peccet mortaliter? tom. 8. tract. 3. res. 2. §. 3. pag. 31

Qui vovit in aliqua die non comedere carnes, an toties peccet, quoties illas comedit? tom. 8. tract. 4. res. 72. §. 1. pag. 85

Vide verb. *Votum*, & ejus adnotationes.

Appendix ad plures alias difficultates pertinentes ad hæc verba, Votum, Vovens, Vovere, & Iuramentum, ut est promissio Deo facta.

In voto datur parvitas materiæ? Et distinguitur, quod si materia est partialis est veniale, ut si quis vovit recitare calculos virgineos, & omisit unam, vel alteram salutationem Angelicam. At si est totalis materia erit semper mortale, ut si quis vovit recitare semel orationem Angelicam & non recitat. t.8.tr.4. res.10. 12. 13. & in aliis earum not. p.51. & 52

Votum de faciendo peccato veniali an sit tantum veniale, quia parvitas materiæ excusat? tom.8. tract.4. res.6. in fine. pag.50

In voto, & juramento non bibendi vinum datur parvitas materiæ? t.8.tr.4. res.9. p.51

Et quid est dicendum, si votum fuit de jejunando cum pane, & aqua, an sit culpa mortalis semel bibere vinum? ibid. propè fin.

Vota plura eodem die violare de materia levi sit peccatum mortale, sive materiæ sint ejusdem rationis, sive diversæ? t.8. tr.4. r.11. p.51

Vovere sub obligatione lethali in materia levi an quis possit. ibid. res.12

Et obiter notatur, quid est dicendum, si Confessarius pro mortalibus imponat levem pœnitentiam, & in ea intendat sub mortali obligare? ibidem à lin.3. dictæ resolut.12

Vbi etiam deducitur, quod quantumcumque legislator, & Prælatus ad mortale obligare velit, si materia est exigua, attentis circunstantiis non obligavit ad mortale, sive materia levis sit totalis materia legis, & præcepti, sive sit partialis, nam esset intolerabilis, si posset Prælatus in omni materia etiam levissima obligare sub peccato mortali. ibidem §.2. & in aliis ejus notationum.

Si quis voverit se quotidie recitare B. Virgini, verbi gratia, *Pater noster*, *Ave Maria*, vel unam *Salve*, & per annum non recitet, an peccet mortaliter? Et advertitur, quod in tali casu vovens istam materiam parvam, an possit se obligare sub mortali in recitatione dictæ materiæ levis? ibidem resolutione 13. 14. pagina 52. & 53

Idem est de voto elargiendi quotidie modicissimam eleemosynam. Sed advertitur, quod doctrina dictæ quæstionis non valet in casu, quod vovisti singulis dare parvam eleemosynam, quia pluries omittendo istam parvam eleemosynam devenisti ad materiam gravem, & teneris ad restitutionem. ibidem inter medium, & finem §.2. dictæ resolut.13. à vers. Notandum est tamen, &c.

Et difficultas est in cognoscendo, quando vovens censetur annectere obligationem ad diem, & quando non. Ideo docetur raro contingere in votis personalibus obligationem factam pro uno die in sequentem prorogari, sed in votis realibus obligationem in sequentem diem prorogari. tom.8. tract.4. res.14. §.2. & in aliis ejus not. pag.53

Vovens, omnibus circunstantiis attentis, dubius manens, an votum emissum sit intuitu temporis, an teneatur adimplere, verbi gratia, vovit quis jejunaturum, vel Missam auditurum certa die pro animabus Purgatorii, atque adeo eo die impeditus fuit, an teneatur altero die jejunare, Missam audire, Communionem facere, &c. ibidem.

Qui vovit se aliquid facturum, si alius sibi consuluerit, an teneatur ad votum, si is, qui consulitur, rem promissam consulat? t.8. tr.4. r.16. p.53

Vbi an facias contra votum de Religione sumenda sub conditione Paterni consensus, si de facto procures precibus & rationibus ne consentiat? Et quid, si per vim, & fraudem consensus impediretur? Idem est si votum sub alterius consilio emissum esset. ibidem in dicto §.2

In dubio, utrum materia voti sit bona, aut mala, an teneatur quis illud adimplere? Et quid, si essent opiniones circa hanc bonitatem, vel malitiam? tom.8. tr.4. res.17. pag.54

Dubius de voto, & juramento, an teneatur illa adimplere? tomo octavo, tract.4. resolutione 18. & 19. pag.54. & 55

Qui certus est se emisisse votum Religionis, si dubius sit an Religionis in communi, vel hujus in particulari, an possit quamlibet intrare? Et quid, si certus sit, quod voverit se non accessurum ad aliquam fœminam, & dubitat, an de accessu fornicario, vel uxorario senserit, an teneatur abstinere à nuptiis? ibidem in §.3. dictæ res.18

Qui certus est se vovisse castitatem, & dubitat an ad perpetuam, vel temporalem, ad quid teneatur? ibid. ad lin.12. dicti §.3

Vbi infertur, eum qui vovit Religionem, & dubitat autem utrum voverit se professurum, non tenetur ad professionem. Et si quis voverit quotidie dicere Rosarium, dubitat postea, an per Rosarium intellexeris integrum Rosarium, vel tantum tertiam partem ejus, poterit eligere tertiam partem. ibid.

Dubius an habuerit voluntatem se obligandi voto, aut juramento, an possit interpretari se non habuisse talem voluntatem? Et quid, si quis certus est de voto, vel juramento, sed dubitat, an habuerit animum se obligandi, ad quid teneatur? t.8. tr.4. §. ult. res.18.22. p.54. & 56

Fuit olim mihi magna altercatio cum quodam Confessario, qui nolebat absolutionem impendere cuidam viro Nobili, qui dubitabat, utrum emiserit votum B. Virgini Lauretanæ, & per multum tempus non adimplevit, nec adimplere volebat. tom.8. tract.4. resolutione 19. pag.55

An qui omnino non dubitat, sed magis in eam partem inclinat, ut votum emiserit, teneatur adimplere? Et an in dicto casu non integrè, sed ad partem pro ratione hujus majoris propensionis? t.8. tr.4. res.20.21. & in aliis earum not. p.55

Idem est de dubietate in materia justitiæ. ibid.in fine dictæ resolut.20

An qui certus est de animo, & intentione vovendi, vel jurandi, dubitat tamen de intentione se obligandi, teneatur ad votum, vel juramentum? tom.8. tract.4. resol.22. p.56

Vbi an jurans, vel vovens animo jurandi, & vovendi non tamen se obligandi teneatur ad votum, vel juramentum? ibid. §.3

Qui certus est vovisse castitatem, dubitat tamen an habuerit animum se obligandi, an teneatur servare castitatem? Et an tale votum non sit Pontifici reservatum? ibid. ad med. dicti §.3. vers. Vnde.

Et pro praxi aliæ similes difficultates deducuntur in §.4. dictæ res.22. per tot.

Certus de voto, dubius autem de qualitate an teneatur ad strictiorem? Et in textu hujus resolutionis multi alii casus cursim adducuntur in exemplum pro supradicta difficultate, & sunt valde, quia quotidiani. t.8. tr.4. r.23. & 24. p.57

Dubius de quibus mensuris, seu nummis voverit, seu legaverit, ad quid teneatur? ibid. §.1. dictæ res.24

Si quis voverit se daturum Ecclesiæ Calicem, satisfacit non dando aureum, sed argenteum; imo non est necessarium, ut totus Calix sit argenteus, sed satis est, si sola culpa sit argentea. ibid. in §.2. dictæ res.25

Si

Si quis vovit dare panem pauperibus, sufficit non dare ex puro tritico, ubi alius fuerit in usu, & pauperibus usitatus. ibid.

Et infertur voventem dare vinum ad usum Sacrificii Missæ satisfacere non dando optimum, sed decentem pro pro tali usu. Item si quis vovit dare triticum, an satis sit quæcumque qualitas etiam infirma? ibid. §. ult. supradictæ resol. 24. &c.

Quando quis vovit virginitatem, dubitat vero quid intenderit, perpetuam videlicet Castitatem, an saltem ad continentiam à primo actu venereo, ad quid teneatur? t. 8. tr. 4. r. 25. p. 58

Dubius, utrum voverit Castitatem independenter à Religione, an teneatur illam observare? tom. 8. tr. 4. r. 26. pag. 58

Dubius an promiserit solum ingredi Religionem, aut profiteri, an teneatur ad profitendum? tom. 8. tract. 4. r. 27. & in aliis ejus not. p. 58

Qui emisit votum Religionis, an satisfaciat, si habitum D. Joannis assumat?; Et an satisfaciat, si Ordinem D. Jacobi, &c. suscipiat? Vbi an dicti Milites D. Joannis sint vere Religiosi? tom. 8. tr. 4. r. 28. & in aliis ejus not. pag. 58

Vovens Religionem absolute, nil de exeundi libertate determinando, an satisfacit ingrediens, & postea exiens? Ubi docetur, quod causa legitima egrediendi à Religione est sufficiens sola Religionis displicentia, & invenire eam non gratam, & commodam sibi. Et an satisfaciat voto, si ingrediatur Religionem, si postea culpa sua expellatur? tom. 8. tr. 4. resol. 29. & in aliis ejus not. p. 59

Quidam adolescens fecit votum non solum ingrediendi Religionem sed etiam profitendi in quadam Religione, sed tempore Novitiatus deprehendit eam sibi propter vitæ asperitatem non esse accommodam, an stante voto profitendi possit egredi. tom. 8. tr. 4. resol. 30. & in aliis ejus not. p. 60

Qui vovit perseverantiam in Religione, si ex justa causa exeat, vel expellatur, an ea cessante, teneatur ingredi? tom. 8. tr. 4. r. 31. p. 60

Quis emiserat votum certæ Religionis, à qua absolute repulsus est, sed postea invitatus à Superiore, quæsivit, an teneatur ingredi? tom. 8. tract. 4. resol. 32. pag. 60

Quidam erat obstrictus vinculo voti Religionis, sed cum haberet sororem in gravi necessitate constitutam, quæsivit, an ex hac causa potuerit differre Religionis ingressum absque alia dispensatione? Et in dicto casu an possit Episcopus dispensare, quia non in substantia voti, sed in sola dilatione dispensat? t. 8. tr. 4. resol. 33. p. 61

Quis vovit Religionem, si per annum in fornicationem non inciderit, si in dicto anno culpa sua fornicetur, an teneatur adimplere votum? Idem est dicendum de illo, qui vovit sub conditione, si impetret sanitatem intra mensem, & ob intemperantiam illam non obtineat? tomo octavo, tractatu quarto, resolutione 34. & 35. pag. 61

An qui vovit, vel juravit ingredi Religionem, si Deus illum servet ab aliquo peccato, non teneatur, si ex quacumque negligentia illius peccati tentationi succumbat, sed solum quando data opera ut voti obligationem effugiat? ibidem. §. ultimo dictæ resolutionis 35. &c.

An senex sexagenarius sit solutus à voto Religionis, quod antea promiserat? Ex quo deducitur, an habens impedimentum perpetuum post votum Religionis, teneatur ad illud? t. 8. tr. 4. r. 36. p. 63

Et quid si post sexagesimum annum emiserit votum Religionis, jejunii, &c. an teneatur illud adimplere? Et deducitur senem sexagenarium non esse ad triremes damnandum. ibid. §. 2. & pro parte in aliis ejus not.

Vbi etiam obiter quæritur, quot annorum senex intelligatur, ut pro absolutione obtinenda Romanum Pontif. adire nullatenus constringatur, sed illam possit à suo Episcopo rationabiliter impetrare. ibid. §. ult. &c.

An votum castitatis vel non nubendi factum à proclivi in venerem, & salubrius est matrimonium ob suam incontinentiam, sit validum? Et an talis absque ulla dispensatione Pontificis possit matrimonium inire? Et in tali casu an possit Episcopus dispensare, quia tale votum aliter nativum est. tomo octavo, tract. 4. resol. 37. 38. p. 63. & 64

Et quid, si votum non obliget præcise ad materiam reservatam ex voventis electione; sed quia pars disjunctionis non reservatæ est impossibilis; potestne in tali casu dispensare? ibid. §. ult. dictæ r. 37. &c.

Et docetur in casu magnæ necessitatis posse Episcopum dispensare in voto Religionis & Castitatis. Et in textu hujus res. & ejus §. 3. adducuntur aliqui casus pro praxi dictæ difficultatis. & in aliis ejus not.

Vbi notatur, quod doctrina prædictæ quæstionis non extenditur ad Regulares, qui non possunt ex vi suorum privilegiorum in tali casu magnæ necessitatis dispensare votum Religionis, aut castitatis. ibidem post medium §. ult. dictæ r. 38. à vers. Addit, & in multis aliis ejus notat.

Votum, seu juramentum de non procurando, seu acceptando Episcopatum, vel non esse Senatorem, Iudicem, Præsidem? &c. an sit validum? Idem est dicendum de aliis Prælaturis, & officiis sive Ecclesiasticis, sive Regularibus. tomo octavo, tractatu quarto, resol. 39. pag. 65

Qui dubius est an emiserit votum, aut juramentum habens usum rationis, an teneatur adimplere? tom. 8. tr. 4. resolution. 40. pag. 65

An idem sit, quando quis vovit, expleto septennio, sed dubitatur, an tunc habuerit usum rationis? ibid. §. ult. &c.

In dubio utrum votum sit emissum ante pubertatem, aut post minorem ætatem, an possit Pater illud irritare? Idem est dicendum de tutoribus, & curatoribus, etiam in casu, quo dubium sit circa tempus subjectionis, v. g. si uxor dubitat, an ante matrimonium emiserit votum an servus, qui aliquando fuit liber, an tempore libertatis, &c. & pupillus, qui aliquando caruit tutore, & minor, qui aliquando caruit Curatore, an tempore sui juris, an post subjectionem votum fecerint, &c. t. 8. tract. 4. resol. 41. p. 66

Et quid, si dubium est an votum sit confirmatum ab impubere, &c. transacto subjectionis tempore. ibidem §. ult. &c.

Impubes ante 14. annum completum, voluit Religionem ingredi, facto pubere moritur Pater, & legitimus curator ei constituitur, quæritur, an possit curator votum illud irritare? Et an idem dicendum sit de Matre ac de aliis curatoribus? tom. 8. tract. 4. resolut. 42. & 43. pag. 66. & 67

Pater an possit irritare vota filiorum ante pubertatem emissa, si post acquisitam pubertatem ea non confirmaverit, & ratificaverit? ibidem §. ult. dictæ resolution. 42. &c.

Et quæritur, quando, & quomodo dicantur confirmata, & ratificata? ibid. in §. 6. dictæ r. 42.

Si filius, servus, vel uxor voveat singulis sextis Feriis suæ vitæ jejunare, vel quotidie Litanias recitare, & similia, an possint talia vota à Patre, marito, aut Domino irritari? Et an hoc extendatur ad vota emissa tempore subjectionis, etiam si sint adimplenda subjectione soluta? tomo octavo, tract. 4. resolution. 44. 45. & pro parte in aliis earum not.

Vnde quod votum castitatis emissum ab uxore irritari possit à marito, ita ut soluto matrimonio nulla ejus sit obligatio? ibidem in fine §. 2. dictæ resol. 44. pagina 68

Quidam voverat singulis Festivitatibus Annunciationis B. Mariæ Communionem, sed Festum illud accidit in feria sexta Hebdomadæ Sanctæ, quæritur, an teneatur in illa die Synaxim sumere? Et resolutio hujus quæstionis pendet ex illa, an Feria sexta Paraſceves, licitum sit sumere communionem? tom. 8. tract. 4. r. 46. pag. 69

An qui ex voto, vel pœnitentia tenetur recitare aliquo die tantum partem Rosarii, si illam cum notabili interruptione recitet, dicatur satisfacere, etiamsi dimidiam partem mane, & aliam vespere recitet? tom. 8. tractatu quarto, resolutione 47. & in aliis ejus not. pag. 70

An qui vovit, vel juravit, aut habuit pro pœnitentia injuncta audire Missam, vel dicere Officium B. Virginis, si Missam audiat, vel recitet sine intensa attentione, adimpleat votum, & pœnitentiam? tom. 8. tr. 4. r. 48. p. 70

An qui audit Missam animo non satisfaciendi voto, vel juramento, satisfaciat voto? Ubi plura de intentione satisfaciendi præcepto. t. 8. tr. 4. r. 49. p. 71

An si quis intuitu pietatis, & solum propter Deum juraret dare dotem mulieri, possit fœmina illius obligationem remittere? idem est, si certo pauperi jures eleemosynam largiturus. tom. 8. tr. 4. r. 50. p. 51

Et quid, si ea dos, cave eleemosyna nulli esset determinato pauperi, aut personæ, promissa? ibidem §. tertio, &c.

Et infertur, quod si quis filiæ intuitu Patris dotem sub juramento promittat, tunc non ad filiam, sed ad Patrem remissio pertinet. ibid. in fine res.

An juramentum præstitum principaliter in honorem Dei, possit quis remittere, si cedat in ejus utilitatem? t. 8. tr. 4. r. 51. p. 72

Et quid est faciendum, quando prædictum juramentum præstitum fuit dare eleemosynam pauperi, aut Hospitali, non determinando personam, an tunc hujusmodi juramentum relaxari debeat per Prælatum Ecclesiasticum? ibid. in fine §. 1. à vers. quando, &c.

An omnia vota in votum solemne Religionis commutentur? Et an hoc procedat etiam in juramentis soli Deo præstitis? Et quid, si juramentum esset homini præstitum, & ab eo acceptatum? tom. 8. tract. 4. resol. 69. pag. 83

An votum, vel juramentum factum alicui Ecclesiæ, vel pauperi, post eorum acceptationem possint authoritate Episcopi, vel propria in melius commutari? Et quid ante acceptationem in prædictis casibus? t. 8. tr. 4. res. 70. p. 84

Quis emisit votum mittendi ad domum Lauretanam Calicem aureum, quem postea misit cum persona fideli, sed per viam à latronibus furatus est, quæritur an vovens adhuc teneatur adimplere votum? tom. 8. tr. 4. res. 71. p. 84

An qui vovit aliquo die non comedere carnes toties peccet, quoties illas comedit? t. 8. tr. 4. r. 72. & in aliis ejus not. p. 85

Et an, qui ex voto tenetur certa die jejunare, non toties peccet, quotiescumque in illa die comedit carnes? ibidem. §. 2. &c.

An votum ingrediendi Religionem possit quis propria authoritate commutare in susceptione Episcopatus? Ex quo, an Episcopus possit sine licentia Papæ transire ad Religionem? t. 8. tr. 4. r. 73. p. 86

Et an qui ante Episcopatum fecit votum Religionis, teneatur prius ingredi. ibid. sub fin. res.

Vtrum commutatio voti bonum æquale possit fieri propria authoritate voventis? tom. 8. tract. 4. resolut. 74. pag. 86

Et notatur, quod materiam evidenter constare debet esse æqualem, nam si sit dubia non erit licita talis commutatio. ibid. §. 3. &c.

An post commutationem voti, licitum sit voventi redire ad prius votum etiam si commutatio facta sit in melius? t. 8. tr. 4. r. 75. & in aliis ejus not. p. 87

Et quid, si vovens acceptaret commutationem in melius? ibid. §. 4

An qui elegit aliquam ex commutationibus, & aliis renunciavit, possit redire ad prius votum, vel ad aliam commutationem? t. 8. tr. 4. r. 76. p. 87

Olim quidam Confessarius scrupulis cruciabatur ad cognoscendam justam causam pro commutatione votorum. Et docetur, quod quando commutantur vota, etiam in bonum æquale, opus est aliqua causa ultra Prælati authoritatem. tom. 8. tr. 4. r. 77. p. 87

Etan Sacerdos commutans votum in æquale sine justa, & legitima causa, peccet mortaliter, vel saltem venialiter? ibid. §. 3. p. 88

Et quid, si virtute Cruciatæ, vel alicujus Jubilæi faciat Confessarius commutationem, an possit commutare vota in aliquid minus? ibid. §. ult. &c.

Aliqua practicabilia circa votorum dispensationem, & commutationem. Primo, an vovens possit sine Confessario commutare suum votum in materiam æqualem? t. 8. tr. 4. r. 78. §. 1. p. 88

Secundo, quod qui potest, seu dispensare in votis, potest etiam in juramentis, quia arctius est vinculum voti, quam juramenti. ibid. §. 2. &c.

Et qui habet potestatem delegatam dispensandi vota, potest etiam illa commutare; quia multum minus est commutare, quam dispensare. ibid. ad medium dicti §. 2. &c.

Tertio, quod quando quis commutat votum suum propria authoritate in melius, non eget justa causa. ibidem §. 3. &c.

Quarto, quod Regulares Confessarii possunt dispensare in omnibus votis, in quibus potest Episcopus, excepto voto peregrinationis ultra duas dietas. Et quid importent duæ dietæ? Idem est de absolutione censuratum, & de dispensationibus super irregularitate, juramento, petitione debiti, &c. ibid. & in aliis ejus not.

Vbi etiam an dicta dispensatio sit applicanda cum omnibus ad ipsos Regulares confluentibus, & non tantum ad subditos illius Diœcesis, in qua Regulares manent? ibid. ad lin. 9. dicti §. 4. &c.

Et an quando Regulares commutant vota ex privilegiis, quæ habent, possint illa commutare in opus minus? ibid. ante medium dicti §. 4. &c.

Quinto. Votorum commutatio, aut dispensatio facta bona fide tempore Jubilæi valet, & est tuta, etiam si postea non impleantur requisita pro obtinendo Jubilæo? ibid. §. Quinto, &c.

Et an pœnitens, qui bona fide obtinuit dispensationem votorum, si voluntarie omittat opera præscripta in Jubilæo, peccet mortaliter? ibid. ad medium dicti §.

Sexto, si commutatio fuerit facta in melius, negant aliqui posse voventem redire ad prius votum. ibidem. §. 6. pag. 89

Septimo, si unus Confessor inveniat pœnitentem, cui alius Confessor commutavit votum in rem minus æqualem, & ambo Confessarii sint viri docti, poterit ultimus Confessor quiescere, & stare opinioni prioris Confessarii, qui forte aliquam circunstantiam melius consideravit. ibid. §. 7

Octavo, an vota Conditionalia Castitatis, & Religionis, etiam post impletam conditionem possit illa Episcopus, vel Confessarius Regularis, aut privilegiatus commutare? ibid. §. 8. & in aliis ejus not.

Dispensatio votorum potest fieri extra Sacramentum Confessionis. ibid. ad lin. 5. §. 4. p. 88

Vox.

Cum qua voce quis satisfacit præcepto recitandi horas Canonicas? t. 3. tr. 6. r. 53. §. 1. p. 447

Si

Si quis vocem format movendo tantum labia, etiam si à se ipso non audiatur, nec audire possit, an satisfaciat ita privatim Officium divinum persolvendo? t. 3. tr. 6. r. 45. §. 5. p. 441. & melius in r. 51. 52. & 53. p. 446. & seqq.
Vt sit vox quid requiratur? t. 3. tr. 6. r. 45. §. 5. ibid.
Vide verb. *Mentaliter, Verbum.* tom. 3
Item verb. *Appellatio.* tom. 5
Item verb. *Bulla Pontificia, Sententia.* tom. 6
Item verb. *Castrare, Oraculum.* tom. 7
Item verb. *Electio, Parentes.* tom. 9

Vox activa, & passiva.

Qui voci activæ renunciavit, an remaneat privatus passiva? t. 6. tr. 1. r. 138. §. 1. p. 96
Vide verb. *Pœna.* tom. 7
Item verb. *Vox* supra.

Vox politica, id est Suffragium.

Vide verb. *Baro.* tom. 7

Vrbs.

In Vrbe Romæ prævio examine Regulares approbati ad audiendas confessiones, an egeant approbatione extra urbem ab aliis Ordinariis? tom. 7. tract. 1. resolut. 83. §. 3. pag. 59
Extra Vrbem Romanam, non in urbe possunt Episcopi etiam titulares erigere Oratorium in suis Palatiis, ut ibi celebrent, vel Missam audiant? t. 4. tr. 2. r. 5. §. 2. p. 30. & ref. 9. §. 1. p. 31
Vide verb. *Munire, Restituere.* tom. 7

Vsitatum.

Vide verb. *Vsus.* tom. 8

Vsusfructuarius.

Ab usufructuario Thesaurus inventus, ad quem pertineat? t. 6. tr. 6. r. 10. §. 1. p. 297
Et quid, si usufructuarius, ignorante Domino fundi, studiosè, & data opera Thesaurum perquisierit? ibid. pag. 298
Vide verb. *Filius, Minor, Servus.* tom. 6

Vsura, Vsurarius.

Vsura ad quod forum pertineat? tom. 9. tract. 2. ref. 310. pag. 254
Vsura à Principibus sæcularibus permitti Judæis an possit sine licentia Papæ? tom. 9. tract. 2. resolutione 311. pagina 255
Vsuras licet solvere sine scandalo. tom. 7. tract. 5. ref. 52. pagina 354
In usura datur parvitas materiæ. tom. 8. tract. 3. ref. 11. §. 1. pag. 34
Vsura an dicatur mutuare aliquid cum pacto, ut ille, qui accipit mutuum conferat Officium, vel beneficium Ecclesiasticum? tom. 5. tr. 7. r. 19. p. 320
Vsurarius an dicatur campsor, qui adjecit sorti interesse, & provisiones Cambiorum, ita ut in nullo foro possit tanquam usuratius puniri? tom. 6. tract. 3. resolut. 14. pag. 126
Vsura an sit mutuare cum pacto, ut mihi cùm opus habebo remutues, aut à me justo pretio emas, vel in meo molendino molas? tom. 6. tr. 3. r. 39. p. 139
Vsuræ an sit, si mutans deducit in pactum, ut mutuatarius statim emat, vendat, vel remutuet? t. 6. tract. 3. ref. 53. p. 146
Vsura an committatur, si aliquis mutuet alicui pecunias, ut simul mutuatarius mutuet sibi frumentum, aut vendat, vel locet aliquod prædium? ibidem. §. ultimo.
Vsurarius an sit mutuans pecuniam excitando mutuatarium ad mutui beneficium remunerandum, & mutuatarius sic excitatus mittat illi aliqua dona, quæ ille recipit extra sortem? Et an licitum sit non mutuare, donec mutuatarius à me excitatus dicat se daturum auctarium ex gratitudine? Et an sit usura mentalis velle accipere auctarium ab eo, quem scio non daturum nisi timore ne iterum negetur ei mutuum, aut ne videatur, & vocetur ingratus? tom. 6. tract. 3. ref. 55. late per totam. p. 148
Vsura est mutuare obligando mutuatarium, ut dimidium mutuum accipiat in mercibus, secus si fiat sine obligatione dicendo se nolle mutuare tantam pecuniam, sed quod accipiat mutuatarius, si velit aliquid in mercibus, etiam si sciat mutuans mutuatarium venditurum vilius illas merces? tom. 6. tract. 3. resol. 62. pag. 152
Imo potest mutuans illas merces emere à tali mutuatario secluſa obligatione hoc faciendi? ibidem. §. Et licet, & late in ref. 64
Vsura an dicatur, si mutuans percipit lucrum cessans ex mutuo, si compensetur alio lucro, quo caret mutuans, si non mutuaret? tomo sexto, tractatu tertio, ref. 59. pag. 139
Vsuram an committat debitor, si dimidium solvat anticipate, cum pacto solvendi reliquum post positum? t. 6. tr. 3. r. 109. p. 175
Et an in mutuo possit quis aliquid accipi pro lucro cessabili, & pro amissa recreatione videndi pecunias? ibid. §. Ponit.
Vsura an sit emere immatura chirographa minori pretio, sed securæ solutionis? ibid. §. Deinde.
An lucrum cessans ex mutuo possit exigi statim? ibidem. §. Et tandem.
Vsurariis publicis an sit adhibenda correctio? t. 7. tr. 4 r. 71. per totam. p. 324
Ab usurario parato dare sub usuris quasi peccatum sit petere mutuum, necessitate, vel utilitate deficiente? tomo primo, tractatu primo, resolutione 21. §. 1. & seqq. p. 17
Et quid, si ab usurario quis peteret mutuum ad erogandum meretricibus? ibid.
Vt usurario publico Parochus det Eucharistiam, & sepulturam, an profit testimonium Confessarii de licentia ejus, ut dictus usurarius probetur emendatus in foro externo? tom. 1. tr. 8. r. 29. §. 1. p. 438
Qui ab usurario lucratus est, an possit sibi lucrum retinere? tomo sexto, tractatu quarto, resolutione 26. §. 1. pag. 255
Et quid, si lucratus est bona fide? ibid. §. 2. p. 256
Ab usurario an possit quis accipere mutuum sub usuris, non solum ad sublevandam necessitatem, sed etiam propter convivia, torneamenta, ludos, otiosos, & similia juxta exigentiam status? tom. 7. tract. 5. ref. 54. §. 1. pag. 354
Ab usurario parato petendo pecuniam mutuam, sine causa honesta, an sit peccatum mortale? t. 7. tr. 5. ref. 55. §. 1. pag. 355
Et quid, si proximus non ex mera malitia, sed ex vehementi passione avaritiæ exigat usuras, an in tali casu liceat petere mutuum sine honesta causa? ibid. §. quarto.
Ab usurario an liceat petere mutuum ad usuras expressè, & formaliter, v. g. dicendo, da mihi mutuum ad usuras? ibid. §. 5
Et an liceat non solum ab homine parato dandi ad usuras, sed etiam à non exercente usuras petere mutuum, licet cognoscamus esse periculum, ut eas velit? ibid. §. 6
Et ab usurario petendi mutuum quæ sint causæ justæ? ibid. §. 3. & 6
Plura circa usurariorum testamenta non solum ex mutuo, sed ex venditione, vel emptione. t. 6. tr. 8. ref. 97. per tot. p. 443
Si usurarius publicus non fuit absolutus à Confessario, & ab eo petat communionem, an possit Confessarius eam illi negare, dicendo eum esse in publico peccato? tom. 1. tract. 8. ref. 22. §. 1. p. 434

Vsurarius alienam pecuniam ludens, , an faciat suum lucrum, quod acquirit? tom.6. tr.4. r.25. §.1. p.255
Vsurarius an causa mortis donare possit? tom.6. tr.7.r.83. §.1. p.354
Et quid quoad pias causas? ibid. p.355
Vsurarius an possit ad pias causas testari? t.6. tr.8. r.11. per totam. p.396
Vide verb. *Vsura.* tom. 5.6.7.8. & 9
Item verb. *Interesse.* tom.6
Item verb. *Sepultura.* tom.8

Vsurpans.

Vide verb. *Iurisdictio.* tom.9

Vsurpare.

Vsurpare bona à Turcis possessa; an liceat cuilibet Christiano, & cum aliquibus limitationibus sine aliquo onere restitutionis? t.8. tr.7. r.38. §.1. p.170
Vide verb. *Excusare, Infidelis, Pontifex, Quantitas.* tom.7
Item verb. *Consensus, Defraudare, Subripere.* tom.8

Vsurpatum.

Vide verb. *Vsurpare.* tom.7

Vsus.

Quando lex non dicatur usu recepta. tom.6.tr.1.r.55.§.3. pagina 44
Si usu legem non recipi Princeps, vel Pontifex noscat, & tamen toleret, an hic consensus tacitus Principis vel Pontificis sufficiat, ut lex non obliget? t. 6. tr.1. r.63. §.1. pag.49
Vsu recepta an sit Bulla Clem. VIII. de largitione muner. super paupertate Religiosa? t.7. tr.3. r.1. per totam. pag. 249
Si ex usu licito, vel illicito fœmina, aut alius aliquid acquirat à Religio, si Prælatus dedit illi plenam, aut liberam facultatem expendendi aliquid pro suo arbitrio, & libito, an ad restitutionem teneatur? t.7. tr.3. r.63. §.3. p.275
Et quid, si Prælatus dedit Religioso talem facultatem ad usum etiam illicitum? ibid. p.276
An usu recepta sit Constitutio Gregorii XIV. de Immunitate Ecclesiarum? t.9. tr.1.r.116. §.13. p.68
De contrario usu legum Pontificiarum, & de acceptatione, & publicatione illarum. t.9. tr.2.r.345. §.1. p.302
Vsu perpetuo in Ecclesia Summum Pontificem semper adoratum fuisse genuflexione, & pedum osculatione demonstratur. t.9. tr.4. r.3. & 4. p.322. & 323
Vsum sacramentorum an possit aliquibus Pontifex interdicere? Vbi aliqui notabiles casus pro praxi, & omnium sacramentorum. t.3. tr.1. r.2. per totam. p.2
Per non usum an privilegium perdatur? tom. 4. tract.6. r.53. §.7. p.228
Quod per usum illicitum corporis largitum est servo, vel ancillæ, an possit illud sibi retinere? t.7. tr.8. r.27. per totam. p.441
Vsus Missarum siccarum an sit licitus? t.2. tr.1. resol.144. §.1. pag.83
Vsus sagiminis, & Lardi in Regno Siciliæ, est licitus in diebus Quadragesimalibus, & aliis jejuniis habentibus Bullam Cruciatæ. t.4. tr.3. r.166. §.1. p.134
Et an hoc sit licitum advenis, & peregrinis? ibidem. §.5. pag.135
An non usus possit introducere consuetudinem? t.6.tr.2. r.25. §.1. p.113
Non usus an possit abrogare legem, & quoad hunc effectum consuetudinem introducere? ibid. §.2
Vt in usus illicitos expendat Religiosus pecunias, nec superior supremus, nec totus Conventus facultatem condere potest. t.2. tr.3. r.58. §.1. p.272
Vide verb. *Baptismus, Communio, Confirmationis sacramentum, Extrema-unctio, Infantes, Matrimonium, Ordinis sacramentum, Pœnitentia sacramentum, Vtens, Vti.* tom. 3
Item verb. *Oratio.* tom.4
Item verb. *Actus, Bulla Cœnæ, Bulla Pontificia, Præscriptio, Probabile, Servare.* tom.6
Item verb. *Abbatissa, Abstinere, Baldachinum, Bona temporalia, Commissio, Capitulum Regulare, Comestibile, Commodare, Concertare, Depositum, Ejectum, Equites, Exploratores, Fœmina, Fides Catholica, Furans, Hora Canonica, Impendere, Insidiæ, Locus, Novitius, Nutus, Ornamentum, Ornatus, &c. Pecunia, Pileus, Receptum, Redditus, Scientia, Stratagema, Tonsor.* tomo septimo.
Item verb. *Consumens, Pauper, Triticum, Vinum.* tom.8
Item verb. *Concessio, Consuetudo, Disponere, Facultas, Gentes, Iudæus, Iuramentum, Missam celebrare, Negotiatio, Onus, Privilegium, Recipientes, Statutum.* tom.9

Vsus rationis.

Ante usum rationis, & septennium, an sit peccatum mortale confirmare infantes sine aliqua justa causa? t.1. t.2. r.14. §.1. & seq. p.78
Ante usum rationis an infantes filii Principum, vel si periculum mortis infantibus immineat, vel ob alias honestas causas possint ab Episcopo confirmari? t.1. tr.2. r.15. §.1. p.78
Statim post usum rationis an pueri teneantur præceptis Ecclesiæ, &c. & à lacticiniis, & carnibus abstineri in diebus jejunii? t.1. tr.3. r.45. §.2. p.119
Vsum rationis post septennium censentur habere pueri in dubio, & sic tenentur confiteri, &c. t.1. tr.3. resol.46. §.1. pag.120
In dubio an usum rationis puer habeat ante septennium, præsumendum sit non habere. ibid.
Si usum rationis ante septennium obtinuerint pueri, an teneantur ad annuam confessionem, non comedere carnes in Quadragesima, &c. tom. 1. tract.3. resol.47. §.1. p.120
In dubio an usum rationis puer habeat, an sit absolvendus? t.1. tr.4. r.21. §.1.p.237
Et quid maximè in articulo mortis? ibid.
Et in tali casu an possit illum Confessarius absolvere absque conditione? t.1. tr.4. r.22.§.1. & seq. ibid.
Quid est faciendum in articulo mortis circa absolutionem, quando æque dubitatur puerum habere usum rationis? & non habere? t.1. tr.4. r.45. §.1. p.250
Vsum rationis habentes, sed debilem, & imperfectum, ut sunt quidam Æthiopes, & semifatui, secluso irreverentiæ periculo admittendi sunt ad communionem solum in articulo mortis, sed etiam in Paschate. t.2. tr.2.r.93. §.2. p.216
Vsum rationis dubitans an habuerit quando emisit votum, vel juramentum an teneatur adimplere? t.8. tr.4. r.40. §.1. pag.65
Vsus rationis major an requiratur ad contrahenda sponsalia, quam ad peccatum mortale? t.2. tr.6. r.1.§.1.p.332
Si usus rationis ante septennium in contrahentibus reperiatur, an sponsalia sint valida? tom. 2. tr.6. resol.5. §.1. p.334
Vsus rationis ad validè contrahenda sponsalia an sufficiat, qui ad lethale peccatum sufficit? ibid. §.3
Ob usus rationis defectum sponsalia nulla possunt postea fieri valida, si post legitimam ætatem, & usum rationis, expresse, vel tacite ratificentur à sponsis, modo sponsi sciant à se ipsis antea inita sponsalia fuisse invalida. ibid. §.4
Vbi quod si nesciant sponsalia fuisse invalida, non fient valida per ratificationem simul habitando, vel sibi oscula tanquam sponsis impingendo, vel mittendo munera, &c. sed debent consentire de novo.
Vide verb. *Puer, Semifatuus.* tom.2
Item verb. *Puer.* tom.5

Vtens.

Vide verb. *Vti.* tom.3.5.6.7.8.& 9

Vti.

Quare utatur Pontifex non ſolum calceamento crucis ſignato, ſed etiam coloris rubei? tom.9. tract.4. reſ.19. §.1. & ſeqq. p.g.338

Vtendo Religioſus, vel Monialis pecunia, vel aliqua alia re non conſumptibili unico actu, quam quis dedit ad ipſius uſum libere diſponendum, reſervans ſibi dominium talis pecuniæ, vel alterius rei, an peccet contra votum paupertatis, & incidat in pœnas Bullæ Clement. VIII. de largit. muner. tom.7. tract.3. reſol.25. & 26. pag.260

Et quid de comeſtibilium uſu? tomo ſeptimo, tract.3. reſol.26. §.4. ibidem.

Vti privilegiis, quæ expreſsè ſunt revocata per Concilium Tridentinum an Regulares in foro conſcientiæ poſſint: v. g. an Regulares in foro conſcientiæ poſſint ordinari ante legitimam ætatem, &c. tom.7. tract.1. reſ.126. per totam. p.88

Vti ſuis privilegiis an poſſint Regulares, etiamſi contra illa habuerint contrarium uſum? Et an per non uſum non præſcribantur privilegia Regularium, niſi poſt 100. annos? t.7.tr.1.r.256. per totam. p.168

Vti privilegiis conceſſis viris Religioſis ſui Ordinis an moniales poſſint? Et aliqua alia pro gaudendis privilegiis Religionis ſub cujus gubernatione, & jure vivunt, etiam ſi ſint diverſi Ordinis? tom.7. tract.1. reſol.342. per totam. pag.232

An uti poſſint Clerici privilegiis, ſi Princeps ſtatueret, ne ſuis privilegiis potiantur, qui ſubditi non ſunt? t.9. tr.2. reſ.208. §.1. p.200

Vti poſſunt Clerici de jure communi, & gaudere beneficio ſtatutorum, & privilegiorum alicui univerſitati, vel certo generi perſonarum conceſſorum? tom.9. tr.2. reſol.209. §.5. pag.201. & in reſol.211. §.1. & ſeqq. pagina 202

Vti ſignis Pontificiis an poſſint Cardinales in ſuis titulis? t.9. tr.7.r.39. §.1. pag.389

Vide verbum. *Vſus*, cum omnibus ſuis notationibus. Vbi plura.

Item verb. *Affinis*, *Breviarium*, *Cauſa*, *Conſanguinea*, *Dubitans*, *Legiſlator*. tom.3

Item verb. *Oratio*. tom.4

Iem verb. *Aqua benedicta*, *Clericus*. tom.5

Item *Æquivocatio*, *Amphibologia*, *Cognoſcere*, *Compenſatio*, *Enſalmus*, *Maleficium*, *Remedium*, *Res*. tom.8

Vtilitas.

In utilitatem pœnitentis an ſit licita fractio ſigilli Confeſſionis? t.1.tr.8.r.27.§.1.p.437

Vt in utilitatibus communibus Clerici collectari poſſint, quas conditiones requirit, Cap. Non minus, & Cap. Adverſus de Immunit. Eccleſ. tom.9.tract.2. reſ.248. §.1. & ſeqq. pag.223

Vide verb. *Vſurarius*. tom.1

Item verb. *Diſpenſare*. tom.2

Item verb. *Chorus*. tom.4

Item verb. *Externus*. tom.7

Item verb. *Mentio*, *Subſidium*. tom.9

Vva.

Vvas recentes in notabili quantitate poſt prandium in die jejunii ſi quis ſumeret, an frangat jejunium? tom.4. tract.6. reſ.96. §.1. p.254

Vvas licitè, & impune comedere poſſunt ingredientes vineas, & an hoc obſervetur ex conſuetudine, etiam ſine neceſſitate? t.6. tr.2.r.44. §.1.p.120

Vulnerans, Vulneratio, Vulneratus.

Vulneratus lethaliter tenetur, (nec aliter poteſt abſolvi,) remittere odium contra inimicum, ſecus de remiſſione injuriarum. tomo primo, tractatu quarto, reſolutione 51. pag.252

Vulnus lethale recipiens in platea, unum peccatum dicendo abſolvendus eſt, & poſt applicatam medicinam denuo abſolvendus eſt, facta tamen integra confeſſione. t.1. tr.4. r.33. p.253.

Vulnerans in Eccleſia, ſi ex tali vulnere mors non ſequatur, an gaudeat Immunitate Eccleſiæ? tom.9. tract.1. reſol.28.§. Vnde. pag.24

Vulnerans proditorie, & per inſidias animo occidendi aliquem ſi mors non ſequatur, an gaudeat Immunitate Eccleſiæ? t.9. tr.1. r.90. §.2. p.53

Vulnerans aliquem in propria Diœceſi, ubi homicidium eſt prohibitum, & ſi vulneratus moriatur in aliena Diœceſi, an incurrat cenſuram? tom.5.tract.1. reſolution.103. §.ult. p.70

Vulneratus, ſi vulnere lethali mortuus eſt Medici, vel propriæ incuriæ, an incurratur irregularitas? tom.5. tr.5. reſ.136. pag.275

Vulnerans opificem ex quo factus eſt inutilis teneatur ad expenſas Medico largitas? inſuper ad æſtimationem operarum, quibus ille caruit. tomo octavo, tract.5. reſol.79. pagina 128

Sed an ſit deducenda æſtimatio moleſtiæ, ac laboris, quam in opificio ſubiturus erat? ibid. §. Sed difficultas.

Vulnerans pro cicatricis deformitate, membri, imo pro ipſius vitæ jactura, non obligatur ad aliquam pecuniæ compenſationem ante judicis ſententiam? ibidem §. Notandum eſt.

Vulnerans provocatus non tenetur damnum provocanti reſtituere. ibid. §. Notandum ſecundo.

Vide *Mutilans*.

Vulnerare impunè Clericum, Epiſcopum, aut Cardinalem militantem in bello an quis poſſit, & proinde nullam incurrat excommunicationem, & pœnam, excepta irregularitate? t.7. tr.7. r.53. §.3. p.419

Qui vulnerat ter aliquem, ſed ex uno iræ impetu, an unum tantum numero peccatum committat, & ſi Clericus eſt in unam tantum excommunicationem incurrat. t.1. tr.7. reſol.29. §.1. p.363

Qui vulnerat aliquem, & re ipſa confitendi Sacerdoti, an gaudeat Eccleſiæ Immunitate? tom.9. tract.1. reſol.27. §. Quæro 12. p.23

Qui vulnerat aliquem in Eccleſia, etiam cum ſanguinis effuſione, ſine tamen alicujus membri mutilatione, an gaudeat Immunitate? tomo nono, tractatu primo, reſol.74. §.3. pag.46

Vide verb. *Metus*. tom.7

Item verb. *Duellum*, *Opifex*, *Provocatum*. tom.8

Item verb. *Effluere*, *Proditorie*, *Sanguis*, *Satellites*. tom.9

Vulnus.

Vide verb. *Vulnerare*, & adnotationem.

Vultus.

Vide verb. *Mutatio*. tom.5

Vxor.

Vxor ſimul cum marito filium alterius in Baptiſmo ſuſcipiens, nulla authoritate reperitur prohibitum. t.1. tract.1. reſol.94.§.1.p.60

Vxor, quæ per ignorantiam levavit in Baptiſmo filium mariti, an contrahat congnationem ſpiritualem, itaut teneatur arceri à petitione debiti? tom.1. tract.1. reſol.101.§.6. pag.66

Vxor tenetur reddere debitum, etiam ſi vir cum copula veniali ex variatione ſitus vellet copulam implere? t.1. tr.7. reſol.99.§.3. p.392

Quando uxor tantum materialiter adulterium commiſit, nempe exiſtimans eum cum quo rem habuiſſet, eſſe proprium maritum, aut credens eſſe mortuum, vel per vim abſolutam cogitur, & opprimitur ab alio, non eſt ſufficiens cauſa faciendi divortium? tom.2. tract.6. reſol.163. §.5. p.430

Vxor ſtatim poſt copulam ſe invertens, ut ſemen emittat, ne concipiat, & generet, an peccet mortaliter ex natura ſua, niſi aliqua cauſa rationabilis excuſet, &c. t.2.tr.6.reſ.209. §.3. p.461

Vxor rationis compos, an possit à viro insano debitum petere? t.2. tr.6. res.210. ibid.

Et quid, si adsit periculum quod insanus extra vas seminet? ibidem.

Vxor an peccet mortaliter mingendo statim post coïtum ad emittendum semen? tomo secundo, tract.6. resolution.212. §.1. p.463

Idem est, si se erigat, ut semen emittat, ne concipiat? ibidem §.2

Et in supradictis casibus an uxor peccet contra conscientiam erroneam, si credat ita mingendo, vel erigendo se peccare? ibidem.

Vxor an possit suis propriis manibus tangere sua pudenda ut seminet, postquam vir seminavit, & post seminationem retraxit membrum à vulva uxoris manentis valde irritata libidine? tomo secundo, tract.6. res.213. §.1. & seqq. ibid.

Vxor an teneatur dimittere virum adulterum & perseverantem in adulterando? tomo secundo, tract.6. resolutione 225. §.1. p.471

Vxor, si metu gravi calenti in virum constantem fornicetur, an per illam fornicationem à viro separari debeat? t.2. tr.6. res.229. §.3. p.474

Si uxor consentiat in aliquem contractum mariti, vel promittat aliquid, vel fidejubeat, quia non audet contradicere marito, timens jurgia, & austerum commercium, potest revocare consensum, & illi, qui inde aliquid acceperint, tenentur ad restitutionem. tom.6. tr.3. r.113. §.1. ad medium. p.177

Vxor adulterii accusata, & falsis testibus se tuens, apponendo licet falsò simile adulterium viro suo, minime tenetur totem, aut alia bona viro suo restituere, quæ ille alioquin propter mulieris adulterium lucrari deberet, sed ad quid teneatur? tom.6. tract.1. resolution.106. §.2. pag.69

Septem casus proponuntur, in quibus qui ludit cum muliere conjugata potest retinere lucrum sine onere restitutionis. t.6. tr.4. r.23. §.3. p.254

Stante statuto, quod uxor non possit sine consensu viri testamentum facere, an valeat saltem ad pias causas? t.6. tr.8. res.36. §.1. p.410

Si uxor transeat ad secundas nuptias, an debeatur ei legatum relictum sub conditione, si castè, & honestè vixerit? t.6. tr.8. r.55. §.1. p.424

Vxor an possit facere eleemosynas? tomo quarto, tr.7. resol.34. §.1. pag.295

Vbi septem casus proponuntur, in quibus uxores possunt facere eleemosynas. ibid. p.296

Vxor an possit inscio viro vigesimam partem annui proventus in eleemosynas distribuere? ibid. §.10

Et quid, si facere eleemosynas prohibeat maritus uxori? t.4. tr.7. r.35. §.1. ibid.

Si uxor dubitat an ante matrimonium votum emiserit, an tale votum possit maritus irritare? tom.8. tract.4. resolution.41. §.3. pag.66

Si uxor vota emittat implenda tempore viduitatis, etiamsi sit votum Religionis an possit maritus irritare? tom.8. tract.4. res.45. §.1. p.69

Vxor Clerici Græci, vel Latini in minoribus constituti, an gaudeat privilegio fori in casu, quo ejus vir gaudet. t.9. tr.2. r.154. §.1. p.170

Et an non solum vivente viro, sed etiam mortuo durante viduitate, itaut uxor Clerici, quæ commisit homicidium vivo marito, vel durante viduitate, debet convenire coram Episcopo, non autem coram judice sæculari. ibidem §.2

Vt cum uxore propria vir coire possit, si cogitat alienam, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? t.1. tr.7. r.102. §.1. & seqq. p.394

Cum uxore vir habuit copulam sodomiticam, quæritur, quomodo hoc debeat explicare in confessione? tom.1. tr.7. resol.144. §.1. p.414

Cum uxore amente an sit licitus usus conjugii cum periculo abortus? t.2. tr.6. r.211. §.1. p.462

Et quid, si uxor sit sterilis. ibid.

Ad uxorem accedere die communionis voluptatis causa an sit culpa venialis? tomo secundo, tractatu secundo, res.51. §.1. pag.187

Qui uxorem enecat, etiam mortua illa, non potest aliam ducere, nisi accedat dispensatio. tom.2. tract.6. resol.123. §.3. pag.406

Ad uxorem non tenetur redire vir refuscitatus. tom.3. tr.1. resol.100. §.14. p.132

Si uxorem Clericus ducat post delictum, an puniri debeat à judice Ecclesiastico, & non laico? tom.9. tr.2. resol.108. §.2. pag.152

Vxores, inscio marito, an possint aliquid donare? tom.6. tr.7. resol.58. §.1. pag.341

Vbi 8. casus pro praxi, in quibus uxores non peccant accipiendo aliquid de bonis maritorum, & expendentes illud in donationibus, eleemosynis, & aliis necessariis.

Vxores Equitum, D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an gaudeant privilegio fori, & exemptione gabellarum, non solum viventibus viris, sed etiam mortuis, durante viduitate? t.9. tr.2. r.156. §.1. p.171

Et si gabellas defraudent, non est illis deneganda absolutio. ibidem §.5

Idem est de exemptione gabellarum Clerici conjugati. ibidem.

Vxores gaudent privilegio concesso marito. tom.9. tr.8. resol.3. §.3. pag.443

Vxori legatum relictum quandiu cum filiis defuncti mariti commorata fuerit, an pereat transeundo ad secundas nuptias? tomo sexto, tractatu octavo, resol.54. §.3. pag.424

Vbi, quod decedentibus filiis, mater legatum prædictum non amittit.

Vxori legatum relictum sub conditione non ineundi secundas nuptias, an debeatur ei, si ipsa fuerit fornicata? t.6. tr.8.r.55. §.5. p.424

Et an amittatur per secundas nuptias invalidas? ibidem, §.7. pagina 425

Et quid, quando secundum matrimonium non fuit consummatum? ibid. §.8

Qui post uxoris partum statim baptizavit filium, adstantibus multis, qui hoc facere poterat, privatus remanserit jure petendi debitum? Eadem est ratio uxoris erga virum. t.1.tr.1.r.103. §.1. p.67

Vbi, quod Episcopus, Commissarius Cruciatæ, & Regulares virtute privilegiorum suorum possint dispensare in dicto impedimento. ibid. §.3

Et quid est dicendum, si uxor, vel maritus baptizant, vel tenent filium ex malitia, vel ignorantia extra casum necessitatis? t.1. tr.1. r.104. §.1. ibid.

Et quid, quando conjux baptizat filium solius alterius conjugis in necessitate? tomo primo, tract.1. res.105. §.1. & seqq. ibid.

Idem est, si conjux jam ad fidem conversus, uxorem, quam in infidelitate duxerat baptizat, occurrente eadem necessitate. ibid. §.4. p.68

Vxoris vota omnia tempore matrimonii emissa, an possit maritus irritare? t.8. tr.4. r.44. §.1. p.68

Vide verb. *Conjuges*. tom.1

Item verb. *Accedere, Bimestre, Clandestinè, Conjugatus, Conjux, Debitum, Fœmina, Hæreticus, Ius, Maritus, Minari, Os, Pactum, Refricare, Vir*. tom.2

Item verb. *Matrimonium*, & verba omnia ejus adnotationis, & verb. *Religiosus*. tom.3

Item verb. *Conjux, Debitum conjugale, Eleemosyna, Filius, Frater, Maritus, Matrimonium, Vir*. tom.4

Item verb. *Bona temporalia, Causa, Communicatio civilis, Conjux, Fœmina, Familiares, Licentia, Maritus, Mater, Matrimonium, Vir*. tom.5

Item

Item verb. *Conjuges, Creditor, Dubitare, Fœmina, Fornicatio, Hæres, Maritus, Mulier, Quantitas, Solvere, Vir.* tom.6
Item verb. *Adulterare, Ancilla, Ingressus, Irritare, Libertas, Lucrari, Mulier, Nupta, Prohibitum, Regio, Servire.* tom.7
Item verb. *Committere, Consumens, Maritus, Mater, Mulier, Refricare, Tactus.* tom.8
Item verb. *Offendentes, Maritus, Promittere, Superior Secularis.* tom.9

Vxoratus.

Vxorati pœnitentes pluries se accusant, quod tempore habitæ copulæ, vel extra, verba amatoria, & impudica cum uxoribus sunt collocuti, & quod in actu conjugii nimiam carnis delectationem sunt experti, quæ ex sententia Sancii non sunt peccata, de quibus Confessarii debent illos advertere. tomo primo, tr.3. res.196. §. penult. & ult. p.220
Vxoratus impeditus petere debitum, an possit absque dispensatione illud petere ne periculo proximo exponatur labendi in peccata carnis? tomo secundo, tract.6. resol.246. §.1. pag.487
Vide verb. *Coniugatus, Copula, Pollutio.* tom.1
Item verb. *Opinio probabilis.* tom.2
Item verb. *Causa.* tom.5

Vxoricidium.

Vide verb. *Confessarius.* tom.2

X

XENIA.

Vide verb. *Accipere.* tom.5

Z

ZINGARE.

Vide verb. *Ægyptiana.*

Grates Dominanti
Sint immensæ danti
Vitam toti Mundo,
Corde cum jucundo.
Adsit Virgo Sancta,
Paradisi Planta,
Cynosura certa
Orbis per deserta.
Lux Carthusianorum,
Duxque Thienorum,
Pro me reddant vices,
Regnant qui fælices.
Die in quo Maria
Magdalena Pia
Fruitur Divinis
Finem fecit Cinis.

FINIS.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

DINATI
Distributi
To. IX. et X.
E. III
14.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

DINATI
Distributio
To. IX. et X.
E. III
1.

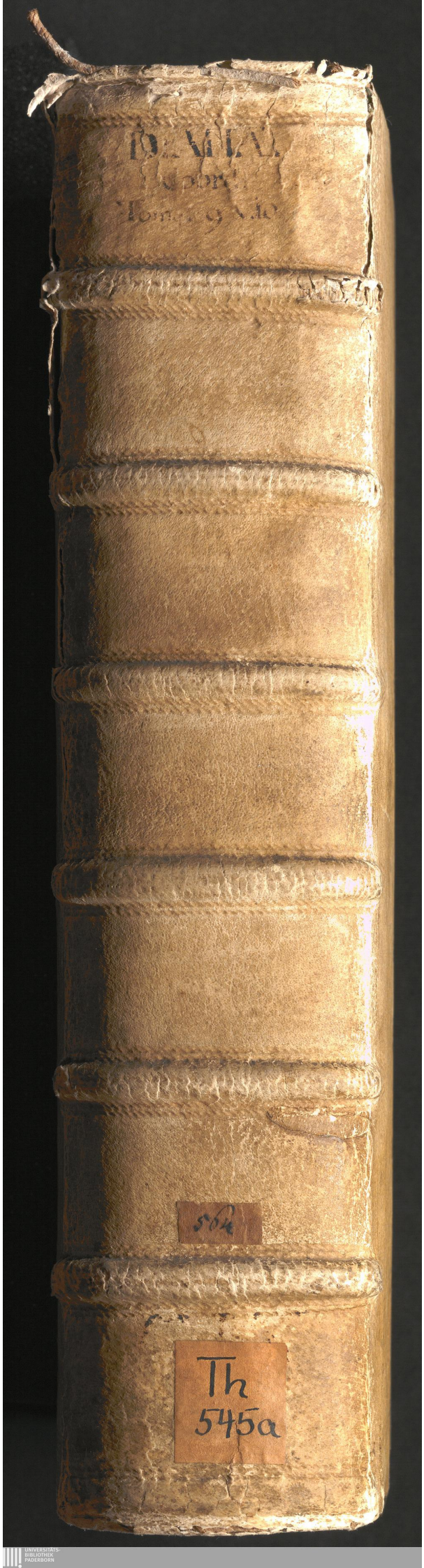
Th
545a

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN